

THE BOOK OF MORMON

**ENGLISH – THAI – LAO
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2025. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2025 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2025 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

พระคัมภีร์มอรมอน

เรื่องราวที่เขียนไว้ด้วยมือของมอรมอนบนแผ่นจารึกที่นำมาจากแผ่นจารึกของนีไฟ

ดังนั้น, เรื่องราวนี้จึงเป็นความย่อจากบันทึกของผู้คนของนีไฟ, และของชาวเลมันด้วย—เขียนถึงชาวเลมัน, ผู้เป็นส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และถึงชาวยิวและคนต่างชาติด้วย—เขียนตามบัญญัติ, และโดยวิญญาณแห่งการพยากรณ์และการเปิดเผยด้วย—เขียนและผนึกไว้, และซ่อนไว้กับพระเจ้า, เพื่อมันจะไม่ถูกทำลาย—เพื่อจะออกมาโดยของประทานและเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อให้เกิดการแปลความหมายในนั้น—ผนึกไว้โดยมือของโมโรไน, และซ่อนไว้กับพระเจ้า, เพื่อจะออกมาในที่สุดโดยทางคนต่างชาติ—การแปลความหมายในนั้นโดยของประทานของพระผู้เป็นเจ้า.

พระคัมภีร์มอรมอน

เรื่องราวที่ขุดพบไว้ด้วยมือของมอรมอน ในแผ่นจารึก ที่ได้มาจากแผ่นจารึกของนีไฟ

ดังนั้น พระคัมภีร์นี้จึงเป็นความย่อมาจากบันทึกของผู้คนชาวนีไฟ และของชาวเลมันนำอีก—ขุดพบชาวเลมันผู้เป็นส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของเชื้อสายอิสราเอล และ ชาวเลมัน และ ถิ่นต่างจากนำอีก—ขุดพบโดยพระบัญชา และ โดยพระวิญญาณแห่งการทำงาน และ ของการเปิดเผย ซึ่งขุดพบ และ ผนึก และ เชื่อมไว้กับพระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะไม่ได้ถูกทำลาย—เพื่อจะได้นำออกมาโดยของประทาน และ โดยอำนาจของพระเจ้า เพื่อการแปลพระคัมภีร์—ผนึกไว้โดยมือของโมโรไน และ เชื่อมไว้กับพระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะนำออกมาในเวลาอันเหมาะสมโดยทางถิ่นต่างจาก—การแปลพระคัมภีร์นี้สำเร็จได้โดยของประทานของพระเจ้า.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL God, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

ความย่อที่นำมาจากหนังสือของอิเธอร์ด้วย, ซึ่งเป็นบันทึกของผู้คนของเจเร็ด, ผู้กระจัดกระจายไปในเวลาที่พระเจ้าทรงทำให้ภาษาของผู้คนสับสน, เมื่อพวกเขากำลังสร้างหอสูงเพื่อไปถึงฟ้าสวรรค์—ซึ่งเป็นไปเพื่อแสดงแก่ผู้ที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอลว่าพระเจ้าได้ทรงทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่อะไรบ้างเพื่อบรรพบุรุษพวกเขา; และเพื่อพวกเขาจะได้รู้จักพันธสัญญาของพระเจ้า, เพื่อพวกเขาจะไม่ถูกทอดทิ้งตลอดกาล—และเพื่อให้ชาวยิวและคนต่างชาติมั่นใจด้วยว่าพระเยซูคือพระคริสต์, พระผู้เป็นเจ้านิรันดร์, และทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่ประชาชาติทั้งปวง—และบัดนี้, หากจะมีข้อบกพร่องก็เป็นด้วยความผิดของมนุษย์; ดังนั้น, จงอย่าตำหนิเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อจะได้พบว่าท่านไม่มีจุดต่างพร้อยที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์.

ຄວາມຫຍໍ້ທີ່ເອົາມາຈາກໜັງສືອີເທີມີຢູ່ພ້ອມ ເປັນບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຜົ່າຢາເຣັດ ຊຶ່ງກະຈາຍໄປໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃຫ້ພາສາຂອງມະນຸດສັບສົນເມື່ອເວລາຄົນເຫລົ່ານັ້ນກຳລັງສ້າງຫໍສູງ ເພື່ອຂຶ້ນໄປໃຫ້ເຖິງສະຫວັນ—ອັນເປັນໄປເພື່ອສະແດງແກ່ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ອັນໃດແດ່ເພື່ອບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກປະຖິ້ມຕະຫລອດການ—ແລະ ເພື່ອໃຫ້ຊາວຍີວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄື ພຣະຄຣິດ ພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນຕອນ ຜູ້ຊົ່ງສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ປະຊາຊາດທັງປວງ—ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກຈະມີສິ່ງທີ່ຂາດຕົກບົກພ່ອງກໍເປັນຄວາມຜິດຂອງມະນຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຢ່າກ່າວໂທດເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ພົບວ່າບໍ່ມີມົນທົນທີ່ບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lehi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lehi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

หนังสือของนีไฟ ฉบับที่หนึ่ง

การปกครองและการปฏิบัติศาสนกิจของท่าน

เรื่องราวของลีไฮและซาไรยาห์ ภรรยาของท่าน, และบุตรสี่คนของท่าน, ซึ่งมีนามว่า, (เริ่มตั้งแต่คนโต) เลมัน, เลมูเอล, แซม, และนีไฟ. พระเจ้าทรงเตือนลีไฮให้ออกจากแผ่นดินเยรูซาเล็ม, เพราะท่านพยากรณ์ต่อผู้คนเกี่ยวกับความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขาและพวกเขาหมายมั่นจะทำลายชีวิตท่าน. ท่านเดินทางสามวันเข้าไปในแดนทุรกันดารกับครอบครัวของท่าน. นีไฟพาพี่ ๆ ของท่านกลับไปแผ่นดินเยรูซาเล็มเพื่อตามหาบ้านที่กษัตริย์ชาวยิว. เรื่องราวเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานของพวกเขา. พวกเขาได้ธิดาของอิสมาเอลเป็นภรรยา. พวกเขาพาครอบครัวของพวกเขาออกไปในแดนทุรกันดาร. ความทุกข์ทรมานและความทุกข์ของพวกเขาในแดนทุรกันดาร. เส้นทางที่พวกเขาไป. พวกเขามาถึงผืนน้ำอันกว้างใหญ่. พี่ ๆ ของนีไฟกบฏต่อท่าน. ท่านทำให้พวกเขาจำนน, และต่อเรือลำหนึ่ง. พวกเขาเรียกที่นั่นว่าอูตมมั่งคั่ง. พวกเขาข้ามผืนน้ำอันกว้างใหญ่ไปสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้, และอื่น ๆ. ทั้งนี้เป็นไปตามเรื่องราวของนีไฟ; หรืออีกนัยหนึ่ง, ข้าพเจ้า, นีไฟ, เขียนบันทึกนี้.

ໜັງສືນິໄຟສະບັບທີໜຶ່ງ

ການປົກຄອງ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນ

ເລື່ອງລາວຂອງລີໄຮ ແລະ ຊາໄຮຢາ ພັນລະຍາຂອງເພິ່ນພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍສີ່ຄົນ ທີ່ມີຊື່ວ່າ (ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ລູກກາກ) ເລມັນ, ເລມູເອນ, ແຊມ, ແລະ ນິໄຟ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນລີໄຮໃຫ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມເພາະເພິ່ນທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທຳລາຍຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ເພິ່ນເດີນທາງສາມວັນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານກັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ. ນິໄຟພາພວກອ້າຍກັບໄປແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມເພື່ອຕາມເອົາບັນທຶກຂອງຊາວຢິວ. ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນມາເປັນເມຍ. ເຂົາເຈົ້າພາຄອບຄົວອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານ. ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານ. ການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າມາເຖິງຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່. ພວກອ້າຍຂອງນິໄຟກະບົດຕໍ່ລາວ. ລາວເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍອມຈຳນົນ ແລະ ສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງ. ເຂົາເຈົ້າເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ອຸດົມສົມບູນ. ເຂົາເຈົ້າຂ້າມຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ແລະ ອື່ນໆ. ທັງນີ້ເປັນໄປຕາມເລື່ອງລາວຂອງນິໄຟ ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟເປັນຜູ້ຂຽນບັນທຶກນີ້.

1 Nephi 1

1 I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.

2 Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.

3 And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

4 For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

5 Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

๑ นิไฟ ๑

ข้าพเจ้า, นิไฟ, โดยที่เกิดจากบิดา มารดาผู้ประเสริฐ, ฉะนั้นข้าพเจ้าได้รับการสอนมาบ้างในสิ่งเรียนรู้ทั้งหมดของบิดาข้าพเจ้า; และโดยที่เห็นความทุกข์หลายอย่างในวันเวลาของข้าพเจ้า, กระนั้นก็ตาม, โดยเป็นที่โปรดปรานมากของพระเจ้าในวันเวลาทั้งหมดของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, โดยที่มีความรู้อันแน่นชัดถึงพระคุณความดีและความลึกลับของพระผู้เป็นเจ้า, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงทำบันทึกเกี่ยวกับการปฏิบัติของข้าพเจ้าในวันเวลาของข้าพเจ้า.

แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าทำบันทึกในภาษาของบิดาข้าพเจ้า, ซึ่งประกอบด้วยสิ่งเรียนรู้ของชาวยิว และภาษาของชาวอียิปต์.

และข้าพเจ้ารู้ว่าบันทึกที่ข้าพเจ้าทำเป็นเรื่องจริง; และข้าพเจ้าทำบันทึกด้วยมือข้าพเจ้าเอง; และข้าพเจ้าทำบันทึกตามความรู้ของข้าพเจ้า.

เพราะเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในระยะเริ่มต้นปีแรกของการปกครองของเศเศคิยาห์, กษัตริย์แห่งยูดาห์, (ลีไฮ, บิดาของข้าพเจ้า, โดยอยู่ที่เยรูซาเล็มตลอดวันเวลาของท่าน); และในปีเดียวกันนั้นมีศาสดาพยากรณ์หลายท่าน, มาพยากรณ์ต่อผู้คนที่ว่าพวกเขาต้องกลับใจ, มิฉะนั้นมหานครเยรูซาเล็มต้องถูกทำลาย.

ดังนั้นเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, ขณะที่ท่านออกไปสวดอ้อนวอนถึงพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้ด้วยสุดจิตใจของท่าน, เพื่อผู้คนที่ท่าน.

๑ นิไฟ ๑

ข้าพเจ้า นิไฟที่ได้เกิดจาก บิดา มารดา ผู้ประเสริฐ, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้รับการ สอนมาแต่แล้ว ในสิ่งที่เรียนรู้ทั้งหมดยกของบิดาของข้าพเจ้า และ โดยที่เห็น ความทุกข์หลายอย่างในวันเวลาของข้าพเจ้า เท็จจริงใดก็ตาม โดยเป็นที่โปรดปรานของพระผู้เป็นเจ้าทะลลอดวันเวลาของข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, โดยที่มีความรู้ ง่ายง่ายทะลลอดถึงพระคุณความดี และ ความลึกลับของพระเจ้า, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเร็ด บันทึกที่เกี่ยวกับ การปฏิบัติของข้าพเจ้าในวันเวลาของข้าพเจ้า.

แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าเร็ดบันทึกเป็น ภาษาของบิดาของข้าพเจ้า ซึ่งประกอบด้วยสิ่งที่เรียนรู้ของชาวยิว และ ภาษาของชาวอียิป.

และ ข้าพเจ้ารู้ดีว่า บันทึกที่ข้าพเจ้าทำนั้นเป็น ความจริง เพราะข้าพเจ้าเร็ดมันด้วยมือของข้าพเจ้า และ เร็ดตามความรู้ของข้าพเจ้าเอง.

เพราะเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในไลยยะ เล็มต้นปี ทำฮิดของการปกครองของเศเศคิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ (ลีไฮ บิดาของข้าพเจ้าอยู่ใน เยรูซาเล็มทะลลอดวันเวลาของเขาน) และ ในปีเดียวกันนั้น ได้มี สาดสะดาหลายท่านมาทำนายถึง ผู้คนที่ว่า พวกเขาต้องกลับใจ ถ้าบ่ดั่งนั้น นครเยรูซาเล็มจะต้องถูก ทำลาย.

ดังนั้น เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลีไฮ บิดาของข้าพเจ้า เมื่อเขานออกไป สวดอ้อนวอนถึงพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้ด้วยสุดจิตใจ เพื่อ ผู้คนที่เขาน.

6 And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

7 And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

8 And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

9 And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

10 And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

11 And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

12 And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่ท่านสวดอ้อนวอนถึงพระเจ้า, มีเสาเพลิงมาอยู่บนก้อนศิลาตรงหน้าท่าน; และท่านเห็นและได้ยินมาก; และเพราะสิ่งที่ท่านเห็นและได้ยินท่านได้ครั่นคร้ามและตัวสั่นยิ่งนัก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านกลับมาบ้านของท่านเองที่เยรูซาเล็ม; และท่านล้มตัวลงบนเตียงของท่าน, โดยที่หมดกำลังด้วยพระวิญญาณและสิ่งที่ท่านได้เห็น.

และโดยที่หมดกำลังด้วยพระวิญญาณดังนั้น, ท่านถูกนำไปในนิมิต, แม้นท่านเห็นฟ้าสวรรค์เปิด, และท่านคิดว่าท่านเห็นพระเจ้าเป็นเจ้าทรงนั่งอยู่บนพระราชบัลลังก์ของพระองค์, ห้อมล้อมด้วยหมู่เทพเหลือคณานับอยู่ในลักษณะกำลังร้องเพลงและสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านเห็นพระองค์หนึ่งลงมาจากท่ามกลางฟ้าสวรรค์, และท่านเห็นว่ารัศมีของพระองค์เจิดจ้ากว่ารัศมีของดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวัน.

และท่านเห็นคนอื่นสิบสองคนตามพระองค์ลงมาด้วย, และความสว่างของพวกเขายิ่งกว่าความสว่างของดวงดาวในท้องนภา.

และพวกเขาลงมาและออกไปบนพื้นพิภพ; และคนแรกมายืนอยู่ตรงหน้าบิดาข้าพเจ้า, และให้หนังสือแก่ท่านเล่มหนึ่ง, และบอกท่านว่าท่านควรอ่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่ท่านอ่าน, ท่านเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อเห็นอะทิตยานพาพระผู้เป็นเจ้าผู้นั้น, มี เสาไฟมาสถิตอยู่เบื้องหน้าท่านและเห็น; และ เห็นว่าได้เห็น และ ได้ยินหลายเสียง; เพราะสิ่งที่เห็นเห็น และ ได้ยินมานั้น จังเริงใช้ตัวของเห็นมีถวามสะท้านทอวันไทอ และ สั่นย่างยิ่ง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เห็นได้กับมาบ้านของเห็นเอง ที่เมืองเยรูซาเล็ม; และ ได้ล้มตัวลงเตียงนอนของเห็นย่าง พินิจกำลังด้วยพระวิญญาณ และ สิ่งที่ได้เห็นได้เห็นมา.

และ โดยพินิจกำลังด้วยพระวิญญาณ, เห็นจึงถูกนำไปใน พาบนิมิต, จึงว่าเห็นเห็น ฟ้าสวรรค์เปิด, และ เห็นคิดว่าเห็นเห็นพระเจ้าประทับอยู่ที่พระที่นั่ง, ห้อมล้อมไปด้วยเหล่าทูตทั้งหลายจึงนับว่าอยู่ในท่าทางกำลังร้องเพลง และ สั่นละเล็งพระเจ้าของพวกเขาอยู่.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เห็นเห็นเห็นผู้หนึ่งลงมาจากท่ามกลางฟ้าสวรรค์, และ เห็นเห็นว่า ลัดสะขมิพาบของเห็นผู้นั้นเหนือกว่าลัดสะขมิพาบของดวงอาทิตย์ในท้องนภาวัน.

และ เห็นเห็นคนอื่นสิบสองคนติดตามผู้นั้นลงมานับ, และ ถวามสะท้านของของของเขา เห็นว่าแสงสะท้านของดวงดาวในท้องนภา.

และ เห็นเห็นผู้นั้นลงมา และ ออกไปในพื้นแผ่นดินโลก; และ ผู้ทำอิดได้มายืนอยู่ต่อหน้าบิดาของข้าพเจ้า, และ มอบ หนังสือให้แก่เห็นเห็นเห็นหนึ่ง, และ ใช้เห็นอ่าน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เมื่อเห็นอ่านหนังสือแล้ว, เห็นได้เต็มไปด้วยพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า.

13 And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

14 And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

15 And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

16 And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

และท่านอ่าน, มีความว่า : วิบัติ, วิบัติ, แก่เยรูซาเล็ม, เพราะเราได้เห็นความน่าชิงชังของเจ้า ! แท้จริงแล้ว, และหลายเรื่องที่มีบิดาข้าพเจ้าอ่านเกี่ยวกับเยรูซาเล็ม—ว่าเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย, และผู้อยู่อาศัยในนั้น; จำนวนมากจะตายด้วยดาบ, และจำนวนมากจะถูกนำไปเป็นเชลยในบาบิโลน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อบิดาข้าพเจ้าได้อ่านและเห็นสิ่งสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์หลายอย่างแล้ว, ท่านทูลข้อความหลายประการต่อพระเจ้า; เช่น : งานของพระองค์สำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์, ข้าแต่พระเจ้าพระองค์ผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ ! พระราชบัลลังก์ของพระองค์อยู่สูงในฟ้าสวรรค์, และเดชานุภาพของพระองค์, และพระคุณความดี, และพระเมตตา มีอยู่เหนือผู้อยู่อาศัยทั้งปวงของแผ่นดินโลก; และ, เพราะพระองค์ทรงเมตตา, พระองค์จะไม่ทรงยอมให้คนที่มาหาพระองค์ต้องพินาศ !

และในลักษณะนี้คือถ้อยคำของบิดาข้าพเจ้าในการสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่าน; เพราะจิตวิญญาณของท่านชื่นชมยินดี, และใจทั้งดวงของท่านอิ่มเอิบ, เพราะสิ่งที่ท่านได้เห็น, แท้จริงแล้ว, ที่พระเจ้าได้ทรงแสดงต่อท่าน.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, มิได้ทำเรื่องราวครบถ้วนเกี่ยวกับสิ่งซึ่งบิดาข้าพเจ้าเขียนไว้, เพราะท่านเขียนไว้หลายเรื่องซึ่งท่านเห็นในนิมิตและในความฝัน; และท่านเขียนไว้หลายเรื่องที่ท่านพยากรณ์และพบกับลูก ๆ ของท่านด้วย, ซึ่งข้าพเจ้าจะไม่ทำเรื่องราวไว้ครบถ้วน.

และ เน้นอ่าน, มีความว่า: วิบัติ, วิบัติแก่เยรูซาเล็ม, เพราะเราเห็น ความชั่วร้ายของเจ้า! แท้จริงแล้ว, และหลายอย่างที่มีบิดาของข้าพเจ้าได้อ่านมาหลายเลื่องที่เกี่ยวกับ เยรูซาเล็ม—ว่า มันจะถูกทำลายพร้อมกับผู้อยู่อาศัยในนั้น; ถิ่นจำวนอนทลวงหลายที่จะตายด้วยดาบ, และ จำวนอนที่ทั้งจะถูกเอามาเป็นเชลยในบาบิโลน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ บิดาของข้าพเจ้าได้อ่าน และ ได้เห็น สิ่งที่ยิ่งใหญ่ และ ข้าอัครเสนาบดีหลายอย่างแล้ว, เน้นว่าได้ทูลข้อความหลายอย่างต่อ พระผู้เป็นเจ้า : โอ้อิทธิฤทธิ์ผู้เป็นเจ้าผู้สร้างโลกอันยิ่งใหญ่ในอียิปต์ของพระอียิปต์ที่ยิ่งใหญ่ และ ข้าอัครเสนาบดีทั้งหลาย! พระที่นั่งของพระอียิปต์อยู่ใน ฟ้าสวรรค์, อานา และ พระภาคนา ทิถุน และ ความเมตตาของพระอียิปต์มีอยู่เหนือผู้อยู่อาศัยทั้งปวงของแผ่นดินโลก; และ เพราะพระอียิปต์มีความเมตตา, พระอียิปต์จะยอมให้ผู้ที่มาหาพระอียิปต์ถูกทำลาย!

และ ตามที่พยากรณ์ของบิดาของข้าพเจ้าในทางสันติและสันติพระเจ้าของเนบิ; เพราะจิตวิญญาณของเนบิ ปิตียินดี, และ สดใจของเนบิอิ่มเอิบ เพราะสิ่งที่เนบิได้เห็น, แท้จริงแล้ว, สิ่งที่มีพระเจ้าได้เสกแก่เนบิ.

และ บัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, มิได้เรธ เลื่องล่าวถึงครบถ้วนเลื่องที่บิดาของข้าพเจ้าได้บันทึกไว้, เพราะเนบิได้บันทึกไว้หลายเลื่องที่เนบิได้เห็นใน พายบนิมิต และ ในความฝัน; และ เนบิได้เรธไว้หลายเลื่องที่เนบิ ได้ทำนาย และ ได้เอากับลูกหลานของเนบิมาอีก, ซึ่งข้าพเจ้ามิได้บันทึกเลื่องล่าวไว้ถึงครบถ้วน.

17 But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

18 Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

19 And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

แต่ข้าพเจ้าจะทำเรื่องราวเกี่ยวกับการปฏิบัติของข้าพเจ้าในวันเวลาของข้าพเจ้า. ดูเถิด, ข้าพเจ้าทำความย่อจากบันทึกของบิดาข้าพเจ้า, บนแผ่นจารึกซึ่งข้าพเจ้าทำด้วยมือของข้าพเจ้าเอง; ดังนั้น, หลังจากข้าพเจ้าย่อบันทึกของบิดาข้าพเจ้าแล้วข้าพเจ้าจึงจะทำเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตข้าพเจ้าเอง.

ฉะนั้น, ข้าพเจ้าปรารถนาจะให้ท่านทราบ, ว่าหลังจากพระเจ้าได้ทรงแสดงสิ่งที่น่าอัศจรรย์หลายอย่างต่อลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, เกี่ยวกับความพินาศของเยรูซาเล็ม, ดูเถิดท่านออกไปในบรรดาผู้คน, และเริ่มพยากรณ์และประกาศต่อพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องที่ท่านทั้งเห็นและได้ยิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวยิวล้อเลียนท่านเพราะเรื่องที่ท่านเป็นพยานเกี่ยวกับพวกเขา; เพราะท่านเป็นพยานโดยแท้จริงถึงความชั่วร้ายของพวกเขາและความน่าชิงชังของพวกเขາ; และท่านเป็นพยานว่าเรื่องที่ท่านเห็นและได้ยิน, และเรื่องที่ท่านอ่านจากหนังสือเล่มนั้นด้วย, แสดงให้ปรากฏอย่างแจ่มชัดถึงการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์, และการไถ่ของโลกด้วย.

แต่ข้าพเจ้าจะຂຽນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຫຍໍ້ຂໍ້ຄວາມຈາກ ບັນທຶກຂອງບิดາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຊຶ່ງເຮັດດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ. ດັ່ງນັ້ນ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າຫຍໍ້ບັນທຶກຂອງບิดາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະຂຽນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປາດຖະໜາຈະໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າ ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງຕໍ່ລີໄຮ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກ່ຽວກັບ ຄວາມພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນ ທຳນາຍ ແລະ ປະກາດກັບພວກເຂົາເຖິງເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວຢິວໄດ້ ເຍາະເຍີ້ຍເພິ່ນ ເພາະເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບພວກເຂົາ; ເພາະເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄຳອັນແທ້ຈິງເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊົງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ, ແລະ ທັງເລື່ອງທີ່ເພິ່ນອ່ານຈາກໜັງສືເຫລັ້ມນັ້ນ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ປະຈັກຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງເຖິງການສະເດັດມາຂອງ ພຣະເມຊີອາວົງໜຶ່ງ, ແລະ ການໄຕ່ຂອງໂລກນຳອີກ.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

และเมื่อชาวยิวได้ยินเรื่องเหล่านี้ พวกเขาโกรธท่าน; แท้จริงแล้ว, แม้เหมือนกับศาสดาพยากรณ์ในสมัยโบราณ, ผู้ที่พวกเขาขับไล่, และขว้างปาด้วยหิน, และสังหาร; และพวกเขาหมายมั่นจะเอาชีวิตท่านด้วย, เพื่อพวกเขาจะเอาชีวิตนั้นไปเสีย. แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้า, นีไฟ, จะแสดงต่อท่านว่าพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้ามีอยู่เหนือคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกไว้, เพราะศรัทธาของพวกเขา, เพื่อทำให้พวกเขาแข็งแกร่ง แม้จนถึงพลังแห่งการปลดปล่อย.

และ เมื่อชาวยิวได้ยินเรื่องเหล่านี้ พวกเขาก่อการร้ายกับข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, เหมือนกับกับศาสดาพยากรณ์ในสมัยโบราณ, ผู้ที่พวกเขาได้ขับไล่, และ แหว่งก้อนหินใส่, และเข่นฆ่า, และ ถิ่นเหล่านี้มันจะพยายามขอกฎาชีวิตของแผ่นดินเหมือนกัน, เพื่อจะเอามันไปเสีย. แต่จงเงี่ย, ข้าพเจ้า นีไฟจะแสดงต่อท่านว่า ความเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้าเป็นเจ้ามีอยู่เหนือทุกถิ่นที่พระองค์เลือกไว้, เป็นเพราะศรัทธาของพวกเขา, มันจึงแข็งแกร่งให้พวกเขาเข้มแข็งจนเกินอำนาจการปิดป้อง.

1 Nephi 2

- 1 For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.
- 2 And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.
- 3 And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.
- 4 And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.
- 5 And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

໑ ນີໂຟ ໒

ເພາະດູເກີດ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ຂັ້ນຕົ້ນຮັບສິ່ງແກ້ບິດາຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ໃນຄວາມຝັນ, ແລະຕຣັສແກ່ທ່ານ : ເຈົ້າເປັນສຸຂລ້າລີໄຍ, ເພາະສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດໄວ້; ແລະເພາະເຈົ້າເຊື່ອສັດຍ໌ແລະປະກາສຕໍ່ຄົນພວກນີ້ເຖິງເລື່ອງທີ່ເຈົ້າບັນຍາຍເຈົ້າ, ດູເກີດ, ພວກເຂົາເຫມາະມັນຈະເອົາຊີວິດເຈົ້າ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າທຣັງບັນຍາຍບິດາຂ້າພະເຈົ້າ, ແມ່ໃນຄວາມຝັນ, ວ່າທ່ານຄວນພາກອບກຸ່ມຂອງທ່ານອອກໄປໃນແດນທຸກກິດຕາ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ທ່ານເຊື່ອຟັງພຣະວາຈະຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງເຮັດທີ່ພຣະເຈົ້າທຣັງບັນຍາຍທ່ານ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ທ່ານອອກໄປໃນແດນທຸກກິດຕາ. ແລະທ່ານທຶງບ້ານທ່ານ, ແລະແຜ່ນດິນແຫ່ງມຣດກຂອງທ່ານ, ແລະທອງຂອງທ່ານ, ແລະເງິນຂອງທ່ານ, ແລະຂອງມີຄ່າຂອງທ່ານ, ແລະມີໄດ້ເອົາສິ່ງໃດໄປກັບທ່ານເລີຍ, ນອກຈາກກອບກຸ່ມທ່ານ, ແລະສັມກາຣະ, ແລະກະໂຈມ, ແລະອອກໄປໃນແດນທຸກກິດຕາ.

ແລະທ່ານລ່ວມມາເຖິງຂາຍແດນໄກລັຟຊິງຂອງທະເລແດງ; ແລະທ່ານເດີນທາງໃນແດນທຸກກິດຕາໃນຂາຍແດນທີ່ຢູ່ໄກລັຟຊິງທະເລແດງເຂົ້າໄປອີກ; ແລະທ່ານເດີນທາງໃນແດນທຸກກິດຕາກັບກອບກຸ່ມທ່ານ, ທີ່ປະກອບດ້ວຍໄຮຍາຮີ, ມາຣດາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະພີ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືເລມັນ, ເລມີວາເລ, ແລະແຊມ.

໑ ນີໂຟ ໒

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຍາຍບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຝັນ ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ເຈົ້າເປັນສຸກລ້າລີໄຍເພາະສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດໄວ້, ແລະເພາະເຈົ້າເຊື່ອສັດ ແລະ ປະກາດກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເຖິງເລື່ອງທີ່ເຈົ້າສັ່ງເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາພະຍາຍາມຈະ ເອົາຊີວິດຂອງເຈົ້າ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ບັນຍາຍບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມຝັນວ່າ ເພິ່ນຄວນ ນຳກອບກຸ່ມຂອງເພິ່ນອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັບດານ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ເພິ່ນເປັນຄົນ ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງເຮັດຕາມພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງບັນຍາຍເພິ່ນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັບດານ. ແລະເພິ່ນໄດ້ປະຖິ້ມເຮືອນຂາຍ ແລະ ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄຳຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເງິນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອົາສິ່ງໃດໄປກັບເພິ່ນເລີຍ, ນອກຈາກກອບກຸ່ມ, ແລະ ສະບຽງອາຫານ, ແລະ ຜ້າເຕັນ, ແລະ ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັບດານ.

ແລະ ເພິ່ນລົງມາເຖິງຊາຍແດນໄກ້ຟັງທະເລແດງ; ແລະ ເພິ່ນເດີນທາງໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັບດານໃນຊາຍແດນ ຊຶ່ງຢູ່ໄກ້ທະເລແດງເຂົ້າໄປອີກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັບດານກັບກອບກຸ່ມຂອງເພິ່ນທີ່ມີຊາໄຮຍາ, ມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄື ເລມັນ, ເລມູເອນ, ແລະ ແຊມ.

6 And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

7 And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

8 And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

9 And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

10 And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

11 Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อท่านเดินทางได้สามวันในแดน ทูรกันดาร, ท่านตั้งกระโจมของ ท่านในหุบเขาใกล้ฝั่งแม่น้ำที่มี สายน้ำ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านสร้างแท่นบูชาจากหิน, และ ประกอบพิธีถวายเครื่องบูชาแด่ พระเจ้า, และน้อมขอบพระทัย พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านเรียกชื่อของแม่น้ำนั้น, เลมัน, และมันไหลลงสู่ทะเลแดง; และ หุบเขาอยู่ในชายแดนใกล้ปาก แม่น้ำสายนั้น.

และเมื่อบิดาข้าพเจ้าเห็นว่า สายน้ำในแม่น้ำไหลลงสู่แหล่งน้ำ ของทะเลแดง, ท่านพูดกับเลมัน, มี ความว่า : โอ้ขอให้ลูกจงเป็นเหมือน แม่น้ำนี้, ซึ่งไหลไปสู่แหล่งแห่ง ความชอบธรรมทั้งมวลตลอด เวลา !

และท่านพูดกับเลมูเอลด้วย : โอ้ขอให้ลูกจงเป็นเหมือนหุบเขานี้, มันคงและแน่วแน่, และไม่หวั่นไหว ในการรักษาพระบัญญัติของ พระเจ้า !

บัดนี้ท่านพูดเช่นนี้เพราะความ ต้อร้อนของเลมันกับเลมูเอล; เพราะเหตุเกิดพวกเขาพวกรำบ่นใน หลายสิ่งต่อต้านบิดาของพวกเขา, เพราะท่านเป็นคนช่างเห็นนิมิต, และได้พาพวกเขาออกจากแผ่นดิน แห่งเยรูซาเล็ม, ทั้งแผ่นดินแห่ง มรดกของพวกเขา, และทองของ พวกเขา, และเงินของพวกเขา, และของมีค่าของพวกเขา, เพื่อ ตายในแดนทูรกันดาร. และการนี้ พวกเขากล่าว ท่านทำไปเพราะ จินตนาการอันโง่เขลาของใจท่าน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เมื่อ เขื่อนเก็บกักน้ำในถิ่นแห้งแล้งกับดานได้ สามวัน, เขื่อนได้ตั้งฝั่งด้านของเขื่อนขึ้น ใน ร่มมณูที่อยู่แฉ่งของแม่น้ำสาย หนึ่ง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เขื่อนได้ สร้าง เขื่อนบูชาด้วย หิน, และ ทำการ ถวายเครื่องบูชา แด่พระผู้เป็นเจ้า, และ ถวายความ ขอบพระคุณแด่พระผู้เป็น เจ้าจึงเป็นพระเจ้าของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เขื่อน ได้ตั้งเขื่อนนั้นว่า เลมัน, และ มันไหล ลงสู่ทะเลแดง, และ ร่มมณูอยู่ใน ชายแดนใกล้ปากแม่น้ำสายนั้น.

และ เมื่อบิดาของข้าพเจ้าเห็นว่า แม่น้ำไหลลงสู่แหล่งน้ำทะเลแดง, เขื่อนจึงเอื้อมกับเลมันมีความว่า: โอ้ ขอให้ลูกจงเป็นเหมือนกับแม่น้ำสายนี้ ซึ่ง ไหลไปทางน้ำแห่งความชอบทำ ทักปวงทะเลตลอดเวลาด้วยเท้าน!

และ เขื่อนเอื้อมกับเลมูเอลว่า: โอ้ ขอให้ลูกจงเป็นเหมือนถ้ำร่มมณูนี้, ซึ่ง แน่นถาวร และ แน่นแฟ้น, และ บ่มเพาะไขว ในงานรักษาสถาบันยัดของพระผู้ เป็นเจ้า!

บัดนี้เขื่อนเอื้อมนี้ เพาะความแฉ่ง ของเลมันกับเลมูเอล; เพราะเหตุเกิด พวกเขาได้ จมใน บิดาของพวกเขา หลายสิ่งหลายอย่าง, เพราะเขื่อนเป็นถิ่น แท้น พาบนิมิต, และ พาพวกเขาออกจากเยรูซาเล็ม, แผ่นดินซึ่งเป็นมรดก ของบิดาของพวกเขา, และ จากถ้ำของ พวกเขา, และ เขื่อนของพวกเขา, และ ของมีค่าของพวกเขาให้มาตายอยู่ใน ถิ่นแห้งแล้งกับดาน. และ งานนี้ถึง ทักปวงว่าว่า เขื่อนกระทำไปด้วยความ ถัดพ้นอันโง่เขลาที่เขื่อนในใจของเขื่อน เอง.

- 12 And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.
- 13 Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.
- 14 And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.
- 15 And my father dwelt in a tent.
- 16 And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.
- 17 And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.
- และดังนั้นเลมันกับเลมูเอล, โดยที่เป็นพี่, พร่ำบ่นต่อต้านบิดาพวกเขา. และพวกเขาพร่ำบ่นเพราะพวกเขาหาว่าไม่ถึงการกระทำของพระเจ้าเป็นเจ้าองค์นั้นผู้ทรงสร้างพวกเขา.
- ทั้งพวกเขาไม่เชื่อว่าเยรูซาเล็ม, มหานครนั้น, จะถูกทำลายได้ตามคำของศาสดาพยากรณ์. และพวกเขาเป็นเหมือนชาวยิวผู้อยู่ที่เยรูซาเล็ม, ผู้หมายมั่นจะเอาชีวิตบิดาข้าพเจ้า.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือบิดาข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาในหุบเขาของเลมูเอล, ด้วยพลัง, โดยที่เปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณ, จนร่างพวกเขาสั่นอยู่ต่อหน้าท่าน. และท่านทำให้พวกเขาจำนน, จนพวกเขาไม่กล้าเอ่ยวาจาต่อต้านท่าน; ดังนั้น, พวกเขาจึงทำตามที่ท่านสั่งพวกเขา.
- และบิดาข้าพเจ้าพำนักอยู่ในกระโจม.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นิไฟ, โดยที่อายุน้อยยิ่งนัก, กระนั้นก็ตามโดยที่มีร่างกายสูงใหญ่, และมีความปรารถนามากด้วยที่จะรู้ความลึกลับของพระเจ้าเป็นเจ้า, ดังนั้น, ข้าพเจ้าร้องทูลพระเจ้า; และดูเถิดพระองค์เสด็จเยือนข้าพเจ้า, และทรงทำให้ใจข้าพเจ้าอ่อนลงจนข้าพเจ้าเชื่อคำทั้งปวงซึ่งพูดโดยบิดาข้าพเจ้า; ดังนั้น, ข้าพเจ้ามิได้กบฏต่อต้านท่านเหมือนดังพี่ ๆ ข้าพเจ้า.
- และข้าพเจ้าพูดกับแซม, โดยทำให้เขารู้เรื่องที่พระเจ้าทรงแสดงให้ปรากฏต่อข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาเชื่อคำข้าพเจ้า.
- และ เทวทูตมาว่าเลมันกับเลมูเอลเป็นอ้ายไทยภักดี, แต่พวกเขาได้จุ่มให้บิดาของถน. และ พวกเขาได้จุ่มเพราะ บัณฑิตงานกระทำของพระเจ้าอียิปต์ผู้สร้างพวกเขา.
- พวกเขาทั้งบ่เชื่อว่าเยรูซาเล็ม, มหานครที่ยิ่งใหญ่, จะ ถูกทำลายได้ตามคำเจ้าของศาสดา. และ พวกเขาเป็นเหมือนดังชาวยิวผู้อยู่ในเยรูซาเล็ม, ที่พยายามจะเอาชีวิตของบิดาของข้าพเจ้าไป.
- และ เทวทูตมาได้บังเกิดขึ้นถึง บิดาของข้าพเจ้าได้เฝ้ากับพวกเขาในร่มพุ่มเลมูเอล, ด้วย พระสัญญา, โดยที่เพ้นเติมไปด้วยพระวิญญาณ, จึง ร่างกายของพวกเขาสั่นอยู่ต่อหน้าท่าน. และ เพ้นได้เร้าให้พวกเขาอับอายจนพวกเขาบ่กล้าต่อหน้าท่าน; ดังนั้น, พวกเขาจึงเร้าตามท่านเพ้นบนเขา.
- และ บิดาของข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในเต็น.
- และ เทวทูตมาได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้านิไฟโดยที่มีอายุช้อยอยู่, แต่ว่ามีร่างกายสูงใหญ่ และ มีความปรารถนาอันแรงกล้าว่าอยากรู้จัก ความลึกลับของพระเจ้า, ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงได้ร้องทูลต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; และ จึง เป้า พระอภัยได้ สะดุดมาหาข้าพเจ้า, และ เร้าให้ใจของข้าพเจ้า อ่อนลง จึงว่าข้าพเจ้า เชื่อคำเจ้าที่ บิดาของข้าพเจ้าเฝ้ามาทั้งปวง; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงได้กระโดดเพ้น เหมือนดังพวกอ้ายของข้าพเจ้า.
- และ ข้าพเจ้าได้เฝ้ากับแซมเพื่อเร้าให้เขาอับอายเลื่องถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ได้สะแดงให้ปะจักษ์แก่ข้าพเจ้าด้วยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า. และ เทวทูตมาได้บังเกิดขึ้นถึง ลาเวอเฝ้าในถ้ำเจ้าของข้าพเจ้า.

18 But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

19 And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

20 And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

21 And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

22 And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

23 For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

24 And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

แต่, ดูเถิด, เลมันกับเลมูเอล
หาสดับฟังคำข้าพเจ้าไม่; และ
โดยที่โศกเศร้าเพราะความแข็ง
กระด้างของใจพวกเขาข้าพเจ้าร้อง
ทูลพระเจ้าเพื่อพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
พระเจ้ารับสั่งแก่ข้าพเจ้า, มีความ
ว่า : เจ้าเป็นสุขแล้ว, นิไฟ, เพราะ
ศรัทธาของเจ้า, เพราะเจ้าแสวงหา
เราอย่างขยันหมั่นเพียร, ด้วย
ความนอบน้อมแห่งใจ.

และตราบเท้าที่เจ้าจะรักษา
บัญญัติของเรา, เจ้าจะรุ่งเรือง,
และเราจะพาเจ้าไปยังแผ่นดินแห่ง
คำสัญญา; แท้จริงแล้ว, แม้แผ่น
ดินที่เราเตรียมไว้สำหรับเจ้า;
แท้จริงแล้ว, แผ่นดินซึ่งเลิศเลอ
กว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง.

และตราบเท้าที่พี่ ๆ ของเจ้าจะ
กบฏต่อต้านเจ้า, พวกเขาจะถูก
ตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า.

และตราบเท้าที่เจ้าจะรักษา
บัญญัติของเรา, เราจะทำให้เจ้า
เป็นผู้ปกครองและผู้สอนเหนือพี่ ๆ
ของเจ้า.

เพราะดูเถิด, ในวันนั้นที่พวกเขา
จะกบฏต่อต้านเรา, เราจะสาปแช่ง
พวกเขาแม้ด้วยการสาปแช่งอัน
สาหัส, และพวกเขาจะไม่มีพลัง
เหนือพงศ์พันธุ์ของเจ้าเว้นแต่พงศ์
พันธุ์ของเจ้าจะกบฏต่อต้านเรา
ด้วย.

และหากเป็นไปได้ว่าพงศ์พันธุ์ของ
เจ้ากบฏต่อต้านเรา, พวกเขาจะ
เป็นแส้วทแถมพงศ์พันธุ์ของเจ้า,
เพื่อกระตุ้นพวกเขาให้ระลึกถึง
พันธกิจ.

แต่ຈິງເບິ່ງ ເລມັນກັບເລມູເອນບໍ່
ເຊື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ດ້ວຍ
ຄວາມໂສກເສົ້າເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງ
ຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ຂ້າພະເຈົ້າຈິງໄດ້
ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອພວກເຂົາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຮັບສິ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:
ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວນີ້ໄປເພາະ ສັດທາຂອງ
ເຈົ້າ, ເພາະເຈົ້າສະແຫວງຫາເຮົາຢ່າງພາກ
ພຽນ, ດ້ວຍຄວາມຕໍ່ຕ້ອຍໃຈ.

ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດ
ຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະ ຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ ຈະຖືກ
ພາໄປຫາ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາດຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດ
ເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າຍັງ
ກະບົດຕໍ່ເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈະຖືກ ຕັດອອກ
ຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຍັງຮັກສາບັນຍັດ
ຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະຖືກກະທຳໃຫ້ເປັນ ຜູ້
ປົກຄອງ ແລະ ຜູ້ສອນພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ.

ເພາະຈິງເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນທີ່ພວກເຂົາ
ກະບົດຕໍ່ເຮົາ, ເຮົາຈະ ສາບແຊ່ງພວກເຂົາ
ເຖິງຂະໜາດວ່າເປັນການສາບແຊ່ງຢ່າງ
ສາຫັດ, ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີອຳນາດ
ເໝືອກວ່າລູກຫລານຂອງເຈົ້າເວັນເສຍແຕ່
ພວກເຂົາຈະກະບົດຕໍ່ເຮົາເໝືອນກັນ.

ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາ
ກະບົດຕໍ່ເຮົາ, ພວກເຂົາກໍຈະເປັນ ໄພພິບັດ
ແກ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ນີ້ເພື່ອຊ່ວຍ
ຕັກເຕືອນພວກເຂົາທາງຄວາມຊົງຈຳ.

1 Nephi 3

- 1 And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.
- 2 And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.
- 3 For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.
- 4 Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.
- 5 And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.
- 6 Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.
- 7 And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.

๑ นิไฟ ๓

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, กลับจากการพูดกับพระเจ้า, มายังกระโจมของบิดาข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า : ดูก่อนพ่อได้นิมิตฝัน, ซึ่งในนั้นพระเจ้าทรงบัญชาพ่อว่าลูกและพี่ ๆ ของลูกจะต้องกลับไปเยรูซาเล็ม.

เพราะดูก่อน, เลบันมีบันทึกของชาวยิวและลำดับการสืบเชื้อสายบรรพชนของพ่อด้วย, และบันทึกที่จารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง.

ดังนั้น, พระเจ้าทรงบัญชาพ่อว่าลูกและพี่ ๆ ต้องไปบ้านของเลบัน, และหาบันทึก, และนำบันทึกลงมาที่นี้ในแดนทุรกันดาร.

และบัดนี้, ดูก่อนพี่ ๆ ของลูกพ่อบ่น, โดยกล่าวว่ามันเป็นสิ่งยากที่พ่อเรียกร้องจากพวกเขา; แต่ดูก่อนพ่อไม่ได้เรียกร้องสิ่งนี้จากพวกเขา, แต่นี่คือพระบัญชาของพระเจ้า.

ฉะนั้นจะไปเกิด, ลูกของพ่อ, และลูกจะเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า, เพราะลูกไม่ได้พ่อบ่น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, กล่าวแก่บิดาข้าพเจ้า : ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา, เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติแก่ลูกหลานมนุษย์, นอกจากพระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา.

๑ นิไฟ ๓

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ข้าพเจ้า นิไฟ พยายามที่จะเข้าหาพระเจ้าเป็นเจ้าแล้ว, ภาวกับมาหาพระเจ้าแต่ของบิดาของข้าพเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก เหมือนได้เข้าหาข้าพเจ้า, มีความว่า: จงเบี่ยงเบนเท้าหนีไปจากที่นี่ ใน ความฝัน, ซึ่งในความฝันนั้นพระเจ้าเป็นเจ้าได้กับข้าพเจ้าว่า ลูกกับพวกอ้ายของลูกต้องไปกับบิดาไปเยรูซาเล็ม.

เพราะฉะนั้น, ลาบันมีบันทึกของชาวยิว และลำดับการสืบเชื้อสายของบรรพชนของพ่อด้วย, และ มันได้จารึกอยู่ในแผ่นจารึกทองเหลือง.

ดังนั้น, พระเจ้าได้กับข้าพเจ้าว่า ลูกกับพวกอ้ายของลูกจะต้องไปกับบิดาของลาบัน, เพื่อออกหาบันทึก, และนำเอามันมาในที่นี้ที่นี้แล้วกับบิดาของบิดา.

และ บัดนี้, จงเบี่ยงพวกอ้ายของลูกจ้มน, โดยกล่าวว่า เลื่องที่ขี้รังไรให้พวกเจ้าเร็ดนั้น เป็นเลื่องยาก; แต่จงเบี่ยง, อย่าได้ขี้รังไรให้พวกเจ้าเร็ด, แต่มันเป็นพระบัญชาของพระเจ้าเป็นเจ้า.

ฉะนั้น จงไปเกิด, ลูกของพ่อ, และลูกจะเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าเป็นเจ้า, เพราะลูก บ่นได้จ้มน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ข้าพเจ้า นิไฟ ได้เข้าหาบิดาของข้าพเจ้าว่า: เรา จะไป และ เร็ดสิ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้ากับเรา เพราะเรารู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะบ่งให้ พระบัญชาเกี่ยวกับลูกหลานมนุษย์ นอกจากพระองค์จะเตรียมทางไว้ให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา.

8 And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.

9 And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.

10 And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.

11 And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.

12 And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

13 And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

14 But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อบิดาข้าพเจ้าได้ยินคำเหล่านี้ ท่านดีใจยิ่งนัก, เพราะท่านรู้ว่า ข้าพเจ้าได้รับพรจากพระเจ้าแล้ว.

และข้าพเจ้า, นีไฟ, และพี่ ๆ ของ ข้าพเจ้าออกเดินทางไปในแดน ทูรกันดาร, พร้อมด้วยกระโจมของเรา, เพื่อขึ้นไปยังแผ่นดิน เยรูซาเล็ม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อเราขึ้นมาถึงแผ่นดินเยรูซาเล็ม แล้ว, ข้าพเจ้าและพี่ ๆ ของข้าพเจ้า ได้ปรึกษากัน.

และเราโยนเบี้ยเสี่ยงทาย—คนใดในพวกเราจะเข้าไปในบ้านของเลบัน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เบี้ยตกอยู่ที่เลมัน; และเลมันเข้าไปในบ้านของเลบัน, และเขาพูดกับเลบันขณะเลบันนั่งอยู่ในบ้านตน.

และเขาขอบันทึกซึ่งจารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง, ซึ่งมีลำดับการสืบเชื้อสายของบิดาข้าพเจ้าจากเลบัน.

และดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เลบันโกรธ, และจับเลมันโยนออกไปพ้นหน้าเขา; และเขาไม่ยอมให้เขาได้บันทึก. ดังนั้น, เขากล่าวแก่เลมัน : ดูเถิดเจ้าเป็นขโมย, และเราจะสังหารเจ้า.

แต่เลมันหลบหนีไปจากเขา, และเล่าถึงสิ่งที่เลบันกระทำ, แก่เรา. และเราเริ่มเศร้าใจยิ่ง, และพี่ ๆ ของข้าพเจ้าเกือบจะกลับไปหาบิดาข้าพเจ้าในแดนทูรกันดาร.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ บิดาของข้าพเจ้าได้ยินคำเหล่านี้ เขาก็ดีใจยิ่ง, เพราะเขารู้ว่า ข้าพเจ้าได้รับพรจากพระเจ้าแล้ว.

และ ข้าพเจ้ามีไฟกับพวกอ้ายของ ข้าพเจ้าได้ออกเดินทางไปในถิ่น แห้งแล้งกันดาร, พร้อมด้วยผ้าเต็น, เพื่อขึ้นไปแผ่นดินเยรูซาเล็ม.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ พวกเราขึ้นมาถึงแผ่นดินเยรูซาเล็ม แล้ว, ข้าพเจ้ากับพวกอ้ายได้ปรึกษากัน.

และ พวกเรา จักสะทลากัน—ว่า ผู้ใดในจำนวนพวกเราจะได้เข้าไปในบ้านของเลบัน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ สะทลากันอยู่ที่เลมัน; และ เลมันจึงได้เข้าไปในบ้านเลบัน, และ เขากับเลวอละทอวาทันที่อยู่ในบ้านของเลว.

และ เลวได้จับบันทึกซึ่งจารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง, ซึ่งมีลำดับการสืบเชื้อสายของบิดาของข้าพเจ้าจากเลบัน.

และ จังเบื่อง, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเลบันใจร้าย, และ จับเลวโยนออกไปจากบ่อน้ำของถิน; และ บัอมมอบบันทึกให้แก่เลว. ดังนั้น, เลวจึงท้าวเลวว่า: จังเบื่อง, เจ้าเป็นขโมย และ เราจะทำเจ้า.

แต่เลมันหนีไปจากที่อยู่อของเลว, และ เล่าเรื่องซึ่งเลบันกระทำไปนั้นกับพวกเรา. และ พวกเราเลื่อมใสสะทลัดใจยิ่ง, และ พวกอ้ายของข้าพเจ้าเกือบจะกลับไปหาบิดาของข้าพเจ้าในถิ่นแห้งแล้งกันดาร.

- 15 But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.
- 16 Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.
- 17 For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.
- 18 For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.
- 19 And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;
- 20 And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.
- แต่ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า : พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใด, และเรามีชีวิตอยู่ฉันใด, เราจะไม่ลงไปหาบิดาของเราในแดนทุรกันดารฉันนั้นจนกว่าเราจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาเรา.
- ดังนั้น, ให้เราซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า; ฉะนั้นให้เราลงไปยังแผ่นดินมรดกของบิดาเรา, เพราะดูเถิดท่านทั้งหลายทองคำและเงิน, และของมีค่านานัปการไว้. และทั้งหมดนี้ท่านได้ทำไปเพราะพระบัญชาของพระเจ้า.
- เพราะท่านรู้ว่าเยรูซาเล็มต้องถูกทำลาย, เพราะความชั่วร้ายของผู้คน.
- เพราะดูเถิด, พวกเขาปฏิเสธคำของศาสดาพยากรณ์. ด้วยเหตุนี้, หากบิดาข้าพเจ้าจะอยู่ในแผ่นดินนั้นหลังจากท่านได้รับพระบัญชาให้หลบหนีออกจากแผ่นดินนั้น, ดูเถิด, ท่านจะตายด้วย. ดังนั้น, ท่านจึงจำเป็นต้องหลบหนีออกจากแผ่นดินนั้น.
- และดูเถิด, นี่เป็นปรีชาญาณในพระผู้เป็นเจ้าว่าเราจะได้อ่านบันทึกเหล่านี้, เพื่อเราจะปกป้องรักษาภาษาแห่งบรรพบุรุษของเราไว้ให้ลูกหลานของเรา;
- และเพื่อเราจะปกป้องรักษาไว้ให้พวกเขาซึ่งพูดจากปากของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งปวงด้วย, ซึ่งมอบไว้ให้พวกเขาโดยพระวิญญาณและเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, นับแต่โลกเริ่มต้น, แม้ลงมาถึงเวลาปัจจุบันนี้.
- แต่จงระวัง, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกเจ้าว่า: ถาбыใดที่พระผู้เป็นเจ้าผู้สร้างพระชนม์อยู่ และ ถาбыใดที่พวกเรายังมีชีวิตอยู่, พวกเราจะรีบลงไปหาบิดาของพวกเรานี้ในถิ่นแคว้นแห่งดินแดน จินกว่าจะสำเร็จในสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าบัญชาพวกเรานี้.
- ดังนั้น, ให้พวกเรารู้สึกลึกซึ้งในภาระรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า; สะบั้นให้พวกเรารู้สึกลึกซึ้งไปหาแผ่นดินอันเป็น มรดกมรดกของบิดาของพวกเรานี้, เพราะฉะนั้น พวกเราได้ปะทะกัน และ เรียง, และ ของมีค่ามากมายมากมาย. และ ทักขณินี้เป็นภาระทำให้พระผู้เป็นเจ้าของพระผู้เป็นเจ้า.
- เพราะฉะนั้น เยรูซาเล็มจะต้องถูกทำลายเพราะความชั่วร้ายของผู้คน.
- เพราะฉะนั้น จินเหล่านี้ บ่อยครั้งรับถ้อยคำของศาสดา. ดังนั้น, ถาбыใดที่บิดาของข้าพเจ้ายังอยู่ในแผ่นดินนั้นหลังจากท่านได้รับ บันดาลให้พวกเรารู้สึกลึกซึ้งแล้ว, จินเหล่านี้, พวกเราจะต้องตาย. ดังนั้น, มันจึงจำเป็นที่พวกเราจะต้องหนีจากแผ่นดินนั้น.
- และ จินเหล่านี้, มันเป็นความสละสลวยสะท้านของพระผู้เป็นเจ้าว่า พวกเราจะได้อ่านบันทึกเหล่านี้, เพื่อจะได้รักษาภาษาของบรรพบุรุษของพวกเรานี้ไว้ให้ลูกหลานของพวกเรา;
- และ เพื่อพวกเรารู้สึกลึกซึ้งถ้อยคำของศาสดาผู้บริสุทธิ์ทั้งปวงที่ตายแล้วให้พวกเรารู้สึกลึกซึ้ง, จินเหล่านี้ และ อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าได้มอบไว้กับพวกเรานี้กับพวกเรา. เล่มต้นของโลกจึงมาจิบถึงปัจจุบันนี้.

21 And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

22 And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

23 And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

24 And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

25 And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

26 And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

27 And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ด้วยการกล่าวถ้อยในลักษณะนี้ ข้าพเจ้าได้ชักชวนพี่ๆ ของข้าพเจ้า, เพื่อพวกเขาจะได้ซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราลงไปยังแผ่นดินมรดกของเรา, และเรารวบรวมทองของเรา, และเงินของเรา, และของมีค่าของเราเข้าด้วยกัน.

และหลังจากที่เราได้รวบรวมของเหล่านี้เข้าด้วยกันแล้ว, เราขึ้นไปยังบ้านของเลบันอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราเข้าไปหาเลบัน, และขอให้เขามอบบันทึกซึ่งจารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลืองแก่เรา, เพื่อการนี้เราจะให้ทองของเรา, และเงินของเรา, และสิ่งมีค่าทั้งปวงของเราแก่เขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อเลบันเห็นทรัพย์สินสมบัติของเรา, และเห็นว่าทรัพย์สินมัตินั้นมากมายยิ่ง, เขาจึงโลภอยากได้มัน, จนถึงกับว่าเขาจับเราโยนออกมา, และส่งคนใช้ของเขามาสังหารเรา, เพื่อเขาจะได้ทรัพย์สินสมบัติของเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราหนีไปซึ่งหน้าคนใช้ของเลบัน, และเราจำต้องทิ้งทรัพย์สินสมบัติของเราไว้เบื้องหลัง, และทรัพย์สินสมบัติของเราตกอยู่ในมือของเลบัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราหลบหนีเข้าไปในแดนทุรกันดาร, และคนใช้ของเลบันไล่เราไม่ทัน, และเราซ่อนตัวอยู่ในซอกหิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ ตาม พาสาย่างนี้ ข้าพเจ้าได้ชักชวนพวกอ้ายของข้าพเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้ซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ พวกเราได้ลงไปหาแผ่นดิน ของเรา ซึ่งเป็นมรดกของพวกเรา, และ พวกเรา ได้เก็บรวบรวม ทองของเรา, และ เงินของพวกเรา, และ ของมีค่าของพวกเรา เข้ากัน.

และ ทล้งจากพวกเราเถาโรมของ เຫລ່ານนี้เข้ากันแล้ว, พวกเราจึงขึ้นไปหาบ้านของเลบันอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ พวกเราเข้าไปหาเลบัน, และ ขอให้เขามอบบันทึก ซึ่งจารึกไว้บน แผ่นจารึกทองเหลือง ให้แก่พวกเรา, และ พวกเรา จะมอบค่าของพวกเรา, และ เงินของพวกเรา, และ ของมีค่า ทั่วพิณดของพวกเรา ให้แก่เขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ เมื่อ เลบันเห็น ทรัพย์สมบัติของพวกเรา, และ เห็นว่า มันมีจำนวน ทลวງຫລາຍ จึงมี ความโลภมากอยากได้มัน, เຖິງ ຂະຫນາດທີ່ລາວໄດ້ຈັບພວກເຮົາໂຢນອອກໄປ, ແລ້ວສັ່ງໃຫ້ຄົນໃຊ້ຂອງລາວໃຫ້ມາຂ້າພວກເຮົາ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ พวกเราได้หนีไปซึ่งหน้าคนใช้ของเลบัน, และ พวกเรา จำเป็นต้องทิ้ง ทรัพย์สมบัติของพวกเราไว้ทางຫລັງ, และ มันจึงตกอยู่ในกำมือของเลบัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ พวกเราได้หนีเข้าไปในถิ่นແຫ້ງແລ້ງกันดาร, และ คนใช้ของเลบันติดตามพวกเราไม่ทัน, และ พวกเรา ได้ลี้ซ่อนตัวอยู่ในຫ່ວ່າງຫີນ.

28 And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

29 And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

30 And after the angel had spoken unto us, he departed.

31 And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เลมันโกรธข้าพเจ้า, และบิดา ข้าพเจ้าด้วย; และเลมูเอลด้วย, เพราะเขาฟังคำของเลมัน. ดังนั้น เลมันกับเลมูเอลพูดคำรุนแรง มากมายต่อเรา, น้องของพวกเขา, และพวกเขาตีเราแม้ด้วยไม้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่ พวกเขาตีเราด้วยไม้, ดูเถิด, เทพ ของพระเจ้ามายืนอยู่ต่อหน้าพวกเขา, และท่านกล่าวแก่พวกเขา, มีความว่า : เหตุใดพวกท่านจึงตีน้อง ด้วยไม้ ? พวกท่านไม่รู้หรือว่า พระเจ้าทรงเลือกเขาเป็นผู้ ปกครองเหนือพวกท่าน, และนี่ เพราะความชั่วช้าสามานย์ของ พวกท่าน ? ดูเถิดพวกท่านจงขึ้นไป เยรูซาเล็มอีก, และพระเจ้าจะทรง มอบเลมันไว้ในมือของพวกท่าน.

และหลังจากเทพกล่าวแก่เรา แล้ว, ท่านก็จากไป.

และหลังจากเทพจากไปแล้ว, เลมันกับเลมูเอลเริ่มพรั่นไปอีก, มีความว่า : เป็นไปได้อย่างไรที่ พระเจ้าจะทรงมอบเลมันไว้ในมือ เรา ? ดูเถิด, เขาเป็นคนมีกำลัง, และเขาสามารถบังคับบัญชาคนได้ ห้าสิบคน, แท้จริงแล้ว, แม้เขา สังหารคนห้าสิบคนได้; แล้วเหตุใด จะไม่สังหารเราเล่า ?

และ เทพท่านได้บังเกิดขึ้นถึง เลมัน ได้ให้ร้ายให้ข้าพเจ้า, และ ให้ร้ายให้ บิดาของข้าพเจ้าบ้างอีก; และ เลมูเอล ก็ให้ร้ายเพื่อบั่นแค้นเพราะลาอูเอผู้พี่ของ ข้าพเจ้า. ดังนั้น เลมันกับเลมูเอล ได้เฝ้า ถูกรุมเร้าต่อพวกเขา, ผู้เป็นน้อง ของพวกเขา, และ พวกเขาได้ตีพวกเขา ด้วยไม้.

และ เทพท่านได้บังเกิดขึ้นถึง ฆะนะที่ พวกเขาทำลวงตีพวกเขาด้วยไม้ผู้นั้น, จังเบ้ง, บุตรของพระผู้เป็นเจ้าได้มายืน อยู่ต่อหน้าพวกเขา, และ เข่นได้เฝ้ากับ พวกเขา, มีความว่า: เป็นที่ยังพวกเขา เจ้าจังเบ้งด้วยไม้? พวกเขาจับได้ว่า พระผู้เป็นเจ้าได้เลือกลาอูเอให้เป็น ผู้ปกครองพวกเขา, และ อันนี้ เพราะ ความชั่วร้ายของพวกเขาเจ้า? จังเบ้ง, พวกเขาจับกับขึ้นไปเยรูซาเล็มอีก, และ พระผู้เป็นเจ้าจะมอบลาบานให้ อยู่ในกำมือของพวกเขา.

และ หลังจากที่ พวกเขาได้เฝ้ากับพวกเขา แล้ว, เขาก็จากไป.

และ หลังจากที่ พวกเขาได้จากไปแล้ว, เลมันกับเลมูเอลเริ่มพรั่นไปอีก, โดยกล่าวว่า: มันเป็นไปได้เนอใด ที่พระผู้เป็น เจ้าจะมอบลาบานให้ อยู่ในกำมือ ของพวกเขา? จังเบ้ง, ลาอูเอเป็นถีนมี อำนาจ, และ ลาอูเอยังบังคับได้อีก ห้าสิบถีน, แท้จริงแล้ว, เทพเม่นลาอูเอ ถีนได้เทງห้าสิบถีน; แล้วเป็นที่ยัง จะข้าพเจ้าได้?

ແລ້ວເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຄໍາເຫລົ່ານີ້,
 ພວກເຂົາຍັງຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ຍັງຈົມຢູ່
 ຕໍ່ໄປ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໄດ້
 ຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາ ຈົນພວກເຮົາ
 ມາເຖິງນອກກຳແພງເມືອງາເຢຣູຊາເລັມ.

5 And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

6 And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

7 Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

8 And when I came to him I found that it was Laban.

9 And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

10 And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

11 And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

และเราทำสิ่งนี้ในเวลากลางคืน; และข้าพเจ้าให้พวกเขาซ่อนตัวอยู่นอกกำแพง. และหลังจากพวกเขาซ่อนตัวแล้ว, ข้าพเจ้า, นีไฟ, ก็แอบเข้าไปในเมืองและมุ่งหน้าไปยังบ้านของเลบัน.

และข้าพเจ้าได้รับการนำโดยพระวิญญาณ, โดยหาว่าล่องหนไปถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าควรทำ.

กระนั้นก็ตามข้าพเจ้าก็เข้าไป, และเมื่อข้าพเจ้ามาใกล้บ้านของเลบันข้าพเจ้าเห็นชายผู้หนึ่ง, และเขาได้ล้มอยู่บนพื้นดินต่อหน้าข้าพเจ้า, เพราะเขาเมาด้วยเหล้าองุ่น.

และเมื่อข้าพเจ้ามาถึงเขาข้าพเจ้าพบว่าเขาคือเลบัน.

และข้าพเจ้าเห็นดาบของเขา, และข้าพเจ้าชักดาบออกจากฝักของมัน, และด้ามของดาบนั้นเป็นทองบริสุทธิ์, และฝีมือที่ทำดาบนั้นประณีตยิ่งนัก, และข้าพเจ้าเห็นว่าตัวดาบทำจากเหล็กกล้าอันมีค่าที่สุด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าถูกพระวิญญาณบีบบังคับให้ฆ่าเลบัน; แต่ข้าพเจ้ากลัวว่าในใจข้าพเจ้า : ข้าพเจ้าไม่เคยทำให้คนหลังเลือดสักครั้ง. และข้าพเจ้าจึงชะงักและข้าพเจ้าไม่อยากสังหารเขา.

และพระวิญญาณตรัสกับข้าพเจ้าอีก : ดูก่อนพระเจ้าได้ทรงปล่อยเขาให้อยู่ในมือเจ้า. แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ารู้ด้วยว่าเขาได้หมายมั่นจะเอาชีวิตของข้าพเจ้าเอง; แท้จริงแล้ว, และเขาไม่ยอมสดับฟังพระบัญญัติของพระเจ้า; และเขาเอาทรัพย์สินสมบัติของเราไปด้วย.

และ มันเป็นตอนกลางคืน; และข้าพเจ้าได้ให้พวกเขาซ่อนตัวอยู่นอกกำแพง. และ หลังจากที่พวกเขาซ่อนตัวแล้ว, ข้าพเจ้าหนีเข้าไปที่หลังคานอกเมือง และ มุ่งหน้าไปที่บ้านของเลบัน.

และ พระวิญญาณได้ นำข้าพเจ้าไป, โดยบໍ່ รู้ล่วงหน้าถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าควรจะเริ่ด.

ถึงอย่างใดก็ตาม ข้าพเจ้าก็เข้าไป, และ เมื่อข้าพเจ้ามาถึงบ้านของเลบัน, ข้าพเจ้าเห็นดาบของเขา, และ ลาวลัมลึงอยู่กับพื้นดินต่อหน้าข้าพเจ้า, เพราะลาวเมาเม้าเมาล้าองุ่น.

และ เมื่อข้าพเจ้าเข้าไปใกล้กับเขาข้าพเจ้าพบว่าลาวคือเลบัน.

และ ข้าพเจ้าเห็น ดาบของลาว, และ ข้าพเจ้าดึงมันออกจากฝัก; และ ด้ามของมันเป็นทองคำ, และ ฝีมือปามักที่สุด, และ ข้าพเจ้าเห็น ว่า ในดาบเริ่ดด้วยเหล็กกล้าที่มีค่าสูงที่สุด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระวิญญาณ ภาวณข้าพเจ้าให้ข้าลาบาส, แต่ข้าพเจ้ากลัวว่าในใจข้าพเจ้า : ข้าพเจ้าไม่เคยเริ่ดให้คนใดเสียเลือดเมื่อจกเเทอ. และ ข้าพเจ้าจึงยุดสะทงกับยาลอ.

และ พระวิญญาณภาวณกับข้าพเจ้าว่า: จ้งเบ้ง พระผู้เป็นเจ้ามอบลาวให้ไว้ในกำมือของเจ้า. แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ารู้ ว่า ลาวพยายามเอาชีวิตของข้าพเจ้าอยู่แล้ว; แท้จริงแล้ว, ลาวบໍ່ยอมเริ่ดฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า; และ ลาวยัง เอาสมบัติของพวกเราไปนำอีก.

- 12 And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;
- 13 Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.
- 14 And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.
- 15 Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.
- 16 And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.
- 17 And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.
- 18 Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระวิญญาณตรัสกับข้าพเจ้าอีก : จงสังหารเขา, เพราะพระเจ้าทรงปล่อยเขาให้อยู่ในมือเจ้าแล้ว;
- ดูเถิดพระเจ้าทรงสังหารคนชั่วร้ายเพื่อนำมาซึ่งจุดประสงค์อันชอบธรรมของพระองค์. เป็นการดีกว่าที่คนหนึ่งตายแทนที่ประชาชาติหนึ่งจะเสื่อมโทรมและตายอยู่ในความไม่เชื่อ.
- และบัดนี้, เมื่อข้าพเจ้า, นีไฟ, ได้ยินข้อความเหล่านี้, ข้าพเจ้าจำพระคำรัสของพระเจ้าซึ่งพระองค์ได้รับสั่งแก่ข้าพเจ้าในแดนทूरกันดาร, มีความว่า : ตราบเท่าที่พงศ์พันธุ์ของเจ้าจะรักษาบัญญัติของเรา, พวกเขาจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดินแห่งคำสัญญา.
- แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้าคิดว่าว่าพวกเขาไม่สามารถรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าตามกฎหมายของโมเสส, นอกจากพวกเขาจะมีกฎ.
- และข้าพเจ้ารู้ด้วยว่ากฎจารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง.
- และอนึ่ง, ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าทรงปล่อยเลบันไว้ในมือของข้าพเจ้าเพื่อการนี้—เพื่อข้าพเจ้าจะได้บันทึกเหล่านี้ตามพระบัญชาของพระองค์.
- ฉะนั้นข้าพเจ้าเชื่อฟังสุรเสียงของพระวิญญาณ, และจับเลบันโดยคว่ำผมบนศีรษะ, และข้าพเจ้าตัดศีรษะของเขาด้วยดาบของเขาเอง.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงพระอินยานได้กำวกับข้าพเจ้าอีกว่า: จังຂ້າລາວສາ, ເພາະພະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບລາວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າແລ້ວ;
- ຈິ່ງເບິ່ງ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າ ຄົນຊົ່ວເພື່ອນຳເອົາຈຸດປະສົງອັນຊອບທຳຂອງພະອົງມາ. ການທີ່ຄົນຜູ້ດຽວຕາຍກໍ ດີກວ່າປະຊາຊາດຈະເສື່ອມໂຊມ ແລະ ຕາຍຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.
- ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຄວາມນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າມີກເຖິງພະຄຳຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບສົ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ວກັນດານ, ທີ່ມີຄວາມວ່າ: ຕາບໃດທີ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ພວກເຂົາຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
- ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດອີກວ່າ ພວກເຂົາຈະຮັກສາພະບັນຍັດຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມກົດຂອງໂມເຊບໍ່ໄດ້, ນອກຈາກພວກເຂົາຈະມີກົດບັງຄັບ.
- ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າ ກົດໄດ້ຈາລຶກຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງນັ້ນ.
- ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບລາບານໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພາະເຫດນີ້—ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບບັນທຶກຕາມພະບັນຍັດຂອງພະອົງ.
- ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຮຽກຮ້ອງຂອງພະອິນຍານ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈັບລາບານໂດຍລວບຜົມຂອງລາວ, ແລະ ຕັດຫົວຂອງລາວ ດ້ວຍ ຕາບຂອງລາວເອງ.

19 And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

20 And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

21 And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

22 And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

23 And I spake unto him as if it had been Laban.

24 And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.

25 And I also bade him that he should follow me.

26 And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.

และหลังจากข้าพเจ้าตัดศีรษะเขาด้วยดาบของเขาเองแล้ว, ข้าพเจ้าหยิบอาภรณ์ของเลบันมาสวมบนร่างของข้าพเจ้าเอง; แท้จริงแล้ว, แม้ทุกชิ้น; และข้าพเจ้าคาดยุทธภัณฑ์ของเขาไว้รอบเอวข้าพเจ้า.

และหลังจากข้าพเจ้ากระทำการนี้แล้ว, ข้าพเจ้าไปยังคลังของเลบัน. และขณะที่ข้าพเจ้าตรงไปยังคลังของเลบัน, ดูเถิด, ข้าพเจ้าเห็นคนใช้ของเลบันผู้มีกุญแจคลัง. และข้าพเจ้าสั่งเขาด้วยเสียงของเลบัน, ให้เขาเข้าไปในคลังกับข้าพเจ้า.

และเขาคิดว่าข้าพเจ้าเป็นเลบัน, นายของเขา, เพราะเขาเห็นอาภรณ์และดาบที่คาดรอบเอวข้าพเจ้าด้วย.

และเขาพูดกับข้าพเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ใหญ่ของชาวยิว, โดยที่เขารู้ว่าเลบัน, นายของเขา, ออกไปอยู่กับคนพวกนี้ในเวลากลางคืน.

และข้าพเจ้าพูดกับเขาประหนึ่งว่าเป็นเลบัน.

และข้าพเจ้าพูดกับเขาด้วยว่าข้าพเจ้าจะเอาคำจารึก, ซึ่งอยู่บนแผ่นจารึกทองเหลือง, ไปให้พี่ ๆ ของข้าพเจ้า, ซึ่งอยู่นอกกำแพง.

และข้าพเจ้าสั่งเขาให้ตามข้าพเจ้าไปด้วย.

และเขา, โดยที่คิดว่าข้าพเจ้ากำลังพูดถึงบรรดาพี่น้องของศาสนจักร, และว่าข้าพเจ้าเป็นเลบันจริง ๆ ซึ่งข้าพเจ้าได้สังหารเสียแล้ว, ดังนั้นเขาจึงตามข้าพเจ้าไป.

และ ทลัງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັດຫົວຂອງລາວດ້ວຍດາບຂອງລາວເອງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍເອົາເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງລາບານມາສວມໃສ່ຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນທຸກຊັ້ນສ່ວນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄາດເກາະເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງລາວໄວ້ຮອບແອວ.

ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າປ່ຽນເຄື່ອງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄປຫາຄັງສົມບັດຂອງລາບານ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມຸ່ງໜ້າໄປຫາຄັງສົມບັດຂອງລາບານຢູ່ນັ້ນ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ຄົນໃຊ້ຂອງລາບານຜູ້ຖືກະແຈກຖືກສົມບັດ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາລາວດ້ວຍສຽງຂອງລາບານໃຫ້ລາວເຂົ້າໄປໃນຄັງສົມບັດກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະ ລາວຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລາບານນາຍຂອງລາວ, ເພາະເຫັນເຄື່ອງແຕ່ງກາຍກັບດາບທີ່ຄາດຢູ່ແອວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະ ລາວກໍໄດ້ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບພວກຜູ້ອາວຸໂສຂອງຊາວຍິວ, ໂດຍຮູ້ວ່າລາບານນາຍຂອງລາວ, ອອກໄປຢູ່ໃນບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕອນກາງຄືນ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວເໝືອນກັບວ່າເປັນລາບານແທ້ໆ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວອີກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາອັກຂະລະ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນ ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ ໄປໃຫ້ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ຢູ່ນອກກຳແພງ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ລາວຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປນຳ.

ແລະ ລາວໂດຍທີ່ຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເຖິງພັນຊຸກຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນລາບານແທ້ໆ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຂ້າເສຍແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າໄປ.

- 27 And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.
- 28 And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.
- 29 And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.
- 30 And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.
- 31 And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.
- 32 And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.
- 33 And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.
- และเขาพูดกับข้าพเจ้าหลายครั้งเกี่ยวกับบรรดาผู้ใหญ่ของชาวยิว, ขณะข้าพเจ้าออกไปหาพี่ ๆ ของข้าพเจ้า, ซึ่งอยู่นอกกำแพง.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อเลมันเห็นข้าพเจ้าเขาหวาดกลัวยิ่งนัก, และเลมูเอลกับแซมด้วย. และพวกเขาหนีไปข้างหน้าข้าพเจ้า; เพราะพวกเขาคิดว่าเป็นเลมัน, และว่าเขาได้สังหารข้าพเจ้าแล้วและหมายมั่นจะเอาชีวิตของพวกเขาด้วย.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเรียกพวกเขา, และพวกเขาได้ยินข้าพเจ้า; ดังนั้นพวกเขาจึงหยุดหนีไปต่อหน้าข้าพเจ้า.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อคนใช้ของเลมันเห็นพี่ ๆ ข้าพเจ้าเขาเริ่มตัวสั่น, และกำลังจะหนีไปข้างหน้าข้าพเจ้าและกลับไปยังนครแห่งเยรูซาเล็ม.
- และบัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, โดยที่เป็นคนร่างสูงใหญ่, และโดยที่ได้รับกำลังมากจากพระเจ้าด้วย, ฉะนั้นข้าพเจ้าจับคนใช้ของเลมัน, และรั้งเขาไว้, เพื่อเขาจะไม่หลบหนี.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าพูดกับเขา, ว่าหากเขาจะสดับฟังคำข้าพเจ้า, ดังที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใด, และข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ฉันใด, แม้หากเขาจะสดับฟังคำของเรา, เราจะไม่ชีวิตเขาฉันนั้น.
- และข้าพเจ้าพูดกับเขา, แม้ด้วยคำปฏิญาณ, ว่าเขาไม่ต้องกลัว; ว่าเขาจะเป็นอิสระชนเหมือนเราหากเขาจะลงไปในแดนทุรกันดารกับเรา.
- และ ฉะนะที่ข้าพเจ้ากำลังออกไป ทาพวงอ้ายของข้าพเจ้าจึงอยู่นอกกำแพง, ลาวก็วิ่งเข้าหาข้าพเจ้า ทลายยวบเทือกภูมอกับพวกผู้เอาอาวุธของชาวียอ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อเลมันเห็นข้าพเจ้าก็ตกใจอย่างยิ่ง, และเลมูเอลกับแซมก็หนีตาม. และพวกเขาก็ได้หนีไปข้างหน้าของข้าพเจ้า; เพราะพวกเขาคิดว่า ข้าพเจ้าเป็นลาบาม, และ ถัดจากลาวได้ฆ่าข้าพเจ้าเสียแล้ว และ พะยายามจะเอาชีวิตของพวกเขาไป.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้าเฝ้าพวกเขา, และ พวกเขาได้ยินเสียงของข้าพเจ้า; ดังนั้น พวกเขาจึงได้หยุดหนีจากข้าพเจ้า.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อฉันได้ดูของลาบามเห็นพวกอ้ายของข้าพเจ้า, ลาวก็เล็มถั่วสับ และ เกือบหนีไปต่อหน้าข้าพเจ้า และ กลับไปนอนเยรูซาเล็ม.
- และ บัดนี้ข้าพเจ้ามิไผ่โดยที่ฉันเห็นร่างกายสูงใหญ่, และ โดยที่ฉันได้รับกำลังมหาศาลจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้านำฉัน, ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงได้เข้าจับฉันไว้ของลาบาม, และ ยึดลาวไว้, เพื่อบังคับลาวหนีไป.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้าได้เข้าหาลาว, ว่าถ้าหากลาวจะเชื่อฟังคำฉันของข้าพเจ้า, ตามใดที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้านำข้าพเจ้าอยู่, ตามใดที่ข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่, ถ้าหากลาวจะเชื่อฟังคำฉันของพวกเขา, พวกเขาจะไว้ชีวิตลาว.
- และ ข้าพเจ้าได้เข้าหาลาวด้วย คำสาบาน, ว่าไม่ต้องขี้น; ลาวจะเป็นอิสระและฉันกับพวกเขา ถ้าหากลาวจะลงไปในถิ่นแคว้นแล้วฉันกับพวกเขา.

34 And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

35 And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

36 Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

37 And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

38 And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

และข้าพเจ้าพูดกับเขาด้วย, มีความว่า : พระเจ้าได้ทรงบัญชาให้เราทำสิ่งนี้โดยแน่นอน; และเราจะไม่ขยันทั่นเพียรในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าหรือ ? ฉะนั้น, หากท่านจะลงไปหาบิดาข้าพเจ้าในแดนทूरกันดารท่านก็จะอยู่กับเราได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โชรัมมีกำลังใจขึ้นจากคำที่ข้าพเจ้าพูด. บัดนี้โชรัมคือชื่อของคนใช้; และเขาสัญญาว่าเขาจะลงไปหาบิดาของเราในแดนทूरกันดาร. แท้จริงแล้ว, และเขาให้คำปฏิญาณแก่เราด้วยว่าเขาจะอยู่กับเรานับจากเวลานั้นไป.

บัดนี้เราปรารถนาให้เขาอยู่กับเราเพราะเหตุนี้, เพื่อชาวยิวจะได้ไม่รู้เกี่ยวกับการหนีไปของเราในแดนทूरกันดาร, เกือบทุกคนเขาจะไล่ตามเรามาและทำลายเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อโชรัมให้คำปฏิญาณแก่เราแล้ว, ความกลัวของเราที่เกี่ยวข้องกับเขาได้หมดไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เรานำแผ่นจารึกทองเหลืองและคนใช้ของเลบันมา, และออกไปในแดนทूरกันดาร, และเดินทางไปยังกระโจมของบิดาเรา.

และ ข้าพเจ้าได้เฝ้ากับลาออริก, มีความว่า: พระผู้เป็นเจ้าได้ บันดาลให้พวกเรารู้สิ่งนี้แท้ๆ; และ พวกเราจะบ่พากพวนในການรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าบ่? สะนั้น, ถ้าหากเจ้าจะลงไปหาบิดาของข้าพเจ้าในถิ่นแท้งแล้งกันดาน, เจ้าก็จะมีส่วนกับพวกเร้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โຊຣຳได้ มีกำลังใจขึ้นจากຄຳເວົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄປແລ້ວ. ບັດນີ້ໂຊຣຳຄືຊື່ຂອງຄົນໃຊ້; ແລະ ລາວສັນຍາວ່າ ລາວຈະລົງໄປຫາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານກັບພວກເຮົາອີກວ່າ ລາວຈະຢູ່ກັບພວກເຮົານັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

แล้วพวกเร้าปาดทะขยาพยาให้ลาออยู่กัພວກເຮົາເພາະເຫດນີ້, ຄືຊາວຍິວຈະບໍ່ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບການໜີໄປຫາຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຂອງພວກເຮົາ, ຢ້ານວ່າພວກເຂົາຈະລໍ່ຕາມມາ ແລະ ທຳຮ້າຍພວກເຮົາ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อໂຊຣຳໄດ້ໃຫ້ ຄຳສາບານກັບພວກເຮົາແລ້ວ, ຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບລາວກໍໝົດໄປ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ພວກເຮົານຳແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ ແລະ ຄົນໃຊ້ຂອງລາບານ, ແລະ ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ເດີນທາງໄປຫາຜ້າຕົ້ນຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ.

1 Nephi 5

- 1 And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.
- 2 For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.
- 3 And after this manner of language had my mother complained against my father.
- 4 And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.
- 5 But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

๑ นีไฟ ๕

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากเราได้ลงมาหาบิดาของเราในแดนทิวกันดารแล้ว, ดูเถิด, ท่านเปี่ยมด้วยความปิติยินดี, และซาไรยาห์, มารดาของข้าพเจ้า, ก็ยินดียิ่งนัก, ด้วยเหตุที่นางโศกเศร้าจริง ๆ ก็เพราะเรา.

เพราะนางคิดว่าเราตายเสียแล้วในแดนทิวกันดาร; และนางได้บ่นว่าบิดาข้าพเจ้าด้วย, โดยบอกท่านว่าท่านเป็นคนช่างเห็นนิมิต; มีความว่า : ดูเถิดท่านนำเราออกมาจากแผ่นดินแห่งมรดกของเรา, และบุตรของเราหาไม่มีแล้ว, และพวกเราต้องตายในแดนทิวกันดาร.

และด้วยการกล่าวถ้อยในลักษณะนี้มารดาข้าพเจ้าบ่นว่าบิดาข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือบิดาข้าพเจ้าพูดกับนาง, มีความว่า : ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าเป็นคนช่างเห็นนิมิต; เพราะหากข้าพเจ้ามิได้เห็นเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าในนิมิตแล้วข้าพเจ้าจะไม่รู้จักพระคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้า, แต่จะยังอยู่ที่เยรูซาเล็ม, และตายไปกับพี่น้องข้าพเจ้าแล้ว.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าได้แผ่นดินแห่งคำสัญญา, ซึ่งในสิ่งนี้ข้าพเจ้าชื่นชมยินดี; แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าจะทรงปลดปล่อยบุตรข้าพเจ้าให้พ้นจากมือเลบัน, และทรงนำพวกเขาลงมาหาเราในแดนทิวกันดารอีก.

๑ นีไฟ ๕

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ทลั้วจากพวกเราลงมาหาบิดาของพวกเราในถิ่นแหว่งแล้งกันดาร, จังเบ๋ง, เพ้นเต็มไปด้วยความปิติยินดี, และ ซาโรยา มานดาของข้าพเจ้าก็พอใจอย่างยิ่ง, เพราะเพ้นได้เป็นทุกเพราะพวกเราแท้ ๆ.

เพราะเพ้นคิดว่าพวกเราตายเสียแล้วในถิ่นแหว่งแล้งกันดาร; และ เพ้นได้จ๊มใช้บิดาของข้าพเจ้าว่าอิ๊ก, โดยบอกเพ้นว่า เพ้นเป็นถิ่นร้างเหินห่าง; มีความว่า: จังเบ๋ง เจ้านำพวกเราออกมาจากแผ่นดิน ฝั่งเป็นมูนมละกิกของพวกเรา, และ ฮ่องได้เสียลูกชายไปหมดแล้ว, และ พวกเรากำลังจะตายอยู่ในถิ่นแหว่งแล้งกันดาร.

และ ด้วยภาษาอย่างนี้ที่มานดาของข้าพเจ้าได้จ๊มใช้บิดาของข้าพเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ บิดาของข้าพเจ้าได้เฝ้ากับเพ้น, มีความว่า: ฮ่องรู้ว่าฮ่องเป็นถิ่นร้าง เหินห่าง; เพราะถ้าหากฮ่องบ่เหินเลื่องต่างๆของพระเจ้าใน พาบแล้ว ฮ่องจะบ่รู้จักพระภาละลุมบาภิถุมของพระเจ้า, แต่จะยังอยู่ที่เยรูซาเล็ม, และ ตายกับพี่น้องของฮ่อง.

แต่จังเบ๋ง, ฮ่องได้รับ แผ่นดินแห่งถ่าสนยา, ฝั่งในสิ่งนี้ฮ่องปิติยินดี; แท้จริงแล้ว, และ ฮ่อง รู้ว่า พระผู้เป็นเจ้าจะปลดปล่อยพวกลูกชายของฮ่องให้พ้นจากถ่ามือของเลบัน, และ นำพวกเราลงมาหาพวกเราในถิ่นแหว่งแล้งกันดารอีก.

6 And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

7 And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

8 And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

9 And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

10 And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

11 And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

และด้วยการกล่าวถ้อยในลักษณะนี้ลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, ปลอบโยนซาไรอาห์, มารดาข้าพเจ้า, เกี่ยวกับเรา, ขณะที่เราเดินทางในแดนทุรกันดารขึ้นไปแผ่นดินเยรูซาเล็ม, เพื่อไปเอาบันทึกของชาวยิว.

และเมื่อเราได้กลับมาถึงกระโจมของบิดาข้าพเจ้า, ดูกิตติความปิติยินดีของพวกท่านเต็มเปี่ยม, และมารดาข้าพเจ้าได้รับการปลอบประโลม.

และนางกล่าว, มีความว่า : บัดนี้ข้าพเจ้ารู้แน่แก่ว่าพระเจ้าทรงบัญชาสามีข้าพเจ้าให้หลบหนีมาในแดนทุรกันดาร; แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ารู้แน่แก่ว่าพระเจ้าทรงปกป้องบุตรข้าพเจ้า, และทรงปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นจากมือเลบัน, และประทานพลังให้พวกเขาเพื่อโดยการนั้นพวกเขาสามารถทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาพวกเขา. และด้วยการกล่าวถ้อยในลักษณะนี้นางได้กล่าว.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง, และถวายเครื่องพลีบูชาและเครื่องเผาบูชาแด่พระเจ้า; และพวกท่านน้อมขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล.

และหลังจากพวกท่านได้น้อมขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอลแล้ว, ลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, จึงเอาบันทึกซึ่งจารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง, และท่านค้นคว้าบันทึกนี้ตั้งแต่ต้น.

และท่านเห็นว่าบันทึกนี้มีหนังสือห้าเล่มของโมเสส, ซึ่งให้เรื่องราวของการสร้างของโลก, และของอาดัมกับเอวาด้วย, ผู้เป็นบิดามารดาแรกของเรา;

และ ด้วยภาษาอย่างนี้, ลิโซบิตาของข้าพเจ้าได้ปอบใจซาไรอาห์มารดาของข้าพเจ้าที่อยู่กับ พวกเราในขณะที่พวกเรากลับมาอยู่ในถิ่นแคว้นแล้ว กับการขึ้นไปที่ดินแดนเยรูซาเล็ม เพื่อเอากับบันทึกของชาวยิว.

และ เมื่อพวกเรากลับมาที่เต็นท์ของบิดาของข้าพเจ้าแล้ว, จังเป้ง, พวกเราชื่นชมยินดีไปด้วยความปิติยินดี, และ มารดาของข้าพเจ้าก็สบายใจขึ้น.

และ พี่นได้เอ้า, มีความว่า: บัดนี้ฉันรู้แน่นอนว่า พระผู้เป็นเจ้าได้บัญชาสามีของฉันให้หนีมาในถิ่นแคว้นแล้วกับการ; แท้จริงแล้ว, และฉันรู้ถึงความรักแน่นอนอีกว่า พระผู้เป็นเจ้าปกป้องพวกลูกชายของฉัน, และ ปกป้องพวกเราให้พ้นจากหามิของลาบัน, และ ปะทานอำนาจให้พวกเราเพื่อจะ สำเร็จในสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าบัญชาพวกเรา. และ พี่นได้เอ้า ด้วยภาษาอย่างนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พี่นทั้งสອງมีความปิติยินดีอย่างยิ่ง, และได้ถวาย เครื่องบูชา และ เครื่องเผาบูชาแด่พระเจ้า; และ พวกเราชื่นชมยินดีถวายความขอบพระคุณแด่พระเจ้าของอิสราเอล.

และ หลังจากที่พวกเราชื่นชมถวายความขอบพระคุณแด่พระเจ้าของอิสราเอลแล้ว, ลิโซบิตาของข้าพเจ้าได้จับเอาบันทึก ซึ่งจารึกไว้ใน แผ่นจารึกทองเหลืองขึ้นมา, และ พี่นได้ค้นคว้ามันตั้งแต่ต้น.

และ พี่นเห็นว่ามันประกอบด้วยหนังสือห้าเล่มของโมเส, ซึ่งให้เรื่องราวของกิจการสร้างโลก, และ เรื่องอาดัม และ เอวาผู้เป็นบิดามารดาผู้ทำอิถของพวกเรานำอีก;

- 12 And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;
- 13 And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.
- 14 And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.
- 15 And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.
- 16 And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.
- 17 And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—
- และบันทึกของชาวยิวตั้งแต่ต้น, แม้ลงมาถึงการเริ่มต้นการปกครองของเศเดคียาห์, กษัตริย์แห่งยูดาห์ด้วย;
- และคำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์, ตั้งแต่ต้น, แม้จนลงมาถึงการเริ่มต้นการปกครองของเศเดคียาห์ด้วย; และคำพยากรณ์มากมายด้วยซึ่งพูดโดยปากของเยเรมีย์.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, พบลำดับการสืบเชื้อสายบรรพบุรุษของท่านบนแผ่นจารึกทองเหลืองด้วย; ดังนั้นท่านรู้ว่าท่านเป็นผู้สืบตระกูลของโยเซฟ; แท้จริงแล้ว, แมื่อยูเซฟผู้นั้นซึ่งเป็นบุตรของยาโคบ, ซึ่งถูกขายไปในอียิปต์, และเป็นผู้ได้รับการปกป้องรักษาโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า, เพื่อท่านจะได้ปกป้องรักษายาโคบ, บิดาท่าน, และครัวเรือนทั้งปวงของท่านให้รอดตายจากความอดอยาก.
- และทรงนำพวกท่านออกจากความเป็นเชลยและออกจากแผ่นดินอียิปต์ด้วย, โดยพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันนั้นผู้ได้ทรงปกป้องรักษาพวกท่าน.
- และดังนั้นลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, พบลำดับการสืบเชื้อสายบรรพบุรุษของท่าน. และเลบันเป็นผู้สืบตระกูลของโยเซฟด้วย, ดังนั้นเขาและบรรพบุรุษของเขาได้รักษาทันทีนี้ไว้.
- และบัดนี้เมื่อบิดาข้าพเจ้าเห็นสิ่งทั้งปวงนี้, ท่านเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณ, และเริ่มพยากรณ์เกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่าน—
- และ บันทึกของชาวเยอูยตั้งแต่ต้น, จินลึงมาเทียะเล็มถึ้นການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຢາ, ກະສັດແຫ່ງຢູດານາອິກ;
- ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ, ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ຈົນລຶງມາເຖິງໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນການປົກຄອງຂອງ ເຊເດກີຢານາອິກ; ແລະ ຄຳທຳນາຍຫລາຍຂຶ້ນ ຊຶ່ງເວົ້າດ້ວຍປາກຂອງ ເຢເຣມີຢາ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ລີໄຮ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງນາອິກ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ເພິ່ນເປັນຜູ້ສືບຕະກູນຂອງ ໂຢເຊັບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນໂຢເຊັບຜູ້ທີ່ເປັນລູກຊາຍຂອງ ຢາໂຄບຄົນທີ່ຖືກ ຂາຍໄປຫາເອຢິບ, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ ຮັກສາໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ບຳລຸງຮັກສາ ຢາໂຄບ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງລາວ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນທັງໝົດໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ.
- ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນ ຜູ້ບຳລຸງຮັກສາພວກເຂົາ, ໄດ້ ນຳພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ໃຫ້ພົ້ນຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ.
- ແລະ ລີໄຮ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນພົບລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ. ແລະ ລາບານກໍເປັນຜູ້ສືບຕະກູນຂອງ ໂຢເຊັບເໝືອນກັນ, ດັ່ງນັ້ນ ລາບານ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ ຈຶ່ງໄດ້ຮັກສາບັນທຶກນີ້ໄວ້.
- ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ, ເພິ່ນກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ, ແລະ ເລີ່ມທຳນາຍກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນ—

18 That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

19 Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

20 And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

21 And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, insomuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

22 Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

ວ່າແຜ່ນຈາຣິກທອງເຫຼືອງເຫຼົ່ານີ້
ຈະເຂົ້າໄປສູ່ປະຊາຊາດ, ຕະກູນ,
ພາສາ, ແລະຄົນທັງປວງຜູ້ເປັນພຣະ
ພັນຊື່ຂອງທ່ານ.

ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານກໍລ່າວ່າແຜ່ນຈາຣິກ
ທອງເຫຼືອງເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ມີວັນຟືນາຍ;
ທັງມັນຈະບໍ່ລົບເລືອນອີກຕໍ່ໄປຕາມ
ກາລເວລາ. ແລະທ່ານພາຍາກຣນໄວ້
ຫຼາຍເລື່ອງເຖິງກັບພຣະພັນຊື່ຂອງ
ທ່ານ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຈົນເຖິງເວລານີ້ຂ້າພະເຈົ້າແລະບິດາ
ຂ້າພະເຈົ້າຮັກສາພຣະບັນຍາຍາດທີ່
ພຣະເຈົ້າທຣຽມບັນຍາຍາດ.

ແລະເຮົາໄດ້ບັນທຶກສິ່ງພຣະເຈົ້າທຣຽມ
ບັນຍາຍາດ, ແລະຄົ້ນຄວ້າບັນທຶກແລະ
ພົບວ່າເປັນສິ່ງທີ່ພິງປະຣາດນາ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ້ມີຄ່າມາດຕ່ອຣາ,
ເຖິງຂະໜາດທີ່ເຮົາປະຣິກຣິດພຣະ
ບັນຍາຍາດຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ເພື່ອລູກຫລານ
ຂອງເຮົາໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ເປັນປະຣິຣາຍາດໃນ
ພຣະເຈົ້າທີ່ເຮົາຈະນຳບັນທຶກໄປດ້ວຍ,
ຂະນະເຮົາເດີນທາງໃນແດນທຸກກັນດາຣ
ໄປເຖິງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ວ່າແຜ່ນຈາຣິກທອງເຫຼືອງເຫຼົ່ານີ້ຈະ
ເຂົ້າໄປຫາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກູນ, ທຸກ
ພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ຜູ້ເປັນລູກ
ຫລານຂອງເພິ່ນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນກ່າວວ່າ ແຜ່ນຈາຣິກ
ທອງເຫຼືອງເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ
ເລີຍ; ທັງຈະບໍ່ມີວັນພອງຕໍ່ໄປອີກໂດຍກາລະ
ເວລາ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຫລາຍ
ເລື່ອງກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈົນເຖິງ
ເວລານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຮັກສາບັນຍາຍາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍາຍາດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ບັນຍາຍາດເຮົາ.

ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບບັນທຶກຊຶ່ງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າບັນຍາຍາດເຮົາ, ແລະ ຄົ້ນຄວ້າມັນ
ແລະ ພົບວ່າເປັນສິ່ງພິງປະຣາດນາ; ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ແມ້ມີຄ່າມາດຕ່ອຣາ ທີ່ພວກເຮົາ
ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາ ຮັກສາ
ພຣະບັນຍາຍາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້ເພື່ອ
ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ.

ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນຄວາມສະຫລຽວ
ສະຫລາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ພວກ
ເຮົາຈະເອົາມັນໄປນຳ, ເວລາເດີນທາງໄປໃນ
ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດາຣ ໄປຫາແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

1 Nephi 6

- 1 And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.
- 2 For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.
- 3 And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.
- 4 For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.
- 5 Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.
- 6 Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

๑ นิไฟ ๖

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, ไม่กล่าวถึงลำดับการสืบเชื้อสายบรรพบุรุษของข้าพเจ้าในส่วนนี้ของบันทึกข้าพเจ้า; ทั้งข้าพเจ้าจะไม่กล่าวถึงบนแผ่นจารึกที่ข้าพเจ้ากำลังเขียนอยู่นี้ไม่ว่าเวลาใด; เพราะมีเขียนไว้ในบันทึกที่บิดาข้าพเจ้าบันทึกไว้; ดังนั้น, ข้าพเจ้าไม่เขียนสิ่งนี้ไว้ในงานนี้.

เพราะข้าพเจ้าพอใจแล้วที่จะกล่าวว่าเราเป็นผู้สืบตระกูลของโยเซฟ.

และไม่สำคัญแก่ข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าจะละเอียดรอบคอบในการให้เรื่องราวโดยครบถ้วนเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดของบิดาข้าพเจ้า, เพราะเรื่องทั้งหมดไม่สามารถเขียนไว้บนแผ่นจารึกเหล่านี้, เพราะข้าพเจ้าปรารถนาจะให้มีที่ว่างเพื่อข้าพเจ้าจะเขียนเกี่ยวกับเรื่องของพระเจ้า.

เพราะความตั้งใจอันเต็มเปี่ยมของข้าพเจ้าคือข้าพเจ้าจะได้ชักชวนคนให้มาหาพระเจ้าเป็นเจ้าของอับราฮัม, และพระเจ้าเป็นเจ้าของอิสอัค, และพระเจ้าเป็นเจ้าของยาโคบ, และได้รับการช่วยให้รอด.

ดังนั้น, เรื่องอันเป็นที่พอใจแก่โลกข้าพเจ้าไม่เขียน, แต่เขียนเรื่องอันเป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและต่อผู้ที่มิได้เป็นของโลก.

ดังนั้น, ข้าพเจ้าจะให้คำสั่งแก่พงศ์พันธุ์ของข้าพเจ้า, ว่าพวกเขาจะไม่ใช้เนื้อที่ในแผ่นจารึกเหล่านี้ไปด้วยเรื่องซึ่งไม่มีคุณค่าต่อลูกหลานมนุษย์.

๑ นิไฟ ๖

และ บัดนี้ข้าพเจ้านิไฟจะบ่งกล่าวถึงลำดับการสืบเชื้อสายของบรรพบุรุษของบิดาของข้าพเจ้าในส่วนนี้ บัดนี้ของบันทึกของข้าพเจ้า; ทั้งข้าพเจ้าจะบ่งกล่าวใน แผ่นจารึกที่ข้าพเจ้ากำลังเขียนอยู่ในตอนใดเลย; เพราะมันได้กล่าวมาแล้วในบันทึก ซึ่ง บิดาของข้าพเจ้ารักหาไว้; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงไม่ได้เขียนมันไว้ในบันทึกนี้.

เพราะเป็นงานพรวนสำหรับข้าพเจ้าที่จะกล่าวหา พวกเราเป็นผู้สืบตระกูลของโยเซฟ.

และ บ่งสำคัญกับข้าพเจ้าที่จะเจาะจงให้เรื่องราวโดยถ้อยคำที่รอบรู้กับทุกเรื่องราวของบิดาของข้าพเจ้า, เพราะเขียนไว้ไม่ได้ใน แผ่นจารึกเหล่านี้, เพราะข้าพเจ้าปรารถนาจะให้ มีบ่อนไว้สำหรับเรื่องราวของพระเจ้า.

เพราะความตั้งใจอันเต็มเปี่ยมของข้าพเจ้าทำเพื่อจะ ชักชวนมนุษย์ให้เข้า มาหาพระเจ้าของอับราฮัม, และพระเจ้าของอิสอัค, และพระเจ้าของยาโคบ, และรับความรอด.

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงจะขอร้องอันเป็นที่ พึงใจของโลก, แต่ขอร้องอันที่พอพระทัยของพระเจ้า และ พึงใจกับผู้มิได้เป็นของโลก.

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงได้ให้คำสั่งกับลูกหลานของข้าพเจ้า, ว่าพวกเขาจะต้องใช้บ่อนในแผ่นจารึกเหล่านี้ไป ด้วยเรื่องที่มีคุณค่าสำหรับลูกหลานมนุษย์.

1 Nephi 7

- 1 And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.
- 2 And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.
- 3 And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.
- 4 And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.
- 5 And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

໑ ນີໂຟ ໗

ແລະບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຍາກໃຫ້ທ່ານຮູ້, ວ່າຫຼັງຈາກລີໄອ, ບິດາຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົບການພາກຣນ໌ເຄື່ອງກັບພຣະພັນຣູ້ຂອງທ່ານແລ້ວ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະເຈົ້າຮັບສິ່ງກັບທ່ານອີກ, ໂດຍຕຣ໌ສ່ວາຫາເປັນການບັງຄັບກໍລິໄອ, ທີ່ທ່ານ, ຈະພາກອບກຣ໌ວທ່ານໄປໃນແດນທຸກກັນດາຕາມລຳພັງ; ທວ່ານຸຕຣຂອງທ່ານຄວນນຳເອົາພຣະສາວມາເປັນກຣຣຍາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະເລີຍດູພຣະພັນຣູ້ໄວ້ໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັຣຸຍາ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະເຈົ້າທຣ໌ງບັນຍາທ່ານວ່າຂ້າພະເຈົ້າ, ນີໂຟ, ແລະພີ່ ຯ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຈະຕ້ອງກັບໄປແຜ່ນດິນເຢຣຸຊາເລັມອີກ, ແລະພາອີຊມາເອກກັບກອບກຣ໌ວທ່ານລົງມາໃນແດນທຸກກັນດາ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຂ້າພະເຈົ້າ, ນີໂຟ, ກັບພີ່ ຯ ຂ້າພະເຈົ້າ, ເຂົ້າໄປໃນແດນທຸກກັນດາ, ອີກ, ເພື່ອຂຶ້ນໄປເຢຣຸຊາເລັມ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເຮົາຂຶ້ນໄປຍັງບ້ານຂອງອີຊມາເອກ, ແລະເຮົາຈຶ່ງເປັນທີ່ໂປຣດປຣານໃນສາຍຕາຂອງອີຊມາເອກ, ຄືງຮຸນາດທີ່ເຮົາຄຳວ່າພຣະວຣະຈະພຣະເຈົ້າແກ່ທ່ານ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະເຈົ້າທຣ໌ງເຮົາໃຈຂອງອີຊມາເອກອ່ອນ, ແລະກຣ໌ວເຮົາເດີນທ່ານດ້ວຍ, ຄືງຮຸນາດທີ່ພວກເຂົາອອກເດີນທາງລົງມາກັບເຮົາໃນແດນທຸກກັນດາໄປຍັງກຣະໂຈມຂອງບິດາເຮົາ.

໑ ນີໂຟ ໗

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຍາກໃຫ້ທ່ານຮູ້, ວ່າຫຼັງຈາກລີໄອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນຈົບແລ້ວ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະເຈົ້າເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນອີກ, ມີຄວາມວ່າ ບໍ່ສົມຄວນທີ່ເຈົ້າລີໄອຈະພາກອບຄົວໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານຕາມລຳພັງ, ແຕ່ລູກຂອງເຈົ້າຄວນນຳເອົາ ຜູ້ຍິງມາເປັນ ເມຍ, ເພື່ອຈະໄດ້ມີລູກຫລານລ້ຽງໄວ້ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະເຈົ້າເປັນເຈົ້າ ບັນຍາເພິ່ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້ານີໂຟ ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງກັບໄປແຜ່ນດິນເຢຣຸຊາເລັມອີກ ແລະ ພາອີດຊະມາເອກກັບຄອບຄົວຂອງລາວລົງມາໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຂ້າພະເຈົ້ານີໂຟກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານ ອີກ ເພື່ອຂຶ້ນໄປເຢຣຸຊາເລັມ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງບ້ານຂອງອີດຊະມາເອກ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເປັນທີ່ພໍໃຈໃນສາຍຕາຂອງອີດຊະມາເອກ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເຈົ້າກັບລາວ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະເຈົ້າເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງອີດຊະມາເອກອ່ອນລົງ, ພ້ອມທັງໃຈຂອງຄອບຄົວຂອງລາວນຳອີກ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງລົງມາກັບພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານ ມາຫາຜ້າເຕັນຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ.

6 And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

7 And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

8 And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

9 How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

10 How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

11 Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ขณะที่เราเดินทางอยู่ในแดน ทูรกันดาร์, ดูเถิดเลมันกับเลมัวเอล, และธิดาสองคนจากเหล่าธิดาของอิชมาเอล, และบุตรสองคนของอิชมาเอลกับครอบครัวของพวกเขา, กบฏต่อต้านเรา; แท้จริงแล้ว,ต่อต้านข้าพเจ้า, นีไฟ, และแซม, และบิดาพวกเขา, อิชมาเอล, และภรรยาท่าน, และธิดาอีกสามคนของท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในการกบฏครั้งนี้, พวกเขาปรารถนาจะกลับไปยังแผ่นดินเยรูซาเล็ม.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นีไฟ, โดยที่เศร้าโศกเพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา, ดังนั้นข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้แก่เลมันและเลมัวเอล, มีความว่า: ดูเถิดพวกพี่เป็นพี่ชายข้าพเจ้า, แล้วไหนพี่จึงมีความกระด้างในใจพี่, และมีความมืดบอดในจิตใจพี่, จนต้องให้ข้าพเจ้า, ผู้เป็นน้องของพี่, กล่าวแก่พี่, แท้จริงแล้ว, และเป็นแบบอย่างสำหรับพี่?

ไหนพี่จึงไม่ฟังพระวาจาของพระเจ้า?

ไหนพี่จึงลืมว่าพี่เห็นเทพของพระเจ้า?

แท้จริงแล้ว, และไหนพี่จึงลืมสิ่งสำคัญที่พระเจ้าทรงทำเพื่อเรา, ในการปลดปล่อยเราให้พ้นจากมือของเลมัน, และเพื่อที่เราจะได้บันทึกด้วย?

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในขณะที่เราลี้ภัยเดินทางอยู่ในถิ่น แห้งแล้งกับถ่านยุบนั้น, จังเบ๋ง, เลมันกับเลมูเอล, และ ลูกสาวสองคนของอิธมาเอล, และ ลูกชายสองคนของอิธมาเอล กับครอบครัวของพวกเขา ได้ก่อกบฏต่อต้านเรา; แท้จริงแล้ว, ได้ขัดขืนข้าพเจ้า นีไฟ และ แซม, และ อิธมาเอล, ผู้เป็นบิดาของพวกเขา, และ ขัดขืนเมย์ของลาอ, และ ลูกสาวอีกสามคนของลาอ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในการก่อกบฏนี้, พวกเขาปรารถนาจะกลับไปแผ่นดินเยรูซาเล็ม.

และ บัดนี้ข้าพเจ้า นีไฟ โดยที่โศกเศร้าเพราะความแข็งกระด้างใจของพวกเขา, ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงได้เอ่ยกับพวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้จะเอ่ยกับเลมันกับเลมูเอลว่า: จังเบ๋งพวกเจ้า ผู้ซึ่งเป็นอัยของเรานี้, เป็นที่ยังพวกเจ้าจึงมีใจแข็งกระด้างแท้, และ พวกเจ้าบໍ່ยอมเข้าใจ, จึงต้องให้เรานี้เป็นผู้เป็นน้องเอ่ยกับพวกเจ้า, แท้จริงแล้ว, และ เร็ดเป็นตัวอย่างให้พวกเจ้าอีก?

เป็นที่ยังพวกเจ้าจึงบໍ່เชื่อฟังพระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า?

เป็นที่ยังพวกเจ้าจึง ลืมว่า พวกเจ้าเคยเห็นทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า?

แท้จริงแล้ว, และ เป็นที่ยังพวกเจ้าจึงลืมสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้กระทำเพื่อพวกเรา, ในการ ปล่อยพวกเราให้พ้นจากหามของลาบาน, และ พวกเราได้รับบันทึกนั้นอีก?

16 And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

17 But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

18 And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

19 And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, inso-much that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อข้าพเจ้า, นีไฟ, พูดข้อความเหล่านี้กับพี่ ๆ ของข้าพเจ้า, พวกเขาโกรธข้าพเจ้า. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาจับข้าพเจ้า, เพราะเหตุเกิด, พวกเขาโมโหยิ่งนัก, และพวกเขามัดข้าพเจ้าด้วยเชือก, เพราะพวกเขาหมายมั่นจะเอาชีวิตข้าพเจ้า, โดยพวกเขาจะทิ้งข้าพเจ้าไว้ในแดนทุรกันดารให้ถูกสัตว์ป่ากิน.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนพระเจ้า, โดยทูลว่า : ข้าแต่พระเจ้า, ตามศรัทธาของข้าพระองค์อันมีอยู่ในพระองค์, ขอทรงปลดปล่อยข้าพระองค์ให้พ้นจากมือพี่ ๆ ของข้าพระองค์ด้วยเถิด; แท้จริงแล้ว, แม้ประธานกำลังให้ข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะทำให้สายรัดที่ผูกข้าพระองค์ขาด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อข้าพเจ้ากล่าวข้อความนี้แล้ว, เกิด, พระองค์ทรงปลดปล่อยสายรัดออกจากมือและเท้าข้าพเจ้า, และข้าพเจ้ายืนอยู่ต่อหน้าพี่ ๆ ข้าพเจ้า, และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาโกรธข้าพเจ้าอีก, และพยายามจะจับกุมข้าพเจ้า; แต่เกิด, ธิดาคนหนึ่งของอิซมาเอล, แท้จริงแล้ว, มารดาของนางด้วย, และบุตรคนหนึ่งของอิซมาเอล, วีนวอนพี่ ๆ ข้าพเจ้า, ถึงขนาดที่ทำให้ใจพวกเขาอ่อนลง; และพวกเขาหยุดพยายามเอาชีวิตข้าพเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้ามีไฟได้เฝ้าข้อความเหล่านี้กับพวกเขาแล้ว, พวกเขาใจร้ายให้ข้าพเจ้า. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นพวกเขาได้จับเอาข้าพเจ้า, เพราะจึงเป็น, พวกเขาถูกละเลยอย่างยิ่ง, และ พวกเขาได้มัดข้าพเจ้าไว้ด้วยเชือก เพราะพวกเขาพยายามที่จะเอาชีวิตของข้าพเจ้า, เพื่อจะได้ปะทะกับข้าพเจ้าไว้ในถิ่นแหว่งแล้วกันตามใช้สัดปากิน.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้าได้อธิษฐานทูลพระเจ้าเป็นเจ้า โดยทูลว่า: โอ พระเจ้าเป็นเจ้า, ตามสัจพจน์ของข้าพเจ้าที่มีอยู่ในพระองค์, ข้าพเจ้าจึงปิดป้องข้าพเจ้าไว้พ้นจากหามมือของพวกอ้ายของข้าพเจ้าด้วยเท้าน; แท้จริงแล้ว, เทพเม่นปะทานกำลังให้ข้าพเจ้าเพื่อจะเร่งให้เชือกที่ผูกข้าพเจ้าขาดออก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้ากล่าวข้อความนี้แล้ว, จึงเป็น, เชือกมัดก็หลุดออกจากมือ และ เทนของข้าพเจ้า, และ ข้าพเจ้ายืนอยู่ต่อหน้าพวกอ้ายของข้าพเจ้า, และ ข้าพเจ้า ได้เฝ้ากับพวกเขาอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาได้ใจร้ายให้ข้าพเจ้าอีก และ พยายามจะจับข้าพเจ้า; แต่จึงเป็น, ลูกสาวคนหนึ่งของอิซมาเอล, แท้จริงแล้ว, แม่ของนางกับอีก และ ลูกชายคนหนึ่งของอิซมาเอลได้วิงวอนพวกอ้ายของข้าพเจ้า, เทพจะขาดที่พวกเขาได้เร่งให้ใจของพวกเขาอ่อนลง; และ พวกเขาใจร้ายพยายามที่จะเอาชีวิตของข้าพเจ้า.

20 And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

21 And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

22 And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาสลดใจ, เพราะความชั่วร้ายของพวกเขา, ถึงขนาดที่น้อมกายลงต่อหน้าข้าพเจ้า, และวิงวอนข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าจะให้อภัยพวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำต่อข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าให้อภัยพวกเขาอย่างหมดใจทุกอย่างที่พวกเขาได้ทำไป, และข้าพเจ้ากระตุ้นให้พวกเขาสวดอ้อนวอนพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเพื่อขออภัยโทษ. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาทำดังนั้น. และหลังจากพวกเขาสวดอ้อนวอนพระเจ้าแล้วเราออกเดินทางอีกโดยมุ่งไปยังกระโจมของบิดาเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราลงมาถึงกระโจมของบิดาเรา. และหลังจากข้าพเจ้ากับพี่ๆ ข้าพเจ้าและครอบครัวของอิสมาเอลทั้งหมดลงมาถึงกระโจมของบิดาข้าพเจ้าแล้ว, พวกเขาน้อมขอบพระทัยพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา; และพวกเขาถวายเครื่องพลีบูชาและเครื่องเผาบูชาแด่พระองค์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาสลดใจทลาย, เพราะความชั่วร้ายของพวกเขา, เท็จขนาดที่พวกเราได้ก้มกราบอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า, และได้วิงวอนข้าพเจ้าเพื่ออภัยโทษให้พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไปกับข้าพเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าได้ อภัยโทษให้พวกเขาอย่างเต็มใจทุกอย่างที่พวกเขาจะทำได้, และ ข้าพเจ้าก็ได้กระตุ้นให้พวกเขาอธิษฐานทูลขอพระผู้เป็นเจ้าอภัยเป็นพระเจ้าของพวกเขา เพื่อขอกำลังให้พวกเขา. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาได้กระทำดังนี้. และหลังจากพวกเขาได้ขออธิษฐานทูลขอพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, พวกเขาได้ออกเดินทางอีก เพื่อไปหาผู้เป็นบิดาของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้ลงมาถึงกระโจมของบิดาของพวกเขา. และ หลังจากข้าพเจ้ากับพวกอ้าย และ ครอบครัวของอิสมาเอลมาเอนทุกันลงมาถึงกระโจมของบิดาของข้าพเจ้าแล้ว, พวกเราได้ถวาย ขอบพระคุณแด่พระผู้เป็นเจ้าอภัยเป็นพระเจ้าของพวกเขา; และ พวกเราถวาย เครื่องบูชา และ เครื่องเผาบูชาแด่พระองค์.

1 Nephi 8

- 1 And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.
- 2 And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.
- 3 And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.
- 4 But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.
- 5 And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.
- 6 And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.
- 7 And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

๑ นิไฟ ๘

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราได้เก็บรวบรวมเมล็ดพืชทุกประเภทของทุกชนิด, ทั้งธัญพืชทุกชนิด, และเมล็ดของผลไม้ทุกชนิดด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่บิดาข้าพเจ้าอยู่ในแดนทุรกันดารท่านกล่าวแก่เรา, มีความว่า : ดูเถิด, พ่อได้เห็นนิมิตฝัน; หรือ, อีกนัยหนึ่ง, พ่อได้เห็นนิมิต.

และดูเถิด, เพราะสิ่งที่พ่อเห็น, พ่อจึงมีเหตุผลที่จะชื่นชมในพระเจ้าเพราะนิไฟและเพราะแซมด้วย; เพราะพ่อมีเหตุผลที่จะคิดว่าพวกเขา, และพงศ์พันธุ์ของพวกเขาเป็นอันมาก, จะได้รับการช่วยให้รอดด้วย.

แต่ดูเถิด, เลมันกับเลมูเอล, พ่อกลัวยิ่งนักเพราะพวกเจ้า; เพราะดูเถิด, พ่อคิดว่าพ่อเห็นในความฝันของพ่อ, แดนทุรกันดารมืดทึมและชวนหดหู่.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ่อเห็นชายคนหนึ่ง, และท่านสวมเสื้อคลุมสีขาว; และท่านมายืนอยู่ต่อหน้าพ่อ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านกล่าวแก่พ่อ, และบอกให้พ่อตามท่านไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่พ่อตามท่านไปพ่อเห็นว่าตนเองอยู่ในที่มืดทึมและชวนหดหู่แห่งหนึ่ง.

๑ นิไฟ ๘

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก พวกเราได้นำธัญพืชเมล็ดพืชต่างๆ, ทั้งธัญพืชทุกชนิด, และ แขนงพวงไม้ทุกชนิดเข้ากัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ในเวลาທີ່บิดาของข้าพเจ้าอยู่ในถิ่นแคว้นแล้งภัยกันดารนั้น ผมได้เห็นเข้ากับพวกเรากล่าวว่า: จงแบ่ง, พ่อได้ ฝันเห็นเลื่องขวัญ; ทลี อีกคำขวัญ, พ่อได้เห็น พาบนิมิต.

และ จงแบ่ง, เพราะสิ่งที่ไม่เห็น, พ่อจึงมีเหตุอันน่าพิศวงในพระผู้เป็นเจ้า ย้อน นิไฟ และ แฉมนำอีก; เพราะพ่อมีเหตุอันน่าพิศวงว่าเจ้า, และ ลูกหลานของเจ้าอย่างทลวงทลายจะลอร์ดด้วยกัน.

แต่ จงแบ่ง, ย้อนพวกเจ้า, เลมันและ เลมูเอล, พ่อจึงย้ายกันอย่างยิ่ง; เพราะจงแบ่ง, พ่อคิดว่าพ่อเห็นความมืด, และ ความเล้าของของถิ่นแคว้นแล้งภัยกันดารในความฝันของพ่อ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก พ่อได้เห็นชายผู้หนึ่งใส่ เสื้อคลุมสีขาว, และ ผมได้มายืนอยู่ต่อหน้าพ่อ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ผมได้เห็นเข้ากับพ่อ, และ สั่งให้พ่อติดตามผมไป.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ในขณะที่ไม่ติดตามผมไป พ่อได้เห็นถ้อยอยู่ในความมืด และ ความเล้าของ.

8 And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

9 And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

10 And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

11 And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

12 And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

13 And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

และหลังจากพอได้เดินทางต่อเนื่องเป็นเวลาหลายชั่วโมงในความมืด, พอเริ่มสวดอ้อนวอนพระเจ้าเพื่อพระองค์จะทรงมีพระเมตตาต่อพอ, ตามความเมตตาอันดีแห่งพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระองค์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากพอสวดอ้อนวอนพระเจ้าแล้ว พอเห็นทุ่งใหญ่และกว้างแห่งหนึ่ง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพอเห็นต้นไม้, ซึ่งมีผลอันพึงปรารถนาที่จะทำให้คนเป็นสุข.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพอออกไปและรับส่วนของผลจากต้นไม้; และพอเห็นว่ามันหวานที่สุด, เหนือกว่าทุกสิ่งที่พอเคยชิมรสมา. แท้จริงแล้ว, และพอเห็นว่าผลจากต้นไม้สีขาว, ยิ่งกว่าความขาวทั้งหมดที่พอเคยเห็นมา.

และขณะที่พอรับส่วนผลของต้นไม้ที่จิตวิญญาณของพอเต็มไปด้วยความบริสุทธิ์ยิ่งนัก; ดังนั้น, พอเริ่มปรารถนาให้ครอบครัวของพอได้รับส่วนของผลนั้นด้วย; เพราะพอรู้ว่ามันเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาเหนือผลอื่นใดทั้งหมด.

และขณะที่พอกวาดตาของพอไปรอบ ๆ, เพื่อพออาจจะพบครอบครัวของพอด้วย, พอเห็นแม่น้ำที่มีสายน้ำ; และมันไหลไป, และมันอยู่ใกล้ต้นไม้ซึ่งพอกำลังรับส่วนผลนั้น.

และ ทลัງจากພໍ່ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດເປັນເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ, ພໍ່ເລີ່ມອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພໍ່, ຕາມພຣະກະລຸນາ ແລະຄວາມເມດຕາອັນລົ້ນເຫຼືອຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກພໍ່ໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວພໍ່ໄດ້ເຫັນ ທົ່ງໃຫຍ່ ແລະກວ້າງແຫ່ງໜຶ່ງ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ເຫັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີ ໝາກອັນເພິ່ງປາດຖະໜາຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນສຸກ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປ ແລະ ຮັບສ່ວນ ໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນ; ແລະ ເຫັນວ່າໝາກໄມ້ນັ້ນຫວານທີ່ສຸດເໝືອກວ່າທຸກຢ່າງທີ່ພໍ່ເຄີຍກິນມາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເຫັນໝາກໄມ້ນັ້ນຂາວເກີນກວ່າ ຄວາມຂາວທັງໝົດທີ່ພໍ່ເຄີຍເຫັນມາ.

ແລະ ເມື່ອພໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນແລ້ວ ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງເລີ່ມ ປາດຖະໜາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພໍ່ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນນຳກັນ; ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າ ມັນເປັນໝາກໄມ້ທີ່ ເພິ່ງປາດຖະໜາເໝືອກວ່າໝາກໄມ້ອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

ແລະ ເມື່ອພໍ່ກວາດສາຍຕາໄປອ້ອມຮອບ, ບາງທີພໍ່ອາດຈະເຫັນຄອບຄົວຂອງພໍ່ເໝືອນກັນ, ພໍ່ໄດ້ເຫັນ ແມ່ນ້ຳສາຍໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄຫລໄປໃກ້ໆກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ພໍ່ກຳລັງກິນໝາກມັນຢູ່.

14 And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

15 And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

16 And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

17 And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

18 And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

19 And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

20 And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

21 And I saw numberless courses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

และพ่อมองไปเพื่อดูว่ามันมาจากไหน; และพ่อเห็นต้นน้ำอยู่ห่างออกไปเล็กน้อย; และที่ต้นน้ำนั้น พ่อเห็นซาไรยาห์แม่ของลูก, และแซม, และนีไฟ; และพวกเขายืนอยู่ประหนึ่งพวกเขาหาวิธีหนทางที่ควรไปไม่.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พ่อก็กวักมือเรียกพวกเขา; พลังกล่าวแก่พวกเขาด้วยเสียงอันดังว่าพวกเขาควรมาหาพ่อ, และรับส่วนผลนั้น, ซึ่งเป็นที่พึงปรารถนาเหนือผลอื่นใดทั้งหมด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขามาหาพ่อและรับส่วนผลนั้นด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พ่อปรารถนาว่าเลมันกับเลมูเอลควรมารับส่วนผลนั้นด้วย; ดังนั้น, พ่อจึงกวาดตาของพ่อดูไปทางต้นแม่น้ำ, เพื่อว่าพ่อจะเห็นพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พ่อเห็นพวกเขา, แต่พวกเขาไม่ยอมมาหาพ่อและรับส่วนผลนั้น.

และพ่อเห็นราวเหล็ก, และมันทอดยาวไปตามฝั่งของแม่น้ำนั้น, และนำไปถึงต้นไม้ซึ่งพ่อยืนอยู่.

และพ่อเห็นทางคับแคบและแคบด้วย, ซึ่งทอดมาเคียงกันกับราวเหล็ก, แม้มันถึงต้นไม้ที่พ่อยืนอยู่; และมันผ่านเลยต้นน้ำ, ไปยังทุ่งใหญ่และกว้างแห่งหนึ่งด้วย, ประหนึ่งว่าเป็นโลกโลกหนึ่ง.

และพ่อเห็นหมู่ชนเหลือคณานับ, ซึ่งจำนวนมากของหมู่ชนนี้กำลังเบียดเสียดกันออกมา, เพื่อพวกเขาจะได้มาถึงทางซึ่งพามาถึงต้นไม้ที่พ่อยืนอยู่.

และ พ่อได้ทดลองไปเพื่อยากรู้ว่า แม่น้ำนั้นไหลมาจากไหน; และ พ่อเห็นต้นแม่น้ำอยู่ใกล้แม่น้ำใด และ บ่อนต้นแม่น้ำนั้น พ่อเห็นซาไรยาห์แม่ของเจ้า, และแซม, และ นีไฟ; และ เจ้าเจ้ายืนอยู่อยู่ รู้ว่า เจ้าเจ้าจะไปทางใด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พ่อได้ร้องหาพวกเขา; และ เอ็นพวกเขา ด้วยสรวงดังเพื่อใช้พวกเขาเข้ามาหาพ่อ, และ รับส่วนพวงไม้ ด้วงเป็นพวงไม้ที่เปี่ยมปาดทะพาเพื่อกว่าพวงไม้อื่นใดทั้งสิ้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พ่อพาเขาได้เข้ามาหาพ่อ และ รับส่วนพวงไม้เหมือนกัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พ่อปาดทะพาอยากใช้เลมันกับเลมูเอลได้ รับส่วนพวงไม้เหมือนกัน; ดังนั้น, พ่อจึงกวาดสายตามาทางต้นแม่น้ำ, บางทีอาจจะเห็นพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พ่อได้เห็นพวกเขา, แต่พวกเขา บ่มาหาพ่อ เพื่อรับส่วนพวงไม้มัน.

และ พ่อเห็น ราวเหล็กยาวอยู่ตามแถบแม่น้ำ, และ พาไปถึงต้นไม้บ่อน พ่อยืนอยู่.

และ พ่อได้เห็นทาง คับ และ แคบ เป็นสายมาตามราวเหล็กจนถึงต้นไม้ที่พ่อยืนอยู่นั้น; และ มันพามาใกล้กับต้นอ่างน้ำไปหา ทุ่งใหญ่ และ ไร่กว้าง ทั่วกันกับว่าเป็นชน่วยโลกชน่วยหนึ่ง.

และ พ่อเห็นฝูงชนอย่างพลวงหลายจนวนนับไม่ถ้วน, ฝูงจนวนพลวงหลายของพ่อพาพาแล้วมุ่งหน้า เพื่อจะได้เข้าไปหา ทางที่นำมาหาต้นไม้ที่พ่อยืนอยู่.

- 22 And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.
- 23 And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, insomuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.
- 24 And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.
- 25 And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.
- 26 And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.
- 27 And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.
- 28 And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาก่อมา, และเริ่มต้นเดินในทางซึ่งนำไปถึงต้นไม้.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เกิดหมอกแห่งความมืด; แท้จริงแล้ว, แม้เป็นหมอกแห่งความมืดทึบอย่างยิ่ง, ถึงกับว่าพวกเขาผู้เริ่มต้นเดินในทางนั้นแล้วหลงทาง, จนพวกเขาพลัดออกนอกทางและหลงไป.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พ่อเห็นคนอื่น ๆ เบียดเสียดกันออกมา, และพวกเขาเข้ามาจับปลายของราวเหล็ก; และพวกเขามุ่งหน้าผ่านหมอกแห่งความมืดไป, โดยยึดราวเหล็ก, แม้จนพวกเขาได้รับส่วนผลของต้นไม้.
- และหลังจากพวกเขาได้รับส่วนผลของต้นไม้แล้วพวกเขากวาดตาของพวกเขารอบ ๆ ประหนึ่งว่าพวกเขามีความละอาย.
- และพ่อกวาดตาของพ่อไปรอบ ๆ ด้วย, และเห็น, อาคารใหญ่และกว้างหลังหนึ่ง, อยู่บนอีกฝั่งของแม่น้ำที่มีสายน้ำ; และมันตั้งอยู่ประหนึ่งว่าอยู่ในอากาศ, สูงเหนือแผ่นดินโลก.
- และมันเต็มไปด้วยผู้คน, ทั้งแก่และหนุ่ม, ทั้งชายและหญิง; และลักษณะการแต่งกายของพวกเขaprณีตยิ่งนัก; และพวกเขาอยู่ในอาการกิริยาล้อเลียนและชี้นิ้วของพวกเขามาทางผู้คนซึ่งเข้ามาและกำลังรับส่วนผลนั้น.
- และหลังจากพวกเขาได้ชิมรสของผลนั้นแล้วพวกเขามีความละอาย, อันเนื่องมาจากผู้ซึ่งกำลังเยาะเย้ยพวกเขาอยู่; และพวกเขาตกลงไปในทางที่ต้องห้ามและหายไป.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาก่อมา, และ เล็มต้นเดินตามทางที่พามาหาต้นไม้.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาก่อความมืดบังเกิดขึ้น; แท้จริงแล้ว, เทียบกับว่าเป็นพวกเขาก่อความมืดอย่างใหญ่หลวง, เทียบขนาดที่พวกเขา ผู้ซึ่งเล็มต้นไปตามทางได้หลงทาง จินบ่รู้จะไปทางใด และได้สูญหายไป.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พ่อได้เห็นคนอื่น ๆ มุ่งหน้ามาหา, และ มาจับปลายราวเหล็ก, และ พวกเขาได้มุ่งหน้าผ่านพวกเขาก่อความมืดไป, กอดราวเหล็ก, จินว่าได้มารับส่วน พากไม้จากต้นไม้.
- หลังจากพวกเขารับส่วนพากไม้แล้ว พวกเขาได้กวาดสายตาไปมา และ ถึกับกับว่าพวกเขามีความอับอาย.
- และ พ่อกวาดสายตาไปอ้อมรอบ, และ จ้งเบ้ง, อยู่ปากแม่น้ำ, มีอาคารใหญ่ และ กว้างขวางใหญ่โต; และ มันตั้งอยู่ ถึกับว่า มันอยู่ในอากาศ, สูงกว่าแผ่นดินโลก.
- และ มันเต็มไปด้วยถึกับแก่ และ ถึกับหนุ่ม, ทั้งชาย และ หญิง; และ พวกเขามุ่งถึของพวกเขาก่อความมืด; และ พวกเขายู่ใน ท่าทางเยาะเย้ย และ ถึมี มาหาถึกับที่มารอด และ ทำล้งรับส่วนพากไม้มันอยู่.
- และ หลังจากพวกเขา ถึพากไม้มันแล้ว พวกเขาก่อความ อับอาย, เพราะว่ามีผู้ที่ถึทำล้งเยาะเย้ยพวกเขาอยู่; และ พวกเขาก่อ ถึกล้งไปในทางที่ห้ามและหายไป.

29 And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.

30 But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.

31 And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.

32 And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.

33 And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.

34 These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.

35 And Laman and Lemuel partook not of the fruit, said my father.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, ไม่พูดถึงถ้อยคำทั้งหมดของบิดาข้าพเจ้า.

แต่, เพื่อให้สั้นในการเขียน, ดูเถิด, ท่านเห็นฝูงชนอื่นเบียดเสียดกันออกมา; และพวกเขามาจับปลายของราวเหล็ก; และพวกเขามุ่งหน้าไปในทางของพวกเขา, โดยยึดราวเหล็กไว้อย่างแน่นตลอดเวลา, จนพวกเขาเข้ามาและทรุดตัวลงและรับส่วนผลของต้นไม้.

และท่านเห็นฝูงชนอื่น ๆ กำลังคลำหาทางของพวกเขาไปยังอาคารใหญ่และกว้างหลังนั้นด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนจำนวนมากจมอยู่ในห้วงลึกของแหล่งน้ำ; และจำนวนมากหายไปจากสายตาของท่าน, ระหกระเหินไปในถนนสายแปลก ๆ.

และฝูงชนที่เข้าไปในอาคารประหลาดหลังนั้นมีมาก. และหลังจากที่เข้าไปในอาคารหลังนั้นแล้วพวกเขานี้เยาะเย้ยข้าพเจ้าและผู้ที่กำลังรับส่วนผลนั้นด้วย; แต่เราหาใส่ใจพวกเขาไม่.

นี่เป็นถ้อยคำของบิดาข้าพเจ้า : เพราะมากเท่าที่ใส่ใจพวกเขา, ได้ตกไป.

และเลมันกับเลมูเอลหารับส่วนผลนั้นไม่, บิดาข้าพเจ้ากล่าว.

และ บัดนี้ข้าพเจ้ามิได้พูดได้เอ้าเถิด ถ้อยคำของบิดาของข้าพเจ้า ทั้งชนิด.

แต่เพื่อให้ทราบสรุปสั้นๆ, จังเบ๊ว, เห็นเห็นฝูงชนอื่น ๆ มุ่งหน้ามาหา; และจับปลาย ราวเหล็กนั้น; และ พวกเขามุ่งหน้าไปตามทิศทางของพวกเขา โดยการจับราวเหล็กไว้ใช้แขนอยู่ตลอดเวลา, จึงมาถึงแล้วล้มลง และ รับส่วนผลจากต้นไม้.

และ เห็นเห็น ฝูงชนอื่น ๆ กำลังคลำหาทางไปหาอาคารใหญ่ และ กว้างขวางนั้นอยู่.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ จำนวนพลวาทหลายจมอยู่ใน อ่างน้ำ เล็กนั้น; และ จำนวนพลวาทหลาย สูบหายไปจากสายตาของท่าน, และ เเหินแะงไปตามทางแปลก ปะหลาด.

และ ฝูงชนจำนวนมากพลวาทหลายได้ เข้าไปในอาคารแปลกปะหลาดหลัง นั้น. แล้วพวกเขาได้เยาะเย้ย ข้าพเจ้ากับผู้ที่กำลังรับส่วนผลจากไม้ นั้นอยู่; แต่พวกเรารู้ได้ทั่วๆ พวกเขา เลีย.

นี่เป็นถ้อยคำของบิดาของข้าพเจ้า: เพราะหลายต่อหลายคนที่ ทิวหาพวก นั้นก็ได้ตกไปแล้ว.

และ บิดาของข้าพเจ้าเอ้าว่า เลมัน กับเลมูเอลไม่ได้รับส่วนผลจากไม้.

36 And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.

37 And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

38 And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากบิดาข้าพเจ้าพูดข้อความทั้งหมดเกี่ยวกับความฝันหรือนิมิตของท่าน, ซึ่งมีอยู่มาก, ท่านกล่าวแก่เรา, เพราะสิ่งเหล่านี้ที่ท่านเห็นในนิมิต, ท่านจึงกลัวแทนเลมันกับเลมัวเอลยิ่งนัก; แท้จริงแล้ว, ท่านกลัวเกลียดพวกเขาจะถูกขับออกไปจากที่ประทับของพระเจ้า.

และท่านกล่าวเตือนพวกเขาเวลานั้นด้วยความรู้สึกทั้งมวลของบิดาผู้อ่อนโยน, เพื่อให้พวกเขาสดับฟังคำของท่าน, เพื่อบางทีพระเจ้าจะทรงเมตตาพวกเขา, และไม่ทรงขับพวกเขาออกไป; แท้จริงแล้ว, บิดาข้าพเจ้าได้สั่งสอนพวกเขา.

และหลังจากท่านสั่งสอนพวกเขาแล้ว, และพยากรณ์แก่พวกเขาหลายเรื่องด้วย, ท่านบอกพวกเขาให้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า; และท่านหยุดกล่าวแก่พวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีกหลังจากบิดาของข้าพเจ้าได้เล่าข้อความทั้งหมด ซึ่งอยู่อย่างทลวงหลายทลวงกับความฝัน และ พยานนิมิตของเขานั้นแล้ว, เขาก็ได้เข้าเฝ้าพวกเขาว่า เพราะสิ่งที่เขามองเห็นในพยานนี้, เขามีความยำเกรงอย่างยิ่งแทนเลมันกับเลมูเอล; แท้จริงแล้ว, เขายำเกรงว่าพวกเขาจะถูกขับไล่จากที่ประทับของพระเจ้า.

และ เขาก็ได้แนะนำพวกเขาด้วยความรู้สึกทั้งหมดของ บิดาที่ปามิห์ผู้รักพวกเขาเพื่อพวกเขาจะเชื่อฟังคำของเขาน, เพื่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอาดจะเมตตา และ บัพติศมาพวกเขา; แท้จริงแล้ว, บิดาของข้าพเจ้าได้สั่งสอนพวกเขา.

และ หลังจากเขาสั่งสอนพวกเขาแล้ว, เขายังได้ทำนายหลายเรื่อง ทลวงกับพวกเขาอีก, เขามุ่งมั่นใช้พวกเขารักษาสาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; และ เขาก็ได้เข้าเฝ้าพวกเขา.

1 Nephi 9

- 1 And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.
- 2 And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.
- 3 Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.
- 4 Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.
- 5 Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

๑ นิไฟ ๙

และเรื่องทั้งหมดนี้บิดาข้าพเจ้าเห็น, และได้ยิน, และพูด, ขณะที่ท่านพำนักอยู่ในกระโจม, ในหุบเขาเลมูเอล, และอีกมากมายหลายเรื่องด้วย, ซึ่งไม่สามารถเขียนไว้บนแผ่นจารึกเหล่านี้.

และบัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้าพูดไว้เกี่ยวกับแผ่นจารึกเหล่านี้, ดูก่อนแผ่นจารึกเหล่านี้มิใช่แผ่นจารึกซึ่งข้าพเจ้าทำเรื่องราวโดยครบถ้วนเกี่ยวกับประวัติผู้คนของข้าพเจ้า; เพราะแผ่นจารึกซึ่งข้าพเจ้าทำเรื่องราวโดยครบถ้วนเกี่ยวกับผู้คนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าให้ชื่อว่านิไฟ; ดังนั้น, แผ่นจารึกเหล่านั้นเรียกว่าแผ่นจารึกของนิไฟ, ตามชื่อข้าพเจ้าเอง; และแผ่นจารึกเหล่านี้เรียกว่าแผ่นจารึกของนิไฟด้วย.

กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้ายังได้รับบัญชาจากพระเจ้าว่าข้าพเจ้าควรทำแผ่นจารึกเหล่านี้, เพื่อความมุ่งหมายพิเศษเพื่อจะมีเรื่องราวจารึกไว้เกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของผู้คนของข้าพเจ้า.

บนแผ่นจารึกอื่นจะจารึกเรื่องราวเกี่ยวกับการปกครองของกษัตริย์, และสงครามและการขัดแย้งของผู้คนของข้าพเจ้า; ดังนั้นแผ่นจารึกเหล่านี้จึงเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจเป็นส่วนใหญ่; และแผ่นจารึกอื่นเกี่ยวกับการปกครองของกษัตริย์และสงครามและการขัดแย้งของผู้คนของข้าพเจ้าเป็นส่วนใหญ่.

ดังนั้น, พระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าให้ทำแผ่นจารึกเหล่านี้เพื่อพระประสงค์อันสุขุมในพระองค์, ซึ่งพระประสงค์นั้นข้าพเจ้าหาไม่รู้.

๑ นิไฟ ๑๐

และ เลื่องท่วงทิดนี้มีบิดาของข้าพเจ้าได้เห็น และ ได้ยิน และ ได้เฝ้าเวลาที่เน้นอยู่ในฝ่าเท้าใน ร่มมณูเลมูเอล, และ มีอีกหลายเลื่องที่ຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້ ໃນ ແຜ່ນຈາລຶກນີ້.

และ บัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้าได้เฝ้าท่วงทิดกับແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ຈຶ່ງເບິ່ງ ບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກນີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍຄົບຖ້ວນ; ເພາະ ແຜ່ນຈາລຶກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍຄົບຖ້ວນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງຊື່ໃຫ້ວ່າ ນິໄຟ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີຊື່ວ່າແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟຕາມຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟເໝືອນກັນ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະເຮັດແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ດ້ວຍ ຈຸດປະສົງພິເສດທີ່ຄວນບັນທຶກເລື່ອງລາວຕ່າງໆກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ໃນແຜ່ນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງຈະບັນທຶກເລື່ອງລາວຕ່າງໆກ່ຽວກັບການປົກຄອງຂອງກະສັດ, ແລະ ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງບັນທຶກກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ຊຶ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງບັນທຶກກ່ຽວກັບການປົກຄອງຂອງກະສັດ ແລະ ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນສ່ວນໃຫຍ່.

ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄວ້ດ້ວຍຈຸດປະສົງ ອັນສະຫລາດໃນພຣະອົງ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງນີ້.

6 But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

ແຕ່พระเจ้าທຣຽງຮູ້ສິ່ງທັງປວງນັ້ນ ຈາກກາລເລີ່ມຕົ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງ ທຣຽງເຕຣີຍມາງເພື່ອໃຫ້ງານທັງໝົດ ຂອງພຣະອົງສຳເລັດໃນບຣຣດາລູກ ທຣຽງຂອງມະນຸດ; ເພາະດູເຄີດ, ພຣະອົງທຣຽງມີເຂດຊາຣາຟທັງປວງ ເພື່ອໃຫ້ພຣະວະນະທັງໝົດຂອງພຣະ ອົງມີສັມຖຸທິຜົນ. ແລະຈຶ່ງເປັນດັ່ງ ນັ້ນ. ເອເມນ.

ແຕ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຮູ້ເລື່ອງທັງໝົດ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງຕຽມ ທາງໄວ້ເພື່ອວຽກງານຂອງພຣະອົງຈະ ສຳເລັດໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ເພາະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງມີ ອຳນາດທຸກຢ່າງເພື່ອ ໃຫ້ຄຳຂອງພຣະອົງທັງໝົດສຳເລັດ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາເມນ.

1 Nephi 10

1 And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

2 For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

3 That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

4 Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

๑ นิไฟ ๑๐

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, เริ่มให้เรื่องราวไว้บนแผ่นจารึกเหล่านี้ถึงการปฏิบัติของข้าพเจ้า, และการปกครองและการปฏิบัติศาสนกิจของข้าพเจ้าต่อไป; ดังนั้น, เพื่อเริ่มให้เรื่องราวของข้าพเจ้าต่อไป, ข้าพเจ้าต้องพูดเรื่องบางเรื่องของบิดาข้าพเจ้า, และของพี่ๆ ข้าพเจ้าด้วย.

เพราะเหตุเกิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากบิดาข้าพเจ้ากล่าวข้อความเกี่ยวกับความฝันของท่านจบ, และกระตุ้นพวกเขาให้ขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถด้วยแล้ว, ท่านพูดกับพวกเขาเกี่ยวกับชาวยิว—

ว่าหลังจากพวกเขาถูกทำลาย, แม้มหานครเยรูซาเล็มนั้น, และผู้คนจำนวนมากจะถูกพาไปเป็นเชลยในบาบิโลน, ตามเวลาอันเหมาะสมของพระเจ้าเอง, พวกเขาจะกลับมามี, แท้จริงแล้ว, แม้ทรงนำกลับมาให้พ้นจากการเป็นเชลย; และหลังจากทรงนำพวกเขากลับมาให้พ้นจากการเป็นเชลยแล้ว พวกเขาจะครอบครองแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขาอีก.

แท้จริงแล้ว, แม้หกร้อยปีหลังจากเวลาที่บิดาข้าพเจ้าจากเยรูซาเล็มมา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงยกศาสนพยากรณ์ผู้หนึ่งขึ้นในบรรดาชาวยิว—แม้พระเมสสิยาห์องค์หนึ่ง, หรือ, อีกนัยหนึ่ง, พระผู้ช่วยให้รอดองค์หนึ่งของโลก.

๑ นิไฟ ๑๐

และ บัดนี้ข้าพเจ้านิไฟจะให้เรื่องราวไว้บน แผ่นจารึกเหล่านี้ว่าเกี่ยวกับงานปะติดปะตาสอดค้นหาภักดี และ การปีกองของข้าพเจ้า; ดังนั้น, เพื่อจะให้เป็นไปตามเรื่องราวของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจึงจะเล่าเรื่องราวบิดา, และ พวกอัยของข้าพเจ้านำอีก.

เพราะจึงบังเกิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงหลังจากบิดาของข้าพเจ้าได้เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับ ความฝัน ของเขามาจบแล้ว, และได้ชักชวนพวกเขาให้ขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ, และ เขาก็ได้เอ๋ยว่าเกี่ยวกับชาวเยวีย—

ว่าหลังจากพวกเขาถูกทำลาย, แม้มหานครเยรูซาเล็มแล้ว, คนจำนวนมากจะถูกพาไปเป็นเชลยใน บาบิโลนตามเวลาอันเหมาะสมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, พวกเขาจะกลับมามี, แท้จริงแล้ว, แม้ทรงนำกลับมาให้พ้นจากการเป็นเชลย; และ หลังจากที่ได้ถูกนำมามีมาจากการเป็นเชลยแล้ว พวกเขาจะครอบครองแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขาอีก.

แท้จริงแล้ว, แม้เป็น หกร้อยปีนับตั้งแต่เวลาที่บิดาของข้าพเจ้าออกจากเยรูซาเล็มมา, องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงยกศาสนพยากรณ์ผู้หนึ่งขึ้นในบรรดาชาวยิว—แม้พระเมสสิยาห์, หรือ, อีกนัยหนึ่ง, พระผู้ช่วยให้รอดองค์หนึ่งของโลก.

5 And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

6 Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

7 And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

8 Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

9 And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

10 And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

และท่านพูดเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์ด้วย, มีอยู่มากมายเพียงใดที่ได้เป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้, เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์องค์นี้, ผู้ที่ท่านพูดถึง, หรือพระผู้ไถ่กู้ของโลกล.

บัดนี้, มนุษยชาติทั้งปวงจึงอยู่ในสภาพที่หลงไปและตก, และจะเป็นไปตลอดกาลเว้นเสียแต่พวกเขาจะวางใจในพระผู้ไถ่กู้คนนี้.

และท่านพูดเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์ด้วยผู้จะมาก่อนพระเมสสิยาห์, เพื่อเตรียมทางของพระเจ้า—

แท้จริงแล้ว, แม้ท่านจะออกไปป่าวร้องในแดนทุรกันดาร : เจ้าจงเตรียมมรรคาแห่งพระเจ้า, และทำวิถีของพระองค์ให้ตรง; เพราะมีพระองค์หนึ่งประทับอยู่ในบรรดาพวกท่านผู้ซึ่งท่านหาไม่รู้จักไม่; และพระองค์ทรงยิ่งใหญ่กว่าข้าพเจ้า, จนแม้สายรัดฉลองพระบาทของพระองค์ข้าพเจ้าก็ไม่คู่ควรที่จะคลายออก. และบิดาข้าพเจ้าพูดไว้มากเกี่ยวกับเรื่องนี้.

และบิดาข้าพเจ้ากล่าวว่าท่านจะให้บัพติศมาในเบธาบารา, เลยจอร์แดนไป; และท่านกล่าวด้วยท่านจะให้บัพติศมาด้วยน้ำ; แม้กล่าวว่าท่านจะให้บัพติศมาพระเมสสิยาห์ด้วยน้ำ.

และหลังจากท่านให้บัพติศมาพระเมสสิยาห์ด้วยน้ำแล้ว, ท่านจะประจักษ์และเป็นพยานว่าท่านให้บัพติศมาพระเมสสิยาห์ผู้ไถ่กู้ของพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ที่จะยกเอาบาปของโลกไป.

และ ผมไม่ได้ใช้ถ้อยคำที่ตรงกับสาธสดาทั้งทลายนํ้าอีกว่า มีถิ่นจํานวนทลวงทลายที่ไ้ สะแดงใช้แท้นทลายเลื่องทรวงกับพระเมธิอาอิ้งนี้, ทลัพระผู้ไ้่ของโลกรอิ้งนี้.

ด้ว้นั้น, มะนุดขาดท้ปวงอึ่งอยู่ในสะพาบทายะมะอยู่ในสะพาบ ถักถ่าและ จะบ่พ้นเลีย นอกรากพวงเฝ้าจะวางใจในพระผู้ไ้่ออิ้งนี้.

และ ผมนํ้าไ้่ออิ้งกับ สาดสะดาผู้ท้วอิ้ง ผู้ท้จะมําก่อนพระเมธิอา, เนื่อตรุมทางของพระผู้เป็นเจ้า—

แท้จิ้งแล้ว, แม่นผมนํ้าจะออกไปและ ร้องปะกาดอยู่ในถ่นแท้งแล้วกับถานว่า: จิ้ง ตรุมทางของพระผู้เป็นเจ้าเกิด และ เร็ดใช้ทางของพระอิ้งผู้ติ้ง; เพาะจะมีผู้ท้วที่ทํานบ่รู้จัก จะมายืนอยู่ในบันดาพวงทํานและ ผมนํ้าผู้ท้วที่ทํานบ่รู้จัก, ผู้ที่เฝ้าแม่นํ้าส่ายเกิบของผมนํ้าที่เฝ้าเจ้ากับบ่สมถอนจะแก้ใช้. และ บิดาของเจ้าเฝ้าไ้่ยํายิดยาวทรวงกับเลื่องนี้.

และ บิดาของเจ้าเฝ้าไ้่ออิ้งว่าผมนํ้าจะใช้บับติสะมาใน เบ็ดทาบาราลิยจากรแม่นํ้าจํแดนไป; และ ผมนํ้ายังทําวอิ้งว่า ผมนํ้าจะใช้ บับติสะมาด้วยนํ้า; และ ผมนํ้าจะใช้บับติสะมาพระเมธิอาด้วยนํ้าอีกน.

และ ทลัจกรผมนํ้าใช้บับติสะมาแก่พระเมธิอาด้วยนํ้าแล้ว, ผมนํ้าจะแท้นและ เป็นพะยานว่า, ผมนํ้าได้ใช้บับติสะมาแก่ พระเมสสิยาห์ของพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ที่จักยกเอาบาปของโลกไป.

11 And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

12 Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

13 Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

14 And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากบิดาข้าพเจ้าได้พูดข้อความเหล่านี้แล้วท่านพูดกับพี่ ๆ ข้าพเจ้าเกี่ยวกับพระกิตติคุณซึ่งจะสั่งสอนในบรรดาชาวยิว, และเกี่ยวกับความเสื่อมโทรมของชาวยิวในความไม่เชื่อด้วย. และหลังจากพวกเขาประหารพระเมสสิยาห์, ผู้จะเสด็จมา, และหลังจากพระองค์ถูกประหารแล้วพระองค์จะทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย, และจะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์, โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์, ต่อคนต่างชาติ.

แท้จริงแล้ว, แม้บิดาข้าพเจ้าพูดไว้มากเกี่ยวกับคนต่างชาติ, และเกี่ยวกับเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย, ว่าพวกเขาจะเปรียบเหมือนต้นมะกอก, ซึ่งพระเจ้าจะทรงหักกิ่งและจะกระจัดกระจายไปทั่วพื้นพิภพ.

ดังนั้น, ท่านกล่าวว่าจำเป็นที่พระเจ้าจะทรงนำเราเข้าไปในแผ่นดินแห่งคำสัญญาโดยพร้อมเพรียงกัน, เพื่อให้พระวอนของพระเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผล, ว่าเราจะกระจัดกระจายไปทั่วพื้นพิภพ.

และหลังจากเชื้อสายแห่งอิสราเอลกระจัดกระจายแล้วพระองค์จะทรงทำให้พวกเขารวมกันอีก; หรือ, ท้ายที่สุด, หลังจากคนต่างชาติรับความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณแล้ว, กิ่งเดิมของต้นมะกอก, หรือเชื้อสายแห่งอิสราเอลที่เหลืออยู่, จะได้รับการต่อกิ่ง, หรือเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์องค์จริง, พระเจ้าของพวกเขาและพระผู้ไถ่ของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็หลังจากบิดาของข้าพเจ้าเข้าใจความเจ็บแล้ว, เขาก็ได้เข้าพบกับพวกอัยของข้าพเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็มกับพระกิตติคุณ ซึ่งจะใช้สั่งสอนในบรรดาชาวยิว, และ ที่กรุงเยรูซาเล็มด้วย. และ หลังจากพวกเขาปะทานพระเมสสิยาห์ผู้ที่จะเสด็จมา, หลังจากที่เขาประหารพระองค์, พระองค์จะลุกขึ้นจากความตาย และ จะเสด็จมาพระองค์เองให้ประจักษ์แก่คนต่างชาติ โดย พระวิญญาณบริสุทธิ์.

แท้จริงแล้ว, บิดาของข้าพเจ้าได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่ากรุงเยรูซาเล็ม, และ ที่กรุงเยรูซาเล็มด้วย, จะถูกทำลายลง และ จะถูกทิ้งร้าง และ จะกระจัดกระจายไปทั่วพื้นพิภพ.

ดังนั้น, เขากล่าวว่าจำเป็นจะต้องเป็นไปว่า พวกเราจะต้องถูกนำพาไปทั่วพื้นดินแห่งคำสัญญาพร้อมกัน, เพื่อจะเร็ดให้พระคำของพระเจ้าเป็นจริงสำหรับเรา, และ จะกระจัดกระจายไปทั่วพื้นดินโลก.

และ หลังจากเชื้อสายอิสราเอลกระจัดกระจายไป, พวกเขามา เข้าโรมกับอีก; ทล, โดย สะทล, หลังจากที่เขาถูกขับไล่จากดินแดนของเขาแล้ว, ที่กรุงเยรูซาเล็มด้วย. และ หลังจากเชื้อสายอิสราเอลที่เหลืออยู่, จะได้รับการต่อกิ่ง, หรือเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์องค์จริง, พระเจ้าของพวกเขาและ พระผู้ไถ่ของพวกเขา.

15 And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

16 And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

17 And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

18 For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

และด้วยการกล่าวถ้อยในลักษณะนี้บิดาข้าพเจ้าพยากรณ์และพูดกับพี่ ๆ ข้าพเจ้า, และยังมีอีกหลายเรื่องซึ่งข้าพเจ้ามิได้เขียนไว้ในหนังสือนี้; เพราะข้าพเจ้าเขียนทุกเรื่องเท่าที่สมควรสำหรับข้าพเจ้าไว้ในหนังสืออีกเล่มหนึ่งของข้าพเจ้าแล้ว.

และเรื่องเหล่านี้ทั้งหมด, ซึ่งข้าพเจ้าพูดถึง, ได้เกิดขึ้นเมื่อบิดาข้าพเจ้าพำนักอยู่ในกระโจม, ในหุบเขาเลมูเอล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากข้าพเจ้า, นีไฟ, ได้ยินคำทั้งหมดของบิดาข้าพเจ้า, เกี่ยวกับเรื่องที่ท่านเห็นในนิมิต, และเรื่องที่ท่านพูดโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย, ซึ่งอำนาจนั้นท่านได้รับมาโดยศรัทธาในพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า—และพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าคือพระเมสสิยาห์ผู้จะเสด็จมา—ข้าพเจ้า, นีไฟ, บรรณาการด้วยว่าข้าพเจ้าจะเห็น, และได้ยิน, และรู้ถึงเรื่องเหล่านี้, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้าที่ประทานแก่คนทั้งปวงผู้แสวงหาพระองค์อย่างขยันหมั่นเพียร, เหมือนกันดังนี้ทั้งในสมัยโบราณกับในสมัยที่พระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่ลูกหลานมนุษย์.

เพราะพระองค์ทรงเป็นเหมือนกันทั้งวันวาน, วันนี้, และตลอดกาล; และทรงเตรียมมรรคาไว้แล้วสำหรับมนุษย์ทั้งปวงนับแต่การวางรากฐานของโลก, หากเป็นไปได้ว่าพวกเขาจะกลับใจและมาหาพระองค์.

และ ตามพาสานี้ บิดาของข้าพเจ้าได้ทำนาย และ เฝ้าถ่มพวงอ้ายของข้าพเจ้า, และ อีกหลายเลื่อง ซึ่งข้าพเจ้ามิได้จารึกไว้ในหนังสือเล่มนี้; เพราะข้าพเจ้าจารึกหลายเลื่องที่สมควรสำหรับข้าพเจ้าไว้ใน หนังสืออีกเล่มหนึ่งของข้าพเจ้าเอง.

และ เลื่องทั้งปวงที่ข้าพเจ้าเฝ้าจารึกเป็นไปในเวลาที่บิดาของข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในเต็นท์ในรั้วมูเลมูเอล.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีกหลังจากข้าพเจ้ามีไฟได้ยิน คำเฝ้าทั้งปวงของบิดาของข้าพเจ้าที่จารึกกับเลื่องที่เพี้ยนเพี้ยนใน พาปนิมิต, และ เลื่องที่เพี้ยนได้เฝ้าโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งเป็นการที่เพี้ยนได้รับมาโดยมีสัจธรรมในพระบุตรของพระเจ้า—และ พระบุตรของพระเจ้าคือ พระเมสสิยาห์ผู้ที่จะเสด็จมา—ข้าพเจ้ามิได้มีความปารถนาที่จะรู้ว่าจะได้เห็น, และ จะได้ยิน, และ จะได้รู้ถึงเลื่องเหล่านี้, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นการที่เพี้ยนของประทานของพระเจ้าที่ให้แก่ทั้งปวงที่แสวงหาพระองค์อย่างขยันหมั่นเพียร, เหมือนกันดังนี้ทั้งในสมัยโบราณกับในสมัยที่พระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่ลูกหลานมนุษย์.

เพราะพระองค์ทรงเป็นเหมือนกันทั้งวันวาน, วันนี้, และ ตลอดกาล; และ ทรงเตรียมมรรคาไว้แล้วสำหรับมนุษย์ทั้งปวงนับแต่การวางรากฐานของโลก, หากเป็นไปได้ว่าพวกเขาจะกลับใจและมาหาพระองค์.

- 19 For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.
- 20 Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.
- 21 Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.
- 22 And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.
- เพราะเขาผู้ที่แสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียรจะพบ; และความลึกลับของพระผู้เป็นเจ้าจะสำแดงแก่พวกเขา, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์, เหมือนกันดังนี้ทั้งในสมัยนี้กับในสมัยโบราณ, และเหมือนกันดังนี้ทั้งในสมัยโบราณกับในสมัยที่จะมาถึง; ดังนั้น, วิถีของพระเจ้าจึงเป็นหนึ่งรอบนิรันดร์.
- ดังนั้นจงจำไว้, โอมนุษย์, เพราะการกระทำของท่านทั้งสิ้นทั้งปวงท่านจะถูกนำมาสู่การพิพากษา.
- ด้วยเหตุนี้, หากท่านหมายมันจะทำชั่วในวันเวลาแห่งการทดลองของท่าน, ถึงเวลานั้นจะพบว่าท่านไม่สะอาดต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระผู้เป็นเจ้า; และไม่มีสิ่งไม่สะอาดใด ๆ จะพำนักอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าได้; ด้วยเหตุนี้, ท่านต้องถูกขับออกไปตลอดกาล.
- และพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานอำนาจเพื่อให้ข้าพเจ้าพูดเรื่องเหล่านี้, และหาปฏิเสธมันไม่.
- เพราะผู้ที่แสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียรจะพบ; และความลึกลับของพระผู้เป็นเจ้าจะเปิดเผยออกให้แก่พวกเขา, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์, ในสมัยนี้กับในสมัยโบราณ, และสมัยโบราณกับในสมัยที่จะมาถึง, และผู้เป็นเจ้าจึงเป็นรอบหนึ่งรอบนิรันดร์.
- ฉะนั้น, โอ มนุษย์, จงจำไว้ว่า, ท่านจะถูกนำมาสู่การพิพากษาเพราะการกระทำทุกอย่างของท่าน.
- ดังนั้น, ถ้าหากท่านพยายามเร่งความชั่วในอันเวลาแห่งการทดลองของท่าน, เวลานั้นท่านจะเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่เปื้อนตมชั่วช้าบัดนี้พิพากษาของพระเจ้า; และสิ่งที่เปื้อนจะไม่สามารถอยู่กับพระเจ้าได้; ดังนั้น, ท่านจะถูกปฏิเสธตลอดกาล.
- และ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ประทานสิทธิอำนาจเพื่อให้ข้าพเจ้าเฝ้าเลื่องเหล่านี้, และ บ่งชี้ให้เห็นเลื่องเหล่านี้

1 Nephi 11

1 For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

2 And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

3 And I said: I desire to behold the things which my father saw.

4 And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

5 And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

6 And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

๑ นิไฟ ๑๑

เพราะเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากข้าพเจ้าปรารถนาจะรู้เรื่องที่บิดาข้าพเจ้าเห็นมา, และโดยเชื่อว่าพระเจ้าทรงสามารถทำให้มันเป็นที่ยูรู้แก่ข้าพเจ้าได้, ขณะที่ข้าพเจ้านั่งไตร่ตรองในใจข้าพเจ้าพระองค์ทรงพาข้าพเจ้าไปในพระวิญญานของพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, ไปบนภูเขาสูงยิ่ง, ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยเห็น, และข้าพเจ้าไม่เคยย่างเหยียบไปที่นั่น.

และพระวิญญานตรัสกับข้าพเจ้า : ดูเถิด, เจ้าปรารถนาสิ่งใดหรือ ?

และข้าพเจ้าทูล : ข้าพระองค์ปรารถนาจะเห็นสิ่งที่บิดาข้าพระองค์เห็น.

และพระวิญญานตรัสกับข้าพเจ้า : เจ้าเชื่อไหมว่าบิดาเจ้าเห็นต้นไม้ที่เขาพูดถึง ?

และข้าพเจ้าทูล : ข้าพระองค์เชื่อ, พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์เชื่อคำทั้งหมดของบิดาข้าพระองค์.

และเมื่อข้าพเจ้ากล่าวข้อความเหล่านี้แล้ว, พระวิญญานทรงเปล่งสุรเสียงก้องกังวาน, มีความว่า : โอชื่นหาแด่พระเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสูงสุด; เพราะพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น, แท้จริงแล้ว, แม้เหนือสิ่งทั้งปวง. และเจ้าเป็นสุขแล้ว, นิไฟ, เพราะเจ้าเชื่อในพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าสูงสุด; ดังนั้น, เจ้าจะเห็นสิ่งต่างๆ ที่เจ้าปรารถนา.

๑ นิไฟ ๑๑

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก หนึ่งจากข้าพเจ้าปาดทะนายนารู้เรื่องที่บิดาของข้าพเจ้าได้เห็นมา, และ เชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าสามารถเร้าให้ข้าพเจ้ารู้เรื่องสิ่งนี้ได้, ในขณะนั้นที่ข้าพเจ้านั่งได้ตออยู่ภายในใจอยู่นั้น, ข้าพเจ้าทำทุก พายไปในพระวิญญานของพระผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม่นทุกพายขึ้นไปถึง พูช่วยหนึ่งที่สูงที่สุด, ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยเห็น และ บ่อยครั้งมานำก่อนเลย.

และ พระวิญญานได้ท้าวกับข้าพเจ้าว่า: จังเบ๊ว, เจ้าปาดทะนายนสิ่งใด?

และ ข้าพเจ้าได้ทวนว่า: ข้าน้อยปาดทะนายนสิ่งที่ยูรู้ของข้าน้อยเห็นมา.

และ พระวิญญานได้ท้าวกับข้าพเจ้าว่า: เจ้าเชื่อ บ่ ว่าบิดาของเจ้าเห็น ต้นไม้ที่เขามั่วว่า?

และ ข้าพเจ้าได้ทวนว่า: แท้จริงแล้ว, พระอูรู้ข้าน้อย เชื่อถ้ามั่วทั้งพิดของบิดาของข้าน้อย.

และ เมื่อข้าพเจ้าเฝ้าข้อความนี้แล้ว, พระวิญญานก็ร้องขึ้นด้วยสุรอันดัง, มีถ้าวว่า: โธชื่นหา แด่พระผู้เป็นเจ้า, พระเจ้าสูงสุด; เพราะพระอูเป็นพระเจ้าเหนือ แผ่นดินโลกทั้งปวง, แท้จริงแล้ว, แม่น เขียวทุกสิ่งทุกอย่าง. และ เจ้าเป็นสุขแล้วนิไฟเพราะว่าเจ้าเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าสูงสุด; ดังนั้น, เจ้าจะได้เห็นสิ่งที่ยูรู้ปาดทะนายน.

7 And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

8 And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

9 And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

10 And he said unto me: What desirest thou?

11 And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

12 And it came to pass that he said unto me: Look! And I looked as if to look upon him, and I saw him not; for he had gone from before my presence.

และดูเถิดสิ่งนี้จะประทานแก่เจ้า เพื่อเป็นเครื่องหมาย, คือหลังจากเจ้าเห็นต้นไม้มีผลซึ่งพ่อของเจ้าชิมรสมาแล้ว, เจ้าจะเห็นชายผู้หนึ่งลงมาจากฟ้าสวรรค์ด้วย, และผู้นั้นเจ้าจะเห็นกับตา; และหลังจากเจ้าเห็นผู้นั้นแล้วเจ้าจะเป็นพยานว่านั่นคือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระวิญญาณตรัสแก่ข้าพเจ้า : ดูนั่นสิ ! และข้าพเจ้าดูและเห็นต้นไม้; และมันเหมือนกับต้นไม้ที่บิดาข้าพเจ้าเห็น; และความงามของต้นไม้ นั้นงามล้ำ, แท้จริงแล้ว, ยิ่งกว่าความงามทั้งปวง; และความขาวของต้นไม้ นั้นขาวยิ่งกว่าความขาวของหิมะที่โปรยมา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากข้าพเจ้าเห็นต้นไม้แล้ว, ข้าพเจ้าทูลพระวิญญาณ : ข้าพระองค์ตระหนักแล้วว่าพระองค์ทรงกระทำให้ต้นไม้ซึ่งมีค่าเหนือสิ่งทั้งปวงปรากฏแก่ข้าพระองค์.

และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้า : เจ้าปรารถนาสิ่งใดหรือ ?

และข้าพเจ้าทูลพระองค์ : ขอทราบคำแปลของต้นไม้— เพราะข้าพเจ้าพูดกับพระองค์ดังมนุษย์พูดกัน; เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าพระองค์ทรงอยู่ในรูปลักษณะของมนุษย์; แม้กระนั้น, ข้าพเจ้ายังรู้ว่าเป็นพระวิญญาณของพระเจ้า; และพระองค์รับสั่งแก่ข้าพเจ้าดังมนุษย์คนหนึ่งพูดกับอีกคนหนึ่ง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้า : ดูนั่นสิ ! และข้าพเจ้าดูประหนึ่งว่าจะดูพระองค์, และข้าพเจ้าหาเห็นพระองค์ไม่; เพราะพระองค์เสด็จไปแล้วต่อหน้าข้าพเจ้า.

และ จົງເບິ່ງ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ມອບໃຫ້ ເຈົ້າເປັນ ເຄື່ອງໝາຍ, ຄືຫລັງຈາກເຈົ້າເຫັນ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີໝາກ ຊຶ່ງບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ຊົມ ມາແລ້ວ, ເຈົ້າຈະເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງລົງມາ ຈາກສະຫວັນນຳອີກ, ແລະ ເຈົ້າຈະເຫັນຜູ້ ນັ້ນກັບຕາ; ແລະ ຫລັງຈາກເຈົ້າເຫັນຜູ້ນັ້ນ ແລ້ວ ເຈົ້າຈະ ເປັນພະຍານວ່າ ນັ້ນຄື ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระอินทรได้ท้าวทักขิพวงศาจารย์ว่า: เบื้องเกิด! และ ข้าพเจ้าเบื่อง และ เห็น ต้นไม้ต้นหนึ่ง; และ มันเหมือนกับ ต้นไม้ ที่บิดาของข้าพเจ้าเห็นมา; และ ความงามของมัน เหนือกว่าความงาม ใดๆทั้งสิ้น; และ ความขาวของต้นไม้ นั้นขาวกว่าความขาวของหิมะ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท้าวทักขิพวงศาจารย์ได้ทักขิพวงศาจารย์ว่า: ข้าพเจ้าได้เฝ้าท้าวพระอินทรว่า: พระอินทร์เสด็จต้นไม้ที่มี ถิ่นอยู่เหนือกว่าทุกสิ่งทุกอย่างให้ข้าพเจ้าเห็น.

และ พระอินทร์ได้ถามข้าพเจ้าว่า: เจ้า ปรารถนาอันใด?

และ ข้าพเจ้าได้ทูลพระอินทร์ว่า: ฝ่าพระอินทร์ ทักขิพวงศาจารย์— เพราะข้าพเจ้าเฝ้าท้าวพระอินทร์กับกับ ถิ่นลับลับ; เพราะข้าพเจ้าเห็นว่ พระอินทร์อยู่ใน รูปรูปพระอินทร์; เฝ้าย่างใด ใดตาม, ข้าพเจ้ารู้ว่าเป็นพระอินทร ของพระผู้เป็นเจ้า; และ พระอินทร์รับสั่ง กับข้าพเจ้าถึงกับกับถิ่นลับลับ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระอินทร์ได้ท้าวทักขิพวงศาจารย์ว่า: เบื้อง เกิด! และ ข้าพเจ้าเบื่องทักขิพวงศาจารย์ จะ เห็นพระอินทร์, และ ข้าพเจ้าได้เห็น พระอินทร์อีก; เพราะพระอินทร์เสด็จไป แล้วต่อหน้าข้าพเจ้า.

- 13 And it came to pass that I looked and beheld the great city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.
- 14 And it came to pass that I saw the heavens open; and an angel came down and stood before me; and he said unto me: Nephi, what beholdest thou?
- 15 And I said unto him: A virgin, most beautiful and fair above all other virgins.
- 16 And he said unto me: Knowest thou the condescension of God?
- 17 And I said unto him: I know that he loveth his children; nevertheless, I do not know the meaning of all things.
- 18 And he said unto me: Behold, the virgin whom thou seest is the mother of the Son of God, after the manner of the flesh.
- 19 And it came to pass that I beheld that she was carried away in the Spirit; and after she had been carried away in the Spirit for the space of a time the angel spake unto me, saying: Look!
- 20 And I looked and beheld the virgin again, bearing a child in her arms.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าดูและเห็นมหานคร เยรูซาเล็ม, และเมืองอื่นๆ ด้วย. และข้าพเจ้าเห็นเมืองนาซาเร็ธ; และในเมืองนาซาเร็ธข้าพเจ้าเห็นหญิงพรหมจารีนางหนึ่ง, และนางงดงามและขาวยิ่งนัก.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์เปิด; และเทพลงมายืนต่อหน้าข้าพเจ้า; และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า : นิไฟ, เจ้าเห็นสิ่งใดหรือ ?
- และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน : หญิงพรหมจารีนางหนึ่ง, สวยและงามที่สุดเหนือกว่าหญิงพรหมจารีอื่นทั้งสิ้น.
- และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า : เจ้ารู้จักพระจริยวัตรอันอ่อนน้อมของพระผู้เป็นเจ้าไหม ?
- และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน : ข้าพเจ้ารู้ว่าการทรงรักลูกๆ ของพระองค์; กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าไม่รู้ความหมายของเรื่องทั้งหมด.
- และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า : ดูเถิด, หญิงพรหมจารีที่ท่านเห็นคือมารดาของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ตามสภาพแห่งเนื้อหนัง.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าเห็นว่าพระองค์ทรงพานางไปในพระวิญญาน; และหลังจากพระองค์ทรงพานางไปในพระวิญญานช่วงเวลาหนึ่งแล้วเทพพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า : ดูนั่นสิ !
- และข้าพเจ้าดูและเห็นหญิงพรหมจารีอีก, กำลังอุ้มเด็กไว้ในอ้อมแขนของนาง.
- และ เทตການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງມະຫານະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ເມືອງອື່ນໆ. ພ້ອມທັງ ເມືອງນາຊາເຣັດນໍາອີກ; ແລະ ໃນເມືອງ ນາຊາເຣັດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຍິງຜູ້ ບໍລິສຸດ ຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ນາງທັງຂາວ ແລະ ງາມ ທີ່ສຸດ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ຟ້າສະຫວັນເປີດ; ແລະ ທູດອົງໜຶ່ງລົງມາຍືນຍົງຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ນີໄຟ, ເຈົ້າເຫັນອັນໃດແດ່?
- ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບເພິ່ນວ່າ: ຜູ້ຍິງ ບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງທີ່ຈົບງາມທີ່ສຸດເກີນກວ່າ ຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຄົນອື່ນໆ.
- ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າ ຮູ້ຈັກພຣະເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່?
- ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບເພິ່ນວ່າ: ຂ້າ ນ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະອົງຮັກລູກໆຂອງພຣະອົງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ເຖິງ ຄວາມໝາຍໝົດທຸກຢ່າງ.
- ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຜູ້ຍິງ ບໍລິສຸດທີ່ເຈົ້າເຫັນຄື ມານດາ ຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທາງເມື່ອໜຶ່ງ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່ານາງຖືກນຳໄປທາງ ພຣະວິນຍານຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ; ແລະ ຫລັງຈາກນາງໄດ້ຖືກນຳໄປທາງ ພຣະວິນຍານຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງແລ້ວ ທູດໄດ້ ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ!
- ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຍິງ ບໍລິສຸດຜູ້ນັ້ນອີກກໍລັງອຸ້ມ ແອ້ນຍິງຜູ້ໜຶ່ງ ໄວ້ໃນອ້ອມແຂນ.

21 And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

22 And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

23 And he spake unto me, saying: Yea, and the most joyous to the soul.

24 And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

25 And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

26 And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า : จงดู พระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้พระบุตรของพระบิดานิรันดร์ ! เจ้ารู้ความหมายของต้นไม้ที่บิดาเจ้าเห็นไหม ?

และข้าพเจ้าตอบท่าน, มีความว่า : ข้าพเจ้ารู้แล้ว, คือความรักของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งแผ่ขยายออกมาสู่ใจลูกหลานมนุษย์; ดังนั้น, จึงเป็นที่พึงปรารถนาที่สุดเหนือสิ่งทั้งปวง.

และท่านพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า : ใช่แล้ว, และเป็นความปิติยินดีที่สุดแก่จิตวิญญาณ.

และหลังจากท่านกล่าวข้อความเหล่านี้แล้ว, ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า : คุณนั่นสิ ! และข้าพเจ้าดู, และข้าพเจ้าเห็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าเสด็จออกไปในบรรดาลูกหลานมนุษย์; และข้าพเจ้าเห็นคนจำนวนมากทรุดลงแทบพระบาทของพระองค์และนมัสการพระองค์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าตระหนักว่าราวเหล็ก, ซึ่งบิดาข้าพเจ้าเห็น, คือพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งนำไปสู่แหล่งน้ำแห่งชีวิต, หรือสู่ต้นไม้แห่งชีวิต; ซึ่งผืนน้ำนั้นเป็นสิ่งแทนความรักของพระผู้เป็นเจ้า; และข้าพเจ้าตระหนักด้วยว่าต้นไม้แห่งชีวิตเป็นสิ่งแทนความรักของพระผู้เป็นเจ้า.

และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้าอีก : คุณนั่นสิและจงดูพระจริยวัตรอันอ่อนน้อมของพระผู้เป็นเจ้า !

และ ทูตได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: จົ່ງເບິ່ງ ພຣະເມສາື່ນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ພຣະບຸດຂອງ ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ! ເຈົ້າຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍຂອງ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ບິດາຂອງເຈົ້າເຫັນບໍ່?

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບພຣະອົງ, ມີຄວາມວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄື ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງແຜ່ຜາຍອອກມາຫາໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນທີ່ເພິ່ງປາດຖະໜາທີ່ສຸດເໝືອກວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທັງສິ້ນ.

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເປັນທີ່ປິຕິຍົນດີທີ່ສຸດແກ່ຈິດວິນຍານ.

ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ສະເດັດອອກໄປໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍລົ້ມລົງແທບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ແລະ ນະມັດສະການພຣະອົງ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ຮາວເຫລັກ, ຊຶ່ງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ຄືພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງນຳພາໄປຫາ ນ້ຳພຸທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ, ຫລື ນຳພາໄປຫາ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ; ຊຶ່ງນ້ຳເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນອີກວ່າ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ.

ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ!

27 And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

28 And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

29 And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

30 And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

และข้าพเจ้าดูและเห็นพระผู้ไถ่ของโลก, ซึ่งบิดาข้าพเจ้าพูดถึง; และข้าพเจ้าเห็นศาสดาพยากรณ์ด้วยผู้จะเตรียมมรรคาไว้ก่อนพระองค์. และพระเมสโปดกของพระผู้เป็นเจ้าเสด็จออกไปและได้รับบัพติศมาจากท่าน; และหลังจากพระองค์ได้รับบัพติศมาแล้ว, ข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์เปิด, และพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จออกจากสวรรค์ลงมาและสถิตบนพระองค์ในรูปของนกพิราบ.

และข้าพเจ้าเห็นพระองค์เสด็จออกไปปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้คน, ในพระเดชานุภาพและรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่; และฝูงชนมารวมกันเพื่อฟังพระองค์; และข้าพเจ้าเห็นว่าพวกเขาขับไล่พระองค์ไปจากพวกเขา.

และข้าพเจ้าเห็นคนอื่นอีกสิบสองคนติดตามพระองค์ด้วย. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์ทรงพาพวกเขาไปในพระวิญญาณออกไปต่อหน้าข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าหาเห็นพวกเขาไม่.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้าอีก, มีความว่า : ดูนั่นสิ ! และข้าพเจ้าดู, และข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์เปิดอีก, และข้าพเจ้าเห็นเทพลงมาสู่ลูกหลานมนุษย์; และพวกเขาท่านปฏิบัติต่อพวกเขา.

และข้าพเจ้าได้เบ่ง และ ได้ เห็นพระผู้ไถ่ของโลก, ซึ่งบิดาของข้าพเจ้าได้เอื้อเฟื่อง; และข้าพเจ้ายังได้เห็น สาดสะดาผู้ที่จะตรึงกางเขนก่อนพระอົງ. และ พระเมสโปดกของพระผู้ไถ่เสด็จออกไป และ รับ บัพติศมาจากท่าน; และ ทล้งจากพระอົງรับบัพติศมาแล้ว, ข้าพเจ้าได้เห็นฟ้าสวรรค์เปิด, และพระอົนยานบ่ล่สุดเป็นแบบถົง น้กเຂົາเสด็จລົງຈາກສະຫວັນມາສະຖິດຢູ່ເທິງພະອົງ.

และข้าพเจ้าเห็นพระอົງเสด็จออกไปປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ຜູ້ຄົນ, ດ້ວຍ ອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະ ຜູ້ຊົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ມາເຂົ້າໂຮມກັນ ເພື່ອຟັງພະອົງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າພະອົງຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

และข้าพเจ้าได้เห็นຄົນອີກ สิบสองຄົນ ຊຶ່ງຕິດຕາມພະອົງໄປ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຖືກນຳໄປໃນພະອົນຍານຈາກໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ເຫັນພວກເພິ່ນເຫລົ່ານັ້ນອີກ.

และ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຟ້າສະຫວັນເປີດອີກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ເຫລົ່າທູດລົງມາຫາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດແກ່ພວກເຂົາ.

31 And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

32 And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

33 And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

34 And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าอีก, มีความว่า : ดูนั่นสิ ! และข้าพเจ้าดู, และข้าพเจ้าเห็นพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าเสด็จออกไปในบรรดาลูกหลานมนุษย์. และข้าพเจ้าเห็นฝูงชนผู้เจ็บป่วย, และผู้เป็นทุกข์ทรมานด้วยโรคนานาชนิด, และด้วยเหล่ามารและวิญญาณที่ไม่สะอาด; และเทพทูตและกระทำให้สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ปรากฏแก่ข้าพเจ้า. และพวกเขาได้รับการรักษาโดยเดชานุภาพของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า; และเหล่ามารและวิญญาณที่ไม่สะอาดถูกขับไล่ไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เทพกล่าวแก่ข้าพเจ้าอีก, มีความว่า : ดูนั่นสิ ! และข้าพเจ้าดูและเห็นพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า, ว่าพระองค์ถูกผู้คนจับไป; แท้จริงแล้ว, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นนิญญโลกพิพากษา; และข้าพเจ้าเห็นและเป็นพยาน.

และข้าพเจ้า, นีไฟ, เห็นพระองค์ถูกยกขึ้นบนกางเขนและถูกปลงพระชนม์เพื่อบาปของโลก.

และหลังจากพระองค์ถูกปลงพระชนม์แล้วข้าพเจ้าเห็นฝูงชนของแผ่นดินโลก, ว่าพวกเขามารวมกันเพื่อต่อสู้เหล่าอัครสาวกของพระเมษโปดก; เพราะเทพของพระเจ้าเรียกคนสิบสองคนเช่นนั้น.

และ ทูตได้กล่าวกับข้าพเจ้าอีก, มีความว่า: เบื้องเกิด! และ ข้าพเจ้าได้ เบื้อง, และ ข้าพเจ้าได้เห็นพระเมสสิยาห์น้อยของพระเจ้าเสด็จออกไปใน บันดาลลูกหลานมนุษย์. และ ข้าพเจ้า เห็นฝูงชนป่วยทอลงหลายผู้เจ็บไข้, และ ผู้เป็นทุกข์ด้วยพระยาอันตราย, และ ด้วย ไข้สาหัส และ ด้วย วินยานอัน บໍสะอาด; และ ทูตได้กล่าว และ สะดุ้ง สิ่งทั้งปวงนี้แก่ข้าพเจ้า. และ ถิ่น เหล่านั้นได้รับงาน ปันปันโดยอำนาจ ของพระเมสสิยาห์น้อยของพระเจ้า; และ ไข้สาหัส และ วินยานอัน บໍสะอาดถูก ขับไล่ออกไป.

และ เทพท่านได้บังเกิดขึ้นถึง ทูตได้ กล่าวกับข้าพเจ้าอีก, มีความว่า: เบื้อง เกิด! และ ข้าพเจ้าได้ เบื้อง และ ข้าพเจ้าได้เห็นพระเมสสิยาห์น้อยของ พระเจ้า, ว่าพระองค์ได้ถูกผู้คนจับไป; แท้จริงแล้ว, แม่นพระบุตรของพระเจ้า ผู้เป็นนิญญโลก ได้ถูก ถัดสืบโดยทางโลก; และ ข้าพเจ้าได้เห็น และ เป็น พยาน.

และ ข้าพเจ้ามิได้เห็นได้ว่า พระองค์ถูกยกขึ้นเบื้อง ไม้กางเขน และ ถูก ปะทานเพื่อบาปของโลก.

และ ทหลังจากพระองค์ถูกปะทาน แล้ว, ข้าพเจ้าได้เห็นฝูงชนของ แผ่นดินโลกมาถ้ำโรมันเพื่อต่อสู้กับ อัครสาวกของพระเมสสิยาห์; เพราะ สิบสองท่านนี้ได้ถูกเลือกโดยนามโดย ทูตของพระผู้เป็นเจ้า.

35 And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

36 And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

ແລະຝູງຂົນຂອງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ມາ
ຮວມກັນ; ແລະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າພວກ
ເຂົາຢູ່ໃນອາຄານໃຫຍ່ແລະກວ້າງ,
ເໝືອນກັບອາຄານທີ່ພີຕາຂ້າພະເຈົ້າ
ເຫັນ. ແລະເທພຂອງພະເຈົ້າກ່າວແກ່
ຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ : ຈົ່ງດູໂລກ
ແລະປັນຍາຂອງໂລກເຄີດ; ແຕ່ຈິງ
ແລ້ວ, ຈົ່ງດູເຂື່ອສາຍແຫ່ງອີສະຣາເອລມາ
ຮວມກັນເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບອັກສະຣາວິກສິບ
ສອງຂອງພະເມສະໂປດກ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນແລະເປັນພະຍານ, ວ່າ
ອາຄານໃຫຍ່ແລະກວ້າງເລີຍນັ້ນຄື
ຄວາມຢືນຢູ່ຂອງໂລກ; ແລະ
ອາຄານນັ້ນຢຸດລົງມາ, ແລະການຢຸດລົງ
ຂອງອາຄານນັ້ນໃຫຍ່ຫລວງນັ້ນ. ແລະ
ເທພຂອງພະເຈົ້າກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ອີກ, ມີຄວາມວ່າ : ຄວາມພິນາດຂອງ
ປະຊາຊາດ, ທຸກຊາດ, ພາສາ, ແລະ
ຄົນທັງປວງ, ທີ່ຕໍ່ສູ້ອັກສະຣາວິກສິບ
ສອງຂອງພະເມສະໂປດກຈັກເປັນເຊັ່ນ
ນັ້ນ.

ແລະຝູງຊົນຂອງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ມາ
ເຕົ້າໂຮມກັນ; ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ
ພວກເຂົາຢູ່ໃນອາຄານໃຫຍ່ແລະກວ້າງ
ຫລັງໜຶ່ງຊຶ່ງຄືກັບອາຄານທີ່ພີຕາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນັ້ນ. ແລະທູດຂອງພະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີ
ຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງໂລກແລະປັນຍາຂອງ
ມັນ; ແຕ່ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງເຂື່ອສາຍ
ອິດສະຣາເອລໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຕໍ່ສູ້
ກັບອັກສະຣາວິກສິບສອງຂອງພະເມສາ
ນ້ອຍນັ້ນ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລະເປັນພະຍານວ່າ
ອາຄານໃຫຍ່ແລະກວ້າງຫລັງນີ້ຄືຄວາມ
ຈອງທອງຂອງໂລກ; ແລະມັນຈະຕົກ,
ແລະການຕົກຂອງມັນຈະໃຫຍ່ຫລວງຢ່າງ
ໜັກ. ແລະທູດຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຄວາມ
ພິນາດຂອງທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ,
ທຸກພາສາ, ແລະທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ຜູ້ຕໍ່ສູ້
ກັບອັກສະຣາວິກສິບສອງຂອງພະເມສາ
ນ້ອຍຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ.

1 Nephi 12

1 And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

2 And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

3 And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

๑ นิไฟ ๑๒

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า : มองดูพงศ์พันธุ์ของเจ้าสิ, และพงศ์พันธุ์ของพี่น้องเจ้าด้วย. และข้าพเจ้ามองดูและเห็นแผ่นดินแห่งคำสัญญา; และข้าพเจ้าเห็นฝูงชน, แท้จริงแล้ว, แม้เป็นจำนวนมากราวกับเม็ดทรายในทะเล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นฝูงชนมารวมกันเพื่อสู้รบ, พวกหนึ่งต่อสู้กับพวกหนึ่ง; และข้าพเจ้าเห็นสงคราม, และข่าวลือเรื่องสงคราม, และการเข่นฆ่าไม่เลือกหน้าด้วยดาบในบรรดาผู้คนของข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นผู้คนหลายรุ่นล่องล่ำไป, ตามวิถีแห่งสงครามและความขัดแย้งในแผ่นดิน; และข้าพเจ้าเห็นเมืองหลายเมือง, แท้จริงแล้ว, แม้จนข้าพเจ้ามิได้นับจำนวนเมืองเหล่านั้น.

๑ นิไฟ ๑๔

และ เทพทรงได้บังเกิดขึ้นถึงทูตได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: เบื้องเกิด, และ จักรเบื่องลูกหลานของเจ้า และ ลูกหลานของพวกอ้ายของเจ้านำอิทธิ. และข้าพเจ้าได้ทูลรูเบื่อง และ ได้เห็นแผ่นดินแห่งคำสัญญา; และ ข้าพเจ้าได้เห็นฝูงชน, แท้จริงแล้ว, แม้แต่ถึงกับว่า เป็นถิ่นจำนอนทลวงทลายถึงกับกับเม็ดทรายในทะเล.

และ เทพทรงได้บังเกิดขึ้นถึงข้าพเจ้าได้เห็นฝูงชนมาเฝ้าโรมเพื่อสู้รบกับ; และ ต่สู้ขู่กับและกับ; และข้าพเจ้าได้เห็น สิวถาม, และ ข่าวลีเลื่องสิวถาม, และ ทรานข้าพกับกับย่างขมกด้วยดาบในบันดาผู้ถินของข้าพเจ้า.

และ เทพทรงได้บังเกิดขึ้นถึงข้าพเจ้าได้เห็นทลายล้นถิ่นผ่านไป, ทลวงจากสิวถาม และ ทรานขัดแย้งกับในแผ่นดินผ่านไป; และ ข้าพเจ้าได้เห็นทลายทิวเมือง, แท้จริงแล้ว, จินว่าข้าพเจ้านับบ่ถ้วน.

4 And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

5 And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

6 And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

7 And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

8 And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าเห็นหมอกแห่งความมืดบนพื้นแผ่นดินแห่งคำสัญญา; และข้าพเจ้าเห็นสายฟ้าฟาด, และข้าพเจ้าได้ยินเสียงฟ้าคำราม, และแผ่นดินไหว, และสรรพเสียงล้วนกึกก้อง; และข้าพเจ้าเห็นแผ่นดินโลกและศิลา, เป็นรอยแยก; และข้าพเจ้าเห็นภูเขาทั้งหลายพังทลายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย; และข้าพเจ้าเห็นที่ราบของแผ่นดินโลก, แยกออกจากกัน; และข้าพเจ้าเห็นเมืองหลายเมืองจมลง; และข้าพเจ้าเห็นเมืองหลายเมืองถูกเพลิงเผาผลาญ; และข้าพเจ้าเห็นเมืองหลายเมืองพังลงบนแผ่นดินโลก, เพราะความสั่นสะเทือนของโลก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากข้าพเจ้าเห็นสิ่งเหล่านี้แล้ว, ข้าพเจ้าเห็นโอแห่งความมืด, ว่ามันผ่านพ้นไปจากพื้นพิภพ; และดูเถิด, ข้าพเจ้าเห็นฝูงชนที่ไม่ได้ล้มลงเพราะการพิพากษาอันรุนแรงและน่าสะพรึงกลัวของพระเจ้า.

และข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์เปิด, และพระเมษโปดกของพระเจ้าเป็นเจ้าเสด็จลงมาจากสวรรค์; และพระองค์เสด็จลงมาแสดงองค์ต่อพวกเขา.

และข้าพเจ้าเห็นและเป็นพยานด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมานบนคนอีกสิบสองคน; และพวกเขาได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, และได้รับเลือก.

และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า, มีความว่า : จงดูสาวศิษย์สิบสองของพระเมษโปดก, ซึ่งเขาทั้งหลายได้รับเลือกให้ปฏิบัติศาสนกิจต่อพงศ์พันธุ์ของเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ข้าพเจ้าได้เห็น หมอกแห่งความมืดอยู่ในแผ่นดินแห่งคำสัญญา; และข้าพเจ้าได้เห็นแสงฟ้าแบบ, และข้าพเจ้าได้ยินเสียงฟ้าร้อง, และแผ่นดินไหว, และ สรรพเสียงก้องกังวาน; และ ข้าพเจ้าได้เห็นแผ่นดินและ ภูเขา, เป็นรอยแยก; และข้าพเจ้าได้เห็นภูเขาพังทลายเป็นทลายชิ้นส่วน; และ ข้าพเจ้าได้เห็นที่พังทลายของแผ่นดินโลก, แยกออกจากกัน; และ ข้าพเจ้าได้เห็น ทลายทิวเมือง จมลง; และ ข้าพเจ้าได้เห็นทลายทิวเมืองถูกไฟเผาผลาญ; และ ข้าพเจ้าได้เห็นทลายทิวเมืองพังลงสู่แผ่นดินโลก, เพราะความสั่นสะเทือนของโลก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก หลังจากที่ข้าพเจ้าได้เห็นสิ่งเหล่านี้แล้ว, ข้าพเจ้าได้เห็น ภูเขาแห่งความมืดผ่านพ้นไปจากพื้นพิภพ; และ จังเบ๋, ข้าพเจ้าได้เห็นฝูงชนอย่าง ทลวยทลายผู้ที่ไม่ได้ล้มลงเพราะการพิพากษาอันรุนแรงและน่าสะพรึงกลัวของพระเจ้า.

และ ข้าพเจ้าได้เห็นฟ้าสวรรค์เปิด, และ พระเมษโปดกของพระเจ้าเสด็จลงมาจากสวรรค์; และ พระองค์เสด็จลงมาปะกิดต่อพวกเขา.

และ ข้าพเจ้าได้เห็น และ เป็นพยานอีกว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาทลวย สิบสองคนนั้นอีก; และ พวกเขาได้รับแต่งตั้งโดยพระเจ้า และ ถูกเลือก.

และ เทพได้กล่าวกับข้าพเจ้า, มีความว่า : จังเบ๋สาวศิษย์สิบสองของพระเมษโปดก, ผู้ที่ได้รับการเลือกให้มาปะกิดแก่ลูกหลานของเจ้า.

9 And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

10 And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

11 And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

12 And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

13 And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

14 And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า : เจ้าจำอัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดกได้ไหม ? ดูเถิดพวกเขาท่านคือผู้ซึ่งจะพิพากษาสิบสองเผ่าของอิสราเอล; ดังนั้น, พวกท่านจะพิพากษาผู้ปฏิบัติศาสนกิจสิบสองคนจากพงศ์พันธุ์ของเจ้า; เพราะเจ้าเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

และผู้ปฏิบัติศาสนกิจสิบสองคนเหล่านี้ซึ่งเจ้าเห็นจะพิพากษาพงศ์พันธุ์ของเจ้า. และ, ดูเถิด, พวกเขาชอบธรรมตลอดกาล; เพราะเนื่องจากศรัทธาของพวกเขาในพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระโลหิตของพระองค์จึงทำให้อาภรณ์ของพวกเขาขาว.

และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า : ดูนั่นสิ ! และข้าพเจ้าดู, และเห็นผู้คนสามรุ่นล่วงลับไปในความชอบธรรม; และอาภรณ์ของพวกเขาขาวแม้เหมือนดังพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า : พระโลหิตของพระเมษโปดกทำให้ผู้คนเหล่านี้ขาว, เพราะศรัทธาของพวกเขาในพระองค์.

และข้าพเจ้า, นีไฟ, ยังได้เห็นผู้คนรุ่นที่สี่จำนวนมากผู้ที่ล่วงลับไปในความชอบธรรม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นฝูงชนของแผ่นดินโลกมารวมกัน.

และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า : จงดูพงศ์พันธุ์ของเจ้า, และพงศ์พันธุ์ของพี่น้องเจ้าด้วย.

และ พระอภัยได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: เจ้าจำอัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดกได้ไหม? จังเบ๊ว พวกเขานับถือผู้ที่จะมา ตัดสินผู้สิบสองเผ่าของอิสราเอล; ดังนั้น, ผู้ประทับสาธตสหายาภักดิ์ สิบสองคนซึ่งเป็นผู้ทูลทูลานของเจ้า จะถูกตัดสินโดยพวกเขานับถือ; เพราะพวกเขานับเป็นเชื้อสายอิสราเอล.

และ ผู้ประทับสาธตสหายาภักดิ์สิบสองคน ซึ่งเจ้าเห็นอยู่นี้จะมาตัดสินผู้ทูลทูลานของเจ้า. และ จังเบ๊ว, เขานับเป็นผู้นับถือที่ซื่อสัตย์; เพราะเนื่องจากศรัทธาของพวกเขาที่มีต่อพระเมษโปดกของพระเจ้า อาพอนของพวกเขานับจึงถูกตัดให้ขาวสะอาดในโลหิตของพระอภัย.

และ เทอได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: เบ๊ว เทอ! และ ข้าพเจ้าได้เบ๊ว, และ ได้เห็นผู้นับถือ สามรุ่นผ่านไปด้วยความซื่อสัตย์; และ อาพอนของเขานับจึงขาวสะอาดกับของพระเมษโปดกของพระเจ้า. และ เทอได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: อาพอนเหล่านี้ถูกตัดให้ขาวสะอาดในโลหิตของพระเมษโปดก ย้อนว่าพวกเขานับศรัทธาในพระอภัย.

และ ข้าพเจ้ามิใช่ได้เห็นผู้นับถือ ที่สี่จำนวนมากทูลทูลาน ผู้ที่ล่วงลับไปในความซื่อสัตย์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าได้เห็นผู้ทูลทูลานอยู่ทั่วโลกเข้าโรมกัน.

และ เทอได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: จังเบ๊วผู้ทูลทูลานของเจ้า, และ ผู้ทูลทูลานของพวกอ้ายของเจ้านายอีก.

15 And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

16 And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

17 And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

18 And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

19 And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้ามองดูและเห็นผู้คนของพงศ์พันธุ์ข้าพเจ้ามารวมกันในฝูงชนเพื่อต่อต้านพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า; และพวกเขามารวมกันเพื่อสู้รบ.

และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า, มีความว่า : จงดูแหล่งน้ำของสายน้ำสกปรกซึ่งบิดาเจ้าเห็น; แท้จริงแล้ว, แม่น้ำซึ่งท่านพูดถึง; และห้วงลึกของแม่น้ำนั้นคือห้วงลึกของนรก.

และหมอกแห่งความมืดคือการล่อลวงของมาร, ซึ่งทำให้มืดบอด, และใจของลูกหลานมนุษย์แข็งกระด้าง, และนำพวกเขาไปในถนนกว้างขวาง, เพื่อพวกเขาจะพินาศและสูญหายไป.

และอาคารใหญ่และกว้าง, ซึ่งบิดาเจ้าเห็น, คือความคิดฝันของคนถือดีและความจองหองของลูกหลานมนุษย์. และห้วงน้ำลึกและน่าสะพรึงกลัวแบ่งแยกพวกเขา; แท้จริงแล้ว, แม้พระวาทะแห่งความยุติธรรมของพระเจ้าเป็นเจ้าในรันดร์, และพระเมสสิยาห์ผู้ทรงเป็นพระเมษโปดกของพระเจ้าเป็นเจ้า, เป็นผู้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยาน, จากกาลเริ่มต้นของโลกจนถึงเวลานี้, และจากเวลานี้เป็นต้นไปและตลอดกาล.

และขณะที่เทพกล่าวคำเหล่านี้, ข้าพเจ้ามองดูและเห็นว่าพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้าขัดแย้งกับพงศ์พันธุ์ข้าพเจ้า, ตามคำของเทพ; และเพราะความจองหองของพงศ์พันธุ์ข้าพเจ้า, และการล่อลวงของมาร, ข้าพเจ้าเห็นว่าพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้าชนะผู้คนของพงศ์พันธุ์ข้าพเจ้า.

และ เทพท่านได้บังเกิดขึ้นถึงข้าพเจ้าได้ทราบดี และ เห็นผู้คนที่ เป็นลูกหลานของข้าพเจ้าเฝ้าโรมัน เป็นกลุ่มก้อนเพื่อ ต่อกันลูกหลานของพวกอ้ายของข้าพเจ้า; และ ถิ่นที่เหล่านั้นมาเฝ้าโรมันเพื่อสู้รบกัน.

และ ท่านได้ทราบบ้างข้าพเจ้า, มีความว่า: จักรวรรดินี้ สักกะปี หนึ่ง บิดาของเจ้าได้เห็น; แท้จริงแล้ว, แม่น้ำซึ่งเจ้าเอ๋ย; และ ความลึกของมันนั้นคือความลึกของ นรก.

และ หมอกแห่งความมืดทึบนั้น ล่อลวงของมารที่เร้าใจให้ตา บอด และ เร้าใจให้ใจของลูกหลานมนุษย์แข็งกระด้าง และ นำพาพวกเขาไปใน เส้นทางอันกว้างขวาง, เพื่อพวกเขาจะตาย และ ทายสาบสูญไป.

และ อาคารใหญ่ และ กว้าง หนึ่ง บิดาของเจ้าได้เห็นนั้นคือความ ถิ่นที่อันบ่มเพาะ และ ความทะนุถนอมใจของลูกหลานมนุษย์. และ เทพเฝ้าอันกว้างใหญ่ และ ข้ามผ่านทั่วแยกพวกเขา ออกจากกัน; แท้จริงแล้ว, แม้พระคำแห่ง ความยุติธรรมของพระเจ้าผู้ สะท้านถล่ม และ พระเมสสิยาห์ผู้เป็น พระเมสสิยาห์ของพระเจ้า, ผู้ที่ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานนับ ตั้งแต่การเริ่มต้นของโลกจนถึงเวลานี้, และ จากเวลานี้ไปจนถึงตลอด กาล.

และ ในขณะนั้นที่เทพกำลังทราบบ้างข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าได้ทราบดี และ ได้เห็น ลูกหลานของพวกอ้ายของข้าพเจ้า ต่อกันลูกหลานของข้าพเจ้าตามคำ เฝ้าของเทพนั้น; เพราะว่าความทะนุถนอมใจของลูกหลานของข้าพเจ้า และ การล่อลวงของมาร, ข้าพเจ้าได้เห็น ลูกหลานของพวกอ้ายของข้าพเจ้า ชนะผู้คนที่ เป็นลูกหลานของ ข้าพเจ้า.

20 And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.

21 And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.

22 And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.

23 And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้ามองดู, และเห็นผู้คนของพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้าว่า พวกเขานะพงศ์พันธุ์ของข้าพเจ้า; และพวกเขากลับไปเป็นฝูงชนบนผืนแผ่นดิน.

และข้าพเจ้าเห็นพวกเขามารวมกันเป็นฝูงชน; และข้าพเจ้าเห็นสงครามและข่าวลือเรื่องสงครามในบรรดาพวกเขา; และในสงครามและข่าวลือเรื่องสงครามนั้น ข้าพเจ้าเห็นผู้คนหลายรุ่นล่องลับไป.

และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า : ดูเถิด คนเหล่านี้จะเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าเห็นว่า, หลังจากพวกเขาเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อแล้วพวกเขากลายเป็นคนคล้ำ, และน่ารังเกียจ, และสกปรก, เต็มไปด้วยความเกียจคร้านและความน่าชิงชังทุกอย่าง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าได้เห็น และ ได้เบ่งลูกหลานของพวกฮัยของข้าพเจ้าว่า พวกเขาคะลูกหลานของข้าพเจ้า; และพวกเขาเป็นจำนวนทลวงหลายได้ออกไปทั่วผืนแผ่นดิน.

และ ข้าพเจ้าได้เห็นพวกเขาเป็นจำนวนทลวงหลายมาเข้าโรมกัน; และ ข้าพเจ้าได้เห็น สิวาม และ ข่าวลีเลื่องสิวมามในบั้นดาพวกเขา; และในสิวม และ ข่าวลีเลื่องสิวมนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นทลวงล้นถิ่นผานไป.

และ ทูตได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: จังเบ่งถิ่นเหล่านี้จะ เสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าได้เห็นว่า, ทลวงจากที่พวกเขาเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อแล้ว, และ พวกเขาก็ดำเนินเป็นถิ่น ผิดๆ และ ข่าวลีทรุด และ สิวามะปิกเต็มไปด้วย ทลวงทรุดถิ่น และ ทลวงข่าวลีทรุด.

1 Nephi 13

- 1 And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.
- 2 And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.
- 3 And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.
- 4 And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.
- 5 And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.
- 6 And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.
- 7 And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.

๑ นิไฟ ๑๓

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า, มีความว่า : ดูนั่นสิ ! และข้าพเจ้าดูและเห็นประชาชาติกับอาณาจักรหลายแห่ง.

และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า : เจ้าเห็นอะไร ? และข้าพเจ้ากล่าว : ข้าพเจ้าเห็นประชาชาติกับอาณาจักรหลายแห่ง.

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า : นี่คือนั้นประชาชาติและอาณาจักรของคนต่างชาติ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นการก่อตั้งของศาสนจักรอันเรื่องอำนาจในบรรดาประชาชาติของคนต่างชาติ.

และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า : จงดูการก่อตั้งของศาสนจักรซึ่งน่าชิงชังที่สุดยิ่งกว่าศาสนจักรอื่นทั้งปวง, ซึ่งสังหารวิสุทธิชนของพระเจ้าเป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, และทรมานพวกเขาและผูกพวกเขาไว้, และเทียมพวกเขาด้วยแอกเหล็ก, และพาพวกเขาลงไปเป็นเชลย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังนี้; และข้าพเจ้าเห็นมารว่าเขาคือผู้ก่อตั้งมัน.

และข้าพเจ้าเห็นทอง, และเงิน, และแพรไหม, และแพรพรรณสีแดงสด, และผ้าปานเนื้อดี, และอาภรณ์มีค่าสารพัดชนิดด้วย; และข้าพเจ้าเห็นหญิงโสเภณีจำนวนมาก.

๑ นิไฟ ๑๔

และ เทพท่านได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้าได้กล่าวกับข้าพเจ้า มีความว่า: เบ่งเหิด! และ ข้าพเจ้าทลวงเบ่ง และ เข้ม ทลายปะซาซาต และ ทลายอานาจักร.

และ ข้าพเจ้าได้ถามข้าพเจ้าว่า: เจ้าเห็นอย่างไร? ข้าพเจ้าตอบว่า: ข้าพเจ้าเห็นทลายปะซาซาต และ ทลายอานาจักร.

และ ข้าพเจ้าได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: มีปะซาซาต และ อานาจักรของถิ่นต่างๆ.

และ เทพท่านได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้าได้เห็นรากฐานของศาสนจักรใหญ่อยู่ในบันดาปะซาซาตต่างๆ และ ถิ่นต่างๆ.

และ ข้าพเจ้าได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: จังเบ่งรากฐานของศาสนจักรที่ข้าพเจ้ารู้ดีที่สุดเหนือกว่าศาสนจักรใดๆทั้งสิ้น จัง เข้มข้าพเจ้าเห็นของพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม่นท่าละมานพอกเขา และ ผูกมัดพอกเขา, และ ใส่แอกพอกเขาไว้ด้วย แอกเหล็ก, และ เอ้าพอกเขาถึงมาทาการเป็นชะเลย.

และ เทพท่านได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้าได้เห็นศาสนจักร ใหญ่ และ ข้าพเจ้ารู้อันนี้; และ ข้าพเจ้าได้เห็น มาทาที่ปะภาตถิ่นเองว่า เป็นรากฐานของมัน.

และ ข้าพเจ้าได้เห็น ถ้ำ, และ เหว, และ ภูเขา, และ ภูเขาสูง, และ ภูเขาที่มีน้ำ, และ เลี้ยวต่างๆที่มีน้ำท่าทุกชะวัน, และ ข้าพเจ้าได้เห็น ยิงโสเภณีจำนวนทลวงหลาย.

8 And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.

9 And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.

10 And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.

11 And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.

12 And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

13 And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า, มีความว่า : จงดูว่าทอง, และเงิน, และแพรไหม, และแพรพรรณสี แดงสด, และผ้าป่านเนื้อดี, และอาภรณ์มีค่า, และหญิงโสเภณี, คือความปรารถนาของศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังนี้.

และเพื่อการสรรเสริญของโลก ด้วยที่พวกเขาทำลายวิสุทธิชนของพระผู้เป็นเจ้า, และพาพวกเขาลงไปเป็นเชลย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้ามองดูและเห็นผืนน้ำกว้างใหญ่; และผืนน้ำนี้แยกคนต่างชาติจากพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า : ดูเถิดความพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าอยู่กับพงศ์พันธุ์ของพี่น้องเจ้า.

และข้าพเจ้ามองดูและเห็นชายผู้หนึ่งในบรรดาคนต่างชาติ, ผู้ซึ่งผืนน้ำกว้างใหญ่แยกออกไปจากพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าเห็นพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า, ว่าเสด็จลงมาและกระทำต่อชายผู้นั้น; และเขาออกเดินทางไปในผืนน้ำกว้างใหญ่, แม้จนถึงพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า, ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินที่สัญญาไว้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าเห็นพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า, ว่าทรงกระทำต่อคนต่างชาติอื่น; และพวกเขาออกไปพ้นจากการเป็นเชลย, บนผืนน้ำกว้างใหญ่.

และ ทูตได้กล่าวกับข้าพเจ้า, มีความว่า: จົ່ງເບິ່ງຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ຜ້າໄໝ, ແລະ ຜ້າສີແດງສົດ, ແລະ ຜ້າລິນິນຕຳຢ່າງດີ, ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ມີຄ່າ, ແລະ ຍິງໂສເພນີ, ຄື ຄວາມປາດຖະໜາຂອງສາດສະໜາຈັກໂຫຍ້ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງນີ້.

ແລະ ເປັນການສັນລະເສີນຂອງໂລກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ທຳລາຍໄປພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເອົາພວກເຂົາລົງໄປທາງການເປັນຊະເລີຍ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຜົນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່; ແລະ ມັນໄດ້ແບ່ງແຍກຄົນຕ່າງຊາດອອກຈາກລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ ຊຶ່ງຖືກແຍກອອກໄປຈາກລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຜົນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ສະເດັດລົງມາ ແລະ ກະທຳຕໍ່ຊາຍຜູ້ນັ້ນ, ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນຜົນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ຈົນມາເຖິງລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ຊົ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກະທຳຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດອື່ນໆ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນອອກໄປພົ້ນຈາກການເປັນຊະເລີຍໃນຜົນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ນັ້ນ.

- 14 And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.
- 15 And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.
- 16 And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.
- 17 And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.
- 18 And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.
- 19 And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าเห็นฝูงชนจำนวนมากของคนต่างชาติบนแผ่นดินแห่งคำสัญญา; และข้าพเจ้าเห็นความพิโรธของพระผู้เป็นเจ้า, ว่าความพิโรธนั้นอยู่บนพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า; และพวกเขากระจัดกระจายไปเบื้องหน้าคนต่างชาติและถูกลงทัณฑ์.
- และข้าพเจ้าเห็นพระวิญญาณของพระเจ้า, ว่าทรงอยู่บนคนต่างชาติ, และพวกเขารุ่งเรืองและได้แผ่นดินเป็นมรดกของพวกเขา; และข้าพเจ้าเห็นว่าพวกเขาขาว, และงามและสวยยิ่งนัก, เหมือนกับผู้คนของข้าพเจ้าก่อนพวกเขาถูกล้างชำระ.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นีไฟ, เห็นว่าคนต่างชาติซึ่งออกไปจากการเป็นเชลยนอนน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า; และอำนาจของพระเจ้าอยู่กับพวกเขา.
- และข้าพเจ้าเห็นว่าคนต่างชาติจากมาตภูมิของพวกเขามารวมกันบนผืนน้ำ, และบนแผ่นดินด้วย, เพื่อสู้รบกับพวกเขา.
- และข้าพเจ้าเห็นว่าอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าอยู่กับพวกเขา, และเห็นด้วยว่าพระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าอยู่บนพวกเขาทั้งปวงที่มารวมกันเพื่อสู้รบกับพวกเขา.
- และข้าพเจ้า, นีไฟ, เห็นว่าคนต่างชาติที่ออกไปจากการเป็นเชลยได้รับการปลดปล่อยโดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าให้พ้นจากมือของประชาชาติอื่นทั้งปวง.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงข้าพเจ้าได้เห็นคนต่างชาติ เป็นจำนวนหลายอยู่ใน แผ่นดินแห่งคำสัญญา; และ ข้าพเจ้าได้เห็นพระพิโรธของพระเจ้ามีต่อลูกหลานของพวกอ้ายของข้าพเจ้า; และพวกเขาได้ กระจายไปทั่วถิ่นต่างๆ และ ถูกสังหาร.
- และ ข้าพเจ้าได้เห็นพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่กับคนต่างชาติ, และ พวกเขาได้รุ่งเรืองขึ้น และ ได้รับ แผ่นดินเป็นมรดกของพวกเขา; และ ข้าพเจ้าได้เห็นว่า พวกเขาสวย และ จิตใจที่บริสุทธิ์กับกับผู้อื่นของข้าพเจ้าก่อนพวกเขาเข้าถูก สังหาร.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงข้าพเจ้ามีไฟได้เห็นคนต่างชาติ หนีออกไปจากความเป็นเชลย และ ถ่อมตัวต่อพระผู้เป็นเจ้า; และ ลิดเดดของพระผู้เป็นเจ้าได้อยู่กับ พวกเขา.
- และ ข้าพเจ้าได้เห็นว่า คนต่างชาติจากประเทศเดิมของพวกเขาได้เดินทางมาเฝ้าโรมันในน้ำ และ ใน แผ่นดินเพื่อสู้รบกับพวกเขา.
- และ ข้าพเจ้าได้เห็นว่า ลิดเดดของพระผู้เป็นเจ้าอยู่กับพวกเขา และ พระพิโรธของพระเจ้ามีต่อทุกชนที่เฝ้าโรมันเพื่อสู้รบกับพวกเขา.
- และ ข้าพเจ้ามีไฟเห็นว่าคนต่างชาติที่ออกจากความเป็นเชลยได้รับการปลดปล่อยโดยลิดเดดของพระผู้เป็นเจ้าให้พ้นจากอำนาจของประชาชาติอื่นๆ ทั้งสิ้น.

20 And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

21 And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

22 And I said unto him: I know not.

23 And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

24 And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นีไฟ, เห็นว่าพวกเขา รุ่งเรืองในแผ่นดิน; และข้าพเจ้า เห็นหนังสือเล่มหนึ่ง, และหนังสือ เล่มนี้ถูกนำออกไปในบรรดาพวก เขา.

และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า : เจ้ารู้ ความหมายของหนังสือนั้นไหม ?

และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน : ข้าพเจ้าหาไม่รู้.

และท่านกล่าว : ดูเถิดหนังสือนี้ ออกมาจากปากของชาวยิวคน หนึ่ง. และข้าพเจ้า, นีไฟ, เห็น หนังสือนี้, และท่านกล่าวแก่ ข้าพเจ้า : หนังสือที่เจ้าเห็นคือ บันทึกรักของชาวยิว, ซึ่งมีพันธ สัญญาของพระเจ้า, ที่พระองค์ทรง ทำไว้กับเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และหนังสือนี้มีคำพยากรณ์หลาย ประการของศาสดาพยากรณ์ผู้ บริสุทธิ์; และเป็นบันทึกดุจดียว กับอักขระที่อยู่บนแผ่นจารึกทอง เหลือง, เว้นแต่มีไม่มากนัก; กระนั้นก็ตาม, ก็ยังมีพันธสัญญา ของพระเจ้า, ซึ่งพระองค์ทรงทำกับ เชื้อสายแห่งอิสราเอล; ดังนั้น, จึงมี คุณค่ายิ่งสำหรับคนต่างชาติ.

และเทพของพระเจ้ากล่าวแก่ ข้าพเจ้า : เจ้าเห็นแล้วว่าหนังสือ นั้นออกมาจากปากของชาวยิวคน หนึ่ง; และเมื่อหนังสือนั้นออกจาก ปากของชาวยิวคนหนึ่ง หนังสือ นั้น มีความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ ของพระเจ้า, ซึ่งเป็นผู้ที่อัครสาวก สิบสองเป็นพยาน; และพวกท่าน เป็นพยานตามความจริงซึ่งมีอยู่ใน พระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า.

และ เทพท่านได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้า นีไฟได้เห็นว่าพวกเขา รุ่งเรืองอยู่ใน แผ่นดินนั้น, และ ข้าพเจ้าได้เห็น หนังสือเล่มหนึ่ง และ มันถูกนำออกไป ในบรรดาพวกเขา.

และ เทพได้ถามข้าพเจ้าว่า: เจ้า รู้จักความหมายของหนังสือเล่มนั้นบໍ?

และ ข้าพเจ้าตอบเพີนว่า: ข้าพชัຍ ບໍ່ຮູ້ຈັກເລີຍ.

และ พระอົງท้าวว่า: จົ່ງເບິ່ງ ມັນອອກ ມາຈາກປາກຂອງຊາວຍິວ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄຟໄດ້ເຫັນມັນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ ກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ໜັງສືເຫລັ້ມທີ່ເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນຄື ບັນທຶກຂອງ ຊາວຍິວ ຊຶ່ງ ປະກອບດ້ວຍພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າທີ່ກະທຳໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນ; ແລະ ມັນຍັງໄດ້ບັນຈຸຄຳ ທຳນາຍຫລາຍຢ່າງຂອງສາດສະດາຜູ້ ບໍລິສຸດນຳອີກ; ແລະ ເປັນບັນທຶກຄືກັນກັບ ອັກຂະລະທີ່ຢູ່ໃນ ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ ຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ບໍ່ຫລາຍເທົ່າໃດ; ເຖິງຢ່າງໃດ ກໍຕາມ, ມັນຍັງປະກອບດ້ວຍພັນທະສັນຍາ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳ ໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນ ຈົ່ງມີຄຸນຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍສຳລັບຄົນ ຕ່າງຊາດ.

ແລະ ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າເຫັນແລ້ວວ່າ ໜັງສື ເຫລັ້ມນັ້ນໄດ້ອອກມາຈາກປາກຂອງຊາວ ຍິວ; ແລະ ເມື່ອມັນອອກມາຈາກປາກຂອງ ຊາວຍິວ, ມັນຈົ່ງປະກອບດ້ວຍຄວາມ ສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງອັກຄະສາວົກສິບສອງໄດ້ເປັນ ພະຍານໄວ້; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເປັນ ພະຍານໄວ້ຕາມຄວາມຈິງ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະ ເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

25 Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

26 And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

27 And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

28 Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງອອກໄປຈາກ ຂາວຍິວໃນຄວາມພິສູດສູ່ຄົນຕ່າງ ທາດ, ຕາມຄວາມຈິງທີ່ຢູ່ໃນພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ.

ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກໄປ ໂດຍມືຂອງອັກສະໄລສິບສອງຂອງ ພຣະເມສາໂປດກ, ຈາກຂາວຍິວໄປສູ່ຄົນ ຕ່າງທາດ, ເຈົ້າຈະເຫັນການກໍ່ຕັ້ງຂອງ ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ ກຽດຊັງກວ່າ ສາດສະໜາຈັກອື່ນໃດ ທັງໝົດ; ເພາະ ດູເຄີດ, ພວກເຂົາເອົາຂໍ້ຄວາມຫລາຍ ຕອນທີ່ແຈ້ງຂັດແລະມີຄ່າທີ່ສຸດໄປ ຈາກພຣະກິດຕິດຕາມຂອງພຣະເມສາ ໂປດກ; ແລະພັນສັດສະໜາຫລາຍຂໍ້ ຂອງພຣະເຈົ້າພວກເຂົາເອົາໄປດ້ວຍ.

ແລະສິ່ງທັງໝົດນີ້ພວກເຂົາເຮັດໄປ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບິດເບືອນທາງທີ່ຖືກ ຕ້ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໃຫ້ຜູ້ຫລາຍໆມະນຸດຕາບອດ ແລະ ມີໃຈແຂງກະຕ້າງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະເຫັນວ່າຫຼັງຈາກ ຫຼັກສູດອອກໄປໂດຍຜ່ານມືຂອງ ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ ແລ້ວ, ມີຫລາຍສິ່ງທີ່ແຈ້ງຂັດແລະ ມີຄ່າຖືກນຳອອກໄປຈາກຫຼັກສູດ, ທີ່ ເປັນຫຼັກສູດຂອງພຣະເມສາໂປດກຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງອອກໄປດ້ວຍ ຄວາມບໍລິສຸດຈາກ ຂາວຍິວໄປຫາ ຄົນຕ່າງ ທາດຕາມຄວາມຈິງ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກໄປຈາກ ມືຂອງອັກສະໄລສິບສອງຂອງພຣະ ເມສາໂປດກ ແລະ ຈາກຂາວຍິວ ໄປຫາຄົນ ຕ່າງທາດແລ້ວ, ເຈົ້າຈະເຫັນການກໍ່ຕັ້ງ ຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ ກຽດຊັງກວ່າ ສາດສະໜາຈັກອື່ນໃດ ທັງໝົດ; ເພາະຈິງເບິ່ງ, ເພາະພວກເຂົາ ເອົາ ຂໍ້ຄວາມຫລາຍຕອນຊຶ່ງ ແຈ້ງແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດໄປຈາກພຣະກິດຕິດຕາມຂອງພຣະ ເມສາໂປດກ ແລະ ເອົາພັນສະໜາຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປນຳອີກ.

ແລະ ພວກເຂົາເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ໄປ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ບິດເບືອນທາງທີ່ ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອພວກ ເຂົາຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຫລາຍໆມະນຸດ ຕາບອດ ແລະ ມີໃຈແຂງກະຕ້າງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າເຫັນວ່າຫຼັງຈາກຫຼັກສູດ ເຫລົ່ານີ້ອອກໄປໂດຍຜ່ານມືຂອງ ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ ແລ້ວ, ມີຫລາຍສິ່ງທີ່ແຈ້ງແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າ ຖືກເອົາໄປຈາກຫຼັກສູດ ຊຶ່ງເປັນຫຼັກສູດຂອງ ພຣະເມສາໂປດກຂອງພຣະເຈົ້າ.

29 And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

30 Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

31 Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

และหลังจากสิ่งที่แจ้งชัดและมีค่าเหล่านี้ถูกนำออกไปแล้ว หนังสือนั้นออกไปสู่ประชาชาติทั้งหมดของคนต่างชาติ; และหลังจากหนังสือนั้นออกไปสู่ประชาชาติทั้งหมดของคนต่างชาติ, แท้จริงแล้ว, แม้ข้ามผืนน้ำกว้างใหญ่ที่เจ้าเห็นว่าอยู่กับคนต่างชาติซึ่งออกไปจากการเป็นเชลยแล้ว, เจ้าเห็น—เพราะหลายสิ่งที่แจ้งชัดและมีค่าซึ่งถูกนำไปจากหนังสือ, อันเป็นที่แจ้งชัดต่อความเข้าใจของลูกหลานมนุษย์, ตามความแจ้งชัดซึ่งอยู่ในพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า—เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ที่ถูกนำไปจากพระกิตติคุณของพระเมษโปดก, ผู้คนมากมายยิ่งจึงสะดุด, แท้จริงแล้ว, จนกระทั่งซาตานมีอำนาจใหญ่หลวงเหนือพวกเขา.

กระนั้นก็ตาม, เจ้าจะตระหนักว่าคนต่างชาติผู้ออกไปจากการเป็นเชลย, และอำนาจของพระผู้เป็นเจ้ายกพวกเขาขึ้นเหนือประชาชาติอื่นทั้งปวง, บนผืนแผ่นดินซึ่งเลิศเลอกว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง, อันหมายถึงแผ่นดินที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำพันธสัญญากับบิดาของเจ้าว่าพงศ์พันธุ์ของท่านจะครอบครองไว้เป็นแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา; ดังนั้น, เจ้าจึงเห็นว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะมีทรงยอมให้คนต่างชาติทำลายชาติผสมของพงศ์พันธุ์เจ้า, ซึ่งอยู่ในหมู่พี่น้องของเจ้าจนหมดสิ้น.

ทั้งพระองค์จะมีทรงยอมให้คนต่างชาติทำลายพงศ์พันธุ์ของพี่น้องเจ้า.

และ ทลัງจากสิ่งทีแจ่มแจ้ง และมีค่าที่ถูกเอาออกแล้ว, มันจะออกไปหาทุกปะชาชาติของถิ่นต่างๆ; และ ทลัງจากมันออกไปหาทุกปะชาชาติของถิ่นต่างๆแล้ว, แท้จริงแล้ว, มันได้ข้ามผืนน้ำอันกว้างใหญ่ที่เจ้าเห็นไปกับถิ่นต่างๆ ฐัງออกไปจากความเป็นอะเลิยแล้ว—เพราะทลายย่างที่แจ่มแจ้ง และ มีค่าที่ถูกเอาออกจากหนังสือ ฐัງเป็นทีแจ่มแจ้งแก่ความเข้าใจของลูกหลานมนุษย์ ตามความแจ่มแจ้ง ฐัງมีอยู่ในพระเมสสาบัยของพระเจ้า—เพราะสิ่งเหล่านี้ที่ที่ถูกเอาออกไปจากพระกิตติคุณของพระเมสสาบัย, ผู้ถิ่นจำนวนทลวทลายจัງมีการผิวดา, แท้จริงแล้ว, เท็จะขบดที่ธาตามีอำนาจเหนือพวกเขา.

เท็ย่างใดก็ตาม, เจ้ายังเห็นว่ ถิ่นต่างๆผู้ทีออกไปจากความเป็นอะเลิยมันถูกยกขึ้นโดยอำนาจของพระเจ้าเหนือปะชาชาติอื่นใดทั้งสิ้น, ในแผ่นดินที่ปะเส็ดเล็ดล้ากว่าแผ่นดินอื่นใดทั้งสิ้น, อันเป็นแผ่นดิน ฐัງอึงพระผู้เป็นเจ้าให้พันทะสนยา กับบิดาของเจ้าว่า ลูกหลานของเจ้าจะได้รับ แผ่นดิน ฐัງเป็นมรดกของพวกเข; ดังนั้น, เจ้าจึงเห็นว่ อึงพระผู้เป็นเจ้าจะบ่ยอมให้ถิ่นต่างๆทำลายลูกหลานของเจ้า ฐัງเป็นชาติปะสมในบันดาลูกหลานของพวกเขอ้ายของเจ้า.

กับทั้งพระอึงจะบ่ยอมให้ถิ่นต่างๆทำลายลูกหลานของพวกเขอ้ายของเจ้า.

32 Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

33 Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

34 And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

ทั้งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมให้คนต่างชาติอยู่ในสภาพแห่งความมืดบอดอันน่าพรั่นพรึงตลอดกาล, ซึ่งเจ้าเห็นแล้วว่าพวกเขาเป็นอยู่, เนื่องจากส่วนที่แจ้งชัดและมีค่าที่สุดของพระกิตติคุณของพระเมสโปดกซึ่งถูกอำพรางไว้โดยศาสนจักรที่น่าชิงชังนั้น, ซึ่งการก่อรูปก่อสร้างของศาสนจักรนั้นเจ้าได้เห็นแล้ว.

ดังนั้นพระเมสโปดกของพระผู้เป็นเจ้าตรัส: เราจะเมตตาต่อคนต่างชาติ, โดยการไปเยือนผู้ที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วยการพิพากษาอย่างรุนแรง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเทพของพระเจ้าพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า: ดูกิจ, พระเมสโปดกของพระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้, หลังจากเราไปเยือนผู้ที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอลแล้ว—และพวกที่เหลืออยู่ที่เราพูดถึงคือพงศ์พันธุ์ของบิดาเจ้า—ดังนั้น, หลังจากเราไปเยือนพวกเขาในการพิพากษา, และลงทัณฑ์พวกเขาโดยมือของคนต่างชาติแล้ว, และหลังจากคนต่างชาติสะดุดอย่างยิ่งแล้ว, เพราะส่วนที่แจ้งชัดและมีค่าที่สุดของพระกิตติคุณของพระเมสโปดกซึ่งได้ถูกอำพรางไว้โดยศาสนจักรที่น่าชิงชังนั้น, ซึ่งเป็นมารดาของหญิงโสเภณี, พระเมสโปดกตรัส—เราจะเมตตาต่อคนต่างชาติในวันนั้น, ถึงขนาดที่เราจะนำ, ส่วนใหญ่ของพระกิตติคุณของเรา, ซึ่งจะแจ้งชัดและมีค่า, ออกไปสู่พวกเขา, ด้วยอำนาจของเราเอง, พระเมสโปดกตรัส.

ทั้งอົງพระผู้เป็นเจ้าจะบໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດຄົງຢູ່ໃນສະພາບຕາບອດອັນເປັນຕາຍ້ານຕະຫລອດໄປ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພວກເຂົາ ເພາະຂໍ້ຄວາມທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເມສານ້ອຍຖືກກັກໄວ້ ໂດຍສາດສະໜາຈັກກະທີ່ ໜ້າກຽດຊັງ ຊຶ່ງຈັດຕັ້ງຂອງມັນເຈົ້າກໍເຫັນຢູ່ແລ້ວ.

ດັ່ງນັ້ນພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດຈົນເຖິງວ່າໄປຢູ່ຮຸມຢາມຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໃນການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, ຫລັງຈາກເຮົາໄປຢູ່ຮຸມຢາມ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນແລ້ວ—ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ທີ່ເຮົາເວົ້າເຖິງນີ້ຄືລູກຫລານຂອງບິດາຂອງເຈົ້າ—ດັ່ງນັ້ນ, ຫລັງຈາກທີ່ເຮົາໄປຢູ່ຮຸມຢາມພວກເຂົາໃນການພິພາກສາ ແລະ ລົງທັນພວກເຂົາດ້ວຍມືຂອງຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ, ແລະ ຫລັງຈາກຄົນຕ່າງຊາດເຮັດການ ຜິດພາດໄປຢ່າງຫລວງຫລາຍແລ້ວ, ເພາະຂໍ້ຄວາມທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເມສານ້ອຍຖືກກັກໄວ້ໂດຍສາດສະໜາຈັກກະທີ່ ໜ້າກຽດຊັງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຍິງໂສເພນີ, ພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ກ່າວວ່າ—ເຮົາຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດໃນມື້ນັ້ນ ດ້ວຍອຳນາດຂອງເຮົາເຖິງຂະໜາດທີ່ເຮົາຈະນຳເອົາສ່ວນຫລາຍຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ກ່າວ.

35 For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

36 And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

37 And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

38 And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

เพราะ, ดูเถิด, พระเมษโปดกตรัส : เราจะแสดงตนให้ประจักษ์ต่อพงศ์พันธุ์ของเจ้า, เพื่อพวกเขาจะเขียนข้อความหลายอย่างซึ่งเราจะสอนพวกเขา, ซึ่งจะแจ่มชัดและมีค่า; และหลังจากพงศ์พันธุ์ของเจ้าจะถูกทำลาย, และเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ, และพงศ์พันธุ์ของพี่น้องเจ้าด้วย, ดูเถิด, เรื่องเหล่านี้จะถูกซ่อนไว้, เพื่อจะออกมาสู่คนต่างชาติ, โดยของประทานและเดชานุภาพของพระเมษโปดก.

และในเรื่องเหล่านี้พระกิตติคุณของเราจะเขียนไว้, พระเมษโปดกตรัส, และศิลาของเราและการช่วยให้รอดของเรา.

และคนที่หมายมั่นจะนำไซอันของเราออกมาในวันนั้นย่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะมีของประทานและอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์; และหากพวกเขาอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่พระองค์จะทรงยกพวกเขาขึ้นในวันสุดท้าย, และจะทรงช่วยให้รอดในอาณาจักรอันเป็นนิจของพระเมษโปดก; และบุคคลใดก็ตามที่ประกาศสันติ, แท้จริงแล้ว, ข้าราชการแห่งความปรีดียิ่ง, พวกเขาจะงามยิ่งเพียงใดบนภูเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นผู้ที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า, และเห็นหนังสือของพระเมษโปดกของผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วย, ซึ่งได้ออกจากปากของชาวยิว, ว่าหนังสือนั้นออกมาจากคนต่างชาติไปสู่ผู้ที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า.

เพราะจึงเป็น, พระเมษโปดกตรัสว่า: เราจะส่งแγγελทูตให้ประจักษ์แก่ลูกหลานของเจ้า, เพื่อพวกเขาจะได้รู้ข้อความหลายอย่าง ซึ่งเราจะสั่งสอนให้แก่วงศ์วานเจ้า ซึ่งจะแจ่มแจ้ง และมีค่า; และ ทลวงจากนั้นลูกหลานของเจ้าจะถูกทำลาย และ เสื่อมโทรมอยู่ในความบໍ่เชื่อ, และ ลูกหลานของพวกอ้ายของเจ้าก็เหมือนกัน, จึงเป็น, ขໍความเทลลํานี้จะถูกซ่อนไว้เพื่อจะได้เอาออกมาหาถิ่นต่างุฑโดยของปะทาน และ อํานาดของพระเมษโปดก.

และ ในนั้นจะบันทึก พระกิตติคุณของเรีา, และ ทินของเรีา, และ ถวามลอดของเรีา, พระเมษโปดกตรัสว่า.

และ ถิ่นที่ปะยายามนำ ฐิโอนของเรีามาในนั้นจะ เป็นสุข, เพราะพวกเรีาจะมี ของปะทาน และ อํานาดแห่งพระอินยานบໍลิสุด; และ ถ้าหากพวกเรีา อดทนจนจนถึงที่สุด พวกเรีาจะถูกยกขึ้นในวันสุดท้าย, และ จะลอดในอานาจักรอันเป็นนิจของพระเมษโปดก; และ ผู้ใดก็ตามที่ ปะภาดสันติสุข, แท้จริงแล้ว, ขว่แห่งถวามปิตินดิอันยิ่งใหญ๋, พวกเรีาก็จะมี ถวามสวอยงามพรวงไดยู่เทียพ.

และ เทททานได้บังเกิดขึ้นถิข้าพเจ้าได้เห็นผู้ที่เทลลืออยู่ของลูกหลานของพวกอ้ายของข้าพเจ้า, และ เห็น หนังสือของพระเมษโปดกของพระเจ้าของพระเจ้านําริถ ซึ่งออกมาจากปากของชาวยิว ออกมาจากถิ่นต่างุฑ ไปหาผู้ที่เทลลืออยู่ของลูกหลานของพวกอ้ายของข้าพเจ้า.

39 And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

40 And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

41 And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

และหลังจากหนังสือนั้นมาสู่พวกเขาแล้วข้าพเจ้าเห็นหนังสือเล่มอื่น, ซึ่งออกมาโดยเดชานุภาพของพระเมษโปดก, จากคนต่างชาติไปสู่พวกเขา, เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่คนต่างชาติและผู้ที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า, และชาวยิวที่กระจัดกระจายไปทั่วพื้นพิภพด้วย, ว่าบันทึกของศาสดาพยากรณ์และของอัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดกเป็นเรื่องจริง.

และเทพทูตกับข้าพเจ้า, มีความว่า : บันทึกชุดสุดท้ายเหล่านี้, ซึ่งเจ้าเห็นในบรรดาคนต่างชาติ, จะยืนยันความจริงของชุดแรก, ซึ่งเป็นของอัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดก, และจะทำให้รู้ความแจ่มชัดและสิ่งมีค่าทั้งหลายซึ่งถูกนำไปจากบันทึกชุดแรก; และจะทำให้รู้กันในตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวง, ว่าพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าคือพระบุตรของพระบิดาในรันดร์, และพระผู้ช่วยให้รอดของโลก; และว่ามนุษย์ทั้งปวงต้องมาหาพระองค์, มิฉะนั้นพวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอดไม่ได้.

และบันทึกชุดสุดท้ายนี้ต้องออกมาตามคำพยากรณ์ซึ่งจะบังเกิดโดยพระโอษฐ์ของพระเมษโปดก; และพระวจนะของพระเมษโปดกจะเป็นที่รู้จักกันในบันทึกของพงศ์พันธุ์ของเจ้า, เช่นเดียวกับในบันทึกของอัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดก; ดังนั้นบันทึกทั้งสองชุดนี้จะสถาปนาไว้ด้วยกัน; เพราะมีพระผู้เป็นเจ้าเดียวและพระเมษบาลเดียวทั่วทั้งแผ่นดินโลก.

ทลัງจากมันมาหาพวกเจ้าแล้วข้าพเจ้าได้เห็น หนังสือเล่มอื่น ซึ่งออกมาโดยอำนาจของพระเมसान้อยจากถิ่นต่างแดนไปหาพวกเจ้าเพื่อให้ถิ่นต่างแดน และ ผู้ที่เหลืออยู่ของลูกหลานของพวกอ้ายของข้าพเจ้า, และ ป้อมทัววอวียอที่กระจัดกระจายไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก ยอมรับว่า บันทึกของศาสดา และ ของอัครสาวกสิบสองของพระเมसान้อยเป็น ถาวรจริง.

และ ทูตได้ท้าวกับข้าพเจ้า, มีความว่า: บันทึกฉบับทลัງ ซึ่งเจ้าเห็นอยู่ในบันทึกต่างแดนนั้น จะ สะท้อนบารมความจริงของ ฉบับทำอิธ ซึ่งเป็นของอัครสาวกสิบสองของพระเมसान้อย และ จะเร็ดให้รู้สิ่งที่ไม่แจ่มแจ้ง และ มีค่า ซึ่งถูกเอาไปจาก หนังสือเล่มนี้, และ จะเร็ดให้รู้กันใน ทุกตระกูล, ทุกภาษา, และ ทุกผู้ถิ่น ทั้งปวง, ว่าพระเมसान้อยของพระเจ้าคือพระบุตรของพระบิดาผู้ สะทอนนิลันดอน, และ พระผู้ช่วยให้รอดของโลก, และ ว่าถิ่นทั้งปวงต้องมาหาพระอิฐที่ประทับที่นั่นเจ้าจะรอดได้.

และ เจ้าต้องมาตามคำซึ่งจะ สะท้อนบาขึ้นโดยพระโอธของพระเมसान้อย และ พระคำของพระเมसान้อยจะเป็นที่รู้จัก ในบันทึกของลูกหลานของเจ้าเช่นดรวกับในบันทึกของอัครสาวกสิบสองของพระเมसान้อย; ดังนั้นบันทึกทั้งสองเล่มนี้จะ ถูกสะทาบนาไว้เป็น เทลัมดรว; เพราะ มี พระเจ้าอิธดรว และ มีผู้ลัรว ผู้ดรวทั่วพื้นแผ่นดินโลก.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

และเวลามาถึงเมื่อพระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อประชาชาติทั้งปวง, ทั้งต่อชาวยิว และต่อคนต่างชาติด้วย; และหลังจากพระองค์ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อชาวยิวและต่อคนต่างชาติด้วยแล้ว, เมื่อนั้นพระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อคนต่างชาติและต่อชาวยิวด้วย, และพวกหลังจะเป็นพวกแรก, และพวกแรกจะเป็นพวกหลัง.

และ เมื่อเวลามาถึง พระองค์จะเสด็จพระอิริยาฎถ์ให้ประจักษ์แก่ทุกปวง, ทั้ง ชาวยิว และ คนต่างชาติ; และ ทหลังจากที่พระองค์จะเสด็จพระอิริยาฎถ์ให้ประจักษ์แก่ชาวยิว และ คนต่างชาติแล้ว, เมื่อนั้นพระองค์จะเสด็จพระอิริยาฎถ์ให้ประจักษ์แก่คนต่างชาติ และ คนชาวยิวนานาชาติ, และ ผู้สุดท้ายจะเป็นผู้ทำอิสร และ ผู้ ทำอิสรจะเป็นผู้สุดท้าย.

1 Nephi 14

- 1 And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—
- 2 And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.
- 3 And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell— yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.
- 4 For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

๑ นิไฟ ๑๔

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือ หากคนต่างชาติจะสดับฟังพระเมสโปดกของพระผู้เป็นเจ้าในวันนั้นเมื่อพระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อพวกเขาในพระวอนะ, และในเดขานุภาพด้วย, ในพระราชกิจอันแท้จริง, เพื่อเอาสิ่งที่กีดขวางพวกเขาออกไป—

และหากพวกเขาไม่ทำใจแข็งกระด้างต่อต้านพระเมสโปดกของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, จะนับพวกเขาอยู่ในบรรดาพงศ์พันธุ์ของบิดาเจ้า; แท้จริงแล้ว, จะนับพวกเขาอยู่ในบรรดาเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และพวกเขาจะเป็นผู้ได้รับพรบนแผ่นดินที่สัญญาไว้ตลอดกาล; พวกเขาจะไม่ถูกนำลงไปสู่ความเป็นเชลยอีกต่อไป; และเชื้อสายแห่งอิสราเอลจะไม่ปะปนกันอีกต่อไป.

และหลุมใหญ่นั้น, ซึ่งขุดไว้ให้พวกเขาแล้วโดยศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังนั้น, ซึ่งมารและลูก ๆ ของเขาก่อตั้งขึ้น, เพื่อเขาจะนำจิตวิญญาณของมนุษย์ลงไปสู่ธรนรก—แท้จริงแล้ว, หลุมใหญ่นั้นซึ่งขุดไว้เพื่อความพินาศของมนุษย์จะถูกผู้ที่ขุดมันถมให้เต็ม, จนถึงความพินาศสิ้นของพวกเขา, พระเมสโปดกของพระผู้เป็นเจ้าตรัส; มิใช่ความพินาศของจิตวิญญาณ, นอกจากเป็นการโยนจิตวิญญาณลงไปในนรกนั้นซึ่งไม่มีที่สุด.

เพราะเหตุนี้, นี่เป็นไปตามการเป็นเชลยของมาร, และตามความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้าด้วย, ซึ่งมีต่อคนเหล่านั้นทั้งหมดผู้จะก่อความชั่วร้ายและความน่าชิงชังต่อพระพักตร์พระองค์.

๑ นิไฟ ๑๕

และ เทพถนจะบังเกิดขึ้น, ถ้าหากถิ่นต่างจากจะเชื่อฟังพระเมสโปดกของพระผู้เป็นเจ้าในมัยนั้น เวลาที่พระอภิสรรคพระอภิสรรคเองให้ปะจักษ์แก่พวกเจ้าด้วยพระคำ และ ด้วย อำนาจโดยทางกระทำแท้จริงอันเป็นงานเอาสิ่งที่เร็ดให้พวกเจ้า สะดุดไป—

และ บ่เร็ดใจแฉงจะดำรงต่อพระเมสโปดกของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, พวกเจ้าจะถูกนับเข้าอยู่ในบันดาลูกหลานของบิดาของเจ้า; แท้จริงแล้ว, พวกเจ้าจะถูกนับเข้าอยู่ในบันดาลูกหลานอิสราเอล; และ พวกเจ้าจะเป็นผู้ ได้รับพรบนแผ่นดินแห่งอภิสรรค; พวกเจ้าจะบ่ถูกนำไปทางทางเป็นอะเลียดอีกต่อไป; และ เชื้อสายอิสราเอลจะบ่สืบสันทิอีกต่อไป.

และ หลุมใหญ่นั้น ซึ่งขุดไว้ให้พวกเจ้าโดยศาสนจักรไทย และ ข้างทางขุด ซึ่งตั้งขึ้นโดยมาร และ ลูกหลานของมาร, เพื่อจะได้พาจิตวิญญาณมนุษย์ไปสู่ธรนรก—แท้จริงแล้ว, หลุมใหญ่นั้นซึ่งขุดไว้เพื่อความพินาศของมนุษย์จะถูกผู้ที่ขุดมันถมให้เต็ม, จนถึงความพินาศสิ้นของพวกเจ้า, พระเมสโปดกของพระผู้เป็นเจ้าได้ท้าว; บ่แม่นความพินาศของจิตวิญญาณนอกจากเป็นทางโยนมันลงไปใน นรกอันไม่มีที่สุด.

เพราะเหตุนี้, นี่เป็นไปตามทางที่ถูกระบุโดยพระอภิสรรค และ ตามความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งมิได้ถูกที่สร้างจากความชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายถูกตั้งต่อพระพักตร์ของพระอภิสรรค.

5 And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

6 Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

7 For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

8 And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

9 And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เทพพูดกับข้าพเจ้า, นีไฟ, มีความว่า : เจ้าเห็นแล้วว่าหากคนต่างชาติกลับใจก็จะดีกับพวกเขา; และเจ้ารู้เกี่ยวกับพันธสัญญาของพระเจ้าที่ทรงมีกับเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย; และเจ้าได้ยินแล้วด้วยว่าผู้ใดหากกลับใจไม่ยอมต้องพิณาศ.

ฉะนั้น, วิบัติจึงมีแก่คนต่างชาติ หากเป็นไปว่าพวกเขาทำใจแข็งกระด้างต่อต้านพระเมสโปดกของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า.

เพราะเวลามาถึง, พระเมสโปดกของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าตรัส, ว่าเราจะทำงานสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์ในบรรดาลูกหลานมนุษย์; งานซึ่งจะอยู่เป็นนิรันดร์, ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง—เพื่อให้พวกเขาเชื่อมั่นในสันติและนิรันดร์แห่งชีวิต, หรือในการปล่อยให้พวกเขาไปสู่ความแข็งกระด้างของใจตนและความมืดบอดแห่งจิตใจตนอันนำพวกเขาไปสู่การเป็นเชลย, และสู่ความพิณาศด้วย, ทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ, ตามการเป็นเชลยของมาร, ซึ่งเราพูดมาแล้ว.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อเทพกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า : เจ้าจำพันธสัญญาของพระบิดาที่ทรงมีกับเชื้อสายแห่งอิสราเอลได้ไหม ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า จำได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า : มองดูสิ, และจงดูศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังนั้น, ซึ่งเป็นมารดาของความน่าชิงชัง, ซึ่งผู้ก่อตั้งของมันคือมาร.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพูดได้ว่าข้าพเจ้าไม่มีไม่ว่า: เจ้าเห็นแล้วว่า ถ้าหากคนต่างชาติกลับใจมันจะดีกับเขา; แล้วเจ้ารู้ทั่วถึงกับพันธสัญญาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าที่มีกับเชื้อสายอิสราเอล; และ เจ้าได้ยินมาอีกว่า ถ้าหากผู้ใดกับใจผู้มันจะต้องตาย.

ฉะนั้น, วิบัติแก่คนต่างชาติหากพวกเขาทำใจแข็งกระด้างต่อพระเมสโปดกของพระเจ้า.

พระเมสโปดกของพระเจ้าได้กล่าวเมื่อเวลามาถึงเราจะกระทำ การยิ่งใหญ่ และ น่ายัศจรรย์ในบรรดาลูกหลานมนุษย์; งานซึ่งจะอยู่เป็นนิรันดร์, ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง—เพื่อให้เขายอมรับไปทางสันติสุข และ ชีวิตนิรันดร์ ทล ปล่อยให้เขาไปสู่ความแข็งกระด้างของใจของพวกเขานี้; และ ความมืดบอดแห่งจิตใจอันนำพวกเขาไปสู่การเป็นเชลย และ ไปสู่ความพินาศน่าชิงชัง, ทั้งทางโลก และ ทางวิญญาณตาม การเป็นเชลยของมาร งานซึ่งเราได้กล่าวมานั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพูดได้ว่าข้าพเจ้าไม่มีแล้ว, พระองค์ได้ถามข้าพเจ้าอีกว่า: เจ้าจำ พันธสัญญาของพระบิดาที่มีไว้กับเชื้อสายอิสราเอลได้ไหม? ข้าพเจ้าตอบพระองค์ว่า, จำได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: มองดูสิ, และ จงดูศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและ น่ายัศจรรย์นั้น ซึ่งเป็นที่เกิดมาของความพินาศน่าชิงชัง ซึ่ง มานเป็นผู้ตั้งของมันเป็น.

10 And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

11 And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

12 And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

13 And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า :
ดูเถิดมีศาสนจักรเพียงสองแห่งเท่านั้น; แห่งหนึ่งคือศาสนจักรของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า, และอีกแห่งหนึ่งคือศาสนจักรของมาร; ดังนั้น, ผู้ใดที่ไม่เป็นของศาสนจักรของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าก็เป็นของศาสนจักรอันเรื่องอำนาจอัน, ซึ่งเป็นมารดาของความน่าชิงชัง; และนางคือโสเภณีของทั้งแผ่นดินโลก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้ามองดูและเห็นโสเภณีของทั้งแผ่นดินโลก, และนางนั่งอยู่บนผืนน้ำกว้างใหญ่; และนางครอบครองทั่วแผ่นดินโลก, ในบรรดาประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นศาสนจักรของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า, และจำนวนคนของศาสนจักรนั้นน้อย, เพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของโสเภณีผู้นั่งอยู่บนผืนน้ำกว้างใหญ่; กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าเห็นว่าศาสนจักรของพระเมษโปดก, ผู้เป็นวิสุทธิชนของพระผู้เป็นเจ้า, มีอยู่ทั่วพื้นพิภพด้วย; และการครอบครองของพวกเขาบนพื้นพิภพน้อย, เพราะความชั่วร้ายของโสเภณีเรื่องอำนาจซึ่งข้าพเจ้าเห็น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นว่ามารดาผู้เรื่องอำนาจของความน่าชิงชังรวบรวมฝูงชนบนพื้นพิภพทั้งปวงเข้าด้วยกัน, ในบรรดาประชาชาติทั้งปวงของคนต่างชาติ, เพื่อต่อสู้กับพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า.

และ พระอົງได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: จົງເບິ່ງ ມີພຽງສາດສະໜາຈັກ ສອງແຫ່ງເທົ່ານັ້ນ; ແຫ່ງໜຶ່ງເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະອີກ ແຫ່ງໜຶ່ງເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງມານ; ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າກໍຕ້ອງເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໃຫ້ກຳເນີດຄວາມໜ້າກຽດຊັງ, ແລະ ມັນຄືໂສເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນຍິງໂສເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແລະ ນາງນັ່ງຢູ່ເທິງ ຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່, ແລະ ນາງຄອບຄອງທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ມີສະມາຊິກພຽງ ເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງໂສເພນີ ຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ນັ້ນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງເຫັນວ່າ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສາມ້ອຍຜູ້ເປັນໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າມີຢູ່ ທົ່ວໄປຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກເໝືອນກັນ; ແລະ ການຄອບຄອງຂອງພວກເຂົາໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກມີພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂສເພນີໃຫຍ່ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນັ້ນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຄວາມໜ້າກຽດຊັງໄດ້ເຕົ້າໂຮມຝູງຊົນໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ເພື່ອ ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

14 And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

15 And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

16 And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

17 And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

18 And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นีไฟ, เห็นเดชานุภาพของพระเมสโปดกของพระผู้เป็นเจ้า, ว่าลงมานับวิสุทธิชนของศาสนจักรของพระเมสโปดก, และบนผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งกระจัดกระจายอยู่บนทั่วพื้นพิภพ; และพวกเขามีอาวุธคือความชอบธรรมและเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าในรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าเห็นว่าพระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าได้เทลงมาบนศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังนั้น, ถึงขนาดว่ามีสงครามและข่าวลือเรื่องสงครามในบรรดาประชาชาติและตระกูลทั้งปวงของแผ่นดินโลก.

และขณะที่เริ่มมีสงครามและข่าวลือเรื่องสงครามในบรรดาประชาชาติทั้งปวงซึ่งเป็นของมารดาแห่งความน่าชิงชัง, เทพพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า : ดูเถิด, พระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าอยู่บนมารดาของหญิงโสเภณี; และดูเถิด, เจ้าเห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด—

และเมื่อวันนั้นมาถึงซึ่งพระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าเทลงบนมารดาของหญิงโสเภณี, ซึ่งคือศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังของทั้งแผ่นดินโลก, ซึ่งผู้ก่อตั้งของมันคือมาร, ครั้นแล้ว, ในวันนั้น, งานของพระบิดาจะเริ่มต้น, ในการเตรียมทางเพื่อให้พันธสัญญาของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงทำไว้กับผู้คนของพระองค์, ที่เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอลเกิดสัมฤทธิ์ผล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เทพพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า : ดูนั่นสิ !

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้ามิได้ได้เห็นอำนาจของพระเมสซาบอยของพระเจ้าลึกลงมาเหนือพื้นของสาดสะบาวจักรของพระเมสซาบอย และ ผู้ถินแห่งพันธสัญญาของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งกระจัดกระจายไปตามผืนแผ่นดินโลก; และ พวกเขามีอาวุธคือความชอบธรรม พ้องกับ อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าในรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่อ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้าได้เห็นพระพิโรธของพระเจ้า เทลิ่งใส่สาดสะบาวจักรใหญ่ และ พายุทอร์นาโด, เทพพยากรณ์ที่มี สัญญาณ และ ข่าวลือเรื่องสัญญาณใน บันดาทุก ปะชาราต และ ทุกตระกูลของแผ่นดินโลก.

และ ขณะที่เริ่มมี สัญญาณ และ ข่าวลือเรื่องสัญญาณอยู่ในบันดาปะชาราต ทั้งปวงที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้าเกิดออกมา พายุทอร์นาโดนั้น, เทพได้กล่าวกับ ข้าพเจ้า, มีความว่า: จังเบ๊ว, พระพิโรธของพระเจ้ามีต่อผู้ที่ใช้กำเนิด ยิงโสเภณี; และ จังเบ๊ว, เจ้าได้เห็นสิ่ง เหล่านี้ทั้งปวง—

และ เมื่อ เอลานันมาเทว พระพิโรธของพระเจ้าจะถูกรวมใส่ผู้ที่ใช้กำเนิดยิงโสเภณี ซึ่งเป็นการสาดสะบาวจักรใหญ่ และ พายุทอร์นาโดของแผ่นดินโลก ทั้งปวง ซึ่งพันธนาการของมันมีมาน, แล้ว ในมีนั้น ธรรมการของพระบิดาจะ เล่มต้นในทางตรงทางเพื่อใช้ พันธะ สัญญาของพระบิดา ซึ่งกระทำไว้กับผู้ถินของพระบิดาที่เป็นเชื้อสาย อิดสะธาเอนสำหรับเลือดทิพย์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เทพได้ กล่าวกับข้าพเจ้า, มีความว่า: เบ๊วเทิด!

- 19 And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.
- 20 And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.
- 21 Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.
- 22 And he shall also write concerning the end of the world.
- 23 Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.
- 24 And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.
- 25 But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.
- และข้าพเจ้ามองดูและเห็นชายผู้หนึ่ง, และท่านแต่งกายด้วยเสื้อคลุมสีขาว.
- และเทพกกล่าวแก่ข้าพเจ้า : จงดูหนึ่งในอัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดก.
- ดูเถิด, ท่านจะเห็นและเขียนเรื่องเหล่านี้ที่เหลืออยู่; แท้จริงแล้ว, และหลายเรื่องที่เป็นมาด้วย.
- และท่านจะเขียนเกี่ยวกับการสิ้นสุดของโลกด้วย.
- ดังนั้น, สิ่งที่ท่านจะเขียนเป็นเรื่องยุติธรรมและจริง; และดูเถิดเรื่องเหล่านี้เขียนในหนังสือซึ่งท่านเห็นออกมาจากปากของชาวยิว; และเวลาที่เรื่องเหล่านี้ออกมาจากปากของชาวยิว, หรือ, เวลาที่หนังสือออกมาจากปากของชาวยิว, เรื่องที่เขียนย่อมแจ่มชัดและพิศุทธิ์, และมีค่าเลิศและง่ายแก่การเข้าใจของคนทั้งปวง.
- และดูเถิด, สิ่งที่อัครสาวกของพระเมษโปดกผู้นี้จะเขียนมีหลายเรื่องซึ่งเจ้าเห็นแล้ว; และดูเถิด, เรื่องที่เหลืออยู่เจ้าก็จะเห็น.
- แต่สิ่งที่เจ้าจะเห็นต่อจากนี้เจ้าจงอย่าเขียน; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งอัครสาวกของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าให้ท่านเขียนเรื่องเหล่านี้.
- และ ข้าพเจ้าได้ทูลทูลเบี่ยง และ ได้เห็นชายผู้หนึ่ง, และ เห็นสวมเสื้อคลุมสีขาว.
- และ ทูตได้ทูลทูลกับข้าพเจ้าว่า: จังเบี่ยง ผู้หนึ่ง ในจำนวนอัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดก.
- จังเบี่ยง, เห็นจะเห็น และ บันทึกเรื่องราวเหล่านี้ที่ที่เหลืออยู่; แท้จริงแล้ว, ขบวนการเรื่องราวที่มีมาแล้ว.
- และ เห็นจะบันทึกเรื่องราวทูลทูลกับทูลสิ้นสุดโลกอีก.
- ดังนั้นสิ่งที่จะบันทึกบันทึกบันทึกต้อง และ จัง; และ จังเบี่ยง เรื่องเหล่านี้ที่บันทึกไว้มีอยู่ใน หนังสือที่เจ้าเห็นแน่นอนได้ออกมาจากปากของชาวฮีบรู; และ เวลาที่มันออกมาจากปากของชาวฮีบรู ทลิว เวลาหนังสือออกมาจากปากของชาวฮีบรูนั้น, เรื่องที่ขรูณไว้แน่นอนแจ่มแจ้ง และ บัลลิสต์ และ มีค่าที่สุด และ ง่ายแก่การเข้าใจของคนที่ทั้งปวง.
- และ จังเบี่ยง, เรื่องที่ อัครสาวกของพระเมษโปดกผู้นี้จะขรูณนั้น มีหลายเรื่อง และ มีหลายเรื่อง ขังเจ้าได้เห็นแล้ว; และ จังเบี่ยง, เรื่องที่ที่เหลืออยู่เจ้าก็จะเห็น.
- แต่ว่าสิ่งที่จะเจ้าจะเห็นต่อจากนี้ เจ้าอย่าได้ขรูณไว้; เพราะอึงพระผู้เป็นเจ้าได้แต่งตั้งอัครสาวกของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าให้ ขรูณเรื่องราวเหล่านั้น.

26 And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

27 And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

28 And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficeth me; and I have written but a small part of the things which I saw.

29 And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

30 And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

และคนอื่นที่เคยเป็นอยู่, พระองค์ก็ทรงแสดงเรื่องทั้งปวงต่อพวกเขาด้วย, และพวกเขาเขียนเรื่องเหล่านี้; และเรื่องเหล่านี้ฉันก็ไว้เพื่อจะออกมาปรากฏในความพิศุทธิ์ของเรื่อง, ตามความจริงซึ่งอยู่ในพระเมษโปดก, ในเวลาที่เหมาะสมของพระเจ้าเอง, ต่อเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

และข้าพเจ้า, นีไฟ, ได้ยินและเป็นพยาน, ว่านามของอัครสาวกแห่งพระเมษโปดกคือยอห์น, ตามคำของเทพ.

และดูเถิด, ข้าพเจ้า, นีไฟ, ถูกห้ามเขียนเรื่องที่เหลืออยู่ซึ่งข้าพเจ้าเห็นและได้ยินมา; ดังนั้นเรื่องซึ่งข้าพเจ้าเขียน ข้าพเจ้าพอใจแล้ว; และข้าพเจ้าเขียนไว้เพียงส่วนน้อยของสิ่งซึ่งข้าพเจ้าเห็น.

และข้าพเจ้าเป็นพยานว่าข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่บิดาข้าพเจ้าเห็น, และเทพของพระเจ้าได้ทำให้เป็นที่รู้แก่ข้าพเจ้า.

และบัดนี้ข้าพเจ้ายุติการพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นขณะที่พระองค์ทรงพาข้าพเจ้าไปในพระวิญญูญาณ; และหากสิ่งทั้งหมดที่ข้าพเจ้าเห็นมิได้เขียนไว้, แม้กระนั้น เรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนก็เป็นเรื่องจริง. และจึงเป็นดังนั้น. เอเมน.

และ ผู้อื่นๆที่เคยเป็นอยู่ในเวลานั้น, พระองค์ก็จะแสดงเรื่องราวทั้งหมดต่อพวกเขาเหมือนกัน, และ พวกเขาจะຂຽນ; และ มันจะถูก ผนึกไว้เพื่อจะออกมาในความบริสุทธิ์ของมัน, ตามความจริงที่มีอยู่ในพระเมสสิยาห์, ในเวลาอันเหมาะสมของพระเจ้า, ออกมาหาเชื้อสายอิสราเอล.

และ ข้าพเจ้า นีไฟ ได้ยิน และ เป็นพยานว่า ชื่อของอัครสาวกของพระเมสสิยาห์คือ โยฮัน ตามคำเจ้าของทูต.

และ จังเบ๊ງ, ข้าพเจ้า นีไฟ ถูกห้ามไม่ให้ຂຽນเรื่องราวที่เหลืออยู่เกี่ยวกับสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เห็น และ ได้ยินมา; ดังนั้น เรื่องที่ข้าพเจ้าຂຽນไว้ จังเบ๊ງพอใจ; และ ข้าพเจ้าได้ຂຽນมันไว้เพียงส่วนน้อยของสิ่งทั้งหมดที่ข้าพเจ้าได้เห็นมา.

และ ข้าพเจ้า เป็นพยานว่าข้าพเจ้าได้เห็นสิ่งที่ บิดาຂອງข้าพเจ้าได้เห็น และ ทูตຂອງพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของให้ข้าพเจ้ารู้.

และ บัดนี้ข้าพเจ้ายุติການເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກພາໄປໃນພຣະວິນຍານ; ແລະ ຖ້າຫາກເລື່ອງອື່ນໆທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຕ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້, ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ນີ້ກໍເປັນ ຄວາມຈິງ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

1 Nephi 15

- 1 And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.
- 2 And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.
- 3 For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.
- 4 And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.
- 5 And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.
- 6 And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

๑ นิไฟ ๑๕

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากพระองค์ทรงพาข้าพเจ้า, นิไฟ, ไปในพระวิญญูญาณ, และเห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้ว, ข้าพเจ้ากลับไปยังกระโจมของบิดาข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นพี่ ๆ ข้าพเจ้า, และพวกเขากำลังถกเถียงกันถึงเรื่องที่บิดาข้าพเจ้าเคยพูดกับพวกเขา.

เพราะท่านพูดจริงถึงเรื่องสำคัญหลายเรื่องกับพวกเขา, ซึ่งยากจะเข้าใจได้, นอกจากมนุษย์จะทูลถามพระเจ้า; และพวกเขาโดยที่มีใจแข็งกระด้าง, ฉะนั้นพวกเขาจึงมิได้ฟังพาพระเจ้าเท่าที่ควร.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, เศร้าโศกเพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา, และ, เพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เห็นมาด้วย, และรู้ว่าสิ่งเหล่านั้นต้องบังเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงมิได้เพราะความชั่วร้ายอย่างใหญ่หลวงของลูกหลานมนุษย์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าหมดกำลังใจเพราะความทุกข์ของข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ของข้าพเจ้าใหญ่หลวงเหนือสิ่งทั้งปวง, เนื่องจากความพินาศของผู้คนของข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าเห็นการตกของพวกเขาล้วนแล้ว.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากข้าพเจ้ามีกำลังใจขึ้นข้าพเจ้าพูดกับพี่ ๆ ข้าพเจ้า, โดยปรารถนาจะรู้สาเหตุที่พวกเขาถกเถียงกัน.

๑ นิไฟ ๑๕

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากที่ข้าพเจ้านิไฟถูกพาไปในพระวิญญูญาณ และ เห็นสิ่งทั้งปวงหมดแล้ว, ข้าพเจ้ารีบไปกับพาหุพาเดินของบิดาของข้าพเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าได้เห็นพวงห้อยของข้าพเจ้า และ พวงห้อยเหล่านั้นได้ถูกรวบรวมกับสิ่งของที่บิดาของข้าพเจ้าได้เอากับพวงห้อย.

เพราะตามจริงแล้ว ผมได้เห็นว่าความจริงเรื่องอันยิ่งใหญ่ทั้งหลายเกี่ยวกับพวงห้อยเหล่านั้นจะ เข้าใจมาจากพวงห้อยเหล่านั้นเพราะผู้เป็นเจ้า; และ โดยที่มิใช่เรื่องง่าย, ผมเห็นพวงห้อยที่มิได้ถูกรวบรวมเพราะผู้เป็นเจ้าเท่านั้น.

และ บัดนี้ข้าพเจ้ามีใจมีความโศกเศร้าเพราะความแข็งกระด้างของใจของพวงห้อย, เพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เห็นมา และ รู้จักว่ามันจะถอยกลับขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะความชั่วร้ายอันยิ่งใหญ่ของลูกหลานมนุษย์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าได้เห็นพวงห้อยเหล่านั้นเพราะความทุกข์ของข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าเห็นความทุกข์ของข้าพเจ้าทั้งหลายเหมือนพวงห้อย เพราะ ความพินาศของผู้คนของข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าเห็นการตกของพวงห้อยเหล่านั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากที่ข้าพเจ้า มีกำลังใจขึ้น ข้าพเจ้าจึงได้เอากับพวงห้อยของข้าพเจ้าโดยปราศจากพวงห้อยเหล่านั้น.

7 And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

8 And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

9 And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

10 Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

11 Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

12 Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

และพวกเขากล่าว : ดูเถิด, เราไม่อาจเข้าใจถ้อยคำที่บิดาเราพูดไว้เกี่ยวกับกิ่งเดิมของต้นมะกอก, และเกี่ยวกับคนต่างชาติด้วย.

และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขา :
ที่ทูลถามพระเจ้าแล้วหรือ ?

และพวกเขากล่าวแก่ข้าพเจ้า :
เรามีได้ทูลถาม; เพราะพระเจ้ามิได้ทรงทำให้เรื่องเช่นนั้นเป็นที่รู้แก่เรา.

ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขา : เหตุใดที่จึงไม่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า ? เหตุใดที่จึงยอมพิณาศ, เพราะความแข็งกระด้างของใจที่?

ที่มีได้จำสิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้หรือ ? —หากเจ้าจะไม่ทำใจแข็งกระด้าง, และถามเราด้วยศรัทธา, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับ, ด้วยความขยันหมั่นเพียรในการรักษาบัญญัติของเรา, สิ่งเหล่านี้จะเป็นที่รู้แก่เจ้าโดยแน่แท้.

ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ฟิ, ว่า
เชื้อสายแห่งอิสราเอลเปรียบเหมือนต้นมะกอก, โดยพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งอยู่ในบิดาเรา, และดูเถิดเรามีได้แตกออกมาจากเชื้อสายแห่งอิสราเอล, และเรามีได้เป็นอังกูรหนึ่งของเชื้อสายแห่งอิสราเอลหรือ ?

และ พวกเขາได้เฝ้าว่า: จังเบ้ง, พวกเราบ่สามาถเฝ้าใจถ่าเฝ้าที่บิดาของพวกเราเฝ้าท่รูกกับท่ງว่าเดิมของต้นขมากรอกเขต และ ท่รูกกับถีนต่างขาดนั้น.

และ ข้าพเจ้าได้ถามพวกเขາว่า: พวกเจ้าได้ ทูลถามพระผู้เป็นเจ้าแล้วบ่?

และ พวกเขาตอบว่า: พวกเรายังบ่ทั้นได้ถามเทื่อ; เพาะพระผู้เป็นเจ้าบ่ได้เร็ดเลื่องแนวนบ่ให้พวกเรารู้.

จังเบ้ง, ข้าพเจ้าได้ถามพวกเขາว่า: เป็นทยังพวกเจ้าจังบ่รักษาพระบันยัดของพระเจ้า? และ เป็นทยังพวกเจ้าจังยอมถายเพาะ ถวามแຂງกระด้างของใจของพวกเจ้า?

พวกเจ้าจ่าสิ่งท่พระผู้เป็นเจ้าได้ท่าวทลิบ่?—ว่าถ่าทากเจ้าบ่เร็ดใจแຂງกระด้าง และ ทูลถามเราด้อยสัดทาโดยเฝ้าว่าเจ้าจะได้รับด้อยถวามพาทพฐนในทากรักษาบันยัดของเรา แน่นอนสิ่งทเหล่านั้นจะเป็นท่รู้จังแก่เจ้า.

จังเบ้ง, เราได้บอทพวกเจ้าว่า
เฝ้าสายอิดสะธาเอนทีกาปฐทฐบใส่กับต้นขมากรอกเขต โดยพระวินยานของพระผู้เป็นเจ้าท่อยู่ในบิดาของพวกเรา; และ จังเบ้ง พวกเราบ่ได้แตกออกมาจากเฝ้าสายอิดสะธาเอนบ่, และ พวกเราบ่ได้เป็น ท่ງว่าของเฝ้าสายอิดสะธาเอนบ่?

13 And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

14 And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

15 And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

และบัดนี้, เรื่องที่บิดาเราหมาย ถึงเกี่ยวกับการตอกิ่งเข้ากับต้น ด้วยกิ่งเดิมโดยผ่านความบริบูรณ์ ของคนต่างชาติ, คือ, ในยุค สุดท้าย, เมื่อพงศ์พันธุ์ของเราจะ เสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ, แท้จริงแล้ว, เป็นเวลาหลายปี, และ หลายรุ่นหลังจากพระเมสสิยาห์จะ ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ในพระ วรกายต่อลูกหลานมนุษย์แล้ว, จากนั้นความสมบูรณ์ของพระ กิตติคุณของพระเมสสิยาห์ย่อมมา สู่คนต่างชาติ, และจากคนต่างชาติ มาสู่พงศ์พันธุ์ของเรายังเหลืออยู่

และในวันนั้นพงศ์พันธุ์ของเราที่ ยังเหลืออยู่จะรู้ว่าพวกเขาเป็นของ เชื้อสายแห่งอิสราเอล, และรู้ว่า พวกเขาเป็นผู้คนแห่งพันธสัญญา ของพระเจ้า; และเวลานั้นพวกเขา จะรู้และเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับ บรรพชนของพวกเขา, และความรู้ เกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระผู้ไถ่ ของพวกเขาด้วย, ซึ่งพระกิตติคุณ นี้พระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจไว้ กับบิดาทั้งหลายของพวกเขา; ดังนั้น, พวกเขาจะเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้ไถ่ของพวกเขาและ ประเด็นนั้น ๆ ของหลักคำสอนของ พระองค์, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าจะมา หาพระองค์และรับการช่วยให้รอด ได้อย่างไร.

และแล้วในวันนั้นพวกเขาจะไม่ ขึ้นชมยินดีและถวายสรรเสริญแด่ พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นนิจของ พวกเขา, ศิลาของพวกเขาและความรอดของพวกเขาหรือไม่? แท้จริงแล้ว, ในวันนั้น, พวกเขาจะ ไม่รับพละกำลังและการบำรุงเลี้ยง จากเถาองุ่นแท้หรือไม่? แท้จริงแล้ว, พวกเขาจะไม่เข้ามาสู่คอกแท่นของ พระผู้เป็นเจ้าหรือไม่?

และ บัดนี้, เรื่องที่บิดาของเราหมาย เท็จงานที่ก่อกำเนิดขึ้นกับต้น โดยความสมบูรณ์ของถิ่นต่างๆชาติใน ยุคสุดท้ายเวลาลูกหลานของเราจะ เสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ, แท้จริงแล้ว, เป็นเวลาหลายปี และ ทลึงจากหลายรุ่นพัน พระเมสสิยาห์จะ สะดงในพระกายให้ปะจักษ์แก่ลูก ทหลานมะนุด, จากนั้นความสมบูรณ์ของ พระกิตติคุณของพระเมสสิยาห์ย่อมมาสู่ ถิ่นต่างๆชาติ และ จาก ถิ่นต่างๆชาติมาสู่ ลูกหลานของเราผู้ที่เหลืออยู่—

และ ในมีนนั้น ลูกหลานของเราที่ ผู้ที่เหลืออยู่จะรู้จักรว่า พวกเขาคือเป็น เชื้อสายอิสราเอล, และ รู้จักรว่า พวกเขาคือเป็นถิ่นแห่ง พันธสัญญาของ พระผู้เป็นเจ้า; แล้วพวกเขาจะรู้ และ มา รู้จักรว่าพันธสัญญาของพระผู้ไถ่ของ พวกเขาคือจริง ซึ่งปะกิดกับ พันธสัญญาโดยพระอัย; ดังนั้น, พวก เขาคือมีความรู้เท็จพระผู้ไถ่ของพวก เขา และ จุดมุ่งหมายของคำสอนของ พระอัย, เพื่อจะได้รู้ว่าจะมาสู่พระอัย และ ลอดได้แนวใด.

แล้วในมีนนั้นพวกเขาจะบ่ปิตินิดิ ทวายความสันละเสนพระเจ้าผู้เป็น นิถของพวกเขา, ผู้เป็น ทินของพวก เขา และ เป็นความลอดของพวกเขา บ่? แท้จริงแล้ว ในมีนนั้นพวกเขาจะบ่ได้ รับกำลัง และ ภาณบ่าลุลึงจาก ถิ่น ะวงุ่นที่แท้จริง? แท้จริงแล้ว พวกเขา จะบ่มาหาผู้อันแท้จริงของพระเจ้าบ่?

16 Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

17 And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

18 Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

19 And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกท่าน, ใช่แล้ว; พวกเขาจะเป็นที่จดจำอีกในบรรดาเชื้อสายแห่งอิสราเอล; โดยที่เป็นกิ่งเดิมของต้นมะกอก, พวกเขาจะถูกต่อกิ่งเข้ากับต้นมะกอกแท้.

และนี่คือเรื่องที่บิดาเราหมายถึง; และท่านหมายความว่าเรื่องนี้จะไม่บังเกิดขึ้นจนหลังจากพวกเขากระจัดกระจายไปโดยคนต่างชาติ; และท่านหมายความว่าพระกิตติคุณนี้จะผ่านมาจากคนต่างชาติ, เพื่อพระเจ้าจะทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ต่อคนต่างชาติ, เพราะพระองค์จะถูกปฏิเสธจากชาวยิว, หรือจากเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

ดังนั้น, บิดาเราไม่ได้พูดถึงพงศ์พันธุ์ของเราเท่านั้น, แต่พูดถึงเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมดด้วย, โดยชี้ไปที่พันธสัญญาซึ่งจะเกิดสัมฤทธิ์ผลในยุคสุดท้าย; ซึ่งพันธสัญญานั้นพระเจ้าทรงทำไว้กับอับราฮัมบรรพบุรุษของเรา, มีความว่า : ในพงศ์พันธุ์ของเจ้าตระกูลทั้งปวงของแผ่นดินโลกจะได้รับพร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นีไฟ, พูดกับพวกเขามากเกี่ยวกับเรื่องนี้เหล่านี้; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าพูดกับพวกเขาเกี่ยวกับการกลับคืนสู่สภาพเดิมของชาวยิวในยุคสุดท้าย.

จึงเป็น, เราทราบดีกับพวกเจ้าว่า, แท้จริงแล้วพวกเขาจะถูกจดจำอีกในบรรดาเชื้อสายอิสราเอล, โดยที่ทราบว่าเดิมของต้นพารากนอกเขตของพวกเขาจะถูก ต่อกิ่งเข้ากับต้นพารากนอกเขตอันแท้จริง.

และ มีสิ่งหนึ่งที่บิดาของเราหมายถึง และ หมายความว่ามันจะไม่บังเกิดขึ้นเพื่อจนกว่าพวกเขาจะกระจัดกระจายไปโดยคนต่างชาติ; และเพื่อบอกหมายความว่ามันจะมาโดยทางคนต่างชาติเพื่อพระผู้เป็นเจ้าจะได้สะแดงอำนาจต่อคนต่างชาติ, ยืนยันว่าเมื่อนั้นพระผู้เป็นเจ้าจะถูกถวายเกียรติแด่เชื้อสายอิสราเอล ปะติเสด.

ดังนั้น, บิดาของเราได้บอกได้ว่าเราได้เห็นพวกเขาในบรรดาเชื้อสายอิสราเอลทั้งหมดนี้, และได้เห็นพวกเขาในบรรดาเชื้อสายอิสราเอลทั้งหมดนี้, โดยชี้ให้เห็นว่าพันธสัญญาซึ่งจะสัมฤทธิ์ผลในยุคสุดท้ายนี้ ซึ่งพันธสัญญานั้นพระเจ้าทรงทำไว้กับอับราฮัมบรรพบุรุษของเรา, มีความว่า: ใน บรรดาเชื้อสายของเจ้าทุกตระกูลของแผ่นดินโลกจะได้รับพร.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นีไฟ, ได้เห็นพวกเขาอย่างชัดแจ้งว่าพวกเขารู้เรื่องเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าได้เห็นพวกเขาว่าพวกเขารู้เรื่องเกี่ยวกับพันธสัญญาของพระเจ้าในยุคสุดท้าย.

20 And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

21 And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

22 And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

23 And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

24 And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

และข้าพเจ้ายกถ้อยคำของอิสยาห์มาพูดกับพวกเขา, ซึ่งพูดถึงการกลับคืนสู่สภาพเดิมของชาวยิว, หรือของเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และหลังจากพวกเขา กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วพวกเขาจะไม่ปะปนกันอีกต่อไป, ทั้งพวกเขาจะไม่กระจัดกระจายอีก. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าพูดหลายคำกับพี่ ๆ ข้าพเจ้า, จนพวกเขาสงบลงและนอนน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาพูดกับข้าพเจ้าอีก, มีความว่า : เรื่องที่บิดาเราเห็นในฝันหมายถึงสิ่งใดหรือ ? ต้นไม้ที่ท่านเห็นหมายถึงสิ่งใดหรือ ?

และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขา : ต้นไม้นั้นคือสิ่งแทนต้นไม้แห่งชีวิต.

และพวกเขากล่าวแก่ข้าพเจ้า : ราวเหล็กที่บิดาเราเห็น, ซึ่งนำไปถึงต้นไม้นั้นหมายถึงสิ่งใดหรือ ?

และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า ราวเหล็กนั้นคือพระวจนะของพระเจ้า; และผู้ใดที่สดับฟังพระวจนะของพระเจ้า, และยึดมั่นในพระวจนะนั้นแล้ว, พวกเขาจะไม่พินาศเลย; ทั้งสิ่งล่อลวงและลูกศรเพลิงของปฏิปักษ์ก็ไม่อาจครอบงำพวกเขาไปสู่ความมืดบอด, เพื่อชักจูงพวกเขาไปสู่ความพินาศได้.

และ ข้าพเจ้าได้เล่าถ้อยคำของเอซาเยาให้พวกเขารู้ ฟัง ช่างแน่นอนได้แล้ว เกี่ยวกับการนำกลับมาของชาวเยอู ทลัส เชื้อสายอิสราเอล; และ ทลัสจากที่พวกเขาถูกนำกลับมาแล้ว, พวกเขาจะกลับคืนสู่ถิ่นเดิม และ จะไม่แตกกระจายไปอีก. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าได้เล่าหลายอย่างกับพวกเขาของข้าพเจ้าจึงว่าพวกเขาจะสงบลง และ ได้ ถ่อมถ่อมต่อพระเจ้าเป็นเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นแล้ว พวกเขาได้ถามข้าพเจ้าอีก, มีความว่า: เรื่องที่บิดาของพวกเราเห็นในฝันนั้นหมายถึงความว่าแนวใด? ต้นไม้ที่เห็นเช่นนั้นหมายถึงความว่าแนวใด?

และ ข้าพเจ้าตอบพวกเขาว่า มันแม่นยำแน่นอน ต้นไม้แห่งชีวิต.

และ พวกเขาได้ถามข้าพเจ้าว่า: ราวเหล็กที่บิดาของพวกเราเห็นซึ่งนำไปหาต้นไม้ นั้น หมายถึงความว่าแนวใด?

และ ข้าพเจ้าตอบพวกเขา, นั้นคือพระคำของพระเจ้า; และ ผู้ใดที่จะเชื่อฟังพระคำของพระเจ้า และ จะยึดมั่นแล้ว, พวกเขาจะไม่แตกแยก; ทั้ง สิ่งล่อลวง และ ลูกศรไฟของ ผู้ปองร้ายที่จะบ่อนทำลายเขาโดยจะเร่งให้พวกเขาตาบอด เพื่อจะนำพวกเขาไปสู่ความพินาศได้.

25 Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

26 And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

27 And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

28 And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

29 And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

30 And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

ดังนั้น, ข้าพเจ้า, นีไฟ, กระตุ้นพวกเขาให้ใส่ใจพระวจนะของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากระตุ้นพวกเขาด้วยสุดพลังแห่งจิตวิญญาณของข้าพเจ้า, และด้วยสุดความสามารถที่ข้าพเจ้ามีอยู่, เพื่อให้พวกเขาใส่ใจพระวจนะของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าและจดจำที่จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ในสิ่งทั้งปวงเสมอ.

และพวกเขากล่าวแก่ข้าพเจ้า :
แม่น้ำที่มีสายน้ำซึ่งบิดาเราเห็น
หมายถึงสิ่งใดหรือ ?

และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า
น้ำที่บิดาข้าพเจ้าเห็นคือความสกปรก; และจิตใจของเขาหมกมุ่นอยู่กับสิ่งอื่นมากจนเขาไม่เห็นความสกปรกของน้ำนั้น.

และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า
แม่น้ำนั้นคือห้วงน้ำอันน่าพรั่นพรึง, ซึ่งแยกคนชั่วจากต้นไม้แห่งชีวิต, และจากวิสุทธิชนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วย.

และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า
ห้วงน้ำนั้นคือสิ่งแทนนรกอันน่าพรั่นพรึง, ซึ่งเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่าเตรียมไว้สำหรับคนชั่ว.

และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า
บิดาเราเห็นด้วยว่าความยุติธรรมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้แบ่งแยกคนชั่วออกจากคนชอบธรรมด้วย; และความเจิดจ้าของที่นั้นเหมือนกับ
ความเจิดจ้าของไฟที่ลุกโชน, ซึ่ง
ขึ้นไปถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดกาล
และตลอดไป, และไม่มีที่สิ้นสุด.

ดังนั้น, ข้าพเจ้ามีไฟได้ชักชวนให้
พวกเขาเข้าใจใส่พระคำของพระเจ้าผู้
เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าได้
ชักชวนพวกเขาด้วยสุดพลังแห่ง
จิตวิญญาณของข้าพเจ้า และ ด้วยสุด
ความสามารถที่ข้าพเจ้ามีอยู่ เพื่อให้
พวกเขาเข้าใจใส่พระคำของพระเจ้า
และ จักจำที่จะรักษาพระบัญญัติของ
พระเจ้าสืบไปในทุกๆอย่าง.

และ พวกเขาได้ถามข้าพเจ้าว่า:
แม่น้ำที่บิดาของพวกเราเห็นนั้นหมายถึง
ความหมายใด?

และ ข้าพเจ้าตอบพวกเขาว่า น้ำที่
บิดาของข้าพเจ้าเห็นนั้นคือ ความ
สกปรก และ จิตใจของเขามุ่งมั่นอยู่กับ
สิ่งอื่นหลายจนเขามองไม่เห็นความ
สกปรกของน้ำนั้น.

และ ข้าพเจ้าได้เอื้อมมือไปหาพวกเขาว่า
นั่นคือ เทวโลกอันเป็นตาข่าย คุ้งแยก
คนชั่วออกจากต้นไม้แห่งชีวิต และ
จากไฟนรกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

และ ข้าพเจ้าได้เอื้อมมือไปหาพวกเขาว่า
นั่นคือ เทวโลกอันเป็นตาข่าย คุ้งแยก
คนชั่วออกจากต้นไม้แห่งชีวิต และ
จากไฟนรกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

และ ข้าพเจ้าได้เอื้อมมือไปหาพวกเขาว่า
บิดาของพวกเราเห็นด้วยว่าความ
ยุติธรรมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้แบ่งแยก
คนชั่วออกจากคนชอบธรรมด้วย; และ ความ
เจิดจ้าของที่นั้นเหมือนกับ
ความเจิดจ้าของไฟที่ลุกโชน, ซึ่ง
ขึ้นไปถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดกาล
และ ตลอดไป และ ตลอดไป และ
ไม่มีที่สิ้นสุด.

31 And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

32 And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

33 Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

34 But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

และพวกเขากล่าวแก่ข้าพเจ้า : สิ่งนี้หมายถึงความทรมานของร่างกายในวันแห่งการทดลอง, หรือหมายถึงสภาพสุดท้ายของจิตวิญญาณหลังจากความตายของร่างกายฝ่ายโลก, หรือพูดถึงเรื่องซึ่งเป็นฝ่ายโลก ?

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่าสิ่งนี้แทนทั้งเรื่องฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ; เพราะวันนั้นจะมาถึงเมื่อพวกเขาต้องรับการพิพากษาจากงานของตน, แท้จริงแล้ว, แม้งานที่กระทำโดยร่างกายฝ่ายโลกในวันแห่งการทดลองของพวกเขา.

ดังนั้น, หากพวกเขาจะตายในความชั่วร้ายของตนพวกเขาต้องถูกขับออกด้วย, ตามเรื่องที่เป็นฝ่ายวิญญาณ, ซึ่งเกี่ยวกับความชอบธรรม; ดังนั้น, พวกเขาต้องถูกนำมายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, เพื่อรับการพิพากษาจากงานของพวกเขา; และหากงานของพวกเขาเป็นความสกปรกพวกเขา ก็จำต้องสกปรก; และหากพวกเขาสกปรกมันจำต้องเป็นว่าพวกเขาไม่สามารถพำนักอยู่ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า; หาไม่แล้ว, อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก็ต้องสกปรกด้วย.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่พื, อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าไม่สกปรก, และไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่สะอาดจะเข้าไปในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้; ดังนั้น, จำต้องมีสถานที่สกปรกแห่งหนึ่งเตรียมไว้สำหรับสิ่งสกปรก.

และ พวกเขາได้ถามข้าพเจ้าว่า: สิ่งเหล่านี้หมายความว่าความทรมานของร่างกาย ในวันเวลาแห่ง การทดลอง, ทล หมายความว่าความตายของจิตวิญญาณหลังจาก ความตายของร่างกายฝ่ายโลก, ทล มันเ้าถึงเลื่อง ึ่งเป็นฝ่ายโลก?

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ ข้าพเจ้าได้ตอบพวกเขาว่า มันเป็น เลื่องหมายแทนทั้งฝ่ายโลก และ ฝ่ายวิญญาณ; เพราะมันนั้นจะมาถึงที่พวกเขาจะถูกพิพากษาตาม การกระทำ ของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้การกระทำที่ร่างกายฝ่ายโลกกระทำไปในวันเวลาแห่งการทดลอง.

ดังนั้น, ถ้าหากพวกเขาจะ ตายในความชั่วร้ายของพวกเขา, พวกเขาจะถูก ปะทิ้งตามเลื่องที่เป็นฝ่ายวิญญาณ เหมือนกับ ึ่งรูงกับความชอบทำ; ดังนั้น, พวกเขาจะต้องถูกนำมายืนอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเจ้าเพื่อรับ การพิพากษาจาก การกระทำของพวกเขา; และ ถ้าหากการกระทำของพวกเขาสกปรก, พวกเขาต้องเป็น ถิน สกปรก; และ ถ้าหากพวกเขาสกปรกก็ต้องจำเป็นว่าจะ อยู่ในอาณาจักรของพระเจ้าได้; หากเป็น ดังนั้น, อาณาจักรของพระเจ้าก็ต้อง สกปรกไปน้า.

แต่จงเฝ้า, เฝ้าไว้กับพวกเขาว่า, อาณาจักรของพระเจ้าจะไม่ สกปรก และ สิ่งที่เป็นป็นจะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าได้; ดังนั้น จำต้องมียบอม สกปรกบ่อนขึงตรมไว้สำหรับสิ่ง สกปรกนั้น.

35 And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

36 Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

และมีสถานที่แห่งหนึ่งเตรียมไว้, แท้จริงแล้ว, แม้นรกอันน่าพรั่นพรึงนั้นซึ่งข้าพเจ้ากล่าวถึง, และมารคือผู้เตรียมมัน; ดังนั้นสภาพสุดท้ายของจิตวิญญาณของมนุษย์คือจะอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้า, หรือจะถูกขับออกไปเป็นเจ้า, หรือจะถูกขับออกไป เพราะความยุติธรรมนั้นซึ่งข้าพเจ้าพูดมาแล้ว.

ดังนั้น, คนชั่วจึงถูกแยกออกไปจากคนชอบธรรม, และจากต้นไม้แห่งชีวิตนั้นด้วย, ซึ่งผลของต้นไม้ นั้นมีค่าที่สุดและน่าปรารถนาที่สุดเหนือผลอื่นใดทั้งสิ้น; แท้จริงแล้ว, และผลของต้นไม้ นั้นคือสิ่งที่สำคัญที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงของพระเจ้าเป็นเจ้า. และข้าพเจ้าพูดกับพี่ ๆ ข้าพเจ้าดังนี้. เอเมน.

และ มีบ่อนขี้ງเตรียมไว้แล้ว, แท้จริงแล้ว, แม่นะลิกันเป็นตาขี้ງเรา ได้เข้ามา และ มานเป็นผู้เตรียมมันไว้; ดังนั้น พาวะสุดท้ายของจิตวิญญาณของมนุษย์ จะอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้า ทลึง ถูกขับไล่ออกไปเพราะความยุติธรรม ขี้ງเราได้เข้ามาแล้ว.

ดังนั้น, ถิ่นชั่วจึงถูกปะติดไปจาก ถิ่นชอบทำ และ จาก ถิ่นไม้แห่งชีวิต นำอีก ขี้ງพาทของมันเป็นค่า และ ขี้ງแปดพาทะพาทที่สุดเหนือกว่าพาทไม้ ไถ่ทงสิ้น; แท้จริงแล้ว, มันเป็น สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดใน ของประทานจากพระเจ้า. และ ข้าพเจ้าได้เข้าพบกับพาทอายของข้าพเจ้าดังนั้น. อาเมน.

1 Nephi 16

- 1 And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.
- 2 And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.
- 3 And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.
- 4 And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.
- 5 And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.
- 6 Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

๑ นิไฟ ๑๖

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากข้าพเจ้า, นิไฟ, พูดกับพี่ ๆ ข้าพเจ้าจบแล้ว, ดูเถิดพวกเขากล่าวแก่ข้าพเจ้า : เจ้าประกาศเรื่องยุ่งยากแก่เรา, เกินกว่าเราจะสามารถทนได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าพูดเรื่องยุ่งยากต่อต้านคนชั่ว, ตามความเป็นจริง; และคนชอบธรรมนั้นข้าพเจ้ารับรอง, และเป็นพยานว่าพวกเขาจะได้รับการยกขึ้นในวันสุดท้าย; ดังนั้น, คนผิดรับความจริงได้ยาก, เพราะความจริงบาดพวกเขาถึงส่วนลึกที่สุด.

และบัดนี้พี่ ๆ ข้าพเจ้า, เมื่อใดที่พี่ชอบธรรมและเต็มใจจะสดับฟังความจริง, และใส่ใจต่อความจริง, เพื่อที่จะดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, เมื่อนั้นพี่จะไม่พรั่นเพราะความจริง, และกล่าวว่า : เจ้าพูดเรื่องยุ่งยากใส่เรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นิไฟ, กระตุ้นพี่ ๆ ข้าพเจ้า, ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ, ให้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาอ่อนน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า; ถึงขนาดว่าข้าพเจ้าเกิดปิติและมีความหวังอย่างยิ่งในพวกเขา, ว่าพวกเขาจะเดินในวิถีแห่งความชอบธรรม.

บัดนี้, เรื่องทั้งหมดนี้กล่าวและดำเนินไปขณะบิดาข้าพเจ้าพำนักอยู่ในกระโจมในหุบเขาที่ท่านเรียกว่าเลมูเอล.

๑ นิไฟ ๑๗

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก, ข้าพเจ้ามิไผ่ได้เฝ้ากับพวกอ้ายของข้าพเจ้าจบแล้ว, จังเบ๊ງ พวกเขารู้ได้เฝ้ากับข้าพเจ้าว่า: เจ้าได้ทำเรื่องรุนแรงกับพวกเราก่อนที่พวกเราจะทนได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ข้าพเจ้าได้เฝ้ากับพวกเขารู้ว่า เราสู้ว่า เราได้เฝ้าเรื่องรุนแรงต่อหน้าต่อตาความจริง; แล้วถนอมอุบถำนั้นเรารับรอง และ ใ้ต้อยเถ่าว่า พวกเขารู้ว่า ได้รับงานยากขึ้นในวันสุดท้าย; ดังนั้น, ถนอม ถนอมถนอมเถื่อ ความจริงเป็นเลื่องรุนแรงเพราะมัน บาดใจเขาถึงส่วนลึกที่สุด.

และ บัดนี้พวกอ้ายของเรารู้, ถ้าหากพวกเจ้าอุบถำ และ ถนอมใจจะเชื่อฟังความจริง และ เฝ้าใส่ใจใส่ความจริง เพื่อพวกเจ้าจะได้ ถนอมไปย่าง พวกเขารู้ว่าพระพักตร์ของพระเจ้า, แล้วพวกเจ้าจะบ่มเพาะความจริง และ เฝ้าว่า: เจ้าเฝ้าเลื่องรุนแรงต่อหน้าพวกเรา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ข้าพเจ้ามิไผ่ได้ชักชวนพวกอ้ายของข้าพเจ้าด้วยสุดความสามารถพาพวกเขามารับใช้รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก พวกเขารู้ว่า ถนอมถนอมถนอมต่อพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้า; เฝ้าระมัดระวังที่ข้าพเจ้าเกิด ความปิติยินดี และ มีความหวังในวันของพวกเรา, ว่าพวกเราจะถนอมในทางของความอุบถำ.

บัดนี้, เลื่องทั้งหมัดนี้ได้เฝ้า และ ได้เร่ดไปขณะบิดาของข้าพเจ้าอาไสยอยู่ที่เต้านในร่มบุญที่เพ้นเฝ้าว่า เลมูเอล.

7 And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

8 And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

9 And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

10 And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

11 And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

12 And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นีไฟ, รับธิดาคนหนึ่งของอิซมาเอลเป็นภรรยา; และ, พี่ๆ ข้าพเจ้ารับธิดาของอิซมาเอลเป็นภรรยาด้วย; และโซรัมรับธิดาคนโตของอิซมาเอลเป็นภรรยาด้วย.

และดังนั้นบิดาข้าพเจ้าประพฤติดำเนินตามพระบัญญัติทั้งหมดของพระเจ้าที่ประทานให้ท่าน. และ, ข้าพเจ้า, นีไฟ, ได้รับพรอย่างยิ่งจากพระเจ้าด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เสียงของพระเจ้ารับสั่งแก่มิคาข้าพเจ้าในเวลากลางคืน, และทรงบัญชาท่านว่าในวันพรุ่งท่านควรออกเดินทางไปในแดนทุรกันดาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ขณะที่บิดาข้าพเจ้าลุกขึ้นในตอนเช้า, และออกไปที่ประตูกระโจม, ท่านแปลกใจมากที่เห็นวัตถุทรงกลมอันเกิดจากงานฝีมือวิจิตรพิสดารลูกหนึ่งอยู่บนพื้นดิน; และวัตถุทรงกลมนั้นเป็นทองเหลืองแท้. และภายในวัตถุทรงกลมมีแกนสองแกน; และแกนหนึ่งชี้ทางที่เราควรไปในแดนทุรกันดาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราเก็บข้าวของต่างๆ ที่เราจะนำไปในแดนทุรกันดาร, และสัมภาระของเราที่ยังเหลืออยู่ทั้งหมดซึ่งพระเจ้าประทานให้เรา; และเราขนเมล็ดพืชทุกชนิดเพื่อที่เราจะนำติดตัวไปในแดนทุรกันดาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราขนกระโจมของเราออกไปในแดนทุรกันดาร, ข้ามแม่น้ำเลมัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า นีไฟ ได้รับธิดา ลูกสาวคนหนึ่ง ของอิซมาเอลมาเป็น ภรรยา; และ พวกพี่ชาย ของข้าพเจ้า ได้รับธิดา ลูกสาวคนอื่น ๆ ของอิซมาเอลมาเป็น ภรรยา; และ โซรัม ได้รับธิดา ลูกสาว ภักดี ของอิซมาเอลมาเป็น ภรรยา เหมือนกัน.

และ ดังนั้น บิดา ของข้าพเจ้า ได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติ ของพระเจ้า เป็นเจ้าที่ประทาน ให้แก่ท่าน สำเล็ด โดย ยิบถ้วน. และ ข้าพเจ้า นีไฟ ได้รับ พร อย่าง ยิ่ง จากพระเจ้า เป็นเจ้า เหมือนกัน.

และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ เสียง ของพระเจ้า รับสั่ง แก่ มิคา บิดา ของข้าพเจ้า ใน ตอนกลางคืน และ บังคับ ให้ท่าน ออกเดินทาง ไปใน ที่มืด แห้งแล้ง กับ ด่าน ใน มืด ม่น.

และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น เมื่อ บิดา ของข้าพเจ้า ได้ตื่น ขึ้นในตอน เช้า และ ออกไป ที่ประตู กระโจม, ท่านแปลกใจ มาก ที่เห็น วัตถุ ทรงกลม อันเกิด จากงาน ฝีมือ วิจิตร พิสดาร ลูก หนึ่ง อยู่บน พื้นดิน; และ วัตถุ ทรงกลม นั้น เป็น ทองเหลือง แท้. และ ภายใน วัตถุ ทรงกลม มี แกน สอง แกน; และ แกน หนึ่ง ชี้ ทาง ที่เรา ควร ไป ในแดน ทุรกันดาร.

และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ พวกเรา ได้เก็บ ข้าวของ ต่าง ๆ ที่ เรา จะ นำ ไปในแดน ทุรกันดาร, และ สัมภาระ ของเรา ที่ยัง เหลือ อยู่ ทั้งหมด ซึ่งพระเจ้า ประทาน ให้เรา; และ เรา ขน เมล็ด พืช ทุกชนิด เพื่อ ที่เรา จะ นำติดตัว ไปในแดน ทุรกันดาร.

และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ พวกเรา ได้ขน กระโจม ของเรา และ ออกเดินทาง ไปใน ที่มืด แห้งแล้ง กับด่าน ข้าม แม่น้ำ เลมัน ไป.

13 And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

14 And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

15 And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

16 And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

17 And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราเดินทางไปเป็นเวลาสี่วัน, ในทิศทางค่อนข้างไปทางใต้ของทิศตะวันออกเฉียงใต้, และเราตั้งกระโจมของเราอีก; และเราเรียกชื่อสถานที่นั้นว่าเซเซอร์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราถือคันธนูของเราและลูกธนูของเรา, และออกไปในแดนทุรกันดารเพื่อฆ่าสัตว์เป็นอาหารสำหรับครอบครัวเรา; และหลังจากเราฆ่าสัตว์เป็นอาหารให้ครอบครัวเราแล้วเรากลับมาหาครอบครัวเราอีกในแดนทุรกันดาร, ที่เซเซอร์. และเราออกไปในแดนทุรกันดารอีก, ตามทิศทางเดิม, โดยอยู่ในพื้นที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดของแดนทุรกันดาร, ซึ่งอยู่ในชายแดนใกล้ทะเลแดง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราเดินทางต่อเนื่องไปเป็นเวลาหลายวัน, โดยฆ่าสัตว์เป็นอาหารตามทางที่ไป, ด้วยคันธนูของเราและลูกธนูของเราและหินของเราและสายหริ่งของเรา.

และเราตามทิศทางของวัตถุทรงกลม, ซึ่งนำเราไปในแถบที่อุดมมากขึ้นของแดนทุรกันดาร.

และหลังจากเราเดินทางต่อเนื่องไปเป็นเวลาหลายวันแล้ว, เราตั้งกระโจมของเราอยู่ชั่วเวลาหนึ่ง, เพื่อเราจะได้พักผ่อนอีกครั้งและหาอาหารให้ครอบครัวเรา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้เดินทางไปเป็นเวลาสี่วันในทิศทางค่อนข้างไปทางใต้ของทางตะวันออกสู่รุ่งใต้, และ พวกเราได้ตั้งเต็นท์ขึ้นอีก; และ พวกเราได้ตั้งอุโมงค์ขึ้นบนนั้นว่า เซเซ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้เอากันทะนู และ ลูกทะนูของพวกเรา, และ ออกไปในถิ่นแห้งแล้งกันดาร เพื่อล่าสัตว์มาเป็นอาหารใช้ถอบถั่วของพวกเรา; และ ท้ายจากได้สัตว์มาเป็นอาหารใช้ถอบถั่วแล้ว พวกเราทำได้กับมาหาถอบถั่วของพวกเราอีกในถิ่นแห้งแล้งกันดารที่เซเซ. และ พวกเราได้เดินทางไปในถิ่นแห้งแล้งกันดารอีกตามทิศทางเดิมโดยอยู่ในทางที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดของถิ่นแห้งแล้งกันดารอันเป็นชายแดนใกล้ ทะเลแดง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้เดินทางไปเป็นเวลาหลายวันโดยทางล่าแม่มมาเป็นอาหารตามทางที่ไปนั้นด้วยกันทะนู และ ลูกทะนู และ ก้อนหิน และ กระจับของพวกเรา.

และ พวกเราได้ไปตาม ทิศทางของลูกกลม ซึ่งนำพวกเราไปในบ่อนที่อุดมสมบูรณ์หลายในถิ่นแห้งแล้งกันดาร.

และ ท้ายจากพวกเราเดินทางเป็นเวลาหลายวันแล้ว, พวกเราได้ตั้งเต็นท์ขึ้นของพวกเราขึ้นอยู่ชั่วไฉยะหนึ่งเพื่อจะได้พักผ่อน และ หาอาหารใช้ถอบถั่วของพวกเราอีก.

18 And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

19 And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

20 And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

21 Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, inso-much that we could obtain no food.

22 And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ขณะที่ข้าพเจ้า, นีไฟ, ออกไปล่าสัตว์เป็นอาหารนั้น, ดูกิจ, ข้าพเจ้าทำคันธนูของข้าพเจ้าหัก, คันธนูนั้นทำด้วยเหล็กกล้าเนื้อดี; และหลังจากข้าพเจ้าทำคันธนูของข้าพเจ้าหักแล้ว, ดูกิจ, พี่ๆ โกรธข้าพเจ้าเพราะการสูญเสียคันธนูของข้าพเจ้า, เพราะเราหาอาหารไม่ได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เรากลับมาหาครอบครัวเราโดยปราศจากอาหาร, และโดยที่เหน็ดเหนื่อยมาก, เนื่องจากการเดินทางของพวกเขา, พวกเขาเป็นทุกข์มากเพราะความต้องการอาหาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เลมัมกับเลมูเอลและบุตรของอิซมาเอลเริ่มพว้างนอย่างหนัก, เพราะความทุกข์เข่นาและความทุกข์ของพวกเขาในแดนทุรกันดาร; และบิดาข้าพเจ้าเริ่มพว้างนต่อต้านพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วย; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาทั้งหมดสลดใจยิ่ง, แม้จนพวกเขาพว้างนต่อต้านพระเจ้า.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นีไฟ, โดยที่เป็นทุกข์กับพี่ๆ ข้าพเจ้าเพราะการสูญเสียคันธนูของข้าพเจ้า, และโดยที่คันธนูของพวกเขาได้สูญเสียแรงดีดของมัน, จึงเริ่มลำบากยิ่งนัก, แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่เราหาอาหารไม่ได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นีไฟ, พูดกับพี่ๆ ข้าพเจ้ามาก, เพราะพวกเขาทำให้ใจของพวกเขาแข็งกระด้างอีก, แม้จนต่อว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลาที่ข้าพเจ้าหนีไฟออกไปล่าสัตว์มาเป็นอาหารนั้น, จู่ๆ, ข้าพเจ้าได้เร่ดคันธนูของข้าพเจ้าหัก จู่ๆเร่ดด้วยเหล็กกล้าดี; และ ทันทีจากที่ข้าพเจ้าได้เร่ดคันธนูหักแล้ว, จู่ๆ, พวกอัยของข้าพเจ้าก็ใจร้ายใช้ข้าพเจ้าเพราะการสูญเสียคันธนูของข้าพเจ้า, สะมันพวกเรารู้จักหาอาหารไม่ได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเรารู้กับมาหาครอบครัวของพวกเรารู้โดยไม่มีอาหาร, และ อิดเมื่อยหลาย, เนื่องจากการเดินทางของพวกเรา, พวกเรารู้ได้ปะสบความทุกข์ทรมานหลาย เพราะต้องการอาหารที่จะกิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เลมัมกับเลมูเอล และ ลูกชายของอิซมาเอลได้เริ่มพว้างนอย่างหนัก เพราะความทุกข์ทรมาน และความทุกข์ของพวกเราในถิ่นแหว่งแหว่งกันดาร; และ บิดาของข้าพเจ้าก็เริ่มพว้างนต่อต้านพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นพระเจ้าของเราเป็นพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, และ พวกเรารู้ได้เสียดใจยิ่ง, และ ทุกวันก็พว้างนต่อต้านพระเจ้า.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้าหนีไฟโดยที่เป็นการทุกข์กับพวกอัยของข้าพเจ้า เพราะการสูญเสียคันธนูของข้าพเจ้า, และ โดยที่คันธนูของพวกเราไม่มีสาย, มันจึงเริ่มลำบากหลายขึ้น, แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเราหาอาหารไม่ได้เลย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้าหนีไฟได้เข้ากับพวกอัยของข้าพเจ้าหลายอย่าง, เพราะพวกเราเร่ดใจแหว่งแหว่งอีก, จึงเร่ดขึ้น พว้างนต่อต้านพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นพระเจ้าของพวกเรา.

23 And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

24 And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

25 And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

26 And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

27 And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

28 And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นีไฟ, ทำคันธนูด้วยไม้, และลูกธนูหนึ่งดอก, จากกิ่งไม้ตรง; ด้วยเหตุนี้, ข้าพเจ้าจึงถือคันธนูและลูกธนู, กับสายเหวี่ยงและหินเป็นอาวุธ. และข้าพเจ้ากล่าวแก่บิดาข้าพเจ้า : ข้าพเจ้าจะไปหาอาหารทางไหนหรือ ?

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านทูลถามพระเจ้า, เพราะพวกเขานอนน้อมถ่อมตนแล้วเนื่องจากถ้อยคำของข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้ากล่าวหลายเรื่องแก่พวกเขาด้วยกำลังแห่งจิตวิญญาณข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ สُرเสียงของพระเจ้ามาถึงบิดาข้าพเจ้า; และอันที่จริงท่านถูกตีสอนเพราะการพรั่นป่นต่อท่านพระเจ้าของท่าน, ถึงขนาดที่ท่านถูกนำลงไปสู่ห้วงลึกแห่งโศกนัส.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ สُرเสียงของพระเจ้าตรัสกับท่าน : จงมองวัตถุทรงกลม, และดูสิ่งต่าง ๆ ที่เขียนไว้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อบิดาข้าพเจ้าเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่เขียนไว้ในวัตถุทรงกลม, ท่านกลัวและตัวสั่นยิ่ง, และพี่ ๆ ข้าพเจ้าและบุตรของอิซมาเอลและภรรยาเราด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นีไฟ, เห็นเข็มทิศซึ่งอยู่ในวัตถุทรงกลม, ว่าเข็มทิศเหล่านั้นทำงานตามศรัทธาและความขยันหมั่นเพียรและความใส่ใจซึ่งเราให้แก่เข็มทิศเหล่านั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าหนีไฟได้เร็วทันทีหนีขึ้นด้วยไม้, และ ลูกธนูลูกหนึ่งจากไม้คู่อันหนึ่ง; ดังนั้น, ข้าพเจ้าได้ถือคันธนูกับลูกธนู, หิ้วกระสุนกับก้อนหิน. และ ข้าพเจ้าได้ถาม บิดาของข้าพเจ้าว่า: ลูกถอนจะออกไปหาอาหารทางไหน?

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พี่นได้ทูลถามพระเจ้าเป็นเจ้า, เพราะทุกถื่นถ่อมถ้วนแล้ว เพราะคำเจ้าของข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้าได้ท้าวทักพวงเขาหลายเลื่องด้วยพระลัษแห่งจิตวิญญาณของข้าพเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ สุละสรของพระเจ้าเป็นเจ้าได้มาทักบิดาของข้าพเจ้า; และ พี่นได้ทัก ทิสอนย่างขั้วเพราะพี่นได้จุ่มใช้พระผู้เป็นเจ้า, เทวชะพาดที่พี่นทักนำลัษไปสู่ความเลิกละแห่งความเล้าสะทลิดใจ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ สุละสรของพระเจ้าเป็นเจ้าได้ท้าวทักพี่นว่า: จั้งเบ้งลูกภัก, และ เบ้งสิ่งท่ขรู้นไว้ใบนั่น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อบิดาของข้าพเจ้าเห็นสิ่งท่ขรู้นไว้ใบลูกภัก, พี่นท่มีความขั้นทัก และ ถ้วนสั้นส่ายย่างยั้ง, และ พวงอัยของข้าพเจ้ากับลูกของอิธขมาเอนกับพวงเมยของพวงเร้าท่เอนกัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าหนีไฟได้ทันเข้มขั้งอยู่ในลูกภักว่ามันทำงานตาม สัดทัก และ ความพากพวง และ ความเอ้าใจใส่ขั้งพวงเร้าใช้แก่มัน.

- 29 And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.
- 30 And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.
- 31 And it came to pass that I did slay wild beasts, insomuch that I did obtain food for our families.
- 32 And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.
- 33 And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.
- 34 And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.
- และมีอักษรที่เพิ่งเขียนไว้บน
เซ็มทิศเหล่านั้นด้วย, ซึ่งอ่านง่าย,
ซึ่งให้ความเข้าใจแก่เราเกี่ยวกับวิถี
ทางของพระเจ้า; และอักษรนั้น
เขียนไว้และเปลี่ยนไปเป็นครั้ง
คราว, ตามศรัทธาและความขยัน
หมั่นเพียรซึ่งเราให้แก่มัน. และดัง
นั้นเราเห็นว่าโดยวิธีเล็กน้อย
พระเจ้าทรงทำให้สิ่งสำคัญเกิดขึ้น
ได้.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ข้าพเจ้า, นิไฟ, ขึ้นไปบนยอดเขา,
ตามทิศทางซึ่งให้ไว้บนวัตถุทรง
กลม.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ข้าพเจ้าฆ่าสัตว์ป่า, ถึงขนาดที่
ข้าพเจ้าได้อาหารมาให้ครอบครัว
เรา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ข้าพเจ้ากลับมายังกระโจมของเรา,
โดยแบกสัตว์ที่ข้าพเจ้าฆ่ามา; และ
บัดนี้เมื่อพวกเขาเห็นข้าพเจ้าได้
อาหารมา, ปีติของพวกเขาก็ใหญ่
หลวงนัก! และเหตุการณ์ได้บังเกิด
ขึ้นคือพวกเขานอบน้อมถ่อมตนต่อ
พระพักตร์พระเจ้า, และน้อม
ขอบพระทัยพระองค์.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เราออกเดินทางอีก, โดยมุ่งหน้าไป
เกือบจะทางเดียวกันกับเมื่อเริ่ม
ต้น; และหลังจากเราเดินทางต่อ
เนื่องไปเป็นเวลาหลายวันเราตั้ง
กระโจมของเราอีก, เพื่อเราจะพัก
อยู่ชั่วเวลาหนึ่ง.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออิ
ชมาเอลตาย, และถูกฝังไว้ในสถานที่
ที่ซึ่งเรียกว่าเนโฮม.
- และ มีข้อความจารไว้ใหม่อีก ซึ่ง
อ่านง่าย, ซึ่งได้ใช้ ความเข้าใจแก่
พวกเรารู้อาณาเขตของพระเจ้าผู้เป็น
เจ้า; และ มันมีจาร และ ปะปนไปเป็น
บางก็งตามสัດทา และ ความพาห
พจร ซึ่งพวกเรารู้ใช้แก่มัน. และ พวก
เรารู้เห็นถ่วงนั้ว่า ด้วยวิธี น้อยๆ
และ ง่าย ๆ นี้ พระผู้เป็นเจ้านำเลื่องอัน
ใหญ่มาใช้.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพ
เจ้ามิใช่ได้ขึ้นไปเพียงจอมภูตาม
ทิศทาง, ซึ่งใช้ไว้ในลูกหินนั้น.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง
ข้าพเจ้าได้ฆ่าสัตว์ป่า, เท็จจะขาดที่ได้
อาหารมาใช้ถอบถัวของพวกเรา.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง
ข้าพเจ้าได้กลับมาที่เต้าถั้นของพวก
เรา, เอาสัตว์ที่ข้าพเจ้าฆ่ามาพ้อม;
และ บัดนี้เมื่อพวกเราเห็นข้าพเจ้าได้
อาหารมา, ความสุขของพวกเราขึ้น
ล้นเหลือ! และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง
พวกเราได้ถ่อมถัวต่อพระพักตร์ของพระ
ผู้เป็นเจ้า, และ ได้ถวายความขอบถุน
แก่พระองค์.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พวก
เรารู้ได้เดินทางอีก, โดยไปเกือบจะ
ซ้ำทางดวอกับกับเมื่อเริ่มต้น; และ
หลังจากพวกเราได้เดินทางไปเป็น
เวลาหลายมื พวกเรารู้ได้ถ่วงเข้าถั้น
ของพวกเราขึ้นอีก, เพื่อจะได้พักเฝ้า
อยู่ชั่วเวลาหนึ่ง.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง
อิชมาเอลเอนได้สิ้นชีวิต และ ถูกฝังไว้
ในบ่อนที่เ็นว่า เนโฮม.

35 And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

36 And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

37 And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ธิดาของอิซมาเอลโศกเศร้ายิ่ง,
เนื่องจากการสูญเสียบิดาของพวกเขา
นาง, และเนื่องจากความทุกข์ของ
พวกนางในแดนทุรกันดาร; และ
พวกนางพร่ำบ่นต่อต้านบิดา
ข้าพเจ้า, เพราะท่านพาพวกนาง
ออกมาจากแผ่นดินแห่ง
เยรูซาเล็ม, มีความว่า : บิดาเรา
ตายแล้ว; ไข้ส, และเราระหกระเหิน
มามากในแดนทุรกันดาร, และเรา
ทนรับความทุกข์, ความหิว, ความ
กระหาย, และความเหน็ดเหนื่อย
มามาก; และหลังจากความ
ทุกข์เวทนาทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้
แล้วเราต้องตายอยู่ในแดน
ทุรกันดารด้วยความหิวโหย.

และดังนั้นพวกนางพร่ำบ่นต่อ
ต้านบิดาข้าพเจ้า, และต่อต้าน
ข้าพเจ้าด้วย; และพวกนาง
ปรารถนาจะกลับไปเยรูซาเล็มอีก.

และเลมันกล่าวแก่เลมูเอลและ
แก่นบุตรของอิซมาเอลด้วย : ดูเถิด,
ให้เราสังหารบิดาเราเสีย, และนี่ไฟ
น้องชายเราด้วย, ผู้ที่ถือตนเป็นผู้
ปกครองเราและผู้สอนของเรา, ซึ่ง
เป็นพี่เขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก พวก
ลูกสาวของอิธูมาเอนก็เป็นทุกข์อย่าง
ยิ่งเพราะการสูญเสียบิดา และ เพราะ
ความทุกข์ของพวกเธอในถิ่นแคว้นแล้ว
กันดาร; และ พวกเธอจึงได้จົມใช้บิดา
ของข้าพเจ้าเพราะພິນໄດ້ພາພວກເຂົາ
ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມໂດຍ
ກ່າວວ່າບິດາຂອງພວກເຮົາໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ
ແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຮົາຊັດເຊ
ພະເນຈອນມາຫລາຍແລ້ວໃນຖິ່ນ
ແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ທຸກ,
ຫິວ, ກະຫາຍ, ແລະ ອິດເມື່ອຍຫລາຍ;
ແລະ ຫລັງຈາກຄວາມທຸກທັງໝົດນີ້ແລ້ວ
ພວກເຮົາຕ້ອງມາຕາຍໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ
ກັນດານດ້ວຍຄວາມອິດຫວີອີກ.

และ พวกเธอได้จົມใช้บิดาของ
ข้าพเจ้าດັ່ງນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຈົມใช้ຂ້າພະເຈົ້າ
ນຳອີກ ແລະ ພວກເຂົາປາດຖະໜາທີ່ຈະ
ກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ.

และ เลมันได้เວົ້ากับเลมูเอล และ
พวกลูกชายของอิธูมาเอนอีกว່າ:
ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ພວກເຮົາ ຂ້າບິດາຂອງພວກ
ເຮົາກັບນີໄຟນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາເສຍ
ຜູ້ທີ່ຖືກຕີເປັນ ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ເປັນຜູ້
ສອນຂອງພວກເຮົາຜູ້ເປັນອ້າຍຂອງມັນ.

38 Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

39 And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, inso-much that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

บัดนี้, เขากล่าวว่าพระเจ้าตรัสกับเขา, และกล่าวด้วยว่าเทพปฏิบัติต่อเขา. แต่ดูเถิด, เรารู้ว่าเขากล่าวเท็จแก่เรา; และเขาเล่าเรื่องเหล่านี้แก่เรา, และเขาทำมาหลายอย่างโดยเล่ห์เหลี่ยมพลิกลึงของเขາ, เพื่อเขาจะลวงตาเรา, โดยคิดว่า, บางที, เขาอาจนำเราไปสู่แดนทิวกันดารที่เปล่งประกายหลากแห่ง; และหลังจากเขานำเราไปแล้ว, เขาก็คิดตั้งตนเป็นกษัตริย์และผู้ปกครองเหนือเรา, เพื่อเขาจะทำกับเราตามความประสงค์และความพอใจของเขา. และตามลักษณะการเช่นนี้เลมมันพี่ข้าพเจ้ายั่วยใจพวกเขาให้โกรธ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงอยู่กับเรา, แท้จริงแล้ว, แม้สุรเสียงของพระเจ้ามาถึงและรับสั่งแก่พวกเขาหลายประการ, และทรงตีสอนพวกเขายิ่งนัก; และหลังจากพวกเขาถูกตีสอนโดยสุรเสียงของพระเจ้าแล้วพวกเขาหายโกรธ, และกลับใจจากบาปของพวกเขา, ถึงขนาดที่พระเจ้าประทานพรแก่เราด้วยอาหารอีก, จนเราไม่ตาย.

บัดนี้มันเจ้าว่า พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้เจ้ากับมัน และว่า เทพเจ้าพูดได้ลึกลับสอนมันนำอีก. แต่จงเบ่ง, พวกเราเห็นว่ามันตีสอนพวกเรา; และ มันเล้าล่อเจ้ากับพวกเรา และ มันเร้ามาหลายอย่างโดยเล่ห์หลวมที่สะทลาดแกมโกงของมัน เพื่อจะหลอกลวงตาของพวกเราโดยคิดว่า มันอาจจะนำพวกเราไปหาถิ่นแท้งแล้งกับแดนที่เปล่งประกายหลาก; และ ทลึงจากมันนำพวกเราไปแล้ว มันก็จะกัดตึงเป็นกระสัด และ ปีกองพวกเรา เพื่อมันจะได้เร้ากับพวกเราตามความปาดทะนุ และ ตามความพอใจของมัน. และ ตามวิธีนี้เลมมันอ้ายของข้าพเจ้าได้ยั่วยใจของพวกเจ้าให้โมโหขึ้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้อยู่กับพวกเรา, แท้จริงแล้ว, เทพเจ้าสอนของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้มาเทว และ รับสั่งกับพวกเจ้าหลายอย่าง และ ตีสอนพวกเจ้าอย่างหนัก; และ ทลึงจากพวกเจ้าถูกตีสอนโดยสุรเสียงของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าแล้ว พวกเจ้าก็ใจร้าย และ พวกเจ้าได้กับใจจากบาปของพวกเจ้า, เทพเจ้าตีสอนพวกเจ้าด้วยอาหารอีกจนพวกเจ้าบ่ตาย ย้อน.

1 Nephi 17

- 1 And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.
- 2 And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.
- 3 And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.
- 4 And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

๑ นิไฟ ๑๗

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราออกเดินทางไปในแดนทุรกันดารอีก; และเราเดินทางค่อนไปทางตะวันออกนับแต่เวลานั้น. และเราเดินทางและฟันฝ่าความทุกข์ยากมากมายตลอดแดนทุรกันดาร; และผู้หญิงของเราคลอดลูกในแดนทุรกันดาร.

และพรของพระเจ้าที่ประทานให้เรานั้นยิ่งใหญ่นัก, คือขณะที่เราดำรงชีวิตอยู่ด้วยเนื้อดิบในแดนทุรกันดาร, ผู้หญิงของเรามีน้ำนมให้ลูก ๆ ของพวกนางมาก, และแข็งแรง, แท้จริงแล้ว, ประหนึ่งชาย; และพวกนางเริ่มอดทนต่อการเดินทางของพวกนางโดยการปราศจากการพรั่น.

และดังนั้นเราเห็นว่าพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล. และหากเป็นไปได้ว่าลูกหลานมนุษย์รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าแล้วพระองค์ย่อมทรงบำรุงเลี้ยงพวกเขา, และเสริมสร้างพละกำลังแก่พวกเขา, และทรงจัดหาหนทางซึ่งโดยหนทางเหล่านั้นพวกเขาจะทำได้ในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา; ดังนั้น, พระองค์ทรงจัดหาหนทางให้เราในเวลาที่เราพำนักในแดนทุรกันดาร.

และเราพำนักมาเป็นเวลาหลายปี, แท้จริงแล้ว, แม้ถึงแปดปีในแดนทุรกันดาร.

๑ นิไฟ ๑๗

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้ออกเดินทางอีกในถิ่นแคว้นแล้ว กับการ; และ นับแต่เวลานั้น พวกเราได้ออกเดินทางเกือบจะไปทางตะวันออก. และ พวกเราได้ออกเดินทาง และ ลุยไป กับการที่ทุกข์ที่สุดในถิ่นแคว้นแล้ว กับการ; และ พวกผู้หญิงของพวกเรา ได้เกิดลูกในถิ่นแคว้นแล้ว กับการ.

และ พอบรรดาพระเจ้าเป็นเจ้าที่ประทานให้แก่พวกเรา นั้นยิ่งใหญ่มากที่สุด, ถึงเวลานั้น พวกเราได้อาหารอยู่ด้วยเนื้อดิบ ในถิ่นแคว้นแล้ว กับการ, พวกผู้หญิงของพวกเรา ก็มีน้ำนมเลี้ยงลูกของพวกเรา, และ แข็งแรงมาก, แท้จริงแล้ว, เหมือนเท่าเทียมกับพวกผู้ชาย; และ พวกเราอดทนต่อการเดินทางโดยไม่ได้บ่น.

และ พวกเราจึงเห็นด้วยกันว่า พระบัญญัติของพระเจ้าต้องสำเร็จ. และ ถ้าหากเป็นไปได้ว่า ลูกหลานมนุษย์ จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าแล้ว พระองค์ย่อมบำรุงเลี้ยงพวกเขา, และ เสริมสร้างพละกำลังแก่พวกเขา, และ ทรงจัดหาหนทางซึ่งโดยหนทางเหล่านั้น พวกเราจะทำได้ในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา; ดังนั้น, พระองค์ได้ จัดหาหนทางให้ พวกเรา ในเวลาที่พวกเราอยู่ในถิ่นแคว้นแล้ว กับการ.

และ พวกเราได้อยู่มาเป็นเวลาหลายปี, แท้จริงแล้ว, แม้ถึงแปดปีในถิ่นแคว้นแล้ว กับการ.

5 And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

6 And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

7 And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

8 And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

9 And I said: Lord, whither shall I go that I may find ore to molten, that I may make tools to construct the ship after the manner which thou hast shown unto me?

และเรามาถึงแผ่นดินซึ่งเราเรียกว่าอุดมมั่งคั่ง, เพราะแผ่นดินนั้นมีผลไม้มากและมีน้ำผึ้งป่าด้วย; และทั้งหมดนี้พระเจ้าทรงเตรียมไว้เพื่อเราจะไม่ตาย. และเราเห็นทะเล, ซึ่งเราเรียกว่าอิรีแอนทัม, ซึ่ง, แปลว่า, ผืนน้ำกว้างใหญ่.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราตั้งกระโจมของเราริมฝั่งทะเล; และสิ่งที่เราทนรับความทุกข์และความลำบากมากมาย, แท้จริงแล้ว, แม้มากจนกระทั่งเราเขียนเรื่องเหล่านั้นได้ไม่ครบถ้วน, เรายังเบิกบานยิ่งนักเมื่อเรามาถึงฝั่งทะเล; และเราเรียกสถานที่นั้นว่าอุดมมั่งคั่ง, เพราะผลไม้เป็นอันมากของสถานที่นั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากข้าพเจ้า, นิไฟ, อยู่ในแผ่นดินอุดมมั่งคั่งเป็นเวลาหลายวัน, สุธเสียงของพระเจ้ามาถึงข้าพเจ้า, มีความว่า : จงลุกขึ้น, และเจ้าจงไปที่ภูเขา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าลุกขึ้นและขึ้นไปบนภูเขา, และร้องทูลต่อพระเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้ารับสั่งแก่ข้าพเจ้า, มีความว่า : เจ้าจงต่อเรือ, ตามวิธีที่เราจะแสดงแก่เจ้า, เพื่อเราจะพาผู้คนของเจ้าข้ามผืนน้ำนี้ไป.

และข้าพเจ้าทูลว่า : ข้าแต่พระเจ้า, ข้าพระองค์จะไปทางไหนเล่าข้าพระองค์จึงจะพบแร่สำหรับหลอม, เพื่อข้าพระองค์จะทำเครื่องมือต่อเรือตามวิธีที่พระองค์ทรงแสดงแก่ข้าพระองค์ ?

และ พวกเราได้มาเหิงแผ่นดิน ซึ่ง พวกเราเ็นว่า อุดมสมบูน, เพราะมันมี หมายไม้บางๆชนิด และ มีน้ำผึ้งป่า น้ำ อีกร; และ ทั้งชนิดนี้พระผู้เป็นเจ้าทรง ไว้เพื่อพวกเราจะบ่ตาย. และ พวก เราเห็นทะเล ซึ่งพวกเราเ็นว่า อิรี อานท่า, ซึ่งพวกเราแปลว่า ผืนน้ำอัน กว้างใหญ่.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ พวก เราได้ตั้งเต้าเต็นขึ้นในแถมฝั่งทะเล; และ เหิงแผ่นพวกเราได้ถิดทนรับ ถวามทุกข์ และ ถวามขยั่วยวภมว ทลายแล้ว, แท้จริงแล้ว, เหิงชะพวด จ้าพะเจ้าขจรไว้ชนิดบ่ได้, พวกเราทำ ปิตินถึยวยู่เมื่อพวกเรามาเหิงฝั่ง ทะเล และ พวกเราเ็นบ่อนันว่า อุดมสมบูน เพราะมันมีหมายไม้ทลายยว ชนิด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ ทลัจวจากจ้าพะเจ้านิไฟได้พัภษอนยู่ใน แผ่นดินอุดมสมบูนเป็นเวลาทลายม้, สุละขจรขวพระผู้เป็นเจ้าได้มาเหิง จ้าพะเจ้า, มีถวามว่า: ลุกขึ้น และ จ้ง ขึ้นไปเหิงพู. และ เหตุการณ์ได้บังเกิด ขึ้นถึ จ้าพะเจ้าได้ลุกขึ้น และ ได้ขึ้นไป เหิงพู และ ได้ร้องทูลถึพระผู้เป็นเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ พระผู้ เป็นเจ้าได้รับสั่งกับจ้าพะเจ้า, มีถวาม ว่า: จ้งสั่งเรือล้าข้ง ตาม วิถึที่เร้าจะ สะแถวแก่เจ้า, เพื่อเร้าจะนำผู้ถึนขว เจ้าข้ามน้ำนี้ไป.

และ จ้าพะเจ้าได้ทูลถามว่า: จ้าแต่ พระอึงเจ้า, จ้าบ้อยจะไปทวไถเพื่อ จะได้ทวแธ่มาทล่ทลอม เพื่อจะเร็ด เก็ถุมิสั่งเรือตามวิถึที่พระอึงได้ สะแถวแก่จ้าบ้อย?

- 10 And it came to pass that the Lord told me whither I should go to find ore, that I might make tools.
- 11 And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows where-with to blow the fire, of the skins of beasts; and after I had made a bellows, that I might have where-with to blow the fire, I did smite two stones together that I might make fire.
- 12 For the Lord had not hitherto suffered that we should make much fire, as we journeyed in the wilderness; for he said: I will make thy food become sweet, that ye cook it not;
- 13 And I will also be your light in the wilderness; and I will prepare the way before you, if it so be that ye shall keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall be led towards the promised land; and ye shall know that it is by me that ye are led.
- 14 Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you from destruction; yea, that I did bring you out of the land of Jerusalem.
- 15 Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the commandments of the Lord, and I did exhort my brethren to faithfulness and diligence.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าทรงบอกข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าควรไปหาแร่จากที่ใด, เพื่อ ข้าพเจ้าจะทำเครื่องมือ.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, ทำเครื่องเป่าลม, ซึ่ง ทำจากหนังสัตว์, เพื่อเป่าไฟ; และ หลังจากข้าพเจ้าทำเครื่องเป่าลม, เพื่อข้าพเจ้าจะใช้มันเป่าไฟ, ข้าพเจ้าเอาหินสองก้อนมากระทบ กันเพื่อข้าพเจ้าจะก่อไฟ.
- เพราะก่อนหน้านี้พระเจ้ามีทรง ยอมให้เราก่อไฟมาก, ขณะที่เรา เดินทางในแดนทุรกันดาร; เพราะ พระองค์ตรัส : เราจะทำให้อาหาร ของเจ้านุ่ม, เพื่อเจ้าจะมีต้องหุงหา อาหาร;
- และเราจะเป็นความสว่างของ เจ้าในแดนทุรกันดารด้วย; และเรา จะเตรียมทางข้างหน้าเจ้า, หาก เป็นไปว่าเจ้าจะรักษาน้ำบัญญัติของ เรา; ดังนั้น, ตราบเท่าที่เจ้าจะรักษา บัญญัติของเราเราจะนำเจ้าไปสู่ดิน แดนที่สัญญาไว้; และเจ้าจะรู้ว่า โดยเราที่นำเจ้าไป.
- แท้จริงแล้ว, และพระเจ้าตรัส ด้วยว่า : หลังจากเจ้าไปถึงแผ่นดิน ที่สัญญาไว้แล้ว, เจ้าจะรู้ว่า, เรา, พระเจ้า, คือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; และว่า เรา, พระเจ้า, ได้ปลดปล่อยเจ้าจาก ความพินาศ; แท้จริงแล้ว, ว่าเรานำ เจ้าออกจากแผ่นดินแห่ง เยรูซาเล็ม.
- ดังนั้น, ข้าพเจ้า, นิไฟ, ขวนขวาย รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า, และข้าพเจ้าตักเตือนพี่ ๆ ข้าพเจ้า ให้ซื่อสัตย์และขยันหมั่นเพียร.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระผู้เป็นเจ้าได้บังเกิดขึ้นเป็นเจ้า เป็นเจ้าเร็ดให้ข้าพเจ้ารู้ว่าจะไปหา แร่อยู่บนเนินใด เพื่อจะได้มันมาเร็ดเป็น เครื่องมือ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้ามิไฟได้เร็ดเครื่องเป่าลมด้วยหนังสัตว์ เพื่อใช้เป่าไฟ และ ทลึงจากข้าพเจ้า ได้เร็ดเครื่องเป่าลมเพื่อจะได้ใช้เป่าไฟ แล้ว, ข้าพเจ้าได้เอาก้อนสองก้อนมา ต่อยกันเพื่อจะได้ก่อไฟ.
- เพราะตั้งแต่ต้นมาพระผู้เป็นเจ้าบ่ ยอมให้พวกเราก่อไฟทลึงในเวลาที่ พวกเราก่อไฟอยู่ในถิ่นแหว่งแล้ง ทั่วแดน; เพราะพระอภัยบอกว่า: เร้าจะ เร็ดให้อาหารของเจ้ากับเป็นทอวน เพื่อเจ้าจะบ่ได้ ทลึง;
- และ เร้าจะเป็นแสงสว่างให้เจ้า ในถิ่นแหว่งแล้งทั่วแดนนำอีก; และ เร้า จะ ทรุมทลึงไว้ก่อนเจ้าถ้าหากเจ้าจะ รักษาพระบัญญัติของเร้า; ดังนั้น, ตาม ใดที่เจ้าจะรักษาพระบัญญัติของเร้า เจ้าจะถูกละทิ้งไปหา แผ่นดินแหว่งถ้ำ สันยา; และ เจ้าจะ รู้ว่าเร้าเป็นผู้นำเจ้า ไป.
- แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าได้บอกไว้ อีกว่า: ทลึงจากเจ้าไปถ้ำแผ่นดิน แหว่งถ้ำสันยาแล้ว, เจ้าจะ รู้ว่า เร้าพระ ผู้เป็นเจ้าเป็น พระเจ้า; และ ว่าเร้า พระผู้เป็นเจ้าได้ปิดป้องเจ้าให้พ้น จากความพินาศ; แท้จริงแล้ว, เร้า พระเจ้าได้พาเจ้าออกมาจากแผ่นดิน เยรูซาเล็ม.
- ดังนั้น, ข้าพเจ้ามิไฟได้พยายาม รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, และ ข้าพเจ้าได้ชักชวนพวกอภัยของ ข้าพเจ้าให้มีความซื่อสัตย์ และ ความ พากพญ.

16 And it came to pass that I did make tools of the ore which I did molten out of the rock.

17 And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

18 And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

19 And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, inasmuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าทำเครื่องมือจากแร่ซึ่ง ข้าพเจ้าหลอมจากหิน.

และเมื่อพี่ ๆ ข้าพเจ้าเห็นว่า ข้าพเจ้ากำลังจะทำเรือ, พวกเขาเริ่มพรั่นป่นต่อต้านข้าพเจ้า, มีความว่า : น้องเราเป็นคนโง่, เพราะเขาคิดว่าเขาสามารถต่อเรือได้; แท้จริงแล้ว, และเขาคิดด้วยว่าเขาสามารถข้ามผืนน้ำกว้างใหญ่นี้ได้.

และดังนั้นพี่ ๆ ข้าพเจ้าต่อว่า ข้าพเจ้า, และปรารภกันว่าพวกเขาจะไม่ทำงาน, เพราะพวกเขาไม่เชื่อว่าข้าพเจ้าสามารถต่อเรือได้; ทั้งพวกเขาไม่เชื่อว่าข้าพเจ้ารับคำแนะนำจากพระเจ้าแล้ว.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นิไฟ, สลดใจยิ่งเพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา; และบัดนี้เมื่อพวกเขาเห็นว่าข้าพเจ้าเริ่มสลดใจพวกเขาก็อึดอัดใจของพวกเขา, ถึงขนาดที่ว่าพวกเขาเบื่อบานเพราะความสลดใจของข้าพเจ้า, โดยกล่าวว่า : เรารู้ว่าเจ้าไม่สามารถต่อเรือได้, เพราะเรารู้ว่าเจ้าขาดวิจรรณญาณ; ดังนั้น, เจ้าจะทำงานใหญ่เช่นนั้นให้สำเร็จไม่ได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ข้าพเจ้าได้เร่ดเถียงมาจากแร่ที่ ข้าพเจ้าได้หลอมออกจากหิน.

และ เมื่อพวกอ้ายของข้าพเจ้าเห็นว่า ข้าพเจ้ากำลังจะ สร้างเรืออยู่, พวกเขาล้มใจให้ข้าพเจ้า, โดยกล่าว ว่า: น้องของพวกเรานั้นโง่, มันคิดว่ามันจะสร้างเรือได้; แท้จริงแล้ว, และ มันก็ดีกว่า มันสามารถข้ามน้ำกว้างใหญ่นี้ได้.

และ พวกอ้ายของข้าพเจ้าได้จุ่มให้ข้าพเจ้าด้วยมัน, และ ปาถะณาที่จะบ่เร่ดเถียงเพราะพวกเขามั่นใจว่า ข้าพเจ้าจะสร้างเรือได้; ทั้งบ่เชื่ออีกว่า พระผู้เป็นเจ้าได้แนะนำข้าพเจ้าแล้ว.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ข้าพเจ้านิไฟล้มเล้าสะทลิดใจอย่างยิ่ง เพราะความแฉงกะถำของใจของพวกเขา; และ บัดนี้เมื่อพวกเขาเห็นว่า ข้าพเจ้าล้มเล้าสะทลิดใจทลาย พวกเขาก็นิใจในใจอย่างยิ่ง, เท็จจะขาดที่พวกเขาได้สะแถว ความปีติยินดีใส่ข้าพเจ้าโดยกล่าว ว่า: พวกเรารู้ว่าเจ้าเร่ดเถียงบ่ได้, เพราะพวกเรารู้ว่าเจ้าถดถอยใจบ่เป็น; ดังนั้น, เจ้าจะเร่ดเถียงงานใหญ่เช่นนี้ให้สำเร็จไม่ได้.

20 And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

21 Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

22 And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

23 And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

และเจ้าเป็นเหมือนบิดาเรา, ผู้ถูกจินตนาการอันโง่เขลาแห่งใจท่านชักนำไป; แท้จริงแล้ว, ท่านนำเราออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, และเราระหกระเหินในแดนทุรกันดารมาหลายปี; และผู้หญิงของเราทำงานหนัก, โดยที่อุ้มท้อง; และพวกนางคลอดลูกในแดนทุรกันดารและทนทุกข์กับสิ่งทั้งปวง, นอกจากความตาย; และหากพวกนางตายก่อนที่จะพวกนางออกจากเยรูซาเล็มก็จะดีกว่าต้องมาทนความทุกข์ทรมานเหล่านี้.

ดูเถิด, หลายปีมานี้เราทนทุกข์ในแดนทุรกันดาร, ซึ่งเป็นเวลาที่เราอาจเกษมสำราญอยู่กับทรัพย์สมบัติของเราและแผ่นดินแห่งมรดกของเรา; แท้จริงแล้ว, และเราอาจมีความสุข.

และเรารู้ว่าผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็มเป็นคนชอบธรรม; เพราะพวกเขารักษากฎเกณฑ์และคำพิพากษาของพระเจ้า, และพระบัญญัติของพระองค์ทั้งหมด, ตามกฎของโมเสส; ดังนั้น, เรารู้ว่าพวกเขาเป็นคนชอบธรรม; และบิดาเราตัดสินพวกเขา, และนำเราออกมาเพราะเราสับสนฟังคำท่าน; แท้จริงแล้ว, และน้องชายของเราก็เหมือนกับท่าน. และด้วยการกล่าวถ้อยในลักษณะนี้ ๆ ข้าพเจ้าพำนักและต่อว่าเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นีไฟ, พูดกับพวกเขา, มีความว่า : พี่เชื่หรือว่าบรรพบุรุษของเรา, ผู้เป็นลูกหลานของอิสราเอล, จะถูกนำไปพันธนาการมือชาวอียิปต์ได้หากพวกเขาไม่ฟังพระวอนของพระเจ้า ?

และเจ้าเป็นเหมือนกับบิดาของพวกเรานี้, ซึ่งถูกพาไปโดยความมืดมนอันโง่เขลาที่ฝังอยู่ในใจของเขานี้; แท้จริงแล้ว, เขานำพวกเรามาจากแผ่นดินเยรูซาเล็ม และพวกเรานี้ได้เลือนลอยอยู่ในถิ่นแคว้นแล้งกับดาบมาหลายปีแล้ว; และพวกผู้ยิวของพวกเรานี้ได้เร่ร่อนพเนจรในระยะเวลาที่นาน; และ พวกเขานี้ได้เกิดลูกในถิ่นแคว้นแล้งกับดาบ และ ได้ยึดที่ดินทุกสิ่งทุกอย่างนอกจากความตายเท่านั้น; แล้วถ้าพวกเขานี้ตายเสียก่อนนอกจากเยรูซาเล็มก็จะเป็นการดีกว่าที่จะต้องมาทนทุกข์ทรมานเหล่านี้.

จึงเหวี่ยง, หลายปีที่ผ่านมาที่พวกเรานี้ได้ยึดที่ดินอยู่ในถิ่นแคว้นแล้งกับดาบ ซึ่งเป็นเวลาที่เราจะควรจะขึ้นขี้อยู่กับข้าบสมบัดของพวกเรานี้ และ แผ่นดินซึ่งเป็นมรดกของพวกเรานี้; แท้จริงแล้ว, และ พวกเรานี้จะมีความสุข.

และ พวกเรานี้รู้ว่า ผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินเยรูซาเล็มเป็นกษัตริย์ ชอบทำ; เพราะพวกเรานี้ได้รักษาสัจจะและงานพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และพระบัญชาทุกประการของพระองค์ตามกฎของโมเสส; ดังนั้น, พวกเรานี้จึงรู้ว่า พวกเรานี้เป็นกษัตริย์ชอบทำ; และ พวกเรานี้ได้ยึดที่ดินโดยบิดาของพวกเรานี้ และ พวกเรานี้ออกมาเพราะพวกเรานี้เชื่อฟังคำของเขานี้; แท้จริงแล้ว, และ บัองดาของพวกเรานี้เป็นเหมือนกับเขานี้. และ พวกเราของข้าพเจ้าได้จับ และ ถือว่าท่านพวกเรานี้โดยใช้ภาษาอย่างนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้ามิใช่ได้เข้ากับพวกเรานี้, มีความว่า: พวกเรานี้เชื่อว่า บันพระบุตรของพวกเรานี้เป็นผู้เป็นลูกหลานของอิสราเอล จะถูกนำไปพันธนาการมือชาวอียิปต์ได้ถ้าหากพวกเรานี้ไม่เชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า?

24 Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

25 Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

26 Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

27 But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

28 And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

29 Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພິຈິດຫຼືວ່າພວກ ເຂົາຈະຖືກນຳໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນ ທາສ, ຫາກພຣະເຈົ້າໄດ້ທຣຽມບັນຍາ ໂມເສສໃຫ້ທ່ານພາພວກເຂົາໄປໃຫ້ພົ້ນ ຈາກຄວາມເປັນທາສ ?

ບັດນີ້ຟື້ຮູ້ວ່າລູກຫລານຂອງ ອີສຣາເອລຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາສ; ແລະ ຟື້ຮູ້ວ່າພວກເຂົາຕ້ອງການເຮັດ, ອັນ ເປັນຄວາມຄັບຄັນທີ່ຕ້ອງໄດ້, ດັ່ງ ນັ້ນ, ຟື້ຮູ້ວ່າຈຳເປັນຕ້ອງເປັນສິ່ງດີ ສຳລັບພວກເຂົາ, ທີ່ພວກເຂົາຖືກນຳໄປ ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາສ.

ບັດນີ້ຟື້ຮູ້ວ່າໂມເສສໄດ້ຮັບບັນຍາ ຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດທີ່ຍາກເຢັນ ນັ້ນ; ແລະຟື້ຮູ້ວ່າໂດຍຄຳຂອງທ່ານຟິນ ນ້ຳໃນທະເລແດງແຍກໄປທາງໂນ້ນ ແລະທາງນີ້, ແລະພວກເຂົາຈຶ່ງຜ່ານມາ ໄດ້ຕອດບົນພື້ນດິນແຫ້ງ.

ແຕ່ຟື້ຮູ້ວ່າຂາວອີຢິບ, ສິ່ງເປັນກອງ ທັບຂອງຟາຣ໌ໂຮ, ຈົມນ້ຳຕາຍໃນ ທະເລແດງ.

ແລະຟື້ຮູ້ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າທຣຽມເລີຍ ພວກເຂົາດ້ວຍມານາໃນແດນ ທຸກກິດຕິກຳ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະຟື້ຮູ້ດ້ວຍວ່າ, ໂມເສສ, ດ້ວຍຄຳຂອງທ່ານຕາມ ອຳນາຈຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ໃນ ທ່ານ, ຕີຕີລາ, ແລະນ້ຳໄຫລອອກມາ, ເພື່ອລູກຫລານຂອງອີສຣາເອລຈະໄດ້ ດັບຄວາມກະຫຍາຍຂອງພວກເຂົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຈົ້າຄິດວ່າ ພວກ ເຂົາຈະຖືກນຳໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນ ທາດບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ ບັນຊາໂມເຊໃຫ້ ນຳພວກເຂົາໄປໃຫ້ພົ້ນ ຈາກຄວາມເປັນທາດ?

ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ລູກຫລານຂອງ ອິດສະຣາເອນເຄີຍ ເປັນທາດມາແລ້ວ; ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດ ວຽກໜັກ ຊຶ່ງເປັນພາລະເຫຼືອທີ່ຈະທົນ ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຂົາຖືກນຳ ໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດຍ່ອມຕ້ອງ ເປັນການດີສຳລັບພວກເຂົາ.

ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ບັນຊາໃຫ້ ໂມເຊເຮັດວຽກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ; ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ດ້ວຍ ຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ ນ້ຳໃນທະເລແດງຈຶ່ງແຍກອອກໄປທາງນັ້ນ ທາງນີ້, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເດີນຜ່ານໄປໄດ້ ເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ.

ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າຂາວເອີຢິບຊຶ່ງເປັນ ກອງທັບຂອງຟາຣ໌ໂຮໄດ້ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳທະເລ ແດງນັ້ນ.

ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຂົາຖືກ ລ້ຽງດູດ້ວຍ ມານາຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ ກັນດານ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງໂມເຊຕາມອຳນາດຂອງ ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບເພິ່ນ, ເພິ່ນ ຕີຕີນ ແລະ ນ້ຳໄດ້ໄຫລອອກມາເພື່ອລູກຫລານ ອິດສະຣາເອນຈະໄດ້ດື່ມແກ້ຄວາມຫິວ ກະຫາຍ.

- 30 And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.
- 31 And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.
- 32 And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.
- 33 And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.
- 34 Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.
- และทั้งที่พวกเขาถูกนำไป, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, พระผู้ไถ่ของพวกเขา, เสด็จไปเบื้องหน้าพวกเขา, โดยทรงนำพวกเขาไปเวลากลางวันและประทานความสว่างให้พวกเขาเวลากลางคืน, และทรงกระทำการสิ่งทั้งปวงอันสมควรที่มนุษย์จะพึงรับ, พวกเขายังทำใจของพวกเขาแข็งกระด้างและทำจิตใจของพวกเขามืดบอด, และสบประมาทโมเสสและพระผู้เป็นเจ้าองค์จริงและทรงพระชนม์อยู่.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือตามพระคำรัสของพระองค์ พระองค์ทรงทำลายพวกเขา; และตามพระคำรัสของพระองค์ พระองค์ทรงนำพวกเขา; และตามพระคำรัสของพระองค์ พระองค์ทรงทำสิ่งทั้งปวงเพื่อพวกเขา; และหาได้มีสิ่งใดดำเนินไปไม่ นอกจากจะเป็นโดยพระคำรัสของพระองค์.
- และหลังจากพวกเขาข้ามแม่น้ำจอร์แดนแล้วพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเกรียงไกรจนถึงการขับไล่ลูกหลานของแผ่นดินออกไป, แท้จริงแล้ว, ถึงการทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปสู่ความพินาศ.
- และบัดนี้, พี่คิดหรือว่าลูกหลานของแผ่นดินนี้, ซึ่งอยู่ในแผ่นดินแห่งคำสัญญา, ซึ่งถูกบรรพบุรุษของเราขับออกไป, พี่คิดหรือว่าพวกเขาชอบธรรม? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวกับพี่, ไม่เลย.
- พี่คิดหรือว่าบรรพบุรุษของเราจะเลิศเลอกว่าพวกเขาหากพวกเขาชอบธรรม? ข้าพเจ้ากล่าวกับพี่, ไม่เลย.
- และ ทั้งที่พวกเขาถูกนำไป พระผู้เป็นเจ้าอภัยเป็นพระเจ้าของพวกเขา, พระผู้ไถ่ของพวกเขา ยังสะกดไปทางหน้าพวกเขา โดยนำพวกเขาไปในตอนกลางคืน และ ปะทะทางแสง สะทอแสงให้พวกเขาในตอนกลางคืน, และ เร็ดทุกสิ่งทุกอย่างให้แก่พวกเขา ซึ่ง ตามแบบมโนมุตจะได้รับ, พวกเขา ยังเร็ดใจแฉกกระด้าง และ เร็ดจิตใจมืดมิด และ หมั่นปะทะโมเสส และ พระเจ้าอภัยทรงแท้ และ ซึ่งพระชนม์อยู่.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระอภัยได้ ทำลายพวกเขาตามพระคำของพระอภัย และ ตามพระคำของพระอภัยได้ นำพาพวกเขา และ ตามคำของพระอภัยได้กระทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อพวกเขา; และ บั้มก็ยังเป็นไปนอกจากตามพระคำของพระอภัย.
- และ ทล้งจากพวกเขาข้ามแม่น้ำจันแดนแล้ว พระอภัยได้เร็ดให้พวกเขา ยิงไต่ยจันได้ ขับไล่ลูกหลานของแผ่นดินไป, แท้จริงแล้ว, จันพวกนั้นจะจัดกระจายไปสู่ความพินาศ.
- และ บัดนี้, พวกเจ้าถึถึบ่่าลูกหลานของแผ่นดินนี้ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินแห่งคำสัญญา ซึ่งถูกบรรพบุรุษของเราขับออกไป, พวกเจ้าถึถึบ่่าพวกเจ้าเป็นถึถึขอบท่า? จ้งเบ้ง, เร้าเว้ากับพวกเจ้าว่า, บ่เลย.
- พวกเจ้าถึถึบ่่าบันพะบุลุดของพวกเร้าจะเป็นที่โปดปานทลายกว่าพวกเจ้า ถ้าทาพวกเจ้าเป็นถึถึขอบท่า? เร้าว่ากับพวกเจ้าว่า, บ่เลย.

- 35 Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.
- 36 Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.
- 37 And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.
- 38 And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.
- 39 He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.
- ดูเถิด, พระเจ้าทรงถือว่าเนื้อหนังทั้งปวงเท่าเทียมกัน; เขาผู้ชอบธรรมย่อมเป็นที่โปรดปรานของพระผู้เป็นเจ้า. แต่ดูเถิด, คนพวกนี้ปฏิเสธพระวจนะทุกคำของพระผู้เป็นเจ้า, และพวกเขาถูกข่มขู่อยู่ในความชั่วช้าสามัญ; และพระพิโรธสุดขีดของพระผู้เป็นเจ้าอยู่บนพวกเขาแล้ว; และพระเจ้าทรงสาปแช่งแผ่นดินเพื่อต่อต้านพวกเขา, และประทานพรแผ่นดินนั้นแก่บรรพบุรุษของเรา; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงสาปแช่งแผ่นดินนั้นเพื่อต่อต้านพวกเขาจนถึงความพินาศของพวกเขา, และพระองค์ประทานพรแผ่นดินนั้นแก่บรรพบุรุษของเราเพื่อให้พวกเขามีพลังเหนือแผ่นดินนั้น.
- ดูเถิด, พระเจ้าทรงสร้างแผ่นดินโลกเพื่อให้เป็นที่อยู่อาศัย; และพระองค์ทรงสร้างลูก ๆ ของพระองค์เพื่อพวกเขาจะเป็นเจ้าของแผ่นดินโลก.
- และพระองค์ทรงยกประชาชาติที่ชอบธรรมประชาชาติหนึ่ง, และทรงทำลายประชาชาติของคนชั่วร้าย.
- และพระองค์ทรงนำคนชอบธรรมไปสู่ผืนแผ่นดินที่มีค่า, และคนชั่วร้ายพระองค์ทรงทำลาย, และทรงสาปแช่งแผ่นดินแก่พวกเขาเพราะพวกเขาเป็นเหตุ.
- พระองค์ทรงปกครองอยู่สูงในฟ้าสวรรค์, เพราะท้องฟ้าคือพระราชบัลลังก์ของพระองค์, และแผ่นดินโลกนี้คือที่รองพระบาทของพระองค์.
- จึงเป็น, พระผู้เป็นเจ้าถือว่า เมื่อหน้ทั้งมวลกลายเป็นอันธพาล; ถิ่นที่ ขอบทำ ย่อมเป็น ที่โปรดปรานของพระเจ้า. แต่ จึงเป็น, ผู้ที่คนพวกนี้ปะทะเสดพระคำ ของพระเจ้าทุกข้อความ; และ พวกเขา สุกในถวามชั่วร้าย และ ถวามบ่ลึบุน แท่งพระพิโรธของพระเจ้าอยู่เหนือ พวกเขาแล้ว, และ พระผู้เป็นเจ้าได้ สาบแช่งแผ่นดินสำหรับพวกเขา และ ปะทานมันให้แก่บ่บพระบุดของพวก เร้า; แท้จริงแล้ว, พระอึงได้สาบแช่ง มันสำหรับพวกเขาจนเหิงถวามพินาศ ของพวกเขา, และ พระอึงได้ปะทาน มันให้แก่บ่บพระบุดของพวกเร้าจน เหิงถวามมีอำนาจเหนือกว่ามัน.
- จึงเป็น, พระผู้เป็นเจ้า ได้สร้าง โลก เพื่อให้เป็น ที่อยู่อาศัย; และ พระอึงได้ สร้างลูกของพระอึงเพื่อพวกเขาจะได้ เป็นเจ้าของมัน.
- และ พระอึงได้ ยกปะชาชาติที่ ขอบทำข่ม และ ทำลายปะชาชาติของ ถิ่นชั่ว.
- และ พระอึงได้นำถิ่นขอบทำไปทา แผ่นดินที่มีค่า, และ พระอึงได้ ทำลาย ถิ่นชั่ว, และ สาบแช่งแผ่นดินสำหรับถิ่น ชั่วเพื่อเข่นแก่พวกเขา.
- พระอึงได้ปกครองอยู่สูงในฟ้า สะทวัน, เพาะบ่อนบ้นถิพระที่มั่งของ พระอึง, และ แผ่นดินโลกมีถิ ที่รอง พระบาทของพระอึง.

- 40 And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.
- 41 And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simpleness of the way, or the easiness of it, there were many who perished.
- 42 And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.
- 43 And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.
- และพระองค์ทรงรักผู้เลือก
พระองค์เป็นพระผู้เป็นเจ้าของ
พวกเขา. ดูเถิด, พระองค์ทรงรัก
บรรพบุรุษของเรา, และพระองค์
ทรงทำพันธสัญญากับพวกเขา,
แท้จริงแล้ว, แม้อับราฮัม, อีสอัค,
และยาโคบ; และพระองค์ทรงจำ
พันธสัญญาที่พระองค์ทรงทำให้;
ดังนั้น, พระองค์ทรงนำพวกเขา
ออกจากแผ่นดินแห่งอียิปต์.
- และพระองค์ทรงทดสอบพวกเขา
ด้วยไม้ของพระองค์ในแดน
ทุรกันดาร; เพราะพวกเขาทำใจ
ของตนแข็งกระด้าง, แม่ดังที่พี่ทำ;
และพระเจ้าทรงทดสอบพวกเขา
เพราะความชั่วช้าสามานย์ของ
พวกเขา. พระองค์ทรงส่งเหล่า
เพลิงเหินฟ้ามาในบรรดาพวกเขา;
และหลังจากพวกเขาถูกกัดแล้ว
พระองค์ทรงเตรียมทางไว้เพื่อพวก
เขาจะได้รับการรักษา; และงานซึ่ง
พวกเขาต้องทำคือมองดู; และ
เพราะความเรียบง่ายของทาง,
หรือความง่ายของมัน, จึงมีคนตาย
เป็นอันมาก
- และพวกเขาทำใจของตนแข็ง
กระด้างเป็นครั้งคราว, และพวก
เขาสบประมาทโมเสส, และพระผู้
เป็นเจ้าด้วย; กระนั้นก็ตาม, พี่ยังรู้
ว่าพระเดชานุภาพอันหาที่เปรียบ
มิได้ของพระองค์นำพวกเขาออก
มาสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญา.
- และบัดนี้, หลังจากเหตุการณ์
ทั้งหมดนี้แล้ว, ก็ถึงเวลาที่พวกเขา
กลายเป็นคนชั่วร้าย, แท้จริงแล้ว,
เกือบสุกงอม; และข้าพเจ้ารู้ว่า
พวกเขาในวันเวลานี้ใกล้จะถูก
ทำลายแล้ว; เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าวัน
นั้นต้องมาถึงแน่นอนที่พวกเขา
ต้องถูกทำลาย, เว้นแต่เพียงไม่กี่
คน, ซึ่งจะถูกนำไปสู่การเป็นเชลย.
- และ พระอົງຮັກຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ພະອົງເປັນ
ພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພະອົງ
ຮັກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ພະອົງເຮັດ ພັນທະສັນຍາໄວ້ກັບພວກ
ເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນກັບ
ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບ; ແລະ
ພະອົງຈຶ່ງຈຳພັນທະສັນຍາທີ່ໄດ້ກະທຳໄວ້;
ດັ່ງນັ້ນ, ພະອົງຈຶ່ງໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກ
ຈາກແຜ່ນດິນ ເອີຢິບ.
- ແລະ ພະອົງໄດ້ຕິສອນພວກເຂົາດ້ວຍ
ໄມ້ແສ້ຂອງພະອົງໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ
ກັນດານ ເພາະພວກເຂົາເຮັດ ໃຈແຂງ
ກະດ້າງເຖິງແມ່ນດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຮັດຢູ່;
ແລະ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິສອນພວກເຂົາ
ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.
ພະອົງໄດ້ສົ່ງ ງູພິດບິນພົນໄຟລົງມາເທິງ
ບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ຫຼັງຈາກຖືກ
ຕອດແລ້ວ ພະອົງໄດ້ຕຽມທາງໄວ້ເພື່ອ
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ການປິ່ນປົວ; ແລະ
ວຽກທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດຄືຫລຽວເບິ່ງ;
ແລະ ເພາະຄວາມ ລຽບຂອງທາງ, ຫລື
ຄວາມງ່າຍດາຍຂອງມັນ, ຈຶ່ງມີຄົນຕາຍ
ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.
- ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ
ເປັນບາງຄັ້ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ໝົນ
ປະໝາດ ໂມເຊກັບພະເຈົ້ານຳອີກ; ເຖິງ
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຈົ້າຍັງຮູ້ວ່າພວກເຂົາ
ຖືກນຳອອກມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ
ໂດຍອຳນາດອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງ
ພະອົງ.
- ແລະ ບັດນີ້, ຫຼັງຈາກເຫດການ
ທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອພວກ
ເຂົາກັບເປັນຄົນຊົ່ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເກືອບ
ສຸກ; ແລະ ເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ແຕ່ທຸກວັນນີ້ພວກເຂົາ
ໃກ້ຈະຖືກທຳລາຍແລ້ວ; ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າ ວັນ
ນັ້ນຕ້ອງມາເຖິງແມ່ນອັນທີ່ພວກເຂົາຈະ
ຕ້ອງຖືກທຳລາຍ, ນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນ
ຊຶ່ງຈະຖືກນຳໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍ.

44 Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

45 Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

46 And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

47 Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

ดังนั้น, พระเจ้าจึงทรงบัญชาบิดาข้าพเจ้าว่าท่านควรออกไปในแดนทุรกันดาร; และชาวยิวหมายมั่นจะเอาชีวิตท่านด้วย; แท้จริงแล้ว, และพี่หมายมั่นจะเอาชีวิตท่านด้วย; ดังนั้น, พี่เป็นฆาตกรในใจพี่และพี่เป็นเหมือนพวกเขา.

พี่ว่องไวในการทำ ความชั่วช้า สำนานย์แต่เชื่องช้าในการระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพี่. พี่เห็นเทพแล้ว, และท่านพูดกับพี่; แท้จริงแล้ว, พี่ได้ยินเสียงท่านเป็นครั้งคราว; และท่านพูดกับพี่ด้วยเสียงสงบแผ่วเบา, แต่ใจพี่เกินกว่าจะรู้สึก, พี่จึงสัมผัสพระวอนะของพระองค์ไม่ได้; ดังนั้น, พระองค์จึงรับสั่งกับพี่ด้วยเสียงของฟ้าร้อง, ซึ่งทำให้แผ่นดินโลกสั่นสะเทือนประหนึ่งจะแยกออกจากกัน.

และพี่รู้ด้วยว่าโดยเดชานุภาพแห่งพระวอนะอันทรงฤทธิ์านุภาพของพระองค์พระองค์ทรงสามารถทำให้แผ่นดินโลกสูญสิ้นไป; แท้จริงแล้ว, และพี่รู้ว่าโดยพระวอนะของพระองค์พระองค์ทรงทำให้ที่ขรุขระทั้งหลายราบเรียบลงได้, และทำให้ที่ราบเรียบทั้งหลายพังทลายได้. โอ้, แล้ว, เหตุใดเล่า, พี่จึงแข็งกระด้างเช่นนั้นในใจพี่?

ดูเถิด, จิตวิญญาณข้าพเจ้าฉีกขาดด้วยความตรอมใจเพราะพี่, และใจข้าพเจ้าเจ็บปวด; ข้าพเจ้ากลัวเกลือกพี่จะถูกขับออกตลอดกาล. ดูเถิด, ข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยพระวิญญาณแห่งพระผู้เป็นเจ้า, ถึงขนาดที่ร่างข้าพเจ้าไร้เรี่ยวแรง.

ดังนั้น, พระผู้เป็นเจ้าจึง บังซาบิดาของเรารู้ว่าแผ่นดินถนอมออกมาในถิ่นแห้งแล้งกับดาน และ ซาวยอภัมพะยายามที่จะเอาชีวิตของพี่นนำอิภ; แท้จริงแล้ว, และ พวกเจ้าภัมพะยายามที่จะเอาชีวิตของพี่นเหมือนกัน; ดังนั้น, พวกเจ้าจึงมีใจเป็นเถาเถาเถาและ พวกเจ้าปรับปรุงเหมือนดังเถาเถาพวกนั้น.

พวกเจ้า ว่องไวที่สุดในงานเร็ดความชั่วร้าย แต่ช้าช้าที่จะละเลิกเรื่องพระผู้เป็นเจ้าอิภเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า. พวกเจ้าได้เห็น เทพแล้ว, และ พี่นได้ท้าวกับพวกเจ้า; แท้จริงแล้ว, พวกเจ้าได้ยินสูละสรวงของพระอิภเป็นบางถั่ง; และ พระอิภได้รับสั่งกับพวกเจ้าด้วยสรวงอันเบา, แต่พวกเจ้ามิ ใจแฉงเกินกว่าที่จะรู้สึก, พวกเจ้าจึงรู้สึกในพระคำของพระอิภบ่ได้; ดังนั้น, พระอิภจึงรับสั่งกับพวกเจ้าด้วยสรวงเหมือนฟ้าร้อง ซึ่งได้เร็ดให้แผ่นดินสั่นสะเทือนเหมือนกับว่าจะแยกออกจากกัน.

และ พวกเจ้ารู้อิภว่า โดย อำนาจแห่งคำที่ขึงลิดอำนาจยิ่งใหญ่ของพระอิภ, พระอิภได้เร็ดให้โลกสูญสิ้นไปได้; แท้จริงแล้ว, และ พวกเจ้ารู้ว่าโดยพระคำของพระอิภ, พระอิภได้เร็ดให้บ่อนทลุมโนนกายเป็นบ่อนราบพรงได้, และ เร็ดให้บ่อนราบพรงแตกทะลุได้. โอ้, แล้วด้วยเหตุใด พวกเจ้าจึงมิ ใจแฉงเกด้างเช่นนั้นได้?

จึงเป้ง, จิตวิญญาณของเรารู้สึกขาดด้วยความเจ็บปวดเพราะพวกเจ้า, และ ใจของเรารู้สึกเจ็บปวดเพราะเรารู้ยานว่า พวกเจ้าจะถูกละทิ้งทะลอดทาน; จึงเป้ง, เรารู้ได้โดยพระวิญญาณของพระเจ้า, เทวชะขาดที่ร่างกายของเรารู้สึก.

48 And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

49 And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

50 And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

51 And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อข้าพเจ้าพูดคำเหล่านี้พวกเขาโกรธข้าพเจ้า, และปรารถนาจะโยนข้าพเจ้าลงไปในห้วงลึกของทะเล; และเมื่อพวกเขาจะเข้ามาจับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดกับพวกเขา, มีความว่า : ในพระนามของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธิ์านุภาพ, ข้าพเจ้าสั่งพี่ว่าอย่าแตะต้องข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยอำนาจแห่งพระผู้เป็นเจ้า, แม้ฉันจะเผาไหม้เนื้อหนังข้าพเจ้า; และผู้ใดที่เอามือมาถูกตัวข้าพเจ้าจะเหี่ยวเฉาตั้งต้นอ้อแห้ง; และเขาจะสูญสิ้นไปต่อหน้าเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, เพราะพระผู้เป็นเจ้าจะทรงลงทัณฑ์เขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นิไฟ, กล่าวแก่พวกเขาว่าพวกเขาต้องไม่พรั่นต่อต้านบิดาพวกเขาอีกต่อไป; ทั้งพวกเขาจะไม่ปฏิเสธงานที่ข้าพเจ้าให้ทำ, เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าจะต้องต่อเรือ.

และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขา : หากพระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าทำสิ่งทั้งปวงข้าพเจ้าสามารถทำสิ่งทั้งปวงนั้นได้. หากพระองค์จะทรงบัญชาข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้ากล่าวแก่น้ำนี้, เจ้าจงเป็นแผ่นดิน, มันจะเป็นแผ่นดิน; และหากข้าพเจ้าจะกล่าวเช่นนั้น, มันจะเป็นไปเช่นนั้น.

และบัดนี้, หากพระผู้เป็นเจ้าทรงมีเดชานุภาพยิ่งใหญ่เช่นนั้น, และทรงกระทำปาฏิหาริย์หลายอย่างในบรรดาลูกหลานมนุษย์, แล้วไฉนพระองค์จะทรงสอนข้าพเจ้า, ให้ข้าพเจ้าต่อเรือไม่ได้เล่า ?

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อข้าพเจ้าได้เอื้ออำนาจนี้แล้ว พวกเขารังเกียจให้ข้าพเจ้า และปาดทะนุทาที่จะโยนข้าพเจ้าลงไปในความลึกของทะเล; และเมื่อพวกเขาเข้ามาทวงที่จะจับข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าได้เอื้อกับพวกเขา, มีความว่า: ในพระนามของพระเจ้า ผู้สร้างโลกอันใหญ่โต, เรียบร้อยว่าพวกเจ้าว่า ย่าได้ และต้องเร้าเป็นเหตุขัดแย้ง เพราะเร้าเต็มไป ด้วยอำนาจของพระเจ้าถึงจะขาด เกือบจะไหม้เนื้อหนังของเร้า และ ผู้ใดที่เอื้อมีมาและต้องเร้า ผู้นั้นจะ ช่างไปไกลเกินกว่าตัวนั้นเอง; และ ผู้นั้นจะสูญสิ้นไปต่ออำนาจของพระเจ้า เพราะพระเจ้าจะลงโทษผู้นั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้ามิได้เอื้อกับพวกเขาว่า บ่ให้จุ่มให้บิดาของพวกเร้าอีกต่อไป; ทั้งจะบ่ปะติดดวงวิญญาณที่ข้าพเจ้าให้เร้า, เพราะว่าพระเจ้าได้บัญชาข้าพเจ้าให้สร้างเรือลำหนึ่ง.

และ ข้าพเจ้าได้เอื้อกับพวกเขาว่า: ถ้าหากพระเจ้าบัญชาข้าพเจ้าให้เร้าสิ่งใดก็ตาม ข้าพเจ้ายอมเร้าได้ ถ้าหากพระเจ้าได้บัญชาข้าพเจ้าให้เอื้อกับน้ำนี้ว่า จงเป็นแผ่นดิน มันจะเป็นแผ่นดิน, และ ถ้าหาก ข้าพเจ้าจะกล่าวแนวใด มันจะเป็นไปตามนั้น.

และ บัดนี้, ถ้าหากพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามีอำนาจยิ่งใหญ่เช่นนั้น, และ ได้กระทำสิ่งมหัศจรรย์หลายต่อหลายอย่างในบรรดาลูกหลานมนุษย์, แล้วเป็นที่ยังพระอหังการจะ แนะนำข้าพเจ้าให้สร้างเรือลำหนึ่งได้?

52 And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

53 And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

54 And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นีไฟ, กล่าวหลายเรื่องแก่ พี่ๆ ข้าพเจ้า, ถึงขนาดที่พวกเขา ยอมจำนนและไม่สามารถโต้แย้ง ข้าพเจ้าได้; ทั้งพวกเขาไม่กล้าจับ ข้าพเจ้าหรือแตะต้องข้าพเจ้าด้วย นิ้วมือพวกเขา, แม้เป็นเวลาหลาย วัน. บัดนี้พวกเขาไม่กล้าทำอย่างนี้ เกลือกพวกเขาจะเหี่ยวเฉาไปต่อ หน้าข้าพเจ้า, พระวิญญาณของ พระผู้เป็นเจ้าทรงพล้งเช่นนั้น; และได้ทรงกระทำแก่พวกเขาตั้ง นั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าตรัสแก่ข้าพเจ้า : จงเหยียด มือของเจ้าออกไปยังพี่ๆ เจ้าอีก, และพวกเขาจะไม่เหี่ยวเฉาไปต่อ หน้าเจ้า, แต่เราจะทำให้พวกเขา สะดุ้ง, พระเจ้าตรัส, และเราจะ ทำการนี้, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าเราคือ พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าเหยียดมือข้าพเจ้าออกไป ยังพี่ๆ ข้าพเจ้า, และพวกเขาไม่ เหี่ยวเฉาไปต่อหน้าข้าพเจ้า; แต่ พระเจ้าทรงทำให้พวกเขาสั่น, แม้ ดังพระดำรัสที่พระองค์ได้รับสั่งไว้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้า นีไฟได้เฝ้าหลายเลื่องกับพวกอ้าย ของข้าพเจ้า, เทวทูตที่พวกเขา อับอาย และ โต้ตอบข้าพเจ้าไม่ได้ ทั้ง บໍ้าจับข้าพเจ้า ทลื และต๋อง ข้าพเจ้าด้วยนิ้วมือ, เทวทูตเป็น เวลาหลายมีแล้วพวกเขาทํายังบໍ ภาเร็ดอย่างนั้น เพราะยํานว่าถินจะทํรวง แท้งไปถໍ้ข้าพเจ้า. พระอึนยาน ของพระเจ้ามีอํานาถเข้มนั้น และ ได้ ะทํากับพวกเขาถໍ้วัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พระผู้ เป็นเจ้าทํากับข้าพเจ้าว่า: ยรูดมีฐั ออกไปทํากับพวกอ้ายของเจ้าอีก, และ พวกเขาจะบໍ้ทํรวงแท้งไปถໍ้ข้าพเจ้า, แต่ เริาจะเร็ดใช้พวกเขาสะถุ่ถึ้น, พระผู้ เป็นเจ้าได้ทําว, และ เริาจะกะทําทํานนี้ เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่ เริาทิพระผู้เป็น เจ้าอึนเป็นพระเจ้าของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้าได้เฝ้ามีออกไปทํากับพวกอ้าย ของข้าพเจ้า, และ พวกเขาบໍ้ได้ทํรวง แท้งไปถໍ้ข้าพเจ้า, แต่พระผู้เป็น เจ้าได้เร็ดใช้พวกเขาถิอสั่นเทวทูตเป็น ถึนถึ้พระถํ้าที่พระผู้เป็นเจ้ารับสั่ง ไว้.

55 And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

และบัดนี้, พวกเขาบอกว่า : เรารู้แน่ชัดว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเจ้า, เพราะเรารู้ว่าเป็นเดชานุภาพของพระเจ้าซึ่งทำให้เราสั่น. และพวกเขาทรุดตัวลงต่อหน้าข้าพเจ้า, และกำลังจะนมัสการข้าพเจ้า, แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมให้พวกเขาทำ, โดยกล่าวว่า : ข้าพเจ้าเป็นน้องของพี่, แท้จริงแล้ว, แม้น้องชายของพี่; ดังนั้น, จงนมัสการพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพี่, และให้เกียรติบิดาของพี่และมารดาของพี่, เพื่อวันเวลาของพี่จะยืนยาวในแผ่นดินซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพี่จะประทานให้พี่.

และ บัดนี้, พวกเขາได้เฝ้าว่า: พวกเรารู้ถึงถวามแน่นอนว่า พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่กับเจ้า, เพราะว่าพวกเรารู้ว่า มันเป็นอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าที่เร็ดให้ถัวพวกเราสั่น. และ พวกเขາขุดถัวถัวถัวข้าพเจ้า และ กำลังจะกราบไหว้ข้าพเจ้า, แต่ข้าพเจ้าบ่ยอมให้พวกเขາเร็ด, โดยกล่าวว่: เราเป็นน้องของพวกเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม่น้องชายของพวกเจ้า; ดังนั้น, จั้เป็นน้องชายของพวกเจ้า; ดังนั้น, จั้จะนมัสการพระผู้เป็นเจ้าอึงเป็นพระเจ้าของพวกเจ้าผู้ัน, และ จั้จะนบถิบิดามาดาของพวกเจ้าเพื่อ ันเวลาของพวกเจ้าจะยืนยิ่อยู่ในแผ่นดิน ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าอึงเป็นพระเจ้าของพวกเจ้าจะปะทานให้.

1 Nephi 18

- 1 And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.
- 2 Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.
- 3 And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.
- 4 And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.
- 5 And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

๑ นิไฟ ๑๘

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขานมัสการพระเจ้า, และออกไปกับข้าพเจ้า; และเราทำงานไม้ด้วยฝีมือวิจิตรพิสดาร. และพระเจ้าทรงแสดงแก่ข้าพเจ้าเป็นครั้งแรกว่าข้าพเจ้าควรทำงานไม้เพื่อต่อเรือด้วยวิธีใด.

บัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, ไม่ได้ทำงานไม้ตามวิธีที่มนุษย์เรียนรู้, ทั้งข้าพเจ้าไม่ได้ต่อเรือตามวิธีของมนุษย์; แต่ข้าพเจ้าต่อเรือตามวิธีที่พระเจ้าทรงแสดงแก่ข้าพเจ้า; ด้วยเหตุนี้, จึงไม่เป็นไปตามวิธีของมนุษย์.

และข้าพเจ้า, นิไฟ, เข้าไปที่ภูเขาบ่อยครั้ง, และข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนพระเจ้าบ่อยครั้ง; ดังนั้นพระเจ้าทรงแสดงสิ่งสำคัญแก่ข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากข้าพเจ้าต่อเรือเสร็จ, ตามพระคำรัสของพระเจ้า, พี่ ๆ ข้าพเจ้าเห็นว่าเรานั้นดี, และเห็นว่าฝีมือต่อเรื่อนั้นยอดเยี่ยมนัก; ด้วยเหตุนี้, พวกเขานอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้าอีกครั้ง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระสุรเสียงของพระเจ้ามาถึงบิดาข้าพเจ้า, ว่าเราควรลุกขึ้นและลงไปในเรือ.

๑ นิไฟ ๑๙

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้นะมัสการพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า และ ได้ออกไปกับข้าพเจ้า; และ พวกเราได้เร่ดอกรด้วยฝีมืออันแปลกปะหลาด. และ พระผู้เป็นเจ้าได้สะแดงให้ข้าพเจ้าเห็นเป็นบางถึงว่าถนอมสร้างไม้วิจิตรใดเพื่อจะสร้างเรือได้.

บัดนี้ข้าพเจ้ามีไฟได้เร่ดอกรไม้ตามวิถีที่มนษุตรฐนรู้กัน, ทั้งบ่ได้สร้างเรือตามวิถีของมนษุตร, แต่ข้าพเจ้าได้สร้างเรือตามวิถีที่พระผู้เป็นเจ้าได้สะแดงแก่ข้าพเจ้า; ดังนั้น จึงบ่เป็นไปตามวิถีของมนษุตร.

และ ข้าพเจ้ามีไฟได้ขึ้นไปเทียงภูเลื้อยงเพื่อ ะทิตถานทาทพระผู้เป็นเจ้า; ดังนั้น พระผู้เป็นเจ้าจึง สะแดงสิ่งที่ยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ทล้งจากที่ข้าพเจ้าได้สร้างเรือสำเล็ดตามพระคำของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, พวกอ้ายของข้าพเจ้าจึงเห็นว่ามีดีทลาย และ ฝีมือของงานสร้างนั้นดีเล็ด; ดังนั้น, พวกเราจึง ถ่อมถิอสิงถ่พระพักของพระผู้เป็นเจ้าอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ สุธะสรของพระผู้เป็นเจ้าได้มาเทียงบิดาของข้าพเจ้า, ว่าพวกเราถนอมลุกขึ้นและ ลงไปในเรือ.

6 And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

7 And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

8 And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, inasmuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในวันพรุ่ง, หลังจากเราเตรียมข้าวของทุกอย่าง, ผลไม้และเนื้อมากมายจากแดนทุรกันดาร, และน้ำผึ้งอย่างเหลือเฟือ, กับสัมภาระตามที่พระเจ้าทรงบัญชาเราไว้, เราลงไปในเรือ, พร้อมด้วยสิ่งทั้งปวงที่เราขนไปด้วยและเมล็ดพืชของเรา, และทุกสิ่งที่เราได้นำมากับเรา, ทุกคนตามวัยของตน; ดังนั้น, เราทั้งหมดลงไปในเรือ, พร้อมด้วยภรรยาและลูก ๆ ของเรา.

และบัดนี้, บิดาข้าพเจ้าให้กำเนิดบุตรสองคนในแดนทุรกันดาร; คนพี่เรียกว่าเจคอบและคนน้องว่าโจเซฟ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากเราทั้งหมดลงไปในเรือ, และขนสัมภาระของเราและสิ่งของซึ่งได้รับพระบัญชาไปกับเรา, เราออกทะเลและถูกพัดไปตามทิศทางลมสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้.

และหลังจากเราถูกพัดไปตามทิศทางลมต่อเนื่องเป็นเวลาหลายวัน, ดูเถิด, พี่ ๆ ข้าพเจ้าและบุตรของอิสมาเอลและภรรยาของพวกเขาด้วยเริ่มหาความสุขสำราญให้ตน, ถึงขนาดที่ว่าพวกเขาเริ่มเต้นรำ, และร้องเพลง, และกล่าวถ้อยหยาบคายยิ่ง, แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขาลืมไปว่าอำนาจใดนำพวกเขามาถึงที่นั่น; แท้จริงแล้ว, พวกเขาล้าพองจนหยาบคายยิ่งนัก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ในมื่อต่อมา, ทล้งจากพวกเร้าถูกรุมเฝ้าองของท้งชนิด, มีพวกรไ้ และ ข้้นจากร่่นแท้งแล้งกับถาน, และ น้้าเผ้งเป็นจ้ำนวนทลวงทลวยกับสະບຽງອາຫານຕາມທໍາຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຮົາໄວ້, ພວກເຮົາໄດ້ລົງໄປໃນເຮືອພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງບັນທຸກຂອງພວກເຮົາທຸກຢ່າງ, ແລະ ແມັດພືດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເຄື່ອງຂອງຕ່າງໆທໍາພວກເຮົານໍາມາ, ແຕ່ລະຄົນຕາມອາຍຸຂອງຕົນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາທຸກຄົນຈຶ່ງໄດ້ລົງໄປໃນເຮືອພ້ອມທັງເມຍຂອງພວກເຮົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາ.

และ บัดนี้, บิดาຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີລູກຕື່ມອີກສອງຄົນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ຜູ້ເປັນອ້າຍມີຊື່ວ່າ ຢາໂຄບ ແລະ ຜູ້ເປັນນ້ອງມີຊື່ວ່າ ໂຢເຊັບ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ทล้งจากພວກເຮົາທຸກຄົນລົງໄປໃນເຮືອ, ແລະ ໄດ້ເອົາສະບຽງອາຫານ ແລະ ສິ່ງຂອງຊຶ່ງພວກເຮົາຖືກບັນຊາໃຫ້ເອົາໄປນໍາແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກ ທະເລ ແລະ ຖືກພັດໄປດ້ວຍ ລົມໄປຫາ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາ.

และ ทล้งจากພວກເຮົາຖືກພັດໄປດ້ວຍລົມເປັນເວລາຫລາຍມື້, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນກັບເມຍຂອງພວກເຂົາເລີ່ມຫາຄວາມມ່ວນຊື່ນໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ, ເຖິງຂະໜາດທໍາພວກເຂົາເລີ່ມເຕັ້ນລໍາ, ແລະ ຮ້ອງເພງ, ແລະ ເວົ້າຄໍາຫຍາບຄາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນເຖິງຂັ້ນລົມໄປວ່າ ໂດຍອໍານາດອັນໃດທີ່ນໍາພວກເຂົາມາເຖິງບ່ອນນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາລື້ນເລີງຈົນສະແດງຄວາມຫຍາບຄາຍຫລາຍຂຶ້ນ.

10 And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

11 And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

12 And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

13 Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

14 And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

และข้าพเจ้า, นีไฟ, เริ่มกลัวอย่างยิ่งเกรงกลัวพระเจ้าจะกริ้วเรา, และทรงลงทัณฑ์เราเพราะความชั่วช้าสามานย์ของเรา, จนเราจะถูกกลืนลงไปในช่วงลึกของทะเล; ดังนั้น, ข้าพเจ้า, นีไฟ, เริ่มพูดกับพวกเขาด้วยความมีสติ; แต่ดูเถิดพวกเขาโกรธข้าพเจ้า, พลาจกล่าวว่า : เราจะไมยอมให้น้องชายเราเป็นผู้ปกครองเหนือเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เลมัมกับเลมูเอลจับข้าพเจ้าและมัดข้าพเจ้าไว้ด้วยเชือก, และพวกเขากระทำการแรงต่อข้าพเจ้ามาก; กระนั้นก็ตาม, พระเจ้าทรงยอมเพื่อพระองค์จะทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ให้ปรากฏ, เพื่อให้เป็นไปตามพระคำรัสของพระองค์ซึ่งพระองค์รับสั่งไว้เกี่ยวกับคนชั่วร้าย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากพวกเขามัดข้าพเจ้าจนข้าพเจ้าเคลื่อนไหวไม่ได้แล้ว, เข็มทิศ, ซึ่งพระเจ้าทรงเตรียมไว้, หยุดทำงาน.

ดังนั้น, พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาจะนำเรือไปทิศทางใด, จนกระทั่งเกิดพายุร้าย, แท้จริงแล้ว, เป็นพายุฝนฟ้าคะนองรุนแรงน่าสะพรึงกลัว, และเราถูกพัดถอยหลังไปบนผืนน้ำเป็นเวลาสามวัน; และพวกเขาเริ่มหวาดกลัวอย่างยิ่งเกรงกลัวว่าพวกเขาจะจมลงในทะเล; กระนั้นก็ตามพวกเขาก็ไม่ปล่อยข้าพเจ้า.

และในวันที่สี่, ซึ่งเราได้ถูกพัดถอยหลังไปนั้น, พายุฝนฟ้าคะนองเริ่มรุนแรงยิ่งขึ้น.

และข้าพเจ้ามิใช่เลมัมยานก้อย่างที่พวกเขายืนยันว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจะพระพิโรธใช้พวกเขา, และ ลิงทัน พวกเขาเห็นว่าพวกเขาถูกรังแกไปในความลึกของทะเล; ดังนั้น ข้าพเจ้ามิใช่จึงเลมัมเจ้ากับพวกเขาด้วยสะเทือนสาปสะบั้นยะทลาย; แต่จึงเป็น, พวกเขาใจร้ายใช้ข้าพเจ้าโดยกล่าวหาว่า: พวกเขาบ่มยอมให้น้องชายของพวกเขาเป็น ผู้ปกครองพวกเขาอย่างเด็ดขาด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เลมัมกับเลมูเอลได้จับข้าพเจ้า และ ได้มัดข้าพเจ้าไว้ด้วยเชือก, และ พวกเขาได้เร่ร่อนแรงต่อข้าพเจ้าทลาย; เถียงอย่างใดก็ตาม, พระผู้เป็นเจ้าได้ยอมใช้พวกเขาเร่ร่อนไปเพื่อพระองค์จะได้สะแดงอำนาจ และ ลิดแฉของพระองค์ใช้ปะทะตามพระองค์ซึ่งพระองค์ได้รับสั่งไว้กับคนชั่ว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากพวกเขาได้มัดข้าพเจ้าเถียงขนาดที่ข้าพเจ้าแทบจะดิ้นไม่ได้แล้ว เข็มทิศที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงไว้ใช้หยุดเร่ร่อน.

ดังนั้น, พวกเขาไม่รู้ว่าจะแล่นเรือไปทางใด, เถียงขนาดที่เมื่อเกิดลมพายุใหญ่, แท้จริงแล้ว, เป็นพายุฝนฟ้าคะนองที่ร้ายแรง และ ข้ามยานก้อย, แล้วพวกเขาก็ถูกพัดกับลมไปเหนือผืนน้ำเป็นเวลาสามวัน; และ พวกเขาเลมัมตกใจอย่างหนักที่ยืนยันว่าพวกเขาจะจมน้ำในทะเล; เถียงอย่างใดก็ตาม, พวกเขาที่ยังบ่มยอมข้าพเจ้าไป.

และ ในวันที่สี่ ซึ่งพวกเขาได้ถูกพัดกับลมไปนั้น, พายุฝนฟ้าคะนองเลมัมรุนแรงทลายขึ้น.

15 And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

16 Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

17 Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against anyone that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief because of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

18 Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราเกือบจะถูกกลืนลงไปในช่วงลึกของทะเล. และหลังจากเราได้ถูกพัดถอยหลังไปบนผืนน้ำเป็นเวลาสี่วัน, พี่ๆ ข้าพเจ้าเริ่มเห็นว่าการพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าอยู่บนพวกเขา, และว่าพวกเขาจะต้องตายนอกจากพวกเขาจะกลับใจจากความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา; ดังนั้น, พวกเขามาทหาข้าพเจ้า, และแก้เชือกที่มัดข้อมือข้าพเจ้า, และดูเถิดมันบวมอย่างยิ่ง; และข้อเท้าข้าพเจ้าก็บวมมากด้วย, และความเจ็บปวดนั้นใหญ่หลวง.

กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าวางใจพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าสรรเสริญพระองค์ทั้งวัน; และข้าพเจ้าไม่ได้พรั่นต่อท่านพระเจ้าเพราะความทุกข์ของข้าพเจ้า.

บัดนี้ลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, กล่าวว่าหลายเรื่องแก่พวกเขา, และแก่บุตรของอิซมาเอลด้วย; แต่, ดูเถิด, พวกเขาพูดจาข่มขู่มากต่อผู้ใดก็ตามซึ่งพูดแทนข้าพเจ้า; และบิดามารดาข้าพเจ้าโดยที่มีอายุมาก, และโดยที่ทนความเศร้าโศกมากมายเพราะลูกๆ, พวกท่านจึงล้มป่วย, แท้จริงแล้ว, แม้ต้องนอนอยู่บนเตียงของพวกท่าน.

เนื่องจากความเศร้าโศกและโศกนัยของพวกท่าน, และความชั่วช้าสามานย์ของพี่ๆ ข้าพเจ้า, บิดาว่าพวกท่านจะถูกนำไปแม้พาไปเฝ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกท่านในเวลา; แท้จริงแล้ว, ผมสืบทอดของพวกท่านก็แทบจะสลายลงไปในภัสสมฤติ; แท้จริงแล้ว, แม้พวกท่านแทบจะถูกโยนลงสู่สุสานในสายน้ำด้วยโศกนัย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราเกือบจะถูกกลืนลงไปในช่วงลึกของทะเล และ ทลัງจากพวกเราถูกพัดกับถินไปเหิงแผ่นน้ำเป็นเวลาสี่มี, พวกอ้ายของข้าพเจ้าเล็ม เห็นว่า ภาวนาพิพากสาของพระเจ้าเกิดกับ พวกเราแล้ว, และ พวกเราจะต้อง ตายเว้นเสียแต่จะกลับใจจากอวามชั่วร้ายของพวกเรา; ดังนั้น, พวกเรา จึงมาทหาข้าพเจ้า และ แก้เชือกที่มัด มีของข้าพเจ้าออก และ จั้บเบ้ง มัน บวมข้า้่างขั้บ และ ขั้ของ ข้าพเจ้ากับบวมข้า้ทลายถึกับ และ อวามเจ็บปวดภั้ะวิขั้.

เหิงย่างใดก็ตาม, ข้าพเจ้าได้ทลวอ ทาพระเจ้าของข้าพเจ้า, และ ข้าพเจ้าได้ สันละเสินพระอัย ทะทลอดทังวัน; และ ข้าพเจ้าบ่ได้จ้ม ใ้ทพระผู้เป็นเจ้า เพาะอวามทุกข์ของ ข้าพเจ้าเลิย.

บัดนี้บิดาของข้าพเจ้าลัไฮได้เ้า ทลายเลื่อกกับพวกเรา และ กับลูก ฎายของ อิดฎะมาเอนนั้ฮัก; แต่จั้ เบ้ง, พวกเราได้เ้าขู้เ้านทลายย่าง กับถินที่เ้าຂ້ງข้าพเจ้า และ บิดา มานดาของข้าพเจ้ามีอายุแก่แล้ว และ โดยที่ทนถ่อวามโศกเล้าทลายบ่ ได้เพาะลฎกขของพวกเ้าน, พวกเ้าน จั้ลั้มป่วยลั้, แท้จึ้แล้ว, จั้นเหิงเ้าน แต่ต้องนอนอยู่เหิงดฎฎ.

เพาะอวามโศกเล้า และ อวามเล้า สะทลิดใจของพวกเ้านนั้นไท่ยทลวอ และ เพาะอวามชั่วร้ายของพวกอ้าย ของข้าพเจ้า, พวกเ้านเกือบจะถู กพาไปเหิงเ้านถู กพาไปเพื่อเฝ้า พระเจ้าของพวกเ้าน; แท้จึ้แล้ว, เณิมสืเ้าขของพวกเ้านแทบจะถู กนั้ ลั้มาวอจได้ยู่ใ้ถ้บ้นถิน; แท้จึ้แล้ว, เหิงเ้านจะถู กโยนลั้ทลุมสืบในนั้ เพาะอวามเล้าสะทลิดใจนั้น.

19 And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

20 And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, insomuch that they loosed me.

21 And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

22 And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

23 And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

และเจคอบกับโจเซฟด้วย, โดยที่ยังเด็ก, ย่อมต้องการการบำรุงเลี้ยงอย่างมาก, จึงเศร้าโศกเพราะความทุกข์ของมารดาพวกเขา; และทั้งภรรยาข้าพเจ้าด้วยน้ำตาและคำสวดอ้อนวอนของนาง, และทั้งลูก ๆ ข้าพเจ้า, ไม่ได้ทำให้ใจพี่ ๆ ข้าพเจ้าอ่อนจนพวกเขาปล่อยข้าพเจ้า.

และไม่มีสิ่งใดนอกจากเดชานุภาพของพระเจ้า, ซึ่งคุกคามพวกเขาด้วยความพินาศ, สามารถทำให้ใจพวกเขาอ่อน; ดังนั้น, เมื่อพวกเขาเห็นว่าพวกเขาเกือบจะถูกกลืนเข้าไปในห้วงลึกของทะเลพวกเขาจึงกลับใจจากสิ่งที่ตนทำลงไป, ถึงขนาดที่ว่าพวกเขาปล่อยข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากพวกเขาปล่อยข้าพเจ้าแล้ว, ดุเถิด, ข้าพเจ้าหิบบ่มขมิ้นเทศมา, และมันทำงานตามที่ข้าพเจ้าปรารถนาให้ทำ. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนพระเจ้า; และหลังจากข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนแล้วลมสงบ, และพายุสงบ, และมีความสงบเงียบยิ่งนัก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นิไฟ, บังคับเรือไป, เพื่อเราจะแล่นต่อไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากเราแล่นเรือต่อเนื่องไปเป็นเวลาหลายวันเรามาก็ถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้; และเราขึ้นไปบนแผ่นดิน, และตั้งกระโจมของเรา; และเราเรียกแผ่นดินนั้นว่าแผ่นดินที่สัญญาไว้.

และยาโคบกับโยเซบอริก, โดยที่ยังเป็นเด็กน้อยอยู่ย่อมต้องการการบำรุงเลี้ยงอย่างมาก จึงโศกเศร้าเพราะความทุกข์ของแม่ของพวกเขา; และ ทั้ง เมยของข้าพเจ้าพร้อมทั้งน้ำตา และ ภรรยาของข้าพเจ้าและทั้งลูก ๆ ของข้าพเจ้าก็บໍ່ได้เร็ดให้ใจของพวกเขาลຸ້ຍຂອງข้าพเจ้าອ່ອນລົງ และ ປ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

และ ບໍ່ມີສິ່ງໃດອີກແລ້ວນອກຈາກອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຊ່ຽມພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມພິນາດທີ່ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາອ່ອນລົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນວ່າ ພວກເຂົາເກືອບຈະຖືກກົນລົງໄປໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ, ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບໃຈຈາກສິ່ງທີ່ເຮັດລົງໄປ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປ່ອຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ປ່ອຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາເຂັມທິດມາ ແລະ ມັນກໍໄດ້ເຮັດວຽກຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ເຮັດ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານແລ້ວ, ລົມພະຍຸກໍຢຸດລົງ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບຄືນອີກ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ນຳເຮືອໄປເພື່ອພວກເຮົາຈະແລ່ນໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ແລ່ນເຮືອໄປເປັນເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ໃສ່ຊື່ໃຫ້ມັນວ່າ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

24 And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

25 And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราเริ่มทำไร่ไถนา, และเราเริ่มเพาะปลูกเมล็ดพืช; แท้จริงแล้ว, เราใส่เมล็ดพืชทั้งหมดของเราลงไปในดิน, ซึ่งเราได้นำมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมล็ดพืชเหล่านั้นงอกงามยิ่งนัก; ดังนั้น, เราได้รับพรอย่างล้นเหลือ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราพบบนแผ่นดินแห่งคำสัญญา, ขณะที่เราเดินทางอยู่ในแดนทรกัณดาร, ว่ามีสัตว์ป่าทุกชนิดในป่า, ทั้งวัวเพศเมียและเพศผู้, และลาและม้า, และแพะและแพะป่า, และสัตว์ป่าทุกชนิด, ซึ่งมีไว้เพื่อประโยชน์ของมนุษย์. และเราพบแร่ทุกชนิด, ทั้งทองคำ, และเงิน, และทองแดง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้เริ่มไถดิน, และ พวกเราได้เริ่มปลูกเมล็ดพืช; แท้จริงแล้ว, พวกเราได้ปลูกเมล็ดพืชทั่วทุกหน, ซึ่งพวกเรานำมาจากแผ่นดินเยรูซาเล็มลงในดิน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มันได้งอกงามอย่างยิ่ง; ดังนั้น พวกเราจึงได้รับพรอย่างล้นเหลือ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อ พวกเราเดินทางอยู่ในแผ่นดินแห่งคำสัญญา, พวกเราได้พบว่า มีสัตว์ป่าทุกชนิดอยู่ในป่าในแผ่นดินแห่งคำสัญญา, ทั้งวัวแม่ และ วัวเพศผู้, ลา และ ม้า, แพะป่า และ แพะป่า, และ สัตว์ป่าทุกชนิดที่มนุษย์จะใช้ได้. และ พวกเราได้พบแร่ธาตุทุกชนิด, ทั้งทองคำ, และ เงิน, และ ทองแดง.

1 Nephi 19

1 And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

2 And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

๑ นิไฟ ๑๙

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้า, ดังนั้น ข้าพเจ้าทำแผ่นจารึกด้วยแร่เพื่อ ข้าพเจ้าจะจารึกบันทึกของผู้คน ข้าพเจ้าบนนั้น. และบนแผ่นจารึก ที่ข้าพเจ้าทำขึ้นนี้ข้าพเจ้าจารึก บันทึกของบิดาข้าพเจ้า, และการ เดินทางของเราในแดนทุรกันดาร ด้วย, และคำพยากรณ์ของบิดา ข้าพเจ้า, และคำพยากรณ์ของ ข้าพเจ้าเองหลายประการข้าพเจ้า จารึกไว้บนแผ่นจารึกเหล่านั้นด้วย.

และข้าพเจ้าหาไม่รู้ในเวลาที่ ข้าพเจ้าทำแผ่นจารึกเหล่านี้ว่า ข้าพเจ้าจะได้รับพระบัญชาจาก พระเจ้าให้ทำแผ่นจารึกเหล่านี้; ดังนั้น, บันทึกของบิดาข้าพเจ้า, และ ลำดับการสืบเชื้อสายของ บรรพบุรุษของท่าน, และการกระทำ ส่วนใหญ่ของเราในแดน ทุรกันดารได้จารึกไว้บนแผ่นจารึก ชุดแรกเหล่านั้นซึ่งข้าพเจ้าพูดถึง; ด้วยเหตุนี้, เรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนข้าพเจ้าทำแผ่นจารึกเหล่านี้, โดยแท้แล้ว, จึงมีการกล่าวถึง โดยละเอียดมากกว่าบนแผ่นจารึก ชุดแรก.

๑ นิไฟ ๑๙

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พระผู้ เป็นเจ้าได้บัญชาข้าพเจ้า, ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงได้เรีดแผ่นจารึกด้วย โลหะเพื่อข้าพเจ้าจะได้จารึกเลื่อง ลาวต่างๆของผู้คนของข้าพเจ้าไว้ใน นั้น. และ ใน แผ่นจารึกที่ข้าพเจ้าได้ เรีดขึ้นนี้ ข้าพเจ้าต้องจารึกเลื่องลาว ต่างๆของ บิดาของข้าพเจ้า และ การ เดินทางของพวกเราในถิ่นแหว่งแล้ง ทุรกันดาร และ ถ้าทำนายของบิดาของ ข้าพเจ้านำอีก; และ ถ้าทำนายหลาย ่อย่างของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าได้จารุณ ไว้ในนั้นนำอีก.

และ ข้าพเจ้าไม่รู้จักในเวลาที่ ข้าพเจ้าเรีดมันขึ้นว่า ข้าพเจ้าจะได้ รับบัญชาจากพระผู้เป็นเจ้าให้เรีด แผ่นจารึกเหล่านี้; ดังนั้น, บันทึกของ บิดาของข้าพเจ้า และ ลำดับการสืบ เชื้อสายของบรรพบุรุษของพวกท่าน และ ส่วนใหญ่ของการกระทำของพวกเรา ในถิ่นแหว่งแล้งทุรกันดาร จึงมีจารึกไว้ ในแผ่นจารึกเหล่านี้ทำอีกที่ข้าพเจ้า ได้เรีดขึ้นนั้น; ดังนั้น, สิ่งที่เป็นความ จิตที่เกิดขึ้นก่อนข้าพเจ้าเรีด แผ่น จารึกเหล่านี้ จึงมีกล่าวไว้สละเพาะใน แผ่นจารึกเหล่านี้ทำอีก.

3 And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

4 Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

5 And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

และหลังจากข้าพเจ้าทำแผ่นจารึกเหล่านี้ตามพระบัญชาแล้ว, ข้าพเจ้า, นิไฟ, รับพระบัญชาว่าการปฏิบัติศาสนกิจและคำพยากรณ์, ส่วนที่แจ่มชัดและมีค่ามากกว่าของสิ่งเหล่านั้น, ควรเขียนบนแผ่นจารึกเหล่านี้; และว่าสิ่งซึ่งเขียนไว้ควรได้รับการเก็บรักษาเพื่อเป็นคำชี้แนะแก่ผู้คนของข้าพเจ้า, ผู้จะได้เป็นเจ้าของแผ่นดินนี้, และเพื่อจุดประสงค์อันรอบคอบในด้านอื่น ๆ ด้วย, ซึ่งจุดประสงค์นั้นพระเจ้าทรงทราบ.

ดังนั้น, ข้าพเจ้า, นิไฟ, ทำบันทึกไว้บนแผ่นจารึกอื่น, ซึ่งให้เรื่องราว, หรือซึ่งให้เรื่องราวไว้ละเอียดถี่ถ้วนกว่าเกี่ยวกับสงครามและการขัดแย้งและความพินาศของผู้คนของข้าพเจ้า. และการนี้ข้าพเจ้าทำ, และสั่งผู้คนของข้าพเจ้าว่าพวกเขาควรทำอย่างไรหลังจากข้าพเจ้าจากไป; และว่าแผ่นจารึกเหล่านี้ควรสืบทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง, หรือจากศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งไปสู่อีกผู้หนึ่ง, จนกว่าจะได้รับพระบัญชาเพิ่มเติมจากพระเจ้า.

และเรื่องราวของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการทำแผ่นจารึกเหล่านี้จะให้ต่อไปในภายหลัง; และแล้ว, ดูกิจ, ข้าพเจ้าดำเนินการตามที่ข้าพเจ้าพูดมา; และการนี้ข้าพเจ้าทำเพื่อสิ่งซึ่งศักดิ์สิทธิ์มากกว่าจะได้รับการรักษาไว้เป็นความรู้ของผู้คนของข้าพเจ้า.

และ ทลึงจากข้าพเจ้าได้เร็ดแผ่นจารึกเหล่านี้ตามพระบัญชาแล้ว, ข้าพเจ้านิไฟได้รับพระบัญชาว่างานปะกักบิดสาถสธนาภิด และ ถำทำนบาย ย่างแจ่มแจ้ง และ มิถำย่าง ทลวงทลวยจะถูกรูบไว้ไณ แผ่นจารึกเหล่านี้; และ สิ่งที่ถูกรูบไว้จะได้รับการรักษาไว้ เพื่อเป็นถำเมะนำ ให้ผู้ถินของข้าพเจ้าผู้ที่จะได้เป็นเจ้าของแผ่นดินนี้, และ เพื่อจุดปะสึงอันสะทลวดอันถูกรูบที่จุดปะสึงนั้น เป็นที่รู้จักรแก่พระผู้เป็นเจ้า.

ดังนั้น, ข้าพเจ้านิไฟได้เร็ดบันทึกอันหนึ่งไว้ไณแผ่นจารึกอันหนึ่ง ซึ่งให้เลื่องลว ทล ซึ่งให้เลื่องลวสธทลวยถูกรูบกับสึงถำ และ ถำนขัดแย้ง และ ถำมพินาศของผู้ถินของข้าพเจ้า. และ ข้าพเจ้าเร็ดถำນนี้ และ สั่งผู้ถินของข้าพเจ้าว่า พวกเขำถวนเร็ดเมวใดทลึงจากที่ข้าพเจ้าจากไปแล้ว และ ว่าแผ่นจารึกเหล่านี้จะถูกรูบให้จากลุนขึ้นซึ่งทำให้ลุนขึ้น, ทลิจาภสาดสธนาภิดผู้ซึ่งทำให้สาดสธนาภิดผู้ซึ่ง จินกว่าจะได้รับการพระบัญชาเพิ่มเติมจากพระผู้เป็นเจ้า.

และ เลื่องลวของข้าพเจ้าถูกรูบกับถำนเร็ดแผ่นจารึกเหล่านี้จะมีถำวถ้จากนี้ไป; และ แล้วจึงเป้ง, ข้าพเจ้าถำเมินถำนถำที่ข้าพเจ้าเอ้ามา; และ ถำນนี้ข้าพเจ้าเร็ดเพื่อสิ่งซึ่งสักรสิดจะได้รับการ รักษาไว้เพื่อเป็นถำมรู้แก่ผู้ถินของข้าพเจ้า.

6 Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

7 For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words—they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

8 And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

9 And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าไม่เขียนเรื่องใดบนแผ่นจารึกนอกจากเรื่องที่ข้าพเจ้าคิดว่าศักดิ์สิทธิ์. และบัดนี้, หากข้าพเจ้าผิดพลาด, แม้คนแต่ก่อนก็ได้ผิดพลาดมา; นั้นมิใช่ข้าพเจ้าจะแก้ตัวว่าเป็นเพราะคนอื่น, แต่เพราะความอ่อนแอที่อยู่ในข้าพเจ้า, ตามเนื้อหนัง, ข้าพเจ้าแก้ตัว.

เพราะสิ่งที่บางคนถือว่ามีความค่ามาก, ทั้งแก่ร่างกายและจิตวิญญาณนั้น, คนอื่นถือว่าไร้ค่าและเหยียบย่ำไว้ใต้ฝ่าเท้าของตน. แท้จริงแล้ว, แม้พระเจ้าเป็นเจ้าของอิสราเอลองค์นี้มนุษย์ยังเหยียบย่ำไว้ใต้ฝ่าเท้าของตน; ข้าพเจ้ากล่าว, เหยียบย่ำไว้ใต้ฝ่าเท้าของตนแต่ข้าพเจ้าจะพูดด้วยถ้อยคำอื่น—พวกเขาถือว่าพระองค์ไร้ค่า, และหาสดับฟังพระสุรเสียงแห่งคำแนะนำของพระองค์ไม่.

และดูเถิดพระองค์จะเสด็จมา, ตามคำของเทพ, ในหกร้อยปีนับแต่เวลาที่บิดาข้าพเจ้าออกจากเยรูซาเล็ม.

และโลกมนุษย์, เพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา, จะตัดสินพระองค์ว่าเป็นสิ่งไร้ค่า; ดังนั้นพวกเขาโดยพระองค์, และพระองค์ทรงยอม; และพวกเขาทำร้ายพระองค์, และพระองค์ทรงยอม. แท้จริงแล้ว, พวกเขาถ่มน้ำลายรดพระองค์, และพระองค์ทรงยอม, เพราะความการุณย์รักของพระองค์และความอดกลั้นของพระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์.

เห็ยย่างใดก็ตาม, ข้าพเจ้าทำไม่ได้ขอร้องใดในแผ่นจารึกนี้ นอกจากเลื่องที่ข้าพเจ้าคิดว่ามัน สักสิทธิ์. และบัดนี้, ถ้าหากข้าพเจ้าเผลอผิดไปแม้แต่หนึ่งแต่ก่อนก็ยังได้เผลอผิดไป; ข้าพเจ้าจะแก้ตัวให้ตนเองว่าเป็นความผิดของผู้อื่น, แต่ข้าพเจ้าขอแก้ตัวว่ามันเป็นเพราะ ความอ่อนแอที่มีอยู่กับข้าพเจ้าอันเป็นเลื่องของเมื่อหน้า.

เพราะสิ่งที่บางกณิถือว่ามิคุณค่าที่สุดร่างกาย และ จิตวิญญาณ, บางกณิจะถือว่า บ่มิคุณค่า และ ปรบยำไว้ใต้กณิของกณิ. แท้จริงแล้ว, เห็ยแม้พระเจ้าของอิสราเอลองค์นี้ยังถูกมนุษย์ปรบยำไว้ใต้กณิของเห็ย; ข้าพเจ้าเห็ยว่าปรบยำไว้ใต้กณิของเห็ย แต่ข้าพเจ้าจะเห็ยด้วยอีกถ้อยคำหนึ่ง—เห็ยถือว่าพระเจ้าบ่มิคุณค่า และ บ่มิเช็ยพิ้งสุละสรวงเมะนาของพระเจ้า แต่ย่างใด.

และ จั๋บ่่งพระเจ้าจะ สะเด็ดมาตามถ้อยเห็ยของทูตใน ทักธ้อยปีนับแต่บิดาของข้าพเจ้าได้หนีจากเยรูซาเล็ม.

และ เพราะความชั่วร้ายของมนุษย์สะโลท, เห็ยจะตัดสินพระเจ้าว่าบ่มิค่า; ถั่วงั้น เห็ยจั๋บ่่งพระเจ้า และ พระเจ้าได้กณิ และ เห็ยพระเจ้า และ พระเจ้าได้กณิ; แท้จริงแล้ว, เห็ย ถ่มน้ำลายใส่พระเจ้า และ พระเจ้าได้กณิ, เพราะความการุณย์รักของพระเจ้า และ ความอดกลั้นที่พระเจ้ามีต่อลูกหลานมนุษย์.

10 And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

11 For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunderings and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

และพระผู้เป็นเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเรา, ผู้ทรงนำเราออกจากอียิปต์, ออกจากการเป็นทาส, และได้รับการปกปักรักษาในแดนทุรกันดารจากพระองค์, แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าของอับราฮัม, และของอิสอัค, และพระผู้เป็นเจ้าของยาโคบ, ทรงยอมพระองค์, ตามคำของเทพ, อย่างมนุษย์, ให้อยู่ในเงื้อมมือของคนชั่วร้าย, ให้ถูกยกขึ้น, ตามคำของซินัค, และถูกตรึงไว้ที่กางเขน, ตามคำของนีอัม, และถูกฝังไว้ในอุโมงค์, ตามคำของซินัส, ซึ่งท่านพูดเกี่ยวกับสามวันแห่งความมืด, ซึ่งจะเป็นเครื่องหมายที่ให้ไว้ถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ต่อผู้ผู้อาศัยตามเกาะในทะเล, โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้แก่ผู้ที่เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

เพราะศาสตพยากรณ์พูดไว้ดังนี้ : พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จเยือนเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมดโดยแน่แท้ในวันนั้น, บางคนด้วยพระสุรเสียงของพระองค์, เพราะความชอบธรรมของพวกเขา, ผู้ความปริตี๋ยและความรอดของพวกเขา, และคนอื่นด้วยไฟคำรณคำรามและสายฟ้าฟาดแห่งเดชานุภาพของพระองค์, ด้วยพายุร้าย, ด้วยไฟ, และด้วยควีน, และไอแห่งความมืด, และด้วยการแยกของแผ่นดินโลก, และด้วยภูเขาซึ่งพระองค์จะทรงยกขึ้น.

และ พระเจ้าของบ้านพระบุตรของพวกเรารู้จัก นำพาออกจากเราไปจากความเป็นทาส และ ได้รับการปกป้องรักษาจากพระองค์ในถิ่นแห่งแห่งกันดาน, แท้จริงแล้ว, พระเจ้าของอับราฮัม, และ ของอิสอัค, และ พระเจ้าของยาโคบได้ ยอมตัวของพระองค์เองอย่างมนุษย์ให้ตกอยู่ในกำมือของคนที่ชั่วตามคำเจ้าของทูต, และ ถูกยกขึ้นตามคำเจ้าของ ซินอก, และ ถูกตรึงไว้ที่กางเขนตามคำเจ้าของนีอัม, และ ถูกฝังไว้ใน อุโมงค์ตามคำเจ้าของ ซินัค, ซึ่งผู้เป็นเจ้าทรงไว้กับสามวันแห่ง ความมืด ซึ่งจะเป็นเครื่องหมายของวันสิ้นพระชนม์ให้คนที่อยู่ตามเกาะในทะเลลึก, โดยเฉพาะให้คนที่ที่เป็น เชื้อสายอิสราเอลเหนือทลายกว่าคนอื่น.

เพราะศาสดาได้กล่าวไว้ดังนี้: ถิ่นที่พระผู้เป็นเจ้าจะ เสด็จมาเยี่ยมเยียนเชื้อสายอิสราเอลเหนือทุกหนทุกแห่งแน่นอนในวันนั้น, บางคนโดยสุรเสียงของพระองค์ เพราะความชอบธรรมของพวกเขา, ผู้ที่นำพาความรอดของพวกเขา และ ความปลอดภัยให้พวกเขา, และ คนอื่นๆด้วย ไฟร้อน และ ไฟผ่าเหล่าอำนาจของพระองค์, ด้วยพายุฝนฟ้าคะนอง, ด้วยไฟ, และ ด้วยควีน, และ ด้วยไอแห่ง ความมืด และ ด้วยแผ่นดินแยกออกจากกันพร้อมทั้งภูเขา ซึ่งจะถูกยกออกไป.

- 12 And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.
- 13 And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.
- 14 And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.
- 15 Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.
- 16 Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.
- และเรื่องทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้น โดยแน่แท้, ศาสดาพยากรณ์ชินัสกล่าว. และศิลาของแผ่นดินโลกต้องแยกออก; และเพราะเสียงครวญครางของแผ่นดินโลก, พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าจะทรงกระทำแก่กษัตริย์จำนวนมากของเกาะในทะเล, เพื่อเป็นการร้องว่า : พระผู้เป็นเจ้าแห่งธรรมชาติทรงรับทุกข์เวทนา.
- และสำหรับผู้ที่อยู่ในเยรูซาเล็ม, ศาสดาพยากรณ์กล่าว, พวกเขาจะถูกโบยโดยคนทั้งปวง, เพราะพวกเขาตรึงพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอลไว้ที่กางเขน, และเอาใจของพวกเขาออกห่าง, ปฏิเสธเครื่องหมายและการอันน่าพิศวง, และเดชานุภาพและรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล.
- และเพราะพวกเขาเอาใจออกห่าง, ศาสดาพยากรณ์กล่าว, และเกลียดชังพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, พวกเขาจะระหกระเหินไปในเนื้อหนัง, และตาย, และกลายเป็นผู้ถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม, และถูกเกลียดชังในบรรดาประชาชาติทั้งปวง.
- กระนั้นก็ตาม, เมื่อถึงวันนั้น, ศาสดาพยากรณ์กล่าว, วันที่พวกเขาจะไม่เอาใจออกห่างมาต่อต้านพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลอีกต่อไป, เวลานั้นพระองค์จะทรงระลึกถึงพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงทำไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา.
- แท้จริงแล้ว, เวลานั้นพระองค์จะทรงนึกถึงเกาะในทะเล; แท้จริงแล้ว, และผู้คนทั้งหมดที่เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, เราจะมีร่วมกันเข้า, พระเจ้าตรัส, ตามคำของศาสดาพยากรณ์ชินัส, จากสี่เหลี่ยมของแผ่นดินโลก.
- และ สาดสะดา ฐิบัถได้เฝ้าไว้ว่า เลื่อง ทัງหมิดนี้จะต้องเกิดขึ้นย่างแน่นอน. และ ทินของแผ่นดินโลกจะต้องแยกออก; และ ย้อนสรวงถอนถายของแผ่นดินโลก, ะสัดจำนวนทลวงทลายของเกาะในทะเลจะถูกพระวิญญาณของพระเจ้ากระทำให้ร้องออกมาว่า: พระเจ้าแห่งธรรมชาติรับทุกข์ทรมาน.
- และ สาลับถินที่อยู๋ในเยรูซาเล็ม, สาดสะดาได้เฝ้าไว้ว่า, พอกเขาจะถูกถินทัງปวง ฐิรัถถิ เพาะพอกเขา ถิงพระเจ้ของอิถิสระอาเอนไว้เทิงไม้ทายแฉน และ ทันใจของพอกเขาไปปะถิเสถถื่องทาย และ ทานแปกปะทลาด และ อำนาด และ ลัดสะทมิพาบของพระเจ้แห่งอิถิสระอาเอน.
- สาดสะดาได้เฝ้าไว้ว่า และ เป้นย้อนพอกเขาหันใจไป และ ถูหมิ่นพระผู้บลิสุดของอิถิสระอาเอน, พอกเขาจะแฉะๆๆไปในเมือทิง, และ ทาย, และ กัปเป้นผู้ถิง ถิสิท นินทท, และ ถิงทฤถฐิอยู๋ในบันดาปะฉาฉาดทัງปวง.
- เทิงย่างใดก็ตาม, สาดสะดายังได้เฝ้าอิถิงว่า, เมือมีนั้มาเทิง เมือพอกเขาจะบ่หันใจของพอกเขามาถ่ถ้านพระผู้บลิสุดของอิถิสระอาเอน อิถิงถ่ไป, เมือนั้พระจะละนิงเทิง พันทะสันยา ฐิุงพระอิถิงได้เร็ดไว้กับบันพะบุถของพอกเขา.
- แท้จิริงแล้ว, เมือนั้พระอิถิงจะละนิงเทิง เกาะในทะเล; แท้จิริงแล้ว, พระผู้เป้นเจ้ได้ท้าวว่า, เร้าจะถ่้าโรม และ ทุกถินที่เป้นเชื้อสายอิถิสระอาเอนจะมาถ่้าโรมกันจากสี่ส่วนของแผ่นดินโลก ตามถ้าเฝ้าของสาดสะดาฐิบัถ.

17 Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

18 And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

19 Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

20 For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

21 And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະທັງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ຮອດຂອງພຣະເຈົ້າ, ສາດສະດາພາຍາກຣນ໌ກ່າວ; ທຸກ ປະຊາຊາດ, ຕຣະກູລ, ກາສາ, ແລະ ຜູ້ຄົນຈະໄດ້ຮັບພອນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າ, ນີໄຟ, ເຢັນເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອ ບາງທີຂ້າພະເຈົ້າຈະສັກສວນພວກເຂົາໃຫ້ ພວກເຂົາຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ໄດ້ ຂອງພວກເຂົາ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ເຂື່ອສາຍ ແຫ່ງອີສຣາເອລທັງປວງ, ຫາກເປັນໄປ ວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

ເພາະດູເຄີດ, ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມ ກັງວນຢືນໃນວິຖານ, ເຖິງກັບຄົນທີ່ ຢູ່ໃນເຍຣູຊາເລັມ, ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເຫັນເຫນືອຍແມ້ຈົນຮ້ອນທັງໝົດ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າອ່ອນແອ; ເພາະຫາກ ພຣະເຈົ້າໄດ້ທຽມເມດຕາ, ກະທຳໃຫ້ ເລື່ອງເຖິງກັບພວກເຂົາປະຈຸຈິດແກ່ ຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຕົວເອງກະທຳ ໃຫ້ປະຈຸຈິດແກ່ສາດສະດາພາຍາກຣນ໌ ສມັຍໂບຣາດນາມາແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະ ຕາຍໄປແລ້ວເຊັ່ນກັນ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ໂດຍແທ້ທຽມກະທຳ ໃຫ້ເລື່ອງທັງປວງເຖິງກັບພວກເຂົາ ປະຈຸຈິດແກ່ສາດສະດາພາຍາກຣນ໌ໃນ ສມັຍໂບຣາດນາມາ; ແລະພຣະອົງຕົວ ກະທຳໃຫ້ປະຈຸຈິດແກ່ຫຼາຍຄົນ ເຖິງກັບເຮົາດ້ວຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງຈຳເປັນ ທີ່ເຮົາຕ້ອງຮູ້ເຖິງກັບພວກເຂົາເພາະ ເລື່ອງຂອງພວກເຂົາມີເຢັນໄວ້ໃນແຜ່ນ ຈາຣິກທອງເຫລືອງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທົ່ວຜູ້ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະ ເຫັນຄວາມລອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າທຸກ ປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຮັບພອນ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ຂຽນເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອບາງ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາໃຫ້ ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ໄດ້ຂອງ ພວກເຂົາ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບ ເຂື່ອສາຍອິດສະຣາເອນທຸກຄົນ, ຖ້າເປັນໄປ ວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກ ທາງວິນຍານເພື່ອຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຍຣູຊາເລັມຊຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າອິດເມື່ອຍຈົນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າອ່ອນເພຍໄປໝົດ, ເພາະຖ້າ ຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ເມດຕາທີ່ຈະ ສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ກ່ຽວກັບຄົນເຫລົ່າ ນັ້ນເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະແດງແກ່ ສາດສະດາໃນສະໄໝກ່ອນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຕາຍເໝືອນກັນ.

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງເລື່ອງທັງໝົດ ທີ່ກ່ຽວກັບພວກເຂົາແກ່ ສາດສະດາໃນ ສະໄໝກ່ອນໂດຍແມ່ແທ້; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ ສະແດງແກ່ສາດສະດາຫຼາຍທ່ານ ກ່ຽວກັບພວກເຮົານຳອີກ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງເປັນ ການຈຳເປັນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ກ່ຽວກັບ ພວກເຂົາ ເພາະມັນມີຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງ.

22 Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

23 And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

24 Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นีไฟ, สอนพี่ ๆ ข้าพเจ้าถึงเรื่องเหล่านี้; และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าอ่านแก่พวกเขาหลายเรื่อง, ที่จารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง, เพื่อพวกเขาจะรู้เกี่ยวกับพระกรณียกิจของพระเจ้า, ท่ามกลางผู้คนสมัยโบราณ, ในพื้นแผ่นดินอื่น.

และข้าพเจ้าอ่านแก่พวกเขาหลายเรื่องซึ่งเขียนไว้ในหนังสือของโมเสส; ทั้งนี้เพื่อข้าพเจ้าจะชักชวนพวกเขาจนเต็มสติกำลังให้เชื่อในพระเจ้าพระผู้ไถ่ของพวกเขา ข้าพเจ้าอ่านสิ่งซึ่งเขียนไว้โดยศาสดาพยากรณ์อิสยาห์แก่พวกเขา; เพราะข้าพเจ้าเปรียบพระคัมภีร์ทั้งหมดกับเรา, ว่ามันจะเป็นประโยชน์และเป็นการเรียนรู้ของเรา.

ดังนั้นข้าพเจ้าพูดกับพวกเขา, มีความว่า : ฟังฟังคำของศาสดาพยากรณ์, ที่ผู้เป็นส่วนที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ผู้เป็นอังกูรที่แตกออกมา; ฟังฟังคำของศาสดาพยากรณ์, ที่เขียนถึงเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งปวง, และเปรียบคำของศาสดาพยากรณ์กับตัวตัวเอง, เพื่อที่จะมีความหวังเช่นเดียวกันกับพี่น้องของพี่ซึ่งพี่แตกออกมาจากพวกเขา; เพราะตามลักษณะการณ์นี้ศาสดาพยากรณ์ได้เขียนไว้.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้ามีไฟได้สดสอนเลื่องเทเหล่านี้ให้แก่พวกอ้ายน้องของข้าพเจ้า; และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าได้อ่านหลายเลื่องที่มีจารึกไว้ภายในแผ่นจารึกทองเหลือง, เพื่อพวกเขาจะได้รู้ทั่วกับพระกรณียกิจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ากับผู้คนสมัยก่อนในแผ่นดินอื่นๆ.

และ ข้าพเจ้าได้อ่านหลายเลื่องซึ่งมีจารึกไว้ใน หนังสือโมเสสให้แก่พวกเขาฟัง; แต่ว่า เพื่อข้าพเจ้าจะได้ชักชวนให้พวกเขาเชื่ออย่างเต็มทีในพระผู้เป็นเจ้าพระผู้ไถ่ของพวกเขา, ข้าพเจ้าจึงได้อ่านเลื่องที่มีจารึกไว้โดยศาสดา เสดา เสดา ยานให้แก่พวกเขาฟัง; เพราะข้าพเจ้าได้ เปรียบพระคัมภีร์ทั้งหมดกับเรา, เพื่อมันจะได้เป็นประโยชน์และ เป็นการเรียนรู้ของพวกเรา.

ดังนั้น ข้าพเจ้าได้เอื้อมกับพวกเขา มีความว่า: พวกเจ้าจงฟังคำของศาสดา เสดา เพราะ พวกเจ้าเป็นส่วนหนึ่งที่แตกออกจากเชื้อสายอิสราเอล, ผู้เป็น อังกูรที่แตกออกมา; พวกเจ้าจงฟังคำของศาสดาที่ได้อ่านไว้ทั่วกับเชื้อสายอิสราเอลทุกคน, และ จงเปรียบความนั้นกับตัวของพวกเราเอง, เพื่อพวกเราจะมี ความหวังเช่นเดียวกับพี่น้องของพวกเราซึ่งพวกเราได้แตกออกมาจากพวกเขา; เพราะศาสดาได้จารึกไว้เช่นนั้น.

1 Nephi 20

- 1 Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.
- 2 Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.
- 3 Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.
- 4 And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;
- 5 And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

๑ นิไฟ ๒๐

จงสดับตรับฟังเรื่องนี้, โอเชื้อสายแห่งยาโคบ, เขาทั้งหลายผู้ถูกเรียกด้วยนามว่าอิสราเอล, และออกมาจากผืนน้ำแห่งยูดาห์, หรือออกมาจากผืนน้ำแห่งบัพติศมา, ผู้ปฏิญาณในนามของพระเจ้า, และกล่าวถึงพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล, แม้กระนั้นพวกเขาก็มิได้ปฏิญาณด้วยความจริงหรือด้วยความชอบธรรม.

กระนั้นก็ตาม, พวกเขาเรียกตนเองเป็นคนของนครศักดิ์สิทธิ์, แต่พวกเขามิได้ดำรงตนพึ่งพาพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล, ผู้ทรงเป็นพระเจ้าจอมโยธา; แท้จริงแล้ว, พระเจ้าจอมโยธาคือพระนามของพระองค์.

ดูเถิด, เราได้ประกาศสิ่งที่ล่วงแล้วนั้นจากกาลเริ่มต้น; และมันออกจากปากเรา, และเราได้สาธยายมัน. เราสาธยายมันโดยทันที.

และเราทำสิ่งนี้เพราะเรารู้ว่าเจ้าเป็นคนดื้อด้าว, และคอของเจ้าเป็นเอ็นเหล็ก, และหน้าผากของเจ้าเป็นทองเหลือง;

และเราประกาศแก่เจ้าแล้วนั้นจากกาลเริ่มต้น; ก่อนเหตุการณ์บังเกิดขึ้นเราสาธยายแก่เจ้า; และเราสาธยายมันแก่เจ้าด้วยเกรงว่าเจ้าจะกล่าว—รูปเคารพของข้าพเจ้าบันดาลมันขึ้นมา, และรูปสลักของข้าพเจ้า, และรูปหล่อของข้าพเจ้าก็บัญชาให้มันเกิดขึ้น.

๑ นิไฟ ๒๐

ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄວາມນີ້ເຖິດ, ໂອ ເຊື່ອສາຍຂອງຢາໂຄບ, ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນໃນນາມຂອງເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ຜູ້ທີ່ອອກມາຈາກນ້ຳແຫ່ງຢູດາ ຫລື ອອກມາຈາກນ້ຳແຫ່ງ ການບັບຕິສະມາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ, ແຕ່ເຂົາຍັງບໍ່ສາມາດສາບານດ້ວຍຄວາມຈິງ ຫລື ຄວາມຊອບທຳເພື່ອ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຂົາຂະໜານນາມຕົນເອງຕາມ ນະຄອນສັກສິດ, ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ມີຄວາມໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ເປັນຈອມໂຍທາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຄືຈອມໂຍທາ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງລາວ ແຕ່ກ່ອນນັ້ນ ເຮົາປະກາດແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ ແລະ ມັນອອກມາຈາກປາກຂອງເຮົາແລ້ວ, ແລະ ເຮົາໄດ້ສະແດງແລ້ວແກ່ເຂົາ. ເຮົາໄດ້ສະແດງແກ່ເຂົາໂດຍທັນທີ.

ແລະ ເຮົາໄດ້ເຮັດເພາະເຮົາຮູ້ຈັກວ່າ ເຈົ້າເປັນຄົນດີ້ດ້ານ ແລະ ຄໍຂອງເຈົ້າແຂງເໝືອນເຫລັກ, ແລະ ໜ້າຂອງເຈົ້າເປັນທອງເຫລືອງ;

ແລະ ເຮົາປະກາດແກ່ເຈົ້າແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນວ່າ ເຮົາໄດ້ສະແດງມັນກ່ອນເຫດການຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຮົາໄດ້ສະແດງມັນແກ່ເຈົ້າເພາະຢ້ານເຈົ້າເວົ້າວ່າ—ຮູບບູຊາຂອງເຮົາໄດ້ເຮັດຂຶ້ນມາ ແລະ ຮູບຄວັດສະຫລັກຂອງເຮົາ ແລະ ຮູບຫລໍ່ຂອງເຮົາໄດ້ບັນຊາມັນຂຶ້ນມາ.

6 Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

7 They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

8 Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

9 Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

10 For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

11 For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

12 Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

13 Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

เจ้าเห็นและได้ยินเรื่องทั้งหมดนี้แล้ว; และเจ้าจะไม่ประกาศมันหรือ? และที่เราสาธยายเรื่องใหม่ ๆ แก่เจ้านับแต่เวลานี้ไป, แม้เรื่องต่าง ๆ ที่ซ่อนอยู่, และเจ้าไม่รู้จักมัน.

เรื่องใหม่และเรื่องที่ซ่อนอยู่นั้นสร้างขึ้นบัดนี้, และมิใช่ นับจากกาลเริ่มต้น, แม้ก่อนวันที่เจ้าเคยได้ยินเรื่องเหล่านั้น มันก็ประกาศแก่เจ้าแล้ว, เกือบเจ้าจะกล่าวว่า—ดูเถิดข้าพเจ้ารู้จักมันแล้ว.

แท้จริงแล้ว, และเจ้าหาได้ยินไม่; แท้จริงแล้ว, เจ้าหารู้จักไม่; แท้จริงแล้ว, นับแต่เวลานั้นหูของเจ้าไม่ได้เปิด; เพราะเรารู้ว่าเจ้าจะทำการทรยศอย่างใหญ่หลวง, และถูกเรียกว่าผู้ละเมิดตั้งแต่ในครรภ์.

กระนั้นก็ตาม, เพราะเห็นแก่นามของเรา เราจะอดกลั้นความโกรธของเรา, และเพราะเห็นแก่การสรรเสริญของเรา เราจะระงับไว้จากเจ้า, เพื่อเราจะมีได้ตัดเจ้าออกไปเสีย.

เพราะ, ดูเถิด, เราได้หลอมเจ้า, เราได้เลือกเจ้าในเตาหลอมแห่งความทุกข์.

เพื่อเห็นแก่เรา, แท้จริงแล้ว, เพื่อเห็นแก่เราเราจะทำการนี้, เพราะเราจะไม่ยอมให้นามของเรามีมลทิน, และเราจะไม่ยอมให้รัศมีภาพของเราแก่ผู้อื่น.

จงสดับฟังเรา, โอยาโคบ, และอิสราเอลผู้ที่เราเรียก, เพราะเราคือเขาผู้นั้น; เราคือต้น, และเราคือปลายด้วย.

มือของเราวางรากฐานของแผ่นดินโลกด้วย, และมือขวาของเราแผ่ทั่วฟ้าสวรรค์. เราเรียกมันและมันพากันยืนขึ้น.

เจ้าได้เห็น และ ได้ยินเรื่องราวทั้งหมดนี้แล้ว เจ้าจะบ่นประกาศมันบ่น? และ ตั้งแต่นั้นเวลาผ่านไป เราจะทำสิ่งใหม่ๆ ให้เจ้าฟัง, เป็นสิ่งที่ปิดซ่อนไว้ ซึ่งเจ้าบ่นได้ยินมาก่อน.

เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นมาใหม่, บ่มั่นถาวรมาแล้ว, ก่อนที่เจ้าบ่นได้ยินเรื่องราวมัน ยืนยันว่าเจ้าจะเข้าใจ—จงฟัง ข้าพเจ้ารู้แล้ว.

แท้จริงแล้ว, เจ้าบ่นได้ยินมันดอง; แท้จริงแล้ว, เจ้าบ่นรู้มันดอง; แท้จริงแล้ว, นับแต่เวลานั้นหูของเจ้าไม่ได้เปิด; เพราะเรารู้ว่าเจ้าจะกระทำการชั่วร้ายอย่างใหญ่หลวง และ ถูกเรียกว่าผู้ละเมิดตั้งแต่ในครรภ์.

ถึงอย่างใดก็ตาม เพราะเห็นแก่ชื่อของเรา เราจึงอดกลั้นพระพิโรธไว้, และ เพราะเห็นแก่ความสั่นสะเทือนของเรา, เราจึงห้ามไม่ให้ตัดเจ้าออกไป.

เพราะฉะนั้น, เราจะไม่หลอมเจ้า, เราเลือกเจ้าในเตาไฟแห่งความทุกข์.

เพื่อเห็นแก่เรา, แท้จริงแล้ว, เพื่อเห็นแก่เรา, เราจะทำเรื่องนี้, เพราะเราจะไม่ยอมให้ ชื่อของเราที่มีมลทิน, และ เราจะไม่ยอมให้รัศมีภาพของเราแก่ผู้อื่น.

จงฟังเรา, โอ ยาโคบ, และ อิสราเอล, ผู้ที่เรารู้จักแล้ว เราเรียกเขา; เราเป็นผู้ทำต้น และ เป็นผู้สุดท้ายนั้น.

มีของเรา วางพื้นฐานของแผ่นดินโลก, และ มีของเรา เราถือเบ็ดเกี่ยวฟ้าสวรรค์. เราเรียกมัน และ มันพากันลุกขึ้น.

- 14 All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.
- 15 Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.
- 16 Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.
- 17 And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.
- 18 O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.
- 19 Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.
- ท่านทั้งหลาย, จงชุมนุมกัน, และฟัง; ใครเล่าในบรรดาพวกเขาที่ประกาศเรื่องเหล่านี้แก่พวกเขา? พระเจ้าทรงรักผู้นั้น; แท้จริงแล้ว, และพระองค์จะทรงทำให้พระวอนของพระองค์ที่พระองค์ทรงประกาศแล้วโดยพวกเขาเกิดสัมฤทธิ์ผล; และพระองค์จะทรงทำตามพระทัยของพระองค์แก่บาบิโลน, และพาหุของพระองค์จะมายู่บนชาวเคลเดีย.
- ยิ่งกว่านี้, พระเจ้าตรัส; เราพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, เราพูดไว้; แท้จริงแล้ว, เราเรียกเขาให้ประกาศ, เรานำเขามา, และเขาจะทำทางของเขาให้รุ่งเรือง.
- เจ้าจงมาใกล้เรา; เราไม่พูดเป็นการลับ; นับจากกาลเริ่มต้น, นับแต่เวลาที่ประกาศเราก็พูดแล้ว; และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, และพระวิญญาณของพระองค์, ทรงส่งเรามา.
- และดังนี้พระเจ้า, พระผู้ไถ่ของเจ้า, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลตรัส; เราส่งเขาไป, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้สอนเจ้าให้ได้ผลประโยชน์, ผู้นำเจ้าไปตามทางที่เจ้าควรไป, ได้กระทำสิ่งนั้น.
- โอหากเจ้าสดับฟังบัญญัติของเรา—สันติของเจ้าคงเป็นดังแม่น้ำ, และความชอบธรรมของเจ้าดังคลื่นในทะเล.
- พงศ์พันธุ์ของเจ้าด้วยคงเป็นดังทราย; ลูกแห่งอุทรของเจ้าเหมือนดังเม็ดทรายในนั้น; ชื่อของเขาคงจะไม่ถูกตัดขาดหรือถูกทำลายไปต่อหน้าเรา.
- ท่านทั้งหลายจงชุมนุมกัน, และฟัง; ผู้ใดในบรรดาพวกนั้นที่ประกาศเรื่องเหล่านี้แก่พวกเขา? พระผู้เป็นเจ้ารักผู้นั้น; แท้จริงแล้ว และ ผู้นั้นจะเร็ดให้พระคำของพระองค์ที่พอเขาประกาศ สำเล็ด; และ พระองค์จะเร็ดกับบาบิโลนตามพระทัยของพระองค์ และ แขนของพระองค์จะมายู่เหนือชาวเคลเดีย.
- พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวอีกว่า; เราพระผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, เราได้กล่าวไว้; แท้จริงแล้ว, เราได้เอ็นเอนเขาให้มาประกาศ, เราพาเขามา, และ เขาจะเร็ดทางของเขาให้จะเลิน.
- จงเข้ามาใกล้เรา; เราได้เอ็นเอนเขาให้ใกล้; ตั้งแต่นั้น, ตั้งแต่เวลาที่มิปะภาค เราได้เอ็นเอนแล้ว และ องค์พระผู้เป็นเจ้า และ พระวิญญาณของพระองค์ได้ส่งเรา.
- และ พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้ไถ่ของเจ้า และ พระผู้บริสุทธิ์ของเจ้า และ พระผู้บริสุทธิ์ของเจ้า และ พระผู้บริสุทธิ์ของเจ้า; เราได้ส่งเขาไป, พระผู้เป็นเจ้าองค์หนึ่งเป็นพระผู้เป็นเจ้า, ผู้สวดสอนเจ้าเพื่อให้เป็นปะเภท, ผู้ นำพาเจ้าไปตามทางที่เจ้าควรไป, ได้เร็ดสิ่งนั้น.
- โอ ถ้าเจ้าเชื่อฟัง บันยัดของเจ้า เมื่อมันสันติสุขของเจ้าจะเป็นดังแม่น้ำ—และ ความชอบของเจ้าจะเป็นดังคลื่นในทะเล.
- และ ลูกหลานของเจ้าจะเป็นดังดินทราย; และ ลูกผู้ออกจากอุทรของเจ้าก็จะเป็นเหมือนดังเม็ดทราย; และ องค์เจ้าจะบ่ถูกตัดออก ทลึง ถูกทำลายต่อหน้าเรา.

20 Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

21 And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

22 And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

ຈອກອອກໄປຈາກບາບີໂລນ, ຈອກລົບ
ໜີໄປຈາກຂາວເຊເລຍ, ເຈົ້າຈະ
ປະກາດດ້ວຍສຽງເພື່ອງ, ຈອກບອກ
ເລື່ອງນີ້, ຈອກບອກໄປສູ່ທ່າອ່ອນແຜ່ນ
ດິນໂລກ; ເຈົ້າຈະກ່າວວ່າ : ພຣະເຈົ້າ
ທຣັງໄດ້ຢາກໂຮມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
ແລ້ວ.

ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ ກະທາຍນ້ຳເວລາ
ພຣະອົງພາເຂົາໄປທາງທະເລຊາຍ;
ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ນ້ຳໄຫລອອກຈາກ ຫີນ
ເພື່ອເຂົາ; ພຣະອົງໄດ້ຕີຫີນ ແລະ ນ້ຳໄດ້ພຸ່ງ
ອອກມາ.

ແລະທັງທີ່ພຣະອົງທຣັງກະທຳໄປ
ທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ແລະຍິ່ງກວ່ານີ້ດ້ວຍ,
ຍັງບໍ່ມີສັນຕິສຳລັບຄົນຜູ້ຮ້າຍ,
ພຣະເຈົ້າຕຣັສ.

ຈົ່ງ ອອກໄປຈາກບາບີໂລນ, ຈົ່ງໜີໄປ
ຈາກຊາວເຊເລຍ, ຈົ່ງປະກາດດ້ວຍສຽງ
ເພງ, ຈົ່ງບອກເລື່ອງນີ້, ຈົ່ງອອກໄປສູ່
ແຜ່ນດິນໂລກ; ເຈົ້າຈົ່ງກ່າວວ່າ: ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖ່າຍໂຮມ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ພຣະອົງແລ້ວ.

ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ ກະທາຍນ້ຳເວລາ
ພຣະອົງພາເຂົາໄປທາງທະເລຊາຍ;
ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ນ້ຳໄຫລອອກຈາກ ຫີນ
ເພື່ອເຂົາ; ພຣະອົງໄດ້ຕີຫີນ ແລະ ນ້ຳໄດ້ພຸ່ງ
ອອກມາ.

ທັງໆທີ່ພຣະອົງເຮັດໄປທັງໝົດນີ້ແລ້ວ,
ແລະ ຫລວງຫລາຍກວ່ານີ້ອີກ, ກໍຍັງບໍ່ມີ
ສັນຕິສຸກສຳລັບຄົນຜູ້ຮ້າຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວ
ດັ່ງນີ້.

1 Nephi 21

1 And again: Hearken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

2 And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

3 And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

4 Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

໑ ນີໂຟ ໒໑

ແລະອີກ : ຈົ່ງສັບພິ່ງ, ໂອໂທ່ນເຂື່ອສາຍແຫ່ງອີສຣາເອລ, ທ່ານທັງປວງທີ່ຖືກແຍກອອກມາແລະຖືກໄລ່ໄປເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງກິດການຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທ່ານທັງປວງທີ່ຖືກແຍກອອກມາ, ທີ່ກະຈັດກະຈາຍກັນຢູ່ທົ່ວໄປ, ເຊິ່ງເປັນຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອໂເຂື່ອສາຍແຫ່ງອີສຣາເອລ. ຈົ່ງພິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຄາະທັງຫຼາຍ, ແລະຈົ່ງສັບພິ່ງທ່ານຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໄກ; ພຣະເຈົ້າທຣຽງເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ໃນຄຣັກ; ຕັ້ງແຕ່ຢູ່ໃນອຸທຣຂອງມາດາຂ້າພະເຈົ້າພຣະອົງທຣຽງເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະພຣະອົງທຣຽງເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເໝືອນດາບຄມ; ໃນຮົ່ມເຈາພຣະທັດສະນະຂອງພຣະອົງທຣຽງເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄວ້, ແລະທຣຽງເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າເປັນລູກສອນເຈາງາມ; ໃນແລ່ງຣູນຂອງພຣະອົງທຣຽງເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄວ້;

ແລະຕຣັສແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ : ເຈົ້າຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ໂອໂອສຣາເອລ, ໃນເຈົ້າເຈົ້າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບເກຣດີ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າທຳການໂດຍໄຮ້ປະໂຫຍດ, ຂ້າພະເຈົ້າເສຍແຮງຂ້າພະເຈົ້າໄປເປຣລາແລະອາຍໄຮ້ປະໂຫຍດ; ການພິພາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໂດຍແນ່ແທ້, ແລະງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

໑ ນີໂຟ ໒໑

ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ: ຈົ່ງເຂື່ອພິ່ງ, ໂອ ທ່ານຜູ້ເປັນເຂື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ທ່ານທຸກຄົນທີ່ແຕກອອກມາ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ໄປເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກນັກທຳຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທ່ານທຸກຄົນທີ່ແຕກອອກມາ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປຕ່າງຖິ່ນຖານ ຜູ້ທີ່ເປັນຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ ເຂື່ອສາຍອິດສະຣາເອນເອີຍ. ຈົ່ງພິ່ງ, ໂອ ເຄາະເອີຍ, ຈົ່ງພິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງເຂື່ອພິ່ງຄົນຂອງທ່ານຜູ້ທີ່ຢູ່ໄກ; ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນທ້ອງ; ພຣະອົງໄດ້ບັງຊີຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນອຸທອນແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄືກັບກັບດາບທີ່ແຫຼມຄົມ; ພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຮົ່ມພຣະທັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລູກສອນທີ່ແຫຼ້ມເປັນເງົາ;

ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ໂອ ອິດສະຣາເອນເອີຍ, ໃນເຈົ້າເຈົ້າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບກຽດດີຍິດ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກແຮງງານໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປືອງແຮງຂອງຂ້າພະເຈົ້າລ້າງ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ແຕ່ແມ່ນອນ ຄວາມຍຸດຕິທຳອັນຄວນຕົກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຄ່າຕອບແທນຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

5 And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

6 And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

7 Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

8 Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

9 That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

และบัดนี้, พระเจ้าตรัส—ผู้ทรงปั้นข้าพเจ้าแต่ในครรภ์เพื่อข้าพเจ้าจะเป็นผู้รับใช้ของพระองค์, เพื่อนำยาโคบมาสู่พระองค์อีก—แม้อิสราเอลยังไม่ได้มารวมกัน, แม้กระนั้นข้าพเจ้ายังมีเกียรติในสายพระเนตรของพระเจ้า, และพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงเป็นกำลังของข้าพเจ้า.

และพระองค์ตรัส : เป็นเรื่องเล็กน้อยที่เจ้าจะเป็นผู้รับใช้ของเราเพื่อสถาปนาบรรดาชนเผ่าของยาโคบ, และเพื่อนำอิสราเอลที่ปกปักษ์รักษาไว้กลับคืน. เราจะให้เจ้าเป็นความสว่างแก่คนต่างชาติด้วย, เพื่อเจ้าจะเป็นความรอดที่เราให้แก่สุดแดนแผ่นดินโลก.

ดังนั้น, พระเจ้า, พระผู้ไถ่แห่งอิสราเอล, พระผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ตรัสแก่ผู้ที่มนุษย์เกลียดชัง, แก่ผู้ที่ประชาชาติทั้งหลายชิงชัง, แก่ผู้รับใช้ของผู้ปกครอง : กษัตริย์จะเห็นและลุกขึ้น, เจ้าชายจะนมัสการด้วย, เพราะพระเจ้าซึ่งเป็นผู้ทรงสัตย์.

ดังนั้นพระเจ้าตรัส : ในเวลาอันเหมาะสมเราได้ยินเจ้า, โอเกาะในทะเล, และในวันแห่งความรอดเราช่วยเจ้ามา; และเราจะปกปักษ์รักษาเจ้าไว้, และให้ผู้รับใช้ของเราแก่เจ้าเพื่อเป็นพันธสัญญาสำหรับผู้คน, เพื่อสถาปนาแผ่นดินโลก, เพื่อให้ได้รับมรดกที่ทิ้งร้างว่างเปล่า;

เพื่อเจ้าจะกล่าวแก่นักโทษ : จงออกไป; แก่พวกเขาที่นั่งอยู่ในความมืด : จงแสดงตน. พวกเขาจะสมบูรณ์พูนสุขทุกหนแห่ง, และทุ่งหญ้าของพวกเขาจะมีอยู่ในที่สูงทุกแห่ง.

และ บัดนี้, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว—ผู้ปั้นข้าพเจ้าแต่ในครรภ์เพื่อข้าพเจ้าจะได้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์—เพื่อจะนำยาโคบมาหาพระองค์—ถึงแม้อิสราเอลจะไม่มารวมกัน, ข้าพเจ้าก็ยังจะมีฤทธิ์ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า, และ พระเจ้าของข้าพเจ้าจะเป็นกำลังให้ข้าพเจ้า.

และ พระองค์ตรัสว่า: มันเป็นงานเล็กน้อยที่เจ้าจะเป็นผู้รับใช้ของเราเพื่อสถาปนา เผ่าต่างๆของยาโคบ และ เพื่อนำชาวอิสราเอลที่เก็บรักษาไว้กับถิ่นมา และ เราจะให้เจ้าเป็น แสงสว่างแก่ ถิ่นต่างๆตามน้ำอิง, เพื่อเจ้าจะได้เป็นความรอดของเราที่ให้แก่ที่สุดของแผ่นดินโลก.

พระผู้เป็นเจ้า พระผู้ไถ่ของอิสราเอล, พระผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ได้กล่าวดังนี้, พระผู้ผู้ที่มีเมตตาอันไพศาล, ผู้ที่พระผู้รับใช้ที่เปรี๊ยะประหลาด, ผู้ที่ผู้รับใช้ของพระผู้ปกครอง: กษัตริย์จะเห็น และ ลุกขึ้น, เจ้าชายจะนมัสการสะกั้นกัน, เพราะพระผู้เป็นเจ้าผู้สัตย์.

พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้: ในเวลาอันเหมาะสม เราได้ยินเจ้า, โอ เกาะในทะเล และ ในวันแห่งความรอด เราได้ช่วยเจ้า และ เราจะรักษาเจ้า; และ มอบ ผู้รับใช้ของเราให้แก่เจ้า เพื่อเป็นพันธสัญญาของพระผู้ไถ่ เพื่อสถาปนาแผ่นดินโลก เพื่อให้ได้รับมรดกที่ร้างว่างเปล่า;

เพื่อเจ้าจะกล่าวกับ นักโทษว่า: จงออกไป; กับผู้ที่นั่งอยู่ใน ความมืดว่า: จงแสดงตัวต่อของเจ้า เจ้าจะมีอาณาเขตตามทาง และ บ่อนสูงทุกแห่งจะเป็น บ่อนทางของเจ้า.

10 They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

11 And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

12 And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

13 Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

14 But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

15 For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

16 Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

พวกเขาจะไม่หิวหรือกระหาย, ทั้งความร้อนหรือแสงแดดจะไม่ทำร้ายพวกเขา; เพราะพระองค์ผู้ทรงเมตตาพวกเขาจะทรงนำพวกเขาไป, แม้ตามแหล่งน้ำ พระองค์ก็จะทรงนำทางพวกเขา.

และเราจะทำภูเขาทั้งหมดของเราให้เป็นทาง, และเราจะยกทางหลวงของเราให้สูงส่ง.

และแล้ว, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ดูเถิด, คนเหล่านี้จะมาจากที่ไกล; และดูเถิด, คนเหล่านี้จากทิศเหนือและจากทิศตะวันตก; และคนเหล่านี้จากแผ่นดินแห่งสเวเน.

จงร้องเพลงเถิด, โอสวรรค์เบื้องบน, และจงปีติยินดีเถิด, โอแผ่นดินโลก; เพราะเท้าของคนเหล่านั้นที่อยู่ทิศตะวันออกจะมีเสถียรภาพ; และจงเปล่งเสียงร้องเพลงเถิด, โอภูเขา; เพราะพวกเขาจะไม่ถูกลบทิ้งอีกต่อไป; เพราะพระเจ้าทรงปลอบโยนผู้คนของพระองค์, และจะทรงเมตตาคนของพระองค์ที่มีทุกข์.

แต่, ดูเถิด, ซาอันกล่าว : พระเจ้าทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าแล้ว, และพระเจ้าของข้าพเจ้าทรงลืมข้าพเจ้าแล้ว—แต่พระองค์จะทรงแสดงว่าพระองค์หาทรงทำเช่นนั้นไม่.

เพราะหญิงจะลืมลูกของนางที่กินนมมารดา, จนนางจะไม่มีควมสงสารบุตรที่เกิดจากครรภ์ของนางได้หรือ? แท้จริงแล้ว, พวกนางอาจลืม, แต่เราจะไม่ลืมเจ้า, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

ดูเถิด, เราจารึกเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา; กำแพงของเจ้าอยู่ต่อหน้าเราตลอดเวลา.

เจ้าจะบ่หิวและ บ่กระหายน้ำ, ความร้อน และ แสงแดดจะบ่เผาไหม้เจ้า เพราะพระอภัยได้เมตตาเจ้า, และ จะนำเจ้าไปเฝ้ามองตามแหล่งน้ำ พระอภัยจะนำเจ้าไป.

และ เราจะได้ใช้ภูเขาทั้งหมดยกเราเป็นทาง และ ทางหลวงของเราสูงชัน.

และ เมื่อนั้น โอเชื้อสายอิสราเอล, ดูเถิด, คนเหล่านี้จะมาจากทางไกล และ บางจำพวกจะมาจากทางเหนือ และ จากทางตาเว็นทิศ และ บางจำพวกจะมาจากแผ่นดินซิมมิม.

โอ ฟ้าสวรรค์, จักรวรรพเถิด; โอ แผ่นดิน, จักรพิณพิณเถิด; เพราะถิ่นของถิ่นที่อยู่ทางตาเว็นออกจะมีบ่อนรับธัญ; และ โอ ภูเขาจ้งเป้งสูงส่งจะร้องเพลงเถิด เพราะเจ้าจะบ่ถูกลบทิ้งอีกต่อไป; เพราะพระเจ้าปลอบโยนผู้ถนองพระอภัยแล้ว และ จะเมตตาคนของพระอภัยผู้ที่เป็นทุกข์.

แต่จ้งเป้ง, ซาอันกล่าวว่า: พระผู้เป็นเจ้าถึงบ่ปล่อยข้าบ่แล้ว, และ พระผู้เป็นเจ้าของข้าบ่ ถิ่นลืมข้าบ่แล้ว—แต่พระอภัยจะแสดงว่า พระอภัยจะบ่กระทำเช่นนั้น.

ผู้ยั้งจะลืมลูกที่ยังกินนมของนาง และ จะบ่มีเมตตาสิ่งสาบสูญที่เกิดจากอุทอนของนาง? แท้จริงแล้ว, นางอาจลืมได้, แต่เราจะไม่ลืมเจ้า, โอเชื้อสายอิสราเอล.

จ้งเป้ง, เราจารึกเจ้าไว้ใน ฝ่ามือของเรา; กำแพงเมืองของเจ้าอยู่ต่อหน้าเราตลอดเวลา.

17 Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

18 Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

19 For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

20 The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

21 Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

22 Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

ลูกหลานของเจ้าจะเร่งต่อต้านผู้ทำลายเจ้า; และพวกที่ทำให้เจ้ารกร้างจะไปจากเจ้า.

จงเหลียวมองรอบ ๆ และดู : คนทั้งหมดนี้มารวมกัน, และพวกเขาจะมาหาเจ้า. และเรามีชีวิตอยู่นั้นใด, พระเจ้าตรัส, เจ้าจะได้พวกเขาทั้งปวงมาเป็นอาภรณ์ของเจ้าแน่นอน, เหมือนกับเครื่องประดับ, และผูกพันพวกเขาไว้แมดังเจ้าสาวฉันนั้น.

เพราะบรรดาที่ไร้ประโยชน์และสถานที่รกร้างของเจ้า, และแผ่นดินแห่งความพินาศของเจ้า, แม้บัดนี้ก็จะแคบเกินไปเพราะด้วยเหตุเกี่ยวกับเหล่าผู้อยู่อาศัย; และพวกเขาที่กลืนเจ้าก็จะอยู่ห่างไกล.

ลูกที่เจ้าจะมี, หลังจากเจ้าสูญเสียพวกแรกไป, จะกล่าวเข้าหูเจ้าอีกว่า : สถานที่คับแคบเกินไปสำหรับข้าพเจ้า; ขอสถานที่ให้ข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะพำนักอยู่เถิด.

เวลานั้นเจ้าจะกล่าวในใจเจ้า : ใครหนอให้กำเนิดคนเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า, โดยที่ข้าพเจ้าสูญเสียลูกข้าพเจ้าไป, และข้าพเจ้าเป็นหมัน, เป็นเชลย, และโยกย้ายไปมา? และใครหนอเลี้ยงดูคนเหล่านี้มา? ดูเถิด, ข้าพเจ้าถูกทิ้งไว้ตามลำพัง; คนเหล่านี้, พวกเขาไปอยู่ที่ไหนมา?

ดังนั้นพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัส : ดูเถิด, เราจะยกมือของเราให้แก่คนต่างชาติ, และตั้งธงสัญญาณของเราให้ผู้คน; และพวกเขาจะอุ้มบุตรของเจ้ามาในอ้อมแขนพวกเขา, และจะแบกเหล่าธิดาของเจ้ามาบนบ่าพวกเขา.

ลูกหลานของเจ้าจะเร่งต่อต้านผู้ทำลายเจ้า; และ ผู้ที่เร็ดใช้เจ้าเสียหายจะไปจากเจ้า.

จึงทูลร้องเบี่ยงอ้อมรอบกินทั่วพิภพนี้มา ลอมกัน และ เจ้าจะมาหาเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวไว้ เราจะมีชีวิตอยู่สืบใน เจ้าจะได้เจ้าทุกถิ่นมาเป็นเครื่องนุ่งห่มของเจ้าเหมือนกับเครื่องประดับ และผูกมัดไว้เหมือนดังเจ้าสาวฉันนั้น.

เพราะบ่อนที่บ่มีประโยชน์ และ บ่อนที่แห้งแล้ง, และ แผ่นดินแห้งถาวร ขนาดของเจ้าจึงจะยิ่งแคบยิ่งขึ้นจะแคบเกินไป เพราะด้วยผู้อาศัย; และ พวกที่กินกินเจ้าจะห่างไกลไปจากเจ้า.

ลูกหลานที่เจ้าจะมีหลังจากเจ้าสูญเสียพวกแรกไปจะเข้าหูเจ้าอีกว่า: บ่อนนี้ แคบเกินไปสำหรับลูก; จึงหาบ่อนใหม่ให้ลูกอยู่เถิด.

เมื่อวันนั้น เจ้าจะภาวนาในใจว่า: แม่ฉัน ไซ้หนเกิดกินเหล่านี้ให้ฉัน, เมื่อเห็นเราสูญเสียลูกหลานของเราไป, และ เราเป็นผู้ สูญเสียทุกสิ่ง, เป็นขะเลียบ และ ย้ายย้ายไปมา? แม่ฉันผู้ใดเลี้ยงดูคนเหล่านี้? จึงเบ่ง เราถูกทิ้งไว้ตามลำพัง คนเหล่านี้ไปอยู่บ่อนใดมา?

จึงพระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้: จึงเบ่ง, เราจะมีภักดีกับคนต่างชาติ และ ย้าย ย้ายของเรากับผู้คน; และ เจ้าจะอุ้มลูกชายของเจ้ามาในอ้อม แขนของเจ้า, และ ส่วนลูกสาวของเจ้านั้น เจ้าจะใส่บ่าแบกมา.

23 And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

24 For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

25 But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

26 And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

และราชาจะเป็นบิดาผู้เลี้ยงดูเจ้า, และราชินีของพวกเขาจะเป็นมารดาผู้เลี้ยงดูเจ้า; พวกเขาจะน้อมกายลงมายังเจ้าด้วยดวงหน้าก้มสู่ดิน, และเลียอุ้งเท้าเจ้า; และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเจ้า; เพราะเขาทั้งหลายที่รอคอยเราจะไม่อาย.

เพราะสิ่งที่ได้มาจากการปล้นสะดมจะถูกชิงจากผู้ทรงอำนาจ, หรือเชลยที่ถูกต้องตามกฎหมายจะได้รับการปลดปล่อยหรือ?

แต่พระเจ้าตรัสดังนี้, แม้เชลยของผู้ทรงอำนาจเราก็จะพาไป, และสิ่งที่ได้มาจากการปล้นสะดมซึ่งเป็นของคนที่น่ากลัวเราก็จะปลดปล่อย; เพราะเราจะโต้แย้งกับเขาที่โต้แย้งกับเจ้า, และเราจะช่วยลูกเจ้าให้รอด.

และเราจะเลี้ยงพวกเขาที่กดขี่เจ้าด้วยเนื้อของพวกเขาเอง; พวกเขาจะมึนเมาด้วยเลือดของตนเองดังด้วยเหล้าองุ่นหวาน; และเนื้อหนังทั้งปวงจะรู้ว่าเรา, พระเจ้า, คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเจ้าและพระเจ้าผู้ไถ่ของเจ้า, พระผู้ทรงฤทธิ์านุภาพของยาโคบ.

และ กษัตริย์จะเป็น บໍ່ລ້ຽງຂອງເຈົ້າ ແລະ ລາຊິນີທັງຫລາຍຈະເປັນແມ່ລ້ຽງຂອງເຈົ້າ; ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະກັມໜ້າລົງເຖິງດິນກາບເຈົ້າ, ເຂົາຈະເລຍຂີ້ຝຸ່ນທີ່ຕີນຂອງເຈົ້າ; ແລ້ວເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຜູ້ທີ່ ລໍຄອຍເຮົາຈະບໍ່ປະສົບຄວາມອາຍ.

ຈະເອົາເຫຍື່ອໄປຈາກຜູ້ທີ່ມີກຳລັງ ຫລື ຈະຊ່ວຍ ຊະເລີຍຂອງຜູ້ຊະນະໃຫ້ພົ້ນໄດ້ບໍ່?

ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ເຖິງແມ່ນຊະເລີຍຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກໍຈະຖືກເອົາໄປ, ແລະ ເຫຍື່ອຂອງຄົນທີ່ຫຼຸ່ມໂຫດກໍຈະຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ; ເພາະເຮົາຈະຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະຊ່ວຍລູກຫລານຂອງເຈົ້າໃຫ້ລອດ.

ແລະ ເຮົາຈະ ໃຫ້ຜູ້ບີບບັງຄັບເຈົ້າກິນເນື້ອຂອງຕົນເອງ; ແລະ ເຂົາຈະເມົາເລືອດຂອງເຂົາເອງເໝືອນເມົາເຫລົ່າອະງຸ່ນ; ແລະ ມະນຸດທັງປວງຈະ ຮູ້ວ່າເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບຂອງຢາໂຄບ.

1 Nephi 22

- 1 And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?
- 2 And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.
- 3 Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.
- 4 And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

๑ นิไฟ ๒๒

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือหลังจากข้าพเจ้า, นิไฟ, อ่านเรื่องเหล่านี้ที่จารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลืองแล้ว, พี่ๆ ข้าพเจ้ามาหาข้าพเจ้าและกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า : เรื่องเหล่านี้ที่เจ้าอ่านมาหมายถึงสิ่งใดหรือ ? ดูเถิด, จะเข้าใจเรื่องเหล่านี้ได้ตามเรื่องที่เป็นฝ่ายวิญญาณ, ซึ่งจะได้บังเกิดขึ้นตามฝ่ายวิญญาณและมีใช้ตามฝ่ายเนื้อหนังหรือ ?

และข้าพเจ้า, นิไฟ, กล่าวแก่พวกเขา : ดูเถิดสิ่งนี้แสดงให้เห็นประจักษ์ต่อศาสตพยากรณ์โดยสุรเสียงของพระวิญญาณ; เพราะโดยพระวิญญาณสิ่งทั้งปวงทำให้เป็นที่รู้แก่ศาสตพยากรณ์, ซึ่งจะมาสู่ลูกหลานมนุษย์ตามเนื้อหนัง.

ดังนั้น, เรื่องที่ข้าพเจ้าอ่านจึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับเรื่องทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ; เพราะดูเหมือนว่าไม่ช้าก็เร็ว, เชื้อสายแห่งอิสราเอล, จะกระจัดกระจายไปทั่วพื้นพิภพ, และในบรรดาประชาชาติทั้งปวงด้วย.

และดูเถิด, มีคนมากมายที่สูญสิ้นไปแล้วจากความทรงจำของผู้ที่อยู่ในเยรูซาเล็ม. แท้จริงแล้ว, ส่วนใหญ่ของเผ่าทั้งปวงถูกนำไป; และพวกเขากะจัดกระจายไปมาบนเกาะในทะเล; และพวกเขาอยู่ที่ไหนไม่มีใครในพวกเรารู้เลย, นอกจากเราทราบว่าพวกเขาถูกนำไป.

๑ นิไฟ ๒๒

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็หลังจากข้าพเจ้านิไฟได้อ่านเรื่องราวเหล่านี้ที่มีจารึกไว้ใน แผ่นจารึกทองเหลืองแล้ว, พวกอ้ายของข้าพเจ้าได้มาหาข้าพเจ้า และ ถามว่า: เรื่องที่เจ้าอ่านมานั้นหมายความว่าอย่างไร? จั๋งเบ้ง, จะให้พวกเรารู้เรื่องเหล่านี้ว่ามันเป็นตามเรื่องราววิญยานที่จะเกิดขึ้นฝ่ายวิญยาน และ บ่แม่นฝ่ายเนื้อหนังบ่?

และ ข้าพเจ้านิไฟกล่าวกับพวกเขาว่า: จั๋งเบ้ง เรื่องเหล่านี้ได้ถูก สะดงให้ปะจักษ์แก่ สาดสะดาโดยสุละสรวงของพระวิญยาน; เพราะโดยพระวิญยานทุกอย่างที่จะเกิดกับลูกหลานมะนุดตามทางเมื่อขวัญยอมเป็น ที่รู้แก่สาดสะดา.

ดังนั้น, เรื่องที่เจ้าอ่านมานั้น จั๋งเป็นเรื่องราวกับทั้ง ฝ่ายโลก และ ฝ่ายวิญยานเพราะเบ้งว่าบ่ช้าก็ไวก่ที่เชื้อสายอิสราเอลจะ กะจัดกระจายไปทั่วพื้นดินโลก และ ในบัดนาปะซาซาตักปวงนำอิ.

และ จั๋งเบ้ง, มีถิ่นจำนวนทลวงทลายที่ทายสาบสูญไปแล้วจากความรู้ของผู้ที่อยู่ในเยรูซาเล็ม. แท้จริงแล้ว, ส่วนใหญ่ของถิ่นทุก เข้าได้ถูกพาไป; และ เขาได้กะจัดกระจายไปตามเกาะในทะเล; และ เขายู่ใสบ่มีใฝในพวกเรารู้เลย, นอกจากพวกเรารู้ว่าเขาได้ถูกพาไปเท่านั้น.

5 And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

6 Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

7 And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

และเนื่องจากพวกเขาถูกนำไป, เรื่องเหล่านี้จึงพยากรณ์ไว้เกี่ยวกับพวกเขา, และเกี่ยวกับบรรดาคนทั้งปวงซึ่งต่อจากนี้จะกระจัดกระจายไปและปะปนกัน, เพราะพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล; เนื่องจากพวกเขาจะทำใจแข็งกระด้างต่อพระองค์; ดังนั้น, พวกเขาจะกระจัดกระจายไปในบรรดาประชาชาติทั้งปวงและจะถูกคนทั้งปวงเกลียดชัง.

กระนั้นก็ตาม, หลังจากพวกเขาจะได้รับการดูแลโดยคนต่างชาติ, และพระเจ้าทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ให้แก่คนต่างชาติและทรงตั้งพวกเขาเป็นธงสัญญาณ, และพวกเขาจะอุ้มลูกมาในอ้อมแขน, และแบกธิดาไว้ในบ่าพวกเขา, ดูเถิดเรื่องเหล่านี้ซึ่งพูดไว้เป็นเรื่องฝ่ายโลก; เพราะพันธสัญญาของพระเจ้ากับบรรพบุรุษของเราเป็นดังนั้น; และหมายถึงเราในวันที่จะมาถึง, และพี่น้องทั้งหมดของเราที่เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย.

และหมายความว่าเวลาจะมาถึงคือหลังจากเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมดกระจัดกระจายไปและปะปนกันแล้ว, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงยกประชาชาติที่เกรียงไกรประชาชาติหนึ่งขึ้นในบรรดาคนต่างชาติ, แท้จริงแล้ว, แม้นบนผืนแผ่นดินนี้; และโดยพวกเขาพงศ์พันธุ์ของเราจะกระจัดกระจายไป.

และ เนื่องจากเขาถูกพาไป จึงมีสาเหตุทำนายเยี่ยงเลื่องเตล่านั้นนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเขา และ ทั่วทุกถิ่นที่ซึ่งต่างจากนั้นจะกระจัดกระจายไป และ สืบสิ้นเพราะพระผู้บริสุทธิ์สุดของอิสราเอล; เพราะเขาเฝ้าใจแหว่งต่างดั่งพระอริ; ดังนั้น, เขาจึงจะกระจัดกระจายไปในบ้านดาปะซาขาดทั่วปวง และ จะเป็นที่ทรุดตัวของทุกถิ่น.

เยี่ยงอย่างใดก็ตาม, ทลึงจากเขาได้รับการ บำลึงด้วยกฎเกณฑ์ต่างต่างแล้ว, พระเจ้ายกพระหัตถ์ใช้ถิ่นต่างต่าง, และ ตั้งเขาไว้เป็นทลึงสัญญาณ, และ ลูกหลานของเขาคงจะถูกอุ้มมาในอ้อมแขน และ ลูกสาวของเขาคงจะถูกแบกมาเทื่องบ่า, จึงเป็น เลื่องเตล่านั้นนี้ ซึ่งมีเขาไว้เป็นเลื่องฝ่ายโลก; เพราะ พันธสัญญาของพระผู้เป็นเจ้ากับบรรพบุรุษของพวงเราเป็นดังนั้น; และ พยาเยี่ยงพวงเราในวันที่จะมาเยี่ยง, และ พี่น้องทุกถิ่นของพวงเราที่เป็นเชื้อสายอิสราเอลน้อมนำอิก.

และ พยาถวามว่า เวลาจะมาเยี่ยงทลึงจากเชื้อสายอิสราเอลทั่วทุกดินได้กระจัดกระจายไป และ สืบสิ้นแล้ว, อริพระผู้เป็นเจ้าจะยกประเทศที่ยิ่งใหญ่ประเทศหนึ่งขึ้นในบ้านดา ถิ่นต่างต่าง, แท้จริงแล้ว, มันแน่นอนเช่นแผ่นดินนี้ และ โดยพวงเขา ลูกหลานของพวงเราจึงจะ กระจัดกระจายไป.

8 And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

9 And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

10 And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

11 Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

12 Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

และหลังจากพงศ์พันธุ์ของเรากระจัดกระจายไปแล้วพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงเริ่มทำงานนำอัครรรยอย่างหนึ่งในบรรดาคนต่างชาติ, ซึ่งจะมีค่ายิ่งต่อพงศ์พันธุ์ของเรา; ดังนั้น, จึงเปรียบเหมือนกับการที่พวกเขาได้รับการบำรุงเลี้ยงโดยคนต่างชาติและอุ้มพวกเขามาในอ้อมแขนและแบกไว้บนบ่าพวกเขา.

และสิ่งนี้จะมีค่าต่อคนต่างชาติด้วย; และไม่เพียงต่อคนต่างชาติแต่ต่อเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมด, ในอันที่จะให้รู้ถึงพันธสัญญาของพระบิดาแห่งสวรรค์ที่ทรงทำไว้กับอับราฮัม, โดยตรัสว่า : ในพงศ์พันธุ์ของเจ้าตระกูลทั้งปวงของแผ่นดินโลกจะได้รับพร.

และพี่ ๆ ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า, อยากให้พี่รู้ว่าตระกูลทั้งปวงของแผ่นดินโลกจะรับพรไม่ได้เว้นแต่พระองค์จะเผยให้เห็นพາหุของพระองค์ในสายตาประชาชาติ.

ดังนั้น, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงดำเนินการเผยให้เห็นพາหุของพระองค์ในสายตาประชาชาติทั้งปวง, โดยทำให้บังเกิดพันธสัญญาของพระองค์และพระกิตติคุณของพระองค์แก่บรรดาผู้ที่เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

ดังนั้น, พระองค์จะทรงนำพวกเขาออกจากความเป็นเชลยอีก, และพวกเขาจะถูกนำมารวมกันสู่ผืนแผ่นดินแห่งมรดกของตน; และพระองค์จะทรงนำพวกเขาออกจากการปิดบังและออกจากความมืด; และพวกเขาจะรู้ว่าพระเจ้าคือพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาและพระผู้ไถ่ของพวกเขา, พระผู้ทรงฤทธานุภาพแห่งอิสราเอล.

และ ทลัງจากที่ลูกหลานຂອງພວກເຮົາໄດ້ກະຈົດກະຈາຍໄປແລ້ວ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດ ສິ່ງອັດສະຈັນຢ່າງໜຶ່ງໃນບັນດາ ຄົນຕ່າງຊາດ ຊຶ່ງຈະ ມີຄຸນຄ່າທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກັບລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນເໝືອນກັບພວກເຂົາຖືກບຳລຸງລ້ຽງຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຖືກອຸ້ມມາໃນອ້ອມແຂນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ແບກໃສ່ບ່າຂອງພວກເຂົາມາ.

ແລະ ມັນຈະ ມີຄຸນຄ່າກັບຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ບໍ່ພຽງແຕ່ກັບຄົນຕ່າງຊາດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ ຍັງມີຄຸນຄ່າກັບ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດນຳອີກ, ໃນວັນທີ່ຈະໃຫ້ຮູ້ຈັກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ ທີ່ຊົງກະທຳໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ໃນ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ ຮັບພອນ.

ແລະ ພວກອ້າຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະຮັບພອນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ພຣະອົງຈະ ກາງແຂນຂອງພຣະອົງຕໍ່ສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດເສຍກ່ອນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດຳເນີນການກາງແຂນຂອງພຣະອົງຕໍ່ສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດ, ໂດຍນຳເອົາພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງມາໃຫ້ຜູ້ທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະນຳພວກເຂົາອອກມາຈາກການເປັນຊະເລີຍນຳອີກ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກ ເຕົ້າໂຮມເຂົ້າມາຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳອອກຈາກການປິດບັງ ແລະ ອອກຈາກ ຄວາມມືດ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄື ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ, ພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບຂອງອິດສະຣາເອນ.

13 And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

14 And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

15 For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

16 For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

และเลือดของศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังนั้น, ซึ่งเป็นโสเภณีของทั้งแผ่นดินโลกทั้งปวง, จะไหลกลับสู่ศีรษะของตนเอง; เพราะพวกเขาจะทำสงครามในบรรดาพวกเขาเอง, และดาบในมือของพวกเขาเองจะตกลงบนศีรษะของตนเอง, และพวกเขาจะมีนเมาด้วยเลือดของตนเอง.

และทุกประชาชาติที่ทำสงครามต่อต้านท่าน, จะหันมาต่อต้านกันเอง, โฉ่เชื้อสายแห่งอิสราเอล, และพวกเขาจะตกลงไปในหลุมซึ่งพวกเขาขุดไว้ดักผู้คนของพระเจ้า. และคนทั้งหมดที่ต่อสู้กับไซอันจะถูกทำลาย, และโสเภณีผู้เรื่องอำนาจผู้นั้น, ผู้บิดเบือนทางที่ถูกต้องของพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, ศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังนั้น, จะทลายลงสู่ภัสสมรฐ์และการพังทลายของมันจะให้ญ์หลวง.

เพราะดูเถิด, ศาสดาพยากรณ์กล่าว, เวลาจะมาถึงโดยรวดเร็วเมื่อซาตานจะไม่มีอำนาจเหนือใจของลูกหลานมนุษย์อีกต่อไป; เพราะวันนั้นจะมาถึงในไม่ช้าเมื่อคนจองหองและพวกเขาที่ทำชั่วทั้งหมดจะเป็นดังตอข้าว; และวันนั้นจะมาถึงเมื่อพวกเขาต้องถูกเผา.

เพราะเวลาจะมาถึงในไม่ช้าเมื่อพระพิโรธสุดขีดของพระเจ้าเป็นเจ้าจะเทลงบนลูกหลานมนุษย์ทั้งปวง; เพราะพระองค์จะไม่ทรงยอมให้คนชั่วร้ายทำลายคนชอบธรรม.

และ เลือดของสาตสະໜາຈັກໄຫຍ່ และ ໜ້າກຽດຊັງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນໂສເພມີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ຈະໄຫລລົງໃສ່ຫົວຂອງພວກເຂົາເອງ, ເພາະພວກເຂົາຈະເຮັດສົງຄາມລະຫວ່າງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ດາບໃນມືຂອງພວກເຂົາ ເອງຈະຕົກໃສ່ຫົວຂອງພວກເຂົາເອງ ແລະ ພວກເຂົາຈະມືນເມົາດ້ວຍເລືອດຂອງພວກເຂົາເອງ.

ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເຢຍ ແລະ ທຸກ ປະຊາຊາດທີ່ຈະເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານ ເຈົ້າຈະຫັນມາຕໍ່ສູ້ກັນເອງ ແລະ ພວກເຂົາຈະ ຕົກຫລຸມຊຶ່ງຊຸດໄວ້ດັກຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ ຕໍ່ສູ້ກັບຊີໂອນຈະຖືກທຳລາຍ; ແລະ ໂສເພມີໃຫຍ່ຜູ້ນັ້ນ, ຜູ້ເຮັດໃຫ້ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບິດເບືອນໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະໜາຈັກໄຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງຈະເພພັງລົງຢູ່ ພື້ນດິນ ແລະ ການຕົກຂອງມັນຈະໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ສາດສະດາໄດ້ກ່າວວ່າ, ເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວຄື ຊາຕານຈະບໍ່ມີອຳນາດເໝືອໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດອີກ; ເພາະວັນເວລາຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ເມື່ອຄົນທີ່ອວດດີ ແລະ ຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຈະເປັນຄືກັນກັບ ເປືອງເຂົ້າ; ແລະ ວັນເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກ ໄຟເຜົາ.

ເພາະວັນເວລາຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຄື ຄວາມສົມບູນຂອງ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຫລືົງມາເທິງລູກຫລານມະນຸດທຸກຄົນ; ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນຊົ່ວມາທຳລາຍຄົນຊອບທຳ.

17 Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

18 Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

19 For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

20 And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

ดังนั้น, พระองค์จึงทรงปกป้องรักษาคนชอบธรรมไว้โดยเดชานุภาพของพระองค์, แม้จะเป็นไปว่าพระพิโรธสุดขีดของพระองค์ต้องมาถึง, และคนชอบธรรมจะได้รับการปกป้องรักษา, แม้จนการทำลายศัตรูของพวกเขาด้วยไฟ. ดังนั้น, คนชอบธรรมจึงไม่ต้องกลัว; เพราะศาสดาพยากรณ์กล่าวไว้ดังนั้น, พวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอด, แม้จะเป็นไปด้วยไฟ.

ดูเถิด, พี่ ๆ ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวแก่พี่, ว่าสิ่งเหล่านี้ต้องมาถึงในไม่ช้า; แท้จริงแล้ว, แม่เลือด, และไฟ, และหมอกควันก็ต้องมาถึง; และมันจำเป็นต้องมีขึ้นบนพื้นพิภพนี้; และมาสู่มนุษยชาติตามเนื้อหนังหากเป็นไปว่าพวกเขาจะทำใจของตนแข็งกระด้างต่อพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

เพราะดูเถิด, คนชอบธรรมจะไม่ตาย; เพราะเวลาต้องมาถึงโดยแน่แท้เมื่อพวกเขาทั้งหมดที่ต่อสู้ไซอันจะถูกตัดขาด.

และพระเจ้าจะทรงเตรียมทางเพื่อผู้คนของพระองค์โดยแน่แท้, เพื่อให้คำของโมเสสเกิดสัมฤทธิ์ผล, ซึ่งท่านพูดไว้, มีความว่า : พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่านจะทรงยกศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งขึ้นมาให้ท่าน, ซึ่งเหมือนข้าพเจ้า; เพื่อจะได้ยินจากผู้นั้นในสิ่งทั้งปวงไม่ว่าเรื่องใดก็ตามที่ผู้นั้นจะกล่าวแก่ท่าน. และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือพวกเขาทั้งหมดที่ไม่ฟังศาสดาพยากรณ์ผู้นั้นจะถูกตัดขาดจากบรรดาผู้คน.

ดังนั้น, พระองค์จะ รักษา คนชอบธรรมไว้ในอำนาจของพระองค์เที่ยงแม่นจะเป็นไปว่า ความสมบูรณ์ของพระพิโรธของพระองค์ต้องมาเทถึง และ คนชอบธรรมจะได้รับประทานรักษา เที่ยงแม่นจะเป็นงานทำลายศัตรูของพวกเขาด้วยไฟ. ดังนั้นคนชอบธรรมทำไม่ต้องขยันท้อ เพราะศาสดาได้กล่าวไว้ว่า, พวกเขาจะรอดเที่ยงแม่นว่ามันจะเป็นถึกันกับไฟก็ตาม.

จึงเหิง, พวกฮายของเร้าเอีย, เร้าเห้ากับพวกเห้าว่า สิ่งเทลล่านั้นจะต้องมาเทถึงในบั้นนี้; แท้จริงแล้ว, แม่มเลือดกับไฟ, และ ฮายอวันจะต้องมาเทถึง; และ มันจะต้องมีขึ้นในพื้นแผ่นดินโลกนี้; และ มันจะมาเทถึง มะนุดตามทางเมื่อหน้ฎาทาทพวกเห้าเร้าใจแฉงกะด้างต่อพระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอล.

จึงเหิง, คนชอบธรรมจะบ่ตาย; เพราะเวลาจะต้องมาเทถึงย่างแม่นอนถึ ทุกถึนที่ต่ถึานฮิออนจะถูกถึถึออก.

และ พระผู้เป็นเจ้าจะตรึงทางไว้ให้ผู้นั้นของพระองค์ย่างแม่นอน เพื่อให้ถึาเห้าของโมเสสเล็ด, ซึ่งแม่นได้กล่าวไว้ มีความว่า: พระผู้เป็นเจ้าอึงเป็นพระเจ้าของเจ้าจะยัก สาดสะดาทานหน้ฎขึ้นถึกันกับฮายเห้าเท้เห้า; เห้าจะถึยินจากผู้นั้นทุกย่าง บ่ว่าเลื่องฮันใดก็ตามที่ผู้นั้นเห้ากับเห้า. และ เทาถึานจะบังเกิดขึ้นถึ ผู้นั้นที่บ่ฟังสาดสะดาผู้นั้นจะถูก ถึถึออกจากบันดาผู้นั้น.

21 And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

22 And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

23 For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

24 And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, ประกาศต่อพี่, ว่าศาสดาพยากรณ์ที่โมเสสพูดถึงนี้คือพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล; ดังนั้น, พระองค์จะทรงดำเนินการพิพากษาในความชอบธรรม.

และคนชอบธรรมไม่จำเป็นต้องกลัว, เพราะพวกเขาคือคนเหล่านั้นที่จะไม่ถูกทำให้จ้าน. แต่มันเป็นอาณาจักรของมาร, ซึ่งจะสร้างขึ้นในบรรดาลูกหลานมนุษย์, ซึ่งอาณาจักรนั้นสถาปนาขึ้นในบรรดาพวกเขาซึ่งอยู่ในเนื้อหนัง—

เพราะเวลาจะมาถึงอย่างรวดเร็วเมื่อศาสนจักรทั้งปวงที่สร้างขึ้นเพื่อหาผลประโยชน์, และคนทั้งปวงเหล่านั้นที่สร้างขึ้นเพื่อให้มีพลังเหนือเนื้อหนัง, และคนเหล่านั้นที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นที่นิยมในสายตาของโลก, และคนเหล่านั้นที่แสวงหาต้นเหตุนั้นของเนื้อหนังและสิ่งต่างๆ ของโลก, และทำความชั่วช้าสามานย์นานปีการ; แท้จริงแล้ว, ที่ท้ายที่สุด, คนทั้งปวงเหล่านั้นที่เป็นของอาณาจักรของมารคือพวกเขาที่จำเป็นต้องหวาดกลัว, และตัวสั้น, และครั้นคร้าม; พวกเขา คือคนเหล่านั้นที่ต้องถูกโค่นล้มลงสู่ภุมณีย์; พวกเขา คือคนเหล่านั้นที่ต้องถูกเผาไหม้ดังตอข้าว; และนี่เป็นไปตามคำของศาสดาพยากรณ์.

และเวลามาถึงอย่างรวดเร็วเมื่อพระเจ้าทรงนำคนชอบธรรมขึ้นไปดังลูกวัวของคอก, และพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลต้องทรงปกครองด้วยอำนาจการปกครอง, และฤทธาานุภาพ, และเดชานุภาพ, และรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่อ.

และ บัดนี้ข้าพเจ้ามีไฟประกาศกับพวกเจ้าว่า สาดสะดาผู้ที่ไม่เชื่อเข้าเฝ้าฤทธิ พระผู้บริสุทธิ์สุดของอิสราเอล; ดังนั้น, พระองค์จะกระทำ การพิพากษา ด้วยความชอบทำ.

และ ถิ่นชอบทำที่ต้องย้ายมาไว้เพราะ พวกเจ้าผู้ที่จะไม่ถูกทำลาย, แต่จะเป็นอาณาจักรของมาร ซึ่งมันจะถูกล้างขึ้นในบันดาลูกหลานมนุษย์, ซึ่งอาณาจักรนั้นถูกสถาปนาขึ้นในบันดาผู้คนที่อยู่ในเนื้อหนัง—

เพราะวันเวลาจะมาถึงอย่างรวดเร็วเมื่อ สาดสะดาจักรพรรดิแห่งทั้งปวงเพื่อหาผลประโยชน์, และ สาดสะดาจักรพรรดิแห่งเพื่อมีอำนาจทางเนื้อหนัง, และ สาดสะดาจักรพรรดิแห่งเพื่อเป็นที่นิยมในสายตาของโลก, และ สาดสะดาจักรพรรดิแห่งแสวงหาความโลภมาทางเนื้อหนัง และ สิ่งของทางโลก และ รัศมีภาพอันยิ่งใหญ่อเพราะงาน; แท้จริงแล้ว, โดยสวดอธิษฐาน, พวกท่านเป็นอาณาจักรของมารผู้ที่ต้องย้ายมาไว้ที่ล้น และ ทอ้งไท่, พวกเจ้าจะต้องถูกนำลงต่ำสู่พื้นดิน; พวกเจ้าจะต้องถูกไฟเผาไหม้กับเพื่อเข้า และ มันจะเป็นตามคำเจ้าของสาดสะดา.

และ วันเวลาจะมาถึงอย่างรวดเร็วเมื่อ ถิ่นชอบทำจะต้องถูกพาขึ้นไปถึงกับลูกวัวในคอก และ พระผู้บริสุทธิ์สุดของอิสราเอลจะปกครองด้วยลัทธิ, ด้วยอำนาจ และ ลัทธิสวดอธิษฐานอันยิ่งใหญ่อ.

25 And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

26 And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

27 And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

28 But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

29 And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

30 Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

และพระองค์ทรงรวมลูก ๆ ของพระองค์จากสี่เหลี่ยมของแผ่นดินโลก; และพระองค์ทรงนับจำนวนแกะของพระองค์, และพวกเขา รู้จักพระองค์; และจะมีแกะคอกเดียวและพระเมษบาลองค์เดียว; และพระองค์จะทรงเลี้ยงแกะของพระองค์, และในพระองค์พวกเขาจะพบทุ่งหญ้า.

และเนื่องจากความชอบธรรมของผู้คนของพระองค์, ซาตานไม่มีอำนาจ; ดังนั้น, จึงปลดปล่อยเขาออกมาไม่ได้เป็นเวลาต่อเนื่องหลายปี; เพราะเขาไม่มีอำนาจเหนือใจผู้คน, เพราะพวกเขาดำรงอยู่ในความชอบธรรม, และพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลทรงปกครอง.

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้า, นีไฟ, กล่าวแก่พี่ว่าเรื่องทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้นตามเนื้อหนัง.

แต่, ดูเถิด, ประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวงจะดำรงอยู่อย่างปลอดภัยในพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลหากเป็นไปได้ว่าพวกเขาจะกลับใจ.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นีไฟ, ขอยุติ; เพราะข้าพเจ้ายังไม่กล้าพูดต่อไปเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้.

ดังนั้น, พี่ ๆ ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้พี่พิจารณาว่าเรื่องซึ่งเขียนไว้บนแผ่นจารึกทองเหลืองเป็นเรื่องจริง; และเรื่องเหล่านี้เป็นพยานว่ามนุษย์ต้องเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า.

และ พระอົງจะ ถ้้าโรมลูกทาลานຂອງພະອົງຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ພະອົງຈະນັບຈຳນວນແກະຂອງພະອົງ, ແລະ ພວກເຂົາກໍຈະຮູ້ຈັກພະອົງ ແລະ ຈະມີແກະຄອກດຽວ ແລະ ມີຜູ້ລ້ຽງຜູ້ດຽວ, ແລະ ພະອົງຈະລ້ຽງແກະຂອງພະອົງ, ແລະ ໃນຕົວຂອງພະອົງພວກເຂົາຈະພົບ ທັງຫຍ້າ.

ແລະ ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງຜູ້ຄົນຂອງພະອົງ, ຊາຕານຈຶ່ງບໍ່ມີອຳນາດ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຫຼຸດອອກມາບໍ່ໄດ້ເປັນເວລາ ຫລາຍປີ ເພາະມັນບໍ່ມີອຳນາດເໝືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ເພາະພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳ ແລະ ພະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ປົກຄອງ.

ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ໄຟກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຕ້ອງມາເຖິງຕາມທາງຝ່າຍເນື້ອໜັງ.

ແຕ່, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງຈະຢູ່ຢ່າງປອດໄພໃນ ພະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າພວກເຂົາຈະ ກັບໃຈ.

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ໄຟຂໍຈົບພຽງເທົ່ານີ້; ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ກ້າເວົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ອີກຕໍ່ໄປ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກອ້າຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າພິຈາລະນາວ່າ ເລື່ອງຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນ ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງນີ້ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ມັນໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າມະນຸດຕ້ອງເຊື່ອຟັງພະບັນຍັດຂອງພະເຈົ້າ.

31 Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ມ້າຈຳເປັນຕ້ອງຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າແລະບິດາຂ້າພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ ເປັນພຣະບາດ, ແລະສອນມັນດ້ວຍ. ດັ່ງ ນັ້ນ, ຖ້າພີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດ, ແລະອດທນຈົນກວ່າຊີວິດຈະຫາໄມ້, ພີ່ ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ຮອດໃນວັນ ສຸດທ້າຍ. ແລະຈຶ່ງເປັນດັ່ງນັ້ນ. ເອເມນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຄິດວ່າເຮົາກັບ ບິດາຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳ ແລະ ສິດສອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າ ພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອຟັງ ພຣະບັນຍັດ ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ພວກເຈົ້າຈະລອດໃນ ວັນສຸດທ້າຍ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

The Second Book of Nephi

*An account of the death of Lehi.
Nephi's brethren rebel against him.
The Lord warns Nephi to depart into
the wilderness. His journeyings in
the wilderness, and so forth.*

2 Nephi 1

- 1 And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.
- 2 And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.
- 3 And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.
- 4 For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

หนังสือของนีไฟ ฉบับที่สอง

เรื่องราวเกี่ยวกับมรณกรรมของ
ลีไฮ. พี่ๆ ของนีไฟกบฏต่อต้าน.
พระเจ้าทรงเตือนนีไฟให้ออกไปใน
แดนทุรกันดาร. การเดินทางของ
ท่านในแดนทุรกันดาร, และอื่น ๆ.

๒ นีไฟ ๑

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
คือหลังจากข้าพเจ้า, นีไฟ, ยุติการ
สอนพี่ๆ ข้าพเจ้าแล้ว, ลีไฮ, บิดา
เรา, พูดกับพวกเขาหลายเรื่อง
ด้วย, และอธิบายให้พวกเขาฟัง, ว่า
พระเจ้าทรงทำสิ่งสำคัญยิ่งเพียงใด
สำหรับพวกเขาในการนำพวกเขา
ออกมาจากแผ่นดินแห่ง
เยรูซาเล็ม.

และท่านพูดกับพวกเขาเกี่ยวกับ
การกบฏของพวกเขาเมื่ออยู่บนพื้น
น้ำ, และพระเมตตาของพระเจ้าผู้เป็น
เจ้าที่ทรงไว้ชีวิตพวกเขา, ทำให้
พวกเขาไม่ถูกกลืนไปในทะเล.

และท่านพูดกับพวกเขาด้วย
เกี่ยวกับแผ่นดินแห่งคำสัญญา,
ซึ่งพวกเขาได้รับ—ว่าพระเจ้าทรง
เมตตาเพียงใดที่ทรงเตือนว่าเรา
ควรหลบหนีออกจากแผ่นดินแห่ง
เยรูซาเล็ม.

เพราะ, ดูเถิด, ท่านกล่าว, พ่อ
เห็นนิมิต, ซึ่งพ่อรู้ว่าเยรูซาเล็มถูก
ทำลายแล้ว; และถ้าเรายังคงอยู่ใน
เยรูซาเล็มเราก็คงจะตายด้วย.

ໜັງສືນິໄຟສະບັບທີ ສອງ

ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການມໍລະນະກໍາຂອງລີ
ໄຮ. ພວກອ້າຍຂອງນິໄຟກະບົດຕໍ່ເພິ່ນ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນນິໄຟໃຫ້ອອກໄປ
ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານ. ການເດີນທາງ
ຂອງເພິ່ນໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານ, ແລະ
ອື່ນໆ.

໒ ນິໄຟ ໑

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
หลังจากข้าพเจ้ามีไฟได้ສອນ
ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ລີໄຮ ບິດາ
ຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຫລາຍ
ເລື່ອງອີກ ແລະ ໄດ້ທອນຄືນກັບພວກເຂົາ
ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ພຽງໃດສຳລັບພວກເຂົາໃນການນຳພວກ
ເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

และ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາເຖິງ
ການກະບົດຂອງພວກເຂົາເວລາຢູ່ໃນຜົນ
ນ້ຳນັ້ນ ແລະ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່
ໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່
ຖືກກົນລົງໄປໃນທະເລ.

และ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກເຖິງ
ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້
ຮັບ—ວ່າພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາພຽງໃດ
ທີ່ໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາໃຫ້ພວກເຮົາໜີອອກ
ຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ ພໍ່ໄດ້ເຫັນ
ພາບນິມິດພາບໜຶ່ງ, ໃນພາບນັ້ນພໍ່ຮູ້ວ່າ
ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກທຳລາຍແລ້ວ ແລະ ຖ້າ
ພວກເຮົາຍັງຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມພວກ
ເຮົາກໍຈະ ຕາຍຄືກັນ.

5 But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

6 Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

8 And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

แต่, ท่านกล่าว, ทั้งที่มีความทุกข์, เรายังได้รับแผ่นดินแห่งคำสัญญา, แผ่นดินซึ่งเลิศเลอกว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง; แผ่นดินที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำพันธสัญญากับพ่อว่าจะเป็แผ่นดินมรดกแห่งพงศ์พันธุ์ของพ่อ. แท้จริงแล้ว, พระเจ้าทรงทำพันธสัญญามอบแผ่นดินนี้แก่พ่อ, และแก่ลูกหลานของพ่อตลอดกาล, และคนทั้งปวงที่พระหัตถ์ของพระเจ้าจะทรงนำออกจากประเทศอื่นๆ ด้วย.

ดังนั้น, พ่อ, ลีไฮ, พยากรณ์ตามการทำงานของพระวิญญาณซึ่งอยู่กับพ่อ, ว่าจะไม่มิผู้ใดเข้ามาในแผ่นดินนี้ได้ นอกจากพระหัตถ์ของพระเจ้าจะทรงนำมาเท่านั้น.

ดังนั้น, แผ่นดินนี้จึงอุทิศไว้เพื่อคนที่พระองค์จะทรงนำมา. และหากเป็นไปได้พวกเขาจะรับใช้พระองค์ตามพระบัญญัติที่พระองค์ประทานไว้, มันจะเป็นแผ่นดินแห่งเสรีภาพสำหรับพวกเขา; ดังนั้น, พวกเขาจะไม่วันถูกนำลงไปเป็นเชลย; หากเป็นเช่นนั้น, ก็จะเป็นเพราะความชั่วช้าสามัญ; เพราะหากความชั่วช้าสามัญมีอยู่ทั่วไปแผ่นดินนี้จะถูกสาปแช่งเพราะพวกเขา, แต่สำหรับคนชอบธรรมพระจะมาสู่แผ่นดินนี้ตลอดกาล.

และดูเถิด, เป็นพระปรีชาญาณที่ทรงเก็บแผ่นดินนี้ไว้ไม่ให้ประชาชาติอื่นรู้ในเวลานี้; เพราะดูเถิด, หลายประชาชาติจะเข้ามาแผ่กระจายไปทั่วแผ่นดินนี้, จนจะไม่มีที่สำหรับเป็นมรดก.

แต่ฉันได้เฝ้าว่า ทั้งที่มีความทุกข์, พวกเรายังได้รับ แผ่นดินแห่งคำสัญญา ซึ่งเป็แผ่นดินแห่งขั้วที่ปะเส็ดเล็ดล้ากว่าแผ่นดินอื่นใดทั้งสิ้น; เป็นแผ่นดินที่อึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้เร็ดพันทะสันยาภับพ่อ จะเป็นแผ่นดินมูบมละดึกขອງลูกหลานขອງพ่อ. แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าให้แผ่นดินนี้เป็ พันทะสันยาภับพ่อ และกับลูกหลานขອງพ่อทะลอดกาน, และ กับຄົນທັງໝົດທີ່ພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳອອກຈາກປະເທດອື່ນໆອີກ.

ດັ່ງນັ້ນ, ລີໄຮ, ຈິ່ງທຳນາຍຕາມການກະທຳຂອງພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງຢູ່ໃນພໍ່ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດເຂົ້າມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ໄດ້ ນອກຈາກຈະເປັນພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງນຳເຂົາມາເທົ່ານັ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ ແຜ່ນດິນນີ້ຈຶ່ງຖືກຕັ້ງໄວ້ເພື່ອຄົນທີ່ພຣະອົງຈະນຳມາ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຕາມພຣະບັນຍັດທີ່ປະທານໄວ້, ມັນຈະເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງ ເສລີພາບສຳລັບພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກນຳລົງໄປເປັນຊະເລີຍ; ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ກໍເປັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ເພາະຖ້າຫາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມີຢູ່ທົ່ວໄປ ແຜ່ນດິນນີ້ຈະຖືກສາບແຊ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ສຳລັບຄົນຊອບທຳ ມັນຈະເປັນພອນຕະຫຼອດການ.

ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດທີ່ແຜ່ນດິນນີ້ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ ທີ່ບໍ່ໃຫ້ປະຊາຊາດອື່ນຮູ້ ເພາະຈິ່ງເບິ່ງຫລາຍປະຊາຊາດຈະເຂົ້າມາຢຽບຍຳແຜ່ນດິນນີ້ ຈົນວ່າມັນບໍ່ມີບ່ອນເປັນມູນມໍລະດົກເລີຍ.

9 Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

10 But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

ดังนั้น, พ่อ, ลีไฮ, ได้รับสัญญา, ว่าตราบเท่าที่คนซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็มจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์, พวกเขาจะรุ่งเรืองบนผืนแผ่นดินนี้; และพวกเขาจะได้รับการรักษาให้พ้นจากประชาชาติอื่น ๆ ทั้งปวง, เพื่อพวกเขาจะได้แผ่นดินนี้เป็นของตน. และหากเป็นไปได้ว่าพวกเขาจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์พวกเขาจะได้รับพรอยู่บนผืนแผ่นดินนี้, และจะไม่มีผู้ใดข่มเหงพวกเขา, หรือเอาแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขาไป; และพวกเขาจะพำนักอยู่อย่างปลอดภัยตลอดกาล.

แต่ดูเถิด, เมื่อถึงเวลาที่พวกเขาจะเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อ, หลังจากพวกเขาได้รับพรอันสำคัญยิ่งจากพระหัตถ์ของพระเจ้า—โดยที่มีความรู้ถึงการสร้างแผ่นดินโลก, และมนุษย์ทั้งปวง, โดยที่รู้ถึงงานสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์ของพระเจ้านั้นจากการสร้างโลก; โดยพลังความสามารถซึ่งประทานมาให้พวกเขาเพื่อทำสิ่งทั้งปวงโดยศรัทธา; โดยมีบัญญัติทั้งหมดนั้นจากกาลเริ่มต้น, และได้รับการนำมาโดยพระคุณความดีอันหาที่สุดมิได้ของพระองค์เข้ามาสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญาอันมีค่านี้—ดูเถิด, พ่อกล่าว, หากวันนั้นมาถึงเมื่อพวกเขาจะปฏิเสธพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, พระเมสสิยาห์องค์จริง, พระผู้ไถ่ของพวกเขาและพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, ดูเถิด, การพิพากษาของพระองค์ผู้ทรงเที่ยงธรรมจะอยู่บนพวกเขา.

ดังนั้นพ่อ, ลีไฮ, ได้รับคำสัญญาว่าตาบใดผู้ที่อภัยพระเจ้าเป็นเจ้าจึงนำออกจากแผ่นดินเยรูซาเล็ม จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์, พวกเขาจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดินนี้; และ พวกเขา จะได้รับการปกป้องรักษาให้พ้นจากประชาชาติอื่นๆทั้งสิ้น, เพื่อพวกเขาจะได้แผ่นดินนี้เป็นของดิน และ ถ้าหากเป็นไปได้ว่า พวกเขาจะ รักษาพระบัญญัติของพระองค์, พวกเขาจะได้รับพรอยู่ในแผ่นดินนี้, และ จะมีผู้ใดข่มเหงพวกเขา ทลื จะเอาแผ่นดิน ซึ่งเป็นมรดกของพวกเขาไป และ พวกเขาจะอยู่อย่างปลอดภัยตลอดไป.

แต่จ้ะเบ๊ว, เมื่อเวลานั้นมาถึง ที่ พวกเขาจะเสื่อมลงในความไม่เชื่อ, ทลืหลังจากพวกเขาได้รับพรอันยิ่งใหญ่จากพระหัตถ์ของพระเจ้า—โดยมีความรู้ถึงการสร้างโลก และ มนุษย์ทั้งปวงรู้ถึงงานอันยิ่งใหญ่ และ น้าอัสสะจันของพระเจ้าเป็นเจ้าผู้สร้างโลก, มีอำนาจที่ประทานให้พวกเขาเพื่อเร็ดทุกสิ่งทุกอย่างด้วยสัจ; มีพระบัญญัติทุกประการตั้งแต่ต้น, และ ได้รับการนำมาโดยพระกรุณาที่กรุณาที่ปรบปรนได้เข้ามาสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญาอันมีค่านี้—จ้ะเบ๊ว, พ่อว่า ถ้าหากวันนั้นมาถึงที่พวกเขาจะปฏิเสธพระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอล, พระเมสสิยาห์องค์จริง, ซึ่งพระผู้ไถ่ของพวกเขา และ พระเจ้าของพวกเขา, จ้ะเบ๊ว, การพิพากษาอันเที่ยงของพระองค์จะอยู่เหนือพวกเขา.

11 Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

12 Yea, as one generation passeth to another there shall be blood-sheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

13 O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

14 Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

15 But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະທຽນນຳ ປະຊາຊາດອື່ນໆ ມາສູ່ພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະປະທານພລັງຄວາມ ສາມາດແກ່ພວກເຂົາ, ແລະພຣະອົງ ຈະທຽນເອົາພື້ນແຜ່ນດິນໃນ ກອບກອນຂອງພວກເຂົາໄປສິ້ນ, ແລະພຣະອົງຈະທຽນຳໃຫ້ພວກເຂົາ ກະຈົດກະຈາຍແລະຖືກລຸກລືກ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອຄົນຮຸ່ນໜຶ່ງຜ່ານ ໄປສູ່ຄົນອື່ນຮຸ່ນໜຶ່ງຈະມີການ ຂ້ອງ, ແລະຈະມີການມາເຢືອນ ຮຸ່ນແຂງໃນບຣດາພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ອາດຢາກໃຫ້ລູກຈຳໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ອາດຢາກໃຫ້ລູກສັບ ຟັງຄຳພໍ່.

ໂອ້ຈິງຕົ້ນ; ຕົ້ນຈາກການລັບສົນທິ ເຄີດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຈາກການລັບ ຂອງນຣກ, ແລະສະບັດໃຫ້ລູກຈາກໂອ້ ອັນນາສະພຽງກິລາສິ່ງຜູກມັດລູກຢູ່, ສິ່ງເປັນໂອ້ທີ່ຜູກມັດລູກຫລານມະນຸດ, ສິ່ງນຳພວກເຂົາລົງໄປເປັນເຂລຍທີ່ຫວັງ ນິຣັນດຣ໌ແຫ່ງຄວາມເສົ້າໝອງແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ.

ຈິງຕົ້ນເຄີດ ! ແລະຈິງລູກຂຶ້ນຈາກກັສ ມຣຸດີ, ແລະຟັງຄຳຂອງພໍ່ຜູ້ກຳລັງສິ້ນ ຢູ່, ສິ່ງທີ່ລູກຈະຕ້ອງເອົາແຂນຂາ ຂອງເຂົາໄປວາງໃນລຸມສະພັນເຢັນ ແລະເຢັນ, ສິ່ງຈາກທີ່ນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ເດີນ ທາງຄົນໃດກັບມາໄດ້; ແລະອີກໄມ້ກໍ່ ວັນພໍ່ກໍ່ຈະໄປຕາມວິທີທາງຂອງມາລ ແຜ່ນດິນໂລກນີ້.

ແຕ່ດູເຄີດ, ພຣະເຈົ້າທຽນໄຄ້ຈິດ ວິຖານຂອງພໍ່ຈາກນຣກ; ພໍ່ເຫັນ ຣັສມີພາບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະເຈົ້າທຽນໂອບພໍ່ໄວ້ໃນພາບແຫ່ງ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຊົ່ວນິລັນດອນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຊົງນຳ ປະຊາ ຊາດອື່ນໆມາທາພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງ ຈະປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະເອົາແຜ່ນດິນທີ່ເປັນຂອງພວກ ເຂົາໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ກະຈົດກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກລົງທັນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອຄົນໜຶ່ງຜ່ານໄປເຖິງ ອີກຄົນໜຶ່ງ, ມັນຈະເກີດມີ ການບອງເລືອດ ແລະ ຈະມີການມາຢ້ຽມຢາມຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ໃນ ບັນດາພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ ຢາກໃຫ້ລູກຈຳໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຢາກ ໃຫ້ລູກເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງພໍ່.

ໂອ້, ໃຫ້ລູກຕົ້ນ; ຕົ້ນຈາກການ ນອນຫລັບຢ່າງແຈບຈົມນັ້ນເຖີດ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຈາກການນອນຫລັບຂອງ ນະລົກ ແລະ ສັບ ສາຍໂສ້ອັນເປັນຕາຢ້ານ ຊຶ່ງຜູກມັດລູກໃຫ້ຫລຸດອອກ ຊຶ່ງເປັນ ສາຍໂສ້ທີ່ຜູກມັດລູກຫລານມະນຸດ, ຊຶ່ງນຳ ພວກເຂົາລົງໄປເປັນຊະເລີຍໃນ ເຫວເລິກ ແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ວິບັດຊົ່ວ ນິລັນດອນ.

ຈົ່ງຕົ້ນເຖີດ ແລະ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນ ດິນ, ແລະ ຟັງຄຳເວົ້າຂອງ ພໍ່ທີ່ກຳລັງສິ້ນຢູ່ ຊຶ່ງໃນບໍ່ຊ້າລູກຈະຕ້ອງເອົາແຂນຂາໄປວາງ ໄວ້ໃນ ຫລຸມສົບອັນເຢັນ ແລະ ງຽບ ສະຫງົດ ຊຶ່ງຈາກບ່ອນນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ເດີນທາງ ຄົນໃດກັບມາໄດ້; ແລະ ອີກບໍ່ພໍ່ເທົ່າໃດມີພໍ່ ກໍ່ຈະໄປຕາມ ທາງຂອງມວນໂລກທັງປວງ ແລ້ວ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ໄຕ່ ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຈາກນະລົກ; ພໍ່ໄດ້ເຫັນ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ແລະ ພໍ່ໄດ້ ຖືກລ້ອມໄວ້ໃນອ້ອມ ພຣະພາບແຫ່ງ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຊົ່ວນິລັນດອນ.

16 And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

17 My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

18 Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

19 O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

20 And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

และພໍ່ປຣາຣາຣນາໃຫ້ລູກຮຽກຮ້ອງ
ການຍຶດຄືກຸເກນທຳແລະຄຳ
ພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ; ດູເຄີດ, ນີ້
ເປັນຄວາມຫວັງໃຍຂອງຈິຕິວິຖຍາ
ພໍ່ມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

ໃຈພໍ່ຖືກຖ່ວງລົງດ້ວຍໂທມນັສເປັນ
ຄັ້ງຄຣາວ, ເພາະພໍ່ອຸກລ້າວ, ເຄືອກ
ຄວາມແຂັງຂັງຂອງໃຈລູກ
ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລູກຈະ
ເສດຖີມາຫາລູກໃນພຣະພິໂຣສຸດຊິດ
ຂອງພຣະອົງ, ຈົນລູກຖືກຕັດຂາດ
ແລະຖືກທຳລາຍຕະຫລອດກາງ;

ຫຼືບໍ່, ກໍຄຳສາບແຂ່ງຈະມາເຖິງ
ລູກເປັນເວລາຕໍ່ເນື່ອງຫຼາຍຮຸ້ນ; ແລະ
ລູກຈະຖືກເຍືອນດ້ວຍດາບ, ແລະຄວາມ
ອຸດອຍາກ, ແລະຖືກເຄື່ອນຍ້າຍ, ແລະ
ຖືກນຳໄປຕາມຄວາມປະສຸກແລະ
ການເປັນເສລີຂອງມາຣ.

ໂອ້ລູກຂອງພໍ່, ເພື່ອສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະ
ໄດ້ມາເຖິງລູກ, ແຕ່ເພື່ອລູກອາດຈະ
ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບເລືອກສຣາແລ້ວວ່າ
ດີທີ່ສຸດແລະເປັນທີ່ໂປຣດປຣານຂອງ
ພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ດູເຄີດ, ພຣະປະສຸກ
ຂອງພຣະອົງຈະສຳເລັດ; ເພາະວິທີ
ທາງຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຂອບ
ຮຽມຕະຫລອດກາງ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ຮຽກວ່າ : ຕຣາບເທົ່າ
ທີ່ພວກເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຈົ້າ
ພວກເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ;
ແຕ່ຕຣາບເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາ
ບັນຍັດຂອງເຈົ້າພວກເຈົ້າຈະຖືກ
ຕັດຂາດຈາກທີ່ຢູ່ຂອງເຈົ້າ.

ແລະ ພໍ່ປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ລູກຈຳພັດ
ຈະປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ການ
ພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງ,
ນີ້ແມ່ນຄວາມຫວັງໃຍຂອງຈິຕິວິຖຍາ
ຂອງພໍ່ມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

ໃຈຂອງພໍ່ຖືກຖ່ວງລົງເພາະຄວາມເສົ້າ
ສະຫລົດໃຈເປັນບາງຄັ້ງ, ເພາະພໍ່ຍ້າຍກົວ
ຄວາມແຂງຂັນດ້ານພາຍໃນຂອງລູກ, ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າອີງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງລູກຈະ
ສະເດັດມາດ້ວຍຄວາມສົມບູນແຫ່ງ
ພຣະພິໂລດໃຫ້ລູກ ຈົນວ່າລູກຖືກ ຕັດອອກ
ແລະ ຖືກທຳລາຍຕະຫລອດກາງ;

ຫລືວ່າ, ຄຳສາບແຂ່ງຈະມາເຖິງລູກເປັນ
ເວລາ ຫຼາຍລຸ້ນຄົນ; ແລະ ລູກຈະຖືກ
ຢຶມຢາມດ້ວຍດາບ ແລະ ດ້ວຍຄວາມ
ອຸດອຍາກ, ແລະ ຖືກກຽດຊັງ, ແລະ ນຳໄປ
ຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ ເປັນຊະເລີຍຂອງ
ມານ.

ໂອ້ ລູກຂອງພໍ່, ເພື່ອສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່
ໄດ້ມາເຖິງລູກ, ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ລູກໄດ້ເປັນຜູ້
ຖືກຄັດເລືອກ ແລະ ເປັນທີ່ຊົງ ໂປດປານ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຈະສຳເລັດ; ເພາະ
ທາງຂອງພຣະອົງເປັນທາງທີ່ຊອບທຳ
ຕະຫລອດໄປ.

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າ
ຈະຮັກສາ ບັນຍັດຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງ
ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ; ແຕ່ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່
ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກ
ຈາກທີ່ປະທັບຂອງເຈົ້າ.

21 And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

22 That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

23 Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

24 Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

และบัดนี้เพื่อจิตวิญญาณของพ่อจะมีความปลื้มปิติในลูก, และเพื่อใจพ่อจะจากโลกนี้ไปด้วยความยินดีเพราะลูก, เพื่อพ่อจะไม่ถูกนำลงสู่หลุมศพด้วยความเศร้าโศกและโศกเศร้า, จงลุกขึ้นจากภัสมธุลี, ลูกของพ่อ, และจงเป็นลูกผู้ชาย, และจงเด็ดเดี่ยวในความคิดเดียวและจิตใจเดียว, สามัคคีกันในทุกสิ่ง, เพื่อลูกจะไม่ลงไปสู่การเป็นเชลย;

เพื่อลูกจะไม่ถูกสาปแช่งด้วยการสาปแช่งอันสาหัส; และ, เพื่อลูกจะไม่ก่อความขุ่นเคืองพระทัยพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเที่ยงธรรมให้เกิดขึ้นกับลูก, จงไปสู่ความพิณาศด้วย, แท้จริงแล้ว, ความพิณาศอันเป็นนิรันดร์ของทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย.

ตื่นเถิด, ลูกพ่อ; จงสวมยุทธภัณฑ์แห่งความชอบธรรม. จงสะบัดให้หลุดจากโซ่ที่ผูกมัดลูกอยู่, และออกมาจากความมืดมัว, และจงลุกขึ้นจากภัสมธุลี.

จงอย่ากบฏต่อต้านน้องชายของลูกอีกต่อไป, ซึ่งนิมิตที่เขาเห็นนั้นประเสริฐนัก, และเป็นผู้รักษาสพระบัญญัติมาตั้งแต่เวลาที่เรากอกจากเยรูซาเล็ม; และผู้ซึ่งเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า, ในการนำเราไปสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญา; เพราะหากมิใช่เพราะเขาแล้ว, เราต้องตายด้วยความหิวในแดนทุรกันดาร; กระนั้นก็ตาม, ลูกยังหมายมั่นจะเอาชีวิตเขา; แท้จริงแล้ว, และเขาทนรับโทมนัสยิ่งเพราะลูก.

และ บัดนี้, เพื่อจิตวิญญาณของพ่อจะมีความปิติยินดีในลูก, และเพื่อใจของพ่อจะจากโลกนี้ไปด้วยความยินดี, เพื่อพ่อจะไม่ถูกนำลงสู่หลุมศพด้วยความเศร้าโศกและโศกเศร้า, จงลุกขึ้นจากภัสมธุลี, ลูกของพ่อ, และ จงตั้งใจเด็ดเดี่ยว และ จิตใจเดียว, สามัคคีกันในทุกสิ่ง, เพื่อลูกจะไม่ลงสู่ความเลิ;

เพื่อลูกจะไม่ถูกสาปแช่งด้วยการสาปแช่งอย่างสาหัส; และ เพื่อลูกจะไม่ก่อความขุ่นเคืองพระทัยพระผู้ทรงเที่ยงธรรมให้เกิดขึ้นกับลูก, จงไปสู่ความพิณาศด้วย, แท้จริงแล้ว, ความพิณาศอันเป็นนิรันดร์ของทั้ง จิตวิญญาณ และ ร่างกาย.

ตื่นเถิด, ลูกของพ่อ; จงสวมยุทธภัณฑ์แห่งความชอบธรรม. จงสะบัดให้หลุดจากโซ่ที่ผูกมัดลูกอยู่, และออกมาจากความมืดมัว, และจงลุกขึ้นจากภัสมธุลี.

จงอย่ากบฏต่อต้านน้องชายของลูกอีกต่อไป, ซึ่งนิมิตที่เขาเห็นนั้นประเสริฐนัก, และเป็นผู้รักษาสพระบัญญัติมาตั้งแต่เวลาที่เรากอกจากเยรูซาเล็ม; และผู้ซึ่งเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า, ในการนำเราไปสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญา; เพราะหากมิใช่เพราะเขาแล้ว, เราต้องตายด้วยความหิวในแดนทุรกันดาร; กระนั้นก็ตาม, ลูกยังหมายมั่นจะเอาชีวิตเขา; แท้จริงแล้ว, และเขาทนรับโทมนัสยิ่งเพราะลูก.

25 And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

26 And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

27 And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

28 And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

29 But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

และพ่อกลับและตัวสั้นอย่างยิ่ง เพราะลูก, ด้วยกลัวว่าเขาจะทนทุกข็อีก; เพราะเหตุเกิด, ลูกกล่าวหาว่าเขาแสวงหาพลังอำนาจและสิทธิอำนาจเหนือลูก; แต่พอรู้ว่าเขามีได้แสวงหาพลังอำนาจและสิทธิอำนาจเหนือลูกเลย, แต่เขาแสวงหาวิเศษภาพของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, และความผาสุกนิรันดร์ของลูกเอง.

และลูกพรั่นเพราะเขาตรงไปตรงมากับลูก. ลูกกล่าวว่าเขาใช้ถ้อยคำรุนแรง; ลูกกล่าวว่าเขาโกรธลูก; แต่เหตุเกิด, ถ้อยคำรุนแรงของเขาเป็นถ้อยคำรุนแรงของพลังแห่งพระวจนะพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ซึ่งอยู่กับเขา; และสิ่งที่ลูกเรียกว่าความโกรธนั้นคือความจริง, ตามที่อยู่ในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ซึ่งเขาควบคุมไม่ได้, โดยแสดงให้เห็นประจักษ์อย่างอาจหาญเกี่ยวกับความชั่วช้าสามัญของลูก.

และจึงจำเป็นที่อำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าต้องอยู่กับเขา, แม้กับคำสั่งของเขาที่ลูกจะต้องเชื่อฟัง. แต่เหตุเกิด, มิใช่เขา, แต่เป็นพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งอยู่ในเขา, ที่เปิดปากเขาให้เอ่ยวาจาซึ่งเขาปิดไว้ไม่ได้.

และบัดนี้ลูกพ่อ, เลมัน, และเลมิวเอล, และแซมด้วย, และลูกพ่อผู้เป็นบุตรของอิสมาเอลด้วย, เหตุเกิด, หากลูกจะสดับฟังเสียงของนิไฟลูกจะไม่พินาศ. และหากลูกจะสดับฟังเขาพ่อจะให้พรแก่ลูก, แท้จริงแล้ว, แม้เป็นพรแรกของพ่อ.

แต่หากลูกจะไม่สดับฟังเขาพ่อจะเอาพรแรกของพ่อไป, แท้จริงแล้ว, แม้พรของพ่อ, และมันจะอยู่กับเขา.

และ พี่ยานกิว และ ตัวสั้นทลาย เพาะลูก, ย้อนย้อนว่าลูกจะลำบากอีก; เพาะจึงเบ่ง, ลูกทว่าลาอพะยายามอุกทาอำนาจ และ สิดอำนาจเหนือกว่าลูก; แต่บ่รู้ลาอบ่ได้พะยายามอุกทาอำนาจ และ สิดอำนาจเหนือกว่าลูกเลย, แต่ลาอพะยายามอุกทาลัดสะขมิพาบของพระเจ้า และ ถวามผาสุกนิรันดร์ของลูกเอง.

และ ลูกได้จุ่มเพาะลาอกิวไปกิวมากับลูก. ลูกเอ้าว่าลาอได้ใช้ ถวามรุนแรง; ลูกเอ้าว่าลาอได้ร้ายใช้ลูก; แต่จึงเบ่ง, ถวามรุนแรงของลาอเป็นถวามรุนแรงของอำนาจแห่งพระคำของพระเจ้าซึ่งอยู่กับลาอ; และ สิ่งที่ลูกเอ้าว่าใจร้ายนั้นถิถวามจริงตามที่อยู่ใ้พระเจ้า ซึ่งลาอบังกับบ่ได้, ซึ่งลาอได้สะแกลงใช้ปะจักษ์อย่างอาจหาญถิถวามชั่วร้ายของลูก.

และ มันจึงจำเป็นที่ อำนาจของพระเจ้าต้องอยู่กับลาอ, ถิถวามกับถำสั่งของลาอที่ลูกจะต้องเชื่อฟัง. แต่จึงเบ่ง, บ่แม่นลาอ, แต่แม่นพระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ซึ่งอยู่กับลาอที่ เปิดปากของลาอใช้เอ้า ซึ่งลาอปิดบ่ได้.

และ บัดนี้ลูกของบ่, เลมัน, และ เลมูเอล และ แซมกับกิว, และ ลูกของบ่ผู้เป็นลูกของอิสมาเอลมาเอนกับเขื่อนกัน, จึงเบ่ง, ถ้าทาหลูกจะเชื่อฟังสรวงของนิไฟ ลูกจะบ่ตาย. และ ถ้าทาหลูกเชื่อฟังถวามลาอ บ่จะใช้ พอนแก่ลูก, แท้จริงแล้ว, แม่นพอนปะทานทำอิถของบ่.

แต่ถ้าทาหลูกบ่เชื่อฟังถวามของลาอ บ่จะเอ้าพอนปะทาน ทำอิถของบ่ไป, แท้จริงแล้ว, แม่นพอนปะทานทำอิถของบ่, และ มันจะอยู่กับลาอ.

30 And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

31 Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

32 Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

และบัดนี้, โซรัม, ข้าพเจ้าพูดกับท่าน : ดูเถิด, ท่านเป็นคนใช้ของเลบัน; กระนั้นก็ตาม, พระองค์ยังทรงพาท่านออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, และข้าพเจ้ารู้ว่าท่านเป็นเพื่อนแท้ของนีไฟ, ลูกข้าพเจ้า, ตลอดกาล.

ด้วยเหตุนี้, เพราะท่านซื่อสัตย์ พงศ์พันธุ์ของท่านจึงได้รับพรกับ พงศ์พันธุ์ของเขา, เพื่อพวกเขาจะพำนักอยู่ในความรุ่งเรืองยืนนานบนพื้นแผ่นดินนี้; และไม่มีสิ่งใด, นอกจากจะเป็นความชั่วช้า สำนานในบรรดาพวกเขา, ที่จะเป็นอันตรายหรือรบกวนความรุ่งเรืองของพวกเขาบนพื้นแผ่นดินนี้ตลอดกาล.

ดังนั้น, หากท่านจะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า, พระเจ้าทรงอุทิศแผ่นดินนี้ไว้เพื่อความมั่นคงของพงศ์พันธุ์ท่านกับพงศ์พันธุ์ของบุตรข้าพเจ้า.

และ บัดนี้, โซรัม, ข้าพเจ้าอยากเฝ้ากับเจ้าว่า: จົງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນ ຄົນໃຊ້ຂອງລາບານ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຍັງຖືກພາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງຂອງນີໄຟ, ລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຕະຫລອດໄປ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຄົນຊື່ສັດ ຕະຫລອດມາ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ ພ້ອມກັບລູກຫລານຂອງລາວ ພວກເຂົາຈະຢູ່ດ້ວຍຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຍາວນານໃນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດນອກຈາກຈະເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ຈະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ລົບກວນຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນນີ້ ຕະຫລອດໄປ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດັ່ງແຜ່ນດິນນີ້ໄວ້ ເພື່ອຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງລູກຫລານຂອງເຈົ້າກັບລູກຫລານຂອງລູກຂ້າພະເຈົ້າ.

2 Nephi 2

- 1 And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my firstborn in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.
- 2 Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.
- 3 Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.
- 4 And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

๒ นิไฟ ๒

และบัดนี้, เจคอบ, พ่อพูดกับลูก : ลูกเป็นลูกคนแรกของพ่อในวันเวลาแห่งความยากลำบากของพ่อในแดนทุรกันดาร. และดูเถิด, ในวัยเด็กของลูกลูกต้องรับความทุกข์และโศกเศร้า, เพราะความรุนแรงจากพี่ ๆ ของลูก.

กระนั้นก็ตาม, เจคอบ, ลูกคนแรกของพ่อในแดนทุรกันดาร, ลูกรู้จักความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า; และพระองค์จะทรงอุทิศความทุกข์ของลูกให้เป็นพรของลูก.

ด้วยเหตุนี้, จิตวิญญาณของลูกจะได้รับพร, และลูกจะดำรงอยู่อย่างปลอดภัยกับนิไฟ, พี่ของลูก; และลูกจะใช้วันเวลาของลูกในการรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าของลูก. ดังนั้น, พ่อรู้ว่าพระองค์ทรงไถ่ลูกแล้ว, เพราะความชอบธรรมของพระเจ้าผู้ไถ่ของลูก; เพราะลูกเห็นแล้วว่าในความสมบูรณ์แห่งเวลาพระองค์จะเสด็จมาเพื่อนำความรอดมาสู่มนุษย์.

และลูกเห็นรัศมีภาพของพระองค์แล้วในวัยเยาว์ของลูก; ดังนั้น, ลูกได้รับพรแม้ตั้งคนที่พระองค์จะทรงปฏิบัติศาสนกิจไว้ในเนื้อหนัง; เพราะพระวิญญาณทรงเป็นเหมือนกัน, ทั้งวันวาน, วันนี้, และตลอดกาล. และพระองค์ทรงเตรียมทางไว้ตั้งแต่การตกของมนุษย์, และความรอดเป็นของได้เปล่า.

๔ นิไฟ ๔

และ บัดนี้ยาโคบພໍຂໍເວົ້າກັບລູກວ່າ: ລູກເປັນ ລູກຄົນທຳອິດຂອງພໍ່ໃນວັນແຫ່ງຄວາມທຸກຂອງພໍ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນໄວເດັກຂອງລູກ, ລູກໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈມາຫລາຍເພາະຄວາມຫຍາບຄາຍຂອງພວກອ້າຍຂອງລູກ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຢາຄົບລູກຄົນທຳອິດຂອງພໍ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ລູກຍັງຮູ້ເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຖືກຄວາມທຸກຂອງລູກໄວ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດວິນຍານຂອງລູກຈະໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ ລູກຈະຢູ່ຢ່າງປອດໄພກັບນິໄຟອ້າຍຂອງລູກ, ແລະ ລູກຈະໃຊ້ວັນເວລາຂອງລູກໄປໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງລູກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຮູ້ວ່າ ລູກຖືກໄຖ່ແລ້ວ ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງລູກ, ເພາະລູກເຫັນແລ້ວວ່າ ໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ ເພື່ອນຳຄວາມລອດມາໃຫ້ມະນຸດ.

ແລະ ລູກໄດ້ ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງແລ້ວໃນໄວເດັກຂອງລູກ; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກໄດ້ຮັບພອນຄືກັນກັບຄົນທີ່ພຣະອົງຈະປະຕິບັດຕໍ່ໃນເນື້ອໜັງ; ເພາະພຣະວິນຍານເປັນເໝືອນກັນ ເຊັ່ນ ມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້ ແລະ ຕະຫລອດການ. ແລະ ເສັ້ນທາງຖືກຕຽມໄວ້ດັ່ງແຕ່ການຕົກຂອງມະນຸດ, ແລະ ຄວາມລອດເປັນຂອງໃຫ້ ລ້າງ.

5 And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

6 Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

7 Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

8 Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

9 Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

และมนุษย์ได้รับการสั่งสอนอย่างเพียงพอจนพวกเขารู้จักความดีจากความชั่ว. และกฎประทานให้มนุษย์. และโดยกฎไม่มีเนื้อหนังใดถูกต้อง; หรือ, โดยกฎมนุษย์ถูกตัดขาด. แท้จริงแล้ว, โดยกฎฝ่ายโลกพวกเขาก็ถูกตัดขาด; และโดยกฎฝ่ายวิญญาณพวกเขาก็พ้นจากสิ่งดี, และกลับเศร้าหมองตลอดกาลด้วย.

ดังนั้น, การไถ่เกิดขึ้นโดยและผ่านพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์; เพราะพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง.

ดูเถิด, พระองค์ทรงพลีพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาทดแทนบาป, เพื่อสนองตอบเจตนารมณ์ของกฎ, ให้คนทั้งปวงผู้มีใจชอกช้ำและวิญญาณที่สำนึกผิด; และจะสนองตอบเจตนารมณ์ของกฎให้ใครอีกไม่ได้เลย.

ดังนั้น, ความสำคัญนั้นใหญ่หลวงเพียงใดที่จะทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่รู้แก่ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าไม่มีเนื้อหนังใดจะสามารถพำนักอยู่ในที่ประทับของพระเจ้าเป็นเจ้าได้, นอกจากจะเป็นโดยผ่านความดีงาม, และพระเมตตา, และพระคุณของพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์, ผู้ทรงพลีพระชนม์ชีพของพระองค์ตามเนื้อหนัง, และทรงมีพระชนม์ชีพอีกโดยอำนาจของพระวิญญาณ, เพื่อพระองค์จะทรงทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย, โดยทรงเป็นคนแรกที่จะลุกขึ้นมา.

ดังนั้น, พระองค์จึงเป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าเป็นเจ้า, ด้วยเหตุที่พระองค์จะทรงวิงวอนแทนลูกหลานมนุษย์ทั้งปวง; และคนที่เชื่อในพระองค์จะได้รับการช่วยให้รอด.

และ มະນຸດໄດ້ຮັບການແນະນຳຢ່າງພຽງພໍຈົນ ຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ. ແລະ ມີກົດໃຫ້ມະນຸດ ແລະ ໂດຍທາງກົດບໍ່ມີເນື້ອໜັງອັນໃດທີ່ ຖືກຕ້ອງ; ຫລື ໂດຍທາງກົດມະນຸດຍ່ອມຖືກຕັດ ອອກ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍກົດທາງຝ່າຍໂລກ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຕັດອອກ ແລະ ໂດຍກົດທາງຝ່າຍວິນຍານ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕາຍຈາກສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ກາຍມາເປັນຄົນເສົ້າສະຫລົດໃຈ ຕະຫລອດໄປ.

ດັ່ງນັ້ນ, ການໄດ້ຈິ່ງມາເຖິງໂດຍຜ່ານທາງ ພຣະເມຊີຊາຜູ້ບໍລິສຸດ; ເພາະພຣະອົງເຕັມໄປດ້ວຍ ພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຈິງ.

ຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ຖອາຍພຣະອົງເອງໃຫ້ເປັນ ເຄື່ອງບູຊາເພື່ອບາບ, ເພື່ອຕອບທີ່ສຸດຂອງກົດໃຫ້ຄົນທັງປວງຜູ້ມີໃຈທີ່ຊອກຊ້າ ແລະ ມີວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ; ແລະ ຈະຕອບ ທີ່ສຸດຂອງກົດໃຫ້ໃຜອີກບໍ່ໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນສຳຄັນພຽງໃດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າບໍ່ມີເນື້ອໜັງໃດຈະຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ນອກຈາກເປັນຜ່ານທາງພຣະຄຸນຄວາມດີ, ແລະ ພຣະເມດຕາ, ແລະ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເມຊີຊາຜູ້ບໍລິສຸດ ຜູ້ໄດ້ມອບຊີວິດຂອງພຣະອົງຕາມທາງແຫ່ງເນື້ອໜັງ ແລະ ຮັບເອົາມັນອີກໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ ໂດຍເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນມາ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງເປັນຜົນທຳອິດໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງຈະ ວົງວອນແທນລູກຫລານມະນຸດທັງປວງ; ແລະ ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງເຫຼົ່ານັ້ນຈະລອດ.

10 And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

11 For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

12 Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

และเพราะการวิงวอนแทนคนทั้งปวง, มนุษย์ทั้งปวงมาสู่พระผู้เป็นเจ้า; ดังนั้น, พวกเขายืนอยู่ในที่ประทับของพระองค์, เพื่อรับการพิพากษาของพระองค์ตามความจริงและความบริสุทธิ์ที่มีอยู่ในพระองค์. ดังนั้น, เจตนารมณ์ของกฎซึ่งพระผู้บริสุทธิ์ประทานให้, เพื่อทำให้เกิดการลงโทษซึ่งมาพร้อมกฎ, ซึ่งการลงโทษที่มาพร้อมกฎนั้นเป็นการตรงกันข้ามกับสิ่งที่เป็นความสุขซึ่งมาพร้อมกฎ, เพื่อสนองตอบเจตนารมณ์ของการชดใช้—

เพราะจำเป็นต้อง, มีการตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง. หาไม่แล้ว, ลูกคนแรกของพ่อในแดนทูลกันดาร, ความชอบธรรมไม่สามารถเกิดขึ้นได้, ไม่ทั้งความชั่วร้าย, ไม่ทั้งความบริสุทธิ์หรือความเศร้าหมอง, ไม่ทั้งดีหรือชั่ว. ดังนั้น, สิ่งทั้งปวงจำเป็นต้องเป็นสารประกอบในหนึ่งเดียว; ดังนั้น, หากมันจะเป็นร่างเดียวกันก็จำเป็นต้องคงอยู่เหมือนตาย, โดยไม่มีชีวิตทั้งไม่มีความตาย, หรือความเน่าเปื่อยหรือความไม่เน่าเปื่อย, ความสุขหรือความเศร้าหมอง, ทั้งมีความรู้สึกหรือไม่มีความรู้สึก.

ดังนั้น, มันจำเป็นต้องสร้างขึ้นดังสิ่งที่ไร้ค่า; ดังนั้นจะไม่มีจุดประสงค์ในเจตนารมณ์ของการสร้างของมัน. ดังนั้น, สิ่งนี้จำเป็นต้องทำลายปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้าและจุดประสงค์นิรันดร์ของพระองค์, และเดชานุภาพ, และพระเมตตา, และความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้าด้วย.

และ เป็นเพราะການ ວົງວອນແທນທຸກ ງຄົນ, ມະນຸດທັງປວງຍ່ອມມາຫາ ພຣະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຢືນຢູ່ໃນທີ່ ປະທັບຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຮັບ ການ ພິພາກສາຂອງພຣະອົງຕາມຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ທີ່ສຸດຂອງກົດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ ປະທານໄວ້ໃຫ້ເພື່ອການລົງໂທດ ຊຶ່ງມີຕິດ ຢູ່ນັ້ນ, ຊຶ່ງໂທດທີ່ມີຕິດຢູ່ນັ້ນ ເປັນສິ່ງ ກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມສຸກ ຊຶ່ງມີ ຕິດຢູ່ເພື່ອຕອບທີ່ສຸດຂອງ ການຊົດໃຊ້—

ເພາະມັນຈຳເປັນວ່າ ຕ້ອງມີ ການ ກົງກັນຂ້າມໃນທຸກຢ່າງ. ລູກຄົນທຳອິດ ຂອງພໍ່ທີ່ໄດ້ເກີດໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານ ເອີຍ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມ ຊອບທຳບໍ່ໄດ້, ບໍ່ມີທັງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ບໍ່ມີ ທັງຄວາມບໍລິສຸດ ຫລື ຄວາມທຸກ ທໍລະມານ, ບໍ່ມີທັງຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວ. ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຈຶ່ງຈຳເປັນຈະຕ້ອງສານ ປະກອບເຂົ້າກັນເປັນອັນດຽວ; ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າ ຫາກມັນເປັນອັນດຽວກັນ ມັນກໍຈະຕ້ອງຢູ່ ຄືກັນກັບຕາຍໂດຍບໍ່ມີຊີວິດ, ທັງບໍ່ມີຄວາມ ຕາຍ ຫລື ຄວາມເນົາເປື້ອຍ ຫລື ຄວາມບໍ່ ເນົາເປື້ອຍ, ຄວາມສຸກ ຫລື ຄວາມທຸກ ທໍລະມານ, ທັງຄວາມຮູ້ສຶກ ຫລື ຄວາມບໍ່ ຮູ້ສຶກ.

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈະຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ; ດັ່ງນັ້ນ ຈະບໍ່ມີ ຈຸດປະສົງ ໃນທີ່ສຸດຂອງການສ້າງມັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງນີ້ ຈຳຕ້ອງທຳລາຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈຸດປະສົງອັນເປັນ ນິລັນດອນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອຳນາດ, ແລະ ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ ຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

13 And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

14 And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

15 And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

16 Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

และหากลูกจะกล่าวว่าไม่มีกฎ, ลูกจะกล่าวด้วยว่าไม่มีบาป. หากลูกจะกล่าวว่าไม่มีบาป, ลูกจะกล่าวด้วยว่าไม่มีความสุขชอบธรรม. และหากไม่มีความสุขชอบธรรมก็ไม่มีความสุข. และหากไม่มีความสุขชอบธรรมหรือความสุขก็ไม่มีโทษหรือความเศร้าหมอง. และหากไม่มีสิ่งเหล่านี้ก็ไม่มีพระผู้เป็นเจ้า. และหากไม่มีพระผู้เป็นเจ้าเราก็หาได้เป็นอยู่ไม่, ทั้งแผ่นดินโลกก็หาได้เป็นอยู่ไม่; เพราะจะมีการสร้างของสิ่งต่าง ๆ ไม่ได้, ทั้งที่จะกระทำหรือถูกกระทำ; ดังนั้น, สิ่งทั้งปวงต้องสูญสิ้นไป.

และบัดนี้, ลูก ๆ ของพ่อ, พ่อพูดเรื่องเหล่านี้กับลูกเพื่อประโยชน์และการเรียนรู้ของลูก; เพราะมีพระผู้เป็นเจ้า, และพระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง, ทั้งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, และสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น, ทั้งสิ่งที่จะกระทำและสิ่งที่จะถูกกระทำ.

และเพื่อนำมาซึ่งจุดประสงค์นี้ รันดรของพระองค์ในเจตนารมณ์ของมนุษย์, หลังจากพระองค์ทรงสร้างบิดามารดาแรกของเรา, และบรรดาสัตว์ในทุ่งและสัตว์ปีกในอากาศแล้ว, และท้ายที่สุด, สิ่งทั้งปวงที่สร้างขึ้น, จำเป็นต้องมีการตรงกันข้าม; แม้ผลไม้ต้องห้ามเป็นการตรงกันข้ามกับต้นไม้แห่งชีวิต; อย่างหนึ่งหวานและอีกอย่างหนึ่งขม.

ดังนั้น, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจึงประทานแก่นมนุษย์เพื่อเขาจะกระทำด้วยตนเอง. ดังนั้น, มนุษย์กระทำด้วยตนเองไม่ได้นอกจากจะเป็นว่าเขามีแรงจูงใจจากอย่างหนึ่งหรืออีกอย่างหนึ่ง.

และ ถ้าหากจะเข้าใจว่า ไม่มีกฎ, ลูกจะเข้าใจอีกว่าไม่มีบาป. ถ้าหากลูกจะเข้าใจว่าไม่มีบาป ลูกจะเข้าใจอีกว่าไม่มีความสุขชอบทำ. และ ถ้าหากไม่มีความสุขชอบทำ ทลึง ความสุขก็ไม่มีโทษ ทลึง ความทุกข์ทลึงมา. และ ถ้าหากไม่มีสิ่งเหล่านี้ก็ไม่มีพระผู้เป็นเจ้า. และ ถ้าหากไม่มีพระผู้เป็นเจ้า, พวกเราหาได้เป็นอยู่, ทั้งโลกก็ไม่มีอยู่; เพราะจะมีการสร้างสิ่งต่าง ๆ ไม่ได้, ทั้งที่จะกระทำ ทลึง จะถูกกระทำไม่ได้; ดังนั้น, ทุกอย่างต้องหายไป.

และ บัดนี้, ลูกของพ่อ, พ่อเล่าเรื่องเหล่านี้กับลูกเพื่อเรียนรู้ประโยชน์ และ การเรียนรู้ของลูก เพราะว่ามีพระผู้เป็นเจ้า และ พระองค์ได้ สร้างทุกอย่าง, ทั้งฟ้าสวรรค์ และ แผ่นดินโลก, และ ทุกอย่างที่อยู่ในนั้น, ทั้งสิ่งที่จะกระทำ และ สิ่งที่จะถูกกระทำ.

และ เพื่อนำมาซึ่ง จุดประสงค์นี้ มีล้นดอนของพระผู้เป็นเจ้าในที่สุดของ มนุษย์ ทลึง จากพระผู้เป็นเจ้าได้สร้างบิดามารดาผู้ทำบิดของพวกเรา, และ สัตว์ในทุ่ง และ นกในอากาศแล้ว, และ โดยสละทุก, ทุกอย่างที่ถูกสร้างขึ้น, จำเป็นต้องมีการตรงกันข้าม ทลึง จำเป็นต้องมีการตรงกันข้ามกับต้นไม้แห่งชีวิต; อย่างหนึ่งหวาน และ อีกอย่างหนึ่งขม.

ดังนั้น, พระผู้เป็นเจ้าจึงประทาน ให้มนุษย์ เพื่อพวกเขาจะ ทำด้วยตัวเอง. ดังนั้น, มนุษย์จะทำด้วยตัวเองไม่ได้ นอกจากจะเป็นไปเพื่อพวกเขาจะถูกชักจูงโดยอย่างหนึ่ง ทลึง อีกอย่างหนึ่ง.

17 And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

18 And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

19 And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

20 And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

21 And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

และพ่อ, ลิไฮ, ตามเรื่องที่พ่ออ่านมาแล้ว, จำเป็นต้องคิดว่าเทพองค์หนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า, ตกจากสวรรค์, ตามเรื่องที่เขียนไว้; ดังนั้น, เขากลายเป็นมาร, โดยที่แสวงหาสิ่งชั่วร้ายต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า.

และเพราะเขาได้ตกจากสวรรค์, และเศร้าหมองตลอดกาล, เขาแสวงหาความเศร้าหมองให้มนุษยชาติทั้งปวงด้วย. ดังนั้น, เขากล่าวกับเอวา, แท้จริงแล้ว, แมงูติดคำบรรพ์ตัวนั้น, ผู้เป็นมาร, ผู้เป็นบิดาของความเท็จทั้งปวง, ดังนั้นเขากล่าว : จงรับส่วนผลไม้ต้องห้ามเถิด, และเจ้าจะไม่ตาย, แต่เจ้าจะเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า, โดยที่รู้ความดีและความชั่ว.

และหลังจากอาดัมและเอวารับส่วนผลไม้ต้องห้ามแล้วพวกท่านถูกขับออกจากสวนเอเดน, ให้ไปทำไร่ไถนา.

และพวกท่านให้กำเนิดลูกหลาน; แท้จริงแล้ว, แม้ครอบครัวของแผ่นดินโลกทั้งปวง.

และวันเวลาของลูกหลานมนุษย์ยืดออกไป, ตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อพวกเขาอาจกลับใจขณะอยู่ในเนื้อหนัง; ดังนั้น, สภาพของพวกเขากลายเป็นสภาพของการทดลอง, และเวลาของพวกเขายืดออกไป, ตามพระบัญญัติซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าประทานให้ลูกหลานมนุษย์. เพราะพระองค์ประทานพระบัญญัติว่ามนุษย์ทั้งปวงต้องกลับใจ; เพราะพระองค์ทรงแสดงต่อมนุษย์ทั้งปวงว่าพวกเขาหลงไป, เพราะการล่วงละเมิดของบิดามารดาพวกเขา.

และ พ่อ, ลิไฮตามเรื่องที่อ่านมาแล้ว จำจำต้องคิดว่า เทพองค์หนึ่งของพระเจ้าได้ ตกจากสวรรค์ตามเรื่องที่ได้อ่านไว้; ดังนั้น, ลาวจึงกลายเป็นมารโดยแสวงหาแต่สิ่งชั่วร้ายต่อพระพักตร์ของพระเจ้า.

และ เนื่องจากลาวตกจากสวรรค์ และ เล้าสละจิตใจทะลุดไป, ลาวจึง แสวงหาความทุกข์ยากให้มนุษยชาติทั้งปวงด้วย. ดังนั้น, ลาวได้กล่าวกับ เอวา, แท้จริงแล้ว, แมงูเฝ้าคำบรรพ์ตัวนั้น, ผู้เป็นมาร, ผู้เป็นบิดาของความเท็จทั้งปวง. ดังนั้น, มันได้กล่าว ว่า: จงรับผลไม้ที่ให้ออกโทษเสีย, แล้วเจ้าจะไม่ตาย, แต่เจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า ซึ่ง รู้ความดี และ ความชั่ว.

และ หลังจากที่อาดัม และ เอวา รับส่วนผลไม้ที่ให้ออกโทษแล้ว เจ้าทั้งสองก็ถูกขับออกจาก สวนเอเดนให้ไปไถนา.

และ เจ้าทั้งสองได้มีลูกหลาน; แท้จริงแล้ว, แม้น ครอบครัวของแผ่นดินโลกทั้งปวง.

และ วันเวลาของลูกหลาน มนุษย์ได้ถูกยืดออกไป, ตามพระประสงค์ของพระเจ้า, เพื่อพวกเขาจะได้ กลับใจในเวลาที่ยังอยู่ในเนื้อหนัง; ดังนั้น, สภาพของพวกเขากลายเป็นสภาพของการทดลอง, และ เวลาของพวกเขายืดออกไป, ตามพระบัญญัติซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าประทานให้ลูกหลานมนุษย์. เพราะพระองค์ประทานพระบัญญัติว่ามนุษย์ทั้งปวงต้องกลับใจ; เพราะพระองค์ทรงแสดงต่อมนุษย์ทั้งปวงว่าพวกเขาหลงไป, เพราะการล่วงละเมิดของบิดามารดาพวกเขา.

22 And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

23 And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

24 But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

25 Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

26 And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

และบัดนี้, ดูเถิด, หากอาดัมไม่ล่วงละเมิดท่านจะไม่ตก, แต่ท่านจะคงอยู่ในสวนเอเดน. และสิ่งทั้งปวงที่สร้างขึ้นต้องคงอยู่ในสภาพเดิมดังที่มันเป็นอยู่หลังจากที่สร้างขึ้นแล้ว; และต้องคงอยู่ตลอดกาล, และไม่มีที่สิ้นสุด.

และพวกท่านจะไม่มีลูก; ด้วยเหตุนี้พวกท่านจะคงอยู่ในสภาพของความไร้เดียงสา, ไม่มีปิติ, เพราะพวกท่านไม่รู้จักความเศร้าหมอง; ไม่ทำความดี, เพราะพวกท่านไม่รู้จักบาป.

แต่ดูเถิด, สิ่งทั้งปวงกระทำไปโดยปรีชาญาณของพระองค์ผู้ทรงรู้แจ้งในสรรพสิ่ง.

อาดัมตกเพื่อมนุษย์จะเป็นอยู่; และมนุษย์เป็นอยู่, เพื่อพวกเขาจะมีปิติ.

และพระเมสสิยาห์เสด็จมาในความสมบูรณ์แห่งเวลา, เพื่อพระองค์จะทรงไถ่ลูกหลานมนุษย์จากการตก. และเพราะพระองค์ทรงไถ่พวกเขาจากการตกพวกเขา ย่อมเป็นอิสระตลอดกาล, รู้จักแยกแยะดีชั่ว; กระทำด้วยตนเอง และมีฤทธิกระทำ, นอกจากเป็นไปโดยโทษของกฎในวันสุดท้ายและสำคัญยิ่ง, ตามพระบัญญัติซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าประทานไว้.

และ บัดนี้, จົ່ງເບິ່ງຖ້າຫາກອາດາມບໍ່ລ່ວງລະເມີດລາວກໍຈະບໍ່ຕົກ, ແຕ່ລາວຈະຄົງຢູ່ໃນສວນເອເດນ. ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນກໍຕ້ອງຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບດຽວກັບທີ່ມັນເປັນຢູ່ຫລັງຈາກຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ມັນຕ້ອງຄົງຢູ່ຕະຫລອດໄປ ແລະ ບໍ່ມີທີ່ສຸດ.

ແລະ ເຂົາທັງສອງຈະບໍ່ມີ ລູກ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຄົງຢູ່ໃນສະພາບຂອງຄວາມໄຮ້ດຽງສາ, ບໍ່ມີຄວາມສຸກ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມທຸກທໍລະມານ; ບໍ່ເຮັດຄວາມດີ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກບາບ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກຢ່າງເປັນໄປໂດຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະອົງຜູ້ຮູ້ຈັກທຸກເລື່ອງ.

ອາດາມ ຕົກເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ ເປັນຢູ່; ແລະ ມະນຸດເປັນຢູ່ກໍເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມສຸກ.

ແລະ ພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ ໄຖ່ລູກຫລານມະນຸດໃຫ້ລອດຈາກການຕົກ. ແລະ ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກໄຖ່ຈາກການຕົກ ພວກເຂົາຍ່ອມເປັນ ອິດສະລະຕະຫລອດການຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວທີ່ຈະກະທຳດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ທີ່ຈະບໍ່ຖືກກະທຳນອກຈາກເປັນໄປໂດຍໂທດຂອງກົດໄວ້ຍັງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍ ຕາມພຣະບັນຍັດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້.

- 27 Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.
- 28 And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;
- 29 And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.
- 30 I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.
- ดังนั้น, มนุษย์เป็นอิสระตามเนื้อหนัง; และสิ่งทั้งปวงซึ่งสมควรแก่มนุษย์ประทานให้พวกเขา. และพวกเขาเป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์, โดยผ่านพระผู้เป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่ของมวลมนุษย์, หรือจะเลือกการเป็นเชลยและความตาย, ตามการเป็นเชลยและอำนาจของมาร; เพราะเขาแสวงหาเพื่อจะให้มนุษย์ทั้งปวงเศร้าหมองเหมือนตัวเขา.
- และบัดนี้, ลูกของพ่อ, พ่ออยากให้ลูกมองหาพระผู้เป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่องค์นี้, และสดับฟังพระบัญญัติอันสำคัญยิ่งของพระองค์; และเชื่อสัตย์ต่อพระวจนะของพระองค์, และเลือกชีวิตนิรันดร์, ตามพระประสงค์ของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์;
- และไม่เลือกความตายนิรันดร์, ตามความประสงค์ของเนื้อหนังและความชั่วซึ่งอยู่ในนั้น, ซึ่งให้พลังความสามารถแก่วิญญาณของมารที่จะจับเป็นเชลย, นำลูกลงนรก, เพื่อเขาจะปกครองเหนือลูกในอาณาจักรของเขาเอง.
- พ่อพูดสองสามคำนี้ไว้แก่ลูกทุกคน, ลูก ๆ ของพ่อ, ในวันเวลาสุดท้ายแห่งการทดลองของพ่อ; และพ่อเลือกส่วนดี, ตามคำของศาสดาพยากรณ์. และพ่อไม่มีจุดประสงค์อื่นใดนอกจากจะเป็นความผาสุกอันเป็นนิจของจิตวิญญาณลูก. เอเมน.
- ดังนั้น, มนุษย์เป็นอิสระตามทางของเนื้อหนัง; และได้รับทุกย่าง ซึ่งสัมพันธ์กับมนุษย์ที่พวกเขาจะได้รับ. และ พวกเขาเป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพ และ ชีวิตนิรันดร์, โดยทางพระผู้เป็นกลางที่ยิ่งใหญ่ของมนุษย์ และ ความตายตามการเป็นเชลย และ อำนาจของมาร; เพราะมันสะดวกกว่าเพื่อมนุษย์ทั้งปวงจะได้เลือกเสรีภาพใจกับกับมัน.
- และ บัดนี้, ลูกของพ่อ, พ่ออยากให้ลูกทวัญเฝ้า พระผู้เป็นกลางผู้ยิ่งใหญ่องค์นี้, และ เชื่อฟังพระวจนะอันยิ่งใหญ่ของพระองค์; และ เชื่อฟังพระวจนะของพระองค์, และ เลือกชีวิตนิรันดร์ตามพระประสงค์ของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์;
- และ ไม่เลือกความตายนิรันดร์ตามความประสงค์ของเนื้อหนัง และ ความชั่ว ซึ่งอยู่ในนั้น ซึ่งให้อำนาจแก่ วิญญาณของมารที่จะ จับกุม, ที่จะนำ ลูกลง นรก เพื่อมันจะได้ปกครองลูกในอาณาจักรของมัน.
- พ่อได้พูดสามคำนี้ไว้กับลูกทุกคน, ลูกของพ่อ, ในยุคสุดท้ายแห่งการทดลองของพ่อ และ พ่อเลือกส่วนดีตามถ้อยคำของศาสดา. และ พ่อไม่มีจุดประสงค์อื่นใดนอกจากจะเป็นความผาสุกอันเป็นนิจของจิตวิญญาณของลูก. เอเมน.

2 Nephi 3

- 1 And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.
- 2 And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.
- 3 And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.
- 4 For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

๒ นิไฟ ๓

และบัดนี้พ่อพูดกับลูก, โจเซฟ, ลูกคนสุดท้ายของพ่อ. ลูกกำเนิดในแดนทุรกันดารแห่งความทุกข์ของพ่อ; แท้จริงแล้ว, ในวันเวลาแห่งโศกเศร้าอันใหญ่หลวงที่สุดของพ่อแม่ของลูกได้ให้กำเนิดลูก.

และขอพระเจ้าทรงอุทิศแผ่นดินนี้ไว้, ซึ่งเป็นแผ่นดินที่มีค่าที่สุดให้ลูกด้วย, เพื่อเป็นมรดกของลูกและมรดกของพงศ์พันธุ์ลูกกับพี่ ๆ ของลูก, เพื่อความมั่นคงของลูกตลอดกาล, หากเป็นไปได้ว่าลูกจะรักษาพระบัญญัติของพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

และบัดนี้, โจเซฟ, ลูกคนสุดท้ายของพ่อ, ผู้ที่พ่อพาออกมาจากแดนทุรกันดารแห่งความทุกข์ของพ่อ, ขอพระเจ้าประทานพรให้ลูกตลอดกาล, เพื่อพงศ์พันธุ์ของลูกจะไม่ถูกทำลายสิ้น.

เพราะดูเถิด, ลูกเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของพ่อ; และพ่อเป็นผู้สืบตระกูลของโยเซฟผู้ถูกพาไปเป็นเชลยในอียิปต์. และพันธสัญญาของพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงทำไว้กับโยเซฟสำคัญยิ่ง.

๔ นิไฟ ๓

และ บัดนี้พ่อจะเข้าพบกับลูก, โยเซ็บ ลูกทาสีของพ่อ. ลูกได้เกิดในถิ่นแคว้นแล้ว กับदानແຫ່ງຄວາມທຸກຂອງພໍ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນວັນແຫ່ງຄວາມເສົາສະຫລົດໃຈອັນໃຫຍ່ຫລວງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງພໍ່ທີ່ແມ່ຂອງລູກໄດ້ກໍາເນີດລູກມາ.

และ ข้าพเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงตั้งแผ่นดินนี้ขึ้นเป็นแผ่นดินที่มีคุณค่าที่สุดไว้ให้ลูก เพื่อเป็นมรดกของลูกและ เป็นมรดกของลูกหลานของลูก กับพวกอ้ายของลูก, เพื่อความมั่นคงถาวรของลูกตลอดไป ถ้าหากเป็นไปได้ว่าลูกจะรักษาสวามิภักดิ์ของพระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอล.

และ บัดนี้, โยเซ็บลูกผู้ทาสีของพ่อ, ผู้ที่พ่อได้พาออกมาจากถิ่นแคว้นแล้ว กับदानແຫ່ງຄວາມທຸກຂອງພໍ່, ຂໍໃຫ້ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງປະທານພອນໃຫ້ແກ່ລູກຕະຫລອດໄປເພື່ອລູກຫລານຂອງລູກຈະບໍ່ຖືກ ທຳລາຍໃຫ້ເໝີດສິ້ນໄປ.

เพราะจึงบังเกิด, ลูกเป็นผีนแหวของพ่อ; และ พ่อเป็นผู้สืบตระกูลของ โยเซ็บ ผู้ซึ่งถูกพาไปเป็น ชะลียในอียิป. และ พันธสัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงกระทำไว้กับโยเซ็บนั้นยิ่งใหญ่มาก.

5 Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

6 For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

7 Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

8 And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

ดังนั้น, โยเซฟเห็นวันเวลาของเราจริง ๆ. และท่านได้รับสัญญาจากพระเจ้า, ว่าจากเลือดเนื้อเชื้อไขของท่านพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงยกอองศ์อรันชอบธรรมเพื่อเชื้อสายแห่งอิสราเอล; มิใช่พระเมสสิยาห์, แต่เป็นอองศ์ที่ทรงหักออก, กระนั้นก็ตาม, เพื่อจดจำไว้ในพันธสัญญาของพระเจ้าว่าพระเมสสิยาห์จะทรงแสดงให้เห็นประจักษ์แก่พวกเขาในยุคสุดท้าย, ด้วยวิญญาณแห่งพระเดชานุภาพ, เพื่อการนำพวกเขาออกจากความมืดไปสู่ความสว่าง—แท้จริงแล้ว, ออกจากความมืดที่ซ่อนเร้นและออกจากการเป็นเชลยไปสู่อิสรภาพ.

เพราะโยเซฟเป็นพยานอย่างแท้จริง, โดยกล่าวว่า : พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงยกผู้หยั่งรู้ผู้หนึ่งขึ้น, ซึ่งจะเป็นผู้หยั่งรู้ที่เลิศเลอแก่เลือดเนื้อเชื้อไขของข้าพเจ้า.

แท้จริงแล้ว, โยเซฟกล่าวอย่างแท้จริงว่า : พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ : เราจะยกผู้หยั่งรู้ที่เลิศเลอผู้หนึ่งขึ้นจากเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า; และเขาจะได้รับความนับถืออย่างสูงในบรรดาเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า. เราจะให้บัญญัติแก่เขาเพื่อเขาจะทำงานเพื่อเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, พี่น้องของเขา, ซึ่งจะมีค่ายิ่งแก่พวกเขา, แม้ต่อการนำพวกเขาสู่ความรู้ถึงพันธสัญญาซึ่งเราทำไว้กับบรรพบุรุษของเจ้า.

และเราจะให้บัญญัติแก่เขาข้อหนึ่งว่าเขาจะไม่ทำงานอื่นใด, นอกจากงานที่เราจะสั่งเขา. และเราจะทำให้เขายิ่งใหญ่ในสายตาของเรา; เพราะเขาจะทำงานของเรา.

ดังนั้น, โยเซฟได้ เห็นวันเวลาของพวกเร้า. และ โยเซฟได้รับสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าว่า จากผืนแวงของลาว, อองศ์พระผู้เป็นเจ้าจะยก หนึ่งคน ขึ้นมาเพื่อเชื้อสายอิสราเอล; บໍ່ແມ່ນພະເມຊີຳ, ແຕ່ເປັນກົງໆຊຶ່ງຈະຖືກຫັກອອກມາ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນກໍຈະຖືກຈົດຈຳໄວ້ໃນພັນທະສັນຍາຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອ ພະເມຊີຳຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈຸກຳພວກເຂົາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ດ້ວຍພະວິນຍານແຫ່ງອຳນາດຂອງການນຳພວກເຂົາອອກຈາກ ຄວາມມືດໄປຫາແສງສະຫວ່າງ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອອກຈາກຄວາມມືດທີ່ປິດບັງ ແລະ ອອກຈາກຄວາມເປັນຊະເລີຍໄປຫາອິດສະລະພາບ.

ເພາະໂຍເຊັບໃຫ້ຖ້ອຍຄຳໄວ້ແທ້ໆ ຊຶ່ງມີຄວາມວ່າ: ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈະຍົກ ຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນມາໃຫ້ແກ່ ຜົນແວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງຈະເປັນຜູ້ພະຍາກອນທີ່ປະເສີດ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂຍເຊັບໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະຍົກ ຜູ້ພະຍາກອນທີ່ປະເສີດຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນຈາກຜົນແວຂອງເຈົ້າ. ແລະ ລາວຈະເປັນຜູ້ທີ່ໜ້າມັບຖືຢ່າງສູງໃນບັນດາຜົນແວຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ບັນຍັດແກ່ລາວເພື່ອລາວຈະໄດ້ກະທຳວຽກງານສິ່ງໜຶ່ງເພື່ອຜົນແວຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ຊຶ່ງຈະມີຄ່າອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກັບພວກເຂົາ, ເຖິງແມ່ນຕໍ່ການນຳພວກເຂົາມາຫາຄວາມຮູ້ຂອງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ.

ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ບັນຍັດແກ່ລາວຂໍ້ໜຶ່ງວ່າ ລາວຈະບໍ່ເຮັດງານ ອື່ນ ນອກຈາກງານທີ່ເຮົາຈະສັ່ງລາວ. ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລາວຍິ່ງໃຫຍ່ໃນສາຍຕາຂອງເຮົາ; ເພາະລາວຈະເຮັດວຽກງານຂອງເຮົາ.

9 And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

10 And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

11 But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

12 Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

13 And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

และเขาจะยิ่งใหญ่เหมือนโมเสส, ผู้ซึ่งเรากล่าวไว้ว่าเราจะยกขึ้นให้เจ้า, เพื่อปลดปล่อยผู้คนของเรา, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

และเราจะยกโมเสสขึ้น, เพื่อปลดปล่อยผู้คนของเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์.

แต่เราจะยกผู้หยั่งรู้ผู้หนึ่งขึ้นจากเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า; และเราจะให้พลังความสามารถแก่เขาเพื่อนำคำของเราออกมาสู่หน่อเนื้อเชื้อไขของเจ้า—และไม่เพียงเพื่อการนำคำของเราออกมาเท่านั้น, แต่เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้พวกเขาในคำของเรา, ซึ่งจะออกไปในบรรดาพวกเขาแล้ว, พระเจ้าตรัส.

ดังนั้น, เลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าจะเขียน; และเลือดเนื้อเชื้อไขของยูดาห์จะเขียน; และเรื่องที่จะเขียนไว้โดยเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, และเรื่องที่จะเขียนไว้โดยเลือดเนื้อเชื้อไขของยูดาห์ด้วย, จะเข้ามารวมกัน, สู่การหักล้างหลักคำสอนที่ผิดและยุติการโต้แย้ง, และสถาปนาสันติภาพในบรรดาเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, และนำพวกเขามาสู่ความรู้เกี่ยวกับบรรพบุรุษของพวกเขาในยุคสุดท้าย, และมาสู่ความรู้เกี่ยวกับพันธสัญญาของเราด้วย, พระเจ้าตรัส.

และจากความอ่อนแอเราจะทำให้เขาเข้มแข็ง, ในวันนั้นเมื่องานของเราจะเริ่มในบรรดาผู้คนทั้งหมดของเรา, เพื่อการฟื้นฟูเจ้า, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล, พระเจ้าตรัส.

และ ลาวจะยิ่งใหญ่เหมือนกันกับโมเสผู้ซึ่งเรากล่าวไว้ว่าจะยกขึ้นให้เจ้า เพื่อ ปิดปล่อยผู้ถือนของเรา, โอ เชื้อสายอิสราเอล.

และ เราจะยกโมเสขึ้นเพื่อปิดปล่อยผู้ถือนของเจ้าออกจากแผ่นดินอียิป.

แต่เราจะยกผู้พยากรณ์ผู้หนึ่งขึ้นจากหน่อเนื้อของเรา; และ เราจะให้อำนาจแก่ลาว เพื่อจะนำคำเราของเราออกมาสู่ลูกหลานของเรา—และ บ่งชี้แต่เพื่อการนำคำเราออกมาเท่านั้น, แต่จะเร็ดใช้พวกเขาเหล่านั้นในคำเราของเรา, ซึ่งจะออกไปในบรรดาพวกเขาแล้ว พระเจ้าได้กล่าวไว้.

ดังนั้น, หน่อเนื้อของเราจะ บันทึกร; และ หน่อเนื้อของเรา จะ บันทึกร; และ เลื่องที่จะบันทึกไว้โดยหน่อเนื้อของเรา, และ เลื่องที่จะบันทึกไว้จากหน่อเนื้อของเราจะเติบโตพร้อมกัน, ซึ่งนำไปสู่การเร็ดใช้คำสอนที่ผิดนั้น ยอมจำนน และ ทำจัดการขัดแย้ง, และ สะท้านสนธิสัญญาขึ้นในบรรดาหน่อเนื้อของเรา, และ นำพวกเขาเข้ามาหาความรู้ถึงบรรพบุรุษของพวกเขาในยุคสุดท้าย, และ นำมาหาความรู้ของพันธสัญญาของเรา, พระเจ้าเป็นผู้ที่ได้กล่าว.

และ ในมีนนั้นความอ่อนแอของพวกเขาจะถูกเร็ดใช้เข้มแข็ง เพราะ ภารกิจของเราจะเริ่มต้นในบรรดาผู้ถือนทั้งหมดของเรา, เพื่อการนำเจ้ากับถือน, โอ เชื้อสายอิสราเอล, พระเจ้าเป็นผู้ที่ได้กล่าว.

- 14 And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;
- 15 And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.
- 16 Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.
- 17 And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.
- และโยเซฟพยากรณ์, ดังนี้ว่า :
ดูเถิด, พระเจ้าจะประทานพรให้ผู้
หยั่งรู้ผู้นั้น; และพวกเขาที่พยายาม
จะทำลายท่านจะพ่ายแพ้; เพราะ
สัญญา, ซึ่งข้าพเจ้าได้รับมาจาก
พระเจ้า, เกี่ยวกับเลือดเนื้อเชื้อไข
ของข้าพเจ้า, จะเกิดสัมฤทธิ์ผล.
ดูเถิด, ข้าพเจ้าแน่ใจในสัมฤทธิ์ผล
ของพระสัญญานี้;
- และชื่อท่านจะเรียกตาม
ข้าพเจ้า; และจะเป็นตามชื่อบิดา
ท่าน. และท่านจะเป็นเหมือน
ข้าพเจ้า; เพราะเรื่อง, ที่พระเจ้าจะ
ทรงนำออกมาโดยมือท่าน, โดย
เดชานุภาพของพระเจ้าจะนำผู้คน
ของข้าพเจ้าไปสู่ความรอด.
- แท้จริงแล้ว, โยเซฟพยากรณ์ไว้
ดังนี้ว่า : ข้าพเจ้าแน่ใจในเรื่องนี้,
แม้ตั้งที่ข้าพเจ้าแน่ใจในคำสัญญา
ของโมเสส; เพราะพระเจ้าตรัสกับ
ข้าพเจ้า, เราจะปกป้องรักษาพงศ์
พันธุ์ของเจ้าตลอดกาล.
- และพระเจ้าตรัสไว้ว่า : เราจะยก
โมเสสขึ้น; และเราจะให้พลังความ
สามารถแก่เขาไว้ในไม้เท้า; และ
เราจะให้วิจารณ์ญาณแก่เขาใน
การเขียน. ทว่าเราจะไม่ปลดปล่อย
ลิ้นของเขา, เพื่อเขาจะพูดมาก,
เพราะเราจะไม่ทำให้เขาเก่งกล้า
สามารถในการพูด. แต่เราจะเขียน
กฎของเราให้เขา, โดยนิ้วมือของ
เราเอง; และเราจะหากระบอก
เสียงคนหนึ่งให้แก่เขา.
- และ โยเซฟได้ทำนายไว้ มีความว่า:
จงเบ่ง, พระผู้เป็นเจ้าจะประทานพอน
ให้ผู้พยากรณ์ผู้นั้น; และ ผู้ที่
พยายามทำลายท่านจะยอมจำนน;
เพราะคำสัญญานี้, จงข้าพเจ้าได้รับ
มาจากพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงนำเขามา
ของข้าพเจ้าจะสำเร็จ. จงเบ่ง,
ข้าพเจ้าแน่ใจในความสำเร็จแห่งคำ
สัญญานี้;
- และ จักรของเขานี้จะถูกรื้อถอนตาม จักรของ
ข้าพเจ้า; และ เขานี้จะถูกรื้อถอน
เข่น และ เขานี้จะเป็นเหมือนตัว
ข้าพเจ้า; เพราะเรื่อง, ที่พระผู้เป็นเจ้า
จะนำออกมาโดยมือของเขานี้, และ
อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าจะนำผู้คน
ของข้าพเจ้ามาหาความรอด.
- แท้จริงแล้ว, โยเซฟได้ทำนายไว้ว่า:
ข้าพเจ้าแน่ใจในเรื่องนี้, มันเหมือน
ตัวที่ข้าพเจ้าแน่ใจในคำสัญญาของ
โมเส; เพราะพระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวกับ
ข้าพเจ้าว่า, เราจะ รักษาลูกหลาน
ของเจ้าตลอดไป.
- และ พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวไว้ว่า: เราจะ
ยกโมเสขึ้น; และ เราจะให้อำนาจแก่
เขาในไม้เท้า, และ เราจะมอบ
การวินิจฉัยให้แก่อนายใน
บ้าน. แต่เราจะปล่อยลิ้นของเขาให้
พูด, เพราะเราจะไม่รัดให้เขา
ในปาก, แต่เราจะ ขุนานของเขา
ให้เขาด้วยมือของเราเอง และ
เราจะให้มีผู้ เขานี้.

18 And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

19 And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

20 And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simpleness of their words.

21 Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

22 And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

23 Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าด้วยว่า : เราจะยกขึ้นไว้เพื่อเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า; และเราจะหากระบอกเสียงคนหนึ่งให้แก่เขา. และเรา, ดูก่อน, เราจะให้แก่เขาเพื่อเขาจะเขียนคำเขียนเกี่ยวกับเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, ให้แก่เลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า; และกระบอกเสียงแห่งเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าจะประกาศมัน.

และคำที่เขาจะเขียนนั้นจะเป็นคำที่สมควรในปรีชาญาณของเราที่จะออกไปสู่เลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า. และจะเป็นราวกับว่าเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าร้องบอกพวกเขาจากภัสมธุลี; เพราะเรารู้จักศรัทธาของพวกเขา.

และพวกเขาจะร้องจากภัสมธุลี; แท้จริงแล้ว, แม้ให้พี่น้องของพวกเขากลับใจ, แม้หลังจากคนหลายรุ่นผ่านพวกเขาไป. และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเสียงร้องของพวกเขาจะไม่ถึง, แม้ตามความเรียบง่ายของคำของพวกเขา.

เนื่องจากศรัทธาของพวกเขา ถ้อยคำของพวกเขาจะออกจากปากเราไปสู่พี่น้องของพวกเขาผู้เป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า; และเราจะทำให้ความอ่อนแอของถ้อยคำพวกเขาเข้มแข็งด้วยศรัทธาของพวกเขา, เพื่อการจดจำพันธสัญญาของเราซึ่งเราทำไว้กับบรรพบุรุษของเจ้า.

และบัดนี้, ดูก่อน, โจเซฟลูกพ่อ, ในลักษณะนี้บรรพบุรุษแต่โบราณของพ่อได้พยากรณ์ไว้.

ดังนั้น, เนื่องจากพันธสัญญานี้ ลูกจึงได้รับพร; เพราะพงศ์พันธุ์ของลูกจะไม่ถูกทำลาย, ด้วยเหตุที่พวกเขาจะสดับฟังคำจากหนังสือนั้น.

และ พระอົງได้ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ເຮົາຈະຍົກຂຶ້ນໄວ້ເພື່ອຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ມີຜູ້ເວົ້າແທນລາວ. ແລະ ເຮົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ລາວເພື່ອລາວຈະໄດ້ຂຽນເລື່ອງທີ່ຜົນແອວຂອງເຈົ້າຂຽນເຖິງຜົນແອວຂອງເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ເວົ້າຂອງຜົນແອວຂອງເຈົ້າຈະປະກາດມັນ.

ແລະ ຄຳເວົ້າທີ່ລາວຈະຂຽນນັ້ນຈະເປັນຄຳເວົ້າທີ່ສະຫລຽວສະຫລາດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະອອກໄປສູ່ຜົນແອວຂອງເຈົ້າ. ແລະ ມັນຈະເປັນຄືກັນກັບວ່າ ຜົນແອວຂອງເຈົ້າຮ້ອງບອກພວກເຂົາ ຈາກພື້ນດິນ ເພາະເຮົາຮູ້ຈັກສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ພວກເຂົາຈະ ຮ້ອງຈາກພື້ນດິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຈະຮ້ອງການກັບໃຈໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງແມ່ນຫລັງຈາກຄົນຫລາຍລຸ້ນຜ່ານພວກເຂົາໄປ. ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາຈະໄປເຖິງຕາມຄວາມງ່າຍດາຍຂອງຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ.

ເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາ ຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາຈະອອກຈາກປາກຂອງເຮົາໄປຫາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຜູ້ເປັນຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມອ່ອນແອຂອງຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງດ້ວຍສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອຈຳພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ.

ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງໂຢເຊັບລູກຂອງພໍ່, ບັນພະບຸລຸດຂອງພໍ່ເນື່ອງມີດີໄດ້ ທຳນາຍໄວ້ຕາມນີ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ເປັນຍ້ອນພັນທະສັນຍານີ້ລູກຈຶ່ງໄດ້ຮັບພອນ; ເພາະລູກຫລານຂອງລູກຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ ເພາະພວກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳຈາກໜັງສືນັ້ນ.

24 And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

25 And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou art little; wherefore hearken unto the words of thy brother, Nephi, and it shall be done unto thee even according to the words which I have spoken. Remember the words of thy dying father. Amen.

ແລະຈະມີຜູ້ທຽບອຳນາດຄົນໜຶ່ງໃນ
ບຣຣດາພວກເຂົາປາກົດຂຶ້ນ, ຜູ້ຈະ
ທຳວຽກງານດີຫລາຍ, ທັງດ້ວຍຄຳພຸດແລະ
ດ້ວຍການກະທຳ, ໂດຍທີ່ເປັນເຄື່ອງ
ມືໃນພຣະພິພິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍ
ສຸດທະຍາຍິນດີ, ໃນການທຳງານອັນນຳ
ພິສາວ, ແລະທຳສິ່ງນັ້ນຊຶ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ນັກ
ໃນສາຍພຣະເນຕຣພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພື່ອທຳໃຫ້ເກີດການຟື້ນຟູຢ່າງອຸດົມ
ອັນດີແກ່ເຂື່ອນສາຍແຫ່ງອີສຣາເອລ,
ແລະແກ່ພຣະພິພິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລູກ.

ແລະບັດນີ້, ລູກເປັນສຸກແລ້ວ, ໂຈ
ເຊຟ. ດູເຄີດ, ລູກຍັງເຍາວນັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງສັບພິດຄຳຂອງນີໄຟ, ພີ່ນ້ອງຂອງ
ລູກ, ແລະມັນຈະບັງເກີດກັບລູກແມ່
ຕາມຄຳທີ່ພໍ່ພຸດໄວ້. ຈົ່ງຈຳຄຳພໍ່ຂອງ
ລູກຜູ້ກຳລັງຈະຕາຍ. ເອເມນ.

ແລະ ຈະມີຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາ
ພວກເຂົາ, ຜູ້ຈະສ້າງຄວາມດີຫລາຍຢ່າງ
ທັງທາງຄຳເວົ້າ ແລະ ພາກປະຕິບັດ, ໂດຍ
ເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະພິພິດພຣະເຈົ້າ
ດ້ວຍສັດທາຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນອັນທີ່ຈະ
ເຮັດການແປກປະຫລາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ
ເຮັດສິ່ງນັ້ນ ຊຶ່ງໃຫຍ່ຫລວງໃນສາຍພຣະ
ເນຕຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດການ
ຟື້ນຟູຢ່າງຫລວງຫລາຍກັບເຂື່ອນສາຍ
ອິດສະຣາເອນ ແລະ ກັບລູກຫລານຂອງ
ພີ່ນ້ອງຂອງລູກ.

ແລະ ບັດນີ້, ລູກເປັນສຸກແລ້ວໂຢເຊັບ.
ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຍັງນ້ອຍຢູ່; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ
ຄຳເວົ້າຂອງນີໄຟອ້າຍຂອງລູກ ແລະ ມັນຈະ
ເປັນໄປກັບລູກເຖິງແມ່ນຕາມຖ້ອຍຄຳທີ່ພີ່
ເວົ້າໄວ້. ຈົ່ງຈຳຄຳເວົ້າຂອງພີ່ຜູ້ກຳລັງຈະ
ຕາຍ. ເອເມນ.

2 Nephi 4

- 1 And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.
- 2 For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.
- 3 Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.
- 4 For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.
- 5 But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

๒ นิไฟ ๔

และบัดนี้, ข้าพเจ้า, นิไฟ, พูดถึงคำพยากรณ์ซึ่งบิดาข้าพเจ้าพูดไว้, เกี่ยวกับโยเซฟ, ผู้ถูกพาไปในอียิปต์.

เพราะเหตุเกิด, ท่านพยากรณ์ไว้จริง ๆ เกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ทั้งหมดของท่าน. และมีคำพยากรณ์อยู่ไม่มากที่ยิ่งใหญ่กว่า, คำพยากรณ์ที่ท่านเขียนไว้. และท่านพยากรณ์เกี่ยวกับเรา, และคนรุ่นต่อไปของเรา; และคำพยากรณ์เหล่านี้เขียนไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง.

ดังนั้น, หลังจากบิดาข้าพเจ้าพูดถึงคำพยากรณ์ของโยเซฟจบแล้ว, ท่านเรียกลูกหลานของเลมัน, บุตรของเขา, และธิดาของเขา, และกล่าวแก่พวกเขาว่า : ดูก่อน, ลูกชายของพ่อ, และลูกหญิงของพ่อ, ผู้เป็นบุตรและธิดาของลูกคนแรกของเรา, พ่อใครจะให้พวกเจ้าเงี่ยหูฟังคำพ่อ.

เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า : ตราบเท่าที่พวกเจ้าจะรักษาบัญญัติของเราพวกเจ้าจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน; และตราบเท่าที่พวกเจ้าจะไม่รักษานิติบัญญัติของเราพวกเจ้าจะถูกตัดขาดจากที่อยู่ของเรา.

แต่ดูเถิด, ลูกชายและลูกหญิงของพ่อ, พ่อไม่สามารถลงไปสู่หลุมศพของพ่อได้นอกจากพ่อจะให้พรไว้แก่ลูก; เพราะเหตุเกิด, พ่อรู้ว่าหากลูกได้รับการเลี้ยงดูในวิถีทางที่ถูกต้องดำเนินไปลูกจะไม่ออกจากวิถีนั้น.

๔ นิไฟ ๔

และ บัดนี้, ข้าพเจ้านิไฟขอแจ้งว่าทราบบอกกับท่านนาย ขั้วบิดาของข้าพเจ้าได้แจ้งไว้ว่าทราบบอก โยเซบ ผู้ที่ถูกพาไปหาเออียิป.

เพราะแจ้งเบื่ง, เบนได้ทำนายไว้ว่าทราบบอกลูกหลานทั้งหมิดของเบนแท้ ๆ. และ มี คำทำนายอยู่หลายที่ยิ่งใหญ่กว่าคำทำนายที่เบนได้บันทึกไว้. และ เบนได้ทำนายว่าทราบบอกพวกเรา, และ ถิ่นลุ่มต้งไปของพวกเรา; และ คำทำนายมีบันทึกไว้ในแผ่นจารึกทองเหลือง.

ดังนั้น, ทล้งจากบิดาของข้าพเจ้าได้แจ้งว่าทราบบอกของโยเซบแล้ว, เบนได้แจ้งลูกของเลมัน, ลูกชายของลาว และ ลูกสาวของลาว, และ ได้แจ้งกับพวกเราว่า: จ้งเบื่ง, ลูกชาย และ ลูกสาวของบ่, ผู้เป็นลูกชาย และ ลูกสาวของ ลูกถิ่นท่าอิดของบ่, บ่ ยากจะให้พวกเจ้าตั้งใจฟังคำเราของบ่.

เพราะอึงพระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวไว้ว่า: ถาบใดที่เจ้าจะรักษานันยัดของเรา เจ้าจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดินนั้น; และ ถาบใดที่เจ้าจะบ่รักษานันยัดของเรา เจ้าจะถูกตัดออกจากที่ปะทับของเรา.

แต่จ้งเบื่ง, ลูกชาย และ ลูกสาวของบ่, บ่ล้งไปหาหลุมสับของบ่บ่ได้ นอจากบ่จะให้ พอนไว้กับลูกเสยก่อน; เพราะจ้งเบื่ง, บ่รู้ถ้าหากลูกถูกล้งรูดใน ทางที่ลูกถอบดำเนินไป ลูกจะบ่ออกจากทางนั้น.

6 Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

7 Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

8 And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

9 And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

10 And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

ດັ່ງນັ້ນ, ຫາກລູກຖືກສາບແຂ່ງ, ດູເຄີດ, ພໍ່ໃຫ້ພຣຂອງພໍ່ໄວ້ແກ່ລູກ, ເພື່ອພຣຂອງຈະທຣງນຳຄຳສາບແຂ່ງ ໄປຈາກລູກແລະຕອນໄວ້ນນີຕຣະຂອງ ບິດາມາຣດາຂອງລູກ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະພຣຂອງພໍ່ພຣເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ທຣງຍອມໃຫ້ລູກ ພິນາດ; ດ້ວຍເຫຼົ່ານີ້, ພຣຂອງຈະທຣງ ເມດຕາລູກແລະພຣສຳພັນຂອງລູກ ຕອດກາລ.

ແລະເຫຼົ່າກຣໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕື່ ຫຼັງຈາກບິດາຂ້າພຣເຈົ້າພຸດກັບບຸຕຣ ແລະອິດາຂອງເລມັນຈົບແລ້ວ, ທ່ານໃຫ້ ນຳບຸຕຣແລະອິດາຂອງເລມີວເອລມາ ຕໍ່ອຳນາດທ່ານ.

ແລະທ່ານພຸດກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມ ວ່າ : ດູເຄີດ, ລູກຊາຍແລະລູກຍິງຂອງ ພໍ່, ຜູ້ເປັນບຸຕຣແລະອິດາລູກຄົນທີ່ ສອງຂອງພໍ່; ດູເຄີດພໍ່ໃຫ້ພຣແກ່ລູກ ອັນເປັນພຣເດຍາວກັບທີ່ພໍ່ໃຫ້ໄວ້ແກ່ ບຸຕຣແລະອິດາຂອງເລມັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກ ຈະໄດ້ຖືກທຳລາຍສິ້ນ; ແຕ່ໃນທີ່ສຸດ ພຣສຳພັນຂອງລູກຈະໄດ້ຮັບພຣ.

ແລະເຫຼົ່າກຣໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕື່ ເມື່ອບິດາຂ້າພຣເຈົ້າພຸດກັບພວກເຂົາຈົບ ແລ້ວ, ດູເຄີດ, ທ່ານພຸດກັບບຸຕຣຂອງອີ ສມາເອລ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະແມ້ກັບ ຄຣັວເຣືອນຂອງເຂົາທຸກຄົນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກລູກຖືກສາບແຂ່ງ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ໃຫ້ພອນໄວ້ກັບລູກວ່າ ຄຳ ສາບແຂ່ງຈະໄດ້ຖືກເອົາໄປຈາກລູກ ແລະ ຕົກລົງເທິງ ຫົວຂອງບິດາມາມດາຂອງລູກ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະພອນຂອງພໍ່ ອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ຍອມໃຫ້ລູກຕາຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະ ເມດຕາລູກ ແລະ ລູກຫລານ ຂອງລູກຕະຫລອດໄປ.

ແລະ ເຫຼົ່າກຣໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕື່ ຫຼັງຈາກບິດາຂອງຂ້າພຣເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບ ລູກຊາຍກັບລູກສາວຂອງເລມັນແລ້ວ, ເພິ່ນ ໃຫ້ນຳລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງເລມູເອນ ມາຢູ່ດ້ານພື້ນ.

ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງມີ ຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວ ຂອງພໍ່ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງ ລູກຄົນທີ່ສອງຂອງພໍ່; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໃຫ້ພອນ ແກ່ລູກທີ່ເປັນພອນດຽວກັນກັບພອນ ທີ່ພໍ່ ໃຫ້ໄວ້ກັບລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງເລ ມັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍໃຫ້ສູນ ສິ້ນ; ແຕ່ໃນທີ່ສຸດລູກຫລານຂອງລູກຈະໄດ້ ຮັບພອນ.

ແລະ ເຫຼົ່າກຣໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕື່ ເມື່ອ ບິດາຂອງຂ້າພຣເຈົ້າໄດ້ຈົບການເວົ້າກັບ ພວກເຂົາແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບ ລູກຊາຍຂອງ ອິດຊະມາເອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນເວົ້າກັບຄອບຄົວຂອງລາວທຸກ ຄົນ.

- 11 And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.
- 12 And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.
- 13 And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.
- 14 For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.
- และหลังจากท่านพูดกับพวกเขาจบแล้ว, ท่านพูดกับแซม, มีความว่า : ลูกและพงศ์พันธุ์ของลูก, เป็นสุขแล้ว; เพราะลูกจะรับแผ่นดินนั้นเป็นมรดกเช่นเดียวกับนีไฟน้องชายลูก. และพงศ์พันธุ์ของลูกจะนับเข้ากับพงศ์พันธุ์ของเขา; และลูกจะเป็นแม่เหมือนน้องชายลูก, และพงศ์พันธุ์ของลูกจะเป็นเสมือนหนึ่งพงศ์พันธุ์ของเขา; และลูกจะได้รับพรตลอดวันเวลาของลูก.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, พูดกับครัวเรือนของท่านทุกคน, ตามความรู้สึกในใจท่านและตามพระวิญญูญาณของพระเจ้าซึ่งอยู่ในท่านแล้ว, ท่านชราลง. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านตาย, และถูกฝัง.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่กี่วันหลังจากการตายของท่าน, เลมันกับเลมูเอลและบุตรของอิซมาเอลโกรธข้าพเจ้าเพราะการตักเตือนของพระเจ้า.
- เพราะข้าพเจ้า, นีไฟ, ถูกบีบบังคับให้พูดกับพวกเขา, ตามพระวจนะของพระองค์; เพราะข้าพเจ้าพูดหลายเรื่องกับพวกเขา, และบิดาข้าพเจ้าด้วย, ก่อนมรณกรรมของท่าน; หลายข้อของสิ่งที่กล่าวมีเขียนไว้บนแผ่นจารึกอีกชุดหนึ่งของข้าพเจ้า; เพราะส่วนใหญ่ที่เป็นประวัติมีเขียนไว้บนแผ่นจารึกอีกชุดหนึ่งของข้าพเจ้า.
- และ ทลวงจากเนิ่นได้เฝ้ากับพวกเฮาจิบแล้ว, เนิ่นได้เฝ้ากับแฉม, มีความว่า: ลูกกับลูกหลานของลูกเป็นสุขแล้ว; เพราะลูกจะได้รับแผ่นดินที่เป็นมรดกเช่นเดียวกับนีไฟน้องชายของลูก. และ ลูกหลานของลูกจะถูกรับเข้ากับลูกหลานของลาว และ ลูกจะเป็นมิตรกับน้องชายของลูก; และ ลูกหลานของลูกจะเป็นมิตรกับลูกหลานของลาว; และ ลูกจะได้รับพรณะตลอดวันเวลาของลูก.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น ทลวงจากลีไฮ, บิดาของข้าพเจ้าได้เฝ้ากับถอบถิดของเนิ่นซิดแล้วทุกถิน, ตามความรู้สึกในใจของเนิ่น, และตามพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ซึ่งอยู่กับเนิ่นแล้ว เนิ่นเลื่อมใ้แก่ลิว. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถิ เนิ่นได้สืบชีวิต และได้ถูกฝังไว้.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถิ ทลวงจากท่านตายของเนิ่นบ่มเห่าไถมี, เลมันกับเลมูเอล และ พวกลูกชายของอิซมาเอลได้ใจร้ายใช้ข้าพเจ้าเพราะท่านถักเถื่อนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.
- เพราะข้าพเจ้ามีไฟถูกบังกับใช้เฝ้ากับพวกเฮาตามพระคำของพระเจ้า; เพราะข้าพเจ้าได้เฝ้าหลายเลื่องกับพวกเฮา, และ บิดาของข้าพเจ้าทำได้เฝ้าถินก่อนท่านตายของเนิ่นถึหลายถึ ซึ่งได้บันทึกไว้ใน แผ่นจารึกอีกชุดหนึ่งของข้าพเจ้า; เพราะส่วนใหญ่อีกชุดหนึ่งของข้าพเจ้า.

- 15 And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.
- 16 Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.
- 17 Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.
- 18 I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.
- 19 And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.
- 20 My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.
- และบนแผ่นจารึกเหล่านี้
ข้าพเจ้าเขียนเรื่องจิตวิญญาณ
ข้าพเจ้า, และพระคัมภีร์หลายข้อ
ซึ่งจารึกอยู่บนแผ่นจารึกทอง
เหลือง. เพราะจิตวิญญาณข้าพเจ้า
เบิกบานในพระคัมภีร์, และใจ
ข้าพเจ้าไตร่ตรองพระคัมภีร์, และ
เขียนพระคัมภีร์ไว้เพื่อการเรียนรู้
และประโยชน์ของลูกหลาน
ข้าพเจ้า.
- ดูเถิด, จิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิก
บานในเรื่องของพระเจ้า; และใจ
ข้าพเจ้าไตร่ตรองอยู่ตลอดเวลาถึง
เรื่องที่ข้าพเจ้าเห็นและได้ยินมา.
- กระนั้นก็ตาม, ทั้งที่มีพระคุณ
ความดีอันใหญ่หลวงของพระเจ้า,
ในการแสดงงานสำคัญยิ่งและน่า
อัศจรรย์ของพระองค์กับข้าพเจ้า,
ใจข้าพเจ้ายังร้อง : โอข้าพเจ้าช่าง
เป็นคนที่น่าเวทนา ! แท้จริงแล้ว,
ใจข้าพเจ้าสลดเพราะเนื้อหนัง
ข้าพเจ้า; จิตวิญญาณข้าพเจ้าเศร้า
โศกเพราะความชั่วช้าสามานย์ของ
ข้าพเจ้า.
- ข้าพเจ้าถูกห้อมล้อม, เนื่องจาก
การล่อลวงและบาปซึ่งได้รุกราน
ข้าพเจ้าโดยง่าย.
- และเมื่อข้าพเจ้าปรารถนาจะ
ชื่นชมยินดี, ใจข้าพเจ้าครวญคราง
เพราะบาปของข้าพเจ้า; กระนั้น
ก็ตาม, ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าได้
วางใจผู้ใด.
- พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรง
เคยเป็นผู้สนับสนุนข้าพเจ้า;
พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าผ่านความ
ทุกข์ของข้าพเจ้าในแดน
ทุรกันดาร; และพระองค์ทรงปกป้อง
รักษาข้าพเจ้าเหนือผืนน้ำแห่งห้วง
ลึกอันใหญ่หลวง.
- และ ในแผ่นจารึกเหล่านี้ ข้าพเจ้า
ได้บันทึกเรื่องราวของจิตวิญญาณของ
ข้าพเจ้า และ ขໍถวามพระคำพิทลาย
ຂໍ ຊຶ່ງໄດ້ຈາລຶກຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກ
ທອງເຫຼືອງ ເພາະຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນພຣະຄຳພີ ແລະ ໃຈ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຄຳນຶງເຖິງຂໍ້ຄວາມເຫລົ່າ
ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກມັນໄວ້ເພື່ອ ການຮຽນ
ຮູ້ ແລະ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກຫລານ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.
- ຈິ່ງເບິ່ງ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ເບີກບານໃນເລື່ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;
ແລະ ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄິດຄຳນຶງຢູ່
ຕະຫລອດເວລາເຖິງເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາ.
- ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທັງທີ່ມີພຣະມະຫາ
ກະລຸນາທິຄຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການ
ສະແດງວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ
ອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຈ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮ້ອງວ່າ: ໂອ ຄົນຕຳ້ຕ້ອຍ
ຢ່າງຂ້າພະເຈົ້າ! ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຈຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າເສົ້າສະຫລົດເພາະເນື້ອໜັງຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ; ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ໂສກເສົ້າເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ.
- ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫຸ້ມລ້ອມໄປດ້ວຍສິ່ງລ້ຽງ
ລວງ ແລະ ບາບຊຶ່ງໄດ້ ກົດກັນຂ້າພະເຈົ້າໄວ້
ຢ່າງງ່າຍດາຍ.
- ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຈະ
ປິຕິຍິນດີ, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຄວນຄາງ
ເພາະບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຖິງຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄວ້ວາງໃຈຜູ້ໃດມາ.
- ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້
ສະໜັບສະໜູນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ພຣະອົງ
ນຳຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານຄວາມທຸກຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ປົກປ້ອງຂ້າພະເຈົ້າເທິງນ້ຳທີ່ມີ
ຄວາມເລິກທີ່ສຸດ.

21 He hath filled me with his love,
even unto the consuming of my
flesh.

22 He hath confounded mine ene-
mies, unto the causing of them to
quake before me.

23 Behold, he hath heard my cry
by day, and he hath given me
knowledge by visions in the
night-time.

24 And by day have I waxed bold
in mighty prayer before him; yea,
my voice have I sent up on high;
and angels came down and minis-
tered unto me.

25 And upon the wings of his
Spirit hath my body been carried
away upon exceedingly high
mountains. And mine eyes have
beheld great things, yea, even too
great for man; therefore I was
bidden that I should not write
them.

26 O then, if I have seen so great
things, if the Lord in his conde-
scension unto the children of men
hath visited men in so much
mercy, why should my heart weep
and my soul linger in the valley of
sorrow, and my flesh waste away,
and my strength slacken, because
of mine afflictions?

พระองค์ทรงทำให้ข้าพเจ้าเปี่ยม
ไปด้วยความรักของพระองค์, แม้
จนจะเผาไหม้เนื้อหนังข้าพเจ้า.

พระองค์ทรงทำให้ศัตรูข้าพเจ้า
จ่านน, เป็นเหตุให้พวกเขาครั่น
คร้ามต่อหน้าข้าพเจ้า.

ดูเถิด, พระองค์ทรงได้ยินเสียง
ร้องของข้าพเจ้าในเวลากลางวัน,
และพระองค์ประทานความรู้ให้
ข้าพเจ้าโดยนิมิตในเวลากลางคืน.

และในเวลากลางวันข้าพเจ้าทวี่
ความแน่วแน่นในการสวดอ้อนวอน
อย่างกระตือรือร้นต่อพระพักตร์
พระองค์; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าส่ง
เสียงของข้าพเจ้าขึ้นสู่เบื้องบน;
และเทพลงมาปฏิบัติต่อข้าพเจ้า.

และด้วยปีกแห่งพระวิญญาณ
ของพระองค์ ร่างข้าพเจ้าถูกพาไป
บนภูเขาสูงลิบลွ้. และดวงตา
ข้าพเจ้าเห็นสิ่งอัศจรรย์ยิ่ง, แท้จริง
แล้ว, แม้อัศจรรย์ยิ่งเกินไปสำหรับ
มนุษย์; ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงถูกห้าม
เขียนสิ่งเหล่านี้.

โอแล้ว, หากข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่
อัศจรรย์ยิ่งเช่นนั้น, หากพระเจ้าใน
พระจริยวัตรอันอ่อนน้อมของ
พระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์เสด็จ
เยือนมนุษย์ด้วยพระเมตตาอย่าง
ล้นเหลือ, ไฉนใจข้าพเจ้าจะร้องไห้
และจิตวิญญาณข้าพเจ้าจะร้างรอ
อยู่ในหุบเขาแห่งโศกเศร้า, และเนื้อ
หนังข้าพเจ้าสูญสิ้นไป, และกำลัง
ข้าพเจ้าถดถอย, เพราะความทุกข์
ของข้าพเจ้าเล่า?

พระองค์ได้เร้าให้ข้าพเจ้าเต็มไป
ด้วย ความรักของพระองค์, จินว่าเนื้อ
หนังของข้าพเจ้าร้อนรน.

พระองค์ได้เร้าให้ ศัตรูของข้าพเจ้า
ยอมจำนน, ชั่วเป็นเหตุให้พวกเขาสั่น
ส่ายต่อหน้าของข้าพเจ้า.

จู่เบ้, พระองค์ได้ยินสรวงร้องของ
ข้าพเจ้าในตอนกลางวัน, และ พระองค์
ได้ประทานความรู้ให้แก่ข้าพเจ้าโดย
พยานนิมิตในตอนกลางคืน.

และ ในตอนกลางวัน ข้าพเจ้าเพิ่ม
ทะวิความแน่วแน่นใน ภาวนาอธิษฐานที่
มีพระล้นเกล้าพระอริ; แท้จริงแล้ว,
ข้าพเจ้าได้ส่งสรวงร้องของข้าพเจ้าขึ้น
หาเบื้องสูง และ เทพได้ลงมา
ปฏิบัติต่อข้าพเจ้า.

และ ร่างกายของข้าพเจ้าได้ถูก
นำไปด้วยปีกแห่งพระวิญญาณของ
พระองค์ ไปเหนือภูเขาอันสูงที่สุด. และ
ดวงตาของข้าพเจ้าได้เห็นสิ่งที่ยิ่ง
ใหญ่, แท้จริงแล้ว, แม่นสิ่งยิ่งใหญ่มาก
ไปสำหรับมนุษย์; ฉะนั้น, ข้าพเจ้าได้ถูก
ห้ามไม่ให้บันทึกสิ่งเหล่านี้.

โอ แล้วถ้าหากข้าพเจ้าได้เห็นสิ่งที่
ยิ่งใหญ่มากเช่นนั้น, ถ้าหากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า
ได้ทอดเมตตาของพระองค์ลงให้ลูกหลาน
มนุษย์จนเสด็จมาเยี่ยมเยียนมนุษย์ด้วย
พระเมตตาอย่างล้นเหลือ, เป็นที่ยิ่งใหญ่
ของข้าพเจ้าจึ่งร้องไห้ และ
จิตวิญญาณของข้าพเจ้ายังร้างรออยู่
ในหุบเขาแห่งความโศกเศร้า, และ
เนื้อหนังของข้าพเจ้าสูญสิ้นไป, และ
กำลังของข้าพเจ้าถดถอย, เป็นย่อน
ความทุกข์ของข้าพเจ้า?

- 27 And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?
- 28 Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.
- 29 Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.
- 30 Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.
- 31 O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?
- และ โฉนข้าพเจ้าจึงต้องพ่ายแพ้ บาบ, เพราะเนื้อหนังของข้าพเจ้า เล่า ? แท้จริงแล้ว, โฉนข้าพเจ้าจึง ต้องเปิดทางให้แก่การล่อลวง, เพื่อให้มารร้ายมีที่ในใจข้าพเจ้าที่จะ ทำลายสันติของข้าพเจ้าและทำให้ จิตวิญญาณข้าพเจ้าทนทุกข์เล่า ? โฉนข้าพเจ้าจึงโกรธเพราะศัตรู ของข้าพเจ้าเล่า ?
- ตื่นเถิด, จิตวิญญาณข้าพเจ้า ! อย่าจมอยู่ในบาปอีกต่อไปเลย. จง ชื่นชมยินดีเถิด, โอใจข้าพเจ้า, และ อย่าให้ที่แก่ศัตรูของจิตวิญญาณ ข้าพเจ้าต่อไปเลย.
- อย่าโกรธเพราะศัตรูข้าพเจ้าอีก เลย. อย่าทำให้กำลังข้าพเจ้า ถดถอยเพราะความทุกข์ของ ข้าพเจ้าเลย.
- จงชื่นชมยินดีเถิด, โอใจข้าพเจ้า, และจงร้องทูลพระเจ้า, และทูลว่า : ข้าแต่พระเจ้า, ข้าพระองค์จะ สรรเสริญพระองค์ตลอดกาล; แท้จริงแล้ว, จิตวิญญาณของข้า พระองค์จะชื่นชมยินดีในพระองค์, พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์, และ ศิลาแห่งความรอดของข้า พระองค์.
- ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์จะทรง ไถ่จิตวิญญาณข้าพระองค์หรือ ? พระองค์จะทรงปลดปล่อยข้า พระองค์ออกจากเงื้อมมือพวกศัตรู ของข้าพระองค์หรือ ? พระองค์จะ ทรงทำให้ข้าพระองค์สั่นต่อสิ่งที่ ปรากฏเป็นบาปหรือ ?
- และ เป็นทวยงข้าพเจ้าจึง ฝ่ายแพ้ว บาบ, เป็นย่อนมือทวยงข้าพเจ้า บ่ ? แท้จริงแล้ว, เป็นทวยงข้าพเจ้าจึง เปิดทางให้แก่สิ่งล่อลวงจนว่ามารร้ายมา อยู่ในใจของข้าพเจ้า เพื่อทำลาย สันติสุขของข้าพเจ้า และ เร็ดให้ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเป็นทุกข์ ? เป็น ทวยงข้าพเจ้าจึงใจร้าย ? เป็นย่อน สัตถ์ของข้าพเจ้าบ่ ?
- ตื่นเถิด, จิตวิญญาณของข้าพเจ้า เอ๊ย! ย่ำจมอยู่ในบาปอีกต่อไปเลย. จั งปีติยินดีเถิด, โอใจของข้าพเจ้าเอ๊ย, และ อย่าให้มีย่อนว่าเงื้อมมือ สัตถ์ของ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าต่อไปเลย.
- อย่าใจร้ายเพราะสัตถ์ของข้าพเจ้า อีกเลย อย่าทอดทิ้งข้าพเจ้าลึง ไปเพราะความทุกข์ของข้าพเจ้าเลย.
- จงปีติยินดีเถิด, โอใจของข้าพเจ้า เอ๊ย, จักร้องทูลต่อพระเจ้าเป็นเจ้า, และ ทูลว่า: โอ พระอริเจ้าเอ๊ย, ข้าบ่อยจะ สันละเส้นพระอริจะทอดไป; แท้จริง แล้ว, จิตวิญญาณของข้าบ่อยจะปีติยินดี ในพระอริ, พระเจ้าของข้าบ่อย, และ สิลาแห่งความรอดของข้าบ่อย.
- โอ พระผู้เป็นเจ้า, พระอริจะไถ่ จิตวิญญาณของข้าบ่อยบ่ ? พระอริจะ ปิดปล่อยข้าบ่อยให้พ้นจากกำมือของ พวกสัตถ์ของข้าบ่อยบ่ ? พระอริจะ เร็ดให้ข้าบ่อยสั่นต่อสิ่งที่ทูลรูอเห็น เป็น บาบบ่ ?

32 May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

33 O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

34 O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

ขอประตูนรกจงปิดเสมอต่อหน้าข้าพระองค์, เพราะใจข้าพระองค์ชอกช้ำและวิญญาณข้าพระองค์สำนึกผิดแล้ว! ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์อย่าทรงปิดประตูแห่งความชอบธรรมของพระองค์ต่อหน้าข้าพระองค์เลย, เพื่อข้าพระองค์จะเดินในวิถีแห่งหุบเขาเบื้องล่าง, เพื่อข้าพระองค์จะเคร่งครัดอยู่ในถนนราบเรียบ!

ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์ทรงโอบข้าพระองค์ในเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรมของพระองค์! ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์ทรงรังสรรค์หนทางเพื่อการหนีของข้าพระองค์ต่อหน้าศัตรูข้าพระองค์! ขอพระองค์ทรงรังสรรค์หนทางของข้าพระองค์ให้ตรงไปต่อหน้าข้าพระองค์! ขอพระองค์อย่าทรงวางสิ่งกีดขวางในหนทางแห่งข้าพระองค์—แต่ขอพระองค์ทรงแผ้วถางหนทางแห่งข้าพระองค์เบื้องหน้าข้าพระองค์, และขออย่าทรงสกัดกั้นหนทางแห่งข้าพระองค์, แต่ทรงสกัดกั้นหนทางศัตรูแห่งข้าพระองค์.

ข้าแต่พระเจ้า, ข้าพระองค์วางใจในพระองค์, และข้าพระองค์จะวางใจในพระองค์ตลอดกาล. ข้าพระองค์จะไม่มอบความไว้วางใจของข้าพระองค์ในแขนแห่งเนื้อหนัง; เพราะข้าพระองค์รู้ว่าคนที่มอบความไว้วางใจของเขาในแขนแห่งเนื้อหนังต้องถูกสาปแช่ง. แท้จริงแล้ว, คนที่มอบความไว้วางใจของเขาในมนุษย์หรือทำเนื้อหนังให้เป็นแขนของเขาย่อมถูกสาปแช่ง.

ขอให้ประตูนรกจงปิดเสมอต่อหน้าข้าพระองค์, เพราะใจของข้าพระองค์ชอกช้ำและวิญญาณของข้าพระองค์สำนึกผิดแล้ว! โอ พระผู้เป็นเจ้า, พระอภัยปาปิดประตูความชอบธรรมของพระองค์ต่อหน้าข้าพระองค์เลย, เพื่อข้าพระองค์จะได้ไต่ในทางของธรรมที่ต่ำ, เพื่อข้าพระองค์จะได้ถ้อยถนอมอยู่ในที่ราบปรก!

โอ พระผู้เป็นเจ้า, ข้าพระองค์จึงโอบอ้อมข้าพระองค์ให้รอบในเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรมของพระองค์! โอ พระผู้เป็นเจ้า, ข้าพระองค์จึงเร่งทางเพื่อการหนีของข้าพระองค์ต่อหน้าศัตรูของข้าพระองค์ด้วยเท้านี้! ข้าพระองค์จึงเร่งทางให้ข้าพระองค์ไปต่อหน้าข้าพระองค์! ข้าพระองค์จึงเร่งทางให้ข้าพระองค์มีเสถียรภาพในทางของข้าพระองค์—แต่ขอให้พระอภัยปาทางของข้าพระองค์ต่อหน้าข้าพระองค์, และอย่าล้อมรั้วถัดทางของข้าพระองค์, แต่ให้ถัดทางศัตรูของข้าพระองค์ด้วยเท้านี้.

โอ พระผู้เป็นเจ้า, ข้าพระองค์ไว้วางใจในพระองค์, และข้าพระองค์จะไว้วางใจในพระองค์ตลอดไป. ข้าพระองค์จะไม่วางใจในความไว้วางใจในแขนแห่งเนื้อหนัง; เพราะข้าพระองค์รู้ว่าคนที่วางใจของเขาในแขนแห่งเนื้อหนังจะถูกสาปแช่ง. แท้จริงแล้ว, คนที่วางใจของเขาในมนุษย์หรือทำเนื้อหนังให้เป็นแขนของเขาจะถูกสาปแช่ง.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ດ້ວຍໃຈກຽດແກ່ຄົນທີ່ທຸລຂອ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ຫາກຂ້າພະເຈົ້າທຸລຂອໄດ້ຜິດ; ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະເປີດເສຍຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮ້ອງທຸລພະເຈົ້າ, ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສິລາແຫ່ງຄວາມຂອບເຂດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ດູເຄີດ, ເສຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປຫາພະເຈົ້າ, ຜູ້ທຽບເປັນສິລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລະພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທຽບເປັນນິຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າທຸລຄອດກາລ. ເອເມນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພະເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ ດ້ວຍໃຈກະລຸນາແກ່ຄົນທີ່ຂໍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍຈະປະທານໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຖ້າຫາກຂ້ານ້ອຍ ຂໍ ບໍ່ຜິດຫາງ; ສະນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະກາຍທຽມໃຫ້ສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍເຖິງພະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຈະຮ້ອງທຸນຕໍ່ພະອົງ, ພະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ສິລາແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງຂ້ານ້ອຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປເຖິງພະອົງ, ພະຜູ້ເປັນສິລາຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ພະເຈົ້າຜູ້ເປັນນິດຂອງຂ້ານ້ອຍຕະຫລອດ. ອາເມນ.

2 Nephi 5

- 1 Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.
- 2 But behold, their anger did increase against me, insomuch that they did seek to take away my life.
- 3 Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.
- 4 Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.
- 5 And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

๒ นิไฟ ๕

ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, ร้องทูลพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้ามาก, เพราะความโกรธของพี่ ๆ ข้าพเจ้า.

แต่ดูเถิด, โทสะของพวกเขาก็มีต่อข้าพเจ้าเพิ่มขึ้น, ถึงขนาดที่พวกเขาหมายมั่นเอาชีวิตข้าพเจ้า.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาปรารถนาต่อต้านข้าพเจ้า, โดยกล่าวว่า : น้องชายเราคิดจะปกครองเหนือเรา; และเรามีความลำบากมามากเพราะเขา; ดังนั้น, บัดนี้ให้เราสังหารเขาเสีย, เพื่อเราจะไม่ทุกข์อีกเพราะคำของเขา. เพราะดูเถิด, เราจะไม่ยอมให้เขาเป็นผู้ปกครองของเรา; เพราะมันเป็นเรื่องของเรา, ผู้เป็นพี่, ที่จะปกครองเหนือคนพวกนี้.

บัดนี้ข้าพเจ้าไม่เขียนคำทั้งหมดที่พวกเขาปรารถนาต่อต้านข้าพเจ้าไว้บนแผ่นจารึกเหล่านี้. แต่ข้าพเจ้าพอใจแล้วว่าที่จะกล่าว, ว่าพวกเขาหมายมั่นเอาชีวิตข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงเตือนข้าพเจ้า, ว่าข้าพเจ้า, นิไฟ, ควรไปจากพวกเขาและหลบหนีไปในแดนทุรกันดาร, กับคนทั้งหมดที่จะไปกับข้าพเจ้า.

๔ นิไฟ ๕

จึงเหวี่ยง, เขาถากกันได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้าผู้มีนิไฟได้ร้องทูลพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอันเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้าหลายอย่าง เพราะ ความร้ายกาจของพวกอ้ายของข้าพเจ้า.

แต่จึงเหวี่ยง, ความร้ายกาจของพวกเขาที่มีต่อข้าพเจ้าได้เพิ่มทวีขึ้น, เหิงระชาดที่พวกเขาได้พยายามจะเอาชีวิตของข้าพเจ้า.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้จุ่มให้ข้าพเจ้า มีความว่า: บัองชายของพวกเรากลียาภ ปีกทองของเราร; และ พวกเรามีความลำบากมาหลายเพราะลาอ; ดังนั้น, บัดนี้ให้พวกเรากลาลอถูมเสีย, เพื่อว่าพวกเรากจะไม่เป็นทุกข์เพราะคำเจ้าของลาออีก. เพราะจึงเหวี่ยง, พวกเรากจะไม่ยอมให้ลาอมาเป็นผู้ปกครองของพวกเราร, เพราะเป็นเลื่องของพวกเรารผู้เป็นอ้ายที่จะปีกทองดูแลผู้ถินพวกนี้.

บัดนี้ข้าพเจ้าได้บันทึกลำนำ้ทั้งชนิดที่พวกเขาได้จุ่มให้ข้าพเจ้าในแผ่นจารึกเหล่านี้. แต่มีนพรรูปสำหรับข้าพเจ้าที่จะเจ้าว่า, พวกเขาได้พยายามจะเอาชีวิตของข้าพเจ้า.

และ เขาถากกันได้บังเกิดขึ้นถึง พระผู้เป็นเจ้าได้ เตือนข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าผู้มีไฟถอนหนีจากพวกเขา และ หนีไปในถิ่นแคว้งแล้งกับดาบกับหินทั้งชนิดที่จะไปกับข้าพเจ้า.

6 Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

7 And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

8 And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

9 And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

10 And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

11 And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

ดังนั้น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือข้าพเจ้า, นีไฟ, พาครอบครัว ข้าพเจ้าไป, และโซรัมกับครอบครัว เขาด้วย, และแซม, พี่ชายข้าพเจ้า กับครอบครัวเขา, และเจacobกับโจเซฟ, น้องชายข้าพเจ้า, และพี่สาว น้องสาวข้าพเจ้าด้วย, และทุกคนที่จะไปกับข้าพเจ้า. และทุกคนที่จะไปกับข้าพเจ้าคือผู้ที่เชื่อในคำเตือน และการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า; ดังนั้น, พวกเขาสดับฟังคำข้าพเจ้า.

และเราชนกระโจมของเราและสิ่งของประดามีที่จะเอาไปกับเรา ได้, และเดินทางไปในแดน ทูรกันดารต่อเนื่องเป็นเวลาหลายวัน. และหลังจากเราเดินทางต่อเนื่องเป็นเวลาหลายวันเราจึงตั้งกระโจมของเรา.

และผู้คนของข้าพเจ้าอยากให้เราเรียกชื่อที่นั่นว่านีไฟ; ดังนั้น, เราเรียกมันว่านีไฟ.

และคนทั้งหมดที่อยู่กับข้าพเจ้าตกลงใจเรียกตนเองว่าผู้คนของนีไฟ.

และเรายึดมั่นต่อการรักษาคำพิพากษา, กฎเกณฑ์, และพระบัญญัติของพระเจ้าในทุกสิ่ง, ตามกฎของโมเสส.

และพระเจ้าทรงอยู่กับเรา; และเรารุ่งเรืองอย่างยิ่ง; เพราะเราหว่านเมล็ดพืช, และเราเก็บเกี่ยวอีกอย่างอุดมสมบูรณ์. และเราเริ่มเลี้ยงฝูงสัตว์เลี้ยง, และฝูงสัตว์ใหญ่, และสัตว์ทุกชนิด.

ดังนั้น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ข้าพเจ้ามีนไฟได้พาครอบครัวของข้าพเจ้าไป และโซรัมกับครอบครัวของพวกเราอีก, และแซม, พี่ชายของข้าพเจ้ากับครอบครัวของเขา, และโยเซบกับน้องสาวของข้าพเจ้า, และน้องสาวของข้าพเจ้าอีก. และทุกคนที่จะไปกับข้าพเจ้า. และทุกคนที่จะไปกับข้าพเจ้าคือผู้ที่เชื่อในคำเตือน และการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า; ดังนั้น, พวกเราได้เชื่อฟังคำข้าพเจ้า.

และพวกเราได้นำพาเต็นท์ของพวกเรา และ สิ่งของต่างๆที่จะเอามาไปกับพวกเราได้ และ ได้เดินทางไปในถิ่นแคว้นแล้วกับถาหลายมัย. และหลังจากพวกเราได้เดินทางไปเป็นเวลาหลายมัย พวกเราได้ตั้งเต็นท์ของพวกเราขึ้น.

และ ผู้คนของข้าพเจ้าอยากให้เราเรียกชื่อที่นั่นว่า นีไฟ; ดังนั้น พวกเราจึงได้เรียกมันว่า นีไฟ.

และ ทุกคนที่อยู่กับข้าพเจ้าได้ยอมเอื้อมมือตัวเองว่าเป็น คนของนีไฟ.

และ พวกเราได้ยึดถือที่จะรักษากฎบัญญัติ, และ คำกำนัล, และ พระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในทุกสิ่งทุกอย่าง, ตาม กฎของโมเสส.

และ พระผู้เป็นเจ้าได้อยู่กับพวกเรา, และ พวกเราได้รุ่งเรืองยิ่ง; เพราะพวกเราได้ทอผ้าเม็ดพืช, และ พวกเราได้เก็บเกี่ยวเป็นจำนวนมาก. และ พวกเราได้เลี้ยงสัตว์ และ ฝูงสัตว์ใหญ่, และ สัตว์ทุกชนิด.

12 And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

13 And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

14 And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

15 And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

16 And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

17 And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

และข้าพเจ้า, นีไฟ, นำบันทึกที่จารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลืองมาด้วย; และวัตถุทรงกลม, หรือเข็มทิศด้วย, ซึ่งพระหัตถ์ของพระเจ้าเตรียมไว้สำหรับบิดาข้าพเจ้า, ตามที่เขียนไว้นั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราเริ่มรุ่งเรืองอย่างยิ่ง, และขยายเผ่าพันธุ์ในแผ่นดิน.

และข้าพเจ้า, นีไฟ, นำดาบของเลบันมา, และทำดาบตามแบบนั้นหลายเล่ม, เกือบด้วยวิธีใดก็ตาม ผู้คนซึ่งบัดนี้เรียกว่าชาวเลมันจะมารุกรานเราและทำลายเรา; เพราะข้าพเจ้ารู้ถึงความเกลียดชังของพวกเขาที่มีต่อข้าพเจ้ากับลูก ๆ ข้าพเจ้าและคนที่เรียกว่าผู้คนของข้าพเจ้า.

และข้าพเจ้าสอนผู้คนของข้าพเจ้าให้สร้างอาคาร, และให้ทำงานทุกอย่างจากไม้, และจากเหล็ก, และจากทองแดง, และจากทองเหลือง, และจากเหล็กกล้า, และจากทอง, และจากเงิน, และจากบรรดาแร่มีค่า, ซึ่งมีอยู่มากมายเหลือล้น.

และข้าพเจ้า, นีไฟ, สร้างพระวิหาร; และข้าพเจ้าก่อสร้างตามแบบพระวิหารของซาโลมอนเว้นแต่มิได้สร้างด้วยสิ่งของมีค่าหลายอย่างเช่นนั้น; เพราะหามันไม่ได้บนแผ่นดินนี้, ดังนั้น, จึงสร้างให้เหมือนพระวิหารของซาโลมอนไม่ได้. แต่รูปแบบการก่อสร้างเหมือนพระวิหารของซาโลมอน; และงานฝีมือในการก่อสร้างนั้นเป็นเลิศ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นีไฟ, ทำให้ผู้คนของข้าพเจ้ามีอุตสาหกรรม, และทำงานด้วยมือตน.

และ ข้าพเจ้ามีไฟได้นำแผ่นจารึกที่ได้บันทึกไว้บน แผ่นจารึกทองเหลืองมา และ ลูกกลม ทลีส เข็มทิศ วัตถุทรงกลมไว้ใช้บิดาของข้าพเจ้าโดยพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้า, ตามที่บันทึกไว้นั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเราได้เลื่อมรุ่งเรืองยิ่งๆ และ มีถิ่นที่อยู่มากขึ้นในแผ่นดินนั้น.

และ ข้าพเจ้ามีไฟได้นำดาบของเลบันมา, และ ได้เรีดดาบแบบนั้นหลายดวง, ยืนยันด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง ผู้คนซึ่งบัดนี้เรียกว่า ชาวเลมันจะมารุกรานพวกเรา และ จะทำลายพวกเรา; เพราะข้าพเจ้ารู้ถึงความรักชังของพวกเขาที่มีต่อข้าพเจ้า และ ลูกหลานของข้าพเจ้า และ ถิ่นที่มีชื่อว่า ผู้คนของข้าพเจ้า.

และ ข้าพเจ้าได้สั่งสอนผู้คนของข้าพเจ้าให้สร้างเรือนฐาน และ ให้เรีดวงด้วยไม้ และ ด้วย เหล็ก และ ด้วย ทองแดง และ ด้วยทองเหลือง และ ด้วยเหล็กกล้า, และ ด้วยเงิน และ ด้วย เพชร และ ด้วยแร่ธาตุที่มีค่า ซึ่งอยู่อย่างดาษดื่น.

และ ข้าพเจ้ามีไฟได้สร้าง พระวิหารไว้แห่งหนึ่ง; และ ข้าพเจ้าได้สร้างตามแบบ พระวิหารของโซโลมอน แต่ไม่ได้สร้างด้วยสิ่งที่มีค่าหลายอย่างเช่นนั้น; เพราะหามันไม่ได้ในแผ่นดินนี้, ดังนั้น, จึงสร้างให้เหมือนกับพระวิหารของโซโลมอนไม่ได้. แต่แบบของการสร้างนั้นเหมือนกับพระวิหารของโซโลมอน และ ฝีมือในการสร้างนั้นเป็นเลิศ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้ามีไฟได้ให้ผู้คนของข้าพเจ้ามีความ อุตสาห และ ทำงานด้วยฝีมือของพวกเรา.

18 And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

19 And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

20 Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

21 And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightful, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขายากให้ข้าพเจ้าเป็น กษัตริย์ของพวกเขา. แต่ข้าพเจ้า, นีไฟ, प्ररารณามิให้พวกเขามี กษัตริย์; กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าทำ เพื่อพวกเขาตามที่อยู่ในความ สามารถของข้าพเจ้า.

และดูเถิด, พระวจนะของพระเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้วต่อที่ ๆ ข้าพเจ้า, ซึ่งพระองค์ครับสั่งเกี่ยวกับ พวกเขา, ว่าข้าพเจ้าจะเป็นผู้ ปกครองพวกเขาและผู้สอนของ พวกเขา. ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงเป็นผู้ ปกครองพวกเขาและผู้สอนของ พวกเขา, ตามพระบัญชาแห่ง พระเจ้า, จนถึงเวลาที่พวกเขา หมยมนั้นเอาชีวิตข้าพเจ้า.

ดังนั้น, พระวจนะของพระเจ้าจึง เกิดสัมฤทธิ์ผลซึ่งพระองค์ครับสั่ง แก่ข้าพเจ้า, โดยตรัสว่า : ตราบเท่า ที่พวกเขาจะไม่สดับฟังคำของเจ้า พวกเขาจะถูกตัดขาดจากที่ประทับ ของพระเจ้า. และดูเถิด, พวกเขา ถูกตัดขาดจากที่ประทับของ พระองค์แล้ว.

และพระองค์ทรงทำให้การสาป แห้งมาสู่พวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้ การสาปแช่งอย่างสาหัส, เพราะ ความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา. เพราะดูเถิด, พวกเขาทำให้ใจตน แข็งกระด้างต่อพระองค์, จนพวกเขากลับกลายเป็นดังหินเหล็กไฟ; ดังนั้น, เนื่องจากพวกเขาขาว, และ งดงามและจำเริญตายิ่ง, เพื่อพวกเขาจะไม่เป็นที่ดึงดูดใจต่อผู้คน ของข้าพเจ้าพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ทรงทำให้ผิวคล้ำเกิดแก่พวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวก เขาอยากให้ข้าพเจ้าเป็น กษัตริย์ของ พวกเขา. แต่ข้าพเจ้ามิไพล่ปากพะงา บ่ให้พวกเขามีกษัตริย์; เทียง่างใด ก็ตาม, ข้าพเจ้ามิได้เร็ดเพื่อพวกเขา ตามอำนาจของข้าพเจ้า.

และ จึ่งเบ้ง, พระคำของพระเจ้าเป็น เจ้าได้สำเล็ดแล้วต่อพวกอ้ายของ ข้าพเจ้า, ซึ่งพระเจ้าได้รับสั่งว่ากับ พวกเขาว่า, ข้าพเจ้าจะเป็นผู้ปกครอง และ ผู้สอนของพวกเขา. ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงได้เป็น ผู้ปกครอง และ ผู้ สอนของพวกเขาตามพระบัญชาของ พระเจ้าผู้เป็นเจ้า จินเทียงเวลาที่เขาจะ ยายามจะเอื้ออิดของข้าพเจ้า.

ดังนั้น, พระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึง สำเล็ด ซึ่งพระเจ้าได้รับสั่งกับ ข้าพเจ้า, มีความว่า: ตามใดที่พวก เขา บ่เอื้ออิดของข้าพเจ้า พวกเขา จะถูกตัดออกจากที่ประทับของพระเจ้า เป็นเจ้า. และ จึ่งเบ้ง, พวกเขาได้ถูก ตัดออกจากที่ประทับของพระเจ้าแล้ว.

และ พระอิจได้กระทำให้ ภาณ สาบแ่งมาเทียงพวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้นภาณสาบแ่งอย่างสาหัส เพราะ ความชั่วร้ายของพวกเขา. เพราะจึ่ง เบ้ง, พวกเขาได้เร็ดใจแวงเก้างต่อ พระอิจจินว่า พวกเขากลายเป็นหิน เทลลิกไป; ดังนั้น, เมื่องจากราว่าพวกเขา ขาว และ จิบงาม และ หนาขุมย่างยิ่ง เพื่อพวกเขาจะบ่ได้เป็นผู้ดึงดูดใจผู้คน ของข้าพเจ้าไปทางผิด อิจพระเจ้าผู้เป็น เจ้าจึงได้เร็ดให้พวกเขาเกิดมี ผิวดำ.

22 And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

23 And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

24 And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

25 And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

26 And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

27 And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

28 And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

29 And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

และดังนี้พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัส : เราจะทำให้พวกเขาเป็นที่น่ารังเกียจต่อผู้คนของเจ้า, นอกจากพวกเขาจะกลับใจจากความชั่วช้าสามัญของตน.

และการสาปแช่งจะอยู่กับพงศ์พันธุ์ของผู้ที่ร่วมพงศ์พันธุ์กับพวกเขา; เพราะพวกเขาจะถูกสาปแช่งแม้ด้วยการสาปแช่งอย่างเดียวกัน. และพระเจ้ารับสั่งไว้, และมันเป็นไปเช่นนั้น.

และเพราะการสาปแช่งของพวกเขาซึ่งอยู่บนพวกเขา พวกเขากลายเป็นคนเกียจคร้าน, เต็มไปด้วยอุบายและเล่ห์เหลี่ยม, และล่าสัตว์ที่กินเนื้อในแดนทุรกันดาร.

และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่ข้าพเจ้า : พวกเขาจะเป็นแส้หวดพงศ์พันธุ์ของเจ้า, เพื่อกระตุ้นพวกเขาให้ระลึกถึงเรา; และตราบนานเท่าที่พวกเขาจะไม่ระลึกถึงเรา, และไม่สดับฟังคำของเรา, พวกเขาจะเป็นแส้หวดพงศ์พันธุ์ของเจ้า แม้จนถึงความพินาศ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นีไฟ, อุทิศถวายเจดอบและโจเซฟไว้, เพื่อพวกเขาจะเป็นปุโรหิตและผู้สอนเหนือแผ่นดินผู้คนของข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรามีชีวิตอยู่ตามทางแห่งความสุข.

และสามสิบปีผ่านไปนับจากเวลาที่เรากลับจากเยรูซาเล็ม.

และข้าพเจ้า, นีไฟ, เขียนบันทึกบนแผ่นจารึกของข้าพเจ้า, ซึ่งข้าพเจ้าได้ทำไว้, เกี่ยวกับผู้คนของข้าพเจ้าจนถึงบัดนี้.

และ อีวพระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้: เราจะทำให้พวกเขาเป็นที่น่ารังเกียจต่อผู้คนของเจ้า นอกจากพวกเขาจะกลับใจจากความชั่วร้ายของพวกเขาเท่านั้น.

และ ลูกหลานของผู้ที่ ร่วมกับลูกหลานของพวกเขาจะถูกสาปแช่ง; เพราะพวกเขาจะถูกสาปแช่งแม้ด้วยการสาปแช่งเช่นดียวกัน. และ พระผู้เป็นเจ้าได้รับสั่งไว้ และ มันได้เป็นไป.

และ เป็นข้อนานการสาปแช่ง ซึ่งอยู่กับพวกเขา, พวกเขาจึงกลายเป็นคน เกียจคร้าน, เต็มไปด้วยการล่าสัตว์ และ เล่ห์เหลี่ยม, และ ขาดความซื่อสัตย์ที่เป็นที่ยอมรับของสังคมในถิ่นที่พวกเขาอยู่.

และ อีวพระผู้เป็นเจ้า ได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: พวกเขาจะเป็นแส้หวดกับลูกหลานของพวกเขาเพื่อกระตุ้นพวกเขาให้ระลึกถึงเรา; และ ตามเวลาที่พวกเขาจะไม่ระลึกถึงเรา และ ไม่เชื่อฟังคำของเรา, พวกเขาจะถูกลบชื่อของพวกเขาออกจากบันทึก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้ามีไฟได้ แต่งตั้งโยนาธานและโยเซบเพื่อพวกเขาจะได้เป็นปุโรหิต และ ผู้สอนในแผ่นดินของผู้คนของข้าพเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเรามีชีวิตอยู่ตามทางแห่งความสุข.

และ สามสิบปีผ่านไปนับแต่พวกเราได้ออกจากเยรูซาเล็ม.

และ ข้าพเจ้ามีไฟได้รักษาบันทึกเกี่ยวกับผู้คนของข้าพเจ้าไว้จนถึงบัดนี้ในแผ่นจารึกของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าเป็นผู้เร่ดขึ้น.

- 30 And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.
- 31 Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.
- 32 And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.
- 33 And if my people desire to know the more particular part of the history of my people they must search mine other plates.
- 34 And it sufficeth me to say that forty years had passed away, and we had already had wars and contentions with our brethren.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่ ข้าพเจ้าว่า : จงทำแผ่นจารึกอื่น; และเจ้าจงจารึกหลายเรื่องที่ดีใน สายตาของเราไว้บนแผ่นจารึก เหล่านี้, เพื่อประโยชน์ของผู้คน ของเจ้า.
- ดังนั้น, เพื่อเชื่อฟังพระบัญชา ของพระเจ้า, ข้าพเจ้า, นิไฟ, ไปทำ แผ่นจารึกเหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้าจารึก เรื่องเหล่านี้ไว้บนนั้น.
- และข้าพเจ้าจารึกเรื่องซึ่งเป็นที่ พอพระทัยพระผู้เป็นเจ้า. และหาก ผู้คนของข้าพเจ้าพอใจเรื่องของ พระผู้เป็นเจ้าพวกเขาจะพอใจการ จารึกของข้าพเจ้าซึ่งอยู่บนแผ่น จารึกเหล่านี้.
- และหากผู้คนของข้าพเจ้า ปรารถนาจะรู้ประวัติผู้คนของ ข้าพเจ้าโดยละเอียดพวกเขาต้อง ค้นหาในแผ่นจารึกอื่นของ ข้าพเจ้า.
- และข้าพเจ้าพอใจแล้วที่จะกล่าว ว่าสี่สิบปีผ่านไป, และเรามีสงคราม และความขัดแย้งกับพี่น้องของเรา แล้ว.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก อีก พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: จົງເຮັດ ແຜນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງ; ແລະ ເຈົ້າ ຈົງບັນທຶກຫລາຍເລື່ອງທີ່ດີໃນສາຍຕາ ຂອງເຮົາເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຄົນຂອງ ເຈົ້າ.
- ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອເປັນການເຊື່ອຟັງ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະ ເຈົ້ານີໄຟຈົ່ງໄດ້ເຮັດ ແຜນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈາລຶກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນ ນັ້ນ.
- ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈາລຶກເລື່ອງທີ່ພໍ ພຣະໂທດພຣະເຈົ້າ. ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈ ເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາຈະພໍໃຈກັບການບັນທຶກຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນແຜນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້.
- ແລະ ຖ້າຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ປາດຖະໜາຢາກຮູ້ປະຫວັດສາດຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍລະອຽດນັ້ນ ພວກເຂົາຕ້ອງ ຄົ້ນຫາໃນແຜນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ.
- ແລະ ມັນພຽງພໍສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະ ເວົ້າວ່າ ສີ່ສິບປີຜ່ານໄປ, ແລະ ພວກເຮົາມີ ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັບພວກອ້າຍ ຂອງພວກເຮົາ.

2 Nephi 6

- 1 The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:
- 2 Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.
- 3 Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.
- 4 And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

๒ นิไฟ ๖

คำของเจacob, น้องชายนิไฟ, ซึ่งท่านพูดกับผู้คนของนิไฟ :

ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า, เจacob, โดยที่ได้รับการเรียกจากพระผู้เป็นเจ้า, และแต่งตั้งตามวิธีแห่งระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, และได้รับการอุทิศถวายไว้โดยนิไฟพี่ชายข้าพเจ้า, ผู้ที่ท่านนับถือเป็นกษัตริย์หรือผู้คุ้มครอง, และผู้ที่ท่านพึ่งพิงเพื่อความปลอดภัย, ดูเถิดท่านรู้ว่าข้าพเจ้าพูดกับท่านมาแล้วหลายต่อหลายเรื่อง.

กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าพูดกับท่านอีก; เพราะข้าพเจ้าปรารถนาเพื่อความผาสุกของจิตวิญญาณท่าน. แท้จริงแล้ว, ความห่วงใยของข้าพเจ้าที่มีต่อท่านนั้นใหญ่หลวง; และตัวท่านเองรู้วามันเป็นดังนี้ตลอดมา. เพราะข้าพเจ้าตักเตือนท่านด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ; และข้าพเจ้าสอนท่านถึงคำของบิดาข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าพูดกับท่านเกี่ยวกับสิ่งทั้งปวงที่เขียนไว้, นับแต่การสร้างโลก.

และบัดนี้, ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นอยู่, และที่จะมาถึง; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจะอ่านคำของอิสยาห์ต่อท่าน. และนี่เป็นคำที่พี่ชายข้าพเจ้าปรารถนาให้ข้าพเจ้าพูดกับท่าน. และข้าพเจ้าพูดกับท่านเพราะเห็นแก่ท่าน, เพื่อท่านจะเรียนรู้และสรรเสริญพระนามพระผู้เป็นเจ้าของท่าน.

๘ นิไฟ ๘

ถ้าเจ้าของยาโลบ, น้องชายของนิไฟ, ซึ่งได้เอื้อมมือจับผู้คนของนิไฟว่า:

จงเบี่ยง, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ายาโลบโดยที่ได้ถูกเอื้อมจากพระผู้เป็นเจ้า, และได้ถูกแต่งตั้งตามวิธีแห่งระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระอวย, และ ถูกแต่งตั้งโดยนิไฟอวยของข้าพเจ้า, ผู้ที่ท่านนับถือเป็นกษัตริย์ ผู้คุ้มครอง และ ผู้ที่ท่านพึ่งพิงเพื่อความปลอดภัย, จงเบี่ยง ท่านรู้ว่าข้าพเจ้าทำวกับท่านมาหลายต่อหลายเรื่องแล้ว.

เถียงย่างใดก็ตาม, ข้าพเจ้าขំเอื้อมกับท่านอีก; เพราะข้าพเจ้าปรารถนาเพื่อความผาสุกของจิตวิญญาณของท่าน. แท้จริงแล้ว, แม้ความห่วงใยของข้าพเจ้าที่มีต่อท่านนั้นใหญ่หลวง; และ ท่านเองก็รู้แล้วว่ามันเป็นอยู่ตลอดมา. เพราะข้าพเจ้าได้แนะนำท่านด้วยสุดความสามารถ; และข้าพเจ้าสอนตามคำของบิดาของข้าพเจ้า; และ ข้าพเจ้าขំเอื้อมกับท่านทำวกับทุกย่างที่ได้บันทึกไว้ นับตั้งแต่การสร้างโลกมา.

และ บัดนี้, จงเบี่ยงข้าพเจ้าจะเอื้อมกับท่านทำวกับเรื่องที่เป็นอยู่ และ เรื่องที่จะมาถึง; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจะอ่านคำของอิสยาห์ต่อท่าน. และนี่เป็นคำที่พี่ชายของข้าพเจ้าปรารถนาให้ข้าพเจ้าเอื้อมกับท่าน. และ ข้าพเจ้าขំเอื้อมกับท่านเพราะเห็นแก่ท่านปะโดยดของท่าน, เพื่อท่านจะได้เรียนรู้ และ ถวายบารมีแด่พระนามของพระผู้เป็นเจ้าของท่าน.

5 And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

6 And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

7 And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

8 And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

และบัดนี้, คำซึ่งข้าพเจ้าจะอ่าน เป็นคำที่อิสยาห์พูดเกี่ยวกับเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมด; ดังนั้น, คำเหล่านี้จะเปรียบได้กับท่าน, เพราะท่านเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล. และมีหลายเรื่องที่ยิสยาห์พูดไว้ซึ่งจะเปรียบได้กับท่าน, เพราะท่านเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

และบัดนี้, นี่คือนักดัดกล่าว : พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ : ดูก่อน, เราจะยกมือของเราให้แก่คนต่างชาติ, และตั้งธงสัญญาณของเราให้ผู้คน; และพวกเขาจะอุ้มบุตรของเจ้ามาในอ้อมแขนพวกเขา, และพวกเขาจะแบกเหล่าธิดาของเจ้ามาบนบ่าพวกเขา.

และราชาจะเป็นบิดาผู้เลี้ยงดูเจ้า, และราชินีของพวกเขาจะเป็นมารดาผู้เลี้ยงดูเจ้า; พวกเขาจะน้อมกายลงมายังเจ้าด้วยดวงหน้าก้มสู่ดิน, และเลียอุ้งนินทาเจ้า; และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเจ้า; เพราะเขาทั้งหลายที่รอคอยเราจะไม่อับอาย.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, เจคอบ, จะพูดบางสิ่งเกี่ยวกับคำเหล่านี้. เพราะดูก่อน, พระเจ้าทรงแสดงต่อข้าพเจ้าว่าบรรดาผู้ที่อยู่ในเยรูซาเล็ม, ที่ซึ่งเราจากมานั้น, ถูกสังหารและถูกจับไปเป็นเชลยแล้ว.

และ บัดนี้, ถ้าเจ้าที่ข้าพเจ้าจะอ่าน เป็นคำของเยเรมีย์เกี่ยวกับเชื้อสายอิสราเอลทั้งหมด; ดังนั้น, มันจะปรบปรบได้กับท่าน, เพราะท่านเป็นเชื้อสายอิสราเอล. และ มีหลายอย่างที่ยิสยาห์ได้เอาไว้ ซึ่งจะปรบปรบได้กับท่าน เพราะท่านเป็นเชื้อสายอิสราเอล.

และ บัดนี้, บัดนี้ข้อความ: องค์พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว ดังนี้: จงเงย, เราจะมีภรรยาและบุตรต่างจาก และ ยิน สันนิบาตของเราต่อผู้คน; และ เจ้าจะอุ้มลูกชายของเจ้ามาในอ้อมแขนของเจ้า, และ ส่วนลูกสาวของเจ้า นั้น เจ้าจะใส่บาเบบมา.

และ ราชินีจะเป็นพี่เลี้ยงของเจ้า, และ ราชินีของพวกเขาจะเป็นแม่เลี้ยงของเจ้า; เจ้าเหล่านั้นจะก้มหน้าลงกราบเจ้า, และ เจ้าจะเลียอุ้งนินทาของเจ้า; แล้วเจ้าจะรู้ว่า เราคือพระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่ ล้มถอยเราจะบ่ประสพความอับอาย.

และ บัดนี้, ข้าพเจ้าเยเรมีย์จะกล่าวบางอย่างเกี่ยวกับข้อความนี้. เพราะจงเงย, พระผู้เป็นเจ้าได้แสดงกับข้าพเจ้าว่าคนที่อยู่ใน เยรูซาเล็มซึ่งพวกเรามาจากมานั้นได้ถูกฆ่าตาย และ ถูก จับไปเป็นเชลยแล้ว.

9 Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

10 And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

11 Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

กระนั้นก็ตาม, พระเจ้าทรงแสดงต่อข้าพเจ้าว่าพวกเขาจะกลับมาอีก. และพระองค์ทรงแสดงต่อข้าพเจ้าด้วยว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่พวกเขาในเนื้อหนัง; และหลังจากพระองค์ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แล้วพวกเขาจะโบยพระองค์และตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขน, ตามคำของเทพซึ่งพูดคำเหล่านี้ไว้แก่ข้าพเจ้า.

และหลังจากพวกเขาทำให้ใจตนแข็งกระด้างและดื้อรั้นต่อพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลแล้ว, ดูกิจ, คำพิพากษาของพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลจะเกิดกับพวกเขา. และวันนั้นจะมาถึงเมื่อพวกเขาจะถูกลงทัณฑ์และรับทุกขุทรมาน.

ดังนั้น, หลังจากพวกเขาถูกขับไปมาหลายทิศทาง, เพราะเทพกล่าวไว้ดังนี้, คนจำนวนมากจะรับทุกขุทรมานในเนื้อหนัง, และจะไม่ถูกปล่อยให้ตาย, เนื่องจากคำสวดอ้อนวอนของคนซื่อสัตย์; พวกเขาจะกระจัดกระจายไป, และถูกลงทัณฑ์, และถูกเกลียดชัง; กระนั้นก็ตาม, พระเจ้าจะทรงเมตตาพวกเขา, เพื่อเวลาที่พวกเขาจะเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้ไถ่ของตน, พระองค์จะทรงนำพวกเขามารวมกันอีกในพื้นแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา.

เห็อย่างใดก็ตาม, พระผู้เป็นเจ้าได้สะแดงต่อข้าพเจ้าว่า พวกเขาจะกลับมาก. และ พระองค์จะสะแดงพระอิริยาบถให้ประจักษ์แก่ข้าพเจ้าอีกว่า พระผู้เป็นเจ้าพระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอลจะสะแดงพระอิริยาบถให้ประจักษ์แก่พวกเขาในเนื้อหนัง; และหลังจากพระอิริยาบถได้สะแดงพระอิริยาบถให้ประจักษ์แล้ว พวกเขาจะขังตัวพระอิริยาบถไว้เห็ไม่ทางแวนตามคำเ้าของเทพ ซึ่งได้กล่าวเห็อย่างนี้กับข้าพเจ้า.

และ หลังจากพวกเขาเ้าเ้าใจแวงกะด้าง และ แวงถ่มพระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอลแล้ว, จ้งเบ้ง, ภาวนาพิพากษาของพระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอลจะเกิดกับพวกเขา. และวันนั้นจะมาเห็ จ้งพวกเขาจะถูกลงทัณฑ์ และ เป็นทุก.

ถ้งนั้น, หลังจากพวกเขาถูกขับไล่ไปมาเหาะเทพได้กล่าวไว้ถ้งนั้น, คนจ้งวนทลวงทลายจะเป็นทุกในเนื้อหนัง และ จะบ่เห็เห็ตายเหาะคำอะทิตยานของผู้มีสัตทา; พวกเขาจะกะจัดกระจายไป และ ถูกลงทัณฑ์; เห็อย่างใดก็ตาม, พระผู้เป็นเจ้ายังจะเมตตาพวกเขา, เหาะ เวลาที่พวกเขาจะ มารู้รู้กับพระผู้ไถ่ของพวกเขา, พวกเขาจะมา เ้าโรมกันอีกในแผ่นดินซึ่งเป็นมรดกของพวกเขา.

12 And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

13 Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

14 And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

15 And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

และคนต่างชาติ, พวกเขาผู้ที่ ศาสดาพยากรณ์เขียนถึง, ย่อม เป็นสุข; เพราะดูเถิด, หากเป็นไปได้ ว่าพวกเขาจะกลับใจและไม่ต่อสู้ กับไซอัน, และไม่รวมตนกับ ศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่า ชิงชังนั้น, พวกเขาจะได้รับการช่วย ให้รอด; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็น เจ้าจะทรงทำให้พันธสัญญาของ พระองค์ที่พระองค์ทรงทำไว้กับ ลูก ๆ ของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผล; และเพื่อการนี้ ศาสดาพยากรณ์จึง เขียนเรื่องเหล่านี้ไว้.

ดังนั้น, พวกเขาที่ต่อสู้กับไซอัน และผู้คนแห่งพันธสัญญาของ พระเจ้าจะเลียธุลีบนเท้าพวกเขา; และผู้คนของพระเจ้าจะไม่อาย. เพราะผู้คนของพระเจ้าคือคนที่รอ คอยพระองค์; เพราะพวกเขายังรอ คอยการเสด็จมาของพระเมสสิ ยาห์.

และดูเถิด, ตามคำของศาสดา พยากรณ์, พระเมสสิยาห์จะทรง เตรียมองค์อีกเป็นครั้งที่สองเพื่อ นำพวกเขากลับคืน; ดังนั้น, พระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ ประจักษ์แก่พวกเขาในพระ เดชานุภาพและรัศมีภาพอันยิ่ง ใหญ่, จนถึงความพินาศของศัตรู พวกเขา, เมื่อวันนั้นมาถึงเมื่อพวกเขาจะเชื่อในพระองค์; และ พระองค์จะไม่ทรงทำลายผู้ที่เชื่อใน พระองค์.

และพวกเขาที่ไม่เชื่อในพระองค์ จะถูกทำลายทั้งโดยไฟ, และโดย พายุฝนฟ้าคะนอง, และโดยแผ่นดินไหว, และโดยการนองเลือด, และโดยโรคระบาด, และโดยความ ออดอยาก. และพวกเขาจะรู้ว่า พระเจ้าทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

และ ถิ่นต่างจากผู้ที่สาธสสะดาได้ บันทิกเลื่องของพวกเขาย่อมเป็นสุข; และ จังเบ้ง, ถิ่นต่างเป็นไปว่าพวกเขา จะกับใจ และ บัดสู้กับไซอัน และ บัด เข้าร่วมกับสาธสสะดาจักใหญ่ และ ข้ามกรุดจังนั้นพวกเขาจะรอด; เพราะ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเร็ดให้ พันทะ สันยาของพระองค์ที่กระทำไว้กับลูก ทหลานของพระองค์สำเล็ด และ เพื่อ เทตนี้สาธสสะดาจังได้บันทิกเลื่อง เทล่านี่ไว้.

ดังนั้น, พวกเขาที่ต่อสู้กับไซอัน และ ผู้ถินแห่งพันทะสันยาของพระผู้เป็น เจ้า จะเลยຂໍຢຸນຈາກຕີນຂອງພວກເຂົາ และ ผู้ถินของพระผู้เป็นเจ้าจะບໍ່ ໜ້າ ອາຍ. ເພາະຜູ້ຄົນຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄື ຜູ້ ທີ່ ຄອຍຖ້າພະອົງ ເພາະພວກເຂົາຍັງ ຄອຍຖ້າການສະເດັດມາຂອງພະເມຊີອາ.

และ จังเบ้ง, ตามคำเจ้าของสาธ สสะดา, พระเมຊີອາจะແຕ່ງຕັ້ງພະອົງ ເອງເປັນຄັ້ງ ທີສອງ ເພື່ອນຳພາພວກເຂົາ ກັບຄືນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພະອົງຈະສະແດງ ພະອົງເອງ ໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາດ້ວຍ ອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຈົນເຖິງ ຄວາມພິນາດຂອງສັດຕູຂອງພວກ ເຂົາ; ເມື່ອມັນມາເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາຈະ ເຊື່ອຖືໃນພະອົງ; ແລະ ພະອົງຈະບໍ່ ທຳລາຍຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຖືໃນພະອົງ.

และ ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພະອົງຈະຖືກ ທຳລາຍດ້ວຍ ໄຟ, ແລະ ດ້ວຍພະຍຸຝົນຟ້າ ຄະນອງ, ແລະ ດ້ວຍແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ດ້ວຍການນອງເລືອດ ແລະ ດ້ວຍ ພະຍາດ ໂລຄາ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ. ແລະ ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ພະອົງຄືພະເຈົ້າ, ພະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

16 For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

เพราะสิ่งที่ได้มาจากการปล้นสะดมจะถูกชิงจากผู้ทรงอำนาจ, หรือเชลยที่ถูกต้องตามกฎหมายจะได้รับการปลดปล่อยหรือ?

เพราะจะเอามาขายไปจากผู้ที่มิทำลัทธิ จะช่วย ฤๅเลยของผู้ชะนะใช้พินได้บ?

17 But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

แต่พระเจ้าตรัสดังนี้: แม้เชลยของผู้ทรงอำนาจก็จะทรงพาไป, และสิ่งที่ได้มาจากการปล้นสะดมซึ่งเป็นของคนที่น่าเกรงขามก็จะทรงปลดปล่อย; เพราะพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธิ์อันภาพจะทรงปลดปล่อยผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระองค์. เพราะพระเจ้าตรัสดังนี้: เราจะได้แย่งกับเขาที่ได้แย่งกับเจ้า—

แต่พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้: เทวแม่ม ฤๅเลยของคนที่ยิ่งใหญ่มากจะถูกรับไป, และ เทวแม่มของคนที่ชั่วร้ายโหดร้ายจะถูกรับไป; เพราะ พระเจ้าผู้มิลิดเดดจะ ปิดปล่อยผู้คนที่แทงพินทะสันยาผู้เป็นของพระอิ. เพราะพระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้: เราจะได้สู้กับผู้ที่ต่อสู้เจ้า—

18 And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

และเราจะเลี้ยงพวกเขาที่กดขี่เจ้า, ด้วยเนื้อของพวกเขาเอง; และพวกเขาจะมีเมามากด้วยเลือดของตนเองดังด้วยเหล้าองุ่นหวาน; และเนื้อหนังทั้งปวงจะรู้ว่าเราพระเจ้าคือพระผู้ช่วยให้รอดของเจ้าและพระผู้ไถ่ของเจ้า, พระผู้ทรงฤทธิ์อันภาพของยาโคบ.

และ เราจะทำให้ผู้บีบบังคับเจ้ากินเนื้อของกินเอง; และ เขาจะเมาเลือดของเขาเองเหมือนเมาเหล้าองุ่น; และ มนุษย์ทั้งปวงจะรู้ว่า เราพระเจ้าคือพระผู้ช่วยให้รอดของเจ้า และ พระผู้ไถ่ของเจ้า, และ พระผู้มีลิตทานุพาบของยาโคบ.

2 Nephi 7

- 1 Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.
- 2 Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.
- 3 I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.
- 4 The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.
- 5 The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

๒ นิไฟ ๗

แท้จริงแล้ว, เพราะพระเจ้าตรัสดังนี้: เราหย่าจากเจ้า, หรือเราปฏิเสธเจ้าตลอดกาลหรือ? เพราะพระเจ้าตรัสดังนี้: หนังสือหย่าของแม่เจ้าอยู่ที่ไหน? เรายกเจ้าให้แก่ใคร, หรือเราขายเจ้าให้เจ้าหนึ่คนใดของเราหรือ? แท้จริงแล้ว, เราขายเจ้าให้ผู้ใดเล่า? ดูเถิด, เพราะความชั่วช้าสามานย์ของเจ้า เจ้าจึงขายตนเอง, และเพราะการล่วงละเมิดของเจ้าจึงต้องหย่าจากแม่เจ้า.

ดังนั้น, เมื่อเรามา, ไม่มีใครอยู่; เมื่อเราเรียก, แท้จริงแล้ว, ไม่มีใครตอบ. โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล, มีเราสิ้นจนไม่สามารถไถ่ได้, หรือเราไม่มีพลังความสามารถที่จะปลดปล่อยหรือ? ดูเถิด, โดยการติเตียนของเรา เราทำให้ทะเลแห้ง, เราทำให้แม่น้ำทั้งหลายของพวกเขาเป็นแดนทุรกันดารและสัตว์น้ำของพวกเขาส่งกลิ่นเพราะน้ำแห้ง, และมันตายเพราะขาดน้ำ.

เราห่อหุ้มฟ้าสวรรค์ด้วยความมืด, และเราทำผ้ากระสอบเป็นเครื่องนุ่งห่มของพวกเขา.

พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าประทานลิ้นของผู้มีการศึกษาให้เรา, เพื่อเราจะรู้ว่าจะพูดคำอย่างไรในวาระที่เหมาะสมกับท่าน, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล. เมื่อท่านเหน็ดเหนื่อยพระองค์ทรงปลุกเช้าแล้วเข้าเล่า. พระองค์ทรงทำให้หูข้าพเจ้าไวเพื่อจะได้ยินอย่างผู้รู้.

พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดหูของเรา, และเราไม่ได้ขัดขืน, ทั้งไม่ได้หันออกไป.

๘ นิไฟ ๗

แท้จริงแล้ว, เพราะพระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้: เราได้แยกเจ้าออกไป ทลิวว่าเราได้ปะทะกับเจ้าตลอดไป? เพราะพระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้: ขั้วสียาฮูของแม่เจ้าอยู่ใส? เราได้แยกเจ้าให้ออกไปกับใคร? ทลิวว่าเราได้ขายเจ้าให้เจ้าหนึ่คนใดของเรา? แท้จริงแล้ว, เราได้ขายเจ้าให้ผู้ใด? จังเบ๋ง, เพราะความชั่วร้ายของเจ้า, เจ้าจึงขายตัวของเจ้าเอง, และ เพราะการล่วงละเมิดของเจ้าแม่ของเจ้าจึงถูกไล่ออกไป.

ดังนั้น, เวลาเรามาบ่มิผู้ใดอยู่; เวลาเรา เอ็น, แท้จริงแล้ว, บ่มิผู้ใดตอบ. โอเชื้อสายอิสราเอลมีเราสิ้นไปจนกว่าจะปิดป้อมพวงเจ้า? จังเบ๋ง, โดยการติเตียนของเรา, เราจึงเร็ดให้ น้ำทะเลแห้งแล้ง, และเราเร็ดให้ แม่น้ำเป็นถิ่นแห้งแล้งกันดาร และ ป่าของพวงเจ้าสิ่งกั้นเข็มนเพราะว่าน้ำแห้ง และ มันได้ตายเพราะความขาดน้ำ.

เราห่อหุ้มฟ้าสวรรค์ด้วยมืด และ เรา ฝักกระสอบมาคลุม.

อึงพระผู้เป็นเจ้าได้ปะทาน ลิ้นของนักปาดให้เรา, เพื่อเราจะรู้จักรว่าเจ้าแนวใดให้เพราะสัมพันธ์พวงท่าน, โอเชื้อสายอิสราเอล. เวลาพวงท่านอดเมื่อย พระอึงได้ปลุกพวงท่านลุกทุกเช้า. พระอึงเร็ดให้หูของเราไวเพื่อจะได้ยินถึนักปาด.

อึงพระผู้เป็นเจ้าได้เปิด หูของเรา, และ เราไม่ได้ขัดขืน, ทั้งไม่ได้หันออกไป.

6 I gave my back to the smiter,
and my cheeks to them that
plucked off the hair. I hid not my
face from shame and spitting.

7 For the Lord God will help me,
therefore shall I not be con-
founded. Therefore have I set my
face like a flint, and I know that I
shall not be ashamed.

8 And the Lord is near, and he
justifieth me. Who will contend
with me? Let us stand together.
Who is mine adversary? Let him
come near me, and I will smite
him with the strength of my
mouth.

9 For the Lord God will help me.
And all they who shall condemn
me, behold, all they shall wax old
as a garment, and the moth shall
eat them up.

10 Who is among you that feareth
the Lord, that obeyeth the voice of
his servant, that walketh in dark-
ness and hath no light?

11 Behold all ye that kindle fire,
that compass yourselves about
with sparks, walk in the light of
your fire and in the sparks which
ye have kindled. This shall ye
have of mine hand—ye shall lie
down in sorrow.

เราหันหลังให้แก่ผู้โบยตี, และ
หันแก้มของเราให้คนที่ดึงเคราเรา
ออก. เราหาได้ซ่อนหน้าจากความ
อายและการถ่มน้ำลายรดไม่.

เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะ
ทรงช่วยเรา, ฉะนั้นเราจะไม่ถูก
ลบหลู่. ฉะนั้นเราจึงตีสีหน้าของเรา
อย่างหินเหล็กไฟ, และเรารู้ว่าเรา
จะไม่อาย.

และพระเจ้าทรงอยู่ใกล้, และ
พระองค์ทรงรับรองเราว่าชอบ
ธรรม. ใครเล่าจะได้แย้งกับเรา? ให้
เราทั้งหลายยืนด้วยกัน. ใครเล่า
เป็นปฏิปักษ์ของเรา? ให้เขามาใกล้
เรา, และเราจะโบยตีเขาด้วยกำลัง
แห่งปากของเรา.

เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะ
ทรงช่วยเรา. และพวกเขาทั้งหมดที่
จะกล่าวโทษเรา, ดูเถิด, พวกเขา
ทั้งหมดจะแก่เฒ่าเหมือนอาภรณ์,
และแมลงกินผ้าจะกินมันสิ้น.

ใครเล่าในบรรดาพวกท่านที่
เกรงกลัวพระเจ้า, ที่เชื่อฟังเสียง
ผู้รับใช้ของพระองค์, ที่เดินอยู่ใน
ความมืดและไม่มีความสว่าง?

ดูเถิดเจ้าทั้งหมดที่ก่อไฟ, ที่ล้อม
รอบตัวเจ้าด้วยประกายไฟ, ที่เดิน
อยู่ในความสว่างของไฟเจ้าและใน
ประกายไฟซึ่งเจ้าก่อไว้. สิ่งนี้เจ้าจะ
มีโดยมือเรา—เจ้าจะลงนอนด้วย
โทมนัส.

เราหันหลังให้ ผู้ขู่ร้าย และ หัน
แก้มของเราให้ผู้ที่ดึงผม. และ เรา
ได้ซ่อนหน้าจากความอาย และ
การถ่มน้ำลายใส่.

เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะช่วยเรา,
ฉะนั้นเราจะบໍ່ยอมจำนน. ดังนั้น เราได้
เร็ดหน้าของเราถึงหินเหล็กไฟ, และ
เรารู้ว่าเราจะบໍ່อาย.

และ พระผู้เป็นเจ้าอยู่ใกล้, และ
พระเจ้ารับรองเรา. แม่นไฉนจะต่อสู้กับ
เรา? ปล่อยให้พวกเขายืนด้วยกัน. แม่น
ไฉนจะเป็นผู้บໍ່ละปอกของเรา? ปล่อยให้เขา
เข้ามาใกล้เรา และ เราจะขู่ร้ายเขาด้วย
พลังปากของเรา.

และ พระผู้เป็นเจ้าจะช่วยเรา.
และ ผู้ใดที่จะกล่าวโทษเรานั้น, จ้ะเบ่ง
เขาจะแก่เฒ่ากับเสื้อผ้า, และ ตัว
แมลงจะกัดกินมันจนหมด.

มีผู้ใดในบรรดาพวกเจ้าที่ยำเกรง
พระเจ้า, และ เชื่อฟัง เสียง
ผู้รับใช้ของพระเจ้า, ที่ดำเนินในความ
มืด และ บໍ່มีความสว่าง?

จ้ะเบ่ง เจ้าทั้งหลายผู้ก่อไฟ, ที่
ล้อมรอบตัวเจ้าด้วยแสงไฟ, ได้เดิน
อยู่ในความสว่างของไฟ ของเจ้า จ้ะ
เจ้าได้ก่อ. เจ้าจะได้รับอย่างนี้จากมือของ
เรา—เจ้าจะนอนลงในความ
โศก.

2 Nephi 8

- 1 Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.
- 2 Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.
- 3 For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.
- 4 Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.
- 5 My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.
- 6 Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

๒ นิไฟ ๘

จงสดับฟังเรา, เจ้าที่ดำเนินตามความชอบธรรม. จงดูศิลาซึ่งเจ้าถูกสกัดออกมา, และโพรงของหลุมซึ่งเจ้าถูกขุดขึ้นมา.

จงดูอับราฮัม, บรรพบุรุษของเจ้า, และซาร่าห์, นางผู้ให้กำเนิดเจ้า; เพราะเราเรียกเขาผู้เดียว, และให้พรเขา.

เพราะพระเจ้าจะทรงปลอบโยนไซอัน, พระองค์จะทรงปลอบโยนที่รกร้างว่างเปล่าทั้งหมดของนาง; และพระองค์จะทรงทำให้แดนทุรกันดารของนางดังเอเดน, และทะเลทรายของนางเหมือนอุทยานของพระเจ้า. ในที่นั้นจะพบปิติและความยินดี, การน้อมขอบพระทัยพระเจ้าและเสียงร้องเพลง.

จงสดับฟังเรา, ผู้คนของเรา; และเงี่ยหูฟังเรา, โอประชาชนชาติของเรา; เพราะกฎข้อหนึ่งจะออกไปจากเรา, และเราจะทำให้คำพิพากษาของเราเป็นความสว่างแก่ผู้คน.

ความชอบธรรมของเราอยู่ใกล้; ความรอดของเราปรากฏออกมา, และแขนของเราจะพิพากษาผู้คน. เกะทั้งหลายจะรอคอยเรา, และพวกเขาจะไว้วางใจแขนของเรา.

จงแหงนดูฟ้าสวรรค์, และมองไปยังแผ่นดินโลกเบื้องล่าง; เพราะฟ้าสวรรค์จะหายไปเหมือนควัน, และแผ่นดินโลกจะเก่าลงเหมือนอาภรณ์; และพวกเขาที่อาศัยอยู่ในนั้นจะตายในลักษณะเดียวกันนั้น. แต่ความรอดของเราจะยั่งยืนตลอดกาล, และความชอบธรรมของเราจะไม่สูญสิ้น.

๘ นิไฟ ๘

จงเงี่ยฟังเรา, เจ้าทั้งหลายผู้เดินทางตามความชอบธรรม. จงทลรวเบ่ง ขึ้นที่เจ้าฤกสะกัดออกมา, และ รูของหลุมบ่อนเจ้าฤกขุดออกมา.

จงเบ่งอับราฮาม, บันพะบุลุดของเจ้า, และ นางซาร่าผู้ให้กำเนิดเจ้า; เพราะเราเอ็นล่าวผู้ดรอ และ ให้พอนแก่ล่าว.

และ พระผู้เป็นเจ้าจะปอบใจ ไซโอบ, พระอิจจะปอบใจบ่อนว่าเง่าทงหมิดของมัน และ พระอิจจะเร็ดให้ ถุ่มแซ่งแล้งกับดานของมันถีสวนเอเดน, และ ทะเลทรายของมันถึกับกับอดทะยานของพระผู้เป็นเจ้า. ในบ่อนนั้นจะพิบถวามสุก และ ถวามถึใจจากรานขอพระไทพระเจ้า.

จงเงี่ยฟังเรา, ผู้ถินของเร้าเอีย; และ วัฏฐทงูเง่า, โธ ปะซาซาถของเร้าเอีย; เพราะ ฤถัซ้งจะออกปจจากรเร้า, และ เร้าจะเร็ดให้ถ้าพิพากสาของเร้าเป็น แสงสะทอว้จของฐินซาถทงุทลาย.

ถวามขอพทจของเร้าอยู่ใกล้; ถวามลอดของเร้าได้ออกปแล้ว, และ แขนของเร้าจะพิพากสาผู้ถินทงปอจ. ผู้ถิน ซาถเกาจะถอยถ้าเร้า, และ พอถเ้าจะไว้ใจในอ้อมแขนของเร้า.

จ้งทลรวเบ่งฟ้าสะทอวัน และ ทลรวเบ่งโลกทาลงุ่ม; เพราะ ฟ้าสะทอวันจะทายปถึกับกับถอวัน และ โลกจะ เก้าลึงถึกับกับเสื่อซ่า; และ ถินทงุทลายที่อยู่มันจะถายถ้วถอวัถดรอถัน. แต่ถวามลอดของเร้าจะเป็นอยู่ถะทลอดป, และ ถวามขอพทจของเร้าจะบ่ล้มเล็ถป.

7 Harken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

8 For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

9 Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

10 Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

11 Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

12 I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

จงสดับฟังเรา, เจ้าผู้รู้จักความชอบธรรม, ผู้คนซึ่งเราเขียนกฎของเราไว้ในใจพวกเขา, เจ้าอย่ากลัวคำตำหนิของมนุษย์, ทั้งเจ้าอย่ากลัวคำด่าว่าของพวกเขา.

เพราะแมลงกินผ้าจะกินพวกเขา ลิ่นเหมือนอาภรณ์, และหนอนจะกินพวกเขาเหมือนขนแกะ. แต่ความชอบธรรมของเราจะยั่งยืนตลอดกาล, และความรอดของเราจากรุ่นสู่รุ่น.

จงตื่นเถิด, จงตื่นเถิด ! จงรวบรวมกำลังเข้า, โอ้อาณัติของพระเจ้า; จงตื่นดังสมัยโบราณ. พระองค์มิใช่หรือคือผู้ที่ทรงทำหีบราหับ, และทรงทำให้มังกรนั้นบาดเจ็บ ?

พระองค์มิใช่หรือคือผู้ที่ทรงทำให้ทะเล, ผืนน้ำแห่งห้วงลึกอันใหญ่หลวงแห้ง; ที่ทรงทำให้ห้วงลึกของทะเลเป็นทางให้คนที่ทรงไถ่ผ่านไป ?

ดังนั้น, คนที่พระเจ้าทรงไถ่จะกลับมา, และมาพร้อมกับการร้องเพลงสู่ไซออน; และปิติและความบริสุทธิ์อันเป็นนิรันดร์จะอยู่บนศีรษะของพวกเขา; และพวกเขาจะได้รับ ความยินดีและปิติ; โทมนัสและความศอกเศร้าจะหลบหนีไปสิ้น.

เราคือเขา; แท้จริงแล้ว, เราคือเขาที่ปลอบโยนเจ้า. ดูเถิด, เจ้าเป็นใคร, ที่เจ้าจะเกรงกลัวมนุษย์, ผู้จะตาย, และกลัวบุตรของมนุษย์, ผู้จะถูกทำเหมือนกับต้นหญ้าเล่า ?

จงเชื่อฟังเรา, เจ้าทั้งหลายผู้รู้ถึงความชอบธรรม, ผู้ซึ่งเราได้จารึกกฎของเราไว้ในใจของเจ้า, เจ้าอย่ายำเกรงคำตำหนิของมนุษย์ และ อย่ายำเกรงคำป้อยดของถิ่นที่อยู่นั้น.

เพราะแมลงจะกินพวกเจ้าเหมือนลิ่นกับเสื้อผ้า, และ หนอนจะเจาะกินพวกเจ้าเหมือนกับขนแกะ. แต่ว่าความชอบธรรมของเราจะเป็นอยู่ตลอดไป, และ ความรอดของเราจะอยู่จากรุ่นสู่รุ่น.

ตื่นเถิด! ตื่นเถิด! จงรวบรวม พะລังของเจ้า, โอ้ แขนงของพระเจ้าเป็นเจ้า; จงตื่นถึงกับในสมัยโบราณ. บ່แม่นพระอริบ่ที่ถัดธาราเป็นถ່อนง และ แทงมึงถอนทะเล?

บ่แม่นพระอริบ่ที่เร็ดไ้่น้ำทะเล แท้ง และ ความเล็ทที่สดของน้ำอันกว้างใหญ่แทะงลึง ที่เร็ดไ้่น้ำทะเลเป็น ถิ่นทางไ้่น้ำผู้ที่ถูทไ้่น้ำผ่านไป?

สะนั้น, ถิ่นที่ถูทไ้่น้ำโดยพระเจ้าเป็น เจ้า จะกับมา และ มาพร้อม กับ การ ร้องเพลงสู่ไซออน และ ความสุข และ ความบ่ล็ดอันเป็นนิรันดจะอยู่เท่งทิวของพวกเจ้า; และ พวกเจ้าจะไ้่น้ำความปิตินัน และ ความสุข; ความ เล้าสะทลิดใจ และ ความเป็นทุกจะหนีไป.

เราถิผู้นั้น, แท้จริงแล้วเราถิผู้ที่ปลอบโยนเจ้า. จ้งเบ้ง, เจ้าแม่นไ้่น้ำจ้งจะ ยามมณดผู้จ้งจะถ้องถาย, และ ยามลูกของมณดผู้จ้งจะถูทเร็ดไ้่น้ำกับถิ่นที่?

- 13 And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?
- 14 The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.
- 15 But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.
- 16 And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.
- 17 Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury—thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—
- 18 And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.
- 19 These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?
- และลืมนพระเจ้าพระผู้สร้างสรรค
ของเจ้า, ที่ทรงกางฟ้าสวรรค์, และ
วางรากฐานของแผ่นดินโลก, และ
กลัวอยู่ทุกเมื่อเชิวัน, เพราะความ
เกรี้ยวกราดของผู้กดขี่, ประหนึ่งว่า
เขาพร้อมแล้วที่จะทำลายหรือ ?
และความเกรี้ยวกราดของผู้กดขี่
อยู่ที่ไหนเล่า ?
- ผู้ถูกคุมขังไว้ต่างแดนจะเร่งรีบ,
เพื่อเขาจะได้รับการปลดปล่อย,
และเพื่อเขาจะไม่ตายในหลุม, หรือ
เพื่ออาหารของเขาจะไม่ขาด.
- แต่เราคือพระเจ้าพระผู้เป็น
เจ้าของเจ้า, ซึ่งคลื่นของเรา
คำราม; พระเจ้าจอมโยธาคือชื่อ
ของเรา.
- และเราเอาคำของเราใส่ไว้ใน
ปากเจ้า, และบังเจ้าไว้ในร่มเงา
แห่งมือเรา, เพื่อเราจะได้ปลูกฟ้า
สวรรค์และวางรากฐานของแผ่น
ดินโลก, และกล่าวแก่ไซอัน :
ดูเถิด, เจ้าเป็นผู้คนของเรา.
- จงตื่นเถิด, จงตื่นเถิด, จงยืนขึ้น,
โอเยรูซาเล็ม, ซึ่งดื่มถ้วยแห่งความ
เกรี้ยวกราดของพระองค์แล้วจาก
พระหัตถ์ของพระเจ้า—เจ้าดื่ม
ตะกอนที่คั่นจากถ้วยแห่งความ
หวาดหวั่น—
- และในบรรดาบุตรทั้งหมดที่นาง
คลอดออกมาไม่มีใครนำนาง; ทั้ง
ในบุตรทั้งหมดที่นางเลี้ยงมา, ก็
ไม่มีใครจูงนาง.
- บุตรสองคนนี้จะมาหาเจ้า, ใคร
เล่าจะเสียใจเพื่อเจ้า—ความ
อ้างว้างและความพินาศของเจ้า,
และความอดอยากและดาบ—และ
โดยใครเล่าที่เราจะปลอบโยนเจ้า ?
- และ ทลึงลิมพระผู้เป็นเจ้า พระผู้
สร้างของเจ้าที่ได้ยึดฟ้าสวทวันออก
และ วางรากฐานของแผ่นดินโลก,
และ ยามภักอยู่เล็อยไปทะเลอดวัน,
เพราะความโมโหของผูภักขี้กับว่าเจ้า
จะมาทำร้ายขี้บ? และ ความโมโห
ของผูภักขี้บนั้นอยู่ใส?
- จะเล็ยผูภักที่ถูภักขี้จะได้รับการ
ปิดปล่อยโดยไ, และ เจ้าจะบ่ตายอยู่ใน
หลุม ทัງอาทานของเจ้าจะบ่ขาด.
- เพราะเรารู้พระผู้เป็นเจ้าอึงเป็น
พระเจ้าของเจ้า, ผูภักททะเล และ ถิ่น
ไท่ทวันไท; จอมโยธาภักขี้ของเร.
- และ เราได้ใส่ถ้วยคำของเรไว้ใน
ปากของเจ้า และ ปิดบังเจ้าไว้ในร่มมิ
ของเร เพื่อเรจะได้ตั้งฟ้าสวทวัน
และ วางรากฐานของโลก และ ทำว
กับขี้โอนว่า: จ้งเบ้ง, เจ้าเป็น ผูภักของ
เร.
- ถิ่นเบ็ก! ถิ่นเบ็ก! จ้งยืนขี้บ, โอ
เยรูซาเล็ม, ขี้งได้ถิ่น จอมแท้ง
พระภักโลกจากพระทักของพระผู้
เป็นเจ้า—เจ้าได้ถิ่นเบ้งอนที่ทะเล็จาก
จอมแท้งความสั่นสะเทือน—
- และ ในบันดาลูกทัງภักขี้ที่นางออก
ออกมา บ่มีใสขี้บนำางเล็ย และ ทัງใน
บันดาลูกทัງภักขี้ที่นางได้ล้งมาบ่มี
ใสขี้บนำางเล็ย.
- ลูกสองภักขี้จะมาหาเจ้า แม่นใสจะ
เสียใจแทมเจ้า—ขี้บความเป้าป้งว
และ ความภักน, และ ความอิกยาภ
และ สักภาม—และ แม่นใสจะเป็นผู
ปอบโยนเจ้า?

20 Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

21 Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

22 Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleadeth the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

23 But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.

24 Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

25 Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

พวกบุตรของเจ้าเป็นลมไป, นอกจากสองคนนี้; พวกเขานอนอยู่ที่หัวถนนทุกสาย; ดังวัวป่าที่ติดบ่วง, พวกเขาเต็มไปด้วยความเกรี้ยวกราดของพระเจ้า, และการคว่ำของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

ฉะนั้นบัดนี้จึงฟังเรื่องนี้, เจ้าซึ่งทุกข์, และเมามาย, และมีไข้ด้วยเหล้าองุ่น :

ดังนั้นพระเจ้าของเจ้าตรัส, พระเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงวิงวอนแตกต่างกันให้ผู้คนของพระองค์; ดูเถิด, เราเอาถ้วยแห่งความหวาดหวั่น, ตะกอนในถ้วยแห่งความเกรี้ยวกราดของเราออกจากมือเจ้าแล้ว; เจ้าจะไม่ดื่มมันอีกต่อไป.

แต่เราจะใส่มันไว้ในมือของคนที่ทำให้เจ้าทุกข์; คนที่กล่าวแก่จิตวิญญาณเจ้าว่า : จงหมอบลง, เพื่อเราจะเดินข้ามไป—และเจ้าวางตัวของเจ้าตั้งพื้นดินและตั้งถนนให้พวกเขาที่ผ่านไป.

จงตื่นเถิด, จงตื่นเถิด, จงสวมกำลังของเจ้า, โอไซออน; จงสวมอาภรณ์ที่สวยงามของเจ้า, โอเยรูซาเล็ม, นครศักดิ์สิทธิ์; เพราะนับแต่บัดนี้ก็จักหาได้มีผู้ไม่เข้าสู่หนัดและผู้ไม่สะอาดมาสู่เจ้าอีกต่อไปเลย.

จงสลัดตัวเจ้าออกจากภัสมธุลี; จงลุกขึ้น, จงนั่งลง, โอเยรูซาเล็ม; จงปลดปล่อยตนเองจากโซ่ตรวนที่คอเจ้า, โอธิดาผู้เป็นเชลยแห่งไซอัน.

ลูกชายทั้งหลายของเจ้าได้เป็นลมไป, นอกจากสองคนนี้; พวกเขานอนอยู่ที่หัวถนนทุกสาย; ในขณะที่ยังพวกเขากิ่กับกับวัวป่าที่ติดบ่วงอยู่, พวกเขาก็มืดไปด้วยความโมโหใส่พระผู้เป็นเจ้า, และ ถัดจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

ฉะนั้น, บัดนี้, จัฟฟังเรื่องนี้, เจ้าได้เป็นทุกข์, และ ได้ มีเมามา, และ บ่มเมามา มึนเมาของเหล้าองุ่น:

พระผู้เป็นเจ้ากล่าวไว้ว่า พระผู้เป็นเจ้า และ พระเจ้าของเจ้าได้ วิงวอน แทนผู้คนของพระองค์; จัฟฟัง, เราเอาถ้วยแห่งความสับสนวุ่นวาย, และ ถ้วยในถ้วยแห่งพระพิโรธของเราออกจากมือเจ้าแล้ว; เพื่อเจ้าจะไม่ดื่มมันอีกต่อไป.

แต่ เราจะทำให้มันไว้ในมือของคนที่ทำให้เจ้าเป็นทุกข์; คนที่เอื้อมกับจิตวิญญาณของเจ้าว่า: ถมขีของกายไปเพื่อเราจะได้ย่างผ่านไป—และเจ้าได้วางตัวของเจ้ากิ่กับกับพื้นดิน และ กิ่กับกับถนนเพื่อให้อาณาเขตผ่านไป.

ตื่นเถิด, ตื่นเถิด, โอไซออน, จัฟสวมพลังของเจ้า; โอเยรูซาเล็ม, นครศักดิ์สิทธิ์; จัฟสวมอาภรณ์ที่สวยงามของเจ้า; เพราะนับแต่บัดนี้จะไม่มีการที่สกปรก และ บ่สะอาดเข้ามาหาเจ้าอีกต่อไป.

จัฟสั่นฝุ่นออกจากกายของเจ้า; โอเยรูซาเล็ม; จัฟ ลุกขึ้น และ นั่งแข็ง บันลังแท่น, โอ ยิงดูเลียวซาอูโอเนอเอีย, จัฟปิด ปอดของเจ้าออก.

2 Nephi 9

- 1 And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—
- 2 That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.
- 3 Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.
- 4 For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

๒ นิไฟ ๙

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอ่านเรื่องเหล่านี้เพื่อท่านจะรู้เกี่ยวกับพันธสัญญาของพระเจ้าที่พระองค์ทรงทำไว้กับเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมด—

ที่พระองค์รับสั่งไว้กับชาวยิว, โดยปากของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์, แม่นับจากกาลเริ่มต้นลงมา, จากรุ่นสู่รุ่น, จนเวลานั้นมาถึงเมื่อพระองค์จะทรงนำพวกเขากลับคืนสู่ศาสนจักรและคอกที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้า; เมื่อพระองค์จะทรงรวมพวกเขากลับบ้านไปสู่พื้นแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา, และจะทรงสถาปนาขึ้นในพื้นแผ่นดินแห่งคำสัญญาทั้งหมดของพวกเขา.

ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าพูดเรื่องเหล่านี้กับท่านเพื่อท่านจะชื่นชมยินดี, และเงยหน้าของท่านตลอดกาล, เพราะพรซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะประสาทให้ลูกหลานท่าน.

เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า, หลายคนในพวกท่าน, ค้นหามาก, เพื่อให้รู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึง; ดังนั้นข้าพเจ้ารู้ว่า ท่านรู้ว่าเนื้อหนังของเราต้องเสื่อมสภาพและตายไป; กระนั้นก็ตาม, ในร่างกายของเราเราจะเห็นพระผู้เป็นเจ้า.

๔ นิไฟ ๗

และ บัดนี้, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าได้อ่านเลื่องเหล่านี้นี้ เพื่อท่านจะรู้ทั่วถึงกับ พันธะสัญญาของพระผู้เป็นเจ้า ที่พระองค์ได้เสดไว้กับเชื้อสายอิสราเอลทั้งหมด—

ซึ่งพระองค์รับสั่งไว้กับชาวยิวด้วย ปากของศาสดาผู้บริสุทธิ์ของพระองค์, แม่นับแต่ต้นลุ่มมาจากลุ่มสู่ลุ่ม, จวบเวลานั้นมาเถิด เมื่อพวกเราจะถูก นำกลับคืนสู่ศาสนจักร และ ผูกพันแท้ใจของพระเจ้า; เมื่อพวกเราจะถูก ถิ่นโรยกับบ้านไปหา แผ่นดินซึ่งเป็นมรดกของพวกเรา, และ จะถูกสถาปนาขึ้นในแผ่นดินแห่งคำสัญญาทั้งหมดของพวกเรา.

จงเถิด, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าได้อ่านเลื่องเหล่านี้กับท่าน เพื่อท่านจะได้ปีติยินดี, และเจียหวีของท่านขึ้นทะลุตลอดกาล, เพราะพ่อนซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทานให้ลูกหลานของท่าน.

เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า ท่านทั้งหลายสืบเสาะหาตามหาหลายแล้วที่จะได้รู้ถึงสิ่งที่จะมาถึง; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงรู้ว่า ท่านรู้ทั่วถึงกับเนื้อหนังของพวกเราต้องสูญหายไป และ ตาย; เถิดอย่าใดก็ตาม, ใน ร่างกายของพวกเรานี้, พวกเราจะเห็นพระเจ้า.

5 Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

6 For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

7 Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າທ່ານຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະທຽມສະແດງຕົວໃນພຣະວຽກຕໍ່ຄົນເຢຣູຊາເລັມ, ທີ່ຊຶ່ງເຮົາຈາກມາ; ເພາະສົມຄວນທີ່ເລື່ອງນີ້ຈະເປັນໄປໃນບໍລິເວນພວກເຂົາ; ເພາະພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທຽມເຫັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ພຣະອົງຈະທຽມຍອມມຸ່ງມາຂຶ້ນຢູ່ກັບມະນຸດໃນເນື້ອເກີດ, ແລະສິ້ນພະຊົນເພື່ອມະນຸດທຸກຄົນ, ເພື່ອມະນຸດທຸກຄົນຈະໄດ້ມາຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະອົງ.

ເພາະເນື່ອງຈາກຄວາມຕາຍມີແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ເພື່ອໃຫ້ແຜນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ເກີດສັມທັດຜົນ, ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີພຣະພິພາກການຟື້ນຟູຄົນສິວິດ, ແລະການຟື້ນຟູຄົນສິວິດຈຳເປັນຕ້ອງມາສູ່ມະນຸດໂດຍເຫດຊ່ອງການຕົກ; ແລະການຕົກມາໂດຍເຫດຊ່ອງການລ່ວງລະເມີດ; ແລະເພາະມະນຸດຍ່ອຍເປັນຄົນຕົກພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການຂັດໃຈອັນໄດ້ມີຂອບເຂດ—ເວັ້ນແຕ່ຈະເປັນການຂັດໃຈອັນໄດ້ມີຂອບເຂດຄວາມເນົ່າເຫຼັ້ມນີ້ຈະສົມສົມໄດ້ຄວາມເນົ່າເຫຼັ້ມໄດ້. ດ້ວຍເຫດນີ້, ການພິພາກສາແບບນີ້ຈະມາສູ່ມະນຸດຈຳເປັນຕ້ອງຕົກຢູ່ຕໍ່ໄປເປັນເວລາອັນໄດ້ສິ້ນສຸດໄປ. ແລະຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເນື້ອເກີດນີ້ຈະຕ້ອງຕົກລົງເພື່ອເນົ່າເຫຼັ້ມແລະສະຫຼາຍສູ່ແຜ່ນດິນແມ່ຂອງມັນ, ເພື່ອຈະໄດ້ລຸກຂຶ້ນອີກຄັ້ງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າທ່ານຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະປະກົດຕົວກັບຄືນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຈາກມາ; ເພາະສົມຄວນທີ່ເລື່ອງນີ້ຈະເປັນໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ; ເພາະພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ເຫັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຍອມໃຫ້ພຣະອົງມາຂຶ້ນຢູ່ກັບມະນຸດໃນເນື້ອໜັງ ແລະ ສິ້ນພະຊົນເພື່ອມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອມະນຸດທຸກຄົນຈະໄດ້ມາຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະອົງ.

ເພາະເນື່ອງຈາກວ່າ ຄວາມຕາຍຜ່ານມາຫາມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອໃຫ້ ແຜນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ສ້າງ ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ສຳເລັດ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການຟື້ນຟູຄົນສິວິດ; ແລະການຟື້ນຟູຄົນສິວິດຈະຕ້ອງມາຫາມະນຸດໂດຍເຫດຊ່ອງ ການຕົກ; ແລະ ການຕົກມາເຖິງໂດຍເຫດຊ່ອງການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ເພາະມະນຸດກັບເປັນຄົນຕົກ ຈຶ່ງຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການຊົດໃຈອັນໄດ້ມີຂອບເຂດ—ນອກຈາກຈະເປັນການຊົດໃຈອັນໄດ້ມີຂອບເຂດແລ້ວ, ຄວາມເນົ່າເຫຼັ້ມນີ້ ຈະສົມສົມໄດ້ຄວາມເນົ່າເຫຼັ້ມໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ການພິພາກສາຄັ້ງ ທຳອິດ ຊຶ່ງມາຫາມະນຸດແລ້ວ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງ ຢູ່ຕໍ່ໄປເປັນເວລາທີ່ມີຂອບເຂດ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເນື້ອໜັງນີ້ຈະຕ້ອງຕົກລົງເພື່ອຄວາມເນົ່າເຫຼັ້ມ ແລະ ເພື່ອສະຫຼາຍຕົວຢູ່ກັບດິນທີ່ໃຫ້ກຳເນີດມັນ ຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກຄັ້ງ.

8 O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

9 And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

10 O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

11 And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

โอ้พระปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้า, พระเมตตาและพระคุณของพระองค์! เพราะดูเถิด, หากเนื้อหนังจะไม่ลุกขึ้นอีกต่อไปวิญญาณของเราจะต้องมาขึ้นอยู่กับเทพผู้นั้นซึ่งตกจากเบื้องหน้าที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้านิรันดร์, และกลายเป็นมาร, เพื่อจะไม่ลุกขึ้นอีกต่อไป.

และวิญญาณของเราต้องกลายเป็นเหมือนกับเขา, และเรากลายเป็นเหล่ามาร, เหล่าเทพของมาร, ซึ่งจะถูกกั้นไว้จากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าของเรา, และจะคงอยู่กับบิดาแห่งความเท็จ, ในความเศร้าหมอง, เหมือนกับตัวเขา; แท้จริงแล้ว, สำหรับสัตภาวะนั้นผู้หลอกลวงบิดามารดาแรกของเรา, ผู้แปลงกายเกือบเหมือนเทพแห่งความสว่าง, และยั่วยุให้ลูกหลานมนุษย์ทำการชั่วร้ายกลับแห่งฆาตกรรมและงานลับแห่งความมืดทั้งปวง.

โอ้พระคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้าของเราไร้ขอบเขตเพียงใด, ผู้ทรงเตรียมทางเพื่อการหนีของเราจากเงื้อมมือของอสูรร้ายผู้นี้; แท้จริงแล้ว, อสูรนั้น, ความตายและนรก, ซึ่งข้าพเจ้าเรียกว่าความตายของร่างกาย, และความตายของวิญญาณด้วย.

และเพราะทางแห่งการปลดปล่อยของพระผู้เป็นเจ้าของเรา, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, ความตายนี้, ซึ่งข้าพเจ้าพูดไว้, ซึ่งเป็นฝ่ายโลก, จะปล่อยคนตายของมันขึ้นมา; ซึ่งความตายนั้นคือหลุมศพ.

โอ้ ความสะทลวสะทลวของพระเจ้า, พระเมตตา และ พระคุณของพระองค์! เพราะจ้งเบ้ง, ถ้าหากเนื้อหนังจะไม่ลุกขึ้นอีกต่อไป วิญญาณของเราจะต้องมาขึ้นอยู่กับเทพผู้นั้น ซึ่งตกจากที่ประทับของพระเจ้าผู้สะทลวนิรันดร์, และ กับเป็น มานับ่ลุกขึ้นอีกต่อไป.

และ วิญญาณของเราต้องกับเป็นทึกับกับมัน, และ พวกเราต้องกายเป็นมาน, เป็น บ่ลวของมาน, ที่ จะถูก กิดกันไว้จากที่ประทับของพระเจ้าของพวกเรา และ จะอยู่อยู่กับบิดาแห่ง ความขี้โกงในความท่ละมานกิดกับกับตัวของมัน; แท้จริงแล้ว, สำหรับมันนั้น ผู้ หลอกลวงบิดามารดาผู้ทำอิดของพวกเรา, ผู้ แปลงตัวเกือบทึกับกับ เทพแห่งความสะทว และ ยุยงให้ลูกหลานมนุษย์เร็ด การชั่วร้ายกลับแห่งการฆาตกรรม และ ฏฏฏลับแห่งความมืดทุกย่าง.

โอ้ พระทะลวาทิถนของพระเจ้าของพวกเรายิ่งใหญ่พวงใด ผู้ได้ตรมทางเพื่อการหนีของพวกเรา ให้พ้นจากเงื้อมมือของมานร้ายที่เป็นต่ายานผู้นั้น; แท้จริงแล้ว, มานร้ายผู้นั้นแม่นความตาย และ นะลิก ซึ่งข้าพเจ้าเ็นว่า ความตายทางร่างกาย และ ความตายทางวิญญาณนำอิด.

และ เพราะทางแห่ง การปลดปล่อยของพระเจ้าของพวกเรา, พระผู้บริสุทธิ์ของอิดสะธาเอน, ความตายนี้, ซึ่งข้าพเจ้าเ็นไว้ที่ เป็นความตายทางโลก จะปล่อยกิดตายของมันขึ้นมา ซึ่งความตายนั้นทึทลุมสับ.

12 And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

13 O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

14 Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

และความตายนี้ซึ่งข้าพเจ้าพูดไว้, ซึ่งเป็นความตายทางวิญญาณ, จะปล่อยคนตายของมันขึ้นมา; ซึ่งความตายทางวิญญาณคือนรก; ดังนั้น, ความตายและนรกต้องปล่อยคนตายของมันขึ้นมา, และนรกต้องปล่อยวิญญาณที่ถูกคุมขังของมันขึ้นมา, และหลุมศพต้องปล่อยร่างกายที่ถูกคุมขังของมันขึ้นมา, และพระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำร่างกายกับวิญญาณมนุษย์กลับคืนให้กันและกัน; และสิ่งนี้เป็นไปโดยพลังแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

โอแผนของพระผู้เป็นเจ้าของเราสำคัญยิ่งเพียงใด! เพราะอีกทางหนึ่ง, เมืองบรมสุขเกษมของพระผู้เป็นเจ้าต้องปล่อยวิญญาณของคนชอบธรรมขึ้นมา, และหลุมศพปล่อยร่างกายของคนชอบธรรมขึ้นมา; และพระองค์ทรงนำวิญญาณและร่างกายกลับคืนให้ตัวของมันอีก, และมนุษย์ทั้งปวงกลับไม่เฒ่าเปื่อย, และเป็นอมตะ, และพวกเขาเป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิต, โดยมีความรู้อันสมบูรณ์เหมือนกับเราในเนื้อหนัง, เว้นแต่ว่าความรู้ของเราจะสมบูรณ์.

ดังนั้น, เราจะมีความรู้อันสมบูรณ์เกี่ยวกับความผิดทั้งหมดของเรา, และความไม่สะอาดของเรา, และความเปลือยเปล่าของเรา; และคนชอบธรรมจะมีความรู้อันสมบูรณ์เกี่ยวกับความเกษมศานต์ของพวกเขา, และความชอบธรรมของพวกเขา, โดยที่ห่อหุ้มไว้ด้วยความพิศุทธิ์, แท้จริงแล้ว, แม้ด้วยเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรม.

และ ความตายนี้ ซึ่งข้าพเจ้าพูดไว้ ซึ่งเป็นการตายทางวิญญาณจะปล่อยคนตายของมันขึ้นมา; ซึ่งความตายทางวิญญาณคือนรก; ดังนั้น, ความตาย และ นรกต้องปล่อยคนตายของมันขึ้นมา, และ นรกต้องปล่อยวิญญาณที่ถูกจองจำของมันขึ้นมา, และ หลุมศพต้องปล่อยร่างกายที่ถูกจองจำของมันขึ้นมา, และ ร่างกายกับ วิญญาณของมนุษย์จะถูกรวบรวมกับกัน และ จะเป็นไปโดยอำนาจแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้บริสุทธิ์สูงสุดของอิธสะราเอล.

โอ แผนของพระเจ้าของเราเรายิ่งใหญ่ยิ่ง! เพราะอีกทางหนึ่ง, ที่สุระเสียมของพระเจ้าต้องปล่อยวิญญาณของคนที่ชอบทำขึ้นมา, และ หลุมศพปล่อยร่างกายของคนที่ชอบทำขึ้นมา, และ วิญญาณกับร่างกายจะถูกนำกลับมารวมตัวของมันเองอีก, และ มนุษย์ทั้งปวงกับกายบ่มเฒ่าเปื่อย และ เป็นอมตะ, และ พวกเขาเป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิต โดยมีความรู้ อันสมบูรณ์กับกับพวกเราในเนื้อหนัง, นอกจากความรู้ของพวกเราจะสมบูรณ์.

ดังนั้น, พวกเราจะมีความรู้อันสมบูรณ์เกี่ยวกับ ความผิดทั้งหมดของพวกเรา และ ความเปื้อนของพวกเรา, และ ความเปลือยเปล่าของพวกเรา, และ คนชอบทำจะมีความรู้อันสมบูรณ์เกี่ยวกับความสุขของพวกเรา และ ความชอบทำของพวกเราโดยที่ถูกรวมเข้าไว้ด้วย ความบริสุทธิ์, แท้จริงแล้ว, แม้ด้วยเสื้อคลุมแห่งความชอบทำ.

15 And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, in-
somuch as they have become im-
mortal, they must appear before
the judgment-seat of the Holy
One of Israel; and then cometh
the judgment, and then must they
be judged according to the holy
judgment of God.

16 And assuredly, as the Lord
liveth, for the Lord God hath spo-
ken it, and it is his eternal word,
which cannot pass away, that they
who are righteous shall be right-
eous still, and they who are filthy
shall be filthy still; wherefore,
they who are filthy are the devil
and his angels; and they shall go
away into everlasting fire, pre-
pared for them; and their torment
is as a lake of fire and brimstone,
whose flame ascendeth up forever
and ever and has no end.

17 O the greatness and the justice
of our God! For he executeth all
his words, and they have gone
forth out of his mouth, and his
law must be fulfilled.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ
เมื่อคนทั้งปวงจะผ่านจากความ
ตายครั้งแรกนี้สู่ชีวิต, ถึงขนาดที่
พวกเขากลายเป็นอมตะ, พวกเขา
ย่อมต้องปรากฏตัวต่อหน้าบัลลังก์
พิพากษาของพระผู้บริสุทธิ์แห่ง
อิสราเอล; และแล้วการพิพากษา
ย่อมมาถึง, และจากนั้นพวกเขา
ต้องถูกพิพากษาตามการพิพากษา
อันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า.

และโดยแน่แท้, ดังที่พระเจ้า
ทรงพระชนม์อยู่, เพราะพระเจ้า
พระผู้เป็นเจ้ารับสั่งมันไว้, และมัน
เป็นพระวจนะนิรันดร์ของพระองค์,
ซึ่งจะสูญสิ้นไปไม่ได้, คือพวกเขาที่
ชอบธรรมจะยังชอบธรรมอยู่, และ
พวกเขาที่สกปรกจะยังสกปรกอยู่;
ดังนั้น, พวกเขาที่สกปรกคือมาร
และเทพของเขา; และพวกเขาจะ
ออกไปสู่ไฟอันเป็นนิรันดร์, ซึ่งเตรียมไว้
สำหรับพวกเขา; และความทรมาน
ของพวกเขาเป็นดังทะเลเพลิงและ
กำมะถัน, ซึ่งเปลวเพลิงนั้นลุกโชน
ตลอดกาลและตลอดไปและไม่มี
ที่สุด.

โอ้ความยิ่งใหญ่และความ
ยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของ
เรา ! เพราะพระองค์ทรงดำเนิน
ตามพระวจนะของพระองค์
ทั้งหมด, และพระวจนะของ
พระองค์ออกไปจากพระโอษฐ์ของ
พระองค์แล้ว, และพระองค์ต้อง
ทรงปฏิบัติตามกฎของพระองค์.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นเมื่อ
คนทั้งปวงจะผ่านจากความตายถึงชีวิต
มาสู่ชีวิต, เทวทูตจะพิพากษาพวกเขา
เป็นอะมะตะ, พวกเขาจะต้องปรากฏตัว
ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระผู้บริสุทธิ์
ของอิสราเอล; และ เมื่อนั้น การ
พิพากษาย่อมมาถึง, และ เมื่อนั้น
พวกเขาจะต้องถูกพิพากษาตามการ
พิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า.

และ ย่างแน่นอนจนที่สุด, ตามที่
พระเจ้าเป็นเจ้าจักรวาลอยู่, เพราะ
พระเจ้าเป็นเจ้าได้รับสั่งสิ่งนี้ไว้, และ
เป็น พระคำอันนิรันดร์ของพระองค์
ซึ่งจะ ผ่านไปไม่ได้, ผู้ที่ชอบธรรมจะยัง
ชอบธรรมอยู่ และ ผู้ที่ สกปรกจะยัง
สกปรกอยู่; ดังนั้น, ผู้ที่สกปรกคือ
มาร และ บัลลังก์ของมาร; และ มันจะ
ออกไปเผาไฟ อันเป็นนิรันดร์
สำหรับมัน และ ความทรมานของมันเป็น
เหมือน ทะเลเพลิง และ มรกต, ซึ่งเปลวไฟ
นั้นลุกอยู่ตลอดไปไม่มีวันสิ้นสุด.

โอ้ ความยิ่งใหญ่ และความยุติธรรม
ของพระเจ้าของเรา! เพราะ
พระองค์ได้ปฏิบัติตามพระคำของ
พระองค์ทั้งหมด และ พระคำที่ออก
จากพระโอษฐ์แล้ว, และ ภารกิจ
ของพระองค์ต้องสำเร็จ.

18 But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

19 O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

20 O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

21 And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

22 And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

แต่, ดูเถิด, คนชอบธรรม, วิสุทธิชนของพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, พวกเขาที่เชื่อแล้วในพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, พวกเขาที่อดทนต่อกางเขนทั้งหลายของโลกมาแล้ว, และเกลียดชังความน่าอับอายของมัน, พวกเขาจะสืบทอดอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดก, ซึ่งเตรียมไว้สำหรับพวกเขานั้นแต่การวางรากฐานของโลก, และปิตินของพวกเขาจะเปี่ยมอยู่ตลอดกาล.

โอ้ความไร้ขอบเขตแห่งพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าแห่งเรา, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล! เพราะพระองค์ทรงปลดปล่อยวิสุทธิชนของพระองค์จากการอสูรร้ายผู้นั้น, และความตาย, และนรก, และทะเลเพลิงและกำมะถันแห่งนั้น, ซึ่งเป็นความทรมานอันหาได้สิ้นสุดไม่

โอ้ความบริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าแห่งเราไร้ขอบเขตเพียงใด! เพราะพระองค์ทรงรู้ทุกเรื่อง, และหาได้มีเรื่องใดที่พระองค์มิทรงรู้.

และพระองค์เสด็จมาในโลกเพื่อพระองค์จะทรงช่วยมนุษย์ทั้งปวงให้รอดหากพวกเขาจะสดับฟังสุรเสียงของพระองค์; เพราะดูเถิด, พระองค์ทรงทนรับความเจ็บปวดของมนุษย์ทั้งปวง, แท้จริงแล้ว, ความเจ็บปวดของชาวโลกที่มีชีวิตทุกคน, ทั้งชาย, หญิง, และเด็ก, ที่เป็นของครอบครัวอาดัม.

และพระองค์ทรงทนรับสิ่งนี้เพื่อการฟื้นคืนชีวิตจะมีแก่มนุษย์ทั้งปวง, เพื่อคนทั้งปวงจะได้ยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์ในวันพิพากษาและวันอันสำคัญยิ่ง.

แต่, จົ່ງເບິ່ງ, ຄົນຊອບທຳ, ໄພ່ພົນຂອງພະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ຄົນທີ່ເຊື່ອແລ້ວໃນ ພະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ຄົນທີ່ອົດທົນຕໍ່ ກາງແຂນຂອງໂລກມາແລ້ວ, ແລະ ກຽດຊົງຄວາມອັບອາຍຂອງມັນ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າມາເປັນ ມູນມໍລະດົກ ຊຶ່ງມີດຽມໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ແລະຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາຈະບໍລິບູນຕະຫລອດໄປ.

ໂອ້ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງພະເມດຕາຂອງພະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ! ເພາະພະອົງໄດ້ປົດປ່ອຍໄພ່ພົນຂອງພະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກມານຮ້າຍທີ່ ເປັນຕາຍຳນູນຜູ້ນັ້ນ ແລະຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລົກ, ແລະ ທະເລໄຟ ແລະ ມາດແຫ່ງນັ້ນ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມທໍລະມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

ໂອ້ ຄວາມສັກສິດຂອງພະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ! ເພາະພະອົງຮູ້ທຸກໆເລື່ອງ, ແລະ ບໍ່ມີເລື່ອງໃດທີ່ພະອົງບໍ່ຮູ້.

ແລະ ພະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງໂລກເພື່ອຈະໄດ້ ຊ່ວຍມະນຸດທັງປວງໃຫ້ລອດພົ້ນ ຖ້າຫາກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພະອົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພະອົງໄດ້ທົນຮັບຄວາມເຈັບປວດຂອງມະນຸດທັງປວງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມເຈັບປວດຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນທຸກຢ່າງທັງຊາຍຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ເປັນຄອບຄົວຂອງອາດາມ.

ແລະ ພະອົງໄດ້ທົນຮັບສິ່ງນີ້ ເພາະການຟື້ນຄືນຊີວິດຈະໄດ້ເກີດກັບມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ພະພັກຂອງພະອົງໃນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ວັນພິພາກສາ.

23 And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

24 And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

25 Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

26 For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

และพระองค์ทรงบัญญัติทุกคนทั้งปวงว่าพวกเขาต้องกลับใจ, และรับบัพติศมาในพระนามของพระองค์, โดยมีศรัทธาอันสมบูรณ์ในพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, มิฉะนั้นพวกเขาจะไม่สามารถรับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า.

และหากพวกเขาจะไม่กลับใจ และเชื่อในพระนามของพระองค์, และรับบัพติศมาในพระนามของพระองค์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, พวกเขาต้องอัปมงคล; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, รับสั่งไว้.

ดังนั้น, พระองค์ประทานกฎให้; และที่ใดไม่มีกฎให้ไว้ย่อมไม่มีโทษ; และที่ใดไม่มีโทษย่อมไม่มีการกล่าวโทษ; และที่ใดไม่มีการกล่าวโทษพระเมตตาของพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลย่อมมีสิทธิ์กับพวกเขา, เนื่องจากการชดใช้; เพราะพวกเขาได้รับการปลดปล่อยโดยเดชานุภาพของพระองค์.

เพราะการชดใช้สนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมของพระองค์ที่ทรงมีต่อคนทั้งหลายทั้งปวงผู้ไม่มีกฎให้ไว้แก่พวกเขา, จนพวกเขาได้รับการปลดปล่อยให้พ้นจากอสุรร้ายผู้นั้น, ความตายและนรก, และมาร, และทะเลเพลิงและกัมมะถัน, ซึ่งเป็นความทรมานอันหาได้สิ้นสุดไม่; และพระเจ้าจะทรงนำพวกเขากลับคืนมายังพระผู้เป็นเจ้าผู้ประทานลมหายใจให้พวกเขา, ซึ่งทรงเป็นพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

และ พระอົງได้ບັນຊາຄົນທັງປວງວ່າພວກເຂົາຕ້ອງ ກັບໃຈ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ໂດຍມີສັດທາທີ່ສົມບູນໃນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວ ພວກເຂົາຕ້ອງ ອັບປະໂຫຍດເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ ຮັບສັ່ງໄວ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງປະທານ ກົດໃຫ້ ແລະ ບ່ອນໃດ ບໍ່ມີກົດໄວ້ໃຫ້ຍ່ອມບໍ່ມີໂທດ ແລະ ບ່ອນໃດບໍ່ມີໂທດຍ່ອມບໍ່ມີການ ກ່າວໂທດ, ແລະ ບ່ອນໃດບໍ່ມີການ ກ່າວໂທດ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນຍ່ອມມີສິດກັບພວກເຂົາ, ເພາະການຊົດໃຊ້, ເພາະພວກເຂົາຖືກປົດປ່ອຍດ້ວຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ.

ເພາະ ການຊົດໃຊ້ເປັນການພຽງພໍກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງ ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງທີ່ມີກັບຄົນທັງປວງຜູ້ບໍ່ ມີ ກົດໃຫ້ໄວ້ ຈົນວ່າພວກເຂົາຖືກປົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກມານຮ້າຍທີ່ເປັນຕາຢ້ານຜູ້ນັ້ນ, ຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລົກ ແລະ ມານ, ແລະ ທະເລໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມທໍລະມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳກັບຄືນມາຫາພຣະເຈົ້າພຣະອົງຜູ້ນັ້ນ ຜູ້ປະທານ ລົມຫາຍໃຈໃຫ້ພວກເຂົາ ຊຶ່ງເປັນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

27 But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

28 O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

29 But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

30 But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

31 And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

32 Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

33 Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

แต่วิบัติแก่เขาที่มีกฎให้ไว้, แท้จริงแล้ว, ที่มีพระบัญญัติทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า, เหมือนกันกับเรา, และที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติเหล่านั้น, และที่ใช้วันแห่งการทดลองของเขาไปโดยสูญเปล่า, เพราะสภาพของเขาน่าพรั่นพรึง!

โอแผนการอันแยบยลของมารร้ายนั้น! โอความถือดี, และความอ่อนแอ, และความโง่งของมนุษย์! เมื่อพวกเขาเป็นผู้คงแก่เรียนพวกเขาคิดว่าตนฉลาด, และพวกเขาไม่สดับฟังคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้า, เพราะพวกเขาเมินคำแนะนำเหล่านั้น, โดยคิดว่าพวกเขารู้ด้วยตนเอง, ดังนั้น, ปัญญาของพวกเขาคือความโง่งและมันหาเป็นประโยชน์แก่พวกเขาไม่. และพวกเขาจะพินาศ.

แต่การเป็นผู้คงแก่เรียนย่อมดีหากพวกเขาสดับฟังคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้า.

แต่วิบัติแก่คนร่ำรวย, ซึ่งร่ำรวยด้วยสิ่งต่าง ๆ ของโลก. เพราะด้วยเหตุที่พวกเขาร่ำรวยพวกเขาจึงเกลียดชังคนจน, และพวกเขาข่มเหงคนอ่อนโยน, และใจพวกเขาอยู่กับทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา; ดังนั้น, ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาจึงเป็นเทพเจ้าของพวกเขา. และดูเถิด, ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาจะถูกทำลายพร้อมกับพวกเขาด้วย.

และวิบัติแก่คนหูหนวกที่ไม่ยอมฟัง; เพราะพวกเขาจะพินาศ.

และวิบัติแก่คนมืดบอดที่ไม่ยอมดู; เพราะพวกเขาจะพินาศด้วย.

วิบัติแก่คนมีใจที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด, เพราะความรู้เรื่องความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขาจะลงทัณฑ์พวกเขาในวันสุดท้าย.

แต่วิบัติแก่ผู้ที่มี กิเลสใจ, แท้จริงแล้ว, ที่มีพระบัญชาทั่วทุกหนแห่งของพระเจ้า ถิ่นกับกับพวกเร้า และ ที่ได้ล่วงละเมิดนั้น, และ ที่ได้ใช้วันเวลาแห่งการทดลองของเขาไปเปล่า, เพราะสภาพของเขาอันเป็นตาข่าย!

โอ แผนที่มีเล่ห์หลอของมารร้ายนั้น! โอ ความถือดี และ ความอ่อนแอ และ ความโง่งของมนุษย์! เมื่อเขามีการศึกษา และ ถิ่นว่าถิ่น สะทลวง สะทลาง, และ เขาคบ่เชื่อฟัง คำแนะนำของพระเจ้า เพราะเขาคบ่รับโดยถิ่นว่า เขารู้ด้วยถิ่นเอง, ถิ่นนั้นปัญญาของเขาคือความโง่ง และ คบ่มีปะโทษดสาละบเข้า. และ เขาคจะถิ่นตาย.

แต่มีการศึกษาเป็นสิ่งดี ถิ่นหากเขายอมเชื่อฟัง คำแนะนำของพระเจ้า.

แต่วิบัติแก่ ถิ่นร่ำมี, ถิ่นร่ำมีด้วยสิ่งของของโลกร. เพราะว่าเขาร่ำมีเขาคจึงถูก ถิ่นทุกข์, และ เขาคข่มเหง ถิ่นอ่อนโยน, และ ใจของเขาคอยู่กับ ฐิบสมบัติของเขาค; ถิ่นนั้น, ฐิบสมบัติของเขาคจึงเป็นพระเจ้าของเขาค. และ จิ่งเบ่ง, ฐิบสมบัติของเขาคจะถิ่นทำลายพร้อมกับเขาคถิ่น.

และ วิบัติแก่ถิ่นหูหนวกที่คจะบ่ ฟัง; เพราะเขาคจะถิ่นตาย.

วิบัติแก่ถิ่นตาบอดที่คจะบ่ เบ่ง; เพราะเขาคจะถิ่นตายถิ่น.

วิบัติแก่ใจที่สีกะปิก, เพราะความรู้เลื่องความชั่วร้ายของเขาคจะลิ่งโทษเขาคในวันสุดท้าย.

34 Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

35 Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

36 Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

37 Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

38 And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

39 O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

40 O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

ວິບັດແກ່ຄົນກ່າວຄໍາເທື່ອ, ເພາະ ເຂົາຈະຖືກໂຍນລົງນະລົກ.

ວິບັດແກ່ຜາດກຣຶ້ງຊື່ງຜ່າດ້ວຍເຈດຕະນາ, ເພາະເຂົາຈະຕາຍ.

ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ກະທຳກຣຶ້ງຜິດ ປະເວນີ, ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກໂຍນ ລົງນະລົກ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ນັມສຳກຣຶ້ງຮູບເກຣພ, ເພາະຈອມ ມາຣແຫ່ງເລ່າມາຣທັງປວງເບີກບານ ໃນພວກເຂົາ.

ແລະ, ທ້າຍທີ່ສຸດ, ວິບັດແກ່ຄົນທັງ ປວງທີ່ຕາຍໃນບາບຂອງຕົນ; ເພາະ ພວກເຂົາຈະກັບໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະເຫັນພຣະພັກຊັກຊັກພຣະອົງ, ແລະຈະຄົງຢູ່ໃນບາບຂອງຕົນ.

ໂອ້, ພື້ນຖານທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຈຳການນຳພຣີ່ນຟຣິງໃນການລ່ວງ ລະເມີດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດ, ແລະການນຳພຣີ່ນຟຣິງຂອງການຍອມ ແພ້ຕໍ່ການຊັກຈູງຂອງຄົນເລີ່ມເລີ່ມ ຈັດຜູ້ນັ້ນ. ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ, ການມີຈິດຝັກຝັ່ງ ໃນເນື້ອໜັງຄືເປັນການຕາຍ, ແລະການ ມີຈິດຝັກຝັ່ງຝ່າຍວິຖານຄືເປັນຊີວິດ ແຫ່ງຊີວິດ.

ໂອ້, ພື້ນຖານທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຍິນຟັງຄໍາຂ້າພະເຈົ້າ. ຈົ່ງຈຳການຍິ່ງ ໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດແຫ່ງ ອີສະຣາເອລ. ອ່າຍກ່າວວ່າຂ້າພະເຈົ້າພູດ ເຣື່ອງຍຸ່ງຍາກໃສ່ທ່ານ; ເພາະຫາກ ທ່ານກ່າວເຫຼົ່ານັ້ນ, ທ່ານຈະສບ ປະມາທຄວາມຈິງ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າ ພູດຄໍາຂອງພຣະຜູ້ຮັກສາຂອງທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄໍາແຫ່ງຄວາມຈິງເປັນ ເຣື່ອງຍຸ່ງຍາກສຳລັບຄວາມໄມ້ສະອາດ ທັງປວງ; ແຕ່ຄົນຂອບຮຸກກຳລັງຄໍາ ແຫ່ງຄວາມຈິງໄມ້, ເພາະພວກເຂົາ ຮັກຄວາມຈິງແລະໄມ້ຫວັ່ນໄຫວ.

ວິບັດແກ່ ຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະເຂົາຈະຖືກ ໂຍນລົງ ນະລົກ.

ວິບັດແກ່ຜາດຕະກອນທີ່ ຂ້າຄົນໂດຍ ເຈດຕະນາ, ເພາະເຂົາຈະຕ້ອງ ຕາຍ.

ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ທຳ ການໂສເພນີ, ເພາະ ຈະຖືກໂຍນລົງນະລົກ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ ນະມັດສະການຮູບບູຊາ, ເພາະມານຂອງ ມານທັງປວງເບີກບານໃນການກະທຳຂອງ ເຂົາ.

ແລະ, ໂດຍສະຫລຸບ, ວິບັດແກ່ຄົນ ທັງປວງທີ່ຕາຍໃນບາບຂອງຕົນ, ເພາະເຂົາ ຈະກັບໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະເຫັນ ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ແລະຈະຄົງຢູ່ໃນ ບາບຂອງເຂົາ.

ໂອ້, ພື້ນຖານທີ່ຮັກແຫ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຈຳຈຳ, ຄວາມເປັນຕາຢ້ານໃນການລ່ວງ ລະເມີດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດອົງນັ້ນ, ແລະ ຄວາມເປັນຕາຢ້ານຂອງການຜ່າຍແພ້ຕໍ່ ການຊັກຈູງຂອງຄົນ ເລ່ຫລ່ຽມຜູ້ນັ້ນ, ຈົ່ງ ຈຳໄວ້ວ່າ ການມີ ຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ ຕັນຫາຄື ຄວາມຕາຍ, ແລະ ການມີຈິດໃຈທີ່ ສະແຫວງຫາສິນທຳຄື ຊີວິດ ນິລັນດອນ.

ໂອ້ ພື້ນຖານທີ່ຮັກແຫ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຮຽງຮຽງຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ. ຈົ່ງຈຳຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ ຂອງອິດສະຣາເອນ. ຢ່າໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງຮຸນແຮງຕໍ່ຕ້ານທ່ານ ເພາະຖ້າຫາກທ່ານເວົ້າ, ທ່ານຈະໝົນ ປະໝາດ ຄວາມຈິງ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງເປັນ ເລື່ອງຮຸນແຮງສຳລັບຄວາມເປັນ ທັງສິ້ນ; ແຕ່ວ່າຄົນຊອບທຳບໍ່ຢ້ານກົວຄຳ ເວົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ ເພາະພວກເຂົາຮັກຄວາມຈິງ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ.

41 O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

42 And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

43 But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

ໂອ້ເມື່ອເປັນດັ່ງນີ້, ພື້ນຜູ້ທີ່ຮັກຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງມາຫາພຣະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ ບຣິສຸທິ. ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າວິທີຂອງພຣະອົງ ຂອບຮຸກຮຸນ. ດູເຄີດ, ທາງສຳລັບ ມະນຸດແບບ, ແຕ່ວາງຢູ່ໃນວິທີທາງ ຕ່ຽງຕໍ່ໜ້າເຂົາ, ແລະອົງຮັກຮຸກຮຸນ ຄືພຣະຜູ້ບຣິສຸທິແຫ່ງອີສະຣາເອນ; ແລະພຣະອົງບໍ່ມີທາງອື່ນໃນນອກຈາກ ທາງປະຕູນັ້ນ; ເພາະພຣະອົງບໍ່ຖືກ ອຸກຫລອກລວງໄດ້, ເພາະພຣະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພຣະນາມຂອງ ພຣະອົງ.

ແລະຜູ້ໃດເຄາະ, ຜູ້ນັ້ນພຣະອົງຈະ ທຽດເປີດໃຫ້ເຂົາ; ແລະຜູ້ມີປັນຍາ, ແລະຜູ້ຄົງແກ່ເຮືອນ, ແລະຄົນຮ້າຍ, ສິ່ງຜິດພາດເພາະຄວາມຮູ້ຂອງຕົນ, ແລະປັນຍາຂອງຕົນ, ແລະຄວາມ ມັ່ງຄັ້ງຂອງຕົນ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຂົາເຈົ້າຄືພຣະອົງທີ່ທຽດເປີດເຄືອດຮັກ; ແລະເວັ້ນແຕ່ພວກເຂົາຈະທຽດເປີດເຄືອດຮັກ ໄປ, ແລະພິຈາລະນາຕົນເປັນຄົນໂງ່ຕໍ່ ພຣະພັກດຣ໌ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະລະ ມາສູ່ຫຼັກແຫ່ງຄວາມຄຸ້ມຄອງຕົນ, ພຣະອົງຈະບໍ່ທຽດເປີດໃຫ້ພວກເຂົາ.

ແຕ່ເລື່ອງຂອງຜູ້ມີປັນຍາແລະ ວິຖານຈະຖືກປິດບັງຈາກພວກເຂົາ ຕະຫລອດກາລ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມສຸກ ນັ້ນຈະເຕືອນໄຫວໃຫ້ວິສຸທິຂອງຕົນ.

ໂອ້ ສະນັ້ນ, ພື້ນຜູ້ທີ່ຮັກແຫ່ງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ບຣິສຸດ. ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ທາງຂອງ ພຣະອົງນັ້ນຊອບທຳ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ທາງຂອງ ມະນຸດແບບແຕ່ວາງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງຊື່ງຕົງຕໍ່ ໜ້າເຂົາ, ແລະ ຜູ້ຮັກສາ ປະຕູຄືພຣະຜູ້ ບຣິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະ ພຣະອົງ ບໍ່ຈຳເປັນໃຊ້ໃຫ້ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ມີ ຊ່ອງທາງໃດນອກຈາກປະຕູນັ້ນ, ເພາະຈະ ຫລອກລວງພຣະອົງບໍ່ໄດ້, ເພາະອົງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ຜູ້ໃດໜັ້ນເຄາະ, ພຣະອົງຈະເປີດ ໃຫ້ເຂົາ, ແລະ ຄົນມີປັນຍາ ແລະ ຄົນມີການ ສຶກສາຄືຄົນທີ່ຮູ້ມີ ຊຶ່ງ ອວດອົງເພາະການ ສຶກສາຂອງເຂົາ, ແລະ ປັນຍາຂອງເຂົາ, ແລະ ຄວາມຮູ້ມີຂອງເຂົາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາຄືຜູ້ທີ່ພຣະອົງກຽດຊັງ, ພຣະອົງຈະບໍ່ ເປີດປະຕູໃຫ້ເຂົາເວັ້ນເສຍແຕ່ເຂົາຈະປະຖິ້ມ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ພິຈາລະນາຕົນເອງເປັນ ຄົນໂງ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ລົງມາສູ່ສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມ ຖ່ອມຕົວ ທີ່ສຸດ.

ແຕ່ເລື່ອງຂອງຄົນທີ່ມີປັນຍາ ແລະ ຄົນ ຮອບຄອບຈະຖືກ ປິດບັງຈາກເຂົາ ຕະຫລອດກາລ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມສຸກ ນັ້ນ ຈະຖືກໄຫວ້ໃຫ້ພົບພົບຂອງພຣະເຈົ້າ.

44 O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

45 O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

46 Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

ໂອ້, ພື້ນອ້ງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຈຳຄຳຂ້າພະເຈົ້າ. ຕິດ, ຂ້າພະເຈົ້າອອດອາກຣ໌ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າສະບັດມັນຕໍ່ໜ້າທ່ານ; ຂ້າພະເຈົ້າສວດອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຮອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພຣະອົງທຽມມອດຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍພຣະເນຕຣອັນຄົ້ນຄິ້; ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈະຮູ້ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ເມື່ອຄົນທັງປວງຈະຖືກພິພາກສາເພາະງານຂອງພວກເຂົາ, ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງອີສຣາເອລໄດ້ທຽມປະຈັກຮຸ່ງຂ້າພະເຈົ້າສະບັດຄວາມຂັ້ວຂ້າສາມານຍ໌ຂອງທ່ານຈາກຈິຕວິຖຽນຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ແລະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍືນຍົງດ້ວຍຄວາມເຈັດຈຳຕໍ່ພຣະພັກຕຣ໌ພຣະອົງ, ແລະປາກສາຈາກໂລຫິດຂອງທ່ານ.

ໂອ້, ພື້ນອ້ງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຫັນໜ້າໜີຈາກບາບຂອງທ່ານ; ຈົ່ງສະບັດໂຮ່ຂອງເຂົາທີ່ຍາກມັດທ່ານໃຫ້ແນ່ນ; ຈົ່ງມາເຝົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທຽມເປັນສິລາແຫ່ງຄວາມຮອດຂອງທ່ານ.

ຈົ່ງເຕືອນຈິຕວິຖຽນທ່ານໄວ້ສຳລັບວັນອັນຮຸ່ງໂຮດນັ້ນເມື່ອພຣະອົງຈະທຽມມອບຄວາມຍຸຕິຮຸກໃຫ້ແກ່ຄົນຂອບຮຸກ, ແມ້ວັນແຫ່ງການພິພາກສາ, ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມຄຳອັນນຳພຣັ່ນພຣິງ; ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຈຸດຈຳຄວາມຜິດອັນນຳພຣັ່ນພຣິງຂອງທ່ານໃນຄວາມສມບູຣ໌ນ, ແລະຖືກບີບຄົ້ນໃຫ້ຮູ້ວ່າ : ບຣິສຸທ໌, ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງບຣິສຸທ໌, ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທຽມຖຸທຳນຸກຳ—ແຕ່ຂ້າພຣະອົງຮູ້ຄວາມຜິດຂອງຂ້າພຣະອົງ; ຂ້າພຣະອົງຮູ້ຄວາມລະເມີດກຽມຂອງພຣະອົງ, ແລະການລ່ວງລະເມີດຂອງຂ້າພຣະອົງເປັນຂອງຂ້າພຣະອົງ; ແລະມາຮັບຂ້າພຣະອົງແລ້ວ, ຈົນຂ້າພຣະອົງເປັນເຍື້ອຂອງຄວາມເສົ້າໝອດອັນນຳພຣັ່ນພຣິງຂອງເຂົາ.

ໂອ້, ພື້ນອ້ງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຈຳຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າອອດອາກຣ໌ຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກ ແລະ ສັ່ນມັນຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຮອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ພຣະອົງທຽມພຣະເນດເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສາຍພຣະເນດ ອັນຖີ່ຖ້ວນ; ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈະຮູ້ໃນວັນສຸດທ້າຍເມື່ອຄົນທັງປວງຈະຖືກພິພາກສາຕາມການກະທຳຂອງເຂົາ, ວ່າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນເຫັນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ສັ່ນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງທ່ານຈາກຈິຕວິຖຽນຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍືນຍົງດ້ວຍຄວາມສົດໃສຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ປາດສະຈາກເລືອດຂອງທ່ານ.

ໂອ້, ພື້ນອ້ງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຫັນໜ້າໜີຈາກບາບຂອງທ່ານ, ຈົ່ງສັ່ນສາຍໂສ້ຂອງມັນທີ່ຍາກມັດທ່ານໃຫ້ແນ່ນ; ຈົ່ງມາເຝົ້າພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນຜູ້ເປັນດານຫີນແຫ່ງຄວາມຮອດຂອງທ່ານ.

ຈົ່ງຕຽມຈິຕວິຖຽນຂອງທ່ານໄວ້ສຳລັບວັນອັນຮຸ່ງເຮືອງເຫລືອງເຫລື້ອມນັ້ນ ເມື່ອຈະຈັດ ຄວາມຍຸດທິທຳໃຫ້ແກ່ຄົນຊອບທຳ, ແມ້ວັນແຫ່ງ ການພິພາກສາເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຫົດຢູ່ໃນຄວາມຢ້ານກົວອັນເປັນຕາຢ້ານ ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຈຸດຈຳ ຄວາມຜິດອັນເປັນຕາຢ້ານຂອງທ່ານໃນຄວາມສົມບູນ ແລະ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ສັກສິດ, ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງສັກສິດ, ໂອ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່—ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຄວາມຜິດຂອງຂ້ານ້ອຍ; ຂ້ານ້ອຍລ່ວງລະເມີດກົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການລ່ວງລະເມີດຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ມາຮັບຂ້ານ້ອຍແລ້ວ, ຈົນຂ້ານ້ອຍເປັນເຫຍື້ອຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານອັນເປັນຕາຢ້ານຂອງມັນ.

47 But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

48 Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

49 Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

50 Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

51 Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Hearken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

แต่ดูเถิด, พี่น้องของข้าพเจ้า, สมควรหรือที่ข้าพเจ้าจะปลุกให้ท่านตื่นขึ้นสู่ความเป็นจริงอันน่าพร่ำเพรียงของเรื่องเหล่านี้? ข้าพเจ้าจะทรมานจิตวิญญาณท่านหรือหากจิตใจท่านพิศุทธิ์? ข้าพเจ้าจะตรงไปตรงมากับท่านตามความตรงไปตรงมาของความจริงหรือหากท่านพ้นจากบาปแล้ว?

ดูเถิด, หากท่านบริสุทธิ์ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านถึงความบริสุทธิ์; แต่เนื่องจากท่านไม่บริสุทธิ์, และท่านนับถือข้าพเจ้าเป็นผู้สอน, จึงจำเป็นที่ข้าพเจ้าต้องสอนท่านเรื่องผลของบาป.

ดูเถิด, จิตวิญญาณข้าพเจ้าชิงชังบาป, และใจข้าพเจ้าเบิกบานในความชอบธรรม; และข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระนามอันบริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า.

มาเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ทุกคนที่กระหาย, ท่านจงมาสู่ผืนน้ำ; และเขาผู้นั้นที่ไม่มีเงินตรา, จงมาซื้อและกินเถิด; แท้จริงแล้ว, จงมาซื้อเหล้าองุ่นและนมโดยไม่เสียเงินตราและไม่คิดราคา.

ดังนั้น, อย่าใช้เงินตราเพื่อสิ่งที่ไม่มีความค่า, หรือใช้แรงงานของท่านเพื่อสิ่งที่ไม่สามารถพอใจให้ได้. จงสดับฟังข้าพเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียร, และจำคำที่ข้าพเจ้าพูดไว้; และจงมาเฝ้าพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, และดื่มด่ำสิ่งที่ไม่เสื่อมถอย, ทั้งเน่าเปื่อยไม่ได้, และจงให้จิตวิญญาณท่านเบิกบานในความอิ่มเอม.

แต่จงเบี่ยง, พี่น้องของข้าพเจ้า, สัมถวนบัพที่ข้าพเจ้าจะปลุกให้ท่านตื่นขึ้นหาความเป็นจริงอันเป็นตาข่ายของเล่ห์เหลี่ยมนี้? ข้าพเจ้าจะทรมานจิตวิญญาณของท่าน ทลึ ถ้าหากจิตใจของท่านบริสุทธิ์? ข้าพเจ้าจะให้ความแจ่มแจ้งกับท่านตามความแจ่มแจ้งของความจริง บัพ ถ้าหากท่านพ้นจากบาป?

จงเบี่ยง, ถ้าหากท่านบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าจะเฝ้ากับท่านเรื่องความบริสุทธิ์, แต่เนื่องจากท่านไม่บริสุทธิ์, และ ท่านนับถือข้าพเจ้าเป็นผู้สอน จัง สัมถวนบัพที่ข้าพเจ้าจำเป็นต้อง สดสอน ท่านเล่ห์เหลี่ยมจาก บาป.

จงเบี่ยง, จิตวิญญาณของข้าพเจ้ากรุดงัวบาป, และ ใจของข้าพเจ้าเบิกบานในความชอบธรรม, และ ข้าพเจ้าจะ สรรเสริญพระนามอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าของข้าพเจ้า.

มาเถิด, พี่น้องของข้าพเจ้าทุกคนที่กระหาย, จังมาหา น้ำ, และ ผู้ที่บ่มิเงิน จังมาซื้อเงิน; แท้จริงแล้ว, จังมาซื้อเหล้าองุ่น และ นมโดยไม่เสียเงิน และ บ่คิดราคา.

ดังนั้น, อย่าได้ใช้เงินเพื่อสิ่งที่ไม่มีความค่า ทลึ ใช้ แรงงานของท่าน เพื่อสิ่งที่ไม่สามารถพอใจได้. จังเชื่อฟัง ข้าพเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียร และ จังจำถ้อยคำที่ข้าพเจ้าเฝ้าไว้ และ จังมาเฝ้าพระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอล และ อยู่กับสิ่งที่ไม่เสื่อมถอย และ เน่าเปื่อยไม่ได้ และ จังให้จิตวิญญาณของท่านเบิกบานในความอิ่มเอม.

52 Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

53 And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

54 And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

ດູເກີດ, ພື້ນຮ່ວງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຈຳພະລາຍຂອງພະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຂອງທ່ານ; ຈົ່ງສຽດອ້ອນວອນ ພະຮອດຕະຫລອດເວລາກາງວັນ, ແລະ ນ້ອມຂອບພະຫ້ຍແຕ່ພະນາມອັນ ບຣິສຸທິຂອງພະຮອດຕະຫລອດເວລາກາງຄືນ. ຈົ່ງໃຫ້ໃຈທ່ານເບີກບານເກີດ.

ແລະດູເກີດພັນຮັກສາຂອງ ພະເຈົ້າສຳຄັນຍິ່ງເພີ່ງໃດ, ແລະພະ ຈຣິຍາວັດຮອດອ້ອນນ້ອມຂອງພະຮອດຕະ ຫລອດລູກຊາຍມະນຸດໄຮ້ຂອບເຂດເພີ່ງ ໃດ; ແລະເພາະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ ພະຮອດຕະ, ແລະພະຄຸນແລະພະ ເມດຕາຂອງພະຮອດຕະ, ພະຮອດຕະ ສັກສິດກັບເຮົາວ່າພະຜູ້ສັກສິດຂອງເຮົາ ຈະໄດ້ຖືກຮັກສາຢູ່, ຕາມເນື້ອໜຶ່ງ, ແຕ່ພະຮອດຕະຈະຮັກສາປົກປັກຮັກສາ ພວກເຂົາ; ແລະໃນຄົນຮຸ່ນຕໍ່ໆ ໄປ ພວກເຂົາຈະກາຍເປັນອົງກອນອັນຂອບ ຮຽນຂອງເຂົ້າສາຍແຫ່ງອີສະຣາເອລ.

ແລະບັດນີ້, ພື້ນຮ່ວງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຍາກພຸດກັບທ່ານອີກ; ແຕ່ໃນ ວັນພຽງຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດແກ່ທ່ານ ຄື່ງຄ້ອຍຄຳທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ. ເອເມນ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ພື້ນຮ່ວງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຈຳພະລາຍຂອງພະເຈົ້າ ຂອງທ່ານ; ຈົ່ງອະທິຖານຫາພະອົງໃນ ຕອນກາງເວັນ, ແລະ ຖວາຍ ຄວາມຂອບ ພະຄຸນແຕ່ພະນາມອັນສັກສິດຂອງ ພະອົງໃນຕອນກາງຄືນຢູ່ສະເໝີ. ຈົ່ງໃຫ້ ໃຈຂອງທ່ານບີດຍິນດີເຖິດ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພັນທະສັນຍາຂອງພະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ, ແລະ ການ ຖ່ອມຕົວຂອງພະອົງໃຫ້ລູກຫລານ ມະນຸດຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ; ແລະ ເພາະຄວາມ ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພະອົງ ແລະ ພະຄຸນ ແລະ ພະເມດຕາຂອງພະອົງ, ພະອົງຈິ່ງ ສັນຍາກັບພວກເຮົາວ່າ ລູກຫລານຂອງ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍຈົນໝົດສິ້ນຕາມ ທາງຂອງເນື້ອໜຶ່ງ, ແຕ່ວ່າພະອົງຈະ ຮັກສາພວກເຂົາ; ແລະ ໃນຄົນຮຸ່ນຕໍ່ໆ ໄປ, ພວກເຂົາຈະກັບເປັນ ກິ່ງກັນອັນຊອບທຳ ຂອງເຂົ້າສາຍອີດສະຣາເອນ.

ແລະ ບັດນີ້, ພື້ນຮ່ວງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຍາກເວົ້າກັບທ່ານອີກ, ແຕ່ໃນມື້ ອື່ນຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດກັບທ່ານເຖິງ ຂໍ້ຄວາມທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ອາເມນ.

2 Nephi 10

- 1 And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.
- 2 For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.
- 3 Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.
- 4 For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.
- 5 But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

๒ นิไฟ ๑๐

และบัดนี้ข้าพเจ้า, เจคอบ, พูดกับท่านอีก, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เกี่ยวกับอัครทูตอันชอบธรรมนี้ซึ่งข้าพเจ้าพูดมาแล้ว.

เพราะเหตุเกิด, สัญญาที่เราได้รับมาเป็นสัญญาที่ทำกับเราตามเนื้อหนัง; ดังนั้น, ดังที่แสดงแก่ข้าพเจ้าแล้วว่า ลูกหลานของเราเป็นอันมากจะตายในเนื้อหนังเพราะความไม่เชื่อ, กระนั้นก็ตาม, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเมตตาต่อคนเป็นอันมาก; และพระองค์จะทรงนำลูกหลานของเรากลับคืนมา, เพื่อพวกเขาจะมาถึงสิ่งที่จะให้ความรู้อันแท้จริงแก่พวกเขาเกี่ยวกับพระผู้ไถ่ของพวกเขา.

ดังนั้น, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้ว, สมควรที่พระคริสต์—เพราะเมื่อคืนนี้เทพพูดกับข้าพเจ้าว่านี่จะเป็นพระนามของพระองค์—จะเสด็จมาในบรรดาชาวยิว, ในบรรดาคนที่ชั่วร้ายกว่าพวกอื่นในโลก; และพวกเขาจะตรึงพระองค์ไว้บนกางเขน—เพราะจำต้องเป็นดังนั้นกับพระผู้เป็นเจ้าของเรา, และไม่มีประชาชาติอื่นในแผ่นดินโลกจะตรึงพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาไว้บนกางเขน.

เพราะหากปาฏิหาริย์ที่น่าพิศวงกระทำในบรรดาประชาชาติอื่นแล้วพวกเขาจะกลับใจ, และรู้ว่าพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

แต่เนื่องจากการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตและความชั่วช้าสามานย์, พวกเขาที่เยรูซาเล็มจะตื้อร้นกับพระองค์, ให้พระองค์ถูกตรึงกางเขน.

๔ นิไฟ ๑๐

และ บัดนี้ข้าพเจ้าพยากรณ์แก่ท่านอีก พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า ทั่วทุกที่ ทั่วทั้งอันชอบธรรมนี้ ซึ่งข้าพเจ้าได้เอามาแล้ว.

เพราะจึงเป็น, ถ้าสัญญาที่พวกเราได้รับมาเป็นสัญญาที่ได้เร็ดไว้กับพวกเรามากมายของเมื่อขวัญ. ดังนั้นเหมือนดังสิ่งที่จะแสดงแก่ข้าพเจ้าแล้วว่า ลูกหลานของพวกเราย่างทดลองหลายจะตายในเมื่อขวัญเพราะความบໍ่เชื่อ, เทียงย่างใดก็ตาม, พระเจ้าจะเมตตาถึงย่างทดลองหลาย; และ ลูกหลานของพวกเราย่างจะถูกนำกลับมาเพื่อเขาจะได้มาหาสิ่งที่จะให้ความรู้อันแท้จริงแก่เขาทั่วทุกที่ พระผู้ไถ่ของเขา.

ดังนั้น, ดังที่ข้าพเจ้าได้เอามาแก่ท่านมาแล้ว, จึงจำต้องเพราะสมที่พระคริสต์—เพราะมีถิ่นนี้ พูดได้แก่กับข้าพเจ้าว่า นี่จะเป็นพระนามของพระองค์—จะ เสกเกิดมาในบันดาชาวยิว, ในบันดาผู้ที่ชั่วหลายกว่าพวกอื่นในโลก; และ เขาจะ ถึงพระอภัยไว้มิทางแฉน—เพราะมันจำต้องเป็นไปแฉนนั้น กับพระเจ้าของพวกเราย, และ จะบໍมีปะชาชาติอื่นใดในแฉนดินโลกนี้จะ ถึง พระเจ้าของเขาไว้มิทางแฉน.

เพราะถ้าหาก สิ่งมหัศจรรย์จะขึ้นที่ยิ่งใหญ่ได้ถึงกระทำขึ้นในบันดาปะชาชาติอื่นๆแล้ว เขาจะกลับใจ, และ รู้จักว่า พระอภัยถึงพระเจ้าของเขา.

แต่เพราะ ภาวนาทดลองของปะโลทิด และ ความชั่วร้ายของถิ่นที่เยรูซาเล็มจะเร็ดถ้แฉน กับพระอภัย, ให้พระอภัยถึงไว้มิทางแฉน.

6 Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

7 But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

8 And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

9 Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

10 But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

11 And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

ดังนั้น, เนื่องจากความชั่วช้า
สามัญของพวกเขา, ความ
พิณาศ, ความอดอยาก, โรคระบาด,
และการนองเลือดจะเกิดแก่พวก
เขา; และพวกเขาที่ไม่ถูกทำลายจะ
กระจัดกระจายไปในบรรดา
ประชาชาติทั้งปวง.

แต่ดูเถิด, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า
ตรัสดังนี้: เมื่อถึงวันที่พวกเขาจะ
เชื่อในเรา, ว่าเราคือพระคริสต์,
เมื่อนั้นเราได้ให้พันธสัญญา
กับบรรพบุรุษของพวกเขาว่าเราจะนำ
พวกเขากลับคืนมาบนแผ่นดิน
โลก, ในเนื้อหนัง, สู่ผืนแผ่นดินแห่ง
มรดกของพวกเขา.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ
เราจะรวมพวกเขาเข้ามาจากการ
กระจัดกระจายไปเป็นเวลานานของ
พวกเขา, จากเกาะในทะเล, และ
จากสี่ส่วนของแผ่นดินโลก; และ
ประชาชาติของคนต่างชาติจะ
เกรียงไกรในสายตาเรา, ในการนำ
พวกเขาไปสู่ผืนแผ่นดินแห่งมรดก
ของตน, พระผู้เป็นเจ้าตรัส.

แท้จริงแล้ว, กษัตริย์ของคนต่าง
ชาติจะเป็นบิดาผู้เลี้ยงดูพวกเขา,
และราชินีของพวกเขาจะกลายเป็น
มารดาผู้เลี้ยงดู; ดังนั้น, คำสัญญา
ของพระเจ้าสำคัญยิ่งต่อคนต่าง
ชาติ, เพราะพระองค์รับสั่งไว้, และ
ใครเล่าจะโต้แย้งได้?

แต่ดูเถิด, พระผู้เป็นเจ้าตรัส,
แผ่นดินนี้, จะเป็นแผ่นดินแห่ง
มรดกของเจ้า, และคนต่างชาติจะ
ได้รับพรบนแผ่นดินนี้.

และแผ่นดินนี้จะเป็แผ่นดิน
แห่งเสรีภาพสำหรับคนต่างชาติ,
และจะไม่มีกษัตริย์บนแผ่นดินนี้,
ซึ่งจะถูกขึ้นท่ามกลางคนต่างชาติ.

ดังนั้น, ย่อมความชั่วร้ายของเขา,
ความพินาศ, ความอดอยาก, พะยา
โลห, และ ภาวนนองเลือดจะเกิดขึ้น
กับเขา; และ ผู้ใดที่บ่ถูกทำลายจะ
กระจัดกระจายไปในบรรดาทุกปะชาชาติ.

แต่จงเฝ้า, องค์พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว
ดังนี้: เวลานั้นจะมาถึงที่พวกเขาจะ
เชื่อในเราว่า เราคือพระคริสต์, เมื่อนั้น
เราให้พันธสัญญา
กับบรรพบุรุษของพวกเขาว่าเราจะนำ
พวกเขากลับคืนมาบนแผ่นดินโลก, ในเนื้อหนัง, สู่ผืนแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ พวกเขา
จะถูกรวมเข้ามาจากเกาะในทะเล, และ
จากสี่ส่วนของแผ่นดินโลก; และ ประชา
ชาติของคนต่างชาติจะเกรียงไกรในสายตา
ของเรา, ในการนำพวกเขาไป
สู่ผืนแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา, พระเจ้าตรัส.

แท้จริงแล้ว, กษัตริย์ของคนต่าง
ชาติจะเป็นบิดาผู้เลี้ยงดูพวกเขา, และ
ราชินีของพวกเขาจะกลายเป็นมารดาผู้
เลี้ยงดู; ดังนั้น, คำสัญญาของพระเจ้า
สำคัญยิ่งต่อคนต่างชาติ, เพราะพระองค์
รับสั่งไว้, และ ใครเล่าจะโต้แย้งได้?

แต่จงเฝ้า, พระเจ้าได้กล่าวไว้,
แผ่นดินนี้จะเป็แผ่นดินแห่งมรดกของ
เจ้า, และ คนต่างชาติจะได้รับพรบน
แผ่นดินนี้.

และ แผ่นดินนี้จะเป็แผ่นดินแห่ง
เสรีภาพสำหรับคนต่างชาติ, และ บ่มี
กษัตริย์บนแผ่นดินนี้, ที่จะถูกขึ้นท่า
มกลางคนต่างชาติ.

12 And I will fortify this land
against all other nations.

13 And he that fighteth against
Zion shall perish, saith God.

14 For he that raiseth up a king
against me shall perish, for I, the
Lord, the king of heaven, will be
their king, and I will be a light
unto them forever, that hear my
words.

15 Wherefore, for this cause, that
my covenants may be fulfilled
which I have made unto the chil-
dren of men, that I will do unto
them while they are in the flesh, I
must needs destroy the secret
works of darkness, and of mur-
ders, and of abominations.

16 Wherefore, he that fighteth
against Zion, both Jew and
Gentile, both bond and free, both
male and female, shall perish; for
they are they who are the whore
of all the earth; for they who are
not for me are against me, saith
our God.

17 For I will fulfil my promises
which I have made unto the chil-
dren of men, that I will do unto
them while they are in the flesh—

18 Wherefore, my beloved
brethren, thus saith our God: I
will afflict thy seed by the hand of
the Gentiles; nevertheless, I will
soften the hearts of the Gentiles,
that they shall be like unto a fa-
ther to them; wherefore, the
Gentiles shall be blessed and
numbered among the house of
Israel.

และเราจะเสริมกำลังให้แผ่นดิน
นี้ต้านทานประชาชาติอื่นทั้งปวง.

และพวกเขาที่ต่อสู้กับไซอันจะ
ตาย, พระผู้เป็นเจ้าตรัส.

เพราะเขาที่ยกกษัตริย์ขึ้นต่อ
ต้านเราจะตาย, เพราะเรา,
พระเจ้า, กษัตริย์แห่งสวรรค์, จะ
เป็นกษัตริย์ของพวกเขา, และเรา
จะเป็นความสว่างให้เขา, ผู้ที่ฟังคำ
ของเราตลอดกาล.

ดังนั้น, เพื่อเหตุนี้, เพื่อพันธ
สัญญาของเราที่เราทำไว้กับลูก
หลานมนุษย์จะเกิดสัมฤทธิ์ผล, ซึ่ง
เราจะทำกับพวกเขาขณะที่พวกเขา
อยู่ในเนื้อหนัง, เราจำเป็นต้อง
ทำลายงานลับแห่งความมืด, และ
แห่งการฆาตกรรม, และแห่งความ
น่าชิงชัง.

ดังนั้น, เขาผู้ต่อสู้กับไซอัน, ทั้ง
ชาวยิวและคนต่างชาติ, ทั้งทาส
และไท, ทั้งชายและหญิง, จะตาย;
เพราะพวกเขาคือผู้ที่เป็
นโสเภณี
ของทั้งแผ่นดินโลก; เพราะพวก
เขาผู้ไม่เป็นฝ่ายเราต่อต้าน
เรา, พระผู้เป็นเจ้าของเราตรัส.

เพราะเราจะทำตามสัญญาของ
เราซึ่งเราทำกับลูกหลานมนุษย์, ที่
เราจะทำกับพวกเขาขณะที่พวกเขา
อยู่ในเนื้อหนัง—

ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า,
พระผู้เป็นเจ้าของเราตรัสไว้ดังนี้ :
เราจะทำให้พงศ์พันธุ์เจ้าเป็นทุกข์
ด้วยมือของคนต่างชาติ; กระนั้น
ก็ตาม, เราจะทำให้ใจของคนต่าง
ชาติอ่อนลง, เพื่อพวกเขาจะเป็น
เสมือนบิดาต่อคนเหล่านั้น; ดังนั้น,
คนต่างชาติจะได้รับพรและนับอยู่
ในบรรดาเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

และ เราจะเสริมกำลังแผ่นดินนี้ให้
สามารถต้านทานกับประชาชาติอื่นๆ
ทั้งปวง.

และ ผู้ที่ต่อสู้กับไซออนจะต้อง ตาย,
พระเจ้ากล่าว.

และ ผู้ที่แต่งตั้งกษัตริย์ขึ้นต่อ
เราจะต้องตาย, เพราะเราพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า
กษัตริย์แห่งสวรรค์จะเป็นกษัตริย์ของ
เขา, และ ผู้ที่ยับยั้งเราของเร
า, เราจะเป็น
แสงสว่างให้เขาให้เขาทะลุออก
ไป.

ดังนั้น, เพราะเหตุนี้ เพื่อ พันธะ
สัญญาของเราซึ่งเราทำไว้กับลูก
หลานมนุษย์จะสำเร็จ เพื่อเราจะได้
เร่กับเขาเวลาที่เขายู่ในเนื้อหนัง, เรา
จะต้องทำลายงานลับแห่งความ
มืด และ แห่งการฆาตกรรม และ แห่ง
ความน่าชิงชัง.

ดังนั้น, ผู้ที่ต่อสู้กับ ไซออน, ทั้งยิว
และ คนต่างชาติ, ทั้งทาส และ ผู้
เป็นอิสระ, ทั้งชาย และ หญิงจะต้อง
ตายเพราะ เขาเป็นโสเภณีแห่งแผ่นดิน
โลกทั้งปวง; เพราะ ผู้ใด บໍ่ได้เป็นฝ่าย
เรา จะ ต่้านเรา, พระเจ้าของเราท
รัสว่า.

เพราะเราจะเร่ให้พันธสัญญาของเรา ซึ่ง
เราทำไว้กับลูกหลานมนุษย์ สำ
เร็จ, เราจะได้เร่กับเขาเวลาที่เขายู่ในเนื้อ
หนัง—

ดังนั้น, พี่น้องที่รักของเรา
ข้าพเจ้า, พระเจ้ากล่าวไว้ดังนี้: เรา
จะเร่ให้ลูกหลานของเราเป็นทุกข์ด้วยม
ิ
ของคนต่างชาติ; แต่อย่างไรก็ตาม, เรา
จะเร่ให้ใจของ คนต่างชาติอ่อนโยน
เพื่อเขาจะเป็นบิดาของชนเหล่านั้น;
ดังนั้น, คนต่างชาติจะได้รับพร และ
ถูก นับเข้าอยู่ร่วมกับบ้านดาวิด
เชื้อสาย
อิสราเอล.

19 Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

20 And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

21 But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

22 For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

ดังนั้น, เราจะอุทิศแผ่นดินนี้ไว้เพื่อพงศ์พันธุ์เจ้า, และพวกเขาผู้นับไว้ในบรรดาพงศ์พันธุ์เจ้า, ตลอดกาล, เพื่อให้เป็นแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา; เพราะมันเป็นแผ่นดินที่เลิศเลอ, กว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง, พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่ข้าพเจ้า, ดังนั้นเราจะให้คนที่ทั้งปวงที่พำนักอยู่บนนั้นเป็นผู้จะนมัสการเรา, พระผู้เป็นเจ้าตรัส.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, โดยที่เห็นว่าพระผู้เป็นเจ้าของเราผู้ทรงเมตตาประทานความรู้มากมายให้เราเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้, ขอให้เราจดจำพระองค์, และละทิ้งบาปของเรา, และไม่ทำผิด, เพราะเราไม่ได้ถูกขับออก; กระนั้นก็ตาม, เรายังถูกไล่ออกจากแผ่นดินแห่งมรดกของเรา; แต่พระองค์ทรงนำเรามาสู่แผ่นดินที่ดีกว่า, เพราะพระเจ้าทรงทำให้ทะเลเป็นทางเดินของเรา, และเราอยู่บนเกาะของทะเล.

แต่พระสัญญาของพระเจ้ากับพวกเขาผู้ที่อยู่บนหมู่เกาะในทะเลนั้นสำคัญยิ่ง; ดังนั้นเมื่อกล่าวว่าหมู่เกาะ, จึงจำเป็นต้องมีมากกว่านี้, และมันเป็นที่อยู่อาศัยของพี่น้องเราด้วย.

เพราะเหตุเกิด, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงนำไปจากเชื้อสายแห่งอิสราเอลเป็นครั้งคราว, ตามพระประสงค์และความพอพระทัยของพระองค์. และบัดนี้ดูเถิด, พระเจ้าทรงจดจำพวกเขาทั้งหมดที่แตกแยกออกมา, ดังนั้นพระองค์จึงทรงจดจำเราด้วย.

ดังนั้น, เราจะตั้งแผ่นดินนี้ไว้เพื่อลูกหลานของเจ้า, และผู้ที่จะมีชื่อในบันทึกของเจ้าจะได้อยู่ในบันทึกของเจ้าตลอดไป, เพื่อให้เป็นแผ่นดินมรดกของพวกเขา; เพราะมันเป็นแผ่นดินที่ประเสริฐ เหนือกว่าแผ่นดินอื่นใดทั้งสิ้น, พระเจ้าได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า, ดังนั้น, เราจะให้คนที่ทั้งปวงที่อาศัยอยู่ในนั้นเป็นผู้ที่นมัสการเรา, พระเจ้ากล่าว.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, โดยที่เห็นได้ว่าพระเจ้าของพวกเรารู้แน่ชัดว่า พระเจ้าของเรารู้ยิ่งใหญ่ว่าพระองค์ทรงรู้สิ่งเหล่านี้, ข้าพเจ้าขอให้พวกเรานึกถึงพระองค์ และปฏิบัติตามของพระองค์, และอย่าได้เผลอผิด เพราะเราจะไม่ผิดกฎระเบียบ; เจริญอย่างใดก็ตาม, พวกเรายังถูกขับไล่ออกจากแผ่นดิน ซึ่งจะเป็นมรดกของพวกเรา; แต่พวกเราถูกนำมาหา แผ่นดินที่ดีกว่า, เพราะพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้เร็ดให้ทะเลเป็น ทางเดินของพวกเรา และ พวกเราอยู่ใน เกาะแห่งหนึ่งในทะเล.

แต่คำสัญญาของพระเจ้ากับผู้ที่ยู่ใน เกาะในทะเลนั้นยิ่งใหญ่มาก; ดังนั้น, เมื่อกล่าวถึง เกาะจึงจำต้องมีหลายกว่านี้, เพราะมันเป็นบ่อน้ำอันอุดมของพี่น้องของพวกเราทุกคน.

เพราะฉะนั้น, องค์พระผู้เป็นเจ้าได้พาผู้คนที่ไปจากเชื้อสายอิสราเอลเป็นบางครั้ง ตามพระประสงค์ และ ความพอพระทัยของพระองค์. และบัดนี้จึงเป็น, พระเจ้าได้จำจำเอาทุกคนที่แตกแยกออกมา, ดังนั้น, พระองค์จึงจำจำพวกเราเหมือนกัน.

23 Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

24 Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

25 Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

ฉะนั้น, จงทำใจท่านให้รื่นเริง, และจงจำไว้ว่าท่านเป็นอิสระที่จะกระทำด้วยตนเอง—จะเลือกทางแห่งความตายอันเป็นนิจหรือทางแห่งชีวิตนิรันดร์.

ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, จงคืนดีกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า, และมีใช้กับความประสงค์ของมารและเนื้อหนัง; และจงจำไว้, หลังจากท่านคืนดีกับพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, ว่าเป็นไปในและโดยผ่านพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่ท่านได้รับการช่วยให้รอด.

ดังนั้น, ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงยกท่านขึ้นจากความตายโดยพระพละานุภาพแห่งการฟื้นคืนพระชนม์, และจากความตายอันเป็นนิจโดยพระพละานุภาพแห่งการชดใช้ด้วยเลือด, เพื่อจะรับท่านเข้ามาในอาณาจักรนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อท่านจะสรรเสริญพระองค์โดยผ่านพระคุณแห่งสวรรค์. เอเมน.

ฉะนั้น, จักรเจ้าให้ใจของข้าพเจ้าชื่นบาน, และ จักรเจ้าไว้ว่า ข้าพเจ้า มีสิทธิที่จะรอดเพื่อท่านเอง—ที่จะ เลือกรทางแห่งความตายอันเป็นนิจ ทลิต ทางแห่งชีวิตนิรันดร์.

ดังนั้น, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, จักรเจ้าให้ใจของข้าพเจ้า, และ บ่ม้วนเข้ากับความประสงค์ของมาร และ เมื้อนี้ และ จักรเจ้าไว้ทลิตจากท่านทำท่านเองเข้ากับพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, ว่าจะเป็นโดย พระคุณของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่ท่านจะ ลอด.

ดังนั้น, ขอพระผู้เป็นเจ้าจงยกท่านขึ้นจากความตายโดยอำนาจแห่งการฟื้นคืนชีวิต, และ จากความตายอันเป็นนิจโดยอำนาจแห่ง การชดใช้ เพื่อท่านจะถูกรับเข้าในอาณาจักรนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อท่านจะได้สืบละเสินพระอภัยโดยพระคุณแห่งสวรรค์. เอเมน.

2 Nephi 11

- 1 And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.
- 2 And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.
- 3 And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.
- 4 Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

๒ นิไฟ ๑๑

และบัดนี้, เจคอบพูดอีกหลายเรื่อง กับผู้คนของข้าพเจ้าในเวลานั้น; กระนั้นก็ตามข้าพเจ้ายังเขียนไว้เพียงเรื่องเหล่านี้, เพราะเรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนไว้ ข้าพเจ้าพอใจแล้ว.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, เขียนถ้อยคำของอิสยาห์อีก, เพราะจิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานในถ้อยคำของท่าน. เพราะข้าพเจ้าจะเปรียบถ้อยคำของท่านกับผู้คนของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าจะส่งถ้อยคำเหล่านั้นออกไปถึงลูกหลานข้าพเจ้าทั้งหมด, เพราะท่านเห็นพระผู้ไถ่ของข้าพเจ้าจริง ๆ, แม้ดังที่ข้าพเจ้าเห็นพระองค์.

และน้องชายข้าพเจ้า, เจคอบ, เห็นพระองค์ดังที่ข้าพเจ้าเห็นพระองค์ด้วย; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจะส่งถ้อยคำของพวกท่านออกไปสู่ลูกหลานข้าพเจ้าเพื่อพิสูจน์กับพวกเขาว่าถ้อยคำของข้าพเจ้าเป็นความจริง. ดังนั้น, โดยถ้อยคำของสามคน, พระผู้เป็นเจ้าตรัส, เราจะสถาปนาถ้อยคำของเรา. กระนั้นก็ตาม, พระผู้เป็นเจ้ายังทรงส่งพยานมาอีก, และพระองค์ทรงพิสูจน์พระวอนะของพระองค์ทั้งหมด.

ดูเถิด, จิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานในการพิสูจน์ต่อผู้คนข้าพเจ้าถึงความจริงในการเสด็จมาของพระคริสต์; เพราะ, เพื่อเจตนารมณ์นี้กฎของโมเสสจึงประทานให้ไว้; และสิ่งทั้งปวงที่พระผู้เป็นเจ้าประทาน, ให้มนุษย์, นับจากกาลเริ่มต้นของโลก, เป็นการแสดงสัญลักษณ์ถึงพระองค์.

๔ นิไฟ ๑๑

และ บัดนี้, ยาโคบได้เฝ้าอีกหลายเลื่องกับถิ่นของข้าพเจ้าในเวลานั้น; เถียงย่างใดก็ตาม, ข้าพเจ้าได้ บันทึกไว้พรั่งแต่เลื่องเหล่านี้, เพราะเลื่องที่บันทึกไว้พรั่งนี้สำหรับข้าพเจ้า.

และ บัดนี้ข้าพเจ้ามีไฟได้บันทึกถ้อยคำของ เอซายาห์, เพราะจิตวิญญาณของข้าพเจ้าพอใจในถ้อยคำเหล่านั้น. เพราะข้าพเจ้าจะปรุปรุบทถ้อยคำเหล่านั้นกับถิ่นของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าจะส่งออกไปถึงลูกหลานของข้าพเจ้าทั่วทุก, เพราะเห็นได้ชัด พระผู้ไถ่ของข้าพเจ้าแท้ๆ เหมือนดังข้าพเจ้าได้เห็นพระองค์.

และ บัดนี้ของข้าพเจ้ายาโคบก็ได้ เห็นพระองค์กับข้าพเจ้าได้เห็นพระองค์; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจะส่งถ้อยคำเหล่านั้นถึงลูกหลานของข้าพเจ้า เพื่อพิสูจน์กับพวกเขาว่า ถ้อยคำของข้าพเจ้าเป็นความจริง. ดังนั้น, โดยถ้อยคำของสามคน, พระผู้เป็นเจ้าได้ทราบดีว่า เราจะไม่พลาดเพราะถ้อยคำของเรานี้. เถียงย่างใดก็ตาม, พระผู้เป็นเจ้าได้ส่งพยานมาอีก, และ พระผู้เป็นเจ้าจะพิสูจน์ถ้อยคำของพระองค์ทั่วทุก.

จึงเป็น, จิตวิญญาณของข้าพเจ้าพอใจใน การพิสูจน์ความจริงของ การเสด็จมาของพระคริสต์ต่อถิ่นของข้าพเจ้า เพื่อจุดมุ่งหมายนี้จึงมี กฎของโมเสสไว้; และ ทุกอย่างทั้งที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้มนุษย์นับตั้งแต่การเริ่มต้นของโลกมาเป็นงานสะแดงถึงพระองค์.

5 And also my soul delighteth in
the covenants of the Lord which
he hath made to our fathers; yea,
my soul delighteth in his grace,
and in his justice, and power, and
mercy in the great and eternal
plan of deliverance from death.

และจิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานในพันธสัญญาของพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงทำไว้กับบรรพบุรุษของเรา; แท้จริงแล้ว, จิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานในพระคุณของพระองค์, และในความยุติธรรมของพระองค์, และพระเดชานุภาพ, และพระเมตตาในแผนอันสำคัญยิ่งและเป็นนิรันดร์แห่งการปลดปล่อยจากความตาย.

ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນ
ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ ຊຶ່ງ
ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ,
ແລະ ໃນຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງ,
ແລະ ພຣະອຳນາດ ແລະ ພຣະເມດຕາໃນ
ແຜນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ນິສັນດອນແຫ່ງ
ການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມຕາຍ.

6 And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

และจิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิก
บานในการพิสูจน์ต่อผู้คนของ
ข้าพเจ้าว่าเว้นแต่พระคริสต์จะ
เสด็จมามนุษย์ทั้งปวงต้องพินาศ.

ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພິຈາລະນາ
ການພິສູດຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຖ້າ
ຫາກພຣະຄຣິດບໍ່ສະເດັດມາ ມະນຸດທຸກ
ຄົນຈະຕ້ອງຕາຍ.

7 For if there be no Christ there
be no God; and if there be no God
we are not, for there could have
been no creation. But there is a
God, and he is Christ, and he
cometh in the fulness of his own
time.

เพราะหากไม่มีพระคริสต์ก็ไม่มีความหมาย
 พระผู้เป็นเจ้า; และหากไม่มีพระผู้
 เป็นเจ้าเราก็คงไม่เป็นอยู่. เพราะการ
 สร้างจะมีไม่ได้. แต่มีพระผู้เป็นเจ้า,
 และพระองค์คือพระคริสต์, และ
 พระองค์เสด็จมาในความสมบูรณ์
 แห่งเวลาของพระองค์เอง.

ເພາະຖ້າຫາກ ບໍ່ມີພຣະຄຣິດແລ້ວ ກໍ
ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ,
ພວກເຮົາກໍບໍ່ເປັນຢູ່ເພາະ ການສ້າງຈະມີບໍ່
ໄດ້. ແຕ່ມີພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງຄື
ພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນ
ຄວາມສົມບູນແຫ່ງວັນເວລາຂອງພຣະອົງ.

8 And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoyce for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

และบัดนี้ข้าพเจ้าเขียนถ้อยคำ
บางคำของอิสยาห์ไว้, เพื่อผู้ใดใน
ผู้คนของข้าพเจ้าที่เห็นคำเหล่านี้
จะได้รื่นเริงใจและชื่นชมยินดีเพื่อ
มนุษย์ทั้งปวง. บัดนี้คือถ้อยคำ,
และท่านจะเปรียบมันกับตัวท่าน
และกับมนุษย์ทั้งปวง.

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນຄຳເວົ້າຂອງ
ເອຊາຢາໄວ້ບາງຄຳສຳລັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນ
ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈະເຫັນຄຳເວົ້າເຫລົ່າ
ນີ້ ຈະໄດ້ມີກຳລັງໃຈ ແລະ ປັດິຍົນດີເພື່ອ
ມະນຸດທຸກຄົນ. ແລ້ວນີ້ຄືຂໍຄວາມ ແລະ
ທ່ານຈະໄດ້ປຽບທຽບມັນກັບຕົວທ່ານເອງ
ແລະ ກັບມະນຸດທັງປວງ.

2 Nephi 12

- 1 The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:
- 2 And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.
- 3 And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.
- 4 And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks—nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.
- 5 O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

໒ ນີໂຟ ໑໒

ຄຳທີ່ອີສາຍາ, ນຸດຣຂອງອາມອສ, ເຫັນ ເຖິງຍຸດທະຍາດີແລະເຢຣູຊາເລັມ :

ແລະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນ ວັນເວລາສຸດທ້າຍ, ເມື່ອສີຂຽນແຫ່ງ ພຣະນິເວສັນຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະຖາປະນາ ຂຶ້ນບນຍອດເຂາ, ແລະຍົກໃຫ້ສູງສ່ງ ເໜືອເນີນເຂາ, ແລະປະຊາຊາດທັງ ປວງຈະໝຸນໄປທີ່ນັ້ນ.

ແລະຜູ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະໄປ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ມາເຄີດທ່ານ, ແລະໃຫ້ເຮົາ ຂຶ້ນໄປຍັງສີຂຽນແຫ່ງພຣະເຈົ້າ, ສູ່ພຣະ ນິເວສັນແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຍາ ໂຄບ; ແລະພຣະອົງຈະທຽບສອນເຮົາ ດ້ວຍທາງຂອງພຣະອົງ, ແລະເຮົາຈະ ເດີນໄປໃນວິທີຂອງພຣະອົງ; ເພາະ ກົດຂໍ້ຈະອອກໄປຈາກໄຊອັນ, ແລະພຣະ ວຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

ແລະພຣະອົງຈະທຽບພິພາກສາໃນ ບຣຸດຣາປະຊາຊາດ, ແລະຈະທຽບ ຕີຍົນຜູ້ຄົນເປັນອັນຫລາຍກວ່າ : ແລະ ພວກເຂົາຈະຕີດາບຂອງຕົນເປັນຝາລ ໄຄ, ແລະຫົກຂອງພວກເຂົາເປັນຂອ ລີດກິ່ງໄມ້—ປະຊາຊາດຈະໄດ້ຍົກດາບ ຂຶ້ນຕໍ່ສູ່ປະຊາຊາດ, ທັງພວກເຂົາຈະ ໄດ້ເຮັດການສົງຄາມອີກຕໍ່ໄປ.

ໂອເຊື້ອສາຍແຫ່ງຍາໂຄບ, ມາເຄີດ ທ່ານແລະໃຫ້ເຮົາເດີນໄປໃນຄວາມ ສະຫງ່າແຫ່ງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມາ ເຄີດ, ເພາະທ່ານທັງໝົດຟຸດຟາງ ໄປ, ທຸກຄົນໄປຕາມທາງຂ້າງຮ້າຍຂອງ ຕົນ.

໒ ນີໂຟ ໑໒

ຄຳເວົ້າທີ່ ເອຊາຢາຊິງເປັນລູກຊາຍຂອງ ອາໂມດ ໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບຢູດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ.

ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນຍຸກ ສຸດທ້າຍ, ເມື່ອຈະມີ ພູທີ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງ ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກ ສະຖາປະນາຂຶ້ນເທິງຈອມ ພູທັງຫລາຍ ຊຶ່ງມັນຈະສູງກວ່າເນີນພູທຸກໆໜ່ວຍ ແລະ ປະຊາຊາດທັງປວງຈະໝຸນໄປບ່ອນ ນັ້ນ.

ແລະ ຜູ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະໄປ ແລະ ເວົ້າວ່າ ມາເຖີດພວກທ່ານ, ໃຫ້ພວກ ເຮົາຂຶ້ນໄປຍັງພູເຂົາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເທາະ ໄປຫາພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ຂອງຢາໂຄບ ແລະ ພຣະອົງຈະສົດສອນ ພວກເຮົາເຖີງທາງຂອງພຣະອົງ ແລະ ພວກເຮົາຈະ ເດີນຕາມທາງຂອງພຣະອົງ; ເພາະ ກົດຂໍ້ອອກມາຈາກຊີໂອນ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອອກ ມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

ແລະ ພຣະອົງຈະ ພິພາກສາໃນບັນດາ ປະຊາຊາດ ແລະ ຈະຕີດຽນຜູ້ຄົນຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ ແລະ ພວກເຂົາຈະຕີດາບ ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນໝາກສົບໄຖ, ແລະ ຕີຫົກຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນກ່ຽວ— ປະຊາຊາດຈະບໍ່ຍົກດາບຕໍ່ສູ່ກັນ, ທັງພວກ ເຂົາຈະບໍ່ຮຽນເລື່ອງສົງຄາມອີກຕໍ່ໄປ.

ໂອ ເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ, ຈົ່ງມາເຖີດ ພວກທ່ານເອີຍ ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາເດີນໄປ ໃນຄວາມສະຫງ່າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາເຖີດ, ເພາະທ່ານ ທັງຫລາຍ ຫລົງທາງໄປ, ທຸກຄົນໄປຕາມ ທາງຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ.

6 Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

7 Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

8 Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

9 And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

10 O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

11 And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

12 For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

ฉะนั้น, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ทรงทิ้งผู้คนของพระองค์, เชื้อสายแห่งยาโคบเสียแล้ว, เพราะพวกเขาเพิ่มพูนให้เต็มไปด้วยผู้คนจากทางตะวันออก, และสดับฟังหมอดูเหมือนชาวฟิลิสเตีย, และพวกเขาทำความพอใจให้ตนเองด้วยลูกหลานของคนแปลกหน้า.

แผ่นดินของพวกเขาเต็มไปด้วยเงินและทอง, ทั้งทรัพย์สมบัติของพวกเขาหาได้มีที่สุดไม่; แผ่นดินของพวกเขาเต็มไปด้วยม้า, ทั้งรถศึกของพวกเขาหาได้มีที่สุดไม่.

อีกทั้งแผ่นดินของพวกเขาเต็มไปด้วยรูปเคารพ; พวกเขาเนรมิตการงานจากฝีมือตน, งานซึ่งนิ้วมือของพวกเขาทำขึ้นเอง.

และคนต่ำช้าก็มิไถ่ลง, และคนใหญ่โตไม่ถ่อมตน, ฉะนั้น, อย่าให้อภัยเขา.

โอเจ้าคนชั่วร้าย, จงเข้าไปในศิลา, และซ่อนตัวอยู่ในภัสมธุลี, เพราะความเกรงกลัวพระเจ้าและรัศมีภาพแห่งพระบารมีของพระองค์จะลงทัณฑ์เจ้า.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือท่าทางยโสของมนุษย์จะถูกกำราบ, และความเย่อหยิ่งของมนุษย์จะถูกสยบ, และในวันนั้นพระเจ้าองค์เดียวจะสูงส่ง.

เพราะวันของพระเจ้าจอมโยธาจะมานับประชาชาติทั้งปวงในไม่ช้า, แท้จริงแล้ว, บนทุกคน; แท้จริงแล้ว, บนคนจองหองและยโส, และบนทุกคนที่ล้าพอง, และเขาจะถูกทำให้ตกต่ำ.

ฉะนั้น, โอ พระผู้เป็นเจ้า, พระอົງได้ปะถมผู้ถือนของพระอົງ, ผู้เป็นเชื้อสายของยาโคบเสียแล้ว, เพราะพวกเขาได้พามาทางตะวันออก, และเชื่อฟังคำขมวดถ้อยกับชาวฟิลิสเตีย, และพวกเขาสร้างถาวรภาพไว้กับถิ่นแปลกหน้า.

แผ่นดินของพวกเขาเต็มไปด้วยเงินและม้า, ทั้งขบวนม้าของพวกเขาเต็มไปด้วยม้า, ทั้งม้าของพวกเขาก็เต็มไปด้วยเงิน.

แผ่นดินของพวกเขาเต็มไปด้วยรูปเคารพ; พวกเขาทำแทวสิ่งที่ไม่จำเป็นด้วยมือของพวกเขาเอง ซึ่งแม้ไม่มีของพวกเขาก็จำเป็น.

และคนต่ำช้าก็มิไถ่ลง และคนสูงส่งก็มิถ่อมตน, ฉะนั้น อย่าให้อภัยพวกเขาเสีย.

โอ เจ้าผู้ชั่วร้าย, จงเข้าไปในทลิดหิน และซ่อนตัวอยู่ในขี้ฝุ่น, เพราะความยำเกรงพระผู้เป็นเจ้า และลัดสะขมิพาบแห่งเดชานุภาพของพระอົງจะลงทัณฑ์เจ้า.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือความทะนิงตัวของมนุษย์จะถูกหักในอ้อมมือ, และความจองหองจะถูกปราบ, ในวันนั้นพระผู้เป็นเจ้าอົງจะสูงส่ง.

เพราะวันของจอมโยธาจะมาเหนือประชาชาติทั้งปวงในไม่ช้า, แท้จริงแล้ว, เหนือทุกคน; แท้จริงแล้ว, เหนือคนจองหอง และคนที่ยโส, และเหนือคนที่ยกตัวขึ้น, และพวกเขาจะถูกทำให้ตกต่ำ.

- 13 Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;
- 14 And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;
- 15 And upon every high tower, and upon every fenced wall;
- 16 And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.
- 17 And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.
- 18 And the idols he shall utterly abolish.
- 19 And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.
- 20 In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;
- 21 To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.
- ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະວັນຂອງພຣະເຈົ້າ
ຈະມາບັນດັນສັນສິດາຣ໌ທັງໝົດຂອງ
ເລບານອນ, ເພາະມັນສູງແລະ
ສຳພອງ; ແລະບັນດັນໂອກໆທັງໝົດ
ຂອງບາຊານ;
- ແລະບັນນຸເຂົາສູງທັງໝົດ, ແລະບັນ
ເນີນເຂົາທັງໝົດ, ແລະບັນ
ປະຊາຊາດທັງປວງທີ່ສຳພອງ, ແລະ
ບັນຜູ້ຄົນທຸກຄົນ;
- ແລະບັນນຸສູງທຸກຫໍ, ແລະບັນ
ກຳແພງປາກກາກທຸກແຫ່ງ;
- ແລະບັນເຮືອທັງປວງແຫ່ງທະເລ,
ແລະບັນເຮືອທັງປວງຂອງທາຣາຊີ,
ແລະບັນພາບຈຳເຣີຍຕາທັງປວງ.
- ແລະຄວາມຍືດຍື່ນຂອງມະນຸດຈະຖືກ
ສຍບ, ແລະຄວາມເຍື່ອຍື່ນຂອງມະນຸດ
ຈະຖືກກຳລັງ; ແລະໃນວັນນັ້ນພຣະເຈົ້າ
ພຣະອົງເດີຍາວຈະສູງສູງ.
- ແລະພຣະອົງຈະທຽມລົງເລີກຮູບ
ເຄາະພຣັດ.
- ແລະພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນໂຮງ
ຮູບ, ແລະໃນຄຳຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ເພາະຄວາມເຄັດເຄັດຂອງພຣະເຈົ້າຈະ
ເກີດແກ່ພວກເຂົາແລະຣັຊມີພາບແຫ່ງ
ພຣະບາຣມີຂອງພຣະອົງຈະລົງທັນພວກ
ເຂົາ, ເມື່ອພຣະອົງທຽມລຸກຂຶ້ນ
ເຂົ້າແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງແຮງ.
- ໃນວັນນັ້ນມະນຸດຈະໂຍນຮູບເຄາະພ
ຂອງເຂົາທີ່ທຳດ້ວຍເງິນ, ແລະຮູບ
ເຄາະພຂອງເຂົາທີ່ທຳດ້ວຍທອງ, ຈຶ່ງ
ເຂົາທຳຂຶ້ນເພື່ອຕົນເອງຈະນັບສຳຄັນ,
ໃຫ້ແກ່ຕົວຕົນແລະຄ້າງຄວາມ;
- ໄປໃນຂອກຝາ, ແລະໃນຍອດຮູບ
ຕະປຸ່ມຕະປຳ, ເພາະຄວາມເຄັດເຄັດຂອງ
ພຣະເຈົ້າຈະເກີດແກ່ພວກເຂົາແລະພຣະ
ບາຣມີແຫ່ງຣັຊມີພາບຂອງພຣະອົງຈະ
ລົງທັນພວກເຂົາ, ເມື່ອພຣະອົງທຽມ
ລຸກຂຶ້ນເຂົ້າແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງແຮງ.
- ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈະມາເທິງດິນສັນສິດາທັງໝົດຂອງ
ເລບານອນ, ເພາະມັນສູງ ແລະ ຍືດຍື່ນ;
ແລະ ເທິງດິນໂອກທັງໝົດຂອງບາຊານ;
- ແລະ ເທິງພູເຂົາສູງທັງໝົດ, ແລະ ເທິງ
ເນີນພູທັງໝົດ, ແລະ ເທິງປະຊາຊາດ
ທັງປວງທີ່ຍືດຍື່ນ ແລະ ເທິງມະນຸດທຸກ
ຄົນ.
- ແລະ ເທິງຫໍສູງທຸກຫໍ, ແລະ ເທິງ
ກຳແພງທີ່ມີສິ່ງກົດຂວາງທຸກແຫ່ງ;
- ແລະ ເທິງເຮືອທັງໝົດໃນ ທະເລ ແລະ
ເທິງເຮືອທັງໝົດຂອງທາຣາສິດ, ແລະ
ເທິງຮູບທີ່ທຳຊົມທັງໝົດ.
- ແລະ ຄວາມທະນົງດົວຂອງມະນຸດຈະ
ຖືກປາບລົງ, ແລະ ຄວາມຈອງທອງຂອງ
ມະນຸດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຕ່ຳລົງ; ແລະ ໃນມື້
ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວຈະສູງສູງ.
- ແລະ ພຣະອົງຈະລົບລ້າງຮູບບູຊາ
ທັງໝົດ.
- ແລະ ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນຫລັບຫີນ
ແລະ ໃນຖ້ຳຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ເພາະ
ຄວາມຢ້ານກົວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເກີດກັບ
ພວກເຂົາ ແລະ ລັດສະໝີພາບແຫ່ງເດ
ຊານຸພາບຂອງພຣະອົງຈະລົງທັນພວກ
ເຂົາ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນສິ້ນແຜ່ນດິນ
ໂລກຢ່າງຮ້າຍແຮງ.
- ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ມະນຸດຜູ້ໜຶ່ງຈະ ໂຍນຮູບ
ບູຊາຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນ ແລະ
ຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດດ້ວຍຄຳ, ຈຶ່ງ
ພວກເຂົາເຮັດຂຶ້ນ ເພື່ອຕົນຈະໄດ້ກາບໄຫວ້
ລົງໄປຢູ່ກັບຕົວຕົນກັບຕົວເຈຍ.
- ເພື່ອເຂົ້າໄປໃນຫລັບຫີນແດກ ແລະ
ບ່ອນຫີນກະບຸກະບຳ ເພາະຄວາມຢ້ານກົວ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເກີດກັບພວກເຂົາ ແລະ
ເດຊານຸພາບແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງ
ພຣະອົງຈະລົງທັນພວກເຂົາເວລາພຣະອົງ
ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ສິ້ນແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງ
ຮ້າຍແຮງ.

22 Cease ye from man, whose
breath is in his nostrils; for
wherein is he to be accounted of?

ທ່ານຈຶ່ງເລີກພິງພາມນຸຮຸ້ຍ, ສິ່ງລມ
ຫາຍໃຈຢູ່ໃນຮູຈູມຸກຂອງເຂົາ; ເພາະ
ດ້ວຍຄຸນຄ່າໃດເລົ່າທີ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ
ພິຈາລະນາ ?

ທ່ານຈຶ່ງ ຕັດຂາດຈາກມະນຸດ, ຊຶ່ງລົມ
ຫາຍໃຈຂອງເຂົາຢູ່ໃນຮູດັງ; ເພາະຢູ່ໃນນັ້ນ
ບໍ່ທີ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງ?

2 Nephi 13

- 1 For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—
- 2 The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;
- 3 The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.
- 4 And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.
- 5 And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.
- 6 When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—
- 7 In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

๒ นิไฟ ๑๓

เพราะเหตุเกิด, พระเจ้า, พระเจ้าจอมโยธา, นำไปจากเยรูซาเล็ม, และจากยูดาห์, ไม้ค้ำและไม้เท้า, ไม้เท้าแห่งอาหารทั้งหมด, และไม้ค้ำแห่งน้ำทั้งหมด—

ผู้ทรงพลัง, และนักรบ, ผู้พิพากษา, และศาสตาศาพยากรณ์, และวิญญาณ, และผู้ทรงคุณวุฒิ;

ผู้บังคับพลห้าสิบ, และผู้มีเกียรติ, และที่ปรึกษา, และช่างฝีมือที่มีเล่ห์เหลี่ยมพลิกแพลง, และนักพูดผู้มีวาทศิลป์.

และเราจะให้เด็ก ๆ แก่พวกเขาเพื่อเป็นเจ้านายของพวกเขา, และทารกจะปกครองเหนือพวกเขา.

และผู้คนจะถูกข่มเหง, ทุกคนโดยพวกกันเอง, และทุกคนโดยเพื่อนบ้านของตน; เด็กจะประพฤติดนจ้องหองต่อผู้ทรงคุณวุฒิ, และคนต่ำช้าต่อคนมีเกียรติ.

เมื่อชายคนหนึ่งจะยึดยูดพี่ชายเขาซึ่งเป็นเชื้อสายแห่งบิดาเขา, และจะกล่าวว่า : ท่านมีเสื้อผ้าแล้ว, ท่านจงเป็นผู้ปกครองของเราเถิด, และอย่าให้หายนะนี้เกิดจากมือท่าน—

ในวันนั้นเขาจะให้คำมั่น, โดยกล่าวว่า : ข้าพเจ้าจะไม่เป็นผู้รักษา; เพราะในบ้านข้าพเจ้าไม่มีทั้งอาหารหรือเสื้อผ้า; อย่าทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ปกครองของผู้คนเลย.

๔ นิไฟ ๑๖

เพราะจึงเป็น, พระผู้เป็นเจ้า, จอมโยธาจะเอาสิ่งที่ถ้าจูบชีวิตเข้มน, อาทานทั้งชนิด และ น้ำที่มีทั้งชนิดออกจากเยรูซาเล็ม และ จากยูดา—

ผู้ยิ่งใหญ่ และ นักรบ, ผู้ตัดสิน, และ สาธุสวด, ผู้ทำนาย, และ ผู้อาวโส;

ผู้บังคับห้าสิบ, และ ผู้ที่มีมรดก, ผู้ปรึกษา, และ ผู้มีเล่ห์เหลี่ยมที่มีฝีมือ, และ นักเจ้าที่มีโอทาน.

และ เราจะทำให้เด็กน้อยเป็นเจ้าชายของพวกเขา, และ เด็กเกิดใหม่จะปกครองพวกเขา.

และ ทุกคนจะถูกข่มเหงโดยพวกกันเอง, และ โดยเพื่อนบ้านของตน; เด็กน้อยจะประพฤติดนจ้องหองต่อผู้อาวโส, และ ถิ่นซึ่งจะต่อต้านถิ่นมรดก.

เมื่อถิ่นซึ่งจะยึดถิ่นซึ่งของเข้มนไว้ในเรือนของบิดาของเข้มน, และ จะเจ้าว่า: เจ้ามีเสื้อผ้าแล้ว, ข้าพเจ้าเป็นผู้ปกครองเจ้าเถิด, และ อย่าให้ความทายนะนี้เกิดจากมือของเจ้า—

ในมื้นั้นเขาจะถัดถิ่นโดยกล่าวว่า: เราจะไม่เป็น ผู้ปกครองเพราะว่าในเรือนของเร้นไม่มีอาทาน ทลิวเถิดนุ่งทมิ; อย่าเร็ดให้เราเป็นผู้ปกครองผู้ถิ่นเลย.

8 For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

9 The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

10 Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

11 Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

12 And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

13 The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

14 The Lord will enter into judgment with the ancients of his people and the princes thereof; for ye have eaten up the vineyard and the spoil of the poor in your houses.

15 What mean ye? Ye beat my people to pieces, and grind the faces of the poor, saith the Lord God of Hosts.

เพราะเยรูซาเล็มล่มสลายแล้ว, และยูดาห์พังทลายแล้ว, เพราะลิ้นของพวกเขาและการกระทำของพวกเขาต่อต้านพระเจ้า, ทำให้ขุนเคืองพระเนตรแห่งรัศมีภาพของพระองค์.

การแสดงสีหน้าของพวกเขาเป็นพยานกล่าวโทษพวกเขา, และประกาศบาปของพวกเขาให้เป็นมัดตั้งโสโดม, และพวกเขาจะซ่อนมันไม่ได้. วิบัติแก่จิตวิญญาณพวกเขา, เพราะพวกเขาให้รางวัลความชั่วร้ายแก่ตนเอง!

จงกล่าวแก่คนชอบธรรมว่ามันดีแก่พวกเขา; เพราะพวกเขาจะกินผลแห่งการกระทำของตน.

วิบัติแก่คนชั่วร้าย, เพราะพวกเขาจะพินาศ; เพราะรางวัลจากมือพวกเขาจะมาสู่พวกเขา!

และผู้คนของเรา, เด็ก ๆ เป็นผู้ข่มเหงพวกเขา, และผู้หญิงปกครองเหนือพวกเขา. โอ้ผู้คนของเรา, พวกเขาที่นำเจ้าเป็นเหตุให้เจ้าผิดพลาดและทำลายทางแห่งวิถีของเจ้า.

พระเจ้าทรงยืนขึ้นเพื่อวิงวอน, และทรงกระทำในฐานะผู้พิพากษาผู้คน.

พระเจ้าจะทรงเข้ามาในการพิพากษาพร้อมด้วยผู้ทรงคุณวุฒิแห่งผู้คนของพระองค์และเจ้าชายของคนเหล่านั้น; เพราะเจ้ากินสวนองุ่นเข้าไปและของที่ปล้นจากคนจนในบ้านเจ้า.

เจ้าหมายความว่าอะไร? เจ้าตีผู้คนของเราเป็นชิ้น ๆ, และบดขยี้หน้าคนจน, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาตรัส.

เพราะเยรูซาเล็ม พินาศแล้ว, และยูดาห์ ถล่มแล้ว, เพราะอาชญากรรมของพวกเขา และ การกระทำของพวกเขาที่ต่อต้านพระผู้เป็นเจ้า, เร่งให้ขุนเคืองพระเมตตแห่งลัดສະໝີພາບຂອງພະອົງ.

ການສະແດງສີໜ້າຂອງພວກເຂົາເປັນພະຍານກ່າວໂທດພວກເຂົາ, ແລະ ປະກາດບາບຂອງພວກເຂົາເປັນຄືກັນກັບ ໂຊໂດມ, ແລະ ພວກເຂົາຈະລີ້ຊ່ອນບໍ່ໄດ້. ວິບັດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, ເພາະພວກເຂົາໃຫ້ລາງວັນຄວາມຊົ່ວແກ່ຕົວ!

ຈົ່ງເວົ້າກັບຄົນຊອບທ້າວ ເຂົາທັງຫຼາຍຈະ ເປັນສຸກ; ເພາະພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຜົນຂອງການກະທຳຂອງພວກເຂົາເອງ.

ວິບັດແກ່ຄົນຊົ່ວ ເພາະເຂົາຈະຕາຍ; ເພາະລາງວັນຈາກມືຂອງເຂົາຈະມາສູ່ເຂົາ!

ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເດັກນ້ອຍເປັນຜູ້ຂົ່ມເຫັງພວກເຂົາ, ແລະ ຜູ້ຍິງປົກຄອງພວກເຂົາ. ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເຂົາທີ່ຈະນຳພາເຈົ້າເປັນເຫດໃຫ້ເຈົ້າຫລົງຜິດ ແລະ ທຳລາຍທາງເດີນຂອງເຈົ້າ.

ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍືນຍັນຂຶ້ນເພື່ອ ສາບານ ແລະ ຍືນຍັນເພື່ອພິພາກສາຜູ້ຄົນ.

ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຂົ້າມາໃນການພິພາກສາພ້ອມດ້ວຍຜູ້ອາວຸໂສຂອງຜູ້ຄົນຂອງພະອົງ ແລະ ເຈົ້າຊາຍຂອງພວກນັ້ນ; ເພາະເຈົ້າໄດ້ ກິນ ສວນອະງຸ່ນເຂົ້າໄປ ແລະ ຂອງທີ່ປຸກມາຈາກ ຄົນຍາກຈົນກໍຢູ່ໃນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

ເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? ເຈົ້າຟາດພັນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເປັນຕ່ອນໆ, ແລະ ບິດໜ້າຂອງຄົນຍາກຈົນ, ອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

- 16 Moreover, the Lord saith:
Because the daughters of Zion are
haughty, and walk with stretched-
forth necks and wanton eyes,
walking and mincing as they go,
and making a tinkling with their
feet—
- 17 Therefore the Lord will smite
with a scab the crown of the head
of the daughters of Zion, and the
Lord will discover their secret
parts.
- 18 In that day the Lord will take
away the bravery of their tinkling
ornaments, and cauls, and round
tires like the moon;
- 19 The chains and the bracelets,
and the mufflers;
- 20 The bonnets, and the orna-
ments of the legs, and the head-
bands, and the tablets, and the
ear-rings;
- 21 The rings, and nose jewels;
- 22 The changeable suits of ap-
parel, and the mantles, and the
wimples, and the crisping-pins;
- 23 The glasses, and the fine linen,
and hoods, and the veils.
- 24 And it shall come to pass, in-
stead of sweet smell there shall be
stink; and instead of a girdle, a
rent; and instead of well set hair,
baldness; and instead of a stom-
acher, a girding of sackcloth;
burning instead of beauty.
- 25 Thy men shall fall by the sword
and thy mighty in the war.
- ยิ่งกว่านั้น, พระเจ้าตรัสว่า :
เพราะธิดาของไซอันเย่อหยิ่ง, และ
เดินเชิดหน้าและทำตาวัยววน, ทำ
เดินกระดุกกระดิง, และขยับเท้าให้
มีเสียงกรังกรัง—
- ฉะนั้นพระเจ้าจะทรงลงทัณฑ์ให้
ขวัญบนศีรษะธิดาของไซอันเป็น
สะเก็ด, และพระเจ้าจะทรงเปิด
ส่วนซึ่งเป็นทีลับของพวกนาง.
- ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงพราก
ความสวยงามแห่งลูกพรวนของ
พวกนาง, และตาข่ายคลุมผม, และ
ปิลันธน์รูปจันทร์เสี้ยว;
- ปะวะหล่ำกำไล, และผ้าคลุม
หน้า;
- หมวก, และถนิมพิมพาภรณ์
ประดับขา, และผ้าคาดผม, และ
ผอบเครื่องหอม, และต่างหู;
- แหวน, และเพชรพลอยประดับ
นาสิก;
- พัสดราภรณ์ที่เปลี่ยนเป็นชุดนั้น
ชุดนี้, และเสื้อคลุม, และผ้าคลุม
ผม, และเข็มขัดผม;
- กระจกส่องหน้า, และผ้าป่าน
เนื้อดี, และผ้าโพกศีรษะ, และผ้า
คลุมหน้า.
- และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น,
แทนกลิ่นหอมจริงใจจะกลายเป็น
กลิ่นเหม็น; และแทนผ้าคาดเอว, ผ้า
ขาดวีน; และแทนเส้นผมอันดก
แต่งประณีต, จะมีศีรษะล้าน; และ
แทนเสื้อหรูหรา, จะคาดผ้า
กระสอบ; การเผาไหม้แทนความ
สวยงาม.
- ผู้ชายของเจ้าจะล้มตายด้วย
ดาบและผู้กล้าของเจ้าในสงคราม.
- ยิ่งไปกว่านั้น, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว
ว่า: ย้อนว่าลูกสาวของไซออน ภูมิใจ
ถีนจອງทอง, และ ย่างย่นไปทางขั้ว
และ เร็ดถาย้อยวน, ย่างไป และ เร็ด
กะถุ้งกะถุ้ง, และ เร็ดบาดถีนถุ้งถุ้ง
—
- ฉะนั้น พระผู้เป็นเจ้า จะลงทัณฑ์ให้
กะโหลกในหัวของลูกสาวของไซออน
เป็นสะเก็ด, และ พระผู้เป็นเจ้าจะ พับ
เข็นส่วนลับของพวกนาง.
- ในมื้นั้น พระผู้เป็นเจ้าจะเอากวาม
กำทานของถุ้งปะดักที่มีสรวงของ
พวกนาง, และ ฆวน, และ สายถัก
ถักถักถักถักไป;
- ส้อยถัก และ ส้อยแขน, และ ฝ่าถัก;
- ฆวน, และ ถุ้งปะดักขา, และ ฝ่า
มัดถัก, และ แขนปะดัก, และ ถัก;
- แหวน, และ ถุ้งเอ้าปะดัก;
- เสื้อผ้าเป็นชุดที่ปรวนถักได้, และ
เสื้อถัก, และ ฝ่าปิกทิว, และ ถัก
ถัก;
- แวน, และ ฝ่าถักถัก, และ ฝ่า
ถัก, และ ฝ่าปิกทิว.
- และ แทนถักได้บังเกิดขึ้น, แทน
ถักทอมทวนจะเป็นถักถัก; แทนฝ่า
ถักแวนจะเป็น ฝ่าขาดส้อย; และ
แทนถักถักถักถักถักจะเป็นถักถัก;
แทน ฝ่าถักถักจะเป็นถักถัก;
- แทนฝ่าถักแทนถักถักถัก.
- พวกผู้ขายของเจ้าจะล้มตายด้วย
ดาบกับผู้ยิ่งใหญ่ของเจ้าในสงคราม.

26 And her gates shall lament and
mourn; and she shall be desolate,
and shall sit upon the ground.

และประตูของนางจะร่ำไห้และ
อาดูร; และนางจะอ้างว้าง, และจะ
นั่งบนดิน.

และ ประตูของนางจะถ่ำถอน และ
เป็นทุกข์; และ นางจะอยู่โดดเดี่ยว, และ
นั่งอยู่บนดิน.

2 Nephi 14

- 1 And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.
- 2 In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.
- 3 And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—
- 4 When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.
- 5 And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.
- 6 And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

๒ นิไฟ ๑๔

และในวันนั้น, หญิงเจ็ดคนจะยึดชายคนเดียวไว้, โดยกล่าวว่า : เราจะกินอาหารของเราเอง, และสวมพัสดราภรณ์ของเราเอง; ขอเพียงให้เรียกเราโดยนามของท่านเพื่อพ้นความอับยศ.

ในวันนั้นอังกูรของพระเจ้าจะงดงามและรุ่งเรือง; ผลของแผ่นดินโลกจะดีเลิศและจำเริญตาแก่พวกเขาแห่งอิสราเอลที่หนีรอดมา.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, พวกเขาที่ถูกทิ้งไว้ในไซอันและยังคงอยู่ในเยรูซาเล็มจะเรียกว่าบริสุทธิ์, ทุกคนที่บันทึกว่ามีชีวิตอยู่ในเยรูซาเล็ม—

เมื่อพระเจ้าจะทรงล้างความสกปรกของธิดาแห่งไซอันออกไป, และจะทรงชำระโลหิตของเยรูซาเล็มจากท่ามกลางเมืองนั้นโดยวิญญานแห่งการพิพากษาและโดยวิญญานแห่งการเผาไหม้.

และพระเจ้าจะทรงสร้างเมฆและควันตอนกลางวันและแสงของเปลวไฟตอนกลางคืน, เหนือที่ฟ้านักทุกแห่งของภูเขาไซอัน, และเหนือที่ชุมนุมของมัน; เพราะเหนือรัศมีภาพทั้งมวลของไซอันจะมีการป้องกัน.

และจะมีพลับพลาเป็นร่มบังความร้อนในเวลากลางวัน, และเป็นที่พักพิง, และที่กำบังจากพายุและจากฝน.

๔ นิไฟ ๑๔

และ ในวันนั้น, ผู้หญิงเจ็ดคนจะยึดผู้ชายคนเดียวไว้, โดยกล่าวว่า: พวกเราจะกินเข้าของเราเอง, และ นุ่งเสื้อผ้าของเราเอง; ขอเพียงพวกเราใช้ชื่อของท่าน ให้พ้นจากความติตรึง.

ในวันนั้น กิ่งงาของพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะสวยงาม และ รุ่งเรือง; ผลของแผ่นดินโลกจะดีเลิศ และ ชั่วช้าของเผ่าชาวอิสราเอลผู้หนีรอดมาได้.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, ผู้ที่ที่เหลืออยู่ในไซอัน และ ถิ่นอยู่เยรูซาเล็มจะเรียกกันว่าผู้บริสุทธิ์, ทุกคนที่บันทึกไว้ในบันทึกของผู้มีชีวิตในเยรูซาเล็ม—

เมื่อวัน พระเจ้าจะเป็นเจ้าจะ ล้างความสกปรกของธิดาแห่งไซอัน, และ จะชำระเลือดของเยรูซาเล็มจากท่ามกลางเมืองนั้นโดยวิญญานแห่งการพิพากษา และ โดยวิญญานแห่งการเผาไหม้.

และ พระเจ้าจะเป็นเจ้าจะสร้างเมฆ และ ควันเพื่อตอนกลางวัน และ แสงของเปลวไฟ เพื่อตอนกลางคืนอยู่เหนือที่ฟ้านักทุกแห่งของภูเขาไซอัน, และ อยู่เหนือที่ชุมนุมของมัน; เพราะเหนือรัศมีภาพทั้งมวลของไซอันจะมีการป้องกัน.

และ จะมีสะพานที่ร่มเย็นเป็นร่มบังแดดในตอนกลางวัน, และ เป็นบ่อน้ำเย็น, และ เป็นบ่อน้ำเย็นและ ฝน.

2 Nephi 15

- 1 And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.
- 2 And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a wine-press therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.
- 3 And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.
- 4 What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.
- 5 And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;
- 6 And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briers and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

๒ นิไฟ ๑๕

และเวลานั้นข้าพเจ้าจะร้องเพลงเกี่ยวกับคนรักของข้าพเจ้าให้ผู้เป็นที่รักยิ่งของข้าพเจ้าฟัง, เกี่ยวกับสวนองุ่นของพระองค์. ผู้เป็นที่รักยิ่งของข้าพเจ้าทรงมีสวนองุ่นอยู่บนเนินเขาที่อุดมมาก.

และพระองค์ทรงล้อมรั้วให้มัน, และทรงเก็บก้อนหินในนั้นออก, และทรงปลูกไว้ด้วยเถาองุ่นพันธุ์ดีที่สุด, และทรงสร้างหอสูงไว้กลางสวน, และทรงทำบ่ออย่าองุ่นไว้ในนั้นด้วย; และพระองค์ทรงหวังว่ามันจะออกผลเป็นองุ่น, และมันออกผลเป็นองุ่นป่า.

และบัดนี้, โอผู้อยู่อาศัยของเยรูซาเล็ม, และคนของยูดาห์, เราจะให้เจ้า, ตัดสิน, ระหว่างเรากับสวนองุ่นของเรา.

มีอะไรที่จะทำให้แก่สวนองุ่นของเราได้อีกที่เราไม่ได้ทำในนั้น? เหตุใด, เมื่อเราหวังว่ามันจะออกผลเป็นองุ่น มันออกผลเป็นองุ่นป่า.

และบัดนี้ดูเถิด; เราจะบอกเจ้าว่าเราจะทำอะไรกับสวนองุ่นของเรา—เราจะรื้อรั้วออก, และมันจะถูกกินหมด; และเราจะพังกำแพงมันลง, และมันจะถูกเหยียบย่ำ;

และเราจะปล่อยให้รกร้าง; จะไม่มีใครลิดกิ่งหรือพรวนดิน; แต่จะมีพงหนามและกอหนามขึ้นมา; เราจะไม่สั่งเมฆด้วยไม้ให้โปรยปรายสายฝนลงในสวน.

๔ นิไฟ ๑๕

และ จากนั้นข้าพเจ้าจะร้องเพลงเกี่ยวกับที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ซึ่งจะเป็นเพลงของที่รักของข้าพเจ้าที่รวมกับสวนองุ่นของพระองค์. ที่รักของข้าพเจ้ามีสวนองุ่นอยู่แปดหมื่นในเนินเขาที่อุดมสมบูรณ์ด้วยพริกขี้หนู.

และ พระองค์ได้ล้อมรั้วให้มัน, และเก็บหินในนั้นออก, และ ปูกระเบื้ององุ่นพันธุ์ดีที่สุด, และ สร้างหอสูงไว้กลางสวน, และ เร็ดเถาองุ่นพันพริกขี้หนูในนั้นอีก; และ พระองค์ท้าวว่า มันจะได้พริกขี้หนู, แต่ได้รับพริกขี้หนูป่า.

และ บัดนี้, โอ ผู้อาศัยของเยรูซาเล็ม, และ ผู้คนของยูดาห์, เราขอให้เจ้าตัดสินระหว่างเรากับสวนองุ่นของเรา.

และ ยังมีอันใดอีกแก่ ที่เรายังไม่ได้เร็ดในสวนนี้? ดังนั้น, เมื่อเราท้าวว่าจะได้พริกขี้หนู, แต่ได้รับพริกขี้หนูส้ม.

และ บัดนี้ไปเถิด; เราจะเป็นบอกเจ้าว่าเราจะเร็ดกระเบื้องกับสวนองุ่นของเรา—เราจะ มั่วรั้วของมันเป็นออก, และ มันก็จะถูกกินหมด; และ เราจะเป็นทำพริกขี้หนู, และ มันก็จะถูกเหยียบย่ำ;

และ เราจะเป็นปล่อยให้รกร้างไปทั่ว, และ ทุ่งหญ้าของมันจะบ่งชี้ถึงออก และ ดินจะบ่งชี้ถึงพริกขี้หนู; แต่จะมี เถา และ พริกขี้หนูขึ้นมา; เราจะเป็นสั่งเมฆไม่ให้ ฝนตกลงมาสู่สวนนี้.

7 For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

8 Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

9 In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

10 Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

11 Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

12 And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

13 Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

เพราะสวนองุ่นของพระเจ้าจอมโยธา คือ เชื้อสายแห่งอิสราเอล, และคนของยูดาห์ คือ พรรณไม้ที่พระองค์ทรงชื่นชม; และพระองค์ทรงหวังความเที่ยงธรรม, และดูเถิด, มีการข่มเหง; ทรงหวังความชอบธรรม, แต่ดูเถิด, มีเสียงร้องไห้.

วิบัติแก่พวกเขาซึ่งรวมเอาบ้านผู้อื่นมาเป็นของตน, จนหาได้มีที่อีกไม่, เพื่อพวกเขาจะอยู่โดยลำพังท่ามกลางแผ่นดินโลก!

ในหูข้าพเจ้า, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, ว่าเป็นความจริงที่บ้านเป็นอันมากจะร้าง, และนครใหญ่และงดงามจะปราศจากผู้อยู่อาศัย.

แท้จริงแล้ว, สวนองุ่นสิบเอเคอร์จะให้ผลหนึ่งบัท, และเมล็ดพืชหนึ่งโฮเมอร์จะให้ผลหนึ่งเอฟาห์.

วิบัติแก่ผู้ที่ลุกขึ้นแต่เช้า, เพื่อพวกเขาจะตามหาเครื่องดื่มแรง, และดื่มต่อไปจนกลางคืน, และเหล้าองุ่นทำให้พวกเขาเร่าร้อน!

และพิณ, และซอ, กลอง, และปี่, และเหล้าองุ่นมีอยู่ในงานเลี้ยงของพวกเขา; แต่พวกเขาหาเอาใจใส่ในงานของพระเจ้าไม่, ทั้งไม่พิจารณาการกระทำจากพระหัตถ์ของพระองค์.

ฉะนั้น, ผู้คนของเราจึงไปสู่การเป็นเชลย, เพราะพวกเขาไม่มีความรู้; และคนมีเกียรติของพวกเขาต้องหิวโหย, และฝูงชนของพวกเขาแห้งผากด้วยความกระหาย.

เพราะ สวนองุ่นของจอมโยธานั้นคือเชื้อสายอิสราเอล, และ คนของยูดาห์คือพรรณไม้ที่พระองค์ทรงชื่นชม; และพระองค์ทรงหวังความเที่ยงธรรม; และ ดูเถิด, มีการข่มเหง; ทรงหวังความชอบธรรม; แต่ ดูเถิด, มีเสียงร้องไห้.

วิบัติแก่ผู้ที่เสริม เรือนทลัງขึ้นๆ เข้ากับเรือนอีกทลัງขึ้นๆ, จนว่าไม่มีบ่อนว่างเปล่า, ซึ่งพวกเขาจะได้ อยู่โดยลำพังในท่ามกลางของแผ่นดินนั้น!

จอมโยธาได้กล่าวไว้ว่า: พระเจ้าได้ยืนยันว่า, เป็นความจริงที่บ้านเรือนทลัງจะต้องร้างเปล่า, และ บ้านใหญ่เมืองงามจะปราศจากผู้อยู่อาศัย.

แท้จริงแล้ว, สวนองุ่นสิบเอเคอร์จะให้ผลหนึ่งบัท, และ เมล็ดพืชหนึ่งโฮเมอร์ จะให้ผลหนึ่งเอฟาห์.

วิบัติแก่ผู้คนที่ตื่นแต่เช้า เพื่อ เล่มดื่มของมึนเมา, และ ดื่มต่อไปจนถึงตอนกลางคืน, เพราะ เหล้าองุ่นจะเร้าให้พวกเขาเมา!

และ พิณ, และ ซอ, กลอง, และ ปี่, และ เหล้าองุ่นมีอยู่ในงานเลี้ยงของพวกเขา; แต่ พวกเขาหาได้ เอาใจใส่ในงานของพระเจ้าไม่, ทั้งไม่พิจารณาการกระทำจากพระหัตถ์ของพระองค์.

ฉะนั้น, ผู้คนของเราจึงไปตกเป็นเชลย เพราะ พวกเขาไม่มี ความรู้; และ ผู้มีเกียรติของพวกเขาต้องหิวโหย, และ ฝูงชนของพวกเขาต้องแห้งผากด้วยความกระหาย.

- 14 Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.
- 15 And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.
- 16 But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.
- 17 Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.
- 18 Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;
- 19 That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.
- 20 Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!
- 21 Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!
- 22 Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;
- ฉะนั้น, นรกจึงขยายตนเอง, และอ้าปากกว้างจนไม่อาจวัดได้; และผู้สูงศักดิ์ของพวกเขา, และฝูงชนของพวกเขา, และความโอ้อ่าของพวกเขา, และผู้ที่ชื่นชมยินดี, จะลงไปสู่มัน.
- และคนต่ำช้าจะถูกนำลงไป, และผู้ทรงอำนาจจะถูกกำราบ, และดวงตาของคนโยโสจะถูกกำราบ.
- แต่พระเจ้าจอมโยธาจะได้รับ ความสูงส่งอันเนื่องมาจากการพิพากษา, และพระเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์จะได้รับการทำให้ศักดิ์สิทธิ์ในความชอบธรรม.
- จากนั้นลูกแกะจะหากินตามประสาของพวกเขา, และที่กร้างของพวกเขาที่อ้วนพีจะมีพวกแปลกหน้าหากิน.
- วิบัติแก่พวกเขาซึ่งดึงความชั่วช้าสามัญไว้ด้วยเชือกแห่งความเหลวไหล, และดึงบาปไว้ประหนึ่งด้วยเชือกลากเกวียน;
- ที่กล่าวว่า : ขอให้พระองค์ทรงรีบ, เร่งงานของพระองค์, เพื่อเราจะเห็น; และขอให้คำปรึกษาของพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลเข้ามาใกล้และมาถึง, เพื่อเราจะรู้.
- วิบัติแก่พวกเขาที่เรียกความชั่วว่าดี, และความดีว่าชั่ว, ที่ให้ความมืดแทนความสว่าง, และความสว่างแทนความมืด, ที่ให้ความขมแทนความหวาน, และความหวานแทนความขม !
- วิบัติแก่ผู้มีปัญญาในสายตาตนเองและเฉียบแหลมในสายตาตนเอง !
- วิบัติแก่ผู้ดื่มเหล้าองุ่นจัด, และแก่นักผสมเครื่องดื่มแรง;
- ฉะนั้น, นะลิกจึงจะขยายตัวของมันออก, และ เปิดปากของมันออกกว้างจนแทบจะขาด; และ ลัดสะขีพของพวกเขา, และ ฝูงของมันของพวกเขา, และ ความอ้วนพีของพวกเขา, และ ผู้ที่ปิติยินดีจะลงไปหาหน้ามัน.
- และ คนต่ำช้าจะถูกนำลงไป, และ คนไทยโตจะอ่อนน้อม, และ สายตาของคนที่บ่งชี้จะอ่อนโยน.
- และ จอมโยธาจะสูงส่งใน การพิพากษา, และ พระเจ้าที่บริสุทธิ์จะถูกระงับให้สถิตในความชอบธรรม.
- จากนั้นฝูงแกะจะหากินตามพาสของมันเป็น, และ บ่อนริกร้างของพวกที่อ้วนพีจะมีพวกที่แปลกหน้าเข้ามาหากิน.
- วิบัติแก่ผู้ที่ดึงความชั่วร้ายด้วยเชือกแห่ง ความโอ้อวด, และ ถึงกับคิดว่า ถึงเชือกแห่งการ;
- ผู้กล่าวว่า: ให้พระองค์ เร็วร้อน, ให้พระองค์เร่งงานของพระองค์; เพื่อเราจะเห็น; และ ขอให้คำแนะนำของพระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอลเข้ามาใกล้, เพื่อเราจะรู้.
- วิบัติแก่ผู้ที่ เอ็นความชั่วว่าเป็นดี, และ ความดีเป็นชั่ว, และ เอ็นความมืดเป็นสว่าง, และ เอ็นความขมเป็นหวาน, และ ความหวานเป็นขม!
- วิบัติแก่ คนที่ฉลาดในสายตาของตน และ ความล้ำลึกในสายตาของตน!
- วิบัติแก่คนที่ดื่มเหล้าองุ่น, และ แก่คนที่ดื่มเครื่องดื่มที่เข้มข้น;

- 23 Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!
- 24 Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.
- 25 Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.
- 26 And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.
- 27 None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;
- 28 Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.
- ผู้ที่แก้ต่างให้คนชั่วร้ายเพื่อรางวัล, และเอาความชอบธรรมของคนชอบธรรมไปจากเขา!
- ฉะนั้น, ดั่งไฟกลืนกินตอข้าว, และเปลวไฟเผาไหม้แกลบ, รากของมันจะเน่า, และดอกของมันจะกระเจายดั่งผงธุลี; เพราะพวกเขาโยนกฎของพระเจ้าจอมโยธาทิ้งไป, และเกลียดชังพระวจนะของพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.
- ฉะนั้น, ความกริ้วของพระเจ้าดาลเดือดกับผู้คนของพระองค์, และพระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกต่อต้านพวกเขา, และลงทัณฑ์พวกเขา; และเนินเขาสั่นสะเทือน, และซากศพของพวกเขาฉีกขาดอยู่กลางถนน. เพราะทั้งหมดนี้ความกริ้วของพระองค์ยังไม่คลาย, แต่พระหัตถ์ของพระองค์ยังคงยื่นออกมา.
- และพระองค์จะทรงยกธงสัญญาณให้ประชาชาติจากที่ไกล, และจะทรงส่งเสียงเรียกพวกเขาจากสุดแดนแผ่นดินโลก; และดูเถิด, พวกเขาจะมาด้วยความรวดเร็วฉับไว; หาได้มีใครเหน็ดเหนื่อยหรือสะดุดเลย.
- ไม่มีใครจะหลับสนิทหรือนิทรา; ทั้งผ้าคาดเอวของพวกเขาก็จะไม่ถอดออก, หรือสายรัดรองเท้าของพวกเขาจะไม่ฉีกขาด;
- ลูกศรของพวกเขาจะแหลม, และคันธนูทั้งหมดของพวกเขาจะโค้ง, และกีบม้าของพวกเขาก็จะเหมือนหินเหล็กไฟ, และล้อรถของพวกเขาเหมือนลมหมุน, เสียงคำรามของพวกเขาเหมือนสิงห์.
- ผู้ที่รับรອງถิ่นชั่วเพื่อลางวัน, และเอื้อมความชอบทำของถิ่นชั่วทำไปจากเขา!
- ฉะนั้น, ถิ่นกับกับ ไฟไหม้ เผาไหม้, และ เปลวไฟลามเลย ขึ้น, รากของมันจะเน่า, และ ดอกของมันจะขลุ่ยขึ้น, และ ดอกของมันจะขลุ่ยขึ้น; เพราะว่าพวกเขาโยนกฎของพระเจ้าจอมโยธาทิ้ง, และ ประทาศพระคำของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ที่สุดของอิสราเอล.
- ฉะนั้น, พระพิโรธของพระเจ้าเป็นเจ้าจึงเกิดกับผู้คนของพระองค์, และ พระองค์จะแผ่พระหัตถ์ออกไป ต่ำนพวกเขา, และ ล้างพวกเขา; และ เมินยูได้สิ้นสะเทือน, และ ฐานของพวกเขาก็จะฉีกขาดอยู่ทางทะเล. เพราะทั้งหมดนี้พระพิโรธของพระเจ้ายังไม่คลาย, แต่พระหัตถ์ของพระเจ้ายังไม่ย่อ.
- และ พระองค์จะยก เถืองสัญญาณให้แก่ประชาชาติที่อยู่ห่างไกล, และ จะ เป่าแตรเรียกพวกเขาจากที่ไกล; และ จะ เป่าแตร, พวกเขาจะมาด้วยความรวดเร็ว; ไม่มีผู้ใดในบรรดาพวกเขาจะเหนื่อย และ เตะสะดุด.
- ไม่มีผู้ใดจะหลับนอน ทลีนอนหลับ; ทั้งผ้าคาดเอวของพวกเขาจะไม่คลาย, ทลีนอนหลับ; ทั้งสายรัดเท้าของพวกเขาจะไม่คลาย.
- ลูกธนูของพวกเขาจะแหลม, และ คันธนูทั้งหมดของพวกเขาจะโค้ง, และ เล็บม้าของพวกเขาจะเหมือนกับหินเหล็กไฟ, และ ล้อรถของพวกเขาจะเหมือนกับหินเหล็กไฟ, และ ล้อรถของพวกเขาจะเหมือนกับหินเหล็กไฟ, และ ล้อรถของพวกเขาจะเหมือนกับหินเหล็กไฟ.

29 They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

30 And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

ພວກເຂົາຈະຄໍາຣາມເໝືອນສິ່ງທີ່
ໜຸ່ມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະ
ຄໍາຣາມ, ແລະຕະຮູບເຍື້ອ, ແລະຈະ
ພາໄປໂດຍປະດັບ, ແລະບໍ່ມີໃຜ
ຈະປະດັບປະດັບ.

ແລະໃນວັນນັ້ນພວກເຂົາຈະຄໍາຣາມ
ໃສ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນເສຶ່ງ
ຄໍາຣາມຂອງທະເລ; ແລະຖ້າພວກເຂົາ
ມາເບິ່ງທີ່ພື້ນດິນ, ດູເຄີດ, ຄວາມມືດ
ແລະໂທມນັດ, ແລະຄວາມສວຍງາມ
ເຮັດໃຫ້ມືດມ້ວໃນພຳສະຫວັນສະຫວັນ.

ມັນຈະດັງກ້ອງຄືກັນກັບ ສິ່ງໜຸ່ມ; ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະດັງກ້ອງ, ແລະ ຄາບ
ເຫຍື້ອ, ແລະ ມັນຈະຂົນໄປເສຍດ້ວຍຄວາມ
ປະດັບ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜຢາດເອົາໄດ້.

ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ, ມັນຈະສົ່ງສຽງດັງຕໍ່ຕ້ານ
ສັດຕູຄືກັນກັບສຽງດັງຂອງນ້ຳທະເລ; ແລະ
ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫລຽວເບິ່ງແຜ່ນດິນ,
ຈິ່ງເບິ່ງ, ຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມເສົ້າ
ສະຫລົດໃຈ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງກໍຖືກ
ເຮັດໃຫ້ມືດມ້ວໃນພຳສະຫວັນເສຍ.

2 Nephi 16

- 1 In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.
- 2 Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.
- 3 And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.
- 4 And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.
- 5 Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.
- 6 Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;
- 7 And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

๒ นิไฟ ๑๖

ในปีที่กษัตริย์อุสซียาห์สิ้นชีวิต, ข้าพเจ้าเห็นพระเจ้าทรงนั่งอยู่บนพระราชบัลลังก์, อันสูงตระหง่านและสูงส่งด้วย, และชายฉลองพระองค์แผ่เต็มพระวิหาร.

เหนือพระราชบัลลังก์มีเสราฟิมยืนอยู่; แต่ละท่านมีปีกหกปีก; ด้วยปีกสองปีกท่านปิดหน้า, และด้วยปีกสองปีกท่านปิดเท้า, และด้วยปีกสองปีกท่านบิน.

และต่างร้องต่อกัน, และกล่าวว่า : บริสุทธิ, บริสุทธิ, บริสุทธิ, คือพระเจ้าจอมโยธา; และทั้งแผ่นดินโลกเต็มไปด้วยรัศมีภาพของพระองค์.

และเสาประตูเคลื่อนเพราะเสียงของท่านที่ร้อง, และพระนิเวศน์เต็มไปด้วยควัน.

เวลานั้นข้าพเจ้ากล่าวว่า : วิบัติเกิดแก่ข้าพเจ้า ! เพราะข้าพเจ้าถูกทำลาย; เพราะข้าพเจ้าเป็นคนที่ริมฝีปากไม่สะอาด; และข้าพเจ้าพำนักอยู่ท่ามกลางผู้ที่ริมฝีปากไม่สะอาด; เพราะดวงตาข้าพเจ้าเห็นกษัตริย์, พระเจ้าจอมโยธาแล้ว.

จากนั้นเสราฟิมท่านหนึ่งบินมายังข้าพเจ้า, มีถ่านหินลุกแดงอยู่ในมือท่าน, ซึ่งท่านเอามาจากแท่นบูชาด้วยคีม;

และท่านวางมันบนปากข้าพเจ้า, และกล่าวว่า : ดูสิ, สิ่งนี้สัมผัสริมฝีปากเจ้า; และความชั่วช้าสามานย์ของเจ้าถูกเอาออกไป, และบาปของเจ้าถูกชำระแล้ว.

๔ นิไฟ ๑๖

ในปีที่กษัตริย์อุสซียาห์สิ้นชีวิตนั้น, ข้าพเจ้าได้เห็นพระเจ้าเป็นเจ้าประทับอยู่เบื้องบนสูงส่ง, ชาญฉลาดล้ำลึกของพระองค์แผ่เต็มพระวิหาร.

อยู่เหนือพระองค์มีเสราฟิมหลายองค์ยืนอยู่; แต่ละองค์มีปีกหกปีก, แต่ละองค์เอื้อมสองปีกปิดหน้า, สองปีกปิดเท้า, และ อีกสองปีกใช้บินไป.

แต่ละองค์ร้องใส่กัน และ กล่าวว่า: บริสุทธิ์, บริสุทธิ์, บริสุทธิ์, พระเจ้าเป็นเจ้าแห่งจักรวาล; ล้นสะพรั่งของพระองค์แผ่กระจายไปทั่วแผ่นดินโลก.

และ เสาประตูเลื่อน เพราะเสียงของท่านที่ร้อง, และ พระวิหารเต็มไปด้วยควัน.

จากนั้นข้าพเจ้าได้เฝ้าว่า: วิบัติเกิดแก่ข้าพเจ้า! เพราะข้าพเจ้า ทล้นจืด; เพราะข้าพเจ้าเป็นคนที่ริมฝีปากไม่สะอาด; และ ข้าพเจ้าอยู่ท่ามกลางผู้ที่ริมฝีปากไม่สะอาด; เพราะ ข้าพเจ้าได้เห็นกษัตริย์, จอมโยธาที่ทรงเสวยแล้ว.

ต่อมา มีเสราฟิมองค์หนึ่งได้บินมาหาข้าพเจ้า, มี ถ่านไฟลุกแดงในมือของพระองค์, ซึ่งพระองค์ได้จับเอามาจากแท่นบูชาด้วยคีม;

และ พระองค์ได้เอามาใส่ปากข้าพเจ้า, แล้วกล่าวว่า: สิ่งนี้ได้ถูกรักษาแล้ว; ความชั่วร้ายของเจ้าถูกรักษาแล้ว, และ บาปของเจ้าได้ชำระแล้ว.

8 Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

9 And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

10 Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

11 Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

12 And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

13 But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

ข้าพเจ้าได้ยินสุรเสียงของพระเจ้าด้วย, มีความว่า : เราจะส่งใครไป, และใครจะไปเพื่อเรา ? เมื่อนั้นข้าพเจ้าทูลว่า : ข้าพระองค์อยู่ที่นี่; ทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด.

และพระองค์ตรัส : จงไปและบอกคนพวกนี้—พวกท่านจงฟังเถิด, แต่พวกเขาหาเข้าใจไม่; และพวกท่านจงดูเถิด, แต่พวกเขาหาสำเหนียกไม่.

จงทำให้ใจคนพวกนี้ฟอง, และทำให้หูพวกเขาหนึบ, และปิดตาพวกเขาเสีย—เกลือกพวกเขาจะเห็นด้วยดวงตาของตน, และได้ยินด้วยหูของตน, และเข้าใจด้วยใจของตน, และเปลี่ยนใจเลื่อมใสและได้รับการรักษา.

จากนั้นข้าพเจ้าทูลว่า : พระองค์เจ้าข้า, นานเท่าใดหรือ ? และพระองค์ตรัสว่า : จนนครต่าง ๆ ว่างเปล่าปราศจากผู้อยู่อาศัย, และบ้านปราศจากคน, และแผ่นดินรกร้างสิ้น;

และพระเจ้าทรงย้ายผู้คนไปไกล, เพราะจะมีการทอดทิ้งครั้งใหญ่หลวงในท่ามกลางแผ่นดิน.

แต่ยังมีหนึ่งในสิบส่วน, และพวกเขาจะกลับมา, และจะถูกกิน, ดั่งต้นสน, และดั่งต้นโอ๊กซึ่งเนื้อแท้มันอยู่ในต้นเมื่อมันสลัดใบของมันฉันใด; พงศ์พันธุ์บริสุทธิ์จะเป็นเนื้อแท้มันฉันนั้น.

และ ข้าพเจ้าได้ยินสุระสรวงของพระเจ้าเป็นเจ้าอิภ, มีความว่า: เรามาส่งผู้ใดไป, และ แม่นไผ่จะไปเพื่อพวกเรา? จากนั้นข้าพเจ้าได้ทูลว่า: ข้าบ่อนจะไปดอก; จ้งส่งข้าบ่อนไปถ้อน.

และ พระอ้งได้ท้าวว่า: จ้งไปบอกผู้ถึนพวกนี้ว่า—พวกเจ้าจะฟังทลายปานใด, พวกเจ้าจะบ่เข้าใจ; พวกเจ้าจะเบ้งถึกปานใด, พวกเจ้าจะบ่รู้ว่แม่นทยังจะเกิดຂັນ.

จ้งเร็ดให้ใจผู้ถึนพวกนี้มีถึมถึน, และเร็ดให้ทงของพวกเจ้าทว, และ ปิดตาของพวกเจ้าเสีย—ย้านว่าพวกเจ้าจะเห็นด้วยตาของพวกเจ้า, และ ได้ยินด้วยทงของพวกเจ้า, และ เข้าใจด้วยใจของพวกเจ้า, แล้วปรนใจเทเลื่อมใส และ ได้รับทานบ้นบือ.

จากนั้นข้าพเจ้าได้ทูลทวว่า: พระอ้งเจ้าเอีย, จะให้เป็นย้างบ้นนปานใด? และ พระอ้งได้ทอวว่า: จินทว่ทอเมือทงทวทลายธ้างเป้าปากสะจากผู้ธ้อไสย, และ เรือบบ่มีถึน;

และ พระอ้งจะ ทวาทถ้อนผู้ถึนออกทไปไกล, เพาะจะมีทานปะถึมธันไทททลวในทามทวแชนถึน.

เทງแม่นว่ายังเทเลือถึนอยู่ทวทงหนึ่งในสิบ, และ พวกเจ้าจะทบมา, และ ถึกถึนถึกับกับถึนถึน และ ถึนโอท, ช้งเนื้อแท้มันอยู่ในถึนเวลาบៃของมันทล่นออกไป; เพือแก่นบ่ลิสถึนจะเป็นเนื้อแท้มัน.

2 Nephi 17

- 1 And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.
- 2 And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.
- 3 Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;
- 4 And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.
- 5 Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:
- 6 Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.
- 7 Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

๒ นิไฟ ๑๗

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในวันเวลาของอาหัทสนบุตรของโยธาม, ผู้เป็นบุตรของอูสซียาห์, กษัตริย์แห่งยูดาห์, คือเรซิน, กษัตริย์แห่งซีเรีย, และเปคาห์บุตรของเรมาลียาห์, กษัตริย์แห่งอิสราเอล, ขึ้นไปยังเยรูซาเล็มเพื่อทำสงครามกับเมืองนั้น, แต่เอาชนะไม่ได้.

และมีการเล่าขานในเชื้อสายแห่งดาวิด, มีความว่า: ซีเรียเป็นพันธมิตรกับเอฟราอิม. และใจท่านหวั่นไหว, และใจผู้คนของท่าน, ดังต้นไม้ในป่าโยกด้วยลม.

เมื่อนั้นพระเจ้าตรัสกับอิสยาห์: บัดนี้จงออกไปพบอาหัท, เจ้ากับเชอารยาซุบบุตรของเจ้า, ที่ปลายท่อน้ำของสระบนตรงทางหลวงของลานซักผ้า;

และกล่าวกับเขาว่า: จงระวังตัว, และอยู่นิ่ง ๆ; อย่ากลัวเลย, ทั้งอย่าเสียขวัญเพราะปลายคบควันกรุ่นจวนมอดทั้งสองนี้, เพราะความเกรี้ยวโกรธของเรซินต่อซีเรีย, และของบุตรเรมาลียาห์.

เพราะซีเรีย, เอฟราอิม, และบุตรของเรมาลียาห์, วางแผนการร้ายต่อเจ้า, โดยกล่าวว่า:

ให้เราไปสู้กับยูดาห์และรังควานมัน, และให้เราตีที่นั่นให้แตกเพื่อประโยชน์ของเรา, และตั้งกษัตริย์องค์หนึ่งไว้ท่ามกลางมัน, แท้จริงแล้ว, บุตรของทาเบเอล.

ดังนั้นพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า: มันจะไม่เป็นไปตามนั้น, ทั้งมันจะไม่บังเกิดขึ้น.

๔ นิไฟ ๑๗

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในสะໄໝຂອງອາຮາດຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງໂຢທາມ, ແລະ ໂຢທາມ ເປັນລູກຊາຍຂອງອຸດສຶຍາ, ກະສັດຂອງຢູດາ, ຄືເຮສິນກະສັດຂອງຊີເຣຍ, ແລະ ເປກາເປັນລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຍາ ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຍຶດເອົາເມືອງນີ້ໄດ້.

ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດໄດ້ຂ່າວ, ມີຄວາມວ່າ: ຊີເຣຍຜູກສຳພັນກັບ ເອຟະຣາອິມແລ້ວ. ແລະ ໃຈຂອງກະສັດ ແລະ ໃຈຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຫວັ່ນໄຫວຄືກັນກັບຕົ້ນໄມ້ໃນປ່າເໜັງຕີງດ້ວຍລົມພັດແຮງ.

ຈາກນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເອຊາຢາວ່າ: ບັດນີ້ເຈົ້າກັບ ເອຊາຢາຊຸບ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈົ່ງໄປເຝົ້າກະສັດອາຮາດຢູ່ບ່ອນຮ່ອງນ້ຳໄຫລມາສຸດ ເທິງຖະໜົນບ່ອນທີ່ເຮັດແຜ່ນຜ້າ;

ແລະ ບອກເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງສະຫງົບຈິດສະຫງົບໃຈ; ຢ່າຢ້ານກົວ ຫລື ທຸກໃຈເລີຍ, ເພາະຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຍາ, ກະສັດເຮສິນ ແລະ ຜູ້ຄົນຊີເຣຍນັ້ນ ບໍ່ມີອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຫຍັງດອກ, ພວກເຂົາທັງສອງເປັນດັ່ງຕົ້ນໄຟມອດ ຊຶ່ງຍັງເຫລືອແຕ່ຄວັນ.

ເພາະວ່າຊີເຣຍ, ເອຟະຣາອິມ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຍາໄດ້ແນະນຳຊົ່ວຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຕໍ່ສູ້ກັບຢູດາ ແລະ ລົບກວນມັນ ແລະ ຍຶດເອົາເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຕັ້ງລູກຊາຍຂອງຕາເບເອນເປັນກະສັດປົກຄອງປະເທດນີ້.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ມັນຈະຕັ້ງຢູ່ບໍ່ໄດ້, ແລະ ທັງຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ດອກ.

- 8 For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.
- 9 And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.
- 10 Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:
- 11 Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.
- 12 But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.
- 13 And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?
- 14 Therefore, the Lord himself shall give you a sign—Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.
- 15 Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.
- 16 For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.
- เพราะเมืองหลวงของซีเรียคือ ดามัสกัส, และประมุขของ ดามัสกัส, เรซิ่น; และภายในหกสิบ ห้าปีเอฟราอิมจะแตกจนร้างไร้ ผู้คน.
- และเมืองหลวงของเอฟราอิมคือ สะมาเรีย, และประมุขของสะมาเรียคือบุตรของเรมาลียาห์. หาก เจ้าไม่เชื่อก็จะสถาปนาเจ้าไม่ได้ อย่างแน่นอน.
- ยิ่งกว่านั้น, พระเจ้ารับสั่งกับอา หัสอีก, มีความว่า :
- เจ้าจงขอเครื่องหมายจาก พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า; จง ขอในห้วงลึก, หรือไม่ก็ในความสูง เบื้องบน.
- แต่อาหัสพูดว่า : ข้าพระองค์จะ ไม่ขอ, ทั้งข้าพระองค์จะไม่ทดลอง พระเจ้า.
- และเขากล่าวว่า : บัดนี้ท่านจง ฟัง, โอเชื้อสายแห่งดาวิด; มันเป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับท่านที่ทำให้ มนุษย์อ่อนใจ, แต่ท่านจะทำให้พระ ผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าอ่อนพระทัย ด้วยหรือ ?
- ฉะนั้น, พระเจ้าเองจะประทาน เครื่องหมายอย่างหนึ่งให้ท่าน— ดูเถิด, หญิงพรหมจารีนางหนึ่งจะมี ครรภ์, และจะคลอดบุตรคนหนึ่ง, และจะเรียกนามพระองค์ว่าอิม มานูเอล.
- พระองค์จะเสวยเนยและน้ำผึ้ง, เพื่อพระองค์จะรู้จักปฏิเสธความ ชั่วและเลือกความดี.
- เพราะก่อนที่จะพระกุมารนั้นจะ รู้จักปฏิเสธความชั่วและเลือก ความดี, แผ่นดินที่ท่านชิงชังจะถูก กษัตริย์ทั้งสองของแผ่นดินนั้น ทอดทิ้ง.
- เพราะเมืองหลวงของซีเรียคือดามัสกัส, และเมืองหลวงของเอฟราอิมคือสะมาเรีย, และเมืองหลวงของสะมาเรียคือบุตรของเรมาลียาห์. แม้จะไม่นับว่าความเชื่อของเจ้าบ่ทำลาย เจ้าก็จะสถาปนาขึ้นบ่ได้.
- พระเจ้าเป็นเจ้ารับสั่งกับอาหัสอีก, มีความว่า:
- เจ้าจงขໍ ใ้เรื่องหมายอันสำคัญจาก พระผู้เป็นเจ้าองค์เป็นพระเจ้าของเจ้า; จงขໍ ใ้ทั้งในความลึก, ทลึ ในความสูง เบื้องบน.
- แต่อาหัสทูลว่า: ข้าบ่จะขໍ ใ้ขໍ ใ้เรื่องหมายสำคัญ, ทั้งข้าบ่จะขໍ ใ้ ทิถลອງพระผู้เป็นเจ้า.
- และ เขาขໍ ใ้ขໍ ใ้ได้ว่า: บัดนี้, ท่านจงฟัง, โอ เชื้อสายของดาวิด; มันเป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับพวกเจ้าที่จะ ลิบกอมมะนุด, แต่พวกเจ้าจะลิบกอม พระเจ้าอีกบ่?
- ฉะนั้น, พระผู้เป็นเจ้าเองจะประทาน เรื่องหมายแบบขໍ ใ้ขໍ ใ้พวกเจ้า—จ้ง เบ้ง, ผู้หญิงบ่ลืสุดผู้ขໍ ใ้ขໍ ใ้ จะต้งท้ง, และ จะกำเบิดลูกชายผู้ขໍ ใ้ขໍ ใ้, และ จะเ็นขໍ ใ้ ของเด็กนั้นว่า เอมานูเอล.
- เพันจะกินเมย และ น้ำผึ้งเพันจะได้ รู้จักปะติเสดความขໍ ใ้ และ เลือกเอา ความดี.
- ก่อนเวลา เพันจะรู้จักปะติเสด ความขໍ ใ้ และ เลือกเอาความดีนั้น, แผ่นดินของกะสัด ท้งสองขໍ ใ้ขໍ ใ้พวก เจ้าข้งนจะเพบข้งร้างเพ้า.

- 17 The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.
- 18 And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.
- 19 And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.
- 20 In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.
- 21 And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;
- 22 And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.
- 23 And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.
- 24 With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.
- พระเจ้าจะทรงนำมาสู่ท่าน, และมาสู่ผู้คนของท่าน, และมาสู่เชื้อสายบิดาท่าน, วันซึ่งไม่เคยมาถึงนับแต่วันที่เอฟราอิมออกจากยูดาห์, คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย.
- และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้นคือพระเจ้าจะทรงส่งเสียงเรียกแมลงที่อยู่ในตอนไกลสุดของอียิปต์, และทรงเรียกผึ้งที่อยู่ในแผ่นดินแห่งอัสซีเรีย.
- และพวกมันจะมา, และพวกมันทั้งหมดจะมาอยู่ในหุบเขาที่อ้างว้าง, และในโพรงศิลา, และบนกอหนามทั้งหมด, และบนพุ่มไม้ทั้งหมด.
- ในวันเดียวกันนั้นพระเจ้าจะทรงใช้มีดโกนที่กษัตริย์แห่งอัสซีเรียเช่ามา, โดยใช้เขาเหล่านั้นซึ่งอยู่เลยจากแม่น้ำทางโน้น, มาโกนศีรษะ, และขนที่เท้า; และจะโกนเคราออกจนเกลี้ยงด้วย.
- และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้น, ชายผู้หนึ่งจะเลี้ยงโคสาวตัวหนึ่งและแกะสองตัว;
- และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, เพราะความบริบูรณ์ของนมที่พวกมันจะให้เขาจะได้กินเนย; เพราะทุกคนที่เหลือนอยู่ในแผ่นดินจะกินเนยและน้ำผึ้ง.
- และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้น, ทุกแห่ง, ที่มีเถาองุ่นหนึ่งพันเถาราคาหนึ่งพันเหรียญเงิน, จะมีพวงหนามและกอหนามมาแทน.
- คนจะมาที่นั่นพร้อมด้วยลูกศรและคันธนู, เพราะทั่วแผ่นดินจะกลายเป็นพวงหนามและกอหนาม.
- พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะบันดานใช้วันโหดร้าย มาถึงเจ้า, และ ถึงผู้ถนอมของเจ้า และ ลาซาวัของบิดาเจ้า, วันนั้นจะโหดร้ายกว่าทุกฤดูวันทั้งปีเลยมีมาตั้งแต่อานาจักรของ เฮเฟธาอิมแยกออกจากยูดา, ถึงวันนั้นกะสัดอัดธุเรยจะมาทำลาย.
- และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในม้วนนี้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะ ฝังเอาแมงไม้ที่ขุดทางไกลสุดของเอียบ และ จะฝังปากเอาแม่เผิงที่ขุดในแผ่นดินของอัสซีเรีย.
- และ มันจะมา, และ มันทั้งหมัดจะมาอยู่ในธอมพู, และ อยู่ในถ้ำในโง่นหิน, และ อยู่ในพุ่มไม้, และ อยู่ถึ้นทงยาทั้งหมัด.
- ในวันตรวกับนั้น พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะ จ้างเอา ช่างตัดผิวมาจากปากแม่น้ำเบ็องนั้น, ถึง กะสัดอัดธุเรย, เข็มจะแทงขอ, แทะผิว; และ แทะขโมยในถนถื่อของเจ้าถึม.
- และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในม้วนนี้, ชายผู้หนึ่งจะ ล้างจื่อโดยทั้งกับแกะสองโถ;
- และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, เพราะความอุดมสมบูรณ์ของนม เขาจะได้กินเนย; เพราะทุกถนที่เขลืออยู่ในแผ่นดินจะกินจะกินเนย และ น้ำเผิง.
- และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในม้วนนี้, ทุกแห่ง, บ่อนที่มีถันอะวุ่นพันภิก, ชึ่งมีลาถาขึ่งพัน ทลฐน จะเต็มไปด้วยเถื่อ และ ภิกขาม.
- ถนจะมาที่นั่นด้วยลูกทงนุ และ ถันทงนุ, เพราะทั่วแผ่นดินจะเต็มไปด้วยเถื่อ และ ภิกขาม.

And all hills that shall be
 digged with the mattock, there
 shall not come thither the fear of
 briars and thorns; but it shall be
 for the sending forth of oxen, and
 the treading of lesser cattle.

และเนินเขาทั้งหมดที่ขุดไว้ด้วย
 จอบ, ความกลัวพงหนามและกอ
 หนามจะไม่เกิดขึ้นที่นี่; แต่มันจะ
 เป็นที่ปล่อยฝูงโคผู้ออกไป, และ
 เป็นที่เหยียบย่ำของฝูงปศุสัตว์ที่
 เล็กกว่า.

และ เมินภูเขาทุกหน่วยจะถูกขุดด้วย
 จอบ, ความขี้หนียวหรือเถื่อน และ ภัยพิบัติจะ
 ไม่เกิดจากที่นั่น; แต่มันจะเป็นบ่อนที่
 ส่งฝูงวัวออกออกไป, และ เป็นบ่อน
 ย่ำย่ำของ ฝูงสัตว์ที่มีค่าน้อย.

2 Nephi 18

- 1 Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.
- 2 And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.
- 3 And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.
- 4 For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.
- 5 The Lord spake also unto me again, saying:
- 6 Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;
- 7 Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.
- 8 And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

๒ นิไฟ ๑๘

ยิ่งกว่านั้น, พระวจนะของพระเจ้าตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า : เจ้าจงเอากะดาษม้วนใหญ่มา, และเขียนในนั้นด้วยปากกาของมนุษย์, เกี่ยวกับมาเฮอร์ชาลาลหัชบัส.

และข้าพเจ้านำพยานที่ซื่อสัตย์มาทำบันทึกกับข้าพเจ้า, อูริอาห์ บุโรหิต, และเศคาริยาห์บุตรของเยเบเรคิยาห์.

และข้าพเจ้าเข้าหาศาสดาพยากรณ์หญิง; และนางตั้งครรภ์และคลอดบุตร. จากนั้นพระเจ้าตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า : จงเรียกชื่อเขา, มาเฮอร์ชาลาลหัชบัส.

เพราะดูเถิด, เด็กจะไม่สามารถเรียกคำว่า, พ่อ, กับแม่, ก่อนสิ่งมีค่าแห่งดามัสกัสและทรัพย์ที่ปล้นมาของสะมาเรียจะถูกนำไปต่อหน้ากษัตริย์แห่งอัสซีเรีย.

พระเจ้ารับสั่งแก่ข้าพเจ้าอีกด้วย, มีความว่า :

เนื่องจากคนพวกนี้ไม่ยอมรับพินน้ำแห่งชิโลอาห์ซึ่งไหลเอื่อย ๆ, และชื่นชมยินดีในเรซินและบุตรของเรมาลียาห์;

ฉะนั้น, บัดนี้, ดูเถิด, พระเจ้าทรงนำน้ำจากแม่น้ำ, ซึ่งไหลเชี่ยวและหลายสาย, มาสู่พวกเขาแม้กษัตริย์แห่งอัสซีเรียและกษัตริย์ทุกปวงของเขา; และเขาจะขึ้นมาเอ่อท่วมทั่วท้องน้ำ, และท่วมชายฝั่งทั้งสิ้นของเขา.

และเขาจะผ่านตลอดยูดาห์; เขาจะไหลบ่าและท่วม, เขาจะท่วมถึงแม้ออ; และปีกอันแผ่กว้างของเขาจะเติมความกว้างของแผ่นดินพระองค์, โออิมมานูเอล.

๔ นิไฟ ๑๙

ยิ่งไปกว่านั้น, พระคำของพระเจ้าเป็นเจ้าได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: เจ้าจงเอาแผ่นหนังที่ไต่มา, และ ขุดด้วยปากกาของมณูดใส่ในนั้นว่า, มาเรีชาลาลนทัดสะบัด.

และ ข้าพเจ้าได้นำเอา พะยานที่ซื่อสัตย์มาบันทึกกับข้าพเจ้า, อูริอาห์ ผู้เป็นปะโลหิต, และ เซคาริยาห์, ลูกชายของเยเบเรคิยาห์.

และ ข้าพเจ้าได้สัมผัสอยู่กับ เมยของข้าพเจ้า; และ นางได้ตั้งท้อง; และ ได้คลอดลูกมาเป็นชาย. พระเจ้าเป็นเจ้าบอกข้าพเจ้าว่า: จงเอื้อนชื่อของลูกว่า มาเรีชาลาลนทัดสะบัด.

จึงเป็น, ก่อน เด็กน้อยผู้นี้ไต่ขึ้นมา บังคับเอื้อนบิดามารดาได้, จับสัมผัสที่หนังในมือของดามัสกัส และ ของที่ยาตจึงมาได้จากเขาเขาจะถูกระงับอัดธุเรยียิดเอื้อนไปพิน.

พระเจ้าเป็นเจ้าได้กล่าวกับข้าพเจ้าอีกว่า:

ยื้อนว่าผู้กินพวกนี้ได้ปะติเสดสายน้ำ ชิโลอาห์ที่ถูประทุง, และ สั่นเข็นถ้ำกระงับ เรสิน และ ลูกชายของเรมาลียา;

แล้วสะบั้น, จึงเป็น, พระเจ้าเป็นเจ้าจะนำเอาน้ำจากแม่น้ำที่ไหลแรง, และ ทลายสาย มาหาพวกเอื้อนจันกะบังกระงับของอัดธุเรย และ ลัดสะพินบาบที่พินของเข่น; และ เข่นจะข้ามทอ และ ฝั่งที่พินของเข่น.

และ เข่นจะไหลผ่านยูดาไป; เข่นจะไหล และ ถุ่มจันเทียพรง; และ ภาณภาฎพินจะเติมถวมภาฎของเข่นดินของพระอฎ, โอเอมานูเอล.

- 9 Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.
- 10 Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.
- 11 For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:
- 12 Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.
- 13 Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.
- 14 And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.
- 15 And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.
- 16 Bind up the testimony, seal the law among my disciples.
- ຈຶ່ງຮ່ວມເປັນພັນຮົມຕົກັນ, ໂອ້ທ່ານ ຜູ້ຄົນ, ແລະທ່ານຈະຖືກຫັກເປັນຊັ້ນ ໆ; ຈຶ່ງເຊີຍຫູຟັງທ່ານທັງຫຼາຍຈາກ ປະເທດຫ່າງໄກໄກ; ແລະເຕຣີຍມຕົວໄວ້ ເຄີດ, ແລະທ່ານຈະຖືກຫັກເປັນຊັ້ນ ໆ; ເຕຣີຍມຕົວໄວ້ເຄີດ, ແລະທ່ານຈະຖືກຫັກ ເປັນຊັ້ນ ໆ.
- ຈຶ່ງປຶກສາກັນ, ແລະມັນຈະໄດ້ຜລ; ຈຶ່ງພູດກັນເຄີດ, ແລະມັນຈະບໍ່ພັງເກີດ ຂຶ້ນ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຣງອຸຢູ່ກັບ ຮາ.
- ເພາະພຣະເຈົ້າຮັບສິ່ງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນດ້ວຍພຣະທັດຖິອັນແຂ້ງແຮງ, ແລະທຣງສອນຂ້າພະເຈົ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ຄວນເດີນໃນວິທີທາງຂອງຄົນເຫຼົ່ານີ້, ໂດຍຕຣັສວ່າ :
- ເຈົ້າຢາພູດວ່າ, ພັນຮົມຕົກ, ແຕ່ຄົນ ທັງປວງສິ່ງແກ່ເຂົາຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະພູດ ວ່າ, ພັນຮົມຕົກ; ທັງອຸຍາກລ້ວງຄວາມ ຄຳຂອງພວກເຂົາ, ຫຼືອຸຍາກລ້ວງ ຄຣ້າມເລີຍ.
- ເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ອົງເຈົ້າຈອມ ໂຍຣາຊັກດີສີທຣີ, ແລະໃຫ້ພຣະອົງ ເປັນທີ່ກັ່ງແຮງຂອງທ່ານ, ແລະໃຫ້ ພຣະອົງເປັນຄວາມເຫວາດຫຼັກຂອງ ທ່ານ.
- ແລະພຣະອົງຈະທຣງເປັນສະຖານ ສັກດີສີທຣີ; ແຕ່ທຣງເປັນກ້ອນຫີນທີ່ ໃຫ້ສະດຸດລົ້ມ, ແລະສິລາທີ່ໃຫ້ ຂັດເຮັດໃຈຕໍ່ເຂື່ອນສາຍແຫ່ງ ອີສຣາເອລທັງສອງຝ່າ, ເປັນກັບດັກ ແລະບ່ວງແຮ້ງຕໍ່ຜູ້ອຸຍາກລ້ວງຂອງ ເຢຣູຊາເລີມ.
- ແລະຄົນເປັນອັນຫຼາຍໃນບຣຣດາ ພວກເຂົາຈະສະດຸດແລະລົ້ມ, ແລະຟ້າຍ ແພ້, ແລະຕິດກັບ, ແລະຖືກຈັບໄປ.
- ຈຶ່ງຜູກປະຈັກຮັກພະຍານໄວ້, ຈຶ່ງຜູກ ກົດໄວ້ໃນບັນດາສານສິດຂອງເຮົາ.
- ຈຶ່ງພາກັນຢ້ານກົວເຖີດ, ໂອ້ ຊົນຊາດ ທັງຫຼາຍເອີຍ, ເຈົ້າຈະຖືກຫັກເປັນຊັ້ນ ສ່ວນ; ແລະ ບັນດາປະເທດໄກທັງໝົດຈຶ່ງ ພັງເຕີ້; ແລະ ຕຣູມຕົວໄວ້ເຖີດ ແລະ ເຈົ້າຈະ ຖືກຫັກເປັນຊັ້ນສ່ວນ; ຈຶ່ງຕຣູມຕົວໄວ້ເຖີດ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກຫັກເປັນຊັ້ນສ່ວນ.
- ຈຶ່ງວາງແຜນກັນ ແຕ່ມັນຈະບໍ່ສຳເລັດ, ເວົ້າແຕ່ຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ເພາະພຣະເຈົ້າຢູ່ ກັບພວກເຮົາແລ້ວ.
- ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນ ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍລິດທານຸພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ແນະນຳຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ບໍ່ຄວນເດີນໃນເສັ້ນທາງທີ່ຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ ເຮັດ, ໂດຍກ່າວວ່າ:
- ເຈົ້າຢາເວົ້າວ່າ, ພັນທະມິດ, ແກ່ທຸກຄົນ ທີ່ຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະເວົ້າວ່າ, ພັນທະມິດ; ທັງ ຢາຢ້ານກົວຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຂົາ, ຫລື ຢາຕົກໃຈເລີຍ.
- ຖວາຍຄວາມສັກສິດແດ່ອົງຈອມໂຍທາ ເຖີດ, ແລະ ໃຫ້ພຣະອົງເປັນທີ່ຢ້ານກົວ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ພຣະອົງເປັນທີ່ໜ້າ ເກງຂາມຂອງເຈົ້າ.
- ແລະ ພຣະອົງເປັນ ສະຖານທີ່ສັກສິດ; ແຕ່ເປັນເໝືອນ ກ້ອນຫີນທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດ ລົ້ມ, ແລະ ເປັນສິລາທີ່ເຮັດໃຫ້ເຄືອງ ແຄ້ນໃຈຕໍ່ເຂື່ອນສາຍອິດສະຣາເອນສອງຝ່າ, ເປັນກັບດັກ ແລະ ບ່ວງແຮ້ງຕໍ່ຜູ້ອຸຍາກລ້ວງ ເຢຣູຊາເລີມ.
- ແລະ ຄົນເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໃນ ບັນດາພວກເຂົາຈະ ເຕະສະດຸດ ແລະ ລົ້ມລົງ, ແລະ ຖືກບ່ວງແຮ້ງ ແລະ ລົ້ມລົງ ເປັນບາດແຜ ແລະ ຖືກພາຕົວໄປ.
- ຈຶ່ງຜູກມັດປະຈັກພະຍານໄວ້, ຈຶ່ງຜະ ນຶກ ກົດໄວ້ໃນບັນດາສານສິດຂອງເຮົາ.

- 17 And I will wait upon the Lord,
that hideth his face from the
house of Jacob, and I will look for
him.
- 18 Behold, I and the children
whom the Lord hath given me are
for signs and for wonders in Israel
from the Lord of Hosts, which
dwelleth in Mount Zion.
- 19 And when they shall say unto
you: Seek unto them that have fa-
miliar spirits, and unto wizards
that peep and mutter—should not
a people seek unto their God for
the living to hear from the dead?
- 20 To the law and to the testi-
mony; and if they speak not ac-
cording to this word, it is because
there is no light in them.
- 21 And they shall pass through it
hardly bestead and hungry; and it
shall come to pass that when they
shall be hungry, they shall fret
themselves, and curse their king
and their God, and look upward.
- 22 And they shall look unto the
earth and behold trouble, and
darkness, dimness of anguish,
and shall be driven to darkness.
- และข้าพเจ้าจะรอคอยพระเจ้า,
ซึ่งทรงซ่อนพระพักตร์พระองค์จาก
เชื้อสายแห่งยาโคบ, และข้าพเจ้า
จะมองหาพระองค์.
- ดูเถิด, ข้าพเจ้าและบุตรที่
พระเจ้าประทานให้ข้าพเจ้าเป็น
เครื่องหมายและเป็นการอันน่า
พิศวงในอิสราเอลจากพระเจ้าจอม
โยธา, ซึ่งประทับอยู่ในภูเขาไซอัน.
- และเมื่อพวกเขาจะกล่าวแก่ท่าน
ว่า : จงไปปรึกษาเขาทั้งหลายที่
ติดต่อวิญญาณได้, และพวกพ่อมด
เสียงแหลมและพึมพำ—สมควร
มิใช่หรือที่ผู้คนจะปรึกษาพระผู้เป็น
เจ้าของพวกเขาเพื่อคนที่มิมีชีวิตจะ
ได้ยินจากบรรดาคนตาย ?
- จงแสวงหากฎและประจักษ์
พยาน; และหากพวกเขาไม่พูดตาม
คำนี้, ก็เป็นเพราะไม่มีความสว่าง
ในพวกเขา.
- และพวกเขาจะผ่านมันไปอย่าง
ยากเย็นยิ่งและหิวโหย; และ
เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเมื่อพวก
เขาหิวโหย, พวกเขาจะโมโหจัด,
และแข่งด่ากษัตริย์ของตนและ
พระผู้เป็นเจ้าของตน, และแหงน
มองเบื้องบน.
- และพวกเขาจะมองดูแผ่นดิน
โลกและเห็นความยุ่งยาก, และ
ความมืด, ความหม่นหมองอันเกิด
จากความปวดร้าว, และจะถูกขับ
ไล่ไปสู่ความมืด.
- และ ข้าพเจ้าจะลี้ภัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้า
ที่ เจริญพระพักตร์จากเชื้อสายของ
ยาโคบ, และ ข้าพเจ้าจะอุทิศ
พระองค์.
- จงเงี่ย, ข้าพเจ้า และ ลูกหลานที่
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานให้ข้าพเจ้าเพื่อ
เป็น เครื่องหมาย และ เพื่อเป็นການແປກ
ปะຫລາດໃນອິດສະຣາເອນ ອັນມາຈາກ
ຈອມໂຍທາ, ຜູ້ປະທັບຢູ່ເທິງພູຊີອັນ.
- และ เมื่อพวกเขาจะบอกกับพวก
ท่านว่า: จงอุทิศตน ถิ่นที่ลี้ภัยอัน
และ หนี่งที่เข้าพำ และ จมึนพึมพำใน
ลึกลับ—เป็นการสมถวิลแล้วบໍ່ที่ผู้คนที่
อุทิศตนพระเจ้าของพวกเขา เพื่อผู้คนที่
มิมีชีวิตจะได้ยิน จากผู้ตาย?
- อุทิศตนภักดี และ ประจักษ์พยาน; และ
ถ้าหาก พวกเขาลี้ภัยตามพระคำนี้, ก็
ย້อนว่า มันบໍ່มีความສະຫວ່າງຢູ່ໃນຕົວ
ของพวกเขา.
- และ พวกเขาจะขัดเคืองและจะ
ດ້ວຍຄວາມໝົດຫວັງ ແລະ ອິດຢາກ; ແລະ
ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາ
ຫົວຢາກກິນ, ພວກເຂົາຈະຄຽດແຄ້ນ ແລະ
ສາບແຊ່ງກະສັດກັບພະເຈົ້າຂອງພວກ
ເຂົາ ແລະ ແຫງນໜ້າຂຶ້ນຟ້າ.
- และ พวกเขาจะทลຽວเบິ່ງโลก และ
ເຫັນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະ ຄວາມມືດ,
ຄວາມໝື່ນໝອງອັນເກີດຈາກຄວາມ
ເຈັບປວດ, ແລະ ຈະຖືກຂັບລີ້ເຂົ້າໄປໃນ
ຄວາມມືດ.

2 Nephi 19

- 1 Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.
- 2 The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.
- 3 Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.
- 4 For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.
- 5 For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.
- 6 For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

๒ นิไฟ ๑๙

กระนั้นก็ตาม, ความหม่นหมองจะยังไม่เท่าที่เคยเป็นมาในความระทมทุกข์ของแผ่นดินนั้น, เมื่อครั้งแรกกษัตริย์แห่งอัสซีเรียทำให้แผ่นดินเศบูลุน, และแผ่นดินนัฟทาลีต้องทนทุกข์พองประมาณ, และต่อมาได้ทำให้ทนทุกข์หนักยิ่งขึ้นโดยทางทะเลแดงเลยจอร์แดนในกาลิลีแห่งประชาชาติ.

ผู้คนที่เดินในความมืดเห็นความสว่างเจิดจ้าแล้ว; พวกเขาที่พำนักอยู่ในแผ่นดินของเงามรณะ, ความสว่างย่อมส่องบนพวกเขา.

พระองค์ทรงทำให้ประชาชาติขยายเผ่าพันธุ์, และทรงทำให้ปิติเพิ่มพูน—พวกเขาปิติต่อพระพักตร์พระองค์ตามปิติในการเก็บเกี่ยว, และดังคนที่ชื่นชมยินดีเมื่อพวกเขาแบ่งของอันริบมา.

เพราะพระองค์ทรงหักแอกแห่งภาระของเขา, และไม้คานบนบ่าของเขา, และไม้เรียวของผู้กดขี่ข่มเหง.

โดยที่การรบทุกครั้งของนักรบย่อมมีเสียงอึกทึกสับสน, และอาวุธโสโครกไปด้วยเลือด; แต่นี่จะเป็นไปด้วยการเผาไหม้และเชื้อเพลิงไหมไฟ.

โดยที่เด็กคนหนึ่งจะเกิดมาเพื่อเรา, บุตรคนหนึ่งจะประทานให้เรา; และการปกครองจะอยู่บนบ่าของท่าน, และจะเรียกนามของท่าน; มหัศจรรย์, ที่ปริกษา, พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงอำนาจ, พระบิดาผู้ทรงเป็นนิจ, เจ้าชายแห่งสันติ.

๔ นิไฟ ๑๗

เงื้อมมือใดก็ตาม, ความหม่นหมองจะยังบ่มเท่าที่ที่เคยเป็นมาในความเดือดร้อนของมัน, เมื่อถึงทำอิธพระจึงได้เร็ดให้ แผ่นดินเศบูลุน และ แผ่นดินเนบะทาลีเป็นทุกข์ขมขื่น, และ ต่อมาได้เร็ดให้ทุกข์ทรมานหลายชั้นโดยทางทะเลแดงเลยจากแม่น้ำจันแดน ในกาลิลีของปะซาซาต.

ผู้ที่ดำเนิรไปใน ความมืดได้เห็นแสงสว่างอย่างใหญ่โตมาแล้ว; ความสละสลวยย่อมส่องเงื้อมมือผู้ที่อยู่ใน แผ่นดินของเงาแห่งความตาย.

พระจึงได้เร็ดให้ปะซาซาตเพิ่มขมขื่น และ เร็ดให้ความสุข เพิ่มขึ้น—พวกเขาปิติยินดีในสิ่งที่พระจึงเร็ดเหมือนดังยินดีเมื่อยามเก็บเกี่ยว ทลีส เหมือนดังเวลาที่พวกเขาแบ่งปันของที่ยึดมาได้.

เพราะพระจึงได้หักแอกที่เร็ดให้ พวกเขาพ้นทุกข์, และ ไม้คานที่พาดบ่าของพวกเขาหักแล้ว.

เพราะทุกสละสลวยของนักรบย่อมมีสรวงอึกทึกอย่างสับสน, และ อาพอนโสโครกไปด้วยเลือด; แต่นี่จะเป็นไปด้วยการเผาไหม้.

เพราะว่า เด็กน้อยผู้หนึ่งจะเกิดมาเพื่อพวกเรา, จะประทานบุตรชายผู้หนึ่งให้แก่พวกเรา, และ พระจึงจะเป็น ผู้ปกครองพวกเรา, พระนามของพระจึงจะถูกเอื้อนว่า ผู้ประเสริฐ, ผู้ปริกษา, พระเจ้าผู้สร้างโลกนานา, พระบิดาผู้เป็นนิจ, อิง สันติลาต.

7 Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

8 The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

9 And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

10 The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

11 Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

12 The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

13 For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.

14 Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.

15 The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.

ความจำเริญแห่งการปกครอง และสันติภาพไม่มีที่สุด, บนบัลลังก์ของดาวิด, และเหนืออาณาจักรของท่านเพื่อวางระเบียบ, และสถาปนาขึ้นด้วยวิจารณ์ญาณและด้วยความยุติธรรมนับแต่บัดนี้ไป, แม้จนตลอดกาล. ความมุ่งมั่นพระทัยของพระเจ้าจอมโยธาจะทำการนี้.

พระเจ้าทรงส่งพระวจนะของพระองค์สู่ยาโคบและพระวจนะของพระองค์ส่องสว่างลงบนอิสราเอล.

และผู้คนทั้งปวงจะรู้, แม้เอฟราอิมและผู้อยู่อาศัยของสะมาเรีย, ซึ่งกล่าวด้วยความจองหองและความถือดีในใจว่า :

อิฐพังทลายลง, แต่เราจะสร้างด้วยศิลาสกด; ต้นมะเดื่อถูกโค่น, แต่เราจะเปลี่ยนมันเป็นต้นสนสีดาร์.

ฉะนั้นพระเจ้าจะทรงนำปฏิกิริยาของเรซินมาต่อสู่เขา, และให้ศัตรูของเขาารวมกัน;

ชาวซีเรียอยู่หน้าและชาวฟิลิสเตียอยู่หลัง; และพวกเขาจะกลืนกินอิสราเอลด้วยปากที่อ้า. เพราะทั้งหมดนี้ความกริ้วของพระองค์ยังไม่คลาย, แต่พระหัตถ์ของพระองค์ยังคงยื่นออกมา.

เพราะผู้คนไม่หันไปหาพระองค์ ผู้ทรงลงทัณฑ์พวกเขา, ทั้งพวกเขาไม่แสวงหาพระเจ้าจอมโยธา.

ฉะนั้นพระเจ้าจะทรงตัดหัวและหาง, กิ่งและปล้องออกจากอิสราเอลในวันเดียว.

ผู้ทรงคุณวุฒิ, เขาเป็นหัว; และศาสดาพยากรณ์ที่สอนเรื่องเท็จ, เขาเป็นหาง.

ความจะเลิမ်ແຫ່ງ ການປົກຄອງ ແລະ ສັນຕິສຸກ ຈະບໍ່ມີທີ່ສຸດ, ເທິງບັນລັງຂອງດາວິດ, ແລະ ເໜືອານາຈັກຂອງພົນເພື່ອວາງລະບຽບ, ແລະ ສະຖາປະນາຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສະຫລາດສ່ອງໃສ ແລະ ຍຸດຕິທຳ, ເລີ່ມແຕ່ບັດນີ້ຈົນເຖິງຕະຫລອດການ. ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງຈອມໂຍທາຈະທຳການນີ້.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງເຖິງຢາໂຄບ ແລະ ມັນສ່ອງແສງມາເຖິງ ອິດສະຣາເອນ.

ແລະ ຜູ້ຄົນທັງປວງຈະຮູ້ຈັກ ເຖິງແມ່ນ ເອຟະຣາອິມ ແລະ ຜູ້ອາໄສຂອງຊາມາເຣຍ ທີ່ກ່າວດ້ວຍຄວາມຈອງຫອງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເຍື່ອງຂອງໃຈວ່າ:

ຕົກທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍດິນຈີ້ໄດ້ເພພັງລົງແລ້ວ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ດ້ວຍຫີນ; ກົກເຕືອກຖືກໂຄ່ນລົງແລ້ວ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະປູກຕົ້ນສີດາແທນ.

ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະຕິກິລິຍາຂອງ ເຮສິນຕໍ່ສູ້ກັບເພີນ, ແລະ ຮວບຮວມສັດຕູຂອງເພີນເຂົ້າກັນ;

ຊາວຊີເຣຍຢູ່ທາງໜ້າ ແລະ ຊາວຟິລິດສະຕິນຢູ່ທາງຫລັງ; ແລະ ດ້ວຍປາກທີ່ອ້າໄວ້ ພວກເຂົາຈະ ກິນກິນອິດສະຣາເອນ. ເພາະທັງໝົດນີ້ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ຫັນເຂົ້າເທື່ອ, ແຕ່ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຍັງຍືນອອກມາ.

ເພາະຜູ້ຄົນ ບໍ່ໄດ້ຫັນໄປຫາພຣະອົງ ຜູ້ລົງທັນພວກເຂົາ, ທັງພວກເຂົາບໍ່ສະແຫວງຫາຈອມໂຍທາ.

ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕັດຫົວ ແລະ ຫາງກົງກັນ ແລະ ຕົ້ນອອກຈາກອິດສະຣາເອນໃນມື້ດຽວ.

ຜູ້ອະວຸໂສຈະເປັນຫົວ ແລະ ສາດສະດາທີ່ສິດສອນຄວາມຕົວະຈະເປັນຫາງ.

- 16 For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.
- 17 Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evil-doer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.
- 18 For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briers and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.
- 19 Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.
- 20 And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—
- 21 Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.
- เพราะผู้นำของคนพวกนี้เป็นเหตุให้พวกเขาผิดพลาด; และคนที่พวกเขานำไปย่อมถูกทำลาย.
- ฉะนั้นพระเจ้าจะไม่ยินดีในชายหนุ่มของพวกเขา, ทั้งจะไม่มีเมตตาต่อลูกกำพร้าและหญิงหม้ายของพวกเขา; เพราะทุกคนในพวกเขาเป็นคนหน้าซื่อใจคดและเป็นคนทำชั่ว, และทุกปากพูดเรื่องโง่. เพราะทั้งหมดนี้ความกริ้วของพระองค์ยังไม่คลาย, แต่พระหัตถ์ของพระองค์ยังคงยื่นออกมา.
- เพราะความชั่วร้ายเผาผลาญดังเพลิง; มันจะกลืนกินพงหนามและกอหนาม, และจะลามไหม้พงไม้ในป่า, และมันจะลุกลามเหมือนการพวยพุ่งของควัน.
- โดยพระพิโรธของพระเจ้าจอมโยธาแผ่นดินจะมืด, และผู้คนจะเป็นดังเชื้อเพลิงไหม้ไฟ; หาได้มีใครจะละเว้นพี่น้องตนไม่.
- และเขาจะแย่งชิงทางมือขวาและหิวโหย; และเขาจะกินทางมือซ้ายและพวกเขาจะไม่พอใจ; พวกเขาถ้วนทุกคนจะกินเนื้อที่แขนตนเอง—
- มนัสเสห์, เอฟราอิม; และเอฟราอิม, มนัสเสห์; พวกเขาพร้อมใจกันจะต่อต้านยูดาห์. เพราะทั้งหมดนี้ความกริ้วของพระองค์ยังไม่คลาย, แต่พระหัตถ์ของพระองค์ยังคงยื่นออกมา.
- เพราะผู้นำของผู้ถือพันธสัญญานี้เป็นเหตุให้เขาทำผิด; และ ถิ่นที่ถือพันธสัญญานำไปย่อมถูกทำลาย.
- ฉะนั้น พระผู้เป็นเจ้าจึงจะบໍ່มีความสุขในชายหนุ่มของเขา, และ ทั้งบໍ່มีเมตตาถึงสาวกที่ถูกทำร้าย และ แม่ช้ายถิ่นใดเลย; เพราะว่าเขาทุกถิ่นในพันธสัญญานี้เป็นถิ่นซ้ําใจถิด, และ เป็นถิ่นเร่ร่อน และ ทุกถิ่นปากเอ้ําแต่ แะมอโง่. เพราะทั้งพันธสัญญานี้พระพิโรธของพระอ้ํายังบໍ່ถ่มเข้ําเท้ํา, แต่ พระหัตถ์ของพระอ้ํายังยื่นออกมา.
- เพราะความชั่วร้ายเผาไหม้ดังไฟ มันจะกินกินถิ่น และ ถิ่นหนาม, และ จะเกิดไฟตามถิ่นไม้ในป่า, และ มันจะลุกลามขึ้นถิ่นกับงานบุงขึ้นของถิ่น.
- ด้วยพระพิโรธของจอมโยธา, แผ่นดินจึงมืด และ ผู้ถือจะเป็นถิ่นน้ำมันเชื้อไฟ; บໍ່มีผู้ใดจะไว้ชีวิตอ้ํายบໍ່องของถิ่นเลย.
- และ เขาจะขาดดุจเอ้ํามีอว และ ยังหิวโหยอยู่; และ เขาจะ กินมีอ้ํายแต่เขา ยังบໍ່พอใจ; เขาจะกินเนื้อหนังที่แขนของถิ่นเองน้ําอ้ํ—
- มานาเส, เอฟะธาอิม; และ เอฟะธาอิม, มานาเส; ทั้งสองจะร้ํอภันถ่สู้ยุดา. เพราะทั้งพันธสัญญานี้ พระพิโรธของพระอ้ํายังบໍ່ถ่มเข้ําเท้ํา, แต่พระหัตถ์ของพระอ้ํายังยื่นออกมา.

2 Nephi 20

- 1 Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;
- 2 To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!
- 3 And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?
- 4 Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.
- 5 O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.
- 6 I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.
- 7 Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.

๒ นิไฟ ๒๐

- วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ออก
ประกาศอันไม่ชอบธรรม, และ
เขียนสารกตขี้นมเหงซึ่งพวกเขา
กำหนดขึ้น;
- เพื่อขับคนขัดสนออกจากความ
ยุติธรรม, และฉวยสิทธิไปจาก
คนจนในผู้คนของเรา, เพื่อหญิง
หม้ายอาจตกเป็นเหยื่อของพวกเขา,
และเพื่อพวกเขาอาจขโมย
จากเด็กกำพร้า!
- และเจ้าจะทำอะไรในวันแห่งการ
มาเยือน, และในหายนะซึ่งจะม
าจากที่ไกล? เจ้าจะหลบหนีไปพึ่ง
ใครเล่า? และจะทิ้งสมบัติของเจ้า
ไว้ที่ไหน?
- ไม่มีเราพวกเขาจะลงไปเป็น
นักโทษ, และพวกเขาจะล้มตายอยู่
กับพวกที่ถูกประหาร. เพราะ
ทั้งหมดนี้ความกริ้วของพระองค์ยัง
ไม่คลาย, แต่พระหัตถ์ของพระองค์
ยังคงยื่นออกมา.
- โอชาวอัสซีเรีย, ไม่เรียวแห่ง
ความโกรธของเรา, และไม้เท้าใน
มือพวกเขาคือความเคืองแค้นของ
พวกเขา.
- เราจะส่งเขาไปต่อสู้กับ
ประชาชาติที่หน้าซื่อใจคด, และเรา
จะส่งเขาให้ต่อสู้กับผู้คนแห่งความ
พิโรธของเราเพื่อริบเอาของที่ปล้น
มา, และเพื่อริบเอาเหยื่อ, และเพื่อ
เหยียบย่ำพวกเขาดุจเดียวกับ
โคลนตมบนถนน.
- แต่เขามีได้ตั้งใจเช่นนั้น, ทั้งใจ
เขาหาคิดเช่นนั้นไม่; แต่ในใจเขา
คิดจะทำลายและตัดขาด
ประชาชาติไม่ใช่น้อย.

๔ นิไฟ ๔๐

- วิบัติแก่ผู้ที่ออกถำสิ่งอันบ่ชอบทำ
และ ขຽນเลื่องທຸກໜັກຊຶ່ງເຂົາກຳນົດ
ຂຶ້ນ;
- เพื่อขับคนขัดสนออกไปจาก ການ
ພິພາກສາ, ແລະ ເພື່ອເອົາສິດທິຈາກຄົນ
ທຸກຍາກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໄປ, ເພື່ອ
ແມ່ໜ້າຍຈະໄດ້ເປັນເຄື່ອງຮັບຮອງຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້
ກະທຳໃຫ້ເດັກກຳພ້າມເປັນເຫຍື່ອຂອງ
ພວກເຂົາ!
- และ พวกรเจ้าจะเร็ดແນວໃດໃນວັນ
ແຫ່ງ ການມາຢ້ຽມຢາມ ແລະ ໃນຄວາມ
ເປົ່າປ່ຽວທີ່ຈະມາຈາກທາງໄກ? ພວກເຈົ້າ
ຈະໜີໄປພົ່ງຜູ້ໃດ? ແລະ ຈະຖິ້ມລັດສະໝີ
ພາບຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ບ່ອນໃດ?
- ปาดสะจากเราแล้ว ພວກເຂົາຈະກັມ
ຫົວລົງໃຫ້ນັກໂທດ, ແລະ ພວກເຂົາຈະລົມ
ຕາຍຢູ່ກັບພວກທີ່ຖືກປະຫານ. ເພາະ
ທັງໝົດນີ້ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່
ທັນເຂົ້າເຫື່ອ, ແຕ່ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ
ຍັງຍື່ນອອກມາ.
- โอ้ ชาวอัสซีเรีย, ผู้เป็นไม้ถ่อน
ແຫ່ງຄວາມໂມໂຫຂອງເຮົາ ແລະ ເປັນ
ໄມ້ແສ້ແຫ່ງຄວາມເຄືອງແຄ້ນ ຂອງເຂົາ.
- เราจะส่งเขาไป ตໍ່ສູ້ກັບປະຊາຊາດທີ່
ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ແລະ ເຮົາຈະບັນຊາເຂົາໃຫ້ໄປ
ຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ທີ່ເຮົາພິໂລດເພື່ອຍາດເອົາຂອງທີ່
ປຸ້ນມາ ແລະ ເພື່ອຍາດເອົາເຫຍື່ອ ແລະ
ເພື່ອຢຽບຢ້າພວກເຂົາລົງຄືກັນກັບຂີ້ຕົມ
ໃນຖະໜົນ.
- แต่ເຂົາບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈແນວນັ້ນ, ແລະ ໃຈ
ຂອງເຂົາກໍບໍ່ຄິດແນວນັ້ນ; ແຕ່ໃນໃຈຂອງ
ເຂົາ ຄືຈະທຳລາຍ ແລະ ຕັດປະຊາຊາດອອກ
ເສຍບໍ່ແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍ.

- 8 For he saith: Are not my princes altogether kings?
- 9 Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?
- 10 As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;
- 11 Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?
- 12 Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.
- 13 For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;
- 14 And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.
- เพราะเขากล่าวว่า : บรรดาเจ้าชายของข้าพเจ้าล้วนเป็นกษัตริย์มิใช่หรือ ?
- คาลโนเป็นดั่งคาร์เคมีชมิใช่หรือ ? ฮามัทเป็นดั่งอาร์พาดมิใช่หรือ ? สะมาเรียเป็นดั่งดามัสกัสมิใช่หรือ ?
- ดั่งที่มือข้าพเจ้าก่อตั้งอาณาจักรของรูปเคารพขึ้น, และรูปแกะสลักของมันเลิศกว่ารูปแกะสลักของเยรูซาเล็มและของสะมาเรีย;
- ข้าพเจ้าจะไม่ทำเช่นนั้น, กับเยรูซาเล็มและกับรูปเคารพของนาง, ดั่งที่ข้าพเจ้าทำมาแล้วกับสะมาเรียและรูปเคารพของนางหรือ ?
- ดังนั้นเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเจ้าทรงทำงานทั้งหมดของพระองค์บนภูเขาไซอันและบนเยรูซาเล็มแล้ว, เราจะลงโทษผลของใจที่ถือดีของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย, และแหวตายุโสอันเนื่องจากความอหังการของเขา.
- เพราะเขากล่าวว่า : ด้วยเรี่ยวแรงของมือข้าพเจ้าและด้วยปัญญาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทำสิ่งเหล่านี้ขึ้น; เพราะข้าพเจ้าเฉียบแหลม; และข้าพเจ้าย้ายพรมแดนของผู้คน, และปล้นทรัพย์สมบัติจากพวกเขา, และข้าพเจ้าสยบผู้อยู่อาศัยรากับคนกล้า;
- และมือข้าพเจ้าฉวยทรัพย์สินมีค่าของผู้คนดังฉวยรังนก; และดังคนรวบรวมไข่ที่ละไว้ ข้าพเจ้ารวมแผ่นดินโลกไว้ทั้งสิ้น; และไม่มีใครขยับปีก, หรืออ้าปาก, หรือส่งเสียง.
- เพราะเขาได้เฝ้าว่า: ผู้บงกชกับบันดาของเร้าเป็นกะสัดชนิดแล้วแม่นบ?
- เมืองกานโนเป็นเมืองกักรกมิดแล้วแม่นบ? เมืองฮามัทเป็นเมืองอากปิดแล้วแม่นบ? เมืองซามาเรย์เป็นเมืองดามัสกัสแล้วแม่นบ?
- เหมือนถั่ง มีของเร้าไปเทิغبันดาลาซาอานาจักของรูปบูซา, ชั่งรูปอวดสะทลักของพอกเข้านั้นดิฉันของเยรูซาเล็ม และ ของซามาเรย์;
- จะเป็นไปได้บว่า เร้าจะบ่เร็ดทงัยกับเยรูซาเล็ม และ รูปบูซาของมันทักกับเร้าได้เร็ดมาแล้วกับซามาเรย์ และ รูปบูซาของมัน?
- ถั่งนั้น เทกทานจะบังเกิดขึ้นถิ เมื่ออิ้งพระเจ้าได้ส่าเล็ดพาละกิดทังพิดของพระเจ้าที่บูซิโอน และ ที่เยรูซาเล็มแล้ว, พระอิ้งจะลึงโทด ฬินของใจที่อวดดิของกะสัดแทงอัดซิเรย์ และ ลัดสะพินพาบแทงถวามไฝ่สูงของเร้า.
- เพราะเขาได้ท่าวว่า: ถ้วยถวามรุนแรงของมิเร้า และ ถ้วยปันยาของเร้า, เร้าจึงได้เร็ดสิ่งเทล่านั้นขึ้นมา; เพราะเร้ามิถวามเ้าใจ; เร้าจึงได้ย้ายเขตแดนของผู้ถิน และ ปุนเร้าจับสิมบัตจากพอกเร้า, และ เร้าได้กิดผู้ฮูอัสเหมือนถั่งถินทัก;
- และ มีของเร้าพินของมิถาของผู้ถินถินกับรึงนิก; และ เร้าเ้าโรมแผ่นดินโลกไว้ ทังพิดถินกับถินทักกับไຂ่ที่เทลือ; และ บ่มีผู้ใดแทงปิก ทลิลเปิดปาก ทลิล สิ่งสูง.

15 Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!

16 Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

17 And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briers in one day;

18 And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.

19 And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

20 And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

21 The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

ขวานจะอวดอ้างตนเหนือคนที่ใช้มันหรือ? เลื่อยจะทะนงตนเหนือคนที่ใช้มันหรือ? รวากับว่าไม้เรียวจะแกว่งตนใส่คนที่ยกมันขึ้น, หรือไม้เท้าจะยกขึ้นได้เองรวากับไม้เท้าหรือไม่!

ฉะนั้นพระเจ้า, พระเจ้าจอมโยธา, จะทรงส่งความผอมโซ, ไปในบรรดาคนอ้วนพีของกษัตริย์; และภายใต้เกียรติยศของเขา พระองค์จะทรงก่อการลุกไหม้ขึ้นเหมือนการลุกไหม้ของไฟ.

และความสว่างของอิสราเอลจะเป็นดังไฟ, และพระผู้บริสุทธิ์ของเขาต้งเปลวไฟ, และจะลุกไหม้และจะกลืนกินกอกหนามของเขาและพวงหนามของเขาภายในวันเดียว;

และจะกลืนกินความมั่งคั่งแห่งไพรพฤกษ์ของเขา, และท้องทุ่งอันอุดมของเขา, ทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย; และพวกเขาจะเป็นเหมือนผู้ถ้อลงในยามอ่อนล้า.

และต้นไม้ที่เหลือในป่าของเขาจะมีน้อย, จนเด็กก็นับมันได้.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้น, คือผู้ที่ยังเหลืออยู่ของอิสราเอล, และคนของเชื้อสายแห่งยาโคบที่หนีรอด, จะไม่พึ่งคนที่ทำร้ายพวกเขาอีกต่อไป, แต่จะพึ่งพระเจ้า, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, โดยแท้.

ผู้ที่ยังเหลืออยู่จะกลับคืน, แท้จริงแล้ว, แม้ผู้ที่ยังเหลืออยู่ของยาโคบ, สู่พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงอำนาจ.

ขวาน จะอวดอ้างตัวมันเองกับผู้ที่ใช้มันบ่? เลื่อยจะทะนงมันใส่คนที่ใช้มันบ่? ไม้ส้าวจะแกว่งตัวมันเองใส่คนที่ยกมันขึ้นบ่? ทลิวว่าไม้ถ้อนเท้าจะยกตัวมันขึ้นเองก็กับว่าบ่แมนไม้บ่?

ฉะนั้นพระเจ้า, จอมโยธา, จะส่งความผอมແຫ້ງมาในบรรดาคนอ้วนพีของพระองค์; และ พายใต้ ลัดสะขมิพาบของเจ้า พระองค์จะทำการเผาไหม้ขึ้นถึกับกับงานเผาไหม้ของไฟ.

และ ความสะຫ້ງຂອງອິດສະຣາເອນຈະແປງແສງໄຟ ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງເຂົາຈະກາຍເປັນແປງໄຟ ແລະ ຈະເຜົາໄໝ້ ແລະ ກິນກິນເຄືອ ແລະ ກິກໝາມໃນມື້ດຽວ;

ແລະ ຈະ ກິນລັດສະໝີພາບຂອງປ່າໄມ້ຂອງເຂົາ, ແລະ ສວນໝາກໄມ້ຂອງເຂົາ, ທັງຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ; ແລະ ເຂົາຈະເປັນເໝືອນເວລາຄົນເຈັບຂຸດຊິດລົງໄປ.

ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ ເຫຼືອໃນປ່າຂອງເຂົາຈະເຫຼືອຢູ່ພຽງເລັກໜ້ອຍ, ຈົນວ່າເດັກນ້ອຍຈະນັບໄດ້.

ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນ ມື້ນັ້ນ ຄື, ຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ຄົນທີ່ໂຕນໝີໄປຂອງ ເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຈະບໍ່ ເພິ່ງພາອາໄສຜູ້ທີ່ຂຶ້ນຕິເຂົາອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຈະເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນດ້ວຍຄວາມຈິງ.

ຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງຢາໂຄບ, ຈະກັບມາຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີລິດເດດ.

22 For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.

23 For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.

24 Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

25 For yet a very little while, and the indignation shall cease, and mine anger in their destruction.

26 And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he lift it up after the manner of Egypt.

27 And it shall come to pass in that day that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.

28 He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages.

29 They are gone over the passage; they have taken up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul is fled.

เพราะแม้อิสราเอลผู้คนของท่านเป็นดังทรายแห่งทะเล, กระนั้นที่เหลืออยู่ของพวกเขาจะกลับมา; การทำลายล้างที่ประกาศไว้จะท่วมท้นด้วยความชอบธรรม.

เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาจะทรงทำลายล้าง, แม้กำหนดให้มีทั่วแผ่นดิน.

ฉะนั้น, ดังนั้นพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาตรัส: โอผู้คนของเราที่พำนักอยู่ในไซอัน, อย่ากลัวชาวอัสซีเรีย; เขาจะโบยตีเจ้าด้วยไม้เรียว, และจะยกไม้เท้าของเขาสู่เจ้า, ตามลักษณะเดียวกันกับในอียิปต์.

เนื่องจากอีกไม่นานนัก, และความเคืองแค้นจะหยุด, และความโกรธของเราในความพิณาศของพวกเขา.

และพระเจ้าจอมโยธาจะทรงกระตุ้นให้เกิดแค้นสำหรับเขาตามการเช่นฆ่าชาวมีเดียนที่ศิลาแห่งโอเรบ; และตั้งธารพระกรของพระองค์อยู่เหนือทะเลดังนั้น พระองค์จะทรงยกมันขึ้นตามลักษณะเดียวกันกับในอียิปต์.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้นคือภาระของเขาจะถูกนำออกไปจากบ่าเจ้า, และแอกของเขาออกจากคอเจ้า, และแอกจะถูกทำลายเพราะการเจิม.

เขามาถึงอัยยาท, เขาผ่านไปถึงมิโกรน; ที่มิคมาซเขาสะสมสัมภาระของเขา.

พวกเขาข้ามช่องผา; พวกเขาค้างแรมที่เกบา; รามาทกลัว; กิเบอาห์ของซาอูลหลบหนีไป.

อิสราเอลจะเป็นดังทรายในทะเล, เหลืออยู่ของพวกเขาจะกลับมา; การทำลายล้างที่ประกาศไว้แล้ว จะท่วมท้นไปด้วยความชอบธรรม.

เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาจะทำลาย, แม้กำหนดให้มีทั่วแผ่นดิน.

ฉะนั้น, องค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาได้กล่าวดังนี้: โอ ผู้คนของเราที่อยู่ในไซอัน, อย่าได้กลัวชาวอัสซีเรีย; เขาจะตีเจ้าด้วยไม้เรียว และ ยกไม้เท้าของเขาสู่เจ้า เหมือนกับในอียิปต์.

เพราะยังอีกไม่นานความเคืองแค้นจะหยุด, และความพิณาศของเราจะหยุด, และ ความโกรธของเราจะหยุด, และ ความโกรธของเราจะหยุด.

และ จอมโยธาจะตั้งแอกขึ้นในบ่าเจ้ากับเจ้าดังที่พระองค์ทรงตั้งแอกขึ้นของมิคมาซที่มิคมาซ; และ ไม้เท้าของพระองค์จะยกขึ้นเหนือทะเล ดังนั้น พระองค์จะยกมันขึ้นอย่างกับในอียิปต์.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้นภาระของเขาจะถูกนำออกไปจากบ่าเจ้า, และ แอกของเขาจะออกจากคอเจ้า, และ แอกจะถูกทำลายเพราะการเจิม.

เขาได้มารอดอาฮิแล้ว, เขาได้ข้ามมิกลอนไป; เขาได้เก็บสะสมบรรดาของใช้ที่มีมากมาย.

เขาเหล่านั้นได้ข้ามทางนั้นไปแล้ว; เขาหยุดพักที่เกบา; รามาทกลัว; กิเบอาห์ของซาอูลหลบหนีไป.

- 30 Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.
- 31 Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.
- 32 As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.
- 33 Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the bough with terror; and the high ones of stature shall be hewn down; and the haughty shall be humbled.
- 34 And he shall cut down the thickets of the forests with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.
- ຈຶ່ງເປ່ຣ່ງເສີຍເກີດ, ໂອ້ຣີດາຂອງກັລລິມ; ໃຫ້ໄດ້ຍິນໄປເຖິງໄລຊາຮ໌, ໂອ້ອານາໂຣທທີ່ນາສງສາຣ.
- ມັດເມນາຮ໌ຍ້າຍໄປ; ຜູ້ຢູ່ອາຮ໌ຍຂອງເກບິມຮວມກັນເພື່ອລອບໝີ.
- ແຕ່ເຂົາຈະຍັງຢູ່ທີ່ໂນບໃນວັນນັ້ນ; ເຂົາຈະເຈັ້ມື້ອໃສ່ຮູເຂົາແຫ່ງຣີດາຂອງໄຊອັນ, ເນີນເຂົາຂອງເຍຣູຊາເລັມ.
- ດູເກີດ, ພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຈອມ ໂຍຣາຈະທຣງຕັດກິ່ງກ້ານດ້ວຍຄວາມສຍດສຍອງ; ແລະພວກທີ່ລຳດັນສູງຈະຖືກໂຮ່ນ; ແລະພວກເຍື່ອຍິ່ງຈະຖືກກຳຣາບ.
- ແລະພຣະອົງຈະທຣງຄາງພຣຣນໄມ້ໃນປ່າດ້ວຍເຫຼັກ, ແລະເລບານອນຈະລ່ມໂດຍຜູ້ທຣງອານຸກາພອງຄ໌ຮື່ງ.
- ໂອ້ ທິດາຂອງການລິມເອີຍ, ຈົ່ງສົ່ງສຽງຂຶ້ນໃຫ້ໄດ້ຍິນໄປຮອດລາອິດເຖິດ, ໂອ້ ອານາທິດທີ່ນ້ຳສົງສານເອີຍ.
- ມັດເມນາໄດ້ຍ້າຍອອກໄປແລ້ວ; ຜູ້ອາໄສຂອງເກບິມໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຈະໝີໄປ.
- ໃນມື້ນັ້ນເອງເຂົາຈະຢຸດຢູ່ທີ່ເມືອງໂນບ, ເຂົາຈະຍົກກຳປັ້ນໃສ່ພູເຂົາຂອງທິດາຂອງຊີໂອນ, ເນີນພູຂອງເຍຣູຊາເລັມ.
- ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາຈະຕັດກິ່ງກ້າດ້ວຍກຳລັງອັນໜ້າຢ້ານກົວ; ແລະ ພວກທີ່ ສູງຍິ່ງຈະຖືກໂຮ່ນລົງມາ; ແລະ ພວກທີ່ຈອງທອງຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ອ່ອນນ້ອມລົງ.
- ແລະ ພຣະອົງຈະຖາງສຸມໄມ້ໃນປ່າດ້ວຍຂວານ, ແລະ ເລບານອນຈະຕົກໂດຍພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບ.

2 Nephi 21

- 1 And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.
- 2 And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;
- 3 And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.
- 4 But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.
- 5 And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.
- 6 The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.
- 7 And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.
- 8 And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

๒ นิไฟ ๒๑

และจะมีหน่อออกมาจากลำต้นของเจสซี, และกิ่งหนึ่งจะงอกออกมาจากรากของท่าน.

และพระวิญญาณของพระเจ้าจะอยู่บนท่าน, วิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ, วิญญาณแห่งการตรึงตรองและพลังกำลัง, วิญญาณแห่งความรู้และความเกรงกลัวพระเจ้า;

และจะทำให้ท่านเข้าใจด้วยไหวพริบอันเนื่องมาจากความเกรงกลัวพระเจ้า; และท่านจะไม่พิพากษาตามสายตาของท่าน, ทั้งจะไม่ตำหนิตามที่หูของท่านได้ยิน.

แต่ด้วยความชอบธรรมท่านจะพิพากษาคณน, และตำหนิด้วยความเสมอภาคเพื่อคนอ่อนโยนของแผ่นดินโลก; และท่านจะตีแผ่นดินโลกด้วยไม้แห่งปากของท่าน, และด้วยลมแห่งริมฝีปากของท่านท่านจะสังหารคนชั่วร้าย.

และความชอบธรรมจะเป็นสายคาดเอวท่าน, และความซื่อสัตย์เป็นสายคาดบั้นเอวท่าน.

สุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะด้วย, และเสือดาวจะนอนกับลูกแพะ, และลูกโคกับสิงห์หนุ่มและลูกสัตว์อ้วนจะอยู่ด้วยกัน; และเด็กเล็กคนหนึ่งจะนำพวกมันไป.

และโคเพศเมียและหมีจะกินด้วยกัน; ลูกของมันจะนอนด้วยกัน; และสิงห์จะกินฟางเหมือนโคเพศผู้.

และเด็กที่ดูดนมจะเล่นบนรูงูพิษ, และเด็กหย่านมจะวางมือของเขาไว้บนรังงูร้าย.

๔ นิไฟ ๔๑

และ จะมี กิ่ง หน่อออกมาจาก ยาค็อบของ เยสุ, และ หน่อ ไม้จะเกิดออกมาจากรากของเข้มน.

และ พระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า จะสถิตอยู่เหนือเข้มน, วิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ, วิญญาณแห่งการแนะนำ และ พะລັງ, วิญญาณแห่งความรู้ และ แห่งความยำเกรงพระเจ้าผู้เป็นเจ้า;

และ จะเร็ดให้เข้มนมีความเข้าใจ ย่างงว่งไວใน ความ ย้ำนกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; และ เข้มนจะบ่ ถัดสินตามสายตาของเข้มน, ทั้งจะบ่ตำนิตาม ที่หูของเข้มน ได้ยิน.

แต่เข้มนจะตัดสินกับทุกายกด้วยความชอบทำ, และ ตำนิด้วยความข่งรูทำ เพื่อ ถิ่นใจอ่อนโยนของแผ่นดินโลก; และ ป้องกับสติของ ผู้ที่ต่ำต้อย, แผ่นดินโลกจะถูกตีด้วย คำสั่งของเข้มน, และ ถิ่นชั่วจะตายด้วยคำตัดสินของเข้มน.

และ ความชอบทำจะเป็นผ้าถนแอดของเข้มน, และ ความซื่อสัตจะเป็นผ้าถน บั้นแอดของเข้มน.

หมาป่าจะอยู่กับลูกแกะ, เสือดาจะนอนอยู่กับลูกแพะ, และ ลูกวัวกับสิงห์หนุ่ม และ ลูกสัตว์อ้วน จะอยู่ด้วยกัน; และ เด็กน้อยคนหนึ่งจะนำพวกมันไป.

และ วัวแม่กับหมีจะกินร่วมกัน; ลูกของพวกมันจะนอนร่วมกัน; และ สิงห์จะกินฟางเหมือนโคเพศผู้.

และ เด็กที่ดูดนมจะเล่นในรูของ งูพิษ, และ เด็กหย่านมจะวางมือของเขาไว้บนรังงูร้าย.

9 They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.

10 And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.

11 And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.

12 And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

13 The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

14 But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

ພວກມັນຈະບໍ່ທຳຮ້າຍ ຫລື ທຳລາຍໄປ ທັງເຂົາເຈົ້າດີລືທຶຂອງເຮົາ, ເພາະ ທັງແຜ່ນດິນໂລກຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ ຮູ້ເຖິງກັບພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງຝົນນ້ຳເອົາທັນ ທະເລ.

ແລະໃນວັນນັ້ນຈະມີຮາກຮາກໜຶ່ງ ຂອງເຈສະ, ຈຶ່ງຈະຕັ້ງເປັນຮູ ສັງຄະພາບຂອງຜູ້ຄົນ; ຄົນຕ່າງຊາດຈະ ແສງຫາມັນ; ແລະທີ່ພັກຜ່ອນຂອງ ທ່ານຈະສະສົມ.

ແລະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນ ວັນນັ້ນຄືພຣະເຈົ້າຈະທຽມລົງ ພຣະພິດຍາຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຄັ້ງທີ່ ສອງເພື່ອທຽມນຳຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່ ຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຍັງຄົງຢູ່, ຄືຄຸ້ມ ຈາກອັສຊີເຣຍ, ແລະຈາກອີຢິບ, ແລະ ຈາກປັໂຣສ, ແລະຈາກຄູຊ, ແລະຈາກ ເອລາມ, ແລະຈາກຊີນາ, ແລະຈາກ ຫາມັດ, ແລະຈາກຝູ່ເກາະໃນທະເລ.

ແລະພຣະເຈົ້າຈະທຽມລົງ ສັງຄະພາບເພື່ອປະຊາຊາດ, ແລະຈະ ທຽມເຮັດຊຸມຊົນຜູ້ທີ່ຖືກຂັບໄປຂອງ ອີສຣາເອລ, ແລະທຽມລົງຄົນຂອງ ຍູດາທີ່ຈະຈັດກະຈາຍຢູ່ຈາກສີ່ມຸມ ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

ຄວາມຮົຍຮາຍທີ່ມີຕໍ່ເອຟຣາອິມຈະ ຫຼຸດໄປດ້ວຍ, ແລະປະຊາກອນຂອງ ຍູດາຈະຖືກຕັດຂາດ; ເອຟຣາອິມຈະບໍ່ ຮົຍຮາຍຍູດາ, ແລະຍູດາຈະບໍ່ຮົຍ ຮາຍເອຟຣາອິມ.

ແຕ່ພວກເຂົາຈະບິນລົງໄປນຳຂອງ ຂາວຟິລິດຕີຍາທາງຕາເວັນຕົກ; ພວກ ເຂົາຈະປ່ຽນສະໄໝຄົນພວກນີ້ທາງ ຕາເວັນອອກພ້ອມກັນ; ພວກເຂົາຈະຍຶດ ເອໂດມແລະໂມອາບ; ແລະລູກຫລານ ຂອງອັມໂມນຈະເອົາພວກເຂົາ.

ພວກມັນຈະ ບໍ່ທຳຮ້າຍ ຫລື ທຳລາຍໄປ ທັງເຂົາເຈົ້າດີລືທຶຂອງເຮົາ ເພາະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມ ຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າເປັນເຈົ້າເໝືອນດັ່ງທະເລ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳ.

ແລະ ໃນ ວັນນັ້ນກະສັດອົງໃໝ່ຈາກ ຍາດ ວົງຂອງເຢຊິຈະເປັນສັນຍາລັກຂອງຊົນ ຊາດທັງຫຼາຍ; ຄົນຕ່າງຊາດຈະສະແຫວງ ຫາ ມັນ; ແລະ ການພັກຜ່ອນຂອງເພິ່ນຈະ ມີລັດສະໝີພາບ.

ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນວັນນັ້ນຄື ພຣະເຈົ້າຈະວາງພຣະພິດຍາອີກເປັນເທື່ອ ທີ່ສອງ ເພື່ອນຳເຂົາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທີ່ ຍັງເຫຼືອຢູ່ກັບມາຈາກອັດຊີເຣຍ, ແລະ ຈາກເອີຢິບ, ແລະ ຈາກປັໂຣ, ແລະ ຈາກ ກູຊ, ແລະ ຈາກເອລາມ, ແລະ ຈາກຊີນາ, ແລະ ຈາກຮາມັດ, ແລະ ຈາກເກາະໃນ ທະເລ.

ແລະ ພຣະອົງຈະຕັ້ງ ຫລັກສັນຍານັ້ນ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດ ແລະ ຈະຊຸມນຸມ ອົດສະຣາເອນທີ່ ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ ແລະ ເຕົ້າໂຮມຄົນຂອງຢູດາທີ່ຈະຈັດກະຈາຍໄປ ເພື່ອເຂົ້າມາຈາກສີ່ທິດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

ແລະ ຄວາມອົດສາຂອງເອຟະຣາອິມຈະ ຫຼຸດໄປ, ແລະ ຜູ້ປະຕິຊາຂອງຢູດາຈະຖືກ ຕັດອອກ; ເອຟະຣາອິມຈະບໍ່ອົດສາ ຢູດາ, ແລະ ຢູດາຈະບໍ່ລົບກວນເອຟະຣາອິມ.

ແຕ່ພວກເຂົາຈະ ບິນລົງທີ່ບ່າຂອງຟິລິດ ສະຕິນທາງຕາເວັນຕົກ; ພວກເຂົາຈະ ຮ່ວມກັນປຸ້ນທາງຕາເວັນອອກ; ພວກເຂົາ ຈະຍຶດເອໂດມ ແລະໂມອາບ; ແລະ ລູກ ຫລານຂອງອັມໂມນຈະເອົາພວກເຂົາ.

15 And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

16 And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະທຳລາຍລີ້ນ
ຂອງທະເລອີຢິບຕໍ່ລຸ່ມລີ້ນ; ແລະດ້ວຍ
ສາຍລມແຮງຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງ
ຈະທຳສະບັດພຣະພັດທະນາຂອງພຣະອົງ
ເໝືອນແມ່ນ້ຳ, ແລະຈະທຳລາຍທັດສະ
ນະທີ່ເປັນລຳອາຣເຈດສາຍ, ແລະທຳ
ໃຫ້ຄົນຂ້າມໄປໄດ້ໂດຍບໍ່ເຢັຍກເທົ່າ.

ແລະຈະມີທາງລວງ, ຈາກອັສ
ຊີເຣຍ, ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງຜູ້ຄົນ
ຂອງພຣະອົງທີ່ຍັງຄົງຢູ່, ເໝືອນ
ດັ່ງທີ່ເປັນມາກັບອີສຣາເອລໃນວັນທີ່ເຂົາ
ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບຕໍ່.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ທຳລາຍລີ້ນ
ຂອງທະເລອີຢິບໃຫ້ໝົດລີ້ນ; ແລະ ດ້ວຍ
ລົມອັນມີລົດເດດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະ
ຍົກພຣະພັດທະນາແມ່ນ້ຳ ແລະ ຈະຕີມັນໃຫ້
ເປັນຮ່ອງນ້ຳເຈັດສາຍ ແລະ ໃຫ້ຄົນຂ້າມໄປ
ໄດ້ໂດຍຕີນບໍ່ປຸກ.

ແລະ ຈະມີ ທາງຫລວງຈາກອັດຊີເຣຍ
ສຳລັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່
ດັ່ງທີ່ມີຢູ່ສຳລັບອິດສະຣາເອນໃນວັນທີ່
ພວກເຂົາຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.

2 Nephi 22

- 1 And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.
- 2 Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.
- 3 Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.
- 4 And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.
- 5 Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.
- 6 Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

๒ นิไฟ ๒๒

และในวันนั้นท่านจะกล่าวว่า : ข้าแต่พระเจ้า, ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์; แม้พระองค์กริ้วข้าพระองค์ความกริ้วของพระองค์ก็คลายลงสิ้น, และพระองค์ทรงปลอบโยนข้าพระองค์.

ดูเถิด, พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นความรอดของข้าพระองค์; ข้าพระองค์จะวางใจ, และไม่กลัว; เพราะพระเจ้าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังของข้าพระองค์และบทเพลงของข้าพระองค์; อีกทั้งพระองค์ทรงเป็นความรอดของข้าพระองค์เสมอมา.

ฉะนั้น, ด้วยปิติท่านจะตักน้ำจากบ่อแห่งความรอด.

และในวันนั้นท่านจะกล่าว : จงสรรเสริญพระเจ้า, จงเรียกหาพระนามของพระองค์, จงประกาศการกระทำของพระองค์ในบรรดาผู้คน, จงป่าวร้องว่าพระนามของพระองค์เป็นที่ยกย่องเทิดทูน.

จงร้องเพลงถวายพระเจ้า; เพราะพระองค์ทรงทำสิ่งที่ล้ำเลิศ; สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันทั่วแผ่นดินโลก.

จงให้ร้องและไชโยเถิด, ท่านผู้อยู่อาศัยของไซออน; เพราะศรีสง่าคือพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลในท่ามกลางท่าน.

๔ นิไฟ ๔๔

และ ในมีนันั้นท่านจะกล่าว: โอ้ พระผู้เป็นเจ้า, ข้าบ้นจะสั่นละเสินพระอົງ; เถົงແມ່ນວ່າ ພຣະອົງຈະພຣະພິໂລດໃຫ້ຂ້າບ້ອຍກໍຕາມ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງຍັງຫັນກັບໄປ, ແລະ ພຣະອົງປອບໃຈຂ້າບ້ອຍ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມລອດຂອງຂ້າບ້ອຍ; ຂ້າບ້ອຍຈະ ວາງໃຈ ແລະ ຈະບໍ່ຢ້ານກົວເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢໂຣວາ ເປັນກໍາລັງຂອງຂ້າບ້ອຍ ແລະ ບົດເພງຂອງຂ້າບ້ອຍ; ແລະ ພຣະອົງເປັນຄວາມລອດຂອງຂ້າບ້ອຍອີກ.

ສະນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມສຸກ ທ່ານຈະດັກ ນ້ຳຈາກບໍ່ແຫ່ງຄວາມລອດ.

ແລະ ໃນມື້ນັ້ນທ່ານຈະກ່າວວ່າ: ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງຮ້ອງທູນໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຈົ່ງປະກາດການກະທຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ບັນດາຜູ້ຄົນທັງຫລາຍ, ຈົ່ງກ່າວວ່າພຣະນາມຂອງພຣະອົງສູງສົ່ງ.

ຈົ່ງຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ພຣະອົງຈະເຮັດສິ່ງທີ່ດີເລີດໃຫ້ເລື່ອງນີ້ຮູ້ກັນທົ່ວໄປໃນແຜ່ນດິນໂລກ.

ຜູ້ອາໄສຂອງຊີໂອນເອີຍ, ຈົ່ງຮ້ອງໂຮ ແລະ ຮ້ອງເພງດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານ; ເພາະພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນນັ້ນຍັງໃຫຍ່ໃນທ່າມກາງຂອງພວກເຂົາ.

2 Nephi 23

- 1 The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.
- 2 Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.
- 3 I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.
- 4 The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.
- 5 They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.
- 6 Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.
- 7 Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;
- 8 And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.

๒ นิไฟ ๒๓

เรื่องราวอันน่าทึ่งแห่งบาบิโลน, ซึ่งอิสยาห์บุตรของอามอสเห็น.

เจ้าจงยกธงขึ้นบนภูเขาสูง, จงเปล่งเสียงให้ถึงพวกเขา, จงโบกมือ, เพื่อพวกเขาจะเข้าไปในประตูของผู้ทรงเกียรติ.

เราได้บัญชาผู้ที่รับการชำระให้บริสุทธิ์ของเราแล้ว, เราเรียกผู้มีพลกำลังของเราแล้วด้วย, เพราะความโกรธของเราไม่อยู่บนพวกเขาที่ชื่นชมยินดีในความสูงส่งของเรา.

เสียงอึกทึกของฝูงชนในภูเขาประหนึ่งของผู้คนที่เกรียงไกร, เป็นเสียงกึกก้องของอาณาจักรแห่งประชาชาติที่มารวมกัน, พระเจ้าจอมโยธาทรงระดมไพร่พลแห่งการรบ.

พวกเขามาจากประเทศไกลโพ้น, จากสุดแดนฟ้าสวรรค์, แท้จริงแล้ว, พระเจ้า, และสรรพอาวุธแห่งความขุ่นเคืองพระทัยของพระองค์, เพื่อทำลายทั้งแผ่นดิน.

เจ้าจงคร่ำครวญเถิด, เพราะวันของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว; มันจะมาถึงการทำลายล้างจากพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ.

ฉะนั้นมือทุกมือจะอ่อนเปลี้ย, ใจมนุษย์ทุกคนจะหลอมละลาย;

และพวกเขาจะกลัว; ความเจ็บปวดและโศกนัสจะครอบงำพวกเขา; พวกเขาจะพิศวงในกันและกัน; หน้าพวกเขาจะเป็นดังเปลวเพลิง.

๔ นิไฟ ๔๖

พาละของ บาบิโลน ชึ่งเอซาเยา ลูกชายของอามอสได้เห็น.

เจ้าจงยก ธงขึ้นบนภูเขาอันสูง เทิด, จังเป้งสูงให้เทิดพวกเจ้า, จังสั่นมือ, เพื่พวกเจ้าจะเข้าไปในประตูของผู้ที่มีเกียรติ.

เร้าบับบา ผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ของเร้าแล้ว, เร้าได้เ็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ของเร้า, เพาะความโมโหของเร้าบ่ได้อยู่กับพวกเร้าผู้ที่ยิ่งใหญ่ในความสูงส่งของเร้า.

สูงอีกกระที่ของฝูงชนในภูเขาเหมือนดังสูงของผู้คนที่ยิ่งใหญ่มาก, เป็นสูงที่ก้องของ อาณาจักรของประชาชาติที่มารวมกัน, จอมโยธาได้ระดมไพร่พลเพื่อสงคราม.

พวกเร้าทั้งหลายมาจากประเทศที่อยู่ห่างไกลจากบ่อนสุดแห่งสวรรค์, แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้า, และ อาวุธแห่งความเคืองแค้นของพระองค์จะทำลายแผ่นดินทั้งผืน.

เจ้าจงคร่ำครวญเพราะวันของพระเจ้าเป็นเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว; มันจะมาถึงกับกับความพินาศจากอิทธิฤทธิ์อำนาจที่ยิ่งใหญ่.

ฉะนั้น ทุกมือจะอ่อนเปลี้ย และ ใจของมนุษย์ทุกคนจะหลอมละลาย;

และ พวกเร้าจะกลัว; ความปวดและ ความเล้าสะทลัดใจจะครอบงำพวกเร้า; พวกเร้าจะเป้งขำกันย่างตลกตะลึง; ข้างของพวกเร้าจะเป็นดังเปลวไฟ.

9	Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.	ดูเถิด, วันของพระเจ้าจะมาถึง, โหดร้ายทั้งด้วยพระพิโรธและความกริ้วอันรุนแรง, ที่จะปล่อยให้แผ่นดินรกร้างว่างเปล่า; และพระองค์จะทรงทำลายคนบาปที่นั่นให้สูญสิ้นไปจากมัน.	ຈັ່ງເບິ່ງ, ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເຖິງ, ຄວາມໂຫດຮ້າຍພ້ອມທັງພຣະພິໂລດ ແລະ ຄວາມແຄ້ນເຄືອງຢ່າງຮຸນແຮງທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກຮ້າງເປົ່າ; ແລະ ພຣະອົງຈະ ທຳລາຍຄົນບາບທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນໃຫ້ໝົດສິ້ນ.
10	For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.	เพราะดาวแห่งฟ้าสวรรค์และกลุ่มดาวที่นั่นจะไม่ให้แสงแห่งตน; พระองค์จะทรงทำให้ตะวันรุ่งอันแสง, และดวงจันทร์จะไม่ทอแสง.	ເພາະດາວແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ໝູ່ດາວທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນຈະບໍ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ; ດວງຕາເວັນຈະມືດດັບ ແລະ ບໍ່ສ່ອງແສງຂອງມັນອອກໄປ, ແລະ ເດືອນຈະບໍ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນສ່ອງລົງມາ.
11	And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogance of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.	และเราจะลงโทษโลกเพราะความชั่ว, และคนชั่วร้ายเนื่องจากความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา; เราจะทำให้ความโอหังของคนจองหองสิ้นสุด, และจะหยุดความเย่อหยิ่งของคนน่าเกรงขาม.	ແລະ ເຮົາຈະ ລົງໂຫດໂລກເພາະຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ຄົນຊົ່ວເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ ຄວາມອວດດີຂອງຄົນຈອງຫອງຢຸດລົງ ແລະ ຍິບຢັ້ງຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຄົນຊົ່ວ.
12	I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.	เราจะทำให้ชายมีค่ากว่าทองนพคุณ; แม้เป็นชายยิ่งกว่าลิ้มทองคำของโอฟีร์.	ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຊອກຫາ ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຍາກກວ່າຫາຄຳແນວດີ; ແລະ ຫາມະນຸດຍາກກວ່າຫາຄຳຂອງໂອເຟຍ.
13	Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.	ดังนั้น, เราจะเขย่าฟ้าสวรรค์, และแผ่นดินโลกจะเคลื่อนจากที่ของมัน, ในพระพิโรธของพระเจ้าจอมโยธา, และในวันแห่งความกริ้วอันรุนแรงของพระองค์.	ສະນັ້ນ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຟ້າສະຫວັນສັ່ນສະເຫຼອນ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະ ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກບ່ອນຂອງມັນ ໃນພຣະພິໂລດຂອງຈອມໂຍທາ ແລະ ໃນວັນແຫ່ງຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພຣະອົງ.
14	And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.	และมันจะเป็นดังละมั่งที่ถูกล่า, และดังแกะที่ไม่มีใครรวมฝูง; และพวกเขาทุกคนจะหันไปหาผู้คนของเขาเอง, และทุกคนหลบหนีไปในแผ่นดินของเขาเอง.	ແລະ ມັນຈະເປັນຄືກວາງທີ່ຖືກຕາມລ່າ, ແລະ ຄືກັບກັບເກາະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ; ແລະ ພວກເຂົາທຸກຄົນຈະຫັນໄປຫາຜູ້ຄົນຂອງຕົນເອງ, ແລະ ທຸກຄົນຈະໜີໄປແຜ່ນດິນຂອງຕົນເອງ.
15	Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.	ทุกคนที่จองหองจะถูกแทงทะลุ; แท้จริงแล้ว, และทุกคนที่เชื่อมพบกับคนชั่วร้ายจะล้มตายด้วยดาบ.	ທຸກຄົນທີ່ອວດດີຈະຖືກແພງໃຫ້ຊອດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກັບຄົນຊົ່ວຈະລົ້ມຕາຍ ດ້ວຍຄົມດາບ.
16	Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.	ลูก ๆ ของพวกเขาจะถูกห้ำหั่นเป็นชิ้น ๆ ต่อหน้าพวกเขา; บ้านพวกเขาจะถูกปล้นและภรรยาพวกเขาจะถูกข่มขืน.	ລູກຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຫັ່ນເປັນຕ່ອນໄປຕໍ່ໜ້າຂອງພວກເຂົາ; ເຮືອນຂານຂອງພວກເຂົາຈະຖືກປຸ້ນ ແລະ ເມຍຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຂົ່ມຂືນ.

17 Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.

18 Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.

19 And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.

20 It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.

21 But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

22 And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

ດູເຄີດ, ຮາຈະຍ້າຍູ້ໃຫ້ຂາວມີເດີຍຕໍ່ ດ້ານພວກເຂົາ, ຈຶ່ງຈະບໍ່ເຫັນແກ່ເງິນ ແລະທອງ, ທັງພວກເຂົາຈະບໍ່ເບີກບານ ໃນມັນ.

ຄັນຮູຂອງພວກເຂົາຈະຖ້າຜິດ ພົນເປັນຊັ້ນ ໆ ດ້ວຍ; ແລະພວກເຂົາ ຈະບໍ່ມີຄວາມສມເພຈໃນຜຸດແຫ່ງ ສຸກຣັກ; ດວງຕາຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ ເວັ້ນໂທຍແກ່ເດັກ.

ແລະບາບີໂລນ, ຄວາມຮຸ່ງຮອນແຫ່ງ ອານາຈັກ, ແລະຄວາມສວຍງາມອັນ ລ້ຳເລີຍຂອງຂາວເຄເລເດຍ, ຈະເປັນ ເໝືອນເມືອງຊື່ວ່າຊຸດອມ ແລະ ໂກມອຣາ. ໂຄ່ນລັມເມືອງໂສໂດມແລະໂກໂມຣາ.

ມັນຈະບໍ່ເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສອີກເລີຍ, ທັງຈະບໍ່ເປັນທີ່ພັກຈາກຮຸ່ນຮູ້: ທັງຂາວອາຮາບຈະບໍ່ຕັ້ງກະໂຈມທີ່ ນັ້ນ; ທັງບຣດາເມຊບາລຈະບໍ່ລ້ອມ ດອກແກະຂອງຕົນທີ່ນັ້ນ.

ແຕ່ສັດປ່າຂອງທະເລທຣາຍຈະ ນອນທີ່ນັ້ນ; ແລະບ້ານຂອງພວກເຂົາຈະ ເຕັມໄປດ້ວຍສັດໂລກທີ່ສ່ຽງເສຍ ໂຫຍຫວນ; ແລະນັກຮູກຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະພະເພດຜູ້ຈະໂລດເຕັມຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ແລະສັດປ່າແຫ່ງເກາະຈະຮ້ອງຢູ່ ໃນບ້ານຮ້າງຂອງພວກເຂົາ, ແລະເສົາ ມັງກໃນວັງອັນນ່າຮືນຮມຍຂອງພວກ ເຂົາ; ແລະວັນເວລາຂອງເມືອງນັ້ນໃກ້ ຈະມາຮ້າຍ, ແລະເຮົາຈະບໍ່ຍືດວັນຂອງ ນາງອອກໄປ. ເພາະເຮົາຈະທຳລາຍ ນາງຢ່າງວຽວໄວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະເຮົາຈະເມດຕາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ແຕ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະພິນາສ.

ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຍຸຍົງໃຫ້ຊາວເມເດຍມາ ສູ້ກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງຈະບໍ່ເຫັນແກ່ເງິນ ແລະ ຄຳ, ທັງບໍ່ທ່ວງໃຍໃນມັນ.

ຄັນທະນູຂອງພວກເຂົາຈະສັງຫານຊາຍ ພົນ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມສົງສານ ຕໍ່ລູກຈາກອຸທອນກັອນເລືອດ; ຕາຂອງ ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດຂອງເດັກນ້ອຍເລີຍ.

ແລະ ບາບີໂລນຊຶ່ງຮຸ່ງເຮືອງໃນ ອານາຈັກ, ເມືອງທີ່ສະຫງ່າງາມ ແລະ ເປັນ ທີ່ພູມໃຈຂອງຊາວເຄເລເດຍຈະເປັນດັ່ງ ເມືອງໂຊໂດມກັບເມືອງໂກໂມຣາທີ່ພະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມມາແລ້ວ.

ແລະ ມັນຈະບໍ່ເປັນ ບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ທັງຈະ ບໍ່ເປັນບ່ອນຢູ່ຈາກຮຸ່ນຮູ້: ທັງຊາວອາຮາ ເບຍຈະບໍ່ຕັ້ງທັບອາໄສໃນບ່ອນນັ້ນ; ທັງ ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງຄົນໃດທີ່ຈະໃຫ້ແກະຂອງຄົນ ນອນລົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ແຕ່ສັດ ປ່າຂອງທະເລຊາຍຈະນອນຢູ່ທີ່ ນັ້ນ; ແລະ ເຮືອຊານຂອງພວກເຂົາຈະ ເຕັມໄປດ້ວຍສັດທີ່ທອນ; ແລະ ນັກເຄົ້າຈະ ອາໄສຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ຜີສາດຈະກະໂດດ ເຕັມຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.

ແລະ ສັດປ່າຂອງເກາະຈະທອນຢູ່ໃນ ເຮືອຊານເປົ່າປ່ຽວຂອງເມືອງນັ້ນ, ແລະ ມັງກອນຈະຢູ່ໃນວັງອັນໜ້າແສນສຸກຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະ ວັນເວລາຂອງມັນກໍ່ໃກ້ ເຂົ້າມາແລ້ວ; ແລະ ວັນເວລາຂອງມັນຈະບໍ່ ໃຫ້ຍືດຍາວໄປ. ເພາະເຮົາຈະທຳລາຍມັນ ຢ່າງວຽວໄວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະເມດຕາ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ແຕ່ວ່າຄົນຊົ່ວຈະຕ້ອງຕາຍ.

2 Nephi 24

- 1 For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.
- 2 And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.
- 3 And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.
- 4 And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!
- 5 The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.
- 6 He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.
- 7 The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.

๒ นิไฟ ๒๔

เพราะพระเจ้าจะทรงเมตตาया โคอ, และจะยังทรงเลือกอิสราเอล, และให้พวกเขาอยู่ในแผ่นดินของตนเอง; และจะทรงรวมคนแปลกหน้าไว้กับพวกเขา, และพวกเขาจะแนบสนิทกับเชื้อสายแห่งยาโคบ.

และผู้คนจะพาพวกเขาและนำพวกเขาไปยังที่ของพวกเขາ; แท้จริงแล้ว, จากที่ไกลถึงขนาดสุดแดนแผ่นดินโลก; และพวกเขาจะกลับมายังพื้นแผ่นดินแห่งคำสัญญาของตน. และเชื้อสายแห่งอิสราเอลจะครอบครองแผ่นดินเหล่านั้น, และแผ่นดินของพระเจ้าจะมีคนใช้และสาวใช้; และพวกเขาจะพาผู้ที่เคยจับพวกเขาเป็นเชลยมาเป็นเชลย; และพวกเขาจะปกครองเหนือผู้ที่ข่มเหงพวกเขา.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้นคือพระเจ้าจะทรงให้ท่านพักผ่อน, จากโทมนัสของท่าน, และจากความกลัวของท่าน, และจากการเป็นทาสผู้คับแค้นในที่ซึ่งท่านถูกบังคับให้รับใช้.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้น, คือท่านจะยกภาษีนี้ไปต่อว่ากษัตริย์ของบาบิโลน, และกล่าว : ผู้ข่มเหงสูญสิ้นแล้วหนอ, กนกนครสูญสิ้นแล้วหนอ !

พระเจ้าทรงหักไม้เท้าของคนชั่วร้าย, คทาของผู้ปกครองแล้ว.

เขาผู้ที่ทำร้ายผู้คนในโทสะโดยไม่หยุดยั้ง, เขาผู้ที่ปกครองประชาชนในความเกรี้ยวโกรธ, จึงถูกข่มเหง, และไม่มีใครขัดทาน.

ทั้งแผ่นดินโลกกำลังพักผ่อน, และสงบ; พวกเขาเปล่งเสียงร้องเพลง.

๔ นิไฟ ๔๔

เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าจะเมตตาต่อยาโคบ และ จะยัง เลือกรหัสสะราเอนไว้ฮัก, และ จะตั้งเขาทั้งหลายไว้ในแผ่นดินของเขาสอง, และ ถิ่นแปกพ้าจะ สัมผัสกับเขากับเขา และ เขาจะติดพันอยู่กับเชื้อสายของยาโคบ.

และ ขุนจากทั้งหลายจะรับเขา และ นำเขาทั้งหลายไปหาบ่อนของเขาสอง; แท้จริงแล้ว, จากบ่อนไทไปหาที่สูงสุดของแผ่นดินโลก; และ เขาจะกลับมาหาแผ่นดินแห่งถ้ำสันยาของเขาสอง. และ เชื้อสายอิสราเอลจะมีกำหนดในเขา, เป็น ทาตขยยงในแผ่นดินของพระเจ้าเป็นเจ้า; ผู้ที่จับเขาเป็นขะเลีย จะถูกเขาสองไปเป็นขะเลีย; และ เขาจะ ปักถองผู้ที่เกลียดกับกับเขา.

และ เทพทานจะบังเกิดขึ้นในม้านั้นพระเจ้าเป็นเจ้าจะให้เจ้า พักผ่อนจากความเส้าสะทลใจของเจ้า, และ จากความข้านทวของเจ้า, และ จากความ เป็นทาตที่ล้าบงในบ่อนขี้เจ้าถูก บังคับให้รับใช้.

และ เทพทานจะบังเกิดขึ้นในม้านั้น ถิ, เจ้าจะยกถ้ายขยันมีท่าอ่ทะสัด แห่ง บาบิโลนว่า: ผู้บีบบังคับกับ สะทงไปแล้ว, เมืองถ้ำทะสทงไป ด้วย!

พระเจ้าเป็นเจ้าได้หักไม้เท้าของถิน ขี้, ได้บาศาถาของผู้ปักถองแล้ว.

ถินที่ข้านพินผู้ถินโดยทานข้ฐนถิตด้วย ความโมโหของถิน, ถินที่ปักถอง ปะขาคด้วยความถนถนถนจึงถูก ข่มเหง และ บ่มิไซค์ดวอว.

ทั้งแผ่นดินโลกกำลังพักผ่อน และ มีถน; เขาเป้งสวฐ ฐองเพว.

8 Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.

9 Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.

10 All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?

11 Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.

12 How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

13 For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;

14 I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.

15 Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດັນສນຊົມຍິນດີ ເພາະທ່ານ, ແລະດັນສນສີດາຣ໌ຂອງ ເລບານອນດ້ວຍ, ໂດຍກ່າວວ່າ : ນັບ ແຕ່ທ່ານຖືກລົ້ມແລ້ວ ໄດ້ມີຄົນຕັດໄມ້ຂຶ້ນ ມາໂຕ້ແຍ້ງເຮົາ.

ນຣກຈາກເບື້ອງລ່າງກະສັບ ກະສ່າຍເພາະທ່ານເພື່ອພົບທ່ານ ເມື່ອທ່ານມາ; ມັນປຸກຄົນຕາຍເພື່ອ ທ່ານ, ແມ້ຜູ້ນຳທັງຫຼາຍທັງປາງຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ; ມັນຍົກຟອງຣາຊະທັງ ປະຊາຊາດຈາກບັລລັງກ໌ຂອງພວກ ເຂົາ.

ເຂົາທັງຫຼາຍທັງປາງຈະພູດ ແລະ ກ່າວແກ່ທ່ານ : ທ່ານອ່ອນແອດັ່ງເຮົາ ຫຼື ບໍ່? ທ່ານເປັນເໝືອນເຮົາຫຼື ບໍ່?

ຄວາມໂອ່ອາຂອງທ່ານຖືກນຳລົງໄປ ຍັງຮຸ່ນຮຸ່ນ; ເສື້ອຂອງທ່ານເກີດ ໃຊ້ໄດ້ຍິນໄດ້; ຕົວຮຸ່ນຮຸ່ນເກີດ ຢູ່ໂຕທ່ານ, ແລະຕົວຮຸ່ນຮຸ່ນເກີດ ທ່ານ.

ທ່ານຕົກຈາກສະຖານະດັ່ງນັ້ນ ຫຼື ໂອລຸຊີເຟອ໌, ນຸຕຣແຫ່ງຮຸ່ນຮຸ່ນ ! ທ່ານຖືກຕັດລົງສູ່ພື້ນດິນ, ຜູ້ທີ່ເຮັດ ປະຊາຊາດອ່ອນແອ !

ເພາະທ່ານກ່າວໄວ້ໃຈທ່ານ : ເຮົາຈະຂຶ້ນໄປໃນສະຖານະ, ເຮົາຈະເຂົ້າ ບັລລັງກ໌ຂອງເຮົາເພື່ອຮຸ່ນຮຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເຮົາຈະນັ່ງບົນຕີຊີນ ແຫ່ງເທບຊຸມນຸມ, ໃນແດນໂກລຂອງ ທິດເໜືອດ້ວຍ;

ເຮົາຈະຂຶ້ນໄປເໝືອຄວາມສູງຂອງ ເມກ; ເຮົາຈະເປັນເໝືອນພຣະຜູ້ ສູງສຸດ.

ທ່ານຈະຖືກຟາລງນຣກ, ໄປສູ່ ທ້າວເລຊີ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດັນສນຊົມເຈົ້າ, ແລະ ດັນສີດາແຫ່ງເລບານອນນຳອີກ, ກ່າວວ່າ: ເພາະວ່າເຈົ້າ ໄດ້ລົ້ມແລ້ວກໍບໍ່ມີ ຄົນຕັດໄມ້ ຂຶ້ນມາໂຄ່ນພວກເຮົາ.

ນະລິກທາງລຸ່ມກໍຕົ້ນເຕັ້ນເພື່ອຕ້ອນຮັບ ເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າມາ ມັນປຸກໃຫ້ ຜູ້ທຸກໂຕມາ ຕ້ອນຮັບເຈົ້າ; ຄືຜູ້ຊຶ່ງເຄີຍເປັນຜູ້ນຳຂອງ ໂລກ, ມັນເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ເຄີຍເປັນກະສັດ ແຫ່ງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍລຸກຂຶ້ນມາຈາກ ບັນລັງຂອງເຂົາ.

ເຂົາທັງໝົດຈະເວົ້າ ແລະ ກ່າວກັບເຈົ້າ ວ່າ: ເຈົ້າກໍອ່ອນແອຄືພວກເຮົາບໍ່? ເຈົ້າກາຍ ມາເປັນຄືກັບພວກເຮົາແລ້ວບໍ່?

ຄວາມໂອ້ອວຂອງເຈົ້າຖືກນຳລົງມາສູ່ ຮຸ່ນຮຸ່ນ; ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຍິນສຽງພິນ ຂອງເຈົ້າ; ໂຕພອນຈະເປັນສິ່ງອ່ອນຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ໂຕພອນຈະເປັນຜ້າຫົ່ມຂອງ ເຈົ້າ.

ເຈົ້າຖືກຈາກສະຖານ ໄດ້ຢ່າງໃດ, ໂອ ລຸຊີ ເຟ, ໂອລົດແຫ່ງເວລາເຂົ້າ! ເຈົ້າຖືກຕັດລົງ ສູ່ພື້ນດິນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດອ່ອນແອ.

ເພາະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ເຮົາຈະຂຶ້ນ ໄປສະຖານ, ເຮົາຈະເຊີດຊູບັນລັງຂອງເຮົາ ເໝືອດວົງດາວທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າ; ເຮົາຈະນັ່ງຢູ່ເໝືອເຫລົ່າທູດທີ່ມາຊຸມນຸມ, ໃນແດນໂກຂອງ ທິດເໜືອນຳອີກ;

ເຮົາຈະຂຶ້ນໄປເໝືອຄວາມສູງຂອງເມກ; ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເຮົາເອງເໝືອນອົງຜູ້ສູງ ສູງ.

ແຕ່ເຈົ້າຖືກນຳລົງມາສູ່ນະລິກ, ລົງມາສູ່ ເທວ.

- 16 They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?
- 17 And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?
- 18 All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.
- 19 But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.
- 20 Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.
- 21 Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.
- 22 For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.
- 23 I will also make it a possession for the bittern, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.
- ພວກເຂົາທີ່ເຫັນທ່ານຈະເຂັ້ມນ້ອມ
ທ່ານ, ແລະຈະພິຈາລະນາທ່ານ, ແລະຈະ
ກ່າວ : ນີ້ເຮືອນຄົນທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນ
ໂລກສັ່ນສະເຫຼ່ອນ, ຄົນທີ່ເຂົາ
ອາດຈະຈຳກັດ ?
- ແລະເຮັດໃຫ້ໂລກເປັນດັງແດນ
ທຸກກິດຈະກຳ, ແລະທຳລາຍເມືອງທັງ
ຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະເກີດໄດ້ເປີດ
ປະຕູເຮືອນຳນັກໂທຂອງເຂົາໄດ້ ?
- ຜອງຮາຊັນແຫ່ງປະຊາຊາດ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານ, ລ້ານນອນ
ຢູ່ຢ່າງສະຫງົບສະຫຼຸບ, ທຸກທ່ານລ້ານ
ນອນໃນບ້ານຕົນ.
- ແຕ່ທ່ານຖືກຂັບໄລ່ຈາກຊາວຊາດ
ທ່ານເໝືອນເຄິ່ງທີ່ນ້ຳຈື່ງຈື່ງ, ແລະພວກ
ທີ່ເຫຼືອຢູ່ຈາກຜູ້ທີ່ຖືກສັງເກດ, ຖືກ
ແຕ່ງຕັ້ງດ້ວຍດາບ, ສິ່ງທີ່ລ່ຽມໄປສູ່
ກວດກາໃນຊາວຊາດ; ດັ່ງຊາວຊາດທີ່
ຖືກເຫຼືອຍູ່ຢູ່ໄດ້ເທົ່າ.
- ທ່ານຈະໄດ້ຖືກນຳມາຮວມກັບພວກ
ເຂົາໃນການຝັງ, ເພາະທ່ານທຳລາຍ
ແຜ່ນດິນຂອງທ່ານແລະສັງເກດຜູ້ຄົນ
ຂອງທ່ານ; ພຣະພົນລະມະຫາກະສັດ
ຈະໄດ້ມີວັນເປັນທີ່ຍອມຮັບນັ້ນເລີຍ.
- ຈະເຕີ້ຍອມການເຮັດຜິດຊອບ
ຂອງເຂົາເພາະການຂ້າຊາວຊາດ
ຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກ
ເຂົາຈະໄດ້ຖືກຂັບ, ຫຼືຖືກກວດກາ
ແຜ່ນດິນ, ຫຼືເຮັດໃຫ້ພື້ນຜິວໂລກເຕັມ
ໄປດ້ວຍນົກ.
- ພຣະເຈົ້າຈະມີໂຮງຮາກຊາດ, ເພາະ
ເຂົາຈະຖືກຂັບຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ, ແລະຕັດ
ຊື່, ແລະຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່, ແລະນຸດ, ແລະ
ຊາວຊາດ, ຈາກບາບີໂລນ, ພຣະເຈົ້າຊາດຊາດ.
- ເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນສິນຄ້າຂາຍ
ຂອງນົກ, ແລະພື້ນຜິວນ້ຳ
ດ້ວຍ; ແລະເຂົາຈະກວດກາມັນດ້ວຍ
ໄມ້ກວດແຫ່ງການທຳລາຍຊາດ,
ພຣະເຈົ້າຈະມີໂຮງຮາກຊາດ.
- ບັນດາຜູ້ທີ່ເຫັນເຈົ້າຈະ ຈຶ່ງມອງເບິ່ງ
ເຈົ້າ, ແລະ ຈະພິຈາລະນາເຈົ້າ, ແລະ ຈະເວົ້າ
ວ່າ: ນີ້ບໍ່ແມ່ນເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນ
ສະເຫຼ່ອນ, ຜູ້ທີ່ສັ່ນອາດຈະຈຳກັດຫຼາຍ?
- ແລະ ເຮັດໃຫ້ໂລກເປັນເໝືອນດັງຖິ້ມ
ແຫ້ງແລ້ງກັບດານ, ແລະ ທຳລາຍຫົວ
ເມືອງຕ່າງໆ, ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ນັກໂທກັບ
ໄປບ້ານຂອງເຂົາ?
- ກະສັດທັງໝົດຂອງປະຊາຊາດ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ເຂົາທັງໝົດຢູ່ຢ່າງມີກຽດ,
ຕ່າງກັນໃນ ເຮືອນຂອງຕົນ.
- ແຕ່ເຈົ້າຖືກໂຍນອອກຈາກຊາວຊາດສິບຂອງ
ເຈົ້າຄືກັນກັບ ກິ່ງກັນທີ່ທຳກຽດຊັງ, ດັ່ງ
ຊາວຊາດທີ່ຖືກຮຸບຮູ້ໄດ້ຕົນ ແລະ ສ່ວນ
ສຸດທ້າຍຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າທີ່ຖືກແຕ່ງດ້ວຍ
ດາບ, ຊຶ່ງລົງໄປຍັງ ຫີນຂອງຊາວຊາດ.
- ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຝັງສິບຮ່ວມກັບ
ຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍ
ແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຂັ້ມຂົ້ວຜູ້ຄົນຂອງ
ເຈົ້າ; ຂໍຢ່າໃຫ້ມີໃຜເອີ້ນຊື່ຂອງ ລູກ
ຫລານຂອງຜູ້ ກະທຳຄວາມຊົ່ວອີກເລີຍ.
- ຈົ່ງຕຽມການສັງຫານລູກຫລານຂອງ
ເຂົາເຖິດ ເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ຢ້ານວ່າເຂົາ
ຈະລຸກຂຶ້ນເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ແລະ ເຮັດ
ໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຫົວເມືອງ
ຕ່າງໆ.
- ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະລຸກຂຶ້ນ
ຕໍ່ສູ້ເຂົາ, ແລະ ຈະຕັດ ຊື່ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່
ອອກຈາກບາບີໂລນ, ຈະຕັດລູກຫລານ ພົງ
ພັນອອກເສຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.
- ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນ ກຳມະສິດຂອງ
ນົກຍາງ, ແລະ ເປັນໝອງນ້ຳ; ແລະ ເຮົາຈະ
ກວດກາມັນດ້ວຍ ຟອຍ ແຫ່ງຄວາມພິນາດ
ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ແທ້ແລະ.

24 The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—

25 That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

26 This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.

27 For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?

28 In the year that king Ahaz died was this burden.

29 Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

30 And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

31 Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

พระเจ้าจอมโยธาทรงปฏิญาณ, โดยตรัสว่า : มันจะเกิดขึ้นดังนั้น, แนนอนดังที่เราคิด; และจะยืนอยู่เช่นนั้น, ดังที่เราประสงค์—

คือเราจะนำชาวอัสซีเรียมาในแผ่นดินของเรา, และจะเหยียบเขาไว้ใต้เท้าบนภูเขาของเรา; เมื่อนั้น แอกลของเขาจะหลุดจากพวกเขา, และภาระของเขาจะหลุดจากบ่าพวกเขา.

นี่คือจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เกี่ยวกับทั้งแผ่นดินโลก; และนี่คือมือที่ยื่นออกไปเหนือประชาชาติทั้งปวง.

เพราะพระเจ้าจอมโยธาทรงประสงค์ไว้, และใครเล่าจะลบล้าง? และพระหัตถ์ของพระองค์ทรงยื่นออกมา, และใครเล่าจะผลัดพระหัตถ์ของพระองค์กลับไป?

ในปีที่กษัตริย์อาหัสสิ้นชีวิตเกิดเรื่องราวอันน่าหนักใจนี้.

ชาวฟีลิสเตียทั้งปวง, จงอย่าชื่นชมยินดีเลย, เพราะไม้เรียวของเขาคือที่ตีเจ้าหักเสียแล้ว; เพราะจากรากของงูยักษ์ งูร้ายจะออกมา, และผลของมันจะเป็นงูเพลิงเหินฟ้า.

และลูกหัวปีของคนจนจะมีกิน, และคนขัดสนจะนอนในความปลอดภัย; และเราจะฆ่ารากของเจ้าด้วยความอดอยาก, และเขาจะสังหารผู้ที่ยังเหลืออยู่ของเจ้า.

จงคร่ำครวญเถิด, โอประตู; จงร้องไห้เถิด, โอนคร; เจ้า, ชาวฟีลิสเตียทั้งหลาย, ล้วนละลายสิ้นแล้ว; เพราะจะมีกลุ่มควันมาจากทิศเหนือ, และจะไม่มีใครอยู่ตามลำพังในกำหนดเวลาของเขา.

จอมโยธาได้เปะถียานว่า: เรือกระแสนไฉน, และ ดั่งที่เรามีจุดปะสิญไฉน, มันก็จะไปเป็นไปนั้น—

ถ้าเราจะนำชาว อัสซีเรียมาในแผ่นดินของเรา, และ จะยวบเข่าไว้ได้ ถิ่นเทิง พูของเรา; เมื่อนั้น แอกลของเรา จะหลุดออกจากร่างเรา, และ พาละของเรา จะหลุดออกจากร่างเรา.

นี่คือจุดปะสิญที่ตั่งไว้เทิงแผ่นดินโลก ทั้งทวีป; และ นี่ก็พระหัตถ์ที่ยื่นออกไป เทิงปะซาซาตทั้งทวีป.

เพราะจอมโยธาได้ตั่งไว้, และ ผู้ใดจะลบล้างได้? และ พระหัตถ์ของ พระองค์จะยื่นออกไป และ ผู้ใดจะถ่วงมันถ่วงได้?

ใน ปีที่กษัตริย์ อาหัสสิ้นชีวิต พาละ อันนี้ ได้เกิดขึ้น.

ปะเทดฟีลิสเตีย, เจ้าทั้งทวีป ย่าปิตียินดีเลย; เพราะว่าไม้เรียวของเจ้า ที่ขึงตึงเจ้ามันได้หักไปแล้ว; เพราะ งูเห่าจะออกมาจากรากเหง้าของเจ้า, และ ลูกของเจ้าจะเป็นงูที่พิษพิณไฟ.

และ ลูกหัวปีของคนจนจะมีกิน, และ ถิ่นที่ขัดสนจะนอนในความปลอดภัย; และ เราจะทำรากเหง้าของเจ้า ด้วยความอดอยาก และ มันจะฆ่าผู้ที่ เหลืออยู่ของเจ้า.

โอ ประตู; จงคร่ำครวญเถิด; โอ เมือง จงร้องไห้เถิด; ชาวฟีลิสเตียทั้งทวีป ได้ละลายไปแล้ว; เพราะจะมีควัน มาจากทางเหนือ และ จะไม่มีใครอยู่ตาม ลำพังตามกำหนดเวลาของเรา.

32 What shall then answer the
messengers of the nations? That
the Lord hath founded Zion, and
the poor of his people shall trust
in it.

 จะมีคำตอบอย่างไรจากบรรดา
ผู้นำสารแห่งประชาชาติทั้งหลาย ?
ว่าพระเจ้าทรงตั้งไซอันแล้ว, และ
คนจนในผู้คนของพระองค์จะ
วางใจในที่นั้น.

 ທູດຂອງປະຊາຊາດຈະຕອບວ່າແນວ
ໃດ? ກໍວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາ
ຊີໂອນແລ້ວ, ແລະ ຄົນຍາກຈົນໃນຊົນຊາດ
ຂອງພຣະອົງໄດ້ ພົບທີ່ຫລົບໄພໃນທີ່ນັ້ນ.

2 Nephi 25

- 1 Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.
- 2 For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.
- 3 Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

໒ ນິໄຟ ໒໕

ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ນິໄຟ, ພຽດບາງສິ່ງ ເຄື່ອນຄ້ຍຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຊີນໄວ້, ສິ່ງພຽດໂດຍປາກຂອງອີສະຍາຢາ. ເພາະ ດູເຄີດ, ອີສະຍາຢາພຽດຫຼາຍເລື່ອງ ສິ່ງ ຍາກທີ່ຜູ້ຄົນເປັນອັນຍາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈະເຂົ້າໃຈ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ ເຄື່ອນຄ້ຍແບບແຜນຂອງການ ພຽດກຣິດໃນຝຣັ່ງຂາວຍິວ.

ເພາະຂ້າພະເຈົ້າ, ນິໄຟ, ມີໄດ້ສອນ ພວກເຂົາຫຼາຍເລື່ອງເຄື່ອນຄ້ຍ ແບບແຜນຂອງຂາວຍິວ; ເພາະການ ຂອງພວກເຂົາເປັນການແກ່ງຄວາມມືດ, ແລະການກະທຳຂອງພວກເຂົາ ເປັນການກະທຳແກ່ງຄວາມນ້ຳຊື່ງຊື່ງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຊີນຄົນຜູ້ຄົນ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄົນທັງປວງທີ່ໃນ ເວລາຕໍ່ມາຈະໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າເຊີນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກ ການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າການພິພາກສານັ້ນຈະມາ ປະຊາຊາດທັງປວງ, ຕາມຄຳທີ່ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້.

໒ ນິໄຟ ໒໕

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟຂໍເວົ້າໄວ້ບາງ ຢ່າງກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ບັນທຶກໄວ້, ຊຶ່ງເວົ້າອອກຈາກປາກຂອງ ເອຊາຍາ. ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ເອຊາຍາໄດ້ເວົ້າ ຫຼາຍເລື່ອງຊຶ່ງ ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສຳລັບ ຜູ້ຄົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ເຖິງວິທີການທຳນາຍ ໃນບັນດາຊາວຍິວ.

ເພາະຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟບໍ່ໄດ້ສັດສອນ ພວກເຂົາຫຼາຍເລື່ອງກ່ຽວກັບວິທີຂອງ ຊາວຍິວ ເພາະ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ເປັນວຽກງານແກ່ງຄວາມມືດ, ແລະ ການ ປະຕິບັດຂອງພວກເຂົາເປັນການປະຕິບັດ ອັນໜ້າກຽດຊັງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບັນທຶກເຖິງຜູ້ຄົນ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິງຄົນທັງປວງໃນເວລາ ຕໍ່ໄປ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ຊຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຮູ້ຈັກການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະ ມາເຖິງປະຊາຊາດທັງປວງຕາມພຣະຄຳທີ່ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້.

4 Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

5 Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

6 But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

ดังนั้น, จงสดับฟังเถิด, โอผู้คนของข้าพเจ้า, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, และจงฟังถ้อยคำของข้าพเจ้า; เนื่องจากถ้อยคำของอิสยาห์ไม่แจ่มชัดแก่ท่าน, กระนั้นก็ตาม มันแจ่มชัดแก่คนทั้งปวงซึ่งเปี่ยมด้วยวิญญาณแห่งการพยากรณ์. แต่ข้าพเจ้าให้คำพยากรณ์แก่ท่าน, ตามพระวิญญาณซึ่งอยู่ในข้าพเจ้า; ดังนั้นข้าพเจ้าจะพยากรณ์ตามความแจ่มชัดที่อยู่กับข้าพเจ้านับจากเวลาที่ข้าพเจ้าออกมาจากเยรูซาเล็มกับบิดาข้าพเจ้า; เพราะดูเถิด, จิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานในความแจ่มชัดที่มีต่อผู้คนของข้าพเจ้า, เพื่อพวกเขาจะเรียนรู้.

แท้จริงแล้ว, และจิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานในถ้อยคำของอิสยาห์, เพราะข้าพเจ้าออกมาจากเยรูซาเล็ม, และดวงตาข้าพเจ้าเห็นเรื่องของชาวยิว, และข้าพเจ้ารู้ว่าชาวยิวเข้าใจเรื่องจากศาสตพยากรณ์, และไม่มีผู้อื่นใดเข้าใจเรื่องที่ถูกกล่าวไว้แก่ชาวยิวได้เหมือนกับพวกเขาเอง, นอกจากว่าพวกเขาได้รับการสอนมาตามแบบแผนแห่งเรื่องราวของชาวยิว.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้า, นีไฟ, มิได้สอนลูกหลานข้าพเจ้าตามแบบแผนของชาวยิว; แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้า, ด้วยตัวข้าพเจ้าเองนั้น, เคยพำนักอยู่ที่เยรูซาเล็ม, ดังนั้นข้าพเจ้ารู้เรื่องแคว้นต่าง ๆ ในแถบนั้น; และข้าพเจ้ากล่าวแก่ลูกหลานข้าพเจ้าเกี่ยวกับการพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งเกิดขึ้นแล้วในบรรดาชาวยิว, มาถึงลูกหลานข้าพเจ้า, ตามเรื่องทั้งหมดที่อิสยาห์พูดไว้, และข้าพเจ้ามิได้เขียนมัน.

ดังนั้น, จงเฝ้าฟังเถิด, โอผู้ถือนองข้าพเจ้า จึ่งเป็นของเชื้อสายอิสราเอล, และ จงตั้งใจฟังคำของข้าพเจ้า; เพราะเนื่องจากถ้อยคำของเอซายาห์ไม่แจ่มแจ้งแก่ท่าน, เถียงย่างใดก็ตาม, มันยังแจ่มแจ้งแก่คนทั้งปวงที่เต็มไปด้วยวิญญาณแห่งการทักทาย. แต่ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำทักทายแก่ท่านเล็กน้อย ซึ่งตามวิญญาณที่มีอยู่กับข้าพเจ้า; ดังนั้น ข้าพเจ้าจะทักทายให้ แจ่มแจ้งตามวิญญาณที่มีอยู่กับข้าพเจ้า นับแต่เวลาที่ข้าพเจ้าได้ออกมาจากเยรูซาเล็มมาพบกับบิดาของข้าพเจ้า; เพราะจึ่งเป็น, จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเบิกบานในความแจ่มแจ้งที่มีแก่ผู้ถือนองข้าพเจ้า, เพื่อพวกเขาจะได้เรียนรู้.

แท้จริงแล้ว, และ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเบิกบานในถ้อยคำของเอซายาห์, เพราะข้าพเจ้าออกมาจากเยรูซาเล็ม และ ตาของข้าพเจ้าเห็นสิ่งต่างๆของ ชาวยิว, และ ข้าพเจ้ารู้ว่า ชาวยิวเข้าใจเรื่องราวของศาสดา, และ บ่มิถือนอื่นใดที่เข้าใจเรื่องราวนี้ จึ่งได้เข้าใจกับชาวยิวเหมือนกับพวกเขา, นอกจากมาตามวิถียุติธรรมเป็นเรื่องราวของชาวยิว.

แต่จึ่งเป็น, ข้าพเจ้ามิได้สอนลูกหลานของข้าพเจ้าตามวิถียุติธรรมของชาวยิว; แต่จึ่งเป็น ข้าพเจ้าเองอยู่ที่เยรูซาเล็ม, ดังนั้นข้าพเจ้าจึงรู้จักรวบรวมพยานขึ้นต่างๆโดยอ้อมรอบ; และ ข้าพเจ้าได้เข้าพบกับลูกหลานของข้าพเจ้าที่รวบรวมพยานของพระเจ้า จึ่งได้ เกิดขึ้นแล้วกับบรรดาชาวยิวมาเถียงลูกหลานของข้าพเจ้าตามเรื่องราวที่พยากรณ์แก่เอซายาห์ไว้ และ ข้าพเจ้ามิได้บันทึกไว้.

7 But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

8 Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

9 And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

10 Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าดำเนินต่อไป ด้วยคำพยากรณ์ของข้าพเจ้าเอง, ตามความแจ้งชัดของข้าพเจ้า; ซึ่งในนั้นข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีใครผิดพลาดได้; กระนั้นก็ตาม, ในวันเวลาที่คำพยากรณ์ของอิสยาห์จะเกิดสัมฤทธิ์ผลนั้นมนุษย์จะรู้โดยแน่แท้, ในเวลาที่มีนจะบังเกิดขึ้น.

ดังนั้น, มันจึงมีค่าต่อลูกหลานมนุษย์, และคนที่คิดว่ามันไม่มีค่า, ข้าพเจ้าจะพูดกับพวกเขาโดยเฉพาะ, และจำกัดถ้อยคำถึงผู้คนของข้าพเจ้าเอง; เพราะข้าพเจ้ารู้ว่ามันจะมีค่าใหญ่หลวงต่อพวกเขาในวันเวลาสุดท้าย; เพราะในวันนั้นพวกเขาจะเข้าใจมัน; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงเขียนมันไว้เพื่อความดีของพวกเขา.

และดังคนรุ่นหนึ่งถูกทำลายแล้วในบรรดาชาวยิวเพราะความชั่วช้าสามานย์ฉันใด, แม้ฉันนั้นพวกเขาจึงถูกทำลายจากรุ่นสู่รุ่นตามความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา; และไม่มีใครในพวกเขาเคยถูกทำลายนอกจากมีการบอกแก่พวกเขาไว้ล่วงหน้าโดยศาสตพยากรณ์ของพระเจ้า.

ดังนั้น, จึงบอกพวกเขาเกี่ยวกับการทำลายล้างที่จะเกิดแก่พวกเขา, ในทันทีหลังจากบิดาข้าพเจ้าจากเยรูซาเล็มมา; กระนั้นก็ตาม, พวกเขายังทำให้ใจตนแข็งกระด้าง; และตามคำพยากรณ์ของข้าพเจ้าพวกเขาจึงถูกทำลาย, นอกจากพวกที่ถูกพาไปเป็นเชลยในบาบิโลน.

แต่ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມດ້ວຍການທຳນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງຕາມ ຄວາມແຈ້ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຊຶ່ງໃນມັນຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີໃຜກະທຳຜິດໄດ້; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນວັນທີ່ຄຳທຳນາຍຂອງເອຊາຍາຈະເປັນຄວາມຈິງນັ້ນ ມະນຸດຈະຮູ້ຈັກຢ່າງແນ່ນອນເຖິງເວລາເມື່ອມັນຈະບັງເກີດຂຶ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງ ມີຄຸນຄ່າຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ ແລະ ຄົນທີ່ຄິດວ່າມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາໂດຍສະເພາະ ແລະ ເຈາະຈົງຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເອງ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າມັນຈະມີຄຸນຄ່າໃຫຍ່ຫລວງກັບພວກເຂົາໃນ ຍຸກສຸດທ້າຍ; ເພາະໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະເຂົ້າໃຈມັນ; ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບັນທຶກມັນໄວ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ຄືກັນກັບລຸ້ນໜຶ່ງຖືກ ທຳລາຍໄປແລ້ວໃນບັນດາຊາວຍິວ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກທຳລາຍຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຕາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ບໍ່ມີໃຜພາຍໃນພວກເຂົາເຄີຍຖືກທຳລາຍນອກຈາກສາດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ບອກພວກເຂົາໄວ້ລ່ວງໜ້າ.

ດັ່ງນັ້ນ ມັນຖືກບອກແກ່ພວກເຂົາແລ້ວກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດ ຊຶ່ງຈະເກີດກັບພວກເຂົາໃນທັນທີຫລັງຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ; ແລະ ຕາມການທຳນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກ ທຳລາຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກທີ່ຖືກ ພາໄປເປັນຊະເລີຍໃນບາບີລອນ.

11 And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

12 But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

13 Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

และบัดนี้ข้าพเจ้าพูดเรื่องนี้ เพราะวิญญาณซึ่งอยู่ในข้าพเจ้า. และทั้งที่พวกเขาถูกพาออกไปแล้ว พวกเขาจะกลับมาอีก, และครอบครองแผ่นดินเยรูซาเล็ม; ดังนั้น, พวกเขาจะได้รับการหวนคืนสู่แผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขาอีก.

แต่, ดูเถิด, พวกเขาจะมีสงคราม, และข่าวลือเรื่องสงคราม; และเมื่อถึงวันนั้นวันที่พระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา, แท้จริงแล้ว, แม้พระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่พวกเขาในเนื้อหนัง, ดูเถิด, พวกเขาจะปฏิเสธพระองค์, เพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา, และความแข็งกระด้างของใจพวกเขา, และความตื้อรั้นของพวกเขา.

ดูเถิด, พวกเขาจะตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขน; และหลังจากสามวันหลังจากพระองค์ไว้ในอุโมงค์ตลอดระยะเวลาสามวันพระองค์จะทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย, พร้อมด้วยปีกของพระองค์ที่รักษาหาย; และคนทั้งปวงที่เชื่อในพระนามของพระองค์จะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า. ดังนั้น, จิตวิญญาณข้าพเจ้าจึงเบิกบานที่จะพยากรณ์เกี่ยวกับพระองค์, เพราะข้าพเจ้าเห็นวันของพระองค์แล้ว, และใจข้าพเจ้าเทิดพระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าเฝ้าเลื่องนี้ เพราะ วิญญาณซึ่งอยู่ในข้าพเจ้า. และ ทั้งที่ พวกเขาถูกพาไป แล้ว พวกเขาจะ กลับมาอีก และ เป็นเจ้าของแผ่นดิน เยรูซาเล็ม; ดังนั้น, พวกเขาจึงจะ ถูก นำกลับคืนไปหาแผ่นดิน ซึ่ง เป็นมรดก มรดกของพวกเขาอีก.

แต่ จังเบ๊, พวกเขาจะมีสงคราม และ ข่าวลือเรื่องสงคราม; และ เมื่อวันนั้นจะ มาถึงที่ พระองค์ทรงที่ ที่กำเนิดจาก พระบิดา, แท้จริงแล้ว, แม้พระบิดา แห่งสรวงสวรรค์ และ แห่งแผ่นดินโลกจะ แสดงพระองค์ให้ประจักษ์แก่พวกเขา ในเนื้อหนัง, จังเบ๊, พวกเขาจะ ปฏิเสธพระองค์ เพราะความชั่วร้ายของ พวกเขา และ ความแข็งกระด้างของใจ ของพวกเขา และ ความตื้อรั้นของ พวกเขา.

จังเบ๊, พวกเขาจะ ถึงพระองค์ไว้ ที่กางเขน; และ หลังจากพระองค์ ถูกวางไว้ใน อุโมงค์ สามวัน, พระองค์จะ ลุกขึ้นจากความตายโดยอำนาจแห่ง การฟื้นคืนของพระองค์ และ คน ทั้งปวงที่เชื่อในพระนามของพระองค์ จะรอดในอาณาจักรของพระเจ้า. ดังนั้น, จิตวิญญาณของข้าพเจ้าจึง เบิกบานที่จะทำนายว่าเกี่ยวกับพระองค์ เพราะว่าข้าพเจ้า เห็นวันของพระองค์แล้ว, และ ใจของข้าพเจ้าเทิดทูน พระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์.

- 14 And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.
- 15 Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.
- 16 And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.
- 17 And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.
- และดูเถิดเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือหลังจากพระเมสสิยาห์ทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย, และทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อผู้คนของพระองค์, ต่อคนมากเท่าที่เชื่อในพระนามของพระองค์, ดูเถิด, เยรูซาเล็มจะถูกทำลายอีก; เพราะวิบัติแก่พวกเขาที่ต่อสู้กับพระผู้เป็นเจ้าและผู้คนของศาสนจักรพระองค์.
- ดังนั้น, ชาวยิวจะกระจัดกระจายไปในบรรดาประชาชาติทั้งปวง; แท้จริงแล้ว, และบาบิโลนจะถูกทำลายด้วย; ดังนั้น, ชาวยิวจะกระจัดกระจายไปโดยประชาชาติอื่น.
- และหลังจากพวกเขากระจัดกระจายไป, และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงไถ่พวกเขาโดยประชาชาติอื่นมาตลอดหลายรุ่น, แท้จริงแล้ว, แม้ลงมาจากรุ่นสู่รุ่นจนพวกเขาจะถูกชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, และการชดใช้, ที่ไม่มีขอบเขตเพื่อมนุษยชาติทั้งปวง—และเมื่อวันนั้นจะมาถึงเมื่อพวกเขาเชื่อในพระคริสต์, และนมัสการพระบิดาในพระนามของพระองค์, ด้วยใจบริสุทธิ์และมือสะอาด, และไม่ตั้งตารอพระเมสสิยาห์อีกองค์หนึ่งต่อไป, เมื่อนั้น, ในเวลานั้น, วันนั้นจะมาถึงซึ่งสมควรที่พวกเขาจะต้องเชื่อสิ่งเหล่านี้.
- และพระเจ้าจะทรงลงพระหัตถ์ของพระองค์อีกเป็นครั้งที่สองเพื่อนำผู้คนของพระองค์กลับคืนจากสภาพที่หลงไปและตกของพวกเขາ. ดังนั้น, พระองค์จะทรงทำงานอัศจรรย์และการอันน่าพิศวงในบรรดาลูกหลานมนุษย์ต่อไป.
- และ จัງเบ้ง เทตການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫຼັງຈາກ ພະເມຊີຊາລຸກຊື້ນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ແກ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ຈັງເບິ່ງ, ເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກທຳລາຍອີກ; ເພາະວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ.
- ດັ່ງນັ້ນ, ຊາວຍິວຈະ ກະຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບາບີໂລນຈະຖືກທຳລາຍຄືກັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຊາວຍິວຈະກະຈັດກະຈາຍໄປຍ້ອນປະຊາຊາດອື່ນໆ.
- ແລະ ຫຼັງຈາກພວກເຂົາຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປແລ້ວ ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນຕິພວກເຂົາໂດຍປະຊາຊາດອື່ນໆເປັນເວລາຫລາຍລຸ້ນຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຈົນວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຊັກຊວນໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການຊົດໃຊ້ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດເພື່ອມະນຸດຊາດທັງປວງ—ແລະມັນຈະມາເຖິງ ເມື່ອພວກເຂົາຈະເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ນະມັດສະການພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງດ້ວຍໃຈທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ມືທີ່ສະອາດ, ແລະ ບໍ່ຊອກຫາພຣະເມຊີຊາອົງອື່ນອີກຕໍ່ໄປ, ເມື່ອໃນເວລານັ້ນ ມື້ຈະມາເຖິງທີ່ສົມຄວນເມື່ອພວກເຂົາຈະຕ້ອງເຊື່ອສິ່ງເຫຼົ່ານີ້.
- ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກພຣະຫັດອີກເປັນຄັ້ງທີສອງເພື່ອ ນຳເອົາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງກັບຄືນມາຈາກການຫລົງທາງ ແລະ ສະພາບຂອງການຕົກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະ ເລີ່ມທຳງານແປກປະຫລາດ ແລະ ອັດສະຈັນ ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ.

18 Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

19 For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

ดังนั้น, พระองค์จะทรงนำพระวาทะของพระองค์ออกมาให้พวกเขา, ซึ่งพระวาทะจะพิพากษาพวกเขาในวันสุดท้าย, เพราะจะประทานพระวาทะให้พวกเขาด้วยพระประสงค์ที่จะสร้างความเชื่อมั่นแก่พวกเขาถึงพระเมสสิยาห์องค์จริง, ซึ่งถูกพวกเขาปฏิเสธ; และเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่พวกเขาว่าพวกเขาไม่ต้องตั้งตารอพระเมสสิยาห์องค์หนึ่งที่จะเสด็จมาอีกต่อไป, เพราะจะไม่มีองค์ใดมา, นอกจากจะเป็นพระเมสสิยาห์ปลอมซึ่งจะหลอกลวงผู้คน; เพราะมีพระเมสสิยาห์แต่องค์เดียวซึ่งศาสดาพยากรณ์พูดถึง, และพระเมสสิยาห์องค์นั้นคือพระองค์ผู้จะทรงถูกชาวยิวปฏิเสธ.

เพราะตามคำของศาสดาพยากรณ์, พระเมสสิยาห์จะเสด็จมาในหกร้อยปีนับจากเวลาที่บิดาข้าพเจ้าจากเยรูซาเล็มมา; และตามคำของศาสดาพยากรณ์, และคำของเทพแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้านาย, พระนามของพระองค์จะเป็นพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

ดังนั้น, พระองค์จะนำเอา พระคำของพระองค์ออกมาให้พวกเขา, ซึ่งพระคำนั้นจะ พิพากษาพวกเขาในวันสุดท้าย เพราะจะประทานพระคำให้พวกเขาด้วยจุดประสงค์ที่จะให้พวกเขาถำนิญถึงพระเมสสิยาห์แท้จริง, ผู้ที่พวกเขาปฏิเสธ; และ เพื่อให้แน่ใจต่อพวกเขาว่า พวกเขาบໍ່จำเป็นຕ້ອງຊອກຫາພະເມຊີອາທີ່ຈະສະເດັດມາຕໍ່ໄປອີກ, ເພາະຈະບໍ່ມີອົງໃດສະເດັດມານອກຈາກຈະເປັນ ພະເມຊີອາປອມ; ຊຶ່ງຈະຫລອກລວງຜູ້ຄົນເພາະວ່າມີພະເມຊີອາອົງດຽວທີ່ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ແລະ ພະເມຊີອາອົງນັ້ນຄື ພະອົງຈະຖືກຊາວຢິວປະຕິເສດ.

ເພາະຕາມຄໍາຂອງສາດສະດາເວົ້າແລ້ວ ພະເມຊີອາຈະສະເດັດມາພາຍໃນຫົກຮ້ອຍປີນັບແຕ່ເວລາທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໜີອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ແລະ ຕາມຄໍາເວົ້າຂອງສາດສະດາ ແລະ ຄໍາເວົ້າຂອງ ທູດຂອງພະເຈົ້າຄືກັນ, ພະນາມຂອງພະອົງຈະເປັນພະເຢຊູຄຣິດ, ພະບຸດຂອງພະເຈົ້າ.

20 And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

21 Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

22 Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าพูดมาแล้วอย่างแจ่มชัด เพื่อท่านจะผิดพลาดไม่ได้. และดังที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์อยู่ผู้ทรงนำอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์, และประทานพลังให้โมเสสเพื่อเขาจะรักษาประชาชาติภายหลังพวกเขาถูกพญายูพิซกัด, หากพวกเขาจะมองไปที่พญายูซึ่งท่านชูขึ้นต่อหน้าพวกเขา, และประทานพลังให้ท่านด้วย เพื่อท่านจะตัดสินใจและน้ำจะไหลออกมา; แท้จริงแล้ว, ดูก่อนข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าดังสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องจริง, และดังที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์อยู่, ไม่มีนามอื่นใดประทานมาให้ภายใต้ฟ้าสวรรค์นอกจากจะเป็นพระเยซูคริสต์องค์นี้, องค์ที่ข้าพเจ้าพูดมาแล้ว, ซึ่งโดยพระนามนี้มนุษย์จะรับการช่วยให้รอดได้.

ดังนั้น, เพราะเหตุนี้พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจึงทรงสัญญาแก่ข้าพเจ้าว่าสิ่งเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าเขียนจะมีผู้เก็บและปกปักรักษาไว้, และสืบทอดให้แก่พงศ์พันธุ์ข้าพเจ้า, จากรุ่นสู่รุ่น, เพื่อพระสัญญาจะเกิดสัมฤทธิ์ผลแก่โยเซฟ, คือพงศ์พันธุ์ของท่านจะไม่ตายเลยตราบนานเท่าที่แผ่นดินโลกยังดำรงอยู่.

ดังนั้น, สิ่งเหล่านี้จะเป็นไปจากรุ่นสู่รุ่นตราบนานเท่าที่แผ่นดินโลกจะดำรงอยู่; และสิ่งเหล่านี้จะเป็นไปตามพระประสงค์และความพอพระทัยของพระผู้เป็นเจ้า; และประชาชาติผู้จะครอบครองสิ่งเหล่านี้จะถูกพิพากษาด้วยสิ่งเหล่านี้ตามถ้อยคำที่เขียนไว้.

และ บัดนี้, พี่น้องของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าได้เอามาแล้วอย่างแจ่มแจ้ง เพื่อพวกรุ่นจะเข้าใจชัดได้, และอิทธิฤทธิ์ผู้เป็นเจ้าอิทธิฤทธิ์อันสิ้นในผู้ซึ่งได้ นำพาอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์ และ ปะทานอำนาจให้โมเสส เพื่อเขามิจะ ปั่นปิวผู้กินเวลาพวกรุ่นที่ถูกพิพากษา, ถ้าพวกรุ่นถูกรวบไว้ ผู้ที่ยืนอยู่ต่อหน้าเขา และ ปะทานอำนาจให้เขามิได้ เพื่อเขามิจะได้ ถิทธิ และ น้ำได้ไหลออกมา; แท้จริงแล้ว, จึงเป็น ข้าพเจ้าผู้ซึ่งนำพวกรุ่นว่า ตามในสิ่งเหล่านี้เป็นความจริง และ ตามในอิทธิฤทธิ์ผู้เป็นเจ้าอิทธิฤทธิ์อันสิ้น จะไม่มี นามอื่นใดปะทานให้พวกรุ่นได้สะท้อนกลับนั้น นอกจากจะเป็นพระเยซูคริสต์องค์นี้, องค์ที่ข้าพเจ้าได้เอามาแล้ว, ซึ่งโดยพระนามนี้มนุษย์จะรอดได้.

ดังนั้น, ด้วยเหตุนี้ อิทธิฤทธิ์ผู้เป็นเจ้าจึงสัญญาแก่ข้าพเจ้าว่า สิ่งเหล่านี้ที่ข้าพเจ้า บันทึก จะถูกเก็บไว้ และรักษาไว้, และ มอบต่อท่านไปให้ลูกหลานของข้าพเจ้าจากรุ่นสู่รุ่น, เพื่อถ้าสัญญาจะได้อำนาจกับโยเซฟ ลูกหลานของเขามิจะตายเลยตราบนานเท่าที่แผ่นดินโลกยังดำรงอยู่.

ดังนั้น, สิ่งเหล่านี้จะไปจากรุ่นสู่รุ่นตามในแผ่นดินโลกยังดำรงอยู่ และ จะไปตามพระประสงค์ และ ความพอพระทัยของพระเจ้า; และ ประชาชาติผู้จะได้เป็นเจ้าของ จะได้ถูก พิพากษาตามข้อความที่ได้บันทึกไว้.

23 For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

24 And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

25 For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

26 And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

27 Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

เพราะเราทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรที่จะเขียน, เพื่อชักชวนลูกหลานเรา, และพี่น้องเราด้วย, ให้เชื่อในพระคริสต์, และให้คืนดีกับพระผู้เป็นเจ้า; เพราะเรารู้ว่าโดยพระคุณนั่นเองที่เราได้รับการช่วยให้รอด, หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว.

และ, ทั้งที่เราเชื่อในพระคริสต์, เรายังรักษากฎของโมเสส, และตั้งตารอพระคริสต์ด้วยความแน่วแน่, จนกว่ากฎจะสมบูรณ์.

เพราะ, เพื่อเจตนารมณ์นี้ กฎประทานมาให้; ดังนั้นกฎจึงตายสำหรับเรา, และเราถูกทำให้มีชีวิตในพระคริสต์เพราะศรัทธาของเรา; แต่เราก็กังรักษากฎไว้เพราะพระบัญญัติ.

และเราพูดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, และเราเขียนตามคำพยากรณ์ของเรา, เพื่อลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาปของพวกเขา.

ดังนั้น, เราจึงพูดถึงเกี่ยวกับกฎเพื่อลูกหลานของเราจะรู้เกี่ยวกับการตายของกฎ; และพวกเขา, โดยที่รู้จักการตายของกฎ, จะตั้งตารอชีวิตนั้นซึ่งอยู่ในพระคริสต์, และรู้ว่ากฎประทานมาให้เพื่อเจตนารมณ์ใด. และหลังจากกฎสมบูรณ์ในพระคริสต์แล้ว, เพื่อพวกเขาจะไม่ทำใจตนแข็งกระด้างต่อพระองค์เมื่อพระคริสต์ทรงเห็นสมควรยกเลิกกฎ.

เพราะพวกเรารีดทนายอย่างพากเพียรที่จะบันทึก และ จะ ชักชวนลูกหลานของพวกเรามา และ พี่น้องของพวกเรามาให้เชื่อในพระคริสต์ และ ให้ทำตนปองดองกับพระเจ้า เพราะ พวกเรารู้ว่า ทนายจากพวกเรารีดทนายได้แล้ว โดย พระคุณพวกเรามา จังตลอด.

และ ทั้งที่พวกเรารู้จักในพระคริสต์, พวกเรายัง รักษาบทของโมเส และ ละมืกทาพระคริสต์ด้วย ความตั้งใจมั่นว่าบทจะสำเร็จ.

เพราะว่า บทปะทานให้เพื่อจุดมุ่งหมายนี้; ดังนั้น บทจึง ตายสำหรับพวกเรามา, และ พวกเรารู้จักในพระคริสต์เพราะศรัทธาของพวกเรามา; พวกเราก็กังรักษาบทไว้ เพราะ พระบัญญัติ.

และ พวกเรามา เข้าถึงพระคริสต์, พวกเรามา ยินดีในพระคริสต์, พวกเรามา สั่งสอนเรื่องพระคริสต์, พวกเรามา ทำนายถึงพระคริสต์, และ พวกเรามา บันทึกตามคำทำนายของพวกเรามา เพื่อ ลูกหลานของพวกเรามา จะได้รู้ว่า พวกเรามาจะปลดบาปแก่พวกเขาโดยการปิดบาปของพวกเรา.

ดังนั้น, พวกเรามา จังเข้าทนายกับบท เพื่อลูกหลานของพวกเรามาจะได้รู้จักความตายของบท และ พวกเรามาโดยที่รู้จักความตายของบทแล้ว, จังได้มุ่งทาชีวิตนั้นซึ่งอยู่ในพระคริสต์ และ รู้ว่ามีบทเพื่อจุดมุ่งหมายอันใด และ เพื่อ พวกเรามาจะเร้าใจแก่กันด้วยพระวจนะ เมื่อจะยกเลิบท ทนายจากบทสำเร็จในพระคริสต์แล้ว.

28 And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

29 And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

30 And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

และบัดนี้ดูเถิด, ผู้คนของข้าพเจ้า, ท่านเป็นคนดื้อรั้น; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่ท่านอย่างแจ้งชัด, เพื่อท่านจะเข้าใจผิดไม่ได้. และถ้อยคำซึ่งข้าพเจ้าพูดไว้จะยืนเป็นประจักษ์พยานต่อต้านท่าน; เพราะมันเพียงพอจะสอนทางที่ถูกต้องให้ผู้ใดก็ได้; เพราะทางที่ถูกต้องคือเชื่อในพระคริสต์และหาปฏิเสธรพระองค์ไม่; เพราะโดยการปฏิเสธรพระองค์ท่านก็ปฏิเสธศาสนาดาวพยากรณ์และกฎด้วย.

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าทางที่ถูกต้องคือเชื่อในพระคริสต์, และหาปฏิเสธรพระองค์ไม่; และพระคริสต์คือพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล; ดังนั้นท่านต้องน้อมกายลง ณ เบื้องพระพักตร์พระองค์, และนมัสการพระองค์ด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลกำลังของท่าน, และทั้งจิตวิญญาณของท่าน; และหากท่านทำเช่นนั้นท่านจะไม่มีทางถูกขับออกไป.

และ, ตราบเท่าที่สมควร, ท่านต้องรักษาวิธีปฏิบัติและศาสนพิธีของพระผู้เป็นเจ้าจนกว่ากฎที่ประทานให้โมเสสจะสมบูรณ์.

และ บัดนี้จึงเป็น, ผู้คนของข้าพเจ้า, พวกท่านเป็นถิ่น แง่ง; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงได้เฝ้ากับพวกท่านอย่างแจ่มแจ้งเพื่อพวกท่านจะเข้าใจผิดไม่ได้. และ ถ้อยคำซึ่งข้าพเจ้าได้เฝ้าไว้จะยืนเป็น ประจักษ์พยานทั่วทุกหนแห่งพวกท่าน; เพราะว่ามันเพียงพอจะ สอนสอนทางที่ถูกต้องให้ผู้ใดผู้หนึ่งเพราะทางที่ถูกต้องคือ เชื่อในพระคริสต์ และ บໍປະຕິເສດພະອົງ; เพราะโดยการปฏิเสธพระอົງ พวกท่านก็ปฏิเสธศาสนาดาว และ กฎอื่น.

และ บัดนี้จึงเป็น, ข้าพเจ้าเฝ้ากับพวกท่านว่า ทางที่ถูกต้องคือ เชื่อในพระคริสต์ และ บໍປະຕິເສດພະອົງ; และ พระคริสต์คือ พระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอล; ดังนั้น พวกท่านจึงต้องกราบลงต่อพระพักตร์ของพระอົງ และ นมัสการพระอົງด้วยสุด พลัง, ถ้อยคำ, และ กำลังของพวกท่าน, และ ทั้งจิตวิญญาณของพวกท่าน, และ ถ้าหากพวกท่านเฝ้าแบบนั้น; พวกท่านจะบໍມີທາງຖືກຂັບລ້ອມອອກໄປ.

และ ตามที่มันยังสมควร, พวกท่านต้องรักษากฎการปฏิบัติ และ พิธีการต่างๆของพระเจ้าจนกว่ากฎที่ประทานให้โมเสสจะสำเร็จ.

2 Nephi 26

- 1 And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.
- 2 For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.
- 3 And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.
- 4 Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

๒ นิไฟ ๒๖

และหลังจากพระคริสต์จะทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตายแล้วพระองค์จะทรงแสดงองค์แก่ท่าน, ลูกหลานของข้าพเจ้า, และพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า; และพระวจนะที่พระองค์จะรับสั่งแก่ท่านจะเป็นกฎที่ท่านจะปฏิบัติ.

เพราะเหตุนี้, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าข้าพเจ้าเห็นว่าคนหลายรุ่นจะล่วงลับไป, และจะมีสงครามใหญ่และการขัดแย้งในบรรดาผู้คนของข้าพเจ้า.

และหลังจากพระเมสสิยาห์จะเสด็จมาจะมีเครื่องหมายให้ไว้แก่ผู้คนของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการประสูติของพระองค์, และเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ด้วย; และวันนั้นจะยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวสำหรับคนชั่วร้าย, เพราะพวกเขาจะตาย; และพวกเขาตายเพราะพวกเขาขับไล่ศาสดาพยากรณ์, และวิสุทธิชน, และขว้างก้อนหินใส่พวกเขา, และสังหารพวกเขา; ดังนั้นเสียงร้องจากโลหิตของวิสุทธิชนจะขึ้นไปจากพื้นดินถึงพระผู้เป็นเจ้าเพื่อฟ้องพวกเขา.

ดังนั้น, คนทั้งหมดที่จองหอง, และที่กระทำอย่างชั่วร้าย, วันที่มาถึงจะเผาพวกเขาหมด, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, เพราะพวกเขาจะเป็นดังตอข้าว.

๔ นิไฟ ๔๖

และ ทลัງจากพระภริณีได้ ลุกขึ้นจาก ความตายแล้ว พระอົງจะ สะแกงถົງຂອງພະອົງເອງແກ່ພວກທ່ານ, ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະຄຳຊົງພຣະອົງຈະຮັບສົ່ງກັບພວກທ່ານຈະເປັນກົດທຳພວກທ່ານຈະຕ້ອງປະຕິບັດ.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າຄົນຫລາຍລຸ້ນຄົນຈະຜ່ານໄປ ແລະ ຈະມີສົງຄາມໃຫຍ່ ແລະ ການຂັດແຍ້ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະ ຫລັງຈາກພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາ ຈະມີ ເຄື່ອງໝາຍໄວ້ໃຫ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບການ ກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ກ່ຽວກັບການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການຟື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງອີກ, ແລະ ມື້ນັ້ນຈະຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນຕາຍ້ານສຳລັບຄົນຊົ່ວ, ເພາະພວກເຂົາຈະຕາຍ ແລະ ພວກເຂົາຈະຕາຍເພາະພວກເຂົາຂັບໄລ່ສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າອອກ ແລະ ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຂັ່ນຂ້າເຂົາເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ເລືອດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຮ້ອງຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນໄປເຖິງພຣະເຈົ້າເພື່ອຟ້ອງພວກເຂົາ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນທັງໝົດທີ່ອວດດີ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ວັນເວລາຈະມາເຖິງ ທີ່ຈະເຜົາຜານພວກເຂົາໝົດ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໄວ້, ເພາະພວກເຂົາຈະເປັນຄືກັນກັບເພືອງເຂົ້າ.

5 And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

6 And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

7 O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

8 But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

9 But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

และพวกเขาที่ฆ่าศาสดาพยากรณ์, และวิสุทธิชน, ห้วงลึกของแผ่นดินโลกจะกลืนพวกเขาหมด, พระเจ้าจอมโยธาตรัส; และภูเขาจะฝังพวกเขา, และลมหมุนจะหอบพวกเขาไป, และอาคารจะพังลงมาทับพวกเขาและขยี้พวกเขาเป็นชิ้น ๆ และบดพวกเขาเป็นฝุ่นผง.

และพวกเขาจะถูกเยือนด้วยฟ้าคำรนคำราม, และสายฟ้าฟาด, และแผ่นดินไหว, และการทำลายล้างทุกอย่าง, เพราะเพลิงแห่งความกริ้วของพระเจ้าจะดาลเดือดกับพวกเขา, และพวกเขาจะเป็นดังตอข้าว, และวันที่มาถึงจะกลืนกินพวกเขา, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

โอ้ความเจ็บปวด, และความปวดร้าวของจิตวิญญาณข้าพเจ้าเพราะการสูญเสียผู้ซึ่งถูกสังหารซึ่งเป็นผู้คนของข้าพเจ้า ! เพราะข้าพเจ้า, นีไฟ, เห็นมันแล้ว, และมันแทบจะกลืนกินข้าพเจ้าต่อหน้าที่ประทับของพระเจ้า; แต่ข้าพเจ้าต้องร้องทูลพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า : วิธีของพระองค์เที่ยงธรรม.

แต่ดูเถิด, คนชอบธรรมที่สดับฟังคำของศาสดาพยากรณ์, และหาทำลายพวกเขาไม่, แต่ตั้งตารอพระคริสต์ด้วยความแน่วแน่สำหรับเครื่องหมายที่ได้รับการประทานไว้, ทั้งที่มีการข่มเหงทุกอย่าง—ดูเถิด, พวกเขา คือ คนที่จะไม่ตาย.

แต่พระบุตรแห่งความชอบธรรมจะทรงปรากฏแก่พวกเขา; และพระองค์จะทรงรักษาพวกเขาให้หาย, และพวกเขาจะมีสันติกับพระองค์, จนสามรุ่นจะล่วงลับไป, และคนเป็นอันมากของรุ่นที่สี่จะผ่านไปด้วยความชอบธรรม.

และ ถิ่นที่ข้าสาธสสะดา และ ไบ่พินของพระเจ้า, ถอดเล็กลงของแผ่นดินโลกจะ กั้นกั้นพวกเขาให้ขมิด, จอมโยธาได้กล่าวไว้; และ พูเขาจะทับพวกเขา, ลมบ้าหมูจะพัดพวกเขาไป, และ อาถนจะเพพ้งลึงมาทับพวกเขา, และ บิดพวกเขาให้เป้นต่อน และ บิดพวกเขาให้ละออง.

และ พวกเขาจะถูกย้อมด้วยฟ้าร้อง, ด้วยฟ้าแหมบ, และ ด้วยแผ่นดินไหว, และ ด้วยความพิบนาตทุกอย่าง, เพราะไฟแห่งพระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าจะเกิดกับพวกเขา, และ พวกเขาจะเป้นถึกับกับเพ็องเจ้า, และ วันที่มาถึงจะกั้นกั้นพวกเขา, จอมโยธาได้กล่าว.

โอ้ ความเจ็บปวด และ ถอดปวดล้าของจิตวิญญาณของข้าพเจ้า เพราะการสูญเสียผู้ซึ่งถูกสังหารผู้ซึ่งเป้นถิ่นของข้าพเจ้า! เพราะข้าพเจ้ามีไฟเห็นมันแล้ว, และ มันแทบจะกั้นข้าพเจ้าต่อหน้าที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า; แต่ข้าพเจ้าต้องร้องทูลพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า: เส้นทางของพระอิจ์ทรงทำ.

แต่จงเฝ้า, ถิ่นชอบทำที่เฝ้าฟังถ่าเจ้าของสาธสสะดา, และ บ่ทำลายเพ้น แต่มั่งูทาทพระถึถิด ด้วยความพ้นถึถึเพื่อถึถึทาทที่ปะทาทไว้ทาทที่มั่งูทาททุกย่าง—จงเฝ้า, พวกเขา ถึถึถึจะ บ่ตาย.

แต่พระบุตรแห่งความชอบธรรมจะปะกิดแก่พวกเขา; และ พระอิจ์จะปิ่นปิวพวกเขาให้ทาทถึ, และ พวกเขาจะมี สันติสุขกับพระอิจ์จึนว่า สามลุ่นถึถึถึไป, และ ถึถึย่างทอลวทอลายของลุ่น ที่ลึจะถึถึไปใถความชอบทำ.

10 And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

11 For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

12 And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

13 And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

และเมื่อสิ่งเหล่านี้ผ่านไปแล้ว การทำลายล้างอันรวดเร็วจะมาถึงผู้คนของข้าพเจ้า; เพราะ, ทั้งที่จิตวิญญาณข้าพเจ้าเจ็บปวด, ข้าพเจ้ายังเห็นการทำลายล้างอันรวดเร็วนี้; ดังนั้น, ข้าพเจ้ารู้ว่ามันจะบังเกิดขึ้น; และพวกเขาขายตัวเองไปเปล่า ๆ; เพราะ, เพื่อรางวัลแห่งความจองหองของพวกเขาและความโง่ของพวกเขา พวกเขาจะเก็บเกี่ยวความพินาศ; เพราะเนื่องจากพวกเขายอมต่อมารและเลือกงานแห่งความมืดแทนความสว่าง, ฉะนั้นพวกเขาต้องลงไปสู่นรก.

เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าจะไม่พากเพียรกับมนุษย์เสมอไป. และเมื่อพระวิญญาณละความเพียรกับมนุษย์การทำลายล้างอันรวดเร็วย่อมมาถึง, และนี่ทำให้จิตวิญญาณข้าพเจ้าเศร้าโศก.

และดังที่ข้าพเจ้าพูดแล้วเกี่ยวกับการสร้างความเชื่อมั่นแก่ชาวยิว, ว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์องค์จริง, จึงจำเป็นว่าคนต่างชาติถูกทำให้เชื่อมั่นด้วยว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์, พระผู้เป็นเจ้านิรันดร์;

และว่าพระองค์ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่คนเหล่านั้นทั้งหมดที่เชื่อในพระองค์, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์; แท้จริงแล้ว, แก่ทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน, โดยทรงกระทำปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่, เครื่องหมาย, และการอันน่าพิศวง, ในบรรดาลูกหลานมนุษย์ตามศรัทธาของพวกเขา.

และ เมื่อสิ่งเหล่านี้ผ่านไปแล้ว ความพินาศอันรวดเร็วจะมาหาผู้คนของข้าพเจ้า; เพราะทั้งที่จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเจ็บปวด, ข้าพเจ้าก็ยังเห็นมัน; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงรู้ว่า มันจะเกิดขึ้น; และ พวกเขายอมตัวเองไปล้างเพื่อล้างอันของความจองหองของพวกเขา และ ความโง่ของพวกเขา, พวกเขาจะเก็บเกี่ยวความพินาศ; เพราะพวกเขายอมถ้อยคำกับมาร และ เลือกรับกฎเกณฑ์แห่งความมืดแทนความสะอาด, ฉะนั้น พวกเขาคงต้องลงไปสู่ นรก.

เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจะบ่มเพาะกับมนุษย์เสมอไป. และ เวลาพระวิญญาณเจ้าจะบ่มเพาะกับมนุษย์ เมื่อมันความพินาศอันรวดเร็วย่อมมาถึง, และ นี่เร่งให้จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเศร้าโศก.

และ ถัดกันกับข้าพเจ้าได้เข้าใจแล้วว่า ทั่วทุกบ้านเร่งให้ ชาวฮีบรู รับรู้ว่า พระเยซู พระคริสต์องค์แท้จริง, มันจึงจำเป็นที่คนต่างชาติต้องรับรู้ถึงว่า พระเยซู พระคริสต์พระเจ้าผู้สถิตนิรันดร์;

และ ว่าพระองค์จะแสดงพระองค์เองให้ประจักษ์แก่คนทั้งหมดที่เชื่อในพระองค์โดยอำนาจของ พระวิญญาณบริสุทธิ์; แท้จริงแล้ว, แก่ทุกภาษา, ทุกตระกูล, และ ทุกผู้คน ทั่วทุกบ้านเร่งให้สิ่งมหัศจรรย์, เครื่องหมาย, และ การแปรเปลี่ยนอันยิ่งใหญ่ในบรรดาลูกหลานมนุษย์ตามศรัทธาของพวกเข.

14 But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

15 After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

16 For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

17 For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าพยากรณ์ต่อท่านเกี่ยวกับวันเวลาสุดท้าย; เกี่ยวกับวันเวลาเมื่อพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำสิ่งเหล่านี้ออกมาสู่ลูกหลานมนุษย์.

หลังจากพงศ์พันธุ์ข้าพเจ้าและพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้าจะเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อ, และจะถูกคนต่างชาติลงทัณฑ์; แท้จริงแล้ว, หลังจากพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงตั้งค่ายโดยรอบเพื่อต่อต้านพวกเขา, และจะทรงล้อมพวกเขาไว้ด้วยคันดิน, และทรงสร้างป้อมต่อต้านพวกเขา; และหลังจากที่พวกเขาจะถูกนำลงต่ำสู่ภัสมธุลี, แม้จนพวกเขาหาเป็นอยู่ไม่, กระนั้นคำของคนชอบธรรมจะเขียนไว้, และคำสวดอ้อนวอนของคนที่มีชีวิตจะได้ยิน, และคนทั้งหมดที่เสื่อมโทรมในความไม่เชื่อจะไม่ถูกลืม.

เพราะคนเหล่านั้นที่จะถูกทำลายจะพูดกับพวกเขาจากพื้นดิน, และคำพูดของคนเหล่านั้นจะมาจากส่วนลึกใต้ภัสมธุลี, และเสียงของพวกเขาจะเป็นดังเสียงคนที่ติดต่อวิญญาณได้; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะประทานพลังความสามารถให้เขา, เพื่อเขาจะกระซิบเกี่ยวกับพวกเขา, แม้ประหนึ่งว่าจากพื้นดิน; และคำพูดของคนเหล่านั้นจะกระซิบจากภัสมธุลี.

เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้: พวกเขาจะเขียนเรื่องที่จะเกิดขึ้นในบรรดาพวกเขา, และเรื่องเหล่านั้นจะเขียนและผนึกไว้ในหนังสือเล่มหนึ่ง, และคนที่เสื่อมโทรมในความไม่เชื่อจะไม่มีการเหล่านั้น, เพราะพวกเขาพยายามทำลายสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

แต่จงระวัง, ข้าพเจ้าทำนายต่อพวกท่านว่าพวกท่านจะพบกับยุคสุดท้ายที่พวกท่านจะพบกับวันที่ยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าจะนำสิ่งเหล่านี้มาสู่ลูกหลานมนุษย์.

และ ทลัງจากนี้ลูกหลานของข้าพเจ้า และ ลูกหลานของอัยยบ้องของข้าพเจ้าจะเสื่อมโทรมอยู่ในความบໍ่เชื่อ, และ จะถูกลิดรอนต่างจากลัງกับ; แท้จริงแล้ว, ทลัງจากนี้พระเจ้าจะตั้งค่ายโดยรอบเพื่อต่อต้านพวกเขา และ จะล้อมรอบพวกเขาด้วยภูเขา และ สี่งป้อมต่อต้านพวกเขา, และ ทลัງจากนี้พวกเขาจะถูกนำลงต่ำสู่ภัสมธุลี; และ พวกเขาจะอยู่ในพื้นดินจนกว่า พวกเขายูบໍ่ได้, เถียงว่าในภายหลัง ถ้าเขาของภัสมธุลีจะถูกลิดรอนได้ และ ถ้าอะทิตยานของภัสมธุลีที่ขั้สัถจะถูกลิดรอน, และ ภัสมธุลีทลัງที่เสื่อมโทรมอยู่ในความบໍ่เชื่อ จะบໍ่ถูกลืม.

เพราะภัสมธุลีที่จะถูกลิดรอนจะ เข้ากับพวกเขาจากพื้นดิน, และ ถ้าเขาของภัสมธุลีเหล่านั้นจะถอยถลัງขึ้นมาจากขั้สัถ, และ สร้งของพวกเขาจะเป็นภัสมธุลีกับภัสมธุลีที่มีอัยยบ้องภัสมธุลี; เพราะอัยยบ้องผู้เป็นเจ้าจะปะทานอำนาจให้เขาเพื่อเขาจะได้ลั้มใส่ทลัງกับพวกเขา ถึกับว่า มันขึ้นมาจากพื้นดิน; และ ถ้าเขาของภัสมธุลีเหล่านั้นจะลั้มจากขั้สัถ.

เพราะอัยยบ้องผู้เป็นเจ้าได้ทลัງดังนี้: พวกเขาจะ บั้บภัสมธุลีที่ถูกลิดรอนขึ้นในบันดาพวกเขา และ มันจะถูกบั้บภัสมธุลี และ ะบิภัสมธุลีในทลัງสัทลั้บทลัງ, และ ภัสมธุลีที่เสื่อมโทรมอยู่ในความบໍ่เชื่อ จะบໍ่ได้มัน, เพราะพวกเขาพยายามทำลายสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้า.

18 Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

19 And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

20 And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

21 And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

22 And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

23 For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

ด้วยเหตุนี้, ดังคนที่ถูกทำลายได้ ถูกทำลายอย่างรวดเร็ว; และฝูงชน พวกที่นำกลัวของพวกเขาจะเป็น ดังเกลบที่สูญสิ้นไป—แท้จริง แล้ว, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัส ดังนี้: มันจะเป็นไปโดยฉับพลัน, ทันใด—

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ, คนที่เสื่อมโทรมในความไม่เชื่อจะถูกมือของคนต่างชาติลงทัณฑ์.

และคนต่างชาติทะนงตนด้วยความถือดีในสายตาตน, และสะดุดล้ม, เพราะความร้ายแรงของสิ่งกีดขวาง, ซึ่งทำให้พวกเขาสร้างศาสนจักรขึ้นมากมาย; กระนั้นก็ตาม, พวกเขายังไม่นำพาต่อเดชาภาพและปาฏิหาริย์ของพระผู้เป็นเจ้า, และสั่งสอนโดยยกย่องปัญญาของตนเองและความรู้ของตนเอง, เพื่อพวกเขาจะได้หาผลประโยชน์และบดขยี้หน้าคนจน.

และมีศาสนจักรมากมายที่สร้างขึ้นซึ่งก่อให้เกิดความริษยา, และการวิวาท, และความอาฆาตมาดร้าย.

และมีการมั่วสุมลับด้วย, แม้ดังในสมัยโบราณ, ตามการมั่วสุมของมาร, เพราะเขาเป็นผู้วางรากฐานของสิ่งทั้งหมดเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, ผู้วางรากฐานของฆาตกรรม, และงานแห่งความมืด; แท้จริงแล้ว, และเขาผูกคอพวกนั้นไปด้วยใยป่าน, จนเขามัดคนพวกนั้นด้วยเชือกอันแข็งแรงของเขาไว้ตลอดกาล.

เพราะเหตุนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าหาได้ทรงทำงานในความมืดไม่.

ดังนั้น, ถิ่นกับกับถิ่นที่ถูกละลายย่อมถูกละลายอย่างว่องไว และ ฝูงชนที่เป็นตาข่ายอันของพวกเขา จะเป็นถิ่นกับกับ ขี้เถ้าที่พัดไป—แท้จริงแล้ว, อົງพระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้: มันจะไปไหนในชั่วพริบตา—

และ เทพงานจะบังเกิดขึ้น, ถิ่นที่เสื่อมโทรมอยู่ในความบໍ่เชื่อจะถูกมือของถิ่นต่างขาด ล้างพัน.

และ ถิ่นต่างขาดเป็ญสุญด้วย ความทะนงตัวในสายตาของพวกเขา, และเตะสะดุด เพราะความยั่วยุของสิ่งกีดขวาง, ซึ่งทำให้พวกเขาสะดุด, ถิ่นของเขาส้าง สาดสະพาจักรขึ้นอย่าง ทลวงทลาย; เถียงอย่างใดก็ตาม, พวกเขายังบໍ่ข้อขาดอำนาจ และ สิ่งมະຫັດສະຈັນของพระเจ้า, และ สิดสอนเถียง ปินยาของถิ่นเอง, เพื่อพวกเขาจะหาเงินปะโทยด และ บิดย่ำยี ขั้วของถิ่นยากจน.

และ มีสาดสະพาจักรอัน ทลวงทลายถูกล้างขึ้น ซึ่งเร่งให้เกิดงานอิดสาบັງบຽດ, งานຜິດຖຽງກັນ และ ເຈດຕະນາຮ້າຍ.

และ มี การມ້ວສຸມລັບອີກ, ເຖິງແມ່ນຄືກັນກັບໃນສະໄໝບູຮານການມ້ວສຸມຂອງມານ ເພາະມັນເປັນຜູ້ສ້າງສິ່ງທັງໝົດນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຜູ້ສ້າງການ ຄາດຕະກຳ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນຈະລາກຄືພວກນັ້ນໄປດ້ວຍເຊືອກປານຈົນວ່າຜູກພວກນັ້ນໄວ້ດ້ວຍເຊືອກອັນໝັ້ນຂອງມັນຕະຫລອດໄປ.

ເພາະຈັ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ທຳງານໃນຄວາມມືດ.

- 24 He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.
- 25 Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.
- 26 Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.
- 27 Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.
- 28 Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.
- พระองค์ยอมไม่ทรงกระทำให้ใด เว้นแต่จะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของโลก; เพราะพระองค์ทรงรักโลก, จนพระองค์ทรงยอมพลีพระชนม์ชีพของพระองค์เองเพื่อจะทรงจูงใจมนุษย์ทั้งปวงมาหาพระองค์. ดังนั้น, พระองค์ไม่ทรงบัญชาผู้ใดไม่ให้รับส่วนความรอดของพระองค์.
- ดูเถิด, พระองค์ทรงร้องบอกผู้ใด หรือ, โดยตรัสว่า : จงไปจากเรา ? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; แต่พระองค์ตรัส : จงมาหาเราเถิดเจ้าทั้งหลายสุดแดนแผ่นดินโลก, จงซื้อนมและน้ำผึ้ง, โดยไม่เสียเงินตราและโดยไม่คิดราคา.
- ดูเถิด, พระองค์ทรงบัญชาผู้ใด หรือว่าพวกเขาควรออกจากบรรดาธรรมศาลา, หรือออกจากสถานนมัสการ ? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย.
- พระองค์ทรงบัญชาผู้ใดหรือว่า พวกเขาไม่ควรรับส่วนความรอดของพระองค์ ? ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; แต่พระองค์ประทานความรอดนั้นให้มนุษย์ทั้งปวงเปล่า ๆ; และพระองค์ทรงบัญชาผู้คนของพระองค์ว่าพวกเขาควรชักชวนมนุษย์ทั้งปวงให้กลับใจ.
- ดูเถิด, พระเจ้าทรงบัญชาผู้ใด หรือว่าพวกเขาไม่ควรรับส่วนพระคุณความดีของพระองค์ ? ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; แต่มนุษย์ทั้งปวงได้รับอภิสิทธิ์คนหนึ่งเหมือนกับอีกคนหนึ่ง, และไม่มีใครถูกห้าม.
- พระอภัยมณีจะบ่กระทำสิ่งใด นอกจากมันจะเป็นผืนปะทอยแด่โลก; เพราะพระอภัยรักโลกจนิยอมสละชีวิตของพระอภัย เพื่อจะได้พามะนุก ทั้งปวงมาหาพระอภัย. ดังนั้น, พระอภัยจึงบ่บันดาผู้ใดว่า พอกเขาจะบ่ได้รับส่วนความรอดจากพระอภัย.
- จึงเฝ้า, พระอภัยได้ร้องบอกผู้ใดบ่ ว่า: จ้งไปจากเรา? จ้งเฝ้า, ข้าพเจ้าเฝ้ากับพอกท่านว่า บ่เลย; แต่พระอภัยกล่าว: เจ้าทั้งหลายที่สุดของแผ่นดินโลกจ้ง มาหาเราเถิด, จ้ง ซื้อนมและ น้ำผึ้งโดยปาดสะจกเงิน และ ปาดสะจกเวลา.
- จึงเฝ้า, พระอภัยบันดาใช้ผู้ใดบ่ว่า พอกเขาถอนออกจากท่ามะสาลา ทลออกจากสะพานที่มะมัดสะกาน? จ้งเฝ้า, ข้าพเจ้าเฝ้ากับพอกท่านว่า, บ่เลย.
- พระอภัยได้บันดาใช้ผู้ใดบ่ว่า พอกเขาบ่ถอนรับส่วน ความรอดจากพระอภัย? จ้งเฝ้า ข้าพเจ้าเฝ้ากับพอกท่านว่า, บ่เลย; แต่พระอภัย ปะทานให้มะนุกทั้งปวงเล่า; และ พระอภัยบันดาผู้ถนของพระอภัยว่า พอกเขาถอนชักชวนมะนุกทั้งปวงให้มาเฝ้า ภาวนากับใจ.
- จึงเฝ้า, พระผู้เป็นเจ้าได้บันดาผู้ใดบ่ว่า พอกเขาบ่ถอนรับส่วนพระคุณนาที่ถนของพระอภัย? จ้งเฝ้า ข้าพเจ้าเฝ้ากับพอกท่านว่า, บ่เลย; แต่มะนุกทั้งปวงมีสิทธิเข้าทรงกับ และ บ่มีใฝ่ถูกห้าม.

29 He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

30 Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

31 But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

32 And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

พระองค์ทรงบัญชาว่าจะไม่มีการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต; เพราะ, ดูเถิด, การฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตคือการที่มนุษย์สั่งสอนและตั้งตนเป็นความสว่างแก่โลก, เพื่อพวกเขาจะหาผลประโยชน์และการสรรเสริญของโลก; แต่พวกเขาไม่ได้แสวงหาความผาสุกของไซออน.

ดูเถิด, พระเจ้าทรงห้ามสิ่งนี้; ดังนั้น, พระเจ้าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจึงประทานพระบัญญัติไว้ข้อหนึ่งว่า มนุษย์ทั้งปวงควรมีจิตกุศล, ซึ่งจิตกุศลคือความรัก. และหากพวกเขาไม่มีจิตกุศลพวกเขาย่อมไม่เป็นอะไรเลย. ดังนั้น, หากพวกเขามีจิตกุศลพวกเขาจะไม่ยอมให้คนงานในไซออนตาย.

แต่คนงานในไซออนจะทำงานเพื่อไซออน; เพราะหากพวกเขาทำงานเพื่อเงินตราพวกเขาจะพินาศ.

และอนึ่ง, พระเจ้าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาไว้ว่ามนุษย์จะไม่กระทำความผิดกรรม; ว่าพวกเขาจะไม่กล่าวเท็จ; ว่าพวกเขาจะไม่ลักขโมย; ว่าพวกเขาจะไม่ออกพระนามของพระเจ้าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพวกเขาอย่างไม่สมควร; ว่าพวกเขาจะไม่ริษยา; ว่าพวกเขาจะไม่อาฆาตมาดร้าย; ว่าพวกเขาจะไม่ขัดแย้งกันและกัน; ว่าพวกเขาจะไม่กระทำการผิดประเวณี; และว่าพวกเขาจะไม่ทำสิ่งเหล่านี้เลย; เพราะผู้ใดที่ทำความสิ่งเหล่านี้จะพินาศ.

พระอภัยได้บันทึกว่า จะไม่มีงานทดลองของของปะโลทิด, เพราะจึงเป็น, งานทดลองของของปะโลทิดคือ มະນຸດสั่งสอน และ ตัวตนเองขึ้นเป็นแสงสะท้อนทั่วทั้งโลก เพื่อพวกเขาจะได้หาเห็นปะโทยด และ สันละเสียนของทางโลก; แต่พวกเขาไม่ได้พยายามเพื่อความผาสุกของไซออน.

จึงเป็น, พระผู้เป็นเจ้าห้ามสิ่งนี้; ดังนั้น, อภัยพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจึงประทานพระบัญญัติไว้ข้อหนึ่งว่า มະນຸດທັງປວງຄວນມີຄວາມໃຈບຸນ ຊຶ່ງຄວາມໃຈບຸນຄືຄວາມຮັກ. ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ ພວກເຂົາກໍ່ເປັນອັນໃດເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາມີຄວາມໃຈບຸນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນງານໃນຊີໂອນຕາຍ.

แต่คนงานใน ไซออนจะเร็ดงานเพื่อไซออน; เพราะถ้าหากพวกเขาเร็ดงานเพื่อ เงิน ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

และ อีกอย่างหนึ่ง, อภัยพระเจ้าได้ บันทึกว่า มະນຸດຈະບໍ່ເຮັດການຄາດຕະກຳ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕົວະ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ລັກ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ກ່າວພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ໄປໃນທາງທີ່ຜິດ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ອິດສາ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມີເຈດຕະນາຮ້າຍ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ທຳການໂສເພນີ; ແລະ ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ; ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ເຮັດຈະຕ້ອງຕາຍ.

33 For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

เพราะความชั่วช้าสามานย์เหล่านี้ไม่ได้มาจากพระเจ้าเลย; เพราะพระองค์ทรงทำสิ่งที่ดีในบรรดาลูกหลานมนุษย์; และพระองค์ไม่ทรงทำสิ่งใดเลยนอกจากมันจะแจ้งชัดต่อลูกหลานมนุษย์; และพระองค์ทรงเชื้อเชิญพวกเขาทั้งหมดให้มาหาพระองค์และรับส่วนพระคุณความดีของพระองค์; และพระองค์ไม่ทรงปฏิเสธผู้ใดที่มาหาพระองค์เลย, ไม่ว่าดำและขาว, ทาสและไท, ชายและหญิง; และพระองค์ทรงคำนึงถึงคนนอกศาสนา; และทุกคนเหมือนกันหมดสำหรับพระผู้เป็นเจ้า, ทั้งชาวยิวและคนต่างชาติ.

เพราะว่าความชั่วช้าสามานย์ไม่ได้มาจากพระผู้เป็นเจ้าเลย; เพราะพระอົງจะทำแต่สิ่งที่ดีในบรรดาลูกหลานมนุษย์; และ พระอົງບໍ່ກະທຳສິ່ງໃດເລີຍນອກຈາກມັນຈະແຈ້ງຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພຣະອົງຈະເຊື່ອເຊີນເຂົາທັງໝົດໃຫ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ; ແລະ ຮັບສ່ວນພຣະກະລຸນາທິຸນຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງບໍ່ ປະຕິເສດຜູ້ໃດທີ່ມາຫາພຣະອົງເລີຍ, ບໍ່ວ່າດຳ ແລະ ຂາວ, ຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອົດສະລະ, ຊາຍ ແລະ ຍິງ; ແລະ ພຣະອົງລະນຶກເຖິງ ຄົນທີ່ບໍ່ມີສາດສະໜານຳອີກ; ແລະ ທຸກຄົນເທົ່າທຽມກັນໝົດສຳລັບພຣະເຈົ້າ, ທັງຊາວຢິວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດ.

2 Nephi 27

- 1 But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—
- 2 And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.
- 3 And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.
- 4 For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

๒ นิไฟ ๒๗

แต่, ดูเถิด, ในวันเวลาสุดท้าย, หรือในวันเวลาของคนต่างชาติ—แท้จริงแล้ว, ดูเถิดประชาชาติทั้งปวงของคนต่างชาติและชาวยิวด้วย, ทั้งคนที่จะมาบนแผ่นดินนี้ และคนที่อยู่บนพื้นแผ่นดินอื่น, แท้จริงแล้ว, แม้นบนพื้นแผ่นดินทั้งหมดของแผ่นดินโลก, ดูเถิด, พวกเขาจะมึนเมาด้วยความชั่วช้าสามานย์และความน่าชิงชังนานัปการ—

และเมื่อวันนั้นจะมาถึงพระเจ้าจอมโยธาจะเสด็จเยือนพวกเขา, ด้วยฟ้าร้องและด้วยแผ่นดินไหว, และด้วยเสียงอึกทึก, และด้วยพายุ, และด้วยพายุฝนฟ้าคะนอง, และด้วยเปลวแห่งเพลิงที่เผาผลาญ.

และประชาชาติทั้งปวงที่ต่อสู้กับไซออน, และที่ทำให้นางเดือดร้อน, จะเป็นดังความฝันของนิมิตในเวลากลางคืน; แท้จริงแล้ว, มันจะบังเกิดแก่พวกเขา, แม้ดังเช่นคนหิวโหยที่ฝันไป, และดูเถิดเขากินแต่เขาตื่นขึ้นและจิตวิญญาณเขาว่างเปล่า; หรือเหมือนคนกระหายที่ฝันไป, และดูเถิดเขาดื่มแต่เขาตื่นขึ้นและดูเถิดเขาอ่อนแรง, และจิตวิญญาณเขามีความกระหาย; แท้จริงแล้ว, แม้ฝูงชนของประชาชาติทั้งปวงที่ต่อสู้กับภูเขาไซออนจะเป็นเช่นนั้น.

เพราะดูเถิด, ท่านทั้งหลายที่ทำความชั่วช้าสามานย์, จงอยู่กับที่และประหลาดใจ, เพราะท่านจะร้องลั่น, และร้องไห้; แท้จริงแล้ว, ท่านจะมึนเมาแต่มิใช่ด้วยเหล้าองุ่น, ท่านจะโศกเศร้าแต่มิใช่ด้วยเครื่องดื่มแรง.

๔ นิไฟ ๔๗

แต่จงเบ่ง, ในยุคสุดท้าย ทลิวในยุคของกษัตริย์ต่างชาด—แท้จริงแล้ว, จักรเบ่งปะชาดต่างกษัตริย์ของกษัตริย์ต่างชาด และชาวยิว, ทุกกษัตริย์จะมาหาแผ่นดินนี้ และ กษัตริย์ที่อยู่ในแผ่นดินอื่น, แท้จริงแล้ว, แม่นในท้องแผ่นดินของแผ่นดินโลก, จักรเบ่ง, พวกเขาจะมาด้วยความชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายต่างๆ ปะการณ—

และ เมื่อมีนั้นมาเทว จอมโยธาจะเสด็จมาปฐมยามพวกเขาด้วยสรวงฟ้าร้อง และ แผ่นดินไหว, และ ด้วยสรวงภิกษุอย่างไทยทลว, ด้วยลิมพะยุ, และ ด้วยพะยุพื้นฟ้ากะนอง, และ แปรไฟที่จะเผาผลาญ.

และ ปะชาดต่างกษัตริย์ที่ต่อสู้กับไซออน และ เร็ดให้มันเดือดร้อนจะเป็นกษัตริย์กับความฝันของพยานนิมิตในทอนทางกษัตริย์; แท้จริงแล้ว, มันจะบังเกิดขึ้นกับพวกเขา จะเป็นดังกษัตริย์ที่ฝันไป, แต่จักรเบ่ง เขาได้กินแต่เมื่อเขาตื่นขึ้นแล้ว จิตวิญญาณของเขาจะว่างเปล่า ทลิว กษัตริย์กับกษัตริย์ที่ฝันไป, และ จักรเบ่ง เขาได้ดื่มแต่เมื่อเขาตื่นขึ้นแล้ว, เขาจะเห็นว่าเขาร้องไห้ และ จิตวิญญาณของเขามีความท้อแท้; แท้จริงแล้ว, แม่นฝูงชนของปะชาดต่างกษัตริย์ที่ต่อสู้กับภูเขาไซออนจะเป็นเช่นนั้น.

เพราะจักรเบ่ง, เจ้าทั้งหลายที่สร้าง ความชั่วร้าย, จักรเบ่งกับเขา และ ประหลาดใจเพราะเจ้าจะร้องออกมา และ ร้องไห้; แท้จริงแล้ว, เจ้าจะมาแต่บ่มั่นด้วยเหล้าองุ่น, เจ้าจะโศกเศร้าแต่บ่มั่นด้วยเหล้าองุ่นที่มึนเมา.

5 For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

6 And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

7 And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

8 Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

9 But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

เพราะเหตุเกิด, พระเจ้าทรงเทวิญญาณแห่งการหลับสนิทลงมาให้ท่าน. เพราะเหตุเกิด, ท่านหลับตาของท่าน, และท่านปฏิเสธศาสดาพยากรณ์; และผู้ปกครองของท่าน, และผู้หยั่งรู้นั้นพระองค์ทรงปิดบังไว้เพราะความชั่วช้าสามานย์ของท่าน.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำถ้อยคำของหนังสือเล่มหนึ่งออกมาสู่ท่าน, และมันจะเป็นถ้อยคำของคนที่หลับไปแล้ว.

และเหตุเกิดหนังสือนั้นพระองค์จะทรงผนึก; และในหนังสือจะมีการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้า, นับจากกาลเริ่มต้นของโลกจนถึงการสิ้นสุดของมัน.

ดังนั้น, เนื่องจากสิ่งที่ผนึกไว้, สิ่งที่ผนึกไว้จะไม่มอบให้ในวันแห่งความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของผู้คน. ดังนั้นหนังสือจะถูกระงับไว้จากพวกเขา.

แต่จะมอบหนังสือให้ชายผู้หนึ่ง, และเขาจะมอบถ้อยคำในหนังสือ, ซึ่งเป็นถ้อยคำของคนเหล่านั้นที่หลับไปแล้วในภัสสมรุธิ, และเขาจะมอบถ้อยคำเหล่านี้ให้อีกคนหนึ่ง.

เพราะจึงบัง, พระผู้เป็นเจ้าจะทอดอภัยงานแห่งการนอนหลับให้แก่เจ้า. เพราะจึงบัง, เจ้าทลัฏตา และ เจ้าปะติเสดสาตสะดา, และ พระอริได้ปิดบังผู้ปกครองของเจ้า และ ผู้พยากรณ์ไว้ เพราะความชั่วร้ายของเจ้า.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นถึง อังพระผู้เป็นเจ้าจะนำเอาข้อความของหนังสือเล่มนั้นมาหา เจ้า และ มันจะเป็นข้อความของกนิข์ล่องลับไปแล้ว.

และ จึงบัง หนังสือนั้นจะถูกระงับไว้ และ หนังสือจะเป็น การเปิดเผยจากพระเจ้า, นับตั้งแต่การเริ่มต้นของโลกถึง การสิ้นสุดของมัน.

ดังนั้น, ย่อมสิ่งซึ่งถูกระงับไว้แล้ว จึง จะมอบสิ่งซึ่งถูกระงับไว้ให้ ในวันแห่งความชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายของผู้นั้น. ดังนั้น หนังสือจะได้ถูกระงับไว้จากพวกเขา.

แต่จะมอบหนังสือให้ ชายผู้หนึ่ง และ เขาจะมอบข้อความในหนังสือ ซึ่ง เป็นข้อความของกนิข์ล่องลับไปแล้วสู่กนิข์, และ เขาจะมอบข้อความนี้ให้ อีกผู้หนึ่ง;

10 But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

11 And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

12 Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

13 And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

แต่ข้อความที่ผนึกไว้เขาจะไม่มอบให้, ทั้งเขาจะไม่มอบหนังสือให้. เพราะหนังสือจะผนึกไว้โดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, และการเปิดเผยที่ผนึกไว้จะเก็บอยู่ในหนังสือจนถึงเวลาอันเหมาะสมของพระเจ้า, เพื่อถ้อยคำเหล่านั้นจะออกมา; เพราะเหตุนี้, ถ้อยคำเหล่านั้นเปิดเผยเรื่องทั้งหมดนับจากการวางรากฐานของโลกจนถึงการสิ้นสุดของมัน.

และวันนั้นจะมาถึงเมื่อถ้อยคำของหนังสือซึ่งผนึกไว้จะอ่านบนดาดฟ้าหลังคาบ้าน; และจะอ่านถ้อยคำเหล่านั้นโดยเดชานุภาพของพระคริสต์; และเรื่องทั้งหมดจะได้รับการเปิดเผยให้ลูกหลานมนุษย์ซึ่งเคยอยู่ในบรรดาลูกหลานมนุษย์ตลอดมา, และซึ่งจะดำรงอยู่แม้จนถึงวันปลายของแผ่นดินโลก.

ดังนั้น, ในวันนั้นเมื่อจะมอบหนังสือให้ชายที่ข้าพเจ้าพูดถึงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงซ่อนหนังสือจากสายตาของโลก, เพื่อจะไม่มีสายตาผู้ใดเห็นหนังสือเล่มนั้นนอกจากพยานสามคนจะเห็น, โดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, นอกเหนือจากเขาคนที่จะได้รับมอบหนังสือ; และพวกเขาจะเป็นพยานถึงความจริงของหนังสือและสิ่งที่อยู่ในนั้น.

และหาได้มีใครอื่นที่จะเห็นหนังสือเล่มนั้น, นอกจากไม่กี่คนตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อแสดงประจักษ์พยานถึงพระวอนะของพระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัสว่าถ้อยคำของคนซื่อสัตย์จะพูดประหนึ่งว่ามันออกมาจากบรรดาคนตาย.

แต่ข้อความที่ถูกระงับไว้ลางจะบ่มอบใช้ และ ลางจะบ่มอบหนังสือใช้ เพราะหนังสือจะถูกระงับไว้โดยอำนาจของพระเจ้า, และ การเปิดเผย ซึ่งถูกระงับไว้จะได้ถูกรักษาไว้ในหนังสือจนถึงเวลาอันเหมาะสมของพระผู้เป็นเจ้า, ที่มันจะออกมา; เพราะฉะนั้น, มันจะเปิดเผยเรื่องราวทั้งหมด นับตั้งแต่วางรากฐานของโลกจนถึงเรื่องราวการสิ้นสุดของมัน.

และ วันนั้นจะมาถึง เมื่อจะอ่านข้อความในหนังสือ ซึ่งถูกระงับไว้เหนือหลังคาเรือน และ จะอ่านมันโดยอำนาจของพระคริสต์; และ ทุกเรื่องจะถูกเปิดเผยต่อลูกหลานมนุษย์ และ ซึ่งเคยเป็นอยู่มาแล้วในบรรดาลูกหลานมนุษย์, และ เคยเป็นอยู่จนถึงที่สุดของแผ่นดินโลก.

ดังนั้น, ในวันนั้น เมื่อจะมอบหนังสือให้ชายผู้หนึ่งที่ข้าพเจ้าเอ่ยถึง, หนังสือจะถูกซ่อนไว้ให้พ้นจากสายตาของโลก, เพื่อจะไม่มีใครมีสายตาของผู้ใดเห็นนอกจาก พยาน สามคนจะเห็น โดยอำนาจของพระเจ้า นอกเหนือจากคนที่จะได้รับมอบหนังสือ; และ พวกเขาจะใช้ถ้อยคำถึงความจริงของหนังสือ และ สิ่งที่อยู่ในนั้น.

และ ไม่มีผู้อื่นที่จะเห็นมันนอกจากไม่กี่คนในตามพระประสงค์ของพระเจ้า, เพื่อจะแสดงประจักษ์พยานถึงพระคำของพระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์ เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้กล่าวว่า ข้อความของคนที่ซื่อสัตย์จะเอ่ยถึงกับว่าออกมาจากคนตาย.

14 Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

15 But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

16 And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

17 And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

18 Then shall the learned say: I cannot read it.

19 Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

20 Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

ดังนั้น, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงเริ่มนำถ้อยคำในหนังสือออกมา; และด้วยปากของพยานหลายต่อหลายปากเท่าที่พระองค์ทรงเห็นว่าดีพระองค์จะทรงสถาปนาพระวอนะของพระองค์ไว้; และวิบัติจงมีแก่คนที่ปฏิเสธพระวอนะของพระผู้เป็นเจ้า!

แต่ดูเถิด, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะตรัสกับเขาผู้ที่พระองค์จะทรงมอบหนังสือให้: จงนำถ้อยคำเหล่านั้นซึ่งมิได้ผนึกไว้ไปมอบให้อีกคนหนึ่ง, เพื่อเขาจะแสดงถ้อยคำเหล่านั้นให้คนมีการศึกษาดู, โดยกล่าวว่า: ข้าพเจ้าขอให้ท่าน, อ่านเรื่องนี้. และคนมีการศึกษาจะกล่าว: จงเอาหนังสือมานี้, และข้าพเจ้าจะอ่านมัน.

และบัดนี้, เพื่อการสรรเสริญจากโลกและเพื่อหาผลประโยชน์พวกเขาจะกล่าวเช่นนั้น, และมีใช้เพื่อรัศมีภาพแห่งพระผู้เป็นเจ้า.

และชายคนนั้นจะกล่าว: ข้าพเจ้านำหนังสือมาไม่ได้, เพราะหนังสือถูกผนึกไว้.

จากนั้นคนมีการศึกษาจะกล่าว: ข้าพเจ้าอ่านไม่ได้.

ดังนั้นเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงมอบหนังสือและถ้อยคำที่อยู่ในนั้นอีกครั้งให้คนที่ไม่มีการศึกษา; และชายคนที่ไม่มีการศึกษาจะกล่าว: ข้าพเจ้าไม่มีการศึกษา.

จากนั้นพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะตรัสแก่เขา: คนมีการศึกษาจะไม่อ่านถ้อยคำเหล่านั้น, เพราะพวกเขาปฏิเสธมัน, และเราสามารถทำงานของเราเองได้; ดังนั้นเจ้าจงอ่านถ้อยคำที่เราจะให้แก่เจ้า.

ดังนั้น, อົງพระผู้เป็นเจ้าจะเลืมนำเอาข้อความในหนังสือออกมา; และ ด้วยปากของพยานหลายปากเท่าที่พระองค์ทรงเห็นว่าดี พระอົງจะสถาปนาพระถ้อยคำของพระองค์ไว้; และ วิบัติแก่คนที่ ปฏิเสธพระถ้อยคำของพระเจ้า!

แต่จ้ะบังเอิญ, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ อົງพระผู้เป็นเจ้าจะท้าวถามผู้ที่ พระอົງจะมอบหนังสือให้ว่า: จ้ะนำเอาข้อความนี้จ้ะบังเอิญได้ฤกษ์นิมิตไว้ และ มอบให้คนอื่นอีกคนหนึ่ง, เพื่อเขาจะได้ สะดวกใช้คนที่มีการศึกษาแบ่ง โดย ท้าวว่า: จ้ะให้ท่าน อ่านเลื่องนี้บังเอิญ และ คนที่มีการศึกษาจะบอกรว่า: จ้ะนำเอาหนังสือมา แล้วเขาจะอ่านมัน.

และ บัดนี้, เพาะว่างานของยัย สันละเสินของโลก และ เพื่อหา ผืน ปะทยอด เขาจะท้าวเข้มนั้น และ บ่แม่น เพื่อลัดสะขมิพาบของพระเจ้า.

และ ชายผู้นั้นจะท้าวอีกว่า: ข้าพเจ้าจะนำเอาหนังสือมาบ่ได้เพาะ มันฤกษ์นิมิตไว้แล้ว.

เมื่อนั้นคนมีการศึกษาจะเจ้าว่า: ข้าพเจ้าอ่านมันบ่ได้.

ดังนั้น เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ, อົງพระผู้เป็นเจ้าจะมอบหนังสือ และ ข้อความที่มิอยู่ในนั้น ให้คนที่มีการศึกษาอีก; และ ชายคนที่มีการศึกษา จะเจ้าว่า: ข้าพเจ้าบ่มีการศึกษา.

เมื่อนั้นอົງพระผู้เป็นเจ้าจะท้าวถาม ลาวว่า: คนมีการศึกษาจะอ่านมันบ่ได้ เพาะว่าเขาปะติเสณมัน, และ เขา สามารถทำงานของเร้าได้; ดังนั้น เจ้า จ้ะอ่านข้อความที่เร้าจะใช้แก่เจ้า.

- 21 Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.
- 22 Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.
- 23 For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.
- 24 And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:
- 25 Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—
- อย่าแตะต้องเรื่องที่ผนึกไว้, เพราะเราจะนำมันออกมาในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง; เพราะเราจะแสดงต่อลูกหลานมนุษย์ว่าเราสามารถทำงานของเราเองได้.
- ดังนั้น, เมื่อเจ้าอ่านถ้อยคำซึ่งเราสั่งเจ้าไว้, และได้รับพยานซึ่งเราสัญญาจะให้แก่เจ้า, เมื่อนั้นเจ้าจงผนึกหนังสือไว้อีก, และซ่อนมันไว้ให้เรา, เพื่อเราจะได้ปกป้องรักษาถ้อยคำซึ่งเจ้ายังไม่ได้อ่าน, จนกว่าเราจะเห็นสมควรตามปัญญาของเราเองที่จะเปิดเผยทุกสิ่งแก่ลูกหลานมนุษย์.
- เพราะเหตุเกิด, เราคือพระเจ้าเป็นเจ้า; และเราคือพระเจ้าแห่งปาฏิหาริย์; และเราจะแสดงแก่โลกว่าเราเป็นเหมือนกันทั้งวันวาน, วันนี้, และตลอดกาล; และเราไม่ทำงานในบรรดาลูกหลานมนุษย์นอกจากจะเป็นไปตามศรัทธาของพวกเขา.
- และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นอีกคือพระเจ้าจะตรัสแก่เขาซึ่งจะอ่านถ้อยคำที่จะมอบให้เขา :
- ตราบนเท่าที่คนพวกนี้เข้ามาใกล้เราด้วยปากของพวกเขา, และให้เกียรติเราด้วยริมฝีปากของพวกเขา, แต่เอาใจพวกเขาออกห่างจากเรา, และความเกรงกลัวของพวกเขาที่มีต่อเราสอนโดยกฎเกณฑ์ของมนุษย์—
- อย่าได้แตะต้องเรื่องที่ผนึกไว้ เพราะเราจะนำเอามันออกมาในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง; เพราะเราจะสะแดงให้ลูกหลานมนุษย์เห็นว่า เราสามารถทำงานของเราเองได้.
- ดังนั้น, เมื่อเจ้าอ่านข้อความของเราที่สั่งเจ้าไว้ และ ได้รับ พยาน ซึ่งเราสัญญาจะให้แก่เจ้า, เมื่อนั้นเจ้าจงผนึกหนังสือไว้อีก, และ ซ่อนมันไว้กับเรา เพื่อจะได้รักษาข้อความ ซึ่งเจ้ายังບໍ່ทันได้อ่านจนกว่าตามปัญญาของเราเองจะเห็นสมควรที่จะเปิดเผยทุกสิ่งแก่ลูกหลานมนุษย์.
- เพราะจึงเป็น, เราคือพระเจ้า; และ เราคือพระเจ้าแห่ง สิ่งมหัศจรรย์; และ เราจะสะแดงแก่โลกว่า เรา เหมือนกับ เชื้อนมีอันนี้, มັນ, และ ตะลอลอภาน นอกรากจะ เป็นตามสัทธิของลูกหลานมนุษย์.
- และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นอีก เป็นเจ้าจะกล่าวกับลาว ซึ่งจะอ่าน ข้อความที่จะมอบให้ลาวว่า:
- ตาบเท่าที่ผู้คนพวกนี้เข้ามาใกล้เราด้วยปากของพวกเขา, และ ใช้ทรุด เราด้วยริมฝีปากของพวกเขา, แต่ใจของพวกเขาห่างไกลจากเรา, และ ความ ยัานกัวของพวกเขาที่มีต่อเราถูกสอนโดย กฎเกณฑ์ของมนุษย์—

26 Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

27 And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

28 But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

29 And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

30 And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

ดังนั้น, เราจะเริ่มทำงานอัศจรรย์ในบรรดาคนพวกนี้, แท้จริงแล้ว, งานอัศจรรย์และการอันนาพิศวง, เพราะปัญญาแห่งปราชญ์และคนมีการศึกษาของพวกเขาจะเสื่อมสูญ, และเราจะซ่อนความเข้าใจแห่งวิญญาณของพวกเขา.

และวิบัติแก่คนที่พยายามซ่อนแผนของพวกเขาไว้ลึกยิ่งนักจากพระเจ้า! และงานของพวกเขาอยู่ในความมืด; และพวกเขากล่าว: ใครจะเห็นเรา, และใครจะรู้เรื่องของเรา? และพวกเขากล่าวด้วยว่า: แน่نون, การที่พระองค์ทรงทำให้สิ่งต่างๆ พลิกผันจะถือว่า เป็นเพียงดินเหนียวของช่างปั้นหม้อ. แต่ดูเถิด, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, เราจะแสดงแก่พวกเขาว่าเรารู้งานทั้งหมดของพวกเขา. เพราะงานจะบอกถึงคนที่ทำมันหรือ, ว่าท่านหาได้ทำข้าพเจ้าขึ้นมาไม่? หรือสิ่งที่สร้างขึ้นจะกล่าวถึงคนที่สร้างมันขึ้นหรือ, ว่าเขาไม่มีความเข้าใจ?

แต่ดูเถิด, พระเจ้าจอมโยธาตรัส: เราจะแสดงแก่ลูกหลานมนุษย์ว่ายังมีอีกไม่นานและเราจะเปลี่ยนเลบานอนเป็นทุ่งอันอุดม; และจะถือว่าทุ่งอันอุดมเป็นป่าไม้.

และในวันนั้นคนหูหนวกจะได้ยินถ้อยคำจากหนังสือ, และดวงตาของคนมีตบอดจะมองเห็นจากความมืดมัวและจากความมืด.

และคนอ่อนโยนจะมีมากขึ้นด้วย, และปิตีของพวกเขาในพระเจ้าจะบังเกิด, และคนจนในบรรดามนุษย์จะชื่นชมยินดีในพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

เช่นนั้น, เราจะเริ่มเร้าสิ่งอัศจรรย์กับผู้ที่ซ่อนเร้น, แท้จริงแล้ว, งานแปลกประหลาด และ อัศจรรย์, ปันยาของคนที่มึนยาของเขาคงจะพินาศไป, และ ความเข้าใจของคนที่เข้าใจจะถูกปิดบังไว้.

และ วิบัติแก่ผู้ที่พยายามอย่างหนักเพื่อเงื่องแผนของเขาคู่กับพระเจ้าเพื่อเป็นเจ้า! และ วรกรรมของเขาคู่ใน ความมืด; และ เขาคูว่า: ผู้ใดจะเห็นเรา และ ผู้ใดจะรู้จักเรา? และ เขาคูว่า: ภาวนปั้นเลื่องของเจ้าจะถูกถือว่า เป็นดินดาถ ของช่างปั้นหม้ออย่าง แน่นอน. แต่จึ่งเบื่อง, จอมโยธาได้กล่าว ว่า, เราจจะสะแดงแก่พวกเขาว่า เรา รู้จักภาวนภาจของพวกเขาคู่กับพิด เพาะสิ่งของจจะภาจถึงคนที่เร็ดมัน ขึ้นบ่ว่า เขาคู่ได้เร็ดมันขึ้นมา? ทลสิ่ง ที่ใส่ชอบไว้จะภาจถึงผู้ที่ใส่ชอบมัน บ่ว่า มันบ่มีความเข้าใจยังพิด?

แต่จึ่งเบื่อง, จอมโยธาได้กล่าว ว่า: เรา จจะสะแดงให้ลูกหลานมะนุดเห็น ว่า ยังอีกบ่ดิน เลบานอนจจะถูกปรุณเป็น ทุ่งอันอุดมสิมบุน; เพาะทุ่งอันอุดม สิมบุนจจะเป็นป่าไม้.

และ ในมีนนั้นคนหูทพวจจะได้ยิน ู้ความจจากพังสิ และ ถินดาบอดจจะ ทลรจเห็นจจากภาวนปิดบัง และ จจาก ความมืด.

และ ถินอ่อนโยนจจะเพิ่มขึ้น และ ความสุกของพวกเขาคู่จะอยู่ในพระผู้ เป็นเจ้า, และ ถินทพยามในบันดา มะนุดจจะปิตียินดีในพระผู้บ่ลิสุดของ ถิดสะธาเอน.

31 For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;	เพราะแน่นอนดังพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใดพวกเขาจะเห็นว่าพระองค์ทรงนำคนที่น่าเกรงขามมาสู่ความไร้ค่าฉันนั้น, และคนที่เยาะเย้ยจะถูกเผาผลาญ, และคนทั้งปวงที่เฝ้ารอความชั่วช้าสามัญย่อมถูกตัดขาด;	เพราะแน่นอนถิ ตามใดที่พระเจ้าเป็นเจ้าจึงจะพระชนม์อยู่ ฉันที่ข้าพเจ้าจะสูญหายไป และ ฉันมักเยาะเย้ยจะหมดไป, และ ฉันทั้งปวงที่หาโอกาตกะทำ ความชั่วร้ายจะถูกล้างออก;
32 And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.	และเขาเหล่านั้นที่ทำให้คนคนหนึ่งเป็นผู้มีความผิดเพราะคำคำเดียว, และวางกับดักไว้ที่ประตูเพื่อดักเขาที่พูดตำหนิ, และกำจัดผู้ที่เที่ยงธรรมออกไปดังสิ่งไร้ค่า.	ผู้ที่ใส่ความคนอื่นด้วยถ้อยคำของถิ, และ วางบ่วงใน ประตูเมืองไว้ดักผู้กล่าวถิ และ ชนเอากลัวที่ทั้งปวงทำไป เป็นสิ่งที่ไม่มีมูลถา.
33 Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.	ฉะนั้น, พระเจ้า, ผู้ทรงไถ้อับราฮัมตรัส, เกี่ยวกับเชื้อสายแห่งยาโคบดังนี้ : บัดนี้ยาโคบจะไม่ขายหน้า, ทั้งบัดนี้หน้าเขาจะไม่ซีดเผือดลงอีก.	ฉะนั้น, พระเจ้าเป็นผู้ไถ้อับราฮามได้กล่าวไว้กับเชื้อสายของยาโคบดังนี้: บัดนี้, ยาโคบจะไม่ต้องอับอายอีก, เพราะข้าของพวงเขาจะไม่ขิดลึง.
34 But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.	แต่เมื่อเขาเห็นลูกหลานของเขา, อันเป็นงานจากมือของเรา, ท่ามกลางเขาแล้ว, พวกเขาจะทำให้นามของเราศักดิ์สิทธิ์, และทำให้พระเจ้าผู้บริสุทธิ์แห่งยาโคบศักดิ์สิทธิ์, และจะเกรงกลัวพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล.	เพราะเมื่อพวงเขา เห็นลูกหลานของเขาของพวงเขาเป็นงานจากมือของเราในท่ามกลางพวงเขาแล้ว, พวงเขาจะเร็ดให้พระนามของเราศักดิ์สิทธิ์ และเร็ดให้พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ของยาโคบศักดิ์สิทธิ์, และ จะยำเกรงพระเจ้าของอิสราเอล.
35 They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.	พวกเขาที่หลงผิดทางวิญญาณจะมาถึงความเข้าใจด้วย, และพวกเขาที่พรั่นป่วนจะได้เรียนรู้หลักคำสอน.	พวงที่เร็ดผิดทางวิญญาณจะมาถึงถิความเข้าใจ และ บันดาผู้ที่จุ่มพินพำจะได้ ธรรมรู้ถาสอน.

ແລະ ພວກເຂົາຈະ ປະຕິເສດ ອຳນາດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ
ອິດສະຣາເອນ ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າກັບຜູ້ຄົນ
ວ່າ: ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກ
ທ່ານຈົ່ງຟັງກົດເກນຂອງພວກເຮົາ; ເພາະ
ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກມື້ນີ້ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ໃຖ່ໄດ້ທຳງານ
ຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້
ປະທານອຳນາດຂອງພຣະອົງໃຫ້ມະນຸດ;

6 Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

7 Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

8 And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

9 Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

10 And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

11 Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

ດູເຄີດ, ທ່ານຈະສັບພິກຸຍເຄນທ໌ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຫາກພວກເຂົາຈະກ່າວ ວ່າມີປາກົດກິດກະທຳໂດຍພຣະພັດທ໌ ຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ຈະຍ່າເຮືອ; ເພາະທຸກວັນນີ້ພຣະອົງກໍ່ໃຫ້ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າແຫ່ງປາກົດກິດກະທຳ; ພຣະອົງ ທຣຽນຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະຈະມີຄົນເປັນ ອັນຍາກທີ່ຈະກ່າວ: ຈະກິນ, ຈະດື່ມ, ແລະ ຈະຮື່ນເຮັດເຄີດ, ເພາະພຣະຜູ້ນີ້ເຮົາກໍ່ ຕາຍ; ແລະມັນຈະດີກັບເຮົາ.

ແລະຈະມີຄົນເປັນອັນຍາກທີ່ຈະ ກ່າວດ້ວຍວ່າ: ຈະກິນ, ຈະດື່ມ, ແລະ ຈະຮື່ນເຮັດເຄີດ; ກະນັນກໍ່ຕາມ, ຈະ ເຄຣນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ພຣະອົງ ຈະທຣຽນແຕ່ຕ່າງໃຫ້ແກ່ການທຳບາບ ເລັກນ້ອຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະພຸດປັດ ເລັກນ້ອຍ, ຈະເອົາເປຣິຍາບຜູ້ອື່ນເພາະ ຄຳພຸດຂອງເຂົາ, ຈະຂຸດຫຼຸມດັກເພື່ອນ ບ້ານທ່ານ; ກໍ່ໄດ້ມີອັນຕະລາຍໃນການນີ້; ແລະຈະທຳສິ່ງທັງຫຼາຍທັງປວງນີ້, ເພາະພຣະຜູ້ນີ້ເຮົາກໍ່ຕາຍ; ແລະ ຫາກ ເປັນໄປວ່າເຮົາພິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ທຣຽນຕີເຮົາສອງສາມທີ, ແລະໃນທີ່ສຸດ ເຮົາຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ຮອດໃນ ອາຣຸກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະຈະມີຄົນເປັນອັນ ຍາກທີ່ຈະສອນຕາມວິທີນີ້, ຫຼັກຄຳ ສອນເທິງແລະເລວໄຫລແລະໂງ່ເຂລາ, ແລະຈະລຳພອດຢູ່ໃນໃຈພວກເຂົາ, ແລະຈະພະຍາຍາມຊ້ອນແຜນຂອງພວກ ເຂົາໃຫ້ລືກຍິ່ງນັກຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຈະມີການທຳບາບຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນຄວາມມືດ.

ແລະໂລຫິດຂອງວິສຸທິຈະຮ້ອງ ຈາກພື້ນດິນຟ້ອງພວກເຂົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາທັງຫມົດ ອອກໄປຈາກທາງ; ພວກເຂົາ ເສື່ອມໂທຣມ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຈົ່ງເຮືອພັງກິດເກນ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຈະກ່າວວ່າມີ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນກະທຳ ໂດຍພຣະພັດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ຢ່າເຮືອເຂົາ; ເພາະທຸກມື້ນີ້ພຣະອົງບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ ແຫ່ງ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນ; ພຣະອົງໄດ້ທຳ ງານຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະມີຄົນເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍທີ່ຈະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງ ກິນ, ຈົ່ງ ດື່ມ, ແລະ ຈົ່ງມ່ວນຊື່ນເຖິດ, ເພາະວ່າມື້ອື່ນ ນີ້ພວກເຮົາກໍ່ຈະຕາຍແລ້ວ; ແລະ ມັນຈະດີ ສຳລັບພວກເຮົາ.

ແລະ ຈະມີຄົນເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍທີ່ຈະເວົ້າອີກວ່າ: ຈົ່ງກິນ, ຈົ່ງ ດື່ມ, ຈົ່ງມ່ວນຊື່ນເຖິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຈົ່ງຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າ—ພຣະອົງ ຈະຍອມ ແກ່ການກະທຳບາບເລັກນ້ອຍ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ຕົວະໜ້ອຍໜຶ່ງ, ຈົ່ງເອົາປຽບ ຜູ້ອື່ນເພາະຄຳເວົ້າຂອງເຂົາ, ຈົ່ງຂຸດ ຊຸມດັກ ເພື່ອນບ້ານ; ບໍ່ມີອັນຕະລາຍແນວໃດໃນ ການເຮັດສິ່ງນີ້, ແລະ ຈົ່ງເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້, ເພາະມື້ອື່ນພວກເຮົາກໍ່ຈະຕາຍແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກຈະເປັນໄປວ່າພວກເຮົາຜິດ, ພຣະເຈົ້າຈະຕີສອນພວກເຮົາສອງສາມ ເທື່ອ ແລະ ພາຍຫລັງມາ, ພວກເຮົາກໍ່ຈະ ລອດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະມີຄົນເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍທີ່ຈະສິດສອນຕາມວິທີນີ້, ຄຳ ສອນ ທີ່ຜິດ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ໂງ່ຈ້າ ແລະ ອອດອົງຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະພະຍາຍາມຢ່າງໜັກ ເພື່ອເຮືອ ແຜນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາຈະ ຢູ່ໃນຄວາມມືດ.

ແລະ ເລືອດຂອງໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຮ້ອງຈາກພື້ນດິນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາທັງໝົດອອກໄປ ຈາກ ທາງແລ້ວ; ພວກເຂົາກັບ ເນົ່າເປື້ອຍ.

- 12 Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.
- 13 They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.
- 14 They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.
- 15 O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!
- เพราะความจองหอง, และเพราะผู้สอนปลอม, และหลักคำสอนเท็จ, ศาสนจักรของพวกเขาเสื่อมโทรม, และศาสนจักรของพวกเขาผยอง; เพราะความจองหองพวกเขาจึงลำพอง.
- พวกเขาปล้นคนจนเพราะสถานศักดิ์สิทธิ์งดงามของพวกเขา; พวกเขาปล้นคนจนเพราะเสื้อผ้างดงามของพวกเขา; และพวกเขาข่มเหงคนอ่อนโยนและคนใจนอบน้อม, เพราะในความจองหองของพวกเขา พวกเขาลำพอง.
- พวกเขาชูคอและเชิดหน้า; แท้จริงแล้ว, และเพราะความจองหอง, และความชั่วร้าย, และความน่าชิงชัง, และการผิดประเวณี, พวกเขาจึงหลงทางไปสิ้น เว้นแต่เพียงไม่กี่คน, ซึ่งเป็นผู้ติดตามที่ถ่อมตนของพระคริสต์; กระนั้นก็ตาม, พวกเขายังถูกนำไป, ผลคือในหลายครั้งพวกเขาผิดพลาดเพราะกฎเกณฑ์ของมนุษย์สอนพวกเขา.
- โอผู้มีปัญญา, และคนมีการศึกษา, และคนร่ำรวย, ที่ลำพองในความจองหองของใจตน, และคนทั้งหลายที่สั่งสอนหลักคำสอนเท็จ, และคนทั้งหลายที่กระทำการผิดประเวณี, และบิดเบือนทางที่ถูกต้องของพระเจ้า, วิบัติ, วิบัติ, วิบัติจงมีแก่พวกเขา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธิ์านุภาพตรัส, เพราะพวกเขาจะถูกผลักลงนรก !
- ยัอนว่า ความทะนงใจ, และ ยัอนว่า ผู้สอนปลอม และ คำสอนผิด, สาธุสชาจักຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງກັບທຸລະລິດ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາອວດອ້າງ; ຍ້ອນຄວາມທະນົງໃຈ ພວກເຂົາຈຶ່ງອວດອ້າງ.
- ພວກເຂົາ ປຸ້ນ ຄົນຍາກຈົນເພາະບ່ອນລີ້ໄພອັນສວຍງາມ; ພວກເຂົາປຸ້ນສະດົມຄົນຍາກຈົນເພາະເສື້ອຜ້າອັນສວຍງາມຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຂົ່ມເຫັງຄົນອ່ອນໄຫວ ແລະ ຄົນຕໍ່າຕ້ອຍໃນໃຈ, ຍ້ອນພວກເຂົາ ທະນົງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງອວດອ້າງ.
- ພວກເຂົາ ແຂງຄໍ ແລະ ຫລຽວໜ້າຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພາະຄວາມທະນົງໃຈ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ການໂສເພນີ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຫລົງທາງໄປໝົດນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງພຣະຄຣິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງຖືກພາໄປຈົນເຮັດຜິດຫລາຍເທື່ອຍ້ອນວ່າພວກເຂົາຖືກສິດສອນດ້ວຍກົດເກນຂອງມະນຸດ.
- ໂອ້ ຄົນ ສະຫລາດ, ແລະ ຄົນມີການສຶກສາ, ແລະ ຄົນຮຸ່ງມີທີ່ອວດອ້າງ, ຍ້ອນຄວາມທະນົງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ສັ່ງສອນຄໍາສອນຜິດ, ແລະ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ທໍາການໂສເພນີ, ແລະ ບິດເບືອນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວິບັດ, ວິບັດ, ວິບັດແກ່ພວກນັ້ນ, ອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້, ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກຊຸກລົງນະລົກ!

16 Wo unto them that turn aside
the just for a thing of naught and
revile against that which is good,
and say that it is of no worth! For
the day shall come that the Lord
God will speedily visit the inhabi-
tants of the earth; and in that day
that they are fully ripe in iniquity
they shall perish.

ชีวิตแก่พวกเขาซึ่งผลักคนเที่ยง
ธรรมออกไปดังสิ่งไร้ค่าและสับ
ประมาทสิ่งที่ดี, และกล่าวนั้นหา
ใช้สิ่งที่มีคุณค่าไม่ ! เพราะวันนั้นจะ
มาถึงเมื่อพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะ
เสด็จเยือนผู้อยู่อาศัยของแผ่นดิน
โลกอย่างรวดเร็ว; และในวันนั้น
เมื่อพวกเขาสุขงอมเต็มที่อยู่ใน
ความชั่วช้าสามัญพวกเขาจะ
ตาย.

ວິບັດແກ່ພວກເຂົາທີ່ ຫັນສິ່ງທີ່ທ່ຽງທຳ
ໄປເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ໝົ່ມ
ປະໝາດສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ກ່າວວ່າ ສິ່ງນັ້ນເປັນ
ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ! ເພາະມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງ
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາ
ຢ້ຽມຢາມ ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງ
ວ່ອງໄວ; ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາສຸກ
ເດັມທີ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ
ຈະຕາຍ.

17 But behold, if the inhabitants
of the earth shall repent of their
wickedness and abominations
they shall not be destroyed, saith
the Lord of Hosts.

แต่ดูเถิด, หากผู้อยู่อาศัยของ
แผ่นดินโลกจะกลับใจจากความชั่ว
ร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขา
พวกเขาจะไม่ถูกทำลาย, พระเจ้า
จอมโยธาตรัส.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າພາກຜູ້ອາໄສຂອງ
ແຜ່ນດິນໂລກຈະກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊົງຂອງຕົນ ພວກເຂົາ
ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ຈອມໂຍທາເດັກກ່າວ.

18 But behold, that great and
abominable church, the whore of
all the earth, must tumble to the
earth, and great must be the fall
thereof.

แต่ดูเถิด, ศาสนจักรอันเรือง
อำนาจและน่าชิงชังนั้น, โสเภณี
ของทั้งแผ่นดินโลก, ต้องทลายลง
สู่แผ่นดิน, และการตกของมันต้อง
ใหญ่หลวง.

ແຕ່ຈົ່ງບໍ່ງ, ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ
ໜ້າກຽດຊົງນັ້ນແມ່ນ ໂສເພນີຂອງ
ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ຕ້ອງ ພັງທະລາຍ
ລົງສູ່ແຜ່ນດິນ ແລະ ການຕົກຂອງມັນຕ້ອງ
ໃຫຍ່ຫລວງ.

19 For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

เพราะอาณาจักรของมารต้อง
สิ้นสະเทือน, และคนที่เป็นของมัน
จำเป็นต้องได้รับการปลุกเร้าให้เกิด
การกลับใจ, มิฉะนั้นมารจะจับพวก
เขาไว้ด้วยโซ่อันเป็นนิจของเขา,
และพวกเขาจะถูกปลุกปั่นให้โกรธ,
และพิณาศ;

ເພາະວ່າອານາຈັກຂອງມານຕ້ອງ ສົມ
ສະເໝີ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນຂອງມັນຈຶ່ງຈຳ
ຕ້ອງຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ໄປສູ່ ການກັບໃຈ, ຖ້າບໍ່
ດັ່ງນັ້ນ ມານຈະຈັບພວກເຂົາໄວ້ດ້ວຍ ໂສ້
ອັນເປັນນິດຂອງມັນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະ
ຖືກຍືງໃຫ້ຮ້າຍກາດ ແລະ ຕາຍໄປ;

20 For behold, at that day shall he
rage in the hearts of the children
of men, and stir them up to anger
against that which is good.

เพราะดูเถิด, ในวันนั้นเขาจะ
ลึกลงไปในใจลูกหลานมนุษย์, และ
ปลุกปั่นพวกเขาให้โกรธสิ่งที่ดี.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນມານຈະ ແຜ່ເຂົ້າ
ໄປໃນໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ຍຸຍົງ
ພວກເຂົາໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ສິ່ງທີ່ດີ.

21 And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

และคนอื่นนั้นเขาจะปลอมโยน, และกล่อมพวกเขาไปในความ
มั่นคงทางเนื้อหนัง, จนพวกเขาจะ
กล่าวว่า : ทุกอย่างดีในไซอัน;
แท้จริงแล้ว, ไซอันรุ่งเรือง, ทุก
อย่างดี—และดังนั้นเองมารโกจิด
วิญญาณพวกเขา, และค่อย ๆ พา
พวกเขาลงสู่รกร.

ແລະ ມານຈະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນໆ ສະຫງົບ
ແລະ ກ່ອມພວກນັ້ນໄປໃນຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່
ເຕັມໄປດ້ວຍການມະລົມຈົນວ່າພວກນັ້ນຈະ
ເວົ້າວ່າ: ທຸກຢ່າງດີໃນຊີໂອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຊີໂອນຮຸ່ງເຮືອງໃນທຸກດ້ານ—ແລະ ມານ
ກ່ອມຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຕໍ່ໆນີ້, ແລະ
ພາພວກເຂົາລົງໄປຫານະລົກຢ່າງລະມັດ
ລະວັງ.

22 And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

23 Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

24 Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

25 Wo be unto him that crieth: All is well!

26 Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

27 Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

28 And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.

และดูเถิด, คนอื่นนั้นเขาหาว่าน
ล้าอม, และบอกพวกเขาว่าไม่มีนรก;
และเขากล่าวแก่พวกนี้ว่า :
ข้าพเจ้ามิใช่มาร, เพราะไม่มีมาร
เลย—และเขากระซิบในหูของพวกเขา
เขาเช่นนั้น, จนเขาจับพวกนี้ไว้ด้วย
โซ่อันน่าพรั่นพรึงของเขา, ซึ่งจาก
นั้นย่อมไม่มีการปลดปล่อย.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาถูกจับไว้
โดยความตาย, และนรก; และ
ความตาย, และนรก, และมาร,
และทุกสิ่งซึ่งถูกยึดโดยสิ่งเหล่านั้น
ต้องยืนอยู่ต่อหน้าพระราชบัลลังก์
ของพระผู้เป็นเจ้า, และรับการ
พิพากษาตามงานของพวกเขา, ซึ่ง
จากนั้นพวกเขาต้องไปสู่ที่ซึ่ง
เตรียมไว้ให้พวกเขา, แม้ทะเลเพลิง
และกามะถัน, ซึ่งเป็นความทรมาน
อันหาได้สิ้นสุดไม่.

ฉะนั้น, วิบัติจึงมีแก่เขาซึ่งนั่ง
นอนใจในไซออน !

วิบัติจึงมีแก่เขาที่ร้องว่า : ทุก
อย่างดี !

แท้จริงแล้ว, วิบัติจึงมีแก่เขาที่
สดับฟังกฎเกณฑ์ของมนุษย์, และ
ปฏิเสธเดชานุภาพของพระผู้เป็น
เจ้า, และของประทานแห่งพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ !

แท้จริงแล้ว, วิบัติจึงมีแก่เขาที่
กล่าวว่า : เราได้รับแล้ว, และเราไม่
ต้องการอีก !

และท้ายที่สุด, วิบัติจึงมีแก่คน
ทั้งปวงที่ตัวสั่น, และโกรธเพราะ
ความจริงแห่งพระผู้เป็นเจ้า !
เพราะดูเถิด, คนที่สร้างบนศิลา
ย่อมรับความจริงแห่งพระผู้เป็น
เจ้าด้วยความยินดี; และคนที่สร้าง
บนรากฐานที่เป็นทรายย่อมตัวสั่น
เกลือกเขาจะตก.

และ จังเบ๋, มานยิกยัณอินฮึงไป,
และ บอกว่าบ่มี นະລິກ; และ มานກ່າວ
ກັບພວກນີ້ວ່າ: ເຮົາບໍ່ແມ່ນມານ ເພາະວ່າ
ບໍ່ມີມານເລີຍ—ແລະ ມັນຈະສົມໃສ່ໃນຫູ
ຂອງພວກນີ້ເຊັ່ນນັ້ນ, ຈົນວ່າມັນຈັບພວກນີ້
ໄວ້ ດ້ວຍ ໂສ້ອັນເປັນຕາຢ້ານຂອງມັນ, ຊຶ່ງ
ຈາກນັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີການປົດປ່ອຍ.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาคงจะถูกจับไว้
ด้วยຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລິກ; ແລະ ຄວາມ
ຕາຍ, ແລະ ນະລິກ, ແລະ ມານ, ແລະ ທຸກ
ຢ່າງທີ່ຖືກຍຶດໄວ້ນັ້ນຕ້ອງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະ
ທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຮັບ ການ
ພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ,
ຊຶ່ງຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາຕ້ອງໄປຫາ
ບ່ອນທີ່ຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ເຖິງແມ່ນໄປ
ສູ່ ທະເລໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມ
ທໍລະມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

ສະນັ້ນ ວິບັດແກ່ຜູ້ຊົ່ງຢູ່ຢ່າງບໍ່ທຸກຮ້ອນ
ໃນຊີໂອນ!

ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ທຸກຢ່າງ
ດີ!

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ ເຊື່ອຟັງ
ກົດເກນຂອງມະນຸດ ແລະ ປະຕິເສດ
ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂອງປະທານ
ແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ!

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ: ເຮົາ
ໄດ້ຮັບແລ້ວ ແລະ ບໍ່ ຕ້ອງການອີກ!

ແລະ ໂດຍສະຫຼຸບ, ວິບັດແກ່ຄົນ
ທັງຫຼາຍທີ່ຕົວສັ່ນ ແລະ ໃຈຮ້າຍຍ້ອນວ່າ
ຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ! ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ຄົນ
ທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງ ດານຫີນຍ່ອມຮັບມັນ
ດ້ວຍຄວາມດີ; ແລະ ຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນ
ຮາກຖານທີ່ເປັນດິນຊາຍ ຍ່ອມຕົວສັ່ນຢ້ານ
ວ່າດິນຈະຕົກ.

29 Wo be unto him that shall say:
We have received the word of
God, and we need no more of the
word of God, for we have enough!

30 For behold, thus saith the Lord
God: I will give unto the children
of men line upon line, precept
upon precept, here a little and
there a little; and blessed are
those who hearken unto my pre-
cepts, and lend an ear unto my
counsel, for they shall learn wis-
dom; for unto him that receiveth I
will give more; and from them
that shall say, We have enough,
from them shall be taken away
even that which they have.

31 Cursed is he that putteth his
trust in man, or maketh flesh his
arm, or shall hearken unto the
precepts of men, save their pre-
cepts shall be given by the power
of the Holy Ghost.

32 Wo be unto the Gentiles, saith
the Lord God of Hosts! For not-
withstanding I shall lengthen out
mine arm unto them from day to
day, they will deny me; neverthe-
less, I will be merciful unto them,
saith the Lord God, if they will re-
pent and come unto me; for mine
arm is lengthened out all the day
long, saith the Lord God of Hosts.

ວິນັດຈິງມີແກ່ເຂົາທີ່ຈະກ່າວວ່າ :
ເຮົາໄດ້ຮັບພຣະວາງພຣະເຈົ້າແລ້ວ
ແລ້ວ, ແລະເຮົາບໍ່ຕ້ອງການພຣະ
ວາງພຣະເຈົ້າອີກ, ເພາະ
ເຮົາມີພໍແລ້ວ !

ເພາະດູເກີດ, ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຕຣັສດັ່ງນີ້ : ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ລູກຫລານ
ມະນຸຍ໌ບຣຣທັດມາເຕີມບຣຣທັດ, ຄູ
ເກນທີ່ມາເຕີມຄູເກນທີ່, ທີ່ນີ້ນີ້
ແລະທີ່ນັ້ນນ້ອຍ; ແລະຄົນທີ່ຟັງຄູ
ເກນທີ່ຂອງເຮົາ, ແລະເຊີຍຟູຟັງຄຳ
ແນະນຳຂອງເຮົາຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະ
ພວກເຂົາຈະເຮັດຮູ້ປັນຍາ; ເພາະ
ແກ່ເຂົາທີ່ຮັບໄວ້ເຮົາຈະໃຫ້ອີກ; ແລະຈາກ
ພວກເຂົາທີ່ກ່າວວ່າ, ເຮົາມີພໍແລ້ວ,
ເຮົາຈະເອົາໄປຈາກພວກເຂົາແມ້ສິ່ງທີ່
ພວກເຂົາມີ.

ຄົນທີ່ມອບຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງເຂົາ
ໃນມະນຸຍ໌, ຫຼືເຮັດເນື້ອເນື້ອໃຫ້ເປັນ
ແຂນຂອງເຂົາ, ຫຼືຈະສັບຟັງຄູ
ເກນທີ່ຂອງມະນຸຍ໌ຍ່ອມຖືກສາບແຂ່ງ,
ເວັ້ນແຕ່ຄູເກນທີ່ຂອງພວກເຂົາຈະ
ປະທານໂດຍອຳນາດຂອງພຣະ
ວິຖານນາມວິສຸທິ.

ວິນັດຈິງມີແກ່ຄົນຕ່າງເຊື້ອ,
ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ
ຕຣັສ ! ເພາະແມ້ວ່າເຮົາຈະຍື່ນແຂນ
ຂອງເຮົາອອກໄປໃຫ້ພວກເຂົາວັນແລ້ວ
ວັນແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະປະຕິເສດເຮົາ;
ຖ້າຕາມນັ້ນ, ເຮົາກໍຈະເມດຕາພວກ
ເຂົາ, ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສ,
ຖ້າພວກເຂົາຈະກັບໃຈແລະມາຫາ
ເຮົາ; ເພາະແຂນຂອງເຮົາຍື່ນອອກໄປ
ຕະຫລອດທັງວັນ, ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈອມໂຍທາຕຣັສ.

ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ: ເຮົາໄດ້ຮັບ
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ເຮົາ ບໍ່
ຕ້ອງການພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ອີກ,
ເພາະວ່າເຮົາມີພໍແລ້ວ!

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມະນຸດ
ເປັນບັນທັດ, ເປັນ ຂໍ້ເລັກໆໜ້ອຍໆ, ນີ້
ໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ; ແລະ ຜູ້ທີ່
ເຊື່ອຟັງກົດເກນຂອງເຮົາ ແລະ ງ່ຽງຫູຟັງ
ຄຳແນະນຳຂອງເຮົາ ຍ່ອມເປັນສຸກ,
ເພາະວ່າເຂົາຈະຮູ້ເຖິງ ປັນຍາ; ເມື່ອ
ເຂົາ ຮັບໄວ້ ເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາ ອີກ; ແລະ ສຳລັບ
ຜູ້ທີ່ຈະກ່າວວ່າ ເຮົາມີພໍແລ້ວ, ມັນຈະຖືກ
ເອົາໄປຈາກເຂົາເຖິງແມ່ນສິ່ງທີ່ເຂົາມີຢູ່ກໍຈະ
ຖືກເອົາໄປ.

ຜູ້ທີ່ ໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈໃນມະນຸດ ຫລື ເຮັດ
ໃຫ້ເນື້ອໜັງເປັນແຂນຂອງເຂົາ, ຫລື ຈະ
ເຊື່ອຟັງກົດເກນຂອງມະນຸດ, ຍ່ອມຖືກ
ສາບແຂ່ງ, ນອກຈາກຈະມີກົດເກນໃຫ້ເຂົາ
ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ
ໄວ້ວ່າ, ວິບັດແກ່ຄົນຕ່າງເຊື້ອ! ເພາະວ່າ
ເຖິງແມ່ນເຮົາຈະຍື່ນແຂນຂອງເຮົາອອກໄປ
ໃຫ້ພວກເຂົາທຸກໆວັນ, ພວກເຂົາຍັງ
ປະຕິເສດເຮົາ; ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ,
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາກໍຈະເມດຕາພວກ
ເຂົາຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ
ມາຫາເຮົາ; ເພາະວ່າ ແຂນຂອງເຮົາຍື່ນ
ອອກໄປຕະຫລອດທັງວັນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

2 Nephi 29

- 1 But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;
- 2 And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;
- 3 And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.
- 4 But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

๒ นิไฟ ๒๙

แต่ดูเถิด, จะมีคนเป็นอันมาก—ในวันนั้นเมื่อเราจะเริ่มทำงานอัศจรรย์ในบรรดาพวกเขา, เพื่อเราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราซึ่งเราทำไว้กับลูกหลานมนุษย์, เพื่อเราจะลงมืออีกครั้งที่สองเพื่อนำผู้คนของเรา, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอลกลับคืนมา;

และ, เพื่อเราจะระลึกถึงสัญญาซึ่งเราทำไว้กับเจ้าด้วย, นิไฟ, และกับพ่อเจ้าด้วย, ว่าเราจะจดจำพงศ์พันธุ์เจ้า; และว่าถ้อยคำของพงศ์พันธุ์เจ้าจะออกจากปากเราไปสู่พงศ์พันธุ์เจ้า; และถ้อยคำของเราจะส่งเสียงเรียกไปยังสุดแดนแผ่นดินโลก, เพื่อเป็นธงสัญญาณแก่ผู้คนของเรา, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

และเพราะคำของเราจะส่งเสียงเรียกไป—คนต่างชาติเป็นอันมากจะกล่าว : พระคัมภีร์ไบเบิล ! พระคัมภีร์ไบเบิล ! เรามีพระคัมภีร์ไบเบิลอยู่แล้ว, และจะมีพระคัมภีร์ไบเบิลอีกเล่มไม่ได้.

แต่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ : โอคนโง่, พวกเขาจะมีคัมภีร์ไบเบิล; และมันจะออกมาจากชาวยิว, ผู้คนแห่งพันธสัญญาในสมัยโบราณของเรา. และพวกเขาขอบคุณชาวยิวอย่างไรเล่าสำหรับคัมภีร์ไบเบิลซึ่งพวกเขาได้รับจากพวกนั้น ? แท้จริงแล้ว, คนต่างชาติคิดอย่างไรหรือ ? พวกเขานึกถึงความตรากตรำ, และงาน, และความเจ็บปวดของชาวยิว, และความขยันหมั่นเพียรของคนเหล่านั้นที่มีต่อเรา, ในการนำความรอดออกมาสู่คนต่างชาติหรือเปล่า ?

๔ นิไฟ ๔๗

แต่ຈົ່ງເບິ່ງ ໃນມື້ນັ້ນຈະມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ—ເວລາເຮົາຈະເລີ່ມທຳງານອັດສະຈັນໃນບັນດາພວກເຂົາ, ເພື່ອເຮົາຈະຄິດເຖິງ ພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮັດໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອເຮົາຈະລົງມືອີກເປັນຄັ້ງ ທີ່ສອງທີ່ຈະນຳຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອັດສະຣາເອນກັບຄືນມາ;

และ เพื่อเราจะได้ระลึกถึงสัญญาที่เรากล่าวไว้กับเจ้าด้วย, นิไฟ, และกับบิดาของเจ้าอีกว่า เราจะได้ระลึกถึงลูกหลานของเจ้า และ ว่า คำเจ้าของลูกหลานของเจ้าจะออกมาจากปากของเรามาหาลูกหลานของเจ้า; และ คำเจ้าของเรามาหาบุตรของเจ้า; และ คำเจ้าของเรามาหาบุตรของเจ้า, เพื่อเป็น ทลั๊ก สันนิษฐานให้แก่ผู้คนของเรา, ซึ่งจะเป็นเชื้อสายอิสราเอล.

ເພາະຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະສົ່ງສຽງອອກໄປ—ຄົນຕ່າງຊາດສ່ວນຫລາຍຈະເວົ້າວ່າ: ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ! ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ! ເຮົາມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຢູ່ແລ້ວ, ແລະ ຈະມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີເຫລົ່າອື່ນອີກບໍ່ໄດ້.

ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ໂອ້ຄົນໂງ່, ເຂົາຈະມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ແລະ ມັນໄດ້ອອກມາຈາກ ຊາວຍີວ, ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນສະໄໝບູຮານຂອງເຮົາ. ແລະ ພວກເຂົາຕອບແທນບຸນຄຸນຊາວຍີວຢ່າງໃດແດ່ສຳລັບ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບຈາກພວກນັ້ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນຕ່າງຊາດໝາຍເຖິງອັນໃດ? ພວກເຂົາໄດ້ນຶກເຖິງຄວາມຍາກລຳບາກ ແລະ ການທຳງານ, ແລະ ການເຈັບປວດຂອງຊາວຍີວ ແລະ ຄວາມພາກພຽນຂອງພວກນັ້ນທີ່ມີຕໍ່ເຮົາໃນການນຳຄວາມລອດມາສູ່ຄົນຕ່າງຊາດຫລືບໍ່?

5 O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

6 Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

7 Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

8 Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

ไอ้พวกเจ้าคนต่างชาติ, พวกเจ้า
จดจำซาวียว, ผู้คนแห่งพันธ
สัญญาในสมัยโบราณของเราหรือ
เปล่า? ไม่เลย; แต่เจ้าสาปแช่ง
พวกเขา, และเกลียดชังพวกเขา,
และไม่พยายามนำพวกเขากลับคืน
มา. แต่ดูเถิด, เราจะนำสิ่งเหล่านี้
ทั้งหมดกลับมานบนศีรษะของเจ้า
เอง; เพราะเราพระเจ้าไม่ลืมผู้คน
ของเราเลย.

เจ้าคนโง่, ที่จะพูดว่า : พระ
คัมภีร์ไบเบิล, เรามีพระคัมภีร์
ไบเบิลอยู่แล้ว, และเราไม่ต้องการ
พระคัมภีร์ไบเบิลเพิ่มอีก. เจ้าจะได้
รับพระคัมภีร์ไบเบิลหรือนอกจาก
โดยผ่านชาวยิว ?

เจ้าไม่รู้หรือว่ามีประชาชาติ
มากกว่าหนึ่งประชาชาติ ? เจ้าไม่รู้
หรือว่าเรา, พระเจ้าพระผู้เป็น
เจ้าของเจ้า, สร้างมนุษย์ทั้งปวง,
และว่าเราจดจำผู้คนที่อยู่บนเกาะ
ในทะเล; และว่าเราปกครองอยู่ใน
ฟ้าสวรรค์เบื้องบนและในแผ่นดิน
โลกเบื้องล่าง; และเรานำถ้อยคำ
ของเราออกมาสู่ลูกหลานมนุษย์,
แท้จริงแล้ว, แม้สู่ประชาชาติทั้ง
ปวงของแผ่นดินโลก ?

เหตุใดในเจ้าจึงพำบัน, เพราะ
เจ้าจะได้รับถ้อยคำของเรามากขึ้น
หรือ ? เจ้าไม่รู้หรือว่าประจักษ์
พยานของประชาชาติสอง
ประชาชาติเป็นพยานต่อเจ้าว่าเรา
คือพระผู้เป็นเจ้า, ว่าเราจดจำ
ประชาชาติหนึ่งเหมือนกับอีก
ประชาชาติหนึ่ง ? ดังนั้น, เรากล่าว
ถ้อยคำเดียวกันแก่ประชาชาติหนึ่ง
เหมือนกล่าวแก่อีกประชาชาติ
หนึ่ง. และเมื่อประชาชาติสอง
ประชาชาติจะมาเกี่ยวพันกัน
ประจักษ์พยานของประชาชาติสอง
ประชาชาติจะเกี่ยวพันกันด้วย.

ໂອ້ ເຈົ້າຄົນຕ່າງຊາດ, ເຈົ້າຄິດເຖິງຊາວ
ຢິວ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນ
ສະໄໝບູຮານຂອງເຮົາຫລິ້ນ? ບໍ່ເຄີຍເລີຍ;
ແຕ່ເຈົ້າສາບແຊ່ງພວກເຂົາ, ແລະ ຊັງພວກ
ເຂົາ, ແລະ ບໍ່ພະຍາຍາມນຳພວກເຂົາກັບ
ຄົນມາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້
ທັງໝົດກັບມາໃສ່ເທິງຫົວຂອງເຈົ້າເອງ;
ເພາະເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍລົມຜູ້ຄົນຂອງ
ເຮົາເລີຍ.

ເຈົ້າຄົນໂງ່ທີ່ຈະເວົ້າວ່າ: ພຣະຄຣິສຕະ
ທຳຄຳພີ, ເຮົາມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ
ຢູ່ແລ້ວ, ແລະ ເຮົາບໍ່ຕ້ອງການພຣະຄຣິສຕະ
ທຳຄຳພີເຫລົ່າອື່ນອີກ. ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພຣະ
ຄຣິສຕະທຳຄຳພີບໍ່ ນອກຈາກໂດຍຊາວ
ຢິວ?

ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ມີປະຊາຊາດຫລາຍກວ່າ
ໜຶ່ງຊາດ? ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ ສ້າງ
ມະນຸດທັງປວງ, ແລະວ່າເຮົານຶກເຖິງຄົນທີ່
ຢູ່ໃນ ເກາະໃນທະເລ; ແລະ ວ່າເຮົາປົກຄອງ
ຢູ່ໃນຟ້າສະຫວັນເບື້ອງເທິງ; ແລະ ໃນ
ແຜ່ນດິນໂລກເບື້ອງລຸ່ມ; ແລະ ເຮົານຳ
ຄວາມເວົ້າຂອງເຮົາອອກມາຫາລູກຫລານ
ມະນຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນສູ່ປະຊາຊາດ
ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ?

ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ມວ່າ, ຍ້ອນວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ
ຄໍາເວົ້າຂອງເຮົາຫລາຍຂຶ້ນບໍ່? ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ
ປະຈັກພະຍານຂອງ ສອງປະຊາຊາດເປັນ
ພະຍານຕໍ່ເຈົ້າວ່າເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ, ວ່າເຮົາ
ນຶກເຖິງປະຊາຊາດໜຶ່ງເໝືອນກັນກັບອີກ
ປະຊາຊາດໜຶ່ງ? ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາເວົ້າຄໍາດຽວ
ກັບປະຊາຊາດໜຶ່ງຄືກັນກັບເວົ້າກັບ
ປະຊາຊາດອື່ນ. ແລະ ເມື່ອສອງ ປະຊາຊາດ
ຈະຮ່ວມກັນ ປະຈັກພະຍານທັງສອງ
ປະຊາຊາດຈະຮ່ວມກັນອີກ.

9 And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

10 Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

11 For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

12 For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

และเราทำเช่นนี้เพื่อจะได้พิสูจน์แก่คนเป็นอันมากกว่าเราเป็นเหมือนกันทั้งวันวาน, วันนี้, และตลอดกาล; และว่าเรากล่าวถ้อยคำของเราออกไปตามความพอใจของเราเอง. และเพราะเราได้กล่าวคำหนึ่งแล้วเจ้าไม่จำเป็นต้องคิดว่าเราพูดอีกคำหนึ่งไม่ได้; เพราะงานของเรายังไม่จบ; ทั้งมันจะยังไม่จบตราบนวาระสุดท้ายของมนุษย์, ทั้งจากเวลาดังกล่าวเป็นต้นไปและตลอดกาล.

ดังนั้น, เพราะเจ้ามีคัมภีร์ไบเบิลแล้วเจ้าก็ไม่จำเป็นต้องคิดว่ามันมีถ้อยคำทั้งหมดของเราอยู่; ทั้งเจ้าไม่จำเป็นต้องคิดว่าเราไม่ได้ให้เขียนเพิ่มขึ้นอีก.

เพราะเราส่งมนุษย์ทั้งปวง, ทั้งในทิศตะวันออกและในทิศตะวันตก, และในทิศเหนือ, และในทิศใต้, และ ณ หมู่เกาะในทะเล, ว่าพวกเขาจะเขียนถ้อยคำซึ่งเรากล่าวแก่พวกเขา; เพราะจากหนังสือซึ่งเขียนไว้นั้นเราจะพิพากษาโลก, มนุษย์ทุกคนตามงานของพวกเขา, ตามเรื่องที่เขียนไว้.

เพราะเหตุเกิด, เราจะกล่าวแก่ชาวยิวและพวกเขาจะเขียนมันไว้; และเราจะกล่าวแก่ชาวนีไฟด้วยและพวกเขาจะเขียนมันไว้; และเราจะกล่าวแก่เผ่าอื่น ๆ ของเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย, ซึ่งเราได้นำออกไป, และพวกเขาจะเขียนมันไว้; และเราจะกล่าวแก่ประชาชาติทั้งปวงของแผ่นดินโลกด้วยและพวกเขาจะเขียนมันไว้.

และ เรารู้ว่าเจ้านี้เพื่อจะได้พิสูจน์ต่อหน้าของทูลวงฑลว่า เราเป็นเหมือนกันเช่นนี้, มันี้, และทะตลอดงาน; และ ว่าเราเจ้าออกไปตามความพอใจของเรา. และ เพราะว่าเราเจ้า ถ้าขังแล้วเจ้าจำเป็นต่องิดว่าเราเจ้าอีกถ้อยคำขังไม่ได้; เพราะอวฏฏานของเรายังขังกับจิต และ มันจะขังกับจิตถึงที่สุดของมณด, ขังจากเวลานี้เป็นต้นไป และ ทะตลอดงาน.

ดังนั้น, เพราะเจ้ามีพระคัมภีร์ทำถ้อยคำแล้ว และ เจ้าจำเป็นต่องิดว่ามันมี ถ้อยคำขังของเรายู่ในมัน; ขังเจ้าจำเป็นจะต่องิดว่า เราขังไม่ได้ ขังให้บันทึกถ้อยคำ.

เพราะเรารู้มณด ขังปวง, ขังในทางตาเว้นออก, และ ทางตาเว้นถึง, ขังในทางเหนือ, และ ทางใต้, และ ในเกาะในทะเล, ว่าพวกเจ้าจะ บันทึกถ้อยคำ ขังเรารู้กับพวกเจ้า; เพราะจากหนังสือ ขังจะบันทึกไว้นั้น เราจะมีพิพากษาโลก, พินิจพิพากษาทุกถ้อยตามอวฏฏานของพวกเจ้า, ตามเรื่องที่ขังได้ บันทึกไว้.

เพราะขังขัง, เราจะทำกับ ขังขัง และ พวกเจ้าจะบันทึกมันไว้; และ เราจะทำกับขังขังไฟ และ พวกเจ้าจะบันทึกมันไว้; และ เราจะทำกับเผ่าอื่น ๆ ขังขังขังขังขังขัง, ขังเรารู้ขังขังขังขัง และ พวกเจ้าจะบันทึกมันไว้; และ เราจะทำกับ ขังขังขัง ขังขังขังขังขังขัง และ ขังขังขังขังขัง.

13 And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

14 And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ ชาวียวจะมีถ้อยคำของชาวนิไฟ, และชาวนิไฟจะมีถ้อยคำของชาวียว; และชาวนิไฟและชาวียวจะมีถ้อยคำจากบรรดาเผ่าของอิสราเอลที่สูญหายไป; และบรรดาเผ่าอิสราเอลที่สูญหายไปจะมีถ้อยคำของชาวนิไฟและชาวียว.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ เราจะรวมผู้คนของเรา, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, กลับบ้านสู่ผืนแผ่นดินในความครอบครองของพวกเขา; และถ้อยคำของเราจะรวมไว้เป็นหนึ่งเดียวด้วย. และเราจะแสดงแก่พวกเขาที่ต่อสู้กับถ้อยคำของเราและกับผู้คนของเรา, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ว่าเราคือพระผู้เป็นเจ้า. และว่าเราทำพันธสัญญาไว้กับอับราฮัมว่าเราจะจดจำพงศ์พันธุ์ของเขาตลอดกาล.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นที่ ชาวียอจะมีถ้อยคำของชาวอนิไฟ, และ ชาวอนิไฟจะมีถ้อยคำของชาวียอ; และ ชาวอนิไฟกับชาวียอจะมีถ้อยคำของ ผู้ที่ อิดสะระอาเนนที่สูญหายไป; และ ผู้ที่ อิดสะระอาเนนที่สูญหายไปจะมีถ้อยคำของชาวอนิไฟกับชาวียอ.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นที่ ผู้คนของเรารู้จักเป็นกันเอง เชื้อสาย อิดสะระอาเนน จะถูกเก็บไว้กับบ้านสู่แผ่นดินแห่งขั้วสมันต์ของพวกเขา; และ ถ้อยคำของเรารู้จักเก็บไว้เป็นถ้อยคำที่หนึ่ง. และ เราจะแสดงแก่คนที่ต่อสู้กับถ้อยคำของเรารู้จัก, และ กับ ผู้คนของเรารู้จักเป็น เชื้อสาย อิดสะระอาเนนว่า เรารู้จักพระเจ้า และ ว่า เราใช้ พันธสัญญาไว้กับอับราฮัมว่าเราจะละนิกรหญิง ลูกหลานของลาวตะตลอดไป.

ແລະ ເວລານັ້ນຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກ
ຫລານຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບ
ພວກເຮົາວ່າ ພວກເຮົາມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ
ແບບໃດ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ສືບ
ຕະກຸນຂອງຊາວຢິວ.

5 And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

6 And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightsome people.

7 And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightsome people.

8 And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

9 And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

และพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์จะประกาศในบรรดาพวกเขา; ดังนั้น, พระองค์จะทรงนำพวกเขากลับคืนสู่ความรู้เกี่ยวกับบรรพบุรุษของพวกเขา, และความรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ด้วย, ซึ่งมีอยู่ในบรรดาบรรพบุรุษของพวกเขา.

และจากนั้นพวกเขาจะชื่นชมยินดี; เพราะพวกเขาจะรู้ว่านี่เป็นพรต่อพวกเขาจากพระหัตถ์ของพระเจ้า; และสะกิดแห่งความมืดของพวกเขาจะเริ่มหลุดจากดวงตาของพวกเขา; และหลายรุ่นจะไม่ล่องลับไปในบรรดาพวกเขา, นอกจากพวกเขาจะเป็นคนบริสุทธิ์และนำชื่นชม.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือชาวยิวซึ่งกระจัดกระจายไปจะเริ่มเชื่อในพระคริสต์ด้วย; และพวกเขาจะเริ่มรวมกันบนพื้นแผ่นดิน; และมากเท่าที่จะเชื่อในพระคริสต์จะกลายเป็นผู้คนที่น่าชื่นชมด้วย.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงเริ่มต้นงานของพระองค์ในบรรดาประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คนทั้งปวง, เพื่อนำมาซึ่งการฟื้นฟูผู้คนของพระองค์บนแผ่นดินโลก.

และด้วยความชอบธรรมพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงพิพากษาคคนยากจน, และทรงดำหนิด้วยความเสมอภาคเพื่อคนอ่อนโยนของแผ่นดินโลก. และพระองค์จะทรงตีแผ่นดินโลกด้วยไม้เรียวแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์; และด้วยลมปราณจากริมฝีพระโอษฐ์ของพระองค์ พระองค์จะทรงประหารคนชั่วร้าย.

และ พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์จะถูกประกาศในบรรดา พวกเขา; ดังนั้น, พวกเขาจะถูกนำกลับมาหาความรู้เลื่องบันพระบုลุดของพวกเข และ ความรู้เลื่องพระเยซูคริสต์อีก, ซึ่งมิใช่ในบรรดาบันพระบုลุดของพวกเข.

และ เมื่อนั้น พวกเขาจะปีติยินดี เพราะพวกเขาจะรู้ว่า มันเป็นพรอนให้พวกเขาจากพระหัตถ์ของพระเจ้า; และ สะกิดแห่งความมืดของพวกเขาจะเริ่มหลุดจากตาของพวกเขา; และ บ่เท่าใดล้นเกินจะผ่านไปในบรรดาพวกเขา, จินว่าพวกเขาจะเป็นถิ่นขาว และ ชำนิ.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ ชาวยิวซึ่งกระจัดกระจายไปจะ เริ่มเชื่อในพระคริสต์อีก; และ พวกเขาจะเริ่มท้อนโรมกันเข้ามาในถิ่นแผ่นดิน; และ ทลายถ่ทลายถิ่นที่จะเชื่อในพระคริสต์ ำจะกับเป็นผู้นที่ท้ำนิกับ.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ ึ่ง พระผู้เป็นเจ้า จะเริ่มทำงานของพระองในบรรดาทุกปะชาชาติ, ทุกตระกูล, ทุกภาษา, และ ทุกผู้นที่ท้บว, เพื่อจะนำมานฟื้นฟูมาหาผู้นของพระองในแผ่นดินโลก.

และ ึ่งพระผู้เป็นเจ้าจะ พิพากษาถิ่นยากจนด้วยความชอบทำ, และ ถำนิด้วยความท้บวทำ เพื่อ ถิ่นใจอ่อนโยนของแผ่นดินโลก. และ แผ่นดินโลกจะถูกลึงโทดตามถำสัของพระอง; และ ถิ่นผู้นที่ จะตายด้วยถำพิพากษาของพระอง.

- 10 For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.
- 11 And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.
- 12 And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.
- 13 And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.
- 14 And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.
- 15 They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.
- 16 Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.
- เพราะเวลาจะมาถึงอย่างรวดเร็วมื่อพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้เกิดการแบ่งแยกอันใหญ่หลวงในบรรดาผู้คน, และพระองค์จะทรงทำลายคนชั่วร้าย; และพระองค์จะทรงเว้นผู้คนของพระองค์, แท้จริงแล้ว, แม้หากจะเป็นไปว่าพระองค์ต้องทรงทำลายคนชั่วร้ายโดยไฟ.
- และความชอบธรรมจะเป็นสายคาดพระกฤษฎีของพระองค์, และความซื่อสัตย์เป็นสายคาดบนพระกฤษฎีของพระองค์.
- และเมื่อนั้นสุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะ; และเสือดาวจะนอนกับลูกแพะ, และลูกโค, กับสัตว์หนุ่ม, และลูกสัตว์อ้วน, จะอยู่ด้วยกัน; และเด็กเล็กคนหนึ่งจะนำพวกมันไป.
- และโคเพศเมียและหมีจะกินด้วยกัน; ลูกของมันจะนอนด้วยกัน; และสิ่งที่จะกินฟางเหมือนโคเพศผู้.
- และเด็กที่ดูดนมจะเล่นบนรูงูพิษ, และเด็กหย่านมจะวางมือของเขาไว้บนรังงูร้าย.
- พวกมันจะไม่ทำร้ายหรือทำลายทั่วภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา; เพราะทั่วแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าดังผืนน้ำเอ่อท่วมทะเล.
- ดังนั้น, เรื่องของประชาชาติทั้งปวงจะทำให้เป็นที่รู้; แท้จริงแล้ว, สิ่งทั้งปวงจะเป็นที่รู้แก่ลูกหลานมนุษย์.
- เพราะว่า เวลามาถึงอย่างฉับไว องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเร่งให้เกิดความแบ่งแยกอย่างใหญ่หลวงในบรรดาผู้คน, และ พระองค์จะทำลายคนชั่ว; และ พระองค์จะไว้ชีวิตผู้ถือนามของพระองค์, แท้จริงแล้ว, ถ้าหากจะเป็นไปว่าพระองค์จะต้อง ทำลายคนชั่วด้วยไฟ.
- และ ความชอบธรรมจะเป็นสายคาดรอบเอวของพระองค์, และ ความซื่อสัตย์จะเป็นสายคาดบนเอวของพระองค์.
- และ จากนั้นหมาป่าจะอยู่กับลูกแกะ, เสือดาวจะนอนอยู่กับลูกแพะ, และ ลูกวัวกับสัตว์หนุ่ม, และ ลูกสัตว์อ้วนจะอยู่ร่วมกัน; และ เด็กน้อยคนหนึ่งจะนำพวกมันไป.
- และ วัวแม่กับหมีจะกินร่วมกัน; ลูกของพวกมันจะนอนอยู่ร่วมกัน; และ สิ่งจะกินฟางเหมือนโค.
- และ เด็กน้อยกับงูจะคลไคลในรูของงูพิษ, และ เด็กน้อยที่หย่านม จะวางมือของเขาในรังงูร้าย.
- พวกมันจะไม่ทำร้าย ทล ทำลายไปทั่วภูเขาอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา เพราะ แผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้ ทั่วทุกที่พระผู้เป็นเจ้าเหมือนดังทะเลที่เต็มไปด้วยน้ำ.
- ดังนั้น, เลื่องของประชาชาติทั้งปวงจะเป็นที่รู้จักกัน; แท้จริงแล้ว, ทุกอย่างจะเป็นที่ รู้จักแก่ลูกหลานมนุษย์.

17 There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

18 Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

ไม่มีเรื่องใดซึ่งเป็นความลับแล้ว จะไม่ได้รับการเปิดเผย; ไม่มีงานแห่งความมืดใดจะไม่ทำให้ประจักษ์ในความสว่าง; และไม่มีสิ่งใดที่ผนึกไว้บนแผ่นดินโลกแล้ว จะไม่คลายออก.

ดังนั้น, สิ่งทั้งปวงที่ได้รับการเปิดเผยแก่ลูกหลานมนุษย์จะได้รับการเปิดเผยในวันนั้น; และซาตานจะไม่มีอำนาจเหนือใจของลูกหลานมนุษย์อีก, เป็นเวลานาน. และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าต้องยุติคำกล่าวของข้าพเจ้า.

บໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະເປັນຄວາມລັບເພາະມັນຈະຖືກ ເປີດເຜີຍ; ຈະບໍ່ມີງານແຫ່ງຄວາມມືດເພາະມັນຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈຸໃນຄວາມສະຫວ່າງ; ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະຖືກຜະນຶກໄວ້ໃນແຜນດິນໂລກເພາະມັນຈະຖືກປ່ອຍອອກມາ.

ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ລູກຫລານມະນຸດຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນນັ້ນ; ແລະ ຊາຕານຈະບໍ່ມີອຳນາດເໝືອໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ ອີກເປັນເວລາດົນນານ. ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເທົ່ານີ້.

2 Nephi 31

1 And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

2 Wherefore, the things which I have written sufficeth me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

3 For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

4 Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

๒ นิไฟ ๓๑

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, ยุติการพยากรณ์ของข้าพเจ้าที่ให้แก่ท่าน, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า. และข้าพเจ้าเขียนไว้ไม่ได้นอกจากสองสามเรื่อง, ที่ข้าพเจ้ารู้ว่าต้องบังเกิดขึ้นอย่างแน่นอน; ทั้งข้าพเจ้าเขียนถ้อยคำของเจคอนน้องชายข้าพเจ้าไว้ไม่ได้นอกจากสองสามคำ.

ดังนั้น, เรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนไว้ข้าพเจ้าพอใจแล้ว, เว้นแต่คำพูดสองสามคำซึ่งข้าพเจ้าต้องพูดเกี่ยวกับหลักคำสอนของพระคริสต์; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านอย่างแจ้งชัด, ตามความแจ้งชัดของการพยากรณ์ของข้าพเจ้า.

เพราะจิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานในความแจ้งชัด; เพราะตามวิธีนี้พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำงานในบรรดาลูกหลานมนุษย์. เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าประทานความสว่างให้แก่ความเข้าใจ; เพราะพระองค์รับสั่งแก่มนุษย์ตามภาษาของพวกเขา, ผู้ความเข้าใจของพวกเขา.

ดังนั้น, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านจดจำว่าข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้วเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งที่พระเจ้าทรงแสดงต่อข้าพเจ้า, ที่จะให้บังเกิดมาพระเมสสิยาห์ของพระเจ้า, ผู้จะทรงเอาบาปของโลกไป.

๔ นิไฟ ๑๑

และ บัดนี้ข้าพเจ้านิไฟจิบ ภาวนาทำนายของข้าพเจ้าที่ใช้กับพวกท่าน, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า. และ ข้าพเจ้าได้บันทึกบทกวีไว้ไม่ได้ นอกจากสองสามเรื่องซึ่งข้าพเจ้ารู้ว่าต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน; ทั้งข้าพเจ้าได้บันทึกไว้ไม่ได้ นอกจากถ้อยคำของยาโคบน้องชายของข้าพเจ้า.

ดังนั้น, เรื่องที่ข้าพเจ้าได้บันทึกไว้ภักดิ์สำหรับข้าพเจ้า, นอกจากจะเป็นถ้อยคำของสามถ้อยคำซึ่งข้าพเจ้าต้องเอ่ยถึงกับ ถ้อยคำสอนของพระคริสต์; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจะเอ่ยกับพวกท่านอย่างแจ้งชัดตามความแจ้งชัดของภาวนาทำนายของข้าพเจ้า.

เพราะจิตวิญญาณของข้าพเจ้าเบิกบานในความแจ้งชัด; เพราะตามวิธีนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทำงานอยู่ในบรรดาลูกหลานมนุษย์. เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าประทาน ความสว่างให้แก่ความเข้าใจ; เพราะพระองค์รับสั่งกับมนุษย์ตาม ภาษาของพวกเขานี้ ซึ่งไปสู่ความเข้าใจของพวกเขานี้.

ดังนั้น, ข้าพเจ้าอยากใช้พวกท่านจดจำว่า ข้าพเจ้าเอ่ยกับพวกท่านแล้วว่าเกี่ยวกับ สาดสะดาผู้หนึ่งที่พระผู้เป็นเจ้าได้เสกแต่งให้ข้าพเจ้าเห็น, ที่จะให้บังเกิดมาแก่ พระเมสสิยาห์ของพระเจ้า, ซึ่งจะยกเอาบาปของโลกไป.

5 And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

6 And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

7 Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

8 Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

9 And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

10 And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

และบัดนี้, หากพระเมสโปดกของพระผู้เป็นเจ้า, โดยที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์, ยังจำเป็นต้องรับบัพติศมาโดยน้ำ, เพื่อทำให้ความชอบธรรมทั้งหมดสมบูรณ์, โอแล้ว, เรา, โดยที่ไม่บริสุทธิ์, จะต้องรับบัพติศมายิ่งกว่านั้นเพียงใด, แท้จริงแล้ว, แม้โดยน้ำ!

และบัดนี้, ข้าพเจ้าจะขอรำถามท่าน, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, พระเมสโปดกของพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงทำให้ความชอบธรรมทั้งหมดสมบูรณ์ในการรับบัพติศมาโดยน้ำอย่างไร?

ท่านไม่รู้หรือว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์? แต่ทั้งที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์, พระองค์ยังทรงแสดงแก่ลูกหลานมนุษย์ว่า, ตามเนื้อหนังพระองค์ทรงนอบน้อมต่อพระบิดา, และทรงเป็นพยานต่อพระบิดาว่าพระองค์จะทรงเชื่อฟังพระบิดาในการรักษาพระบัญญัติของพระองค์.

ดังนั้น, หลังจากพระองค์ทรงรับบัพติศมาด้วยน้ำแล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเสด็จลงมาบนพระองค์ในรูปของนกพิราบ.

และอนึ่ง, การบัพติศมาของพระองค์แสดงให้เห็นลูกหลานมนุษย์เห็นความคับแคบของทาง, และความแคบของประตู, ซึ่งโดยทางนั้นพวกเขาจะเข้าไป, โดยที่พระองค์ทรงทำตัวอย่างไว้ต่อหน้าพวกเขาแล้ว.

และพระองค์ตรัสแก่ลูกหลานมนุษย์: เจ้าจงตามเรามา. ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เราจะตามพระเยซูได้หรือเว้นแต่เราจะเต็มใจรักษาพระบัญญัติของพระบิดา?

และ บัดนี้, ถ้าหากพระเมสโปดกของพระเจ้า, โดยที่พระองค์บริสุทธิ์อย่างยิ่ง จำต้องรับ บัพติศมาด้วยน้ำ เพื่อให้ความชอบทำทั้ขมิດส่าเล็ด, โอ แล้ว พวกเรา โดยที่บ่บริสุทธิ์ จะยังต้องรับ บัพติศมายิ่งกว่านั้นบวรใจ, แท้จริง แล้ว, แม่นด้วยน้ำ!

และ บัดนี้, ข้าพเจ้าขอรำถามพวกท่าน, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า ว่า, ด้วยเลื่องใดที่พระเมสโปดกของพระเจ้าได้เร็ดใช้ความชอบทำทั้ขมิດส่าเล็ด โดยกานรับบัพติศมาด้วยน้ำ?

พวกท่านบ่รู้บ่ว่าพระอิมบริสุทธิ์? แต่เญ่แม่นพระอิมบริสุทธิ์, พระอิมยังสะแกลงแก่ลูกหลานมะนุดว่า ตามทางของเมือขั้ว พระอิมท่อดมท่อดพระบักของพระบิดา, และ เป้นพะยานต่พระบิดาว่า จะ เชื้อฟ้งพระอิมในกานรักษาสาพระบันยัดของพระอิม.

ดังนั้น, ทล้งจากพระอิมรับบัพติศมาด้วยน้ำแล้ว พระอิมยานบริสุทธิ์จึงเส็ดกลงมาเบ็ทพระอิมในรูป นกเຂົາ.

และ อิกย่างขั้ว, มັນสะแกลงใช้ลูกหลานมะนุดเห็นความคับของทาง, และ ความแຄบของ ประตู, ขั้วโดยทางนั้นพวกเຂົາจะเຂົ້าไปโดยที่พระอิมเร็ดเป็นตัวอย่างไว้ต่หน้าพวกเຂົາแล้ว.

และ พระอิมได้ท่อกับลูกหลานมะนุดว่า: พวกท่านຈິ່ງ ตามเรົມมาເຖິດ. ดังนั้น, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, พวกเราຈະ ตามพระเยຊູໄດ້ບໍ່ນອກຈາກพวกเราจะເຕັມໃຈรักษາສາพระบันยัดของพระบิดา?

11 And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

12 And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

13 Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

และพระบิดาตรัส : เจ้าจงกลับใจ, เจ้าจงกลับใจ, และรับบัพติศมาในนามบุตรที่รักของเรา.

และ, สุธเสียงของพระบุตรมาถึงข้าพเจ้าด้วย, มีความว่า : คนที่รับบัพติศมาในนามของเรา, แก่เขาผู้นั้นพระบิดาจะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้, เหมือนกับเรา; ดังนั้น, จงตามเรามา, และทำสิ่งที่เจ้าเห็นเราทำ.

ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ารู้ว่าหากท่านจะตามพระบุตร, ด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, โดยไม่ทำการหน้าซื่อใจคดและการหลอกลวงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, แต่ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยกลับใจจากบาปของท่าน, โดยเป็นพยานต่อพระบิดาว่าท่านเต็มใจรับพระนามของพระคริสต์, โดยบัพติศมา—แท้จริงแล้ว, โดยตามพระเจ้าของท่านและพระผู้ช่วยให้รอดของท่านลงไปในน้ำ, ตามพระวอนะของพระองค์, ดูกิจ, เมื่อนั้น, ท่านจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์; แท้จริงแล้ว, เมื่อนั้นบัพติศมาด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมาถึง; และเมื่อนั้นท่านจะพูดด้วยลิ้นของเทพ, และร้องสรรเสริญแด่พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

และ พระบิดาได้กล่าวว่: จົງກັບໃຈ! ຈົງກັບໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນພະນາມຂອງບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ.

ແລະ ສຸລະສຽງຂອງພະບຸດມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ຄົນທີ່ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ, ພະບິດາຈະປະທານພະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ພວກເຂົາເໝືອນກັບເຮົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ ຕາມເຮົາມາ, ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນເຮົາເຮັດ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພັນຮຸ່ງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະໄປຕາມພະບຸດດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ ໂດຍບໍ່ເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ແລະ ບໍ່ມີການຫລອກລວງຕໍ່ພະພັກຂອງພະເຈົ້າ, ແຕ່ດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ, ໂດຍການກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກທ່ານ, ໂດຍການເປັນພະຍານຕໍ່ພະບິດາວ່າພວກທ່ານເຕັມໃຈຮັບເອົາພະນາມຂອງພະຄຣິດໂດຍ ການບັບຕິສະມາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍການຕາມພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງທ່ານລົງໄປໃນນ້ຳຕາມພະຄຳຂອງພະອົງ ຈົ່ງເບິ່ງເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະໄດ້ຮັບພະວິນຍານບໍລິສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນ ການບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພະວິນຍານບໍລິສຸດຈະມາເຖິງ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະເວົ້າໄດ້ດ້ວຍ ລິ້ນຂອງທູດ, ແລະ ຮ້ອງສັນລະເສີນແກ່ພະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

14 But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

15 And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

16 And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

17 Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

แต่, ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, สุธเสียงของพระบุตรมาถึงข้าพเจ้าดังนี้, มีความว่า : หลังจากเจ้ากลับใจจากบาปของเจ้า, และเป็นพยานต่อพระบิดาว่าเจ้าเต็มใจรักษาบัญญัติของเรา, โดยการบัพติศมาด้วยน้ำ, และรับบัพติศมาด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์, และพูดด้วยลิ้นใหม่, แท้จริงแล้ว, แม้ด้วยลิ้นของเทพ, และหลังจากนี้จะปฏิเสธเรา, มันจะเป็นการดีกว่าสำหรับเจ้าหากเจ้าไม่ได้รู้จักเรา.

และข้าพเจ้าได้ยินสุทธเสียงจากพระบิดา, มีความว่า : แท้จริงแล้ว, ถ้อยคำของผู้เป็นที่รักของเราจริงและเป็นสัจจะ. ผู้ใดที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการช่วยให้รอด.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ารู้โดยสิ่งนี้ว่านอกจากมนุษย์จะอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ในการทำตามตัวอย่างของพระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้ทรงพระชนม์แล้ว, เขาจะไม่สามารถรับการช่วยให้รอดได้.

ดังนั้น, จงทำสิ่งที่ข้าพเจ้าบอกท่าน ข้าพเจ้าเห็นพระเจ้าของท่านและพระเจ้าผู้ไถ่ของท่านทรงกระทำ; เพราะ, ด้วยเหตุนี้สิ่งเหล่านี้จึงแสดงแก่ข้าพเจ้า, เพื่อท่านจะได้รู้จักประตูซึ่งโดยทางนั้นท่านต้องเข้าไป. เพราะประตูซึ่งโดยทางนั้นท่านต้องเข้าไปคือการกลับใจและบัพติศมาด้วยน้ำ; และเมื่อนั้นการปลดบาปของท่านจะมาถึงโดยไฟและโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์.

แต่ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສູລະສຽງຂອງພຣະບຸດມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຫລັງຈາກເຈົ້າກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຈົ້າ ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຈົ້າເຕັມໃຈຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ໂດຍການບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ແລະ ຮັບການບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ເວົ້າດ້ວຍວາຈາໃໝ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນດ້ວຍວາຈາຂອງທູດ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນຈະ ປະຕິເສດເຮົາ, ມັນຈະເປັນການ ດີກວ່າ ສຳລັບເຈົ້າຖ້າທາກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຮົາເລີຍ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຈາກພຣະບິດາ, ມີຄວາມວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄຳຂອງຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາຈິງ ແລະ ຊື່ສັດ. ຜູ້ໃດອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ.

ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດ້ວຍສິ່ງນີ້ວ່າ ນອກຈາກມະນຸດຈະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດໃນການທຳຕາມ ຕົວຢ່າງຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເຮັດສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ແລະ ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງພວກທ່ານເຮັດ; ເພາະດ້ວຍເຫດນີ້ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຈັກປະຕູ ຊຶ່ງໂດຍທາງນັ້ນພວກທ່ານຄວນເຂົ້າໄປ. ເພາະປະຕູທີ່ພວກທ່ານຄວນເຂົ້າໄປຄືການກັບໃຈ ແລະ ຮັບ ການບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ; ແລະ ເວລານັ້ນ ການປົດບາບຂອງພວກທ່ານຈະມາເຖິງໂດຍໄຟ ແລະ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

18 And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

19 And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

20 Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

และเมื่อนั้นท่านย่อมอยู่ในทาง คับแคบและแคบนี้ซึ่งนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์; แท้จริงแล้ว, ท่านเข้าไปแล้ว ทางประตู; ท่านทำตามพระบัญญัติของพระบิดาและพระบุตร; และ ท่านรับพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งเป็นพยานถึงพระบิดาและพระบุตร, เพื่อให้สัญญาซึ่งพระองค์ทรงทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผล, คือหากท่านเข้าไปโดยทางนั้นท่านจะได้รับพระวิญญาณ.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, หลังจากท่านเข้าไปในทางคับแคบและแคบนี้แล้ว, ข้าพเจ้าอยากถามว่าทำทุกอย่างแล้วหรือ? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; เพราะท่านมาถึงตรงนี้ได้ไม่ได้ นอกจากเป็นไปโดยพระวอนะของพระคริสต์พร้อมด้วยศรัทธาอันไม่สั่นคลอนในพระองค์, โดยวางใจอย่างเต็มที่ในคุณงามความดีของพระองค์ผู้ทรงอานุภาพที่จะช่วยให้รอด.

ดังนั้น, ท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในพระคริสต์, โดยมีความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง. ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, ต็มคำพระวอนะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, ดูเถิด, พระบิดาตรัสดังนี้: เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์.

และ เมื่อพวกท่านยอมอยู่ในทาง คับ และ แคบนี้ซึ่งนำไปหาชีวิตนิรันดร์; แท้จริงแล้ว, พวกท่านเข้าไปในประตูแล้ว; พวกท่านปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระบิดา และ พระบุตร; และ พวกท่านรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็ พยานถึงพระบิดา และ พระบุตรเพื่อใช้สันยา ซึ่งพระอัยเร่งไว้สำหรับ, ถ้าหากพวกท่านเข้าไปทางนั้น พวกท่านจะได้รับ.

และ บัดนี้, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ทลั้จากพวกท่านเข้าไปในทางคับ และ แคบนั้นแล้ว, ข้าพเจ้าอยากถามว่าเร็ดทุกอย่าง แล้วบ่? จ้งเบ้ง, ข้าพเจ้าเฝ้ากับพวกท่านว่า, บ่เลย; เพราะพวกท่านบ่ได้มาถึงที่นี้ นอกจากเป็นไปโดยพระคำของพระคริสต์, พร้อมด้วย สดกหาอันบ่สั่นสะเทือนในพระอัย, โดย ไว้วางใจอย่างเต็มที่ในพระคุณความดีของพระอัย ผู้ซึ่งอานุภาพเพื่อช่วยไ้ตลอด.

ดังนั้น, พวกท่านต้อง มุ่งหน้าด้วยความขั้บถึงในพระคริสต์, โดยมีความสะอาดอย่างบริสุทธิ์ของ ความขั้บ และ ความรักของพระเจ้า และ ของมนุษย์ทั้งปวง. ดังนั้น, ถ้าหากพวกท่านจะมุ่งหน้าขั้บขั้บด้วยพระคำของพระคริสต์ และ อิดทั้นจึ้นถึงที่สุดแล้ว, จ้งเบ้ง, พระบิดาได้กล่าวไว้ดังนี้: เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์.

21 And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

ແລະບັດນີ້, ດູເຄີດ, ພື້ນຜິດທີ່ຮັກຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ນີ້ຄືທາງນັ້ນ, ແລະ ໃຜ ທາງອື່ນທັງນາມອື່ນໃດປະທານໄວ້ ກາຍໄດ້ຟາສວຣະຊື່ທີ່ໂດຍທາງນັ້ນ ມະນຸຍຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ຮອດໄດ້ໃນ ອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້, ດູເຄີດ, ນີ້ຄືຫຼັກຄຳສອນຂອງ ພຣະຄຣິດ, ແລະຄືຫຼັກຄຳສອນ ເດີຍແລະແທ້ຈິງຂອງພຣະບິດາ, ແລະຂອງພຣະນຸຕຣ, ແລະຂອງພຣະ ວິຖຽນຼານນຣິສຸທິ, ສິ່ງຄືພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າເດີຍ, ໃຜທີ່ສຸດ. ເອເມນ.

ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພື້ນຜິດທີ່ຮັກແພງ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ນີ້ຄື ທາງນັ້ນ ແລະ ໃຜ ທາງ ຫຼື ພຣະນາມອື່ນໃດຈະປະທານໃຫ້ ພາຍໄດ້ສະຫວັນອີກເລີຍ ຊຶ່ງໂດຍທາງນັ້ນ ມະນຸດຈະລອດໄດ້ໃນອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ ນີ້ຄື ຄຳສອນ ຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຄືຄຳສອນອັນດຽວ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງ ພຣະບິດາ ແລະ ຂອງ ພຣະນຸຕຣ ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເປັນ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວ, ທີ່ເປັນຢູ່ ຕະຫລອດການ. ອາເມນ.

2 Nephi 32

- 1 And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?
- 2 Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?
- 3 Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.
- 4 Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.
- 5 For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

๒ นิไฟ ๓๒

และบัดนี้, ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าคิดว่าท่านไตร่ตรองอยู่บ้างในใจท่านเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านควรทำหลังจากท่านเข้าไปในทางนั้นแล้ว. แต่, ดูเถิด, เหตุใดท่านจึงไตร่ตรองเรื่องเหล่านี้ในใจท่านเล่า ?

ท่านจำไม่ได้หรือว่าข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าหลังจากท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วท่านจะพูดได้ด้วยลิ้นของเทพ ? และบัดนี้, ท่านจะพูดด้วยลิ้นของเทพได้อย่างไรนอกจากจะเป็นไปโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ?

เทพพูดโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์; ดังนั้น, เทพจึงพูดพระวจนะของพระคริสต์. ดังนั้น, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, จงดื่มคำพระวจนะของพระคริสต์; เพราะดูเถิด, พระวจนะของพระคริสต์จะบอกท่านทุกสิ่งที่ท่านควรทำ.

ดังนั้น, หลังจากข้าพเจ้าพูดถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ถ้าท่านไม่เข้าใจก็เป็นเพราะท่านไม่ทูลถาม, ทั้งท่านไม่เคาะ; ดังนั้น, พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงพาท่านมาสู่ความสว่าง, แต่ต้องพินาศในความมืด.

เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านอีกว่าหากท่านจะเข้าไปโดยทางนั้น, และรับพระวิญญาณบริสุทธิ์, พระองค์จะทรงแสดงแก่ท่านถึงสิ่งทั้งปวงที่ท่านควรทำ.

๔ นิไฟ ๖๘

และ บัดนี้, จึ่งเบ่งพุ่มนี้ซึ่งที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าคิดว่าพวกท่านได้ตองอยู่ในใจแล้วว่าทูลกับสิ่งที่พวกท่านถอนเร็ดทลึงจากเข้าไปในทางนั้น. แต่จึ่งเบ่ง, เทอใดพวกท่านจึ่งได้ตองเลื่องเทลลำนี้อยู่ในใจอีก?

พวกท่านจำได้บ่ว่า ข้าพเจ้าเฝ้ากับพวกท่านว่า ทลึงจาก รับพระอินยานบลิสุตแล้ว พวกท่านจะเฝ้าด้วยลิ้นของทูต? และ บัดนี้, พวกท่านจะเฝ้าด้วย ลิ้นของทูตได้เมอใดนอกรจากจะ เป็นไปโดยพระอินยานบลิสุต?

เทลลำนทูตท่าวโดยอำนาจของพระอินยานบลิสุต; ถังนั้น พวกเพิ่นจึ่งท่าวพระถำของพระถริต. ถังนั้น, ข้าพเจ้าเฝ้ากับพวกท่านว่า, จึ่ง ฐิมด้วยพระถำของพระถริต; เพาะจึ่งเบ่ง, พระถำของพระถริตจะบอกรพวกท่านทุกย่างที่พวกท่านถอนเร็ด.

ถังนั้น, บัดนี้ทลึงจากข้าพเจ้าเฝ้า ฐัถวามนี้แล้ว ถ้ำทากรพวกท่านบ่ ฐัใจมันกับเป็นเพาะพวกท่านบ่ ฐัมมัน ฐัและ ฐัทังพวกท่านบ่ ฐัมมันเกาะ; ถังนั้น, พวกท่านจึ่งบ่ ฐัทักพามาทากรวามสะทอว่า, แต่ตองถายอยู่ใถถวามมิด.

เพาะจึ่งเบ่ง, ข้าพเจ้าเฝ้ากับพวกท่านอีกว่า ถ้ำทากรพวกท่านจะเข้าไปโดยทางนั้น และ ได้รับพระอินยานบลิสุต, พระอึงจะสะแถททุกย่างที่พวกท่านถอนเร็ดให้แก่พวกท่าน.

6 Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

7 And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

8 And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

9 But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

ดูเถิด, นี่คือนิยามคำสอนของพระคริสต์, และจะไม่มีการสอนประทานให้อีกจนหลังจากพระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่ท่านในเนื้อหนัง. และเมื่อพระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่ท่านในเนื้อหนังแล้ว, สิ่งซึ่งพระองค์จะตรัสแก่ท่านท่านจงถือปฏิบัติ.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นีไฟ, กล่าวอีกไม่ได้; พระวิญญาณทรงหยุดการเอ่ยปากของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าถูกทิ้งให้โศกเศร้าเพราะความไม่เชื่อ, และความชั่วร้าย, และความเขลา, และความดื้อรั้นของมนุษย์; เพราะพวกเขาจะไม่แสวงหาความรู้, ทั้งไม่เข้าใจความรู้อันสำคัญยิ่ง, เมื่อประทานให้พวกเขาในความแจ้งชัด, แม้แจ้งชัดเท่าที่ถ้อยคำจะแจ้งชัดได้.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าสำนึกเห็นว่าท่านยังไตร่ตรองอยู่ในใจท่าน; และมันทำให้ข้าพเจ้าเศร้าโศกที่ข้าพเจ้าต้องพูดเกี่ยวกับเรื่องนี้. เพราะหากท่านจะฟังพระวิญญาณซึ่งสอนมนุษย์ให้สวดอ้อนวอน, ท่านจะรู้ว่าท่านต้องสวดอ้อนวอน; เพราะวิญญาณชั่วไม่สอนมนุษย์ให้สวดอ้อนวอน, แต่สอนเขาว่าเขาต้องไม่สวดอ้อนวอน.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าท่านต้องสวดอ้อนวอนเสมอ, และไม่ต้องถอย; ว่าท่านต้องไม่ทำสิ่งใดถวายพระเจ้านอกจากชั้นแรกท่านจะสวดอ้อนวอนต่อพระบิดาในพระนามของพระคริสต์, เพื่อพระองค์จะทรงอุทิศการกระทำของท่านเพื่อท่าน, เพื่อการกระทำของท่านจะเป็นไปเพื่อความผาสุกของจิตวิญญาณท่าน.

จึงเหิง, นี่คือนิยามคำสอนของพระคริสต์, และ จะไม่มีคำสอนประทานให้อีกจนหลังจากพระองค์จะ สะดงพระองค์เองให้ประจักษ์แก่พวกท่านในเนื้อหนัง. และ เมื่อพระองค์จะสะดงพระองค์เองให้ประจักษ์แก่ท่านในเนื้อหนังแล้ว, สิ่งซึ่งพระองค์จะกล่าวกับพวกท่าน, พวกท่านจงปฏิบัติตาม.

และ บัดนี้, ข้าพเจ้ามีไฟเฝ้าอีกบ่ได้; พระวิญญาณทรงหยุดการเอ่ยปากของข้าพเจ้า และ ข้าพเจ้าจะถูกรัดกุมให้เป็นทุกข์เพราะความ บ่เชื่อ, และ ความชั่วร้าย, และ ความโง่เง่า และ ความแหว่งของมนุษย์; เพราะพวกเจ้าบ่ สะดงหาความรู้ทั้งบ่เข้าใจความรู้อันยิ่งใหญ่นี่มิใช่พวกเจ้าด้วยความแจ่มแจ้ง, เหิงแม้ความแจ่มแจ้งเท่าที่ถ้อยคำจะแจ่มแจ้งได้.

และ บัดนี้, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าเห็นว่า พวกท่านยังไตร่ตรองอยู่ในใจ; และ มันเร็ดให้ข้าพเจ้าโศกเศร้าที่ต้งได้เฝ้ารอกกับเลื่องนี้กับพวกท่าน. เพราะถ้าหากพวกท่านจะเลื่องฟังพระวิญญาณซึ่งสอนมนุษย์ให้ อะทิตาน, พวกท่านจะรู้ว่าพวกท่านต้งอะทิตาน; เพราะวิญญาณชั่วบ่สอนมนุษย์ให้ อะทิตาน, แต่สอนเขาว่าบ่ต้งอะทิตาน.

แต่จึงเหิง, ข้าพเจ้าเฝ้ากับพวกท่านว่า พวกท่านต้ง อะทิตานเสมอ และ บ่ต้งถอย; ว่าพวกท่านต้งบ่เร็ดสิ่งใดที่ถวายแด่พระเจ้าเป็นนอกรจากชั้นทำอิถพวกท่านต้ง อะทิตานทาพระบิดาใน พระนามของพระคริสต์เสียก่อน, เพื่อพระองค์จะเร็ดให้ท่านปฏิบัติตามของพวกท่านสัถิสแก่พวกท่าน, เพื่อท่านปฏิบัติตามของพวกท่านจะเป็นไปเพื่อ ความผาสุกของจิตวิญญาณของพวกท่านเอง.

ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ໄປບັນທຶກເລື່ອງທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖືວ່າ
ມັນມີ ຄຸນຄ່າອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ໂດຍ
ສະເພາະຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເພາະ
ຂ້າພະເຈົ້າ ອະທິຖານຢູ່ຕະຫລອດເວລາ
ເພື່ອພວກເຂົາໃນເວລາກາງເວັນ, ແລະ ຕາ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ໝອນຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າປຽກໃນເວລາກາງຄືນ ເພາະ
ພວກເຂົາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮັອງທູນຕໍ່
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສັດທາ ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ, ພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນສຽງ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

- 4 And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.
- 5 And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.
- 6 I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.
- 7 I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.
- 8 I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.
- 9 I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.
- และข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงอุทิศคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าไว้เพื่อประโยชน์ของผู้คนข้าพเจ้า. และถ้อยคำที่ข้าพเจ้าเขียนไว้ขณะมีความอ่อนแอจะมีอานุภาพสำหรับพวกเขา; เพราะถ้อยคำนั้นชักชวนให้พวกเขาทำดี; มันทำให้พวกเขาารู้เรื่องบรรพบุรุษของพวกเขา; และพูดถึงพระเยซู, และชักชวนพวกเขาให้เชื่อในพระองค์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ซึ่งคือนิรันดร์แห่งชีวิต.
- และถ้อยคำนั้นพูดรุนแรงติเตียนบาป, ตามความแจ้งชัดแห่งความจริง; ดังนั้น, ไม่มีผู้ใดจะโกรธถ้อยคำที่ข้าพเจ้าเขียนไว้ นอกจากเขาจะเป็นของวิญญาณแห่งมาร.
- ข้าพเจ้าปลานปล้ำในความแจ้งชัด; ข้าพเจ้าปลานปล้ำในความจริง; ข้าพเจ้าปลานปล้ำในพระเยซูของข้าพเจ้า, เพราะพระองค์ทรงไถ่จิตวิญญาณข้าพเจ้าจากนรก.
- ข้าพเจ้ามีจิตกุศลต่อผู้คนของข้าพเจ้า, และศรัทธาแรงกล้าในพระคริสต์ว่าข้าพเจ้าจะพบจิตวิญญาณมากมายซึ่งไม่มีมลทินที่บัลลังก์พิพากษาของพระองค์.
- ข้าพเจ้ามีจิตกุศลต่อชาวยิว—ข้าพเจ้ากล่าวว่าชาวยิว, เพราะข้าพเจ้าหมายถึงพวกเขาซึ่งอยู่ที่ซึ่งข้าพเจ้าออกมา.
- ข้าพเจ้ามีจิตกุศลต่อคนต่างชาติด้วย. แต่ดูเถิด, หาได้มีใครในคนเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าจะหวังได้เว้นแต่พวกเขาจะคืนดีกับพระคริสต์, และเข้าไปประตูแคบ, และเดินในทางคับแคบซึ่งนำไปสู่ชีวิต, และดำเนินต่อไปในทางนั้นจนถึงที่สุดของวันแห่งการทดลอง.
- และ ข้าพเจ้ารู้ว่า อົງพระผู้เป็นเจ้าจะอุทิศถ้อยคำของข้าพเจ้า เพื่อเสริมปะทะของผู้อื่นของข้าพเจ้า. และ ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าบันทึกไว้ด้วยความอ่อนแอจะถูกทำให้ เข้มแข็งขึ้นเพื่อพวกเขา; เพราะมันจะ ชักชวนให้พวกเขาเชื่อความจริง; มันจะทำให้พวกเขาเชื่อเรื่องพันธสัญญาของพวกเขา; และ มันทำให้อົງพระเยซู และ ชักชวนให้พวกเขาเชื่อในพระอົງ และ อึดทนจนถึงที่สุด ซึ่งมันนิรันดร์นิรันดร์.
- และ มันได้ทำ อานุภาพการบัพ, ตาม ความแจ้งชัดของความจริง; ดังนั้น, ไม่มีผู้ใดจะโกรธ ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าบันทึกไว้ นอกจากเขาจะเป็นของวิญญาณของมาร.
- ข้าพเจ้าปลานปล้ำในความแจ้งชัด; ข้าพเจ้าปลานปล้ำในความจริง; ข้าพเจ้าปลานปล้ำในพระเยซูของข้าพเจ้า, เพราะพระอົงได้ ไถ่จิตวิญญาณของข้าพเจ้าจากนรก.
- ข้าพเจ้ามีความใจบุญต่อผู้อื่นของข้าพเจ้า, และ สดุดีอันแรงกล้าในพระอົง ว่าข้าพเจ้าจะพบจิตวิญญาณทั้งหลายที่บริสุทธิ์ที่บันลึงพิพากษาของพระอົง.
- ข้าพเจ้ามีความใจบุญต่อ ชาวยิว—ข้าพเจ้ากล่าวว่าชาวยิวเพราะข้าพเจ้าหมายถึงผู้ซึ่งข้าพเจ้าได้พบจากมา.
- และ ข้าพเจ้ามีความใจบุญต่อ คนต่างชาตินานาชาติ. แต่จงเถิด, ข้าพเจ้าหวังในคนเหล่านี้ที่ ได้ เข้ามาพบข้าพเจ้า บัพการบัพพระอົง, และ เข้าไปในประตูที่ แคบ และ เดินไปในทางที่ กั้น ซึ่งนำไปสู่ชีวิต, และ ดำเนินต่อไปในทางนั้นจนถึงที่สุดของวันเวลาแห่งการทดลอง.

10 And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

11 And if they are not the words of Christ, judge ye—for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

12 And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

13 And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, และชาวยิวด้วย, และท่านทั้งหลายทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก, จงฟังถ้อยคำเหล่านี้และเชื่อในพระคริสต์; และหากท่านไม่เชื่อในถ้อยคำเหล่านี้จงเชื่อในพระคริสต์. และหากท่านจะเชื่อพระคริสต์ท่านจะเชื่อถ้อยคำเหล่านี้, เพราะถ้อยคำเหล่านี้เป็นพระวจนะของพระคริสต์, และพระองค์ประทานแก่ข้าพเจ้า; และสอนคนทั้งปวงว่าพวกเขาควรทำดี.

และหากนี่ไม่ใช่พระวจนะของพระคริสต์, ท่านจงตัดสิน—เพราะพระคริสต์จะทรงแสดงแก่ท่าน, ด้วยพระเดชานุภาพและรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่, ในวันสุดท้าย, ว่านี่คือพระวจนะของพระองค์; และท่านกับข้าพเจ้าจะยืนตรงหน้ากันต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระองค์; และท่านจะรู้ว่าข้าพเจ้าได้รับบัญชาจากพระองค์ให้เขียนเรื่องเหล่านี้, ทั้งที่ข้าพเจ้ามีความอ่อนแอ

และข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนพระบิดาในพระนามของพระคริสต์ว่า, หากไม่ใช่ทุกคน, หลายคนในพวกเราจะรอดได้ในอาณาจักรของพระองค์ในวันสุดท้ายและสำคัญยิ่งนั้น.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, คนทั้งปวงที่เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, และท่านทั้งหลายทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านดังเสียงของคนทีร้องจากภัสมธุลีว่า : ลาก่อนจนกว่าวันที่สำคัญยิ่งนั้นจะมาถึง.

และ บัดนี้, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้ากับชาวยิวนาฮิ, และ พวกท่านทั้งหลายที่สุดของแผ่นดินโลก, จงเชื่อฟังข้อความเหล่านี้ และ เชื่อในพระคริสต์; และ ถ้าหากพวกท่านไม่เชื่อในข้อความเหล่านี้ก็จงให้เชื่อในพระคริสต์. และ ถ้าหากพวกท่านจะเชื่อในพระคริสต์ พวกท่านจะเชื่อในข้อความเหล่านี้, เพราะมันเป็น พระคำของพระคริสต์, และ พระองค์ได้ประทานให้ข้าพเจ้า; และ มัน สอนสอนคนทั้งปวงว่า พวกเขาคงรอดความดี.

และ ถ้าหากพวกท่านตัดสินว่ามันไม่เป็นพระคำของพระคริสต์—เพราะพระคริสต์จะแสดงแก่พวกท่านในวันสุดท้ายด้วย อำนาจ และ ลัทธิสมบัติอันยิ่งใหญ่ ท่านเป็นพระคำของพระคริสต์; และ พวกท่านกับข้าพเจ้าจะปะเจิญหน้ากันอยู่ บ่อนพิพากษาของพระคริสต์; และ พวกท่านจะรู้ว่า ข้าพเจ้าได้รับบัญชาจากพระคริสต์ให้บันทึกเรื่องราวเหล่านี้ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าอ่อนแอ.

และ ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระบิดาในพระนามของพระคริสต์ว่า ทราบถึงพวกเรารู้ว่าพวกท่านบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์ทุกสิ่ง ให้ได้รับความรอดใน อาณาจักรของพระคริสต์ในวันที่ยิ่งใหญ่ และ สุดท้ายนั้น แท้จริง.

และ บัดนี้, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, คนทั้งปวงที่เป็นเชื้อสายอิสราเอล, และ ท่านทั้งหลายที่สุดของแผ่นดินโลก, ข้าพเจ้าขอเฝ้ากับพวกท่านถึงที่สุดของวันที่ ร้องออกมาจากพื้นดิน: ลาก่อนจนกว่าวันอันยิ่งใหญ่ท่านนั้นจะมาถึง.

14 And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

ແລະທ່ານທີ່ຈະไม่รับส่วนพระคุณความดีของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และไม่นับถือถ้อยคำของชาวยิว, และถ้อยคำของข้าพเจ้าด้วย, และถ้อยคำที่จะออกจากพระโอษฐ์ของพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ดูก่อน, ข้าพเจ้ากล่าวคำอำลาอันเป็นนิจแก่ท่าน, เพราะถ้อยคำเหล่านี้จะกล่าวโทษท่านในวันสุดท้าย.

ແລະ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບພະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພະເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ນັບຖື ຖ້ອຍຄໍາຂອງຊາວຢິວ, ແລະ ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້ານໍາອີກ, ແລະ ກັບຖ້ອຍຄໍາຊຶ່ງຈະອອກຈາກປາກຂອງພຣະເມສາື່ນຍຂອງພະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວອໍາລາອັນເປັນນິດກັບທ່ານ, ເພາະຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈະກ່າວໂທດທ່ານໃນວັນສຸດທ້າຍ.

15 For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

ເພາະສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຝຶກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ຈະຖືກນໍາມາຟ້ອງທ່ານທີ່ບໍລິສັດພິພາກສາ; ເພາະພະເຈົ້າທຣຽບຢູ່ຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອຟັງ. ເອເມນ.

ເພາະສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຜະນຶກໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຈະຖືກນໍາມາຟ້ອງທ່ານທີ່ບັນລັງພິພາກສາ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອຟັງ. ອາເມນ.

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

- 1 For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.
- 2 And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.
- 3 For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.

หนังสือของเจacob

น้องชายของนีไฟ

ถ้อยคำอันเป็นการสั่งสอนพี่น้องของท่าน. ท่านทำให้ชายผู้หนึ่งซึ่งหมายมั่นจะล้มล้างหลักคำสอนของพระคริสต์ยอมจำนน. ถ้อยคำบางอย่างเกี่ยวกับประวัติผู้คนของนีไฟ.

เจacob ๑

เพราะดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือห้าสิบห้าปีผ่านไปนับจากเวลาที่ลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม; ดังนั้น, นีไฟให้คำสั่งไว้แก่ข้าพเจ้า, เจacob, เกี่ยวกับแผ่นจารึกเล็ก, ซึ่งบนนั้นมีเรื่องเหล่านี้จารึกอยู่.

และท่านให้คำสั่งแก่ข้าพเจ้า, เจacob, ว่าให้ข้าพเจ้าเขียนบนแผ่นจารึกเหล่านี้สองสามเรื่องซึ่งข้าพเจ้าพิจารณาว่ามีค่าที่สุด; ว่าข้าพเจ้าไม่ควรแตะต้อง, นอกจากเพียงเล็กน้อย, เกี่ยวกับประวัติของคนเหล่านี้ซึ่งเรียกว่าผู้คนของนีไฟ.

เพราะท่านกล่าวว่าควรจารึกประวัติผู้คนของท่านไว้บนแผ่นจารึกอีกชุดหนึ่งของท่าน, และว่าข้าพเจ้าควรปกป้องรักษาแผ่นจารึกเหล่านี้และสืบทอดแผ่นจารึกเหล่านี้ให้พงศ์พันธุ์ข้าพเจ้า, จากรุ่นสู่รุ่น.

ໜັງສືຢາໂຄບ

ນ້ອງຊາຍຂອງນິໄຟ

ຂໍ້ຄວາມທີ່ເພີ່ນສົ່ງສອນພີ່ນ້ອງຂອງເພີ່ນ. ເພີ່ນເຮັດໃຫ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຊຶ່ງພະຍາຍາມໂຄ່ນລົ້ມຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດຍອມຳນົມ. ຂໍ້ຄວາມສັ້ນໆກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ.

ຢາໂຄບ ໑

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫ້າສິບຫ້າປີຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໄຮໄດ້ໜີຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ດັ່ງນັ້ນ, ນິໄຟໃຫ້ ບັນຍັດໄວ້ກັບຂ້າພະເຈົ້າ ຢາໂຄບ ກ່ຽວກັບແຜ່ນຈາລຶກ ນ້ອຍ ຊຶ່ງໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນມີເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບັນທຶກໄວ້.

ແລະ ນິໄຟໃຫ້ບັນຍັດກັບຂ້າພະເຈົ້າ ຢາໂຄບວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ຄວນບັນທຶກອີກສອງສາມເລື່ອງໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດ; ວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນແຕ່ງຕັ້ງນອກຈາກພຽງເລັກໜ້ອຍກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ.

ເພາະເພີ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ ປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພີ່ນຄວນບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງຂອງເພີ່ນ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຄວນຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ແລະ ມອບໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ.

4 And if there were preaching
which was sacred, or revelation
which was great, or prophesying,
that I should engraven the heads
of them upon these plates, and
touch upon them as much as it
were possible, for Christ's sake,
and for the sake of our people.

5 For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.

6 And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

7 Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

และหากจะมีการสั่งสอนอัน
ศักดิ์สิทธิ์, หรือการเปิดเผยที่
สำคัญยิ่ง, หรือการพยากรณ์,
ข้าพเจ้าควรจารึกส่วนสำคัญที่สุด
ของเรื่องไว้บนแผ่นจารึกเหล่านี้,
และเขียนเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ให้
มากที่สุดเท่าที่จะทำได้, เพื่อเห็น
แก่พระคริสต์, และเพื่อเห็นแก่
ผู้คนของเรา.

เพราะด้วยเหตุจากศรัทธาและ
ความกังวลอันใหญ่หลวง, จึงมีการ
แสดงให้เห็นประจักษ์จริง ๆ แก่เรา
เกี่ยวกับผู้คนของเรา, ว่าสิ่งใดจะ
เกิดกับพวกเขา.

และเราได้รับการเปิดเผยหลาย
อย่างด้วย, และมีวิญญูญาณแห่งการ
พยากรณ์มาก; ดังนั้น, เราจึงรู้เรื่อง
พระคริสต์และอาณาจักรของ
พระองค์, ที่จะมาถึง.

ดังนั้นเราจึงทำงานอย่างขยัน
หมั่นเพียรในบรรดาผู้คนของเรา,
เพื่อเราอาจจะชักชวนพวกเขาให้
มาหาพระคริสต์, และรับส่วน
พระคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้า,
เพื่อพวกเขาอาจจะเข้าไปในสถาน
พักผ่อนของพระองค์, เกือบโดย
วิธีหนึ่งวิธีใดพระองค์จะทรงยืนยัน
หนักแน่นในพระพิโรธของพระองค์
ไม่ให้พวกเขาเข้าไป, ดังการก่อกวน
ความขุ่นเคืองพระทัยในวันเวลา
แห่งการล่อลวงขณะที่ลูกหลาน
อิสราเอลอยู่ในแดนทรกัณดาร.

ແລະ ຖ້າຫາກມີການສົ່ງສອນອັນ
ສັກສິດ ຫລື ການເປີດເຜີຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຫລື
ການທຳນາຍ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງບັນທຶກ
ຫົວຂໍ້ເລື່ອງໄວ້ໃນແຜນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້,
ແລະ ບັນທຶກມັນໃຫ້ຫລາຍ ຄືກັບວ່າ ເທົ່າທີ່
ຈະເຮັດໄດ້, ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດ ແລະ
ເພື່ອເຫັນແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ.

ເພາະເປັນຍ້ອນສັດທາ ແລະ ຄວາມ
ກັງວົນອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກ
ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແທ້ໆແກ່ພວກເຮົາ
ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ, ວ່າສິ່ງໃດຈະ
ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຊົາ.

ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການເປີດເສີຍ
ຫລາຍຢ່າງອີກ, ແລະ ມີວິນຍານແຫ່ງການ
ທຳນາຍຫລາຍຢ່າງ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງ
ຮູ້ຈັກເລື່ອງຂອງ ພຣະຄຣິດ ແລະ ອານາຈັກ
ຂອງພຣະອົງທີ່ຈະມາເຖິງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງອອກແຮງງານ
ຢ່າງພາກພຽນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພວກ
ເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຊັກຊວນພວກ
ເຂົາໃຫ້ ມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ມີສ່ວນຮັບ
ພຣະກະລຸນາທິຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ
ພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ ທີ່ພັກຂອງ
ພຣະອົງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະອົງປະຕິຍານໃນ
ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງວ່າບໍ່ເໝາະ
ເຂົາ ເຂົ້າໄປ ດັ່ງເຊັ່ນພຣະອົງໄດ້ ຊຸ່ນເຄືອງ
ໃນວັນແຫ່ງການທົດລອງຂອງລູກຫລານ
ອິດສະຣາເອນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນ ຖິ່ນ
ແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

8 Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

9 Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

10 The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

11 Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

12 And it came to pass that Nephi died.

ดังนั้น, เราปรารถนาต่อพระผู้เป็นเจ้าว่าเราสามารถชักชวนคนทั้งปวงไม่ให้กบฏต่อพระผู้เป็นเจ้า, อันจะก่อความพระองศ์ให้กริ้ว, แต่เพื่อคนทั้งปวงจะเชื่อในพระคริสต์, และพิจารณาการสิ้นพระชนม์ของพระองศ์, และทนรับกางเขนของพระองศ์และแบกความอับอายของโลก; ดังนั้น, ข้าพเจ้า, เจคอบ, จึงถือเป็นหน้าที่ข้าพเจ้าที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของนิไฟที่ชายข้าพเจ้า.

บัดนี้นีไฟเริ่มชรา, และท่านเห็นว่าท่านจะต้องตายในไม่ช้า; ดังนั้น, ท่านจึงเจิมชายผู้หนึ่งขึ้นเป็นกษัตริย์และผู้ปกครองเหนือผู้คนของท่านเวลานั้น, ตามการปกครองของกษัตริย์.

ผู้คนโดยที่รักนิไฟอย่างยิ่ง, โดยที่ท่านเป็นผู้ปกป้องที่กล้าสำหรับพวกเขา, โดยที่กวัดแกว่งดาบของเลบันในการป้องกันพวกเขา, และโดยที่ทำงานตลอดวันเวลาของท่านเพื่อความผาสุกของพวกเขา—

ดังนั้น, ผู้คนจึงปรารถนาจะจารึกชื่อท่านไว้ในความทรงจำ. และผู้ใดที่ขึ้นปกครองแทนท่าน ผู้คนจะเรียกท่าน, นีไฟที่สอง, นีไฟที่สาม, และต่อ ๆ ไป, ตามการปกครองของกษัตริย์; และผู้คนเรียกพวกท่านดังนั้น, ไม่ว่าพวกท่านจะชื่ออะไรก็ตาม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนีไฟตาย.

ดังนั้น, พวกเราปาดทะขานต่อพระผู้เป็นเจ้าว่า พวกเราจะชักชวนคนทั้งปวงไม่ให้ กะบฏต่อพระผู้เป็นเจ้าที่จะก่อความพระองศ์ให้พระพิโรธ, แต่เพื่อคนทั้งปวงจะเชื่อในพระคริสต์ และทนรับกางเขนสิ้นพระชนม์ของพระองศ์ และทนรับเอา ไม่วางแผนของพระองศ์ และ ยอมรับเอาความอับอายขายหน้าของโลก; ดังนั้น, ข้าพเจ้า ยาโคบจึงถือว่า มันเป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะเฝ้าตามบันยัดของนิไฟอัยของข้าพเจ้า.

บัดนี้นีไฟได้แก่แก่ลวิ, และ เห็นเห็นว่าเขามิจะตายไปในเวลาใด; ดังนั้น, เขามิเจิมชายผู้หนึ่งให้เป็นกษัตริย์คนต่อไป และ ปกครองผู้คนของเขาตามการสืบของลาซาบับลัของ กษัตริย์.

ผู้คนมีความรักแพ่งต่อนีไฟอย่างเหลือล้น, เพราะเขามิเป็นผู้ปัดปัดรักษาที่ยิ่งใหญ่ของพวกเรา, โดยที่ปิดป้องดาบของลาบามเพื่อป้องกันพวกเรา, และ โดยที่ออกแรงทำงานตลอดวันเวลาของเขาเพื่อความสุขของพวกเรา—

ดังนั้น, ผู้คนจึงปาดทะขานจะเก็บรักษาชื่อเขาไว้ในความจำ. และ ผู้ใดที่จะขึ้นปกครองแทนเขามิ, ผู้คนจะเห็นว่านิไฟที่สอง, นีไฟที่สาม, และ ต่อๆ ไปตามการสืบของลาซาบับลัของกษัตริย์; และ ผู้คนเห็นกษัตริย์ว่าเขามิจะมิมีผู้อื่นอื่นก็ตาม.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนีไฟได้สิ้นชีวิต.

13 Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

14 But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

15 And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

16 Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

17 Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

18 For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

ບັດນີ້ຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຊາວເລມັນຄື ຊາວນີໄຟ; ກະນັ້ນກໍຕາມ, ພວກເຂົາ ມີຊື່ວ່າຊາວນີໄຟ, ຊາວເຈຄອບ, ຊາວ ໂຈເຊຟ, ຊາວໂຮຣັມ, ຊາວເລມັນ, ຊາວເລມີວເອລ, ແລະຊາວອີສມາເອລ.

ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ເຈຄອບ, ຕໍ່ໄປນີ້ຈະ ບໍ່ແຍກພວກເຂົາຕາມຊື່ເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອີ້ນພວກເຂົາທີ່ຫາຍມັນ ທີ່ຫາຍຜູ້ຄົນຂອງນີ້ໄຟວ່າຊາວເລມັນ, ແລະຄົນທີ່ເປັນມິດກັບນີ້ໄຟຂ້າພະເຈົ້າ ຈະເອີ້ນວ່າຊາວນີໄຟ, ຫຼືຜູ້ຄົນຂອງນີ້ ໄຟ, ຕາມການປົກຄອງຂອງກະສັດ.

ແລະບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄືຜູ້ຄົນຂອງນີ້ໄຟ, ກາຍໄດ້ກາຍ ປົກຄອງຂອງກະສັດຍິ່ງອີກຄັ້ງ, ເລີ່ມມີຄວາມ ແຂ້ງຄ້າງໃຈໃນພວກ ເຂົາ, ແລະຍອມຕົນເອງເຮັດວຽກ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າໃນສະໄໝທີ່ ຍາກມີ ມະຫາສິ ແລະ ນາງສະໜິມຫລາຍ ຄົນ, ແລະໂຊໂລມອນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນກໍ ເໝືອນກັນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະພວກເຂົາເລີ່ມ ແສງຫາທອງແລະເງິນຈຳນວນ ລາຍລະຫວ່າງ, ແລະເລີ່ມຢືນຢັນຢູ່ບ້ານ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າ, ເຈຄອບ, ຈຶ່ງໃຫ້ ຄຳສອນເຫຼົ່ານີ້ແກ່ພວກເຂົາດັ່ງທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າສອນພວກເຂົາໃນພະວິຫານ, ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຈາກພະເຈົ້າກ່ອນ.

ເພາະຂ້າພະເຈົ້າ, ເຈຄອບ, ແລະໂ ຊເຟນ້ອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການອຸທິ ສະການເປັນນັກສູນສອນແລະຜູ້ສອນຂອງ ພວກເຂົາ, ໂດຍມືຂອງນີ້ໄຟ.

ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນ ຊາວເລມັນກໍເປັນ ຊາວນີໄຟ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາ ຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວນີໄຟ, ຊາວຢາໂຄບ, ຊາວໂຊຣັມ, ຊາວເລມັນ, ຊາວ ເລມູເອນ, ແລະ ຊາວອີດຊະມາເອນ.

ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈະບໍ່ແຍກ ພວກເຂົາຕາມຊື່ເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ເອີ້ນພວກທີ່ພະຍາຍາມປ່ຽນຮ່າງຜູ້ຄົນ ຂອງນີ້ໄຟວ່າ ຊາວເລມັນ, ສ່ວນຄົນທີ່ເປັນ ເພື່ອມິດກັບນີ້ໄຟ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອີ້ນວ່າ ຊາວນີໄຟ, ຫຼືຜູ້ຄົນຂອງນີ້ໄຟຕາມການ ສືບຄອງລາຊາບັນລັງຂອງກະສັດ.

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງນີ້ໄຟພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງ ກະສັດອີກຄັ້ງເລີ່ມມີແຂ້ງຄ້າງ, ແລະ ຍອມຕົນເອງຮຸ້ນຮຸນຮ້າຍ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າໃນສະໄໝທີ່ ຍາກມີ ມະຫາສິ ແລະ ນາງສະໜິມຫລາຍ ຄົນ, ແລະໂຊໂລມອນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນກໍ ເໝືອນກັນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເລີ່ມ ສະຫວອງຫາຄຳ ແລະ ເງິນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ, ແລະ ເລີ່ມຢືນຢັນດ້ວຍ ຄວາມທະນິງຕົວ.

ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈຶ່ງໃຫ້ຄຳສອນ ເຫຼົ່ານີ້ແກ່ພວກເຂົາໃນພະວິຫານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ສືບສອນພວກເຂົາໃນ ພະວິຫານ, ໂດຍທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ ວຽກງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈາກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ.

ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບ ແລະ ໂຊເຊັບ ນ້ອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການ ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍນີ້ໄຟໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ຜູ້ສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

ແລະ ກາຍໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາ ໂດຍຮັບຜິດຊອບໄວ້ກັບເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍຮັບບາບຂອງຜູ້ຄົນໃນນິຕິທະນາຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫາກເຮົາ ໄດ້ສອນພຣະວຽນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຂັບໜັ້ນ ເພື່ອຈະສຸດສາມາດ; ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍການດູໝັ່ນກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມາເປັນອາກຣ໌ເຮົາ; ຫາກເຮົາບໍ່ດູໝັ່ນພວກເຂົາຈະເປັນອາກຣ໌ເຮົາ, ແລະຈະບໍ່ພົບວ່າເຮົາ ປະສານຈາກມຸລະທິນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຂະຫຍາຍ ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາຕ້ອງມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຮັບເອົາບາບຂອງຜູ້ຄົນໄວ້ເທິງຫົວຂອງພວກເຮົາເອງ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ສົດສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມພາກພຽນຢ່າງເຕັມທີ່; ດັ່ງນັ້ນ ໂດຍການອອກແຮງງານດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຮົາ ເລືອດຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ມາເປັນອາພອນຂອງພວກເຮົາ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເລືອດຂອງພວກເຂົາຈະເປັນອາພອນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຈະເຫັນວ່າພວກເຮົາບໍ່ປາດສະຈາກມົນທົນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

Jacob 2

- 1 The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:
- 2 Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.
- 3 And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.
- 4 For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.
- 5 But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

ເຈຄອບ ໒

ຄ້ອຍຄຳທີ່ເຈຄອບ, ນ້ອງຂາຍຂອງນີໄຟ, ຄຳວ່າແກ່ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ຫຼັງຈາກມຸກມະຫາຊາຍຂອງນີໄຟ :

ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ, ເຈຄອບ, ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ກັບໄດ້ຮັບຜິດຊອບເປັນເຈົ້າ, ທີ່ຈະຮຽນຮູ້ໃນຕຳແໜ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມມີສະຫງວນ, ແລະ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະຈັດບາບຂອງທ່ານອອກຈາກອາກາດຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາຍັງພຣະວິຫານນີ້ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດພຣະວາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ທ່ານ.

ແລະຕົວທ່ານຮູ້ວ່າຈົນບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂັບເມື່ອເພື່ອໃນຕຳແໜ່ງແກ່ການເຮັດວຽກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ວັນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຜູກດ້ວຍຄວາມປະຫລັງແລະຄວາມກັງວົນຫຼາຍເພື່ອຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານທ່ານຍິ່ງກວ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍມີມາຈົນບັດນີ້.

ເພາະດູເຄືດ, ຈົນເຖິງບັດນີ້, ທ່ານເຊື່ອຢູ່ພຣະວາງຂອງພຣະເຈົ້າ, ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ທ່ານ.

ແຕ່ດູເຄືດ, ທ່ານຈະສັບສົນຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະຈະຮູ້ວ່າໂດຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະຜູ້ສ້າງພາສາສະໄໝແລະແຜ່ນດິນໂລກຜູ້ທຽບເທົ່າກັບທ່ານທັງໝົດ ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດບອກທ່ານໄດ້ເຖິງຄວາມນິກົດຂອງທ່ານ, ວ່າທ່ານເລີ່ມກະທຳໃນບາບຢ່າງໃດ, ທີ່ບາບນັ້ນດູນຳເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະນຳເຖິງສິ່ງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຢາໂຄບ ໒

ນີ້ຄືຄວາມຊຶ່ງຢາໂຄບນ້ອງຊາຍຂອງນີໄຟໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຫຼັງຈາກນີໄຟໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປແລ້ວ:

ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ກັບໄດ້ຮັບຜິດຊອບເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮຽນຮູ້ທ່ານທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສະຕິປັນຍາ, ແລະ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະກຳລັງບາບຂອງພວກທ່ານອອກຈາກອາກາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂຶ້ນມາພຣະວິຫານໃນມື້ນີ້ເພື່ອຈະໄດ້ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກທ່ານ.

ແລະ ຕົວພວກທ່ານເອງຮູ້ຈັກແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງພາກພຽນຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮັດ; ແຕ່ມື້ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຖ່ວງດ້ວຍຄວາມປະຫລັງແລະ ຄວາມກະວົນກະວາຍເພື່ອຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານຍິ່ງກວ່າຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍມີມາກ່ອນ.

ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ຈົນມາເຖິງບັດນີ້ພວກທ່ານໄດ້ເຊື່ອຢູ່ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບພວກທ່ານ.

ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຈິ່ງເຊື່ອຢູ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຈິ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ໂດຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະຜູ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ຜູ້ມີອຳນາດທັງປວງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກທ່ານໄວ້ກ່ຽວກັບຄວາມນິກົດຂອງພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານເລີ່ມຕົ້ນອອກແຮງງານໃນບາບ, ເບິ່ງແລ້ວບາບນັ້ນເປັນໜ້າກຽດຊົງທີ່ສຸດສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນໜ້າກຽດຊົງທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

6 Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

7 And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

8 And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

9 Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

แท้จริงแล้ว, มันทำให้จิตวิญญาณข้าพเจ้าเศร้าโศกและทำให้ข้าพเจ้าเป็นหน้าหนีด้วยความอายต่อหน้าที่ประทับของพระผู้รังสรรค์ของข้าพเจ้า, ว่าข้าพเจ้าต้องเป็นพยานแก่ท่านเกี่ยวกับความชั่วร้ายของใจท่าน.

และมันทำให้ข้าพเจ้าเศร้าโศกด้วยที่ต้องใช้คำพูดอาจหาญยิ่งนักเกี่ยวกับท่าน, ต่อหน้าภรรยาท่านและลูกท่าน, ซึ่งความรู้สึกของพวกเขาหลายคนละเอียดอ่อนและบริสุทธิ์ทางเพศและเปราะบางต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าพ้อพระทัยสำหรับพระผู้เป็นเจ้า;

และข้าพเจ้าคิดว่าพวกเขาขึ้นมาที่นี่เพื่อฟังพระวอนะที่น่าฟังพอใจของพระผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, พระวอนะซึ่งรักษาจิตวิญญาณที่บาดเจ็บ.

ดังนั้น, มันจึงน่าทุกข์ใจต่อจิตวิญญาณข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าจะถูกบีบคั้น, เนื่องจากพระบัญชาอันเคร่งครัดซึ่งข้าพเจ้าได้รับมาจากพระผู้เป็นเจ้า, ให้ตักเตือนท่านตามโทษานุโทษของท่าน, ทำให้บาดแผลของคนที่ยาเจิบอยู่แล้วใหญ่ขึ้น, แทนที่จะปลอมโยนและรักษาบาดแผลของพวกเขา; และคนที่มิได้รับยาเจิบนั้น, แทนที่จะดื่มคำพระวอนะที่น่าฟังใจของพระผู้เป็นเจ้าก็มีกริชมาคอยทิ่มแทงจิตวิญญาณพวกเขาและทำให้จิตใจอันเปราะบางของพวกเขาบาดเจ็บ.

แท้จริงแล้ว, มันเร็ดให้จิตวิญญาณของข้าพเจ้าโศกเศร้า และเร็ดให้ข้าพเจ้าก้มหน้าอยู่ด้วยความอับอายต่อหน้าที่ประทับของพระผู้สร้างของข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าจะได้ใช้ถ้วยถ้าแก่พวกท่านที่รุ่มรวยกับความชั่วร้ายของใจพวกท่าน.

และ มันเร็ดให้ข้าพเจ้าโศกเศร้าอีกที่จะต้องใช้ถ้ำเจ้า รุนแรงนำพวกท่านอยู่ต่อหน้าเมฆของพวกท่าน และ ลูกของพวกท่าน ผู้ซึ่งมีความรู้สึกของพวกเจ้าหลายคนอ่อนน้อม และ บໍลิสต์ และ ละมุนละไมต่อพระพักตร์ของพระเจ้า, ซึ่งสิ่งทั้งปวงพระไท่ต่อพระเจ้า;

และ ข้าพเจ้าคิดว่า พวกเจ้าขึ้นมาบ่อนนี้ เพื่อจะได้ยินพระคำที่ข้าพเจ้าได้จากพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้ม พระคำของพระเจ้า ซึ่งป็นปิวจิตวิญญาณที่ถูกรักษา.

ดังนั้น, มันจึงเป็นพาละแบกทาบต่อจิตวิญญาณของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าถูกบังคับ เพราะพระบัญชาอันเลื่องลือซึ่งข้าพเจ้าได้รับมาจากพระเจ้า ให้ตักเตือนพวกท่านตามความผิดของพวกท่าน และ เร็ดให้บาดเจ็บของผู้ที่ได้รับบาดเจ็บกว้างออกแทนที่จะปลอมโยน และ ป็นปิวบาดแผลให้พวกเจ้า; และ ถิ่นที่บໍได้รับบาดเจ็บนั้น, แทนที่จะขึ้นขี่อยู่ด้วยพระคำของพระเจ้าที่ข้าพเจ้า กํิณดาบสองถิ่นมาวางไว้เพื่อสรวบแทงจิตวิญญาณของพวกเจ้า และ เร็ดให้จิตใจอันอ่อนน้อมของพวกเจ้าได้รับบาดเจ็บ.

10 But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

11 Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

12 And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

13 And the hand of providence hath smiled upon you most pleasantly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

แต่, ทั้งที่เป็นงานหนักอย่างใหญ่หลวง, ข้าพเจ้าก็ต้องทำตามพระบัญชาอันเคร่งครัดของพระผู้เป็นเจ้า, และบอกท่านเกี่ยวกับความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของท่าน, ต่อหน้าคนใจบริสุทธิ์, และคนที่ใจซอกซำ, และภายใต้การชำเลืองพระเนตรอันแหลมคมของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ทางภาพ.

ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงต้องบอกความจริงท่านตามความแจ้งชัดแห่งพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า. เพราะเหตุเกิด, ขณะที่ข้าพเจ้าทูลถามพระเจ้าอยู่นั้น, พระวจนะมาถึงข้าพเจ้าดังนี้, มีความว่า : เจาคอบ, เจ้าจงเข้าไปในวิหารในวันพรุ่ง, และประกาศคำซึ่งเราจะให้เจ้าไปบอกคนพวกนี้.

และบัดนี้เกิด, พี่น้องข้าพเจ้า, นี่คือพระวจนะซึ่งข้าพเจ้าประกาศแก่ท่าน, คือหลายคนในพวกท่านเริ่มแสวงหาทอง, และเงิน, และแร่มีค่านานาชนิด, ซึ่งมีมากมายอย่างอุดมสมบูรณ์ที่สุด, ในแผ่นดินนี้, อันเป็นแผ่นดินแห่งคำสัญญาเพื่อท่านและพงศ์พันธุ์ของท่าน.

และพระหัตถ์แห่งการอารักขาทรงเยี่ยมพระสรวลมายังท่านอย่างพอพระทัยเป็นที่สุด, จนท่านได้รับความมั่งคั่งมากมาย; และเพราะบางคนในพวกท่านได้รับมากมายกว่าพี่น้องท่าน ท่านจึงทะนงตนด้วยความถือดีในใจท่าน, และชูคอและเชิดหน้าเพราะความสูงค่าราคาแพงของเสื้อผ้าอาภรณ์ท่าน, และข่มเหงพี่น้องท่านเพราะคิดว่าท่านดีกว่าพวกเขา.

แต่ทั้งที่เป็นอวัยวะงามทั้งกายใหญ่โตยัถลวง, ข้าพเจ้าก็ต้องเฝ้าตามคำสั่งอันเถลิงถวัลย์ของพระเจ้า, และบอกพวกท่านให้รู้ทั่วถึงกับความชั่วร้าย และ ความชั่วทรุดชั่วของพวกท่านต่อหน้าผู้ที่มีใจบริสุทธิ์, และคนที่ใจซอกซำผู้หาพวยได้ทางเทลลิดพระเมตอัน แทลลิดของพระเจ้าผู้สร้างโลกอันยิ่งใหญ่.

ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงแจ้งแก่กับพวกท่านด้วยความจริง แจ่มแจ้งแห่งพระคำของพระเจ้า. เพราะฉะนั้น, ในขณะที่ข้าพเจ้าทูลถามพระผู้เป็นเจ้าอยู่นั้น, พระคำของพระเจ้าได้มาหาข้าพเจ้า, มีความว่า: ยาโคบเจ้าจงไปยังพระวิหารในวันพรุ่งนี้, และ ประกาศพระคำซึ่งเราจะมอบให้แก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้กล่าวต่อผู้คนพวกนี้.

และ บัดนี้แจ้ง, พี่น้องของข้าพเจ้า, นี้ແມ່ນพระคำซึ่งข้าพเจ้าจะประกาศแก่พวกท่าน, ซึ่งพวกท่านทลายถิ่นกำลัງถิ่นหาถ้ำ, และ เจริญ, และ ถิ่นบุญนาขะมิด, ซึ่งมิใช่ยัถลวงทลายแค้นไ้ด้วยความอดุติม สิมบุญทั่วแผ่นดิน, อันเป็น แผ่นดินแห่งถ้ำสืบยาสำหรับพวกท่าน และ ลูกหลานของพวกท่าน.

และ พระหัตถ์แห่งการอารักขาได้เยี่ยมเยินพวกท่านอย่างพอพระทัยที่สุด, จึงว่าพวกท่านได้ຂອງมีค่าทลายทลาย; และ เพราะบางถิ่นในบ้นดาพวกท่านได้รับทลายกว่าพี่น้องของพวกท่านแล้วพวกท่านจึงถือดี ละเมิພິຜົນด้วยความทะนงใจทลาย และ เຮັດຄໍແຂງ และ ອວດ້າງ ຍ້ອນວ່າເຄື່ອງນຸ່ງລາຄາແພງຂອງพวกท่าน, และ ໄດ້ຂົ່ມເຫັງພິມອງຂອງพวกท่าน ເພາະພວກທ່ານຄິດວ່າພວກທ່ານດີກວ່າພວກເຂົາ.

14 And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

15 O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

16 O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

17 Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

18 But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

19 And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านคิดว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงแก้ต่างให้ท่านในสิ่งนี้หรือ? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย. แต่พระองค์ทรงกล่าวโทษท่าน, และหากท่านยังคงทำสิ่งเหล่านี้การพิพากษาของพระองค์ต้องมาสู่ท่านอย่างรวดเร็ว.

โอ้อขอให้พระองค์ทรงแสดงแก่ท่านว่าพระองค์ทรงทิ่มแทงท่านได้, และด้วยการชำเลืองพระเนตรเพียงครั้งเดียวของพระองค์พระองค์ทรงลงทัณฑ์ท่านให้ไปสู่ภัสสมฤติได้!

โอ้อขอให้พระองค์ทรงขจัดความชั่วช้าสามานย์และความน่าชิงชังนี้ไปจากท่าน. และ, โอ้อขอให้ท่านฟังพระวจนะแห่งพระบัญญัติของพระองค์, และอย่าให้ความจองหองของใจท่านนี้ทำลายจิตวิญญาณท่านเลย!

จงคิดว่าพี่น้องของท่านเหมือนกับตัวท่าน, และจงสนิทสนมกับทุกคนและเผื่อแผ่ด้วยทรัพย์สินสมบัติของท่าน, เพื่อพวกเขาจะได้ร่ำรวยเหมือนกับท่าน.

แต่ก่อนที่ท่านจะแสวงหาความมั่งคั่ง, ท่านจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า.

และหลังจากท่านได้รับความหวังในพระคริสต์แล้วท่านจะได้รับ ความมั่งคั่ง, หากท่านแสวงหามัน; และท่านจะแสวงหามันด้วยเจตนาทำดี—เพื่อห่อหุ้มคนเปลือยเปล่า, และเลี้ยงคนหิวโหย, และให้อิสระแก่เชลย, และให้การบรรเทาทุกข์แก่ผู้ป่วยและคนทุกข์ยาก.

และ บัดนี้พี่น้องของข้าพเจ้า, พวกท่านคิดว่าพระเจ้ารับรองสิ่งนี้เพื่อพวกท่านบໍ? จົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ບໍ່ເລີຍ. ແຕ່ພຣະອົງຈະກ່າວໂທດພວກທ່ານ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຍັງສືບຕໍ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຈະຕ້ອງມາສູ່ພວກທ່ານຢ່າງວ່ອງໄວ.

ໂອ້ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງສະແດງແກ່ພວກທ່ານວ່າ ພຣະອົງສາມາດສຽບແທງພວກທ່ານໄດ້ ແລະ ໂດຍການເຫຼືອດສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງຂ້າງດຽວ ພຣະອົງກໍລົງທັບພວກທ່ານໃຫ້ເປັນຝຸ່ນໄດ້!

ໂອ້ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງເອົາພວກທ່ານອອກຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນນີ້ເຖິດ ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົ່ງຟັງພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ ແລະ ຢ່າໄດ້ໃຫ້ ຄວາມທະນົງໃຈອັນນີ້ມາທຳລາຍຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານເລີຍ!

ຈົ່ງຄິດວ່າ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານກໍເໝືອນກັນກັບຕົວຂອງພວກທ່ານເອງ, ແລະ ຄຸ້ນເຄີຍກັບທຸກຄົນ ແລະ ແຈກຢາຍເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັ່ງມີເໝືອນດັ່ງພວກທ່ານ.

ແຕ່ວ່າກ່ອນທີ່ພວກທ່ານຈະຊອກຫາຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນ, ໃຫ້ພວກທ່ານຊອກຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ.

ແລະ ຫລັງຈາກພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມຫວັງໃນພຣະຄຣິດແລ້ວ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮັ່ງມີ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານສະແຫວງຫາມັນ, ແລະ ພວກທ່ານຊອກຫາມັນດ້ວຍເຈດຕະນາເພື່ອ ສ້າງຄວາມດີ—ເພື່ອມີເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ສ້ຽງຄົນອຶດຫິວ, ແລະ ປິດປ່ອຍຊະເລີຍໃຫ້ເປັນອິດສະລະ ແລະ ຊ່ວຍບັນເທົາທຸກໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ.

20 And now, my brethren, I have
spoken unto you concerning
pride; and those of you which
have afflicted your neighbor, and
persecuted him because ye were
proud in your hearts, of the things
which God hath given you, what
say ye of it?

21 Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

22 And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

23 But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

24 Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า,
ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านเกี่ยวกับ
ความจองหอง; และคนในพวกท่าน
ที่ทำให้เพื่อนบ้านของท่านมีทุกข์,
และข่มเหงเขาเพราะท่านจองหอง
ในใจท่าน, ด้วยสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้า
ประทานให้ท่าน, ท่านจะว่าอย่างไร
เล่าเกี่ยวกับเรื่องนี้?

ท่านไม่คิดหรือว่าเรื่องเช่นนั้นน่า
ชิงช้าสำหรับพระองค์ผู้ทรงสร้าง
เนื้อหนังทั้งปวง? และในสาย
พระเนตรของพระองค์สัตถภาวะ
หนึ่งมีค่าเท่ากับอีกสัตถภาวะหนึ่ง.
และเนื้อหนังทั้งปวงมาจากผงธุลี;
และเพื่อเจตนาารมณ์เดียวกันนี้
พระองค์ทรงสร้างพวกเขา, เพื่อ
พวกเขาจะรักษาพระบัญญัติของ
พระองค์และสรรเสริญพระองค์
ตลอดกาล.

และบัดนี้ข้าพเจ้าขอยุติการ
กล่าวแก่ท่านเกี่ยวกับความ
จองหอง. และหากไม่ใช่เพราะ
ข้าพเจ้าต้องกล่าวแก่ท่านเกี่ยวกับ
โทษานูโทษที่หยาบช้ากว่านี้, ใจ
ข้าพเจ้าจะชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง
เพราะท่าน.

แต่พระวอจะของพระผู้เป็นเจ้า
ทำให้ข้าพเจ้าทุกข์ใจเพราะ
โทษานุโทษที่หยาบช้ายิ่งนักของ
ท่าน. เพราะเหตุเกิด, พระเจ้าตรัส
ดังนี้ : คนเหล่านี้เริ่มพอกพูนใน
ความชั่วช้าสามัญ; พวกเขาไม่
เข้าใจพระคัมภีร์, เพราะพวกเขา
พยายามหาข้อแก้ตัวในเรื่องอัน
เป็นการผิดประเวณี, เพราะเรื่องที่
มีเขียนไว้เกี่ยวกับดาวิด, และซา
โลมอนบุตรของท่าน.

ดูเถิด, ดาวิดกับซาโลมอนมี
ภรรยาและอนุภรรยา มากจริง, ซึ่ง
สิ่งนี้น่าชิงชังสำหรับเรา, พระเจ้า
ตรัส.

ແລະ ບັດນີ້ພໍ້ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານແລ້ວ
ກ່ຽວກັບຄວາມທະນົງໃຈນັ້ນ; ແລະ ຄົນໃນ
ຈຳນວນພວກທ່ານທີ່ເຮັດໃຫ້ເພື່ອນບ້ານ
ຂອງພວກທ່ານເປັນທຸກ ແລະ ຂົ່ມເຫັງເຂົາ
ເພາະຄວາມອວດດີໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ,
ດ້ວຍສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ພວກ
ທ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າແນວໃດ?

ພວກທ່ານບໍ່ຄິດບໍ່ວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນ
ໜ້າກຽດຊັງສຳລັບພຣະອົງຜູ້ສ້າງເນື້ອ
ໜັງທັງປວງ? ແລະ ໃນສາຍພຣະເນດຂອງ
ພຣະອົງແລ້ວ ຄົນຜູ້ໜຶ່ງກໍມີຄຸນຄ່າຊ່າກັບ
ຄົນອີກຜູ້ໜຶ່ງ. ແລະ ເນື້ອໜັງທັງໝົດນັ້ນ
ມາຈາກຂີ້ຝຸນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກ
ເຂົາເພື່ອຈຸດມັງໝາຍອັນດຽວກັນ, ວ່າ
ພວກເຂົາຄວນຮັກສາ ພຣະບັນຍັດຂອງ
ພຣະອົງ ແລະ ຖວາຍບາລະມີແຕ່ພຣະອົງ
ຕະຫລອດໄປ.

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າກັບ
ພວກທ່ານກ່ຽວກັບຄວາມທະນົງໃຈນີ້.
ແລະ ຖ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຈະເວົ້າ
ກ່ຽວກັບຄວາມຜິດອັນຫຍາບຄາຍນີ້, ໃຈ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄົງປິດຢືນດີຢ່າງຍິ່ງເພາະ
ພວກທ່ານ.

ແຕ່ວ່າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງໝັກໃຈເພາະຄວາມຜິດອັນ
ຫຍາບຊ້າຂອງພວກທ່ານ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເລີ່ມ
ສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈ
ພຣະຄຳພີ, ແລະ ພະຍາຍາມຊອກຫາຂໍ້
ແກ້ຕົວໃນການທຳການໂສເພນີ, ເພາະ
ເລື່ອງນີ້ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ກ່ຽວກັບກະສັດດາວິດ
ແລະ ໂຊໂລໂມນລກຊາຍຂອງເຂົາ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຕາວິດ ແລະ ໂຊໂລໂມນນີ ເມຍກັບສາວໃຊ້
ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຊຶ່ງເລື່ອງນີ້ເປັນໜ້າ
ກຽດຊ້າງຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

25 Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

26 Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

27 Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

28 For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

29 Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

30 For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

31 For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

ดังนั้น, พระเจ้าตรัสดังนี้, เรานำคนพวกนี้ออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, ด้วยพลังแห่งแขนของเรา, เพื่อเราจะไต่ยกอังกูรอันชอบธรรมขึ้นจากเลือดเนื้อเชื้อไขของโยเซฟไว้เพื่อเรา.

ดังนั้น, เราพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ยอมให้คนพวกนี้ทำเหมือนกับคนในสมัยก่อน.

ดังนั้น, พี่น้องข้าพเจ้า, จงฟังข้าพเจ้า, และจงสดับฟังพระวจนะของพระเจ้า: เพราะจะไม่มีชายใดในบรรดาพวกเจ้ามีภรรยาได้มากกว่าหนึ่งคน; และอนุภรรยา นั้นเล่าเขาจะไม่มีเลย;

เพราะเรา, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, ชื่นชมในความบริสุทธิ์ทางเพศของสตรี. และการผิดประเวณี เป็นสิ่งน่าชิงชังสำหรับเรา; พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนั้น.

ดังนั้น, คนเหล่านี้จะรักษาบัญญัติของเรา, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, มิฉะนั้นแผ่นดินจะถูกสาปแช่งเพราะพวกเขา.

พระเจ้าจอมโยธาตรัส, เพราะหากเราจะ, เลี้ยงพงศ์พันธุ์ให้ทวีขึ้นเพื่อเรา, เราจะบัญชาผู้คนของเรา; มิฉะนั้นพวกเขาจะสดับฟังเรื่องเหล่านี้.

เพราะดูเถิด, เรา, พระเจ้า, เห็นโศกนาฏกรรม, และได้ยินเสียงร่ำไห้ของธิดาแห่งผู้คนของเราในแผ่นดินเยรูซาเล็ม, แท้จริงแล้ว, และในพื้นแผ่นดินทั้งหมดของผู้คนของเรา, เพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของสามีนาง.

ดังนั้น, พระผู้เป็นเจ้าได้ทำอย่างนี้, เราพาผู้ถือนบพวกนี้ออกจากแผ่นดินเยรูซาเล็มด้วยอำนาจของแขนเราเอง, เพื่อเราจะไต่ยกอังกูรอันชอบธรรมขึ้นจากนมแม่ของโยเซฟไว้เพื่อเรา.

ดังนั้น, เราพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ยอมให้ผู้ถือนบพวกนี้ได้รับความทุกข์ทรมานเหมือนผู้ถือนบในสมัยก่อน.

ดังนั้น, พี่น้องของข้าพเจ้า, จงฟัง, และ จงเชื่อฟังพระคำของพระผู้เป็นเจ้าว่า: จะไม่มีผู้ถวายถือนบในบันดาพวกท่านมีเมียชเลาญกว่า หนึ่งคน; และ มีเมียน้อยอีกไม่ได้;

เพราะเรา, พระผู้เป็นเจ้า, ชื่นชมใน ความบริสุทธิ์ของผู้หญิง. และ ส่วนงานโสเภณีนับ เป็นสิ่งที่น่ากรุดรังรำคาญใจเรา; จอมโยธาได้ทำอย่างนี้.

ดังนั้น, ผู้ถือนบพวกนี้จะต้องรักษากฎบัญญัติของเรา, จอมโยธาได้ทำอย่างนี้, ถ้าไม่อย่างนั้นแผ่นดินจะถูกสาปแช่งสาปสาบพวกเขา.

จอมโยธาได้ทำอย่างนี้, ถ้าเราอยากจะมีลูกหลานไว้เพื่อเรา แล้วเราจะบัญชาผู้ถือนบของเราเอง; ไม่อย่างนั้นพวกเขาจะเชื่อฟังเสียงเหล่านี้.

เพราะจริงเป็น, เราพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าได้เห็นความเล้าสละจิตใจ, และ ได้ยินเสียงร้องไห้ของลูกสาวของผู้ถือนบของเราในแผ่นดินเยรูซาเล็ม, แท้จริงแล้ว, ในที่ที่แผ่นดินของผู้ถือนบของเรา, เพราะความชั่วร้าย และ ความน่ากรุดรังรำคาญใจของผู้ถือนบพวกเขา.

32 And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

33 For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

34 And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

35 Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

พระเจ้าจอมโยธาตรัส, และเราจะไม่ยอม, ให้เสียงร้องของธิดาผู้ดงงามของคนเหล่านี้, ซึ่งเรานำออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, ขึ้นมาถึงเราเพื่อฟ้องพวกผู้ชายแห่งผู้คนของเรา, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

เพราะพวกเขาจะไม่นำธิดาแห่งผู้คนของเราไปเป็นเชลยเพราะความนุ่มนวลของพวกเขา, มิฉะนั้นเราจะเยือนพวกเขาด้วยการสาปแช่งอันสาหัส, แม้จนถึงความพินาศ; เพราะพวกเขาจะไม่กระทำการผิดประเวณี, เหมือนคนในสมัยก่อน, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

และบัดนี้ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านรู้ว่าพระบัญญัติเหล่านี้ประทานให้ลิไฮ, บิดาเรา; ดังนั้น, ท่านจึงรู้จักพระบัญญัติเหล่านี้มาก่อน; และท่านมาสู่การกล่าวโทษรุนแรง; เพราะท่านทำสิ่งเหล่านี้มาแล้วซึ่งท่านไม่ควรทำ.

ดูเถิด, ท่านทำความชั่วช้าสามานย์ยิ่งกว่าชาวเลมัน, พี่น้องของเรา. ท่านทำให้ใจภรรยาผู้ละเอียดอ่อนของท่านชอกช้ำ, และสูญเสียความไว้วางใจจากลูก ๆ ของท่าน, เพราะตัวอย่างที่เลวของท่านต่อหน้าพวกเขา; และเสียงสะอื้นของใจพวกเขาขึ้นไปถึงพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อฟ้องท่าน. และเพราะความเคร่งครัดแห่งพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า, ซึ่งลงมาว่าท่าน, ใจหลายดวงจึงตาย, ด้วยถูกทิ่มแทงเป็นแผลลึก.

และ จอมโยธาได้กล่าวไว้ว่า เราจะไม่ยอมให้สตรีร้องไห้ของลูกสาวที่ดีของผู้สืบพวกนี้ซึ่งเราได้นำออกมาจากแผ่นดินเยรูซาเล็มขึ้นมาเพื่องานของเราเพื่อฟ้องพวกเรา, จอมโยธาได้กล่าว.

เพราะพวกเราจะนำเอาลูกสาวของผู้สืบของเราไปเป็นเชลย เพราะความอ่อนโยนของพวกเขา ถ้าหากเป็นถ้อยนั้น, เราจะมีปฐมยามพวกเราด้วยการสาบแช่งอย่างสาหัส, จึงเกิดการทำลาย; เพื่อพวกเราจะบ่งชี้ว่า การโสเภณีเหมือนถ้อยในสະໄໝก่อน, จอมโยธาได้กล่าว.

และ บัดนี้จึงเป็น, พี่น้องของเรา ข้าพเจ้า, พวกท่านรู้แล้วว่า พระบัญชาเหล่านี้ได้ประทานให้บิดาของเราเราแล้ว; ถ้อยนั้นพวกท่านได้รู้มาแล้ว; และ พวกท่านได้เข้ามาสู่การกล่าวโทษอันโหดร้ายเพราะสิ่งเหล่านี้ที่พวกท่านบ่งบอกเร็ดเลียม.

จึงเป็น, พวกท่านเร็ดความชั่วร้ายอันโหดร้ายกว่าชาวเลมันพี่น้องของเรา. พวกท่านได้เร็ดให้ใจอันอ่อนโยนของเมยของพวกท่านเจ็บช้ำ, และ เร็ดให้ลูกหลานของพวกท่านหมดความมั่นใจในพวกท่านอันถ้อยว่าชั่วร้ายที่พวกท่านได้เร็ดต่อหน้าพวกเรา. และ สตรีสะอื้นของใจของพวกเราขึ้นไปถึงพระเจ้าเพื่อฟ้องพวกท่าน. และ เพราะความเล็ดลอดแห่งพระคำของพระเจ้าซึ่งมาลือถึงพวกท่าน, ใจหลายดวงจึงตายโดย การที่ถูกสาบแช่งเป็นแผลลึก.

Jacob 3

- 1 But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.
- 2 O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.
- 3 But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.
- 4 And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

ເຈຄອບ ໓

ແຕ່ດູເກີດ, ຂ້າພະເຈົ້າ, ເຈຄອບ, ຈະ ກ່າວແກ່ທ່ານທີ່ໃຈບໍລິສຸດ. ຈົ່ງມອບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈມັ່ນຄົງ, ແລະສາວອ້ອນວອນພຣະອົງດ້ວຍ ສຸກທຳຍິນ, ແລະພຣະອົງຈະທຽບ ປະໂຫຍດທ່ານໃນຄວາມທຸກຂອງ ທ່ານ, ແລະພຣະອົງຈະທຽບ ວິນຍາຍແກ່ທ່ານ, ແລະທຽບສົ່ງ ຄວາມຍຸຕິຮຸກຮານລົງມາທີ່ ແສງຫາຄວາມພິນາດໃຫ້ທ່ານ.

ໂອທ່ານທັງໝົດທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, ຈົ່ງ ເອົາໃຈຕົວຂຶ້ນແລະຮັບພຣະຄຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເປັນທີ່ນຳພາໃຈ, ແລະຈົ່ງຊົມຊື່ພຣະ ພຣະອົງ; ເພາະທ່ານທຳໄດ້, ຕອດ ຄາລ, ຫາຈິດໃຈທ່ານມັ່ນຄົງ.

ແຕ່, ວິບັດ, ວິບັດ, ແກ່ທ່ານທີ່ ບໍລິສຸດໃຈ, ທີ່ສົມບູນພຣະພັກຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວັນນີ້; ເພາະ ນອກຈາກທ່ານຈະຄຸ້ນໃຈແຜ່ນດິນຈະ ຄຸ້ນສາບແຂງເພາະທ່ານ; ແລະຂາວເລມັນ ທີ່, ທີ່ບໍ່ສົມບູນເໝືອນກັບທ່ານ, ກະນັນກໍຕາມພວກເຂົາຍັງຄຸ້ນສາບ ແຂງດ້ວຍຄຳສາບແຂງອັນສາຫັດ, ຈະ ບົດທ່ານແມ່ນຈົນຕໍ່ຄວາມພິນາດ.

ແລະເວລາມາດ້ວຍວຽດເລີຍ, ທີ່ ພວກເຂົາຈະຮອບຮອດແຜ່ນດິນ ແຫ່ງມຸກດາຂອງທ່ານນອກຈາກທ່ານ ຈະຄຸ້ນໃຈ, ແລະພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະທຽບນຳຄົນຂອບຮຸກຮານອອກ ຈາກບຣດາພວກທ່ານ.

ຢາໂຄບ ໓

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈະເວົ້າກັບ ພວກທ່ານທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ. ຈົ່ງຫວັງໃນ ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈມັ່ນຄົງ, ແລະ ອະທິຖານເຖິງພຣະອົງດ້ວຍສັດທາຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ, ແລະ ພຣະອົງຈະປະໂຫຍດ ພວກທ່ານໃນຄວາມທຸກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ພຣະອົງຈະວິນຍາຍແກ່ພວກທ່ານ, ແລະ ຈະສົ່ງຄວາມຍຸຕິຮຸກຮານມາເທິງຄົນ ທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມພິນາດໃຫ້ພວກ ທ່ານ.

ໂອ ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, ຈົ່ງ ເອົາໃຈຕົວຂຶ້ນ ແລະ ຮັບພຣະຄຳອັນນຳພາໃຈ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງຊົມຊື່ພຣະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ; ພວກທ່ານຈະ ເຮັດໄດ້ຖ້າທ່ານຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ ແນ່ນອນຕະຫລອດໄປ.

ແຕ່ວິບັດ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີໃຈບໍລິສຸດ ແລະ ທີ່ ສົມບູນພຣະພັກຂອງ ພຣະເຈົ້າໃນມື້ນີ້; ເພາະຖ້າທ່ານພວກທ່ານ ບໍ່ຄຸ້ນໃຈ ແຜ່ນດິນຈະຖືກສາບແຂງເພື່ອ ເຫັນແກ່ພວກທ່ານ; ແລະ ຂາວເລມັນຊຶ່ງບໍ່ ສົມບູນເໝືອນກັບພວກທ່ານ, ແຕ່ປານ ນັ້ນພວກເຂົາຍັງຖືກ ສາບແຂງດ້ວຍຄຳ ສາບແຂງຢ່າງສາຫັດ, ຈະຂຶ້ນຕົວພວກ ທ່ານຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ.

ແລະ ເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ ຖ້າ ທ່ານພວກທ່ານບໍ່ຄຸ້ນໃຈ ພວກເຂົາຈະເປັນ ເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງ ພວກທ່ານ, ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ນຳເອົາຄົນທີ່ຊອບທຳອອກຈາກບັນດາ ພວກທ່ານ.

5 Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

6 And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

7 Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

8 O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

ดูเถิด, ชาวเลมมันพี่น้องของท่าน, ผู้ที่ท่านเกลียดชังเพราะความสกปรกของพวกเขาและการสาปแช่งซึ่งมาสู่ผิวของพวกเขา, เป็นผู้ชอบธรรมยิ่งกว่าท่าน; เพราะพวกเขาไม่ลืมพระบัญญัติของพระเจ้า, ซึ่งประทานให้บรรพบุรุษของเรา—ว่าเขาเหล่านั้นจะมีภรรยาเดียว, และอนุภรรยานั้นเล่าพวกเขาจะไม่มีเลย, และจะไม่มีการกระทำผิดประเวณีในบรรดาพวกเขา.

และบัดนี้, พระบัญญัตินี้พวกเขายึดถือที่จะรักษา; ดังนั้น, เพราะการยึดถือนี้, ในการรักษาพระบัญญัตินี้, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจึงไม่ทรงทำลายพวกเขา, แต่จะทรงเมตตาพวกเขา; และวันหนึ่งพวกเขาจะกลายเป็นผู้คนที่ได้รับพร.

ดูเถิด, สามียังของคนเหล่านั้นรักภรรยาตน, และภรรยาของคนเหล่านั้นก็รักสามีตน; และสามีและภรรยาของคนเหล่านั้นรักลูกของตน; และความไม่เชื่อของพวกเขาและความเกลียดชังของพวกเขาที่มีต่อท่านจึงเป็นเพราะความชั่วช้าสามานย์ของบรรพบุรุษพวกเขา; ดังนั้น, ท่านดีกว่าเขาเพียงใด, ในสายพระเนตรของพระผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ของท่าน?

โอพี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าเกรงว่านอกจากท่านจะกลับใจจากบาปของท่านแล้วผิวพวกเขาจะขาวกว่าผิวพวกท่าน, เมื่อท่านจะถูกนำไปอยู่ต่อหน้าพระราชบัลลังก์ของพระผู้เป็นเจ้าพร้อมกับพวกเขา.

จึงเหวี่ยง, ชาวเลมมันพี่น้องของพวกท่าน, ผู้ที่พวกท่านทรยศดูถูก เพราะความสีกะปิกของพวกเขา และ ภาวนาสอบแฉ่ซึ่งเกิดขึ้นกับผิวหนังของพวกเขาขึ้นมาเป็นผู้ชอบทำมากกว่าพวกท่าน; เพราะว่าพวกเขา บໍລິມพระบันยัดของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งได้ประทานให้บิดาของพวกเขาว่า—พวกเขาจะต้องมีเมียแต่ถนดวอเท่านั้น, และ บໍให้มีเมียบໍย และ บໍให้มิภานโสเพนียู่ในบ้นดาพวกเขา.

และ บัดนี้, พวกเขายึดถือที่จะรักษาพระบันยัดนี้; ดังนั้นย้อมภานยึดถือพระบันยัดนี้, อังพระผู้เป็นเจ้าจึงบໍทำลายพวกเขา, แต่พระอังจะ เมตดาพวกเขา; และ มีบໍยพวกเขาจะ ภาวนเป็นผู้ถนที่ไ้รับพอน.

จึงเหวี่ยง, ผิวของพวกเขา รักษาเมียของพวกเขา, และ เมียของพวกเขาภักดิ์รักผิวของพวกเขา; และ ผิวเมียภักดิ์รักลูก; และ สวณถวามบໍเลื้อถิ และ ถวามทรุดจ้งของพวกเขาที่มีถ้พวกท่านภักดิ์ย้อมถวามจ้วธ้ายของ บันพะบลุดของพวกเขา; ดังนั้นใน สายพระเมดของพระผู้สร้างย้งไทย่ของพวกท่านแล้ว, พวกท่านถกถว่า พวกเขาจ้วใด?

โอ บໍย้องของจ้พะเจ้าเอีย, ถ้า ฑากพวกท่านบໍภักดิ์จากราบของ พวกท่านแล้ว จ้พะเจ้าย้านว่า ผิวหนังของพวกเขาจะขาวกว่า ผิวหนังของพวกท่าน, เมื่อพวกท่าน ถิกน้าไปอยู่ถ้หน้าพระที่บ้งของพระเจ้า บໍมกันกับพวกเขา.

9 Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

10 Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

11 O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

12 And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

ดังนั้น, ข้าพเจ้าให้พระบัญญัติประการหนึ่งแก่ท่าน, ซึ่งเป็นพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าคือ, ว่าท่านอย่าสบประมาทพวกเขาอีกต่อไป เพราะความคล้ำของผิวพวกเขา; ทั้งท่านอย่าสบประมาทพวกเขา เพราะความสกปรกของพวกเขา; แต่ท่านจงระลึกถึงความสกปรกของตนเอง, และจงจำไว้ว่าความสกปรกของพวกเขาเกิดขึ้นเพราะบรรพบุรุษของพวกเขา.

ดังนั้น, ท่านจงนึกถึงลูก ๆ ของท่าน, ว่าท่านทำให้ใจพวกเขาเศร้าโศกเพียงใดเพราะตัวอย่างที่ท่านทำไว้ต่อหน้าพวกเขา; และจงจำไว้, ด้วยว่า, เพราะความสกปรกของท่าน, ท่านจะนำลูก ๆ ไปสู่ความพินาศ, และบาปของพวกเขาจะสะสมอยู่บนศีรษะท่านในวันสุดท้าย.

โอพี่น้องข้าพเจ้า, จงสดับฟังคำข้าพเจ้า; จงปลุกพลังของจิตวิญญาณท่าน; จงสะบัดตัวเพื่อท่านจะได้ตื่นจากการหลับใหลแห่งมรณะ; และปลดปล่อยตนเองจากความเจ็บปวดแห่งนรกเพื่อท่านจะไม่กลายเป็นเทพของมาร, ที่จะถูกโยนไปในทะเลเพลิงและกำมะถันนั้นซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง.

และบัดนี้, ข้าพเจ้า, เจคอบ, กล่าวแก่ผู้คนของนีไฟอีกหลายเรื่อง, โดยเตือนพวกเขามิให้ผิดประเวณีและกามตัณหา, และบาปทุกอย่าง, โดยบอกพวกเขาถึงผลอันน่าสะพรึงกลัวของมัน.

ดังนั้น, ข้าพเจ้าจะให้พระบัญญัติหนึ่ง ซึ่งจะเป็นพระคำของพระเจ้าไว้กับพวกท่านว่า, อย่าได้หมิ่นปะปนพวกเขาอีกต่อไป เพราะความดำของผิวของพวกเขา; พ้อมทั้งอย่าได้หมิ่นปะปนพวกเขา เพราะความสกปรกของพวกเขา; จงจำไว้ถึงถึงความสกปรกของตนเอง, และ จงจำไว้ว่าความสกปรกของพวกเขาเกิดขึ้นเพราะบรรพบุรุษของพวกเขา.

ดังนั้น, พวกท่านจงนึกถึงลูกหลานของพวกท่านว่า, พวกท่านได้เร้าใจใจของพวกเขาโศกเศร้าในเพราะตัวอย่างที่พวกท่านเร้าใจไว้ต่อหน้าพวกเขา, และ จงจำไว้ถึงว่าความสกปรกของพวกเขา, พวกท่านจะนำลูกหลานของพวกท่านไปสู่ความพินาศ, และ บาปของพวกเขาก็จะกองอยู่ต่อหน้าพวกท่านในวันสุดท้าย.

โอ พี่น้องของข้าพเจ้าเอ๋ย, จงเชื่อฟังคำของข้าพเจ้าเถิด; จงปลุกความสามารถของจิตวิญญาณของพวกท่านให้ตื่นขึ้น; จงสละตัวออกจากท่านเพื่อพวกท่านจะได้ ตื่นจากภavnอนหลับแห่งความตาย, และ เร้าใจให้ตัวหลุดพ้นออกจากความเจ็บปวดแห่ง นรก เพื่อพวกท่านจะไม่กับมาเป็น บลิวานของมารที่ถูกรื้อเข้าไปในทะเลไฟ และ มาก ซึ่ง เป็น ความตายที่ถือที่สอง.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าพยากรณ์ได้ไว้กับผู้อื่นของนีไฟหลายเรื่อง, โดยตักเตือนพวกเขาไม่ให้ ล่วงประเวณี และ ภิเษกกันชก และ บาปทุกอย่าง, โดยได้บอกพวกเขาถึงผลอันน่าสะพรึงกลัวที่จะเกิดขึ้นจากมัน.

13 And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

และหนึ่งในร้อยการกระทำของคนเหล่านี้, ซึ่งบัดนี้เริ่มมีมาก, ไม่สามารถเขียนไว้บนแผ่นจารึกเหล่านี้; แต่การกระทำหลายอย่างของพวกเขาจะเขียนไว้บนแผ่นจารึกที่ใหญ่กว่า, และการสงครามของพวกเขา, และการขัดแย้งของพวกเขา, และการปกครองของกษัตริย์แห่งพวกเขา.

และข้าพเจ้าบันทึกไว้พรวนทั่วส่วนร้อยของการปะติดปะต่อของผู้กับพวกนี้, ซึ่งในตอนนั้น กำลังเล็มทะยายตัวขึ้น ซึ่งบ่งบอกว่าบันทึกไว้ในแผ่นจารึกเหล่านี้; แต่ว่าการปะติดปะต่อทั้งหลาย, และ เลื่องลือของพวกเขา, และ เลื่องลือการขัดแย้งของพวกเขา, และ เลื่องลือการสืบครองอาณาจักรของพวกเขาได้บันทึกไว้ในแผ่นจารึกอีกเล่มหนึ่งซึ่งใหญ่กว่านี้.

14 These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

แผ่นจารึกเหล่านี้เรียกว่าแผ่นจารึกของเจacob, และทำขึ้นด้วยมือของนีไฟ. และข้าพเจ้าขอยุติการกล่าวถ้อยเหล่านี้.

แผ่นจารึกเหล่านี้ได้ถูกเอื้อนว่าแผ่นจารึกของยาโคบ, และ มันเริ่มต้นด้วยมีของนีไฟ. และ ข้าพเจ้าจบงานเจ้าข้อความเหล่านี้.

ບັດນີ້ພວກເຮົາປິດຢືນຕີໃນເລື່ອງນີ້;
ແລະ ພວກເຮົາອອກແຮງງານຢ່າງພາກ
ພຽນທີ່ຈະຄວັດຂໍ້ຄວາມນີ້ໄວ້ໃນແຜ່ນ
ຈາລຶກໂດຍຫວັງວ່າ ພື້ນ້ອງທີ່ຮັກແພງ
ຂອງພວກເຮົາ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກ
ເຮົາ ຈະຮັບມັນດ້ວຍໃຈທີ່ຮູ້ບຸນຄຸນ, ແລະ
ອ່ານເພື່ອຮຽນຮູ້ດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ບໍ່
ແມ່ນດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ບໍ່
ແມ່ນດ້ວຍຄວາມໝັ້ນປະໝາດບົດ
ມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົາ.

4 For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

5 Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

6 Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

เพราะ, เพื่อเจตนาที่เราจึงเขียนเรื่องเหล่านี้ไว้, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าเรารู้เรื่องพระคริสต์, และเรามีความหวังในรัศมีภาพของพระองค์หลายร้อยปีก่อนการเสด็จมาของพระองค์; และไม่เพียงตัวเราที่มีความหวังในรัศมีภาพของพระองค์, แต่ศาสตาศาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายที่อยู่มาก่อนเราก็มียด้วย.

ดูเถิด, พวกท่านเชื่อในพระคริสต์และนมัสการพระบิดาในพระนามของพระองค์, และเรานมัสการพระบิดาในพระนามของพระองค์ด้วย. และด้วยเจตนาที่เราจึงรักษากฎของโมเสส, โดยมุ่งให้จิตวิญญาณของเราไปสู่พระองค์; และเพื่อเหตุนี้การรักษากฎจึงทำให้ศักดิ์สิทธิ์สำหรับเราเพื่อความชอบธรรม, แม้ตั้งที่เป็นมากับอับราฮัมในแดนทูลกันดารที่จะเชื่อฟังพระบัญชาของพระผู้เป็นเจ้าในการถวายอิสอัคบุตรของท่าน, อันเป็นรูปแบบที่เหมือนกับพระผู้เป็นเจ้าและพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระองค์.

ดังนั้น, เราค้นหาศาสตาศาพยากรณ์, และเรามีการเปิดเผยหลายเรื่องและวิญญาณแห่งการพยากรณ์; และโดยการมีพยานทั้งหมดนี้เราจึงได้รับความหวัง, และศรัทธาของเราไม่สั่นคลอน, ถึงขนาดที่เราบัญชาได้จริงในพระนามของพระเยซูและต้นไม้พวกนี้เชื่อฟังเรา, หรือภูเขา, หรือคลื่นในทะเล.

เพราะเมื่อเจตนาว่า พวกเราจึงได้บันทึกเรื่องราวเหล่านี้ไว้เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าพวกเรารู้จักพระคริสต์มาก่อน; และ พวกเรามีความหวังในรัศมีภาพของพระองค์มาหลายร้อยปีแล้ว ก่อนที่พระองค์จะเสด็จมา และ บໍ່มีแต่พวกเรานั่นที่มีหวังในความหวังในรัศมีภาพของพระองค์, แต่ ศาสตาศาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายที่อยู่มาก่อนพวกเรานั้นมีความหวังเช่นเดียวกัน.

จັ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ນະມັດສະການພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະ ພວກເຮົາກໍນະມັດສະການພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງເໝືອນກັນ; ແລະ ເພື່ອເຈດຕະນານີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງຮັກສາ ກົດຂອງໂມເຊ ໂດຍ ມຸ່ງຫວັງໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາໄປຫາພຣະອົງ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ກົດຈຶ່ງຖືກຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ສັກສິດສໍາລັບພວກເຮົາ ເພື່ອຄວາມຊອບທໍາແມ່ນຄືກັນກັບອັບຣາຮາມຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດາມທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າຈົນວ່າໄດ້ຖວາຍອີຊາກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນແດ່ພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນສັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າຖວາຍ ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກໍາເນີດຂອງພຣະອົງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຄົ້ນຫາການຂຽນຂອງສາດສະດາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍເລື່ອງ ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການທໍາມາຍ; ແລະ ມີ ພະຍານທັງໝົດນີ້ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມຫວັງ, ແລະ ມີສັດທາຢ່າງບໍ່ສະທ້ອນຫວັ່ນໄຫວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາສາມາດ ບັງຄັບບັນຊາໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ແທ້ໆຈົນວ່າຕົ້ນໄມ້, ຫລື ພູເຂົາ, ຫລື ຄົ້ນໃນທະເລກໍເຊື່ອຟັງເຮົາແທ້.

7 Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

8 Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

9 For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

10 Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

กระนั้นก็ตาม, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้ายังทรงแสดงให้เห็นความอ่อนแอของเราเพื่อเราจะรู้ว่าโดยพระคุณของพระองค์, และพระจริยวัตรอันอ่อนน้อมหาที่สุดมิได้ของพระองค์ที่มีต่อลูกหลานมนุษย์, เราจึงมีพลังความสามารถทำสิ่งเหล่านี้.

ดูเถิด, งานของพระเจ้าสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์. ห้วงลึกแห่งความลึกลับของพระองค์สุดจะหยั่งถึง; และเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะค้นพบทางของพระองค์ทั้งหมด. และหาได้มีใครรู้จักทางของพระองค์ไม่ นอกจากจะทรงเปิดเผยให้เขา; ดังนั้น, พี่น้องทั้งหลาย, อย่าได้ดูหมิ่นการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้าเลย.

เพราะดูเถิด, โดยอำนาจพระวอนะของพระองค์มนุษย์จึงมาสู่พื้นพิภพ, ซึ่งแผ่นดินโลกสร้างโดยอำนาจพระวอนะของพระองค์. ดังนั้น, หากพระผู้เป็นเจ้าโดยที่ทรงสามารถรับสั่งและโลกเป็นขึ้นมา, และรับสั่งและมนุษย์สร้างขึ้นมา, โอแล้ว, เหตุใดจะไม่ทรงสามารถบัญชาแผ่นดินโลก, หรือหัตถศิลป์จากพระหัตถ์ของพระองค์เหนือพื้นพิภพได้, ตามพระประสงค์และความพอพระทัยของพระองค์เล่า?

ดังนั้น, พี่น้องทั้งหลาย, จงอย่าพยายามให้คำปรึกษาพระเจ้า, แต่จงรับคำปรึกษาจากพระหัตถ์ของพระองค์. เพราะดูเถิด, ตัวท่านเองรู้ว่าพระองค์ทรงให้คำปรึกษาด้วยพระปรีชาญาณ, และด้วยความยุติธรรม, และด้วยพระเมตตาอันหาที่สุดมิได้, เหนืองานทั้งหมดของพระองค์.

เห็อย่างใดก็ตาม, อົງพระผู้เป็นเจ้ายังได้แสดงแก่ข้าพเจ้าเห็น ความอ่อนแอของข้าพเจ้า, เพื่อข้าพเจ้าจะรู้ว่าเป็นยอนพระคุณของพระอົງ และพระเมตตาพระลุนาอันยิ่งใหญ่ของพระอົງที่มีต่อลูกหลานมะนุก, ข้าพเจ้าจึงมีอำนาจเร็ดสิ่งเหล่านี้ได้.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ວຽກງານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ. ຄວາມລຶກລັບຂອງພະອົງ ບໍ່ສາມາດຢັ້ງເຖີງໄດ້; ແລະ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຄົນຈະພົບເຫັນເສັ້ນທາງຂອງພະອົງທັງໝົດ. ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະ ຮູ້ຈັກ ເສັ້ນທາງຂອງພະອົງນອກຈາກພະອົງຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ເຂົາຮູ້; ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ຢ່າໄດ້ພິນັ້ນປະໝາດການເປີດເຜີຍຂອງພະເຈົ້າເລີຍ.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໂດຍອຳນາດແຫ່ງພະຄຳຂອງພະອົງ ມະນຸດຈຶ່ງໄດ້ມາສູ່ຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, ຊຶ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍອຳນາດແຫ່ງພະຄຳຂອງພະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກພະເຈົ້າສາມາດຮັບສັ່ງ ແລະ ໂລກເປັນຂຶ້ນມາ ແລະ ຮັບສັ່ງ ແລະ ມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ, ໂອ້ແລ້ວເປັນຫຍັງພະອົງຈະບໍ່ສາມາດບັນຊາ ແຜ່ນດິນໂລກ, ຫລື ວຽກງານແຫ່ງພະຫັດຂອງພະອົງເໝືອນຜືນແຜ່ນດິນນີ້ໄດ້ຕາມພະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍພະໄທຂອງພະອົງ?

ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ຢ່າໄດ້ພະຍາຍາມແນະນຳພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ໃຫ້ຮັບເອົາຄຳແນະນຳຈາກພະຫັດຂອງພະອົງ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົວຂອງພວກທ່ານກໍຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພະອົງໄດ້ແນະນຳດ້ວຍ ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຕໍ່ວຽກງານທັງໝົດຂອງພະອົງ.

11 Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

12 And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

13 Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

ดังนั้น, พี่น้องที่รัก, จงคืนดีกับพระองค์ผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระองค์, และท่านจะได้รับการฟื้นคืนชีวิต, ตามพระพยานภาพของการฟื้นคืนชีวิตที่อยู่ในพระคริสต์, และกลายเป็นผลแรกของพระคริสต์ต่อพระผู้เป็นเจ้า, โดยมีศรัทธา, และได้รับความหวังอันบรรเจิดแห่งรัศมีภาพในพระองค์ก่อนที่พระองค์จะแสดงองค์ให้ประจักษ์ในเนื้อหนัง.

และบัดนี้, ท่านที่รัก, อย่าประหลาดใจที่ข้าพเจ้าบอกเรื่องเหล่านี้แก่ท่าน; เพราะเหตุใดจึงไม่พูดถึงการชดใช้ของพระคริสต์, และเข้าถึงความรู้อันสมบูรณ์เกี่ยวกับพระองค์, และยังเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตและโลกที่จะมาถึงเล่า?

ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ผู้ใดที่พยากรณ์, จงให้เขาพยากรณ์เพื่อให้เกิดความเข้าใจของมนุษย์; เพราะพระวิญญาณรับสั่งความจริงและไม่รับสั่งเท็จ. ดังนั้น, พระองค์รับสั่งถึงเรื่องดังที่มันเป็นจริง, และถึงเรื่องดังที่มันจะเป็นจริง; ดังนั้น, เรื่องเหล่านี้จึงสำแดงประจักษ์แก่เราอย่างแจ่มชัด, เพื่อความรอดของจิตวิญญาณเรา. แต่ดูเถิด, เราไม่ได้เป็นพยานในเรื่องเหล่านี้แต่ลำพัง; เพราะพระผู้เป็นเจ้ารับสั่งเรื่องเหล่านี้แก่ศาสดาพยากรณ์ในสมัยโบราณด้วย.

ดังนั้น, พี่น้องที่รักแพງเอีย, จั๋งถินดิกับพระอึงทาง ภาวนาขุดใช้ของพระอริต พระบุตรอึงดรูวที่ทักำเมิดของพระอึง, และ พอททานจะได้อับภาวนาพินถินขุอิิดโดยอำนาจของภาวนาพินถินขุอิิดขุ่อยู่ในพระอริต, และ ทักำน่ำมาเป็น ฌินทักำอิดของพระอริตต่อพระเจ้า, โดยมีสัดทา, และ ได้อับถอวาทอึงดิແ່ງลัดสะฌินພາບໃນพระอึงท่อนที่พระอึงจะสะແງງพระอึงเองໃຫ້ປະຈັກໃນເນື້ອໜັງ.

และ บัดนี้ พี่น้องที่รักแพງเอีย, ย่าได้ແປກໃຈເລີຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງນີ້ກັບພວກທ່ານ; ເພາະເຫດໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເວົ້າເຖິງການຂຸດໃຊ້ຂອງພະອຣິດ, ແລະ ມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບພະອຣິດ ດັ່ງທີ່ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການພິນຖິນຊຸວິດ ແລະ ໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ?

ຈັ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ໃດທີ່ທຳນາຍ, ໃຫ້ເຂົາທຳນາຍເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດ; ເພາະວ່າ ພະວິນຍານກ່າວດ້ວຍຄວາມຈິງ ແລະ ບໍ່ຕົວະ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງກ່າວເຖິງເລື່ອງດັ່ງທີ່ ເປັນຈິງ ແລະ ເຖິງເລື່ອງດັ່ງທີ່ຈະເປັນຈິງ. ດັ່ງນັ້ນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຮົາ ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ເພື່ອຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ຈັ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນພະຍານໃນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຕາມລຳພັງ; ເພາະພະເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບສາດສະດາໃນສະໄໝກ່ອນມາແລ້ວ.

- 14 But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.
- 15 And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.
- 16 But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.
- 17 And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?
- แต่ดูเถิด, ชาวยิวเป็นคนตื้อรั้น; และพวกเขาหมิ่นถ้อยคำแห่งความแจ้งชัด, และฆ่าศาสดาพยากรณ์, และแสวงหาสิ่งทีพวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้. ดังนั้น, เพราะความมืดบอดของพวกเขา, ซึ่งความมืดบอดนั้นเกิดจากการมองข้ามเป้าหมาย, พวกเขาจึงจำเป็นต้องตก; เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าทรงเอาความแจ้งชัดของพระองค์ไปจากพวกเขา, และทรงให้หลายสิ่งแก่พวกเขาซึ่งพวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้, เพราะพวกเขาปรารถนาเช่นนั้น. และเพราะพวกเขาปรารถนาเช่นนั้นพระเจ้าจึงทรงทำเช่นนั้น, เพื่อพวกเขาจะสะดุดล้ม.
- และบัดนี้ข้าพเจ้า, เจคอบ, พระวิญญาณทรงนำข้าพเจ้าจนถึงการพยากรณ์; เพราะข้าพเจ้าสำเหนียกโดยการกระทำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งอยู่ในข้าพเจ้า, ว่าโดยการสะดุดล้มของชาวยิว พวกเขาจะปฏิเสธศิลาซึ่งบนนั้นพวกเขาอาจสร้างและมีรากฐานอันปลอดภัย.
- แต่ดูเถิด, ตามพระคัมภีร์, ศิลานี้จะกลายเป็นรากฐานอันยิ่งใหญ่, และสุดท้าย, และมั่นคงเพียงรากฐานเดียว, ซึ่งบนนั้นชาวยิวจะสร้างได้.
- และบัดนี้, ท่านที่รักของข้าพเจ้า, เป็นไปได้อย่างไรที่คนเหล่านี้, หลังจากทีพวกเขาปฏิเสธรากฐานอันมั่นคงแล้ว, จะสร้างบนนั้นได้, เพื่อศิลานั้นจะเป็นศิลามุมเอกของพวกเขา?
- แต่ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວຢິວເປັນຄົນ ແຂງຄໍ ແລະ ພວກເຂົາ ດູໝິ່ນປະໝາດຄຳເວົ້າອັນ ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ເຂັ້ມຂົ້າສາດສະດາ, ແລະ ສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈ ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນເພາະ ຄວາມຕາບອດຂອງພວກ ເຂົາຊຶ່ງຕາບອດນັ້ນມາຈາກການເບິ່ງຂ້າມ ເຄື່ອງໝາຍ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຈຳຕ້ອງຕົກໄປ; ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງ ພຣະອົງໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ມອບ ຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຊຶ່ງ ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈ ບໍ່ໄດ້, ເພາະພວກເຂົາ ປາດຖະໜາແນວນັ້ນ. ແລະ ຍ້ອນວ່າພວກ ເຂົາປາດຖະໜາແນວນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດ ແນວນັ້ນເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ສະດຸດ.
- ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໂຄບໄດ້ຖືກ ນຳພາໂດຍພຣະວິນຍານໄປເຖິງການ ທຳນາຍ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໂດຍການ ກະທຳຂອງພຣະວິນຍານຊຶ່ງຢູ່ໃນ ຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າໂດຍ ການສະດຸດຂອງຊາວ ຢິວ ພວກເຂົາຈະບໍ່ ຍອມຮັບ ຫີນຊຶ່ງຢູ່ເທິງ ນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ສ້າງ ແລະ ມີຮາກຖານ ອັນປອດໄພ.
- ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມພຣະຄຳພີແລ້ວ, ຫີນ ກ້ອນນີ້ຈະກາຍເປັນ ຮາກຖານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍ ແລະ ແນ່ນອນອັນດຽວ, ຊຶ່ງ ເທິງນັ້ນຊາວຢິວຈະສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້.
- ແລະ ບັດນີ້ທ່ານທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ຄົນເຫລົ່ານີ້ຫລັງຈາກ ປະຕິເສດຮາກຖານ ອັນແນ່ນອນແລ້ວຈະ ສ້າງຂຶ້ນເທິງນັ້ນໄດ້ ເພື່ອວ່າມັນຈະໄດ້ ກາຍເປັນຫີນເອກຂອງພວກເຂົາ?

18 Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

ດູເກີດ, ພື້ນຮ່ວງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຄູ່ຄືຄວາມລື້ລັບນີ້ແກ່ທ່ານ; ຫາກຂ້າພະເຈົ້າໄມ່ຫຼົ່ວໄຫຼ, ດ້ວຍວິທີໃດ ກໍຕາມ, ຈາກຄວາມມັ່ນຄົງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າໃນພຣະວິຖະຍາ, ແລະ ສະດຸດລົ້ມເພາະຄວາມກັງວົນທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າມີຕໍ່ທ່ານຫຼາຍເກີນໄປ.

ຈິ່ງເບິ່ງ, ພື້ນຮ່ວງທີ່ຮັກແພງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເປີດເຜີຍຄວາມ ລືກລັບນີ້ແກ່ພວກທ່ານ; ຖ້າຫາກດ້ວຍວິທີ ໃດກໍຕາມຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຈາກ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນ ພຣະວິນຍານ ແລະ ສະດຸດເພາະຄວາມເປັນ ຫ່ວງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຕໍ່ພວກທ່ານຫຼາຍ ເກີນໄປ.

Jacob 5

- 1 Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:
- 2 Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.
- 3 For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.
- 4 And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.
- 5 And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.
- 6 And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.

ເຈຄອບ ໕

ດູເຄີດ, ພີ່ນ້ອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທ່ານຈຳໄດ້ ຫຼືວ່າເຄຍອ່ານຄ້ອຍຄຳຂອງສາສດາ ພຍາກຣ໌ຊິນັສ, ສິ່ງທ່ານກ່າວແກ່ ເຊື້ອສາຍແຫ່ງອີສຣາເອລ, ມີຄວາມວ່າ :

ຈົ່ງສັດບັ້ງ, ໂອ້ທ່ານເຊື້ອສາຍແຫ່ງ ອີສຣາເອລ, ແລະຈົ່ງຟັງຄຳຂ້າພະເຈົ້າ, ສາສດາພຍາກຣ໌ຊິນັສຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເພາະດູເຄີດ, ພຣະເຈົ້າຕຣັສດັ່ງນີ້, ຈະເປັນເຈົ້າ, ໂອ້ເຊື້ອສາຍແຫ່ງ ອີສຣາເອລ, ເໝືອນກັບຕົ້ນມະກອກ ສວນ, ສິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຖືກນຳມາປຸກ ເລີຍໃນສວນອຸ່ນຂອງເຂົາ; ແລະມັນ ເຕີບໂຕ, ແລະແກ່ລົງ, ແລະເລີ່ມໂຫຼ່າ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າຂອງສວນອຸ່ນອອກມາ, ແລະເຂົາ ເຫັນວ່າຕົ້ນມະກອກຂອງເຂົາເລີ່ມໂຫຼ່າ; ແລະເຂົາພູດວ່າ : ຈະເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະ ພຣະເຈົ້າໂຄດດັບ, ແລະນຳມາ ເລີຍມັນ, ເພື່ອບາງທີມັນອາດແຕກກິ່ງ ອ່ອນແລະງາມ, ແລະບໍ່ຕາຍ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະພຣະເຈົ້າໂຄດດັບ ຕົ້ນ, ແລະນຳມາເລີຍມັນຕາມຄ້ອຍຄຳ ຂອງເຂົາ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫຼັງຈາກນັ້ນຫຼາຍວັນມັນເລີ່ມແຕກ, ກິ່ງອ່ອນແລະງາມອອກມາບາງ; ແຕ່ ດູເຄີດ, ຍອດໃຫຍ່ຂອງມັນເລີ່ມເຈາ.

ຢາໂຄບ ໕

ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ພວກ ທ່ານຈຳໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານເຄີຍອ່ານ ຂໍ້ຄວາມຂອງສາດສະດາ ຊິນັດ ຊົ່ງເພິ່ນໄດ້ ເວົ້າກັບເຊື້ອສາຍອີດສະຣາເອນ, ມີຄວາມ ວ່າ:

ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອີດສະຣາເອນເອີຍ, ຈົ່ງຟັງ ແລະ ຈົ່ງເຊື້ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ ເປັນສາດສະດາຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ດັ່ງນີ້, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍ ອີດສະຣາເອນເອີຍ, ເຮົາ ຈະປັບທຽບເຈົ້າໃສ່ກັບ ຕົ້ນໝາກກອກ ເທດໃນສວນ, ຊຶ່ງຄົນຜູ້ໜຶ່ງເອົາມາປຸກ ແລະ ບົວລະບັດໃນ ສວນອະງຸ່ນຂອງເພິ່ນ; ແລະ ມັນໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ແລະ ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເລີ່ມ ຊຸດໂຊມລົງ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າຢາຍ ຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ເພິ່ນ ເຫັນວ່າຕົ້ນໝາກກອກເທດຂອງເພິ່ນ ເລີ່ມ ຊຸດໂຊມລົງ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະ ລີ້ງຂອງມັນອອກ ແລະ ພວນດິນຮອບຕົ້ນ ມັນ ແລະ ບຳລຸງມັນເພື່ອມັນຈະແຕກງ່າ ແລະ ປົ່ງໄປງາມຂຶ້ນເພື່ອມັນຈະບໍ່ຕາຍ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ ລີ້ງມັນອອກ ແລະ ໄດ້ພວນດິນຮອບຕົ້ນ ມັນ, ແລະ ບຳລຸງມັນຕາມຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຫຼາຍມື້ຕໍ່ມາມັນໄດ້ແຕກ ງ່າ ແລະ ປົ່ງໄປງາມຂຶ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງຍອດໃຫຍ່ ຂອງມັນເລີ່ມຫ່ຽວແຫ້ງລົງ.

7 And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.

8 And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.

9 Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.

10 And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เจ้าของสวนองุ่นเห็นสิ่งนี้, และเขาพูดกับคนใช้ของเขา: มันทำให้เราเศร้าโศกที่เราจะสูญเสียไม้ต้นนี้; ดังนั้น, จงไปหักกิ่งของต้นมะกอกป่า, และนำมาให้เราที่นี่; และเราจะหักกิ่งใหญ่ ๆ เหล่านี้ซึ่งกำลังจะเริ่มเหี่ยว, และเราจะโยนมันเข้าไปในไฟเพื่อมันจะถูกเผา.

และดูเถิด, พระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัส, เราเอากิ่งอ่อนและงามเหล่านี้ไปเป็นอันมาก, และเราจะตอกิ่งมันเข้ากับที่ใดก็ตามที่เราต้องการ; และมันหาสำคัญไม่หากเป็นไปได้ว่ารากของต้นนี้จะตาย, เราจะได้รักษาผลของมันไว้ให้ตัวเรา; ดังนั้น, เราจะเอากิ่งอ่อนและงามเหล่านี้ไป, และเราจะตอกิ่งมันเข้ากับที่ใดก็ตามที่เราต้องการ.

เจ้าจงเอากิ่งของต้นมะกอกป่าไป, และตอกิ่ง, มันเข้าแทนที่; และกิ่งเหล่านี้ซึ่งเราหักออกเราจะโยนมันเข้าไปในไฟและเผามัน, เพื่อมันจะไม่กีดขวางที่ในสวนองุ่นของเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คนใช้ของพระเจ้าแห่งสวนองุ่นได้ทำตามพระคำรัสของพระเจ้าแห่งสวนองุ่น, และตอกิ่งของต้นมะกอกป่า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงเจ้านายของสวนองุ่นได้เห็น และ เขากับภริยาใช้ของเขานั่ง: มันเริ่มทำให้เรามีความโศกเศร้าหลายที่จะสูญเสียมันไป; ดังนั้น จงไปตัดเอากิ่งของต้นมะกอกป่า, แล้วเอามันมาใส่เรา; และ พวกเราจะหักกิ่งใหญ่ ๆ ของเราทิ้ง และ พวกเราจะโยนมันเข้ากองไฟให้มันไหม้ไปเสีย.

และ จึ่งบังเกิดเจ้านายของสวนองุ่นได้กล่าวว่า, เราจะทำอย่างไร และ งามเหล่านี้บ้างจะหายไป, และ เราจะทำอย่างไรกับที่ใดก็ตามที่เราต้องการ; เพราะว่ารากของมันจะตายก็บໍ່สำคัญ, เราจะรักษาแนวของมันไว้ใช้ตัวเราเอง; ดังนั้น, เราจะเอากิ่งอ่อนและ งามเหล่านี้ไป และ เราจะตอกิ่งมันเข้ากับที่ใดก็ตามที่เราต้องการ.

เจ้าจงเอากิ่งของต้นมะกอกป่าไป และ ตอกิ่ง, แทนที่, และ งามเหล่านี้บ้างที่เราได้หักออก เราจะได้โยนมันเข้ากองไฟ และ จุดมันเสีย เพื่อมันจะบໍ່เป็นสิ่งกีดขวางในสวนองุ่นของเรา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ภริยาใช้ของเจ้านายของสวนองุ่นได้ประณามตามคำสั่งของเจ้านายของสวนองุ่น, และได้ตอกิ่งของต้นมะกอกป่า.

11 And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

12 Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

13 And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

14 And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

15 And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงให้พรวนดินรอบโคนต้น, และลิดกิ่ง, และบำรุงเลี้ยง, โดยตรัสกับคนใช้ของพระองค์ว่า : มันทำให้เราเศร้าโศกที่เราจะสูญเสียไม้ต้นนี้; ดังนั้น, เพื่อเราอาจจะเก็บรักษารากของมันไว้ไม่ให้ตาย, เพื่อเราจะได้เก็บรักษามันไว้ให้ตัวเรา, เราจึงทำสิ่งนี้.

ดังนั้น, จงไปทำงานของเจ้า; จงเฝ้าดูต้นไม้, และบำรุงเลี้ยงมัน, ตามถ้อยคำของเรา.

และเราจะนำกิ่งเหล่านี้ไปไว้ท้ายสวนองุ่นของเรา, ที่ใดก็ตามซึ่งเราต้องการ, มันหาสำคัญแก่เจ้าไม่; และเราทำดังนี้เพื่อเราจะเก็บรักษากิ่งเดิมของต้นไม้ไว้ให้ตัวเรา; และ, เพื่อเราจะได้เก็บผลของมันไว้ให้ตัวเรา, เพื่อฤดูกาลหน้าด้วย; เพราะมันทำให้เราเศร้าโศกที่เราจะสูญเสียไม้ต้นนี้และผลของมัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าแห่งสวนองุ่นเสด็จไปตามทางของพระองค์, และทรงซ่อนกิ่งเดิมของต้นมะกอกสวนไว้ท้ายสวนองุ่น, บางกิ่งทรงไว้ที่หนึ่งและบางกิ่งทรงไว้ที่อื่นที่หนึ่ง, ตามพระประสงค์และความพอพระทัยของพระองค์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเวลาผ่านไปนาน, และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้ของพระองค์ : มาเถิด, ให้เราลงไปในสวนองุ่น, เพื่อเราจะทำงานกันในสวนองุ่น.

และเจ้านายของสวนองุ่นใช้พวกกินรอบต้น, และ ลีว่า, และ บำลуг, โดยกล่าวกับกบิลใช้ของเขื่อนว่า: มันเร็ดใช้เราโสกเล้าที่เร้าจะสูญเสถ้นไม้บ้นไป; ถ้งบ้นเพื่อเร้าอดจะได้ร้กสารากของม้นไว้บ้นใช้ตาย เพื่อเร้าจะได้ร้กสาม้นไว้ใช้ถ้อเร้า, เร้าจ้งเร็ดถ้งบ้น.

ถ้งบ้น, เจ้าจ้งไปเถ็ด; จ้งบ้อจะบ้ดถ้นไม้บ้น และ บำลугม้นตามถ้าที่เร้าส้ง.

และ เร้าจะ วาวจว่าเทล้าบ้นไว้บ้นบ่อนไภ่ที่ส้ดของสวนองุ่นของเร้า, บ่อนใดภ้าตามแล้วแต่เร้าถ้อภาก, และ บ้ส้าถ้นส้าล้บเจ้า; และ เร้าเร็ดส้งบ้นเพื่อเร้าจะได้ร้กส้าวาเดิมของถ้นม้นไว้; และ เพื่อว่าเร้าจะได้ภ้บพวากของม้นไว้ เพื่อละภูกากพว้า ใช้ถ้อเร้าใช้บ้าอิภ; เพาะว่าม้นเร็ดใช้เร้าโสกเล้าที่เร้าจะสูญเสถ้นไม้บ้น และ พวากของม้น.

และ เทถากานได้บ้งภ็กถ้บถิ เจ้านายของสวนองุ่นได้ถ้อออกไป และ เขื้อจว่าเดิมของถ้นพวากภอกเทถได้บ่อนไภ่ที่ส้ดของสวนองุ่น, บาวจว่าไว้บ่อนพ้ง, และ บาวจว่าไว้อิภบ่อนพ้งตามถวามปะส้ง และ ตามถวามบ้ใจของเขื่อน.

และ เทถากานได้บ้งภ็กถ้บถิ ทล้ายปีถ้านไป, และ เจ้านายของสวนองุ่นได้กล่าวกับกบิลใช้ของเขื่อนว่า: มาเถ็ด, ใช้พวกระลึงไปบ้นสวนองุ่นเพื่อเร็ดอวฐากวามบ้นสวนองุ่น.

16 And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

17 And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

18 And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

19 And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าแห่งสวนองุ่น, และคนใช้ ด้วย, ลงไปทำงานในสวนองุ่น. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนใช้ทูล นายของเขา : ดูเถิด, ทอดพระเนตร ตรงนี้; ขอพระองค์ทอดพระเนตร ไม้ต้นนี้เถิด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าแห่งสวนองุ่นทอด พระเนตรและทรงเห็นต้นไม้ซึ่งมี กิ่งมะกอกป่าต่อไว้; และมันได้งอก ออกมาและเริ่มออกผลแล้ว. และ พระองค์ทรงเห็นว่าไม้ต้นนั้นดี; และผลของมันเหมือนกับผลของ ต้นเดิม.

และพระองค์ตรัสกับคนใช้ : ดูเถิด, กิ่งของต้นป่ารับเอา ความชื้นจากรากของต้น, จนราก นั้นเกิดความแข็งแรงมาก; และ เพราะรากของมันมีความแข็งแรง มากกิ่งป่าจึงออกเป็นผลสวน. บัดนี้, หากเราทั้งสองไม่ได้นำกิ่ง เหล่านี้มาต่อเข้าไว้, ต้นของมัน คงจะตาย, และบัดนี้, ดูเถิด, เราจะ เก็บผล, ที่เกิดจากมันไว้ให้มาก; และผลของมันเราจะเก็บไว้เพื่อ ฤดูกาลหน้าเพื่อตัวเราเอง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับ คนใช้ : มาที่นี่นะ, ให้เราทั้งสองไปที่ ท้ายสวนองุ่น, และดูว่ากิ่งเดิมของ ต้นออกผลมากขึ้นเช่นกันหรือไม่, เพื่อเราจะเก็บผลของมันไว้เพื่อ ฤดูกาลหน้า, เพื่อตัวเราเอง.

และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึงเจ้านาย ของสวนองุ่นกับภริยาใช้ของเขินได้ลึง ไปในสวนองุ่นเพื่อเร็ดอวรก. และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึง ภริยาใช้ได้เฝ้ากับ เจ้านายของภริยาว่า: จังเบ้ง, เบ้งมีแม่; จังทลวอเบ้งต้นไม้มี.

และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึง เจ้านาย ของสวนองุ่นได้ทลวอเบ้ง และ ได้ เข้นต้นไม้ ต้นที่ทักขาทกอกป่าทักก่ ว่างไว้; และ มันจอกขาม และ เป็น พาก แล้ว. และ เข้นเข้นว่า มันดี และ พาก ของมันถึงกับกับพาทจากต้นเดิมของ มัน.

และ เข้นได้ทักวกับภริยาใช้ว่า: จัง เบ้ง, ว่าของต้นป่าได้รับความชุ่มเข้น จาทาทของมัน จินาทานันเร็ดให้เกิด ความแวงแวงขึ้น, และ ฐาทของมันมี ความแวงแวงทลาย; ว่าป่าจังเกิด พาททอาน. บัดนี้, ถ้าพาททอานเร้าบ่ เฝ้าว่าเขล่านี้นำว่าเข้ากับต้นของมัน, มันทอากจะตาย และ บัดนี้, จังเบ้งเร้า จะเก็บเฝ้าพาทที่เกิดจากต้นของมัน ไว้ใช้ทลาย; และ พาทของมันเร้าจะ เก็บมันไว้ เพื่อละดูทานทัก ใช้ถิวของ เร้าเอง.

และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึง เจ้านาย ของสวนองุ่นได้ทักวกับภริยาใช้ของ เข้นว่า: มานี้, แล้วพาทกับไปบ่อนไท ที่สุดของสวนองุ่น, และ แมเบ้งว่า ว่าเดิมของต้นไม้มีพาททลายถึงกับบ่, เพื่อเร้าจะได้เก็บพาทของมันเป็นไว้ เพื่อ ละดูทานทัก ใช้ถิวเร้าเอง.

- 20 And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.
- 21 And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.
- 22 And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.
- 23 And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกท่านออกไปยังที่ซึ่งผู้เป็นนาย ได้ซ่อนกิ่งเดิมของต้นไว้, และ พระองค์ตรัสกับคนใช้ : จงดูสิ่งเหล่านี้; และเขาเห็นต้นแรกที่ได้ ออกผลมาก; และเขาเห็นด้วยว่า มันดี. และพระองค์ตรัสกับคนใช้ : จงเก็บผลของมัน, และเก็บไว้เพื่อ ฤดูกาลหน้า, เพื่อเราจะเก็บรักษา ไว้ให้ตัวเราเอง; เพราะเหตุนี้, พระองค์ตรัส, เรามำรุงเลี้ยงมันมา เป็นเวลานานเพียงนี้, และมันออก ผลให้มาก.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คนใช้กล่าวแก่นายของเขา : เหตุใด พระองค์จึงเสด็จมาปลูกไม้ต้นนี้, หรือกิ่งนี้ของต้นไม้ที่นี้ ? เพราะ เหตุนี้, มันเป็นดินเลวที่สุดใน บรรดาที่ดินทั้งหมดแห่งสวนองุ่น ของพระองค์.
- และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัส กับเขา : อย่าให้คำปรึกษาแก่เรา; เรารู้ว่ามันเป็นดินเลว; ดังนั้น, เรา จึงกล่าวแก่เจ้าว่า, เรามำรุงเลี้ยง มันมานานถึงเพียงนี้, และเจ้าเห็น แล้วว่ามันออกผลให้มาก.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าแห่งสวนองุ่นรับสั่งกับ คนใช้ของพระองค์ : ดูนี้สิ; เหตุนี้ เราปลูกอีกกิ่งของต้นไว้ด้วย; และ เจ้ารู้ว่าที่ดินตรงนี้เลวกว่าแห่ง แรก. แต่, จงดูต้นไม้เถิด. เรามำรุง เลี้ยงมันมาเป็นเวลานานเพียงนี้, และมันออกผลมาก; ฉะนั้น, จง รวบรวมผล, และเก็บมันไว้เพื่อ ฤดูกาลหน้า, เพื่อเราจะเก็บรักษา มันไว้ให้ตัวเราเอง.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ทັງสองได้ออกไปหาบ่อนที่แผ่นดิน ว่างเดิมของต้นไม้นั้นไว้, และ แผ่นดิน ว่างกับถินใช้ว่า: จ้งเบ้ง, สิ่งเหล่านี้; และ เจ้าเห็น ถินทำอิถที่เป็นขาก, และ เจ้าเห็นว่ามันดี. และ แผ่นดินว่าง อิถว่า: จ้งเจ้าขากของมันเป็นไว้ เพื่อ ละดูงานข่า, เพื่อเราจะรักษามันไว้ ใต้ถินเราเอง; เพราะจ้งเบ้ง, พระอิถได้ ว่างว่า, เจ้าบ่าลจรักษามันเป็นเวลา ดินนานมาแล้ว, และ มันเป็นขาก ทลาย.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ถินใช้ ได้ทูลถามเจ้านายของถินว่า: เป็นขากยัง ข่านจ้งมาปลูกถินไม้นี้, ทล ว่างนี้ไว้บ่อน นี้? เพราะจ้งเบ้ง, มันเป็นบ่อนที่บ่ ถินที่สุดโบที่ถินทັງขิดของสวนอะวุ่น.
- และ เจ้านายของสวนอะวุ่นได้ว่าง กับเจ้าว่า: ย่าได้แนะนำเราเลย; เรารู้ แล้วว่า บ่อนนี้มันเป็นบ่อนบ่ดี; ถ้งมันเรา ว่างกับเจ้าว่า, เราได้บ่าลจมันมาเป็น เวลาดินนานแล้ว, และ เจ้าเองก็เห็น ว่ามันเป็นขากย่างทลจทลาย.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เจ้านาย ของสวนอะวุ่นได้ว่างกับถินใช้ของ แผ่นดินว่า: เบ้งมีแหม; จ้งเบ้งว่า เราได้ปลูก อิถว่างข้งของถินไม้อิถ; และ เจ้ารู้ว่า ถินบ่อนมีຂ້รายกว่าบ่อนทำอิถ. แต่จ้ง เบ้ง, เราได้บ่าลจมันเป็นเวลาดินนาน, และ มันเป็นขากย่างทลจทลาย; สะมัน, จ้งเถ้าโธมมัน และ มัรจนไว้ เพื่อ ละดูงานข่า, เพื่อเราจะได้รักษามันไว้ ใต้ถินเราเอง.

24 And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.

25 And he said unto the servant:
Look hither and behold the last.
Behold, this have I planted in a
good spot of ground; and I have
nourished it this long time, and
only a part of the tree hath
brought forth tame fruit, and the
other part of the tree hath brought
forth wild fruit; behold, I have
nourished this tree like unto the
others.

26 And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.

27 But behold, the servant said
unto him: Let us prune it, and dig
about it, and nourish it a little
longer, that perhaps it may bring
forth good fruit unto thee, that
thou canst lay it up against the
season.

28 And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.

29 And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
พระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้
ของพระองค์อีก : ดูนี่สิ, และจงดูกิ่ง
อีกกิ่งหนึ่ง, ซึ่งเราปลูกไว้ด้วย; จงดู
สิว่าเราบำรุงเลี้ยงมันด้วย, และมีมัน
ออกผล.

และพระองค์ตรัสกับคนใช้ : ดูนี้
สิและจงดูต้นสุดท้าย. ดูเถิด, ต้นนี้
เราปลูกไว้ในตรอกดินดี; และเรา
บำรุงเลี้ยงมันมาเป็นเวลานาน
เพียงนี้, และเพียงส่วนหนึ่งของต้น
ที่ออกเป็นผลสวน, และส่วนอื่น
ของต้นที่ออกเป็นผลป่า; ดูเถิด,
เราบำรุงเลี้ยงไม้ต้นนี้มาเหมือนกับ
ต้นอื่น ๆ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
พระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับ
คนใช้ : จงหักกิ่งที่ไม่ออกผลดี, และ
โยนเข้าไปในไฟเถิด.

แต่ดูเถิด, คนใช้ทูลพระองค์ : ขอให้เราลิดกิ่ง, และช่วยกันพรวนดินรอบโคนต้น, และบำรุงเลี้ยงมันต่อไปอีกสักหน่อย, เพื่อมันอาจจะออกผลดีให้พระองค์, เพื่อพระองค์จะทรงเก็บมันไว้เพื่อฤกษ์กาลหน้าได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
พระเจ้าแห่งสวนองุ่นและคนใช้
ของพระเจ้าแห่งสวนองุ่นบำรุง
เลี้ยงผลทั้งหมดของสวนองุ่นแห่ง
นี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลาผ่านไปนาน, และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้ของพระองค์ : มาเถิด, ให้เราลงไป ในสวนองุ่น, เพื่อเราจะทำงานในสวนองุ่นกันอีก. เพราะดูเถิด, เวลาใกล้เข้ามาแล้ว, และที่สุดจะมาถึงในไม่ช้า; ดังนั้น, เราต้องเก็บผลไว้เพื่อฤดูกาลหน้า, ให้ตัวเราเอง.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍ
ຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງ
ເພິ່ນອີກວ່າ: ເບິ່ງນີ້ແມ່, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງອີກ
ງ່າໜຶ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ປູກໄວ້ອີກ; ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ເຮົາ
ໄດ້ບຳລຸງມັນມາຫລາຍແລ້ວ, ແລະ ມັນກໍ
ເປັນໝາກຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄືນໃຊ້ວ່າ: ເບິ່ງນີ້
ແມ່ ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງຕົ້ນສຸດທ້າຍ. ຈິ່ງເບິ່ງ, ຕົ້ນ
ນີ້ເຮົາປູກໄວ້ໃນດິນບ່ອນ ດີ; ແລະ ເຮົາໄດ້
ບຳລຸງມັນເປັນເວລາດົນນານ, ແລະ ມີພຽງ
ສ່ວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນທີ່ມີໝາກຫວານ, ແລະ
ອີກສ່ວນໜຶ່ງກາຍເປັນໝາກຂົມ; ຈິ່ງເບິ່ງ,
ເຮົາໄດ້ບຳລຸງມັນຄືກັນກັບດິນອື່ນໆ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍ
ຂອງສວນອະນຸນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງ
ເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງຫັກງ່າທີ່ບໍ່ເປັນ ໝາກດິ ແລະ
ໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟເສຍ.

ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ:
ໃຫ້ພວກເຮົາລົງາມັນ ແລະ ພວນດິນອ້ອມ
ດັນມັນເພື່ອບຳລຸງ ຮັກສາມັນຕໍ່ໄປຈັກ
ໜ້ອຍເຖິດ ເພື່ອວ່າມັນອາດຈະເປັນໝາກດີ
ໃຫ້ທ່ານ, ເພື່ອທ່ານຈະເກັບມັນໄວ້ ເພື່ອ
ລະດູການໜ້າໄດ້.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍ
ຂອງສວນອະວຸນກັບຄືນໃຊ້ຂອງເຈົ້ານາຍ
ຂອງສວນອະວຸນ ໄດ້ບຳລຸງໝາກໄມ້
ທັງໝົດຂອງສວນອະວຸນນັ້ນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ
ດົນນານຜ່ານໄປ, ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນ
ອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບ ຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມາ
ນີ້, ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປໃນສວນອະງຸ່ນນຳ
ກັນເທາະ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຮັດວຽກ
ໃນສວນອະງຸ່ນອີກ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາໃກ້
ເຂົ້າມາແລ້ວ ແລະ ທີ່ສຸດກໍຈະມາເຖິງໃນບໍ່
ຊ້ານີ້, ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຕ້ອງເກັບໝາກໄມ້ໄວ້
ເພື່ອລະດູການໜ້າ ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ.

30 And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.

31 And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

32 But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

33 And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

34 And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

35 And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าแห่งสวนองุ่นและคนใช้ลงไปในสวนองุ่น; และพวกท่านมาถึงต้นที่กิ่งเดิมของมันถูกหักไป, และต่อกิ่งป่าไว้; และดูเถิดผลนานาชนิดย้อยระย้าอยู่ที่ต้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงชิมผลนั้น, ทุกชนิดตามจำนวนของมัน. และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัส : ดูเถิด, เราทั้งสองบำรุงเลี้ยงไม้ต้นนี้มาเป็นเวลานานถึงเพียงนี้, และเราเก็บผลไว้มากเพื่อฤดูกาลหน้า.

แต่ดูเถิด, คราวนี้มันออกผลมาก, และไม่มีดีเลยสักผล. และดูเถิด, มีผลเลวทุกชนิด; และไม้ต้นนี้หาประโยชน์แก่เราไม่, ทั้งที่เราลงแรงไปสิ้น; และบัดนี้มันทำให้เราเศร้าโศกที่จะสูญเสียไม้ต้นนี้ไป.

และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้ : เราทั้งสองจะทำอะไรกับต้นไม้นี้เล่า, เพื่อเราจะเก็บรักษาผลดีของมันไว้ให้ตัวเราเองอีก ?

และคนใช้ทูลนายของเขา : ทรงดูเถิด, เพราะพระองค์ทรงเอากิ่งต้นมะกอกป่าต่อไว้มันจึงบำรุงเลี้ยงราก, ทำให้มันมีชีวิตและมันไม่ตาย; ดังนั้นพระองค์ทรงเห็นว่ามันยังดีอยู่.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้ของพระองค์ : ไม้ต้นนี้หาประโยชน์แก่เราไม่, และรากของมันหาประโยชน์แก่เราไม่ตราบนานเท่าที่มันจะออกผลชั่ว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงเจ้านายของสวนองุ่นกับภินใช้ได้พากันลี้ไป ในสวนองุ่น; และ ทั้งสองมาเฝ้าต้นที่กิ่งเดิมของมันถูกหักออกไป และเอากิ่งป่ามาต่อเข้าไว้; และ จั้บเป้ง, หนากเหิน ะชนิดต่างๆได้เกิดออกมาต้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงเจ้านายของสวนองุ่นได้ชิมผลขาดของหนากไม้ทุกชนิด ตามจำนวนของมัน. และเจ้านายของสวนองุ่นได้กล่าวว่่า: จั้บเป้ง, พวกเราบำรุงเลี้ยงนี้เป็นเวลานาน, และ เราได้เก็บเอาหนากของมันไว้หลายบ่สมถวน เพื่อละดูหนากนี้ให้ตัวเราเอง.

แต่จั้บเป้ง, เหนือมันเป็นหนากหลาย แต่ บ่มีหน่วยดี, และ จั้บเป้ง หนากไม้ทุกชนิดบ่มีหน่วยดีเลย; และ มันบ่มีประโยชน์แก่เราจักดี เฝ้าเม่นว่าพวกเราได้ลี้เร่งทั้งหนิด; และ บัดนี้มันเร่งให้เราโสกเสียที่ละสูญเสียต้นไม้เหล่านี้ไป.

และ เจ้านายของสวนองุ่นได้กล่าวกับภินใช้ว่่า: พวกเราจะเร่งแนวไถกับต้นไม้นี้, เพื่อเราจะรักษาหนากหน่วยดีของมันไว้ให้ตัวเราเอง?

และ ภินใช้ได้กล่าวกับเจ้านายว่่า: จั้บเป้งเฝ้า เเพาะท่านได้เอากิ่งต้นหนากกอป่าต่อเข้าไว้, มันจึงบำรุงรากเพื่อมันจะมีชีวิตอยู่ และ บ่ตาย; ดังนั้น ท่านจึงเห็นว่ามันยังดี.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงเจ้านายของสวนองุ่นได้กล่าวกับภินใช้ของเข่นว่่า: ต้นนี้บ่มีประโยชน์ทยังแก่เราเลย, และ รากของมันบ่มีประโยชน์ทยังแก่เราเลยตามไถที่มันยังเป็นหนากบ่ดี.

36 Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

37 But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

38 And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

39 And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

40 And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

41 And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

กระนั้นก็ตาม, เรายังรู้ว่ารากนั้นดี, และเพื่อจุดประสงค์ของเราเอง เราจึงเก็บรักษามันไว้; และเพราะมันแข็งแรงมากมันจึงออกผลดี, จากกิ่งป่า, มาจนบัดนี้.

แต่ดูเถิด, กิ่งป่าเติบโตและเบียดเบียนรากของมัน; และเพราะกิ่งปามีพลังเหนือรากของมันมันจึงออกผลชั่วมามาก; และเพราะมันออกผลชั่วมามากเจ้าจึงเห็นว่ามันเริ่มเฉา; และในไม่ช้ามันจะไม่ออกผล, จนมันจะถูกโยนเข้าไปในไฟ, นอกจากเราจะทำบางสิ่งสำหรับมันเพื่อปกป้องรักษามันไว้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้ของพระองค์ : ให้เราลงไปที่สวนองุ่นกันเถิด, และดูว่ากิ่งเดิมออกผลชั่วด้วยหรือไม่.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านลงไปอยู่ที่สวนองุ่น. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านเห็นว่าผลของกิ่งเดิมเน่าเสียไปด้วย; แท้จริงแล้ว, ผลของกิ่งแรกและกิ่งที่สองและกิ่งสุดท้ายด้วย; และมันเน่าเสียไปทั้งหมด.

และผลป่าของกิ่งสุดท้ายมีพลังเหนือส่วนของต้นที่ออกผลดี, แม้จนกิ่งเหี่ยวเฉาและตาย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงกันแสง, และตรัสกับคนใช้ : เราจะทำอะไรให้สวนองุ่นของเราได้มากไปกว่านี้หรือ ?

แต่เถียงย่างใดก็ตาม, เรายังรู้ว่ารากของมันเป็นดี, และเพื่อจุดประสงค์ของเราเอง เราจึงรักษามันไว้; และ เพราะความแข็งแรงของมัน, มันจึงเป็นพยานจากกิ่งป่า.

แต่จงเถียง, ว่าไม้ป่าไทยเขี้ยว และ บรณารากของมัน และ ว่าไม้ป่า มีกำลังแรงกว่ารากของมัน, มันจึงเป็นพยานบ่งชี้หลาย; และ เพราะว่ามันเป็นพยานบ่งชี้, เจ้าจึงเห็นว่ามันเลื่อมตายเป็น; และ ในที่สุดมันก็จะสรุปใจว่าถูกโยนเข้าไปในกองไฟ ถ้าหากพวกเรายังเร่งแค้นใจแค้นใจกับมันเพื่อรักษามันไว้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงเจ้านายของสวนองุ่นได้กล่าวกับคนใช้ของเขานี้ว่า: ให้พวกเรานำพยานหลักฐานไปบ่อนทำลายที่สวนองุ่นของสวนองุ่นเขา, และ แหม เบื้องว่าว่าเดิมของมันออกพยานบ่งชี้กันหลาย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงทั้งสองได้ลงไปยังบ่อนทำลายที่สวนองุ่นของสวนองุ่น. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงทั้งสองได้เห็นพยานหลักฐานจากเดิมกับมาเสียหลายครั้ง; แท้จริงแล้ว, ถิ่นทำผิด และ ถิ่นทั้งสองถึงถิ่นสุดท้าย; และ ทั้งหมัดกับเสียหลายไปหมด.

และ พยานไม้ ป่าของถิ่นสุดท้ายมีกำลังพยานกว่าพยานสวนองุ่นที่ออกพยานดี จินว่าว่าได้ขรุขระแฉ่ง และ ได้ตายไป.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงเจ้านายของสวนองุ่นได้ร้องไห้ และ กล่าวกับคนใช้ว่า: เราจะเร่ง แหมใจอีกกับสวนองุ่นของเรา?

42 Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

43 And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

44 And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

45 And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

46 And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

ดูเถิด, เรารู้ว่าผลทั้งหมดของสวนองุ่น, เน่าเสียไป, นอกจากพวกนี้. และบัดนี้พวกนี้ซึ่งครั้งหนึ่งออกผลดีก็เน่าเสียไปด้วย; และบัดนี้ไม้ทุกต้นในสวนองุ่นของเราไร้ประโยชน์เว้นแต่จะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ.

และดูเถิดบรรดากิ่งสุดท้ายนี้, ซึ่งกิ่งของมันเหี่ยวเฉา, เราได้ปลูกไว้ตรงดินดี; แท้จริงแล้ว, แม้เลิศเลอสำหรับเราเหนือส่วนอื่นทั้งหมดในที่ดินอันเป็นสวนองุ่นของเรา.

และเจ้าเห็นแล้วว่าเราโค่นต้นซึ่งกีดขวางที่ดินแห่งนี้ลงด้วย, เพื่อเราจะปลูกต้นนี้ลงแทนที่มัน.

และเจ้าเห็นแล้วว่าส่วนหนึ่งของมันออกผลดี, และอีกส่วนหนึ่งของมันออกผลป่า; และเพราะเราไม่ได้หักกิ่งของมันและโยนเข้าไปในไฟ, ดูเถิด, มันจึงมีพลังเหนือกิ่งดีจนมันเหี่ยวเฉา.

และบัดนี้, ดูเถิด, ทั้งที่เราทั้งสองเอาใจใส่สวนองุ่นของเราทุกอย่าง, ต้นไม้ในสวนยังเน่าเสีย, จนไม่ออกผลดี; และเราหวังจะปกป้องรักษาต้นไม้เหล่านี้ไว้, เพื่อเก็บผลของมันไว้เพื่อฤดูกาลหน้า, ให้ตัวเราเอง. แต่, ดูเถิด, มันกลับเป็นเหมือนต้นมะกอกป่า, และมันไม่มีค่าเลย นอกจากจะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ; และมันทำให้เราเศร้าโศกที่สูญเสียต้นไม้เหล่านี้.

จึงเป็น, เรารู้ว่าพวกไม้ทั้งชนิดในสวนองุ่นเสียหายไปหมด, ยากยิ่งแก่พวกไม้เหล่านี้. และ แต่ก่อนมันเคยเป็นพวกดี แล้วบัดนี้มันกับกายมาเสียหายไปนำกับชนิด; และ บัดนี้ต้นไม้ทุกต้นในสวนองุ่น บໍ່เป็นปะเทอดที่ยั่งยืน นอกจากจะถูกโค่นลง และโยนเข้ากองไฟ.

และ จึงเป็น ต้นสุดท้ายนี้ว่าของมันเป็นได้ตรงแท้, เราได้ปลูกมันไว้ในดินบໍ່อน ดี; แท้จริงแล้ว, เป็นบໍ່อนที่เราน่าเลือกไว้ก่อนบໍ່อนอื่นๆทั้งชนิดในสวนองุ่นของเรา.

และ เจ้าก็เห็นว่าเราได้ตัดต้นซึ่งกีดขวางที่ดินบໍ່อนนี้มีลูกอีก เพื่อเราจะได้ปลูกต้นนี้ลงแทน.

และ เจ้าก็เห็นแล้วว่า ส่วนหนึ่งของมันเป็นพวกดี, และ อีกส่วนหนึ่งเกิดเป็นพวกป่า; และ เพราะว่าเราน่าได้หักกิ่งของมันเป็นโยนเข้ากองไฟ, จึงเป็น, มันจึงมีพลังเหนือกว่าดี จึงว่าดีได้ตรงแท้ไปนำ.

และ บัดนี้, จึงเป็นทั้งที่พวกเราเอาใจใส่แบ่งแยกเป็นย่างดีกับสวนองุ่นของเรา, ต้นไม้ในสวนยังเสียหายจนบໍ່เป็นพวกดี, และ เราทว่าว่าจะรักษาต้นเหล่านี้ไว้เพื่อเก็บพวกของมันเป็นไว้ เพื่อละดูงานข้า ใช้ตัวเราเอง. แต่จึงเป็น, มันกับเป็นเหมือนต้นพวกนอกป่าไปหมด และ มันบໍ່มีคุณค่าเลยอันเสียแต่จะถูกโค่นลง และ โยนเข้ากองไฟ; และ มันเร็ดให้เราน่าเสียที่สูญเสียต้นไม้เหล่านี้.

47 But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

48 And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

49 And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

50 But, behold, the servant said
unto the Lord of the vineyard:
Spare it a little longer.

51 And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.

แต่เราจะทำอะไรให้สวนองุ่นของเราได้มากไปกว่านี้หรือ? เรายังมีของเรา, จนไม่บำรุงเลี้ยงมันหรือ? เปล่าเลย, เราบำรุงเลี้ยงมันมา, และเราพรวนดินรอบโคนต้น, และเราลิดกิ่งมัน, และเราใส่ปุ๋ยให้มัน; และเรายื่นมือของเราออกไปเกือบตลอดวัน, และวันเวลาสุดท้ายมาถึงแล้ว. และมันทำให้เราเศร้าโศกที่จะโคนต้นไม้ทุกต้นในสวนองุ่นของเรา, และโยนเข้าไปในไฟเพื่อมันจะถูกเผาไหม้. ใครเล่าทำให้สวนองุ่นของเราเสียหาย?

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คนใช้ทูลนายของเขา : มิใช่ความสูงของต้นไม้ในสวนองุ่นของพระองค์หรือ—กิ่งของมันมีพล้งเหินอรากติมิใช่หรือ ? และเพราะกิ่งมีพล้งเหินอรากของมัน, ดูเถิด มันจึงโตเร็วเกินกำลังของราก, ตัวมันเองก็เริ่มแข็งแรง. ดูเถิด, ข้าพระองค์ทูล, ว่านี่มิใช่สาเหตุที่ต้นไม้ในสวนองุ่นของพระองค์เน่าเสียไปหรือ ?

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
พระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับ
คนใช้ : ให้เราไปไถ่ถอนไม้ในสวน
องุ่นกันและโยนมันเข้าไปในไฟ
เถิด, เพื่อมันจะไม่กีดขวางที่ดินใน
สวนองุ่นของเรา, เพราะเราทำแล้ว
ทุกอย่าง. เราจะทำอะไรให้สวนองุ่น
ของเราได้มากไปกว่านี้หรือ ?

แต่, ดูเถิด, คนใช้ทูลพระเจ้าแห่ง
สวนองุ่น : ขอทรงเว้นมันไว้อีกสัก
หน่อยเถิด.

และพระเจ้าตรัส : แท้จริงแล้ว,
เราจะเว้นมันไว้อีกสักหน่อย,
เพราะมันทำให้เราเศร้าโศกที่เรา
จะสูญเสียต้นไม้ในสวนองุ่นของ
เรา.

ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດຕື່ມອີກໃນສວນ
ອະງຸ່ນຂອງເຮົາ? ເຮົາບໍ່ເຄີຍວາງມືຂອງເຮົາ
ລົງທຶບໄດ້ບໍ່ລຽງມັນບໍ່? ບໍ່ເລີຍ, ເຮົາໄດ້
ບໍາລຸງມັນ ແລະ ພວນຕົນອ້ອມຕົ້ນມັນ,
ແລະ ເຮົາລົງວາມັນ, ແລະ ເຮົາໃສ່ປຸຍມັນ,
ແລະ ເຮົາໄດ້ ເດ່ມືຂອງເຮົາອອກໄປເກືອບ
ຕະຫລອດທັງວັນ, ແລະ ທີ່ສຸດເລື້ອຍ
ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ, ແລະ ເປັນການໂສກເສົ້າທີ່
ເຮົາຈະໄດ້ໂຄ່ນຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນລົງ ໃນສວນ
ອະງຸ່ນຂອງເຮົາ, ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟ
ເພື່ອໃຫ້ມັນໄໝ້ເສຍ. ແມ່ນຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້
ສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາເສຍຫາຍ?

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນໃຊ້
ໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້ານາຍຂອງຕົນວ່າ: ບໍ່ແມ່ນ
ຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງສວນອະງຸ່ນຂອງ
ທ່ານບໍ່—ງ່າຂອງມັນແຂງແຮງກວ່າຮາກ
ຂອງມັນບໍ່? ແລະ ເພາະວ່າງ່າຂອງມັນ
ແຂງແຮງກວ່າຮາກຂອງມັນ; ຈຶ່ງເບິ່ງ ມັນ
ຈຶ່ງໃຫຍ່ໂວກວ່າຄວາມແຂງແຮງຂອງຮາກ
ມັນ ຈຶ່ງເລີ່ມແຂງແຮງເອງ. ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າ
ນ້ອຍເວົ້າວ່າ ນີ້ບໍ່ແມ່ນສາເຫດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ໃນ
ສວນອະງຸ່ນຂອງທ່ານເສຍຫາຍໄປບໍ່?

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍ
ຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄືນໃຊ້ຂອງ
ເພິ່ນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປໃນສວນອະງຸ່ນ
ເພາະ ແລ້ວໂຄ່ນຕົ້ນໄມ້ລົງ ແລະ ໂຍນມັນ
ເຂົ້າກອງໄຟເສຍ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ໄດ້ກົດຂວາງ
ທີ່ດິນໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ, ເພາະເຮົາໄດ້
ເຮັດກັບມັນໝົດທຸກຢ່າງແລ້ວ. ເຮົາຈະເຮັດ
ແນວໃດອີກກັບສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາດັ່ງ?

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້ານາຍ
ຂອງສວນອະງຸ່ນວ່າ: ຂໍໃຫ້ທ່ານຈົ່ງປ່ອຍປະ
ມັນໄວ້ຈັກ ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງກ່ອນເຖິດ.

ແລະ ເຈົ້ານາຍໄດ້ກ່າວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະປະມັ້ນໄວ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ເພາະມັນ ຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າໃນການສູນເສຍ ດັ້ງໄມ້ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.

52 Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.

53 And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

54 And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

55 And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

56 And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

ดังนั้น, ให้เราทั้งสองเอากิ่งของไม้เหล่านี้ซึ่งเราปลูกไว้ท้ายสวนองุ่นของเรา, และให้เราทั้งสองต่อกิ่งมันเข้ากับต้นที่มีมันเค็มโตมาแต่เดิม; และให้เราทั้งสองหักกิ่งเหล่านั้นออกจากต้นซึ่งผลของมันขมที่สุด, และเอากิ่งเค็มของไม้มาต่อตาแทนที่มัน.

และเราจะทำการนี้เพื่อต้นไม้จะไม่ตาย, เพื่อ, เราจะรักษารากของมันไว้ให้ตัวเราเพื่อจุดประสงค์ของเราเอง.

และ, ดูเถิด, รากของกิ่งเค็มของต้นไม้ซึ่งเราปลูกไว้ในที่ใดก็ตามที่เราต้องการยังเป็นอยู่; ดังนั้น, เพื่อเราจะรักษามันไว้ด้วยเพื่อจุดประสงค์ของเราเอง, เราจึงจะเอากิ่งไม้ต้นนี้มา, และเราจะต่อกิ่งมันเข้ากับกิ่งเค็ม. แท้จริงแล้ว, เราจะต้องต่อกิ่งมันเข้ากับกิ่งต้นแม่ของมัน, เพื่อเราจะรักษารากไว้ให้ตัวเราเองด้วย, เพื่อว่าเมื่อมันแข็งแรงพอมันอาจจะออกผลดีให้เรา, และเรายังจะมีความพึงพอใจผลในสวนองุ่นของเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านนำกิ่งจากต้นเค็มซึ่งกลายเป็นต้นป่าไปแล้ว, และต่อกิ่งเข้ากับต้นเค็ม, ซึ่งกลายเป็นต้นป่าไปแล้วด้วย.

และพวกท่านนำกิ่งจากต้นเค็มซึ่งได้กลายเป็นต้นป่าไปแล้ว, และต่อกิ่งเข้ากับต้นแม่ของมันด้วย.

ดังนั้น, ให้พวกเรานำกิ่งของต้นเหล่านี้ที่พวกเรานำไปปลูกในสวนองุ่นของเรา และให้กิ่งเหล่านั้นเข้ากับต้นเก่าของมันเป็น; และให้พวกเรานำกิ่งเหล่านั้นออกจากรากต้นขมขมของมันเป็นขมที่สุด และ เอากิ่งเค็มของต้นเก่าเข้ามาแทน.

และ เรานะเร็ดแนวนนี้เพื่อต้นไม้จะไม่ตาย, ซึ่งเรานะเร็ดแนวนนี้จะรักษารากของมันไว้ให้เราได้ เพื่อจุดประสงค์ของเราเอง.

เพราะฉะนั้น, เรานะเร็ดแนวนนี้ของมันเป็นที่เรานำไปปลูกในสวนองุ่นแล้วแต่เรานะเร็ดแนวนนี้ยังมีชีวิตอยู่; ดังนั้น, เพื่อเรานะเร็ดแนวนนี้ไว้เพื่อจุดประสงค์ของเราเอง, เรานะเร็ดแนวนนี้ของต้นไม้เดิม, และ เรานะเร็ดแนวนนี้ของต้นแม่ของมัน. แท้จริงแล้ว, เรานะเร็ดแนวนนี้ของต้นแม่ของมันเข้ากับมัน เพื่อเรานะเร็ดแนวนนี้ไว้ให้เรานะเร็ดแนวนนี้ เมื่อมันจะแข็งแรงพอมันจะเป็นพวงกิ่งให้เรานะเร็ดแนวนนี้, และ เรานะเร็ดแนวนนี้จะมีชีวิตสืบต่อไปด้วยพวงกิ่งในสวนองุ่นของเรา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือทั้งสองได้เอากิ่งจากต้นเค็ม ซึ่งกับกลายเป็นต้นป่าไปแล้ว, และ กิ่งเหล่านั้นกับต้นเค็มทั้งหลาย, ซึ่งกับกลายเป็นต้นป่าไปแล้วด้วย.

และ ทั้งสองเอากิ่งจากต้นเค็ม ซึ่งกับกลายเป็นต้นป่าไปแล้ว และ กิ่งเหล่านั้นกับต้นแม่ของมัน.

57 And the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

58 And we will nourish again the trees of the vineyard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

59 And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

60 And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

61 Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้ของพระองค์ : อย่าหักกิ่งป่าออกจากต้นไม้อื่นเลย, นอกจากกิ่งเหล่านั้นที่ขมที่สุด; และเจ้าจงต่อกิ่งเข้ากับต้นไม้นี้ตามที่เรากล่าว.

และเราจะบำรุงเลี้ยงต้นไม้อื่นของสวนองุ่นกันอีก, และเราทั้งสองจะเล็มกิ่งของมัน; และเราทั้งสองจะหักกิ่งที่ไม่ออกผลเหล่านั้น, ซึ่งต้องตาย, และโยนเข้าไปในไฟ.

และเราทำการนี้, เพื่อรากของมันอาจจะแข็งแรงเพราะความดีของมัน; และเพราะการเปลี่ยนกิ่ง, จนความดีจะชนะความชั่ว,

และเพราะว่าเรารักษากิ่งเดิมและรากของมันไว้, และเราเอากิ่งเดิมต่อกิ่งเข้ากับต้นแม่ของมันอีก, และรักษารากของต้นแม่ไว้, เพื่อ, ต้นไม้อื่นในสวนองุ่นของเราอาจจะออกผลดีอีก; และเพื่อเราอาจเกิดปีติอีกด้วยผลจากสวนองุ่นของเรา, และ, เพื่อเราอาจจะชื่นชมยินดีอย่างยิ่งที่เรารักษารากและกิ่งและผลแรกไว้—

ดังนั้น, ไปเถิด, และเรียกพวกคนใช้มา, เพื่อเราทั้งหลายจะทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรในสวนองุ่นด้วยสุดกำลังของเรา, เพื่อเราจะเตรียมทางกัน, เพื่อเราจะนำผลเดิมออกอีก, ซึ่งผลเดิมนั้นดีและมีค่าที่สุดเหนือผลอื่นใดทั้งสิ้น.

และเจ้านายของสวนองุ่นได้กล่าวกับคนใช้ว่า: อย่าได้หักกิ่งป่าออกจากต้นไม้อื่นเลย, นอกจากกิ่งป่าใดที่เป็นขมมากที่สุด; และ เจ้าจงต่อกิ่งเข้ากับต้นไม้นี้ตามที่เรากล่าวไว้.

และ พวกเราจะบำรุงต้นไม้อื่นในสวนองุ่นอีก, และ พวกเราจะตัดแต่งกิ่งของมันเป็น; และ พวกเราจะหักกิ่งป่าเหล่านั้น ซึ่งต้องตายออกจากต้น และโยนมันเข้าในกองไฟ.

และ เราเร็ดแผนนี้ เพื่อรากของมันอาจจะมีความแข็งแรงเพราะความดีของมัน; และ เพราะการเปลี่ยนกิ่ง, เพื่อความดีจะชนะความชั่ว.

และ เพราะเราเรักรักษากิ่งเดิมและรากของมันไว้ และ ว่าเราได้เอากิ่งเดิมต่อกิ่งเข้ากับต้นแม่ของมัน และ รักษารากต้นแม่ของมันเพื่อต้นไม้อื่นในสวนองุ่นของเราอาจจะเป็น พืชที่ดีอีก; และ เพื่อเราจะได้มีความสุขอีกด้วยพืชมงคลในสวนองุ่นของเรา และ เพื่อเราอาจจะปีติยินดีอย่างยิ่งที่เราได้รักษาราก และ กิ่งของพืชทำให้อีกได้—

ดังนั้น, จงไปเถิด, และ เรียก พวกคนใช้มา เพื่อพวกเราจะได้เร็ดวิธีการอย่างพหุพจน์ในสวนองุ่นด้วยกำลังเพื่อพวกเราจะได้เตรียมทางไว้ เพื่อเราจะได้นำเอาพืชเดิมออกมาอีก ซึ่งพืชเดิมนั้นดี และมีคุณค่าหลายกว่าพืชอื่น ๆ ทั้งหมด.

62 Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

63 Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

64 Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

65 And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

ดังนั้น, ให้เราทั้งหลายไปกันเถิด และทำงานของเราด้วยเรี่ยวแรง ครั้งสุดท้ายนี้, เพราะดูเถิดวันเวลาสุดท้ายมาถึงแล้ว, และนี่เป็นครั้งสุดท้ายที่เราจะลิดกิ่งสวนองุ่นของเรา.

จงต่อกิ่ง; จงเริ่มที่กิ่งสุดท้ายเพื่อมันจะได้เป็นกิ่งแรก, และเพื่อกิ่งแรกจะเป็นกิ่งสุดท้าย, และจงพรวนดินรอบโคนต้น, ทั้งแก่และอ่อน, กิ่งแรกและกิ่งสุดท้าย, และกิ่งสุดท้ายและกิ่งแรก, เพื่อทั้งหมดจะได้รับการบำรุงเลี้ยงอีกครั้งสุดท้าย.

ดังนั้น, จงพรวนดินรอบโคนต้น, และลิดกิ่ง, และใส่ปุ๋ยให้มันอีก, เป็นครั้งสุดท้าย, เพราะวันเวลาสุดท้ายใกล้เข้ามาแล้ว. และหากจะเป็นไปว่ากิ่งเหล่านี้ที่ต่อไว้ครั้งสุดท้ายจะเติบโต, และออกผลเต็ม, จากนั้นเจ้าจงเตรียมทางไว้ให้มัน, เพื่อมันจะเติบโต.

และขณะที่มันเริ่มเติบโตเจ้าจงตัดกิ่งที่ออกผลขม, ตามความแข็งแรงของกิ่งดีและขนาดของมัน; และเจ้าอย่าตัดกิ่งเลวของมันออกในคราวเดียวกัน, เกลือกรากของมันจะแข็งแรงเกินไปสำหรับกิ่งต่อ, และกิ่งต่อจะตาย, และเราจะสูญเสียต้นไม้อิงสวนองุ่นของเรา.

ดังนั้น, ให้พวกเราร่วมกันไปเถิด เพื่อจะได้ออกแรงด้วยกำลังของพวกเราก่อนที่เวลาสุดท้าย, เพราะจึงแบ่งที่สุดท้ายไว้เข้ามาแล้ว, และ นี่เป็นครั้งสุดท้ายที่เราจะลิดกิ่งสวนองุ่นของเรา.

จึงอย่าใส่ปุ๋ย; จึงเล็มจากต้นสุดท้ายเพื่อมันจะได้เป็นต้นทำอิด, และ ต้นทำอิดจะได้เป็นต้นสุดท้าย, และ จึงพรวนดินรอบ ทั้งต้นแก่ และ ต้นอ่อน, ทั้งต้นทำอิดและ ต้นสุดท้าย; และ ทั้งต้นสุดท้าย และ ต้นทำอิด, เพื่อทุกต้นจะได้รับอาหารจากธรรมชาติเป็นครั้งสุดท้าย.

ดังนั้น, จึงพรวนดินรอบต้นมัน, และ ลิดมัน, และ ใส่ปุ๋ยอีกเป็นครั้งสุดท้าย, เพราะว่าที่สุดท้ายใกล้เข้ามาแล้ว. และ ถ้าหากเป็นไปได้ว่า มันเหล่านี้อันที่เราทำต่อไว้จะเติบโตขึ้น, และ ออกผลเต็ม, เมื่อนั้นเจ้าจึงควรหาทางไว้ใช้มันเพื่อมันจะได้เติบโตขึ้น.

และ ขณะที่มันเริ่มเติบโตขึ้น เจ้าจึงตัดกิ่งที่เป็นพวงขมออกตามความแข็งแรงของกิ่งดี และ ขอบเขตของมัน; และ เจ้าอย่าได้ตัดกิ่งบ่อ ออกหมด บาดตรว, ย้ำว่ารากของมันจะแข็งแรงเกินไปสำหรับกิ่งที่โตใส่, และ ว่ากิ่งที่โตใส่มันจะตาย, และ เรา จะสูญเสียต้นองุ่นสวนองุ่นของเรา.

66 For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

67 And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

68 And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

69 And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

70 And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

เพราะมันทำให้เราเศร้าโศกที่จะสูญเสียต้นไม้ในสวนองุ่นของเรา; ดังนั้นเจ้าจงตัดกิ่งเลวออกถึงขนาดที่กิ่งดีจะได้เติบโต, เพื่อรากและยอดจะได้มีกำลังเท่ากัน, จนกิ่งดีจะมีพลังเหนือกิ่งเลว, และกิ่งเลวจะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ, เพื่อมันจะไม่กีดขวางที่ดินในสวนองุ่นของเรา; และเราจะกวาดกิ่งเลวออกจากสวนองุ่นของเราดังนี้.

และกิ่งของต้นเดิมเราจะต่อเข้ากับต้นเดิมอีก;

และกิ่งของต้นเดิมเราจะต่อกับกิ่งเดิมของต้น; และดังนั้นเราจะเอามันมารวมกันอีก, เพื่อมันจะออกผลเดิม, และจะเป็นหนึ่งเดียวกัน.

และกิ่งเลวจะถูกโยนทิ้ง, แท้จริงแล้ว, แม้พ้นจากที่ดินทั้งหมดในสวนองุ่นของเรา; เพราะเหตุนี้, เราจะไม่ตัดกิ่งสวนองุ่นของเราครั้งนี้เพียงครั้งเดียว.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงส่งคนใช้ของพระองค์ไป; และคนใช้ออกไปทำดังที่พระเจ้าทรงบัญชาเขา, และพาคนใช้คนอื่น ๆ มา; และพวกเขาไม่มีกี่คน.

เพราะมันเร็ดทำให้เราโศกเศร้าที่จะสูญเสียต้นองุ่นของเรา; ดังนั้น, จึ่งตัดกิ่งเลวออก ตามใดที่กิ่งดีโตขึ้น เพื่อรากกับยอดจะได้มีกำลังเท่ากัน, จึ่งกิ่งดีจะมีพลังเหนือกิ่งเลว, และกิ่งเลวจะถูกโค่นลง และ โยนเข้ากองไฟ, เพื่อจะไม่ได้เป็นสิ่งกีดขวางที่ดินของสวนองุ่นของเรา; และ โดยวิธีนี้ เราจะสามารถตัดกิ่งเลวออกจากสวนองุ่นของเรา.

ส่วนว่าของต้นเดิมมัน เราจะทำอย่างไรกับต้นเดิมเดิมเหล่านี้;

และ ว่าของต้นเดิม เราจะทำอย่างไรกับกิ่งเดิมของต้นมัน; และ โดยวิธีนี้ เราจะสามารถนำมันมาเชื่อมกันอีก; เพื่อว่ามันจะออกผลเดิม และ มันจะเป็นอันหนึ่งเดียวกัน.

และ พวกเลวจะถูกโยนทิ้ง, แท้จริงแล้ว, ให้มันออกจากที่ดินทั้งหมดในสวนองุ่นของเรา; เพราะเหตุนี้, เราจะไม่ตัดกิ่งสวนองุ่นของเราเพียงครั้งเดียว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าแห่งสวนองุ่นได้ส่ง คนใช้ของพระองค์ไป; และ คนใช้ไปปฏิบัติตามที่พระเจ้าเป็นเจ้าบ้านเขา, และ นำคนใช้คนอื่นมา; และ พวกเขาไม่มีกี่คน.

71 And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

72 And it came to pass that the servants did go and labor with their might; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

73 And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

74 And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับพวกเขา : ไปเถิด, และทำงานในสวนองุ่น, ด้วยสุดกำลังของเจ้า. เพราะดูเถิด, นี่เป็นครั้งสุดท้ายที่เราจะบำรุงเลี้ยงสวนองุ่นของเรา; เพราะวันเวลาสุดท้ายอยู่แค่เอื้อม, และฤดูกาลมาถึงอย่างรวดเร็ว; และหากเจ้าทำงานด้วยสุดกำลังของเจ้ากับเราแล้วเจ้าจะมีปิติในผลซึ่งเราจะเก็บไว้ให้ตัวเราเพื่อเวลาที่จะมาถึงในไม่ช้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกคนใช้ไปทำงานด้วยสุดกำลังวังชาของพวกเขา; และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงทำงานกับพวกเขาด้วย; และพวกเขาเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าแห่งสวนองุ่นทุกสิ่ง.

และผลเต็มเริ่มมีอยู่ในสวนองุ่นอีก; และกิ่งเต็มเริ่มเติบโตและงอกงามอย่างยิ่ง; และกิ่งป่าเริ่มถูกหักออกและถูกโยนทิ้ง; และคนเหล่านั้นได้รักษารากและยอดของมันไว้ให้เท่ากัน, ตามความแข็งแรงของมัน.

และพวกเขาทำงาน, ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถดังนี้, ตามพระบัญชาของพระเจ้าแห่งสวนองุ่น, แม้จนกิ่งเลวถูกโยนทิ้งไปนอกสวนองุ่น, และพระเจ้าได้ทรงเก็บรักษาไว้ให้พระองค์เองจนต้นไม้กลายเป็นผลเต็มอีก; และมันกลายเป็นเหมือนต้นเดียวกัน, และผลเท่ากัน; และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงเก็บรักษาผลเต็มไว้ให้พระองค์เอง, ซึ่งผลนั้นมีค่าที่สุดต่อพระองค์มาตั้งแต่ต้น.

และเจ้านายของสวนองุ่นได้ท้าวกับพวกทาสใช้ว่า: จົ່ງໄປ ແລະ ອອກແຮງງານໃນສວນອະວຸ່ນດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຈົ້າ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍທີ່ເຮົາຈະບຳລຸງສວນອະວຸ່ນຂອງເຮົາ; ເພາະທີ່ສຸດໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ; ແລະ ລະດູການຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ; ແລະ ຖ້າຫາກ ພວກເຈົ້າອອກແຮງດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຈົ້າຮ່ວມກັບເຮົາແລ້ວ ພວກເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກ ໃນໝາກໄມ້ ຊຶ່ງເຮົາຈະເກັບໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ ຊຶ່ງຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້.

และ เทพทาสได้บังเกิดขึ้นทาสี พวกทาสใช้ได้ออกไป และ ออกแรงງานด้วยกำลังของทาส; และ เจ้านายของสวนองุ่นได้ออกแรงງานร่วมกับพวกเจ้า; และ พวกเจ้าได้เชื่อฟังพระบัญชาของเจ้านายของสวนองุ่นทุกประการ.

และ หนามเต็มเริ่มเกิดขึ้นในสวนองุ่นอีก; และ ว่าเต็มกำเต็มเติบโต และ งอกงามอย่างยิ่ง; และ ว่าป่าเล็มถูกหักออก และ โยนทิ้ง; และ พวกเจ้าได้รักษาราก และ ยอดของมันไว้ สะເໝີກັນ, ຕາມຄວາມແຂງແຮງຂອງມັນ.

และ พวกเจ้าได้ออกแรงด้วยสุดความสามารถตามຄำบັນຊາຂອງເຈົ້ານายຂອງສວນອະວຸ່ນ ຈົນວ່າອັນບໍ່ດີຖືກໂຢນຖິ້ມອອກນອກສວນອະວຸ່ນ, ແລະ ເຈົ້ານายໄດ້ຮັກສາໄວ້ໃຫ້ເພິ່ນເອງຈົນວ່າຕົ້ນກັບເປັນໝາກເຕີມອີກ; ແລະ ມັນກັບເປັນເໝືອນຕົ້ນ ດຽວກັນ ແລະ ມີໝາກເກົ້າກັນ; ແລະ ເຈົ້ານายຂອງສວນອະວຸ່ນໄດ້ຮັກສາໝາກເຕີມ, ຊຶ່ງມີຄ່າທີ່ສຸດຕໍ່ເພິ່ນມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນໄວ້ໃຫ້ເພິ່ນເອງ.

75 And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

76 For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

77 And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงเห็นว่าผลของพระองค์ดี, และเห็นว่าสวนองุ่นของพระองค์ไม่เน่าเสียอีกต่อไปแล้ว, พระองค์ทรงเรียกคนใช้ของพระองค์ขึ้นมา, และกล่าวแก่พวกเขา : ดูเถิด, เพราะเราทั้งหลายบำรุงเลี้ยงสวนองุ่นของเราเป็นครั้งสุดท้าย; และเจ้าเห็นแล้วว่าเราทำไปตามความประสงค์ของเรา; และเราเก็บรักษาผลเต็มไว้, จนมันดี, แม้เหมือนดังตอนแรก. และเจ้าเป็นสุขแล้ว; เพราะเนื่องจากเจ้าขยันหมั่นเพียรในการทำงานกับเราในสวนองุ่นของเรา, และปฏิบัติตามคำบัญชาของเรา, และนำผลเต็มมาให้เราอีก, จนสวนองุ่นของเราไม่เน่าเสียอีกต่อไป, และกิ่งเลวถูกโยนทิ้ง, ดูเถิดเจ้าจะมีปิตักกับเราเพราะผลของสวนองุ่นของเรา.

เพราะดูเถิด, เราจะเก็บผลในสวนองุ่นของเราไว้ให้ตัวเราเองเป็นเวลานานเพื่อฤดูกาลหน้า, ซึ่งจะมาถึงอย่างรวดเร็ว; และเราบำรุงเลี้ยงสวนองุ่นของเรา, และลิดกิ่งมัน, และพรวนดินรอบโคนต้น, และใส่ปุ๋ยให้มันเป็นครั้งสุดท้าย; ดังนั้นเราจะเก็บผลไว้ให้ตัวเราเอง, เป็นเวลานาน, ตามเรื่องที่เรารู้ได้.

และเมื่อถึงเวลานั้นเมื่อผลชั่วจะเกิดในสวนองุ่นของเราอีก, เมื่อนั้นเราจะทำให้ผลดีและผลเลวมารวมกัน; และเราจะเก็บรักษาผลดีไว้ให้ตัวเรา, และผลเลวนั้นเราจะโยนทิ้งไปในที่ของมันเอง. และจากนั้นฤดูกาลและวันเวลาสุดท้ายย่อมมาถึง; และเราจะทำให้สวนองุ่นของเราถูกไฟเผาผลาญ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อเจ้านายของสวนองุ่นเห็นว่าเขาทำดีของแผ่นดิน, และ เห็นว่าสวนองุ่นของเขามันบ่มเพาะเขาอีกต่อไปแล้ว, เขาก็ได้เห็นถึงใช้ของเขามาหา และ ได้กล่าวกับพวกเขาว่า: จົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ບໍາລຸງສວນອະວຸ່ນຂອງເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ; ແລະ ພວກເຮົາເຫັນວ່າເຮົາເຮັດໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ຮັກສາໝາກເດີມຂອງມັນໄວ້ຈົນມັນດີເໝືອນດັ່ງຕໍ່ກ່ອນ. ແລະ ພວກເຮົາ ເປັນສຸກແລ້ວ; ເພາະເມື່ອງດ້ວຍວ່າພວກເຮົາອອກແຮງງານຢ່າງພາກພຽນກັບເຮົາໃນສວນອະວຸ່ນຂອງເຮົາ, ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາເປັນຢ່າງດີ, ແລະ ນໍາເອົາ ໝາກເດີມມາໃຫ້ເຮົາອີກ, ຈົນສວນອະວຸ່ນຂອງເຮົາບໍ່ເສຍຫາຍອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ວ່າໃດທີ່ບໍ່ດີກໍຖືກໂຍນຖິ້ມໝົດ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາຈະມີຄວາມສຸກກັບເຮົາແລ້ວເພາະໝາກໄມ້ໃນສວນອະວຸ່ນຂອງເຮົາ.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະເກັບໝາກໄມ້ໃນສວນອະວຸ່ນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງເປັນເວລາຍາວນານເພື່ອລະດູການໜ້າ, ຊຶ່ງຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ; ແລະ ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງສວນອະວຸ່ນຂອງເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ແລະ ລົງວ່າ, ແລະ ພວນດິນຮອບຕົ້ນໄມ້, ແລະ ໃສ່ປຸຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະເກັບໝາກໄມ້ໄວ້ໃຫ້ເຮົາເປັນເວລາຍາວນານຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ເວົ້າໄວ້.

ແລະ ເມື່ອເວລາມາເຖິງ ໝາກບໍ່ດີຈະເກີດໃນສວນອະວຸ່ນຂອງເຮົາອີກ, ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະເອົາໝາກດີ ແລະ ໝາກບໍ່ດີມາໂຮມກັນ; ແລະ ເຮົາຈະຮັກສາໝາກດີໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ, ແລະ ເຮົາຈະໂຍນໝາກທີ່ບໍ່ດີຖິ້ມໄວ້ໃນບ່ອນຂອງມັນເອງ. ແລະ ເມື່ອນັ້ນລະດູການ ແລະ ທີ່ສຸດຍ່ອມມາເຖິງ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສວນອະວຸ່ນຂອງເຮົາ ໄໝ້ດ້ວຍໄຟ.

Jacob 6

1 And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

2 And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

3 And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

4 And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

ເຈດອບ ໖

ແລະບັດນີ້, ດູເຄີດ, ພື້ນຜູ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະພາຍາກຣນ, ດູເຄີດ, ນີ້ຄື ຄຳພາຍາກຣນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ—ຄືສິ່ງທີ່ ສາສດາພາຍາກຣນຊີນັສພູດໄວ້, ເຄີຍ ກັບເຂື່ອນສາຍແຫ່ງອີສຣາເອລ, ໃນເລື່ອງ ທີ່ທ່ານເປີຍບພວກເຂົາກັບດັນມະກອກ ສວນ, ຈະຕ້ອງບັງເກີດຂຶ້ນແນ່ນອນ.

ແລະວັນທີ່ພຣະອົງຈະທຽມລົງ ພຣະພິດຕິກຳເປັນຄັ້ງທີ່ສອງເພື່ອ ລວບລວມຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຄືນມາ, ຄືວັນນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄັ້ງ ສຸດທ້າຍ, ທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຈະ ອອກໄປດ້ວຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອບຳນຸດເລີຍແລະລືດກິ່ນສວນອຸ່ນ ຂອງພຣະອົງ; ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນວັນ ເວລາສຸດທ້າຍຍ່ອມມາເຖິງໃນໄມ້ຂ້າ.

ແລະຄົນທີ່ກິນອາຫານຢ່າງຍືນຍົງ ເພີຍໃນສວນອຸ່ນຂອງພຣະອົງຈະ ເປັນສຸຂພຶງໃດ; ແລະຄົນທີ່ຖືກຂັບໄປ ໃນທີ່ຂອງຕົນເອງຈະຖືກສາບແຂ່ງ ເພີງໃດ ! ແລະໂລກຈະຖືກໄຟເຜາ ຜລາຍ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທຽມ ເມດຕາເຮົາເພີງໃດ, ເພາະພຣະອົງ ທຽມຄຳນຶງເຖິງເຂື່ອນສາຍແຫ່ງ ອີສຣາເອລ, ທັງຮາກແລະກິ່ນ; ແລະ ພຣະອົງທຽມຍືນພຣະພິດຕິກຳອອກໄປໃຫ້ ພວກເຂົາທຽມທຸກວັນ; ແລະພວກເຂົາ ເປັນຄົນຕ້ອນຮັບແລະຂອບໄດ້ແຍ້ງ; ແຕ່ ມາກເທົ່າທີ່ຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາແຂ້ງ ກະດ້າງຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ຮອດໃນ ອານາຈັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຢາໂຄບ ໖

ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພື້ນຜູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອນດັ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານ ມາແລ້ວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະທຽມ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືຄຳທຽມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ—ວ່າສິ່ງທີ່ ສາດສະດາ ຊີນັດໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເຂື່ອນສາຍ ອີດສະຣາເອນ, ຊຶ່ງເລື່ອງທີ່ເພີ່ນໄດ້ ປຽບທຽບພວກເຂົາເພື່ອນດັ່ງຄືນ ໝາກກອກເທດໃນສວນຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ ຢ່າງແນ່ນອນ.

ແລະ ວັນທີ່ພຣະອົງຈະວາງພຣະພິດຕິກຳ ເປັນເທື່ອທີສອງເພື່ອນຳຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງ ກັບມາໃນວັນນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍທີ່ ພວກຄົນໃຊ້ຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອອກໄປດ້ວຍ ອຳນາດຂອງ ພຣະອົງເພື່ອ ບຳນຸດ ແລະ ລົງໄມ້ໃນສວນ ອະວຸ່ນຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ທີ່ສຸດຍ່ອມມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້.

ແລະ ຜູ້ທີ່ອອກແຮງງານຢ່າງພາກພຽນ ໃນສວນອະວຸ່ນຂອງເພີ່ນ ຈະມີຄວາມສຸກ ພຽງໃດ; ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຂັບໄປຫາ ບ່ອນຂອງຕົນຈະຖືກສາບແຂ່ງຫລາຍພຽງ ໃດ! ແລະ ໂລກນີ້ຈະຖືກ ເຜົາຜານດ້ວຍໄຟ.

ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເມດຕາຕໍ່ ພວກເຮົາພຽງໃດ, ເພາະພຣະອົງ ລະນຶກເຖິງເຂື່ອນສາຍ ອີດສະຣາເອນ; ທັງ ຮາກ ແລະ ກິ່ນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍືນ ພຣະ ພິດຕິກຳອອກໄປໃຫ້ພວກເຂົາ ຕະຫລອດທັງວັນ; ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນ ແຂງຄໍ ແລະ ມັກ ຂັດຄໍ; ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍ ທີ່ຈະບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຈະລອດໃນ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

5 Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

6 Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

7 For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

8 Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

9 Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าวิงวอนท่านด้วยถ้อยแห่งสติให้ท่านกลับใจ, และมาด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, และแนบสนิทกับพระผู้เป็นเจ้าดังที่พระองค์ทรงแนบสนิทกับท่าน. และขณะที่พาหุแห่งพระเมตตาเอื้อมมาหาท่านทั้งหลายในแสงแห่งทิวาวาร, ของงอยอย่าทำใจท่านแข็งกระด้างเลย.

แท้จริงแล้ว, วันนี้, หากท่านจะฟังสุรเสียงของพระองค์, ก็จงอย่าทำใจแข็งกระด้างเลย; แล้วเหตุไฉนท่านจึงยอมตายเล่า?

เพราะเหตุเกิด, หลังจากท่านได้รับการบำรุงเลี้ยงโดยพระวจนะอันประเสริฐของพระผู้เป็นเจ้าตลอดทั้งวันแล้ว, ท่านยังจะออกผลชั่ว, จนท่านต้องถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟหรือ?

ดูเกิด, ท่านจะปฏิเสธพระวจนะเหล่านี้หรือ? ท่านจะปฏิเสธถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์หรือ; และท่านจะปฏิเสธถ้อยคำทั้งหมดซึ่งพูดไว้เกี่ยวกับพระคริสต์, หลังจากทีหลายท่านพูดเกี่ยวกับพระองค์; และปฏิเสธพระวจนะอันประเสริฐของพระคริสต์, และเดชะนภาพของพระผู้เป็นเจ้า, และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, และขัดขวางพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, และลือเลือนแผนแห่งการไถ่อันสำคัญยิ่ง, ซึ่งกำหนดไว้เพื่อท่านหรือ?

ท่านไม่รู้หรือว่าหากท่านจะทำสิ่งเหล่านี้, พระพละนภาพแห่งการไถ่และการฟื้นคืนชีวิต, อันมีอยู่ในพระคริสต์, จะนำท่านมายืนอยู่ด้วยความอับอายและความรู้สึกผิดอย่างมหันต์ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระผู้เป็นเจ้า?

ดังนั้น, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าวิงวอนพวกร่วมท่านด้วยถ้อยที่มีสติสำปะฐานะ ให้พวกร่วมกับใจ และ มาด้วยจุดประสงค์ที่แท้จริง, และ ให้ขุดถักเทดกับพระเจ้าเหมือนดังพระอริให้ขุดถักเทดกับพวกร่วม. และ ขณะที่ พระชัฏแห่งพระเมตตาของพระอริยังแผ่มาหาพวกร่วมอยู่ในความสละสลวยของทางเอ้น, อย่าเร่งใจแฉงทะถ้างเลย.

แท้จริงแล้ว, มีนี้ถ้าหากพวกร่วมได้ยินสุสละสรวงของพระอริแล้ว, ปร่าเร่งใจแฉงทะถ้าง; เพราะเหตุใดพวกร่วมจะ ตาย?

เพราะจึ่งเบ้ง, ทล้งจากพวกร่วมได้รับการบำลูงด้วยพระถ่าอันปะเส็ดของพระเจ้าทะทลอดท้งวันแล้ว, พวกร่วมยังออกพาทบ่ถิจันว่าพวกร่วมต้องถูท ถ่มลึง และ โยนเข้ากองไฟบ่?

จึ่งเบ้ง, พวกร่วมจะปะถิเสดถ่าเทล่านี้บ่? พวกร่วมจะปะถิเสดຂໍຄວາມຂອງສາດສະດາບໍ? และ พวกร่วมจะปะถิเสดຂໍຄວາມທັງໝົດ ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບພະອຣິດ, ຫລັງຈາກທີ່ຫລາຍຄົນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພະອຣິດ; ແລະ ຈະປະຕິເສດພະຄໍາອັນປະເສດຂອງພະອຣິດ ແລະ ອຳນາດຂອງພະເຈົ້າ ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງພະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ຂັດຂີນພະວິນຍານສັກສິດ, ແລະ ເຍາະເຍີ້ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພວກທ່ານບໍ?

ພວກທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ອຳນາດແຫ່ງການໄຖ່ ແລະ ການພື້ນຄົນຊີວິດຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພະອຣິດຈະນຳເອົາຕົວພວກທ່ານມາຢືນຢູ່ດ້ວຍຄວາມອັບອາຍ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດອັນເປັນຕາຢ້ານຕໍ່ໜ້າ ບ່ອນພິພາກສາຂອງພະເຈົ້າ?

10 And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

11 O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

12 O be wise; what can I say more?

13 Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

และตามพลังแห่งความยุติธรรม, เพราะความยุติธรรมจะปฏิเสธไม่ได้, ท่านจะต้องออกไปสู่ทะเลเพลิงและกำมะถัน, ซึ่งเปลวของมันไม่รู้ดับ, และควันของมันพุ่งขึ้นตลอดกาลและตลอดไป, ซึ่งทะเลเพลิงและกำมะถันคือความทรมานอันหาได้สิ้นสุดไม่.

โอแล้ว, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ท่านจงกลับใจเถิด, และเข้าไปทางประตูคับแคบ, และดำเนินต่อไปในทางซึ่งแคบ, จนกว่าท่านจะได้ชีวิตนิรันดร์.

โอจงใช้ปัญญา, ข้าพเจ้าจะพูดอะไรได้มากกว่านี้เล่า?

สุดท้ายนี้, ข้าพเจ้ากล่าวคำอำลาท่าน, จนกว่าข้าพเจ้าจะพบท่านต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาอันน่าพ้อพระทัยของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ซึ่งบัลลังก์พิพากษานั้นทรมานแก่คนชั่วร้ายด้วยความหวาดหวั่นและความพรั่นพรึงอย่างมหันต์. เอเมน.

และ ตามอำนาจแห่งความยุติธรรม, เพราะว่าการยุติธรรมจะปฏิเสธไม่ได้, พวกท่านจะต้องออกไปสู่ ทะเลไฟ และ มาก, ซึ่งเปลวของมันไม่รู้ดับ, และ ควันของมันจะลอยขึ้น ทะลลอดกาล และ ทะลลอดไป, ซึ่ง ทะเลไฟ และ มาก คือความทรมาน ที่ไม่มีวันสิ้นสุด.

โอ พี่น้อง, พี่น้องของข้าพเจ้า, พวกท่านจงกลับใจ, และ เข้ามาใน ประตูที่คับ และ ดำเนินไปตามเส้นทางที่แคบ, จินกะทั้งพวกท่านจะได้รับชีวิตนิรันดร์.

โอ จังเป็น ถิ่นสะทลล, ข้าพเจ้าจะเจ้าขยงได้ถ่มอิฐ?

สุดท้ายนี้, ข้าพเจ้ากล่าวคำอำลาพวกท่าน จินว่าข้าพเจ้าจะพบพวกท่านอีกต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาอันน่าพ้อพระทัยของพระเจ้า, ซึ่งบัลลังก์พิพากษานั้นจะสรวบเทวณิฉั่วด้วยความสะท้าน ย้านภิวอัน เป็นตา ย้าน. อาเมน.

Jacob 7

- 1 And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.
- 2 And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.
- 3 And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.
- 4 And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.
- 5 And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.

ເຈຄອບ ໗

ແລະບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຫຼັງຈາກໄດ້ຜ່ານໄປ, ມີຊາຍ ຜູ້ໜຶ່ງ, ຊື່ເຊເຣັມ, ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ຂອງນີໄຟ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເຂົາເລີ່ມສັ່ງສອນໃນບຣຣດາຜູ້ຄົນ, ແລະ ປະກາດແກ່ພວກນັ້ນວ່າຈະບໍ່ມີພຣະ ກິຣິດ. ແລະເຂົາສັ່ງສອນໄວ້ຫຼາຍ ເລື່ອງທີ່ຍົກຍອຍຜູ້ຄົນ; ແລະການນີ້ເຂົາ ທຳໄປເພື່ອຈະລົ້ມລ້າງຫຼັກຄຳສອນ ຂອງພຣະກິຣິດ.

ແລະເຂົາທຳການຢ່າງຂັດເໝາະ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຈຸດໃຈຜູ້ຄົນອອກ ໄປ, ຄືຈຸດໃຈທີ່ເຂົາໄດ້ຈຸດໃຈອອກໄປ ຫຼາຍ; ແລະໂດຍທີ່ເຂົາຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ, ເຈຄອບ, ມີສຳຖາວອນໃນພຣະ ກິຣິດຜູ້ຈະເສດຖະກິດ, ເຂົາຈຶ່ງ ພະຍາຍາມຫາໂອກາດຫຼາຍເພື່ອເຂົາຈະ ໄດ້ມາພົບຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະເຂົາເປັນຄົນມີການສຶກສາ, ຈົນ ເຂົາມີຄວາມຮູ້ເປັນເລີຍກ່ຽວກັບ ພາສາຂອງຜູ້ຄົນ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງໃຊ້ ການຍົກຍອຍໄດ້ຫຼາຍ, ແລະ ສາມາດໃຊ້ພຣະພິພາກສາໄດ້ ຫຼາຍ, ຕາມອຳນາດຂອງມາຣ.

ແລະເຂົາເຊື່ອວ່າຈະທຳໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໄວ້ຈາກສຳຖາວອນ, ທັງທີ່ ມີການເປີດເຜີຍຫຼາຍປະການແລະ ເລື່ອງຕ່າງໆ ຫຼາຍເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນມາກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຫດການແລ້ວ ຈິງໆ, ແລະພວກທ່ານໄດ້ປະຕິບັດແກ່ ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນ ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຮັບສິ່ງແກ່ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄຳພຸດ, ເປັນຄຳສັ່ງ, ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງໄດ້ທຳໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ໄວ້ໄດ້.

ຢາໂຄບ ໗

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຫຼັງຈາກໄດ້ຜ່ານໄປ, ມີຊາຍ ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ ເຊເຣັມ ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ຂອງນີໄຟ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ລາວໄດ້ ເລີ່ມສັ່ງສອນຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ປະກາດກັບພວກນັ້ນວ່າ ຈະບໍ່ມີພຣະກິຣິດ. ແລະ ລາວໄດ້ສັ່ງສອນຫຼາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງ ຍົກຍອຍຜູ້ຄົນ; ແລະ ສິ່ງນີ້ລາວເຮັດໄປ ເພື່ອຈະລົ້ມລ້າງຄຳສອນຂອງພຣະກິຣິດ.

ແລະ ລາວອອກແຮງຢ່າງພາກພຽນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຈຂອງຜູ້ຄົນໄປ, ເຖິງຂະໜາດ ທີ່ລາວໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຈຫຼາຍດວງໄປ; ແລະ ໂດຍທີ່ລາວຮູ້ຈັກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບມີ ສັດທາໃນພຣະກິຣິດຜູ້ຈະເສດຖະກິດ, ລາວ ຈຶ່ງພະຍາຍາມຫາໂອກາດເພື່ອຈະໄດ້ ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະ ລາວເປັນຄົນມີການສຶກສາ, ຈົນວ່າ ມີຄວາມຮູ້ເລື່ອງພາສາຂອງຜູ້ຄົນໄດ້ຢ່າງ ສົມບູນ; ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໃຊ້ຄຳຍົກຍອຍ, ແລະ ໃຊ້ອຳນາດໃນການເວົ້າຕາມອຳນາດ ຂອງມານ.

ແລະ ລາວຫວັງໄວ້ວ່າ ຈະເຮັດໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງໄວ້ຈາກສັດທາ, ທັງທີ່ມີ ການເປີດເຜີຍຫຼາຍຢ່າງ ແລະ ຫຼາຍ ເລື່ອງ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາແລ້ວ ກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ເຫັນເຫດການແລ້ວແທ້ໆ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສິ່ງກັບ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄຳເວົ້າເປັນບາງຄັ້ງ; ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງໄວ້ ບໍ່ໄດ້.

6 And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.

7 And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.

8 But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

9 And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

10 And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขามาหาข้าพเจ้า, และในทำนองนี้ เขาพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า : พี่เจคอบ, ข้าพเจ้าหาโอกาสอย่างยิ่งที่จะได้พูดกับท่าน; เพราะข้าพเจ้าได้ยินและรู้ด้วยว่าท่านไปไหนต่อไหนมาก, สั่งสอนเรื่องที่ท่านเรียกว่าพระกิตติคุณ, หรือหลักคำสอนของพระคริสต์.

และท่านพาคนพวกนี้ออกไปมากจนพวกเขาบิดเบือนทางอันถูกต้องของพระผู้เป็นเจ้า, และไม่รักษากฎของโมเสสซึ่งเป็นทางที่ถูกต้อง; และเปลี่ยนกฎของโมเสสให้เป็นการนมัสการสัทวาระหนึ่งซึ่งท่านกล่าวว่าจะมาในอีกหลายร้อยปีนับจากนี้. และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้า, เซเรม, ประกาศแก่ท่านว่านี่เป็นการลบหลู่พระเจ้า; เพราะหาได้มีใครรู้เรื่องเช่นนี้เลย; เพราะเขาไม่สามารถบอกเล่าเรื่องที่ยังไม่เกิด. และด้วยลักษณะเช่นนี้เซเรมกล่าวโต้แย้งข้าพเจ้า.

แต่ดูเถิด, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงเทพระวิญญาณของพระองค์เข้ามาในจิตวิญญาณข้าพเจ้า, ถึงขนาดที่ข้าพเจ้าหักล้างถ้อยคำทั้งปวงของเขา.

และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขา : ท่านปฏิเสธพระคริสต์ผู้จะเสด็จมาหรือไม่? และเขากล่าว : หากจะมีพระคริสต์แล้ว, ข้าพเจ้าจะไม่ปฏิเสธพระองค์; แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีพระคริสต์, ทั้งไม่เคยมี, และจะไม่มีตลอดไป.

และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขา : ท่านเชื่อพระคัมภีร์ไหม? และเขากล่าวว่า, เชื่อ.

และ เทพทรงได้บังเกิดขึ้นลือลือมาหาข้าพเจ้า และ ได้เข้ากับข้าพเจ้าว่า: อ้ายยาโคบเอ๋ย เราหาโอกาามาทลายเทื่อแล้ว ที่เจ้ากับเจ้า เพราะเราได้อิน และ รู้จักว่าเจ้าเป็นอินไปมาเลื้อยง เพื่อสั่งสอนเลื้อยง ที่เจ้าเอิ้นว่า พระกิตติคุณ ทลิด คำสอนของพระคริสต์.

และ เจ้าได้พาผู้อินพวกนี้ไป บิดเบือนจากเส้นทางอันถูกต้องของพระเจ้า, และ บ่รักษากฎของโมเสส ซึ่งถูกตั้งไว้; และ เจ้าได้ปรนเปรอการบิดเบือนของโมเสสให้เป็นการนมัสการสัทวาระหนึ่งซึ่งเจ้ากล่าวว่าจะมาพวยในหลายร้อยปีนับแต่บัดนี้. และ บัดนี้จงเงี่ย, เราเรมข้เข้ากับเจ้าว่า มันเป็นการข่มขู่ปะชาต; เพราะว่าบ่มีผู้ใดรู้เลื้อยงนี้เลย; เพราะเรา บ่สามารถบอกได้ว่าเมันทวยจะเกิดขึ้น. และ เรเรมได้เข้าขัดแย้งกับข้าพเจ้าแบบนี้.

แต่จงเงี่ย, อิงพระผู้เป็นเจ้าได้เทพระอินยานของพระอิงเข้าสู่จิตอินยานของข้าพเจ้า, เทิดขะชาตที่ข้าพเจ้าเร็ดให้เรเรมยอมจำนินในคำเข้าทักขิดของลาว.

และ ข้าพเจ้าได้ถามลาวว่า: เจ้าปะติเสดพระคริสต์ผู้จะเสดัดมาบ่? และ ลาวได้ตอบว่า: ถ้าหากจะเป็นพระคริสต์แล้ว, เราจะบ่ปะติเสดพระอิง; แต่เรารู้ว่าบ่มีพระคริสต์, ทักขบ่เถียม, และ จะบ่มีเลย.

และ ข้าพเจ้าได้ถามลาวว่า: เจ้าเชื่อพระคำพิบ่? และ ลาวตอบว่า, เชื่อ.

11 And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

12 And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

13 And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

14 And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขา : ถ้าเช่นนั้นท่านก็ไม่เข้าใจพระคัมภีร์; เพราะพระคัมภีร์เป็นพยานจริง ๆ ถึงพระคริสต์. ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าไม่มีศาสดาพยากรณ์คนใดเขียนไว้, หรือพยากรณ์ไว้, นอกจากพวกท่านจะพูดไว้เกี่ยวกับพระคริสต์องค์นี้.

และนี่ยังไม่หมด—สิ่งนี้ถูกทำให้ประจักษ์ต่อข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าได้ยินและเห็นมาแล้ว; และสิ่งนี้ถูกทำให้ประจักษ์ต่อข้าพเจ้าโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงรู้ว่าหากจะไม่มี การชดใช้เกิดขึ้นแล้วมนุษยชาติทั้งปวงต้องหลงไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขากล่าวแก่ข้าพเจ้า : จงแสดงเครื่องหมายให้ข้าพเจ้าโดยอำนาจนี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งในอำนาจนี้ท่านรู้มากนัก.

และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขา : ข้าพเจ้าเป็นใครเล่าที่จะทดลองพระผู้เป็นเจ้าให้ทรงแสดงเครื่องหมายแก่ท่านในเรื่องที่ท่านรู้ อยู่ว่าจริง ? ท่านยังจะปฏิเสธ, เพราะท่านเป็นของมาร. กระนั้นก็ตาม, ก็มีใช้ความประสงค์ของข้าพเจ้า; แต่หากพระผู้เป็นเจ้าจะทรงลงทัณฑ์ท่าน, ก็ขอให้สิ่งนั้นเป็นเครื่องหมายแก่ท่านว่า พระองค์ทรงมีเดชานุภาพ, ทั้งในสวรรค์และในแผ่นดินโลก; และ, ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาด้วย. และ, ข้าแต่พระเจ้า, ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์, และมีใช้ของข้าพระองค์.

และข้าพเจ้าได้เฝ้ากับลาอว่า: ถ้าเป็นเช่นนั้น เจ้าก็เข้าใจ; เพราะมันได้ให้ที่อยู่ถาวรไว้แก่เรา เทวทูตจะบอก. จังเบ๋, เราเฝ้ากับเจ้าว่า บໍ່มีสาดสะดาถีนใดที่บันทึกไว้ ทลื ทํานายไฉนออกจากเพิ่นเพล่านั้นได้เฝ้าทํารวกับพระอธิการนี้.

และ บໍ່ยังบໍ່พบิด—สิ่งທີ່ปะกิดຕໍ່เรา, เพราะเราไฉน; และ ได้เห็นสิ่งนี้ที่สะแดงให้ปะจักษ์แก่เราโดย อํานาจของพระอินยานบໍ່ลิสุด; ดังนั้น, เราจึงรู้ว่ ถ้าหากจะบໍ່มีการขุดใช้เกิดຂຶ້ນแล้ว มະນຸດທັງປວງຍ່ອມຕ້ອງຫາຍະນະ.

และ เทวทูตได้บังเกิดຂຶ້ນຄືລາວได้เฝ้ากับข้าพเจ้าว่า: จังสะแดงเถ້ງພາຍໃຫ້ເຮົາເຫັນເບິ່ງດູໂດຍອຳນາດຂອງພະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງເຮົາຮູ້ຈັກມາຫລາຍແລ້ວ.

และ ข้าพเจ้าได้เฝ้ากับลาอว่า: เราเป็นถีนเนอใด เราบໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະທົດລອງພະເຈົ້າອີກໃຫ້ສະແດງเถ້ງພາຍໃນເລື່ອງທີ່ເຈົ້າຮູ້ຢູ່ດີວ່າມັນເປັນ ຄວາມຈິງ? ເຈົ້າຍັງປະຕິເສດພະເຈົ້າເປັນຂອງ ມານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍບໍ່ແມ່ນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ; ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າພະເຈົ້າລົງໂທດເຈົ້າ, ກໍຂໍໃຫ້ສິ່ງນັ້ນເປັນເລື່ອງພາຍແກ່ເຈົ້າວ່າ ພະອົງມີອຳນາດທັງໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ວ່າພະອົງຈະສະເດັດມາອີກ. ແລະ ໂອ້ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມພະປະສົງຂອງພະອົງເຖິດ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂອງຂ້ານ້ອຍ.

15 And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, insomuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

16 And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

17 And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

18 And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

19 And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

20 And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อข้าพเจ้า, เจคอบ, ได้พูดถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, เดชานุภาพของพระเจ้ามาสู่เขา, ถึงขนาดที่เขาล้มลงกับพื้นดิน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาได้รับการบำรุงเลี้ยงต่อเนื่องเป็นเวลาหลายวัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขากล่าวแก่ผู้คน : จงมารวมกันในวันพรุ่ง, เพราะข้าพเจ้าจะตายแล้ว; ดังนั้น, ข้าพเจ้าปรารถนาจะพูดกับผู้คนก่อนข้าพเจ้าจะตาย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในวันพรุ่งฝูงชนมารวมกัน; และเขากล่าวแก่คนเหล่านั้นอย่างแข็งขันและปฏิเสธเรื่องที่เขาได้สอนคนเหล่านั้นไว้, และแสดงศรัทธาต่อพระคริสต์, และอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์, และการปฏิบัติของเหล่าเทพ.

และเขากล่าวแก่คนเหล่านั้นอย่างแข็งขัน, ว่าเขาถูกหลอกโดยอำนาจของมาร. และเขาพูดถึงนรก, และถึงนิรันดร์, และถึงโทษนิรันดร์.

และเขากล่าว : ข้าพเจ้าเกรงว่าข้าพเจ้าทำบาปที่อภัยมิได้เสียแล้ว, เพราะข้าพเจ้ากล่าวเท็จต่อพระผู้เป็นเจ้า; เพราะข้าพเจ้าปฏิเสธพระคริสต์, และกล่าวว่าข้าพเจ้าเชื่อพระคัมภีร์; และพระคัมภีร์เป็นพยานจริง ๆ ถึงพระองค์. และเพราะข้าพเจ้ากล่าวเท็จต่อพระผู้เป็นเจ้านี้ ข้าพเจ้าจึงเกรงอย่างยิ่งว่ากรณีของข้าพเจ้าจะน่าสะพรึงกลัว; แต่ข้าพเจ้าก็สารภาพต่อพระผู้เป็นเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อเขาได้กล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว เขากล่าวอะไรอีกไม่ได้, และเขาสิ้นใจ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ ข้าพเจ้ายาโคบได้เข้าเฝ้าข้าพเจ้าแล้ว, อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าได้มาสู่เรา, เกิดความที่ล่าวต่อผู้ลี้ภัยอยู่กับพื้นดิน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ เราได้รับการบำรุงเป็นเวลาหลายวัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ เราได้เข้าเฝ้าผู้คนที่มาทอนโรมกันในวันนั้น เพราะว่าเราจะตายแล้ว; ดังนั้น, เราปรารถนาจะพูดกับผู้คนก่อนเราจะตาย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในวันต่อมา ฝูงชนได้มาทอนโรมกัน และ เราได้เข้าเฝ้ากับคนเหล่านั้นอย่างแจ่มแจ้ง และ ปฏิเสธเรื่องที่เราได้สอนคนเหล่านั้นไว้ และ สาธยายว่าเรามีพระคริสต์ และ อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ การปฏิบัติที่ถูกต้องของเราที่ล่าวต่อผู้ลี้ภัย.

และ เราได้เข้าเฝ้ากับคนเหล่านั้นอย่างแจ่มแจ้งว่า, เราถูกอำนาจของ มาร หลอกหลอน. และ เราได้เข้าเฝ้ากับผู้ลี้ภัย, และ เกิดความที่ล่าวต่อผู้ลี้ภัย, และ เกิดความที่ล่าวต่อผู้ลี้ภัย.

และ เราได้เข้าเฝ้ากับเขาว่า: เราขานรับว่าเราทำบาปที่อภัยมิได้เสียแล้ว, เพราะเราได้ทูลต่อพระเจ้า; และ เพราะเราได้ปฏิเสธพระคริสต์ และ ทูลว่าเราเชื่อพระคัมภีร์; และ พระคัมภีร์เป็นพยานจริง ๆ ถึงพระองค์. และ เพราะข้าพเจ้ากล่าวเท็จต่อพระผู้เป็นเจ้านี้ ข้าพเจ้าจึงเกรงอย่างยิ่งว่ากรณีของข้าพเจ้าจะน่าสะพรึงกลัว; แต่เราสารภาพต่อพระเจ้าแล้ว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ เราได้ทูลต่อข้าพเจ้าแล้ว เราเข้าเฝ้ากับเขาว่า และ เราทูลต่อเขาว่า.

21 And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

22 Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

23 And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

24 And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

25 Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

และเมื่อฝูงชนเห็นประจักษ์ว่า เขาพูดเรื่องเหล่านี้ขณะที่เขากำลังจะสิ้นใจ, พวกเขาก็แปลกใจอย่างยิ่ง; ถึงขนาดที่เดชนาภาพของพระผู้เป็นเจ้าลงมาถึงพวกเขา, และพวกเขาหมดกำลังจนล้มลงกับพื้นดิน.

บัดนี้, สิ่งนี้เป็นที่พอใจแก่ข้าพเจ้า, เจคอบ, เพราะข้าพเจ้าได้ทูลขอไว้จากพระบิดาของข้าพเจ้าผู้ประทับอยู่บนสวรรค์; เพราะพระองค์ทรงได้ยินเสียงร้องของข้าพเจ้าและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสันติและความรักของพระผู้เป็นเจ้ากลับคืนมาในบรรดาผู้คนอีก; และพวกเขาค้นคว้าพระคัมภีร์, และไม่สดับฟังคำของคนชั่วร้ายผู้นี้อีกต่อไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือวิธีการหลายอย่างคิดค้นขึ้นเพื่อปฏิรูปและนำชาวเลมันให้หวนคืนสู่ความรู้อันเป็นความจริง; แต่ทั้งหมดไร้ประโยชน์, เพราะพวกเขาเบียดเบียนในการทำสงครามและการนองเลือด, และพวกเขามีความเกลียดต่อเรา, พี่น้องของพวกเขาตลอดกาล. และพวกเขาพยายามทำลายเราอย่างไม่หยุดยั้งด้วยพลังแห่งอาวุธของพวกเขา.

ดังนั้น, ผู้คนของนีไฟได้เสริมกำลังต่อต้านพวกนั้นด้วยอาวุธของตน, และด้วยสุดความสามารถของตน, โดยวางใจในพระผู้เป็นเจ้าและศิลาแห่งความรอดของตน; ดังนั้น, พวกเขาจึงเป็น, ผู้ชนะศัตรูของพวกเขาจนบัดนี้.

และ เมื่อฝูงชนเห็นประจักษ์ว่า เขาพูดเรื่องเหล่านี้ในขณะที่เขากำลังจะหมดวิญญาณ, พวกเขาก็แปลกใจอย่างยิ่ง; ถึงขนาดที่เดชนาภาพของพระผู้เป็นเจ้าลงมาถึงพวกเขา, และ พวกเขากำลังล้มลงกับพื้นดิน.

บัดนี้, สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ยอมรับแก่ข้าพเจ้ายาโคบเพราะว่าข้าพเจ้าได้ทูลขอจากพระบิดาของข้าพเจ้าผู้ประทับอยู่บนสวรรค์; เพราะพระองค์ทรงได้ยินเสียงร้องของข้าพเจ้า และ ได้ตอบคำอธิษฐานของข้าพเจ้าแล้ว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสันติสุข และ ความรักของพระผู้เป็นเจ้าได้กลับคืนมาอยู่ในบรรดาผู้คนอีก; และ พวกเขาค้นคว้าพระคัมภีร์ และ ไม่เชื่อฟังคำชั่วร้ายของผู้นี้อีกต่อไป.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือวิธีการหลายอย่างได้ถูกคิดค้นขึ้นเพื่อปฏิรูป และ นำพาชาวเลมันกลับคืนมาสู่ความรู้ความจริง; แต่ทั้งหมดไร้ประโยชน์, เพราะพวกเขามีความเกลียดต่อการทำสงครามและการนองเลือด, และพวกเขามีความเกลียดต่อเรา, พี่น้องของพวกเขาตลอดกาล. และพวกเขายินยอมทำลายพวกเราเพื่อไปด้วยอำนาจอาวุธของพวกเขา.

ดังนั้น, ผู้คนของนีไฟจึงได้เสริมกำลังต่อต้านพวกนั้นด้วยกำลังของพวกเขา และ ด้วยสุดความสามารถของพวกเขาโดยวางใจในพระผู้เป็นเจ้าและศิลาแห่งความรอดของพวกเขา; ดังนั้น, พวกเขาจึงเป็น, ผู้ชนะศัตรูของพวกเขา.

26 And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

27 And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, เจคอบ, เริ่มชรา; และบันทึกของคนพวกนี้ด้วยเหตุที่บันทึกไว้บนแผ่นจารึกอื่นของนีไฟ, ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงจบบันทึกนี้, โดยประกาศว่าข้าพเจ้าเขียนตามความรู้ที่ดีที่สุดของข้าพเจ้า, ด้วยการกล่าวว่าเวลาล่วงไปพร้อมกับเรา, และเนกเช่นชีวิตเราที่ล่วงไปดุจดั่งฝัน, เราโดยที่เป็นคนเปล่าเปลี่ยวและเคร่งขรึม, คนระหกระเหิน, ถูกขับออกจากเยรูซาเล็ม, เกิดมาพร้อมกับความยากลำบาก, ในแดนทุรกันดาร, และถูกพี่น้องของเราเกลียดชัง, ซึ่งเป็นเหตุของสงครามและความขัดแย้ง; ดังนั้น, เราโศกเศร้าตลอดวันเวลาของเรา.

และข้าพเจ้า, เจคอบ, เห็นว่าในไม่ช้าข้าพเจ้าจะต้องลงไปสู่หลุมศพของข้าพเจ้า; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่อินัสบุตรข้าพเจ้า : จงรับแผ่นจารึกเหล่านี้. และข้าพเจ้าบอกเขาถึงเรื่องต่าง ๆ ที่นีไฟพี่ชายข้าพเจ้าสั่งไว้, และเขาสัญญาจะเชื่อฟังคำสั่ง. และข้าพเจ้ายุติการเขียนของข้าพเจ้าบนแผ่นจารึกเหล่านี้, ซึ่งการเขียนมีอยู่เล็กน้อย; และข้าพเจ้าขอลากำลาผู้อ่าน, โดยหวังว่าพี่น้องของข้าพเจ้าเป็นอันมากจะอ่านถ้อยคำข้าพเจ้า. พี่น้องทั้งหลาย, ข้าพเจ้าขออำลา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้ายาโลบภักดิ์แก่ลัทธิ และบันทึกของผู้สืบพวกนี้ได้รักษาสมาชิปไตย, แผ่นจารึกอื่น ๆ ของนีไฟ, ดังนั้น, ข้าพเจ้าเฝ้าบันทึกตามความรู้ที่ดีที่สุดของข้าพเจ้า, มีความว่า เวลาผ่านไปพร้อมกับพวกเรานี้, และชีวิตของพวกเรานี้ผ่านไป ก็กับว่า เหมือนเป็นความฝันของพวกเรานี้, พวกเรานี้เป็นชนโดดเดี่ยว และ เห้งฮิม, ฤๅษี, พระเมฆ, ถูกขับไล่ออกจากเยรูซาเล็ม, เกิดอยู่กับความทุกข์ยากลำบากในที่ถิ่นแคว้นร้าง, และถูกพี่น้องของพวกเรานี้ทรยศ, เป็นเหตุให้เกิดสงคราม และ การขัดแย้งกัน; ดังนั้น อันเวลาของพวกเรานี้จึงมีแต่ความเป็นทุกข์.

และ ข้าพเจ้ายาโลบเห็นว่าเป็นข้อนี้ ข้าพเจ้าจะทำต้องลงไปสู่หลุมศพของข้าพเจ้าแล้ว; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงได้เอื้อมมือไปหา ลูกชายของข้าพเจ้าว่า: จงรับเอาแผ่นจารึกเหล่านี้ไว้ และ ข้าพเจ้าได้บอกเรื่องเล่าต่าง ๆ ซึ่งนีไฟพี่ชายของข้าพเจ้าได้ สั่ง และ ลาวสันยาว่าจะเชื่อฟังคำสั่ง. และ ข้าพเจ้าขุดหลุมศพของข้าพเจ้าไว้บนแผ่นจารึกเหล่านี้, ซึ่งการขุดมีอยู่เล็กน้อยเท่านั้น; และ ข้าพเจ้าขอลากำลาผู้อ่านโดยท้าวว่า พี่น้องของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นการทูลขอจะอ่านข้อความของข้าพเจ้า. พี่น้องเอ๋ย, ขอพระเจ้ายอช่วย.

The Book of Enos

หนังสือของอินัส

ໜັງສືເອໂນດ

1 Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

2 And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

3 Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

4 And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

5 And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

6 And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, อินัส, โดยที่รู้จักบิดา ข้าพเจ้าว่าท่านเป็นคนเที่ยงธรรม—เพราะท่านสอนข้าพเจ้าเกี่ยวกับ ภาษาของท่าน, และตามการเลี้ยงดูและการตักเตือนของพระเจ้า ด้วย—และขอพระนามพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงเจริญด้วยพระสิริเพราะการนี้เกิด—

และข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงการต่อสู้ซึ่งข้าพเจ้าผจญมาต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, ก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้รับการปลดบาปของข้าพเจ้า.

ดูเถิด, ข้าพเจ้าไปล่าสัตว์ในป่า; และคำพูดซึ่งข้าพเจ้าได้ยินจากบิดาข้าพเจ้าน้อย ๆ เกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์, และปิตีของวิสุทธิชน, ฝังลึกอยู่ในใจข้าพเจ้า.

และจิตวิญญาณของข้าพเจ้าหิวโหย; และข้าพเจ้าคุกเข่าลงต่อพระพักตร์พระผู้สร้างสรรคของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าร้องทูลพระองค์ในคำสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลังและการวิงวอนเพื่อจิตวิญญาณข้าพเจ้าเอง; และตลอดทั้งวันข้าพเจ้าร้องทูลพระองค์; แท้จริงแล้ว, และเมื่อถึงเวลากลางคืนข้าพเจ้ายังได้เปล่งเสียงข้าพเจ้าขึ้นไปสูงจนถึงสวรรค์.

และสุรเสียงมาถึงข้าพเจ้า, มีความว่า : อินัส, บาปของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว, และเจ้าจะได้รับพร.

และข้าพเจ้า, อินัส, รู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าตรัสเท็จไม่ได้; ดังนั้น, ความผิดของข้าพเจ้าจึงถูกลบล้างไป.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າ ເອໂນດໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກບิดາຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເພິ່ນເປັນຄົນທ່ຽງທຳ— ເພາະເພິ່ນ ໄດ້ສຶດສອນຂ້າພະເຈົ້າໃນພາສາ ຂອງເພິ່ນ, ແລະ ໃນ ການລ້ຽງດູ ແລະ ການ ຕັກເຕືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳອີກ— ແລະ ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເພາະ ການນີ້ເກີດ—

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກທ່ານເຖິງ ການຕໍ່ສູ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າມີຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ກ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ການ ປັດບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປລ່າສັດຢູ່ໃນປ່າ; ແລະ ຄຳເວົ້າຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຈາກບิดາ ເລື້ອງໆກ່ຽວກັບຊີວິດນິລັນຕອນ, ແລະ ຄວາມສຸກຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ຝັງເລິກຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຫົວໂຫຍ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຄຸຂ້າລົງຕໍ່ ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ອະທິຖານ ແລະ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງຢ່າງສຸດກຳລັງເພື່ອ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແລະ ຕະຫລອດທັງວັນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທູນ ພຣະອົງ; ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງເບິ່ງສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ ເຖິງຟ້າສະຫວັນ.

ແລະ ສຸລະສຽງມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີ ຄວາມວ່າ: ເອໂນດ, ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບ ການອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ພອນ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະ ບໍ່ເວົ້າຕົວະ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຜິດຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກກວາດລ້າງໄປ.

7 And I said: Lord, how is it done?

8 And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

9 Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

10 And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

11 And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

และข้าพเจ้าทูล : ข้าแต่พระเจ้า, นี่เป็นไปได้อย่างไรหรือ ?

และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้า : เพราะศรัทธาของเจ้าในพระคริสต์, ผู้ซึ่งเจ้าไม่เคยได้ฟังหรือเห็นมาก่อน. และหลายปีจะผ่านไปก่อนที่พระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ในเนื้อหนัง; ดังนั้น, จงไปเถิด, ศรัทธาของเจ้าทำให้เจ้าสมบูรณ์แล้ว.

บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อข้าพเจ้าได้ยินพระดำรัสนี้ ข้าพเจ้าเริ่มรู้สึกปรารถนาให้ชาวไนไฟ, พี่น้องของข้าพเจ้ามีความผาสุก; ดังนั้น, ข้าพเจ้าทรมุ่งเททั้งจิตวิญญาณข้าพเจ้าแด่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเพื่อพวกเขา.

และขณะที่ข้าพเจ้ากำลังกระวนกระวายทางวิญญาณอยู่ดังนี้, ดุเถิด, สตรีเสียงของพระเจ้าเข้ามาในจิตใจข้าพเจ้าอีก, มีความว่า : เราจะเยือนพี่น้องของเจ้าตามความขยันหมั่นเพียรของพวกเขาในการรักษาบัญญัติของเรา. เราให้แผ่นดินนี้แก่พวกเขา, และมันเป็นแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์; และเราไม่สาปแช่งมันนอกจากเพราะเหตุแห่งความชั่วช้าสามานย์; ดังนั้น, เราจะเยือนพี่น้องของเจ้าตามที่เรากล่าวไว้; และเราจะลงโทษการล่วงละเมิดของพวกเขาด้วยโทมนัสบนศีรษะของพวกเขาเอง.

และหลังจากข้าพเจ้า, อีนัส, ได้ยินพระดำรัสนี้แล้ว, ศรัทธาข้าพเจ้าเริ่มไม่สั่นคลอนในพระเจ้า; และข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนต่อพระองค์เพื่อชาวเลมันพี่น้องของข้าพเจ้าด้วยความกระวนกระวายอยู่นานหลายครั้ง.

และข้าพเจ้าได้ทูลถามว่า: ข้าแต่พระอภัยเจ้า, มันเป็นไปได้หรือไม่?

และ พระอภัยได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: เพาะ สัตถาของเจ้าในพระภริณี, ผู้ที่เจ้าบ่งเฝ้ายได้ยิบ ทลได้เห็นมามาก่อน. และ ทลหลายปีจะผ่านไปก่อนที่พระอภัยจะเสดงพระอภัยเองให้ปะจักษ์ในเนื้อหนัง; ดังนั้น, จงไปเถิด, สัตถาของเจ้าเร็ดให้เจ้า บลัญแล้ว.

บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อข้าพเจ้าได้ยินคำนี้ ข้าพเจ้าเล้มรู้สึกมีความปาดทะขนาเพื่อความผาสุกของชาวไนไฟ, พี่น้องของข้าพเจ้า; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงได้ ทมเทจิตวิญญาณทั้งหมิดของข้าพเจ้าให้แก่พระเจ้าเพื่อพวกเขา.

และ ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังดิ้นรนอยู่ในวิญญาณ, จงเฝ้า, สุละสรวงของพระผู้เป็นเจ้าได้เข้าสู่ จิตใจข้าพเจ้าอีก, โดยกล่าวว่า: เรือจะมายัรมยามพี่น้องของเจ้าตามความพากพวงของพวงเขาในภณารัษสบบนยัดของเรือ. เรือมอบแผนดินนี้ให้แก่พวงเขา, และมันเป็นแผนดินสัทธิ, และเรือบ่ได้สาบแ่งมันบองจากเพาะความชั่วร้าย; ดังนั้น, เรือจะมายัรมยามพี่น้องของเจ้าตามที่เรือได้กล่าวไว้; และ เรือจะนำภณาล่วงละเมิดของพวงเขาพ้อมกับความเล้าสะทลิดใจมาลึงใส่ทิวของพวงเขาเอง.

และ ทลจกจากข้าพเจ้าเอโนดได้ยิบถ่าเทลลันนี้แล้ว, สัตถาของข้าพเจ้าบ่งทอวันไทอในพระผู้เป็นเจ้า; และข้าพเจ้าได้เอะทิภณต่พระอภัยเพื่อชาวเลมัน, พี่น้องของข้าพเจ้า, ด้วยความดิ้นรนอยู่ณบานทลหลายเทือ.

12 And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

13 And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

14 For at the present our struggles were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

15 Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากข้าพเจ้าได้สวดอ้อนวอน และทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถแล้ว, พระเจ้าตรัสแก่ข้าพเจ้า : เราจะให้เจ้าตามความปรารถนาของเจ้า, เพราะศรัทธาของเจ้า.

และบัดนี้ดูเถิด, นี่คือการปรารถนาที่ข้าพเจ้าปรารถนาจากพระองค์—คือหากเป็นไปได้ว่า, ชาวนีไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า, จะตกไปในการล่วงละเมิด, และถูกทำลายโดยวิธีใดก็ตาม, และชาวเลมมันไม่ถูกทำลายแล้ว, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า จะทรงปกป้องรักษามันจากข้าพเจ้า, ชาวนีไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า; แม้หากมันเป็นไปโดยพลังแห่งพระพาหุอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, เพื่อจะได้ นำมันออกมาให้ชาวเลมมันวันใดวันหนึ่งในอนาคต, เพื่อ, อาจจะนำพวกเขามาสู่ความรอด—

เพราะปัจจุบันนี้ความกระวนกระวายของเราไร้ประโยชน์ในการนำพวกเขากลับมาสู่ศรัทธาอันแท้จริง. และพวกเขาสอบถามด้วยความเคียดแค้นว่า, หากเป็นไปได้, พวกเขาจะทำลายเราและบันทึกของเรา, และประเพณีทั้งหมดของบรรพบุรุษเราด้วย.

ดังนั้น, ข้าพเจ้าโดยที่รู้ว่า พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงสามารถปกป้องรักษามันจากเราได้, ข้าพเจ้าจึงร้องทูลต่อพระองค์ตลอดเวลา, เพราะพระองค์ได้ตรัสแก่ข้าพเจ้า : สิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะขอด้วยศรัทธา, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับในพระนามของพระคริสต์แล้ว, เจ้าจะได้รับ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีกหลังจากข้าพเจ้าได้ อธิษฐานจิตสุดความสามารถแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: เราจะให้เจ้าตามความปรารถนาของเจ้าเพราะศรัทธาของเจ้า.

และ บัดนี้จงเถิด, มีอีกความปรารถนาที่ข้าพเจ้าปรารถนาจากพระองค์—คือถ้าหากเป็นไปได้ว่า ชาวนีไฟ ผู้คนของข้าพเจ้าจะตกไปสู่การล่วงละเมิด, และ ถูกทำลายด้วยวิธีใดก็ตาม และ ชาวเลมมันไม่ถูกทำลายแล้ว, ข้าพเจ้าพระผู้เป็นเจ้า จักรพรรดิ บันทิกของชาวนีไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า; เถิดเมื่อนำพาพวกเขาเป็นไปโดยอำนาจของพระหัตถ์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, เพื่อจะได้ นำมันออกมา ออกรมา ให้ชาวเลมมันในเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต, เพื่อมันอาจจะ นำพวกเขามาสู่ความรอด—

เพราะปัจจุบันนี้ การดิ้นรนของพวกเรานี้ ไร้ประโยชน์ในการนำพาเราเข้ากับถิ่นมาหาสดทาอันแท้จริง. และ พวกเราสอบถามไว้ในความทุกข์แค้นของพวกเรานี้ว่า, ถ้าหากเป็นไปได้, พวกเราจะ ทำลายบันทึกของพวกเรากับพวกเรานี้, และ ทิ้งทิ้งของประเพณีทั้งหมดของบรรพบุรุษของพวกเรานี้.

ดังนั้น, ข้าพเจ้าโดยที่รู้ว่าอีกพระผู้เป็นเจ้าสามารถ จักรพรรดิ บันทิกของพวกเรานี้ได้, ข้าพเจ้าจึงร้องทูลพระผู้เป็นเจ้าอยู่ตลอดเวลา, เพราะพระองค์ได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: สิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะขอด้วยศรัทธา, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับในพระนามของพระคริสต์แล้ว, เจ้าจะได้รับ.

- 16 And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.
- 17 And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.
- 18 And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.
- 19 And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.
- ແລະຂ້າພະເຈົ້າມີສຳຖາ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງທຸກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອ ພຣະອົງຈະທຽມປັກປັກກັກກັກບັນທຶກ ໄວ້; ແລະພຣະອົງຈະທຽມພັນ ສັນຍາກັບຂ້າພະເຈົ້າ ທຽມນຳມັນອອກມາໃຫ້ຂາວເລມັນໃນ ເວລາທີ່ເໝາະສົມຂອງພຣະອົງ.
- ແລະຂ້າພະເຈົ້າ, ອີນັສ, ຮູ້ວ່າມັນຈະ ເປັນໄປຕາມພັນສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ ໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງ ເຊົາເປັນທ່ວງ.
- ແລະພຣະເຈົ້າດຣັສແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ : ບຣຣພບຣຸຊຂອງເຈົ້າຂອຣ້ອງເຣື່ອງນີ້ກັບ ເຮົາແລ້ວດ້ວຍ; ແລະມັນຈະບັງເກີດກັບ ພວກເຂົາຕາມສຳຖາຂອງພວກເຂົາ; ເພາະສຳຖາຂອງພວກເຂົາເໝືອນ ກັບຂອງເຈົ້າ.
- ແລະບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄືຂ້າພະເຈົ້າ, ອີນັສ, ອອກໄປທຸກໃນ ບຣຣດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ພາຍາກຣນຕິງ ເຣື່ອງທີ່ຈະມາຕິງ, ແລະເປັນພາຍາກຣນຕິງ ເຣື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນແລະໄດ້ເຫັນມາ.
- ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ ຂໍຮ້ອງເລື່ອງນີ້ຈາກເຮົາແລ້ວ; ແລະ ມັນຈະ ເປັນໄປໃຫ້ພວກເຂົາຕາມສຳຖາຂອງພວກ ເຂົາ; ເພາະສຳຖາຂອງພວກເຂົາເໝືອນ ກັບຂອງເຈົ້າ.
- ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດໄດ້ອອກໄປທ່ວໃນບັນດາ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ທຳນາຍເຖິງເລື່ອງທີ່ຈະ ມາເຖິງ, ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາ.

20 And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

21 And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

22 And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

และข้าพเจ้าเป็นพยานว่าผู้คนของนีไฟได้มุ่งมั่นที่จะนำชาวเลม่อนกลับคืนมาสู่ศรัทธาอันแท้จริงในพระผู้เป็นเจ้า. แต่งานของเราไร้ประโยชน์; ความเกลียดชังของพวกเขาฝังแน่น, และพวกเขาถูกนำไปโดยธรรมชาติอันชั่วร้ายของพวกเขาจนกลายเป็นคนป่าเถื่อน, และดุร้าย, และเป็นผู้คนกระหายเลือด, เต็มไปด้วยการถือรูปเคารพและความสกปรก; บริโภคสัตว์กินเนื้อ; พำนักรอยู่ในกระโจม, และระหกระเหินไปในแดนทุรกันดารพร้อมด้วยผืนหนังสัตว์ ๑ คาคอดอยู่รอบเอวพวกเขาและโคนศรัทธา; พวกเขาเชี่ยวชาญการใช้คันธนู, และกระบี่, และขวาน. และพวกเขาเป็นอันมากไม่กินอะไรนอกจากเนื้อดิบ; และพวกเขาหมายมั่นจะทำลายเราตลอดเวลา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของนีไฟทำไร่ไถนา, และปลูกธัญพืช, และผลไม้ นานาชนิด, และเลี้ยงฝูงสัตว์ใหญ่หลายฝูง, และฝูงปศุสัตว์ นานาชนิดทุกอย่าง, และแพะ, และแพะป่า, และม้าเป็นอันมากด้วย.

และมีศาสดาพยากรณ์มากมายหลายคนในบรรดาเรา. และผู้คนเป็นคนตื้อรั้น, เข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ยาก.

และ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่า ผู้คนของนีไฟได้พยายามอย่างหาทางพยุจนที่จะนำเอาชาวเลม่อน กับคนมาสู่สัจธรรมอันแท้จริงในพระผู้เป็นเจ้า. แต่ วรกรรมของพวกเขาเริ่มมีปะทุ; เพราะความกรุดงุ่นของพวกเขาอย่างฝังแน่น, และพวกเขาก็ถูกนำไปโดยสันดานชั่วของพวกเขา, จึงกับป่าเถื่อน และ รัยภาค, และ เป็นคน กระหายเลือด, ชั่ว เต็มไปด้วยการนับถือ รูปบูชา และ ความสีกะปึก; กินสัตว์ที่กินสัตว์อื่น; อาศัยอยู่ในถ้ำ, และ ชักเชพเมจอนไปในถิ่นแคว้นร้างกันดาน มุ่งแต่แสวงหาสิ่งต่างๆ รุนแฉะ และ แห้งโหด; ความขุ่นเคืองของพวกเขาเกี่ยวกับการใช้ ทะบูน, และ ดาบสองคม, และ ขวาน. และ พวกเขาส่วนทลายกับกันขย้ง นอกรากฐาน; และ พวกเขา พยายามทำลายพวกเขาอยู่ทะลลอด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนของนีไฟได้ไถนา, และ ปลูกพืช และ ถิ่นพายุไม้ทลายชนิด, และ ล้าง ฝูงสัตว์หลายชนิด, ทั้งแบบบ้าน และ แบบป่า, ทั้งมาเป็นจำนวนทลวงทลาย อื่น.

และ มี สาดสะดาเป็นจำนวน ทลวงทลายในบันดาพวกเขา. และ ผู้คนเป็นคน แข็งกร้าว, และ ยากที่จะ เข้าใจ.

23 And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things—stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

24 And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

25 And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

26 And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

และไม่มีเรื่องอื่นใดนอกจาก ความรุนแรงยิ่ง, การสั่งสอนและการพยากรณ์ถึงสงคราม, และความขัดแย้ง, และการทำลาย, และการเตือนพวกเขาตลอดเวลาถึงความตาย, และระยะเวลาของนิรันดร์, และการพิพากษาและเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, และเรื่องทั้งหมดนี้—โดยกระตุ้นพวกเขาตลอดเวลาเพื่อให้พวกเขาอยู่ในความเกรงกลัวพระเจ้า. ข้าพเจ้ากล่าวว่าไม่มีอะไรเลยนอกจากสิ่งเหล่านี้, และความกระฉ่งชัดเจนของคำพูด, ที่จะป้องกันไม่ให้พวกเขาลงไปสู่ความพินาศอย่างรวดเร็ว. และตามนี้ข้าพเจ้าเขียนเกี่ยวกับพวกเขา.

และข้าพเจ้าเห็นสงครามระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมันในวันเวลาของข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าเริ่มชรา, และเวลาหนึ่งร้อยเจ็ดสิบเก้าปีผ่านไปตั้งแต่เวลาที่ลีไฮ บิดาเราออกจากเยรูซาเล็ม.

และข้าพเจ้าเห็นว่าในไม่ช้าจะต้องลงไปสู่หลุมศพ, โดยที่เดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้ากระทำให้ข้าพเจ้าต้องสั่งสอนและพยากรณ์แก่คนพวกนี้, และประกาศพระวจนะตามความจริงที่มีอยู่ในพระคริสต์. และข้าพเจ้าประกาศตลอดมาในวันเวลาของข้าพเจ้า, และชื่นชมยินดีสิ่งนี้เหนือสิ่งอันเป็นของโลก.

และ บໍมีຫຍັງເລີຍນອກຈາກ ຄວາມຮຸນແຮງທີ່ສຸດ, ການສັ່ງສອນ ແລະ ການທຳນາຍເຖິງສົງຄາມ, ແລະ ການຂັດແຍ້ງ, ແລະ ການທຳລາຍ, ແລະ ການເຕືອນພວກເຂົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາເຖິງຄວາມຕາຍ, ແລະ ໄລຍະເວລາຂອງຊີວິດນິລັນຕນ, ແລະ ການພິພາກສາ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້—ໂດຍກະຕຸ້ນພວກເຂົາຢູ່ ຕະຫລອດວັນເວລາໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ບໍ່ມີຫຍັງເລີຍນອກຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ຄວາມແຈ້ມແຈ້ງທີ່ສຸດຂອງຄຳເວົ້າທີ່ຈະກັບບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາລົງໄປຫາຄວາມພິນາດຢ່າງໄວ. ແລະ ຕາມນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈົບບັນທຶກກ່ຽວກັບພວກເຂົາ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວນີໄຟກັບຊາວເລມັນໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເວລາໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບເກົ້າປີໄດ້ຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພໍ່ລີໄຮຂອງພວກເຮົາໄດ້ ອອກຈາກ ເຢຣູຊາເລັມມາ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງລົງໄປຫາຫລຸມສົບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ຖືກກະທຳໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງສອນ ແລະ ທຳນາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ປະກາດພຣະຄຳ ຕາມຄວາມຈິງທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດມາຕະຫລອດວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ປິດຍົນດີໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເໝືອກວ່າສິ່ງໃດໆໃນໂລກ.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

ແລະໃນໄມ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປສູ່
ສະຖານພັກຜ່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທີ່ຢູ່
ກັບພະຜູ້ໄຄ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະ
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າໃນພະຣະອົງຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ພັກຜ່ອນໄດ້. ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢືນຢັນ
ຍິນດີໃນວັນທີ່ເປັນມະນຸດຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມເປັນນາມອະດີດ,
ແລະຈະຍືນຍົງຕໍ່ພະພິເສດ
ພະຣະອົງ; ເມື່ອນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນ
ພະພິເສດພະຣະອົງດ້ວຍຄວາມ
ສຸຂໃຈ, ແລະພະຣະອົງຈະຕື່ມແກ້
ຂ້າພະເຈົ້າ: ຈົ່ງມາຫາເຈົ້າເຈົ້າ, ເຈົ້າຜູ້ໄດ້
ຮັບພຣ, ມີທີ່ເຕີ້ຍົມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ໃນ
ປະສານຂອງພະພິເສດແຫ່ງເຈົ້າ. ເອ
ເມນ.

ແລະ ໃນບໍ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປຫາ
ບ່ອນພັກຜ່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ກັບ
ພະຜູ້ໄຄ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າ
ຮູ້ວ່າ ໃນພະຣະອົງຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້
ພັກຜ່ອນ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປະຢັດໃນວັນ
ເມື່ອ ຄວາມເປັນມະນຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ສວມໃສ່ ຄວາມເປັນອະດີດ, ແລະ ຈະຍືນ
ຍົງຕໍ່ພະພິເສດຂອງພະຣະອົງ; ເພາະໃນເວລາ
ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພະພິເສດຂອງ
ພະຣະອົງດ້ວຍຄວາມສຸຂໃຈ, ແລະ ພະຣະອົງ
ຈະກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ມາຫາເຈົ້າເຈົ້າ,
ເຈົ້າຜູ້ເປັນສຸກ, ເຈົ້າມີບ່ອນຖືກໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ
ແລ້ວຢູ່ໃນ ຜາສາດຂອງພະພິເສດຂອງ
ເຈົ້າ. ອາເມນ.

The Book of Jarom

หนังสือของเจออม

ໜັງສືເຈຣອມ

1 Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

บัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้า, เจออม, เขียนถ้อยคำไว้เล็กน้อยตามคำสั่งของอินัส, บิดาข้าพเจ้า, เพื่อจะได้รักษาลำดับการสืบเชื้อสายของเรา.

ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເຈຣອມໄດ້ບັນທຶກຂໍ້ຄວາມໄວ້ເລັກໜ້ອຍຕາມຄໍາສັ່ງຂອງເອໂນດ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາ ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຮົາໄວ້.

2 And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

และเนื่องจากแผ่นจารึกเหล่านี้เล็ก, และเนื่องจากสิ่งเหล่านี้เขียนไว้ด้วยเจตนาจะให้เป็นประโยชน์ของชาวเลมันพี่น้องของเรา, ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องเขียนไว้เล็กน้อย; แต่ข้าพเจ้าจะไม่เขียนเรื่องการพยากรณ์ของข้าพเจ้า, หรือการเปิดเผยของข้าพเจ้า. เพราะข้าพเจ้าจะเขียนอะไรได้มากกว่าที่บรรพบุรุษข้าพเจ้าเขียนไว้เล่า? เพราะพวกท่านมิได้เปิดเผยแผนแห่งความรอดไว้หรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, ถูกแล้ว; และข้าพเจ้าพอใจแล้ว.

และ ເນື່ອງຈາກວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ນ້ອຍຫລາຍ, ແລະ ເນື່ອງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກ ບັນທຶກໄວ້ດ້ວຍເຈດຕະນາເພື່ອຈະໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດແກ່ ຊາວເລມັນ, ພື້ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງບັນທຶກໄວ້ເລັກໜ້ອຍ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂຽນເລື່ອງການທຳນາຍຫລື ການເປີດເຜີຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດບັນທຶກໄວ້ຫລາຍກວ່າທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່? ຫລື ວ່າພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍແຜນແຫ່ງຄວາມລອດໄວ້ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າຖືກແລ້ວ; ແລະນີ້ເປັນສິ່ງພຽງພໍແລ້ວສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າ.

3 Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

ดูเถิด, มีหลายเรื่องที่เหมาะสมควรกระทำในบรรดาคนพวกนี้, เพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา, และอาการหูหนวกของพวกเขา, และความมืดบอดของจิตใจพวกเขา, และความตื้ออืดของพวกเขາ; กระนั้นก็ตาม, พระผู้เป็นเจ้ายังทรงเมตตาพวกเขา, และจนถึงบัดนี้ยังไม่ทรงกวาดพวกเขาออกจากพื้นแผ่นดิน.

ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນສົມຄວນທີ່ຈະເຮັດວຽກງານໃຫ້ຫລາຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມໜວກຂອງຫູພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມມືດມົນຂອງຈິດໃຈພວກເຂົາ; ແລະ ຄວາມ ແຂງຄໍຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຍັງເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ເຖິງບັດນີ້ພຣະອົງຍັງບໍ່ກວາດພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເລີຍ.

4 And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

และมีคนเป็นอันมากในบรรดาเราซึ่งได้รับการเปิดเผยมาหลายครั้ง, เพราะพวกเขาไม่เป็นคนตื้ออืดไปเสียหมด. และมากเท่าที่ไม่ตื้ออืดและมีศรัทธา, ย่อมมีการใกล้ชิดกับพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, ซึ่งทรงแสดงให้เห็นประจักษ์แก่ลูกหลานมนุษย์, ตามศรัทธาของพวกเขา.

ແລະ ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໃນບັນດາພວກເຮົາທີ່ໄດ້ຮັບ ການເປີດເຜີຍມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວ, ເພາະບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ເປັນຄົນແຂງຄໍ. ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ແຂງຄໍ ແລະ ມີສັດທາ, ຍ່ອມມີ ການພົວພັນກັບພຣະວິນຍານສັກສິດ, ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

5 And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

6 And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

7 And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

8 And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

และบัดนี้, ดูเถิด, สองร้อยปีผ่านไป, และผู้คนของนีไฟเข้มแข็งขึ้นในแผ่นดิน. พวกเขายึดถือที่จะรักษากฎของโมเสสและวันสะบาโตให้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์แด่พระเจ้า. และพวกเขาหาเหตุแค้นไม่; ทั้งพวกเขาหาได้ลบหลู่พระเจ้าไม่. และกฎของแผ่นดินเข้มงวดอย่างยิ่ง.

และพวกเขากะจัดกระจายไปหลายพื้นที่ของผืนแผ่นดิน, และพวกเขาวุ่นวาย. และพวกเขามีจำนวนมากกว่าพวกของชาวนีไฟยิ่งนัก; และพวกเขาชอบการฆ่าและดื่มเลือดสัตว์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขามารบกับ, เรา, ชาวนีไฟหลายครั้ง. แต่กษัตริย์ของเราและผู้นำของเราเป็นบุรุษผู้เข้มแข็งในความเชื่อเกี่ยวกับพระเจ้า; และพวกท่านสอนผู้คนเรื่องทางของพระเจ้า; ดังนั้น, เราจึงต้านทานชาวเลมันไว้ได้และกวาดพวกเขาออกไปจากผืนแผ่นดินของเรา, และเริ่มเสริมกำลังป้องกันเมืองของเรา, หรือที่ใดก็ตามที่เป็นมรดกของเรา.

และเราขยายเผ่าพันธุ์มากมายยิ่ง, และแผ่ออกไปบนผืนแผ่นดิน, และร่ำรวยยิ่งด้วยทอง, และด้วยเงิน, และด้วยของมีค่า, และด้วยฝีมือประณีตในงานไม้, ด้วยอาคาร, และด้วยเครื่องจักร, และด้วยเหล็กและทองแดง, และทองเหลืองและเหล็กกล้าด้วย, ทำเครื่องมือทุกประเภทของทุกชนิดไว้ทำไร่ไถนา, และอาวุธสงคราม—แท้จริงแล้ว, ลูกธนูแหลมคม, และแส้ธนู, และลูกดอก, และแหลนหลาว, และการเตรียมพร้อมสรรพเพื่อการสู้รบ.

และ บัดนี้, จົ່ງເບິ່ງເວລາສອງຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ເຂັ້ມແຂງຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ. ພວກເຂົາຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ຖືວັນຊະບາໂຕເປັນວັນສັກສິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ ດູດູກ; ທັງບໍ່ ໝິ່ນປະໝາດ. ແລະ ກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນກໍເຂັ້ມງວດເຕັມທີ່.

ແລະ ພວກເຂົາກະຈັດກະຈາຍໄປຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຊາວເລມັນກໍເໝືອນກັນ. ແລະ ພວກເຂົາມີຜູ້ຄົນຫລາຍກວ່າຊາວນີໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາຮັກການຄາຕະກຳ ແລະ ກິນເລືອດສັດ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາຊາວນີໄຟຫລາຍເທື່ອ. ແຕ່ ກະສັດກັບພວກຜູ້ນຳຂອງພວກເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ມີພະລັງໃນສັດທາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ສຶດສອນຜູ້ຄົນເລື່ອງທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ານຊາວເລມັນໄດ້ ແລະ ກວາດພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນ ຂອງພວກເຮົາໄປ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນເສີມສ້າງກຳລັງໃນເມືອງຂອງພວກເຮົາ, ຫລື ບ່ອນອື່ນໆທີ່ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ.

ແລະ ພວກເຮົາມີຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ກັບມາຮຸ່ງມີຢ່າງຍິ່ງດ້ວຍຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ດ້ວຍສິ່ງທີ່ມີຄ່າ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ ຝຶມຖືກໃນງານໄມ້ດ້ວຍອາຄານ, ແລະ ດ້ວຍເຄື່ອງຈັກນຳອີກ, ແລະ ດ້ວຍເຫລັກ ແລະ ທອງແດງ, ແລະ ທອງເຫລືອງ ແລະ ເຫລັກກ້າ, ແລະ ເຮັດເຄື່ອງມືນາງຊະນິດໄວ້ໂຖດິນ, ແລະ ເຮັດອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກທະນູອັນແຫລມຄົມ, ແລະ ບັງລູກທະນູ, ຫອກ ແລະ ຫລາວ, ແລະ ການຕຽມທຸກຢ່າງເພື່ອສົງຄາມ.

9 And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

10 And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

11 Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

12 And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

13 And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

และโดยที่เรารู้พร้อมจะเผชิญกับชาวเลมันดังนี้, พวกเขาคงหาได้ด้านเราสำเร็จไม่. แต่พระวจนะของพระเจ้าพิสูจน์ว่าเป็นความจริงแล้ว, ซึ่งพระองค์รับสั่งไว้กับบรรพบุรุษของเรา, มีความว่า: ตราบเท่าที่พวกเจ้าจะรักษาบัญญัติของเราพวกเจ้าจะรุ่งเรืองในแผ่นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้ผู้คนของนีไฟ, ตามพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ว่าหากพวกเขาไม่รักษาพระบัญญัติ, แต่ตกอยู่ในการล่วงละเมิดแล้ว, พวกเขาจะถูกทำลายไปจากผืนแผ่นดิน.

ดังนั้น, ศาสดาพยากรณ์, และปุโรหิต, และผู้สอน, ทำงานอย่างขยันหมั่นเพียร, โดยกระตุ้นผู้คนด้วยความอดกลั้นให้ขยันหมั่นเพียร; โดยสอนกฎของโมเสส, และเจตนาที่ประทานกฎมาให้; โดยชักชวนให้พวกเขาตั้งตารอพระเมสสิยาห์, และเชื่อในพระองค์ที่จะเสด็จมาราวกับพระองค์เสด็จมาแล้ว. และตามวิธีนี้พวกเขาสอนคนเหล่านั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โดยการกระทำดังกล่าวพวกเขาทำให้คนเหล่านั้นพ้นจากการถูกทำลายบนผืนแผ่นดิน; เพราะพวกเขาที่มุ่งใจคนเหล่านั้นด้วยพระวจนะ, กระตุ้นพวกเขาอยู่ตลอดเวลาให้มาสู่การกลับใจ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ สองร้อยสามสิบแปดปีผ่านไป—ตามวิถีแห่งสงคราม, และการโต้แย้ง, และความแตกแยก, ต่อเนื่องเป็นส่วนใหญ่ของช่วงเวลานั้น.

และ โดยที่เรารู้พร้อมต่อสู้กับชาวเลมันผู้นั้น, เจ้าจึงได้ชัยชนะจากพวกเรานี้แล้ว. แต่พระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเป็นจริงแล้ว, ซึ่งพระองค์ได้รับสั่งไว้กับบรรพบุรุษของพวกเรา, มีความว่า: ตราบเท่าที่เจ้าจะรักษาสัญญาของเจ้าเจ้าจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ศาสดาพยากรณ์ผู้เป็นเจ้าได้เข้าผู้สอนของนีไฟตามพระคำของพระเจ้า, ว่าถ้าหากพวกเขาไม่รักษาสัญญา, แต่ตกไปสู่การล่วงละเมิดแล้ว, พวกเขาจะถูกทำลายไปจากผืนแผ่นดิน.

ดังนั้น, ศาสดา, และ ปะโลหิต, และ ผู้สอนได้เร่งดูการงานอย่างพากเพียร, แนะนำผู้สอนด้วยสุดความสามารถให้พากเพียร; สอน ทักเตือน, และ จุดประสงฆ์ให้ใช้กตเวทิตาอันดีเพื่อจะได้รู้จักชอบใช้พวกเขา มุ่งหาพระเมสสิยาห์, และ เชื่อในพระองค์ที่จะเสด็จมา ถูกรับกับพระองค์เป็นมาแล้ว. และ ตามวิธีนี้ พวกเขาได้สอนพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ และ โดยที่เรารู้พร้อมต่อสู้กับชาวเลมันผู้นั้น, เจ้าจึงได้ชัยชนะจากพวกเรานี้แล้ว. แต่พระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเป็นจริงแล้ว, ซึ่งพระองค์ได้รับสั่งไว้กับบรรพบุรุษของพวกเรา, มีความว่า: ตราบเท่าที่เจ้าจะรักษาสัญญาของเจ้าเจ้าจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ สองร้อยสามสิบแปดปีผ่านไป—โดยมีสงคราม, และ การขัดแย้ง, และความแตกแยกเป็นส่วนใหญ่ของช่วงเวลานั้น.

14 And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

15 And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າ, ເຈຣອມ, ຈະບໍ່ເຂັຍນອີກ, ເພາະແຜ່ນຈາຣິກນັ້ນເລັກ. ແຕ່ດູເຄີດ, ພີ່ນ້ອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທ່ານຈະໄປຄົ້ນຄວ້າແຜ່ນຈາຣິກອື່ນຂອງນີ້ໄດ້; ເພາະດູເຄີດ, ບັນທຶກເຄື່ອງກັບສະຖານະຂອງເຈົ້າຣິກຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ຕາມການເຂັຍນຂອງກະສັດຣີທັງຫຼາຍ, ຫຼືຕາມທີ່ພວກເຂົາເລົ່ານັ້ນໃຫ້ມີເຂັຍນໄວ້.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະມອບແຜ່ນຈາຣິກເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງອອມໂນມີຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ຮັບການບັນທຶກໄວ້ຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພຣະບຸຣຸຊຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຈຣອມຈະບໍ່ບັນທຶກຕື່ມອີກ, ເພາະແຜ່ນຈາຣິກເຫຼົ່ານີ້ນ້ອຍຫຼາຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານສາມາດໄປເບິ່ງແຜ່ນຈາຣິກອື່ນໆຂອງນີ້ໄດ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ບັນທຶກກ່ຽວກັບສິ່ງຄາມຂອງພວກເຮົາໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນນັ້ນຕາມການບັນທຶກຂອງກະສັດ, ຫລື ວ່າເລື່ອງທີ່ເພິ່ນບອກນັ້ນໄດ້ມີບັນທຶກໄວ້.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມອບແຜ່ນຈາຣິກເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ໃນມືຂອງອອມໂນລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ຕາມ ຄໍາສັ່ງຂອງພຣະບຸຣຸຊຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

The Book of Omni

- 1 Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—
- 2 Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.
- 3 And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.
- 4 And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.
- 5 Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

หนังสือของออมไน

ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, ออมไน, โดยได้รับคำสั่งจากเจรอม, บิดาข้าพเจ้า, ให้ข้าพเจ้าเขียนบางสิ่งไว้บนแผ่นจารึกเหล่านี้, เพื่อปกป้องรักษาลำดับการสืบเชื้อสายของเรา—

ดังนั้น, ในวันเวลาของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านรู้ว่าข้าพเจ้าต่อสู้ด้วยดาบมามากนักเพื่อปกป้องรักษาชาวไนไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า, มิให้ตกอยู่ในมือของชาวเลมัน, ศัตรูของพวกเขา. แต่ดูเถิด, ตัวข้าพเจ้าเป็นคนชั่วร้าย, และข้าพเจ้ามิได้รับการกฤษฎีกาและพระบัญญัติของพระเจ้าดังที่ข้าพเจ้าพึงกระทำ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสองร้อยเจ็ดสิบหกปีผ่านไป, และเรามีช่วงเวลาแห่งสันติหลายครั้ง; และเรามีช่วงเวลาแห่งสงครามและการนองเลือดอย่างรุนแรงหลายครั้ง. แท้จริงแล้ว, และท้ายที่สุด, สองร้อยแปดสิบสองปีผ่านไป, และข้าพเจ้ารักษาแผ่นจารึกเหล่านี้ไว้ตามคำสั่งของบรรพบุรุษข้าพเจ้า; และข้าพเจ้ามอบแผ่นจารึกเหล่านี้ให้โอเมอร์บุตรข้าพเจ้า. และข้าพเจ้าขอยุติไว้เพียงเท่านี้.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, อเมอร์, เขียนเรื่องใด ๆ ก็ตามที่ข้าพเจ้าจะเขียน, ซึ่งมีอยู่น้อย, ไว้ในหนังสือของบิดาข้าพเจ้า.

ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสามร้อยยี่สิบปีผ่านไป, และชาวนิไฟพวกที่ชั่วร้ายมากกว่าถูกทำลาย.

หนังสืออมไน

จึงแบ่ง, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าอมไน โดยได้รับคำสั่งจากเจรอมบิดาของข้าพเจ้า ให้บันทึกไว้เล็กน้อยในแผ่นจารึกเหล่านี้, เพื่อรักษาลำดับการสืบเชื้อสายของพวกเรี—

ดังนั้น, ในวันเวลาของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากใช้พวกท่านรู้จักว่าข้าพเจ้าได้ต่อสู้มาหลายด้วยดาบเพื่อปกป้องชาวไนไฟผู้ถนัดของข้าพเจ้า, เพื่อบันทึกไว้ในว่ามีของชาวเลมันศัตรูของพวกเรี. แต่จึงแบ่ง, ตัวของข้าพเจ้าเป็นถนัด, และ ข้าพเจ้าบ่ได้รักษาสัญญานิต และ พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าตามที่ข้าพเจ้าถนัดรักษ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ เวลาสองร้อยเจ็ดสิบหกปีผ่านไป และพวกเรีมีช่วงเวลาแห่งสันติสุขหลายเทื่อ; และ มีช่วงเวลาแห่งสึງคาม และ ภาวนนองเลือดหลายเทื่อ. แท้จริงแล้ว, และ โดยสะทลอบ, เวลาสองร้อยแปดสิบสองปีผ่านไป, และข้าพเจ้ายังได้รักษาสาแผ่นจารึกเหล่านี้ไว้ตาม คำสั่งของบรรพบุรุษของข้าพเจ้า; และ ข้าพเจ้าได้มอบมันให้โอเมอร์บุตรของข้าพเจ้า. และ ข้าพเจ้าข้จบพวงเท่านนี้.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าอามารอนบันทึกเลื่องทยังก็ตามที่ข้าพเจ้าจะบันทึกไว้เล็กน้อยซึ่งไว้ในหนังสือของบิดาของข้าพเจ้า.

จึงแบ่ง, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ เวลาสามร้อยสองปีผ่านไป, และ ชาวไนไฟพวกที่ชั่วทลายกว่าได้ถูททำลายไป.

6 For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

7 Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

8 And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

9 Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

10 Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

เพราะพระเจ้าจะมีทรงยอม, หลังจากพระองค์ทรงนำพวกเขาออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม และทรงดูแลและทรงปกป้องรักษาพวกเขามีให้ตกอยู่ในมือของศัตรู, แท้จริงแล้ว, พระองค์จะมีทรงยอมให้พระดำรัสซึ่งพระองค์ตรัสไว้กับบรรพบุรุษของเรา, ไม่ปรากฏเป็นจริง, ดังความว่า : トラบเท่าที่พวกเขาจะไม่รักษานักบุญนิติของเราพวกเขาจะไม่รุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

ดังนั้น, พระเจ้าเสด็จเยือนพวกเขาด้วยการพิพากษาอันรุนแรง; กระนั้นก็ตาม, พระองค์ทรงละเว้นคนชอบธรรมเพื่อพวกเขาจะไม่เสียชีวิต, แต่ทรงปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นเงื้อมมือศัตรู.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้ามอบแผ่นจารึกให้เคมีชน้องชายข้าพเจ้า.

บัดนี้ข้าพเจ้า, เคมิช, จะเขียนสักสองสามเรื่องที่ข้าพเจ้าจะเขียน, ในหนังสือเล่มเดียวกับพี่ชายข้าพเจ้า; เพราะเหตุเกิด, ข้าพเจ้าเห็นเรื่องสุดท้ายที่เขาเขียนไว้, ว่าเขาเขียนด้วยมือเขาเอง; และเขาเขียนไว้ในวันที่เขามอบให้ข้าพเจ้า. และตามวิธีนี้เราจึงเขียนในบันทึก, เพราะมันเป็นไปตามคำสั่งบรรพบุรุษของเรา. และข้าพเจ้าขอยุติไว้เพียงเท่านี้.

ดูเกิด, ข้าพเจ้า, อบินาโดม, เป็นบุตรของเคมีช. ดูเกิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นสงครามและการโต้แย้งมากมายระหว่างชาวนีไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า, กับชาวเลมัน; และด้วยดาบข้าพเจ้าเอง, ข้าพเจ้า, เอาชีวิตชาวเลมันมาเป็นจำนวนมากแล้วในการปกป้องพี่น้องข้าพเจ้า.

เพราะพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจะยอม, หลังจากที่เขาจะนำพวกเขาออกจากแผ่นดินเยรูซาเล็ม และ ได้ปกป้องรักษาพวกเขาไม่ให้ตกอยู่ในกำมือของศัตรู, แท้จริงแล้ว, พระองค์จะมีทรงยอมให้พระดำรัสซึ่งพระองค์ตรัสไว้กับบรรพบุรุษของเราจะไม่ปรากฏเป็นจริง, มีคำว่า: ตามใดที่พระเจ้าจะรักษานักบุญนิติของเรา, เจ้าจะไม่รุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

ดังนั้น, พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้เสด็จเยือนพวกเขาด้วยการพิพากษาอันโหดร้าย; แต่อย่างไรก็ตาม, พระองค์ได้ไว้ชีวิตคนชอบธรรมเพื่อพวกเขาจะไม่เสียชีวิต, แต่จะปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นจากกำมือของศัตรูของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าได้มอบแผ่นจารึกให้เคมีชน้องชายของข้าพเจ้า.

บัดนี้ข้าพเจ้าเคมีชจะบันทึกไว้สักสองสามเรื่อง ไว้ในหนังสือเล่มเดียวกับพี่ชายข้าพเจ้า; เพราะเหตุเกิด, ข้าพเจ้าเห็นเรื่องสุดท้ายที่เขาเขียนไว้, ว่าเขาเขียนด้วยมือเขาเอง; และเขาเขียนไว้ในวันที่เขามอบให้ข้าพเจ้า. และตามวิธีนี้เราจึงเขียนในบันทึก, เพราะมันเป็นไปตามคำสั่งบรรพบุรุษของเรา. และข้าพเจ้าขอยุติไว้เพียงเท่านี้.

จึงเกิด, ข้าพเจ้าอบินาโดมเป็นผู้เป็นลูกชายของเคมีช. จึงเกิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นสงครามและการโต้แย้งมากมายระหว่างชาวนีไฟผู้คนของข้าพเจ้ากับชาวเลมัน; และด้วยดาบของข้าพเจ้าเอง, ข้าพเจ้า, เอาชีวิตชาวเลมันมาเป็นจำนวนมากแล้วในการปกป้องพี่น้องข้าพเจ้า.

11 And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

12 Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

13 And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

และดูเถิด, บันทึกรวบรวมของคนพวกนี้ มีจารึกอยู่บนแผ่นจารึกซึ่งเป็นของกษัตริย์, ตามรุ่นต่าง ๆ; และข้าพเจ้าไม่รู้ว่ามีเรื่องการเปิดเผยใดนอกจากที่มีเขียนไว้, หรือคำพยากรณ์ใด; ดังนั้น, เรื่องที่จำเป็นนั้นเขียนไว้แล้ว. และข้าพเจ้าขอยุติไว้เพียงเท่านี้.

ดูเถิด, ข้าพเจ้าคืออแมเลกิ, บุตรของอบินาดัม. ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านบางสิ่งเกี่ยวกับโมไซยาห์, ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกษัตริย์ปกครองแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา; เพราะดูเถิด, โดยที่พระเจ้าทรงเตือนท่านให้หลบหนีไปจากแผ่นดินแห่งนีไฟ, และมากเท่าที่จะสดับฟังสุรเสียงของพระเจ้าจะออกจากแผ่นดินพร้อมกับท่านด้วย, ไปในแดนทุรกันดาร—

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านทำไปดังที่พระเจ้าทรงบัญชาท่านไว้. และพวกนั้นจึงออกจากแผ่นดินไปในแดนทุรกันดาร, มากเท่าที่จะสดับฟังสุรเสียงของพระเจ้า; และการสั่งสอนและการพยากรณ์หลายประการนำพวกเขาไป. และพวกเขาได้รับคำแนะนำอยู่ตลอดเวลาโดยพระวอนะของพระเจ้า; และพลังแห่งพระพายุของพระองค์นำพวกเขาไป, ตลอดแดนทุรกันดารจนพวกเขาลงมาถึงแผ่นดินที่เรียกว่าแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา.

และ จั๋งเบ๋ง, บันทึกรวบรวมของผู้สืบพงศ์นี้มีจารึกไว้ในแผ่นจารึก ซึ่งเป็นการเปิดเผยตามชั่วอายุคน, และ ข้าพเจ้าไม่รู้เรื่องราวการเปิดเผย ทลึ เลื่อง การทำนายนอกจากที่มีบันทึกไว้; ดังนั้น, เลื่องที่บันทึกไว้ก็พอเพียงแล้ว. และข้าพเจ้าจึงจบพวงเพ็ชร์นี้.

จั๋งเบ๋ง, ข้าพเจ้าอามาเลกิผู้เป็นลูกชายของอะบินาดอม. จั๋งเบ๋ง, ข้าพเจ้าจะเอ่ยนามพวกท่านบางอย่างเกี่ยวกับโมไซยาห์ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ปกครองแผ่นดินเซราเฮมลา; เพราะจั๋งเบ๋ง, โดยที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้เตือนท่านให้หนีไปจากแผ่นดินนีไฟ, และ ผู้ใดที่เชื่อฟังสุรเสียงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าก็ได้ ออกจากแผ่นดินที่ล้อมรอบท่านไปอยู่ในถิ่นแคว้นแล้งกันดาร—

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เห็นได้ชัดตามทีพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบัญชา. และ ทล่ายต่อทล่ายคนที่ยึดฟังสุรเสียงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงออกจากแผ่นดินไปในถิ่นแคว้นแล้งกันดาร, และ พวกเขาก็นำพาไปโดยทางสั่งสอน และ การทำนายทล่ายอย่าง. และ พวกเขาก็นำพาไปโดยอำนาจของพระหัตถ์ของพระเจ้า; และ พวกเขาก็นำพาไปโดยอำนาจของพระหัตถ์ของพระเจ้าที่ทล่ายในเวลาในถิ่นแคว้นแล้งกันดาร จึงลี้ภัยรอดแผ่นดินที่เอ่ยนามว่า แผ่นดินเซราเฮมลา.

- 14 And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.
- 15 Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.
- 16 And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.
- 17 And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.
- และพวกเขาค้นพบคนพวกหนึ่ง, เรียกกันว่าผู้คนของเซราเฮมลา. บัดนี้, มีความชื่นชมยินดีเป็นล้นพ้นในบรรดาผู้คนของเซราเฮมลา; และเซราเฮมลาชื่นชมยินดีอย่างยิ่งด้วย, เพราะพระเจ้าได้ทรงส่งผู้คนของโมไซยาห์มาพร้อมด้วยแผ่นจารึกทองเหลืองซึ่งมีบันทึกของชาวยิว.
- ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมไซยาห์ค้นพบว่าผู้คนของเซราเฮมลาออกมาจากเยรูซาเล็มในเวลาที่เขาเสด็จเสวย, กษัตริย์แห่งยูดาห์, ถูกนำไปเป็นเชลยในบาบิโลน.
- และพวกเขาเดินทางไปในแดนทุรกันดาร, และพระหัตถ์ของพระเจ้านำพวกเขาข้ามผืนน้ำกว้างใหญ่, ไปถึงแผ่นดินซึ่งโมไซยาห์ค้นพบพวกเขา; และพวกเขาได้อยู่ที่นั่นนับแต่เวลานั้นมา.
- และในเวลานั้นที่โมไซยาห์ค้นพบพวกเขา, พวกเขามีจำนวนมากยิ่ง. กระนั้นก็ตาม, พวกเขายังมีสงครามหลายครั้งและความขัดแย้งรุนแรง, และล้มตายด้วยดาบเป็นครั้งคราว; และภาษาของพวกเขาจึงแปรเปลี่ยนไป; และพวกเขามีได้เอานักบันทึกมากับพวกเขา; และพวกเขาก็ปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้สร้างของพวกเขา; และโมไซยาห์, หรือผู้คนของโมไซยาห์, จึงไม่อาจเข้าใจคนเหล่านี้.
- และ พวกเขาได้พบเห็นพันธินพวกหนึ่งที่มีชื่อว่า ผู้ถือนะปฏิก ของ เซราเฮมลา. บัดนี้, มันมีความปิติยินดีอย่างยิ่งในบรรดาผู้ถือนะปฏิกของเซราเฮมลา; และ ชาวเซราเฮมลาชื่นชมยินดีอย่างยิ่งเพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของสิ่งผู้ถือนะปฏิกของโมไซยาห์มาพร้อมกับแผ่นจารึกทองเหลืองซึ่งมีบันทึกของชาวยิว.
- จึงเป็น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ โมไซยาห์ได้ค้นพบว่า ผู้ถือนะปฏิกของเซราเฮมลาได้ออกมาจากเยรูซาเล็มในเวลาที่เขาเสด็จเสวยเป็นกษัตริย์ของยูดาห์ ซึ่งถูกจับไปเป็นเชลยในบาบิโลน.
- และ พวกเขาก็ได้เดินทางไปในถิ่นแคว้นแล้วกับดาบ และ ถูกพาไปโดยพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ ข้ามน้ำอันกว้างใหญ่ไปหาแผ่นดินที่โมไซยาห์พบเห็นพวกเขา; และ พวกเขาได้ตั้งถิ่นฐานอยู่บ่อน้ำนั้นนับตั้งแต่นั้นมา.
- และ เวลาที่โมไซยาห์ค้นพบพวกนี้, พวกเขามีผู้ถือนะปฏิกเป็นจำนวนมาก ทลวงทลาย. เถียงแย้งในทาง, พวกเขายังมีสิ่งลึกลับ และ ภาวการณ์ขัดแย้งอย่างรุนแรง ทลวงทลายเท็จ, และ มีภวการณ์ลึกลับด้วยดาบเป็นบางครั้ง; และ พาสาของพวกเขาได้แปรเปลี่ยนไป; ทั้งพวกเขาไม่ได้เอานักบันทึกมา, และ พวกเขาปฏิเสธการเป็นอยู่ของพระเจ้าผู้สร้างของพวกเขา; และ โมไซยาห์, ทั้งผู้ถือนะปฏิกของโมไซยาห์จึงไม่สามารถเข้าใจพวกนี้ได้.

18 But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

19 And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

20 And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

21 And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

22 It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมไซยาห์ให้คนเหล่านั้นได้รับการสอนในภาษาของท่าน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากพวกเขาได้รับการสอนในภาษาของโมไซยาห์, เซราเอมลาจึงให้ลำดับการสืบเชื้อสายบรรพบุรุษของเขา, ตามความทรงจำของเขา; และมันมีเขียนไว้, แต่มิใช่ในแผ่นจารึกเหล่านี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของเซราเอมลา, และของโมไซยาห์, ได้รวมกัน; และโมไซยาห์ได้รับแต่งตั้งเป็นกษัตริย์ของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันเวลาของโมไซยาห์, มีผู้นำศิลาใหญ่ก้อนหนึ่งพร้อมด้วยอักษรบนนั้นมาให้ท่าน; และท่านแปลความหมายของอักษรโดยของประทานและอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

และมันเป็นเรื่องราวของคนผู้หนึ่งชื่อโคริแอนทะเมอร์, และผู้คนของเขาที่ถูกสังหาร. และผู้คนของเซราเอมลาค้นพบโคริแอนทะเมอร์; และเขาพำนักอยู่กับคนเหล่านั้นต่อเนื่องเป็นเวลาเก้าเดือน.

เรื่องราวกล่าวถึงบรรพบุรุษของเขาไว้เล็กน้อยด้วย. และบิดามารดาแรกของเขาออกมาจากหอสูง, ในเวลาที่พระเจ้าทรงทำให้ภาษาของผู้คนสับสน; และความรุนแรงของพระเจ้าลงมาบนพวกเขาตามการพิพากษาของพระองค์, ซึ่งเที่ยงธรรม; และกระดูกของพวกเขากองเกลื่อนกลาดในแผ่นดินทางเหนือ.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมไซยาห์ให้พวกนี้ได้รับการสอนในภาษาของเขานี้. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่พวกเขาได้รับการสอนในภาษาของโมไซยาห์แล้ว, เซราเอมลา จึงให้ลำดับการสืบเชื้อสายของบรรพบุรุษของพวกเขาตามความจำของพวกเขา; และ เลื่องเตลำนี้นี้มีบันทึกไว้, แต่ไม่ได้เขียนในแผ่นจารึกเหล่านี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนของเซราเอมลาและผู้คนของโมไซยาห์ได้มา ถิ่นรวมกัน, และ โมไซยาห์ได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในวันเวลาของโมไซยาห์มีหินใหญ่ก้อนหนึ่งซึ่งมีอักษรละตินบนนั้นถูกนำมาให้เขานี้; และ เขานี้ได้ แปลความหมายของอักษรละตินด้วยของประทาน และ อำนาจของพระเจ้า.

และ มันเป็นเรื่องราวของหินผู้หนึ่งชื่อว่า โคริแอนทะเมอร์กับผู้คนของลาวาที่ได้ออกมาตาย. และ ผู้คนของเซราเอมลาได้พบโคริแอนทะเมอร์; และ ลาวาได้อยู่กับหินพวกนี้เป็นเวลาเก้าเดือน.

มันได้กล่าวถึงความทรงจำกับบรรพบุรุษของลาวาบางเล็กน้อย. และ บิดามารดาผู้ทำผิดของลาวาที่ได้ออกมาจาก หอสูงในเวลาที่เขาผู้เป็นเจ้าเร็ดให้ภาษาของหิน สับสน; และ ความรุนแรงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามาหาพวกเขาตามการพิพากษาของพระเจ้าผู้ทรงทำ; และ กระดูกของพวกเขาถูกจัดกระจายอยู่ในแผ่นดินทางเหนือ.

23 Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

24 And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, insomuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

25 And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

ดูเถิด, ข้าพเจ้า, อแมเลกิ, เกิดในวันเวลาของโมไซยาห์; และข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่จนเห็นมรณกรรมของท่าน; และเป็นjamin, บุตรของท่าน, ปกครองแทนท่าน.

และดูเถิด, ในวันเวลาของกษัตริย์benjamin, ข้าพเจ้าเห็น, สงครามร้ายแรงและการนองเลือดระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมมัน. แต่ดูเถิด, ชาวนีไฟได้เปรียบคนเหล่านั้นมาก; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่กษัตริย์benjaminไล่คนเหล่านั้นออกจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเริ่มชรา; และ, โดยที่ไม่มีพงศ์พันธุ์, และโดยรู้ว่ากษัตริย์benjaminเป็นคนเที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า, ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงมอบแผ่นจารึกเหล่านี้ให้ท่าน, โดยกระตุ้นมนุษย์ทั้งปวงให้มาหาพระเจ้า, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, และเชื่อในการพยากรณ์, และในการเปิดเผย, และในการปฏิบัติของเหล่าเทพ, และในของประทานแห่งการพูดภาษา, และในของประทานแห่งการแปลภาษา, และในทุกสิ่งที่ดี; เพราะหาได้มีสิ่งใดดีไม่นอกจากสิ่งนั้นจะมาจากพระเจ้า: และสิ่งชั่วร้ายมาจากมาร.

จึงเป็น, ข้าพเจ้าจะมาละได้เกิดในวันเวลาของโมไซยาห์; และข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่จนเห็นการสิ้นชีวิตของbenjamin; และbenjaminลูกชายของbenjaminได้ขึ้นปกครองลาซาบันลัทธิแทนbenjamin.

และจึงเป็น, ในวันเวลาของกษัตริย์benjamin, ข้าพเจ้าได้เห็นสงครามอันร้ายแรง และ การนองเลือดระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมมัน. แต่จึงเป็น, ชาวนีไฟได้เปรียบพวกมันหลาย; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่กษัตริย์benjaminได้ขับไล่พวกเขาออกจากแผ่นดินเซราเฮมลา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเริ่มแก่เฒ่า; และ โดยที่ไม่มีลูกจักษุ, และ โดยที่รู้ว่ากษัตริย์benjaminเป็นกษัตริย์ที่เที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า, ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงมอบแผ่นจารึกเหล่านี้ให้ท่าน, เพื่อจะได้ชักชวนมนุษย์ทั้งปวงให้มาหาพระเจ้า, และ พระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอล, และเชื่อในการทำนาย, และ การเปิดเผย, และ การประกาศสาธตพยากรณ์ของเหล่าทูต, และ ในของประทานแห่งการเข้าใจภาษา, และ ในของประทานแห่งการแปลภาษา, และ ในทุกสิ่งที่ดี; เพราะไม่มีสิ่งใดเลวที่ดีนอกจากมันมาจากพระเจ้า: และ สิ่งชั่วที่มาจากมาร.

26 And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

27 And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

28 Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiffnecked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.

29 And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านมาหาพระคริสต์, ผู้ทรงเป็นพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, และรับส่วนความรอดของพระองค์, และพระพยานภาพแห่งการไถ่ของพระองค์. แท้จริงแล้ว, จงมาหาพระองค์, และถวายทั้งจิตวิญญาณของท่านเป็นเครื่องบูชาแด่พระองค์, และอดอาหารและสวดอ้อนวอนต่อไป, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่; และพระเจ้าทรงพระชนม์ฉันใดท่านจะได้รับการช่วยให้รอดฉันนั้น.

และบัดนี้ข้าพเจ้าจะพูดบางสิ่งเกี่ยวกับคนจำนวนหนึ่งซึ่งขึ้นไปในแดนทूरกันดารเพื่อกลับไปแผ่นดินแห่งนีไฟ; เพราะมีคนเป็นจำนวนมากซึ่งปรารถนาจะครอบครองแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา.

ดังนั้น, คนเหล่านี้จึงขึ้นไปในแดนทूरกันดาร. และโดยที่ผู้นำของพวกเขาเป็นคนแข็งแรงและทรงอำนาจ, และเป็นคนดื้อรั้น, ดังนั้นเขาจึงทำให้เกิดความขัดแย้งในบรรดาคนเหล่านั้น; และพวกเขาถูกสังหารสิ้น, ในแดนทूरกันดาร, เหลือรอดห้าสิบคน, และพวกเขากลับไปแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาพาคนอื่น ๆ ไปด้วยเป็นจำนวนมาก, และออกเดินทางไปในแดนทूरกันดารอีก.

และ บัดนี้พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากใช้พวกท่านมาหาพระคริสต์, ผู้เป็นพระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอล, และรับส่วนความรอดจากพระอภัย, และอำนาจแห่งการไถ่ของพระองค์. แท้จริงแล้ว, จงมาหาพระอภัย, และถวายทั้งจิตวิญญาณของพวกท่านเป็น เครื่องบูชาแด่พระองค์, และ ถิสิ้นอดเข้า และ อดทนต่อไป, และ อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่; และ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ พวกท่านจะรอด.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าจะเล่าบางอย่างเกี่ยวกับกลุ่มหนึ่งที่ขึ้นไปในถิ่นแคว้นแล้งกับดาบ. เพื่อกลับไปหาแผ่นดินนีไฟ; เพราะมีคนเป็นจำนวนมากที่ปรารถนาที่จะเป็นเจ้าของแผ่นดินซึ่งเป็นมรดกของพวกเจ้า.

ดังนั้น, พวกเจ้าจึงขึ้นไปในถิ่นแคว้นแล้งกับดาบ. และ โดยที่ผู้นำพวกเจ้าเป็นคนที่แข็งแรง และ มีพลัง, และ เป็นคนดื้อรั้น, ดังนั้น, ลาวจึงเริ่มให้เกิดความขัดแย้งกันในบรรดาพวกเจ้าเอง; และ พวกเจ้าถูก ฆ่าตายหมดในถิ่นแคว้นแล้งกับดาบ นอกจากที่ห้าสิบคนเท่านั้น, และ คนเหล่านั้นได้กลับมายาหาแผ่นดินเซราเฮมลา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเจ้าได้พาคนอื่น ๆ ไปอีกเป็นจำนวนมาก, และ ออกเดินทางไปในถิ่นแคว้นแล้งกับดาบ.

30 And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າ, ອາເມລິໄກ, ມີນ້ອງ
ຮາຍຄົນໜຶ່ງ, ທີ່ໄປກັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ
ດ້ວຍ; ແລະນັບແຕ່ນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ
ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ຮູ້ເລື່ອງເຄື່ອງກ່ຽວກັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ
ນີ້ເລີຍ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ກຳລັງຈະລົງໄປ
ນອນໃນຫຼັກສາຍຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະແຜ່ນ
ຈາຣິກເຫຼົ່ານີ້ເຕັມແລ້ວ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າ
ຂໍຍຸຕິການພຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເພື່ອ
ເທົ່ານີ້.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າອາມາລະໄກມີນ້ອງຊາຍ
ຢູ່ຄົນໜຶ່ງທີ່ໄປນຳຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຄືກັນ; ແລະ
ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບ
ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເລີຍ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ກໍ່ກຳລັງຈະລົງໄປນອນໃນຫຼັກສາຍຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ແຜ່ນຈາຣິກເຫຼົ່ານີ້ກໍ່
ເຕັມແລ້ວ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບຄຳເວົ້າ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ພຽງເທົ່ານີ້.

The Words of Mormon

1 And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

2 And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

3 And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

ถ้อยคำของมอ รมอน

และบัดนี้ข้าพเจ้า, มอรมอน, โดยที่กำลังจะมอบบันทึกที่ข้าพเจ้าทำไว้ให้อยู่ในมือของโมโรไนบุตรข้าพเจ้า, ดูเถิดข้าพเจ้าเห็นความพินาศเกือบทั้งหมดของชาวนีไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า.

และเป็นเวลาหลายร้อยปีหลังจากการเสด็จมาของพระคริสต์ที่ข้าพเจ้ามอบบันทึกเหล่านี้ให้อยู่ในมือของบุตรข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าคิดว่าเขาจะเห็นการทำลายล้างทั้งสิ้นของผู้คนข้าพเจ้า. แต่ขอพระเจ้าเป็นเจ้าทรงโปรดให้เขารอดชีวิตอยู่เถิด, เพื่อเขาจะได้เขียนบางสิ่งไว้เกี่ยวกับคนเหล่านั้น, และบางสิ่งเกี่ยวกับพระคริสต์, เพื่อวันหนึ่งอาจเป็นประโยชน์แก่พวกเขา.

และบัดนี้, ข้าพเจ้าพูดบางสิ่งเกี่ยวกับเรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนไว้; เพราะหลังจากข้าพเจ้าได้ทำความย่อจากแผ่นจารึกของนีไฟ, ลงมาจนถึงการปกครองของกษัตริย์เบ็นจามินคนนี้, ผู้ซึ่งอแมเลคิพูดถึง, ข้าพเจ้าค้นตามบันทึกต่าง ๆ ซึ่งได้ส่งมอบมาไว้ในมือข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าพบแผ่นจารึกเหล่านี้, ซึ่งมีเรื่องราวสั้น ๆ ของเหล่าศาสดาพยากรณ์, นับแต่เจคอบลงมาจนถึงการปกครองของกษัตริย์เบ็นจามินผู้นี้, และมีถ้อยคำของนีไฟอยู่มาอีกด้วย.

ถ้อยคำของมอรมอน

และ บัดนี้ข้าพเจ้า มอรมอนโดยที่กำลังจะมอบบันทึกที่ข้าพเจ้าเร่ดไว้ให้อยู่ในมือของโมโรไนผู้เป็นลูกชายของข้าพเจ้า, จົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມພິນາດເກືອບທັງໝົດຂອງຊາວນີໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

และ เป็นเวลา หลายร้อยปี หลังจากจากการเสด็จมาของพระคริสต์ ข้าพเจ้าได้มอบบันทึกเหล่านี้ให้อยู่ในมือของลูกชายของข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าคิดว่า ลาวจะเห็นความพินาตทั้งหมตຂອງປະຊາຊົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງໂຜດໃຫ້ລາວລອດຊີວິດດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ບັນທຶກບາງຢ່າງກ່ຽວກັບພວກນັ້ນໄວ້, ແລະ ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ, ເພື່ອມັນຈະມີອາດຈະເປັນ ປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາ.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าจะเอื้อมนำร่องกับสิ่ง ที่ข้าพเจ้าได้บันทึกไว้บ้าง; เพราะ หลังจากจากข้าพเจ้า ทายข้อความจากแผ่นจารึกของนีไฟลงมาถึงงาน ปักถອງຂອງກະສັດເບັນຢາມິນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ອາມາລະໄຄໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຈາກ ບັນທຶກຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແຜນຈາລຶກເຫຼົ່ານີ້ຊຶ່ງມີເລື່ອງລາວສັ້ນໆຂອງສາດສະດານັບຕັ້ງແຕ່ຢາໂຄບລົງມາຈົນເຖິງການປົກຄອງຂອງກະສັດເບັນຢາມິນຜູ້ນີ້, ແລະ ມີຄຳເວົ້າຂອງນີໄຟຢູ່ໃນນັ້ນ.

4 And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

5 Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

6 But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

7 And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

และเรื่องที่อยู่บนแผ่นจารึกเหล่านี้เป็นที่พอใจข้าพเจ้า, เพราะคำพยากรณ์ถึงการเสด็จมาของพระคริสต์; และบรรพบุรุษข้าพเจ้าโดยที่รู้ว่าคำพยากรณ์หลายประการเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้ว; แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ารู้ด้วยว่าเรื่องต่างๆ มากเท่าที่พยากรณ์ไว้เกี่ยวกับเราจนถึงทุกวันนี้เกิดสัมฤทธิ์ผลแล้ว, และมากเท่าที่หลังจากวันนี้ไปแล้วต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงเลือกสิ่งเหล่านี้, เพื่อสิ้นสุดบันทึกของข้าพเจ้าบนนั้น, ซึ่งตอนที่เหลือของบันทึกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะนำมาจากแผ่นจารึกของนีไฟ; และข้าพเจ้าเขียนไม่ได้แม้หนึ่งในร้อยส่วนของเรื่องราวผู้คนข้าพเจ้า.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะนำแผ่นจารึกเหล่านี้, ซึ่งมีคำพยากรณ์และการเปิดเผยเหล่านี้, และรวมมันไว้กับตอนที่เหลือของบันทึกข้าพเจ้า, เพราะแผ่นจารึกเหล่านั้นเลิศเลอสำหรับข้าพเจ้า; และข้าพเจ้ารู้ว่ามันจะเลิศเลอสำหรับพี่น้องข้าพเจ้า.

และข้าพเจ้าทำการนี้ด้วยจุดประสงค์อันชอบด้วยเหตุผล; เพราะทรงกระซิบข้าพเจ้าเช่นนั้น, อันเป็นไปตามการทำงานของพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งอยู่ในข้าพเจ้า. และบัดนี้, ข้าพเจ้าไม่ได้รู้ไปหมดทุกเรื่อง; แต่พระเจ้าทรงรู้ทุกเรื่องที่จะมาถึง; ดังนั้น, พระองค์ทรงทำงานอยู่ภายในข้าพเจ้าเพื่อให้ทำตามพระประสงค์ของพระองค์.

และ เลื่องที่มีอยู่ในแผ่นจารึกเหล่านี้เป็นทั้ง ใจของข้าพเจ้า, เพราะคำทำนายเหตุการณ์สะกิดมาของพระคริสต์; และ บันพระบুদ্ধของข้าพเจ้าก็รู้ว่าคำทำนายหลายอย่างสำเร็จแล้ว; แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ารู้ยิ่งกว่า ทหลายเลื่องที่ได้ทำนายไว้กับพวกเรามาจนถึงทุกวันนี้สำเร็จแล้ว, และ ทหลายเลื่องนับแต่ก่อนนี้มีเป็นต้นไปจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน—

ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงเลือก สิ่งเหล่านี้ไว้เพื่อจบงานบันทึกของข้าพเจ้าไว้ในนั้น, ซึ่งตอนที่เหลือนั้นข้าพเจ้าจะเอามาจาก แผ่นจารึกของนีไฟ; และข้าพเจ้าบันทึกไว้ได้แม้ หนึ่งส่วนร้อยของเลื่องผู้ถนัดของข้าพเจ้าเลย.

แต่จงเถิด, ข้าพเจ้าจะเอาแผ่นจารึกเหล่านี้, ซึ่งมีคำทำนาย และ การเปิดเผย, และ เอาใส่ไว้กับส่วนที่เหลืออยู่ของบันทึกของข้าพเจ้า, เพราะว่าเลื่องเหล่านี้ปะเล็ดสำหรับข้าพเจ้า; และ ข้าพเจ้ารู้ว่า มันจะปะเล็ดสำหรับพี่น้องของข้าพเจ้าอีก.

และ ข้าพเจ้ากระทำการนี้เพื่อจุดประสงค์อันสะทลาด; เพราะพระอภัยได้ลึ้มใส่ของของข้าพเจ้าแบบนี้, อันเป็นไปตามการเร่ดวรกของพระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของข้าพเจ้า. และ บัดนี้, ข้าพเจ้าบໍรู้จักหมดทุกเลื่อง; แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า รู้ทุกเลื่องที่จะมาเกิด; ดังนั้น, พระอภัยจึงทำงานในข้าพเจ้าเพื่อใช้มันเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า.

8 And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightful people.

9 And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

10 Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

11 And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

12 And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

และคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าต่อพระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับพี่น้องข้าพเจ้า, เพื่อพวกเขาจะมาถึงความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้าอีกครั้งหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, เรื่องการไถ่ของพระคริสต์; เพื่อพวกเขาอาจเป็นผู้คนที่น่าชื่นชอบอีกครั้งหนึ่ง.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, มอรมอน, ทำบันทึกของข้าพเจ้าต่อไปให้จบ, ซึ่งข้าพเจ้านำมาจากแผ่นจารึกของนีไฟ; และข้าพเจ้าทำบันทึกตามความรู้และความเข้าใจซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทานให้ข้าพเจ้า.

ดังนั้น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากอามะเลกิได้มอบแผ่นจารึกเหล่านี้ให้อยู่ในมือของกษัตริย์เบ็นยามินแล้ว, ท่านจึงนำมันรวมไว้กับแผ่นจารึกอื่น, ซึ่งมีบันทึกที่กษัตริย์ทั้งหลายสืบทอด, จากรุ่นสู่รุ่นจนถึงวันเวลาของกษัตริย์เบ็นยามิน.

และกษัตริย์เบ็นยามินสืบทอดบันทึกดังกล่าว, จากรุ่นสู่รุ่นจนตกอยู่ในมือข้าพเจ้า. และข้าพเจ้า, มอรมอน, สวดอ้อนวอนพระผู้เป็นเจ้าว่าขอให้มันได้รับการปกป้องรักษานับแต่เวลานี้ไป. และข้าพเจ้ารู้ว่ามันจะได้รับการปกป้องรักษา; เพราะมีเรื่องสำคัญต่าง ๆ เขียนไว้ในแผ่นจารึกเหล่านี้, ซึ่งจากในนั้นพระเจ้าจะทรงพิพากษาผู้คนของข้าพเจ้าและพี่น้องของพวกเขาในวันสุดท้ายและสำคัญยิ่งนั้น, ตามพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งมีเขียนไว้.

และบัดนี้, เกี่ยวกับกษัตริย์เบ็นยามินผู้นี้—ท่านมีการขัดแย้งกันบ้างระหว่างผู้คนของท่านเอง.

และ ถ้าอะทิตานของข้าพเจ้าที่มีต่อพระเจ้าทรงอยู่กับพี่น้องของข้าพเจ้า ทำเพื่อพวกเขาจะมาหาความรู้เลื่องพระเจ้ายิ่งขึ้น, แท้จริงแล้ว, เลื่องงานไถ่ของพระคริสต์; เพื่อพวกเขาจะเป็นผู้คนที่น่าชื่นชอบยิ่ง.

และ บัดนี้ข้าพเจ้ามอรมอนเล่มเร็ดบันทึกของข้าพเจ้าให้จบ, ซึ่งได้เอามาจากแผ่นจารึกของนีไฟ; และข้าพเจ้าเร็ดบันทึกตามความรู้ และความเข้าใจซึ่งพระเจ้าได้ประทานให้แก่ข้าพเจ้า.

ดังนั้น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากอามะเลกิได้ มอบแผ่นจารึกเหล่านี้ให้อยู่ในมือของกษัตริย์เบ็นยามินแล้ว, เขาก็ได้เอามันไปรวมไว้กับ แผ่นจารึกอื่นๆ, ซึ่งบันทึกที่ กษัตริย์มอบให้ต่อกันจากรุ่นสู่รุ่น จนถึงวันของกษัตริย์เบ็นยามิน.

และ มันได้ถูกส่งต่อลงมาจากรุ่นสู่รุ่นเบ็นยามิน, จารึกสู่รุ่น จินมาติกาอยู่ในมือของข้าพเจ้า. และ ข้าพเจ้ามอรมอนอะทิตานต่อพระเจ้าให้แผ่นจารึกได้รับการปกป้องรักษานับแต่เวลานี้ไป, และ ข้าพเจ้ารู้ว่า มันจะได้รับการปกป้องรักษาเพราะว่าเลื่องสำคัญได้บันทึกไว้อยู่ในนั้น ซึ่งจากนั้นผู้คนที่ของข้าพเจ้าพร้อมด้วยพี่น้องของพวกเขาจะถูกตัดสินในวันอันยิ่งใหญ่ และ สุดท้าย, ตามพระคำของพระเจ้าซึ่งมีจริงไว้.

และ บัดนี้, ทรงอยู่กับกษัตริย์เบ็นยามินผู้นี้—เขามีสันหาบางอย่างเช่น มันมีการขัดแย้งเล็กน้อย ละหว่างผู้คนที่ของเขาเอง.

13 And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

14 And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.

15 And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

16 And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

17 For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiff-neckedness of the people—

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นด้วย คือกองทัพของชาวเลมมันยกลงมา จากแผ่นดินแห่งนีไฟ, เพื่อรบกับ ผู้คนของท่าน. แต่ดูเถิด, กษัตริย์ เป็นจามินรวบรวมกองทัพของท่าน, และท่านต้านทานพวกนั้นไว้; และท่านต่อสู้ด้วยกำลังแขนของท่านเอง, ด้วยดาบของเลบัน.

และด้วยพลังกำลังของพระเจ้า พวกเขาจึงต่อสู้กับศัตรู, จนสังหาร ชาวเลมมันเสียหลายพันคน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขา ต่อสู้กับชาวเลมมันจนไล่พวกนั้น ออกจากพื้นแผ่นดินทั้งหมดอัน เป็นมรดกของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากมีพระคริสต์ปลอมเกิดขึ้น, และพวกเขาถูกปิดปาก, และถูกลงโทษตามโทษานุโทษของพวกเขาแล้ว;

และหลังจากมีศาสดาพยากรณ์ปลอม, และผู้สั่งสอนและผู้สอนปลอมในบรรดาผู้คน, และทั้งหมดนี้ถูกลงโทษตามโทษานุโทษของพวกเขา; และหลังจากมีการขัดแย้งมากและการแตกแยกไปเข้ากับชาวเลมมันหลายครั้งแล้ว, ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์เป็นจามิน, ด้วยความช่วยเหลือของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ซึ่งอยู่ในบรรดาผู้คนของท่าน—

เพราะดูเถิด, กษัตริย์เป็นจามิน เป็นคนบริสุทธิ์, และท่านปกครองเหนือผู้คนของท่านด้วยความชอบธรรม; และมีคนบริสุทธิ์จำนวนมากในแผ่นดิน, และคนเหล่านี้กล่าวพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า ด้วยพลังอำนาจและด้วยสิทธิอำนาจ; และคนเหล่านี้ใช้ถ้อยคำรุนแรงมากเพราะความดื้อรั้นของผู้คน—

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ กองทัพของชาวเลมมันได้ยกทัพลงมา จาก แผ่นดินนีไฟ เพื่อมาสู้รบกับผู้คนของเบ็น. แต่จงเบ่ง, กษัตริย์เบ็นยามิน ได้เข้าโรมกองทัพของเบ็น, และ เบ็น ได้ต้านพวกมันไว้ได้; และ เบ็น ได้ต่อสู้ ด้วยกำลังแขนของเบ็นเองด้วย ดาบของเลบัน.

และ ด้วยกำลังของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พวกเขาจึงได้ต่อสู้ศัตรูของพวกเขา, จึงฆ่าชาวเลมมันตายหลายพันคน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พวกเขาต่อสู้ กับชาวเลมมันจนไล่พวกเขาออกจากแผ่นดินทั้งหมด ี่เป็นแผ่นดิน มรดกของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ หลังจากมี พระคริสต์ปลอมขึ้นมา, และ ปากของพวกเขาถูกปิด, และ ถูก ลงโทษตามความผิดของพวกเขา;

และ หลังจากมีศาสดาพยากรณ์, และ ผู้เทศนา และ ผู้สอนปลอมใน บันดาผู้คน, และ ทั้งหมดนี้ได้ถูก ลงโทษตามความผิดของพวกเขา; และ หลังจากมีการขัดแย้งมาหลาย และ มีการแตกแยกไปเข้าร่วมกับชาวเลมมันหลายต่อแล้ว, จังเบ่ง, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ กษัตริย์เบ็นยามิน, ด้วยความช่วยเหลือจาก สาดสะดาผู้บริสุทธิ์ในบันดาผู้คนของเบ็น—

เพราะจงเบ่ง, กษัตริย์เบ็นยามินเป็น คนบริสุทธิ์, และ เบ็นได้ปกครองดูแล ผู้คนของเบ็น ด้วยความชอบธรรม; และ มีคนบริสุทธิ์มาหลายหลายใน แผ่นดิน, และ คนเหล่านี้ได้เข้าพระคำ ของพระเจ้าด้วย อำนาจ และ สด อำนาจ; และ เขาเจ้าได้ใช้ ความรุนแรงหลายเพราะความดื้อรั้นของผู้คน—

18 Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ
ຄົນເຫຼົ່ານີ້, ກະສັດເບັນຢາມິນ, ໂດຍ
ການກິນດ້ວຍສຸດພຣະສິດຂອງ
ຮ່າງກາຍທ່ານແລະຄວາມສາມາດ
ຂອງທັງຈິຕວິຖະຍາທ່ານ, ແລະ
ສາສດາພະຍາກຣັນດ້ວຍ, ຈຶ່ງສ້າງ
ຄວາມສະຫງົບໃນແຜ່ນດິນອີກຄັ້ງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄົນ
ເຫຼົ່ານີ້, ກະສັດເບັນຢາມິນ, ໂດຍການ
ອອກແຮງງານດ້ວຍສຸດກຳລັງຂອງ
ຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມ
ສາມາດຂອງຈິຕວິຖະຍາທັງໝົດຂອງ
ເພິ່ນ, ແລະ ພ້ອມດ້ວຍສາດສະດາ, ເພິ່ນຈຶ່ງ
ໄດ້ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ
ອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

- 1 And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.
- 2 And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.
- 3 And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

หนังสือของโมไซยาห์

โมไซยาห์ ๑

และบัดนี้ไม่มีการขัดแย้งอีกต่อไปทั่วทั้งแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดที่เป็นของกษัตริย์เบนจามิน, จนกษัตริย์เบนจามินมีสันติติดต่อกันตลอดวันเวลาที่เหลืออยู่ของท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านมีบุตรสามคน; และท่านเรียกชื่อพวกเขาว่าโมไซยาห์, และฮีโลรัม, และฮีลามัน. และท่านให้พวกเขาได้รับการสอนในภาษาทั้งหมดของบรรพบุรุษท่าน, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะได้เป็นผู้มีความเข้าใจ; และเพื่อพวกเขาจะได้รู้เกี่ยวกับคำพยากรณ์ที่พูดจากปากบรรพบุรุษของพวกเขา, ซึ่งคนเหล่านั้นได้รับมอบมาจากพระหัตถ์ของพระเจ้า.

และท่านสอนพวกเขาเกี่ยวกับบันทึกซึ่งมีจารึกอยู่บนแผ่นจารึกทองเหลืองด้วย, มีความว่า : ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกจำไว้ว่าหากไม่ใช่เพราะแผ่นจารึกเหล่านี้, ซึ่งมีบันทึกและพระบัญญัติเหล่านี้แล้ว, เราต้องรับทุกขเวทนานอยู่ในความเขลา, แม้ในเวลาปัจจุบันนี้, โดยไม่รู้ความลึกลับของพระผู้เป็นเจ้า.

หนังสือโมไซยา

โมไซยา ๑

และ บัดนี้บ่มีการขัดแย้งต่อไปในทั่วแผ่นดินของเซราเฮมลา, ในบัดนาผู้ຄົນທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນກັບກະສັດເບັນຢາມິນ, ດັ່ງນັ້ນ ກະສັດເບັນຢາມິນຈຶ່ງປະສົບກັບສັນຕິສຸກຕະຫລອດລາຊາການຂອງເພິ່ນ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เພິ່ນมีลูกชายสามຄົນ; และ เພິ່ນได้ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າວ່າ ໂມໄຊຢາ, ຮີໂລຣຳ, ແລະ ຮີລາມັນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ຮຽນ ພາສາທັງໝົດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຄົນສະຫລາດ ແລະ ຈະໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບຄຳທຳນາຍຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າອອກຈາກປາກຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຊຶ່ງນຳມາໃຫ້ພວກເຂົາໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງ.

และ เພິ່ນໄດ້ສົດສອນເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບບັນທຶກ ຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ, ມີຄວາມວ່າ: ລູກເອີຍ, ພໍ່ຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຈື່ໄວ້ວ່າ ຖ້າຫາກບໍ່ມີແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງມີບັນທຶກຕ່າງໆ ແລະ ພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນຄວາມໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້, ໂດຍບໍ່ຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ.

4 For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

5 I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

6 O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

เพราะเป็นไปได้ที่ลีไฮ, บรรพบุรุษของเรา, จะจำเรื่องราวเหล่านี้ได้ทั้งหมด, เพื่อสอนลูก ๆ ของท่าน, เว้นแต่จะเป็นไปโดยความช่วยเหลือจากแผ่นจารึกเหล่านี้; เนื่องจากท่านได้รับการสอนมาในภาษาของชาวอียิปต์ ฉะนั้นท่านจึงอ่านอักษรเหล่านี้ได้, และสอนให้ลูก ๆ ของท่าน, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะสอนให้ลูก ๆ ของตนได้, และดังนั้นจึงเป็นการทำให้พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าสมุทร, แม้ลงมาถึงเวลาปัจจุบันนี้.

พ่อกล่าวแก่เจ้า, ลูกพ่อ, หากมิใช่เพราะสิ่งเหล่านี้, ซึ่งเก็บและปกปักรักษาไว้โดยพระหัตถ์ของพระเจ้า, เพื่อเราจะได้อ่านและเข้าใจความลึกลับของพระองค์, และมีพระบัญญัติของพระองค์อยู่ต่อหน้าเราเสมอไป, แม้บรรพบุรุษของเราก็คงจะเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อ, และเราจะเป็นเหมือนกับชาวเลมมัน, พี่น้องของเรา, ซึ่งไม่รู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านี้เลย, หรือแม้ไม่เชื่อเรื่องราวเหล่านี้เมื่อพวกเขาได้รับการสอน, เนื่องจากประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขา, ซึ่งไม่ถูกต้อง.

โอ้ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกจำไว้ว่าคำกล่าวเหล่านี้เป็นเรื่องจริง, และว่าบันทึกเหล่านี้จริงด้วย. และดูเถิด, แผ่นจารึกของนีไฟด้วย, ซึ่งมีบันทึกและคำกล่าวของบรรพบุรุษเรานับแต่เวลาที่พวกเขาจากเยรูซาเล็มมาจนถึงบัดนี้, และเรื่องราวเหล่านี้จริง; และเราจะรู้ถึงความแน่นอนของเรื่องราวเหล่านี้ได้เพราะเรามีอยู่ต่อหน้าต่อตาเรา.

เพราะมันเป็นไปได้ที่ลีไฮ บันพระบุคลของพ่อเราจะจำเรื่องราวเหล่านี้ได้ทั้งหมด เพื่อสอนลูกหลานของเขามานานจนกว่าจะเป็นไปโดยความช่วยเหลือจากแผ่นจารึกเหล่านี้; เพราะว่าเขามิได้รับการสอนมาในภาษาของชาวอียิปต์ ฉะนั้นเขามิอาจอ่านอักษรเหล่านั้นได้ และ สอนลูกของเขา, โดยวิธีนี้เขาจึงจะสอนลูกหลานของเขาได้, และ เขามิอาจรู้ได้ให้พระบัญญัติของพระเจ้าสำเร็จ, จึงจะบังเกิดมาเพื่อปัจจุบันนี้.

ลูกเอ๋ย พ่อทราบดีว่าพ่อเจ้าว่า ถ้าสิ่งเหล่านี้มิได้ถูก รักษาไว้โดยพระหัตถ์ของพระเจ้า, เพื่อพ่อเราจะได้อ่านและ เข้าใจ ความลึกลับของพระองค์, และ มีพระบัญญัติของพระองค์อยู่ต่อหน้าของพ่อเราอยู่เสมอแล้ว, เท็จแน่นอนว่า บันพระบุคลของพ่อเราจะเสื่อมโทรมลงอยู่ในความไม่เชื่อ และ พ่อเราจะกลายเป็นเหมือนกับชาวเลมมันพี่น้องของพ่อเรา ผู้ที่รู้จักทางหนทางที่ถูกต้องกับเรื่องราวเหล่านี้, ทลสิ กับเรื่องราวเหล่านี้เลย เมื่อพ่อเราได้รับการสอน, เพราะว่า เราต้องประเพณีของ บันพระบุคลของพ่อเราขึ้นกับทุกสิ่ง.

โอ้ ลูกเอ๋ย, พ่ออยากใช้ลูกจำไว้ว่า คำเหล่านี้เป็นความจริง และ บันทึกเหล่านี้ก็เป็น ความจริงเช่นกัน. และ จังยิ่ง, แผ่นจารึกของนีไฟก็เช่นกัน, ซึ่ง มีบันทึก และ คำกล่าวไว้จากบันพระบุคลของพ่อเรานับตั้งแต่ว่าเวลาที่เขาเจ้าหนีออกจากเยรูซาเล็มมาจนถึงปัจจุบันนี้, และ เรื่องเหล่านี้เป็นความจริง; และ พ่อเราสามารถรู้จากเทวทูต ความแน่นอนนี้ได้ว่าพ่อเรา มีมันอยู่ต่อหน้าพ่อเรา.

7 And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

8 And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

9 And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

10 Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกคำนึงถึงการค้นหาในแผ่นดินจารึกเหล่านี้อย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อโดยการนั้นลูกจะได้รับประโยชน์; และพ่ออยากให้ลูกรักษาสอบบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, เพื่อลูกจะได้รุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดินตามพระสัญญาซึ่งพระเจ้าทรงทำไว้กับบรรพบุรุษของเรา.

และอีกหลายเรื่องที่กษัตริย์เป็นจามินได้สอนบรรดาบุตรของท่าน, ซึ่งไม่ได้เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากกษัตริย์เป็นจามินยุติการสอนบุตรทั้งหลายของท่านแล้ว, ท่านชราลง, และท่านเห็นว่าในไม่ช้าท่านต้องไปตามวิถีทางของมวลแผ่นดินโลกนี้; ฉะนั้น, ท่านจึงคิดว่าสมควรจะมอบอาณาจักรให้บุตรคนใดคนหนึ่งของท่าน.

ฉะนั้น, ท่านให้นำโมไซยาห์มาต่อหน้าท่าน; และนี่คือถ้อยคำที่ท่านกล่าวแก่เขา, มีความว่า : ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกออกถ้อยแถลงไปทั่วแผ่นดินนี้ในบรรดาผู้คนพวกนี้ทั้งหมด, หรือผู้คนของเซราเฮมลา, และผู้คนของโมไซยาห์ที่พำนักอยู่ในแผ่นดิน, เพื่อโดยการนี้พวกเขาจะได้มาชุมนุมกัน; เพราะในวันพรุ่งพ่อจะประกาศแก่ผู้คนของพ่อจากปากพ่อเองว่าลูกเป็นกษัตริย์และผู้ปกครองดูแลผู้คนพวกนี้, ซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราประทานให้เรา.

และ บัดนี้ลูกเอีย, พ่อยากใช้ลูกจำไว้เพื่อจะ ถิ่นถ้ำตามันย่างพาภพพรน เพื่อลูกจะได้รับพระบัพติศมาจากมัน; และ พ่อยากใช้ลูก รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า, เพื่อลูกจะได้ รุ่งเรือง อยู่ในแผ่นดินนี้ตาม ถิ่นถ้ำพระผู้เป็นเจ้าได้กระทำไว้กับบรรพบุรุษของพวกรเรา.

และ ภาะสัดเบ้นยามินได้สิดสอนพวกลูกชายของเบ้นอีกหลายเลื่อง, ซึ่งได้จารงไว้ในหนังสือเล่มนี้.

และ เทาภานได้บังเกิดขึ้นถึลัหลังจากภาะสัดเบ้นยามินสิดสอนลูกของเบ้นจบแล้ว, เบ้นได้เฝ้าแกล้ง, และ เบ้นเห็นว่ในบ่ข้านี้ เบ้นจะถ้องเป็นไปตามทางของมวลโลกทั้งปวงแล้ว; สะนั้น, เบ้นจึงถึถิดว่ มันถึถึเวลาแล้วที่จะมอบลาซาอานาจักให้แกล้ลูกถึในถึถึของเบ้น.

สะนั้น, เบ้นจึงได้ใช้โมไซยามาอยู่ต่อหน้าเบ้น; และ นี้ถึถึถึถึถึเบ้นได้เฝ้ากับลาอ, มีถึถึถึถึ: พ่อยากใช้ลูกปะภาดไปทั่วแผ่นดินถึถึถึถึถึเบ้นพวกรนี้ทั้งหมิด, ทลั ถึถึถึของเซราเฮมลา, และ ถึถึถึของโมไซยาผู้เอาใส่อยู่ในแผ่นดิน, เพื่อพวกรเขาจะได้มาถึถึถึถึกับ เพราะว่ในมื่ออื่นพ่จะปะภาดถึถึถึถึของพ่ออกจากปากของพ่เองว่ลูกเป็น ภาะสัด และ เป็นผู้ปกครองดูแล ถึถึถึพวกรนี้, ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าถึถึถึเป็นพระเจ้าของพวกรเราปะทานให้พวกรเรา.

11 And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

12 And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

13 Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

14 For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

15 And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

และยิ่งกว่านั้น, พ่อจะให้ชื่อหนึ่งแก่ผู้คนพวกนี้, เพื่อโดยการนี้พวกเขาจะได้เด่นเหนือผู้คนทั้งปวงซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงนำออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม; และพ่อทำการนี้เพราะพวกเขาเป็นคนขยันหมั่นเพียรในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า.

และพ่อให้ชื่อแก่พวกเขาซึ่งจะไม่มีวันถูกลบเลย, เว้นแต่จะเป็นโดยการล่วงละเมิด.

แท้จริงแล้ว, และยิ่งกว่านั้นพ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าหากคนพวกนี้ซึ่งพระเจ้าทรงโปรดปรานอย่างมากจะตกอยู่ในการล่วงละเมิด, และกลายเป็นคนชั่วร้ายและเป็นคนล่วงประเวณีแล้ว, พระเจ้าจะทรงปล่อยพระหัตถ์จากพวกเขา, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะกลายเป็นคนอ่อนแอเหมือนกับพี่น้องพวกเขา; และพระองค์จะไม่ทรงปกป้องรักษาพวกเขาโดยเดชานุภาพอันหาที่เปรียบมิได้และน่าอัศจรรย์ของพระองค์อีกต่อไป, ดังที่พระองค์ทรงปกป้องรักษาบรรพบุรุษของเรามาจนบัดนี้.

เพราะพ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าหากพระองค์ไม่ทรงยื่นพระพาหุของพระองค์ออกมาปกป้องรักษาบรรพบุรุษของเราแล้วพวกเขาย่อมต้องตกอยู่ในเงื้อมมือของชาวเลมัน, และกลายเป็นเหยื่อความเกลียดชังของพวกนั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากภคสมัยเป็นจามินกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่บุตรของท่านจบลงแล้ว, ท่านจึงมอบหมายหน้าที่อันเกี่ยวข้องกับกิจจานุกิจทั้งปวงของอาณาจักรแก่เขา.

และ ยิ่งไปกว่านั้น, พ่อจะตั้งชื่อให้แก่ผู้สืบพวกนี้, เพื่อพวกเขาจะได้ดีเด่นกว่าผู้สืบทั้งปวง เพราะอานุภาพพระผู้เป็นเจ้าได้นำพาพวกเขาออกจากแผ่นดินเยรูซาเล็ม และ พ่อจะเรັດเนอวี่ เพราะพวกเขาเป็นสืบพาทพวงใน การรักษาสาพระบันยัดของพระผู้เป็นเจ้า.

และ พ่อจะตั้งชื่อให้แก่พวกเขา และ ชื่อ นั้นจะบังเกิดสืบเลย, นอกจากจะเป็น การล่วงละเมิดเท่านั้น.

แท้จริงแล้ว, และ ยิ่งไปกว่านั้น, พ่อกล่าวกับลูกว่า, ถ้าหากคนพวกนี้ ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าโปรดปรานที่สุดจะตกไปสู่ การล่วงละเมิด, และ ภายเป็นถึง ชื่อ และ สืบทลัน, พระผู้เป็นเจ้าจะปล่อยพวกเขา และ พวกเขาจะเป็นถึง อ่อนแอถึงกับกับพี่น้องของพวกเขา; และ พระองค์จะปล่อยพวกเขาจากโดยอำนาจอันหาที่ทรงบ่ได้ และ ข้าอิดสะจันของพระองค์ถึงถึงถึงที่ พระองค์ได้ปล่อยบันพระบุตรของ พวกเขาแล้ว.

เพราะพ่อกล่าวกับลูกว่า, ถ้าหาก พระองค์ได้แผ่พระหัตถ์ออกมาเพื่อ รักษาบันพระบุตรของพวกเขามาแล้วทุก ๆ สืบต้องอยู่ในกำมือของชาวเลมัน, และ จะภายเป็นผู้เหยื่อร้ายของ ความเกลียดชังของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากภคสมัยเป็นยามินกล่าวถ้อยคำเหล่านี้กับลูกชายของเขามาแล้ว, เขาก็ได้มอบหมายงานทั้งปวงของอาณาจักรให้แก่เขา.

16 And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

17 Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

18 And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

และยิ่งกว่านั้น, ท่านยังมอบหมายหน้าที่เกี่ยวกับบันทึกซึ่งมีจารึกอยู่บนแผ่นจารึกทองเหลืองแก่เขาด้วย; และแผ่นจารึกของนีไฟด้วย; และดาบของเลบันด้วย, และวัตถุทรงกลมหรือเครื่องชี้ทาง, ซึ่งพาบรรพบุรุษของเราผ่านแดนทุรกันดารมา, ซึ่งเตรียมขึ้นโดยพระหัตถ์ของพระเจ้าเพื่อสิ่งนี้จะพาพวกเขาไป, ทุกคนตามความใส่ใจและความขยันหมั่นเพียรที่พวกเขาถวายแด่พระองค์.

ฉะนั้น, เมื่อพวกเขาไม่ซื่อสัตย์ พวกเขาไม่ได้รู้เรื่องหรือก้าวหน้าในการเดินทาง, แต่ถูกขับไล่ให้กลับไป, และก่อความขุ่นเคืองพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าให้เกิดกับพวกเขา; และฉะนั้นพวกเขาก็จึงถูกลงทัณฑ์ด้วยความอดอยากและความทุกข์แสนสาหัส, เพื่อกระตุ้นให้พวกเขานึกถึงหน้าที่ของตน.

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมไซยาห์ออกไปทำดังที่บิดาได้สั่งท่านไว้, และประกาศแก่ผู้คนทั้งปวงที่อยู่ในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาเพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะได้มารวมกัน, เพื่อขึ้นไปยังพระวิหารเพื่อฟังถ้อยคำซึ่งบิดาท่านจะกล่าวแก่พวกเขา.

และ ยิ่งไปกว่านั้น, เขายังได้มอบหมายบันทึก ซึ่งอยู่ใน แผ่นจารึกทองเหลืองให้แก่ลาวอิก; และ แผ่นจารึกของนีไฟ; และ ดาบของลาบัน และ ลูกภม ทลีย์ เข็มขัดติด ซึ่งได้นำพา บันพะบลุดของพวกเรามาไปในถิ่น แห้งแล้งกับถ่าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้ถูกรวบรวมไว้โดยพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เพื่อนำพาเขาเจ้าออกไปตามความเอื้อใจใส่ และ ความพากเพียรที่เขาเจ้า ได้ถวายแด่พระองค์.

ฉะนั้น, เนื่องจากว่าพวกเขาเจ้าเป็นผู้สัด พวกเขาคงจะเลินเล่อเรื่อง ทลีย์ ก้าวหน้าในการเดินทาง, แต่ถูกไล่กับ ถิ่น, และ เร็ดให้พระเจ้าผู้เป็นพระเจ้ากับพวกเขา; และ สะมัน พวกเขาคงจะถูกปลงโทษด้วยความอดอยาก และ ความทุกข์อย่างแสนสาหัส, เพื่อเร็ดให้สำนึกถึงหน้าที่ของพวกเขา.

และ บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมไซยาห์ได้ออกไปตามที่บิดาของลาวอิก, และ ประกาศต่อผู้ถินทั้งปวงในแผ่นดิน เซราเฮมลา เพื่อให้พวกเขา มา เต็มโรมกันเพื่อขึ้นไปตามพระวิหาร เพื่อฟังถ้อยคำซึ่งบิดาของลาวอิกจะกล่าว กับพวกเขา.

5 And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

6 And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

7 For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพวกเขาขึ้นมายังพระวิหารแล้ว, พวกเขาตั้งกระโจมของตนรายรอบสถานที่นั้น, ทุกคนตามครอบครัวของตน, อันมีภรรยาของเขา, และบรรดาบุตรของเขา, และบรรดาธิดาของเขา, และบรรดาบุตรของพวกเขา, และบรรดาธิดาของพวกเขา, นับแต่คนโตสุดจนถึงคนเล็กสุด, โดยที่แต่ละครอบครัวอยู่แยกกัน.

และพวกเขาตั้งกระโจมของตนอยู่รอบพระวิหาร, โดยที่ชายทุกคนตั้งกระโจมให้ประตูหันไปยังพระวิหาร, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะได้อยู่ในกระโจมของตนและฟังถ้อยคำที่กษัตริย์เบ็นจามินจะพูดกับพวกเขา;

เนื่องจากมหาชนมากมายนักจนกษัตริย์เบ็นจามินไม่อาจสอนพวกเขาทั้งหมดภายในกำแพงพระวิหาร, ฉะนั้นท่านจึงให้สร้างหอสูงขึ้นหอหนึ่ง, เพื่อโดยการนั้นผู้คนของท่านจะได้ยินถ้อยคำที่ท่านกล่าวแก่พวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านเริ่มพูดกับผู้คนของท่านจากหอสูง; และคนทั้งหลายไม่อาจได้ยินถ้อยคำของท่านได้ทั่วถึง เพราะความล้นหลามของมหาชน; ฉะนั้นท่านจึงให้เขียนถ้อยคำตามที่ท่านพูดไว้และส่งออกไปให้คนทั้งหลายที่อยู่ไกลเกินจะได้ยินเสียงท่าน, เพื่อพวกเขาจะได้รับถ้อยคำของท่านด้วย.

และ พวกท่านได้บังเกิดຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາຂຶ້ນມາຮອດພະວິຫານແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າຕົ້ນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ທຸກຄົນຢູ່ນຳ ຄອບຄົວຂອງຕົນ, ຊຶ່ງມີເມຍຂອງຕົນ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກສາວຂອງຕົນ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລູກສາວຂອງພວກເຂົາ, ນັບຕັ້ງແຕ່ລູກກີກຈົນເຖິງລູກຫລ້າ, ແຕ່ລະຄອບຄົວແຍກຍ້າຍກັນຢູ່.

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າຕົ້ນຂອງຕົນ ອ້ອມຮອບພະວິຫານ, ທຸກຄົນຕັ້ງ ຜ້າຕົ້ນຂອງຕົນໃຫ້ປະຕູຫັນໄປຫາພະວິຫານເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ໃນຜ້າຕົ້ນຂອງຕົນເອງ ແລະ ຟັງຂໍ້ຄວາມທີ່ກະສັດເບັນຢາມິນຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາ;

ເພາະຝູງຊົນນັ້ນມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍຈົນວ່າກະສັດເບັນຢາມິນບໍ່ສາມາດສົດສອນພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ໃນເຂດກຳແພງພະວິຫານ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ສ້າງຫໍສູງຂຶ້ນບ່ອນໜຶ່ງເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຈະໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນກ່າວກັບພວກເຂົາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນເລີ່ມເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຈາກຫໍສູງ; ແລະ ບາງຄົນບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມຂອງເພິ່ນເພາະຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຝູງຊົນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນເວົ້າໄວ້ ແລະ ສົ່ງອອກໄປໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມຂອງເພິ່ນຄືກັນ.

9 And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

10 I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

11 But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

12 I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

และนี่คือถ้อยคำที่ท่านกล่าว และให้เขียนไว้, มีความว่า : พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านทั้งหลายทั้งปวงที่มาชุมนุมกัน, ท่านที่ได้ยินถ้อยคำของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าจะกล่าวแก่ท่านวันนี้; เพราะข้าพเจ้าไม่ได้สั่งให้ท่านขึ้นมาที่นี่เพื่อทำเล่น ๆ กับถ้อยคำที่ข้าพเจ้าจะกล่าว, แต่เพื่อท่านจะสดับฟังข้าพเจ้า, และเปิดหูท่านเพื่อท่านจะได้ยิน, และใจท่านเพื่อท่านจะเข้าใจ, และจิตท่านเพื่อความถึลลับของพระผู้เป็นเจ้าจะคลี่ออกต่อสายตาท่าน.

ข้าพเจ้าไม่ได้สั่งให้ท่านขึ้นมาที่นี่เพื่อท่านจะเกรงกลัวข้าพเจ้า, หรือเพื่อท่านจะคิดว่าตัวข้าพเจ้ายิ่งใหญ่กว่ามนุษย์อันเป็นมรรตัย.

แต่ข้าพเจ้าก็เหมือนตัวท่าน, ต้องอยู่ภายใต้ความอ่อนแอทุกอย่างทางร่างกายและจิตใจ; กระนั้น ข้าพเจ้าได้รับเลือกโดยคนพวกนี้, และได้รับการอุทิศถวายโดยบิดาข้าพเจ้า, และได้รับความยินยอมโดยพระหัตถ์ของพระเจ้าให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ปกครองและกษัตริย์เหนือคนพวกนี้; และได้รับการดูแลและการปกป้องรักษาโดยเดชานุภาพอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์, ให้รับใช้ท่านด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพละกำลังซึ่งพระเจ้าประทานให้ข้าพเจ้า.

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าดังที่ข้าพเจ้าได้รับความยินยอมให้ใช้วันเวลาของข้าพเจ้าไปในการรับใช้ท่าน, แม้จนถึงเวลานี้, และมิได้แสวงหาทองหรือเงินหรือของมีค่าอย่างใดจากท่านเลย;

และ มีถึຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນ ເວົ້າ ແລະ ໄດ້ຂຽນໄວ້, ມີຄວາມວ່າ: ພັນຮ່ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ມາຊຸມນຸມກັນ, ພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກທ່ານໃນມື້ນີ້ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກທ່ານຂຶ້ນມາບ່ອນນີ້ເພື່ອ ການມ່ວນຊື່ນກັບຂໍ້ຄວາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າ, ແຕ່ເພື່ອພວກທ່ານຈະ ເຊື່ອຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເປີດຫຼຸຂອງພວກທ່ານເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນ, ແລະ ເປີດ ໃຈຂອງພວກທ່ານເພື່ອພວກທ່ານຈະເຂົ້າໃຈ, ແລະ ເປີດຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານເພື່ອ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍອອກຕໍ່ສາຍຕາຂອງພວກທ່ານ.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກທ່ານຂຶ້ນມາບ່ອນນີ້ເພື່ອພວກທ່ານຈະ ຢ້ານກົວຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລື ເພື່ອພວກທ່ານຈະຄິດວ່າຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າມະນຸດ.

ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຄືກັນກັບຕົວຂອງພວກທ່ານທີ່ຕ້ອງຂຶ້ນຢູ່ກັບຈຸດອ່ອນທຸກຢ່າງໃນຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກເລືອກຈາກຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນກະສັດ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງເໝືອຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາ ແລະ ປົກປ້ອງໂດຍອຳນາດອັນຫາທີ່ປຸງບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ, ທີ່ໃຫ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສຸດພະລັງ, ຄວາມນິກຄິດ, ແລະ ກຳລັງ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເໝືອນດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນການຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ຈົນເຖິງເວລານີ້, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາ ຄຳ ຫລື ເງິນ ຫລື ຂອງມີຄ່າຢ່າງໃດຈາກພວກທ່ານເລີຍ;

13 Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

14 And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

15 Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

16 Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

17 And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

ทั้งข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านต้องถูกคุมขังอยู่ในคุกใต้ดิน, หรือปล่อยให้ท่านเป็นทาสของกันและกัน, หรือให้ท่านกระทำความผิดกรรม, หรือปล้นสะดม, หรือลักขโมย, หรือประพฤติก่อวุ่นวาย; หรือแม้ข้าพเจ้าก็ยังไม่วางใจให้ท่านกระทำการชั่วร้ายอย่างใด, และสอนท่านให้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า, ในทุกสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาท่านไว้—

และแม้ข้าพเจ้า, ตัวข้าพเจ้า, ก็ทำงานด้วยมือข้าพเจ้าเองเพื่อจะได้รับใช้ท่าน, และเพื่อท่านจะไม่ต้องแบกภาระภาษี, และเพื่อจะไม่มีสิ่งใดเกิดกับท่านซึ่งเป็นภาระโศกเศร้าที่ต้องทน—และจากเรื่องทั้งหมดที่ข้าพเจ้าพูดมานี้, ท่าน ตัวท่านเองเป็นพยานอยู่ในวันนี้.

กระนั้น, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าไม่ได้ทำสิ่งเหล่านี้เพื่อข้าพเจ้าจะได้โอ้อวด, ทั้งข้าพเจ้าไม่ได้บอกเรื่องเหล่านี้เพื่อโดยการนี้ข้าพเจ้าจะได้กล่าวหาท่าน; แต่ข้าพเจ้าบอกท่านถึงเรื่องเหล่านี้เพื่อท่านจะได้รู้ว่าข้าพเจ้าจะตอบด้วยมโนธรรมอันใสสะอาดได้ต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้าในวันนี้.

ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าเพราะข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้วว่าข้าพเจ้าใช้วันเวลาของข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ท่าน, ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะโอ้อวด, เพราะข้าพเจ้าอยู่ในการรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้านั่นเอง.

และดูเถิด, ข้าพเจ้าบอกท่านถึงเรื่องเหล่านี้เพื่อท่านจะเรียนรู้ปัญญา; เพื่อท่านจะเรียนรู้ว่าเมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าของท่านนั่นเอง.

ทั้งข้าพเจ้าจะไม่ยอมให้พวกท่านต้องถูกละเมิดอยู่ในคุกมืด ทลีส ป่อยให้พวกท่านเป็นข้อย้ำຂອງกันและกัน, ทลีส ให้พวกท่านຂ້າ, ทลีส ปຸ້ນສະດົມ, ทลีส ລັກມັກສິກ, ทลีส ຫລິ້ນຊູ້; ຫລິ ໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໂດງ, ແລະ ໄດ້ສິດສອນພວກທ່ານໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງບັນຊາພວກທ່ານ—

ແມ່ນແຕ່ຕົວຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງໄດ້ ເຮັດວຽກດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງເພື່ອຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ແລະ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຕ້ອງແບກພາລະການເສຍພາສີ, ແລະ ເພື່ອຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດເກີດກັບພວກທ່ານ ຊຶ່ງເປັນພາລະເຫຼືອທີ່ຈະທົນໄດ້—ແລະ ຈາກເລື່ອງທັງໝົດຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມານີ້, ທ່ານທຸກຄົນເປັນພະຍານຢູ່ໃນມື້ນີ້.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄປເພື່ອອວດອ້າງ ທັງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບອກເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອກ່າວໂທດພວກທ່ານ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານເຖິງເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີຈິດສຳນຶກອັນໃສສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນມື້ນີ້.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ອັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນການຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ປາດຖະໜາຈະອວດອ້າງເພາະຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານັ້ນເອງ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານເຖິງເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອພວກທ່ານຈະຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບ ປັນຍາ ເພື່ອພວກທ່ານຈະຮຽນຮູ້ວ່າ ເມື່ອພວກທ່ານ ຮັບໃຊ້ ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ ພວກທ່ານກໍຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານນັ້ນເອງ.

18 Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

19 And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

20 I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

21 I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

ดูเถิด, ท่านเรียกข้าพเจ้าเป็นกษัตริย์ของท่าน; และหากข้าพเจ้า, ผู้ที่ท่านเรียกเป็นกษัตริย์ของท่าน, ทำงานเพื่อรับใช้ท่าน, แล้วท่านสมควรหรือที่จะทำงานเพื่อรับใช้กัน ?

และดูด้วยเถิด, หากข้าพเจ้า, ผู้ที่ท่านเรียกเป็นกษัตริย์ของท่าน, ผู้ใช้วันเวลาของเขาไปในการรับใช้ท่าน, และแม้กระนั้นอยู่ในการรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, สมควรจะได้รับ ความขอบคุณจากท่าน, โอท่าน ควรขอบพระทัยกษัตริย์แห่งสวรรค์ของท่านเพียงใด !

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, ว่าหากท่านจะน้อมขอบพระทัยและคำสรรเสริญทั้งหมดซึ่งจิตวิญญาณทั้งดวงของท่านมีพลังที่จะครอบครอง, แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระองค์นั้นผู้ทรงสร้างท่าน, และทรงดูแลและปกป้องรักษาท่านมา, และทรงทำให้ท่านชื่นชมยินดี, และทรงทำให้ท่านอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข—

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าหากท่านจะรับใช้พระองค์ผู้ทรงสร้างท่านมาตั้งแต่ต้น, และทรงปกป้องรักษาท่านวันแล้ววันเล่า, โดยทรงให้ท่านยิ้มลมหายใจ, เพื่อท่านจะมีชีวิตและเคลื่อนไหวและทำตามเจตนาของท่านเอง, และแม้ทรงไต่ถามท่านครั้งแล้วครั้งเล่า—ข้าพเจ้ากล่าวว่า, หากท่านจะรับใช้พระองค์ด้วยจิตวิญญาณทั้งดวงของท่านแล้วท่านก็จะเป็นผู้รับใช้ที่ไม่สมค่า.

จึงเป็น, พวกท่านเอ็นดูข้าพเจ้าว่า กะสัดของพวกท่าน; และ ถ้าข้าพเจ้า, ผู้ที่พวกท่านเอ็นดูว่ากะสัดของพวกท่านได้ทำางานเพื่อรับใช้พวกท่าน, แล้วพวกท่านจะบໍทำางานเพื่อ รับใช้ผู้ร่วมกันและกันบໍ?

และ จึงเป็นอีก, ถ้าหากข้าพเจ้าผู้ ที่พวกท่านเอ็นดูว่ากะสัดของพวก ท่าน ผู้ที่ใช้วันเวลาของเขานี้ในทาง รับใช้พวกท่าน, และ ยังอยู่ในทางรับ ใช้พระเจ้า สนิทสนมแล้วที่จะได้รับคุณ งามดีจากพวกท่าน, โอ พวกท่าน งดงามจะ ขอบพระทัยกะสัดแห่ง สวรรค์ของพวกท่านทลายปามในใจ!

ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านทั้งหลาย พี่น้องของข้าพเจ้าว่า ถ้าหากพวก ท่านจะถวายความขอบพระทัย และ สันติสุขสันติทั้งหมัด ซึ่งทั้งจิตวิญญาณ ของพวกท่านมีอำนาจเป็นเจ้าของแต่ พระเจ้าผู้ได้สร้างพวกท่าน, และ รักษา, และ ปกป้องพวกท่านมาแล้ว, และ เร็ดให้พวกท่านปีติยินดี และ เร็ดให้พวกท่านอยู่ร่วมกันด้วยสันติสุข

ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า ถ้า หากพวกท่านจะรับใช้พระเจ้าผู้ได้ สร้างพวกท่านมาตั้งแต่ต้น, และ ปกป้องพวกท่านแต่ละมีโดยให้พวก ท่านยิ้มลมหายใจ เพื่อพวกท่านจะมี ชีวิต และ เคลื่อนไหว และ เร็ดตาม จุติของของพวกท่านเอง, และ ถ้า ไร พวกท่านแต่ละมี—ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าหากพวกท่านรับใช้พระเจ้าด้วย สดุดีจิตวิญญาณของพวกท่าน แต่พวก ท่านก็ยังเป็นผู้ใช้ที่ บໍสมค่า.

22 And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

23 And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

24 And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

25 And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

และดูเถิด, ทั้งหมดที่พระองค์ทรงเรียกร้องจากท่านคือให้รักษาพระบัญญัติของพระองค์; และพระองค์ทรงสัญญาว่าหากท่านจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ท่านจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน; และพระองค์ไม่เคยทรงเปลี่ยนแปลงไปจากที่พระองค์รับสั่งเลย; ฉะนั้น, หากท่านรักษาพระบัญญัติของพระองค์ พระองค์ย่อมประทานพรให้ท่านและทรงทำให้ท่านรุ่งเรือง.

และบัดนี้, ประการแรก, พระองค์ทรงสร้างท่านมา, และประทานชีวิตของท่านให้ท่าน, ซึ่งโดยการนั้นท่านจึงเป็นหนี้พระองค์อยู่.

และประการที่สอง, พระองค์ทรงเรียกร้องให้ท่านทำตามสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาท่าน; เพราะโดยการนี้ หากท่านทำ, พระองค์ย่อมประทานพรให้ท่านโดยทันที; และฉะนั้น พระองค์จึงทรงตอบแทนท่านแล้ว. และท่านยังคงเป็นหนี้พระองค์อยู่, และเป็นอยู่ขณะนี้, และจะเป็นอยู่, ตลอดกาลและตลอดไป; ฉะนั้น, ท่านมีสิ่งใดจะโอ้อวดเล่า?

และบัดนี้ข้าพเจ้าถาม, ท่านจะกล่าวสิ่งใดถึงตัวท่านได้เล่า? ข้าพเจ้าตอบท่าน, ไม่เลย. ท่านจะกล่าวไม่ได้ว่าตัวท่านเป็นแม่เท้าผงธุลีของแผ่นดินโลก; กระนั้นท่านยังสร้างขึ้นจากผงธุลีของแผ่นดินโลก; แต่ดูเถิด, มันเป็นของพระองค์ผู้ทรงสร้างท่าน.

และ จົງເບິ່ງ, ທັງໝົດທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການຈາກພວກທ່ານຄື ໃຫ້ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງສັນຍາກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ພວກທ່ານຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້; ແລະ ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍ ປ່ຽນແປງໄປຈາກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຮັບສັ່ງໄວ້; ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານຮຸ່ງເຮືອງ.

ແລະ ບັດນີ້ປະການທຳອິດຄື ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກທ່ານມາ, ແລະ ໄດ້ປະທານຊີວິດໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ, ຍ້ອນເຫດນີ້ພວກທ່ານຈຶ່ງເປັນໝີ່ພຣະອົງ.

ແລະ ປະການທີສອງຄື ພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ພວກທ່ານກະທຳຕາມທີ່ພຣະອົງບັນຊາພວກທ່ານໄວ້; ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດຕາມນີ້, ພຣະອົງຈະປະທານ ພອນໃຫ້ພວກທ່ານໂດຍທັນທີ. ແລະ ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈະຈ່າຍຄ່າຈ້າງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານກໍຍັງຄົງເປັນໝີ່ພຣະອົງຢູ່ໃນຕອນນີ້ ແລະ ຕະຫລອດໄປບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ; ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານຈະອອດອ້າງໄປເຮັດຫຍັງ?

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມວ່າ ພວກທ່ານສາມາດເວົ້າກ່ຽວກັບຕົວເອງໄດ້ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຕອບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ໄດ້. ພວກທ່ານບໍ່ສາມາດເວົ້າວ່າ ພວກທ່ານມີຄ່າເທົ່າກັບຂີ້ຝຸ່ນ; ເຖິງແມ່ນວ່າພວກທ່ານຖືກ ສ້າງມາຈາກ ຂີ້ຝຸ່ນກໍຕາມ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຂອງພຣະອົງຜູ້ສ້າງພວກທ່ານມາ.

26 And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

27 Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

28 I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

29 And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

และข้าพเจ้า, แม່ข้าพเจ้า, ผู้ที่ ท่านเรียกว่ากษัตริย์ของท่าน, ก็ไม่ดีไปกว่าตัวท่านเลย; เพราะ ข้าพเจ้ามาจากผงธุลีเช่นกัน. และ ท่านเห็นแล้วว่าข้าพเจ้าชรา, และ กำลังจะคืนร่างแห่งมรรตัยนี้ให้ แผ่นดินแม่.

ฉะนั้น, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ ท่านว่าข้าพเจ้าได้รับใช้ท่าน, โดย เดินไปด้วยมโนธรรมอันใสสะอาด ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, แม่ เช่นนั้นข้าพเจ้าให้ท่านมาชุมนุมกัน อยู่ในเวลานี้, ก็เพื่อจะได้พบว่า ข้าพเจ้าไม่มีข้อตำหนิ, และเพื่อ เลือดของท่านจะไม่มาอยู่ที่ ข้าพเจ้า, เมื่อข้าพเจ้าจะยืนรับการ พิพากษาจากพระผู้เป็นเจ้าในเรื่อง ที่พระองค์ทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้ เกี่ยวกับท่าน.

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าข้าพเจ้า ให้ท่านมาชุมนุมกันเพื่อข้าพเจ้าจะได้ จัดเลือดของท่านออกจาก อารมณ์ข้าพเจ้า, ในระยะเวลานี้ เมื่อข้าพเจ้ากำลังจะลงไปสู่หลุม ศพของข้าพเจ้า, เพื่อข้าพเจ้าจะได้ ลงไปอย่างสงบสุข, และวิญญาณ ออมตะของข้าพเจ้าจะสมทบกับ คณะนักร้องเบื้องบนในการขับขาน เพลงสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรง เทียงธรรม.

และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้ากล่าว แก่ท่านว่าข้าพเจ้าให้ท่านมาชุมนุม กัน, เพื่อข้าพเจ้าจะได้ประกาศแก่ ท่านว่าข้าพเจ้าจะเป็นผู้สอนของ ท่าน, หรือกษัตริย์ของท่านไม่ได้อีก ต่อไปแล้ว;

และ ข้าพเจ้าเฝ้ามองว่าข้าพเจ้า นี้, ผู้ที่พวกท่านเฝ้าว่ากษัตริย์ของ พวกท่านกับได้ไปกว่าตัวของพวก ท่านเลย; เพราะข้าพเจ้ามาจากธุลีเช่น เหมือนกัน. และ พวกท่านเห็น ว่า ข้าพเจ้าแก่, และ ร่างกายที่เป็น มະตัยนี้กำลังจะถูกส่งคืนให้แม่ แผ่นดินที่ให้กำเนิดมันมา.

ฉะนั้น, เหมือนดังที่ข้าพเจ้าได้ไว้ กับพวกท่านมาแล้ว, ข้าพเจ้าได้รับ ใช้พวกท่านโดย เดินไปด้วยจิตสำนึก อันใสสะอาดต่อพระพักตร์ของพระเจ้า, เป็นยอมน้อมน้อมแล้วที่ข้าพเจ้าได้ให้ พวกท่านมาชุมนุมกันอยู่ในเวลานี้, ก็ เพื่อจะได้เห็นว่าคุณเจ้าจะมีชีวิต, และ เพื่อ เลือดของพวกท่านจะบ่ม มา ถักนุ่งข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้ายืนอยู่ เพื่อรับการพิพากษาของพระเจ้าใน เลื่องที่พระอริยบัณฑิตข้าพเจ้าได้ ทั่วถึงกับพวกท่าน.

ข้าพเจ้าเฝ้ากับพวกท่านอีกว่า ข้าพเจ้าได้ให้พวกท่านมาชุมนุมกัน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ ทำจัดเลือดของ พวกท่านออกจากอารมณ์ของ ข้าพเจ้าในระยะเวลาที่ ตอน ที่ ข้าพเจ้ากำลังจะลงไปหาหลุมฝังศพ ของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้ลงไป ด้วยสันติสุข, และ วิญญาณที่เป็น ออมตะของข้าพเจ้าจะได้เข้ารวม กับ ผู้ที่ร้องเพลงอยู่เบื้องเหนือ เพื่อ สันละเสริญพระเจ้าผู้ทรงทำ.

และ ยิ่งไปกว่านั้น, ข้าพเจ้าเฝ้ากับ พวกท่านอีกว่า ข้าพเจ้าให้พวกท่าน มาชุมนุมกันนี้ เพื่อข้าพเจ้าจะได้ ประกาศแก่พวกท่านว่า, ข้าพเจ้าจะไม่ ได้เป็นผู้สอน ทลื เป็นกษัตริย์ของพวก ท่านต่อไปอีกแล้ว;

30 For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

31 And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

32 But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

33 For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

เพราะแม้ในเวลานี้, ทั้งร่างของข้าพเจ้าก็สั่นอย่างยิ่งเมื่อพยายามพูดกับท่าน; แต่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงค้ำจุนข้าพเจ้า, และทรงยอมให้ข้าพเจ้าพูดกับท่าน, และทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าประกาศแก่ท่านในวันนี้, ว่าโมไซยาห์บุตรข้าพเจ้าเป็นกษัตริย์และผู้ปกครองดูแลท่าน.

และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทำตามที่ท่านทำตามแล้วจนกระทั่งบัดนี้. ท่านรักษาคำสั่งของข้าพเจ้า, และคำสั่งของบิดาข้าพเจ้าด้วย, และรู้เรื่องมา, และได้รับการปกป้องไม่ให้ตกอยู่ในเงื้อมมือของศัตรูท่านฉันใด, แม้เช่นนั้นหากท่านรักษาคำสั่งของบุตรข้าพเจ้า, หรือพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเขาจะมอบให้ท่าน, ท่านก็จะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดินฉันนั้น, และศัตรูของท่านจะไม่พิพลึงเหนือท่าน.

แต่, โอผู้คนของข้าพเจ้า, จงระวังเกลือกกว่าจะเกิดการขัดแย้งขึ้นในบรรดาพวกท่าน, และท่านเลือกเชื่อฟังวิญญาณร้าย, ซึ่งโมไซยาห์บิดาข้าพเจ้าพูดถึง.

เพราะเหตุเกิด, วิบัติอย่างหนึ่งกำหนดให้เกิดแก่คนที่เลือกเชื่อฟังวิญญาณนั้น; เพราะหากเขาเลือกเชื่อฟังมัน, และคงอยู่และตายในบาปของเขา, คนคนนั้นย่อมดื่มความอัปมงคลเข้าไปในจิตวิญญาณของเขาเอง; เพราะเขาย่อมได้รับโทษอันเป็นนิรันดร์เป็นค่าจ้างของเขา, โดยที่ล่วงละเมิดกฎของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งขัดกับความรู้ของเขาเอง.

เพราะแม้แต่ตอนมีร่างกายทั้งหมดยกของข้าพเจ้าก็สั่นส่ายอย่างยิ่งขณะที่ข้าพเจ้าพยายามเอื้อมมือไปหาพวกท่าน; แต่ถึงพระผู้เป็นเจ้ายังถ้ำข้าพเจ้าไว้, และ ยอมให้ข้าพเจ้าเอื้อมมือไปหาพวกท่าน, และ บันดาลข้าพเจ้าให้ประกาศแก่พวกท่านในมีนนี้ว่า โมไซยาห์ลูกชายของข้าพเจ้าจะเป็นกษัตริย์ และ เป็นผู้ปกครองดูแลพวกท่าน.

และ บัดนี้พี่น้องของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากใช้พวกท่านเร่ดถ้อยที่พวกท่านได้เร่ดมาเหมือนแต่ก่อน. พวกท่านได้รักษาสถาบันของข้าพเจ้า, และ บัญญัติของบิดาของข้าพเจ้า, และ ได้รู้เรื่องมา, และ ได้รับการรักษาสืบต่อไปในกามิของสัตตของพวกท่าน, ถ้าหากพวกท่านจะรักษาสถาบันของลูกชายของข้าพเจ้า ทลั พระบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งพวกท่านจะได้รับจากลาอ, พวกท่านจะมีความรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดินนี้, และ สัตตของพวกท่านจะไม่มีอำนาจเหนือกว่าพวกท่านเลย.

แต่, โอ ผู้คนของข้าพเจ้า, จงระวังเพราะถ้าหากมันจะเกิดมี การขัดแย้งกันขึ้นในบรรดาพวกท่าน, และ พวกท่านจงอย่าได้เลือกเชื่อฟังวิญญาณชั่ว, ซึ่งโมไซยาห์บิดาของข้าพเจ้าได้เอื้อมมือไปหา.

เพราะจึงเป็น, มีวิบัติอย่างหนึ่งซึ่งกำหนดให้เกิดขึ้นกับคนที่เลือกเชื่อฟังวิญญาณนั้น; เพราะถ้าหากเขาเลือกเชื่อฟังมัน, และ ถูกล้อมอยู่ในความชั่วร้าย, และ ตายในบาปของเขาแล้ว ผู้คนนั้นย่อมดื่ม ความอัปมงคลเข้าไปในจิตวิญญาณของเขาเอง; เพราะว่าเขาต้องได้รับโทษ อันเป็นนิรันดร์เป็นค่าจ้างของเขาโดยที่ล่วงละเมิดกฎของพระเจ้าอันเป็นกฏที่ห้ามกับความรู้ของข้าพเจ้าเอง.

34 I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

35 And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

36 And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

37 I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าไม่มีใครเลยในบรรดาพวกท่าน, เว้นแต่เด็กเล็ก ๆ ของท่านที่ไม่ได้รับการสอนเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้, ที่ไม่รู้ว่าคุณเป็นหนี้รันดรต่อพระบิดาบนสวรรค์ของท่าน, ที่จะถวายทุกสิ่งที่คุณมีอยู่และเป็นอยู่แด่พระองค์; และได้รับการสอนเกี่ยวกับบันทึกซึ่งมีคำพยากรณ์ที่พูดไว้โดยศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์, แม้เรื่อยลงมาถึงเวลาสี่ไฮ, บรรพบุรุษของเรา, ออกจากเยรูซาเล็ม;

และ, ทุกสิ่งที่บรรพบุรุษของเราพูดไว้จนถึงบัดนี้ด้วย. และดูเถิด, คนเหล่านั้นพูดถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาท่าน, ด้วย; ฉะนั้น, มันจึงเที่ยงธรรมและจริง.

และบัดนี้, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, ว่าหลังจากท่านรู้และได้รับการสอนในเรื่องทั้งหมดนี้แล้ว, หากท่านจะล่วงละเมิดและประพฤติดนขัดกับสิ่งที่กล่าวไว้, จนท่านถอนตัวไปจากพระวิญญาณของพระเจ้า, จนพระองค์ไม่มีที่อยู่ในท่านเพื่อทรงนำท่านไปในวิถีแห่งปัญญาเพื่อท่านจะได้รับพร, ความรุ่งเรือง, และการปกป้องรักษา—

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าผู้ใดที่ทำการนี้, ผู้เดียวกันนั้นย่อมออกมาภยต่อพระผู้เป็นเจ้าอย่างเปิดเผย; ฉะนั้นเขาจึงเลือกเชื่อฟังวิญญาณร้าย, และกลายเป็นศัตรูต่อความชอบธรรมทั้งมวล; ฉะนั้น, พระเจ้าจึงไม่ทรงมีที่อยู่ในเขา, เพราะพระองค์มิทรงสถิตในวิหารที่ไม่บริสุทธิ์.

ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านอีกว่า บໍ່มีใฝ่เลยในบันทึกพวกท่านนอกจากเด็กน้อยๆของพวกท่านที่บໍ່ได้รับการสิดสอนກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກທ່ານເປັນໝີ່ມາຕະຫລອດການຕໍ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກທ່ານ ທີ່ຈະຖວຍທຸກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານມີຢູ່ ແລະເປັນຢູ່ໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຮັບການສິດສອນກ່ຽວກັບບັນທຶກ ຊຶ່ງມີການທຳນາຍທີ່ສາດສະດາບໍລິສຸດໄດ້ເຂົ້າໄວ້ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ສີໄຄ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ;

ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ບອກຕະຫລອດມານັບຕັ້ງແຕ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈົນເຖິງເວລານັ້ນນຳອີກ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເພີ່ນນຳອີກ; ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນສິ່ງຊອບທຳ ແລະ ເປັນຄວາມຈິງ.

ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຫລັງຈາກພວກທ່ານຮູ້ ແລະ ໄດ້ຮັບການສິດສອນໃນເລື່ອງທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຍັງຈະລ່ວງລະເມີດ ແລະ ເຮັດກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້, ພວກທ່ານຖອນຕົວອອກໄປຈາກພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົນວ່າມັນບໍ່ມີບ່ອນໃດເລີຍໃນພວກທ່ານ ທີ່ຈະສາມາດນຳພວກທ່ານໄປໃນທາງແຫ່ງປັນຍາເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບພອນ, ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ ຮັບການປົກປັກຮັກສາ—

ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ກະທຳແບບນີ້, ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມອອກມາໃນການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ; ສະນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງເລືອກເຊື່ອຟັງວິນຍານຊົ່ວ ແລະ ກັບເປັນສັດຕູຕໍ່ຄວາມຊອບທຳທັງໝົດ; ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ໃນຕົວເຂົາ, ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ສະຖິດຢູ່ໃນວິຫານທີ່ ບໍ່ບໍລິສຸດ.

38 Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

39 And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

40 O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

41 And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

จะนั้นหากคนนั้นหาได้กลับใจไม่, และดำรงอยู่และตายโดยเป็นศัตรูกับพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, ข้อเรียกร้องความยุติธรรมแห่งสวรรค์จึงปลุกจิตวิญญาณอันเป็นอมตะของเขาไปสู่ความรู้สึกร้อนรนในความผิดของตนเอง, ซึ่งทำให้เขาระย่อต่อที่ประทับของพระเจ้า, และทำให้ในอกของเขาเต็มไปด้วยความรู้สึกผิด, และความเจ็บปวด, และความปวดร้าว, ซึ่งเปรียบเหมือนเพลิงที่ไม่รู้ดับ, ซึ่งเปลวเพลิงนั้นลุกโชนอยู่ตลอดกาลและตลอดไป.

และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าความเมตตาที่ไม่มีสิทธิ์เหนือผู้นั้น; จะนั้นชะตากรรมในวาระสุดท้ายของเขาคือการทนทุกข์ทรมานอันไม่มีวันสิ้นสุด.

โอ, ท่านผู้สูงอายุทั้งหลาย, และท่านคนหนุ่มด้วย, และท่านเด็กเล็ก ๆ ผู้ที่เข้าใจถ้อยคำข้าพเจ้าได้, เพราะข้าพเจ้าพูดอย่างแจ่มชัดกับท่านเพื่อท่านจะได้เข้าใจ, ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้ท่านตื่นขึ้นมาสู่ความทรงจำถึงสถานการณ์อันน่าสะพรึงกลัวของคนที่ยึดอยู่ในการล่วงละเมิด.

และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านพิจารณาถึงสภาพอันเป็นพรและเป็นสุขของคนที่ยกย่องพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า. เพราะเหตุนี้, พวกเขาได้รับพรในทุกสิ่ง, ทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ; และหากพวกเขายืนหยัดอย่างซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้วพวกเขาจะได้รับเข้าสู่สวรรค์, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะพำนักอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าในสภาพแห่งความสุขอันไม่รู้จบ. โอ้อัจฉา, จงจำไว้ว่าเรื่องเหล่านี้จริง; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้ารับสั่งไว้.

สะบัด ถ้าหากถนอมมันบ่ ักใจ และถนอม และ ถายโดยเป็นสัดถุกับพระเจ้า, แล้ว ถวมยุดถิทำแห่งสะทอนจะปุกจิตวินยานอันเป็นอะมะตะของเฝ้าใช้ถึถึ้นขึ้นมาทาถวมรู้สึกรใน ถวมยุดที่รุนแรงของถึนเอง, ฐึ้งเร็ดให้เฝ้าถอยออกปจากที่ปะทับของพระผู้เป็นเจ้า, และ เร็ดให้ถึกรของเฝ้าถึมไปถึถึถวมรู้สึกรยิด, และ ถวมเจ็บปวด, และ ถวมทุกถึละมาน, ฐึ้งปรูปเหมือนถึงไฟที่บ่รู้มอด, ฐึ้งเปลวไฟนั้นถอยขึ้นอยู่ถึะตลอดถาน และ ถะตลอดไป.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าเฝ้ากับพวกรท่านว่า ผู้นั้นจะบ่ได้รับ ถวมเมตตาเลย; สะบัดซาถากาในวาระสุดท้ายของเฝ้า ถึ ถวมทุกถึละมานที่บ่มีวันสิ้นสุด.

โอ, พวกรท่านผู้มีอายุสูงวัยทั้งหลาย, และ พวกรเจ้าผู้หนุ่มเข้มน, และ พวกรเจ้าผู้เป็นเด็กน้อยๆ ผู้ที่สามาถเข้าใจ ฐึถวมของเฝ้า, เพราะเฝ้าได้เฝ้าย่างแจ่มแจ้งเพื่อพวกรท่านจะได้เข้าใจ, เฝ้าได้เฝ้าได้เฝ้าที่ถานแทนพวกรท่าน เพื่อพวกรท่านจะได้ถึถึ้นขึ้นมาทาถวมฐึ้งจำเริญสะพาบอันเป็นถายานของถึนที่ถึถึอยู่ในถานล่งละเมิด.

และ ยุ่งไปถึถึ้น, เฝ้าเฝ้าปาดทะพาให้พวกรท่านพิจาละนาถึงสะพาบอันเป็นพอน และ ถวมสุขของถึนที่รักษาสาพระบันยัดของพระเจ้า. เพราะฐึ้งเห็้ง, เฝ้าได้ รับพอนทุกย่าง ทั้งฝ่ายโลก และ ฝ่ายวินยาน; และ ถ้าหากเฝ้าถึถึนย่าง ฐึ้สัดจึนถึงที่สุดแล้ว, เฝ้าจะถึกรรับเฝ้าสู่สะทอน, แล้วเฝ้าจะได้พึกับพระเจ้าในสะพาบแห่งถวมสุขที่บ่มีวันสิ้นสุด. โอ้ จ้งจำ, จ้งจำไว้ว่า เลื่องเหล่านี้เป็นถวมจึ; เพราะถึงพระผู้เป็นเจ้าได้ถึถึถึ.

Mosiah 3

- 1 And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.
- 2 And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.
- 3 And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.
- 4 For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

ໂມໄຊຍາຮີ ໓

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າອາດໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຕັ້ງໃຈຟັງອີກ, ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີບາງສິ່ງທີ່ຈະກ່າວແກ່ທ່ານອີກ; ເພາະດູເຄີດ, ຂ້າພະເຈົ້າມີ ເລື່ອງຈະບອກທ່ານເຖິງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

ແລະ ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານ ນັ້ນແມ່ນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້. ແລະ ທ່ານກ່າວແກ່ ຂ້າພະເຈົ້າ : ຕົ້ນເຄີດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕົ້ນ, ແລະ ດູເຄີດທ່ານຍັງນັ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະ ທ່ານກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ : ຕົ້ນ ເຄີດ, ແລະ ຈົ່ງຟັງຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ບອກທ່ານ; ເພາະດູເຄີດ, ຂ້າພະເຈົ້າມາ ປະກາດຂ່າວອັນນາຍົດແຫ່ງຄວາມ ປະສົບຢູ່ແກ່ທ່ານ.

ເພາະພຣະເຈົ້າທຽມໄດ້ຍິນຄຳສວ ອ້ອນວອນຂອງທ່ານແລ້ວ, ແລະ ທຽມ ວິນິດໄສຄວາມຊອບຮອດຂອງທ່ານ, ແລະ ທຽມສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາເພື່ອປະກາດ ແກ່ທ່ານວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມຍິນດີ; ແລະ ວ່າທ່ານຈະໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນ ຂອງທ່ານ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະເປັນພ້ອມດ້ວຍ ປະສົບຢູ່ເປັນກັນ.

ໂມໄຊຢາ ໓

ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າອາດໃຫ້ພວກທ່ານຕັ້ງໃຈຟັງ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີສິ່ງທີ່ຈະກ່າວກັບ ພວກທ່ານອີກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີ ເລື່ອງຈະບອກພວກທ່ານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະ ມາເຖິງ.

ແລະ ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກ ທ່ານນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບ ທູດອົງໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ຈາກພຣະເຈົ້າມາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ຈັກ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງຕົ້ນເຄີດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕົ້ນຂຶ້ນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງ ຕົ້ນເຄີດ, ແລະ ຈົ່ງຟັງຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ບອກທ່ານ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມາ ເພື່ອປະກາດຂ່າວ ອັນໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງ ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ທ່ານ.

ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳ ອະທິຖານຂອງທ່ານແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ພິຈາລະນາຄວາມຊອບຮອດຂອງທ່ານ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ມາເພື່ອປະກາດກັບ ທ່ານວ່າ ທ່ານຈົ່ງປະສົບຢູ່ດີເຖິງ; ແລະ ວ່າ ໃຫ້ທ່ານປະກາດກັບຜູ້ຄົນຂອງທ່ານເພື່ອ ພວກເຂົາຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກເຊັ່ນ ດຽວກັນ.

5 For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

6 And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

7 And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

8 And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

เพราะเหตุเกิด, เวลาจะมาถึง, และอยู่ไม่ไกล, ที่ด้วยเดชานุภาพ, พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ผู้ทรงครอบครอง, ผู้ทรงดำรงแล้ว, และทรงดำรงอยู่จากชั่วนิรันดร์ถึงชั่วนิรันดร์, จะเสด็จจากสวรรค์ลงมาอยู่ในบรรดาลูกหลานมนุษย์, และจะทรงสถิตอยู่ในร่างที่ทำด้วยดินเหนียว, และจะเสด็จออกไปในหมู่มนุษย์, ทรงทำปาฏิหาริย์ยิ่งใหญ่, เช่นรักษาคนป่วย, ทำให้คนตายลุกขึ้น, ทำให้คนง่อยเดิน, คนตาบอดได้รับสายตาของเขา, และคนหูหนวกได้ยิน, และรักษาโรคนานาชนิด.

และพระองค์จะทรงขับเหล่ามาร, หรือวิญญาณร้ายที่สิงอยู่ในใจลูกหลานมนุษย์.

และเหตุเกิด, พระองค์จะทนรับการล่อลวง, และความเจ็บปวดทรมานร่างกาย, ความหิวโหย, ความกระหาย, และความเหน็ดเหนื่อย, แม้มากกว่าที่มนุษย์จะทนได้, เว้นแต่จะถึงแก่ความตาย; เพราะเหตุเกิด, พระโลหิตไหลออกจากทุกขุมชน, ความปวดร้าวของพระองค์จะใหญ่หลวงนักเพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของผู้คนของพระองค์.

และพระองค์จะทรงมีพระนามว่าพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, พระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, พระผู้สร้างสรรพสิ่งนับจากกาลเริ่มต้น; และมารดาของพระองค์จะมีนามว่ามารีย์.

เพราะจึงบังเกิด, เวลาจะมาถึง, และยังอีกบ่ง, ซึ่งพร้อมด้วยอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอภิวินิจฉัยยิ่งใหญ่, ผู้ถอบถอง, ผู้เป็นมาแล้ว และ เป็นอยู่จากชั่วมีล้นดอนถึงชั่วมีล้นดอน จะเสด็จจากสวรรค์ลงมาอยู่ในบ้านดาลูกหลานมนุษย์, และ จะอยู่ในร่างกายที่เร้าด้วยดินหนัง, และ จะเสด็จออกไปในบ้นดามะนุด และ เร้า สิ่ง มะทัดสะจันอันยิ่งใหญ่ขึ้น ป้นปือถินเจ็บป่วย, เร้าให้ถินตายถินมิชีวิต, เร้าให้ถินเปี้ยล่อย่างได้, ถินตาบอดเห็นรู้, และ ถินหูหนวกได้ยิน, และ ป้นปือพะยาดทุกย่าง.

และ พระอิจจะขับไล่ ฝิปีศาจ ทลิอินยานชั่วที่อยู่ใจของลูกหลานมนุษย์ให้ออกไป.

และ แล้วพระอิจจะอดทนถึง ภาระล้น, และ ถ้ามเจ็บปวดทรมานร่างกาย, และ อดทนถึงถ้าม ทิวเข้, ถ้ามทะยน้ำ, และ ถ้ามอดเมื่อยทลายกว่ามะนุดจะ ถินได้, นอกจากรจะถึงแก่ความตาย; เพราะจึงบังเกิด, ถ้ามเจ็บปวดของพระอิจจะใหญ่ทลวงที่สดจัน โลทิดไทลออกจากทุกขุมชน, เพราะถ้ามชั่วร้าย และ ถ้ามพ้กรุดชั่วของผู้ถินของพระอิจ.

และ พระอิจจะได้รับพระนามว่า พระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า, พระบิดาแห่งสวรรค์ และ แผ่นดินโลก, พระผู้สร้างทุกสิ่งตั้งแต่ต้น; และ มานดาของพระอิจจะมีชื่อว่า มารีย์.

9 And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

10 And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

11 For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

12 But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

13 And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

และดูเถิด, พระองค์จะเสด็จมาสู่ผู้คนของพระองค์, เพื่อความรอดจะได้มาสู่ลูกหลานมนุษย์แม้โดยทางศรัทธาในพระนามของพระองค์; และแม้หลังจากทั้งหมดนี้แล้วพวกเขาก็จะถือว่าพระองค์เป็นมนุษย์คนหนึ่ง, และกล่าวว่าพระองค์มีผีสิงอยู่, และจะโบยพระองค์, และจะตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขน.

และพระองค์จะทรงลุกขึ้นในวันที่สามจากบรรดาคนตาย; และดูเถิด, พระองค์ทรงอยู่ในฐานะผู้พิพากษาโลก; และดูเถิด, สิ่งทั้งหมดนี้จะกระทำไปเพื่อการพิพากษาอันชอบธรรมจะได้มาถึงลูกหลานมนุษย์.

เพราะดูเถิด, พระโลหิตของพระองค์จะชดใช้บาปของคนที่ตกไปเพราะการล่วงละเมิดของอาดัมด้วย, ผู้ที่ตายโดยไม่รู้พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับพวกเขา, หรือผู้ที่ทำบาปโดยไม่รู้.

แต่วิบัติ, วิบัติแก่ผู้ที่รู้ว่าตนกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้า! เพราะความรอดจะไม่มาสู่คนเช่นนั้นเลย นอกจากจะเป็นโดยการกลับใจและศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์.

และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงส่งศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์มาในบรรดาลูกหลานมนุษย์ทั้งปวง, เพื่อประกาศเรื่องเหล่านี้แก่ทุกตระกูล, ประชาชาติ, และภาษา, เพื่อโดยการนี้ผู้ใดก็ตามที่จะเชื่อว่าพระคริสต์จะเสด็จมา, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการปลดบาปของเขา, และชื่นชมยินดีด้วยความปรีดียิ่ง, แม้ราวกับว่าพระองค์เสด็จมาในบรรดาพวกเขาแล้ว.

และ แล้วพระองค์จะสะกดไปหาผู้ถือนางของพระองค์เพื่อ ถวามรอดจะได้มาเทียลูกหลานมนุษย์ เทียแม่นโดยทาง สักทาในพระนามของพระองค์; และ เทียแม่นทลึงจากทัງชนิตนี้แล้ว พวกเขาก้จะถือว่า พระองค์เป็นมนุษย์ทำมาดาผู้หนึ่ง, และ ก้าวว่ามี ผีสิงอยู่ในพระองค์, และ จะ ขั้วรึงพระองค์, และ จะ ถึงพระองค์ไว้เทียไม้กางเขน.

และ ในมี บิสามพระองค์จะ ลุกขึ้นจากถวามตาย; และ จั้วเบ้ง, พระองค์จะ ปะทับยีนอยู่เพือ บิพากสาโลก; และ จั้วเบ้ง, เลือ่งทัງชนิตนี้จะเป็นไปเพือ ากานบิพากสาอันชอบทำจะได้มาเทียลูกหลานมนุษย์.

เพาะจั้วเบ้ง, และ โลทิดของพระองค์ จะ ขิดใช้แทนบาปของถินที่ ถักไป ย้อนากานล่อวงละเมิดของอาดามนำอิก, ผู้ที่ตายโดยบู้รู้จักพระปะสึงของ พระเจ้าท่รู้วักกับพวกเขา, ทลึง ผู้ที่เร็ดบาป โดยบู้.

แต่วิบัติ, วิบัติแก่ผู้ที่รู้ว่าถิน ะบิดถ่พระเจ้า! เพาะถวามรอดจะบ่มาหาถินแนวนั้น นอจากาจะเป็นโดยทาง ากานกับใจ และ มีสักทาใน อึง พระเยสุถิดเจ้าเท้านั้น.

และ อึงพระผู้เป็นเจ้าได้สั่งสาดสะดาผู้บ่ลิสถของพระองค์มาในบับดาลูกหลานมนุษย์ทัງปวง เพือปะภาดเลือ่งเทล้านี้กับทุกตระกูล, ทุกปะชาชาติ, ทุกภาษา, ย้อนเทดนี้ผู้ใดท่ตามท่เชือว่า พระถิดจะสะกดมา, ผู้นั้นจะได้ รับ ากานบิบบาปของพวกเขา, และ บิถียนถิดด้วยถวามขั้วนขั้วย่างย้ง, แม่น แต่ ถักบ่ว่าพระองค์ได้สะกดมาใน บับดาพวกเขาแล้ว.

14 Yet the Lord God saw that his people were a stiffnecked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

15 And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

16 And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

17 And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

กระนั้น พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า ทรงเห็นว่าผู้คนของพระองค์เป็นคนตื้อรั้น, และพระองค์ทรงกำหนดกฎไว้ให้พวกเขา, แม้กฎของโมเสส.

และพระองค์ทรงแสดงเครื่องหมาย, และการอันนำพิศวง, และรูปแบบ, และรูปลักษณ์มากมายแก่พวกเขา, เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระองค์; และศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์กล่าวแก่พวกเขาเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระองค์ด้วย; และกระนั้นพวกเขายังทำใจแข็งกระด้าง, และหาเข้าใจไม่ว่ากฎของโมเสสไม่เกิดผลอันใดเลยนอกจากจะเป็นโดยการชดใช้ด้วยพระโลหิตของพระองค์.

เพราะแม้หากเป็นไปได้ว่าเด็กเล็ก ๆ ทำบาปได้พวกเขาจะรับการช่วยให้รอดไม่ได้; แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพวกเขาได้รับพรแล้ว; เพราะดูเถิด, ดังเช่นอาดัม, หรือโดยธรรมชาติ, พวกเขาตก, แม้เช่นนั้นพระโลหิตของพระคริสต์ชดใช้บาปของพวกเขา.

และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าจะไม่มีนามอื่นใดให้ไว้หรือทางอื่นใดหรือวิธีที่โดยการนั้นความรอดจะมาถึงลูกหลานมนุษย์ได้, นอกจากในและโดยผ่านพระนามของพระคริสต์, พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์.

แต่ยิ่งพระผู้เป็นเจ้าก็ยังเห็นว่าเป็นผู้ถือนางพระอົງเป็นถือนางอົງ, และพระอົງได้ทำนิตกิดไว้ให้พวกเขา, แม่นแต่ กิดของโมเส.

และ เกื้อหนุน, และ ภาวนาแปรปะทาลาด, และ แบบอย่าง, และ ภูเขาหลายอย่างที่พระอົງได้สะแกงแก่พวกเขาที่รู้เกี่ยวกับงานสะแกงมาของพระอົງ; และ สาดสะดาผู้บ่ลิสุดจะเว้ากับพวกเขาที่รู้เกี่ยวกับงานสะแกงมาของพระอົງนำอົก; แต่พวกเขาทำเร็ดใจแฉงระด้างอยู่ และ บ่เข้าใจว่า กิดของโมเสบ่มีฝืนอันใดเลียนอกจากจะเป็นโดยทาทานขุดใช้ด้วยโลหิตของพระอົงเท่านั้น.

และ เทียงแม่น่ถ้าทาทานเป็นไปว่า เด็กน้อยยังเร็ดบาบได้ พวกเขาจะลอดบ่ได้; แต่ข้าพเจ้าทำอวักับพวกท่านว่า พวกเขาได้ รับพอนแล้ว; เพาะจ้งเบ้ง, เทียงถ้งเข้ในอาตามโดยทามะซาตเขาถก, เทียงแม่น่เป็นเข้มนั้น โลทิดของพระถกถกทำขุดใช้แทนบาบของพวกเขา.

และ ยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้าทำอวักับพวกท่านว่า จะ บ่มีนามอื่นใดให้ไว้ทลิต ทาทานอื่นใด ทลิต วิทิตใดที่ ถอามลอดจะมาทาลูกทาลามมะนุดได้ นอกจากใน และ โดยพระนามของ พระถกถกพระผู้เป็นเจ้าอົງขุดใช้ถกถกถกถก.

18 For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

19 For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

20 And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

21 And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

เพราะเหตุเกิดพระองค์ทรงพิพากษา, และการพิพากษาของพระองค์เที่ยงธรรม; และทารกที่สิ้นไปในวัยทารกหาได้พินาศไม่; แต่มนุษย์ดื่มความอัปมงคลเข้าไปในจิตวิญญาณของตนเว้นแต่พวกเขาจะนอบน้อมถ่อมตนและกลายเป็นดังเด็กเล็ก ๆ, และเชื่อว่าความรอดเคยมี, และมีอยู่, และจะมี, ในและโดยผ่านพระโลหิตที่ทรงชดใช้ของพระคริสต์, พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์.

เพราะมนุษย์ปฤชนเป็นศัตรูต่อพระผู้เป็นเจ้า, และเป็นมาแล้วนับแต่การตกของอาดัม, และจะเป็นไป, ตลอดกาลและตลอดไป, เว้นแต่เขาจะยอมต่อการชักจูงของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, และทั้งความเป็นมนุษย์ปฤชนและกลับเป็นวิสุทธิชนโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์พระเจ้า, และกลายเป็นดังเด็ก, ว่อง่าย, อ่อนโยน, ถ่อมตน, อดทน, เปี่ยมด้วยความรัก, เต็มใจยอมในสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าทรงเห็นควรจะอุปบัติแก่เขา, แม้ดังเด็กยินยอมต่อบิดาตน.

และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าเวลาจะมาถึงเมื่อความรู้เรื่องพระผู้ช่วยให้รอดจะแผ่ไปทั่วทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน.

และเหตุเกิด, เมื่อเวลานั้นมาถึง, จะไม่พบผู้ใดเว้นแต่เด็กเล็ก ๆ ว่า, ปราศจากข้อตำหนิต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, นอกจากโดยการกลับใจและศรัทธาในพระนามของพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เท่านั้น.

เพราะจึงบัง, พระอົງພິພາກສາ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພະອົງທ່ຽງທຳກັບ ທຸກຄົນ; ແລະ ເດັກແດງທາລົກທີ່ເສຍຊີວິດນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕາຍເລີຍ; ມະນຸດຈະກິນຄວາມອັບປະໂຫຍດເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານຂອງຕົນຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ກາຍເປັນຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍໆ, ແລະ ເຊື່ອວ່າຄວາມລອດມີມາແລ້ວ ແລະ ມີຢູ່ ແລະ ຈະມາເຖິງໃນ ແລະ ໂດຍໂລຫິດທີ່ຊົດໃຊ້ຂອງພະຄຣິດພະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລົດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.

ເພາະມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູກັບພະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ ການຕົກຂອງອາດາມ, ແລະ ຈະເປັນໄປຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກເຂົາຈະ ຍອມຕໍ່ການຊັກຈູງຂອງ ພະວິນຍານສັກສິດ, ແລະ ປະຖິ້ມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລະ ກາຍມາເປັນ ໄພ່ພົນຂອງພະເຈົ້າໂດຍການຊົດໃຊ້ຂອງອົງພະຄຣິດ, ແລະ ກາຍເປັນຄືກັນກັບ ເດັກນ້ອຍ, ບອກລອນສອນງ່າຍ, ອ່ອນໂຍນ, ຖ່ອມຕົວ, ອົດທົນ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ເຕັມໃຈໃນທຸກສິ່ງທີ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະໃຫ້ເກີດກັບພວກເຂົາ, ເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍຍິນຍອມຕໍ່ບິດາຂອງຕົນ.

ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອ ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຂອງພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະແຜ່ໄປທົ່ວ ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

ແລະ ຈິ່ງບິ່ງ, ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ ບໍ່ມີຂໍ້ຕຳນິຕໍ່ພະພັກຂອງພະເຈົ້າ ນອກຈາກຈະເປັນດັ່ງເດັກນ້ອຍໆ, ພຽງແຕ່ໂດຍການກັບໃຈ ແລະ ມີສັດທາໃນພະນາມຂອງອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລົດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.

22 And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

23 And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

24 And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

25 And if they be evil they are con- signed to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

26 Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

และแม้ในเวลานี้, เมื่อท่านจะได้ สอนผู้คนของท่านถึงสิ่งที่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของท่านทรงบัญชา ท่าน, แม้เมื่อนั้นจะพบว่าพวกเขา ไม่มีข้อตำหนิอีกต่อไปในสาย พระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า, เว้น แต่ตามคำที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน แล้ว.

และบัดนี้ข้าพเจ้าพูดพระวจนะ ซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชา ข้าพเจ้า.

และพระเจ้าตรัสดังนี้ : ถ้อยคำ นั้นจะยืนเป็นประจักษ์พยานที่เด่น ชัดฟ้องคนพวกนี้, ในวันพิพากษา; ซึ่งตามนั้นพวกเขาจะถูกพิพากษา, แต่ละคนตามงานของตน, ไม่ว่า มันดี, หรือไม่ว่ามันชั่วร้าย.

และหากมันชั่วร้ายพวกเขาก็ถูก ส่งไปสู่ความคิดคำนึงอันน่าสะพรึงกลัวเกี่ยวกับความผิดและความน่า ชังชังของพวกเขา, ซึ่งทำให้พวกเข ายกออกไปจากที่ประทับของ พระเจ้าไปสู่สภาพแห่งความเศร้า หมองและความทรมานอันหาได้ สิ้นสุดไม่, ซึ่งจากนั้นพวกเขาจะ กลับมาอีกไม่ได้; ฉะนั้นพวกเขาตีความ อับปางลงเข้าสู่สู่จิต วิญญาณของตนแล้ว.

ฉะนั้น, พวกเขาจึงดื่มแล้วจาก ถ้วยแห่งพระพิโรธของพระผู้เป็น เจ้า, ซึ่งความยุติธรรมนั้นปฏิเสธ พวกเขาไม่ได้อย่างที่ปฏิเสธไม่ได้ว่า อาตมจะตกเพราะการรับส่วนผล ไม่ต้องห้ามนั้น; ฉะนั้น, ความ เมตตาจะมีสิทธิ์เหนือพวกเขาอีก ไม่ได้ตลอดกาล.

และ เทวเม่นในเวลานี้ เมื่อพวก ท่านสวดสอนผู้ถือนะของพวกท่าน เทว สิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าองค์เป็นพระเจ้าได้ บันดาลพวกท่าน, จินตนาการเวลานั้น จะ พิบัติว่า พวกเขายังมีข้อตำหนิอีกต่อไป ใน สายพระเมตตาของพระเจ้า, พวงแต่ ตามคำที่ข้าพเจ้าได้กล่าวกับพวกท่าน เท่านั้น.

และ บัดนี้ ข้าพเจ้าได้กล่าวคำขู่ถึง พระผู้เป็นเจ้าได้บันดาลข้าพเจ้าแล้ว.

และ พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้: ถ้า เทล่านั้นจะยืนเป็นประจักษ์พยานที่ แจ่มแจ้งต่อผู้ถือนะพวกนี้ในวันพิพากษา; ขู่แต่ละคนจะถูกพิพากษาตามคำ เทล่านั้น ตามอภิปรัชญาของพวกเขา, บ่ ว่าดี หรือชั่ว.

และ ถ้าหากพวกเขาขู่ พวกเขา จะถูกส่งไปหา ความทรมานอันเป็นดา ยานทรงกระทำกับความผิด และ ความชั่ว ทรุดของพวกเขา ขู่เร็ดให้พวก เขาทยอยออกไปจากที่ประทับของพระ ผู้เป็นเจ้า ไปหาสภาพแห่ง ความ ทรมาน และ ความทรมานที่มิมีอัน สิ้นสุด ขู่จากนั้นพวกเขาจะกลับมามี บ่ได้; ฉะนั้นพวกเขาจึงได้กินความอับ ปะโทษเข้าสู่สู่จิตวิญญาณของพวก เขาแล้ว.

ฉะนั้น พวกเขาได้ดื่มจากจากแห่ง พระพิโรธของพระเจ้าแล้ว, ขู่ความ ยุติธรรมนั้นปฏิเสธพวกเขาไม่ได้ถึงที่ ปะติเสธบ่ได้ว่า อาตมจะพิพากษาตาม รับส่วน พยานไม่ว่าที่ต่อท่านนั้น; ฉะนั้น, ความเมตตาจะมีสิทธิ์เหนือพวก เขาอีกบ่ได้ตลอดกาล.

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

และความทุกข์ทรมานของพวกเขา
เขาเป็นเหมือนทะเลเพลิงและ
ก่ำมะถัน, อันมีเปลวเพลิงไม่รู้ดับ,
และควันอันพุ่งขึ้นตลอดกาลและ
ตลอดไป. พระเจ้าทรงบัญชา
ข้าพเจ้าดังนั้น. เอเมน.

และ ความทุกข์ทรมานของพวกเขา
เขาจะเป็นเหมือนถ้ำ ทะเลไฟ และ ภูเขา
สูงแปดพันปีไม่รู้จักหมด และ ควันมัน
ลอยขึ้นอยู่ตลอดกาล และ ตลอด
ไป. พระผู้เป็นเจ้าได้บัญชาข้าพเจ้าดังนี้. อาเมน.

Mosiah 4

- 1 And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.
- 2 And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.
- 3 And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

ໂມໄຊຍາຳ ໔

ແລະບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຕົວເມື່ອກະຊາກິດເປັນຈາມິນກ່າວ ຄ້ອຍຄຳທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບມອບຈາກເທພ ຂອງພະເຈົ້າຈົບແລ້ວ, ທ່ານຈຶ່ງກວາດ ສາຍຕາໄປຮອບໆ ເພື່ອມອບຄູ່ຜູງຂນ, ແລະຄູ່ເກີດພວກເຂົາລົມລຽນກັບພື້ນດິນ, ເພາະພວກເຂົາເກີດຄວາມເກຣກກລ້າ ພະເຈົ້າ.

ແລະພວກເຂົາເຫັນຕົນເອງຢູ່ໃນ ສະພາບທາງເນື້ອເນື່ອງຂອງຕົນ, ແມ່ນ ນ້ອຍກວ່າຝຸງຮູ້ສຶກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະພວກເຂົາທັງໝົດຮ້ອງອອກມາ ເປັນເສຍເດຍກັນ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ທຣຽງໂປຣດເມຕຕາ, ແລ້ວທຣຽງໂປຣດໃຊ້ ພະໂລຫິດທີ່ຂັດໃຊ້ຂອງພະເຊຊຸສຕີ ເພື່ອພວກເຂົາພຣະອຸດົມຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ ອຸກຍາບາປຂອງພວກເຂົາພຣະອຸດົມ, ແລະ ໃຈພວກເຂົາພຣະອຸດົມຈະຖືກກຳເນີດ ບຣິສຸທຣີ; ເພາະພວກເຂົາພຣະອຸດົມເຊື່ອ ໃນພະເຊຊຸສຕີ, ພະບຸດຣຂອງ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ທຣຽງສ້າງຟ້າ ສະຣຣະແລະແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະສິ່ງທັງ ປວງ; ຜູ້ຈະເສດຊີລົງມາໃນບຣຣດາລູກ ຫລານມະນຸດ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕົວ ຫລັງຈາກພວກເຂົາພຸດຄ້ອຍຄຳນີ້ແລ້ວ ພະວິຊາຍາດຂອງພະເຈົ້າເສດຊີ ມາບນພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາເປີຍມ ດ້ວຍປິດ, ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການປະດາບາປ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະໂດຍທີ່ມີຄວາມ ສະບັບໃນມະນຸດ, ເພາະສະຣັກຣາຍິງ ທີ່ພວກເຂົາມີໃນພະເຊຊຸສຕີຜູ້ຈະ ເສດຊີມາ, ຕາມຄ້ອຍຄຳທີ່ກະຊາກິດ ເປັນຈາມິນໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາ.

ໂມໄຊຢາ ໔

ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕົວ ເມື່ອ ກະສັດເບັນຢາມິນເວົ້າຂໍຄວາມຊຶ່ງເພີ່ນໄດ້ ຮັບມອບພາຍຈາກທູດຂອງພະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈົບແລ້ວ, ເພີ່ນໄດ້ກວາດສາຍຕາໄປ ຮອບໆເບິ່ງຜູງຊົນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາ ລົມຢູ່ກັບພື້ນດິນເພາະ ຄວາມຢ້ານກົວ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາແລ້ວ.

ແລະ ພວກເຂົາເຫັນຕົວເອງຢູ່ໃນ ສະພາບແຫ້ງ ກາມມະລິມ, ເຖິງແມ່ນມີ ຄຸນຄ່າ ນ້ອຍກວ່າຂີ້ຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດຮ້ອງອອກມາເປັນ ສຽງດຽວກັນວ່າ: ໂອ້ ຂໍຊົງໂປດເມດຕາ ແລະ ໂປດໃຊ້ໂລຫິດທີ່ ຊົດໃຊ້ຂອງ ພະເຊຊຸດ ເພື່ອພວກເຂົາພຣະອຸດົມຈະໄດ້ຮັບ ການໃຫ້ອະໄພຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ ພຣະອຸດົມ, ແລະ ເພື່ອໃຈຂອງພວກເຂົາພຣະອຸດົມຈະ ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ; ເພາະພວກເຂົາພຣະອຸດົມ ເຊື່ອໃນພະເຊຊຸດ, ພະບຸດຂອງ ພະເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ທຸກຢ່າງ; ຜູ້ຈະ ສະເດັດລົງມາໃນທ່າມກາງລູກຫລານ ມະນຸດ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕົວ ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ ພະວິນຍານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍໄດ້ ສະເດັດມາເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາ ກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ ການປັດບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍ ຄວາມສະຫງົບໃນ ຈິດສຳນຶກ, ເພາະ ສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພວກເຂົາມີຢູ່ໃນ ພະເຊຊຸດ ຜູ້ຈະສະເດັດມາຕາມ ຂໍຄວາມ ຊຶ່ງກະສັດເບັນຢາມິນໄດ້ກ່າວກັບ ພວກເຂົາ.

4 And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

5 For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

6 I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

7 I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

และกษัตริย์เบ็นจามินอ้าปากอีก และเริ่มกล่าวแก่พวกเขา, มีความว่า : เพื่อนข้าพเจ้าและพี่น้องข้าพเจ้า, วงศาคณาญาติของข้าพเจ้าและผู้คนของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านตั้งใจฟังอีก, เพื่อท่านจะฟังและเข้าใจถ้อยคำที่ยังเหลืออยู่ของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าจะกล่าวแก่ท่าน.

เพราะเหตุเกิด, หากความรู้ถึงพระคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้าในเวลานี้ปลุกท่านให้รู้สึกถึงความไม่สลักสำคัญของท่าน, และสภาพไร้ค่าและตกของท่าน—

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากท่านเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้า, และพระเดชานุภาพอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์, และปรีชาญาณของพระองค์, และความอดทนของพระองค์, และความอดกลั้นของพระองค์ที่ทรงมีต่อลูกหลานมนุษย์; และการชดใช้ด้วย, ซึ่งทรงเตรียมไว้ตั้งแต่การวางรากฐานของโลก, เพื่อโดยการนั้นความรอดจะมาถึงคนที่มอบความไว้วางใจของเขาในพระเจ้า, และขยันหมั่นเพียรในการรักษาพระบัญญัติของพระองค์, และดำเนินต่อไปด้วยความเชื่อแม้จนถึงที่สุดของชีวิตเขา, ข้าพเจ้าหมายถึงชีวิตของร่างกายที่ตายได้—

ข้าพเจ้ากล่าว, ว่านี่คือคนที่ได้รับความรอด, โดยผ่านการชดใช้ซึ่งเตรียมไว้ตั้งแต่การวางรากฐานของโลกเพื่อมนุษยชาติทั้งปวง, ซึ่งเคยอยู่นับแต่การตกของอาดัม, หรือที่ดำรงอยู่, หรือที่จะดำรงอยู่ต่อไป, แม้จนถึงที่สุดของโลก.

และ กษัตริย์เบ็นจามินได้เปิดปากอีก และ เล่มกล่าวกับพวกเขา, มีความว่า: เพื่อนของข้าพเจ้า และ พี่น้องของข้าพเจ้า, ยากของข้าพเจ้า และ ผู้ถนของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้พวกท่านตั้งใจฟังอีก เพื่อพวกท่านจะได้ยิน และ เข้าใจข้อความที่ยังเหลืออยู่ซึ่งข้าพเจ้าจะเอ่ยกับพวกท่าน.

เพราะเหตุบังเกิด ถ้าหากความรู้ถึงพระคุณความดีของ พระเจ้าในเวลานี้ ปลุกพวกท่านให้รู้สึกถึงความไม่มีที่ยืน และ สะพาบที่บ่มิคุ้มค่า และ ถอนตัวถ่างของพวกท่านแล้ว—

ข้าพเจ้าเอ่ยกับพวกท่านอีกว่า ถ้าหากพวกท่านมา รู้เลื่องพระคุณความดีของพระเจ้า และ อำนาจอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์, และ ความอดทนของพระองค์, และ ความอดกลั้นของพระองค์ที่มีต่อลูกหลานมนุษย์; และ การชดใช้ด้วย ซึ่งทรงเตรียมไว้ตั้งแต่ การวางรากฐานของโลก, เพื่อโดยการนั้นความรอดจะได้มาแก่คนที่วางใจของตนในพระผู้เป็นเจ้า และ พากเพียรในการรักษาพระบัญญัติของพระองค์, และ ดำเนินต่อไปในสัจธรรมถึงแก่นจนถึงที่สุดของชีวิตของพวกเจ้า, ข้าพเจ้าหมายถึงชีวิตของร่างกายที่เป็นมนุษย์นี้—

ข้าพเจ้ากล่าว, ว่านี่คือคนที่ได้รับความรอด โดยผ่านการชดใช้ ซึ่งทรงเตรียมไว้ตั้งแต่การวางรากฐานของโลกเพื่อมนุษยชาติทั้งปวง, ซึ่งเคยเป็นอยู่นับตั้งแต่ การตกของอาดัม, ทล ที่เป็นอยู่, ทล ที่จะเป็นอยู่, ถิ่นถึงแก่นจนถึงที่สุดของโลก.

8 And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

9 Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

10 And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

และนี่คือหนทางซึ่งความรอดมาถึง. และไม่มี ความรอดอื่นใด นอกจากความรอดนี้ซึ่งมีพูดไว้; ทั้งไม่มีเงื่อนไขใดซึ่งตามนั้นมนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอดได้เว้นแต่เงื่อนไขซึ่งข้าพเจ้าบอกท่านแล้ว.

จงเชื่อในพระเจ้า; จงเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่, และว่าพระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก; จงเชื่อว่าพระองค์ทรงมีปรีชาญาณทั้งหมด, และเดชานุภาพทั้งหมด, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก; จงเชื่อว่ามนุษย์ไม่เข้าใจทุกสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงเข้าพระทัยได้.

และอนึ่ง, จงเชื่อว่าท่านต้องกลับใจจากบาปของท่านและทั้งมัน, และนอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า; และทูลขอด้วยใจจริงให้พระองค์ทรงอภัยท่าน; และบัดนี้, หากท่านเชื่อสิ่งทั้งหมดนี้จึงดูว่าท่านทำตามนั้น.

และ มีเส้นทางซึ่งความรอดจะมาเถียง. และ บໍ່มีความรอดอื่นซึ่งมະນຸດจะລອດໄດ້ນອກຈາກຄວາມລອດນີ້ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກພວກທ່ານໄວ້; ທັງບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃດຊຶ່ງຕາມນັ້ນມະນຸດຈະລອດໄດ້ເວັ້ນເສຍແຕ່ເງື່ອນໄຂຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວ.

ຈົ່ງເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ; ຈົ່ງເຊື່ອວ່າພຣະອົງໄດ້ເປັນຢູ່, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງ, ທັງໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ; ຈົ່ງເຊື່ອວ່າພຣະອົງມີ ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ ແລະ ອຳນາດທັງໝົດທັງໃນສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ; ຈົ່ງເຊື່ອວ່າມະນຸດບໍ່ ເຂົ້າໃຈທຸກໆຢ່າງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຂົ້າໃຈໄດ້.

ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຈົ່ງເຊື່ອວ່າພວກທ່ານຕ້ອງ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ປະຖິ້ມມັນ ແລະ ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ທູນຂໍ້ດ້ວຍໃຈຈິງໃຫ້ພຣະອົງ ອະໄພໃຫ້ພວກທ່ານ; ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພວກທ່ານ ເຊື່ອສິ່ງທັງໝົດນີ້ ໃຫ້ເບິ່ງວ່າພວກທ່ານ ເຮັດຕາມນັ້ນ.

11 And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

12 And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

13 And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

และอนึ่งข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวมาก่อนแล้วว่า, เมื่อท่านเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้า, หรือหากท่านได้รู้ถึงพระคุณความดีของพระองค์และลึ้มรสความรักของพระองค์, และได้รับการปลดบาปของท่าน, ซึ่งทำให้เกิดความปรีดียิ่งอย่างเหลือล้นในจิตวิญญาณท่านแล้วฉันใด, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านระลึก, และเก็บไว้ในความทรงจำเสมอ, ถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้า, และความไม่สลักสำคัญของท่านเอง, และพระคุณความดีและความอดกลั้นของพระองค์ที่มีต่อท่าน, ชาวโลกซึ่งไม่มีค่าควร, และนอนน้อมถ่อมตนมาถึงหัวงอแห่งความถ่อมตน, โดยเรียกหาพระนามของพระเจ้าทุกวัน, และยึดมั่นในความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึง, ซึ่งพูดไว้โดยปากของเทพนั้นนั้น.

และดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าหากท่านทำดังนี้ท่านก็จะชื่นชมยินดีเสมอ, และเปี่ยมด้วยความรักของพระผู้เป็นเจ้า, และการปลดบาปของท่านจะมีอยู่เสมอ; และท่านจะเติบโตในความรู้เรื่องรัศมีภาพของพระองค์ผู้ทรงสร้างท่าน, หรือในความรู้ของสิ่งซึ่งเที่ยงธรรมและจริง.

และท่านจะไม่มีจิตใจมุ่งร้ายกัน, แต่จะอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข, และให้ทุกคนตามที่เขาสสมควรได้รับ.

และ อีกอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าเฝ้ากับพวกท่านถึงที่ข้าพเจ้าได้เฝ้ามาก่อนแล้วว่า เมื่อพวกท่านมาเจริญความรู้เลื่องลัดสะขมิพาบของพระเจ้า, ทลิต้าทาภพพวกท่านรู้ถึงพระภะลุนาบทิถุนของพระอิฐ, และ ฐิมลิตฐาถถอวมธักของพระอิฐ, และ ได้รับ ภาวนปิตบาบทของพวกท่าน ฐึงเร็ดให้เกิดมิถอวมฐิมฐิมยาลันเทลอิฐในจิตอินยานของพวกท่านแล้ว, เทียฐึนนั้นข้าพเจ้ายังพยากให้พวกท่านจำจำ และเก็บไว้ในถอวมฐิมฐิมยาลันเทลอิฐอวมยึงไถยของพระเจ้ากับ ถอวมบ่มิถาทยังของพวกท่านเอง, และ พระภะลุนาบทิถุน และ ถอวมอิฐกันของพระอิฐที่มีถักพวกท่าน เป็นฐิมบ่มิถาถอว, และ จังถอมถักของพวกท่านเทียฐึนเทียฐึนส่วนเล็ทเท้าง ถอวมถอมถักโดย เฐ็นทาพระนามของพระผู้เป็นเจ้าทุกมิ, และ ยินยู่ยาลันถักยู่ในสัดทาของสิ่งที่จะมาเทีย, ฐึงได้เฝ้าไว้จากภาภของทุกถอ.

และ จังเบึง, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า ถ้าทาภพพวกท่านเร็ดสิ่งนี้พวกท่านจะปิติยินถักยู่สะขมิ และ จะเถ้มไปถักถัก ถอวมธักของพระเจ้า, และ ภาวนปิตบาบทของพวกท่านจะ มิยู่สะขมิ; และ พวกท่านจะเถ้มถักในถอวมจะเล็ทฐึงเร็ด และ ในลัดสะขมิพาบของพระอิฐผู้สร้างพวกท่าน, ทลิตในถอวมรู้ถึงสิ่งซึ่งเท้างทำ และ จิง.

และ พวกท่านจะบ่มิจิตใจที่จะเร็ดสิ่งอันทะลายให้ฐึงกันและกัน, แต่จะยู่นากัน ยาลันถัก, และ มอบให้ทุกถักินตามที่เถาถอวจะได้รับ.

- 14 And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.
- 15 But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.
- 16 And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.
- 17 Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—
- 18 But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.
- และท่านจะไม่ปล่อยให้ลูก ๆ ของท่านหิวโหย, หรือเปลือยเปล่า; ทั้งท่านจะไม่ปล่อยให้พวกเขาล่วงละเมิดกฎของพระผู้เป็นเจ้า, และต่อสู้และทะเลาะกัน, และรับใช้มาร, ผู้เป็นนายแห่งบาป, หรือผู้เป็นวิญญาณร้ายซึ่งบรรพบุรุษของเราพูดถึง, โดยที่เขาเป็นศัตรูของความชอบธรรมทั้งปวง.
- แต่ท่านจะสอนพวกเขาให้เดินในทางแห่งความจริงและความมีสติ; ท่านจะสอนให้พวกเขารักกัน, และรับใช้กัน.
- และอีกทั้ง, ตัวท่านเองจะช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือ; ท่านจะให้ทรัพย์สินของท่านแก่คนขัดสน; และท่านจะไม่ปล่อยให้คนขอทานวิงวอนท่านโดยเปล่าประโยชน์, และไล่เขาออกไปตาย.
- ท่านอาจจะกล่าวว่า : คนนี้นำความเศร้าหมองมาให้ตนเอง; ดังนั้นข้าพเจ้าจะยังมีมือข้าพเจ้าไว้, และไม่ให้อาหารของข้าพเจ้าแก่เขา, หรือไม่ให้ทรัพย์สินของข้าพเจ้าแก่เขาเพื่อเขาจะไม่เป็นทุกข์, เพราะโทษของเขาเที่ยงธรรมแล้ว—
- แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, โอมนุษย์, ผู้ใดก็ตามที่ทำเช่นนี้ผู้เดียวกันนั้นย่อมมีเหตุอันใหญ่หลวงที่จะกลับใจ; และเว้นแต่เขาจะกลับใจจากสิ่งที่เขากระทำเขาย่อมพินาศตลอดกาล, และไม่มีส่วนในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า.
- และ พวกท่านจะบໍ່ปล่อยให้ ลูกหลานของพวกท่านหิวโหย ทลื เปียเปล่า; ทั้งพวกท่านจะบໍ່ปล่อยให้ พวกเขาล่วงละเมิดกฎของพระเจ้า, และ ต่สู้ และ ฝิดถฎกัน, และ รั้ใช้ มานผู้เป็นนายของบาป, ทลื ผู้เป็น วิญญาณชั่ว ชั่วบ้นพะบุลุดของพวกเร้า เอ้าถฎ ชั่วบ้นเป็นสัดถฎกับความ อดบທທັງປວງ.
- แต่พวกท่านจะ สิดสอนให้พวกเข้า เฝินในเสันທາງແທ່ງຄວາມຈິງ และຄວາມມິສະຕິສໍາປະສັນຍະ; พวกท่านจะ สิดสอนให้พวกเข้า รั้ກกัน และ รั้ใช้ ชั่วบ้นและกัน.
- และ พ้อมມິຕົວพวกท่านเองจะ ช่วยเหลือຄົນທີ່ຕ້ອງການຄວາມ ช่วยเหลือ; พวกท่านจะໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງพวกທ່ານແກ່ຄົນທີ່ຂັດສົນ; และ ພວກທ່ານจะບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ ຄົນຂໍທານຂໍທ່ານ ໂດຍຜິດຫວັງ, ແລະ ໄລ່ເຂົ້າອອກໄປໃຫ້ ຕາຍ.
- ບາງທີພວກທ່ານອາດຈະ ເວົ້າວ່າ: ຄົນນີ້ ນໍາຄວາມທຸກຍາກມາສູ່ຕົນເອງ; ສະນັ້ນ, ເຮົາຈະຢືນຢັ້ງມືຂອງເຮົາໄວ້, ແລະ ຈະບໍ່ໃຫ້ ເຂົ້າຂອງ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ອາຫານຂອງເຮົາແກ່ ເຂົາເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ທຸກທໍລະມານ ເພາະໂທດຂອງເຂົານັ້ນທຽງທໍາແລ້ວ—
- ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ໂອ້ ມະນຸດ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກະທໍາເຊັ່ນນີ້ ຜູ້ນັ້ນ ຍ່ອມມິເຫດຜົນສໍາຄັນທີ່ຈະກັບໃຈ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຂົາກະທໍາໄປ ເຂົາຍ່ອມຕາຍຕະຫລອດການ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ ສິ່ງໃດເລີຍໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

19 For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

20 And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

21 And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

22 And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

เพราะเหตุเกิด, เราทั้งหลายไม่ได้เป็นขอทานหรือ? เราทั้งหลายไม่ได้พึ่งพิงพระสัพพัญญูองค์เดียวกัน, แม้พระผู้เป็นเจ้า, เพื่อทรัพย์สินทั้งสินซึ่งเรามีอยู่, เพื่อทั้งอาหารและเครื่องนุ่งห่ม, และเพื่อทอง, และเพื่อเงิน, และเพื่อของมีค่าทั้งหมดที่เรามีอยู่ทุกชนิดหรือ?

และเหตุเกิด, แม้ในเวลานี้, ท่านกำลังเรียกหาพระนามของพระองค์, และกำลังขอการปลดบาปของท่าน. และพระองค์ทรงปล่อยให้ท่านขอโดยเปล่าประโยชน์หรือ? ไม่เลย; พระองค์ทรงเทพระวิญญานของพระองค์ลงมาให้ท่าน, และทรงทำให้ใจท่านเปี่ยมด้วยปิติ, และทรงยับยั้งปากของท่านจนท่านหาคำมาเอ่ยไม่ได้, เพราะเหลือล้นนักคือปิติของท่าน.

และบัดนี้, หากพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ทรงสร้างท่านมา, ผู้ซึ่งท่านพึ่งพิงเพื่อชีวิตท่านและเพื่อทุกสิ่งที่ท่านมีอยู่และเป็นอยู่, ประทานให้แก่ท่านสิ่งใดก็ตามที่ท่านต้องการ, ซึ่งท่านขอด้วยศรัทธา, โดยเชื่อว่าท่านจะได้รับ, โอแล้ว, ควรที่ท่านจะให้ทรัพย์สินที่ท่านมีอยู่แก่กันเพียงใด.

และหากท่านตัดสินคนที่ขอทรัพย์สินท่านเพื่อเขาจะไม่ตาย, และกล่าวโทษเขาแล้ว, การกล่าวโทษท่านจะเที่ยงธรรมยิ่งกว่านั้นเพียงใดเพราะการไม่ให้ทรัพย์สินของท่าน, ซึ่งหาใช่ของท่านไม่แต่เป็นของพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ซึ่งชีวิตของท่านเป็นของพระองค์ด้วย; และกระนั้นท่านยังไม่ขอ, หรือกลับใจจากสิ่งที่ท่านทำไป.

เพราะจึงบัง, พวกเรารู้ได้เป็นถ้อยคำที่ชัดแจ้งว่า? พวกเรารู้ได้เอาใส่พระเจ้าองค์เดียว, เพื่อเข้าของทั้งหมดยุ่พวกเรามีอยู่เพื่ออาหารและเครื่องนุ่งห่ม, และเพื่อค่า, และเงิน, และ เพื่อของมีค่าที่ชัดแจ้งที่พวกเรามีอยู่ทุกชนิด?

และ จึงบัง, เกิดขึ้นในเวลานี้, พวกท่านก็เห็นภาพพระนามของพระอยู่, เพื่อทูลขานรับบาปของพวกท่าน. และ พระองค์จะปล่อยให้พวกท่านได้โดยผิดข้อบังคับ? บໍ่เลย; พระองค์ได้เทพระวิญญานของพระอยู่ลงมาเหนือพวกท่าน, และ เร็ดให้ใจของพวกท่านเต็มไปด้วย ความสุข, และ เร็ดให้ปากของพวกท่านพูดจนพวกท่านหาคำเอ่ยมาเอ่ยได้, เพราะความชุ่มชื้นของพวกท่านนั้นล้นเหลือ.

และ บัดนี้, ถ้าหากพระผู้เป็นเจ้าผู้ได้สร้างพวกท่านมา, ผู้ที่พวกท่านอาศัยเพื่อชีวิต และ เพื่อทุกสิ่งทั้งหมดยุ่พวกท่านมีอยู่และมีอยู่, ได้ประทานสิ่งใดก็ตามที่พวกท่านต้องการ, โดยเชื่อว่าพวกท่านจะได้รับ, จึงเป็นสิ่งที่ดีที่พวกท่านให้แก่พวกท่าน, โอ แล้วพวกท่านควรจะ ให้เข้าของที่พวกท่านมีใช้กันพวง.

และ ถ้าหากพวกท่าน ตัดสินคนที่ขอสั่งของจากพวกท่านเพื่อเขาจะบໍ่ตาย, และ กล่าวโทษเขาแล้ว, การกล่าวโทษพวกท่านจะชัดแจ้งกว่านั้นพวงใด เพราะ บໍ่แบ่งปันเข้าของ ของพวกท่าน, จึงบໍ่เต็มของพวกท่าน แต่เป็นของพระเจ้า, ผู้เป็นเจ้าของชีวิตของพวกท่านนั้นอีก; และ ปานนั้นพวกท่านยังบໍ่, ทลึ กับใจจากสิ่งที่พวกท่านกระทำไป.

23 I say unto you, who be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

24 And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

25 And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

26 And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

27 And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, วิบัติจะมีแก่คนนั้น, เพราะทรัพย์สินของเขาจะพินาศพร้อมกับเขา; และบัดนี้, ข้าพเจ้ากล่าวเรื่องเหล่านี้แก่คนร่ำรวยเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ของโลกนี้.

และอนึ่ง, ข้าพเจ้ากล่าวแก่คนจน, ท่านผู้ไม่มีแต่ยังมีเพียงพอ, ที่ท่านจะอยู่ได้วันต่อวัน; ข้าพเจ้าหมายถึงท่านทั้งหลายที่ปฏิเสธขอทาน, เพราะท่านไม่มี; ข้าพเจ้าอยากให้ท่านกล่าวในใจว่า : ข้าพเจ้าไม่ให้เพราะข้าพเจ้าไม่มี, แต่หากข้าพเจ้ามีข้าพเจ้าจะให้.

และบัดนี้, หากท่านกล่าวในใจเช่นนี้ท่านก็อยู่โดยปราศจากความผิด, มิฉะนั้นท่านย่อมถูกกล่าวโทษ; และการกล่าวโทษท่านนั้นเที่ยงธรรมเพราะท่านโลภสิ่งที่ท่านไม่ได้รับ.

และบัดนี้, เพราะเห็นแก่สิ่งเหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้ว—นั่นคือ, เพื่อให้มีการปลดบาปของท่านไปทุกวัน, เพื่อท่านจะเดินโดยปราศจากความผิดต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า—ข้าพเจ้าอยากให้ท่านมอบทรัพย์สินของท่านแก่คนจน, ทุกคนตามทรัพย์สินที่ท่านมี, เป็นต้นว่าเลี้ยงอาหารคนหิวโหย, ให้เสื้อผ้าคนเปลือยเปล่า, เยี่ยมคนเจ็บป่วยและให้ความช่วยเหลือเพื่อบรรเทาทุกข์คนเหล่านั้น, ทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลก, ตามความต้องการของพวกเขา.

และจงดูว่าทำสิ่งทั้งหมดนี้ด้วยปัญญาและระเบียบ; เพราะไม่จำเป็นที่คนจะวิ่งไปเร็วเกินกำลังของตน. และอนึ่ง, สมควรที่เขาจะขยันหมั่นเพียร, เพื่อโดยการนั้นเขาจะชนะรางวัล; ฉะนั้น, ทุกสิ่งต้องทำตามระเบียบ.

ข้าพเจ้าเจ้าข้ากับพวกท่านว่า, วิบัติแก่คนนั้น, เพราะเข้ຂອງ ຂອງເຂົາຈະຕາຍພ້ອມກັບເຂົາ; ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບຄົນທີ່ ຮຽ່ມໃນສິ່ງຂອງຕ່າງໆຢູ່ໃນໂລກນີ້.

ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບຄົນຍາກຈົນວ່າ, ພວກທ່ານຜູ້ບໍ່ມີແຕ່ຍັງມີພຽງພໍທີ່ພວກທ່ານຈະຢູ່ໄປແຕ່ລະມື້; ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງທ່ານທັງຫລາຍທີ່ປະຕິເສດຄືນຂໍຫານຍ້ອນຄວາມບໍ່ມີຂອງພວກທ່ານ; ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເວົ້າຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ເຮົາບໍ່ໃຫ້ຍ້ອນວ່າເຮົາບໍ່ມີ, ແຕ່ຖ້າຫາກເຮົາມີ ເຮົາຈະ ໃຫ້.

ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານເວົ້າຢູ່ໃນໃຈແບບນີ້ ພວກທ່ານກໍຢູ່ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຖືກກ່າວໂທດ; ແລະ ການກ່າວໂທດຂອງພວກທ່ານນັ້ນທ່ານຮຽກຮ້ອງພວກທ່ານໂລບມາກນຳສິ່ງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບ.

ແລະ ບັດນີ້ເພາະເຫັນແກ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກທ່ານແລ້ວ—ນັ້ນຄື, ເພື່ອໃຫ້ມີການປົດບາບຂອງພວກທ່ານໄປແຕ່ລະວັນ ເພື່ອພວກທ່ານຈະ ເດີນໄປໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ—ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແກ່ ຄົນຍາກຈົນທຸກຄົນຕາມທີ່ມີເປັນຕົ້ນວ່າ ລ້ຽງອາຫານຄົນຫົວໂຫຍ, ໃຫ້ເສື້ອຜ້າແກ່ຄົນເປືອຍເປົ່າ, ຢຽມຢາມຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ເພື່ອບັນເທົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທາງວິນຍານ ແລະ ທາງຮ່າງກາຍ, ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ໃຫ້ເບິ່ງວ່າເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ເປັນລະບຽບ; ເພາະບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຄົນຈະແລ່ນ ໄວກວ່າກຳລັງຂອງຕົນ. ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ສົມຄວນທີ່ເຂົາຈະພາກພຽນເພື່ອໂດຍການນັ້ນເຂົາຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ; ສະນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຕ້ອງເປັນໄປຕາມລະບຽບ.

28 And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

29 And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

30 But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

และข้าพเจ้าอยากให้ท่านจำไว้, ว่าผู้ใดก็ตามในบรรดาพวกท่าน ขอยืมจากเพื่อนบ้านของเขาก็ควรคืนสิ่งที่เขาืม, ตามที่เขาตกลงไว้, มิฉะนั้นท่านจะกระทำความบาป; และท่านอาจทำให้เพื่อนบ้านท่านกระทำความบาปด้วย.

และสุดท้ายนี้, ข้าพเจ้าบอกท่านไม่ได้ทุกเรื่องที่ท่านจะกระทำความบาป; เพราะมีหนทางและวิธีต่าง ๆ, แม้มากจนข้าพเจ้านับไม่ได้.

แต่ข้าพเจ้าบอกท่านได้เท่านี้คือ, หากท่านไม่ระวังตน, และความนึกคิดของท่าน, และคำพูดของท่าน, และการกระทำของท่าน, และไม่ยึดถือพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, และไม่ดำเนินต่อไปด้วยความเชื่อในสิ่งที่ท่านได้ยินเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเจ้าของเรา, แม้จนถึงที่สุดแห่งชีวิตของท่านแล้ว, ท่านจะต้องพินาศ. และบัดนี้, โอมนุษย์, จงจำไว้, และอย่าพินาศเลย.

และ ข้าพเจ้าอยากใช้พวกท่านจำไว้ว่า ผู้ใดก็ตามในบรรดาพวกท่านที่ขยืมจากเพื่อนบ้านของตน ก็ควรส่งคืนของที่ตนยืมมาตามที่ได้ตกลงกันไว้ บัดนี้ พวกท่านจะกระทำความบาป; และพวกท่านอาจจะเผลอใช้เพื่อนบ้านของพวกท่านกระทำความบาปอีกด้วย.

และ สุดท้ายนี้, ข้าพเจ้าบอกพวกท่านไม่ได้ทุกเรื่อง โดยงานที่พวกท่านจะกระทำความบาป; เพราะมีทาง และวิธีต่างๆซึ่งมีหลายจนข้าพเจ้านับไม่ได้.

แต่ข้าพเจ้าบอกพวกท่านได้เท่านี้คือ ถ้าหากพวกท่านไม่ระวังตัว และ ความนึกคิดของพวกท่าน, และ คำเจ้าของพวกท่าน, และ การกระทำของพวกท่าน, และ ไม่ยึดถือพระบัญญัติของพระเจ้า, และ ไม่ดำเนินไปด้วย สัจธรรมที่พวกท่านได้ยินว่าเกี่ยวกับ การเสด็จมาของพระผู้เป็นเจ้าของพวกท่าน, เร็วเกินไปจนถึงที่สุดแห่งชีวิตของพวกท่านแล้ว, พวกท่านจะถึงตาย. และ บัดนี้, โอ มนุษย์, จงจำไว้ว่า และ อย่าตายเลย.

Mosiah 5

- 1 And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.
- 2 And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.
- 3 And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.
- 4 And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

ໂມໄຊຍາຮີ ໕

ແລະບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຕົວເມື່ອກະຊາດີຍິເປັນຈາມິນກ່າວແກ່ ຜູ້ຄົນຂອງທ່ານດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ທ່ານຈຶ່ງ ຄາມໄປໃນບຣຣດາພວກເຂົາ, ໂດຍ ປຣາຣດນາຈະຮູ້ວ່າຜູ້ຄົນຂອງທ່ານເຊື່ອ ຄຳທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາຫຼື ບໍ່.

ແລະພວກເຂົາທັງໝົດຮຶ້ງເປັນ ເສີຍເດີຍາກັນ, ມີຄວາມວ່າ : ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາເຊື່ອຄ້ອຍຄຳທັງໝົດທີ່ທ່ານ ກ່າວແກ່ເຮົາ; ແລະ, ເຮົາຮູ້ຄື່ງຄວາມ ແນ່ນອນແລະຄວາມຈິງຂອງມັນດ້ວຍ, ເພາະພະວິຖຽນຼາຍຂອງພະເຈົ້າ ຜູ້ທຣຸມທິທຣິທຣີ, ສິ່ງທຣຸກຣະທຳ ການເປີດແປງອັນລືກລ້ຳໃນເຮົາ, ຫຼືໃນໃຈເຮົາ, ຈົນເຮົາບໍ່ມີໃຈທີ່ຈະ ທຳຄວາມຜິດຊົງ, ແຕ່ຈະທຳຄວາມດີ ໂດຍຕະຫຼອດ.

ແລະຕົວເຮົາເອງ, ດ້ວຍ, ໂດຍຜ່ານ ພະຊົນຄວາມດີອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະການແທ້ຈິງ ໃຫ້ປະຣັກຊະພະວິຖຽນຼາຍຂອງ ພະຣົງ, ຈຶ່ງມີທັດສະນະກວ້າງໄກເຄີຍ ກັບສິ່ງທີ່ຈະມາຄື; ແລະຫາກວ່າ ສມຄວຣ, ເຮົາຈະພາກຣຸດເຖິງທຸກສິ່ງ ໄດ້.

ແລະມັນຄືວ່າສຣັກທຳທີ່ເຮົາມີຢູ່ແລ້ວ ໃນເລື່ອງທີ່ກະຊາດີຍິຂອງເຮົາກ່າວແກ່ ເຮົາສິ່ງນີ້ເຮົາມາສູ່ຄວາມຮູ້ອັນສຳຄັນ ຍິ່ງນີ້, ສິ່ງໂດຍການນີ້ເຮົາສິ່ງເຫັນດີ ດ້ວຍຄວາມປະດິດຢ່າງເລື້ອຍລົ້ນເຫັນ ນີ້.

ໂມໄຊຢາ ໕

ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອ ກະຊາດີຍິເປັນຈາມິນກ່າວກັບຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ສອບຖາມໃນບັນດາ ຜູ້ຄົນ ໂດຍປາດຖະໜາຢາກຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາ ເຊື່ອຄຳເຈົ້າທີ່ເພິ່ນກ່າວໄປຫລືບໍ່.

ແລະ ພວກເຂົາທຸກຄົນຮຶ້ງອອກ ມາເປັນສຽງດຽວກັນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຮົາເຊື່ອຄຳເຈົ້າທັງໝົດທີ່ທ່ານ ເວົ້າກັບພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ເຖິງ ຄວາມແນ່ນອນ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງມັນ ທັງໝົດ, ເພາະພະວິນຍານຂອງພະຜູ້ ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລືດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ ກະທຳໃຫ້ມີ ການປ່ຽນແປງອັນ ໃຫຍ່ຫລວງໃນພວກເຮົາ, ຫລື ໃນໃຈຂອງ ພວກເຮົາ, ຈົນວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈທີ່ຈະ ກະທຳ ຄວາມຊົ່ວອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ປາດຖະໜາ ຈະເຮັດແຕ່ຄວາມດີໂດຍຕະຫຼອດ.

ແລະ ພວກເຮົາຄືກັນ, ຜ່ານພະກະລຸ ນາທິຄຸນຂອງພະເຈົ້າ ແລະ ການສະແດງ ໃຫ້ປະຣັກຂອງພະວິນຍານຂອງພະຣົງ, ພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດເຫັນກວ້າງໄກ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ; ແລະ ຖ້າຫາກ ສົມຄວນພວກເຮົາຈະສາມາດທຳນາຍເຖິງ ທຸກຢ່າງໄດ້.

ແລະ ເປັນເພາະສັດທາຊຶ່ງພວກເຮົາມີ ຢູ່ແລ້ວໃນເລື່ອງທີ່ກະຊາດີຍິຂອງພວກເຮົາໄດ້ ເວົ້າກັບພວກເຮົາເພື່ອນຳພວກເຮົາມາຫາ ຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ຊຶ່ງໂດຍການນີ້ພວກ ເຮົາຈຶ່ງປະດິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມຊຸ່ນຊຸ່ມຢ່າງ ລົ້ນເຫລືອເຊັ່ນນີ້.

5 And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

6 And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

7 And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

8 And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

และเราเต็มใจที่จะเข้าสู่พันธสัญญา กับพระผู้เป็นเจ้าของเรา เพื่อจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์, และเพื่อจะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์, ตลอดวันเวลาที่เหลืออยู่ของเราในทุกเรื่อง ซึ่งพระองค์จะทรงบัญชาเรา, เพื่อเราจะไม่นำความทรมานอันไม่รู้จบมาให้ตนเอง, ดังที่เทพพูดไว้, เพื่อเราจะไม่ดื่มจากถ้วยแห่งพระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้า.

และบัดนี้, นี่คือถ้อยคำที่กษัตริย์เบ็นยามินปรารถนาจากคนเหล่านี้; และดังนั้นท่านจึงกล่าวแก่พวกเขา : ท่านพูดถ้อยคำที่ข้าพเจ้าปรารถนา; และพันธสัญญาซึ่งท่านทำให้เป็นพันธสัญญาที่ชอบธรรม.

และบัดนี้, เพราะพันธสัญญาที่ท่านทำให้จะเรียกท่านว่าลูก ๆ ของพระคริสต์, บุตรของพระองค์, และธิดาของพระองค์; เพราะเหตุเกิด, วันนี้พระองค์ทรงให้กำเนิดท่านทางวิญญาณ; เพราะท่านกล่าวว่าใจท่านเปลี่ยนแปลงแล้วโดยผ่านศรัทธาในพระนามของพระองค์; ฉะนั้น, ท่านจึงถือกำเนิดจากพระองค์และกลายเป็นบุตรของพระองค์และธิดาของพระองค์.

และภายใต้ชื่อนี้จึงทำให้ท่านเป็นอิสระ, และไม่มีนามอื่นใดซึ่งจะทำให้ท่านเป็นอิสระได้. ไม่มีชื่ออื่นใดให้ไว้ซึ่งความรอดจะมาได้; ฉะนั้น, ข้าพเจ้าจึงอยากให้ท่านรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับท่าน, ท่านทั้งหมดที่เข้ามาในพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าว่าท่านจะเชื่อฟังไปจนที่สุดแห่งชีวิตท่าน.

และ พวกเราเต็มใจที่จะเข้ารีตพันธสัญญากับพระเจ้าของพวกเรา เพื่อจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์, และ เพื่อจะได้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ตลอดวันเวลาของพวกเรา, ในทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์จะบัญชาพวกเรา, เพื่อพวกเราจะไม่นำเอาความทุกข์ทรมาน อันไม่รู้จบอันสิ้นสุดมาสู่ตนเอง ดังที่ เทพได้เอื้อไว้ เพื่อพวกเราจะไม่ดื่มจากถ้วยแห่งพระพิโรธของพระเจ้า.

และ บัดนี้, บัดนี้ถ้าเจ้าที่กระสัดเบ็นยามินปาดทะนุจากถิ่นเหล่านี้; และ สະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກທ່ານເວົ້າຂໍຄວາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາ; ແລະ ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພວກທ່ານເຮັດໄວ້ເປັນພັນທະສັນຍາທີ່ຊອບທຳ.

และ บัดนี้เพราะພັນທະສັນຍາທີ່ພວກທ່ານເຮັດໄວ້ ພວກທ່ານຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ລູກຂອງພຣະຄຣິດ, ບຸດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ມື້ນີ້ພຣະອົງໄດ້ ໃຫ້ກຳເນີດພວກທ່ານທາງວິນຍານ; ເພາະພວກທ່ານເວົ້າວ່າ ໃຈຂອງພວກທ່ານປ່ຽນແປງແລ້ວ ໂດຍມີສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານຈຶ່ງຖືກ ກຳເນີດຈາກພຣະອົງ ແລະ ມາເປັນ ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ.

และ พายใต้ชื่อนี้จึงทำให้ท่านได้ถูกเร่ดไ้เป็น อิสระ และ บໍ່ມີຫົວໜ້າອື່ນໃດ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານເປັນອິດສະລະໄດ້. ບໍ່ມີ ນາມອື່ນໃດໃຫ້ໄດ້ ຊຶ່ງໂດຍນາມນັ້ນຄວາມລອດຈະມາເຖິງໄດ້; ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຄືທ່ານທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ ວ່າພວກທ່ານຈະເຊື່ອຟັງໄປຈົນສິ້ນຊີວິດຂອງພວກທ່ານ.

9 And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

10 And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

11 And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

12 I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

13 For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามที่ทำเช่นนี้จะพบอยู่เบื้องพระหัตถ์ขวาของพระผู้เป็นเจ้า, เพราะเขาจะรู้จักชื่อซึ่งจะเรียกเขาโดยชื่อนั้น; เพราะจะเรียกเขาด้วยพระนามของพระคริสต์.

และบัดนี้เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ, ผู้ใดก็ตามที่จะไม่รับพระนามของพระคริสต์ไว้กับเขาต้องเรียกเขาด้วยชื่ออื่น; ฉะนั้น, เขาย่อมพบตนเองอยู่เบื้องพระหัตถ์ซ้ายของพระผู้เป็นเจ้า.

และข้าพเจ้าอยากให้ท่านจำไว้ด้วย, ว่านี่คือชื่อที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ ข้าพเจ้าจะให้ท่านซึ่งจะไม่มีวันถูกลบเลย, เว้นแต่จะเป็นโดยการล่วงละเมิด; ฉะนั้น, จงระวังเพื่อท่านจะไม่ล่วงละเมิด, เพื่อชื่อนี้จะไม่ถูกลบจากใจท่าน.

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านจดจำที่จะจารึกพระนามอยู่ในใจท่านเสมอไป, เพื่อจะไม่พบท่านอยู่เบื้องพระหัตถ์ซ้ายของพระผู้เป็นเจ้า, แต่เพื่อท่านจะได้ยินและรู้จักสุรเสียงซึ่งโดยสุรเสียงนั้นจะเรียกท่าน, และอีกทั้ง, ชื่อซึ่งโดยชื่อนั้นจะเรียกท่าน.

เพราะคนจะรู้จักผู้เป็นนายซึ่งเขาไม่เคยรับใช้, และเป็นคนแปลกหน้าสำหรับเขา, และอยู่ไกลจากความนึกคิดและเจตนาของใจเขาได้อย่างไร?

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นผู้ใดก็ตามที่กระทำเช่นนี้จะได้อยู่ทางเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า, เพราะเขาจะรู้จักชื่อซึ่งจะเรียกเขาตามชื่อนั้น; เพราะเขาจะถูกเรียกตามพระนามของพระคริสต์.

และ บัดนี้เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นผู้ใดก็ตามที่จะไม่รับพระนามของพระคริสต์จะได้อยู่ถูกเรียกด้วยชื่ออื่น; ฉะนั้น, เขาจะได้อยู่ในทางเบื้องซ้ายพระหัตถ์ของพระเจ้า.

และ ข้าพเจ้าอยากใช้พวกรู้ท่านจำไว้อีกว่า นี่ชื่อพระนามที่ข้าพเจ้าแจ้งว่า ข้าพเจ้าจะให้แก่พวกรู้ท่าน ซึ่งมันจะไม่ถูกลบไป, เว้นเสียแต่จะเป็นโดยการล่วงละเมิด; ฉะนั้น, จงระวังเพื่อพวกรู้ท่านจะไม่ล่วงละเมิด, เพื่อพระนามจะไม่ถูกลบจากใจของพวกรู้ท่าน.

ข้าพเจ้าแจ้งกับพวกรู้ท่านอีกว่า, ข้าพเจ้าอยากใช้พวกรู้ท่านจำไว้ที่จะจารึกพระนามไว้ในใจพวกรู้ท่านเสมอไป เพื่อพวกรู้ท่านจะไม่ได้อยู่ในทางเบื้องซ้ายพระหัตถ์ของพระเจ้า, แต่เพื่อพวกรู้ท่านจะได้ยิน และ รู้จักสุรเสียงซึ่งโดยสุรเสียงนั้นท่านจะถูกเรียก, และ จงจำพระนามไว้เสมอ เพราะพระนามจะเรียกพวกรู้ท่านโดยพระนามนั้น.

เพราะแม้ในใจจะ รู้จักนายผู้เจ้าบ่เคยรับใช้ และ ซึ่งเปลี่ยนแปรซ้ำสำหรับเขา, และ อยู่ไกลจากความนึกคิด และ เจตนาของใจเขา?

14 And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

15 Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

ແລະອັນ, ກົນຈະເອາລາຊຶ່ງເປັນ
ຂອງເພື່ອນບ້ານ, ມາເລີຍຫຼື? ຂ້າພະເຈົ້າ
ກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເຂົາຈະບໍ່
ຍອມເຖິງແມ່ນໃຫ້ມັນມາຫາກິນໃນ
ຝູງຂອງເຂົາ, ແຕ່ຈະໄລ່ມັນ, ແລະຂັບ
ມັນອອກໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ,
ວ່າຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນໃນບຣຣດາພວກ
ທ່ານຫາກທ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກຊື່ຊຶ່ງຈະເອີ້ນ
ໂດຍຊື່ນັ້ນ.

ຈະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານ
ແນ່ນອນແລະໄມ່ຫວັ່ນໄຫວ, ເຕັມໄປ
ດ້ວຍງານດີຢູ່ເສມອ, ເພື່ອພຣະຄຣິດ,
ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທຣຸກມະຫາ
ຖຸທິ, ຈະທຣຸກຜູ້ນຶກທ່ານໄວ້ເປັນຂອງ
ພຣະອົງ, ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮັບການນຳ
ໄປສູ່ສະຫວັນ, ເພື່ອທ່ານຈະມີຄວາມຮອດ
ອັນເປັນນິດແລະຊີວິດນິດນັ້ນ, ໂດຍ
ປຣິສະຖານ, ແລະເດຊານຸກາພ, ແລະ
ຄວາມຍຸຕິຣຸກ, ແລະຄວາມເມດຕາ
ຂອງພຣະອົງຜູ້ທຣຸກສ້າງສິ່ງໃນ, ໃນ
ພຳສະຫວັນແລະບັນແຜ່ນດິນໂລກ,
ຜູ້ທຣຸກເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນທຸກ
ສິ່ງ. ເອເມນ.

ແລະອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ກົນຈະເອົາໂຕລຳຊຶ່ງ
ເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານມາລ້ຽງບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າ
ກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເຂົາຈະບໍ່
ຍອມເຖິງແມ່ນໃຫ້ມັນມາຫາກິນໃນ
ຝູງສັດຂອງເຂົາ, ແຕ່ເຂົາຈະຂັບໄລ່ມັນອອກ
ໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ມັນ
ຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນເຖິງແມ່ນຢູ່ໃນບັນດາພວກ
ທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກຊື່ ຊຶ່ງຈະ
ເອີ້ນພວກທ່ານຕາມຊື່ນັ້ນ.

ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານ
ແນ່ນອນ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ແຕ່ເຕັມໄປ
ດ້ວຍວຽກງານດີຢູ່ເສມອ ເພື່ອພຣະຄຣິດ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລົດອຳນາດຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຈະ ຜະນຶກຕົວພວກທ່ານໄວ້ເປັນຂອງ
ພຣະອົງ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຖືກນຳໄປຫາ
ສະຫວັນ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີຄວາມຮອດ
ອັນເປັນນິດ ແລະ ມີຊີວິດນິດນັ້ນໂດຍ
ປັນຍາ, ແລະ ອຳນາດ, ແລະ ຄວາມ
ຍຸຕິທຳ, ແລະ ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ
ຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນ
ແຜ່ນດິນໂລກ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າເໝືອນ
ທຸກສິ່ງຢ່າງ. ເອເມນ.

Mosiah 6

- 1 And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.
- 2 And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.
- 3 And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.
- 4 And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.
- 5 And king Benjamin lived three years and he died.

โมไซยาห์ ๖

และบัดนี้, หลังจากพูดกับผู้คนจบแล้ว, กษัตริย์เบนจามินคิดว่าสมควร, ที่ท่านจะจดชื่อคนทั้งปวงที่เข้ามาสู่พันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าที่จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มีสักคน, เว้นแต่เด็กเล็ก ๆ, ที่ไม่ได้เข้ามาสู่พันธสัญญาและรับเอาพระนามของพระคริสต์ไว้กับตน.

และอนึ่ง, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อกษัตริย์เบนจามินยุติเรื่องทั้งหมดนี้แล้ว, และอุทิศถวายโมไซยาห์บุตรของท่านเป็นผู้ปกครองและกษัตริย์เหนือผู้คนของท่าน, และมอบหน้าที่ทั้งหมดเกี่ยวกับอาณาจักรให้, และกำหนดปุโรหิตให้สอนผู้คนด้วย, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะฟังและรู้จักพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, และกระตุ้นพวกเขาให้ระลึกถึงคำปฏิญาณซึ่งพวกเขาทำไว้, ท่านให้ฝูงชนแยกย้ายกันไป, และพวกเขากลับไป, ทุกคน, ตามครอบครัวของตน, สู่นบ้านของตนเอง.

และโมไซยาห์เริ่มปกครองแทนบิดาท่าน. และท่านเริ่มปกครองเมื่ออายุสามสิบปี, รวม, เป็นเวลาประมาณสี่ร้อยเจ็ดสิบหกปีนับแต่เวลาที่ลีไฮจากเยรูซาเล็มมา.

และกษัตริย์เบนจามินมีชีวิตต่อมาอีกสามปีและท่านตาย.

โมไซยา ๖

และ บัดนี้หลังจากกระเสาะกระแสะเบนยามินได้กล่าวกับผู้สืบเชื้อสายแล้ว, เขาก็คิดว่ามันสมควรที่เขามิจะ จดชื่อคนทั้งปวงไว้ผู้ที่ได้เข้าเฝ้ารับพันธสัญญากับพระเจ้าเพื่อจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ไม่มีสักคน เว้นแต่เด็กเล็กๆ ที่ไม่ได้เข้าเฝ้ารับพันธสัญญา และ รับเอาพระนามของพระคริสต์.

และ อีกเรื่องหนึ่ง เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลาที่กระเสาะเบนยามินกระทำเรื่องทั้งหมดนี้แล้ว, และได้แต่งตั้งโมไซยาห์บุตรของท่านเป็นผู้ปกครองและกษัตริย์เหนือผู้คนของท่าน, และได้มอบหน้าที่ทั้งหมดเกี่ยวกับอาณาจักรให้, และได้กำหนดปุโรหิตให้สอนผู้คนด้วย, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะฟังและรู้จักพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, และกระตุ้นพวกเขาให้ระลึกถึงคำปฏิญาณซึ่งพวกเขาทำไว้, ท่านให้ฝูงชนแยกย้ายกันไป, และพวกเขากลับไป, ทุกคน, ตามครอบครัวของตน, สู่นบ้านของตนเอง.

และ โมไซยาห์เริ่มปกครองแทนบิดาของท่าน. และท่านเริ่มปกครองเมื่ออายุสามสิบปี, รวม, เป็นเวลาประมาณสี่ร้อยเจ็ดสิบหกปีนับแต่เวลาที่ลีไฮจากเยรูซาเล็มมา.

และ กระเสาะเบนยามินมีชีวิตต่อมาอีกสามปี และ เขาก็สิ้นชีวิตไป.

6 And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

7 And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์โมไซยาห์ได้เดินตามทางของพระเจ้า, และยึดถือคำพิพากษาของพระองค์และกฎเกณฑ์ของพระองค์, และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ทุกเรื่องไม่ว่าอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงบัญชาท่าน.

และกษัตริย์โมไซยาห์ได้ให้ผู้คนของท่านทำไร่ไถนา. และท่าน, ตัวท่านเอง, ได้ทำไร่ไถนาด้วย, เพื่อโดยการนั้นท่านจะไม่กลายเป็นภาระแก่ผู้คนของท่าน, เพื่อท่านจะได้ทำตามสิ่งที่บิดาท่านได้ทำไว้ทุกอย่าง. และไม่มีการขัดแย้งในบรรดาผู้คนทั้งหมดของท่านต่อเนื่องเป็นเวลาสามปี.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ฤษัฏ โมไซยาได้เดินในทางของพระเจ้าเป็นเจ้า, และ ยึดถือการพิพากษาของพระอริ และ ขั้ทำนิตของพระอริ, และ ได้รักษาสาพระบันยัดของพระอริทุก อย่างไม่ว่าอันใดก็ตามแล้วแต่พระอริจะ บันญาเน้น.

และ ฤษัฏ โมไซยาได้ให้ผู้นิของ เน้นไถดิน และ เน้นเองทำกะทำเข้ัน ถูกรัก. เน้นได้ไถดินเพื่อโดยงานนั้น เน้นจะ บ่กายเป็นพาละ แก่ผู้นิของ เน้น, เพื่อเน้นจะได้เร็ดตามสิ่งท่บิดา ของเน้นได้เร็ดไว้ทุกย่าง. และ บ่มี การขัดแย้งกันเลิยในบันดาผู้นิของ เน้นเป็นเวลาสามปี.

Mosiah 7

- 1 And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.
- 2 And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.
- 3 And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.
- 4 And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.
- 5 And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

โมไซยาห์ ๗

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากกษัตริย์โมไซยาห์อยู่อย่างสันติติดต่อกันอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาสามปี, ท่านจึงปรารถนาจะรู้เกี่ยวกับผู้ที่ขึ้นไปพำนักอยู่ในแผ่นดินแห่งลิไฮ-เนไฟ, หรือในเมืองแห่งลิไฮ-เนไฟ; เพราะผู้คนของท่านไม่ได้ยินข่าวจากพวกเขาเลยนับจากเวลาที่พวกเขาจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาไป; ฉะนั้น, คนทั้งหลายจึงทำให้ท่านเหนื่อยใจ เพราะการรบกวนของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์โมไซยาห์ให้คนแข็งแรงของพวกเขาสิบหกคนขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งลิไฮ-เนไฟ, เพื่อสอบถามเกี่ยวกับพี่น้องพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันพรุ่งพวกนี้เริ่มขึ้นไป, โดยมีคนหนึ่งชื่อแอมมอนไปด้วย, เขาเป็นคนแข็งแรงและมีพลังกำลัง, และเป็นผู้สืบตระกูลของเซราเฮมลา; และเขาเป็นผู้นำของคนเหล่านั้นด้วย.

และบัดนี้, พวกนี้ไม่รู้ทางที่พวกเขาจะเดินทางไปในแดนทุรกันดารเพื่อขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งลิไฮ-เนไฟ; ฉะนั้นพวกเขาระหกระเหินอยู่หลายวันในแดนทุรกันดาร, แม้ถึงสี่สิบวันที่พวกเขาได้ระหกระเหินไป.

และเมื่อพวกเขาได้ระหกระเหินไปสี่สิบวันพวกเขาก็มาถึงเนินเขาสูงหนึ่ง, ซึ่งอยู่ทางเหนือของแผ่นดินแห่งไชลอม, และพวกนี้ตั้งกระโจมที่นั่น.

โมไซยา ๗

และ บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากกษัตริย์โมไซยาห์ได้อยู่อย่างสันติสุขติดต่อกันเป็นเวลาสามปี, เข่นจึงปรารถนาจะรู้เกี่ยวกับผู้ที่ขึ้นไปในแผ่นดินลิไฮ-เนไฟ, ทลิวว่าอยู่ในเมืองลิไฮ-เนไฟ, เพราะว่าผู้คนที่ของเขาบ่นได้ยินข่าวจากพวกเขาเลยนับตั้งแต่เวลาที่พวกเขาหนีจาก เซราเฮมลาไป, สะบั้น, ผู้คนที่ของเขาบ่นจึงเร่งให้เข่นเมื่อยใจในการกลับของของเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์โมไซยาห์ได้ให้ชายสะบั้นสิบหกคนขึ้นไปยังแผ่นดินลิไฮ-เนไฟ เพื่อสืบถามเกี่ยวกับพี่น้องของเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในมีต่อมา พวกเขาเริ่มขึ้นไปโดยมีผู้นำชื่อว่าแอมมอน, ลาวเป็นลูกชายของเซราเฮมลา, และ ลาวเป็นพี่ชายของเขา. พวกเขา.

และ บัดนี้, พวกเขาไม่รู้ทางที่จะไปในถิ่นที่แห้งแล้งกับดาบ เพื่อจะขึ้นไปหาแผ่นดินลิไฮ-เนไฟ; สะบั้น, พวกเขาจึงถูกระหกระเหินไปในวันนั้นที่แห้งแล้งกับดาบเป็นเวลาสี่สิบวันที่พวกเขาได้ไปแบบนั้น.

เวลาที่พวกเขาไปแบบนั้นอยู่เป็นเวลาลี่สิบวัน พวกเขาได้มาถึงเนินเขาสูงหนึ่ง ซึ่งอยู่ทางเหนือของแผ่นดินไชลอม, แล้วพวกเขาจึงได้ตั้งเต็นท์ขึ้นที่นั่น.

6 And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

7 And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

8 And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

9 And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

10 And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

11 And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

และแอมมันพาพี่น้องของเขาไปสามคน, และชื่อพวกเขาคืออแมเลกิ, ฮีเล็ม, และฮีเอ็ม, และคนเหล่านี้ลงไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟ.

และดูเถิด, พวกเขาพบกษัตริย์ของผู้คนซึ่งอยู่ในแผ่นดินแห่งนีไฟ, และในแผ่นดินแห่งไซลอม; และพวกเขาถูกกองครักษ์ของกษัตริย์ล้อมไว้, และถูกจับ, และถูกมัดไว้, และถูกขังในเรือนจำ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาอยู่ในเรือนจำสองวันก็ถูกนำไปอยู่ต่อหน้ากษัตริย์อีก, และเครื่องพันธนาการของพวกเขาถูกคลายออก; และพวกเขายืนอยู่ต่อหน้ากษัตริย์, และได้รับอนุญาต, หรือที่จริงแล้วพวกเขาถูกสั่ง, ให้ตอบคำถามซึ่งกษัตริย์จะถามพวกเขา.

และท่านกล่าวแก่พวกเขา : ดูเถิด, ข้าพเจ้าคือลิมไฮ, บุตรของโนอาห์, ผู้เป็นบุตรของซินิฟฟ์, ผู้ซึ่งมาจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาเพื่อรับแผ่นดินนี้เป็นมรดก, ซึ่งเป็นแผ่นดินของบรรพบุรุษของพวกเขา, ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกษัตริย์โดยเสียงของผู้คน.

และบัดนี้, ข้าพเจ้าปรารถนาจะรู้เหตุที่ท่านบังอาจเข้ามาใกล้กำแพงเมืองเช่นนี้, เมื่อ, ตัวข้าพเจ้าเอง, อยู่กับองครักษ์ของข้าพเจ้านอกประตูเมือง ?

และบัดนี้, เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงยอมให้ท่านได้รับการปกป้องรักษาไว้, เพื่อข้าพเจ้าจะได้สวนท่าน, หาไม่แล้วข้าพเจ้าคงให้องครักษ์ของข้าพเจ้าประหารท่านเสีย. ท่านได้รับอนุญาตให้พูด.

และอ่าโมนได้พาพี่น้องผู้ติดตามมาลวอนไปนำสามคน, และชื่อของพวกเขาคืออามาละไฮ, เฮเล็ม, และ เอ็ม, และพวกเขาได้ลี้ภัยไปหาแผ่นดิน นีไฟ.

และ จั๋งเบ๋ง, พวกเขาได้พบกับกษัตริย์ผู้ปกครองผู้ยืนอยู่ในแผ่นดินนีไฟ, และ ในแผ่นดินไซลอม; และ พวกเขาถูกทหารอาลักษณ์ของกษัตริย์ล้อมไว้, และ ถูกจับมัดสองวันแล้วนำเขาไปเข้าคุก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาอยู่ในคุกได้สองวัน พวกเขาถูกนำไปอยู่ต่อหน้ากษัตริย์ และ เชิญมาด พวกเขาได้ถูกแก้พันธนาการ; และ พวกเขาได้ยืนอยู่ต่อหน้ากษัตริย์ และ ได้รับอนุญาตให้ตอบคำถาม ซึ่งกษัตริย์จะถามพวกเขา.

และ เพื่่นท้าวกับพวกเขาว่า: จั๋งเบ๋ง, เรารู้ ลิมไฮ, ลูกชายของโนอาห์, ผู้เป็นลูกชายของซินิฟฟ์, ผู้ซึ่งมาจากแผ่นดินเซราเฮมลา เพื่อรับเอาแผ่นดินนี้มาเป็นมรดกของพวกเรา, และ ถูกแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์โดยเสียงของผู้คน.

และ บัดนี้, เราปรารถนาจะรู้ว่าท่านบังอาจเข้ามาใกล้กำแพงเมืองเช่นนี้, เมื่อ, ตัวเราเอง, อยู่กับองครักษ์ของเราอยู่นอกกำแพงเมือง?

และ บัดนี้เราจะปอຍให้พวกเขามีชีวิตอยู่เพราะว่าเราจะได้อสอบสวนพวกเขา, ถ้าบ่ถ่วงนั้นเรารู้ถึงโทษทัณฑ์ของเราเจ้า, เราขำพวกเขาเสียแล้ว. พวกเขาถูกจองจำ.

12 And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

13 For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

14 And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

15 For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

และบัดนี้, เมื่อแอมมอนเห็นว่าเขาได้รับอนุญาตให้พูด, เขาจึงออกไปและน้อมกายลงต่อหน้ากษัตริย์; และเมื่อยืนขึ้นเขากล่าวว่า : ข้าแต่องค์ราชัน, ข้าพเจ้าสำนึกในพระกรุณาเป็นล้นพ้นต่อเบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าที่วันนี้ข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่, และได้รับอนุญาตให้พูด; และข้าพเจ้าจะพยายามพูดด้วยความองอาจ;

เพราะข้าพเจ้ามั่นใจว่าหากท่านรู้จักข้าพเจ้าท่านคงไม่ปล่อยให้ข้าพเจ้าอยู่ในเครื่องพันธนาการนี้. เพราะข้าพเจ้าคือแอมมอน, และเป็นผู้สืบตระกูลของเฮราเอมลา, และขึ้นมาจากแผ่นดินแห่งเฮราเอมลาเพื่อสอบถามเกี่ยวกับพี่น้องของเรา, ผู้ที่ซินิฟพาขึ้นมาจากแผ่นดินนั้น.

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากलिम्ไฮฟังคำพูดของแอมมอนแล้ว, ท่านยินดียิ่ง, และกล่าวว่า : บัดนี้, ข้าพเจ้ารู้แน่แก่ใจว่าพี่น้องข้าพเจ้าที่อยู่ในแผ่นดินแห่งเฮราเอมลายังมีชีวิตอยู่. และบัดนี้, ข้าพเจ้าจะชื่นชมยินดี; และในวันพรุ่งนี้ข้าพเจ้าจะให้ผู้คนของข้าพเจ้าชื่นชมยินดีด้วย.

เพราะเหตุนี้, เราอยู่ในความเป็นทาสของชาวเลมัน, และถูกเก็บภาษีด้วยอัตราภาษีที่หนักหนาเหลือจะทน. และบัดนี้, ดูก่อน, พี่น้องของเราจะปล่อยเราให้พ้นจากความเป็นทาส, หรือพ้นจากมือชาวเลมัน, และเราจะเป็นทาสของพวกเขา; เพราะจะเป็นการดีกว่าที่เราจะเป็นทาสชาวไนไฟแทนที่จะส่งบรรณาการให้กษัตริย์ของชาวเลมัน.

และ บัดนี้, อาโมนเห็นว่าการจะได้รับอนุญาตให้เข้าแล้ว, เขาจึงออกไปและ ก้มทูลงตัวต่อหน้ากษัตริย์; และ เวลาเที่ยงคืน ลาวกักล่าว: โอ กษัตริย์เอ๋ย ข้าพเจ้ารู้สึกขอบพระทัยต่อพระพักตร์ของพระเจ้าอย่างล้นเหลือที่ยังมีชีวิตอยู่, และ ได้รับอนุญาตให้เข้า และ ข้าพเจ้าจะพยายามเข้าด้วยถ้อยคำที่สุภาพ;

เพราะว่าข้าพเจ้ามั่นใจว่า ถ้าหากท่านรู้จักข้าพเจ้า ท่านคงจะไม่ปล่อยให้ข้าพเจ้าถูกมัดผูกมัดแบบนี้. เพราะข้าพเจ้าคืออาโมน, และ เป็นเชื้อสายของเฮราเอมลา, และ ขึ้นมาจากแผ่นดินแห่งเฮราเอมลา, เพื่อสอบถามความทุกข์ของพี่น้องของเรา, ผู้ซึ่งซินิฟพาขึ้นมาจากแผ่นดินนั้น.

และ บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากलिम्ไฮได้ยินคำกล่าวของอาโมนแล้ว, เขามีความยินดีอย่างยิ่ง, และ เข้าว่า: บัดนี้, เราจึงรู้แน่แล้วว่า พี่น้องของเราผู้อยู่ในแผ่นดินแห่งเฮราเอมลายังมีชีวิตอยู่. และ บัดนี้เราจะปิติยินดี; และ ในเมื่ออื่นเราจะให้ผู้คนของเราปิติยินดีนำอีก.

จึงเป็น, พวกเราได้เป็นทาสของชาวเลมัน, และ ถูกเก็บ ภาษีด้วยอัตราสูงเกินกว่าจะทนได้. และ บัดนี้, จึงเป็นพี่น้องของเราจะปลดปล่อยพวกเราให้พ้นจากความเป็นทาส และ พ้นจากภาษีของชาวเลมัน, พวกเราจะเป็ทาสของชาวไนไฟดีกว่าจะเสียช่วยให้แก่กษัตริย์ของชาวเลมัน.

16 And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

17 And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

18 And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

และบัดนี้, กษัตริย์ลิมไฮสั่ง
องครักษ์ของท่านไม่ให้มัดแอมมัน
หรือพี่น้องของเขาอีกต่อไป, แต่ให้
พวกเขาไปที่เนินเขาซึ่งอยู่ทาง
เหนือของไซลอม, และนำพี่น้องของ
พวกเขาเข้ามาในเมือง, เพื่อโดย
การนั้นพวกเขาจะได้กิน, และดื่ม,
และพักผ่อนจากความ
เหน็ดเหนื่อยอันเนื่องจากการเดิน
ทางของพวกเขา; เพราะพวกเขาได้
ทนทุกข์มาหลายเรื่อง; พวกเขาทน
ความหิว, ความกระหาย, และ
ความเหน็ดเหนื่อย.

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
ในวันพรุ่งนี้ กษัตริย์ลิมไฮออก
ถ้อยแถลงไปในบรรดาผู้คน
ทั้งหมดของท่าน, เพื่อโดยการนั้น
พวกเขาจะได้มารวมกันที่พระ
วิหาร, เพื่อจะฟังถ้อยคำซึ่งท่านจะ
กล่าวแก่พวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เมื่อคนเหล่านั้นมารวมกันแล้ว
ท่านจึงกล่าวแก่พวกเขาทำนองนี้,
มีความว่า : โอ้ท่าน, ผู้คนของ
ข้าพเจ้า, จงเงยหน้าขึ้นและ
สบายใจเถิด; เพราะดูเถิด, เวลาอยู่
ใกล้แค่เอื้อม, หรือหาได้ห่างไกลไม่,
เมื่อเราจะไม่อยู่ภายใต้อำนาจของ
ศัตรูเราอีกต่อไป, แม้ว่าเราดิ้นรน
มาหลายครั้ง, ซึ่งไม่เป็นผล;
กระนั้นข้าพเจ้ายังหวังว่าจะยังม
ีการดิ้นรนที่จะมีผลเกิดขึ้น.

และ บัดนี้ กษัตริย์ลิมไฮได้สั่งให้
ทหารของเขาไปนำแอมมันและ
พี่น้องของเขาไปทางเนินเขา
ซึ่งอยู่ทางเหนือของไซลอม
เพื่อให้นำเขาไปพักผ่อน
ที่นั่น และให้พวกเขากินและ
ดื่ม และให้พวกเขาพักผ่อน
จากการทำงานหนักของพวกเขา;
เพราะพวกเขาได้
ทนทุกข์มาหลายเรื่อง; พวกเขา
ทนกับความหิว, ความกระหาย, และ
ความเหนื่อย.

และ บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นใน
วันพรุ่งนี้ กษัตริย์ลิมไฮออก
ถ้อยแถลงไปในบรรดาผู้คน
ทั้งหมดของท่าน, เพื่อโดยการนั้น
พวกเขาจะได้มารวมกันที่พระ
วิหาร, เพื่อจะฟังถ้อยคำซึ่งท่านจะ
กล่าวแก่พวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เมื่อคนเหล่านั้นมารวมกันแล้ว
ท่านจึงกล่าวแก่พวกเขาทำนองนี้,
มีความว่า : โอ้ ท่าน, ผู้คนของ
ข้าพเจ้า, จงเงยหน้าขึ้นและ
สบายใจเถิด; เพราะดูเถิด, เวลาอยู่
ใกล้แค่เอื้อม, หรือหาได้ห่างไกลไม่,
เมื่อเราจะไม่อยู่ภายใต้อำนาจของ
ศัตรูเราอีกต่อไป, แม้ว่าเราดิ้นรน
มาหลายครั้ง, ซึ่งไม่เป็นผล;
กระนั้นข้าพเจ้ายังหวังว่าจะยังม
ีการดิ้นรนที่จะมีผลเกิดขึ้น.

19 Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

20 And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

21 And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being over-zealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

ฉะนั้น, จงเงยหน้าขึ้น, และชื่นชมยินดีเถิด, และมอบความไว้วางใจของท่านในพระผู้เป็นเจ้า, ในพระผู้เป็นเจ้าองค์นั้นผู้ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าของอับราฮัม, และอิสอัค, และยาโคบ; และ, พระผู้เป็นเจ้าองค์นั้นด้วยผู้ทรงพาลูกหลานของอิสราเอลออกจากแผ่นดินแห่งอียิปต์, และทรงทำให้พวกเขาเดินผ่านทะเลแดงบนแผ่นดินแห้ง, และทรงเลี้ยงพวกเขาด้วยมานาเพื่อพวกเขาจะไม่สิ้นชีวิตอยู่ในแดนทุรกันดาร; และมีอีกหลายสิ่งซึ่งพระองค์ทรงทำเพื่อพวกเขา.

และอนึ่ง, พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันนั้นทรงพาบรรพบุรุษของเราออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, และทรงดูแลและปกป้องรักษาผู้คนของพระองค์มาแม้จนถึงบัดนี้; และดูเถิด, เป็นเพราะความชั่วช้าสามานย์และความน่าชิงชังของเราที่พระองค์ทรงนำเราไปสู่ความเป็นทาส.

และท่านทั้งหลายเป็นพยานในวันนี้, ว่าซินิฟฟ์, ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกษัตริย์ปกครองคนพวกนี้, โดยที่ท่านมุ่งหวังเกินไปที่จะได้รับแผ่นดินแห่งบรรพบุรุษของท่านมาเป็นมรดก, ฉะนั้นท่านจึงถูกหลอกลวงโดยอุบายและเล่ห์กลของกษัตริย์เลมัน, ซึ่งเข้ามาทำข้อตกลงกับกษัตริย์ซินิฟฟ์, และยอมให้การครอบครองแผ่นดินส่วนหนึ่งอยู่ในมือท่าน, หรือแม้เมืองแห่งสิไฮ-นีไฟ, และเมืองแห่งไซลัม; และแผ่นดินโดยรอบนั้น—

ฉะนั้น, จงเงยหน้าขึ้นเถิด และปิติยินดี และชื่นใจในพระเจ้า, ซึ่งในพระเจ้าอิมันผู้เป็นพระเจ้าของอับราฮัม, และอิสอัค, และยาโคบ, และพระเจ้าอิมันผู้พาพาลูกหลานของอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินอียิปต์, และช่วยให้พวกเขาอย่างผ่านทะเลแดงเหนือแผ่นดินแห้งไป, และเลี้ยงพวกเขาด้วยมานาเพื่อพวกเขาจะบໍ่ตายอยู่ในถิ่นแห้งแล้งทุรกันดาร; และมีอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่พระเจ้าได้เร็ดเพื่อพวกเขา.

และอีกเรื่องหนึ่ง, พระเจ้าอิมันตรวาทน์ซึ่งได้นำพาบรรพบุรุษของเราออกจากแผ่นดินเยรูซาเล็ม และได้รักษาสา และ ปกป้องผู้ถนของพระเจ้าจิมเทียปะจุบ้นนี้; และ จ้งเป้ง, เป็นเพราะความชั่วร้าย และ ความชั่วทรุดชั่วของพวกเรา พระเจ้าจึงพาพวกเรามาหาความเป็นทาส.

และ ท่านทั้งหลายเป็นพยานในนี้, ว่าซินิฟฟ์, ผู้ถูกแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ปกครองผู้ถนพวกเรา, และ โดยที่เขัน มีใจจ้งอย่างแรงกล้าที่จะได้รับแผ่นดินของบรรพบุรุษของเขันมาเป็นมรดก, ฉะนั้น เขันจึงถูกหลอกลวงโดยเล่ห์กล และ อกุบายของกษัตริย์เลมัน ให้เขันเร็ดข้อตกลงกับกษัตริย์ซินิฟฟ์, และ ยอมให้พาสวณของเขันแผ่นดินถนอยู่ในกำมือของกษัตริย์เลมัน จิมกะท้งเมืองสิไฮ-นีไฟ, และ เมืองไซลัม; และ แผ่นดินอ้อมอ้อมนั้น—

22 And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

23 And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

24 Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

25 For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

และทั้งหมดนี้เขาทำไป, เพื่อจุดประสงค์อย่างเดียวนั้นคือการนำคนพวกนี้มาอยู่ใต้อำนาจหรือมาอยู่ในความเป็นทาส. และดูเถิด, ในเวลานี้เราให้บรรณาการแก่กษัตริย์ของชาวเลมมัน, เป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของข้าวโพดเรา, และข้าวบาร์เลย์ของเรา, และแม้ธัญพืชทั้งหมดของเราทุกชนิด, และครึ่งหนึ่งที่เพิ่มขึ้นของฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของเรา; และกษัตริย์ของชาวเลมมันเรียกเอาจากเราแม้ถึงครึ่งหนึ่งของทุกสิ่งที่เราเป็นเจ้าของ, มิฉะนั้นก็ชีวิตของเรา.

และบัดนี้, นี่ไม่ใช่สิ่งที่เหลือจะทนหรือ? และนี่ไม่ใช่, ความทุกข์ใหญ่หลวงของเราหรือ? บัดนี้ดูเถิด, เรามีเหตุผลมากเพียงใดที่จะโศกเศร้า.

แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, มีเหตุผลอยู่มากที่เราจะโศกเศร้า; เพราะดูเถิดพี่น้องของเราถูกสังหารมาแล้ว, และเลือดพวกเขาล้างไปโดยไร้ประโยชน์, และทั้งหมดนี้ก็เพราะความชั่วช้าสามานย์.

เพราะหากคนพวกนี้ไม่ได้ตกอยู่ในการล่วงละเมิดแล้วพระเจ้าจะไม่ทรงยอมให้ความชั่วอันใหญ่หลวงนี้เกิดกับพวกเขา. แต่ดูเถิด, พวกเขาไม่ยอมสดับฟังพระวจนะของพระองค์; แต่มีการขัดแย้งเกิดขึ้นในบรรดาพวกเขา, แม้ถึงขนาดที่พวกเขาได้หลั่งเลือดในบรรดาพวกเขาเอง.

และ ทั้งขมิ้นก็กะสัดเลมมันได้เร็ดไป เพื่อจุดประสงค์อย่างดรวเถิด นำเอาผู้ถินพวกนี้มาอยู่พวยใต้อำนาจ ทลิว มาเป็น ทาด. และ จั้วเบ้ง, ในเวลานี้พวกเร้าได้เสียช่วยใช้กะสัดของชาวเลมมันเป็นจำนวนเก้งขี้งของเจ้าสาลิกับเจ้าบาวเล, และ จินกะขี้งพิณพันทั้งขมิ้นของพวกเร้าทุกจะมิด, และ เก้งขี้งของจำนวนสัดลัฏฐที่เพิ่มขึ้นของพวกเร้า และ ฝูงสัตว์ที่ใช้ลากเก้งของพวกเร้า; และ กะสัดของชาวเลมมันได้รุกรร้องเอ้าจากพวกเร้าจินกะขี้งเก้งขี้งของสิ่งของที่พวกเร้ามี ทลิว เป้นเจ้าของ, ทุ่าบ่ดั่งมันพวกเร้าก็จะเจ้าพวกเร้าที่ม.

และ บัดนี้, มันแน่นอนเป็นสิ่งที่เหลือที่จะทนได้บ่? และ มันแน่นอนความทุกข์อย่างสาหัสของพวกเร้าบ่? และ บัดนี้ จั้วเบ้ง, พวกเร้าบ่มีเขตดินอันใดที่จะเป็นทุกแบบบ่เสีย.

แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าเอ้ากับพวกท่านว่า มันมีเขตดินหลายอย่างที่พวกเร้าจะเป็นทุกอยู่ในขณะนี้; เพราะจั้วเบ้งพี่น้องของพวกเร้าถูกเจ้าตายมาหลายปาวนใดแล้ว และ เลือดของพวกเร้าหลั่งไหลโดยบ่มีปะโทษใด, และ ทั้งขมิ้นก็เป็นเพราะความชั่วร้ายสามาน.

เพราะถ้าหากผู้ถินพวกนี้บ่ตกอยู่ในความล่วงละเมิดแล้ว พระเจ้าจะบ่ปล่อยให้ความชั่วอันใหญ่หลวงนี้เกิดกับพวกเร้าดอกร. แต่จั้วเบ้ง, พวกเร้าบ่ยอมเชื่อฟังพระคำของพระองค์; มิแต่ขัดแย้งกัน ฐิ่งเกิดขึ้นในบันดาพวกเร้า, จินเก้งจะขนาทที่พวกเร้าต้องเจ้าพันกันใบบันดาพักพวกถินเอง.

26 And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

27 And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

28 And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

29 For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

และศาสดาพยากรณ์คนหนึ่ง
ของพระเจ้าถูกพวกเขาสังหาร;
แท้จริงแล้ว, เป็นคนที่ได้รับเลือก
จากพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ซึ่งบอกพวกเขา
ถึงความชั่วร้ายและความน่า
ชิงชังของพวกเขา, และพยากรณ์
หลายสิ่งที่จะมาถึง, แท้จริงแล้ว,
แม้การเสด็จมาของพระคริสต์.

และเพราะท่านกล่าวแก่พวกเขา
ว่าพระคริสต์คือพระผู้เป็นเจ้า, พระ
บิดาของสิ่งทั้งปวง, และกล่าวว่า
พระองค์จะทรงรับเอารูปลักษณะ
ของมนุษย์, และจะเป็นรูปลักษณะ
ตามที่สร้างมนุษย์ขึ้นในกาลเริ่ม
ต้น; หรืออีกนัยหนึ่ง, พระองค์กล่าว
ว่ามนุษย์สร้างขึ้นตามรูปลักษณะ
ของพระผู้เป็นเจ้า, และว่าพระผู้
เป็นเจ้าจะเสด็จลงมาในบรรดาลูก
หลานมนุษย์, และทรงรับเอาเนื้อ
หนังและโลหิต, และเสด็จออกไป
ตามพื้นพิภพ—

และบัดนี้, เพราะท่านกล่าวเรื่อง
นี้, พวกเขาจึงได้ประหารท่าน; และ
พวกเขาทำอีกหลายสิ่งซึ่งนำ
พระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าลงมาสู่
พวกเขา. ฉะนั้น, ใครเล่าจะพิศวงที่
พวกเขาอยู่ในความเป็นทาส, และ
ที่พวกเขาถูกลงทัณฑ์ด้วยความ
ทุกข์แสนสาหัส?

เพราะเหตุเกิด, พระเจ้าตรัสไว้ :
เราจะไม่ช่วยเหลือผู้คนของเราใน
วันแห่งการลงโทษของพวกเข;
แต่เราจะสกัดกั้นหนทางเพื่อ
มิให้พวกเขารุ่งเรือง; และการกระทำ
ของพวกเขาจะเป็นดังสิ่ง
กีดขวางอยู่หน้าตน.

และ สาดสะดาผู้หนึ่งของพระเจ้าทำ
ถูกพวกเขาเข้าตายไป; แท้จริงแล้ว,
เข้เป็นคนที่พระเจ้าเลือกไว้, ผู้ซึ่งได้
บอกพวกเขาถึงถึงความชั่วร้าย และ
ความน่ารังเกียจของพวกเขา และ
ทำนายหลายสิ่งหลายอย่างที่จะ
มาเกิด, แท้จริงแล้ว, จินทรภาพ
เสด็จมาของพระคริสต์.

เพราะเข้ยืนยันว่าเข้ได้เข้ากับพวกเขา
ว่า พระคริสต์คือพระเจ้า, พระบิดาของ
ทุกสิ่งทุกอย่าง, และ ได้เข้ว่าพระผู้
จะรับเอารูปลักษณะของมนุษย์ และ
จะเป็น รูปลักษณะตามที่มีมนุษย์ถูก
สร้างขึ้นแต่ตอนต้น; ทลล อีกรถาหนึ่ง,
เข้เข้ว่า มนุษย์ถูกสร้างขึ้นตามรูป
ลักษณะของ พระเจ้า, และ ว่า
พระเจ้าจะเสด็จลงมาในบรรดาลูก
หลานมนุษย์ และ จะรับเอาเนื้อหนัง
และ โลหิตของมนุษย์, และ จะเสด็จ
ออกไปตามพื้นแผ่นดินโลก—

และ บัดนี้เข้ยืนยันเข้เข้เลื่อง
เหล่านี้ว่า พวกเขาจึงได้เข้เข้เสีย; และ
พวกเขาได้กระทำหลายสิ่งหลายอย่าง
เพื่อมาเอาพระพิโรธของพระเจ้า
มาหาพวกเขา. ฉะนั้น, มีผู้ใดแต่ที่
แปลกใจว่า เป็นทาสพวกเขาจึงถูกอยู่ใน
ความเป็นทาส, และ ที่ถูกลงโทษด้วย
ความทุกข์อย่างแสนสาหัสแบบนี้.

เพราะเหตุเกิด, พระผู้เป็นเจ้าได้ทรา
ว่า: เราจะไม่ช่วยเหลือผู้คนของเราใน
วันแห่งการลงโทษของพวกเข;
แต่เราจะสกัดกั้นหนทางของพวกเข
ไว้ เพื่อพวกเขาจะไม่รุ่งเรือง; และ
การกระทำของพวกเขาเหล่านี้จะเป็น
เป็นกีดขวางหน้าตนของพวกเขา.

30 And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

31 And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

32 And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

33 But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

และอนึ่ง, พระองค์ตรัส : หากผู้คนของเราจะหว่านความสกปรก พวกเขาจะเก็บเกี่ยวเกลบนั่นในลมหมุน; และผลของมันคือยาพิษ.

และอนึ่งพระองค์ตรัส : หากผู้คนของเราจะหว่านความสกปรก พวกเขาจะเก็บเกี่ยวลมตะวันออก, ซึ่งนำเอาความพินาศมาทันที.

และบัดนี้, ดูเถิด, สัญญาของพระเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้ว, และท่านถูกลงทัณฑ์และรับทุกข์ทรมานแล้ว.

แต่หากท่านจะหันมาสู่พระเจ้า ด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, และมอบความไว้วางใจในพระองค์, และรับใช้พระองค์ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถแห่งจิตใจ, หากท่านทำเช่นนี้, พระองค์จะทรง, ปลดปล่อยท่านให้พ้นจากความเป็นทาส, ตามพระประสงค์และความพอพระทัยของพระองค์.

และ อีกอย่างหนึ่ง, พระองค์ทำว่า: ถ้าหากผู้ถือของเรารู้ว่าความสกปรกแล้ว พวกเขาคงจะเก็บเกี่ยวข้าวในลมหมุน; และ พวกเขาคงจะกลายเป็นยาพิษ.

และ อีกอย่างหนึ่ง พระองค์ทำว่า: ถ้าหากผู้ถือของเรารู้ว่าความสกปรกแล้ว พวกเขาคงจะเก็บเกี่ยวลมตะวันออกแล้ว ลมตะวันออกจะนำเอาความพินาศมาทันที.

และ บัดนี้, จົ່ງເບິ່ງຄໍາສັນຍາຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າສໍາເລັດແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກລົງໂທດ ແລະ ເປັນທຸກແລ້ວ.

ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະ ຫັນໜ້າມາຫາພະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ ວາງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງພວກທ່ານໃນພະອົງ, ແລະ ຮັບໃຊ້ພະອົງດ້ວຍຄວາມພາກພຽນແຫ່ງຈິດໃຈ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລ້ວພະອົງຈະປົດປ່ອຍພວກທ່ານໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດຕາມພະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍພຣະໄທຂອງພະອົງ.

Mosiah 8

- 1 And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.
- 2 And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.
- 3 And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.
- 4 And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.
- 5 And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.
- 6 Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

โมไซยาห์ ๘

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากกษัตริย์ลิ้มไฮยุติการพูดกับผู้คนของท่านแล้ว, เพราะท่านกล่าวแก่พวกเขาหลายเรื่องและจากเรื่องเหล่านี้ข้าพเจ้าเขียนไว้เพียงเล็กน้อยในหนังสือนี้, ท่านบอกผู้คนของท่านทุกเรื่องเกี่ยวกับพี่น้องของพวกเขาที่อยู่ในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา.

และท่านให้แอมมอนยืนขึ้นต่อหน้าฝูงชน, และเล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นแก่พี่น้องของพวกเขาให้พวกเขาฟังนับแต่เวลาที่ซินิฟขึ้นมาจากแผ่นดินนั้นแม้จนถึงเวลาที่ตัวเขาเองขึ้นมาจากแผ่นดินนั้น.

และท่านเล่าให้คนเหล่านี้ฟังถึงถ้อยคำสุดท้ายที่กษัตริย์เบนจามินสอนผู้คน, และอธิบายถ้อยคำเหล่านั้นแก่ผู้คนของกษัตริย์ลิ้มไฮ, เพื่อพวกเขาจะเข้าใจถ้อยคำทั้งหมดที่ท่านพูด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากท่านทำทั้งหมดนี้ไปแล้ว, กษัตริย์ลิ้มไฮให้ฝูงชนแยกย้ายกันไป, และให้คนทั้งหลายกลับไปบ้านตนเองทุกคน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านให้นำแผ่นจารึกซึ่งมีบันทึกผู้คนของท่านนับแต่เวลาที่คนเหล่านี้ออกจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, มาต่อหน้าแอมมอน, เพื่อเขาจะได้อ่านมัน.

บัดนี้, ทันทีที่แอมมอนอ่านบันทึกแล้ว, กษัตริย์ถามเขาเพื่อจะรู้ว่าเขาแปลความหมายของภาษาได้หรือไม่, และแอมมอนบอกท่านว่าเขาแปลไม่ได้.

โมไซยา ๘

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากกษัตริย์ลิ้มไฮกับผู้คนของท่านจบแล้ว ข้าพเจ้าได้เล่ากับพวกเจ้าหลายเรื่อง แต่ข้าพเจ้าขอร้องไว้พรวนเล็กน้อยเท่านั้นในหนังสือเล่มนี้, ท่านบอกผู้คนของท่านทุกเรื่องทุกอย่างที่เกี่ยวกับพี่น้องของท่านพวกเจ้าผู้ที่อยู่ในแผ่นดินเซราเฮมลา.

และ ท่านได้ให้ท่านแอมมอนยืนขึ้นต่อหน้าฝูงชน, และ เล่าเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับพี่น้องของท่านพวกเจ้า นับตั้งแต่นั้นเวลาที่ซินิฟขึ้นมาจากแผ่นดินนั้น จนถึงเวลาที่ตัวเขาเองขึ้นมาจากแผ่นดินนั้นให้พวกเจ้าฟัง.

และ ลาวได้เล่าให้พวกเจ้าฟังถึงถ้อยคำสุดท้าย ซึ่งกษัตริย์เบนจามินได้สอนกับพวกท่านนั้นนำอีก, และ ได้อธิบายข้อความแก่ผู้คนของกษัตริย์ลิ้มไฮเพื่อพวกเจ้าจะได้เข้าใจถึงข้อความทั้งหมดที่ลาวได้เล่าไป.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากลาวเฝ้าดูทุกสิ่งนี้แล้ว, กษัตริย์ลิ้มไฮได้ให้ฝูงชนเลิกลากันไป, และ ให้ทุกคนกลับบ้านเรือนของเฝ้าลาว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ลิ้มไฮได้นำเอา แผ่นจารึกมาอยู่ต่อหน้าท่านแอมมอนซึ่งมีบันทึกของผู้คนของท่านนับตั้งแต่นั้นเวลาที่พวกเจ้าขึ้นมาจากแผ่นดินเซราเฮมลา เพื่อลาวจะได้อ่านข้อความที่บันทึกอยู่ในมัน.

บัดนี้, ทันทีที่ท่านแอมมอนได้อ่านบันทึกจบแล้ว, กษัตริย์ถามว่าลาวจะแปลความหมายของภาษานั้นได้, และ ท่านบอกท่านว่าลาวแปลไม่ได้.

7 And the king said unto him:
Being grieved for the afflictions of
my people, I caused that forty and
three of my people should take a
journey into the wilderness, that
thereby they might find the land
of Zarahemla, that we might ap-
peal unto our brethren to deliver
us out of bondage.

8 And they were lost in the
wilderness for the space of many
days, yet they were diligent, and
found not the land of Zarahemla
but returned to this land, having
traveled in a land among many
waters, having discovered a land
which was covered with bones of
men, and of beasts, and was also
covered with ruins of buildings of
every kind, having discovered a
land which had been peopled
with a people who were as nu-
merous as the hosts of Israel.

9 And for a testimony that the
things that they had said are true
they have brought twenty-four
plates which are filled with en-
gravings, and they are of pure
gold.

10 And behold, also, they have
brought breastplates, which are
large, and they are of brass and of
copper, and are perfectly sound.

11 And again, they have brought
swords, the hilts thereof have per-
ished, and the blades thereof were
cankered with rust; and there is
no one in the land that is able to
interpret the language or the en-
gravings that are on the plates.
Therefore I said unto thee: Canst
thou translate?

และกษัตริย์ก็กล่าวแก่เขาว่า :
โดยที่โศกเศร้าเพราะความทุกข์
ของผู้คนข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจึงให้คน
ของข้าพเจ้าสี่สิบสามคนออกเดิน
ทางไปในแดนทุรกันดาร, เพื่อโดย
การนั้นพวกเขาจะได้พบแผ่นดิน
แห่งเซราเฮมลา, เพื่อเราจะได้
ร้องขอพี่น้องของเราให้ปลดปล่อย
เราจากการเป็นทาส.

และพวกเขาหลงอยู่ในแดน
ทุรกันดารต่อเนื่องเป็นเวลาหลาย
วัน, กระนั้นพวกเขายังขยันหมั่น
เพียร, และไม่พบแผ่นดินแห่งเซรา
เฮมลาแต่กลับมายังแผ่นดินนี้,
โดยที่เดินทางไปในแผ่นดินแห่ง
หนึ่งซึ่งมีผืนน้ำหลายแห่ง, โดยค้น
พบแผ่นดินแห่งหนึ่งซึ่งเกลื่อน
กล่นไปด้วยกองกระดูกคน, และ
กระดูกสัตว์, และเกลื่อนกล่นไป
ด้วยซากปรักหักพังของอาคารทุก
ชนิดด้วย, โดยค้นพบแผ่นดินแห่ง
หนึ่งซึ่งเคยมีผู้คนอันมีจำนวน
มากมายดังไพร่พลของอิสราเอล
อาศัยอยู่.

และเพื่อให้ประจักษ์พยานว่า
เรื่องที่พวกเขาบอกเล่าเป็นเรื่อง
จริงพวกเขาจึงนำเอาแผ่นจารึก
ยี่สิบสี่แผ่นซึ่งเต็มไปด้วยอักขระ
มา, และมันทำด้วยทองคำบริสุทธิ์.

และดูเถิด, พวกเขานำเอาเกราะ
อกมา, ด้วย, ซึ่งมีขนาดใหญ่, และ
ทำด้วยทองเหลืองและทองแดง,
และอยู่ในสภาพดีเยี่ยม.

และอนึ่ง, พวกเขานำเอาดาบมา,
ซึ่งด้ามของมันไม่เหลือแล้ว, และ
ตัวดาบกร่อนด้วยสนิม; และไม่มี
ใครในแผ่นดินที่สามารถแปล
ความหมายของภาษาหรืออักขระที่
อยู่บนแผ่นจารึกได้. ฉะนั้นข้าพเจ้า
จึงกล่าวแก่ท่าน : ท่านแปลได้
ไหม ?

และ กษัตริย์ได้เฝ้ากับลาว่าว่า: โดยที่
โศกเศร้าหลายเพราะความทุกข์ของผู้คน
ของเรา, เราจึงได้ส่งให้คนของเราสี่
สิบสามคนออกเดินทางไปในถิ่น
แห้งแล้งกับดาบ เพื่อออกไปขอกษา
แผ่นดินเซราเฮมลา, เพื่อพวกเราจะ
ได้วิงวอนพี่น้องของเราให้มา
ปิดปล่อยพวกเราออกจากความเป็น
ทาส.

และ พวกเขาค้นพบทางอยู่ในถิ่น
แห้งแล้งกับดาบเป็นเวลาหลายวัน,
เที่ยวไปใดก็ตาม พวกเขายังมีความ
พากเพียร, และ พวกเขาค้นพบ
แผ่นดินเซราเฮมลาเลย แต่ได้กับ
มาหาแผ่นดินนี้, โดยที่ได้เดินทาง
ไปในแผ่นดินแห้งซึ่งอยู่ระหว่างแม่น้ำ
หลายสาย, ค้นพบแผ่นดินแห้งซึ่ง
เต็มไปด้วยซากกระดูกคน, และ สัตว์,
และ เต็มไปด้วยซากเรือนฐานทุก
ชนิดที่พังพังน้ำอริ, ค้นพบแผ่นดิน
แห้งซึ่งที่เต็มไปด้วยผู้คนเป็นจำนวน
ทลวงหลายอาสยู่อยู่ของ
อิสราเอล.

และ เพื่อให้เป็นประจักษ์พยานเรื่อง
เรื่องนี้ว่ามันเป็นความจริง พวกเขาค้น
พบแผ่นจารึก ๒๔ แผ่นซึ่งเต็มไปด้วย
ด้วยตัวอักษรละลานตา, และ มัน
ด้วยทองคำ.

และ จึงแบ่ง, พวกเขาค้นพบ แผ่น
ปอกเกราะน้ำอริ, มันใหญ่ และ เร็ด
ด้วย ทองเหลือง, และ ทองแดง, และ
อยู่ในสภาพดี.

และ อีกอย่างหนึ่ง, พวกเขาค้นพบดาบ
ที่ด้ามมันไม่เหลือแล้ว, และ ใบดาบมัน
กร่อนด้วยสนิม, และ ไม่มีผู้ใดใน
แผ่นดินที่สามารถแปลภาษาที่
สลักไว้ในแผ่นจารึกนั้น. ฉะนั้น
เราจึงเฝ้ากับเจ้าว่า: เจ้าแปลได้ไหม?

12 And I say unto thee again:
Knowest thou of any one that can
translate? For I am desirous that
these records should be translated
into our language; for, perhaps,
they will give us a knowledge of a
remnant of the people who have
been destroyed, from whence
these records came; or, perhaps,
they will give us a knowledge of
this very people who have been
destroyed; and I am desirous to
know the cause of their destruc-
tion.

13 Now Ammon said unto him: I
can assuredly tell thee, O king, of
a man that can translate the
records; for he has wherewith
that he can look, and translate all
records that are of ancient date;
and it is a gift from God. And the
things are called interpreters, and
no man can look in them except
he be commanded, lest he should
look for that he ought not and he
should perish. And whosoever is
commanded to look in them, the
same is called seer.

14 And behold, the king of the
people who are in the land of
Zarahemla is the man that is com-
manded to do these things, and
who has this high gift from God.

15 And the king said that a seer is
greater than a prophet.

และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านอีก :
ท่านรู้จักใครที่แปลได้หรือไม่ ?
เพราะข้าพเจ้าปรารถนาจะให้แปล
บันทึกเหล่านี้เป็นภาษาของเรา;
เพราะ, มันอาจ, ให้ความรู้แก่เรา
เกี่ยวกับพวกที่เหลืออยู่ของผู้คนซึ่ง
ถูกทำลาย, อันเป็นที่มาของบันทึก
เหล่านี้; หรือ, มันอาจ, จะให้ความรู้
แก่เราเกี่ยวกับคนพวกนี้เองซึ่ง
ถูกทำลาย; และข้าพเจ้าปรารถนา
จะรู้ถึงเหตุแห่งความพินาศของ
พวกเขา.

บัดนี้แอมมอนกล่าวแก่ท่าน : ข้าแต่
กษัตริย์, ข้าพเจ้าบอกท่านได้อย่าง
แน่นอน, ถึงชายคนหนึ่งที่สามารถ
บันทึกได้; เพราะท่านมีสิ่งซึ่งท่าน
สามารถมองดูได้, และแปลบันทึก
ทั้งหมดซึ่งเป็นของสมัยโบราณ;
และเป็นของประทานจากพระเจ้า
เป็นเจ้า. และเรียกของเหล่านี้ว่า
เครื่องแปลความหมาย, และไม่มี
ใครจะมองดูในนั้นได้เว้นแต่เขาจะ
ได้รับบัญชา, เกลือกเขาจะมองหา
สิ่งที่เขาไม่ควรมองและเขาจะตาย.
และผู้ใดก็ตามที่ได้รับบัญชาให้มอง
ในนั้น, ก็เรียกผู้เดียวกันนั้นว่าผู้
หยั่งรู้.

และดูเถิด, กษัตริย์ของผู้คนซึ่ง
อยู่ในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาเป็น
ผู้ที่ได้รับบัญชาให้ทำสิ่งเหล่านี้,
และเป็นผู้มีของประทานอันสูงส่งนี้
จากพระผู้เป็นเจ้า.

และกษัตริย์กล่าวว่าผู้หยั่งรู้ยิ่ง
ใหญ่กว่าศาสตพยากรณ์.

และเรีก้าวกับเจ้าอีกว่า: เจ้ารู้จัก
ผู้ใดที่แปลได้? เพราะว่าเราปรารถนา
ที่จะให้แปลบันทึกนี้เป็นภาษาของ
พวกเรา; เพราะบางทีมันอาจจะให้
ความรู้แก่พวกเราถึงคนส่วนหนึ่งที่
เหลืออยู่จากพวกที่ถูกทำลายไป, ซึ่ง
เป็นที่มาของบันทึกเหล่านี้; หรือ บาง
ทีมันอาจจะให้ความรู้แก่พวกเราถึง
การทำลายของพวกนี้; และเรา
ปรารถนาพยากรณ์ถึงเหตุแห่งความ
พินาศของพวกเรา.

บัดนี้อามอนกล่าวกับกษัตริย์ว่า: โอ
กษัตริย์, ข้าพเจ้าบอกท่านได้อย่าง
แน่นอน, เพราะว่าข้าพเจ้ามีผู้ซึ่ง
จะ แปลบันทึกนี้ได้, เพราะว่าความรู้ที่
มี; เป็นสามารถแปลบันทึกของ
โบราณนี้ได้ทั้งหมด; และ สิ่งเหล่านี้
ของประทานจากพระเจ้า. และ มัน
ยิ่งว่า สิ่งแปลความหมาย และ บัณฑิต
สามารถมองดูในนั้นได้เว้นแต่เขาจะ
ได้รับพระบัญชาเสียก่อน, ถ้าผู้ใด
มองดูโดยปราศจากพระบัญชา
ผู้ใดจะมองดูในนั้นได้เว้นแต่เขาจะ
ได้รับบัญชา, เกลือกเขาจะมองหา
สิ่งที่เขาไม่ควรมองและเขาจะตาย.
และผู้ใดก็ตามที่ได้รับบัญชาให้มอง
ในนั้น, ก็เรียกผู้เดียวกันนั้นว่าผู้
หยั่งรู้.

และ จักรพรรดิ, กษัตริย์ของผู้คนซึ่ง
อยู่ในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาเป็น
ผู้ที่ได้รับบัญชาให้ทำสิ่งเหล่านี้,
และ เป็นผู้ที่มีของประทานอันสูงส่ง
จากพระเจ้า.

และ กษัตริย์กล่าวว่า ผู้หยั่งรู้
ยิ่งใหญ่กว่าศาสตพยากรณ์.

16 And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

17 But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

18 Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

19 And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

และแอมมอนกล่าวว่าผู้หยั่งรู้เป็นผู้เปิดเผยและศาสดาพยากรณ์ด้วย; และของประทานที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ ไม่มีใครจะมีได้, เว้นแต่เขาจะมีเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งไม่มีใครจะมีได้; กระนั้นมนุษย์ยังจะมีอำนาจยิ่งใหญ่ที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้เขา.

แต่ผู้หยั่งรู้จะรู้ถึงสิ่งที่ผ่านมา, และถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นด้วย, และโดยเครื่องแปลความหมายเหล่านี้ สิ่งทั้งปวงจะเปิดเผย, หรือ, ที่จริงแล้ว, สิ่งลึกลับจะแสดงให้เห็นประจักษ์, และสิ่งที่ซ่อนอยู่ก็จะมาสู่ที่แจ้ง, และสิ่งที่ยังไม่เป็นที่รู้จักจะทำให้เป็นที่รู้จักกันโดยเครื่องแปลความหมายเหล่านี้, และเครื่องแปลความหมายเหล่านี้จะทำให้สิ่งต่าง ๆ เป็นที่รู้จัก มิเช่นนั้นแล้วไม่สามารถเป็นที่รู้จักได้.

พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดหาวิธีไว้เพื่อมนุษย์, โดยผ่านศรัทธา, จะได้ทำปาฏิหาริย์นำแปลกประหลาด; ฉะนั้นเขากลายเป็นประโยชน์อันใหญ่หลวงต่อเพื่อนมนุษย์ของเขา.

และบัดนี้, เมื่อแอมมอนกล่าวถ้อยคำเหล่านี้จบ กษัตริย์ชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง, และน้อมขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้า, มีความว่า : ความลึกลับอันสำคัญยิ่งมีอยู่ในแผ่นจารึกเหล่านี้โดยไม่ต้องสงสัย, และเครื่องแปลความหมายเหล่านี้เตรียมไว้ด้วยจุดประสงค์ที่จะคลี่ความลึกลับเช่นนี้ทั้งหมดให้ลูกหลานมนุษย์อย่างไม่ต้องสงสัย.

และ อามอนเห็นว่าผู้พยากรณ์เป็นผู้เปิดเผย และ เป็นศาสดาพยากรณ์; และ บໍมีผู้ใดจะมีของประทานที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ได้เว้นเสียแต่เขาจะมีอำนาจของพระเจ้า ซึ่งบໍมีผู้ใดจะมีได้; เทียบปานนั้นมະນຸດอาจมีอำนาจอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าประทานให้เขา.

แต่ผู้พยากรณ์จะรู้จักเรื่องสิ่งที่ผ่านมา และ เรื่องที่จะมาเทียบปาน, และ โดยผ่านสิ่งเหล่านี้ทุกสิ่งจะถูกสะแดงให้ประจักษ์, ทลື ທີ່ຈິງແລ້ວສິ່ງລັບຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈຳ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຊ້ອນຢູ່ກໍຈະມາຢູ່ໃນບ່ອນແຈ້ງ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກໍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໂດຍຜ່ານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະຮູ້ຈັກບໍ່ໄດ້ ບໍ່ວ່າໃນທາງໃດ ໂດຍຜ່ານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນກໍຈະເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກນຳ.

พระเจ้าได้จัดหาวิธีไว้ดังนี้เพื่อມະນຸດຈະໄດ້ເຮັດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນດ້ວຍສັດທາ; ສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງກັບເປັນປະໂຫຍດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ພ້ອມມະນຸດດ້ວຍກັນ.

และ บัดนี้เมื่ออามอนเจ้าข้าความจົບລົງແລ້ວ ກະສັດກໍປິດຍົນດີຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ຖວາຍຄວາມຂອບພະຖຸນແດ່ພະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຄວາມລຶກລັບ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມີຢູ່ໃນແຜນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ, ແລະ ສິ່ງແປຄວາມໝາຍເຫລົ່ານີ້ຖືກດຽມໄວ້ດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຈະເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບເຊັ່ນນີ້ທັງໝົດຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ.

20 O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

21 Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

ໂອ້ງານຂອງພຣະເຈົ້ານຳອັດສະຈຽຍ ເພິ່ງໃດ, ແລະພຣະເຈົ້າທຽງທນກັບ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຄົນເພິ່ງໃດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການເຂົ້າໃຈຂອງລູກ ທຸກຄົນມີຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈແລະຍາກທີ່ຈະ ເຂົ້າໃຈເພິ່ງໃດ; ເພາະພວກເຂົາຈະ ໄມ່ແສງຫາປັນຍາ, ທັງໄມ່ປະຣາດນາ ໃຫ້ປັນຍາຄວບຄຸມພວກເຂົາເລີຍ !

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນດັງຝູງ ແຄະປ່າຊຶ່ງລອບໄປຈາກເມະບາລ, ແລະກະຈັດກະຈາຍໄປ, ແລະຖືກ ສັດໄປໄລ່, ແລະກັດກິນ.

ໂອ້ ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າ ອັດສະຈຽຍໃຈພຽງໃດ, ແລະ ພຣະອົງທຽງ ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງມາບາບພຽງໃດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກທຸກຄົນມີຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈພຽງໃດ; ເພາະ ພວກເຂົາບໍ່ສະແຫວງຫາປັນຍາ ແລະ ບໍ່ ປາດຖະໜາໃຫ້ ປັນຍາຄວບຄຸມພວກເຂົາ ເລີຍ!

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນຄືກັນກັບ ຝູງແຄະປ່າຊຶ່ງໜີຈາກຜູ້ລ້ຽງ, ແລະ ກະຈັດ ກະຈາຍໄປ, ແລະ ສັດໄປໄລ່ກິນ.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarabemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

1 I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

2 Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarabemla, to relate that tale to their wives and their children.

บันทึกของซินิฟฟ์—เรื่องราวเกี่ยวกับผู้คนของท่าน, นับจากเวลาที่พวกเขาออกจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาจนถึงเวลาที่พวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากเงื้อมมือชาวเลมัน.

โมไซยาห์ ๙

ข้าพเจ้า, ซินิฟฟ์, โดยที่ได้รับการสอนในภาษาทั้งหมดของชาวนีไฟ, และมีความรู้ถึงแผ่นดินแห่งนีไฟ, หรือแผ่นดินแห่งมรดกแต่แรกเริ่มของบรรพบุรุษของเรา, และโดยที่ถูกลงมาเป็นคนสอดแนมในบรรดาชาวเลมันเพื่อจะสืบกำลังทัพของพวกเขา, เพื่อกองทัพของเราจะมาโจมตีและทำลายพวกเขา—แต่เมื่อข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่ดีในบรรดาพวกเขาแล้วข้าพเจ้าปรารถนาว่าพวกเขาไม่ควรถูกทำลาย.

ฉะนั้น, ข้าพเจ้าจึงโต้แย้งกับพี่น้องข้าพเจ้าในแดนทรกัณดาร, เพราะข้าพเจ้าอยากให้ผู้ปกครองของเราทำข้อตกลงกับพวกเขา; แต่โดยที่เขาเป็นคนเข้มงวดและกระหายเลือดจึงสั่งให้ประหารข้าพเจ้า; แต่ข้าพเจ้าได้รับการช่วยไว้โดยมีการนองเลือดอย่างหนัก; เพราะพ่อต่อสู้กับพ่อ, พี่น้องต่อสู้กับพี่น้อง, จนกองทัพส่วนใหญ่ของเราถูกทำลายในแดนทรกัณดาร; และเราที่ได้รับการละเว้น, ก็กลับมา, ยังแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, เพื่อเล่าเรื่องให้ภรรยาของพวกเขาและลูก ๆ ของพวกเขาฟัง.

บันทึกของซินิฟฟ์—เรื่องราวของผู้คนของลามา นับตั้งแต่วเวลาที่พวกเขาออกจากแผ่นดินเซราเฮมลา มาจนถึงเวลาที่พวกเขาได้รับการปิดปล่อยให้พ้นจากเงื้อมมือของชาวเลมัน.

โมไซยา ๙

ข้าพเจ้าซินิฟฟ์โดยที่ได้รับการสอนในภาษาทั้งหมดของชาวนีไฟ, และมีความรู้ถึง แผ่นดินนีไฟ, ทลีส แผ่นดินซึ่งเป็นมรดกแต่แรกเริ่มของบรรพบุรุษของเรา, และข้าพเจ้าได้ถูกส่งมาให้เป็นผู้สอดแนมเพื่อจะได้สืบเบ่งกองทัพของชาวเลมัน, เพื่อว่ากองทัพของเราจะได้มาโจมตี และ ทำลายพวกเขา—แต่เมื่อข้าพเจ้ามาเห็นสิ่งที่ดีในบรรดาพวกเขาแล้ว ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะให้พวกเขาถูกทำลายเสีย.

ฉะนั้น, ข้าพเจ้าจึงโต้แย้งกับพวกพี่น้องของข้าพเจ้าอยู่ในถิ่นแคว้นแคว้นทรกัณดาร, เพราะว่าข้าพเจ้าอยากใช้กองทัพของเราโจมตีขัดแย้งกับพวกเขา; แต่ว่าเขามองเป็นอันเกลียด และ ระบายเลือด จึงสั่งให้ประหารข้าพเจ้าเสีย; แต่ข้าพเจ้าก็ถูกช่วยชีวิตไว้ โดยมีการนองเลือดอย่างหนัก; และ มีการต่อสู้กันละต่าง ๆ กับพี่, และ อ้ายกับอ้าย, บิดากับน้อง, จึงว่ากองทัพส่วนใหญ่ของพวกเราถูกทำลายในถิ่นแคว้นแคว้นทรกัณดาร; และ พวกที่หนีตายมาได้กับกันไปหาแผ่นดินเซราเฮมลา เพื่อเล่าเรื่องให้เมียของเจ้า และ ลูกของเจ้าฟัง.

3 And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

4 Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

5 And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

6 And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

7 And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

8 And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

และกระนั้น, โดยที่ข้าพเจ้ามุ่งหวังเกินไปที่จะได้รับแผ่นดินของบรรพบุรุษเราเป็นมรดก, จึงรวบรวมคนมากเท่าที่ปรารถนาจะขึ้นไปครอบครองแผ่นดิน, และเริ่มการเดินทางของเราไปในแดนทุรกันดารเพื่อขึ้นไปยังแผ่นดินนั้น; แต่เราทุกข์ทรมานด้วยความอดอยากและความทุกข์แสนสาหัส; เพราะเราเชื่องช้าในการระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเรา.

กระนั้นก็ตาม, หลังจากกระหกระเหินอยู่ในแดนทุรกันดารหลายวัน เราตั้งกระโจมของเราในที่ซึ่งพี่น้องของเราถูกสังหาร, ซึ่งอยู่ใกล้กับแผ่นดินบรรพบุรุษของเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าพร้อมด้วยคนของข้าพเจ้าสี่คนก็ไปในเมืองอีก, เข้าไปหากษัตริย์, เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้ใจของกษัตริย์, และเพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้ว่าข้าพเจ้าพร้อมด้วยผู้คนของข้าพเจ้าจะเข้าไปครอบครองแผ่นดินโดยสันติได้หรือไม่.

และข้าพเจ้าเข้าไปหา กษัตริย์, และเขาทำพันธสัญญากับข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าจะได้ครอบครองแผ่นดินแห่งลิไฮ-นีไฟ, และแผ่นดินแห่งไชลัม.

และเขาสั่งให้ผู้คนของเขาออกจากแผ่นดินด้วย, และข้าพเจ้ากับผู้คนของข้าพเจ้าจึงเข้าไปในแผ่นดินเพื่อเราจะครอบครองมัน.

และเราเริ่มสร้างอาคาร, และซ่อมกำแพงเมือง, แท้จริงแล้ว, แม้กำแพงเมืองแห่งลิไฮ-นีไฟ, และกำแพงเมืองแห่งไชลัม.

และ เญ๋ย๋ย๋ย๋ย๋ย๋ย๋, โดยที่ข้าพเจ้ามีความตั้งใจเกินไปที่จะได้รับแผ่นดินของบรรพบุรุษเราเป็นมรดก, ข้าพเจ้าจึงรวบรวมผู้ติดตามเป็นจำนวนหลายคนที่ปาดทะขานที่จะขึ้นไปเป็นเจ้าของแผ่นดิน; และได้เล็ดลอดหนีทางไป ในที่นั่นข้าพเจ้าพบกับดาบอีก เพื่อขึ้นไปหาแผ่นดินนั้น; แต่พวกเรารู้สึกท้อแท้ด้วยความอดอยาก และ ความทุกข์อย่างแสนสาหัส; เพราะว่าพวกเรารู้สึกว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราเป็นพระเจ้าของพวกเราเจ้าเกินไป.

เญ๋ย๋ย๋ย๋ย๋ย๋ย๋, ทลั้วจากพวกเรารู้สึกได้ชัดเจนจนอยู่ในที่นั่นข้าพเจ้าพบกับดาบเป็นเวลาหลายปี พวกเรารู้สึกถึงผู้ติดตามข้าพเจ้า, ซึ่งอยู่ใกล้กับพวกเรารู้สึกว่า, ซึ่งอยู่ใกล้กับแผ่นดินของบรรพบุรุษของพวกเรา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าได้พาผู้ติดตามเข้าไปในเมืองอีก, เข้าไปหา กษัตริย์, เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้ใจของกษัตริย์, และ เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้ว่า ข้าพเจ้าพร้อมด้วยผู้คนของข้าพเจ้าจะได้เข้าไปเป็นเจ้าของแผ่นดินโดยสันติหรือไม่.

และ ข้าพเจ้าได้ขออวยพรแก่กษัตริย์, และ เขาก็ได้ทำพันธสัญญากับข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าสามารถเป็นเจ้าของแผ่นดินลิไฮ-นีไฟ, และ แผ่นดินไชลัมได้.

และ เขายังสั่งให้ผู้คนของเขานอกจากแผ่นดินนั้นไป, และ ข้าพเจ้ากับผู้คนของข้าพเจ้าจึงได้เข้าไปในแผ่นดินนั้นเพื่อเป็นเจ้าของเรา.

และ พวกเรารู้สึกว่าอาคาร และ ส้อมแถมกำแพงเมือง, แท้จริงแล้ว, แม้กำแพงเมืองลิไฮ-นีไฟ, และ กำแพงเมืองไชลัม.

9 And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

10 Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

11 Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

12 Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

13 Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

และเราเริ่มทำไร่ไถนา, แท้จริงแล้ว, แม้ปลูกด้วยเมล็ดนานาชนิด, ปลูกด้วยเมล็ดข้าวโพด, และข้าวสาลี, และข้าวบาร์เลย์, และปลูกด้วยนิแอส, และปลูกด้วยเชอัม, และปลูกด้วยเมล็ดผลไม้ต่างๆ; และเราได้เริ่มขยายเผ่าพันธุ์ และรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

บัดนี้มันเป็นอุบายและเล่ห์กลของกษัตริย์เลมัน, ที่จะนำผู้คนของข้าพเจ้ามาสู่ความเป็นทาส, โดยเขายอมมอบแผ่นดินให้เราเพื่อเราจะครอบครองมัน.

ฉะนั้นเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ, หลังจากเราได้อยู่ในแผ่นดินต่อเนื่องเป็นเวลาสิบสองปีกษัตริย์เลมันเริ่มปริวิตก, ด้วยเกรงว่าโดยวิธีใดวิธีหนึ่งผู้คนของข้าพเจ้าจะแข็งแกร่งขึ้นในแผ่นดิน, และว่าพวกเขาจะชนะเราและนำเรามาสู่การเป็นทาสไม่ได้.

บัดนี้พวกเขาเป็นคนเกียจคร้านและถือรูปเคารพ; ฉะนั้นพวกเขาจึงปรารถนาจะนำเรามาสู่ความเป็นทาส, เพื่อพวกเขาจะอึดหนำด้วยแรงงานจากมือเรา; แท้จริงแล้ว, เพื่อพวกเขาจะได้สำราญกายใจกับฝูงสัตว์ในทุ่งของเรา.

ฉะนั้นเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์เลมันเริ่มยุยงผู้คนของเขาให้ขัดแย้งกับผู้คนของข้าพเจ้า; ฉะนั้นสงครามและการขัดแย้งจึงเริ่มขึ้นในแผ่นดิน.

และ พวกเราเริ่มไถ่ถอน, แท้จริงแล้ว, เพื่อปลูกเมล็ดพืชพันธุ์ทุกชนิด, มีเมล็ดข้าวสาลี, และ ข้าวโพด, และ ข้าวบาเล, และ นีอาด, และ ชิอ่า, และ เนอซามากไม้หลายชนิด; และ พวกเราเริ่มมีถิ่นเพิ่มพูนชีวิต และ ได้รุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดินนั้น.

บัดนี้มันเป็นเล่ห์กล และ กิเลสของกษัตริย์เลมันที่จะเอาผู้คนของข้าพเจ้าไปเป็นทาส, ที่เพิ่มได้ยอมเสียแผ่นดินให้พวกเราเป็นเจ้าของ.

ฉะนั้น เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, หลังจากพวกเราได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นเวลาสิบสองปี กษัตริย์เลมันเริ่มบ่นบ่น, ยืนยันว่าโดยวิธีใดวิธีหนึ่งผู้คนของข้าพเจ้าจะเข้มแข็งหลายขึ้นในแผ่นดิน, และว่าพวกเราจะไม่สามารถชนะ และ นำเอาพวกเราไปเป็นทาสได้.

เพราะพวกเราเป็นถิ่นอาศัย และ นับถือรูปเคารพ; ฉะนั้น, พวกเราจึงปวดพระทัยที่จะเอาพวกเราไปเป็นทาส เพื่อพวกเราจะได้อึดหนำสำราญด้วยแรงงานจากมือของพวกเรา; แท้จริงแล้ว, เพื่อพวกเราจะได้ลี้ภัยสะทอลงกับด้วยฝูงสัตว์ในทุ่งของเรา.

ฉะนั้น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นกษัตริย์เลมันเริ่มยุยงผู้คนของเขานำให้ขัดแย้งกับผู้คนของข้าพเจ้า; ฉะนั้น สงคราม และ การขัดแย้งจึงเริ่มขึ้นในแผ่นดิน.

14 For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

15 Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

16 And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

17 Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

เพราะ, ในปีทีสิบสามแห่งการปกครองของข้าพเจ้าในแผ่นดินแห่งนีไฟ, ห่างออกไปทางใต้ของแผ่นดินแห่งไซลัม, เมื่อผู้คนของข้าพเจ้ากำลังให้น้ำและเลี้ยงฝูงสัตว์ของพวกเขา, และกำลังทำไร่ไถนาของพวกเขา, ไฟรฟลชาวเลมันจำนวนมากมาโจมตีพวกเขาและเริ่มสังหารพวกเขา, และเอาฝูงสัตว์ของพวกเขา, และข้าวโพดในทุ่งของพวกเขาไป.

แท้จริงแล้ว, และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาหลบหนี, ทั้งหมดที่ถูกไล่ไม่ทัน, แม้เข้ามาในเมืองแห่งนีไฟ, และร้องขอข้าพเจ้าให้คุ้มครองพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าให้อาวุธพวกเขามีคันทนู, และมีลูกธนู, มีดาบ, และมีกระบี่, และมีกระบอง, และมีสายห้อย, และมีอาวุธทุกชนิดที่เราประดิษฐ์ได้, และข้าพเจ้ากับผู้คนของข้าพเจ้าได้ออกไปรบกับชาวเลมัน.

แท้จริงแล้ว, ด้วยกำลังจากพระเจ้าเราออกไปสู้รบกับชาวเลมัน; เพราะข้าพเจ้ากับผู้คนของข้าพเจ้าร้องขอพระเจ้าอย่างสุดกำลังให้พระองค์ทรงปลดปล่อยเราจากเงื้อมมือศัตรูของเรา, เพราะเราตื่นขึ้นสู่ความทรงจำถึงการปลดปล่อยบรรพบุรุษของเรา.

เพราะในปีทีสิบสามแห่งการปกครองของข้าพเจ้าในแผ่นดินนีไฟ, ห่างออกไปทางใต้ของแผ่นดินไซลัม, เวลาที่ผู้คนของข้าพเจ้ากำลังต้มน้ำและใช้อาทานแก่ฝูงสัตว์, และกำลังไถดินของพวกเขาอยู่, ทະຫານຊາວເລມັນเป็นจำนวนຫລວງຫລາຍໄດ້ມາໂຈມຕີ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຂ້າພວກເຂົາ, ແລະ ຍຶດເອົາຝູງສັດ ແລະ ເຂົ້າສາລີຢູ່ໃນທົ່ງຂອງພວກເຂົາໄປ.

แท้จริงแล้ว, และ ทະຫານได้บังเกิดຂຶ້ນຄື ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຈັບຈັງປີບໝີເຂົ້າໄປໃນເມືອງນີໄຟ, ແລະ ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຂ້າພະເຈົ້າ.

และ ทະຫານได้บังเกิดຂຶ້ນຄືຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບອາວຸດໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງມີຄັນທະນູ, ແລະ ລູກທະນູ, ດາບ, ແລະ ດາບສອງຄົມ, ແລະ ໄມ້ຄ້ອນໜ້ານ່ອງ, ແລະ ກະທູນ, ແລະ ອາວຸດທຸກຊະນິດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະດິດຂຶ້ນມາ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ.

แท้จริงแล้ว, โดยได้รับกำลังจากพระผู้เป็นเจ้า พวกเราจึงได้ออกไปต่อสู้กับຊາວເລມັນ; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຫຼົບຕໍ່พระผู้เป็นเจ้าด้วยສຸດກຳລັງຂໍໃຫ້ພຣະອົງປົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູ, ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຖືກປຸກໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນຫາຄວາມຊົງຈຳເຖິງການປົດປ່ອຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.

18 And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

19 And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

และพระผู้เป็นเจ้าทรงได้ยินเสียงร้องของเราและทรงตอบการสวดอ้อนวอนของเรา; และเราออกไปด้วยพลังของพระองค์; แท้จริงแล้ว, เราได้ออกไปต่อสู้กับชาวเลมัน, และภายในวันเดียวกับหนึ่งคืน เราสังหารคนพวกนั้นสามพันกับสี่สิบสามคน; เราสังหารพวกเขาแม้จนเราขับไล่พวกเขาออกไปจากแผ่นดินของเรา.

และข้าพเจ้า, ตัวข้าพเจ้าเอง, ด้วยมือข้าพเจ้าเอง, ช่วยฝังศพพวกเขา. และดูเถิด, เป็นโศกนาฏกรรมและความทุกข์โศกอย่างใหญ่หลวงแก่เรา, ที่พี่น้องของเราสองร้อยเจ็ดสิบเก้าคนถูกสังหาร.

และ พระเจ้า ได้ยินสรวงร้องของพวกเร้า; และ ได้ตอบคำอธิษฐานของพวกเร้า; และ พวกเร้าได้ออกไปด้วยพลังของพระอหิ; แท้จริงแล้ว, พวกเร้าได้ออกไปสู้รบกับชาวเลมัน, และภายในหนึ่งวันกับหนึ่งคืน, พวกเร้าได้ฆ่าพวกเร้าตายสามพันสี่สิบสามคน; พวกเร้าได้ฆ่าตัวไปจนได้ขับไล่พวกเร้าหนีออกจากแผ่นดินของพวกเร้า.

และ ข้าพเจ้า, ตัวข้าพเจ้าเอง, ได้ช่วยฝังศพพวกเร้าด้วยมือของข้าพเจ้า. แต่จริงๆแล้ว, มันเป็นเรื่องโศกเศร้า และ ถ้าถวญย่างใหญ่หลวงต่อพวกเร้า เพราะพี่น้องของพวกเร้าสองร้อยเจ็ดสิบเก้าคนได้ถูกฆ่าตายในทางสู้รบนั้น.

Mosiah 10

- 1 And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.
- 2 And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.
- 3 And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.
- 4 And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.
- 5 And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land—thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

โมไซยาห์ ๑๐

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราเริ่มสถาปนาอาณาจักรอีกและเราเริ่มครอบครองแผ่นดินโดยสันติอีก. และข้าพเจ้าทำให้มีการสร้างอาวุธสงครามทุกชนิด, เพื่อโดยการนั้นข้าพเจ้าจะมีอาวุธให้ผู้คนที่ของข้าพเจ้าต่อสู้ เวลาที่ชาวเลมันขึ้นมาทำสงครามกับผู้คนของข้าพเจ้า.

และข้าพเจ้าจัดยามไว้รอบแผ่นดิน, เพื่อชาวเลมันจะได้ไม่มาโจมตีเราโดยไม่รู้ตัวและทำลายเรา; และโดยวิธีนี้ข้าพเจ้าจึงได้ป้องกันผู้คนของข้าพเจ้าและฝูงสัตว์ของข้าพเจ้า, และรักษามันไม่ให้ตกอยู่ในมือศัตรูของเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราได้รับแผ่นดินบรรพบุรุษของเรามาเป็นมรดกหลายปี, แท้จริงแล้ว, ต่อเนื่องเป็นเวลาสี่สิบสองปี.

และข้าพเจ้าให้พวกผู้ชายทำไร่ไถนา, และปลูกธัญพืชทุกชนิดและผลไม้ทุกประเภทของทุกชนิด.

และข้าพเจ้าให้พวกผู้หญิงปั่นฝ้าย, และทำงานหนัก, และทำงาน, และทอผ้าป่านเนื้อดีทุกชนิด, แท้จริงแล้ว, และผ้าทุกชนิด, เพื่อเราจะได้อุ้มความเปลือยเปล่าของเรา; และด้วยเหตุนี้เราจึงรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน—ดังนั้นเราจึงมีสันติในแผ่นดินติดต่อกันอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาสี่สิบสองปี.

โมไซยาห์ ๑๑

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเรา ได้เลื่อมสละพาปะนาลาอาอาณาจักรขึ้น และ พวกเราเลื่อมเป็นเจ้าของแผ่นดิน ย่างสันติสุขอีก. และ ข้าพเจ้าให้สร้าง อาวุธแห่งสงครามขึ้นหลายชนิด, เพื่อ ข้าพเจ้าจะได้มีอาวุธใช้แก่ผู้คนที่ต่อสู้ในเวลาที่ชาวเลมันขึ้นมาทำสงคราม กับผู้คนที่ของข้าพเจ้า.

และ ข้าพเจ้าได้จัดยามไว้รอบ แผ่นดิน เพื่อชาวเลมันจะไม่ได้มาโจมตี และ มาทำลายพวกเราโดยไม่รู้ตัว; และ ในเวลาที่ข้าพเจ้าจึงได้ป้องกัน ผู้คนที่ของข้าพเจ้า และ ฝูงสัตว์ ของข้าพเจ้า, และ รักษา มันไว้ไม่ให้ ตกไปอยู่ในมือของศัตรูของพวกเรา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวก เราได้แผ่นดินของบรรพบุรุษของ พวกเราเป็นมรดกอยู่หลายปี, แท้จริงแล้ว, เป็นเวลาสี่สิบสองปี.

และ ข้าพเจ้าได้ให้พวกผู้ชายไถ ไร่, และ ปลูก พืช และ แนวทางการ ไร่ ทุกชนิด.

และ ข้าพเจ้าได้ให้พวกผู้หญิง ฝ้าย และ ไร่ทอผ้า ย่างดี, และ ถ้า ชาติ ย่างดี ทุกชนิด, แท้จริงแล้ว, ถ้า ชาติ ทุกชนิด เพื่อพวกเราจะได้ อุ้ม ความเปลือยเปล่าของพวกเรา; และ พวกเราได้รุ่งเรืองอยู่ใน แผ่นดิน —และ พวกเราได้มีสันติสุข อยู่ ใน แผ่นดิน นั้น ติดต่อกัน เป็นเวลาสี่สิบสอง ปี.

6 And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

7 But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

8 And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

9 And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์เลมันตาย, และบุตรของเขาเริ่มปกครองแทน. และเขาเริ่มยั่วยุผู้คนของเขาให้กบฏต่อผู้คนของข้าพเจ้า; ฉะนั้นพวกเขาก็เริ่มเตรียมสงคราม, และขึ้นมารบกับผู้คนของข้าพเจ้า.

แต่ข้าพเจ้าส่งคนสอดแนมของข้าพเจ้าออกไปรอบแผ่นดินแห่งเชมลอน, เพื่อข้าพเจ้าจะรู้การเตรียมของพวกเขา, เพื่อข้าพเจ้าจะได้ป้องกันอันตรายจากพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะไม่มาโจมตีผู้คนของข้าพเจ้าและทำลายพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขายกขึ้นมาทางเหนือของแผ่นดินแห่งไซลัม, พร้อมด้วยไพร่พลมากมาย, คนถือธนู, และลูกธนู, และดาบ, และกระบี่, และก้อนหิน, และสายห้อยยิง; และพวกเขาโกนหัวจนพวกเขาหัวโล้น; และพวกเขาคาดแผ่นหนังไว้รอบเอวตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าให้พวกผู้หญิงและลูก ๆ ของผู้คนข้าพเจ้าไปซ่อนในแดนทุรกันดาร; และข้าพเจ้าให้ชายชราทั้งหมดของข้าพเจ้าด้วยที่ใช้อาวุธได้, และคนหนุ่มทั้งหมดของข้าพเจ้าด้วยที่สามารถใช้อาวุธได้, ให้มารวมกันเพื่อไปรบกับชาวเลมัน; และข้าพเจ้าจัดให้พวกเขาประจำที่ของตน, แต่ละคนตามอายุของเขา.

และ พวกงานได้บังเกิดขึ้นถึง ะสัด เลมันได้สิ้นชีวิต, และ ลูกชายของเขามันได้ขึ้นปกครองแทน. และ เขามันเริ่มยุยงผู้คนของเขาให้เกิดมีการกบฏขึ้นต่อผู้คนของข้าพเจ้า; ฉะนั้น พวกเขาก็จึງ เล่มเตรียมการสู้รบ และ ขึ้นมาต่อสู้กับผู้คนของข้าพเจ้า.

แต่ข้าพเจ้าได้สั่งพวกนักสืบสอดแนมของข้าพเจ้าออกไปรอบแผ่นดิน เชมลอน, เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้การเตรียมของพวกเขาก่อน, เพื่อข้าพเจ้าจะได้ป้องกันตัวคนพวกของเขา, เพื่อพวกเขาจะไม่มาได้มาโจมตี และ ทำลายผู้คนของข้าพเจ้า.

และ พวกงานได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเขายกขึ้นมาจากทางเหนือของแผ่นดินไซลัม, ด้วยกองทัพเป็นจำนวน ทลวงทลายประกอบด้วย อาวุธ, หนว, และ ลูกหนว, และ ดาบ, และ ดาบสองคม, และ ก้อนหิน, และ ระเบิด; และ พวกเขาก็ตอน และ เปื่อยกาย มีแต่แผ่นหนังรอบเอวของพวกเขาเท่านั้น.

และ พวกงานได้บังเกิดขึ้นถึง ข้าพเจ้าได้สั่งพวกผู้เลี้ยงกับเด็กน้อยของผู้คนของข้าพเจ้าไว้ในถิ่นแคว้นทั่วทั้งแดน; และ ข้าพเจ้าได้มอบอาวุธให้พวกผู้ชายแก่ และ ชายสะกั้น, และ ทิ้งขวดยิงที่สามารถใช้อาวุธได้ให้มาเก็บโรมันเพื่อไปต่อสู้กับชาวเลมัน; และ ข้าพเจ้าให้เขานำเอา, แต่ละคนตามอายุของเขา.

10 And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

11 Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

12 They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

13 And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราขึ้นไปรบกับชาวเลมัน; และข้าพเจ้า, แม้ข้าพเจ้า, มีอายุมาก, ก็ขึ้นไปรบกับชาวเลมัน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราขึ้นไปรบด้วยพลังกำลังของพระเจ้า.

บัดนี้, ชาวเลมันไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพระเจ้า, ทั้งไม่รู้เกี่ยวกับพลังกำลังของพระเจ้า, ฉะนั้นพวกเขาจึงพึ่งพาร่างกายของตนเอง. กระนั้นพวกเขาก็เป็นคนแข็งแรง, ตามพลังกำลังของมนุษย์.

พวกเขาคือคนป่าเถื่อน, และดุร้าย, และกระหายเลือด, เชื่อในประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขา, ซึ่งเป็นดังนี้—เชื่อว่าพวกเขาถูกไล่ออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม เพราะความชั่วช้าสามานย์ของบรรพบุรุษ, และว่าพี่น้องของพวกเขาปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไม่เป็นธรรมในแดนทรกัณดาร, และพวกเขาได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมขณะข้ามทะเลด้วย;

และอนึ่ง, พวกเขาได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมอีกขณะอยู่ในแผ่นดินแห่งมรดกแต่แรกเริ่มของพวกเขา, หลังจากพวกเขาข้ามทะเลแล้ว, และทั้งหมดนี้เพราะว่านิไฟข้อสัตย์มากกว่าในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า—ฉะนั้นท่านจึงเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า, เพราะพระเจ้าทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของท่านและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนเหล่านั้น, และท่านจึงเป็นผู้นำการเดินทางของพวกเขาในแดนทรกัณดาร.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้อัปโป้สู้กับชาวเลมัน; และข้าพเจ้าก็เห็นว่าจะมีอายุชราแล้ว, แต่ก็ยังได้อัปโป้สู้กับชาวเลมัน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้อัปโป้สู้ด้วย พะลังของพระผู้เป็นเจ้า.

บัดนี้, ชาวเลมันไม่รู้จักทักท้วงกับพระผู้เป็นเจ้าเลย, ทลึ บ่รู้จักทักท้วงกับพะลังของพระผู้เป็นเจ้าเลย, สะนั้น พวกเราจึงอาจไสแต่กำลังของกินเอง. ก็อย่างใดก็ตามพวกเราทำแจรงตามกำลังของมะนุค.

พวกเราเป็นถิ่น ป่าเถื่อน, โทดร้าย และ กระทบเลือด, เชื่อใน ริตถอยปะเพณีของบันพะบุคของพวกเราถึเมอมี—พวกเราถูกล่อลวงจากแผ่นดินเยรูซาเล็ม เพราะความชั่วร้ายของบันพะบุคของพวกเรา, และ ถูกล่อลวงของพวกเราใส่ร้ายป้ายสีในถิ่นแท้งแล้งกันดาน, และ ถูกล่อลวงใส่ร้ายป้ายสีเวลาข้ามน้ำทะเลมาอีก;

และ อีกเทื่อหนึ่ง, ว่าพวกเราถูกล่อลวงใส่ร้ายป้ายสีเวลาที่อยู่บนแผ่นดินซึ่งเป็นมูมมละถึแท้ง ทำอิถของพวกเรา, ทลึงจากข้ามน้ำทะเลมาแล้ว, และ ทักทักมีเป็นเพราะมิไฟเป็นถิ่นอุ้สัดกว่าในภานรักษาสะบันยัดของพระผู้เป็นเจ้า—สะนั้น เบนจึ่งเป็นถิ่นที่พระผู้เป็นเจ้า โปดปาน และ พระผู้เป็นเจ้าได้ยินถ่าอะถิถานของเบน และ ถอบเบน, และ เบนจึ่งได้นำพาภานเดินทาจของพวกเรา ไบในถิ่นแท้งแล้งกันดาน.

- 14 And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.
- 15 And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.
- 16 And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.
- 17 And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.
- 18 For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.
- และพี่น้องท่านโกรธท่านเพราะพวกเขาไม่เข้าใจวิธีการของพระเจ้า; พวกเขาโกรธท่านด้วยขณะที่อยู่บนพื้นน้ำด้วยเพราะพวกเขาทำใจแข็งกระด้างต่อพระเจ้า.
- และอนึ่ง, พวกเขาโกรธท่านเมื่อพวกเขามาถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้, เพราะพวกเขากล่าวว่าท่านเอาอำนาจปกครองผู้คนไปจากมือพวกเขา; และพวกเขາหมายมันจะฆ่าท่าน.
- และอนึ่ง, พวกเขาโกรธท่านเพราะท่านออกไปในแดนทุรกันดารดังที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาท่าน, และนำเอาบันทึกซึ่งมีจารึกอยู่บนแผ่นจารึกทองเหลืองไป, เนื่องจากพวกเขากล่าวว่าท่านขโมยมัน.
- และดังนั้นพวกเขาจึงสอนลูกหลานตนให้เกลียดชัง, และกระทำการฆาตกรรมคนพวกนั้น, และให้ขโมยและปล้นสะดม, และทำทุกสิ่งที่จะทำได้เพื่อทำลายคนพวกนั้น; ฉะนั้นพวกเขาจึงมีความเกลียดนิรันดร์ต่อลูกหลานของนีไฟ.
- เพราะเหตุนี้เองกษัตริย์เลมัน, จึงหลอกลวงข้าพเจ้า, ด้วยอุบาย, และเล่ห์กลอันเป็นเท็จของเขา, และคำสัญญาอันไพเราะของเขา, ที่ข้าพเจ้านำผู้คนเหล่านี้ของข้าพเจ้าขึ้นมายังแผ่นดินนี้, เพื่อพวกเขาจะทำลายผู้คนเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, และเราทนทุกข์มาหลายปีอยู่ในแผ่นดิน.
- และ พวกอ้ายของเนิ่นร้ายใช้เนิ่นเพราะพวกเขารู้ เข้าใจวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้า; และ พวกเขาร้ายใช้เนิ่นเวลาที่อยู่ในผืนน้ำ เพราะพวกเขารังเกียดใจแฉะกาะถ้างต่อพระผู้เป็นเจ้า.
- และ อีกอย่างหนึ่ง, พวกเขาร้ายใช้เนิ่นในเวลามาถึงแผ่นดินแห่งคำสัญญา, พวกเขาทาว่าเนิ่นได้เอ้ออำนาจ ปกครองผู้ถิ่นไปจากมือของพวกเข้; และ พวกเขายะยายามที่จะฆ่าเนิ่นเสีย.
- และ อีกอย่างหนึ่ง, พวกเขารู้ว่าเนิ่นได้ร้ายใช้เนิ่น เพราะว่าเนิ่นได้ออกไปในถิ่นแห้งแล้งกับดาบ ตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้บัญชาเนิ่น, และ นำเอา แผ่นจารึกซึ่งมีขรุบไว้บนแผ่นจารึกทองเหลืองไปนำ, เพราะพวกเขากล่าวว่า เนิ่น ลักแผ่นจารึกของพวกเขาไป.
- และ พวกเขารู้สิดสอนลูกหลานของพวกเขาให้ทรุดชั่วๆอนิไฟเมอนั้น, และ ใช้ฆ่า, ใช้ลัก และ ใช้ปุ่นพวกเขา, และ เร็ดทุๆอย่างก็เร็ดได้เพื่อทำลายพวกเขา; สะนั้น, ขาวเลมันจึงมีความทรุดชั่วอันบ่มิวันสิ้นสุดต่อลูกหลานของนีไฟ.
- เพราะด้วยเหตุนี้ กะสัดเลมันจึงทดลองลวงเจ้าพะเจ้าด้วยเล่ห์กลและ ภัยอุบายชั่วร้ายของเนิ่น, และ เร็ดคำขมขื่นสัญญาที่จิบบาม, เพื่อใช้เจ้าพะเจ้านำเอาผู้ถิ่นของเจ้าพะเจ้าขึ้นมาหาแผ่นดินนี้, เพื่อพวกเขาจะได้ทำลายพวกเรา; แท้จริงแล้ว, พวกเราได้รับความทุกข์มาหลายปีแล้ว.

19 And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

20 And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

21 And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

22 And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, ซินิฟฟ์, หลังจากเล่าเรื่องทั้งหมดนี้ที่เกี่ยวกับชาวเลมันให้ผู้คนของข้าพเจ้าฟังแล้ว, ข้าพเจ้าเร้าใจให้พวกเขาไปรบด้วยสุดกำลังของพวกเขา, โดยมอบความไว้วางใจของพวกเขาในพระเจ้า; ฉะนั้น, เราจึงต่อสู้กับพวกเขา, แบบซึ่งหน้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราขับไล่พวกเขาออกจากแผ่นดินของเราอีก; และเราสังหารพวกเขาด้วยการเช่นฆ่าไม่เลือกหน้า, แม้มากจนเราไม่ได้นับจำนวน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรากลับไปแผ่นดินของเราเองอีก, และผู้คนของข้าพเจ้าเริ่มเลี้ยงฝูงสัตว์ของพวกเขา, และทำไร่ไถนาของพวกเขาอีก.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, โดยที่ชราแล้ว, จึงได้มอบอาณาจักรให้บุตรคนหนึ่งของข้าพเจ้า; ฉะนั้น, ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวอีก. และขอพระเจ้าประทานพรแก่ผู้คนของข้าพเจ้า. เอเมน.

และ บัดนี้, ข้าพเจ้าอุทิศบัลลังก์จากเล้าเลี้ยงสัตว์ทั้งหมดที่เกี่ยวกับชาวเลมันให้แก่ผู้ถือนของข้าพเจ้าแล้ว, ข้าพเจ้าได้อุทิศใจของข้าพเจ้าให้แก่ผู้รับด้วยพระสัญญาของพระองค์ โดยไว้วางใจในพระเจ้าเป็นเจ้า; ฉะนั้น, พวกเรารู้ว่าได้ต่อสู้กับพวกเขาหน้าต่อหน้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้ขับไล่พวกเขาออกจากแผ่นดินของพวกเรา; และ พวกเราได้ขับพวกเขาด้วยการขับอันยิ่งใหญ่จนกระทั่ง พวกเราไม่สามารถนับได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้กลับไปที่แผ่นดินของพวกเรา, และ ผู้ถือนของข้าพเจ้าเริ่มเลี้ยงสัตว์, และ ไถนาอีก.

และ บัดนี้ข้าพเจ้ามีอายุแก่ชราแล้ว, ข้าพเจ้าจึงได้มอบอาณาจักรให้แก่ลูกชายผู้หนึ่งของข้าพเจ้า; ฉะนั้น ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวอีก. และ ขอพระเจ้าจงโปรดประทานพรให้แก่ผู้ถือนของข้าพเจ้าด้วยเช่นกัน. อาเมน.

Mosiah 11

- 1 And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.
- 2 For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.
- 3 And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.
- 4 And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.
- 5 For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

โมไซยาห์ ๑๑

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือซันฟีพมอบอาณาจักรให้โนอาห์, บุตรคนหนึ่งของท่าน; ฉะนั้นโนอาห์เริ่มปกครองแทนท่าน; และเขาไม่ได้เดินในทางของบิดา.

เพราะเหตุนี้, เขาไม่ได้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, แต่เขาเดินไปตามความปรารถนาของใจตนเอง. และเขามีภรรยาและอนุภรรยาหลายคน. และเขาได้ทำให้ผู้คนของเขากระทำความบาป, และกระทำความชั่วในสายพระเนตรของพระเจ้า. แท้จริงแล้ว, และพวกเขากระทำการผิดประเวณีและความชั่วร้ายนานาประการ.

และเขาเรียกเก็บภาษีหนึ่งในห้าของทุกสิ่งที่คนทั้งหลายครอบครอง, หนึ่งในห้าของทองพวกเขาและเงินของพวกเขา, และหนึ่งในห้าของซิปฟ์พวกเขา, และทองแดงของพวกเขา, และทองเหลืองและเหล็กของพวกเขา; และหนึ่งในห้าของลูกสัตว์อ้วนของพวกเขา; และหนึ่งในห้าของธัญพืชทั้งหมดของพวกเขาด้วย.

และทั้งหมดนี้เขาเอาไปปรนเปรอตน, และภรรยาและเหล่าอนุภรรยาของเขา; และปุโรหิตของเขาด้วย, กับภรรยาของคนพวกนี้; และเหล่าอนุภรรยาของคนพวกนี้; เขาเปลี่ยนแปลงกิจจានุกิจของอาณาจักรไปดังนั้น.

เพราะเขาถอดปุโรหิตทั้งหมดที่บิดาของเขาอุทิศถวายไว้, และอุทิศถวายคนใหม่แทน, ซึ่งคนเช่นนั้นจะนั่งตนด้วยความถือดีในใจตน.

โมไซยา ๑๑

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ซันฟีพ ได้มอบอาณาจักรให้แก่ลูกชายผู้หนึ่งของเขานามว่า โนอา; ฉะนั้น, โนอาจึงเริ่มปกครองแทน; และ เขานับได้เดินในเส้นทางของบิดาของเขา.

เพราะฉะนั้น, เขานับได้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า, แต่เขานับได้เดินตามความปรารถนาของใจตน. และ เขานับมีมเหสีกับ นางสนมหลายคน. และ เขานับได้ เป็นเหตุให้ผู้คนของเขากระทำความบาป และ เร็ดสิ่งที่เขาทำผิดซึ่งต่อสายพระเนตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. แท้จริงแล้ว, และ พวกเขาได้ทำ การโสเภณี และ ความชั่วร้ายทุกอย่าง.

และ เขานับเก็บภาษีซึ่งส่วนห้าของทุกอย่างที่ผู้คนเป็นเจ้าของ, ซึ่งส่วนห้าของทองคำของพวกเขา และ เงินของพวกเขา, และ ซึ่งส่วนห้าของ โลหะทองแดงของพวกเขา, และ ทองเหลืองของพวกเขา, และ เหล็กของพวกเขา; และ ซึ่งส่วนห้าของสัตว์อ้วนของพวกเขา; และ ซึ่งส่วนห้าของธัญพืชทั้งหมดของพวกเขา.

และ ทั้งหมดยกนั้นไปเพื่อถ้ำสุคนธ์ และ พวกเขาเหวี่ยงของเขากับพวกนางสนมทั้งหมดยกของเขานับ; พร้อมด้วย พวกปะโลทิดของเขา และ เมษของเขา เขานับกับนางบำเล่ของพวกเขา; เขานับได้ปรนเปรอการงานในอาณาจักรอย่างนี้.

เพราะว่าเขาได้ถอดพวกปะโลทิดที่ทั้งหมดยกที่บิดาของเขาได้ตั้งไว้, และได้แต่งตั้งผู้ใหม่ขึ้นแทน, ซึ่งคนเหล่านั้นมีความละเมืงใจด้วยความทะนงใจ.

6 Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

7 Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

8 And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

9 And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

10 And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະດັ່ງນີ້ຄົນພວກນີ້ ໄດ້ຮັບການຄ້ຳຈຸນໃນເວລາເຢືອກຮ້າງ ຂອງຕົນ, ແລະໃນການນັບຖືຮູບ ເຄາະພຂອງຕົນ, ແລະໃນການຜິດ ປະເພນີຂອງຕົນ, ດ້ວຍກາຣະທີ່ ກະຊັດຣີຍໂນອາທີ່ເກີດຈາກຜູ້ຄົນຂອງ ເຂາ; ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຄົນຈຶ່ງທຳການເໝາະ ເພື່ອຄ້ຳຈຸນຄວາມຊ້ຳຮ້າງສາມານຍ໌.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ກາຍ ເປັນຄົນນັບຖືຮູບເຄາະພດ້ວຍ, ເພາະພວກເຂົາຖືກຫລອກລວງດ້ວຍຄຳພຸດ ທີ່ໄດ້ປະໂຫຍດແລະຄຳປ້ອຍຍອຂອງ ກະຊັດຣີຍແລະປຸຣ໌ທິດ; ເພາະຄົນພວກ ນີ້ກໍ່ຄຳປ້ອຍຍອກັບຜູ້ຄົນ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະຊັດຣີຍໂນອາທີ່ສ້າງອາຄານຮູບຮາ ແລະກ້ວາງຫລາຍຫລັງ; ແລະເຂົາ ປະດັບອາຄານດ້ວຍງານໄມ້ທີ່ ປະດິດ, ແລະດ້ວຍສິ່ງມີຄ່າ ນານໂປກາ, ດ້ວຍທອງ, ແລະດ້ວຍເງິນ, ແລະດ້ວຍເຮືອ, ແລະດ້ວຍທອງ ເລືອ, ແລະດ້ວຍຊີຟຟີ, ແລະດ້ວຍ ທອງແດງ;

ແລະເຂົາສ້າງວັງໂອຟາ, ແລະ ບັລລິງກຳຢູ່ກາງກາງໄວ້ໃຫ້ຕົນດ້ວຍ, ສິ່ງທັງໝົດນີ້ທຳດ້ວຍໄມ້ເໝາະແລະ ປະດັບດ້ວຍທອງແລະເງິນແລະດ້ວຍ ສິ່ງມີຄ່າ.

ແລະເຂົາໃຫ້ຄົນງານຂອງເຂົາ ທຳການປະດິດນານໂປກາກາຍໃນ ກຳແພງພະວິຫານ, ດ້ວຍໄມ້ເໝາະ, ແລະດ້ວຍທອງແດງ, ແລະດ້ວຍທອງ ເລືອ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກນີ້ໄດ້ຮັບການຄ້ຳຈຸນ ຢູ່ໃນຄວາມກຽດຊົນຂອງພວກເຂົາຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ໃນການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ໃນການທຳການໂສເພນີ ຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍພາສີຊຶ່ງກະຊັດໂນອາ ເກັບມາຈາກຜູ້ຄົນຂອງຕົນ; ຜູ້ຄົນໄດ້ທຳ ງານໜັກທີ່ສຸດດັ່ງນັ້ນເພື່ອຄ້ຳຈຸນຄວາມ ຊ້ຳຮ້າງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ນັບຖືຮູບ ບູຊາຄືກັນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ ຖືກຫລອກລວງດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ເປັນ ປະໂຫຍດ ແລະ ຄຳຍົກຍ້ອງຂອງກະຊັດກັບ ພວກປະໂຫຍດ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າ ເລື່ອງຍົກຍ້ອງກັບຜູ້ຄົນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະຊັດ ໂນອາໄດ້ສ້າງອາຄານຫລູຫລາ ແລະ ກວ້າງ ໃຫຍ່ຫລາຍຫລັງ; ແລະ ປະດັບປະດາດ້ວຍ ໄມ້ລວດລາຍທີ່ງົດງາມ, ແລະ ດ້ວຍສິ່ງທີ່ມີ ຄ່ານາໆຊະນິດ, ດ້ວຍຄຳ, ແລະ ດ້ວຍເງິນ, ແລະ ດ້ວຍເຫລືອງ, ແລະ ດ້ວຍ ທອງເຫລືອງ, ແລະ ດ້ວຍໂລຫະ, ແລະ ດ້ວຍທອງແດງ;

ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສ້າງວັງອັນກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ບ່ອນນັ່ງໄວ້ທາງກາງ, ແລະ ທັງໝົດ ເຮັດດ້ວຍໄມ້ເໝາະ ແລະ ປະດັບປະດາ ດ້ວຍຄຳ ແລະ ເງິນ ແລະ ດ້ວຍສິ່ງຂອງທີ່ມີ ຄຸນຄ່າສູງ.

ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຄົນງານຂອງເພິ່ນທຳ ງານດ້ວຍຝີປາມີດນາໆຊະນິດພາຍໃນ ກຳແພງຂອງພະວິຫານ, ແລະ ເຮັດດ້ວຍ ໄມ້ເໝາະ ແລະ ດ້ວຍທອງແດງ, ແລະ ດ້ວຍທອງເຫລືອງ.

- 11 And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breastwork to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.
- 12 And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.
- 13 And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.
- 14 And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.
- และที่นั่งซึ่งจัดไว้ต่างหาก สำหรับมหาปุโรหิต, ซึ่งอยู่เหนือที่นั่งอื่นทั้งหมดนั้น, เขาประดับไว้ด้วยทองบริสุทธิ์; และเขาให้สร้างพนักอกไว้หน้าที่นั่ง, เพื่อพวกเขาจะได้อิงตัวและแขนของตนบนนั้น ขณะที่พูดคำเท็จและไม่มีประโยชน์กับผู้คนของเขา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาสร้างหอสูงใกล้พระวิหาร; แท้จริงแล้ว, เป็นหอที่สูงมาก, แม้สูงจนเขายืนได้บนยอดหอนั้นและมองเห็นแผ่นดินแห่งไซลัม, และแผ่นดินแห่งเชมลอนด้วย, ซึ่งชาวเลมันครอบครอง; และเขามองเห็นได้แม้ทั่วแผ่นดินโดยรอบ.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาให้สร้างอาคารหลายหลังในแผ่นดินแห่งไซลัม; และเขาให้สร้างหอสูงใหญ่แห่งหนึ่งไว้บนเนินเขาทางเหนือของแผ่นดินแห่งไซลัม, ซึ่งเคยเป็นที่หลบภัยสำหรับลูกหลานของนีไฟในเวลาที่พวกเขาหลบหนีออกจากแผ่นดิน; และเขาทำไปดังนี้โดยใช้ทรัพย์สินมีค่าซึ่งได้มาจากการเก็บภาษีของผู้คนของเขา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขามีใจฝักใฝ่อยู่กับทรัพย์สินมีค่าของตน, และเขาใช้เวลาของตนดำเนินชีวิตอย่างมัวเมาอยู่กับภรรยาของเขาและเหล่าอนุภรรยาของเขา; และปุโรหิตของเขาใช้เวลาของตนเช่นนั้นอยู่กับหญิงโสเภณีด้วย.
- และ บ่อมมั่งถูกจัดไว้ต่างหากสำหรับมะทาปะโลทิด, ซึ่งผู้สูงกล่าวว่า บ่อมมั่งบ่อมอื่นๆทั้งหมัดนั้น, เข่นได้ให้เอ็ดด้วยคำสัตย์; และเร็ดราวพะนัภไว้ทางขั้บ่อมมั่ง, เพื่อพวกเขาปะโลทิดจะได้เอื้อยถิว และ วาญแฉนไว้เทียงนั้น ขณะที่ทำวถำเท็ด และ บ่อมปะโทยดกับผู้ถีนของเข่น.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เข่นได้สร้าง ทังสูงทล้งขั้บขึ้นใกล้กับพะระวิทาน; แท้จริงแล้ว, เป็นทังสูงที่สุด, ถ้ายืนอยู่เทียงอดทั้นนั้นจะทลรวเข่นแผ่นดินไฉล้ากับแผ่นดินแฉมลอนนำอิภ, ซึ่งเข่นแผ่นดินของชาวเลมัน; และ เข่นสามารถทลรวเข่นได้จันกะทังท้อแผ่นดินอ้อมแฉมนั้น.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เข่นได้สร้างตึกอาถนทลวทล้งในแผ่นดินไฉล้า; และ ให้สร้างทังสูงเทียงบ่อมขั้บไว้บนเนินพูทางเหนือของแผ่นดินไฉล้า, ซึ่งเข่นเป็นบ่อมลั้พะสัลลุลูกทลนของนีไฟในเวลาที่เขาหนีออกจากแผ่นดิน; และ เข่นเร็ดแฉนนั้นตามถวามร้งมิ ซึ่งเข่นได้มาจากงานเก็บภาษีจากผู้ถีน.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เข่นวาวใจอยู่กับของมีค่าของเข่น, และ เข่นใช้เวลาถำล้งชีวิตอย่างสะทุมกะบายอยู่กับพะภมปะเทสของเข่น และ พะภมบางสะทุมทังทลวของเข่น; และ พะภมปะโลทิดของเข่นทได้ใช้เวลาแบบนั้นอยู่กับพะภผู้ยงโสพะมิของพะภเข่น.

15 And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาปลูกสวนองุ่นทั่วทั้งแผ่นดิน; และเขาสร้างบ่อย่ำองุ่น, และทำเหล้าองุ่นไว้มาก; และดังนั้นเขาจึงกลายเป็นนักเลงเหล้าองุ่น, และผู้คนของเขาด้วย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็เหมือนได้ใช้ปลูกสวนองุ่นไว้โดยรอบแผ่นดิน และ เหมือนได้ใช้สร้างเล้าองุ่นบนเขาองุ่น, และ เร็ดเทลาองุ่นไว้อย่าง ทลวงทลาย; ดังนั้น เหมือนจึงกับ ภายเป็น ถิ่นเกิดเทลาองุ่น, และ ผู้ถิ่น ของเหมือนก็เหมือนกัน.

16 And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมมันเริ่มยกมาโจมตีผู้คนของเขา, โจมตีกลุ่มคนจำนวนน้อย, และสังหารคนเหล่านั้นในทุ่งของตน, และขณะที่พวกเขา กำลังเลี้ยงฝูงสัตว์ของตน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ชาวเลมมันเริ่มส่งถิ่นมาโจมตีผู้ถิ่นของเหมือน, โจมตีถิ่นกลุ่มน้อย, และ ข้าผู้ถิ่นในทุ่ง ขณะที่พวกเขา กำลังเลี้ยงฝูงสัตว์ของพวกเขา.

17 And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

และกษัตริย์โนอาห์ส่งยามไปยังที่ต่าง ๆ ในแผ่นดินเพื่อขับไล่พวกนั้นออกไป; แต่เขาไม่ได้ส่งไปเป็นจำนวนเพียงพอ, และชาวเลมมันยกมาโจมตีพวกเขาและฆ่าพวกเขา, และไล่ฝูงสัตว์ของพวกเขา มากมายออกจากแผ่นดิน; ดังนั้นชาวเลมมันจึงเริ่มทำลายพวกเขา, และแสดงความเกลียดชังต่อพวกเขา.

และ ภาสัดโนอาห์ได้ส่งทหารออกไปเฝ้ายามล้อมรอบแผ่นดินเพื่อขับไล่พวกนั้นออกไป; แต่ว่าเขามิได้ส่งไป รวบรวม, และ ชาวเลมมันก็ยกมาโจมตี พวกเขาริ, และ ทวาดเอาฝูงสัตว์ของพวกเขาเป็นจำนวนทลวงทลายออกไปจากแผ่นดิน; ชาวเลมมันเริ่มดื่มทำลายพวกเขา, และ ได้สะแดงความ รวดเร็วจึงถิ่นที่พวกเขาเหล่านั้น.

18 And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์โนอาห์ส่งกองทัพของเขา ไปต่อสู้คนพวกนั้น, และพวกเขา ถูกขับไล่กลับไป, หรือพวกเขาขับไล่คนพวกนั้นกลับไปชั่วเวลาหนึ่ง; ฉะนั้น, พวกเขาจึงกลับมาพร้อมกับชิ้นชมข้าวของที่พวกเขายึดได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ภาสัดโนอาห์ได้ส่งกองทัพออกไปต่อสู้กับชาวเลมมัน, และ ชาวเลมมันถูกขับไล่กับถิ่นไปชั่วไฉยะหนึ่ง; ดังนั้น, พวกเขาริจึงกับ ถิ่นมาด้วยความยินดีกับเล้าของที่ พวกเขายึดมาได้จากชาวเลมมัน.

19 And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

และบัดนี้, เพราะชัยชนะครั้งใหญ่นี้พวกเขาก็ทะนงตนด้วยความถือดีในใจตน; พวกเขาอวดอ้างถึงกำลังของตนเอง, โดยกล่าวว่าพวกเขาห้าสิบคนจะยืนสู้ชาวเลมมันได้เป็นพัน ๆ คน; และพวกเขา โอ้อวดดังนั้น, และเบิกบานในเลือด, และการนองเลือดของพี่น้องพวกเขา, และการนี้เนื่องจากความชั่วร้ายของกษัตริย์และปุโรหิตของเขา.

และ บัดนี้, ย้อนไฉยะนั้น ไท่ยทลวงนี้ พวกเขาริจึงมีความละเมอเพี้ยนด้วยความทะนงใจ; พวกเขาริได้ อวดอ้างถึงกำลังของตนเอง, โดย ทำว่าพวกเขาริห้าสิบคนจะสามาถยืนต่อสู้กับชาวเลมมันได้ถึงพันถิ่น; และ พวกเขาริได้อวดอ้างแบบนี้, และ ได้ดื่มดื่มในกองเลือด, และ ภาบนองเลือด ของพี่น้องของพวกเขา, และ นี้เพราะ ความชั่วร้ายของภาสัด และ พวก ปะโลทิดของพวกเขา.

20 And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

21 And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

22 And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

23 And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีชายคนหนึ่งในบรรดาพวกเขานามว่าอบินาได; และท่านออกไปในบรรดาพวกนี้, และเริ่มพยากรณ์, มีความว่า: ดูเถิด, พระเจ้าตรัสดังนี้, และพระองค์ทรงบัญชาข้าพเจ้าดังนี้, มีความว่า, จงออกไป, และกล่าวแก่คนพวกนี้ว่า, พระเจ้าตรัสดังนี้—วิบัติจงมีแก่คนพวกนี้, เพราะเราเห็นความน่าชิงชังของพวกเขา, และความชั่วร้ายของพวกเขา, และการผิดประเวณีของพวกเขา; และเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ เราจะไปเยือนพวกเขาในความโกรธของเรา.

และเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ และหันมาหาพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, ดูเถิด, เราจะปล่อยพวกเขาให้อยู่ในเงื้อมมือศัตรูของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาจะถูกนำไปสู่การเป็นทาส; และพวกเขาจะถูกทรมานโดยมือศัตรูของพวกเขา.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือพวกเขาจะรู้ว่าเราคือพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, และคือพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงแทน, ที่จะเยือนความชั่วช้าสามานย์ของผู้คนของเรา.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเว้นแต่คนพวกนี้จะกลับใจและหันมาหาพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, พวกเขาจะถูกนำไปสู่การเป็นทาส; และไม่มีใครจะปลดปล่อยพวกเขา, เว้นแต่จะเป็นพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธิ์เท่านั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นมีชายคนหนึ่งในบรรดาพวกเขาชื่อว่า อะบินาได; และ เขานี้ได้ออกไปในบรรดาพวกนี้ และ เล่าทำนายว่า: จังเบ๊ว, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้, และ พระอภัยได้บัญชาข้าพเจ้าดังนี้, มีความว่า, จังออกไป, และ กล่าวกับผู้คนพวกนี้ว่า, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้—วิบัติแก่ผู้คนพวกนี้, เพราะเราเห็นความน่าชิงชังของพวกเขา, และ ความชั่วร้าย, และ การโสเภณีของพวกเขา; และ ถ้าหากพวกเขาไม่กลับใจ เราจะมีภัยพิบัติแก่พวกเขาในความโกรธของเรา.

และ ถ้าหากพวกเขาไม่กลับใจหันมาหาพระผู้เป็นเจ้าอภัยเป็นพระเจ้าของพวกเขา, จังเบ๊ว, เราจะไม่ปล่อยพวกเขาไว้ในภามีของศัตรู; แท้จริงแล้ว, พวกเขาจะถูกนำไป เป็นทาส; และ พวกเขาจะเป็นทุกข์โดยมีของศัตรูของพวกเขา.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นมี พวกเขาจะรู้ว่า เราคือพระผู้เป็นเจ้าอภัยเป็นพระเจ้าของพวกเขา, และ พระผู้เป็นเจ้าที่ อิศาหาย่อมความชั่วร้ายของผู้คนของเรา.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นมี ถ้าหากผู้คนพวกนี้ไม่กลับใจ และ หันหันมาหาพระผู้เป็นเจ้าอภัยเป็นพระเจ้าของพวกเขาแล้ว, พวกเขาจะถูกนำไปเป็นทาส และ จะไม่มีผู้ใดสามารถปลดปล่อยพวกเขาได้, นอกจากพระผู้เป็นเจ้าอภัยเป็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่เท่านั้น.

24 Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

25 And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

26 Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

27 Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

28 I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຫດການຈະ ບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາຈະຮ້ອງຕໍ່ ເຮົາ ເຮົາຈະເຊື່ອມຊື່ທີ່ຈະພິ່ງເສີຍຮ້ອງ ຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຮົາ ຈະປ່ອຍໃຫ້ສັດຮູ້ຂອງພວກເຂົາລົງ ທັງໝົດພວກເຂົາ.

ແລະ ເວັ້ນແຕ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ດ້ວຍການຸ່ມຫຸ່ມຝັກຮອບແລະ ໂຮຍ ສິຣະດ້ວຍຂີ້ເຄົ້າ, ແລະ ຮ້ອງຢ່າງສຸດ ກຳລັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ພວກເຂົາແລ້ວ, ເຮົາຈະບໍ່ ຟັງຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາເລີຍ; ທັງ ຈະບໍ່ປິດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມ ທຸກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາ ຂ້າພະເຈົ້າແບບນີ້.

ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອ ເອີໂບນາໄດ້ກ່າວຄຳເຄົາລົບເຫຼົ່ານີ້ ແກ່ພວກເຂົາແລ້ວ ພວກເຂົາໂກຣທ່ານ, ແລະ ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດທ່ານ; ແຕ່ ພຣະເຈົ້າທຽມປັດປ່ອຍທ່ານອອກ ຈາກເຈື່ອມມືຂອງພວກເຂົາ.

ບັດນີ້ເມື່ອກະສັດຮີໂນອາຮູ້ຄຳ ຄຳເຄົາລົບເຫຼົ່ານີ້ ໂກຣທ່ານ; ແລະ ເຂົາກ່າວວ່າ : ເອີໂບນາ ໄດ້ເປັນໃຜ, ທີ່ຈະຕັດສິນຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫຼືພຣະເຈົ້າຄື ຜູ້ໃດເລີຍ, ທີ່ຈະນຳຄວາມທຸກທຸ້ຍໃຫຍ່ ລ່ວງເຊັ່ນນັ້ນມາໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ?

ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງພວກທ່ານໃຫ້ນຳເອີໂບນາ ໄດ້ມາທີ່ນີ້, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ສັງເກດ ເຂົາ, ເພາະເຂົາກ່າວເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອຈະຍ້າຍຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ ໂກຣທ່ານ, ແລະ ໃຫ້ເກີດການຂັດແຍ້ງໃນ ບຣຣດາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຈະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສັງເກດເຂົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດ ຂຶ້ນຄືເວລາພວກເຂົາຮ້ອງທຸນຕໍ່ເຮົາ, ເຮົາ ຈະ ລ້ຳຊ້າທີ່ຈະຍິນສຽງຮ້ອງຂໍຂອງພວກ ເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ສັດຮູ້ ລົງໂທດພວກເຂົາ.

ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈມາມຸ່ງ ຜ້າກະສອບ ແລະ ເກົາຖ່ານ, ແລະ ຮ້ອງຢ່າງສຸດກຳລັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ເຮົາຈະບໍ່ ຟັງຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາເລີຍ; ທັງ ຈະບໍ່ປິດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມ ທຸກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາ ຂ້າພະເຈົ້າແບບນີ້.

ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ເອີໂບນາໄດ້ເອົາຂໍ້ຄວາມນີ້ມາພວກເຂົາ, ພວກ ເຂົາກໍຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ພະຍາຍາມ ຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນ; ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ປິດປ່ອຍເພິ່ນໃຫ້ຫລຸດຈາກກຳມີຂອງ ພວກເຂົາ.

ບັດນີ້ເມື່ອກະສັດຮີໂນອາໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມ ຂອງເອີໂບນາໄດ້ຈາກຜູ້ຄົນແລ້ວ, ເພິ່ນກໍ ຄຽດແຄ້ນຄືກັນ; ແລະ ກ່າວວ່າ: ເອີໂບນາໄດ້ ເປັນໃຜທີ່ຈະມາຕິດຖຽນເຮົາ ແລະ ຜູ້ຄົນ ຂອງເຮົາ, ຫລື ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງໃດທີ່ ຈະເອົາຄວາມທຸກທຸ້ຍແສນສາຫັດມາໃຫ້ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ?

ເຮົາສັ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າຈັບເອົາເອີໂບນາໄດ້ ມາບ່ອນນີ້ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຂ້າມັນເສຍ ເພາະວ່າມັນໄດ້ກ່າວເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອ ຍຸຍົງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ກັນ, ແລະ ໃຫ້ເກີດມີຄວາມຜິດຖຽງກັນໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈະຂ້າ ມັນຖິ້ມເສຍ.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

ບັດນີ້ດວງຕາຂອງຜູ້ຄົນມີຕາບອດ; ຈະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດໃຈແຂັງກະດ້າງ ຕໍ່ຄຳຂວັນຂອງອະບິນາໄດ, ແລະພວກເຂົາໝາຍມັນຈະຈັບທ່ານຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ. ແລະກະສັດຮີໂນອາຮີກໍເຮັດໃຈແຂັງກະດ້າງຕໍ່ພຣະວຽນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະໄດ້ກັບໃຈຈາກການກະທຳຜິດຂອງເຂົາ.

ບັດນີ້ຕາຂອງຜູ້ຄົນ ບອດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດໃຈ ແຂງກະດ້າງຕໍ່ຄຳຂອງອະບິນາໄດ, ແລະ ນັບຈາກນັ້ນມາ ພວກເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະຈັບເພິ່ນ. ແລະ ກະສັດໂນອາໄດ້ເຮັດໃຈຂອງພວກເຂົາແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກການເຮັດຄວາມຊົ່ວຂອງເພິ່ນເລີຍ.

Mosiah 12

1 And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying—Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

2 Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

3 And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

โมไซยาห์ ๑๒

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากนั้นต่อเนื่องเป็นเวลาสองปีคือ อบินาไดมาอยู่กับคนเหล่านี้ในลักษณะปลอมแปลงตน, จนคนทั้งหลายหารู้จักท่านไม่, และเริ่มพยากรณ์ในบรรดาพวกเขา, มีความว่า : พระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าดังนี้, ว่า—อบินาได, จงไปและพยากรณ์แก่คนของเรานี้, เพราะพวกเขาทำใจแข็งกระด้างต่อคำของเรา; พวกเขาหากลับใจจากการกระทำชั่วของพวกเขาไม่; ฉะนั้น, เราจะมาเยือนพวกเขาในความโกรธของเรา, แท้จริงแล้ว, ในความโกรธอันรุนแรงของเรา เราจะมาเยือนพวกเขาในความชั่วช้าสามานย์และความน่าชิงชังของพวกเขา.

แท้จริงแล้ว, วิบัติจึงมีแก่คนรุ่นนี้ ! และพระเจ้าตรัสแก่ข้าพเจ้า : จงยื่นมือเจ้าออกไปและพยากรณ์, โดยกล่าวว่า : พระเจ้าตรัสดังนี้, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ, เพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา, คนรุ่นนี้จะถูกนำไปสู่ความเป็นทาส, และจะถูกตบหน้า; แท้จริงแล้ว, และจะถูกคนไล่ต้อน, และจะถูกสังหาร; และแรงในอากาศ, และสุนัข, แท้จริงแล้ว, และสัตว์ป่า, จะกัดกินเนื้อของพวกเขา.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือชีวิตของกษัตริย์โนอาห์จะมีค่าแมื่อดังอาภรณ์ในเตาหลอมที่ร้อน; เพราะเขาจะรู้ว่าเราคือพระเจ้า.

โมไซยาห์ ๑๔

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก หนึ่งจากนั้นเป็นเวลาสองปีอีก อะบินาไดได้ปอมติมาในบ้นดาพอกเขา จินว่าถินทักทลายจำเริญบ่ได้เลียบ, และ เณ้นได้ทำนายในบ้นดาพอกนั้น, มิถอว่า: พระผู้เป็นเจ้าได้บ้นดาข้าพเจ้าดังนี้—อะบินาได, เจ้าจงไปทำนายแก่ผู้ถินของเร้า, เพาะพอกเขาได้เร็ดใจแฉงกะด้างต่อคำของเร้า; พอกเขาบ่ได้กับใจจากงานเร็ดถอวมขั่วของพอกเขา; สะนั้น, เร้าจะมายัรมยามพอกเขาในถอวมพิโลดของเร้า, แท้จิแล้ว, ในถอวมพิโลดอันรุนแรงของเร้า, เร้าจะมายัรมยามพอกเขาในถอวมขั่วร้ายและ ถอวมขั่วทรูดขั่วของพอกเขา.

แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่ถินลุ่มนี้! และพระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: เจ้าจงยื่นมือของเจ้าออกไป และทำนายว่า: พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นอีก เพาะถอวมขั่วร้ายของพอกเขา, ถินลุ่มนี้จะถูกนำไ้เป็น ทาด, และ จะถูก ตบหน้า; แท้จิแล้ว, และ จะถูกถินมามาถอดเห้าไป, และ ถุกข่าถุ่ม; และ แร้งในอาภาด, และ พญา, และ สัตป่าจะมายัรมยามพอกเขา.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นอีก หนึ่งของกะสัดโนอาอาดจะมีถุนถ่าเห้ากับอาพอนใน เถ้าไฟอันร้อน; เพ้อเขาจะไ้รู้ว้า เร้าถิพระผู้เป็นเจ้า.

4 And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

5 Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

6 And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

7 And they shall be smitten with a great pestilence—and all this will I do because of their iniquities and abominations.

8 And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ เราจะลงทัณฑ์ผู้คนพวกนี้ของเรา ด้วยความทุกข์แสนสาหัส, แท้จริงแล้ว, ด้วยความอดอยากและด้วยโรคระบาด; และเราจะให้พวกเขาคร่ำครวญตลอดทั้งวัน.

แท้จริงแล้ว, และเราจะให้พวกเขามีสัมภาระหนักติดอยู่บนหลังของพวกเขา; และพวกเขาจะถูกไล่ต้อนไปข้างหน้าเหมือนลาไ้.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ เราจะส่งลูกเห็บไปในบรรดาพวกเขา, และมันจะกระหน่ำพวกเขา; และพวกเขาจะถูกกระหน่ำจากลมตะวันออกด้วย; และแมลงจะก่อความเดือดร้อนในแผ่นดินของพวกเขาด้วย, และกัดแทะธัญพืชของพวกเขา.

และพวกเขาจะถูกกระหน่ำด้วยโรคระบาดร้ายแรง—และเราจะทำไปทั้งหมดนี้เพราะความชั่วช้าสามานย์และความน่าชิงชังของพวกเขา.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจเราจะทำลายพวกเขาให้สิ้นไปจากพื้นพิภพ; กระนั้นพวกเขายังทั้งบันทึกไว้เบื้องหลังพวกเขา, และเราจะปกปักษ์รักษามันไว้เพื่อประชาชาติอื่นที่จะครอบครองแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, แม้การนี้เราจะทำเพื่อเราจะเปิดเผยความน่าชิงชังของคนพวกนี้แก่ประชาชาติอื่น. และอบินาไดได้พยากรณ์ว่า กล่าวคนพวกนี้หลายเรื่อง.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นถ้า เราจะลົງໂທດຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂອງເຮົາດ້ວຍຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາຫັດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ ແລະ ດ້ວຍ ພະຍາດໂລຄາ; ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຂົາຮ້ອງ ຄໍາຄວນຕະຫລອດທັງວັນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ ພາລະໝັກຕິດຢູ່ເທິງຫລັງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຖືກໄລ່ກວາດໄປທາງໜ້າຄືກັບໂຕລີທີ່ບໍ່ມີຄວາມຄິດ.

ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮົາຈະສົ່ງໝາກເຫັບໃຫ້ຕົກລົງມາໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ມັນຈະຕົກຖືກພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍ ລົມຂອງຕາເວັນອອກນໍ້າອົກ; ແລະ ແມງໄມ້ຈະລົງມາກິນພືດພັນໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍພະຍາດໂລຄາອັນຮ້າຍແຮງ—ແລະ ເຮົາຈະເຮັດທຸກຢ່າງນີ້ເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຖ້າທາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ເຮົາຈະ ທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນໂລກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຈະປະບັນທຶກໜຶ່ງໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້ປະຊາຊາດອື່ນທີ່ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາເຮັດໄປເພື່ອ ເຮົາຈະເປີດໂສມໜ້າຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ແກ່ປະຊາຊາດອື່ນ. ແລະ ອະບິນາໄດໄດ້ທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຫລາຍເລື່ອງ.

9 And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

10 And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

11 And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

12 And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

13 And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

14 And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาโกรธท่าน; และพวกเขาก็จับท่านและพาท่านไปอยู่ต่อหน้า กษัตริย์, และกล่าวแก่กษัตริย์ว่า : ดูกษัตริย์, เราพาชายคนหนึ่งมาอยู่ต่อหน้าท่าน ชายผู้นี้พยากรณ์ความชั่วร้ายเกี่ยวกับผู้คนของท่าน, และกล่าวว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงทำลายคนพวกนั้น.

และเขาพยากรณ์ความชั่วร้ายเกี่ยวกับชีวิตท่านด้วย, และกล่าวว่าชีวิตท่านจะเป็นดังอาภรณ์ในเตาหลอมแห่งเพลิง.

และอนึ่ง, เขากล่าวว่าท่านจะเป็นดังกอพืช, แม่ดั่งกอพืชแห่งในท้องทุ่ง, ซึ่งถูกสัตว์วิ่งข้ามและเหยียบย่ำอยู่ใต้เท้า.

และอนึ่ง, เขากล่าวว่าท่านจะเป็นดังดอกทิสเซลเมื่อมันบานเต็มที่, ซึ่ง, เมื่อมันบานเต็มที่, หากลมพัด, มันจะปลิวไปทั่วพื้นแผ่นดิน. และเขาเสแสร้งว่าพระเจ้ารับสั่งเรื่องนี้. และเขากล่าวว่าทั้งหมดนี้จะเกิดแก่ท่านเว้นแต่ท่านจะกลับใจ, และนี่เพราะความชั่วช้าสามานย์ของท่าน.

และบัดนี้, ข้าแต่กษัตริย์, ท่านทำความชั่วใหญ่หลวงอะไรไว้, หรือผู้คนของท่านทำบาปใหญ่หลวงอะไรไว้, จนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงกล่าวโทษเราหรือชายผู้นี้จะตัดสินเรา ?

และบัดนี้, ข้าแต่กษัตริย์, ดูกษัตริย์, เราไม่มีความผิด, และ, ข้าแต่กษัตริย์, ท่านไม่ได้ทำบาป; ฉะนั้น, ชายผู้นี้กล่าวเท็จเกี่ยวกับท่าน, และเขาพยากรณ์ไปอย่างเหลวไหล.

และ พวกท่านได้บังเกิดขึ้นเพื่อ พวกเขารุดแล่นเข้าเฝ้า; และ พวกเขารู้ได้จับมัดเข่า และ พาเข่าไปอยู่ต่อหน้า กษัตริย์, และ กล่าวกับกษัตริย์ว่า: จ้ะ, พวกเขารู้ได้จับเข่าผู้มีมาอยู่ต่อหน้า ท่าน ผู้ได้ทำนายถึงความชั่วร้ายเกี่ยวกับ ผู้คนของท่าน, และ กล่าวพระเจ้าจะ ทำลายพวกเขา.

และ ลาวได้ทำนายถึงความชั่วร้ายเกี่ยวกับชีวิตของท่านนำอีก, และ กล่าว ว่าชีวิตของท่านจะเป็นดังกับกับอาภรณ์ในเตาไฟ.

และ ลาวได้เอื้ออีกว่า, ท่านจะเป็นดังกับกับต้นหญ้าที่แห้งในทุ่ง, ซึ่งถูกสัตว์วิ่งข้ามและเหยียบย่ำอยู่ใต้เท้า.

และ อีกอย่างหนึ่ง, ลาวกล่าวว่า ท่านจะเป็นดังดอกทิสเซลเมื่อมันบานเต็มที่, ซึ่งเวลา มันบานเต็มที่, ถ้าลมพัดมา มันจะปลิวไปทั่วแผ่นดิน. และ ลาวอ้างว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้รับสั่งเรื่องนี้. และ ลาวเอื้อว่าทั้งหมดนี้จะเกิดกับท่าน ถ้าหากท่านไม่กลับใจ, และ นี่เพราะความชั่วร้ายของท่าน.

และ บัดนี้, โอ กษัตริย์ ท่านได้เรธความชั่วร้ายใหญ่หลวงอะไรไว้, ทล ผู้คนของท่านได้กระทำบาปใหญ่หลวงอะไรไว้, จนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงกล่าวโทษเราหรือชายผู้นี้จะตัดสินเรา ?

และ บัดนี้, โอ กษัตริย์ พวกเขารู้ได้จับมัดเข่า, และ โอ กษัตริย์ ท่านไม่ได้กระทำบาปใหญ่หลวงอะไรไว้; ฉะนั้น, ชายผู้นี้กล่าวเท็จเกี่ยวกับท่าน, และ ลาวได้ทำนายไปอย่าง.

15 And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

16 Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

17 And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

18 And it came to pass that they
said unto the king: Bring him
hither that we may question him;
and the king commanded that he
should be brought before them.

19 And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

20 And it came to pass that one of
them said unto him: What
meaneth the words which are
written, and which have been
taught by our fathers, saying:

และดูเถิด, เราเข้มแข็ง, เราจะไม่
ไปสู่ความเป็นทาส, หรือถูกศัตรู
ของเรานำไปเป็นเชลย; แท้จริง
แล้ว, และท่านรู้เรื่องมาในแผ่น
ดิน, และท่านจะรู้เรื่องอีกด้วย.

ดูเถิด, นี่คือนายผู้นั้น, เรามอบ
เขาให้อยู่ในมือท่าน; ท่านจงทำกับ
เขาดังที่ท่านเห็นสมควร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
กษัตริย์โนอาห์จึงให้โยนอบินาได
เข้าเรือนจำ; และเขาสั่งให้พวก
บุโรหิตมารรวมกันเพื่อเขาจะมีการ
ประชุมกับคนเหล่านั้นว่าจะทำ
อย่างไรกับท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขากล่าวแก่ษัตริย์: จงพา เขามาที่นี่เพื่อเราจะได้ซักถามเขา; และกษัตริย์จึงสั่งให้นำท่านมาอยู่ ต่อหน้าพวกเขา.

และพวกเขาเริ่มซักถามท่าน, เพื่อให้ท่านกล่าววาจาหักล้างตนเอง, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะได้มีอะไรกล่าวหาท่าน; แต่ท่านตอบพวกเขาอย่างอาภาย, และแก้กระทู้ถามของพวกเขาได้ทุกข้อ, แท้จริงแล้ว, เป็นที่ฉงนของคนที่พวกนี้; เพราะท่านแก้กระทู้ถามของพวกเขาทุกข้อ, และทำให้พวกเขาจำนนสิ้นในทกถ้อยคำ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
คนหนึ่งเ็นพวกนี้กล่าวแก่ท่านว่า :
ถ้อยคำซึ่งเขียนไว้, และซึ่ง
บรรพบุรุษของเราสอนไว้
หมายความว่าอะไร, ตั้งความว่า :

ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເຂົ້ມແຂງ, ພວກເຮົາ
ຈະບໍ່ໄປສູ່ຄວາມເປັນທາດຢ່າງເດັດຂາດ,
ຫລື ຖືກສັດຕູເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ທ່ານເປັນຜູ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນ
ແຜ່ນດິນ ແລະ ຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຕໍ່ໄປ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ນິຕິຄົນຜູ້ທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍຈະ
ມອບໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານ; ທ່ານຈົ່ງເຮັດ
ກັບລາວສູດແລ້ວແຕ່ທ່ານຈະເຫັນດີ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດ
ໂນອາໄດ້ສົ່ງໃຫ້ເອົາອະບິນາໄດເຂົ້າຄຸກ;
ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ ພວກປະໂລຫິດມາ
ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຈະມີກອງປະຊຸມປຶກສາ
ຫາລືກັນວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດກັບເພິ່ນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຂົາກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງເອົາຄົນຜູ້ນັ້ນມາ
ນີ້ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຊັກຖາມ; ແລະ
ກະສັດໄດ້ສົ່ງໃຫ້ນຳເອົາອະບິນາໄດມາຢູ່ຕໍ່
ໜ້າພວກເຂົາ.

ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມສອບຖາມເພິ່ນ, ເພື່ອຈະໄດ້ຈັບເອົາຄວາມຜິດຈາກເພິ່ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີອັນໃດອັນໜຶ່ງເພື່ອກ່າວຫາເພິ່ນ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຕອບພວກເຂົາຢ່າງອາດຫານ, ແລະ ແກ້ຄໍາຖາມຂອງພວກເຂົາໄດ້ທຸກຂໍ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາປະຫລາດໃຈ; ເພາະເພິ່ນຕອບຄໍາຖາມຂອງພວກເຂົາ ໄດ້ທຸກຂໍ້, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍອມຈຳນົນໃນຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາເອງ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນ
ຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກເຂົາກ່າວກັບອະບິນາໄດວ່າ:
ຂໍ້ຄວາມຊົ່ວຂຽນໄວ້, ແລະ ຊົ່ວບັນພະບຸລຸດ
ໄດ້ສິດສອນໄວ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ທີ່
ວ່າ:

21 How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

22 Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

23 Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

24 The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

25 And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

26 I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

27 Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

ງດງາມເພີຍໄດ້ເລ່ານນູເຂົາຄື
ເທົ່າຂອງຜູ້ຊຶ້ງນຳຂ່າວປະເສີນມາ;
ຊຶ້ງປະກາດສັນຕິ; ຊຶ້ງນຳຂ່າວ
ປະເສີນແຫ່ງຄວາມດີມາ; ຊຶ້ງ
ປະກາດຄວາມລອດ; ຊຶ້ງກ່າວແກ້ໄຂ
ອັນວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າທຣງ
ປັກຄອງ;

ຍາມຂອງເຈົ້າຈະເປັ່ງເສີຍ; ພວກເຂົາ
ຈະປະສານເສີຍຮ້ອງເພລງ;
ເພາະພວກເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາ
ຕົນເອງເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະທຣງນຳໄຂອັນ
ກັບມາອີກ;

ຈັ່ງເປັ່ງເສີຍດ້ວຍປີຕີ; ຈັ່ງຮ້ອງ
ເພລງກັນເຄີດເຈົ້າທີ່ກຳລັງຂອງ
ເຍຣູຊາເລັມ; ເພາະພຣະເຈົ້າທຣງ
ປະລອບໂຍນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ,
ພຣະອົງທຣງໄດ້ເຍຣູຊາເລັມແລ້ວ;

ພຣະເຈົ້າທຣງເຜີຍພຣະພາບອັນ
ດີສິດທິຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາ
ຂອງປະຊາຊາດທັງປວງ, ແລະທັງສຸດ
ແດນແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້
ລອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ ?

ແລະບັດນີ້ອະບິນາໄດ້ກ່າວແກ່ພວກ
ເຂົາ : ທ່ານຫຼືເປັນນູໂຣທິດ, ແລະເສ
ແສ້ງສອນຄົນພວກນີ້, ແລະເສແສ້ງ
ເຂົ້າໃຈວິຖານຂອງການພາກຖະໜາຍ,
ແລະກະນັ້ນຍັງປະກາດຈະຮູ້ຈັກ
ຂ້າພະເຈົ້າຫຼືວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ໝາຍຄວາມວ່າຈະໃຫ້ ?

ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ, ວິບັດຈິງມີ
ແກ່ທ່ານເພາະບິດເບືອນທາງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ! ເພາະຫາກທ່ານເຂົ້າໃຈ
ເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວທ່ານກໍ່ບໍ່ສອນມັນ;
ຈະນັ້ນ, ທ່ານກໍ່ໄດ້ບິດເບືອນທາງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

ທ່ານກໍ່ໄດ້ພາຍາມປັບໃຈສູ່ຄວາມ
ເຂົ້າໃຈເລີຍ; ຈະນັ້ນ, ທ່ານຈິງບໍ່ສອນຄົນ
ຈະນັ້ນ, ທ່ານສອນອະໄກຄົນພວກນີ້
ເລົ່າ ?

ດິນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູມັນງາມ ພຽງໃດ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເອົາຂ່າວປະເສີນມາ; ທີ່ໄດ້
ປະກາດສັນຕິສຸກ; ທີ່ນຳເອົາຂ່າວປະເສີນ
ຂອງຄວາມດີມາ; ທີ່ປະກາດຄວາມລອດ;
ທີ່ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງ
ປັກຄອງ;

ດິນຍາມຂອງເຈົ້າຈະເປັ່ງສຽງ; ພວກເຂົາ
ຈະຮ້ອງເປັນສຽງດຽວກັນ; ເພາະພວກເຂົາ
ຈະເຫັນກັນດາ ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳ
ເອົາຊີໂອນກັບດິນມາອີກ;

ຈັ່ງເປັ່ງສຽງປັດຍິນດີ; ຮ້ອງເພງນຳກັນ,
ກຸງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ເຈົ້າຜູ້ທີ່ເປັນເມືອງຮັກ
ຮ້າງ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອຍໃຈ
ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໄຖ່
ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ;

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກາງ ແຂນອັນສັກສິດ
ຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດ
ທັງປວງ, ແລະ ທົ່ວທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ
ໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ແລະ ບັດນີ້ອະບິນາໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ
ວ່າ: ພວກທ່ານເປັນ ປະໂລຫິດແມ່ນບໍ່,
ແລະ ອ້າງດິນເອງເພື່ອສິດສອນຜູ້ຄົນພວກ
ນີ້, ແລະ ເຂົ້າໃຈວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ
ແລ້ວ, ແລະ ປານນັ້ນຍັງປາດຖະໜາຢາກ
ຮູ້ຈັກຈາກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໝາຍ
ຄວາມວ່າແນວໃດ?

ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ວິບັດ
ແກ່ພວກທ່ານ ເພາະວ່າພວກທ່ານບິດເບືອນ
ທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ເພາະວ່າຖ້າ
ຫາກພວກທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ເປັນ
ຫຍັງພວກທ່ານຈິ່ງບໍ່ສິດສອນພວກເຂົາ;
ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານໄດ້ບິດເບືອນທາງຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈເພື່ອໃຫ້ ເຂົ້າໃຈ
ເລີຍ; ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານຈິ່ງບໍ່ສະຫລາດ.
ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານສິດສອນສິ່ງໃດແດ່ກັບ
ຜູ້ຄົນພວກນີ້?

28 And they said: We teach the law of Moses.

29 And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

30 Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

31 And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

32 And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

33 But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

34 I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

และพวกเขากล่าว : เราสอนกฎของโมเสส.

และท่านกล่าวแก่พวกเขาอีก : หากท่านสอนกฎของโมเสสไฉน ท่านจึงไม่รักษากฎนี้ ? ไฉนท่านจึงยอมให้ใจท่านหมกมุ่นอยู่กับความมั่งคั่ง ? ไฉนท่านจึงกระทำการผิดประเวณีและสิ้นเปลืองกำลังท่านไปกับหญิงโสเภณี, แท้จริงแล้ว, และทำให้คนพวกนี้กระทำความบาป, จนเป็นเหตุให้พระเจ้าทรงส่งข้าพเจ้ามาพยากรณ์ว่ากล่าวคนพวกนี้, แท้จริงแล้ว, แม้ความชั่วร้ายอันใหญ่หลวงต่อคนพวกนี้ ?

ท่านไม่รู้หรือว่าข้าพเจ้าพูดความจริง ? ใช่แล้ว, ท่านรู้ว่าข้าพเจ้าพูดความจริง; และท่านควรจะตัวสั่นต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ ท่านจะถูกลงทัณฑ์เพราะความชั่วช้าสามานย์ของท่าน, เพราะท่านกล่าวว่าท่านสอนกฎของโมเสส. และท่านรู้อะไรเล่าเกี่ยวกับกฎของโมเสส ? ความรอดได้มาโดยกฎของโมเสสหรือ ? ท่านจะว่าอย่างไรเล่า ?

และพวกเขาตอบและกล่าวว่า ความรอดได้มาโดยกฎของโมเสส.

แต่บัดนี้โอนินาไดกล่าวแก่พวกเขา : ข้าพเจ้ารู้ว่าหากท่านรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าท่านจะได้รับการช่วยให้รอด; แท้จริงแล้ว, หากท่านรักษาพระบัญญัติซึ่งพระเจ้าทรงมอบให้โมเสสในภูเขาแห่งซีนาย, มีความว่า :

เราคือพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, ผู้พาเจ้าออกจากแผ่นดินแห่งอียิปต์, ออกจากบ้านแห่งความเป็นทาส.

และ พวกเขาสอบว่า: พวกเรารู้สึกสอนกฏของโมเสส.

และ เมื่อได้ท้าวกับพวกเขารักว่า: ถ้าหากพวกท่านสอน กฏของโมเสสแล้ว เป็นที่ยังพวกท่านจึงรักสามัคคี? เป็นที่ยังพวกท่านจึงหมกมุ่นอยู่กับของมีค่า? เป็นที่ยังพวกท่านจึงทำ การโสเภณี และ ใช้กำลังของพวกท่านกับพวกผู้หญิงโสเภณี, แท้จริงแล้ว, เป็นเหตุให้ผู้อื่นพวกนี้กระทำความบาปกับผู้อื่น, จึงเป็นเหตุให้พระผู้เป็นเจ้าส่งข้าพเจ้ามาทำนายแก่ผู้อื่นพวกนี้, แท้จริงแล้ว, ความชั่วร้ายใหญ่หลวงจะมาถึง โทดผู้คนที่พวกนี้?

พวกท่านไม่รู้จักรับว่า ข้าพเจ้าเจ้าความจริง? แท้จริงแล้ว, พวกท่านรู้จักว่าข้าพเจ้าเจ้าความจริง; และ พวกท่านถนอมจะสิ้นสละท่านอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเจ้า.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ พวกท่านจะถูกลงทัณฑ์เพราะความชั่วร้ายของพวกท่าน, เพราะพวกท่านกล่าวว่า พวกท่านสอนกฏของโมเสสนั้น. และ พวกท่านรู้จักที่ยังแต่ท้าวกับกฏของโมเสส? ความรอดมาโดยกฎกฏของโมเสส บ่? พวกท่านจะตอบว่า แนวใด?

และ พวกเขารู้ได้ตอบว่า ความรอดมาโดยกฎกฏของโมเสส.

แต่บัดนี้โอนินาไดได้ท้าวกับพวกเขารักว่า: ข้าพเจ้ารู้จักว่า ถ้าหากพวกท่านรักษาสถาพระบัญญัติของพระเจ้าแล้ว พวกท่านจะรอด; แท้จริงแล้ว, ถ้าหากพวกท่านรักษาสถาพระบัญญัติที่พระผู้เป็นเจ้าได้นำมาไว้โมเสสอยู่เทวีย ยูจีนาย, ท้าวว่า:

เรารู้พระผู้เป็นเจ้าจริงเป็นพระเจ้าของเจ้า, ผู้พาเจ้าออกจากแผ่นดินอียิป, ออกจากบ้านเรือนแห่งความ เป็นทาส.

35 Thou shalt have no other God before me.

36 Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

37 Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

ເຈົ້າຈະໄດ້ມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອື່ນນອກ ເໜືອຈາກເຈົ້າ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ທຳຮູບແຕ່ສັກໃດໄວ້ ສຳລັບຕົນ, ຫຼືຮູບເໝືອນໃດໆ ຂອງ ສາກພັດສິ່ງໃນພຳສາວຣະບ້ຽນ, ຫຼືສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເບື້ອງລ່າງ.

ບັດນີ້ອະບິນາໄດ້ຄຳວ່າແກ່ພວກເຂົາ, ທ່ານທຳທັງໝົດນີ້ແລ້ວຫຼື? ຂ້າພະເຈົ້າຄຳວ່າແກ່ທ່ານ, ບໍ່ເລີຍ, ທ່ານ ໄດ້ທຳ. ແລະທ່ານສອນຄົນເຫຼົ່ານີ້ ຫຼືບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະທຳສິ່ງ ທັງໝົດນີ້? ຂ້າພະເຈົ້າຄຳວ່າແກ່ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ທ່ານໄດ້ສອນ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດຮູບຄວັດສະຫລັກອື່ນໃດ ສຳລັບຕົນເອງ ຫຼື ເຮັດຮູບສົມມຸດໃນ ສະຫວັນເບື້ອງເທິງ, ຫຼື ສິ່ງຂອງຊຶ່ງຢູ່ໃນ ແຜ່ນດິນເບື້ອງລ່າງ.

ບັດນີ້ອະບິນາໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກທ່ານເຮັດເລື່ອງທັງໝົດນີ້ແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດ. ແລະ ພວກທ່ານ ສິດສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ ສິດສອນ.

Mosiah 13

- 1 And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.
- 2 And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:
- 3 Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.
- 4 But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.
- 5 Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.
- 6 And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

โมไซยาห์ ๑๓

และบัดนี้เมื่อกษัตริย์ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, เขากล่าวแก่ปุโรหิตของเขา : เอาคนผู้นี้ไป, สังหารเสีย; เพราะเขามีประโยชน์อะไรกับเราเล่า, เพราะเขาเป็นบ้า.

และคนพวกนี้ออกมาและพยายามจับท่าน; แต่ท่านขัดขืน, และกล่าวแก่พวกเขาว่า :

อย่าแตะต้องข้าพเจ้า, เพราะพระผู้เป็นเจ้าจะทรงลงทัณฑ์ท่านหากท่านจับข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้ายังมิได้แจ้งข่าวที่พระเจ้าทรงส่งข้าพเจ้ามาให้แจ้ง; ทั้งข้าพเจ้ายังมิได้นอกเรื่องซึ่งท่านขอให้ข้าพเจ้านอก; ฉะนั้น, พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมให้ข้าพเจ้าถูกทำลายในเวลานี้.

แต่ข้าพเจ้าต้องทำตามพระบัญชาดังที่พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้; และเพราะข้าพเจ้านอกความจริงท่าน ท่านจึงโกรธข้าพเจ้า. และอนึ่ง, เพราะข้าพเจ้ากล่าวพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าท่านจึงตัดสินว่าข้าพเจ้าเป็นบ้า.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากอบินาไดพูดถ้อยคำเหล่านี้คือ ผู้คนของกษัตริย์โนอาห์ไม่กล้าจับท่าน, เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตกับท่าน; และหน้าของท่านส่องสว่างด้วยความรุ่งโรจน์, แม้ดังที่โมเสสเคยเป็นเยี่ยงนี้ขณะอยู่บนภูเขาแห่งซีนาย, ขณะกำลังพูดกับพระเจ้า.

และท่านพูดด้วยพลังอำนาจ และสิทธิอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้า; และท่านพูดถ้อยคำของท่านต่อไป, มีความว่า :

โมไซยา ๑๔

และ บัดนี้เมื่อภะสะดัดได้ยินข้อความเหล่านี้แล้ว, เขาก็กล่าวกับปะโลทิดของเขานี้ว่า: เอากันนี้ไปฆ่าเสีย; เพราะว่าพวกเรานี้มีทุกข์อยู่ทั่วทุกบ้านแล้ว, เพราะว่ามันเป็นบ้า.

และ พวกเขาก็ก่อกรรม และพยายามที่จะจับอะบินาได; แต่เขามิได้ทำเช่นนั้นไว้, และ กล่าวกับพวกเขาว่า:

อย่าได้แตะต้องข้าพเจ้าเลย, เพราะว่าพระเจ้าจะลงโทษพวกท่านถ้าหากพวกท่านแตะต้องข้าพเจ้า, เพราะว่าข้าพเจ้ายังมิได้แจ้งข่าวซึ่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าส่งข้าพเจ้ามา; ทั้งข้าพเจ้ายังมิได้นอกเรื่องซึ่งพระเจ้าทรงส่งข้าพเจ้ามาบอก; ฉะนั้น, พระเจ้าจะไม่ยอมให้ข้าพเจ้าถูกทำลายในเวลานี้ย่างเด็ดขาด.

แต่ข้าพเจ้าต้องเร่งรีบใช้พระบัญชาตามคำสั่งของพระเจ้าได้กับข้าพเจ้า; และ เพราะว่าข้าพเจ้าบอกความจริงแก่พวกท่าน, พวกท่านจึงถูกลงโทษใช้ข้าพเจ้า. และ อีกอย่างหนึ่ง, เพราะข้าพเจ้าเฝ้าพระคำของพระเจ้า พวกท่านจึงตัดสินว่าข้าพเจ้าเป็นบ้า.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ทลัวจากอะบินาไดได้กล่าวข้อความนี้แล้ว, กษัตริย์ของภะสะดัดของโนอาห์จึงจับเขานี้, เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้มาสถิตอยู่กับเขานี้; และ ใบหน้าของเขานี้ก็ส่องสว่างออกมาด้วยลusterเหมือนดังที่โมเสสเคยเป็นเยี่ยงนี้ขณะอยู่บนภูเขาแห่งซีนาย, ขณะกำลังพูดกับพระเจ้า.

และ อะบินาไดได้เฝ้าด้วยอำนาจ และ สิทธิอำนาจจากพระเจ้า; และ เขามิได้เฝ้าต่อไป, โดยกล่าว:

7 Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

8 Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

9 But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

10 But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

11 And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

12 And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

ท่านเห็นอยู่ว่าท่านไม่มีพลังความสามารถจะสังหารข้าพเจ้า, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยุติข่าวของข้าพเจ้า. แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้าสำนึกกว่ามันน่าบอใจท่านเพราะข้าพเจ้าบอกความจริงท่านเกี่ยวกับความชั่วช้าสามัญของท่าน.

แท้จริงแล้ว, และถ้อยคำของข้าพเจ้าทำให้ท่านอัดแน่นด้วยการอันน่าพิศวงและความประหลาดใจ, และด้วยความโกรธ.

แต่ข้าพเจ้ายุติข่าวสารของข้าพเจ้าแล้ว; และเมื่อนั้นไม่สำคัญเลยว่าข้าพเจ้าจะไปแห่งไหนใด, ถ้าเป็นไปได้ข้าพเจ้าจะได้รับการช่วยให้รอด.

แต่ข้าพเจ้าบอกท่านไว้เท่านี้คือ, อะไรที่ท่านทำกับข้าพเจ้า, หลังจากนี้, ย่อมเป็นรูปแบบและรูปลักษณ์ของสิ่งที่จะมาถึง.

และบัดนี้ข้าพเจ้าอ่านพระบัญญัติที่เหลืออยู่ของพระผู้เป็นเจ้าแก่ท่าน, เพราะข้าพเจ้าสำนึกกว่าไม่มีเขียนอยู่ในใจท่านเลย; ข้าพเจ้าสำนึกกว่าท่านศึกษาและสอนความชั่วช้าสามัญมาเกือบจะชั่วชีวิตท่าน.

และบัดนี้, ท่านจงจำที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า : ท่านจะไม่ทำรูปแกะสลักใดไว้สำหรับตน, หรือรูปเหมือนใด ๆ ของสารพัดสิ่งในฟ้าสวรรค์เบื้องบน, หรือสิ่งซึ่งอยู่ในแผ่นดินเบื้องล่าง, หรือสิ่งซึ่งอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน.

พวกท่านเห็นอยู่ว่า พวกท่านไม่มีอำนาจจะฆ่าข้าพเจ้าได้, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงจัดข่าวสวนของข้าพเจ้า. แท้จริงแล้ว, และ ข้าพเจ้าเห็นว่ามัน และถ้อยใจพวกท่านเพราะว่าข้าพเจ้าบอกเรื่องความจริงเกี่ยวกับความชั่วร้ายของพวกท่าน.

แท้จริงแล้ว, และ ถ้าเจ้าของข้าพเจ้าเร็ดใช้พวกท่านเต็มไปด้วยความสับสน และ ปะຫລาดใจ, และด้วยความโกรธแค้น.

แต่ข้าพเจ้าจัดข่าวของข้าพเจ้า; และ บໍ່ສໍາຄັນເລີຍວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປໃສ່ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າຂ້າພະເຈົ້າລອດ.

แต่ข้าพเจ้าຂໍບອກພວກທ່ານໄວ້ເທົ່ານີ້, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານກະທຳກັບຂ້າພະເຈົ້າຫຼັງຈາກນີ້ ຍ່ອມເປັນຮູບ ແບບ ແລະ ຮູບລັກສະນະຂອງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ານພຣະບັນຍັດສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນບໍ່ມີຂຽນໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານເລີຍ; ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ສຶກສາ ແລະ ສຶດສອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເປັນສ່ວນໃຫຍ່ຕະຫຼອດຊີວິດຂອງພວກທ່ານ.

ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ: ທ່ານບໍ່ຄວນເຮັດຮູບຫລື ຮູບຄວັດສະຫລັກອັນໃດໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ, ຫລື ຮູບສົມມຸດສິ່ງຂອງອັນໃດໃນສະຫວັນ, ຫລື ສິ່ງຂອງໃນແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ, ຫລື ສິ່ງຂອງຢູ່ໃນນ້ຳໄດ້ແຜ່ນດິນ.

- 21 Thou shalt not kill.

เจ้าจะไม่ฆ่า.

ទើបនេះបំប៉ន។

22 Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

23 Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

24 Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his manservant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

25 And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

26 I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

27 And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

28 And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

ເຈົ້າຈະໄມ່ປະພຸດີລ່ວງປະເວນີ.
ເຈົ້າຈະໄມ່ລັກໂຮມ.

ເຈົ້າຈະໄມ່ເປັນພຍານເທິງໃສ່ຄວາມ
ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

ເຈົ້າຈະໄມ່ໂລກບ້ານຂອງເພື່ອນບ້ານ
ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະໄມ່ໂລກກຣາຍາຂອງເພື່ອນ
ບ້ານເຈົ້າ, ຫຼືຄົນໃຊ້ຜູ້ຂາຍຂອງເຈົ້າ,
ຫຼືຄົນໃຊ້ຜູ້ຮຸກຂອງເຈົ້າ, ຫຼືວັດ
ເພສູ່ຂອງເຈົ້າ, ຫຼືລາຂອງເຈົ້າ,
ຫຼືສິ່ງໃດທີ່ເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານເຈົ້າ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫຼັງຈາກອິນດີພຸດຈອບແລ້ວທ່ານ
ກ່າວແກ່ພວກເຂົາ : ທ່ານສອນຄົນ
ພວກນີ້ໃຫ້ພຶດຕິກຳດີຕາມສິ່ງທີ່
ຫຼາຍທັງປວງເພື່ອຮັກສາພຣະບັນຍັດ
ເຫຼົ່ານີ້ຫຼືຍັງ ?

ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, ໄມ່ເລີຍ;
ເພາະຫາກທ່ານສອນແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າ
ຈະໄມ່ທຽມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າອອກມາແລະ
ພາຍາກຣນຄວາມຊັບຊ້າຍເຖິງຄົນ
ພວກນີ້.

ແລະບັດນີ້ທ່ານພຸດວ່າຄວາມຮອດໄດ້
ມາໂດຍກຽມຂອງໂມເສສ. ຂ້າພະເຈົ້າ
ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າສມຄວຣທີ່ທ່ານຈະຍັງ
ຄຸກຮັກສາກຽມຂອງໂມເສສ; ແຕ່
ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ, ວ່າເວລາຈະ
ມາເຖິງເມື່ອທ່ານຈະໄມ່ຈະຕ້ອງ
ຮັກສາກຽມຂອງໂມເສສອີກຕໍ່ໄປ.

ແລະຍິ່ງກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ
ແກ່ທ່ານ, ວ່າຄວາມຮອດໄມ່ໄດ້ມາໂດຍ
ກຽມຢ່າງເຕັມ; ແລະຫາກມີໃຜເພາະ
ການຂາດໃຈ, ສິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຈະ
ທຽມໃຫ້ພົບພາບແລະຄວາມຊັບຊ້າຍ
ສາມານຍ໌ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ
ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງພົບຄວາມ
ຫຼີກເລີຍໄມ່ໄດ້, ທັງທີ່ມີກຽມຂອງ
ໂມເສສຢູ່.

ເຈົ້າຈະບໍ່ ຫລິ້ນຊູ້. ເຈົ້າຈະບໍ່ ລັກ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນ ພະຍານເທັດ ແລະ ຫາ
ຄວາມໃສ່ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ ລັກໂລກເອົາບ້ານເຮືອນຂອງ
ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ລັກໂລກເອົາ
ເມຍຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ, ຫລື ຄົນໃຊ້
ຜູ້ຂາຍຂອງເຈົ້າ, ຫລື ຄົນໃຊ້ຜູ້ຍິງຂອງເຈົ້າ,
ຫລື ງົວຂອງເຈົ້າ, ຫລື ລີ່ຂອງເຈົ້າ, ຫລື ສິ່ງ
ຂອງໃດທີ່ເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກອະນິນດີພຸດຈອບແລ້ວທ່ານ
ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ: ພວກ
ທ່ານໄດ້ສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃຫ້ພວກ
ເຂົາຍຶດຖື ແລະ ເຮັດຕາມສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ທັງໝົດ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ
ເຫຼົ່ານີ້ຫລືບໍ່?

ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່
ເລີຍ; ເພາະວ່າຖ້າຫາກພວກທ່ານສອນ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
ອອກມາ ແລະ ທຳນາຍເຖິງຄວາມຊັບຊ້າຍ
ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ດອກ.

ແລະ ບັດນີ້ພວກທ່ານເວົ້າວ່າ ຄວາມ
ຮອດມາເຖິງໂດຍທາງ ກົດຂອງໂມເຊ.
ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າມັນເປັນ
ການເພາະສົມທີ່ພວກທ່ານຈະຮັກສາກົດ
ຂອງໂມເຊໄວ້; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ
ທ່ານວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອມັນບໍ່
ສົມຄວນທີ່ຈະຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ອີກ
ຕໍ່ໄປ.

ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ
ພວກທ່ານວ່າ, ຄວາມຮອດບໍ່ໄດ້ມາເຖິງ
ໂດຍທາງ ກົດຂອງໂມເຊແຕ່ຝ່າຍດຽວ;
ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນ ການຊົດໃຊ້ຊຶ່ງ
ພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງຈະກະທຳໄປເພື່ອ
ບາບ ແລະ ຄວາມຊັບຊ້າຍຂອງມະນຸດຂອງ
ພຣະອົງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍຢ່າງ
ຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້, ທັງທີ່ກົດຂອງໂມເຊມີຢູ່.

29 And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

30 Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

31 But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

32 And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

33 For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

34 Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน ว่ามันสมควรแล้วที่จะมีกฎ ประทานให้ลูกหลานของอิสราเอล, แท้จริงแล้ว, แม้กฎที่เคร่งครัด มาก; เพราะพวกเขาเป็นคนดื้อรั้น, รวดเร็วในการทำ ความชั่วช้า สำนาน, และเชื่อฟังที่จะระลึกถึง พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา;

ฉะนั้นจึงมีกฎประทานให้พวกเขา, แท้จริงแล้ว, กฎของวิธีปฏิบัติ และของศาสนพิธี, กฎซึ่งพวกเขา ต้องยึดถืออย่างเคร่งครัดทุกวัน, เพื่อให้พวกเขาระลึกถึงพระเจ้าผู้เป็น เจ้าและหน้าที่ของพวกเขาที่มีต่อ พระองค์.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าทั้งหมดนี้เป็นรูปแบบของสิ่งที่ จะมาถึง.

และบัดนี้, พวกเขาเข้าใจกฎนั้น หรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, ไม่ เลย, พวกเขาไม่ได้เข้าใจกฎทุกคน; และนี่เป็นเพราะความแข็งกระด้าง ของใจพวกเขา; เพราะพวกเขาไม่ เข้าใจว่าไม่มีคนใดจะได้รับการช่วยเหลือ ให้ออกได้เว้นแต่จะเป็นโดยผ่าน การไถ่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

เพราะดูเถิด, โมเสสไม่ได้ พยากรณ์แก่พวกเขาเกี่ยวกับการ เสด็จมาของพระเมสสิยาห์, และว่า พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงไถ่ผู้คนของ พระองค์หรือ? แท้จริงแล้ว, และ แม้ศาสดาพยากรณ์ทั้งปวงที่ พยากรณ์ไว้นับแต่โลกเริ่มต้น— พวกเขาไม่พูดถึงเรื่องเหล่านี้ไว้ไม่ มากก็น้อยหรือ?

พวกเขาน่าจะไม่กล่าวไว้หรือว่าพระเจ้า เป็นเจ้าเองจะเสด็จลงมาในบรรดา ลูกหลานมนุษย์, และทรงรับเอา รูป ลักษณะของมนุษย์, และเสด็จไป ด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่บนพื้น พิลิป?

และ บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า สัมถอนแล้วที่จะมีกิตติคุณ ทานให้ลูกหลานของอิสราเอล, แท้จริง แล้ว, เป็นกิตติคุณที่แท้จริงที่สุด; เพราะ พวกเขาเป็นกิตติคุณ และ ไหว้ที่จะระลึก ถวาย, และ ชั่วช้าที่จะ ละทิ้งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้เป็น พระเจ้าของพวกเขา;

ฉะนั้น จึงมี กิตติคุณให้พวกเขา, แท้จริงแล้ว, กิตติคุณประติบัติ และ พิธีกรรมอันเป็นกิตติคุณ ซึ่งพวกเขาต้อง ยึดถืออย่างเคร่งครัดทุกวัน, เพื่อให้พวกเขา ละทิ้งพระเจ้า และ ชั่วช้าที่จะ พยายามที่จะละทิ้งพระเจ้า.

แต่จงระวัง, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, ทั้งชนิดนี้เป็น แบบไว้สำหรับสิ่ง ที่จะมาถึง.

และ บัดนี้, พวกเขาเข้าใจกิตติคุณนั้น แล้วหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, บໍ່เลย, พวกเขาบໍ່เข้าใจกิตติคุณ; และ นี่เพราะความแข็งกระด้างของใจของ พวกเขา; เพราะว่าพวกเขาบໍ່เข้าใจว่า บໍ່มีผู้ใดเลยจะหลุดได้ เว้นเสียแต่โดย การไถ่ของพระเจ้าเท่านั้น.

เพราะฉะนั้น, โมเสสไม่ได้ทำนายแก่ พวกเขาว่าทรงรับเอาภาพของ พระเมสสิยาห์, และ ว่าพระเจ้าจะไถ่ผู้คน ของพระองค์หรือ? แท้จริงแล้ว, พวกเขา สดุดีว่า ทั้งปวงที่ทำนายไว้บໍ່แต่ การเสด็จมาของโลมา—พวกเขาบໍ່ ได้เข้าใจว่าเรื่องเหล่านี้ บໍ່หลายกัณหา เว้นหรือ?

พวกเขาน่าจะไม่กล่าวไว้หรือว่าพระเจ้า พะริจะเสด็จลงมาในบรรดา ลูก มนุษย์, และ รับเอา รูป ลักษณะ ของมนุษย์, และ จะเสด็จไปโดย อำนาจอันยิ่งใหญ่ตามผิวพรรณของ โลก?

35 Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ກ່າວໄວ້
ດ້ວຍຫຼືວ່າພຣະອົງຈະທຽມໃຫ້
ເກີດການຟື້ນຟູຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ,
ແລະວ່າພຣະອົງ, ເອງ, ຈະຖືກຂົ່ມເຫັງ
ແລະທຸກທຸກໆສິ່ງ?

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ບໍ່
ວ່າ ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ ການຟື້ນຟູ
ຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະ
ຖືກຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຈະເປັນທຸກ?

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເອຊາຢາບໍ່ໄດ້ເວົ້າບໍ່ວ່າ: ແມ່ນໃຜຈະເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາລາຍງານໄປ, ແລະ ພຣະຫົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະແດງຕໍ່ຜູ້ໃດ?

ເພາະວ່າເພິ່ນຈະເຕີບໂຕໃຫຍ່ຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າເພິ່ນຄືກັນກັບຕົ້ນໄມ້ອ່ອນ, ແລະ ຮາກຈຸ່ອອກຈາກດິນແຫ້ງ; ເພິ່ນບໍ່ມີຮູບລັກສະນະແລະ ຄວາມງາມໃດໆ; ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນເພິ່ນວ່າ ບໍ່ມີຄວາມງາມເລີຍ ພວກເຮົາກໍບໍ່ປາດຖະໜາເພິ່ນ.

ເພິ່ນຈະເປັນຜູ້ທີ່ຖືກໝົ່ນປະໝາດ ແລະ ຖືກຜູ້ຄົນປະຕິເສດ, ແລະ ເປັນຜູ້ມີຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ສະຫລົດໃຈຄືກັບວ່າ ພວກເຮົາໝົ້າຈາກເພິ່ນ; ເພິ່ນຈະເປັນຄົນທີ່ຖືກໝົ່ນປະໝາດ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ນັບຖືເພິ່ນ.

ແນ່ນອນ ເພິ່ນຈະ ແບກຫາບເອົາ ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງພວກເຮົາໄວ້; ແຕ່ປານນັ້ນ ພວກເຮົາຍັງຖືວ່າເພິ່ນຖືກຕີ, ຖືກລົງໂທດຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນທຸກ.

ແຕ່ວ່າເພິ່ນໄດ້ຮັບບາດເຈັບເພາະ ການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຮົາ, ເພິ່ນມີຮອຍຟຶກຊ້ຳເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົາ; ການຕີສອນເພື່ອສັນຕິສຸກຂອງພວກເຮົາຢູ່ກັບເພິ່ນ; ແລະ ດ້ວຍຮອຍຖືກຕີຂອງເພິ່ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຖືກ ປິ່ນປົວໃຫ້ດີ.

ພວກເຮົາທັງໝົດ, ເໝືອນດັ່ງ ໂຕແກະໄດ້ທລົງທາງໄປ; ພວກເຮົາໄດ້ໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງໃຜລາວ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ວາງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໄວ້ກັບພຣະອົງ.

7 He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

8 He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

9 And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

10 Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

11 He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

พระองค์ทรงถูกข่มเหง, และ
พระองค์ทรงทนทุกข, กระนั้น
พระองค์ยังหาปริปากไม่; พระองค์
ถูกพาเขาพาไปดั่งลูกแกะถูกพา
ไปเชือด, และดั่งแกะที่อยู่ต่อหน้า
คนตัดขนต้องเป็นใบ้ฉันใด
พระองค์ก็หาปริปากไม่ฉันนั้น.

พระองค์ทรงถูกพาไปจากเรือน
จำและจากการพิพากษา; และใคร
เล่าจะประกาศเกี่ยวกับลูกหลาน
ของพระองค์? เพราะพระองค์ถูก
ตัดขาดจากแผ่นดินของคนเป็น;
เพื่อการล่งละเมิดของผู้คน
ข้าพเจ้า พระองค์ทรงถูกตี.

และพระองค์สิ้นพระชนม์กับคน
ชั่วร้าย, และอยู่กับคนชั่วร้ายในการ
สิ้นพระชนม์ของพระองค์; เพราะ
พระองค์ไม่ทรงทำความชั่วเลย, ทั้ง
ไม่มีคำหลอกลวงใด ๆ ในพระโอษฐ์
ของพระองค์.

กระนั้นพระเจ้าพอพระทัยให้
พระองค์ฟกช้ำ; พระองค์ทรงทำให้
พระองค์โศกเศร้า; เมื่อพระเจ้าจะ
ทรงทำให้จิตวิญญาณของพระองค์
เป็นเครื่องพลีบูชาทดแทนบาป
พระเมสสิยาห์จะทอดพระเนตร
พงศ์พันธุ์ของพระองค์, พระองค์จะ
ทรงทำให้วันเวลาของพระองค์
ยาวนาน, และความพอพระทัยของ
พระเจ้าจะรุ่งเรืองอยู่ในพระหัตถ์
ของพระองค์.

พระองค์จะทอดพระเนตรความ
ปวดร้าวของจิตวิญญาณพระองค์,
และจะพอพระทัย; โดยความรู้ของ
พระองค์ผู้รับใช้ที่ชอบธรรมของเรา
จะแก้ต่างให้คนเป็นอันมาก; เพราะ
พระองค์จะทรงแบกรับความชั่วช้า
สามัญของพวกเขา.

ເພິ່ນຈະຖືກຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ເພິ່ນຈະທົນຕໍ່
ຄວາມເປັນທຸກ, ແຕ່ປານນັ້ນ ເພິ່ນຍັງບໍ່
ເປີດປາກຂອງເພິ່ນເລີຍ; ເພິ່ນຖືກນຳເອົາ
ໄປໂຮງຂ້າສັດຄືກັນກັບ ລູກແກະ, ແລະ ຄື
ກັບໂຕແກະທີ່ຢືນຢູ່ເສີຍງຸດໜ້າຄົນທີ່ຕັດ
ຂົນຂອງມັນ ແລະ ເພິ່ນກໍບໍ່ເປີດປາກເລີຍ.

ເພິ່ນຖືກເອົາອອກຈາກຄຸກ ແລະ ຈາກ
ການຕັດສິນ; ແລະ ແມ່ນໃຜຈະປະກາດຊື່
ລຸ້ນຄົນຂອງເພິ່ນ? ເພາະວ່າເພິ່ນຖືກຕັດ
ອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຄົນມີຊີວິດຢູ່;
ເພາະເພິ່ນຖືກຕີເພື່ອການລ່ວງລະເມີດ
ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

ແລະ ເພິ່ນຖືກຝັງໄວ້ນຳຄົນຊົ່ວ, ແລະ ນຳ
ພວກເສດຖີ; ທັງທີ່ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເຮັດ ຄວາມ
ຊົ່ວ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຫລອກລວງໃດຢູ່ໃນ
ປາກຂອງເພິ່ນເລີຍ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງ
ພໍພຣະໄທປ່ອຍໃຫ້ເພິ່ນຟຶກຊ້ຳ; ພຣະອົງ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນໂສກເສົ້າ; ເວລາພຣະອົງຈະ
ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນເປັນເຄື່ອງ
ຖວາຍເພື່ອບາບ ເພິ່ນຈະເຫັນ ລູກຫລານ
ຂອງເພິ່ນ, ພຣະອົງຈະໃຫ້ວັນເວລາຂອງ
ເພິ່ນຍືດຍາວ, ແລະ ຄວາມພໍພຣະໄທຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງໃນວັນຂອງ
ເພິ່ນ.

ພຣະອົງຈະເບິ່ງຄວາມເຈັບປວດຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຈະພໍພຣະໄທ;
ໂດຍຄວາມຮູ້ຂອງເພິ່ນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຊອບທຳ
ຂອງເຮົາຈະຮັບຮອງຄົນຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍ; ເພາະເພິ່ນຈະ ແບກຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

12 Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

ฉะนั้นเราจะแบ่งส่วนหนึ่งให้พระองค์จากคนที่ยิ่งใหญ่, และพระองค์จะทรงแบ่งรางวัลกับคนที่เข้มแข็ง; เพราะพระองค์ทรงเทจิตวิญญาณของพระองค์ออกจนถึงความตาย; และพระองค์ทรงถูกนับอยู่กับคนล่วงละเมิด; และพระองค์ทรงแบกบาปของคนเป็นอันมากไว้, และทรงวิงวอนแทนคนที่ล่วงละเมิด.

ສະນັ້ນ ເຮົາຈະແບ່ງສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ເພິ່ນ ກັບຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ເພິ່ນຈະແບ່ງຊັບທີ່ ປຸ້ນກັບຄົນທີ່ແຂງແຮງ; ເພາະເພິ່ນເທ ຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນອອກຈົນເຖິງຄວາມ ຕາຍ; ແລະ ເພິ່ນຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ກັບຄົນທີ່ ລ່ວງລະເມີດ; ແລະ ເພິ່ນແບກບາບຂອງຄົນ ຢ່າງຫລວງຫລາຍໄວ້, ແລະ ວົງວອນແທນ ຄົນທີ່ລ່ວງລະເມີດ.

Mosiah 15

- 1 And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.
- 2 And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—
- 3 The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—
- 4 And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.
- 5 And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.
- 6 And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

ໂມໄຊຍາທີ ໑໕

ແລະບັດນີ້ອີນາໄດກ່າວແກ່ພວກເຂົາ : ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຈະເສດຖີລົງມາໃນ ບຣຣດາລູກຫລານມະນຸດ, ແລະຈະໄດ້ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະເອງຕໍ່.

ແລະເພາະພຣະເອງຕໍ່ທຣຸງສະຖິຕຢູ່ ໃນເນື້ອໜັງ ຈະເອີ້ນພຣະເອງຕໍ່ວ່າພຣະ ນຸຕຣຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໂດຍທີ່ ທຣຸງຍອມມອບເນື້ອໜັງໃຫ້ເປັນໄປ ຕາມພຣະປະສຸງສະຖິຕຂອງພຣະບິດາ, ພຣະເອງຕໍ່ທຣຸງເປັນພຣະບິດາແລະພຣະ ນຸຕຣ—

ເປັນພຣະບິດາ, ເພາະພຣະເອງຕໍ່ ທຣຸງປະສຸງສະຖິຕໂດຍເດຊານຸກາພຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະເປັນພຣະນຸຕຣ, ເພາະເນື້ອໜັງ; ດັ່ງນັ້ນທຣຸງກ່າວ ເປັນພຣະບິດາແລະພຣະນຸຕຣ—

ແລະທັງສອງພຣະເອງຕໍ່ທຣຸງເປັນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເດີຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະບິດານິຣັນຕຣແຫ່ງຟ້າສະຣຣະ ແລະ ແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກເອງຕໍ່ນີ້.

ແລະດັ່ງນັ້ນເນື້ອໜັງຈິ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບ ພຣະວິຖຸຖຸຖານ, ຫຼືພຣະນຸຕຣຂຶ້ນຢູ່ ກັບພຣະບິດາ, ໂດຍທຣຸງເປັນພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າເດີຍ, ທຣຸງຍອມທົນຕໍ່ການ ລ່ອລວງ, ແລະໄມ່ທຣຸງພ່າຍແພ້ຕໍ່ການ ລ່ອລວງ, ແຕ່ພຣະເອງຕໍ່ເອງທຣຸງ ຍອມຮັບການລ່ອເລີຍ, ແລະໂບຍ, ແລະຂັບອອກໄປ, ແລະຖືກຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະເອງຕໍ່ປະສຸງສະຖິຕ.

ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງທັງໝົດນີ້, ຫຼັງ ຈາກທຣຸງທຳປາວິຖຸຖານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫລາຍຢ່າງໃນບຣຣດາລູກຫລານ ມະນຸດແລ້ວ, ພຣະເອງຕໍ່ຈະທຣຸງຖືກນຳ ໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ້ດັ່ງອີສະຍາ ທີ່ ກ່າວວ່າ, ດັ່ງແກະທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄົນ ຕັດຂົນຕ້ອງເປັນໄມ້ຈັນໄດ, ພຣະເອງຕໍ່ກໍ່ ໄມ່ທຣຸງປະສຸງສະຖິຕນັ້ນ.

ໂມໄຊຢາ ໑໕

ແລະ ບັດນີ້ອີນາໄດກ່າວກັບພວກເຂົາ ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຂົ້າໃຈ ວ່າ ພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງຈະເສດຖີລົງມາຫາ ບັນດາລູກຫລານມະນຸດ ແລະ ຈະ ໄດ້ຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ຍ້ອນວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ ຢູ່ໃນເນື້ອ ໜັງ ພຣະອົງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂຶ້ນກັບເນື້ອໜັງ ແລະ ຕາມ ພຣະປະສຸງຂອງ ພຣະບິດາ, ຈິ່ງເປັນທັງ ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ—

ພຣະບິດາ, ເພາະວ່າພຣະອົງ ແຕ່ງຂຶ້ນ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະບຸດ, ຍ້ອນວ່າມີຮ່າງກາຍທາງເນື້ອໜັງ; ຈິ່ງເປັນ ທັງພຣະບຸດ ແລະ ພຣະບິດາແນວນັ້ນ—

ແລະ ທັງສອງພຣະອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າອົງ ດຽວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນ ພຣະບິດາ ຜູ້ ສະຖິຕນິລັນຕອນແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ.

ແລະ ເນື້ອໜັງຈິ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະວິນຍານ ດັ່ງນັ້ນ, ຫລື ພຣະບຸດກັບພຣະບິດາ, ໂດຍ ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວ ທີ່ ທົນກັບ ການລ່ອລວງ, ແລະ ບໍ່ຍອມຜ່າຍແພ້ຕໍ່ການລ່ ລວງ, ແຕ່ພຣະອົງຍອມທົນທຸກຕໍ່ການ ເຍາະເຍີ້ຍ, ແລະ ການ ຂ້ຽນຕີ, ແລະ ຖືກ ຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະ ຖືກຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງ ປະຕິເສດ.

ແລະ ຫຼັງຈາກສິ່ງທັງໝົດນີ້, ຫຼັງຈາກໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາລູກຫລານ ມະນຸດແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຖືກນຳໄປ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ້ນ ດັ່ງເອຊາຢາກ່າວເໝືອນດັ່ງໂຕ ແກະທີ່ຢືນເສີຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄົນຕັດຂົນຂອງມັນ ສັນໄດ, ພຣະອົງຈະບໍ່ ເປີດພຣະໂອດຂອງ ພຣະອົງສັນນັ້ນ.

7 Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

8 And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

9 Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

10 And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ເຊັ່ນນັ້ນພຣະອົງ ຈະທຽມຖືກພາໄປ, ຖືກຕຽງກາງເຂນ, ແລະຖືກປະຫລາຍ, ເນື້ອໜັງຂຶ້ນຢູ່ແມ່ ກັບຄວາມຕາຍ, ພຣະປະສົງຂອງ ພຣະບຸດຣກລິນເຂົ້າໄປໃນພຣະປະສົງ ຂອງພຣະບິດາ.

ແລະດັ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຽມ ທີ່ໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດ, ໂດຍທຽມມີຊັບພະເນື້ອຄວາມຕາຍ; ປະທານພຣະພລານຸກາພໃຫ້ພຣະບຸດຣ ທີ່ຈະທຽມວົງວອນແທນລູກຫລານ ມະນຸດ—

ໂດຍເສດຊີຂຶ້ນສູ່ສະຖານ, ໂດຍມີພຣະ ອຸທຽມແຫ່ງຄວາມເມດຕາ; ເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມສະຫງ່າຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ; ໂດຍທີ່ທຽມຍືນຍົງຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຂົາ ກັບຄວາມຍຸຕິຮຸກຮານ; ທຽມໃຫ້ສາຍ ຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດ, ທຽມຮັບເອົາ ຄວາມຊົ່ວຊ້າສາມາດຂອງພວກເຂົາ ແລະການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາມາ ໄວ້ກັບພຣະອົງເອງ, ໂດຍທຽມໄຄ່ພວກ ເຂົາ, ແລະທຽມສະໜອງຂໍ້ເຊື່ອກ້ອນ ແຫ່ງຄວາມຍຸຕິຮຸກຮານ.

ແລະບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ, ໃດເຈົ້າຈະປະກາດເຖິງກັບລູກ ຫລານຂອງພຣະອົງ? ດູເຄີດ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ, ວ່າເມື່ອຈິດ ວິຖຍະຍານຂອງພຣະອົງເປັນເຄື່ອງ ພຣິບູຊາທຽມແທນນາມແລ້ວພຣະອົງ ຈະທອດພຣະເນຕຣພົງສະພັນຊີ້ຂອງ ພຣະອົງ. ແລະບັດນີ້ທ່ານຈະວ່າ ອື່ນໆເລີຍ? ແລະໃດເຈົ້າຈະເປັນ ພົງສະພັນຊີ້ຂອງພຣະອົງ?

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງປານນັ້ນພຣະອົງຍັງ ຖືກນຳໄປ ຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຖືກຂ້າ, ແລະ ເມື່ອໜັງຂອງພຣະອົງຈະກັບ ກາຍມາເປັນຄວາມຕາຍ, ເພື່ອ ປະສົງຂອງ ພຣະບຸດຣຈະຖືກກົນລົງໄປໃນພຣະປະສົງ ຂອງພຣະບິດາ.

ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ ສາຍຮັດແຫ່ງ ຄວາມຕາຍຂາດອອກ, ມີໄຊຊະນະຕໍ່ຄວາມ ຕາຍ, ປະທານອຳນາດໃຫ້ພຣະບຸດເພື່ອ ວົງວອນແທນລູກຫລານມະນຸດ—

ໂດຍທີ່ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ໂດຍ ທີ່ມີອຸທຽມແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານ; ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະລຸນາ, ຮັກຫອມລູກ ຫລານມະນຸດ ຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຂົາ; ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງ ຄວາມຕາຍຂາດອອກ; ຮັບເອົາຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກ ເຂົາມາໄວ້ນຳ ພຣະອົງເອງ, ແລະ ໄຖ່ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງ ຕ້ອງການຂອງຄວາມຍຸຕິທຳ.

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ, ແມ່ນໃຜຈະປະກາດຊົ່ວລຸ້ນຄົນ ຂອງພຣະອົງໄດ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາທີ່ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ ຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງເປັນເຄື່ອງຖວາຍ ເພື່ອບາບ ແລ້ວພຣະອົງຈະຫລຽວເຫັນ ລູກຫລານຂອງພຣະອົງ. ແລະ ບັດນີ້ພວກ ທ່ານຈະວ່າແນວໃດ? ແລະ ຜູ້ໃດຈະເປັນລູກ ຫລານຂອງພຣະອົງ?

11 Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

12 For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

13 Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

14 And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

15 And O how beautiful upon the mountains were their feet!

16 And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าผู้ใดก็ตามที่ได้ยินคำพูดของศาสดาพยากรณ์, แท้จริงแล้ว, ศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งปวงซึ่งพยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเจ้า—ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าคนทั้งปวงที่สดับฟังคำของท่านเหล่านั้น, และเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงไถ่ผู้คนของพระองค์, และตั้งตารอวันนั้นเพื่อการปลดบาปของพวกเขา, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าคนเหล่านี้คือพงศ์พันธุ์ของพระองค์, หรือพวกเขาคือทายาทแห่งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า.

เพราะคนเหล่านี้คือคนที่พระองค์ทรงแบกบาปของพวกเขาไว้, คนเหล่านี้คือคนที่พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์แทน, เพื่อไถ่พวกเขาจากการล่วงละเมิด. และบัดนี้, พวกเขามีใช้พงศ์พันธุ์ของพระองค์หรือไม่?

แท้จริงแล้ว, และมีใช้ศาสดาพยากรณ์, ทุกคนที่อ้าปากพยากรณ์, ที่ไม่ตกอยู่ในการล่วงละเมิดหรือ, ข้าพเจ้าหมายถึงศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งปวงนับแต่โลกนี้เริ่มต้น? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพวกเขาคือพงศ์พันธุ์ของพระองค์.

และคนเหล่านี้คือผู้ประกาศสันติ, ผู้นำข่าวประเสริฐแห่งความดีมา, ผู้ประกาศความรอด; และกล่าวแก่ไซออน: พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงปกครอง!

และโอ้งดงามเพียงใดเล่าบนภูเขาคือเท้าของพวกเขา!

และอนึ่ง, งดงามเพียงใดเล่าบนภูเขาคือเท้าของคนเหล่านั้นที่ยังประกาศสันติ!

จึงเป็นว่า ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, ผู้ใดก็ตามที่ได้ยินคำเจ้าของศาสดา, แท้จริงแล้ว, ศาสดาผู้บริสุทธิ์ทั้งปวงซึ่งได้ทำนายการเสด็จมาของพระผู้เป็นเจ้า—ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, ถิ่นทั้งหลายของผู้ที่เชื่อฟังคำเจ้าของพวกท่าน, และ เชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าจะไถ่ผู้คนของพระองค์, และ ลໍຖ້າມັນນັ້ນເພື່ອການປົດບາບຂອງພວກເຂົາ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຄົນພວກນີ້ຄືລູກຫລານຂອງພຣະອົງ, ຫລື ວ່າທາຍາດຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

เพราะว่าถิ่นພວກນີ້ຄືຄົນທີ່ ພຣະອົງຈະແກບາບຂອງພວກເຂົາໄວ້; ແລະ ຄົນພວກນີ້ຄືຄົນທີ່ພຣະອົງຈະສິ້ນພຣະຊົນແທນເພື່ອໄຖ່ພວກເຂົາອອກຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນລູກຫລານຂອງພຣະອົງບໍ່?

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະດາທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ເປີດປາກທ່ານຍັບ, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດ, ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກເພິ່ນແມ່ນລູກຫລານຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄື ຜູ້ ປະກາດສັນຕິສຸກ ແລະ ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງຄວາມດີມາ, ຜູ້ປະກາດຄວາມລອດ; ແລະ ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ: ພຣະເຈົ້າຊົງປົກຄອງ!

ແລະ ໂອ້ ຄົນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູນັ້ນງາມພຽງໃດ!

ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຄົນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູ ຊຶ່ງປະກາດສັນຕິສຸກນັ້ນງາມພຽງໃດ!

17 And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

18 And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

19 For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

20 But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

21 And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

22 And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.

และอนึ่ง, งดงามเพียงใดเล่าบนภูเขาคือเท้าของคนเหล่านั้นที่จะประกาศสันตินับแต่บัดนี้ไป, แท้จริงแล้ว, จากเวลานี้เป็นต้นไปและตลอดกาล!

และดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, นี่ยังไม่หมด. เพราะโอ้งดงามเพียงใดเล่าบนภูเขาคือเท้าของผู้ซึ่งนำข่าวประเสริฐมา, นั่นคือผู้สร้างสันติ, แท้จริงแล้ว, แม้พระเจ้า, ผู้ทรงไถ่ผู้คนของพระองค์; แท้จริงแล้ว, พระองค์ผู้ประทานความรอดแก่ผู้คนของพระองค์;

เพราะหากมิใช่เพราะการไถ่ซึ่งพระองค์ทรงทำเพื่อผู้คนของพระองค์, ซึ่งเตรียมไว้แล้วตั้งแต่การวางรากฐานของโลก, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากมิใช่เพราะเรื่องนี้, มนุษยชาติทั้งปวงคงต้องพินาศ.

แต่ดูเถิด, สายรัดแห่งความตายจะขาด, และพระบุตรทรงปกครอง, และทรงมีพระพลานุภาพเหนือคนตาย; ฉะนั้น, พระองค์ทรงทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย.

และการฟื้นคืนชีวิตจะมาถึง, แม้เป็นการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก; แท้จริงแล้ว, แม้การฟื้นคืนชีวิตของคนที่เป็นมาแล้ว, และคนที่เป็นอยู่, และที่จะเป็น, แม้จนการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์—เพราะเช่นนี้พระองค์จะทรงได้รับเรียก.

และบัดนี้, การฟื้นคืนชีวิตของศาสดาพยากรณ์ทั้งปวง, และคนทั้งปวงที่ได้เชื่อในคำของพวกเขา, หรือคนทั้งหมดที่ได้รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, จะออกมาในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก; ฉะนั้น, พวกเขาถือการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก.

และอีกเพื่อหนึ่ง, ถิ่นของผู้ที่อยู่เบื้องสูงจะประกาศสันติสุขทั่วทุกเวลาอันมาวามพวงไ, แท้จริงแล้ว, ทั่วทุกเวลาอันและ ทะลอลดไป!

และ จึ่งแบ่งข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, บั๊ยังบ่ทันชนิด, เพาะว่า โธพระบาดของผู้ที่อยู่เบื้องสูงที่นำข่าวประเสริฐมาอันวามพวงไ, บั๊ยังผู้ที่ถั่งสันติสุข, แท้จริงแล้ว, แม่นพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ไถ่ผู้คนของพระองค์; แท้จริงแล้ว, พระองค์ผู้ประทานความลอลดให้แก่ผู้คนของพระองค์;

เพาะว่า ถ้าหากบ่มีงานไถ่ที่พระอริ้งเพื่อผู้คนของพระองค์ จึ่งถูกรวมไว้แล้วทั่วทุก การวางรากฐานของโลกนั้น, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, ถ้าหากบ่มีงานไถ่บัดนี้แล้ว, มະนุดทั้งชนิด ถ้องตาย.

แต่จึ่งแบ่ง, สายรัดแห่งความตายจะขาดออก และ พระบุตรจะปกครอง และมีอำนาจเหนือความตาย; สะบั้น, พระอริ้งจึ่งให้เกิดงานฟื้นคืนชีวิตของผู้นายมีขึ้น.

และ งานฟื้นคืนชีวิตจะเกิดขึ้น, แม่น งานฟื้นคืนชีวิตถั่งทำอิด; แท้จริงแล้ว, แม่นงานฟื้นคืนชีวิตของผู้ที่เป็นมาแล้ว, และ ที่เป็น, และ ที่จะเป็น แม่นแต่จันถึงงานฟื้นคืนพระอริ้งของพระอริ้ง—เพาะเช่นนี้พระองค์จะจึ่งได้รับเอิ้น.

และ บัดนี้งานฟื้นคืนชีวิตของสาดสะดาทั้งชนิด, และ ถิ่นทั้งหลายที่เชื่อกุในถ่าเจ้าของพวกเพ่น, ทลธิ ถิ่นทั้งหลายที่ได้รักษาพระบันยัดของพระเจ้า, จะออกมาทางงานฟื้นคืนชีวิตถั่งทำอิด; สะบั้น, พวกเจ้าจึ่งมีงานฟื้นคืนชีวิตถั่งทำอิด.

23 They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.

24 And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.

25 And little children also have eternal life.

26 But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

27 Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.

พระองค์จะทรงยกพวกเขาให้พำนักอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงไถ่พวกเขา; โดยวิธีนี้พวกเขาจึงมีชีวิตนิรันดร์โดยผ่านพระคริสต์, ผู้ทรงทำให้สายรัดแห่งความตายขาด.

และคนเหล่านี้คือคนที่มีส่วนในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก; และคนเหล่านี้คือคนที่ตายในความไม่รู้ของพวกเขา, ก่อนพระคริสต์เสด็จมา, โดยพวกเขาไม่ได้รับประกาศเรื่องความรอด. และดังนั้นพระเจ้าทรงนำมาซึ่งการฟื้นฟูของคนเหล่านี้; และพวกเขามีส่วนอยู่ในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก, หรือมีชีวิตนิรันดร์, โดยพระเจ้าทรงไถ่.

และเด็กเล็ก ๆ มีชีวิตนิรันดร์ด้วย.

แต่ดูเถิด, และจงเกรงกลัว, และตัวสั่นต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, เพราะท่านควรตัวสั่น; เพราะพระเจ้าไม่ทรงไถ่ผู้ใดที่กบฏต่อพระองค์และตายในบาปของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, แม้คนทั้งหมดที่เสียชีวิตในบาปของตนนับแต่โลกเริ่มต้นมา, ซึ่งจงใจกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้า, ที่รู้จักพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, และไม่รักษาพระบัญญัติเหล่านั้น; คนเหล่านี้คือผู้ไม่มีส่วนในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก.

ฉะนั้นท่านไม่ควรตัวสั่นหรือ? เพราะความรอดไม่มาถึงคนเช่นนั้น; เพราะพระเจ้าไม่ทรงไถ่คนเช่นนั้น; แท้จริงแล้ว, ทั้งพระเจ้าทรงไถ่คนเช่นนั้นไม่ได้; เพราะพระองค์ทรงปฏิเสธพระองค์เองไม่ได้; เพราะพระองค์ทรงปฏิเสธความยุติธรรมไม่ได้เมื่อมันอ้างสิทธิของมัน.

พวกเขาจะถูกยกขึ้นขึ้นใช้ อยู่กับพระเจ้าผู้ไถ่พวกเขา; ด้วยวิธีนี้พวกเขาจึงจะมีชีวิตนิรันดร์โดยพระคริสต์ผู้เร็ดให้สายรัดแห่งความตายนั้นขาดออก.

และ คนเหล่านี้มีสิทธิที่มีส่วนในงานฟื้นคืนชีวิตทั้งทำฮิด; และ คนพวกนี้มีสิทธิที่ตายในความโง่ช้าของพวกเขา ก่อนพระคริสต์เสด็จมา, โดยที่พวกเขาได้รับประกาศเรื่อง ความลอดเลิย. และ พระผู้เป็นเจ้าได้นำเอาพวกเขากับถิ่นของถิ่นเหล่านี้; และ พวกเขาจึงมีส่วนในงานฟื้นคืนชีวิตทั้งทำฮิด, ทลล มีชีวิตนิรันดร์, โดยที่ถูกไถ่โดยพระผู้เป็นเจ้า.

และ เด็กน้อยๆก็มีชีวิตนิรันดร์กับ.

แต่จงเบี่ยง, และ จง ย้ำหนัก และ ถือ สันต์พระพักตร์ของพระเจ้า; เพราะพวกเขาทนถนจะสั่นสะท้าน; เพราะว่าพระผู้เป็นเจ้าจะบ่ไถ่ผู้ใดที่ กะบิดต่อพระองค์ และ ตายไปในบาปของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, เท็จแม่นถิ่นทั้งทลลยผู้ที่ตายไปในบาปของพวกเขา นับแต่การ เล่มต้นของโลก, ที่กะบิดต่อพระเจ้า โดยเจตนา, โดยที่รู้จักพระบัญญัติของพระเจ้าแล้วแต่บ่รักษามัน; ถิ่นเหล่านี้มีพวกที่ บ่มีส่วนในงานฟื้นคืนชีวิตทั้งทำฮิด.

สะนั้น พวกท่านบ่ถนถนถนบ่? เพราะว่าการลอดจะบ่มาเทยถิ่นเช่นนั้น; เพราะว่าพระผู้เป็นเจ้าจะบ่ไถ่ถิ่นเช่นนั้น; แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าจะไถ่ถิ่นเช่นนั้นบ่ได้; เพราะว่าพระผู้ประเทสพระองค์เองบ่ได้; เพราะพระองค์ประเทส ความยุติธรรมบ่ได้เมื่อมันอ้างสิทธิของมัน.

28 And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.

29 Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

30 Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

31 The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

ແລະບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ ວ່າເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອການຊ່ວຍໃຫ້ຮອດ ຂອງພຣະເຈົ້າຈະປະກາດແກ່ທຸກ ປະຊາຊາດ, ຕຣະກູລ, ກາສາ, ແລະ ຜູ້ຄົນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ຍາມ ຂອງພຣະອົງຈະເປັນສິ່ງສຳຄັນຂອງພວກ ເຂົາ; ພວກເຂົາຈະຮັບເປັນສິ່ງ ເດີຍາຍກັນ; ເພາະພວກເຂົາຈະເຫັນ ດ້ວຍຕາຕົນເອງ, ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະທຽມ ນຳໃຊ້ອັນຄືນມາອີກ.

ຈົ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນດ້ວຍປີຕີ, ຈົ່ງ ພ້ອມໃຈກັນຮ້ອງເພງເຄີດ, ເຈົ້າທີ່ ຮັກສາຂອງເຢຣູຊາເລັມ; ເພາະ ພຣະເຈົ້າທຽມປ່ອຍໂຢນຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງ, ພຣະອົງທຽມໄດ້ ເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ.

ພຣະເຈົ້າທຽມເຜີຍພຣະພາບອັນ ສັກສິດສິດທິຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາ ປະຊາຊາດທັງປວງ; ແລະທັງສຸດແດນ ແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ຮອດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງເຮົາ.

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງທີ່ຄວາມລອດ ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກ ປ່ອຍປະກາດ ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກູນ, ທຸກ ພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄົນຍາມຂອງພຣະອົງຈະຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງ ຂອງພວກເຂົາ; ພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງເປັນ ສຽງດຽວກັນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນ ດ້ວຍຕາເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາ ຊີໂອນຄົນມາ.

ຈົ່ງເປັນສຽງປີຕີຍິນດີ, ຮ້ອງເພງນຳກັນ, ກຸງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ເຈົ້າຜູ້ທີ່ເປັນເມືອງຮັກ ຮ້າງ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອຍໃຈ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໄຖ່ ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກາງແຂນອັນສັກສິດ ຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດ ທັງປວງ, ແລະ ທົ່ວທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

Mosiah 16

- 1 And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.
- 2 And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.
- 3 For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.
- 4 Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

โมไซยาห์ ๑๖

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือหลังจากอบินาไดพูดถ้อยคำเหล่านี้แล้วท่านยื่นมือออกไปและกล่าวว่า : เวลานั้นจะมาถึงเมื่อคนทั้งหลายจะเห็นความรอดของพระเจ้า; เมื่อประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คนจะเห็นด้วยตาตนเองและจะสารภาพต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าว่าการพิพากษาของพระองค์เที่ยงธรรม.

และเมื่อนั้นคนชั่วร้ายจะถูกขับออกไป, และพวกเขาจะมีเหตุให้คร่ำครวญ, และร่ำไห้, และร่ำพัน, และขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน; และนี่เพราะพวกเขาไม่สดับฟังเสียงของพระเจ้า; ฉะนั้นพระเจ้าหาทรงไถ่พวกเขาไม่.

เพราะพวกเขาเป็นคนมีตัณหาและเป็นเหมือนมาร, และมารมีอำนาจเหนือพวกเขา; แท้จริงแล้ว, แม้จุดดำบรรพ์ตัวนั้นที่ได้หลอกลวงบิดามารดาแรกของเรา, ซึ่งเป็นสาเหตุแห่งการตกของพวกท่าน; ซึ่งเป็นสาเหตุให้มนุษยชาติทั้งปวงกลายเป็นคนมีตัณหา, ราคจริต, เป็นเหมือนมาร, รู้จักความชั่วจากความดี, ยอมตนต่อมาร.

ดังนั้นมนุษยชาติทั้งมวลจึงหลงไป; และดูเถิด, พวกเขาจะหลงอยู่อย่างไม่มีที่สิ้นสุดหากมิใช่เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงไถ่ผู้คนของพระองค์จากสภาพที่หลงไปและตกของพวกเขາ.

โมไซยาห์ ๑๗

และ บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก เมื่ออะบินาไดเอ้าใจความนี้แล้ว เขาก็ได้เดินออกไป และ กล่าวว่า: เวลาจะมาถึงเมื่อถึงทุกทลายจะเห็น ถวามรอดจากพระผู้เป็นเจ้า; เมื่อทุกปะชาชาติ, ทุกตระกูล, ทุกภาษา, และ ทุกผู้คนที่ทั้งปวงจะเห็นพร้อมกัน, และ จะ รับสาละพาบถ่พระพักตร์ของพระเจ้าว่า การพิพากษาของพระอิจนั้นยุติ.

และ เมื่อนั้นคนชั่วจะถูกริบ ขับไล่ออกไป, และ พวกเขาจะมีเหตุให้ร้องถวญ, และ ร้องไห้, และ จ้มว่า, และ รัดแຂ้วถ้วพัน; และ มีเป็นย่อนว่าพวกเขาบ่เชื่อฟังสละสรวงของพระผู้เป็นเจ้า; สะนั้น พระผู้เป็นเจ้าจึงบ่ไถ่พวกเขา.

เพราะว่า พวกเขาเป็นกณมีภามมะลิม และ ถ่าฐ่า, และ มานมีอำนาจเหนือพวกเขา; แท้จริงแล้ว, ฐ่้าโถมนั้นได้ ทลอมลวงบิดามานดาฐ่้าทำอิดของพวกเข่า, ฐ่้าเป็นมาของสาเหตของ การถิกของพวกเข่น; จึงเป็นสาเหตให้มะนุดฐาดทั้งปวงกับมา มีภามมะลิม, ถ้นทาท้ามิด, ถ่าฐ่า, ฐ่้าจักถวามฐ่้าจากถวามถิ, ยอมถินฐั้นกับมาน.

มะนุดฐาดทั้งปวงจึง ทลึงทาทไปเมอนั้น; และ จ้งเบ้ง, พวกเขาจะทลึงทาทอยู่ย้างบ่มีวันสุด ถ่าทาทพระเจ้าบ่ได้ไถ่ผู้ถินของพระอิจให้พ้นจากสะพาบอันทลึงทาท และ ถิกถ่าของพวกเข่า.

5 But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

6 And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

7 And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

8 But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

9 He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

10 Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

แต่จำไว้ว่าคนที่ตื้อรั้นอยู่ใน
ตัณหาโดยสันดานตน, และดำเนิน
ต่อไปในทางแห่งบาปและการกบฏ
ต่อพระผู้เป็นเจ้า, ย่อมคงอยู่ใน
สภาพที่ตกของเขาและมารมี
อำนาจทั้งปวงเหนือเขา. ฉะนั้นเขา
จึงเป็นราวกับไม่มีการไถ่เกิดขึ้น,
โดยเป็นศัตรูกับพระผู้เป็นเจ้า; และ
มารเป็นศัตรูกับพระผู้เป็นเจ้าด้วย.

และบัดนี้ถ้าพระคริสต์ไม่เสด็จ
มาในโลก, โดยกล่าวถึงสิ่งที่จะมา
เหมือนกับว่ามันมาแล้ว, การไถ่จะ
มีขึ้นไม่ได้.

และหากพระคริสต์ไม่ทรงลุกขึ้น
จากบรรดาคนตาย, หรือไม่ทรง
ทำให้สายรัดแห่งความตายขาด
เพื่อหลุมศพจะไม่มีชัยชนะ, และ
เพื่อความตายจะไม่มีชัยชนะ
แปลน, การฟื้นคืนชีวิตจะมีไม่ได้.

แต่มีการฟื้นคืนชีวิต, ฉะนั้นหลุม
ศพจึงไม่มีชัยชนะ, และความเจ็บ
แปลนแห่งความตายจึงถูกกลืน
เข้าไปในพระคริสต์.

พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างและ
ชีวิตของโลก; แท้จริงแล้ว, แสง
สว่างอันหาได้สิ้นสุดไม่, ซึ่งจะไม่
มีวันทำให้มืดได้เลย; แท้จริงแล้ว,
และชีวิตอันหาได้สิ้นสุดไม่ด้วย,
เพื่อจะมีความตายอีกไม่ได้.

แม้ความเป็นมรรตัยนี้จะสวมใส่
ความเป็นอมตะ, และความเน่า
เปื่อยนี้จะสวมใส่ความไม่เน่าเปื่อย,
และพระองค์จะทรงนำไปยืนอยู่ต่อ
หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระผู้
เป็นเจ้า, เพื่อรับการพิพากษาจาก
พระองค์ตามงานของพวกเขาไม่ว่า
ดีหรือชั่ว—

แต่จำไว้ว่า ผู้ใดที่ยังถนัดอยู่ใน
สะພາບແຫ່ງ ກາມມະລົມຂອງຕົນເອງ,
ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນທາງຂອງບາບແລະ
ການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນ
ສະພາບຕົກຕໍ່ຂອງຕົນ ແລະ ມານມີ
ອຳນາດທັງໝົດເໜືອເຂົາ. ສະນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງ
ເປັນຄືກັນກັບບໍ່ມີ ການໄຖ່ເລີຍ, ເປັນສັດຕູ
ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ມານກໍເປັນສັດຕູຂອງ
ພຣະເຈົ້າຄືກັນ.

ແລະ ບັດນີ້ຖ້າທາກພຣະຄຣິດບໍ່ສະເດັດ
ມາຍັງແຜ່ນດິນໂລກ, ກ່າວເຖິງສິ່ງທີ່ຈະ
ມາເຖິງ ເໝືອນດັ່ງມັນມາເຖິງແລ້ວ, ການ
ໄຖ່ກໍຈະມີຂຶ້ນບໍ່ໄດ້.

ແລະ ຖ້າທາກພຣະຄຣິດບໍ່ລຸກຂຶ້ນຈາກ
ຄວາມຕາຍ, ຫລື ວ່າເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງ
ຄວາມຕາຍຂາດອອກ ເພື່ອໃຫ້ຫລຸມຝັງສົບ
ບໍ່ມີໄຊຊະນະ, ແລະ ເພື່ອຄວາມຕາຍຈະບໍ່ມີ
ຄວາມເຈັບປວດ, ແລ້ວຈະບໍ່ມີການຟື້ນຄືນ
ຊີວິດເລີຍ.

ແຕ່ມັນມີ ການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ສະນັ້ນ
ຫລຸມຝັງສົບຈຶ່ງບໍ່ມີໄຊຊະນະ, ແລະ ຄວາມ
ເຈັບປວດແຫ່ງ ຄວາມຕາຍຈະຖືກກິນເຂົ້າ
ໄປໃນພຣະຄຣິດ.

ພຣະອົງເປັນ ແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຊີວິດ
ຂອງໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນແສງ
ສະຫວ່າງອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ, ຊຶ່ງຈະບໍ່ມີ
ຄວາມມືດເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນຊີວິດ
ອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ ຊຶ່ງຈະບໍ່ມີຄວາມຕາຍ
ເລີຍ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້ຈະ
ຖືກສວມໃສ່ ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ແລະ
ຄວາມເນົ່າເຢັ້ອຍຈະສວມໃສ່ຄວາມບໍ່ເນົ່າ
ເຢັ້ອຍ, ແລະ ຈະຖືກນຳໄປ ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນ
ພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຮັບ ການ
ພິພາກສາຈາກພຣະອົງຕາມວຽກງານ
ຂອງພວກເຂົາ ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະດີ ຫລື ຈະ
ຊົ່ວ—

11 If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

12 Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

13 And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

14 Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

15 Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

หากงานดี, ก็คือการฟื้นคืนชีวิตของชีวิตและความสุขอันหาได้สิ้นสุดไม่; และหากงานชั่ว, ก็คือการฟื้นคืนชีวิตของความอัปมงคลอันหาได้สิ้นสุดไม่, โดยถูกส่งไปให้มาร, ผู้อยู่เหนือพวกเขา, ซึ่งคือความอัปมงคล—

โดยไปตามความประสงค์อันเป็นตัณหาและความปรารถนาของพวกเขาเอง; โดยไม่เคยเรียกหาพระเจ้าขณะที่พระพาหุแห่งพระเมตตายื่นออกมายังพวกเขา; เพราะพระพาหุแห่งพระเมตตายื่นออกมายังพวกเขาแล้ว, และพวกเขาหาจับไม่; พวกเขาถูกตักเตือนถึงความชั่วช้าสามานย์ของตนและพวกเขายังไม่ทิ้งมัน; และพวกเขาได้รับพระบัญชาให้กลับใจและพวกเขายังไม่กลับใจ.

และบัดนี้, สมควรแล้วมิใช่หรือที่ท่านจะตัวสั่นและกลับใจจากบาปของท่าน, และจดจำว่าในและโดยผ่านพระคริสต์ท่านนั้นท่านจะได้รับการช่วยให้รอดได้?

ฉะนั้น, หากท่านสอนกฎของโมเสส, ก็จงสอนด้วยว่ามันเป็นรูปลักษณะของสิ่งที่จะมาถึง—

จงสอนพวกเขาว่าการไถ่เกิดขึ้นโดยผ่านพระคริสต์พระเจ้า, ผู้ทรงเป็นพระบิดาในรันดร์องค์นี้. เอเมน.

ถ้าหากมันดี, มันไปเพื่อการฟื้นคืนชีวิต และ มีความสุขอัน บ่มิอันสิ้นสุด; และ ถ้าหากมันชั่ว, มันไปเพื่อการฟื้นคืนชีวิตสู่ความอัปปะโทษอัน บ่มิอันสิ้นสุด, โดยถูกส่งไปให้มารผู้ที่พวกเจ้าขึ้นกับมัน, ซึ่งแผนความอัปปะโทษ—

โดยไปตามความประสงค์อันตามมละมิม และ ความปาดทะนุของพวกเจ้าเอง โดยบ่เกียเอ็นหาพระผู้เป็นเจ้า ทักทักพระพาหุแห่งความเมตตาของพระอิ้งเด่อออกมาหาพวกเจ้า; ซึ่งพระพาหุแห่งความเมตตาของพระอิ้งเด่อออกมาหาพวกเจ้าแล้ว, และ พวกเจ้าบ่รับเอ้า; พวกเจ้าถูกเตือนถึงการชั่วร้ายของพวกเจ้า แต่พวกเจ้าบ่ปะทั่มมันเลย; และ พวกเจ้าได้รับพระบัญชาใช้กับใจ แต่พวกเจ้าบ่ได้กับใจเลย.

และ บัดนี้, พวกท่านจะบ่สั่นสะท้าน และ กับใจจากบาปของพวกท่านบ่, และ จังจำไว้ว่า พรวุแต่ในและ โดยทางพระอิ้งเด่อท่านนั้นที่พวกท่านจะรอดได้?

ฉะนั้น, ถ้าหากพวกท่านสอนกฎของโมเสสแล้ว, มันต้องสอนอีกว่า มันจะเป็นเงาของสิ่งที่จะมาเกิด—

จึงสอนพวกเจ้าว่า ภาวนาไถ่มาเกิดโดยทางพระอิ้งเด่อพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ซึ่งเป็น พระบิดาผู้สะทักนิรันดร์องค์นี้. เอเมน.

Mosiah 17

- 1 And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.
- 2 But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.
- 3 But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.
- 4 But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.
- 5 And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.
- 6 And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.
- 7 And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

โมไซยาห์ ๑๗

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือเมื่ออบินาไดกล่าวจบ, กษัตริย์ก็สั่งให้ปุโรหิตจับท่านไปและให้ฆ่าท่านเสีย.

แต่มีคนหนึ่งในหมู่พวกเขา มีชื่อว่าแอลมา, ท่านเป็นผู้สืบตระกูลของนีไฟด้วย. และท่านเป็นคนหนุ่ม, และท่านเชื่อคำที่อบินาไดได้พูดไว้, เพราะท่านรู้เกี่ยวกับความชั่วช้าสามานย์ซึ่งอบินาไดได้เป็นพยานว่ากล่าวคนเหล่านั้น; ฉะนั้นท่านเริ่มวิงวอนกษัตริย์เพื่อเขาจะไม่โกรธอบินาได, แต่ปล่อยให้ท่านจากไปโดยสันติ.

แต่กษัตริย์โกรธมากขึ้น, และให้ขับแอลมาออกจากบรรดาพวกเขา, และส่งคนใช้ของเขาตามไปหมายสังหารท่าน.

แต่ท่านหลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขาและซ่อนตัวอยู่จนพวกเขาหาท่านไม่พบ. และโดยที่ซ่อนอยู่หลายวันท่านได้เขียนถ้อยคำซึ่งอบินาไดพูดไว้ทั้งหมด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ให้ทหารยามของตนล้อมจับอบินาได; และพวกเขามัดท่านและโยนท่านเข้าเรือนจำ.

และสามวันต่อมา, โดยปรึกษา กับปุโรหิตของตนแล้ว, กษัตริย์จึงให้พาท่านมาอยู่ต่อหน้าตนอีก.

และกษัตริย์กล่าวแก่ท่าน : อบินาได, เราพบความผิดที่จะกล่าวหาท่านแล้ว, และท่านสมควรตาย.

โมไซยา ๑๗

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เมื่อ อะบินาไดกล่าวข้อความเหล่านี้จบแล้ว, ฤษัดได้สั่งให้ พวกปะโลทิดเอามาขึ้นไป และ ให้ฆ่าท่านทิ้งเสีย.

แต่มีคนหนึ่ง ในบรรดาพวกปะโลทิด นั้นชื่อว่า แอลมา, ลาวเป็นผู้สืบตระกูลของนีไฟกับ. และ ลาวเป็นคนที่หนุ่มแน่น, และ ลาว เชื่อในคำที่อบินาได, เพราะลาวรู้เกี่ยวกับความชั่วร้าย ซึ่งอบินาไดได้เตือนกล่าวถึงกับคนเหล่านั้น; ฉะนั้น ลาวจึงวิงวอน ฤษัดเพื่อบໍให้ฤษัดปล่อยท่านไป, แต่ให้ปล่อยท่านไปอย่างสันติ.

แต่ฤษัดได้โกรธแค้นหลายขึ้น และ สั่งให้ขับไล่แอลมาออกไปจากบรรดาพวกเขา, และ ได้สั่งให้ติดตามไป เพื่อกills ลาวเสีย.

แต่ลาวได้หนีไปก่อน และ ลี้ซ่อนตัวอยู่จนพวกเขาหาท่านไม่พบ. และ โดยที่ลี้ซ่อนตัวอยู่หลายวัน ลาวได้ เขียนข้อความ ซึ่งอบินาไดได้พูดไว้ทั้งหมด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ฤษัด ให้ทหารยามของตัวล้อมอบินาไดไว้ และ จับท่าน; และ พวกเขามัดท่าน และ เอามาขึ้นสู่คุก.

และ สามวันต่อมา, ฤษัดได้ปรึกษากับ พวกปะโลทิดของตัว, แล้วท่านจึงสั่งให้เอามาขึ้นต่อหน้าตนอีก.

และ ท่านกล่าวกับท่านว่า: อบินาได, พวกเราพบข้อกล่าวหาแล้ว, และ เจ้าสมควรที่จะตาย.

8 For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

9 Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

10 Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

11 And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

12 But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

13 And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

เพราะท่านกล่าวว่าพระผู้เป็นเจ้าเองจะเสด็จลงมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์; และบัดนี้, เพราะเหตุนี้ท่านจะต้องตายเว้นแต่จะถอนคำพูดทั้งหมดที่ท่านให้ร้ายเกี่ยวกับข้าพเจ้าและผู้คนของข้าพเจ้า.

บัดนี้อบินาไดกล่าวแก่เขา : ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ข้าพเจ้าจะไม่ถอนคำซึ่งข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านเกี่ยวกับคนพวกนี้, เพราะมันจริง; และเพื่อท่านจะได้รู้ถึงความแท้จริงของมันข้าพเจ้าจึงยอมตนให้ตกอยู่ในมือท่าน.

แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้าจะทนทุกข์ทรมานแม้จนถึงความตาย, และข้าพเจ้าจะไม่ถอนคำของข้าพเจ้า, และมันจะคงอยู่เป็นประจักษ์พยานกล่าวโทษท่าน. และหากท่านสังหารข้าพเจ้าท่านก็ทำให้เลือดบริสุทธิ์ต้องหลั่ง, และการนี้จะคงอยู่เป็นประจักษ์พยานกล่าวโทษท่านในวันสุดท้าย.

และบัดนี้กษัตริย์โนอาห์พร้อมจะปล่อยท่าน, เพราะเขากลัวถ้อยคำของท่าน; เพราะเขากลัวว่าการพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าจะเกิดแก่เขา.

แต่ปุโรหิตปลั่งเสียงกล่าวโทษท่าน, และเริ่มกล่าวหาท่าน, มีความว่า : เขาสบประมาทกษัตริย์. ฉะนั้นกษัตริย์จึงถูกยั่วยุให้เกิดโทสะต่อต้านท่าน, และกษัตริย์จึงส่งตัวท่านไปประหาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาจับท่านไปและมัดท่าน, และฟาดผิวหนังท่านด้วยมัดฟืน, แท้จริงแล้ว, หมายถึงจะให้ถึงแก่ความตาย.

เพราะเจ้าเฝ้าว่า พระเจ้าพระอภัยจะเสด็จลงมาในบันดาลูกหลานมนุษย์; และ บัดนี้, เพราะเหตุนี้เจ้าจะต้องตาย เว้นเสียแต่เจ้าจะถอนคำเฝ้าที่ขมิดซึ่งเจ้าเฝ้าบ่งไว้กับพวกเร้า และ ผู้คนของเร้า.

บัดนี้อะบินาไดกล่าวกับเขื่อนว่า: ข้าพเจ้าจะกล่าวกับท่านว่า, ข้าพเจ้าจะไม่ถอนคำซึ่งข้าพเจ้าได้เฝ้ากับท่านที่ไว้กับผู้คนพวกนี้, เพราะมันเป็นความจริง; และ เพื่อท่านจะได้รู้ถึงความแท้จริงของมัน ข้าพเจ้าจึงยอมตนให้ตกอยู่ในมือของท่าน.

แท้จริงแล้ว, และ ข้าพเจ้าจะยอมเสียแม้จนถึงความตาย, และข้าพเจ้าจะไม่ถอนคำของข้าพเจ้า, และมันจะยืนเป็นประจักษ์พยานกล่าวโทษท่าน. และ ถ้าหากท่านสังหารข้าพเจ้า ท่านก็ทำให้เลือดบริสุทธิ์ต้องเสีย, และ การกระทำเช่นนี้จะยืนเป็นประจักษ์พยานกล่าวโทษท่านในวันสุดท้ายมาอีก.

และ บัดนี้กษัตริย์โนอาห์พร้อมจะปล่อยตัวเขื่อนไป เพราะเขื่อนขานรับคำเฝ้าของเขื่อน; เพราะเขื่อนยืนยันว่า การพิพากษาของพระเจ้าจะเกิดกับเขื่อน.

แต่พวกปุโรหิตปลั่งเสียงกล่าวโทษเขื่อน, และ เริ่มกล่าวหาเขื่อน, มีความว่า: เขื่อนสบประมาทกษัตริย์. ฉะนั้น กษัตริย์จึงถูกยั่วยุให้เกิดความโกรธแค้นต่อเขื่อน, และ เขื่อนจึงถูกปล่อยไปให้ถูกประหารชีวิต.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาจับเขื่อนไปและมัดเขื่อน, และฟาดผิวหนังเขื่อนด้วยมัดฟืน, แท้จริงแล้ว, จึงให้ถึงแก่ความตาย.

14 And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

15 Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

16 And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

17 Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

18 And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

19 Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

20 And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

และบัดนี้เมื่อเปลวไฟเริ่มจะไหม้ท่าน, ท่านร้องบอกพวกเขามีความว่า :

ดูเถิด, แม้ดังที่ท่านทำกับข้าพเจ้าฉันใด, มันจะบังเกิดขึ้นฉันนั้นคือพงศ์พันธุ์ของท่านจะทำให้คนมากมายรับทุกขเวทนาดังที่ข้าพเจ้ารับทุกขเวทนา, แม้ด้วยความเจ็บปวดของการตายด้วยไฟ; และนี่เพราะคนเหล่านั้นเชื่อในการช่วยให้รอดของพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือท่านจะถูกขัดด้วยโรคภัยนานปีการเพราะความชั่วช้าสามัญของท่าน.

แท้จริงแล้ว, และท่านจะถูกลงทัณฑ์รอบด้าน, และจะถูกไล่ต้อนและกระจัดกระจายไปมา, แม้ดังฝูงสัตว์ป่าที่ถูกสัตว์ป่าดุร้ายขับไล่.

และในวันนั้นท่านจะถูกล่า, และท่านจะถูกจับไปโดยมือของศัตรูท่าน, และเมื่อนั้นท่านจะรับทุกขเวทนา, ด้วยความเจ็บปวดของการตายด้วยไฟ, ดังที่ข้าพเจ้ารับทุกขเวทนาอยู่.

พระผู้เป็นเจ้าทรงดำเนินการแก้แค้นคนที่ทำลายผู้คนของพระองค์. โอพระผู้เป็นเจ้า, ขอทรงรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์เถิด.

และบัดนี้, เมื่อบินาไดกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ท่านล้มลง, โดยทนรับความตายด้วยไฟ; แท้จริงแล้ว, ถูกประหารเพราะท่านไม่ยอมปฏิเสธพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, โดยผนึกความจริงของถ้อยคำท่านด้วยความตายของท่าน.

และ บัดนี้เมื่อเปลวไฟเล็มจะไหม้ผม, ผมได้ร้องใส่พวกเจ้า, มีถ้อยความว่า:

จงเบ่ง, สิ่งที่ทำพวกท่านกระทำกับข้าพเจ้าสั่นใจ, มันจะทำให้เกิดกับพวกท่านสืบรับ ถิฏกทลานของพวกท่านจะเร็ดใช้ถินจำนวนทลวทหลายได้รับถวามทลทลลมารณเท็ญแน่มด้วยถวามเจ็บปวดของ ถวามตายด้วยไฟ; และนี่เป็นเพาะพวกเจ้าเชื่อในການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

และ เททການจะบังเกิดຂຶ້ນถิ พวกรທ່ານจะเป็นທຸກດ້ວຍພະຍາດນາງປະການ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

แท้จริงแล้ว, และ พวกรທ່ານจะຖືກລົງໂທດຮອບດ້ານ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ຕ້ອນໄປ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປທາງນັ້ນທາງນີ້, ຈະເປັນເໝືອນດັ່ງຝູງແກະປາທີ່ຖືກສັດປ່າຂັບໄລ່ປອງຮ້າຍ.

และ ในມື້ນັ້ນພວກທ່ານจะຖືກລ່າ, ແລະ ພວກທ່ານจะຖືກຈັບໄປໂດຍມືສັດຕູຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະຮັບທຸກທໍລະມານດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັບທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນຂະນະນີ້.

ພຣະເຈົ້າຈະ ແກ້ແຄ້ນຄົນທີ່ທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງດັ່ງນັ້ນ. ໂອ ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງຮັບເອົາຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເທີນ.

และ บัดนี้เมื่ออะบินาไดกล่าวຂໍ້ຄວາມນີ້แล้ว, ผมกำลังລົງรับຄວາມຕາຍด้วยไฟ; แท้จริงแล้ว, ผมຖືກປະຫານເພາະผมບໍ່ຍອມປະຕິເສດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍໄດ້ຜະນຶກຄວາມຈິງຂອງຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນດ້ວຍຄວາມຕາຍ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນເປັນ
ຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ເຊື່ອເພິ່ນໄດ້ໄປ
ບ່ອນນັ້ນ ເພື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

7 And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

8 And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

9 Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากนั้นหลายวันมีคนจำนวนมากพอสมควรไปรวมกัน ณ สถานที่แห่งมอรมอน, เพื่อจะฟังถ้อยคำของแอลมา. แท้จริงแล้ว, คนทั้งหมดที่เชื่อถ้อยคำท่านมารวมกัน, เพื่อจะฟังท่าน. และท่านสอนพวกเขา, และสั่งสอนการกลับใจให้พวกเขา, และการไถ่, และศรัทธาในพระเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านกล่าวแก่พวกเขา : ดูเถิด, นี่คือน้ำแห่งมอรมอน (เพราะคนเรียกมันเช่นนั้น) และบัดนี้, เมื่อท่านปรารถนาจะเข้ามาสู่คอกของพระผู้เป็นเจ้า, และเรียกว่าเป็นผู้คนของพระองค์, และเต็มใจจะแบกภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เบา;

แท้จริงแล้ว, และเต็มใจที่จะไต่ส่คร่ำกับคนที่ไต่ส่คร่ำ; แท้จริงแล้ว, และปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน, และยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่งที่ท่านอยู่, แม้จนถึงความตาย, เพื่อท่านจะได้รับการไถ่จากพระผู้เป็นเจ้า, และนับอยู่กับบรรดาคนของการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก, เพื่อท่านจะมีชีวิตนิรันดร์—

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีกหลายจากหลายมี มันมีถิ่นเป็นจำนวนบ่น้อยไปแต่โรมันอยู่ที่มีมอนเพื่อฟังคำเจ้าของแอลมา. แท้จริงแล้ว, ถิ่นที่ขุดที่เชื่อในคำเจ้าของเขามันได้มาแต่โรมันเพื่อฟังเขามัน. และ เขามันได้สั่งสอนพวกเขา, และ ได้สั่งสอนเรื่องงานกับใจ, และ งานไถ่, และ งานมีสัสดาในพระผู้เป็นเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก เขามันได้เข้ากับพวกเขาว่า: จ้งเบ้ง, มันน้ำมมอน (เพราะเขามันแบบนั้น) และ บัดนี้, ย้อนว่าพวกท่าน ปาตฤจะหาจะเข้ามาหา ผูกขุมของพระเจ้า, และ มีผู้ว่าผู้ถิ่นของพระอิจ, และ เต็มใจจะแบกพาบพาละของกันและกัน, เพื่อจะได้แบ่งเบา;

แท้จริงแล้ว, และ เต็มใจที่จะเป็นทุกข์กับถิ่นที่เป็นทุกข์; แท้จริงแล้ว, จะปอบใจถิ่นที่ต่องานความปอบใจ, และ จะยืนเป็น พะยานของพระเจ้าในทุกข์เวลา และ ในทุกข์สิ่ง, และ ในทุกข์บ่อนที่พวกท่านอยู่, เรื่องแมนจันเรื่องความตาย, เพื่อพวกท่านจะถูกไถ่โดยพระเจ้า, และ ถูกนับเข้าอยู่กับบรรดาผู้ถิ่นของ งานฟื้นถิ่นชีวิตถ้งทำอิถ, เพื่อพวกท่านจะมี ชีวิตนิรันดดอน—

10 Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

11 And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

12 And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

13 And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากนี่เป็นความปรารถนาของใจท่านแล้ว, ท่านมีอะไรขัดข้องเล่าที่จะรับบัพติศมาในพระนามของพระเจ้า, เพื่อเป็นพยานต่อพระพักตร์พระองค์ว่าท่านเข้ามาในพันธสัญญากับพระองค์, ว่าท่านจะรับใช้พระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์, เพื่อพระองค์จะเทพพระวิญญาณของพระองค์ลงมาให้ท่านให้มากมายยิ่งขึ้น?

และบัดนี้เมื่อผู้คนได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, พวกเขาปรบมือด้วยปีติ, และร้องว่า: นี่คือการปรารถนาของใจเรา.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมาพาอีลัม, ซึ่งเป็นคนหนึ่ง ในพวกแรก, และออกไปยืนในน้ำ, และร้อง, มีความว่า: ข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงโปรดเทพพระวิญญาณของพระองค์ลงมาให้ผู้รับใช้ของพระองค์, เพื่อเขาจะได้ทำงานนี้ด้วยใจอันบริสุทธิ์.

และเมื่อท่านกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, พระวิญญาณของพระเจ้าทรงอยู่กับท่าน, และท่านกล่าว: อีลัม, ข้าพเจ้าให้บัพติศมาท่าน, โดยมีอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ, ตั้งเป็นประจักษ์พยานว่าท่านเข้ามาในพันธสัญญาที่จะรับใช้พระองค์จนกว่าท่านจะตายทางร่างกายอันเป็นมรรตัย; และขอให้พระวิญญาณของพระเจ้าเทลงมาให้ท่าน; และขอให้พระองค์ประทานชีวิตนิรันดร์ให้ท่าน, โดยผ่านการไถ่ของพระคริสต์, ผู้ที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ตั้งแต่การวางรากฐานของโลก.

บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, ถ้าหากสิ่งนี้เป็นความปรารถนาของใจของพวกท่านแล้ว, พวกท่านมีที่ยังแต่ขัดข้องที่จะรับ บัพติศมาในพระนามของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อจะเป็นพยานต่อพระองค์, ว่าพวกท่านได้เข้าเฝ้าพันธะสัญญากับพระองค์, ว่าพวกท่านจะรับใช้พระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์, เพื่อพระองค์จะได้เทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาเทให้พวกท่านอย่างพลวงพลายยิ่งขึ้น?

และ บัดนี้เมื่อผู้คนได้ยินถ้อยคำนี้แล้ว, พวกเขาดับมือด้วยความสุข และร้องออกมาว่า: นี่คือการปรารถนาของใจของพวกเรา.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก แอลมาได้พาเรลาม, ซึ่งเป็นคนหนึ่งในกลุ่มทำผิด, และ ออกไปยืนอยู่ในน้ำ, และ ร้องว่า: โอ พระผู้เป็นเจ้า, ข้าพเจ้าโปรดเทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาให้ผู้รับใช้ของพระองค์ด้วยเถิด, เพื่อเขาจะได้กระทำการนี้ด้วยใจอันบริสุทธิ์.

และ เมื่อเพ็นกล่าวถ้อยคำนี้แล้ว, พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าได้มาสถิตอยู่กับเพ็น, และ เพ็นได้กล่าว: เรลาม, ข้าพเจ้าให้ บัพติศมาท่าน โดย สักขานาของพระเจ้าอีกจึงลิดอำนาจยิ่งใหญ่อีก, ซึ่งประจักษ์พยานว่า ท่านได้เข้าเฝ้าพันธะสัญญาที่จะรับใช้พระองค์จนกว่าท่านจะตายทางร่างกายที่เป็นมรรตัย; และ ขอให้พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าเทลงมาให้ท่าน; และ ขอให้พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่ท่านโดย การไถ่ของพระคริสต์, ผู้ที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ตั้งแต่ การวางรากฐานของโลก ด้วยเถิด.

14 And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

15 And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

16 And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

17 And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

18 And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

19 And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

และหลังจากแอลมาได้กล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ทั้งแอลมาและฮีลัมก็ฝังตัวลงในน้ำ; และทั้งสองลุกขึ้นและออกมาจากน้ำพลางชื่นชมยินดี, เปี่ยมด้วยพระวิญญาณ.

และอนึ่ง, แอลมาพาอีกคนหนึ่ง, และออกไปในน้ำอีกเป็นครั้งที่สอง, และให้บัพติศมาเขาตามอย่างคนแรก, เพียงแต่ท่านมิได้ฝังตัวท่านเองในน้ำอีก.

และในลักษณะนี้ท่านให้บัพติศมาทุกคนที่ออกไปยังสถานที่แห่งมอรมอน; และพวกเขามีจำนวนประมาณสองร้อยสี่คน; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาได้รับบัพติศมาในผืนน้ำแห่งมอรมอน, และเปี่ยมด้วยพระคุณของพระเจ้าเป็นเจ้า.

และเรียกพวกเขาว่าศาสนจักรของพระเจ้า, หรือศาสนจักรของพระคริสต์, ตั้งแต่นั้นมา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามที่รับบัพติศมาโดยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าย่อมรวมเข้าในศาสนจักรของพระองค์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมา, โดยได้รับอำนาจจากพระเจ้าเป็นเจ้า, แต่งตั้งปุโรหิต; แม้ปุโรหิตหนึ่งคนต่อทุกจำนวนห้าสิบคนของพวกเขา ท่านแต่งตั้งเพื่อสั่งสอนพวกเขา, และเพื่อสอนคนเหล่านั้นถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า.

และท่านสั่งพวกเขาว่าพวกเขาไม่ควรสอนอะไรเลยนอกจากสิ่งที่ท่านได้สอนไว้, และที่มีพูดจากปากของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์.

และ ทาลัวจากแอมมาท่าวຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ທັງແອມມາ ແລະ ເຮລາມ ກໍ ຝັງຕົວຢູ່ໃນນ້ຳ; ແລະ ທັງສອງລູກຂຶ້ນ ແລະ ອອກມາຈາກນ້ຳດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ, ແຕ້ມໄປດ້ວຍພະວິນຍານ.

ແລະ ແອມມາໄດ້ພາຄົນໜຶ່ງອອກໄປໃນນ້ຳອີກເປັນຄັ້ງທີສອງ, ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາເຂົ້າຕາມແບບຢ່າງເໝືອນຄັ້ງທຳອິດ, ພຽງແຕ່ເພີ່ມບໍ່ໄດ້ຝັງຕົວຂອງເພີ່ນໃນນ້ຳອີກ.

ແລະ ຕາມວິທີນີ້ ເພີ່ນໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປຍັງບ່ອນມິມອນ; ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນຢູ່ສອງຮ້ອຍສີ່ຄົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນນ້ຳມິມອນ, ແລະ ແຕ້ມໄປດ້ວຍ ພະກຸນຂອງພະເຈົ້າ.

ແລະ ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະໜາຈັກຂອງພະເຈົ້າ, ຫລື ສາດສະໜາຈັກຂອງພະຄຣິດ, ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພະເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກຮວມເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພະອົງ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອມມາ, ໂດຍໄດ້ຮັບ ສິດອຳນາດຈາກພະເຈົ້າໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ; ເຖິງແມ່ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງຕໍ່ທຸກຈຳນວນຫ້າສິບຄົນຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອສົ່ງສອນພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອ ສິດສອນຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຖິງສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າ.

ແລະ ເພີ່ນໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ສິດສອນສິ່ງອື່ນນອກຈາກເປັນສິ່ງທີ່ເພີ່ນສິດສອນໄວ້, ແລະ ໄດ້ເວົ້າຈາກປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ.

20 Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

21 And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

22 And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

23 And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

24 And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

25 And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

26 And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ທ່ານສັ່ງພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາບໍ່ຄວນສັ່ງສອນອະໄວຍະນອກຈາກຈະເປັນການກັບໃຈແລະສະຖິຕິໃນພຣະເຈົ້າ, ທີ່ທຣຽງໄດ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

ແລະທ່ານສັ່ງພວກເຂົາວ່າບໍ່ຄວນມີການຂັດແຍ້ງຕໍ່ກັນ, ແຕ່ວ່າຄວນຕັ້ງຕາເປັນຕາເດີຍາວກັນ, ໂດຍມີສະຖິຕິເດີຍາແລະບັບຕິສະມາເດີຍາ, ໂດຍມີໃຈຂອງພວກເຂົາຜູກພັນກັນໄວ້ໃນຄວາມເປັນໜຶ່ງເດີຍາແລະໃນຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ກັນ.

ແລະດັ່ງນີ້ທ່ານໃຫ້ພວກເຂົາສັ່ງສອນ. ແລະດັ່ງນີ້ພວກເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນລູກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະທ່ານສັ່ງພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາຄວນຖືວັນສະບາໂຕ, ແລະຮັກສາໄວ້ໃຫ້ບຣິສະຕີ, ແລະທຸກວັນພວກເຂົາຄວນນ້ອມຂອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ.

ແລະທ່ານສັ່ງພວກເຂົາດ້ວຍວ່າປຸຣົຫິດທີ່ທ່ານແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ຄວນທຳການຫາເລີຍໜີ້ໄດ້ດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ.

ແລະມີວັນໜຶ່ງໃນທຸກສັບປາດາທີ່ກຳນົດໄວ້ເພື່ອພວກເຂົາຈະມາຮວມກັນເພື່ອສອນຜູ້ຄົນ, ແລະນັ້ນສະຖານພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ, ໃຫ້ມາຮວມກັນ, ບ່ອຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຈະເຮັດໄດ້ດ້ວຍ.

ແລະປຸຣົຫິດຕ້ອງໄດ້ພັກພາຜູ້ຄົນເພື່ອເລີຍຕົນ; ແຕ່ດ້ວຍງານຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະຄຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນພຣະວິຖານ, ໂດຍມີຄວາມຮູ້ເກືອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະສອນດ້ວຍພຣະອຳນາດແລະສິດທິອຳນາດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ສັ່ງສອນສິ່ງອື່ນນອກຈາກຈະເປັນເລື່ອງຂອງການກັບໃຈ ແລະ ມີສະຖິຕິໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ຄວນມີການຂັດແຍ້ງກັນແຕ່ຄວນມັ່ງຫາດ້ວຍຕາດຽວກັນ ໂດຍມີສະຖິຕິ ແລະ ບັບຕິສະມາດຽວ, ໂດຍໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາຜູກພັນກັນໄວ້ໃນ ຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວກັນ ແລະ ໃນຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ກັນ.

ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາໃຫ້ສັ່ງສອນເຊັ່ນນັ້ນ. ແລະ ໂດຍວິທີນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຈະກາຍເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຄວນຖືວັນ ຊະບາໂຕ, ແລະ ຮັກສາມັນໃຫ້ສັກສິດ, ແລະ ທຸກໆມື້ພວກເຂົາຄວນຖອຍຄວາມຂອບພຣະໄທແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາອີກວ່າ ປະໂຫິດຜູ້ທີ່ເພິ່ນແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ຄວນ ທຳງານລ້ຽງຕົວເອງດ້ວຍມືຂອງຕົນ.

ແລະ ທຸກອາທິດມີໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງໄວ້ເພື່ອພວກເຂົາຈະມາຮ່ວມກັນເພື່ອສິດສອນຜູ້ຄົນ, ແລະ ເພື່ອ ນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ມາຊຸມນຸມກັນເລື້ອຍໆເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.

ແລະ ປະໂຫິດຈະບໍ່ອາໄສຜູ້ຄົນໃຫ້ມາຄ້ຳຈຸນດົນ; ແຕ່ດ້ວຍການທຳງານຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂັ້ມແຂງຫຼາຍຂຶ້ນໃນພຣະວິນຍານ, ໂດຍມີຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ສິດສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ.

- 27 And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.
- 28 And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.
- 29 And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.
- 30 And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.
- 31 And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.
- และອີກຢ່າງໜຶ່ງ ແອວມາສັ່ງວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກກວນໃຫ້ເຂົ້າຂອງຂອງຕົນຕາມທີ່ເຂົາມີ; ຖ້າຫາກເຂົາມີຫລາຍກໍຄວນໃຫ້ຫລາຍ; ແລະ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີໜ້ອຍກໍຄວນໃຫ້ໜ້ອຍ; ແລະ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີ ຄວນເອົາໃຫ້ເຂົາ.
- ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ເຂົາຄວນໃຫ້ເຂົ້າຂອງຂອງເຂົາດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ ແລະ ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ກັບປະໂຫິດເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງຂັດສົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ຂັດສົນ, ແລະ ເປືອຍເປົ່າ.
- ແລະ ຕາມນີ້ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາໂດຍໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ ການໃຫ້ກັນຕາມຄວາມຈໍາເປັນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ.
- ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືທັງໝົດນີ້ໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນມໍຣມອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຢູ່ຂ້າງ ນ້ຳມໍຣມອນ ໃນປ່າທີ່ຢູ່ໃກ້ນ້ຳມໍຣມອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບ່ອນມໍຣມອນ, ນ້ຳມໍຣມອນ, ປ່າມໍຣມອນນັ້ນສວຍງາມພຽງໃດໃນສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ມາຫາຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນສຸກພຽງໃດ, ເພາະພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະອົງຕະຫລອດໄປ.
- ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນໄປທີ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ ເພື່ອກະສັດຈະບໍ່ໄດ້ຮູ້ເລື່ອງຂອງພວກເຂົາ.
- ແລະອີກແອລມາສັ່ງວ່າຜູ້ຄົນຂອງສາສນາຈັກກວນໃຫ້ທຸກພິສິນຂອງຕົນ, ທຸກຄົນຕາມທີ່ເຂົາມີ; ຫາກເຂົາມີຫລາຍໃຫ້ຫລາຍ; ແລະສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີແຕ່ນ້ອຍ, ກໍຈະເອົາກ່ອນແຕ່ນ້ອຍ; ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີກໍຄວນໄດ້ຮັບ.
- ແລະໂດຍວິທີນີ້ພວກເຂົາຄວນໃຫ້ທຸກພິສິນຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຕົນເອງແລະດ້ວຍຄວາມປະຖາລັບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຕໍ່ບຸຣິດເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຂັດສົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະຕໍ່ຄົນທີ່ຂັດສົນ, ທີ່ເປືອຍເປົ່າທຸກຄົນ.
- ແລະສິ່ງນີ້ທ່ານກ່າວແກ່ພວກເຂົາ, ໂດຍໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະພວກເຂົາດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງສຳເລັດຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ໃຫ້ກັນແລະກັນຕາມຄວາມຈໍາເປັນຂອງຕົນແລະຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນທັງຝ່າຍໂລກແລະຝ່າຍວິຖານ.
- ແລະບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືທັງໝົດນີ້ເປັນທີ່ມໍຣມອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າງຝັ່ນນ້ຳແຫ່ງມໍຣມອນ, ໃນປ່າທີ່ຢູ່ໃກ້ຝັ່ນນ້ຳແຫ່ງມໍຣມອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສະຖານທີ່ແຫ່ງມໍຣມອນ, ຝັ່ນນ້ຳແຫ່ງມໍຣມອນ, ປ່າແຫ່ງມໍຣມອນ, ມັນສວຍງາມເພິ່ງໃດໃນສາຍຕາຂອງພວກເຂົາທີ່ມາສູ່ຄວາມຮູ້ຕໍ່ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງຕົນທີ່ນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນສຸກເພິ່ງໃດ, ເພາະພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງສຸກສຽງພຣະອົງຕະຫລອດກໍລະນີ.
- ແລະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນໄປທີ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ, ເພື່ອກະສັດຈະບໍ່ໄດ້ຮູ້ເລື່ອງຂອງພວກເຂົາ.

32 But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

33 And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

34 And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

35 And they were in number about four hundred and fifty souls.

แต่ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์, โดยที่พบว่ามีการเคลื่อนไหวในบรรดาผู้คน, จึงส่งคนใช้ของเขาไปเฝ้าดูคนเหล่านั้น. ฉะนั้นในวันที่พวกเขากำลังชุมนุมกันเพื่อฟังพระวจนะของพระเจ้าอยู่นั้น กษัตริย์จึงรู้เรื่องพวกเขา.

และบัดนี้กษัตริย์กล่าวว่าแอลมากำลังยุยงผู้คนให้กบฏต่อเขา; ฉะนั้นเขาจึงส่งกองทัพของตนไปทำลายพวกนั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมาและผู้คนของพระเจ้าได้รับแจ้งถึงการมาของกองทัพกษัตริย์; ฉะนั้นพวกเขาจึงขนกระโจมและครอบครัวของตนออกไปในแดนทุรกันดาร.

และพวกเขามีจำนวนประมาณสี่ร้อยห้าสิบคน.

แต่ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອກະສັດຮູ້ວ່າມີການເຄື່ອນໄຫວໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນອອກໄປຕິດຕາມເບິ່ງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ. ສະນັ້ນໃນມື້ທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຮ່ວມຊຸມນຸມກັນເພື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນັ້ນມັນຈຶ່ງລ່ວງຮູ້ເຖິງກະສັດ.

และ บัดนี้กษัตริย์เห็นว่า แอลมากำลังยุยงผู้คนให้มีการกบฏต่อพระองค์; สະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງສົ່ງກອງທັບຂອງເພິ່ນໄປທຳລາຍພວກນັ້ນເສຍ.

และ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອລມາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບການເຕືອນເຖິງການມາຂອງກອງທັບຂອງກະສັດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາຜ້າເຕັນ ແລະ ພາຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັບດານ.

และ ພວກເຂົາມີຈຳນວນຢູ່ສີ່ຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ.

Mosiah 19

- 1 And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.
- 2 And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.
- 3 And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.
- 4 And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.
- 5 And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.
- 6 And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.
- 7 And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.

ໂມໄຊຍາ ໑໙

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງກະສັດກໍກັບມາ, ເມື່ອ ຄົ້ນຫາຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຜ່ອນ. ແລະ ບັດນີ້ ດູເກີດ, ກຳລັງທັບຂອງ ກະສັດກໍມີນ້ອຍ, ໂດຍທີ່ລົດຈຳນວນລົງ, ແລະ ເລີ່ມມີການແບ່ງແຍກໃນບຣດາ ຜູ້ຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່. ແລະ ກຸ່ມທີ່ນ້ອຍກວ່າເລີ່ມພູດຈາ ສູ່ກະສັດ, ແລະ ເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງ ຫຼາຍໃນບຣດາພວກເຂົາ. ແລະ ບັດນີ້ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນບຣດາ ພວກເຂົາ ຊື່ວ່າ ກິເດຢອນ, ແລະ ໂດຍທີ່ເຂົາເປັນຄົນແຂ້ງແຮງ ແລະ ເປັນ ຄັດຮູກັບກະສັດ, ຈຶ່ງເອົາຈີງ ສູ່ຕາຂອງເຂົາ, ແລະ ສາບານດ້ວຍ ຄວາມໂກຣແຄ້ວວ່າຈະສັງຫາ ກະສັດ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດ; ແລະ ເມື່ອ ກະສັດເຫັນວ່າ ກິເດຢອນກຳລັງຈະມີຊັບ, ເຂົາຈຶ່ງຮີບວິງໜີຂຶ້ນໄປບັນເທົາສູງ ຢູ່ໄກ້ພຣະວິຫານ. ແລະ ກິເດຢອນໄລ່ຕາມເຂົາໄປ ແລະ ກຳລັງຈະຂຶ້ນໄປບັນເທົາສູງ ເພື່ອສັງຫາ ກະສັດ, ແລະ ກະສັດກໍຄາດສາຍຕາໄປທາງແຜ່ນ ໄປຮອບໆ ທາງແຜ່ນດິນເຊັ່ນລອນ, ແລະ ດູເກີດ, ກອງທັບຂອງເຂົາເມື່ອນຢູ່ ກາຍໃນເຂດຂາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ ແລ້ວ. ແລະ ບັດນີ້ ກະສັດກໍຮ້ອງອອກມາ ດ້ວຍຄວາມປວດຮ້າງຈິຕິວິຖານ, ມີ ຄວາມວ່າ : ກິເດຢອນ, ຈົ່ງລະເວັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເດີ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເມື່ອນມາ ຮ້າງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຈະທຳລາຍ ຮ້າງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະ ທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ໂມໄຊຢາ ໑໙

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບ ຂອງກະສັດໄດ້ກັບຄືນມາຈາກການຊອກ ຫາຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບ ຜົນ. ແລະ ບັດນີ້ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ກຳລັງກອງທັບຂອງ ກະສັດມີໜ້ອຍດຽວໂດຍລົດຈຳນວນລົງ, ແລະ ເລີ່ມມີການແບ່ງແຍກໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ທີ່ເຫຼືອຢູ່. ແລະ ຄົນສ່ວນໜ້ອຍເລີ່ມເວົ້າຖືກຄາມ ກະສັດ, ແລະ ເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງໃນບັນດາ ພວກເຂົາ. ແລະ ບັດນີ້ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາ ພວກເຂົາຊື່ວ່າ ກິເດໂອນ ແລະ ລາວເປັນຄົນ ແຂງແຮງ ແລະ ເປັນສັດຕູຂອງກະສັດ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຖອດດາບຂອງລາວອອກ ມາ, ແລະ ສາບານດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ວວ່າ ລາວຈະຂ້າກະສັດຖິ້ມເສຍ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິເດໂອນໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດ; ແລະ ເມື່ອ ກະສັດເຫັນວ່າ ກິເດໂອນກຳລັງຫລາຍ ກວ່າເພິ່ນ, ຈຶ່ງໄດ້ປີບໜີ ແລະ ຂຶ້ນໄປເທິງ ຫໍສູງໄກ້ພຣະວິຫານ. ແລະ ກິເດໂອນໄດ້ໄລ່ຕາມກະສັດໄປ ແລະ ກຳລັງຈະຂຶ້ນຫໍສູງເພື່ອໄປຂ້າກະສັດ, ແລະ ກະສັດກໍຄາດສາຍຕາໄປທາງແຜ່ນ ດິນເຊັ່ນລອນ, ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງ ຊາວເມື່ອນຢູ່ໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ ຂອງຕົນແລ້ວ. ແລະ ບັດນີ້ ກະສັດໄດ້ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍ ຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິຕິວິຖານວ່າ: ກິເດໂອນ, ຈຶ່ງໄວ້ຊີວິດຂອງເຮົາເຖິດ, ເພາະວ່າຊາວເມື່ອນກຳລັງເຂົ້າມາ ແລະ ພວກເຂົາຈະທຳລາຍພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

- 8 And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.
- 9 And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.
- 10 And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.
- 11 Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.
- 12 Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.
- 13 And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.
- 14 And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.
- และบัดนี้กษัตริย์ไม่ห่วงผู้คน
ของเขาตั้งที่ห่วงชีวิตตนเอง;
กระนั้นก็ตาม, ก็เคยยังได้ไว้ชีวิต
เขา.
- และกษัตริย์สั่งผู้คนว่าให้พวก
เขารับหลบหนีไปก่อนชาวเลมันจะ
มา, และตัวเขาได้ไปก่อนพวกนั้น,
และพวกเขาหลบหนีไปในแดน
ทุรกันดาร, พร้อมด้วยผู้หญิงของ
ตนและลูก ๆ ของตน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ชาวเลมันไล่ตามพวกเขา, และตาม
ไปทัน, และเริ่มสังหารพวกเขา.
- บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
กษัตริย์สั่งพวกเขาว่าผู้ชายทั้งหมด
ควรทิ้งภรรยาและลูก ๆ ของตน,
และหลบหนีไปข้างหน้าชาวเลมัน.
- บัดนี้มีหลายคนที่ไม่ยอมทิ้งคน
เหล่านั้น, แต่จะขออยู่และตายกับ
พวกเขา. และนอกนั้นทิ้งภรรยา
และลูก ๆ ของตนและหลบหนีไป.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
บรรดาผู้ที่คงอยู่กับภรรยาและ
ลูก ๆ ของตนให้ธิดางามของตน
ออกไปวิงวอนชาวเลมันมิให้สังหาร
พวกเขา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ชาวเลมันเกิดความสงสารคนพวก
นี้, เพราะพวกเขาต้องเสน่ห์ความ
งดงามของหญิงเหล่านั้น.
- และ บัดนี้กะสัดบໍ່ได้เป็นช่างผู้ถน
ทลายทว่าป็นช่างนำຊີວິດຂອງຕົນເອງ
ເລີຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ກິເດໂອນກໍໄດ້ໄວ້
ຊີວິດຂອງກະສັດ.
- และ กะສັດได้สั่งให้ผู้ถนหนีไปก่อน
ชาวเลมັນจะมารอด, และ ถิ่นแห่งเอง
ได้ออกไปก่อนแล้ว, และ พวกเขາได้
หนีเข้าไปในถิ่นແຫ່ງແລ້ງກັບດານພ້ອມ
ດ້ວຍພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກ
ເຂົາ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดຂຶ້ນຄື ຊາວເລ
ມັນໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປຈົນທັນ ແລະ
ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາ.
- ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດ
ອອກຄໍາສັ່ງກັບຜູ້ຄົນວ່າ ຜູ້ຊາຍທັງໝົດ
ຄວນປະຖິ້ມເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກ
ຂອງພວກເຂົາໄວ້, ແລະ ຟື້ໄປກ່ອນຊາວເລ
ມັນຈະມາຮອດ.
- และ บัดนี้มีทหลายຄົນທີ່ບໍ່ຍอมປະຖິ້ມ
ພວກເຂົາ, ແຕ່ຈະຢູ່ນຳ ແລະ ຕາຍນຳພວກ
ເຂົາດີກວ່າ. ສ່ວນຄົນອື່ນໆໄດ້ປະຖິ້ມເມຍ
ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ຟື້ໄປ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดຂຶ້ນຄື ພວກທີ່
ຢູ່ກັບເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງ
ພວກເຂົາໄດ້ບອກໃຫ້ພວກລູກສາວຜູ້
ສວຍງາມຂອງພວກເຂົາອອກໄປ ແລະ
ວິງວອນຊາວເລມັນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂ້າພວກເຂົາ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดຂຶ້ນຄື ຊາວເລ
ມັນມີຄວາມເມດຕາສົງສານພວກເຂົາເພາະ
ພວກເຂົາຫລົງໄຫລກັບຄວາມສວຍງາມ
ຂອງພວກຜູ້ຍິງເຫລົ່ານັ້ນ.

15 Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

16 And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

17 And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

18 And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

19 Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

ฉะนั้นชาวเลมมันไว้ชีวิตพวกเขา, และเอาไปเป็นเชลยและพาพวกเขา กลับไปแผ่นดินแห่งนีไฟ, และอนุญาตให้พวกเขาครอบครองแผ่นดิน, ภายใต้เงื่อนไขว่าพวกเขาจะมอบกษัตริย์โนอาห์ให้อยู่ในมือของชาวเลมมัน, และมอบทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา, แม้ครึ่งหนึ่งของทั้งหมดที่พวกเขาเป็นเจ้าของ, ครึ่งหนึ่งของทองของพวกเขา, และเงินของพวกเขา, และสิ่งมีค่าทั้งหมดของพวกเขา, และพวกเขาจะต้องให้บรรณาการเช่นนั้นแก่กษัตริย์ของชาวเลมมันทุกปีไป.

และบัดนี้มีบุตรคนหนึ่งของกษัตริย์ในบรรดาผู้ที่ถูกพาไปเป็นเชลย, ซึ่งมีชื่อว่าลิมไฮ.

และบัดนี้ลิมไฮปรารถนาจะมีให้บิดาท่านถูกทำลาย; กระนั้นก็ตาม, ลิมไฮมิใช่ไม่รู้ความชั่วช้าสามานย์ของบิดาท่าน, ตัวท่านเองเป็นคนเที่ยงธรรม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกิเดียนส่งคนไปในแดนทุรกันดารเป็นการลับ, เพื่อค้นหา กษัตริย์และคนทั้งหลายที่อยู่กับเขา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกนี้พบผู้คนทั้งหมดในแดนทุรกันดาร, นอกจากกษัตริย์และปุโรหิตของเขา.

บัดนี้คนเหล่านั้นได้สาบานอยู่ในใจว่าพวกเขาจะกลับไปแผ่นดินแห่งนีไฟ, และหากภรรยาและลูก ๆ ของตนถูกสังหาร, และบรรดาคนที่คงอยู่กับพวกเขาด้วย, ว่าพวกเขาจะพยายามแก้แค้น, และตายกับคนเหล่านั้นด้วย.

ฉะนั้น ชาวเลมมันจึงไว้ชีวิตพวกเขา, และ จับเอาพวกเขาไปเป็นเชลย และพาพวกเขาไปกับเขาแผ่นดินนีไฟ, และ อนุญาตให้พวกเขาเป็นเจ้าของแผ่นดินโดยมีเงื่อนไขว่า พวกเขาต้องมอบกษัตริย์โนอาห์ให้อยู่ในกำมือของชาวเลมมัน, พร้อมทั้งทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา จินกระทั่งถึงสิ่งของสิ่งของทั้งหมดที่ผู้เป็นเจ้าของ, ถึงสิ่งของค่าของของพวกเขา, และ ถึงสิ่งที่มีค่าทั้งหมด, และ พวกเขาต้องเสียช่วยให้แก่กษัตริย์ของชาวเลมมันแต่ละปี.

และ บัดนี้ในบรรดาพวกเขาที่ถูกลำเลียงไปเป็นเชลยนั้น มีลูกชายคนหนึ่งของกษัตริย์ชื่อว่า ลิมไฮ.

และ บัดนี้ลิมไฮปรารถนาจะให้บิดาของเขาเพิ่มถูกทำลาย; ถึงอย่างไรก็ตาม, เขารู้ถึงความชั่วร้ายของบิดา, ตัวเขาเองเป็นคนที่ชอบทำ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็กิเดียนได้ส่งคนไปในที่ที่ห่างไกลลับๆ เป็นงานลับเพื่อค้นหา กษัตริย์และผู้ที่อยู่ด้วย. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ คนของกิเดียนได้พบคนทั้งหมดในที่ที่ห่างไกลลับๆ ยกเว้นแต่กษัตริย์กับพวกปุโรหิตของเขาเท่านั้น.

บัดนี้คนเหล่านั้นได้สาบานอยู่ในใจว่า พวกเขาจะไปกับเขาแผ่นดินนีไฟ, และ ถ้าหากภรรยาของพวกเขา และ ลูกของพวกเขาถูกฆ่าตาย, และ คนที่อยู่กับพวกเขาถูกฆ่าตาย, แล้วพวกเขาจะพยายามแก้แค้นแทน, และ ตายกับพวกเหล่านั้นด้วย.

20 And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

21 And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

22 And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.

23 And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.

24 And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.

25 And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.

และกษัตริย์สั่งพวกเขาไม่ให้กลับ; และพวกนั้นจึงโกรธกษัตริย์, และทำให้เขารับทุกขเวทนา, แม้จนถึงความตายด้วยไฟ.

และคนเหล่านั้นกำลังจะนำพวกปุโรหิตไปประหารด้วย, และพวกเขาหลบหนีไปก่อน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขากำลังจะกลับไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, และพวกเขาพบคนของกิเดียน. และคนของกิเดียนบอกพวกเขาถึงเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับภรรยาและลูก ๆ ของพวกเขา; และว่าชาวเลม่อนอนุญาตให้พวกเขาครอบครองแผ่นดินโดยให้บรรณาการชาวเลม่อนครึ่งหนึ่งจากทั้งหมดที่พวกเขาเป็นเจ้าของ.

และผู้คนบอกคนของกิเดียนว่า พวกเขาสังหารกษัตริย์แล้ว, และปุโรหิตของเขาหลบหนีไปไกลจากพวกเขาเข้าไปในแดนทุรกันดาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากพวกเขาเสร็จพิธีแล้ว, คือ พวกเขากลับไปยังแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, อย่างชื่นชมยินดี, เพราะภรรยาพวกเขาและลูก ๆ พวกเขาไม่ได้ถูกสังหาร; และพวกเขาบอกกิเดียนว่า พวกเขาได้ทำสิ่งใดกับกษัตริย์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ของชาวเลม่อนปฏิญาณแก่พวกเขา, ว่าผู้คนของตนจะไม่สังหารพวกเขา.

และ กษัตริย์ได้สั่งพวกเขาสั่งให้กับถิ่นไป; จึงเร่งให้พวกเขารุดถอยกลับให้เร็ว, และ พวกเขาสั่งให้ฆ่าและฆ่ากษัตริย์ด้วยไฟ.

และ พวกเขากำลึงจะเอาพวกปะโลทิดไปให้น้ำอิฐ, แต่พวกเขาสั่งให้ไปก่อน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขากำลึงจะกลับไปที่เขาเผ่นดินมิไฟ, และ พวกเขาสั่งให้ไปกับถิ่นของกิเดียน. และ ถิ่นของกิเดียนได้เล่าเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับเมียของพวกเขา และ ลูกของพวกเขาให้พวกเขาฟัง; และ ว่าชาวเลม่อนอนุญาตให้พวกเขาเป็นเจ้าของแผ่นดินโดยเสียค่าใช้จ่ายแก่ชาวเลม่อนครึ่งหนึ่งของสิ่งของทั้งหมดที่พวกเขามี.

และ พวกเขาสั่งให้กับถิ่นของกิเดียนว่า พวกเขาสั่งให้ฆ่าแล้ว, และ พวกปะโลทิดเหล่านั้นได้ไปหนีไปไกล และได้หนีเข้าไปในถ้ำแห่งหนึ่ง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากพวกเขาสั่งให้แล้ว, พวกเขากลับไปที่เขาเผ่นดินมิไฟด้วยความชื่นชม, เพราะว่าเมียของพวกเขาและ ลูกของพวกเขาสั่งให้ฟัง; และ พวกเขาสั่งให้กับถิ่นของกิเดียนฟังเรื่องราวที่พวกเขาสั่งให้กับกษัตริย์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ของชาวเลม่อนให้ คำสาบานแก่พวกเขาว่า ผู้คนของเขาสั่งให้ฆ่าพวกเขาสั่งให้.

26 And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.

27 And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.

28 And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.

29 And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

และลิมไฮด้วย, โดยที่เป็นบุตรของกษัตริย์, โดยผู้คนมอบอาณาจักรให้แก่เขา, ลิมไฮปฏิญาณต่อกษัตริย์ของชาวเลมันด้วยว่าผู้คนของเขาจะให้บรรณาการแก่กษัตริย์, แม้ครึ่งหนึ่งของทั้งหมดที่พวกเขาเป็นเจ้าของ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลิมไฮเริ่มสถาปนาอาณาจักรและสถาปนาสันติภาพในบรรดาผู้คนของท่าน.

และกษัตริย์ของชาวเลมันจัดยามไว้รอบแผ่นดิน, เพื่อจะได้กั้นผู้คนของลิมไฮไว้ในแผ่นดิน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ออกไปในแดนทุรกันดาร; และเขาเลี้ยงดูยามของเขาจากบรรณาการซึ่งเขาได้รับจากชาวนีไฟ.

และบัดนี้กษัตริย์ลิมไฮมีความสงบสุขอยู่ในอาณาจักรของท่านสืบเนื่องมาเป็นเวลาสองปี, คือชาวเลมันไม่ได้ข่มเหงพวกนี้หรือพยายามทำลายพวกเขา.

และ ลิมไฮโดยที่เป็นลูกชายของกษัตริย์, ดังนั้นผู้คนจึงได้มอบอาณาจักรให้แก่เขา, และ เขาก็ได้ให้คำสาบานต่อกษัตริย์ของชาวเลมันอีกว่าผู้คนของเขาจะต้องช่วยเหลือถึงครึ่งหนึ่งของสิ่งทุกอย่างที่มีที่พวกเขาเป็นเจ้าของ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลิมไฮเริ่มสถาปนาอาณาจักร และ สถาปนาสันติสุขขึ้นในบรรดาผู้คนของเขา.

และ กษัตริย์ของชาวเลมันได้จัดยามไว้ทั่วแผ่นดิน เพื่อรักษาผู้คนของลิมไฮไว้ในแผ่นดิน เพื่อไม่ให้พวกเขาหนีเข้าไปในถิ่นแคว้นแล้วกันดาร; และ เขาก็ได้ตั้งยามรอบๆเขาด้วยเครื่องอุปโภคบริโภค.

และ บัดนี้กษัตริย์ลิมไฮได้มีสันติสุขอยู่ในอาณาจักรของเขาเป็นเวลาสองปี, ซึ่งชาวเลมันไม่ได้บุกรุก และ บໍพยายามทำร้ายพวกเขา.

Mosiah 20

- 1 Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.
- 2 And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.
- 3 And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.
- 4 And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;
- 5 And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.
- 6 And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.
- 7 Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

โมไซยาห์ ๒๐

บัดนี้มีที่แห่งหนึ่งในเซมลอนซึ่งธิดาของชาวเลมันไปชุมนุมกันร้องเพลง, และเต้นรำ, หาความสุขสำราญให้ตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีวันหนึ่งพวกนางไม่กี่คนมาชุมนุมกันร้องเพลงและเต้นรำ.

และบัดนี้ปุโรหิตของกษัตริย์โนอาห์, โดยอับอายที่จะกลับไปเมืองแห่งนีไฟ, แท้จริงแล้ว, และโดยกลัวว่าผู้คนจะสังหารพวกเขา, ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่กล้ากลับไปหาภรรยาและลูก ๆ.

และเมื่อยังคงอยู่ในแดนทุรกันดาร, และพบธิดาของชาวเลมัน, พวกเขาดึงซ่อนตัวและเฝ้ามองพวกนางอยู่;

และเมื่อมีพวกนางเพียงไม่กี่คนมาชุมนุมกันเต้นรำ, พวกเขาดึงออกมาจากที่ซ่อนและจับพวกนางและพาไปในแดนทุรกันดาร; แท้จริงแล้ว, พวกเขาคิดหาธิดาของชาวเลมันยี่สิบสี่คนไปในแดนทุรกันดาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันพบว่าธิดาของพวกเขาย้ายไป, ก็โกรธผู้คนของลิมไฮ, เพราะพวกเขาคิดว่าเป็นผู้คนของลิมไฮ.

ฉะนั้นพวกเขาดึงส่งกองทัพออกมา; แท้จริงแล้ว, แม้ตัวกษัตริย์ก็ออกหน้าผู้คนของเขา; และพวกเขาขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟเพื่อทำลายผู้คนของลิมไฮ.

โมไซยา ๒๐

บัดนี้มีบ่อนขี้ผึ้งในเซมลอน ซึ่งบ่อนพวกลูกสาวของชาวเลมันไปลอมตัวกัน เพื่อร้องเพลง, และ เต้นรำ, และ เพื่อความม่วนฉุนฉาดกัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นมีขี้ผึ้งพวกผู้สาวจำนวนหนึ่งได้ไปเฝ้าโรมกันเพื่อเต้นรำ และ ร้องเพลง.

และ บัดนี้พวกปะโลทิดของกะสัดโนอา, โดยมีความละอายใจที่จะกลับไปหาเมืองนีไฟ, แท้จริงแล้ว, พวกเขายืนยันว่าพวกเขาจะถูกผู้ถินฆ่า, ฉะนั้นพวกเขาจึงรีบไปกับภรรยาไปหาเมียของถิน และ ลูกของถิน.

และ โดยที่ขี้ผึ้งในถื่นแห้งแล้งกันดาร, และ โดยที่ได้เห็นได้พวกลูกสาวของชาวเลมัน, พวกเขาจึงลี้จอบเบี่ยงพวกนางเหล่านั้น;

และ เวลาที่มีนางสาวขบถหลายถินมาเฝ้าโรมกันเพื่อเต้นรำ, พวกเขาจึงออกมาจากบ่อนขี้ผึ้ง และ จับเอาพวกนาง และ พาไปในถื่นแห้งแล้งกันดาร; แท้จริงแล้ว, และ พวกเขาได้พาพวกลูกสาวของชาวเลมันสาวสี่ถินเข้าไปในถื่นแห้งแล้งกันดาร.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถินเวลาชาวเลมันรู้ว่าพวกลูกสาวของถินหายตัวไป, พวกเขาก็ก่เลียมมีความกรุดถื่นให้ผู้ถินของลิมไฮ, เพราะถินว่าเป็นน้ำมือของผู้ถินของลิมไฮ.

ฉะนั้น พวกเขาจึงสั่งกองทัพของถินออกไป; แท้จริงแล้ว, ถิ่นกะสัดเองก็ออกฆ่าผู้ถินไป; และ พวกเขาได้ขึ้นไปหาแผ่นดินนีไฟเพื่อทำลายผู้ถินของลิมไฮ.

8 And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

9 And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

10 And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

11 And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

12 And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

13 And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

และบัดนี้ลิหมิได้เห็นพวกเขาจากหอสูง, ท่านได้เห็นแม้การเตรียมสงครามทั้งหมดของพวกเขา; ฉะนั้นท่านจึงรวบรวมผู้คนของท่าน, และซ่อนตัวรอท่าคนเหล่านั้นอยู่ในทุ่งและในป่า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันมาถึง, ผู้คนของลิหมิก็เริ่มโจมตีชาวเลมันจากที่ซ่อนของพวกเขา, และเริ่มสังหารพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือการรบเป็นไปอย่างดุเดือดยิ่ง, เพราะพวกเขาต่อสู้ราวกับสิงโตไล่ล่าเหยื่อของมัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของลิหมิเริ่มขับไล่ชาวเลมันไปต่อหน้าต่อตา; แม้พวกเขามีจำนวนไม่ถึงครึ่งของชาวเลมัน. แต่พวกเขาต่อสู้เพื่อชีวิตตน, และเพื่อภรรยาตน, และเพื่อลูก ๆ ของตน; ดังนั้นพวกเขาจึงสู้สุดฤทธิ์และสู้ราวกับฝูงมังกร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาพบกษัตริย์ของชาวเลมันอยู่ในหมู่คนตาย; แต่เขายังไม่ตาย, เพียงบาดเจ็บและถูกทิ้งไว้บนพื้นดิน, ส่วนผู้คนของเขาได้รับหนีไปอย่างรวดเร็ว.

และคนเหล่านี้นำเขามาพันแผลให้, และนำไปอยู่ต่อหน้าลิหมิ, และกล่าวว่า : ดูเถิด, นี่คือกษัตริย์ของชาวเลมัน; โดยที่ได้รับความเจ็บเขาจึงล้มลงในหมู่คนตาย, และพวกนั้นทิ้งเขาไว้; และดูเถิด, เรานำเขามาอยู่ต่อหน้าท่าน; และบัดนี้ขอให้เราสังหารเขาเสีย.

และ บัดนี้เมื่อลิหมิไ้เห็นทรวงอกของชาวเลมันจากหอสูง, และ เห็นเขานำการเตรียมการสงครามของพวกเขามา; ฉะนั้น ลิหมิจึงได้เฝ้าโรมผู้ถนของเขานและ ถักถักพวงกันอยู่ในทุ่ง และ ในป่า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ เวลาชาวเลมันมาเฝ้า, ผู้ถนของลิหมิเฝ้าต่อสู้กับพวงกันจากบ่อนถักถัก, และ เล่มข้าพวงเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ การสู้รบเล่มีร้ายแรงพวงกัน, เพราะพวงเขาต่อสู้กับถักถักโถงต่อสู้เพื่อเหยื่อของมัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ ผู้ถนของลิหมิเฝ้าไล่ชาวเลมันไปทางพวงเขา; เฝ้าเห็นว่าผู้ถนของลิหมิไม่มีจำนวนพวงกว่าถักพวงของชาวเลมันพวง; แต่พวงเขาต่อสู้เพื่อชีวิตของถน และ เพื่อเมยของพวงเขา, และ เพื่อลูกของพวงเขา; ฉะนั้นพวงเขาจึงใช้ความพวงยามต่อสู้กับกับมังกร.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ พวงเขาได้พวงกษัตริย์ของชาวเลมันอยู่ในบันดาถนที่ถักถักตาย; แต่พวงเขาพวงพวง; พวงเขาได้พวงบาดเจ็บ, และ ถักพวงพวงกับพวงถน, ส่วนผู้ถนของเขานได้พวงหนีไปอย่างรวดเร็ว.

และ พวงเขาได้นำเขาพวงแผลและ พวงบาดแผลให้, และ นำเขาถนพวงขึ้นไปอยู่ต่อหน้าลิหมิ, และ พวงว่า: จ้งเบ้ง, นีถักกษัตริย์ของชาวเลมัน; โดยที่ได้รับความเจ็บพวงจึงล้มลงในหมู่คนตาย, และพวกนั้นทิ้งเขาไว้; และดูเถิด, เรานำเขามาอยู่ต่อหน้าท่าน; และบัดนี้ขอให้เราสังหารเขาเสีย.

14 But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

15 And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

16 And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

17 Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

18 For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

แต่ลิมไฮกล่าวแก่พวกเขาว่า : ท่านอย่าสังหารเขาเลย, แต่จงนำเขามาที่นี่เพื่อข้าพเจ้าจะเห็นเขา. และพวกเขาก็นำตัวมา. และลิมไฮกล่าวแก่เขาว่า : เหตุใดท่านจึงขึ้นมาทำสงครามกับผู้คนของข้าพเจ้า ? ดูกิจ, ผู้คนของข้าพเจ้าไม่ได้ทำผิดคำปฏิญาณที่ข้าพเจ้าทำไว้กับผู้คนของท่าน; ฉะนั้น, เหตุใดท่านจึงทำผิดคำปฏิญาณซึ่งท่านทำไว้กับผู้คนของข้าพเจ้า ?

และบัดนี้กษัตริย์กล่าว : ข้าพเจ้าผิดคำปฏิญาณเพราะผู้คนของท่านได้ลักพาธิดาของผู้คนข้าพเจ้าไป; ฉะนั้น, ด้วยความโกรธแค้น ข้าพเจ้าจึงให้ผู้คนของข้าพเจ้าขึ้นมาทำสงครามกับผู้คนของท่าน.

และบัดนี้ลิมไฮไม่ได้ยินสิ่งใดเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย; ฉะนั้นท่านจึงกล่าวว่า : ข้าพเจ้าจะลองไต่สวนบรรดาผู้คนของข้าพเจ้าและผู้ใดก็ตามที่ทำเรื่องนี้จะต้องตาย. ฉะนั้นท่านจึงให้มีการไต่สวนในบรรดาผู้คนของท่าน.

บัดนี้เมื่อกิดิออนได้ยินเรื่องเหล่านี้, โดยที่เขาเป็นนายทัพของกษัตริย์, เขาก็ออกมาและกล่าวแก่กษัตริย์ : ข้าพเจ้าขอให้ท่านรั้งรอก่อน, และอย่าไต่สวนคนพวกนี้, และอย่าถือว่าเรื่องนี้เป็นความผิดของพวกเขา.

เพราะท่านจำรูโรหิตของบิดาท่าน, ผู้ที่คนพวกนี้หมายมั่นจะทำลายมิได้หรือ ? และพวกเขายู่ในแดนทุรกันดารมิใช่หรือ ? และพวกเขาคือคนที่ขโมยธิดาของชาวเลมันไปมิใช่หรือ ?

แต่ลิมไฮได้เฝ้ากับถนของเพิ่นว่า: พวกรเจ้าอย่าได้ข้าเพิ่นเลย, แต่จงนำเอาเพิ่นมานี้ เพิ่นข้าพเจ้าจะได้เห็นเพิ่น. และ พวกรเจ้าจึงได้นำเพิ่นมา. และ ลิมไฮได้กล่าวกับเพิ่นว่า: เหตุใดท่านจึงขึ้นมาทำสงครามกับผู้ถนของข้าพเจ้า? จังเบ้ง, ผู้ถนของข้าพเจ้าบ่ได้เร็ดผิด ถ่าสาบานที่ข้าพเจ้าได้เร็ดไว้กับผู้ถนของท่านเลย; สะมัน, เปิ่นทยังท่านจังเร็ดผิดถ่าสาบานซึ่งท่านได้เร็ดไว้กับผู้ถนของข้าพเจ้า?

และ บัดนี้กะสัดของชาวเลมันได้กล่าว: ข้าพเจ้าเร็ดผิดถ่าสาบานเพาะว่าผู้ถนของท่านได้ลักพาพวกรลูกสาวของผู้ถนของข้าพเจ้าไป; สะมัน, ด้วยความกรุดแค้น ข้าพเจ้าจังได้สั่งให้ผู้ถนของข้าพเจ้าขึ้นมาทำสงครามกับผู้ถนของท่าน.

และ บัดนี้ลิมไฮบ่รู้จักทยังเลย ทังวกับเลื่องนี้; สะมัน เพิ่นจังกล่าว: ข้าพเจ้าจะสอบสวนในบันดาผู้ถนของข้าพเจ้า ถ่าผู้ใดทตามที่เร็ดเลื่องนี้จะต๋อญตาย. สะมัน เพิ่นจังสั่งให้ทวงถนในบันดาผู้ถนของเพิ่น.

บัดนี้เมื่อ กิดิออนได้ยินเลื่องเหล่านี้แล้ว, โดยที่ลวเป็นทะทานของกะสัด, ลวจึงออกมา และ ทังวกับกะสัดว่า: ข้าบ้อยข้ให้ท่านยุตก่อน, และ ย่าได้สอบสวนผู้ถนพวกรนี้, และ ย่าได้ถึว่าเป็นทวณผิดของถนพวกรนี้เลย.

เพาะท่านจ้จำพวกรปะโลทิดของบิดาของท่าน, ผู้ที่ผู้ถนพวกรนี้พะยายมทำลายนันได้บ่? และ พวกรเจ้าบ่ได้ผู้ในถุ่มแท้งแล้วกับถนบ่? และ บ่แม่นพวกรเจ้าบ่บ่เป็นถนมาลักรเอาพวกรลูกสาวของชาวเลมันไป?

19 And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

20 And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

21 For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

22 And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

23 And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

24 And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

และบัดนี้, ดูเถิด, และขอจงเล่าเรื่องเหล่านี้แก่กษัตริย์, เพื่อเขาจะบอกผู้คนของเขาให้เลิกโกรธแค้นเรา; เพราะดูเถิดพวกเขากำลังเตรียมการมารบกับเราอยู่; และดูเถิดเราก็มียกกันอยู่น้อยด้วย.

และดูเถิด, พวกเขามาพร้อมด้วยไพร่พลมากมายของพวกเขา; และเว้นแต่กษัตริย์ทำให้พวกเขาเลิกโกรธแค้นเรา เราก็ต้องตาย.

เพราะคำของอบินาได, ซึ่งท่านพยากรณ์ไว้แก่เราเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้วมิใช่หรือ—และทั้งหมดนี้ก็เพราะเราไม่ยอมสดับฟังพระวจนะของพระเจ้า, และหันหลังให้ความชั่วช้าสามานย์ของเรา?

และบัดนี้จึงทำให้กษัตริย์เลิกโกรธแค้นเราเถิด, และเราจะทำตามคำปฏิญาณที่เราทำไว้กับเขา; เพราะที่เราจะอยู่ในความเป็นทาสย่อมเป็นการดีกว่าที่เราจะตาย; ฉะนั้น, ขอให้เรายุติการนองเลือดอย่างมากมายนี้เสีย.

และบัดนี้ลิมไฮบอกกษัตริย์ถึงเรื่องทั้งหมดเกี่ยวกับบิดาท่าน, และปุโรหิตที่หลบหนีไปในแดนทุรกันดาร, และลงความเห็นว่าคุณเขาลักพาธิดาของพวกเขาไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์เลิกโกรธแค้นผู้คนของท่าน; และเขากล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า : ให้เราออกไปพบผู้คนของข้าพเจ้า, โดยไม่มีอาวุธ; และข้าพเจ้าให้คำมั่นกับท่านด้วยคำปฏิญาณว่าผู้คนของข้าพเจ้าจะไม่สังหารผู้คนของท่าน.

และ บัดนี้, จົງເບິ່ງ, ແລະ ຈົງເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໃຫ້ກະສັດຂອງຊາວເມັນຟັງ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ບອກໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເຊົາຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພວກເຮົາ; ເພາະຈົງເບິ່ງພວກເຂົາກໍາລັງຕຽມທະຫານຢູ່ເພື່ອຈະມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາອີກ; ແລະ ຈົງເບິ່ງ ພວກເຮົາກໍມີກຳລັງພຽງໜ້ອຍດຽວ.

ແລະ ຈົງເບິ່ງພວກເຂົາຍົກກອງທັບມາດ້ວຍກຳລັງທະຫານອັນຫລວງຫລາຍ; ແລະ ຖ້າຫາກກະສັດບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຊົາຄຽດແຄ້ນ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

ເພາະວ່າຄຳເວົ້າຂອງອະບິນາໄດ ຊົງເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍໄວ້ກັບພວກເຮົານັ້ນ ເກີດເປັນຈິງແລ້ວ—ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນວ່າພວກເຮົາບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ຫັນໜ້າໝີຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນບໍ່?

ແລະ ບັດນີ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ກະສັດເຊົາຄຽດແຄ້ນສາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຮັດຕາມຄຳສາບານ ຊົງພວກເຮົາເຮັດໄວ້ກັບເພິ່ນ; ເພາະວ່າພວກເຮົາຖືວ່າຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດຍ່ອມເປັນການດີກວ່າທີ່ຈະເສຍຊີວິດໄປ; ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈົ່ງຢຸດການນອງເລືອດນີ້ເສຍເຖິດ.

ແລະ ບັດນີ້ລົມໄຮໄດ້ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດກ່ຽວກັບບິດາຂອງເພິ່ນ ແລະ ກ່ຽວກັບພວກປະໂລຫິດທີ່ໄດ້ໝີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບການໃຫ້ກະສັດຂອງຊາວເມັນຟັງ, ແລະ ລົງຄວາມເຫັນວ່າພວກນັ້ນໄດ້ລັກພາພວກລູກສາວຂອງເຂົາເຈົ້າໄປ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດໄດ້ເຊົາໃຈຮ້າຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປພົບກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີອາວຸດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສາບານກັບພວກທ່ານດ້ວຍຄຳສາບານວ່າຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າຜູ້ຄົນຂອງພວກທ່ານ.

25 And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

26 And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาตามกษัตริย์ไป, และออกไปพบชาวเลมมันโดยไม่มีอาวุธ. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาพบกับชาวเลมมัน; และกษัตริย์ของชาวเลมมันคุกเข่าลงต่อหน้าพวกเขา, และวิงวอนแทนผู้คนของลิมไฮ.

และเมื่อชาวเลมมันเห็นว่าผู้คนของลิมไฮ, ไม่มีอาวุธ, จึงมีความสงสารพวกเขาและเลิกโกรธแค้นพวกเขา, และกลับไปแผ่นดินของตนพร้อมด้วยกษัตริย์ของตนโดยสันติ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พวกเขาได้ติดตามกษัตริย์ออกไปเพื่อพบกับชาวเลมมันโดยไม่มีอาวุธ. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พวกเขาได้พบกับชาวเลมมัน; และ กษัตริย์ของชาวเลมมันเองได้คุกเข่าลงต่อหน้าผู้ถือนของเลมมัน, และได้วิงวอนแทนผู้ถือนของลิมไฮ.

และ เมื่อชาวเลมมันเห็นว่าผู้ถือนของลิมไฮไม่มีอาวุธ, จึงมีความเมตตา สนิทสนามพวกเขา, และ เขากลับถิ่น, และ พวกเขาได้กลับใจไปหาแผ่นดินที่พร้อมด้วยกษัตริย์ของเลมมันโดยสันติ.

Mosiah 21

- 1 And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.
- 2 And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.
- 3 Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—
- 4 Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.
- 5 And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.
- 6 And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

โมไซยาห์ ๒๑

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลิหมิและผู้คนของท่านกลับสู่เมืองแห่งนีไฟ, และเริ่มพำนักอยู่ในแผ่นดินด้วยสันติอีก.

เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลายวันต่อมาชาวเลมันเริ่มถูกยั่วให้เกิดโทสะต่อต้านชาวนีไฟอีก, และพวกเขาเริ่มรุกร้าเข้ามาในแผ่นดินบริเวณเขตชายแดน.

บัดนี้พวกนั้นไม่กล้าสังหารคนเหล่านั้น, เพราะคำปฏิญาณซึ่งกษัตริย์ของตนทำไว้กับลิหมิ; แต่จะตบหน้าพวกเขา, และใช้อำนาจกับพวกเขา; และเริ่มบรรทุกของหนักบนหลังของพวกเขา, และไล่ต้อนพวกเขาเหมือนไล่ต้อนลาไป

—
แท้จริงแล้ว, ทั้งหมดนี้เป็นไปเพื่อพระวาทะของพระเจ้าจะได้เกิดสัมฤทธิ์ผล.

และบัดนี้ความทุกข์ของชาวนีไฟใหญ่หลวง, และไม่มีทางใดที่พวกเขาจะปลดปล่อยตนเองออกจากเงื้อมมือของพวกนั้น, เพราะชาวเลมันล้อมพวกเขาไว้ทุกด้าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนเริ่มพว่ำนกษัตริย์เพราะความทุกข์ของพวกเขา; และพวกเขาเริ่มปรารถนาจะไปสู้รบกับพวกนั้น. และพวกเขาได้ทำให้กษัตริย์เป็นทุกข์อย่างมากด้วยการบ่นว่าของพวกเขາ; ฉะนั้นท่านจึงอนุญาตให้พวกเขาทำตามความปรารถนาของตน.

โมไซยาห์ ๒๑

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลิหมิกับผู้คนของเขารับได้กับคืนไปหาเมืองนีไฟ, และ เล่มิอยู่ในแผ่นดินอย่างสันติ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลายวันต่อมาชาวเลมันได้ถูกยั่วให้โกรธแค้นให้ชาวนีไฟอีก, และ พวกเขาเริ่มเข้ามาในชายแดนรอบแผ่นดินนีไฟ.

บัดนี้พวกเขาไม่กล้าฆ่าชาวนีไฟ ยืนยันว่าคำสาบาน ซึ่งพระสัจของพวกเขารั้งไว้กับลิหมิ; แต่ได้ ตบหน้าพวกเขา, และ ใช้สิทธิอำนาจกับพวกเขา; และ เล่มิใช้ แขนงของพวกเขากักขังทาสของพวกเขา, และ ไล่พวกเขาไปกักขังกับโคลนที่โจ่งจ้ำ—

แท้จริงแล้ว, ทั้งหมดนี้เป็นไปเพื่อพระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะได้สำเร็จ.

และ บัดนี้ความทุกข์ของชาวนีไฟนี้หนักหน่วงที่สุด, และ ไม่มีทางใดเลยที่จะปลดปล่อยตัวออกจากภามีของชาวเลมันได้, เพราะชาวเลมันล้อมพวกเขาไว้ทุกด้าน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนเลื่อมจ้มนั้พระสัจยืนยันว่าความทุกข์ของพวกเขา; และ ปาตฤจะหาจะไปสู้รบกับชาวเลมัน. และ พวกเขาได้ อ่อนน้อมพระสัจโดยทบทวนจ้มนั้ว่าต่างๆนาๆ; ฉะนั้น เข็นจึงจะนุญาดพวกเขาว่าพวกเขาอ่อนแอตามความปะสิ้งของพวกเขา.

7 And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

8 And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

9 And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

10 Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

11 And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

12 Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

13 And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

และพวกเขามารวมกันอีก, และสวมใส่เกราะของตน, และออกไปยังชาวเลมันเพื่อขับไล่พวกนั้นออกไปจากแผ่นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันชนะพวกเขา, และขับไล่พวกเขากลับมา, และสังหารพวกเขาจำนวนมาก.

และบัดนี้มีความโศกเศร้าและการพิลาปรำกันอย่างใหญ่หลวงในบรรดาผู้คนของลิมไฮ, หญิงหม้ายโศกเศร้าเพราะสามีของนาง, บุตรและธิดาโศกเศร้าเพราะบิดาของพวกเขา, และพี่น้องเพราะพี่น้องของพวกเขา.

บัดนี้มีหญิงหม้ายเป็นอันมากในแผ่นดิน, และพวกนางต่างร่ำไห้ไม่เว้นวัน, เพราะความหวาดกลัวชาวเลมันอย่างใหญ่หลวงเกิดแก่พวกนาง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเสียงร่ำไห้ไม่หยุดหย่อนของพวกนางได้ยั่วผู้คนของลิมไฮที่เหลืออยู่ให้เกิดโทสะต่อต้านชาวเลมัน; และพวกเขาก็ออกไปสู้รบอีก, และพวกเขาถูกขับไล่กลับมามาก, โดยได้รับความเสียหายมาก.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาไปอีกแม้เป็นครั้งที่สาม, และได้รับความเสียหายแบบเดียวกัน; และคนที่ไม่ถูกสังหารก็กลับมาเมืองแห่งนี้ไฟอีก.

และพวกเขานอบน้อมถ่อมตนแม้ถึงภัสสมรฐิ, ให้ตนขึ้นอยู่กับแอกแห่งความเป็นทาส, ยอมตนให้ถูกทุบตี, ถูกไล่ต้อนไปมา, และบรรทุกของหนัก, ตามความปรารถนาของศัตรูพวกเขา.

และพวกเขาก็ได้มาตีโรมกันอีก, และใส่เกราะป้องกันของพวกเขา, และออกไปหาชาวเลมันด้วยเจตนาที่จะขับไล่พวกเขาออกจากแผ่นดินของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันได้ไขว่คว้าพวกเขาอีก, และไล่พวกเขาไปกับ, และฆ่าพวกเขาหลายพัน.

และบัดนี้มีโศกเศร้าและงานรำกวนอย่างใหญ่หลวงในบรรดาผู้คนของลิมไฮ, แม่หม้ายไว้น้ำตาของนาง, และลูกชาย และลูกสาวไว้น้ำตาของนาง, และอายุน้องสาวไว้น้ำตาของนาง.

บัดนี้มีแม่หม้ายจำนวนมากที่ล่องลอยอยู่ในแผ่นดิน, และพวกเขาก็ได้ร้องไห้อย่างสุดกำลังทุกวัน, เพราะความย่ำแย่ของชาวเลมันอย่างใหญ่หลวงเกิดกับพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเสียงร้องไห้ดังอย่างใหญ่ของพวกเขาก็ได้ยั่วผู้คนของลิมไฮที่ยังเหลืออยู่ถนัดแก่ชาวเลมัน; และเร็ดให้พวกเขาออกไปสู้รบอีก, แต่พวกเขาก็ได้ถูกขับไล่กลับมาก, ได้รับความเสียหายอย่างหนัก.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้กลับไปอีกเป็นเทีอติสาม, และถูกทรมานเหมือนดังครั้งก่อน; และผู้ที่ได้ถูกฆ่ากับกลับมาหาเมืองนีไฟ.

และพวกเขาก็ได้ถ่อมถวิลใจถึงพื้นดิน, ยอมถวิลแบบทาสแอกแห่งความเป็นทาส, และยอมถวิลให้ถูกข่มขู่, และขับไล่ไปมา และบรรทุกของหนักตามความปรารถนาของศัตรูของพวกเขา.

- 14 And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.
- 15 And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.
- 16 And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.
- 17 Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.
- 18 Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;
- และพวกเขานอบน้อมถ่อมตนลงแม้ถึงห้วงลึกแห่งความถ่อม; และพวกเขาร้องอย่างสุดกำลังต่อพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, พวกเขาร้องหาพระผู้เป็นเจ้าของตนตลอดทั้งวันขอให้พระองค์ทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากความทุกข์ของตน
- และบัดนี้พระเจ้าทรงเชื่องช้าที่จะฟังเสียงร้องของพวกเขາเพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขາ; กระนั้นก็ตามพระเจ้าทรงฟังเสียงร้องของพวกเขາ, และทรงเริ่มทำให้ใจชาวเลมันอ่อนลงจนพวกเขາเริ่มผ่อนปรนสัมภาระของคนเหล่านั้น; แต่พระเจ้ายังไม่ทรงเห็นสมควรที่จะปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาส.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขາเริ่มรุ่งเรืองขึ้นเป็นลำดับในแผ่นดิน, และเริ่มปลูกธัญพืชมากขึ้น, และเลี้ยงฝูงสัตว์เลี้ยง, และฝูงสัตว์ใหญ่, เพื่อพวกเขาจะไม่รับทุกข์เวทนาจากความหิวโหยอีกต่อไป.
- บัดนี้ผู้หญิง, มีจำนวนมากกว่าผู้ชาย; ฉะนั้นกษัตริย์ลิมไฮจึงสั่งให้ผู้ชายทุกคนแบ่งปันอาหารเพื่อช่วยเหลือหญิงหม้ายและลูก ๆ ของพวกนาง, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่เสียชีวิตด้วยความหิวโหย; และการนี้พวกเขาทำไปเพราะจำนวนคนที่ถูกสังหารนั้นมากมายนัก.
- บัดนี้ผู้คนของลิมไฮมารวมกันเป็นกลุ่มเท่าที่จะทำได้, และคุ้มครองธัญพืชของพวกเขาและฝูงสัตว์ของพวกเขາ;
- และ พวกเขາได้ ถ่อมถ่อมตัวจิตใจถึงส่วนเล็กแห่งความถ่อมถ่อม; และ พวกเขາได้ร้องทูลอย่างสุดกำลังต่อพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, พวกเขາได้ร้องทูลต่อพระเจ้าของพวกเขາตลอดทั้งวัน เพื่อขอให้พระอภัยพิบัตย์ของพวกเขາออกจากความทุกข์ของพวกเขາ.
- และ บัดนี้พระผู้เป็นเจ้าได้ ถ้าหากจะได้อภัยเรื่องราวของพวกเขາ; ยืนยันว่าความชั่วร้ายของพวกเขາ; เถียงแย้งใดก็ตาม พระผู้เป็นเจ้ายังได้อภัยเรื่องราวของพวกเขາ, และ ได้เลื่อมใสให้ใจของชาวเลมันอ่อนลงจิตใจได้เลื่อมใสลดผ่อนพาละแบกพาบของพวกเขາ; แต่พระผู้เป็นเจ้ายังບໍ່เห็นสมควรที่จะปลดปล่อยพวกเขາออกจากความเป็นทาสนั้น.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขາเลื่อมใสเรื่องจริงขึ้นเป็นลำดับอยู่ในแผ่นดิน และ เลื่อมใสปลูกพืชขึ้น, และ เลี้ยงฝูงสัตว์, และ ฝูงสัตว์ที่ใช้แรงงาน, เพื่อพวกเขາจะບໍ່ได้เป็นทุกข์ทรมาน เพราะความอดทนต่อไป.
- บัดนี้ผู้หญิงเป็นจำนวนที่ล้นเหลือ, ทลายนกว่าจำนวนของผู้ชาย; ฉะนั้น กษัตริย์ลิมไฮจึงสั่งให้ผู้ชายทุกคน เพื่อช่วยเหลือหญิงหม้าย และ ลูก ๆ ของพวกนาง เพื่อพวกเขາจะບໍ່ตายเพราะความอดทน; และ การนี้พวกเขາได้ไปเพราะจำนวนคนที่ถูกฆ่าตายนั้นที่ล้นเหลือ.
- บัดนี้ผู้คนของลิมไฮมารวมกันเป็นกลุ่มเท่าที่จะทำได้, และ คุ้มครองธัญพืชของพวกเขາและ ฝูงสัตว์ของพวกเขາ;
- บัดนี้ผู้คนของลิมไฮได้เข้าโรมกันเป็นกลุ่มใหญ่เท่าที่จะทำได้, และ ได้ให้ความปลอดภัยแก่เมืองของพวกเขา และ สัตว์เลี้ยงของพวกเขา;

19 And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

20 And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

21 For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

22 And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

23 And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

24 But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

และกษัตริย์เองไม่ไว้ใจในความปลอดภัยของท่านเมื่ออยู่นอกกำแพงเมือง, เว้นแต่จะนำองครักษ์ของท่านไปด้วย, โดยที่กลัวว่าในทางใดทางหนึ่งท่านอาจตกไปอยู่ในเงื้อมมือของชาวเลมมัน.

และท่านให้ผู้คนของท่านเฝ้าไว้ทั่วแผ่นดิน, เพื่อโดยทางใดทางหนึ่งพวกเขาจะจับปุโรหิตเหล่านั้นที่หลบหนีเข้าไปในแดนทุรกันดาร, ซึ่งเป็นผู้ลักพาติดาของชาวเลมมันไป, และที่ทำให้ความพินาศใหญ่หลวงเช่นนั้นเกิดแก่พวกเขา.

เพราะพวกเขาปรารถนาจะจับพวกนั้นมาลงโทษ; เพราะพวกนั้นเข้ามาในแผ่นดินแห่งนี้ไฟตอนกลางคืน, และเอาทรัพย์ของพวกเขาและของมีค่าหลายอย่างของพวกเขาไป; ฉะนั้นพวกเขาจึงซ่อนตัวรอทำพวกนั้นอยู่.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มีการก่อวาระระหว่างชาวเลมมันกับผู้คนของลิมไฮอีกต่อไป, แม้จนถึงเวลาที่แอมมอนและพี่น้องของเขาเข้ามาในแผ่นดินนั้น.

และเมื่อกษัตริย์ออกไปนอกประตูเมืองกับองครักษ์ของท่าน, พบแอมมอนและพี่น้องของเขา; และโดยคิดว่าพวกนี้เป็นปุโรหิตของโนอาห์ ฉะนั้นท่านจึงให้จับพวกเขา, มัดไว้, และโยนเข้าเรือนจำ. และหากพวกเขาเป็นปุโรหิตของโนอาห์แล้วท่านจะให้ประหารเสีย.

แต่เมื่อท่านพบว่าพวกเขาไม่ใช่, แต่พวกเขาเป็นพี่น้องของท่าน, และมาจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ท่านจึงเปี่ยมด้วยความปรีดียิ่งนัก.

และ กษัตริย์เองก็บໍ່ไว้ใจผู้คนของเผ่า เฝ้าน เวลาเผ่านอยู่นอกกำแพงเมือง, นอกจากรอว่าจะเอื้าทะทานอาลักรຂາຂອງเผ่านไปนຳ, ເພາະຢ້ານວ່າ ບໍ່ທາງໃດກໍ່ທາງໜຶ່ງ ເຝ່ນອາດຈະຕິກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ.

และ เผ่านี้ได้ใช้ผู้คนของเผ่าเฝ้ายามทั่วแผ่นดิน, เพราะว่าบໍ່ທາງໃດກໍ່ທາງໜຶ່ງ ພວກເຂົາອາດຈະຈັບພວກປະໂລຫິດໄດ້ ຜູ້ທີ່ປິບໝີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ລັກເຂົ້າພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນໄປ, ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມພິນາດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງແນວນີ້ກັບພວກເຂົາ.

ເພາະວ່າພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະເຂົ້າພວກນັ້ນມາລົງໂທດ; ເພາະພວກເຂົາໄດ້ລັກເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນນີ້ໄຟຕອນກາງຄືນ, ແລະ ລັກເຂົ້າພິດພັນ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄ່າຫລາຍຢ່າງໄປ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງດັກຖ້າພວກນັ້ນຢູ່.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดຂຶ້ນຄື ມັນບໍ່ມີການກໍ່ກວນເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຊາວເລມັນກັບຜູ້ຄົນຂອງລິມໄສອີກຕໍ່ໄປ, ຈົນເຖິງເວລາທີ່ ອຳໂມນກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

และ เวลาທີ່ກະສັດໄດ້ອອກໄປນອກປະຕູເມືອງກັບທະຫານອາລັກຂາຂອງเผ่าน, ເຝ່ນ ເຝ່ນໄດ້ເຫັນອຳໂມນກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ; ແລະ ໂດຍຄິດວ່າພວກນີ້ເປັນພວກປະໂລຫິດຂອງໂນອາ ສະນັ້ນ ເຝ່ນຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຈັບ, ແລະ ມັດໄວ້, ແລະ ເອົາໄປ ເຂົ້າຄຸກ. ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາເປັນພວກປະໂລຫິດຂອງໂນອາແລ້ວ ເຝ່ນຈະສົ່ງໃຫ້ປະທານຊີວິດທັນທີ.

แต่เมื่อเผ่าเห็นว่า ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນພວກປະໂລຫິດ, ແຕ່ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງເຝ່ນເອງ, ແລະ ມາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ເຝ່ນຈຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

- 25 Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.
- 26 Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.
- 27 And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.
- 28 And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.
- 29 Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;
- บัดนี้ก่อนการมาของแอมมันนั้น, กษัตริย์ลิ้มไฮได้ส่ง, คนจำนวนหนึ่ง ไปค้นหาแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา; แต่พวกเขาหาไม่พบ, และพวกเขาหลงอยู่ในแดนทุรกันดาร.
- กระนั้นก็ตาม, พวกเขายังได้พบ แผ่นดินแห่งหนึ่งซึ่งเคยมีคนอาศัยอยู่; แท้จริงแล้ว, เป็นแผ่นดินที่เคลื่อนกล่นไปด้วยกองกระดูกแห้ง; แท้จริงแล้ว, เป็นแผ่นดินซึ่งเคยมีคนอาศัยอยู่และซึ่งถูกทำลายแล้ว; และ, โดยที่คิดว่าเป็นแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, พวกเขาจึงกลับมาแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, มาถึงชายแดนของแผ่นดินไม่กี่วันก่อนการมาของแอมมัน.
- และพวกเขานำบันทึกมากับพวกเขา, แม้เป็นบันทึกของผู้คนซึ่งเป็นกองกระดูกที่พวกเขาพบ; และมันจารึกอยู่บนแผ่นจารึกที่ทำด้วยแร่โลหะ.
- และบัดนี้ลิ้มไฮเปี่ยมไปด้วยปิติอีกครั้งเมื่อรู้จากปากของแอมมันว่า กษัตริย์โมไซยาห์มีของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งโดยการนั้นท่านแปลความหมายอักษรเช่นนั้นได้; แท้จริงแล้ว, และแอมมันชื่นชมยินดีด้วย.
- กระนั้นแอมมันและพี่น้องของเขา ยังเปี่ยมด้วยโศกเศร้าเพราะพี่น้องของพวกเขาเป็นอันมากถูกสังหาร;
- บัดนี้ก่อนการมาของอ้าโมนมัมม กะสัดลิ้มไฮได้เกลี้ยส่งคนจำนวนน้อย หนึ่งไป ขอรหาหาแผ่นดินเซราเฮมลา; แต่พวกเขาหาไม่พบ, และ พวกเขาได้หลงทางอยู่ในถิ่นแหว่งแล้งกันดาร.
- เห็ญย่างใดก็ตาม, พวกเขาได้พบ แผ่นดินแห่งหนึ่งซึ่งมีผู้คนอาศัยอยู่; แท้จริงแล้ว, ี่งเป็นแผ่นดินที่เต็มไปด้วยกระดูกแห้ง; แท้จริงแล้ว, เป็นแผ่นดินซึ่งมีผู้คนอาศัยอยู่ และ ถูกทำลายไปแล้ว; และ โดยที่คิดว่า แผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, จึงได้กับกลับมาหาแผ่นดินมิไฟ, ี่งมารอดตายแถบแม่น้ำใดมี ก่อนการมาของอ้าโมน.
- และ พวกเขาได้นำเอาบันทึกที่ล้นมา, ี่งเป็นบันทึกของผู้คนที่ยังเหลือแต่ซากกระดูก; ี่งมันบันทึกไว้อยู่ในแผ่นจารึกที่เป็นโลหะ.
- และ บัดนี้ลิ้มไฮเต็มไปด้วยความชื่นชมเมื่อรู้จากปากของอ้าโมนว่า กะสัดโมไซยาห์ ของประทานจากพระผู้เป็นเจ้าที่สามาถแปลความหมายตัวอักษรนั้นได้; แท้จริงแล้ว, และ อ้าโมนก็ปิติยินดีเหมือนกัน.
- เห็ญย่างใดก็ตาม อ้าโมนกับพี่น้องของเขา ลายังเต็มไปด้วยความเศร้าสลดใจ เพราะว่ามีพี่น้องของเขาอย่าง หลอวหลายได้ถูกฆ่าตาย;

30 And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

31 Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

32 And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

33 And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

34 Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

และว่ากษัตริย์โนอาห์และพวกปุโรหิตของเขาทำให้ผู้คนกระทำความบาปและความชั่วช้ามากมาย มากมายต่อพระผู้เป็นเจ้าด้วย; และพวกเขาก็เศร้าโศกเศร้าเพราะความตายของอบินาไดด้วย; และเพราะด้วยการจากไปของแอลมาและผู้คนที่ไม่ไปกับท่าน, ผู้ซึ่งตั้งศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าโดยกำลังและเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, และศรัทธาในคำที่อบินาไดพูดไว้.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาเศร้าโศกเศร้าเพราะการจากไปของคนเหล่านั้น, เพราะไม่รู้ว่าคคนเหล่านั้นหลบหนีไปที่ใด. บัดนี้พวกเขาจะไปรวมกับคนเหล่านั้นอย่างยินดี, เพราะพวกเขาเองเข้ามาอยู่ในพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าแล้วเพื่อรับใช้พระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์.

และบัดนี้นับแต่การมาของแอมมอน, กษัตริย์ลิมไฮเข้ามาในพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าด้วย, และผู้คนของท่านเป็นอันมากด้วย, เพื่อรับใช้พระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ลิมไฮและผู้คนของท่านเป็นอันมากปรารถนาจะรับบัพติศมา; แต่ไม่มีใครในแผ่นดินที่มีสิทธิอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้า. และแอมมอนปฏิเสธที่จะทำการนี้, โดยถือว่าตนเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีค่าควร.

ฉะนั้นพวกเขาก็ไม่ได้จัดตั้งตนเป็นศาสนจักรในเวลานั้น, โดยคอยพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่. บัดนี้พวกเขาปรารถนาจะกลายเป็นเหมือนแม่แอลมาและพี่น้องของท่าน, ซึ่งได้หลบหนีไปในแดนทุรกันดาร.

และว่ากษัตริย์โนอาห์ และ พวกปะโลทิดได้เร่งใช้ผู้สืบเร็ดบาบ และ ความชั่วร้ายทลายอย่างต่ำพระเจ้า; และ พวกเขารู้ได้เป็นทุกเพราะ ความตายของอบินาไดนำอีก; และ เป็นทุกย้อนจากไปของแอลมา และ ผู้คนที่ไปกับเพื่อน, ผู้ซึ่งจัดตั้งศาสนจักรของพระเจ้าขึ้นโดยพระลัทธิ และ อำนาจของพระเจ้า, และ เชื่อในคำที่อบินาไดกล่าวไว้.

แท้จริงแล้ว, พวกเขารู้ได้เป็นทุกเพราะการจากไปของอบินาได, เพราะไม่รู้จักรว่ พวกเขานั้นหนีไปบ่อนใด. บัดนี้ พวกเขามีความขุ่นเคืองที่ได้เข้ารวมกับพวกเขา, เพราะว่าพวกเขารู้ได้เร็ดพันทะสันยาภกับพระเจ้าเพื่อรับใช้พระอหิง และ รักษาพระบัญญัติของพระอหิง.

และ บัดนี้นับตั้งแต่การมาของอามมอน, กษัตริย์ลิมไฮได้เข้าเร็ดพันทะสันยาภกับพระเจ้านำอีก, พร้อมทั้งผู้สืบของเพื่อนอย่างทลวงทลาย, เพื่อรับใช้พระอหิง และ รักษาพระบัญญัติของพระอหิง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ลิมไฮกับผู้สืบของเพื่อนเป็นจำนวนทลวงทลายปาดทะพาที่จะรับบัพติศมา; แต่ไม่มีผู้ใดในแผ่นดินมีสิทธิอำนาจจากพระเจ้า. และ อามมอนปฏิเสธบัพติศมาสิ่งนี้, โดยถือว่าตนเองเป็นผู้รับใช้ที่ต่ำสมถ.

ฉะนั้น พวกเขารู้ได้จัดตั้งตัวเองให้เป็นศาสนจักร, โดยลัทธิพระอหิงของพระผู้เป็นเจ้าอยู่. บัดนี้ พวกเขารู้ได้ทะพาจะกลายเป็นเหมือนอามมอนกับพี่น้องของเพื่อน, ซึ่งได้หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารแล้วกับตน.

35 They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

36 And now all the study of Ammon and his people, and king Limhi and his people, was to deliver themselves out of the hands of the Lamanites and from bondage.

ແລະພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະຮັບພິທີມາເພື່ອເປັນພະຍານແລະປະຈຳພະຍານວ່າພວກເຂົາເຕັມໃຈໃຊ້ໃຈໃຫ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງຕົນ; ກະນັ້ນກໍຕາມ ພວກເຂົາຮອເວລາ; ແລະຈະໃຫ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການບັບຕິສະມາຂອງພວກເຂົາໄວ້ຕໍ່ຈາກນີ້ໄປ.

ແລະບັດນີ້ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງແອມໂນນກັບຜູ້ຄົນຂອງເຂົາ, ແລະກະສັດລິມໄຮກັບຜູ້ຄົນຂອງທ່ານ, ຄືເພື່ອປ່ອຍຕົນອອກຈາກເຈື່ອມມືຂອງຂາວເລມັນແລະຈາກຄວາມເປັນທາສ.

ພວກເຂົາປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບພິທີສະມາເພື່ອເປັນພະຍານ ແລະ ປະຈຳພະຍານວ່າ ພວກເຂົາເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາໄດ້ລໍຖ້າເວລານັ້ນ; ແລະ ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການບັບຕິສະມາຂອງພວກເຂົາ ຈະ ໃຫ້ໄວ້ໃນພາຍຫລັງ.

ແລະ ບັດນີ້ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງອາໂມນກັບຜູ້ຄົນຂອງລາວ, ແລະ ກະສັດລິມໄຮກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຄື ເພື່ອປ່ອຍຕົນເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມຂອງຊາວເລມັນ ແລະ ອອກຈາກການເປັນທາດ.

ແລະ ບັດນີ້ ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ຖ້າທາກ
ທ່ານບໍ່ເຫັນວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ບໍ່ມີ
ປະໂຫຍດແລ້ວ, ຫລື ວ່າຈົນຮອດບັດນີ້
ທ່ານໄດ້ຟັງຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍມາບໍ່
ຫລາຍກໍໜ້ອຍ, ແລະ ມັນເປັນປະໂຫຍດ
ແກ່ທ່ານ, ຈົນກະທັ້ງບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍຢາກໃຫ້
ທ່ານຟັງຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໃນຄັ້ງນີ້,
ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ
ແລະ ປິດປ່ອຍຜູ້ຄົນພວກນີ້ອອກຈາກ
ຄວາມເປັນທາດ.

5 And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

6 Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

7 And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

8 Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

9 And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

10 And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

และกษัตริย์อนุญาตให้เขาพูด.
และกิเดียนกล่าวว่า :

จงดูเส้นทางด้านหลังเกิด, ผ่านกำแพงด้านหลัง, ทางด้านหลังของเมือง. ชาวเลมัน, หรือยามของชาวเลมัน, เมาน้ำเมาตอนกลางคืน; ฉะนั้นให้เราออกถ้อยแถลงไปในบรรดาผู้คนพวกนี้ทั้งหมด ให้พวกเขา รวมฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของพวกเขาไว้, เพื่อจะคอยต้อนมันเข้าไปในแดนทุรกันดารตอนกลางคืน.

และข้าพเจ้าจะไปตามคำสั่งของท่านและให้เหล้าองุ่นชาวเลมันเพื่อเป็นบรรณาการครั้งสุดท้าย, และพวกนั้นจะเมา; และเราจะผ่านไป ตามเส้นทางลับด้านซ้ายของค่ายพวกเขาเมื่อพวกนั้นเมาและหลับ.

ดังนั้นเราจะออกไปในแดนทุรกันดารพร้อมด้วยผู้หญิงของเรา และลูก ๆ ของเรา, ฝูงสัตว์เลี้ยง, และฝูงสัตว์ใหญ่ของเรา; และเราจะเดินทางลัดเลาะไปตามแผ่นดินแห่งไซลัม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์สดับฟังคำของกิเดียน.

และกษัตริย์ลิมไฮให้ผู้คนของท่านรวมฝูงสัตว์ของพวกเขาไว้; และท่านส่งเหล้าองุ่นไปเป็นบรรณาการให้ชาวเลมัน; และท่านส่งเหล้าองุ่นเพิ่มไป, เป็นของกำนัลแก่พวกนั้นด้วย; และพวกนั้นดื่มเหล้าองุ่นที่กษัตริย์ลิมไฮส่งไปให้ อย่างไม่มียั้ง.

และ กะสัดอะนุกาตใช้ลาวเจ้า. และ กิเดโอนกล่าวว่:

จึ่งเบี่ยง ทางผ่านข้างหลัง ผ่านกำแพงข้างหลังอยู่ทางข้างหลังของเมือง. ชาวเลมัน และ นายยามของชาวเลมันเมาน้ำเมาในตอนกลางคืน; ฉะนั้น ให้พวกเรีออกปะภาคไปในบัดดาผู้คนพวกนี้ทั้งหมัดให้พวกเรีารวมฝูงสัตว์และ ฝูงสัตว์ใหญ่ของพวกเรีไว้ เพื่อจะต้อนมันเข้าไปในถิ่นแหว่งแล้วกันตามในตอนกลางคืน.

และ ข้าบ่อยจะไปตามคำสั่งของท่าน และ มอบเหล้าองุ่นให้แก่ชาวเลมันเป็นถ้อยช่วยเพื่อสดับท้าย; และพวกเรีจะมึนเม้า; และ พวกเรีจะผ่านไปทางลับ ทางเบี่ยงซ้ายของค่ายพวกเรีเวลาพวกเรีเมาน้ำเมา และ นอนหลับอยู่.

พวกเรีจะออกไปในถิ่นแหว่งแล้วกันตามพร้อมด้วยพวกผู้หญิงของพวกเรี และ เด็กบ่อยของพวกเรี, ทั้งผู้หญิงและของพวกเรี, และ ผู้หญิงของพวกเรี, และ พวกเรีจะเดินทางไปทางข้างหลังของแผ่นดินไซลัม.

และ บัดบ่เทอดทานได้บังเกิดขึ้นถึงกะสัดได้เชื้อฟ้งถ้ำเจ้าของกิเดโอน.

และ กะสัดลิมไฮได้ให้ผู้คนของเขันักบ่อนรวมฝูงสัตว์ไว้; และ เขันักได้ส่งเหล้าองุ่นเป็นถ้อยช่วยไปให้ชาวเลมัน; และ เขันักได้ส่งเหล้าองุ่นเพิ่มไปเพื่อเป็นลาจว้นแก่พวกเขีานำอิทธิ; และ พวกเขีได้กินเหล้าองุ่นที่กะสัดลิมไฮส่งไปให้ย่างบ่ยุตพัก.

11 And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

12 And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

13 And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

14 And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

15 And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

16 And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนของกษัตริย์ลิมไฮออกไปใน แดนทूरกันดารตอนกลางคืนพร้อม ด้วยฝูงสัตว์เลี้ยวและฝูงสัตว์ใหญ่ ของพวกเขา, และพวกเขาลัดเลาะ ไปตามแผ่นดินไซลัมในแดน ทूरกันดาร, และเปลี่ยนเส้นทาง ของพวกเขามุ่งไปสู่แผ่นดินแห่งเซ ราเอมลา, โดยแอมมอนและพี่น้อง ของเขานำไป.

และพวกเขาขนทอง, และเงิน ของพวกเขาทั้งหมด, และของมีค่า ของพวกเขา, เท่าที่พวกเขาจะขน ไปได้, และขนสัมภาระของพวกเขา, ออกไปในแดนทूरกันดาร; และ พวกเขาเดินทางต่อไป.

และหลังจากอยู่ในแดน ทूरกันดารหลายวันพวกเขามาถึง แผ่นดินแห่งเซราเอมลา, และมา รวมกับผู้คนของโมไซยาห์, และ กลายเป็นพลเมืองของท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมไซยาห์ต้อนรับพวกเขาด้วยปิติ; และท่านรับบันทึกของพวกเขาไว้ ด้วย, และบันทึกซึ่งผู้คนของลิมไฮ พบด้วย.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น เมื่อชาวเลมมันรู้ว่าผู้คนของลิมไฮ ออกไปจากแผ่นดินในเวลากลาง คืน, พวกเขาจึงส่งกองทัพไปใน แดนทूरกันดารเพื่อติดตามพวก นั้น;

และหลังจากพวกเขาติดตามอยู่ สองวัน, ก็ตามรอยคนเหล่านั้นไม่ได้อีกต่อไป; ฉะนั้นพวกเขาจึงหลง ทางอยู่ในแดนทूरกันดาร.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ ผู้คนของกษัตริย์ลิมไฮได้เดินทางเข้าไป ในที่นั่นแล้วกับถ่านในเวลาทางถิ่น พ้อมทั้งฝูงสัตว์ของพวกเขานำ และ ฝูงสัตว์ใหญ่ของพวกเขานำ, และ พวกเขาได้ออกไปทางขาลงผ่าน แผ่นดินไซลัมเข้าไปในที่นั่นแล้ว กับถ่าน, และ มุ่งหน้าไปสู่แผ่นดินเซรา เอมลาโดยมีแอมมอนกับพี่น้องของเขา พาไป.

และ พวกเขาได้อำนาจของพวกเขานำ, และ เงิน, และ สิ่งที่มีค่าทุกอย่างของ พวกเขา, เท่าที่พวกเขาจะเอาไปได้, และ สะบะของอาหารของพวกเขาไปใน ที่นั่นแล้วกับถ่านนำพวกเขา; และ พวกเขาเดินทางของพวกเขานำไป.

และ พวกเขาอยู่ในที่นั่นแล้ว กับถ่านเป็นเวลาหลายวัน พวกเขา มาถึงแผ่นดินเซราเอมลา, และ ได้ เข้าร่วมกับผู้คนของโมไซยาห์, และ ได้ กลายเป็นผู้คนของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ โมไซ ยาห์ได้ต้อนรับพวกเขาด้วยความชื่น ชื่น; และ ท่านก็ได้รับเอา บันทึกของ พวกเขาไว้ด้วย, พ้อมทั้ง บันทึกซึ่ง ผู้คนของลิมไฮได้พบเห็นด้วย.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ เมื่อชาวเลมมันรู้ว่าผู้คนของลิมไฮได้ ลักขโมยไปจากแผ่นดินในตอนทางถิ่น, พวกเขาจึงได้ส่งกองทัพติดตามเขา ไปในที่นั่นแล้วกับถ่าน;

และ พวกเขาติดตามได้สองวัน พวกเขา ก็ตามรอยพวกนั้นไม่ได้ต่อไป; ฉะนั้น พวกเขาจึงหลงทางอยู่ในที่นั่นแล้ว กับถ่าน.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

- 1 Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.
- 2 And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.
- 3 And they fled eight days' journey into the wilderness.
- 4 And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.
- 5 And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.
- 6 And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

เรื่องราวของแอลมาและผู้คนของพระเจ้า, ซึ่งถูกผู้คนของกษัตริย์โนอาห์ขับไปในแดนทุรกันดาร.

โมไซยาห์ ๒๓

บัดนี้แอลมา, โดยที่พระเจ้าทรงเตือนว่ากองทัพของกษัตริย์โนอาห์จะยกมาโจมตีพวกเขา, และแล้วเมื่อเป็นที่รู้แก่ผู้คนของท่าน, พวกเขาจึงรวบรวมฝูงสัตว์ของตน, และขนธัญพืชของตน, และออกไปในแดนทุรกันดารก่อนหน้ากองทัพของกษัตริย์โนอาห์.

และพระเจ้าทรงเพิ่มพลังกำลังให้พวกเขา, เพื่อมิให้ผู้คนของกษัตริย์โนอาห์ตามมาทำลายพวกเขาได้ทัน.

และพวกเขาเดินทางหลบหนีไปในแดนทุรกันดารอยู่แปดวัน.

และพวกเขามาถึงแผ่นดินแห่งหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, เป็นแผ่นดินที่แสนงามและน่าอยู่, เป็นแผ่นดินแห่งน้ำบริสุทธิ์.

และพวกเขาตั้งกระโจมที่พักของตน, และเริ่มทำไร่ไถนา, และเริ่มสร้างอาคาร; แท้จริงแล้ว, พวกเขาอุตสาหะ, และทำงานหนักอย่างยิ่ง.

และผู้คนปรารถนาจะให้แอลมาเป็นกษัตริย์แห่งตน, เพราะท่านเป็นที่รักของผู้คนของท่าน.

เรื่องราวของแอลมากับผู้คนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ผู้ที่ถูกผู้คนของกษัตริย์โนอาห์ขับไล่เข้าไปในถิ่นที่แห้งแล้งกับดาน.

โมไซยา ๒๓

บัดนี้แอลมาโดยที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้เตือนว่า กองทัพของกษัตริย์โนอาห์จะมาโจมตี, และ เป็นที่รู้จักแก่ผู้คนของเขามาแล้ว, สะบัด พวกเขาก็จึงหนีไปซ่อนตัวในป่าของพวกเขา และ พัดพัดของพวกเขา, และ ได้เข้าไปในถิ่นที่แห้งแล้งกับดานก่อนกองทัพของกษัตริย์โนอาห์จะมาถึง.

และ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้เพิ่มกำลังให้พวกเขาเพื่อมิให้ผู้คนของกษัตริย์โนอาห์ติดตามมาทัน เพื่อทำลายพวกเขา.

และ พวกเขาได้เดินทางเข้าไปในถิ่นที่แห้งแล้งกับดานเป็นเวลาแปดวัน.

และ พวกเขาก็มารอดแผ่นดินบ่อหนอง, แท้จริงแล้ว, เป็นแผ่นดินที่สวยงาม และ น้ำอยู่, และ เป็นแผ่นดินที่มีน้ำบริสุทธิ์.

และ พวกเขาได้ตั้งเต็นท์ของพวกเขาขึ้น, และ เล่มไถนา และ สร้างอาคารบ้านเรือนขึ้น; แท้จริงแล้ว, พวกเขาก็ดำเนินการ และ เรืออูฐอย่างทะนุถนอม.

และ ผู้คนปรารถนาจะให้แอลมาเป็นกษัตริย์ของพวกเขา, เพราะว่าท่านเป็นที่รักของทุกคนของท่าน.

7 But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

8 Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

9 But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

10 Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

11 Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

12 And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

แต่ท่านกล่าวแก่พวกเขา :
ดูเถิด, หาบังควรไม่ที่เราจะมี
กษัตริย์; เพราะพระเจ้าตรัสไว้
ดังนี้: เจ้าจะไม่นับถือเนื้อหนังหนึ่ง
สูงกว่าอีกเนื้อหนังหนึ่ง, หรือคน
หนึ่งจะไม่คิดว่าตนสูงกว่าอีกคน
หนึ่ง; ฉะนั้นข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน
ว่าหาบังควรไม่ที่ท่านจะมีกษัตริย์.

กระนั้นก็ตาม, หากเป็นไปได้ว่า
ท่านจะมีคนเที่ยงธรรมเสมอไปที่จะ
เป็นกษัตริย์ของท่านแล้ว ก็จะเป็น
การดีสำหรับท่านที่จะมี
กษัตริย์.

แต่จงนึกถึงความชั่วช้าสามานย์
ของกษัตริย์โนอาห์และปุโรหิตของ
เขา; และตัวข้าพเจ้าก็ติดกับดักมา
แล้ว, และทำหลายสิ่งซึ่งเป็นที่น่า
ชิงชังในสายพระเนตรของพระเจ้า,
ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ากลับใจอย่าง
ชอกช้ำ;

กระนั้นก็ตาม, หลังจากมีความ
ยากลำบากมากมาย, พระเจ้าทรง
ได้ยินเสียงร้องของข้าพเจ้า, และ
ทรงตอบการสวดอ้อนวอนของ
ข้าพเจ้า, และทรงทำให้ข้าพเจ้า
เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของ
พระองค์ในการนำพวกท่าน
มากมายมาสู่ความรู้ถึงความจริง
ของพระองค์.

กระนั้นก็ตาม, ในการนี้ข้าพเจ้า
ไม่โอ้อวด, เพราะข้าพเจ้าไม่มีค่า
ควรที่จะโอ้อวดตน.

และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน
ว่า, ท่านถูกกษัตริย์โนอาห์กดขี่,
และอยู่ในความเป็นทาสของเขา
และปุโรหิตของเขา, และถูกพวกนี้
นำไปในความชั่วช้าสามานย์;
ฉะนั้นท่านจึงถูกมัดไว้ด้วยสายรัด
แห่งความชั่วช้าสามานย์.

แต่เพื่อบรรเทาทุกข์กับพวกเจ้าว่า: จົງ
ເບິ່ງ, ມັນບໍ່ສົມຄວນເລີຍທີ່ພວກເຮົາຈະມີ
ກະສັດ; ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້:
ເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງນັບຖືເນື້ອໜັງອັນໃດທີ່ສູງ
ກວ່າເນື້ອໜັງອີກອັນໜຶ່ງ, ຫລື ວ່າຄົນ
ຜູ້ໜຶ່ງຈະບໍ່ຄິດວ່າຕົນເອງສູງກວ່າອີກ
ຜູ້ໜຶ່ງ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ ມັນບໍ່
ສົມຄວນເລີຍທີ່ພວກເຮົາຈະມີກະສັດ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຫາກເປັນໄດ້
ວ່າ ມີຄົນທ່ຽງທຳຜິດຈະມາເປັນກະສັດ
ຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ກໍເປັນການດີທີ່ສຸດ
ສໍາລັບພວກທ່ານທີ່ຈະມີກະສັດ.

ແຕ່ຈົ່ງຈື່ຈາ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງກະສັດ
ໂນອາ ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງເພິ່ນ;
ແລະ ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍຍັງ ຖືກບັງຄັບມາ
ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ເຮັດຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່
ໜ້າກຽດຊັງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີການກັບ
ໃຈຢ່າງເຈັບຊ້າ;

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກມີ ຄວາມ
ທຸກຍາກລຳບາກມາຫລາຍແລ້ວ, ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
ເປັນເຄື່ອງມືໃຫ້ແກ່ພຣະອົງໃນການເຮັດ
ໃຫ້ພວກທ່ານ ຫລາຍຄົນມາຮູ້ຈັກຄວາມ
ຈິງຂອງພຣະອົງ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນເລື່ອງນີ້
ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອວດອ້າງ, ເພາະວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຄ່າຄວນທີ່ຈະອວດອ້າງຕົວ
ເອງ.

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ
ທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຖືກກະສັດ
ໂນອາກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມເປັນ
ທາດຂອງເພິ່ນ ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງ
ເພິ່ນ, ແລະ ຖືກພວກເຂົານຳໄປຫາຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ; ສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງຖືກມັດໄວ້
ດ້ວຍ ພັນທະການແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

13 And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

14 And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

15 Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

16 And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

17 And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

18 Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

19 And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

และบัดนี้เมื่อท่านได้รับการปลดปล่อยจากพันธนาการเหล่านี้โดยเดชานุภาพแห่งพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, แม้ออกจากเงื้อมมือของกษัตริย์โนอาห์และผู้คนของเขา, และจากพันธนาการแห่งความชั่วช้าสามานย์ด้วย, แม้เช่นนั้นข้าพเจ้าปรารถนาจะให้ท่านยืนหยัดอยู่ในเสรีภาพนี้ซึ่งโดยการนี้พระองค์ทรงทำให้ท่านเป็นอิสระ, และไม่ให้ท่านไว้วางใจใครเป็นกษัตริย์ปกครองท่าน.

และไม่ให้ไว้วางใจใครเป็นผู้สอนของท่านหรือเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจของท่านด้วย, เว้นแต่เขาจะเป็นคนของพระผู้เป็นเจ้า, เดินในทางของพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์.

ดังนั้นแอลมาได้สอนผู้คนของท่าน, ว่ามนุษย์ทุกคนควรรักเพื่อนบ้านของตนเหมือนตนเอง, ไม่ควรมีการขัดแย้งในบรรดาพวกเขา.

และบัดนี้, แอลมาเป็นมหาปุโรหิตของพวกเขา, โดยที่ท่านเป็นผู้ก่อตั้งศาสนจักรของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มีผู้ใดได้รับอำนาจให้สั่งสอนหรือให้สอนเว้นแต่จะเป็นโดยท่านจากพระผู้เป็นเจ้า. ฉะนั้นท่านจึงอุทิศถวายปุโรหิตทั้งหมดของพวกเขาและผู้สอนทั้งหมดของพวกเขา; และไม่มีผู้ใดได้รับการอุทิศถวายเว้นแต่พวกเขาเป็นคนเที่ยงธรรม.

ฉะนั้นพวกเขาดูแลผู้คนของตน, และบำรุงเลี้ยงคนเหล่านั้นด้วยสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความชอบธรรม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเริ่มรุ่งเรืองอย่างยิ่งในแผ่นดิน; และพวกเขาเรียกแผ่นดินนั้นว่าฮีลัม.

และ บัดนี้เมื่อพวกท่านถูกปิดปล่อยจากพันธนาการเหล่านี้แล้ว; โดยอำนาจของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, แม่นั้ให้พ้นจากภามีของกะสัดโนอา และผู้ถินของเพ้น, และ จากพันธนาการແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນໍາອີກ, ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ພວກທ່ານ ຍືດໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມເປັນ ເສລີພາບນີ້, ຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ຖືກຮັດໃຫ້ເປັນອິດສະລະ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ໄວ້ວາງໃຈ ຜູ້ໃດເພື່ອມາເປັນກະສັດປົກຄອງພວກທ່ານ.

และ บໍ່ໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈ ຜູ້ສອນຜູ້ໃດ ຫລື ຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຜູ້ໃດຂອງພວກທ່ານ, ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເດີນໄປຕາມທາງຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

ແອວມາໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນດັ່ງນີ້, ວ່າທຸກຄົນຄວນ ຮັກແພງເພິ່ນບ້ານຄືກັນກັບຮັກຕົນເອງ, ແລະ ບໍ່ຄວນມີ ການຂັດແຍ້ງຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ.

และ บัดนี้แอลมาได้เป็น มະຫາປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາ, ເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບ ສິດອໍານາດໃຫ້ສັ່ງສອນ ຫລື ສິດສອນເລີຍຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເພິ່ນເສຍກ່ອນຊຶ່ງຈາກພຣະເຈົ້າ. ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນທັງໝົດຂອງເພິ່ນ ແຕ່ບໍ່ມີຄົນໃດໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຍົກເວັ້ນແຕ່ຈະເປັນຄົນຊອບທຳເທົ່ານັ້ນ.

ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ດູແລຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ບຳລຸງລ້ຽງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໃນສິ່ງທີ່ຊອບທຳ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ພວກເຂົາຕັ້ງຊື່ໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນວ່າ ເຮລາມ.

20 And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

21 Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

22 Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

23 For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

24 And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

25 For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

26 Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาได้ขยายเผ่าพันธุ์และ รุ่งเรืองอย่างยิ่งในแผ่นดินแห่ง ฮีลัม; และพวกเขาสร้างเมือง, ซึ่ง พวกเขาเรียกว่าเมืองแห่งฮีลัม.

กระนั้นก็ตามพระเจ้าทรงเห็น สมควรที่จะทดสอบผู้คนของ พระองค์; แท้จริงแล้ว, พระองค์ ทรงทดลองความอดทนของพวกเขา และศรัทธาของพวกเขา.

กระนั้นก็ตาม—ผู้ใดก็ตามที่มอบ ความไว้วางใจในพระองค์ผู้ เดียวกันนั้นพระองค์จะทรงยกขึ้น ในวันสุดท้าย. แท้จริงแล้ว, และ เป็นไปดังนั้นกับคนพวกนี้.

เพราะเหตุเกิด, ข้าพเจ้าจะแสดง ต่อท่านว่าพวกเขาถูกนำไปสู่ความ เป็นทาส, และไม่มีผู้ใดปลดปล่อย พวกเขาได้นอกจากพระเจ้าพระผู้ เป็นเจ้าของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้พระผู้เป็นเจ้าของอับราฮัมและ อิสอัคและของยาโคบ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ทรงปลดปล่อยพวกเขา, และพระองค์ทรงแสดงเดชานุภาพ อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ต่อพวกเขา, และความชื่นชมยินดีของพวกเขา ให้ใหญ่หลวง.

เพราะเหตุเกิด, เหตุการณ์ได้ บังเกิดขึ้นคือขณะที่พวกเขาอยู่ใน แผ่นดินแห่งฮีลัม, แท้จริงแล้ว, ใน เมืองแห่งฮีลัม, ขณะที่กำลังทำไร่ ไถนาอยู่รอบ ๆ บริเวณนั้น, ดุเหิด กองทัพชาวเลม่อน้อยู่ภายในเขต ชายแดนของแผ่นดินแล้ว.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พี่น้องของแอลมาหลบหนีไปจาก ทุ่งของตน, และรวมกันอยู่ในเมือง แห่งฮีลัม; และพวกเขาตกใจกลัว มากเพราะการมาปรากฏของ ชาวเลม่อน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นมี ผู้สืบเพิ่มทวีขึ้นเล็อยๆ และ จะเลิ น รุ่งเรืองย่างยิ่งในแผ่นดินเรลาม; และ พวกเขาได้สร้างเมืองขึ้น, ซึ่งพวกเขา ได้ตั้งชื่อไว้ว่า เมืองเรลาม.

ถึงอย่างใดก็ตาม พระผู้เป็นเจ้าได้ เห็นสมควรที่จะ ทดสอบผู้สืบของ พระองค์; แท้จริงแล้ว, พระองค์ได้ ทดลอง ความอดทน และ ศรัทธาของ พวกเขา.

ถึงอย่างใดก็ตาม—ผู้ใดก็ตามที่ ไว้วางใจในพระองค์ ผู้สืบจะถูกร ยกขึ้น ในวันสุดท้าย. แท้จริงแล้ว, มันจะเป็น ไปแน่นอนกับผู้สืบพวกนี้.

เพราะฉะนั้น, ข้าพเจ้าจะแสดงต่อ พวกท่านว่า ผู้สืบถูกเอามาเป็นทาส, และ ไม่มีผู้ใดจะปลดปล่อยพวกเขาได้ นอกจากพระผู้เป็นเจ้าองค์เป็นพระเจ้า ของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้ พระเจ้าของอับราฮัม และ อิสอัค และ ของยาโคบ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นมี พระองค์ได้ปลดปล่อยพวกเขา, และ พระองค์ได้แสดงเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ ของพระองค์ต่อพวกเขา, และ พวกเขา มีความชื่นชมยินดีอย่างใหญ่หลวง.

เพราะฉะนั้น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นมี เวลาที่พวกเขาอยู่ในแผ่นดินเรลาม, แท้จริงแล้ว, อยู่ในเมืองเรลาม, เวลาที่ ผู้สืบกำลังไถนาอยู่นั้น, จึงถึงกองทัพบ ของชาวเลม่อนได้มาตั้งอยู่ที่ชายแดน ของแผ่นดินนั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นมี พี่น้อง ของแอลมาได้หลบหนีจากไร่นาของ พวกเขา, และ ได้ไปตั้งรกรากอยู่ใน เมืองเรลาม; และ พวกเขาตกใจกลัว uly เพราะการมาปรากฏของ ชาวเลม่อน.

27 But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

28 Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

29 And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

30 Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

31 And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.

32 Now the name of the leader of those priests was Amulon.

33 And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.

แต่แอลมาออกไปยืนรวมกลุ่มกับพวกเขา, และเตือนสติมิให้พวกเขาตกใจกลัว, แต่ให้ระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และพระองค์จะทรงปลดปล่อยพวกเขา.

ฉะนั้นพวกเขาจึงข่มความกลัว, และเริ่มร้องทูลพระเจ้าให้พระองค์ทรงทำให้ใจของชาวเลมมันอ่อนลง, เพื่อพวกนั้นจะละเว้นพวกเขา, และภรรยา, และลูก ๆ พวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงทำให้ใจของชาวเลมมันอ่อนลง. และแอลมากับพี่น้องของท่านออกไปมอบตัวให้อยู่ในเงื้อมมือของพวกนั้น; และชาวเลมมันเข้าครอบครองแผ่นดินแห่งฮีลัม.

บัดนี้กองทัพของชาวเลมมัน, ซึ่งไล่ติดตามผู้คนของกษัตริย์ลิมไฮ, หลงอยู่ในแดนทุรกันดารหลายวัน.

และดูเถิด, พวกเขาพบปุโรหิตเหล่านั้นของกษัตริย์โนอาห์, ในที่แห่งหนึ่งซึ่งปุโรหิตเหล่านั้นเรียกว่าอามูลอน; และพวกนั้นเริ่มครอบครองแผ่นดินแห่งอามูลอนและเริ่มทำไร่ไถนา.

บัดนี้ชื่อของผู้นำปุโรหิตเหล่านั้นคืออามูลอน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออามูลอนวิงวอนชาวเลมมัน; และเขาส่งภรรยาของพวกเขา, ผู้เป็นธิดาของชาวเลมมัน, ออกไปวิงวอนพี่น้องของตนด้วย, เพื่อคนเหล่านั้นจะไม่ทำลายสามีของพวกเขา.

แต่แอลมาได้ออกมายืนอยู่ในบ้านดาพอกเขา และชักชวนบ่มิให้พอกเขาตกใจ, แต่ให้ละมืกเทียงพระผู้เป็นเจ้าอิ้งเป็นพระเจ้าของพอกเขา และพระอิ้งจะปิดบ่อยพอกเขา.

สะนั้น พอกเขาจึงเฝ้าบ้าน และ เล่มธองทูนต่พระผู้เป็นเจ้าให้พระอิ้งช่วยเร็ดให้ใจของชาวเลมมันอ่อนลึง, เพื่อให้พอกเขาไว้ชีวิตของพอกเขา, และ เมยของพอกเขา, และ ลูกของพอกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ พระผู้เป็นเจ้าได้เร็ดให้ใจของชาวเลมมันอ่อนลึง. และ แอลมากับพี่น้องของเพ่นได้ออกไปมอบตัวให้อยู่ในมือของพอกเขา; และ ชาวเลมมันได้เฝ้ามาเป็นเจ้าของแผ่นดินเฮลาม.

บัดนี้กองทัพของชาวเลมมัน ซึ่งไล่ตามผู้ถึนของพระสัดลิมไฮมาได้ทลึงทางอยู่ในถึนแ่งแล้วกับถานทลายมื.

และ จ้งเบ้ง, พอกเขาได้พบบ่พอกปะโลทิดของพระสัดโนอาอยู่ในบ่อนท้ง, ซึ่งพอกเขาเ็นว่า อะมิลอน; และ พอกเขาเล่มถึนเป็นเจ้าของแผ่นดินอะมิลอน และ เล่มถึถึน.

บัดนี้ ซึ่งผู้ผู้นำของพอกปะโลทิดเทล่านั้นถึ อะมิลอน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ อะมิลอนได้วิงวอนชาวเลมมัน; และ พอกเขาได้ส้งเมยของพอกเขา, ซึ่ง เป็น พอกลูกสาวของชาวเลมมันไป, เพื่อธองวอนบ่มิของพอกเขา, เพื่อบ่มิให้ทำลายผิวของพอกนาง.

- 34 And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.
- 35 And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.
- 36 And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.
- 37 But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.
- 38 And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.
- 39 And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.
- และชาวเลมมันเกิดความสงสารอมิวลอนกับพี่น้องของเขา, และไม่ได้ทำลายพวกเขา, เพราะภรรยาของพวกเขา.
- และอมิวลอนกับพี่น้องของเขาเข้าสมทบกับชาวเลมมัน, และคนเหล่านั้นกำลังเดินทางอยู่ในแดนทุรกันดารเพื่อค้นหาแผ่นดินแห่งนีไฟเมื่อพวกเขาพบแผ่นดินแห่งอีลัม, ซึ่งแอลมากับพี่น้องของท่านครอบครองอยู่.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมมันสัญญากับแอลมาและพี่น้องของท่าน, ว่าหากพวกท่านชี้ทางซึ่งนำไปสู่แผ่นดินแห่งนีไฟให้พวกเขาแล้ว พวกเขาจะไว้ชีวิตพวกท่านและให้เสรีภาพพวกท่าน.
- แต่หลังจากแอลมาได้ชี้ทางซึ่งนำไปสู่แผ่นดินแห่งนีไฟแก่พวกเขาแล้ว ชาวเลมมันไม่ยอมรักษาสัญญาของตน; แต่พวกเขาจัดยามไว้ทั่วแผ่นดินแห่งอีลัม, เพื่อเฝ้าแอลมากับพี่น้องของท่าน.
- และพวกเขาที่เหลืออยู่ไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟ; และพวกเขาส่วนหนึ่งกลับมาแผ่นดินแห่งอีลัม, และนำภรรยาและลูก ๆ ของยามซึ่งถูกทิ้งอยู่ในแผ่นดินนั้นมากับตนด้วย.
- และกษัตริย์ของชาวเลมมันอนุญาตให้อมิวลอนเป็นกษัตริย์และปกครองดูแลผู้คนของเขา, ซึ่งอยู่ในแผ่นดินแห่งอีลัม; กระนั้นก็ตามเขายังไม่มีอำนาจที่จะกระทำการใดที่ขัดกับเจตนารมณ์ของกษัตริย์แห่งชาวเลมมัน.
- และ ชาวเลมมันมีความเมตตาเสียสละต่ออมิวลอน และ พี่น้องของลาว, และ ไม่ได้ทำลายพวกเขา ยื้อย่นถ่วงของพวกเมยของพวกเขา.
- และ อมิวลอน และ พี่น้องของลาวได้เข้าร่วมกับชาวเลมมัน, และเวลาที่ถิ่นพอกนั้นกำลังเดินทางอยู่ในถิ่นแห้งแล้งกับงานขุดหาแผ่นดินนิไฟอยู่นั้น พวกเขาได้พบเห็นแผ่นดินเรลาม, ซึ่งแอมมากับพี่น้องของเขานั่นเป็นเจ้าของ.
- และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึง ชาวเลมมันได้สนทนากับแอมมา และ พี่น้องของเขานั่นว่า ถ้าหากพวกเขาบอກทางไปสู่แผ่นดินนิไฟให้พวกเขาแล้ว พวกเขาจะไว้ชีวิต และ ป่วยให้พวกเขามีเสรีภาพ.
- แต่ทว่าจากแอมมาบอກทางไปหาแผ่นดินนิไฟให้พวกเขาแล้ว ชาวเลมมันไม่ได้รักษาสัญญานั้นเลย; แต่พวกเขาได้จัดยามไว้ทั่วแผ่นดินเรลาม, เพื่อเฝ้า แอมมาและ พี่น้องของเขานั่น.
- และ พวกเขาที่เหลืออยู่ก็ไปหาแผ่นดินนิไฟ; และ พวกส่วนหนึ่งได้กับถิ่นมาแผ่นดินเรลาม, และ ได้นำเอาลูกเมยของพวกเขามาผู้ที่ได้ถูกปะไว้อยู่ในแผ่นดินนั้นมานำ.
- และ กะสัดของชาวเลมมันได้อนุญาตให้อมิวลอนเป็นกะสัดเพื่อปกครองดูแลผู้ถิ่นของลาว, ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินเรลาม; เฝีย่ย่างใดก็ตาม ลาวก็ไม่มีอำนาจอันใดเลยที่จะรื้อรากับขำกับกับความปาดทะของกะสัดของชาวเลมมันได้.

Mosiah 24

- 1 And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.
- 2 For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.
- 3 And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.
- 4 And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.
- 5 And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;
- 6 But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

โมไซยาห์ ๒๔

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออมีวาลอนจึงเป็นที่โปรดปรานในสายตาของกษัตริย์ชาวเลมัน; ฉะนั้น, กษัตริย์ชาวเลมันจึงอนุญาตให้กำหนดเขาและพี่น้องของเขาเป็นผู้สอนดูแลผู้คนของเขา, แท้จริงแล้ว, แม้ดูแลผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินแห่งเชมลอน, และในแผ่นดินแห่งไชลอม, และในแผ่นดินแห่งอมีวาลอน.

เพราะชาวเลมันเข้าครอบครองพื้นแผ่นดินทั้งหมดนี้; ฉะนั้น, กษัตริย์ของชาวเลมันจึงกำหนดกษัตริย์ไว้ปกครองพื้นแผ่นดินทั้งหมดนี้.

และบัดนี้ชื่อกษัตริย์ของชาวเลมันคือเลมัน, โดยเรียกตามชื่อบิดาของเขา; และฉะนั้นจึงเรียกเขาว่ากษัตริย์เลมัน. และเขาเป็นกษัตริย์ปกครองผู้คนมากมาย.

และเขากำหนดผู้สอนขึ้นจากบรรดาพี่น้องของอมีวาลอนในทุกแผ่นดินที่ผู้คนของเขาครอบครอง; และดังนั้นจึงเริ่มมีการสอนภาษาของนีไฟในบรรดาผู้คนทั้งหมดของชาวเลมัน.

และพวกเขาเป็นผู้คนที่มีมิตรจิตต่อกัน; กระนั้นก็ตามพวกเขาหารู้จักพระผู้เป็นเจ้าไม่; ทั้งพี่น้องของอมีวาลอนก็มิได้สอนพวกเขาแต่อย่างใดเกี่ยวกับพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน, มิได้สอนทั้งกฎของโมเสส; หรือมิได้สอนคำของอบินาไดแก่พวกเขา;

แต่พวกเขาสอนคนเหล่านั้นว่าพวกเขาควรรักษากฎของตน, และว่าพวกเขาจะได้เขียนถึงกันและกัน.

โมไซยาห์ ๒๕

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก อมีวาลอนได้เป็นทักไซในสายตาของกษัตริย์ชาวเลมัน; ฉะนั้น กษัตริย์ชาวเลมันจึงได้จะอนุญาตให้ลาวกับพี่น้องของลาวเป็นผู้สอน และเป็นผู้ดูแลผู้คนของลาว, แท้จริงแล้ว, ดูแลผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินแห่งเชมลอน, และอยู่ในแผ่นดินแห่งไชลอม, และ ในแผ่นดินแห่งอมีวาลอน.

เพราะว่าชาวเลมันได้เข้าเป็นเจ้าของแผ่นดินทั้งทวีป; ฉะนั้น, กษัตริย์ชาวเลมันจึงแต่งตั้งกษัตริย์ไว้เพื่อปกครองแผ่นดินเหล่านั้นทั้งทวีป.

และ บัดนี้ชื่อกษัตริย์ชาวเลมันคือ เลมัน, โดยเรียกตามชื่อบิดาของเขา; และ ฉะนั้น เลมันจึงถูกเรียกอีกว่า กษัตริย์เลมัน. และ เลมันได้เป็นกษัตริย์ปกครองผู้คนอย่างชุลลวงหลาย.

และ เลมันได้แต่งตั้งพี่น้องของอมีวาลอนให้เป็นผู้สอนในแผ่นดินทุกบ่อนที่ผู้คนของเลมันเป็นเจ้า; และ พาสาของนีไฟจึงเริ่มถูกสอนในบรรดาผู้คนทั้งทวีปของชาวเลมัน.

และ พวกเขาเป็นมิตรจิตต่อกัน; เท็จอย่างใดก็ตาม, พวกเขาหารู้จักพระผู้เป็นเจ้าไม่; พี่น้องของอมีวาลอนก็มิได้สอนพวกเขาแต่อย่างใดเกี่ยวกับพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, แท้จริงแล้วมิได้สอนทั้งกฎของโมเสส; หรือมิได้สอนคำของอบินาไดแก่พวกเขา;

แต่พวกเขาสอนคนเหล่านั้นว่าพวกเขาควรรักษากฎของตน, และว่าพวกเขาจะได้เขียนถึงกันและกัน.

7 And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

8 And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

9 For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put task-masters over them.

10 And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

11 And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

12 And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

และดังนั้นชาวเลมมันเริ่มมีความมั่งคั่งมากขึ้น, และเริ่มค้าขายกัน และรุ่งเรืองยิ่งขึ้น, และเริ่มเป็นคนเจ้าเล่ห์และฉลาด, ตามปัญญาของโลก, แท้จริงแล้ว, เป็นผู้ที่เจ้าเล่ห์มาก, เบิกบานในความชั่วร้าย และการปล้นสะดมนานัปการ, เว้นแต่ไม่ทำในบรรดาพี่น้องของพวกเขา.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออมิวลอนเริ่มใช้อำนาจกับแอลมาและพี่น้องของท่าน, และเริ่มข่มเหงท่าน, และให้ลูก ๆ ของตนข่มเหงลูก ๆ ของพวกเขา.

เพราะอมิวลอนรู้จักแอลมา, ว่าท่านเคยเป็นคนหนึ่งในพวกปุโรหิตของกษัตริย์, และท่านนั่นเองที่เชื่อคำของอบินาไดและถูกไล่ไปซึ่งหน้ากษัตริย์, และฉะนั้นเขาจึงโมโหท่าน; เพราะเขาขึ้นกับกษัตริย์เลมมัน, กระนั้นเขายังใช้อำนาจกับคนเหล่านั้น, และให้งานหนักแก่พวกเขา, และวางนายงานคุมพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือความทุกข์ของพวกเขาใหญ่หลวงนักจนพวกเขาเริ่มร้องทูลพระผู้เป็นเจ้าอย่างสุดกำลัง.

และอมิวลอนสั่งให้พวกนี้หยุดการร้องทูล; และเขาวางยามไว้คอยเฝ้าดูพวกนี้, หากพบว่าผู้ใดก็ตามเรียกหาพระผู้เป็นเจ้าจะต้องถูกประหาร.

และแอลมากับผู้คนของท่านมิได้เปล่งเสียงของตนถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน, แต่ทุ่มเทใจของตนแต่พระองค์; และพระองค์ทรงรู้ความนึกคิดในใจพวกเขา.

และชาวเลมมันเลื่อมรั้งมิเพิ่มขึ้นเมื่อนั้น, และ เลื่อมแลกรุปรับสินล้าจากกัน, และ ยิ่งใหญ่ขึ้น และ เลื่อมเป็นถิ่นสะทลลาดแกมโກງ, และ สะทลลาดในเลื่องทางโลก, แท้จริงแล้ว เป็นถิ่นสะทลลาดแกมโກງทลาย, เบิกบานในความชั่วร้าย, และ ການປຸ້ນສະດົມຕ່າງໆ, ເວ້ນເສຍແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນບັນດາພັນອງຂອງຕົນເອງ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออมิวลอนเลื่อมรั้งสินล้าจากกัน, และ พันธ์องของเข้มน, และ เลื่อมข่มเหงเข้มน, และ ให้ลูกหลานของเข้มนข่มเหงลูกหลานของเข้มน.

เพราะอมิวลอนรู้ว่าแอลมาเคยเป็นผู้นำในพวกปุโรหิตของกษัตริย์, และ เข้มนเป็นถิ่นเลื่อมรั้งในคำเจ้าของอบินาได และ ถูกขับไล่ออกไปต่อหน้ากษัตริย์, และ สะทลลาดจืดจางกับกษัตริย์เลมมัน, แต่ลาวก็ยังเลื่อมรั้งสินล้าจากกัน, และ ให้เข้มนเฝ้า ວຽກໜັກ, ແລະ ຈັດນາຍຄຸມພວກເຂົາ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกนี้ได้รับทรมานทุกข์ยากหนักจนเลื่อมรั้งทูลต่อพระเจ้าอย่างสุดกำลัง.

และ ออมิวลอนสั่งให้พวกนี้หยุดการร้องทูล; และ ลาวได้วางนายนยามไว้ทุกด้านเพื่อคุมพวกเขา, ถ้าเข้มนผู้ใดก็ตามเฝ้าหาพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าจะตาย.

และ แอลมากับผู้คนของท่านมิได้เปล่งเสียงของตนถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน, แต่ทุ่มเทใจของพวกเขาต่อพระองค์; และ พระองค์ทรงรู้ความนึกคิดในใจของพวกเขา.

13 And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

14 And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

15 And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

16 And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

17 And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
สุรเสียงของพระเจ้ามาถึงคนเหล่านั้นในความทุกข์ของพวกเขา, มีความว่า : จงเงยหน้าและจงสบายใจเถิด, เพราะเรารู้ถึงพันธสัญญาที่เจ้าทำไว้กับเรา; และเราจะให้พันธสัญญาแก่ผู้คนของเราและปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาส.

และเราจะให้สัมภาระซึ่งวางอยู่บนบ่าเจ้าเบาลงด้วย, แม้งจเจ้าหารู้สึกไม่ว่ามันอยู่บนหลังเจ้า, แม้ขณะที่เจ้าอยู่ในความเป็นทาส; และการนี้เราจะทำเพื่อเจ้าจะยืนเป็นพยานให้เราต่อจากนี้ไป, เพื่อเจ้าจะรู้อย่างแน่นอนว่าเรา, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, มาเยือนผู้คนของเราในความทุกข์ของพวกเขา.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงทำให้สัมภาระซึ่งวางอยู่บนแอลมาและพี่น้องของท่านเบาลง; แท้จริงแล้ว, พระเจ้าทรงเพิ่มพลังกำลังให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะทนแบกสัมภาระได้โดยง่าย, และพวกเขายอมรับอย่างขึ้นบานและด้วยความอดทนต่อพระประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือครุฑาของพวกเขามาและความอดทนของพวกเขามั่นคงยิ่งนักจนสุรเสียงของพระเจ้ามาถึงพวกเขาอีก, มีความว่า : จงสบายใจเถิด, เพราะในวันพรุ่งเราจะปลดปล่อยเจ้าออกจากความเป็นทาส.

และพระองค์ตรัสกับแอลมา : เจ้าจงนำหน้าคนพวกนี้, และเราจะไปกับเจ้าและปลดปล่อยคนพวกนี้ออกจากความเป็นทาส.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง สุละ
สรวงของพระผู้เป็นเจ้าได้มาเชิญพวก
เจ้าในท่ามกลางความทุกข์ของพวกเขา,
มีความว่า: จงเงยหน้าขึ้น และ จง
สบายใจเถิด, เพราะว่าเรารู้จักเชิญ
พันธสัญญาที่พวกเจ้าได้ไว้กับเรา;
และ เราจะเร็ดพันธสัญญากับผู้ถน
องเรา เพื่อปลดปล่อยพวกเจ้าออกจาก
ความเป็นทาส.

และ เราจะให้พาละแบกพาอยู่บ่า
ของพวกเจ้าเบาบางลงจนกว่าพวกเจ้า
รับรู้ถึงว่า มิใช่ยังอยู่ทุกข์ทล้งเลย เถิง
แม้นในขณะที่พวกเจ้าเป็นทาส; และ
เลื่องนี้เราจะเร็ดไปเพื่อพวกเจ้าจะได้
ยืนเป็น พะยานให้เราในพายหน้า, และ
เพื่อพวกเจ้าจะรู้ถึงย่างแน่นอนว่า
เราคือ อิงพระผู้เป็นเจ้า, ได้มายังมยาม
ผู้ถนองเราใน ความทุกข์ของพวก
เจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พาละ
แบกพาอยู่บ่าของแอมมา กับ
พี่น้องของเขามันถูกเร็ดให้เบาบางลง;
แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าได้เพิ่ม
พลังให้พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้
ทนแบก พาละแบกพาอย่างง่าย, และ
พวกเจ้าได้ยอมรับอย่างเบื่กบาน
ม่วนชื่น และ ด้วย ความอดทนต่อ
พระประสงค์ทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง สัดทา
และ ความอดทนของพวกเขามัน
ไต่ยทะลวงจนว่า สุละสรวงของพระผู้
เป็นเจ้ามาหาพวกเจ้าอีก, มีความว่า:
จงสบายใจเถิด, เพราะว่าในมื่ออื่น เรา
จะมาปลดปล่อยพวกเจ้าออกจากความ
เป็นทาสแล้ว.

และ พระอึงได้กล่าวกับแอมมาว่า:
เจ้าจงออกนำผู้ถนองพวกนี้ไป, และ เรา
จะไปกับเจ้า และ จะปลดปล่อยผู้ถนอง
นี้ออกจากความเป็นทาส.

18 Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

19 And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their task-masters were in a profound sleep.

20 And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

21 Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

22 And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในตอนกลางคืนแอลมาและผู้คนของท่านต้อนฝูงสัตว์ของพวกเขา มารวมกัน, และธัญพืชของพวกเขาด้วย; แท้จริงแล้ว, แม้ตลอดเวลากลางคืนพวกเขารวมฝูงสัตว์ของตนไว้.

และในตอนเช้าพระเจ้าทรงทำให้ชาวเลมันหลับสนิท, แท้จริงแล้ว, และนางงานของพวกเขาทั้งหมดอยู่ในการหลับใหล.

และแอลมากับผู้คนของท่านออกไปในแดนทุรกันดาร; และเมื่อเดินทางไปได้ตลอดวันแล้วพวกเขาจึงตั้งกระโจมในหุบเขาแห่งหนึ่ง, และเรียกหุบเขานั้นว่าแอลมา, เพราะท่านนำทางพวกเขาไปในแดนทุรกันดาร.

แท้จริงแล้ว, และในหุบเขาแอลมานั้นพวกเขาทูลเทใจสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณของพระผู้เป็นเจ้า เพราะพระองค์ทรงเมตตาพวกเขา, และทรงทำให้สัมภาระของพวกเขาเบาลง, และทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาส; เพราะพวกเขาอยู่ในความเป็นทาสมา, และไม่มีใครปลดปล่อยพวกเขาได้นอกจากพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

และพวกเขาน้อมขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, ผู้ชายทั้งหมดของพวกเขาและหญิงทั้งหมดของพวกเขาและลูก ๆ ที่พูดได้ทั้งหมดของพวกเขาเปล่งเสียงสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

และ พวกท่านได้บังเกิดขึ้นใน ตอน ภาวณ แอมมารักผู้ถนองพ่นได้ เต้าโรมพู่สัด และ พดพ่นของพอก เอ้าไว้; แท้จริงแล้ว, แม่นแต่ทะลอด ทักถนทักพอกเอ้าได้เต้าโรมพู่สัดของ พอกเอ้าเอ้ากัน.

และ ในตอนเอ้า พระผู้เป็นเจ้าเร็ด ไข่ธาอเลมมัน นอนทลัษสะชนด, แท้จริง แล้ว, และ พอกทักทักงานทักชนดทัก นอนทลัษสะชนด.

และ แอมมารักผู้ถนองพ่นได้ เถนทากเอ้าไปนถุ่นแท้งแล้งกันถาน; และ ไข่เวลาเถนทากชนดมี แล้วจึงได้ ถักฐาถ่นถุ่นอยู่ในรอมพูนอนทัก และ ถักฐารอมพูนั่นว่า แอมมา, เพาะว่าพ่น ได้นาทากพอกเอ้าเอ้าไปนถุ่น แท้งแล้งกันถาน.

แท้จริงแล้ว, และ อยู่ในรอมพูนแอมมา นั้น พอกเอ้าได้ทูลเท ถอามขอพ พระไทของพอกเอ้าแต่ พระผู้เป็นเจ้า เพาะพระอึงได้เมดทากพอกเอ้า, และ เร็ดไข่พาละแบททากของพอกเอ้า เป้าบาวลึง, และ ปดปล่อยพอกเอ้าออก จากถอามเป้นทาด; เพาะว่าพอกเอ้า เถียได้ยู่ในถอามเป้นทาดมา, และ บ่มี ผู้ใดจะปดปล่อยพอกเอ้าได้นอกจากร พระผู้เป็นเจ้าอึงเป้นพระเจ้าของพอก เอ้า.

และ พอกเอ้าได้ถอวยถอามขอพ พระไทแต่พระเจ้า, แท้จริงแล้ว, พอก ผู้ธาของพอกเอ้า และ พอกผู้ยง ของพอกเอ้า และ พอกเถกน้อย ทักชนดของพอกเอ้าทักเอ้าได้, ได้ สักสรงสันละเสนพระเจ้าของพอก เอ้า.

23 And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

24 And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

25 And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

และบัดนี้พระเจ้าตรัสกับแอลมา : เจ้าจงรีบพาตัวเจ้าและคนพวกนี้ออกจากแผ่นดินนี้, เพราะชาวเลมันตื่นแล้วและติดตามเจ้าอยู่; ฉะนั้นเจ้าจงออกจากแผ่นดินนี้, และเราจะยังชาวเลมันไว้ในหุบเขานี้เพื่อพวกเขาจะไม่ตามคนพวกนี้อีกต่อไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาออกไปจากหุบเขา, และออกเดินทางไปในแดนทूरกันดาร.

และหลังจากพวกเขาได้อยู่ในแดนทूरกันดารสิบสองวันพวกเขามาถึงแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา; และกษัตริย์โมไซยาห์ยังได้ต้อนรับพวกเขาด้วยปีติ.

และ บัดนี้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้กล่าวกับแอลมาว่า: เจ้าจงพาตัวผู้อพยพออกจากแผ่นดินนี้ไปพร้อมทั้งผู้ติดตามพวกนี้ เพราะว่าชาวเลมันตื่นแล้ว และ ได้ติดตามพวกเจ้ามา; ฉะนั้น ใช้พวกเจ้าออกจากแผ่นดินนี้, และ เราจะหยุดชาวเลมันไว้ในรัอมบูรี่ เพื่อพวกเจ้าจะไม่ติดตามผู้ติดตามพวกนี้ไป.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเจ้าได้ออกไปจากรัอมบูรี่ และ ได้ออกเดินทางเข้าไปในถิ่นแห้งแล้งกันดาร.

หลังจากพวกเจ้าอยู่ในถิ่นแห้งแล้งกันดารเป็นเวลาสิบสองวัน พวกเจ้าก็มาทอดแผ่นดินเซราเฮ็มลา; และ กษัตริย์โมไซยาห์ได้ต้อนรับพวกเจ้าด้วยความชื่นชม.

Mosiah 25

- 1 And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.
- 2 Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.
- 3 And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.
- 4 And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.
- 5 And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.
- 6 And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.
- 7 And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

โมไซยาห์ ๒๕

และบัดนี้กษัตริย์โมไซยาห์ให้คนทั้งหมดมารวมกัน.

บัดนี้ลูกหลานของนีไฟ, หรือผู้สืบตระกูลของนีไฟ, มีไม่มากเท่ากับผู้คนของเซราเฮมลา, ซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของมิวเล็ค, และพวกที่มาในแดนทุรกันดารกับเขา.

และผู้คนของนีไฟกับผู้คนของเซราเฮมลามิไม่มากเท่ากับชาวเลมัน; แท้จริงแล้ว, พวกเขามีจำนวนไม่ถึงครึ่ง.

และบัดนี้ผู้คนทั้งหมดของนีไฟมาชุมนุมกัน, และผู้คนทั้งหมดของเซราเฮมลาด้วย, และพวกเขามารวมกันเป็นสองกลุ่ม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมไซยาห์อ่าน, และให้อ่าน, บันทึกของซินิฟฟ์ให้ผู้คนของท่านฟัง; แท้จริงแล้ว, ท่านอ่านบันทึกผู้คนของซินิฟฟ์, นับแต่เวลาที่พวกเขาออกจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาไปจนกลับมาอีก.

และท่านอ่านเรื่องราวของแอลมาและพี่น้องของท่านด้วย, และความทุกข์ทั้งหมดของพวกเขา, นับจากเวลาที่พวกเขาออกจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาไปจนถึงเวลาที่กลับมาอีก.

และบัดนี้, เมื่อโมไซยาห์อ่านบันทึกจบแล้ว, ผู้คนของท่านซึ่งคงอยู่ในแผ่นดินถูกจู่โจมด้วยความพิศวงและความประหลาดใจ.

โมไซยาห์ ๒๕

และ บัดนี้กษัตริย์โมไซยาห์ได้สั่งให้ผู้สืบทั้งปวงมาเข้าโรมกัน.

บัดนี้ลูกหลานของนีไฟ ทลิวว่าผู้สืบตระกูลของนีไฟไม่มีทลายเท่ากับ ผู้สืบของเซราเฮมลา, ผู้ซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของ มิวเล็ค, และ พวกที่เดินทางมา กับเพื่อนในถิ่นแคว้นแล้วกันตาม.

และ ผู้สืบของนีไฟ และ ผู้สืบของเซราเฮมลาทำยังบ่ทลายเท่ากับชาวเลมัน; แท้จริงแล้ว, มีบ่รอดเถียงของจำนวนของพวกมันเข้า.

และ บัดนี้ผู้สืบของนีไฟทั้งปวงได้มาเข้าโรมกันเป็นกลุ่มหนึ่ง, และ ผู้สืบของเซราเฮมลาทำได้เข้าโรมกันเป็นกลุ่มหนึ่งเหมือนกัน, และ พวกเขาคิดได้เข้าโรมกันเป็นสองกลุ่ม.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมไซยาห์ได้อ่าน และ ให้ท่านบันทึกของซินิฟฟ์สู่ผู้สืบของท่านฟัง; แท้จริงแล้ว, ท่านได้อ่านบันทึกของซินิฟฟ์นับตั้งแต่เวลาที่พวกเขาออกจากแผ่นดินเซราเฮมลาไปจนถึงเวลาที่พวกเขากลับมา.

และ ท่านได้อ่านเรื่องราวของแอลมาและพี่น้องของท่านด้วย, เหตุการณ์ทุกทั้งปวงของพวกเขานับตั้งแต่เวลาที่พวกเขาออกจากแผ่นดินเซราเฮมลาไป จนถึงเวลาที่พวกเขากลับมา.

และ บัดนี้, เมื่อโมไซยาห์อ่านบันทึกจบแล้ว ผู้สืบของท่านซึ่งอยู่ในแผ่นดินได้ถูกความพิศวงและ ประหลาดใจ.

8 For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

9 And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

10 And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

11 And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

12 And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

เพราะพวกเขาหาว่าไม่รู้ว่าจะคิดอย่างไร; เพราะเมื่อพวกเขาเห็นคนที่ได้รับการปลดปล่อยออกจากความเป็นทาส พวกเขา ก็เปี่ยมด้วยความปรีดียิ่ง.

และหนึ่ง, เมื่อพวกเขาคิดถึงพี่น้องของตนซึ่งถูกชาวเลมันสังหาร พวกเขา ก็เต็มตื่นด้วยโศกนาฏ, และแม้หลังน้ำตาแห่งโศกนาฏมากมาย.

และหนึ่ง, เมื่อพวกเขาคิดถึงพระคุณความดีที่พวกเขาได้รับโดยตรงจากพระเจ้า, และเดชานุภาพของพระองค์ในการปลดปล่อยแอลมาและพี่น้องของท่านออกจากเงื้อมมือของชาวเลมันและจากความเป็นทาสแล้ว, พวกเขา ก็แซ่ซ้องสรรเสริญและน้อมขอบพระทัยพระเจ้า.

และหนึ่ง, เมื่อพวกเขาคิดถึงชาวเลมัน, ซึ่งเป็นพี่น้องของตน, คิดถึงสภาพอันเต็มไปด้วยบาปและความเสื่อมโทรมของคนเหล่านี้, พวกเขา ก็เต็มตื่นด้วยความเจ็บปวดรวดร้าวตราบถึงความผาสุกทางจิตวิญญาณของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือบรรดาผู้ที่เป็​นลูกหลานของอามูลอนและพี่น้องของเขา, ซึ่งได้นำธิดาของชาวเลมันมาเป็นภรรยา, ไม่พอใจในความประพฤติของเหล่าบิดาตน, และพวกเขาจะไม่ยอมให้เรียกตามชื่อบิดาอีกต่อไป, ฉะนั้นพวกเขาจึงรับเอาชื่อของนีไฟมาไว้แก่ตน, เพื่อจะได้เรียกพวกเขาว่าเป็นลูกหลานของนีไฟและนับอยู่ในบรรดาคนที่เรียกว่าชาวนีไฟ.

เพราะว่าพวกเขาบໍ່รู้ว่าจะคิดแหม่ใด; เพราะว่​าเมื่อพวกเขาเห็นผู้ที่ถูกปลดปล่อย ออ​กมา​จาก​ความ​เป็น​ทาส แล้ว พวกเขา ก็เต็มไปดว้​ยความขຶ​น​ขຶ​มຢ່າງ​ลຶ​น​ເຫລືອ.

และ อีก​ເທື່ອ​ໜຶ່ງ, ເມື່ອ​ພວກເຂົາ​ຄິດເຖິງ​ພັນ​ຮ່ວງ​ຂອງ​ພວກເຂົາ​ຜູ້​ທີ່​ຖືກ​ຊາວ​ເລມັນ​ຂ້າ​ຖິ້ມ​ນັ້ນ ພວກເຂົາ​ກໍ​ເຕັມ​ໄປ​ດ້ວຍ​ຄວາມ​ເສົ້າ​ສະຫລົດ​ໃຈ, ຈົນ​ເຖິງ​ນ້ຳ​ຕາ​ຕົກ​ເພາະ​ຄວາມ​ເສົ້າ​ສະຫລົດ​ໃຈ​ນັ້ນ.

และ อีก​ເທື່ອ​ໜຶ່ງ, ເມື່ອ​ພວກເຂົາ​ຄິດເຖິງ​ພຣະ​ກະ​ລຸນາ​ທີ່​ຄຸນ​ທັບ​ທີ​ຂອງ​ພຣະ​ເຈົ້າ, ແລະ ອຳນາດ​ຂອງ​ພຣະ​ອົງ​ໃນ​ການ​ປົດ​ປ່ອຍ​ແອ​ມ​າ​ກັບ​ພັນ​ຮ່ວງ​ຂອງ​ພົນ​ໃຫ້​ພົ້ນ​ຈາກ​ກຳ​ມີ​ຂອງ​ຊາວ​ເລມັນ ແລະ ພົ້ນ​ຈາກ​ຄວາມ​ເປັນ​ທາດ​ແລ້ວ, ພວກເຂົາ​ກໍ​ໄດ້​ຮ້ອງ​ສັ່ງ​ສຽງ​ຖວາຍ​ຂອບ​ພຣະ​ຄຸນ​ແຕ່​ພຣະ​ເຈົ້າ.

และ อีก​ເທື່ອ​ໜຶ່ງ, ເມື່ອ​ພວກເຂົາ​ຄິດເຖິງ​ຊາວ​ເລມັນ, ຊຶ່ງ​ເປັນ​ພັນ​ຮ່ວງ​ຂອງ​ພວກ​ເຂົາ, ແລະ ຄິດ​ເຖິງ​ສະພາບ​ອັນ​ເຕັມ​ໄປ​ດ້ວຍ​ບາບ ແລະ ຄວາມ​ເປື້ອນ​ຂອງ​ພວກ​ເຂົາ, ພວກເຂົາ​ກໍ​ເຕັມ​ໄປ​ດ້ວຍ​ຄວາມ​ເຈັບ​ປວດ​ລວດ​ລ້າວ​ເພາະ​ເຫັນ​ແກ່​ຄວາມ​ຜາ​ສຸກ​ຂອງ​ຈິດ​ວິນຍານ​ຂອງ​ພວກ​ເຂົາ.

และ ເຫດການ​ໄດ້​ບັງ​ເກີດ​ຂຶ້ນ​ຄື ພວກ​ທີ່​ເປັນ​ລູກ​ຫລານ​ຂອງ​ອະ​ມິ​ລອນ ແລະ ພັນ​ຮ່ວງ​ຂອງ​ລາວ ຊຶ່ງ​ໄດ້​ລັກ​ເອົາ​ພວກ​ລູກ​ສາວ​ຂອງ​ຊາວ​ເລມັນ​ໄປ​ເປັນ​ເມຍ​ກໍ​ບໍ່​ພໍ​ໃຈ​ໃນ​ຄວາມ​ປະ​ພຶດ​ຂອງ​ບັນ​ພະ​ບຸ​ລຸດ​ຂອງ​ຕົນ ແລະ ບໍ່​ຍອມ​ໃສ່​ຊື່​ຕາມ​ບັນ​ພະ​ບຸ​ລຸດ​ຂອງ​ຕົນ​ອີກ​ຕໍ່​ໄປ, ສະ​ນັ້ນ​ພວກ​ເຂົາ​ຈຶ່ງ​ຮັບ​ເອົາ​ຊື່​ຂອງ​ນີ​ໄຟ​ມາ​ເປັນ​ຊື່​ຂອງ​ຕົນ ເພື່ອ​ພວກ​ເຂົາ​ຈະ​ໄດ້​ຖືກ​ເອີ້ນ​ວ່າ​ເປັນ​ລູກ​ຫລານ​ຂອງ​ຊາວ​ນີ​ໄຟ ແລະ ຖືກ​ນັບ​ເຂົ້າ​ຢູ່​ໃນ​ບັນ​ດາ​ຜູ້​ທີ່​ມີ​ຊື່​ວ່າ​ຊາວ​ນີ​ໄຟ.

13 And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

14 And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

15 And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

16 And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

17 And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

18 Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

และบัดนี้ผู้คนทั้งหมดของเซราเฮมลานับอยู่กับชาวนีไฟ, และนี่เป็นเพราะมิได้มอบอาณาจักรแก่ผู้ใดนอกจากคนที่สืบตระกูลของนีไฟ.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมไซยาห์พูดและอ่านให้คนทั้งหลายฟังจบแล้ว, ท่านปรารภนาจะให้แอลมาพูดกับผู้คนด้วย.

และแอลมาพูดกับพวกเขา, เมื่อพวกเขามาชุมนุมกันเป็นกลุ่มใหญ่, และท่านไปจากกลุ่มหนึ่งถึงอีกกลุ่มหนึ่ง, โดยสั่งสอนผู้คนถึงการกลับใจและศรัทธาในพระเจ้า.

และท่านเตือนผู้คนของลิมไฮและพี่น้องของท่าน, คนทั้งหมดที่ได้รับการปลดปล่อยจากความเป็นทาส, ให้พวกเขาคิดจำว่าพระเจ้านั้นเองที่ทรงปลดปล่อยพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่แอลมาสอนผู้คนแล้วหลายเรื่อง, และพูดกับพวกเขาจบแล้ว, คือกษัตริย์ลิมไฮปรารภนาจะได้รับบัพติศมา; และผู้คนทั้งหมดของท่านก็ปรารภนาจะได้รับบัพติศมาด้วย.

ฉะนั้น, แอลมาจึงลงไปในน้ำและให้บัพติศมาพวกเขา; แท้จริงแล้ว, ท่านให้บัพติศมาพวกเขาตามแบบแผนที่ท่านทำให้พี่น้องของท่านในผืนน้ำแห่งมอรมอน; แท้จริงแล้ว, และมากเท่าที่ท่านให้บัพติศมาได้เป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเจ้า; และนี่เพราะความเชื่อของพวกเขาที่มีต่อถ้อยคำของแอลมา.

และ บัดนี้ผู้ถือนของเซราเฮมลาทั่วทุกทิศ นับเข้าอยู่กับชาวนีไฟ, และจะมอบอาณาจักรแก่ผู้ใดเลยนอกจากจะเป็นผู้สืบตระกูลของนีไฟ.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมไซยาห์พูด และ อ่านแก่ผู้ถือนจบแล้ว, เข็มปาดทะทะจะให้แอลมาท้าวกับผู้ถือนอีก.

และ แอลมาได้ท้าวกับพวกเขาเวลาที่เขาเข้าโรมกันเป็นกลุ่มใหญ่, และ เข็มได้ไปหาแต่ละกลุ่ม, สั่งสอนเรื่องงานกับใจ และ งานมีสวดทภาในพระผู้เป็นเจ้า.

และ เข็มได้ชักชวนผู้ถือนของลิมไฮ และ พี่น้องของเข็ม, ถิ่นทั่วทุกทิศที่ได้รับงานปลดปล่อยออกจากความเป็นทาส, ว่าพวกเขาถวิลจำไว้ว่า แม่พระผู้เป็นเจ้าที่ได้ปลดปล่อยพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากแอลมาได้สั่งสอนผู้ถือนในหลายเรื่อง และ จิบงานเข้ากับผู้ถือนเขาแล้ว, กษัตริย์ลิมไฮปรารภนาจะรับบัพติศมา; และ ผู้ถือนของเข็มทั่วทุกทิศปรารภนาจะรับบัพติศมาเหมือนกัน.

ฉะนั้น, แอลมาจึงได้ออกไปในน้ำ และ ให้ บัพติศมาแก่พวกเขา; แท้จริงแล้ว, เข็มได้ให้บัพติศมาตามวิธีที่ถูกต้องที่เข็มได้กระทำกับพี่น้องของเข็มใน น้ำมอรมอน; แท้จริงแล้ว, มีถิ่นเป็นจำนวนหลายที่เข็มได้ให้บัพติศมา และ ได้ขึ้นกับศาสนจักรของพระเจ้า; และ นี่เป็นยอความเชื่อของพวกเขามีต่อถ้อยคำของแอลมา.

19 And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

20 Now this was done because
there were so many people that
they could not all be governed by
one teacher; neither could they all
hear the word of God in one as-
sembly;

21 Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

22 And thus, notwithstanding
there being many churches they
were all one church, yea, even the
church of God; for there was
nothing preached in all the
churches except it were repen-
tance and faith in God.

23 And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

24 And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
กษัตริย์โมไซยาห์อนุญาตให้แ
ลมาก่อตั้งศาสนจักรทั่วทั้งแผ่นดิน
แห่งเซราเอิมลา; และให้อำนาจ
ท่านในการแต่งตั้งปุโรหิตและผู้
สอนดูแลศาสนจักรทุกแห่ง.

บัดนี้การนี้ทำไปเพราะมีคน
มากมายจนผู้สอนคนเดียว
ปกครองพวกเขาทั้งหมดไม่ได้; เขา
ทั้งหลายจึงปวงจะฟังพระวอนะ
ของพระผู้เป็นเจ้าในที่ชุมนุมแห่ง
เดียวก็ได้เช่นกัน;

ฉะนั้นพวกเขาก็มาชุมนุมกัน
เป็นกลุ่ม ๆ, เรียกว่าศาสนจักร;
ศาสนจักรทุกแห่งมีปุโรหิตของตน
และผู้สอนของตน, และปุโรหิตทุก
คนสั่งสอนพระวาทะตามที่ได้รับ
มอบให้เขาจากปากของแอลมา.

และดังนั้น, ทั้งที่มีศาสนจักร
หลายแห่ง ทุกแห่งก็คือศาสนจักร
เดียวกัน, แท้จริงแล้ว, แม้
ศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า;
เพราะไม่มีการสั่งสอนเรื่องใดใน
ศาสนจักรทั้งหมดนั้นนอกจาก
การกลับใจและศรัทธาในพระผู้
เป็นเจ้า.

และบัดนี้มีศาสนจักรอยู่เจ็ด
แห่งในแผ่นดินแห่งเซราเอ็มลา.
และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ใด
ก็ตามที่ปรารถนาจะนมรับ
พระนามของพระคริสต์, หรือพระผู้
เป็นเจ้าแล้ว, คนเหล่านั้นได้เข้า
ร่วมกับศาสนจักรของพระผู้เป็น
เจ้า;

และจึงเรียกคนเหล่านั้นว่าผู้คน
ของพระผู้เป็นเจ้า. และพระเจ้า
ทรงเทพะวิญญานของพระองค์
ลงมาให้พวกเขา, และพวกเขาได้
รับพร, และรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດ
ໂມໂຊຢາອະນຸຍາດໃຫ້ແອວມາສະຖາປະນາ
ສາດສະໜາຈັກກະຂຶ້ນ ທົ່ວແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມ
ລາ; ແລະ ໃຫ້ ອຳນາດແກ່ເພິ່ນເພື່ອ
ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນເພື່ອດູແລ
ສາດສະໜາຈັກກະທົ່ວທຸກບ່ອນ.

ບັດນີ້ຕ້ອງເຮັດແນວນີ້ເພາະວ່າມັນມີຄົນ
ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈົນວ່າຜູ້ສອນຜູ້
ດຽວປົກຄອງພວກເຂົາທັງໝົດບໍ່ໄດ້;
ເພາະພວກເຂົາທັງໝົດບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນ
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນບ່ອນຊຸມນຸມບ່ອນ
ດຽວໄດ້;

ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຊຸມນຸມກັນ
ແຕ່ລະກຸ່ມແຕກຕ່າງກັນ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ
ສາດສະໜາຈັກ; ແຕ່ລະສາດສະໜາຈັກມີ
ປະໂຫິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ມີຜູ້ສອນຂອງ
ຕົນເອງ, ແລະ ປະໂຫິດທຸກຄົນສິດສອນ
ພຣະຄຳຕາມທີ່ໄດ້ຮັບມອບໃຫ້ພວກເຂົາ
ຈາກປາກຂອງແອວມາ.

ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນມີສາດສະໜາຈັກກະຫລາຍບ່ອນກໍຕາມ, ແຕ່ລະບ່ອນກໍເປັນສາດສະໜາຈັກກະດຽວກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະວ່າບໍ່ມີການສັ່ງສອນຫຍັງໝົດໃນສາດສະໜາຈັກນອກຈາກເລື່ອງການກັບໃຈ ແລະ ການມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ບັດນີ້ມີສາດສະໜາຈັກຢູ່ເຈັດບ່ອນ
ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ. ແລະ ເຫດການ
ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໂຄກຕາມທີ່ປາດຖະໜາ
ທີ່ຈະຮັບເວົ້າ ພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ,
ຫລື ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບ
ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ;

ແລະ ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ ລົງມາເທິງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນ,
ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

Mosiah 26

- 1 Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.
- 2 They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.
- 3 And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.
- 4 And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.
- 5 And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.
- 6 For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

ໂມໄຊຍາຳ ໒໒

ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືມີ ອນຸຊນຸນຮຸ່ນຫລັກມາພາຍທີ່ໄດ້ ເຂົ້າໃຈຄຳຂອງກະສັດຮີບເຈົ້າບີນາມິນ, ໂດຍທີ່ເປັນເດັກເລັກ ໆ ໃນເວລາທີ່ທ່ານ ພຸດກັບຜູ້ຄົນຂອງທ່ານ; ແລະພວກເຂົາ ໃຜບໍ່ເຊື່ອປະເພນີບຣຸກພຸກຂອງຕົນ.

ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງທີ່ມີຄຳວ່າໄວ້ ເຖິງການຟື້ນຟູຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ທັງພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອເຖິງການ ສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

ແລະບັດນີ້ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າໃຈພຣະວາງຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້; ແລະໃຈພວກເຂົາ ແຂ້ງກະດ້າງ.

ແລະພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບບັບຕິສະມາ; ທັງພວກເຂົາບໍ່ຍອມເຂົ້າຮ່ວມກັບ ສາດສະໜາຈັກ. ແລະພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ ແຍກຕົວອອກຕາມສະຖານະຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະເປັນຄົນທີ່ຢູ່ເໝາະສົມໄປ, ແມ້ໃນສະພາບພັດທະນາແລະເຕັມໄປດ້ວຍ ບາບຂອງພວກເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາ ບໍ່ຍອມເອີ້ນພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

ແລະບັດນີ້ໃນສະໄໝການປົກຄອງ ຂອງໂມໄຊຍາຳພວກເຂົາບໍ່ມີຄົນ ສູງກວ່າຈຳນວນຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ແຕ່ເພາະການແຕກແຍກໃນ ບຣຸກພຸກນີ້ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຈຳນວນ ຫລາຍຂຶ້ນ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາເລືອກລືງຄົນທີ່ຢູ່ໃນ ສາດສະໜາຈັກເປັນອັນຫລາຍ, ດ້ວຍຄຳຍອກ ພ້ອມຂອງພວກເຂົາ, ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນກະທຳບາບຫລາຍ ຢ່າງ; ຈະນັ້ນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ຄົນທີ່ຢູ່ ໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ກະທຳບາບ, ຈະຖືກ ສາດສະໜາຈັກຕັກຕົວ.

ໂມໄຊຍາຳ ໒໓

ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຄົນລຸ້ນ ໃໝ່ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຄຳວ່າຂອງກະສັດຮີບເຈົ້າບີນາມິນ, ໂດຍທີ່ຍັງ ເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ໃນເວລາທີ່ເພີ່ນກ່າວກັບ ຜູ້ຄົນຂອງເພີ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຖື ຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ ພວກເຂົາ.

ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງທີ່ມີຄຳວ່າໄວ້ ກ່ຽວກັບການຟື້ນຟູຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ທັງບໍ່ເຊື່ອກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງ ພຣະຄຣິດ.

ແລະ ບັດນີ້ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງ ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ໃຈຂອງພວກເຂົາແຂງ ກະດ້າງ.

ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບບັບຕິສະມາ; ທັງບໍ່ຍອມເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ. ແລະ ພວກເຂົາເປັນພວກໜຶ່ງທີ່ຢູ່ຕາມສັດທາ ຂອງຕົນເອງ, ແລະ ເປັນຢູ່ຈົນວ່າຕົກຢູ່ໃນ ສະພາບແຕ່ງ ກາມມະລິມ ແລະ ເຕັມໄປ ດ້ວຍບາບ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຍອມເອີ້ນ ຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຂົາ.

ແລະ ບັດນີ້ໃນສະໄໝການປົກຄອງຂອງ ໂມໄຊຍາຳນັ້ນ ພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີຄົນ ສູງກວ່າຈຳນວນຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ເປັນເພາະ ການແຕກແຍກໃນບັນດາ ພີ່ນ້ອງ ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມີຈຳນວນຫລາຍ ຂຶ້ນ.

ເພາະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ເລືອກລືງຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນ ສາດສະໜາຈັກເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ດ້ວຍຄຳຍອກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກະທຳບາບຫລາຍຢ່າງ; ສະນັ້ນຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ຄົນທີ່ຢູ່ ໃນສາດສະໜາຈັກຊຶ່ງກະທຳບາບຈະຖືກ ສາດສະໜາຈັກ ຕັກຕົວ.

7 And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

8 Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

9 And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

10 Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

11 And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

12 But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาถูกนำมาอยู่ต่อหน้าปุโรหิต, และผู้สอนมอบพวกเขาให้แก่ปุโรหิต; และปุโรหิตนำพวกเขา มาอยู่ต่อหน้าแอลมา, ผู้เป็นมหาปุโรหิต.

บัดนี้กษัตริย์โมไซยาห์มอบสิทธิอำนาจดูแลศาสนจักรแก่แอลมา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับพวกเขาเลย; แต่มีพยานหลายคนกล่าวหาพวกเขา; แท้จริงแล้ว, ผู้คนยืนเป็นพยานถึงความชั่วช้าสามานย์อย่าง มหันต์ของพวกเขา.

บัดนี้ไม่เคยมีเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นมาก่อนเลยในศาสนจักร; ฉะนั้นแอลมาจึงเป็นทุกข์ในจิตใจท่าน, และท่านให้พาดคนเหล่านั้นมาอยู่ต่อหน้ากษัตริย์.

และท่านกล่าวแก่กษัตริย์ : ดูเถิด, หลายคนที่เราพาเขานำมาอยู่ต่อหน้าท่านนี้, ถูกพี่น้องของพวกเขา กล่าวหา; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาถูกจับได้ขณะที่กระทำความชั่วช้าสามานย์ต่าง ๆ นานา. และพวกเขาไม่กลับใจจากความชั่วช้าสามานย์ของตน; ฉะนั้นพวกเขาพาเขานำพวกเขา มาอยู่ต่อหน้าท่าน, เพื่อท่านจะได้พิพากษาตามโทษานุโทษของพวกเขา.

แต่กษัตริย์โมไซยาห์กล่าวว่าแก่แอลมา : ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะไม่พิพากษาพวกเขา; ฉะนั้นข้าพเจ้ามอบพวกเขาให้อยู่ในมือท่านเพื่อรับการพิพากษา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก พวกเขานำมาอยู่ต่อหน้าปุโรหิต, และผู้สอนนำพวกเขามอบพวกเขาให้แก่ปุโรหิต; และ ปุโรหิตจึงนำพวกเขามาอยู่ต่อหน้าแอลมา, ผู้ซึ่งเป็น มหาปุโรหิต.

บัดนี้กษัตริย์โมไซยาห์มอบสิทธิอำนาจให้แก่แอลมาเพื่อดูแลศาสนจักร.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก แอลมาไม่รู้จักรายทั่วรอบกับพวกนี้เลย; แต่มีพยานหลายคนกล่าวหาพวกเขา; แท้จริงแล้ว, ผู้คนยืนเป็นพยานถึงความชั่วร้ายของพวกเขายาวไกลหลาย.

และ บัดนี้มันบ่งชี้มีเลื่องเนอวี่ เกิดขึ้นมาท่อนเลยในศาสนจักร; ฉะนั้น แอลมาจึงมีความทุกข์ยากในวิญยานของเขานั่น, และ เขานำเอาพวกเขามาอยู่ต่อหน้ากษัตริย์.

และ เขานำเอาพวกเขามาอยู่ต่อหน้ากษัตริย์: จังเบ๊, หลายคนที่เราพาเขานำมาอยู่ต่อหน้าท่านนี้ ถูกพี่น้องของพวกเขา กล่าวหา; แท้จริงแล้ว, พวกเขาพาเขาไปหาความชั่วร้ายนานาประการ. และพวกเขายอมกับใจจากความชั่วร้ายนั้น; ฉะนั้น พวกเขาจึงนำพวกเขามาหาท่านเพื่อท่านจะได้ตัดสินพวกเขาตามความผิดของพวกเขา.

กษัตริย์โมไซยาห์ได้กล่าวกับแอลมาว่า: จังเบ๊, เราจะตัดสินพวกเขา; ฉะนั้น เราจะ มอบพวกเขาให้อยู่ในมือของท่านเพื่อตัดสิน.

13 And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

14 And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

15 Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

16 And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

17 And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

18 Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

19 And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

20 Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

และบัดนี้จิตใจของแอลมาเป็นทุกข์อีก; และท่านไปทูลถามพระเจ้าว่าท่านควรทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้, เพราะท่านกลัวว่าท่านจะทำผิดในสายพระเนตรของพระเจ้าเป็นเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากท่านได้ทูลเทศน์จิตวิญญาณของท่านแด่พระเจ้าเป็นเจ้าแล้ว, สุธเสียงของพระเจ้ามาถึงท่าน, มีความว่า :

เจ้าเป็นสุขแล้ว, แอลมา, และผู้ที่ได้รับบัพติศมาในผืนน้ำแห่งมอรมอนก็เป็นสุข. เจ้าเป็นสุขเพราะศรัทธาของเจ้าที่มีในถ้อยคำแต่อย่างเดียวของอบินาได้อันผู้รับใช้ของเรา.

และคนเหล่านั้นเป็นสุขเพราะศรัทธาของพวกเขามีในถ้อยคำของเจ้าแต่อย่างเดียวซึ่งเจ้าพูดกับพวกเขา.

และเจ้าเป็นสุขเพราะเจ้าสถาปนาศาสนจักรขึ้นในบรรดาคนพวกนี้; และพวกเขาจะได้รับสถาปนา, และพวกเขาจะเป็นผู้คนของเรา.

แท้จริงแล้ว, คนพวกนี้ที่เต็มใจรับนามของเราย่อมเป็นสุข; เพราะพวกเขาจะได้รับเรียกโดยนามของเรา; และพวกเขาจะเป็นของเรา.

และเพราะเจ้าถามเราเกี่ยวกับผู้ล่วงละเมิด, เจ้าจึงเป็นสุข.

เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา; และเราทำพันธสัญญากับเจ้าว่าเจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์; และเจ้าจะรับใช้เราและออกไปในนามของเรา, และจะรวมแกะของเราไว้.

และ บัดนี้วิญญาณของแอลมาเป็นความทุกข์ยากเต็มขึ้น; และ เข่นได้ทูลถามพระเจ้าเป็นเจ้าว่า เข่นควรจะเฝ้าแนวใดที่ควรระวังกับเรื่องนี้, เพราะเข่นย้านว่าเข่นจะเฝ้าในสายพระเนตรของพระเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากเข่นได้ทูลเทศน์จิตวิญญาณทั้งหมดยกเว้นแต่พระเจ้าแล้ว, สุธเสียงของพระเจ้าเป็นเจ้าได้มาทักเข่น, มีความว่า:

แอลมา, เจ้าเป็นสุขแล้ว, และ ผู้ที่ ได้รับบัพติศมาใน น้ำมอรมอนเป็นสุขกับ. เจ้าเป็นสุขแล้วเพราะ ศักดิ์ทาสันยังใหญ่ของเจ้าที่มีในถ้อยคำของอบินาได้อันผู้รับใช้ของเราแต่ฝ่ายเดียว.

และ พวกเข่าเป็นสุขแล้ว เพราะว่า ศักดิ์ทาสันยังใหญ่ของพวกเขามีในถ้อยคำของเจ้าแต่ฝ่ายเดียว ซึ่งเจ้าได้พูดกับพวกเขา.

และ เจ้าเป็นสุขแล้ว เพราะว่าเจ้าได้สถาปนา สดสหายจักรขึ้นในบรรดาผู้ถินพวกนี้; และ พวกเข่าจะถูกระบายปะนาขึ้น, และ พวกเข่าจะเป็นผู้ถินของเรา.

แท้จริงแล้ว, ผู้ถินพวกนี้ผู้ที่มีใจรับ นามของเร่าจะได้รับการพบน; เพราะว่าพวกเข่าจะถูกรับในพระนามของเรา; และ พวกเข่าเป็นของเรา.

และ เพราะว่าเจ้าถามเร่าว่าควรระวังผู้ล่วงละเมิด, เจ้าจะได้รับการพบน.

เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา; และ เร่าเฝ้าพันธสัญญากับเจ้าว่า เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์; และ เจ้าจะได้รับการใช้เร่าและ ออกไปในพระนามของเรา, และ ถิ่นโรมแกะของเราเข้ากัน.

21 And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

22 For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

23 For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

24 For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

25 And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

26 And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

27 And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

28 Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

และคนที่ฟังเสียงของเราจะเป็นแกะของเรา; และคนคนนั้นเจ้าจะรับเข้ามาในศาสนจักร, และคนคนนั้นเราจะรับด้วย.

เพราะเหตุเกิด, นี่คือนิกายของเรา; ผู้ใดก็ตามที่รับบัพติศมาจะรับบัพติศมาสู่การกลับใจ. และผู้ใดก็ตามที่เจ้ารับจะเชื่อในนามของเรา; และผู้ใดนั้นเราจะเต็มใจให้อภัย.

เพราะคือเราที่รับเอาบาปของโลกไว้; เพราะคือเราที่สร้างพวกเขา; และคือเราที่ให้ที่อยู่แห่งหนึ่งทางมือขวาของเราแก่ผู้ที่เชื่อจนกว่าชีวิตจะหาไม่.

เพราะเหตุเกิด, จะเรียกพวกเขาโดยนามของเรา; และหากพวกเขารู้จักเราพวกเขาจะออกมา, และจะมีที่อยู่อันเป็นนิรันดร์แห่งหนึ่งทางมือขวาของเรา.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเมื่อเสียงแตรตัวที่สองจะดังขึ้นเมื่อนั้นคนที่ไม่เคยรู้จักเราจะออกมา และจะยืนอยู่ต่อหน้าเรา.

และเมื่อนั้นพวกเขาจะรู้ว่าเราคือพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, ว่าเราคือพระผู้ไถ่ของพวกเขา; แต่พวกเขาไม่ยอมรับการไถ่.

และเมื่อนั้นเราจะบอกพวกเขาว่าเราไม่เคยรู้จักพวกเขา; และพวกเขาจะออกไปสู่ไฟอันเป็นนิจซึ่งเตรียมไว้สำหรับมารและเหล่าเทพของเขา.

ฉะนั้นเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าคนที่จะไม่ยอมฟังเสียงของเรา, คนคนนั้นเจ้าจะไม่รับเข้ามาในศาสนจักรของเรา, เพราะเราจะไม่รับเขาในวันสุดท้าย.

และ ผู้ที่ไถ่ยืนสรวงของเราจะเป็นแกะของเรา; และ เจ้าจะรับเขาเข้ามาในศาสนจักร, และ เราจะได้รับเขาไว้ด้วยกัน.

เพราะจึงเป็น, นิกายของเรา; ผู้ใดก็ตามที่รับ บัพติศมา จะรับบัพติศมาไว้กับเรา. และ ผู้ใดก็ตามที่เจ้ารับไว้จะเชื่อในนามของเรา; และ เราจะทำให้อภัยแก่เขา.

เพราะเรามีและเป็นผู้ รับเอาบาปของโลกไว้; เพราะเรามีและเป็นผู้สร้างเขา; และ เรามีและเป็นผู้ให้สถานที่บ่อน้ำพุทางขวาของเราแก่ผู้ที่เชื่อจนกว่าชีวิตจะหาไม่.

เพราะจึงเป็น, เขาจะถูกเรียกในนามของเรา; และ ถ้าหากเขา รู้จักเรา เขาจะออกมา, และ อยู่ในสถานที่อันนิรันดร์บ่อน้ำพุทางขวาของเรา.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ เวลาสรวงแรกเมื่อ ที่สองดังขึ้น เมื่อนั้นผู้ที่ไม่เคย รู้จักเรา จะออกมา และ ยืนอยู่ต่อหน้าเรา.

และ เวลานั้นเขาจะรู้จักว่า เราคือพระผู้เป็นเจ้าองค์เป็นพระเจ้าของเรา, และ เราคือพระผู้ไถ่ของเขา; แต่ว่าเขาไม่ยอมรับการไถ่.

และ จากนั้นเราจะกล่าวกับเขาว่า เราไม่รู้จักเขา; และ เขาจะ ออกไปหาไฟ อันเป็นนิจ ซึ่งเตรียมไว้สำหรับมารกับบรรดาเทพของเขา.

ฉะนั้น เราจึงกล่าวแก่เจ้า, ผู้ใดที่ไม่ยอม ฟังสรวงของเรา, ผู้นั้นจะไม่ได้รับเข้าไว้ในศาสนจักรของเรา, และ เราจะไม่รับเขาในวันสุดท้าย.

- 29 Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.
- 30 Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.
- 31 And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.
- 32 Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.
- 33 And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.
- 34 And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.
- 35 And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;
- ฉะนั้นเรากล่าวแก่เจ้า, ไปเถิด; และผู้ใดก็ตามที่ล่วงละเมิดต่อเรา, เจ้าจงตัดสินเขาตามแต่บาปที่เขากระทำ; และหากเขาสารภาพบาปของเขาต่อหน้าเจ้าและเรา, และกลับใจด้วยน้ำใสใจจริงแห่งใจเขาแล้ว, เจ้าจงให้อภัยเขา, และเราจะให้อภัยเขาด้วย.
- แท้จริงแล้ว, และจะกี่ครั้งก็ตามที่ผู้คนของเรากลับใจเราจะให้อภัยพวกเขาสำหรับการล่วงละเมิดของพวกเขาที่มีต่อเรา.
- และเจ้าจงให้อภัยการล่วงละเมิดของเจ้าให้กัน; เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, คนที่ไม่ให้อภัยการล่วงละเมิดของเพื่อนบ้านเมื่อคนนั้นกล่าวว่าเขากลับใจ, คนคนนั้นย่อมนำตัวมาภายใต้การกล่าวโทษแล้ว.
- บัดนี้เรากล่าวแก่เจ้า, ไปเถิด; และผู้ใดก็ตามที่จะไม่กลับใจจากบาปของเขาผู้เดียวกันนั้นจะไม่ได้อยู่ในบรรดาผู้คนของเรา; และการนี้จะต้องยึดถือนับแต่เวลานี้ไป.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อแอลมาได้ยินพระวจนะเหล่านี้ ท่านจึงเขียนพระวจนะเหล่านี้เพื่อท่านจะได้มีไว้, และเพื่อท่านจะได้พิพากษาผู้คนของศาสนจักรตามพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมาออกไปพิพากษาคคนที่ถูกจับได้ขณะกระทำความชั่วช้าสามานย์, ตามพระวจนะของพระเจ้า.
- และผู้ใดก็ตามที่กลับใจจากบาปของตนและได้สารภาพมัน, ท่านได้นับพวกเขาไว้ในบรรดาผู้คนของศาสนจักร;
- ฉะนั้น เราท้าวทักกับเจ้าว่า, จงออกไป; และ ผู้ใดก็ตามที่ล่วงละเมิดต่อเรา, เจ้าจงตัดสินเขา แล้วแต่บาปที่เขาได้กระทำมา; และ ถ้าหากเขา สารภาพบาปที่เขาได้กระทำมานั้นต่อหน้าเจ้า และต่อหน้าเรา, และ รับผิดชอบความผิดใจของเขา, แล้วเจ้าจงให้ อภัยแก่เขา, และ เราจะให้อภัยเขาด้วย.
- แท้จริงแล้ว, เเงี่ยมว่าผู้คนของ เราจะทำใจ เพื่อใดเพื่อติดตาม เราจะทำ ให้ อภัยแก่เขาสำหรับงานล่วงละเมิดของเขาที่มีต่อเรา.
- และ เจ้าจงให้ อภัยแก่การล่วงละเมิดของกันและกัน; เพราะตามความจริงแล้ว, เราท้าวทักกับเจ้าว่า ผู้ที่บໍให้ อภัยแก่การล่วงละเมิดของเพื่อนบ้านเมื่อเขาเฝ้าว่าเขาทำใจแล้ว, ผู้คนนั้น จะถูกนำตัวมาท้าวทักโทษ.
- บัดนี้เราท้าวทักกับเจ้าว่า, จงออกไป; และ ผู้ใดก็ตามที่บໍกลับใจจากบาปของเขา ผู้คนนั้นจะบໍได้นับเฝ้าอยู่ในบรรดาผู้คนของ เรา; และ เลื่องนี้จะต้องปดบด บดบดตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไป.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ เวลา แอลมาได้ยินถึถึถึถึถึแล้ว, เแงี่ยม ได้ขรูถึมันไว้ เพื่อเแงี่ยมจะมีมัน, และ เพื่อเแงี่ยมจะได้ตัดสินผู้คนของ สาตสหาจกตามพระบ้นยัดของ พระเจ้า.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ แอลมาได้ออกไปตัดสินผู้ที่ทักทักไปทักความ ชั่วร้ายตามพระถึถึถึของพระเจ้า.
- และ ผู้ใดก็ตามที่กลับใจจากบาป ของพอกเขา และ ได้ สารภาพผิด, แล้วเแงี่ยมได้บดบดพอกเขาไว้ในบรรดา ผู้คนของสาตสหาจก;

- 36 And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.
- 37 And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.
- 38 And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.
- 39 And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.
- และคนที่ไ้ยอมสารภาพบาปของตนและไม่กลับใจจากความชั่วช้าสามานย์ของตน, คนเหล่านั้นไ้ไม่ได้อยู่ในบรรดาผู้คนของศาสนจักร, และชื่อของพวกเขาถูกลบออก.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมาดูแลกิจจานุกิจทั้งหมดของศาสนจักร; และพวกเขาเริ่มมีสันติอีกและรุ่งเรืองอย่างยิ่งในกิจจานุกิจของศาสนจักร, โดยดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, โดยได้รับคนไว้จำนวนมาก, และให้พหิตศมาคนจำนวนมาก.
- และบัดนี้แอลมากับผู้ร่วมงานของท่านซึ่งดูแลศาสนจักรได้ทำสิ่งทั้งหมดนี้, โดยดำเนินชีวิตด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ, สอนพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าในทุกสิ่ง, ทนรับความทุกข์ทรมาน, โดยถูกข่มเหงจากคนทั้งปวงที่มีได้เป็นของศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า.
- และพวกเขาตักเตือนพี่น้องของตน; และพวกเขาได้รับการตักเตือนด้วย, ทุกคนโดยพระวณะของพระผู้เป็นเจ้า, ตามแต่บาปของเขา, หรือบาปที่เขากระทำไป, โดยรับบัญญัติจากพระผู้เป็นเจ้าให้สวดอ้อนวอนโดยไม่หยุดหย่อน, และน้อมขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าในทุกสิ่ง.
- และ ผู้ที่ไ้ยอมสารภาพบาปของพวกรเขา และ บໍ้กับใจจากความชั่วร้ายของพวกรเขา, ถิ่นพวกรนั้นจะบໍ้ได้ถูกบันทึกไว้ในบันทึกของผู้ถิ่นของสาตสະໜາຈັກ, และ ຊື່ຂອງພວກເຂົາຖືກລືບອອກ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดຂຶ້ນຄື ແອມາໄດ້ຄວບຄຸມການງານທັງໝົດຂອງສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມມີສັນຕິສຸກຂຶ້ນອີກ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງໃນການງານຂອງສາດສະໜາຈັກ ໂດຍເດີນໄປຢ່າງຮອບຄອບຄໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຮັບເອົາຫລາຍຄົນ ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາຫລາຍຄົນ.
- และ บັດນີ້ແອມາກັບເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງເພິ່ນຊຶ່ງดูแลສາດສະໜາຈັກໄດ້ເຮັດໄປທັງໝົດນີ້ໂດຍການເດີນໄປດ້ວຍຄວາມພາກພຽນທຸກຢ່າງ, ສິດສອນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ, ທົນຮັບຄວາມທຸກໆປະການ, ຖືກຂໍ້ມ້ເຫັງໂດຍທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.
- และ ພວກເຂົາໄດ້ຕັກເຕືອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຮັບເອົາຄໍາຕັກເຕືອນ, ທຸກຄົນໂດຍພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ອີງຕາມບາບຂອງຕົນ, ຫລື ວ່າບາບທີ່ເຂົາໄດ້ກະທໍາໄປນັ້ນ, ໂດຍຮັບບັນຊາຈາກພຣະເຈົ້າວ່າໃຫ້ ອະທິຖາມຢ່າງບໍ່ທໍ້ຖອຍ, ແລະ ຂອບພຣະໄທພຣະອົງໃນທຸກສິ່ງ.

Mosiah 27

- 1 And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.
- 2 And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.
- 3 And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;
- 4 That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.
- 5 Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

โมไซยาห์ ๒๗

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือการข่มเหงโดยบรรดาผู้ไม่เชื่อที่กระทำต่อศาสนจักรนั้นเพิ่มขึ้นมากมายจนศาสนจักรเริ่มพรวน, และร้องเรียนผู้นำของตนเกี่ยวกับเรื่องนี้; และพวกเขาร้องเรียนแอลมา. และแอลมาบอกเรื่องนี้แก่กษัตริย์, โมไซยาห์ของพวกเขา. และโมไซยาห์ปรึกษากับปุโรหิตของท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์โมไซยาห์ส่งถ้อยแถลงไปทั่วแผ่นดินโดยรอบเพื่อคนที่ไม่เชื่อจะไม่ข่มเหงสมาชิกศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

และมีคำสั่งเข้มงวดไปทั่วศาสนจักรทุกแห่งว่าจะไม่มีการข่มเหงกันในบรรดาพวกเขา, ว่าจะมีความเสมอภาคในบรรดาคนทั้งปวง;

ว่าพวกเขาจะไม่ทำให้ความจองหองหรือความเย่อหยิ่งรบกวนความสงบสุขของพวกเขา; ว่าทุกคนจะนับถือเพื่อนบ้านเหมือนนับถือตนเอง, ทำงานหาเลี้ยงชีพด้วยมือตนเอง.

แท้จริงแล้ว, และปุโรหิตและผู้สอนของพวกเขาทุกคนจะทำงานหาเลี้ยงชีพด้วยมือตนเอง, ในทุกกรณีนอกจากในยามเจ็บป่วย, หรืออดขัดขัดสน; และโดยการทำสิ่งเหล่านี้, พระคุณอันท่วมท้นแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่กับผู้คน.

โมไซยา ๒๘

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็มีงานข่มเหงจากพวกที่บໍ่เชื่อที่ขู่จะทําสวดสะทําจกเพิ่มทลยຂໍ້ເລື່ອງຈົນວ່າມີການຈົມໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຜູ້ນຳຂອງຕົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ວ່າແອວມາ. ແລະ ແອວມາໄດ້ມາບອກເລື່ອງນີ້ຕໍ່ກະສັດໂມໄຊຢາ. ແລະ ໂມໄຊຢາໄດ້ປຶກສາຫາລືກັບພວກປະໂລຫິດຂອງເພິ່ນ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ะสັດໂມໄຊຢາໄດ້ສົ່ງສານໄປທົ່ວແຜ່ນດິນວ່າບໍ່ໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖື ຂົ່ມເຫັງຄົນທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

และ มีຄຳສັ່ງຢ່າງເຄັ່ງຄັດໄປຫາສາດສະໜາຈັກທຸກແຫ່ງວ່າ ບໍ່ໃຫ້ມີການຂົ່ມເຫັງກັນໃນບັນດາພວກເຂົາ, ວ່າໃຫ້ມີຄວາມສະເໝີພາບໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງ;

และ บอກພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມທະນົງໃຈ ແລະ ການຖືຕົວມາລົບກວນສັນຕິສຸກຂອງພວກເຂົາ; ວ່າໃຫ້ທຸກຄົນນັບຖືເພື່ອນບ້ານຄືກັບຕົນເອງ, ແລະ ເຮັດວຽກດ້ວຍມືຂອງຕົນເພື່ອຫາລ້ຽງຊີບເພື່ອຕົນເອງ.

แท้จริงแล้ว, ปะโลຫິດກັບຜູ້ສອນທຸກຄົນຄວນ ເຮັດວຽກດ້ວຍມືເພື່ອຫາລ້ຽງຊີບເພື່ອຕົນເອງ, ໃນທຸກກໍລະນີເວັ້ນເສຍແຕ່ເວລາເຈັບປ່ວຍ ຫລື ຍາມຂາດແຄນທີ່ສຸດເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ໂດຍການກະທຳເຊັ່ນນີ້, ພວກເຂົາໄດ້ມີ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ນຳຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

6 And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

7 And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

8 Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

9 And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

10 And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

และเริ่มมีความสงบสุขอย่างมากในแผ่นดินอีก; และผู้คนเริ่มมีจำนวนมากยิ่ง, และเริ่มกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปบนพื้นพิภพ, แท้จริงแล้ว, ทางเหนือและทางใต้, ทางตะวันออกและทางตะวันตก, โดยสร้างเมืองใหญ่ ๆ และหมู่บ้านขึ้นทั่วทุกเสี้ยวของแผ่นดิน.

และพระเจ้าเสด็จเยือนพวกเขา และทรงทำให้พวกเขารุ่งเรือง, และพวกเขากลายเป็นผู้คนจำนวนมากและร่ำรวย.

บัดนี้พวกบุตรของโมไซยาห์นับอยู่ในบรรดาผู้ไม่เชื่อ; และบุตรคนหนึ่งของแอลมาก็นับอยู่ในบรรดาพวกนั้นด้วย, ท่านมีชื่อว่าแอลมา, ตามบิดาท่าน; กระนั้นก็ตาม, ท่านยังกลายเป็นคนชั่วมากและนับถือรูปเคารพ. และท่านเป็นคนพูดเก่ง, และได้พูดป้อยอผู้คนมาก; ฉะนั้นท่านจึงนำผู้คนไปเป็นอันมากให้ทำตามวิธีการชั่วช้าสามานย์ของท่าน.

และท่านกลายเป็นอุปสรรคใหญ่หลวงต่อความรุ่งเรืองของศาสนจักรของพระเจ้า; โดยลักเอาใจของผู้คนไป; ทำให้เกิดการแตกแยกมากในบรรดาผู้คน; ให้โอกาสแก่ศัตรูของพระเจ้าที่จะใช้อำนาจเหนือพวกเขา.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่ท่านกำลังเที่ยวไปทำลายศาสนจักรของพระเจ้า, เพราะท่านเที่ยวไปกับบุตรของโมไซยาห์อย่างลับ ๆ เพื่อหาทางทำลายศาสนจักร, และเพื่อนำผู้คนของพระเจ้าให้หลงผิด, ทำตรงกันข้ามกับพระบัญญัติของพระเจ้า, หรือแม้ของกษัตริย์—

และ มันเริ่มมีสันติสุขทลายขึ้นในแผ่นดินอีก; และ ผู้คนมีเพิ่มทลายขึ้น และ เริ่มกระจัดกระจายไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก, แท้จริงแล้ว, ไปทางเหนือและ ทางใต้, ไปทางตะวันออก และ ทางตะวันตก, โดยสร้างเมืองใหญ่ และ สร้างบ้านเรือนต่างๆขึ้นทั่วสี่ส่วนของแผ่นดิน.

และ พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาเยี่ยมเยียนพวกเขา, และ ได้เร้าให้พวกเขาจะเลิhr่งเรือง และ ทลายถิ่นได้กลายเป็นถิ่นร้างมี.

และ บัดนี้พวกลูกชายของโมไซยาห์ถูกนับเข้าอยู่ในบรรดาผู้ไม่เชื่อ; และ ลูกชายคนหนึ่งของพวกเขาถูกนับเข้าอยู่ในบรรดาพวกเขาอีก, ลาวมีชื่อว่าแอลมา ตามบิดาของเขา; เถียงแย้งในทาง, ลาวเป็นถิ่นชั่วที่สุด และ นับถือรูปบูชา; และ ลาวเป็นถิ่นเจ้าทลาย และ ได้เอ้ายกย่องผู้คน; สมัยนั้น ลาวจึงชักนำทลายถิ่นให้เร้าตามวิถีทางอันชั่วร้ายของลาว.

และ ลาวกับมาเป็นอุปสรรคอันใหญ่หลวงต่อความจะเลิhr่งเรืองของศาสนจักรของพระเจ้าโดยได้ ลักเอาใจของผู้คนไป; เร้าให้เกิดการแตกแยกในบรรดาผู้คน; ให้โอกาสแก่ศัตรูของพระเจ้าที่จะใช้อำนาจของมันปกครองพวกเขา.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลาวได้ท่องเที่ยวไปเพื่อทำลายศาสนจักรของพระเจ้า, และ ลาวได้ท่องเที่ยวไปยังลับๆกับพวกลูกชายของโมไซยาห์เพื่อหาทางที่จะทำลายศาสนจักร และ เพื่อชักชวนผู้คนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าให้หลงผิด, เร้าให้พวกเขาร่วมกันกับพระบัญชาของพระเจ้า, ทลิ่งแหม่นแต่คำสั่งของพระเจ้า—

11 And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

12 And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

13 Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

14 And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

และดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้ว, ขณะที่พวกเขากำลังเที่ยวไปกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้า, ดูเถิด, เทพของพระเจ้ามาปรากฏแก่พวกเขา; และท่านลงมาประทับหนึ่งในเมฆ; และท่านพูดประหนึ่งด้วยเสียงของฟ้าร้อง, ซึ่งทำให้แผ่นดินโลกที่พวกเขายืนอยู่สั่นสะเทือน;

และความฉงนของพวกเขายิ่งใหญ่หลวงนัก, จนพวกเขาล้มลงกับพื้นดิน, และหาเข้าใจถ้อยคำซึ่งท่านพูดกับพวกเขาไม่.

กระนั้นก็ตามท่านยังร้องบอกอีก, มีความว่า : แอลมา, จงลุกขึ้นและออกมาขึ้น, เพราะเหตุใดเจ้าจึงข่มเหงศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า ? เพราะพระเจ้าตรัส : นี่คือนิยามของศาสนจักรของเรา, และเราจะสถาปนาไว้; และจะไม่มีสิ่งใดล้มมันได้, นอกจากการล่วงละเมิดของผู้คนของเรา.

และอนึ่ง, เทพกล่าวว่า : ดูเถิด, พระเจ้าทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนจากผู้คนของพระองค์, และคำสวดอ้อนวอนจากแอลมา, ผู้รับใช้ของพระองค์ด้วย, ผู้เป็นบิดาเจ้า; เพราะท่านสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธามากเกี่ยวกับเจ้าเพื่อพระองค์จะทรงนำเจ้ามาสู่ความรู้เรื่องความจริง; ฉะนั้น, เพื่อจุดประสงค์นี้ข้าพเจ้าจึงมาทำให้เจ้าเชื่อมั่นถึงเดชานุภาพและอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อคำสวดอ้อนวอนจากผู้รับใช้ของพระองค์จะได้รับตอบตามศรัทธาของพวกเขา.

และ ดั่งเช่นที่ข้าพเจ้าได้กล่าวกับท่านแล้วว่า พระบิดาทรงนำเจ้ามาสู่ที่นั่น, จงรีบไป, กะบิດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງໜຶ່ງໄດ້ມາ ປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາ; ແລະ ເບິ່ງຄືກັບວ່າ ທູດກໍາລັງຢືນຢູ່ໃນເມກ; ແລະ ສຽງຂອງທູດອົງນັ້ນຄືກັບວ່າ ສຽງຟ້າຮ້ອງຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຢືນຢູ່ນັ້ນສັ່ນສະເທືອນ;

และ ถอดความปะทลาคใจຂອງພວກເຂົານັ້ນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ, ຈົນພວກເຂົາລົມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄໍາເວົ້າຂອງທູດທີ່ກ່າວກັບພວກເຂົາເລີຍ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພິ່ນຮ້ອງຂຶ້ນອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ແອວມາ, ຈົ່ງລຸກ ແລະ ຢືນຂຶ້ນ, ເພາະດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງຂົ່ມເຫັງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ? ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ມີຄືສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະສະຖາປະນາມັນຂຶ້ນ, ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດລົ້ມມັນໄດ້ນອກຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ.

และ อີກຢ່າງໜຶ່ງທູດກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນ ຄໍາອະທິຖານຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄໍາອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແອວມາ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງເຈົ້ານຳອີກ; ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານດ້ວຍສັດທາຫລາຍກ່ຽວກັບເຈົ້າເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ສະນັ້ນ, ເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້ ເຮົາຈຶ່ງມາເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສຳນຶກເຖິງອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ ຄໍາອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

15 And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

16 Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

17 And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

18 And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

และบัดนี้ดูเถิด, เจ้าจะสงสัยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าได้หรือไม่? เพราะดูเถิด, เสียงข้าพเจ้าไม่เขย่าแผ่นดินโลกหรือไม่? และเจ้าไม่เห็นข้าพเจ้าอยู่ต่อหน้าเจ้าได้ด้วยหรือไม่? และพระผู้เป็นเจ้าทรงส่งข้าพเจ้ามา.

บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่เจ้า : จงไปเถิด, และจงระลึกถึงการเป็นเชลยของบรรพบุรุษเจ้าในแผ่นดินแห่งฮิแลม, และในแผ่นดินแห่งนีไฟ; และนึกถึงสิ่งสำคัญยิ่งเพียงใดที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อคนเหล่านั้น; เพราะพวกเขาอยู่ในความเป็นทาส, และพระองค์ทรงปลดปล่อยพวกเขา. และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่เจ้า, แอลมา, จงไปตามทางของเจ้าเถิด, และอย่าพยายามทำลายศาสนจักรอีกต่อไป, เพื่อคำสวดอ้อนวอนของคนเหล่านั้นจะได้รับตอบ, และจงทำเช่นนี้แม้ว่าเจ้าต้องการให้ตนเองถูกตัดออกก็ตาม.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือนี้เป็นถ้อยคำสุดท้ายที่เทพพูดกับแอลมา, และท่านก็จากไป.

และบัดนี้แอลมาและคนที่อยู่กับท่านล้มลงกับพื้นดิน, เพราะความฉงนของพวกเขามากเหลือ; เพราะด้วยดวงตาของตนเองพวกเขาได้เห็นเทพของพระผู้เป็นเจ้า; และเสียงของท่านเหมือนดังฟ้าร้อง, ซึ่งทำให้แผ่นดินโลกสั่นสะเทือน; และพวกเขารู้ว่าไม่มีสิ่งใดนอกจากเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าที่ทำให้แผ่นดินโลกสั่นสะเทือนได้ และทำให้มันสั่นไหวราวกับว่าจะแยกออกจากกัน.

และ บัดนี้จึงเบี่ยง, เจ้าจะได้ทวงอำนาจของพระเจ้าได้หรือไม่? เพราะจึงเบี่ยง, สรรพของเจ้าได้สั่นสะเทือนแผ่นดินโลกหรือไม่? และเจ้าไม่เห็นเรายู่ต่อหน้าเจ้าหรือไม่? และ เรารู้จักสิ่งมาจากพระเจ้า.

และ บัดนี้เรากล่าวกับเจ้าว่า: จงไป, และ จงจำการเป็นขะเลียบของ บัณเฑาะบุลของเจ้าในแผ่นดินเรลามา และ ในแผ่นดินนีไฟ; และ จงจำสิ่งยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อพวกเจ้า; เพราะพวกเจ้าอยู่ในความเป็นทาส, และ พระองค์ได้ ปิดปล่อยพวกเจ้า. และ บัดนี้เรากล่าวกับเจ้าว่า, แอลมา, จงไปตามทางของเจ้า และ อย่าได้พยายามทำลายศาสนจักรอีกต่อไป, เพื่อให้ถ้อยคำของพวกเจ้าได้รับคำตอบ, ทลัสว่าเจ้าต้องการใช้ถ้อยของเจ้าทุกประการ.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น ก็นี้เป็นถ้อยคำสุดท้ายของทูตที่ได้กล่าวกับแอลมา, และ เขาก็ได้จากไป.

และ บัดนี้แอลมาและผู้ที่อยู่กับลาวได้ล้มลงอยู่กับพื้นดิน, เพราะความแปลกประหลาดใจอันยิ่งใหญ่ของพวกเจ้า; เพราะพวกเจ้าได้เห็นทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วยตาของตนเอง; และ สรรพของแผ่นดินสั่นสะเทือน; และ ใช้แผ่นดินโลกสั่นสะเทือน; และ พวกเจ้ารู้ว่า ไม่มีสิ่งใดที่จะเร่งให้แผ่นดินโลกสั่นสะเทือนได้นอกจากจะเป็นอำนาจของพระเจ้าเท่านั้น ที่เร่งให้มันสั่นสะเทือนถึงกับว่ามันจะแยกออกจากกัน.

19 And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

20 And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

21 And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

22 And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

23 And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

24 For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

และบัดนี้ความฉงนของแอลมานั้นใหญ่หลวงนักจนท่านกลายเป็นใบ้, จนท่านอ้าปากไม่ได้; แท้จริงแล้ว, และท่านอ่อนเพลีย, แม้จนขยับมือของท่านไม่ได้; ฉะนั้นคนที่อยู่กับท่านจึงพาท่านไป, และหามไปอย่างช่วยตนเองไม่ได้, แม้จนวางท่านลงต่อหน้าบิดาท่าน.

และคนเหล่านั้นเล่าเรื่องทั้งหมดที่ได้เกิดกับตนให้บิดาท่านฟัง; และบิดาท่านชื่นชมยินดี, เพราะท่านรู้ว่านั่นคือเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า.

และท่านให้ฝูงชนมารวมกันเพื่อจะเป็นพยานถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำกับบุตรท่าน, และกับคนที่อยู่กับท่านด้วย.

และท่านให้ปุโรหิตมาชุมนุมกัน; และคนเหล่านี้เริ่มอดอาหาร, และสวดอ้อนวอนขอพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเพื่อพระองค์จะทรงเปิดปากของแอลมา, เพื่อท่านจะได้พูด, และแขนขาของท่านจะได้รับกำลังของมั่นคงด้วย—เพื่อดวงตาของผู้คนจะได้เปิดเพื่อมองเห็นและรู้ถึงพระคุณความดีและรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากพวกเขาได้ออดอาหารและสวดอ้อนวอนอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาสองวันกับสองคืน, แขนขาของแอลมาจึงมีเรี่ยวแรง, และท่านยืนขึ้นและเริ่มพูดกับคนเหล่านั้น, โดยขอให้พวกเขาสบายใจ :

เพราะ, ท่านกล่าว, ข้าพเจ้ากลับใจจากบาปของข้าพเจ้า, และได้รับการไถ่แล้วจากพระเจ้า; ดูกิจการข้าพเจ้าเกิดจากพระวิญญาณ.

และ บัดนี้ความแปลกประหลาดใจของแอลมานั้นใหญ่หลวงนักจนท่านกลายเป็นใบ้, จนท่านอ้าปากไม่ได้; แท้จริงแล้ว, ลาวกับอ่อนเพลีย แม้จนแทบไม่สามารถเขย่งตัวได้; ฉะนั้น ผู้ที่อยู่กับลาวจึงพาลาวไป เพราะลาวช่วยตัวเองไม่ได้, จึงกะเทาะกระดูกเอาไปวางลงไว้ที่หน้าบิดาของลาว.

และ พวกเขานำเอาเรื่องทั้งหมดที่ได้เกิดขึ้นกับพวกเขาให้บิดาของลาวฟัง; และ บิดาของลาวมีความปีติยินดี, เพราะเขารู้ว่านั่นเป็นอำนาจของพระเจ้า.

และ เขานำเอาฝูงชนมาเข้าโรมกัน เพื่อจะได้เป็นพยานในสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้ากระทำกับลูกของเขานี้, และ กับผู้ที่อยู่กับลาวนำอีก.

และ เขานำเอาบอกรับใช้ไปให้ทาส และ เขานำเอาได้เล็มที่ดินและ อดอาหารเพื่อทาสให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าอีกเป็นพระเจ้าของเขานี้เพื่อว่าเขาจะได้อ่านปากของแอลมา เพื่อเขาจะสามารถเข้าใจได้, และ เพื่อแขนขาของเขาจะได้รับกำลังอีก—เพื่อให้ตาของผู้คนเปิดเพื่อจะได้เห็น และ รู้จักพระคุณภาพและ ลัดสะขมิพของพระเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากพวกเขาได้อ่านที่ดินและ อดอาหารเป็นเวลาสองวันสองคืนแล้ว, แขนขาของแอลมาจึงได้รับกำลังของเขานี้, และ ลาวได้ยืนขึ้น และ เล็มเอาข้าวกับพวกเขา, บอกรับใช้พวกเขาสบายใจ:

เพราะลาวได้เห็นว่า, ข้าพเจ้าได้กลับใจจากบาปของข้าพเจ้าแล้ว, และ ได้ถูกไถ่โดยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแล้ว; จึงบัง, ข้าพเจ้าได้เกิดจากพระวิญญาณ.

- 25 And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;
- 26 And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.
- 27 I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.
- 28 Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.
- 29 My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.
- และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า : อย่าประหลาดใจเลยที่มนุษย์ทั้งปวง, แท้จริงแล้ว, ชายและหญิง, ประชาชาติ, ตระกูล, ภาษาและผู้คนทั้งปวง, ต้องเกิดใหม่; แท้จริงแล้ว, เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า, เปลี่ยนจากสภาพทางเนื้อหนังและสภาพที่ตกของพวกเขາ, มาสู่สภาพแห่งความชอบธรรม, โดยได้รับการไถ่จากพระผู้เป็นเจ้า, กลายเป็นบุตรและธิดาของพระองค์;
- และดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นคนใหม่; และหากพวกเขาไม่ทำดังนี้, พวกเขา ก็ไม่มีทางสืบทอดอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดก.
- ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว, พวกเขาจะต้องถูกขับออก; และเรื่องนี้ข้าพเจ้ารู้, เพราะข้าพเจ้าเกือบถูกขับออก.
- กระนั้นก็ตาม, หลังจากฟันฝ่าความยากลำบากมากมาย, โดยกลับใจจนแทบถึงแก่ความตาย, ในพระเมตตาพระเจ้าทรงเห็นสมควรที่จะดึงข้าพเจ้าออกจากการเผาไหม้อันเป็นนิจ, และข้าพเจ้าจึงเกิดจากพระผู้เป็นเจ้า.
- จิตวิญญาณข้าพเจ้าได้รับการไถ่จากดิแห่งความขมขื่นและพันธนาการแห่งความชั่วช้าสามานย์. ข้าพเจ้าอยู่ในเหวลึกอันมืดที่สุด; แต่บัดนี้ข้าพเจ้าเห็นความสว่างอัศจรรย์ของพระผู้เป็นเจ้า. จิตวิญญาณข้าพเจ้าถูกทรมานอยู่ด้วยความทรมานนิรันดร์; แต่พระเจ้าทรงดึงข้าพเจ้ามา, และจิตวิญญาณข้าพเจ้าไม่เจ็บปวดอีกต่อไป.
- และ พระผู้เป็นเจ้าท้าวทักกับข้าพเจ้าว่า: ย่าได้แปลกใจเลยว่า มະນຸດທັງປວງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ຕ້ອງ ເກີດໃໝ່ເສຍກ່ອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເກີດຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອ ປ່ຽນຈາກສະພາບແວ່ງກາມມະລົມ ແລະ ຕົກຕໍ່າຂອງພວກເຂົາ, ມາສູ່ສະພາບແວ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຖືກໄຖ່ໂດຍພຣະເຈົ້າ, ກາຍເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ;
- ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກາຍມາເປັນຄົນໃໝ່ດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຮັດແນວນີ້, ພວກເຂົາກໍ່ ບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະດົກ.
- ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກບໍ່ເຮັດແນວນີ້, ພວກເຂົາຈະຖືກປະຖິ້ມໄປ ແລະ ເລື່ອງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເກືອບຖືກປະຖິ້ມໄປແລ້ວ.
- ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຊັດເຊພະເມຈອນໄປໃນຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, ໂດຍກັບໃຈຈົນເກືອບຈະເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາ ຊຶ່ງເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະດຶງຂ້າພະເຈົ້າອອກມາຈາກການເຜົາໄໝ້ອັນ ເປັນນິດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ.
- ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກໄຖ່ຈາກນ້ຳບີແຫ່ງຄວາມຂົມຂື່ນ ແລະ ພັນທະການແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຢູ່ໃນເຫວເລີກທີ່ມືດທີ່ສຸດມາ; ແຕ່ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມສະຫວ່າງອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກ ທໍລະມານດ້ວຍຄວາມທໍລະມານອັນຕະຫລອດໄປ; ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຖືກດຶງອອກມາ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຈັບປວດອີກຕໍ່ໄປ.

30 I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

31 Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

32 And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

33 But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

ข้าพเจ้าปฏิเสธพระผู้ไถ่ของข้าพเจ้า, และปฏิเสธสิ่งที่บรรพบุรุษเราพูดไว้; แต่บัดนี้เพื่อพวกเขาจะเห็นล่วงหน้าว่าพระองค์จะเสด็จมา, และว่าพระองค์ทรงจำสรรพสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงสร้าง, พระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่คนทั้งปวง.

แท้จริงแล้ว, ทุกเข่าจะย่อลง, และทุกลิ้นจะสารภาพต่อพระพักตร์พระองค์. แท้จริงแล้ว, แม้ในวันสุดท้าย, เมื่อคนทั้งปวงจะยืนรับการพิพากษาจากพระองค์, เมื่อนั้นพวกเขาจะสารภาพว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า; เมื่อนั้นพวกเขาซึ่งอยู่ในโลกโดยปราศจากพระผู้เป็นเจ้า, จะสารภาพ, ว่าการพิพากษาโทษอันเป็นนิจเที่ยงธรรมสำหรับพวกเขา; และพวกเขาจะครั่นคร้าม, และตัวสั่น, และระย่อต่อพระเนตรอันพินิจพิจารณาของพระองค์ที่ทรงชำเลื่องมอ.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือจากเวลานี้ไปแอลมาเริ่มสอนผู้คน, และคนที่อยู่กับแอลมาในเวลาที่เขาไปทบทวนต่อพวกเขา, เดินทางไปตลอดทั่วแผ่นดิน, โดยประกาศแก่คนทั้งปวงถึงสิ่งที่พวกเขาฟังและเห็นมา, และสั่งสอนพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าในความยากลำบากเหลือแสน, ถูกข่มเหงอย่างหนักจากผู้ที่ไม่เชื่อ, ถูกคนเป็นอันมากในพวกนั้นทุบตี.

แต่แม้ทั้งหมดนี้, พวกเขาได้สร้างขวัญกำลังใจแก่ศาสนจักรมาก, โดยการยืนยันศรัทธาของพวกเขา, และกระตุ้นคนทั้งหลายด้วยความอดกลั้นและความเหนื่อยยากยิ่งนักให้รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า.

ข้าพเจ้าจำยอมรับพระผู้ไถ่ของข้าพเจ้า และ ปะติเสดสิ่งที่บัดนี้ພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເວົ້າໄວ້; ແຕ່ມາບັດນີ້ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະເຫັນລ່ວງໜ້າວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດມາ ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະຈຳກັດທຸກຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ, ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນທັງປວງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກຫົວເຂົ້າຈະຄຸລົງ, ແລະ ທຸກລິ້ນຈະສາລະພາບຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໃນວັນສຸດທ້າຍເມື່ອຄົນທັງປວງຈະຢືນຮັບ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ, ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຈະສາລະພາບວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ; ເມື່ອນັ້ນຜູ້ທີ່ໃຊ້ຊີວິດ ປາດສະຈາກພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກຈະສາລະພາບວ່າ ການພິພາກສາຂອງໂທດອັນເປັນນິດນັ້ນທ່ຽງທຳແລ້ວກັບພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະສັ່ນສະຫ້ານ ແລະ ຫົດຕົວຢູ່ພາຍໃຕ້ການທອດພຣະເນດ ອັນພິຈາລະນາຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຈາກເວລານີ້ໄປແອວມາເລີ່ມສົດສອນຜູ້ຄົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບແອວມາຕອນທີ່ທູດມາປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາກໍເໝືອນກັນ, ໄດ້ເດີນທາງໄປຫາທຸກບ່ອນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ປະກາດແກ່ຄົນທັງປວງເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາ, ແລະ ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ຖືກຂົ່ມເຫັງຢ່າງໜັກຈາກຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ແລະ ຖືກຕີໂດຍຄົນຫລວງຫລາຍໃນພວກນັ້ນ.

ເຖິງແມ່ນຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ໃຫ້ການປອບໃຈສາດສະໜາຈັກຫລາຍຂຶ້ນ, ໂດຍຢືນຢັນສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ຄົນທັງຫລາຍດ້ວຍຄວາມອົດກັ້ນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອົດເມື່ອຍຢ່າງໜັກໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

34 And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

35 And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

36 And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

37 And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

และสี่คนในพวกท่านเป็นบุตรของโมไซยาห์; และชื่อของพวกท่านคือแอมมอน, และแอรรัน, และออมเนอร์, และฮิมไน; เหล่านี้เป็นชื่อของบุตรโมไซยาห์.

และพวกท่านเดินทางไปตลอดแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และในบรรดาผู้คนทั้งปวงซึ่งอยู่ใต้ปกครองของกษัตริย์โมไซยาห์, ขวนขวายอย่างจริงจังที่จะแก้ความเสียหายทั้งหมดที่พวกท่านได้ทำไว้กับศาสนจักร, สารภาพบาปทั้งหมดของท่าน, และประกาศเรื่องทั้งหมดที่ท่านเห็นมา, และอธิบายคำพยากรณ์และพระคัมภีร์แก่คนทั้งหลายที่ปรารถนาจะฟัง.

และโดยวิธีนี้พวกท่านจึงเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าในการนำหลายคนมาสู่ความรู้เรื่องความจริง, แท้จริงแล้ว, มาสู่ความรู้เรื่องพระเจ้าผู้ไถ่ของพวกเขา.

และพวกท่านเป็นสุขเพียงใด ! เพราะพวกท่านประกาศความสงบสุข; พวกท่านประกาศข่าวประเสริฐแห่งความดี; และพวกท่านประกาศต่อผู้คนว่าพระเจ้าทรงปกครองอยู่.

และ สี่คนในพวกเขานั้นແມ່ນ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ; ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາຄື ອາມມອນ, ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ ອອມເນີ, ແລະ ຮິມໄນ; ທັງໝົດນີ້ເປັນຊື່ຂອງພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ.

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປຫາທຸກບ່ອນໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ ຊຶ່ງຢູ່ໄດ້ການປົກຄອງຂອງກະສັດໂມໄຊຢາ, ໄດ້ເດີນທາງຢ່າງຕັ້ງໃຈເພື່ອຈະແກ້ຄວາມເສຍຫາຍທັງໝົດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບສາດສະໜາຈັກ, ສາລະພາບບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປະກາດເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນມາ, ແລະ ອະທິບາຍຄຳທຳນາຍ ແລະ ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ປາດຖະໜາຈະຟັງ.

ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການພາຫລາຍຄົນມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ພວກເຂົາເປັນສຸກແລ້ວພຽງໃດ! ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ ປະກາດສັນຕິສຸກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະກາດ ຂ່າວປະເສີດແຫ່ງຄວາມດີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປົກຄອງ.

Mosiah 28

- 1 Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—
- 2 That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.
- 3 Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

โมไซยาห์ ๒๘

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากพวกบุตรของโมไซยาห์ทำสิ่งทั้งหมดนี้แล้ว, พวกท่านนำคนไปจำนวนหนึ่งและกลับไปหา กษัตริย์, บิดาพวกท่าน, และปรารณาจากท่านที่จะอนุญาตพวกท่าน, พร้อมด้วยคนเหล่านี้ ซึ่งพวกท่านเลือกไว้, ให้ขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟเพื่อจะสั่งสอนเรื่องที่พวกท่านได้ยินมา, และเพื่อจะถ่ายทอดพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแก่ชาวเลมัน, พี่น้องของพวกท่าน—

เพื่อพวกท่านอาจจะนำคนเหล่านั้นมาสู่ความรู้เรื่องพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขາ, และทำให้คนเหล่านั้นตระหนักถึงความชั่วช้า สามานย์ของบรรพบุรุษพวกเขา; และเพื่อพวกเขาอาจทำให้ความเกลียดชังของคนเหล่านั้นที่มีต่อชาวนีไฟหายไป, เพื่อจะพาคนเหล่านั้นมาให้ชื่นชมยินดีในพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาด้วย, เพื่อพวกเขาจะเป็นมิตรต่อกัน, และเพื่อจะไม่มีใครขัดแย้งอีกต่อไปในทั่วแผ่นดินซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาประทานให้.

บัดนี้พวกท่านปรารณาจะให้ประกาศความรอดแก่ชาวโลกทั้งปวง, เพราะพวกท่านทนไม่ได้ที่จิตวิญญาณมนุษย์คนใดจะต้องพินาศ; แท้จริงแล้ว, แม้เพียงความคิดว่าจิตวิญญาณใดจะต้องทนความทรมานอันหาได้สิ้นสุดไม่ก็ทำให้พวกท่านครั่นคร้ามและตัวสั่น.

โมไซยา ๒๙

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ทลัງจากพวกลูกชายของโมไซยาห์ทำทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว, พวกเขาได้พาคนจำนวนหนึ่งไปกับพวกเขา และ ได้กับกันไปหา กษัตริย์, ซึ่งจะเป็นบิดาของพวกเขา, และ ขໍร้องเพื่มนำเอาบุตรมาให้พวกเขา กับกับที่พวกเขาได้เลือกไว้ขึ้นไปหาแผ่นดิน นีไฟ เพื่อพวกเขาจะได้สั่งสอนเรื่องซึ่งพวกเขาได้ยินมา, และเพื่อพวกเขาจะได้ใช้พระคำของพระเจ้าแก่พี่น้องของพวกเขา ผู้ซึ่งจะเป็นชาวเลมัน—

เพื่อพวกเขาอาจจะนำพวกเขามาสู่ความรู้เรื่องพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอันเป็นพระเจ้าของพวกเขา, และ เร็ดให้พวกเขาสำนึกถึงความชั่วร้ายของบาปของลูกของพวกเขา; และ เพื่อพวกเขาอาจจะเร็ดให้ ความภักดีของพวกเขาที่มีต่อชาวนีไฟเพิ่มไป, เพื่อพวกเขาจะถูกลำนำพาไปยึดมั่นในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอันเป็นพระเจ้าของพวกเขานำอีก, เพื่อพวกเขาจะกลับมาเป็นเพื่อนมิตรที่ดีต่อกัน, และ เพื่อจะบ่มิการขัดแย้งกันอีกต่อไปในทั่วแผ่นดิน ซึ่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอันเป็นพระเจ้าของพวกเขาได้ประทานให้พวกเขา.

บัดนี้พวกเขาปาดทะพะจะปะภาคความล่อลึงแก่มนุญทุกถิ่น, เพราะว่าพวกเขา ทิมนับได้ที่ จิตวิญญาณของ ผู้ซึ่งจะต้อตาย; แท้จริงแล้ว, พรูญแต่ ถัดว่าจิตวิญญาณต้อต้อต้อจะต้อต้อ ทลัมะมานที่ บ่มิอันสิ้นสุดเร็ดให้พวกเขาทอวันโทษ และ ต้อสั่นแล้ว.

4 And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

5 And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

6 And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

7 And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

8 And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

9 And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

10 Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

และดังนี้พระวิญญาณของพระเจ้าทรงทำงานกับพวกท่าน, เพราะพวกท่านเป็นคนบาปที่ชั่วช้าที่สุดจริง ๆ. และพระเจ้าทรงเห็นเหมาะสมในพระเมตตาอันไม่มีขอบเขตของพระองค์ที่จะละเว้นพวกท่าน; กระนั้นก็ตาม พวกท่านยังต้องทนความปวดร้าวมากในจิตวิญญาณเพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกท่าน, ต้องทนทุกข์มากและกลัวว่าพวกท่านจะถูกขับออกตลอดกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านวิงวอนบิดาพวกท่านหลายวันเพื่อจะขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟ.

และกษัตริย์โมไซยาห์ไปทูลถามพระเจ้าว่าท่านจะให้บุตรท่านขึ้นไปในบรรดาชาวเลมันเพื่อสั่งสอนพระวาทะหรือไม่.

และพระเจ้าตรัสกับโมไซยาห์: จงให้พวกเขาขึ้นไปเถิด, เพราะหลายคนจะเชื่อในคำของพวกเขา, และพวกนั้นจะมีชีวิตนิรันดร์; และเราจะปลดปล่อยบุตรเจ้าออกจากเงื้อมมือชาวเลมัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมไซยาห์อนุญาตเพื่อพวกท่านจะได้ไปทำตามคำขอของพวกท่าน.

และพวกท่านออกเดินทางไปในแดนทุรกันดารเพื่อขึ้นไปสั่งสอนพระวาทะในบรรดาชาวเลมัน; และข้าพเจ้าจะให้เรื่องราวถึงการปฏิบัติงานของพวกท่านต่อจากนี้ไป.

บัดนี้กษัตริย์โมไซยาห์ไม่มีผู้ใดที่จะมอบอาณาจักรให้, เพราะไม่มีบุตรคนใดของท่านยอมรับอาณาจักร.

และ ดังนั้น พระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้กระทำกับพวกเจ้า, เพราะเจ้าพวกเจ้าเป็นถีน ชั่วร้ายแท้ในถีนบาบ. และ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเห็นเหมาะสมในพระเมตตาอันไม่มีขอบเขตของพระองค์ที่จะไถ่ชีวิตของพวกเจ้า; เถียงยากใดก็ตาม พวกเจ้ายังต้องทนกับความเจ็บปวดอย่างหนักในจิตวิญญาณ เพราะความชั่วร้ายของพวกเจ้า และ ยืนยันว่าพวกเจ้าจะถูกขับไล่ตลอดไป.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเจ้าได้วิงวอนบิดาของพวกเจ้าถึงหลายวัน ขอให้พวกเจ้าขึ้นไปหาแผ่นดินนีไฟ.

และ กษัตริย์โมไซยาห์ได้ทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าว่าท่านจะให้บุตรท่านไปทูลถามพระวาทะของพระองค์แก่ชาวเลมันเพื่อสั่งสอนพระคำทูลรับ.

และ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ทูลกับโมไซยาห์ว่า: จงให้พวกเจ้าขึ้นไปเถิด, เพราะเจ้าทั้งหลายจะเชื่อในคำเจ้าของพวกเจ้า, และ พวกเจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์; และ เราจะ ปลดปล่อยพวกเจ้าออกจากเงื้อมมือชาวเลมัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์โมไซยาห์ได้อนุญาตเพื่อพวกเจ้าจะได้ไป และ เสด็จตามคำเจ้าของพวกเจ้า.

และ พวกเจ้าได้ ออกเดินทางไปในถิ่นแห้งแล้งกับดาบ เพื่อขึ้นไปสั่งสอนพระคำในบรรดาชาวเลมัน; และ ข้าพเจ้าจะให้ เล่าเรื่องเกี่ยวกับงานปฏิบัติของพวกเจ้าในภายหลัง.

บัดนี้กษัตริย์โมไซยาห์ไม่มีผู้ใดที่จะมอบอาณาจักรให้, เพราะไม่มีลูกชายคนใดของพระองค์ที่ยอมรับอาณาจักร.

11 Therefore he took the records which were engraven on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

12 And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

13 And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

14 Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

15 And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

16 And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

ฉะนั้นท่านจึงเอาบันทึกซึ่งจารึกอยู่บนแผ่นจารึกทองเหลือง, และแผ่นจารึกของนิไฟด้วย, และของทั้งหมดที่ท่านเก็บและปกปักรักษาไว้ตามพระบัญชาของพระผู้เป็นเจ้า, หลังจากแปลและให้มีการเขียนบันทึกซึ่งอยู่บนแผ่นจารึกทองคำซึ่งผู้คนของลิมไฮพบ, ซึ่งท่านได้รับมอบจากมือของลิมไฮแล้ว;

และการนี้ท่านทำไปเพราะความกังวลใหญ่หลวงของผู้คนท่าน; เพราะพวกเขามีความปรารถนาสุดจะประมาณเพื่อจะรู้เรื่องราวเกี่ยวกับคนพวกนั้นที่ถูกลบหายไปแล้ว.

และบัดนี้ท่านแปลแผ่นจารึกเหล่านี้โดยอาศัยศิลาสองก้อนนั้นซึ่งผูกติดไว้กับขอบคันโค้งสองด้าน.

บัดนี้ของเหล่านี้เตรียมไว้แล้วนับจากกาลเริ่มต้น, และสืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น, เพื่อจุดประสงค์ในการแปลภาษา;

และของเหล่านี้เก็บไว้และปกปักรักษาไว้โดยพระหัตถ์ของพระเจ้า, เพื่อพระองค์จะทรงเปิดเผยให้ชาวโลกทั้งปวงซึ่งครอบครองแผ่นดินรู้ถึงความชั่วช้าสามานย์และความน่าชิงชังของผู้คนของพระองค์;

และเรียกผู้ใดก็ตามที่มีของเหล่านี้ว่าผู้หยั่งรู้, ตามวิธีของสมัยโบราณ.

ฉะนั้น ท่านจึงได้เอากันทึกซึ่งมีจารึกไว้ไว้ใน แผ่นจารึกทองเหลืองมา, และแผ่นจารึกของนิไฟมาอีก, และสิ่งของทั้งหมดยกเว้นได้ปึกปึกรักษาสมาไว้ตามพระบัญชาของพระเจ้า, หลังจากได้แปล และ บันทึกสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นจารึกคำซึ่งผู้คนของลิมไฮได้พบ, ซึ่งท่านได้รับจากมือของลิมไฮเอง;

และ ท่านนี้เพิ่มเร็ดไปเพราะความเป็นห่วงของทนายของผู้คนของท่าน; เพราะพวกเขาปวดพระทัยเกินกว่าจะวัดแทนได้ ที่จะรู้เกี่ยวกับผู้คนพวกนั้นซึ่งถูกลบหายไปแล้ว.

และ บัดนี้เพิ่มได้แปลแผ่นจารึกเหล่านี้โดยอาโส ทินสองก้อนนั้น ซึ่งติดอยู่กับขอบคันโค้งของทนายสองข้าง.

บัดนี้ของเหล่านี้ก็ถูกตรึงไว้แล้วตั้งแต่นั้น, และ มอบให้ต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น, เพื่อจุดประสงค์ในการแปลภาษาต่างๆ;

และ ของเหล่านี้ได้ถูกรักษาไว้โดยพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อพระองค์จะได้เปิดเผยให้ทุกคนที่เป็นเจ้าของแผ่นดินรู้จักถึงความชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายของของผู้คนของพระองค์;

และ ผู้ใดก็ตามที่มีสิ่งของเหล่านี้จะเรียกชื่อว่า ผู้หยั่งรู้, ตามแบบฉบับของโบราณ.

17 Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

18 Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

19 And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

20 And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

บัดนี้หลังจากโมไซยาห์แปลบันทึกเหล่านี้เสร็จแล้ว, ดุเถิด, มันให้เรื่องราวของผู้คนที่ถูกทำลาย, จากเวลาที่พวกเขาถูกทำลายย้อนไปถึงการสร้างหอสูงใหญ่, อันเป็นเวลาที่เราพระเจ้าทรงทำให้ภาษาของผู้คนสับสนและพวกเขาจึงกระจัดกระจายออกไปทั่วพื้นพิภพ, แท้จริงแล้ว, และแม้จากเวลานั้นย้อนไปถึงการสร้างอาดัม.

บัดนี้เรื่องราวนี้ได้เป็นเหตุให้ผู้คนที่โมไซยาห์ได้บอกเล่า, แท้จริงแล้ว, พวกเขาเต็มไปด้วยโทมนัส; กระนั้นก็ตามมันยังให้ความรู้พวกเขา, ซึ่งในสิ่งนี้พวกเขาชื่นชมยินดี.

และเรื่องราวนี้จะมีเขียนต่อจากนี้ไป; เพราะดุเถิด, สมควรแล้วที่ผู้คนทั้งหมดควรรู้ถึงสิ่งที่เขียนไว้ในเรื่องราวนี้.

และบัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้ว, คือหลังจากกษัตริย์โมไซยาห์ทำสิ่งเหล่านี้แล้ว, ท่านก็นำแผ่นจารึกทองเหลือง, และของทั้งหมดซึ่งท่านเก็บไว้, และมอบให้แก่เอลมา, ผู้เป็นบุตรของเอลมา; แท้จริงแล้ว, บันทึกทั้งหมด, และเครื่องแปลความหมายด้วย, และมอบให้ท่าน, และสั่งท่านว่าท่านควรเก็บและปกป้องรักษามันไว้, และทำบันทึกของผู้คนไว้ด้วย, โดยสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น, แม้ดังที่ได้รับสืบทอดมาแล้วนับแต่เวลาที่ลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม.

บัดนี้หลังจากโมไซยาห์ได้แปลบันทึกเหล่านี้บันทึกแล้ว, จั้บ, มันได้ให้เรื่องราวของผู้คนที่ถูกทำลาย, นับตั้งแต่เวลาที่พวกเขาถูกทำลายถึงไปถึงการสร้างหอสูงใหญ่, อันเป็นเวลาที่เราพระเจ้าทรงทำให้ภาษาของผู้คนสับสน, และ พวกเขาจึงกระจัดกระจายไปตามพื้นแผ่นดินโลกทั้งปวง, แท้จริงแล้ว, และ มันนับจากนั้นถึงไปถึงการสร้างอาดัม.

บัดนี้เรื่องราวนี้ได้เป็นเหตุให้ผู้คนที่โมไซยาห์เป็นทุกอย่างโดยที่พวกเขา, แท้จริงแล้ว, พวกเขาเต็มไปด้วยความเลื่อมใสศรัทธา; เถิด, ในทุกสิ่ง, มันได้ให้ความรู้แก่พวกเขา, พวกเขาทั้งหลาย ซึ่งในนั้นได้เร้าให้พวกเขามีความปีติยินดี.

และ เล่าเรื่องราวนี้จะมีเขียนไว้โดยที่พวกเขา; เพราะจ้บ, มันสมควรที่ผู้คนที่บ่งบอกเรื่องราวนี้จะมีเขียนไว้ในเรื่องราวนี้.

และ บัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแก่ท่านแล้ว, หลังจากกษัตริย์โมไซยาห์ทำสิ่งเหล่านี้แล้ว, ท่านก็นำแผ่นจารึกทองเหลือง, และ สิ่งของทั้งหมดซึ่งท่านเก็บไว้, และมอบให้แก่เอลมา, ผู้เป็นบุตรของเอลมา; แท้จริงแล้ว, บันทึกทั้งหมด และ สิ่งแปลความหมายด้วย, และ ได้มอบสิ่งทั้งหมดให้ท่าน, และ สั่งท่านว่าท่านควรเก็บและปกป้องรักษามันไว้, และทำบันทึกของผู้คนไว้ด้วย, โดยสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น, แม้ดังที่ได้รับสืบทอดมาแล้วนับแต่เวลาที่ลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม.

Mosiah 29

- 1 Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.
- 2 And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.
- 3 Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.
- 4 Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:
- 5 Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.
- 6 Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

โมไซยาห์ ๒๙

บัดนี้เมื่อโมไซยาห์ทำการนี้แล้ว ท่านสอบถามไปทั่วแผ่นดิน, ในบรรดาผู้คนทั้งปวง, โดยปรารถนาจะรู้เจตนาของพวกเขาคือผู้ใดควรเป็นกษัตริย์ของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีเสียงของผู้คน, กล่าวว่า : เราปรารถนาให้แอรรันบุตรของท่านเป็นกษัตริย์ของเราและผู้ปกครองของเรา.

บัดนี้แอรรันได้ขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟแล้ว, ฉะนั้นกษัตริย์จึงมอบอาณาจักรให้ท่านไม่ได้; ทั้งแอรรันก็ไม่ยอมรับอาณาจักร; ทั้งไม่มีบุตรคนใดของโมไซยาห์ยอมรับอาณาจักรเลย.

ฉะนั้นกษัตริย์โมไซยาห์จึงสอบถามไปในบรรดาผู้คนอีก; แท้จริงแล้ว, แม้ส่งถ้อยคำที่เขียนไว้ไปถึงบรรดาผู้คน. และนี่คือถ้อยคำที่เขียนไว้, มีความว่า :

ดูเถิด, โอท่านผู้คนของข้าพเจ้า, หรือพี่น้องข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าถือว่าท่านเป็นเช่นนั้น, ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านพิจารณาเรื่องที่ขอให้ท่านพิจารณา—เพราะท่านปรารถนาจะมีกษัตริย์.

บัดนี้ข้าพเจ้าประกาศแก่ท่านว่า เขาผู้ซึ่งเป็นเจ้าของอาณาจักรนี้โดยสิทธิได้ปฏิเสธ, และจะไม่ยอมรับอาณาจักร.

โมไซยา ๔๗

บัดนี้เมื่อโมไซยาได้กระทำสิ่งเหล่านี้แล้ว เขาก็ได้สอบถามไปทั่วแผ่นดินในบรรดาผู้คนที่ทั้งปวง, โดยปรารถนาจะรู้เจตนาของพวกเขาคือผู้ใดควรเป็นกษัตริย์ของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เสียงของผู้คนมีความว่า: พวกข้ามน้อยปรารถนาให้อาโรน ลูกชายของท่านเองมาเป็นกษัตริย์ของพวกเขา และ เป็นผู้ปกครองของพวกเขา.

บัดนี้อาโรนได้ขึ้นไปหาแผ่นดินนีไฟแล้ว, ฉะนั้น กษัตริย์จึงไม่สามารถมอบอาณาจักรแก่ท่านได้; ทั้งอาโรนเองก็ไม่ยอมรับอาณาจักร; ทั้งไม่มีลูกชายคนใดของโมไซยาห์ยอมรับอาณาจักรเลย.

ฉะนั้น กษัตริย์โมไซยาห์จึงได้สอบถามไปในบรรดาผู้คนที่อื่น; แท้จริงแล้ว, เขาก็ได้ส่งข้อความที่เขียนไว้ไปถึงบรรดาผู้คนที่. และ นี่ก็ข้อความที่เขียนไว้, มีความว่า:

จงเงี่ย, โอ ผู้คนของข้าพเจ้า, ทูลพี่น้องของข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าถือว่าพวกท่านเป็นดังนั้น, และข้าพเจ้าปาดพระทัยให้พวกท่านพิจารณาหาเหตุที่พวกท่านถูกขอให้พิจารณา—เพราะว่าพวกท่านปาดพระทัยปรารถนาจะมีกษัตริย์.

บัดนี้ข้าพเจ้าประกาศกับพวกท่านว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของอาณาจักรนี้โดยสิทธิได้ปฏิเสธ, และ จะไม่ยอมรับอาณาจักร.

7 And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

8 Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

9 And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

10 And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

11 Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

และบัดนี้หากจะกำหนดผู้อื่นแทน, ดูกฎเข้าพเจ้าเกรงจะเกิดการขัดแย้งกันในบรรดาพวกท่าน. และใครจะรู้ว่าบุตรข้าพเจ้า, ซึ่งเป็นเจ้าของอาณาจักร, จะเกิดความขุ่นเคืองและชักจูงคนพวกนี้ส่วนหนึ่งตามเขาไป, ซึ่งจะทำให้เกิดสงครามและความขัดแย้งในบรรดาพวกท่าน, ซึ่งจะเป็นเหตุแห่งการนองเลือดมากและบิดเบือนทางของพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, และทำลายจิตวิญญาณผู้คนเป็นอันมาก.

บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านให้เราฉลาดและพิจารณาเรื่องเหล่านี้, เพราะเราไม่มีสิทธิ์จะทำลายบุตรข้าพเจ้า, ทั้งเราไม่ควรมีสิทธิใด ๆ ที่จะทำให้ลายคนอื่นหากจะกำหนดผู้นั้นให้แทนเขา.

และหากบุตรข้าพเจ้าจะหันกลับไปสู่ความจองหองและเรื่องไร้ประโยชน์ของเขาอีก เขาก็จะกลับคำซึ่งเขาพูดไว้, และเรียกร้องเอาสิทธิของเขาในอาณาจักรนี้, ซึ่งจะเป็นเหตุให้เขาและคนเหล่านี้ด้วยให้กระทำความบาปมาก.

และบัดนี้ให้เราใช้ปัญญาและคาดการณ์ถึงสิ่งเหล่านี้, และทำสิ่งซึ่งจะทำให้เกิดความสงบสุขแก่คนพวกนี้.

ฉะนั้นข้าพเจ้าจะเป็นกษัตริย์ของท่านในวันเวลาที่เหลืออยู่ของข้าพเจ้า; กระนั้นก็ตาม, ให้เรากำหนดเหล่าผู้พิพากษา, เพื่อพิพากษาคคนพวกนี้ตามกฎหมายของเรา; และเราจะจัดกิจงานกิจของคนพวกนี้ใหม่, เพราะเราจะกำหนดคนที่มิปัญญาเป็นผู้พิพากษา, ซึ่งจะมีปัญญาเป็นผู้ใช้พิพากษา, ซึ่งจะมีปัญญาคนพวกนี้ตามพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

และ บัดนี้ถ้าหากจะแต่งตั้งผู้อื่นแทน, จึ่งเบี่ยง, ข้าพเจ้าขานว่า มันจะเกิดกานผัดพรวกกันขึ้นในบันดาพอกท่าน. และ ผู้ใดจะรู้ได้ว่าลูกชายของข้าพเจ้าผู้เป็นเจ้าของลาซาอานาจักอาจหันมาร้ายภาคขึ้น และ พาส่วนหนึ่งของผู้ถินพอกนี้ไปกับลาว, ซึ่งจะเร็ดให้เกิดสิ่งถาม และ กานขัดแย้งกันขึ้นในบันดาพอกท่าน, ซึ่งจะเป็นเหตุให้มีการนองเลือดอย่างทลวงทลายเกิดขึ้น และ บิดเบือนทางของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, และ จะทำลายจิตอินยานของผู้ถินอย่างทลวงทลาย.

บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวกับพอกท่านว่า ให้พอกเราสละทลาด และ พิจาละนาเลื่องเหล่านี้, เพราะพอกเราบ่มีสิทธิจะทำลายลูกชายของข้าพเจ้า, ทั้งพอกเราบ่มีสิทธิใดที่จะทำลายถินอื่นถ้าหากแต่งตั้งผู้นั้นขึ้นมาแทนลาว.

และ ถ้าหากลูกชายของข้าพเจ้าหันกลับไปสู่ความทะนิงใจเหิงเลื่องที่บ่มีปะโทษดของลาว, ลาวก็ถึงจะจ้ได้เหิงถ่าเจ้าซึ่งลาวได้เอ้าไว้ และ จะรฎกธ้องเอ้าสิทธิของลาวในลาซาอานาจักมันถินไป, ซึ่งจะเร็ดให้ลาว และ ผู้ถินพอกนี้กระทำบาบทลายขึ้น.

และ บัดนี้ให้พอกเราสละทลาด และ ขอกทาส่งเหล่านี้, และ สิ่งที่จะเร็ดให้เกิดสันติสุขแก่ผู้ถินพอกนี้.

ฉะนั้น ข้าพเจ้าจะเป็นกษัตริย์ของพอกท่านในวันเวลาที่เหลืออยู่ของข้าพเจ้า; เหิงย่างใดก็ตาม, ให้พอกเรา แต่งตั้ง ผู้ตัดสินเพื่อตัดสินผู้ถินพอกนี้ตามกฏของพอกเรา; และ พอกเราจะจัดละบรพการงานใหม่ของผู้ถินพอกนี้, เพราะพอกเราจะ แต่งตั้งผู้ที่มีสะถิปะนยาให้เป็นผู้ตัดสิน, ซึ่งจะตัดสินผู้ถินพอกนี้ตามพระบัญญัติของพระเจ้า.

17 For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

18 Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

19 And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

20 But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

21 And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

เพราะเหตุเกิด, กษัตริย์ชั่วคนหนึ่ง ทำให้ความชั่วช้าสามัญเกิดได้มากเพียงใด, แท้จริงแล้ว, จะเป็นความพินาศใหญ่หลวงเพียงใด !

แท้จริงแล้ว, จงนึกถึงกษัตริย์โนอาห์, ความชั่วร้ายของเขาและความน่าชิงชังของเขา, และความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของผู้คนของเขาด้วย. เหตุเกิดความพินาศใหญ่หลวงเพียงใดได้เกิดแก่พวกเขา; และเพราะความชั่วช้าสามัญของพวกเขาด้วยจึงถูกพาไปสู่ความเป็นทาส.

และหากมิใช่เพราะการแทรกแซงของพระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงภูมิปัญญารอบด้านของพวกเขาแล้ว, และนี่เพราะการกลับใจอย่างจริงใจของพวกเขา, พวกเขาจะต้องคงอยู่กับความเป็นทาสจนถึงบัดนี้อย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง.

แต่เหตุเกิด, พระองค์ทรงปลดปล่อยพวกเขาเพราะพวกเขานอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระองค์; และเพราะพวกเขาร้องทูลอย่างสุดกำลังต่อพระองค์ พระองค์จึงทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาส; และดังนั้นพระเจ้าจึงทรงทำงานด้วยเดชานุภาพของพระองค์ในทุกเรื่องในบรรดาลูกหลานมนุษย์, โดยทรงยื่นพระพาหุแห่งความเมตตามาให้คนที่มอบความไว้วางใจของพวกเขาในพระองค์.

และเหตุเกิด, บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ท่านจะถอดถอนกษัตริย์ชั่วช้าสามัญคนหนึ่งออกจากบัลลังก์ไม่ได้นอกจากจะเป็นโดยการขัดแย้งอย่างรุนแรง, และนองเลือดอย่างมาก.

เพราะຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດ ຊົ່ວຄົນໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເກີດຂຶ້ນໄດ້ຫລາຍປານໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງພຽງໃດ!

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຫ້ສຳນຶກເຖິງກະສັດໂນອາ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນນຳອີກ. ຈົ່ງເບິ່ງ ຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາແລ້ວ; ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອົາໄປເປັນທາດ.

ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຫຍຸ້ງກ່ຽວຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ມີສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດຈົນເຖິງບັດນີ້ຢ່າງບໍ່ມີທາງຫລີກລ້ຽງໄດ້.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ປົດປ່ອຍພວກເຂົາ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ແລະ ເພາະວ່າພວກເຂົາ ທູນຂໍຢ່າງສຸດກຳລັງຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ປົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ; ແລະ ເພາະສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກະທຳດ້ວຍອຳນາດຂອງພຣະອົງໃນທຸກກໍລະນີໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ໂດຍແຕ່ພຣະຫັດແຫ່ງຄວາມເມດຕາມາຍັງຜູ້ທີ່ ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານຈະກຳຈັດກະສັດຊົ່ວຮ້າຍຜູ້ໜຶ່ງອອກຈາກບັນລັງບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະເປັນການຂັດແຍ້ງຢ່າງໜັກ ແລະ ການນອງເລືອດຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

- 22 For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;
- 23 And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.
- 24 And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.
- 25 Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.
- 26 Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.
- เพราะดูเถิด, ในความชั่วช้า
สามัญกษัตริย์ย่อมมีมิตรสหาย,
และเขาจัดองค์กรของเขาไว้รอบ
ตัวเขา; และเขาทำลายกฎของคน
เหล่านั้นผู้ที่ปกครองมาด้วยความ
ชอบธรรมก่อนหน้าเขา; และเขา
เหยียบย่ำพระบัญญัติของพระเจ้า
เป็นเจ้าไว้ใต้เท้าตน;
- และเขาออกกฎ, และส่งมันออกไป
ในบรรดาผู้คนของเขา, แท้จริง
แล้ว, กฎตามแบบแผนแห่งความ
ชั่วของเขาเอง; และผู้ใดก็ตามที่ไม่
ทำตามกฎของเขา เขาก็ให้ทำลาย
เสีย; และผู้ใดก็ตามที่ภักดีต่อเขา
เขาจะส่งกองทัพไปรบกับคนเหล่านั้น,
และหากเขาทำได้เขาจะ
ทำลายคนเหล่านั้น; และดังนั้น
กษัตริย์ที่ไม่ชอบธรรมจึงบิดเบือน
ทางแห่งความชอบธรรมทั้งสิ้น.
- และบัดนี้ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่
ท่าน, ไม่สมควรที่ความน่าชิงชัง
เช่นนี้จะเกิดแก่พวกท่าน.
- ฉะนั้น, ท่านจงเลือกเหล่าผู้
พิพากษา, โดยเสียงของคนเหล่านี้,
เพื่อท่านจะได้รับการพิพากษาตาม
กฎซึ่งบรรพบุรุษของเราได้ให้ไว้แก่
ท่าน, ซึ่งถูกต้อง, และซึ่งให้ไว้แก่
ท่านโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า.
- บัดนี้ไม่ใช่เรื่องธรรมดาที่เสียง
ของผู้คนปรารถนาสิ่งที่ตรงกันข้าม
กับสิ่งที่ถูกต้อง; แต่เป็นเรื่อง
ธรรมดาสำหรับคนส่วนน้อยที่จะ
ปรารถนาสิ่งที่ไม่ถูกต้อง; ฉะนั้น
เรื่องนี้ท่านจงยึดถือและทำให้เป็น
กฎของท่าน—ที่จะทำกิจธุระของ
ท่านโดยเสียงของผู้คน.
- เพราะจึงเป็น, ในความชั่วร้ายกะลัด
กำยำมีหมู่เพื่อน, และ เพื่อนจะจัด
เสนามาไว้อ้อมรอบเพื่อน; และ
เพื่อนจะทำลายกติกของคนที่ปกครองมา
ในความชอบทำก่อนเพื่อน; และ เพื่อน
จะปรบยับนพระบัญชาของพระเจ้าไว้ใต้
กติกของเพื่อน;
- และ เพื่อนจะออกกติกใหม่ และ
ส่งออกไปในบัดนี้ผู้กติกของเพื่อน, แท้
จริงแล้ว, แผนแต่กติกตามวิธีการแห่ง
ความชั่วร้ายของเพื่อนเอง; และ ผู้ใด
ก็ตามที่ไม่เชื่อตามกติกของเพื่อน, เพื่อน
ก็จะทำลายผู้นั้นเสีย; และ ผู้ใดก็ตามที่
กะลัดต่อเพื่อน, เพื่อนก็จะส่งกองทัพไป
ปราบผู้นั้น; และ ถ้าหากเพื่อนเร่ดได้,
เพื่อนจะทำลายเสีย, และ ดังนั้น
กะลัดที่บ่อนทำลายจึงบิดเบือนทางแห่ง
ความชอบทำทั้งปวง.
- และ บัดนี้จึงเป็น ข้าพเจ้ากล่าวกับ
พวกท่านว่า, ไม่สมควรเลยที่ความ
ชั่วร้ายจะเกิดขึ้นกับพวกท่าน.
- ฉะนั้น, พวกท่านจงเลือกเหล่าผู้
ตัดสินโดยสัจของผู้นั้นเพื่อ
พวกท่านจะได้รับการตัดสินตามกติก
ซึ่งบรรพบุรุษของพวกเราได้ให้ไว้แก่
พวกท่าน ซึ่งถูกต้อง, และ ซึ่งให้ไว้
แก่พวกท่านโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า
เป็นเจ้า.
- บัดนี้ไม่ແມ່ນເລື່ອງທຳມະດາທີ່ສຽງ
ຜູ້ຄົນຈະປາດຖະໜາສິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບ
ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ເປັນເລື່ອງທຳມະດາ
ສຳລັບຄົນສ່ວນນ້ອຍທີ່ປາດຖະໜາສິ່ງທີ່
ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ສະນັ້ນ ເລື່ອງນີ້ພວກທ່ານຈົ່ງ
ຢືດຖື ແລະ ເຮັດໃຫ້ເປັນກົດຂອງພວກທ່ານ
—ທີ່ຈະຈັດທຸລະກິດຂອງພວກທ່ານໂດຍ
ສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

- 27 And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.
- 28 And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.
- 29 If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.
- 30 And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.
- 31 For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.
- และหากถึงเวลาที่เสียงของผู้คน จะเลือกความชั่วช้าสามัญ, ก็ถึง เวลาที่การพิพากษาของพระผู้เป็น เจ้าจะเกิดแก่ท่าน; แท้จริงแล้ว, เวลานั้นเป็นเวลาที่พระองค์จะ เสด็จเยือนท่านด้วยความพินาศ อย่างใหญ่หลวงแมดังที่พระองค์ เสด็จเยือนแผ่นดินนี้มาแล้ว.
- และบัดนี้หากท่านมีผู้พิพากษา, และพวกเขาไม่พิพากษาตามกฎหมายที่ มีให้ไว้, ท่านก็ให้พวกเขาได้รับการ พิพากษาจากผู้พิพากษาที่สูงกว่า ได้.
- หากผู้พิพากษาของท่านที่สูง กว่าไม่ให้การพิพากษาอันชอบ ธรรมแล้ว, ท่านย่อมจะให้ผู้ พิพากษาชั้นต้นของท่านจำนวนไม่ มากนักมารวมกัน, และคนเหล่านั้นจะพิพากษาผู้พิพากษาที่สูงกว่า ของท่าน, ตามเสียงของผู้คน.
- และข้าพเจ้าสั่งท่านให้ทำสิ่ง เหล่านี้ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า; และข้าพเจ้าสั่งท่านให้ทำสิ่งเหล่านี้, และไม่ให้ท่านมีกษัตริย์; คือหาก คนพวกนี้กระทำความบาปและความชั่ว ชั่วสามัญ พวกเขาจะได้รับตอบ บนศีรษะของตนเอง.
- เพราะเหตุเกิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ ท่าน, บาปของคนเป็นอันมากเกิด เพราะความชั่วช้าสามัญของ กษัตริย์ของพวกเขา; ฉะนั้นความ ชั่วช้าสามัญของคนเหล่านั้นย่อม ได้รับบาปบนศีรษะของกษัตริย์ของ พวกเขา.
- และ ถ้าหากเวลามาถึง เมื่อสรวง ของผู้คนเลือกเอาความชั่วร้าย, เมื่อนั้นมันเป็นเวลาที่ท่านพิพากษาของ พระเจ้าจะเกิดกับพวกท่าน; แท้จริง แล้ว, เมื่อนั้น จะเป็นเวลาที่พระองค์จะ เสด็จมาเยี่ยมยามพวกท่านด้วย ความพินาศอันแสนสาหัสถึงที่ พระองค์เคยเสด็จมาเยี่ยมยามแผ่นดินนี้.
- และ บัดนี้ถ้าหากพวกท่านมิใช่ ตัดสิน, และ พวกท่านไม่ตัดสินพวก ท่านตามกฎหมายไว้ใช้แล้ว, พวกท่าน ก็อาจจะให้พวกท่านได้รับการตัดสิน จากท่านที่สูงกว่านั้น.
- และ ถ้าหากผู้ตัดสินของพวกท่าน ที่สูงกว่าไม่ให้ท่านตัดสินที่ถูกต้อง, แล้วพวกท่านถอยจะหาผู้ตัดสิน ปลายอื่นที่ต่ำกว่าของพวกท่านมา เต็มโรมกัน, และ พวกท่านจะตัดสินผู้ ตัดสินที่สูงกว่าของพวกท่านตามสรวง ของปะชาชน.
- และ เราสั่งให้พวกท่านเร็ดแมอัม ด้วยความยำเกรงพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; และ เราสั่งให้พวกท่านเร็ดสิ่งเหล่านี้, และ บໍให้มีกษัตริย์; ถ้าหากท่านพวกนี้ เร็ดบาบ และ ความชั่วร้าย แล้วพวก เขาจะได้รับคำตอบไว้เหนือหัวของ พวกเขาเอง.
- เพราะฉะนั้น เราท้าวกับพวกท่าน ว่า, บาบของกษัตริย์ทั้งหลาย เกิดขึ้นจากความชั่วร้ายของกษัตริย์ ของพวกเขา; ฉะนั้น ความชั่วร้ายของ พวกเขาย่อมได้รับคำตอบไว้เหนือหัว ของกษัตริย์ของพวกเขา.

- 32 And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.
- 33 And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.
- 34 And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.
- 35 And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;
- และบัดนี้ข้าพเจ้าปรารถนาว่า ความไม่เสมอภาคนี้จะไม่มียกต่อไปในแผ่นดินนี้, โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบรรดาคนพวกนี้ของข้าพเจ้า; แต่ข้าพเจ้าปรารถนาให้แผ่นดินนี้เป็นแผ่นดินแห่งเสรีภาพ, และทุกคนจะยินดีในสิทธิและอภิสิทธิ์ของเขาเท่าเทียมกัน, ตราบเท่าที่พระเจ้าทรงเห็นสมควรที่เราจะมีชีวิตอยู่และรับแผ่นดินมรดก, แท้จริงแล้ว, แม้ตราบเท่าที่ผู้ใดที่เป็นอนุชนของเรายังอยู่บนพื้นแผ่นดินนี้.
- และกษัตริย์โมไซยาห์ได้เขียนอีกหลายเรื่องถึงพวกเขา, โดยเผยให้พวกเขารู้ถึงความเดือดร้อนและความยุ่งยากของกษัตริย์ที่ชอบธรรม, แท้จริงแล้ว, ความปวดร้าวทั้งสี่ของจิตวิญญาณเพื่อผู้คนของเขาเหล่านั้น, และการพรำบนทั้งปวงของผู้คนที่มียกต่อกษัตริย์ของพวกเขาด้วย; และท่านอธิบายเรื่องทั้งหมดแก่พวกเขา.
- และท่านบอกพวกเขาว่าเรื่องเหล่านี้ไม่ควรเป็นไป; ทว่าภาระควรจะเกิดกับผู้คนทั้งปวง, เพื่อทุกคนจะได้แบกส่วนของตน.
- และท่านเผยให้พวกเขารู้ถึงการเสียเปรียบทั้งหลายทั้งปวงที่พวกเขาทนรับ, โดยการมีกษัตริย์ที่ไม่ชอบธรรมปกครองพวกเขา;
- และ บัดนี้เร้าปาดทะขานว่า ความบໍ່เสมอພິພາບຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປໃນແຜ່ນດິນນີ້, ໂດຍສະເພາະ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ເປັນແຜ່ນດິນ ແຫ່ງເສລີພາບ, ແລະ ທຸກໆຄົນຈະຊື່ນຊົມໃນສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດເທົ່າທຽມກັນຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະດຳລົງຊີວິດຢູ່ ແລະ ຮັບແຜ່ນດິນເປັນມູນມໍລະດົກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາບໃດທີ່ລູກຫລານຄົນໃດຂອງພວກເຮົາຍັງເຫລືອຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.
- ແລະ ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ຂຽນອີກຫລາຍເລື່ອງໄປເຖິງພວກເຂົາ, ໂດຍໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມເດືອດຮ້ອນ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງກະສັດທີ່ຊອບທຳ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິດວິນຍານເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງຕົນນັ້ນ, ແລະ ການຈົ່ມວ່າທັງໝົດຂອງຜູ້ຄົນທີ່ມີຕໍ່ກະສັດຂອງພວກເຂົານຳອີກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອະທິບາຍເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ.
- ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຄວນຈະເກີດຂຶ້ນ; ແຕ່ວ່າພາລະແບກຫາບຄວນຈະເກີດຂຶ້ນກັບທຸກຄົນເພື່ອມະນຸດທຸກໆຄົນຈະໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງຕົນ.
- ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກການເສຍປຽບທັງໝົດຂອງວຽກງານທີ່ພວກເຂົາເຮັດໄປນັ້ນນຳອີກ, ໂດຍມີກະສັດທີ່ບໍ່ຊອບທຳປົກຄອງພວກເຂົາ;

- 36 Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.
- 37 And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.
- 38 Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.
- 39 Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.
- แท้จริงแล้ว, ความชั่วช้า
สามัญและความน่าชิงชังทั้งปวง
ของเขา, และสงคราม, และการขัด
แย้ง, และการนองเลือด, และการ
ลักขโมย, และการปล้นสะดม, และ
การผิดประเวณีทั้งหลายทั้งปวง,
และความชั่วช้าสามัญนานัปการ
ซึ่งไม่อาจยกมากล่าวได้ทั้งหมด—
โดยบอกพวกเขาว่าสิ่งเหล่านี้ไม่
ควรเป็นไป, ว่ามันขัดกันอย่างเห็น
ได้ชัดกับพระบัญญัติของพระเจ้า
ผู้เป็น
เจ้า.
- และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิด
ขึ้น, หลังจากกษัตริย์โมซียาส์ส่ง
เรื่องเหล่านี้ออกไปในบรรดาผู้คน
แล้วคนทั้งหลายจึงตระหนักถึง
ความจริงของถ้อยคำท่าน.
- ฉะนั้นพวกเขาก็เลิกล้มความ
ปรารถนาของตนที่จะมีกษัตริย์,
และกลับกระตือรือร้นอย่างยิ่งที่จะ
ให้ทุกคนมีโอกาสดำเนินตามกัน
ตลอดทั่วแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว,
และทุกคนแสดงความเต็มใจที่จะ
รับผิดชอบต่อบาปของตน.
- ฉะนั้น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
คือคนเหล่านั้นมาชุมนุมกันเป็นหมู่
เหล่าทั่วแผ่นดิน, เพื่อออกเสียง
ของตนว่าใครจะเป็นผู้พิพากษา
ของพวกเขา, เพื่อจะพิพากษาตาม
กฎซึ่งมีให้ไว้แก่พวกเขา; และเขา
ชื่นชมยินดีอย่างยิ่งเนื่องด้วย
เสรีภาพซึ่งได้รับมา.
- แท้จริงแล้ว, ความชั่วร้าย และ
ความชั่วร้ายทุกชนิดของเขานี้,
และ สิวาบาทุกชนิด, และ การขัดแย้ง,
และ การนองเลือด, และ การลัก,
และ การขโมย, และ การทำบาป
โสเภณี, และ ความชั่วร้ายนาฏปะการณ
ซึ่งไม่สามารถยกขึ้นมาเข้าไขข้อได้—
บอกพวกเขาว่าสิ่งเหล่านี้ไม่สมควรจะมี
ขึ้นเลย, เพราะมันขัดกันอย่างเห็นได้
ชัดกับพระบัญญัติของพระเจ้า.
พระเจ้า.
- และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น,
หลังจากโมซียาส์ได้ส่งเรื่องเหล่านี้
ออกไปหาบรรดาผู้คนแล้ว คน
ทั้งหลายจึงมั่นใจถึงความจริงจากคำ
กล่าวของเขานี้.
- ฉะนั้น พวกเขาก็จึงเลิกล้มความ
ปรารถนาที่จะมีกษัตริย์, และ กลับมา
กระตือรือร้นอย่างยิ่งที่จะให้ทุกคนมี
โอกาสดำเนินตามกันตลอดทั่ว
แผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, และ ทุกคน
แสดงความเต็มใจที่จะรับผิดชอบต่อ
บาปของตนเอง.
- ฉะนั้น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น ผู้คน
เหล่านั้นได้มาเข้าโรมันเป็นกลุ่ม
ละกลุ่มตลอดทั่วแผ่นดิน, เพื่อออกเสียง
ของตนว่าใครจะเป็นผู้พิพากษา
ของพวกเขา, เพื่อจะพิพากษาตาม
กฎซึ่งมีให้ไว้แก่พวกเขา; และ เขา
ชื่นชมยินดีอย่างยิ่งเนื่องด้วย
เสรีภาพซึ่งได้รับมา.

40 And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

41 And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

42 And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

43 And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

44 And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

และพวกเขาได้มั่นคงขึ้นในความรักที่มีต่อโมไซยาห์; แท้จริงแล้ว, พวกเขา นับถือท่านมากกว่าคนอื่นใด; เพราะพวกเขามีได้เห็นว่าคุณเป็นผู้กตัญญูซึ่งแสวงหาผลประโยชน์, แท้จริงแล้ว, แสวงหาทรัพย์ซึ่งบั่นทอนจิตวิญญาณ; เพราะท่านมิได้เรียกเอาของมีค่าจากพวกเขา, ทั้งมิได้เบียดเบียนในการนองเลือด; แต่ท่านสถาปนาความสงบสุขในแผ่นดิน, และท่านให้ผู้คนของท่านได้รับการปลดปล่อยจากความเป็นทาสทุกอย่าง; ฉะนั้นพวกเขานับถือท่านอย่างยิ่ง, แท้จริงแล้ว, สุดที่จะประมาณได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขา กำหนดเหล่าผู้พิพากษาเพื่อปกครองพวกเขา, หรือเพื่อพิพากษาพวกเขาตามกฎหมาย; และการนี้พวกเขาทำไปตลอดทั่วแผ่นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมา ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าผู้พิพากษาคณแรก, โดยที่ท่านเป็นมหาปุโรหิตด้วย, บิดาของท่านจึงมอบตำแหน่งให้ท่าน, และมอบความรับผิดชอบแก่ท่านเกี่ยวกับกิจจานุกิจทั้งหมดของศาสนจักร.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมา เดินในทางของพระเจ้า, และท่านรักษาพระบัญญัติของพระองค์, และท่านพิพากษาด้วยการพิพากษาอันชอบธรรม; และมีความสงบสุขยืนนานทั่วแผ่นดิน.

และดังนั้นการปกครองของผู้พิพากษาดูแลทั่วแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาจึงเริ่มขึ้น, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดที่เรียกว่าชาวไนไฟ; และแอลมาเป็นผู้พิพากษาคณแรกและหัวหน้าผู้พิพากษา.

และ พวกเขามีความรักแพ่งหลายชั้นต่อโมไซยาห์; แท้จริงแล้ว, พวกเขา นับถือท่านมากกว่าคนอื่น; เพราะพวกเขานับถือท่านว่าเป็นกษัตริย์ผู้เมตตา ซึ่งแสวงหาสันติภาพและสันติ, แท้จริงแล้ว, แสวงหาสันติ, แท้จริงแล้ว, แสวงหาสันติ; เพราะท่านมิได้เรียกเอาของมีค่าจากพวกเขาเลย, ทั้งมิได้เบียดเบียนในการนองเลือด; แต่ท่านได้สถาปนาสันติสุขขึ้นในแผ่นดิน, และ ท่านได้ให้ผู้คนของท่านได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ทรมาน; ฉะนั้น พวกเขานับถือท่านอย่างล้นเหลือ, แท้จริงแล้ว, เกินกว่าที่จะวัดแทนได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขา ได้แต่งตั้ง ผู้ตัดสินเพื่อปกครองพวกเขา, ทลิวว่าผู้ตัดสินพวกเขาตามกติก; และ สิ่งนี้พวกเขาได้กระทำตลอดทั่วแผ่นดิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมา ได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าผู้ตัดสินกษัตริย์, ท่านได้เป็นมหาปุโรหิตด้วย, บิดาของท่านได้มอบตำแหน่งให้ท่าน และ มอบหน้าที่รับผิดชอบแก่ท่านเกี่ยวกับกิจจานุกิจทั้งหมดของศาสนจักรให้ท่าน.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมาได้ เดินในทางของพระเจ้าเป็นเจ้า, และ ท่านได้รักษาพระบัญญัติของพระองค์, และ ท่านได้ตัดสินด้วยการตัดสินอันเที่ยงตรง; และ มีสันติสุขเกิดขึ้นทั่วแผ่นดิน.

และ ดังนั้นการปกครองของผู้ตัดสินดูแลทั่วแผ่นดินเซราเฮมลาจึงเริ่มขึ้น, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดที่เรียกว่าชาวไนไฟ; และ แอลมาเป็นผู้ตัดสินกษัตริย์ และ เป็นหัวหน้า.

45 And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

46 And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

47 And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือบิดาท่านสิ้นชีวิต, เมื่อมีอายุแปดสิบสองปี, ดำเนินชีวิตตลอดมาเพื่อทำให้พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าสมบูรณ์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมไซยาห์สิ้นชีวิตเช่นกัน, ในปีที่สามสิบสามแห่งการปกครองของท่าน, มีอายุหกสิบสามปี; รวมทั้งสิ้น, ห้าร้อยเก้าปีนับแต่เวลาที่ไล่ยออกจากเยรูซาเล็มมา.

และดังนั้นการปกครองของกษัตริย์ดูแลผู้คนของนีไฟจึงสิ้นสุด; และดังนั้นวันเวลาของแอลมา, ผู้ก่อตั้งศาสนจักรของพวกเขาจึงสิ้นสุด.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือบิดาของเผ่าได้สิ้นชีวิตเมื่อมีอายุได้แปดสิบสองปี, โดยมีชีวิตเพื่อเร่งให้พระบัญญัติของพระเจ้าบังเกิดเป็นจริง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมไซยาห์ได้สิ้นชีวิตไปในปีที่สามสิบสามแห่งการปกครองของท่าน, ซึ่งจะมีอายุได้ หกสิบสามปี; นับเป็นเวลาทั้งหมดห้าร้อยเก้าปีนับตั้งแต่นั้นเวลาที่ไล่ยออกจากเยรูซาเล็มมา.

และ ดังนั้นการปกครองของระสัดเพื่อดูแลผู้คนของนีไฟจึงหมดไป; และ ดังนั้นวันเวลาของแอลมาผู้สร้างศาสนจักรของพวกเขาจึงหมดไป.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

- 1 Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.
- 2 And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

หนังสือของแอลมา

บุตรของแอลมา

เรื่องราวของแอลมา, ซึ่งเป็นบุตรของแอลมา, หัวหน้าผู้พิพากษาคณะแรกเหนือผู้คนของนีไฟ, และมหาปุโรหิตดูแลศาสนจักรด้วย. เรื่องราวเกี่ยวกับการปกครองของเหล่าผู้พิพากษา, และสงครามและการขัดแย้งในบรรดาผู้คน. และเรื่องราวของการสงครามระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมันด้วย, ตามบันทึกของแอลมา, หัวหน้าผู้พิพากษาคณะแรก.

แอลมา ๑

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีแรกแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, นับจากเวลานี้ไป, กษัตริย์โมสียาห์จากไปแล้วตามวิถีแห่งมวลแผ่นดินโลก, ด้วยเคยรบพุ่งในมหาสงคราม, ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, โดยหาได้มอบหมายผู้ใดให้ปกครองแทนท่านไม่; กระนั้นก็ตามท่านยังสถาปนากฎไว้, และคนทั้งหลายยอมรับกฎเหล่านั้น; ฉะนั้นพวกเขาจึงต้องปฏิบัติตามกฎซึ่งท่านตั้งไว้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีแรกแห่งการปกครองของแอลมาในบัลลังก์พิพากษานั้น, มีชายผู้หนึ่งถูกนำมาอยู่ต่อหน้าท่านเพื่อรับการพิพากษา, เขาเป็นชายร่างใหญ่, และเป็นที่เลื่องลือเพราะพละกำลังอันมากของเขา.

หนังสือแอมมา

ลูกชายของแอมมา

เรื่องราวของแอมมา, ผู้เป็นลูกชายของแอมมา, ผู้เป็นท้าวผู้ตัดสินคนทำผิดของผู้คนของนีไฟ, และ ทังเป็นมหาปุโรหิตดูแลศาสนจักรด้วย. เรื่องราวที่ทรงกับงานปีภคองของผู้ตัดสิน, และ สัจธรรม และ ภาณชัดแย่งในบับดาผู้คน. และเรื่องราวต่างๆที่ทรงกับสัจธรรมละท้าวๆชาวนีไฟกับชาวเลมันนำอีก, ซึ่งไปไปตามบันทึกของแอมมา, ผู้เป็นท้าวผู้ตัดสินคนทำผิด.

แอมมา ๑

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีทำผิดแห่งงานปีภคองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนของนีไฟ, นับจากเวลานี้ไป กระทั่งโมสียาห์ได้ จากไปตามทางของโลกลแล้ว, ซึ่งเพิ่มได้ตั้งสู่มาอย่างอดทน, เดินไปอย่างพาภพมใจต่อพระพักตร์ของพระเจ้า, บัมีผู้ใดจะขึ้นปีภคองแทนเพิ่มเลย; เจริญย่างใดก็ตาม เพิ่มยังได้ สะทาบะนา ภักดิ์ และ ผู้คนภักยอมรับเอากัดเหล่านั้น; สะมัน พวกรเ้าจ้งต้องปะติดตามภักซึ่งเพิ่มได้ตั้งไว้ใช้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีทำผิดของงานปีภคองของแอมมาใน บับล้งตัดสินนั้น, มีคนผู้หนึ่งถูกนำเอามาอยู่ต่อหน้าท่านเพื่อรับการตัดสิน, เขาเป็นชายร่างใหญ่, และ มีชื่อเสียงเพราะความแฉ่งแฉ่งของลาว.

3 And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

4 And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

5 And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

6 And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

7 And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

และเขาเที่ยวไปในบรรดาผู้คน, สอนคนทั้งหลายถึงเรื่องที่เขา กล่าวว่า เป็นพระวจนะของพระเจ้า เป็นเจ้า, ต่อต้านศาสนจักร; ประกาศกับผู้คนว่าปุโรหิตและผู้สอนทุกคนควรเป็นที่นับหน้าถือตา; และคนเหล่านี้ไม่ควรต้องทำงานด้วยมือตน, ทว่าพวกเขาควรได้รับการค้ำจุนจากผู้คน.

และเขาเป็นพยานต่อผู้คนด้วยว่ามนุษยชาติทั้งปวงจะได้รับการช่วยให้รอดในวันสุดท้าย, และว่าคนทั้งหลายไม่ต้องเกรงกลัวหรือตัวสั่น, แต่ทว่าพวกเขาจะยกหน้าและชื่นชมยินดีได้; เพราะพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ทั้งปวง, และทรงไถ่คนทั้งปวงด้วย; และในที่สุดมนุษย์ทั้งปวงจะมีชีวิตนิรันดร์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาพร่ำสอนเรื่องเหล่านี้จนหลายคนเชื่อในถ้อยคำของเขา, กระทั่งคนเป็นอันมากเริ่มค้ำจุนและให้เงินตราเขา.

และเขาเริ่มทะนงตนด้วยความถือดีในใจตน, และสวมเสื้อผาราคาแพง, แท้จริงแล้ว, และแม้เริ่มสถาปนาศาสนจักรแห่งหนึ่งขึ้นตามวิธีการสอนของเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่เขากำลังจะไป, สอนคนเหล่านั้นที่เชื่อในถ้อยคำของเขา, เขาพบชายผู้หนึ่งซึ่งเป็นของศาสนจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้เป็นคนหนึ่งในพวกผู้สอนของคนเหล่านั้น; และเขาเริ่มโต้แย้งอย่างรุนแรงกับคนผู้นั้น, เพื่อเขาจะได้ชักนำผู้คนของศาสนจักรไป; แต่ชายผู้นั้นทัดทานเขา, โดยตักเตือนเขาด้วยพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า.

และ ลาวได้ท่องเที่ยวไปในบ้านดาผู้ถิ่น และ ได้สั่งสอนถึงทุกทลายถึง เลื่องที่ลาว ถือว่าเป็นพระคำของ พระเจ้า, ทว่าคำ ที่ด้านสาดสะท้านจักร; ปะภาดแก่ผู้ถิ่นว่า ปะโลทิดกับผู้สอน ทุกถิ่นถอมเป็นที่ เกลือบับบิ และ พอกเพิ่ม บ่ถอมออกแรงງານด้วยมี ของถิ่นเอง, แต่ทว่าพอกเพิ่มถอมได้รับ ภาระจากผู้ถิ่น.

และ ลาวได้สะแดงทลัฏทານต่อผู้ถิ่น อีกว่า มะนุดจากท่งปวงจะถอมในวัน สุดท้าย, และ ว่าพอกเจ้าบ่ต้อง ย้านทิว ทลิว ถิวสั่น, แต่ทว่าให้พอกเจ้า เวียงขึ้น และ บิถิยนิถิ, เพราะทว่าพระ ผู้เป็นเจ้าได้สั่งมะนุดท่งปวงขึ้นมา และ ได้ให้ถิ่นท่งปวงน้าอิถ, และ ใน ถอนสุดท้ายมะนุดท่งปวงจะมีอิถิถ นิถันถอน.

และ เทททານได้บังเกิดขึ้นถิ ลาวได้ สิดสอนเลื่องเทลล้าบิ จินว่าผู้ถิ่นทลาย ถิ่นได้เชื่อถิในคำเจ้าของลาว, จินว่าถิ่น เป็นจ่านวนทลวงทลายเล้มถ้าฐ และ เอ้าเวียงให้ลาว.

และ ลาวเล้มมิถอมละเมิเพิ่ฝึน ด้วยถอมทะบิງใจ และ บุ่งทิมด้วย เลือผู้ที่มีลาถาแพง, แท้จริงแล้ว, ลาว ได้เล้มสะทปะบะนา สาดสะท้านจักรขึ้น ตามวิทิตานสั่งสอนของลาว.

และ เทททານได้บังเกิดขึ้นถิ ใน ะนะที่ลาวกำลังจะไปสั่งสอนผู้ที่ เชื่อถิในคำเจ้าของลาวอยู่นั้น, ลาวได้ บิบบักกับถิ่นผู้ท่งข้งเป็นสะมาธิฏของ สาดสะท้านจักรของพระเจ้า, แท้จริง แล้ว, เป็นผู้ท่งของพอกผู้สอน และ ลาวได้เล้มท้าวถาทยายย่าง รุนแรงต่อผู้นั้นว่า ลาวจะชักจูงผู้ถิ่น ของสาดสะท้านจักรไป; แต่ทว่าชาย ถิ่นนั้นได้ถัดถานลาวโดยได้ถักถือนลาว ด้วย พระคำของพระเจ้า.

8 Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

9 Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

10 And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

11 And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

12 But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

13 And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

บัดนี้ชื่อของชายผู้นั้นคือกิเดียน; และเขานั้นเองที่เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าในการปลดปล่อยผู้คนของลิมไฮจากความเป็นทาส.

บัดนี้, เพราะกิเดียนท้าทายเขาไว้ด้วยพระวจนะของพระเจ้า เขาจึงโมโหกิเดียน, และชักดาบของเขาและเริ่มฟันเขา. บัดนี้กิเดียนโดยที่มีอายุมาก, ฉะนั้นจึงไม่สามารถต้านทานแรงฟันของเขาได้, ฉะนั้นเขาจึงถูกสังหารด้วยดาบ.

และคนที่สังหารเขาถูกผู้คนของศาสนจักรจับไป, และนำมาอยู่ต่อหน้าแอลมา, เพื่อรับการพิพากษาตามโทษานุโทษที่เขากระทำลงไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขายืนอยู่ต่อหน้าแอลมาและแตกต่างให้ตนเองอย่างองอาจกล้าหาญ.

แต่แอลมากล่าวแก่เขา : ดูกิด, นี่เป็นครั้งแรกที่การฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตถูกเสนอแนะในบรรดาคนเหล่านี้. และดูเถิด, ท่านไม่เพียงแต่ผิดเพราะฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต, แต่ยังพยายามจะบังคับใช้มันด้วยดาบ; และหากบีบบังคับให้มีการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตในบรรดาคนพวกนี้แล้วก็จะหมายถึงความพินาศสิ้นของพวกเขา.

และท่านทำให้คนชอบธรรมคนหนึ่งต้องหลังเลือด, แท้จริงแล้ว, เป็นคนที่ทำความดีไว้มากในบรรดาคนเหล่านี้; และหากเราละเว้นท่าน เลือดของเขาก็จะมาฟ้องเราเพื่อการแก้แค้น.

บัดนี้ชื่อของชายผู้นั้นคือ กิเดียน; และ ลาวเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าในการปิดป้องปะซาอุณของลิมไฮออกจากความเป็นทาส.

บัดนี้ ย้อนว่า กิเดียนได้ท้าทายลาว ด้วยพระคำของพระเจ้า ลาวจึงถูกล้างใจกิเดียน แล้วได้ถอดดาบออกมา และ เล่มฟันกิเดียนเสีย. บัดนี้ กิเดียนโดยที่มีอายุแก่แล้ว, ฉะนั้น ลาวจึงไม่สามารถต้านทานได้, ฉะนั้น กิเดียนจึงถูกฆ่าด้วยดาบ.

และ ผู้ที่ฆ่ากิเดียนได้ถูกผู้ถือของศาสนจักรจับไป และ นำเอามาอยู่ต่อหน้าของแอลมาเพื่อรับการ ตัดสินตามความผิดที่ลาวได้กระทำไว้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ลาวยืนอยู่ต่อหน้าแอลมา และ แก้วกล่าวหาอย่างองอาจเพื่อตัวเอง.

แต่แอลมาท้วงกับลาวว่า: จั๋งเบ้ง, นี่เป็นเหตุทำให้อันที่ ทานขอทวงของของปะโลทิด ถูกเอามาใช้เป็นข้ออ้างใน บันดาผู้ถือของพวกนี้. และ จั๋งเบ้ง, เจ้าบัพรวงแต่ผิดเพราะทานขอทวงของของปะโลทิดเท่านั้น, แต่ยังไม่พยายาม บังคับผู้ถือด้วยดาบ; และ ถ้าหากทานขอทวงของของปะโลทิดถูกบังคับใช้ใน บันดาผู้ถือแล้ว ทานพยายามว่า ความพินาศทั้งปวงจะเกิดขึ้นแก่ พวกเขา.

และ เจ้าเร่งใช้คนผู้ถือผู้หนึ่งต้อนตายไป, แท้จริงแล้ว, จั๋งเบ้งเป็นผู้ที่ได้สร้าง ความดีไว้หลายที่สุดในบันดาผู้ถือเหล่านี้; และ ถ้าหากพวกเรารู้จักของเจ้า แล้วเลือดของลาวก็จะมาฟ้องพวกเรานี้เพื่อ แก้วล้าง.

19 But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.

20 Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

21 Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

22 Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

23 Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

24 For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามที่ไม่เป็นของศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าเริ่มข่มเหงคนที่ เป็นของศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า, และได้รับพระนามของพระ คริสต์ไว้กับตน.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาข่มเหงคนเหล่านั้น, และทำให้คนเหล่านั้น เป็นทุกข์ด้วยคำพูดนานัปการ, และนี่เพราะความนอบน้อมของ คนเหล่านั้น; เพราะพวกเขาไม่ จองหองในสายตาตนเอง, และ เพราะพวกเขาให้พระวจนะของ พระผู้เป็นเจ้า, แก่กัน, โดยไม่คิด เงินและไม่คิดราคา.

บัดนี้มีกฎเคร่งครัดข้อหนึ่งใน บรรดาผู้คนของศาสนจักร, คือจะ ไม่มีคนใด, ที่เป็นของศาสนจักร, ออกไปข่มเหงคนที่ไม่ได้เป็นของ ศาสนจักร, และจะไม่มี การข่มเหง กันในบรรดาพวกเขาเอง.

กระนั้นก็ตาม, ยังมีคนเป็นอัน มากในบรรดาพวกเขาที่เริ่ม จองหอง, และเริ่มขัดแย้งอย่าง รุนแรงกับปฏิปักษ์ของตน, แม้ถึง กับทุบตีกัน; แท้จริงแล้ว, พวกเขา ชกต่อยกันด้วยกำปั้น.

บัดนี้การนี้เป็นไปในปีที่สองแห่ง การปกครองของแอลมา, และเป็น เหตุให้ศาสนจักรเป็นทุกข์มาก; แท้จริงแล้ว, เป็นเหตุให้ศาสนจักร ลำบากมาก.

เพราะใจคนเป็นอันมากแข็ง กระด้าง, และจึงลบชื่อของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะไม่เป็นที่จดจำ ต่อไปในบรรดาผู้คนของพระผู้เป็น เจ้า. และคนเป็นอันมากถอนตัวไป จากบรรดาผู้คนเหล่านั้นด้วย.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้ใดที่บໍ່ ได้เข้าร่วมสาธสະໜາຈັກຂອງພະເຈົ້າ ໄດ້ເລີ່ມຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາ ຈັກຂອງພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຍອມຮັບພະ ນາມຂອງພະຣຣິດ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຂົ່ມເຫັງຄົນ ພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອງທຸກ ທໍລະມານດ້ວຍຄໍາເວົ້າຕ່າງໆນາໆ, ແລະ ນີ້ ເພາະວ່າຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອວດຕິໃນສາຍຕາ ຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາໄດ້ ໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພະເຈົ້າແກ່ກັນແລະກັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດເປັນ ເງິນ ຫລື ຄຸນຄ່າລາຄາແຕ່ ຢ່າງໃດ.

ບັດນີ້ມັນມີກົດເຄັ່ງຄັດຂໍ້ໜຶ່ງໃນບັນດາ ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄືຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດ ທີ່ເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກອອກ ໄປ ຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາ ຈັກ, ແລະ ຈະບໍ່ມີການຂົ່ມເຫັງຊຶ່ງກັນແລະ ກັນໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຄົນຫລາຍຄົນ ໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ເລີ່ມອວດຕິ ແລະ ຜິດຖຽງກັນຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ຜູ້ປະປັກຂອງ ຕົນຈົນວ່າມີການຕ້ອຍຕົກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕ້ອຍຕົກັນດ້ວຍກໍາປັ້ນ.

ແລະ ບັດນີ້ມັນເປັນປີທີສອງຂອງການ ປົກຄອງຂອງແອວມາ, ແລະ ເປັນສາເຫດ ທີ່ເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກມີຄວາມທຸກ ຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນສາເຫດໃຫ້ ສາດສະໜາຈັກຕ້ອງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.

ເພາະວ່າໃຈຂອງຫລາຍຄົນແຂງ ກະດ້າງ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກ ລືບ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນທີ່ຈຳຕ້ອງໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ຂອງພະເຈົ້າ. ແລະ ມີຫລາຍຄົນໄດ້ ຖອນ ຕົວອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

25 Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

26 And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

27 And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

28 And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

ບັດນີ້ການນີ້ເປັນເລື່ອງລຳບາກໃຫຍ່ ລວງກັບຄົນເຊື່ອທີ່ໄດ້ຕັ້ງມັນຢູ່ ໃນເຫຼົ່າເຊື່ອ; ກະນັ້ນກໍຕາມ, ພວກ ເຂົາຍັງແນ່ແນ່ແລະໄມ່ຫວັ່ນໄຫວໃນ ການຮັກສາພະບັນຍັດຂອງພະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາຮັບການ ຂົ່ມເຫັງທີ່ປະດັດລົງບົນພວກເຂົາ ດ້ວຍຄວາມອຸດທນ.

ແລະເມື່ອປຸຣ໌ທິດລະຈາງການຂອງ ທ່ານເພື່ອຖ່າຍທອດພະວຽກຂອງພະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ, ຜູ້ຄົນກໍລະຈາງ ການຂອງທ່ານເພື່ອຟັງພະວຽກຂອງ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍ. ແລະເມື່ອປຸຣ໌ທິດ ຖ່າຍທອດພະວຽກຂອງພະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າແກ່ຄົນເຊື່ອເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວພວກເຂົາ ທັງໝົດກໍກັບໄປຫາງານຢ່າງຂັດ ພັນເພີ່ນຮັກ; ແລະປຸຣ໌ທິດ, ໄດ້ ຄຶວວ່າຕົນສູງກວ່າຜູ້ຟັງຂອງເຂົາ, ເພາະຜູ້ສັ່ງສອນໄມ່ດີໄປກວ່າຜູ້ຟັງ, ທັງ ຜູ້ສອນກໍໄມ່ດີໄປກວ່າຜູ້ຮຽນແຕ່ຢ່າງ ໃດ; ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເທົ່າເທັມ ກັນ, ແລະພວກເຂົາທຸກຄົນຫາງານ, ທຸກ ຄົນຫາງານຕາມກຳລັງຂອງຕົນ.

ແລະພວກເຂົາໃຫ້ທຸກຜົນຂອງ ທ່ານ, ທຸກຄົນຕາມທີ່ເຂົາມີ, ແກ່ຄົນຈຸນ, ແລະຄົນຂັດສັນ, ແລະຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະຄົນທຸກຊັດ; ແລະພວກເຂົາໄມ່ ສວມເສື້ອຜ້າຮາກແພງ, ແຕ່ພວກເຂົາ ຍັງເຮັດງານງານແລະນ້ອມ.

ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາສະຖາປະນາ ກິດຈະການຂອງສາສນາຈິກ; ແລະດັ່ງ ນັ້ນພວກເຂົາເລີ່ມມີສັນຕິພາບກັນອີກ, ທັງທີ່ມີການຂົ່ມເຫັງທຸກຢ່າງຕໍ່ພວກ ເຂົາ.

ບັດນີ້ ມີເປັນເລື່ອງຫຍຸ້ງຍາກອັນ ໃຫຍ່ຫລວງກັບຜູ້ທີ່ໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນສັດທາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງແນ່ແນ່ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນການຮັກສາ ພະບັນຍັດຂອງພະເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຮັບເອົາການຂົ່ມເຫັງທີ່ກອບໂກຍໃສ່ ພວກເຂົາດ້ວຍ ຄວາມອຸດທນ.

ແລະ ເວລາທີ່ປະໂຫຍດປະລະ ວຽກງານ ເພື່ອອອກໄປໃຫ້ພະຄຳຂອງພະເຈົ້າແກ່ ຜູ້ຄົນ, ຜູ້ຄົນກໍຕ້ອງປະລະວຽກງານຂອງ ຕົນເພື່ອໄປຟັງພະຄຳຂອງພະເຈົ້າຄື ກັນ. ແລະ ເມື່ອປະໂຫຍດໃຫ້ພະຄຳຂອງ ພະເຈົ້າແກ່ຜູ້ຄົນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍກັບຄືນ ໄປເຮັດວຽກຢ່າງພາກພຽນອີກ; ແລະ ຜູ້ ສອນບໍ່ໄດ້ຄຶດວ່າຕົນເອງສູງກວ່າຜູ້ຟັງ, ເພາະຜູ້ສອນບໍ່ໄດ້ຄຶດວ່າຜູ້ຟັງ, ທັງຜູ້ສອນ ບໍ່ໄດ້ຄຶດວ່າຜູ້ຮຽນເລີຍ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຄົນ ທັງຫລາຍຈຶ່ງເທົ່າທຽມກັນ, ແລະ ພວກ ເຂົາທັງໝົດຫາງານ, ທຸກຄົນ ຕາມກຳລັງ ຂອງຕົນ.

ແລະ ພວກເຂົາ ໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກ ເຂົາ, ທຸກຄົນຕາມທີ່ພວກເຂົາມີ, ໃຫ້ແກ່ ຄົນຍາກຈົນ, ແລະ ຄົນຂັດສັນ, ແລະ ຄົນ ເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໃສ່ເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງຮູບຮ້ອຍ ແລະ ໜ້າຊົມ.

ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາການ ງານຂອງສາດສະໜາຈິກຂັ້ນແບບນີ້; ແລະ ເຖິງແມ່ນການຂົ່ມເຫັງທັງໝົດຂອງພວກ ເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາເລີ່ມມີສັນຕິພາບຕໍ່ກັນ ອີກດັ່ງນີ້.

29 And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

30 And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

31 And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

และบัดนี้, เพราะความมั่นคงของศาสนจักรพวกเขาเริ่มร่ำรวยยิ่ง, มีทุกสิ่งมากมายไม่ว่าอะไรก็ตามที่จำเป็นสำหรับพวกเขา—ฝูงสัตว์เลี้ยวและฝูงสัตว์ใหญ่มากมาย, และลูกสัตว์อ้วนทุกชนิด, และธัญพืช, และทอง, และเงิน, และของมีค่ามากมายด้วย, และแพรไหมและผ้าป่านเนื้อดีมากมาย, และผ้าเรียบง่ายทนทานทุกชนิด.

และดังนั้น, ในสภาพอันรุ่งเรืองของพวกเขา, พวกเขาไม่ได้ไล่ผู้ใดที่เปลือยเปล่า, หรือที่หิวโหย, หรือที่กระหาย, หรือที่เจ็บป่วย, หรือที่ไม่ได้รับการบำรุงเลี้ยง; และพวกเขาไม่ได้ให้ใจตนหมกมุ่นอยู่กับความมั่งคั่ง; ฉะนั้นพวกเขาจึงโอบอ้อมอารีคนทั้งปวง, ทั้งชราและหนุ่ม, ทั้งทาสและไท, ทั้งชายและหญิง, ไม่ว่าจะเป็นนอกศาสนจักรหรือในศาสนจักร, โดยที่ไม่ลำเอียงต่อบุคคลใดในบรรดาคนเหล่านั้นซึ่งขัดสน.

และดังนั้นพวกเขารุ่งเรืองและกลับมั่งคั่งยิ่งกว่าคนที่ไม่ได้เป็นของศาสนจักรของพวกเขา.

และ บัดนี้เพราะว่าความมั่งคั่งของสาธสະໜາຈັກ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຄົນ ຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງ, ໂດຍມີທຸກສິ່ງຢ່າງຫລວງຫລາຍ ບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ— ແລະ ມີຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ ແຮງງານ, ແລະ ລູກສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດ, ແລະ ພືດພັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ພ້ອມທັງຄ່າ, ແລະ ພ້ອມທັງເງິນ, ແລະ ຂອງມີຄ່າ, ແລະ ຜ້າໄໝ ແລະ ຜ້າລິນິນຕຳຢ່າງດີ ຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຜ້າຢ່າງດີທຸກຊະນິດ ທີ່ໃຊ້ໃນບ້ານ.

ແລະ ໃນສະພາບອັນ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພວກເຂົາແບບນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ປະໂຫຍດໃດ ເປື້ອຍເປື້າ, ຫລື ຫິວໂຫຍ, ຫລື ກະຫຍນ້ຳ, ຫລື ເຈັບປວດ, ຫລື ຂາດການບຳລຸງລ້ຽງ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໝັກໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທັງຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ຜູ້ໜຸ່ມ, ທັງຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ນອກສາດສະໜາຈັກ, ຫລື ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກກໍຕາມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ ເຫັນແກ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເມື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຕ້ອງການ.

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ຮັ່ງມີເປັນດີກວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາດັ່ງນັ້ນ.

32 For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

33 And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

เพราะคนที่ไม่ได้เป็นของศาสนจักรของพวกเขาปล่อยตนฝึกฝอยอยู่กับเวทมนตร์, และในการนับถือรูปเคารพหรือความเกียจคร้าน, และในการพูดไม่เป็นสาระ, และในการริษยาและการวิวาทกัน; สวมเสื้อผ้าราคาแพง; ทะนงตนด้วยความถือดีในสายตาตนเอง; ช่มเหง, พุดเท็จ, ขโมย, กระทำโจรกรรม, กระทำการผิดประเวณี, และกระทำความผิดกรรม, และความชั่วร้ายนานัปการ; กระนั้นก็ตาม, มีการบังคับใช้กฎ, อย่างมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้, แก่คนทั้งปวงที่ได้ล่วงละเมิดมัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โดยการใช้กฎกับพวกเขาตังนั้น, ทุกคนได้รับโทษตามที่เขาทำ, พวกเขาจึงสงบนิ่งมากขึ้น, และไม่กล้าทำความชั่วร้ายใด ๆ ให้เป็นที่รู้; ฉะนั้น, จึงมีสันติมากในบรรดาผู้คนของนีไฟจนถึงปีที่ห้าแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษา.

เพราะว่าผู้ที่บໍ່ได้เป็นของศาสนจักรของพวกเขาได้เอาใจใส่กับเวทมนิคาทา, และ กับ การนับถือรูปเคารพ ทลัความຂໍ້ຄ້ານມັກງ່າຍ; และ การເວົ້າບໍ່ມີສາລະ, และ การອົດສາບັງບຽດ และ การຜິດຖຽງກັນ, ນຸ່ງຖືເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ; ລະເມີເພີ່ຝັນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ; ຂົ່ມເຫັງ, ເວົ້າຕົວະ, ຂໍ້ຄັກມັກສົກ, ການທຳການໂສເພມີ, ແລະ ການຄາດຕະກຳ, ແລະ ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆະການ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກົດໝາຍຍັງໄດ້ບັງຄັບຜູ້ທີ່ລ່ວງລະເມີດມັນເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂດຍການໃຊ້ກົດໝາຍກັບຜູ້ຄົນ, ດັ່ງນັ້ນ ທຸກຄົນຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດຕາມຄວາມຜິດຂອງຕົນ, ມັນຈຶ່ງມີຄວາມສະຫງົບລົງ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດກ້າເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດໆ ດັ່ງທີ່ຮູ້ຈັກກັນ; ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກຫລາຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຈົນເຖິງປີທີຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

Alma 2

- 1 And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—
- 2 Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.
- 3 Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.
- 4 Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.
- 5 And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

ແອລມາ ໒

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນການ
ເລີ່ມຕົ້ນປີທີ່ຈຳແໜ່ງການປົກຄອງຂອງ
ພວກເຂົາເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງໃນບຣດາ
ຜູ້ຄົນ; ເພາະມີຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ, ຊື່ວ່າແອ
ມລິໄຊ, ເຂົາເປັນຄົນເຈົ້າເລີ່ມຫຼາຍ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຄົນເລີ່ມຈັດຕາມ
ເລື່ອງຂອງໂລກ, ໂດຍທີ່ເຂົາເປັນ
ຄົນໃນເບີຍເບີຍດ້ວຍກັບຜູ້ທີ່ຜິດ
ດ້ວຍດາບ, ສິ່ງທີ່ຖືກປະຫານຊີວິດແລ້ວ
ຕາມກົດ—

ບັດນີ້ແອມລິໄຊຜູ້ນີ້, ຈັດຮຽນຜູ້ຄົນ
ເປັນອັນຫຼາຍໃຫ້ຕາມເຂົາໄປ, ດ້ວຍ
ອຸບາຍຂອງເຂົາ; ແມ້ມາຈົນພວກເຂົາ
ເລີ່ມມີພະລັງຫຼາຍ; ແລະພວກເຂົາເລີ່ມ
ພະຍາຍາມສ້າງຕັ້ງແອມລິໄຊເປັນ
ກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນ.

ບັດນີ້ການນີ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງ
ສາສນາຈັກຮັກສາຕົນ, ຮວມທັງຄົນ
ທັງໝົດທີ່ໄດ້ຖືກຮັກສາໄປຕາມການ
ຮັກສາຂອງແອມລິໄຊດ້ວຍ; ເພາະ
ພວກເຂົາຮູ້ວ່າຕາມກົດຂອງຕົນເອງ
ເຊັ່ນນີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບສ້າງຕັ້ງໂດຍສິ່ງ
ຂອງຜູ້ຄົນ.

ຈະນັ້ນ, ຫາກເປັນໄປໄດ້ທີ່ແອມລິໄຊ
ໄດ້ສິດສິດຂອງຜູ້ຄົນແລ້ວ, ເຂົາ, ໂດຍທີ່
ເປັນຄົນຜູ້ຮ້າຍ, ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທັງ
ຫຼາຍສິດສິດທິທຳແລະອິດທິພົນໃນ
ສາສນາຈັກ; ເພາະເປັນເຈດຕະນາຂອງ
ເຂົາທີ່ຈະທຳລາຍສາສນາຈັກຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຜູ້ຄົນມາຮຽນກັນທົ່ວທັງແຜ່ນ
ດິນ, ທຸກຄົນຕາມແຕ່ຈິດໃຈຂອງຕົນ,
ແລ້ວແຕ່ຈະເປັນໄປເພື່ອແອມລິໄຊຫຼື
ຕໍ່ຕ້ານແອມລິໄຊ, ແຍກກັນເປັນກຸ່ມ,
ໂດຍມີການໂຕ້ແຍ້ງແລະຂັດແຍ້ງກັນ
ຢ່າງນຳພິສາງ.

ແອວມາ ໒

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເລີ່ມຈາກປີທີ່
ຈຳແໜ່ງການປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ, ມັນ
ເລີ່ມມີການຜິດຖຽງກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ;
ເພາະວ່າມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ອາມລິໄຊ, ລາວ
ເປັນຄົນສະຫລາດແກມໂກງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ລາວເປັນຄົນສະຫລາດຕາມລະບຽບຂອງ
ໂລກ, ລາວເປັນຄົນແບບດຽວກັບຜູ້ທີ່ຊ້າ
ກິດໂອນດ້ວຍດາບ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຖືກປະຫານ
ຊີວິດໄປແລ້ວຕາມກົດໝາຍ—

ບັດນີ້ອາມລິໄຊຄົນນີ້ໄດ້ຊັກຊວນຜູ້ຄົນ
ຫຼາຍຄົນໃຫ້ຕິດຕາມລາວໄປດ້ວຍ
ເລ່ຫລ່ຽມຂອງລາວ; ມາກຫຼາຍຈົນພວກ
ເຂົາເລີ່ມມີອຳນາດຫຼາຍຂຶ້ນ; ແລະ ພວກ
ເຂົາເລີ່ມພະຍາຍາມສະຖາປະນາອາມລິໄຊ
ໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງພວກເຂົາ.

ບັດນີ້ມັນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາ
ຈັກຮັກສາຕົນພ້ອມທັງຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຮັກ
ນຳໄປຕາມການຮັກສາຂອງອາມລິໄຊນຳ
ອີກ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຮູ້ວ່າຕາມກົດໝາຍ
ຂອງພວກເຂົາ ເລື່ອງແບບນີ້ຕ້ອງ
ສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍ ສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ທີ່ອາມລິໄຊ
ຈະໄດ້ສຽງຂອງປະຊາຊົນ, ໂດຍທີ່ລາວເປັນ
ຄົນຊົ່ວ, ລາວຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທັງໝົດ ໝົດ
ສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງສາດສະໜາ
ຈັກ; ເພາະວ່າມັນເປັນເຈດຕະນາຂອງລາວ
ທີ່ຈະທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນໄດ້
ມາຮຽນກັນທົ່ວທັງແຜ່ນດິນຕາມ
ຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຜູ້ລາວ, ແລ້ວແຕ່ຈະ
ໄປນຳອາມລິໄຊ, ຫລື ວ່າຈະຕໍ່ຕ້ານລາວ ໄດ້
ແຍກກັນເປັນກຸ່ມໆ, ໂດຍມີການໂຕ້ຖຽງ
ແລະ ຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງໜ້າປະຫລາດ.

6 And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

7 And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

8 Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

9 And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

10 Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

11 Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

12 Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

และดังนั้นพวกเขามาชุมนุมกันเพื่อออกเสียงของตนเกี่ยวกับเรื่องนี้; และเสนอเสียงเหล่านั้นต่อเหล่าผู้พิพากษา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเสียงของผู้คนต่อต้านแอมลิไซ, จนเขาไม่ได้เป็นกษัตริย์ปกครองผู้คน.

บัดนี้การนี้ได้ทำให้ใจของคนที่ต่อต้านเขาเกิดปีติยินดี; แต่แอมลิไซปลุกปั่นคนที่เห็นด้วยกับเขาให้เกิดโทสะต่อต้านคนที่ไม่เห็นด้วยกับเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขามาารวมกัน, และอุทิศถวายแอมลิไซเป็นกษัตริย์ของตน.

บัดนี้เมื่อแอมลิไซได้เป็นกษัตริย์ปกครองแล้วก็สั่งพวกเขาให้จับอาวุธต่อต้านพี่น้องของตน; และการนี้เขาทำไปเพื่อจะให้คนพวกนี้อยู่ภายใต้อำนาจเขา.

บัดนี้ผู้คนของแอมลิไซแตกต่างออกไปโดยชื่อของแอมลิไซ, โดยเรียกว่าชาวแอมลิไซ; และพวกที่เหลือเรียกว่าชาวนิไฟ, หรือผู้คนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

ฉะนั้นผู้คนของชาวนิไฟรู้ถึงเจตนาของชาวแอมลิไซ, และฉะนั้นพวกเขาก็เตรียมรบกับพวกนั้น; แท้จริงแล้ว, พวกเขาติดอาวุธตนด้วยดาบ, และด้วยกระบี่, และด้วยคันธนู, และด้วยลูกธนู, และด้วยก้อนหิน, และด้วยสายห้วยยิง, และด้วยอาวุธสงครามทุกประเภท, ของทุกชนิด.

และ พวกเขามาชุมนุมกันเมื่อนั้น เพื่อออกเสียงของตนว่าควรกับเลื่องนี้ และ ได้นำเสนอเสียงเหล่านั้นต่อผู้ตัดสิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เสียงของผู้คนได้ต่อต้านแอมลิไซ, จึงว่าลาวบ่ได้เป็นกษัตริย์ปกครองผู้คน.

และ บัดนี้มันได้เร้าใจของผู้ที่ถัดถ้านลาวปีติยินดีที่สุด; แต่แอมลิไซได้ยุยงผู้ที่เห็นด้วยกับลาวให้ถูดแค้นให้ผู้ที่บ่เห็นด้วยกับลาว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขามาเข้าโรมกัน และ ได้แบ่งตัวแอมลิไซให้เป็นกษัตริย์ของพวกเขา.

บัดนี้เมื่อแอมลิไซได้เป็นกษัตริย์ปกครองพวกเขาแล้ว ลาวก็สั่งให้ผู้คนจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับพี่น้องของพวกเขา; และ สิ่งนี้เร้าใจไปเพื่อลาวจะเร้าใจพวกนั้นมาขึ้นกับลาว.

บัดนี้ผู้คนของแอมลิไซแตกต่างออกไปตามชื่อของแอมลิไซ, โดยมีชื่อว่าชาว แอมลิไซ; และ ผู้ที่เหลืออยู่มีชื่อว่าชาวนิไฟ, ทสิ ผู้คนของพระเจ้า.

ฉะนั้น ผู้คนชาวนิไฟได้รู้จักถึงเจตนาของชาวแอมลิไซ, และ สะมันพวกเขาจึงได้เตรียมพร้อมเพื่อจะได้ปะชันขั้วกับชาวแอมลิไซ; แท้จริงแล้ว, พวกเขารู้ว่าอาวุธทุกชนิดเข่นดาบ และ ดาบสองคม, คันธนู และ ลูกธนู, ก้อนหิน และ กระบี่, และ อาวุธแห่งสงครามทุกชนิด.

13 And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

14 And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

15 And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

16 Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

17 And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

18 Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

และดังนั้นพวกเขาจึงพร้อมรบกับชาวแอมลิไซในเวลาที่พักนั้นมาถึง. และมีการกำหนดนายทัพ, และนายทัพชั้นสูง, และแม่ทัพนายกอง, ตามจำนวนผู้คนของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอมลิไซติดอาวุธผู้คนของเขาด้วยอาวุธสงครามทุกประเภทของทุกชนิด; และเขาแต่งตั้งผู้ปกครองและผู้นำเหนือผู้คนของเขาด้วย, เพื่อนำคนเหล่านั้นไปทำสงครามต่อต้านพี่น้องของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวแอมลิไซขึ้นมาถึงเนินเขาแอมไนฮู, ซึ่งอยู่ทางตะวันออกของแม่น้ำไซดอน, ที่ไหลเลียบแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และที่นั่นพวกเขาเริ่มทำสงครามกับชาวนิไฟ.

บัดนี้แอลมา, โดยที่เป็นหัวหน้าผู้พิพากษาและผู้ปกครองผู้คนของนิไฟ, ฉะนั้นท่านจึงขึ้นไปพร้อมกับผู้คนของท่าน, แท้จริงแล้ว, พร้อมกับนายทัพของท่าน, และแม่ทัพนายกองของท่าน, แท้จริงแล้ว, นำหน้ากองทัพของท่าน, ไปสู้รบกับชาวแอมลิไซ.

และพวกเขาเริ่มสังหารชาวแอมลิไซบนเนินเขาทางตะวันออกของไซดอน. และชาวแอมลิไซได้ต่อสู้ชาวนิไฟด้วยกำลังมาก, ถึงขนาดที่ชาวนิไฟเป็นอันมากล้มตายต่อหน้าชาวแอมลิไซ.

กระนั้นก็ตามพระเจ้ายังประทานพละกำลังแก่มือชาวนิไฟ, พวกเขาจึงสังหารชาวแอมลิไซด้วยการเช่นฆ่าไม่เลือกหน้า, จนพวกนั้นเริ่มหลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขา.

และ พวกเขาดูรวมพร้อมเพื่อจะได้ปะทะกับชาวแอมลิไซที่จะยกทัพมาถนัดถนั้น. และได้มีการแต่งตั้งนายทหาร, และ นายทหารชั้นสูง, และ ทิวข้านายทหาร, ตามจำนวนผู้ถือนของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ อามลิไซได้สั่งให้ผู้ถือนถืออาวุธแทงสังหารทุกชนิด; และ ลาวได้แต่งตั้งผู้ปกครอง และ ผู้บำงดูแลผู้ถือนของลาวอีกด้วย เพื่อจะได้นำเอาถือนเหล่านั้นไปเร่งสังหารกับพี่น้องของตน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวอามลิไซได้ยกทัพมาถนัดถนั้น, ซึ่งอยู่ทางตะวันออกของแม่น้ำไซดอน, ซึ่งไหลผ่าน แผ่นดินเซราเฮมลา, และ อยู่บนเนินที่พวกเขาได้เล็มทุ่งกับชาวนิไฟ.

บัดนี้, แอลมาโดยที่เป็น ทิวข้านผู้ตัดสิน และ ผู้ปกครองผู้ถือนของนิไฟ, ฉะนั้น เขาก็ได้ขึ้นไปพร้อมกับผู้ถือนของเขาน, แท้จริงแล้ว, พร้อมกับนายทหารของเขาน, และ ทิวข้านายทหารของเขาน, แท้จริงแล้ว, เขานำทัพมาถนัดถนั้นไปสู้รบกับชาวอามลิไซ.

และ พวกเขาล้อมฆ่าฟันชาวอามลิไซในเมืงทางตะวันออกของแม่น้ำไซดอน. และ ชาวอามลิไซได้ต่อสู้กับชาวนิไฟด้วยกำลังอันมหาศาล, ถึงขนาดที่ชาวนิไฟเป็นจำนวนทลวงทลายได้ล้มตายต่อหน้าชาวอามลิไซ.

ถึงอย่างใดก็ตาม พระเจ้าเป็นเจ้ายิ่งประทานกำลังให้แก่ชาวชาวนิไฟ, จึงว่าได้ฆ่าชาวอามลิไซเป็นจำนวนทลวงทลาย, จึงว่าชาวอามลิไซเล็มไปทั่วหน้าพวกเขา.

24 Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

25 And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

26 And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

27 And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

28 Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

ดูเถิด, เราตามค่ายของชาวแอมลิไซไป, และยิ่งความแปลกใจเป็นที่ยิ่งแก่เรา, ในแผ่นดินแห่งไมนอน, เหนือแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ไปทางแผ่นดินแห่งนีไฟ, เราเห็นไพร่พลชาวเลมันจำนวนมาก; และดูเถิด, ชาวแอมลิไซเข้าสมทบกับพวกนั้นแล้ว;

และพวกเขาก็มาถึงพี่น้องของเราในแผ่นดินนั้น; และคนเหล่านั้นกำลังหลบหนีพวกเขาพร้อมด้วยฝูงสัตว์ของตน, และภรรยา, และลูก ๆ ของตน, มุ่งไปเมืองของเรา; และหากเราไม่เร่งรีบแล้วพวกเขาจะได้ครอบครองเมืองของเรา, และบิดาเรา, และภรรยาเรา, และลูก ๆ ของเราจะถูกสังหาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของนีไฟเก็บกระโจมของตน, และออกจากหุบเขาแห่งกิเดียนมุ่งไปเมืองของตน, ซึ่งคือเมืองแห่งเซราเฮมลา.

และดูเถิด, ขณะที่พวกเขากำลังข้ามแม่น้ำไซดอน, ชาวเลมันและชาวแอมลิไซ, ซึ่งมีจำนวนมาก, ประหนึ่งว่า, เกือบเท่าเม็ดทรายในทะเล, ก็เข้าโจมตีเพื่อทำลายพวกเขา.

กระนั้นก็ตาม, ชาวนีไฟโดยที่ได้รับกำลังจากพระหัตถ์ของพระเจ้า, โดยสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลังเพื่อพระองค์จะทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากเงื้อมมือศัตรู, ฉะนั้นพระเจ้าทรงได้ยินเสียงร้องของพวกเขา, และประทานกำลังให้พวกเขา, และชาวเลมันกับชาวแอมลิไซล้มตายต่อหน้าพวกเขา.

จึงเป็น, พวกเราได้ติดตามไปทากายของ ชาวอามลิไซ และ เร็ดไท้ พวกเราปะทะลาดใจ ทลายที่สุด, เพราะว่าอยู่ในแผ่นดินไมนอนทางเหนือ แผ่นดินเซราเฮมลา, อยู่ในเส้นทางไป ทาแผ่นดิน นีไฟนั้น, พวกเราได้เห็น ทะทานชาวเลมันเป็นจำนวน ทลวงทลาย; และ จึงเป็น, ชาวอามลิไซได้เข้าสมทบกับพวกเรา;

และ พวกเราได้ຍົກກອງทัບมาຖົງ พวกอ้ายน้องของพวกเราผู้อยู่ใน แผ่นดินนั้น; และ พวกเราได้ໄຫມໄປ ກ່ອນພ້ອມທັງຝູງສັດລ້ຽງ, ແລະ ເມຍຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ມຸ້ງ ໜ້າມາຫາເມືອງຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຖ້າ ຫາກພວກເຮົາບໍ່ຟ້າວໄປ, ພວກເຂົາຈະ ເປັນເຈົ້າຂອງເມືອງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ບິດາຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເມຍຂອງພວກ ເຮົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາຈະຖືກຂ້າ.

และ เทพทานได้บังเกิดຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນ ຂອງນີໄຟຈຶ່ງໄດ້ຟ້າວມຸ້ງມັດເອົາຜ້າຕັນ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອອກຈາກຮ່ອມພູ ກິດໂອນ ມຸ້ງໜ້າໄປຫາເມືອງຂອງພວກ ເຂົາ, ຄືເມືອງ ເຊຣາເຮັມລາ.

และ จึงเป็น, ในขณะนั้นที่ພວກເຂົາ ກຳລັງຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຊີໂດນຢູ່ນັ້ນ, ຊາວເລ ມັນກັບຊາວອາມລີໄຊ, ຊຶ່ງມີ ຈຳນວນຫລາຍ, ຄືກັບວ່າ ເມັດຊາຍໃນ ທະເລໄດ້ເຂົ້າມາໂຈມຕີເພື່ອທຳລາຍພວກ ເຂົາ.

ຖົງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາວນີໄຟໂດຍໄດ້ ຮັບ ກຳລັງຈາກພະຫັດຂອງພະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ໂດຍໄດ້ອະທິຖານຢ່າງສຸດກຳລັງຕໍ່ ພະອົງເພື່ອພະອົງຈະໄດ້ປົດປ່ອຍພວກ ເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກ ເຂົາ, ສະນັ້ນ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຍິນສຽງ ອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ປະທານ ກຳລັງໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ຊາວເລມັນກັບ ຊາວອາມລີໄຊໄດ້ລົ້ມຕາຍລົງຕໍ່ໜ້າພວກ ເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

- 29 And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.
- 30 And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.
- 31 Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.
- 32 And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.
- 33 But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.
- 34 And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมาต่อสู้กับแอมลิไชด้วยดาบ, ซึ่งหน้ากัน; และคนทั้งสองต่อสู้กัน, สุดกำลัง.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมา, โดยที่เป็นคนของพระเจ้า, เป็นเจ้า, จึงมีศรัทธาแก่กล้ายิ่ง, ได้ร้องขึ้น, มีความว่า : ข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงเมตตาและไว้ชีวิตข้าพระองค์เถิด, เพื่อข้าพระองค์จะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ในการช่วยและปกป้องรักษาคนพวกนี้.
- บัดนี้เมื่อแอลมากล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้วก็ต่อสู้กับแอมลิไชอีก; และท่านได้รับพละกำลัง, มากจนท่านสังหารแอมลิไชด้วยดาบ.
- และท่านต่อสู้กับกษัตริย์ของชาวเลมันด้วย; แต่กษัตริย์ของชาวเลมันหลบหนีกลับไปซึ่งหน้าแอลมาและส่งองครักษ์ของเขามาต่อสู้กับแอลมา.
- แต่แอลมา, กับองครักษ์ของท่าน, ต่อสู้กับองครักษ์ของกษัตริย์ชาวเลมันจนท่านสังหารและขับไล่พวกนั้นถอยกลับไป.
- และท่านจึงเปิดพื้นที่บนแผ่นดิน, หรือที่จริงแล้วฝั่งแม่น้ำ, ซึ่งอยู่ทางตะวันตกของแม่น้ำไซดอน, โยนร่างชาวเลมันที่ถูกสังหารลงในผืนน้ำแห่งไซดอน, เพื่อโดยการนี้ผู้คนของท่านจะมีที่ว่างให้ข้ามไปต่อสู้กับชาวเลมันและชาวแอมลิไชทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำไซดอนได้.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมา ได้ต่อสู้กับแอมลิไชด้วยดาบ, และ ทั้งสองได้ต่อสู้กันอย่างสุดกำลัง.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมา โดยเป็นถนัดของพระเจ้า, โดยที่มีศรัทธาอันแรงกล้า จึงได้ร้องออกมาว่า: โอ พระเจ้าเป็นเจ้า, ข้าจึงโปดเมตตา และไว้ชีวิตของข้าฉันด้วยเถิด, เพื่อว่าข้าฉันจะได้เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ในการช่วยเหลือ และ ปกป้องรักษาผู้คนที่.
- บัดนี้เมื่อแอลมากล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว เขาก็ได้ต่อสู้กับแอมลิไชอีก; และ เขาก็ได้รับกำลัง, เกือบจะขาดที่เข้าน้ำได้เข้าแอมลิไชด้วยดาบ.
- และ เขาก็ได้ต่อสู้กับกษัตริย์ของชาวเลมันด้วย; แต่ว่ากษัตริย์ของชาวเลมันได้หนีไปต่อหน้าแอลมา และได้ส่งองครักษ์ของเขามาต่อสู้กับแอลมา.
- แต่แอลมาพร้อมกับองครักษ์ของเขา เขาก็ได้ต่อสู้กับองครักษ์ของกษัตริย์ชาวเลมัน จนว่าเขาค้นพบได้เข้าและ ขับไล่พวกเขาให้ถอยกลับไป.
- และ เขาก็ได้กวาดล้างแผ่นดิน, ทลิ่ง, แท้จริงแล้ว, ฝั่งที่อยู่ทางตะวันออกของแม่น้ำไซดอน, ได้โยนสับชาวเลมันผู้ที่ถูกฆ่าตายลงในน้ำไซดอน เพื่อให้ผู้คนที่เขามิชอบข้ามไปต่อสู้กับชาวเลมัน และ ชาวแอมลิไชทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำไซดอนได้สะดวก.

35 And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

36 And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

37 Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

38 And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพวกเขาข้ามแม่น้ำไซดอนไปได้ทั้งหมดแล้วคือชาวเลมันและชาวแอมลิไซเริ่มหลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขา, ทั้งที่พวกนั้นมีจำนวนมากจนพวกเขาไม่สามารถนับได้.

และพวกนั้นหลบหนีไปซึ่งหน้าชาวนิไฟโดยมุ่งไปแดนทूरกันดาร ซึ่งอยู่ทางตะวันตกและทางเหนือ, เลยชายแดนของแผ่นดินไป; และชาวนิไฟติดตามพวกเขาไปด้วยสุดกำลังของตน, และสังหารพวกเขา.

แท้จริงแล้ว, พวกนั้นถูกล้อมไว้ทุกด้าน, และถูกสังหารและไล่ต้อน, จนกระจัดกระจายไปทางตะวันตก, และทางเหนือ, จนถึงแดนทूरกันดาร, ซึ่งเรียกว่าเฮอร์เมานส์; และบริเวณนั้นของแดนทूरกันดารนั้นเองที่ชุกชุมด้วยสัตว์ป่าดุร้ายและหิวโหย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลายคนตายในแดนทूरกันดารด้วยบาดแผลตุน, และถูกบรรดาสัตว์ป่าเหล่านั้นอีกทั้งแรงในอากาศขมขื่นเหมือน; และกระดูกของพวกเขาถูกพบ, กองอยู่บนพื้นดิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ พวกเขาสวมแม่น้ำไซดอนไปแล้ว ชาวเลมันกับชาวอามลิไซเล็มปีบหนีไปก่อน, ทั้งๆที่พวกเขามีเป็นจำนวนหลายกว่าจิบบับบ่อน.

และ พวกเขาสวมแม่น้ำไซดอนไปแล้ว จะมารอด มุ่งหน้าเข้าไปในถิ่น แห้งแล้งกับถ่าน ฝังอยู่ทางตาเว้นติก และ ทางเหนือชายแดนของแผ่นดินไป; และ ชาวนิไฟได้ไล่ติดตามพวกเขาไปด้วยกำลังอันมหาศาล และ ได้ฆ่า พวกเขามาก.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาสวมอ้อมไว้ทุกด้าน, และ ถูกฆ่าตาย, และ ถูกจับไล่จิบกระจัดกระจายไป ทางตาเว้นติก และ ทางเหนือจิบเบิงถิ่นแห้งแล้งกับถ่าน, ฝังมีชื่อว่า เฮิร์เม; และ มันเป็นส่วนหนึ่งของถิ่นแห้งแล้งกับถ่าน ฝังมีสัตว์ป่า และ สัตว์ร้ายหลาย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลาย คนได้ตายไปในถิ่นแห้งแล้งกับถ่าน ย้อนบาดแผลของดิน, และ ถูกสัตว์ป่า เหล่านั้นกินซากสัตว์ของพวกเขา, และ แร้งในอากาศกินน้ำอิม; และ พืช กระดูกของพวกเขากองอยู่ทั่วแผ่นดิน.

Alma 3

- 1 And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.
- 2 Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.
- 3 And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.
- 4 And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.
- 5 Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

แอลมา ๓

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวนีไฟที่มีได้ถูกสังหารด้วยอาวุธสงครามนั้น, หลังจากฝังศพคนที่ถูกสังหารแล้ว—บัดนี้หาได้นับจำนวนคนที่ถูกสังหารไม่, เพราะความมากมายสุดคณานับ—หลังจากพวกเขาฝังศพผู้ตายของตนเสร็จแล้วทุกคนก็กลับคืนพื้นแผ่นดินตน, และกลับไปสู่บ้านตน, และภรรยา, และลูก ๆ ของตนด้วย.

บัดนี้ผู้หญิงและเด็กเป็นอันมากถูกสังหารด้วยดาบ, และฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของพวกเขาเป็นอันมากด้วย; และไร่นาธัญพืชของพวกเขาถูกทำลายด้วย, เพราะถูกบรรดาไพร่พลเหยียบย่ำ.

และบัดนี้ชาวเลมันและชาวเอมลิไซมามากเท่าที่ถูกสังหารบนฝั่งแม่น้ำไซดอนถูกโยนลงในผืนน้ำแห่งไซดอน; และดูเถิดกระดูกของพวกเขาอยู่ในห้วงลึกของทะเล, และมากมายนัก.

และชาวแอมลิไซแตกต่างจากชาวนีไฟ, เพราะพวกเขาทำเครื่องหมายให้ตนเองด้วยสีแดงไว้ที่หน้าผากตามแบบชาวเลมัน; กระนั้นก็ตามพวกเขาไม่ได้โกนศีรษะเหมือนกับชาวเลมัน.

บัดนี้ศีรษะชาวเลมันโล้น; และพวกเขาเปลือยเปล่า, นอกจากแผ่นหนังซึ่งคาดไว้รอบเอว, และยุทธภัณฑ์ของพวกเขา, ซึ่งคาดไว้รอบตัวด้วย, และคันธนูของพวกเขา, และลูกธนูของพวกเขา, และก้อนหินของพวกเขา, และสายเหวี่ยงของพวกเขา, และอื่น ๆ.

แอมมา ๖

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ชาวอนิไฟผู้ที่มิได้ถูกฆ่าตายด้วยอาวุธแทงสังหาร, ทลัງจากได้ฝังสับผู้ที่ถูกฆ่าตาย—บัดนี้พวกเขาได้นับจำนวนคนที่ถูกฆ่าตาย, เพราะความทลอลวทลายของมัน—ทลัງจากพวกเขาได้ฝังสับของผู้ตายของพวกเขาบรรจุเรียบร้อยแล้ว บุรุษกับได้กับกันไปหาแผ่นดินของถิ่น, และ ไปหาบ้านเรือนของถิ่น, ไปหาเมยของถิ่น, และ ไปหาลูกของถิ่น.

บัดนี้ผู้ยังกับเด็กน้อยทลอลวถิ่นได้ถูกฆ่าตายด้วยดาบ, และ ฝูงสัตว์ของพวกเขาก็ได้ถูกฆ่าตายด้วยดาบ; และ เลี้ยงปูกของฝูงในท้องเป็นจำนวนทลอลวทลายได้ถูกทำลายถิ่น, เพราะผู้ผู้ถิ่นเป็นจำนวนทลอลวทลายยุบย่ำ.

และ บัดนี้ชาวเลมันกับชาวเอมลิไซทลอลวถิ่นที่ถิ่นที่ถิ่นอยู่แถมแม่น้ำไซดอนนั้นได้ถูกโยนลงใน น้ำไซดอน; และ จั้วเบ้ง กระดูกของพวกเขาถูกฝังอยู่ในความลึกของ ทะเล, และ มันมีอยู่อย่างทลอลวทลาย.

และ ชาวเอมลิไซมีความแตกต่างจากชาวอนิไฟ, เพราะพวกเขาได้ทำเครื่องหมายสีแดงไว้ที่หน้าผากของพวกเขาตามแบบอย่างของชาวเลมัน; เถียงอย่างใดก็ตาม พวกเขาได้แก่ทลอลวถิ่นกับกับชาวเลมัน.

บัดนี้ทลอลวของชาวเลมันบ่มิผิว; และ พวกเขาเป็นโตนอกจากมิแต่แผ่นหนังทลอลว, และ เลี้ยงปูกกับทลอลวเกาะทลอลว, และ ทลอลวทลอลวของพวกเขา, และ ลูกทลอลวของพวกเขา, และ ก้อนหินของพวกเขา, และ ภาชนะของพวกเขา, และ อื่น ๆ.

6 And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

7 And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelish women.

8 And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

9 And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

10 Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

และผิวของชาวเลมมันคล้ำ, ตามเครื่องหมายซึ่งบรรพบุรุษพวกเขาได้รับมา, ซึ่งเป็นการสาปแช่งพวกเขาเพราะการล่วงละเมิดและการกบฏที่พวกเขามีต่อพี่น้อง, อันมีนีไฟ, เจคอบ, และโจเซฟ, และแซม, ซึ่งเป็นคนเที่ยงธรรมและบริสุทธิ์.

และพี่น้องพวกเขาหมายมั่นจะทำลายพวกเขา, ฉะนั้นคนเหล่านั้นจึงถูกสาปแช่ง; และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงตราเครื่องหมายไว้บนพวกเขา, แท้จริงแล้ว, บนเลมันและเลมูเอล, และบุตรของอิซมาเอล, และหญิงชาวอิซมาเอลด้วย.

และการนี้เป็นไปเพื่อพงศ์พันธุ์พวกเขาจะได้แตกต่างจากพงศ์พันธุ์ของพี่น้อง, เพื่อด้วยการนี้พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะได้ทรงปกป้องรักษาผู้คนของพระองค์, เพื่อพวกเขาจะไม่ปะปนและเชื่อในประเพณีอันไม่ถูกต้องซึ่งจะก่อให้เกิดความพินาศของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามที่ได้ผสมพงศ์พันธุ์ของเขากับชาวเลมันได้นำเอาการสาปแช่งอย่างเดียวกันมาบนพงศ์พันธุ์ของเขา.

ฉะนั้น, ผู้ใดก็ตามที่ยอมตนให้ชาวเลมันชักนำไปย่อมเรียกเขาตามคนพวกนั้น, และมีเครื่องหมายตราไว้บนผู้นั้น.

และ ผิวหนังของชาวเลมมันนั้นคล้ำ, ซึ่งจะเป็นไปตามเครื่องหมายที่ตั้งไว้บนบรรพบุรุษของพวกเขา มีคำสาปแช่งไว้บนการล่วงละเมิดของพวกเขา และ ย้อนการกบฏของพวกเขาต่อพี่น้องของพวกเขา เนฟี, ยาโคบ, และโยเซบ, และ แซม, ผู้ซึ่งเป็นชายชอบทำและ บัณฑิต.

และ พี่น้องของพวกเขาพยายามจะทำลายพวกเขา, ฉะนั้น พวกเขาจึงถูกสาปแช่ง และ อภิพระผู้เป็นเจ้าได้ติด เครื่องหมายไว้กับพวกเขา, แท้จริงแล้ว, ไว้กับเลมัน และ เลมูเอล, และ พวกลูกชายของอิซมาเอล, และ พวกผู้หญิงชาวอิซมาเอลนำอีก.

และ นี่เป็นไปเพื่อลูกหลานของพวกเขาจะได้แตกต่างจากลูกหลานของพวกเขา พี่น้องของพวกเขา, เพื่อแนวมนี้ อภิพระผู้เป็นเจ้าจะได้ปกป้องรักษาสัญญาของพระอภิ, เพื่อพวกเขาจะไม่ปะปน และ เชื่อถือใน ธรรมเนียมประเพณีอันไม่ถูกต้อง ซึ่งจะนำความพินาศมาสู่พวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้ใดก็ตามที่ไปยอลูกหลานของตนให้ร่วมสำพันธ์กับชาวเลมัน พวกนั้นจะได้นำเอากฎสาปแช่งแบบดั่งเดิมมาสู่ลูกหลานของตน.

ฉะนั้น, ผู้ใดก็ตามที่ยอมตนให้ชาวเลมันชักนำไป พวกนั้นก็จะถูกเรียกตามพวกนั้น, และ มีเครื่องหมายติดอยู่กับพวกเขา.

11 And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

12 And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

13 Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

14 Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

15 And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามที่ไม่เชื่อในประเพณีชาวเลมัน, แต่เชื่อบันทึกเหล่านั้นซึ่งนำออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, และเชื่อประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขาด้วย, ซึ่งถูกต้อง, ผู้ซึ่งเชื่อในพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและรักษาพระบัญญัติ, เรียกว่าชาวเนฟี, หรือผู้คนของเนฟีนับจากเวลานั้น—

และพวกเขานั้นเองผู้เขียนบันทึกซึ่งเป็นจริงเกี่ยวกับผู้คนของพวกเขา, และเกี่ยวกับผู้คนของชาวเลมันด้วย.

บัดนี้เราจะกลับมากล่าวถึงชาวแอมลีไซอิก, เพราะพวกนี้มีเครื่องหมายตราไว้บนพวกเขาด้วย; แท้จริงแล้ว, พวกเขาทำเครื่องหมายให้ตนเอง, แท้จริงแล้ว, เครื่องหมายสีแดงบนหน้าผากของพวกเขา.

ดังนั้นพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงเกิดสัมฤทธิ์ผล, เพราะนี่คือพระคำรัสซึ่งพระองค์ตรัสกับเนฟี : ดูเถิด, เราสาปแช่งชาวเลมันไว้, และเราจะทำเครื่องหมายไว้บนพวกเขาเพื่อพวกเขาและพงศ์พันธุ์พวกเขาจะถูกแยกจากเจ้าและพงศ์พันธุ์เจ้า, นับจากเวลานี้ไปและตลอดกาล, เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจจากความชั่วร้ายของตนและหันมาหาเราเพื่อเราจะมีเมตตาต่อพวกเขา.

และอนึ่ง : เราจะทำเครื่องหมายไว้บนผู้ที่ผสมพงศ์พันธุ์เขากับพี่น้องเจ้า, เพื่อพวกเขาจะถูกสาปแช่งด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามที่บໍ່ຍໍມເຊື່ອຖືໃນ ຮີດຄອງປະເພນີຂອງຊາວເລມັນ, ແຕ່ວ່າເຊື່ອຖືບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຖືກນຳອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ເຊື່ອຖືໃນຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງຖືກຕ້ອງ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັກສາມັນ, ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວນີເຟ ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງນີເຟນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປ—

ແລະ ແມ່ນພວກເຂົາທີ່ໄດ້ຮັກສາບັນທຶກຊຶ່ງເປັນ ຄວາມຈິງຂອງຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນນຳອີກ.

ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະກັບມາເວົ້າເຖິງຊາວອາມລີໄຊ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີເຄື່ອງໝາຍຕິດຢູ່ກັບຕົວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເຄື່ອງໝາຍສີແດງເທິງໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ.

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ, ນີ້ຄືພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບນີເຟວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາສາບແຊ່ງຊາວເລມັນໄວ້ແລ້ວ, ແລະ ເຮົາຈະຕິດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບພວກເຂົາເພື່ອພວກເຂົາກັບລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະແຍກອອກຈາກເຈົ້າກັບລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ກັບມາຫາເຮົາເພື່ອເຮົາຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ.

ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ: ເຮົາຈະຕິດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບຜູ້ທີ່ປ່ອຍລູກຫລານຂອງຕົນໃຫ້ຮ່ວມສຳພັນກັບພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກສາບແຊ່ງນຳກັນ.

16 And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

17 And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

18 Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

19 Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

20 Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

21 And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

และอนึ่ง : เราจะทำเครื่องหมายบนผู้ที่ต่อสู้กับเจ้าและพงศ์พันธุ์เจ้า.

และอนึ่ง, เรากล่าวว่าจะไม่เรียกผู้ที่ไปจากเจ้าว่าเป็นพงศ์พันธุ์เจ้าอีกต่อไป; และเราจะให้พรเจ้า, และผู้ใดก็ตามที่เรียกว่าเป็นพงศ์พันธุ์เจ้า, นับแต่บัดนี้ไปและตลอดกาล; และนี่คือสัญญาของพระเจ้าต่อ尼ไฟและพงศ์พันธุ์ของท่าน.

บัดนี้ชาวแอมลีไซหารู้ไม่ว่าพวกเขากำลังทำให้พระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผลเมื่อพวกเขาเริ่มทำเครื่องหมายไว้บนหน้าผากตน; กระนั้นก็ตามพวกเขายังออกมากบฏต่อพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างเปิดเผย; ฉะนั้นจึงสมควรที่การสาปแช่งจะตกอยู่บนพวกเขา.

บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเห็นว่าพวกเขานำเอาการสาปแช่งมาไว้กับตนเอง; และแม้ตั้งนั้นกับทุกคนที่ถูกสาปแช่งก็นำเอาการกล่าวโทษของตนมาไว้กับตัวเขาเอง.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือต่อมาอีกไม่กี่วันหลังจากการสู้รบซึ่งเกิดขึ้นในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, โดยชาวเลมันและชาวแอมลีไซ, คือมีกองทัพอีกกองหนึ่งของชาวเลมันยกมาโจมตีผู้คนของ尼ไฟ, ณ สถานที่เดียวกับที่กองทัพกองแรกพบกับชาวแอมลีไซ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีกองทัพกองหนึ่งถูกส่งไปขับไล่พวกนั้นออกจากแผ่นดินของพวกเขา.

และ อีกอย่างหนึ่ง: เราจะทำเครื่องหมายบนผู้ที่ต่อสู้กับเจ้า และลูกหลานของเจ้า.

และ อีกอย่างหนึ่ง, เราท้าวว่า จะบ่งชี้ผู้ที่ไปจากเจ้าว่าเป็นลูกหลานของเจ้าอีกต่อไป; และ เราจะให้พรแก่เจ้ากับผู้ที่ถูกบ่งชี้ว่าเป็นลูกหลานของเจ้า, นับแต่เวลานี้เป็นต้นไป และตลอดกาล, และ มีคำสัญญาของพระเจ้าเป็นเจ้าที่ประทานให้แก่นิไฟกับลูกหลานของเขานับ.

บัดนี้ชาวแอมลีไซรู้จำแลยว่า พวกเขาทำลวงเรตให้พระคำของพระเจ้าสำเร็จ เมื่อพวกเขา เล่มเรตเครื่องหมายให้ตนเองไว้เหนือหน้าผากของพวกเขานับ; เท็จอย่างใดก็ตาม พวกเขาได้ออกมาใน การกบฏต่อพระเจ้าอย่างเปิดเผย; ฉะนั้น มันสมควรแล้วที่การสาปแช่งจะตกอยู่บนพวกเขา.

บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเห็นว่าพวกเขานำเอา การสาปแช่งมาสู่ตัวของพวกเขานับ; และ จินที่ทุกทฤษฎีที่ถูกละเมิดจะนำเอาการท้าวโทดมาสู่ตนเอง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ต่อมาอีกไม่กี่วันหลังจากการสู้รบได้เกิดขึ้นในแผ่นดินเซราเฮมลา, โดยชาวเลมันและ ชาวแอมลีไซ, ได้มีกองทัพอีกกองทัพหนึ่งของชาวเลมันยกมาโจมตีผู้คนของ尼ไฟ, ในบ่อน ดูนานกับบ่อน กองทัพทำลวงของพวกเขานับกับชาวแอมลีไซนั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มี กองทัพกองทัพหนึ่งได้ถูกส่งออกไปเพื่อขับไล่กองทัพของพวกเขานับออกจากแผ่นดินของพวกเขานับ.

22	Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;	บัดนี้ตัวแอลมาเองโดยที่ไม่ได้รับบาดเจ็บจึงไม่ได้ออกไปสู้รบกับชาวเลมันในครั้งนี้;	บัดนี้ตัวแอลมาเองโดยที่ไม่ได้รับบาดเจ็บจึงไม่ได้ออกไปสู้รบกับชาวเลมันในเทอมนี้;
23	But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.	แต่ท่านส่งกองทัพใหญ่ไปต่อสู้กับคนเหล่านั้น; และพวกเขาก็ขึ้นไปสังหารชาวเลมันเป็นอันมาก, และขับไล่พวกที่เหลือออกไปนอกเขตแดนแผ่นดินพวกเขา.	แต่เขานี้ได้ส่งกองทัพใหญ่ออกไปต่อสู้กับพวกเขา; และ กองทัพของเขาได้ไปฆ่าชาวเลมันเป็นจำนวนหลายหลาย, และได้ขับไล่พวกที่เหลือออกไปจากชายแดนของเขา.
24	And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.	และแล้วพวกเขาก็กลับมาอีกและเริ่มสถาปนาสันติในแผ่นดิน, โดยไม่ถูกศัตรูของพวกเขารบกวนต่อไปอีกชั่วเวลาหนึ่ง.	แล้วกองทัพของเขาที่กลับมาก็ได้กับกลับมา และ เล่มสะทาบปะนาสันติสุขขึ้นในแผ่นดิน, โดยไม่มีศัตรูมาลบกวนอีกต่อไปชั่วไฉยะหนึ่ง.
25	Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.	บัดนี้สิ่งทั้งหมดนี้เป็นไป, แท้จริงแล้ว, สงครามและการขัดแย้งทั้งหมดนี้เริ่มต้นขึ้นและจบลงในปีที่ห้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษา.	บัดนี้สิ่งทุกอย่างมีผันไป, แท้จริงแล้ว, สงคราม และ การขัดแย้งกับเลมันขึ้น และ สิ้นสุดลงในปีที่ห้าแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน.
26	And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.	และภายในหนึ่งปีคนหลายพันหลายหมื่นคนถูกส่งไปสู่โลกนิรันดร์, เพื่อพวกเขาจะได้เก็บเกี่ยวรางวัลของตนตามงานของตน, ไม่ว่าจะเป็นจะดีหรือชั่ว, เพื่อเก็บเกี่ยวความสุขนิรันดร์หรือความเศร้าหมองนิรันดร์, ตามวิญญาณซึ่งพวกเขาเลือกเชื่อฟัง, แล้วแต่จะเป็นวิญญาณดีหรือวิญญาณชั่ว.	และ ภายในหนึ่งปี คนเป็นพันๆ และเป็นหมื่นๆ ได้ถูกส่งไปสู่โลกนิรันดร์นิรันดร์ เพื่อพวกเขาจะได้รับรางวัลตามงานของพวกเขา บ่ว่าพวกเขาจะดี หรือ จะชั่ว, เพื่อเก็บเกี่ยวเอาความสุขนิรันดร์นิรันดร์ หรือ ความทุกข์ทรมานนิรันดร์นิรันดร์, อันเป็นไปตามวิญญาณซึ่งพวกเขาได้เลือกเชื่อฟัง, บ่ว่าจะเป็นวิญญาณดี หรือ วิญญาณชั่ว.
27	For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.	เพราะทุกคนย่อมได้รับค่าตอบแทนจากคนที่ตนเลือกเชื่อฟัง, และนี่เป็นไปตามถ้อยคำของวิญญาณแห่งการพยากรณ์; ฉะนั้นขอให้มันเป็นไปตามความจริง. และสิ้นสุดปีที่ห้าแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษาดังนี้.	เพราะทุกคนย่อมได้รับ ค่าจ้างจากคนที่ตนเลือก เชื่อฟัง, และ นี่เป็นไปตามถ้อยคำของวิญญาณแห่งการพยากรณ์. และ บิทธิบาแห่งการปกครองของผู้ตัดสินก็ได้สิ้นสุดลงดังนี้.

Alma 4

- 1 Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;
- 2 But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.
- 3 And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.
- 4 And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

แอลมา ๔

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่หกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, ไม่มีการขัดแย้งหรือสงครามในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา;

แต่ผู้คนได้รับความทุกข์, แท้จริงแล้ว, ความทุกข์อย่างใหญ่หลวง เพราะการสูญเสียพี่น้องของตน, เพราะการสูญเสียฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของตนด้วย, และเพราะการสูญเสียอัญมณีในทุ่งของตนด้วย, ซึ่งถูกชาวเลมมิตเหยียบย่ำไว้ได้เท้าและทำลาย.

และความทุกข์ของพวกเขาใหญ่หลวงนักจนทุกคนมีเหตุให้โศกเศร้า; และพวกเขาเชื่อว่าเป็นการพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ส่งมาบนพวกเขาเพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขา; ฉะนั้นจึงปลุกพวกเขาให้นึกถึงหน้าที่ตน.

และพวกเขาเริ่มสถาปนาศาสนจักรให้เต็มที่ยิ่งขึ้น; แท้จริงแล้ว, และมากมายได้รับบัพติศมาในผืนน้ำแห่งไซดอนและเข้าร่วมกับศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้รับบัพติศมาโดยมือของแอลมา, ผู้ได้รับการอุทิศถวายเป็นมหาปุโรหิตเหนือผู้คนในศาสนจักร, โดยมือของแอลมาบิดาท่าน.

แอมมา ๔

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่หกแห่งการปกครองของผู้ตัดสินผู้สืบของนีไฟ, มันไม่มีงานขัดแย้ง ทลีสัญญาณใน แผ่นดินเซราเฮมลาเลย;

แต่ว่าผู้คนได้รับความเป็นทุกข์, แท้จริงแล้ว, แม่นเป็นทุกข์อย่างแสนสาหัส เพราะว่าการล้มตายของพี่น้องของพวกเขา, และ เพราะการสูญเสียฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของพวกเขา และ ฝูงสัตว์ใช้แรงงานของพวกเขา นำอิฐ, และ เพราะว่าการสูญเสียเครื่องปลูกของผิงในทุ่งของพวกเขา ซึ่งถูกชาวเลมมิตย่ำย่ำไว้ได้พื้นดิน และ ทำลายเงินชนิด.

และ ความทุกข์ของพวกเขาเป็นแสนสาหัสจนคิดว่าทุกคนต้องเป็นทุกข์; และ พวกเขาเชื่อว่ามันเป็นจากงานพิพากษาของพระเจ้าผู้ส่งมาหาพวกเขา เพราะความชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายของของพวกเขา; ฉะนั้น พวกเขาจึงได้ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นหาความชั่วร้ายที่พวกเขาทำ.

และ พวกเขาได้เลื่อมถันสะท้านปนาสาธสชะจกให้ลิมบูนขึ้น; แท้จริงแล้ว, ทลายถิ่นได้รับ บัพติศมาในแม่น้ำไซดอน และ ได้เข้าร่วมสาธสชะจกของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้รับบัพติศมาโดยมือของแอมมา, ผู้ถูกแต่งตั้งให้เป็น มหาพาปะโลหิตด้วยมือของแอมมาผู้เป็นบิดาของพวกเขา เพื่อแบ่งแยกผู้คนในสาธสชะจก.

5 And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

6 And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

7 Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่เจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษามีคนประมาณสามพันห้าร้อยคนที่รวมตัวกับศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าและได้รับบัพติศมา. และดังนี้สิ้นสุดปีที่เจ็ดแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ; และมีความสงบสุขต่อเนื่องมาตลอดเวลานั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่แปดแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษา, คือผู้คนของศาสนจักรเริ่มจองหองขึ้น, เพราะความมั่งคั่งยิ่งของพวกเขา, และแพรไหมเนื้อดีของพวกเขา, และผ้าป่านเนื้อดีของพวกเขา, และเพราะฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่มากมายของพวกเขา, และทองของพวกเขาและเงินของพวกเขา, และของมีค่าทุกชนิดของพวกเขา, ซึ่งพวกเขาได้มาด้วยความอุตสาหกรรม; และด้วยสิ่งทั้งหมดนี้พวกเขาก็จะทนทนด้วยความถือดีในสายตาตน, เพราะพวกเขาเริ่มสวมเสื้อผ้าราคาแพงมาก.

บัดนี้เป็นเหตุของความทุกข์มากต่อแอลมา, แท้จริงแล้ว, และต่อคนเป็นอันมากที่แอลมาอุทิศถวายให้เป็นผู้สอน, และปุโรหิต, และเอ็ลเดอร์ดูแลศาสนจักร; แท้จริงแล้ว, คนเป็นอันมากในพวกเขาเศร้าโศกนักเพราะความชั่วร้ายซึ่งพวกเขาเห็นว่าเริ่มมีขึ้นแล้วในบรรดาผู้คนของตน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่เจ็ดแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน ได้มีถิ่นประมาณสามพันห้าร้อยคนที่ได้เข้าร่วม สวดสวดบูชาจักรของพระเจ้า และ ได้รับบัพติศมา. และ ปีที่เจ็ดแห่งการปกครองผู้ตัดสินของนีไฟของผู้ตัดสินได้สิ้นสุดลงด้วยนี้; และ มีสันติสุขติดต่อกันตลอดเวลานั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่แปดแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน, ถิ่นประมาณสามพันห้าร้อยคนที่ได้เข้าร่วม สวดสวดบูชาจักรของพระเจ้า, และ เพราะผ้าไหม เนื้อดีของพวกเขา, และ เพราะฝูงสัตว์เลี้ยงและ ฝูงสัตว์ใหญ่มากมายของพวกเขา, และ เพราะเงินของพวกเขา และ เงินของพวกเขา, และ สิ่งของมีค่าทุกชนิดของพวกเขาได้มาจากงานอุตสาหกรรมของพวกเขา; และ ด้วยสิ่งทั้งหมดนี้พวกเขาก็จะทนทนในสายตาตน, เพราะพวกเขาก็จะทนทนด้วยความถือดีในสายตาตน, เพราะพวกเขาก็จะทนทนด้วยความถือดีในสายตาตน, เพราะพวกเขาก็จะทนทนด้วยความถือดีในสายตาตน.

บัดนี้เป็นเหตุของความทุกข์มากต่อแอลมา, แท้จริงแล้ว, และต่อคนเป็นอันมากที่แอลมาอุทิศถวายให้เป็นผู้สอน, และ ปุโรหิต, และ เอ็ลเดอร์ดูแลศาสนจักร; แท้จริงแล้ว, คนเป็นอันมากในพวกเขาเศร้าโศกนักเพราะความชั่วร้ายซึ่งพวกเขาเห็นว่าเริ่มมีขึ้นแล้วในบรรดาผู้คนของตน.

8 For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

9 And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

10 And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

11 And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

เพราะพวกเขาเห็นและมองดูด้วยโทมนัสอย่างใหญ่หลวงว่า ผู้คนของศาสนจักรเริ่มทะนงตนด้วยความถือดีในสายตาตน, และหัวใจพวกเขามุ่งมั่นกับความมั่งคั่งและกับสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก, จนพวกเขาเริ่มดูหมิ่น, กันและกัน, และพวกเขาเริ่มข่มเหงคนที่ไม่เชื่อตามเจตนาและความพอใจของตน.

และด้วยเหตุนี้, ในปีที่แปดแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษา, เริ่มมีการขัดแย้งอย่างใหญ่หลวงในบรรดาผู้คนของศาสนจักร; แท้จริงแล้ว, มีการริษยา, และการวิวาท, และเจตนาร้าย, และการข่มเหง, และความจองหอง, แม้ยิ่งกว่าความจองหองในคนที่ไม่ได้เป็นของศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า.

และดังนั้นสิ้นสุดปีที่แปดแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษา; และความชั่วร้ายของศาสนจักรเป็นสิ่งที่กีดขวางอันใหญ่หลวงแก่คนที่ไม่ได้เป็นของศาสนจักร; และดังนั้นศาสนจักรเริ่มเสื่อมในความก้าวหน้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในการเริ่มต้นปีที่เก้า, แอลมาเห็นความชั่วร้ายของศาสนจักร, และท่านเห็นด้วยว่าตัวอย่างของศาสนจักรเริ่มนำคนที่ไม่ใช่จากความชั่วช้าสามานย์อย่างหนึ่งไปสู่อีกอย่างหนึ่ง, ดังนั้นเป็นการนำความพินาศมาสู่ผู้คน.

เพราะว่าพวกเขาได้เห็น และ ได้เบ่งด้วยความเล้าสะทลใจ ว่าผู้ถินของสาตสะทาจักเล้มละเมิเบิ่ฝืนด้วย ความทะนิงถิวในสายตาของถินเอง, และ พหิทขมึนอยู่กับของมิถ่า และ กับ สิ่งท่บ่มีปะโทษดของโลก, จินว่าพอกเเิดขมึนปะทาดขู่กัันและกััน, และ พอกเเิดเล้มกิดขู่ข่มเท้งผู้ท่บ่เเื่อใน ความปาดทะททา ทลื ความบ่ใจของ พอกเเิด.

และ ในปีที่แปดแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน, มันเล้มมี ากนขัดแย้งกััน ย่างไทยทลวงในบับดาผู้ถินของสาตสะทาจักถึนี้; แท้จิแล้ว, มี ากน อิดสาบวัทรุด, และ ากนฝิดทรุกััน, และ เจดทะนาร้าย, และ ข่มเท้ง, และ ความทะนิงถิว, เท้งะทาดท่กัับมา ทลายกว่าความทะนิงถิวของผู้ท่บ่ได้ เป็นสะมาชิกของสาตสะทาจักของ พระเจ้าข้าอิท.

และ ปีที่แปดแห่งการปกครองของ ผู้ตัดสินได้สิ้นสุดลงถึนี้; และ ความ ขู่ร้ายของผู้ถินของสาตสะทาจัก เป็นสิ่งที่เร็ดใช้สะดุดอันไทยทลวง แก่ผู้ท่บ่เป็นของสาตสะทาจัก; และ สาตสะทาจักเล้มเลื่อมโถมลึงตาม ความก้าวข่าของสิ่งท่บ่ถึถึนี้.

และ เทดทากนได้บังเกิดຂັນในถึ้นปีท่ เก้า, แอลมาได้เห็นความขู่ร้ายของ สาตสะทาจัก และ เพ้นเห็นอิทว่า ถิวย่างของสาตสะทาจักเล้มพาผู้ถิน ท่บ่เเื่อเร็ดความขู่ร้ายจากย่างข้ง ทาอิทย่างข้ง, บัันเป็นทากนนำความ พินาตมาสู่ผู้ถิน.

12 Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

13 Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

14 Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

15 And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທ່ານເຫັນຄວາມໄມ້ເສມອາດຫຼາຍໃນບຣດາຜູ້ຄົນ, ບາງຄົນຕະນຸດຕົນດ້ວຍຄວາມຄິດຂອງຕົນ, ເຍືຍດຍາມຄົນອື່ນ, ຫັນຫລັງໃຫ້ຄົນທີ່ຂັດສູນແລະຄົນເປືອຍເປື່ອຍແລະຄົນທີ່ຫິວໂຫຍ, ແລະຄົນທີ່ກະຫຍາຍ, ແລະຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍແລະມີທຸກໆ.

ບັດນີ້ເປັນເຫດໃຫຍ່ທີ່ເກີດການຄຳຮຽກຮ້ອງໃນບຣດາຜູ້ຄົນ, ຂະນະທີ່ຄົນອື່ນກຳລັງຄ່ອມຕົນ, ສະໜັບສະໜູນໃນຄວາມຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພວກເຂົາ, ເຊັ່ນໃຫ້ທຸກຢືນສິນຂອງພວກເຂົາແກ່ຄົນຈຸນດຸກແລະຄົນຂັດສູນ, ໃຫ້ອາຫານຄົນທີ່ຫິວໂຫຍ, ແລະທຸກຄວາມທຸກໆທຸກໆນັ້ນ, ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຈະເສດຖີມາຕາມວິຖານແຫ່ງການພາກັນ;

ໂດຍຕັ້ງຕາວັນນັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນການປະດັບຂອງພວກເຂົາຍັງຄົງມີຢູ່; ໂດຍເພີ່ມດ້ວຍຄວາມປະດິດຍິ່ງເພາະການຟື້ນຟູຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ຕາມພຣະປະສົງແລະເດຊາຊາກພາບແລະການປະດັບຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຈາກສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ.

ແລະບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອລມາ, ໂດຍທີ່ເຫັນຄວາມທຸກໆຂອງຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຄ່ອມຕົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະການຂົ່ມເຫັງທີ່ທັບຄຸມມາບັນຄົນເຫຼົ່ານີ້ໂດຍສ່ວນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງຜູ້ຄົນຂອງທ່ານ, ແລະເຫັນຄວາມໄມ້ເສມອາດຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ, ເລີ່ມສະຫງົບໃຈ; ກະນັ້ນກໍຕາມພຣະວິຖານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ທຽບໃຫ້ທ່ານຜິດຫວັງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເຫັນຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຫຼາຍຢ່າງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ບາງຄົນເພິ່ນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ, ເພິ່ນປະໝາດຄົນອື່ນ, ຫັນຫລັງໃຫ້ຄົນຂັດສູນແລະຄົນທີ່ເປືອຍເປື່ອຍ ແລະ ຄົນຫິວໂຫຍ, ແລະ ຄົນທີ່ກະຫຍາຍ, ແລະ ຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ເປັນທຸກ.

ບັດນີ້ມັນເປັນຕົ້ນເຫດ ແລະ ສ້າງການຄຳຄວນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ຂະນະທີ່ຄົນອື່ນກຳລັງຄ່ອມຕົວ, ກຳລັງຊ່ວຍເຫລືອຄົນທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ເປັນຕົ້ນ ການໃຫ້ເຂົ້າຂອງແກ່ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສູນ, ໃຫ້ອາຫານແກ່ຄົນທີ່ຫິວໂຫຍ, ແລະ ທຸກຄວາມທຸກໆປະການ ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດຜູ້ຈະເສດຖີມາຕາມວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ;

ໂດຍການຄອຍຫາມື້ນັ້ນ, ໂດຍ ການຮັກສາການປິດບາບຂອງພວກເຂົາໄວ້, ໂດຍເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມຊື່ນຊົມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເພາະການຟື້ນຟູຊີວິດຂອງຄົນຕາຍຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ອຳນາດ ແລະ ການປິດປ່ອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຈາກສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ.

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອລມາ, ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກໆຂອງຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຄ່ອມຕົວຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການຂົ່ມເຫັງຊຶ່ງກອງຂຶ້ນກັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທີ່ເຫລືອຢູ່, ແລະ ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບທຸກໆຢ່າງຂອງພວກເຂົາ, ຈຶ່ງເລີ່ມມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈທີ່ສຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຜິດຫວັງເລີຍ.

16 And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

17 Now this man's name was Nephihah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

18 Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephihah.

19 And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

และท่านเลือกคนมีปัญญาคนหนึ่งซึ่งอยู่ในบรรดาเอ็ลเดอร์ของศาสนจักร, และให้อำนาจเขาตามเสียงของผู้คน, เพื่อเขาจะมีอำนาจออกกฎหมายที่มีให้ไว้, และใช้บังคับตามความชั่วร้ายและโทษานุโทษของผู้คน.

บัดนี้ชื่อของชายผู้นี้คือนิไฟฮาห์, และแอลมากำหนดให้เขาเป็นหัวหน้าผู้พิพากษา; และเขานั่งบัลลังก์พิพากษาเพื่อพิพากษาและปกครองผู้คน.

บัดนี้แอลมาไม่ได้ให้ตำแหน่งของการเป็นมหาปุโรหิตดูแลศาสนจักรแก่เขา, แต่ท่านคงรักษาดำแหน่งมหาปุโรหิตไว้ให้ตน; แต่ท่านมอบบัลลังก์พิพากษาให้นิไฟฮาห์.

และการนี้ท่านทำไปเพื่อตัวท่านจะได้ออกไปในบรรดาผู้คนของท่าน, หรือในบรรดาผู้คนของนิไฟ, เพื่อท่านจะได้สั่งสอนพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าแก่พวกเขา, เพื่อปลุกเร้าพวกเขาให้นึกถึงหน้าที่ตน, และเพื่อโดยพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า, ท่านจะได้ดึงเอาความจองหองและเล่ห์เหลี่ยมทั้งหมดและการขัดแย้งทั้งหมดซึ่งมีอยู่ในบรรดาผู้คนของท่านลงมา, โดยไม่เห็นทางใดแล้วที่ท่านจะได้ช่วยพวกเขาให้กลับคืนมานอกจากกอดตันด้วยประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์เพื่อปรามพวกเขา.

และ เขานับได้เลือกเอาถินที่สะทลาคผู้ซึ่งในบันดาแอดเอ็ดของสาตสะทาจัก, และ ให้อำนาจแก่เขานับตาม สรวงของผูถิน, เพื่อเขานับจะได้มีอำนาจออกกฏตามกฏทักมีให้ไว้, และ ใช้บังคับกับถวามชั่วร้าย และ ถวามผิดของผูถิน.

บัดนี้ชื่อของชายผู้นั้นนาม นีไฟฮา, และ เขานับได้ถูกแต่งตั้งให้เป็น ทิวซ้าผู้ตัดสิน; และ เขานับได้นั่งอยู่เบงบัลลังก์ตัดสินเพื่อตัดสิน และ เพื่อปกครองผูถิน.

บัดนี้แอลมาไม่ได้มอบตำแหน่งมหาปุโรหิตเพื่อดูแลสาตสะทาจักให้แก่เขานับ, แต่เขานับได้รักษาดำแหน่งมหาปุโรหิตไว้ให้ตนเอง; เขานับพรวแต่มอบบัลลังก์ตัดสินให้แก่นีไฟฮา เขานับนั้น.

และ เขานับได้สิ่งนี้เพื่อว่า ถินเองจะได้ออกไปในบันดาผูถินของเขานับ ทลในบันดาผูถินของนิไฟ, เพื่อเขานับจะได้สั่งสอน พระถ้าของพระเจ้าแก่พวกรเขาเพื่อ ภาถุนพวกรเขาให้ สำนึกถึงทักที่ของพวกรเขา, และ โดยพระถ้าของพระเจ้า, เขานับจะได้ดึงเอาถวามทะนิงถิว และ ทินอุบายทักทัก และ ภาทขัดแย้งทักทัก ฐักมีอยู่ในบันดาผูถินของเขานับลึงมา, โดยบ่เห็นทักอื่นแล้วที่เขานับจะฐักพวกรเขากับทินนอกรจากเขานับจะพะยายามย่างถักที่ด้วย ปะจักพะยานอันบัลลังก์เพื่อถักนิพวกรเขา.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephihah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

และดังนั้นในการเริ่มต้นปีที่เก้าแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, แอลมาจึงมอบบัลลังก์พิพากษาให้นีไฟฮาห์, และมุ่งปฏิบัติตนเฉพาะฐานะปุโรหิตระดับสูงแห่งระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อเป็นประจักษ์พยานของพระวอนะ, อันเป็นไปตามวิญญานแห่งการเปิดเผยและการพยากรณ์.

และ ด้วยนี้ ในต้นปีที่เก้าแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้กินของนีไฟ, แอลมาจึงได้มอบบัลลังก์ตัดสินให้นีไฟรา, และ เข็มจะปะติดติดบนสะพานแต่ละใบ ฐานะปะโลทิดสูงเท่า นั้น แห่งละบริบทอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า, ในความเป็นพระยาบเทืองพระคำตามพระวจนยานแห่งการเปิดเผย และ การทำนาย.

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

- 1 Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.
- 2 And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:
- 3 I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.
- 4 And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.

ถ้อยคำที่แอลมา, มหาปุโรหิตตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า, ประกาศแก่ผู้คนในเมืองและหมู่บ้านของพวกเขาตลอดทั่วแผ่นดิน.

แอลมา ๕

- บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมาเริ่มประกาศพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าแก่ผู้คน, ที่แรกในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และจากนั้นไปตลอดทั่วแผ่นดิน.
- และนี่คือถ้อยคำซึ่งท่านพูดกับผู้คนในศาสนจักรซึ่งได้รับการสถาปนาขึ้นในเมืองแห่งเซราเฮมลา, ตามบันทึกของท่านเอง, มีความว่า :
- ข้าพเจ้า, แอลมา, ได้รับการอุทิศถวายโดยแอลมา, บิดาข้าพเจ้า, ให้เป็นมหาปุโรหิตดูแลศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า, ท่านโดยที่มีพลังอำนาจและสิทธิอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้าให้ทำสิ่งเหล่านี้, ดูกิจ, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าท่านเริ่มสถาปนาศาสนจักรในแผ่นดินซึ่งอยู่ในเขตชายแดนนี้ไฟ; แท้จริงแล้ว, แผ่นดินซึ่งเรียกว่าแผ่นดินแห่งมอรมอน; แท้จริงแล้ว, ท่านให้บันทึกสมาพันธ์ของท่านในผืนน้ำแห่งมอรมอน.
- และดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พวกเขาได้รับการปลดปล่อยออกจากเงื้อมมือผู้คนของกษัตริย์โนอาห์, โดยพระเมตตาและเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า.

ถ้อยคำของแอลมาผู้เป็นมหาปุโรหิตตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าได้ประกาศแก่ผู้คนในเมืองและหมู่บ้านต่างๆทั่วแผ่นดิน.

แอลมา ๕

- บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมา เล่ม ประกาศพระคำของ พระเจ้าแก่ผู้คน, ทำให้อยู่ในแผ่นดินเซราเฮมลา, และ ทลึงจากนั้นไปทะตลอดทั่วแผ่นดิน.
- และ บัดนี้ถ้อยคำของแอลมาได้แจ้งแก่ผู้คนในศาสนจักร ซึ่งสถาปนาขึ้นอยู่ในเมืองเซราเฮมลา, ตามบันทึกของ เณรเอง, มีความว่า:
- ข้าพเจ้าแอลมาได้รับ แต่งตั้งโดยแอลมาบิดาของข้าพเจ้าให้ เป็นมหาปุโรหิตดูแลศาสนจักรของพระเจ้า, โดยที่เณรมีอำนาจ และ สิทธิอำนาจจากพระเจ้าซึ่งให้เร็ดวรกรรมเหล่านี้, จังเบ้ง, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า เณรได้เลื่อมถันสถาปนาศาสนจักรใน แผ่นดิน ซึ่งอยู่ในชายแดนนี้ไฟ; แท้จริงแล้ว, แผ่นดินที่มีชื่อว่า แผ่นดินมอรมอน; แท้จริงแล้ว, เณรได้ให้บันทึกสมาพันธ์ของเณรในน้ำมอรมอน.
- และ จังเบ้ง, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า ข้าพเจ้าทัก ปิดป้องให้พ้นจากกำมือของผู้คนของกษัตริย์โนอาห์โดยพระเมตตา และ อำนาจของพระเจ้า.

5 And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.

6 And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

7 Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

และดูเถิด, หลังจากนั้น, พวกเขาถูกนำไปสู่ความเป็นทาสในแดนทุรกันดารโดยเงื้อมมือของชาวเลมัน; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พวกเขาอยู่ในการเป็นเชลย, และอีกครั้งหนึ่งพระเจ้าทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาสโดยเดชานุภาพแห่งพระวอนะของพระองค์; และทรงนำเราเข้ามาในแผ่นดินนี้, และที่นี่เราเริ่มสถาปนาศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดทั่วแผ่นดินนี้ด้วย.

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านที่เป็นของศาสนจักรนี้ว่า, ท่านให้ความเป็นเชลยของบรรพบุรุษท่านอยู่ในความทรงจำเพียงพอแล้วหรือ? แท้จริงแล้ว, และท่านให้พระเมตตาและความอดกลั้นของพระองค์ที่มีต่อพวกเขาอยู่ในความทรงจำเพียงพอแล้วหรือ? และยิ่งกว่านั้น, ท่านเก็บไว้ในความทรงจำเพียงพอแล้วหรือว่าพระองค์ทรงปลดปล่อยจิตวิญญาณของพวกเขาให้พ้นจากนรกมาแล้ว?

ดูเถิด, พระองค์ทรงเปลี่ยนใจพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พระองค์จะทรงปลุกพวกเขาตื่นจากการหลับสสนิท, และพวกเขาตื่นขึ้นมาหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. ดูเถิด, พวกเขาอยู่ท่ามกลางความมืด; กระนั้นก็ตาม, จิตวิญญาณพวกเขาได้รับความสว่างโดยแสงสว่างของพระวอนะอันเป็นนิจ; แท้จริงแล้ว, พวกเขาถูกมัดไว้โดยสายรัดแห่งความตาย, และโซ่แห่งนรก, และความพินาศอันเป็นนิจได้คอยพวกเขาอยู่.

และ จั๋งเบ๋ง, ทลั้งจามันนั้นเจ้าเจ้าถูกนำไปสู่ ความเป็นทาสในถิ่นแคว้งแล้ง ทุรกันดารด้วยมือของชาวเลมัน; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, เจ้าเจ้าอยู่ในความเป็นขะเลียบ, และ พระผู้เป็นเจ้าได้ปิดปล่อยเจ้าเจ้าออกจาก ความเป็นทาสโดยอำนาจของ พระคำของพระอิ้ง, และ พวกเราเจ้า จั๋งถูกนำมาทาแผ่นดินนี้, และ ในบ่อนนี้ จั๋งพวกเราเล็มสะทะปะนาสาตสะชะ จักของพระเจ้าขึ้นทั่วแผ่นดินนารีก.

และ บัดนี้จั๋งเบ๋ง, ข้าพเจ้ากล่าวกับ พวกท่านพี่น้องของข้าพเจ้า, พวกท่านที่เป็นของสาตสะชะจักนี้ พวกท่านได้เก็บความเป็นขะเลียบของ บันพะบุลุดของพวกท่านไว้พรงบ่ทลล บ่ในถวามจัจจ่า? แท้จริงแล้ว, และ ได้เก็บพระเมตตา และ ถวามอดกลั้นของ พระอิ้งที่มีต่อเจ้าเจ้าไว้พรงบ่ทลล บ่ใน ถวามจัจจ่า? และ ยิ่งไปกว่านั้น, พวกท่านได้เก็บไว้พรงบ่ทลล บ่ในถวาม จัจจ่า ว่าพระอิ้งได้ปิดปล่อยจิตวินยาน ของเจ้าเจ้าให้พ้นจากนระล็กแล้ว?

จั๋งเบ๋ง, พระอิ้งได้ปรงใจของ เจ้าเจ้า; แท้จริงแล้ว, พระอิ้งได้ปลุกให้ เจ้าเจ้าตื่นจากภานนอบทลลสะชะนิค, และ เจ้าเจ้าได้ตื่นขึ้นมาหาพระเจ้า. จั๋งเบ๋ง, เจ้าเจ้าอยู่ในท่ามทางถวามมิด; เทียงย่างใดก็ตาม, จิตวินยานของ เจ้าเจ้ายังสะทะอ้างสะทะอ้างด้วยถวาม สะทะอ้างของพระคำอันเป็นนิค; แท้จริงแล้ว, เจ้าเจ้าได้ถูกล้อมไว้ด้วย สายรัด แห้งถวามตาย และ สายลี้แห้งนระ ล็ก, และ ถวามพินาศอันเป็นนิคได้ คอยท้เจ้าเจ้าอยู่.

8 And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

9 And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

10 And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

11 Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

12 And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

และบัดนี้ข้าพเจ้าถามท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, คนเหล่านั้นถูกทำลายหรือ? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย, พวกเขาไม่ได้ถูกทำลาย.

และข้าพเจ้าถามอีก, สายรัดแห่งความตายขาดหรือ, และโซ่แห่งนรกซึ่งมัดพวกเขาไว้นั้น, ทรงปลดออกแล้วหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ถูกแล้ว, ทรงปลดออกแล้ว, และจิตวิญญาณพวกเขาขยายแล้ว, และพวกเขาร้องสดุดีความรักที่ไถ่. และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพวกเขาได้รับการช่วยให้รอด.

และบัดนี้ข้าพเจ้าถามท่านว่า พวกเขาได้รับการช่วยให้รอดด้วยเงื่อนไขอะไรหรือ? แท้จริงแล้ว, พวกเขามีเหตุผลอะไรที่จะหวังความรอด? อะไรเล่าเป็นเหตุให้พวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากสายรัดแห่งความตาย, แท้จริงแล้ว, และโซ่แห่งนรกด้วย?

ดูเถิด, ข้าพเจ้าบอกท่านได้—แอลมาบิดาข้าพเจ้าไม่ได้เชื่อในถ้อยคำซึ่งประกาศด้วยปากของอบินาไดหรือ? และท่านไม่ใช่ศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์หรือ? ท่านไม่ได้พูดพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าหรือ, และแอลมาบิดาข้าพเจ้าเชื่อพระวจนะนั้น?

และตามศรัทธาของท่านมีการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งเกิดขึ้นในใจท่าน. ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าทั้งหมดนี้จริง.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าจะถามพวกท่านว่า พี่น้องของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าได้ถูกทำลายบໍ? จັງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ.

และ ข้าพเจ้าจะถามอีกว่า สายรัดแห่งความตายขาดออกแล้วบໍ, และสายโซ่แห่งนรก ซึ่งล้อมห้อมข้าพเจ้าไว้นั้น ปลดออกแล้วบໍ? ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, แท้จริงแล้ว, มันได้ปลดออกแล้ว, และ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าได้ขยายขึ้น, และ ข้าพเจ้าได้ร้อง สันລະเสีນຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເຂົາເຈົ້າລອດແລ້ວ.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าจะถามพวกท่านว่า ເຂົາເຈົ້າ ລອດດ້ວຍເງື່ອນໄຂອັນໃດ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າມີເຫດຜົນອັນໃດທີ່ຈະຫວັງໃນຄວາມລອດ? ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຫລຸດພົ້ນຈາກສາຍຮັດ ແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈາກສາຍໂສ້ແຫ່ງນະລົກນັ້ນ?

ຈັງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານວ່າ—ແອວມາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນຄຳ ຊຶ່ງປະກາດໂດຍປາກຂອງ ອະບິນາໄດບໍ່? ແລະ ເພິ່ນບໍ່ແມ່ນສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດບໍ່? ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່, ແລະ ແອວມາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຖືຄຳເຫລົ່ານັ້ນບໍ່?

และ ตามศรัทธาຂອງເພິ່ນ, ຈຶ່ງມີ ການປ່ຽນແປງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງເພິ່ນ. ຈັງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ທັງໝົດນີ້ເປັນຄວາມຈິງ.

- 13 And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

14 And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

15 Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

16 I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

และดูเถิด, ท่านสั่งสอนพระวอนะแก่บรรพบุรุษท่าน, และการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งเกิดขึ้นในใจคนเหล่านั้นด้วย, และพวกเขาจึงนอบน้อมถ่อมตนและมอบความไว้วางใจในพระผู้เป็นเจ้าองค์จริงและทรงพระชนม์อยู่. และดูเถิด, พวกเขาซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่; ฉะนั้นพวกเขาจึงได้รับการช่วยให้รอด.

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้าถามท่าน, พี่น้องข้าพเจ้าในศาสนจักร, ท่านเกิดทางวิญญาณจากพระผู้เป็นเจ้าแล้วหรือ? ท่านได้รับรูปลักษณะของพระองค์ไว้ในสีหน้าท่านแล้วหรือ? ท่านประสบกับการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจท่านแล้วหรือ?

ท่านแสดงศรัทธาในการไถ่ของพระองค์ผู้ทรงสร้างท่านหรือไม่? ท่านตั้งตารอดด้วยดวงตาแห่งศรัทธา, และมองดูร่างกายแห่งมรรตัยนี้ทรงยกขึ้นไปสู่ความเป็นอมตะ, และความเนาเปื่อยนี้ทรงยกขึ้นสู่ความไม่เนาเปื่อย, เพื่อยินต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับการพิพากษาตามการกระทำซึ่งทำไว้เมื่ออยู่ในร่างกายแห่งมรรตัยหรือไม่?

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ท่านจินตนาการได้ไหมว่าท่านได้ยินสุรเสียงของพระเจ้า, ตรัสกับท่าน, ในวันนั้นว่า: จงมาหาเราเถิดเจ้าผู้ได้รับพร, เพราะดูเถิด, งานของเจ้าเป็นงานแห่งความชอบธรรมบนพื้นพิภพ?

และ จังเบ๊ว, เปิ่นได้สั่งสอนพระคำให้แก่บ้านพระบุตรของพอกท่าน, และงานปรนปรนอันยิ่งใหญ่บังเกิดขึ้นในใจของเจ้าเจ้าทิกัน, และ เจ้าเจ้าได้ทุ่มเทถึง และ ไว้วางใจใน พระเจ้าจริงทรงแท้ และ ธิงพระธิงอยู่. และ จังเบ๊ว, เจ้าเจ้าผู้สัตย์จริงถึง วันตาย; สะมัน เจ้าเจ้าจึงรอด.

และ บัดนี้จังเบ๊ว, ข้าพเจ้าถามพอกท่านว่ามีของของข้าพเจ้าในสาดสะขาจักรว่า พอกท่านได้เกิดจากพระเจ้าทางวินยานแล้วบ? พอกท่านได้รับเงาของพระอิ้งไว้ในใบไม้ของพอกท่านแล้วบ? พอกท่านเคยปะสับงานปรนปรนอันยิ่งใหญ่ในใจของพอกท่านแล้วบ?

พอกท่านใช้สัดทาในทางไถ่ของพระอิ้งผู้ สร้างพอกท่านบ? พอกท่านได้ถอยเท้าด้วยตาแห่งสัดทาบ และ ทลรวเบ้งร้างกายที่เป็นมะมะมะนี้ถูกยกขึ้นไปหาความเป็นมะมะมะ, และ ถอมาเม่าเปื่อยนี้ถูกยกขึ้นไปหาความบ่เม่าเปื่อยเพื่อยืนอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเจ้า, เพื่อรับ งานพิพากษตามงานกะทำซึ่งเร็ดไว้เมื่ออยู่ในร่างกายที่เป็นมะมะมะนี้?

ข้าพเจ้ากล่าวกับพอกท่านว่า, พอกท่านถิดเองได้บว่า พอกท่านได้ยืนสุละสรวงของพระผู้เป็นเจ้ากล่าวกับพอกท่านในมันบว่า: จังมาหาเราเถิด เจ้าเป็นสุภแล้ว, เพาะจังเบ๊ว, วรฏางของเจ้าเป็นวรฏางที่อุบทำในฝันแผ่นดินโลก?

17 Or do ye imagine to yourselves
that ye can lie unto the Lord in
that day, and say—Lord, our
works have been righteous works
upon the face of the earth—and
that he will save you?

หรือท่านจินตนาการเองว่าท่าน
จะกล่าวเท็จต่อพระเจ้าได้ในวันนี้,
และกล่าวว่า—พระเจ้า, งานของ
พวกข้าพระองค์เป็นงานที่ชอบ
ธรรมบนพื้นพิภพ—และว่า
พระองค์จะทรงช่วยท่านให้รอด
หรือไม่ ?

ຫລື ພວກທ່ານຄິດເອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກ
ທ່ານຈະເວົ້າຕົວະຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນມື້ນັ້ນ,
ແລະ ທູນວ່າ—ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ວຽກງານ
ຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນວຽກງານທີ່ຊອບທຳໃນ
ຜືນແຜ່ນດິນໂລກ—ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະ
ຊ່ວຍພວກທ່ານໃຫ້ລອດ?

18 Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

หรืออีกนัยหนึ่ง, ท่านวาท
มโนภาพตนเองได้ใหม่ว่าถูกนำมา
อยู่ต่อหน้าศาลของพระผู้เป็นเจ้า
ด้วยจิตวิญญานท่านเต็มไปด้วย
ความผิดและด้วยสำนึกผิด, โดยมี
ความทรงจำถึงความผิดทั้งหมด
ของท่าน, แท้จริงแล้ว, ความทรง
จำอันสมบูรณ์ถึงความชั่วร้าย
ทั้งหมดของท่าน, แท้จริงแล้ว,
ความทรงจำที่ท่านต่อต้านพระ
บัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า ?

ຫລື ອີກປະການໜຶ່ງ, ພວກທ່ານເຫັນ
ຕົວເອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຖືກນຳມາຢູ່ໜ້າ
ສານຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຈິດວິນຍານຂອງ
ພວກທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ
ແລະ ຄວາມສຳນຶກຜິດ, ໂດຍມີຄວາມຊົງຈຳ
ເຖິງຄວາມຜິດທັງໝົດຂອງພວກທ່ານ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຊົງຈຳເປັນຢ່າງດີເຖິງ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງພວກທ່ານ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຊົງຈຳທີ່ພວກທ່ານໄດ້
ຕໍ່ຕ້ານພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ?

19 I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ท่านจะ
 เหยยหน้าดูพระผู้เป็นเจ้าในวันนั้น
 ด้วยใจบริสุทธิ์และด้วยมือสะอาด
 ได้หรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน,
 ท่านจะเหยยหน้าดู, โดยมีรูปลักษณ์
 ของพระผู้เป็นเจ้าจารึกอยู่บน
 สีน้าของท่านได้หรือ?

ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຈະເງິຍໜ້າເບິ່ງພຣະເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນ ດ້ວຍໃຈອັນບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍມືທີ່ສະອາດໄດ້ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຈະເງິຍຂຶ້ນດ້ວຍໃບໜ້າທີ່ມີ ເງົາຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຈາລຶກໄວ້ໃນໃບໜ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ບໍ່?

20 I say unto you, can ye think of
being saved when you have
yielded yourselves to become sub-
jects to the devil?

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ท่าน
คิดถึงการได้รับการช่วยให้รอดได้
หรือเมื่อท่านยอมตนมาขึ้นอยู่กับ
มาร ?

ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກ
ທ່ານຄິດເຖິງຄວາມລອດໄດ້ບໍ່ ເມື່ອພວກ
ທ່ານ ຍອມຕົນຂຶ້ນຢູ່ກັບມານ?

21 I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ท่านจะรู้ในวันนั้นว่าท่านรับการช่วยให้รอดไม่ได้; เพราะไม่มีมนุษย์คนใดได้รับการช่วยให้รอดได้เลยเว้นแต่จะซึกอาการของเขาให้ขาว; แท้จริงแล้ว, ต้องทำให้อาการของเขาบริสุทธิ์จนมันสะอาดจากรอยเปื้อนทั้งหมด, โดยทางพระโลหิตของพระองค์ผู้ที่บรรพบุรุษเราพูดถึง, ผู้จะมาไถ่ผู้คนของพระองค์จากบาปของพวกเขา.

ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຈະຮູ້ໃນມື້ນັ້ນວ່າ ພວກທ່ານຈະ ລອດບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດທີ່ຈະລອດໄດ້ ຖ້າບໍ່ຊຳລະ ອາພອນຂອງເຂົາໃຫ້ຂາວສະອາດເສຍກ່ອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ອາພອນຂອງເຂົາ ບໍລິສຸດຈົນມັນສະອາດຈາກຮອຍເປື້ອນທັງໝົດໂດຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ຜູ້ທີ່ຈະມາໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ.

22 And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

23 Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

24 Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

25 I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

26 And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

และบัดนี้ข้าพเจ้าถามท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, คนใดในพวกท่านจะรู้สึกอย่างไรเล่า, หากท่านจะยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้า เป็นเจ้า, โดยมีอาภรณ์ท่านเปื้อนโลหิตและความสกปรกทุกชนิด? ดูเถิด, สิ่งเหล่านี้จะเป็นพยานฟ้องอะไรท่านเล่า?

ดูเถิดมันจะไม่เป็นพยานว่าท่านเป็นฆาตกรหรือ, แท้จริงแล้ว, และว่าท่านมีความผิดเกี่ยวกับความชั่วร้ายทุกชนิดด้วยหรือ?

ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านคิดหรือว่าคนเช่นนั้นจะมีที่นั่งอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า, กับอับราฮัม, กับอิสอัค, และกับยาโคบ, และกับศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งปวงด้วย, ซึ่งอาภรณ์ของคนเหล่านั้นสะอาดและไม่มีมลทิน, บริสุทธิ์และขาวแล้ว?

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; เว้นแต่ท่านจะทำให้พระเจ้าผู้สร้างของเราเป็นผู้กล่าวเท็จนับจากกาลเริ่มต้น, หรือคิดว่าพระองค์เป็นผู้กล่าวเท็จนับจากกาลเริ่มต้น, ท่านไม่ต้องคิดว่าคนเช่นนั้นจะมีที่นั่งอยู่ในอาณาจักรแห่งสวรรค์; แต่พวกเขาจะถูกขับออกไปเพราะพวกเขาเป็นลูกหลานอาณาจักรของมาร.

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, หากท่านประสบกับการเปลี่ยนแปลงในใจแล้ว, และหากท่านรู้สึกอยากร้องเพลงสดุดีความรักที่ไถ่, ข้าพเจ้าจะถาม, ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะนี้หรือไม่?

และ บัดนี้ข้าพเจ้าจะถามพวกท่าน พี่น้องของข้าพเจ้าว่า พวกท่านจะรู้สึกเมื่อดูที่บาปของพวกท่านได้ยืนอยู่ต่อหน้าบ่อนพิพากษาของพระเจ้า และอาพอนของพวกท่านเปื้อน เลือด และ เต็มไปด้วย ความสกปรกต่างๆ นานา? จังเบ๊ว, สิ่งเหล่านี้จะเป็น ทลัฏถานฟ้องหย่างแก่ตักดานพวก ท่าน?

จังเบ๊ว, มันจะบ่ เป็นทลัฏถานบ่ว่า พวกท่านเป็นถาดตะกอน, แท้จริงแล้ว, และ ว่าพวกท่านมีความผิดท่ร่อกับ ความชั่วร้ายต่างๆนาะอีกบ่?

จังเบ๊ว, พี่น้องของข้าพเจ้า, พวกท่านถิดบ่ว่าถินเขื่อนนั้นจะมีบ่อนนึ่ง อยู่ในอาณาจักรของพระเจ้าร่อกับกับ อับราฮาม, ร่อกับกับอิสอัค, และ ร่อกับกับยาโคบ, และ ร่อกับกับศาสดาผู้ บ่ลืสุดทั้งทลาย, ช่อกอาพอนของถิน เหล่านั้นสะอาด และ บ่มีมทิน, บ่ลืสุด และ ขาวสะอาด?

ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, บ่ เลีย; เว้นเสียแต่พวกท่านจะเร็ดให้ พระผู้สร้างของพวกเร้าเป็นผู้เจ้าถิดจะ บ่บ่ตั้งแต่ถิ่น, ทลั ถิดว่าพระอึงเป็นผู้ เจ้าถิดจะบ่บ่ตั้งแต่ถิ่น, พวกท่านจะบ่ ถิดว่าถินเขื่อนนั้นจะมีบ่อนอาไสใน อาณาจักรสะทอ้นได้; แต่พวกเข้าจะถูท ขับไล่ฮอกไปเพราะว่าพวกเข้าเป็น ลูก ทลานของอาณาจักรของมาร.

และ บัดนี้จังเบ๊ว, ข้าพเจ้ากล่าวกับ พวกท่านพี่น้องของข้าพเจ้าว่า ถ้า ทาภพวกท่านเลียปะสับกับ ภาณ ป่ร่นแปงใจ และ ถ้าทาภพวกท่าน รู้สึกยากร้อง เหวงสั่นละเส็นความรัก ที่ไถ่, ข้าพเจ้าจะถามว่า พวกท่าน สามารถรู้สึกเขื่อนนั้นบ่ในขณะนี้มี?

27 Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

28 Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

29 Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

30 And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

31 Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

32 Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

ท่านดำเนินไป, โดยรักษาตนให้ปราศจากข้อตำหนิต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าแล้วหรือ? หากเรียกท่านให้ตายในเวลานี้, ท่านจะกล่าว, กับตัวท่านเองได้ไหม, ว่าท่านถ่อมตนเพียงพอแล้ว? ว่าอาการของท่านสะอาดและขาวแล้วโดยพระโลหิตของพระคริสต์, ผู้จะเสด็จมาไถ่ผู้คนของพระองค์จากบาปของพวกเขา?

ดูเถิด, ท่านถอดความจองหองออกแล้วหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากท่านยัง ท่านก็ไม่พร้อมที่จะพบพระผู้เป็นเจ้า. ดูเถิดท่านต้องเตรียมโดยเร็ว; เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์จะมาถึงในไม่ช้า, และคนเช่นนั้นไม่มีชีวิตนิรันดร์.

ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าว, ในบรรดาพวกท่านมีใครบ้างที่ไม่ถอดความริษยาออก? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าคนเช่นนั้นยังไม่พร้อม; และข้าพเจ้าอยากให้เราเตรียมตัวโดยเร็ว, เพราะโมงนั้นใกล้จะมาถึงแล้ว, และเขาไม่รู้ว่เมื่อใดเวลานั้นจะมาถึง; เพราะจะไม่พบว่าคนเช่นนั้นปราศจากความผิด.

และอนึ่งข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, มีใครในบรรดาพวกท่านที่ล้อเลียนพี่น้องของเขา, หรือที่ถมทับการข่มเหงลงบนเขา?

วิบัติแก่คนเช่นนั้น, เพราะเขาไม่พร้อม, และใกล้จะถึงเวลาแล้วที่เขาต้องกลับใจหรือเขาจะรับการช่วยให้รอดไม่ได้!

แท้จริงแล้ว, แม้วิบัติแก่ท่านทั้งหลายผู้ทำงานแห่งความชั่วช้า सामान्य; จงกลับใจ, จงกลับใจเถิด, เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้ารับสั่งเรื่องนี้!

พวกท่านได้เดินไปโดยການรักษາຕົນເອງ ບໍ່ໃຫ້ມີຂໍ້ຕຳນິຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ຖ້າທາກພວກທ່ານຖືກເອີ້ນໃຫ້ຕາຍໃນເວລານີ້, ພວກທ່ານຈະກ່າວໄດ້ບໍ່ພາຍໃນຕົວຂອງພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານ ຖ່ອມຕົວພຽງພໍແລ້ວ? ວ່າອາພອນຂອງພວກທ່ານນັ້ນສະອາດ ແລະ ຂາວແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາ ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ?

ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຖອດ ຄວາມທະນົງຕົວອອກແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າທາກພວກທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ຖອດມັນອອກ, ພວກທ່ານກໍຍັງບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະພົບກັບພຣະເຈົ້າເທື່ອ. ຈົ່ງເບິ່ງພວກທ່ານຕ້ອງດຽມຢ່າງໄວ ເພາະອານາຈັກສະຫວັນຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ແລະ ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ມີຊີວິດນິລັນດອນ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ມີໃຜແດ່ໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຖອດ ຄວາມອິດສາອອກເທື່ອ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຍັງບໍ່ດຽມພ້ອມເທື່ອ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ເຂົາດຽມຕົວຢ່າງໄວເພາະຊົ່ວໂມງໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະ ເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າເມື່ອໃດເວລານັ້ນຈະມາເຖິງ; ເພາະຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ຖືກພົບວ່າປາດສະຈາກຄວາມຜິດ.

ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ມີໃຜແດ່ໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ກະທຳໃຫ້ພັນື່ງຂອງຕົນເປັນທີ່ເຍາະເຍີ້ຍ, ຫລື ທຸ້ມເທກການຂົ່ມເຫັງລົງໃສ່ເຂົາ?

ວິບັດແກ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະເຂົາຍັງບໍ່ດຽມພ້ອມເທື່ອ, ແລະ ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້!

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວິບັດແກ່ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ຈົ່ງກັບໃຈ, ຈົ່ງກັບໃຈເຖິງ, ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງເລື່ອງນີ້!

33 Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

34 Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

35 Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

36 For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

37 O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

38 Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

ดูเถิด, พระองค์ทรงส่งคำเชิญมาถึงมนุษย์ทั้งปวง, เพราะพระพาหุแห่งพระเมตตายื่นมาให้พวกเขา, และพระองค์ตรัส : จงกลับใจ, และเราจะรับเจ้าไว้.

แท้จริงแล้ว, พระองค์ตรัส : จงมาหาเราเถิดและเจ้าจะรับส่วนผลของต้นไม้แห่งชีวิต; แท้จริงแล้ว, เจ้าจะกินและดื่มอาหารและน้ำแห่งชีวิตโดยเสรี;

แท้จริงแล้ว, จงมาหาเราและจงนำเอางานแห่งความชอบธรรมออกมา, และเจ้าจะไม่ถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ—

เพราะดูเถิด, ใกล้จะถึงเวลาแล้วที่ผู้ใดก็ตามหากไม่นำเอาผลดีออกมา, หรือผู้ใดก็ตามที่ไม่ทำงานแห่งความชอบธรรม, ผู้นั้นย่อมมีเหตุที่จะพิลาปราพันและโศกเศร้า.

โอท่านผู้ทำงานแห่งความชั่วช้าสามัญ; ท่านผู้ล้าพองในสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก, ท่านผู้อ้างว่ารู้ทางแห่งความชอบธรรม กระนั้นก็ตามยังหลงไป, ดังแกะที่ไม่มีเมษบาล, ทั้งที่พระเมษบาลองค์หนึ่งทรงตามเรียกหาท่านและยังคงตามเรียกหาท่าน, แต่ท่านไม่ยอมสดับฟังเสียงของพระองค์ !

ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าพระเมษบาลผู้ประเสริฐทรงเรียกท่าน; แท้จริงแล้ว, และในพระนามของพระองค์เองพระองค์ทรงเรียกท่าน, ซึ่งคือพระนามของพระคริสต์; และหากท่านจะไม่สดับฟังเสียงของพระเมษบาลผู้ประเสริฐองค์นั้น, ตามพระนามที่ใช้เรียกท่านอยู่, ดูเถิด, ท่านก็ไม่ใช่แกะของพระเมษบาลผู้ประเสริฐองค์นั้น.

จึงเป็ญ, พระองค์ได้สั่งถ้าเชิญมาตามะนุด ทั้งปวง, เพราะ พระพาหุแห่งความเมตตาของพระองค์ได้แผ่ออกมาหาพวกเขา, และ พระองค์ได้กล่าว : จั้กับใจเถิด, และ เรายะรับเจ้าไว้.

แท้จริงแล้ว, พระองค์ได้กล่าวว่ : จั้มาหาเรา และ เจ้าจะรับ พหวกไม้จาก ต้นไม้แห่งชีวิต; แท้จริงแล้ว, เจ้าจะกิน แะ ดั้มน้ำแห่งชีวิตอย่างมี อดิสะละ;

แท้จริงแล้ว, จั้มาหาเรา และ จั้มนำเอาอรุณางแห่งความชอบทำมา, และ เจ้าจะบ่ถูกโค่นลั้ และ โยนเข้ากองไฟ—

เพราะจั้เป็ญ, เวลาใกล้เข้ามาเริญแล้ว ถ้าผู้ใดก็ตามที่บ่ นำเอาผลดีออกมา, ทลั้ ผู้ใดก็ตามที่บ่ทำงานแห่งความชอบทำ, ผู้ันย่อมมีเหตุผิที่จจะ ร้องไ้ และ เป็นทุก.

โอ ท่านผู้สร้างความชั่วร้ายเสีย; ท่านทั้งทลายที่อดอรั้กับ สิ่งที่บ่มี ปะโทษดของโลก, ท่านทั้งทลายที่ บอกว่าถอเองรู้ทางแห่งความ ชอบทำ, ปานันยัง ทลั้ทางไปเพ็อม โทเกาะที่บ่มีผู้ลั้, ทั้งที่ผู้ลั้ได้ เ็น ทาพอกท่าน และ ยังเ็นทาพอกท่าน อยู่, แต่พอกท่านบ่ยอม เื้ออพั้สุละ สรรของพระองค์เลย!

จั้เป็ญ, ข้าพะเจ้ากล่าวกับพอกท่าน ว่า ผู้ลั้ที่ถิถินันได้เ็นทาพอก ท่านอยู่; แท้จริงแล้ว, และ ในพระนาม ของพระองค์เองที่พระองค์เ็นทาพอก ท่าน, ซึ่งถิพระนามของพระองค์, ซึ่งถิพระนามของพระองค์; และ ถ้าทาพอก ท่านบ่ เื้ออพั้สุละ สรรของ ผู้ลั้ที่ถิถินัน จั้เป็ญ, พอกท่านบ่ แม่นเกาะของผู้ลั้ที่ถิถินัน.

39 And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

40 For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

41 Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

42 And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

43 And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

และบัดนี้หากท่านไม่ใช่แกะของ พระเมษบาลผู้ประเสริฐองค์นั้น, ท่านเป็นของคอกใดเล่า? ดูกิจ, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่ามารคือ เมษบาลของท่าน, และท่านเป็น ของคอกเขา; และบัดนี้, ใครเล่าจะ ปฏิเสธเรื่องนี้ได้? ดูกิจ, ข้าพเจ้า กล่าวแก่ท่าน, ผู้ใดก็ตามที่ปฏิเสธ เรื่องนี้ย่อมเป็นเหมือนคนกล่าว เท็จและเป็นลูกของมาร.

เพราะข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า อะไรก็ตามที่ดีมาจากพระเจ้าเป็น เจ้า, และอะไรก็ตามที่ชั่วมาจาก มาร.

ฉะนั้น, หากคนผู้หนึ่งนำเอางาน ดีออกมาเขาย่อมสดับฟังเสียงของ พระเมษบาลผู้ประเสริฐองค์นั้น, และเขาย่อมติดตามพระองค์; แต่ ผู้ใดก็ตามที่นำงานชั่วออกมา, ผู้ นั้นก็เป็นลูกของมาร, เพราะสดับ ฟังเสียงเขา, และติดตามเขา.

และผู้ใดก็ตามที่ทำเช่นนี้ต้องได้ รับค่าตอบแทนของตนจากเขา; ฉะนั้น, เพื่อค่าตอบแทนของเขา, เขาจึงได้รับความตาย, ในเรื่อง ที่เกี่ยวกับความชอบธรรม, โดยตาย แล้วจากงานดีทั้งหมด.

และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านฟังข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าพูดด้วยพลังของจิต วิญญาณข้าพเจ้า; เพราะดูกิจ, ข้าพเจ้าพูดกับท่านอย่างชัดแจ้ง เพื่อท่านจะไม่ผิดพลาด, หรือ ข้าพเจ้าพูดตามพระบัญญัติของ พระผู้เป็นเจ้า.

และ บัดนี้ถ้าหากพวกท่านบໍ່ແມ່ນ ແກະຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນ, ພວກທ່ານ ເປັນແກະຂອງ ຝູງໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ມານຄືຜູ້ລ້ຽງຂອງ ພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານເປັນແກະ ຂອງມັນ; ແລະ ບັດນີ້, ໃຜຈະປະຕິເສດ ເລື່ອງນີ້ໄດ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະຕິເສດ ເລື່ອງນີ້ ຍ່ອມເປັນ ຄົນເວົ້າຕົວະ ແລະ ເປັນ ລູກຂອງມານ.

ເພາະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ ດີແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ຊົ່ວແມ່ນມາຈາກມານ.

ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກຄົນໜຶ່ງນຳເອົາ ວຽກງານດີອອກມາ ເຂົາຍ່ອມເຊື່ອຟັງສຽງ ຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນ ແລະ ເຂົາຍ່ອມ ຕິດຕາມຄົນນັ້ນ; ແຕ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ນຳເອົາ ວຽກງານຊົ່ວອອກມາ, ຜູ້ນັ້ນກໍກາຍເປັນ ລູກຂອງມານ ເພາະເຊື່ອຟັງສຽງຂອງມັນ ແລະ ຕິດຕາມມັນໄປ.

ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດແບບນີ້ຕ້ອງໄດ້ ຮັບ ຄ່າຈ້າງຂອງຕົນ; ສະນັ້ນ, ສຳລັບ ຄ່າ ຈ້າງຂອງເຂົາ, ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບ ຄວາມຕາຍໃນ ເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ, ໂດຍທີ່ ຕາຍຈາກວຽກງານດີທັງໝົດ.

ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຟັງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າດ້ວຍ ພະລັງຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານຢ່າງ ແຈ່ມແຈ້ງ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຜິດ, ຫລື ໄດ້ເວົ້າຕາມພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

44 For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

45 And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

46 Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

47 And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

เพราะข้าพเจ้าได้รับเรียกให้มาพูดตามนี้, ตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งอยู่ในพระคริสต์พระเยซู; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าได้รับบัญชาให้มายืนเป็นพยานแก่คนพวกนี้ถึงเรื่องที่บรรพบุรุษเราพูดไว้เกี่ยวกับเรื่องที่จะมาถึง.

และนี่ยังไม่หมด. ท่านไม่คิดหรือว่าข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเองถึงเรื่องเหล่านี้? ดูก่อน, ข้าพเจ้าเป็นพยานแก่ท่านว่าข้าพเจ้ารู้ว่าเรื่องเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าพูดมาแล้วเป็นเรื่องจริง. และท่านคิดว่าข้าพเจ้ารู้ถึงความแน่นอนของเรื่องเหล่านี้ด้วยวิธีใด?

ดูก่อน, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าเรื่องเหล่านี้เป็นที่รู้แก่ข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า. ดูก่อน, ข้าพเจ้าอดอาหารและสวดอ้อนวอนมาหลายวันเพื่อข้าพเจ้าจะรู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง. และบัดนี้ข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเองว่าเรื่องเหล่านี้จริง; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงแสดงเรื่องเหล่านี้ให้ประจักษ์แก่ข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์; และนี่คือวิญญาณแห่งการเปิดเผยซึ่งอยู่กับข้าพเจ้า.

และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าข้าพเจ้าได้รับการเปิดเผยแก่ข้าพเจ้าดังนี้, ว่าคำที่บรรพบุรุษเราพูดไว้จริงแท้เช่นนั้น, และเป็นดังนั้นตามวิญญาณแห่งการพยากรณ์ซึ่งอยู่กับข้าพเจ้า, ซึ่งเป็นโดยการแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าด้วย.

เพราะข้าพเจ้าได้ถูกเอ็นท์ให้มาเจ้าตามนี้, ตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า, ซึ่งอยู่ในพระสถิตพระเยซู; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าได้ถูกบัญชาให้มายืน และให้ถ้อยคำแก่ผู้ฟังพวกนี้ถึงเรื่องที่บรรพบุรุษเราพูดไว้เกี่ยวกับเรื่องที่จะมาถึง.

และ นี่ยังไม่หมด. พวกท่านบ่คิดว่าข้าพเจ้าเองก็รู้ถึงเรื่องเหล่านี้โดยตัวของข้าพเจ้าเอง? จังเบ๊, ข้าพเจ้าข้เป็นพยานต่อพวกท่านว่าข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าเอามาแล้วว่าเป็นความจริง. และ พวกท่านคิดว่าข้าพเจ้ารู้ถึงความจริงแน่นอนของเรื่องเหล่านี้ได้แนบใด?

จังเบ๊, ข้าพเจ้าท้าวกับพวกท่านว่า เรื่องนี้เป็นที่รู้แก่ข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า. จังเบ๊, ข้าพเจ้าได้ ถิสนอดเ้า และอะทิตามมาหลายมี้ เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตัวของเอง. และ บัดนี้ข้าพเจ้ารู้ได้ด้วยตัวเองว่า เรื่องเหล่านี้เป็นความจริง เพราะอิจพระผู้เป็นเจ้าได้สะแงม้นให้ปะจักแก่ข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระอิจ; และ นีถิวิยานแ่งท การเปิดเษย ซึ่งอยู่ในข้าพเจ้า.

และ ยิ่งไปกว่านั้น, ข้าพเจ้าท้าวกับพวกท่านว่า ข้าพเจ้าได้รับการเปิดเผยถึงนี้ว่า คำข้บับพระบุดของพวกเร้าเ้าไ้นั้นเป็นความจริง แม้นแต่ตามวิยานแ่งทการทำงานขี้มี้ อยู่ในข้าพเจ้า, ซึ่งเป็นไปโดยทามสะแงให้ปะจักของพระวิยานของพระเจ้าน้าอิจ.

48 I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

49 And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่า ข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเองว่าอะไรก็ตามที่ข้าพเจ้าจะกล่าวแก่ท่าน, เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึงนั้น, จริง; และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จมา, แท้จริงแล้ว, พระบุตร, องค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา, ทรงเปี่ยมไปด้วยพระคุณ, และพระเมตตา, และความจริง. และดูเถิด, พระองค์นั้นเองที่จะเสด็จมาและเอาบาปของโลกไป, แท้จริงแล้ว, บาปของทุกคนที่เชื่อในพระนามของพระองค์อย่างแน่วแน่.

และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่านี่คือระเบียบซึ่งตามนี้ข้าพเจ้าได้รับเรียกมา, แท้จริงแล้ว, เพื่อสั่งสอนพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, และทุกคนที่พำนักอยู่ในแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, เพื่อสั่งสอนคนทั้งปวง, ทั้งสูงวัยและอ่อนวัย, ทั้งทาสและไท; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านผู้สูงวัย, และวัยกลางคนด้วย, และอนุชนรุ่นหลัง; แท้จริงแล้ว, เพื่อร้องขอต่อพวกเขาว่าพวกเขาต้องกลับใจและเกิดใหม่.

ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า ข้าพเจ้ารู้ด้วยตัวเองว่าอันใดก็ตามที่ข้าพเจ้าจะกล่าวกับพวกท่านเกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึงนั้น เป็นความจริง; และข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่าน ว่า ข้าพเจ้ารู้ว่า พระเยซูคริสต์จะเสด็จมา, แท้จริงแล้ว, แม่นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา, เติมน้ำด้วยพระคุณ และ พระเมตตา และ ความจริง. และ จົ່ງເບິ່ງ, พระองค์จะเสด็จมาเพื่อเอาบาปของโลกไป, แท้จริงแล้ว, บาปของทุกคนที่เชื่ออย่างแน่วแน่ในพระนามของพระองค์.

และ บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า นີติ ฤๅนะຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຖືກເອີ້ນມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອສົ່ງສອນພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ເພື່ອສົ່ງສອນຄົນທັງປວງ, ທັງແກ່ ແລະ ໜຸ່ມ, ທັງຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານຜູ້ມີອາຍຸສູງ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີອາຍຸປານກາງ, ແລະ ຄົນລຸ້ນໃໝ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອອ້ອນວອນຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ເກີດໃໝ່.

50 Yea, thus saith the Spirit:
Repent, all ye ends of the earth,
for the kingdom of heaven is soon
at hand; yea, the Son of God
cometh in his glory, in his might,
majesty, power, and dominion.
Yea, my beloved brethren, I say
unto you, that the Spirit saith:
Behold the glory of the King of all
the earth; and also the King of
heaven shall very soon shine forth
among all the children of men.

51 And also the Spirit saith unto
me, yea, crieth unto me with a
mighty voice, saying: Go forth
and say unto this people—Repent,
for except ye repent ye can in no
wise inherit the kingdom of
heaven.

52 And again I say unto you, the
Spirit saith: Behold, the ax is laid
at the root of the tree; therefore
every tree that bringeth not forth
good fruit shall be hewn down
and cast into the fire, yea, a fire
which cannot be consumed, even
an unquenchable fire. Behold,
and remember, the Holy One hath
spoken it.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນພຣະ
ວິຖຽນຸຍາດຕຣັສ : ຈິ່ງກັບໃຈ, ເຈົ້າທັງ
ຫຼາຍທັງສຸດແດນແຜ່ນດິນໂລກ,
ເພາະອານາຈັກແຫ່ງສາວຣະກ໌ໂດດຈະ
ມາຄືນໃໝ່ໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະ
ບຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເສດຖີມາ
ດ້ວຍຣັຊມະຫາພາບຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍ
ຖູຫຼາຍພາບ, ພຣະບາຣ໌ມີ,
ເດຊານຸພາບ, ແລະອຳນາດການ
ປົກຄອງຂອງພຣະອົງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພື້ນທີ່ທີ່ຮັກຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ກ່າວແກ່ທ່ານ, ວ່າພຣະວິຖຽນຸຍາດ
ຕຣັສ : ຈິ່ງດູຣັຊມະຫາພາບແຫ່ງກະສັດຣີ
ຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະໃນເວລາ
ນີ້ ກະສັດຣີແຫ່ງສາວຣະກ໌ຈະທຽບສ້າງ
ສະຫວ່າງສະຫວ່າງອອກມາໃນບຣຣາດາລູກ
ຫຼາຍພາບທັງໝົດ.

ແລະພຣະວິຖຽນຸຍາດຕຣັສກັບ
ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຽບສ້າງ
ຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສຽງອັນກະຕຽມ
ດ້ວຍອານຸພາບ, ມີຄວາມວ່າ : ຈິ່ງອອກ
ໄປແລະກ່າວແກ່ຄົນເຫຼົ່ານີ້—ຈິ່ງ
ກັບໃຈ, ເພາະເວັ້ນແຕ່ເຈົ້າຈະກັບໃຈ
ຫາໄດ້ແລ້ວເຈົ້າກໍ່ຈະມີທາງຈະສືບທອດ
ອານາຈັກແຫ່ງສາວຣະກ໌ເປັນມຸກມາ
ໄດ້.

ແລະອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ,
ພຣະວິຖຽນຸຍາດຕຣັສ : ຕິດຕໍ່,
ພຣະອົງທຽບສ້າງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຮັກຂ້າພະເຈົ້າ
ດັ່ງນັ້ນ; ຈະນັ້ນທຸກດ້ານທີ່ບໍ່ອອກຜົນ
ຈະຖືກໂຕ້ແລະໂຍນເຂົ້າໄປໃນໄຟ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄຟທີ່ຈະມອດໄດ້, ແຕ່
ເປັນໄຟທີ່ບໍ່ມອດ. ຕິດຕໍ່, ແລະຈຳໄວ້
ວ່າ, ພຣະຜູ້ບຣຸຊທຣີຣິບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບ
ນີ້: ຈິ່ງກັບໃຈ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງ
ແຜ່ນດິນໂລກ, ເພາະອານາຈັກສະຫວັນໃກ້
ຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາ ດ້ວຍ
ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍ
ລິດເດດ, ເດຊານຸພາບ, ອຳນາດ ແລະ ການ
ຄອບຄອງຂອງພຣະອົງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພື້ນທີ່ທີ່ຮັກຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ
ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ຈິ່ງເບິ່ງ
ລັດສະໝີພາບຂອງ ອົງກະສັດແຫ່ງ
ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ; ແລະ ໃນເວລານີ້ອົງ
ກະສັດແຫ່ງສະຫວັນຈະສ່ອງຄວາມ
ສະຫວ່າງສະຫວ່າງມາເທິງບັນດາລູກຫຼານ
ມະນຸດທັງປວງນຳອີກ.

ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບ
ຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ຮ້ອງຂໍ
ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສຽງອັນມີລິດເດດ, ມີຄວາມ
ວ່າ: ຈິ່ງອອກໄປ ແລະ ກ່າວກັບຜູ້ຄົນພວກ
ນີ້—ຈິ່ງກັບໃຈ, ເພາະຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່
ກັບໃຈ ພວກທ່ານກໍ່ບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບ
ອານາຈັກ ສະຫວັນມາເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້.

ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ
ພວກທ່ານວ່າ ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:
ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂວານລູກທີ່ຮັກຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນ
ຕົ້ນໄດ້ທີ່ບໍ່ເປັນໝາກດີຈະຖືກ ໂຄ່ນລົງ
ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນ
ໄຟທີ່ຈະມອດບໍ່ໄດ້, ເຖິງແມ່ນເປັນໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້
ມອດ. ຈິ່ງເບິ່ງ, ແລະ ຈິ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້
ບໍລິສຸດໄດ້ຮັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້.

53 And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

54 Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

55 Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

56 And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

และบัดนี้พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ท่านจะต่อต้านคำพูดนี้ได้หรือ; แท้จริงแล้ว, ท่านจะละทิ้งเรื่องเหล่านี้ได้หรือ, และเหยียบย่ำพระผู้บริสุทธิ์ไว้ได้เท้าท่าน; แท้จริงแล้ว, ท่านจะลำพองในความจองหองของใจท่านได้หรือ; แท้จริงแล้ว, ท่านจะยังชื่นชมเสื้อผ้าราคาแพงและให้ใจท่านหมกมุ่นในสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก, ในทรัพย์สินมีค่าของท่านหรือ?

แท้จริงแล้ว, ท่านจะขึ้นคิดอยู่หรือว่าท่านเป็นคนดีกว่าคนอื่น; แท้จริงแล้ว, ท่านจะขึ้นข่มเหงพี่น้องของท่าน, ผู้นอบน้อมถ่อมตนและเดินตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าหรือ, ซึ่งโดยระเบียบนี้พวกเขาได้รับการนำเข้ามาในศาสนจักรนี้, ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, และพวกเขาจึงนำเอางานซึ่งคู่ควรกับการกลับใจออกมา—

แท้จริงแล้ว, ท่านจะขึ้นหันหลังให้คนจน, และคนขัดสน, และกีดกันทรัพย์สินของท่านจากพวกเขาอีกหรือ?

และในที่สุด, ท่านทั้งปวงที่จะขึ้นอยู่ในความชั่วร้ายของท่าน, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าคนเหล่านี้คือคนที่จะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจโดยเร็ว.

และ บัดนี้พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, พวกท่านจะต่อต้านข้อความนี้ได้; แท้จริงแล้ว, พวกท่านจะปะทุมเลื่องเทล่านั้นได้, และ ปรบยาพระผู้บริสุทธิ์ไว้ใต้ตีนของพวกท่านได้; แท้จริงแล้ว, พวกท่านจะอดอึ้งในความทระนงใจของพวกท่านได้; แท้จริงแล้ว, ท่านยังจะขึ้นนุ่งเสื้อผ้าราคาถูก และ หมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่มีประโยชน์ของโลก, กับ ของมีค่าของพวกท่านอยู่?

แท้จริงแล้ว, พวกท่านจะเฝ้าถ้อยคำอยู่ว่า พวกท่านเป็นคนที่ดีกว่าคนอื่น; แท้จริงแล้ว, พวกท่านจะเฝ้าข่มเหงพี่น้องของพวกท่านผู้ที่ถ่อมถวิล และ เติบโตตามละบอบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า, ซึ่งโดยพระนามนี้พวกท่านได้ถูกนำมาสู่ศาสนจักร, โดยได้รับ ภาระจำยอมให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, และ พวกท่านได้นำอภินิหารอันสูงส่งมาสู่การกับใจออกมา—

แท้จริงแล้ว, และ พวกท่านจะขึ้นหันหลังให้ คนยากจน และ คนขัดสน, และ กีดกันของของของพวกท่านจากพวกท่านอยู่?

และ สุดท้าย, ทุกคนที่ขึ้นอยู่ในความชั่วร้าย, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า คนเหล่านี้จะถูกลำเลียงและ โยนเข้ากองไฟ ถ้าหากพวกท่านไม่กลับใจโดยเร็ว.

57 And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

58 For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

59 For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

60 And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ทุกคนที่ปรารถนาจะติดตามเสียงของพระเมษบาลผู้ประเสริฐ, ท่านจงออกมาจากคนชั่วร้าย, และท่านจงแยกออกมา, และจงอย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาดของพวกเขา; และดูเถิด, ชื่อพวกเขาจะถูกลบ, เพื่อชื่อคนชั่วร้ายจะไม่นับอยู่ในบรรดาชื่อคนชอบธรรม, เพื่อพระวอนะของพระผู้เป็นเจ้าจะเกิดสัมฤทธิ์ผล, ดังได้ตรัสไว้ : ชื่อคนชั่วร้ายจะไม่ปนอยู่กับชื่อผู้คนของเรา;

เพราะชื่อคนชอบธรรมจะเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิต, และแก่พวกเขาเราจะให้มรดกทางมือขวาเรา. และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านมีอะไรจะกล่าวคัดค้านเรื่องนี้? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากท่านพูดคัดค้าน, ก็ไม่เป็นไร, เพราะพระวอนะของพระผู้เป็นเจ้าต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล.

เพราะในบรรดาพวกท่านมีเมษบาลคนใดเล่าที่มีแกะหลายตัวแล้วไม่คอยเฝ้ามัน, เพื่อที่สุนัขป่าจะไม่เข้ามาขย้ำฝูงแกะของเขา? และดูเถิด, หากสุนัขป่าเข้ามาในฝูงของเขา เขาจะไม่ไล่มันออกไปหรือ? แท้จริงแล้ว, และในที่สุด, หากทำได้, เขาจะทำลายมัน.

และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพระเมษบาลผู้ประเสริฐทรงเรียกหาท่านอยู่; และหากท่านจะสดับฟังเสียงของพระองค์ พระองค์จะนำท่านเข้าคอกของพระองค์, และท่านเป็นแกะของพระองค์; และพระองค์ทรงสั่งท่านว่าอย่าปล่อยให้สุนัขป่าหิวโหยเข้ามาในบรรดาพวกท่าน, เพื่อท่านจะไม่ถูกทำลาย.

และ บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า ทุกถิ่นที่ปาตฤชณาจะติดตามสวนของ ผู้สร้างที่ถิ, จัองออกมาจากถิ่นชั่วเหิด, และ จัอง แยกย้ายกันอยู่, และ จัองอย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาดของพวกเขา; และ จัองแบ่งขัองของพวกเขาจะถูกลบไป, เพื่อว่าขัองของถิ่นชั่วจะบ่ถูกรับเข้าอยู่ในบันดาขัองถิ่นชอบทำ, เพื่อพระคำของพระเจ้าจะสำเล็ด ขัองทำวไ้อว่า: ขัองของถิ่นชั่วจะบ่ปะปนอยู่กับขัองผู้ถิ่นของเฮ้า;

เพาจะว่าเฮ้าจะขรูบขัองถิ่นชอบทำไ้อไว้ใน ทะบรูบแห่งขัอง, และ เฮ้าจะมอบบรูบมันละถิกให้แก่พวกเขาทางขวาขัองเฮ้า. และ บัดนี้, พี่น้องของข้าพเจ้า, พวกท่านมีอันใดแต่ที่จจะทำวถัดถันในเลื่อขัองนี้? ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, ถ้าหากพวกท่านเข้าถัดถัน, มันก็บ่เป็นปะโทษดขัย, เพาจะพระคำของพระเจ้าต้องสำเล็ดย่างเม่นอน.

เพาจะมีผู้สร้างถิ่นใดแต่ในบันดาพวกท่านที่มีแกะหลายโต แต่บ่คอยเฝ้ามัน, เพื่อหาป่าจะบ่เข้ามากินฝูงแกะของลาว? และ จัองแบ่ง, ถ้าหากหาป่าเข้ามาหาฝูงแกะของลาว, ลาวจะบ่ไล่มันออกไปบ่? แท้จริงแล้ว, และ ในที่สุด, ถ้าหากลาวเร็ดได้, ลาวก็จะทำลายมันเสย.

และ บัดนี้ ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า ผู้สร้างที่ถิได้เอื้อนหาพวกท่านอยู่; และ ถ้าหากพวกท่านจะเื้อนฟังสุละสวนของพระอึง, พระอึงจะนำพวกท่านเข้าฝูงของพระอึง, และ พวกท่านจะเป็นแกะของพระอึง; และ พระอึงจะกล่าวกับพวกท่านว่าหาป่าที่ทื่อโทษจะบ่สามาถเข้ามาทำร้ายพวกท่านได้เลีย, เพื่อพวกท่านจะบ่ถูกรทำลาย.

61 And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

62 I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

ແລະບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແອລມາ, ສັ່ງທ່ານດ້ວຍພາສາຂອງພະອົງທີ່ໄດ້ສັ່ງທ່ານ, ໃຫ້ທ່ານຮັບປະຕິບັດຕາມຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າພູດກັບທ່ານ.

ຂ້າພະເຈົ້າພູດໂດຍຮູບແບບຂອງຄຳບັນຍາກັບທ່ານທີ່ເປັນຂອງສາສນາຊັກກີ; ແລະກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ເປັນຂອງສາສນາຊັກກີຂ້າພະເຈົ້າພູດໂດຍຮູບແບບຂອງການເຊື່ອເຊີນ, ມີຄວາມວ່າ : ຈົ່ມມາແລະຮັບພັດສະມາສູ່ການກັບໃຈ, ເພື່ອທ່ານຈະເປັນຜູ້ຮັບສ່ວນຜົນຂອງໄມ້ແຫ່ງຊີວິດດ້ວຍ.

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າແອມາຂໍສັ່ງພວກທ່ານດ້ວຍພາສາຂອງ ພະອົງທີ່ໄດ້ບັນຍາກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ພວກທ່ານຍຶດຖືປະຕິບັດຕາມຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານ.

ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເປັນຄຳສັ່ງກັບພວກທ່ານທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຊັກກີ; ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຊັກກີ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເປັນການເຊື່ອເຊີນ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ມມາແລະ ຮັບພັດສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບສ່ວນຜົນຂອງໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ.

Alma 6

- 1 And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.
- 2 And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.
- 3 And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.
- 4 And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.
- 5 Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.
- 6 Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

ແອລມາ ໖

ແລະບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຫຼັງຈາກແອລມາຍຸຕິການພຸດທະ ຜູ້ຄົນຂອງສາສນາຈັກ, ຈຶ່ງກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນໃນ ເມືອງແຫ່ງເຊຣາເອີມລາແລ້ວ, ທ່ານ ແຕ່ງຕັ້ງປະສານກະຊວງ ແລະ ອີເລີດ, ໂດຍ ການວາງມືຂອງທ່ານຕາມລະບົບ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອຄວບຄຸມ ແລະ ດູແລສາສນາຈັກ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ໃດກໍ່ຕາມທີ່ບໍ່ເປັນຂອງສາສນາຈັກທີ່ ຄຸ້ນຈາກບາບຂອງຕົນກໍ່ຮັບພັດສະ ມາສູ່ການກັບໃຈ, ແລະຮັບເຂົ້າໃນ ສາສນາຈັກ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນດ້ວຍ ຄື ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ເປັນຂອງສາສນາຈັກ ທີ່ບໍ່ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ຕົນແລະບໍ່ນອນນ້ອມຄ່ອມຕົນຕໍ່ພຣະ ພັກກະຊວງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ຊາວເຈົ້າ ພາຍໃຈຕໍ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ທະນາຄົນ ດ້ວຍຄວາມຄິດໃນໃຈຕົນ—ພວກ ເຫຼົ່ານັ້ນຍ້ອມຖືກປະຕິເສດ, ແລະຊື່ຂອງພວກເຂົາຖືກ ລຶບອອກ ແລະຊື່ ຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າໃນບັນດາ ຊື່ຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳ.

ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາເລີ່ມກໍ່ຕັ້ງ ລະບົບຂອງສາສນາຈັກໃນເມືອງແຫ່ງ ເຊຣາເອີມລາ.

ບັດນີ້ຊາວເຈົ້າອາດຢາກໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໃຈ ວ່າພຣະວາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂອບ ອ້ອມອາຣິກທັງໝົດ, ເພື່ອຈະບໍ່ມີຄົນ ໃດຖືກຕັດສິນທີ່ຈະມາຊຸມນຸມກັນເພື່ອ ຟັງພຣະວາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຖ້າຕາມລູກໆ ຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຍາຍວ່າພວກເຂົາຄວນ ມາຮ່ວມກັນບ່ອຍຄັ້ງ, ແລະຮ່ວມອາ ອາການແລະສາວອ້ອມນອນອາດສຸດ ກໍ່ຄືເພື່ອຄວາມສຸກໃນຈິດ ວິຖານຂອງຄົນທີ່ຮູ້ຈັກພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າບໍ່.

ແອວມາ ໖

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫຼັງຈາກແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງ ສາດສະໜາຈັກ ຈຶ່ງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນ ເມືອງເຊຣາເອີມລາແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ ແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ມີປະສານກະຊວງ ແລະ ອີເລີດໂດຍວາງ ມື ຂອງເພິ່ນ ໃສ່ຕາມລະບົບຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເປັນປະທານ ແລະ ດູແລ ສາດສະໜາຈັກ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດ ກໍ່ຕາມທີ່ບໍ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກແຕ່ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ ແລ້ວ ຮັບ ບັນທະສາວໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ຜູ້ນັ້ນກໍ່ຖືກ ຮັບເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດ ກໍ່ຕາມທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ ແລະ ຖ່ອມ ຕົວຕໍ່ພຣະພັກກະຊວງພຣະເຈົ້າ ຊາວເຈົ້າ ພາຍໃຈຕໍ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຍ້ອມຖືກປະຕິເສດ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາຖືກ ລຶບອອກ ແລະ ຊື່ ຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າໃນບັນດາ ຊື່ຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳ.

ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມສະຖາປະນາ ລະບົບຂອງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນແນວນີ້ໃນ ເມືອງເຊຣາເອີມລາ.

ບັດນີ້ຊາວເຈົ້າອາດຢາກໃຫ້ພວກທ່ານ ເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອແຜ່ ແກ່ຄົນທັງປວງເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ມີຜູ້ໃດຖືກຕັດ ສິດທີ່ຈະມາຊຸມນຸມກັນເພື່ອຟັງພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າ ຍັງໄດ້ຮັບບັນຍາຍວ່າ ພວກເຂົາຄວນມາ ເຕົ້າໂຮມກັນເລື້ອຍໆ ແລະ ຮ່ວມກັນ ຖືສິນ ອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງສຸດກຳລັງເພື່ອ ຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ.

7 And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

8 And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือเมื่อแอลมาได้วางข้อบังคับ เหล่านี้แล้วท่านก็จากพวกเขาไป, แท้จริงแล้ว, จากศาสนจักรซึ่งอยู่ในเมืองแห่งเซราเฮมลา, และข้ามไปทางตะวันออกของแม่น้ำไซดอน, ในหุบเขาแห่งกิเดียน, ที่มีเมืองสร้างไว้, ซึ่งเรียกว่าเมืองแห่งกิเดียน, ซึ่งอยู่ในหุบเขาซึ่งเรียกว่ากิเดียน, โดยเรียกตามชายคนที่ถูกมือของนีฮอร์สังหารด้วยดาบ.

และแอลมาไปและเริ่มประกาศพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าให้ศาสนจักรซึ่งสถาปนาขึ้นในหุบเขาแห่งกิเดียน, ตามการเปิดเผยความจริงของถ้อยคำที่บรรพบุรุษท่านพูดไว้, และตามวิญญาณแห่งการพยากรณ์ซึ่งมีอยู่ในท่าน, ตามประจักษ์พยานของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ผู้จะเสด็จมาไถ่ผู้คนของพระองค์จากบาปของพวกเขา, และตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งโดยระเบียบนี้ท่านได้รับการเรียก. และมีเขียนไว้ดังนี้. เอเมน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลา แอลมาได้วางข้อบังคับแล้ว เขาก็ได้อำลาพวกเขาไป, แท้จริงแล้ว, เขาก็ได้จากศาสนจักรที่อยู๋ในเมืองเซราเฮมลาไป, และข้ามไปทางตะวันออกของแม่น้ำไซดอน, เข้าไปใน ร่มมูมิเกโอบที่มีเมืองสร้างไว้, ซึ่งเขารู้ว่าเมืองกิเดโอบ, ซึ่งตั้งอยู่ในร่มมูมิเกโอบ, ตามชื่อของกิเดโอบผู้ที่ถูกฆ่าตายด้วยดาบของนีริ.

และ แอลมาได้ไป และ เล่มประกาศพระคำของพระเจ้าให้ศาสนจักร ซึ่งได้สถาปนาขึ้นในร่มมูมิเกโอบ, อันเป็นไปตามการเปิดเผยของถ้อยคำในคำเจ้าที่บรรพบุรุษของเขารู้ได้ เจ้าได้ และ ตามพระวจนะที่พยากรณ์ทำนายซึ่งมีอยู่กับเขานี้ ตาม ประจักษ์พยานที่พระเจ้าเปิดเผยถึงพระบุตรของพระเจ้าผู้จะเสด็จมาไถ่ผู้คนของพระองค์จากบาปของพวกเขา, และ ตามพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งโดยพระวจนะนี้ที่เขารู้จัก. และ มีเขียนไว้ดังนี้. เอเมน.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

- 1 Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.
- 2 And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.
- 3 And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

ถ้อยคำของแอลมาซึ่งท่านมอบให้ผู้คนในกิเดียน, ตามบันทึกของท่าน.

แอลมา ๗

ดูเถิดพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เมื่อเห็นว่าข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้มายังท่าน, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพยายามพูดกับท่านด้วยคำพูดของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, โดยปากข้าพเจ้าเอง, เมื่อเห็นว่าเป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้าพูดกับท่านโดยถ้อยคำจากปากข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าโดยที่ถูกรัดไว้เต็มทีกับบัลลังก์พิพากษา, โดยที่มีกิจธุระมากจนมาหาท่านไม่ได้.

และแม้ข้าพเจ้าจะมาบัดนี้ในตอนนี้ก็ไม่ได้หากมิใช่เพราะมอบบัลลังก์พิพากษาไว้กับคนอื่น, เพื่อปกครองแทนข้าพเจ้า; และพระเจ้าในพระเมตตาที่ยิ่งทรงอนุญาตให้ข้าพเจ้ามาหาท่าน.

และดูเถิด, ข้าพเจ้ามาโดยมีความหวังสูงและปรารถนามากว่าข้าพเจ้าจะพบท่านนอนน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, และว่าท่านทูลอ้อนวอนขอพระคุณของพระองค์อยู่ตลอดมา, ว่าข้าพเจ้าจะพบท่านไม่มีข้อตำหนิต่อพระพักตร์พระองค์, ว่าข้าพเจ้าจะพบว่าท่านไม่ได้อยู่ในสภาพอันน่าพรั่นพรึงอย่างที่พี่น้องของเราในเซราเฮมลาเผชิญมา.

ถ้ำเจ้าของแอลมา ซึ่งเห็นได้ท่ามกลางผู้ถนในเมื่องกิเดียนตามบันทึกของเข้เอง.

แอลมา ๗

จึงเบ่ง พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, เวลามีข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้มาหาพวกท่าน, สมัยนั้น ข้าพเจ้าจึงพยายามที่จะ เข้ากับพวกท่านในภาษาของข้าพเจ้าเอง; แท้จริงแล้ว, โดยปากของข้าพเจ้าเอง, เวลานั้นเป็นเพื่อทำอิทธิที่ข้าพเจ้าได้เข้ากับพวกท่านด้วยตัวเอง, ข้าพเจ้าเองได้ถูกรัดไว้กับ บันลึงค์ตัดสิน, โดยมีทูลละมิดอันจำเป็นซึ่งเร็ดให้ข้าพเจ้ามาหาพวกท่านบ่ได้.

และ แม้แต่ตอนนีข้าพเจ้าก็ถึงมาหาพวกท่านบ่ได้ ถ้าหากข้าพเจ้าบ่ได้ มอบบันลึงค์ตัดสินไว้กับผู้อื่นเพื่อปกครองแทน; และ ด้วยพระเมตตาอันทลวงทลาย พระผู้เป็นเจ้าจึงอนุญาตให้ข้าพเจ้ามาหาพวกท่าน.

และ จึงเบ่ง, ข้าพเจ้ามาโดยมีความหวังอันยิ่งใหญ่ และ มีความปาดทะษาทลายที่สุดว่า ข้าพเจ้าจะเห็นพวกท่านถ่อมตัวต่อพระพักตร์ของพระเจ้า, และ ว่าพวกท่านได้ทูลขอพระคุณของพระองค์อยู่เสมอ, ว่าข้าพเจ้าจะเห็นพวกท่านบ่มีข้อตำหนิต่อพระพักตร์ของพระองค์, ว่าข้าพเจ้าจะเห็นพวกท่านบ่ได้ติงอยู่ในสถานะงานอันเป็นตาข้านถั่งที่พี่น้องของพวกเร้าเป็นอยู่ในเซราเฮมลา.

4 But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

5 And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

6 But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

7 For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

ขอพระนามของพระผู้เป็นเจ้าทรงพระสิริโรจน์เถิด, ที่พระองค์ประทานให้ข้าพเจ้ารู้, แท้จริงแล้ว, ประทานความปรีดีอย่างเหลือล้นให้แก่ข้าพเจ้าที่รู้ว่าพวกเขาตั้งอยู่ในทางแห่งความชอบธรรมของพระองค์อีก.

และข้าพเจ้าวางใจ, ตามพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งอยู่กับข้าพเจ้า, ว่าข้าพเจ้าจะมีปิติเพราะท่านด้วย; กระนั้นก็ตามข้าพเจ้ายังไม่ปรารถนาว่าปิติของข้าพเจ้าเพราะท่านจะเกิดโดยสาเหตุจากความทุกข์และจากโทมนัสยิ่งซึ่งข้าพเจ้าเคยมีแทนพี่น้องที่เซราเฮมลา, เพราะดูเถิด, ปิติของข้าพเจ้าเกิดเพราะพวกเขาหลังจากที่พ้นจากความทุกข์และโทมนัสมานานแล้ว.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าวางใจว่าท่านไม่อยู่ในสภาพของความไม่เชื่อมากมายดังพี่น้องของท่านเป็นมาแล้ว; ข้าพเจ้าวางใจว่าท่านไม่ทระนงตนด้วยความถือดีในใจท่าน; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าวางใจว่าท่านไม่ได้ให้ใจท่านหมกมุ่นอยู่กับความมั่งคั่งและสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าวางใจว่าท่านไม่นับถือการรูปเคารพ, แต่ที่ท่านนับถือการพระผู้เป็นเจ้าองค์จริงและทรงพระชนม์อยู่, และว่าท่านตั้งตารอการปลดบาปของท่าน, ซึ่งจะมาถึง, ด้วยศรัทธาอันเป็นนิมิต.

เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน มีหลายสิ่งที่จะมา; และดูเถิด, มีสิ่งหนึ่งซึ่งสำคัญกว่าสิ่งทั้งปวง—เพราะดูเถิด, เวลาอยู่ไม่ไกลที่พระผู้ไถ่จะทรงมีพระชนม์ชีพและจะเสด็จมาในบรรดาผู้คนของพระองค์.

ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຈົງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ປະທານຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫຼືອໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນຢູ່ໃນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງອີກ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈຕາມພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມໃນພວກທ່ານນຳອີກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາວ່າ ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພວກທ່ານຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍສາເຫດຈາກຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈທີ່ສຸດ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍມີກັບພີ່ນ້ອງທີ່ເຊຣາເຮັມລາ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງຂ້າພະເຈົ້າເກີດກັບພວກເຂົາຫຼັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປດ້ວຍຄວາມທຸກ ແລະ ເສົ້າສະຫລົດໃຈມາຫຼາຍແລ້ວ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ຢູ່ໃນສະພາບບໍ່ເຊື່ອຖືດັ່ງທີ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານໄດ້ເປັນມາແລ້ວ; ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ລະເມີພື້ນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ໝັກໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ກາບໄຫວ້ ຮູບບູຊາ, ແຕ່ພວກທ່ານໄດ້ກາບໄຫວ້ພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ແລະ ວ່າພວກທ່ານມັງຫາການປິດບາບຂອງພວກທ່ານດ້ວຍສັດທາອັນເປັນນິມິດ, ຊຶ່ງຈະມາເຖິງ.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ມີຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະມາເຖິງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຢ່າງໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນກວ່າໝູ່ໝົດ—ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາຢູ່ບໍ່ໄກທີ່ພຣະຜູ້ໄຖ່ຈະມີຊີວິດ ແລະ ຈະສະເດັດມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

8 Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

9 But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

10 And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

11 And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

ดูเถิด, ข้าพเจ้าไม่กล่าวว่า พระองค์จะเสด็จมาในบรรดาเราในเวลาที่พระองค์ทรงดำรงอยู่ในพระวรกายอันเป็นมรรตัยแห่งพระองค์; เพราะดูเถิด, พระวิญญาณไม่ได้ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า เรื่องจะเป็นไปดังนี้. บัดนี้สำหรับเรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่รู้; แต่เท่าที่ข้าพเจ้ารู้, คือพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงมีเดชานุภาพที่จะทำทุกสิ่งให้เป็นไปตามพระวอนะของพระองค์.

แต่ดูเถิด, พระวิญญาณตรัสกับข้าพเจ้าเท่านั้น, มีความว่า : จงร้องบอกคนพวกนี้, ว่า—ท่านจงกลับใจ, และเตรียมทางของพระเจ้า, และเดินในทางของพระองค์, ซึ่งตรง; เพราะดูเถิด, อาณาจักรแห่งสวรรค์ใกล้มาถึงแล้ว, และพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาบนพื้นพิภพ.

และดูเถิด, พระองค์จะประสูติจากมารีย์, ที่เยรูซาเล็มซึ่งเป็นแผ่นดินของบรรพบุรุษเรา, โดยที่นางเป็นหญิงพรหมจารี, เป็นภานะอันมีค่าและเลือกสรรแล้ว, ผู้ที่อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะบังนางไว้และทำให้นางตั้งครรภ์, และให้กำเนิดบุตรคนหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, แม้พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า.

และพระองค์จะเสด็จออกไป, ทรงทนความเจ็บปวดและความทุกข์และการล่อลวงทุกอย่าง; และนี่ก็เพื่อคำซึ่งกล่าวว่าพระองค์จะทรงรับความเจ็บปวดและความป่วยไข้ของผู้คนของพระองค์จะได้เกิดสัมฤทธิ์ผล.

จึงเป็น, ข้าพเจ้าบໍได้กล่าวว่ พระองค์จะเสด็จมาในบ้นดาพวกรเ้า ในเวลาท่พระองค์อยู่ในร่างกายท่เป็นมะณะຂອງพระองค์; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະວິນຍານບໍ່ໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເລື່ອງລາວຈະເປັນໄປແນວນີ້. ບັດນີ້ສໍາລັບ ເລື່ອງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ, ແຕ່ເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີອຳນາດ ທີ່ຈະກະທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊຶ່ງເປັນໄປ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າພຽງເທົ່ານີ້, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງຮ້ອງບອກຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ—ເຈົ້າຈົ່ງ ກັບໃຈເຖິດ, ແລະ ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເດີນໃນທາງຂອງພຣະອົງທີ່ຊື່ດັງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ອານາຈັກສະຫວັນໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດ ມາຍັງຜົນແຜ່ນດິນໂລກ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະ ກຳເນີດຈາກນາງມາຣີທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງເປັນ ແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ນາງເປັນຍິງບໍລິສຸດ, ເປັນພາຊະນະທີ່ປະເສີດ ແລະ ຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຈະ ດັງທ້ອງໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ພຣະອົງຈະສະເດັດອອກໄປ, ທົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກ ແລະ ການລ້ຽວທຸກຢ່າງ; ແລະ ນີ້ກໍເພື່ອຄຳເວົ້າຈະໄດ້ສຳເລັດຊຶ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະຮັບເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມປ່ວຍໄຂ້ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

12 And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

13 Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

14 Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

และพระองค์จะทรงรับเอาความตาย, เพื่อพระองค์จะทรงทำให้สายรัดแห่งความตายที่ผูกมัดผู้คนของพระองค์หลุดออก; และพระองค์จะทรงรับเอาความทุกข์พลภาพของพวกเขา, เพื่ออุทรของพระองค์จะเปี่ยมไปด้วยพระเมตตา, ตามเนื้อหนัง, เพื่อพระองค์จะทรงรู้ตามเนื้อหนังว่าจะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ตามความทุกข์พลภาพของพวกเขาได้อย่างไร.

บัดนี้พระวิญญาณทรงรู้ทุกสิ่ง; กระนั้นก็ตามพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้ายิ่งทรงรับทุกขเวทนาตามเนื้อหนังเพื่อพระองค์จะทรงรับเอาบาปของผู้คนของพระองค์, เพื่อพระองค์จะทรงลบการล่วงละเมิดของพวกเขาตามพระพลานุภาพแห่งการปลดปล่อยของพระองค์; และบัดนี้ดูเถิด, นี่คือการประจักษ์พยานซึ่งอยู่ในข้าพเจ้า.

บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า ท่านต้องกลับใจ, และเกิดใหม่; เพราะพระวิญญาณตรัสว่าหากท่านไม่เกิดใหม่ท่านจะสืบทอดอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นมรดกไม่ได้; ฉะนั้นจงมาเกิดและรับบัพติศมาสู่การกลับใจ, เพื่อท่านจะรับการล้างจากบาปของท่าน, เพื่อท่านจะมีศรัทธาในพระเยซูโปดกของพระเจ้า, ผู้ทรงเอาบาปของโลกไป, ผู้ทรงอานุภาพจะช่วยให้รอดได้ และจะชำระจากความไม่ชอบธรรมทั้งหมด.

และ พระอົງจะรับเอา ความตาย เพื่อพระอົງจะได้เร็ดใช้สายรัดແຫ່ງ ความตายຊຶ່ງຜູກມັດຜູກຄົນຂອງพระອົງ ຫລຸດອອກ; ແລະ ພະອົງຈະຮັບເອົາ ຄວາມບົກພ່ອງຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອອຸທອນ ຂອງພະອົງຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ ເພື່ອພະອົງຈະ ຮູ້ຈັກຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງວ່າ ຈະ ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງພະອົງຕາມຄວາມ ບົກພ່ອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ແນວໃດ.

ບັດນີ້ພະວິນຍານ ຮູ້ຈັກທຸກສິ່ງ; ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍຕາມ ພະບຸດຂອງພະເຈົ້າຍັງ ຮັບທຸກທໍລະມານຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ ເພື່ອພະອົງຈະໄດ້ ຮັບເອົາບາບຂອງຜູ້ຄົນ ຂອງພະອົງ, ເພື່ອພະອົງຈະໄດ້ລຶບການ ລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາຕາມອຳນາດ ແຫ່ງການປິດປ່ອຍຂອງພະອົງ; ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືປະຈັກພະຍານທີ່ມີຢູ່ໃນ ຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຕ້ອງກັບໃຈ, ແລະ ເກີດ ໃໝ່; ເພາະວ່າພະວິນຍານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເກີດໃໝ່ ພວກທ່ານ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກສະຫວັນມາເປັນມູນ ມໍລະດົກ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງມາເຖິດ ມາຮັບ ບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກ ທ່ານຈະຖືກລ້າງຈາກບາບຂອງພວກ ທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີສັດທາໃນພະ ເມສານ້ອຍຂອງພະເຈົ້າຜູ້ເອົາບາບຂອງ ໂລກໄປ, ຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຈະຊ່ວຍ ໃຫ້ເລອດ ແລະ ຈະຊຳລະລ້າງຈາກຄວາມບໍ່ ຊອບທຳທັງໝົດ.

15 Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

16 And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

17 And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

18 For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານຈະມາເກີດແລະອອກລ້າງເລີຍ, ແລະຈະລະຫັດບາບທຸກຢ່າງ, ຈຶ່ງຮຸກຮານທ່ານໂດຍງ່າຍ, ຈຶ່ງຜູກມັດທ່ານລົງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະມາເກີດແລະອອກໄປ, ແລະແສດງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານວ່າທ່ານເຕັມໃຈຈະກັບຄືນມາຈາກບາບຂອງທ່ານ ແລະເຂົ້າມາໃນພັນຮັດສະໄໝກັບພຣະອົງທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງນັ້ນຕໍ່ພຣະອົງໃນມື້ນີ້ໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳແຫ່ງບັບຕິສະມາ.

ແລະຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດການນີ້, ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ, ຜູ້ນັ້ນຈະຈຳຈຳສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາຈະຈຳຈຳວ່າຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, ເຂົາຈະມີຊີວິດນິຣັນດຣ໌, ຕາມປະຈັກຊະພະຍານຂອງພຣະວິຖານຄັດຕິສະໄໝ, ຈຶ່ງເປັນພະຍານໃນຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະບັດນີ້ພິພິດທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທ່ານເຮົາເຮົາເຮົາເຮົາ? ຕູ້ເກີດ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ, ໃຊ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າທ່ານເຮົາ; ແລະທາງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າທ່ານເຮົາເຮົາໂດຍການແສດງໃຫ້ປະຈັກຊະພະຍານຂອງພຣະວິຖານທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະບັດນີ້ເພາະສະຖານະຂອງທ່ານນັ້ນຈະເຮົາກັບເຮົາເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາກັບເຮົາເຮົາເຮົາເຮົາເຮົາ, ປິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະມາຍິນດີ.

ເພາະດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານແລ້ວນັ້ນຈາກເລີ່ມຕົ້ນ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າປະຣາດຊະພະຍານທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ທ່ານຢູ່ໃນສະຖານທີ່ພິດພິດເຮົາເຮົາເຮົາເຮົາ, ແຕ່ກະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າສະຖານະປະຣາດຊະພະຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຈຶ່ງມາເກີດ, ຢ່າສູ້ຢ້ານ, ຈຶ່ງປະຖິ້ມບາບທຸກຢ່າງທີ່ກົດກັນພວກທ່ານໄວ້ຢ່າງວ່າຍາດາຍ, ຈຶ່ງບາບນັ້ນຜູກມັດພວກທ່ານລົງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈຶ່ງມາເກີດ, ແລະອອກໄປສະແດງຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານເຕັມໃຈທີ່ຈະກັບຄືນຈາກບາບຂອງພວກທ່ານ, ແລະເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະອົງທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງນັ້ນຕໍ່ພຣະອົງໃນມື້ນີ້ໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳແຫ່ງບັບຕິສະມາ.

ແລະຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດຕາມນີ້, ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ, ຜູ້ນັ້ນຈະຈຳຈຳສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາຈະຈຳຈຳສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາ, ເຂົາຈະມີຊີວິດນິຣັນດຣ໌ຕາມປະຈັກພະຍານຂອງພຣະວິຖານສັກສິດ ຈຶ່ງເປັນພະຍານໃນຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະບັດນີ້ພິພິດທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານເຮົາເຮົາເຮົາເຮົາເຮົາ? ຈຶ່ງເຮົາ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກທ່ານເຮົາເຮົາເຮົາເຮົາ ແລະ ເຫດຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກທ່ານເຮົາເຮົາເຮົາໂດຍການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິຖານຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະບັດນີ້ເພາະວ່າສະຖານະຂອງພວກທ່ານເຮົາເຮົາເຮົາເຮົາກ່ຽວກັບເຮົາເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກ່ຽວກັບເຮົາເຮົາເຮົາເຮົາເຮົາ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມີຄວາມສຸກຢ່າງລົ້ນເຫຼືອ.

ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານມາແລ້ວດັ່ງແຕ່ຕົ້ນ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າປະຣາດຊະພະຍານທີ່ສຸດທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ພວກທ່ານຢູ່ໃນສະຖານະພິດພິດທີ່ຢ້ານກົວດັ່ງທີ່ພິດພິດຂອງພວກທ່ານເປັນຢູ່, ເຖິງແມ່ນດັ່ງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ເຫັນວ່າສະຖານະປະຣາດຊະພະຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

19 For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

20 I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

21 And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

22 And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

เพราะข้าพเจ้าสำเหนียกว่าท่านอยู่ในทางแห่งความชอบธรรม; ข้าพเจ้าสำเหนียกว่าท่านอยู่ในทางซึ่งจะนำไปสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าสำเหนียกว่าท่านกำลังทำให้ทางของพระองค์ตรง.

ข้าพเจ้าสำเหนียกว่ามันเป็นที่รู้แก่ท่านแล้ว, โดยประจักษ์พยานแห่งพระวอนะของพระองค์, ว่าพระองค์ไม่สามารถดำเนินไปในทางคด; ทั้งพระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงจากที่พระองค์ตรัสไว้; ทั้งพระองค์ไม่ทรงมีแม้แต่เงาของการหันจากขวาไปซ้าย, หรือจากสิ่งถูกไปหาสิ่งผิด; ฉะนั้น, วิถีของพระองค์จึงเป็นหนึ่งรอบนิรันดร์.

และพระองค์ไม่ทรงสถิตอยู่ในวิหารที่ไม่บริสุทธิ์; ทั้งจะไม่รับความสกปรกหรือสิ่งใดที่ไม่สะอาดเข้าในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า; ฉะนั้นข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าเวลาจะมาถึง, แท้จริงแล้ว, และจะเป็นในวันสุดท้าย, ที่ผู้สกปรกจะคงอยู่ในความสกปรกของเขา.

และบัดนี้พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวเรื่องเหล่านี้แก่ท่านเพื่อข้าพเจ้าจะปลุกท่านให้รู้สึกถึงหน้าที่ของท่านต่อพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อท่านจะเดินโดยไม่มีข้อตำหนิต่อพระพักตร์พระองค์, เพื่อท่านจะเดินตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า, ตามที่รับท่านไว้.

เพราะว่าข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพวกท่านอยู่ในทางอันชอบท่า; ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพวกท่านอยู่ในทางซึ่งจะนำไปสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพวกท่านกำลังเร่งให้ทางของพระอົງຊີຕົງ.

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่ามันถูกเร่งให้เป็นที่รู้จักแก่พวกท่านแล้ว, โดยประจักษ์พยานแห่งพระคำของพระอົງ, ว่าพระอົງ ดำเนินไปตามทางที่ถูกต้อง; ทั้งปรับปรุงจากสิ่งที่พระอົງได้กล่าวไว้; ทั้งยังมีเงาของการหันเหจากขวาไปซ้าย, ทลີ จากสิ่งที่ถูกต้องไปหาสิ่งที่ผิด; ดังนั้น, เส้นทางเดินของพระอົງจึงเป็นรอบหนึ่งที่เป็นนิรันดร์.

และ พระอົງจะບໍ່ສະຖິດຢູ່ໃນວິຫານທີ່ບໍ່ສັກສິດ; ທັງບໍ່ຮັບເອົາຄວາມສົກກະປົກ ຫລື ວ່າທັງຍັງຖືກຕ້ອງເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າເລີຍ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເປັນໃນວັນສຸດທ້າຍທີ່ຄົນ ສົກກະປົກຈະຄົງຢູ່ໃນຄວາມສົກກະປົກຂອງເຂົາຕໍ່ໄປ.

และ บัดนี้พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าได้กล่าวเรื่องเหล่านี้กับพวกท่านเพื่อข้าพเจ้าจะได้ปลุกพวกท่านให้รู้สึกถึงหน้าที่ของพวกท่านต่อพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อพวกท่านจะเดินโดยไม่มีข้อตำหนิต่อพระพักตร์ของพระอົງ, เพื่อพวกท่านจะเดินไปตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าตามที่พวกท่านรับเอาไว้.

23 And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

24 And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

25 And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

26 And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

และบัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่าน
ถ่อมตน, และว่าง่ายและอ่อนโยน;
รับฟังคำวิงวอนจากผู้อื่น; เยี่ยม
ด้วยความอดทนและความอด
กลั้น; รู้จักยับยั้งตนในทุกสิ่ง; ขยัน
หมั่นเพียรในการรักษาพระบัญญัติ
ของพระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา; ขอ
ในสิ่งใดก็ตามที่ท่านขัดสน, ทั้งฝ่าย
วิญญาณและฝ่ายโลก; น้อม
ขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าเสมอใน
สิ่งใดก็ตามที่ท่านได้รับ.

และจงดูว่าท่านมีศรัทธา, ความ
หวัง, และจิตกุศล, และเมื่อนั้นท่าน
จะมีงานดีอย่างมากมายเสมอไป.

และขอพระเจ้าโปรดประทานพร
ท่าน, และรักษาอาการของท่านให้
ปราศจากมลทิน, เพื่อในที่สุด
พระองค์จะทรงพาท่านไปนั่งลงกับ
อับราฮัม, อีซอัค, และยาโคบ, และ
ศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ผู้เคย
ดำรงอยู่นับแต่โลกเริ่มต้น, โดยที่
อาการของท่านปราศจากมลทิน
ดังอาการของพวกท่านเหล่านั้น
ปราศจากมลทิน, ในอาณาจักร
แห่งสวรรค์ที่จะไม่จากไปอีก.

และบัดนี้พี่น้องที่รักของ
ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าพูดถ้อยคำเหล่านี้
กับท่านตามพระวิญญาณซึ่งเป็น
พยานในข้าพเจ้า; และจิตวิญญาณ
ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง, เพราะ
ความขยันหมั่นเพียรและความ
ใส่ใจยิ่งซึ่งท่านให้ต่อถ้อยคำของ
ข้าพเจ้า.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าอยากใช้พวก
ท่าน ถ่อมตัว, เป็นถิ่นสอนง่าย, และ
อ่อนโยน; เร็ดตามคำຂໍຮ້ອງ; ເຕັມໄປ
ດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນ;
ຮູ້ຈັກຫ້າມຕົນເອງໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ;
ພາກພຽນໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ
ພຣະເຈົ້າຕະຫລອດເວລາ; ທູນຂໍສິ່ງໃດ
ກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານຕ້ອງການທັງທາງ
ວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກ; ຈົ່ງຖວາຍຄໍາ
ຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະເຈົ້າສະເໝີໃນສິ່ງໃດ
ກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຮັບ.

และ ให้แบ่งว่าพวกท่านมี สັດทา,
ความทอวาง, และ ความใจบุญ, และ เมื่อ
นั้นพวกท่านจะมีอรรถาการดี
ทลວງຫລາຍສະເໝີໄປ.

และ ขอให้พระผู้เป็นเจ้าโปรดประทาน
พอนแก่พวกท่าน, และ รักษาอาพอน
ของพวกท่านให้ปราศจากมลทิน,
เพื่อในที่สุดพวกท่านจะได้ถูกนำไป
นั่งร่วมกับอับราฮัม, อีซอัค, และ
ยาโคบ, และ สาดสะดาผู้บริสุทธิ์ผู้เคย
เป็นอยู่นับแต่การเริ่มต้นของโลก, โดย
ให้อาพอนของพวกท่านปราศจาก
มลทินถึงกับอาพอนของพวกท่านที่
ปราศจากมลทิน, อยู่ในอาณาจักร
สะทอวัน ซึ่งจะไม่ออกไปอีก.

และ บัดนี้พี่น้องที่รักแห่ง
ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าได้เฝ้าด้วยความเฝ้า
นี้กับพวกท่านตามพระวินยานซึ่งให้
ถ้อยคำในข้าพเจ้า; และ จิตวินยาน
ของข้าพเจ้ามีความปีติยินดีอย่างยิ่ง
เพราะความพาກພຽນ ແລະ ຄວາມເອົາໃຈ
ໃສ່ຢ່າງຍິ່ງຂອງພວກທ່ານຕໍ່ຄໍາຂໍຂອບ
ຂໍາພະເຈົ້າ.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

ແລະບັດນີ້, ຂອກວາມສະຫງົບສຸຂຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພົ້ນກັບທ່ານ, ແລະໃນບ້ານແລະພື້ນແຜ່ນດິນຂອງ ທ່ານ, ແລະບັນຊາສັດເຄີຍແລະຝູງ ສັດໄຫຼຂອງທ່ານ, ແລະສິ່ງທັງປວງທີ່ ທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງ, ຜູ້ຮັກຂອງທ່ານ ແລະລູກ ໆ ຂອງທ່ານ, ຕາມສະຖິຕິ ແລະງານດີຂອງທ່ານ, ນັບຈາກເວລານີ້ ໄປແລະຕະຫລອດກາລ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າພູດ ດັ່ງນີ້. ເອເມນ.

ແລະ ບັດນີ້, ຂໍໃຫ້ ສັນຕິສຸກຂອງ ພຣະເຈົ້າຈົ່ງສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່ານດ້ວຍ ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ຢູ່ກັບເຮືອນຊານຂອງພວກ ທ່ານ ແລະ ຢູ່ກັບແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຢູ່ກັບຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ ແຮງງານຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ທຸກສິ່ງ ທຸກຢ່າງທີ່ພວກທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງ, ທັງ ແມ່ຍິງຂອງພວກທ່ານ ແລະ ລູກໆຂອງ ພວກທ່ານອີງຕາມສັດທາ ແລະ ວຽກງານ ດີຂອງພວກທ່ານ, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນ ໄປ ແລະ ຕະຫລອດກາລ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເວົ້າໄວ້ດັ່ງນີ້. ອາເມນ.

Alma 8

- 1 And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.
- 2 And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- 3 And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.
- 4 And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.
- 5 And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;
- 6 So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

แอลมา ๘

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือแอลมากลับจากแผ่นดินแห่งกิเดียน, หลังจากสอนผู้คนของกิเดียนหลายเรื่องซึ่งเขียนไว้ไม่ได้, ท่านก่อตั้งระเบียบของศาสนจักร, ดังที่ท่านได้ทำมาก่อนในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, แท้จริงแล้ว, ท่านกลับมามันท่านเองที่เซราเฮมลาเพื่อพักผ่อนจากงานที่ท่านทำไป.

และดั่งนี้ปีที่เก้าแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในการเริ่มต้นปีที่สิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, คือแอลมาออกจากที่นั่นและเดินทางข้ามไปแผ่นดินแห่งมีเล็ค, ทางตะวันตกของแม่น้ำไซดอน, ทางตะวันตกใกล้เขตชายแดนทอร์กันดาร์.

และท่านเริ่มสอนผู้คนในแผ่นดินแห่งมีเล็คตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งโดยระเบียบนั้นท่านได้รับเรียก; และท่านเริ่มสอนผู้คนทั่วแผ่นดินแห่งมีเล็ค.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนมาหาท่านจากทั่วบริเวณชายแดนแผ่นดินซึ่งอยู่ใกล้แดนทอร์กันดาร์. และพวกเขารับบัพติศมากันทั่วทั้งแผ่นดิน;

เพื่อว่าเมื่อท่านเสร็จงานของท่านที่มีเล็คแล้วท่านก็ออกจากที่นั่น, และเดินทางสามวันทางเหนือแผ่นดินแห่งมีเล็ค; และท่านมาถึงเมืองที่เรียกว่าแอมมอไนฮาค์.

แอมมา ๗

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง แอมมา กับมาจากราแผ่นดินกิเดียน หลังจากสวดสอนผู้คนที่กิเดียนหลายเรื่อง ซึ่งสามารถจะรู้ได้, ได้สถาปนาละบอบของศาสนจักรให้กับผู้ที่เพิ่มได้เร็วมาก่อนแล้วในแผ่นดินเซราเฮมลา, แท้จริงแล้ว, เขาก็กลับมาบ้านของเขาที่เซราเฮมลา เพื่อพักผ่อนจากภาระงานที่เพิ่มได้เร็วไปนั้น.

และ ปีที่เก้าแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนที่นีไฟได้สิ้นสุดลงดังนี้.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในต้นปีที่สิบแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนที่นีไฟ, ถึงแอมมาได้ออกจากเมืองนั้น และ ได้ออกเดินทางข้ามไปหาแผ่นดินมีเล็คทางตาเวนติคของแม่น้ำไซดอนทางตาเวนติคใกล้กับชายแดนของดินแดนแห่งทอร์กันดาร์.

และ เขาก็ได้เริ่มสวดสอนในแผ่นดินมีเล็คตาม ละบอบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า, ซึ่งโดยพระนามนั้นเขาก็ตกใจ; และ เขาก็เริ่มสวดสอนผู้คนที่ทั่วแผ่นดินมีเล็ค.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงผู้คนที่ได้มาหาเขาจากทุกบ่อนของแผ่นดิน ซึ่งอยู่ใกล้กับดินแดนแห่งทอร์กันดาร์. และ พวกเขาได้รับบัพติศมากันทั่วแผ่นดินนั้น;

ฉะนั้นหลังจากเขาสิ้นสุดภาระงานของเขาที่มีเล็ค เขาก็ได้ออกจากบ่อนนั้น, และได้เดินทางสามวันไปทางเหนือของแผ่นดินมีเล็ค; และ เขาก็ได้มารอดเมืองหนึ่งซึ่งมีชื่อว่า อามอนไนฮาค์.

7 Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

8 And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

9 Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

10 Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

11 Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

บัดนี้เป็นธรรมเนียมผู้คนของนินไฟที่จะเรียกผืนแผ่นดินของตน, และเมืองของตน, และหมู่บ้านของตน, แท้จริงแล้ว, แม้หมู่บ้านเล็ก ๆ ทั้งหมดของตน, ตามชื่อผู้ที่ครอบครองคนแรก; และจึงเป็นเช่นนั้นกับแผ่นดินแห่งแอมันไนฮาห์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอลมามาถึงเมืองแห่งแอมันไนฮาห์ท่านเริ่มสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินเหล่านั้น.

บัดนี้ซาตานมีอำนาจใหญ่หลวงเหนือใจผู้คนของเมืองแห่งแอมันไนฮาห์; ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ยอมสดับฟังถ้อยคำของแอลมา.

กระนั้นก็ตามแอลมายังทำงานหนักทางวิญญาณ, โดยบำเพ็ญเพียรกับพระเจ้าด้วยการสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลัง, เพื่อพระองค์จะทรงเทพพระวิญญาณของพระองค์ลงมาให้ผู้คนที่อยู่ในเมือง; เพื่อพระองค์จะทรงอนุญาตท่านให้บังเกิดสมาพอกเขาสู่การกลับใจด้วย.

กระนั้นก็ตาม, พวกเขายังทำใจแข็งกระด้าง, โดยกล่าวแก่ท่านว่า : ดูเถิด, เรารู้ว่าท่านคือแอลมา; และเราทราบว่าท่านเป็นมหาปุโรหิตดูแลศาสนจักรซึ่งท่านสถาปนาขึ้นในหลายส่วนของแผ่นดิน, ตามประเพณีของท่าน; และเราไม่ได้อยู่ในศาสนจักรของท่าน, และเราไม่เชื่อประเพณีเหลวไหลเช่นนั้น.

บัดนี้มันเป็นการรวมของผู้คนของนินไฟที่จะเรียกผืนดิน ทล เมืองของพวกเจ้า และ หมู่บ้านของพวกเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้หมู่บ้านเล็กน้อยทั้งหมดของพวกเจ้าตามชื่อของผู้ที่เป็นเจ้าของทำฮิด; และ จึงเป็นเช่นนั้นกับแผ่นดินแห่งแอมันไนฮาห์.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงเวลาที่แอลมามารอดเมืองฮาโมนไนรา เขาก็ได้เริ่มสั่งสอนพระคำของพระเจ้าให้แก่ผู้คนเหล่านั้น.

บัดนี้ซาตาน มีอำนาจทลายที่สุดเหนือใจของผู้คนในเมืองฮาโมนไนรานั้น; ฉะนั้น พวกเขาก็จึ้งยอมเชื่อฟังคำเจ้าของแอลมาเลย.

ถึงอย่างใดก็ตามแอลมาทำ เร็ดวรกายอย่างหนักในทางวิญญาณโดย ถ่มสู้กับพระเจ้าด้วย ภาวนาอธิษฐานอย่างสุดกำลังเพื่อขอให้พระองค์ทรงเทพพระวิญญาณของพระองค์ลงมาให้ผู้คนที่อยู่ในเมืองนั้น เพื่อพระองค์จะอนุญาตให้เขากลับมาพอกเขาสู่การกลับใจ.

ถึงอย่างใดก็ตาม, พวกเขายังเร็ดใจแฉะกระด้างโดยเจ้ากับเขื่อนว่า: จั้บเบ้ง, พวกเราเร็ดจึ้กว่าท่านถิแอลมา และ พวกเราเร็ดว่า ท่านเป็นมะทาปะโลทิดดูแลศาสนจักร จั้บท่านได้ สะทาปะนาขึ้นทลายบ่อนในแผ่นดินตามปะเพณีของท่าน, และ พวกเราบ่ได้อยู่ในศาสนจักรของของท่าน, และ พวกเราบ่เชื่อตามเร็ดถอของปะเพณีอันโจ้จ้านั้น.

12 And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephihah; therefore thou art not the chief judge over us.

13 Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

14 And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

15 Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

และบัดนี้เรารู้ว่าเพราะเราไม่ได้ อยู่ในศาสนจักรของท่าน เรารู้ว่า ท่านไม่มีอำนาจเหนือเรา; และท่าน มอบบัลลังก์พิพากษาให้เนไฟยาห์ แล้ว; ฉะนั้นท่านไม่ได้เป็นหัวหน้าผู้พิพากษาเหนือเรา.

บัดนี้เมื่อผู้คนกล่าวดังนี้แล้ว, และต่อต้านคำพูดทั้งหมดของท่าน, และสบประมาทท่าน, และถ่มน้ำลายใส่ท่าน, และทำให้ท่าน ถูกขับออกจากเมืองของพวกเขา, ท่านจึงไปจากที่นั่นและออกเดินทางไปยังเมืองที่เรียกว่าเออรัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ขณะที่ท่านกำลังเดินทางไปทีนั้น, โดยหนักอึ้งด้วยโทมนัส, ฟืนผ่า ความยากลำบากและความปวดร้าวอย่างมากของจิตวิญญาณ, เพราะความชั่วร้ายของผู้คนซึ่งอยู่ในเมืองแห่งแอมมอนิฮาห์, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่เอลมาหนักอึ้งอยู่ด้วยโทมนัสดังนี้, ดูเถิดเทพของพระเจ้ามาปรากฏต่อท่าน, โดยกล่าวว่า :

เจ้าเป็นสุขแล้ว, แอลมา; ฉะนั้น, จงเงยหน้าขึ้นและชื่นชมยินดีเถิด, เพราะเจ้ามีเหตุสมควรยิ่งที่จะชื่นชมยินดี; เพราะเจ้าซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้านับจากเวลาที่เจ้าได้รับข่าวสารแรกของเจ้าจากพระองค์. ดูเถิด, ข้าพเจ้าคือผู้ที่นำมันมาให้เจ้า.

และ บัดนี้พวกเรารู้ว่า ย้อนว่าพวกเรารู้ว่าเราได้ได้อยู่ในสภาของเจ้าของท่าน และ พวกเรารู้ว่า ท่านไม่มีอำนาจเหนือพวกเรา; และ ท่านได้มอบบัลลังก์ตัดสินให้ เนไฟยาห์แล้ว; ฉะนั้น ท่านไม่ได้เป็นหัวหน้าผู้ตัดสินดูแลพวกเรานีกต่อไป.

บัดนี้เมื่อผู้คนเหวี่ยงขว้างแล้ว, และได้ต่อต้านคำเจ้าทั้งหมดยกเว้น และ ชื่นชมปะชาด และ ถ่มน้ำลายใส่ท่าน, และ ขับไล่ท่านออกไปจากเมืองของพวกเจ้า, ท่านจึงได้ออกไปจากบ่อนนั้น และ ออกเดินทางมุ่งหน้าไปหาอีกเมืองหนึ่งซึ่งมีชื่อว่า อาโรน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ขณะที่ท่านกำลังไปหาเมืองนั้น, โดยที่ถูกรบกวนด้วยความเศร้าสลดใจ, โดยที่ถูกรบกวนด้วย ความทุกข์ยากลำบาก ทลาย และ ด้วยความเจ็บปวดในจิตวิญญาณ, ย้อนความชั่วร้ายของผู้คนอยู่ในเมืองอามมอนิฮาห์, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเวลาที่เอลมาเต็มไปด้วยความเศร้าสลดใจอยู่นั้น, จังเบ๊ว, ฑูตอึงทึงของพระเจ้าเป็นเจ้าได้มาปะกิดต่อท่าน, ภาวว่า:

เจ้าเป็นสุขแล้วแอลมา; ฉะนั้น, จังเบ๊วขี้ขี้ และ ปิตียินดีเถิด, ย้อนว่าเจ้ามีเหตุสมควรยิ่งยิ่งยิ่งที่สุดที่จะปิตียินดี; เพราะเจ้าซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของเจ้านับแต่เวลาที่เจ้าได้รับข่าวถึงทำอิถของเจ้าจากพระเจ้า. จังเบ๊ว, เสาถึผู้ทึ นำมันมาทึเจ้า.

16 And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

17 For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

18 Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

19 And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

20 And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

และดูเถิด, พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อสั่งให้เจ้ากลับไปเมืองแห่งแอมมันไนฮาห์, และสั่งสอนผู้คนของเมืองอีก; แท้จริงแล้ว, จงสั่งสอนพวกเขา. แท้จริงแล้ว, จงกล่าวแก่พวกเขา, เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงทำลายพวกเขา.

เพราะเหตุนี้, ในขณะนี้พวกเขาได้พยายามหาวิธีที่จะทำลายเสรีภาพของผู้คนของเจ้า, (เพราะพระเจ้าตรัสดังนั้น) ซึ่งตรงกันข้ามกับกฎเกณฑ์, และคำพิพากษา, และพระบัญญัติซึ่งพระองค์ประทานแก่ผู้คนของพระองค์.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากแอลมาได้รับข่าวสารของท่านจากเทพของพระเจ้าแล้ว ท่านจึงกลับไปแผ่นดินแห่งแอมมันไนฮาห์โดยเร็ว. และท่านเข้าเมืองอีกทางหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, โดยทางซึ่งอยู่ทางใต้ของเมืองแห่งแอมมันไนฮาห์.

และขณะที่ท่านเข้าไปในเมืองท่านหิวโหย, และท่านกล่าวแก่ชายผู้หนึ่ง : ท่านจะให้อาหารแก่ผู้รับใช้ที่ถ่อมตนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ากินบ้างได้ไหม ?

และชายคนนั้นกล่าวแก่ท่าน : ข้าพเจ้าเป็นชาวไนไฟ, และข้าพเจ้ารู้ว่าท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เพราะท่านคือชายคนที่เทพกล่าวในนิมิตที่มาให้เห็น : เจ้าจงต้อนรับ. ฉะนั้น, ไปกับข้าพเจ้าในบ้านข้าพเจ้าเถิด และข้าพเจ้าจะให้อาหารของข้าพเจ้าแก่ท่าน; และข้าพเจ้ารู้ว่าท่านจะเป็นพรแก่ข้าพเจ้าและบ้านข้าพเจ้า.

และ จังเบ๋, เราถูกสั่งให้มาเพื่อสั่งให้เจ้ากลับใจไปหาเมืองอามาโนนาห์ และ สั่งสอนผู้คนของเมืองนั้นอีก; แท้จริงแล้ว, จังเบ๋สั่งสอนพวกเขา. แท้จริงแล้ว, จังเบ๋กับพวกเขาว่า ถ้าหากพวกเขาไม่กลับใจ แล้วอริของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทำลายพวกเขา.

จังเบ๋, ในขณะนี้พวกเขาพยายามที่จะทำลายเสรีภาพของผู้คนของเจ้า, (เพราะว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนั้น) ซึ่งตรงกันข้ามกับกฎเกณฑ์, และ ภาษพิพากษา, และ พระบัญญัติซึ่งพระเจ้าได้ประทานให้แก่ผู้คนของพระองค์.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากแอลมาได้รับข่าวจากเทพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแล้ว, ท่านจึงได้กลับใจไปหาแผ่นดินอามาโนนาห์อย่างเร็ว. และ ท่านได้เข้าไปในเมืองอีกทางหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, เข้าไปทางใต้ของเมืองอามาโนนาห์.

และ ในขณะนี้ท่านกำลังเข้าไปในเมืองนั้นด้วยความหิวโหย, ท่านได้พบกับชายคนหนึ่งว่า: เจ้าหาอันใดให้ผู้รับใช้ที่ถ่อมตนของพระเจ้ากินบ้างได้บ้าง?

และ ชายคนนั้นกล่าวกับท่านว่า: ข้าพเจ้าเป็นชาวไนไฟ, และ ข้าพเจ้ารู้จำว่าท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าเพราะว่าท่านเป็นคนที่เทพกล่าวในนิมิตที่มาให้เห็น: เจ้าจงต้อนรับ. ฉะนั้น, จังเบ๋เข้าไปในเรือนกับข้าพเจ้า และ ข้าพเจ้าจะให้อาหารของข้าพเจ้าแก่ท่าน; และ ข้าพเจ้ารู้จำแล้วว่า ท่านจะเป็นพรให้แก่ข้าพเจ้า และ เรือนของข้าพเจ้า.

21 And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

22 And it came to pass that Alma
ate bread and was filled; and he
blessed Amulek and his house,
and he gave thanks unto God.

23 And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

24 And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

25 But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

26 And now, Amulek, because
thou hast fed me and taken me in,
thou art blessed; for I was an hun-
gered, for I had fasted many days.

27 And Alma tarried many days
with Amulek before he began to
preach unto the people.

28 And it came to pass that the
people did wax more gross in
their iniquities.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ชายผู้นั้นต้อนรับท่านเข้าบ้าน; และ
ชายผู้นั้นซื้ออมิวกะเค็ด; และท่านนำ
ขนมปังและเนื้อออกมาวางตรง
หน้าเอลมา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
แอลมากินอาหารและอิม; และ
ท่านให้พรอมิวิเล็คและบ้านท่าน,
และท่านน้อมขอบพระทัยพระผู้
เป็นเจ้า.

และหลังจากท่านกินอิ่มแล้ว
ท่านกล่าวแก่อมิวิเล็คว่า : ข้าพเจ้า
คือแอลมา, และเป็นมหาปุโรหิตผู้
ดูแลศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า
ทั่วแผ่นดิน.

และดูเถิด, ข้าพเจ้าได้รับเรียก
มาสั่งสอนพระวาทะของพระผู้เป็น
เจ้าในบรรดาคนพวกนี้ทั้งหมด,
ตามวิญญานแห่งการเปิดเผยและ
การพยากรณ์; และข้าพเจ้าอยู่ใน
แผ่นดินนี้แล้วและพวกเขายังไม่
ต้อนรับข้าพเจ้า, แต่พวกเขาขับไล่
ข้าพเจ้าและข้าพเจ้าเกือบจะหัน
หลังให้แผ่นดินนี้ตลอดกาลแล้ว.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าได้รับบัญชาว่า
ข้าพเจ้าจะห็นมาอีกและพยากรณ์
แก่คนพวกนี้, แท้จริงแล้ว, และ
เป็นพยานฟ้องพวกเขาเกี่ยวกับ
ความชั่วช้าสามัญของพวกเขา.

และบัดนี้, อมิวเลิศ, เพราะท่าน
เลี้ยงดูข้าพเจ้าและรับข้าพเจ้าเข้า
มา, ท่านจึงได้รับพร; เพราะ
ข้าพเจ้าหิวโหย, เนื่องจากข้าพเจ้า
อดอาหารมาหลายวัน.

และแอลมาคงอยู่กับอิมิเลีย
 ลายวันก่อนท่านจะเริ่มสั่งสอน
 ผู้คน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ผู้คนยิ่งทวีความรุนแรงในความชั่ว
ช้าสามัญของตน.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາຍຄົນ
ນັ້ນໄດ້ຕ້ອນຮັບເພິ່ນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງ
ລາວ; ແລະ ຊາຍຄົນນັ້ນຊື່ວ່າ ແອມມິວເລັກ;
ແລະ ລາວໄດ້ນຳເອົາເຂົ້າ ແລະ ຊີ້ນອອກມາ
ວາງຕໍ່ໜ້າແອວມາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາ
ໄດ້ກິນເຂົ້າຈົນອົ່ມ; ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ ໃຫ້ພອນ
ແກ່ແອມມິວເລັກ ພ້ອມດ້ວຍເຮືອນຊານ
ຂອງລາວ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍຄວາມຂອບ
ຄຸນແດ່ພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ກິນອົ່ມແລ້ວ
ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບແອມມິວເລັກວ່າ: ເຮົາຄື
ແອມມາ ແລະ ເປັນ ມະຫາປະໂລຫິດດູແລ
ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫລອດ
ທົ່ວແຜ່ນດິນ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຖືກເອົ້ນໃຫ້ມາ
ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນບັນດາ
ຜູ້ຄົນພວກນີ້ທັງໝົດ, ຕາມວິນຍານແຫ່ງ
ການເປີດເຜີຍ ແລະ ການທຳນາຍ; ແລະ
ເຮົາຢູ່ໃນແຜນດິນນີ້ແລ້ວ ແຕ່ຜູ້ຄົນບໍ່ຕ້ອນ
ຮັບເຮົາເລີຍ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ຂັບໄລ່ເຮົາ
ອອກໄປ ແລະ ເຮົາເອງເກືອບຈະຫັນຫລັງ
ໃສ່ແຜນດິນນີ້ຕະຫລອດໄປ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ຖືກສົ່ງໃຫ້ກັບຄືນ
ມາອີກ ແລະ ທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ມາໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຟ້ອງພວກເຂົາ
ກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ບັດນີ້, ແອມມິວເລັກ, ຍ້ອນວ່າເຈົ້າ
ໄດ້ລ້ຽງເກືອເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ເຮົາເຂົ້າມາພັກ
ເຊົານຳເຈົ້າ; ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ, ເຮົາ
ອີດຫົວຍ້ອນວ່າເຮົາໄດ້ຖືສິນອີດເຂົ້າມາເປັນ
ເວລາຫລາຍມື້ແລ້ວ.

ແລະ ແອວມາໄດ້ພັກເຊົາຢູ່ນຳແອມມິວ
ເລັກຫລາຍມື້ກ່ອນເພິ່ນເລີ່ມສັ່ງສອນຜູ້ຄົນ
ຕໍ່ໄປ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນໄດ້
ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງຮຸນແຮງຫລາຍຂຶ້ນ.

29 And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

30 And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

31 And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

32 And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

และพระวจนะมาถึงแอลมา, มีความว่า : จงไปเกิด; และกล่าวแก่อมิวเล็คผู้รับใช้ของเราด้วย, จงออกไปและพยากรณ์แก่คนพวกนี้, โดยกล่าวว่า—ท่านจงกลับใจ, เพราะพระเจ้าตรัสดังนี้, หากเจ้าไม่กลับใจเราจะมาเยือนคนพวกนี้ในความโกรธของเรา; แท้จริงแล้ว, และเราจะไม่หันความเกรี้ยวโกรธของเราไป.

และแอลมาออกไป, และอมิวเล็คด้วย, ในบรรดาผู้คน, เพื่อประกาศพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าแก่พวกเขา; และพวกท่านเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์.

และพวกท่านได้รับพลังความสามารถ, ถึงขนาดที่จะกักขังพวกท่านไว้ในคุกใต้ดินไม่ได้; ทั้งไม่มีผู้ใดจะสังหารพวกท่านได้; กระนั้นก็ตาม พวกท่านไม่ได้ใช้พลังความสามารถของพวกท่านจนกระทั่งพวกท่านถูกมัดไว้ด้วยสายรัดและถูกพาเข้าเรือนจำ. บัดนี้, นี่เป็นไปเพื่อพระเจ้าจะทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ออกมาในพวกท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านออกไปและเริ่มสั่งสอนและพยากรณ์แก่ผู้คน, ตามวิญญาณและอำนาจซึ่งพระเจ้าประทานให้พวกท่าน.

และ พระคำมาแจ้งแอมมา, ภาวว่า: จั๋งไป, และ เจ้ากับแอมมิมอเล็คผู้รับใช้ของเรารู้ว่า จั๋งออกไปทำนายแก่ผู้ถินพวกนี้, โดยภาวว่า—พวกเจ้าจั๋ง กับใจเกิด เพราะพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้ภาวถั๋งนี้, ถ้าหากพวกเจ้าบ่กับใจ แล้วเราจะมาเยี่ยมยามผู้ถินพวกนี้ด้วยความกรุณแค้นของเรารู้; แท้จริงแล้ว, และ เรารู้ว่าบ่เอื้อความกรุณแค้นของเรากับถินไป.

และ แอมมากับแอมมิมอเล็คได้ออกไปในบันดาผู้ถิน, เพื่อประกาศพระคำของพระเจ้าแก่พวกเจ้า; และ ทั้งสองก็เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์.

และ พวกเข้มนได้รับ อำนาจอันมหาสาบน, แจ้งะขนาดที่บ่สาบมาดจั๋งพวกเข้มนไว้ในถุกมัดได้; ทั้งเข้มนไปบ่ได้ที่ผู้ถินจะจำพวกเข้มน; แจ้งะย้างใดก็ตาม, พวกเข้มนก็ยังบ่ได้ใช้ อำนาจของพวกเข้มนเลย จินว่าพวกเข้มนถูกมัดไว้ด้วยเชือก และ ถูกเอื้อเข้าถุก. บัดนี้, มันเป็นไปเพื่อพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจะได้สะแดงอำนาจของพระเจ้าออกมาที่มีอยู่ในพวกเข้มน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ พวกเข้มนได้ออกไป และ เล่มสั่งสอน และ ทำนายแก่ผู้ถินตามวินยาบ และ อำนาจจั๋งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้ปะทานให้แก่พวกเข้มน.

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihab. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

- 1 And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:
- 2 Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?
- 3 Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.
- 4 And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.
- 5 Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

ถ้อยคำของแอลมา, และถ้อยคำของอมิวเล็คด้วย, ซึ่งประกาศไว้แก่ผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินแห่งแอมันไนฮาร์. และพวกท่านถูกจับเข้าเรือนจำด้วย, และได้รับการปลดปล่อยโดยพระพละนาภาพอันเป็นปาฏิหาริย์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่อยู่ในพวกท่าน, ตามบันทึกของแอลมา.

แอลมา ๙

และอนึ่ง, ข้าพเจ้า, แอลมา, โดยที่ได้รับบัญชาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าว่า ข้าพเจ้าควรพาอมิวเล็คออกไปและสั่งสอนคนพวกนี้อีก, หรือผู้คนที่อยู่ในเมืองแห่งแอมันไนฮาร์, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่ข้าพเจ้าเริ่มสั่งสอนพวกเขา, พวกเขาเริ่มโต้แย้งกับข้าพเจ้า, โดยกล่าวว่า :

ท่านเป็นใคร ? ท่านคิดหรือว่าเราจะเชื่อประจักษ์พยานของคนผู้เดียว, แม้เขาจะสั่งสอนเราว่าแผ่นดินโลกจะสูญสิ้น ?

บัดนี้คนเหล่านั้นหาเข้าใจถ้อยคำที่ตนพูดไม่; เพราะพวกเขาหารู้ไม่ว่าแผ่นดินโลกจะสูญสิ้น.

และพวกเขากล่าวด้วยว่า : เราจะไม่เชื่อถ้อยคำของท่านหากท่านจะพยากรณ์ว่าเมืองอันยิ่งใหญ่จะถูกทำลายในวันเดียว.

บัดนี้พวกเขาหารู้ไม่ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงทำงานอัศจรรย์เช่นนั้นได้, เพราะพวกเขาเป็นผู้คนที่ใจแข็งกระด้างและดื้อรั้น.

ถ้าเจ้าของแอลมา, และถ้าเจ้าของแอมมิอูเล็คนำอีก, จักรได้ประกาศแก่ผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินอามอนไนฮาร์. และพวกท่านถูกจับเข้าเรือนจำ, และถูกปล่อยโดยอำนาจอันน่าอัศจรรย์ใจของพระเจ้าผู้อยู่กับพวกท่าน, ตามบันทึกของแอลมา.

แอลมา ๑๐

และ อีกข้อหนึ่ง, ข้าพเจ้าแอลมาโดยที่ได้รับบัญชาจากพระเจ้าว่า ข้าพเจ้าถว้พาแอมมิอูเล็คออกไปสั่งสอนผู้คนที่พวกนี้อีก ทล ผู้คนที่อยู่ในเมืองอามอนไนฮาร์, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้าเล็มต้นสั่งสอนพวกเขา, พวกเขาเริ่มโต้แย้งกับข้าพเจ้า, โดยกล่าวว่า :

ท่านแม่นั้ใช่? ท่านคิดบ่ว่าพวกเร้าจะเชื่อประจักษ์พยานของถนึ ผู้ตรูอ, ถึถึแม่นัว่าท่านจะสั่งสอนพวกเร้าว่าแผ่นดินโลกจะผ่านไ้?

บัดนี้ถนึพวกถนึบ่เข้าใจถ้าถ้าที่พวกเร้าไ้ไ้บ่บ่บ่บ่; เพาะว่าพวกเร้าบ่รู้ว่่าแผ่นดินโลกจะผ่านไ้.

และ พวกเร้าไ้ไ้ถ้าอีกว่่า: พวกเร้าจะบ่เชื่อถ้าถ้าของท่านถึถึแม่นัว่าท่านจะทำนายว่่า เมืองไ้จะถึถึทำลายไ้ไ้ไ้ไ้.

บัดนี้พวกเร้าบ่รู้ว่่า พระเจ้าจะกระทำสิ่งอัศจรรย์เช่นนั้นได้, เพาะว่าพวกเร้าเป็นถนึที่ม่ใจแฉงกระด้าง และแฉงถึ.

6 And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

7 And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

8 Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

9 Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

10 And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

และพวกเขากล่าว : พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ใดเล่า, จึงส่งคนคนเดียวที่มีอำนาจของพระองค์มายังบรรดาคนพวกนี้, เพื่อประกาศความจริงของสิ่งสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์เช่นนั้นแก่พวกเขา ?

และพวกเขาก้าวออกมาเพื่อจับข้าพเจ้า; แต่ดูเถิด, พวกเขาหาได้จับไม่. และข้าพเจ้ายืนอยู่อย่างอาจหาญเพื่อประกาศแก่พวกเขา, แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าเป็นพยานอย่างอาจหาญแก่พวกเขา, มีความว่า :

ดูเถิด, โอท่านอนชนผู้ชั่วร้าย และมีมิจฉาชีพ, ท่านลืมประเพณีบรรพบุรุษของท่านได้อย่างไร; แท้จริงแล้ว, ท่านลืมพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าได้รวดเร็วอะไรเช่นนั้น.

ท่านจำไม่ได้หรือว่าลิไฮ, บรรพบุรุษเรา, ถูกลำนำออกจากเยรูซาเล็มโดยพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า ? ท่านจำไม่ได้หรือว่าพระองค์ทรงนำพวกท่านทุกคนผ่านแดนทุรกันดารมา ?

และท่านลืมกันรวดเร็วได้อย่างไรว่าที่ครั้งแล้วที่พระองค์ทรงปลดปล่อยบรรพบุรุษของเราออกจากเงื้อมมือศัตรูของพวกท่าน, และทรงปกป้องรักษาพวกท่านจากการถูกทำลาย, แม้ด้วยมือพี่น้องของพวกท่านเอง ?

และ พวกเขารู้ว่า: พระเจ้า แม่นไผ่, เป็นที่ยังเป็นจริง บໍ່สิ่งลึกลับอันมากຂອງພົນມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ພວກນີ້, ຊຶ່ງມີຫລາຍກວ່າຄົນຜູ້ດຽວເພື່ອປະກາດຄວາມຈິງຂອງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້ແກ່ພວກເຂົາ?

ແລະ ພວກເຂົາຍືນຍັນເພື່ອຫວັງທີ່ຈະຈັບຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຈິງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈັບບໍ່ໄດ້. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນຍັນຢ່າງອາດຫານເພື່ອປະກາດແກ່ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງກ້າຫານແກ່ພວກເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

ຈິງເບິ່ງ, ໂອ ພວກເຈົ້າ ລຸ້ນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ເສຍຄົນເອີຍ, ພວກເຈົ້າລືມປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງລືມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ບໍ່ວ່າ ລີໄຮບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກນຳພາອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມໂດຍ ພຣະຫັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ? ພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ບໍ່ວ່າ ຄົນພວກນັ້ນຖືກນຳເອົາຜ່ານຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານມາທັງໝົດໂດຍພຣະອົງ?

ພວກເຈົ້າຫລົງລືມກັນຢ່າງວ່ອງໄວໄດ້ແນວໃດວ່າ ຕັ້ງຫລາຍເທື່ອທີ່ພຣະອົງໄດ້ປິດປ່ອຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ ແລະ ປົກປັກຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການຖືກທຳລາຍຈາກກຳມີຂອງພົນ້ອງຂອງພວກເຂົາ?

11 Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

12 Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

13 Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

แท้จริงแล้ว, และหากไม่เป็นเพราะเดชานุภาพอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์, และพระเมตตาของพระองค์, และความอดกลั้นของพระองค์ที่มีต่อเราแล้ว, เราจะถูกตัดขาดจากพื้นพิภพอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ก่อนช่วงเวลานี้ไปนานแล้ว, และอาจถูกส่งไปสู่สภาพแห่งความเศร้าหมองและวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่.

ดูเถิด, บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพระองค์ทรงบัญชาท่านให้กลับใจ; และหากท่านไม่กลับใจ, ท่านก็ไม่มีทางใดที่จะสืบทอดอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดกเลย. แต่ดูเถิด, นี่ยังไม่หมด—พระองค์ทรงบัญชาท่านให้กลับใจ, มิฉะนั้นพระองค์จะทรงทำลายท่านให้หมดสิ้นไปจากพื้นพิภพ; แท้จริงแล้ว, พระองค์จะเสด็จมาเยือนท่านในพระพิโรธของพระองค์, และในพระพิโรธอันรุนแรงนั้นพระองค์จะไม่ทรงหยุดยั้ง.

ดูเถิด, ท่านจำพระดำรัสที่พระองค์รับสั่งกับลีไฮไม่ได้หรือ, ที่ตรัสว่า: ตราบเท่าที่พวกเจ้าจะรักษานบัญญัติของเรา, พวกเจ้าจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน? และมีอีกว่า: ตราบเท่าที่พวกเจ้าจะไม่รักษานบัญญัติของเราพวกเจ้าจะถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า.

แท้จริงแล้ว, และ ถ้าหากบ่มัมนย่อนอำนาจ และ ความเมตตาอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์ และ ความอดกลั้นของพระองค์ที่มีต่อพวกเราแล้ว, พวกเราอาจจะถูกตัดออกจากพื้นแผ่นดินโลกอย่างหลีกเลี่ยงมิได้แต่ดินแล้วก่อนถึงโดยะนี้, และ อาจถูกส่งไปสู่สภาวะแห่งความทุกข์ทรมาน และ จิบชยาอันบ่มิบอนจบ.

จึงเป็ญ, บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกเจ้าว่า พระองค์ได้บัญชาให้พวกเจ้ากับใจ; และ พวกเจ้าจะบ่มิทางใดที่จะได้รับอาณาจักรของพระเจ้ามาเป็นมรดกเลย ถ้าหากพวกเจ้าบ่มิกับใจ. แต่จึงเป็ญ, บัดนี้ข้าพเจ้า—พระองค์ได้บัญชาให้พวกเจ้ากับใจ, ถ้าบ่มิกับใจ พระองค์จะทำลายพวกเจ้าให้หมดไปจากพื้นแผ่นดินโลก; แท้จริงแล้ว, พระองค์จะเสด็จมายังมลายมพวกเจ้าด้วยความกรุดแค้นของพระองค์, และ ในความกรุดแค้น ที่สุดนั้น พระองค์จะบ่มิกับใจ.

จึงเป็ญ, พวกเจ้าจำจำพระดำรัสที่พระองค์รับสั่งกับลีไฮได้บ่ว่า: ตาบใดที่เจ้าจะรักษานบัญญัติของเรา, เจ้าจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน? และ ได้กล่าวไว้อีกว่า: และ ตาบใดที่เจ้าจะบ่มิรักษานบัญญัติของเรา เจ้าจะถูกรัดออกจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า.

14 Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

15 Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

16 For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

17 And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านจำไว้, ว่าตราบเท่าที่ชาวเลมมันไม่รักษา พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, พวกเขาก็ถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า. บัดนี้เราจึงเห็นว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นจริงแล้วในเรื่องนี้, และชาวเลมมันถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระองค์, นับจากที่เริ่มการล่วงละเมิดของพวกเขาในแผ่นดิน.

กระนั้นก็ตามข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าในวันแห่งการพิพากษา พวกเขาก็จะมีสภาพที่ทนได้ยิ่งกว่าพวกท่าน, หากท่านยังอยู่ในบาปของท่าน, แท้จริงแล้ว, และแม้ในชีวิตนี้สภาพของพวกเขาจะร้ายแรงน้อยกว่าของพวกท่าน, เว้นแต่ท่านจะกลับใจ.

เพราะมีสัญญาอยู่หลายข้อซึ่งยื่นให้แก่ชาวเลมมัน; ด้วยเป็นเพราะประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขาที่ทำให้พวกเขายังอยู่ในสภาพของความไม่รู้; ฉะนั้นพระเจ้าจะทรงเมตตาพวกเขาและทรงยืดชีวิตของพวกเขาให้นานขึ้นในแผ่นดิน.

และในช่วงเวลาหนึ่งพวกเขาจะถูกนำมาให้เชื่อในพระวจนะของพระองค์, และให้รู้ถึงความไม่ถูกต้องของประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขา; และคนเป็นอันมากในพวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอด, เพราะพระเจ้าจะทรงเมตตาทุกคนที่เรียกหาพระนามของพระองค์.

บัดนี้ข้าพเจ้าอยากใช้พวกเจ้าจำไว้ว่า ตามใดที่ชาวเลมมันบໍ່ได้รักษาสถาพระบันยัดของพระเจ้า, พวกเขาคงได้ถูก ถัดออกจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า. บัดนี้ พวกเรารู้ชัดเห็นว่าการกระทำของพระผู้เป็นเจ้าเป็นความจริงแล้วในเรื่องนี้, และ ชาวเลมมันได้ถูก ถัดออกจากที่ประทับของพระองค์, นับตั้งแต่ต้นของการล่วงละเมิดถึงทำผิดของพวกเจ้าในแผ่นดินนี้.

ถึงอย่างใดก็ตาม ข้าพเจ้าขอเฝ้ากับพวกเจ้าว่า, ในวันแห่งการพิพากษา พระองค์จะ ทนกับพวกเจ้าได้หลายกว่าทนกับพวกเจ้า ถ้าหากว่าพวกเจ้ายังถุกอยู่ในบาปของพวกเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้ในชีวิตนี้ พระองค์จะทนกับพวกเจ้าได้หลายกว่าทนกับพวกเจ้า ถ้าหากว่าพวกเจ้าบໍ່กลับใจ.

เพราะมีสัญญาอยู่หลายข้อที่ไว้ไว้กับชาวเลมมัน; เป็นยอน รีดถองปะเพมิของบันพะบุลุดของพวกเจ้าที่เร็ดใช้พวกเจ้าอยู่ในสวะพของ ถวามโง้จ้; สะนั้น พระผู้เป็นเจ้าจะเมตตาพวกเจ้า และ ถ่ทานเป็นอยู่ของพวกเจ้าใช้ยาวนานออกไปในแผ่นดิน.

และ ในไลยะเวลาหนึ่ง พวกเจ้าจะถูก นำมาให้เชื่อถิในพระถำของ พระอึงให้รู้ถึถวามบໍ่ถึถต้องของ รีดถองปะเพมิของบันพะบุลุดของ พวกเจ้า; และ ถินเป็นจำนวน ทลวถหลายของพวกเจ้าจะลลด, เพาะพระผู้เป็นเจ้าจะเมตตาทุกถินที่ เ็นทาพระนามของพระอึง.

18 But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

19 For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

20 Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าหากท่านยืนอยู่ในความเลวร้ายของท่าน ว่าวันเวลาของท่านจะไม่ยืนนานในแผ่นดิน, เพราะพระองค์จะทรงส่งชาวเลมมันมายังท่าน; และหากท่านไม่กลับใจพวกเขาจะมาในเวลาที่ท่านหาไม่รู้, และจะเยือนท่านด้วยความพิณาศลัน; และจะเป็นไปตามพระพิโรธอันรุนแรงของพระเจ้า.

เพราะพระองค์จะไม่ทรงยอมให้ท่านมีชีวิตอยู่ในความชั่วช้า สามานย์ของท่าน, เพื่อทำลายผู้คนของพระองค์. ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, ไม่เลย; พระองค์จะทรงยอมให้ชาวเลมมันทำลายผู้คนทั้งหมดของพระองค์ที่มีชื่อว่าผู้คนของนีไฟเสียดีกว่า, หากเป็นไปได้ว่าพวกเขาจะตกอยู่ในบาปและการล่วงละเมิด, หลังจากที่พวกเขาได้รับความสว่างมากถึงเพียงนั้นและความรู้มากถึงเพียงนั้นจากพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา;

แท้จริงแล้ว, หลังจากเป็นผู้ที่โปรดปรานอย่างมากเช่นนั้นของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, หลังจากเป็นที่โปรดปรานยิ่งกว่าทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, หรือผู้คนอื่นใด; หลังจากที่ถูกสิ่งเป็นที่รู้แก่พวกเขา, ตามความปรารถนาของพวกเขา, และศรัทธาของพวกเขา, และการสวดอ้อนวอน, เกี่ยวกับเรื่องที่เป็นมา, และที่เป็นอยู่, และที่จะมาถึง;

แต่จงระวัง, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกเจ้าว่า ถ้าหากพวกเจ้ายืนอยู่กับความชั่วร้าย วันเวลาของพวกเจ้าก็จะยับยั้งนานในแผ่นดินนี้, เพราะ ชาวเลมมันจะถูกล้างมาหาพวกเจ้า; และ ถ้าหากพวกเจ้าไม่กลับใจ พวกเจ้าจะมาในเวลาที่พวกเจ้าไม่รู้ และ จะมายักรุมยำพวกเจ้าด้วยความพิณาศลัน สิ้น และ มันจะเป็นไปตาม พระพิโรธอันรุนแรงของพระผู้เป็นเจ้า.

เพราะพระอภัยจะยอมให้พวกเจ้ามีชีวิตอยู่ในความชั่วร้ายของพวกเจ้า, เพื่อทำลายผู้คนของพระอภัย. ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกเจ้าว่า, บໍ่เลย; พระอภัยจะยอมให้ชาวเลมมัน ทำลายผู้คนของพระอภัยทั้งหมัดที่มีชื่อว่าชาวนีไฟเสียดีกว่า, ถ้าหากเป็นไปได้ว่าพวกเจ้าจะ ตกอยู่ในบาป และ ในบาปล่วงละเมิด, เท็จแน่นอนพวกเจ้าจะได้รับความสะท้าน และ ความรู้ทำลายอย่างจากพระผู้เป็นเจ้าอภัยเป็นพระเจ้าของพวกเจ้าแล้ว;

แท้จริงแล้ว, ทลัງจากที่เป็นผู้คนที่โปรดปรานที่สุดของพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, ทลัງจากที่เป็นผู้คนที่โปรดปรานที่สุดกว่าทุกประชาชาติ, ทุกตระกูล, ทุกภาษา, ทลั ทูทผู้คนที่ทั้งปวง; ทลัງจากที่ทุกสิ่งทุกอย่างได้ใช้เป็น ที่ปะกิดแจ้งแก่พวกเจ้าแล้วตามความปาดทะนุ และ สัดทาของพวกเจ้า และ ถ้าอะทิตานทลัງกับเล็องที่เป็นมา และ ที่เป็นอยู่ และ ที่จะมาเท็ງ.

21 Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

22 Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

23 And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

โดยที่ได้รับการมาเยือนโดยพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า; โดยที่ได้สนทนากับเทพ, และโดยสุรเสียงของพระผู้รับสั่งด้วย; และโดยมีวิญญาณแห่งการพยากรณ์, และวิญญาณแห่งการเปิดเผย, และของประทานหลายอย่างด้วย, ของประทานแห่งการพูดภาษา, และของประทานแห่งการสั่งสอน, และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, และของประทานแห่งการแปล;

แท้จริงแล้ว, และหลังจากได้รับการปลดปล่อยโดยพระผู้เป็นเจ้าให้ออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, โดยพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า; และโดยได้รับการช่วยให้รอดจากความอดอยาก, และจากความเจ็บป่วย, และโรคภัยทุกประเภทของทุกชนิด; และพวกเขาเข้มแข็งขึ้นในการรบ, เพื่อพวกเขาจะไม่ถูกทำลาย; โดยที่ทรงนำออกจากการเป็นทาสครั้งแล้วครั้งเล่า, และโดยได้รับการดูแลและปกป้องรักษามาจนกระทั่งเดี๋ยวนี้; และทำให้พวกเขารุ่งเรืองจนพวกเขาร่ำรวยในทุกสิ่ง—

และบัดนี้ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าหากคนพวกนี้, ซึ่งได้รับพรมากมายเช่นนี้จากพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า, จะล่วงละเมิดอย่างตรงกันข้ามกับความสว่างและความรู้ที่พวกเขามีอยู่, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าหากเป็นเช่นนั้น, หากพวกเขาจะตกอยู่ในการล่วงละเมิดแล้ว, ชาวเลมมิงก็จะมีสภาพที่ทนได้ยิ่งกว่าพวกเขา.

โดยที่ได้รับการเยี่ยมเยียนโดยพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า; โดยที่ได้สนทนากับเทวดา, และ โดยที่สุละสลวยของพระผู้เป็นเจ้าได้รับสั่งนำอีก; และ โดยที่มีวิญญาณแห่งการทำงานทำนายน และ วิญญาณแห่งการเปิดเผย, และ มีของประทานหลายอย่างนำอีก, ของประทานแห่งการเจ้าภาษา, และ ของประทานแห่งการสั่งสอน, และ ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, และ ของประทานแห่งการทำงานแปล;

แท้จริงแล้ว, ทลึงจากที่ได้รับการปลดปล่อยโดยพระผู้เป็นเจ้าให้ออกจากแผ่นดินเยรูซาเล็มโดยพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า; โดยได้รับการโสดให้พ้นจากความอดอยาก, และ ให้พ้นจากความเจ็บป่วย, และ ให้พ้นจากพวยบาดต่างๆ; และ พวกเขาได้เข้มแข็งขึ้นในการสู้รบเพื่อพวกเขาจะไม่ถูกทำลาย; และ โดยที่ได้ถูกนำพาออกมาจาก ความเป็นทาสหลายต่อหลายเทื่อ, และ โดยที่ได้รับการดูแล และ ปกป้องรักษาจนกระทั่งเดี๋ยวนี้; และ พวกเขาได้จะเลิกรุ่งเรืองขึ้นจนกว่าจะมีเป็นถึงสิ่งของหลายอย่าง—

และ บัดนี้จึงแบ่ง ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกเจ้าว่า ถ้าหากผู้ถนพวกนี้ ซึ่งได้รับพรมมาอย่างทลวยทลวยจากพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้ายังลวงละเมิด, และ เร็ดสิ่งกักรันข้ามกับความสะอาด และ ความรู้ที่พวกเขา มีอยู่แล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกเจ้าว่า ถ้าหากเป็นไปแบบนี้, พวกเขาจะตกไปสู่การลวงละเมิด, และ พระอึงจะ ทนกับชาวเลมมิงได้ทลวยกว่าทนกับพวกเจ้า.

24 For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

25 And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

26 And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

27 And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

เพราะเหตุเกิด, พระเจ้าทรงยื่นสัญญาให้ชาวเลมมัน, แต่ไม่ได้ให้ท่านหากท่านล่วงละเมิด; เพราะพระเจ้าไม่ได้ทรงสัญญาไว้ชัดแจ้ง และทรงกำหนดไว้แน่นอนหรือ, ว่าหากท่านจะกบฏต่อต้านพระองค์ ท่านจะถูกทำลายสิ้นไปจากพื้นพิภพ?

และบัดนี้เพราะเหตุนี้, เพื่อท่านจะไม่ถูกทำลาย, พระเจ้าทรงส่งเทพของพระองค์มาเยือนผู้คนของพระองค์หลายคน, โดยประกาศแก่คนเหล่านั้นว่าพวกเขาต้องออกไปบ่าวร้องอย่างสุดกำลังต่อคนพวกนี้, มีความว่า: เจ้าจงกลับใจ, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์อยู่ใกล้แค่เอื้อม;

และไม่กี่วันนับจากนี้ไปพระบุตรของพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะเสด็จมาในรัศมีภาพของพระองค์; และรัศมีภาพของพระองค์จะเป็นรัศมีภาพของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา, เปี่ยมไปด้วยพระคุณ, ความเสมอภาค, และความจริง, เปี่ยมไปด้วยความอดทน, พระเมตตา, และความอดกลั้น, ทรงรวดเร็วที่จะได้ยินเสียงร้องขอของผู้คนของพระองค์และตอบคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา.

และเหตุเกิด, พระองค์เสด็จมาเพื่อทรงไถ่คนที่รับบัพติศมาสู่การกลับใจ, โดยทางศรัทธาในพระนามของพระองค์.

เพราะจึงเป็น, พระผู้เป็นเจ้าได้ตั้งสันยาออกใช้ชาวเลมมัน, แต่ไม่ได้ตั้งให้พวกเจ้า ถ้าหากพวกเจ้าล่วงละเมิด; เพราะพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้สันยาไว้ย่างแจ่มแจ้ง และกำหนดไว้ย่างแน่นอนบ่งว่าถ้าหากพวกเจ้าจะกระเบิดต่อพระองค์แล้ว พวกเจ้าจะถูกทำลายให้พินาศไปจากผืนแผ่นดินโลก?

และ บัดนี้ด้วยเหตุนี้, เพื่อพวกเจ้าจะไม่ถูกทำลาย, พระผู้เป็นเจ้าจะส่งทูตของพระองค์มาเยี่ยมเยียนของพระองค์หลายถิ่น, ประกาศแก่พวกเจ้าว่าพวกเจ้าจะต้องออกไปบ่าวร้องอย่างสุดกำลังต่อผู้คนพวกนี้, โดยกล่าว: พวกเจ้าจง กลับใจเถิด, เพราะอาณาจักรสวรรค์ใกล้จะมาถึงแล้ว;

และ ยังอีก บ่งเท่าใดมีจากนี้ไปพระบุตรของพระเจ้าจะเสด็จมาในลัทธิสัพทภาพของพระองค์; และลัทธิสัพทภาพของพระองค์จะเป็นลัทธิสัพทภาพของ พระองค์ที่กำเนิดจากพระบิดา, เต็มไปด้วยพระคุณ, ความทรงจำ, และ ความจริง, เต็มไปด้วยความอดทน, ความเมตตา, และ ความอดกลั้น, ได้ยินเสียงร้องขอของผู้คนของพระองค์อย่างอ่องไว และ ที่จะตอบคำอธิษฐานของพวกเจ้า.

และ จึงเป็น, พระองค์จะเสด็จมาเพื่อไถ่ผู้ที่ได้รับ บัพติศมาไว้กับการกลับใจ, ผ่านสัจธรรมในพระนามของพระองค์.

28 Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivity of the devil.

29 Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

30 And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

31 Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

32 And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

33 But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

ฉะนั้น, เจ้าจงเตรียมมรรคาของพระเจ้า, เพราะใกล้ถึงเวลาแล้วที่คนทั้งปวงจะเก็บเกี่ยวรางวัลของงานตน, ตามงานของพวกเขาที่เป็นมา—หากงานของพวกเขาชอบธรรมพวกเขาก็จะเก็บเกี่ยวความรอดของจิตวิญญาณตน, ตามเดชะนุภาพและการปลดปล่อยของพระเยซูคริสต์; และหากงานของพวกเขาชั่วพวกเขาก็จะเก็บเกี่ยวความอัปมงคลของจิตวิญญาณตน, ตามอำนาจและการเกาะกุมของมาร.

บัดนี้ดูเถิด, นี่คือเสียงของเทพ, ที่ป่าวร้องแก่ผู้คน.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เพราะท่านเป็นพี่น้องของข้าพเจ้า, และท่านควรเป็นที่รัก, และท่านควรนํางานที่เหมาะสมเพื่อการกลับใจออกมา, โดยเห็นว่ใจท่านถูกทำให้แข็งกระด้างอย่างมากต่อพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า, และโดยเห็นว่ท่านเป็นคนหลงไปและตก.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อข้าพเจ้า, แอลมา, พูดถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ดูเถิด, ผู้คนโมโหข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่าพวกเขาคือคนใจแข็งกระด้างและดื้อรั้น.

และเพราะข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาด้วยว่พวกเขาคือคนหลงไปและตก พวกเขาจึงโกรธข้าพเจ้า, และหมายมั่นจะจับข้าพเจ้า, เพื่อพวกเขาจะโยนข้าพเจ้าเข้าเรือนจำ.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าไม่ทรงยอมให้พวกเขาจับข้าพเจ้าได้ในเวลานั้นและโยนข้าพเจ้าเข้าเรือนจำ.

ฉะนั้น, พวกเจ้าจงเตรียมทางของพระผู้เป็นเจ้าเถิด, เพราะว่เวลาใกล้เข้ามาถึงแล้วที่มนุษย์ทั้งปวงจะเก็บเกี่ยวรางวัลอันของ ฌีตวิญญานของ ฌีตวิญญานสิ่งทีพวกเขาทำมา—ถ้าหากพวกเจ้าชอบทำ พวกเจ้าก็จะเก็บเกี่ยวความรอดของจิตวิญญานของพวกเจ้า, อันเป็นไปตามอำนาจ และ การปิดปล่อยของพระเยซูคริสต์; และ ถ้าหากพวกเจ้าชั่ว, พวกเจ้าก็จะเก็บเกี่ยว ความอัปมงคลของ จิตวิญญานของพวกเจ้า, อันเป็นไปตามอำนาจ และ การจับกุมของมาร.

บัดนี้จึงเป็น, มีถึสรวงของทูต, ป่าวเตือนต่อผู้คน.

และ บัดนี้, พี่น้อง ที่รักแห่งของข้าพเจ้า, เพราะว่พวกเจ้าเป็นพี่น้องของข้าพเจ้า, และ พวกเจ้าถวณเป็น ที่รักของ, และ พวกเจ้าถวณนำเอา วจุทวณอันเหมาะสมเพื่อการกลับใจออกมา, เห็นว่ใจของพวกเจ้าถูกรัดให้แหว่งว่ด้างทีสุดต่อพระคำของพระเจ้า, และ เห็นว่พวกเจ้าเป็น คน ทลึงทาง และ ตกไป.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึเวลาข้าพเจ้าเอมมาท่าวถึเหล่านี้แล้ว, จึงเป็น, ปะชาชินภักฎถึใช้ ข้าพเจ้า เพราะว่ข้าพเจ้าได้ท่าวต่อ พวกเจ้าว่ พวกเจ้าเป็น คน ทีมิใจแหว่งว่ด้าง และ แหว่งถึ.

และ เพราะว่ข้าพเจ้าเฝ้ากับพวกเจ้าถึทว่ พวกเจ้าเป็น คน ทลึงทาง และ ตกไป พวกเจ้าจึงถึถึถึใช้ ข้าพเจ้า และ พะยายมทีจะจับเอา ข้าพเจ้าเข้าถึ.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ พระผู้เป็นเจ้าบ่ยอมให้พวกเจ้าจับข้าพเจ้าเข้าถึในเวลานั้น.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອມີເລັກອອກໄປຢືນ, ແລະເລີ່ມສັ່ງສອນພວກເຂົາດ້ວຍ. ແລະບັດນີ້ ຄ້ອຍຄຳຂອງອມີເລັກໄດ້ຂຽນໄວ້ ທັງໝົດ, ກະນັ້ນກໍຕາມສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຄ້ອຍຄຳທ່ານຂຽນຢູ່ໃນໜັງສື ນີ້.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອມມີເລັກໄດ້ອອກໄປຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ເລີ່ມສັ່ງສອນພວກເຂົາອີກ. ແລະ ບັດນີ້ ຄຳເວົ້າຂອງແອມມີເລັກບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ທັງໝົດ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳເວົ້າຂອງລາວໄດ້ມີຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນໜັງສືເຫລົ່ານີ້.

Alma 10

- 1 Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:
- 2 I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.
- 3 And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.
- 4 And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.
- 5 Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

แอลมา ๑๐

บัดนี้คือถ้อยคำซึ่งอมีวเล็คสั่งสอนผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินแห่งแอมมอนในฮาห์, มีความว่า :

ข้าพเจ้าคืออมีวเล็ค; ข้าพเจ้าเป็นบุตรของกิดโดนาห์, ผู้เป็นบุตรของอิซมาเอล, ซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของอมีนาไค; และเป็นอมีนาไคคนเดียวกับคนที่แปลความหมายของอักขระที่อยู่บนกำแพงพระวิหาร, ซึ่งเขียนไว้ด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า.

และอมีนาไคเป็นผู้สืบตระกูลของนีไฟ, ผู้เป็นบุตรของลีไฮ, ผู้ออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, ซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของมนัสเสห์, ผู้เป็นบุตรของโยเซฟผู้ถูกขายไปในอียิปต์ด้วยมือที่ ๆ ของท่าน.

และดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นที่นับถือไม่น้อยเช่นกันในบรรดาคนทั้งหลายที่รู้จักข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, และดูเถิด, ข้าพเจ้ามีญาติพี่น้องและเพื่อนอยู่มาก, และข้าพเจ้าได้ความมั่งคั่งไว้มากด้วยมือที่อุตสาหะของข้าพเจ้า.

กระนั้นก็ตาม, หลังจากทั้งหมดนี้, ข้าพเจ้าไม่เคยรู้อะไรมากนักเกี่ยวกับทางของพระเจ้า, และความลึกลับและเดชานุภาพอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์. ข้าพเจ้ากล่าวว่าข้าพเจ้าไม่เคยรู้อะไรมากนักเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้; แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าผิด, เพราะข้าพเจ้าเห็นความลึกลับของพระองค์และเดชานุภาพอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์มากมาย; แท้จริงแล้ว, แม้ในการปกป้องรักษาชีวิตของคนเหล่านี้.

แอมมา ๑๐

บัดนี้ ข้าพเจ้าจะกล่าวถึง แอมมิลเล็คได้ ซึ่งสอนผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินฮาโมนไนธา, มีความว่า:

ข้าพเจ้าคืออมีวเล็ค; ข้าพเจ้าเป็นลูกชายของกิดโดนาห์, ผู้เป็นลูกชายของอิซมาเอล, ผู้ซึ่งเป็นผู้สืบเชื้อสายของอะมีนาไค; และ อะมีนาไคผู้ตรูกรับที่ เป็นผู้แปลความหมายของข้อความที่อยู่ในกำแพงพระวิหาร, ซึ่งได้ตรูกรับไว้โดยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า.

และ อะมีนาไคเป็นผู้สืบเชื้อสายของนีไฟ, ผู้เป็นลูกชายของลีไฮ, ผู้ออกจากแผ่นดินเยรูซาเล็ม, ผู้ซึ่งเป็นผู้สืบเชื้อสายของ มานาเซห์ผู้เป็นลูกชายของ โยเซ็บ, ผู้ที่ถูกขายไปหาเอยิปต์ด้วยมือของพวกอัยของลาว.

และ จังเบ้ง, ข้าพเจ้าเองเป็นคนที่ถูกรับที่ผู้สืบสมถ่อมในบันดาคนที่ทั้งทลายที่รู้จักข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, และ จังเบ้ง, ข้าพเจ้ามีพี่น้อง และ ญาติพี่น้องมากมาย, และ ข้าพเจ้ามีสิ่งของอันมีค่าอย่างทลายทลายด้วยงานหัตถ์ของข้าพเจ้า.

ถึงอย่างใดก็ตาม, ทลายจากทั้งนี้, ข้าพเจ้าก็บ่งชี้ถึงจักรวาลที่ทั้งทลายที่รู้เกี่ยวกับทางของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และความลึกลับ และ อำนาจอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์. ข้าพเจ้าได้เห็นว่า ข้าพเจ้าบ่งชี้ถึงจักรวาลที่เลื่องลือว่านี้ทลาย; แต่จังเบ้ง, ข้าพเจ้าผิด, เพราะข้าพเจ้าได้เห็นความลึกลับของพระองค์และ อำนาจอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์มากมายแล้ว; แท้จริงแล้ว, แม้เป็นงานรักษาชีวิตของผู้คนพวกนี้.

6 Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

7 As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

8 And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

9 And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าทำใจตนแข็งกระด้าง, เพราะข้าพเจ้าได้รับเรียกหลายครั้งแล้วและข้าพเจ้าไม่ยอมฟัง; ดังนั้นข้าพเจ้ารู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้, แต่ข้าพเจ้ายังไม่ยอมรู้; ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกบฏต่อต้านพระผู้เป็นเจ้าต่อไป, ในความชั่วร้ายของใจตน, แม้นจนถึงวันที่สี่ของเดือนที่เจ็ดนี้, ซึ่งอยู่ในปีที่สิบแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษา.

ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเดินทางไปเยี่ยมญาติที่ใกล้ชิดมากคนหนึ่ง, ดุเถิดเทพของพระเจ้ามาปรากฏต่อข้าพเจ้าและกล่าวว่า : อมิลัค, จงกลับไปบ้านของเจ้าเถิด, เพราะเจ้าจะได้เลี้ยงดูศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, ชายผู้บริสุทธิ์คนหนึ่ง, ซึ่งเป็นชายผู้ได้รับเลือกจากพระผู้เป็นเจ้า; เพราะท่านได้อดอาหารหลายวัน เนื่องจากบาปของผู้คนพวกนี้, และท่านหิวโหย, และเจ้าจงรับท่านเข้าบ้านเจ้าและเลี้ยงอาหารท่าน, และท่านจะอวยพรเจ้าและบ้านเจ้า; และพรของพระเจ้าจะพำนักอยู่กับเจ้าและบ้านเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าทำตามเสียงของเทพ, และกลับไปบ้านข้าพเจ้า. และขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเดินทางไปที่นั้น ข้าพเจ้าพบชายคนหนึ่งที่เทพกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า : เจ้าจงรับเข้าบ้านเจ้า—และดูเถิดเป็นชายคนเดียวที่พุดกับท่านเกี่ยวกับเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า.

และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า ท่านเป็นคนบริสุทธิ์; ดังนั้นข้าพเจ้าจึงรู้ว่าท่านเป็นคนบริสุทธิ์เพราะเทพของพระผู้เป็นเจ้ากล่าวไว้.

เถียงย่างใดก็ตาม, ข้าพเจ้าได้เร็ดใจแฉงกระด้าง, เพราะว่าข้าพเจ้าถูกร้องทูลหลายหนแล้ว และ ข้าพเจ้าบ่ยอมฟัง; สะมัน ข้าพเจ้าจึงรู้กรวกับเลื่องเหล่านี้, เถียงย่างใดก็ตาม, ข้าพเจ้ายังบ่ยอมรับรู้; สะมัน ข้าพเจ้าจึงกระบิดถ่มพระเจ้าในถอมชั่วร้ายของใจของข้าพเจ้า, จินเถียงวันທີสี่ของเดือนທີเจ็ดนี้, ขู่ยู่ในปีที่สิบแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษา.

ในขณะທີ່ข้าพเจ้ากำลังเดินทางไปยังรุมยาลมยาดบ้นองที่อยู่ที่ถุฏฐผู้ข้ง, จ้งเบ้ง ทูตองข้งของพระผู้เป็นเจ้าได้มาปะกิดถ่มข้าพเจ้า และกล่าวว่: แอมมิลัค, จ้งกับถินไปเรือนองเจ้า เพราะว่เจ้าจะได้บิละบัดสาดสะดาผู้ข้งของพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, ถิสาดสะดาที่บิลิสุดผู้ถูกละอกรจากพระเจ้า; เพราะเพ่นได้ ถิสินถิดเข้ามาทลายม้แล้ว; เพราะบาบองผู้ถินพวกม้ และ เพ่นได้ถิดทิด, และ จ้งใช้เจ้า รับเอาเพ่นเข้าไประือนองเจ้า และ บิละบัดเพ่น, และ เพ่นจะใช้พอนแก่เจ้า และ เรือนขานองเจ้า; และ พอนองพระผู้เป็นเจ้าจะสะถิดอยู่กับเจ้า และ เรือนขานองเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าได้เร็ดตามถ่ำว่ของทูตองนั้น, แล้วได้กับถินไปเรือนองข้าพเจ้า. และ ขณะທີ່ข้าพเจ้ากำลังเดินทางกับไปนั้น ข้าพเจ้าได้พินกับถินผู้ข้งได้ว่กับข้าพเจ้าว่: เจ้าจ้งรับเอาเพ่นเข้าไประือนองเจ้า—และ จ้งเบ้ง เป็นถินผู้ถุฏฐกับน้ที่ว่กับพวกเจ้ากรวกับเลื่องของพระเจ้า.

และ ทูตกล่าวกับข้าพเจ้าว่ เพ่นเป็นถิน บิลิสุด; ถ้งนั้น ข้าพเจ้าจ้งรู้ว่เพ่นเป็นถินบิลิสุด เพราะทูตองพระเจ้าได้กล่าวไว้.

10 And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

11 For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

12 And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

13 Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

และอนึ่ง, ข้าพเจ้ารู้ว่าเรื่องที่ท่านเป็นพยานไว้เป็นเรื่องจริง; เพราะเหตุเกิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใด, แม้ฉันนั้นพระองค์จึงทรงส่งเทพของพระองค์มาทำให้สิ่งเหล่านี้ประจักษ์ต่อข้าพเจ้า; และการนี้พระองค์ทรงกระทำขณะที่แอลมาผู้นี้พำนักอยู่ที่บ้านข้าพเจ้า.

เพราะเหตุเกิด, ท่านให้พรบ้านข้าพเจ้า, ท่านให้พรข้าพเจ้า, และบรรดาผู้หญิงของข้าพเจ้า, และลูก ๆ ของข้าพเจ้า, และบิดาข้าพเจ้าและญาติพี่น้องข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, แม้ญาติพี่น้องข้าพเจ้าทั้งหมดท่านก็ให้พร, และพรของพระเจ้าพำนักอยู่กับเราตามถ้อยคำซึ่งท่านพูด.

และบัดนี้, เมื่อมิวเล็คพูดถ้อยคำนี้แล้วผู้คนเริ่มแปลกใจ, โดยที่เห็นว่ามีพยานมากกว่าหนึ่งคนเป็นพยานเกี่ยวกับเรื่องที่พวกท่านถูกกล่าวหา, และเกี่ยวกับเรื่องที่จะมาถึงด้วย, อันเป็นไปตามวิญญานแห่งการพยากรณ์ซึ่งมีอยู่กับพวกท่าน.

กระนั้นก็ตาม, ยังมีบางคนในบรรดาพวกนั้นที่คิดจะถามพวกท่าน, คือโดยแผนอันเป็นเล่ห์เหลี่ยมของพวกเขາ พวกเขาจะได้จับผิดในคำของพวกท่าน, เพื่อพวกเขาจะได้มีพยานปรักปรำพวกท่าน, เพื่อจะส่งพวกท่านไปให้ผู้พิพากษาของพวกเขາเพื่อพวกท่านจะถูกพิพากษาตามกฎหมาย, และเพื่อพวกท่านจะถูกสังหารหรือถูกโยนเข้าเรือนจำ, ตามโทษานุโทษซึ่งพวกนั้นสามารถทำให้เห็นหรือเป็นพยานปรักปรำพวกท่านได้.

และ อีกอย่างหนึ่งข้าพเจ้ารู้ว่า เลื่องที่เน้นใช้ถ้อยคำไปนั้นเป็นความจริง; เพราะจึงบัง ข้าพเจ้าท้าวทักกับพวกเจ้าว่า ตามใดที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงจะขืนอยู่, พระองค์จะสั่ง ทูตของพระองค์จึงมาเพื่อสะแดงเลื่องเหล่านี้ให้ปะจักษ์แก่ข้าพเจ้า; และ สิ่งนี้พระองค์ได้กระทำในขณะนั้นที่แอลมาผู้นี้ อยู่ที่เรือนของข้าพเจ้า.

เพราะจึงบัง, แอลมาได้ ใช้พอนแก่เรือนฐานของข้าพเจ้า, และ เน้นได้ ใช้พอนแก่ข้าพเจ้ากับอีก, และ ผู้หญิงของข้าพเจ้า, และ ลูกของข้าพเจ้า, และ บิดาของข้าพเจ้า และ ยาดพี่น้องของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, จินกระทั่งแม้แต่ยาดพี่น้องของข้าพเจ้าทั้งชนิด เน้นก็ได้ใช้พอนแก่พวกเจ้า, และ พอนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสะทักอยู่กับพวกเจ้าตามถ้อยคำที่เน้นได้เจ้าไว้.

และ บัดนี้, เมื่อแอลมามีเล่ห์เหลี่ยมนี้แล้ว ผู้คนเริ่มแปลกใจโดยที่เห็นว่ามีพยาน ทหลายกว่าหนึ่งคนที่ใช้ข้อความท้าวทักกับเลื่องที่พวกเจ้าถูกกล่าวหา, และ ท้าวทักกับเลื่องที่จะมาเท็จกับอีก, อันเป็นไปตามวิญญานแห่งการพยากรณ์ซึ่งมีอยู่กับพวกท่าน.

เท็จอย่างใดก็ตาม, ยังมิบางกนในบันดาพวกนั้นที่คิดจะถามพวกท่าน, ถิโดย เล่ห์เหลี่ยมของพวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจะได้จับผิดในคำของพวกท่าน, เพื่อจะได้มีพยานปรักปรำพวกท่าน, เพื่อจะได้ส่งพวกท่านไปให้ผู้พิพากษาของพวกเจ้า เพื่อพวกท่านจะได้ถูกตัดสินตามกฏหมาย, และ เพื่อพวกท่านจะได้ถูกจำ ทล ถิถูกเจ้าถูก, ตามความผิดซึ่งพวกเจ้าจะรู้ได้ใช้เห็น ทล เป็นพยานปรักปรำพวกท่านได้.

14	Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.	บัดนี้คนเหล่านั้นที่หมายมั่นจะทำลายพวกท่าน, เป็นพวกทนาย, ที่ถูกจ้างหรือกำหนดโดยผู้คนให้บังคับใช้กฎในเวลา que พวกเขามีการพิจารณาคดี, หรือในการพิจารณาความผิดของผู้คนต่อหน้าผู้พิพากษา.	บัดนี้มีคนเหล่านี้มันที่จะพยายามทำลายแอมอากับแอมมิลักรเป็นพวก ทະນາຍຄວາມທີ່ຖືກຈ້າງ ຫລື ຖືກກຳນົດໂດຍຜູ້ຄົນທີ່ດຳເນີນກົດໝາຍໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາມີການພິຈາລະນາຄະດີ, ຫລື ໃນການພິຈາລະນາຄວາມຜິດຂອງຜູ້ຄົນຕໍ່ໜ້າຜູ້ຕັດສິນ.
15	Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.	บัดนี้ทนายเหล่านี้เป็นผู้รู้วิธีและอุบายทั้งหลายทั้งปวงของผู้คน; และนี่ก็เพื่อทำให้พวกเขาชำนาญในอาชีพของตนได้.	บัดนี้พวกทະນາຍຄວາມເຫລົ່ານີ້เป็นผู้ຮູ້ວິທີ ແລະ ເລ່ຫລຽມທັງຫລາຍຂອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ນີ້ກໍ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຊຳນານໃນອາຊີບຂອງຕົນໄດ້.
16	And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.	และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาเริ่มถามอมิวก์เล็ค, เพื่อโดยการทำเช่นนั้นพวกเขาจะทำให้ท่านค้านถ้อยคำของท่าน, หรือขัดแย้งกับถ้อยคำที่ท่านจะพูด.	ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາເລີ່ມຖາມແອມມິວເລັກ, ໂດຍການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວປ່ຽນແປງຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ຫລື ໃຫ້ແອມມິວເລັກມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນສິ່ງທີ່ລາວຈະເວົ້າ.
17	Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.	บัดนี้พวกเขารู้ไม่ว่าอมิวก์เล็คสามารถรู้ถึงแผนการของพวกเขา. แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาเริ่มถามท่าน, ท่านสำเหนียกในความนึกคิดของพวกเขา, และท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า : โอท่านอนุชนผู้ชั่วร้ายและมีมิฉฉาติฐิ, ท่านทนายและคนหน้าซื่อใจคด, เพราะท่านกำลังวางรากฐานของมาร; เพราะท่านกำลังวางกับดักและบ่วงแร้วเพื่อจับคนบริสุทธิของพระเจ้า.	ແລະ ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າ ແອມມິວເລັກຮູ້ຈັກເຖິງແຜນການຂອງພວກເຂົາແລ້ວ. ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມສອບຖາມລາວນັ້ນ, ລາວໄດ້ ຮູ້ຈັກຄວາມນິກົດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ໂອ້ ພວກເຈົ້າ ລຸ້ນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ເສຍຄົນເອີຍ, ພວກທະນາຍຄວາມທີ່ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ເພາະພວກເຈົ້າກຳລັງວາງຮາກຖານຂອງມານ; ເພາະພວກເຈົ້າກຳລັງວາງ ກັບດັກ ແລະ ບ້ວງ ເພື່ອຈະຈັບເອົາຄົນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
18	Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.	ท่านกำลังวางแผนเพื่อบิดเบือนทางของคนชอบธรรม, และเพื่อนำพระพิโรธของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมาบนศีรษะท่าน, แม้จนถึงความพินาศสิ้นของคนพวกนี้.	ພວກເຈົ້າກຳລັງວາງແຜນ ບິດເບືອນເສັ້ນທາງຂອງຄົນຊອບທຳ, ແລະ ເພື່ອນຳເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າລົງມາເທິງຫົວຂອງພວກເຈົ້າ, ຈົນວ່າຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມພິພາດ.

19 Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

20 And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

21 Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

22 Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

แท้จริงแล้ว, โมไซยาห์, ผู้เป็นกษัตริย์คนสุดท้ายของเราได้กล่าวไว้ดีแล้ว, เมื่อท่านกำลังจะมอบอาณาจักร, โดยที่ไม่มีผู้ใดจะรับมอบ, อันเป็นเหตุให้คนพวกนี้ได้รับการปกครองโดยเสียงของตนเอง—แท้จริงแล้ว, ท่านกล่าวไว้ดีแล้วว่าหากเวลาจะมาถึงเมื่อเสียงของคนเหล่านี้จะเลือกความชั่วช้าสามัญ, นั่นคือ, หากเวลาจะมาถึงเมื่อคนพวกนี้จะตกไปในการล่วงละเมิดแล้ว, พวกเขาจะสุกงอมสำหรับความพินาศ.

และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพระเจ้าทรงพิพากษาเรื่องความชั่วช้าสามัญของพวกท่านดีแล้ว; พระองค์ทรงป่าวร้องกับคนพวกนี้ดีแล้ว, โดยเสียงแห่งเทพของพระองค์ว่า : เจ้าจงกลับใจ, จงกลับใจเถิด, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์อยู่แค่เอื้อม.

แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงป่าวร้องดีแล้ว, โดยเสียงแห่งเทพของพระองค์ว่า : เราจะลงมาในบรรดาผู้คนของเรา, พร้อมกับความเสมอภาคและความยุติธรรมในมือเรา.

แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าหากมิใช่เพราะคำสวดอ้อนวอนของคนชอบธรรม, ซึ่งขณะนี้อยู่ในแผ่นดินนี้แล้ว, แม้ขณะนี้ท่านก็จะถูกเยียนด้วยความพินาศสิ้น; แต่ไม่ได้เป็นด้วยน้ำท่วม, ดังที่เป็นมาแล้วกับผู้คนในวันเวลาของโนอาห์, แต่จะเป็นโดยความอดอยาก, และโดยโรคระบาด, และดาบ.

แท้จริงแล้ว, โมไซยาห์ผู้เป็นกษัตริย์คนสุดท้ายของพวกเราได้กล่าวไว้ดีแล้วตอนนั้นกำลังจะมอบอาณาจักร, โดยที่ไม่มีใครจะรับเลย, อันเป็นเหตุให้ผู้คนพวกนี้ได้รับการปกครองโดยเสียงของตัวเอง—แท้จริงแล้ว, ท่านได้เอื้อไว้ดีแล้วว่า ถ้าหากเวลาจะมาถึงเมื่อเสียงของผู้คนพวกนี้จะเลือกเอาความชั่วร้าย, นั่นก็ถ้าหากเวลาจะมาถึงเมื่อผู้คนพวกนี้จะตกไปสู่การล่วงละเมิด, แล้วพวกเขาจะสุกงอมเพื่อความพินาศ.

และ บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกเจ้าว่า พระเจ้าผู้เป็นเจ้าพิพากษาเลื่องความชั่วร้ายของพวกเจ้าดีแล้ว; พระองค์ทรงร้องให้ผู้คนพวกนี้โดยเสียงของทูตของพระองค์ดีแล้วว่า: เจ้าจงกลับใจ, กลับใจเถิด, เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์ไว้เข้ามาถึงแล้ว.

แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงร้องดีแล้วโดยเสียงของทูตของพระองค์ว่า: เราจะมีมาในบัดนี้ผู้คนของเรา, พร้อมด้วยความเท่าเทียม และ ความยุติธรรมในพระหัตถ์ของเรา.

แท้จริงแล้ว, และ ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกเจ้าว่า ถ้าหากท่านไม่กลับใจ ถ้าหากท่านจะถูกละทิ้งโดยความพินาศ; แต่ถ้าหากท่านจะกลับใจแล้ว, ท่านจะรอดพ้นด้วยน้ำท่วม, และด้วยโรคระบาด, และด้วยดาบ.

23 But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

24 And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

25 But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

26 For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

แต่เป็นด้วยคำสวดอ้อนวอนของ
คนชอบธรรมที่ท่านได้รับการ
ละเว้น; บัดนี้, ฉะนั้น, หากท่านจะ
ขับคนชอบธรรมออกจากบรรดา
พวกท่านแล้วเมื่อนั้นพระเจ้าจะไม่
ทรงยังพระหัตถ์ของพระองค์; แต่
ในความกริ้วอันร้ายแรงของ
พระองค์ พระองค์จะเสด็จออกมา
ลงโทษท่าน; เมื่อนั้นท่านจะถูกลง
ทัณฑ์โดยความอดอยาก, และโดย
โรคระบาด, และโดยดาบ; และ
เวลานั้นจะมาถึงในไม่ช้าเว้นแต่
ท่านจะกลับใจ.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
คือผู้คนยิ่งโกรธอหิวาเล็ค, และพวก
เขาร้องออกมา, มีความว่า : ชาย
คนนี้สบประมาทกฎซึ่งเที่ยงธรรม
ของเรา, และทนายผู้ฉลาดของเรา
ซึ่งเราเลือกไว้.

แต่อหิวาเล็คยื่นมือท่านออกไป,
และเปล่งเสียงก้องกังวานไปยังคน
เหล่านั้น, มีความว่า : โอท่านอนุชน
ผู้ชั่วร้ายและมีมิจฉาจิต, เหตุใด
ชาตนาจึงมีอำนาจเหนือใจท่าน
มากมายเช่นนี้ ? เหตุใดท่านจึง
ยอมตนให้เขาจนเขามีอำนาจเหนือ
ท่าน, ทำให้ท่านมืดบอด, จนท่านจะ
ไม่เข้าใจถ้อยคำซึ่งได้พูดไปแล้ว,
ตามความจริง ?

เพราะเหตุเกิด, ข้าพเจ้าเป็นพยาน
ขัดกับกฎของท่านหรือ ? ท่านไม่
เข้าใจ; ท่านกล่าวว่าข้าพเจ้าพูดขัด
กับกฎของท่าน; แต่ข้าพเจ้าไม่ได้
ทำ, แต่ข้าพเจ้าพูดสนับสนุนกฎ
ของท่าน, เพื่อให้เกิดการกล่าวโทษ
แก่ท่าน.

แต่เป็นຍ້ອນ ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນ
ຊອບທຳທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ;
ສະນັ້ນຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄົນທີ່
ຊອບທຳອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ
ແລ້ວເມື່ອນັ້ນພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຫ້າມພຣະຫັດ
ຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ໃນຄວາມຄຽດແຄ້ນອັນ
ຮ້າຍແຮງຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະ
ສະເດັດມາລົງໂທດພວກເຈົ້າ; ເມື່ອນັ້ນ
ພວກເຈົ້າຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມ
ອຶດຢາກ, ດ້ວຍພະຍາດໂລຄາ, ແລະ ດ້ວຍ
ດາບ; ແລະ ເວລານັ້ນຈະມາຮອດໃນບໍ່ຊ້ານີ້
ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ.

และ บัดนี้ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຜູ້ຄົນໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ແມ່ມິວເລັກຫລາຍ
ຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຮ້ອງອອກມາ, ມີຄວາມ
ວ່າ: ຊາຍຄົນນີ້ພົ່ນປະໝາດກົດອັນ
ທ່ຽງທຳຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ທະນາຍຄວາມຜູ້ສະຫລາດຂອງພວກເຮົາ
ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້.

ແຕ່ແມ່ມິວເລັກໄດ້ເດີມືອອກໄປ ແລະ
ຮ້ອງດ້ວຍສຸດກຳລັງຕໍ່ພວກເຂົາ, ມີຄວາມ
ວ່າ: ໂອ ພວກເຈົ້າລຸ້ນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ເສຍຄົນ
ເຢີຍ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຊາຕານຈຶ່ງມີ
ອຳນາດເໝືອໃຈຂອງພວກເຈົ້າ? ເປັນດ້ວຍ
ເຫດໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງຍອມຕົວໃຫ້ມັນ ຈົນວ່າ
ມັນມີອຳນາດເໝືອກວ່າພວກເຈົ້າ, ຈົນເຮັດ
ໃຫ້ຕາຂອງພວກເຈົ້າ ບອດ, ເພື່ອພວກເຈົ້າ
ຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຊຶ່ງເວົ້າໄປຕາມຄວາມຈິງ
ແທ້ໆ?

ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳ
ທີ່ຕໍ່ຕ້ານກັບກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າບໍ່?
ພວກເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍຂອງພວກ
ເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນ,
ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າສະໜັບສະໜູນກົດໝາຍ
ຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອກ່າວໂທດພວກເຈົ້າ.

27 And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

28 And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

29 And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

30 And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

31 And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

32 Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่ารากฐานแห่งความพินาศของคนเหล่านี้กำลังเริ่มถูกจัดวางโดยความไม่ชอบธรรมของทนายและผู้พิพากษาของท่าน.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อมิวเล็คพูดคำเหล่านี้ผู้คนร้องขึ้นต่อต้านท่าน, มีความว่า: บัดนี้เรารู้ว่าชายผู้นี้เป็นลูกของมาร, เพราะเขาพูดเท็จกับเรา; เพราะเขาพูดขัดกับกฎของเรา. และบัดนี้เขากล่าวว่าเขาไม่ได้พูดขัดกับกฎ.

และอนึ่ง, เขาสบประมาททนายของเรา, และผู้พิพากษาของเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือทนายได้เก็บเอาความนั้นไว้ในใจเพื่อพวกเขาจะจดจำสิ่งเหล่านี้ไว้ฟ้องร้องท่าน.

และมีคนหนึ่งคนหนึ่งในบรรดาคนเหล่านี้ผู้มีชื่อว่าซีเอสรอม. บัดนี้เขาเป็นคนที่กล่าวโทษมิวเล็คกับแอลมายิ่งกว่าคนอื่น, เขาเป็นผู้ชำนาญที่สุดคนหนึ่งคนหนึ่งในบรรดาคนเหล่านี้, โดยที่มีธุรกิจมากในบรรดาผู้คน.

บัดนี้จุดประสงค์ของทนายเหล่านี้คือเพื่อหาผลประโยชน์; และพวกเขาได้ผลประโยชน์ตามงานของตน.

และ บัดนี้จึงบัง, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกเจ้าว่า, รากฐานของความพินาศของผู้คนพวกนี้กำลังจะถูกวางไว้โดยความไม่ชอบทำของพวกทนายความ และ ผู้ตัดสินของพวกเจ้า.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อแอมมูเล็คเจ้าชู้ความนี้แล้ว ผู้คนได้ร้องต่อต้านลาว, มีความว่า: บัดนี้พวกเรารู้จักแล้วว่า ชายผู้นี้เป็นลูกของมาร เพราะว่าลาวได้เจ้าต่อต้านภักดีของพวกเรา. และ บัดนี้ลาวกล่าวว่าการไม่ได้เจ้าต่อต้าน.

และ อีกอย่างหนึ่ง, ลาวหมิ่นประมาทพวกทนายความ และ ผู้ตัดสินของพวกเรา.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นพวกทนายความได้เก็บใส่ใจของพวกเราไว้ เพื่อพวกเราจะได้จดจำสิ่งเหล่านี้ไว้เพื่อฟ้องร้องลาว.

และ มีคนหนึ่งคนหนึ่งในบรรดาผู้คนนั้นผู้มีชื่อว่าซีเอสรอม. บัดนี้ลาวเป็นคนที่ได้กล่าวโทษแอมมูเล็ค และ แอลมาหลายกว่าคนอื่น, เพราะว่าลาวเป็นผู้มีความชำนาญที่สุดผู้หนึ่ง โดยที่มีทักษะหลายอย่างในบรรดาผู้คน.

บัดนี้จุดประสงค์ของพวกทนายความเหล่านี้ก็เพื่อหาผลประโยชน์; และ พวกเขารับเงินผลประโยชน์ตามวฏฏานของพวกเรา.

Alma 11

- 1 Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.
- 2 Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.
- 3 And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.
- 4 Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

แอลมา ๑๑

บัดนี้มีอยู่ในกฎหมายของโมไซยาห์ว่า ชายทุกคนที่เป็นผู้พิพากษา, หรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้พิพากษา, จะได้รับค่าตอบแทนตามเวลาที่พวกเขาทำงานพิพากษาคนที่ถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพวกเขาเพื่อรับการพิพากษา.

บัดนี้หากผู้ใดเป็นหนี้คนอื่น, และเขาไม่ยอมจ่ายเงินที่เป็นหนี้, เขาย่อมถูกร้องเรียนต่อผู้พิพากษา; และผู้พิพากษาย่อมดำเนินการตามอำนาจ, และส่งเจ้าหน้าที่ออกไปนำตัวคนผู้นั้นมาอยู่ต่อหน้าเขา; และเขาพิพากษาคคนผู้นั้นตามกฎหมายและหลักฐานที่นำมาฟ้อง, และดังนั้นคนผู้นั้นย่อมถูกบังคับให้จ่ายสิ่งที่เป็นหนี้อยู่ตามนั้น, หรือถูกริบ, หรือถูกขับออกจากบรรดาผู้คนในฐานะขโมยหรือโจร.

และผู้พิพากษาได้รับค่าตอบแทนของเขาตามเวลางานของเขา—เป็นทองหนึ่งซีนินสำหรับหนึ่งวัน, หรือเงินหนึ่งซีนิน, ซึ่งเท่ากับทองหนึ่งซีนิน; และนี่เป็นไปตามกฎหมายที่ให้ไว้.

บัดนี้เป็นชื่อทองชิ้นต่าง ๆ ของพวกเขา, และเงินของพวกเขา, ตามค่าของมัน. และชื่อเหล่านี้ให้ไว้โดยชาวนิไฟ, เพราะพวกเขาไม่ได้คิดค่าตามวิธีของชาวยิวซึ่งอยู่ที่เยรูซาเล็ม; ทั้งพวกเขาไม่ได้วัดตามวิธีของชาวยิว; แต่พวกเขาเปลี่ยนวิธีคิดค่าของพวกเขาและมาตรวัดของพวกเขา, ตามความคิดและสภาพการณ์ของผู้คน, ในทุกรุ่น, จนถึงการปกครองของผู้พิพากษา, สิ่งเหล่านี้สถาปนาโดยกษัตริย์โมไซยาห์.

แอมมา ๑๑

บัดนี้มีอยู่ในกฎหมายของโมไซยาห์ว่า ทุกคนที่เป็นผู้ตัดสินกฎหมาย ทลีส ผู้ใดที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ตัดสินจะได้รับค่าจ้างตามเวลาที่ผู้นั้นใช้ตัดสินคนที่ถูกนำมาอยู่ต่อหน้าเขาเพื่อรับการตัดสิน.

บัดนี้ถ้าหากผู้ใดเป็นหนี้ผู้อื่น และลวบยอมจ่ายเงินที่เป็นหนี้, เมื่อเจ้าหนี้ฟ้องต่อผู้ตัดสิน; และ ผู้ตัดสินย่อมปะติดไปตามสัดอำนาด, และสิ่งเจ้าหนี้ที่ออกไปเอาตัวผู้นั้นมาอยู่ต่อหน้าเขาน; และ ผู้ตัดสินจะตัดสินผู้นั้นตามกฎหมาย และ ตามทลัฏทามพะยานที่นำมาฟ้องผู้นั้น, และ ผู้นั้นย่อมถูกบังคับให้จ่ายสิ่งที่เป็นหนี้ตามนั้น, ทลีส ถูกยึดจับสินท่งทมิด, ทลีส ถูกขับไล่ออกจากบ้านดาผู้ถิ่นเหมือนต่งถิ่นขะโมย และ โจน.

และ ผู้ตัดสินจะได้รับค่าจ้างของตัวตามเวลา และ วรฏฏานของตัว—ซึ่งเป็นค่าหนึ่งซีนินสำหรับวันหนึ่ง, ทลีส เป็นเงินหนึ่งซีนิน, ซึ่งเท่ากับค่าหนึ่งซีนิน; และ นี่เป็นไปตามกฎหมายที่ให้ไว้.

บัดนี้ นี่เป็นชื่อค่า และ เงินต่าง ๆ ของพวกเขาตามถุนค่าของมัน. และ ชื่อเหล่านี้แม่นๆจนนิไฟให้ไว้, เพราะพวกเขาเข้าบ่ได้คิดค่าตามวิธีของชาวยิวที่อยู๋ในเยรูซาเล็ม ท่งพวกเขาเข้าบ่ได้วัดแทนตามวิธีของชาวยิว; แต่พวกเขาเข้าป้รงวิธีคิดค่า และ วัดแทนของพวกเขา, ตามถวมมิดถิด และ สะพะบของผู้ถิ่นในทลัฏถิ่น, จินเทฎฏทามปีกรฏฏของผู้ตัดสิน, และ สิ่งต่งไปนี้ได้ถูก สะททาปะบนาขึ้นโดยกะสัดโมไซยา.

5	Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.	บัดนี้วิธีคิดค่าเป็นดังนั้น—ทองหนึ่งซีไนน์, ทองหนึ่งซีอัน, ทองหนึ่งซัม, และทองหนึ่งลิมนาห์.	บัดนี้วิธีคิดค่าเป็นดังนี้—ถ้ำขี้งูไซไน, ถ้ำขี้งูไซอัน, ถ้ำขี้งูซ่า, และ ถ้ำขี้งูลิมนา.
6	A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.	เงินหนึ่งซินัม, เงินหนึ่งแอมเนอร์, เงินหนึ่งเอซรอม, และเงินหนึ่งออนไท.	เงินขี้งูไซน่า, เงินขี้งูอามนัม, เงินขี้งูเอซรอม, และ เงินขี้งูออนไท.
7	A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.	เงินหนึ่งซินัมเท่ากับทองหนึ่งซีไนน์, และอย่างใดอย่างหนึ่งมีค่าเท่ากับข้าวบาร์เลย์หนึ่งมาตรตวง, และมีค่าเท่ากับเมล็ดธัญพืชทุกชนิดหนึ่งมาตรตวงด้วย.	เงินขี้งูไซน่าเท่ากับถ้ำขี้งูไซไน, และทั้งมีค่าเท่ากับเข้าบาเลขี้งูส่วน, และ มีค่าเท่ากับเม็ดพิณทุกระนาดขี้งูส่วนถึกัน.
8	Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.	บัดนี้จำนวนทองหนึ่งซีอันเป็นสองเท่าค่าของหนึ่งซีไนน์.	บัดนี้ถ้ำขี้งูไซอัน มีค่าเท่ากับถ้ำไซไนสองเท่า.
9	And a shum of gold was twice the value of a seon.	และทองหนึ่งซัมเป็นสองเท่าค่าของหนึ่งซีอัน.	และ ถ้ำขี้งูซ่า มีค่าเท่ากับถ้ำไซอันสองเท่า.
10	And a limnah of gold was the value of them all.	และทองหนึ่งลิมนาห์เป็นค่าของทั้งหมด.	และ ถ้ำขี้งูลิมนา มีค่าเท่ากับถ้ำขี้งูชนิดนั้น.
11	And an amnor of silver was as great as two senums.	และเงินหนึ่งแอมเนอร์เท่ากับสองซินัม.	และ เงินขี้งูอามนัม มีค่าเท่ากับเงินไซน่าสองเท่า.
12	And an ezrom of silver was as great as four senums.	และเงินหนึ่งเอซรอมเท่ากับสี่ซินัม.	และ เงินขี้งูเอซรอม มีค่าเท่ากับเงินไซน่าสี่เท่า.
13	And an onti was as great as them all.	และหนึ่งออนไทเท่ากับทั้งหมด.	และ เงินขี้งูออนไท มีค่าเท่ากับเงินขี้งูชนิดนั้น.
14	Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—	บัดนี้คือค่าจำนวนน้อยของวิธีการคิดของพวกเขา—	บัดนี้ มีถึถุ่นถ้ำจำนวนน้อยของวิธีการถึถุ่นถ้ำ—
15	A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.	หนึ่งชิบลันเป็นครึ่งหนึ่งของหนึ่งซินัม; ฉะนั้น, หนึ่งชิบลันมีค่าเท่ากับข้าวบาร์เลย์ครึ่งมาตรตวง.	ขี้งูชิบลัน มีค่าเท่ากับถ้ำขี้งูของไซน่า; ฉะนั้น, เงินขี้งูชิบลัน จึงมีค่าเท่ากับเข้าบาเลถ้ำขี้งูส่วน.
16	And a shiblum is a half of a shiblon.	และหนึ่งชิบลุมเป็นครึ่งหนึ่งของหนึ่งชิบลัน.	และ ขี้งูชิบล่า มีค่าเท่ากับถ้ำขี้งูของเงินชิบลัน.
17	And a leah is the half of a shiblum.	และหนึ่งลียะเป็นครึ่งหนึ่งของหนึ่งชิบลุม.	และ ขี้งูเลอา มีค่าเท่ากับถ้ำขี้งูของเงินชิบล่า.
18	Now this is their number, according to their reckoning.	บัดนี้คือจำนวนของพวกเขา, ตามวิธีการคิดของพวกเขา.	บัดนี้ มีถึจำนวนตามวิธีการถึถุ่นถ้ำของพวกเขา.
19	Now an antion of gold is equal to three shiblons.	บัดนี้ทองหนึ่งแอนเทียนเท่ากับสามชิบลัน.	บัดนี้ถ้ำขี้งูอามทรุน มีค่าเท่ากับเงินชิบลันสามเท่า.

20 Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.

21 And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?

22 And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord. And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.

23 Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?

24 Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

บัดนี้, มันเป็นไปเพื่อจุดประสงค์อย่างเดียวกันที่จะหาผลประโยชน์, เพราะพวกเขาได้รับค่าตอบแทนของตนตามงานของตน, ฉะนั้น, พวกเขาปลุกปั่นผู้คนให้ก่อความวุ่นวาย, และความยุ่งยากและความชั่วร้ายนานัปการ, เพื่อพวกเขาจะมีงานมากขึ้น, เพื่อพวกเขาจะได้เงินตราตามคดีที่นำมาต่อหน้าพวกเขา; ฉะนั้นพวกเขาปลุกปั่นผู้คนให้ต่อต้านแอลมาและอมิวเล็ค.

และซีเอสรอมผู้นี้ตั้งต้นซักถามอมิวเล็ค, มีความว่า: ท่านจะตอบข้อซักถามข้าพเจ้าสักสองสามข้อที่ข้าพเจ้าจะถามท่านไหม? บัดนี้ซีเอสรอมเป็นชายที่ชำนาญในเล่ห์ของมาร, เพื่อเขาจะได้ทำลายสิ่งที่ดี; ฉะนั้น, เขาจึงกล่าวแก่อมิวเล็ค: ท่านจะตอบข้อซักถามที่ข้าพเจ้าจะถามท่านไหม?

และอมิวเล็คกล่าวแก่เขา: ข้าพเจ้าจะตอบ, หากมันเป็นไปตามพระวิญญาณของพระเจ้า, ซึ่งอยู่กับข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้าจะไม่พูดอะไรที่ตรงกันข้ามกับพระวิญญาณของพระเจ้า. และซีเอสรอมกล่าวแก่ท่าน: ดูเถิด, นี่คือเงินหกออนไท, และทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าจะให้ท่านหากท่านจะปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระผู้ทรงเป็นเหนือทุกสิ่ง.

บัดนี้อมิวเล็คกล่าว: โอท่านผู้เป็นลูกของนรก, เหตุใดท่านจึงล่อใจข้าพเจ้า? ท่านรู้ไหมว่าคนชอบธรรมไม่พ่ายแพ้ต่อการล่อลวงเช่นนั้น?

ท่านเชื่อไหมว่าไม่มีพระผู้เป็นเจ้า? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย, ท่านรู้ว่ามิใช่พระผู้เป็นเจ้า, แต่ท่านรักทรัพย์นั้นมากกว่าพระองค์.

บัดนี้, มันเป็นไปเพื่อจุดประสงค์อย่างเดียวกันที่จะหาผลประโยชน์, เพราะพวกเขาได้รับค่าจ้างตามวอร์งานของพวกเขา, ฉะนั้น, พวกเขาปลุกปั่นผู้คนให้ก่อความวุ่นวาย และความยุ่งยากและ ความชั่วร้ายนานัปการ, เพื่อพวกเขาจะมีงานมากขึ้น, เพื่อพวกเขาจะได้เงินตราตามคดีที่นำมาต่อหน้าพวกเขา; ฉะนั้น พวกเขาจึงได้ยืมเงินกู้ยืมเงินจาก และ แอมมูเล็ค.

และ ซีเอสรอมผู้นี้ตั้งต้นซักถามแอมมูเล็ค, มีความว่า: ท่านจะตอบคำถามของข้าพเจ้าสักสองสามคำถามที่ข้าพเจ้าจะถามท่านได้ບໍ? บัดนี้ซีเอสรอมเป็นชายที่ชำนาญใน เล่ห์ของมาร, เพื่อเขาจะได้ทำลายสิ่งที่ดี; ฉะนั้น, เขาจึงกล่าวกับแอมมูเล็คว่า: ท่านจะตอบคำถามที่ข้าพเจ้าจะถามท่านได้ບໍ?

และ แอมมูเล็คกล่าวกับเขาว่า: ตอบได้, ถ้าหากมันเป็นไปตามพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งอยู่กับข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้าจะไม่พูดอะไรที่ตรงกันข้ามกับพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า. และ ซีเอสรอมกล่าวกับเขาว่า: จงดูเถิด, นี่เป็นเงินหกออนไท และ ทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าจะให้ท่านหากท่านจะปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระผู้สูงส่ง.

และ แอมมูเล็คกล่าว: โอ เจ้า ผู้เป็นลูกของนรก, เหตุใดท่านจึงล่อใจข้าพเจ้า? ท่านรู้ไหมว่าคนชอบธรรมไม่พ่ายแพ้ต่อการล่อลวงเช่นนั้น?

เจ้าเชื่อหรือບໍว่ามีพระเจ้า? ข้าพเจ้ากล่าวกับเจ้าว่า, ไม่เลย, เจ้ารู้ว่ามิใช่พระเจ้า, แต่เจ้ารัก ทรัพย์นั้นมากกว่าพระองค์.

25 And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

26 And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

27 And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

28 Now Zeezrom said: Is there more than one God?

29 And he answered, No.

30 Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

31 And he said: An angel hath made them known unto me.

32 And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

33 And he said unto him, Yea.

34 And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

และบัดนี้ท่านกล่าวคำเท็จแก่ข้าพเจ้าต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า. ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า—ดูเถิดหกออนไทน์, ซึ่งมีค่ามาก, ข้าพเจ้าจะให้ท่าน—แม้ว่าท่านมีความตั้งใจที่จะสงวนมันไว้จากข้าพเจ้า; และความปรารถนาของท่านคือเพียงให้ข้าพเจ้าปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าองค์จริงและทรงพระชนม์อยู่, เพื่อท่านจะมีเหตุที่จะทำลายข้าพเจ้า. และบัดนี้ดูเถิด, เพราะความชั่วใหญ่หลวงนี้ ท่านจะได้รับผลตอบแทน.

และซีเอสรอมกล่าวแก่ท่าน : ท่านกล่าวว่า มีพระผู้เป็นเจ้าองค์จริงและทรงพระชนม์อยู่หรือ ?

และอมิวเล็คกล่าว : ใช่, มีพระผู้เป็นเจ้าองค์จริงและทรงพระชนม์อยู่.

บัดนี้ซีเอสรอมกล่าว : มีพระผู้เป็นเจ้ามากกว่าองค์หนึ่งหรือ ?

และท่านตอบ, ไม่ใช่.

บัดนี้ซีเอสรอมกล่าวแก่ท่านอีก : ท่านรู้เรื่องเหล่านี้ได้อย่างไร ?

และท่านกล่าว : เทพองค์หนึ่งทำให้เรื่องนี้เป็นที่รู้แก่ข้าพเจ้า.

และซีเอสรอมกล่าวอีก : ผู้ที่จะมาคือใคร ? คือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าหรือ ?

และท่านกล่าวแก่เขา, ถูกแล้ว.

และซีเอสรอมกล่าวอีก : พระองค์จะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ในบาปให้รอดหรือ ? และอมิวเล็คตอบและกล่าวแก่เขา : ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพระองค์จะไม่ทรงทำเช่นนั้น, เพราะเป็นไปได้ที่พระองค์จะทรงปฏิเสธพระวาทะของพระองค์.

และ บัดนี้เจ้าเฝ้าทิวะเรายังอยู่ต่อหน้าพระเจ้า. เจ้าท้าวกับข้าพเจ้าว่า—จึ่งเบี่ยง ทิกรอนไทม์นี้ จึ่งมีค่าหลาย ข้าพเจ้าจะมอบให้แก่ท่าน—เมื่อเจ้ามีความตั้งใจที่จะบໍให้ข้าพเจ้า แต่ถวามปาดทะขนาของเจ้าถิพรงแต่ให้ข้าพเจ้าปะถิเสถพระเจ้าอึงທ່ရူงแท้, และ จิງพระຊິນຢູ່ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ມີເຫດຜົນທີ່ຈະທຳລາຍຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້ຈິງເບິ່ງ, ເພາະຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນ.

และ ซีเอสรอมถามแอมมิวเล็คอีกว่า: ท่านท้าวว่ามีพระเจ้าอึงທ່ရူงแท้ และ จิງพระຊິນຢູ່ແມ່ນບໍ?

และ แอมมิวเล็คตอบว่า: แມ່ນແລ້ວ, มีพระเจ้าอึงທ່ရူงแท้ ແລະ ຈິງพระຊິນຢູ່.

บัดนี้ซีเอสรอมถามว่า: มีพระเจ้าหลายกว่าอึงທ່ງໜຶ່ງບໍ?

และ แอมมิวเล็คตอบว่า, ບໍ່.

บัดนี้ซีเอสรอมถามแอมมิวเล็คอีกว่า: ท่านรู้เรื่องราวเหล่านี้ได้ແມ່ນໃດ?

และ ลาวตอบว่า: ທູດອົງໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງນີ້.

และ ซีเอสรอมถามอีกว่า: ຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນແມ່ນໃຜ? ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ?

และ ลาวตอบซีเอสรอมว่า, ແມ່ນແລ້ວ.

และ ซีเอสรอมถามอีกว่า: ພຣະອົງຈະຊ່ວຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ລອດ ໃນບາບຂອງເຂົາບໍ? ແລະ ແອມມິວເລັກຕອບ ແລະ ກ່າວກັບລາວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພຣະອົງຈະປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

35 Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

36 Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

37 And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

38 Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

39 And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

บัดนี้ซีเอสรอมกล่าวแก่ผู้คน :
จงดูว่าท่านจดจำเรื่องเหล่านี้;
เพราะเขาพูดว่ามีพระผู้เป็นเจ้า
เพียงองค์เดียว; ทว่าเขายังกล่าวว่า
พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จ
มา, แต่พระองค์จะไม่ทรงช่วยผู้คน
ของพระองค์ให้รอด—ราวกับว่า
เขามีอำนาจสั่งพระผู้เป็นเจ้า.

บัดนี้อมิวเล็คกล่าวแก่เขาอีก :
ดูเถิดท่านพูดเท็จ, เพราะท่าน
กล่าวว่าข้าพเจ้าพูดราวกับว่า
ข้าพเจ้ามีอำนาจสั่งพระผู้เป็นเจ้า
เพราะข้าพเจ้ากล่าวว่าพระองค์จะ
ไม่ทรงช่วยผู้คนของพระองค์ที่อยู่
ในบาปของตนให้รอด.

และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านอีกว่า
พระองค์ทรงช่วยพวกเขาที่อยู่ใน
บาปของตนให้รอดไม่ได้; เพราะ
ข้าพเจ้าปฏิเสธพระวจนะของ
พระองค์ไม่ได้, และพระองค์ตรัสไว้
ว่าไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาดจะสืบทอด
อาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นมรดก
เลย; ฉะนั้น, ท่านจะได้รับการช่วย
ให้รอดได้อย่างไร, เว้นแต่ท่านจะ
สืบทอดอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็น
มรดก? ฉะนั้น, ท่านจะได้รับการ
ช่วยให้รอดไม่ได้ในบาปของท่าน.

บัดนี้ซีเอสรอมกล่าวแก่ท่านอีก :
พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าคือพระ
บิดาในรันดร์นั้นเองหรือ?

และอมิวเล็คกล่าวแก่เขา : ใช่
แล้ว, พระองค์คือพระบิดาในรันดร์
ของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก,
และสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้นนั่นเอง;
พระองค์ทรงเป็นปฐมและอวสาน,
ต้นและปลาย;

บัดนี้ซีเอสรอมกล่าวกับผู้ยินว่า: ให้
พวกเจ้าจดจำเลื่องเหล่านี้ไว้; เพราะ
ลาวเฝ้าว่า มีพระเจ้าพวงอึงดรุง; เถียง
ย่างใดก็ตาม, ลาวยังว่าว่า พระบุตร
ของพระเจ้าจะเสด็จมา, แต่พระอึง
จะบ่ช่วยผู้ยินของพระอึงให้รอด—ถึ
กันกับว่าลาวมีสิดอำนาจบันฉา
พระเจ้า.

บัดนี้แอมมิวเล็กรู้ว่าลาวอึงว่า:
จึ่งเบี่ยง เจ้าเฝ้าถึอะ, เพราะเจ้าว่าว่า
ข้าพเจ้าเฝ้าถึกันกับว่า ข้าพเจ้ามีสิด
อำนาจบันฉาพระเจ้า เพราะข้าพเจ้า
ว่าว่า พระอึงจะบ่ช่วยผู้ยินของ
พระอึงให้รอดในบาปของพวกเจ้า.

และ ข้าพเจ้าว่ากับเจ้าอีกว่า
พระอึงบ่สามารถช่วยเจ้าให้รอดใน
บาปพวกเจ้าได้; เพราะข้าพเจ้า
ปะติเสดพระคำของพระอึงบ่ได้, และ
พระอึงได้ว่าว่า สิ่งที่ไม่สะอาดจะบ่
ได้รับ อานาจักรสะทวันเป็นมูนมละถึก
ได้เล็ย; สะมัน, เจ้าจะลอดได้แมอใน
เฝ้าเสยแต่เจ้าจะได้รับอานาจักร
สะทวันเป็นมูนมละถึก? สะมัน, เจ้าจะ
ลอดบ่ได้ในบาปของเจ้า.

บัดนี้ซีเอสรอมถามแอมมิวเล็กรีก
ว่า: พระบุตรของพระเจ้าถึพระบิดาผู้
สะถึกนิลันดอนบ่?

และ แอมมิวเล็กรตอบลาวว่า: แท้จิง
แล้ว, พระอึงถึพระบิดาผู้สะถึก
นิลันดอนของสะทวัน และ แผ่นดิน
โลก, และ ทุกสิ่งทั้งปวงในนั้น; พระอึง
เป็นต้น และ ที่สุด, เป็นผู้ทำอิด และ
เป็นผู้สุดท้าย;

- 40 And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.
- 41 Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.
- 42 Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.
- 43 The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.
- และพระองค์จะเสด็จมาในโลก เพื่อไถ่กู้คนของพระองค์; และพระองค์จะทรงรับเอาการล่วงละเมิดของคนเหล่านั้นที่เชื่อในพระนามของพระองค์ไว้กับพระองค์; และคนเหล่านี้คือคนที่จะมีชีวิตนิรันดร์, และไม่มีใครอื่นจะได้รับความรอด.
- ฉะนั้นคนชั่วร้ายคงอยู่เหมือนกับว่าไม่มีการไถ่กู้ทำขึ้นเลย, เว้นแต่จะเป็นการแก้สายรัดแห่งความตายออก; เพราะเหตุเกิด, วันนั้นจะมาถึงที่คนทั้งปวงจะลุกขึ้นจากบรรดาคนตายและยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, และถูกพิพากษาตามงานของพวกเขา.
- บัดนี้, มีความตายอย่างหนึ่งซึ่งเรียกว่าความตายทางโลก; และความตายของพระคริสต์จะแก้สายรัดแห่งความตายทางโลกนี้, เพื่อจะยกคนทั้งปวงขึ้นจากความตายทางโลกนี้.
- วิญญาณและร่างกายจะรวมกันอีกในรูปแบบอันสมบูรณ์; ทั้งแขนขาและข้อต่อจะกลับคืนสู่โครงร่างอันถูกต้อง, แม้ดังเราเป็นอยู่ขณะนี้ในเวลานี้; และพระองค์จะทรงนำเรามายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, โดยรู้แม่ว่าที่เราอยู่เดี๋ยวนี้, และมีความจำถึงความผิดทั้งหมดของเราอย่างชัดเจน.
- และ พระอົງจะສະເດັດມາໃນ ໂລກນີ້ ເພື່ອ ໄຕ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງ ຈະ ຮັບເອົາການລ່ວງລະເມີດຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຄືຜູ້ທີ່ຈະມີຊີວິດ ນິລັນດອນ, ແລະ ຄວາມລອດຈະບໍ່ມາທາ ໃຜອີກເລີຍ.
- ສະນັ້ນ ຄົນຊົ່ວຈົ່ງຄົງຢູ່ເໝືອນກັບວ່າ ບໍ່ມີການໄຕ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະ ເປັນການແກ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ອອກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງທີ່ ຄົນທັງປວງຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖືກ ພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.
- ບັດນີ້, ຄວາມຕາຍຢ່າງໜຶ່ງຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ຄວາມຕາຍທາງໂລກ; ແລະ ຄວາມຕາຍ ຂອງພຣະຄຣິດ ຈະແກ້ ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມ ຕາຍທາງໂລກນີ້ ເພື່ອຈະຍົກຄົນທັງປວງ ຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍທາງໂລກນີ້.
- ວິນຍານກັບຮ່າງກາຍຈະ ຮ່ວມເຂົ້າກັນ ອີກໃນຮູບລັກສະນະອັນສົມບູນຂອງມັນ; ທັງແຂນຂາ ແລະ ຂໍ້ຕໍ່ຈະກັບຄືນສູ່ໂຄງຮ່າງ ອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກ ເຮົາເປັນຢູ່ໃນເວລານີ້; ແລະ ພວກເຮົາຈະ ຖືກນຳມາຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍຮູ້ຈັກກັບທີ່ພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ໃນເວລານີ້, ແລະ ຈະມີ ການຈື່ຈຳເຖິງ ຄວາມຜິດ ທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງ.

44 Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

45 Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

46 Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

บัดนี้, การนำกลับคืนนี้จะเกิดแก่คนทั้งปวง, ทั้งชราและหนุ่ม, ทั้งทาสและไท, ทั้งชายและหญิง, ทั้งคนชั่วร้ายและคนชอบธรรม; และแม้ผมบนศีรษะของพวกเขาสักเส้นเดียวก็จะไม่หายไป; แต่พระองค์จะทรงนำทุกสิ่งกลับคืนสู่โครงสร้างอันสมบูรณ์, ดังที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้, หรือในร่างกาย, และจะทรงนำมาพิจารณาต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์พระบุตร, และพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา, และพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, ซึ่งเป็นพระผู้เป็นเจ้าเดิวนิรันดร์, เพื่อได้รับการพิพากษาตามงานของพวกเขา, ไม่ว่าดีหรือไม่ชั่ว.

บัดนี้, ดูก่อนข้าพเจ้าพูดกับท่านแล้วเกี่ยวกับความตายของร่างกายอันเป็นมรรตัย, และเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตของร่างกายอันเป็นมรรตัยด้วย. ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าร่างกายอันเป็นมรรตัยนี้จะทรงยกขึ้นเป็นร่างกายที่เป็นอมตะ, คือจากความตาย, แม้จากความตายครั้งแรกมาสู่ชีวิต, เพื่อพวกเขาจะไม่ตายอีกต่อไป; วิญญาณพวกเขาจะรวมอยู่กับร่างกายพวกเขา, จะไม่แยกออกจากกันเลย; ดังนั้นทั้งหมดกลับกลายเป็นฝ่ายวิญญาณและเป็นอมตะ, เพื่อพวกเขาจะเห็นความน่าเบื่อไม่ได้อีกต่อไป.

บัดนี้, เมื่ออมิวเล็คได้ยุติการกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้วผู้คนเริ่มแปลกใจอีก, และซีเอสรอมเริ่มตัวสั่นด้วย. และดังนั้นถ้อยคำของอมิวเล็คจบลง, หรือก็คือทั้งหมดที่ข้าพเจ้าเขียนไว้.

บัดนี้, งานกับถินมานี้จะเกิดกับถินทั้งปวง, ทั้งแก่ และ หนุ่ม, ทั้งข้าทาส และ ผู้เป็นอิสระ, ทั้งชาย และ หญิง, ทั้งถินชั่ว และ ถินชอบทำ; และ เทพแม่ในท้องของพวกเธอ เลี้ยงชีพก็จะบ่เสียไป; แต่ทุกฝ่ายจะ กับถินสู่โลกสว่างอันสมบูรณ์ของมโนทัศน์ที่อยู่ในเวลานี้, ทลในร่างกาย, และ จะถูกนำมาพิจารณาอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์เป็นพระบุตร, และ พระเจ้าเป็น พระบิดา และ พระวิญญาณศักดิ์, ซึ่ง เป็น พระเจ้าผู้ทรงผู้สะท้านถินเพื่อรับ งานพิพากษตามอรรถของพวกเธอ, บ่ว่าพวกเธอจะดี ทล จะชั่ว.

บัดนี้, จึ่งแบ่ง, ข้าพเจ้าได้เอื้อมกับเจ้าแล้วท่อกับความตายของร่างกายที่เป็นมณะ, และ ท่อกับ งานฟื้นถินจิตของร่างกายที่เป็นมณะ. ข้าพเจ้าท่อกับเจ้าว่า ร่างกายที่เป็นมณะนี้จะถูก ยกขึ้นเป็นร่างกายที่เป็นอมณะจากความตาย, เทพแม่ความตายถึงทำอิดมาสู่จิต, ถินพวกเธอจะ ตายบ่ได้อีกต่อไป; ถินของพวกเธอจะรวมเข้ากับร่างกายของพวกเธอ, และ จะบ่ถูกแยกออกจากกันอีกเลย; ทั้งพินิจจะกับเป็น ทางถินของ และ อมณะดังนี้, ซึ่งพวกเธอจะบ่เห็นความน่าเบื่ออีกต่อไป.

บัดนี้เมื่อแอมมิลเล็คจบข้อความนี้แล้ว ผู้ถินเลื่อมแปลกใจอีก, และ ซีเอสรอมเลื่อมสั่นส่าย. และ ถ้าเจ้าของแอมมิลเล็คได้จบลงดังนี้, ทล ข้าพเจ้าได้จบลงไว้เท่านั้น.

Alma 12

- 1 Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.
- 2 Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:
- 3 Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;
- 4 And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—
- 5 Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

แอลมา ๑๒

บัดนี้แอลมา, โดยที่เห็นว่าถ้อยคำของอมีวเล็คทำให้ซีเอสรอมเงียบลง, เพราะเขาเห็นว่าอมีวเล็คจับได้ถึงการพูดเท็จและการหลอกลวงของตนเพื่อทำลายท่าน, และโดยที่เห็นว่าเขาเริ่มตัวสั่นจากการสำนึกในความผิดของตน, เขาจึงเริ่มเอ่ยปากพูด, และทำให้ถ้อยคำของอมีวเล็คมีหลักฐาน, และอธิบายสิ่งต่าง ๆ นอกเหนือไปจากนั้น, หรือคหีพระคัมภีร์ออกนอกเหนือจากที่อมีวเล็คทำไปแล้ว.

บัดนี้ถ้อยคำที่แอลมาพูดกับซีเอสรอมนั้นผู้คนรายรอบได้ยิน; เพราะฝูงชนมีมาก, และท่านพูดทำนองนี้ :

บัดนี้ซีเอสรอม, โดยที่เห็นว่าท่านถูกจับได้ถึงการพูดเท็จและเล่ห์กลของท่าน, เพราะท่านไม่เพียงพูดเท็จกับมนุษย์เท่านั้นแต่ท่านยังพูดเท็จกับพระผู้เป็นเจ้า; เพราะดูเถิด, พระองค์ทรงรู้ความคิดทั้งหมดของท่าน, และท่านเห็นแล้วว่าความคิดของท่านเป็นที่รู้แก่เราโดยพระวิญญาณของพระองค์;

และท่านเห็นแล้วว่าเราล่วงรู้แผนของท่านเป็นแผนซึ่งแยบยลมาก, เหมือนความแยบยลของมาร, เพื่อพูดเท็จและหลอกลวงคนพวกนี้เพื่อท่านจะทำให้พวกเขาต่อต้านเรา, สบประมาทเราและขับไล่เรา—

บัดนี้เป็นแผนของปฏิปักษ์ของท่าน, และเขาใช้อำนาจของเขากับท่านแล้ว. บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านจดจำว่าอะไรที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน ข้าพเจ้ากล่าวแก่ทุกคน.

แอมมา ๑๘

บัดนี้แอมมา, โดยที่เห็นว่าถ้อยคำของแอมมิลเล็คเร็ดทำให้ซีเอสรอมงุนงง, เพราะเขาเห็นว่า แอมมิลเล็คจับเขาได้ใน ภาณเจ้าถิอะ และ ภาณทลอลวง เพื่อพยายามจะทำลายเขา, และเห็นว่า เขาเล้มสั่นส่ายด้วย ความรู้ตัวในความผิดของเขาเอง, เข่นจึงเปิดปาก, และ เล้มเจ้ากับเขา เพื่อเร็ดให้ถ้อยคำของแอมมิลเล็คมีหลักฐาน, และ อธิบายสิ่งต่างๆ, ทลิล่าว่าถิอะพระถ้ำพี้ ฐุ่นอกเหนือไปจากที่แอมมิลเล็คได้กล่าวไป.

บัดนี้ถ้อยคำที่แอมมาเจ้ากับซีเอสรอมเร็ดให้ผู้รอบรู้รอบนั้นได้ยินอีก; เพราะผู้รอบรู้ทั้งหลาย และ เข่นได้เจ้าไว้ตามนี้:

บัดนี้ซีเอสรอม, โดยที่เห็นว่าเจ้าถูกจับได้ในภาณเจ้าถิอะ และ ภาณใช้ภินุบาย, บ่แม่นแต่กับมะนุดเท่านั้นแต่เจ้ายังเจ้าถิอะพระเจ้านำอีก; เพราะ จ้งเบ้ง, พระอัฐรู้ ความถิอะถิอะของเจ้า, และ เจ้าเห็นว่าความถิอะของเจ้า เป็นที่รู้จักแก่พวกเร้าโดยพระอิมยานของพระอัฐ;

และ เจ้าเห็นว่า พวกเร้ารู้แผนของเจ้าเป็นแผนที่มีเล่ห์ทลอลวง, ฐุ่นเป็นเล่ห์ทลอลวงของมา, เพื่อเจ้าถิอะ และ ทลอลวงผู้ภินพวกนี้เพื่อเจ้าจะได้เร็ดให้พวกเร้าถิอะตามพวกเร้า เข่นปะชาดพวกเร้า และ ขับไล่พวกเร้าออกไป—

บัดนี้มันเป็นแผนของ ผู้ปละปิกของเจ้า, และ มันได้ใช้อำนาจของมันกับเจ้าแล้ว. บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้เจ้าจำไว้ว่า อันใดที่ข้าพเจ้าเจ้ากับเจ้าทลิล่าว่าข้าพเจ้าเจ้ากับเข่นกับว่าข้าพเจ้าเจ้ากับเข่นกับเข่น.

6 And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

7 Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

8 And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

และดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านทุกคนว่าเป็นบ่วงแร้วของปฏิปักษ์, ซึ่งเขาวางไว้เพื่อจับคนพวกนี้, เพื่อเขาจะนำท่านมาขึ้นอยู่กับเขา, เพื่อเขาจะมัดท่านไว้ด้วยโซ่ของเขา, เพื่อเขาจะล่ามท่านลงไปสู่ความพินาศอันเป็นนิรันดร์, ตามอำนาจแห่งการเป็นเชลยของเขา.

บัดนี้เมื่อแอลมาพูดถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ซีเอสรอมเริ่มตัวสั่นยิ่งขึ้น, เพราะเขาเชื่อมั่นในเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นเรื่อย ๆ; และเขาเชื่อมั่นด้วยว่าแอลมาและอมิวเล็คมีความรู้เกี่ยวกับเขา, เพราะเขาเชื่อมั่นว่าพวกท่านรู้ความนึกคิดและเจตนาของใจเขา; เพราะพวกท่านได้รับพลังความสามารถมาเพื่อจะได้รู้เรื่องเหล่านี้ตามวิญญูณแห่งการพยากรณ์.

และซีเอสรอมเริ่มสอบถามพวกท่านอย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อเขาจะรู้เกี่ยวกับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้ามากยิ่งขึ้น. และเขากล่าวแก่แอลมา : ที่อมิวเล็คพูดเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตของคนตายหมายความว่าอย่างไร, ที่ว่าคนทั้งปวงจะถูกขึ้นจากบรรดาคนตาย, ทั้งคนเที่ยงธรรมและคนไม่เที่ยงธรรม, และพระองค์จะทรงนำมาขึ้นอยู่ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับการพิพากษาตามงานของพวกเขา ?

และ จีวเบ้ง ข้าพเจ้ากล่าวกับทุกภินว่า นี่เป็นบ่วงของผู้นิละปิก, ซึ่งวางไว้เพื่อทักจะจับผู้ภินพวกนี้ เพื่อบันจะได้อาพอกเจ้ามาขึ้นอยู่กับมัน, เพื่อบันจะได้ล้อมพอกเจ้าไว้ให้รอบด้วยสายลี้ຂອງมัน เพื่อบันจะได้ผูกมัดพอกเจ้าลี้ງไปຫາຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດ, ຕາມອຳນາດແຫ່ງການເປັນຊະເລີຍຂອງມັນ.

บัดนี้เมื่อแอมมาเจ้าข้าความนี้แล้ว, ไซเอสรอมเริ่มสั่นสะท้านอย่างยิ่ง, เพราะลาวยอมรับในอำนาจของพระเจ้าหลายชั้น; และลาวยอมรับอีกว่า, แอมมาทักกับแอมมิลเล็คมีความรู้ກ່ຽວກັບຕົວລາວ, ເພາະລາວຍອມຮັບວ່າພວກເພິ່ນຮູ້ເຖິງຄວາມນິກົດ ແລະ ຄວາມເຈດຕະນາຂອງໃຈລາວ; ເພາະວ່າເພິ່ນທັງສອງໄດ້ຮັບອຳນາດທີ່ຈະໄດ້ຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຕາມວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ.

และ ไซเอสรอมเริ่มสอบถามพอกເພິ່ນຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າຫລາຍຂັ້ນ. ແລະລາວຖາມແອມມາວ່າ: ເລື່ອງທີ່ແອມມິວເລັກເວົ້າກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ວ່າຄົນທັງປວງຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ທັງຄົນທ່ຽງທຳ ແລະ ຄົນບໍ່ທ່ຽງທຳ, ແລະ ຈະຖືກນຳມາຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພະເຈົ້າເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ?

9 And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

10 And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

11 And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

12 And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

และบัดนี้แอลมาเริ่ม
อรรถาธิบายเรื่องเหล่านี้แก่เขา, มี
ความว่า : ความรู้ในความลึกลับของ
พระผู้เป็นเจ้าประทานไว้ให้หลาย
คน; กระนั้นก็ตามพวกเขาได้รับ
พระบัญชาอย่างเคร่งครัดว่าพวก
เขาจะไม่ถ่ายทอดออกไปนอกจาก
ตามพระวอนะส่วนที่พระองค์
ประทานแก่ลูกหลานมนุษย์, ตาม
ความใส่ใจและความขยันหมั่น
เพียรที่พวกเขาถวายแด่พระองค์.

และฉะนั้น, เขาที่ทำใจตนแข็ง
กระด้าง, ผู้เดียวกันนั้นย่อมได้รับ
พระวอนะน้อยลง; และแก่คนที่ไม่
ทำใจตนแข็งกระด้าง, ก็จะมีประทาน
พระวอนะมากขึ้นเรื่อย ๆ, จนกว่า
จะประทานให้เขารู้ความลึกลับของ
พระผู้เป็นเจ้าจนเขารู้พระวอนะ
เหล่านั้นในความไพบูรณ์.

และแก่พวกเขาที่ทำใจตนแข็ง
กระด้าง, ก็จะมีประทานพระวอนะให้
พวกเขาได้น้อยลงจนพวกเขาไม่รู้
อะไรเกี่ยวกับความลึกลับของ
พระองค์; และเมื่อนั้นพวกเขาย่อม
ถูกมารพาไปเป็นเชลย, และถูกนำ
ลงไปสู่ความพินาศโดยความ
ประสงค์ของเขา. บัดนี้คือความ
หมายของโซ่แห่งนรก.

และอมิวเลคพูดไว้อย่างแจ่มชัด
เกี่ยวกับความตาย, และการถูกยก
ขึ้นจากความเป็นมรตัยนี้ไปสู่
สภาพความเป็นอมตะ, และโดยที่
ถูกนำไปอยู่ต่อหน้าบัลลังก์
พิพากษาของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อ
รับการพิพากษาตามงานของเรา.

และ บัดนี้แอลมาเริ่มชี้แจงเลื่อง
เหล่านี้แก่เขา, โดยกล่าวว่า: มันได้ถูก
มอบให้หลายคนเพื่อจะรู้ ความลึกลับ
ของพระเจ้า; แต่อย่างไรก็ตาม พวก
เขาได้รับพระบัญชาอย่างเคร่งครัดว่า บໍให้
บอกเล่านอกจากตามพระคำทอนที่
พระอົງปะทานให้ลูกหลานมนุษย์, เก้า
นั้น, ตามความเอาใจใส่ และ ความ
พากเพียรที่พวกเขาถวายแด่พระอົງ.

และ สະນັ້ນ, คนที่จะเรັດใจ แฉง
กะດ້າງจะได้อຸບ ສ່ວນນ້ອຍຂອງ
ພະຄຳ; ແລະ ກັບຄົນທີ່ຈະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງ
ກະດ້າງກໍຈະໄດ້ ຮັບສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ
ພະຄຳ, ຈົນວ່າມັນຖືກມອບໃຫ້ເຂົາເພື່ອ
ຈະໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມລຶກລັບຂອງພະເຈົ້າ
ຈົນກວ່າເຂົາຈະຮູ້ຢ່າງເຕັມທີ່.

ແລະ ກັບພວກທີ່ຈະເຮັດໃຈແຂງ
ກະດ້າງ, ພະອົງຈະປະທານ ສ່ວນນ້ອຍ
ຂອງພະຄຳໃຫ້ ຈົນວ່າພວກເຂົາ ບໍ່ຮູ້
ອັນໃດກ່ຽວກັບຄວາມລຶກລັບຂອງ
ພະອົງ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຍ່ອມຖືກ
ມານເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຖືກນຳໄປ
ດ້ວຍຄວາມປະສົງຂອງມັນລົງໄປຫາຄວາມ
ພິນາດ. ບັດນີ້ ນີ້ຄືຄວາມໝາຍຂອງ
ສາຍໂສ້ແຫ່ງ ນະລຶກ.

ແລະ ແອມມິວເລັກໄດ້ເວົ້າໄວ້ຢ່າງແຈ້ງ
ແຈ້ງກ່ຽວກັບ ຄວາມຕາຍ, ແລະ ການຖືກ
ຍົກຂຶ້ນຈາກຄວາມເປັນມະຕະນີ້ໄປຫາ
ສະພາບທີ່ເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຖືກນຳໄປຢູ່
ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພະເຈົ້າ, ເພື່ອ
ຈະໄດ້ຮັບການ ພິພາກສາຕາມວຽກງານ
ຂອງພວກເຮົາ.

13 Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, insomuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

14 For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

15 But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

เมื่อนั้นหากใจเราแข็งกระด้าง, แท้จริงแล้ว, หากเราทำใจเราแข็งกระด้างต่อพระวจนะ, ถึงขนาดที่หาพระวจนะไม่พบในตัวเรา, เมื่อนั้นสภาพของเราจะน่าพรั่นพรึง, เพราะเมื่อนั้นเราจะถูกกล่าวโทษ.

เพราะถ้อยคำของเราจะกล่าวโทษเรา, แท้จริงแล้ว, งานทั้งหมดของเราจะกล่าวโทษเรา; จะไม่พบว่าเราปราศจากมลทิน; และความนึกคิดของเราจะกล่าวโทษเราด้วย; และในสภาพอันน่าพรั่นพรึงนี้เราจะไม่กล้าเงยหน้าดูพระผู้เป็นเจ้าของเรา; และเราจะค่อนข้างยินดีหากเราสั่งก้อนหินและภูเขาให้ตกลงมาทับเราได้เพื่อปิดบังเราจากที่ประทับของพระองค์.

แต่นี้เป็นไปไม่ได้; เราต้องออกมายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ในรัศมีภาพของพระองค์, และในเดชานุภาพของพระองค์, และในอานุภาพ, พระบารมี, และอำนาจการปกครองของพระองค์, และยอมรับด้วยความอับอายอันเป็นนิจว่าการพิพากษาทั้งหมดของพระองค์เที่ยงธรรม; ว่าพระองค์ทรงเที่ยงธรรมในงานทั้งหมดของพระองค์, และว่าพระองค์ทรงเมตตาลูกหลานมนุษย์, และว่าพระองค์ทรงมีเดชานุภาพทั้งปวงที่จะช่วยทุกคนที่เชื่อในพระนามของพระองค์ให้รอดและนำผลที่คู่ควรแก่การกลับใจออกมา.

เมื่อนั้นถ้าหากใจของพวกเร้างดง, แท้จริงแล้ว, ถ้าหากพวกเร้างดงใจแก่พระวจนะ, ถึงขนาดที่หาพระวจนะไม่พบในตัวพวกเร้างดงแล้ว, เมื่อนั้นสภาพของพวกเร้างดงจะเป็นตายเป็นหลาย, เพราะเมื่อนั้นพวกเร้างดงจะถูกกล่าวโทษ.

เพราะ ถ้าเจ้าของพวกเร้างดงกล่าวโทษพวกเร้างดง, แท้จริงแล้ว, งานกระทำทั้งหมดยกของพวกเร้างดงจะกล่าวโทษพวกเร้างดง; พวกเร้างดงจะไม่พบพวกเร้างดงปราศจากมลทิน; และ ความนึกคิดของพวกเร้างดงจะกล่าวโทษพวกเร้างดงนำอีก; และ ในสภาพอันเป็นตายเป็นนี้พวกเร้างดงจะไม่กล้าเงยหน้าดูพระเจ้าของพวกเร้างดงได้; และ พวกเร้างดงจะขื่นขื่นถ้าหากพวกเร้างดงสามารถสั่งหินและ ภูเขาให้ตกลงมาใส่พวกเร้างดง เพื่อเจ้าของพวกเร้างดงจะทับพวกเร้างดง.

แต่นี้เป็นไปไม่ได้; พวกเร้างดงต้องออกมายืนอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเจ้าในรัศมีภาพของพระเจ้า, และในอำนาจของพระเจ้า, และ ในลึกลับของพระเจ้า, และ ในเดชานุภาพ, และ การครอบครองของพระเจ้า และ ยอมรับด้วยความอับอายอันเป็นนิจว่า งานพิพากษาทั้งหมดยกของพระเจ้าทรงทำ, ว่าพระเจ้าทรงทำในอภินิหารทั้งหมดยกของพระเจ้า, และ ว่าพระเจ้าเมตตาลูกหลานมนุษย์, และ ว่า พระเจ้ามีอำนาจทั้งหมดยกที่จะช่วยทุกคนที่เชื่อในพระนามของพระเจ้าให้รอด และ นำเข้านิยามกับงานกับใจออกมา.

16 And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

17 Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

18 Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

19 Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

20 But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านเมื่อนั้นความตายย่อมมาถึง, แม้ความตายครั้งที่สอง, ซึ่งเป็นความตายทางวิญญาณ; เมื่อนั้นย่อมเป็นเวลาที่คุณใดก็ตามที่ตายในบาปของเขา, อันเกี่ยวกับความตายทางโลก, จะตายทางวิญญาณด้วย; แท้จริงแล้ว, เขาจะตายในเรื่องที่เกี่ยวกับความชอบธรรม.

เมื่อนั้นคือเวลาที่ความทรมานของพวกเขาจะเป็นดังทะเลเพลิงและกามะถัน, ซึ่งเปลวเพลิงนั้นจะลุกโชนตลอดกาลและตลอดไป; และเมื่อนั้นคือเวลาที่พวกเขาถูกล่ามด้วยโซ่ลงไปสู่ความพิณาศอันเป็นนิรันดร์, ตามอำนาจและการเป็นเชลยของซาตาน, โดยที่เขาทำให้คนพวกนี้ขึ้นอยู่กับความประสงค์ของเขา.

เมื่อนั้น, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พวกเขาจะเป็นราวกับว่าไม่มีการไถ่กระทำให้ขึ้นเลย; เพราะพวกเขาจะรับการไถ่ไม่ได้ตามความยุติธรรมของพระเจ้า; และพวกเขาจะตายไม่ได้, โดยที่การเน่าเปื่อยไม่มีอีกต่อไปแล้ว.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอลมาพูดถ้อยคำเหล่านี้จบแล้ว, ผู้คนเริ่มแปลกใจยิ่งขึ้น;

แต่มีคนผู้หนึ่งชื่อแอนทอนาห์, ซึ่งเป็นหัวหน้าผู้ปกครองคนหนึ่งในบรรดาพวกเขา, ออกมากล่าวแก่ท่านว่า : ที่ท่านกล่าวมานี้คืออะไร, ที่ว่ามนุษย์จะลุกขึ้นจากบรรดาคนตายและจะถูกเปลี่ยนจากสภาพที่เป็นมรตัยไปสู่สภาพที่เป็นอมตะ, เพื่อจิตวิญญาณจะตายไม่ได้เลย ?

และ บัดนี้จึงเป็น, ข้าพเจ้ากล่าวกับเจ้าว่า เมื่อนั้น ความตายต้องมาเถิด, เถิดแม้ความตายเพื่อทั้งสอง ชั่วเป็นความตายทางวิญญาณ; เมื่อนั้นมันจะเป็นเวลาที่ผู้ใดก็ตามที่ตายในบาปของกินอันเป็น ความตายทางโลกจะตายทางวิญญาณอีก; แท้จริงแล้ว, เขาจะตายในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความชอบทำ.

เมื่อนั้นคือเวลาที่ความทรมานของพวกเขาจะเป็นดังทะเลเพลิง และ มาด, ชั่วแปดไฟนั้นลุกอยู่ทะลลอดไป และ ทะลลอดทาง; และ เมื่อนั้นก็ถึงเวลาที่พวกเขาจะถูกล่ามด้วยสายโซ่ลงสู่ความพิณาศอันเป็นนิรันดร์ตามอำนาจ และ ความเป็นเชลยของซาตานโดยที่มันเร็ดให้พวกเขามิขึ้นกับความประสัจของมัน.

เมื่อนั้น, ข้าพเจ้ากล่าวกับเจ้าว่า พวกเขาจะเป็นถ้อยกับว่า บໍมีการไถ่กระทำให้ขึ้นเลย เพราะพวกเขาจะถูกไถ่ไม่ได้ตามความยุติธรรมของพระเจ้า; และ พวกเขาจะ ตายบໍได้, เพราะ ว่า บໍมีการเน่าเปื่อยต่อไปอีกแล้ว.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อแอลมาจบงานเจ้าข้าแล้ว, ผู้คนเริ่มแปลกใจหลายขึ้น;

แต่มีคนที่หนึ่งชื่อแอนทอนาห์, ชั่วเป็นหัวหน้าผู้ปกครองหนึ่งในบรรดาพวกเขา, ออกมากล่าว และ งามแอลมาว่า: สิ่งที่คุณกล่าวมานี้หมายความว่า: สิ่งที่คุณกล่าวมานี้หมายความว่า: มนุษย์จะลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย และ จะถูกเปลี่ยนจากสภาพที่เป็นมรตัยไปสู่สภาพที่เป็นอมตะ, ว่า จิตวิญญาณจะตายบໍได้อีกเลย?

21 What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

22 Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

23 And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

24 And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

ข้อความในพระคัมภีร์
หมายความว่าอะไร, ที่กล่าวว่าพระ
ผู้เป็นเจ้าทรงให้เหล่าทูตและ
ดาบเพลิงอยู่ทางตะวันออกของ
สวนแห่งเอเดน, เพื่อป้องกัน
ให้เราเข้าไปและรับส่วน
ผลของต้นไม้แห่งชีวิต, และมีชีวิต
อยู่ตลอดกาล? และดังนั้นเราจึง
เห็นว่าไม่มีโอกาสจะเป็นไปได้เลยที่
พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ตลอดกาล.

บัดนี้แอลมากล่าวแก่เขา : นี่คือ
เรื่องที่ข้าพเจ้ากำลังจะอธิบาย.
บัดนี้เราเห็นว่าอาดัมตกโดยการรับ
ส่วนผลไม้ต้องห้าม, ตามพระวจนะ
ของพระผู้เป็นเจ้า; และดังนั้นเรา
จึงเห็น, ว่าโดยการตกของท่าน,
มนุษยชาติทั้งปวงจึงกลับกลายเป็น
เป็นผู้คนที่หลงไปและตก.

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าว
แก่ท่านว่าหากเป็นไปได้ที่อาดัมจะ
รับส่วนผลของต้นไม้แห่งชีวิตใน
เวลานั้น, ก็จะไม่มีความตาย, และ
พระวจนะจะไม่มี ความหมาย,
ทำให้พระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้กล่าวเท็จ,
เพราะพระองค์ตรัสไว้ว่า : หากเจ้า
กินเจ้าจะตายอย่างแน่นอน.

และเราเห็นว่าความตายมาสู่
มนุษยชาติ, แท้จริงแล้ว, ความ
ตายที่มีวิฤตถึง, ซึ่งก็คือความ
ตายทางโลก; กระนั้นก็ตามยังมี
ช่วงเวลาที่ประทานให้มนุษย์ซึ่งใน
ช่วงเวลานั้นเขาอาจจะกลับใจ;
ฉะนั้นชีวิตนี้จึงมาเป็นสภาพแห่ง
การทดลอง; เป็นเวลาที่เตรียม
พบพระผู้เป็นเจ้า; เป็นเวลาที่
เตรียมรับสภาพอันหาได้สิ้นสุดไม่
ซึ่งเราพูดมาแล้ว, ซึ่งอยู่ภายหลัง
การฟื้นคืนชีวิตของคนตาย.

ข้อความพระคัมภีร์หมายความว่าเมื่อ
ใดที่กล่าวว่า พระเจ้าให้ เกลือบิมพร้อม
ด้วยดาบที่มีเปลวไฟยามอยู่ทางตะวันออก
ของสวนเอเดน เพื่อไม่ให้บิดา
มารดาทำผิดของพวกเรานำเข้าไป
และ รับส่วนพยากรณ์ของต้นไม้แห่ง
ชีวิต และมีชีวิตตลอดกาล? และ
พวกเรารู้สึกถึงมันว่า บໍ່ມີโอกาส
จะเป็นไปได้เลยที่พวกเขาจะมีชีวิตอยู่
ตลอดกาล.

บัดนี้แอลมากล่าวกับเขาว่า: นີຄີ
ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະອະທິບາຍຢູ່.
ບັດນີ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ອາດາມ ຕົກໂດຍ
ການຮັບສ່ວນ ພາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມຕາມ
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ໂດຍການຕົກຂອງເພິ່ນ,
ມະນຸດຊາດທັງປວງຈຶ່ງກັບເປັນຄົນ ຫລົງ
ທາງ ແລະ ຕົກໄປ.

และ บัดนี้จึงเบິ้ง, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ
ພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກເປັນໄດ້ທີ່ອາດາມ
ຈະ ຮັບສ່ວນກິນ ພາກໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງ
ຊີວິດໃນເວລານັ້ນ, ກໍຈະບໍ່ມີຄວາມຕາຍ
ເລີຍ, ແລະ ພຣະຄຳກໍບໍ່ມີຄວາມໝາຍເປັນ
ການເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ກ່າວເທັດ,
ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ຖ້າຫາກເຈົ້າ
ກິນ ເຈົ້າຈະຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ.

และ ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຄວາມຕາຍ
ມາຫາມະນຸດຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນ
ຄວາມຕາຍທີ່ແອມມິວເລັກເວົ້າເຖິງ, ຊຶ່ງຄື
ຄວາມຕາຍທາງໂລກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ
ຍັງມີໄລຍະເວລາທີ່ປະທານໃຫ້ ມະນຸດ ຊຶ່ງ
ໃນເວລານັ້ນ ພວກເຂົາຈະໄດ້ກັບໃຈ; ສະນັ້ນ
ຊີວິດນີ້ຈຶ່ງມາເປັນສະພາວະແຫ່ງການ
ທົດລອງ; ເປັນເວລາທີ່ ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະ
ພົບພຣະເຈົ້າ; ເປັນເວລາທີ່ຕຽມພ້ອມເພື່ອ
ສະພາບອັນບໍ່ຮູ້ຈັກຈົບ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າ
ມາແລ້ວ, ຊຶ່ງຢູ່ຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນຊີວິດ
ຂອງຄົນຕາຍ.

25 Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

26 And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

27 But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

28 And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

29 Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

บัดนี้, หากไม่เป็นเพราะแผนแห่งการไถ่, ซึ่งวางไว้ นับจากการวางรากฐานของโลก, จะมีการฟื้นคืนชีวิตของคนตายไม่ได้; แต่มีแผนแห่งการไถ่วางไว้, ซึ่งจะทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย, ซึ่งพูดมาแล้ว.

และบัดนี้ดูเถิด, หากเป็นไปได้ว่าบิดามารดาแรกของเรามากออกไปรับส่วนจากต้นไม้แห่งชีวิตแล้ว พวกท่านก็จะเศร้าหมองตลอดกาล, โดยไม่มีสภาพการเตรียม; และดังนั้นแผนแห่งการไถ่จะล้มเหลวไป, และพระวาทะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะไม่มีความหมาย, โดยที่ไม่เกิดผล.

แต่ดูเถิด, มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น; แต่พระองค์ทรงกำหนดให้มนุษย์ว่าพวกเขาต้องตาย; และหลังจากความตาย, พวกเขาต้องมาสู่การพิพากษา, แม้เป็นการพิพากษาเดียวกับที่เราพูดมา, ซึ่งเป็นที่สุด.

และหลังจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ทรงกำหนดว่าเรื่องเหล่านี้จะมาถึงมนุษย์, ดูเถิด, พระองค์จึงทรงเห็นว่าสมควรที่มนุษย์จะรู้เกี่ยวกับเรื่องที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ให้พวกเขา;

ฉะนั้นพระองค์จึงทรงส่งเทพมาสนทนากับพวกเขา, ซึ่งเทพเหล่านั้นทำให้มนุษย์เห็นถึงรัศมีภาพของพระองค์.

บัดนี้, ถ้าหากไม่มีแผนแห่งการไถ่ที่วางไว้ นับแต่การวางรากฐานของโลกแล้ว, มันจะมี การฟื้นคืนชีวิตของคนตายไม่ได้; แต่มีแผนแห่งการไถ่วางไว้ ซึ่งจะทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย ซึ่งพูดมาแล้ว.

และ บัดนี้จึงเป็น, ถ้าหากเป็นไปได้ว่า บิดามารดาของเรามากออกไปรับส่วนจากต้นไม้แห่งชีวิตอีกแล้ว ทั้งสองก็จะทุกข์ทรมานตลอดกาล, โดยไม่มีสภาพการเตรียม และ แผนแห่งการไถ่จะล้มเหลวไป, และ พระคำของพระเจ้าก็จะไม่มี ความหมาย และ ไม่เกิดผลเลย.

แต่จึงเป็น, มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น; แต่กำหนดให้มนุษย์ว่า พวกเขาจะต้องตาย; และ หลังจากความตาย, พวกเขาต้องมาหา การพิพากษา, ซึ่งเป็นการพิพากษาอันตรงกันกับที่พวกเขาได้เข้ามา, ซึ่งเป็นการบ่อนทำลาย.

และ หลังจากพระเจ้าได้กำหนดว่า เลื่องเหล่านี้จะมาถึงมนุษย์, จึงเป็น, เมื่อนั้น พระองค์จึงเห็นว่าสมควรที่มนุษย์จะรู้เกี่ยวกับเรื่องที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ให้พวกเขา;

ฉะนั้น พระองค์จึงได้ส่ง เทพมาหาพวกเขา, ผู้ที่ได้เห็นถึงรัศมีภาพของพระองค์.

30 And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

31 Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

32 Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

33 But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

และจากเวลานั้นมาพวกเขาเริ่มเรียกหาพระนามของพระองค์; ฉะนั้นพระผู้เป็นเจ้าทรงสนทนากับมนุษย์, และทรงทำให้พวกเขารู้ถึงแผนแห่งการไถ่, ซึ่งเตรียมไว้แล้ว นับจากการวางรากฐานของโลก; และการนี้พระองค์ทรงทำให้พวกเขารู้ตามศรัทธาและการกลับใจของพวกเขาและงานอันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา.

ดังนั้น, พระองค์จึงประทานบัญญัติให้มนุษย์, โดยที่ในขั้นต้นพวกเขาล่วงละเมิดพระบัญญัติแรกอันเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นฝ่ายโลก, และมาเป็นเหมือนบรรดาผู้เป็นเจ้า, รู้จักความดีจากความชั่ว, วางตนอยู่ในสภาพที่จะกระทำ, หรือทรงทำให้อยู่ในสภาพที่จะกระทำตามความประสงค์และความพอใจของตน, ไม่ว่าจะทำความชั่วหรือจะทำความดี—

ฉะนั้นพระผู้เป็นเจ้าจึงประทานบัญญัติให้พวกเขา, หลังจากที่ยังทรงทำให้พวกเขารู้ถึงแผนแห่งการไถ่, ว่าพวกเขาไม่ควรทำความชั่ว, ซึ่งโทษของการนี้คือความตายครั้งที่สอง, ซึ่งเป็นความตายอันเป็นนิรันดร์ในเรื่องอันเกี่ยวกับความชอบธรรม; เพราะแผนแห่งการไถ่จะมีผลกับคนเช่นนั้นไม่ได้, เพราะตามพระคุณความดีอันล้ำเลิศของพระผู้เป็นเจ้า, งานแห่งความยุติธรรมจะถูกทำลายไม่ได้.

แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกมนุษย์, ในพระนามของพระบุตรของพระองค์, (นี่เป็นแผนแห่งการไถ่ซึ่งกำหนดไว้) โดยตรัสว่า : หากเจ้าจะกลับใจและไม่ทำใจของเจ้าแข็งกระด้าง, เมื่อนั้นเราจะเมตตาเจ้า, โดยทางพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา;

และ นับแต่เวลานั้นมา พวกเขาเริ่มเอ็นทนาพระนามของพระองค์; ฉะนั้นพระเจ้าจึง ท้าวกับมนุษย์, และ ใช้พวกเขาเรียนรู้จัก แผนแห่งการไถ่, ซึ่งเตรียมไว้แล้วนับตั้งแต่ การวางรากฐานของโลก; และ การนี้พระองค์ทรงทำให้พวกเขารู้ตามศรัทธา และ การกับใจของพวกเขา และ วรกรรมอันบริสุทธิ์ของพวกเขา.

ดังนั้น, พระองค์จึงประทานพระบัญญัติให้มนุษย์โดยในขั้นต้นพวกเขาล่วงละเมิดพระบัญญัติ ทำผิด ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เป็นของฝ่ายโลก, และ ภายมาเป็นเหมือนดังพระเจ้า, โดย การรู้จักความดีจากความชั่ว, รู้จักใช้ดีอยู่ในสภาวะที่จะ ปะติดปะติด ถูกใช้อยู่ในสภาวะที่จะกระทำตามความประสงค์ และ ความพอใจของตนเอง, ไม่ว่าจะทำความชั่ว หรือทำความดี—

ฉะนั้น พระเจ้าจึงประทานพระบัญญัติให้พวกเขา, หลังจากที่ยังทรงทำให้พวกเขารู้ถึงแผนแห่งการไถ่ เพื่อพวกเขาจะทำความชั่ว, ซึ่งโทษของการนี้คือความตายอันเป็นนิรันดร์ในเรื่องอันเกี่ยวกับความชอบธรรม; เพราะแผนแห่งการไถ่จะมีอำนาจกับคนเช่นนั้นไม่ได้, เพราะตามพระคุณความดีอันล้ำเลิศของพระเจ้า, วรกรรมแห่งความยุติธรรมจะถูกทำลายไม่ได้.

แต่พระเจ้าได้เอ็นทามนุษย์ในพระนามของพระบุตรของพระองค์, (นี่เป็นแผนแห่งการไถ่ ซึ่งกำหนดไว้) โดย ท้าวว่า: ถ้าหากเจ้าจะกลับใจ, และ ไม่แข็งใจกระด้าง, เมื่อนั้นเราจะเมตตาเจ้า โดยผ่านทางพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา;

34 Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

35 And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

36 And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

ฉะนั้น, ผู้ใดก็ตามที่กลับใจ, และไม่ทำให้ใจตนแข็งกระด้าง, เขาจะมีสิทธิในความเมตตาโดยทางพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา, ไปสู่การปลดบาปของเขา; และคนเหล่านี้จะเข้ามาในสถานพักผ่อนของเรา.

และผู้ใดก็ตามที่จะทำให้ใจตนแข็งกระด้างและจะทำความชั่วช้าสามานย์, ดุเถิด, เรายืนยันหนักแน่นในความโกรธของเราว่าเขาจะไม่เข้ามาในสถานพักผ่อนของเรา.

และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ดุเถิด ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าหากท่านทำให้ใจท่านแข็งกระด้างท่านจะไม่เข้าไปในสถานพักผ่อนของพระเจ้า; ฉะนั้นความชั่วช้าสามานย์ของท่านจึงทำให้พระองค์ทรงขุ่นเคืองจนพระองค์ส่งพระพิโรธของพระองค์ลงมายังท่านดังในการขุ่นเคืองครั้งแรก, แท้จริงแล้ว, ตามพระวอนะของพระองค์ในการขุ่นเคืองครั้งสุดท้ายเช่นเดียวกับครั้งแรก, ถึงความพินาศอันเป็นนิจของจิตวิญญาณท่าน; ฉะนั้น, ตามพระวอนะของพระองค์, ถึงความตายหนสุดท้าย, เช่นเดียวกับความตายครั้งแรก.

ฉะนั้น, ผู้ใดก็ตามที่กลับใจ และ บໍຣັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ເຂົາຈະມີສິດທິໃນຄວາມເມດຕາໂດຍທາງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກກໍາເນີດຂອງເຮົາໄປສູ່ ການປົດບາບຂອງເຂົາ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງເຮົາ.

ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະຣັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ຈະຣັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາສາບານໃນຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາວ່າ ເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້.

ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າທາກພວກເຈົ້າຈະຣັດໃຈແຂງກະດ້າງ ພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຈົ້າຈະທ້າທາຍພຣະອົງຈົນພຣະອົງສົ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກເຈົ້າເໝືອນດັ່ງການທ້າທາຍເທື່ອ ທໍາອິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງນັ້ນ ການທ້າທາຍເທື່ອສຸດທ້າຍກໍເໝືອນດັ່ງການທ້າທາຍເທື່ອທໍາອິດ, ມັນຈະເປັນຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ, ຄວາມຕາຍເທື່ອສຸດທ້າຍກໍເໝືອນດັ່ງຄວາມຕາຍເທື່ອທໍາອິດ.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

ແລະບັດນີ້, ພື້ນອຳນວຍຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ ເຫັນວ່າເຮົາຮູ້ເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້, ແລະມັນ ເປັນເລື່ອງຈິງ, ຂໍໃຫ້ເຮົາກັບໃຈ, ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈເຮົາແຂງແຮງຕ່າງ, ເພື່ອໃນພຣະບັນຍັດທີ່ສອງຂອງ ພຣະອົງທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ເຮົາ ເຮົາຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຂອງເຮົາທຽມກັບເຈົ້າຂອງເຮົາຕົວເອງ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກ ເຮົາ; ແຕ່ຂໍໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໄປໃນສະຖານພັກຜ່ອນ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ ຕາມພຣະວາງລະຫັດຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ບັດນີ້, ພື້ນອຳນວຍຂ້າພະເຈົ້າ, ເມື່ອເຫັນວ່າພວກເຮົາຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ແລ້ວ, ແລະ ມັນເປັນຄວາມຈິງ, ຈຶ່ງຂໍໃຫ້ ພວກເຮົາກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຈແຂງ ກະຕ້າງອີກຕໍ່ໄປ, ວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ ທຳທາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງພວກເຮົາ ຈົນວ່າພຣະອົງລົງ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກ ເຮົາ; ໃນພຣະບັນຍັດທີສອງຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ; ແຕ່ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນ ທີ່ພັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ຕາມພຣະຄຳຂອງ ພຣະອົງເຖິງ.

Alma 13

- 1 And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.
- 2 And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.
- 3 And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

แอลมา ๑๓

และอนึ่ง, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้นึกถึงเวลาที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าประทานบัญญัติเหล่านี้แก่ลูก ๆ ของพระองค์; และข้าพเจ้าอยากให้นึกจำไว้ว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งปุโรหิต, ตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, ซึ่งเป็นไปตามระเบียบของพระบุตรของพระองค์, เพื่อสอนสิ่งเหล่านี้แก่ผู้คน.

และปุโรหิตเหล่านั้นได้รับแต่งตั้งตามระเบียบของพระบุตรของพระองค์, ตามวิธีซึ่งโดยทางนั้นผู้คนจะรู้ว่าโดยวิธีใดที่จะตั้งตารอพระบุตรของพระองค์เพื่อการไถ่.

และนี่คือวิธีตามที่พวกเขาได้รับแต่งตั้ง—โดยได้รับเรียกและเตรียมไว้ก่อนจากการวางรากฐานของโลกตามความรู้ล่วงหน้าของพระผู้เป็นเจ้า, อันเนื่องมาจากศรัทธาที่ยิ่งและงานดีของพวกเขา; โดยที่ในตอนแรกพระองค์ทรงปล่อยให้เลือกความดีหรือความชั่ว; ฉะนั้นโดยที่พวกเขาเลือกความดี, และใช้ศรัทธาอันใหญ่หลวงยิ่ง, จึงได้รับเรียกด้วยการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์, แท้จริงแล้ว, ด้วยการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์นั้นซึ่งเตรียมไว้พร้อมกัน, และตาม, การไถ่ขั้นเตรียมสำหรับคนเช่นนั้น.

แอมมา ๑๖

และ อีกเพื่อหนึ่ง, พี่น้องของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากใช้พวกท่านละมึนถึงเวลาที่อົງพระผู้เป็นเจ้าได้ประทานพระบัญชาแก่ท่านนี้ให้แก่ลูกหลานของพระองค์; และ ข้าพเจ้าอยากใช้พวกท่านจำไว้ว่าอົງพระผู้เป็นเจ้าได้แต่งตั้งปะโลซิดตามละบรูปอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งเป็นไปตามละบรูปของพระบุตรของพระองค์ เพื่อสืบทอดสิ่งเหล่านี้ให้แก่ผู้คน.

และ ปะโลซิดเหล่านั้นได้รับงานแต่งตั้งตาม ละบรูปของพระบุตรของพระองค์, ตาม วิถีนั้นผู้ใดจะได้รู้จักว่าโดยวิถีใดที่จะละมึนหาพระบุตรของพระองค์เพื่อบำเพ็ญ.

และ มีวิถีตามที่พวกเขาได้รับการแต่งตั้ง—โดยที่ถูกรับเลือก และ ถูกรวมไว้กับตั้งแต่ ภาววาทญาณของโลกลตาม ความรู้ล่วงหน้าของพระเจ้า, อันเนื่องมาจากสัจพจน์อันแรงกล้า และ อารมณ์ของพวกเขา; โดยที่ในตอนทำอิดถูกระบายไว้ให้ เลือกรับเลือก ทลื ความชั่ว; สะนั้น โดยที่พวกเขาเลือกรับเลือกความดี, และ ใช้สัจพจน์อย่างล้นเหลือ, จึงได้ถูกรับเลือกให้รับตำแหน่งอันศักดิ์สิทธิ์, แท้จริงแล้ว, ด้วยตำแหน่งอันศักดิ์สิทธิ์นั้นที่ได้ถูกรวมไว้พร้อมกัน, และ ตามงานที่ใดที่ได้ถูกรวมไว้สำหรับคนเช่นนั้น.

4 And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

5 Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

6 And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

7 This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

และดังนั้นพวกเขาได้รับเรียกมา
สู่การเรียกอันศักดิ์สิทธิ์นี้เนื่องจาก
ศรัทธาของพวกเขา, ขณะที่คน
อื่น ๆ ปฏิเสธพระวิญญาณของพระ
ผู้เป็นเจ้าเนื่องจากความแข็ง
กระด้างของใจตนและความมืด
บอดของจิตใจตน, ขณะที่, หากไม่
เป็นไปเพราะการนี้พวกเขาอาจจะ
มีอภิสิทธิ์มากเช่นเดียวกับพี่น้อง
ของตน.

หรือท้ายที่สุด, ในตอนแรกพวก
เขาอยู่ในฐานะเดียวกับพี่น้องของ
ตน; ดังนั้นการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์นี้
จึงเตรียมไว้้นจากการวาง
รากฐานของโลกสำหรับคนเช่นนั้น
ที่ไม่ทำให้ใจตนแข็งกระด้าง, ดำรง
อยู่ในและโดยการชดใช้ของพระ
บุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด, ผู้ที่ทรง
เตรียมไว้—

และดังนี้โดยที่ได้รับเรียกโดย
การเรียกอันศักดิ์สิทธิ์นี้, และได้รับ
แต่งตั้งมาสู่ฐานะบุโรหิตระดับสูง
แห่งระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระ
ผู้เป็นเจ้า, เพื่อสอนพระบัญญัติ
ของพระองค์ให้ลูกหลานมนุษย์,
เพื่อพวกเขาจะได้เข้าไปในสถาน
พักผ่อนของพระองค์ด้วย—

ฐานะบุโรหิตระดับสูงนี้เป็นไป
 ตามระเบียบของพระบุตรของ
 พระองค์, ซึ่งระเบียบนี้เป็นมานับ
 จากการวางรากฐานของโลก; หรือ
 อีกนัยหนึ่ง, ไม่มีการเริ่มต้นของวัน
 หรือการสิ้นสุดของปี, โดยเตรียมไว้
 จากนิรันดร์จนตลอดนิรันดร์, ตาม
 ความรู้ล่วงหน้าในสิ่งทั้งปวงของ
 พระองค์—

ແລະ ພວກເຂົາຖືກ ເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງ
ອັນສັກສິດນີ້ ເປັນຍ້ອນສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ຂອງພວກເຂົາ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນບໍ່
ຍອມຮັບເອົາພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ
ເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈ
ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມມືດຕັບຂອງ
ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່
ເປັນໄປແນວນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະ ມີສິດ
ຫລາຍຄືກັນກັບພື້ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

ຫລື ໂດຍສະຫລຸບ, ໃນຕອນທຳອິດ
ພວກເຂົາກໍຢູ່ໃນຖານະ ດຽວກັນກັບພື້ນ້ອງ
ຂອງພວກເຂົາ; ການເອີ້ນທີ່ສັກສິດນີ້ຈຶ່ງ
ຖືກຕຽມໄວ້ດັ່ງນັ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງ
ຮາກຖານຂອງໂລກສຳລັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນທີ່ບໍ່
ເຮັດໃຈແຂງກະຕ້າງ, ໂດຍໃນ ແລະ ຜ່ານ
ການຊົດໃຊ້ແຜນຂອງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖື
ກຳເນີດ, ຜູ້ຊົ່ງໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້—

ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການເອີ້ນໂດຍການ
ເອີ້ນອັນສັກສິດນີ້, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່
ຖານະປະໂລຫິດສູງແຫ່ງລະບຽບອັນ
ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອສິດສອນ
ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໃຫ້ລູກຫລານ
ມະນຸດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ
ທີ່ພັກຂອງພຣະອົງຄືກັນ—

ຖານະປະໂລຫິດສູງນີ້ເປັນໄປຕາມ
ລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງ
ລະບຽບນີ້ເປັນມານີບໍ່ຕັ້ງແຕ່ການວາງ
ຮາກຖານຂອງໂລກ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ບໍ່ມີ
ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມື້ ຫລື ບ່ອນຈົບຂອງປີ
ເລີຍ, ໂດຍຖືກຕຽມໄວ້ຈາກຊົ່ວນິລັນດອນ
ເຖິງຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນຕາມ ຄວາມຮູ້
ລ່ວງໜ້າໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງພຣະອົງ

8 Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

9 Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

10 Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

11 Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

บัดนี้พวกเขาได้รับแต่งตั้งตามวิธีนี้—โดยได้รับเรียกด้วยการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์, และได้รับแต่งตั้งด้วยศาสนพิธีอันศักดิ์สิทธิ์, และรับเอาฐานะปุโรหิตระดับสูงแห่งระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ไว้กับพวกเขา, ซึ่งการเรียก, และศาสนพิธี, และฐานะปุโรหิตระดับสูง, ไม่มีการเริ่มต้นหรือสิ้นสุด—

ฉะนั้นคนเหล่านั้นจึงกลายเป็นมหาปุโรหิตตลอดกาล, ตามระเบียบของพระบุตร, พระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา, ผู้ไม่ทรงมีการเริ่มต้นของวันหรือการสิ้นสุดของปี, ผู้ทรงเปี่ยมไปด้วยพระคุณ, ความเสมอภาค, และความจริง. และเป็นดังนั้น. เอเมน.

บัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแล้วเกี่ยวกับระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์, หรือฐานะปุโรหิตระดับสูงนี้, มีคนเป็นอันมากที่ได้รับแต่งตั้งและกลายเป็นมหาปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้า; และสืบเนื่องมาจากศรัทธาที่ยิ่งและการกลับใจของพวกเขา, และความชอบธรรมของพวกเขาต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, พวกเขาเลือกกลับใจและทำงานชอบธรรมมากกว่าจะเลือกพินาศ;

ฉะนั้นพวกเขาจึงได้รับเรียกตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์นี้, และได้รับการชำระให้บริสุทธิ์, และอาภรณ์ของพวกเขาได้รับการชำระล้างให้ขาวแล้วโดยพระโลหิตของพระเมสโปดก.

บัดนี้พวกเขาถูก แต่งตั้งตามวิธีนี้—โดยถูกเอื้อนให้รับตำแหน่งอันศักดิ์สิทธิ์, และ ถูกแต่งตั้งด้วยพิธีการอันศักดิ์สิทธิ์, และ รับเอาฐานะปุโรหิตสูงแห่งระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์, ซึ่งตำแหน่ง, และ พิธีการ, และ ฐานะปุโรหิตสูงนี้, บ่มิงานเลื่อมถัน ทล บ่อนจิบ—

พวกมันจึงกับกายมาเป็น มะทา ปะโลทิดทะทอลอดไปตามละบวบของพระบุดอิดถูอที่ถูกำเนิดจากพระบิดา, ผู้ที่บ่มิงานเลื่อมถันของมี ทล บ่อนจิบของปีผู้เต็มปฐมไปด้วยพระคุณ, ความเสมอภาพ, และ ความจริง. และเป็นไปดังนั้น. อาเมน.

บัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้าได้เอื้อนมาแล้วว่าพวกท่านจะรับศักดิ์สิทธิ์ ทล ฐานะปุโรหิตสูงนี้, ได้มีทลยถินที่ได้ถูกแต่งตั้ง และ กายมาเป็นมะทา ปะโลทิดของพระเจ้า; และ เป็นย่อนสัดทาอันยิ่งใหญ และ ภาวนกับใจ, และ ความชอบทำของเจ้าเจ้าที่มีต่อพระพักตร์ของพระเจ้า, เจ้าเจ้าจึงเลือทที่กะกับใจ และ กะทำในสิ่งทีชอบทำ เทนทีจะเลือทเอื้อนความตาย;

ฉะนั้น เจ้าเจ้าจึงได้ถูกเอื้อนตามฐานะอันศักดิ์สิทธิ์นี้ และ ได้รับ ภาวนจำละให้บริสุทธิ์, และ อาพอนของเจ้าเจ้าถูกล้างให้ขาวสะอาดแล้วโดยโลหิตของพระเมส้านอย.

17 Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

18 But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

19 Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

20 Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

21 And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

ບັດນີ້ເມລຊີເຊເດກຜູ້ນີ້ເປັນກະສັດຮືຍປກຮອງແຜ່ນດິນຊາເລັມ; ແລະຜູ້ຄົນຂອງທ່ານແກ່ກຳລັງຂຶ້ນໃນຄວາມຜິດເກົາລົບສາມາດນຳໄປສູ່ຄວາມຜິດເກົາລົບທັງໝົດ; ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຜິດເກົາລົບທຸກຢ່າງ;

ແຕ່ເມລຊີເຊເດກໂດຍທີ່ໃຊ້ສຳຮັດອັນແຮງກ້າ, ແລະໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງຂອງສູນກາໂຮດີຮັດຕັ້ງສູງຕາມຮະບົບອັນດີເລີດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ສົ່ງສອນການກັບໃຈໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງທ່ານ. ແລະດູເຄິດ, ພວກເຂົາກັບໃຈ; ແລະເມລຊີເຊເດກສ້າງສັນດີຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນໃນວັນເວລາຂອງທ່ານ; ຈະນັ້ນທ່ານຈິ່ງມີຊື່ວ່າປະມຸກແຫ່ງສັນດີ, ເພາະທ່ານເປັນກະສັດຮືຍຂອງຊາເລັມ; ແລະທ່ານປກຮອງກາຍໄດ້ບິດາທ່ານ.

ບັດນີ້, ມີຫຼາຍຄົນກ່ອນທ່ານ, ແລະມີຫຼາຍຄົນຫຼັງທ່ານດ້ວຍ, ແຕ່ບໍ່ມີໃຜໃຫຍ່ກວ່າ; ຈະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈິ່ງກ່າວເຖິງທ່ານຫຼາຍໆຄັ້ງເພາະ.

ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສາຍາຍເລື່ອງນີ້; ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວໄວ້ຍອມເພີ່ມເຕີມ. ດູເຄິດ, ພຣະຄຳພີຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ; ຫາກທ່ານຈະບິດເບືອນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ມັນຈະເປັນໄປເພື່ອຄວາມພິນາດຂອງທ່ານເອງ.

ແລະບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄືເມື່ອແອລມາກ່າວຄຳຄັ້ງນີ້ແກ່ພວກເຂົາແລ້ວ, ທ່ານຍື່ນມືອອກມາທາງພວກເຂົາແລະຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ມີຄຳເສີຍອັນດັງ, ມີຄວາມວ່າ : ບັດນີ້ເຖິງເວລາທີ່ຈະກັບໃຈ, ເພາະວັນແຫ່ງຄວາມລອດໄດ້ເຂົ້າມາແລ້ວ;

ບັດນີ້ເມນຄີເສເດກຜູ້ນີ້ ເປັນກະສັດປັກຄອງແຜ່ນດິນຊາເລັມ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນກໍກຳລັງຂຶ້ນໃນຄວາມຜິດເກົາລົບທຸກຢ່າງ; ແຕ່ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຫລົງທາງໄປໝົດ; ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຜິດເກົາລົບທຸກຢ່າງ;

ແຕ່ວ່າເມນຄີເສເດກໄດ້ສະແດງສັດທາອັນແຮງກ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຂອງຖານະປະໂຫິດສູງ ຕາມ ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ສົ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ. ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ; ແລະ ເມນຄີເສເດກໄດ້ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນໃນເວລາຂອງເພິ່ນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈິ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ເຈົ້າສັນຕິລາດ, ເພາະວ່າເພິ່ນເປັນກະສັດຂອງຊາເລັມ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປັກຄອງພາຍໃຕ້ບິດາຂອງເພິ່ນ.

ແລະ ບັດນີ້ມີ ຫຼາຍຄົນກ່ອນເພິ່ນ, ແລະ ມີຫຼາຍຄົນຫຼັງຈາກເພິ່ນນຳອີກ, ແຕ່ ບໍ່ມີໃຜໃຫຍ່ກວ່າເພິ່ນ; ສະນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຈິ່ງກ່າວເຖິງເພິ່ນເລື້ອຍໆເພາະ.

ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢາກທົບທວນເລື່ອງນີ້ອີກ; ເພາະສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າໄວ້ນັ້ນພຽງພໍແລ້ວ. ຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຳພີຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ; ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະ ບິດເບືອນມັນ; ມັນກໍຈະເປັນໄປເພື່ອຄວາມພິນາດຂອງພວກທ່ານເອງ.

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອແອລມາກ່າວຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເດີນອອກໄປຫາພວກເຂົາ ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ມີຄຳວ່າ: ບັດນີ້ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຈະ ກັບໃຈ, ເພາະວ່າວັນແຫ່ງຄວາມລອດມາແລ້ວ;

22 Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

23 And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

24 For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

25 And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະສຽງເສຍຍງຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍປາກຂອງເທພ, ປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ປະຊາຊາດທັງ ປວງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍປະກາດ ເລື່ອງນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີຂ່າວອັນນຳ ຍິນດີແຫ່ງຄວາມປະດິດຍິ່ງ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະພຣະອົງໄດ້ແຜ່ຂ່າວອັນນຳ ຍິນດີເຫລົ່ານີ້ໄປໃນບຣຣດາຜູ້ຄົນທັງ ປວງຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ້ ໄປສູ່ພວກເຂົາທີ່ຈະຈັດກະຈາຍຢູ່ ທັງໄປບົນພື້ນພຶກພ; ດັ່ງນັ້ນມັນມາ ເຖິງແລ້ວ.

ແລະເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ ເຮົາ ດ້ວຍຄຳຍ້ອງຍໍແຈ້ງຂັດ, ເພື່ອເຮົາຈະ ເຂົ້າໃຈ, ເພື່ອເຮົາຈະບໍ່ຜິດພາດ; ແລະ ນີ້ກໍເພາະການເປັນຄົນຮະຫຮະເຫິນ ຂອງເຮົາໄປໃນແຜ່ນດິນແປກ; ຈະນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງເປັນທີ່ໂປດປານຍິ່ງ ດ້ວຍເຫດນີ້, ເພາະເຮົາມີຂ່າວອັນນຳ ຍິນດີເຫລົ່ານີ້ປະກາດແກ່ເຮົາທັງ ທຸກແຫ່ງໃນສວນອຸ່ນຂອງເຮົາ.

ເພາະດູເຄີດ, ເທພກຳລັງປະກາດ ເລື່ອງນີ້ແກ່ຄົນເປັນອັນຍິ່ງໃນແຜ່ນ ດິນຂອງເຮົາຊາວນີ້; ແລະນີ້ກໍເພື່ອຈຸດ ປະສົງໃນການເຕືອນໃຈລູກຫລານ ມະນຸດໃຫ້ຮັບພຣະວາງຂອງພຣະອົງ ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງເສດຊີມາໃນຣັສມີ ກາພຂອງພຣະອົງ.

ແລະບັດນີ້ເຮົາເພີ່ມແຕ່ຄວາມພັງ ຂ່າວອັນນຳປະດິດຍິນດີເລື່ອງການເສດຊີ ມາຂອງພຣະອົງ, ທີ່ປະກາດແກ່ເຮົາ ໂດຍປາກຂອງເທພ; ເພາະເວລາຍ່ອມ ມາເຖິງ, ເຮົາຮູ້ໄວ້ວ່າຈະເລີຍເພີ່ມໃດ. ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຣຽນໃຫ້ເລື່ອງນີ້ເປັນ ໄປໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຈະ ເລີຍເພີ່ມເພີ່ມໃດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ສືບຕໍ່ຍິນດີໃນເລື່ອງນີ້.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຊຶ່ງອອກຈາກ ປາກຂອງເຫລົ່າທູດໄດ້ ປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ມີຂ່າວອັນນຳຊຶ່ງຊົມແຫ່ງຄວາມສຸກ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ແຜ່ຂ່າວອັນນຳຊຶ່ງ ຊົມໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງ ພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄປເຖິງຄົນທີ່ໄດ້ ແຕກພັດພາກຈາກກັນໄປທົ່ວຜົນ ແຜ່ນດິນໂລກ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ່າວອັນນຳຊຶ່ງຊົມ ນີ້ມາຮອດພວກເຮົາແລ້ວ.

ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ ພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເວົ້າອັນງ່າຍໆ ເພື່ອ ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຜິດ; ເພື່ອພວກ ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດຜິດ ແລະ ນີ້ກໍເພາະວ່າການ ເປັນ ຄົນຊັດເຊດເມຈອນຂອງພວກເຮົາ ໄປໃນແຜ່ນດິນແປກ; ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາ ຈຶ່ງເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະອົງ, ເພາະວ່າ ພວກເຮົາມີຂ່າວອັນນຳຊຶ່ງຊົມເຫລົ່ານີ້ທີ່ ຈະປະກາດຕໍ່ທຸກຄົນພວກເຮົາທັງໝົດ ແຫ່ງໃນທຸກສ່ວນຂອງສວນອຸ່ນຂອງ ພວກເຮົາ.

ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຫລົ່າທູດກຳລັງປະກາດ ເລື່ອງນີ້ຕໍ່ຫລາຍຄົນໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກ ເຮົາ; ແລະ ນີ້ກໍເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຕຽມ ໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດທີ່ຈະຮັບພຣະຄຳ ຂອງພຣະອົງໃນເວລາທີ່ພຣະອົງເສດຊີ ມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຄວາມພັງ ຂ່າວອັນນຳປະດິດຍິນດີເລື່ອງການເສດຊີມາ ຂອງພຣະອົງທີ່ປະກາດແກ່ພວກເຮົາໂດຍ ປາກຂອງທູດເພາະວ່າເວລາຈະມາເຖິງ ແລ້ວ; ແລະ ພວກເຮົາ ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າໄວ ປານໃດ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມັນເປັນໄປ ໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິງ; ແຕ່ວ່າ ມັນຈະຊ້າ ຫລື ໄວພຽງໃດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະປະດິດຍິນດີໃນເລື່ອງນີ້.

26 And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

27 And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

28 But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

29 Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

30 And may the Lord grant unto
you repentance, that ye may not
bring down his wrath upon you,
that ye may not be bound down
by the chains of hell, that ye may
not suffer the second death.

และจะเป็นที่รู้แก่คนเที่ยงธรรม และบริสุทธิ์, โดยปากของเทพ, ในเวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์, เพื่อคำของบรรพบุรุษเราจะเกิดสัมฤทธิ์ผล, ตามเรื่องที่พวกท่านพูดไว้เกี่ยวกับพระองค์, ซึ่งเป็นไปตามวิญญานแห่งการพยากรณ์ซึ่งอยู่ในพวกท่าน.

และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า,
ข้าพเจ้าปรารถนาจากในส่วนลึก
ที่สุดของใจข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว,
ด้วยความห่วงใยอย่างใหญ่หลวง
แม้ถึงความเจ็บปวด, ให้ท่านสดับ
ฟังถ้อยคำของข้าพเจ้า, และทิ้ง
บาปของท่าน, และไม่ผัดวันแห่ง
การกลับใจของท่าน;

แต่ให้ท่านนอนนุ่มถ่อมตนต่อ
พระพิศมัยพระเจ้า, และเรียกหา
พระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์,
และฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอ,
เพื่อท่านจะไม่ถูกล่อลวงจนเกิน
ขนาดที่ท่านจะทนได้, และดังนั้น
พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จึงนำท่าน,
ให้เป็นคนถ่อมตน, อ่อนโยน, ว่า
ง่าย, อดทน, เยี่ยมด้วยความรัก
และความอดกลั้นทุกอย่าง;

โดยมีศรัทธาในพระเจ้า; มีความหวังว่าท่านจะได้รับชีวิตนิรันดร์; มีความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าอยู่เหนือท่านเสมอ, เพื่อพระองค์จะทรงยกท่านขึ้นในวินาทีสุดท้ายและเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระองค์.

และขอพระเจ้าประทานการกลับ
ใจแก่ท่าน, เพื่อท่านจะไม่นำ
พระพิโรธของพระองค์ลงมาบน
ท่าน, เพื่อท่านจะไม่ถูกผูกลงมา
ด้วยโซ่แห่งนรก, เพื่อท่านจะไม่
ต้องทนรับความตายครั้งที่สอง.

ແລະ ມັນຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ ຄົນ
ຊອບທຳ ແລະ ຜູ້ບໍລິສຸດໂດຍປາກຂອງທູດ
ໃນເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງ
ພຣະອົງ, ເພື່ອໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດ
ຂອງພວກເຮົາສຳເລັດ, ຕາມເລື່ອງທີ່
ເຂົາເຈົ້າເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ຊຶ່ງເປັນ
ໄປຕາມວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍຊຶ່ງຢູ່
ກັບພວກເພິ່ນໃນເວລານັ້ນ.

ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າ ປາດຖະໜາຈາກສ່ວນເລິກ
ທີ່ສຸດຂອງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ດ້ວຍຄວາມເປັນຫວ່ງຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງຈົນ
ເຖິງຄວາມເຈັບປວດ ໃຫ້ພວກທ່ານ
ເຊື່ອຟັງຄໍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ປະຖິ້ມ
ບາບຂອງພວກທ່ານເຖິດ, ແລະ ຢ່າເລື່ອນ
ວັນແຫ່ງການກັບໃຈຂອງພວກທ່ານເລີຍ;

ແຕ່ໃຫ້ພວກທ່ານຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເອີ້ນຫາພຣະ
ນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເຝົ້າ
ເບິ່ງ ແລະ ອະທິຖານສະເໝີ, ເພື່ອພວກ
ທ່ານຈະບໍ່ຖືກ ລໍ້ລວງຈົນເກີນກວ່າທີ່ພວກ
ທ່ານຈະອົດທົນໄດ້, ແລະ ຖືກພຣະວິນຍານ
ສັກສິດນຳພາໄປເພື່ອກາຍເປັນຄົນຖ່ອມ
ຕົວ, ອ່ອນໂຍນ, ສອນງ່າຍ, ອົດທົນ, ເຕັມ
ໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນ;

ໂດຍມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ມີ
ຄວາມຫວັງວ່າ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຊີວິດ
ນິລັນດອນ; ມີ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນ
ໃຈຂອງພວກທ່ານສະເໝີ, ເພື່ອພວກທ່ານ
ຈະໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ ແລະ ເຂົ້າ
ໄປໃນ ທີ່ພັກຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງປະທານ
ການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານດ້ວຍເຖີດ,
ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ເອົາພຣະພິໂລດຂອງ
ພຣະອົງລົງມາເທິງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກ
ທ່ານຈະບໍ່ຖືກມັດດ້ວຍສາຍໂສ້ແຫ່ງ ນະ
ລົກ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມ
ເຈັບປວດຈາກ ຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ.

And Alma spake many more
words unto the people, which are
not written in this book.

และแอลมาพูดถ้อยคำอื่น ๆ อีก
มากกับผู้คน, ซึ่งมีได้เขียนไว้ใน
หนังสือนี้.

และ แอลมาได้แจ้งข้อความอื่นๆอีก
ต่างๆอีกยาวกับผู้คนซึ่งไม่ได้บันทึกไว้
ในหนังสือเล่มนี้.

Alma 14

- 1 And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.
- 2 But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.
- 3 And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.
- 4 But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

แอลมา ๑๔

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากท่านพูดกับผู้คนจบลงแล้ว หลายคนในพวกนี้เชื่อถ้อยคำของท่าน, และเริ่มกลับใจ, และค้นคว้าพระคัมภีร์.

แต่คนส่วนมากในพวกนี้ปรารถนาจะทำลายแอลมาและอมิวเล็ค; เพราะพวกเขาโกรธแอลมา, เนื่องจากความตรงไปตรงมาของคำพูดที่ท่านให้แก่ซีเอสรอม; และพวกเขากล่าวด้วยว่าอมิวเล็คพูดเท็จกับพวกเขา, และสมประมาทกฎหมายของพวกเขาและทนายกับผู้พิพากษาของพวกเขาด้วย.

และพวกเขาโกรธแอลมากับอมิวเล็คด้วย; และเพราะพวกท่านเป็นพยานอย่างเปิดเผยฟ้องความชั่วร้ายของเขาเหล่านั้น, พวกเขาจึงหมายมั่นจะกำจัดพวกท่านอย่างลับ ๆ.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนเหล่านั้นไม่ได้ทำ; แต่กลับพาพวกท่านไปมัดไว้ด้วยเชือกเหนียว, และพาพวกท่านไปอยู่ต่อหน้าหัวหน้าผู้พิพากษาของแผ่นดิน.

แอมมา ๑๔

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น ทลัวจากแอมมาเข้ากับผู้ถือจับแล้ว ทลายถิ่นในพวกเขาได้เชื่อถ้อยคำในคำเจ้าของเขื่อน, และ รักใจ, และ เลื่อมถ้อยคำพระคำพิ.

แต่ว่าถิ่นส่วนทลายในพวกนี้ ปาดทะนาคจะทำลายแอมมากับแอมมิลเล็ค; เพราะว่าเขาโกรธใส่แอมมา, เพราะ ความแค้นแค้นของคำเจ้าของเขื่อนที่เข้ากับซีเอสรอม; และ พวกเขาเข้าอีกว่า แอมมิลเล็ค ถิ่นจะพวกเขา และ ชื่นปนปะปนากฎหมาย บัอมทัງทะนาคความ และ ผู้ตัดสินของพวกเขานำอีก.

และ พวกเขาโกรธแค้นใส่แอมมา กับแอมมิลเล็ค; และ เพราะว่าเขาเขื่อนใส่ทัถ้อยคำย่างแค้นแค้น ฟ้อง ความชั่วร้ายของพวกเขา, พวกเขาจึง พะຍາຍາມกำจัดพวกเขื่อนย่างลับ ๆ.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น ถิ่น พวกเขา บ่ได้เร่งแอมมิลเล็ค; แต่พวกเขาได้จับ และ มัดพวกเขื่อนไว้ด้วยเชือกที่เขื่อน, และ เข้าพวกเขื่อนไปอยู่ต่อหน้าผู้ตัดสินของแผ่นดิน.

5 And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

6 And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

7 And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

และผู้คนออกไปเป็นพยานฟ้องร้องพวกท่าน—โดยเป็นพยานว่า พวกท่านสบบประมาทกฎหมาย, และ ทนายกับผู้พิพากษาของแผ่นดิน พวกเขา, และของผู้คนทั้งหมดที่อยู่ในแผ่นดินด้วย; และยังเป็นพยานด้วยว่ามีพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแต่องค์เดียว, และว่าพระองค์จะทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาในบรรดาผู้คน, แต่พระองค์จะไม่ทรงช่วยพวกเขาให้รอด; และผู้คนได้เป็นพยานกล่าวโทษแอลมากับอมิวเล็คเช่นนั้นหลายเรื่อง. บัดนี้เรื่องนี้เป็นไปต่อหน้าหัวหน้าผู้พิพากษาของแผ่นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือซีเอสรอมแปลกใจในถ้อยคำที่พูดกัน; และเขารู้เกี่ยวกับความมืดบอดของจิตใจด้วย, ซึ่งคำเท็จของเขาก่อให้เกิดขึ้นในบรรดาผู้คน; และจิตวิญญาณเขาเริ่มถูกรบกวนภายใต้ความสำนึกผิดของตัวเอง; แท้จริงแล้ว, เขาเริ่มถูกรายล้อมไว้ด้วยความเจ็บปวดแห่งนรก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาเริ่มร้องกับผู้คน, มีความว่า: ดูเถิด, ข้าพเจ้าผิด, และคนทั้งสองนี้ไม่มีมลทินต่อพระพักตร์พระเจ้า. และเขาเริ่มแก้ต่างแทนพวกท่านนั้นจากเวลานั้นไป; แต่คนทั้งหลายสบบประมาทเขา, โดยกล่าวว่า: ท่านถูกมารเข้าสิงด้วยหรือ? และพวกนั้นถ่มน้ำลายใส่เขา, และขับเขาออกไปจากหมู่ตน, และคนทั้งหมดที่เชื่อถ้อยคำซึ่งแอลมากับอมิวเล็คพูดด้วย; และพวกเขาขับไล่คนเหล่านั้น, และส่งคนไปขว้างปาพวกเขาด้วยก้อนหิน.

และ ผู้คนได้ออกไปเป็นพยานฟ้องร้องพวกท่าน—ให้ท่านว่า พวกท่านได้หมิ่นประมาทกฎหมาย, ทนายความ, และ ผู้ตัดสินของแผ่นดินของพวกเจ้า, และ ให้ถ้อยคำว่ามีพระเจ้าแต่พระองค์เดียว, และว่า พระองค์จะส่งพระบุตรของพระองค์มาในบรรดาผู้คน, แต่ว่าพระองค์จะช่วยเหลือพวกเจ้าให้รอด; และ ผู้คนให้ถ้อยคำกล่าวโทษแอลมากับแอมมูเล็คหลายแนว. บัดนี้เรื่องราวได้เกิดขึ้นอยู่ต่อหน้าหัวหน้าผู้ตัดสินของแผ่นดิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือซีเอสรอมแปลกใจในถ้อยคำเหล่านั้น; และ ลาวารู้จักกับความรู้สึกมืดบอดของจิตใจน้ำอึก, ซึ่งลาวพาให้เกิดขึ้นในบรรดาผู้คนโดยงานเท็จของลาว; และ จิตวิญญาณของลาวเลื่อมลุ่มมายนพายใต้ ภาระสำนึกในความผิดของตัวเอง; แท้จริงแล้ว, ลาวเลื่อมลุ่มมอยด้วยด้วยความเจ็บปวดของนรก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลาวเลื่อมร้อนใจต่อผู้คน, มีความว่า: จົງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ຄົນຜິດ, ແລະ ພວກເພິ່ນ ບໍ່ມີມົນທົນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ. ແລະ ລາວເລີ່ມແກ້ຄຳເວົ້າແທນພວກເພິ່ນ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນໄປ; ແຕ່ວ່າຄົນທັງຫຼາຍໝິ່ນປະໝາດລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຖືກຜີເຂົ້າສິ່ງແລ້ວບໍ່? ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ລາວ, ແລະ ຂັບໄລ່ລາວອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາພ້ອມທັງທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງແອມມາກັບແອມມີວເລັກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ຄົນພວກນັ້ນອອກໄປ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງຄົນໄປແກວ່ງກັອນຫີນໃສ່ພວກເຂົາ.

8 And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

9 And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

10 And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

และพวกเขานำภรรยาและลูก ๆ ของคนเหล่านั้นมารวมกัน, และผู้ใดก็ตามที่เชื่อหรือได้รับการสอนให้เชื่อในพระวาทะของพระเจ้าเป็นเจ้า พวกเขาก็โยนคนเหล่านั้นเข้าไปในไฟ; และพวกเขายังได้นำบันทึกของคนเหล่านั้นมาด้วยซึ่งมีพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์, และโยนเข้าไปในไฟด้วย, เพื่อจะให้หมอดไหม้และถูกทำลายด้วยไฟ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาพาแอลมาและอามูเล็คมา, และนำพวกท่านออกไปยังสถานมรณสักขี, เพื่อพวกท่านจะเห็นความพินาศของคนเหล่านั้นซึ่งถูกเผาผลาญด้วยไฟ.

และเมื่ออามูเล็คเห็นความเจ็บปวดของพวกผู้หญิงและเด็กที่กำลังถูกเผาผลาญอยู่ในไฟ, ท่านก็เจ็บปวดด้วย; และท่านกล่าวแก่แอลมาว่า : เราจะดูภาพอันน่าพรั่นพรึงนี้ได้อย่างไร ? ฉะนั้นให้เรายื่นมือเราออกไป, และใช้อำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าซึ่งอยู่ในเรา, และช่วยพวกเขาให้รอดจากเปลวไฟเถิด.

และ พวกเขานำเอาภรรยาและลูก ๆ ของพวกเขาไปรวมกัน, และ ผู้ใดก็ตามที่เชื่อหรือได้รับการสอนให้เชื่อในพระวาทะของพระเจ้า พวกเขาก็โยนคนเหล่านั้นเข้าไปในไฟ; และ พวกเขานำเอาบันทึกของพวกเขา, ซึ่งประกอบด้วยพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ และ โยนมันเข้าไปในไฟด้วย, เพื่อมันจะได้ไหม้ และ พินาศไปด้วยไฟ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขานำเอาแอลมาและอามูเล็คออกไปบ่อนเฝ้าหินที่เขื่อน, เพื่อพวกท่านจะได้เห็นความพินาศของหินพวกนั้นที่ถูกเผาด้วยไฟ.

และ เวลาที่อามูเล็คเห็นความเจ็บปวดของพวกแม่ยัง และ เด็กน้อยที่กำลังถูกไฟไหม้, ลาวก็มีความเจ็บปวดทลาย; และ ลาวได้เอื้อมมือมาว่า: พวกเราจะแบ่งพยานเป็นทนายบ้างได้ไม่ว่าง? สะบั้น ขี้ใจพวกเรานี้เมื่อออกไป และ ใช้ อำนาจของพระเจ้าที่อยู่ในพวกเรา, และ ช่วยเหลือพวกเราให้พ้นจากเปลวไฟเสียเถิด.

11 But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

12 Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

13 And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

14 Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

แต่แอลมากล่าวแก่ท่านว่า : พระวิญญาณทรงบีบคั้นข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าต้องไม่ยื่นมือออกไป; เพราะดูเถิดพระเจ้าทรงรับคนเหล่านั้นขึ้นไปสู่พระองค์แล้ว, ในรัศมีภาพ; และพระองค์ทรงยอมให้พวกเขาทำสิ่งนี้, หรือให้ผู้คนทำสิ่งนี้แก่คนเหล่านั้น, ตามความแข็งแกร่งของใจพวกเขา, เพื่อการพิพากษาซึ่งพระองค์จะทรงให้เกิดขึ้นกับพวกเขาในพระพิโรธของพระองค์จะเที่ยงธรรม; และโลหิตของผู้บริสุทธิ์จะเป็นพยานฟ้องพวกเขา, แท้จริงแล้ว, และจะร้องอย่างสุดกำลังฟ้องพวกเขาในวันสุดท้าย.

บัดนี้อมิวเล็คกล่าวแก่แอลมา : ดูเถิด, บางทีพวกเขาจะเผาเราด้วย.

และแอลมากล่าวว่า : ขอให้ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้า. แต่, ดูเถิด, งานของเรายังไม่เสร็จ; ดังนั้นพวกเขาจะไม่เผาเรา.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อร่างของคนที่ถูกโยนเข้าไปในไฟถูกเผาผลาญหมด, และบันทึกซึ่งถูกโยนเข้าไปพร้อมกับพวกเขาด้วย, หัวหน้าผู้พิพากษาของแผ่นดินมายืนอยู่ต่อหน้าแอลมากับอมิวเล็ค, ขณะที่พวกเขาถูกมัดอยู่; และเขาตบหน้าท่านทั้งสองด้วยมือของเขา, และกล่าวแก่พวกท่านว่า : หลังจากสิ่งที่ท่านเห็นแล้ว, ท่านจะสั่งสอนคนพวกนี้อีกหรือ, ว่าพวกเขาจะถูกโยนเข้าไปในทะเลเพลิงและกำมะถัน ?

แต่แอลมากล่าวกับอมิวเล็คว่า: พระวิญญาณได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า บัดนี้องค์ของข้าพเจ้าออกไป; เพราะจึงเป็นพระเจ้าได้รับเอาพวกเจ้าขึ้นไปหาพระองค์แล้วในลัทธิธรรม; และ พระองค์ได้ยอมให้พวกเจ้าเร็ดสิ่งเหล่านี้เพื่อว่าให้คนอื่นเร็ดสิ่งเหล่านี้กับพวกเจ้าตามความแฉะของใจของพวกเจ้า, เพื่อ การตัดสินซึ่งพระองค์จะให้มีกับพวกเจ้าในพระพิโรธของพระองค์จะเที่ยงธรรม; และ เลือดของผู้บริสุทธิ์จะยืนเป็นพยานฟ้องพวกเจ้า, แท้จริงแล้ว, พวกเจ้าจะร้องอย่างสุดกำลังเพื่อฟ้องพวกเจ้าในวันสุดท้าย.

และ บัดนี้อมิวเล็คกล่าวกับแอลมาว่า: จังเบ๊ว, บางทีพวกเจ้าอาจจะถูกเผาพวกเจ้าอีก.

และ แอลมาว่า: ขอให้ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าผู้เกิด. แต่ จังเบ๊ว, งานของพวกเจ้ายังไม่จบสิ้นสำหรับเรา; ดังนั้น พวกเจ้าจะไม่เผาพวกเจ้าอีก.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อร่างของคนที่ถูกโยนเข้าไปในไฟถูกเผาผลาญหมด, และบันทึกซึ่งถูกโยนเข้าไปพร้อมกับพวกเจ้าด้วย, หัวหน้าผู้พิพากษาของแผ่นดินมายืนอยู่ต่อหน้าแอลมากับอมิวเล็ค, ขณะที่พวกเขาถูกมัดอยู่; และ เขายืนอยู่ต่อหน้าพวกเจ้าด้วยมือของเขา, และ เขากล่าวแก่พวกท่านว่า : หลังจากพวกเจ้าเห็นสิ่งนี้แล้ว, พวกเจ้าจะสั่งสอนผู้อื่นอีกหรือ, ว่าพวกเขาจะถูกโยนเข้าไปในทะเลเพลิง และ มาก?

15 Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

16 Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

17 And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

18 And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

19 And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

ดูเถิด, ท่านเห็นแล้วว่าท่านไม่มีพลังความสามารถที่จะช่วยคนที่ถูกโยนเข้าไปในไฟให้รอด; ทั้งพระเจ้าเป็นเจ้าก็ไม่ทรงช่วยพวกเขาให้รอดเพราะพวกเขามีความเชื่อเดียวกับท่าน. และผู้พิพากษาดบหน้าพวกท่านอีก, และถามว่า : ท่านจะกล่าวอะไรเพื่อตนเองเล่า ?

บัดนี้ผู้พิพากษาค้นอยู่ในระเบียบและความเชื่อของนิฮอร์, ผู้สังหารกิเดียน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมากับอิมูเลคมิได้ตอบเขาแต่อย่างใด; และเขาจึงตบพวกท่านอีก, และมอบพวกท่านให้เจ้าหน้าที่เพื่อโยนเข้าเรือนจำ.

และเมื่อโยนพวกท่านเข้าเรือนจำได้สามวัน, ทนาย, และผู้พิพากษา, และปุโรหิต, และผู้สอนหลายคนซึ่งอยู่ในความเชื่อเดียวกับนิฮอร์, พากันมา; และพวกเขาเข้าไปในเรือนจำเพื่อดูพวกท่าน, และพวกเขาถามพวกท่านหลายเรื่อง; แต่พวกท่านมิได้ตอบพวกเขาแต่อย่างใด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้พิพากษายืนอยู่ต่อหน้าพวกท่าน, และกล่าว : เหตุใดท่านจึงไม่ตอบคำถามของคนพวกนี้ ? ท่านไม่รู้หรือว่าข้าพเจ้ามีอำนาจส่งท่านเข้าไปในเปลวไฟได้ ? และเขาสั่งให้พวกท่านพูด; แต่พวกท่านมิได้ตอบแต่อย่างใด.

จึงเบี่ยง, พวกเจ้าเห็นว่าการที่เรามีอำนาจที่จะช่วยเหลือผู้ที่ถูกโยนเข้าไปในไฟนั้น; ทั้งพระเจ้าก็ช่วยพวกเจ้าทั้งที่พวกเจ้ามีสัจธรรมเหมือนพวกเจ้า. และ ผู้ตัดสินได้ตบหน้าพวกท่านอีก, และ ถามว่า: พวกเจ้าจะเอาแบบใดเพื่อตัวเอง?

และ ผู้ตัดสินผู้นี้อยู่ในละบรูป และ สักขีต นิส, ผู้ชำระกิเดียน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมากับอิมูเลคมิได้ตอบพวกท่าน; และ พวกท่านได้ตบหน้าพวกท่านอีก, และ มอบพวกท่านให้แก่เจ้าหน้าที่เพื่อเอาไปเข้าคุก.

และ เมื่อพวกท่านได้ถูกส่งเข้าคุกได้สามวัน, พวกทนายอาวม, และ พวกผู้ตัดสิน, และ พวกปะโลทิด, และ พวกครูสอนทั้งหลาย, ที่มีวิชาจับกุมกับกับนีส ได้เข้ามาในคุกเพื่อเบี่ยงพวกท่าน; และ เจ้าได้สอบถามพวกท่านหลายเรื่องแต่พวกท่านมิได้ตอบก็ยังเลย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้ตัดสินได้มายืนอยู่ต่อหน้าพวกท่าน, และ ถามว่า: เป็นที่ยังพวกเจ้าจึงไม่ตอบคำถามของผู้ที่พวกท่าน? พวกเจ้ารู้หรือว่าข้าพเจ้ามีอำนาจที่จะสั่งพวกเจ้าให้ถูกโยนเข้าไปในกองไฟได้? และ พวกท่านได้สั่งให้แอลมากับอิมูเลคเอา; แต่พวกท่านมิได้เอาที่ยังเลย.

20 And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกนั้นออกไปและไปตามทางของตน, แต่กลับมาอีกในวันพรุ่ง; และผู้พิพากษาตบหน้าพวกท่านอีกด้วย. และหลายคนก็ออกมาด้วย, และตบพวกท่าน, พลาทกล่าวว่า : ท่านจะยืนและตัดสินคนพวกนี้, และกล่าวโทษกฎของเราอีกหรือไม่ ? หากท่านมีพลังความสามารถมหาศาลเช่นนั้นเหตุใดท่านจึงไม่ปลดปล่อยตนเองเล่า ?

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າ
ໄດ້ອອກໄປ ແລະ ໄປຕາມທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະ ໄດ້ກັບຄືນມາອີກໃນມື້ຕໍ່ມາ; ແລະ ຜູ້
ຕັດສິນໄດ້ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນອີກ. ແລະ
ຫລາຍຄົນໄດ້ອອກມາຄືກັນ, ແລະ ຕົບໜ້າ
ພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມວ່າ: ພວກເຈົ້າຈະຢືນ
ຕັດສິນຜູ້ຄົນພວກນີ້ ແລະ ກ່າວໂທດ
ກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາອີກບໍ່? ຖ້າຫາກ
ພວກເຈົ້າມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນັ້ນ
ແລ້ວເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ ຫລຸດ
ພົ້ນໄດ້?

21 And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

และพวกเขากล่าวแก่พวกท่าน
หลายเรื่องทำนองนี้, โดยขบเขี้ยว
เคี้ยวฟันใส่พวกท่าน, และถ่ม
น้ำลายใส่พวกท่าน, และกล่าวว่า
เราจะดูเป็นเช่นใดเล่าเมื่อเราต้อง
อัปมงคล?

ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງໃນ
ທຳນອງນີ້, ໂດຍທີ່ກັດແຂ້ວ, ແລະ ຖິ້ມນ້ຳ
ລາຍໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມວ່າ: ພວກ
ເຮົາຈະເປັນແນວໃດເວລາພວກເຮົາອັບ
ປະໂຫຍດ?

22 And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

และหลายเรื่องทำนองนี้, แท้จริงแล้ว, พวกเขากล่าวแก่พวกท่านด้วยเรื่องทำนองนี้ต่าง ๆ นานา; และพวกเขาได้ล้อเลียนพวกท่านอยู่ตั่งนั้นหลายวัน. และพวกเขาได้งดให้อาหารพวกท่านเพื่อพวกท่านจะหิว, และน้ำเพื่อพวกท่านจะกระหาย; และเอาเสื้อผ้าไปจากพวกท่านด้วยเพื่อพวกท่านทั้งสองจะเปลือยเปล่า; และดังนั้นท่านทั้งสองถูกมัดไว้ด้วยเชือกเหนียว, และถูกจองจำอยู่ในเรือนจำ.

ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງໃນ
ທຳນອງນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບ
ພວກເພິ່ນຕ່າງໆນາໆ; ແລະ ໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍ
ພວກເພິ່ນຢູ່ແນວນັ້ນຕັ້ງຫລາຍມື້, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເອົາເຂົ້າເອົານ້ຳໃຫ້ພວກເພິ່ນກິນ
ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ຫົວເຂົ້າຫົວນ້ຳ; ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ແກ່ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເພິ່ນອອກ
ນຳອີກ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ເປືອຍເປົ່າ;
ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍເຊືອກທີ່
ໜັ້ນ ແລະ ຖືກຂັງຢູ່ໃນຄຸກ.

23 And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากที่พวกท่านได้รับทุกข์ทรมานอยู่ตั้งนั้นหลายวัน, (และคือในวันที่สิบสอง, ในเดือนที่สิบ, ในปีที่สิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ) คือหัวหน้าผู้พิพากษาเหนือแผ่นดินแห่งเอมมันไนฮาห์และผู้สอนกับทนายของพวกเขาหลายคนเข้าไปในเรือนจำที่ซึ่งแอลมากับอิมวิเล็คถูกมัดไว้ด้วยเชือก.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກພວກເພິ່ນໄດ້ທຶນທຸກທໍລະມານ
ຢູ່ຫລາຍມື້ແນວນັ້ນ, (ໃນວັນທີສິບສອງ
ຂອງເດືອນສິບ, ໃນປີທີສິບແຫ່ງການ
ປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີ
ໄຟ) ຄືທົດໜ້າຜູ້ຕັດສິນດູແລແຜ່ນດິນອຳ
ໂມນໄນຮາ ແລະ ຜູ້ສອນ ແລະ
ທະນາຍຄວາມຂອງພວກເຂົາຫລາຍຄົນໄດ້
ເຂົ້າໄປໃນຄຸກ ຊຶ່ງແອວມາກັບແອມມິວເລັກ
ໄດ້ຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍເຊືອກ.

- 24 And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.
- 25 And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.
- 26 And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.
- 27 And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.
- และหัวหน้าผู้พิพากษายืนอยู่ต่อหน้าพวกท่าน, และตบพวกท่านอีก, และกล่าวแก่พวกท่าน : หากท่านมีอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า จงปลดปล่อยตนเองจากเครื่องพันธนาการเหล่านี้, และแล้วเราจึงจะเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงทำลายคนพวกนี้ตามถ้อยคำของท่าน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาทั้งหมดเข้าไปตบพวกท่าน, พลังกล่าวถ้อยอย่างเดียวกัน, แม้จนคนสุดท้าย; และเมื่อคนสุดท้ายพูดกับพวกท่านแล้ว อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าอยู่กับแอลมาและอิมิวเล็ค, และพวกท่านหลุดลุกขึ้นยืน.
- และแอลมาร้องขึ้น, มีความว่า : โอ้พระเจ้า, พวกข้าพระองค์จะทนทุกข์อย่างใหญ่หลวงนี้อีกนานเท่าใด ? โอ้พระเจ้า, ทรงโปรดประทานพลังกำลังให้พวกข้าพระองค์ตามศรัทธาที่พวกข้าพระองค์มีอยู่ในพระคริสต์, แม้จนถึงการปลดปล่อย. และพวกท่านทำให้เชือกที่มัดร่างพวกท่านอยู่ขาด; และเมื่อผู้คนเห็นเช่นนี้, พวกเขาก็เริ่มหลบหนี, เพราะความกลัวในความพินาศเกิดขึ้นกับพวกเขาแล้ว.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ความกลัวของพวกเขายิ่งใหญ่หลวงนักจนพวกเขาล้มลงกับพื้นดิน, และออกไปไม่ถึงประตูด้านนอกของเรือนจำ; และแผ่นดินไหวอย่างหนัก, และกำแพงเรือนจำแยกออกเป็นสองเสี่ยง, จนทลายลงสู่พื้นดิน; และหัวหน้าผู้พิพากษา, และทนาย, และปุโรหิต, และผู้สอน, ที่ตีแอลมากับอิมิวเล็ค, เสียชีวิตเพราะการพังทลายนั้น.
- และ ทิวข้าผู้ถัดสินได้มายืนอยู่ต่อหน้าพวกท่าน และ ตบข้าพวกท่านอีก, และ เจ้าข้าพวกท่านว่า: ถ้าหากพวกเจ้ามีอำนาจของพระเจ้า, พวกเจ้าก็ถอยลงเินเองให้หลุดพ้นออกจากเชือกมัดเหล่านี้แม่, เมื่อนั้นพวกเจ้าจึงจะเชื่อว่า พระผู้เป็นเจ้าจะทำลายผู้ถัดสินพวกนี้ตามถ้อยคำของพวกเจ้า.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เจ้าข้าทั้งหมัดได้เข้าไปตบข้าพวกท่าน, โดยเจ้าความตรวกับจันกะทั้งผู้สุดท้าย; และ เมื่อผู้สุดท้ายได้เข้ากับพวกท่านแล้ว อำนาจของพระเจ้าได้มาสะกิดอยู่กับแอลมากับอิมิวเล็ค, และ ทั้งสองได้ลุกขึ้นขึ้น.
- และ แอลมาได้ร้องขึ้น, ท้าวว่า: โอ้ พระเจ้าเจ้ายะ, จะให้พวกข้าบ้นยทินถ่ ถวามทกที่สากัดนี้ไปอีกรินปานใด? โอ้ พระผู้เป็นเจ้า, จ้งโปรดประทานกำลังให้พวกข้าบ้นยตามสัดทาของพวกข้าบ้นย อันมีอยู่ในพระคริสต์ จันถึกงานปิดป้อยด้วยเท็น. และ พวกท่านได้เร็ดให้เชือกที่มัดยบ้นขาดออก; และ เวลาผู้ถัดสินเท็นเจ็นบ้น, ภาลัมปบพิเพาะถวามย้านทิวว่าถวามพินาดจะเกิดขึ้นกับพวกเจ้า.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถิ ถวามย้านทิวของพวกเจ้านั้นไท่ยทลวทที่สดุ จินว่าพวกเจ้าได้ลัมลึงอยู่กับพื้นดิน, และ ออกไปบ่รอตปะณนทก ทกข้; และ เกิดแผ่นดินไหวอย่างขมก และ ภาแพงทกได้แยกออกเป็นสอง, เร็ดให้มันข้งลึงอยู่กับพื้นดิน; และ ทิวข้าถัดสิน, พวาทะนายถวาม, พวาทะโลทิด, และ พวาทูสอนที่ตบข้าแอลมากับอิมิวเล็คได้ตายไปเพาะถูททินทับ.

28 And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

29 Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

และแอลมากับอมิวเล็คออกมาจากเรือนจำ, และพวกท่านหาได้รับบาดเจ็บไม่; เพราะพระเจ้าได้ประทานพลังความสามารถให้พวกท่าน, ตามศรัทธาที่พวกท่านมีอยู่ในพระคริสต์. และพวกท่านออกไปจากเรือนจำทันที; และพระเจ้าทรงปลดเครื่องพันธนาการจากพวกท่าน; และเรือนจำพังทลายลงสู่พื้นดิน, และทุกคนภายในกำแพงเรือนจำ, เว้นแต่แอลมากับอมิวเล็ค, เสียชีวิตหมด; และพวกท่านตรงเข้าไปในเมือง.

บัดนี้ผู้คนโดยที่ได้ยินเสียงอีกก็พากันวิ่งมารวมกันเป็นกลุ่มใหญ่เพื่อทราบต้นสายปลายเหตุ; และเมื่อพวกเขาเห็นแอลมากับอมิวเล็คออกมาจากเรือนจำ, และกำแพงเรือนจำทลายลงสู่พื้นดิน, พวกเขาเกิดความประหลาดใจประหลาดยิ่งนัก, และหลบหนีไปจากแอลมากับอมิวเล็คแม้ตั้งแต่วินาทีแรกที่พวกเขาได้เห็น; และดังนั้นพวกเขาได้หลบหนีไปให้พ้นแอลมากับอมิวเล็ค.

และ แอลมากับอมิวเล็คได้ออกมาจากคุก, และ พวกเขามิได้รับบาดเจ็บที่ยังเล็ด; เพราะพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้ประทานอำนาจให้แก่พวกท่าน, ตามสัถยาของพวกท่านที่มีอยู่ในพระคริสต์. และ พวกท่านได้ย่างออกจากคุกอย่างสบาย; และ เขื่อนกั้นได้ หลุดออกจากพวกท่าน; และ คุกได้ยุบลงกับพื้นดิน, และ ทุกสิ่งทุกอย่างในกำแพงคุกได้พังทลายลง, นอกจากแอลมากับอมิวเล็คเท่านั้น; และ พวกท่านได้ย่างมุ่งหน้าเข้าไปในเมือง.

บัดนี้ฝูงชนโดยที่ได้ยินเสียงก็พากันวิ่งมารวมกันเพื่อทราบต้นสายปลายเหตุ; และเมื่อพวกเขาเห็นแอลมากับอมิวเล็คออกมาจากคุก, และ กำแพงคุกพังลงสู่พื้นดิน, พวกเขาเกิดความประหลาดใจประหลาดยิ่งนัก, และหลบหนีไปจากแอลมากับอมิวเล็คแม้ตั้งแต่วินาทีแรกที่พวกเขาได้เห็น; และ ดังนั้นพวกเขาได้หลบหนีไปให้พ้นแอลมากับอมิวเล็ค.

Alma 15

- 1 And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.
- 2 And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.
- 3 And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.
- 4 Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

แอลมา ๑๕

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมากับอามิวเล็คได้รับบัญชาให้ออกไปจากเมืองนั้น; และพวกท่านจากไป, และออกมาแม้ในแผ่นดินแห่งไซดม; และดูเถิด, ที่นั่นพวกท่านพบผู้คนทั้งหมดที่ได้ออกมาจากแผ่นดินแห่งแอมมอนในฮาห์, ผู้ซึ่งถูกขับไล่และถูกขว้างปาด้วยก้อนหิน, เพราะพวกเขาเชื่อถ้อยคำของแอลมา.

และพวกท่านเล่าให้พวกเขาฟังถึงเรื่องทั้งหมดที่ได้เกิดกับภรรยาและลูก ๆ ของพวกเขา, และที่เกี่ยวกับตัวพวกท่าน, และเกี่ยวกับอำนาจแห่งการปลดปล่อยของพวกท่าน.

และซีเอสรอมนอนป่วยอยู่ที่ไซดม, เพราะไข้ตัวร้อนดังไฟด้วย, ซึ่งเกิดขึ้นเพราะความยากลำบากใหญ่หลวงในจิตใจเขาอันเนื่องมาจากความชั่วร้ายของเขา, เพราะเขาคิดว่าแอลมากับอามิวเล็คมิได้อยู่แล้ว; และเขาคิดว่าพวกท่านถูกสังหารเพราะความชั่วช้าสามานย์ของตน. และบาปมหันต์นี้, และบาปอื่น ๆ หลายอย่างของเขา, ทรมานจิตใจเขาจนกลายเป็นความเจ็บปวดยิ่ง, โดยที่ไม่มีการปลดปล่อย; ฉะนั้นเขาจึงเริ่มร้อนด้วยความร้อนที่จะลุกเป็นไฟ.

บัดนี้, เมื่อเขาได้ยินว่าแอลมากับอามิวเล็คอยู่ในแผ่นดินแห่งไซดม, ใจเขาเริ่มกระตือรือร้น; และเขาส่งข่าวไปยังพวกท่านทันที, โดยปรารถนาให้พวกท่านมาหาเขา.

แอมมา ๑๕

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก แอมมา กับแอมมิวเล็คได้รับพระบัญชาให้ออกจากเมืองนั้น และ พวกเขามา ออกไป และ มาแคว้นดินไซดัม; และ จังเบ้ง, บ่อน้ำมันพวกเขามาได้เห็นผู้คนที่หนีที่ออกมาจากแผ่นดิน อัมโมน ไนรา, ซึ่งพวกเขาถูก ขับไล่หนี และ ถูกแกว่งก้อนหินใส่, เพราะพวกเขา เชื่อในคำเจ้าของแอมมา.

และ พวกเขามาได้เล่าให้พวกเขาฟัง เรื่องเล่าซึ่งหนีที่ได้เกิดขึ้นกับ เมย์ และ ลูกของพวกเขา, และ เรื่องที่ได้เกิดขึ้นกับตัวพวกเขามาเองน้ออีก และ เรื่อง อำนาจแห่งการปลดปล่อยของพวก เขามา.

และ ซีเอสรอมได้นอนไข้ที่ไซดัม ด้วยไข้ถึงร้อน, ซึ่งเกิดขึ้นเพราะความ ยากลำบากที่สุดในจิตใจของลาว เนื่องมาจาก ความชั่วร้ายของลาวเอง, เพราะลาวคิดว่า แอมมากับแอมมิวเล็ค ได้ตายไปแล้ว; และ ถัดมาพวกเขามา ถูกฆ่าตาย เพราะความชั่วร้ายของลาว. และ บาปอันใหญ่หลวงนี้มีกับบาปอื่นๆ ทหลายอย่างของลาวได้ทรมานจิตใจ ของลาวจนกลายเป็นความเจ็บปวดอย่าง หนักที่ปั่นป่วนบ่ได้; ฉะนั้น ลาวจึงร้อน ร้อนด้วยความร้อนที่ลุกเป็นไฟ.

บัดนี้, เวลาลาวได้ยินว่า แอมมากับ แอมมิวเล็คอยู่ในแผ่นดินไซดัม, ใจของ ลาวเริ่มมีกำลังขึ้น; และ ลาวได้ส่ง ข่าวไปหาพวกเขามาทันที โดย ปาถกษาให้พวกเขามาหาหาเขา.

5 And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

6 And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

7 And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

8 And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

9 And he said: Yea, I believe according to thy words.

10 And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

11 And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกท่านรีบไปทันที, โดยทำตาม คำว่าซึ่งเขาส่งไปถึงพวกท่าน; และ พวกท่านเข้าไปถึงในบ้านไปหาซีเอสรอม; และพวกท่านพบเขาอยู่บนเตียง, ป่วย, มีอาการอ่อนแรงด้วยไข้ตัวร้อนดังไฟ; และจิตใจเขาเจ็บปวดยิ่งด้วยเพราะความชั่วช้าสามานย์ของตน; และเมื่อเห็นพวกท่านเขายื่นมือออกมา, และวิงวอนให้พวกท่านรักษาเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมากล่าวแก่เขา, พลองจับมือเขาไว้ : ท่านเชื่อในเดชานุภาพของพระคริสต์ที่ส่งผลสู่ความรอดไหม ?

และเขาตอบและกล่าวว่า : เชื้อ, ข้าพเจ้าเชื่อถ้อยคำทั้งหมดที่ท่านสอนไว้.

และแอลมากล่าวว่า : หากท่านเชื่อในการไถ่ของพระคริสต์ท่านก็หายได้.

และเขากล่าวว่า : เชื้อ, ข้าพเจ้าเชื่อตามถ้อยคำของท่าน.

และแล้วแอลมาจึงร้องทูลพระเจ้า, มีความว่า : โอพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์, ขอทรงโปรดเมตตาชายผู้นี้เถิด, และทรงรักษาเขาตามศรัทธาของเขาที่มีอยู่ในพระคริสต์.

และเมื่อแอลมากล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ซีเอสรอมผุดลุกขึ้นยืน, และเริ่มเดิน; และเรื่องนี่ยังความประหลาดใจยิ่งแก่ผู้คนทั้งปวง; และความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้แพร่สะพัดไปทั่วทั้งแผ่นดินแห่งไซดอม.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก พวกเขารรีบไปทันทีโดยเชื่อในคำที่พวกเขารได้รับ; และ พวกเขารรีบได้เข้าไปในเรือนพาซีเอสรอม; และ ได้พบลาวกำลังนอนอยู่เตียงตุง, เจ็บป่วยอยู่, ลาวได้ลืมหำเลียงด้วยไข้ถึงร้อน; และ จิตใจของลาวเจ็บปวดที่สุดย่นอความชั่วร้ายของตัวเอง; และ เมื่อลาวเห็นพวกเขาร ลาวได้เด่นมือออกไป และ วิงวอนพวกเขารให้รีบไปหาลาว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก แอลมาได้จับมือลาว, และ ทถามว่า: เจ้า เชื่อในอำนาจของพระคริสต์อันจะนำไปสู่ความรอดบ่?

และ ลาวตอบ และ เ้าว่า: แท้จริงแล้ว, ข้าบ่อยเชื่อถ้อยคำที่เจ้าทักขมดที่ ท่านได้สิดสอน.

และ แอลมาเ้าว่า: ถ้าหากเจ้าเชื่อในການไถ่ของพระคริสต์ เจ้าทักจะ ทายถิได้.

และ ลาวเ้าว่า: แท้จริงแล้ว, ข้าบ่อยเชื่อในคำเ้าของพวกท่าน.

และ จากนั้นแอลมาจึงร้องทูลต่อพระผู้เป็นเจ้า, ท้าวว่า: โอ พระผู้เป็นเจ้าอิ้งเป็นพระเจ้าของพวกข้าบ่อย, จ้งมีเมตตาต่อถิณผู้บ่ด้วยถิถิด, และ จ้ง ปับปิวลาวตามสัดทาของลาวที่มถิต่อพระถิถิด.

และ เมื่อแอลมาเ้าຂໍความบໍแล้ว, ซีเอสรอมทຳ ຜູດລຸກຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມຍ່າງໄປ; ແລະ ເລື່ອງນີ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ແປກປະຫລາດໃຈຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງແກ່ຜູ້ຄົນທັງປວງ; ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໄຊດຳ.

12 And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

13 And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

14 And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

15 But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

16 And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

และแอลมาให้บัพติศมาซีเอสรอมไว้กับพระเจ้า; และนับจากเวลานั้นไปเขาเริ่มสั่งสอนผู้คน.

และแอลมาสถาปนาศาสนจักรในแผ่นดินแห่งไซดอม, และอุทิศถวายปุโรหิตและผู้สอนไว้ในแผ่นดิน, เพื่อให้บัพติศมาแก่ผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะรับบัพติศมาสู่พระเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขามีอยู่เป็นอันมาก; เพราะพวกเขามากันเข้ามาจากทุกแคว้นทั่วไซดอม, และรับบัพติศมา.

แต่สำหรับผู้ที่อยู่ในแผ่นดินแห่งแอมันไนฮาห์, พวกเขายังเป็นคนที่ใจแข็งกระด้างและดื้อรั้น; และหากกลับใจจากบาปของตนไม่, อ้างว่าพลังความสามารถทั้งหมดของแอลมากับอมิวเล็คมาจากมาร; เพราะพวกเขามีความเชื่อเดียวกับนีฮอร์, และไม่เชื่อในการกลับใจจากบาปของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมากับอมิวเล็คนั้น, โดยที่อมิวเล็คทั้งสอง, และเงินทั้งหมดของท่าน, และของมีค่าของท่าน, ซึ่งอยู่ในแผ่นดินแห่งแอมันไนฮาห์, เพื่อพระวอนะของพระผู้เป็นเจ้า, โดยที่ท่านถูกปฏิเสธจากผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นเพื่อนท่านและจากบิดาของท่านและวงศ์ญาติของท่านด้วย;

และ แอลมาได้ใช้บัพติศมาแก่ซีเอสรอมไว้กับพระผู้เป็นเจ้า; และ นับแต่เวลานั้นไป ลาวได้เล็มสั่งสอนผู้ถือน.

และ แอลมาได้สถาปนาสาธสชนาจักรขึ้นในแผ่นดินไซดอม, และ ได้แต่งตั้งปุโรหิต และ ถูสอนไว้ในแผ่นดิน, เพื่อใช้บัพติศมาผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะรับบัพติศมาไว้กับพระผู้เป็นเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ได้มีหลายถิ่น; เพราะพวกเขาก็ได้มาจากทุกพากันโดยอ้อมรอบเมืองไซดอม, และได้รับบัพติศมา.

แต่สำหรับผู้ที่อยู่ในแผ่นดินอามอนไนฮานัน, พวกเขายังเป็นผู้ถือนที่มิใช่แองกะด้าง และ แองกอยู่; และ พวกเขายังได้กับใจเลียดจากบาปของพวกเขา, อ้างว่าอำนาจทั้งหมดของแอลมากับแอมมิลเล็คมาจากมาร; เพราะว่าพวกมียิวธิฐาฐิณรอนกับ นิสบ่เชื่อถิในงานกับใจจากบาปของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ส่วนแอลมากับแอมมิลเล็คนั้น, โดยที่แอมมิลเล็คได้ ปะถิณถาของลาว, และ เวิน, และ สิ่งที่มีค่าทั้งหมิดของลาวอยู่ในแผ่นดินอามอนไนฮานันเพื่อพระถาของพระเจ้า, โดยที่ลาวถูก ปะถิเสถโดยผู้ที่เป็นพมูเพือน และ โดยบิดาของลาว และ โดยยาดพมูของลาว;

17 Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

18 Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

19 And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

ฉะนั้น, หลังจากแอลมาโดยที่สถาปนาศาสนาจักรที่ไซดอมแล้ว, โดยที่เห็นการหักห้ามใจอย่างใหญ่หลวง, แท้จริงแล้ว, เห็นว่าผู้คนยับยั้งความจองหองของใจตน, และเริ่มนอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, และเริ่มมาประชุมกันที่สถานศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาเพื่อนมัสการพระผู้เป็นเจ้าหน้าแท่นบูชา, เผ้าดูและสวดอ้อนวอนสม่ำเสมอ, เพื่อพวกเขาจะหลุดพ้นจากซาตาน, และจากความตาย, และจากความพินาศ—

บัดนี้ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้, โดยที่แอลมาเห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด, ฉะนั้นท่านจึงพาอมิวเล็คเดินทางมาถึงแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และพาไปยังบ้านท่านเอง, และได้ปฏิบัติต่อท่านในความยากลำบากของท่าน, และทำให้ท่านมั่นคงขึ้นในพระเจ้า.

และปีที่สิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.

สะบັบ, ทลัງจากแอมมาได้สะทຸປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນທີ່ໄຊດຳແລ້ວ, ໂດຍທີ່ເຫັນ ການຍົກເລີກອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຫັນຜູ້ຄົນຍົກເລີກຄວາມທະນົງໃຈ, ແລະ ເລີ່ມ ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເລີ່ມມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ບ່ອນລີ້ໄພຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາ, ເບິ່ງ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ລອດພົ້ນຈາກຊາຕານ, ແລະ ຈາກ ຄວາມຕາຍ, ແລະ ຈາກຄວາມພິນາດ—

ບັດນີ້ຄືກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄວ້, ໂດຍທີ່ແອມມາເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດແລ້ວ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງພາແອມມິວເລັກຂ້າມມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ພາລາວໄປເຮືອນຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດກັບລາວໃນຄວາມຍາກລຳບາກຂອງລາວ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາວເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະ ປີທີສິບຂອງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລ່ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

Alma 16

- 1 And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.
- 2 For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.
- 3 And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.
- 4 Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

แอลมา ๑๖

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, ในวันที่ห้าของเดือนที่สอง, มีความสงบสุขมากในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ไม่มีสงครามหรือการขัดแย้งเป็นปี ๆ, แม้จนถึงวันที่ห้าของเดือนที่สองในปีที่สิบเอ็ด, จึงมีเสียงเล่าลือเรื่องสงครามได้ยินไปทั่วแผ่นดิน.

เพราะเหตุเกิด, กองทัพชาวเลมมียกเข้ามาประชิดแดนทूरกันดาร, ในชายแดนของแผ่นดิน, แม้ถึงในเมืองแห่งแอมมันไนฮาร์, และเริ่มสังหารผู้คนและทำลายเมือง.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, ก่อนชาวนีไฟจะรวมกำลังทัพได้เพียงพอที่จะขับไล่คนเหล่านั้นออกจากแผ่นดินได้, คนเหล่านั้นก็ทำลายผู้คนที่อยู่ในเมืองแห่งแอมมันไนฮาร์เสียแล้ว, และบางคนที่อยู่บริเวณชายแดนโนอาห์ด้วย, และจับคนอื่น ๆ ไปเป็นเชลยในแดนทूरกันดาร.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวนีไฟปรารถนาจะได้คนเหล่านั้นซึ่งถูกพาไปเป็นเชลยในแดนทूरกันดารกลับคืนมา.

แอมมา ๑๖

และ เทตການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນຕູແລຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟໃນວັນທີຫ້າຂອງເດືອນສອງ, ມັນມີສັນຕິສຸກທີ່ສຸດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ບໍ່ມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນຕັ້ງຫລາຍປີຈົນເຖິງວັນທີຫ້າຂອງເດືອນສອງ, ໃນປີທີສິບເອັດຈຶ່ງມີສຽງຮ້ອງປາວເລື່ອງສົງຄາມທີ່ໄດ້ຍິນໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ.

ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຍົກເຂົ້າມາທາງດ້ານຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ, ຈົນກະທັ້ງເຂົ້າໄປໃນເມືອງອາໂມນໄນຮາ, ແລະເລີ່ມຂ້າຜູ້ຄົນ ແລະ ທຳລາຍຕົວເມືອງ.

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ກ່ອນທີ່ຊາວນີໄຟຈະລວມກຳລັງທະຫານໃຫ້ພຽງພໍທີ່ຈະຂັບລີ້ພວກສັດຕູອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ, ພວກສັດຕູກໍໄດ້ທຳລາຍຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງອາໂມນໄນຮາກ່ອນແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ທຳລາຍບາງຄົນທີ່ຢູ່ຮອບຊາຍແດນໂນອານາອິກ, ແລະ ໄດ້ຈັບຄົນອື່ນໆໄປເປັນຊະເລີຍເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນີໄຟປາດຖະໜາຈະໄດ້ຄົ້ນຜູ້ທີ່ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຂອງພວກເຂົາກັບຄືນມາ.

5 Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

6 And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

7 And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

ฉะนั้น, คนที่ได้รับการกำหนดให้เป็นแม่ทัพเหนือกองทัพของชาวนีไฟ, (และชื่อของเขาคือโซรัม, และเขามีบุตรสองคน, ลีไฮและเอฮา)—บัดนี้โซรัมและบุตรทั้งสองของเขา, โดยที่รู้ว่าแอลมาเป็นมหาปุโรหิตดูแลศาสนจักร, และโดยที่ได้ยินว่าท่านมีวิญญานแห่งการพยากรณ์, ฉะนั้นพวกเขาจึงไปหาท่านและปรารถนาจะรู้จากท่านว่าพระเจ้าจะทรงให้พวกเขาไปที่ใดในแดนทूरกันดารเพื่อค้นหาพี่น้องของพวกเขา, ที่ถูกชาวเลมันจับไปเป็นเชลย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมาทูลถามพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้. และแอลมากลับมาและกล่าวแก่พวกเขาว่า : ดูกิจ, ชาวเลมันจะข้ามแม่น้ำไซดอนทางแดนทूरกันดารตอนใต้, เหนือขึ้นไปเลยชายแดนของแผ่นดินแห่งแมนไท. และดูเถิดที่นั่นท่านจะพบพวกเขา, ทางตะวันออกของแม่น้ำไซดอน, และที่นั่นพระเจ้าจะทรงปลดปล่อยพี่น้องของท่านซึ่งถูกชาวเลมันจับไปเป็นเชลย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโซรัมกับบุตรของเขาข้ามแม่น้ำไซดอน, พร้อมกับกองทัพของพวกเขา, และเดินทัพเลยชายแดนแมนไทเข้าไปในแดนทूरกันดารตอนใต้, ซึ่งอยู่ทางด้านตะวันออกของแม่น้ำไซดอน.

ฉะนั้น, ผู้ที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้านายทหารเบี่ยงแยกกองทัพชาวนีไฟ, (และชื่อของเขาคือโซรัม, และเขามีลูกชายสองคน, ลีไฮและเอฮา)—บัดนี้โซรัมกับลูกชายทั้งสองของเขารู้จักว่า แอลมาเป็นมหาปุโรหิตดูแลศาสนจักร, และ โดยที่ได้ยินว่า เขามีวิญญานแห่งการพยากรณ์, ฉะนั้น เขาจึงได้ไปหาเขามาโดยปากพระยาจะได้รู้ว่า พระผู้เป็นเจ้าจะนำพระโอรสลับ ที่เขาจะเข้าไปในถิ่นแคว้นกันดารเพื่อออกมาพบน้องของเขาคือ, ผู้ที่ถูกชาวเลมันจับไปเป็นเชลยนั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมาได้ ทูลถามพระเจ้าเป็นเจ้าทั่วทุกสิ่งนี้. และ แอลมากลับมา และ เขากับเขาเจ้าว่า: จังเบ้ง, ชาวเลมันจะข้ามแม่น้ำไซดอนทางด้านใต้ของถิ่นแคว้นกันดาร, ถัดขึ้นไปทางชายแดนของแผ่นดินแมนทาย. และ จังเบ้ง, บ่อน้ำนั้นพวกเจ้าจะเห็นพวกเขาทางตาเอนออกของแม่น้ำไซดอน, และ บ่อน้ำนั้นพระผู้เป็นเจ้าจะปิดปล่อยพี่น้องของพวกเจ้า ซึ่งถูกชาวเลมันจับไปเป็นเชลย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โซรัมกับลูกชายของเขารู้จักว่าแอลมาไปพร้อมกับกองทัพทหารของเขามา, และ เดินทัพเลยชายแดนแมนทายไปในถิ่นแคว้นกันดารทางด้านใต้ ซึ่งอยู่ทางตาเอนออกของแม่น้ำไซดอน.

8 And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

9 And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

10 But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

11 Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

และพวกเขาเข้าโจมตีกองทัพของชาวเลมมัน, และชาวเลมมันกระจัดกระจายและถูกขับไล่ไปในแดนทิวกันดาร; และพวกเขาจึงพาพี่น้องของตนที่ชาวเลมมันจับไปเป็นเชลยกลับคืนมา, และไม่มีแม้จิตวิญญาณเดียวในพวกเขาที่สูญหายในพวกที่ถูกจับไปเป็นเชลย. และพี่น้องของพวกเขาพาพวกเขาไปครอบครองผืนแผ่นดินของตนเอง.

และปีที่สิบเอ็ดของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้, ชาวเลมมันโดยที่ถูกขับไล่ออกจากแผ่นดิน, และผู้คนของแอมมันในฮาห์ถูกทำลาย; แท้จริงแล้ว, ทุกคนที่มีชีวิตของชาวแอมมันในฮาห์ถูกทำลาย, และเมืองใหญ่ของพวกเขาด้วย, ซึ่งพวกเขากล่าวว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะทรงทำลายไม่ได้, เพราะความยิ่งใหญ่ของมัน.

แต่ดูเถิด, ในวันเดียวบริเวณนั้นก็เหลือแต่ความรกร้างว่างเปล่า; และซากศพถูกสุนัขและสัตว์ป่าในแดนทิวกันดารฉีกกิน.

กระนั้นก็ตาม, ต่อมาหลายวันศพพวกเขายังกองถมทับอยู่บนพื้นดิน, และมีการเกลี่ยดินกลบไว้ลวก ๆ. และบัดนี้กลิ่นของมันรุนแรงนักจนผู้คนไม่เข้าไปครอบครองแผ่นดินแห่งแอมมันในฮาห์อยู่หลายปี. และเรียกมันว่าที่รกร้างของชาวเนฮอร์; เพราะพวกเขามีความเชื่อเดียวกับเนฮอร์, เขาทั้งหลายที่ถูกสังหาร; และผืนแผ่นดินของพวกเขาคงรกร้างว่างเปล่าอยู่.

และ พวกเขາได้เข้าโจมตีกองทัพชาวเลมมัน, และ ชาวเลมมันได้กระจัดกระจายไป และ ถูกขับไล่เข้าไปในถิ่นทุ่งแล้งกับถาน; และ พวกเขາจึงได้เอาพี่น้องของพวกเขาที่ถูกรวเลมมันจับไปเป็นเชลยนั้นกลับมา, และ บ่มีผู้ใดตายสาบสูญไปเลยสำหรับผู้ที่ถูกรวจับไปเป็นเชลยนั้น. และ พี่น้องของพวกเขารวได้พาพวกเขารวกับกันไปหาแผ่นดินของพวกเขารวตามเดิม.

และ ปีที่สิบเอ็ดของผู้ตัดสินได้สิ้นสุดลงดังนี้, โดยที่ชาวเลมมันถูกรวขับไล่ออกจากแผ่นดิน, และ ผู้คนของอามมอนในฮาห์ถูกทำลาย; แท้จริงแล้ว, ชาวอามมอนในฮาห์ทุกคนที่มีชีวิตอยู่ถูกรวทำลายหมด, พ่อแม่ทั้งเมืองใหญ่ของพวกเขารวก็, ซึ่งพวกเขารวได้กล่าวว่าพระเจ้าจะทำลายบ่ได้, เพราะความยิ่งใหญ่ของพวกเขารว.

แต่จึ่งเบ่ง, ในมี ฎวรเท่านั้นที่เหลือพรวแต่ความว่างเปล่า; และ ซากศพถูกรวและ สัตว์ป่าในถิ่นทุ่งแล้งกับถานฉีกกิน.

เญ่ย่างใดก็ตาม, ต่อมาหลายมีซากศพของพวกเขารวยังกองทับอยู่บนพื้นแผ่นดินโลกรวนั้น, และ ถูกปกรวมไปด้วยสิ่งของบางอย่าง และ ก้นของมันรุนแรงที่สุดจนที่ผู้คนบ่สามารถเข้าไปเป็นเจ้าของแผ่นดินอามมอนในฮาห์เป็นเวลาหลายปี. มันจึงมีชื่อว่าแผ่นดินร้างของชาวเนฮอร์; เพราะว่าถนพวกนั้นมีอาชฎวรกับกับ นิสัผู้ถูกรวตาย และ แผ่นดินของพวกเขารวได้ร้างเปล่า.

- 12 And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.
- 13 And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.
- 14 And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.
- 15 And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.
- 16 And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—
- และชาวเลมมันไม่ได้มาทำสงครามกับชาวนีไฟอีกจนกระทั่งปีที่สิบสี่แห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ. และดังนั้นผู้คนของนีไฟจึงมีสันติติดต่อกันทั่วแผ่นดินสามปี.
- และแอลมากับอามิวเล็คออกไปสั่งสอนเรื่องการกลับใจแก่ผู้คนในวิหารของพวกเขา, และในสถานศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา, และในธรรมศาลาทั้งหลายของพวกเขาด้วย, ซึ่งสร้างไว้ตามแบบของชาวยิว.
- และมากเท่าที่ยอมฟังถ้อยคำของพวกเขา, พวกท่านก็ได้ถ่ายทอดพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าแก่พวกเขา, อย่างต่อเนื่อง, โดยไม่ลำเอียง.
- และดังนั้นแอลมากับอามิวเล็คออกไป, และคนเป็นอันมากที่ได้รับเลือกเพื่องานนี้ด้วย, เพื่อสั่งสอนพระวจนะทั่วทั้งแผ่นดิน. และการสถาปนาศาสนจักรจึงกลับกว้างขวางทั่วแผ่นดิน, ในทุกแคว้นโดยรอบ, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดของชาวนีไฟ.
- และหาได้มีความไม่เสมอภาคในบรรดาพวกเขาไม่; พระเจ้าทรงเทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาทั่วผืนแผ่นดินเพื่อเตรียมจิตใจลูกหลานมนุษย์, หรือเพื่อเตรียมใจพวกเขาไว้รับพระวจนะซึ่งจะมีสอนในบรรดาพวกเขาในเวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์—
- และ ชาวเลมมันไม่ได้มาทำสงครามกับชาวนีไฟอีกจนกระทั่งปีที่สิบสี่แห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ. และ ผู้คนของนีไฟมีสันติสุขติดต่อกันทั่วแผ่นดินเป็นเวลาสามปีดังนี้.
- และ แอลมากับอามิวเล็คได้ออกไปสั่งสอนเลื่องลือกับใจใช้แก่ผู้คนใน พระวิหาร, และ ในบ่อน้ำ, และ ในท่ามะสาลาของพวกเขา, ซึ่งถูกสร้างไว้ตามแบบของชาวยิว.
- และ ทายาททั้งหลายที่ยอมฟังถ้อยคำเจ้าของพวกเขา, พวกเขาได้รับให้พระคำของพระเจ้าแก่พวกเขาโดย บ่มเพาะแก่ผู้ใดผู้หนึ่ง.
- และ แอลมากับอามิวเล็ค และ คนอิทธิพลทั้งหลายที่ได้รับเลือกเพื่อเร่งอรรกว่าน ได้ออกไปดังนี้ เพื่อสั่งสอนพระคำทั่วแผ่นดิน. และ การสถาปนาศาสนจักรจึงกว้างขวางทั่วแผ่นดินทุกพากัน โดยรอบ, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดของชาวนีไฟ.
- และ บ่มิความบ่มเพาะเขาในบรรดาพวกเขา; พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้เทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาทั่วแผ่นดินเพื่อเตรียมจิตใจของลูกหลานมนุษย์, ทลึ เพื่อเตรียมใจของพวกเขาเพื่อรับพระคำ ซึ่งจะสั่งสอนในบรรดาพวกเขาในเวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์—

17 That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

18 Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

19 Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

20 And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

เพื่อพวกเขาจะไม่ทำให้ใจแข็งกระด้างต่อพระวจนะ, เพื่อพวกเขาจะไม่เป็นคนที่หาเชื่อไม่, และไปสู่ความพินาศ, แต่เพื่อพวกเขาจะรับพระวจนะไว้ด้วยความปรีดี, และดังกิ่งที่ต่อกิ่งเข้ากับเถาองุ่นแท้, เพื่อพวกเขาจะเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

บัดนี้ปุโรหิตเหล่านั้นซึ่งได้ออกไปในบรรดาผู้คนสั่งสอนโทษทั้งหลายทั้งปวงของการพูดเท็จ, และการหลอกลวง, และความริษยา, และการวิวาท, และเจตนาร้าย, และการสบประมาท, และการขโมย, การโจรกรรม, การปล้นสะดม, การฆาตกรรม, การประพฤติดล่่วงประเวณี, และค้นหาโรคะทุกอย่าง, โดยป่าวร้องว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี—

โดยประกาศถึงสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นในไม่ช้า; แท้จริงแล้ว, โดยประกาศถึงการเสด็จมาของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, การรับทุกข์เวทนา และการสิ้นพระชนม์ของพระองค์, และการฟื้นคืนชีวิตของคนตายด้วย.

และผู้คนเป็นอันมากสอบถามเกี่ยวกับสถานที่ซึ่งพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา; และพวกเขาได้รับคำสอนว่าพระองค์จะเสด็จมาปรากฏแก่พวกเขาหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์; และการนี้ผู้คนได้ยินด้วยความปรีดาและยินดียิ่ง.

เพื่อพวกเขาจะไม่ได้อึดด้านต่อพระคำ, เพื่อพวกเขาจะไม่เป็นคนที่บໍ่เชื่อ, และ ไปหาความพินาศ, แต่เพื่อพวกเขาจะได้รับพระคำด้วยความปิติยินดี, และ ถิ่นกับกับ กิ่งง่าที่ถูกรั้วเข้ากับ เมาอะงุ่นแท้ เพื่อพวกเขาจะได้เข้าไปในที่พักของพระผู้เป็นเจ้าอริ่งเป็นพระเจ้าของพวกเขາ.

บัดนี้ พวกปะโลซิดเทเหล่านั้น ซึ่งได้ออกไปในบ้านดาผู้คนได้สั่งสอนโทษของงานเฝ้าถือเว, และ งานทลอลวง, และ งานอิดสาบ้งบฏ, และ งานฝิดทรวงักัน, และ งานมีเจตนะนาร้าย, และ งานพินปะพชาด, และ งานຂັลลัมภักสิท, งานโจนละร่า, งานປຸ້ນຈີ້, งานຄາດຕະກຳ, งานຫລັ່ນຊູ້, และ ກິເລດຕັນຫາທຸກຢ່າງ, ໂດຍຮ້ອງບອກວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຄວນມີເລີຍ—

ໂດຍສິດສອນເຖິງສິ່ງຈະຕ້ອງມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍສິດສອນເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ການຮັບທຸກທໍລະມານ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການຟື້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ.

ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ສອບຖາມກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ ທີ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສິດສອນວ່າ ພຣະອົງຈະ ປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາຫລັງຈາກການຟື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ; ແລະ ສິ່ງນີ້ຜູ້ຄົນກໍໄດ້ຍິນດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ດີໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ.

21 And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

และบัดนี้หลังจากสถาปนา
ศาสนจักรขึ้นทั่วทั้งแผ่นดินแล้ว—
โดยมีชัยชนะเหนือมาร, และพระ
วอนะของพระผู้เป็นเจ้าโดยที่สั่ง
สอนในความพิสุทธิ์ทั่วแผ่นดิน,
และพระเจ้าทรงเทพของพระองค์
ลงมาบนผู้คน—ปีที่สิบสี่แห่งการ
ปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คน
ของนีไฟจึงสิ้นสุดลงดังนี้.

และ บัดนี้หลังจากได้สถาปนา
ศาสนจักรขึ้นทั่วแผ่นดินแล้ว—
โดยมีชัยชนะเหนือมาร, และ พระคำ
ของพระเจ้าได้ถูกสั่งสอนในความ
บริสุทธิ์ทั่วแผ่นดิน, และ พระผู้เป็นเจ้า
ได้ทรงเทพของพระองค์ลงมา
เหนือผู้คน—ปีที่สิบสี่แห่งการ
ปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คน
ของนีไฟจึงสิ้นสุดลงดังนี้.

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

- 1 And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.
- 2 Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.
- 3 But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

เรื่องราวของบุตรโมไซยาห์, ซึ่งปฏิเสธสิทธิที่พวกท่านจะครองอาณาจักรเพื่อพระวณะของพระผู้เป็นเจ้า, และขึ้นไปแผ่นดินแห่งนีไฟเพื่อสั่งสอนชาวเลมัน; การรับทุกข์เขเวทนาและการปลดปล่อยของพวกท่าน—ตามบันทึกของแอลมา.

แอลมา ๑๗

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือขณะที่แอลมากำลังเดินทางจากแผ่นดินกิเดียนไปทางใต้, ไปยังแผ่นดินแห่งแมนไท, ตูเถิด, ยังความฉงนแก่ท่าน, ท่านพบบุตรของโมไซยาห์กำลังเดินทางมุ่งไปแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา.

บัดนี้พวกบุตรของโมไซยาห์นี้อยู่กับแอลมาในเวลาที่เขาปรากฏแก่ท่านครั้งแรก; ฉะนั้นแอลมาชื่นชมอย่างยิ่งที่เห็นพี่น้องของท่าน; และสิ่งที่เพิ่มความปรีดีให้ท่านมากขึ้น คือ, พวกท่านยังเป็นพี่น้องของท่านในพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, และพวกท่านมั่นคงขึ้นในความรู้เรื่องความจริง; และพวกท่านเป็นคนมีพื้นฐานความเข้าใจที่ถูกต้องและพวกท่านค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อพวกท่านจะรู้พระวณะของพระผู้เป็นเจ้า.

แต่เนี่ยยังไม่หมด; พวกท่านยอมตนในการสวดอ้อนวอน, และการอดอาหารอย่างมาก; ฉะนั้นพวกท่านจึงมีวิญญาณแห่งการพยากรณ์, และวิญญาณแห่งการเปิดเผย, และเมื่อพวกท่านสอน, พวกท่านก็สอนด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า.

เรื่องราวของพวกลูกชายของโมไซยา, ผู้ที่ปฏิเสธบัพติศมาที่ของกินเพื่อปึกฏอานาจักรเพราะพระคำของพระเจ้า, และได้ขึ้นไปหาแผ่นดินนีไฟเพื่อสั่งสอนชาวเลมัน; ความทุกข์เขเวทนา และ การปลดปล่อยของพวกเจ้า—ตามบันทึกของแอลมา.

แอลมา ๑๘

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ในขณะนั้นแอลมากำลังเดินทางออกจากแผ่นดินกิเดียนไปทางใต้, ไปหาแผ่นดินแมนทายูมัน, จึ่งบัง, เขามีความแปลกประหลาดใจทลาย, เพราะว่าเขินได้ พบเห็น พวกลูกชายของโมไซยาห์กำลังเดินทางมุ่งเข้าไปหาแผ่นดินเซราเอิมลา.

บัดนี้พวกลูกชายของโมไซยาห์นี้อยู่กับแอลมาในเวลาที่เขาปรากฏแก่เขิน เพื่อทำกิจ; ฉะนั้น แอลมาจึงมีความปิติยินดีอย่างยิ่งที่ได้พบภักษาน้องของเขิน; และ สิ่งที่เร็ดให้เขินมีความสุขที่สุดเม้นเขาเจ้ายังเป็นภักษาน้องในพระผู้เป็นเจ้าของเขินอยู่; แท้จริงแล้ว, และ เขาเจ้าได้พบภักษาทลายขึ้นในความรู้เลื่องความจริง; เพราะเขาเจ้าเป็นภักษามีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และ เขาเจ้าได้ ถิ่นถว้าพระคำพีย่างพาภพฐน, เพื่อเขาเจ้าจะได้รู้จักรพระคำของพระเจ้า.

แต่เนี่ยยังบัพทิด; เขาเจ้ายอมตนในการ อะบิฏาน, และ ภาณฤสินธิดเข้าทลายที่สุด; ฉะนั้น เขาเจ้าจึงมีวินยานแห่งการทำนาย, และ วินยานแห่งการเปิดเผษยุ่นา, และ เวลาเขาเจ้า สิดสอน, เขาเจ้าทำสิดสอนด้วยอำนาจ และ สิดอำนาจของพระเจ้า.

4 And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

5 Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

6 Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

7 Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

8 And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

และพวกท่านสอนพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลาสิบสี่ปีในบรรดาชาวเลมมัน, โดยที่มีความสำเร็จยิ่งในการนำคนเป็นอันมากออกไปสู่ความรู้เรื่องความจริง; แท้จริงแล้ว, โดยพลังแห่งถ้อยคำของพวกท่าน คนเป็นอันมากมาอยู่ต่อหน้าแท่นบูชาของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อเรียกหาพระนามของพระองค์และสารภาพบาปของพวกเขาต่อพระพักตร์พระองค์.

บัดนี้คือสภาพซึ่งอยู่กับพวกท่านในการเดินทางของพวกท่าน, เพราะพวกท่านมีความทุกข์หลายอย่าง; พวกท่านรับทุกขเวทนา มาก, ทั้งในร่างกายและจิตใจ, เป็นต้นว่าความทิวโหย, ความกระหายและความเหน็ดเหนื่อย, และทำงานฝ่ายวิญญาณมากด้วย.

บัดนี้คือการเดินทางของพวกท่าน : โดยที่ลาจากโมไซยาห์, บิดาพวกท่าน, ในปีแรกของผู้พิพากษา; โดยไม่ยอมรับอาณาจักรซึ่งบิดาพวกท่านปรารถนาจะมอบให้, และการนี้เป็นเจตนาของผู้คนด้วย;

กระนั้นก็ตามพวกท่านยังออกจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และนำดาบของพวกท่าน, และหอกของพวกท่าน, และคันธนูของพวกท่าน, และลูกธนูของพวกท่าน, และสายเหยี่ยวของพวกท่านไป; และการนี้พวกท่านทำไปเพื่อจะหาอาหารมาเลี้ยงตนเองระหว่างอยู่ในแดนทุรกันดาร.

และพวกท่านออกไปในแดนทุรกันดารพร้อมด้วยคนของพวกท่านซึ่งพวกท่านเลือกไว้, เพื่อขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟ, เพื่อสั่งสอนพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าให้ชาวเลมมัน.

และ เจ้าเจ้าได้สั่งสอนพระคำของพระผู้เป็นเจ้ามาเป็นเวลาสิบสี่ปีในบรรดาชาวเลมมัน, ได้รับความสำเร็จอย่าง ทลวงทลายใน การนำพาทลายถิ่น มาสู่ความรู้สึกจริง; แท้จริงแล้ว, โดยอำนาจแห่งการเฝ้าของเจ้าเจ้า ได้ นำเอาทลายถิ่นมาอยู่ต่อหน้าแท่นบูชาของพระเจ้า, เพื่อเฝ้าหาพระนามของพระองค์ และ สารภาพบาปของ พวกเจ้าต่อพระองค์.

บัดนี้ มีสิ่งซึ่งเกิดขึ้นกับเจ้าเจ้าใน การเดินทางของเจ้าเจ้า, เพราะเจ้าเจ้า ได้มีความทุกข์; เจ้าเจ้าได้ทรมานทลาย, ทั้งทางร่างกาย และ ทางจิตใจ, เป็น ถิ่นว่าความอดทน, ความอดเมื่อย, และ เร็ดดวงทรมานทางวิญญาณนำอีก.

บัดนี้ มีการเดินทางของเจ้าเจ้า: โดยที่ได้ ลาจากโมไซยาห์บิดาของ เจ้าเจ้าไปในปีที่ติดของผู้ตัดสิน; โดย บ่อยรับลาจากอาณาจักรซึ่งบิดา ปาตฤจะหาจะมอบให้, และ นี้ก็เป็น เจตนาของผู้คนนำอีก;

ถึงอย่างใดก็ตาม เจ้าเจ้าได้ออกจาก แผ่นดินเซราเฮมลาไป, และ ได้เอา ดาบของเจ้าเจ้า และ คันธนูของ เจ้าเจ้า, และ ลูกธนูของเจ้าเจ้า, และ กระทบของเจ้าเจ้า; และ สิ่งนี้เจ้าเจ้า เร็ดไปเพื่อจะได้หาอาหารมาเลี้ยง ตนเองในระหว่างที่อยู่ในถิ่นแห่ง แล้ง กับดาบ.

และ เจ้าเจ้าได้เข้าไปในถิ่นแห่ง แล้ง กับดาบพร้อมด้วยคนจำนวนหนึ่ง ซึ่ง เจ้าเจ้าได้เลือกไว้, ขึ้นไปหาแผ่นดิน นีไฟ, เพื่อสั่งสอนพระคำของพระเจ้า ให้แก่ชาวเลมมัน.

9 And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

10 And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

11 And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

12 And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกท่านเดินทางหลายวันในแดน ทูรกันดาร, และพวกท่านอดอาหาร มากและสวดอ้อนวอนมากเพื่อ พระเจ้าจะประทานส่วนหนึ่งของ พระวิญญาณของพระองค์ให้ไปกับ พวกท่าน, และอยู่กับพวกท่าน, เพื่อพวกท่านจะเป็นเครื่องมือใน พระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า, หาก เป็นไปได้, เพื่อนำชาวเลมัน, พี่น้อง ของพวกท่าน, มาสู่ความรู้เรื่อง ความจริง, สู่ความรู้เรื่องความ ต่ําซ้าของประเพณีบรรพบุรุษของ พวกเขา, ซึ่งไม่ถูกต้อง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าเสด็จมาเยือนพวกท่าน ด้วยพระวิญญาณของพระองค์, และตรัสกับพวกท่าน : จงสบายใจเถิด. และพวกท่านก็สบายใจ.

และพระเจ้าตรัสกับพวกท่าน ด้วย : จงออกไปในบรรดาชาวเล มัน, พี่น้องของพวกเจ้า, และ สถาปนาถ้อยคำของเรา; กระนั้น พวกเจ้าจงอดทนในความอดกลั้น และความทุกข์, เพื่อพวกเจ้าจะ แสดงแบบอย่างอันดีในเราให้พวก เขาได้ประจักษ์, และเราจะทำให้ พวกเจ้าเป็นเครื่องมือในมือเรา เพื่อความรอดของจิตวิญญาณเป็น อันมาก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ใจของบุตรโมไซยาห์, และคนที่อยู่ กับพวกท่านด้วย, เกิดความกล้าที่ จะออกไปยังชาวเลมันเพื่อประกาศ พระวอนะของพระผู้เป็นเจ้าแก่ พวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เจ้าเจ้า ได้เดินทางไปในถิ่นแคว้นแล้วกับถา นหลายมื, และ เจ้าเจ้าได้ทิสินอดเจ้า และ อดทิตานຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ປະທານສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິນຍານຂອງ ພຣະອົງໃຫ້ໄປນຳ ແລະ ສະຖິດຢູ່ກັບ ເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນ ເຄື່ອງມືໃນ ພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າຫາກເປັນໄປ ໄດ້, ເພື່ອຈະໄດ້ນຳພາຊາວເລມັນຜູ້ເປັນ ພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງ ຄວາມຈິງ, ໃຫ້ມາຮູ້ເລື່ອງຄວາມຕ້ອງຕຳ ຂອງ ຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດ ຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พระผู้ เป็นเจ้าได้เสด็จมา ยัรมยามเจ้าเจ้า ด้วย พระวินยานຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າດັ່ງນີ້: ຈົ່ງ ສະບາຍໃຈເຖິດ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍສະບາຍໃຈ.

และ พระผู้เป็นเจ้าได้ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າ ອີກວ່າ: ຈົ່ງອອກໄປໃນບັນດາຊາວເລມັນ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ສະຖາປະນາ ຄຳຂອງເຮົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຈົ້າ ຈົ່ງ ອົດທົນໃນຄວາມອົດກັ້ນ ແລະ ຄວາມ ທຸກເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງຕົວຢ່າງ ອັນດີໃນເຮົາອອກມາໃຫ້ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເຫັນ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນ ເຄື່ອງມືໃນພຣະຫັດຂອງເຮົາ ເພື່ອ ຈິດວິນຍານຫລາຍຄວາງຈະໄດ້ຮັບຄວາມ ລອດ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ใจຂອງ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ ກັບເຂົາເຈົ້າເກີດຄວາມກ້າຫານຂຶ້ນເພື່ອຈະ ອອກໄປຫາຊາວເລມັນ ເພື່ອປະກາດ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາ.

13 And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

14 And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

15 Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

16 Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกท่านไปถึงชายแดนของแผ่นดินชาวเลมัน, คือพวกท่านแยกกันและไปจากกัน, โดยวางใจในพระเจ้าว่าพวกท่านจะพบกันอีกเมื่อสิ้นสุดงานเก็บเกี่ยวของพวกท่าน; เพราะพวกท่านคิดว่างานที่พวกท่านรับทำเป็นงานที่ยากลำบาก.

และมันยากลำบากโดยแน่แท้, เพราะพวกท่านรับงานที่จะสั่งสอนพระวอนะของพระผู้เป็นเจ้าให้คนป่าเถื่อนและแข็งกระด้างและดุร้าย; ผู้คนที่เบียดเบียนในการกระทำฆาตกรรมฆาตนิไฟ, และโจรกรรมและปล้นพวกเขา; และใจพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับความมั่งคั่ง, หรืออยู่กับทองและเงิน, และอัญมณีมีค่า; กระนั้นพวกเขายังหมายมั่นจะให้ได้สิ่งเหล่านี้มาด้วยการฆาตกรรมและการปล้น, เพื่อพวกเขาจะไม่ต้องทำงานเพื่อสิ่งเหล่านี้ด้วยมือตนเอง.

ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นคนเกียจคร้านมาก, คนพวกนี้เป็นอันมากนมัสการรูปเคารพ, และการสาปแช่งของพระผู้เป็นเจ้าจึงตกอยู่กับพวกเขาเพราะประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขາ; กระนั้นพระสัญญาของพระเจ้ามียื่นให้พวกเขาแล้วในเงื่อนไขของการกลับใจ.

ฉะนั้น, นี่เป็นเหตุให้พวกบุตรของโมไซยาห์รับทำงานนี้, เพื่อพวกท่านอาจนำพวกเขามาสู่การกลับใจได้; เพื่อพวกท่านอาจนำพวกเขามารู้ถึงแผนแห่งการไถ่.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อเจ้าเจ้าไปรอต Quayden ของเผ่าถิ่นของชาวเลมันนั้น, เจ้าเจ้าทำได้ แยกย้ายกันไป, โดยไว้วางใจในพระผู้เป็นเจ้าว่าเจ้าเจ้าจะได้พบกันอีกหลังจากการเก็บเกี่ยวของเจ้าเจ้าสิ้นสุดลง; เพราะเจ้าเจ้าคิดว่างานที่เจ้าเจ้าเร็ดเป็นงานอันสำคัญ.

และ มันยิ่งใหญ่มาก, เพราะเจ้าเจ้ายอมรับงานที่จะสั่งสอนพระคำของพระเจ้าให้คนป่า และ แข็งกระด้าง และ ป่าเถื่อน; ให้แก่ผู้คนที่เบียดเบียนในการฆาตกรรม, โจรกรรม, และ บุกจี้ชาวนิไฟ; และ ใจของพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับของมีค่า, ทลิวกับค่า และ เงิน, และ ที่นที่มีค่า; เท็จอย่างใดก็ตาม พวกเขายังพยายามหาสิ่งของเหล่านี้มาด้วยการฆาตกรรมและ การบุกจี้, เพื่อพวกเจ้าจะไม่ต้องเร็ดงานเพื่อมันด้วยมือของตัวเอง.

พวกเจ้าจึงเป็นคนที่ขี้เกียจมากแบบนั้น, ซึ่งส่วนหลายได้กราบไหว้รูปบูชา, และ ถวายสาปแช่งของพระเจ้าจึงตกอยู่กับพวกเจ้า เพราะเจ้าเร็ดถอยพะเนมิของบ้านพะบุลของพวกเจ้าทั้งๆที่พระผู้เป็นเจ้ายื่นคำสัญญามาให้พวกเจ้าแล้วในเงื่อนไขของการกลับใจ.

ฉะนั้น, สิ่งนี้จึง เป็นเหตุให้พวกบุตรของโมไซยาห์ยอมรับงานอันนี้, เพื่อว่าบางทีเจ้าเจ้าอาจจะได้นำพาพวกเขามาสู่การกลับใจได้; เพื่อเจ้าเจ้าอาจจะนำพาพวกเขามารู้จักเท็จและแผนแห่งการไถ่.

17 Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

18 Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

19 And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

20 And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

21 And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

22 And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

ฉะนั้นพวกท่านจึงแยกจากกัน, และออกไปในบรรดาคนเหล่านั้น, โดยลำพัง, ตามพระวจนะและอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งท่านได้รับมา.

บัดนี้แอมมอนโดยที่เป็นหัวหน้าในบรรดาพวกท่าน, หรือที่จริงท่านได้ปฏิบัติแก่พวกท่าน, และท่านไปจากพวกท่าน, หลังจากให้พรตามหน้าที่ต่าง ๆ กันของพวกท่าน, โดยถ่ายทอดพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าแก่พวกท่าน, หรือปฏิบัติแก่พวกท่านก่อนท่านจากไป; และดังนั้นพวกท่านจึงออกเดินทางไปสู่ที่ต่าง ๆ ทั่วแผ่นดิน.

และแอมมอนไปยังแผ่นดินแห่งอิชมาเอล, แผ่นดินมีชื่อตามพวกบุตรของอิชมาเอล, ซึ่งกลายเป็นชาวเลมมันด้วย.

ขณะที่แอมมอนเข้าไปในแผ่นดินแห่งอิชมาเอล, ชาวเลมมันจับท่านและมัดท่าน, ด้วยเป็นธรรมเนียมของพวกเขาคือจะมัดขานี้ไฟทุกคนที่ตกอยู่ในเงื้อมมือพวกเขา, และพาคนเหล่านั้นไปอยู่ต่อหน้ากษัตริย์; และดังนั้นจึงเป็นไปตามความพอใจของกษัตริย์ที่จะสังหารคนเหล่านั้น, หรือเอาไว้เป็นเชลย, หรือโยนพวกเขาเข้าเรือนจำ, หรือขับออกนอกแผ่นดินของเขา, ตามความประสงค์และความพอใจของเขา.

และดังนั้นแอมมอนถูกนำไปอยู่ต่อหน้ากษัตริย์ผู้ปกครองแผ่นดินแห่งอิชมาเอล; และชื่อของเขาคือลามอนิ; และเขาเป็นผู้สืบตระกูลของอิชมาเอล.

และกษัตริย์สอบถามแอมมอนว่าท่านปรารถนาจะพำนักอยู่ในแผ่นดินในบรรดาชาวเลมมัน, หรือในบรรดาผู้คนของเขา.

เช่นนั้น เจ้าเจ้าจึงได้แยกย้ายกันไป, และ ออกไปในบรรดาถิ่นที่เหล่านั้นโดยลำพังตามพระคำ และ อำนาจของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพให้แก่เจ้า.

แต่อาโมนโดยที่เป็นหัวหน้าของเจ้า, ทลิตตามจริงแล้ว ลาวได้ปะติดปะต่อสวดสวดภาวนาแก่เจ้า, และ ลาวก็ได้กล่าวจากเจ้าเจ้าไปทลิตจากให้พอนตามหน้าที่ของไฟลาว, โดยให้พระคำของพระเจ้าแก่เจ้า, ทลิตปะติดปะต่อสวดสวดภาวนาแก่เจ้าเจ้าก่อนที่ลาวจะจากไป; และ เจ้าเจ้าจึงได้ออกไปบ่อนด่างๆทั่วแผ่นดินตามนั้น.

และ อาโมนได้ไปหาแผ่นดินอิธูมาเอม, ซึ่งเอนตามขั้วพวงลูกชายของ อิธูมาเอม, ผู้กับกายเป็นชาวเลมมัน.

และ เวลาที่อาโมนเข้าไปในแผ่นดินอิธูมาเอม, ชาวเลมมันจับลาว, และมัดลาวไว้เพราะว่ามันเป็นทามรุมของเจ้าเจ้าที่จะมัดลาวมิให้ทุกคนที่ตกอยู่ในกำมือของดิน, และ เออลาวไปอยู่ต่อหน้ากษัตริย์; และ สดแล้วแต่ความพอใจของกษัตริย์ที่จะจำ ทลิต เออไว้เป็นขะเลีย, ทลิต เออเข้าฤก, ทลิต เมละเทดออกจากแผ่นดินตามความประสงค์ และความพอใจของเข้.

และ อาโมนได้ถูกนำไปอยู่ต่อหน้ากษัตริย์ผู้ปกครองแผ่นดินอิธูมาเอมดังนี้; และ ชื่อของเข้คือ ลามอนิ; และ เข้เป็นผู้สืบเชื้อสายของอิธูมาเอม.

และ กษัตริย์ได้สอบถามอาโมนว่าเป็นทวยลาวจึงเข้ามาในแผ่นดินชาวเลมมัน ทลิต ว่าในบรรดาผู้ถิ่นของเข้.

23 And Ammon said unto him:
Yea, I desire to dwell among this
people for a time; yea, and per-
haps until the day I die.

และแอมันกล่าวแก่เขา : ใช่แล้ว,
ข้าพเจ้าปรารถนาจะพำนักอยู่ใน
บรรดาคนพวกนี้ชั่วเวลาหนึ่ง;
แท้จริงแล้ว, และอาจจนถึงวันที่
ข้าพเจ้าตาย.

ແລະ ອຳໂນນເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ແກ້ຈົງ
ແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍປາດຖະໜາຈະຢູ່ໃນບັນດາ
ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ; ແກ້ຈົງແລ້ວ,
ແລະ ອາດຈະຢູ່ຈົນຮອດມື້ຂ້ານ້ອຍຕາຍ.

24 And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
กษัตริย์ลาโมในพอใจแอมันมาก,
และให้แก่พันธนาการของท่าน;
และเขาอยากให้แอมันรับธิดาคน
หนึ่งของเขาเป็นภรรยา.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດ
ລາໂມໄນມີຄວາມພໍໃຈກັບອຳໂມນ, ແລະ
ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ແກ້ເຊືອກຂອງລາວອອກ; ແລະ
ເພິ່ນຢາກໃຫ້ອຳໂມນຮັບເອົາລູກສາວຄົນ
ໜຶ່ງຂອງເພິ່ນໄວ້ເປັນພັນລະຍາ.

25 But Ammon said unto him:
Nay, but I will be thy servant.
Therefore Ammon became a ser-
vant to king Lamoni. And it came
to pass that he was set among
other servants to watch the flocks
of Lamoni, according to the cus-
tom of the Lamanites.

แต่แอมันกล่าวแก่เขาว่า : ไม่,
แต่ข้าพเจ้าจะเป็นผู้รับใช้ท่าน.
ฉะนั้นแอมันจึงกลายเป็นผู้รับใช้
ของกษัตริย์ลาโมไน. และ
เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านได้
รับมอบหมายในบรรดาผู้รับใช้คน
อื่น ๆ ให้เฝ้าฝูงสัตว์ของลาโมไน,
ตามธรรมเนียมของชาวเลมัน.

ແຕ່ອາໂມນເວົ້າຕໍ່ກະສັດວ່າ: ບໍ່ໄດ້ດອກ,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຂ້າໃຊ້ທ່ານ. ສະນັ້ນ
ອາໂມນຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດ
ລາໂມໄນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ລາວຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຢູ່ກັບບັນດາຂ້າໃຊ້ຄົນ
ອື່ນໆເພື່ອດູແລຝູງສັດລ້ຽງຂອງລາໂມໄນ
ຕາມທຳນຽມຂອງຊາວເລມັນ.

26 And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

และหลังจากท่านรับใช้ษัตริย์
ได้สามวัน, ขณะที่ท่านอยู่กับผู้รับ
ใช้ชาวเลมันออกไปกับฝูงสัตว์ของ
ตนยังแหล่งน้ำ, ซึ่งเรียกว่าน้ำแห่ง
ชิบัส, และชาวเลมันทั้งหมดต้อน
ฝูงสัตว์ของตนไปที่นั่น, เพื่อมันจะ
ได้กินน้ำ—

ແລະ ຫລັງຈາກລາວໄດ້ຮັບໃຊ້ກະສັດຢູ່
ສາມມື້ແລ້ວ, ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງຢູ່ກັບ
ຂ້າໃຊ້ທີ່ເປັນຊາວເລມັນ ຜູ້ກຳລັງພາ
ຝູງສັດລ້ຽງລົງໄປກິນນ້ຳ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່ານ້ຳຊີ
ບັດ, ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ຊາວເລມັນທັງໝົດ
ຕ້ອນເອົາຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາໄປ
ບ່ອນນັ້ນ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ກິນນ້ຳ—

27 Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them in—somuch that they fled many ways.

ฉะนั้น, ขณะแอมันกับผู้รับใช้
ของกษัตริย์กำลังต้อนรับสัตว์ของ
ตนไปยังแหล่งน้ำนี้, ดูเถิด, ชาวเล
มันจำนวนหนึ่ง, ซึ่งมาอยู่ที่น้ำแล้ว
กับฝูงสัตว์ของตน, ยืนขึ้นและ
ทำให้ฝูงสัตว์ของแอมันและผู้รับใช้
ของกษัตริย์กระจัดกระจายไป,
และพวกเขาทำให้มัน
กระจัดกระจายเตลิดหนีไปหลาย
ทิศทาง.

ສະນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ອຳໂມນ ແລະ ຂ້າໃຊ້
ຂອງກະສັດກຳລັງຕ້ອນເອົາຝູງສັດລ້ຽງ
ຂອງພວກເຂົາໄປບ່ອນມືນ້ຳນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຊາວເລມັນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເອົາຝູງສັດ
ລ້ຽງຂອງຕົນໄປກິນນ້ຳແລ້ວ, ໄດ້ຍືນຢູ່ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ຝູງສັດລ້ຽງຂອງອຳໂມນ ແລະ ຂ້າ
ໃຊ້ຂອງກະສັດແຕກກະຈາຍໄປ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນແຕກກະຈາຍໄປ
ຫລາຍແທ້ໆ ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນໄດ້ແຕກ
ໄປຫລາຍທິດທາງ.

- 28 Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.
- 29 Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.
- 30 And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.
- 31 And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.
- 32 And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.
- บัดนี้พวกผู้รับใช้ของกษัตริย์เริ่มพร่ำบ่น, โดยกล่าวว่า : บัดนี้ กษัตริย์จะสังหารเรา, ดังที่ทำการกับพี่น้องของเราเพราะฝูงสัตว์ของพวกเขากระจัดกระจายไปด้วยความชั่วร้ายของคนเหล่านี้. และพวกเขาเริ่มร่ำไห้, พลังกล่าวว่า : ดูเถิด, ฝูงสัตว์เลี้ยงของเรากระจัดกระจายไปหมดแล้ว.
- บัดนี้พวกเขาร้องไห้เพราะความกลัวจะถูกสังหาร. บัดนี้เมื่อแอมมอนเห็นดังนั้นใจท่านอัมมอนเอิบด้วยปีติ; เพราะ, ท่านกล่าว, ข้าพเจ้าจะแสดงพลังความสามารถของข้าพเจ้าแก่เพื่อนผู้รับใช้เหล่านี้ของข้าพเจ้า, หรือพลังความสามารถที่อยู่ในข้าพเจ้า, ในการนำฝูงสัตว์เหล่านี้กลับคืนมาให้กษัตริย์, เพื่อข้าพเจ้าจะชนะใจเพื่อนผู้รับใช้เหล่านี้ของข้าพเจ้า, เพื่อข้าพเจ้าจะนำพวกเขาไปให้เชื่อคำข้าพเจ้า.
- และบัดนี้, นี่คือการคิดของแอมมอน, เมื่อท่านเห็นความทุกข์ของคนเหล่านั้นผู้ที่ท่านถือว่าเป็นพี่น้องท่าน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านหวานล้อมพวกเขาด้วยคำของท่าน, โดยกล่าวว่า : พี่น้องข้าพเจ้า, จงเย็นใจเถิดและให้เราไปค้นหาฝูงสัตว์, และเราจะรวบรวมมันและนำมันกลับมายังแหล่งน้ำ; และด้วยวิธีนี้เราจะได้ปกป้องรักษาฝูงสัตว์ไว้ให้กษัตริย์และท่านก็จะไม่สังหารเรา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาไปค้นหาฝูงสัตว์, และพวกเขาตามแอมมอนไป, และพวกเขารีบเร่งออกไปต้อนฝูงสัตว์ของกษัตริย์, และต้อนมารวมเป็นฝูงอีกยังแหล่งน้ำ.
- บัดนี้พวกข้าใช้ของพระสัดเล็มจุ่มโดยทำว่า: บัดนี้พระสัดจะข้าพวกเรารู้แล้ว, ถัดกับกับเพื่อนได้กระทำกับพี่น้องของพวกเรารู้ว่า เพราะฝูงสัตว์ของพวกเรารู้ว่าพระสัดจะพาไปด้วยถวามรู้ของของพวกเรารู้. และพวกเรารู้ว่าพระสัดจะพาไปด้วยถวามรู้ของของพวกเรารู้. โดยทำว่า: จุ่ม, ฝูงสัตว์ของพวกเรารู้ว่าพระสัดจะพาไปด้วยถวามรู้ของของพวกเรารู้.
- บัดนี้พวกเรารู้ว่าพระสัดจะพาไปด้วยถวามรู้ของของพวกเรารู้. โดยทำว่า: จุ่ม, ฝูงสัตว์ของพวกเรารู้ว่าพระสัดจะพาไปด้วยถวามรู้ของของพวกเรารู้. โดยทำว่า: จุ่ม, ฝูงสัตว์ของพวกเรารู้ว่าพระสัดจะพาไปด้วยถวามรู้ของของพวกเรารู้.
- และ บัดนี้, นี้คือความถวิลของแอมมอน, เวลาเราจะได้เห็นถวามสุขของของพวกเรารู้. ผู้ที่ล่าวว่าเป็นพี่น้องของล่าว.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือล่าวได้เร็ดให้พวกเรารู้ในใจในถวามรู้ของล่าว, โดยทำว่า: พี่น้องของเรารู้, จุ่มสบายใจเถิด, และ ข้าพเจ้าจะพาออกไปเพื่อของของฝูงสัตว์ และรวบรวมมันเข้ากันอีก และ ป้องมันมาหาบ่อนมิ้น; และ พวกเรารู้จะปึกปึกรักษาฝูงสัตว์ไว้ให้พระสัดด้วยวิธีนี้ และ เพื่อนจะบ่ข้าพวกเรารู้.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเรารู้ได้ไปของของฝูงสัตว์, โดยติดตามแอมมอนไป, และ พวกเรารู้พาออกไปอย่างของใจ และ ได้สะกิดมันฝูงสัตว์ของพระสัด และ ได้รวบรวมมันเข้ากันอีกไปหาแม่น้ำ.

33 And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

34 Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

35 Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

36 But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

และคนเหล่านั้นยืนขวางอยู่เพื่อทำให้ฝูงสัตว์ของพวกเขากระจัดกระจายไปอีก; แต่แอมมอนกล่าวแก่พี่น้องท่าน : จงล้อมฝูงสัตว์ไว้โดยรอบเพื่อมันจะไม่หลบหนี; และข้าพเจ้าจะไปต่อสู้กับคนเหล่านี้ผู้ทำให้ฝูงสัตว์ของเรากระจัดกระจายไป.

ฉะนั้น, พวกเขาทำตามทีแอมมอนสั่ง, และท่านออกไปยืนต่อสู้กับคนเหล่านั้นซึ่งยืนขวางอยู่ใกล้ผืนน้ำแห่งซีบัส; และพวกเขามีจำนวนไม่น้อย.

ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่กลัวแอมมอน, เพราะพวกเขาคิดว่าคนเดียวในพวกเขาก็สังหารท่านได้ตามความพอใจของพวกเขา, เพราะพวกเขาหารู้ไม่ว่าพระเจ้าทรงสัญญากับโมไซยาห์ไว้ว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยพวกบุตรของท่านให้พ้นจากเงื้อมมือของพวกเขา; ทั้งพวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพระเจ้า; ฉะนั้นพวกเขาจึงเบียดเบียนในความพินาศของพี่น้องท่าน; และเพราะเหตุนี้พวกเขาจึงยืนขวางอยู่เพื่อทำให้ฝูงสัตว์ของกษัตริย์กระจัดกระจายไป.

แต่แอมมอนก้าวออกมาและเริ่มขว้างก้อนหินใส่พวกเขาด้วยสายหริ่งของท่าน; แท้จริงแล้ว, ด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ท่านเหวี่ยงก้อนหินท่ามกลางพวกเขา; และท่านสังหารพวกเขาลงจำนวนหนึ่งโดยวิธีนี้ถึงขนาดที่พวกเขาเริ่มฉงนในพลังของท่าน; กระนั้นก็ตามพวกเขาโกรธแค้นเพราะคนตายเป็นพี่น้องของท่าน, และพวกเขามีใจให้ท่านล้ม; ฉะนั้น, เมื่อเห็นว่าท่านขว้างท่านด้วยก้อนหินของตนไม่ได้แล้ว, พวกเขาจึงออกมาพร้อมด้วยกระบองเพื่อสังหารท่าน.

และ ถิ่นพอกนั้นได้มายืนอยู่เพื่อจะเฝ้าไข้ฝูงสัตว์ของพวกเขาแทนกระจัดกระจายไปอีก; แต่อำโมนได้เฝ้ากับอัยยบองของลาวว่า: จงล้อมฝูงสัตว์ไว้โดยรอบเพื่อไม่ให้มันหนีไป; และ เรายังจะไปต่อสู้กับถิ่นพอกนั้นผู้ซึ่งเฝ้าไข้ฝูงสัตว์ของพวกเราแทนกระจัดกระจายไป.

เช่นนั้น, พวกเขารู้ได้เฝ้าตามทีอำโมนสั่ง, และ ลาวได้ออกไปต่อสู้กับพวกนั้น ซึ่งยืนอยู่ใกล้ซีบัส; และ พวกเขามีสำนวนบ่นน้อย.

เช่นนั้น พวกเขารู้ว่าย่านอำโมน, เพราะพวกเขารู้ว่าถิ่นพอกของพวกเขารู้จักสามารถฆ่าลาวได้ ตามความพอใจของพวกเขา, เพราะว่าพวกเขารู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้สัญญากับโมไซยาห์ไว้ว่า พระองค์จะ ปิดป้องพวกลูกชายของเขามาให้พ้นจากภัยของพวกเขา; ทั้งพวกเขารู้จักทักทายเลิศจึงกับพระเจ้า; ฉะนั้น พวกเขารู้จักดีใจในความพินาศของพี่น้องของพวกเขา; และ เพราะเหตุนี้ พวกเขารู้ยืนอยู่เพื่อเฝ้าไข้ฝูงสัตว์ของกระจัดกระจายไปอีก.

แต่ อำโมนได้ก้าวออกไป และ เล่มแกว่งก้อนหินใส่พวกเขาด้วยกระดุมของลาว; แท้จริงแล้ว, ด้วยอำนาจอันยิ่งใหญ่ ลาวได้แกว่งก้อนหินใส่พวกเขา; และ ลาวได้ฆ่าพวกเขาเหล่านั้นจำนวนหนึ่งโดยวิธีนี้ ถึงขนาดที่พวกเขาแปลกใจในอำนาจของลาว; ถึงอย่างไรก็ตาม พวกเขายังใจร้ายเพราะถิ่นพอกเป็นพี่น้องของพวกเขา, และ พวกเขารู้จักใจจะใช้ลาวตาย; ฉะนั้น, เมื่อเห็นว่าพวกเขารู้จักแกว่งก้อนหินใส่ลาว, พวกเขารู้จักออกมาพร้อมด้วยไม้ถองเพื่อจะฆ่าลาว.

37 But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

38 Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

39 And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

แต่ดูเถิด, ทุกคนที่ยกกระบองของตนเพื่อจะตีแอมมอนนั้น, ท่านนั้นแขนของพวกเขาด้วยดาบของท่าน; เพราะท่านต้านทานแรงตีของพวกเขาโดยนั้นแขนของพวกเขาด้วยคมดาบของท่าน, ถึงขนาดที่พวกนั้นเริ่มฉงน, และเริ่มหลบหนีไปซึ่งหน้าท่าน; แท้จริงแล้ว, และพวกเขามีจำนวนไม่น้อย; และท่านทำให้พวกเขาหลบหนีไปด้วยกำลังแขนของท่าน.

บัดนี้คนพวกนั้นหกคนล้มลงด้วยสายเหวี่ยง, แต่ท่านไม่สังหารผู้ใดด้วยดาบของท่านนอกจากหัวหน้าของพวกเขา; และท่านนั้นแขนทุกคนที่ยกขึ้นเพื่อจะทำร้ายท่าน, และมันมีใช้น้อย.

และเมื่อท่านขับไล่คนพวกนั้นออกไปไกลแล้ว, ท่านจึงกลับมาและพวกเขาให้น้ำฝูงสัตว์ของตนและพามันกลับไปทุ่งหญ้าของกษัตริย์, และแล้วเข้าไปหากษัตริย์, โดยนำเอาแขนของคนที่ยพยายามจะสังหารท่าน, และถูกนั้นด้วยดาบของแอมมอนมาด้วย; และนำมาขึ้นให้กษัตริย์เพื่อเป็นประจักษ์พยานถึงสิ่งที่พวกเขาทำ.

แต่จึงบัง, ทูทกษัตริย์ก็ยกไม้ถ้อนเพื่อจะตีอามอนนั้น, ลาวได้ถัดแขนของพวกเขาออกด้วยดาบของลาว; เพราะลาวได้ต้านทานการตีของพวกเขาด้วยการฟันแขนของพวกเขา, ด้วยคมดาบของลาว, เท็จจะขาดที่พวกเขาเล็มแปกปะทะลาดใจ และ เล็มปีกหนีไปตั้งขาลาว; แท้จริงแล้ว, พวกเขามีจำนวนบ่น้อยเลย; และ ลาวเร่งให้พวกเขาปีกหนีไปด้วยกำลังแขนของลาว.

บัดนี้มีทักทิมของพวกเขาล้มตายลงด้วยกระสุน, แต่ลาวบ่นได้เข้าผู้ใดด้วยดาบของลาวนอกจากทิวข่าของพวกเขา; และ ลาวได้ฟันแขนของทูทกษัตริย์ที่ยกขึ้นเพื่อจะทำลายลาว, และมันมีจำนวนบ่น้อยเลย.

และ เวลาลาวได้ขับไล่พวกเขาออกไปไกลแล้ว, ลาวจึงรีบมา และ พวกเขาได้พาฝูงสัตว์ลงไปในน้ำ และ ถอนมันไปกับทิวข่าของกษัตริย์, จากนั้นพวกเขาได้เข้าไปหาทักทิม, โดยเอาแขนของคนที่พยายามฆ่าลาวไปนำขึ้นถวายฟันด้วยดาบของอามอน, และ พวกเขานำเอาแขนเหล่านั้นไปหาทักทิมเพื่อเป็นประจักษ์พยานถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไป.

Alma 18

- 1 And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.
- 2 And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?
- 3 And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

ແອລມາ ໑໘

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດລາໂມໂນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນອອກມາຢືນ ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນມາເກື້ຍກັບເລື່ອງນີ້.

ແລະເມື່ອພວກເຂົາທຸກຄົນເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງທີ່ເຫັນມາແລ້ວ, ແລະເຂົາຮູ້ຄືກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແອມມັນໃນການປົກປັກຮັກສາຝູງສັດຂອງເຂົາ, ແລະຄືກັບພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງທ່ານໃນການຕໍ່ສູ້ກັບຄົນເຮົາເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານຈະສັງເກດເຫັນດ້ວຍ, ເຂົາຈະນອນຢ່າງຍິ່ງ, ແລະເຂົາກ່າວ: ແນ່ນອນວ່າ, ນີ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າມະນຸດ. ຕິດຕໍ່, ນີ້ມີໃຜທີ່ພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສູງສົ່ງໂທລະພາບເຊັ່ນນັ້ນມາສູ່ຄົນເຮົາ, ເພາະການສັງເກດຂອງພວກເຂົາດອກຫຼື?

ແລະພວກເຂົາຕອບກະສັດ, ແລະເຂົາກ່າວ: ພວກເຮົາຮູ້ວ່າເຂົາເປັນພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼືມະນຸດ, ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ເທິງເທົ່ານີ້ຄື, ສັດຂອງກະສັດສັງເກດເຫັນເຂົາໄດ້; ທັງພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຝູງສັດຂອງກະສັດຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ເພາະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາ; ຈະນັ້ນ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າເຂົາເປັນມິດກັບກະສັດ. ແລະບັດນີ້, ຂ້າແຕ່ກະສັດ, ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າມະນຸດມີພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເລີຍ, ເພາະພວກເຮົາຮູ້ວ່າເຂົາຖືກສັງເກດໄດ້.

ແອມມາ ໑໙

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດລາໂມໂນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນອອກມາຢືນ ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາເຫັນມາກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

ແລະ ເວລາພວກເຂົາທຸກຄົນໃຫ້ການເຖິງເລື່ອງທີ່ໄດ້ເຫັນມາ ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອາໂມນໃນການປົກປັກຮັກສາຝູງສັດລ້ຽງຂອງເພິ່ນ, ແລະຮູ້ເຖິງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງລາວໃນການຕໍ່ສູ້ກັບຄົນພວກນັ້ນ ຊຶ່ງພະຍາຍາມຈະຂ້າລາວອີກ, ເພິ່ນມີຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ແນ່ນອນທີ່ສຸດ, ນີ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າມະນຸດທຳມະດາ. ຈຶ່ງເບິ່ງ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ສົ່ງໂທລະພາບສາທັດມາສູ່ຄົນພວກນີ້ ຍ້ອນວ່າການຄາດຄະເນຂອງພວກເຂົາ?

ແລະ ພວກເຂົາຕອບກະສັດ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າລາວເປັນພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຫຼື ວ່າມະນຸດທຳມະດາ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຽງແຕ່ວ່າສັດຂອງກະສັດຈະຂ້າລາວ ບໍ່ໄດ້; ທັງພວກເຂົາບໍ່ສາມາດທຳລາຍຝູງສັດລ້ຽງຂອງກະສັດໃຫ້ແຕກກະຈົດກະຈາຍໄດ້ ຕາບໃດທີ່ລາວຍັງຢູ່ກັບພວກເຂົາບໍ່, ເພາະວ່າຄວາມຊຳນານ ແລະ ພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງລາວ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າ ລາວເປັນເພື່ອນຂອງກະສັດ. ແລະ ບັດນີ້, ໂອ ກະສັດເອີຍ, ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າມະນຸດທຳມະດາຈະມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງນີ້, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຂ້າລາວໄດ້.

4 And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

5 Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

6 For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

7 Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

8 And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

และบัดนี้, เมื่อกษัตริย์ได้ยิน ถ้อยคำเหล่านี้, จึงกล่าวแก่พวก เขาว่า : บัดนี้ข้าพเจ้ารู้ว่านี่คือพระ วิญญาณยิ่งใหญ่; และพระองค์ เสด็จลงมาในเวลานี้เพื่อปกปักรักษาชีวิตพวกท่าน, เพื่อข้าพเจ้า จะได้ไม่สังหารท่านดังที่ข้าพเจ้าทำ ไปแล้วกับพี่น้องท่าน. บัดนี้คือ พระวิญญาณยิ่งใหญ่ซึ่งบรรพบุรุษ ของเราพูดไว้.

บัดนี้คือประเพณีของลาโมไน, ซึ่งเขาได้รับมาจากบิดาของเขา, คือมีพระวิญญาณยิ่งใหญ่. ทั้งที่ พวกเขาเชื่อในพระวิญญาณยิ่งใหญ่, พวกเขาคิดว่าอะไรก็ตามที่ พวกเขาทำไปนั้นถูกต้อง; กระนั้น ก็ตาม, ลาโมไนเริ่มกลัวอย่างยิ่ง, ด้วยความกลัวเกลือกเขาทำผิดไป แล้วที่สังหารผู้รับใช้ของเขา;

เพราะเขาสังหารคนเหล่านี้มาแล้วหลายคนเพราะพี่น้องของคน เหล่านี้ทำให้ฝูงสัตว์ของตน กระจัดกระจายไปจากแหล่งน้ำ; และด้วยเหตุนี้, เพราะพวกเขา ทำให้ฝูงสัตว์กระจัดกระจายไป พวกเขากำลังถูกสังหาร.

บัดนี้เป็นการปฏิบัติของชาวเล มันที่จะไปยืนอยู่ใกล้ผืนน้ำแห่งซิบัสเพื่อทำให้ฝูงสัตว์ของผู้คน กระจัดกระจายไป, เพื่อโดยการนั้น พวกเขาจะได้ต้อนสัตว์ที่ กระจัดกระจายไปยังที่ดินของ ตนเอง, มันเป็นวิธีปล้นอย่างหนึ่ง ในบรรดาคนพวกนี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ลาโมไนสอบถามผู้รับใช้ ของเขา, มีความว่า : ชายผู้นี้มี พลังยิ่งใหญ่เช่นนี้อยู่ที่ไหน ?

และ บัดนี้, เมื่อกะสัดได้ยินข้อความนี้ แล้ว, เขาก็วิ่งเข้าหาพวกเขาว่า: บัดนี้ ข้าพเจ้ารู้ว่า มีพระวิญญาณที่ยิ่งใหญ่; และ พระองค์ได้เสด็จลงมาในเวลา นี้เพื่อปกปักรักษาชีวิตของพวกเจ้า, เพื่อข้าพเจ้าจะบ่ได้ ข้าพเจ้าเถิด กับการที่ข้าพเจ้าเถิดได้เสด็จมาแล้ว กับการบ่งของของพวกเจ้า. บัดนี้ มีพระวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งบรรพบุรุษ ของพวกเราได้เอาไว้.

บัดนี้ เป็นประเพณีของกะสัดลาโม ไน, ซึ่งมาจากบิดาของเขามันมี พระวิญญาณที่ยิ่งใหญ่, ทั้งที่พวกเขา เชื่อในพระวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พวกเขา ก็ยังคิดว่าอันใดก็ตามที่พวกเขาเฝ้า ไปนั้นถูกต้องแล้ว; เถียงว่าในก็ตาม, ลาโมไนได้เลื่อมใสความขยันที่ที่สุด, ด้วยความขยันที่เขเฝ้าเฝ้าในงานข้า พวกรู้จักของเข;

เพราะว่าเขเฝ้าได้ข้าพเจ้าใช้ทลาย ถิ่น เพราะว่าการบ่งของของพวกนี้ได้เฝ้าให้ ฝูงสัตว์ของเขเฝ้ากระจัดกระจายไป บ่อนที่มีน้ำ; และ ถ้างั้น, เพราะพวกเขา ได้เฝ้าให้ฝูงสัตว์ของของพวกเขา กระจัดกระจายไป พวกเขารู้จัก.

บัดนี้มันเป็นการปะติดปะต่อของชาวเล มันที่จะไปยืนอยู่ใกล้น้ำซิบัส เพื่อให้ ฝูงสัตว์ของเขเฝ้ากระจัดกระจายไป, เพื่อพวกเขาจะได้ไล่ต้อนเขาแกะที่ กระจัดกระจายไปนั้นไปหาแผ่นดินของ พวกเขา, มันเป็นวิธีปล้นอย่างหนึ่งใน บันดาของเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ กะสัด ลาโมไนได้สอบถามข้าใช้ของเขเฝ้า, โดยกล่าวว่า: ถิ่นผู้ที่มีอำนาจอันยิ่งใหญ่ แบบนี้อยู่?

9 And they said unto him:
Behold, he is feeding thy horses.
Now the king had commanded
his servants, previous to the time
of the watering of their flocks,
that they should prepare his
horses and chariots, and conduct
him forth to the land of Nephi;
for there had been a great feast
appointed at the land of Nephi, by
the father of Lamoni, who was
king over all the land.

10 Now when king Lamoni heard
that Ammon was preparing his
horses and his chariots he was
more astonished, because of the
faithfulness of Ammon, saying:
Surely there has not been any ser-
vant among all my servants that
has been so faithful as this man;
for even he doth remember all my
commandments to execute them.

11 Now I surely know that this is
the Great Spirit, and I would de-
sire him that he come in unto me,
but I durst not.

12 And it came to pass that when
Ammon had made ready the
horses and the chariots for the
king and his servants, he went in
unto the king, and he saw that the
countenance of the king was
changed; therefore he was about
to return out of his presence.

13 And one of the king's servants
said unto him, Rabbanah, which
is, being interpreted, powerful or
great king, considering their
kings to be powerful; and thus he
said unto him: Rabbanah, the
king desireth thee to stay.

และพวกเขากล่าวแก่เขาว่า :
ดูเถิด, เขากำลังให้อาหารม้าของ
ท่านอยู่. บัดนี้กษัตริย์สั่งผู้รับใช้ของ
ตน, ก่อนเวลาที่จะเอาฝูงสัตว์ของ
ตนไปให้น้ำ, ว่าพวกเขาควรเตรียม
ม้าและรถศึกของตน, และนำตนไป
ยังแผ่นดินแห่งนีไฟ; เพราะมีงาน
ฉลองใหญ่กำหนดไว้ที่แผ่นดินแห่ง
นีไฟ, โดยบิดาของลาโมไน, ซึ่งเป็น
กษัตริย์ปกครองทั่วทั้งแผ่นดิน.

บัดนี้เมื่อกษัตริย์ลาโมไนได้ยินว่า
แอมมอนกำลังเตรียมม้าและรถศึก
ของเขา เขาก็ยิ่งฉงน, เพราะความ
ซื่อสัตย์ของแอมมอน, จึงกล่าวว่า :
แน่นอนว่าไม่เคยมีผู้รับใช้คนใดใน
บรรดาผู้รับใช้ทั้งหมดของข้าพเจ้า
ซื่อสัตย์เท่าชายผู้นี้; เพราะเขา
จดจำแม้คำสั่งทั้งหมดของข้าพเจ้า
เพื่อดำเนินการ.

บัดนี้ข้าพเจ้ารู้แน่นอนว่านี่คือ
พระวิญญาณยิ่งใหญ่, และข้าพเจ้า
ปรารถนาให้เขามาหาข้าพเจ้า, แต่
ข้าพเจ้าไม่กล้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เมื่อแอมมอนเตรียมม้าและรถศึกไว้
ให้กษัตริย์และผู้รับใช้ของเขา
พร้อมแล้ว, ท่านก็เข้าไปหา
กษัตริย์, และท่านเห็นสีหน้าของ
กษัตริย์เปลี่ยนไป; ฉะนั้นเขาเกือบ
จะกลับออกไปจากที่อยู่ของ
กษัตริย์.

และผู้รับใช้คนหนึ่งของกษัตริย์
กล่าวแก่ท่านว่า, แรบบานาห์, ซึ่ง
เมื่อแปลความหมายคือ, กษัตริย์
ผู้ทรงอำนาจหรือยิ่งใหญ่, โดย
ถือว่ากษัตริย์ของพวกเขาทรง
อำนาจ; และดังนั้นเขาจึงกล่าวแก่
ท่านว่า : แรบบานาห์, กษัตริย์
ปรารถนาให้ท่านอยู่ก่อน.

และ พวกเขาสอบว่า: จังเบ๊ว, ลาว
กำลังเอาอาหารม้าของ
ท่านอยู่. บัดนี้กษัตริย์สั่งผู้รับใช้ของ
ตน, ก่อน
เวลาที่จะเอาฝูงสัตว์ของ
ตนไปให้น้ำว่า, ให้
พวกเขาดูม้า และ ลิดม้าของ
ท่านไว้, และ นำเอาไปหาแผ่นดินนีไฟ
เพราะจะมีงานฉลองสะทอลงกับอย่าง
ใหญ่ในแผ่นดินนีไฟ ซึ่งจัดขึ้นโดยบิดา
ของลาโมไนผู้ทรง
ปกครองทั่วทั้งแผ่นดิน.

บัดนี้เวลาที่จะลิดลาโมไนได้ยินว่า
อามมอนกำลังเตรียมม้า และ ลิดม้าของ
ท่านอยู่. ท่านยิ่งประหลาดใจ, เพราะ
ความซื่อสัตย์ของอามมอน, จึงท้าวออกมา
ว่า: แอมมอนที่สุด มั่นบ่มิเคยมีผู้รับ
ใช้คนใดในบรรดาผู้รับใช้ทั้งหมดของข้าพเจ้า
ซื่อสัตย์เท่าชายผู้นี้; เพราะลาวจึง
กล่าวว่าจง
นำสิ่งทั้งหมดของข้าพเจ้าเพื่อ
ประทับ.

บัดนี้ข้าพเจ้าแน่ใจว่า บัดนี้
พระวิญญาณที่ยิ่งใหญ่, และ ข้าพเจ้า
ปรารถนาให้เขามาหาข้าพเจ้า, แต่
ข้าพเจ้าไม่กล้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ
อามมอนเตรียมม้า และ ลิดม้าไว้ให้
กษัตริย์ และ ข้าใช้คนอื่นของกษัตริย์แล้ว, ลาว
ก็ไปหา กษัตริย์ และ ลาวเห็นสีหน้าของ
กษัตริย์เปลี่ยนไป; ฉะนั้น ลาวเกือบจะ
กลับออกไป.

และ ข้าใช้คนหนึ่งของกษัตริย์
กล่าวว่า, แรบบานา, ซึ่งแปลว่า, กษัตริย์
ผู้ทรงอำนาจ, โดยถือว่า
กษัตริย์ของพวกเขาทรงอำนาจ; และ
ดังนั้นเขาจึงกล่าวแก่ท่านว่า: แรบ
บานา, กษัตริย์ปรารถนาให้ท่านอยู่ก่อน.

14 Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

15 And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

16 And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

17 I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

18 Now when the king had heard these words, he marveled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

ฉะนั้นแอมมันจึงหันกลับมาหา กษัตริย์, และกล่าวว่า : ท่านประสงค์จะให้ข้าพเจ้าทำอะไรให้ท่านหรือ, ข้าแต่กษัตริย์? และ กษัตริย์หาตอบท่านไม่เป็นเวลาถึงหนึ่งชั่วโมง, ตามเวลาของพวกเขา, เพราะเขาหาว่าไม่รู้ว่าจะพูดอะไรกับท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอมมันกล่าวแก่เขาก่อน : ท่านปรารถนาสิ่งใดจากข้าพเจ้าหรือ? แต่กษัตริย์หาตอบเขาไม่.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอมมัน, โดยที่เปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า, ฉะนั้นท่านจึงสำเนียงความคิดของกษัตริย์. และท่านกล่าวแก่เขา : นี่เป็นเพราะท่านได้ยินมาใหม่กว่า ข้าพเจ้าปกป้องผู้รับใช้ของท่าน และฝูงสัตว์ของท่าน, และสังหารพี่น้องของพวกเขาเจ็ดคนด้วยสายห้อยและด้วยดาบ, และบั่นแขนคนอื่น ๆ, เพื่อปกป้องฝูงสัตว์ของท่านและผู้รับใช้ของท่าน; ดูเถิด, นี่หรือที่ยังความประหลาดใจแก่ท่าน?

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, อะไรเล่าที่ทำให้ความประหลาดใจของท่านใหญ่หลวงเช่นนั้น? ดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นมนุษย์, และเป็นผู้รับใช้ของท่าน; ฉะนั้น, หากท่านปรารถนาสิ่งใดก็ตามซึ่งถูกต้อง, สิ่งนั้นข้าพเจ้าจะทำ.

บัดนี้เมื่อกษัตริย์ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, เขาก็ประหลาดใจอีก, เพราะเขาเห็นว่าแอมมันสามารถเห็นความคิดของเขาได้; แต่ทั้งที่เป็นดังนี้, กษัตริย์ลาโมนายังได้เอ่ยปาก, กล่าวแก่ท่านว่า : พระองค์คือใคร? พระองค์คือพระวิญญาณยิ่งใหญ่, ผู้รู้ทุกสิ่งหรือ?

เช่นนั้นอาโมนจึงได้หันตัวไปหา กษัตริย์, และทูลถามกษัตริย์ว่า: โอ้ กษัตริย์เอ๋ย ท่านประสงค์จะให้ข้าพเจ้าทำอะไรให้ท่าน? และ กษัตริย์ได้ตอบว่า: เป็นเวลาถึงหนึ่งชั่วโมง, ตามเวลาของพวกเขา, เพราะว่ากษัตริย์ไม่รู้ว่าจะทูลถามกับข้าพเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ อาโมน ทูลถามกษัตริย์ว่า: ท่านปรารถนาสิ่งใดจากข้าพเจ้า? แต่ กษัตริย์ไม่ตอบ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ อาโมน โดยที่เปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า, ฉะนั้น เขาจึงรู้ถึงความคิดของกษัตริย์. และ เขาได้ทูลถามกษัตริย์ว่า: นี่เป็นเพราะท่านได้ยินว่า ข้าพเจ้าปกป้องผู้รับใช้ของท่าน และ ฝูงสัตว์ของท่าน, และ ได้สังหารพี่น้องของพวกเขาเจ็ดคนด้วยดาบ และ หอก, และได้ตัดแขนคนอื่น ๆ, เพื่อปกป้องผู้รับใช้ของท่าน; ดูเถิด, นี่หรือที่ยังความประหลาดใจแก่ท่าน?

ข้าพเจ้าทูลถามท่านว่า, อะไรเล่าที่ทำให้ความประหลาดใจของท่านใหญ่หลวงเช่นนั้น? จงดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นมนุษย์ และ เป็นผู้รับใช้ของท่าน; ฉะนั้น, หากท่านปรารถนาสิ่งใดก็ตามซึ่งถูกต้อง, สิ่งนั้นข้าพเจ้าจะทำ.

บัดนี้เวลาผ่านไปกษัตริย์ได้ฟังถ้อยคำเหล่านี้, เขาก็ประหลาดใจอีก, เพราะเขาเห็นว่าแอมมันสามารถเห็นความคิดของเขาได้; แต่ทั้งที่เป็นดังนี้, กษัตริย์ลาโมนยังได้เอ่ยปาก, กล่าวแก่ท่านว่า : พระองค์คือใคร? พระองค์คือพระวิญญาณยิ่งใหญ่, ผู้รู้ทุกสิ่งหรือ?

19 Ammon answered and said unto him: I am not.

20 And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

21 And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

22 Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

23 And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

24 And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

25 And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

แอมมอนกล่าวตอบเขาว่า :
ข้าพเจ้าหาเป็นไม่ว่า :

และกษัตริย์กล่าวว่า : ท่านรู้ความนึกคิดในใจข้าพเจ้าได้อย่างไร ? ท่านจงพูดอย่างอาจหาญเถิด, และบอกข้าพเจ้าเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้; และบอกข้าพเจ้าด้วยว่าโดยพลังความสามารถอะไรที่ท่านสังหารและขับแค้นพวกพี่น้องข้าพเจ้าผู้ทำให้ฝูงสัตว์ของข้าพเจ้ากระจัดกระจายไป—

และบัดนี้, หากท่านจะบอกข้าพเจ้าเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้, อะไรก็ตามที่ท่านปรารถนาข้าพเจ้าจะให้ท่าน; และหากจำเป็นแล้ว, ข้าพเจ้าจะคุ้มครองท่านด้วยกองทัพของข้าพเจ้า; แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านทรงพลังยิ่งกว่ากองทัพทั้งหมดนั้น; กระนั้นก็ตาม, อะไรก็ตามที่ท่านปรารถนาจากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะให้ท่าน.

บัดนี้แอมมอนโดยที่มีปัญญา, ทว่าไร้พิษภัย, จึงกล่าวแก่ลาโมไน : ท่านจะสดับฟังถ้อยคำของข้าพเจ้าหรือไม่, หากข้าพเจ้าบอกท่านว่าโดยพลังความสามารถใดที่ข้าพเจ้าทำสิ่งเหล่านี้ ? และนี่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาจากท่าน.

และกษัตริย์กล่าวตอบท่าน, ว่า : แน่نون, ข้าพเจ้าจะเชื่อคำของท่านทุกอย่าง. และเขาจึงเสียทีด้วยอุบายดังนี้.

และแอมมอนเริ่มพูดกับเขาด้วยความมองอาจ, และกล่าวแก่เขา : ท่านเชื่อไหมว่ามีพระเจ้าเป็นเจ้า ?

และเขากล่าวตอบท่าน, ว่า : ข้าพเจ้าไม่รู้ว่ามันหมายถึงอะไร.

อามอนตอบ และ ท้าวกับภะสัดว่า:
ข้าพเจ้าย่อมไม่ได้เป็นดอก.

และ ภะสัดเฝ้าว่า: เจ้ารู้จักความนึกคิดของใจของข้าพเจ้าได้แนวใด? เจ้าจึงเฝ้ามาอย่างอดทนทนเถิด และ เฝ้าให้ข้าพเจ้าฟังทั่วรอบกับสิ่งเหล่านี้; และบอกข้าพเจ้าอีกกว่า เป็นด้วยอำนาจอันใดที่เจ้าได้ฆ่า และ ถัดแค้นพวกพี่น้องของข้าพเจ้าผู้ทำให้ฝูงสัตว์ของข้าพเจ้ากระจัดกระจายไป—

และ บัดนี้, ถ้าหากเจ้าจะบอกข้าพเจ้าทั่วรอบกับสิ่งเหล่านี้แล้ว, อันใดก็ตามที่เจ้าปรารถนา ข้าพเจ้าจะมอบให้; และ ถ้าหากจำเป็นแล้ว, ข้าพเจ้าจะคุ้มครองเจ้าด้วยกองทัพของข้าพเจ้า; แต่ข้าพเจ้ารู้ว่า เจ้ามีอำนาจทลายกว่ากองทัพทั่วทุกดินแดน; เถียงอย่างใดก็ตาม, อันใดก็ตามที่เจ้าปรารถนาจากข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจะมอบให้.

และ อามอนเป็นผู้เฉลียวฉลาด ทลัทธิแหลม, แต่ไม่มีอันตราย, ลาโอเฝ้ากับลาโมไนว่า: ท่านจะเชื่อฟังถ้อยคำของข้าพเจ้าย่อม, ถ้าหากข้าพเจ้าบอกท่านว่าโดยอำนาจอันใดที่ข้าพเจ้าได้ทำสิ่งเหล่านี้ได้? นี่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาจากท่าน.

และ ภะสัดได้ตอบลาโอ, และ เฝ้าว่า: แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะเชื่อในถ้อยคำของเจ้าทั่วทุกดินแดน. และ ถัดมันเพิ่มจึงเสียทีด้วยอุบาย.

และ อามอนเฝ้าเฝ้ากับภะสัดด้วยความกล้าหาญว่า: ท่านเชื่อหรือว่ามีพระเจ้า?

และ เฝ้าได้ตอบ และ เฝ้ากับลาโอว่า: ข้าพเจ้าไม่รู้จักว่ามันหมายถึงความแนวใด.

- 26 And then Ammon said:
Believest thou that there is a Great Spirit?
- 27 And he said, Yea.
- 28 And Ammon said: This is God.
And Ammon said unto him again:
Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?
- 29 And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.
- 30 And Ammon said unto him:
The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.
- 31 And king Lamoni said: Is it above the earth?
- 32 And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.
- 33 And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?
- 34 Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;
- และแล้วแอมมอนกล่าวว่า : ท่านเชื่อใหม่ว่ามีพระวิญญาณยิ่งใหญ่ ?
- และเขากล่าวว่า, เชื้อ.
- และแอมมอนกล่าวว่า : นี่คือพระผู้เป็นเจ้า. และแอมมอนกล่าวแก่เขาอีก : ท่านเชื่อใหม่ว่าพระวิญญาณยิ่งใหญ่, คือองค์พระผู้เป็นเจ้า, ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งในสวรรค์และในแผ่นดินโลก ?
- และเขากล่าวว่า : เชื้อ, ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินโลก; แต่ข้าพเจ้าไม่รู้จักสวรรค์.
- และแอมมอนกล่าวแก่เขาว่า : สวรรค์คือที่ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่และเทพผู้บริสุทธิ์ทั้งหมดของพระองค์.
- และกษัตริย์ลามอนิกล่าว : อยู่เหนือแผ่นดินโลกหรือ ?
- และแอมมอนกล่าว : ถูกแล้ว, และพระองค์ทอดพระเนตรลงมาเห็นลูกหลานมนุษย์ทั้งปวง; และพระองค์ทรงรู้ความนึกคิดและเจตนาทั้งหมดของใจ; เพราะพระหัตถ์ของพระองค์ทรงสร้างพวกเขาทุกคนนับจากกาลเริ่มต้น.
- และกษัตริย์ลามอนิกล่าว : ข้าพเจ้าเชื่อเรื่องทั้งหมดนี้ที่ท่านพูด, พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งท่านมาหรือ ?
- แอมมอนกล่าวแก่เขาว่า : ข้าพเจ้าเป็นมนุษย์; และในกาลเริ่มต้นนั้นมนุษย์สร้างขึ้นตามรูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า, และพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ทรงเรียกข้าพเจ้าให้สอนสิ่งเหล่านี้แก่คนพวกนี้, เพื่อจะนำพวกเขามาสู่ความรู้ถึงสิ่งที่เที่ยงธรรมและจริง;
- แล้วอามอนถามว่า: ท่านเชื่อว่ามีพระวิญญาณที่ยิ่งใหญ่?
- และ เข็มตอบว่า, เชื้อ.
- และ อามอนกล่าวว่า: นี่ถึงพระเจ้า. และ อามอนถามเข็มอีกว่า: ท่านเชื่อว่ามีพระวิญญาณที่ยิ่งใหญ่, ผู้เป็นพระเจ้า, ได้สร้างทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในสະຫວັນ และ ແຜນດິນໂລກ?
- และ เข็มตอบว่า: แท้จริงแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระອົງເປັນຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ເທິງແຜນດິນໂລກ; ແຕ່ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງຟ້າສະຫວັນ.
- และ อามอนเฝ้ากับเข็มว่า: ฟ้าสະຫວັນເປັນບ່ອນທີ່ພະເຈົ້າປະທັບຢູ່ພ້ອມທັງເຫລົ່າທູດທີ່ສັກສິດທັງໝົດຂອງພະອົງ.
- และ ກະສັດລາໂມໄນຖາມວ່າ: ມັນຢູ່ເໜືອແຜນດິນໂລກບໍ່?
- และ อามอนตอบว่า: ແມ່ນແລ້ວ, ແລະ ພະອົງຫລຽວລົງມາເບິ່ງລູກຫລານມະນຸດທັງໝົດ; ແລະ ພະອົງຮູ້ຈັກ ຄວາມນິກົດ ແລະ ເຈດຕະນາ; ທັງໝົດຂອງໃຈ; ເພາະວ່າພະອົງສ້າງພວກເຂົາທັງໝົດໂດຍພະຫັດຂອງພະອົງເອງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.
- และ ກະສັດລາໂມໄນໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເວົ້າມາ. ເຈົ້າຖືກສົ່ງມາຈາກພະເຈົ້າບໍ່?
- ອາໂມນตอบเข็มว่า: ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນທຳມະດາ ແລະ ມະນຸດຄົນທຳອິດໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມລັກສະນະຂອງພະເຈົ້າ, ແລະ ພະວິນຍານສັກສິດຂອງພະອົງໄດ້ເອົາຂ້ານ້ອຍໃຫ້ ສິດສອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກນຳມາໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງທີ່ທຽງທຳ ແລະ ເປັນຄວາມຈິງ;

35 And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

36 Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

37 And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

38 And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

และส่วนหนึ่งของพระวิญญาณนั้นสถิตอยู่กับข้าพเจ้า, ซึ่งให้ความรู้ข้าพเจ้า, และอำนาจด้วยตามศรัทธาและความปรารถนาของข้าพเจ้าซึ่งมีอยู่ในพระผู้เป็นเจ้า.

บัดนี้เมื่อแอมมอนกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ท่านก็เริ่มที่การสร้างโลก, และการสร้างอาดัมด้วย, และบอกเขาทุกสิ่งเกี่ยวกับการตกของมนุษย์, และเล่าให้ฟังและวางไว้ต่อหน้าเขา ทั้งบันทึกและพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ของผู้คน, ซึ่งศาสดาพยากรณ์พูดไว้, แม้เรื่อยลงมาถึงเวลาที่ลีไฮ, บรรพบุรุษของพวกเขา, ออกจากเยรูซาเล็ม.

และท่านเล่าให้พวกเขาฟัง (เพราะท่านเล่าให้กษัตริย์และผู้รับใช้ของเขาฟัง) ถึงการเดินทางทั้งหมดของบรรพบุรุษพวกเขาในแดนทุรกันดาร, และความทุกข์เข็ญทั้งปวงของพวกเขาอันเกิดจากความหิวโหยและความกระหาย, และความเหนื่อยยากของพวกเขา, และเรื่องอื่นๆ อีก.

และท่านเล่าให้พวกเขาฟังเกี่ยวกับการกบฏของเลมันและเลมัวเอล, และบุตรของอิชมาเอลด้วย, แท้จริงแล้ว, ท่านเล่าแก่พวกเขาถึงการกบฏทั้งหมดของพวกนั้น; และท่านอธิบายแก่พวกเขาเรื่องบันทึกและพระคัมภีร์ทั้งหมดนับจากเวลาที่ลีไฮออกจากเยรูซาเล็มมาจนถึงเวลาปัจจุบัน.

และ ส่วนหนึ่งของ พระวิญญาณนั้นประทับอยู่ในตัวข้าพเจ้า, เพื่อให้ความรู้ และ อำนาจแก่ข้าพเจ้าตามศรัทธา และความปรารถนาของข้าพเจ้าซึ่งมีอยู่ในพระผู้เป็นเจ้า.

บัดนี้เวลาแอมมอนเล่าถ้อยคำนี้แล้ว, ลาวเล็มเล่าถึงแต่การสร้างโลก และ บอกร่วมด้วยกับการสร้างอาดัม, และ บอกเพิ่มเติมเรื่องเกี่ยวกับงานตกของมนุษย์ และ เล่าเรื่องราวต่างๆให้ฟัง และ วางบันทึก และ พระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ของผู้คน ซึ่ง ศาสดาได้เล่า, ถิ่นไปจนถึงเวลาทีลีไฮ บันพระบุรุษของพวกเขาเล่าออกมาจากเยรูซาเล็ม.

และ ลาวได้เล่าให้พวกเขาฟัง (ใช้ กษัตริย์ และ ข้าใช้ของพวกเขา) ถึงการเดินทางทั้งหมดของพวกเขาในถิ่นแคว้นต่างๆ, และ ความทุกข์เข็ญต่างๆด้วยความอดอยาก และ ภัยพิบัติต่างๆของพวกเขา, พร้อมทั้งการเดินทางของพวกเขา และ อื่นๆ.

และ ลาวได้เล่าให้พวกเขาฟังเกี่ยวกับงานกบฏของเลมัน และ เลมูเอล, และ พวกลูกชายของอิธมาเอลมาจนถึง, แท้จริงแล้ว, ลาวได้เล่าให้พวกเขาฟังถึงงานกบฏทั้งหมดของพวกเขา; และ ลาวได้ชี้แจงให้พวกเขาฟังถึงบันทึก และ พระคัมภีร์ทั้งหมดนับตั้งแต่เวลาที่ลีไฮออกมาจากเยรูซาเล็มมาจนถึงเวลานี้.

- 39 But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.
- 40 And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.
- 41 And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.
- 42 And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.
- 43 And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.
- แต่ยังไม่หมด; เพราะท่าน
อรรธาธิบายแก่พวกเขาเรื่องแผน
แห่งการไถ่, ซึ่งเตรียมไว้ก่อนจาก
การวางรากฐานของโลก; และท่าน
ให้พวกเขารู้ถึงการเสด็จมาของ
พระคริสต์ด้วย, และงานทั้งหมด
ของพระเจ้าท่านก็ทำให้พวกเขารู้.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
หลังจากท่านได้กล่าวเรื่องเหล่านี้
ทั้งหมด, และอรรธาธิบายแก่
กษัตริย์, คือกษัตริย์เชื่อถ้อยคำของ
ท่านทั้งหมด.
- และเขาเริ่มร้องทูลพระเจ้า, มี
ความว่า : ข้าแต่พระเจ้า, ขอทรง
โปรดเมตตา; ตามพระเมตตาอัน
ล้นพ้นของพระองค์ซึ่งทรงมีแก่
ผู้คนของนีไฟมาแล้ว, ขอทรงมีแก่
ข้าพระองค์, และผู้คนของข้า
พระองค์.
- และบัดนี้, เมื่อเขากล่าวดังนี้
แล้ว, เขาล้มลงสู่พื้นดิน, ราวกับ
ตาย.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
บรรดาผู้รับใช้หามเขาไปหาภรรยา
ของเขา, และวางเขาบนเตียง; และ
เขานอนราวกับตายตลอดเวลาสอง
วันกับสองคืน; และภรรยาของเขา,
และบุตรของเขา, และธิดาของเขา
โศกเศร้าเพราะเขา, ตามแบบของ
ชาวเลมัน, เป็นการร่ำไห้อาลัยใน
การสูญเสียเขา.
- แต่ยังບໍ່ທັນໝົດ; ເພາະວ່າລາວໄດ້
ຊີ້ແຈງແກ່ພວກເພິ່ນເຖິງ ແຜນແຫ່ງການ
ໄຕ່, ຊຶ່ງໄດ້ຮຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງ
ຮາກຖານຂອງໂລກ; ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ພວກ
ເພິ່ນຮູ້ຈັກອີກກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງ
ພຣະຄຣິດ ແລະ ວຽກງານທັງໝົດຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກລາວໄດ້ເວົ້າ ແລະ ຊີ້ແຈງເລື່ອງ
ທັງໝົດນີ້ແກ່ກະສັດແລ້ວ, ແລະ ກະສັດກໍ
ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງລາວ.
- ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍ
ຈົ່ງໂຜດເມດຕາຕາມ ພຣະເມດຕາອັນອຸດົມ
ສົມບູນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເຄີຍມີແກ່ຜູ້ຄົນ
ຂອງນີ້ໄປມາແລ້ວ, ຂໍຈົ່ງມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ
ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ.
- ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອເພິ່ນເວົ້າດັ່ງນີ້ແລ້ວ,
ເພິ່ນກໍລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັບຕາຍແລ້ວ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ຂ້າໃຊ້ໄດ້ຫາມກະສັດໄປຫາມະເຫສີຂອງ
ເພິ່ນ, ແລະ ວາງເພິ່ນໄວ້ເທິງຕຽງ; ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ນອນຢູ່ຄືກັບຕາຍແລ້ວເປັນເວລາ
ສອງມື້ສອງຄືນ; ແລະ ມະເຫສີ, ແລະ ພວກ
ລູກຊາຍ, ແລະ ພວກລູກສາວຂອງເພິ່ນໄດ້
ໄວ້ທຸກນຳເພິ່ນຕາມປະເພນີຂອງຊາວເລ
ມັນ, ແລະ ຄຳຄວນຢາງໃຫຍ່ຫລວງໃນ
ການສູນເສຍເພິ່ນໄປ.

Alma 19

- 1 And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.
- 2 Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.
- 3 And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.
- 4 And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;
- 5 Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

ແອລມາ ໑໙

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫຼັງຈາກນັ້ນສອງວັນກັບສອງຄືນທັງຫຼາຍເກືອບຈະນຳລັກຂອງເຂົາໄປວາງໃນອຸໂມງ, ຈຶ່ງພວກເຂົາເຮັດໄວ້ເພື່ອຈຸດມຸ່ງໝາຍໃນການຝັງຄົນຕາຍ.

ບັດນີ້ຣາຊິນີໂດຍທີ່ໄດ້ຍິນຊື່ເສຍຂອງແອມໂນນ, ຈະນັ້ນນາງຈຶ່ງສົ່ງຄົນໄປແລະປາກົດໃຫ້ທ່ານມາຫາຕົນ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອມໂນນຮັບຄຳບັງເອົາ, ແລະເຂົ້າໄປພົບຣາຊິນີ, ແລະປາກົດຈະຮູ້ວ່ານາງປະສົງໃຫ້ທ່ານເຮັດສິ່ງໃດ.

ແລະນາງກ່າວແກ່ທ່ານ : ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງສາມີຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າທ່ານເປັນສາສາພະຍາກຣນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ບຣິສຸຣ໌ອຣ໌ດຊ໌, ແລະວ່າທ່ານມີພລັງສາມາດທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍກວ່າໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ;

ຈະນັ້ນ, ຫາກເປັນເຊັ່ນນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໄປສູ່ສາມີຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່ເບື້ອງຂອງເຂົາຕອນເວລາສອງວັນກັບສອງຄືນແລ້ວ; ແລະບາງຄົນກ່າວວ່າເຂົາຍັງບໍ່ຕາຍ, ແຕ່ຄົນອື່ນ ໆ ກ່າວວ່າເຂົາຕາຍແລ້ວ ແລະເຂົາມີກິ່ນເໝັນ, ແລະຄວນຈະນຳໄປໄວ້ໃນອຸໂມງຝັງສາມ; ແຕ່ສຳລັບຕົວຂ້າພະເຈົ້າ, ກັບຂ້າພະເຈົ້າເຂົາບໍ່ມີກິ່ນ.

ແອວມາ ໑໙

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫຼັງຈາກສອງມື້ກັບສອງຄືນ ແລະ ພວກເຂົາເກືອບຈະເອົາຮ່າງກາຍຂອງພະສັດໄປວາງໄວ້ໃນຖ້ຳ ຊຶ່ງພວກເຂົາເຮັດໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຝັງສົບ.

ບັດນີ້ລາຊິນີ ໂດຍທີ່ໄດ້ຍິນຊື່ສຽງຂອງອຳໂມນ, ສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງສົ່ງຄົນໄປ ແລະ ປາດຖະໜາໃຫ້ລາວມາຫາຕົນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອຳໂມນໄດ້ກະທຳຕາມຄຳສັ່ງ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາລາຊິນີເພື່ອຢາກຮູ້ວ່ານາງປາດຖະໜາໃຫ້ລາວເຮັດສິ່ງໃດ.

ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຂ້າໃຊ້ຂອງສາມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າເປັນ ສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງ, ແລະ ວ່າເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດວຽກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍຢ່າງໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ;

ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນແນວນັ້ນແທ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໄປເບິ່ງສາມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ນອນຢູ່ເທິງຕຽງຂອງເພິ່ນເປັນເວລາສອງມື້ສອງຄືນແລ້ວ; ແລະ ບາງຄົນເວົ້າວ່າເພິ່ນຍັງບໍ່ທັນຕາຍ, ແຕ່ບາງຄົນກໍເວົ້າວ່າເພິ່ນຕາຍແລ້ວ, ແລະ ວ່າເພິ່ນມີກິ່ນເໝັນ, ແລະວ່າຄວນຈະເອົາໄປໄວ້ໃນຖ້ຳເສຍ; ແຕ່ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ເພິ່ນບໍ່ມີກິ່ນເໝັນເລີຍ.

6 Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

7 Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

8 And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

9 And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

บัดนี้, นี่เป็นสิ่งที่แอมมอนปรารถนา, เพราะท่านรู้ว่ากษัตริย์ลาโมไนอยู่ภายใต้เดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า; ท่านรู้ว่าม่านอันมืดมนแห่งความไม่เชื่อกำลังถูกโยนทิ้งไปจากจิตใจเขาแล้ว, และแสงสว่างที่ทำให้จิตใจเขาสว่าง, ซึ่งเป็นแสงสว่างแห่งรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งเป็นความสว่างอันนำอัสจรรยฺแห่งพระคุณความดีของพระองค์—แท้จริงแล้ว, แสงสว่างนี้สาดส่องปิติมากมายอะไร เช่นนี้เข้าไปในจิตวิญญาณของเขา, โดยที่เมฆแห่งความมืดมนถูกขับออกไป, และว่าแสงสว่างของชีวิตอันเป็นนิมิตจุดขึ้นในจิตวิญญาณเขา, แท้จริงแล้ว, ท่านรู้ว่าสิ่งนี้ทำให้ร่างธรรมชาติของเขาหมดกำลัง, และอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าจึงพาเขาไป—

ฉะนั้น, สิ่งที่เราขิโนปรารถนาจากท่านก็คือความปรารถนาเพียงอย่างเดียวของท่าน. ฉะนั้น, ท่านจึงเข้าไปดูกษัตริย์ตามที่ราชินีปรารถนาจากท่าน; และท่านเห็นกษัตริย์, และท่านรู้ว่ากษัตริย์ยังไม่ตาย.

และท่านกล่าวแก่ราชินีว่า : เขายังไม่ตาย, แต่เขาลับอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า, และในวันพรุ่งเขาจะลุกขึ้นอีก; ฉะนั้นจงอย่าฝังเขา.

และแอมมอนกล่าวแก่นาง : ท่านเชื่อเรื่องนี้ไหม ? และนางกล่าวแก่ท่าน : ข้าพเจ้าไม่มีพยานนอกจากถ้อยคำของท่าน, และถ้อยคำของผู้รับใช้ของเรา; กระนั้นก็ตาม ข้าพเจ้าเชื่อว่ามันจะเป็นตามที่ท่านกล่าว.

บัดนี้, เป็นสิ่งที่อ้าโมนปาดทะขนา, เพราะว่าเขาารู้ว่ากะสัดลาโมไนอยู่ภายใต้อำนาจของพระเจ้า; เขาจึงรู้ว่าม่านอันมืดมัวแห่งความไม่เชื่อที่ถูกโยนทิ้งไปจากจิตใจของเขาแล้ว, และความสะอาดอย่างสูงเร็ดให้จิตใจของเขาเป็นแจ่ม สดอย่างสูงเป็นแสงสะอาดอย่างสูงแห่งลัทธิสัพพัญญูของพระเจ้า, ซึ่งจะเป็นแสงสะอาดอย่างสูงอันนำอัสจรรยฺแห่งพระคุณความดีของพระเจ้า—แท้จริงแล้ว, แสงสะอาดอย่างสูงนี้ได้นำความสุขเข้าไปในจิตวิญญาณของเขา, โดยที่เมฆแห่งความมืดมัวถูกขับออกไปแล้ว, และ ว่าความสะอาดอย่างสูงเร็ดอันเป็นนิมิต ได้รู้เรื่องอยู่ในจิตวิญญาณของเขา, แท้จริงแล้ว, เขาจึงรู้ว่าสิ่งเหล่านี้เร็ดให้ร่างกายทำมาหากินของเขาเป็นนิมิตกำลัง, และ เขาก็จึงถูกพาไปหาพระเจ้า—

ฉะนั้น, สิ่งที่เราขิโนปาดทะขนาจากลาอากิสิ่งที่เราปาดทะขนาอย่างกะเร็ด. ฉะนั้น, เขาจึงเข้าไปเบ่งกะสัดตามความปาดทะขนาของลาอากิ; และเขาได้เห็นกะสัด และ รู้ว่าเขามั่นใจได้ตาย.

และ เขาได้เฝ้ากับลาอากิว่า: เขามั่นใจได้ตายตอ, แต่เขามั่นใจอยู่กับพระเจ้า, และ ในเมื่อ เขามั่นใจจะลุกขึ้น; ฉะนั้น อย่าฝังเขา.

และ อ้าโมนได้ถามนางว่า: ท่านเชื่อเรื่องนี้ไหม? และ นางตอบว่า: ข้าพเจ้าไม่มีพยานนอกจากถ้อยคำของท่าน, และ ถ้อยคำของผู้รับใช้ของเรา; กระนั้นก็ตาม ข้าพเจ้าเชื่อว่ามันจะเป็นตามที่ท่านกล่าว.

10 And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

11 And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

12 And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

13 For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

และแอมมอนกล่าวแก่นาง : ท่านเป็นสุขแล้วเพราะศรัทธาอย่างยิ่งของท่าน; ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หญิงเอ๋ย, ไม่เคยมีศรัทธาแน่นเช่นนี้มาก่อนเลยในบรรดาผู้คนชาวนีไฟทั้งหมด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ นางเฝ้าอยู่ที่เตียงสามีของนาง, นับจากเวลานั้นแม้นจนถึงเวลานั้นในวันพรุ่งที่แอมมอนกำหนดว่าเขาจะลุกขึ้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาลุกขึ้น, ตามถ้อยคำของแอมมอน; และเมื่อเขาลุกขึ้น, เขายื่นมือไปที่หญิงนั้น, และกล่าวว่า : ขอพระนามพระผู้เป็นเจ้าทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด, และท่านเป็นสุขแล้ว.

เพราะแน่นอนดังที่ท่านมีชีวิตอยู่ฉันใด, ดูก่อน, ข้าพเจ้าเห็นพระผู้ไถ่ของข้าพเจ้าแล้วฉันนั้น; และพระองค์จะเสด็จออกมา, และทรงถือกำเนิดจากหญิงผู้หนึ่ง, และพระองค์จะทรงไถ่มนุษยชาติทั้งปวงที่เชื่อในพระนามของพระองค์. บัดนี้, เมื่อเขากล่าวถ้อยคำเหล่านี้, ใจเขาก็ฟองอยู่ภายใน, และเขาฟูบลงอีกด้วยปีติ; และราชินีก็ฟูบลง, ด้วยหมดกำลังโดยพระวิญญาณ.

และ อามอนได้กล่าวกับนางว่า: ท่านเป็นสุขแล้ว เพราะสัตถาอันแรงกล้าของท่าน; ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่า, บ่เคยมีแม่หญิงที่มี สัตถาอันยิ่งใหญ่นี้เลยในบรรดาผู้คนของชาวนีไฟทั้งปวง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง นางได้เฝ้าอยู่ข้างเตียงของสามีของนางนับแต่เวลานั้น, จินทรณมัยอันตามคำที่อามอนกำหนดไว้ว่าภรรยาจะลุกขึ้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เข่นได้ลุกขึ้นตามคำเฝ้าของอามอน; และ เวลาที่เขาลุกขึ้น เขาได้ยื่นมือออกไปหาหญิงนั้น, และ กล่าวว่า: ขอพระนามของพระเจ้าจงพระกระสิมสาละนเถิด, และ นางเป็นสุขแล้ว.

เพราะแน่นอนดังที่ท่านมีชีวิตอยู่, จังเบ่, ข้าพเจ้าได้เห็นพระผู้ไถ่ของข้าพเจ้าแล้วฉันนั้น, และ พระองค์จะเสด็จมา และ กำเนิดจาก หญิงหนึ่ง, และ พระองค์จะไถ่มนุษยชาติทั้งปวงที่เชื่อในพระนามของพระองค์. บัดนี้, เมื่อเขากล่าวถ้อยคำเหล่านี้, ใจของเขามองขึ้นอยู่ภายใน และ เขามองลงด้วยปีติ; และ ราชนีก็ฟูบลงด้วยหมดกำลังโดยพระวิญญาณ.

14 Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

15 Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

16 And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

บัดนี้แอมมอนโดยที่เห็นพระวิญญาณของพระเจ้าเทลงมาให้ชาวเลมันตามคำสวดอ้อนวอนของท่าน, พี่น้องท่าน, ผู้เป็นเหตุแห่งความโศกเศร้าอย่างมากมายในบรรดาชาวไนไฟ, หรือในบรรดาผู้คนทั้งหมดของพระเจ้าเป็นเจ้า เพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขาและประเพณีของพวกเขา, ท่านจึงคุกเข่าลง, และเริ่มทูลเทจิตวิญญาณท่านในการสวดอ้อนวอนและน้อมขอบพระทัยพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อพี่น้องท่าน; และท่านหมดกำลังด้วยปีติ; และด้วยเหตุนี้คนทั้งสามจึงพุบอยู่กับพื้น.

บัดนี้, เมื่อผู้รับใช้ของกษัตริย์เห็นว่าคนทั้งสามล้มอยู่, พวกเขาจึงเริ่มร้องทูลพระเจ้าด้วย, เพราะความเกรงกลัวพระเจ้าเกิดแก่พวกเขาด้วย, เพราะพวกเขานั้นเองที่ยืนอยู่ต่อหน้ากษัตริย์และเป็นพยานแก่เขาเกี่ยวกับพลังความสามารถอันยิ่งใหญ่ของแอมมอน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเรียกหาพระนามของพระเจ้า, ด้วยสุดกำลังของตน, แม้จนพวกเขาทั้งหมดล้มอยู่กับพื้นดิน, นอกจากหญิงชาวเลมันผู้เดียว, ชื่อของนางคือเอบิช, โดยที่นางเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้าหลายปีแล้ว, เนื่องมาจากนิมิตอันน่าทึ่งของบิดานาง—

บัดนี้อำโมน โดยที่เห็นพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าได้ทูลขอเทลงมาให้ตามคำอธิษฐานของลาอ เทิงซาอเลมัน พี่น้องของลาอ, ผู้เป็นเหตุของความเป็นทุกข์อย่างสาหัสในบัดนี้ดาอามไนไฟ, ทลิวว่าในบัดนี้ดาอามไนไฟของพระเจ้า เพราะว่าความชั่วร้ายของพวกเฮา และ รัศถองปะเพมิของพวกเฮา, ลาอจิงถูเฮาลิง, และ เล่มทอกรเทจิตวิญญาณของลาอในทางอธิษฐาน และ ทอวยการขอพระไทพระเจ้าสำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำพี่น้องของลาอ; และ ดิวลาอเองก็หมดกำลังไปด้วย ความสุข; และ ถินทิงสามกัลมฟูลิงอยู่กับพื้นดินแบบนั้น.

บัดนี้, พวกเฮาใช้ของกระสัดเห็นว่าเป็นพวกเลื่อมลิ่งอยู่, พวกเฮาจึงเลื่อมรั้องทูลต่อพระเจ้าถิน, เพราะความขยันท้อพระผู้เป็นเจ้าได้เกิดกับพวกเฮาถิน, เพราะ พวกเฮาเป็นผู้ที่ได้ยืนยืนต่อกระสัด และ เป็นพระยานทอวกับอำนาจอันยิ่งใหญ่ของอำโมน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเฮาได้เฝ้าทอพระนามของพระเจ้าเป็นเจ้าด้วยกำลังของพวกเฮาจิงว่าพวกเฮาทิงหมดลิ่งอยู่กับพื้นดินถิน, นอกจากแม่ยิงซาอเลมันผู้ทอวเท้านั้น, ผู้ชื่อว่า เอบิต, โดยที่นางได้ปรนใจเทเลื่อมใสในพระเจ้าหลายปีมาแล้วเนื่องมาจากพอบนินมิตอันปะทะลาดจากบิดาของนาง—

17 Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

18 And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

19 And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

20 But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

ดังนั้น, โดยเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า, และไม่เคยทำให้เป็นที่รู้, ฉะนั้น, เมื่อนางเห็นว่าผู้รับใช้ของลามอนิทุกคนล้มอยู่กับพื้นดิน, และราชินี, นายผู้หญิงของนางด้วย, และกษัตริย์, และแอมมอนนอนราบอยู่บนพื้นดิน, นางรู้ว่าเป็นเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า; และโดยคิดว่าโอกาสนี้, จะทำให้เป็นที่รู้แก่ผู้คนว่าได้เกิดอะไรขึ้นในบรรดาพวกเขา, เพื่อโดยการเห็นภาพนี้ย่อมจะทำให้ผู้คนเชื่อในเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, ฉะนั้นนางจึงออกวิ่งจากบ้านหนึ่งไปอีกบ้านหนึ่ง, ทำให้เป็นที่รู้แก่ผู้คน.

และคนทั้งหลายเริ่มมาชุมนุมกันที่บ้านของกษัตริย์. และฝูงชนมากมาย, และยิ่งความฉงนแก่พวกเขา พวกเขาเห็นกษัตริย์, และราชินี, และผู้รับใช้ของพวกเขา นอนราบอยู่บนพื้นดิน, และพวกเขานอนอยู่ที่นั่นทั้งหมดราวกับตายแล้ว; และพวกเขาเห็นแอมมอนด้วย, และดูเถิด, ท่านเป็นชาวนีไฟ.

และบัดนี้ผู้คนเริ่มพรั่นในบรรดาพวกเขาเอง; บ้างกล่าวว่า เป็นความชั่วร้ายแรงที่เกิดกับพวกเขา, หรือกับกษัตริย์และครัวเรือนของเขา, เพราะเขาได้ยอมให้ชาวนีไฟอยู่ในแผ่นดิน.

แต่คนอื่น ๆ ตีเตือนพวกเขา, โดยกล่าวว่า : กษัตริย์นำความชั่วนี้มาสู่ครัวเรือนของเขา, เพราะเขาสังหารผู้รับใช้ของเขาผู้ที่ทำให้ฝูงสัตว์ของตนกระจัดกระจายที่ผืนน้ำแห่งซีบัส.

โดยที่ปรุใจเทเลียมใสในพระผู้เป็นเจ้าแอมมอนี้, และ บ่เถิดเร็ดให้ผู้ใช้ใจจ้ก, สะมัน, เมื่อนางเห็นพวกข้าใช้ของลามอนิทุกคนล้มอยู่กับพื้นดิน, และ ย่อมทั้งลาสิมิเจ้าบทยของนางอีก, และ กะสัด, และ อามอนนอนปรุคอยู่กับพื้นดิน, นางก็รู้ว่า มันเป็นอำนาจของพระเจ้า; และ นางคิดว่า มันเป็นโอกาสที่จะเร็ดให้ทุกคนรู้ว่ามิทยังเกิดขึ้นกับพวกเข้มน, โดยพบบนีย่อมจะ เร็ดให้ทุกคนเชื่อทิวในอำนาจของพระเจ้า, สะมัน นางจึงได้แล่นไปทาแต่ละเรือนเพื่อใช้ทุกคนใจจ้ก.

และ บัดนี้คนทั้งทลายได้เล้มมาเต้าโรมกับที่วังของกะสัด. และ ได้เร็ดให้ฝูงชินจันวนทลวงทลายแปกปะทลางใจ, เมื่อพวกเข้มนเห็นกะสัด, และ ลาสิมิ, และ พวกข้าใช้ของพวกเข้มนนอนปรุคอยู่กับพื้นดิน, และ พวกเข้มนนอนอยู่บ่มนันถึงกับตายแล้ว; และ พวกเข้มนเห็นอามอนนำอีก, และ จ้งเบ้ง, อามอนเป็นคนนีไฟ.

และ บัดนี้ผู้คนเล้มจ้มว่าในบันดาพวกเข้มน; บางคนเ้าว่าเป็นถวามจู้จ้ออันไท่ยทลวงที่เก็ดกับพวกเข้มน, ทลกับกะสัด และ วังของเข้มน, เพาะเข้มนได้รับเอ้าจวอนนีไฟ มาอยู่ในแผ่นดิน.

และ บางคนก็ถิถรณพวกเข้มน, โดยถ้าวว่า: กะสัดได้นำเอ้าถวามจู้จ้อมีมาสู่วังของเข้มน, ถ้เพาะว่าเข้มนได้ข้าพวกข้าใช้ของเข้มน ผู้ที่เร็ดให้ฝูงสัดล้งวของเข้มนกะจิดกะจายไปที่ น้ำสิบัด.

21 And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

22 Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

23 Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

24 And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

25 And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

และคนเหล่านั้นซึ่งยืนอยู่ที่ฝันนํ้าแห่งซีบัสและทำให้ฝูงสัตว์ซึ่งเป็นของกษัตริย์กระจัดกระจายไปตีเตียนคนเหล่านั้นด้วย, เพราะพวกเขาโกรธแค้นโดยเหตุจากจำนวนพี่น้องของตนซึ่งท่านสังหารที่ฝันนํ้าแห่งซีบัส, ขณะปกป้องฝูงสัตว์ของกษัตริย์.

บัดนี้, คนหนึ่งในพวกนั้นซึ่งพี่ชายของเขาถูกสังหารด้วยดาบของแอมมอน, โดยที่โกรธแค้นยิ่ง, จึงชักดาบและออกไปหมายจะเข้าฟันแอมมอน, เพื่อสังหารท่าน; และเมื่อเขายกดาบจะฟันท่านนั้น, ดูเถิด, เขาล้มลงตาย.

บัดนี้เราจึงเห็นว่าแอมมอนถูกสังหารไม่ได้, เพราะพระเจ้าตรัสกับโมไซยาห์, บิดาของท่านว่า : เราจะละเว้นเขา, และมันจะบังเกิดกับเขาตามศรัทธาของเจ้า—ฉะนั้น, โมไซยาห์จึงมอบท่านไว้ในความดูแลของพระเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อฝูงชนเห็นว่าชายที่ล้มลงตายนั้น, คือผู้ที่เงื้อมดาบจะสังหารแอมมอน, ความกลัวก็เกิดแก่พวกเขาทุกคน, และพวกเขาไม่กล้าเอื้อมมือไปแตะต้องท่านหรือใครก็ตามที่ล้มอยู่; และพวกเขาเริ่มประหลาดใจอีกในบรรดาพวกเขาเองว่าอะไรจะเป็นเหตุของพลังความสามารถอันยิ่งใหญ่, หรือเรื่องทั้งหมดนี้หมายความว่าอย่างไร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีหลายคนในบรรดาพวกเขาที่กล่าวว่าแอมมอนคือพระวิญญาณยิ่งใหญ่, และคนอื่น ๆ กล่าวว่าพระวิญญาณยิ่งใหญ่ส่งท่านมา;

และ พวกที่ไปยืนอยู่ใต้นํ้าซีบัสที่เร็ดให้ฝูงสัตว์ของพระสัด กระจายไปก็ได้มาตีกรู พวกเพื่อนำอีก, เพราะว่าพวกเจ้าถูกรัดแค้นให้อำโหม ย้อนว่าพี่น้องของพวกเจ้าจำนวนหนึ่ง ถูกฆาตกรรมที่นํ้าซีบัสขณะที่พวกเจ้ากำลังป้องกันฝูงสัตว์ของพระสัดอยู่.

บัดนี้, คนหนึ่งซึ่งพวกเจ้า ฆ่าด้วยดาบของอำโหม, โดยที่มีอารมณ์แค้นทลายที่สุดให้อำโหม จึงได้ถอดดาบของตัว และ ออกไปเพื่อจะฟันอำโหม เพื่อล่าวจะได้ฆ่าล่าวที่มเสีย; และ เวลาที่ล่าวยกดาบขึ้นเพื่อจะฟันอำโหมนั้น, จึงเบี่ยง, ล่าวล้มลงถึงตาย.

บัดนี้พวกเจ้าเห็นได้ว่าอำโหมจะถูกฆ่าไม่ได้, เพราะว่า พระเจ้าเป็นเจ้าได้ ท้าทายโมไซยาบิดาของล่าวว่า: เจ้าจะไว้ชีวิตล่าว, และ มันจะเป็นไปตาม สักขาของเจ้า—ฉะนั้น, โมไซยาจึงมอบลูกชายของตัวให้แก่วะเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลา ฝูงชนเห็นว่าคนผู้หนึ่ง ซึ่งยกดาบขึ้น เพื่อจะฆ่าอำโหมได้ล้มถึงตาย, ความ ย้ำหนักบังเกิดขึ้นกับพวกเจ้าทั้งหมด, และ บั๊ภาจะเอามีไปแตะต้องล่าว ทลิ่งอื่นที่ล้มอยู่นั้นเลย; และ พวกเจ้า เลื่อมแปกใจในบรรดาพวกเจ้าอีกว่า แหม่นที่ยังที่เป็นเหตุของอำนาจอันยิ่งใหญ่ มี ทลิ่ง ว่าเลื่องทั้งหมัดนี้ หมาย ความว่าแนวใด?

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง มี ทลายคนในบรรดาพวกเจ้าเห็นว่า อำโหมเป็น พระวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ และ บางคนก็เห็นว่า ล่าวที่ถูกพระวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ฆ่า;

26 But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

27 And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

28 And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

29 And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

แต่คนอื่น ๆ ตีเตือนพวกเขาทั้งหมด, โดยกล่าวว่าท่านเป็นอสูร, ที่ชาวไนไฟส่งมาทรมานพวกเขา.

และมีบางคนกล่าวว่าพระวิญญาณยิ่งใหญ่ทรงส่งแอมมอนมาเพื่อทำให้พวกเขาทุกข์เพราะความชั่วช้าสามานย์ของตน, และว่าพระวิญญาณยิ่งใหญ่ที่ตนเองที่ดูแลชาวไนไฟเสมอมา, ที่ปล่อยคนเหล่านี้ออกจากเงื้อมมือของพวกเขาตลอดมา; และพวกเขากล่าวว่าพระวิญญาณยิ่งใหญ่ที่ตนเองที่ทำลายชาวเลมัน, พี่น้องของตนเสียมากมาย.

และด้วยเหตุนี้การโต้แย้งเริ่มเข้มข้นยิ่งขึ้นในบรรดาพวกเขา. และขณะที่พวกเขาโต้แย้งกันอยู่ดังนั้น, ผู้รับใช้หญิงซึ่งเป็นเหตุให้ฝูงชนมาชุมนุมกันก็มาถึง, และเมื่อนางเห็นการโต้แย้งซึ่งมีอยู่ในบรรดาฝูงชนนางโศกเศร้ายิ่ง, แม้ถึงกับน้ำตาไหล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนางไปจับมือของราชินี, เพื่อว่าบางทีนางอาจยกเธอขึ้นจากพื้นได้; และทันทีที่นางแตะต้องมือของเธอเธอก็หลุดลุกขึ้นยืน, และร้องด้วยเสียงอันดัง, มีความว่า : โอพระเยซู ผู้ทรงบุญญาธิการ, ผู้ทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดจากนรกอันน่าสะพรึงกลัว ! โอพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงบุญญาธิการ, ทรงโปรดเมตตาคนพวกนี้เถิด !

แต่บางถิ่นก็ได้ติตรุนผู้ถิ่นทั่วພົດ, ດ້ວຍເວົ້າວ່າ ລາວເປັນຜີສາດທີ່ຊາວນີໄຟໄດ້ສົ່ງມາເພື່ອທຸລະມານພວກເຂົາ.

ແລະ ບາງຄົນກໍເວົ້າວ່າ ອຳໂມນຖືກພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສົ່ງມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາທຸກທຸລະມານ ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ວ່າຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ກັບຊາວນີໄຟສະເໝີມາທີ່ໄດ້ປັດປ່ອຍພວກນັ້ນອອກຈາກກຳມີຂອງຕົນຕະຫລອດມາ; ແລະພວກເຂົາກ່າວວ່າ ນີ້ຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ທຳລາຍຊາວເລມັນ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເສຍຫາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ແລະ ການຂັດແຍ້ງເລີ່ມຮຸນແຮງຂຶ້ນແບບນີ້ໃນບັນດາພວກເຂົາ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຜິດຖຽງກັນຢູ່ນັ້ນ, ຜູ້ຍິງຂ້າໃຊ້ຊີ້ງໄດ້ອອກໄປປາວປະກາດໃຫ້ຜູ້ຄົນມາຊຸມນຸມກັນກໍມາຮອດ, ແລະ ເມື່ອນາງເຫັນການຜິດຖຽງກັນທີ່ຮຸນແຮງໃນຝູງຊົນນາງກໍເລົ່າສະຫລົດໃຈຫລາຍຈົນວ່ານ້ຳຕາໄຫລອອກມາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນາງໄດ້ຈັບມືຂອງລາຊິນີເພື່ອນາງຈະໄດ້ຍົກນາງຂຶ້ນຈາກພື້ນ, ແລະ ທັນທີທີ່ນາງແຕະຕ້ອງມືຂອງນາງ, ນາງກໍລຸກຢືນຂຶ້ນດ້ວຍຕົວເອງ, ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງມີບາລະມີເອີຍ, ຜູ້ຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ລອດຈາກນະລົກອັນເປັນຕາຍຳນ! ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີບາລະມີເອີຍ, ຂໍຈົ່ງໂປດ ແມດຕາປານີຜູ້ຄົນພວກນີ້ດ້ວຍເຖິດ!

30 And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

31 And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

32 But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

33 And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

34 And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

35 And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

และเมื่อนางกล่าวดังนี้แล้ว, นางประสานมือของตน, เปี่ยมด้วยปีติ, กล่าวถ้อยหลายประการซึ่งไม่อาจเข้าใจได้; และเมื่อนางทำดังนี้แล้ว, นางจึงจับมือกษัตริย์, ลาโมไน, และคูเถิดท่านผุดลุกขึ้นยืน.

และเมื่อเขา, เห็นการโต้แย้งในบรรดาผู้คนของเขา, เขาออกไปโดยทันที, และเริ่มติเตียนคนพวกนี้, และสอนพวกเขาถึงถ้อยคำที่เขาได้ยินจากปากของแอมมอน; และมากเท่าที่ฟังคำของเขาก็เชื่อ, และเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า.

แต่มีอยู่หลายคนในบรรดาคนเหล่านี้ที่ไม่ยอมฟังคำของเขา; ฉะนั้นพวกเขาจึงไปตามทางของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอมมอนลุกขึ้นเขาปฏิบัติต่อคนเหล่านี้ด้วย, และผู้รับใช้ทุกคนของลาโมไนก็ปฏิบัติด้วย; และคนทั้งหมดนั้นประกาศเรื่องเดียวกันแก่ผู้คน—ว่าใจพวกเขาเปลี่ยนแปลงแล้ว; ว่าพวกเขาไม่มีความปรารถนาจะทำความชั่วอีกต่อไป.

และคูเถิด, หลายคนได้ประกาศแก่ผู้คนว่าพวกเขาเห็นเทพและพูดกับพวกท่าน; และดังนั้นพวกท่านบอกคนเหล่านั้นถึงเรื่องของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และเรื่องความชอบธรรมของพระองค์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีหลายคนที่ยึดในถ้อยคำของพวกเขา; และมากเท่าที่เชื่อก็รับบัพติศมา; และพวกเขาจึงกลั่นกลายเป็นผู้ที่ชอบธรรม, และพวกเขาสถาปนาศาสนจักรขึ้นในบรรดาพวกเขา.

และ เวลามาว่าวถั่งงั้นแล้ว, นางก็ถ่มมิได้มไปด้วยความสนุก, เข้าใจความหลายอย่าง ซึ่งบ่ออดเข้าใจได้; และ เวลามาว่าวถั่งงั้นแล้ว, นางจึงจับมือกษัตริย์, ลาโมไน, และ จักรเยี่ยง, เพ้นได้ลุกขึ้น และยืนขึ้นด้วยตัวเอง.

และ เวลาเพ้นเห็นการขัดแย้งในบรรดาผู้คนของเขาแล้ว, เพ้นได้ออกไปทันที และ เล่มต้นตฤณพวงเขา, และ สอดสอนพวงเขาถึง ถิ่นที่เพ้นได้ยินจากปากของอามมอน, และ ทลายถิ่นที่ถ้อยคำเชื่อใจ และ ปฐมนใจ เทลลอมใสในพระผู้เป็นเจ้า.

และ มีทลายถิ่นในบรรดาพวงเขาที่บ่ยอมฟังถ้อยคำของเพ้น; สะมันพวงเขาจึงแตกกันไปตามทางของพวงเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลาอามมอนลุกขึ้น ลาวภักได้ปะติดปะติดสาดสะท้านทั่วพวงเขาพ้อมทั่วพวงเขาใช้ทั่วพวงของลาโมไนนำอีก, และ ถิ่นทั่วพวงนั้นได้ปะติดปะติดถ้อยถ้อยถ้อยกับแอมมอน—ว่าพวงเขาได้ปฐมนใจแล้ว และ บ่ปาดทะจะเร็ดความชั่วอีกต่อไป.

และ จักรเยี่ยง, ทลายถิ่นได้ปะติดปะติดผู้ถิ่นที่ พวงเขาได้เห็น เทลลอมใส และ ได้สันทะนากับพวงเพ้น; และ พวงเพ้นได้บอกถึงเรื่องของพระเจ้า, และ ถึงความชอบธรรมของพระองค์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง มีทลายถิ่นได้เชื่อในถ้อยคำของพวงเพ้น; และ ทลายถิ่นที่เชื่อใจได้รับ บัพติศมา; และ พวงเขาจึงกับมาเป็นถิ่นที่ชอบธรรม, และ พวงเขาได้สะท้านสาดสะท้านจวบจนทั่วขึ้นในบรรดาพวงเขา.

36 And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

และดังนั้นงานของพระเจ้าจึง
เริ่มขึ้นในบรรดาชาวเลมัน;
พระเจ้าทรงเริ่มเทพระวิญญาณ
ของพระองค์ลงมาให้พวกเขาตั้งนี้;
และเราจึงเห็นว่าพระพาหุของ
พระองค์เื้อมออกไปสู่ผู้คนทั้งปวง
ผู้จะกลับใจและเชื่อในพระนามของ
พระองค์.

และ ภารกิจของพระผู้เป็นเจ้าได้
เริ่มขึ้นในบรรดาชาวเลมันแบบนี้; พระ
ผู้เป็นเจ้าได้เิ่มมฤตมฤตพระวิญญาณ
ของพระอิจ์มาเทียพวกเขาแนวนี้;
และ พวกเขาเ็นว่าพระบิดาของพระอิจ์
แต่ออกมาหาถิ่น ทั้งปวงผู้ที่จะกลับใจ
และ เ็นในพระนามของพระอิจ์.

Alma 20

- 1 And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.
- 2 And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.
- 3 Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.
- 4 Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?
- 5 And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

แอลมา ๒๐

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกท่านสถาปนาศาสนจักรขึ้นในแผ่นดินนั้นแล้ว, คือกษัตริย์ลามอนีในปรารภนาให้แอมมอนไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟกับเขา, เพื่อจะได้แนะนำท่านให้แก่บิดาตน.

และสุรเสียงของพระเจ้ามาถึงแอมมอน, โดยตรัสว่า : เจ้าจะไม่ขึ้นไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, เพราะดูเถิด, กษัตริย์จะหมายมั่นเอาชีวิตเจ้า; แต่เจ้าจงไปแผ่นดินแห่งมิดโดไน; เพราะดูเถิด, แอรอนพี่ชายของเจ้า, และมิวโลไคกับแอมมาห์ด้วยอยู่ในเรือนจำ.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอมมอนได้ยินเรื่องนี้, ท่านกล่าวแก่ลามอนี : ดูเถิด, พี่ชายข้าพเจ้าและพี่น้องข้าพเจ้าอยู่ในเรือนจำที่มิดโดไน, และข้าพเจ้าจะไปปลดปล่อยพวกเขา.

บัดนี้ลามอนีกล่าวแก่แอมมอน : ข้าพเจ้ารู้, ในกำลังของพระเจ้าท่านทำทุกสิ่งได้. แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะไปกับท่านยังแผ่นดินแห่งมิดโดไน; เพราะกษัตริย์ของแผ่นดินแห่งมิดโดไน, ที่ชื่อแอนทอมโน, เป็นเพื่อนกับข้าพเจ้า; ฉะนั้นข้าพเจ้าไปแผ่นดินแห่งมิดโดไน, เพื่อจะหว่านล้อมกษัตริย์ของแผ่นดิน, และเขาจะปล่อยพี่น้องท่านออกจากเรือนจำ. บัดนี้ลามอนีกล่าวแก่ท่าน : ใครบอกท่านเล่าว่าพี่น้องท่านอยู่ในเรือนจำ ?

และแอมมอนกล่าวแก่เขา : ไม่มีใครบอกข้าพเจ้า, นอกจากพระเจ้าเป็นเจ้า; และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า—จงไปปลดปล่อยพี่น้องเจ้า, เพราะพวกเขาถูกจองจำอยู่ในแผ่นดินแห่งมิดโดไน.

แอมมา ๒๐

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก หนึ่งจากเจ้าเจ้าได้เสกษาปะนาสาตสะพหัจจันในแผ่นดินแล้ว, ะสัดลาโมไน ปาดทะพหาให้โอโมไนไปหาแผ่นดินมิไฟกับเพื่อน เพื่อจะได้แนะนำลาวอให้บิดาของเพื่อนรู้จัก.

และ สุระสรวงของพระเจ้าเป็นเจ้าได้มาเชิญโอโมไน, มิถวาว่า: เจ้าบ่ต้องขึ้นไปหาแผ่นดินมิไฟ, เพราะว่าจ้งเบ้ง, ะสัดพะยหายาจะเอาชีวิตของเจ้า; แต่ให้เจ้าไปหาแผ่นดินมิถโดไน; เพราะว่าจ้งเบ้ง, อ้ายน้องของเจ้า, อาโรน, และ มิวโลไค และ อามมา ถูกขังอยู่บ่อนนั้น.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก เมื่อโอโมไนได้ยินเรื่องนี้แล้ว, ลาวอได้เอากับลามอนีว่า: จ้งเบ้ง, อ้ายน้องของข้าพเจ้าถูกขังอยู่แผ่นดินมิถโดไน, และ ข้าพเจ้าจะไปปลดปล่อยพวกเขา.

และ ลามอนีเอากับโอโมไนว่า: ข้าพเจ้ารู้ด้วย พะลังของพระเจ้าเป็นเจ้า เจ้าจะเร็ดทุกสิ่งทุกอย่างได้. แต่จ้งเบ้ง, ข้าพเจ้าจะไปกับเจ้าเพื่อไปหาแผ่นดินมิถโดไน; เพราะว่าะสัดของแผ่นดินมิถโดไน, ที่ชื่อว่า อานทอมโน เป็นเพื่อนกับข้าพเจ้า; ฉะนั้นข้าพเจ้าจะไปหาแผ่นดินมิถโดไน, เพื่อจะเอากันโดยดีกับะสัดของแผ่นดินนั้น, เพื่อเพื่อนจะได้ปลดปล่อยอ้ายน้องของเจ้าออกจาก ถูก. บัดนี้ลามอนีได้ถามโอโมไนว่า: แม่นใสบอกเจ้าว่าอ้ายน้องของเจ้าอยู่ในถูก?

และ โอโมไนตอบะสัดว่า: บ่มีผู้ใดบอกข้าพเจ้าบอก, นอกจากจะเป็นพระเจ้า; และ พระอึงได้ท้าวกับข้าพเจ้าว่า—จงไปปลดปล่อยอ้ายน้องของเจ้า, เพราะพวกรเจ้าถูกขังอยู่ในแผ่นดินมิถโดไน.

6 Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

7 And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

8 And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

9 And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

10 And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

11 And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

12 And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

บัดนี้เมื่อลามอนไ้ได้ยินเรื่องนี้เขา จึงให้ผู้รับใช้ของเขาเตรียมม้าและ รถศึกของเขาพร้อมไว้.

และเขากล่าวแก่แอมมอน : มาเถิด, ข้าพเจ้าจะไปกับท่านลงไปยังแผ่นดินแห่งมิดโดไน, และที่นั่นข้าพเจ้า จะวิงวอนกับกษัตริย์เพื่อเขาจะ ปล่อยพี่น้องท่านออกจากเรือนจำ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ขณะที่แอมมอนกับลามอนไ้กำลังเดินทางไปที่นั่น, พวกเขาพบบิดาของ ลามอนไ้, ผู้เป็นกษัตริย์ปกครองทั่ว แผ่นดิน.

และดูเถิด, บิดาของลามอนไ้ กล่าวแก่เขา : เหตุใดลูกจึงไม่มา งานฉลองในวันสำคัญนั้นเมื่อพ่อ จัดงานฉลองให้บรรดาลูกของพ่อ, และให้ผู้คนของพ่อ ?

และเขากล่าวด้วยว่า : ลูกกำลัง จะไปไหนกับชาวนีไฟผู้นี้, ซึ่งเป็น ลูกหลานคนหนึ่งของคนพุดเทจ ?

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลามอนไ้เล่าให้บิดาฟังว่าเขาจะไป ไหน, เพราะเขาเกรงว่าจะทำให้ บิดาขุ่นเคือง.

และเขาบอกบิดาด้วยถึงสาเหตุ ทั้งหมดของการที่เขาต้องคงอยู่ใน อาณาจักรของตนเอง, ที่เขาไม่ได้ ไปหาบิดาที่งานฉลองซึ่งบิดา เตรียมไว้.

บัดนี้เมื่อลามอนไ้ได้ยินเรื่องนี้แล้ว เขาก็ได้สั่งให้ข้าใช้ของเขาไปเตรียมม้า และ ลิดม้าของเขาไปให้พร้อม.

และ เขาก็กล่าวกับลามอนว่า: มาเถิด, ข้าพเจ้าจะไปกับเจ้า ลงไปหาแผ่นดิน มิดโดไน, และ ข้าพเจ้าจะวิงวอนกับ กษัตริย์ผู้นั้นเพื่อให้ปล่อยพี่น้อง ของเจ้าออกจากเรือนจำ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ขณะที่ ลามอน และ ลามอนไ้กำลังเดินทางไป หาเมืองนั้น, พวกเขาได้พบกับบิดา ของลามอนไ้, ผู้เป็นกษัตริย์ปกครอง ทั่ว แผ่นดิน.

และ จึ่งแบ่ง, บิดาของลามอนไ้ได้ กล่าวกับเขานี้ว่า: ด้วยเหตุใดลูกจึงไม่มา งานสะทอลงในวันสำคัญนั้น เวลาที่ บิดาเฝ้างานสะทอลงให้ลูกชายทุก คนของพ่อ, และ ผู้คนของพ่อ?

และ เขายังได้ถามอีกว่า: ลูก กำลังจะไปไหนกับชาวนีไฟผู้นี้, ซึ่ง เป็น ลูกชายหนึ่งของพ่อ เจ้าคิดจะ?

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลามอนไ้ได้เล่าเรื่องให้เขานี้ฟัง, เพราะเขานี้ว่า เขานี้จะบ่พอใจ.

และ เขานี้ได้บอกเขานี้ถึงสาเหตุ ทั้งหมดของการที่เขาต้องคงอยู่ใน อาณาจักรของเขา เขานี้ได้ไปหา บิดาของเขาในงานสะทอลง ซึ่งเขานี้ ได้เตรียมไว้.

13 And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

14 Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

15 But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

16 Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

และบัดนี้เมื่อลามอนิเล่าเรื่องทั้งหมดนี้แก่บิดาแล้ว, ดูกิจ, ยังความฉงนแก่เขา, บิดาโกรธเขา, และกล่าวว่า : ลามอนิ, ลูกกำลังจะไปปลดปล่อยชาวนีไฟเหล่านี้, ซึ่งเป็นบุตรของคนพดเท็จ. ดูกิจ, เขาปล้นบรรพบุรุษเรา; และบัดนี้ลูกหลานของเขามาอยู่ในบรรดาเราด้วย, เพื่อด้วยอุบายของพวกเขา และการพดเท็จของพวกเขา, พวกเขาจะได้หลอกลวงเรา, เพื่อพวกเขาจะขโมยทรัพย์สินสมบัติของเราอีก.

บัดนี้บิดาของลามอนิสั่งให้เขาสังหารแอมมอนด้วยดาบ. และสั่งห้ามเขาไปแผ่นดินแห่งมิดโดไนด้วย, แต่ให้กลับไปแผ่นดินอิซมาเอลกับตน.

แต่ลามอนิกล่าวแก่เขาว่า : ลูกจะไม่สังหารแอมมอน, ทั้งจะไม่กลับไปแผ่นดินแห่งอิซมาเอล, แต่ลูกจะไปแผ่นดินแห่งมิดโดไนเพื่อจะได้ปล่อยพี่น้องของแอมมอน, เพราะลูกรู้ว่าพวกเขาเป็นคนที่เที่ยงธรรมและเป็นศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าองค์จริง.

บัดนี้เมื่อบิดาของเขาได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, ก็โกรธเขา, และเขาชักดาบของตนหมายจะฟันลูกลงกับพื้นดิน.

และ บัดนี้เมื่อลามอนิได้เล่าเรื่องราวทั้งหมดนี้ให้พ่อกับพี่แล้ว, จังเบ้ง, พ่อบิดาใจที่บิดาของพ่อกับพี่ใจร้ายให้พ่อกับพี่, และ ทำว่า: ลามอนิ, ลูกกำลังจะไปปลดปล่อยชาวนีไฟเหล่านั้น ซึ่งจะเป็นลูกหลานของบิดาเราเจ้าบิดา. จังเบ้ง, พ่อเราได้ลักเอาข้าวสาลีของบิดาเราไป, และ บัดนี้พ่อเราของพ่อเราเอาข้าวสาลีมาอยู่กับบิดาเราอีก, เพื่อจะใช้แลกข้าวสาลีและ ภาชนะของพ่อเรา, เพื่อพ่อเราจะได้แลกเอาข้าวสาลีของพ่อเรา, เพื่อพ่อเราจะได้แลกเอาข้าวสาลีของพ่อเราไปอีก.

บัดนี้บิดาของลามอนิได้สั่งให้พ่อกับพี่เอาดาบด้วยดาบ. และ พ่อกับพี่ได้สั่งพ่อกับพี่ไปหาแผ่นดินมิดโดไนนำอีก, แต่ให้กลับไปหาแผ่นดินอิซมาเอลกับพ่อกับพี่.

แต่ลามอนิได้ทำกับพ่อกับพี่ว่า: ลูกจะไม่เอาดาบ, และ ทั้งจะไม่กลับไปหาแผ่นดินอิซมาเอลกับพ่อกับพี่, แต่พ่อกับพี่จะไปหาแผ่นดินมิดโดไนเพื่อจะได้ปลดปล่อยพี่น้องของบิดาเรา, เพราะว่าลูกรู้ว่าพ่อเราเป็นคนที่เที่ยงธรรมและเป็นศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าองค์จริง.

บัดนี้เมื่อบิดาของพ่อกับพี่ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, พ่อกับพี่ได้สั่งพ่อกับพี่ไปหาแผ่นดินมิดโดไนนำอีก, แต่ให้กลับไปหาแผ่นดินอิซมาเอลกับพ่อกับพี่.

- 17 But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.
- 18 And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.
- 19 Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.
- 20 And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.
- 21 Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.
- 22 But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.
- แต่แอมมันก้าวออกไปและกล่าวแก่เขาว่า : ดูเถิด, ท่านจะไม่สังหารบุตรของท่าน; กระนั้นก็ตาม, เป็นการดีกว่าที่เขาจะล้มตาย แทนที่จะเป็นท่าน, เพราะดูเถิด, เขากลับใจจากบาปของเขาแล้ว; แต่หากท่านจะล้มตายในเวลานี้, ในความโกรธของท่าน, จิตวิญญาณของท่านไม่อาจรับการช่วยให้รอดได้.
- และอนึ่ง, สมควรที่ท่านจะยังใจไว้ก่อน; เพราะหากท่านสังหารบุตรของท่าน, โดยที่เขาเป็นคนบริสุทธิ์, เลือดของเขาจะร้องจากพื้นดินทูลพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเขา, เพื่อการแก้แค้นจะมาถึงท่าน; และท่านอาจจะสูญเสียจิตวิญญาณ.
- บัดนี้เมื่อแอมมันกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่เขาแล้ว, เขาตอบท่าน, มีความว่า : ข้าพเจ้ารู้ว่าหากข้าพเจ้าจะสังหารลูกข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าก็ทำให้เลือดบริสุทธิ์ต้องหลั่ง; เพราะท่านนั่นเองที่หมายมั่นจะทำลายเขา.
- และเขาเงื้อมมือหมายสังหารแอมมัน. แต่แอมมันต้านแรงดาบของเขาไว้, และฟาดแขนของเขาด้วยเพื่อเขาจะใช้มันไม่ได้.
- บัดนี้เมื่อกษัตริย์เห็นว่าแอมมันจะสังหารเขาได้, เขาเริ่มวิงวอนแอมมันให้ไว้ชีวิตตน.
- แต่แอมมันเงื้อมดาบของท่านขึ้น, พลังกล่าวแก่เขาว่า : ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะฟันท่านเสียเว้นแต่ท่านจะยอมให้พี่น้องข้าพเจ้าได้รับการปลดปล่อยออกจากเรือนจำ.
- แต่ว่าอำโมนได้ก้าวออกไป และ เข้ากับเขื่อนว่า: จึ่งเบี่ยง, ท่านบ่ถวนຂ້າລູກຊາຍຂອງທ່ານເອງເລີຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍເປັນການ ດີກວ່າຖ້າຫາກລາໂມໄນຈະລົ້ມຕາຍແທນທີ່ຈະເປັນຕົວຂອງທ່ານເອງ, ເພາະຈັ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເພິ່ນແລ້ວ; ແຕ່ຖ້າຫາກທ່ານລົ້ມຕາຍລົງໃນເວລານີ້, ໃນຄວາມໃຈຮ້າຍຂອງທ່ານ, ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານຈະລອດບໍ່ໄດ້.
- ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ມັນສົມຄວນແລ້ວທີ່ທ່ານຈະຢຸດກ່ອນ; ເພາະຖ້າຫາກທ່ານ ຂ້າລູກຊາຍຂອງທ່ານ ໂດຍທີ່ເພິ່ນເປັນຄົນບໍລິສຸດ, ເລືອດຂອງເພິ່ນຈະຮ້ອງຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອການແກ້ແຄ້ນຈະມາເຖິງທ່ານ; ແລະ ທ່ານອາດຈະສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງທ່ານໄປ.
- ບັດນີ້ເມື່ອອາໂມນເວົ້າຂໍຄວາມນິກັບເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນຕອບລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າຂ້າລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ກໍຄືກັບເຮັດໃຫ້ຜູ້ບໍລິສຸດຕ້ອງຕາຍ; ເພາະວ່າເຈົ້າເອງກໍພະຍາຍາມຈະທຳລາຍລາວຢູ່.
- ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເດີນອອກໄປເພື່ອຈະຂ້າອາໂມນ. ແຕ່ອາໂມນຕ້ານທານການຟັນຂອງເພິ່ນໄດ້, ແລະ ຕີແຂນຂອງເພິ່ນເພື່ອເພິ່ນຈະໃຊ້ມັນບໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.
- ບັດນີ້ເມື່ອກະສັດເຫັນວ່າອາໂມນຈະຂ້າຕົນໄດ້, ເພິ່ນຈຶ່ງເລີ່ມວົງວອນໃຫ້ອາໂມນໄວ້ຊີວິດຂອງຕົນ.
- ແຕ່ອາໂມນໄດ້ຍົກດາບຂອງລາວຂຶ້ນ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈັ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍຈະຟັນທ່ານເສຍ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພັນອງຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍອອກຈາກຄຸກ.

23 Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

24 Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

25 Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

26 And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

ບັດນີ້ກະສັດຣີ, ໂດຍທີ່ກະລັງຈະສູນຍະສິວິດຕນ, ຈຶ່ງກ່າວວ່າ : ຫາກທ່ານຈະລະເວັ້ນຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ທ່ານໄດ້ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຈະຂໍ, ແມ້ຄື່ງໜຶ່ງຂອງອານາຈັກ.

ບັດນີ້ເມື່ອແອມໂນນເຫັນວ່າສິ່ງທີ່ທ່ານກະທຳກັບກະສັດຣີຜູ້ຮາໄດ້ບັງເກີດຜົນຕາມຄວາມປະຣາດນາຂອງທ່ານແລ້ວ, ຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ : ຫາກທ່ານຈະຍອມໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການປ່ອຍອອກຈາກເຮືອນຈັກ, ແລະໃຫ້ລາໂມໄນຍັງຄົງປະກອບອານາຈັກຂອງເຂົາດ້ວຍ, ແລະວ່າທ່ານຈະໄດ້ໂກຣຮເຂົາ, ແຕ່ຍອມໃຫ້ເຂົາທຳຕາມຄວາມປະຣາດນາຂອງເຂົາເອງໃນເລື່ອງໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາຄິດ, ເມື່ອນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະລະເວັ້ນທ່ານ; ຫາໄດ້ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະພີ່ນ້ອງທ່ານລົງສູ່ພື້ນດິນ.

ບັດນີ້ເມື່ອແອມໂນນກ່າວຄຳຍ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້, ກະສັດຣີເລີ່ມຂຶ້ນໝືນດີເພາະສິວິດຂອງຕົນ.

ແລະເມື່ອເຫັນວ່າແອມໂນນບໍ່ມີຄວາມປະຣາດນາຈະທຳລາຍເຂົາ, ແລະເມື່ອເຫັນຄວາມຮັກອັນບຣິສຸທຣີໃຈທີ່ທ່ານມີຕໍ່ລາໂມໄນບຸດຮຂອງເຂົາດ້ວຍ, ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນ, ແລະກ່າວວ່າ : ດ້ວຍເຫດທີ່ທ່ານປະຣາດນາເພີ່ງເຫຼົ່ານີ້, ຄືໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປ່ອຍພີ່ນ້ອງທ່ານ, ແລະຍອມໃຫ້ລາໂມໄນບຸດຮຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງປະກອບອານາຈັກຂອງເຂົາ, ດູເຄີດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອະນຸຍາດທ່ານໃຫ້ບຸດຮຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງປະກອບອານາຈັກຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເວລານີ້ໄປແລະຕອດເວລາ; ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ປະກອບເຂົາອີກຕໍ່ໄປ—

ບັດນີ້ກະສັດ, ໂດຍທີ່ຍ້າຍຕາຍ, ຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ຫາກທ່ານເຮົາໄດ້ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າ ບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການຈົນກະທັ້ງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງອານາຈັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ບັດນີ້ເມື່ອອາໂມນເຫັນວ່າ ລາວໄດ້ກະທຳກັບກະສັດຣີແກ່ຊະລາຕາມຄວາມປະຣາດນາຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງກ່າວກັບເພີ່ນວ່າ: ຫາກທ່ານປິດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກຄຸກ, ແລະໃຫ້ລາໂມໄນປະກອບອານາຈັກຂອງເພີ່ນເພື່ອເດີມ, ແລະວ່າທ່ານຈະບໍ່ຄຸກເຄີນໃຫ້ເພີ່ນ, ແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເພີ່ນເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມ ຕາມຄວາມປະຣາດນາຂອງຕົນເອງຕາມຄວາມມັກຄີຂອງເພີ່ນ; ເວລານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຊີວິດຂອງທ່ານ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະພີ່ນ້ອງທ່ານລົງກັບພື້ນດິນດຽວນີ້.

ບັດນີ້ເມື່ອອາໂມນກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ກະສັດກໍມີຄວາມປະຕິຍົມດີ ຍ້ອນວ່າຕົນເອງຍັງມີຊີວິດຢູ່.

ແລະ ເມື່ອເຫັນວ່າອາໂມນບໍ່ປະຣາດນາຈະທຳລາຍຕົນ, ແລະ ເມື່ອເຫັນຄວາມຮັກອັນແຮງກ້າທີ່ລາວມີຕໍ່ລາໂມໄນ, ລາວຊາຍຂອງເພີ່ນ, ເພີ່ນຈຶ່ງມີຄວາມແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຍ້ອນວ່ານີ້ຄືທັງໝົດທີ່ເຈົ້າປະຣາດນາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປິດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຍອມໃຫ້ລາໂມໄນລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າປະກອບອານາຈັກຂອງລາວເອງ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອະນຸຍາດໃຫ້ລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າປະກອບອານາຈັກຂອງລາວເອງນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານີ້ ແລະ ຕະຫລອດໄປ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ບັງຄັບລາວອີກຕໍ່ໄປ—

27 And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

28 And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

29 And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

และข้าพเจ้าจะอนุญาตด้วยว่า ให้พี่น้องท่านได้รับการปลดปล่อยออกจากเรือนจำ, และให้ท่านกับพี่น้องท่านมาหาข้าพเจ้า, ในอาณาจักรของข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้าปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเห็นท่าน. เพราะกษัตริย์สนเท่ห์ในถ้อยคำที่ท่านพูด, และถ้อยคำที่พูดโดยลามอนิบุตรของเขาด้วย, ฉะนั้นเขาปรารถนาจะเรียนรู้สิ่งนี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอมมอนและลามอนิในเดินทางต่อไปยังแผ่นดินแห่งมิดโดไน. และลามอนิในจึงเป็นที่โปรดปรานในสายตาของกษัตริย์ของแผ่นดิน; ฉะนั้นจึงนำพี่น้องของแอมมอนออกจากเรือนจำ.

และเมื่อแอมมอนได้พบคนเหล่านั้น ท่านโทมนัสยิ่ง, เพราะดูเถิด พวกเขาเปลือยเปล่า, และผิวหนังของพวกเขาท่านล้วนเต็มไปด้วยริ้วรอย เพราะถูกมัดด้วยเชือกแน่นหนา. และพวกเขาท้องทนความหิวโหย, ความกระหาย, และความทุกข์นานัปการด้วย; กระนั้นก็ตาม พวกเขาท่านยังอดทนความทุกข์เวทนาทั้งหลายทั้งปวงของพวกเขา.

และข้าพเจ้าจะอนุญาตให้อ้ายน้องของเจ้าได้รับการปิดปล่อยออกจากคุก, และให้เจ้ากับอ้ายน้องของเจ้ามาหาข้าพเจ้าในลาซาอานาจักรของข้าพเจ้า; เพราะว่าข้าพเจ้าปรารถนาที่สุดที่จะเห็นเจ้าอีก. เพราะว่ากระสัดมีความแปลกประหลาดใจอย่างใหญ่หลวงในคำเจ้าของลาว, และคำเจ้าที่ลามอนิบุตรชายของเขานำอีก, ฉะนั้น เขานจึง ปรารถนาที่จะเรียนรู้สิ่งเหล่านี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก อามมอนกับลามอนิได้เดินทางต่อไปหาแผ่นดินมิดโดไน. และ ลามอนิได้เป็นที่โปรดปรานในสายตาของกระสัดของแผ่นดินนั้น; ฉะนั้น อ้ายน้องของอามมอนจึงถูกปล่อยออกจากคุก.

และ เวลาที่อามมอนพบเห็นพวกเขา, ลาวมีความเสียสลดใจหลายที่สุด, เพราะจึงแบ่ง, พวกเขาเปลือยเปล่า, และ ผิวหนังเปลือยหลายเพราะว่าพวกเขาถูกมัดด้วยเชือกที่แน่น. และ พวกเขาต้องอดทนต่อความหิวโหย, กระหายน้ำ, และ ความทุกข์นานาประการ; เถียงอย่างใดก็ตาม พวกเขาสามารถทนกับความทุกข์ทรมานทั้งปวงของพวกเขาได้.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiffnecked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

และ, ตามที่มันเกิดขึ้น, มันเป็นคราวเคราะห์ของพวกท่านที่มาตกอยู่ในเงื้อมมือผู้คนที่มิใจแข็ง กระต้างยิ่งและดื้อรั้นยิ่ง; ฉะนั้น พวกเขาจึงไม่ยอมสดับฟังถ้อยคำของพวกท่าน, และพวกเขาขับไล่พวกท่านไป, และโบยตีพวกท่าน, และต้อนพวกท่านจากบ้านหนึ่งไปอีกบ้านหนึ่ง, และจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง, แม้จนพวกท่านมาถึงแผ่นดินแห่งมิดโดไน; และที่นั่นพวกท่านถูกจับโยนเข้าเรือนจำ, และถูกมัดด้วยเชือกแน่นหนา, และถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำหลายวัน, และได้รับการปลดปล่อยโดยลาโมนีและแอมมอน.

และ มันได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญว่า พวกเขาคงอยู่ในกำมือของผู้คนที่ແງກະຕ້າງຫລາຍ ແລະ ແງຄໍຫລາຍ; ສະນັ້ນ ພວກນີ້ຈຶ່ງບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄໍາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກນີ້ໄດ້ຂັບລີ້ພວກເຂົາໄປ ແລະ ໄດ້ທຸບຕີ ແລະ ຂັບລີ້ພວກເຂົາອອກຈາກບ້ານໜຶ່ງໄປຫາອີກບ້ານໜຶ່ງ ແລະ ຈາກບ້ານໜຶ່ງໄປຫາອີກບ້ານໜຶ່ງ ຈົນພວກເຂົາມາຖືກແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາຖືກຈັບ ແລະ ເອົາເຂົ້າຄຸກ ແລະ ຖືກມັດດ້ວຍເຊືອກທີ່ໜັບ ແລະ ຂັງໄວ້ໃນຄຸກເປັນເວລາຫລາຍມື້, ແລະ ລາໂມໄນກັບອໍາໂມນຈຶ່ງໄດ້ມາປົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Alma 21

- 1 Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.
- 2 Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.
- 3 Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.
- 4 And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.

ເຮືອງໂຮງການສົ່ງສອນຂອງແອຣ໌ນ, ແລະມິວໂລໄຄ, ແລະພີ່ນ້ອງພວກທ່ານ, ແກ່ຊາວເລມັນ.

ແອລມາ ໒໑

ບັດນີ້ເມື່ອແອມັນແລະພີ່ນ້ອງທ່ານ ແຍກກັນທີ່ຂາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ ຊາວເລມັນ, ດູເຄີດແອຣ໌ນອອກເດີນ ທາງໄປຍັງແຜ່ນດິນຊື່ຊາວເລມັນ ເຮົາເອີ້ນວ່າ ເຢຣູຊາເລັມ, ໂດຍເອີ້ນຕາມ ແຜ່ນດິນບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງ ບຣຣທພຸຣຸສພວກເຂົາ; ແລະມັນຢູ່ຫ່າງ ອອກໄປຕິດຂາຍແດນມອມມອນ.

ບັດນີ້ຊາວເລມັນແລະຊາວອາມາລະໄຄ ແລະຜູ້ຄົນຂອງອະມິວລອນສ້າງເມືອງ ຍິ່ງໃຫຍ່ເມືອງໜຶ່ງ, ຊື່ເອີ້ນວ່າ ເຢຣູຊາເລັມ.

ບັດນີ້ຊາວເລມັນເອງກໍແຂັງຄະດ້າງ ເພີ່ມພອແລ້ວ, ແຕ່ຊາວອາມາລະໄຄແລະ ຊາວອະມິວລອນຍັງແຂັງຄະດ້າງຍິ່ງ ກວ່າ; ຈະນັ້ນພວກເຂົາໃຫ້ຊາວເລມັນ ທຳໃຈຂອງຕົນແຂັງຄະດ້າງ, ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະແຂັງຄະດ້າງໃນຄວາມຊ້ຳຮ້າຍ ແລະຄວາມນຳຊື່ງຂັງຂອງຕົນ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອຣ໌ນມາເຖິງເມືອງແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະຕົ້ນແຕ່ເລີ່ມສົ່ງສອນຊາວອາມາລະໄຄ. ແລະທ່ານເລີ່ມສົ່ງສອນພວກເຂົາໃນ ບຣຣທາຣຮຸມສາລາທັງຫຼາຍ, ເພາະ ພວກເຂົາສ້າງຮຸມສາລາຂຶ້ນຕາມ ຮະເບີຍຂອງພວກນີຮອກ; ເພາະຊາວ ອາມາລະໄຄແລະຊາວອະມິວລອນເປັນອັນ ນຳຊື່ງຂອງພວກນີຮອກ.

ເລື່ອງລາວຂອງການສົ່ງສອນຂອງອາໂຣນ, ແລະ ມິວໂລໄຄ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນ.

ແອວມາ ໒໑

ບັດນີ້ເມື່ອອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ໄດ້ ແຍກຍ້າຍກັນໄປຫາຊາຍແດນຂອງ ແຜ່ນດິນຊາວເລມັນ, ຈຶ່ງເບິ່ງ ອາໂຣນໄດ້ ອອກເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນ ຊື່ຊາວເລ ມັນເອີ້ນວ່າເຢຣູຊາເລັມ, ໂດຍເອີ້ນຕາມ ແຜ່ນດິນບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ມັນຢູ່ ຫ່າງອອກໄປຕິດກັບຊາຍແດນມອມມອນ.

ບັດນີ້ຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວອາມາລະໄຄ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງ ອະມິວລອນໄດ້ສ້າງເມືອງ ໃຫຍ່ເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນ, ຊື່ມີຊື່ວ່າ ເຢຣູຊາເລັມ.

ບັດນີ້ຊາວເລມັນກໍແຂງຄະດ້າງພຽງພໍ ຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ວ່າຊາວອາມາລະໄຄແລະ ຊາວ ອະມິວລອນຍັງແຂງຄະດ້າງກວ່ານັ້ນອີກ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ຊາວເລມັນ ເຮັດໃຈແຂງຄະດ້າງ, ເພື່ອຈະໃຫ້ແກ່ງ ຫຼາຍຂຶ້ນໃນຄວາມຊ້ຳຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ນຳຊື່ງຂອງພວກເຂົາ,

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອາໂຣນ ມາຮອດເມືອງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ລາວໄດ້ ເລີ່ມຕົ້ນສົ່ງສອນຊາວອາມາລະໄຄກ່ອນ. ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງສອນພວກເຂົາໃນທຳມະ ສາລາຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ ສ້າງທຳມະສາລາຂຶ້ນຕາມ ລະບຽບຂອງ ຊາວນີຮີ; ເພາະວ່າຊາວອາມາລະໄຄ ແລະ ຊາວອະມິວລອນສ່ວນຫຼາຍຖືລະບຽບ ຂອງຊາວນີຮີ.

5 Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?

6 Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.

7 Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

8 And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

ฉะนั้น, เมื่อแอรรันเข้าไปในธรรมศาลาแห่งหนึ่งของพวกนั้นเพื่อสั่งสอนผู้คน, และขณะที่ท่านกำลังพูดกับพวกเขาอยู่, ดูเถิด, ชาวอามะลีไคคนหนึ่งลุกขึ้นและเริ่มโต้แย้งท่าน, มีความว่า: อะไรหรือที่ท่านเป็นพยานถึง? ท่านเคยเห็นเทพหรือ? เหตุใดเทพจึงไม่ปรากฏต่อเรา? ดูเถิดคนเหล่านี้ไม่ดีเท่าผู้คนของท่านหรือ?

ท่านกล่าวด้วยว่า, เว้นแต่เราจะกลับใจเราจะพินาศ. ท่านรู้ความคิดและเจตนาของใจเราได้อย่างไร? ท่านรู้ได้อย่างไรว่าเรามีเหตุที่ต้องกลับใจ? ท่านรู้ได้อย่างไรว่าเรามีใช้ผู้คนที่ชอบธรรม? ดูเถิด, เราสร้างสถานศักดิ์สิทธิ์, และเรามาชุมนุมกันเพื่อนมัสการพระผู้เป็นเจ้า. เราเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยมนุษย์ทั้งปวงให้รอด.

บัดนี้แอรรันกล่าวแก่เขา: ท่านเชื่อไหมว่าพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาไถ่มนุษยชาติจากบาปของพวกเขา?

และชายผู้นั้นกล่าวแก่ท่าน: เราไม่เชื่อว่าท่านรู้เรื่องเช่นนั้น. เราไม่เชื่อในประเพณีโง่เขลาเหล่านี้. เราไม่เชื่อว่าท่านรู้ถึงสิ่งที่จะมาถึง, ทั้งเราไม่เชื่อว่าบรรพบุรุษของท่านและบรรพบุรุษของเราด้วยรู้เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาพูด, เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึง.

สมัยนั้น, เวลาอาโรนเข้าไปในท่ามศาลาแห่งหนึ่งของพวกเขาเพื่อสั่งสอนผู้ยิว, และ เวลาที่ล่าวาฬมาถึงกับพวกเขาผู้นั้น, จักรเยเรมีย์และโยนาห์ผู้ยิวและเลวีได้ทูลถาม, โดยกล่าวว่า: เจ้าให้ทายคำทายเรื่องอันใด? เจ้าทายเห็นทูต? เป็นที่ยังทูตจึงมาปะทะกับพวกเรารึ? ทลียิวพวกนี้บังเกิดเท่ากับยิวของเจ้า?

และ เจ้าได้เอ่ยอีกว่า, ถ้าหากพวกเรารับกับใจ พวกเราจะตาย. เจ้ารู้จักความนิยัติน และ เจตนาของใจของพวกเราได้ไหม? เจ้ารู้ไหมว่าพวกเรามีเขตแดนจะตั้งกับใจ? เจ้ารู้ไหมว่า พวกเรารับเป็นยิวชอบทำ? จักรเยเรมีย์, พวกเราได้สร้างบ่อน้ำ, และ เพื่อพวกเราจะได้อาสนุมนุมนกันเพื่อบูชาพระเจ้าของเจ้า. พวกเราเชื่อว่าพระเจ้าจะช่วยเหลือพวกเราทั้งปวงให้รอด.

บัดนี้อาโรนได้ถามล่าวาฬว่า: เจ้าเชื่อว่าพระบุตรของพระเจ้าจะเสด็จมาไถ่มนุษยชาติจากบาปของพวกเขา?

และ ยิวผู้นั้นตอบล่าวาฬว่า: พวกเรารับเชื่อว่า เจ้ารู้จักเรื่องแบบนั้น และ พวกเรารับเชื่อในนิยัตินของพระเจ้าของเจ้า. พวกเรารับเชื่อว่า เจ้ารู้จัก สิ่งที่จะมา, ทั้ง พวกเรารับเชื่อว่า บันพระบุตรของเจ้าและ บันพระบุตรของพวกเรารู้จักสิ่งที่จะมา. พวกเราเห็นว่าพวกเรารับกับสิ่งที่จะมา.

9 Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

10 And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

11 Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

12 And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

13 Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

บัดนี้แอรรันเริ่มเปิดพระคัมภีร์ให้พวกเขาเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์, และเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตของคนตายด้วย, และว่าการไถ่จะมีเพื่อมนุษยชาติหาได้ไม้นอกจากโดยผ่านการสิ้นพระชนม์และการทนทุกข์เวทนาของพระคริสต์, และการชดใช้ด้วยพระโลหิตของพระองค์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อท่านเริ่มอธิบายเรื่องเหล่านี้แก่พวกเขา พวกเขาโกรธท่าน, และเริ่มล้อเลียนท่าน; และพวกเขาไม่ยอมฟังถ้อยคำที่ท่านพูด.

ฉะนั้น, เมื่อเห็นว่าพวกเขาไม่ยอมฟังถ้อยคำของท่าน, ท่านจึงออกไปจากธรรมศาลาของพวกเขา, และข้ามไปหมู่บ้านแห่งหนึ่งซึ่งเรียกว่าแอนิ-แอนไท, และที่นั่นท่านพบมิวโลไคสั่งสอนพระวจนะแก่ผู้คน; และแอมมาห์กับพี่น้องท่านด้วย. และพวกท่านโต้แย้งกับผู้คนเป็นอันมากเกี่ยวกับพระวจนะ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านเห็นว่าผู้คนทำใจแข็งกระด้าง, ฉะนั้นพวกท่านจึงออกมาและข้ามไปยังแผ่นดินแห่งมิดโดไน. และพวกท่านได้สั่งสอนพระวจนะให้แก่ผู้คนเป็นอันมาก, และน้อยคนเชื่อในถ้อยคำที่พวกท่านสอน.

กระนั้นก็ตาม, แอรรันและพี่น้องจำนวนหนึ่งของท่านถูกจับโยนเข้าเรือนจำ, และพวกท่านที่เหลือหลบหนีออกจากแผ่นดินแห่งมิดโดไนไปสู่แคว้นต่าง ๆ โดยรอบ.

บัดนี้อาโรนเริ่มเปิดพระคัมภีร์ให้พวกเขาเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์, และ การทนทุกข์เวทนาของพระคริสต์, และ การชดใช้ด้วยพระโลหิตของพระองค์. และ การไถ่จะมีเพื่อมนุษยชาติหาได้ไม้นอกจากโดยผ่านการสิ้นพระชนม์ และการทนทุกข์เวทนาของพระคริสต์, และ การชดใช้ด้วยพระโลหิตของพระองค์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น เมื่อ ลาวอูแจง เลื่อง เทลัน บัด พวก เขา แล้ว พวก เขา ก็ รุด แค้น ใจ และ ท้อ เยาะเย้ย ลาวอู; และ พวก เขา บ่อย ยอม ฟัง ถ้อย คำ ของ ลาวอู เลีย.

ฉะนั้น, เมื่อ ลาวอู เห็น ว่า พวก เขา ไม่ ยอม ฟัง ถ้อย คำ ของ ลาวอู แล้ว, ลาวอู จึง ออกจาก ท่า มະ สาลา ของ พวก เขา ไป, และ ไป ทา ขา มู่ บ้าน บ่อน ขี้ งู ซึ่ง มี ชื่อ ว่า อา นี-อา นไท, และ บ่อน มี ลาว ได้ พบ มิ ว โล ไค ภา ลัง สั่ง สอน พระ ถ้อย คำ แก่ พวก เขา; และ อามมา และ อ้าย น้อย ของ ลาว อยู่ ด้ กัน. และ พวก เขา ได้ โต้ ถัด กับ ทลาย ถิ่น ทั่ว ทั่ว กับ พระ ถ้อย คำ.

และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น ถี เมื่อ พวก เขา เห็น ว่า ผู้ ถิ่น ไร ดใจ แจง กระจ่าง, ฉะนั้น พวก เขา จึง ได้ หนี จาก ที่ นั้น และ ไป ทา แขน ถิ่น มิ ดโด ไน. และ พวก เขา ได้ สั่ง สอน พระ ถ้อย คำ แก่ ผู้ ถิ่น เป็น จำนวน ทลาย ทลาย, แต่ มี พว ง เล็ก น้อย ที่ นั้น ที่ เชื่อ ใน ถ้อย คำ สอน ซึ่ง พวก เขา ได้ สิด สอน นั้น.

ถึง ด้ ย่าง ไถ ด้ ตาม, อาโรน และ อ้าย น้อย ของ ลาว จำนวน หนึ่ง ได้ ถี ด้ จับ และ เอา เข้า คุก, และ พวก ที่ เทล อย อยู่ ด้ หนี ออกจาก แขน ถิ่น มิ ดโด ไน ไป สู่ พว ก ด้ ต่าง ด้ โดย อ้อม รอบ.

14 And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

15 And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

16 And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

17 And it came to pass that the Lord began to bless them, inasmuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.

18 And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.

19 And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.

20 But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.

และคนเหล่านั้นที่ถูกโยนเข้าเรือนจำต้องรับทุกข์ทรมานหลายอย่าง, และพวกท่านได้รับการปลดปล่อยด้วยมือของลามอนิกับแอมมัน, และได้อาหารและเสื้อผ้า.

และพวกท่านออกไปประกาศพระวาทะอีก, และดังนั้นพวกท่านได้รับการปลดปล่อยจากเรือนจำเป็นครั้งแรก; และดังนั้นพวกท่านต้องรับทุกข์ทรมาน.

และพวกท่านออกไปที่ใดก็ตามที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำไป, สั่งสอนพระวาทะของพระเจ้าเป็นเจ้าในธรรมศาลาทุกแห่งของชาวอแมลิไค, หรือในที่ชุมนุมทุกแห่งของชาวเลมันที่พวกท่านเข้าไปได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าเริ่มประทานพรพวกท่าน, ถึงขนาดที่พวกท่านนำคนเป็นอันมากมาสู่ความรู้เรื่องความจริง; แท้จริงแล้ว, พวกท่านได้ทำให้คนเป็นอันมากตระหนักเรื่องบาปของตน, และเรื่องประเพณีบรรพบุรุษของตน, ซึ่งไม่ถูกต้อง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอมมันและลามอนิกลับจากแผ่นดินแห่งมิดโดไนไปยังแผ่นดินแห่งอิชมาเอล, ซึ่งเป็นแผ่นดินแห่งมรดกของพวกท่าน.

และกษัตริย์ลามอนิไม่ยอมให้แอมมันรับใช้, หรือเป็นผู้รับใช้ของเขา.

แต่เขาให้สร้างธรรมศาลาหลายแห่งในแผ่นดินแห่งอิชมาเอล; และเขาให้ผู้คนของเขา, หรือผู้คนที่อยู่ภายใต้การปกครองของเขา, มาชุมนุมกัน.

และ พวกท่านที่ถูกละทิ้งได้รับความทุกข์ทรมานหลายอย่าง, และพวกท่านได้รับการปิดปล่อยด้วยมือของลามอนิกับอามอน, และ พวกท่านได้กินและได้เสื้อผ้า.

และ พวกท่านได้ออกไปอีกเพื่อประกาศพระคำ, และ พวกท่านได้รับการปล่อยออกจากคุกเป็นเพื่อทำอิถิเอ๋นนี้; และ พวกท่านได้รับทุกข์แบบนี้.

และ พวกท่านได้ออกไปบ่อนใดก็ตาม สุดแล้วแต่พระวิญญาณของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ, สั่งสอนพระคำของพระเจ้าในท่ามศาลาทุกแห่งของชาวอมาเลไค, ทลิวบ่อนชุมนุมทุกแห่งของชาวเลมันที่พวกท่านสามารถเข้าไปได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของได้ประทานพรให้แก่วอแก, เทวทูตที่พวกท่านได้ชักนำผู้เป็นจำนวนมากมาสู่ความรู้เรื่องความจริง; แท้จริงแล้ว, พวกท่านได้เร่งให้ผู้เป็นอย่างไร้กังวลหลายสำนึกถึงบาปของวอแก, และ เทวทูตที่เร่งรัดของพระเมานีอันบ่ถูกละทิ้งของบัพพัตของวอแก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงอามอนกับลามอนิได้ออกจากแผ่นดินมิดโดไนไปหาแผ่นดินอิชมาเอล, ซึ่งแผ่นดินมูมละดิกของวอแก.

และ กษัตริย์ลามอนิไม่ยอมให้อามอนรับใช้, ทลิวอแกเป็นผู้ของเมานีอันบ่.

แต่เมานีได้สั่งให้สร้างท่ามศาลาขึ้นในแผ่นดินอิชมาเอล; และ เมานีได้ให้ผู้ของเมานี ทลิวอแกผู้ผู้พาไปทำกิจของเมานีมาชุมนุมกัน.

21 And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.

22 And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.

23 And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

และเขาชื่นชมยินดีในคนเหล่านี้, และเขาสอนคนเหล่านี้หลายเรื่อง. และเขาประกาศแก่คนเหล่านี้ด้วยว่าพวกเขาเป็นผู้คนซึ่งอยู่ภายใต้เขา, และว่าพวกเขาเป็นอิสระชน, และว่าพวกเขามีอิสระจากการกดขี่ของกษัตริย์, บิดาของเขา; เพราะว่าบิดาของเขาอนุญาตให้เขาปกครองเหนือผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินแห่งอิซมาเอล, และในแผ่นดินทั้งหมดโดยรอบ.

และเขาประกาศแก่ผู้คนด้วยว่าพวกเขาจะมีเสรีภาพในการนมัสการพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตนตามความปรารถนาของตน, ในสถานที่ใดก็ตามที่พวกเขาอยู่, หากมันอยู่ในแผ่นดินซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของกษัตริย์ลามอนี.

และแอมมอนสั่งสอนผู้คนของกษัตริย์ลามอนี; และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านสอนพวกเขาทุกเรื่องถึงสิ่งที่เกี่ยวกับความชอบธรรม. และท่านกระตุ้นพวกเขาทุกวัน, ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ; และพวกเขาเอาใจใส่ถ้อยคำของท่าน, และพวกเขากะตือรือร้นในการรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า.

และ เป้นได้มีความปีติยินดีกับผู้ถือนของเป้น, และ เป้นได้สวดสอนพวกเอียหลายเลื่อง. และ เป้นได้ประกาศแก่ผู้ถือนว่า, พวกเอียอยู่ภายใต้อำนาจของเป้น, และ ว่าพวกเอียเป็นอิสระแล้ว, ว่าพวกเอียมีอิสระจากภรรยารักขั่มเขื่องของภะสัดผู้เป็นบิดาของเป้น; เพราะบิดาของเป้นได้อนุญาตให้เป้นปกครองดูแลผู้ถือนที่อยู่บนแผ่นดินอิธมาเอล, และ บนแผ่นดินขั้วหนิดอ้อมแอมมอน.

และ เป้นได้ประกาศแก่ผู้ถือนอีกว่า พวกเอียมีสิทธิ เสรีภาพในการนมัสการพระผู้เป็นเจ้าอธิเป็นพระเจ้าของพวกเอียแล้วแต่ความปาดทะนุของพวกเอีย, ในสถานที่ที่บ่อนใดก็ตามแล้วแต่ที่พวกเอียอยู่, ถ้าหากมันอยู่บนแผ่นดินขั้วหนิดอยู่ภายใต้การปกครองของภะสัดลามอนี.

และ อามอนได้สั่งสอนผู้ถือนของภะสัดลามอนี; และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือได้สวดสอนทุกขเลื่องถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความชอบธรรม และ ลาวได้แนะนำพวกเอียทุกขมด้วยความพากเพียร, และ พวกเอียได้เอาใจใส่ถ้อยคำของลาว และ พวกเอียมีความกระตือรือร้นในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า.

Alma 22

1 Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

2 And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

3 And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

4 And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

ແອລມາ ໒໒

ບັດນີ້, ຂະນະທີ່ແອມມັນກຳລັງສອນຜູ້ຄົນຂອງລາໂມໃນຢູ່ເປັນປະຈຳດັ່ງນີ້, ເຮົາຈະກັບໄປສູ່ເລື່ອງຂອງແອຣັນແລະພື້ນຖານ; ເພາະຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານອອກຈາກແຜ່ນດິນແຫ່ງມິດໂດໄນແລ້ວ ພະຣົບຊາຣ໌ຈຽນທຽນນຳທ່ານໄປແຜ່ນດິນແຫ່ງນີໄຟ, ແມ່ຈົນເຖິງບ້ານຂອງກັຊຕຣີຢູ່ທີ່ປະກອບທັງແຜ່ນດິນເວີນ ແຕ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງອີສມາເອລ; ແລະເຂົາເຈົ້າຄືບິດາຂອງລາໂມໃນ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທ່ານເຂົ້າໄປຫາເຂົາໃນວັງຂອງກັຊຕຣີ, ພ້ອມດ້ວຍພື້ນຖານ, ແລະນ້ອມຄຳນັບກັຊຕຣີ, ແລະກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ : ດູເຄີດ, ຂ້າແຕ່ກັຊຕຣີ, ເຮົາເປັນພື້ນຖານຂອງແອມມັນ, ຜູ້ທີ່ທ່ານປ່ອຍປ່ອຍອອກຈາກເຮືອນຈຳ.

ແລະບັດນີ້, ຂ້າແຕ່ກັຊຕຣີ, ຫາກທ່ານຈະໄວ້ຊີວິດເຮົາ, ເຮົາຈະເປັນຜູ້ໃຊ້ຂອງທ່ານ. ແລະກັຊຕຣີກໍ່ກ່າວແກ່ພວກທ່ານ : ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເຄີດ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈະໄວ້ຊີວິດພວກທ່ານ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ທ່ານເປັນຜູ້ໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍິນດີໃຫ້ທ່ານປະຕິບັດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ; ເນື່ອງຈາກຂ້າພະເຈົ້າກັງວົນໃຈຢູ່ບາງເພາະຄວາມໂອບອ້ອມອາຣີແລະຄວາມສຳຄັນຍິ່ງແຫ່ງຄຳຂອງແອມມັນນ້ອມຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະຂ້າພະເຈົ້າປະຣາຣະນາຈະຮູ້ສຳເຫດທີ່ເຂົາໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກມິດໂດໄນພ້ອມກັບທ່ານ.

ແລະແອຣັນກໍ່ກ່າວແກ່ກັຊຕຣີ : ດູເຄີດ, ພະຣົບຊາຣ໌ຈຽນທຽນຂອງພະເຈົ້າທຽນເຮັດໃຫ້ເຂົາໄປທາງອື່ນ; ເຂົາໄປແຜ່ນດິນແຫ່ງອີສມາເອລ, ເພື່ອສອນຜູ້ຄົນຂອງລາໂມໃນ.

ແອວມາ ໒໒

ບັດນີ້, ໃນຂະນະທີ່ອາໂມນກຳລັງສົດສອນຜູ້ຄົນຂອງລາໂມໃນເປັນປະຈຳຢູ່ນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະກັບໄປເວົ້າເລື່ອງລາວຂອງອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ; ເພາະວ່າຫຼັງຈາກລາວໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນມິດໂດໄນໄປແລ້ວ ລາວໄດ້ຖືກພະຣົບຊາຣ໌ຈຽນນຳໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ, ຈົນໄປເຖິງລາຊາວັງຂອງກະສັດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ປົກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ ຍົກເວັ້ນແຕ່ແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ເພິ່ນຄືບິດາຂອງລາໂມໃນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນວັງຂອງກະສັດ ແລະ ກັບຫົວລົງຕໍ່ຫ້າຂອງກະສັດ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ພວກຂ້ານ້ອຍເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງອາໂມນ, ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ປິດປ່ອຍອອກຈາກຄຸກນັ້ນ.

ບັດນີ້, ກະສັດເອີຍ ເມື່ອທ່ານໄວ້ຊີວິດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ແລ້ວພວກຂ້ານ້ອຍຈະຍອມເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານ. ແລະ ກະສັດກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເຄີດ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂໍຮ້ອງໃຫ້ພວກເຈົ້າປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຈິດໃຈບາງຢ່າງ ຍ້ອນວ່າຄວາມເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄຳເວົ້າຂອງອາໂມນອ້າຍຂອງພວກເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກຮູ້ສຳເຫດວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດ ລາວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກມິດໂດໄນພ້ອມກັບພວກເຈົ້າ.

ແລະ ອາໂຣນກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພະຣົບຊາຣ໌ຈຽນທຽນຂອງພະເຈົ້າເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນລາວໃຫ້ໄປທາງອື່ນ; ລາວໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ, ເພື່ອສົດສອນຜູ້ຄົນຂອງລາໂມໃນ.

5 Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

6 And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

7 And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

8 And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

9 And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

10 And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

11 And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

บัดนี้กษัตริย์กล่าวแก่พวกท่าน :
สิ่งที่ท่านกล่าวเกี่ยวกับพระ
วิญญาณของพระเจ้านี่คืออะไร ?
ดูเถิด, นี่คือการที่ทำให้ข้าพเจ้า
กังวลใจ.

และอีกทั้ง, อะไรเล่าที่แอมมอน
กล่าวว่า—หากท่านจะกลับใจท่าน
จะได้รับการช่วยให้รอด, และหาก
ท่านจะไม่กลับใจ, ท่านจะถูกขับ
ออกในวันสุดท้าย ?

และแอรอนตอบเขาและกล่าวแก่
เขา : ท่านเชื่อหรือไม่ว่ามีพระผู้เป็น
เจ้า ? และกษัตริย์กล่าว : ข้าพเจ้ารู้
ว่าชาวอแมเลไคกล่าวว่า มีพระผู้
เป็นเจ้า, และข้าพเจ้าอนุญาตให้
พวกเขาสร้างสถานศักดิ์สิทธิ์, เพื่อ
พวกเขาจะได้มาชุมนุมกันนมัสการ
พระองค์. และบัดนี้หากท่านกล่าว
ว่ามีพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, ดูเถิด
ข้าพเจ้าจะเชื่อ.

และบัดนี้เมื่อแอรอนได้ยินเรื่องนี้,
ใจท่านก็เริ่มชื่นชมยินดี, และท่าน
กล่าว : ดูเถิด, โดยแน่แท้ดังท่านมี
ชีวิตอยู่ฉันใด, ข้าแต่กษัตริย์, มีพระ
ผู้เป็นเจ้าฉันนั้น.

และกษัตริย์กล่าว : พระผู้เป็น
เจ้าคือพระวิญญาณยิ่งใหญ่องค์
นั้นที่ทรงนำบรรพบุรุษเราออกจาก
แผ่นดินแห่งเยรูซาเล็มหรือ ?

และแอรอนกล่าวแก่เขา : ใช่,
พระองค์คือพระวิญญาณยิ่งใหญ่
องค์นั้น, และพระองค์ทรงสร้างสิ่ง
ทั้งปวง ทั้งในสวรรค์และในแผ่น
ดินโลก. ท่านเชื่อเรื่องนี้ไหม ?

และเขากล่าว : ใช่, ข้าพเจ้าเชื่อ
ว่าพระวิญญาณยิ่งใหญ่องค์นั้น
ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง, และข้าพเจ้า
ปรารถนาให้ท่านบอกข้าพเจ้าเกี่ยวกับ
สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด, และข้าพเจ้า
จะเชื่อถ้อยคำของท่าน.

บัดนี้กษัตริย์กล่าวกับพวกเขาว่า:
ແມ່ນອັນໃດທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າກ່ຽວກັບ
ພະວິນຍານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີ
ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຈິດໃຈ.

ແລະ ມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດເມື່ອ
ອາໂມນເວົ້າວ່າ—ຖ້າຫາກທ່ານກັບໃຈແລ້ວ
ທ່ານຈະລອດ, ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ
ແລ້ວ, ທ່ານຈະຖືກປະຖິ້ມໃນວັນສຸດທ້າຍ?

ແລະ ອາໂຣນໄດ້ຕອບ ແລະ ກ່າວກັບ
ເພິ່ນວ່າ: ທ່ານເຊື່ອບໍ່ວ່າມີພະເຈົ້າ? ແລະ
ກະສັດຕອບວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຊາວອາມາ
ລະໄຄເວົ້າວ່າ ມີພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ
ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງບ່ອນລີ້ໄພ
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນ ເພື່ອ
ນະມັດສະການພະອົງ. ແລະ ບັດນີ້ຖ້າ
ຫາກເຈົ້າເວົ້າວ່າ ມີພະເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ
ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະ ເຊື່ອ.

ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອອາໂຣນໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້
ແລ້ວ, ໃຈຂອງລາວກໍເລີ່ມປີດິຍິນດີ, ແລະ
ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ແມ່ນອັນທີ່ສຸດຄືກັນກັບ
ທ່ານມີຊີວິດຢູ່ສັນໃດ, ໄອ້ ກະສັດເອີຍ
ພະເຈົ້າກໍມີຢູ່ສັນນັ້ນ.

ແລະ ກະສັດຖາມວ່າ: ພະເຈົ້າຄື
ພະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງໄດ້ນຳພາ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກມາຈາກ
ແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມນັ້ນບໍ່?

ແລະ ອາໂຣນກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ແມ່ນ
ແລ້ວ, ພະອົງຄືພະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ອົງນັ້ນ, ແລະ ພະອົງ ໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກ
ຢ່າງໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ.
ທ່ານເຊື່ອເລື່ອງນີ້ບໍ່?

ແລະ ເພິ່ນກ່າວວ່າ: ເຊື່ອແລ້ວ,
ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ພະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ອົງນັ້ນໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ເຈົ້າບອກ
ຂ້າພະເຈົ້າອີກກ່ຽວກັບເລື່ອງທັງໝົດນີ້
ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະ ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ.

12 And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

13 And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

14 And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อแอรรันเห็นว่ากษัตริย์จะเชื่อ ถ้อยคำของท่าน, ท่านจึงเริ่มตั้งแต่การสร้างอาดัม, โดยอ่านพระคัมภีร์ให้กษัตริย์ฟัง—ว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามรูปลักษณะของพระองค์เองอย่างไร, และว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าประทานบัญญัติของพระองค์ให้เขา, และว่าเพราะการล่วงละเมิด, มนุษย์จึงตก.

และแอรรันอธิบายพระคัมภีร์แก่เขาตั้งแต่การสร้างอาดัม, เล่าการตกของมนุษย์ให้เขาฟัง, และสภาพทางเนื้อหนังของพวกเขาและแผนแห่งการไถ่ด้วย, ซึ่งเตรียมไว้ตั้งแต่การวางรากฐานของโลก, โดยผ่านพระคริสต์, สำหรับผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระนามของพระองค์ทุกคน.

และเนื่องจากมนุษย์ตกเขาจึงไม่มีค่าควรได้สิ่งใดมาด้วยตนเอง; แต่ความทุกข์เข็ญและความตายของพระคริสต์ชดใช้บาปของพวกเขา, ผ่านทางศรัทธาและการกลับใจ, และอื่น ๆ; และว่าพระองค์ทรงทำให้สายรัดแห่งความตายขาด, เพื่อหุลุมศพจะไม่มีชัยชนะ, และเพื่อความเจ็บแปลบแห่งความตายจะถูกกลืนเข้าไปในความหวังแห่งรัศมีภาพ; และแอรรันอธิบายเรื่องทั้งหมดนี้ต่อกษัตริย์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลา อาโรนเห็นว่กษัตริย์เชื่อในคำเ้าของ ลาวแล้ว, ลาวจึงเล้มต้นต้้งแต่ การ ส้างของอาดาม, โดย อ่านพระคำพิให้ กษัตริย์ฟังว่า พระเจ้าได้สร้างมนุษย์ตาม รูปร่างลักษณะของพระองค์เอง, และ ว่าพระเจ้าได้ประทานพระบัญญัติของ พระองค์ให้แก่อลาว, และ ย้อนการล่วง ละเมิดนั้น มนุษย์จึงตก.

และ อาโรนได้ชี้แจงพระคำพิให้ฟัง ตั้งแต่ การสร้างอาดามโดยบันลະຍາຍ เถິງການຕົກຂອງມະນຸດໃຫ້ເຫັນຟັງ, ແລະ ສະພາບແຫ່ງກາມມະລົມ ແລະ ແຜນແຫ່ງ ການໄຖ່ນຳອີກ, ຊຶ່ງຖືກຕຽມໄວ້ໂດຍທາງ ພຣະຄຣິດນັບ ຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານ ຂອງໂລກສຳລັບຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະ ນາມຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າມະນຸດ ຕົກ ເຂົ້າຈິ່ງ ບໍ່ມີ ຄຸນຄ່າມາດຕະຖານດ້ວຍຕົນເອງ; ແຕ່ ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການສິ້ນ ພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ ຊົດໃຊ້ແທນ ບາບຂອງມະນຸດ ໂດຍການມີສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈ ແລະ ອື່ນໆ ແລະວ່າພຣະອົງ ເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດອອກ, ເພື່ອວ່າ ຫລຸມຝັງສິບຈະບໍ່ມີໄຊຊະນະ, ແລະ ຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງຄວາມຕາຍຈະ ຖືກກົນເຂົ້າໄປໃນຄວາມຫວັງແຫ່ງ ລັດສະໝີພາບ; ແລະ ອາໂຣນໄດ້ຊີ້ແຈງ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຕໍ່ກະສັດ.

15 And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

16 But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

17 And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากแอรรันได้อธิบายเรื่องเหล่านี้ต่อเขา, กษัตริย์กล่าวว่า : ข้าพเจ้าจะทำอย่างไรจึงจะมีชีวิตนิรันดร์ซึ่งท่านพูดถึงนี้ ? แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะทำอย่างไรเพื่อจะเกิดจากพระผู้เป็นเจ้า, โดยขุดเอารากของวิญญาณชั่วร้ายนี้ออกจากอกข้าพเจ้า, และได้รับพระวิญญาณของพระองค์, เพื่อข้าพเจ้าจะเปี่ยมด้วยปิติ, เพื่อจะไม่ถูกขับออกในวันสุดท้าย ? ดูเถิด, ท่านกล่าว, ข้าพเจ้าจะสละสิ่งทั้งปวงที่ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของ, แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะละทิ้งอาณาจักรของข้าพเจ้า, เพื่อจะรับความปรีดียิ่งนี้.

แต่แอรรันกล่าวแก่เขา : หากท่านปรารถนาสิ่งนี้, หากท่านจะน้อมกายลง ณ เบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, หากท่านจะกลับใจจากบาปทั้งหมดของท่าน, และจะน้อมกายลง ณ เบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, และเรียกหาพระนามของพระองค์ด้วยศรัทธา, และเชื่อว่าท่านจะได้รับ, เมื่อนั้นท่านจะได้รับ ความหวังซึ่งท่านปรารถนา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อแอรรันกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, กษัตริย์น้อมกายลง ณ เบื้องพระพักตร์พระเจ้า, โดยคุกเข่าลง; แท้จริงแล้ว, แม้เขาทอดตัวลงฟุบกับพื้นดิน, และร้องด้วยสุดกำลัง, มีความว่า :

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากอาโรนได้ชี้แจงเรื่องราวเหล่านี้แก่เขามาแล้ว, กษัตริย์ได้เอื้อมว่า: ข้าพเจ้าจะเร็ด เบวโดเพื่อข้าพเจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเจ้าได้เอื้อมมานั้น? แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะเร็ดเบวโดเพื่อจะได้เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า, โดยขุดเอารากของวิญญาณชั่วนี้ออกจากอกข้าพเจ้า, และ รับเอาพระวิญญาณของพระองค์, เพื่อข้าพเจ้าจะเต็มไปด้วยความปิตินิ, เพื่อว่าข้าพเจ้าจะบ่ได้ถูกขับทิ้งในวันสุดท้าย? จังเบ้ง, กษัตริย์ได้เอื้อมว่า ข้าพเจ้าจะสละละ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของ, แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะปะทิ้งลาซาอาณาจักรของข้าพเจ้า, เพื่อจะได้รับความสาธุสุขอันยิ่งใหญ่นี้.

แต่อาโรนได้เอื้อมกับเขามาว่า: ถ้าหากท่าน ปาตทะนาลิงเทลลำนี่ ำให้ท่านกับข้าพเจ้าได้พระพักตร์ของพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, ำให้ท่านกับใจจากบาปทั้งปวงของท่าน, และ ำให้ท่านกับข้าพเจ้าได้พระพักตร์ของพระเจ้า, และ เอ็นทาพระนามของพระองค์ในสัปดาห์, โดยเชื่อว่าท่านจะได้รับคำตอบ, แล้วท่านจะได้รับความหวังตามความปาตทะนาลิง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่ออาโรนได้เอื้อมความเทลลำนี่แล้ว, กษัตริย์ได้ ำให้ท่านกับข้าพเจ้าได้พระพักตร์ของพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, เขามาได้ ำให้ท่านกับใจจากบาปทั้งปวงของท่าน, และ ำให้ท่านกับข้าพเจ้าได้พระพักตร์ของพระเจ้า, โดยเชื่อว่าท่านจะได้รับคำตอบ, แล้วท่านจะได้รับความหวังตามความปาตทะนาลิง.

18 O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

19 And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

20 Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

21 Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, แอรันบอกข้าพระองค์ว่ามีพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; และหากมีพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และหากพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแล้ว, ขอได้โปรดแสดงองค์ให้ข้าพระองค์รู้จัก, และข้าพระองค์จะทิ้งบาปทั้งหมดของข้าพระองค์เพื่อรู้จักพระองค์, และเพื่อพระองค์จะทรงยกข้าพระองค์ขึ้นจากบรรดาคนตาย, และได้รับการช่วยให้รอดในวันสุดท้าย. และบัดนี้เมื่อกษัตริย์กล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, เขาก็แน่นิ่งประหนึ่งว่าตาย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้รับใช้ของเขารุ่งไปบอกราชินีถึงเรื่องทั้งหมดที่เกิดแก่กษัตริย์. และนางเข้ามาหากษัตริย์; และเมื่อนางเห็นเขานอนอยู่ประหนึ่งว่าตาย, และแอรันกับพี่น้องท่านยืนอยู่ด้วยราวกับว่าพวกท่านเป็นสาเหตุแห่งการล้มลงของเขา, นางจึงโกรธพวกเขา, และสั่งผู้รับใช้ของนาง, หรือผู้รับใช้ของกษัตริย์, ให้พาพวกท่านไปสังหารเสีย.

บัดนี้บรรดาผู้รับใช้ได้เห็นสาเหตุของการล้มลงของกษัตริย์, ฉะนั้นพวกเขาก็ไม่กล้าจับแอรันกับพี่น้องท่าน; และพวกเขาวินวอนราชินีโดยกล่าวว่า : เหตุใดท่านจึงสั่งให้เราทั้งหลายสังหารคนเหล่านี้, ในเมื่อเหตุเกิดคนหนึ่งในพวกนี้แข็งแกร่งกว่าเราทั้งหมด ? ฉะนั้นเราก็คงล้มอยู่ต่อหน้าคนเหล่านี้.

บัดนี้เมื่อราชินีเห็นความกลัวของบรรดาผู้รับใช้ นางเริ่มกลัวอย่างยิ่งด้วย, เกือบจะมีความชั่วบางอย่างมาถึงนาง. และนางสั่งผู้รับใช้ของนางให้ไปเรียกผู้คนมา, เพื่อพวกเขาจะได้สังหารแอรันกับพี่น้องท่าน.

โอ้ พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, อาโรนได้บอกข้าพระองค์ว่ามีพระเจ้า; และ ถ้าหากว่ามีพระเจ้าแท้ๆ และ ถ้าหากว่าพระเจ้าเป็นพระเจ้า, แล้วข้าพระองค์จะไปแสดงองค์ให้ข้าพระองค์รู้จักด้วยเหตุนี้, และ ข้าพระองค์จะปัดบาปของข้าพระองค์ทั้งหมดเพื่อจะได้รู้จักพระเจ้า, และ เพื่อข้าพระองค์จะถูกยกขึ้นจากความตาย, และ เพื่อจะรอดในวันสุดท้าย. และ บัดนี้เมื่อพระเจ้าได้กล่าวถ้อยคำนี้แล้ว, เขาก็แน่นิ่งกับตาย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกข้าใช้ของเขารุ่งไปบอกราชินีให้รู้ถึงเรื่องทั้งหมดที่เกิดแก่กษัตริย์. และ นางก็เข้ามาหากษัตริย์; และ เมื่อเห็นว่าเขานอนอยู่ใกล้กับตายแล้ว, และ อาโรนกับพี่น้องของท่านยืนอยู่ที่นั่นเหมือนกับว่าพวกเขาคือสาเหตุของการล้มลงของเขา, นางจึงโกรธแค้นพวกเขา, และ ได้สั่งพวกข้าใช้ของกษัตริย์, ทลีส พวกข้าใช้ของพระเจ้าให้เอาอาโรน และพี่น้องของท่านไปฆ่าเสีย.

บัดนี้พวกข้าใช้ได้เห็นสาเหตุของการล้มลงของกษัตริย์, ฉะนั้น พวกเขาก็จ้องกันที่จะจับอาโรน และ พี่น้องของท่าน; และ พวกเขาก็จ้องกันว่าราชินีจะสั่งให้พวกเขาสังหารคนเหล่านี้, ในเมื่อคนหนึ่งในพวกเขามีความแข็งแกร่งกว่าเราทั้งหมด ? ฉะนั้น พวกเขาก็คงล้มอยู่ต่อหน้าพวกเขา.

บัดนี้เมื่อราชินีเห็นความกลัวของพวกข้าใช้ นางก็เริ่มมีความกลัวอย่างมาก, เกือบจะมีความชั่วบางอย่างมาถึงนาง. และ นางจึงได้สั่งให้พวกข้าใช้ของกษัตริย์ไปเรียกผู้คนมา, เพื่อพวกเขาจะได้เอาอาโรนกับพี่น้องของท่านไปฆ่าเสีย.

22 Now when Aaron saw the de-
termination of the queen, he, also
knowing the hardness of the
hearts of the people, feared lest
that a multitude should assemble
themselves together, and there
should be a great contention and a
disturbance among them; there-
fore he put forth his hand and
raised the king from the earth,
and said unto him: Stand. And he
stood upon his feet, receiving his
strength.

23 Now this was done in the pres-
ence of the queen and many of the
servants. And when they saw it
they greatly marveled, and began
to fear. And the king stood forth,
and began to minister unto them.
And he did minister unto them,
insomuch that his whole house-
hold were converted unto the
Lord.

24 Now there was a multitude
gathered together because of the
commandment of the queen, and
there began to be great murmur-
ings among them because of
Aaron and his brethren.

25 But the king stood forth among
them and administered unto
them. And they were pacified to-
wards Aaron and those who were
with him.

26 And it came to pass that when
the king saw that the people were
pacified, he caused that Aaron
and his brethren should stand
forth in the midst of the multi-
tude, and that they should preach
the word unto them.

บัดนี้เมื่อแอรรินเห็นเจตนาของ
ราชินี, โดยรู้ความแข็งกระด้างของ
ใจผู้คนด้วย, ท่าน, จึงเกรงว่าฝูงชน
จะมาชุมนุมกัน, และจะมีการโต้
แย้งและความโกลาหลอย่างใหญ่
หลวงในบรรดาพวกเขา; ฉะนั้น
ท่านจึงยื่นมือออกไปพยุงกษัตริย์
ขึ้นจากพื้นดิน, และกล่าวแก่เขา
ว่า: จงยืนขึ้นเถิด. และเขาก็ลุกขึ้น
ยืน, โดยได้รับเรี่ยวแรงของเขาคืน
มา.

บัดนี้การนี้เป็นไปเบื้องหน้าราชินี
และผู้รับใช้หลายคน. และเมื่อพวกเข
าเห็นการนี้พวกเขาก็ประหลาดใจ
มาก, และเริ่มหวาดกลัว. และ
กษัตริย์ก็ก้าวออกมา, และเริ่มปฏิบัติ
ต่อคนเหล่านั้น. และเขาปฏิบัติต่อ
คนเหล่านั้น, ถึงขนาดที่ผู้คนในครัว
เรือนของเขาทั้งหมดเปลี่ยนใจ
เลื่อมใสมาหาพระเจ้า.

บัดนี้มีฝูงชนมารวมกันเพราะคำ
สั่งของราชินี, และเริ่มมีการพรั
นกันมากในบรรดาพวกเขาเพราะ
แอรรินและพี่น้องท่าน.

แต่กษัตริย์ก็ก้าวออกไปท่ามกลาง
พวกเขาและปฏิบัติต่อพวกเขา.
และพวกเขาจึงสงบทำทีต่อแอรริน
และผู้ที่อยู่กับท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เมื่อกษัตริย์เห็นว่าผู้คนสงบลง
แล้ว, เขาจึงให้แอรรินและพี่น้อง
ท่านก้าวออกไปท่ามกลางฝูงชน,
และให้ท่านสั่งสอนพระวจนะแก่
คนเหล่านั้น.

บัดนี้เมื่ออาโรนเห็นความตั้งใจของ
ลาซิมิ, โดยรู้จักความแข็งกระด้างของ
ใจของผู้คนนำอีก, จึงยืนยันว่าฝูงชนจะ
มาชุมนุมกัน และ จะมีการขัดแย้งกัน
อย่างใหญ่หลวง, และ จะมีเลื่อง
ชยู่ยากในบรรดาพวกเขา; ฉะนั้น
ลาอจึงยื่นมือออกไปพยุงกษัตริย์ขึ้นจาก
พื้นดิน, และ กล่าวกับเขื่อนว่า: จงยืนขึ้น
เถิด, และ เขื่อนก็ได้ลุกยืนขึ้นด้วยตัว
เอง.

บัดนี้เลื่องนี้ได้เกิดขึ้นในขณะเวลาที่
ลาซิมิ และ พวกเขารู้จักหลายคนอยู่. และ
เมื่อพวกเขาได้เห็นเหตุการณ์นี้, พวกเขา
ก็ประหลาดใจทลาย และ เลื่อม
ใสความยำเกรงทลายขึ้น. และ กษัตริย์
ได้ก้าวออกไป และ เลื่อมใสศรัทธา
สวดสวดภาวนาแก่กษัตริย์เหล่านั้น. และ
เขื่อนได้ ปะติบัติสวดสวดภาวนาแก่พวกเขา
เขา, เทวทูตที่สถิตในถอกถอกของ
เขื่อนก็พบได้ ปฐมนิเทศใน
พระผู้เป็นเจ้า.

บัดนี้ผู้คนได้มาเฝ้าอาโรนอย่าง
ทลวงทลายเพราะเป็นคำสั่งของลาซิมิ
และ เลื่อมใสกันจึ่งเกิดขึ้นในบรรดา
พวกเขาเพราะอาโรน และ อ้ายน้อง
ของลาอ.

แต่อาโรนได้ก้าวออกไปในบรรดา
พวกเขา และ ปะติบัติสวดสวดภาวนา
แก่พวกเขา. และ พวกเขาจึงได้
สะทกสะท้านต่ออาโรน และ ผู้ที่อยู่กับ
ลาอ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อ
กษัตริย์เห็นว่าผู้คนสะทกสะท้านแล้ว,
เขื่อนจึงสั่งให้อาโรน และ อ้ายน้องของ
ลาอก้าวออกไปอยู่ท่ามกลางฝูงชน และ
ให้อาโรนสั่งสอนพระวจนะแก่พวกเขา.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ออกถ้อยแถลงไปทั่วแผ่นดิน, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดของเขา ซึ่งอยู่ทั่วแผ่นดินของเขา, ที่อยู่ในแคว้นต่าง ๆ โดยรอบ, ซึ่งอยู่ชายแดนแม้นถึงทะเล, ทางตะวันออกและทางตะวันตก, และซึ่งถูกแบ่งแยกออกจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาด้วยแดนทຸກกันดารเป็นแนวแคบ ๆ, ซึ่งทอดจากทะเลทางตะวันออกแม้นถึงทะเลทางตะวันตก, และโดยรอบเขตแดนของชายฝั่งทะเล, และชายแดนทຸກกันดารซึ่งอยู่ทางเหนือใกล้แผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ผ่านชายแดนแห่งแมนไท, ใกล้ต้นแม่น้ำไซดอน, ทอดจากตะวันออกไปตะวันตก—และชาวเลมมันกับชาวนิไฟจึงถูกแบ่งแยกดังนี้.

บัดนี้, ชาวเลมมันส่วนที่เกียจคร้านมากกว่าอาศัยอยู่ในแดนทຸກกันดาร, และพำนักอยู่ในกระโจม; และกระเจายอยู่ทั่วแดนทຸກกันดารทางตะวันตก, ในแผ่นดินแห่งนี้ไฟ; แท้จริงแล้ว, และทางตะวันตกของแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาด้วย, ในชายแดนใกล้ฝั่งทะเล, และทางตะวันตกในแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, ในสถานที่อันเป็นมรดกแรกของบรรพบุรุษพวกเขา, และดังนั้นจึงประกอบเป็นชายแดนใกล้แนวฝั่งทะเล.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ฤษัດได้สั่งสาบ ปะภาคไปทั่วแผ่นดิน, ไปหาบ้านดาผู้ถิ่นที่พิดของแผ่นดิน, ซึ่งอยู่ทั่วแผ่นดินของแผ่นดิน ซึ่งอยู่ตามทุกพารกขึ้นโดยอ้อมรอบ, ซึ่งอยู่ในชายแดน จันเทียทะเลทางตาเว้นออก, และ ทางตาเว้นถึก, และ ซึ่งถูกแบ่งแยกออกจาก เซราเฮมลาโดยเส้นแถบของถึมแท้งแล้งกับถาน, ซึ่งเล็ดจากทะเลทางตาเว้นออก จันเทียทะเลทางตาเว้นถึก, และ อ้อมรอบชายฝั่งทะเล, และ ชายแดนของถึมแท้งแล้งกับถาน ซึ่งอยู่ทางเหนือใกล้แผ่นดินเซราเฮมลา, ผ่านชายแดนแมนทาย, ใ้กับทิวแม่น้ำไซดอน, ซึ่งไหลจากทางตาเว้นออกไปหาทางตาเว้นถึก—และ นั้ถึกการแบ่งแยกของชาวเลมมันกับชาวนิไฟ.

บัดนี้, ชาวเลมมันผู้ที่ ขี้ถ่านมกง่ายอาศัยอยู่ในถึมแท้งแล้งกับถาน, และ อยู่ในถึมแท้ง; และ แะะะขยายออกไปทั่วถึมแท้งแล้งกับถานทางตาเว้นถึก, ในแผ่นดินนิไฟ; แท้จริงแล้ว, และ ทางตาเว้นถึกของแผ่นดินเซราเฮมลาน้ำอึ, ในชายแดนใกล้ฝั่งทะเล, และ ทางตาเว้นถึกในแผ่นดินนิไฟ, ซึ่งเป็นมูมมละถึกของบันพะบุลลของพอกเຂົາ, และ อยู่ในชายแดนใกล้ฝั่งทะเลถึมแท้ง.

- 29 And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.
- 30 And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.
- 31 And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.
- 32 And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.
- และมีชาวเลมันเป็นอันมากอยู่ทางตะวันออกใกล้ฝั่งทะเลด้วย, ซึ่งชาวนีไฟขับไล่พวกเขาให้ไปอยู่ที่นั่น. และตั้งนั้นชาวนีไฟเกือบถูกชาวเลมันล้อมไว้; กระนั้นก็ตามชาวนีไฟยังเข้าครอบครองแผ่นดินตอนเหนือทั้งหมดที่อยู่ชายแดนทุรกันดาร, ที่ต้นแม่น้ำไซดอน, จากตะวันออกไปตะวันตก, โดยรอบทางด้านแดนทุรกันดาร; ในทางเหนือ, แม้จนพวกเขามาถึงแผ่นดินซึ่งเรียกว่าอุดมมั่งคั่ง.
- และมันอยู่ชายแดนบนแผ่นดินซึ่งพวกเขาเรียกว่ารกร้าง, โดยที่มันอยู่ไกลไปทางเหนือมากจนมาถึงแผ่นดินซึ่งเคยมีคนอยู่และถูกทำลายแล้ว, ซึ่งกระดูกของคนเหล่านั้นเราเคยพูดถึงแล้ว, ซึ่งผู้คนของเฮราเฮมลาค้นพบ, โดยเป็นที่แห่งแรกที่พวกเขาไปถึง.
- และพวกเขามาจากที่นั่นขึ้นไปในแดนทุรกันดารตอนใต้. ด้วยเหตุนี้แผ่นดินด้านเหนือจึงเรียกว่ารกร้าง, และแผ่นดินด้านใต้เรียกว่าอุดมมั่งคั่ง, โดยที่เป็นแดนทุรกันดารซึ่งเต็มไปด้วยสัตว์ป่าทุกประเภทของทุกชนิด, ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากแผ่นดินทางเหนือเพื่อหาอาหาร.
- และบัดนี้, เป็นระยะการเดินทางวันครึ่งเท่านั้นสำหรับชาวนีไฟ, บนเส้นทางที่แบ่งแยกอุดมมั่งคั่งจากแผ่นดินรกร้าง, จากทะเลตะวันออกถึงตะวันตก; และแผ่นดินแห่งนี้ไฟกับแผ่นดินแห่งเฮราเฮมลาเกือบถูกล้อมรอบไว้ด้วยน้ำดังนี้, โดยมีคอคอดเล็กอยู่ระหว่างแผ่นดินทางเหนือกับแผ่นดินทางใต้.
- และ มีชาวเลมันเป็นจำนวนทลวงหลายอาแสนทางตาเอ็นออกไว้ฝั่งทะเลต่งนั้น, ซึ่งบ่อนนั้นชาวนีไฟได้ขับไล่พวกเขาหนีไป. และ ชาวนีไฟเกือบจะติดอยู่ในวังล้อมของชาวเลมัน; เทียอย่างใดก็ตาม ชาวนีไฟยังเข้าเป็นเจ้าของแผ่นดินทางเหนือทั้งหมดที่อยู่ใกล้ชายแดนของถิ่นแท้งแล้วกับถานที่ชื่อแม่น้ำไซดอน, จากทางตาเอ็นออกไปทางทางตาเอ็นตก, โดยล้อมรอบทางด้านถิ่นแท้งแล้วกับถานทางเหนือ, จนกระทั่งพวกเขาเข้ามาเทียแผ่นดิน ซึ่งพวกเขาเอ็นว่าแผ่นดินอุดมสมบูรณ์.
- และ มันมีชายแดนติดกับแผ่นดินซึ่งพวกเขาเอ็นว่า แผ่นดินร้าง, ซึ่งมันอยู่ไกลไปทางเหนือจนไปเทียแผ่นดินซึ่งเคยมีผู้อยู่อาศัย และ ได้ถูกทำลายไปแล้ว, ซึ่งพวกเขาได้เอ็นเทีย กระดูกของถินพวกนั้นมาแล้ว, ซึ่งเป็นบ่อนที่ผู้อยู่ของเฮราเฮมลาค้นพบ และ เป็นบ่อน ทำอิถที่พวกเขามารอด.
- และ พวกเขาได้จากบ่อนนั้นเข้าไปในถิ่นแท้งแล้วกับถานทางใต้. ต่งนั้นแผ่นดินทางเหนือจึงถูกเอ็นว่า แผ่นดินร้าง, และ เอ็นแผ่นดินทางใต้ว่าอุดมสมบูรณ์, เพราะเป็นถิ่นแท้งแล้วกับถานที่เต็มไปด้วยสัตว์ป่าทุกชนิด, ซึ่งสัดส่วนซึ่งได้มาจากแผ่นดินทางเหนือ เพื่อมาออกหาอาหาร.
- และ บัดนี้, มันจะ ใช้เวลาพรวแต่มี เอ่งเท่านั้นสำหรับชาวนีไฟที่จะเดินทางในชายแดนละท่าวแผ่นดินอุดมสมบูรณ์กับแผ่นดินร้าง, จากทะเลทางตาเอ็นออกไปทางทางตาเอ็นตก; และ แผ่นดินนีไฟกับแผ่นดินเฮราเฮมลาเกือบจะถูกล้อมด้วยน้ำ, เพราะมีแผ่นดิน แถบเข้าถินกับถินอยู่ละท่าวแผ่นดินทางเหนือกับแผ่นดินทางใต้.

33 And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

34 Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

35 And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวนิไฟอาศัยอยู่ที่แผ่นดินอุดม มั่งคั่ง, แม้จากทะเลตะวันออกถึง ตะวันตก, และดังนั้นชาวนิไฟด้วย ปัญญาของตน, พร้อมด้วยยามของตนและกองทัพของตน, จึงล้อม ชาวเลมันไว้ทางใต้, เพื่อโดยการ นั้นพวกเขาจะไม่มาครอบครอง แผ่นดินทางเหนืออีก, เพื่อพวกนี้ จะไม่มาย่ำยีแผ่นดินทางเหนือ.

ฉะนั้นชาวเลมันไม่สามารถ ครอบครองเพิ่มขึ้นอีกเว้นแต่ใน แผ่นดินแห่งนี้ไฟ, และแดน ทูรกันดารโดยรอบ. บัดนี้เป็น ปัญญาของชาวนิไฟ—เมื่อชาวเล มันเป็นศัตรูกับพวกเขา, พวกเขา จึงไม่ยอมทนทุกข์ในทุกทาง, และ เพื่อพวกเขาจะมีแผ่นดินที่พวกเขา จะหลบหนีไปอยู่, ตามความ ปรารถนาของตน.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, หลังจาก กล่าวเรื่องนี้แล้ว, ก็กลับไปสู่เรื่องราวของแอมมอนกับแอรอน, ออมเนอร์ กับฮิมนิ, และพี่น้องพวกท่านอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ชาวนิไฟได้เป็นเจ้าของแผ่นดินอุดมสมบูรณ์ จากทะเลทางตะวันออกจนถึงทะเล ทางตะวันตก, และ ดังนั้น เพราะความ สะทลาดของชาวนิไฟ, พวกเขาล้อม ด้วยทะเลทางยาม และ กองทัพของ พวกเขาจึงได้ปิดล้อมชาวเลมันไว้ อยู่ทางใต้ เพื่อไม่ให้พวกเขามาเป็นเจ้า ของแผ่นดินทางเหนือ, และ เพื่อชาว เลมันจะไม่ได้มายึดครองแผ่นดินทาง เหนืออีกต่อไป.

ฉะนั้น ชาวเลมันจึงได้เป็นเจ้าของ อีกต่อไป นอกจากแผ่นดินนิไฟ และ ที่น แห้งแล้งกันดาร โดยล้อมรอบเท่านั้น. บัดนี้เป็นความสะทลารว สะทลาดของชาวนิไฟ—ในฤทษะที่ ชาวเลมันเป็นศัตรูต่อพวกเขา, พวกเขา จึงล้อมที่ที่จะทุกข์ในทุกที่, และ เพื่อพวกเขาจะได้มีบ่อนอยู่อาศัย บ่อนที่พวกเขาจะสามารถขุดได้, ตาม ความประสงค์ของพวกเขา.

และ บัดนี้, ทลวงจากข้าพเจ้าได้ ก้าวเลื่องเตลลำนีแล้ว, จะหันไปเฝ้า เทียงเลื่องลาวของ อามอน, ฮาโรน, ออมเมอร์ และ ฮิมนิ, และ อ้ายน้องของ พวกเขาอีก.

Alma 23

- 1 Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.
- 2 Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

ແອລມາ ໒໓

ດູເຄີດ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຕົວກຳລັງຂອງຂ້າງເລມັນນີ້ ຄ້ອຍແຕ່ລະໄປໃນບຣຣດາຜູ້ຄົນ ທັງໝົດຂອງເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ ຈັບແອມມັນ, ຫຼືແອຣ໌ນ, ຫຼືອອມເນອ ຣ໌, ຫຼືອີມິນ, ຫຼືພື້ນຖານຂອງພວກ ທ່ານທີ່ຈະອອກໄປສົ່ງສອນພຣະວຽນະ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄມ້ວ່າໃນທີ່ໃດ ກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານຈະໄປ, ໃນແຜ່ນດິນ ສ່ວນໃດຂອງພວກເຂົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາອອກຄໍາສັ່ງໄປໃນ ບຣຣດາພວກເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ ຈັບພວກທ່ານມັດ, ຫຼືໂຍນພວກທ່ານ ເຂົ້າເຮືອນຈໍາ; ທັງໄມ້ຄ່ຳນໍ້າລາຍໃສ່ ພວກທ່ານ, ຫຼືໂຍດີພວກທ່ານ, ຫຼື ອັບໄລ່ພວກທ່ານອອກຈາກຮຽກສາລາ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຫຼືໂຍຍ; ທັງ ຈະໄມ້ຂ້າງປາພວກທ່ານດ້ວຍກ່ອນ ຫຼື, ແຕ່ວ່າພວກທ່ານຈະມີອິສະໜະ ໃນການເຂົ້າບ້ານຂອງພວກເຂົາ, ແລະໃນ ວິຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະສະຖານ ສັກສິດຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ.

ແອວມາ ໒໓

ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ສັ່ງ ຂ່າວໄປຫາ ບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງເພິ່ນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຈັບ ອໍາມອນ, ຫຼື ອາໂຣນ, ຫຼື ອອມເນີ, ຫຼື ຮິມໄນ, ຫຼື ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ ຈະອອກໄປສົ່ງສອນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ, ຫຼື ບໍ່ວ່າຈະ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນສ່ວນໃດຂອງພວກເຂົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງໄປຍັງ ບັນດາຜູ້ຄົນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຈັບກຸມເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ ມັດເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ເອົາເຂົາເຈົ້າເຂົ້າຄຸກ; ທັງບໍ່ ໃຫ້ຖິ້ມນໍ້າລາຍໃສ່ເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ທຸບຕີ ເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ຂັບໄລ່ເຂົາເຈົ້າອອກຈາກ ທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ໃຫ້ຂຽນຕີ ເຂົາເຈົ້າ; ທັງບໍ່ໃຫ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ ເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າມີສິດທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນ ບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃນພຣະ ວິຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃນບ່ອນລີ້ໄພ ຂອງພວກເຂົານຳອີກ.

3 And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

4 And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

5 And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

และดังนี้พวกท่านจะได้ออกไปสั่งสอนพระวาทะตามความปรารถนาของพวกท่าน, เพราะกษัตริย์ได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้าแล้ว, และทุกคนในครัวเรือนของเขา; ฉะนั้นเขาจึงออกถ้อยแถลงของเขาไปทั่วแผ่นดินถึงผู้คนของเขา, เพื่อพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้าจะได้ไม่มีเครื่องกีดขวาง, แต่จะออกไปตลอดทั่วแผ่นดิน, เพื่อผู้คนของเขาจะได้ตระหนักเกี่ยวกับประเพณีอันชั่วร้ายของบรรพบุรุษพวกเขา, และเพื่อพวกเขาจะได้ตระหนักว่าพวกเขาเป็นพี่น้องกันทั้งหมด, และว่าพวกเขาไม่ควรกระทำฆาตกรรม, หรือปล้นสะดม, หรือลักขโมย, หรือประพฤติดังประเวณี, หรือกระทำความชั่วร้ายใด ๆ.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อกษัตริย์ได้ส่งถ้อยแถลงนี้ออกไป, แอรอนและพี่น้องท่านออกเดินทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง, และจากสถานที่นมัสการแห่งหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่ง, โดยสถาปนาศาสนจักร, และอุทิศถวายปุโรหิตและผู้สอนทั่วแผ่นดินในบรรดาชาวเลมมัน, เพื่อสั่งสอนและสอนพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้าในบรรดาพวกเขา; และด้วยเหตุนี้พวกท่านเริ่มมีความสำเร็จใหญ่หลวง.

และพวกท่านนำคนหลายพันคนมาเข้าถึงความรู้เรื่องพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, พวกท่านนำคนหลายพันคนมาให้เชื่อประเพณีของชาวนีไฟ; และพวกเขาได้รับการสอนถึงบันทึกและคำพยากรณ์ซึ่งสืบทอดกันมาแม้นจนถึงปัจจุบันนี้.

และ พวกเขายังจะได้ออกไปสั่งสอนพระคำตามความปาดทะขອງของดินสอ, เพราะว่ากะลັດได้ปรับปรุงใจเพเลี่ยมใสในพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, พ้อมทั้งทุกถิ่นในลาซาอัวของเพน; ดังนั้นเพนจึงได้สั่งข่าวสารของเพนไปทั่วแผ่นดินถึงผู้ถิ่นของเพน, เพื่อพระคำของพระเจ้าจะบังได้มีอันภักดวาว, แต่จะได้ออกไปทะลลอดทั่วแผ่นดิน, เพื่อปะชาชนของเพนจะได้ยอมรับถึง ริดถองปะเพมิอันชั่วร้ายของบันพะบุลุดของพวกเขา, และเพื่อพวกเขาจะได้ยอมรับว่าพวกเขาเป็นอัยน้องกันทั้งหมิด, และว่าพวกเขาบ่ถอมเร็ดภานภาดทะภ่า, ทลิล ปุ่นจี้, ทลิล ลักสิ่งของ, ทลิล ทลิลันธุ์, ทลิล บ่สำญถวามชั่วร้ายย่างใดเลย.

และ บัดนี้เขตภานได้บังเกิดขึ้นถึเมื่อกะลັດได้สั่งข่าวสารออกปะภาดเข่นนี้แล้ว, อาโรน และ อัยน้องของลาวภ่าได้ถอมถึนทางจากเมือจหนึ่งไปทาทิภเมือจหนึ่ง, และ จากบ่อนมะมัดสะภานหนึ่งไปทาทิภบ่อนหนึ่ง, โดยได้สะทะปะนาสาดสะทะจักຂັນและ แถ่ถັງปะโลทิดทื่อแผ่นดินในบันดาชาวเลมมัน, เพื่อสั่งสอน และ สิดสอนพระคำของพระเจ้าในบันดาพอกเขา; และ เขาเจ้าเล็มมิถวามสำเล็ดย่างไท่ยทะลวถັງนี้.

และ ถินนั้บเป็นพันจถิกนํามาสู่ถวามรู้เลื่องพระผู้เป็นเจ้า, แท้จิงแล้ว, ถินนั้บเป็นพันจถิกนํามาให้เขื่อถึใน ริดถองปะเพมิຂອງลาวมิไฟ; และ พวกเขาได้รับภานสิดสอนถึงบันทิก และ ภานທານຍ ຊຶ່ງได้ຮັບມອບຕໍ່ກັນມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

6 And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

7 For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

8 Now, these are they who were converted unto the Lord:

9 The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

10 And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

11 And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

12 And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

และแน่นอนดังที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใด, มากเท่าที่เชื่อ, หรือมากเท่าที่พวกท่านนำมาเข้าถึงความรู้เรื่องความจริง, โดยผ่านการสั่งสอนของแอมมอนกับพี่น้องท่าน, ตามวิญญูณแห่งการเปิดเผยและการพยากรณ์, และเดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ทำปาฏิหาริย์ในคนเหล่านั้น—แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ดังที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใด, ชาวเลม่อนมากเท่าที่เชื่อในคำสั่งสอนของพวกท่าน, และเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า, จะไม่เคยตกเลยฉันนั้น.

เพราะพวกเขากลับกลายเป็นคนชอบธรรม; พวกเขาวางอาวุธแห่งการกบฏของตนแล้ว, คือพวกเขาไม่ต่อสู้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าอีกต่อไป, ทั้งไม่ต่อสู้พี่น้องคนใดของพวกเขາ.

บัดนี้, คนเหล่านี้คือคนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า :

ผู้คนของชาวเลม่อนที่อยู่ในแผ่นดินแห่งอิซมาเอล;

และผู้คนของชาวเลม่อนที่อยู่ในแผ่นดินแห่งมิดโดไนด้วย;

และผู้คนของชาวเลม่อนที่อยู่ในเมืองแห่งนีไฟด้วย;

และผู้คนของชาวเลม่อนที่อยู่ในแผ่นดินแห่งไซลอม, และที่อยู่ในแผ่นดินแห่งเชมลอน, และในเมืองแห่งเลมูเอล, และในเมืองแห่งชิมไนลอม.

และ แมนอนตาบใดที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าซึ่งพระชนม์อยู่ฉันใด, ทลายต่อทลายถึงกันได้เชื่อฟังพระวจนะฉันนั้น, ทลิวา ทลายต่อทลายถึงกันนำมาสู่ความรู้ของความจริง, โดยงานสั่งสอนของอามมอน และพวกอ้ายน้องของลาว, ตามอิมยานแห่งการเปิดเผย และ การทำนาย, และ อำนาจของพระเจ้าผู้ทรงสร้างมะทัตสะจันให้แก่คนเหล่านั้น—แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, ตาบใดที่พระเจ้าซึ่งพระชนม์อยู่ฉันใด, ชาวเลม่อนที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพวกเจ้าเหล่านั้น และ ปรงใจเทเลียมใสในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะ บ่ถูกตักไปฉันนั้น.

เมื่อพวกเจ้ากายมาเป็นถิ่นอุบถาแล้ว; พวกเจ้าได้วางอาวุธแห่งการกบฏของพวกเจ้า, ถิพวกเจ้าบ่ได้ต่อสู้กับพระเจ้าอีกต่อไป, ทั้งบ่ได้ต่อสู้กับอ้ายน้องของพวกเจ้าอีกเลย.

บัดนี้ผู้ถิ่นเหล่านี้ถิ พวกเจ้าผู้ปรับปรุงใจเทเลียมใสในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

ผู้ถิ่นของชาวเลม่อนผู้ที่อยู่แผ่นดินอิซมาเอล;

และ ผู้ถิ่นของชาวเลม่อนผู้ที่อยู่ในแผ่นดินมิดโดไน;

และ ผู้ถิ่นของชาวเลม่อนผู้ที่อยู่ในเมืองนีไฟ;

และ ผู้ถิ่นของชาวเลม่อนผู้ที่อยู่ในแผ่นดินไซลอม, และ ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินเชมลอน, และ อยู่ในเมืองเลมูเอล, และ อยู่ในเมืองชิมไนลอม.

13 And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

14 And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

15 Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

16 And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

17 And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

และนี่คือชื่อเมืองของชาวเลมัน ซึ่งเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า; และคนเหล่านี้คือผู้ที่วางอาวุธแห่งการกบฏของตน, แท้จริงแล้ว, อาวุธสงครามทั้งหมดของพวกเขา; และพวกเขาทั้งหมดเป็นชาวเลมัน.

และชาวอแมเลไคไม่เปลี่ยนใจเลื่อมใส, นอกจากคนคนเดียว; ทั้งไม่มีชาวอามูลอนคนใดเปลี่ยนใจเลื่อมใสเลย; แต่พวกเขาทำใจของตนแข็งกระด้าง, และใจของชาวเลมันในเขตนั้นของแผ่นดินด้วยไม่ว่าพวกเขาจะพำนักอยู่ที่ใด, แท้จริงแล้ว, และหมู่บ้านทั้งหมดของพวกเขาและเมืองทั้งหมดของพวกเขา.

ฉะนั้น, เราได้กล่าวถึงเมืองทั้งหมดของชาวเลมันซึ่งพวกเขากลับใจและเข้าถึงความรู้เรื่องความจริง, และได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใส.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์และบรรดาผู้ที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสปรารถนาจะมีชื่อเรียก, เพื่อโดยการนี้พวกเขาจะได้แตกต่างจากพี่น้องของตน; ฉะนั้น กษัตริย์จึงปรึกษากับแอธรันและปุโรหิตหลายคนของพวกเขา, เกี่ยวกับชื่อที่พวกเขาควรจะได้รับไว้กับตน, เพื่อพวกเขาจะได้แตกต่างออกไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเรียกชื่อตนว่าชาวแอนไท-เนฟี-ลีไฮ; และเรียกพวกเขาโดยชื่อนี้และไม่เรียกว่าชาวเลมันอีกต่อไป.

และ มีอีกเมืองต่างๆของชาวเลมัน ซึ่งได้ ปُرณใจเลื่อมใสในพระผู้เป็นเจ้า; และ ถิ่นพอกนี้ถิ่นพอกที่อาจอาจุด แห้งການກະບົດຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາເປັນຊາວເລມັນທັງໝົດ.

ແຕ່ຊາວອາມາລະໄຄບໍ່ໄດ້ ປຸກໃຈເຫລືອມໃສເລີຍນອກຈາກຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ; ທັງບໍ່ມີ ຊາວອະມີວລອນຄົນໃດເລີຍທີ່ປຸກໃຈເຫລືອມໃສ; ແຕ່ພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ແລະ ໃຈຂອງຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຂດນັ້ນຂອງແຜ່ນດິນກໍຄືກັນບໍ່ວ່າໃນບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ລວມທັງໝູ່ບ້ານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເມືອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.

ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຊື່ເມືອງທັງໝົດຂອງຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ໄດ້ກັບໃຈມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ ແລະ ປຸກໃຈເຫລືອມໃສ.

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດ ແລະ ຜູ້ທີ່ປຸກໃຈເຫລືອມໃສປາດຖະໜາທີ່ຈະມີຊື່ອີກຊື່ໜຶ່ງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ກະສັດຈຶ່ງໄດ້ປຶກສາຫາລືກັບອາໂຣນ ແລະ ປະໂລທິດຫລາຍຄົນກ່ຽວກັບຊື່ທີ່ຈະຕັ້ງໃຫ້ພວກເຂົານັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງອອກໄປ.

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ວ່າຊາວ ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມຊື່ນີ້ ແລະ ບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວເລມັນອີກຕໍ່ໄປ.

18 And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

และพวกเขาเริ่มเป็นคนมีวิริยะอุตสาหะ; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาก็เป็นมิตรกับชาวนีไฟ; ฉะนั้น, พวกเขาเปิดการติดต่อกับคนเหล่านั้น, และการสาปแช่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงไม่ดำรงอยู่กับพวกเขาอีกต่อไป.

และ พวกเขາเลื่อมเป็นถิ่นสำงสา
พัตทะนาแท้ง; แท้จริงแล้ว, พวกเขາ
เป็นเพื่อนมิดกับชาวนีไฟ; สะนั้น,
พวกเขาจ้งได้เปิดภานส์สานกับ, และ
ภานสบบแ่งงของพระเจ้าจ้งบ่ได้
ถิดตามพวกเขากออีกต่อไป.

Alma 24

- 1 And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.
- 2 And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.
- 3 Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.
- 4 And the king died in that self-same year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

ແອລມາ ໒໔

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືອາວາມເລີໄກແລະອາວາມູລອນແລະອາວາເລມັນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງອາມູລອນ, ແລະໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງເອີລາມດ້ວຍ, ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະທ້າຍທີ່ສຸດ, ໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດໂດຍຮອບ, ຜູ້ທີ່ຍັງໄດ້ເປີດໃຈເຄື່ອນໄຫວແລະໄດ້ຮັບຊື່ແອນໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ, ຖືກອາວາມເລີໄກແລະອາວາມູລອນປະກອບກັນເພື່ອເກີດໂທສະຕ້ອນຕໍ່ພື້ນທີ່ຂອງຕົນ.

ແລະຄວາມເຄື່ອນໄຫວທີ່ພວກເຂົາມີຕໍ່ຄົນເຊົ້າເກົ່າແກ່ນັ້ນແຂງແຮງຍິ່ງ, ແມ້ຄືເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມກໍ່ການກະບຸກົດກະສັດຂອງຕົນ, ຈົນເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມໃຫ້ເຂົາເປັນກະສັດຂອງຕົນ; ຈະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງແອນໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ.

ບັດນີ້ກະສັດໄດ້ມອບອານາຈັກໃຫ້ບຸດຣຂອງຕົນ, ແລະເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າແອນໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ.

ແລະກະສັດໄດ້ສິ້ນຊີວິດໃນປີເດີຍາກັນກັບທີ່ອາວາມເລີເລີ່ມເຕີຍການເພື່ອສ້າງສຸກກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແອວມາ ໒໔

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອາວາມາລະໄກ ແລະ ອາວາມະມູລອນ ແລະ ອາວາເລມັນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອະມູລອນ, ແລະ ແຜ່ນດິນເຮລາມ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ເຢຣູຊາເລັມນໍາອີກ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດໂດຍອ້ອມຮອບທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫຼືອມໃສ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຊື່ວ່າ ອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ ຖືກອາວາມາລະໄກ ແລະ ອາວາມະມູລອນ ຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພື້ນຖານຂອງຕົນ.

ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາຕໍ່ຄົນພວກນັ້ນຮຸນແຮງຫລາຍຂຶ້ນ, ແມ່ນເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມກໍ່ການກະບຸກົດກະສັດຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຢາກໃຫ້ເພິ່ນເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຈັບອາວຸດຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບອາວາມໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ.

ບັດນີ້ກະສັດໄດ້ມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນລູກຊາຍຄົນນັ້ນຂອງເພິ່ນວ່າ ອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ.

ແລະ ກະສັດໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປໃນປີດຽວກັນນັ້ນຕອນອາວາເລມັນເລີ່ມຕຽມການສູ້ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

5 Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

6 Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

7 Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

8 And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

บัดนี้เมื่อแอมมอนกับพี่น้องท่าน และคนทั้งหมดที่ขึ้นมากับท่านเห็น ชาวเลมันเตรียมการเพื่อทำลายพี่น้องพวกเขา, พวกท่านจึงออกมายังแผ่นดินแห่งมิเดียน, และที่นั่นแอมมอนพบพี่น้องทั้งหมดของท่าน; และจากที่นั่นพวกท่านมายังแผ่นดินแห่งอิซมาเอลเพื่อจะได้หารือกับลาโมไนและกับแอนไท-เนฟี-เลฮีเพื่อที่ชายท่านด้วย, ว่าพวกท่านควรทำประการใดเพื่อป้องกันตนจากชาวเลมัน.

บัดนี้ไม่มีแม้แต่คนเดียวในบรรดาผู้คนทั้งหมดที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้าที่จะจับอาวุธต่อสู้พี่น้องตน; ไม่เลย, พวกเขาไม่ยอมแม้แต่จะเตรียมการสู้รบ; แท้จริงแล้ว, และกษัตริย์ของพวกเขาสั่งพวกเขาไม่ให้ทำด้วย.

บัดนี้, นี่คือถ้อยคำที่เขากล่าวแก่ผู้คนเกี่ยวกับเรื่องนี้ : ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระเจ้าที่เป็นเจ้าของข้าพเจ้า, ผู้คนที่รักของข้าพเจ้า, ที่พระเจ้าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ของเราในพระคุณความดีทรงส่งพี่น้อง, ชาวนีไฟเหล่านี้ของเรา, มาหาเราเพื่อสั่งสอนเรา, และเพื่อทำให้เราตระหนักถึงประเพณีบรรพบุรุษผู้ชั่วร้ายของเรา.

และดูเถิด, ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระเจ้าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ของข้าพเจ้า ที่พระองค์ประทานส่วนหนึ่งของพระวิญญาณแห่งพระองค์แก่เราเพื่อทำให้ใจเราอ่อนลง, จนเราเปิดการติดต่อกับพี่น้อง, ชาวนีไฟเหล่านี้ของเรา.

และ บัดนี้เมื่ออามอน และ พี่น้องของลาว และ ถิ่นที่ขจัดที่ขึ้นมากับลาวเห็นการเตรียมพร้อมของชาวเลมันเพื่อจะทำลายพี่น้องของพวกเขา, พวกเขารู้จึงได้พากันออกมาหาแผ่นดินมิเดียน, และ บ่อน้ำอามอนได้พบพบกับพี่น้องของลาวทั่วทุก; และ จากบ่อน้ำนั้นพวกเขาได้ไปหาแผ่นดินอิซมาเอล เพื่อจะได้มีการประชุม ปีกสาขากับลาโมไน และ กับอานไท-เนฟี-เลฮี น้องชายของเขารู้ว่าถนจะเร็ดแนวใดเพื่อจะป้องกันตนเองจากชาวเลมัน.

บัดนี้บมีจักถินเลิยในบันดาผู้ถินทั่วทุกที่ได้ปรุเงใจเทลลอมใสในพระผู้เป็นเจ้าที่จะออกมาจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับพี่น้องของถิน; แท้จริงแล้ว, บมีจักถินเลิยที่ยอมถนพร้อมเพื่อจะสู้ถน; แท้จริงแล้ว, ภาสัดของพวกเขาทำได้สู้พวกเขาว่าบ่ใช้เร็ดถิน.

บัดนี้, นีถิถาเฝ้าที่ภาสัดทำวกับผู้ถินทำวกับเลอถิน: ข้าพะเจ้าขอพระไทพระเจ้า และ ผู้ถินที่แสนดีของข้าพะเจ้า, ขู่พระเจ้าขู่ยู่ไทโยในพระภาลุนาที่ถินที่ได้สู้ถวนีไฟพี่น้องของพวกเราเข้ามาหาพวกเราเพื่อสั่งสอนพวกเรา เพื่อเร็ดใช้พวกเราสำนึกถิง ริดถองปะเบมิของบันพะบลุดที่ขู่ร้ายของพวกเราถิน.

และ จู่เบ้ง, ข้าพะเจ้าขอพระไทพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของข้าพะเจ้าที่พระอึงได้ปะทานส่วนหนึ่งของพระถินของพระอึงใช้แก่พวกเรา เพื่อเร็ดใช้ใจของพวกเราอ่อนลึงจันว่าพวกเราได้เปิดการสัสนกับถวนีไฟผู้ที่เป็นพี่น้องของพวกเรา.

9 And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

10 And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

11 And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

12 Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

และดูเถิด, ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าด้วย, ที่โดยเปิดการติดต่อนี้ทำให้เราตระหนักถึงบาปของเรา, และถึงการกระทำฆาตกรรมมากมายซึ่งเรากระทำไป.

และข้าพเจ้าขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าด้วย, แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของข้าพเจ้า, ที่พระองค์ประทานโอกาสแก่เราเพื่อเราอาจกลับใจจากสิ่งเหล่านี้, และที่พระองค์ทรงอภัยให้เราในบาปและการกระทำฆาตกรรมมากมายซึ่งเรากระทำไปแล้วด้วย, และทรงเอาความผิดไปจากใจเรา, โดยทางคุณงามความดีในพระบุตรของพระองค์.

และบัดนี้ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, เนื่องจากเราทำได้เพียงทั้งหมดนี้ (เพราะเราเป็นพวกที่หลงทางที่สุดในบรรดามนุษยชาติทั้งปวง) ที่จะกลับใจจากบาปทั้งหมดของเรา และการฆาตกรรมมากมายซึ่งเรากระทำไป, และที่ให้พระผู้เป็นเจ้าทรงนำมันไปจากใจเรา, เพราะนั่นคือทั้งหมดที่เราทำได้เพื่อกลับใจอย่างเพียงพอต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อพระองค์จะทรงขจัดรอยเปื้อนของเราไป—

บัดนี้, พี่น้องที่รักยิ่งของข้าพเจ้า, เนื่องจากพระผู้เป็นเจ้าทรงขจัดรอยเปื้อนของเราไป, และดาบของเรา กลับกลับสดใส, ดังนั้นขอเราอย่าทำให้ดาบของเราเปื้อนไปอีกด้วยเลือดของพี่น้องเรา.

และ จั๋งเบ๋ง, ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าที่ได้เปิดงานสืบสวนนี้ มันเร็ดให้พวกเรานำนักเจริญ บาบของพวกเรานี้, และ เจริญงาน ถาดทะภาอันทลวงทลายที่พวกเรานี้ได้กระทำไป.

และ ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้า นำอิทธิ, แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ไท่ของข้าพเจ้าที่พระอริได้ อนุญาตให้พวกเรานำเพื่อพวกเรานี้จะได้ กับใจจากสิ่งเหล่านี้, และ ที่พระอริได้ ให้ ะไพบแก่พวกเรานี้ ในบาบ และ งานถาดทะภาอันทลวงทลาย ซึ่ง พวกเรานี้ได้กระทำไปแล้ว, และ เอิ ความรู้สึกละอายใจจากใจของพวกเรานี้ ไปโดยทางพระคุณความดีของ พระบุตรของพระอริ.

และ บัดนี้จั๋งเบ๋ง, อ้ายน้องของ ข้าพเจ้า, เมื่อถึงด้วยว่า พวกเรานี้ได้ กระทำทุกสิ่งซึ่งพวกเรานี้สามารถ (ใน ฐานะที่พวกเรานี้เป็นพวกที่หลงทาง ในบัดนี้ตามบุญคุณ) ที่ได้กับใจจาก บาบทั้งหมิดของพวกเรานี้, และ จาก งานถาดทะภาอันทลวงทลายที่พวก เรานี้ได้กระทำไป, และ ให้พระผู้เป็นเจ้าเอามัน ออกจากใจของพวกเรานี้ ทลว่าสิ่งซึ่ง พวกเรานี้สามารถเร็ดได้มันบวรแต่กับ ใจอย่างแนบมอมต่อพระผู้เป็นเจ้า เพื่อพระอริ จะเอารอยเปื้อนของพวกเรานี้ออกไป

บัดนี้, พี่น้องที่รักยิ่งของ ข้าพเจ้า, เมื่อถึงจากว่าพระผู้เป็นเจ้าได้เอารอยเปื้อนของพวกเรานี้ออกไป, และ ดาบของพวกเรานี้กลับมาสดใส, แล้ว พวกเรานี้จะได้เร็ดให้ดาบของพวกเรานี้ เปื้อนไปด้วยเลือดของพี่น้องของ พวกเรานี้เสีย.

13 Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

14 And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

15 Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, อย่าเลย, ขอให้เราเก็บดาบของเราไว้เพื่อมันจะไม่เปื้อนด้วยเลือดของพี่น้องเรา; เพราะบางที, หากเราทำให้ดาบเราเปื้อนอีกก็จะล้างให้สุดใสอีกไม่ได้โดยทางพระโลหิตของพระบุตรพระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเรา, ซึ่งจะทรงหลังเพื่อการชดใช้บาปของเรา.

และพระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงมีพระเมตตาต่อเรา, และทรงทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่รู้แก่เราเพื่อเราจะไม่พินาศ; แท้จริงแล้ว, และพระองค์ทรงทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่รู้แก่เรามาแล้วล่วงหน้า, เพราะพระองค์ทรงรักจิตวิญญาณเราเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงรักลูกหลานเรา; ฉะนั้น, ในพระเมตตาของพระองค์ พระองค์เสด็จมาเยือนเราโดยเทพของพระองค์, เพื่อจะทำให้แผนแห่งความรอดเป็นที่รู้แก่เราเช่นเดียวกันกับคนรุ่นต่อ ๆ ไป.

โอ้, พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเมตตาเพียงไร ! และบัดนี้ดูเถิด, เนื่องจากเราทำได้เพียงเท่านี้ที่จะเอารอยเปื้อนของเราไปจากเรา, และทำให้ดาบของเราสุดใส, ขอให้เราซ่อนมันเพื่อจะรักษามันไว้ให้สุดใส, เป็นประจักษ์พยานต่อพระผู้เป็นเจ้าของเราในวันสุดท้าย, หรือในวันที่เราจะถูกนำมายืนต่อพระพักตร์พระองค์เพื่อรับการพิพากษา, ว่าเราไม่ได้ทำให้ดาบของเราเปื้อนด้วยเลือดพี่น้องของเรา นับแต่พระองค์ทรงเผยพระวอนะของพระองค์แก่เราและทรงทำให้เราสะอาดโดยการนี้.

จึงเป็น, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, อย่าเลย ขอให้พวกเรารักษาดาบของพวกเรานี้ไว้เพื่อมัน จะไม่เปื้อนด้วยเลือดของพี่น้องของพวกเราอีก; เพราะว่าถ้าหากพวกเรารีดให้ดาบของพวกเราเปื้อนอีก พวกเราจะล้างมันให้สุดใสไม่ได้โดยทางโลหิตของพระบุตรของพระเจ้า ผู้ที่ยิ่งใหญ่ของพวกเรา ซึ่งจะล้างไทล้นเพื่อท่านซิดใช้แทนบาปของพวกเรา.

และ พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงมีความเมตตาต่อพวกเรา, และ ะทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่รู้แก่พวกเรา เพื่อพวกเราจะไม่ตาย; แท้จริงแล้ว, พระองค์ได้ริ่ดให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่รู้แก่พวกเราแล้ว เพราะว่าพระองค์รักจิตวิญญาณของพวกเราเช่นเดียวกับที่พระองค์รักลูกหลานของพวกเรา; ฉะนั้น, ย้อนความเมตตาปามิของพระองค์, พระองค์ได้เสด็จมาเยี่ยมยามพวกเราโดยทูตของพระองค์, เพื่อจะได้ริ่ดให้ แผนแห่งความรอดเป็นที่รู้แก่พวกเราเช่นเดียวกับกับคนรุ่นต่อ ๆ ไป.

โอ้, พระเจ้าของพวกเราเมตตาปามิพวกเราแค่ไหน! และ บัดนี้จึงเป็น, เนื่องจากว่าสิ่งที่พวกเราสามารถริ่ดได้ก็เอารอยเปื้อนของพวกเราออกจากพวกเราไป, เพื่อริ่ดให้ดาบของพวกเราสุดใส, ขอให้พวกเราซ่อนมันไว้เพื่อมันจะสุดใส, เพื่อเป็นประจักษ์พยานต่อพระเจ้าของพวกเราในวันสุดท้าย, ทลสิ ในมีที่พวกเราจะถูกนำมายืนอยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์เพื่อรับการพิพากษา, ว่าพวกเราไม่ได้ริ่ดให้ดาบของพวกเราเปื้อนด้วยเลือดของพี่น้องของพวกเรานับแต่พระเจ้า พระองค์ให้พระคำของพระองค์แก่พวกเรา และ ริ่ดให้พวกเราสะอาดตามนั้น.

16 And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

17 And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

18 And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, หากพี่น้องเราหมายมั่นจะทำลายเรา, ดุเถิด, เราจะต้องดาบของเรา, แท้จริงแล้ว, แม้เราจะฝังมันให้ลึกในดิน, เพื่อจะรักษามันไว้ให้สดใส, เป็นประจักษ์พยานในวันสุดท้าย, ว่าเราไม่เคยใช้มัน; และหากพี่น้องของเราทำลายเรา, ดุเถิด, เราจะไปเฝ้าพระเจ้าเป็นเจ้าของเราและจะได้รับการช่วยเหลือ.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อกษัตริย์ยุติการกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, และผู้คนทั้งหมดมาชุมนุมกันแล้ว, พวกเขาได้นำดาบ, และอาวุธทั้งหมดของตนที่ใช้ในการหลั่งเลือดมนุษย์มา, และพวกเขาก็ฝังมันไว้ลึกในดิน.

และพวกเขาก็ทำการนี้, ตามความคิดเห็นของพวกเขามันคือประจักษ์พยานต่อพระเจ้า, และต่อมนุษยด้วย, ว่าพวกเขาจะไม่ใช้อาวุธเพื่อการหลั่งเลือดของมนุษย์อีกเลย; และพวกเขาก็ทำการนี้, โดยยืนยันและทำพันธสัญญาไว้กับพระเจ้า, ว่าแทนที่จะหลั่งเลือดพี่น้องของตน พวกเขาจะยอมสละชีวิตตนเอง; และแทนที่จะเอาจากพี่น้องพวกเขาจะให้แก่ผู้นั้น; และแทนที่จะใช้เวลาของตนไปในความเกียจคร้าน พวกเขาจะทำงานให้มากด้วยมือตน.

และ บัดนี้พี่น้องของข้าพเจ้า, ถ้าหากพี่น้องของพวกเราที่ยังพยายามจะทำลายพวกเราแล้ว, จั้บ, พวกเราจึงจะเอื้อมดาบของพวกเราไว้, แท้จริงแล้ว, พวกเราจะฝังมันให้ลึกในแผ่นดิน, เพื่อมันจะสดใส, และ เพื่อเป็นประจักษ์พยานในวันสุดท้ายว่า, พวกเราบໍได้ใช้มัน และ ถ้าหากพี่น้องของพวกเราทำลายพวกเรา, จั้บ, พวกเราจะไปเฝ้าพระเจ้าของพวกเรา และ พวกเราจะรอด.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อกษัตริย์จบข้อความเหล่านี้แล้ว, ผู้ที่บันทึกที่ได้มาชุมนุมกันก็ได้เอื้อมดาบและ อาวุธทั้งหมดของพวกเราที่ใช้ในການນອງເລືອດມະນຸດດ້ວຍກັນນັ້ນມາ, และ พวกเราได้ ฝังมันไว้ให้ลึกในแผ่นดิน.

และ พวกเราเฝ้าแบบนี้อย่างตามถ้อยคำที่บันทึกของพวกเราว่า มันจะเป็นประจักษ์พยานต่อพระเจ้า และ ต่อมนุษยด้วยว่า พวกเรา บໍได้ใช้อาวุธเพื่อການນອງເລືອດກັນອີກເລີຍ; และ พวกเราได้เฝ้าแบบนี้อย่างโดยถ้อยคำยืนยัน และ ถ้อยคำยืนยันไว้กับพระเจ้าว่า แทนที่จะນອງເລືອດກັນ พวกเราจะยอม สละชีวิตของพวกเราเอง; และ แทนที่จะเอาสิ่งของจากพี่น้องไป พวกเราจะเป็นผู้ที่เอื้อ; และ แทนที่จะใช้เวลาของพวกเราไปในความเกียจคร้าน พวกเราจะเฝ้าด้วยງານດ້ວຍມືຂອງพวกเราเอง.

19 And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

20 And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

21 Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

22 And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

23 Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

และเราจึงเห็นดังนั้น, เมื่อนำ
ชาวเลมันเหล่านี้มาให้เชื่อและรู้
ความจริง, พวกเขามั่นคง, และจะ
ยอมแม้จนถึงความตายแทนที่จะ
กระทำบาป; และเราจึงเห็นดังนั้น
พวกเขาฝังอาวุธแห่งสันติภาพของ
ตน, หรือพวกเขาฝังอาวุธสงคราม,
เพื่อสันติภาพ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ชาวเลมัน, พี่น้องของพวกเขา,
เตรียมทำสงคราม, และยกขึ้นม
ถึงแผ่นดินแห่งนีไฟด้วยจุด
ประสงค์ที่จะทำลายกษัตริย์, และ
ตั้งคนอื่นขึ้นแทนเขา, และเพื่อ
ทำลายผู้คนของแอนไท-ไนไฟ-ลีไฮ
ให้หมดจากแผ่นดินด้วย.

บัดนี้เมื่อผู้คนเห็นว่าพวกนั้น
กำลังมาโจมตีตน พวกเขาจึงออก
ไปพบ, และทอดตัวลงกับพื้นดินต่อ
หน้าพวกเขา, และเริ่มเรียกหา
พระนามของพระเจ้า; และดังนั้น
พวกเขาจึงอยู่ในลักษณะนี้เมื่อ
ชาวเลมันเริ่มลงมือโจมตี, และเริ่ม
สังหารพวกเขาด้วยดาบ.

และด้วยเหตุที่ไม่มีการต่อต้าน
แต่อย่างใด, คนพวกนั้นสังหาร
พวกเขาหนึ่งพันกับห้าคน; และเรา
รู้ว่าพวกเขาได้รับพรแล้ว, เพราะ
พวกเขาไปพำนักอยู่กับพระผู้เป็น
เจ้าของตน.

บัดนี้เมื่อชาวเลมันเห็นว่าพี่น้อง
ตนไม่ยอมหนีคมดาบ, ทั้งไม่ยอม
หลบไปทางขวาหรือทางซ้าย, แต่ว่า
จะทอดตัวลงและสิ้นชีวิต, และ
สรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าแม้ขณะ
ด้าวดินสิ้นใจอยู่ใต้คมดาบ—

ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ, ເມື່ອ
ຊາວເລມັນຖືກນຳມາສູ່ຄວາມເຊື່ອ, ແລະ ມີ
ຄວາມຮູ້ເຖິງເລື່ອງຂອງຄວາມຈິງ, ແລະ
ພວກເຂົາ ໝັ້ນຄົງຖາວອນ ແລະ ຈະຍອມ
ແພ້ຈົນເຖິງຄວາມຕາຍແທນທີ່ຈະກະທຳ
ບາບ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ພວກເຂົາໄດ້ຝັງອາວຸດແຫ່ງສັນຕິສຸກຂອງ
ພວກເຂົາໄວ້, ຫລື ພວກເຂົາໄດ້ຝັງອາວຸດ
ແຫ່ງສົງຄາມເພື່ອສັນຕິສຸກ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລ
ມັນຜູ້ທີ່ພົ້ນອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຕຽມ
ພ້ອມເພື່ອກໍ່ສົງຄາມ ໄດ້ຍົກທັບຂຶ້ນມາເຖິງ
ແຜ່ນດິນນີໄຟ ດ້ວຍຈຸດປະສົງຈະປະທານ
ຊີວິດຂອງກະສັດ, ແລະ ຈະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຄົນ
ອື່ນຂຶ້ນແທນ, ແລະ ເພື່ອຈະທຳລາຍຜູ້ຄົນ
ຂອງອານາໄຫ-ນີໄຟ-ລີໄຮ ອອກໄປຈາກ
ແຜ່ນດິນນຳອີກ.

ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອຜູ້ຄົນເຫັນວ່າ ພວກນັ້ນ
ກຳລັງມາໂຈມຕີພວກຕົນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້
ອອກໄປພົບກັບພວກນັ້ນ ແລະ ນອນລົງ
ກັບພື້ນດິນຕໍ່ໜ້າພວກນັ້ນ, ແລະ ເລີ່ມເອີ້ນ
ຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ພວກ
ເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນທ່າທີນີ້ ເວລາຊາວເລມັນເລີ່ມ
ເຂົ້າໂຈມຕີ ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາດ້ວຍ
ດາບ.

ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຕໍ່ຕ້ານເລີຍ, ແຕ່ຊາວເລມັນກໍຍັງໄດ້ຂ້າພວກເຂົາ ຊຶ່ງ ເປັນຈຳນວນໜຶ່ງພັນຫ້າຄົນ, ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນ, ເພາະວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ໄປຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.

ບັດນີ້ເມື່ອຊາວເລມັນເຫັນວ່າ ພີ່ນ້ອງ
ຂອງຕົນບໍ່ຍອມໜີຈາກດາບ, ທັງບໍ່ຍອມ
ຫັນໜີໄປທາງຂວາ ຫລື ຊ້າຍມື, ມີແຕ່ນອນ
ຢູ່ ແລະ ຕາຍໄປ, ແລະ ພວກເຂົາ
ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຈະ
ຕາຍຢູ່ພາຍໃຕ້ຄົມດາບ—

24 Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

25 And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

26 And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

27 And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

28 Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

บัดนี้เมื่อชาวเลมันเห็นเช่นนั้น จึงหยุดการสังหารพวกเขา; และมีอยู่เป็นอันมากที่ใจพวกเขาพองโต เพราะพี่น้องซึ่งล้มตายอยู่ใต้คมดาบ, เพราะพวกเขากลับใจจากสิ่งที่พวกเขาทำลงไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาโยนอาวุธสงครามของตนทิ้ง, และพวกเขาไม่จับมันอีก, เพราะพวกเขาเจ็บแปลบเนื่องจากการฆาตกรรมที่พวกเขากระทำลงไป; และพวกเขาก็ทอดตัวลงมา แม้ตั้งพี่น้องของตน, โดยหวังในความเมตตาของคนเหล่านั้นซึ่งแขนของเขายกขึ้นหมายสังหาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีผู้เข้ามาสมทบกับผู้คนของพระเจ้า เป็นเจ้าในวันนั้นมากกว่าจำนวนของผู้ที่ถูกสังหาร; และพวกที่ถูกสังหารคือคนชอบธรรม, ฉะนั้นเราจึงไม่มีเหตุผลที่จะสงสัยว่าพวกเขาได้รับการช่วยให้รอด.

และไม่มีคนชั่วร้ายถูกสังหารสักคนในบรรดาคนเหล่านั้น; แต่มีมากกว่าหนึ่งพันคนที่ถูกนำมาสู่ความรู้เรื่องความจริง; ดังนั้นเราจึงเห็นว่าพระเจ้าทรงทำงานในหลายทางเพื่อความรอดของผู้คนของพระองค์.

บัดนี้จำนวนมากที่สุดของชาวเลมันที่ประหัตประหารพี่น้องของตนมากมายเช่นนั้นคือชาวอแมเลไค และชาวอามูลอน, ซึ่งจำนวนมากที่สุดคือผู้ที่ทำตามระเบียบของนีฮอร์.

บัดนี้เมื่อชาวเลมันเห็นเช่นนั้น พวกเขาก็จึงได้ ยุติการฆ่าของพวกเขากัน; และมีอยู่เป็นจำนวนหลายหลาย ซึ่งใจของพวกเขาพองโตอยู่ภายใน เพราะว่าพี่น้องของพวกเขาล้มตายอยู่ภายใต้ดาบของพวกเขา, สะบั้น พวกเขาก็จึงได้กลับใจจากสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไปนั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขายกอาวุธสงครามลง, และพวกเขายกมือจับมันอีก เพราะการสังเวยอย่างร้ายแรงจากการฆาตกรรมที่ตนได้กระทำไปนั้น และ พวกเขาก็จึงได้มอบชีวิตกับพี่น้องของพวกเขา, โดยทอ้งในความเมตตาปามิของชาวเลมัน ซึ่งยกดาบขึ้นเพื่อจะฆ่าพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้ถึงของพระเจ้าได้มาที่อ้อมโรมกันในวันนั้น เป็นจำนวนหลายกว่าคนที่ถูกฆ่าตาย; และ พวกที่ถูกฆ่าตายนั้นเป็นคนที่ชอบธรรม, สะบั้น พวกเขาก็จึงไม่มีเหตุสงสัยที่จะสงสัยว่า พวกเขาคงจะรอด.

และ บ่มิคนชั่วร้ายที่ถูกฆ่าตายในบรรดาคนเหล่านั้น; แต่มีจำนวนหลายพันคนที่ถูกนำมาสู่เลื่องความจริง; พวกเขาก็จึงเห็นว่าเป็นพระเจ้าที่กระทำในหลายวิธี ทางเพื่อความรอดของผู้ถึงของพระองค์.

บัดนี้ชาวเลมันเป็นจำนวนหลายหลายผู้ที่ได้ฆ่าพี่น้องของพวกเขา; และ ชาวอแมเลไค และ ชาวอามูลอน ซึ่งพวกเขารับตาม ละบอบของ ชาวอามิ.

29 Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

30 And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

บัดนี้, ในบรรดาพวกที่มาสมทบกับผู้คนของพระเจ้านั้น, ไม่มีสักคนที่เป็นชาวอแมลไคหรือชาวอมีวลอน, หรือผู้ที่เป็นของระเบียบของนีฮอร์, แต่พวกเขาเป็นผู้สืบตระกูลแท้ๆ ของเลมันกับเลมูเอล.

และดังนั้นเราจึงมองเห็นได้ชัด, ว่าหลังจากพวกใดพวกหนึ่งได้รับความสว่างโดยพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าแล้วครั้งหนึ่ง, และมีความรู้กว้างขวางถึงสิ่งที่เกี่ยวกับความชอบธรรม, และแล้วตกไปสู่บาปและการล่วงละเมิด, พวกเขาจะกลับแข็งกระด้างยิ่งขึ้น, และดังนั้นสภาพพวกเขาจึงกลับเลวร้ายไปกว่าครั้งที่พวกเขาไม่เคยรู้เรื่องเหล่านี้มาเลย.

บัดนี้, ในบรรดาผู้ที่มาร่วมกับผู้ถือนของพระเจ้าเป็นเจ้านั้น, ไม่มีจักกัณเลียที่เป็นชาวอามาละไค ทลิว ออะมิลอน ทลิว ผู้ที่เร่ดตามละบวบของชาวโมริ, มีแต่ผู้สืบตระกูลโดยแท้จริงของเลมันและ เลมูเอล.

และ พวกเราจึงทลิวเห็นได้ย่างแจ่มแจ้งว่า ทลิวจากพวกใดพวกหนึ่งที่เกลียดกลัว ความสะอาดโดยพระวิญญาณของพระเจ้ามาแล้ว, และมีความรู้ย่างกว้างขวางถึงสิ่งที่ทำร้ายกับความชอบทำ และ ตกเข้าไปสู่บาป และ การล่วงละเมิด, พวกเราจึงกับมาเป็นถินแฉะต่างทลายขึ้น, และ สะพาบของพวกเราจึงกับมาชั่วร้ายกว่าผู้ที่เกลียดกลัวเลวร้ายนี้มาก่อนซ้ำอีก.

Alma 25

- 1 And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.
- 2 But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.
- 3 And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.
- 4 And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;
- 5 And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

แอลมา ๒๕

และดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันเหล่านั้นโกรธมากขึ้นเพราะพวกเขาสังหารพี่น้องของตน; ฉะนั้นพวกเขาจึงสาบานจะแก้แค้นชาวนีไฟ; และพวกเขาไม่พยายามสังหารผู้คนของแอนไท-นีไฟ-ลีไฮต่อไปอีกในเวลานั้น.

แต่พวกเขายกกองทัพของตนข้ามไปในชายแดนของแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และเข้าโจมตีผู้คนซึ่งอยู่ในแผ่นดินแห่งแอมมอนิฮาห์และทำลายคนเหล่านั้น.

และหลังจากนั้น, พวกเขามีการสู้รบกับชาวนีไฟหลายครั้ง, ซึ่งในการนั้นพวกเขาถูกขับไล่และสังหาร.

และในบรรดาชาวเลมันที่ถูกสังหารเกือบทั้งหมดเป็นพงศ์พันธุ์ของอมูลอนกับพี่น้องท่าน, ซึ่งเป็นพวกปุโรหิตของโนอาห์, และพวกเขาถูกสังหารด้วยน้ำมือของชาวนีไฟ;

และคนที่เหลือนั้น, โดยที่หลบหนีเข้าไปในแดนทุรกันดารตะวันออก, และโดยแย่งชิงพลังอำนาจและสิทธิอำนาจเหนือชาวเลมัน, จึงให้ชาวเลมันมากมายสิ้นชีวิตด้วยไฟเพราะความเชื่อของพวกเขา—

แอมมา ๘๕

และ จี๋เบ้ง, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันเหล่านั้นได้มีความกรุดแค้นที่สุด เพราะว่าเขาได้เห็นน้องของกิน; ฉะนั้นพวกเขาจึงสาบานว่าจะแก้แค้นชาวนีไฟ; และ พวกเขาจับได้พยายามฆ่าผู้ถือนามของ อานไท-นีไฟ-ลีไฮ ธิทท์ไปเป็นเวลาหนึ่ง.

แต่พวกเขาได้ยกกองทัพข้ามไปในชายแดนของแผ่นดินเซราเฮมลา, และ เข้ามาโจมตีผู้ถือนามซึ่งอยู่ในแผ่นดินอามมอนิฮาห์ และ ทำลายพวกเขา.

และ ทลัງจามัน, พวกเขาได้มีงานสู้รบกับชาวนีไฟหลายครั้ง, ซึ่งพวกเขาได้ถูกขับไล่ออกไป และ ถูกฆ่าตาย.

และ ในบรรดาชาวเลมันที่ถูกฆ่าตายนั้นมี ลูกหลานของอะมัลลอน และ พี่น้องของลาอูผู้เป็นพวกปะโลทิดของโนอาห์, และ พวกเขาเหล่านั้นเกือบทั้งหมด ถูกฆ่าตายด้วยน้ำมือของชาวนีไฟ;

และ พวกเขาที่ยังเหลืออยู่นั้นได้หนีเข้าไปในถิ่นแคว้นแล้งกันดารทางตะวันออก และ ไปยาดแย่งเอาอำนาจ และ สืบทอดอำนาจปกครองชาวเลมัน, จึงเร่งให้ชาวเลมันหลายพันถูก ฆ่าตายด้วยไฟ เพราะความเชื่อของพวกเขา—

6 For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

เพราะหลายคนในพวกเขา, หลังจากรับการสูญเสียอย่างหนักและความทุกข์นานปีการ, เริ่มได้รับแรงกระตุ้นให้นึกถึงคำที่แอร์นและพี่น้องท่านเคยสั่งสอนไว้ในแผ่นดินตน; ฉะนั้นพวกเขาเริ่มไม่เชื่อประเพณีบรรพบุรุษ, และเชื่อในพระเจ้า, และว่าพระองค์ประทานพลังความสามารถอันยิ่งใหญ่ให้ชาวนิไฟ; และด้วยเหตุนี้มียุคเปลี่ยนใจหลายคนในพวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสในแดนทรกัณดาร.

ເພາະຫລັງຈາກທີ່ ພວກເຂົາຫລາຍຄົນ
ໄດ້ຮັບການສູນເສຍຢ່າງໜັກ ແລະ ມີຄວາມ
ທຸກນັ້ນຫລາຍ, ກໍເລີ່ມສຳນຶກໃນຄວາມຊົ່ງ
ຈຳເຖິງ ຄຳເວົ້າຂອງອາໂຣນ ແລະ ພີ່ນ້ອງ
ຂອງລາວ ຊຶ່ງໄດ້ສັງສອນພວກເຂົາໃນ
ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ
ຈຶ່ງເລີ່ມບໍ່ເຊື່ອຖືໃນ ຮີດຄອງປະເພນີຂອງ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ມາເຊື່ອຖື
ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້
ປະທານອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ຊາວນີ
ໄຟ; ແລະ ຫລາຍຄົນໃນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້
ປ່ຽນໃຈຫລື້ອມໃສຕັ້ງນິໄມຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ
ກັນດານ.

7 And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้
ปกครองเหล่านั้นซึ่งเป็นพวกที่
เหลืออยู่ของลูกหลานอิมวลอน
ทำให้คนเหล่านั้นต้องถูกประหาร,
แท้จริงแล้ว, คนทั้งหมดที่เชื่อใน
เรื่องเหล่านี้.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກທີ່
ປົກຄອງທີ່ເຫລືອຢູ່ ຊຶ່ງເປັນລູກຫລານຂອງ
ອະມົວລອນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ
ຕາຍ, ແກ້ຈົງແລ້ວ, ແມ່ນຄົນທັງໝົດທີ່
ເຊື່ອຖືໃນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

8 Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

บัดนี้มรณสักขีครั้งนี้เป็นเหตุให้พี่น้องพวกเขาหลายคนถูกปลุกปั่นให้โกรธ; และเริ่มมีการโต้แย้งในแดนทุรกัณดาร์; และชาวเลมันเริ่มล่าพงศ์พันธุ์ของอามิulonกับพี่น้องของเขาและเริ่มสังหารคนพวกนี้; และพวกเขาหลบหนีเข้าไปในแดนทุรกัณดาร์ตะวันออก.

ບັດນີ້ການຕາຍນີ້ເປັນສາເຫດໃຫ້ພີ່ນ້ອງ
ຂອງພວກເຂົາຫລາຍຄົນຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດ
ແຄ້ນ ແລະ ເລີ່ມມີການຜິດຖຽງກັນຂຶ້ນໃນ
ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ຊາວເລມັນ
ເລີ່ມ ຕາມຂ້າລູກຫລານຂອງອະມິວລອນ
ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເລີ່ມຂ້າ
ພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ປົບໜີເຂົ້າ
ໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນ
ອອກ.

9 And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

และดูเถิดพวกเขาก็ถูกชาวเลมันตามล่าจนถึงวันนี้. ดังนั้นถ้อยคำของยอห์นได้จึงเป็นจริง, ซึ่งท่านกล่าวไว้เกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของพวกเขา บุโรหิตผู้ที่ทำให้ท่านต้องทนรับความตายด้วยไฟ.

ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຖືກຊາວເລມັນ
ຕາມຂ້າຈົນເຖິງນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນຄຳເວົ້າຂອງອະ
ບິນາໄດ້ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຈິງຂຶ້ນມາ
ແນວນີ້, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບລູກ
ຫລານຂອງພວກປະໂລຫິດ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້
ເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ.

10 For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

เพราะท่านกล่าวแก่พวกเขา :
อะไรที่ท่านจะทำแก่ข้าพเจ้าที่ยอม
จะเป็นรูปแบบของสิ่งที่จะมาถึง.

ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ສິ່ງ
ໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າ ກະທຳຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ ນີ້
ຈະເປັນຮູບແບບຂອງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

11 And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

12 And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

13 And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

14 And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

และบัดนี้อาบินาไดเป็นคนแรกที่ต้องทนรับความตายด้วยไฟเพราะความเชื่อของท่านในพระผู้เป็นเจ้า; บัดนี้คือสิ่งที่ท่านหมายถึง, คือหลายคนจะต้องทนรับความตายด้วยไฟ, ดังที่ท่านได้ทนรับมาแล้ว.

และท่านกล่าวแก่บรรดาปุโรหิตของโนอาห์ว่าพงศ์พันธุ์ของพวกเขาจะทำให้คนเป็นอันมากต้องถูกประหาร, ในวิธีเดียวกันกับที่ท่านถูกประหาร, และว่าพวกเขาจะกระจัดกระจายกันอยู่ทั่วไปและถูกสังหาร, แม้ดังแกะที่ไม่มีเมฆบาลถูกไล่ต้อนและถูกสัตว์ป่าฆ่า; และบัดนี้ดูเถิด, ถ้อยคำเหล่านี้ปรากฏเป็นความจริงแล้ว, เพราะพวกเขาถูกชาวเลมันไล่ต้อน, และพวกเขาถูกล่า, และพวกเขาถูกโบยตี.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันเห็นว่าพวกเขาเอาชนะชาวนีไฟไม่ได้พวกเขาจึงกลับไปแผ่นดินของตนอีก; และหลายคนในพวกเขาข้ามมาอยู่ในแผ่นดินแห่งอิสมาเอลและแผ่นดินแห่งนีไฟ, และเข้ามารวมกับผู้คนของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งเป็นผู้คนของแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ.

และพวกเขาฝังอาวุธสงครามของตนด้วย, ดังที่พี่น้องของตนทำไป, และพวกเขาเริ่มเป็นคนชอบธรรม; และพวกเขาเดินในทางของพระเจ้า, และยึดมั่นต่อการรักษาพระบัญญัติของพระองค์และกฎเกณฑ์ของพระองค์.

และ บัดนี้อาบินาไดเป็นคนที่อดทนที่ต้องรับ ความตายด้วยไฟ; ย้อนว่าความเชื่อของท่านในพระผู้เป็นเจ้า; บัดนี้มีสิ่งหนึ่งที่ผมขยายเจตนา ทหลายคนจะ ต้องได้รับความตายด้วยไฟถ้าหากท่านไม่รับมันได้.

และ ผมได้เอื้อมมือไปจับพวกบิชอปของโนอาห์ว่า ลูกหลานของพวกเขาจะ เร่งใช้คนเป็นจำนวนมากทลายทำลายที่ จำเป็นต้องตายในวิถีที่ถูกต้องกับผม, และ ว่าพวกเขาจะแตกพ่ายจากกันไปที่ทั่วทิศ และ ถูกฆาตกรรมกับแกะที่บ่มิผู้เลี้ยง, ถูกขับไล่ไป และ ถูกสัตว์ป่าฆาตกรรม; และ บัดนี้จึงเป็น, ถ้า เอื้อมมือนี้ได้ประจักษ์เป็นความจริงแล้ว, เพราะพวกเขาถูกฆาตกรรมแล้วขับไล่ไป และถูกล่า และ ถูกทรมาน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ ชาวเลมันเห็นว่าคนของเขาจะชนะชาวนีไฟไม่ได้ พวกเขารู้สึกได้กับคนไปหา แผ่นดินของถิ่นที่; และ ทลายคนได้ข้ามมาอยู่ในแผ่นดินอิสราเอล และ อยู่ในประเทศนีไฟ; และ ได้ลอบต้อนเข้า กับผู้คนของพระเจ้า, ซึ่งเป็นผู้คนของ อานไท-นีไฟ-ลีไฮ.

และ พวกเขาได้ ฝังอาวุธต่าง สัตว์ของพวกเขาไว้, ถิ่นที่กับ พี่น้องของพวกเขาได้กระทำไป, และ พวกเขาเริ่มเป็นคนชอบธรรม; และ พวกเขาได้เดินในทางของพระผู้เป็นเจ้า, และ ได้ยึดถือที่จะรักษาพระบัญญัติ และ กฎเกณฑ์ของพระเจ้า.

15 Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

16 Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

17 And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

แต่จริงแล้ว, และพวกเขารักษา กฎของโมเสส; เพราะสมควรที่ พวกเขาจะยังคงรักษากฎของ โมเสส, เพราะยังไม่สมบูรณ์ ทั้งหมด. แต่ทั้งที่มีกฎของโมเสส, พวกเขายังได้ตั้งตารอการเสด็จมา ของพระคริสต์, โดยถือว่ากฎของ โมเสสเป็นรูปแบบหนึ่งของการ เสด็จมาของพระองค์, และโดยเชื่อว่า พวกเขาต้องรักษาวิธีปฏิบัติอัน เป็นรูปลักษณะภายนอกเหล่านั้นไว้ จนถึงเวลาที่พระองค์จะเป็นที่เปิดเผยแก่พวกเขา.

บัดนี้พวกเขาไม่คิดว่าความรอด จะมาถึงโดยกฎของโมเสส; แต่กฎ ของโมเสสทำหน้าที่เสริมศรัทธา พวกเขาให้มั่นคงในพระคริสต์; และดังนั้นพวกเขาคงความหวังอยู่ กับความรอดนิรันดร์, โดยศรัทธา, โดยพึ่งพาวิญญูณแห่งการ พยากรณ์, ซึ่งพูดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น.

และบัดนี้ดูเถิด, แอมัน, และแอ รัน, และออมเนอร์, และฮิมไน, และ พี่น้องท่านชื่นชมยินดียิ่ง, เพราะ ความสำเร็จที่พวกท่านมีในบรรดา ชาวเลมัน, โดยเห็นว่าพระเจ้า ประทานให้พวกท่านตามคำสวด อ้อนวอนของพวกท่าน, และว่า พระองค์ทรงพิสูจน์พระวจนะของ พระองค์แก่พวกท่านในทุกสิ่งแล้ว ด้วย.

แต่จริงแล้ว, และ พวกเขาได้รักษากฎ ของโมเสส. เพราะมันเป็นภาระหนักที่ พวกเขาต้องรักษากฎของโมเสสไว้, เพราะยังບໍ່สมบูรณ์ทั้งหมด. แต่ถึงแม้จะมี กฎของโมเสส พวกเขาได้มุ่งหาการ เสด็จมาของพระคริสต์ โดยถือว่ากฎ ของโมเสสเป็น แบบหนึ่งของการ เสด็จมาของพระองค์, และ โดยเชื่อว่า พวกเขาต้องรักษากฎการปฏิบัติ พยานนอก เหล่านั้นไว้จนถึงเวลาที่พระองค์จะเป็นที่เปิดเผยแก่พวกเขา.

บัดนี้พวกเขาบໍ່คิดว่า ความรอดจะ มาถึงโดยกฎของโมเสส; แต่กฎ ของโมเสสไว้เพื่อให้ศรัทธาของพวกเขา เพิ่มขึ้นในพระคริสต์; และ พวกเขาได้ตั้งมั่นใน ความหวังด้วยศรัทธา, จึงถึง ความรอดนิรันดร์, โดยพึ่งพาใน วิญญูณแห่งการพยากรณ์ ซึ่งกล่าวถึง สิ่งที่จะมาเกิด.

และ บัดนี้จงเงี่ย, อามอน, และ อาโรน, และ ออมเมอร์, และ ฮิมไน, และ พี่น้องของพวกเขา มีความปีติยินดี ยิ่งยิ่ง เพราะความสำเร็จที่พวกเขา มีในบรรดาชาวเลมัน โดยเห็นว่าพระเจ้า เป็นเจ้าได้ประทานให้พวกเขาตาม คำอธิษฐานของพวกเขา และ ว่าพระองค์ ได้เสด็จมาตามคำของพระองค์ ปะกิด เป็นจริงแก่พวกเขาอย่างถาวรแล้ว.

Alma 26

- 1 And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?
- 2 And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?
- 3 Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.
- 4 Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.
- 5 Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

แอลมา ๒๖

และบัดนี้, นี่คือการถ้อยคำของแอมมอนที่กล่าวแก่พี่น้องท่าน, ซึ่งมีความดังนี้: พี่น้องและผองเพื่อนของข้าพเจ้า, ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, เรามีเหตุผลใหญ่หลวงเพียงใดที่จะชื่นชมยินดี; เพราะเราคิดหรือว่าเมื่อเราออกจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาพระผู้เป็นเจ้าจะประทานพรอันสำคัญยิ่งเช่นนี้แก่เรา?

และบัดนี้, ข้าพเจ้าถาม, พรอันสำคัญยิ่งอะไรบ้างที่พระองค์ประสาทแก่เรา? ท่านบอกได้ไหม?

ดูเถิด, ข้าพเจ้าตอบแทนท่าน; เพราะชาวเลมมัน, พี่น้องเรา, อยู่ในความมืด, แท้จริงแล้ว, แม้ในเหวที่มืดที่สุด, แต่ดูเถิด, มีผู้คนในพวกเขาที่เรานำมาให้เห็นความสว่างอัศจรรย์ของพระผู้เป็นเจ้า! และนี่คือพรซึ่งประสาทบนเรา, คือทำให้เราเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อนำมาซึ่งงานอันสำคัญยิ่งนี้.

ดูเถิด, พวกเขາหลายพันคนชื่นชมยินดี, และเรานำมาในคอกของพระผู้เป็นเจ้า.

ดูเถิด, ทุ่งพร้อมจะเก็บเกี่ยวแล้ว, และท่านเป็นสุขแล้ว, เพราะท่านยื่นเคียวเข้าไป, และเก็บเกี่ยวด้วยพละกำลังของท่าน, แท้จริงแล้ว, ตลอดทั้งวันท่านทำงาน; และจงดูจำนวนฟ่อนข้าวของท่าน! และพระเจ้าจะทรงรวมมันไว้ในยุ้ง, เพื่อมันจะไม่สูญเปล่า.

แอมมา ๔๖

และ บัดนี้, บัณฑิตเจ้าของอามโนนที่ล่าวได้เจ้ากับพี่น้องของล่าว, มีความว่าดังนี้: พี่น้อง และ พี่น้องของข้าพเจ้า, จົ່ງเบິ່ງ ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า พวกเรามีเหตุผลที่เรามีความปิติยินดีหลายขนาดใด; เพราะพวกเรารู้ได้กับว่า เวลาพวกเรารู้ได้ออกจากแผ่นดินเซราเฮมลามา พระเจ้าจะประทานพรอันยิ่งใหญ่ว่าแบบนี้ให้แก่พวกเรารู้?

และ บัดนี้, ข้าพเจ้าถามว่า, พรอันยิ่งใหญ่อันใดที่พระองค์ได้ประทานให้แก่พวกเรารู้? พวกท่านบอกได้กับ?

จົ່ງเบິ່ງ, ข้าพเจ้าจะตอบแทนพวกท่าน, เพราะว่าชาวเลมมัน ผู้เป็นพี่น้องของพวกเรารู้ได้ในความมืด, แท้จริงแล้ว, แม้ในเหวที่มืดที่สุด, แต่จົ່ງเบິ່ງ, มี ทลายนกบินในใจในพวกเรารู้ที่ถูกรับมาทำให้เห็นความแจ่มอันที่อัดแน่นของพระเจ้า! และ บัณฑิตพอนจົ່ງพระผู้เป็นเจ้าได้ประทานให้แก่พวกเรารู้, จົ່ງเร็ดให้พวกเรารู้เป็น เร็ดมึนในพระหัตถ์ของพระเจ้า เพื่อนำเรารู้งานอันยิ่งใหญ่นี้มา.

จົ່ງเบິ່ງ พวกเรารู้เป็น พันๆคนมีความปิติยินดี และ ถูกรับมาเข้าฝูงของพระเจ้า.

จົ່ງเบິ່ງ, เข้าใจใน ทุ่งสุกแล้ว และ พวกท่านเป็นสุขแล้ว, เพราะพวกท่านได้ออกแรงงานด้วย ไร่ และ ได้เก็บไร่ด้วยสุดกำลังของพวกท่าน, แท้จริงแล้ว, พวกท่านได้ออกแรงงานทะลอดทั้งวัน; และ จົ່ງเบິ່ງ, จำนวนฟ่อนข้าวของพวกท่าน! และ มันจะถูกรับไว้ในเล้าเพื่อมันจะไม่สูญหายไป.

6 Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

7 But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

8 Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

9 For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

10 And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະໄດ້ຖືກພາຍຸພັດຮາບໃນວັນສຸດທ້າຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງມັນຈະໄດ້ຖືກລຸມລຸນພັດທອບໄປ; ແຕ່ເມື່ອພາຍຸມາມັນຈະຮວມຢູ່ດ້ວຍກັນໃນທີ່ຂອງມັນ, ເພື່ອພາຍຸຈະເຂົ້າໄປເຖິງມັນໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງມັນຈະໄດ້ຖືກພາຍຸຮັບພັດໄປທີ່ແຕ່ໃດກໍຕາມທີ່ສັດຮູ້ເລືອກທີ່ຈະພາມັນໄປ.

ແຕ່ດູເຄີດ, ມັນຢູ່ໃນພຣະຜັດຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄູເຄີດເກີຍ, ແລະມັນເປັນຂອງພຣະອົງ; ແລະພຣະອົງຈະທຽບຍົກມັນຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ຂອພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທຽບເຈົ້າດ້ວຍພຣະສິຣິເຄີດ; ຂອໃຫ້ເຮົາຮ້ອງເພື່ອສຣສຣສຣພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂອໃຫ້ເຮົາອ້ອມຂອບພຣະທັຍແຕ່ພຣະນາມອັນບຣິສຸທິຂອງພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງທຽບການຂອບຮຽມທຸກໆຄວາມ.

ເພາະຫາກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນແຫ່ງເຮຣາເອີມລາ, ພື້ນທີ່ທີ່ຮັກຍິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຂອງເຮົາ, ຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາຢ່າງຍິ່ງ, ຈະຍັງຄົງຮຸນຮຸນຢູ່ກັບຄວາມເຄື່ອນໄຫວຂອງເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະພວກເຂົາຈະເປັນຄົນແປກໜ້າກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍ.

ແລະເຫດຜົນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອແອມໂນນກ່າວຄຳເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ແອຣ໌ນຟີຊາຍທ່ານຕີເຕີຍທ່ານ, ໂດຍກ່າວວ່າ : ແອມໂນນ, ພີເກຣງວ່າປິດຂອງນ້ອງໄດ້ພາໄປເຖິງການອາດອ້າງເສີຍແລ້ວ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ຖືກລົມພະຍຸພັດໄປໃນວັນສຸດທ້າຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ຖືກລົມບ້ານພັດທອບໄປ, ແຕ່ເມື່ອລົມພະຍຸມາມັນຈະຖືກຮວບຮວມຕົວໄວ້ນຳກັນຢູ່ໃນບ່ອນຂອງມັນ, ເພື່ອລົມພະຍຸຈະເຂົ້າເຖິງມັນໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ຖືກພະຍຸຮັບພັດໄປບ່ອນໃດທີ່ສັດຮູ້ຕ້ອງການຈະພາມັນໄປ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຢູ່ໃນພຣະຜັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໃນ ລະດູຂອງການເກັບກ່ຽວ, ແລະ ມັນເປັນຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງຈະຍົກມັນຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ຈົ່ງຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະອົງເຖິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຖອຍຄວາມຂອບພຣະໄທແຕ່ພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງເຖິດ, ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດວຽກງານອັນຊອບທຳຕະຫຼອດການ.

ຖ້າຫາກ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເອີມລາແລ້ວ, ພື້ນທີ່ທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາເຫຼົ່ານີ້ ຜູ້ທີ່ຮັກພວກເຮົາທີ່ສຸດ ຈະຍັງຄົງທຽບຮຸນຮຸນຢູ່ກັບຄວາມກຽດຊັງພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະເປັນຄົນແປກໜ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ເຫດຜົນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອອາໂມນກ່າວຄຳເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ອາໂຣນນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍຕີຕຽນລາວ, ໂດຍເວົ້າວ່າ: ອາໂມນ, ຂ້ອຍຢ້ານວ່າຄວາມປິດຢືນດີຂອງເຈົ້າໄດ້ພາໃຫ້ເຈົ້າໄປຫາການອາດອ້າງເສີຍແລ້ວ.

11 But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

12 Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

13 Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

14 Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

แต่แอมมอนกล่าวแก่ท่าน :
ข้าพเจ้าไม่ได้อวดอ้างในกำลังของ
ข้าพเจ้าเอง, หรือในปัญญาของ
ข้าพเจ้าเอง; แต่ดูเถิด, ปีติของ
ข้าพเจ้าเต็มเปี่ยม, แท้จริงแล้ว, ใจ
ข้าพเจ้าปริ่มด้วยปีติ, และข้าพเจ้า
จะชื่นชมยินดีในพระผู้เป็นเจ้าของ
ข้าพเจ้า.

แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ารู้ว่า
ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นอะไรเลย; ตาม
กำลังของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอ่อนแอ;
ฉะนั้นข้าพเจ้าจะไม่โอ้อวดตน, แต่
ข้าพเจ้าจะอวดอ้างพระผู้เป็น
เจ้าของข้าพเจ้า, เพราะในพระ
กำลังของพระองค์ข้าพเจ้าทำได้ทุก
สิ่ง; แท้จริงแล้ว, ดูเถิด, เรากระทำ
ปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่หลายอย่างมา
ในแผ่นดินนี้, ซึ่งเพื่อสิ่งนี้เราจะ
สรรเสริญพระนามของพระองค์
ตลอดกาล.

ดูเถิด, พี่น้องเราก็พ้นคนแล้วที่
พระองค์ทรงปลดปล่อยจากความ
เจ็บปวดแห่งนรก; และนำพวกเขา
มาร้องสดุดีความรักที่ไถ่, และนี่
เพราะพลังแห่งพระวจนะของ
พระองค์ซึ่งอยู่ในเรา, ฉะนั้นเรา
ไม่มีเหตุผลอันหนักแน่นที่จะชื่นชม
ยินดีหรือ ?

แท้จริงแล้ว, เรามีเหตุผลที่จะ
สรรเสริญพระองค์ตลอดกาล,
เพราะพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็น
เจ้าสูงสุด, และทรงปลดปล่อยพี่
น้องเราจากโซ่แห่งนรก.

แต่ฮาโมนได้เฝ้ากับลาว่า: ข้อยบ่
ได้ อวดอ้างในพะลังขອງถิ่นเอง ทล
ในปิ่นยาขອງถิ่นเอง; แต่จ้งเบ้ง, ถวาม
สูกขອງข้อยเต็มป้งม, แท้จ้งแล้ว, ใจ
ขອງข้อยเต็มไปดวถวามสูก, และ
ข้อยจะปีถียินถิในพระเจ้าขອງข้อย.

แท้จริงแล้ว, ข้อยรู้ว่ ข้อยบ่มีถ่า
อันใดเลย; ถ่าอาโสพะลังขອງข้อยเอง
ข้อยถ่อ่อนแอ; สะบั้น ข้อยจะบ่
อวดอ้างถ้งเลื่องถิวเอง, แต่ข้อยจะ
อวดอ้างพระเจ้าขອງข้อย, เพราะใน
พะลังขອງพระอ้ง; ข้อยสามารถเร็ดได้
ทุกสิ่งทุกย่าง; แท้จ้งแล้ว, จ้งเบ้ง,
พวกรเ้าได้กระทำสิ่งมะຫັດສະຈັນอันย้ง
ໃຫຍ່ຫລາຍย่างมาแล้วໃນແຜ່ນດິນນີ້,
ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະສັນລະເສີນພະນາມຂອງ
ພະອົງຕະຫລອດການ.

จ้งเบ้ง, พี่ນອງຂອງພວກເຮົາມີຈັກພັນ
ຄົນແລ້ວທີ່ພະອົງໄດ້ປັດປ່ອຍອອກຈາກ
ຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງ ນະລົກ ແລະ ນຳມາ
ຮ້ອງສັນລະເສີນຕໍ່ຄວາມຮັກທີ່ໃຫຍ່, ແລະ ນີ້
ເປັນເພາະອຳນາດຂອງພະຄຳຂອງ
ພະອົງ ຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ສະນັ້ນ ພວກ
ເຮົາບໍ່ມີເຫດຜົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະປັດຍິນດີ
ບໍ່?

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາມີເຫດຜົນທີ່ຈະ
ສັນລະເສີນພະອົງຕະຫລອດໄປ, ເພາະ
ພະອົງເປັນພະເຈົ້າສູງສຸດ, ແລະ ໄດ້
ປັດປ່ອຍພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາອອກຈາກ
ໂສ້ແຫ່ງນະລົກ.

15 Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

16 Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

17 Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

18 Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

แท้จริงแล้ว, พวกเขากล่อมรอบด้วยความมืดและความพินาศอันเป็นนิจ; แต่ดูเถิด, พระองค์ทรงนำพวกเขาเข้ามาในความสว่างอันเป็นนิจของพระองค์, แท้จริงแล้ว, เข้ามาในความรอดอันเป็นนิจ; และความอุดมสมบูรณ์อันหาที่เปรียบมิได้แห่งความรักของพระองค์ล้อมรอบพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และเราเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ในการทำงานสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์นี้.

ฉะนั้น, ขอให้เราปลื้มเกิด, แท้จริงแล้ว, เราจะปลื้มในพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, เราจะชื่นชมยินดี, เพราะปิตีของเราเต็มเปี่ยม; แท้จริงแล้ว, เราจะสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าของเราตลอดกาล. ดูเถิด, ใครเล่าจะปลื้มในพระเจ้าได้มากเกินไ้? แท้จริงแล้ว, ใครเล่าจะพูดได้มากเกินไปถึงเดชะนภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์, และถึงพระเมตตาของพระองค์, และถึงความอดกลั้นของพระองค์ที่มีต่อลูกหลานมนุษย์? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ข้าพเจ้าไม่สามารถกล่าวแม้ส่วนน้อยที่สุดซึ่งข้าพเจ้ารู้สึก.

ใครเล่าจะคิดได้ว่าพระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงเมตตาเช่นนั้นถึงกับทรงฉุดเราจากสภาพอันน่าพรั่นพรึง, เป็นบาป, และแปดเปื้อน?

ดูเถิด, เราออกไปแม้ในโทสะ, พร้อมกับขู่เชิญคุกคามจะทำลายศาสนจักรของพระองค์.

แท้จริงแล้ว, พวกเขากล่อมด้วยความพินาศ และ ความมืดอันเป็นนิจ; แต่จงเป่ง, พระองค์ได้นำเอาพวกเขามาหา ความสะอาดอันเป็นนิจของพระองค์, แท้จริงแล้ว, มาหาความรอดอันเป็นนิจ; และ พวกเขากล่อมด้วยความรักอันล้นเหลือของพระองค์ อันหาที่ประจบได้; แท้จริงแล้ว, และ พวกเราได้เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ในการเร็ดสิ่งที่ยิ่งใหญ่ และ ขำขันสะใจนี้.

ฉะนั้น, ขอให้พวกเราจง ปาบปืมเกิด, แท้จริงแล้ว, พวกเราจะ ปาบปืมในพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, พวกเราจะปิตินิ เพราะความสะอาดของพวกเราเต็มปริ่ม; แท้จริงแล้ว, พวกเราจะสั่นสะเทือนพระเจ้าของพวกเรา ทะลอดไป. จงเป่ง, ผู้ใดจะปาบปืมในพระผู้เป็นเจ้าได้หลายเกินไ้? แท้จริงแล้ว, ผู้ใดจะไ้เข้าหลายเกินไ้ถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์, และถึง ความเมตตา, และ ถึงความอดกลั้นของพระองค์ที่มีต่อลูกหลานมนุษย์? จงเป่ง, ข้าพเจ้าไ้กับพวกท่านว่า ข้าพเจ้าไ้ส่วนน้อยของความรู้สึกรของข้าพเจ้า.

และ ผู้ใดจะคิดว่าพระเจ้าของพวกเราจะเมตตาปามิหลายปามิ ถึงกับว่าพระองค์ยาดเอาพวกเรารอกจาก สะพานอันเป็นถ้ำ และ เต็มไปด้วยบาบ และ ความเปื้อนของพวกเรา?

จงเป่ง, พวกเราไ้ออกไปในความโมโห, ด้วยความถูกลามอย่างหนักที่จะทำลายสาตสขนาจักรของพระองค์.

19 Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

20 Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

21 And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

22 Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

โอ้เวลานั้น, เหตุใดพระองค์ไม่ทรงส่งเราไปสู่ความพินาศอันน่าพรั่นพรึง, แท้จริงแล้ว, เหตุใดพระองค์ไม่ทรงปล่อยดาบแห่งความยุติธรรมของพระองค์ให้ตกลงมาบนเรา, และกำหนดให้เราไปสู่ความสิ้นหวังนิรันดร์?

โอ้, จิตวิญญาณข้าพเจ้า, ประหนึ่งว่าเกือบจะหลบหนีไป, เมื่อคิดเช่นนั้น. ดูเถิด, พระองค์ไม่ทรงใช้ความยุติธรรมของพระองค์กับเรา, แต่ในพระเมตตาอันหาที่สุดมิได้ของพระองค์ทรงนำเราข้ามห้วงอันเป็นนิจแห่งความตายและความเศร้าหมอง, แม้มาสู่ความรอดแห่งจิตวิญญาณเรา.

และบัดนี้ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, มีมนุษย์ปุถุชนอะไรเล่าที่รู้เรื่องเหล่านี้? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่มีใครเลยที่รู้เรื่องเหล่านี้, นอกจากคนที่สำนึกผิด.

แท้จริงแล้ว, ผู้ที่กลับใจและใช้ศรัทธา, และนางานดีออกมา, และสวดอ้อนวอนอย่างสม่ำเสมอโดยไม่หยุด—จะประทานให้แก่คนเช่นนั้นเพื่อรู้ความลึกลับของพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, จะประทานให้คนเช่นนั้นเพื่อเปิดเผยเรื่องที่ไม่เคยเปิดเผยมาก่อน; แท้จริงแล้ว, และจะประทานให้แก่คนเช่นนั้นที่จะนำจิตวิญญาณหลายพันดวงมาสู่การกลับใจ, แม้ดังที่เคยประทานให้แก่เรามาแล้วที่จะนำพี่น้องเหล่านี้ของเรามาสู่การกลับใจ.

โอ้ แล้วเป็นทวยพระอริจึงบໍ່สั่งพวกรเราไปสู่ความพินาศอันเป็นตาศยานนั้น, แท้จริงแล้ว, เป็นทวยพระอริจึงบໍ່ปล่อยดาบแห่งความยุติธรรมของพระองค์ให้ตกลงมาบนเรา, และกำหนดให้พวกรเราไปหาความขมิดทอ้งชั่วมีล้นตอน?

โอ้ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเอ๋ย, เกือบถึงกับว่า มันจะหนีไปเมื่อคิดไปแล้ว. จึงเบ้ง, พระอริจึงบໍ່ได้ใช้ความยุติธรรมของพระองค์กับพวกรเรา, แต่ในพระเมตตาปามิอันยิ่งใหญ่ของพระอริ, พระอริจึงได้นำพาพวกรเราออกจากเขวเล็กรแห่งความตาศ, และความทุกข์ทลมะนอันเป็นนิจ, จึงกะทັງมาสู่ความรอดของจิตวิญญาณของพวกรเรา.

และ บัดนี้จึงเบ้ง, พี่น้องของข้าพเจ้า, มีมนุษย์ที่มีจิตใจทำมะดาผู้ใดที่จะรู้จักเล็กรเหล่านี้? ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกรเราว่า, บໍ່มีเลย, บໍ່มีผู้ใดที่จะรู้จักเล็กรเหล่านี้, นอกจากคนที่สำนึกผิดแล้ว.

แท้จริงแล้ว, ผู้ที่กลับใจและ สะแวงสัดทา, และ นำเอาวฏฏานดีออกมา, และ อะทิตานสะขมาสะขมีย่างบໍ່ที่หยุด—แล้วพระเจ้าจะเร็ดให้ถินเข้มนั้นรู้เล็กรความลึกลับของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, พระอริจะมอบทานเปิดเผยเล็กรสิ่งทบໍ່ถิยเปิดเผยมาทอนใช้แก่ถินแบบนั้น; แท้จริงแล้ว, พระอริจะปะทานใช้แก่ถินแบบนั้น เพื่อจะได้นำพาถินเป็นจํานวนพันฏมาสู่ทานกับใจ, เขมือนดั่งพระอริเล็กรได้ปะทานใช้แก่พวกรเราแล้ว เพื่อ นำพาพี่น้องเหล่านี้ของพวกรเราสู่ทานกับใจ.

23 Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

24 For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiffnecked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

25 And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

26 But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

บัดนี้พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านจำได้ไหม, ว่าเรากล่าวแก่พี่น้องเราในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ว่าเราจะขึ้นไปแผ่นดินแห่งนีไฟ, เพื่อสั่งสอนชาวเลมัน, พี่น้องเรา, และพวกเขาหัวเราะเยาะเรา?

เพราะพวกเขากล่าวแก่เรา : ท่านคิดหรือว่าท่านจะนำชาวเลมันมาสู่ความรู้เรื่องความจริงได้? ท่านคิดหรือว่าท่านจะทำให้ชาวเลมันตระหนักถึงความไม่ถูกต้องของประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขาได้, เมื่อพวกเขาเป็นพวกดื้อรั้นอย่างที่เป็นอยู่; ซึ่งใจพวกเขาเบิกบานในการนองเลือด; ซึ่งวันเวลาใช้ไปในความชั่วช้าสามานย์อย่างที่สุด; ซึ่งทางของพวกเขาเป็นทางของคนล่องละเมิดมาตั้งแต่ต้น? บัดนี้พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านจงจำว่านี่คือคำพูดของพวกเขา.

และยิ่งกว่านั้นพวกเขากล่าว : ให้เราจับอาวุธขึ้นต่อสู้พวกเขา, เพื่อเราจะทำลายพวกเขาและความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขาออกจากแผ่นดิน, เพื่อว่าพวกเขาจะได้ไม่ย่ำยีเราและทำลายเรา.

แต่ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เรามาในแดนทุรกันดารไม่ใช่ด้วยเจตนาจะทำลายพี่น้องของเรา, แต่ด้วยเจตนาว่าบางทีเราอาจจะช่วยจิตวิญญาณของพวกเขาบางจิตวิญญาณให้รอด.

บัดนี้พี่น้องของข้าพเจ้าเอีย, พวกท่านจำได้บ้างว่า พวกเราได้นำพี่น้องของพวกเราผู้ที่อยู่ใต้อาณานิคมเซราเฮมลาว่า, พวกเราจะต้องไปหาแผ่นดินนีไฟ เพื่อสั่งสอนชาวเลมันผู้เป็นพี่น้องของพวกเราแล้ว พวกเราทำอย่างไรเย้ยพวกเรา?

พวกเราได้นำพี่น้องเราว่า: พวกเราคิดว่า พวกเราจะนำเอาชาวเลมันมาหาความรู้เรื่องความจริงได้? พวกเราคิดว่าพวกเราจะเร่งให้ชาวเลมันสำนึกถึงความผิดที่ถูกต้องของ ธิดาของพระบิดาของพระบุตรของพวกเราได้ เพราะพวกเราเป็นกษัตริย์ แสงสว่าง ใจของพวกเราชุ่มชื้นในทางของเลมิด; ซึ่งเวลาของพวกเราถูกใช้มัวสุมอยู่กับความชั่วร้ายที่สุด; ซึ่งทางของพวกเราเป็นทางของกษัตริย์ล่องละเมิดมาตั้งแต่ต้น? บัดนี้พี่น้องของข้าพเจ้า, พวกท่านจำได้บ้างว่า นี่คือการนำของพวกเรา.

และ ยิ่งไปกว่านั้น พวกเราได้นำว่า: ให้พวกเราจับอาวุธขึ้นสู้รบกับพวกเราเถาะ, เพื่อพวกเราจะได้ทำลายพวกเรา และ ทำลายความชั่วร้ายของพวกเราออกไปจากแผ่นดินนี้, ถ้าอย่างนั้น พวกเราจะมาปรองมอด และ ทำลายพวกเรา.

แต่ จังเบ๊ว, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้าเอีย, พวกเราได้นำมาในถิ่นที่แห้งแล้งกับดาบ บัดนี้เรามีเจตนาที่จะทำลายพี่น้องของพวกเรา, แต่มีเจตนาว่า บางทีพวกเราอาจจะได้ช่วยจิตวิญญาณบางจิตวิญญาณให้รอด.

27 Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

28 And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

29 And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

บัดนี้เมื่อใจเราหดหู่, และเราเกือบจะกลับอยู่แล้ว, ดูเถิด, พระเจ้าทรงปลอบโยนเรา, และตรัส : จงไปในบรรดาชาวเลมัน, พี่น้องของเรา, และจงรับความทุกข์ของเจ้าด้วยความอดทน, และเราจะให้ความสำเร็จแก่เจ้า.

และบัดนี้ดูเถิด, เรามา, และออกไปในบรรดาพวกเขา; และเราอดทนในความทุกข์เวทนาของเรา, และเราต้องทนความขาดแคลนทุกอย่าง; แท้จริงแล้ว, เราเดินทางจากบ้านหนึ่งไปบ้านหนึ่ง, โดยพึ่งพาความเมตตาของโลก—หาใช่ความเมตตาของโลกเท่านั้นไม่แต่ในพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าด้วย.

และเราเข้าไปในบ้านพวกเขาและสอนพวกเขา, และเราสอนพวกเขาตามถนนของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และเราสอนพวกเขารบนเนินเขาของพวกเขา; และเราเข้าไปในวิหารของพวกเขาและธรรมศาลาทั้งหลายของพวกเขาและสอนพวกเขา; และเราถูกไล่ออกมา, และถูกล้อเลียน, และถูกถ่มน้ำลายใส่, และถูกตบหน้า; และเราถูกขว้างปาด้วยก้อนหิน, และถูกจับและมัดด้วยเชือกที่แข็งแรง, และโยนเข้าเรือนจำ; และโดยผ่านเดชานุภาพและปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้าเราได้รับการปลดปล่อยอีก.

บัดนี้เมื่อใจของพวกเราหดหู่ และพวกเราเกือบจะกลับใจไป, จົງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ ປອບໃຈພວກເຮົາ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຈົງອອກໄປໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ພັນຮ່ວງຂອງພວກເຈົ້າ, ຈົງຮັບເອົາຄວາມທຸກຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍ ຄວາມອົດທົນ, ແລະ ເຮົາຈະມອບຄວາມສຳເລັດໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.

และ บัดนี้จົງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ມາ ແລະ ອອກໄປຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນຕໍ່ຄວາມຂາດແຄນທຸກຢ່າງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາເດີນທາງໄປຫາເຮືອນນີ້ເຮືອນນັ້ນ, ໄວ້ວາງໃຈຕາມຄວາມເມດຕາປານີຂອງໂລກ—ບໍ່ພຽງແຕ່ຄວາມເມດຕາປານີຂອງໂລກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ໃນພຣະເມດຕາປານີຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

และ ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຕາມຖະໜົນຫົນທາງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຢູ່ເທິງເນີນພູ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ ແລະ ທຳມະສາລາເພື່ອສິດສອນພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ໜີ ແລະ ໄດ້ຖືກເຍາະເຍີ້ນຫົວຂວັນ, ແລະ ໄດ້ຖືກຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່, ແລະ ໄດ້ຖືກຕົບໜ້າ, ແລະ ໄດ້ຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່, ແລະ ໄດ້ຖືກຈັບ, ແລະ ໄດ້ຖືກມັດດ້ວຍເຊືອກໝັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຖືກເອົາໄປເຂົ້າຄຸກ, ແຕ່ໂດຍອຳນາດ ແລະ ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຈົງໄດ້ຮັບການປິດປ່ອຍ.

30 And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

31 Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

32 For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

33 And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

34 For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

และเราต้องทนความทุกข์ต่าง ๆ นานา, และทั้งหมดนี้, เพื่อบางทีเรา อาจจะเป็นทางแห่งการช่วยจิต วิญญาณบางดวงให้รอด; และเรา คิดว่าปิตีของเราจะเต็มเปี่ยมหาก บางทีเราอาจจะเป็นทางแห่งการ ช่วยบางคนให้รอดได้.

บัดนี้ดูเถิด, เราจะมองไปและ เห็นผลการทำงานของเราได้; และ มันน้อยหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ ท่าน, ไม่เลย, มันมาก; แท้จริงแล้ว, และเราเป็นพยานถึงความจริงใจ ของคนเหล่านั้น, เพราะความรัก ของพวกเขาที่มีต่อพี่น้องพวกเขา และต่อเราด้วย.

เพราะดูเถิด, พวกเขายอมสละ ชีวิตของพวกเขาแม้แทนที่จะเอา ชีวิตของศัตรูพวกเขา; และพวกเขา ฝังอาวุธสงครามไว้ลึกในพื้น ดิน, เพราะความรักที่มีต่อพี่น้อง พวกเขา.

และบัดนี้ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ ท่าน, เคยมีความรักยิ่งใหญ่เช่นนั้น ในทั้งแผ่นดินไหม? ดูเถิด, ข้าพเจ้า กล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย, ไม่เคยมี, แม้ ในบรรดาชาวนีไฟ.

เพราะดูเถิด, พวกเขาจะจับ อาวุธขึ้นต่อสู้พี่น้องของเขา; พวกเขาจะไม่ยอมให้ตนถูกสังหาร. แต่ ดูเถิดมีมากเพียงใดในพวกนี้ที่ยอม เสียชีวิตของตน; และเรารู้ว่าเขากลับไปสู่พระผู้เป็นเจ้าของตนแล้ว, เพราะความรักของพวกเขาและความเกลียดชังของพวกเขาที่จะ ทำบาป.

พวกเราได้ได้รับความทุกข์นานา ประการ, และ ทั่วหนดินนี้เพื่อบางทีพวก เราอาจจะได้เป็นหนทางช่วยเขาลือ จิตวิญญาณดวงหนึ่งให้รอด; และ พวก เราคิดว่าพวกเราจะเต็มไปด้วย ความ สุข ถ้าหากพวกเราสามารถเป็น หนทางช่วยเขาลือผู้ใดผู้หนึ่งให้รอด ได้.

บัดนี้จึงเป็น, พวกเราสามารถแบ่งไป และ เห็นเห็นของวรุฏางของพวก เราได้; และ มันมีน้อยหรือ? ข้าพเจ้า กล่าวกับพวกท่านว่า บໍເລີຍ, มันมี หลาย; แท้จริงแล้ว, และ พวกเราสามารถเป็นพยานได้ถึงความจริงใจ ของพวกเรา, ยืนยันว่าความรักของ พวกเราที่มีต่อพี่น้องของพวกเรา และ ความรักที่มีต่อพวกเรานำอีก.

เพราะจึงเป็น, พวกเขายอม เสีย สละชีวิตตัวเอง แทนที่จะเอาชีวิต ของศัตรูของพวกเรา; และ พวกเรา ได้ ฝังอาวุธแห่งสงครามของพวกเรา ไว้ลึกในดิน, ยืนยันว่าพวกเรามีความ รักต่อพี่น้องของพวกเรา.

และ บัดนี้จึงเป็น ข้าพเจ้าเอื้อมกับ พวกท่านว่า มันเคยมีความรักอันยิ่งใหญ่แบบนี้อยู่ในแผ่นดินทั่วไป? จึง เป็น, ข้าพเจ้าเอื้อมกับพวกท่านว่า, บໍເລີຍ, ทั่วทั้งที่อยู่นับนดาซาอุมิไฟ รໍເບີຍ ມີເລີຍ.

เพราะจึงเป็น, ซาอุมิไฟจะจับอาวุธ ขึ้นต่อสู้พี่น้องของพวกเรา; พวกเราจะไม่ยอมให้ตนถูกแทงตายเสีย. แต่จึง เป็น, มีหลายคนในพวกนี้ที่ยอมสละ ชีวิตของตน และ พวกเราทราบว่า พวก เราไปเฝ้าพระเจ้าของพวกเราแล้ว, เพราะความรักของพวกเรา และ ความ กรุดขี้ງบอบของพวกเรา.

35 Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

36 Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

บัดนี้เราไม่มีเหตุผลที่จะชื่นชมยินดีหรือ? เรามิ, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, นับแต่โลกนี้เริ่มต้น, ไม่เคยมีใครมีเหตุผลใหญ่หลวงเช่นนี้ที่จะชื่นชมยินดีดังเรา; แท้จริงแล้ว, และนำปิตีของข้าพเจ้าไป, แม้ถึงการไถ้อวดในพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า; เพราะพระองค์ทรงมีเดชานุภาพทั้งปวง, ปรีชาญาณทั้งปวง, และความเข้าใจทั้งปวง; พระองค์ทรงเข้าพระทัยเรื่องทั้งปวง, และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ทรงมีเมตตา, แม้จนถึงความรอด, แก่คนที่กลับใจและเชื่อในพระนามของพระองค์.

บัดนี้หากนี่เป็นการไถ้อวดแล้ว, แม้เช่นนั้นข้าพเจ้าจะไถ้อวด; เพราะนี่คือชีวิตของข้าพเจ้าและแสงสว่างของข้าพเจ้า, ปิตีของข้าพเจ้าและความรอดของข้าพเจ้า, และการไถ่ของข้าพเจ้าจากวิบัติอันเป็นนิจ. แท้จริงแล้ว, ขอพระนามพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงเจริญด้วยพระสิริเกิด, พระผู้ทรงห่วงใยคนเหล่านี้, ซึ่งเป็นกึ่งของต้นไม้แห่งอิสราเอล, และสูญหายไปจากลำต้นของมันในแผ่นดินแปลก; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าว, ขอพระนามพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงเจริญด้วยพระสิริเกิด, พระผู้ทรงห่วงใยเรา, ผู้คนที่ระหกระเหินไปในแผ่นดินแปลก.

บัดนี้พวกเรามีเหตุผลที่จะปิติยินดีบ่? แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า นับแต่ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດຈະມີເຫດຜົນຫລາຍແບບນີ້ທີ່ຈະປະທັບຕິດກັນກັບພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຜາສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກພາໄປຈົນເຖິງການອວດອ້າງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະພຣະອົງມີອຳນາດທຸກຢ່າງ, ມີຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດທຸກຢ່າງ, ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທຸກຢ່າງ, ແລະ ພຣະອົງເຂົ້າໃຈ ແລະ ມີຄວາມເມດຕາຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ມອບຄວາມລອດໄຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

บัดนี้ถ้าหากสิ่งนี้เป็นການอวดอ้างแล้ว, ข้าพเจ้าจะอวดอ้างมัน; ເພາະວ່ານີ້ຄືຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄວາມຜາສຸກ ແລະ ຄວາມລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ການໄຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກຄວາມຈິບຫາຍອັນເປັນນິດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ພຣະຜູ້ທີ່ເປັນຫ່ວງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຜູ້ທີ່ເປັນ ກົງວ່າຂອງຕົນອິດສະຣາເອນ, ຊຶ່ງຫລົງຈາກຕົ້ນຂອງມັນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນໃໝ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ພຣະອົງເປັນຫ່ວງພວກເຮົາ, ຄົນທີ່ຊັດເຊດພະເນຈອນໄປໃນແຜ່ນດິນໃໝ່.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຮົາເຫັນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຣຽງເປັນທ່າງຄົນທຸກ ສ່ວນເລົ່າ, ໄມ່ວ່າພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນ ແຜ່ນດິນໃໝ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຮັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະອຸທຣແຫ່ງພຣະເມດຕາຂອງ ພຣະອົງມີຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທັງ ປວງ. ບັດນີ້ເປັນຄືປະຫວັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະການນ້ອມຂອບພຣະທັຍເປັນ ຄັນພັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະນ້ອມຂອບພຣະທັຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າທຸກ ຄວາມ. ເອເມນ.

ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນທ່າງນ້ຳ ທຸກຄົນ ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໃດ ກໍຕາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງນັບຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ ແລະ ອຸທຣນ້ອມເລືອດ ແຫ່ງພຣະເມດຕາປານີຂອງພຣະອົງທີ່ມີຢູ່ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ. ບັດນີ້ ນີ້ຄື ຄວາມຜາສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ການ ຖວາຍຂອບພຣະໄທອັນລົ້ນເຫຼືອຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະຖວາຍການຂອບພຣະໄທແດ່ພຣະເຈົ້າ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ. ອາເມນ.

Alma 27

- 1 Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.
- 2 And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.
- 3 Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.
- 4 Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:
- 5 Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

แอลมา ๒๗

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันเหล่านั้นไปทำสงครามกับชาวนิไฟแล้ว, หลังจากการต่อสู้หลายครั้งเพื่อทำลายพวกเขา, จึงพบว่าหาประโยชน์ไม่ที่จะหามันทำลายคนพวกนี้, พวกเขาจึงกลับไปแผ่นดินแห่งนิไฟอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวอแมลิกไค, โกรธอย่างยิ่ง, เพราะการสูญเสียของตน. และเมื่อพวกเขาเห็นว่าพวกเขาไม่สามารถแก้แค้นชาวนิไฟ, พวกเขาจึงเริ่มปลุกปั่นผู้คนให้เกิดโทสะต่อต้านผู้คนของแอนไท-นิไฟ-ลีไฮ, พี่น้องของตน; ฉะนั้นพวกเขาจึงเริ่มทำลายคนเหล่านั้นอีก.

บัดนี้คนพวกนี้ไม่ยอมจับอาวุธของตนอีก, และพวกเขายอมให้ตนถูกสังหารตามความปรารถนาของศัตรู.

บัดนี้เมื่อแอมมอนและพี่น้องท่านเห็นงานแห่งการทำลายนี้ในบรรดาผู้ที่พวกเขานรักมากเหลือเกิน, และในบรรดาผู้ที่รักพวกเขามากเหลือเกิน—เพราะพวกเขานได้รับการปฏิบัติราวกับเป็นเทพซึ่งส่งมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อช่วยพวกเขาให้รอดจากความพินาศอันเป็นนิจ—ฉะนั้น, เมื่อแอมมอนกับพี่น้องท่านเห็นงานแห่งการทำลายอันใหญ่หลวงนี้, พวกท่านจึงเกิดสงสาร, และพวกท่านกล่าวแก่กษัตริย์ว่า :

ขอให้เรารวบรวมคนเหล่านี้ของพระเจ้า, และให้เราลงไปยังแผ่นดินแห่งเฮราเอมลาไปหาชาวนิไฟพี่น้องเรา, และหลบหนีจากเงื้อมมือศัตรูของเรา, เพื่อเราจะไม่ถูกทำลาย.

แอมมา ๔๗

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันซึ่งได้ไปทำสงครามกับชาวนิไฟ ได้ถล่มลงมาหลายเทือกแล้วที่จะทำลายชาวนิไฟ, จึงเห็นว่ามันมีประโยชน์ที่จะพยายามทำลายซึ่งกันและกัน, พวกเขาจึงได้กลับไปที่เขาแผ่นดินนิไฟ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวอามาละไคมีความโกรธแค้นหลายที่สุดเพราะการเสียชีวิตของพวกเขา. และเมื่อเห็นว่าพวกเขาหาทางแก้แค้นชาวนิไฟไม่ได้, พวกเขาจึงเริ่มยุยงผู้คนที่โกรธแค้นให้ต่อสู้ของ อานไท-นิไฟ-ลีไฮ, ที่เป็น พี่น้องของพวกเขาเอง; ฉะนั้น พวกเขาจึงเริ่มทำลายพวกเขา.

บัดนี้ผู้คนที่พวกนี้บໍ່ยอมจับอาวุธอีก, แต่พวกเขายอมให้ตัวเองตายตามความประสงค์ของศัตรูของพวกเขา.

บัดนี้เมื่ออามมอน และ พี่น้องของลาวเห็นงานทำลายในบรรดาผู้คนที่รักเขาที่สุด, และ ในบรรดาผู้คนที่รักเขาเจ้า—เพราะว่าเขาเจ้าถูกนับถือว่าเป็นเทพล้นพ้นที่ได้ถูกส่งมาจากพระเจ้าเพื่อช่วยเขาเหล่านั้นให้รอดจากความพินาศอันเป็นนิจ—ฉะนั้น, เมื่ออามมอน และ พี่น้องของลาวเห็นงานทำลายอันยิ่งใหญ่เช่นนี้แล้ว, เขาเจ้าทำให้เกิดความเมตตาสงสารขึ้นมา, และ เขาเจ้าได้ ท้าทายกับกษัตริย์ว่า:

ขอให้พวกเราช่วยรวบรวมเอาผู้คนที่พวกนี้ของพระเจ้าเป็นเจ้า, และ ให้พวกเราลงไปยังเขาแผ่นดินเฮราเอมลาไปหาชาวนิไฟพี่น้องของพวกเราเสียเถิด, และ หนีจากเงื้อมมือศัตรูของพวกเราเพื่อพวกเราจะไม่ถูกทำลาย.

6 But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

7 And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

8 And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

9 But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

10 But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

11 And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

12 Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

แต่กษัตริย์กล่าวแก่พวกท่านว่า : ดูเถิด, ชาวไนไฟจะทำลายเรา, เพราะฆาตกรรมและบาปมากมายที่เรากระทำกับพวกเขา.

และแอมมอนกล่าวดังนี้ : ข้าพเจ้าจะไปทูลถามพระเจ้า, และหากพระองค์ตรัสกับเรา, ให้ลงไปหาพี่น้องเรา, ท่านจะไปไหม ?

และกษัตริย์กล่าวแก่ท่านว่า : เราจะไป, หากพระเจ้าตรัสให้เราไป, เราจะลงไปหาพี่น้องของเรา, และเราจะเป็นทาสพวกเขาไปจนกว่าเราจะชดใช้ให้พวกเขาในฆาตกรรมและบาปมากมายซึ่งเรากระทำไว้กับพวกเขา.

แต่แอมมอนกล่าวแก่เขาว่า : มันขัดกับกฎของพี่น้องเรา, ซึ่งสถาปนาไว้โดยบิดาข้าพเจ้า, ว่าจะไม่มีทาสในบรรดาพวกเขา; ฉะนั้นให้เราลงไปและวางใจในความเมตตาของพี่น้องเราเถิด.

แต่กษัตริย์กล่าวแก่ท่านว่า : จงทูลถามพระเจ้าเถิด, และหากพระองค์ตรัสให้เราไป, เราก็ตจะไป; มิฉะนั้นเราจะสิ้นชีวิตอยู่ในแผ่นดินนี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอมมอนไปทูลถามพระเจ้า, และพระเจ้าตรัสกับท่าน :

จงพาคนเหล่านี้ไปจากแผ่นดินนี้, เพื่อพวกเขาจะไม่สิ้นชีวิต; เพราะซาตานมีอำนาจใหญ่หลวงเหนือใจชาวอแมเลไค, ผู้ปลุกปั่นชาวเลมันให้เกิดโทสะต่อต้านพี่น้องของตนให้สังหารพวกเขา; ฉะนั้นเจ้าจงออกจากแผ่นดินนี้; และคนเหล่านี้ในรุ่นนี้จะเป็นสุข, เพราะเราจะปกป้องรักษาพวกเขา.

แต่ภะสัดได้เฝ้ากับเจ้าเจ้าว่า: จั๋งเบ๋้ง, ฆาวอนีไฟจะทำลายพวกเง้า, เพราะการถาดทะกำ และ บาบอันทลวงทลายที่พวกเง้าได้กระทำต่อพวกเง้า.

และ อ้าโมนเฝ้าว่า: ข้าน้อยจะไปทูลถามพระผู้เป็นเจ้า, และ ถ้าหากพระอัยบอกรว่า ให้ลงไปหาพี่น้องของพวกเง้า, แล้วท่านจะไปบ่?

และ ภะสัดได้กล่าวกับล่าวว่า: แท้จริงแล้ว, ถ้าหากพระผู้เป็นเจ้าบอกรให้พวกเง้าไป, พวกเง้าจะลงไปหาพี่น้องของพวกเง้า, และ พวกเง้าจะเป็นข้าของเจ้าไปจนกว่าพวกเง้าจะใช้แทนถิ่นที่พวกเง้าในทางถาดทะกำ และ บาบย่างทลวงทลายซึ่งพวกเง้าได้กระทำไว้กับพวกเง้า.

แต่อ้าโมนได้เฝ้ากับเพิ่นว่า: มันเป็นการผิดกฎหมายของพี่น้องของพวกเง้า, ซึ่งบิดาของข้าน้อยได้สถาปนาขึ้น, บ่ให้มี ข้าของเจ้าในบ้นดาพวกเง้า; สะมัน จั๋งให้พวกเง้าลงไป และไว้วางใจในความเมตตาของพี่น้องของพวกเง้าเถิด.

แต่ภะสัดได้กล่าวกับล่าวว่า: จั๋งทูลถามพระผู้เป็นเจ้าก่อน, และ ถ้าหากพระอัยบอกรให้พวกเง้าไป, พวกเง้าจะไป; ถ้าบ่ดังนั้น พวกเง้าก็จะตายอยู่ในแผ่นดินนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอ้าโมนได้ทูลถามพระผู้เป็นเจ้า, และ พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวกับล่าวว่า:

จั๋งพาผู้ถิ่นพวกน้อกรจากแผ่นดินนี้ไป เพื่อพวกเง้าจะบ่ตาย; เพราะซาตานมีอำนาจอันใหญ่ทลวงที่เหนือใจของฆาวอามาละไค, ผู้ยุยงฆาวเลมันให้ถรดแล่นต่อพี่น้องของถิ่น และ ให้ข้าพวกเง้า; สะมัน พวกเง้าจั๋งหนีออกจากแผ่นดินนี้ไป; และ ผู้ถิ่นพวกน้อจะได้รับการ, เพราะเง้าจะรักษาพวกเง้าไว้.

13 And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

14 And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

15 And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

16 And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

17 Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

18 Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ แอมันไปบอกกษัตริย์ทุก ถ้อยคำที่พระเจ้าตรัสกับท่าน.

และพวกท่านรวบรวมผู้คน ทั้งหมดของตน, แท้จริงแล้ว, ผู้คน ทั้งหมดของพระเจ้า, และรวบรวม ฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ ทั้งหมดของตน, และออกไปจาก แผ่นดิน, และมาในแดนทูกันดาร์ ซึ่งแยกแผ่นดินแห่งนี้ไปจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และข้ามมา ไกล่ชายแดนของแผ่นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอมันกล่าวแก่พวกเขา : ดูเถิด, ข้าพเจ้าและพี่น้องข้าพเจ้าจะ เข้าไปในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และท่านจะคงอยู่ที่นั่นจนกว่าเราจะ กลับมา; และเราจะลองใจพี่น้อง เรา, ว่าพวกเขาจะให้ท่านเข้าไปใน แผ่นดินพวกเขาหรือไม่.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อแอมันกำลังจะเข้าไปในแผ่นดิน, คือท่านและพี่น้องท่านพบแอลมา, ในที่ซึ่งกล่าวถึงมาแล้ว; และ ดูเถิด, นี่คือการพบอันน่าปิติยินดี.

บัดนี้ปิติของแอมันใหญ่หลวงนัก ถึงกับว่าท่านอิ่มเอิบ; แท้จริงแล้ว, ท่านถูกกลืนเข้าไปในปิติของพระผู้ เป็นเจ้าของท่าน, แม้จนทำให้ท่าน สิ้นเรี่ยวแรง; และท่านล้มลงสู่พื้น ดินอีก.

บัดนี้ไม่ใช่ปิตียิ่งหรือ ? ดูเถิด, นี่เป็นปิติซึ่งไม่มีผู้ใดได้รับนอกจากผู้ สำนึกผิดอย่างแท้จริงและผู้ แสวงหาความสุขด้วยความ อ่อนน้อม.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ อามอนได้ไปบอกกษัตริย์ทุกถ้อยคำที่ พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวกับลาอ.

และ พวกเขາได้เฝ้าโรมผู้ถนของ พวกเขาท้งพมดเฝ้าหำกั, แท้จรงแล้ว, แม่นผู้ถนท้งพมดของพระผู้เป็นเจ้า, และ ได้เฝ้าโรมผู้สัดลัฏจ และ สัดใช้ แรจวาท้งพมดของถน, และ ออาก จากแผ่นถน และ เถนทางเฝ้าไปในถ่ม แท้งแล้วกัถนถน ข่งเป็นบ่อนที่แยก แผ่นถนนิไฟออากจากแผ่นถนเฐรา เธมลา, และ ข้ามมาไ้ถายแดนของ แผ่นถน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ อามอน ได้เฝ้ากับพวกเขาท่า: จ้งเบ้ง, ข่าพะเจ้าพ้อมถ้อยพมดของ ข่าพะเจ้าจะเฝ้าไปในแผ่นถนเฐราเธม ลา, และ ใช้พวกท่านลัฎาพวกเฝ้าอยู่ บ่อนนี้; จมกถ่าว่าพวกเฝ้าจะกัถมา เพาะว่าพวกเฝ้าจะลອງใจพมดของ พวกเฝ้าว่า พวกเฝ้าจะใช้พวกเฝ้าเฝ้า ไปอยู่ในแผ่นถนของพวกเฝ้าทลลั.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นใน ะนะที่อามอนกำลังเฝ้าไปในแผ่นถน, ลาวกัถพมดของลาวได้พมดกับแอม มาใน บ่อนข่งได้เฝ้ามาแล้ว; และ จ้ง เบ้ง, มัเป็นกานพมดพมดข่า พมดถน.

บัดนี้ ถอามสูกของอามอนนัถยั ถายที่สุด เทยกับลาวเฝ้าไปถ้อยถอาม สูก; แท้จรงแล้ว, ลาวถมกัถเฝ้าไปใน ถอามสูกของพระเจ้าของลาว, จมเร็ด ใช้ถาลัฏจของลาว พมดไป; และ ลาวได้ ลัมลยอยู่กัถพมดถน อถ.

บัดนี้ม้นบ่แม่นถอามสูกแท้งบ่? จ้ง เบ้ง, นัเป็นถอามสูกข่งบ่มีผู้ใดได้ธบ นอากจากผู้สะเทอจถอามสูกถ้อย กานสำนถมถน และ กานถ้อมถ้อยถน แท้จรงเฝ้าถน.

19 Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

20 And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

21 And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

22 And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

บัดนี้ปิติของแอลมาในการพบพี่น้องของท่านใหญ่หลวงจริง ๆ, และปิติของเอารัน, ของออมเนอร์, และฮิมไนด้วย; แต่ดูเถิดปิติของคนเหล่านั้นไม่ได้เกินกำลังพวกท่าน.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมาพาพี่น้องท่านกลับไปแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา; แม้ไปบ้านท่านเอง. และพวกท่านไปบอกหัวหน้าผู้พิพากษาถึงเรื่องทั้งหมดที่ได้เกิดกับพวกท่านในแผ่นดินแห่งนีไฟ, ในบรรดาชาวเลมัน, พี่น้องพวกท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหัวหน้าผู้พิพากษาออกถ้อยแถลงไปทั่วแผ่นดิน, โดยปรารถนาเสียงของผู้คนเกี่ยวกับการยอมรับพี่น้องของพวกเขາ, ซึ่งเป็นผู้คนของแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเสียงของผู้คนมีมา, กล่าวหาว่า: ดูเถิด, เราจะยกแผ่นดินแห่งเจอร์ชอนให้, ซึ่งอยู่ทางตะวันออกใกล้ทะเล, ซึ่งติดกับแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, ที่อยู่ทางใต้ของแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง; และแผ่นดินเจอร์ชอนนี้เป็นแผ่นดินที่เราจะให้แก่พี่น้องเราเป็นมรดก.

บัดนี้ความปิติยินดีของแอลมาในงานพบปะกับพี่น้องของเขานั้นยิ่งใหญ่, และ อาโรน, ออมเมอร์, และ ฮิมไน ก็มีความปิติยินดีกัน; แต่จงเงี่ย จงความปิติยินดีของลัทธิเหล่านั้นไม่ได้เกินกำลังของพวกเขาเลย.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมาได้พาพี่น้องของเขามารับคืนไปหาแผ่นดินเซราเฮมลา; แม้แต่ไปหาเรือนของเขานั่นเอง. และ เขาก็ได้บอกข้อห้ามผู้ตัดสินเรื่องทั่วทุกหนที่ได้เกิดขึ้นกับเขาในแผ่นดินนีไฟ, ในบ้านดาอาเลมันพี่น้องของเขานั่น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้อห้ามผู้ตัดสินได้ส่งข่าวสาธยายไปทั่วแผ่นดินโดยปาตทะชาพยากรณ์ของผู้นับถือการรับเอาน้องของพวกเขา, ซึ่งเป็นผู้คนของอานไท-นีไฟ-ลีไฮ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนได้กล่าวว่า: จงเงี่ย, พวกเราจะยกแผ่นดินเจอร์ชอนให้พวกเขา, ซึ่งมันอยู่ทางตะวันออกใกล้กับทะเล, ซึ่งติดกับแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง; และ แผ่นดินเจอร์ชอนนี้เป็นแผ่นดินที่พวกเราจะมีมรดก. และ แผ่นดินเจอร์ชอนนี้เป็นแผ่นดินที่พวกเราจะมีมรดก.

23 And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

24 And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

25 Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

และดูเถิด, เราจะตั้งกองทัพของเราไว้ระหว่างแผ่นดินเจอร์ซอน และแผ่นดินนีไฟ, เพื่อเราจะป้องกันพี่น้องเราในแผ่นดินเจอร์ซอน; และสิ่งนี้เราทำเพื่อพี่น้องเรา, เนื่องจากความกลัวของพวกเขาที่จะจับอาวุธขึ้นต่อสู้พี่น้องของตนโดยเกรงว่าพวกเขาจะทำบาป; และความกลัวอันใหญ่หลวงของพวกเขาที่เกิดขึ้นเพราะการกลับใจที่ปวดร้าวของพวกเขาซึ่งพวกเขามีอยู่, เนื่องจากการกระทำบาปกรรมอย่างมากและความชั่วร้ายอันน่าพรั่นพรึงของตน.

และบัดนี้ดูเถิด, การนี้เราจะทำแก่พี่น้องเรา, เพื่อพวกเขาจะได้รับแผ่นดินเจอร์ซอนเป็นมรดก; และเราจะคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากศัตรูด้วยกองทัพของเรา, โดยมีเงื่อนไขว่าพวกเขาจะให้ข้าวของส่วนหนึ่งของพวกเขาแก่เราเพื่อเราจะดำรงกองทัพของเราไว้.

บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอมมอนได้ยินเรื่องนี้, ท่านกลับไปหาผู้คนของแอนติ-นีไฟ-ลีไฮ, และแอลมาไปกับท่านด้วย, ในแดนทุรกันดาร, ที่ซึ่งคนเหล่านั้นตั้งกระโจมของตน, และแจ้งเรื่องทั้งหมดนี้แก่พวกเขา. และแอลมาเล่าถึงการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่านให้พวกเขาฟัง, พร้อมกับแอมมอนและแอรรัน, และพี่น้องท่าน.

และ จัງเบ้ง, พวกเราจะตั้งกองทัพของพวกเราไว้ระหว่างแผ่นดินเจอร์ซอน และ แผ่นดินนีไฟ, เพื่อพวกเราจะได้ปกป้องรักษาพี่น้องของพวกเราในแผ่นดินเจอร์ซอน; และ พวกเราเฝ้าสิ่งนี้เพื่อพี่น้องของพวกเรา, เมื่อถึงเวลาความจำเป็นของพวกเราที่จะจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับพี่น้องของพวกเรา, โดยยืนยันว่าพวกเราจะไม่ละทิ้ง, และ ความจำเป็นอันใหญ่หลวงของพวกเรา, เมื่อจากภยันตรายของพวกเรา, และความชั่วร้ายอันเป็นภัยร้ายของพวกเรา.

และ บัดนี้ จัງเบ้ง, พวกเราเฝ้าสิ่งนี้ไปเพื่อพี่น้องของพวกเรา, เพื่อพวกเราจะได้แผ่นดินเจอร์ซอนเป็นมรดก; และ พวกเราจะคุ้มครองพวกเราให้พ้นจากศัตรูของพวกเรา, ด้วยกำลังของกองทัพของพวกเรา, โดยมีเงื่อนไขว่า พวกเราจะต้องมอบเข้าของส่วนหนึ่งของพวกเราให้แก่พวกเราเพื่อจะได้บำลุล้างกองทัพ.

บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่ออามอนได้ยินเรื่องราวเหล่านี้แล้ว, ลาวกาก็ได้รีบร้อนไปหาผู้ลี้ภัยของอานติ-นีไฟ-ลีไฮ, และ แอมมอนก็ไปกับลาวกาก็, และได้เข้าไปในถิ่นที่แห่งนั้นเพื่อไปหาพี่น้องของพวกเขาที่นั่น, และได้แจ้งเรื่องราวทั้งหมดแก่พวกเขา. และ แอมมอนได้เล่าให้พวกเขาฟังถึงเรื่อง การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่าน, พร้อมกับแอมมอนและแอรรัน, และ พี่น้องของท่าน.

26 And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

27 And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

28 And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

29 Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

30 And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เรื่องนี้ก่อให้เกิดความปรีดียิ่งใน บรรดาคนเหล่านั้น. และพวกเขา ลงไปในพื้นที่แห่งเจอร์ซอน, และเข้าครอบครองแผ่นดินแห่ง เจอร์ซอน; และชาวไนไฟเรียกพวกเขาว่าผู้คนของแอมมอน; ฉะนั้นพวกเขาจึงแตกต่างออกไปโดยชื่อนั้น นับแต่นั้นมา.

และพวกเขายืนอยู่ในบรรดาผู้คน ของไนไฟ, และนับอยู่ในบรรดาผู้คน ซึ่งเป็นของศาสนจักรของพระเจ้า เป็นเจ้าด้วย. และพวกเขาดีเด่น เพราะความกระตือรือร้นของตนที่มีต่อพระเจ้าเป็นเจ้า, และต่อมนุษย์ ด้วย; เพราะพวกเขาซื่อสัตย์และ เทียงตรงอย่างสมบูรณ์ในทุกสิ่ง; และพวกเขามั่นคงในศรัทธาแห่ง พระคริสต์, แม้จนกว่าชีวิตจะหาไม่.

และพวกเขามองการนองเลือด ในหมู่พี่น้องตนด้วยความน่าชิงชัง ที่สุด; และจะไม่มีใครทำให้พวกเขายอมจำนนอาวุธขึ้นต่อสู้กับพี่น้องของตนได้เลย; และพวกเขาไม่เคยมอง ความตายด้วยความหวาดหวั่นไม่ว่าจะมากนักเลยเพียงใด, เพราะ ความหวังและทัศนคติที่พวกเขามี ต่อพระคริสต์และการฟื้นคืนชีวิต; ฉะนั้น, ความตายจึงถูกกลืนไปจาก พวกเขาโดยชัยชนะของพระคริสต์ เหนือมัน.

ฉะนั้น, พวกเขาจึงทนรับความ ตายในวิธีที่ทรมาณและปวดร้าวนั้น เป็นที่สุดเท่าที่พี่น้องพวกเขาจะ ทำให้เกิดแก่พวกเขาได้, ก่อนที่ พวกเขาจะจับดาบหรือกระบี่ขึ้น ทำร้ายคนพวกนั้น.

และดังนั้นพวกเขาจึงเป็นผู้คนที่ กระตือรือร้นและเป็นที่รัก, และ เป็นที่โปรดปรานยิ่งของพระเจ้า.

และ พวกงานได้บังเกิดขึ้นถึง มั่นได้ เร็ดให้พวกเขามีความสุขหลาย. และ พวกเขาได้ลี้ภัยไปหาแผ่นดินเจอร์ซอน และ เข้าเป็นเจ้าของแผ่นดินเจอร์ซอน; และ ชาวไนไฟเอ็นพวกเขาว่า ผู้ถน ของอามมอน; สะมันพวกเขาจึง แยกต่างออกไปตามชื่อนั้นนับแต่เวลานั้นมา.

และ พวกเขาได้ยู่ร่วมกับบัณฑิตผู้ ถนของไนไฟ, และ ถักมันเข้ายู่ในบัณฑิต ผู้ถนซึ่งเป็นของสาธสขพจกัของ พระเจ้านำอิท. และ พวกเขาดีเด่นขึ้น ย่อนว่าความกะตือลั่นของพวกเขาที่มีต่อพระเจ้า และ ถ่มะนุดซาต; เพาะ พวกเขาซื่อสัต และ ซื่อถียงลิมบูน ใน ทฤษลิ่ง; และ พวกเขามีสัดทาล่าง พ้น ถิงในพระถธิดจันถึงวันตาย.

และ พวกเขาได้ทลวอเบ่งทงานนอถ เลือดของพ่ม้งของถนด้วยความ ทรุดซิ่งที่สุด; และ พวกเขาจะบ่ยอม จับอาวุธขึ้นมาม่าสู้กับพ่ม้งของพวกเขานิกเลีย; และ พวกเขาบ่เกียทลวอ เบ่งความตายด้วยความสะท้าน ย้านทว บ่ว่าจะทลายพ่ม้งพวถใด ถ่ตาม, เพาะความทวถิ่ง และ จดที่พ่ม้ง ของพวกเขามียู่ที่พระถธิด และ ทาน พ่มถนซิจิด; สะมัน, ความตายจึงถัก ถินไปจากพวกเขาโดยเอ้าไจซนะระ ของพระถธิดเพือมัน.

สะมัน, พวกเขาจึงยอมรับ ความ ตายในวิธีที่ทรมาณและปวดร้าวนั้น และ เจ็บปวดที่สุด ซึ่งพ่ม้งของพวกเขาน ได้กะทากับพวกเขา, แทนที่พวกเขา จะจับดาบขึ้นมาม่าพ่นพวกเขา.

และ ถังมัน พวกเขาจึงเป็นผู้ถนที่ กะตือลั่น และ เป็นที่รักทอม, และ เป็นผู้ถนที่โปรดปรานหลายที่สุดของ พระผู้เป็นเจ้า.

Alma 28

- 1 And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.
- 2 And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.
- 3 Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.
- 4 And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—
- 5 Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother; yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

แอลมา ๒๘

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่ผู้คนของแอมมอนตั้งรกรากอยู่ในแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน, และสถาปนาศาสนจักรขึ้นด้วยในแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน, และกองทัพชาวนิไฟมาตั้งอยู่โดยรอบแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน, แท้จริงแล้ว, ในชายแดนโดยรอบแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา; ดูเถิดกองทัพชาวเลมมันติดตามพี่น้องของตนไปในแดนทุรกันดาร.

และดังนั้นจึงมีการรบครั้งใหญ่; แท้จริงแล้ว, แม้เป็นการรบอย่างที่ไม่เคยพบเห็นในบรรดาผู้คนทั้งหมดในแผ่นดินนับแต่เวลาที่ลิไฮออกจากเยรูซาเล็ม; แท้จริงแล้ว, และชาวเลมมันหลายหมื่นคนถูกสังหารและกระจัดกระจายกันอยู่ทั่วไป.

แท้จริงแล้ว, และมีการเช่นว่าไม่เลือกหน้าในบรรดาผู้คนของนิไฟด้วย; กระนั้นก็ตาม, ชาวเลมมันถูกขับไล่และกระจัดกระจายไป, และผู้คนของนิไฟกลับมาแผ่นดินของตนอีก.

และบัดนี้เป็นเวลาที่มีความโศกเศร้าและคร่ำครวญครั้งใหญ่หลวงได้ยินไปทั่วแผ่นดิน, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดของนิไฟ—

แท้จริงแล้ว, เสียงร่ำไห้ของหญิงหม้ายที่โศกเศร้าเพราะสามีของพวกเขา, และบิดาที่โศกเศร้าเพราะบุตรของตนด้วย, และธิดาเพราะพี่น้องชาย, แท้จริงแล้ว, พี่น้องชายเพราะบิดา; และดังนั้นเสียงร่ำไห้แห่งความโศกเศร้าได้ยินไปในบรรดาพวกเขาทั้งปวง, โศกเศร้าเพราะวงศาวานเครือตอนที่ถูกล้าง.

แอลมา ๒๙

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีกหลังจากผู้ถือนิไฟของอามอนได้ตั้งถิ่นฐานในแผ่นดิน เจอรอนแล้ว, และสาธตสนาจักรได้ถูกสถาปนาขึ้นในแผ่นดินเจอรอนนำฮิก, และ กองทัพของชาวนิไฟได้มาตั้งอยู่โดยรอบแผ่นดินเจอรอน, แท้จริงแล้ว, อยู่ในชายแดนของแผ่นดินเซราเอิมลาโดยรอบ; จึงเป็น, กองทัพของชาวเลมมันได้ติดตามพี่น้องของพวกเขาเข้าไปในถิ่นแท้งแล้งกันดาร.

และ จึงมีการสู้รบกันเพื่อยิ่งใหญ่ที่สุดเกิดขึ้น; แท้จริงแล้ว, มันเป็นการสู้รบอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนในบันดาผู้ถือนิไฟทั้งปวงในแผ่นดินนับตั้งแต่นั้นเวลาที่ลิไฮออกจากเยรูซาเล็มมา; แท้จริงแล้ว, ชาวเลมมันหลายหมื่นคนถูกสังหาร และ ได้แตกกระจัดกระจายไปทั่วทับ.

แท้จริงแล้ว, และ มีการล้มตายเพื่อยิ่งใหญ่ที่สุดในบันดาผู้ถือนิไฟ; เถียงอย่างใดก็ตาม, ชาวเลมมันได้ถูกขับไล่ และ แตกกระจัดกระจายไป, และผู้ถือนิไฟได้กลับไปที่บ้านแผ่นดินของถิ่นฮิกอีก.

และ บัดนี้มันเป็นเวลาที่มีการไวทุกข์ และ การถำถอมเพื่อยิ่งใหญ่ที่ยิ่งใหญ่ได้ยินไปทั่วแผ่นดินในบันดาผู้ถือนิไฟทั้งปวงของนิไฟ—

แท้จริงแล้ว, เสียงร่ำไห้ของแม่หม้ายที่ไวทุกข์นำพาของบุตร, และ บิดาที่ไวทุกข์นำพาของบุตร, และ ลูกสาวไวทุกข์นำพา, แท้จริงแล้ว, ลูกชายไวทุกข์นำพา; และ เสียงร่ำไห้แห่งความทุกข์ได้ยินไปทั่วทุกบ้าน, ซึ่งพวกเขาได้ไวทุกข์นำพาด้วยพี่น้องของตนที่ถูกล้าง.

6 And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

7 And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

8 And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

9 And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

10 And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

และบัดนี้แน่นอนว่าเป็นวันอันเปี่ยมด้วยโทมนัส; แท้จริงแล้ว, เป็นเวลาแห่งความหม่นหมอง, และเวลาแห่งการอดอาหารและสวดอ้อนวอนอย่างหนัก.

และปีที่สิบห้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้;

และนี่คือเรื่องราวของแอมมอน และพี่น้องท่าน, ในการเดินทางของพวกท่านในแผ่นดินแห่งนีไฟ, ความทุกข์เข็ญของพวกท่านในแผ่นดิน, โทมนัสของพวกท่าน, และความทุกข์ของพวกท่าน, และปีติของพวกท่านที่เกินกว่าจะเข้าใจได้, และการต้อนรับและความปลอดภัยของพวกพี่น้องในแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน. และบัดนี้ขอพระเจ้า, พระผู้ไถ่ของคนทั้งปวง, โปรดประทานพรให้จิตวิญญาณพวกเขาตลอดกาล.

และนี่คือเรื่องราวของสงครามและความขัดแย้งในบรรดาชาวนีไฟ, และสงครามระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมันด้วย; และปีที่สิบห้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลง.

และจากปีแรกถึงปีที่สิบห้าเกิดการทำลายชีวิตหลายพันชีวิต; แท้จริงแล้ว, เกิดภาพอันน่าพร่นพรึงของการนองเลือด.

และ บัดนี้ นี่เป็นวันที่เล้าสະຫລົດໃຈແທ້ໆ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນເວລາແຫ່ງການນອນນ້ອມ ແລະ ເວລາແຫ່ງ ການຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງໜັກ.

และ ปีที่สิบห้าแห่งการปกครองของผู้ตัดสินผู้ดูแลผู้คนของนีไฟได้สิ้นสุดลงแบบนี้;

และ นี่ก็เรื่องราวของอามมอน และพี่น้องของลาว, ราวกับการเดินทางของพวกเขาในแผ่นดินนีไฟ, และ ความทุกข์ทรมานของพวกเขาในแผ่นดิน, และ ความเล้าสະຫລົດໃຈ ແລະ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຜາສຸກທີ່ພວກເຂົາ ບໍ່ອາດສາມາດຈະເຂົ້າໃຈໄດ້, ແລະ ການຕ້ອນຮັບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພວກພີ່ນ້ອງໃນແຜ່ນດິນເຈຊອນ. ແລະ ບັດນີ້ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງຄົນທັງປວງຈົ່ງໂປດປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້ຕະຫລອດໄປດ້ວຍເຖິດ.

และ นี่ก็เรื่องราวของสงคราม และการขัดแย้งกันในบรรดาชาวนีไฟ, และ สงครามละຫວ່າງຊາວນີຟີກັບຊາວເລມັນນຳອີກ; ແລະ ປີທີ່ສິບຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.

และ นับตั้งแต่นั้นปีทำฮົດເຖິງປີທີ່ສິບຫ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຜູ້ຄົນຫລາຍພັນຄົນຖືກຂ້າຕາຍໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດພາບອັນເປັນຕາຢ້ານຂອງການນອງເລືອດເກີດຂຶ້ນ.

11 And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are moldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

12 While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

13 And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

14 And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing—sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

และร่างของหลายพันคนถูกฝังดิน, ขณะที่ร่างของหลายพันคนเน่าเปื่อยกองเกสรอยู่บนพื้นพิภพ; แท้จริงแล้ว, หลายพันคนโศกเศร้าเพราะการสูญเสียวงศ์วานว่านเครือตน, เพราะพวกเขามีเหตุผลที่จะกลัว, ตามสัญญาของพระเจ้า, ว่าพวกเขาถูกกำหนดให้อยู่ในสภาพแห่งวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่.

ขณะที่คนอื่น ๆ หลายพันคนโศกเศร้าอย่างแท้จริงเพราะการสูญเสียวงศ์วานว่านเครือตน, ทว่าพวกเขายังชื่นชมยินดีและปรีดาในความหวัง, และแม้รู้, ตามสัญญาของพระเจ้า, ว่าพระองค์จะทรงยกพวกเขาให้พำนักอยู่ทางพระหัตถ์ขวาของพระผู้เป็นเจ้า, ในสภาพแห่งความสุขอันไม่รู้จบ.

และดังนั้นเราจึงเห็นว่าความไม่เสมอภาคของมนุษย์นั้นมากเพียงใดเพราะบาปและการล่วงละเมิด, และอำนาจของมาร, ซึ่งได้มาด้วยแผนการอันแยบยลที่เขาคิดค้นขึ้นเพื่อวางกับดักใจมนุษย์.

และด้วยเหตุนี้เราจึงเห็นการเรียกร้องอย่างร้อนรนให้มนุษย์ขยันหมั่นเพียรเพื่อทำงานในสวนองุ่นของพระเจ้า; และดังนั้นเราจึงเห็นเหตุอันใหญ่หลวงของโศกเศร้า, และการชื่นชมยินดีด้วย—โศกเศร้าเพราะความตายและความพินาศในบรรดามนุษย์, และปรีดีเพราะแสงสว่างของพระคริสต์ที่มีต่อชีวิต.

และร่างกายของหลายพันคนถูกวางไว้ในหลุมสลับ, ในขณะที่ร่างกายของหลายพันคนกำลังเน่าเปื่อยเป็นกองอยู่เหนือพื้นดิน; แท้จริงแล้ว, หลายพันคนได้ไว้ทุกข์เพราะว่าการสูญเสียญาติพี่น้องของตน, ย้อนว่าพวกเขามีเหตุผลที่จะย้ายมาติดตามคำสัญญาของพระผู้เป็นเจ้า, ว่าพวกเขาจะถูกส่งไปสู่สรวงสวรรค์แห่งความจีบตายอันไม่มีบ่อนสิ้นสุด.

ขณะที่คนอื่นหลายพันคนเป็นทุกข์แท้ๆเพราะการสูญเสียญาติพี่น้องของตน, แต่พวกเขายังปีติยินดีในความหวัง, และ แม้แต่รู้จักตาม คำสัญญาของพระผู้เป็นเจ้าว่า พวกเขาจะถูกยกขึ้นให้พำนักอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าในสรวงสวรรค์อันไม่มีบ่อนสิ้นสุด.

และ พวกเราจึงเห็นดังนั้นว่า ความไม่เสมอภาคของมนุษย์นั้นมีหลายเท่าใด, เพราะบาป และ การล่วงละเมิด และ อำนาจของมารซึ่งเกิดขึ้นด้วยแผนการอันแยบยล ซึ่งมันถักทอขึ้นมาเพื่อเร้าใจของมนุษย์ทุกบ่วง.

และ พวกเราจึงเห็นการเฝ้าระวังความพากเพียรของมนุษย์ทั้งปวงเพื่อให้เร้าใจไว้ใน สวนองุ่นของพระผู้เป็นเจ้าดังนั้น; และ พวกเราจึงเห็นเหตุผลอันยิ่งใหญ่อีกของการเสียสละจิตใจ, และ การขยันหมั่นเพียรที่ถาวร—มีความเสียสละจิตใจย้อนว่าความตาย และ ความพินาศในบรรดามนุษย์, และ มีความขยันหมั่นเพียรว่าความสละท่วงของพระคริสต์ยังมีที่ซื่อสัตย์.

Alma 29

- 1 O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!
- 2 Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.
- 3 But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.
- 4 I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he al-lotteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are un-alterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

ແອລມາ ໒໙

ໂອ້ຫາກຂ້າພະເຈົ້າເປັນເທພ, ແລະມີ
ຄວາມປາດຖະໜາໄດ້ຕາມໃຈຂ້າພະເຈົ້າ,
ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະອອກໄປແລະພູດດ້ວຍ
ແຕກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍເສີຍທີ່
ຈະເຍົາແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະປາວຮ້ອງ
ການກັບໃຈແກ່ທຸກຜູ້ຄົນ !

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດ
ແກ່ທຸກຈິຕິວິຖຍູນ, ດ້ວຍເສີຍ
ຟ້າຮ້ອງ, ເຣື່ອງການກັບໃຈແລະແຜນ
ແກ່ທຸກຈິດວິນຍານໃຫ້ດັງຄືສຽງຟ້າຮ້ອງ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ມາຫາ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ
ບໍ່ມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈໃນທົ່ວຜົນ
ແຜ່ນດິນໂລກອີກເລີຍ.

ແຕ່ດູເຄີດ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນມະນຸດ,
ແລະທຳບາບເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມ
ປາດຖະໜານີ້; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຄວນ
ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າທຣຸກມອບໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນຕັ້ງຄວາມ
ປາດຖະໜາຈະແປຣເປຣຢືນປະກາດ
ອັນມັ່ນຄົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທຣຸກ
ເທິງຮຣຣມ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ
ພຣະອົງປະທານໃຫ້ມະນຸດຕາມ
ຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາ, ໄດ້ວ່າ
ຈະເປັນໄປເພື່ອຄວາມຕາຍຫຼືເພື່ອ
ຊີວິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ
ພຣະອົງທຣຸກມອບໃຫ້ມະນຸດ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ທຣຸກປະກາດແກ່ພວກເຂົາໃນ
ຄຳປະກາດທີ່ເປຣຢືນແປງບໍ່ໄດ້,
ຕາມຄວາມປະສົງຂອງພວກເຂົາ, ໄດ້ວ່າ
ຈະເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮອດຫຼືເພື່ອ
ຄວາມພິນາດ.

ແອວມາ ໒໙

ໂອ້ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າເປັນທຸດ, ແລະ
ສາມາດປາດຖະໜາໄດ້ຕາມໃຈຂອບຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະອອກໄປເວົ້າ
ດ້ວຍສຽງແກຂອງພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍສຽງທີ່
ສັ່ນສະເຫຼ່ອນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຮ້ອງ
ປາວການກັບໃຈແກ່ທຸກຜູ້ຄົນ!

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດເຖິງ
ເລື່ອງການກັບໃຈ, ແລະ ແຜນແກ່ທຸກ
ຈິດວິນຍານໃຫ້ດັງຄືສຽງຟ້າຮ້ອງ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ມາຫາ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ
ບໍ່ມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈໃນທົ່ວຜົນ
ແຜ່ນດິນໂລກອີກເລີຍ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນມະນຸດ, ແລະ
ເຮັດບາບໄດ້ໃນຄວາມປາດຖະໜາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຄວນ
ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແບ່ງປັນ
ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນຈະປ່ຽນຄວາມ
ປາດຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຄຳສັ່ງ
ອັນໝັ້ນຄົງຂອງພຣະຜູ້ທຣຸກທຳ, ເພາະ
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະອົງປະທານໃຫ້ມະນຸດ
ຕາມ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາ, ບໍ່ວ່າມັນ
ຈະເປັນໄປເພື່ອຄວາມຕາຍ ຫຼື ເພື່ອຊີວິດ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້
ແບ່ງປັນໃຫ້ມະນຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ມອບ
ຄຳສັ່ງແກ່ເຂົາຊຶ່ງເປັນຄຳສັ່ງທີ່ປ່ຽນແປງບໍ່
ໄດ້, ອີງຕາມ ຄວາມປະສົງຂອງເຂົາ, ບໍ່ວ່າ
ມັນຈະເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮອດ ຫຼື ເພື່ອ
ຄວາມພິນາດ.

5 Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

6 Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

7 Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

8 For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

9 I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຜິດຜອກຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ມະນຸດທັງປວງ; ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຄວາມດີຈາກ ຄວາມຜິດຜອກ ປາດຈາກຂໍ້ຕໍາໜິ; ແຕ່ຜູ້ທີ່ຮູ້ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຜິດ, ແກ່ຜູ້ ນັ້ນຈະໃຫ້ຕາມຄວາມປະຣາດນາຂອງ ເຂົາ, ໄວ້ວາເຂົາຈະປະຣາດນາຄວາມດີ ຫຼື ຄວາມຜິດ, ສິວິດຫຼື ຄວາມຕາຍ, ປຶດຫຼື ສຳນຶກຜິດຈາກມະນຸດຮຸກຮຸນ.

ບັດນີ້, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງ ເຫຼົ່ານີ້, ເຫດໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະ ປະຣາດນາຍິ່ງໄປກວ່າການທີ່ ພະຣອດຮຸກຮຸນເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າມາເລົ່າ ?

ເຫດໃດຂ້າພະເຈົ້າຈະປະຣາດນາໃຫ້ ຕົນເປັນເທພ, ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າພູດໄປໄດ້ທັງ ສຸດແດນແຜ່ນດິນໂລກ ?

ເພາະດູເຄີດ, ພະເຈົ້າປະຣາດນາໃຫ້ ປະຣາດນາທັງປວງ, ດ້ວຍພາສາ ແລະ ພາສາຂອງຕົນເອງ, ທີ່ຈະສອນພະ ຣາດນາຂອງພະຣອດຮຸກຮຸນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍປັນຍາ, ທຸກສິ່ງທີ່ພະຣອດຮຸກຮຸນ ເຫັນເໝາະສົມທີ່ພວກເຂົາຄວນມີ; ຈະນັ້ນເຮົາຈຶ່ງເຫັນວ່າພະເຈົ້າ ປະຣາດນາຄຳປຶກສາດ້ວຍພະປຣິຊາ ພູດ, ຕາມສິ່ງທີ່ເໝາະສົມແລະ ຈິງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງທີ່ພະເຈົ້າຮຸກຮຸນ ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໂອ້ອວດ ສິ່ງນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າໂອ້ອວດຕົວຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າປະຣາດນາປຶກສາໃນສິ່ງທີ່ ພະເຈົ້າຮຸກຮຸນບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ນີ້ຄືຄວາມປະຣາດນາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະເປັນ ເຄຣັງມືໃນພະຮັດຂອງພະເຈົ້າ ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະນຳຈິດວິຖານສັກດວງ ມາສູ່ການກັບໃຈ; ແລະ ນີ້ຄືປຶດຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຜິດຜອກຢູ່ຕໍ່ໜ້າມະນຸດ ທັງປວງ; ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກ ຄວາມຜິດຜອກບໍ່ມີຂໍ້ຕໍາໜິ; ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ ຮູ້ຈັກ ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຜິດ, ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາ ບໍ່ວ່າເຂົາ ປາດຖະໜາຄວາມດີ ຫຼື ຄວາມຜິດ, ຊີວິດ ຫຼື ຄວາມຕາຍ, ຄວາມຊຸ່ນຊຸ່ມ ຫຼື ຄວາມ ເສຍໃຈໃນ ຈິດສຳນຶກ.

ບັດນີ້, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງ ເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ເປັນຫຍັງ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ປາດຖະໜາເກີນກວ່າທີ່ຈະ ເຮັດວຽກງານ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຖືກເອີ້ນມາໃຫ້ ເຮັດ?

ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປາດຖະໜາ ຢາກເປັນພູດ, ເພື່ອຈະໄດ້ປະຣາດນາໄປຈົນ ເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ?

ເພາະຈິງເບິ່ງ, ພະຣາດນາເປັນເຈົ້າປະຣາດນາ ໃຫ້ ທຸກປະຊາຊາດດ້ວຍຊາດ ແລະ ພາສາ ຂອງຕົນເອງເພື່ອສົດສອນພະຣາດນາຂອງ ພະຣາດນາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນສະຕິປັນຍາ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພະຣາດນາ ເຫັນວ່າ ເໝາະສົມທີ່ພວກເຂົາຄວນມີ; ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າພະຣາດນາເປັນເຈົ້າແນະນຳດ້ວຍ ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຕາມສິ່ງທີ່ ທ່ຽງທຳ ແລະ ເປັນຄວາມຈິງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງທີ່ພະຣາດນາເປັນເຈົ້າ ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາບປຶ້ມ ໃນເລື່ອງນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ປາບປຶ້ມໃນ ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າປາບປຶ້ມ ໃນສິ່ງທີ່ພະຣາດນາເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນີ້ຄືຄວາມປາບປຶ້ມຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອບາງທີຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະ ເປັນເຄຣັງມືໃນພະຮັດຂອງພະເຈົ້າໃນ ການນຳຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງມາສູ່ການກັບ ໃຈ; ແລະ ນີ້ຄືຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

10 And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

11 Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

12 Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

13 Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

และดูเถิด, เมื่อข้าพเจ้าเห็นพี่น้องข้าพเจ้าเป็นอันมากสำนึกผิด โดยแท้จริง, และมาหาพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, เมื่อนั้นจิตวิญญาณข้าพเจ้าจะเปี่ยมด้วยปิติ; เมื่อนั้นข้าพเจ้าจดจำได้ว่าพระเจ้าทรงทำสิ่งใดบ้างเพื่อข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้ที่พระองค์ทรงไถยนิคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, เวลานั้นข้าพเจ้าจดจำถึงพระพาหุอันเมตตาของพระองค์ ซึ่งทรงยื่นมาให้ข้าพเจ้า.

แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้าระลึกถึงความเป็นเชลยของบรรพบุรุษข้าพเจ้าด้วย; เพราะข้าพเจ้ารู้แน่ ว่าพระเจ้าทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาส, และโดยการนี้ทรงสถาปนาศาสนจักรของพระองค์ขึ้น; แท้จริงแล้ว, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าของอับราฮัม, พระผู้เป็นเจ้าของอิสอัค, และพระผู้เป็นเจ้าของยาโคบ, ทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาส.

แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าระลึกอยู่เสมอถึงความเป็นเชลยของบรรพบุรุษข้าพเจ้า; และพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันนั้นผู้ทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากเงื้อมมือชาวอียิปต์ทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาส.

แท้จริงแล้ว, และพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันนั้นทรงสถาปนาศาสนจักรของพระองค์ขึ้นในบรรดาพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันนั้นทรงเรียกข้าพเจ้าโดยการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์, เพื่อสั่งสอนพระวจนะให้คนเหล่านี้, และประทานความสำเร็จมากมายให้ข้าพเจ้า, ซึ่งในการนี้ปิติของข้าพเจ้าจึงเต็มเปี่ยม.

และ จົງເບິ່ງ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍຄົນທີ່ສຳນຶກຜິດດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ແລ້ວເຂົ້າມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ເວລານັ້ນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ; ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າສຳນຶກໄດ້ວ່າ ມີ ສິ່ງໃດແດ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າສຳນຶກເຖິງພຣະທັດທີ່ມີຄວາມເມດຕາປານີຂອງພຣະອົງຊຶ່ງເດີມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າສຳນຶກໄດ້ເຖິງຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຳນຶກ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບໄດ້ປົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈື່ຈຳຢູ່ສະເໝີເຖິງການເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ ປົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເຢີບ ແລະ ໄດ້ປົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບເອົາຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດ, ເພື່ອສົ່ງສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ໄດ້ປະທານຄວາມສຳເລັດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມສຸກ.

14 But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

15 Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

16 Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

17 And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

แต่ข้าพเจ้าไม่ยินดีในความสำเร็จของข้าพเจ้าเองแต่อย่างเดียว, แต่ปิติของข้าพเจ้าเต็มเปี่ยมยิ่งขึ้นเพราะความสำเร็จของพี่น้องข้าพเจ้า, ผู้ขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟ.

ดูเถิด, พวกท่านทำงานหนักอย่างยิ่ง, และนำผลเป็นอันมากออกมา; และรางวัลของพวกท่านจะยิ่งใหญ่สักเพียงใด!

บัดนี้, เมื่อข้าพเจ้านึกถึงความสำเร็จของพี่น้องเหล่านี้ของข้าพเจ้า, ประหนึ่งว่าจิตวิญญาณของข้าพเจ้าถูกนำไป, แม้ถึงการแยกจากร่างกาย, ปิติของข้าพเจ้าใหญ่หลวงยิ่งนัก.

และบัดนี้ขอพระเจ้าเป็นเจ้าโปรดประทานแก่คนเหล่านี้, พี่น้องข้าพเจ้า, เพื่อพวกท่านจะได้นั่งลงในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, และคนทั้งหมดผู้เป็นผลจากการทำงานของพวกท่านด้วยเพื่อพวกท่านจะไม่ออกไปอีก, แต่เพื่อพวกท่านจะสรรเสริญพระองค์ตลอดกาล. และขอพระเจ้าเป็นเจ้าโปรดประทานให้เป็นไปตามถ้อยคำของข้าพเจ้า, แม้ดังที่ข้าพเจ้าพูดไว้. เอเมน.

แต่ข้าพเจ้าข่มได้ปิตินิยามในความสำเร็จของข้าพเจ้าแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น, แต่ข้าพเจ้าเต็มเปี่ยมไปด้วยความสุขในความสำเร็จของพี่น้องของข้าพเจ้า, ผู้ที่ได้ขึ้นไปหาแผ่นดินนีไฟนำอีก.

จึงเป็, เจ้าเจ้าได้ออกแรงงานอย่างมากมาย, และได้นำเอาผลงานอย่างมากมายออกมา; และรางวัลของพวกเจ้ามันยิ่งใหญ่มาก!

บัดนี้, เมื่อข้าพเจ้าคิดถึงความสำเร็จของพี่น้องเหล่านี้ของข้าพเจ้าจิตวิญญาณของข้าพเจ้าก็ถูกพาไป, จินว่ามันถูกแยกออกจากร่างกาย, ถึกับว่า มันเป็นความสุขที่สุดของข้าพเจ้า.

และ บัดนี้ขอพระเจ้าโปรดประทานแก่คนเหล่านี้, พี่น้องของข้าพเจ้า, เพื่อพวกเจ้าจะได้นั่งลงในอาณาจักรของพระเจ้าด้วยเถิด; แท้จริงแล้ว, และ ให้แก่คนทั้งปวงผู้เป็นงานจากภายนอกของพวกเจ้านำอีก. เพื่อพวกเจ้าจะบ่อนอกไปอีก, แต่เพื่อพวกเจ้าจะสันละสันพระวิญทะตลอดไป. และ ขอพระเจ้าโปรดประทานเพื่อให้เป็นไปตามถ้อยคำของข้าพเจ้าที่ได้เอ้าไว้ด้วยเถิด. อาเมน.

Alma 30

- 1 Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—
- 2 Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.
- 3 Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.
- 4 And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- 5 And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

แอลมา ๓๐

ดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่ผู้คนของแอมมอนตั้งรกรากอยู่ในแผ่นดินแห่งเจอร์ชอน, แท้จริงแล้ว, และหลังจากที่ชาวเลมันถูกขับไล่ออกจากแผ่นดินแล้วด้วย, และคนตายของพวกเขาถูกผู้คนของแผ่นดินฝังไว้—

บัดนี้ไม่ได้นับจำนวนคนตายของพวกเขาเพราะความมากมายในจำนวนของมัน; ทั้งไม่ได้นับจำนวนคนตายของชาวนีไฟ—แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากที่พวกเขาได้ฝังคนตายของตน, และหลังจากวันแห่งการอดอาหาร, และความโศกเศร้า, และการสวดอ้อนวอนด้วยแล้ว, (และมันเป็นไปในปีที่สิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ) จึงเริ่มมีสันติติดต่อกันทั่วแผ่นดิน.

แท้จริงแล้ว, และผู้คนยึดมั่นต่อการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า; และพวกเขาเคร่งครัดในการยึดถือศาสนพิธีของพระผู้เป็นเจ้า, ตามกฎของโมเสส; เพราะพวกเขาได้รับการสอนให้รักษากฎของโมเสสไปจนกว่ามันจะสมบูรณ์.

และด้วยเหตุนี้ผู้คนจึงไม่มีความวุ่นวายตลอดปีที่สิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในการเริ่มต้นของปีที่สิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, มีสันติติดต่อกัน.

แอมมา ๓๐

จึงบัง, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่ผู้คนของอามอนได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ในแผ่นดินเจอรอนแล้ว, แท้จริงแล้ว, และหลังจากที่ชาวเลมันถูกขับไล่ออกไปจากแผ่นดินแล้ว, และซากสับของพวกเขาได้ถูกเอาไปฝังโดยผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินนั้น—

บัดนี้พวกเขาได้นับจำนวนซากสับของชาวเลมัน ย้อนว่าอามทอลวาทลายของมัน; ทั้งไม่ได้นับจำนวนซากสับของชาวนีไฟอีก—แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น หลังจากที่เขาได้ฝังสับของผู้ตายแล้ว, และหลังจากมีเหตุการณ์ที่สืบเนื่องเข้า และงานไว้มาก, และงานอะทิตานล่องไปแล้ว, มันจึงเริ่มมีสันติสุขทั่วแผ่นดิน (และมันเป็นไปในปีที่สิบหกแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนของนีไฟ).

แท้จริงแล้ว, และผู้คนที่ได้ยึดถือจะรักษาสถาบันของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; และ พวกเขาได้เคร่งครัดในการยึดถือพิธีกรรมของพระเจ้าตามกติกของโมเส; เพราะว่าเขาได้รับการสอนให้รักษากติกของโมเสสไปจนกว่ามันจะสมบูรณ์.

และ ดังนั้นผู้คนที่จึงมีอามทอลวาทะตลอดปีที่สิบหกแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนของนีไฟ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีที่สิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน มันก็ยังมีความสันติสุขอยู่เลยยังไป.

6 But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

7 Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

8 For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

9 Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

10 But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

11 For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในตอนปลายปีที่สิบเจ็ด, ชายผู้หนึ่งเข้ามาในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และเขาเป็นผู้ต่อต้านพระคริสต์, เพราะเขาเริ่มสั่งสอนผู้คนในทางตรงกันข้ามกับคำพยากรณ์ซึ่งศาสดาพยากรณ์พูดไว้, เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์.

บัดนี้ไม่มีกฎหมายที่ขัดขวางความเชื่อของมนุษย์; เพราะเป็นสิ่งตรงกันข้ามกับพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างยิ่งที่ว่าจะมีกฎหมายซึ่งจะนำมนุษย์ไปสู่ฐานะที่ไม่เสมอภาค.

เพราะพระคัมภีร์กล่าวไว้ดังนี้: ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียวันนี้, ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด.

บัดนี้หากมนุษย์ปรารถนาจะรับใช้พระเจ้า, ก็เป็นสิทธิของเขา; หรือที่จริงแล้ว, หากเขาเชื่อในพระเจ้าก็เป็นสิทธิของเขาที่จะรับใช้พระองค์; แต่หากเขาไม่เชื่อในพระองค์ก็ไม่มีกฎหมายที่จะลงโทษเขา.

แต่หากเขากระทำความผิดเขาก็ถูกลงโทษถึงตาย; และหากเขาโจรกรรมเขาก็ถูกลงโทษด้วย; และหากเขาขโมยเขาก็ถูกลงโทษด้วย; และหากเขาประพฤติล่วงประเวณีเขาก็ถูกลงโทษด้วย; แท้จริงแล้ว, เพื่อความชั่วร้ายทั้งหมดนี้พวกเขาจึงถูกลงโทษ.

เพราะมีกฎหมายว่ามนุษย์จะถูกพิพากษาตามโทษานุโทษของเขา. กระนั้นก็ตาม, ไม่มีกฎหมายห้ามความเชื่อของมนุษย์; ฉะนั้น, มนุษย์ถูกลงโทษเพราะโทษานุโทษซึ่งเขากระทำเท่านั้น; ฉะนั้นคนทั้งปวงอยู่ในฐานะที่เสมอภาค.

แต่ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในท้ายปีທີสิบเจ็ด มีคนผู้หนึ่งได้เข้ามาในแผ่นดินเซราเฮมลา, และ ลาวเป็น ผู้ต่อต้านพระคริสต์, และ ลาวได้เลื่อมใสสอนผู้คนที่ให้เขานับถือกับคำทำนาย ซึ่งศาสดาได้ทำนายว่าเกี่ยวกับงานเสด็จมาของพระคริสต์.

บัดนี้มันไม่มีกฎหมายที่จะขัดขวางความเชื่อของมนุษย์, เพราะมันเป็นสิ่งตรงกันข้ามกับพระบัญญัติของพระเจ้าที่จะมีกฎหมายนำพามนุษย์ไปสู่ขั้นฐานที่เสมอภาค.

เพราะข้อความพระคัมภีร์ได้กล่าวดังนี้: เจ้าจง เลือกรับในนี้วันนี้, เจ้าจะรับใช้ผู้ใด.

บัดนี้ถ้าหากมนุษย์ได้ปรารถนาที่จะรับใช้พระเจ้า, มันก็เป็นสิทธิของเขา; หรือ ถ้าหากเขาเชื่อฟังพระเจ้า, มันก็เป็นสิทธิของเขาที่จะรับใช้พระองค์; แต่ถ้าหากเขาไม่เชื่อในพระองค์ มันก็ไม่มีกฎหมายใดที่จะมาลงโทษเขาได้.

แต่ถ้าหากเขากระทำความผิดเขาก็จะถูกลงโทษถึงตาย; และ ถ้าหากเขาขโมยเขาก็จะถูกลงโทษถึงตาย; และ ถ้าหากเขาประพฤติล่วงประเวณีเขาก็จะถูกลงโทษถึงตาย; และ ถ้าหากเขาขโมยเขาก็จะถูกลงโทษถึงตาย; แท้จริงแล้ว, เพื่อความชั่วร้ายทั้งหมดนี้ พวกเขาจึงถูกลงโทษ.

เพราะว่ากฎหมายมีอยู่ว่า มนุษย์จะต้องถูกตัดสินตามความผิดของเขา. แท้จริงแล้ว, มันไม่มีกฎหมายที่จะห้ามความเชื่อของมนุษย์; ฉะนั้น, มนุษย์จะถูกลงโทษตามความผิด ซึ่งพวกเขาได้กระทำความผิด; ฉะนั้น คนทั้งปวงจึงอยู่ในขั้นฐานที่เสมอภาค.

- 12 And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:
- 13 O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.
- 14 Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.
- 15 How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.
- 16 Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.
- และผู้ต่อต้านพระคริสต์ผู้นี้, ชื่อของเขาคือคอรียอร์, (และกฎไม่มีอำนาจกับเขาได้) เริ่มสั่งสอนผู้คนว่าจะไม่มีพระคริสต์. และเขาสั่งสอนตามวิธีนี้, โดยกล่าวว่า :
- โอ้ท่านที่ถูกมัดลงไปอยู่ใต้ความหวังอันโง่เขลาและเปล่าประโยชน์, ทำไมท่านจึงนำเรื่องโง่เขลาเช่นนั้นมาเทียมแอกไว้กับตัว? ทำไมท่านจึงตั้งตารอพระคริสต์? เพราะไม่มีมนุษย์คนใดรู้ได้ถึงสิ่งที่จะมาถึง.
- ดูเถิด, เรื่องเหล่านี้ซึ่งท่านเรียกว่าคำพยากรณ์, ซึ่งท่านกล่าวว่า สืบทอดกันมาโดยศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์, ดูเถิด, สิ่งเหล่านี้เป็นประเพณีอันโง่เขลาของบรรพบุรุษท่าน.
- ท่านรู้ถึงความแน่นอนของสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร? ดูเถิด, ท่านไม่อาจรู้ได้ถึงสิ่งที่ท่านไม่เห็น; ฉะนั้นท่านจึงไม่อาจรู้ได้ว่าจะมีพระคริสต์.
- ท่านมองไปข้างหน้าและกล่าวว่า ท่านเห็นการปลดบาปของท่าน. แต่ดูเถิด, มันเป็นผลของจิตใจที่ไร้สติ; และความพินาศนี้ของจิตใจท่านเกิดขึ้นเพราะประเพณีบรรพบุรุษของท่าน, ซึ่งนำท่านไปสู่ความเชื่อในสิ่งที่ไม่เป็นเช่นนั้น.
- และ ผู้ต่อต้านพระคริสต์ผู้นี้มีชื่อว่า โคริท (และ กิ๊บมีอำนาจกับลาวได้) ลาวเริ่มสั่งสอนผู้อื่นว่า มันจะไม่มีพระคริสต์. และ ลาวได้สั่งสอนตามวิธีนี้, โดยกล่าวว่า:
- โอ้ พวกท่านผู้ที่ถูกมัดไว้อยู่ใต้ความท้อแท้โง่เขลา และ บໍມີປະໂຫຍດ, เป็นຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງແບກເອົາຄວາມໂງ່ຈ້າໄວ້ກັບຕົນເອງ? ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງຊອກຫາພຣະຄຣິດ? ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.
- ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ພວກທ່ານເອີ້ນວ່າຄຳທ່ານຍ, ຊຶ່ງພວກທ່ານກ່າວວ່າມັນຖືກມອບຕໍ່ກັນມາໂດຍສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຮີດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ.
- ພວກທ່ານຮູ້ຈັກຄວາມແນ່ນອນຂອງມັນໄດ້ແນວໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ເຫັນ; ສະນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ມັນຈະມີພຣະຄຣິດ.
- ພວກທ່ານຫວັງ ແລະ ກ່າວວ່າພວກທ່ານເຫັນການປົດບາບຂອງພວກທ່ານເອງ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຄວາມຄິດທີ່ບ້າງ ແລະ ຄວາມຜິດປົກກະຕິຂອງຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ; ແລະ ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນວ່າຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ, ຊຶ່ງນຳພາພວກທ່ານໄປເຊື່ອຖືໃນສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

- 17 And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

18 And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms—telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

19 Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

20 But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

21 And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

และเรื่องเช่นนั้นอีกหลายเรื่องที่เขากล่าวแก่คนทั้งหลาย, โดยบอกคนเหล่านั้นว่าจะมีการชดใช้เพื่อบาปของมนุษย์เกิดขึ้นไม่ได้, แต่มนุษย์ทุกคนรับประสบการณ์ในชีวิตนี้ตามการดำเนินชีวิตของตน; ฉะนั้นมนุษย์ทุกคนรุ่งเรืองตามอัจฉริยภาพของตน, และว่ามนุษย์ทุกคนมีชัยชนะตามกำลังของตน; และอะไรก็ตามที่มนุษย์ทำไปย่อมไม่เป็นความผิด.

และดังนั้นเขาสั่งสอนคนทั้งหลาย, ชักนำใจคนไปเป็นอันมาก, เป็นเหตุให้คนเหล่านั้นเชิดหน้าในความชั่วร้ายของตน, แท้จริงแล้ว, ชักนำผู้หญิงไปเป็นอันมาก, และผู้ชายด้วย, ให้กระทำการผิดประเวณี—โดยบอกพวกเขาว่าเมื่อมนุษย์ตาย, นั่นคือที่สุดของมัน.

บัดนี้ชายผู้นั้นข้ามไปแผ่นดินแห่งเจอร์ซอนด้วย, เพื่อสั่งสอนเรื่องเหล่านี้ในบรรดาผู้คนของแอมมอน, ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเป็นผู้คนของชาวเลมมัน.

แต่ดูเถิดคนเหล่านั้นฉลาดกว่าชาวนีไฟหลาย ๆ คน; เพราะคนเหล่านั้นจับเขา, และมัดเขา, และพาเขาไปอยู่ต่อหน้าแอมมอน, ผู้เป็นมหาปุโรหิตปกครองคนเหล่านั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านให้พาเขาออกไปจากแผ่นดิน. และเขาเข้ามาในแผ่นดินแห่งกิเดียน, และเริ่มสั่งสอนคนเหล่านั้นด้วย; และที่นี้เขาไม่ได้รับความสำเร็จมากนัก, เพราะเขาถูกจับมัดไว้และถูกพาไปอยู่ต่อหน้ามหาปุโรหิต, และหัวหน้าผู้พิพากษาปกครองแผ่นดินด้วย.

และ ลาวได้เฝ้ากับพวกเขารีกหลายเลื่องในลักสะณะดรวงกันนี้โดยบอกพวกเข่าว่า มันจะบ่มีภานอุกิไ้ใ้แทนบาบของมะนุดเกิดຂຶ້ນຢ່າງເດັດຂາດ, ແຕ່ວ່າມະນຸດແຕ່ລະຄົນເປັນຢູ່ໃນຊີວິດນີ້ ຕາມການດຳເນີນຊີວິດຂອງຕົນເອງ; ສະນັ້ນ ມະນຸດແຕ່ລະຄົນມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຕາມຄວາມສະຫລາດຂອງຕົນເອງ, ແລະ ວ່າທຸກຄົນຊະນະຕາມກຳລັງຂອງຕົນເອງ; ແລະ ແມ່ນຫຍັງກໍຕາມທີ່ຕົນເອງກະທຳໄປນັ້ນ ຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດເລີຍ.

ແລະ ລາວໄດ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາແບບນີ້, ແລະ ໄດ້ຊັກຈູງໃຈຫລາຍດວງໄປ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເບີກບານໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ຊັກຈູງພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ພວກຜູ້ຊາຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍນຳອີກໃຫ້ທຳການໂສເພນີ—ບອກພວກເຂົາວ່າ ເວລາຄົນຕາຍໄປ ມັນເປັນທີ່ສຸດຂອງຊີວິດ.

ບັດນີ້ຄົນຜູ້ນີ້ໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນເຈຊອນເພື່ອສັ່ງສອນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນນຳອີກ, ຊຶ່ງເຄີຍເປັນຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນມາກ່ອນ.

ແຕ່ຈັ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາສະຫລາດກວ່າຊາວນີໄຟເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຈັບ ແລະ ມັດລາວ, ແລະ ໄດ້ພາລາວໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຳໂມນຜູ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດປົກຄອງຜູ້ຄົນພວກນັ້ນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນສັ່ງໃຫ້ລາວອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ. ແລະ ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນກີເດໂອນ ແລະ ເລີ່ມສັ່ງສອນພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ບ່ອນນີ້ລາວບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດເລີຍ, ເພາະວ່າລາວຖືກຈັບ ແລະ ມັດໄວ້, ແລະ ຖືກພາໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນປົກຄອງແຜ່ນດິນ.

- 22 And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?
- 23 Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.
- 24 Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.
- 25 Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.
- 26 And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มหาปุโรหิตกล่าวแก่เขาว่า : ทำไมท่านจึงเที่ยวไปบิดเบือนทางของพระเจ้า ? ทำไมท่านจึงสอนคนเหล่านั้นว่าจะไม่มีพระคริสต์, เพื่อขัดขวางการชื่นชมยินดีของพวกเขา ? ทำไมท่านจึงพูดขัดกับคำพยากรณ์ทั้งหมดของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ ?
- บัดนี้ชื่อของมหาปุโรหิตคือกิดโดนาห์. และคอรียอร์กล่าวว่า : เพราะข้าพเจ้าไม่สอนประเพณีโง่เขลาของบรรพบุรุษท่าน, และเพราะข้าพเจ้าไม่สอนคนเหล่านั้นให้ผูกมัดตนลงไปได้ศาสนพิธีและการปฏิบัติอันโง่เขลาซึ่งปุโรหิตในสมัยโบราณกำหนดไว้, เพื่อแย่งชิงพลังอำนาจและสิทธิอำนาจเหนือพวกเขา, เพื่อให้พวกเขาอยู่ในความเขลา, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่เงยหน้า, แต่ถูกกดหัวไว้ตามคำของท่าน.
- ท่านกล่าวว่าคนเหล่านี้เป็นอิสระชน. ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวว่าพวกเขาอยู่ในความเป็นทาส. ท่านกล่าวว่าคำพยากรณ์สมัยโบราณเหล่านั้นจริง. ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวว่าท่านไม่รู้ว่ามีจริง.
- ท่านกล่าวว่าคนเหล่านี้เป็นคนที่มีความผิดและตก, เพราะการล่วงละเมิดของบรรพชน. ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวว่าเด็กมิได้มีความผิดอันเนื่องจากบิดามารดาของตน.
- และท่านกล่าวว่าด้วยว่าพระคริสต์จะเสด็จมา. แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวว่าท่านหาได้รู้ไม่ว่าจะมีพระคริสต์. และท่านกล่าวว่าด้วยว่าพระองค์จะทรงถูกประหารเพื่อบาปของโลก—
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง มะทาปะโลทิดได้ถามลาว่า: เป็นที่ยังเจ้าจึงขู่รบกวนเบือนทางของพระเจ้าเป็นเจ้า? เป็นที่ยังเจ้าจึงลิดสอนผู้รับพวงนี้ว่า มันจะไม่มีพระคริสต์เพื่อขัดขวางความชื่นชมยินดีของพวกเขา? เป็นที่ยังเจ้าจึงเฝ้าขัดกับงานทำนายบทพยากรณ์ของศาสดาผู้บริสุทธิ์?
- บัดนี้ชื่อของมะทาปะโลทิดผู้รับลิดโดนา. และ โคริฮอร์ตอบเพิ่มว่า: ย้อนว่าข้าพเจ้าได้ลิดสอนริดถองปะเพมิอันโง่เขลาทั้งหลายของบัพพบุลลของท่าน, และ ย้อนว่าข้าพเจ้าได้ลิดสอนผู้รับพวงนี้ให้ผูกมัดตัวเองพายได้พิธีกรรม และงานปะกิดอันโง่เขลาทั้งหลาย ขู่ปะโลทิดสะໄໝບູຮານກຳນົດໄວ້ ເພື່ອແຍ້ງຊົງເອົາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອກັບກຳພວກເຂົາໄວ້ໃນຄວາມໂງ່າຫຼ້າຫຼ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເງິນໜ້າຂຶ້ນ, ແຕ່ຖືກນຳເອົາລົງໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງທ່ານ.
- ທ່ານເວົ້າວ່າ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເປັນຄົນມີອິດສະລະ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດ. ທ່ານກ່າວວ່າຄຳທ່ານຍາຍເຫລົ່ານັ້ນຂອງສະໄໝບູຮານເປັນຄວາມຈິງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກດອກວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ.
- ທ່ານເວົ້າວ່າ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມຜິດ ແລະ ຕົກໄປເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງພໍ່ແມ່. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າລູກຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດເພາະພໍ່ແມ່.
- ແລະ ທ່ານເວົ້າອີກວ່າ ພະຣົດຈະສະເດັດມາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກດອກວ່າ ມັນຈະມີພະຣົດ. ແລະ ທ່ານເວົ້າວ່າ ພະຣົດຈະຖືກປະທານເພື່ອ ບາບຂອງໂລກ—

27 And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

28 Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

29 Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

และดังนี้ท่านชักนำคนพวกนี้ไปตามประเพณีโง่เขลาของบรรพบุรุษท่าน, และตามความปรารถนาของท่านเอง; และท่านกดขี่พวกเขาไว้, แม้ตั้งอยู่ในความเป็นทาส, เพื่อท่านจะได้อึดหน้าสำราญด้วยแรงงานจากมือของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะไม่กล้าเงยหน้าด้วยความมองอาจ, และเพื่อพวกเขาจะไม่กล้ายินดีในสิทธิ์และอภิสิทธิ์ของตน.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาไม่กล้าใช้สิ่งซึ่งเป็นของตนเองโดยเกรงว่าจะทำให้บุโรหิตของตนขุนเคื่อง, ผู้ซึ่งใส่แอกให้พวกเขาตามความปรารถนาของตน, และนำพวกเขาให้เชื่อ, โดยประเพณีของตนและความฝันของตนและอารมณ์ของตนและนิมิตของตนและความกลัวอันเสแสร้งของตน, เพื่อที่ว่า, หากพวกเขาไม่ทำตามคำของตน, พวกเขาจะทำให้ใครสักคนซึ่งไม่เป็นที่รู้จักขุนเคื่อง, ผู้ซึ่งพวกเขากล่าวว่าเป็นพระเจ้า—บุคคลซึ่งไม่มีใครเคยเห็นหรือรู้จัก, ผู้ซึ่งไม่เคยดำรงอยู่เลย, ทั้งจะไม่มีวันดำรงอยู่.

บัดนี้เมื่อมหาปุโรหิตและหัวหน้าผู้พิพากษาเห็นความแข็งกระด้างของใจเขา, แท้จริงแล้ว, เมื่อเห็นว่าเขาจ้วงจาบแม้กับพระเจ้า, พวกเขาจึงไม่ยอมตอบถ้อยคำของเขา; แต่ให้มัดเขา; และพวกเขาส่งเขาให้อยู่ในการควบคุมของเจ้าหน้าที่; และส่งเขาไปแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, เพื่อจะได้นำเขาไปอยู่ต่อหน้าเอลมา, และหัวหน้าผู้พิพากษาซึ่งเป็นผู้ปกครองเหนือแผ่นดินทั้งหมด.

และ ท่านนำพาผู้ถินพวกนี้ไปตามริดถองปะเพมิอันไว้จ้ข้าทล้าทล้งຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງທ່ານເອງ; ແລະ ທ່ານເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕໍ່າຕ້ອຍລົງ, ເຖິງແມ່ນຄືກັບວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດ, ເພື່ອທ່ານຈະອັມໜ້າສໍາລານດ້ວຍແຮງງານຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະເງິນໜ້າຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ດ້ວຍຄວາມອົງອາດ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ກ້າຊົມຊຸມໃນສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງພວກເຂົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາບໍ່ກ້າໃຊ້ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງ ໂດຍຢ້ານວ່າຈະເຮັດໃຫ້ປະໂຫິດຂອງພວກເຂົາບໍ່ພໍໃຈ, ພວກເຂົາໄດ້ເປັນແອກໃຫ້ປະໂຫິດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງປະໂຫິດ, ແລະ ນໍາພາພວກເຂົາໃຫ້ເຊື່ອຖືຕາມຮີດຄອງປະເພນີຂອງຕົນ, ຕາມຄວາມໄຝ່ຝັນຂອງຕົນ ແລະ ຕາມອາລົມຂອງຕົນ ແລະ ພາບນິມິດນັ້ນ, ແລະ ຄວາມລືກລັບທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາຂອງຕົນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດຕາມຄໍາເວົ້າຂອງຕົນ, ພວກເຂົາກໍ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຊ່ວຍເຫຼືອ ຜູ້ຊຶ່ງພວກເຂົາກ່າວວ່າ ເປັນພຣະເຈົ້າ—ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ ແລະ ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍເປັນມາກ່ອນ ແລະ ຈະບໍ່ມີວັນເປັນໄປໄດ້.

ບັດນີ້ເວລາມະຫາປະໂຫິດ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນເຫັນຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈລາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອພວກເພີ່ນເຫັນລາວໝິ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າ, ພວກເພີ່ນຈຶ່ງບໍ່ຍອມຕອບຄໍາເວົ້າຂອງລາວ; ແຕ່ພວກເພີ່ນສັ່ງໃຫ້ມັດລາວ; ແລະ ພວກເພີ່ນໄດ້ສັ່ງລາວໄປຫາເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ສັ່ງລາວຕໍ່ໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເພື່ອຈະໄດ້ນໍາໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງແອວມາ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຊຶ່ງເປັນຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນທັງໝົດ.

30 And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

31 And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

32 Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

33 And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

34 And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อเขาถูกนำมาอยู่ต่อหน้าแอลมา และหัวหน้าผู้พิพากษา, เขาทำแบบเดียวกันกับที่เขาทำในแผ่นดินแห่งกิเดียน; แท้จริงแล้ว, เขายังคงลบหลู่พระเจ้าต่อไป.

และเขายังทวีความรุนแรงในคำพูดต่อหน้าแอลมา, และจ้วงจาบต่อปุโรหิตและผู้สอน, โดยกล่าวหาว่าคนเหล่านั้นชักนำผู้คนให้ทำตามประเพณีเหลวไหลของบรรพบุรุษตน, เพื่อเห็นแก่ความอึดหน้ำสำราญบนน้ำพักน้ำแรงของผู้คน.

บัดนี้แอลมากล่าวแก่เขา : ท่านรู้ว่าเราไม่ได้อึดหน้ำสำราญอยู่บนน้ำพักน้ำแรงของคนเหล่านี้; เพราะดูเถิดข้าพเจ้าทำงานมาแต่ตั้งแต่แรกเริ่มแห่งการปกครองของผู้พิพากษามาจนบัดนี้, ด้วยมือข้าพเจ้าเองเพื่อเลี้ยงตน, ทั้งที่หลายครั้งข้าพเจ้าเดินทางไปในแผ่นดินเพื่อประกาศพระวจนะของพระเจ้าแด่ผู้เป็นเจ้าแก่ผู้คนของข้าพเจ้า.

และทั้งที่เป็นงานมากมายซึ่งข้าพเจ้าทำไปในศาสนจักร, ข้าพเจ้าก็ไม่เคยได้รับเลยแม้แต่ซีไนน์เดียวสำหรับแรงงานของข้าพเจ้า; ทั้งพี่น้องข้าพเจ้าก็ไม่ได้รับ, นอกจากเมื่ออยู่ในบัลลังก์พิพากษา; และเมื่อนั้นเราก็ได้รับแต่เพียงตามกฎหมายสำหรับเวลาของเรา

และบัดนี้, หากเราไม่ได้รับสิ่งตอบแทนแรงงานของเราในศาสนจักร, จะเป็นประโยชน์อันใดกับเราเล่าที่จะทำงานในศาสนจักร หากไม่ใช่เพื่อประกาศความจริง, เพื่อเราจะมีภาระชื่นชมยินดีในปีติของพี่น้องเรา?

และ เขาถามได้บังเกิดขึ้นถึง เวลา ลาวถูกนำมาอยู่ต่อหน้าแอลมา และ ทิวข้าผู้ตัดสิน, ลาวก็เฝ้าแบบ ถูกรบกวนกับที่ลาวได้เฝ้าในแผ่นดิน กิเดโอนนั้น; แท้จริงแล้ว, ลาวได้ ข่มขู่ ประทาศต่ออีก.

และ ลาวได้ใช้ถ้อยคำที่ รุนแรง ทลายขึ้นต่อหน้าแอลมา, และ ข่มขู่ ประทาศต่อปะโลทิด และ ผู้ตัดสิน โดยกล่าวหาว่าพวกเขามิได้ชักนำผู้คน ให้เฝ้าตามวิถีของปะเพมอันยิ่งใหญ่ ซ้ำ ทล้าทล้งของบันพะบุลุดของดิน เพื่อ เห็นแก่ความอึดหน้ำสำราญจาก แสงงานของปะซาซิม.

บัดนี้แอลมาได้กล่าวกับลาวว่า: เจ้ารู้ อยู่แล้วว่า พวกเรามิได้อึดหน้ำสำราญ จากแสงงานของผู้สืบพวกนี้; เพราะจึง เบื้อง ข้าพเจ้าได้ออกแสงงานตั้งแต่ ปรานเล้มต้นของปรานปีกรของของผู้ ตัดสินมาจนถึงบัดนี้ด้วยมือของ ข้าพเจ้าเองเพื่อทล้งดินเอง, ทั้งๆ ที่ข้าพเจ้าได้เดินทางทลายเพื่อไปมา ที่อแผ่นดินเพื่อประกาศพระคำของ พระเจ้าแก่ผู้สืบของข้าพเจ้า.

และ ทั้งๆ ที่มันเป็นวงปรานย่าง ทลวงทลาย ซึ่งข้าพเจ้าได้เฝ้าไปใน สาดสะทาจัก, ข้าพเจ้ามิได้ได้รับพรจ แต่หนึ่ง ซิไนน์เพื่อแสงงานของข้าพเจ้า เลีย; ทั้งพี่น้องของข้าพเจ้ามิได้รับ ทยังเลียบนอกจากเวลาที่อยู่ในบันล้ง ตัดสิน; และ เมื่อนั้นพวกเราจะได้รับ ตามกติกาสาลบเวลาของพวกเรา เท่านั้น.

และ บัดนี้, ถ้าหากพวกเรามิได้รับ สิ่งตอบแทนแสงงานของพวกเราใน สาดสะทาจักแล้ว, มันจะเป็น ประโยชน์อันใดแก่พวกเราที่จะเฝ้า ปรานในสาดสะทาจักนอกจากเพื่อ ประทศความจริง เพื่อพวกเราจะมิ อดความปีติยินดีใน ความสุขของพี่น้อง ของพวกเรา?

35 Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

36 And Korihor answered him, Yea.

37 And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

38 And he answered, Nay.

39 Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

40 And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

41 But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

42 Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

แล้วเหตุใดท่านจึงกล่าวว่าเราสั่งสอนคนเหล่านี้เพื่อหาผลประโยชน์, ในเมื่อท่าน, ด้วยตัวของท่าน, รู้ยู่ที่เราไม่ได้รับผลประโยชน์เลย? และบัดนี้, ท่านเชื่อหรือที่เราหลอกลวงคนเหล่านี้, ซึ่งทำให้เกิดปิติเช่นนั้นในใจพวกเขา?

และคอรียอร์ตอบท่าน, ถูกแล้ว.

และแล้วแอลมากล่าวแก่เขา : ท่านเชื่อไหมว่ามีพระผู้เป็นเจ้า? และเขาตอบ, ไม่เชื่อ.

บัดนี้แอลมากล่าวแก่เขา : ท่านจะปฏิเสธอีกหรือว่าไม่มีพระผู้เป็นเจ้า, และปฏิเสธพระคริสต์ด้วย? เพราะเหตุเกิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ข้าพเจ้ารู้ว่ามิใช่พระผู้เป็นเจ้า, และรู้ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาด้วย.

และบัดนี้ท่านมีหลักฐานอะไรที่ว่ามีพระผู้เป็นเจ้า, หรือว่าพระคริสต์หาเสด็จมาไม่? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าท่านไม่มีเลย, นอกจากเพียงถ้อยคำของท่านเท่านั้น.

แต่, เหตุเกิด, ข้าพเจ้ามีทุกสิ่งที่เป็นประจักษ์พยานว่าสิ่งเหล่านี้จริง; และท่านก็มีทุกสิ่งเป็นประจักษ์พยานแก่ท่านว่าสิ่งเหล่านี้จริง; และท่านจะปฏิเสธหรือ? ท่านเชื่อไหมว่าสิ่งเหล่านี้จริง?

เหตุเกิด, ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านเชื่อ, แต่ท่านถูกครอบงำด้วยวิญญาณที่พุดเท็จ, และท่านไม่เอาใจใส่พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าจนพระองค์ไม่มีที่อยู่ในท่าน; แต่มารมีอำนาจเหนือท่าน, และเขาพาท่านไปทั่ว, ออกกลอุบายต่าง ๆ เพื่อเขาจะทำลายลูก ๆ ของพระผู้เป็นเจ้า.

แล้วเป็นที่ยังเจ้าจึงเจ้าว่า พวกเราสั่งสอนผู้ถือบวชเพื่อหาผลประโยชน์, ในเมื่อตัวเจ้าเองก็รู้จักอยู่แล้วว่า พวกเราบໍ่ได้รับผลประโยชน์ใดเลย? และ บัดนี้, เจ้าเชื่อบໍ่ว่า พวกเราหลอกลวงผู้ถือบวชที่เร็ดให้พวกเจ้ามีความสุขเช่นนั้นในใจของพวกเจ้า?

และ โกรท็ตอบเพิ่นว่า, ถูกแล้ว.

และ แล้วแอลมาถามล่าวว่า: เจ้าเชื่อบໍว่า มັນมีพระเจ้า?

และ ลาวตอบว่า, บໍเชื่อ.

บัดนี้แอลมาเฝ้ากับลาวว่า: เจ้าจะปะติเสดอีกบໍว่า มັນบໍมีพระเจ้า, และปะติเสดพระถิดอีกบໍ? เพราะจ้งเบ้ง, ข้าพเจ้าท้าวบกับเจ้าว่า, ข้าพเจ้ารู้จ้งว่า มັນมีพระเจ้า และ ว่าพระถิดจะสะเด็ดมา.

และ บัดนี้เจ้ามีหลักฐานแนวใดที่ว่ามีบໍมี พระเจ้า, ทลั ว่าพระถิดจะบໍสะเด็ดมา? ข้าพเจ้าท้าวบว่า เจ้าบໍมีเลย, นอกจากรถ้าเจ้าของเจ้าเท่านั้น.

เพราะจ้งเบ้ง, ข้าพเจ้ามีทุกสิ่งทุกอย่างที่ปะจกัพะยานว่าสิ่งเหล่านี้เป็นถวามจ้ง; และ เจ้าก็มีทุกสิ่งทุกอย่างที่จ้งให้ปะจกัพะยานว่า สิ่งเหล่านี้เป็นถวามจ้ง; และ เจ้าจะปะติเสดมันบໍ? เจ้าเชื่อบໍว่า สิ่งเหล่านี้เป็นถวามจ้ง?

จ้งเบ้ง, ข้าพเจ้ารู้จ้งว่า เจ้าเชื่อ, แต่เจ้าถูกครอบงำด้วยวิญญาณที่ถิอะ, และ เจ้าบໍเอาใจใส่ถัพะยานของพระเจ้า จินว่ามັນบໍมีบ่อนอยู่ในถิอะเจ้า; แต่เวลานี้มามันมีอำนาจเหนือเจ้า, และ มานได้พาเจ้าไปเร็ดกับอบายอยู่ทั่วถิบ, เพื่่อมันจะได้ทำลายลูกหลานของพระเจ้า.

43 And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

44 But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

45 And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

46 And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

และบัดนี้คอรียอร์กล่าวแก่แอลมา : หากท่านจะแสดงเครื่องหมายแก่ข้าพเจ้า, เพื่อข้าพเจ้าจะเชื่อมั่นว่ามีพระผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, จงแสดงแก่ข้าพเจ้าว่าพระองค์ทรงมีเดชานุภาพ, และเมื่อนั้นข้าพเจ้าจะเชื่อมั่นในความจริงแห่งถ้อยคำของท่าน.

แต่แอลมากล่าวแก่เขา : ท่านมีเครื่องหมายเพียงพอแล้ว; ท่านจะทดลองพระผู้เป็นเจ้าของท่านหรือ ? ท่านจะกล่าวหรือว่า, จงแสดงเครื่องหมายแก่ข้าพเจ้า, ในเมื่อท่านมีประจักษ์พยานของพี่น้องทั้งหมดเหล่านี้ของท่าน, และศาสตพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหมดด้วย ? พระคัมภีร์วางอยู่ต่อหน้าท่าน, แท้จริงแล้ว, และทุกสิ่งชี้ให้เห็นว่ามีพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, แม้แผ่นดินโลก, และสิ่งทั้งปวงที่อยู่บนพื้นผิวของมัน, แท้จริงแล้ว, และการเคลื่อนไหวของมัน, แท้จริงแล้ว, และดาวพระเคราะห์ทั้งหมดด้วยซึ่งเคลื่อนไปตามปรกติวิสัยเป็นพยานว่ามีพระผู้สร้างสูงสุด.

และท่านยังเที่ยวตระเวนไปอีกหรือ, ชักนำใจคนพวกนี้ไป, โดยเป็นพยานแก่พวกเขาว่าไม่มีพระผู้เป็นเจ้า ? และท่านยังจะปฏิเสธพยานเหล่านี้ทั้งหมดหรือ ? และเขากล่าวว่า : ถูกแล้ว, ข้าพเจ้าจะปฏิเสธ, เว้นแต่ท่านจะแสดงเครื่องหมายแก่ข้าพเจ้า.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมากล่าวแก่เขา : ดูเถิด, ข้าพเจ้าโศกเศร้าเพราะความแข็งกระด้างของใจท่าน, แท้จริงแล้ว, คือท่านจะยังต่อต้านวิญญาณแห่งความจริง, จนจิตวิญญาณท่านจะถูกทำลาย.

และ บัดนี้โกรีทได้ท้าวทักกับแอลมาว่า: ถ้าหากท่านจะแสดง เครื่องหมายแก่ข้าพเจ้า, บากุข้าพเจ้าอาจจะยอมรับว่าฉันมีพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, จั้งแสดงแก่ข้าพเจ้าว่า พระอหิงมีอำนาจ และ เมื่อนั้นข้าพเจ้าจะยอมรับถ้อยคำของท่านว่าเป็นความจริง.

แต่แอลมาท้าวทักกับลาอว่า: เจ้ามีเครื่องหมายอยู่รุดแล้ว; เจ้าจะทดลองพระเจ้าของเจ้า? เจ้าจะเข้าว่า จั้งแสดงเครื่องหมายแก่ข้าพเจ้าอยู่ บ่ ในเมื่อเจ้าเองมีปะจักษ์พยานเหล่านี้ทั้งหมิดจากพี่น้องของเจ้า, และ จากสาตสะดาผู้บริสุทธิ์ทั้งหมิดนำอีก? พระคัมภีร์วางอยู่ต่อหน้าของเจ้า, แท้จริงแล้ว, และ ทุกสิ่งทุกอย่างชี้ให้เห็นว่ามีพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, เทียงแผ่นดินโลก และ ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีในพื้นแผ่นดินนี้, แท้จริงแล้ว, และ ภาวนาเลื่อนไหวของมันเป็น, แท้จริงแล้ว, และ ป้อมทั้ง ดาวพระเคราะห์ทั้งหมิดนำอีก ชั้งเลื่อนไหวในลักระณะของมัน ชั้งเป็นพยานว่ามีพระเจ้าผู้สร้างสูงสุด.

แล้วเจ้ายังไปท้าวทักเพื่อชักนำใจของผู้อื่นพวกนี้ไป, ให้ถ้อยคำแก่พวกเขาว่า บ่มีพระเจ้าอีกบ่? และ เจ้ายังปฏิเสธพยานทั้งหมิดเหล่านี้บ่? และ ลาอตอบว่า: แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะปฏิเสธถ้อยคำแต่ท่านจะแสดงเครื่องหมายแก่ข้าพเจ้าเท่านั้น.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมาท้าวทักกับลาอว่า: จั้งบ่, ข้าพเจ้าโศกเศร้าย่อนว่า ถอดแวงระด้างของใจเจ้า, แท้จริงแล้ว, ถิเจ้ายังจะต่อต้านวิญญาณแห่งความจริงอยู่จินว่า จิตวิญญาณของเจ้าถูกทำลายไป.

47 But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

48 Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

49 Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

50 Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

แต่ดูเถิด, เป็นการดีกว่าที่จะสูญเสียจิตวิญญาณของท่านไปแทนที่ท่านจะเป็นหนทางนำจิตวิญญาณเป็นอันมากลงไปสู่ความพินาศ, โดยการพูดเท็จของท่านและโดยคำป้อยของ ท่าน; ฉะนั้นหากท่านจะปฏิเสธอีก, ดูก่อนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงลงทัณฑ์ท่าน, เพื่อท่านจะกลายเป็นใบ้, เพื่อท่านจะไม่มีวันอ้าปากของท่านอีกเลย, เพื่อท่านจะไม่หลอกลวงคนเหล่านี้อีกต่อไป.

บัดนี้คอรียอร์กล่าวแก่ท่านว่า : ข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, แต่ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่า มีพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; และข้าพเจ้ากล่าวด้วย, ว่าท่านไม่รู้ว่ามีพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; และเว้นเสียแต่ท่านจะแสดงเครื่องหมายแก่ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจะไม่เชื่อ.

บัดนี้แอลมากล่าวแก่เขา : สิ่งนี้ข้าพเจ้าจะให้แก่ท่านเพื่อเป็นเครื่องหมาย, คือท่านจะเป็นใบ้, ตามถ้อยคำของข้าพเจ้า; และข้าพเจ้ากล่าว, ว่าในพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ท่านจะเป็นใบ้, เพื่อท่านจะพูดไม่ได้อีกต่อไป.

บัดนี้เมื่อแอลมากล่าวถ้อยเหล่านี้แล้ว, คอรียอร์ก็นิ่ง, จนเขาเปล่งเสียงไม่ได้, ตามถ้อยคำของแอลมา.

แต่จงเฝ้า, มันเป็นการดีกว่าที่จะจิตวิญญาณของเจ้าจะถูกทำลายไปแทนที่เจ้าจะเป็นคนนำพาจิตวิญญาณหลายดวงลงสู่ความพินาศด้วยการเท็จ และ ด้วยความอื้อยองของเจ้า; ฉะนั้น ถ้าหากเจ้าปฏิเสธอีก, จงเฝ้า พระเจ้าจะลงโทษเจ้า, เพื่อเจ้าจะกลายเป็นคนใบ้, เพื่อเจ้าจะเปิดปากของมิได้อีกเลย, เพื่อเจ้าจะไม่ได้หลอกลวงผู้คนที่มิรักอีกต่อไป.

บัดนี้โธริทได้เข้าพบกับเพื่อนว่า: ข้าพเจ้ามิได้ปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้า, แต่ข้าพเจ้ามิเชื่อว่ามีพระเจ้า; และ ข้าพเจ้าเฝ้าอีกว่า, ท่านมิรู้ว่ามีพระเจ้า; และ ถ้าหากท่านบໍ่แสดงเครื่องหมายแก่ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจะมิเชื่อ.

และ บัดนี้แอลมาได้เข้ากับลาว่าว่า: สิ่งนี้ข้าพเจ้าจะให้แก่เจ้าเพื่อเป็นเครื่องหมาย ถ้าเจ้าปฏิเสธข้าพเจ้า, และ ข้าพเจ้ากล่าวในพระนามของพระเจ้า, เจ้าจะเกิดเป็นคนใบ้เพื่อเจ้าจะมิได้พูดอีกต่อไป.

บัดนี้เมื่อแอลมาได้กล่าวข้อความนี้แล้ว โธริทก็เกิดเป็นคนใบ้, จึงว่าลาว่า เป็ญสรุปได้ตามคำเจ้าของแอลมา.

51 And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

52 And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

53 But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, insomuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

และบัดนี้เมื่อหัวหน้าผู้พิพากษาเห็นการนี้, เขาจึงยื่นมือออกไปและเขียนถึงคอรียอร์, มีความว่า : ท่านตระหนักถึงเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าไหม ? ในผู้ใดเล่าที่ท่านปรารถนาจะให้แอลมาแสดงเครื่องหมายของเขาออกมา ? อยากให้เขาทำให้คนอื่นได้รับทุกข์, เพื่อแสดงเครื่องหมายต่อท่านหรือ ? ดูเถิด, เขาแสดงเครื่องหมายแก่ท่านแล้ว; และบัดนี้ท่านจะได้เถียงต่อไปอีกหรือ ?

และคอรียอร์ยื่นมือของเขาออกมาเขียน, มีความว่า : ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าเป็นโง่, เพราะข้าพเจ้าพูดไม่ได้; และข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีสิ่งใดนอกจากเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าที่นำสิ่งนี้มาสู่ข้าพเจ้าได้; แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ารู้เสมอว่ามีพระผู้เป็นเจ้า.

แต่ดูเถิด, มารหลอกลวงข้าพเจ้า; เพราะเขาปรากฏแก่ข้าพเจ้าในรูปของเทพ, และกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า : จงไปเรียกคนเหล่านี้คืนมา, เพราะพวกเขาหลงตามพระผู้เป็นเจ้าซึ่งไม่เป็นที่รู้จัก. และเขากล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า : ไม่มีพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, และเขาสอนข้าพเจ้าถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าจะกล่าว. และข้าพเจ้าสอนถ้อยคำของเขา; และข้าพเจ้าสอนเรื่องเหล่านี้เพราะเป็นที่พอใจของจิตที่ผิดใฝ่ทางโลก; และข้าพเจ้าสอนเรื่องเหล่านี้, แม้จนได้รับความสำเร็จอย่างมาก, ถึงขนาดที่ข้าพเจ้าเชื่อจริงจิงว่าเรื่องเหล่านี้จริง; และเพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงคัดค้านความจริง, แม้จนข้าพเจ้านำเอาการสาปแช่งอันใหญ่หลวงนี้มาสู่ข้าพเจ้า.

และ บัดนี้เวลาทิวเขาสีเขียวสดชื่นเทดทอนนี้แล้ว, เน้นจึงได้มีของเน้นออกไปจวบจนทุกสิ่งในโลกริ, มีความว่า: เจ้ายอมรับเทวอำนาจของพระเจ้าแล้วบ่? แล้วเจ้าจะให้แอมาสะแดงเถียงพยายกับผู้ใดอีก? เจ้ายากให้เน้นเร็ดให้ผู้อื่นต้องทุกข์ทรมานนำอิทธิบ์ เพื่อการสะแดงให้แก่เจ้าเข้น? จังเบ้ง, เน้นได้สะแดงเถียงพยายแก่เจ้าแล้ว; และ บัดนี้เจ้าจะไต่ถุฎฎต์ไปอิทธิบ์?

และ โกรธได้ได้มีของลาวออกไป, จวบว่า: ข้าพเจ้ารู้จักแล้วว่าข้าพเจ้าเป็นโง่เพราะข้าพเจ้าเฝ้าบ่ได้; และ ข้าพเจ้ารู้จักแล้วว่า บ่มีสิ่งใดอีกแล้วนอกจากจะเป็นอำนาจของพระเจ้าที่นำเอาสิ่งนี้มาสู่ข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, และ ข้าพเจ้า รู้ยู่ทะลอดดว่า มันมีพระเจ้า.

แต่จังเบ้ง, มันได้ ทะลอลวงข้าพเจ้า; เพราะมันได้มา ปะภิดต์ข้าพเจ้าในลักสะณะของทูต และ เฝ้ากับข้าพเจ้าว่า: จังไปเอ็นผู้ถิ่นเทล่านั้นกับถิ่นมา เพราะอ่าพวกรเฝ้าทั้งหมิดทลึงทาง ตามพระเจ้า ที่บ่รู้จัก. และ มันได้เฝ้ากับข้าพเจ้าว่า: บ่มีพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, และ มันได้ลิดสอนข้าพเจ้าเทวสิ่งทีข้าพเจ้าถอนเฝ้า. และ ข้าพเจ้าได้ลิดสอนถ่าเฝ้าของมัน; และ ข้าพเจ้าได้เร็ดไป เพราะอ่ามันเป็นทีบ่ใจให้แก่จิตใจแซงทามมะลิม; และ ข้าพเจ้าได้ลิดสอนมันจิมได้รับถอมล้าเล็ดย่างทะลวงทลาย, เทวชะทาททีข้าพเจ้าเฝ้าแต่อ่า มันเป็นถอมลิจ; และ ถ้วยเทดนี้ ข้าพเจ้าจังถัดถอมลิจ, จิมว่าข้าพเจ้าได้บ่เอาทามสาบแซ่งอันยั้งไทยนี้มีมาสู่ข้าพเจ้าเอง.

54 Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

55 But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

56 And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

57 Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

58 And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

บัดนี้เมื่อเขากล่าวถ้อยนี้แล้ว, เขาจึงวอนแอลมาให้สวดอ้อนวอนถึงพระเจ้าเป็นเจ้า, เพื่อเอาการสาปแช่งออกไปจากเขา.

แต่แอลมากล่าวแก่เขา : หากเอาการสาปแช่งนี้ออกไปจากท่าน ท่านก็จะชักนำใจคนพวกนี้ไปอีก; ฉะนั้น, มันจะบังเกิดกับท่านแม้ดังที่พระเจ้าทรงประสงค์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือการสาปแช่งไม่ได้พ้นไปจากคอรียอร์; แต่เขาถูกขับออกไป, และตระเวนไปจากบ้านหนึ่งถึงบ้านหนึ่งเพื่อขออาหาร.

บัดนี้ความรู้ถึงสิ่งที่เกิดกับคอรียอร์ประกาศไปทั่วแผ่นดินโดยทันที; แท้จริงแล้ว, หัวหน้าผู้พิพากษาส่งถ้อยแถลงออกไปยังผู้คนทั้งหมดในแผ่นดิน, ประกาศแก่คนที่เชื่อในถ้อยคำของคอรียอร์ว่าพวกเขาต้องกลับใจโดยเร็ว, มิฉะนั้นการพิพากษาอย่างเดียวกันจะมาสู่พวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาทุกคนตระหนักแล้วถึงความชั่วร้ายของคอรียอร์; ฉะนั้นพวกเขาจึงเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้าอีกทุกคน; และการนี้จึงยุติความชั่วช้าสามานย์ตามแบบอย่างคอรียอร์. และคอรียอร์ตระเวนไปจากบ้านหนึ่งถึงบ้านหนึ่ง, เพื่อขออาหารเลี้ยงตน.

บัดนี้เมื่อลาวกล่าวถ้อยนี้แล้ว, ลาวได้วิงวอนแอลมาให้อธิษฐานทูลพระเจ้าเพื่อเอากานสาบแช่งออกไปจากลาว.

แต่แอลมาเฝ้ากับลาวว่า: ถ้าหากพระเจ้าอธิษฐานทูลสาบแช่งนี้ออกไปจากเจ้าแล้ว เจ้าก็จะชักชวนใจของผู้คนพวกนี้ไปนាំอีก; ฉะนั้น, มันจึงจะอยู่กับเจ้า เพราะมันเป็นพระประสงค์ของผู้เป็นเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง กานสาบแช่งนั้นไม่ได้ถูกเอาไปจากโลริท; แต่ลาวได้ถูกขับไล่ออกไป และ ได้ท่องเที่ยวไปจากเรือนทลัງหนึ่งทาเรือนอีกทลัງหนึ่งเพื่อข่ทานกิน.

และ บัดนี้ความรู้ทั่วถึงกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับโลริทได้ประกาศไปทั่วตลอดทั่วแผ่นดินโดยทันที; แท้จริงแล้ว, ทิวเขาผู้ตัดสินได้ส่งข่าวสาบแช่งออกไปหาผู้คนที่อยู่ในแผ่นดิน, ประกาศแก่ผู้ที่เชื่อในคำเจ้าของโลริทว่า พวกเขาดำรงใจโดยไว, ถ้าบ่ดั่งนั้น กานพิพากษาแบบดรูอ์กันจะมาสู่พวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ทูกรินได้ยอมรับเบ็ญถะความชั่วร้ายของโลริท. ฉะนั้น พวกเขาคงได้ปรับปรุงใจเลื่อมใสในพระเจ้าเป็นเจ้าอีก; และ มันจึงให้ความชั่วร้ายตามแบบอย่างของโลริทสิ้นสุดลง และ โลริทได้ท่องเที่ยวไปมาจากเรือนทลัງหนึ่งทาเรือนอีกทลัງหนึ่งเพื่อข่ทานเลี้ยงตน.

59 And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

60 And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ขณะที่เขาออกไปในบรรดาผู้คน, แท้จริงแล้ว, ในบรรดาคนพวกหนึ่งที่ได้แยกตนจากชาวนีไฟและเรียกตนเองว่าชาวโซรัม, โดยมีชายผู้หนึ่งชื่อโซรัมนำไป—และขณะที่เขาออกไปในบรรดาคนเหล่านั้น, ดูเถิด, เขาถูกชนและถูกเหยียบ, แม้จนเขาตาย.

และดังนั้นเราจึงเห็นจุดจบของเขาผู้ซึ่งได้บิดเบือนทางของพระเจ้า; และดังนั้นเราจึงเห็นว่า มารจะไม่ค้าจุนลูก ๆ ของเขาในวันสุดท้าย, แต่จะลากคนเหล่านั้นลงสู่นรกอย่างรวดเร็ว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีกใน ฐานะที่ลาวเข้าไปหาบ้นดาผู้ถิ่น, แท้จริงแล้ว, ไปหาผู้ถิ่นพวกหนึ่งที่แยกตัวออกจากชาวนีไฟ และ เอ็นตัวเองว่า ชาวโซรัม, โดยมีถิ่นผู้หนึ่งชื่อว่า โซรัม นำพาไป—และ ในฐานะที่ลาวเข้าไปหาบ้นดาผู้ถิ่น, จังเบ้ง, ลาวได้ถูกยุบ ย่ำจนถึงแก่ความตาย.

และ พวกเรารู้จักเห็นบ่อนจับของ ลาว ผู้ที่บิดเบือนทางของพระเจ้าเป็น เจ้าตั้งนั้น; และ พวกเรารู้จักเห็นว่า มารจะไม่ค้าจุนลูกหลานของมันในวันสุดท้ายตั้งนั้น, แต่มันจะลากพวกเราลงไป นรกอย่างง่าย ๆ.

Alma 31

- 1 Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.
- 2 For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.
- 3 Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.
- 4 Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.
- 5 And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

แอลมา ๓๑

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากจุดจบของคอรียอร์, แอลมาโดยที่รับข่าวว่าชาวโซรัมกำลังบิดเบือนทางของพระเจ้า, และว่าโซรัม, ซึ่งเป็นผู้นำของพวกเขา, กำลังชักนำใจผู้คนให้กราบไหว้รูปเคารพที่พูดไม่ได้, ใจท่านเริ่มเจ็บปวดอีกเพราะความชั่วช้าสามานย์ของผู้คน.

เพราะนี่คือเหตุแห่งโทมนัสอย่างใหญ่หลวงแก่แอลมาที่รู้ถึงความชั่วช้าสามานย์ในบรรดาผู้คนของท่าน; ฉะนั้นใจท่านจึงโทมนัสยิ่งเพราะการที่ชาวโซรัมแยกจากชาวนีไฟ.

บัดนี้ชาวโซรัมมารวมกันอยู่ในแผ่นดินซึ่งพวกเขาเรียกว่าแอนติโอนัม, ซึ่งอยู่ทางตะวันออกของแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ซึ่งอยู่ชายแดนเกือบติดฝั่งทะเล, ซึ่งอยู่ทางใต้ของแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน, ซึ่งชายแดนอยู่ติดกับแดนทอร์กันดาร์ทางใต้ด้วย, ซึ่งเป็นแดนทอร์กันดาร์ที่เต็มไปด้วยชาวเลมัน.

บัดนี้ชาวนีไฟกลัวอย่างยิ่งว่าชาวโซรัมจะเปิดการติดต่อกับชาวเลมัน, และว่าจะเป็นหนทางแห่งการสูญเสียอันใหญ่หลวงแก่ฝ่ายชาวนีไฟ.

และบัดนี้, เนื่องจากการสั่งสอนพระวจนะมีแนวโน้มอย่างยิ่งที่จะนำผู้คนให้ทำสิ่งซึ่งเที่ยงธรรม—แท้จริงแล้ว, บังเกิดผลอันมีพลังแก่จิตใจผู้คนยิ่งกว่าดาบ, หรือสิ่งใด, ที่ได้เกิดกับพวกเขา—ฉะนั้นแอลมาจึงคิดว่าสมควรที่พวกเขาจะลองอานุภาพแห่งพระวจนะของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า.

แอมมา ๓๑

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ทลัวจาก โธริทได้ตายไปแล้ว, แอมมาโดยที่ได้รับข่าวว่า ชาวโซรัมกำลังบิดเบือนทางของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และว่าโซรัมผู้เป็นผู้นำของพวกเขาเข้ากำลังชักนำใจของผู้คนให้กราบไหว้รูปเคารพที่พูดไม่ได้, ใจของเขามิได้เลื่อมใสอีก เพราะความชั่วร้ายของผู้คน.

เพราะว่าท่านเป็นสาเทตของ ความเลี้ยวสะทลใจหลายที่สุดแก่แอมมาที่ได้รู้จักถึงความชั่วร้ายในบัดนี้ผู้คนของเขามิได้เลื่อมใสอีก เพราะการที่ชาวโซรัมแยกจากชาวนีไฟ.

บัดนี้ชาวโซรัมได้มาตั้งบ้านเรือนอยู่ในแผ่นดินซึ่งพวกเขาเห็นว่า อานทิโอนัม, ซึ่งอยู่ทางตะวันออกของแผ่นดินเซราเฮมลา, ซึ่งอยู่ใกล้ชายแดนใกล้ฝั่งทะเล, ซึ่งอยู่ทางใต้ของแผ่นดินเจอร์ซอน, ซึ่งชายแดนของเขามิได้ติดกับแดนทอร์กันดาร์ทางใต้, ซึ่งอยู่ติดกับแดนทอร์กันดาร์ที่เต็มไปด้วยชาวเลมัน.

บัดนี้ชาวนีไฟบ้านที่สุกว่า ชาวโซรัมจะเข้าไปติดต่อกับชาวเลมัน, และว่าท่านอาจจะเป็นทางแห่งการสูญเสียอันใหญ่หลวงแก่ชาวนีไฟ.

และ บัดนี้, เมื่อ การสั่งสอน พระคำอันยิ่งใหญ่ได้ นำพาผู้คนมาเร่งในสิ่งที่ถูกต้องแล้ว—แท้จริงแล้ว, มันได้ใช้เงินที่มีอำนาจแก่จิตใจของผู้คนยิ่งกว่าดาบ, ทลิว เขียวกว่าสิ่งใดที่ได้เกิดขึ้นกับพวกเขา—ฉะนั้น แอมมาจึงคิดว่า มันสมควรแล้ว ที่พวกเขาจะทดลองอานุภาพแห่งพระวจนะของพระเจ้า.

6 Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

7 Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblon and Corianton; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

8 Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

9 But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

10 Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

11 Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

จะนั้นท่านจึงพาแอมัน, และแอ รัน, และออมเนอรีไป; และได้ทิ้งฮิ มไนไว้กับศาสนจักรในเซราเฮมลา; แต่ท่านพาสามคนแรกไปกับท่าน, และอมิวเล็คกับซีเอสรอมด้วย, ผู้ ซึ่งอยู่ที่มีเล็ค; และท่านพาบุตรของ ท่านไปด้วยสองคน.

บัดนี้ท่านไม่ได้พาบุตรคนโตของ ท่านไปด้วย, และชื่อของท่านคือฮี ลามัน; แต่ชื่อคนที่ท่านพาไปด้วย คือชิบลันและโคเรียนทอน; และนี่ คือชื่อคนที่ไปในบรรดาชาวโซรัม กับท่าน, เพื่อสั่งสอนพระวจนะแก่ คนเหล่านี้.

บัดนี้ชาวโซรัมเป็นพวกที่แยกไป จากชาวนีไฟ; ฉะนั้นพวกเขาจึงมี พระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสั่ง สอนแก่พวกเขามาแล้ว.

แต่พวกเขาได้ตกไปสู่ความผิด มหันต์, เพราะพวกเขาไม่ยึดมั่นต่อ การรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า เป็นเจ้า, และกฎเกณฑ์ของ พระองค์, ตามกฎของโมเสส.

ทั้งพวกเขาไม่ยอมยึดถือการ ปฏิบัติของศาสนจักร, ในการสวด อ้อนวอนและวิงวอนพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ต่อไปทุกวัน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ เข้าไปสู่การล่อลวง.

แท้จริงแล้ว, ท้ายที่สุด, พวกเขา บิดเบือนทางของพระเจ้าในหลาย ต่อหลายครั้ง; ฉะนั้น, เพราะเหตุนี้, แอลมากับพี่น้องท่านจึงเข้าไปใน แผ่นดินเพื่อสั่งสอนพระวจนะแก่ พวกเขา.

สะมัน เน้นจึงได้พาฮาโมน, และ อาโรน, และ ออมเนอรีไป; และ เน้นได้ ปะริมนไไว้กับสาตสะทาจักในเซรา เฮมลา; แต่เน้นได้พาสามคนนี้, และ บัอมทังแอมมิลเล็ค และ ซีเอสรอม ผู้ ที่มาจากมีเล็ค; และ ลูกชายของเน้น สองคนไปนำ.

บัดนี้เน้นบ่ได้เอาลูกชายภิกของ เน้นไปนำ, และ ชื่ของลาวแมน ริลามั น; และ ชื่ของผู้ที่เน้นเอาไปนำแมน ธิบลัน และ โกรเรียนทัน; และ มีธิชื่ ของผู้ที่ได้ไปทา ชาวโซรัมกับเน้น เพื่อไปสั่งสอนพระคำให้แก่พวกเขา.

บัดนี้ชาวโซรัมเป็น พวกที่โต้แย้ง ออกไปจากชาวนีไฟ; สะมัน พวกเขา จึงเถียงได้รับการสั่งสอนถึงพระคำ ของพระเจ้ามาก่อนแล้ว.

แต่ว่า พวกเขาได้ ตกไปสู่ความ ผิดพลาดอันใหญ่หลวง เพราะว่าพวก เขาบ่ได้ยึดถือที่จะรักษาพระบัญญัติของ พระเจ้า, และ ข้ทำนิจของพระอิจตาม ภาตของโมเส.

ทั้งพวกเขาย่อมปะติดปะตาม พิธิภาตของสาตสะทาจัก, ในภาต อะทิภาต และ อ้อนวอนต่อพระเจ้าทุก วัณ, เพื่อพวกเขาจะบ่ได้เข้าไปสู่ภาต ล้อลวง.

แท้จริงแล้ว, โดยสะทลอบ, พวกเขา ได้บิดเบือนทางของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ทลายต่อหลายอย่าง; สะมัน, ด้วยเหตุนี้, แอลมา และ อ้ายบ้องของเน้นจึงได้ เข้าไปในแผ่นดินเพื่อสั่งสอนพระคำ ให้แก่พวกเขา.

12 Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

13 For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

14 Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

15 Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

บัดนี้, เมื่อพวกท่านมาในแผ่นดินแล้ว, ดูเถิด, ยังความฉงนแก่พวกท่านที่พวกท่านพบว่าชาวโซรัมได้สร้างบรรดาธรรมศาลาไว้, และว่าคนเหล่านี้มารวมกันในวันหนึ่งของสัปดาห์, ซึ่งเป็นวันที่พวกเขาเรียกว่าวันของพระเจ้า; และพวกเขานับสการตามแบบอย่างซึ่งแอลมากับพี่น้องท่านไม่เคยเห็น;

เพราะคนเหล่านี้มีสถานที่หนึ่งซึ่งสร้างขึ้นกลางธรรมศาลาของพวกเขา, เป็นที่สำหรับยืน, ซึ่งสูงเหนือศีรษะ; และด้านบนของที่นั้นคนเข้าไปได้เพียงคนเดียว.

ฉะนั้น, ผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะนับสการก็ต้องออกไปยืนอยู่บนนั้น, และยื่นมือเขาออกไปทางฟ้าสวรรค์, และร้องด้วยเสียงอันดัง, ว่า :

บริสุทธิ์, พระผู้เป็นเจ้าผู้บริสุทธิ์; พวกข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้า, และพวกข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์, และว่าพระองค์ทรงเป็นวิญญาณมาแล้ว, และว่าพระองค์ทรงเป็นวิญญาณ, และว่าพระองค์จะทรงเป็นวิญญาณตลอดกาล.

บัดนี้เวลาพวกท่านเพิ่มได้มาตลอดแผ่นดินนี้แล้ว, จึ่งเป้ง, มันเร็ดให้พวกท่านปะทลาดใจหลายที่ได้เห็น ว่าชาวโซรัมได้สร้างท่ามะสาลาไว้, และว่าพวกเจ้าได้มาเฝ้าโรมกันอาทิตย์ละเทื่อ, เพราะมันเป็นมีที่พวกเจ้าเฝ้าว่ามีของพระผู้เป็นเจ้า; และ พวกเจ้าได้นมัสการตามแบบอย่างของพวกเจ้า จึ่งแอมมา และ อ้ายน้องของลาวบ่เกียเข้นมาท่อน;

พวกเจ้ามีบ่อนขึงจึ่งได้สร้างขึ้นไว้ทางท่ามะสาลาของพวกเจ้า, จึ่งเป็นบ่อนสำหรับให้ยืนขึ้น จึ่งสูงกว่ทอถน; และ จ้างเทียงนั้นถนขึงสามาดขึ้นไปได้เท่านั้น.

ฉะนั้น, ผู้ใดก็ตามที่ปาดทะพาจะมา นมัสการทอถนออกไยยืนอยู่เทียงนั้น, และ เถมิขึ้นเทียงฟ้า, และ ร้องออกมาด้วยสรวงอันดังว่า:

บริสุทธิ์, พระเจ้าผู้บริสุทธิ์; พวกข้าฉันเฝ้าว่า พระอริยธิพระเจ้า, และ พวกข้าฉันเฝ้าว่าพระอริยบริสุทธิ์, และ ว่าพระอริยเป็นอินยานมาแล้ว, และ ว่าพระอริยเป็นอินยานอยู่, และว่าพระอริยจะเป็นอินยานทะทลอดไป.

16 Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

17 But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

18 And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

19 Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

พระผู้เป็นเจ้าผู้บริสุทธิ์, พวกข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรงแยกพวกข้าพระองค์ออกจากพี่น้องพวกข้าพระองค์; และพวกข้าพระองค์ไม่เชื่อในประเพณีของพี่น้องพวกข้าพระองค์, ซึ่งสืบทอดกันมาถึงพวกเขาด้วยความอ่อนต้อโลกของบรรพบุรุษพวกเขา; แต่พวกข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรงเลือกพวกข้าพระองค์ไว้เป็นลูกที่บริสุทธิ์ของพระองค์; และพระองค์ทรงทำให้เป็นที่รู้แก่พวกข้าพระองค์ด้วยว่าไม่มีพระคริสต์.

แต่พระองค์ทรงเป็นเหมือนกันทั้งวันวาน, วันนี้, และตลอดกาล; และพระองค์ทรงเลือกพวกข้าพระองค์เพื่อพวกข้าพระองค์จะได้รับการช่วยให้รอด, ขณะทุกคนรอบ ๆ พวกข้าพระองค์ถูกเลือกเพื่อโยนลงนรกโดยพระพิโรธของพระองค์; เพราะความบริสุทธิ์นี้, ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า, พวกข้าพระองค์ขอบพระทัยพระองค์; และพวกข้าพระองค์ขอบพระทัยพระองค์ด้วยที่ทรงเลือกพวกข้าพระองค์, เพื่อพวกข้าพระองค์จะไม่ถูกชักนำไปตามประเพณีอันโง่เขลาของพี่น้องพวกข้าพระองค์, ซึ่งมัดพวกเขาลงไปสู่ความเชื่อเกี่ยวกับพระคริสต์, ซึ่งชักนำใจพวกเขาให้ระหกระเหินห่างไปจากพระองค์, พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์.

และพวกข้าพระองค์ขอบพระทัยพระองค์อีก, ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า, ที่พวกข้าพระองค์เป็นผู้ที่ได้รับเลือกและบริสุทธิ์. เอเมน.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่แอลมากับพี่น้องและบุตรของท่านได้ยินคำสวดอ้อนวอนเหล่านี้, ก็ฉงนจนสุดประมาณ.

พระเจ้าผู้บริสุทธิ์เอ๋ย, พวกข้าฉันขอเชื่อว่า พระอภัยได้แยกพวกข้าฉันออกจากพี่น้องของพวกข้าฉัน; และพวกข้าฉันไม่เชื่อพิธีถือนอกรีตของพี่น้องของพวกข้าฉัน, ที่ถูกมอบให้ต่อกันมา ย้อนป็นยาที่อ่อนแอของบรรพบุรุษของพวกเรา; แต่พวกข้าฉันเชื่อว่า พระอภัยได้เลือกพวกข้าฉันให้เป็นลูกผู้บริสุทธิ์ของพระอภัย; และ พระอภัยโปรดให้พวกข้าฉันรู้จักอีกว่าฉันจะมีพระอภัย.

แต่ว่าพระอภัยเป็นเหมือนกันเช่นนี้มานี้, มินี้, และ ตลอดกาล; และ พระอภัย เลือกพวกข้าฉันเพื่อพวกข้าฉันจะได้รอด, ในขณะที่ที่ทุกคนที่ถูกชักนำโดยพวกข้าฉันได้ถูกเลือกเพื่อเอาลงไปในนรกโดยพระพิโรธของพระอภัย; เพราะความศักดิ์สิทธิ์นี้, โอ พระอภัยเจ้า, พวกข้าฉันขอบพระทัยพระอภัย; และ พวกข้าฉันขอบพระทัยพระอภัยอีกที่เลือกพวกข้าฉัน เพื่อพวกข้าฉันจะไม่ได้ถูกชักนำไปตามพิธีถือนอกรีตอื่นใดอีกต่อไปของพี่น้องของพวกข้าฉัน, ซึ่งได้มัดพวกเราเอาลงสู่ความเชื่อที่รบกวนกับพระอภัย, ซึ่งได้ชักนำใจของพวกเราให้เหินห่างไปจากพระอภัยผู้เป็นพระเจ้าของพวกข้าฉัน.

และ พวกข้าฉันขอบพระทัยพระอภัยอีกเหมือนกัน, โอ พระอภัยเจ้า, ที่พวกข้าฉันได้เป็นผู้ที่ถูกเลือก และเป็นผู้บริสุทธิ์. อาเมน.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากแอลมา และ พี่น้องของเขามา และ ลูกชายของเขามาได้ยินคำอธิษฐานเหล่านี้แล้ว, พวกเขามาพบปะแลกเปลี่ยนใจเกินกว่าที่จะวัดแทนได้.

20 For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

21 Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

22 Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

23 Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

24 Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

25 Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

เพราะดูเถิด, ทุกคนออกไปและ
กระทำการสวดอ้อนวอนอย่าง
เดียวกัน.

บัดนี้พวกเขาเรียกที่นั่นว่าเรมี
อัมทัม, ซึ่ง, เมื่อแปลความหมาย,
คือแท่นศักดิ์สิทธิ์.

บัดนี้, จากแท่นนี้พวกเขา, ทุก
คน, กระทำการสวดอ้อนวอนอย่าง
เดียวกันต่อพระผู้เป็นเจ้า,
ขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของตนที่
พวกเขาได้รับเลือกจากพระองค์,
และที่พระองค์มิได้ทรงชักนำพวก
เขาไปตามประเพณีพื้น้องของตน,
และที่ใจพวกเขาไม่ได้ถูกลักพาไป
ให้เชื่อในสิ่งที่จะมาถึง, ซึ่งพวกเขา
ไม่รู้เรื่องเลย.

บัดนี้, หลังจากที่ผู้คนน้อม
ขอบพระทัยตามวิธีนี้แล้วทุกคน,
พวกเขาก็กลับไปบ้าน, ไม่เคยพูด
ถึงพระผู้เป็นเจ้าของตนอีกเลย
จนกว่าจะมาชุมนุมกันอีกที่แท่น
ศักดิ์สิทธิ์, เพื่อน้อมขอบพระทัย
ตามวิธีของตน.

บัดนี้เมื่อแอลมาเห็นสิ่งนี้ใจท่าน
ก็โศกเศร้า; เพราะท่านเห็นแล้วว่า
พวกเขาเป็นคนที่ชั่วร้ายและมี
มิจฉาทิฐิ; แท้จริงแล้ว, ท่านเห็นว่า
ใจพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับทอง, และ
กับเงิน, และกับสิ่งสวยงามนานา
ชนิด.

แท้จริงแล้ว, และท่านเห็นด้วย
ว่าใจพวกเขาทะนงจนถึงการ
โอ้อวดอย่างใหญ่หลวง, ด้วยความ
ถือดี.

เพราะจึงบัง, ทุกถิ่นได้ออกไป และ
ถวายงานอะทิตานแบบดรูอากัน.

บัดนี้พวกเขาเฝ้าบ่อน้ำมันว่า แรม
อัมทัม, ซึ่งแปลว่า แท่นศักดิ์สิทธิ์.

บัดนี้จากแท่นศักดิ์สิทธิ์นี้ ผู้ชายทุกคน
ได้ถวายงานอะทิตานแบบดรูอากันต่อ
พระเจ้า ขอบพระทัยพระเจ้าของพวก
เขา ที่พวกเขาได้ถูกเลือกจาก
พระองค์, และ ว่าพระองค์ได้ชักนำ
พวกเขาไปตามวิถีของพระเมสสิยาห์
พี่น้องของพวกเขา, และ ว่าใจของ
พวกเขาได้ถูกลักพาไปให้เชื่อใน
สิ่งที่จะมาถึง, ซึ่งพวกเขาไม่รู้เรื่องเลย
เท่านี้เลย.

บัดนี้, ทลัวจากที่ผู้คนถวายความ
ขอบพระทัยตามวิธีนี้แล้ว, พวกเขา
ได้กลับใจไปหาเรียมูนาของดิน, และ
พวกเขา บໍ่เข้าเฝ้าพระเจ้าของพวก
เขาอีกจนกว่าจะได้มาชุมนุมกันอีก
เพื่อใหม่ที่แท่นศักดิ์สิทธิ์, เพื่อถวายความ
ขอบพระทัยตามวิถีของพวกเขา.

บัดนี้เมื่อแอลมาเห็นสิ่งเหล่านี้แล้ว
ใจของเขามึน โสภเล้า; เพราะว่าเขาเห็น
ว่าพวกเขาเป็นถิ่นชั่ว และ เสยถิ่นไป
แล้ว; แท้จริงแล้ว, เขามึนเห็นว่าใจของ
พวกเขาหมกมุ่นอยู่กับคำ และ อยู่กับ
เงิน, และ อยู่กับสิ่งของอันสวยงามนานา
ชนิด.

แท้จริงแล้ว, และ เขามึนเห็นว่าใจ
ของพวกเขา ฝ่ฝืนในทางอวดอ้าง,
และ ในความทะนงตัวของพวกเขา.

26 And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

27 Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

28 Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

29 Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

และท่านเปล่งเสียงท่านสู่สวรรค์, และร้องทูล, มีความว่า: โอ้, อิกนานเท่าไรเล่า, ข้าแต่พระเจ้า, ที่พระองค์จะทรงยอมให้ผู้รับใช้ของพระองค์จะพำนักอยู่ที่นี่ เบื้องล่างในเนื้อหนัง, ให้เห็นความชั่วร้ายรุนแรงเช่นนั้นในบรรดาลูกหลานมนุษย์?

ดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, พวกเขาร้องทูลพระองค์, และกระนั้นใจพวกเขาก็ยังถูกกลืนเข้าไปในความถือดีของตน. ดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, พวกเขาร้องทูลพระองค์ ด้วยปากของตน, ขณะที่พวกเขาผยอง, กับสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก, แม้ถึงความใหญ่หลวง.

ดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์, เสื้อผ้าราคาแพงของพวกเขา, และแหวนวงน้อย, และสร้อยข้อมือของพวกเขา, และเครื่องทองของพวกเขา, และของมีค่าทั้งหลายทั้งปวงของพวกเขาซึ่งพวกเขาใช้ประดับ; และดูเถิด, ใจพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับมัน, ทว่าพวกเขายังร้องทูลพระองค์และกล่าวว่า—พวกข้าพระองค์ขอบพระทัยพระองค์, ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เพราะสำหรับพระองค์ พวกข้าพระองค์เป็นผู้ที่ทรงเลือกไว้, ขณะที่คนอื่น ๆ จะพินาศ.

แท้จริงแล้ว, และพวกเขากล่าวว่าพระองค์ทรงทำให้เป็นที่รู้แก่พวกเขาว่าไม่มีพระคริสต์.

และ เข็มได้เป้งสรวงของเข็มขึ้นหาฟ้าสวรรค์, ร้องทูลว่า: โอ้, ยังอีกกี่ปีนานใด, โอ้ พระผู้เป็นเจ้า, ที่พระองค์จะยอมให้ผู้รับใช้ของพระองค์ผู้ยู่ทางลุ่มในเนื้อหนังเห็นความชั่วร้ายอันรุนแรงแบบนี้ในบันดาลูกหลานมนุษย์?

ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພວກເຂົາຮ້ອງຫຼົງຕໍ່ພຣະອົງ, ແຕ່ໃຈຂອງພວກເຂົາຖືກກົນເຂົ້າໄປໃນຄວາມທະນົງຕົວຂອງພວກເຂົາ. ຈົ່ງທອດພຣະເມດເຖິດ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພວກເຂົາຮ້ອງຫຼົງຕໍ່ພຣະອົງແຕ່ປາກ ຂະນະທີ່ພວກເຂົາ ອວດອັ່ງ, ຈົນເຖິງຄວາມໃຫຍ່ຫລວງ, ໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຈົ່ງທອດພຣະເມດເບິ່ງເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມີລາຄາແພງ ແລະ ແຫວນຂໍ້ມື ແລະ ສາຍແຂນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຄື່ອງເອີ້ນຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂອງທີ່ມີຄຸນຄ່າທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ຊຶ່ງພວກເຂົາໃຊ້ປະດັບປະດາ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຈຂອງພວກເຂົາໝົກໝູນຢູ່ກັບສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຮ້ອງຫຼົງຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ກ່າວວ່າ—ພວກຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະໄທພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍເປັນພວກທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນໆ ຕ້ອງຕາຍ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາກ່າວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ມັນຈະບໍ່ມີພຣະຄຣິດ.

30 O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

31 O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

32 O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

33 Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

ข้าแต่พระเจ้าพระองค์ผู้เป็นเจ้า, อีกนานเท่าใดเล่าที่พระองค์จะทรงยอมให้ความชั่วร้ายและความไม่ภักดีเช่นนั้นอยู่ในบรรดาคนพวกนี้? ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์โปรดประทานกำลังให้ข้าพระองค์, เพื่อข้าพระองค์จะทนกับความทุกข์พลภาพของข้าพระองค์. เพราะข้าพระองค์ทุกข์พลภาพ, และความชั่วร้ายเช่นนั้นในบรรดาคนเหล่านี้ ทำให้จิตวิญญาณข้าพระองค์เจ็บปวด.

ข้าแต่พระเจ้า, ใจข้าพระองค์โทมัสยิ่งนัก; ขอพระองค์ทรงปลอบโยนจิตวิญญาณข้าพระองค์ด้วยพระคริสต์. ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะมีผละกำลัง, เพื่อข้าพระองค์จะรับความทุกข์เหล่านี้ด้วยความอดทนซึ่งจะเกิดกับข้าพระองค์, เพราะความชั่วช้าสามานย์ของคนเหล่านี้.

ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์ทรงปลอบโยนจิตวิญญาณข้าพระองค์, และประทานความสำเร็จให้ข้าพระองค์, และเพื่อนร่วมงานของข้าพระองค์ซึ่งอยู่กับข้าพระองค์ด้วย—แท้จริงแล้ว, แอมนัน, และแอแรน, และออมเนอร์, และอามีเลียกับซีเอสรอมด้วย, และบุตรสองคนของข้าพระองค์ด้วย—แท้จริงแล้ว, ขอพระองค์ทรงปลอบโยนแม่คนทั้งหมดนี้ด้วยเถิด, ข้าแต่พระเจ้า. แท้จริงแล้ว, ขอพระองค์ทรงปลอบโยนจิตวิญญาณพวกเขาโดยพระคริสต์.

ขอพระองค์ประทานให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะมีผละกำลัง, เพื่อพวกเขาจะทนความทุกข์ของตนซึ่งเกิดกับพวกเขาเพราะความชั่วช้าสามานย์ของคนเหล่านี้.

โอ้ อีวพระผู้เป็นเจ้า, ยังอีกกี่ปานใดที่พระองค์จะยอมใช้ความชั่วร้าย และ ความบໍ่สุจริตเหล่านี้ในบรรดาผู้กบฏพวกนี้? โอ้ พระผู้เป็นเจ้า, ข้าพระองค์จึงไปปะทานพะลังให้ข้าพระองค์ด้วยเถิด, เพื่อว่าข้าพระองค์จะได้ทนกับความบกพร่องของข้าพระองค์. เพราะว่าข้าพระองค์อ่อนแอ และ ความชั่วร้ายเหล่านี้ในบรรดาผู้กบฏพวกนี้เร็ดให้จิตวิญญาณของข้าพระองค์เจ็บปวดทลาย.

โอ้ พระผู้เป็นเจ้า, ใจของข้าพระองค์เล้าสะทลิตทลาย; ข้าพระองค์จึงไปปะทานจิตวิญญาณของข้าพระองค์ ในพระคริสต์ด้วยเถิด. โอ้ พระเจ้าเอ๋ย, ข้าพระองค์จึงไปปะทานแก่ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะมีพะลังด้วยเถิด, เพื่อข้าพระองค์จะได้รับความทุกข์เหล่านี้ด้วยความอดทน ซึ่งมันจะเกิดขึ้นกับข้าพระองค์ย่อนความชั่วร้ายของผู้กบฏพวกนี้.

โอ้ พระผู้เป็นเจ้า, ข้าพระองค์จึงไปปะทานจิตวิญญาณของข้าพระองค์ด้วยเถิด, และ ปะทานความสำเล็ดให้แก่ข้าพระองค์, และ เพื่อบรรวมงานของข้าพระองค์ผู้ซึ่งอยู่มาข้าพระองค์ด้วยเถิด—อีอาโมน, และ อาโรน, และ ออมเนิ, และ แอมมิลักรักกับซีเอสรอมนําริ, พ้อมด้วยลูกชาย สองคนของข้าพระองค์นําริ—แท้จริงแล้ว, ข้าพระองค์จึงไปปะทานเจ้าข้าทั้งหมัดด้วยเถิด, โอ้ พระผู้เป็นเจ้า. แท้จริงแล้ว, ข้าพระองค์จึงไปปะทานจิตวิญญาณของเจ้าข้า ในพระคริสต์ด้วยเถิด.

ข้าใช้พระองค์จึงไปปะทานให้เจ้าข้าเพื่อเจ้าข้าจะได้มีพะลัง, เพื่อเจ้าข้าจะได้ทนต่อความทุกข์ของเจ้าข้า ซึ่งมันจะเกิดกับเจ้าข้าย่อนความชั่วร้ายของผู้กบฏพวกนี้.

34 O Lord, wilt thou grant unto us
that we may have success in
bringing them again unto thee in
Christ.

ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์
ประทานให้พวกข้าพระองค์เพื่อ
พวกข้าพระองค์จะมีความสำเร็จใน
การนำพวกเขามาหาพระองค์ใน
พระคริสต์อีก.

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງ
ປະທານ ໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອພວກຂ້າ
ນ້ອຍຈະມີຄວາມສຳເລັດໃນການນຳພາ
ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ມາຫາພຣະອົງໃນພຣະຄຣິດ
ອີກ.

35 Behold, O Lord, their souls are
precious, and many of them are
our brethren; therefore, give unto
us, O Lord, power and wisdom
that we may bring these, our
brethren, again unto thee.

ดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้า, จิต
วิญญาณพวกเขามีค่า, และพวก
เขาหลายคนเป็นพี่น้องของพวกข้า
พระองค์; ฉะนั้น, โปรดประทาน
พลังความสามารถและปัญญา, ให้
พวกข้าพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า,
เพื่อพวกข้าพระองค์จะนำคนเหล่านี้,
พี่น้องของพวกข้าพระองค์, มา
หาพระองค์อีก.

ຂໍຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ
ປະສິດ ແລະ ຫລາຍຄົນໃນບັນດາພວກ
ເຂົາເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ;
ສະນັ້ນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂປດ
ປະທານພະລັງ ແລະ ປັນຍາໃຫ້ແກ່ພວກ
ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະ
ໄດ້ນຳພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ມາຫາພຣະອົງອີກ.

36 Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เมื่อแอลมากล่าวถ้อยคำเหล่านี้
แล้ว, คือท่านเอามือของท่านตบลง
บนคนทั้งหมดที่อยู่กับท่าน. และ
ดูเถิด, เมื่อท่านเอามือของท่านตบ
ลงบนพวกท่าน, พวกท่านเปี่ยมไป
ด้วยพระวิมลาณศักดิ์สิทธิ์.

ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ແອວມາກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຄືເພິ່ນໄດ້
ວາງ ມືຂອງເພິ່ນໃສ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ກັບເພິ່ນ.
ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເວລາທີ່ເພິ່ນວາງມືຂອງເພິ່ນ
ໃສ່ພວກເພິ່ນ, ພວກເພິ່ນກໍເຕັມປຽມໄປ
ດ້ວຍພຣະວິນຍານສັກສິດ.

37 And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

และหลังจากนั้นพวกท่านแยกย้ายกันไป, โดยไม่ได้คำนึงถึงตนเองว่าจะกินอะไร, หรือจะดื่มอะไร, หรือจะสวมใส่อะไร.

ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ພວກເພິ່ນໄດ້ແຍກ
ຍ້າຍກັນໄປ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດວ່າພວກເພິ່ນຈະ
ກິນຫຍັງ, ຫລື ພວກເພິ່ນຈະດື່ມຫຍັງ,
ຫລື ພວກເພິ່ນຈະນ່າງຫົ່ມຫຍັງ.

38 And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

และพระเจ้าทรงจัดหาไว้ให้พวกท่านเพื่อพวกท่านจะไม่หิวโหย, ทั้งจะไม่กระหาย; แท้จริงแล้ว, และพระองค์ประทานกำลังให้พวกท่านด้วย, เพื่อพวกท่านจะไม่ต้องรับความทุกข์ใดๆ เลย, นอกจากการถูกกลืนเข้าไปในปิตีของพระคริสต์. บัดนี้เป็นไปตามคำสวดอ้อนวอนของเอลมา; และนี่เพราะท่านสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດຕຽມໄວ້ໃຫ້
ພວກເພິ່ນ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຫົວເຂົ້າ
ແລະ ບໍ່ກະຫາຍນ້ຳ; ແຕ່ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງ
ໄດ້ປະທານພະລັງໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນ ເພື່ອ
ພວກເພິ່ນຈະບໍ່ຕ້ອງ ຮັບທຸກອັນໃດເລີຍ
ນອກຈາກຈະຖືກກົນເຂົ້າໄປໃນຄວາມສຸກ
ຂອງພຣະຄຣິດ. ບັດນີ້ມັນກໍເປັນໄປຕາມຄຳ
ອະທິຖານຂອງແອວມາ; ແລະ ມັນໄດ້ເປັນ
ໄປເຊັ່ນນີ້ຍ້ອນວ່າເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານດ້ວຍ
ສັດທາ.

Alma 32

- 1 And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.
- 2 And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—
- 3 Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.
- 4 Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

แอลมา ๓๒

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนเหล่านั้นออกไป, และตั้งต้นสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแก่ผู้คน, โดยเข้าไปในบรรดาธรรมศาลาของพวกเขา, และในบ้านของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาทำนสั่งสอนพระวจนะแม้ในถนนของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากทำงานไปมากในบรรดาคนเหล่านั้น, พวกเขาเริ่มมีความสำเร็จในบรรดาคนชั้นยากจน; เพราะเหตุนี้, พวกเขาถูกขับไล่ออกจากธรรมศาลาทั้งหลายเพราะเสื้อผ้าเนื้อหยาบของตน—

ฉะนั้นพวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในธรรมศาลาทั้งหลายของคนเหล่านั้นเพื่อนมัสการพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, โดยถือว่าเป็นความสกปรก; ฉะนั้นพวกเขายากจน; แท้จริงแล้ว, พวกเขาถูกพี่น้องของตนถือว่าเป็นกาก; ฉะนั้นพวกเขายากจนเกี่ยวกับสิ่งของทางโลก; และพวกเขายากจนในใจด้วย.

บัดนี้, ขณะที่แอลมากำลังสอนและพูดกับผู้คนอยู่บนเนินเขาโอไนด์, มีฝูงชนจำนวนมากมาหาท่าน, ซึ่งเป็นคนที่เรากำลังพูดถึง, ผู้ซึ่งยากจนในใจ, เพราะความยากจนของพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งของทางโลก.

แอมมา ๓๖

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก พวกเขาเหล่านั้นได้ออกไป, และ เล็มต้นสั่งสอนพระคำของพระเจ้าให้แก่ผู้อื่น, โดยเข้าไปในท่ามะสาลา และ ในบ้านเรือนของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และ พวกเขาเหล่านั้นได้สั่งสอนพระคำที่เยี่ยมเยียนตามพระชนมชีพบนหนทางของพวกเขาไปอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก หลังจากที่ได้ทำงานอย่างพากเพียรในบันดาของพวกเขา, พวกเขาเหล่านั้นก็เลื่อมใสในความล้ำลึกในบันดา ถิ่นยากจน; เพราะฉะนั้น, พวกเขาได้ถูกขับไล่ออกจากท่ามะสาลา เพราะเสื้อผ้าสกปรกของพวกเขา—

ฉะนั้น พวกเขาจึงถูกห้ามไม่ให้เข้าไปในท่ามะสาลาของพวกเขาเพื่อนมัสการพระเจ้า, เพราะถือว่าเป็นความสกปรก; ฉะนั้น พวกเขาจึงยากจน; แท้จริงแล้ว, พวกเขาถูกพี่น้องของพวกเขาพิจารณาว่า พวกเขาไม่มีคุณค่า; ฉะนั้น พวกเขาจึงยากจนทางโลก และ ยากจนในใจไปอีก.

บัดนี้, ขณะที่แอมมากำลังสวดสอนและ เข้ายกย่องผู้ยิ่งใหญ่เมานูโอไมดา, มีฝูงชนเป็นจำนวนหลายมาหาท่าน, ซึ่งผู้ที่ยกย่องเขาเหล่านั้นกำลังยกย่องอยู่, ผู้ที่ยากจนในใจ, เพราะความยากจนของพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งของทางโลก.

5 And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

6 And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

7 Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

8 I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

9 Behold thy brother hath said, What shall we do?—for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

และพวกเขามาหาแอลมา; และคนหนึ่งซึ่งสำคัญที่สุดในบรรดาพวกเขากล่าวแก่ท่าน : ดูก่อนพวกนี้ของข้าพเจ้าจะทำอย่างไร, เพราะคนทั้งปวงดูถูกพวกเขาเพราะความยากจนของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, และโดยเฉพาะยิ่งไปกว่านั้นโดยปุโรหิตของเรา; เพราะพวกเขาขับไล่เราออกจากธรรมศาลาทั้งหลายของเราซึ่งเราลงแรงไว้อย่างมากมายเพื่อสร้างด้วยมือเราเอง; และพวกเขาขับไล่เราเพราะความยากจนยิ่งของเรา; และเราไม่มีสถานที่นมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าของเรา; และดูก่อน, เราจะทำอย่างไรดี ?

และบัดนี้เมื่อแอลมาได้ยินเรื่องนี้, ท่านจึงหันมา, หันหน้าตรงมาทางเขา, และท่านมองด้วยความปรีดียิ่ง; เพราะท่านเห็นว่าความทุกข์ของพวกเขาทำให้พวกเขาถ่อมตนลงโดยแท้, และว่าพวกเขาอยู่ในการเตรียมพร้อมที่จะฟังพระวจนะ.

ฉะนั้นท่านจึงไม่ได้กล่าวอะไรอีกกับฝูงชนอื่น; แต่ท่านยื่นมือออกไป, และร้องต่อคนที่ท่านเห็น, ซึ่งเป็นผู้สำนึกผิดแล้วโดยแท้, และกล่าวแก่พวกเขา :

ข้าพเจ้าเห็นว่าใจท่านนอบน้อม; และหากเป็นดังนั้น, ท่านย่อมเป็นสุข.

ดูก่อนพี่ชายท่านกล่าวว่า, เราจะทำอย่างไรดี ?—เพราะเราถูกขับไล่ออกจากธรรมศาลาทั้งหลายของเรา, จนเราไม่มีสถานที่นมัสการพระเจ้าของเราไม่ได้.

และ พวกเขາได้เข้ามาหาแอลมา; และ คนหนึ่งซึ่งสำคัญที่สุดในบรรดาพวกเขากล่าวกับท่านว่า: จักเป็นอย่างไร, พี่น้อง พวกเราซึ่งจะเจ้าจะเร็ด แนวนใด เพราะพวกเขาก็ดูกถูกพวก พวกเราเพราะความยากจนของพวก เขาก, แท้จริงแล้ว, โดยเฉพาะยิ่งไปกว่านั้นโดยปุโรหิตของพวกเรา; เพราะ พวกเขากได้ ขับไล่พวกเราออกจาก ทำมาเสสาของพวกเรา ซึ่งพวกเรา ได้ลิจแรงแว้ย่างทลวงทลวย และ ได้ ส้างด้วยมือของพวกเราเอง; พวกเขากได้ไล่พวกเราหนี เพราะความยากจน ของพวกเรา และ พวกเขากมีบ่อนที่ จะนมัสการพระเจ้าของพวกเรา; และ จักเป็นอย่างไร, พวกเราซึ่งจะเร็ด แนวนใด?

และ บัดนี้เมื่อแอลมาได้ยินเรื่องนี้ แล้ว, ท่านจึงได้หันตัวมา และ มองหน้า ของท่านนั้นด้วยความปรีดี; และ ท่านได้มองด้วยความปิติยินดีอันใหญ่หลวง; เพราะท่าน เห็นว่า ความทุกข์ของพวกเขากได้เร็ดให้ พวกเขาก ถ่อมตัวลิจ, และ พวกเขากจะ อยู่ใน การเตรียมพร้อมที่จะฟังพระคำ.

ฉะนั้น ท่านจึงไม่ได้กล่าวอะไรอีกกับ ฝูงชน; แต่ท่านได้ยื่นมือออกไป และ ร้องไปว่าต่อคนที่ท่านเห็น, ซึ่งเป็นผู้ สำนึกผิดอย่างลิจใจ, และ กล่าวกับพวก เขากว่า:

ข้าพเจ้าเห็นว่ พวกท่าน ถ่าถ้อย ในใจ; และ ถ่าพวกท่านเป็นดั่งนั้น, พวกท่านย่อมเป็นสุขแล้ว.

จักเป็นอย่างไร พี่น้องของพวกท่านได้กล่าว ว่า พวกเราซึ่งจะเร็ดแนวนใด?—เพราะ พวกเราซึ่งได้ถูกขับไล่ออกจากทำมาเสสาของพวกเรา, ฉะนั้น พวกเราซึ่งจะนมัสการพระเจ้าของพวกเราไม่ได้.

15 Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

16 Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

17 Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

18 Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

19 And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

20 Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາທີ່ນອບນ້ອມຄ່ອມຕົນໂດຍແທ້, ແລະກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຂົາ, ແລະອົດທົນຈົນກວ່າຊີວິດຈະຫາໄດ້, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພຣ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະໄດ້ຮັບພຣມາຍັງໄປກວ່າຄົນທີ່ຖືກບີບບັງຄັບໃຫ້ຄ່ອມຕົນເພາະຄວາມຍາກຈົນຢ່າງຍິ່ງຂອງຕົນ.

ຈະນັ້ນ, ຄວາມສຸຂເກີດແກ່ພວກເຂົາຜູ້ທີ່ນອບນ້ອມຄ່ອມຕົນໂດຍປະສາດຈາກການຖືກບີບບັງຄັບໃຫ້ຄ່ອມຕົນ; ຫຼືທີ່ຈິງ, ອີກນັ້ນ, ຄວາມສຸຂເກີດແກ່ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອໃນພຣະວຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຮັບບັບຕິສະມາໂດຍປະສາດຈາກຄວາມຕື່ອຕົກແຕ່ງໃຈ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ທຽບມາໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະວຽງ, ຫຼືແມ່ຖືກບີບບັງຄັບໃຫ້ຮູ້ຈັກ, ກ່ອນພວກເຂົາຈະເຊື່ອ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຫຼາຍຄົນທີ່ກ່າວ : ຫາກທ່ານຈະສະແດງເລື່ອງໝາຍຈາກສະຫວັນແກ່ເຮົາ, ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະຮູ້ຈັກຄວາມແນ່ນອນ; ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະເຊື່ອ.

ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຖາມ, ນີ້ຄືສະຖານະຫຼື ຫຼື? ຕິດ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ, ບໍ່ເລີຍ; ເພາະຫາກມະນຸດຮູ້ອະໄວຢ່າງໜຶ່ງ ເຂົາກໍ່ບໍ່ມີເຫດທີ່ຈະຕ້ອງເຊື່ອ, ເພາະເຂົາຮູ້ມັນແລ້ວ.

ແລະບັດນີ້, ຄົນທີ່ຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຫາກບໍ່ຍອມຖືກສາບແຂ່ງຫຼາຍປານໃດກວ່າຄົນທີ່ເຊື່ອ, ຫຼືເຊື່ອເພາະມີເຫດສະເໝີ, ແລະຕົກຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດ?

ບັດນີ້ທ່ານຕ້ອງຕັດສິນເຖິງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ຕິດ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ, ວ່າທາງໜຶ່ງເຂັດເຈນເປັນເດີຍາກັບທາງອື່ນ; ແລະມັນຈະເປັນກັບທຸກຄົນຕາມງານຂອງເຂົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຖອມຕົວດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ, ແລະອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພຣ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພຣຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖອມຕົວເພາະຄວາມຍາກຈົນຢ່າງຍິ່ງຂອງຕົນ.

ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ຖອມຕົວໂດຍບໍ່ໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ ຖອມຕົວຍອມເປັນສຸກ; ຫຼື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍບໍ່ດີດ້ານໃຈຍອມເປັນສຸກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳ, ຫຼື ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮູ້ຈັກກ່ອນທີ່ເຂົາຈະເຊື່ອ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຫຼາຍຄົນທີ່ເວົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກທ່ານຈະສະແດງ ເລື່ອງໝາຍຈາກສະຫວັນແກ່ພວກເຮົາແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນ; ເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈະເຊື່ອ.

ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຖາມວ່າ ນີ້ແມ່ນສັດທາບໍ່? ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເພາະຖ້າຫາກ ລາວຮູ້ສິ່ງນັ້ນແລ້ວ ລາວກໍ່ບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຈະຕ້ອງ ເຊື່ອ, ເພາະລາວຮູ້ມັນແລ້ວ.

ແລະ ບັດນີ້ຄົນທີ່ຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່ປະຕິບັດຕາມຈະຖືກສາບແຂ່ງຫຼາຍປານໃດກວ່າຄົນທີ່ພຽງແຕ່ເຊື່ອ ຫຼື ພຽງມີເຫດຜົນທີ່ຈະເຊື່ອ ແລະ ຕົກຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດ?

ບັດນີ້ພວກທ່ານຄວນຕັດສິນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ມັນເປັນທາງໜຶ່ງ ແມ່ນດັ່ງທີ່ມັນເປັນອີກທາງໜຶ່ງ; ແລະ ມັນຈະເປັນກັບທຸກຄົນຕາມວຽກງານຂອງເຂົາ.

21 And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

22 And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

23 And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

24 And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

25 For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

และบัดนี้ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแล้วเกี่ยวกับศรัทธา—ศรัทธาไม่ใช่การมีความรู้อันสมบูรณ์ของสิ่งต่าง ๆ; ฉะนั้นหากท่านมีศรัทธาท่านย่อมหวังในสิ่งที่ไม่เห็น, ซึ่งจริง.

และบัดนี้, ดูก่อน, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, และอยากให้ท่านจำไว้, ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาคนทั้งปวงที่เชื่อในพระนามของพระองค์; ฉะนั้นพระองค์จึงทรงปรารภนา, ในประการแรก, ให้ท่านเชื่อ, แท้จริงแล้ว, แม้ในพระวจนะของพระองค์.

และบัดนี้, พระองค์ทรงให้พระวจนะของพระองค์แก่มนุษย์โดยเทพ, แท้จริงแล้ว, ไม่แต่ผู้ชายเท่านั้นแต่ผู้หญิงด้วย. บัดนี้ฉันยังไม่หมด; เด็กเล็ก ๆ ก็ได้พระวจนะมาสู่พวกเขาหลายครั้ง, ซึ่งทำให้ผู้มีปัญญาและคนมีการศึกษากำนัน.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เนื่องจากท่านปรารภนาจะรู้จักข้าพเจ้าว่าท่านจะทำอย่างไรเพราะท่านมีทุกข์และถูกขับไล่—บัดนี้ข้าพเจ้าไม่ปรารภนาให้ท่านคิดว่าข้าพเจ้าตั้งใจตัดสินท่านนอกจากตามสิ่งที่จริง—

เพราะข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าพวกท่านทั้งหมดถูกบีบบังคับให้นอบน้อมถ่อมตน; เพราะข้าพเจ้าเชื่อจริง ๆ ว่ามีบางคนในบรรดาพวกท่านผู้ซึ่งจะนอบน้อมถ่อมตน, ไม่ว่าจะให้พวกเขาอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม.

และ บัดนี้ดังที่ข้าพเจ้าได้เอื้อมมาแล้วร่ำกับ สัตถา—สัตถาไม่แน่นอน ภาวนามีความรู้อันสมบูรณ์เรื่องต่างๆ; ฉะนั้น ถ้าหากพวกท่านมีสัตถา พวกท่านก็ ท่องในสิ่งที่ ไม่เคยเห็น, ซึ่ง เป็น ความจริง.

และ บัดนี้, จงแบ่งข้าพเจ้าไว้กับ พวกท่าน, และ ยากให้พวกท่านจำไว้, ว่าพระเจ้ามีความเมตตาต่อคน ทั้งปวงที่เชื่อในพระนามของพระองค์; ฉะนั้น พระองค์จึงโปรดประทานในประการ ทำให้อดให้ท่านเชื่อในพระคำของ พระองค์.

และ บัดนี้, พระองค์ได้ให้พระคำของ พระองค์แก่มนุษย์จากเหล่าทูต, แท้จริง แล้ว, ไม่แต่ผู้ชายเท่านั้น แต่ให้ แก่ผู้หญิงบ้าง. บัดนี้ยังพบ; เด็ก น้อยๆ ได้รับพระคำมาสู่ตนเองหลาย เท้า, จินตนาการให้คนที่ไม่มีปัญญา และ คนที่มีงานสันทนาการจำเป็น.

และ บัดนี้, พี่น้องที่รักแห่งของ ข้าพเจ้า, เนื่องจากว่าพวกท่าน ปาณาณาญาณจากข้าพเจ้าว่าพวก ท่านถ่อมจะเร็ดแนวใดดี เพราะพวก ท่านเป็นทุกข์ และ ได้ถูกขับไล่ออกมา —บัดนี้ข้าพเจ้าไม่ยากให้พวกท่าน ถิ่นว่า ข้าพเจ้าตั้งใจตัดสินพวกท่าน นอกจากมันเป็นไปตามสิ่งที่จริงเท่า นั้น—

เพราะข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า พวกท่านทุกคนได้ถูกบังคับให้ถ่อม ถิ่น เพราะข้าพเจ้าเชื่อแท้ที่ว่า มีบาง คนในบรรดาพวกท่านที่จะถ่อมถิ่น บ่ ว่าพวกเขาจะอยู่ในสภาวะแบบใด ก็ตาม.

26 Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

27 But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

28 Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

29 Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

บัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้เกี่ยวกับศรัทธา—ว่าสิ่งนี้หาใช่ความรู้อันสมบูรณ์ไม่—แม้เป็นดังนั้นกับถ้อยคำของข้าพเจ้า. ท่านไม่สามารถรู้ถึงความแน่นอนของมัน แต่ที่แรก, จนถึงความสมบูรณ์, หรือรู้มากไปกว่าศรัทธาคือความรู้อันสมบูรณ์.

แต่ดูเถิด, หากท่านจะตื่นและปลุกพลังของท่าน, แม้มาสู่การทดลองคำพูดข้าพเจ้า, และใช้ออนุภาคหนึ่งของศรัทธา, แท้จริงแล้ว, แม้หากท่านทำไม่ได้มากไปกว่าปรารถนาที่จะเชื่อ, ก็ขอให้ความปรารถนานี้เกิดผลในท่าน, แม้จนท่านเชื่อในลักษณะจะให้เป็นสำหรับส่วนหนึ่งของถ้อยคำข้าพเจ้า.

บัดนี้, เราจะเปรียบเทียบพระวจนะกับเมล็ดพืช. บัดนี้, หากท่านให้ที่, เพื่อจะปลูกเมล็ดพืชในใจท่าน, ดูเถิด, หากเป็นเมล็ดจริง, หรือเมล็ดดี, หากท่านไม่โยนมันทิ้งโดยความไม่เชื่อของท่าน, ทำให้ท่านจะต่อต้านพระวิญญาณของพระเจ้า, ดูเถิด, มันจะเริ่มพองอยู่ในอกท่าน; และเมื่อท่านรู้สึกถึงการพองนี้, ท่านจะกล่าวในใจว่า—มันจำต้องเป็นว่านี่คือเมล็ดดี, หรือว่าพระวจนะดี, เพราะมันเริ่มทำให้จิตวิญญาณข้าพเจ้าขยาย; แท้จริงแล้ว, มันเริ่มให้ความสว่างแก่ความเข้าใจของข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, มันเริ่มมีรสเลิศสำหรับข้าพเจ้า.

บัดนี้ดูเถิด, การนี้จะไม่เพิ่มศรัทธาของท่านหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ถูกแล้ว; กระนั้นก็ตามมันยังไม่เติบโตขึ้นเป็นความรู้อันสมบูรณ์.

บัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้าได้เอาไว้ว่าเกี่ยวกับสัทธา—ว่ามันบ่มแน่นความรู้อันสมบูรณ์—ถ้าเจ้าของข้าพเจ้าทำเหมือนกัน. ถ้าอิทธิพลของท่านจะรู้ถึงความแน่นอนของมันจนรู้สมบูรณ์ได้, เจริญดรุณกับกับสัทธาที่บ่มแน่นความรู้อันสมบูรณ์.

แต่จงเบ่ง, ถ้าหากท่านจะตื่นและปลุกความสามารถของท่านจนมาหาทางทดลองคำเจ้าของข้าพเจ้า และใช้สัทธาจากข้อหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, ถ้าหากท่านเร็ดบ่ได้ทลายไปว่าความปาดทะษาที่จะเจือ, ำใช้ ความปาดทะษานี้เกิดไว้ในพอกท่าน จินว่าพอกท่านจะใช้บ่อนสำลับคำส่อนข้งของข้าพเจ้าได้.

บัดนี้พอกเราจะปรุบทรูปพระคำใส่กับ เม็ดพิด. บัดนี้ถ้าหากพอกท่านใช้บ่อนเพื่อจะปรุบ เม็ดพิดใน ใจของพอกท่าน, จ้งเบ่ง, ถ้าหากเป็นเม็ดพิดที่แท้ จิง ทลิด เม็ดที่ดี, ถ้าหากพอกท่านบ่โยนมันทิ้งโดย ความบ่เชื่อข้งพอกท่าน, ว่าพอกท่านจะต่อต้านพระวจนยานของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, จ้งเบ่ง, มันจะเลื่อมพองอยู่ในเอกรของพอกท่าน, และ เมื่อพอกท่านรู้สึกรึงงานพองนี้, พอกท่านจะเลื่อมท้าวอยู่พวยในทิวเองว่า—มันต้องเป็นเม็ดดี ทลิด ว่าพระคำนี้ดี เพาะมันเลื่อมเร็ดให้จิตวจนยานของเราทะษายออก; แท้จริงแล้ว, มันเลื่อมเร็ดให้ ความเข้าใจของเราแจ้งออก, แท้จริงแล้ว, มันเลื่อมมีลิดแฉบสำลับเรา.

บัดนี้จ้งเบ่ง, สิ่งนี้จะบ่มแน่นสัทธาของพอกท่านบ่? ข้าพเจ้าเจ้ากับพอกท่านว่า, แม่นอน; ปานนั้นมันยังบ่เติบโตเป็นความรู้อันสมบูรณ์.

30 But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

31 And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

32 Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

33 And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

34 And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

แต่ดูเถิด, เมื่อเมล็ดพอง, และงอก, และเริ่มเติบโต, เมื่อนั้นท่านจำต้องกล่าวว่าเมล็ดดี; เพราะดูเถิดมันพอง, และงอก, และเริ่มเติบโต. และบัดนี้, ดูเถิด, สิ่งนี้จะไม่เพิ่มกำลังศรัทธาของท่านหรือ? ถูกแล้ว, มันจะเพิ่มกำลังศรัทธาของท่าน: เพราะท่านจะกล่าวว่าข้าพเจ้ารู้ว่านี่คือเมล็ดดี; เพราะดูเถิดมันงอกและเริ่มเติบโต.

และบัดนี้, ดูเถิด, ท่านแน่ใจหรือว่านี่คือเมล็ดดี? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ถูกแล้ว; เพราะทุกเมล็ดออกผลตามลักษณะของมัน.

ฉะนั้น, หากเมล็ดเติบโตมันย่อมดี, แต่หากมันไม่เติบโต, ดูเถิดมันย่อมไม่ดี, ฉะนั้นมันจึงถูกโยนทิ้ง.

และบัดนี้, ดูเถิด, เพราะท่านได้พยายามทดลอง, และเพาะเมล็ด, และมันพองและงอก, และเริ่มเติบโต, ท่านก็จำต้องรู้ว่าเมล็ดดี.

และบัดนี้, ดูเถิด, ความรู้ของท่านสมบูรณ์หรือ? ถูกแล้ว, ความรู้ของท่านสมบูรณ์ในเรื่องนั้น, และศรัทธาของท่านแน่วแน่; และนี่เพราะท่านรู้, เพราะท่านรู้ว่าพระวจนะทำให้จิตวิญญาณท่านพอง, และท่านรู้ด้วยว่ามันงอก, ว่าความเข้าใจของท่านเริ่มสว่าง, และความนึกคิดท่านเริ่มขยาย.

แต่จงเฝ้า, เมื่อเมล็ดนั้นพอง, และงอก, และ เล็มเติบโตขึ้น, เมื่อนั้นพวกท่านต้องเฝ้าว่า มันแน่นเมล็ด; เพราะ จงเฝ้า มันพอง, และ งอก, และ เล็มเติบโตขึ้น. และ บัดนี้, จงเฝ้าสิ่งนี้จะไม่เร่งให้สัตยาของพวกท่านเข้มแข็งขึ้น? แท้จริงแล้ว, มันจะเร่งให้สัตยาของพวกท่านเข้มแข็งขึ้น: เพราะพวกท่านจะเฝ้าว่า เรายังรู้แล้วว่ามันแน่นเมล็ด; เพราะจงเฝ้า มันงอก และ เล็มเติบโตขึ้น.

และ บัดนี้, จงเฝ้าพวกท่านแน่ใจว่ามีเมล็ดดี? ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, แน่แล้ว; เพราะทุกเมล็ดได้ออกผลใน ลัทธิของมันเป็นเอง.

ฉะนั้น, ถ้าหากเมล็ดโตเติบโต มันก็จะต้องเป็นเมล็ดดี, แต่ถ้าหากมันไม่เติบโต, จงเฝ้า มันก็ต้องเป็นเมล็ดไม่ดี, ฉะนั้น มันจึงถูกโยนทิ้งไป.

และ บัดนี้, จงเฝ้าเพราะพวกท่านได้พิสูจน์การทดลอง, และ ได้ปลูกเมล็ดนั้น, และ มันได้พอง, และ งอก, และ เล็มเติบโตขึ้น, พวกท่านก็จำต้องรู้ว่า มันแน่นเมล็ด.

และ บัดนี้, จงเฝ้า ความรู้ของพวกท่านสมบูรณ์? แท้จริงแล้ว, ความรู้ของพวกท่านสมบูรณ์ในเรื่องนั้น, และ สัตยาของพวกท่านถึงที่; และ เป็น ย้อนพวกท่านรู้ จงเฝ้าพวกท่านรู้ว่า พระคำเร่งให้จิตวิญญาณของพวกท่านพองขึ้น, และ พวกท่านรู้ดีกว่า มันงอกขึ้น, และ ความเข้าใจของพวกท่านเล็มแจ่มออก และ จิตใจของพวกท่านเล็มขยายออก.

35 O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

36 Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

37 And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

38 But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorcheth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

39 Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

40 And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

ໂອ້ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ນີ້ແມ່ນຈິງຫຼືບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ, ຖືກແລ້ວ, ເພາະມັນຄືຄວາມສະຫວ່າງ; ແລະອະໄວຍະວະທີ່ເປັນຄວາມສະຫວ່າງ, ຍ່ອມດີ, ເພາະເລິ່ມເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ, ຈະນັ້ນທ່ານຕ້ອງຮູ້ວ່າມັນດີ; ແລະບັດນີ້ດູເຄີດ, ຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານລິ້ນຄວາມສະຫວ່າງນີ້ ຄວາມຮູ້ຂອງທ່ານສົມບູນຫຼືບໍ່?

ດູເຄີດຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ, ໄມ້ເລຍ; ທັງທ່ານຕ້ອງໄລ່ທັງສະຕຣ໌ທາຂອງທ່ານ, ເພາະທ່ານເພິ່ງແຕ່ໃຊ້ສະຕຣ໌ທາຂອງທ່ານເພື່ອເພາະເມລິດເພື່ອທ່ານຈະທົດລອງໃຫ້ຮູ້ວ່າເມລິດດີຫຼືບໍ່.

ແລະດູເຄີດ, ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ເລີ່ມເຕີບໂຕ, ທ່ານຈະກ່າວ: ໃຫ້ເຮົາບໍາລຸງເລີ່ຍມັນດ້ວຍຄວາມໃສ່ໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ເພື່ອມັນຈະແຕກຮາກ, ເພື່ອມັນຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ແລະອອກຜົນໃຫ້ເຮົາ. ແລະບັດນີ້ດູເຄີດ, ຫາກທ່ານບໍາລຸງເລີ່ຍມັນດ້ວຍຄວາມເອົາໃສ່ໃຈໃຫ້ມາກມັນຈະແຕກຮາກ, ແລະເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ແລະອອກຜົນ.

ແຕ່ຫາກທ່ານລະເລີຍຕົ້ນໄມ້, ແລະບໍ່ຄິດເຖິງການບໍາລຸງເລີ່ຍມັນ, ດູເຄີດມັນຈະບໍ່ແຕກຮາກ; ແລະເມື່ອຄວາມຮ້ອນຂອງດວງອາທິຕຍ໌ມາຮົ່ມແລະແພດເພາມັນ, ເນື່ອງຈາກມັນບໍ່ມີຮາກມັນຍ່ອມເຫຼົ້າແຫ້ງໄປ, ແລະທ່ານກໍ່ຄອນມັນຂຶ້ນແລະໂຍນມັນທັງ.

ບັດນີ້, ນີ້ແມ່ນບໍ່ເພາະເມລິດບໍ່ດີ, ທັງບໍ່ເພາະຜົນຂອງມັນບໍ່ເປັນທີ່ພົງປະຣາດ; ແຕ່ເພາະດິນຂອງທ່ານແຫ້ງແລ້ງ, ແລະທ່ານບໍ່ຍ່ອມບໍາລຸງເລີ່ຍຕົ້ນໄມ້, ຈະນັ້ນທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນຈາກມັນໄດ້.

ແລະດ້ວຍເຫດນີ້, ຫາກທ່ານບໍ່ຍ່ອມບໍາລຸງເລີ່ຍພຣະວາຈະນະ, ໂດຍຕັ້ງຕາລາຜົນຂອງຕົນໄມ້ດ້ວຍຕາແຫ້ງສະຕຣ໌ທາແລ້ວ, ທ່ານຈະບໍ່ມີວັນເກັບຜົນຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດໄດ້ເລີຍ.

ໂອ້ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖືກແລ້ວ, ເພາະມັນຄືຄວາມສະຫວ່າງ; ແລະອັນໃດກໍ່ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມດີ, ເພາະທຸກໆເຫັນໄດ້, ສະນັ້ນພວກທ່ານຕ້ອງຮູ້ວ່າມັນດີ; ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫຼັງຈາກທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຊົມຄວາມສະຫວ່າງນີ້ແລ້ວ, ຄວາມຮູ້ຂອງພວກທ່ານສົມບູນແລ້ວບໍ່?

ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ພວກທ່ານບໍ່ຄວນປະຖິ້ມສັດທາຂອງພວກທ່ານ, ເພາະພວກທ່ານພຽງແຕ່ໃຊ້ສັດທາຂອງພວກທ່ານເພື່ອປູກເມັດ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ພັດສະດານທົດລອງໃຫ້ຮູ້ຖ້າຫາກມັນເປັນເມັດດີ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາບໍາລຸງລ້ຽງມັນດ້ວຍຄວາມເອົາໃສ່ໃຈ, ເພື່ອມັນຈະແຕກຮາກ, ເພື່ອມັນຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ແລະ ອອກຜົນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍາລຸງລ້ຽງມັນດ້ວຍຄວາມເອົາໃສ່ໃຈ, ມັນກໍ່ຈະແຕກຮາກ, ແລະ ເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ແລະ ອອກຜົນ.

ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະລະເລີຍຕົ້ນໄມ້, ແລະ ບໍ່ຄິດເຖິງການບໍາລຸງລ້ຽງມັນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນກໍ່ຈະບໍ່ແຕກຮາກເລີຍ; ແລະ ເມື່ອຄວາມຮ້ອນຂອງດວງອາທິຕຍ໌ມາຮົ່ມແລະ ເຜົາມັນ, ເມື່ອມັນບໍ່ມີຮາກ ມັນຍ່ອມຫ່ຽວແຫ້ງໄປ, ແລະ ພວກທ່ານກໍ່ຈະຖອນມັນຂຶ້ນ ແລະ ໂຍນມັນຖິ້ມໄປ.

ບັດນີ້, ມັນບໍ່ແມ່ນວ່າ ເພາະເມັດບໍ່ດີ, ທັງບໍ່ແມ່ນວ່າຜົນຂອງມັນບໍ່ເປັນທີ່ປາດຖະໜາ; ແຕ່ເພາະດິນຂອງພວກທ່ານແຫ້ງແລ້ງ, ແລະ ພວກທ່ານບໍ່ຍ່ອມບໍາລຸງລ້ຽງຕົ້ນໄມ້, ສະນັ້ນພວກທ່ານຈິ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນຈາກມັນ.

ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ບໍາລຸງລ້ຽງພຣະຄຳ, ໂດຍຄວາມຄວາມສະຫງົບຂອງຕົນດ້ວຍຕາແຫ້ງສັດທາ, ແລ້ວພວກທ່ານຈະເກັບໝາກຂອງ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

41 But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

42 And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

43 Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

แต่หากท่านจะบำรุงเลี้ยงพระวจนะ, แท้จริงแล้ว, บำรุงเลี้ยงต้นไม้เมื่อเริ่มเติบโต, โดยศรัทธาของท่านด้วยความขยันหมั่นเพียรยิ่ง, และด้วยความอดทน, โดยตั้งตารอผลจากต้นไม้, มันจะแตกราก; และดูเถิดมันจะเป็นต้นไม้ที่งอกงามไปสู่ชีวิตอันเป็นนิรันดร์.

และเพราะความขยันหมั่นเพียรของท่านและศรัทธาของท่านและความอดทนของท่านต่อพระวจนะ ขณะบำรุงเลี้ยงมัน, เพื่อมันจะแตกรากในท่าน, ดูเถิด, ในไม่ช้าท่านจะเก็บผลจากมันได้, ซึ่งมีค่าที่สุด, ซึ่งหวานเหนือทุกสิ่งที่ยาวนาน, และขาวเหนือทุกสิ่งที่ยาว, แท้จริงแล้ว, และพิศุทธิ์เหนือทุกสิ่งที่ยาว; และท่านจะเต็มดื่มน้ำผลไม้, เพื่อท่านจะไม่หิว, ท่านจะไม่กระหาย.

จากนั้น, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านจะเก็บเกี่ยวรางวัลแห่งศรัทธาของท่าน, และความขยันหมั่นเพียรของท่าน, และความอดทน, และความอดกลั้น, ขณะรอคอยให้ต้นไม้ออกผลให้ท่าน.

แต่ถ้าหากพวกท่านจะบำรุงเลี้ยงพระวจนะ, แท้จริงแล้ว, บำรุงเลี้ยงต้นไม้เมื่อมันเริ่มเติบโตโดยสัจธรรมของพวกท่าน ด้วยความพากเพียร, และ ด้วย ความอดทน, โดยถอยถอยห่างจากถิ่นนั้น, แล้วมันจะแตกราก; และ จั้บๆ มันจะเป็นต้นไม้ที่งอกงามไปสู่ชีวิตอันเป็นนิรันดร์.

และ เพราะ ความพากเพียรของพวกท่าน และ สัจธรรมของพวกท่าน และ ด้วยความอดทนของพวกท่านในการบำรุงเลี้ยงพระวจนะ, เพื่อมันจะได้แตกรากอยู่ในพวกท่าน, จั้บๆ, ในไม่ช้านี้ พวกท่านจะเก็บ ผลของมันได้ ซึ่ง มีค่าที่สุด, ซึ่งหวานเหนือทุกสิ่งที่ยาวนาน, และ ขาวเหนือทุกสิ่งที่ยาว, แท้จริงแล้ว, และ บัลลิสต์เหนือทุกสิ่งที่ยาว; และ พวกท่านจะอิ่มหนำสำลานด้วยผลของมัน เพื่อพวกท่านจะบ่มิอดทนทุกข์.

เมื่อมันบ่มิอดทนของข้าพเจ้า, พวกท่านจะเก็บเกี่ยวรางวัลแห่งสัจธรรม และ ความพากเพียร, และ ความอดทน, และ ความอดกลั้นของพวกท่าน โดยได้ถอยห่างจากถิ่นนั้นออกห่าง ใช้พวกท่าน.

Alma 33

- 1 Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.
- 2 And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.
- 3 Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?
- 4 For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

แอลมา ๓๓

บัดนี้หลังจากที่แอลมาพูดถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, คนทั้งหลายส่งคำถามมาถึงท่านโดยปรารถนาจะรู้ว่า พวกเขาควรเชื่อในพระผู้เป็นเจ้า เดียวหรือไม่, เพื่อพวกเขาจะได้รับ ผลนี้จากสิ่งที่ท่านพูดถึง, หรือพวกเขาจะเพาะเมล็ดอย่างไร, หรือพระวจนะที่ท่านพูดถึง, ซึ่งท่านกล่าวว่า จะต้องเพาะไว้ในใจพวกเขา; หรือ ด้วยวิธีใดที่พวกเขาจะเริ่มใช้ ศรัทธาของตน.

และแอลมากล่าวแก่พวกเขา : ดูเถิด, ท่านกล่าวว่าท่านนมัสการพระผู้เป็นเจ้าของท่านไม่ได้เพราะท่านถูกขับออกจากบรรดาธรรมศาลาของท่าน. แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากท่านคิดว่าท่านนมัสการพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้, ท่านก็ผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง, และท่านควรค้นคว้าพระคัมภีร์; หากท่านคิดว่าพระคัมภีร์สอนท่านเรื่องนั้น, ท่านก็ไม่เข้าใจพระคัมภีร์.

ท่านจำได้หรือไม่ที่ได้อ่านเรื่องซึ่งซันส, ศาสตราพยากรณ์ในสมัยโบราณ, กล่าวไว้เกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนหรือการนมัสการ?

เพราะท่านกล่าวว่า : พระองค์ทรงเมตตา, ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า, เพราะพระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของข้าพระองค์, แม้เมื่อข้าพระองค์อยู่ในแดนทิวกันดาร; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงเมตตาเมื่อข้าพระองค์สวดอ้อนวอนเกี่ยวกับคนเหล่านั้นผู้ที่เป็นศัตรูของข้าพระองค์, และพระองค์ได้ทรงเปลี่ยนใจพวกเขาให้ดีต่อข้าพระองค์.

แอมมา ๓๓

บัดนี้หลังจากแอมมาได้เฝ้าขໍความเหล่านี้แล้ว, ถิ่นทั้งหลายได้ส่งคำถามมาหาท่าน โดยปรารถนาจะรู้ว่า พวกเขาจะเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่, เพื่อพวกเขาจะได้รับพระวจนะจากสิ่งที่ท่านเฝ้าไปนั้น, ทลิวว่า พวกเขาจะปลูก เมล็ดพืชได้ด้วยวิธีใด, ทลิวว่าพระคัมภีร์จากสิ่งที่ท่านเฝ้าได้เฝ้าถึงนั้นจะต้องปลูกไว้ในใจของพวกเขา ด้วยวิธีใด; ทลิวว่าพวกเขาจะเล็ม สะเดาสดของพวกเขาดูด้วยวิธีใด.

และ แอมมาได้เฝ้ากับพวกเขาว่า: จังเบ้ง, พวกเขาท่านเฝ้าว่า พวกเขาท่านไม่สามารถนมัสการพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา เพราะพวกเขาท่านได้ถูกขับไล่ ออกจากท่ามทะเลของพวกเขาน. แต่จังเบ้ง, ข้าพเจ้าเฝ้ากับพวกเขาท่านว่า ถ้าหากพวกเขาท่านคิดว่า พวกเขาท่านนมัสการพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้, แล้วพวกเขาท่านทำเรื่องผิดอย่างใหญ่หลวง, และ พวกเขาท่านจะถ่มถั่ว พระคัมภีร์; ถ้าหากท่านสวดสอนพวกเขาท่านในเรื่องนี้, พวกเขาท่านจะเข้าใจมัน.

พวกเขาท่านจำได้บໍ จังพวกเขาท่านได้อ่านเรื่องที่ จังเบ้ง, ผู้ประกาศพระดำรัสในสะไมบูธาน, ระบุว่าท่านจะอธิษฐาน ทลิว ท่านนมัสการ?

เพราะท่านเฝ้าเฝ้าว่า: พระอวิเมตตา ปามิ, โอ พระอวิเจ้า, เพราะพระอวิ ได้ยินคำอธิษฐานของข้ามน้อย เถียงแม่มเวลาข้ามน้อยอยู่ในถิ่นแห้งแล้งกับท่าน; แท้จริงแล้ว, พระอวิเมตตาปามิเวลาข้ามน้อยอธิษฐานว่าท่านกับผู้ที่เป้น สัตถุของข้ามน้อย, และ พระอวิได้ส่งพวกเขาเข้ามาใช้ข้ามน้อย.

5 Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

6 And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

7 And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

8 Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

9 Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

10 Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງທຣັງເມຕຕາຂ້າພຣະອົງເມື່ອຂ້າພຣະອົງເຮັດການຂໍພຣະອົງໃນທຸ່ງຂອງຂ້າພຣະອົງ; ເມື່ອຂ້າພຣະອົງເຮັດການຂໍພຣະອົງໃນຄຳສວດອ້ອນວອນຂອງຂ້າພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງທຣັງໄດ້ຍິນຂ້າພຣະອົງ.

ແລະອີກ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເມື່ອຂ້າພຣະອົງກັບໄປບ້ານຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງທຣັງໄດ້ຍິນຂ້າພຣະອົງໃນຄຳສວດອ້ອນວອນຂອງຂ້າພຣະອົງ.

ແລະເມື່ອຂ້າພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນຮ້ອງຂໍພຣະອົງ, ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະສວດອ້ອນວອນພຣະອົງ, ພຣະອົງທຣັງໄດ້ຍິນຂ້າພຣະອົງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງທຣັງເມຕຕາລູກ ໆ ຂອງພຣະອົງເມື່ອພວກເຂົາເຮັດການຂໍພຣະອົງ, ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງແລະໄມ້ໃຫ້ມະນຸດໄດ້ຍິນ, ແລະພຣະອົງຈະທຣັງຟັງພວກເຂົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງທຣັງເມຕຕາຂ້າພຣະອົງ, ແລະທຣັງໄດ້ຍິນເສີຍເຮັດການຂໍຂ້າພຣະອົງທຸກມື້ທີ່ຊຸມນຸມທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະພຣະອົງທຣັງໄດ້ຍິນຂ້າພຣະອົງດ້ວຍເມື່ອຂ້າພຣະອົງຖືກຂັບອອກໄປແລະຖືກສັດຕູຂອງຂ້າພຣະອົງຄູ່ມືນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງທຣັງໄດ້ຍິນເສີຍເຮັດການຂໍຂ້າພຣະອົງ, ແລະກຶ້ວສັດຕູຂອງຂ້າພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງທຣັງເຍືອນພວກເຂົາໃນຄວາມກຶ້ວຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມພິນາສະນັບພຣະອົງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງເມຕຕາປານີຂ້າພຣະອົງເມື່ອຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະອົງໃນ ທຸ່ງຂອງຂ້າພຣະອົງ; ເວລາຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະອົງໃນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງກໍໄດ້ຍິນຂ້າພຣະອົງສະເໝີ.

ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ເວລາທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ກັບບ້ານຂອງຂ້າພຣະອົງກໍໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພຣະອົງ.

ແລະ ເວລາຂ້າພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນ ຮ້ອງຂໍຂ້າພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະອະທິຖານຫາພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້າພຣະອົງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງເມຕຕາປານີລູກຫລານຂອງພຣະອົງ ເວລາທີ່ພວກເຂົາຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະອົງ, ເພື່ອຈະໄດ້ຍິນຈາກພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຈາກມະນຸດ, ແລະພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນພວກເຂົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະອົງເມຕຕາປານີຂ້າພຣະອົງມາຕະຫລອດ, ແລະໄດ້ຍິນສຽງເອີ້ນຫາຂອງຂ້າພຣະອົງໃນທຸກກາງບ່ອນຊຸມນຸມຂອງພຣະອົງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍິນຂ້າພຣະອົງອີກ ເວລາທີ່ຂ້າພຣະອົງຖືກ ຂັບໄລ່ອອກໄປ ແລະ ຖືກສັດຕູຂອງຂ້າພຣະອົງໝົນປະໝາດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງເອີ້ນຫາຂອງຂ້າພຣະອົງ, ແລະພຣະພິໂລດກັບສັດຕູຂອງຂ້າພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາໃນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ ດ້ວຍຄວາມພິນາດຢ່າງວ່ອງໄວ.

- 11 And thou didst hear me be-
cause of mine afflictions and my
sincerity; and it is because of thy
Son that thou hast been thus mer-
ciful unto me, therefore I will cry
unto thee in all mine afflictions,
for in thee is my joy; for thou hast
turned thy judgments away from
me, because of thy Son.
- 12 And now Alma said unto them:
Do ye believe those scriptures
which have been written by them
of old?
- 13 Behold, if ye do, ye must be-
lieve what Zenos said; for, behold
he said: Thou hast turned away
thy judgments because of thy Son.
- 14 Now behold, my brethren, I
would ask if ye have read the
scriptures? If ye have, how can ye
disbelieve on the Son of God?
- 15 For it is not written that Zenos
alone spake of these things, but
Zenock also spake of these
things—
- 16 For behold, he said: Thou art
angry, O Lord, with this people,
because they will not understand
thy mercies which thou hast be-
stowed upon them because of thy
Son.
- และพระองค์ทรงได้ยินข้า
พระองค์เพราะความทุกข์ของข้า
พระองค์และความจริงใจของข้า
พระองค์; และเป็นเพราะพระบุตร
ของพระองค์ที่พระองค์ทรงเมตตา
ข้าพระองค์มาดังนี้, ฉะนั้นข้า
พระองค์จะเรียกหาพระองค์ใน
ความทุกข์ทั้งปวงของข้าพระองค์,
เพราะปิตีของข้าพระองค์เกิดจาก
พระองค์; เพราะพระองค์ทรงเพิก
ถอนการพิพากษาของพระองค์ไป
จากข้าพระองค์, เพราะพระบุตร
ของพระองค์.
- และบัดนี้แอลมากล่าวแก่พวก
เขา : ท่านเชื่อพระคัมภีร์เหล่านั้น
ซึ่งคนสมัยโบราณเขียนไว้ไหม ?
- ดูเถิด, หากท่านเชื่อ, ท่านย่อม
ต้องเชื่อเรื่องที่ซินัสกล่าวไว้;
เพราะ, ดูเถิดท่านกล่าว : พระองค์
ทรงเพิกถอนการพิพากษาของ
พระองค์เพราะพระบุตรของ
พระองค์.
- บัดนี้ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า,
ข้าพเจ้าขอถามว่าท่านอ่านพระ
คัมภีร์หรือเปล่า ? หากท่านอ่าน,
ท่านจะไม่เชื่อในพระบุตรของพระเจ้า
เป็นเจ้าได้อย่างไร ?
- เพราะไม่ได้มีเขียนไว้ว่าซินัสผู้
เดียวพูดถึงเรื่องเหล่านี้, แต่ซินัส
พูดถึงเรื่องเหล่านี้ด้วย—
- เพราะดูเถิด, ท่านกล่าว : ข้าแต่
พระเจ้า, พระองค์กริ้วคนเหล่านี้,
เพราะพวกเขาไม่ยอมเข้าใจพระ
เมตตาของพระองค์ซึ่งพระองค์
ประทานให้พวกเขาเพราะพระบุตร
ของพระองค์.
- และ พระอังกิได้ยินข้ามน้อยยอนว่า
ความทุกข์ และ ความจริงใจของข้ามน้อย;
และ เป็นยอนพระบุตรของพระอังกิที่
เมตตาปามิข้ามน้อยมาดังนี้, ฉะนั้นข้า
มน้อยจะเฝ้าหาพระอังกิในความทุกข์
ทั้งปวงของข้ามน้อย, เพราะว่าความทุกข์
ของข้ามน้อยอยู่ในพระอังกิ, เพราะพระอังกิ
ทันทานพิพากษาของพระอังกิไปจาก
ข้ามน้อย เพราะพระบุตรของพระอังกิ.
- และ บัดนี้แอลมาได้เฝ้ากับพวกเฮา
ว่า: พวกท่านเชื่อที่ พระอังกิที่เหล่านั้น
ซึ่งคนสมัยโบราณได้จารึกไว้?
- จึงเป้ง, ถ้าหากพวกท่านเชื่อ, พวก
ท่านถวิลหาเรื่องเล่าที่ ซินัสได้เล่าไว้;
เพราะจึงเป้ง เห็นได้เฝ้าว่า: พระอังกิได้
เฝ้าทานพิพากษาของพระอังกิไป เพราะ
พระบุตรของพระอังกิ.
- บัดนี้จึงเป้ง, พี่น้องของข้าพเจ้า,
ข้าพเจ้าขอร้องพวกท่านว่า พวกท่าน
อ่านพระคัมภีร์? ถ้าหากพวกท่าน
อ่าน, แล้วพวกท่านจะไม่เชื่อพระบุตรของ
พระเจ้าได้เฝ้า?
- เพราะว่ามัน ไม่ได้จารึกว่าซินัสผู้เดียวที่
เฝ้าเรื่องเล่าเหล่านี้, แต่ว่า ซินัสก็ได้
เฝ้าเรื่องเล่าเหล่านี้ด้วย—
- เพราะจึงเป้ง, เห็นได้เฝ้าว่า: โอ พระ
เจ้าผู้เป็นเจ้า, พระอังกิพระผู้โลดผู้
พวกนี้, ยอนว่าพวกเฮาไม่ยอมเข้าใจ
ในความเมตตาปามิของพระอังกิ ซึ่ง
พระอังกิได้ประทานให้แก่พวกเฮา เพราะ
พระบุตรของพระอังกิ.

17 And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

18 But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

19 Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

20 But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

21 O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านเห็นแล้วว่าศาสดาพยากรณ์อีกคนหนึ่ง ในสมัยโบราณเป็นพยานถึงพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, และเพราะผู้คนไม่ยอมเข้าใจถ้อยคำของท่านพวกเขาจึงขว้างปาท่านด้วยก้อนหินจนถึงตาย.

แต่ดูเถิด, นี่ไม่ใช่ทั้งหมด; ท่านเหล่านี้ไม่ได้เป็นพวกเดียวเท่านั้นที่พูดเกี่ยวกับพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า.

ดูเถิด, โมเสสพูดถึงพระองค์; แท้จริงแล้ว, และดูเถิดรูปแบบอย่างหนึ่งโมเสสยกขึ้นในแดนทุรกันดาร, เพื่อผู้ใดก็ตามที่มองดูสิ่งนี้จะมีชีวิต. และหลายคนมองดูและมีชีวิต.

แต่น้อยคนเข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้น, และนี่ก็เพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา. แต่มีหลายคนที่มีใจแข็งกระด้างมากจนไม่ยอมมองดู, ฉะนั้นพวกเขาจึงตาย. บัดนี้เหตุผลที่พวกเขาไม่ยอมมองดูคือพวกเขาไม่เชื่อว่าสิ่งนี้จะบำบัดรักษาพวกเขา.

โอพี่น้องข้าพเจ้า, หากท่านได้รับการบำบัดรักษาโดยเพียงแต่กวาดสายตาดูเพื่อท่านจะได้รับการบำบัดรักษา, ท่านจะไม่มองดูโดยเร็วหรือ, หรือท่านอยากจะทำใจท่านแข็งกระด้างอยู่ในความไม่เชื่อมากกว่า, และเกียจคร้าน, จนไม่ยอมกวาดสายตาท่านดู, จนท่านตายหรือ?

และ บัดนี้, พี่น้องของข้าพเจ้า, พวกท่านเห็นแล้ว สาดสะดาผู้ทาสองในสะໄໝก่อนได้ให้ถ้อยคำถึงพระบุตรของพระเจ้า, และ ย้อนว่าผู้คนบໍ່ຍອມເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ເພິ່ນຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

ແຕ່ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ທັນໝົດ; ບໍ່ມີແຕ່ພວກເພິ່ນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພະບຸດຂອງພະເຈົ້າ.

ຈຶ່ງເບິ່ງ, ໂມເຊກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງພະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ ແບບສະບັບຖືກຍົກຂຶ້ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ວກັນດານ ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫລຽວເບິ່ງມັນຈະໄດ້ມີຊີວິດ. ແລະ ມີຫລາຍຄົນໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ມີຊີວິດ.

ແຕ່ວ່າມີຄົນພຽງເລັກນ້ອຍເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝາຍຂອງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ນີ້ກໍຍ້ອນຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ມີຫລາຍຄົນທີ່ໃຈແຂງກະດ້າງຫລາຍຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຫລຽວເບິ່ງ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕາຍ. ບັດນີ້ເຫດຜົນທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຫລຽວເບິ່ງກໍຄືພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າມັນຈະ ປິ່ນປົວພວກເຂົາໄດ້.

ໂອ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຖືກປິ່ນປົວໄດ້ ໂດຍພຽງແຕ່ຫລຽວເບິ່ງ ພວກທ່ານກໍຖືກປິ່ນປົວແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ຫລຽວເບິ່ງໂລດບໍ່, ຫລື ວ່າພວກທ່ານຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ເມີນເສີຍບໍ່ຍອມຫລຽວໄປເບິ່ງເລີຍ, ຈົນວ່າພວກທ່ານຕາຍໄປ?

22 If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

23 And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

หากเป็นดั่งนั้น, วิบัติจะมาถึงท่าน; แต่หากไม่เป็นดั่งนั้น, ก็จงกวาดสายตาท่านดูและเริ่มเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า, ว่าพระองค์จะเสด็จมาไถ่ผู้คนของพระองค์, และว่าพระองค์จะทรงรับทุกขเวทนาและสิ้นพระชนม์เพื่อชดใช้บาปของพวกเขา; และว่าพระองค์จะทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตายอีก, ซึ่งจะทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต, เพื่อมนุษย์ทั้งปวงจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์, เพื่อรับการพิพากษาในวันสุดท้ายและวันพิพากษา, ตามแต่งานของพวกเขา.

และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าปรารถนาว่าท่านจะเพาะพระวจนะนี้ไว้ในใจท่าน, และเมื่อมันเริ่มพองก็เช่นเดียวกันจงบำรุงเลี้ยงมันโดยศรัทธาของท่าน. และดูเถิด, มันจะกลายเป็นต้นไม้, งอกงามอยู่ในท่านจนถึงชีวิตอันเป็นนิจ. และแล้วขอพระเจ้าเป็นเจ้าโปรดประทานให้ภาระของท่านเบาลง, ผ่านทางปีติของพระบุตรของพระองค์. และแม้สิ่งทั้งหมดนี้ท่านย่อมทำได้ถ้าตั้งใจทำ. เอเมน.

ถ้าหากเป็นดั่งนั้นวิบัติจะมาถึงพวกท่าน; แต่ถ้าหากไม่เป็นดั่งนั้น จงทูลขอ, และ เล่มเชื้อทิในพระบุตรของพระเจ้า, ว่าพระองค์จะเสด็จมาไถ่ผู้คนของพระองค์, และ ว่าพระองค์จะรับเอาความเจ็บปวด และสิ้นพระชนม์เพื่อ ชดใช้แทนบาปของพวกเจ้า, และ ว่าพระองค์จะ ลุกขึ้นจากความตายอีก, ซึ่งจะทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต, เพื่อท่านทั้งปวงจะได้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์, เพื่อรับการพิพากษาในที่สุดท้าย และ เป็นมิพิพากษา, ตาม ฎการของพวกเจ้า.

และ บัดนี้, พี่น้องของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าข้ให้พวกท่าน ปูทางพระคำนี้ไว้ในใจของพวกท่าน, เพื่อมันจะได้งอกงามขึ้นมา และ จ่งบำลุ่มมันด้วยสัถยาของพวกท่าน. และ จ่งเบ่ง, มันจะร่ายกายเป็นต้นงอกงามขึ้นในพวกท่านจนถึงชีวิตอันเป็นนิจ. และ เมื่อมัน ข้ให้พระเจ้าจ่งโปรดประทานให้พาละของพวกท่านเบาบางล้ง, โดยทางความสุกของพระบุตรของพระองค์. และ พวกท่านสามารถเร็ดล้งทั้งหมัดนี้ได้ถ้าหากพวกท่านตั้งใจจะเร็ดมัน. อาแมน.

Alma 34

- 1 And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:
- 2 My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.
- 3 And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—
- 4 Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.
- 5 And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.
- 6 And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

ແອລມາ ໓໔

ແລະບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ຫຼັງຈາກແອລມາພຸດຄ້ອຍຄຳ ເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຂົາແລ້ວທ່ານກໍ່ນັ່ງລຽນ ກັບພື້ນດິນ, ແລະອົມເລີກຄູກຂຶ້ນແລະ ເລີ່ມສອນພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ :

ພື້ນອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ມີ ພຸດໄວ້ເຖິງກັບການເສດຖະກິດຂອງພຣະ ຄຣິດ, ຜູ້ທີ່ເຮົາສອນວ່າທຣຽງເປັນພຣະ ນຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າທ່ານໄດ້ຮັບການ ສອນເຫລົ່ານີ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ກ່ອນທີ່ທ່ານແຍກຕົວໄປຈາກເຮົາ.

ແລະໂດຍທີ່ທ່ານປະຣາດນາຈາກພີ ຂາຍທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ທ່ານວ່າທ່ານຄວນເຮັດສິ່ງໃດ, ເພາະຄວາມທຸກທຳຂອງທ່ານ; ແລະເຂົາ ພຸດກັບທ່ານບ້າງເພື່ອເຕຣີຍມັດໃຈ ທ່ານໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະເຂົາ ກະຕຸ້ນທ່ານໃຫ້ໄປສູ່ສຸກທຳແລະ ຄວາມອຸດທອນ—

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ້ໃຫ້ທ່ານມີສຸກທຳ ຫຼາຍແມ້ຄືກັບຈະເພາະພຣະວຽນະໄວ້ ໃນໃຈທ່ານ, ເພື່ອທ່ານຈະທົດສອນການ ທົດລອງເຖິງກັບຄວາມດີຂອງສິ່ງນີ້.

ແລະເຮົາມອນເຫັນວ່າຄຳຄຳອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ໃນໃຈທ່ານກໍ່ຄືພຣະ ວຽນະດຳຣອງຢູ່ຫຼືບໍ່ໃນພຣະນຸດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຫຼືຈະບໍ່ມີພຣະ ຄຣິດຫຼືບໍ່ເປົ່າ.

ແລະທ່ານມອນເຫັນດ້ວຍວ່າພີຂາຍ ຂ້າພະເຈົ້າສູ່ຈິດຕໍ່ກັບທ່ານ, ໃນ ຫຼາຍຕົວຢ່າງ, ວ່າພຣະວຽນະຢູ່ໃນ ພຣະຄຣິດສິດສົ່ງຜົນສູ່ຄວາມຮອດ.

ແອວມາ ໓໔

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫຼັງຈາກແອວມາໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ ກັບພວກເຂົາແລ້ວ ເພິ່ນກໍ່ມຸ່ງລົງເທິງພື້ນ ດິນ ແລະ ແອມມິວເລີກໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສິດສອນພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ:

ພື້ນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດ ວ່າມັນຈະເປັນໄປໄດ້ທີ່ພວກທ່ານຈະບໍ່ຮູ້ ເລື່ອງ ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ກ່ຽວກັບການ ສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ່ງພວກເຮົາ ສິດສອນວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະນຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ຮັບການສິດສອນກ່ຽວກັບ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງກ່ອນພວກ ທ່ານໄດ້ແຍກອອກໄປຈາກພວກເຮົາ.

ແລະ ໂດຍທີ່ພວກທ່ານປາດຖະໜາ ຈາກອ້າຍທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເພິ່ນເຮັດ ໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ພວກທ່ານ ພວກທ່ານ ຄວນເຮັດແນວໃດ, ເພາະຄວາມທຸກຂອງ ພວກທ່ານ; ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກ ທ່ານບາງຢ່າງເພື່ອຕຽມຈິດໃຈຂອງພວກ ທ່ານໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຊັກຊວນ ພວກທ່ານໃຫ້ມີສັດທາ ແລະ ຄວາມອິດທິນ

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໃຫ້ພວກທ່ານມີ ສັດທາຢ່າງຫລວງຫລາຍຈົນ ຝັງພຣະຄຳ ໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານ ຈະໄດ້ພິສູດການທົດລອງຄວາມດີຂອງມັນ.

ແລະ ພວກເຮົາເຫັນຄຳຖາມອັນໃຫຍ່ຍິ່ງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານຄືວ່າ ພຣະຄຳດຳລົງຢູ່ໃນພຣະນຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລືບໍ່ ຫລື ຈະມີພຣະຄຣິດຫລືບໍ່?

ແລະ ພວກທ່ານຫລຽວເຫັນອີກວ່າ ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພິສູດຕໍ່ພວກທ່ານ ຫລາຍເທື່ອແລ້ວ, ວ່າ ພຣະຄຳຢູ່ໃນ ພຣະຄຣິດນຳໄປສູ່ຄວາມລອດ.

7 My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

8 And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

9 For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

10 For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

11 Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

พี่ชายข้าพเจ้าพูดถึงถ้อยคำของซินัส, ว่าการไถ่เกิดขึ้นโดยผ่านพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และถึงถ้อยคำของซิน็อคด้วย; และท่านอ้างถึงโมเสสด้วย, เพื่อพิสูจน์ว่าสิ่งเหล่านี้จริง.

และบัดนี้, ดูก่อน, ข้าพเจ้าจะเป็นพยานแก่ท่านด้วยตนเองว่าสิ่งเหล่านี้จริง. ดูก่อน, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าข้าพเจ้ารู้ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์, เพื่อทรงรับเอาการล้างละเมิดของผู้คนของพระองค์ไว้กับพระองค์, และว่าพระองค์จะทรงชดใช้บาปของโลก; เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้ารับสั่งไว้.

เพราะสมควรที่จะมีการชดใช้; เพราะตามแผนอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านิรันดร์จะต้องมีการชดใช้, มิฉะนั้นมนุษยชาติทั้งปวงต้องพินาศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้; แท้จริงแล้ว, คนทั้งปวงแข็งกระด้าง; แท้จริงแล้ว, คนทั้งปวงตกและหลงไป; และต้องพินาศเว้นแต่จะเป็นโดยผ่านการชดใช้ซึ่งสมควรมี.

เพราะสมควรมีการพลีบูชาครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่ง; แท้จริงแล้ว, ไม่ใช่การพลีบูชามนุษย์, หรือสัตว์, หรือสัตว์มีปีกชนิดใดๆ; เพราะจะไม่ใช่การพลีบูชามนุษย์; แต่ต้องเป็นการพลีบูชาอันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์.

บัดนี้ไม่มีผู้ใดเลยที่จะพลีบูชาเลือดตนเองซึ่งจะชดใช้บาปของคนอื่นได้. บัดนี้, หากมนุษย์กระทำความผิดกรรม, ดูก่อนกฎของเรา, ซึ่งเที่ยงธรรม, จะเอาชีวิตพี่น้องของเขาหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย.

อัยของข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าถึงอัยของซิม, ว่าท่านได้มาเฝ้าโดยทางพระบุตรของพระเจ้า, และได้เข้าเฝ้าถึงอัยของซิมโนภาน์อิก; และเพิ่มได้อัยถึงโมเสสด้วย, เพื่อพิสูจน์ว่าเรื่องราวเหล่านี้จริง.

และ บัดนี้, จึ่งแบ่งข้าพเจ้าจะ ใช้ถ้อยคำแก่พวกท่านด้วยตัวเองว่า สิ่งเหล่านี้เป็นความจริง. จึ่งแบ่ง, ข้าพเจ้าเข้ากับพวกท่าน, ว่าข้าพเจ้ารู้ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาในบันดา ลูกหลานมนุษย์, เพื่อรับเอาการล้างละเมิดของผู้คนของพระองค์, และว่าพระองค์จะ ชดใช้แทนบาปของโลก; เพราะพระองค์ผู้เป็นเจ้าได้กล่าวไว้ดังนี้.

เพราะมันสมควรที่จะมี การชดใช้; เพราะตาม แผนอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้เสด็จนิรันดร์ก่อน แล้วมันจะต้องมีการชดใช้เกิดขึ้น, ถ้าบ่ถึงนั้น มนุษย์ทุกคนทั้งปวงต้องตายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้; แท้จริงแล้ว, คนทั้งปวงมีจิตใจแข็งกระด้าง; แท้จริงแล้ว, คนทั้งปวง ตก และ หลงไป, และ ต้องพินาศ เว้นแต่จะเป็นโดยผ่านการชดใช้ ซึ่งสมควรที่จะมีขึ้น.

เพราะมันสมควรที่จะมี การเสียสละอันยิ่งใหญ่ และ ถวายบูชา; แท้จริงแล้ว, บ่แผนการถวายมนุษย์, ทลีสัตว์, ทลีสัตว์มีปีกชนิดใดๆเป็นเครื่องบูชา; เพราะจะบ่มีการถวายมนุษย์เป็นเครื่องบูชา; แต่มันต้องเป็น การเสียสละอัน บ่มีขอบเขต และ นิรันดร์.

บัดนี้บ่มีผู้ใดเลยที่จะเสียสละเลือดเนื้อของตัวเอง เพื่อชดใช้แทนบาปของคนอื่น. บัดนี้, ถ้าหากผู้ใดเป็นทาสทาส, จึ่งแบ่ง ทิดหมายของพวกเรา, ซึ่ง ทั่วทุก, จะเอาชีวิตพี่น้องของเราหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, บ่เลย.

- 12 But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.
- 13 Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.
- 14 And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.
- 15 And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.
- 16 And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.
- แต่กฎต้องการชีวิตของเขาผู้กระทำความผิด; ฉะนั้นไม่มีสิ่งใดซึ่งน้อยกว่าการชดใช้อันไม่มีขอบเขตซึ่งจะเพียงพอสำหรับบาปของโลก.
- ฉะนั้น, จึงสมควรมีการพลีบูชาครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่ง, และจากนั้นจะมี, หรือสมควรมี, การหยุดหลังเลือด; กฎของโมเสสจึงจะสมบูรณ์; แท้จริงแล้ว, จะสมบูรณ์ทั้งหมด, ทุกจุดและอนุภาค, และจะไม่มีจุดหรืออนุภาคใดสูญหายไป.
- และดูเถิด, นี่คือความหมายทั้งหมดของกฎ, ถ้วนทุกตอนชี้ถึงการพลีบูชาครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่ง; และการพลีบูชาครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่งจะเป็นพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, ไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์.
- และดังนั้นพระองค์จะทรงนำความรอดมาสู่คนทั้งปวงที่จะเชื่อในพระนามของพระองค์; นี่คือการเจตนาของการพลีบูชาครั้งสุดท้ายนี้, เพื่อจะนำมาซึ่งอุทรแห่งความเมตตา, ซึ่งมีพลังเหนือความยุติธรรม, และนำมาซึ่งหนทางให้มนุษย์เพื่อพวกเขาจะมีศรัทธาสู่การกลับใจ.
- และดังนั้นความเมตตาจะสนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมได้, และล้อมพวกเขาไว้ในพระพาหุแห่งความปลอดภัย, ขณะที่ผู้ไม่ใช้ศรัทธาสู่การกลับใจจะเปิดโอกาสให้กฎทั้งหมดของข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรม; ฉะนั้นแก่คนที่มีศรัทธามาสู่การกลับใจเท่านั้นจึงจะนำมาซึ่งแผนแห่งการไถ่อันยิ่งใหญ่และเป็นนิรันดร์.
- แต่ภิกษุต้องการงานชดใช้ของเจ้าผู้ได้ ทำการผิดกระทำ; ฉะนั้น จะไม่มีสิ่งใดที่น้อยกว่างานชดใช้อันไม่มีขอบเขต ซึ่งจะมีพวงสำหรับบาปของโลก.
- ฉะนั้น, มันจึงสมควรที่จะมีการเสียสละครั้งสุดท้าย และ ถ้วยสุดท้ายเกิดขึ้น, และ เมื่อนั้นมันจะมี ทลีส มันสมควรที่จะ หยุดการทลีสเลือด; แล้วภิกษุของโมเสสจะสมบูรณ์ แท้จริงแล้ว, มันจะสมบูรณ์ทั่วพิภพในทุกจุด และ ทุกจุด, และ จะไม่มีสิ่งใดที่ทลีสเลย.
- และ จึ่งเป็น, นี่คือการหมายทั่วพิภพของ ภิกษุ, ทุกชั้นทุกตอนได้ชี้แจงถึงการเสียสละครั้งสุดท้าย และ ถ้วยสุดท้าย; และ การเสียสละครั้งสุดท้าย และ ถ้วยสุดท้ายนี้ จะเป็นพระบุตรของพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, มันจะไม่มีขอบเขต และ มันจะเป็นนิรันดร์.
- และ พระองค์จะนำเอา ความรอดมาหาคนทั้งปวงที่เชื่อในพระนามของพระองค์; นี่คือการเจตนาของการพลีบูชาครั้งสุดท้าย, เพื่อจะนำอุทรแห่งความเมตตา, ซึ่งมีความเหนือกว่าความยุติธรรม, และ นำพาหนทางมาให้มนุษย์ เพื่อพวกเขาจะมีศรัทธาสู่การกลับใจ.
- และ ความเมตตาสามารถสนองข้อเรียกร้องแห่ง ความยุติธรรมได้, และ ล้อมพวกเขาไว้ในอ้อมพระพาหุแห่งความปลอดภัย, แต่ผู้ไม่ใช้ศรัทธาสู่การกลับใจ จะเปิดโอกาสให้กฎทั้งหมดของข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรม; ฉะนั้นแก่คนที่มีศรัทธามาสู่การกลับใจเท่านั้นจึงจะนำมาซึ่งแผนแห่งการไถ่อันยิ่งใหญ่และเป็นนิรันดร์.

- 17 Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;
- 18 Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.
- 19 Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.
- 20 Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.
- 21 Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.
- 22 Yea, cry unto him against the power of your enemies.
- 23 Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.
- 24 Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.
- 25 Cry over the flocks of your fields, that they may increase.
- 26 But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.
- จะนั้นขอพระผู้เป็นเจ้าประทานให้ท่านเกิด, พี่น้องข้าพเจ้า, เพื่อท่านจะเริ่มใช้ศรัทธาของท่านสู่การกลับใจ, เพื่อท่านจะเริ่มเรียกหาพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, เพื่อพระองค์จะทรงมีเมตตาต่อท่าน;
- แท้จริงแล้ว, จงเรียกหาพระองค์เพื่อพระเมตตา; เพราะพระองค์ทรงอานุภาพที่จะช่วยให้รอด.
- แท้จริงแล้ว, จงนอบน้อมถ่อมตน, และสวดอ้อนวอนถึงพระองค์ต่อไป.
- จงเรียกหาพระองค์เมื่อท่านอยู่ในทุ่งของท่าน, แท้จริงแล้ว, เพื่อฝูงสัตว์เลี้ยงทั้งหมดของท่าน.
- จงเรียกหาพระองค์ในบ้านท่าน, แท้จริงแล้ว, เพื่อทั้งครัวเรือนของท่าน, ทั้งเช้า, กลางวัน, และเย็น.
- แท้จริงแล้ว, จงเรียกหาพระองค์เพื่อต่อต้านอำนาจศัตรูของท่าน.
- แท้จริงแล้ว, จงเรียกหาพระองค์เพื่อต่อต้านมาร, ซึ่งเป็นศัตรูต่อความชอบธรรมทั้งมวล.
- จงเรียกหาพระองค์เพื่อพืชผลในทุ่งของท่าน, เพื่อท่านจะรุ่งเรืองในสิ่งเหล่านี้.
- จงเรียกหาเพื่อฝูงสัตว์เลี้ยงในทุ่งของท่าน, เพื่อมันจะเพิ่มขึ้น.
- แต่ไม่ใช่ทั้งหมด; ท่านต้องทุ่มเทจิตวิญญาณท่านในห้องท่าน, และในที่เร้นลับของท่าน, และในแดนทุรกันดารของท่าน.
- เช่นนั้น ข้าพเจ้าจึงประทานให้พวกท่านเกิด, พี่น้องของข้าพเจ้า, เพื่อพวกท่านจะเริ่มใช้ สักขาทของพวกท่านจนถึงงานกับใจ, เพื่อพวกท่านจะเริ่ม เอ็นหาพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระอิจ, เพื่อพระอิจจะมีความเมตตาต่อพวกท่าน;
- แท้จริงแล้ว, จั้เอ็นหาพระอิจเพื่อความเมตตา; เพราะพระอิจมีอานุภาพที่จะช่วยไ้ตลอด.
- แท้จริงแล้ว, จั้ทุ่มมตัว, และอธิษฐานหาพระอิจอยู่เสมอ.
- จั้เอ็นหาพระอิจ เมื่อพวกท่านอยู่ในที่ของพวกท่าน, แท้จริงแล้ว, เพื่อฝูงสัตว์ทั้งหมดของพวกท่าน.
- จั้ เอ็นหาพระอิจในบ้านเรือนของพวกท่าน, แท้จริงแล้ว, เพื่อถึงที่หมดในถอบถิดของพวกท่าน, ทั้งตอนเช้า, ตอนบ่าย, และ ตอนแลງ.
- แท้จริงแล้ว, จั้เอ็นหาพระอิจเพื่อต่อต้านอำนาจของศัตรูของพวกท่าน.
- แท้จริงแล้ว, จั้ เอ็นหาพระอิจเพื่อต่อต้าน มาร, จั้เป็นศัตรูของ ความชอบทำทั้งปวง.
- จั้เอ็นหาพระอิจเพื่อเปิดพ้นในที่ของพวกท่าน, เพื่อพวกท่านจะมีย่างพรจพ.
- จั้เอ็นหาเพื่อฝูงสัตว์ในที่ของพวกท่าน, เพื่อมันจะเพิ่มทลายขึ้น.
- แต่นั้ยังบ้หมด; พวกท่านถ้องทุ่มเทจิตวิญญาณของพวกท่านใน ที่องของพวกท่าน, และ ในบ่อนลับล้ของพวกท่าน, และ ในที่นั้แ่งแล้งกับถานของพวกท่าน.

27 Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.

28 And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.

29 Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.

30 And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ ເຮັດພາບເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ໃຈທ່ານຈະ ອົມເອີບ, ແລະມຸ່ງໄປທີ່ການສວ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງທຸກເວລາ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງທ່ານ, ແລະເພື່ອ ຄວາມຜາສຸກຂອງບຣາດາຄົນທີ່ຢູ່ ຮອບໆ ທ່ານດ້ວຍ.

ແລະບັດນີ້, ພື້ນຖານທີ່ຮັກຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກ ທ່ານວ່າ, ຢ່າຄິດວ່າມັນໝົດເທົ່ານີ້; ເພາະ ຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານເຮັດທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ຫາກທ່ານປະຕິບັດຄົນຂັດສັນ, ແລະຄົນ ເປຣືອຍເປຣ່າ, ແລະໄມ້ເຍີ້ມເຍີ້ນຄົນ ເຈັບແລະຄົນມືທຸກໆ, ແລະໃຫ້ ທຣຸ້ນສິນຂອງທ່ານ, ຫາກທ່ານມີ, ແກ່ ຜູ້ທີ່ຂັດສັນ—ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານ, ຫາກທ່ານໄດ້ເຮັດສິ່ງດີເລີຍຈາກ ບຣາດາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ດູເຄີດ, ການສວ ອ້ອນວອນຂອງທ່ານເປຣ່າປະໂຫຍດ, ແລະໄມ້ຊ່ວຍອັນໃດໃຫ້ພວກທ່ານເລີຍ, ແລະທ່ານ ເປັນຄົນທີ່ເຫັນວ່າເຫດຜົນຜູ້ປະຕິບັດ ຄວາມເຊື່ອ.

ຈະນັ້ນ, ຫາກທ່ານໄດ້ຄິດຄືຄວາມ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຈິດຕະສິດ, ທ່ານກໍເປັນຄັ້ງ ຄັ້ງ, ທີ່ຂ້າງໂຍນທັງ (ມັນໄດ້ມີຄ່າ) ແລະຖືກເຍືຍໄວ້ໄດ້ເກັ່ມນຸ້ມ.

ແລະບັດນີ້, ພື້ນຖານຂ້າພະເຈົ້າ, ຫຼັງ ຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບພາບມາກມາຍເຫຼົ່ານີ້ ແລ້ວ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າພຣະຄຳພີອັນ ສັກສິດເປັນພາບມາກມາຍເຫຼົ່ານີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຍາກໃຫ້, ທ່ານອອກມາແລະ ນຳຜົນສູ່ການກັບໃຈ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອພວກທ່ານບໍ່ເອີ້ນຫາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກໍຂໍໃຫ້ ໃຈຂອງພວກທ່ານ ຈົ່ງ ອົມເອີບ, ແລະ ອອກມາເປັນການ ອະທິຖານຫາພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອຄວາມ ຜາສຸກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເພື່ອຄວາມ ຜາສຸກຂອງຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກທ່ານ ນຳອີກ.

ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພື້ນຖານທີ່ຮັກຂອງ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກ ທ່ານວ່າ, ຢ່າຄິດວ່າມັນໝົດເທົ່ານີ້; ເພາະ ຫຼັງຈາກທີ່ພວກທ່ານເຮັດທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຫັນໜ້າໝີຈາກ ຄົນ ຂັດສັນ, ແລະ ຄົນເປຣືອຍເປຣ່າ, ແລະ ບໍ່ໄປ ຢ້ຽມຢາມຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນເປັນທຸກ, ແລະ ໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານແກ່ຄົນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຕ້ອງການແລ້ວ—ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານ ບໍ່ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ການ ອະທິຖານຂອງພວກທ່ານ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ບໍ່ຊ່ວຍອັນໃດໃຫ້ພວກທ່ານເລີຍ, ແລະ ພວກທ່ານກໍຈະເປັນເໝືອນດັ່ງຄົນ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດສັດທາ.

ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຈົດຈຳທີ່ ຈະມີ ຄວາມໃຈບຸນ, ພວກທ່ານກໍເປັນຄັ້ງ ເສດເຫຼືອ, ທີ່ຂ້າງໄດ້ໂຍນຖິ້ມ, (ມັນບໍ່ມີ ຄຸນຄ່າ) ແລະ ຖືກຢຽບຍ່າໄວ້ໄດ້ຕີນຂອງ ມະນຸດ.

ແລະ ບັດນີ້, ພື້ນຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫຼັງຈາກທີ່ພວກທ່ານມີພະຍານຢ່າງ ຫລວງຫລາຍເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າ ພຣະຄຳພີອັນສັກສິດໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງ ນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຍາກໃຫ້ພວກທ່ານອອກມາ ແລະ ນຳ ຜົນໄປເຖິງການກັບໃຈ.

31 Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.

32 For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

33 And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

34 Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າອາດໃຫ້ທ່ານອອກມາແລະບໍ່ເຮັດໃຈທ່ານແຂັງ ກະຕ້າງອີກຕໍ່ໄປ; ເພາະດູເຄີດ, ບັດນີ້ເປັນເວລາແລະວັນແຫ່ງຄວາມຮອດ ຂອງທ່ານ; ແລະຈະນັ້ນ, ຫາກທ່ານຈະ ຄຸ້ນໃຈແລະບໍ່ເຮັດໃຈທ່ານແຂັງ ກະຕ້າງ, ພຣະອົງຈະທຽນນຳແຜນ ອັນສຳຄັນຍິ່ງແຫ່ງການໄດ້ມາສູ່ທ່ານ ໂດຍທັນທີ.

ເພາະດູເຄີດ, ສິວິດນີ້ເປັນເວລາ ສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະເຕີ້ຍື່ມພົບພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດູເຄີດວັນແຫ່ງ ສິວິດນີ້ເປັນວັນສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະ ທຳການຂອງພວກເຂົາ.

ແລະບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ ທ່ານໄວ້ກ່ອນແລ້ວ, ດັ່ງທີ່ທ່ານມີພະຍານ ມາກມາຍ, ຈະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າວິນຍານ ທ່ານວ່າທ່ານອາດພັດວັນແຫ່ງການ ຄຸ້ນໃຈຂອງທ່ານໄປຈົນກວ່າສິວິດຈະ ຫາໄດ້; ເພາະຫຼັງຈາກວັນນີ້ຂອງ ສິວິດ, ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບມາເພື່ອເຕີ້ຍື່ມ ພ້ອມສຳລັບນິຣັນດຣ, ດູເຄີດ, ຫາກ ເຮົາບໍ່ປັບປຸງເວລາຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ ຢູ່ໃນສິວິດນີ້, ເມື່ອນັ້ນຄົນແຫ່ງຄວາມ ມືດຍ່ອມມາຄົງໃນເວລານັ້ນຈະ ປະກອບການການຫາໄດ້ໄດ້.

ທ່ານຈະພູດໄດ້, ເມື່ອທ່ານຖືກນຳ ໄປສູ່ວິກິດອັນນຳພຣັນພຣິງນັ້ນ, ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຄຸ້ນໃຈ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະ ຄຸ້ນໃຈມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ. ໄມ້ເລີຍ, ທ່ານຈະພູດເຊັ່ນນີ້ ໄດ້; ເພາະວິຖານດູເຄີດດັ່ງນັ້ນ ສິ່ງທີ່ກວມກວມກຳລັງຂອງທ່ານໃນ ເວລາທີ່ທ່ານອອກໄປຈາກສິວິດນີ້, ວິຖານດູເຄີດດັ່ງນັ້ນຈະມີພຣັນ ກວມກວມກຳລັງຂອງທ່ານໃນໂລກນິ ຣັນດຣນັ້ນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າອາດໃຫ້ພວກ ທ່ານອອກມາ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະຕ້າງ ອີກຕໍ່ໄປ; ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ມີເວລາ ແລະ ວັນແຫ່ງຄວາມຮອດຂອງພວກທ່ານ; ແລະ ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະຕ້າງແລ້ວ, ແຜນແຫ່ງ ການໄຖ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ຈະຖືກນຳມາຫາ ພວກທ່ານໂດຍທັນທີ.

ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ສິວິດນີ້ເປັນເວລາສຳລັບ ມະນຸດທີ່ຈະ ຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບພຣະ ເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈິ່ງເບິ່ງ ວັນແຫ່ງ ສິວິດນີ້ເປັນວັນສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະສະແດງ ຜົນງານຂອງຕົນເອງ.

ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບ ພວກທ່ານມາກ່ອນແລ້ວ, ຄືວ່າພວກທ່ານ ມີພະຍານຢ່າງຫລວງຫລາຍເຊັ່ນນີ້, ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍວິນຍານພວກທ່ານວ່າ ຢ່າ ຜັດວັນແຫ່ງ ການກັບໃຈຂອງພວກ ທ່ານໄປຈົນເຖິງວັນສຸດທ້າຍເລີຍ; ເພາະ ຫຼັງຈາກນັ້ນແຫ່ງສິວິດນີ້ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ ຮັບມາເພື່ອຕຽມພ້ອມສຳລັບຊົ່ວ ນິລັນດອນ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ ປັບປຸງເວລາຂອງພວກເຮົາຂະນະທີ່ຢູ່ໃນ ສິວິດນີ້, ເມື່ອນັ້ນ ຄົນແຫ່ງ ຄວາມມືດຈະ ມາເຖິງ, ໃນນັ້ນຈະມີການທຳການບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

ພວກທ່ານຈະເວົ້າບໍ່ໄດ້ເມື່ອພວກທ່ານ ຖືກນຳໄປຫາ ວິກິດອັນເປັນຕາຢ້ານ, ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບໃຈ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບ ໄປຫາພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ບໍ່ເລີຍ, ພວກທ່ານຈະເວົ້າເຊັ່ນນີ້ບໍ່ໄດ້; ເພາະ ວິນຍານດວງດຽວກັນນັ້ນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ຮ່າງກາຍຂອງພວກທ່ານເມື່ອພວກທ່ານ ອອກໄປຈາກສິວິດນີ້ ວິນຍານດວງດຽວກັນ ນັ້ນ ຈະມີອຳນາດທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງ ຮ່າງກາຍຂອງພວກທ່ານໃນໂລກ ນິລັນດອນນັ້ນ.

35 For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

36 And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

37 And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

38 That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

เพราะดูเถิด, หากท่านผัดวัน
แห่งการกลับใจของท่านแม้จนถึง
ความตาย, ดูเถิด, ท่านกลับขึ้นอยู่
กับวิญญาณของมาร, และเขาผนึก
ท่านไว้เป็นของเขา; ฉะนั้น, พระ
วิญญาณของพระเจ้าทรงถอนไป
จากท่าน, และไม่ทรงมีที่อยู่ในท่าน,
และมารมีอำนาจทั้งหมดเหนือ
ท่าน; และนี่คือสถานะสุดท้ายของ
คนชั่วร้าย.

และนี่ข้าพเจ้ารู้, เพราะพระเจ้า
ตรัสว่าพระองค์ไม่ประทับในวิหารที่
ไม่บริสุทธิ์, แต่ประทับอยู่ในใจคน
ชอบธรรม; แท้จริงแล้ว, และ
พระองค์ตรัสด้วยว่าคนชอบธรรม
จะนั่งลงในอาณาจักรของพระองค์,
เพื่อจะไม่ออกไปอีก; แต่อาภรณ์
ของพวกเขาจะถูกทำให้ขาวโดย
ผ่านโลหิตของพระเมสสิยาห์.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของ
ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าปรารถนาว่าท่าน
จะจดจำเรื่องเหล่านี้, และว่าท่าน
จะทำให้ความรอดของท่านบรรลุ
ผลสำเร็จต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็น
เจ้าด้วยความเกรงกลัว, และว่า
ท่านจะไม่ปฏิเสธการเสด็จมาของ
พระคริสต์อีกต่อไป;

ว่าท่านจะไม่ต่อต้านพระ
วิญญาณบริสุทธิ์อีกต่อไป, แต่
ท่านจะรับพระวิญญาณ, และรับ
พระนามของพระคริสต์ไว้กับท่าน;
ว่าท่านจะนอบน้อมถ่อมตนแม้ถึง
ภัสสมฤติ, และนมัสการพระเจ้าผู้เป็น
เจ้า, ไม่ว่าในที่ใดที่ท่านอยู่, ด้วย
วิญญาณและด้วยความจริง; และ
ว่าท่านจะมีชีวิตอยู่ด้วยการน้อม
ขอบพระทัยทุกวัน, สำหรับพระ
เมตตาและพรหลายประการซึ่ง
พระองค์ประสาทให้ท่าน.

เพราะจึงเป็น, ถ้าหากพวกท่านยัง
วันแต่ทำงานกับใจจົນເຖິງວັນຕາຍ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກທ່ານຕ້ອງ ຂຶ້ນຢູ່ກັບວິນຍານ
ຂອງມານ, ແລະ ມັນໄດ້ ຜູກມັດພວກທ່ານ
ໄວ້ເປັນຂອງມັນ; ສະນັ້ນ, ພຣະວິນຍານ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງອອກໄປຈາກພວກ
ທ່ານ ແລະ ບໍ່ປະທັບຢູ່ໃນພວກທ່ານ; ແລະ
ມານຈະມີອຳນາດເໝືອພວກທ່ານ; ແລະ ມີ
ຄືພາວະສຸດທ້າຍຂອງຄົນຊົ່ວ.

ແລະ ສິ່ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້, ເພາະພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ປະທັບ
ຢູ່ໃນວິຫານທີ່ ບໍ່ບໍລິສຸດ, ແຕ່ຈະປະທັບ
ຢູ່ໃນໃຈຂອງ ຄົນຊອບທຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ ຄົນຊອບທຳຈະ
ສາມາດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ, ຈະບໍ່
ອອກໄປອີກ; ແຕ່ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາ
ຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດໂດຍທາງ
ໂລຫິດຂອງພຣະເມສຊາຍເສຍກ່ອນ.

ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົດ
ຈຳເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ແລະ ວ່າພວກທ່ານ
ຈະ ທຳງານເພື່ອຄວາມລອດຂອງພວກ
ທ່ານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມ
ຢ້ານກົວ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່
ປະຕິເສດເລື່ອງການສະເດັດມາຂອງ
ພຣະຄຣິດອີກຕໍ່ໄປ;

ວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ ຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ວ່າພວກທ່ານຈະຮັບ
ເອົາພຣະອົງ, ແລະ ຮັບເອົາ ພຣະນາມຂອງ
ພຣະຄຣິດ; ວ່າພວກທ່ານຈະຖ່ອມຕົວລົງຢູ່
ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ
ດ້ວຍວິນຍານ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຈິງ, ບໍ່ວ່າ
ພວກທ່ານຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ; ແລະ ວ່າ
ພວກທ່ານຈະໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນ ການຂອບພຣະ
ໂທດກຸງມີສຳລັບຄວາມເມດຕາ ແລະ ພອນ
ຕ່າງໆທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກ
ທ່ານ.

39 Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

40 And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

41 But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂອກຣະ ດຸ້ນທ່ານ, ພີ່ນ້ອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ, ວ່າ ທ່ານຈອງເອົາໃຈໃສ່ການສວດອ້ອນວອນ ທຸກໆເວລາ, ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຖືກ ສັກນຳໄປໂດຍການລ່ວງລວມຂອງມາຣ, ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ມີພຣັດເຫຼືອທ່ານ, ເພື່ອ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຊັດຊື່ກັບເຂົາໃນວັນ ສຸດທ້າຍ; ເພາະດູເຄີດ, ເຂົາໄດ້ເຮັດສິ່ງດີ ເປັນຮາງວິລທ່ານເລີຍ.

ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂອກຣະດຸ້ນໃຫ້ທ່ານ ມີຄວາມອົດທົນ, ແລະ ໃຫ້ທ່ານທົນຕໍ່ ຄວາມທຸກທຳນາປະກາຣ; ວ່າທ່ານ ຈະໄດ້ຈ້າງຈາບຄົນທີ່ຂັບໄລ່ທ່ານອອກ ໄປເພາະຄວາມຍາກຈຸນຍຶງຂອງທ່ານ, ມີຄວາມນັ້ນທ່ານຈະກາຍເປັນຄົນນາປ ເໝືອນກັບພວກເຂົາ;

ແຕ່ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມອົດທົນ, ແລະ ທົນຕໍ່ຄວາມທຸກທຳເລົ່ານັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມຫວັງອັນມັ່ນຄວາມວ່າວັນໜຶ່ງ ທ່ານຈະພັກຜ່ອນຈາກຄວາມທຸກທຳ ທັງໝົດຂອງທ່ານ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳ ພວກທ່ານ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ, ພວກທ່ານຈົ່ງ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການອະທິຖານຢູ່ ສະເໝີ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກຊັກນຳໄປ ໂດຍ ການລ່ວງລວມຂອງມາຣ, ເພື່ອມັນຈະບໍ່ມີ ອຳນາດເໝືອນພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານ ຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບມັນໃນວັນສຸດທ້າຍ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ ບໍ່ໃຫ້ຂອງດີເປັນລາງວັນແກ່ ພວກທ່ານເລີຍ.

ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳພວກທ່ານ ໃຫ້ມີ ຄວາມອົດທົນຕໍ່ຄວາມທຸກທຳ ປະກາຣ; ວ່າບໍ່ໃຫ້ພວກທ່ານ ໝົ່ນ ປະໝາດຜູ້ທີ່ຂັບໄລ່ພວກທ່ານອອກໄປ ຈາກທີ່ນະມັດສະການ ເພາະຄວາມຍາກຈຸນ ຂອງພວກທ່ານ, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະ ກັບເປັນຄົນນາປຄືກັນກັບພວກເຂົາ;

ແຕ່ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານມີຄວາມອົດທົນ, ແລະ ທົນຕໍ່ຄວາມທຸກທຳເລົ່ານີ້, ດ້ວຍຄວາມ ຫວັງອັນໝັ້ນຄວາມວ່າ ມີໄດ້ມີໜຶ່ງພວກທ່ານ ຈະພັກຜ່ອນຈາກຄວາມທຸກທຳທັງໝົດຂອງ ພວກທ່ານ.

Alma 35

- 1 Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.
- 2 Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.
- 3 And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.
- 4 And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.
- 5 Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.
- 6 And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

แอลมา ๓๕

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากอมิวเล็คกล่าวถ้อยคำเหล่านี้จบแล้ว, พวกท่านก็ออกไปจากฝูงชนและข้ามมาแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน.

แท้จริงแล้ว, และพวกพี่น้องที่เหลืออยู่นั้น, หลังจากพวกท่านสั่งสอนพระวจนะแก่ชาวโซรัม, ก็ข้ามมายังแผ่นดินแห่งเจอร์ซอนด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากชาวโซรัมส่วนที่ได้รับความนิยมนั้นมากกว่าปรึกษากันเกี่ยวกับถ้อยคำซึ่งพวกเขาได้รับการสั่งสอนมา, พวกเขาโกรธเพราะพระวจนะ, เนื่องจากสิ่งนี้ทำลายการฉ้อฉลในอำนาจของพวกเขາ; ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ยอมสดับฟังถ้อยคำ.

และพวกเขาส่งคนไปรวบรวมผู้คนทั้งหมดตลอดทั่วแผ่นดิน, และปรึกษากับคนเหล่านั้นเกี่ยวกับถ้อยคำซึ่งพูดไว้.

บัดนี้ผู้ปกครองของพวกเขาและปุโรหิตของพวกเขาและผู้สอนของพวกเขาไม่ปล่อยให้ผู้คนรู้เกี่ยวกับความปรารถนาของตน; ฉะนั้นพวกเขาจึงรู้ความคิดของผู้คนทั้งหมดอย่างลับ ๆ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่พวกเขารู้ความคิดของผู้คนทั้งปวง, คนที่เห็นชอบด้วยกับถ้อยคำซึ่งแอลมาและพี่น้องท่านพูดก็ถูกขับออกไปจากแผ่นดิน; และคนเหล่านั้นมีอยู่มาก; และพวกเขาก็ข้ามมายังแผ่นดินแห่งเจอร์ซอนด้วย.

แอมมา ๓๕

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากแอมมิลเล็คกล่าวถ้อยคำจบแล้ว, พวกเขาก็ก้าวออกไปจากฝูงชน และข้ามไปหาแผ่นดินเจอร์ซอน.

แท้จริงแล้ว, หลังจากลาอได้สั่งสอนพระคำแก่ชาวโซรัมแล้ว, พวกเขาย้ายถิ่นที่ไปมาหากันก็ได้ข้ามไปหาแผ่นดินเจอร์ซอนเช่นกัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากชาวโซรัมส่วนทลายผู้ที่ได้เต็มได้ปิกสาทาลิกันที่รู้กับพระคำซึ่งพวกเขารับประทานสั่งสอนมา, และพวกเขาก็มองความผิดที่ตนย้อนว่าพระคำได้ทำลาย อาชีพของพวกเขา; ฉะนั้นพวกเขาก็จึงบ่นยอมเสียใจพระคำเสีย.

และ พวกเขาก็ก้าวออกไปที่โรม ผู้ที่ทั้งปวงที่ต่อต้านดินมา, และได้ปิกสาทาลิกันที่รู้กับพระคำที่ได้เอาไว้.

บัดนี้ผู้ปกครอง และ พวกปะโลทิดทั้งปวง และ ผู้สอนทั้งปวงยอมให้ผู้อื่นรู้จักกับความรู้ความปาดทะของดิน; ฉะนั้น พวกเขาก็จึงรู้จักความลับในจิตใจของผู้ที่ทั้งปวง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่พวกเขารู้จักจิตใจของผู้ที่ทั้งปวงแล้ว, ผู้ที่เห็นชอบกับคำเจ้าของแอมมา และ อ้ายม็องของแผ่นดินก็ถูกขับไล่ออกจากแผ่นดิน; และ มันมีผู้ที่เป็นจำนวนทลายที่ข้ามไปหาแผ่นดินเจอร์ซอน.

- 7 And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.
- 8 Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.
- 9 And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.
- 10 Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.
- 11 And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.
- 12 And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมาและพี่น้องท่านได้ปฏิบัติต่อคนเหล่านั้น.
- บัดนี้ผู้คนที่เป็นชาวโซรัมโกรธผู้คนของแอมันซึ่งอยู่ในเจอร์ซอน, และผู้ปกครองที่เป็นหัวหน้าของชาวโซรัม, โดยที่เป็นคนชั่วร้ายมาก, ส่งความไปยังผู้คนของแอมันแจ้งความปรารถนาว่าให้คนเหล่านั้นขับคนทั้งหมดซึ่งข้ามไปจากพวกเขาเข้ามายังแผ่นดินของตนให้ออกไปจากแผ่นดินของตน.
- และเขาพูดข่มขู่คนเหล่านั้นมาก. และบัดนี้ผู้คนของแอมันไม่กลัวถ้อยคำของพวกเขา; ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ขับไล่คนเหล่านั้นไป, แต่พวกเขาต้อนรับชาวโซรัมที่ยากจนทุกคนที่ข้ามมาหาตน; และพวกเขาบำรุงเลี้ยงคนเหล่านั้น, และห่อหุ้มกายคนเหล่านั้น, และให้ที่ดินคนเหล่านั้นเป็นมรดก; และพวกเขาปฏิบัติต่อคนเหล่านั้นตามความต้องการของพวกเขา.
- บัดนี้การนี้ได้ยั่วยวชาวโซรัมให้เกิดโทสะต่อต้านผู้คนของแอมัน, และพวกเขาเริ่มไปรวมกับชาวเลมันและปลุกปั่นคนเหล่านั้นให้เกิดโทสะด้วย.
- และดังนั้นชาวโซรัมและชาวเลมันเริ่มเตรียมทำสงครามกับผู้คนของแอมัน, และกับชาวนีไฟด้วย.
- และดังนั้นปีที่สิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลง.
- และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นอี แอมมา และ อ้ายบ้องของเผ่าได้ปะติดปะตาสะทหายากแก่พวกเขาเหล่านั้น.
- บัดนี้ผู้คนที่เป้นชาวโซรัมได้มีความกรุดแค้นใช้ผู้คนที่ของอามอนผู้ยู่ในเจ็ซอน, และ ผู้ปกครองที่เป็นหัวหน้าของชาวโซรัม, ซึ่งเป้นคนชั่วทลายที่สุดได้สั่งคนไปทหาผู้คนที่ของอามอน และแจ้งความปะสิ้งว่า พวกเขาต้องขับไล่คนทังหมิด ซึ่งยมีมาจากโซรัมออกจากแผ่นดินไป.
- และ ลาวได้ขู่เข็ญพวกเขา. และ บัดนี้ผู้คนที่ของอามอนบ่ได้ย้านทอถำเว้าของพวกเขาเลย; สะบั้น พวกเขาจึงบ่ยอมขับไล่พวกทังหมิดนั้ไป, แต่อ่าพวกเขาได้ต้อนรับชาวโซรัมผู้ทักทหายากทังหมิดทักขำมาทหาพวกเขา; และ พวกเขาได้ บำลูล้าง และ มอบเก็องนุงท้มใช้พวกนั้, และ ได้มอบทักดินใช้แก่พวกนั้ เพื่อเป้นมูนมละดิก; และ พวกเขาได้ข่วยเทลือตามความขัดสนของพวกนั้.
- บัดนี้สิ่งเหล่านี้ได้ยู่ยิวชาวโซรัมใช้กรุดแค้นใช้ผู้คนที่ของอามอน, และ พวกเขาได้เข้าร้อมกับชาวเลมัน และยู่ยิวพวกนั้ใช้กรุดแค้นนํากัน.
- และ ด้วยเหตุนี้ ชาวโซรัม และ ชาวเลมันจึงเล้มทักสังทามกับผู้คนที่ของอามอน และ กับชาวมิไฟนําทัก.
- และ ปีทิสิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้ตักสินธุแลผู้คนที่ของมิไฟได้สิ้นสุดลึงแบบนั้.

- 13 And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.
- 14 And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.
- 15 Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.
- และผู้คนของแอมมอนออกจากแผ่นดินแห่งเจอร์ชอน, และข้ามมายังแผ่นดินแห่งมีเล็ค, และให้ที่ในแผ่นดินแห่งเจอร์ชอนสำหรับกองทัพชาวนีไฟ, เพื่อพวกเขาจะได้ต่อสู้กับกองทัพชาวเลมมันและกองทัพชาวโซรัม; และดังนั้นสงครามระหว่างชาวเลมมันกับชาวนีไฟก็เริ่มขึ้น, ในปีทีสิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษา; และต่อไปนี้จะให้เรื่องราวเกี่ยวกับสงครามของพวกเขา.
- และแอลมา, และแอมมอน, และพี่น้องของพวกเขา, และบุตรสองคนของแอลมาด้วยกลับไปยังแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, หลังจากที่เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าในการพาชาวโซรัมมากมายให้กลับใจ; และมากเท่าที่นำมาให้กลับใจก็ถูกขับออกจากแผ่นดินตน; แต่พวกเขามีที่ดินมรดกของพวกเขาอยู่ในแผ่นดินแห่งเจอร์ชอน, และพวกเขาก็จับอาวุธป้องกันตนเอง, และภรรยา, และลูก ๆ, และผืนแผ่นดินของตน.
- บัดนี้แอลมา, โดยที่โศกเศร้าเพราะความชั่วช้าสามานย์ของผู้คนของท่าน, แท้จริงแล้วเพราะสงคราม, และการนองเลือด, และความขัดแย้งที่มีอยู่ในบรรดาพวกเขา; และโดยที่ได้ออกไปประกาศพระวจนะ, หรือพระองค์ทรงส่งไปประกาศพระวจนะ, ในบรรดาผู้คนทั้งปวงในทุกเมือง; และโดยเห็นใจผู้คนเริ่มแข็งกระด้างขึ้น, และว่าพวกเขาเริ่มขุ่นเคืองเพราะความเคร่งครัดแห่งพระวจนะ, ใจท่านก็โทมน์สย.
- และ ผู้ถินของอ้าโมนได้หนีจากแผ่นดินเจริซอน, และ ไปหาแผ่นดินมีเล็ค และ ได้มอบที่ดินในแผ่นดินเจริซอนให้กองทัพของชาวนีไฟ เพื่อจะได้ต่อสู้กับกองทัพของชาวเลมมัน และ กองทัพของชาวโซรัม; และ สักถามละຫ່ວ່າງชาวเลมมันกับชาวนีไฟก็เล็มมีขึ้นตั้งนี้, ในปีทีสิบแปดแห่งการปกครองของผู้ถัดสิน; และ ถ່ไปนี้จะเป็น เล່ອງລາວກ່ຽວກັບສັງຄາມຂອງພວກເຂົາ.
- และ แอลมา, และ อ้าโมน, และพี่น้องของเจ้า, และ พี่มด้วยลูกชายสองถินของแอลมาทำได้กับถินไปหาแผ่นดินเจริเฮมลา, ทลัງจากที่ไ้เป็นเล່ອງมีในพระหัตถ์ของพระเจ้าในงานนำพาชาวโซรัม ทลายถินมาหาการกับใจ; และ ทลายถ່ทลายถินที่ถิถินมาหาการกับใจก็ถิถินขั้ปล่อยออกจากแผ่นดินของถิน; แต่ວ່າພວກເຂົາໄດ້ມີທີ່ถินเป็นມູນມໍລະດົກຂອງถินຢູ່ໃນแผ่นดินเจริซอน, และ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຈັບອາວຸດເພື່ອປ້ອງກັນຕົນເອງ, ແລະ ເມຍຂອງຕົນ, ແລະ ລູກຂອງຕົນ, ແລະ ແຜນດິນຂອງຕົນ.
- บัดนี้แอลมา, โดยมีความโສກเศร้าเพราะความชั่วร้ายของผู้ถินของພັນ, ທັງຈິງແລ້ວ, ເພາະສັງຄາມ ແລະ ການຂ້າພັນ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ; ແລະ ພັນໄດ້ປະກາດພຣະຄໍາ, ຫລື ສົ່ງປະກາດພຣະຄໍາໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນໃນທຸກຫົວເມືອງ, ໂດຍເຫັນວ່າໃຈຂອງຜູ້ຄົນເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາ ບໍ່ພໍໃຈຍ້ອນວ່າຄວາມເຄັ່ງຄັດຂອງພຣະຄໍາ, ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພັນເສົາໂສກຢ່າງຍິ່ງ.

16 Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

ฉะนั้น, ท่านจึงให้บุตรของท่านมารวมกัน, เพื่อท่านจะมอบหน้าที่ของท่านให้พวกเขาทุกคน, โดยแยกกันแต่ละคน, ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความชอบธรรม. และเรามีเรื่องราวเกี่ยวกับคำสั่งของท่าน, ซึ่งท่านให้แก่พวกเขาตามบันทึกของท่านเอง.

ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນມາຫາເພິ່ນ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ມອບໜ້າທີ່ຂອງເພິ່ນໃຫ້ເຂົາທຸກຄົນເປັນສ່ວນຕົວ, ຊຶ່ງກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ. ແລະ ພວກເຮົາມີເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄຳສັ່ງຂອງແອວມາ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ຕາມບັນທຶກຂອງເພິ່ນເອງ.

Alma 36

- 1 My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.
- 2 I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.
- 3 And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.
- 4 And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

แอลมา ๓๖

ลูกพ่อ, จงฟังถ้อยคำของพ่อ; เพราะพ่อให้คำมั่นกับลูก, ว่าตราบนานเท่าที่ลูกจะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าลูกจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

พ่ออยากให้ลูกทำตามที่ทำมาแล้ว, ในการจดจำถึงการเป็นเชลยของบรรพบุรุษเรา; เพราะพวกท่านอยู่ในความเป็นทาส, และไม่มีใครจะปลดปล่อยพวกท่านได้เว้นแต่เป็นพระผู้เป็นเจ้าของอับราฮัม, และพระผู้เป็นเจ้าของอิสอัค, และพระผู้เป็นเจ้าของยาโคบ; และพระองค์ทรงปลดปล่อยพวกท่านในความทุกข์ของพวกท่านโดยแน่แท้.

และบัดนี้, โอฮีลามันลูกพ่อ, ดูเถิด, ลูกยังอยู่ในวัยเยาว์, และฉะนั้น, พ่อจึงวิงวอนลูกให้ฟังถ้อยคำของพ่อและเรียนรู้จากพ่อ; เพราะพ่อรู้ว่าผู้ใดก็ตามที่มอบความไว้วางใจของพวกเขาในพระผู้เป็นเจ้าจะได้รับการคำจูนในความเดือดร้อนของพวกเขา, และความยุ่งยากของพวกเขา, และความทุกข์ของพวกเขา, และพระองค์จะทรงยกขึ้นในวันสุดท้าย.

และพ่อไม่อยากจะให้ลูกคิดว่าพ่อรู้ด้วยตนเอง—ไม่ใช่โดยทางโลกแต่โดยทางวิญญาณ, ไม่ใช่จากความคิดฝ่ายเนื้อหนังแต่จากพระผู้เป็นเจ้า.

แอลมา ๓๖

ลูกของพ่อ จงฟังถ้อยคำของพ่อ; เพราะว่าพ่อจะสาบานกับลูกว่า, ตามที่ลูกจะรักษาสถาพระบันยัดของพระเจ้า ลูกจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

พ่ออยากให้ลูกระลึกถึงที่พ่อได้เร็ดมาแล้ว, ในงานละมืกการเป็นเชลยของบรรพบุรุษของพวกเร้า; เพราะพวกเร้าเหล่านั้นอยู่ในความเป็นทาส, และ บ่มีผู้ใดจะปลดปล่อยพวกเร้าได้นอกจาก พระเจ้าของอับราฮัม, และพระเจ้าของอิสอัค, และพระเจ้าของยาโคบ, และ พระอึ่งได้ปลดปล่อยพวกเร้าเหล่านั้นออกจากความทุกข์ของพวกเร้าอย่างแน่นอน.

และ บัดนี้, โอ ฮีลามันลูกของพ่อ, จงเง้, ลูกยังหนุ่มเข้มน้อย, และ สะนั้น, พ่อจึงวิงวอนลูกให้ฟังถ้อยคำของพ่อ และเรียนรู้จากพ่อ; เพราะพ่อรู้ว่าผู้ใดก็ตามที่ไว้วางใจในพระเจ้า, ผู้นั้นจะได้รับงานอึ่งใน เวลาขัดสนของพวกเร้า, และ ความทุกข์ยากของพวกเร้า, และ ความทุกข์ของพวกเร้า, และ พวกเร้าจะถูก ยกขึ้นในวันสุดท้าย.

และ พ่ออยากให้ลูกเถิดว่า พ่อ รู้จักจากตนเอง—บ่แม่นจากทางโลก แต่จากทางวิญญาณ, บ่แม่นจากจิตใจอันเป็น งามมะลิม แต่จากพระเจ้า.

5 Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

6 For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

7 And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

8 But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

9 And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

10 And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

11 And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

บัดนี้, ดูก่อน, ฟอกล่าวแก่ลูก, ว่า หากฟอไม่ได้เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า แล้วฟอจะไม่รู้เรื่องเหล่านี้; แต่โดยปากของเทพผู้บริสุทธิ์ของพระองค์, พระผู้เป็นเจ้า, ทรงทำให้เรื่องเหล่านี้เป็นที่รู้แก่ฟอ, ไม่ใช่จากการมีค่าควรใดๆ ของฟอเอง;

เพราะฟอเดินทางไปกับบุตรของโมไซยาห์, หมายถึงจะทำลายศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า; แต่ ดูก่อน, พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งเทพผู้บริสุทธิ์ของพระองค์มายับยั้งเราไว้ระหว่างทาง.

และดูก่อน, ท่านพูดกับเรา, ประหนึ่งเสียงฟ้าร้อง, และทั้งแผ่นดินโลกสั่นสะเทือนภายใต้เท้าเรา; และเราล้มลงสู่พื้นดินทุกคน, เพราะความเกรงกลัวพระเจ้าเกิดกับเรา.

แต่ดูก่อน, เสียงนั้นกล่าวแก่ฟอ : ลูกขึ้น. และฟอลุกขึ้นยืน, และเห็นเทพ.

และท่านกล่าวแก่ฟอ : แม้ว่าเจ้าต้องการให้ตนเองถูกทำลายก็ตาม, จงอย่าพยายามทำลายศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าอีกต่อไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ฟอล้มลงสู่พื้นดิน; และเป็นเวลาสามวันกับสามคืนที่ฟออ้าปากไม่ได้, ทั้งฟอใช้แขนขาของฟอไม่ได้.

และเทพพูดกับฟออีกหลายเรื่อง, ซึ่งพี่น้องของฟอได้ยิน, แต่ฟอไม่ได้ยิน; เพราะเมื่อฟอได้ยินคำว่า—แม้ว่าเจ้าต้องการให้ตนเองถูกทำลายก็ตาม, จงอย่าพยายามทำลายศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าอีกต่อไป—ฟอเกิดความกลัวและพิศวงอย่างใหญ่หลวงเกลือกฟอจะถูกทำลาย, จนฟอล้มลงสู่พื้นดินและฟอไม่ได้ยินอะไรอีก.

บัดนี้, จังเบ้ง, บ่เฝ้ากับลูกว่า, ถ้าหากบ่บ่ได้ เกิดจากพระเจ้าแล้ว บ่จะบ่รู้จักเลื่องเหล่านี้เลย; แต่โดยปากของทูตผู้บริสุทธิ์ของพระองค์, พระเจ้า จังเบ้งให้เลื่องเหล่านี้เป็นที่ยืนยันแก่บ่, บ่แน่นอนจาก การมีค่าควรอันใดของบ่;

เพราะว่าบ่ได้ท่องเที่ยวไปมากับพวกลูกชายของโมไซยา, พะยายามที่จะทำลายศาสนจักรของพระเจ้า; แต่ จังเบ้ง, พระเจ้าได้ส่งทูตผู้บริสุทธิ์ของพระองค์มายับยั้งพวกบ่ไว้ตามทาง.

และ จังเบ้ง, ทูตได้เฝ้ากับพวกบ่, ถึกับว่า สรรพฟ้าร้อง และ ทั่วแผ่นดินโลกได้ สั่นสะเทือนใต้ตีนของพวกบ่; และ พวกบ่ได้ล้มลงอยู่กับพื้นดิน, เพราะความยำเกรงที่พวกบ่มีต่อพระผู้เป็นเจ้า.

แต่จังเบ้ง, สรรพของทูตได้เฝ้ากับบ่ ว่า: จังลูกขึ้นเถิด. และ บ่ได้ลุกขึ้น และ เฝ้าทูตอึงนั้น.

และ เฝ้านได้เฝ้ากับบ่ว่า: ถ้าบ่ยากใช้ถือนของเจ้าที่ถูกทำลาย, ภัยา พะยายามทำลายศาสนจักรของพระเจ้าอีกเลย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ บ่ได้ล้มลงอยู่กับพื้นดิน; และ เป็นเวลา สาม มีกับสามคืนที่บ่เปิดปากบ่ได้, ทั่วแวน และ ธารของบ่ก็แข็งติดบ่ได้.

และ ทูตได้เฝ้ากับบ่อีกหลายเลื่อง ขู่ภัยอันตรายของบ่ได้ยินแต่ว่า บ่บ่ได้ยินเลย; บ่พรรณแต่ได้ยินถึว่า—ถ้าบ่ยากใช้ถือนของเจ้าที่ถูกทำลาย, ภัยา พะยายามทำลายศาสนจักรของพระเจ้าอีกเลย—บ่ก็เกิดมีความยำเกรง และ แปรปะเลวใจที่สุด ยืนยันว่าถือนจะถูกรทำลาย, บ่ก็ล้มลงอยู่กับพื้นดิน และ บ่ก็บ่ได้ยินทวยอีกเลย.

12 But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

13 Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

14 Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

15 Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

16 And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

แต่ພໍ່ຖືກທຣມານດ້ວຍຄວາມທຣມານນິຣັນດຣ໌, ເພາະຈິຕິວິຖຽນຼານພໍ່ປາດຮ້າວຈົນສຸດຂີດແລະຖືກທຣມານດ້ວຍບາບທັງໝົດຂອງພໍ່.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຈຳນາບແລະຄວາມຊ້ຳສາມານຍ໌ທັງໝົດຂອງພໍ່ໄດ້, ສິ່ງທຣມານພໍ່ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງນຣກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຮູ້ວ່າພໍ່ອົບພີຍສຽງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພໍ່, ແລະວ່າພໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງອັນສັກສິດສີ່ຫຼ່ຽມຂອງພຣະອົງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະພໍ່ອະທິຖາຊາດກຣມລູກ ໆ ຂອງພຣະອົງມາແລ້ວເປັນອັນມາກ, ຫຼືທີ່ຈິງແລ້ວ ສັກນຳພວກເຂົາໄປສູ່ຄວາມພິນາດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະທ້າຍທີ່ສຸດຄວາມຊ້ຳສາມານຍ໌ຂອງພໍ່ໃຫຍ່ຫລວງນັກ, ຈົນແມ້ເພິ່ງຄວາມຄິດທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພໍ່ ກໍທຣມານຈິຕິວິຖຽນຼານພໍ່ດ້ວຍຄວາມສະພຣິງກລ້ວນອັນເກີນກວ່າຈະພຣຣນາໄດ້.

ໂອ້, ພໍ່ຄິດ, ວ່າພໍ່ອາດຖືກເນຣເທສແລະສາບສູນໄປທັງຈິຕິວິຖຽນຼານແລະຮ່າງກາຍ, ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ຖືກນຳໄປຢືນຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພໍ່, ເພື່ອຮັບການພິພາກສາກຣະທຳຂອງພໍ່.

ແລະບັດນີ້, ພໍ່ຕ້ອງທຣມານຢູ່ສາມວັນກັບສາມຄືນ, ແມ້ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິຕິວິຖຽນຼານທີ່ອັບມຸງຄົນ.

ແຕ່ວ່າພໍ່ຖືກທຣມານດ້ວຍຄວາມທຣມານ ນິລັນດອນ, ເພາະວ່າຈິຕິວິຖຽນຼານຂອງພໍ່ເຈັບປວດຈົນສຸດຂີດ ແລະ ຖືກທຣມານດ້ວຍບາບທັງໝົດຂອງພໍ່.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄດ້ລະນຶກເຖິງບາບ ແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງພໍ່, ຊຶ່ງພໍ່ຖືກທຣມານດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງນະລົກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເຫັນວ່າພໍ່ໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່, ແລະວ່າພໍ່ບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄດ້ຂ້າລູກຫລານຂອງພຣະອົງມາຢ່າງຫລວງຫລາຍແລ້ວ, ຫລືຊັກນຳພວກເຂົາໄປຫາຄວາມທຸກທຣມານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພໍ່ໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ, ພຽງແຕ່ຄິດທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່, ມັນກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິຕິວິຖຽນຼານຂອງພໍ່ຕ້ອງທຣມານດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງບໍ່ອາດສາມາດຈະວັດແທກໄດ້.

ໂອ້, ພໍ່ຄິດ, ວ່າພໍ່ ຢາກໃຫ້ຖືກກຳຈັດອອກໄປທັງຈິຕິວິຖຽນຼານ ແລະ ຮ່າງກາຍໃຫ້ສູນຫາຍໄປ, ເພື່ອພໍ່ຈະບໍ່ຖືກນຳມາຢືນຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່, ເພື່ອຮັບການພິພາກສາກ່ຽວກັບ ການປະພຶດຂອງພໍ່.

ແລະ ບັດນີ້, ພໍ່ຕ້ອງທຶນທຸກທຣມານຢູ່ເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນ, ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິຕິວິຖຽນຼານທີ່ ອັບປະໂຫຍດ.

17 And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

18 Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

19 And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

20 And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

21 Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพ่อต้องทรมานด้วยความทรมานอยู่ดังนั้น, ขณะที่พ่อปวดร้าวอยู่ด้วยความทรงจำถึงบาปอันมากมายของพ่อ, ดูเถิด, พ่อจำได้ด้วยว่าไดยินนิดาของพ่อพยากรณ์แก่ผู้คนที่เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์องค์หนึ่ง, พระบุตรของพระเจ้า, เพื่อทรงชดใช้บาปของโลก.

บัดนี้, เมื่อจิตของพ่อนึกได้ถึงความคิดนี้, พ่อร้องอยู่ภายในใจพ่อ : ข้าแต่พระเยซู, พระบุตรของพระเจ้า, ขอพระองค์ทรงเมตตาข้าพระองค์, ผู้อยู่ในดิ้นแดนของความขมขื่น, และถูกล้อมรอบด้วยโซ่ตรวนเป็นนิรันดร์แห่งความตาย.

และบัดนี้, ดูเถิด, เมื่อพ่อคิดดังนั้น, พ่อจำความเจ็บปวดของพ่อไม่ได้อีก; แท้จริงแล้ว, พ่อไม่ปวดร้าวด้วยความทรงจำถึงบาปของพ่ออีก.

และโอ้, พ่อได้เห็นปิติ, และความสว่างอัศจรรย์อะไรเช่นนั้น; แท้จริงแล้ว, จิตวิญญาณพ่อเปี่ยมด้วยปิตียิ่งเท่ากับความเจ็บปวดของพ่อ !

แท้จริงแล้ว, พ่อกล่าวแก่เจ้า, ลูกพ่อ, ว่าไม่มีอะไรจะเป็นที่สุขและขมขื่นได้เท่ากับความเจ็บปวดของพ่อ. แท้จริงแล้ว, และพ่อกล่าวแก่เจ้าอีก, ลูกพ่อ, ว่าอีกทางหนึ่งนั้น, ไม่มีอะไรเลยจะเป็นที่สุขและหอมหวานได้เท่าปิติของพ่อ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลาที่พ่อต้องทนกับทรมานที่ละมุนอยู่นั้น, ขณะที่พ่อ เจ็บปวดอยู่ด้วยความขมขื่นจำเริญบาปอันทลวงทลายของพ่อนั้น, จังเบ๊, พ่อได้ละนิมิตถึงการทำนายของพ่อที่แน่นอนได้ว่าผู้คนที่ถูกรวบรวมมาของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าอีกทั้ง, เพื่ออุทิศให้แทนบาปของโลก.

บัดนี้, เมื่อจิตของพ่อนึกได้ถึงความทุกข์นี้, พ่อได้ร้องไห้ออกมาในใจว่า: โอ้ พระเยซูเจ้าเอ๋ย, พระบุตรของพระเจ้า, ขอจงมีเมตตาปามิตรี้อยๆ อยู่ใต้น้ำบัพติศมาแห่งความขมขื่น, และ ถูกปิดล้อมด้วย สายโซ่แห่งความตายอันเป็นนิรันดร์ด้วยเถิด.

และ บัดนี้, จังเบ๊เวลาเวลาที่บิดแบบนี่, พ่อบໍ่จำความเจ็บปวดของพ่ออีกเลย; แท้จริงแล้ว, พ่อได้ ทล่มาด้วยความละมุนจำเริญบาปของพ่ออีกต่อไป.

และ โอ้, พ่อบໍ่เคยเห็น ความสุข และ ความสะอาดอันใดที่เท่าเทียมกับความสุขนี้; แท้จริงแล้ว, จิตวิญญาณของพ่อเต็มไปด้วยความสุขที่สุขเท่ากับความเจ็บปวดของพ่อ!

แท้จริงแล้ว, พ่อเอ๋ยกับเจ้าผู้เป็นลูกของพ่อว่า, บໍ่มีอันใดจะเทียบทล่ และ ขมขื่นได้เท่ากับความเจ็บปวดของพ่อ. แท้จริงแล้ว, และ พ่อทล่กับเจ้าลูกของพ่ออีกว่า, บໍ่มีอันใดเลยที่วิจิตร และ ทอานขึ้นเท่ากับความสุขของพ่อ.

22 Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

23 But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

24 Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

25 Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

26 For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຄິດວ່າພໍ່ເຫັນ, ແມ້ດັງຄິໄຍບຣຣພຸນຸຮຸຮາເຫັນ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າທຣຸງນັ່ງຢູ່ບຸນພຣະຣາຊ ບັລລັງກ໌ຂອງພຣະອົງ, ທ້ອມລ້ອມ ດ້ວຍໝູ່ເທພເຫຼືອຄຸນານັ້ນ, ຢູ່ໃນ ລັກຊະນະກຳລັງຮ້ອງເພື່ອງແລະ ສຣຣເສຣີຍຸພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກ ທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະຈິດ ວິຽນຽມພໍ່ໄຟຟ້ນທີ່ຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ແຕ່ດູເຄີດ, ແຂນຂາຂອງພໍ່ຮັບ ກຳລັງຂອງມັນອີກ, ແລະພໍ່ລຸກຂຶ້ນຍືນ, ແລະແສດຊ໌ໃຫ້ປະຈັກຊ໌ແກ່ຜູ້ຄົນວ່າ ພໍ່ເກີດແລ້ວຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະນັບແຕ່ເວລານັ້ນ ມາແມ້ຈົນເຖິງບັດນີ້, ພໍ່ທຳການໂດຍ ໄມ່ຫຍຸດ, ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ນຳຈິດ ວິຽນຽມມາສູ່ການກັບໃຈ; ເພື່ອພໍ່ ຈະນຳພວກເຂົາມາລີ້ມຣສຂອງປິດີຍິ່ງ ສິ່ງພໍ່ລີ້ມຣສແລ້ວ; ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ເກີດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍ, ແລະ ເປີຍມໄປດ້ວຍພຣະວິຽນຽມບຣິສຸທິ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະບັດນີ້ດູເຄີດ, ໂອ້ ລຸກພໍ່, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານປິດີ ອຢ່າງເຫຼືອສິນໃຫ້ພໍ່ໃນຜົນແຫ່ງການ ທຳການຂອງພໍ່;

ເພາະດ້ວຍພຣະວຈະນະສິ່ງພຣະອົງ ທຣຸງໃຫ້ແກ່ພໍ່, ດູເຄີດ, ຄົນເປັນອັນ ມາກຈິ່ງເກີດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ລີ້ມຣສດັ່ງທີ່ພໍ່ລີ້ມຣສ, ແລະເຫັນດ້ວຍ ຕາຕົນເອງດັ່ງທີ່ພໍ່ເຫັນ; ຈະນັ້ນພວກ ເຂົາຈິ່ງຮູ້ເຖິງເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ສິ່ງພໍ່ພຸດໄວ້, ດັ່ງທີ່ພໍ່ຮູ້; ແລະຄວາມຮູ້ທີ່ພໍ່ມີມາ ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຄິດວ່າພໍ່ໄດ້ເຫັນຄື ກັນກັບ ລີໄຮບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າປະທັບຢູ່ເທິງພຣະທີ່ ນັ່ງຂອງພຣະອົງ, ທ້ອມລ້ອມໄປດ້ວຍເຫຼົ່າ ທູດທັງຫຼາຍຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ, ຢູ່ໃນ ທ່າທາງຮ້ອງເພື່ອງ ແລະ ສັນລະເສີນ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຢາກຈະຢູ່ບ່ອນ ນັ້ນ.

ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ແຂນຂາຂອງພໍ່ໄດ້ຮັບ ກຳລັງຂອງມັນຄືນມາອີກ, ແລະ ພໍ່ໄດ້ຢືນ ຂຶ້ນດ້ວຍຕົນຂອງພໍ່ເອງ, ແລະ ໄດ້ສະແດງ ແກ່ຜູ້ຄົນໃຫ້ປະຈັກວ່າ ພໍ່ໄດ້ ເກີດໃໝ່ແລ້ວ ຈາກພຣະເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນ ມາຈົນເຖິງເວລານີ້, ພໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ຫ້ ຖອຍ, ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ຊັກນຳເອົາຈິດວິນຍານ ຫຼາຍດວງມາທາການກັບໃຈ; ເພື່ອພໍ່ຈະ ໄດ້ນຳເອົາພວກເຂົາມາ ຊິມລິດຊາດຂອງ ຄວາມສຸກ ຊຶ່ງພໍ່ໄດ້ຊິມມັນມາແລ້ວ; ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າອີກ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ລູກ ຂອງພໍ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມ ຊຶ່ນຊົມຢ່າງຍິ່ງໃຫ້ພໍ່ໃນຜົນງານຂອງພໍ່;

ເພາະຍ້ອນວ່າ ພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະອົງໃຫ້ ແກ່ພໍ່, ຈິ່ງເບິ່ງ, ຄົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈິ່ງ ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຊິມລິດຊາດຄື ກັນກັບພໍ່ໄດ້ຊິມມາ, ແລະ ເຫັນຄືກັນກັບທີ່ ພໍ່ໄດ້ເຫັນມາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈິ່ງຮູ້ຈັກ ເຖິງເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້, ຊຶ່ງພໍ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ຄື ກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກ; ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ພໍ່ມີ ນັ້ນເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

27 And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

28 And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

29 Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

และพ่อได้รับการคำจุนภายในใต้ความเดือดร้อนและความยุ่งยากทุกอย่าง, แท้จริงแล้ว, และในความทุกข์ทุกอย่าง; แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าทรงปลดปล่อยพ่อจากเรือนจำ, และจากพันธนาการ, และจากความตาย; แท้จริงแล้ว, และพ่อมอบความไว้วางใจในพระองค์, และพระองค์จะยังทรงปลดปล่อยพ่อ.

และพ่อรู้ว่าพระองค์จะทรงยกพ่อขึ้นในวันสุดท้าย, เพื่อพำนักอยู่กับพระองค์ในรัศมีภาพ; แท้จริงแล้ว, และพ่อจะสรรเสริญพระองค์ตลอดกาล, เพราะพระองค์ทรงพาบรรพบุรุษเราออกจากอียิปต์, และพระองค์ทรงกลืนชาวอียิปต์ในทะเลแดง; และพระองค์ทรงนำพวกเขาโดยเดชานุภาพของพระองค์มาสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้; แท้จริงแล้ว, และพระองค์ทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาสและความเป็นเชลยเป็นครั้งคราว.

แท้จริงแล้ว, และพระองค์ทรงพาบรรพบุรุษเราออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม; และโดยเดชานุภาพอันเป็นนิมิตของพระองค์, พระองค์, ทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาสและความเป็นเชลย, เป็นครั้งคราวด้วยแมลงมาถึงปัจจุบันนี้; และพ่อเก็บเรื่องความเป็นเชลยของพวกเขาไว้ในความทรงจำเสมอ; แท้จริงแล้ว, และลูกควรเก็บเรื่องความเป็นเชลยของพวกเขา, ไว้ในความทรงจำด้วย, ดังที่พ่อทำมา.

และ พ่อได้รับการอภัยเวลาที่มีความเดือดร้อน และ เวลาที่มีความทุกข์ยากทุกอย่าง, แท้จริงแล้ว, และ ในความทุกข์ทุกอย่าง; แท้จริงแล้ว, พระเจ้าได้ปิดปล่อยพ่อออกจากทุก และ ออกจากพันธนาการ, และ ออกจากความตาย; แท้จริงแล้ว, พ่อไว้วางใจในพระองค์, และ พระองค์ได้ ปิดปล่อยพ่อออกไป.

และ พ่อรู้ว่า พระองค์จะ ยกพ่อขึ้นในวันสุดท้าย, เพื่อพ่อจะได้อยู่กับพระองค์ใน ลัดສະໝີພາບ; แท้จริงแล้ว, พ่อจะ สັນລະເສີນพระองค์ตลอดไป, เพราะพระองค์ได้ นำพาบັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກຈາກເອີຢິບ และ พระองค์ได้ ก็นຳຊາວເອີຢິບເຂົ້າໃນທະເລແດງ; และ โดยອຳນາດຂອງພະອົງ, พระองค์ได้นำเอาຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; แท้จริงแล้ว, และ พระองค์ได้ ปิดปล่อยພວກເຂົາໃຫ້ອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ และ ການເປັນຊະເລີຍເປັນບາງຄັ້ງ.

แท้จริงแล้ว, และ พระองค์ได้นำพาบັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມມາ; และ โดยອຳນາດອັນເປັນນິມິດຂອງພະອົງ, ได้ ปิดปล่อยພວກເຂົາອອກຈາກ ຄວາມເປັນທາດ ແລະ ຄວາມເປັນຊະເລີຍເປັນບາງຄັ້ງ, ຈົນລົງມາເຖິງປະຈຸບັນນີ້; ແລະ ພໍໄດ້ເກັບກຳເລື່ອງຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນຄວາມຊົງຈຳສະເໝີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ລູກກໍຄວນເກັບກຳຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນຄວາມຊົງຈຳເໝືອນດັ່ງພໍ່ໄດ້ເຮັດມາ.

30 But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

ແຕ່ດູເຄີດ, ລູກຟ້ອ, ນີ້ໄມ້ໃຜ້
ທັງໝົດ; ເພາະລູກຄວນຮູ້ດັ່ງທີ່ຟ້ອຮູ້,
ວ່າຕຣາບເທົ່າທີ່ລູກຈະຮັກສາພຣະ
ບັນຊີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລູກຈະ
ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະລູກຄວນ
ຮູ້ດ້ວຍ, ວ່າຕຣາບເທົ່າທີ່ລູກຈະໄມ້ຮັກສາ
ພຣະບັນຊີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລູກ
ຈະຖືກຕັດຂາດຈາກທີ່ປະທັບຂອງ
ພຣະອົງ. ບັດນີ້ເປັນໄປຕາມພຣະ
ວາງນະຂອງພຣະອົງ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ;
ເພາະວ່າລູກຄວນຮູ້ຈັກເໝືອນດັ່ງພໍ່ໄດ້ຮູ້
ວ່າ, ຕາບໃດທີ່ລູກຍັງຮັກສາພຣະບັນຍັດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ລູກຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນ
ແຜ່ນດິນ; ແລະ ລູກຄວນຈະຮູ້ຈັກອີກວ່າ
ຕາບໃດທີ່ລູກບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ລູກຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບ
ຂອງພຣະອົງ. ບັດນີ້, ນີ້ເປັນໄປຕາມ
ພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ.

Alma 37

- 1 And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;
- 2 And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.
- 3 And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—
- 4 Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.
- 5 And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

แอลมา ๓๗

และบัดนี้, ฮีลามันลูกพ่อ, พ่อสั่งลูกว่าลูกจงรับบันทึกซึ่งพ่อได้รับมอบหมายไว้;

และพ่อสั่งลูกด้วยว่าให้ลูกจดบันทึกของคนพวกนี้, ไว้บนแผ่นจารึกของนีไฟ, ดังที่พ่อทำมา, และรักษาสสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดที่พ่อรักษามาให้ศักดิ์สิทธิ์, แม้ดังที่พ่อรักษาไว้; เพราะการนี้เป็นไปเพื่อจุดประสงค์อันชาญฉลาดที่รักษามันไว้.

และแผ่นจารึกทองเหลืองเหล่านี้, ซึ่งมีอักษรเหล่านี้อยู่, ซึ่งมีบันทึกของคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์อยู่, ซึ่งมีลำดับการสืบเชื้อสายบรรพบุรุษของเรา, แม้นับจากกาลเริ่มต้น—

ดูเถิด, บรรพบุรุษเราพยากรณ์ไว้, ว่ามันจะได้รับการรักษาไว้และสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น, และพระหัตถ์ของพระเจ้าจะเก็บและปกป้องรักษาไว้จนกว่าจะออกไปสู่ทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน, ว่าพวกเขาจะรู้ถึงความลึกลับที่อยู่ในนั้น.

และบัดนี้ดูเถิด, หากรักษาไว้ย่อมต้องคงความเจิดจ้าของมัน; แท้จริงแล้ว, และจะคงความเจิดจ้าของมัน; แท้จริงแล้ว, และแผ่นจารึกทั้งหมดซึ่งมีอักษรอันศักดิ์สิทธิ์จะคงความเจิดจ้าด้วย.

แอมมา ๓๗

และ บัดนี้, ฮีลามันลูกของพ่อ, พ่อสั่งลูกอีกว่า ลูกจงรับเอา บันทึก ซึ่งได้ถูกมอบให้พ่อ;

และ พ่อสั่งลูกอีกว่า ให้ลูกบันทึกการกระทำของผู้คนพวกนี้ไว้ในแผ่นจารึกของนีไฟกับบันทึกที่พ่อได้รักษาไว้, และรักษาสสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดที่พ่อได้รักษามาให้ศักดิ์สิทธิ์กับบันทึกที่พ่อได้รักษามันไว้; เพราะว่ามันเป็นไปเพื่อจุดประสงค์อันสะทลาดที่ต่อรักษามันไว้.

และ แผ่นจารึกทองเหลืองเหล่านี้ซึ่งมีตัวอักษรบนสะทลางไว้ในนั้น, ซึ่งบันทึก และ พระคำพินิจศักดิ์อยู่ในนั้น, ซึ่งมิลำดับการสืบเชื้อสายของบรรพบุรุษของพวกเรามาตั้งแต่ต้น—

จึงเป็น, บรรพบุรุษของพวกเรารู้ได้ทำนายไว้, ว่ามันจะถูกรักษาไว้ และมอบส่งกันไปจากถิ่นลุ่มหน่งทางถิ่นถิ่นลุ่มหน่ง, และ ถูกเก็บรักษา และ ปกป้องรักษาไว้โดยพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้า จินกว่ามันจะถึงวันเวลาที่มันจะออกไปทุกทิศทุกทาง, ทุกภาษา, และ ทุกผู้คนทั้งปวง, เพื่อพวกเราจะรู้ถึงทุก ความลึกลับที่มีอยู่ในนั้น.

และ บัดนี้จึงเป็น, ถ้าหากพระเจ้าได้รักษามันไว้ มันจะสถิตในผู้ใดที่; แท้จริงแล้ว, มันจะยังสถิตในผู้ใดที่; แท้จริงแล้ว, และ แผ่นจารึกทั้งหมด ซึ่งมิใช่ความอันเป็นพระคำพินิจศักดิ์จะยังสถิตในผู้ใดที่.

6 Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

7 And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

8 And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

9 Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

บัดนี้ลูกจะคิดว่านี่เป็นความโง่เขลาของพ่อ; แต่ดูเถิดพ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าโดยเรื่องเล็กและเรียบง่าย สิ่งสำคัญจะเกิดขึ้น; และวิธีเล็กน้อยในหลายครั้งทำให้ผู้มีปัญญาจำนน.

และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำงานโดยวิธีต่าง ๆ ที่จะนำมาซึ่งพระประสงค์อันนิรันดร์และสำคัญยิ่งของพระองค์; และโดยวิธีเล็ก ๆ น้อย ๆ พระเจ้าทรงทำให้ผู้มีปัญญาจำนนและทรงทำให้ความรอดเกิดแก่จิตวิญญาณเป็นอันมาก.

และบัดนี้, จนถึงทุกวันนี้เป็นปรีชาญาณในพระผู้เป็นเจ้าที่สิ่งเหล่านี้ควรได้รับการปกป้องรักษาไว้; เพราะดูเถิด, มันขยายความทรงจำของคนเหล่านี้, แท้จริงแล้ว, และทำให้หลายคนตระหนักถึงความผิดของวิถีแห่งตน, และนำพวกเขามาสู่ความรู้ถึงพระผู้เป็นเจ้าของตนอันไปสู่ความรอดของจิตวิญญาณ.

แท้จริงแล้ว, พ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าหากไม่ใช่เพราะสิ่งเหล่านี้ที่มีอยู่ในบันทึกเหล่านี้, ซึ่งอยู่บนแผ่นจารึกเหล่านี้, แอมมอนและพี่น้องท่านจะทำให้ชาวเลมันหลายพันคนตระหนักไม่ได้ในประเพณีอันไม่ถูกต้องของบรรพบุรุษพวกเขา; แท้จริงแล้ว, บันทึกเหล่านี้และถ้อยคำของพวกเขาท่านนำพวกเขามาสู่การกลับใจ; นั่นคือ, สิ่งเหล่านี้นำพวกเขามาสู่ความรู้ถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน, และเพื่อชื่นชมยินดีในพระเยซูคริสต์พระผู้ไถ่ของตน.

บัดนี้ลูกอาจจะคิดว่า มันเป็น ความโง่เขลาของพ่อ; แต่จงเถิด พ่อเจ้ากับลูกว่าโดยเลื่อง เล็กน้อย และ ง่าย ๆ จะนำ เลื่องโตขึ้นมา; และ ในหลายอย่างวิธี เล็กน้อยจะเร้าให้คนสะทลาดยอมจำนน.

และ อิงพระผู้เป็นเจ้าได้เร้า อวรกานโดย วิธีที่จะนำจุดปะสิ้วอัน เป็นนิลันตอนของพระอิงมา; และ โดยวิธี เล็กน้อยที่สุด พระผู้เป็นเจ้าได้เร้าให้คนสะทลาดต้องจำนน และ เร้าให้ความลอดเกิดกับ จิตวินยานเป็นจำนวนทลางทลาง.

และ บัดนี้, จินเทียทุกมนี้, นี้คือความ สะทลางสะทลางของพระเจ้า ที่จะ ใช้สิ่งเหล่านี้ได้รับการปกป้องรักษาไว้; เพราะจงเถิด, มันจะทำให้ความขี้ใจ ของผู้คนพวกนี้ ถึขึ้น, แท้จริงแล้ว, มัน จะเร้าให้ทลางคนสำนึกเทียความผิด ของตน, และ นำพวกเขามาหาความรู้ เทียพระเจ้าของพวกเขา เพื่อพวกเขา จะได้ไปหาความลอดของจิตวินยาน ของพวกเขา.

แท้จริงแล้ว, พ่อเจ้ากับลูกว่า, ถ้าหาก บ่ แมนย้อนสิ่งดั่งก่าอนี้ ที่มีบันทึกไว้ อยู่ในแผ่นจารึกเหล่านี้แล้ว, อ่าโมนกับ ฮายน้องของลางจะเร้าให้ชาวเลมัน ทลางพันคน แม่ใจบ่ได้ในริตถอง ปะเพนิอันบ่เทียต้องของบันพะบุลุด ของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, บันทึก เหล่านี้ และ ข้อมความที่มีอยู่ในมันได้ชัก นำพวกเขามาสู่การกลับใจ; และ สิ่ง เหล่านี้ได้ชักนำพวกเขามาสู่ความรู้ เลื่องพระผู้เป็นเจ้าอิงเป็นพระเจ้า ของพวกเขา, และ เพื่อจะได้ปีติยินดี ในพระเยซูคริสต์พระผู้ไถ่ของพวก เขา.

10 And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiff-necked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

11 Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

12 And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

13 O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

14 And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

และใครเล่าจะรู้ว่าบางทีบันทึกเหล่านี้จะเป็นวิธีนำพวกเขามากมาย พันคนมา, แท้จริงแล้ว, และชาวนีไฟ, พี่น้องเราหลายพันคนที่ต้องรู้ด้วย, ผู้ซึ่งบัดนี้กำลังทำใจตนแข็งกระด้างอยู่ในบาปและความชั่วช้าสามัญ, มาสู่ความรู้เรื่องพระผู้ไถ่ของตนด้วย?

บัดนี้ความลับเหล่านี้ยังไม่เผยให้เป็นที่รู้โดยสมบูรณ์แก่พ่อ; ฉะนั้นพ่อจะหยุดก่อน.

และอาจเพียงพอหากพอเพียง แต่กล่าวว่าบันทึกเหล่านี้ได้รับการปกป้องรักษาไว้เพื่อจุดประสงค์อันชาญฉลาด, ซึ่งจุดประสงค์นี้เป็นที่รู้แก่พระผู้เป็นเจ้า; เพราะพระองค์ประทานคำปรึกษาด้วยปรีชาญาณในงานทั้งหมดของพระองค์, และทางของพระองค์ตรง, และวิถีของพระองค์เป็นหนึ่งรอบนิรันดร์.

โอ้อจจำไว้, จงจำไว้, ฮีลามันลูกพ่อ, ว่าพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าเคร่งครัดเพียงใด. และพระองค์ตรัส: หากเจ้าจะรักษามบัญญัติของเรา เจ้าจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน—แต่หากลูกไม่รักษามบัญญัติของพระองค์ลูกจะถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระองค์.

และบัดนี้จงจำไว้, ลูกพ่อ, ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงมอบหมายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก, ซึ่งศักดิ์สิทธิ์, ซึ่งพระองค์ทรงรักษาไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์, และซึ่งพระองค์จะทรงเก็บและปกป้องรักษาไว้เพื่อจุดประสงค์อันชาญฉลาดของพระองค์ด้วย, เพื่อพระองค์จะทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ให้ปรากฏแก่อนุชนรุ่นต่อ ๆ ไป.

และ ผู้ใดจะรู้ได้ว่า บันทึกเหล่านี้จะเป็นเส้นทางนำพาพวกเขาหลายพันคนมาให้อำนาจ, แท้จริงแล้ว, และ ชาวนีไฟพี่น้องของพวกเรามากมายพันคนที่แข็งดื้อ, ผู้ซึ่งตอนนี้เฝ้าใจแหว่งอยู่ใบบาบ และ ความชั่วร้าย, เพื่อมาหาความรู้เรื่องพระผู้ไถ่ของพวกเขา?

บัดนี้ความลับเหล่านี้ยังบ่งชี้เป็นที่ยึดโดยสมบูรณ์แก่พ่อ; สะบัดมัน พ่อยังหยุดไว้ก่อน.

และ เป็นงานพรูฟ ถ้าหากพ่อพรูฟ แต่กล่าวว่า บันทึกเหล่านี้ได้รับการปกป้องรักษาไว้ เพื่อจุดประสงค์อันฉลาด, ซึ่งจุดประสงค์นี้ พระเจ้ารู้จักร, เพราะว่า พระอภัยได้ แนะนำด้วยความฉลาดรอบรู้ สดฉลาดในอภิรกรรมทุกชนิดของ พระอภัย, และ ทางของพระอภัยดี, และ ทางเดินของพระอภัยเป็นรอบที่ เป็นนิรันดร์รอบ ซ้ำ.

โอ้ จงจำไว้, จงจำไว้, ฮีลามันลูกของพ่อ, พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าเคร่งครัดเพียงใด. และ พระอภัยได้กล่าวว่า: ถ้าหากเจ้าจะรักษามบัญญัติของเรา, เจ้าจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน—แต่ถ้าหากลูกไม่รักษามบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าลูกจะถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระอภัย.

และ บัดนี้จงจำไว้, ลูกของพ่อ, ว่า พระเจ้า มอบสิ่งเหล่านี้ไว้กับลูก ซึ่ง เป็นสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์, ซึ่งพระอภัยจะเก็บรักษาไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์, และ ซึ่งพระอภัยจะเก็บรักษา และ ปกป้องรักษาไว้เพื่อจุดประสงค์อันฉลาดของพระอภัย, เพื่อพระอภัยจะได้แสดงอำนาจของพระอภัยออกมา ให้เห็นล้นหลาม.

15 And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

16 But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

17 For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

18 For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

และบัดนี้ดูเถิด, พ่อบอกลูกโดยวิญญาณแห่งการพยากรณ์, ว่าหากลูกล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, ดูเถิด, สิ่งเหล่านี้ซึ่งศักดิ์สิทธิ์จะถูกนำไปจากลูกโดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, และลูกจะถูกมอบให้ซาตาน, เพื่อเขาจะพัดลูกตั้งแกลบต้องลม.

แต่หากลูกรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, และปฏิบัติต่อสิ่งเหล่านี้ซึ่งศักดิ์สิทธิ์ตามที่พระเจ้าทรงบัญชาลูก, (เพราะลูกต้องวิงวอนพระเจ้าสำหรับทุกสิ่งไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกจะต้องทำกับสิ่งเหล่านี้) ดูเถิด, ไม่มีอำนาจของแผ่นดินโลกหรือนรกจะนำสิ่งเหล่านี้ไปจากลูกได้, เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงเดชานุภาพที่จะทำให้พระวอนของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมด.

เพราะพระองค์จะทรงทำตามสัญญาของพระองค์ทั้งหมดซึ่งพระองค์จะทรงทำกับลูก, เพราะพระองค์ทรงทำตามสัญญาของพระองค์ซึ่งทรงทำกับบรรพบุรุษเรามาแล้ว.

เพราะพระองค์ทรงสัญญากับพวกเขาว่าพระองค์จะทรงปกป้องรักษาสິงเหล่านี้ไว้เพื่อจุดประสงค์อันชาญฉลาดของพระองค์, เพื่อพระองค์จะทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ให้ปรากฏแก่อนุชนรุ่นต่อ ๆ ไป.

และ บัดนี้จึงแจ้ง, พ่อบอกลูกโดยวิญญาณแห่งการพยากรณ์, ว่าหากลูกละเมิดพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, จังแจ้ง, อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าจะเอาน้ำทิพย์เหล่านี้ไปจากลูก, และ ลูกจะถูกส่งไปซาตาน, เพื่อมันจะได้พัดลูกติดกับกับຂໍ້ແກບຢູ່ຕໍ່ໜ້າລົມ.

แต่ถ้าหากลูกจะรักษาสาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, และ จะปฏิบัติตามสิ่งที่สัญญาเหล่านี้ตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้บัญชาลูก, (ลูกจะต้องวิงวอนหาพระผู้เป็นเจ้าสำหรับทุกสิ่งทุกอย่าง) บໍ່ວ່າແນວໃດກໍຕາມ ເພື່ອລູກຈະປະຕິບັດຕໍ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້) ຈິ່ງແຈ້ງ, ບໍ່ມີອຳນາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຫລື ນະລົກຈະສາມາດ ເອົາມັນໄປຈາກລູກໄດ້, ເພາະພະເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງສຳເລັດທັງໝົດ.

ເພາະວ່າພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບລູກສຳເລັດທັງໝົດ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາສຳເລັດແລ້ວ.

ເພາະພຣະອົງໄດ້ສັນຍາກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນວ່າ ພຣະອົງຈະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນສະຫລາດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະອົງອອກມາໃຫ້ຄົນລຸ້ນຫລັງເຫັນ.

19 And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

20 Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

21 And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robberings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

22 For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

และบัดนี้ดูเถิด, พระองค์ทรงทำให้จุดประสงค์อย่างหนึ่งของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผล, แม้ทำให้ชาวเลมันหลายพันคนกลับคืนมาสู่ความรู้เรื่องความจริง; และพระองค์ทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ออกมาในสิ่งเหล่านี้, และพระองค์จะยังทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ออกมาในสิ่งเหล่านี้ให้แก่อนุชนในรุ่นต่อไป; ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จะได้รับการปกป้องรักษาไว้.

ฉะนั้นพ่อส่งลูก, ฮีลามันลูกพ่อ, ให้ลูกขยันหมั่นเพียรในการทำตามถ้อยคำของพ่อทั้งหมด, และให้ลูกขยันหมั่นเพียรในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านายที่เขียนไว้.

และบัดนี้, พ่อจะพูดกับลูกเกี่ยวกับแผ่นจารึกยี่สิบสี่แผ่น, ให้ลูกรักษามันไว้, เพื่อความลึกลับและงานแห่งความมืด, และงานลับของพวกเขา, หรืองานลับของผู้คนเหล่านั้นที่ถูกทำลายไปแล้ว, จะเป็นທີ່ประจักษ์แก่คนเหล่านั้น; แท้จริงแล้ว, การฆาตกรรม, และการโจรกรรม, และการปล้นสะดมทั้งหลายทั้งปวงของพวกเขา, และความชั่วร้ายและความน่าชิงชังทั้งหลายทั้งปวงของพวกเขา, จะเป็นที่ประจักษ์แก่คนพวกนี้; แท้จริงแล้ว, และให้ลูกปกป้องรักษาเครื่องแปลความหมายเหล่านี้ไว้.

เพราะดูเถิด, พระเจ้าทรงเห็นว่าผู้คนของพระองค์เริ่มทำงานในความมืด, แท้จริงแล้ว, ทำงานฆาตกรรมและสิ่งน่าชิงชังเป็นการลับ; ฉะนั้นพระเจ้าตรัส, หากพวกเขาไม่กลับใจพวกเขาจะถูกทำลายออกจากพื้นพิภพ.

และ บัดนี้จึงเป็น, พระองค์ได้เร้าให้จุดประสงค์อย่างหนึ่งของพระองค์สำเร็จแล้ว, จึงว่าเร้าให้ชาวเลมัน ทลายพันพันกับพันมาหาความรู้เรื่องความจริง; และ พระองค์ได้แสดงเดชานุภาพของพระองค์ออกมาจากสิ่งเหล่านี้, และ พระองค์จะแสดงเดชานุภาพของพระองค์ออกมาจากสิ่งเหล่านี้มิให้แก่คนรุ่นต่อไป; ฉะนั้น สิ่งเหล่านี้จะต้องได้รับการปกป้องรักษาไว้.

ฉะนั้น บัดนี้จึงเจ้า, ฮีลามันลูกของพ่อ, ให้ลูกพาพาพระยาเยเรมในทางเร้าให้ถ้อยคำของพ่อสำเร็จทุกประการ, และ ให้ลูกพาพาพระยาเยเรมในทางรักษาสถาบันของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านายที่มีอยู่.

และ บัดนี้, พ่อจะเข้ากับลูกทูลกับแผ่นจารึก ชาวเลมัน, ให้ลูกเก็บรักษามันไว้, เพื่อว่าความลึกลับ และ อวสานแห่งความมืด, และ อวสานลับทั้งปวง, ทล อวสานลับของผู้คนผู้ที่ถูกทำลายไปแล้ว, จะแสดงให้ประจักษ์แก่ผู้คนพวกนี้; แท้จริงแล้ว, การฆาตกรรมทั้งปวงของพวกเขา, และ การปล้นสะดม, และ การปล้น, และ ความชั่วร้าย, และ ความชั่วร้ายทั้งปวงของพวกเขา, จะแสดงให้ประจักษ์แก่ผู้คนพวกนี้; แท้จริงแล้ว, และ ว่าให้ลูกปกป้องรักษาสถาบันแห่งความหมายเหล่านี้ไว้.

เพราะฉะนั้น, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเห็นว่าการปฏิบัติของพระองค์เลื่อมเร้าอวสานแห่งความมืด, แท้จริงแล้ว, เร้าการฆาตกรรม และ สิ่งที่น่าชิงชังที่เป็นความลับ; ฉะนั้น พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ทูลว่า, ถ้าหากพวกเขาเหล่านี้ไม่กลับใจ, แล้วพวกเขาจะถูกทำลายออกจากพื้นพิภพ.

23 And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

24 And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

25 I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

26 And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

และพระเจ้าตรัส : เราจะเตรียมศิลาก้อนหนึ่ง, ไว้ให้เกเซเล็มผู้รับใช้ของเรา, ซึ่งจะฉายส่องในความมืดออกมาสู่ความสว่าง, เพื่อเราจะเปิดเผยต่อผู้คนของเราที่รับใช้เรา, เพื่อเราจะเปิดเผยงานของพี่น้องพวกเขาต่อพวกเขา, แท้จริงแล้ว, งานลับของพวกเขา, งานแห่งความมืดของพวกเขา, และความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขา.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, เครื่องแปลความหมายเหล่านี้เตรียมไว้เพื่อพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะเกิดสัมฤทธิ์ผล, ซึ่งพระองค์รับสั่งไว้, มีความว่า :

เราจะนำงานลับของพวกเขาและความน่าชิงชังทั้งหมดของพวกเขาออกจากความมืดมาสู่ความสว่าง; และเว้นแต่พวกเขากลับใจ เราจะทำลายพวกเขาออกจากพื้นพิภพ; และเราจะนำความลับและความน่าชิงชังทั้งหมดของพวกเขามาสู่ความสว่าง, ให้แก่ทุกประชาชาติที่ต่อจากนี้ไปจะครอบครองแผ่นดิน.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, เราเห็นว่าพวกเขาไม่กลับใจ; ฉะนั้นพวกเขาจึงถูกทำลาย, และจนถึงบัดนี้พระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผล; แท้จริงแล้ว, ความน่าชิงชังอย่างลับ ๆ ของพวกเขาถูกนำออกมาจากความมืดและทำให้เป็นที่รู้แก่เรา.

และ พระเจ้าได้กล่าวว่: เราจะตรมหินก้อนหนึ่งไว้ให้เกเซเล็ม ผู้เป็นผู้ใช้ของเรา, ผู้มันจะส่องแสงสะท้อนออกมาสู่ความมืด, เพื่อเราจะเริ่ดให้ผู้คนผู้รับใช้เรารู้จักเพื่อเราจะเริ่ดให้พวกเขาเข้าสู่จักรวาลของพี่น้องของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, งานลับ และ งานแห่งความมืด, และ ความชั่วร้าย และ ความน่ากรุดรังของพวกเขา.

และ บัดนี้, ลูกของพ่อ, สิ่งแปลความหมายเหล่านี้มีตรมไว้เพื่อพระคำของพระเจ้าจะได้สำเเล็ด, ผู้พระอิจได้กล่าว, มีความว่า:

เราจะ นำเอาวฏฏานลับของพวกเขาเอาออกจากความมืดไปหาแสงสะท้อน; และ ถ้าหากพวกเขาไม่กลับใจ เราจะ ทำลายพวกเขาออกจากพื้นแผ่นดินโลก; และ เราจะนำเอาความลับ และ ความน่ากรุดรังทั้งหมิดของพวกเขาไปหาความสะท้อนให้แก่ทุกปะชาชาติที่จะมาเป็นเจ้าของแผ่นดินต่อจากนี้ไป.

และ บัดนี้, ลูกของพ่อ, พวกเขาเห็นว่ พวกเขาไม่กลับใจ; ฉะนั้น พวกเขาจึงถูกทำลาย และ พระคำของพระเจ้าที่เ้าไว้จึงสำเเล็ดถ่วงนี้; แท้จริงแล้ว, ความน่ากรุดรังอันลับๆของพวกเขาถูกนำออกมาจากความมืด และ เริ่ดให้เป็นที่รู้จักแก่พวกเขา.

27 And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

28 For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

29 Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อสั่งลูกให้เก็บคำปฏิญาณทั้งหมดของพวกเขา, และพันธสัญญาของพวกเขา, และข้อตกลงในความน่าชิงชังอย่างลับ ๆ ของพวกเขาไว้; แท้จริงแล้ว, และลูกจะเก็บเครื่องหมายของพวกเขาและการอันน่าพิศวงของพวกเขาทั้งหมดให้พ้นจากคนเหล่านี้, เพื่อพวกเขาจะไม่รู้จักมัน, มิฉะนั้นพวกเขาอาจจะตกไปในความมืดด้วยและถูกทำลาย.

เพราะเหตุเกิด, มีการสาปแช่งอยู่บนทั่วแผ่นดินนี้, ว่าความพินาศจะมาถึงผู้ทำงานแห่งความมืดทั้งหมดเหล่านั้น, ตามเดขานภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เมื่อพวกเขาสุกงอมเต็มที่แล้ว; ฉะนั้นพ่อปรารถนาว่าคนเหล่านี้จะไม่ถูกทำลาย.

ฉะนั้นลูกจงเก็บแผนการลับเหล่านี้แห่งคำปฏิญาณของพวกเขาและพันธสัญญาของพวกเขาให้พ้นจากคนเหล่านี้, และลูกจงให้เป็นที่รู้แก่คนเหล่านี้แต่เพียงความชั่วร้ายของพวกเขาและการฆาตกรรมของพวกเขาและความน่าชิงชังของพวกเขา; และลูกจงสอนพวกเขาให้เกลียดความชั่วร้ายและความน่าชิงชังและการฆาตกรรมเช่นนั้น; และลูกจงสอนพวกเขาด้วยว่าคนเหล่านั้นถูกทำลายไปแล้วเนื่องจากความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขาและการฆาตกรรมของพวกเขา.

และ บัดนี้, ลูกของพ่อ, พ่อสั่งให้ลูกรักษาสถาบันของพวกเจ้า, และ คำมั่นสัญญาของพวกเจ้า, และ ข้อตกลงในความน่าชิงชังของพวกเจ้าไว้ให้สนิท; แท้จริงแล้ว, และ ลูกจะเก็บรักษา เรื่องหมาย และ ການປະຫລາດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຈາກຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຮູ້ຈັກມັນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາອາດຈະຕົກໄປໃນຄວາມມືດ ແລະ ຖືກທຳລາຍໄປ.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມີ ການສາບແຂ່ງຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຄືຄວາມຈິບຫາຍຈະເກີດກັບຄົນທັງໝົດທີ່ເປັນຄົນງານແຫ່ງຄວາມມືດຕາມອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອພວກເຂົາສຸກເຕັມທີ່; ສະນັ້ນ ພໍ່ຈຶ່ງບໍ່ຢາກໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຖືກທຳລາຍ.

ສະນັ້ນ ລູກຈົ່ງເກັບກຳແຜນການລັບເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ຊຶ່ງເປັນ ຄຳສາບຂອງພວກເຂົາໃຫ້ລອດຈາກຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ລູກຈົ່ງໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ພຽງແຕ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ລູກຈົ່ງສົດສອນພວກເຂົາໃຫ້ ກຽດຊັງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ການຄາດຕະກຳທັງໝົດ; ແລະ ລູກຈົ່ງສົດສອນພວກເຂົາອີກວ່າ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຖືກທຳລາຍໄປເມື່ອງຈາກວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາເອງ.

- 30 For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.
- 31 Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.
- 32 And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.
- 33 Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.
- 34 Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.
- เพราะดูเถิด, พวกเขากระทำฆาตกรรมศาสดาพยากรณ์ทั้งหมดของพระเจ้าผู้มาในบรรดาพวกเขาเพื่อประกาศแก่พวกเขาเกี่ยวกับความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา; และเลือดของท่านเหล่านั้นที่พวกเขากระทำฆาตกรรมได้ร้องทูลพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาท่านเพื่อการแก้แค้นผู้ที่เป็นฆาตกร; และดังนั้นการพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้เกิดกับผู้ทำงานแห่งความมืดและการมั่วสุมลับ.
- แท้จริงแล้ว, และแผ่นดินถูกสาปแช่งตลอดกาลและตลอดไปสำหรับผู้ทำงานแห่งความมืดและการมั่วสุมลับเหล่านั้น, แม้จนถึงความพินาศ, เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจก่อนที่พวกเขาจะสุกงอมเต็มที่.
- และบัดนี้, ลูกพ่อ, จงจำถ้อยคำที่พ่อพูดกับลูก; อย่ามอมแผนการลับเหล่านั้นให้คนพวกนี้, แต่จงสอนความเกลียดชังอันเป็นนิรันดร์ต่อบาปและความชั่วช้าสามานย์แก่พวกเขา.
- จงสั่งสอนพวกเขาถึงการกลับใจ, และศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์; จงสอนพวกเขาให้ถ่อมตนและอ่อนโยนและมีใจถ่อมตน; จงสอนพวกเขาให้ต้านทานการล่อลวงทุกอย่างของมาร, ด้วยศรัทธาของพวกเขาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์.
- จงสอนพวกเขาไม่ให้เบื่อหน่ายในการงานดี, แต่ให้อ่อนโยนและมีใจถ่อมตน; เพราะคนเช่นนั้นจะพบการพักผ่อนสำหรับจิตวิญญาณของตน.
- เพราะจึงบัง, พวกเขາได้ຂ້າສາດສະດາທັງໝົດຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ມາຫາພວກເຂົາເພື່ອປະກາດແກ່ພວກເຂົາກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເລືອດຂອງພວກເພີ່ນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຮ້ອງຫຼົ່ມຕໍ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພະເຈົ້າຂອງພວກເພີ່ນ ເພື່ອການແກ້ແຄ້ນຜູ້ທີ່ຂ້າພວກເພີ່ນ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພະເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້ກັບຄົນງານແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ເຮັດການມ້ວສຸມລັບເຫລົ່ານັ້ນ.
- ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແຜ່ນດິນຖືກສາບແຊ່ງຕະຫລອດໄປ ແລະ ຕະຫລອດການສຳລັບຄົນງານແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ເຮັດການມ້ວສຸມລັບເຫລົ່ານັ້ນ, ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ກ່ອນພວກເຂົາຈະສຸກເດັມທີ່.
- ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງຈຳຄຳເວົ້າທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບລູກ; ຢ່າໄດ້ມອບແຜນການລັບເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແຕ່ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ ກຽດຊັງບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນນິດ.
- ຈົ່ງ ສັ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈ ແລະ ສັດທາໃນອົງພະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາ; ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ແລະ ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕຳຕ້ອຍໃນໃຈ; ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຕ້ານທານກັບ ການລ້ລວງທຸກຢ່າງຂອງມານ, ດ້ວຍສັດທາຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງມີໃນອົງພະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ.
- ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ເຫັນໜ້າຍວຽກງານດີ, ແຕ່ໃຫ້ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕຳຕ້ອຍໃນໃຈ; ເພາະວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນ ຈະພົບທີ່ພັກຜ່ອນໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງຕົນ.

35 O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

36 Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

37 Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

38 And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

39 And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

ໂອ້, ຈົງຈຳໄວ້, ລູກພ່ອ, ແລະຈົງເຮັດຮຽນຮູ້ປັນຍາໃນໄວໜຸ່ມຂອງລູກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົງເຮັດຮຽນຮູ້ໃນໄວໜຸ່ມຂອງລູກທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະຈົງເຮືອນທາພຣະເຈົ້າເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທັງໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ການກະທຳທັງໝົດຂອງລູກຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ວ່າລູກຈະໄປບ່ອນໃດກໍຕາມ ກໍໃຫ້ວຽກງານຂອງລູກນັ້ນຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງລູກລະນຶກທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກໃນໃຈຂອງລູກວາງໄວ້ຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດໄປ.

ຈົງປຶກສາພຣະເຈົ້າໃນການກະທຳທັງໝົດຂອງລູກ, ແລະພຣະອົງຈະຊີ້ທາງໃຫ້ລູກເພື່ອຄວາມດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອລູກລົງນອນຕອນກາງຄືນຈົງລົງນອນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພຣະອົງຈະຕິດຕາມລູກໃນການເລັກເລື່ອນຂອງລູກ; ແລະເມື່ອລູກລຸກຂຶ້ນຕອນເຊົ້າຂໍໃຫ້ໃຈລູກເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຂອບພຣະທັຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະຖ້າລູກເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ພຣະອົງຈະທຽບຍົກລູກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ແລະບັດນີ້, ລູກພ່ອ, ພ່ອມີບາງສິ່ງຈະກ່າວເຖິງສິ່ງທີ່ບຣຣພຸດຊະບາດເອີ້ນວ່າວັດຖຸທຽບຄວາມ, ຫຼືວ່າເຄື່ອງຊີ້ທາງ—ຫຼືວ່າບຣຣພຸດຊະບາດເອີ້ນວ່າເລີຍໂອນາ, ສິ່ງ, ເມື່ອແປຄວາມໝາຍ, ຄືເພີ່ມທິດ; ແລະພຣະເຈົ້າທຽບເຕີ້ມັນ.

ແລະດູເຄີດ, ບໍ່ມີມະນຸດໃດທີ່ຈະທຳງານແບບນີ້ໄດ້ດ້ວຍງານຝຶມວິຈິດຟິສຕາເຊັ່ນນັ້ນ. ແລະດູເຄີດ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການເຕີ້ມໄວ້ໃຫ້ບຣຣພຸດຊະບາດເພື່ອສະແດງວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າຄວນຈະໄປໃນແດນທຸກດ້ານ.

ໂອ້, ຈົງຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ຈົງຮຽນຮູ້ ປັນຍາໃນໄວໜຸ່ມຂອງລູກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົງຮຽນຮູ້ໃນໄວໜຸ່ມຂອງລູກ ເພື່ອຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົງ ເຮັດທາພຣະເຈົ້າເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທັງໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ການກະທຳທັງໝົດຂອງລູກຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ວ່າລູກຈະໄປບ່ອນໃດກໍຕາມ ກໍໃຫ້ວຽກງານຂອງລູກນັ້ນຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງລູກລະນຶກທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກໃນໃຈຂອງລູກວາງໄວ້ຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດໄປ.

ຈົງ ປຶກສາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການກະທຳທັງໝົດຂອງລູກ, ແລະ ພຣະອົງຈະຊີ້ທາງໃຫ້ລູກເພື່ອຄວາມດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເວລາລູກນອນລົງຕອນກາງຄືນກໍຈົງນອນຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອພຣະອົງຈະຕິດຕາມເວລາລູກເລັກເລື່ອນ; ແລະ ເວລາລູກຕົ້ນຂຶ້ນຕອນເຊົ້າ ກໍຂໍໃຫ້ໃຈຂອງລູກເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ ຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າທາງລູກເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ລູກຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີແນວໜຶ່ງທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ ລູກກົມ ຫລື ເຂັມຊີ້ທິດ—ຫລື ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ ເລຍໂອນາ, ຊຶ່ງແປວ່າ ເຂັມຊີ້ທິດ; ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຽມມັນໄວ້ໃຫ້.

ແລະ ຈົງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະເຮັດວຽກແບບນີ້ໄດ້ດ້ວຍຝຶມອັນແປກປະຫລາດແບບນີ້. ແລະ ເບິ່ງແມ່ນມັນຖືກຕຽມໄວ້ໃຫ້ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເພື່ອຊີ້ທາງທີ່ເຂົາເຈົ້າຄວນຈະໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັບດານ.

40 And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

41 Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

42 Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

43 And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

44 For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

และมันทำงานให้พวกเขาตาม ศรัทธาที่พวกเขามีต่อพระผู้เป็นเจ้า; ฉะนั้น, หากพวกเขามีศรัทธาที่จะเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้แกนเหล่านั้นชี้ทางที่พวกเขาควรไป, ดูเถิด, มันก็เป็นไป; ฉะนั้นพวกเขาจึงมีปาฏิหาริย์นี้, และปาฏิหาริย์อื่น ๆ อีกมากมายด้วยซึ่งเกิดโดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, วันแล้ววันเล่า.

กระนั้นก็ตาม, เพราะปาฏิหาริย์เหล่านี้ทำงานโดยวิธีเล็ก ๆ น้อย ๆ เครื่องชี้ทางนี้แสดงงานน่าอัศจรรย์แก่พวกเขา. พวกเขาจึงเกียจคร้าน, และลืมใช้ศรัทธาและความขยันหมั่นเพียรของตนและแล้วงานอัศจรรย์เหล่านั้นก็หยุด, และพวกเขาจึงไม่ก้าวหน้าในการเดินทางของตน;

ฉะนั้น, พวกเขาจึงคงอยู่ในแดนทุรกันดาร, หรือไม่ได้เดินทางไปตามวิถีตรง, และต้องทนทุกข์ด้วยความหิวโหยและความกระหาย, เพราะการล່วงละเมิดของตน.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้หาใช่ปราศจากรูปลักษณ์ไม่; เพราะเมื่อบรรพบุรุษเราเกียจคร้านที่จะเอาใจใส่เข้มทิศนี้ (บัดนี้สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องฝ่ายโลก) พวกเขาได้รู้เรื่อง; และเป็นเช่นนั้นกับสิ่งที่เป็นฝ่ายวิญญาณ.

เพราะดูเถิด, มันง่ายที่จะเอาใจใส่ต่อพระวอนของพระคริสต์, ซึ่งจะชี้วิถีตรงให้ลูกไปสู่ความบรมสุขนิรันดร์, ดังที่เป็นมากับบรรพบุรุษเราที่จะเอาใจใส่เข้มทิศนี้, ซึ่งจะชี้วิถีตรงไปสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้ให้แก่พวกเขา

และ มันได้เร่ดอรรทุกให้เจ้าทำตาม สัตบาของเจ้าเจ้าที่มีในพระเจ้า; สะมัน, ถ้าหาก เจ้าเจ้ามีสัตบา และ มีความเชื่อ ว่า พระเจ้าเร่ดให้เจ้าของ มันชี้ไปตามทางที่ควรไป, จังเบ๊, มันก็ไปเป็นไปเช่นนั้น; สะมัน เจ้าเจ้าจึงมีสิ่ง มะขัดสะจันนี้ และ สิ่งมะขัดสะจันอื่น ๆ อีกหลายอย่าง ซึ่งเกิดจากอำนาจของพระเจ้า, มีแล้วมีเล่า.

ถึงอย่างใดก็ตาม, สิ่งมะขัดสะจันเหล่านี้ได้เร่ดอรรทุกโดยวิธี เล็กน้อยๆ. มันได้สะแกงผิวงานที่ชั่วอัธสะจันแก่เจ้าเจ้า. เจ้าเจ้าทรุดถ้าน, และ ลืมใช้ สัตบา และ ความพากพวนของดิน, แล้วอรรทุกงานที่ชั่วอัธสะจันเหล่านี้มันก็ ยุบสะจันไป, และ เจ้าเจ้าจึงบ่ก้าวหน้า ในทางเดินทางของเจ้าเจ้า.

สะมัน, เจ้าเจ้าจึงวินววนอยู่ในที่น แห้งแล้งกับถาน, ทล บ่ได้เดินทางชี้ ไปหาจุดหมายปลายทาง, และ เป็นทุกข์ ด้วยความท้อเจ้าท้อน้ำ, ย้อนถานล่อง ละเมิดของเจ้าเจ้า.

และ บัดนี้, ลูกของพ่อ, พ่ออยากให้ลูก เข้าใจว่า สิ่งเหล่านี้บ่ได้ปราศจากเงา ของมัน; เพราะเวลาบันพะบุลุดของ พวงเร้าทรุดถ้านที่จะเอาใจใส่เข้มขี้ ทิดนี้ (สิ่งเหล่านี้เป็นเลื่องของทาง โลก) เจ้าเจ้าบ่ได้จะเลินรู้เรื่องกับ สิ่งเป็นทางวินยาน.

เพราะจังเบ๊, มันง่ายที่จะเอาใจใส่ต่อ พระคำของพระคริสต์, ซึ่งจะชี้ทางชี้ให้ ลูกไปหาความสุก, ดังที่เป็นมา กับ บันพะบุลุดของพวงเร้าที่เอาใจใส่ กับเข้มขี้ทิดนี้, ซึ่งจะชี้ทางชี้ไปหา แผ่นดินแห่งถ้านสนยา.

45 And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

46 O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

47 And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

และบัดนี้พ่อกล่าว, ไม่มีรูปแบบในสิ่งนี้หรือ? เพราะเหมือนกับที่เครื่องชี้ทางนี้นำบรรพบุรุษเรา, โดยการตามวิถีของมัน, มาสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้โดยแน่แท้ฉันใด, พระวอนะแห่งพระคริสต์นั้น, หากเราติดตามวิถีแห่งพระวอนะ, ย่อมพาเราพ้นหุบเขาแห่งโศกเศร้าไปสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญาซึ่งดีกว่ามากฉันนั้น.

โอ้ลูกพ่อ, ขอเราอย่าได้เกียจคร้านเพราะความง่ายของทาง; เพราะเป็นมาแล้วเช่นนั้นกับบรรพบุรุษเรา; เพราะสิ่งนี้ได้รับการเตรียมไว้ตั้งนั้นสำหรับพวกเขา, ว่าหากพวกเขาจะมองดูพวกเขาจะมีชีวิต; มันก็เป็นเช่นนั้นกับเรา. ทางเตรียมไว้แล้ว, และหากเราจะมองดูเราจะมีชีวิตตลอดกาล.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, จงดูว่าลูกรักษาสัญญาดีสิทธิ์เหล่านี้, แท้จริงแล้ว, จงดูว่าลูกฟังพาพระผู้เป็นเจ้าและมีชีวิต. จงไปสู่คนเหล่านี้และประกาศพระวอนะ, และจงเป็นผู้มีสติ. ลูกพ่อ, ลาก่อน.

และ บัดนี้ພິຂໍຖາມວ່າ, ບໍ່ມີແບບຢ່າງໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່? ເພາະໂດຍແນ່ນອນທີ່ເຂັມຊີ້ທິດນີ້ໄດ້ນຳພາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ ໂດຍເດີນທາງການຊື່ທາງຂອງມັນມາສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ສັນຍາໄວ້, ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດກໍເໝືອນກັນ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາປະຕິບັດຕາມນັ້ນ ມັນກໍຈະນຳພາພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຫຸບເຂົາແຫ່ງຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ແລ້ວໄປຫາໂລກທີ່ສັນຍາໄວ້ທີ່ດີກວ່າ.

ໂອ້ ລູກຂອງພໍ່, ຂໍຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມກຽດຄ້ານຍ້ອນວ່າຄວາມງ່າຍຂອງເສັ້ນທາງນັ້ນ; ເພາະວ່າມັນໄດ້ເປັນມາແລ້ວກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ; ເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກໄວ້ແບບນັ້ນສຳລັບເຂົາເຈົ້າ, ວ່າຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າຫລຽວເຫັນ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະມີຊີວິດ; ມັນກໍຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນກັບພວກເຮົາ. ທາງໄດ້ຖືກຖືກໄວ້ແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຮົາຈະຫລຽວເບິ່ງ ພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຕະຫລອດການ.

ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າລູກຮັກສາສິ່ງສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າລູກຫວັງເພິ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມີຊີວິດ. ຈົ່ງໄປຫາຜູ້ຄົນພວກນີ້ ແລະ ປະກາດພຣະຄຳ, ແລະ ຈົ່ງມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່. ລາກ່ອນ, ລູກຂອງພໍ່.

Alma 38

- 1 My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.
- 2 And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.
- 3 I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.
- 4 For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

แอลมา ๓๘

ลูกพ่อ, จงฟังถ้อยคำของพ่อ, เพราะพ่อกล่าวแก่ลูก, ดังที่พ่อกล่าวแก่ฮีลามัน, ว่าตราบเท่าที่ลูกจะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าลูกจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน; และตราบเท่าที่ลูกจะไม่รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าลูกจะถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระองค์.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อวางใจว่าพ่อจะมีความปรีดียิ่งในตัวลูก, เพราะความแน่วแน่มั่นของลูกและความซื่อสัตย์ของลูกที่มีต่อพระผู้เป็นเจ้า; เพราะเมื่อในวัยเยาว์ของลูก ลูกเริ่มฟังพาพระเจ้าของผู้เป็นเจ้าของลูก, เช่นเดียวกันพ่อหวังว่าลูกจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ต่อไป; เพราะคนที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่นั้นเป็นสุข.

พ่อกล่าวแก่ลูก, ลูกพ่อ, ว่าพ่อมีความปรีดียิ่งในตัวลูกอยู่แล้ว, เพราะความซื่อสัตย์และความขยันหมั่นเพียรของลูก, และความอดทนและความอดกลั้นของลูกท่ามกลางผู้คนของชาวโซรัม.

เพราะพ่อรู้ว่าลูกอยู่ในพันธนาการ; แท้จริงแล้ว, และพ่อรู้ด้วยว่าลูกถูกขว้างปาด้วยก้อนหินเพื่อพระวาจา; และลูกได้ทนต่อสิ่งเหล่านี้มาทั้งหมดด้วยความอดทน เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับลูก; และบัดนี้ลูกรู้ว่าพระเจ้าได้ทรงปลดปล่อยลูกแล้ว.

แอลมา ๓๙

ลูกของพ่อ, จงฟังถ้อยคำของพ่อ, เพราะว่าพ่อเจ้ากับลูกภักดีกับพ่อได้เจ้ากับฮีลามันว่า, ตามใดที่ลูกจะรักษาสถาบันของพระเจ้า ลูกจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน; และ ตามใดที่ลูกจะไม่รักษาสถาบันของพระเจ้า แล้วลูกจะถูกตัดออกจากที่ประทับของพระองค์.

และ บัดนี้, ลูกของพ่อ, พ่อไว้วางใจว่าพ่อจะมีความสุขทลายที่สุดกับลูก, ย้อนความสัญญาที่พ่อมีต่อพระเจ้า; เพราะว่าในเวลาไว้มั่นของลูก, ลูกเลื่อมใสในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจริงเป็นพระเจ้าของลูก, สะบั้นพ่อจึงท้าวว่า ลูกจะรักษาสถาบันของพระเจ้าต่อไป; เพราะว่าผู้ที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่นั้นเป็นสุข.

พ่อเจ้ากับเจ้า, ลูกของพ่อ, ว่าพ่อมีความสุขที่สุดกับลูกมาอยู่แล้ว, ย้อนว่าความสัญญา และ ความพากเพียรของลูก, และ ความอดทนของลูก และ ความอดกลั้นของลูกในบาปผู้คนของชาวโซรัม.

เพราะพ่อรู้ว่า ลูกอยู่ในพันธนาการ; แท้จริงแล้ว, และ พ่อรู้ยิ่งว่า ลูกถูกเฆี่ยนตีด้วยก้อนหินใส่เพื่อเห็นแก่พระวาจา; และ ลูกได้รับเอื้อมสิ่งเหล่านี้ไว้ด้วยใจที่อดทน ย้อนว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้เสด็จอยู่กับลูก; และ บัดนี้ลูกรู้จำแล้วว่า พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ปลดปล่อยลูกแล้ว.

5 And now my son, Shiblōn, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

6 Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

7 But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

8 And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

และบัดนี้ซิบลัน, ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกจำไว้, ว่าลูกจะมอบความไว้วางใจในพระผู้เป็นเจ้ามากฉันใดแม้ฉันนั้นลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากความเดือดร้อนของลูก, และความยุ่งยากของลูก, และความทุกข์ของลูก, และพระองค์จะทรงยกลูกขึ้นในวันสุดท้าย.

บัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อไม่อยากให้ลูกคิดว่าพ่อรู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง, แต่เป็นพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งทรงอยู่ในพ่อซึ่งทำให้เรื่องเหล่านี้เป็นที่รู้แก่พ่อ; เพราะหากพ่อไม่ได้เกิดจากพระผู้เป็นเจ้าพ่อจะไม่รู้เรื่องเหล่านี้.

แต่ดูเถิด, ในพระเมตตาอันหาที่สุดมิได้ของพระองค์ พระเจ้าทรงส่งเทพของพระองค์มาประกาศแก่พ่อว่าพ่อต้องหยุดงานแห่งการทำลายในบรรดาผู้คนของพระองค์; แท้จริงแล้ว, และพ่อเคยเห็นเทพอยู่ตรงหน้า, และท่านพูดกับพ่อ, และเสียงท่านเหมือนดังฟ้าร้อง, และทำให้ทั้งแผ่นดินโลกสั่นสะเทือน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ่ออยู่ในความเจ็บปวดและรวดร้าวย่างขมขื่นที่สุดของจิตวิญญาณสามวันกับสามคืน; และพ่อไม่เคย, ได้รับการปลดบาปของพ่อ, จนกระทั่งพ่อร้องทูลขอความเมตตาต่อพระเจ้าพระเยซูคริสต์. แต่ดูเถิด, พ่อร้องทูลพระองค์และพ่อพบสันติในจิตวิญญาณพ่อ.

และ บัดนี้ซิบลัน, ลูกของพ่อ, พ่ออยากใช้ลูกจำไว้ว่า, ตามใดที่ลูกจะไว้วางใจในพระเจ้า ลูกก็จะได้รับการปิดป้องจากความเดือดร้อน, จากความทุกข์ยาก, และ จากความทุกข์ของลูก, และ ลูกจะถูกรักษาในวันสุดท้าย.

บัดนี้, ลูกของพ่อ, พ่ออยากใช้ลูกคิดว่า พ่อรู้จักเลื่องเหล่านี้ด้วยตัวเอง, แต่เป็นยอมนพระวิญญาณของพระเจ้าที่สะทึงอยู่กับพ่อ ซึ่งได้เร้าให้เลื่องเหล่านี้เป็นที่ยอมรับแก่พ่อ; เพราะถ้าหากพ่อบໍได้ เกิดจากพระเจ้าแล้ว พ่อจะบໍรู้จักเลื่องเหล่านี้เลย.

แต่จงเฝ้า, ในพระเมตตาปานิอันยิ่งใหญ่อของพระอົງ, พระเจ้าได้สั่ง ทูตอົງ หนึ่งของพระอົງลงมาประกาศแก่พ่อบໍว่า บໍต้องหยุด งานทำลายในบัดนี้ผู้ถิ่บຂອງพระອົງ; แท้จริงแล้ว, บໍได้เห็นทูต หนึ่งที่บໍ, และ บໍเห็นได้ทั่วทั่ว, และ สรรງຂອງພັນດັງຄືກັບພໍ້ຮ້ອງ, ແລະ ມັນ ເຮັດໃຫ້ທັງແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເຫຼ່ອນ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ บໍได้ อยู่ในความเจ็บปวดอย่างขมขื่นที่สุดของจิตวิญญาณเป็นเวลาสามมໍ້สามຄືນ; ແລະ ພໍ້ເຄີຍໄດ້ຮັບ ການປິດບາບຂອງພໍ້ເລີຍຈົນກະທັ່ງພໍ້ໄດ້ຮ້ອງທູນຂໍຄວາມ ເມດຕາຈາກອົງພະເຊຣຸຄຣິດເຈົ້າ. ແຕ່ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ້ໄດ້ຮ້ອງຫາພະອົງ ແລະ ພໍ້ໄດ້ພົບ ສັນຕິສຸກໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງພໍ້.

9 And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

10 And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

11 See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

12 Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

13 Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

14 Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อเล่าเรื่องนี้แก่ลูกเพื่อลูกจะเรียนรู้ปัญญา, เพื่อลูกจะเรียนรู้จากพ่อว่าไม่มีทางหรือวิธีอื่นใดซึ่งโดยทางนั้นมนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอดได้, เว้นแต่ในและโดยผ่านพระคริสต์. ดูเถิด, พระองค์ทรงเป็นชีวิตและแสงสว่างของโลก. ดูเถิด, พระองค์ทรงเป็นพระวาจาแห่งความจริงและความชอบธรรม.

และบัดนี้, เมื่อลูกเริ่มสอนพระวจนะเช่นเดียวกันนั้นพ่อก็อยากให้ลูกสอนต่อไป; และพ่ออยากให้ลูกขยันหมั่นเพียรและรู้จักยับยั้งใจในทุกสิ่ง.

จงแน่ใจว่าลูกจะไม่ทะนงตนจนถือดี; แท้จริงแล้ว, จงแน่ใจว่าลูกจะไม่โอ้อวดปัญญาตนเอง, หรือพละกำลังมากของลูก.

จงใช้ความองอาจ, แต่ไม่ใช่วางเชิง; และจงแน่ใจด้วยว่าลูกหักห้ามความลุ่มหลงทั้งปวงของลูก, เพื่อลูกจะเต็มไปด้วยความรัก; จงแน่ใจว่าลูกจะเว้นจากความเกียจคร้าน.

อย่าสวดอ้อนวอนดังชาวโซรัมทำ, เพราะลูกเห็นแล้วว่าพวกเขาสวดอ้อนวอนเพื่อให้คนได้ยิน, และได้รับสรรเสริญเพราะปัญญาของตน.

อย่ากล่าวว่ : ข้าแต่พระเจ้าเป็นเจ้า, ข้าพระองค์ขอบพระทัยพระองค์ที่เราดีกว่าพี่น้องเรา; แต่ควรจะกล่าวว่ : ข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงอภัยความต่ำต้อยด้อยค่าของข้าพระองค์ด้วยเถิด, และขอทรงจดจำพี่น้องข้าพระองค์ด้วยพระเมตตาเถิด—แท้จริงแล้ว, จงยอมรับความต่ำต้อยด้อยค่าของลูกต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้าตลอดเวลา.

และ บัดนี้, ลูกของพ่อ, พ่อเล่าเลื่องเตล่ำนี้ให้ลูกฟัง เพื่อลูกจะได้เรียนรู้ปณิยา, เพื่อลูกจะได้เรียนรู้จากพ่อว่า บ่มีทางอื่น ทลวิที่อื่นใดที่ม่นุดจะลอดได้, มิแต่ใน และ โดยทาทพระถิดเท้าัน. จ้งเบ้ง, พระอิจเป็นขุวิถ และ ทวามสสะทอว่ของลอก. จ้งเบ้ง, พระอิจเป็นพระถ้าเท่งทวามจิจ และ ทวามอุบทำ.

และ บัดนี้, เมื่อลูกได้สิดสอนพระถ้าถักันกับพ่อ, พ่อก็ยาทให้ลูกสิดสอนต่อไป; และ พ่อยาทให้ลูกพาทพวณ และ รู้จักทามถินเออในททลสิ่งททย่ย.

จ้งเบ้งว่า ลุกจะบ่ละเมิเพ็ฝินด้วย ทวามทะวิจถิอ; แท้จิจแล้ว, จ้งเบ้งว่า ลุกจะบ่ ออดอ้างในปณยาของถิน, ทลวิพะล้งอั้นมะทาสานของลูกเออ.

จ้งใช้ทวามก้าททาน, แต่บ่แม่นทวามออดเก้ง; และ จ้งเบ้งอิกว่า ลุกถ้องทอบถุมกิลอดถินทาททังทมิถของลูก, เพื่อลูกจะเต็มไปด้วยทวามธัก; จ้งเบ้งว่า ลุกจะเว้นจากทวามຂໍ້ถ້านมັກງ່ายของลูก.

ย้าได้ถ้อะทิทานเพมือนถ้งอุวโจธ้า, เพาะลูกเห็นแล้วว่ พอทเอ้าอะทิทานเพื่อยาทให้ถินอื่นได้ยิน, และ ได้ธับทานส้นละเสิน เพาะปณยาของพอทเอ้าเออ.

ย้าได้เอ้าว่: โธ พระอิจเจ้า, ข้าน้อยอุบพระไทพระอิจที่พอทข้าน้อย ถิถั่นทว่พื่อน้องของพอทข้าน้อย; แต่ทวนจะเอ้าว่: โธ พระผู้เป็นเจ้า, ขໍจ้งให้ทอไพบทวาม บ่มีถ้าทวนของข้าน้อยด้วยเถิด, และ ขໍจ้งละมิกถึงพื่อน้องของข้าน้อยด้วยทวามมถทปานิด้วยเถิด—แท้จริงแล้ว, ลุกจ้งยอมธับทวามบ่มีถ้าทวนของลูกถ่พระพักของพระเจ้าทะทลอดเวลา.

15 And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

และขอพระเจ้าทรงอวยพรจิต
วิญญาณของลูก, และทรงรับลูก
ขึ้นไปในอาณาจักรของพระองค์ใน
วันสุดท้าย, เพื่อจะนั่งลงในความ
สงบสุข. บัดนี้จงไปเถิด, ลูกพ่อ,
และจงสอนพระวณะแก่คนเหล่านี้.
นี่, จงเป็นผู้มีสติเถิด. ลูกพ่อ, ลา
ก่อน.

ແລະ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ພອນແກ່
ຈິດວິນຍານຂອງລູກ, ແລະ ຮັບເອົາລູກເຂົ້າ
ໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງໃນວັນ
ສຸດທ້າຍ, ເພື່ອນັ່ງລົງໃນສັນຕິສຸກ. ບັດນີ້
ຈົ່ງໄປເຖິດ, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ຈົ່ງສິດສອນ
ພຣະຄຳແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ຈົ່ງມີຄວາມ
ເອົາໃຈໃສ່. ລາກ່ອນ, ລູກຂອງພໍ່.

The commandments of Alma to his son Corianton.

Alma 39

- 1 And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?
- 2 For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.
- 3 And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.
- 4 Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.
- 5 Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

คำสั่งของแอลมาต่อโคเรียนทอนบุตรของท่าน.

แอลมา ๓๙

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อมีบางสิ่งที่จะกล่าวแก่ลูกมากกว่าที่พ่อกล่าวไปแล้วกับพี่ชายของลูก; เพราะดูเถิด, ลูกไม่สังเกตความแน่วแน่ของพี่ชายของลูกหรือ, ความซื่อสัตย์ของเขา, และความขยันหมั่นเพียรของเขาในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า? ดูเถิด, เขาไม่ได้เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับลูกหรือ?

เพราะลูกไม่ได้ให้ความเอาใจใส่ถ้อยคำของพ่อมากดังที่พี่ชายของลูกให้, ในบรรดาผู้คนชาวโซรัม. บัดนี้คือเรื่องที่พ่อไม่พอใจลูก; ลูกยังคงเฝ้าติดตามไปในกำลังของลูกและปัญญาของลูก.

และนี่ไม่ใช่ทั้งหมด, ลูกพ่อ, ลูกได้ทำสิ่งซึ่งเป็นที่เศร้าโศกแก่พ่อ; เพราะลูกทิ้งการปฏิบัติศาสนกิจ, และข้ามไปแผ่นดินแห่งไซรอนซึ่งอยู่ในเขตแดนของชาวเลมัน, เพื่อติดตามอิสระเบิลหญิงโสเภณี.

แท้จริงแล้ว, นางลักใจคนไปเป็นอันมาก; แต่นี่ไม่ใช่ข้อแก้ตัวสำหรับลูก, ลูกพ่อ. ลูกควรเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติศาสนกิจซึ่งเป็นสิ่งที่ลูกได้รับมอบหมาย.

ลูกไม่รู้หรือ, ลูกพ่อ, ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความน่าชิงชังในสายพระเนตรของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, น่าชิงชังที่สุดเหนือบาปทั้งปวงนอกจากการทำให้เลือดบริสุทธิ์ต้องหลั่งหรือการปฏิเสธพระวิญญาณบริสุทธิ์?

คำสั่งของแอลมาใช้แก่โคเรียนทอนลูกชายของเขาน.

แอลมา ๓๙

และ บัดนี้, ลูกของพ่อ, พ่อมีบางสิ่งที่จะเอื้อมกับลูกหลายกว่าที่พ่อได้เอื้อมไปแล้วกับพี่ชายของลูก; เพราะจึ่งเบี่ยง, ลูกไม่ได้สังเกตความแน่วแน่ของพี่ชายของลูก, ความซื่อสัตย์ของลูก, และความขยันหมั่นเพียรของลูกในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า? จึ่งเบี่ยง, ลาวไม่ได้เป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ลูก?

เพราะว่าลูกไม่ได้เอาใจใส่ถ้อยคำของพ่อมากดังที่พี่ชายของลูกให้, ในบรรดาผู้คนชาวโซรัม. บัดนี้, บัดนี้คือเรื่องที่พ่อไม่พอใจลูก; ลูกยังคงเฝ้าติดตามไปในกำลังของลูกและปัญญาของลูก.

และ นี่ยังไม่ทั้งหมด, ลูกของพ่อ, ลูกได้ทำสิ่งซึ่งเป็นที่เศร้าโศกแก่พ่อ; เพราะลูกทิ้งการปฏิบัติศาสนกิจ, และข้ามไปแผ่นดินแห่งไซรอนซึ่งอยู่ในเขตแดนของชาวเลมัน, เพื่อติดตามอิสระเบิลหญิงโสเภณี.

แท้จริงแล้ว, นางลักใจคนไปเป็นอันมาก; แต่นี่ไม่ใช่ข้อแก้ตัวสำหรับลูก, ลูกของพ่อ. ลูกควรเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติศาสนกิจซึ่งเป็นสิ่งที่ลูกได้รับมอบหมาย.

ลูกไม่รู้หรือ, ลูกของพ่อ, ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความน่าชิงชังในสายพระเนตรของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, น่าชิงชังที่สุดเหนือบาปทั้งปวงนอกจากการทำให้เลือดบริสุทธิ์ต้องหลั่งหรือการปฏิเสธพระวิญญาณบริสุทธิ์?

6 For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

7 And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

8 But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

9 Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

10 And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

เพราะดูเถิด, หากลูกปฏิเสธพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งครั้งหนึ่งทรงสถิตในลูก, และลูกรู้ว่าลูกปฏิเสธพระองค์, ดูเถิด, นี่เป็นบาปที่ยกให้ไม่ได้; แท้จริงแล้ว, และผู้ใดก็ตามที่กระทำความผิดกรรมอันขัดต่อความสว่างและความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้า, มันไม่่ง่ายสำหรับเขาที่จะได้รับการให้อภัย; แท้จริงแล้ว, พอลกล่าวแก่ลูก, ลูกพ่อ, ว่ามันไม่่ง่ายสำหรับเขาที่จะได้รับการให้อภัย.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อปรารถนาต่อพระผู้เป็นเจ้าว่าลูกไม่มีความผิดเพราะความผิดร้ายแรงเช่นนั้น. พ่อไม่่อยากพูดถึงความผิดของลูกอีกต่อไป, อันจะทรมานจิตวิญญาณลูก, หากไม่ใช่เพื่อความดีของลูก.

แต่ดูเถิด, ลูกซ่อนความผิดของลูกให้พ้นพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้; และเว้นแต่ลูกกลับใจมันจะอยู่เป็นประจักษ์พยานกล่าวโทษลูกในวันสุดท้าย.

บัดนี้ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกกลับใจและละทิ้งบาปของลูก, และไม่่หลงอยู่กับต้นหนาคะในสิ่งที่เห็นอีกต่อไป, แต่จงห้ามตนเองจากสิ่งทั้งหมดนี้; เพราะเว้นแต่ลูกทำดังนี้ ลูกก็ไม่มีทางสืบทอดอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดกได้เลย. โอ้, จงจำไว้, และถือเรื่องนี้เป็นหน้าที่, และห้ามตนจากสิ่งเหล่านี้.

และพ่อสั่งลูกให้ถือเป็นหน้าที่ที่จะปรึกษากับพี่ ๆ ในการกระทำของลูก; เพราะดูเถิด, ลูกอยู่ในวัยเยาว์, และลูกยังต้องการให้พี่ ๆ ของลูกบำรุงเลี้ยง. และจงเอาใจใส่ต่อคำปรึกษาของพวกเข.

เพราะจึงเป็น, ถ้าหากลูก ปะติเสดพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งถึงซึ่งจะสถิตอยู่ในลูก, และ ลูกรู้ว่าตนปะติเสด, จึงเป็น, นี่เป็นบาป ที่อะไให้บ่ได้เลย; แท้จริงแล้ว, และ ผู้ใดก็ตามที่ปะติเสดจะถอนถ่ความสะทว่าง และ รู้เลื่องพระเจ้า, มันบ่แม่น่ของง่ายสำหรับพวกรเขาที่จะได้รับ การให้อะไ; แท้จริงแล้ว, บ่เอ้ากับลูก, ลูกของบ่, ว่ามันบ่ง่ายสำหรับพวกรเขาที่จะได้รับการให้อะไ.

และ บัดนี้, ลูกของบ่, บ่ปาดทะขนาถ่พระเจ้าว่า ลูกจะบ่มี ความผิดอันใหญ่หลวงเช่นนั้น. บ่บ่ยากเอ้าเท็จความผิดของลูก, อันจะทละมานจิตวิญญาณของลูก, ถ้าหากบ่แม่น่เพื่อความดีของลูก.

แต่จึงเป็น, ลูกเลื่องความผิดของลูกใช้พ้นจากพระเจ้าบ่ได้; และ ถ้าหากลูกบ่กับใจ มันจะยืนเป็นปะจักษ์พยานว่าอโทษลูกในวันสุดท้าย.

บัดนี้ลูกของบ่, บ่ยากให้ลูกกับใจและ ปะฏิบบาปของลูก, และ บ่ขลึงโทษ และ ฝ่ฝ่นอยู่กับสิ่งทีเห็นได้, แต่จึง ข้ามตนเองจากสิ่งทังหมถ่; เพราะถ้าหากลูกบ่เร็ดถ่บ่ ลูกกับบ่มีทางทีจะได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมมมละถ่ได้เลย. โอ้, จงจำไว้, และ จงเป็นบ่, และ ข้ามตนเองจากสิ่งเหล่านี้.

และ บ่สั่งลูกให้เป็นบ่, บ่จะปัสกับพวกรอัยในການปะติบถของลูก; เพราะจึงเป็น, ลูกยังบ่, และ ลูกยังต้องให้พวกรอัยบ่าลจ้, และ จงเอ้าใจใส่ถ่ถ่าแนบนำของพวกรเขา.

11 Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

12 And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

13 That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

14 Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

15 And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

อย่ายอมให้ตนเองถูกชักนำไปโดยสิ่งไร้ประโยชน์หรือโง่เขลาใด ๆ ; อย่ายอมให้มารชักนำใจของคุณให้ตามหญิงโสเภณีชั่วร้ายเหล่านั้นอีก. ดูเถิด, โอ ลูกพ่อ, ลูกนำเอาความชั่วช้าสามานย์ใหญ่หลวงเพียงใดมาสู่ชาวโซรัม; เพราะเมื่อพวกเขาเห็นความประพฤติของคุณพวกเขาก็ไม่ยอมเชื่อถ้อยคำของคุณพ่อ.

และบัดนี้พระวิญญาณของพระเจ้าตรัสกับพ่อ : จงสั่งลูก ๆ ของเจ้าให้ทำความดี, เกลือกพวกเขาจะชักนำใจผู้คนเป็นอันมากไปสู่ความพินาศ; ฉะนั้นพ่อสั่งเจ้า, ลูกพ่อ, ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ให้ลูกละเว้นจากความชั่วช้าสามานย์ของคุณ;

ให้ลูกหันไปหาพระเจ้าด้วยสุดความนึกคิด, พลัง, และพลังกำลังทั้งหมดของคุณ; มิให้ลูกชักนำใจผู้ใดให้ประพฤติชั่วร้าย; แต่ตรงกันข้ามจงกลับไปหาพวกเขา, และยอมรับความผิดพลาดของคุณและความผิดนั้นที่ลูกทำไป.

อย่าแสวงหาความมั่งคั่งหรือสิ่งที่ได้รับประโยชน์ของโลกนี้; เพราะดูเถิด, ลูกจะพาสิ่งเหล่านั้นไปกับลูกไม่ได้.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่ออยากกล่าวบางสิ่งแก่ลูกเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์. ดูเถิด, พ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าพระองค์นั้นเองที่จะเสด็จมาโดยแน่แท้เพื่อทรงรับเอาบาปของโลกไป; แท้จริงแล้ว, พระองค์เสด็จมาเพื่อประกาศข่าวอันน่ายินดีแห่งความรอดให้ผู้คนของพระองค์.

อย่ายอมให้ตนเองถูกชักนำไปโดยสิ่งທີ່ไม่มีประโยชน์ ทลิวี่จ๋าเลย; อย่ายอมให้มารชักนำใจของคุณให้ติดตามพวกหญิงโสเภณีที่ชั่วร้ายเหล่านั้นอีก. จังเบ๊ว, โอ ลูกของพ่, ลูกได้นำเอาความชั่วร้ายอันใหญ่หลวงมาสู่ชาวโซรัม; เพราะเมื่อพวกเขาเห็นการประพฤติของคุณ พวกเขาย่อมเชื่อในคำเจ้าของพ่เลย.

และ บัดนี้พระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าได้กล่าวกับพ่ว่า: จัง สิดสอนพวกลูกของเจ้าให้สั่งความดี, เพื่อไม่ให้พวกเจ้าชักนำใจของทลายถิ่นไปสู่ความพินาศ; ฉะนั้นพ่สั่งลูก, ลูกของพ่, ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า, ให้ลูกละเว้นจากความชั่วร้ายของคุณ;

ให้ลูกหันกลับไปหาพระเจ้าเป็นเจ้า ด้วยสุดความนึกคิด, ความสามาถ, และ กำลัง; เพื่อไม่ให้ลูกชักนำใจของผู้ใดให้เฝ้าความชั่ว; แต่แท้จริงแล้วจัง กับไปหาพวกเขา, และ ยอมรับความผิดของคุณ และ ความผิดนั้น จังลูกได้กระทำลงไป.

อย่า ครอบงำของมั่งคั่ง ทลิวี่สิ่งที่มีประโยชน์ของโลก; เพราะจังเบ๊ว, ลูกจะเอามันไปกับลูกไม่ได้.

และ บัดนี้, ลูกของพ่, พ่อยากกล่าวสิ่งหนึ่งกับลูกว่าเกี่ยวกับงานเสด็จมาของพระคริสต์. จังเบ๊ว, พ่เจ้ากับลูกว่า, พระองค์จะเสด็จมาอย่างแน่นอนเพื่อเอาบาปของโลกไป; แท้จริงแล้ว, พระองค์จะเสด็จมาเพื่อประกาศข่าวอันน่ายินดีแห่งความรอดให้แก่ผู้คนของพระองค์.

16 And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

17 And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

18 Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

19 Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

และบัดนี้, ลูกพ่อ, นี่คือการปฏิบัติศาสนกิจซึ่งลูกได้รับเรียกมา, เพื่อประกาศข่าวอันน่ายินดีแก่คนเหล่านี้, เพื่อเตรียมจิตใจพวกเขา; หรือที่จริงแล้วเพื่อความรอดนั้นจะมาสู่พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะเตรียมจิตใจลูก ๆ ของตนให้ฟังพระวจนะในเวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์.

และบัดนี้พ่อจะทำให้จิตใจลูกสบายขึ้นบ้างเกี่ยวกับเรื่องนี้. ดูเถิด, ลูกประหลาดใจอยู่ว่าเหตุใดสิ่งเหล่านี้จึงต้องเป็นที่รู้มาก่อนเป็นเวลานานถึงเพียงนี้. ดูเถิด, พ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าจิตวิญญาณในเวลานี้มีค่าต่อพระผู้เป็นเจ้าดังจิตวิญญาณในเวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์มิใช่หรือ ?

จำเป็นมิใช่หรือที่แผนแห่งการไถ่ควรเป็นที่รู้แก่คนเหล่านี้เช่นเดียวกับเป็นที่รู้แก่ลูกหลานของพวกเขา ?

มันง่ายมิใช่หรือที่พระเจ้าจะทรงส่งเทพของพระองค์มาประกาศข่าวอันน่ายินดีเหล่านี้แก่เราในเวลานี้ดังเช่นลูกหลานของเรา, หรือดังเช่นภายหลังเวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์ ?

และ บัดนี้ลูกของพ่อ, มีวิธีการปะติดปะตาสอดค้นหาอีก ชั่วเฝ้าลูกมา, เพื่อปะกาดข่าวอันน่าชื่นชมเหล่านี้ให้แก่ผู้ถือนะบวช, เพื่อตรึงจิตใจของเขา; ทลิ่งแท้จริงแล้ว ถอดถอนนั้นจะมาหาพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะได้ตรึงจิตใจของ ลูกหลานของพวกเขาให้ไถ่ยืนพระคำในเวลาของงานสะเด็ดมาของพระอีย.

และ บัดนี้พ่อจะเร้าให้จิตใจของลูกสบายขึ้นกับเรื่องนี้. จังเบ้ง, ลูกแปลกใจอยู่ว่าเป็นด้วยเหตุใดสิ่งเหล่านี้จึงเป็นที่รู้กันมาก่อนเป็นเวลานานเป็นเวลายาวนาน. จังเบ้ง, พ่อทราบดีว่าลูกว่าจิตวิญญาณในเวลาบัพติศมามีค่าต่อพระเจ้าดังจิตวิญญาณในเวลาของงานสะเด็ดมาของพระอีย?

มันจำเป็นบัพติศมามีแผนแห่งงานไถ่จะเป็นที่รู้แก่ผู้ถือนะบวชเช่นเดียวกับเป็นที่รู้แก่ลูกหลานของพวกเขา?

มันง่ายบัพติศมามีพระผู้เป็นเจ้าจะสั่งทูตของพระอียมาปะกาดข่าวอันน่าชื่นชมเหล่านี้แก่พวกเราในเวลาบัพติศมามีลูกหลานของพวกเรา, ทลิ่งแท้จริงเวลาแห่งงานสะเด็ดมาของพระอีย?

Alma 40

- 1 Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.
- 2 Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.
- 3 Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.
- 4 Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.
- 5 Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.
- 6 Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

ແອລມາ ໔໐

ບັດນີ້ລູກພ່ອ, ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ພ່ອຈະ
ກ່າວແກ່ລູກເພີ່ມເຕີມອີກ; ເພາະພ່ອ
ສຳເນີນກ່າວຈິດໃຈລູກກັງວົນເລື່ອງ
ການຟື້ນຟູຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ.

ດູເຄີດ, ພ່ອກ່າວແກ່ລູກ, ວ່າບໍ່ມີ
ການຟື້ນຟູຊີວິດ—ຫລື, ພ່ອຈະ
ກ່າວ, ອີກນຳໜຶ່ງ, ວ່າເປັນມຸກ
ຮັດນີ້ບໍ່ສາມເປັນນອມຕະ, ການ
ເຊື່ອນີ້ບໍ່ສາມເປັນນອມຕະ—ຈົນ
ຫຼັງການເຮັດຈົບ
ມາຂອງພຣະຄຣິດ.

ດູເຄີດ, ພຣະອົງໄດ້ນຳ ການຟື້ນຟູ
ການຟື້ນຟູຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ. ແຕ່
ດູເຄີດ, ລູກພ່ອ, ຍັງບໍ່ເກີດການຟື້ນຟູ
ຊີວິດ. ບັດນີ້, ພ່ອຄຳເຫລົ່າລັບອາດ
ໜຶ່ງໃຫ້ລູກ; ກະນັ້ນຕາມ, ຍັງມີ
ຄຳເຫລົ່າລັບຫຼາຍເລື່ອງທີ່ເກັບໄວ້, ທີ່
ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າເອງ. ແຕ່ພ່ອຈະບອກລູກເລື່ອງໜຶ່ງ
ທີ່ພ່ອທູລຄາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດ
ຍິນຍອມເພື່ອພ່ອຈະໄດ້ຮູ້—ທີ່
ເຖິງການຟື້ນຟູຊີວິດ.

ດູເຄີດ, ມີເວລາກຳນົດໄວ້ທີ່ທຸກຄົນ
ຈະອອກມາຈາກບຣຣາດາຄົນຕາຍ. ບັດນີ້
ເມື່ອໃດເວລານີ້ມາເຖິງບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້; ແຕ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຣູ້ເວລາທີ່ກຳນົດ
ໄວ້.

ບັດນີ້, ບໍ່ວ່າຈະມີຄັ້ງໜຶ່ງ, ຫລື
ຄັ້ງທີ່ສອງ, ຫລືຄັ້ງທີ່ສາມ, ທີ່ມະນຸດ
ຈະອອກມາຈາກບຣຣາດາຄົນຕາຍນັ້ນ,
ບໍ່ສຳຄັນ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຣູ້
ເລື່ອງທັງໝົດນີ້; ແລະພ່ອພໍໃຈແລ້ວ
ທີ່ຮູ້ວ່າມັນເປັນເຊັ່ນນີ້—ຄືມີເວລາ
ກຳນົດໄວ້ທີ່ທຸກຄົນຈະລຸກຂຶ້ນຈາກ
ບຣຣາດາຄົນຕາຍ.

ບັດນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງມີຜ່າວະລາ
ເວລາຂອງການຕາຍກັບເວລາຂອງການ
ຟື້ນຟູຊີວິດ.

ແອວມາ ໔໐

ບັດນີ້ລູກຂອງພ່ອ, ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ພ່ອຈະເວົ້າ
ເພີ່ມເຕີມກັບລູກອີກ; ເພາະພ່ອເຫັນວ່າ
ຈິດໃຈຂອງລູກກັງວົນກ່ຽວກັບເລື່ອງການ
ຟື້ນຟູຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ພ່ອເວົ້າກັບລູກວ່າ, ບໍ່ມີການຟື້ນ
ຟູຊີວິດ—ຫລື, ພ່ອຈະເວົ້າອີກຄຳໜຶ່ງວ່າ,
ຄວາມເປັນມະຕະບໍ່ໄດ້ສວມໃສ່ ຄວາມເປັນ
ອະມະຕະ, ຄວາມເນົ່າເຫຼັ້ມບໍ່ໄດ້ ສວມໃສ່
ຄວາມບໍ່ເນົ່າເຫຼັ້ມ—ຈົນຮອດພາຍຫລັງ
ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ນຳ ການຟື້ນຟູ
ຊີວິດມາໃຫ້ຄົນຕາຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງ
ພ່ອ, ມັນຍັງບໍ່ໄດ້ເກີດການຟື້ນຟູຊີວິດເທື່ອ.
ບັດນີ້, ພ່ອໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມລັບໃຫ້ລູກ
ຟັງກ່ອນ; ປານນັ້ນ, ມັນຍັງມີຄວາມລັບ
ລັບຫຼາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງຖືກ ເກັບກຳໄວ້, ຊຶ່ງ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກມັນນອກຈາກພຣະເຈົ້າເອງ.
ແຕ່ພ່ອຈະເວົ້າໃຫ້ລູກຟັງເລື່ອງໜຶ່ງ ຊຶ່ງ
ພ່ອໄດ້ທູນຖາມພຣະເຈົ້າຢ່າງພາກພຽນ
ເພື່ອພ່ອຈະໄດ້ຮູ້—ເພາະມັນກ່ຽວກັບການ
ຟື້ນຟູຊີວິດ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີເວລາກຳນົດໄວ້ທີ່ທຸກຄົນຈະ
ອອກມາຈາກຄວາມຕາຍ. ບັດນີ້ເມື່ອໃດ
ເວລານີ້ຈະມາເຖິງກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້; ແຕ່
ພຣະເຈົ້າຮູ້ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້.

ບັດນີ້, ບໍ່ວ່າມັນຈະມີຄັ້ງດຽວ, ຫລືຄັ້ງ
ສອງ, ຫລືຄັ້ງທີສາມ, ທີ່ມະນຸດຈະອອກ
ມາຈາກຄວາມຕາຍນັ້ນ, ມັນບໍ່ສຳຄັນ ເພາະ
ພຣະເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງທັງໝົດນີ້; ແລະ ເປັນ
ການພຽງພໍສຳລັບພ່ອທີ່ພຽງຮູ້ວ່າມັນເປັນ
ເຊັ່ນນັ້ນ—ຄືມີເວລາກຳນົດໄວ້ທີ່ທຸກຄົນຈະ
ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ.

ບັດນີ້ມັນຈຳຕ້ອງມີໄລຍະເວລາລະຫວ່າງ
ການຕາຍກັບເວລາຂອງການຟື້ນຟູຊີວິດ.

7 And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

8 Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

9 Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

10 And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

11 Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

และบัดนี้พ่อกถามว่าเกิดอะไรกับจิตวิญญาณมนุษย์ตั้งแต่เวลานี้ของการตายจนถึงเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการฟื้นคืนชีวิต?

บัดนี้จะมีมากกว่าหนึ่งหนที่ กำหนดไว้ให้มนุษย์ลุกขึ้นนั้นหรือ เปล่าไม่สำคัญ; เพราะทุกคนไม่ได้ ตายพร้อมกัน, และนี่ไม่สำคัญ; ทั้งหมดนี้เป็นเสมือนหนึ่งวัน สำหรับพระเจ้า, และวัดเวลา ไว้สำหรับมนุษย์เท่านั้น.

ฉะนั้น, จึงมีเวลากำหนดให้ มนุษย์ที่จะลุกขึ้นจากบรรดาคน ตาย; และมีช่วงระหว่างเวลาของ การตายกับการฟื้นคืนชีวิต. และ บัดนี้, เกี่ยวกับช่วงของเวลานี้, เกิด อะไรขึ้นกับจิตวิญญาณมนุษย์เป็น เรื่องที่พ่อกถามอย่างขยันหมั่น เพียรจากพระเจ้าเพื่อจะรู้; และนี่ คือเรื่องที่พ่อกรู้.

และเมื่อถึงเวลาที่ทุกคนจะลุก ขึ้น, เมื่อนั้นพวกเขาจะรู้ว่าพระเจ้า เป็นเจ้าทรงรู้เวลาทั้งหมดที่กำหนด ไว้ให้มนุษย์.

บัดนี้, เกี่ยวกับสภาพของจิต วิญญาณระหว่างการตายกับการ ฟื้นคืนชีวิต—ดูเถิด, เทพทำให้เป็น ที่รู้แก่พ่อ, ว่าวิญญาณมนุษย์ทุก คนนั้น, ทันทีที่ออกจากร่างอันเป็น มรรตัยนี้, แท้จริงแล้ว, วิญญาณ มนุษย์ทุกคน, ไม่ว่าพวกเขาดีหรือ ชั่ว, พระองค์ย่อมทรงนำกลับบ้าน ไปสู่พระเจ้าเป็นเจ้าองค์นั้นผู้ ประทานชีวิตให้พวกเขา.

และ บัดนี้พ่อกถามว่ามันจะเกิด อันใดขึ้นกับ จิตวิญญาณของมนุษย์ ตั้งแต่เวลาของการตายจนถึงเวลาที่ กำหนดไว้สำหรับงานฟื้นคืนชีวิต?

บัดนี้บอกว่ามันจะมีหลายกว่าถึงดวง ที่กำหนดไว้เพื่อใช้มนุษย์ลุกขึ้นมาจาก ความตายนั้น มันก็สำคัญ; เพราะทุก คนไม่ได้ตายพร้อมกัน และ มันก็สำคัญ เพราะทั้งหมัดนี้เป็นเหมือนกับขี้ผึ้งมีสำหรับ พระเจ้า; และ เป็นพรเวลาที่มนุษย์ได้ ใช้ นับกันเท่านั้น.

ฉะนั้น, มันจึงมีเวลากำหนดให้มนุษย์ ลุกขึ้นจากความตาย และ มีระยะเวลา ละหว่างการตาย และ การฟื้นคืน ชีวิต. และ บัดนี้, ราวกับระยะเวลา ของตอนนั้น จะมีที่ยังเกิดขึ้นกับ จิตวิญญาณของมนุษย์เป็นเลื่องที่พ่อก ได้ ทูลถามมาอย่างพากพรวนจากพระเจ้า ผู้ เป็นเจ้า เพื่อจะได้รู้จัก; และ มีถึงเลื่องที่ พ่อกรู้มา.

และ เมื่อเวลามาถึง ทุกคนจะ ลุกขึ้น, แล้วพ่อกเขาจะรู้ว่าพระเจ้ารู้ เวลาทั้งหมัดที่มันได้ใช้มนุษย์.

บัดนี้, ราวกับสะพานของ จิตวิญญาณละหว่าง การตายกับการ ฟื้นคืนชีวิต—จึงเป็น, ทูตได้เร็ดให้ เป็น ที่รู้แก่พ่อกว่า วิญญาณของมนุษย์ทุก คนนั้น ทันทีที่ออกจากร่างอันเป็น มรรตัย, แท้จริงแล้ว, วิญญาณของมนุษย์ ทุกคน, บ่เอาเขาดี ทลิด ชั่ว, ย่อมถูกนำ กับ บ้านไปหาพระเจ้าผู้ประทานชีวิต ให้แก่เขา.

- 12 And then shall it come to pass,
that the spirits of those who are
righteous are received into a state
of happiness, which is called par-
adise, a state of rest, a state of
peace, where they shall rest from
all their troubles and from all
care, and sorrow.

และเมื่อนั้นเหตุการณ์จะบังเกิด
ขึ้นคือ, พระองค์ทรงรับวิญญาน
คนชอบธรรมเข้าในสภาพแห่ง
ความสุข, ซึ่งเรียกว่าเมืองบรมสุข
เกษม, สภาพของการพักผ่อน,
สภาพของความสงบสุข, ซึ่งที่นั่น
พวกเขาจะพักผ่อนจากความยุ่ง
ยากทั้งหลายทั้งปวงของพวกเขา
และจากความกังวลทั้งปวง, และ
โทมัส.

ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຊອບທຳຈະຖືກຮັບເຂົ້າ ໃນສະພາບແຫ່ງ ຄວາມສຸກ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ທີ່ ສຸຂະເສີມ, ສະພາບຂອງ ການພັກຜ່ອນ, ສະພາບຂອງ ສັນຕິສຸກ, ຊຶ່ງບ່ອນນັ້ນພວກ ເຂົາຈະພັກຜ່ອນຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈາກຄວາມ ກັງວົນ, ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈທຸກ ຢ່າງ.

- 13 And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

และเมื่อนั้นเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ, วิทยญาณคนชั่วร้าย, แท้จริงแล้ว, คนที่ชั่ว—เพราะเหตุเกิด, พวกเขาไม่มีส่วนหรือเกี่ยวข้องของพระวิทยญาณของพระเจ้า; เพราะเหตุเกิด, พวกเขาเลือกงานชั่วแทนงานดี; ฉะนั้นวิทยญาณของมารสิงอยู่ในพวกเขา, และเข้าครอบครองบ้านเรือนของพวกเขา—และวิทยญาณคนชั่วร้ายเหล่านี้จะถูกขับออกไปในความมืดภายนอก; จะมีการร้องไห้, พิลาปราพัน, และการขบเคี้ยวเคี้ยวฟัน, และนี่เพราะความชั่วช้าสามัญของพวกเขาเอง, โดยที่ถูกลงไปเป็นเชลยโดยความประสงค์ของมาร.

ແລະ ເມື່ອນັ້ນເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືວິນຍານຂອງຄົນຊົ່ວ, ແກ້ຈົງແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຊົ່ວ—ເພາະຈົງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ; ເພາະຈົງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເອົາວຽກງານຊົ່ວແທນວຽກງານດີ; ສະນັ້ນ ວິນຍານຂອງມານໄດ້ເຂົ້າຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງບ້ານຂອງພວກເຂົາ—ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຫາ ຄວາມມືດພາຍນອກ; ມັນຈະມີ ການຮ້ອງໂທ້, ແລະ ການຄວນຄາງ, ແລະ ການຂົບເຂັ້ວຄ້ຽວຟັນ, ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນເອງ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາຖືກນຳໄປເປັນຊະເລີຍດ້ວຍຄວາມປະສົງຂອງມານ.

- 14 Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

บัดนี้ก็คือสภาพของจิตวิญญาณของคนชั่วร้าย, แท้จริงแล้ว, ในความมืด, และสภาพอันน่าพรันพรึง, แห่งการเฝ้าคอยอย่างหวาดหวั่นต่อความเคืองแค้นดังเพลิงแห่งพระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่มีต่อพวกเขา; ดังนั้นพวกเขาคงอยู่ในสภาพนั้น, เช่นเดียวกับคนชอบธรรมอยู่ในเมืองบรมสุขเกษม, จนถึงเวลาแห่งการฟื้นคืนชีวิตของพวกเขา.

ບັດນີ້, ນີ້ຄືສະພາບຂອງຈິດວິນຍານ
ຂອງ ຄົນຊົ່ວ, ແກ້ຈົງແລ້ວ, ໃນຄວາມມືດ
ແລະ ໃນສະພາບອັນ ເປັນຕາຢ້ານຫລາຍ,
ເຝົ້າຄອຍຄວາມເຄືອງແຄ້ນເໝືອນກັບໄຟ
ອັນໜ້າເກງຂາມ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວຂອງ
ພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມັກກັບພວກ
ເຂົາ; ເຂົາຈະຄົງຢູ່ໃນ ສະພາບນັ້ນດັ່ງນັ້ນ,
ເຊັ່ນດຽວກັບຄົນຊອບທຳຢູ່ໃນທີ່ສຸຂະເສີມ
ຈົນເຖິງເວລາແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງ
ພວກເຂົາ.

15 Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignation to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

16 And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

17 Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignation to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

18 Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

19 Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

บัดนี้, มีบางคนที่เข้าใจว่าสภาพแห่งความสุขนี้และสภาพแห่งความเศร้าหมองนี้ของจิตวิญญาณ, ก่อนการฟื้นคืนชีวิต, เป็นการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก. แท้จริงแล้ว, พอยอมรับว่าจะเรียกมันว่าเป็นการฟื้นคืนชีวิต, การยกวิญญาณหรือจิตวิญญาณขึ้นและการส่งพวกเขาไปสู่ความสุขหรือความเศร้าหมอง, ตามถ้อยคำที่พูดไว้.

และดูเถิด, มีพูดไว้อีก, ว่ามีการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก, การฟื้นคืนชีวิตของทุกคนที่เป็นมาแล้ว, หรือคนที่เป็นอย่าง, หรือที่จะเป็น, ลงมาถึงการฟื้นคืนพระชนม์จากบรรดาคนตายของพระคริสต์.

บัดนี้, เราไม่คิดว่าการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรกนี้, ซึ่งพูดถึงตามที่ว่ามานี้, จะเป็นการฟื้นคืนชีวิตของจิตวิญญาณและการส่งพวกเขาไปสู่ความสุขหรือความเศร้าหมองได้. ลูกจะคิดว่ามันหมายความว่าดังนี้ไม่ได้.

ดูเถิด, พอล่าวแก่ลูก, ไม่เลย; แต่มันหมายถึงการกลับมาารวมกันของจิตวิญญาณกับร่างกาย, ของคน นับแต่วันเวลาของอาดัมลงมาจนถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์.

บัดนี้, พอลจะไม่กล่าว, ว่าจิตวิญญาณและร่างกายของผู้ที่พูดถึงเหล่านี้จะกลับมาารวมกันทั้งหมดในเวลาเดียวกันหรือเปล่า, ทั้งคนชั่วร้ายและคนชอบธรรม; ขอให้เพียงพอที่พอลกล่าว, ว่าพวกเขาออกมาทุกคน; หรืออีกนัยหนึ่ง, การฟื้นคืนชีวิตของพวกเขาเกิดขึ้นก่อนการฟื้นคืนชีวิตของคนที่ยายภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์.

บัดนี้, มีบางคนที่เข้าใจว่า สะพานแห่งความสุข และ สะพานแห่งความทุกข์ทรมานของจิตวิญญาณมีก่อนการฟื้นคืนชีวิตเป็นการฟื้นคืนชีวิตทั้งทำนอง. แท้จริงแล้ว, พอยอมรับว่ามันอาจจะเป็นคำเข้าใจที่ไข่เขำกันว่า เป็นการฟื้นคืนชีวิต, เป็นการยกวิญญาณทลิจิตวิญญาณขึ้น และ เป็นการส่งพวกเขาไปหาความสุข ทลิจิตความทุกข์ทรมาน, ตามคำที่ได้เอาไว้.

และ จังเบ๊, มันมีเข้าใจอีกว่า, การฟื้นคืนชีวิต ทั่วทั้งทำนองนี้, เป็นการฟื้นคืนชีวิตของทุกคนที่เขามีชีวิตมาแล้ว, ทลิจิต ภาล้งมีชีวิตอยู่, ทลิจิต ที่จะมีชีวิต, ลังมาเถียงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์จากความตาย.

บัดนี้, พวกเราบ่ถึถ่าการฟื้นคืนชีวิตทั่วทั้งทำนองนี้, ุ้งเจ้าเถียงตามถ่าว่ามานี้จะเป็นการฟื้นคืนชีวิตของจิตวิญญาณ และ การส่งพวกเขาไปหาความสุข ทลิจิต ไปหาความทุกข์ทรมาน. ลูกจะบ่ถึถ่ามันหมายความว่าแนวนี้.

จังเบ๊, บ่เจ้ากับลูกว่า, บ่เลย; แต่มันหมายถึงการกลับมาาร่วมเข้ากันของจิตวิญญาณ และ ร่างกาย, ของคนเหล่านี้นับแต่วันเวลาของอาดัมลังมาจนถึง การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์.

บัดนี้, บ่ว่าจิตวิญญาณ และ ร่างกายของกันจ้อ และ กันอุบทำจะร่วมเข้ากันในเวลาตรงกัน, บ่จะบ่เจ้าเถียง; ะใช้มันบ่บ่บ่บ่บ่, บ่มีแต่จะเจ้าว่าพวกเขาทุกคนจะออกมา ทลิจิต อีกถ่าหนึ่ง, การฟื้นคืนชีวิตของพวกเขาก็จะเกิดขึ้น ก่อนการฟื้นคืนชีวิตของกันที่ตายภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์.

20 Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

21 But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

22 Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

23 The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.

24 And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—

บัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อไม่กล่าวว่าการฟื้นคืนชีวิตของพวกเขาเกิดขึ้นพร้อมกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์; แต่ดูเถิด, พ่อให้เป็นความเห็นของพ่อ, ว่าจิตวิญญาณและร่างกายของคนที่ชอบธรรม, จะได้รับการรวมกัน, ในเวลาเดียวกันกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์, และการเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระองค์.

แต่ไม่ว่าจะเป็นไปในเวลาเดียวกันกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์หรือภายหลัง, พ่อไม่ขอกล่าว; แต่ขอกล่าวเพียงเท่านั้น, ว่ามีช่วงเวลาระหว่างการตายกับการฟื้นคืนชีวิตของร่างกาย, และมีสภาพของจิตวิญญาณในความสุขหรือในความเศร้าหมองจนถึงเวลาที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงกำหนดว่าคนตายจะออกมา, และได้รับการรวมกัน, ทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย, และทรงนำมายืนต่อพระพักตร์พระเจ้า, และทรงพิพากษาตามงานของพวกเขา.

แท้จริงแล้ว, นี่นำมาซึ่งการกลับคืนของสิ่งเหล่านั้นซึ่งพูดไว้โดยปากของศาสดาพยากรณ์.

จิตวิญญาณจะทรงนำกลับมาสู่ร่างกาย, และร่างกายมาสู่จิตวิญญาณ; แท้จริงแล้ว, และทุกแขนขาและข้อต่อจะทรงนำกลับคืนสู่ร่างกายของมัน; แท้จริงแล้ว, แม้ผมเส้นหนึ่งบนศีรษะก็จะไม่หายไป; แต่สิ่งทั้งปวงจะทรงนำกลับคืนสู่ร่างอันถูกต้องและบริบูรณ์.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, นี่คือการนำกลับคืนซึ่งพูดไว้โดยปากของศาสดาพยากรณ์—

บัดนี้, ลูกของพ่อ, พ่อไม่ได้เฝ้าว่างานฟื้นคืนชีวิตของพวกเขาเข้ามาพร้อมกับงานฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์; แต่จงเถียง, พ่อให้ถ้อยความที่เห็นว่า จิตวิญญาณและร่างกายของคนที่ชอบธรรมจะมารวมกันในเวลาตรงกับงานฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์, และ งานเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระอวย.

แต่บ่่าจะเป็นไปในเวลาของงานฟื้นคืนพระชนม์ของพระอวย ทลียายทลัฏ, พ่อจะบ่่าอเวญ; แต่อ่่าอเวญท่่านี้, ว่ามันมีไลยะ เวลาละท่่างานตายกับงานฟื้นคืนชีวิตของร่างกาย, และ มีสะพาบของจิตวิญญาณอยู่ใน ถอามสุภ ทลียู่ใน ถอามทุกทลัมะมาน จินเทญเวลาท่่าพระเจ้ากำหนดว่าถนตายจะออกมา, และ ท่่าจิตวิญญาณ และ ร่างกายจะเข้ารวมกัน, และ ถิก นำมายืนอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเจ้า, และ จะถิกพิพากษตามอวฏฏานของพอกเขา.

แท้จริงแล้ว, สิ่งนี้จะนำสิ่งเหล่านั้นกลับมาสู่ร่างกายโดยปากของศาสดาพยากรณ์.

จิตวิญญาณจะ ักกับถนเข้าหาร่างกาย, และ ร่างกายเข้าหาจิตวิญญาณ; แท้จริงแล้ว, ทุกแขนขาและ ข้อต่อจะ ักกับถนเข้าหาร่างกายของ มัน; แท้จริงแล้ว, เทญเม่นผิมเส้นท่่าในทอวักจะบ่่าเสยไป; แต่ทุกย่างจะถิกนำ ักกับถนทอวักอ่่าถิกตอญ และ สิมบุนของมัน.

และ บัดนี้, ลูกของพ่อ, นี่ถิกาน ักกับถน ักได้ เฝ้าไว้ด้วยปากของศาสดาพยากรณ์—

25 And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.

26 But behold, an awful death cometh upon the wicked; for they die as to things pertaining to things of righteousness; for they are unclean, and no unclean thing can inherit the kingdom of God; but they are cast out, and con-signed to partake of the fruits of their labors or their works, which have been evil; and they drink the dregs of a bitter cup.

ແລະຈາກນັ້ນຄົນຂອບຮຽມຈະສົ່ງສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແຕ່ດູເຄີດ, ຄວາມຕາຍອັນນຳພຣັ່ນພຣິງມາສູ່ຄົນຂ້າຮ້າຍ; ເພາະພວກເຂົາຕາຍໃນເລື່ອງຕ່າງໆ ທີ່ເຄີຍກັບເລື່ອງຂອງຄວາມຂອບຮຽມ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສະອາດ, ແລະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະສືບທອດອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນມຸກໄດ້; ແຕ່ພວກເຂົາຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະຖືກສົ່ງໄປສ່ວນຜົນຈາກແຮງງານຂອງພວກເຂົາຫຼືງານຂອງພວກເຂົາ, ຈຶ່ງຂ້າ; ແລະພວກເຂົາດື່ມຕະກອນຈາກຄ້າຍທີ່ເຫມາະ.

ແລະ ເມື່ອນັ້ນຄົນຊອບທຳຈະສົ່ງແສງສະຫວ່າງໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຕາຍອັນເປັນຕາຍຢ້ານຈະມາຫາຄົນຊົ່ວ; ເພາະພວກເຂົາຕາຍໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສະອາດ, ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະສາມາດຮັບເອົາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້; ແຕ່ພວກເຂົາຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະ ຖືກສົ່ງໄປສ່ວນທີ່ໄດ້ກະທຳໄວ້, ຫລື ວຽກງານຊົ່ວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະດື່ມສິ່ງທີ່ສົມກະປົກຈາກຈອກທີ່ຂົມຂຶ້ນນັ້ນ.

Alma 41

- 1 And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.
- 2 I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.
- 3 And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

ແອລມາ ໔໑

ແລະບັດນີ້, ລູກພ່ອ, ພ່ອມີບາງສິ່ງທີ່ຈະກ່າວເຖິງການນຳກັບຄືນມາຂອງສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງ; ເພາະດູເຄີດ, ບາງຄົນໄດ້ບິດເປັນຂັ້ນຄວາມໃນພຣະຄັ້ມກິຣ໌, ແລະຟອມໄປໄກເພາະສິ່ງນີ້. ແລະພ່ອເຫັນວ່າຈິດໃຈລູກກັງວົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ດ້ວຍ. ແຕ່ດູເຄີດ, ພ່ອຈະອະທິບາຍແກ່ລູກ.

ພ່ອກ່າວແກ່ເຈົ້າ, ລູກພ່ອ, ວ່າແຜນແຫ່ງການນຳກັບຄືນຈຳເປັນຕາມຄວາມຍຸຕິຮຸກຮານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເພາະຈຳເປັນທີ່ຈະນຳສິ່ງທີ່ປ່ຽນກັບຄືນສູ່ລະບົບອັນດີກວ່າຂອງມັນ. ດູເຄີດ, ຈຳເປັນແລະເໝາະສົມ, ຕາມເດຊາຊາກຸພາແລະການຟື້ນຟູພຣະສັນຂອງພຣະຄຣິດ, ວ່າຈະນຳຈິດວິນຍານມະນຸດກັບຄືນສູ່ຮ່າງກາຍຂອງມັນ, ແລະຈະນຳສິ່ງທີ່ປ່ຽນກັບຄືນສູ່ຮ່າງກາຍນັ້ນ.

ແລະຈຳເປັນຕາມຄວາມຍຸຕິຮຸກຮານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າມະນຸດຈະຖືກພິພາກສາຕາມງານຂອງພວກເຂົາ; ແລະຖ້າງານຂອງພວກເຂົາດີໃນຊີວິດນີ້, ແລະຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາດີ, ວ່າໃນວັນສຸດທ້າຍ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການນຳກັບຄືນສູ່ສິ່ງທີ່ດີດ້ວຍ.

ແອວມາ ໔໑

ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພ່ອ, ພ່ອມີສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບການນຳກັບຄືນມາຂອງສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງ; ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ບາງຄົນໄດ້ ບິດເປັນຄວາມໝາຍຂອງພຣະຄຳພີ, ແລະຫລົງໄປໄກເພາະສິ່ງນີ້. ແລະ ພ່ອມອາດເຫັນວ່າຈິດໃຈຂອງລູກກັງວົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ນຳອີກ. ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ພ່ອຈະອະທິບາຍໃຫ້ລູກຟັງ.

ພ່ອເວົ້າກັບເຈົ້າ, ລູກຂອງພ່ອ, ວ່າແຜນການນຳກັບຄືນມາຈຳເປັນຕໍ່ຄວາມຍຸຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະມັນຈຳເປັນທີ່ຈະນຳທຸກຢ່າງກັບຄືນມາຫາສະພາບອັນດີກວ່າຂອງມັນ. ຈິ່ງເບິ່ງ, ມັນຈຳເປັນແລະ ທ່ຽງທຳ, ຕາມອຳນາດ ແລະ ຕາມການຟື້ນຟູພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ທີ່ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຈະຖືກນຳກັບຄືນຫາຮ່າງກາຍຂອງມັນ, ແລະ ຄືທຸກສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຈະຖືກນຳກັບຄືນທຳຄື.

ແລະ ມັນຈຳເປັນກັບ ຄວາມຍຸຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ ມະນຸດຈະຖືກ ພິພາກສາຕາມ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຖ້າຫາກວຽກງານຂອງພວກເຂົາດີໃນຊີວິດນີ້, ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາດີ, ວ່າໃນວັນສຸດທ້າຍພວກເຂົາຈະຖືກ ນຳກັບຄືນຫາສິ່ງທີ່ດີນັ້ນ.

4 And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

5 The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

6 And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

7 These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

และหากงานของพวกเขาชั่ว พวกเขาจะได้รับกลับคืนมาสู่ตนคือ ความชั่ว. ฉะนั้น, จะนำสิ่งทั้งปวง กลับคืนสู่ระเบียบอันถูกต้องของพวกเขา, ทุกสิ่งจะมาสู่โครงสร้างโดยธรรมชาติของมัน—ความเป็นมรรตัยยกขึ้นสู่ความเป็นอมตะ, ความน่าเบื่อสู่ความไม่น่าเบื่อ—ยกขึ้นสู่ความสุขอันหาได้สิ้นสุดไม่เพื่อสืบทอดอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมรดก, หรือสู่ความเศร้าหมองอันหาได้สิ้นสุดไม่เพื่อสืบทอดอาณาจักรของมารเป็นมรดก, พวกหนึ่งอยู่ทางหนึ่ง, อีกพวกหนึ่งอยู่อีกทางหนึ่ง—

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงยกคนหนึ่งขึ้นสู่ความสุขตามความปรารถนาเพื่อความสุขของตน, หรือความดีตามความปรารถนาเพื่อความดีของตน; และอีกคนหนึ่งสู่ความชั่วตามความปรารถนาเพื่อความชั่วของตน; เพราะเมื่อเขาปรารถนาจะทำความชั่วตลอดทั้งวัน เช่นเดียวกันนั้นเขาจะได้รางวัลแห่งความชั่วของเขาเมื่อกลางคืนมาถึง.

และเป็นดังนั้นในอีกทางหนึ่ง. หากเขากลับใจจากบาปของตน, และปรารถนาความชอบธรรมจนถึงที่สุดของวันเวลาของเขา, เช่นเดียวกันนั้นเขาจะได้รางวัลอันไปสู่ความชอบธรรม.

คนเหล่านี้คือคนที่พระเจ้าทรงไถ่; แท้จริงแล้ว, คนเหล่านี้คือคนที่ทรงนำออกมา, และทรงปลดปล่อยจากคืนแห่งความมืดอันหาได้สิ้นสุดไม่นั้น; และพวกเขาจึงยืนอยู่หรือตกไป; เพราะดูเถิด, พวกเขาเป็นผู้พิพากษาของตนเอง, ไม่ว่าจะทำดีหรือทำชั่ว.

และ ถ้าหากอวัยวะของพวกเขามีชั่ว มันก็จะถูก นำกับกลับมาหาเขาในทางความชั่ว. ฉะนั้น, ทุกอย่างจะถูกนำกับกับเขาตามบาปอันถูกตั้งของมันเป็น, ทุกอย่างจะมาหาโดยทำมาหากินของเขา—ความเป็นมะจะจะถูกยกขึ้นตามความเป็นอะมะจะ, ความน่าเบื่อตามความน่าเบื่อ—ขึ้นตามความสุขอัน ไม่มีบ่อนสุด เพื่อรับเอาอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดกมั่งคั่ง, ทลิ่ง ขึ้นตามความทุกข์ทรมานอันไม่มีบ่อนสุด เพื่อรับเอาอาณาจักรของเขาเป็นมรดกมั่งคั่ง, พวกเขาจะอยู่ทางหนึ่ง, และอีกพวกเขาจะอยู่อีกทางหนึ่ง—

พวกเขาจะถูกยกขึ้นตามความสุขตามการสะเทวาทตามความสุขของดิน, ทลิ่ง ตามการสะเทวาทตามความดีของดิน; และ อีกพวกเขาจะถูกยกขึ้นตามความชั่วตามการสะเทวาทตามความชั่วของดิน; เพราะถ้าผู้ใดสะเทวาทตามความชั่วตลอดทั้งวัน ผู้มันก็จะได้รับรางวัลอันเป็นความชั่วของเขาเมื่อกลางคืนมาถึง.

และ เป็นดังนั้นกับอีกพวกเขาก็. ถ้าหากเขาหันใจจากบาปของเขา, และสะเทวาทตามความชอบทำดีถึงที่สุดของวันเวลาของเขา, แล้วเขาจะได้รับรางวัลอันไปสู่ความชอบทำ.

คนเหล่านี้มีผู้ที่ถูกไถ่โดยพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, คนเหล่านี้มีผู้คนที่ได้รับการนำออกมา, และ ได้รับการปลดปล่อยจากคืนแห่งความมืดอันไม่มีบ่อนสุด; และ พวกเขาจึงยืนอยู่ ทลิ่ง ตกไปดังนี้; เพราะจึงเป็น, พวกเขาเป็นผู้พิพากษา ของตัวเอง, บ่อยที่จะทำความดี ทลิ่ง ความชั่ว.

8 Now, the decrees of God are
unalterable; therefore, the way is
prepared that whosoever will may
walk therein and be saved.

บัดนี้, ประกาศิตของพระเจ้าเป็นเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้; ฉะนั้น, จึงมีทางเตรียมไว้เพื่อผู้ใดก็ตามที่มีเจตนาจะเดินในทางนั้นและได้รับการช่วยให้รอด.

ບັດນີ້, ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ປ່ຽນແປງບໍ່
ໄດ້; ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີທາງຕຽມໄວ້ເພື່ອຜູ້ໃດ
ກໍຕາມທີ່ມີເຈດຕະນາຈະເດີນທາງນັ້ນ ແລະ
ຈະລອດ.

9 And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

และบัดนี้ดูเถิด, ลูกพ่อ, อย่า
เสียงทำผิดแม้สักครั้งเดียวต่อ
พระผู้เป็นเจ้าของลูกในประเด็น
ของหลักคำสอนเหล่านั้น, ซึ่งลูกได้
เสียงทำบาปมาจนถึงบัดนี้.

ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ຢ່າສ່ຽງ
ເຮັດຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງລູກຕາມ
ຫລັກຄຳສອນເຫລົ່ານັ້ນ ອີກເລີຍ, ຊຶ່ງເຖິງ
ບັດນີ້ລູກກໍ່ສ່ຽງກະທຳບາບມາແລ້ວ.

10 Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

อย่าคิดเอา, เพราะมีการพูดเกี่ยวกับการนำกลับคืน, ว่าลูกจะได้รับการนำกลับคืนจากบาปไปสู่ความสุข. ดูเถิด, พ่อกล่าวแก่ลูก, ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย.

ຢ່າຄິດຂຶ້ນມາເອງ, ເພາະມັນມີເວົ້າໄວ້
ກ່ຽວກັບການນໍາກັບຄືນ, ວ່າລູກຈະຖືກນໍາ
ກັບຄືນຈາກບາບໄປຫາຄວາມສຸກ. ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພໍເວົ້າກັບລູກວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ເຄີຍເປັນ
ຄວາມສຸກເລີຍ.

11 And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, มนุษย์ทั้งปวง
ที่อยู่ในสภาพแห่งธรรมชาติ, หรือ
พ่ออยากกล่าว, ในสภาพทางเนื้อ
หนัง, อยู่ในดีแห่งความขมขื่นและ
พันธนาการแห่งความชั่วช้า
สามัญ; พวกเขาอยู่ในโลกโดย
ไม่มีพระผู้เป็นเจ้า, และพวกเขาไป
ในทางตรงกันข้ามกับธรรมชาติ
ของพระผู้เป็นเจ้า; ฉะนั้น, พวกเขา
จึงอยู่ในสภาพตรงกันข้ามกับ
ธรรมชาติของความสุ.

ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ມະນຸດທັງປວງ
ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງ ທຳມະຊາດ, ຫລື ພໍ່
ຢາກເວົ້າ, ຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງ ກາມມະລິມ,
ຢູ່ໃນນ້ຳບີແຫ່ງຄວາມຂົ່ມຂື່ນ ແລະ ໃນ
ພັນທະການແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ພວກ
ເຂົາຢູ່ໃນໂລກໂດຍ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຂົາໄປໃນທາງກົງກັນຂ້າມກັບ
ທຳມະຊາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບກົງກັນຂ້າມກັບ
ທຳມະຊາດຂອງຄວາມສກ.

12 And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

และบัดนี้ดูเถิด, ความหมายของ คำว่าการนำกลับคืนคือการนำเอา สิ่งที่อยู่ในสภาพธรรมชาติดาวางไว้ในสภาพที่ไม่เป็นธรรมชาติ, หรือ วางไว้ในสภาพตรงกันข้ามกับ ธรรมชาติของมันหรือ ?

ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຄວາມໝາຍຂອງຄຳ
ວ່າການນຳກັບຄືນມາຄືການນຳເອົາສິ່ງທີ່
ຢູ່ໃນສະພາບທຳມະຊາດມາ ແລະ ວາງໄວ້
ໃນສະພາບທີ່ບໍ່ເປັນທຳມະຊາດ, ຫລື ວາງ
ໄວ້ໃນສະພາບກົງກັນຂ້າມກັບທຳມະຊາດ
ຂອງມັນບໍ່?

13 O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

14 Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

15 For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

ໂອ້, ລູກພ່ອ, ນີ້ໄດ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ແຕ່ຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າການນຳກັບຄືນມາສູ່ຄວາມຊົ່ວອີກ, ຫຼືທາງເນື້ອໜຶ່ງສູ່ທາງເນື້ອໜຶ່ງ, ຫຼືຄວາມຕໍ່າຂ້າສູ່ຄວາມຕໍ່າຂ້າ—ຄວາມດີສູ່ສິ່ງທີ່ດີ; ຄວາມຊອບຮອດສູ່ສິ່ງທີ່ຊອບຮອດ; ຄວາມເທິງຮອດສູ່ສິ່ງທີ່ເທິງຮອດ; ຄວາມມີເມຕຕາສູ່ສິ່ງທີ່ມີເມຕຕາ.

ຜູ້ນັ້ນ, ລູກພ່ອ, ຈົ່ງເຫັນວ່າລູກມີເມຕຕາຕໍ່ພື້ນຖານຂອງລູກ; ປຶກສາໂດຍເທິງຮອດ, ຕັດສິນໂດຍຊອບຮອດ, ແລະເຮັດວຽກງານດີຕອດເວລາ; ແລະຖ້າລູກເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ເມື່ອນັ້ນ ລູກຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງລູກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກຈະມີຄວາມເມຕຕາກັບຄືນມາສູ່ລູກອີກ; ລູກຈະມີຄວາມຍຸຕິຮອດກັບຄືນມາສູ່ລູກອີກ; ລູກຈະມີການຕັດສິນອັນຊອບຮອດກັບຄືນມາສູ່ລູກອີກ; ແລະລູກຈະມີຄວາມດີເປັນລາງວັນແກ່ລູກອີກ.

ເພາະສິ່ງທີ່ລູກໄດ້ສົ່ງອອກໄປຈະກັບຄືນມາສູ່ລູກອີກ, ແລະຈະຖືກນຳກັບຄືນມາ; ຜູ້ນັ້ນ, ຄຳວ່າການນຳກັບຄືນມາຈະກ່າວໂທດຄົນບາດໂຫຍຢ່າງເຕັມທີ່ຍິ່ງຂຶ້ນ, ແລະໄດ້ແກ້ໄຂໃຫ້ຄົນຜູ້ນັ້ນເລີຍ.

ໂອ້, ລູກຂອງພໍ່, ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ; ແຕ່ຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າການນຳກັບຄືນມານັ້ນຄືການນຳເອົາຄວາມຊົ່ວກັບມາຫາຄວາມຊົ່ວ, ຫລື ການມະລົມມາຫາການມະລົມ, ຫລື ຄວາມຕໍ່າຂ້າມາຫາຄວາມຕໍ່າຂ້າ—ຄວາມດີມາຫາສິ່ງທີ່ດີ; ຄວາມຊອບຮອດມາຫາສິ່ງທີ່ຊອບຮອດ; ຄວາມເທິງຮອດມາຫາສິ່ງທີ່ເທິງຮອດ; ຄວາມເມດຕາມາຫາສິ່ງທີ່ມີຄວາມເມດຕາ.

ສະນັ້ນ, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງເຫັນວ່າລູກມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພື້ນຖານຂອງລູກ; ປະຕິບັດໂດຍເທິງຮອດ, ຕັດສິນໂດຍຊອບຮອດ, ແລະເຮັດວຽກງານດີຕອດເວລາ; ແລະຖ້າຫາກລູກເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ ແລ້ວລູກຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງລູກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມເມດຕາຈະກັບຄືນມາຫາລູກອີກ; ຄວາມຍຸຕິທຳຈະກັບຄືນມາຫາລູກອີກ; ການພິພາກສາອັນຊອບຮອດຈະກັບຄືນມາຫາລູກອີກ; ແລະ ລູກຈະມີຄວາມດີເປັນລາງວັນແກ່ລູກອີກ.

ເພາະສິ່ງທີ່ລູກໄດ້ສົ່ງອອກໄປຈະກັບຄືນມາຫາລູກອີກ, ແລະ ຈະຖືກນຳກັບຄືນມາ; ສະນັ້ນ, ຄຳວ່າການນຳກັບຄືນມາຈະກ່າວໂທດຄົນບາດໂຫຍຢ່າງເຕັມທີ່ຍິ່ງຂຶ້ນ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນຖືກຕ້ອງໄດ້ເລີຍ.

Alma 42

- 1 And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be con-signed to a state of misery.
- 2 Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For be-hold, after the Lord God sent our first parents forth from the gar-den of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the gar-den of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned ev-ery way, to keep the tree of life—
- 3 Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—
- 4 And thus we see, that there was a time granted unto man to re-pent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

แอลมา ๔๒

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อสำเหนียกว่า ยังมีบางสิ่งอยู่อีกที่ทำให้จิตใจลูกกังวล, ซึ่งลูกไม่อาจเข้าใจได้—ซึ่งเกี่ยวกับความยุติธรรมของพระเจ้า เป็นเจ้าในการลงโทษผู้ทำบาป; เพราะลูกคิดว่าเป็นการอยุติธรรมที่จะส่งผู้ทำบาปไปสู่สภาพแห่งความเศร้าหมอง.

บัดนี้ดูเถิด, ลูกพ่อ, พ่อจะอธิบายเรื่องนี้แก่ลูก. เพราะดูเถิด, หลังจากพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงส่งบิดามารดาแรกของเรามาออกจากสวนแห่งเอเดน, เพื่อทำไร่ไถนา, ซึ่งจากดินนั้นพระองค์ทรงนำพวกท่านออกมา—แท้จริงแล้ว พระองค์ทรงนำชายนั้นออกมา, และทรงวางเหล่าเฮอร์ไมโอนีไว้ที่ท้ายสวนแห่งเอเดนด้านตะวันออก, พร้อมกับดาบเพลิงซึ่งหันไปได้ทุกทาง, เพื่อรักษาต้นไม้แห่งชีวิต—

บัดนี้, เราเห็นว่าชายนั้นกลับกลายเป็นดังพระผู้เป็นเจ้า, รู้ความดีและความชั่ว; และเกลือกชายนั้นจะยื่นมือของเขาออกมา, และรับเอาผลจากต้นไม้แห่งชีวิตด้วย, และกินและมีชีวิตอยู่ตลอดกาล, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจึงทรงวางเหล่าเฮอร์ไมโอนีและดาบเพลิงไว้, เพื่อเขาจะไม่รับส่วนผลนั้น—

และดังนั้นเราจึงเห็น, ว่ามีเวลาที่ประทานให้มนุษย์เพื่อกลับใจ, แท้จริงแล้ว, เวลาแห่งการทดลอง, เวลาที่จะกลับใจและรับใช้พระผู้เป็นเจ้า.

แอลมา ๔๔

และ บัดนี้, ลูกของพ่อ, พ่อเห็นว่ามันยังมีสิ่งหนึ่งที่เรายังใช้จิตใจของลูกกังวลอยู่, ซึ่งลูกบໍ່อาจเข้าใจได้—ซึ่งว่าเกี่ยวกับ ความยุติธรรมของพระเจ้าในการลงโทษบาป; เพราะลูกพยายามคิดว่ามันบໍ່เป็นการยุติธรรมที่จะส่งผู้ทำบาปไปหาสภาพแห่งความทุกข์ทรมาน.

บัดนี้จึงฟัง, ลูกของพ่อ, พ่อจะอธิบายเรื่องนี้แก่ลูก. เพราะจึงฟัง, หลังจากที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า ได้ส่งบิดามารดาผู้ทำผิดของพวกเรามาออกจากสวนเอเดนเพื่อไถ่บาป, เพราะจากดินนั้นเจ้าเฮอร์ไมโอนีได้ออกมา—แท้จริงแล้ว, พระองค์ได้ขับไล่เจ้าเฮอร์ไมโอนีออกไป, และวาง เฮอร์ไมโอนีไว้ที่ปลายสวนเอเดนทางตะวันออก, พร้อมด้วยดาบที่เปลี่ยนไปซึ่งหันไปได้ทุกทาง, เพื่อรักษาต้นไม้แห่งชีวิต—

บัดนี้, พวกเรารู้เห็นว่ามนุษย์มาเป็นเหมือนดังพระเจ้า, รู้ความดี และ ความชั่ว; เพื่อเจ้าเฮอร์ไมโอนีจะบໍ່ได้ยื่นมือออกไป และ ปิดเจ้าเฮอร์ไมโอนีไว้จากต้นไม้แห่งชีวิตอีก, และ กิน และมีชีวิตอยู่ตลอดกาล, ซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจึงได้วางเฮอร์ไมโอนีกับดาบที่เปลี่ยนไปไว้, เพื่อเจ้าเฮอร์ไมโอนีจะบໍ່ได้กินผลจากต้นไม้—

และ พวกเรารู้เห็นว่าดังนั้น, ว่ามันมีเวลาที่ประทานให้มนุษย์เพื่อกลับใจ, แท้จริงแล้ว, มันมี เวลาแห่งการทดลอง, เวลามาที่จะกลับใจ และ รับใช้พระเจ้า.

5 For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

6 But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

7 And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

8 Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

9 Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

เพราะเหตุเกิด, หากอาดัมยื่นมือของเขาออกมาทันที, และรับส่วนจากต้นไม้แห่งชีวิต, เขาจะมีชีวิตตลอดกาล, ตามพระวาทะของพระเจ้า, ไม่มีช่วงเวลาเพื่อการกลับใจ; แท้จริงแล้ว, และพระวาทะของพระเจ้าจะไม่มีความหมายด้วย, และแผนแห่งความรอดอันยิ่งใหญ่จะถูกทำให้ล้มเหลว.

แต่เหตุเกิด, พระองค์ทรงกำหนดให้มนุษย์ตาย—ฉะนั้น, ดังที่พวกเขาถูกตัดขาดจากต้นไม้แห่งชีวิตแล้วพวกเขาจะถูกตัดขาดจากพื้นพิภพ—และมนุษย์จะสูญสิ้นตลอดกาล, แท้จริงแล้ว, พวกเขาจะกลับกลายเป็นคนตก.

และบัดนี้, ลูกเห็นจากเรื่องนี้ว่าบิดามารดาแรกของเราก็ตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้าทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ; และดังนั้นเราจึงเห็นว่าพวกเขากลับกลายเป็นผู้ที่ขึ้นอยู่กับการทำตามความประสงค์ของตนเอง.

บัดนี้เหตุเกิด, ไม่เหมาะสมที่จะเรียกมนุษย์คืนจากความตายทางโลกนี้, เพราะนั่นจะทำลายแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุข.

ฉะนั้น, เมื่อจิตวิญญาณตายไม่ได้เลย, และการตกนำความตายทางวิญญาณและทางโลกมาสู่มนุษยชาติทั้งปวง, ซึ่งคือ, พวกเขาถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า, จึงสมควรที่จะช่วยมนุษยชาติกลับคืนมาจากการตายทางวิญญาณนี้.

เพราะจึงเป็น, ถ้าหากอาดัมได้ยื่นมือของเขาออกไปทันที และ ปิดเอาหนามไม้จากต้นไม้แห่งชีวิต, ลาวจะมีชีวิตชั่วนิรันดร์, ตามพระคำของพระเจ้า, จะไม่มีระยะเวลาเพื่อการกลับใจ; แท้จริงแล้ว, และ พระคำของพระเจ้าจะไม่มีความหมาย, และ แผนแห่งความรอดอันยิ่งใหญ่จะล้มเหลวไป.

แต่จึงเป็น, มันมีกำหนดที่จะให้มนุษย์ตาย—เช่นนั้น, ดังที่เขาก็กินได้ถูกตัดออกจากต้นไม้แห่งชีวิต แล้วเขาก็กินได้ถูกตัดออกจากพื้นแผ่นดินโลกนรก—และ มนุษย์จะหลงทางตลอดไป, แท้จริงแล้ว, เขากลายเป็นมนุษย์ที่ตกไป.

และ บัดนี้, ลูกเห็นจากเรื่องนี้ว่าบิดามารดาผู้ทำผิดของพวกเราก็กินได้ถูกตัดออกจากที่ประทับของพระเจ้าทั้งฝ่ายโลก และ ทางวิญญาณแล้ว; และ พวกเราก็กินได้เขากลายมาเป็นคนที่ขึ้นอยู่กับการทำตาม ความประสงค์ของตัวเราเอง.

บัดนี้จึงเป็น, มันไม่สมควรถูกเรียกคืนจากความตายทางโลก, เพราะ มันจะทำลาย แผนแห่งความสุขอันยิ่งใหญ่.

เช่นนั้น, ย่อมจิตวิญญาณตายไม่ได้, และ ภาวนาถึงเขาจากความตายทั้งทางวิญญาณ และ ทางโลกมาหาพระบุตรของพระบิดา, พวกเขาก็กินได้ถูกตัดออกจากที่ประทับของพระเจ้า, มันจึงสมควรถูกเรียกคืนจากความตายทางวิญญาณนี้.

- 10 Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

ฉะนั้น, เมื่อพวกเขากลายเป็นคนมีตึกมหา, ราคจิริต, และเป็นเหมือนमार, โดยธรรมชาติ, สภาพแห่งการทดลองนี้จึงกลายเป็นสภาพให้พวกเขาเตรียมตัว; มันกลายเป็นสภาพแห่งการเตรียมตัว.

ສະນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນມີ
ກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າມືດ, ແລະ ຕໍ່າຊ້າ
ໂດຍ ທຳມະຊາດ, ສະພາວະແຫ່ງການ
ທົດລອງນີ້ຈຶ່ງກັບເປັນສະພາບໃຫ້ພວກ
ເຂົາຕຽມຕົວ; ມັນກັບເປັນສະພາບເພື່ອ
ການຕຽມຕົວ.

- 11 And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

และบัดนี้จึงจำไว้, ลูกพ่อ, หากไม่ใช่เพราะแผนแห่งการไถ่ (คือถ้าไม่มี) ในทันทีที่พวกเขาตายจิตวิญญาณพวกเขาย่อมเศร้าหมอง, โดยที่ถูกต้องจากที่ประทับของพระเจ้า.

ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ່, ຖ້າ
ຫາກບໍ່ແມ່ນເພາະແຜນແຫ່ງການໄຖ່ (ຄື
ຖ້າບໍ່ມີ) ໃນທັນທີທີ່ພວກເຂົາຕາຍໄປ
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຍ່ອມ ເປັນທຸກ,
ໂດຍທີ່ຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

- 12 And now, there was no means
to reclaim men from this fallen
state, which man had brought
upon himself because of his own
disobedience;

และบัดนี้, ไม่มีวิธีช่วยมนุษยชาติ
กลับคืนมาจากสภาพที่ตกนี้, ซึ่ง
มนุษย์นำมาสู่ตนเองเพราะความ
ไม่เชื่อฟังของตนเอง;

ແລະ ບັດນີ້, ບໍ່ມີວິທີກູ້ມະນຸດຄືນຈາກ
ສະພາບທີ່ຕົກນີ້, ຊຶ່ງມະນຸດນຳມາໃຫ້ຕົວ
ເອງ ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາເອງ;

- 13 Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

ฉะนั้น, ตามความยุติธรรม, แผน
 แห่งการไล่จะเกิดขึ้นไม่ได้, เว้นแต่
 โดยเงื่อนไขการกลับใจของมนุษย์
 ในสภาพแห่งการทดลองนี้, แท้จริง
 แล้ว, สภาพแห่งการเตรียมนี้;
 เพราะนอกจากจะเป็นไปตาม
 เงื่อนไขเหล่านี้, ความเมตตาจะ
 เกิดผลไม่ได้เว้นแต่จะทำลายงาน
 แห่งความยุติธรรมเสีย. บัดนี้งาน
 แห่งความยุติธรรมจะถูกทำลายไม่
 ได้; หากเป็นเช่นนั้น, พระผู้เป็นเจ้า
 จะทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้า.

ສະນັ້ນ, ຕາມຄວາມຍຸດຕິທຳແລ້ວ, ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໂດຍເງື່ອນໄຂຂອງ ການກັບໃຈຂອງ ມະນຸດໃນສະພາບແຫ່ງການທົດລອງນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສະພາວະແຫ່ງການທົດລອງ ນີ້; ພາະຖ້າຫາກມັນບໍ່ເປັນໄປຕາມ ເງື່ອນໄຂເຫລົ່ານີ້, ຄວາມເມດຕາຈະເກີດ ຜົນບໍ່ໄດ້ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະທຳລາຍວຽກງານ ແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳເສຍ. ບັດນີ້ວຽກງານ ແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຈະຖືກທຳລາຍບໍ່ໄດ້; ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະ ເລີກ ເປັນພຣະເຈົ້າ.

- 14 And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

และดังนั้นเราจึงเห็นว่า
มนุษย์ชาติทั้งปวงตกแล้ว, และ
พวกเขายู่ในเงื้อมมือของความ
ยุติธรรม; แท้จริงแล้ว, ความ
ยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งส่ง
ให้พวกเขาถูกตัดขาดจากที่ประทับ
ของพระองค์ตลอดกาล.

ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ມະນຸດຊາດທັງປວງ ຕົກແລ້ວ, ແລະ ພວກ
ເຂົາຢູ່ໃນກຳມີແຫ່ງ ຄວາມຍຸດຕິທຳ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງ
ສົ່ງພວກເຂົາໄປໃຫ້ຖືກຕັດອອກຈາກທີ່
ປະທັບຂອງພຣະອົງຕະຫລອດການ.

15 And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

16 Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

17 Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

18 Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

19 Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

20 And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

21 And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

และบัดนี้, แผนแห่งความเมตตาจะเกิดขึ้นไม่ได้เว้นแต่จะมีการชดใช้เกิดขึ้น; ฉะนั้นพระเจ้าเป็นเจ้าพระองค์เองจึงทรงชดใช้บาปของโลก, เพื่อนำมาซึ่งแผนแห่งความเมตตา, เพื่อให้พอแก่ข้อเรียกร้องของความยุติธรรม, เพื่อพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงเป็นพระเจ้าเป็นเจ้าที่ดีพร้อม, เทียงธรรม, และพระเจ้าเป็นเจ้าที่ทรงเมตตาด้วย.

บัดนี้, การกลับใจมาสู่มนุษย์ไม่ได้เว้นแต่จะมีการลงโทษ, ซึ่งเป็นนิรันดร์ด้วยดังชีวิตของจิตวิญญาณจะเป็น, โดยตั้งไว้ให้ตรงกันข้ามกับแผนแห่งความสุข, ซึ่งเป็นนิรันดร์เช่นเดียวกับชีวิตของจิตวิญญาณ.

บัดนี้, มนุษย์จะกลับใจได้อย่างไร เว้นแต่เขาจะทำบาป? เขาจะทำบาปได้อย่างไรหากไม่มีกฎ? กฎจะมีได้อย่างไรหากไม่มีการลงโทษ?

บัดนี้, มีการลงโทษตั้งไว้, และให้กฎที่เทียงธรรมไว้, ซึ่งนำความสำนึกผิดจากมโนธรรมมาสู่มนุษย์.

บัดนี้, หากไม่มีกฎให้ไว้—หากมนุษย์กระทำความผิดกรรมเขาก็ควรตาย—เขาจะกลัวไหมว่าเขาจะตายหากเขากระทำความผิดกรรม?

และอนึ่ง, หากไม่มีกฎให้ไว้เพื่อห้ามทำบาปมนุษย์ก็ไม่กลัวที่จะทำบาป.

และหากไม่มีกฎให้ไว้, หากมนุษย์ทำบาปความยุติธรรมจะทำอะไรได้, ทั้งความเมตตาด้วย, เพราะทั้งสองอย่างนี้ใช้จะมีการอ้างสิทธิ์เหนือมนุษย์?

และ บัดนี้, แผนแห่งความเมตตาจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าหากไม่มีงานชดใช้เกิดขึ้น; ฉะนั้น พระเจ้าเองจึง ชดใช้แทนบาปของโลก, เพื่อนำแผนแห่งความเมตตา, เพื่อให้พวงพ้องข้อเรียกร้องของความยุติธรรม, เพื่อพระเจ้าจะเป็นพระเจ้า ที่ดีพร้อม, ทั่วทุกทาง, และ เป็นพระเจ้าผู้เมตตาบ้าง.

บัดนี้, ภารกิจจะมาสู่มนุษย์ไม่ได้ถ้าหากไม่มีงานลงโทษ, ซึ่งจะมีล้นดอนดั่งชีวิตของจิตวิญญาณจะเป็น, โดยตั้งไว้ให้ตรงกันข้ามกับแผนแห่งความสุข, ซึ่งจะมีล้นดอนดั่งชีวิตของจิตวิญญาณบ้าง.

บัดนี้, มนุษย์จะกลับใจได้อย่างไร หากเขาทำบาปได้? เขาจะทำบาปได้อย่างไรหากไม่มีกฎ? กฎจะมีได้อย่างไรหากไม่มีการลงโทษ?

บัดนี้, มีการลงโทษตั้งไว้, และ มีกฎที่เทียงธรรมไว้, ซึ่งนำความเสียใจในจิตสำนึกมาสู่มนุษย์.

บัดนี้, ถ้าหากไม่มีกฎให้ไว้—ถ้าหากมนุษย์กระทำความผิดกรรมเขาก็ควรตาย—เขาจะกลัวไหมว่าเขาจะตายถ้าเขากระทำความผิดกรรม?

และ ถ้าหากไม่มีกฎให้ไว้เพื่อห้ามทำบาปมนุษย์ก็ไม่กลัวที่จะทำบาป.

และ หากไม่มีกฎให้ไว้, หากมนุษย์ทำบาปความยุติธรรมจะทำอะไรได้, ทั้งความเมตตาด้วย, เพราะทั้งสองอย่างนี้ใช้จะมีการอ้างสิทธิ์เหนือมนุษย์?

22 But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

23 But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

24 For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

25 What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

แต่มีกฎให้ไว้, และมีการลงโทษตั้งไว้พร้อมกฎ, และให้มีการกลับใจ; ซึ่งการกลับใจนี้, ความเมตตามีการอ้างสิทธิ์; มิฉะนั้น, ความยุติธรรมจะอ้างสิทธิ์ในมนุษย์และบังคับใช้กฎ, และกฎทำให้มีการลงโทษ; หากไม่เช่นนั้น, งานแห่งความยุติธรรมจะถูกทำลาย, และพระผู้เป็นเจ้าจะทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้า.

แต่พระผู้เป็นเจ้ามีทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้า, และความเมตตาอ้างสิทธิ์ในผู้สำนึกผิด, และความเมตตาเกิดเพราะการชดใช้; และการชดใช้ทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย; และการฟื้นคืนชีวิตของคนตายนำมนุษย์กลับมาอยู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า; และดังนั้นคนทั้งหลายได้รับการนำกลับคืนมาอยู่ที่ประทับของพระองค์, เพื่อรับการพิพากษาตามงานของพวกเขา, อันเป็นไปตามกฎและความยุติธรรม.

เพราะเหตุเกิด, ความยุติธรรมปฏิบัติข้อเรียกร้องทั้งหมดของมัน, และความเมตตาอ้างสิทธิ์ในทุกสิ่งที่เป็นของมันเองด้วย; และด้วยเหตุนี้, จึงไม่มีผู้ใดได้รับการช่วยให้รอดนอกจากคนที่สำนึกผิดอย่างแท้จริง.

อะไรเล่า, ลุกคิดว่าความเมตตาขโมยจากความยุติธรรมได้หรือ? ฟอกกล่าวแก่ลูก, ไม่เลย; ไม่มีเลยแม้แต่น้อย, หากเป็นเช่นนั้น, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้า.

แต่มีกิดให้ไว้, และมีการลงโทษตั้งไว้ และ ให้มีการกลับใจ, ซึ่งการกลับใจนี้ ความเมตตาอ้างสิทธิ์; มิฉะนั้น, ความยุติธรรมจะอ้างสิทธิ์ในมนุษย์และบังคับใช้กฎ, และกฎทำให้เกิดมีการลงโทษ; หากไม่เช่นนั้น, งานแห่งความยุติธรรมจะถูกทำลาย, และพระผู้เป็นเจ้าจะเลิกเป็นพระเจ้า.

แต่พระเจ้าจะไม่เลิกเป็นพระเจ้า, และความเมตตาอ้างสิทธิ์ในผู้ที่สำนึกผิด, และความเมตตาเกิดขึ้นเพราะการชดใช้; และการชดใช้ทำให้เกิดมีการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย; และการฟื้นคืนชีวิตของคนตายนำมนุษย์กลับมาอยู่ที่ประทับของพระเจ้า; และ คนทั้งหลายจึงถูกนำกลับคืนมาอยู่ที่ประทับของพระองค์, เพื่อจะถูกรับพิพากษาตามงานของพวกเขา, อันเป็นไปตามกฎแห่งความยุติธรรม.

เพราะเหตุเกิด, ความยุติธรรมปฏิบัติข้อเรียกร้องทั้งหมดของมัน, และความเมตตาอ้างสิทธิ์ในทุกสิ่งที่เป็นของมันเอง; และ ด้วยประการนี้, มันจึงไม่มีผู้ใดรอด นอกจากคนที่สำนึกผิดอย่างแท้จริง.

ลูกคิดว่าความเมตตาจะขโมยความยุติธรรมได้หรือไม่? ฟอกล่าวแก่ลูก, ไม่ได้; ไม่ได้เลยแม้แต่น้อย. หากเป็นเช่นนั้น, พระเจ้าจะไม่เลิกเป็นพระเจ้าแล้ว.

26 And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

27 Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

28 If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

29 And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

30 O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

และด้วยเหตุนี้พระผู้เป็นเจ้าทรงนำมาซึ่งพระประสงค์อันสำคัญยิ่ง และเป็นนิรันดร์ของพระองค์, ซึ่งทรงเตรียมไว้นับแต่การวางรากฐานของโลก. และด้วยเหตุนี้จึงเกิดความรอดและการไถ่ของมนุษย์, และความพินาศและความเศร้าหมองของพวกเขาด้วย.

ฉะนั้น, โอ้ลูกพ่อ, ผู้ใดก็ตามที่ประสงค์จะมาย่อมมาได้และรับส่วนแบ่งในสายน้ำแห่งชีวิตได้โดยเสรี; และผู้ใดก็ตามที่ไม่ประสงค์จะมาผู้เดียวกันนั้นจะไม่ถูกบีบบังคับให้มา; แต่ในวันสุดท้ายจะนำกลับคืนมาให้เขาตามการกระทำของเขา.

หากเขาปรารถนาจะทำความชั่ว, และไม่กลับใจในวันเวลาของเขา, ดูเถิด, ความชั่วจะเกิดกับเขา, ตามการนำกลับคืนมาของพระผู้เป็นเจ้า.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อปรารถนาว่าลูกจะไม่ให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่ยึดใจใจลูกอีกต่อไป, และขอให้นาปของลูกเท่านั้นเป็นเรื่องที่ยึดใจใจลูก, ด้วยความยึดใจใจนั้นซึ่งจะนำลูกลงสู่การกลับใจ.

โอ้ลูกพ่อ, พ่อปรารถนาว่าลูกจะไม่ปฏิเสธความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้าอีกต่อไป. จงอย่าพยายามแก้ตัวแม้แต่น้อยเพราะนาปของลูก, โดยปฏิเสธความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้า; แต่ลูกจงยอมให้ความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้า, และพระเมตตาของพระองค์, และความอดกลั้นของพระองค์มีอิทธิพลเต็มที่อยู่ในใจลูก; และขอให้มันนำลูกลงมาถึงภัสสมรสุลีในความถ่อมตน.

และ ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงนำจุดประสงค์อันเป็นนิรันดร์ของพระองค์มา, ซึ่งได้ตรึงไว้ นับตั้งแต่การวางรากฐานของโลก. และ ด้วยเหตุนี้ มันจึงเกิดมีความรอด และ การไถ่ของมนุษย์, และ ความพินาศ, และ ความทุกข์ทรมานของเขานำอีก.

ฉะนั้น, โอ้ ลูกของพ่อ, ผู้ใดก็ตามที่จะมา ก็จะมาได้ และ ดื่มน้ำแห่งชีวิตอย่างมีอิสระ; และ ผู้ใดก็ตามที่จะไม่มา ผู้หนึ่งนั้นก็จะไม่ถูกบีบบังคับให้มา; แต่ในวันสุดท้าย สิ่งที่เขาได้ ทำเอาไว้จะ กับ ถิ่นมาหาเขา.

ถ้าหากเขาปาดทะนุจะสร้าง ความชั่ว, และ บังคับใจในวันเวลาของเขา, จักเป็น, ความชั่วจะเกิดกับเขา, ซึ่งเป็นการนำกับกับถิ่นมาของพระเจ้า.

และ บัดนี้, ลูกของพ่อ, พ่ออยากใช้สิ่งเหล่านี้เป็นที่ยึดใจใจลูกอีกต่อไป, และ ขอให้บาปของลูกเท่านั้นเป็นสิ่งที่ยึดใจใจลูก, ด้วยความยึดใจใจนั้น มันจะนำลูกลงสู่การกลับใจ.

โอ้ ลูกของพ่อ, พ่อปาดทะนุว่า ลูกจะปฏิเสธความยุติธรรมของพระเจ้าอีกต่อไป. จักอย่าพยายามแก้ความผิดเพราะบาปของลูก, โดยปฏิเสธความยุติธรรมของพระเจ้า; แต่ลูกจงยอมให้ความยุติธรรมของพระเจ้า, และ พระเมตตาของพระองค์, และ ความอดกลั้นของพระองค์มีอิทธิพลเต็มที่อยู่ในใจของลูก; ขอให้มันนำลูกลงมาถึงภัสสมรสุลีในความถ่อมตน.

31 And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, ลูกได้รับการเรียกจากพระผู้เป็นเจ้าให้สั่งสอนพระวอนะแก่คนเหล่านี้. และบัดนี้, ลูกพ่อ, จงไปตามทางของลูก, ประกาศพระวอนะด้วยความจริงและด้วยความมีสติ, เพื่อลูกจะนำจิตวิญญาณทั้งหลายมาสู่การกลับใจ, เพื่อแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความเมตตาจะอ้างสิทธิ์เหนือพวกเขา. และขอพระผู้เป็นเจ้าประทานให้ลูกแม้มตามถ้อยคำของพ่อ. เอเมน.

และ บัดนี้, โอ้ ลูกຂອງພໍ່, ລູກໄດ້ຮັບການເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ສັ່ງສອນພຣະຄຳແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງໄປເຖິດ, ຈົ່ງປະກາດພຣະຄຳດ້ວຍຄວາມຈິງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມມີສະຕິ, ເພື່ອລູກຈະໄດ້ນຳຈິດວິນຍານທັງຫລາຍມາສູ່ການກັບໃຈ, ເພື່ອແຜນແຫ່ງຄວາມເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມີສິດທິເໝືອກວ່າພວກເຂົາ. ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈົ່ງໂປດປະທານພອນໃຫ້ລູກຈົນວ່າມັນເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ດ້ວຍເຖິດ. ອາແມນ.

Alma 43

- 1 And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.
- 2 Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.
- 3 And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.
- 4 For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.
- 5 And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

แอลมา ๔๓

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือบุตรของแอลมาออกไปในบรรดาผู้คน, เพื่อประกาศพระวจนะแก่พวกเขา. และแอลมา, เอง, ก็ไม่อาจพักผ่อนได้ด้วย, และท่านออกไปด้วย.

บัดนี้เราจะไม่กล่าวถึงคำสั่งสอนของพวกท่านอีกต่อไป, นอกจากว่าพวกท่านสั่งสอนพระวจนะ, และความจริง, ตามวิญญูณแห่งการพยากรณ์และการเปิดเผย; และพวกท่านสั่งสอนตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งพวกท่านได้รับเรียกมา.

และบัดนี้ข้าพเจ้ากลับมาพูดเรื่องราวของการสงครามระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมัน, ในปีທີสิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษา.

เพราะเหตุเกิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวโซรัมกลับกลายเป็นชาวเลมัน; ฉะนั้น, ในตอนต้นของปีที่สิบแปดผู้คนของนีไฟเห็นว่าชาวเลมันกำลังจะมาโจมตีพวกเขา; ฉะนั้นพวกเขาก็เตรียมทำสงคราม; แท้จริงแล้ว, พวกเขารวบรวมกองทัพในแผ่นดินแห่งเจอร์ชอน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันมาพร้อมกับคนหลายพันของพวกเขา; และพวกเขาเข้ามาในแผ่นดินแห่งแอนทิโอนัม, ซึ่งเป็นแผ่นดินของชาวโซรัม; และชายผู้หนึ่งชื่อเซราเฮมนาห์เป็นผู้นำของคนเหล่านั้น.

แอมมา ๔๖

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พวกลูกชายของแอมมาได้ออกไปในบัดดาผู้ถิ่น, เพื่อประกาศพระคำแก่พวกเขา. และ แอมมาเองก็ได้ออกไปอย่างรีบได้พักผ่อนเลย.

บัดนี้พวกเราจะบ่งท้าวเหตุการณ์สั่งสอนของเจ้าเจ้าที่ไปอิฐ, นอกจากว่าเจ้าเจ้าได้สั่งสอนพระคำ และ ความจริงตามวิญญูณแห่งการทำนาย และ การเปิดเผย; และ เจ้าเจ้าได้สั่งสอนตาม ละบรรพอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้ได้เอ็นเจ้าเจ้า.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับมาเฝ้าที่อยู่กับสิ่งลึกลับละท้าวๆๆๆๆๆๆ และ ราวเลมันในปีທີสิบแปดแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน.

เพราะเหตุบัง, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ราวโซรัมได้กลายเป็นชาวเลมัน; ฉะนั้น, ในต้นปีที่สิบแปดนี้ ผู้ถิ่นของนีไฟได้เห็นว่าชาวเลมันกำลังจะมาโจมตีพวกเขา; ฉะนั้น พวกเจ้าจึงได้เตรียมเพื่อสิ่งลึกลับ; แท้จริงแล้ว, พวกเจ้าได้ตั้งโรมเอากองทัพของพวกเจ้าที่ในแผ่นดินเจอร์ชอน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ราวเลมันได้ยกกองทัพมาเข้าเป็นจำนวนหลายพันถิ่น; และ พวกเจ้าได้ยกกองทัพเข้ามาในแผ่นดินอานทิโอนัม, ซึ่งแผ่นดินของราวโซรัม; และ ผู้นำกองทัพของพวกเจ้ามีชื่อว่า เซราเฮมนา.

6 And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

7 Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

8 For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

9 And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

10 For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

และบัดนี้, โดยที่ชาวอแมเลคไค เป็นพวกที่มีนิสัยชั่วร้ายและกระทำ ฆาตกรรม, ในพวกเขาเองยิ่งกว่า ชาวเลมมัน, ดังนั้น, เซราเฮมนาห์จึง กำหนดแม่ทัพนายกองเหนือชาวเลมมัน, และพวกเขาเป็นชาวอแมเลคไค และชาวโซรัมทั้งสิ้น.

บัดนี้เขาทำการนี้เพื่อเขาจะได้ รักษาความเกลียดชังของพวกเขา ที่มีต่อชาวนิไฟไว้, เพื่อเขาจะได้ นำคนเหล่านั้นมาอยู่ภายใต้ผลสำเร็จ ในแผนของเขา.

เพราะเหตุเกิด, แผนของเขา คือ การยั่วยุให้ชาวเลมมันเกิดโทสะต่อ ต่ำนชาวนิไฟ; เขาทำการนี้เพื่อเขา จะได้แย่งชิงอำนาจใหญ่หลวง เหนือคนเหล่านั้น, และเพื่อเขาจะได้ มีอำนาจเหนือชาวนิไฟโดยพา คนเหล่านั้นมาสู่ความเป็นทาส ด้วย.

และบัดนี้แผนของชาวนิไฟคือ รักษาพื้นแผ่นดินของพวกเขา, และบ้านของพวกเขา, และภรรยา, และลูก ๆ ของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะได้ปกป้องรักษาสิ่งเหล่านี้ให้ พ้นจากเงื้อมมือศัตรู; และเพื่อพวกเขาจะปกป้องรักษาสีทธิและอภิสิทธิ์ ของพวกเขาไว้ด้วย, แท้จริงแล้ว, เพื่อเสรีภาพของพวกเขาด้วย, เพื่อจะได้นมัสการพระผู้เป็นเจ้าตาม ความปรารถนาของพวกเขา.

เพราะพวกเขารู้ว่าหากพวกเขา ตกอยู่ในเงื้อมมือชาวเลมมันแล้ว, ผู้ใดก็ตามที่นมัสการพระผู้เป็นเจ้า ด้วยวิญญานและด้วยความจริง, พระผู้เป็นเจ้าองค์จริงและทรง พระชนม์อยู่, ชาวเลมมันจะทำลายผู้ นั้น.

และ บัดนี้, โดยที่ชาวอามาละไคเป็น ถิ่นชั่ว และ มีกษัตริย์หลายกว่าชาวเลมมัน, สะบั้น, เซราเฮมนาห์จึงได้แต่งตั้ง ทิวซ้านายกษัตริย์ขึ้นเพื่อดูแลชาวเลมมัน, ซึ่งพวกทิวซ้านั้นเป็นชาวอามาละไค และ ชาวโซรา.

บัดนี้ลาวได้เร่ดแบบนี้เพื่อว่าลาวจะได้ เก็บกวาดความรุนแรงแล่นของพวกเขา ที่มีต่อชาวนิไฟไว้, เพื่อลาวจะได้เอากิน เหล่านั้นมาอยู่ภายใต้การปกครองตาม แผนงานของลาว.

เพราะจึงเบี่ยง, แผนงานของลาวก็ ยุแหย่ให้ชาวเลมมันรุนแรงแล่นให้ชาวนิไฟ; ลาวเร่ดแบบนี้เพื่อว่าลาวจะได้ แหย่ชิงเอากินเพื่อปกครองกินเหล่านั้, และ เพื่อว่าลาวจะได้มีอำนาจปกครองชาวนิไฟ โดยเอาพวกเขาเหล่านั้น มาเป็นทาสนำอีก.

และ บัดนี้แผนงานของชาวนิไฟนั้น แม่น งานปกป้องรักษาแผ่นดินของ พวกเขา, และ บ้านเรือนของพวกเขา, และ เมยของพวกเขา, และ ลูกของ พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะได้ปกป้อง รักษาสิ่งเหล่านี้ให้พ้นจากกำมือของ ศัตรูของพวกเขา; และ เพื่อพวกเขา จะได้รักษาสิทธิ และ สิทธิพิเศษของ พวกเขานำอีก, แท้จริงแล้ว, เสรีภาพ ของพวกเขานำอีก, เพื่อพวกเขาจะได้ นมัสการพระผู้เป็นเจ้าตามความ ปรารถนาของกิน.

เพราะพวกเขาเห็นว่า ถ้าหากพวกเขา ถิ่นอยู่ในกำมือของชาวเลมมันแล้ว, ถิชาวเลมมันจะทำลายผู้ใดก็ตามที่ นมัสการพระผู้เป็นเจ้าใน วิญญาณ และ ในความจริง, ซึ่งเป้นพระเจ้าที่ทรงแท้ และ ซึ่งพระชนม์อยู่.

11 Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

12 And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

13 And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

14 Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

15 And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

แท้จริงแล้ว, และพวกเขารู้ถึงความเกลียดชังที่สุดของชาวเลมันที่มีต่อพี่น้องพวกเขา, ซึ่งเป็นผู้คนของแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ, ซึ่งเรียกว่าผู้คนของแอมมอน—และพวกเขาไม่ยอมจับอาวุธ, แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้เข้ามาในพันธสัญญา และพวกเขาจะไม่ยอมละเมิดมัน—ฉะนั้น, หากพวกเขาจะตกอยู่ในเงื้อมมือชาวเลมันพวกเขาย่อมถูกทำลาย.

และชาวนีไฟจะไม่ยอมให้พวกเขาถูกทำลาย; ฉะนั้นจึงให้ผืนแผ่นดินเป็นมรดกแก่พวกเขา.

และผู้คนของแอมมอนได้ให้ทรัพย์สินของตนเป็นอันมากแก่ชาวนีไฟเพื่อค่าจุนกองทัพบกของพวกเขา; และด้วยเหตุนี้ชาวนีไฟจึงถูกบีบบังคับ, ให้ต้านทานชาวเลมัน, โดยลำพัง, ซึ่งเป็นการรวมกันของเลมันกับเลมูเอล, และพวกบุตรของอิชมาเอล, และคนทั้งหมดที่แตกแยกไปจากชาวนีไฟ, ซึ่งคือชาวอแมเลคิไคและชาวโซรัม, และพวกผู้สืบตระกูลของนูโรทิตของโนอาห์.

บัดนี้ผู้สืบตระกูลเหล่านั้นมีจำนวนมากมาย, เกือบ, เท่าชาวนีไฟ; และดังนั้นชาวนีไฟจึงจำเป็นต้องต่อสู้กับพี่น้องของตน, แม้จนถึงการนองเลือด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่กองทัพบกของชาวเลมันมารวมกันในแผ่นดินแห่งแอนทियोเนียม, ดูเถิด, กองทัพบกของชาวนีไฟเตรียมพร้อมที่จะพบกับพวกนั้นในแผ่นดินแห่งเจอร์ชอน.

แท้จริงแล้ว, และพวกเขารู้จักถึงความกรุณาอันยิ่งใหญ่ของชาวเลมันที่มีต่อพี่น้องของพวกเขา, ผู้ซึ่งเป็นผู้ถนอมของอานไท-นีไฟ-ลีไฮ, ผู้ซึ่งมีชื่อว่าผู้ถนอมของอามมอน—และ ผู้ถนอมเหล่านี้จะไม่ยอมจับอาวุธ, แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้เข้าอยู่ในพันธสัญญา และ พวกเขาจะไม่ละเมิด—ฉะนั้น, ถ้าหากพวกเขาตกอยู่ในเงื้อมมือของชาวเลมัน, พวกเขาจะถูกทำลาย.

และ ชาวนีไฟจะไม่ยอมให้พวกเขาถูกทำลาย; ฉะนั้น ชาวนีไฟจึงได้มอบแผ่นดินให้พวกเขาเพื่อเป็นมรดก.

และ ผู้ถนอมของอามมอนได้มอบเจ้าของอย่างทลวงทลายของดินให้แก่ชาวนีไฟ เพื่ออุ้มชูกองทัพของพวกเขา; และ ดังนั้น ชาวนีไฟจึงถูกบังคับให้ต้านทานชาวเลมันแต่ฝ่ายเดียว, ซึ่ง เป็นเชื้อสายของเลมัน และ เลมูเอล, และ พวกลูกหลานของฮิดดะมาเอล, และ ถิ่นที่ขุดได้แยกออกไปจากชาวนีไฟคือ ชาวอามาละไฮ, ชาวโซรัม, และ เชื้อสายของพวกเขาปะโลทิตตระกูลสัดโนอาห์นั้น.

บัดนี้ผู้สืบเชื้อสายเหล่านี้มีจำนวนทลวงทลายเกือบเท่ากับชาวนีไฟ; และ ฉะนั้นชาวนีไฟจึงถูกบังคับให้ต่อสู้กับพี่น้องของตนด้วย, จนกระทั่งมีการนองเลือดเกิดขึ้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น ในขณะที่กองทัพของชาวเลมันมาเข้าโรมันกันอยู่ในแผ่นดินอานทियोเนียม, จู่ๆ, กองทัพของชาวนีไฟพร้อมแล้วที่จะพบกับพวกเขาในแผ่นดินเจอร์ชอน.

16 Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

17 And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

18 And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

19 And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

20 Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

บัดนี้, ผู้นำของชาวนีไฟ, หรือคนที่กำหนดให้เป็นแม่ทัพแห่งชาวนีไฟ—บัดนี้แม่ทัพผู้นี้เข้าบัญชาการกองทัพของชาวนีไฟทั้งหมด—และชื่อของท่านคือโมโรไน;

และโมโรไนรับหน้าที่บังคับบัญชาทั้งหมด, และควบคุมเกี่ยวกับการสงครามของพวกเขา. และท่านมีอายุเพียงยี่สิบห้าปีเมื่อกำหนดให้ท่านเป็นแม่ทัพเหนือกองทัพของชาวนีไฟ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านพบกับชาวเลมันที่ชายแดนเจอร์ซอน, และผู้คนของท่านถือดาบ, และกระบี่เป็นอาวุธ, และมีอาวุธสงครามนานาชนิด.

และเมื่อกองทัพของชาวเลมันเห็นว่าผู้คนของนีไฟ, หรือว่าโมโรไน, เตรียมผู้คนของท่านพร้อมด้วยเกราะอกและพร้อมด้วยโล่แขน, แท้จริงแล้ว, และโล่เพื่อป้องกันศีรษะของพวกเขาด้วย, และอีกทั้งพวกเขานุ่งห่มด้วยเสื้อผ้าหนา—

บัดนี้กองทัพของเซราเฮมนาห์ไม่ได้มีการเตรียมตัวด้วยสิ่งเช่นนั้นเลย; พวกเขามีกี่แต่เพียงดาบและกระบี่ของพวกเขາ, และคันธนูกับลูกธนูของพวกเขา, และก้อนหินกับสายหริ่งของพวกเขา; และพวกเขาเปลือยเปล่า, นอกจากแผ่นหนังซึ่งคาดไว้รอบเอว; แท้จริงแล้ว, พวกเขาทุกคนตัวเปลือยเปล่า, เว้นแต่ชาวโซรัมและชาวอแมลิก;

บัดนี้, ผู้นำของชาวนีไฟ ทลิว ผู้ถูกแต่งตั้งให้เป็นท้าวนายทหารของชาวนีไฟ—บัดนี้ท้าวนายทหารผู้นี้เป็นผู้บังคับบัญชากองทัพของชาวนีไฟ—และชื่อของท่านคือโมโรไน;

และ โมโรไนได้รับตำแหน่งให้เป็นผู้บังคับบัญชาทั้งหมด และ พร้อมกับการปกครองรัฐกับสงคราม. และ เขามีอายุเพียงแต่ห้าปีเท่านั้นตอนเขามีกฎแต่งตั้งให้เป็นท้าวนายทหารของกองทัพชาวนีไฟ.

และ เขาพบชาวเลมันที่ชายแดนเจอร์ซอน, และ พวกทหารของเขาได้ถือทอก, และ ดาบ, และ อาวุธแทงสังหารทุกชนิด.

และ เมื่อกองทัพชาวเลมันเห็นว่ามีผู้คนของนีไฟ ทลิว ว่าโมโรไนเตรียมกองทัพของเขาพร้อมด้วยโล่แขน, แท้จริงแล้ว, พร้อมทั้งเกราะป้องกันหัวของพวกเขานำอีก, และ พวกเขานุ่งห่มเสื้อผ้าหนา—

บัดนี้กองทัพของเซราเฮมนาห์ไม่ได้มีการเตรียมตัวด้วยสิ่งเช่นนั้นเลย; พวกเขาจะมีทอก และ ดาบ, และ คันธนู และ ลูกธนู, และ มีก้อนหินกับกระสุนของพวกเขา; และ ก้อนหินของพวกเขาก็เปลือยเปล่า, นอกจากแผ่นหนังที่คาดรอบเอวเท่านั้น; แท้จริงแล้ว, ก้อนหินของพวกเขานำอีก, และ พวกเขานุ่งห่มเสื้อผ้าหนา; และ ชาวโซรัม และ ชาวอแมลิกเท่านั้น;

21 But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

22 Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jershon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

23 But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

แต่พวกเขาไม่มีเกราะอก, หรือ โล่—ฉะนั้น, พวกเขาจึงกลัว กองทัพของชาวนีไฟอย่างยิ่งเพราะ ยุทธภัณฑ์ของคนเหล่านั้น, ทั้ง ๆ ที่ จำนวนของพวกเขามากกว่าชาวนีไฟเป็นอันมาก.

ดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาไม่กล้ามาต่อสู้กับ ชาวนีไฟที่ชายแดนเจอร์ซอน; ฉะนั้นพวกเขาจึงออกจากแผ่นดินแห่งแอนทอนัมเข้าไปในแดนทุรกันดาร, และเดินทางอ้อมไปในแดนทุรกันดาร, ออกไปใกล้ต้นแม่น้ำไซดอน, เพื่อพวกเขาจะได้เข้ามาในแผ่นดินแห่งแมนไทและเข้าครอบครองแผ่นดิน; เพราะพวกเขาไม่คิดว่ากองทัพของโมโรไนจะรู้ว่าพวกเขาไปถึงที่ใด.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, ทันทีที่พวกเขาออกไปในแดนทุรกันดาร โมโรไนส่งคนสอดแนมออกไปในแดนทุรกันดารเพื่อเฝ้าดูค่ายพักของคนเหล่านั้น; และโมโรไน, โดยที่รู้เรื่องคำพยากรณ์ของแอลมา, จึงส่งคนบางคนไปหาท่าน, ด้วย, โดยปรารถนาจะให้ท่านทูลถามพระเจ้าว่ากองทัพของชาวนีไฟควรไปที่ใดเพื่อต่อสู้ป้องกันตนเองจากชาวเลมัน

แต่พวกเขาไม่มีแผ่นปีกเอริก ทาลิ โล่—ฉะนั้น, พวกเขาจึงมีความขี้นหวองหวาดของชาวนีไฟหลายที่สุด เพราะว่าเกราะของพวกนีไฟ, ทั้ง ๆ ที่ จำนวนของพวกเขามีหลายกว่าชาวนีไฟตั้งหลายเท่า.

จึงเป็น, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาไม่กล้ามาสู้รบกับชาวนีไฟที่ชายแดนเจอร์ซอนเลย; ฉะนั้นพวกเขาจึงได้ออกไปจากแผ่นดินอานทอนัม และเข้าไปในถิ่นแหว่งแล้งกันดารใกล้ทิวแม่น้ำไซดอน, เพื่อพวกเขาจะได้เข้าไปหาแผ่นดินแมนทาย และ ยึดเอาทิวเมือ; เพราะพวกเขาไม่คิดว่า กองทัพของโมโรไนจะรู้จักแล้วว่า พวกเขาได้ไปทางใด.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, ในทันทีที่พวกเขาเข้าไปในถิ่นแหว่งแล้งกันดาร โมโรไนก็ได้ส่งนักสืบเข้าไปในถิ่นแหว่งแล้งกันดารเพื่อติดตามเบี่ยงถ่ายพักของพวกเขา; และ โมโรไนโดยที่รู้จักเหตุการณ์ทำนายของแอลมา, จึงได้ส่งคนจำนวนหนึ่งไปหาท่าน, โดยปาดทะนุจะใช้เพื่อบูชาตามพระผู้เป็นเจ้าว่า กองทัพของชาวนีไฟจะจะไปสู้รบกับชาวเลมัน อยู่บนใดเพื่อปีกป้องตัวเอง.

- 24 And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.
- 25 Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.
- 26 And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.
- 27 And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.
- 28 And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระวจนะของพระเจ้ามาถึงแอลมา, และแอลมาแจ้งแก่บรรดาผู้ส่งสารของโมโรไน, ว่ากองทัพของชาวเลมมันกำลังเดินทัพล้อมอยู่ในแดนทूरกันดาร, เพื่อจะได้ข้ามมาแผ่นดินแห่งแมนไท, เพื่อจะได้เริ่มโจมตีผู้คนส่วนที่อ่อนแอกว่า. และผู้ส่งสารเหล่านั้นจึงนำข่าวไปแจ้งโมโรไน.
- บัดนี้โมโรไน, โดยทั้งกองทัพส่วนหนึ่งของท่านไว้ในแผ่นดินแห่งเจอร์ชอน, เกือบกว่าชาวเลมมันส่วนหนึ่งโดยทางใดก็ตามจะเข้ามาในแผ่นดินนั้นและเข้าครองเมือง, ท่านยกกองทัพส่วนที่เหลือของท่านและเดินทัพข้ามไปแผ่นดินแห่งแมนไท.
- และท่านให้ผู้คนทั้งหมดในแผ่นดินเล็ยวนนั้นมารวมกันเพื่อสู้รบกับชาวเลมมัน, เพื่อปกป้องผืนแผ่นดินของพวกเขาและประเทศของพวกเขา, สิทธิของพวกเขาและเสรีภาพของพวกเขา; ฉะนั้นพวกเขาจึงเตรียมพร้อมรับเวลาแห่งการบุกของชาวเลมมัน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนให้กองทัพของท่านไปซ่อนอยู่ในหุบเขาซึ่งอยู่ใกล้ฝั่งแม่น้ำไซดอน, ซึ่งอยู่ทางตะวันตกของแม่น้ำไซดอนในแดนทूरกันดาร.
- และโมโรไนวางคนสอดแนมไว้โดยรอบ, เพื่อท่านจะได้รู้ว่าค่ายของชาวเลมมันจะมาตั้งเมื่อใด.
- และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึงพระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้มาถึงแอลมา, และ แอลมาได้บอกข่าวแก่พวกพลี่สานของโมโรไนว่า กองทัพของชาวเลมมันกำลังยกทัพเดินเข้าไปในถิ่นแท้งแล้วกับดาน เพื่อจะได้ข้ามมาหาแผ่นดินแมนทาย, เพื่อจะได้เริ่มโจมตีผู้คนที่อ่อนแอกว่าพวกเขา. และพวกพลี่สานได้ไปแจ้งต่อโมโรไน.
- บัดนี้โมโรไน, จึงได้ใช้กองทัพส่วนหนึ่งของเขามารวมกันอยู่ในแผ่นดินเจอร์ชอน, เพราะเขายืนยันโดยจิตวิญญาณที่แท้จริงว่าชาวเลมมันบางจำนวนอาจจะเข้ามายึดเอาแผ่นดินนั้น และ เขาคือเป็นเจ้าของ, จึงได้ยกกองทัพส่วนที่เหลืออยู่ของเขามารวม และ ข้ามไปหาแผ่นดินแมนทาย.
- และ เขามารถให้ใช้ผู้คนที่ทั้งหมดในแผ่นดินส่วนนั้นมาต่อสู้กับพวกเขา, เพื่อจะได้ต่อสู้กับชาวเลมมัน, เพื่อ ปกป้องแผ่นดิน และ ประเทศของพวกเขา, และ สิทธิ และ เสรีภาพของพวกเขา; ฉะนั้น ผู้คนที่จึงได้เตรียมพร้อมอยู่เสมอที่จะต่อสู้กับชาวเลมมันเมื่อเวลาพวกเขาเข้ามาโจมตี.
- และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึง โมโรไนได้สั่งให้กองทัพของเขามารวมกันอยู่ในหุบเขา ซึ่งอยู่ใกล้กับฝั่งแม่น้ำไซดอน, ซึ่งเขามารถทราบถึงค่ายของชาวเลมมันในถิ่นแท้งแล้วกับดาน.
- และ โมโรไนได้วางคนสอดแนมไว้โดยรอบ, เพื่อเขามารถได้รู้ถึงเวลาที่ค่ายของชาวเลมมันจะมาตั้งขึ้น.

- 29 And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;
- 30 And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.
- 31 Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;
- 32 And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.
- 33 And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.
- 34 And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.
- และบัดนี้, โดยที่โมโรไนรู้เจตนาของชาวเลมมัน, ว่าเป็นเจตนาพวกเขาที่จะทำลายพี่น้องของตน, หรือที่จะเอาคนเหล่านั้นมาขึ้นอยู่กับตน และพาคนเหล่านั้นมาสู่ความเป็นทาสเพื่อพวกเขาจะได้สถาปนาอาณาจักรให้ตนเองเหนือทั้งแผ่นดิน;
- และโดยที่ท่านรู้ด้วยว่าเป็นความปรารถนาแต่ประการเดียวของชาวไนไฟที่จะปกป้องรักษาผืนแผ่นดินของพวกเขา, และเสรีภาพของพวกเขา, และศาสนจักรของพวกเขา, ฉะนั้นท่านจึงคิดว่าไม่เป็นบาปที่ท่านจะปกป้องพวกเขาโดยกลยุทธ์; ฉะนั้น, ท่านจึงรู้โดยคนสอดแนมของท่านว่าชาวเลมมันจะไปทางไหน.
- ฉะนั้น, ท่านจึงแบ่งกองทัพของท่านและนำส่วนหนึ่งไปในหุบเขา, และซ่อนกองทัพนั้นทางตะวันออก, และทางใต้ของเนินเขาริพล่าห์;
- และที่เหลือนั้นท่านซ่อนในหุบเขาทางตะวันตก, ทางตะวันตกของแม่น้ำไซดอน, และตลอดลงไป ในชายแดนของแผ่นดินแมนไท.
- และเมื่อวางทัพของท่านไว้ดังนั้นตามความปรารถนาของท่านแล้ว, ท่านก็พร้อมที่จะพบกับพวกนั้น.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมมันขึ้นมาทางเหนือของเนินเขา, ซึ่งกองทัพส่วนหนึ่งของโมโรไนซ่อนอยู่.
- และ บัดนี้, โมโรไนรู้เจตนาของชาวเลมมัน, ว่าพวกเขายากจะทำลายพี่น้องของตน, ทลึ เพื่อจะได้นำเอาพวกเขามาขึ้นกับพวกเขา และเอาพวกเขาเหล่านั้นมาเป็นทาส เพื่อพวกเขาเองจะได้สถาปนาอาณาจักรของตนขึ้น เพื่อพวกเขาจะได้ปกครองทั่วแผ่นดิน;
- และ โดยที่เขารู้จักอีกว่า ความปรารถนาอย่างจริงใจของชาวไนไฟนั้นคือ เพื่อปกป้องรักษาแผ่นดินของพวกเขา, และ เสรีภาพของพวกเขา, และ สภานิติบัญญัติของพวกเขา, ฉะนั้น เขารู้สึกว่ามันจำเป็นเป็นงานกระทำบาบที่เขามองว่าจำเป็นที่จะทำด้วย ภัยอันตราย; ฉะนั้น, เขารู้สึกโดยคนสอดแนมของเขาว่าเขาเลมมันจะไปทางใด.
- ฉะนั้น, เขารู้สึกได้แบ่งกองทัพของเขา เข็ม และ ได้นำเอาส่วนหนึ่งไปในร่มบูน, และ ลี้ภัยทางตะวันออก และ ทางใต้ของเนินบูริบลา;
- และ ส่วนที่เหลือนั้น เข็มได้ใช้ลี้ภัยในร่มบูนทางตะวันออกของแม่น้ำไซดอน, จึงสูญหายแถบของแผ่นดินแมนทาย.
- เมื่อเขารู้จักวางกองทัพของเขา เข็มได้ตามความปรารถนาของเขา เข็มรับรู้แล้ว, เข็มทำพร้อมแล้วที่จะพบกับพวกเขา.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมมันได้ยกกองทัพมาทางเหนือของเนินบูน, ซึ่งกองทัพส่วนหนึ่งของโมโรไนได้ลี้ภัยอยู่แล้ว.

- 35 And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.
- 36 And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.
- 37 And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.
- 38 While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.
- 39 And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.
- และเมื่อชาวเลมมันผ่านเนินเขาริพล่าห์, และเข้ามาในหุบเขา, และเริ่มจะข้ามแม่น้ำไซดอน, กองทัพซึ่งซ่อนอยู่ทางใต้ของเนินเขา, ซึ่งนำโดยชายผู้หนึ่งชื่อลีไฮ, และเขานำกองทัพของเขาออกมาและล้อมชาวเลมมันไว้ทางตะวันออกด้านหลังของพวกเขา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ, เมื่อเห็นชาวนีไฟกำลังเข้ามาทางด้านหลังของพวกเขา, ชาวเลมมันจึงหันกลับและเริ่มต่อสู้กับกองทัพของลีไฮ.
- และงานแห่งความตายเริ่มขึ้นกับทั้งสองฝ่าย, แต่มันน่าสยดสยองมากกว่าในส่วนของชาวเลมมัน, เพราะความเปลือยเปล่าของพวกเขาเปิดรับการฟันอย่างหนักของชาวนีไฟด้วยดาบของพวกเขาและกระบี่ของพวกเขา, ซึ่งนำความตายมาให้เกือบทุกครั้งที่ฟันลงไป.
- ขณะเดียวกันอีกฝ่ายหนึ่ง, มีคนล้มตายลงประปรายในบรรดาชาวนีไฟ, ด้วยดาบของพวกเขาและการเสียเลือด, โดยที่พวกนี้มีโล่ป้องกันส่วนสำคัญของร่างกาย, หรือส่วนที่สำคัญกว่าของร่างกายมีโล่ป้องกันให้พ้นจากการฟันของชาวเลมมัน, โดยเกราะอกของพวกเขา, และโล่แขนของพวกเขา, และหมวกเกราะของพวกเขา; และด้วยเหตุนี้ชาวนีไฟทำงานแห่งความตายต่อไปอีกในบรรดาชาวเลมมัน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมมันเกิดตกใจกลัว, เพราะความพินาศใหญ่หลวงในบรรดาพวกเขา, แม้จนพวกเขาเริ่มหลบหนีไปทางแม่น้ำไซดอน.
- และ เวลาที่ชาวเลมมันผ่านเนินภูริบล่า, และ มารอดธอมบู, และกำลังจะข้ามแม่น้ำไซดอนอยู่นั้น, กองทัพที่ลี้ภัยอยู่ทางใต้ของเนินบู ชู่งนำโดยกัณฐ์ซึ่งชื่อ ลีไฮ, และ ลาวได้นำเอากองทัพของเขาออกมา และ ล้อมชาวเลมมันไว้ทางตะวันออกทางด้านหลัง.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลาชาวเลมมันเห็นกองทัพชาวนีไฟเข้าโจมตีข้างหลัง, พวกเขารู้สึกได้กับกับกันไป และ เล่มต่อสู้กับกองทัพของลีไฮ.
- และ การตายได้ทะลุถึงทั้งสองฝ่าย, แต่ว่าการตายของฝ่ายชาวเลมมันเป็นที่น่ากลัวยิ่งกว่า, เพราะว่า ความเปลือยเปล่าของพวกเขาที่รับการฟันอย่างหนักของชาวนีไฟด้วยดาบ และ ถูกแทงด้วยทอก, ถิ่นทุกที่ที่ได้อันลงไปต้องได้เข้าเกือบทุกที่.
- ส่วนในบรรดาชาวนีไฟนั้น, กัณฐ์จึงตายกัณฐ์ด้วยดาบ และ ด้วยความเสียเลือด, โดยที่พวกเขามีเสื้อป้องกันบางส่วนสำคัญของร่างกาย, และ พวกบางส่วนที่สำคัญที่สุดของร่างกายก็มีเสื้อป้องกันให้พ้นจากการฟันของชาวเลมมัน, โดยมี แผ่นปีกเกราะ และ เสื้อป้องกันแขน และ ป้องกันหัวของพวกเขา; ด้วยเหตุนี้ ชาวนีไฟจึงได้ฆ่าชาวเลมมันอย่างทลวงทลาย.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ชาวเลมมันมีความน่ากลัวยิ่งกว่า, เพราะว่าความพินาศอันใหญ่หลวงในบรรดาพวกเขา, จึงว่าพวกเขาได้เลื่อมปับหนีไปทางแม่น้ำไซดอน.

40 And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

41 And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

42 And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

43 Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

44 And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their headplates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

และพวกเขาถูกลีไต่กับคนของเขาไล่ตามไป; และพวกเขาถูกลีไต่ตอนลงในผืนน้ำแห่งไซดอน, และพวกเขาข้ามผืนน้ำแห่งไซดอนไป. และลีไต่ให้กองทัพของเขาคงอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำไซดอนเพื่อพวกเขาจะไม่ข้ามมา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนและกองทัพของท่านเผชิญหน้ากับชาวเลมันในหุบเขา, บนอีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำไซดอน, และเริ่มโจมตีพวกนั้นและสังหารพวกเขา.

และชาวเลมันได้หลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขาอีก, ไปทางแผ่นดินแห่งแมนไท; และพวกนั้นเผชิญหน้ากับกองทัพของโมโรไนอีก.

เมื่อเป็นดังนี้ชาวเลมันได้ต่อสู้อย่างหนักยิ่ง; แท้จริงแล้ว, ไม่เคยเป็นที่รู้มาก่อนว่าชาวเลมันเคยต่อสู้ด้วยพลังกำลังและความกล้าหาญยิ่งถึงเพียงนั้น, ไม่เลย, ไม่เคยแม้แต่ตั้งแต่แรกเริ่ม.

และพวกเขาได้รับแรงบันดาลใจจากชาวโซรัมและชาวอแมเลค, ซึ่งเป็นแม่ทัพนายกองและผู้นำของพวกเขา, และจากเซราเฮมนาห์, ผู้เป็นแม่ทัพของพวกเขา, หรือหัวหน้าผู้นำและผู้บัญชาการของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขาต่อสู้เหมือนมังกร, และชาวนิไฟหลายคนถูกสังหารโดยมือของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, พวกเขาฟันหอกเกราะจำนวนมากของชาวนิไฟแยกเป็นสองเสี่ยง, และพวกเขาแทงทะลุเกราะอกของคนเหล่านั้นเป็นอันมาก, และพวกเขาฟันแขนของพวกนั้นขาดเป็นอันมาก; และชาวเลมันฟาดฟันด้วยความเกรี้ยวโกรธของตนดังนี้.

และ พวกเขาถูกลีไต่ และ ทะทานของลาวไล่ติดตามไป; และ พวกเขาถูกลีไต่ไล่ลงไปใต้น้ำซีโดน และ พวกเขาได้ข้ามน้ำซีโดนไป. และ ลีไต่สั่งให้กองทัพของลาวอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำซีโดนไม่ให้ข้ามไป.

และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นที่ โมโรไน และ กองทัพของเขันได้พบกับชาวเลมันในร้อมพูทางฝั่งแม่น้ำซีโดน เบื้องนั้น และ เล่มโจมตี่ และ ข้างพัน พวกเขา.

และ ชาวเลมันได้หนีไปทางหน้าของพวกเขา, ไปทางแผ่นดินแมนทาย; และ พวกเขาได้พบกับกองทัพของโมโรไนอีก.

บัดนี้เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ชาวเลมันจึงได้ต่อสู้จนสุดกำลัง; แท้จริงแล้ว, มันไม่เคยมีจักที่ที่ชาวเลมันจะต่อสู้ด้วยกำลัง และ ด้วยความกล้าหาญอันยิ่งใหญ่ของพวกนี้, บ่มีจักที่ที่, บ่เคยมีเลยตั้งแต่ต้น.

และ พวกเขาได้รับกำลังใจจากชาวโซรา และ ชาวอามาละเก, ผู้ที่เป็นนายทะทานชั้นทิวเขา และ ผู้นำของพวกเขา, และ จากเซราเฮมนาห์ ผู้เป็นทิวเขานายทะทานของพวกเขา, ทลิว ทิวเขาผู้นำ และ ผู้บังคับบัญชาของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้ต่อสู้กับกับมังกร, และ ชาวนิไฟหลายคนได้ถูกฆ่าตายด้วยมือของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, เพราะว่าพวกเขาได้ฟันเลื่อยป้อมกันทิวเป็นจำนวน ทลิวทลายของชาวนิไฟขาดออกเป็นสองตอน, และ พวกเขาได้แทงแผ่นปีกเอกรของชาวนิไฟขาด, และ พวกเขาได้ฟันแขนของชาวนิไฟขาด ทลายแขน, และ ชาวเลมันได้ฟันลิวด้วยความกรุดแค้นที่สุดของพวกเขา.

45 Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

46 And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

47 And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

กระนั้นก็ตาม, ชาวไนไฟได้รับแรงบันดาลใจจากอุดมการณ์ที่ดีกว่า, เพราะพวกเขาไม่ได้กำลังต่อสู้เพื่อระบอบราชาธิปไตยหรืออำนาจแต่พวกเขากำลังต่อสู้เพื่อบ้านของตนและเสรีภาพของตน, ภรรยาและลูก ๆ ของตน, และทุกสิ่งของตน, แท้จริงแล้ว, เพื่อพิธีกรรมแห่งการนมัสการของตนและศาสนจักรของตน.

และพวกเขากำลังทำสิ่งซึ่งพวกเขาารู้สึกว่าเป็นหน้าที่ซึ่งพวกเขาเป็นหนี้พระผู้เป็นเจ้าของตน; เพราะพระเจ้าตรัสกับพวกเขา, และกับบรรพบุรุษพวกเขาด้วย, ว่า : ตราบเท่าที่เจ้าไม่มีความผิดฐานรุกรานก่อนในครั้งแรก, หรือครั้งที่สอง, เจ้าจะไม่ยอมตนให้ถูกสังหารด้วยมือศัตรูของเจ้า.

และอนึ่ง, พระเจ้าตรัสว่า : เจ้าจงปกป้องครอบครัวเจ้าแม้จนถึงการนองเลือด. ฉะนั้นเพราะอุดมการณ์นี้ชาวไนไฟจึงต่อสู้กับชาวเลมัน, เพื่อปกป้องตนเอง, และครอบครัวของตน, และผืนแผ่นดินของตน, ประเทศของตน, และสิทธิของตน, และศาสนาของตน.

เห็ງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາວນີໄຟຍັງໄດ້ຮັບກໍາລັງໃຈດ້ວຍອຸດົມການທີ່ດີກວ່າ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ ຕໍ່ສູ້ເພື່ອກະສັດຫລື ວ່າເພື່ອອຳນາດໃດໆ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ ຕໍ່ສູ້ເພື່ອບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອ ເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ ເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອລູກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພິທີການແຫ່ງການນະມັດສະການ ແລະ ເພື່ອສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົານຳອີກ.

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຂົາຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນ ໜ້າທີ່ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເປັນໜີ້ພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່; ເພາະວ່າພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ນຳອີກວ່າ: ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຜິດຍ້ອນການຮຸກຮານເທື່ອ ທຳອິດ, ຫລື ເທື່ອທີສອງ, ຕາບນັ້ນເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ເຈົ້າຖືກຂ້າດ້ວຍມືສັດຕູຂອງເຈົ້າ.

ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງ ປ້ອງກັນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າຈົນເຖິງການນອງເລືອດ. ສະນັ້ນ ຍ້ອນວ່າອຸດົມການອັນນີ້ ຊາວນີໄຟຈຶ່ງມີກໍາລັງໃຈຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ ເພື່ອປ້ອງກັນຕົວເອງ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປະເທດຊາດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິດທິຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ.

- 48 And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.
- 49 And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.
- 50 And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.
- 51 Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.
- 52 Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อคนของโมโรไนเห็นความดุร้าย และความโกรธของชาวเลมัน, พวกเขาเกือบจะถอยร่นและหลบหนีไปจากพวกนั้น. และโมโรไน, โดยที่มองเห็นเจตนาของพวกเขາ, จึงออกคำสั่งและให้กำลังใจพวกเขาด้วยข้อคิดเหล่านี้—แท้จริงแล้ว, ความคิดคำนึงถึงผืนแผ่นดินของพวกเขา, เสรีภาพของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, อิสรภาพจากการเป็นทาสของพวกเขา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาหันกลับมาสู้ชาวเลมัน, และพวกเขาร้องเป็นเสียงเดียวกันทูลพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน, เพื่อเสรีภาพของตนและอิสรภาพจากการเป็นทาสของตน.
- และพวกเขาเริ่มยืนหยัดต่อสู้ชาวเลมันด้วยพลัง; และในชั่วโหมงเดียวกันกับที่พวกเขาร้องทูลพระเจ้าเพื่ออิสรภาพของตน, ชาวเลมันเริ่มหลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขา; และพวกนั้นหลบหนีไปแม้จนถึงผืนน้ำแห่งไซดอน.
- บัดนี้, ชาวเลมันมีจำนวนมากกว่า, แท้จริงแล้ว, มากกว่าสองเท่าของจำนวนชาวนีไฟ; กระนั้นก็ตาม, พวกเขายังถูกขับไล่ถึงขนาดที่ต้องไปรวมอยู่เป็นกลุ่มเดียวในหุบเขา, บนฝั่งใกล้แม่น้ำไซดอน.
- ฉะนั้นกองทัพของโมโรไนจึงล้อมพวกเขาไว้, แท้จริงแล้ว, แม้ทั้งสองฝั่งแม่น้ำ, เพราะเหตุเกิด, ทางตะวันออกคือคนของลีไฮ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อคนของโมโรไนได้เห็นความดุร้ายของชาวเลมัน, พวกเขาเกือบจะถอยร่นและหลบหนีไปจากพวกนั้น. และ โมโรไนโดยที่เห็นเจตนาของพวกเขา จึงได้ออกคำสั่งโดยให้กำลังใจพวกเขาด้วยความถึกถ้งนี้—แท้จริงแล้ว, ความถึกถ้งแผ่นดินของพวกเขา, เสรีภาพของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, อิสรภาพของพวกเขาจากความเป็นทาส.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาสู้รบกับชาวเลมัน, และ พวกเขาได้ ร้องออกมาเพื่อทูลต่อพระเจ้าเป็นเจ้าอธิการเป็นพระเจ้าของพวกเขาเป็นสรวงดวกัน, เพื่อ เสรีภาพของพวกเขา และ เพื่อ อิสรภาพของพวกเขาจากความเป็นทาส.
- และ พวกเขาเริ่มยืนต่อสู้กับชาวเลมันด้วยพลัง; และ ในตอนเวลาที่พวกเขาทำลัฏร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อ อิสรภาพของพวกเขาอยู่นั้น, ชาวเลมันก็เริ่มถอยหนีไปต่อหน้าของพวกเขา; และ พวกเขาได้หนีไปจนถึงแม่น้ำไซดอน.
- บัดนี้, ชาวเลมันมีจำนวนมากกว่า, แท้จริงแล้ว, มากกว่าสองเท่าของจำนวนชาวเลมัน; พวกเขาอยู่ยั้งยัถ์ถึงขนาดที่พวกเขาต้องไปถึโรมกันเป็นกองทัพอยู่ใรร่วมพู่กันฝั่งแม่น้ำไซดอน.
- ฉะนั้นกองทัพของโมโรไนจึงล้อมพวกเขาไว้, แท้จริงแล้ว, แม้ทั้งสองฝั่งแม่น้ำ, เพราะเหตุเกิด, ทางตะวันออกคือคนของลีไฮ.

53 Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

54 Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

ฉะนั้นเมื่อเซราเฮมนาห์เห็นคนของลีไฮทางตะวันออกของแม่น้ำไซดอน, และกองทัพของโมโรไนทางตะวันตกของแม่น้ำไซดอน, ว่าพวกเขาถูกขนาบไพล้อมไว้, ก็เกิดความประหวั่นพรั่นพรึง.

บัดนี้โมโรไน, เมื่อท่านเห็นความประหวั่นพรั่นพรึงของพวกนั้น, จึงสั่งคนของท่านให้ยุติการหลั่งเลือดของพวกเขา.

ສະນັ້ນ ເວລາເຊຣາເຮັມນາເຫັນຄົນຂອງລີໄຮຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ແລະ ກອງທັບຂອງໂມຣໂນຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ແລະ ເຫັນວ່າເຂົາຖືກຊາວນີໄຟລ້ອມ ກໍເກີດມີຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຕົກໃຈຫລາຍຂຶ້ນ.

ບັດນີ້ໂມຣໂນ, ເມື່ອເຫັນຄວາມຢ້ານກົວຂອງຊາວເລມັນ, ແລ້ວເປັນກໍສັ່ງໃຫ້ຄົນຂອງເປັນຢຸດການຂ້າຟັນລົງ.

Alma 44

- 1 And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.
- 2 Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.
- 3 But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.
- 4 Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

แอลมา ๔๔

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนเหล่านั้นหยุดและถอยจากพวกเขาเล็กน้อย. และโมโรไนกล่าวแก่เซราเฮมนาห์ : ดูเถิด, เซราเฮมนาห์, ว่าเราไม่ปรารถนาจะเป็นคนกระหายเลือด. ท่านรู้ว่าท่านอยู่ในมือเราแล้ว, แต่เราก็ไม่ปรารถนาจะสังหารท่าน.

ดูเถิด, เราไม่ได้ออกมารบกับท่านเพื่อจะทำให้ท่านหลังเลือดโดยหวังอำนาจ; ทั้งเราไม่ปรารถนาจะนำใครมาสู่แอกของความเป็นทาส. แต่นี่คือสาเหตุอันแท้จริงที่ท่านมาสู้รบกับเรา; แท้จริงแล้ว, และท่านโกรธเราเพราะศาสนาของเรา.

แต่บัดนี้, ท่านก็เห็นว่าพระเจ้าทรงสถิตกับเรา; และท่านก็เห็นว่าพระองค์ทรงส่งท่านมาอยู่ในเงื้อมมือเรา. และบัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเข้าใจว่าเรื่องนี้เป็นไปกับเราเพราะศาสนาของเราและศรัทธาของเราในพระคริสต์. และบัดนี้ท่านก็เห็นว่าท่านทำลายศรัทธาของเราไม่ได้.

บัดนี้ท่านก็เห็นว่านี่คือศรัทธาแท้จริงต่อพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, ท่านก็เห็นว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงค้ำจุน, และทรงพิทักษ์, และปกปักรักษาเรา, トラบเท่าที่เราเชื่อสัตย์ต่อพระองค์, และต่อศรัทธาของเรา, และศาสนาของเรา; และพระเจ้าจะไม่เคยทรงยอมให้เราถูกทำลายเลยเว้นแต่เราจะตกไปสู่การล่วงละเมิดและปฏิเสธศรัทธาของเรา

แอωμα ๔๔

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเรา ได้หยุด และ ถอยออกห่างจากพวกเรา. และ โมโรไน ได้เข้าพบกับ เซราเฮมนาห์ ว่า: จั้งเบ้ง, เซราเฮมนา, ข้าพเจ้า บ่ แม่นถินทะขายเลือด. ท่านอยู่ในกำมือของข้าพเจ้าแล้ว, แต่ว่าข้าพเจ้า บ่ ปาดทะขนาที่ จะข้าท่าน.

จั้งเบ้ง, พวกเรา บ่ ได้ออกมาสู้รบกับท่าน เพื่อจะเร็ดใช้ท่านเลือดถิน ญาจออกโดยทะวังอำนาจ; ทั้ง พวกเรา บ่ ปาดทะขนาจะเอาใ้มาสู่แอกแห่ง ถวามเป็นทาด. แต่มีถิสาทอดอันแท้จิง ที่ท่านมาสู้รบกับพวกเรา; แท้จิง แล้ว, ท่านถรุดเถิ่นใช้พวกเราเพาะ สาดสะขนาของพวกเรา.

แต่บัดนี้, ท่านเห็นแล้วว่า พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่กับพวกเรา และ ท่านเห็นแล้วว่าพระอิจสิ่งถิวท่านมาอยู่ในกำมือของพวกเรา. และ บัดนี้ข้าพเจ้า ญาจใช้ท่านเข้าใจว่า มันเป็นไปแนวมี กับพวกเรา เพาะสาดสะขนา และ สัดขนาของพวกเราในพระถริด. และ บัดนี้ท่านเห็นแล้วว่า ท่านทำลาย สัดขนาของพวกเรา บ่ ได้.

บัดนี้ท่านเห็นแล้วว่า มีถิสัดขนาที่ แท้จิงของพวกเราที่มีต่อพระเจ้า; แท้จิงแล้ว, ท่านเห็นว่าการเจ้าอุ้มธุ และ ปิกปิกรักษาสา และ ป็องกันพวกเรา, ถาบใดที่พวกเราอุ้สัดต่อพระอิจ, ถ่ สัดขนาของพวกเรา, และ ถ่สาดสะขนาของพวกเรา; พระผู้เป็นเจ้าจะบ่ยอม ใช้พวกเราถิกทำลายเลย ถ้าทาถ พวกเรา บ่ ได้ถิกไปสู่ถานล่องละเมิด และ ปะถิสถสัดขนาของพวกเรา.

5 And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

6 Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

7 And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

และบัดนี้, เซราเอ็มมนาห์,
ข้าพเจ้าสั่งท่าน, ในพระนามของ
พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพทั้ง
มวลพระองค์นั้น, ผู้ทรงให้กำลังแก่
แขนเราจนเรามีอำนาจเหนือท่าน,
ด้วยศรัทธาของเรา, ด้วยศาสนา
ของเรา, และด้วยพิธีกรรมแห่งการ
นมัสการของเรา, และด้วย
ศาสนจักรของเรา, และด้วยความ
ช่วยเหลือศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเราเป็นหนี้
ภรรยาและลูก ๆ ของเรา, ด้วย
เสรีภาพนั้นซึ่งผูกมัดเราไว้กับพื้น
แผ่นดินของเราและประเทศของ
เรา; แท้จริงแล้ว, และด้วยการ
ดำรงรักษาพระวอนะอันศักดิ์สิทธิ์
ของพระผู้เป็นเจ้าด้วย, ซึ่งเราเป็น
หนี้สำหรับความสุขทั้งหมดของ
เรา; และด้วยทุกสิ่งอันเป็นที่รัก
ที่สุดของเรา—

แท้จริงแล้ว, และนี่ไม่ใช่ทั้งหมด;
ข้าพเจ้าสั่งท่านด้วยความ
ปรารถนาทั้งหมดซึ่งท่านมีเพื่อ
ชีวิต, ให้ท่านมอบอาวุธสงคราม
ของท่านแก่เรา, และเราจะไม่
แสวงหาเลือดของท่าน, แต่เราจะ
ไว้ชีวิตท่าน, หากท่านจะไปตามทาง
ของท่านและไม่กลับมาทำสงคราม
กับเราอีก.

และบัดนี้, หากท่านไม่ทำดังนี้, ดุเถิด, ท่านอยู่ในเงื้อมมือเรา, และข้าพเจ้าจะสั่งคนของข้าพเจ้าให้เข้าโจมตีท่าน, และทำให้ร่างกายพวกท่านบาดเจ็บสาหัส, เพื่อท่านจะสูญสิ้นไป; และเมื่อนั้นเราจะเห็นว่ามีอำนาจเหนือคนพวกนี้; แท้จริงแล้ว, เราก็คงเห็นว่าใครจะถูกนำไปสู่ความเป็นทาส.

ແລະ ບັດນີ້, ເຊຊາເຮັມນາ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ບັນຊາທ່ານ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້
ມີອຳນາດທັງປວງອົງນັ້ນ, ຜູ້ໃຫ້ກຳລັງແກ່
ແຂນຂອງພວກເຮົາ ຈົນວ່າພວກເຮົາມີ
ອຳນາດເກີນກວ່າທ່ານ, ດ້ວຍສັດທາຂອງ
ພວກເຮົາ, ດ້ວຍສາດສະໜາຂອງພວກ
ເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ ພິທີການແຫ່ງການ
ນະມັດສະການຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ
ສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ
ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອອັນສັກສິດທີ່ພວກເຮົາ
ໄດ້ເປັນໝໍ້ເມຍຂອງພວກເຮົາ ແລະ ລູກ
ຂອງພວກເຮົາ, ດ້ວຍ ເສລີພາບ ຊຶ່ງຜູກມັດ
ພວກເຮົາໄວ້ກັບແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ
ແລະ ປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ແລະ ດ້ວຍການຮັກສາພຣະຄຳອັນ
ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ເປັນ
ໝໍ້ຢູ່ສຳລັບຄວາມຜາສຸກຂອງພວກເຮົານີ້;
ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນທີ່ຮັກຫອມ
ທີ່ສດຂອງພວກເຮົາ—

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; ເພື່ອເຫັນແກ່
ຊີວິດຂອງທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບັນຊາທ່ານ
ໃຫ້ມອບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງທ່ານ
ທັງໝົດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເສຍ, ແລ້ວ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ພະຍາຍາມເອົາຊີວິດຂອງ
ທ່ານ, ແຕ່ຈະໄວ້ຊີວິດຂອງທ່ານ, ຖ້າຫາກ
ທ່ານຈະໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງທ່ານ ແລະ
ບໍ່ກັບມາເຮັດສົງຄາມກັບພວກເຮົາອີກ.

ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າທ່ານບໍ່ເຮັດຕາມ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ທ່ານຢູ່ໃນກຳມີຂອງພວກເຮົາ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົ່ງໃຫ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າ
ໂຈມຕີທ່ານ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງ
ທ່ານໄດ້ຮັບບາດເຈັບຢ່າງສາຫັດ, ເພື່ອ
ທ່ານຈະໄດ້ໝົດສິ້ນໄປ; ແລະ ເວລານັ້ນ
ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນວ່າຜູ້ໃດມີອຳນາດ
ເໝືອກວ່າຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນວ່າຜູ້ໃດຖືກນຳເອົາໄປ
ສູ່ຄວາມເປັນທາດ.

8 And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

9 Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

10 And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

11 Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือเมื่อเซราเฮมนนาห์ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้เขาจึงออกมาและมอบดาบของเขาและกระบี่ของเขา, และคันธนูของเขาใส่มือโมโรไน, และกล่าวแก่ท่าน : ดูเถิด, นี่คือการสงครามของเรา; เราจะไม่ยอมมอบมันให้ท่าน, แต่เราจะไม่ยอมตนทำสัตย์ปฏิญาณกับท่าน, ซึ่งเรารู้ว่าเราจะละเมิด, และลูก ๆ ของเราด้วย; แต่จงรับอาวุธสงครามของเราไว้, และปล่อยให้เราออกไปในแดนทุรกันดาร; มิฉะนั้นเราจะเก็บดาบของเราไว้, และเราจะตายหรือไม่ก็ชนะ.

ดูเถิด, เราไม่อยู่ในศรัทธาเดียวกับท่าน; เราไม่เชื่อว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงส่งเราให้มาอยู่ในเงื้อมมือท่าน; แต่เราเชื่อว่าเป็นอุบายของท่านที่ปกปักรักษาท่านให้พ้นจากคมดาบของเรา. ดูเถิด, เกราะอกของท่านและโล่ของท่านที่ปกปักรักษาท่านไว้.

และบัดนี้เมื่อเซราเฮมนนาห์ยุติการกล่าวคำเหล่านี้, โมโรไนคืนดาบและอาวุธสงคราม, ที่ท่านได้รับไว้, ให้เซราเฮมนนาห์, พลางกล่าวว่า : ดูเถิด, เราจะไม่ยุติความขัดแย้งนี้.

บัดนี้ข้าพเจ้าจะคืนคำที่ข้าพเจ้าพูดไปแล้วไม่ได้, ฉะนั้นพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใด, ท่านจะออกไปไม่ได้ฉันนั้นเว้นแต่ท่านจะออกไปพร้อมกับคำปฏิญาณว่าท่านจะไม่กลับมาทำสงครามกับเราอีก. บัดนี้เนื่องจากท่านอยู่ในเงื้อมมือเรา เราจะทำให้เลือดของท่านตกต้องพื้นดิน, มิฉะนั้นท่านจงยอมรับเงื่อนไขซึ่งข้าพเจ้าเสนอ.

และ บัดนี้เซราเฮมนนาห์ได้บังเกิดขึ้นถึงมือเซราเฮมนนาห์ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้แล้ว ลาวได้ออกมา และ ได้มอบทอก และ ดาบ, และ คันธนูใส่มือโมโรไน, และ เข้ากับเพื่อนว่า: จั้บ, นี่คือการสงครามของพวกเรานี้, และ พวกเรานี้จะมอบมันให้แก่ท่าน, แต่พวกเรานี้จะบ่ยอมถือนัด ถ้าสาบานต่อท่าน, เพราะ พวกเรารู้จักว่าพวกเรานี้ และ ลูกหลานของพวกเรานี้จะล่วงละเมิดมัน; แต่จ้บรับเอาอาวุธสงครามของพวกเรานี้ไว้, และ ปล่อยให้พวกเรานี้เข้าไปในถิ่นแห้งแล้งกับดาบเสย; ถ้าบ่ดั่งนั้น พวกเรานี้จะรักษาอาวุธของพวกเรานี้ไว้, เทียบแม้ว่าพวกเรานี้จะตาย ทลี้ ฐานะก็ตาม.

จ้บ, พวกเรานี้บ่ได้อยู่ในศรัทธาอันตรวกับกับท่าน; พวกเรานี้บ่เชื่อว่าพระเจ้าได้ส่งพวกเรานี้ให้มาอยู่ในกำมือของท่าน; แต่พวกเรานี้เชื่อว่ามันเป็นย่อนเล่ของของท่านที่ได้ปิกป้อองตัวเองให้พ้นจากดาบของพวกเรานี้. จ้บ, มันเป็นย่อน แขนงปิกเอิก และ โล่ที่ปิกป้อองท่านไว้.

และ บัดนี้เวลาเซราเฮมนนาห์ได้เข้าจับแล้ว, โมโรไนก็ส่งดาบ และ อาวุธของสงครามคืนให้เซราเฮมนนาห์, ซึ่งลาวได้รับเอากลับ, ภาวว่า: จ้บ พวกเรานี้จะผูกพันกัน.

บัดนี้ข้าพเจ้าจะเอากลับเอาคำที่ข้าพเจ้าไปแล้วคืนบ่ได้, สะมัน ดาบใดที่พระเจ้าเป็นเจ้าอยู่พระชนม์อยู่, ท่านจะออกไปบ่ได้ เว้นเสียแต่ท่านจะออกไปพร้อมกับคำสาบานว่า ท่านจะบ่กลับมาทำสงครามกับพวกเรานี้. บัดนี้ท่านอยู่ในกำมือของพวกเรานี้แล้ว และ พวกเรานี้จะเร็ดให้เลือดของท่านตกถึงพื้นดินเวลาใดก็ได้, บ่ดั่งนั้นท่านจ้บยอมรับเงื่อนไขซึ่งข้าพเจ้าได้เสนอมา.

12 And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

13 And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

14 Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

15 Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

และบัดนี้เมื่อโมโรไนกล่าว ถ้อยคำเหล่านั้นแล้ว, เซราเอมนาห์ก็ ถือดาบของเขาไว้, และเขาโกรธโมโรไน, และเขาพุ่งออกไปเพื่อจะสังหารโมโรไน; แต่เมื่อเงื้อมดาบของเขาขึ้น, ดูเถิด, ทหารคนหนึ่งของโมโรไนฟันมันแม้นจนหล่นลงสู่พื้นดิน, และมันหักตรงด้าม; และเขาฟันเซราเอมนาห์ด้วยคือเขาตัดหนังศีรษะของเขาออกและมันร่วงลงสู่พื้นดิน. และเซราเอมนาห์จึงถอยไปซึ่งหน้าพวกเขาไปอยู่ท่ามกลางทหารของเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ทหารคนที่ยืนอยู่ข้าง ๆ, ผู้ตัดหนังศีรษะของเซราเอมนาห์, หยิบหนังศีรษะขึ้นจากพื้นดินโดยจับเส้นผม, และเสียบไว้ที่ปลายดาบของเขา, และยื่นออกไปให้คนเหล่านั้น, พลางกล่าวแก่พวกเขาด้วยเสียงอันดังว่า :

แม้ดังที่หนังศีรษะนี้ซึ่งเป็นหนังศีรษะของหัวหน้าพวกท่าน, ร่วงลงสู่พื้นดินแล้วฉนี้ใด, ท่านจะล้มลงสู่พื้นดินฉนั้นวันแต่ท่านจะมอบอาวุธสงครามของท่านและออกไปพร้อมด้วยพันธสัญญาสันติภาพ.

บัดนี้เมื่อได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ และเห็นหนังศีรษะที่อยู่บนปลายดาบ, มีหลายคน, รู้สึกครั่นคร้าม; และหลายคนออกมาโยนอาวุธสงครามของตนไว้ที่เท้าโมโรไน, และเข้ามาในพันธสัญญาสันติภาพ. และมากเท่าที่เข้ามาในพันธสัญญา พวกเขาก็ปล่อยให้ออกไปในแดนทุรกันดาร.

และ บัดนี้เมื่อโมโรไนกล่าวข้อความนี้แล้ว, เซราเอมนาห์จับเอาดาบของเขาไว้, ย้อมความกรุดแค้นให้โมโรไน ทลาย, และ ลาวได้แล่นมาใส่เพื่อจะได้ฆ่าโมโรไน; แต่เวลาลาวกำลังยกดาบขึ้นนั้น, จู่เบ๊ว, ทะทานผู้หนึ่งของโมโรไนได้ฟันมันจนหักลงสู่พื้นดิน และ มันหักอยู่ใกล้ด้าม; และ ลาวได้ฟันเซราเอมนาห์อีก ถึลลาวได้ตัดหนังหัวของลาว และ มันได้หักลงสู่พื้นดิน. และ เซราเอมนาห์จึงถอยหนีไปต่อหน้าพวกเขา เข้าไปอยู่ในท่ามกลางกองทหารของเขา.

และ เทททานได้บังเกิดขึ้นถึง ทะทานผู้ที่ยืนอยู่ข้าง, ซึ่งเป็นผู้ตัดหนังหัวของเซราเอมนาห์ออก, ได้จับเอาหนังหัวขึ้นจากพื้นดินโดยจับเส้นผม, และ สรบบมันไว้ที่ปลายดาบ และ เถมันออกไปหาพวกเลมัน, และ ระวังใส่พวกเขา ด้วยสรวออันดังว่า:

หนังหัวของหัวข่าของพวกท่าน ถักลงสู่พื้นดินแบบใด, พวกท่านก็จะล้มลงสู่พื้นดินแบบนั้น, เว้นเสียแต่พวกท่านจะมอบอาวุธแห่งสรวงของพวกท่านให้พวกเรารู้เสียก่อน แล้วออกไปพร้อมด้วยพันธสัญญาแห่งสันติภาพ.

บัดนี้เมื่อชาวเลมันได้ยินข้อความนี้แล้ว และ ได้เห็นหนังหัวอยู่ปลายดาบ, พวกเขาทลายถินเกิดมีความข้านกลัว; และ พวกเขาได้ออกมา และ โยนอาวุธแห่งสรวงไว้ที่เท้าของโมโรไน, และ เข้ามาเร็ด พันทะสันยาแห่งสันติภาพ. และ ทลายถึทลายถินได้เข้ามาเร็ดพันธสัญญา และ ได้หนีเข้าไปในถิ่นแห่งแล้งกันดาร.

16 Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

17 And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

18 But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

19 Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

20 And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เซราเฮมนาห์โมโหอย่างยิ่ง, และ เขายั่วยุทธทหารของเขาที่เหลืออยู่ให้ โกรธ, เพื่อจะต่อสู้กับชาวนีไฟอย่าง รุนแรงยิ่งขึ้น.

และบัดนี้โมโรไนโกรธ, เพราะ ความดื้อดึงของชาวเลมัน; ฉะนั้น ท่านจึงสั่งผู้คนของท่านให้เข้า โจมตีและสังหารคนเหล่านั้น. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขา เริ่มสังหารคนเหล่านั้น; แท้จริง แล้ว, และชาวเลมันต่อสู้ด้วยดาบ ของตนและด้วยสูกำลังของตน.

แต่ดูเถิด, ความเปลือยเปล่าของ พวกเขาและศีรษะอันไร้เครื่อง ป้องกันของพวกเขาเปิดช่องให้ ดาบคมของชาวนีไฟ; แท้จริงแล้ว, ดูเถิดพวกเขาถูกแทงและถูกฟัน, แท้จริงแล้ว, และล้มตายโดยนับ พลันเบื้องหน้าคมดาบของชาวนี ไฟ; และพวกเขาเริ่มถูกกวาดลง, แม้ดังที่ทหารของโมโรไนพยากรณ์ ไว้.

บัดนี้เซราเฮมนาห์, เมื่อเห็นว่า พวกเขาเกือบจะถูกทำลายหมด, จึงร้องด้วยสูกำลังต่อโมโรไน, โดยสัญญาว่าเขาจะทำพันธสัญญา และผู้คนของเขาด้วยกับพวกเขา, หากพวกเขาจะไว้ชีวิตคนที่ยังเหลือ อยู่, ว่าพวกตนจะไม่กลับมาทำ สงครามกับพวกเขาอีกเลย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนให้งานแห่งความตายยุติลง อีกครั้งในบรรดาผู้คน. และท่านรับ อาวุธสงครามจากชาวเลมัน; และ หลังจากทีคนเหล่านั้นเข้ามาใน พันธสัญญาสันติภาพกับท่านแล้ว จึงยินยอมให้พวกเขาออกไปใน แดนทุรกันดาร.

บัดนี้เซราเฮมนาห์ได้บังเกิดขี้ริ้ว เซรา เฮมนาห์มีความโกรธแค้นขึ้นทลายทว่า เก้า, และ ลาวได้ยุยงให้พวกทะทาน ส่วนที่เหลืออยู่ของลาวให้มีความโกรธ แค้นเพื่อพวกเขาจะได้ต่อสู้อย่างรุนแรง กับชาวนีไฟอีก.

และ บัดนี้โมโรไนมีความโกรธแค้น ทลายขึ้นยื้อยื้อความดื้อดึงของชาวเล มัน; สะบัดเขมือจับได้สิ่งให้ทอเทบ ของเข้เข้าโจมตี และ ข้างพวกเขา เทล่านั้นก็ม. และ เซราเฮมนาห์ได้บังเกิด ขี้ริ้ว ทะทานของโมโรไนได้เล้มเข้า พวกเขา; แท้จริงแล้ว, ชาวเลมันก็ได้ ถูด้วยดาบอย่างสุดกำลังของดาบ.

แต่จึ่งเบ้ง, เมื่อพัวของพวกเขา เปื่อยเป้า และ ทอเทบมีสิ่งปิดบัง จึ่งได้ เปิดป่องให้ดาบอันแหลมคมของชาว นีไฟ; แท้จริงแล้ว, จึ่งเบ้ง พวกเขาถูก เทว และ ถูกฟัน, และ ได้ล้มตายอย่าง ว่องไวด้วยดาบของชาวนีไฟ และ พวกเขาเล้มถูกกวาดลงถึงถึงที่ทะทาน ของโมโรไนทำนบไว้.

บัดนี้เมื่อเซราเฮมนาห์เห็นว่าพวกตน เกือบจะถูกทำลายหมดแล้ว, จึ่งได้ร้อง ออกมาอย่างสุดกำลังต่อโมโรไน, สันยา ว่าลาว และ ผู้คนของลาวจะเร็ด พันทะสันยา, ถ้าหากทางฝ่ายนีไฟจะ ไว้ชีวิตชาวเลมันผู้ที่ยังเหลืออยู่, ว่า พวกเขาจะบ่มารักสัจธรรมกับชาวนีไฟ อีก.

และ เซราเฮมนาห์ได้บังเกิดขี้ริ้ว โมโร ไนได้สั่งให้ท่านเข้าฟันยุคลง. และ เข็ม ได้รับเอาอาวุธแห่งสัจธรรมจากชาวเล มัน; และ ทลัวจากพวกเขาเข้ามาเร็ด พันทะสันยาแห่งสันติภาพกับเข้แล้ว พวกเขาจึ่งได้รับอะนุญาตให้เข้ เข้าไปในถิ่นแห่งแล้วกับดาบ.

- 21 Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.
- 22 And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.
- 23 And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.
- 24 And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.
- บัดนี้ไม่ได้นับจำนวนคนตายของพวกเขาเพราะความมากมายของจำนวน; แท้จริงแล้ว, จำนวนคนตายของพวกเขามากมายยิ่งนัก, ทั้งฝ่ายชาวนิไฟและชาวเลมัน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาโยนคนตายลงในผืนน้ำแห่งไซดอน, และศพลอยไปและถูกฝังอยู่ในห้วงลึกของทะเล.
- และกองทัพของชาวนิไฟ, หรือของโมโรไน, กลับคืนมาสู่บ้านตนและผืนแผ่นดินตน.
- และดังนั้นปีที่สิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนิไฟสิ้นสุดลง. และบันทึกของแอลมา, ซึ่งมีเขียนไว้บนแผ่นจารึกของนิไฟจบลงดังนี้.
- บัดนี้พวกเรารู้ได้นับจำนวนคนที่ตายไป ย้อนว่าความทลวงทลายของมัน; แท้จริงแล้ว, จำนวนคนที่ตายนั้นมีทลายที่สุด, ทั้งชาวนิไฟ และ ชาวเลมัน.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ชาวนิไฟได้โยนคนตายลงไปในน้ำไซดอน, และ มันได้ไหลไป และ ฝังอยู่ในความลึกของทะเล.
- และ กองทัพของชาวนิไฟ ทลิวของโมโรไน, ได้กลับคืนไปหาเรือนฐานของพวกเขา และ แผ่นดินของพวกเขา.
- และ ปีที่สิบแปดแห่งการปกครองของผู้ตัดสินและผู้คนของนิไฟได้สิ้นสุดลงดังนี้. และ บันทึกของแอลมาซึ่งมีเขียนไว้บนแผ่นจารึกของนิไฟนี้ได้จบลงดังนี้.

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

- 1 Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.
- 2 And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?
- 3 And Helaman said unto him: Yea, I believe.
- 4 And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?
- 5 And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.
- 6 And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?
- 7 And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.

เรื่องราวของผู้คนของนีไฟ, และ สงครามและความแตกแยกของ พวกเขา, ในวันเวลาของฮีลามัน, ตามบันทึกของฮีลามัน, ซึ่งท่าน เขียนไว้ในวันเวลาของท่าน.

แอลมา ๔๕

ดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือผู้คนของนีไฟชื่นชมยินดียิ่ง, เพราะพระเจ้าทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากเงื้อมมือศัตรูอีกครั้ง; ฉะนั้นพวกเขาจึงน้อมขอบพระทัยพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาอดอาหารมากและสวดอ้อนวอนมาก, และพวกเขามีสการพระผู้เป็นเจ้าด้วยความปรีดียิ่งนัก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปี ที่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้ พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, คือ แอลมาได้มาหาฮีลามันบุตรของท่านและกล่าวแก่ท่านว่า : ลูกเชื่อ ถ้อยคำซึ่งพ่อพูดกับลูกเกี่ยวกับ บันทึกเหล่านั้นซึ่งเขียนไว้หรือ เปล่า ?

และฮีลามันกล่าวแก่ท่าน : ใช่ แล้ว, ลูกเชื่อ.

และแอลมากล่าวอีกว่า : ลูกเชื่อ ในพระเยซูคริสต์, ผู้จะเสด็จมาหรือ เปล่า ?

และท่านกล่าวว่า : ใช่แล้ว, ลูกเชื่อ ถ้อยคำทั้งหมดซึ่งพ่อพูดไว้.

และแอลมากล่าวแก่ท่านอีกว่า : ลูกจะยึดถือคำสั่งของพ่อหรือ เปล่า ?

และท่านกล่าวว่า : ใช่แล้ว, ลูกจะ ยึดถือคำสั่งของพ่อด้วยสุดใจของ ลูก.

เรื่องราวของผู้คนของนีไฟ, และ ลาย ละเอียดของสิ่งงาม และ การแตกแยก กับของพวกเขา, ในวันเวลาของฮีลามัน, ฮีลามันบันทึกของฮีลามัน, ซึ่งท่าน ได้เรธไว้ในวันเวลาของท่าน.

แอมมา ๔๕

จึงเฝ้า, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ผู้ คนของนีไฟมีความปิติยินดียิ่ง, เพราะพระเจ้าได้ปลดปล่อยพวกเขาให้ พ้นจากภามีของศัตรู; ฉะนั้น พวกเขา จึงได้ถวายความขอบพระทัยต่อพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้ ถิสนธิเข้า และ อะทิตาน ทลายที่สุด, และ พวกเขาได้ น้อมสการพระเจ้าด้วยความชื่นชม ย่างสิ้นเปลือ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สิบ เก้าแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแล ผู้คนของนีไฟ, ถิ แอมมาได้มาหา ฮีลามันลูกชายของเข้ และ เข้กับ เข้ว่า: ลูกเชื่อถ้เข้ว่าสิ่งพ้ได้เข้กับ ลูกท้วกับ บันทึกเหล่านั้น ซึ่งได้ถูกรักร้ไว้ถ้กับมาทลี้?

และ ฮีลามันตอบว่า: แท้จริงแล้ว, ลูกเชื่อ.

และ แอมมาถามอีกว่า: ลูกเชื่อใน พระเยซูคริสต์ผู้จะเสด็จมาป้?

และ เข้ตอบว่า: แท้จริงแล้ว, ลูก เชื่อถ้เข้ว่าท้ทุกพ้ที่พ้ได้เข้ไว้.

และ แอมมาถามเข้ว่า: ลูกจะ รักร้ถ้สิ่งของพ้ได้ป้?

และ เข้ตอบว่า: แท้จริงแล้ว, ลูกจะ รักร้ถ้สิ่งของพ้ด้วยสุดใจของลูก.

8 Then Alma said unto him:
Blessed art thou; and the Lord
shall prosper thee in this land.

9 But behold, I have somewhat to
prophecy unto thee; but what I
prophecy unto thee ye shall not
make known; yea, what I proph-
esy unto thee shall not be made
known, even until the prophecy is
fulfilled; therefore write the
words which I shall say.

10 And these are the words:
Behold, I perceive that this very
people, the Nephites, according to
the spirit of revelation which is in
me, in four hundred years from
the time that Jesus Christ shall
manifest himself unto them, shall
dwindle in unbelief.

11 Yea, and then shall they see
wars and pestilences, yea, famines
and bloodshed, even until the
people of Nephi shall become ex-
tinct—

12 Yea, and this because they shall
dwindle in unbelief and fall into
the works of darkness, and lasciv-
iousness, and all manner of iniq-
uities; yea, I say unto you, that be-
cause they shall sin against so
great light and knowledge, yea, I
say unto you, that from that day,
even the fourth generation shall
not all pass away before this great
iniquity shall come.

จากนั้นแอลมาจึงกล่าวแก่ท่าน :
ลูกเป็นสุขแล้ว; และพระเจ้าจะทรง
ทำให้ลูกรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดินนี้.

แต่ดูเถิด, พ่อมีอะไรบางอย่างที่
จะพยากรณ์ไว้แก่ลูก; แต่เรื่องที่พ่อ
จะพยากรณ์ไว้แก่ลูก ลูกต้องไม่ให้
เป็นที่รู้ทั่วไป; แท้จริงแล้ว, เรื่องที่
พ่อจะพยากรณ์ไว้แก่ลูกจะต้องไม่
เป็นที่รู้ทั่วไป, แม้จนคำพยากรณ์
จะเกิดสัมฤทธิ์ผล; ฉะนั้นจงเขียน
ถ้อยคำที่พ่อจะพูดไว้.

และนี่คือถ้อยคำเหล่านั้น :
ดูเถิด, พ่อสำเนียงกว่าผู้คนพวกนี้
เอง, ชาวไนไฟ, ตามวิญญานแห่ง
การเปิดเผยอันมีอยู่ในพ่อ, ในสี่
ร้อยปีนับจากเวลาที่พระเยซูคริสต์
จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่
พวกเขา, จะเสื่อมโทรมอยู่ในความ
ไม่เชื่อ.

แท้จริงแล้ว, และเวลานั้นพวก
เขาจะเห็นสงครามและโรคระบาด,
แท้จริงแล้ว, ความอดอยากและ
การนองเลือด, แม้จนกระทั่งผู้คน
ของไนไฟจะกลับสูญสิ้น—

แท้จริงแล้ว, และนี่เพราะพวก
เขาจะเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อ
และตกไปสู่งานแห่งความมืด, และ
ความลามก, และความชั่วช้า
สามานย์นานัปการ; แท้จริงแล้ว,
พ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าเพราะพวกเขา
จะทำบาปขัดต่อความสว่างและ
ความรู้อันอุดมเช่นนั้น, แท้จริง
แล้ว, พ่อกล่าวแก่ลูก, ว่านับแต่วัน
นั้นไป, แม้อนุชนรุ่นที่สี่จะยังไม่ล่วง
ลับไปทั้งหมดก่อนที่ความชั่วช้า
สามานย์ใหญ่หลวงนี้จะมาถึง.

จากนั้น แอลมาได้เอื้อมจับเพื่อนอีกว่า:
ลูกเป็นสุขแล้ว; และ พระเจ้าจะเป็นเจ้าจะ
เร็ดให้ลูก จะเลินรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน
นี้.

และ จึ่งเบ้ง, พ่อมีบางย่างที่จะ
ทำนายให้ลูก; แต่อันใดก็ตามที่พ่อ
ทำนายไว้จะต้องบ่งชี้ให้ผู้ใดรู้จักร; แท้จริง
แล้ว, เลื่องที่พ่อทำนายให้ลูกนั้นจะต้อง
บ่งชี้ให้ผู้ใดรู้จักร, จินกว่าคำทำนายนั้นจะ
เกิดเป็นจริงเสียก่อน; สะนั้น จึ่งขรูบสิ่ง
ที่พ่อจะเอื้อมไปนี้.

และ นี้ก็ข้อความต่างๆ: จึ่งเบ้ง, ตาม
วิญยานแห่งการเปิดเผยอันมีอยู่กับพ่อ,
พ่อจึ่งทลึงเห็นว่พวยใน สี่ร้อยปี
ทลึงจากเวลาที่พระเยซูคริสต์ได้
สะแดงพระอิ้งเอวให้ปะจักษ์แก่ชาวไน
ไฟ, ผู้ถินเทล่านั้นจะเสื่อมโถมอยู่ใน
ความ บ่เชื่อติ.

แท้จริงแล้ว, และ เวลานั้น พวกเข่า
จะปะสับกับสิ่งถาม และ พะยาดโถถา,
แท้จริงแล้ว, มันจะมีถวมอดิถาก และ
ถามนองเลือดเกิดขึ้น, จินว่ผู้ถินของ
ไนไฟจะ สูบสิ้นไปหมด—

แท้จริงแล้ว, และ มันเป็นเช่นนั้นก็
ย่อนว่พวกเข่าเสื่อมโถมอยู่ในความบ่
เชื่อติ และ ถินไปสู่ถวถากแห่งถวม
มืด, และ ถิเลถถินถา, และ ถวมอุ่ว
ร้ายนถปะถาก; แท้จริงแล้ว, พ่อถ่าว
กับลูก ย่อนว่พวกเข่าจะเร็ดบถขัด
กับถวมสะท่ถว และ ถวมรู้อันย้ง
ไท่, แท้จริงแล้ว, พ่อถ่าวกับลูก, ว่บถ
แต่มีนั้นไป, แม่นแต่ถินล้นทิสักจะย้งบ่
ผ่านไปหมด ก่อนที่ถวมอุ่วร้ายอัน
ไท่ทลวจะมถถึง.

13 And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

14 But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

15 And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

16 And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

17 And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

และเมื่อวันสำคัญนั้นมาถึง, ดูกิจ, เวลามาทถึงรวดเร็วมากที่คนเหล่านั้นผู้ซึ่งบัดนี้, หรือพงศ์พันธุ์ของคนเหล่านั้นผู้ซึ่งบัดนี้นับอยู่ในบรรดาผู้คนของนีไฟ, จะไม่นับอยู่ในบรรดาผู้คนของนีไฟอีกต่อไป.

แต่ผู้ใดก็ตามที่เหลืออยู่, และไม่ถูกทำลายในวันอันน่าพรั่นพรึงและสำคัญยิ่งนั้น, จะนับอยู่ในบรรดาชาวเลมัน, และจะกลายเป็นเหมือนพวกเขา, ทุกคน, นอกจากไม่กี่คนผู้จะได้รับเรียกว่าสานุศิษย์ของพระเจ้า; และชาวเลมันจะได้ตามพวกเขาจนกระทั่งพวกเขาสูญสิ้น. และบัดนี้, เพราะความชั่วช้าสามัญ, คำพยากรณ์นี้จะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากแอลมากล่าวเรื่องเหล่านี้แก่ฮีลามันแล้ว, ท่านจึงให้พรฮีลามัน, และบุตรคนอื่น ๆ ของท่านด้วย; และท่านให้พรแผ่นดินโลกนี้ด้วยเพื่อเห็นแก่ความชอบธรรม.

และท่านกล่าว : พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้—แผ่นดินจะถูกสาปแช่ง, ให้ไปสู่ความพินาศ, แท้จริงแล้ว, แผ่นดินนี้, แก่ทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน, ซึ่งทำชั่ว, เมื่อพวกเขาสุกงอมเต็มที่; และจะเป็นไปดังที่เรากล่าวไว้; เพราะนี่คือการสาปแช่งและพรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดิน, เพราะพระเจ้าจะไม่อาจมองดูบาปด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุด.

และบัดนี้, เมื่อแอลมากล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้วท่านให้พรศาสนจักร, แท้จริงแล้ว, คนทั้งปวงผู้จะยึดมั่นอยู่ในความเชื่อนับแต่เวลานั้นเป็นต้นมา.

และ เมื่อมีสำถันมาเจ็ว, จั๋วเบ็ว, มันจะมาเจ็วย่าวอ่วงไวที่สุดสาละบถันมิขิอิดอยู่ในปะจบันนี้, ทลิว่ ลุกทลาลนของถันที่มีขิอิดอยู่ในปะจบันนี้ เพาะผู้ถิกนับเข้าอยู่ในบันดาผู้ถนของมิไฟ, จะบ่ถิกนับเข้าเป็นผู้ถนของมิไฟ อิกเลียบ.

และ ผู้ใดก็ตามที่ยังเหลืออยู่ จั๋วบ่ได้ถิกนับทำลายในมัยยังยู่ไทย และ ข้า ย้านถันนับ พอถันนับจะถิกนับเข้าอยู่ในบันดาชาวเลมัน, และ จะภายมาเป็นชาวเลมันทั้งหมิด นอกจากรบ่เท่าใดถันผู้ที่จะถิกนับเข้าว่าสานุสิดของพระผู้เป็นเจ้า, และ ชาวเลมันจะไล่ตามล้า จันว่าพอกเข้าสาบสูญไป. และ บัดนี้, เป็นย่อนถอามจั๋วธ้ายนี้, มันจั๋วจะเร็ดให้ถำทำนายนสาละด.

และ บัดนี้เทศภานได้บังเกิดຂັນถิ ทลัจจากแอมมาได้ถำวเล็วเทลล้านี้กับธิลามันแล้ว, เน้นได้ให้พอนแก่ธิลามัน, และ ลุกขายถนอื่นจของเน้น; และ เน้นได้ให้พอนแก่โลกนัอิก เพื่อเห็นแก่ ถันขอบทำ.

และ เน้นได้ถำวว่า: อิงพระผู้เป็นเจ้าได้ถำวถั้วนี้—แผ่นดินจะถูกสาบแช่ง, แท้จริงแล้ว, แผ่นดินนี้, แก่ทุกปะชาชาติ, ทุกตระกูล, ทุกภาษา, และ ทุกผู้ถนทั้งปวงจั๋วเร็ดถอามจั๋วให้ไปสู่ถอามพินาศ, เมื่อพอกเข้าสุกเต็มที่; และ มันจะเป็นไปถั้วนับ ถั้วที่บ่เข้าไว้; เพาะว่ามันเป็นภานสาบแช่งและ เป็นพอนของพระเจ้าเทิงแผ่นดิน, เพาะพระผู้เป็นเจ้าบ่สามารถเบ็วบับถอวยละดับภานยินยอมแม้แต่ ข้อยที่สุด.

และ บัดนี้, เมื่อแอมมาถำวຂັນถอามนี้แล้ว เน้นให้พอนแก่ สาดสะขนาจก, แท้จริงแล้ว, เน้นได้ให้พอนแก่ถันทั้งหมิดผู้ที่ยึดมั่นอยู่ในสัดถา นับแต่เวลานั้นเป็นต้นไป.

18 And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

19 Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

20 And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

21 For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

และเมื่อแอลมาทำเช่นนี้แล้ว ท่านก็ออกไปจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ราวกับว่าจะไปแผ่นดินแห่งมีเล็ค. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มีผู้ใดเคยได้ยินเกี่ยวกับท่านอีกเลย; เราหาไม่รู้เกี่ยวกับมรณกรรมหรือการฝังศพท่าน.

ดูเถิด, ที่เรารู้, คือท่านเป็นคนชอบธรรม; และมีคำกล่าวแพร่ไปทั่วศาสนจักรว่าพระวิญญาณรับท่านขึ้นไป, หรือถูกฝังโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า, แม้ดังโมเสส. แต่ดูเถิด, พระคัมภีร์กล่าวว่าพระเจ้าทรงพาโมเสสไปไว้กับพระองค์; และเราคิดว่าพระองค์ทรงรับแอลมาไปในวิญญาณ, กับพระองค์ด้วย; ฉะนั้น, เพราะเหตุนี้เราจึงไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับมรณกรรมและการฝังศพท่าน.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเริ่มต้นของปีที่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, คือฮีลามันออกไปในบรรดาผู้คนเพื่อประกาศพระวจนะแก่พวกเขา.

เพราะดูเถิด, เพราะการทำสงครามของพวกเขากับชาวเลมัน และการแตกแยกและเรื่องยุ่งยากเล็ก ๆ น้อย ๆ หลายครั้งซึ่งมีอยู่ในบรรดาผู้คน, จึงสมควรที่จะประกาศพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าในบรรดาพวกเขา, แท้จริงแล้ว, และว่าควรตั้งข้อบังคับขึ้นทั่วศาสนจักร.

และ เมื่อแอลมาเฝ้าสิ่งนี้แล้ว เขาก็ได้ออกจากแผ่นดินเซราเฮมลาไป, ถ้ายึดกับว่าเขาจะไปหาแผ่นดินมีเล็ค. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงผู้มีผู้ใดได้ยินเลื่องของเขานอกจากไปเลย; และ พวกเรารู้ว่ารู้เกี่ยวกับความตาย ทลียการฝังศพของเขานะ.

จึงเป็น, พวกเรารู้จักว่า เขานะเป็นคนที่ชอบทำ; และ มีข่าวลือไปทั่วสาธุชนว่า จักว่า พระวิญญาณได้รับเอาเขานะขึ้นไป ทลีย ถูกฝังโดยพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าเหมือนดังโมเส. แต่จึงเป็น, พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่า พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของเขาโมเสอยู่ด้วยพระอภัย; และ พวกเรารู้จักว่าพระอภัยได้รับเอาแอลมา ไปในวิญญาณไว้กับพระอภัย; ฉะนั้น เพราะเหตุนี้, พวกเรารู้จักว่ารู้เกี่ยวกับความตาย และ การฝังศพของเขานะ.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในต้นปีที่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนของนีไฟ, ฮีลามันได้ออกไปในบรรดาผู้คนเพื่อประกาศพระวจนะแก่พวกเขา.

เพราะจึงเป็น, เมื่อจากว่าพวกเขานะได้มีสิ่งถามกับชาวเลมัน และ มีความยุ่งยากเล็กน้อยหลายเท่า และ มีการแตกแยกกันในบรรดาผู้คน, มันจึงสมควรที่จะประกาศ พระวจนะของพระเจ้าแก่พวกเขา, แท้จริงแล้ว, มันสมควรที่จะจัดตั้งข้อบังคับขึ้นทั่วสาธุชนจักร.

22 Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

23 And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

24 But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk up-rightly before God.

ฉะนั้น, ฮีลามันและพี่น้องท่าน
จึงออกไปสถาปนาศาสนจักรทั่ว
แผ่นดินอีก, แท้จริงแล้ว, ในทุก
เมืองตลอดทั่วแผ่นดินซึ่งผู้คนของ
นี้ไคร่ครอบครอง. และเหตุการณ์ได้
บังเกิดขึ้นคือพวกเขากำหนด
ปุโรหิตและผู้สอนตลอดทั่วแผ่น
ดิน, เพื่อดูแลศาสนจักรทุกแห่ง.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
คือหลังจากที่ฮีลามันและพี่น้อง
ท่านกำหนดปุโรหิตและผู้สอนดูแล
ศาสนจักรคือเกิดความแตกแยก
ในบรรดาพวกเขา, และพวกเขาไม่
ยอมเอาใจใส่คำของฮีลามันและพี่
น้องท่าน;

แต่พวกเขา กลับจองหอง,
ลำพองในใจตน, เพราะของมีค่า
มากมายยิ่งของตน; ฉะนั้นพวกเขา
จึงร่ำรวยในสายตาตนเอง, และไม่
ยอมใส่ใจถ้อยคำของพวกเขา, ที่
จะดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระ
פקตร์พระผู้เป็นเจ้า.

ฉะนั้น, ฮีลามัน และ พี่น้องของเขาน
จึงได้ออกไปทั่วแผ่นดินเพื่อ
สถาปนาศาสนจักรขึ้นใหม่, แท้
จริงแล้ว, พวกเขาได้สถาปนา
ศาสนจักรขึ้นในทุกหัวเมือง
ตลอดแผ่นดิน ซึ่งผู้ถือนามนี้ไป
เป็นเจ้าของ. และ เหตุการณ์ได้บังเกิด
ขึ้นคือ พวกเขาเหล่านั้นได้แบ่งตัว
ปะโล่ติด และ ผู้สอนไว้ทั่วแผ่นดิน,
เพื่อดูแลศาสนจักรทุกแห่ง.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
หลังจากฮีลามัน และ พี่น้องของเขาน
ได้แบ่งตัวปะโล่ติด และ ผู้สอนเพื่อ
ดูแลศาสนจักรแล้ว, มันมี ากาน
แตกแยกกันในบ้านผู้ถือนาม และ พวกเขา
เข้าบ่ยอมเอาใจใส่ในคำเจ้าของฮีลามัน
และ พี่น้องของเขานเลย;

แต่พวกเขารักบ่มาอดน, โดยที่ละ
เมิเห็นด้วยด้วยความทะนุถนอ, เพราะ
ความร่ำรวยเป็นถิย่างยิ่งของพวกเขาน;
ฉะนั้น พวกเขาจึงร่ำรวยเป็นถิย่างยิ่งใน
สายตา ของตนเอง, และ บ่ยอมเอาใจ
ใส่คำเจ้าของพวกเขาน, เพื่อเดินไป
ย่างพาพพมใจต่อพระพักตร์ของพระเจ้า.

ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກອະມາລີໄຄຢາ
ຊັກຊວນໄປຫາການແຕກແຍກຄັ້ງນີ້, ທັງໆ
ທີ່ມີຄຳສັ່ງສອນຂອງຮີລາມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງ
ຂອງເພິ່ນຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງໆທີ່ຄົນ
ເຫລົ່ານີ້ເຄີຍເອົາໃຈໃສ່ດູແລສາດສະໜາຈັກ
ຫລາຍທີ່ສຸດມາກ່ອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ
ເຄີຍເປັນມະຫາປະໂລຫິດດູແລ
ສາດສະໜາຈັກ.

7 And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.

8 Thus we see how quick the children of men do forget the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.

9 Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the children of men.

10 Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

11 And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

และมีหลายคนในศาสนจักรที่เชื่อคำป้อยของอแมลิกยาห์, ฉะนั้นพวกเขาจึงแตกแยกไปแม้จากศาสนจักร; และดังนั้นกิจจานุกิจของผู้คนของนีไฟจึงล่อแหลมและเป็นอันตรายอย่างยิ่ง, ทั้งที่มีชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของพวกเขาซึ่งได้รับเหนือชาวเลมัน, และความชื่นชมยินดีอันใหญ่หลวงของพวกเขาซึ่งได้รับเพราะการปลดปล่อยโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า.

ดังนั้นเราจึงเห็นว่าลูกหลานมนุษย์ลืมพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตนได้รวดเร็วเพียงใด, แท้จริงแล้ว, ทำความชั่วช้าสามานย์, และถูกมารร้ายชักจูงไปอย่างรวดเร็วเพียงใด.

แท้จริงแล้ว, และเราเห็นด้วยว่าคนชั่วร้ายมากคนหนึ่งสามารถทำความชั่วร้ายใหญ่หลวงให้เกิดขึ้นได้ในบรรดาลูกหลานมนุษย์.

แท้จริงแล้ว, เราเห็นว่าอแมลิกยาห์, เพราะเขาเป็นคนมีอุบายเล่ห์กลและเป็นคนถนัดใช้คำป้อย, เพื่อเขาจะชักนำใจผู้คนมากมายให้ทำชั่ว; แท้จริงแล้ว, และเพื่อหมายมั่นจะทำลายศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า, และเพื่อทำลายรากฐานแห่งเสรีภาพซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงมอบให้พวกเขา, หรือพรที่พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งมาบนผืนแผ่นดินเพื่อเห็นแก่คนชอบธรรม.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมโรไน, ผู้เป็นหัวหน้าบัญชาการกองทัพของชาวนีไฟ, ได้ยินถึงความแตกแยกเหล่านี้, ท่านโกรธอแมลิกยาห์.

และมีหลายคนในศาสนจักรเชื่อในคำยักย่องของอแมลิกยาห์, ฉะนั้นพวกเขาจึงได้แยกออกไปจากศาสนจักร; และ ภาระงานของผู้คนของนีไฟนั้นจึงบ่มบ่ม และ เป็นอันตรายหลายอย่างที่สดุด့်นี้, ทั้งๆที่พวกเขาได้รับ ไซคุนะอันใหญ่หลวงมาจากชาวเลมัน, และ พวกเขา มีความปลอดภัยที่ได้รับไซคุนะ ย้อนการปิดป้องพวกเขาโดยพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า.

พวกเขาจึงเห็นได้ว่าลูกหลานมะนูดทลิลิมพระผู้เป็นเจ้าจึงเป็นพระเจ้าของพวกเขาได้ย่าง ่อ่งไว, แท้จริงแล้ว, พวกเขากระทำความชั่วร้าย และ ถูกชักจูงไปตามมารร้ายได้ย่าง ่อ่งไวพรงได้.

แท้จริงแล้ว, และ พวกเขาทำเช่นนั้นได้ยิ่งกว่า ถิ่นอุ้งถิ่นข้งสามาดเร็ดให้ ความชั่วร้ายอันใหญ่หลวงเกิดขึ้นได้ในบ้นดาลูกหลานมะนูด.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาเห็นได้ว่าอะมาลิกยาห์ เพราะล่าวเป็นถิ่นที่มี เล่ทลุ่ม และ เป็นถิ่นใช้ถ้ายักย่องหลาย, เพื่อล่าวจะได้ชักนำใจของผู้คนย่างทลวงหลายให้เร็ดความอุ้ง; แท้จริงแล้ว, และ เพื่อพยายามทำลายศาสนจักรของพระเจ้า, เพื่อทำลายรากฐานแห่ง เสลิวาบอุ้ง พระเจ้าได้ปะทานให้แก่พวกเขา, ทลิวอนที่พระเจ้าได้ส่งมาเท่งเวิ่นแผ่นถิ่นเพื่อเห็นแก่ ถิ่นอุบทำ.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึเวลาโมโรไน, ผู้ซึ่งเป็น ทิวข้งบ้งถับ บันดาลูกกองทัพของชาวนีไฟได้ยินเท่ง การแตกแยกเหล่านี้, เข่นำกรุดถั่นให้อะมาลิกยาห์.

- 12 And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ท่านนึกเสียคลุมของท่าน; และนำ
ขึ้นหนึ่งที่ถือออกมา, และเขียนบน
นั้นว่า—เพื่อเป็นที่ระลึกถึงพระผู้
เป็นเจ้าของเรา, ศาสนาของเรา,
และอิสรภาพ, และสันติภาพของ
เรา, ภรรยา, และลูก ๆ ของเรา—
และท่านผูกไว้บนปลายไม้ยาวอัน
หนึ่ง.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້
ສຶກເສື້ອຂອງເພິ່ນອອກ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນ
ໃສ່ດ່ວນທີ່ສຶກອອກມານັ້ນ—ເພື່ອມັນຈະ
ໄດ້ເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງພວກ
ເຮົາ, ສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາ, ແລະ
ອິດສະລະພາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ
ສັນຕິສຸກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເມຍຂອງ
ພວກເຮົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາ—ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ມັດຜ້າດ່ວນນັ້ນໄວ້ເທົ່າສິ້ນໄມ້.

- 13 And he fastened on his head-plate, and his breastplate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

และท่านสวมหมวกเกราะของท่าน, และสวมเกราะอกของท่าน, และโล่ของท่าน, และคาดยุทธภัณฑ์ของท่านไว้รอบเอว; และท่านหยิบไม้ยาว, ซึ่งตรงปลายติดเสื้อคลุมของท่านที่ฉีกไว้, (และท่านเรียกมันว่าธงแห่งเสรีภาพ) และท่านโน้มกายลงสู่พื้นดิน, และท่านสวดอ้อนวอนพระผู้เป็นเจ้าของท่านอย่างสุดกำลังขอพรแห่งเสรีภาพสถิตอยู่กับพี่น้องท่าน, ตราบเท่าที่มีกลุ่มชาวคริสต์เหลืออยู่เพื่อครอบครองแผ่นดิน—

ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃສ່ເຄື່ອງກັນຫົວຂອງເພິ່ນ,
ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເຄື່ອງ
ປ້ອງກັນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮັດເຄື່ອງ
ປ້ອງກັນໄວ້ຮອບແອວຂອງເພິ່ນ; ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ຈັບເອົາໄມ້ທີ່ມີໜັງສືຂຽນໄວ້ໃນ
ຕ່ອນເສື້ອທີ່ສຶກອອກນັ້ນ, (ແລະ ເພິ່ນເອີ້ນ
ມັນວ່າ ປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ) ແລະ ເພິ່ນກໍ່ມີ
ຂາບລົງພື້ນດິນ ແລະ ອະທິຖານຫາ
ພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນຢ່າງສຸດກຳລັງ ຂໍໃຫ້
ພອນແຫ່ງເສລີພາບມາສະຖິດຢູ່ກັບ
ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນ, ຕາບໃດທີ່ກຸ່ມ
ຄຣິດສະຕຽນຍັງເຫລືອຢູ່ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ເປັນ
ເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ—

- 14 For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

เพราะโดยนามนี้ผู้เชื่อในพระ
คริสต์อย่างแท้จริงทุกคน, ซึ่งเป็น
ของศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า,
เป็นที่เรียกขานโดยผู้ที่ไม่ได้เป็น
ของศาสนจักร.

ເພາະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ
ໄດ້ເອີ້ນຜູ້ທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາ
ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງຂອງ
ພຣະຄຣິດຕໍ່ານັ້ນ.

- 15 And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

และบรรดาคนที่เป็นของ
ศาสนจักรข้อสัตย์; แท้จริงแล้ว,
คนทั้งปวงที่เป็นผู้เชื่อในพระคริสต์
โดยแท้จริง ยอมรับ, พระนามของ
พระคริสต์, ด้วยความยินดี, หรือ
ชาวคริสต์ดั่งที่เรียกพวกเขา,
เพราะความเชื่อของพวกเขาใน
พระคริสต์ผู้จะเสด็จมา.

ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງ
ສາດສະໜາຈັກມັ້ນກໍຊື່ສັດແທ້ໆ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຖືຢ່າງແທ້ຈິງໃນ
ພຣະຄຣິດກໍໄດ້ຍອມຮັບເອົາ ພຣະນາມ
ຂອງພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ແລະ
ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າ ຄຣິດສະຕຽນ, ຍ້ອນ
ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດ
ອົງທີ່ຈະສະເດັດມາ.

- 16 And therefore, at this time,
Moroni prayed that the cause of
the Christians, and the freedom of
the land might be favored.

และฉะนั้น, ในเวลานี้, โมโรรโน
สวดอ้อนวอนเพื่ออุดมการณ์ของ
ชาวคริสต์, และอิสราภาพของแผ่น
ดินจะได้เป็นที่โปรดปราน.

ແລະ ສະນັ້ນ, ໃນເວລານີ້, ໂມໂຣໂນໄດ້
ອະທິຖານເພື່ອອຸດົມການຂອງ
ຄຣິດສະຕຽນ, ແລະ ອິດສະລະພາບຂອງ
ແຜ່ນດິນທີ່ຈະໄດ້ເປັນທີ່ຊົງໄຜດ.

17 And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

18 And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

19 And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

20 Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อท่านท่อมเทจิตวิญญาณท่านแด่ พระผู้เป็นเจ้าแล้ว, ท่านจึงตั้งชื่อ แผ่นดินทั้งหมดที่อยู่ทางใต้ของ แผ่นดินรกร้าง, แท้จริงแล้ว, และ ทำಯที่สุด, แผ่นดินทั้งหมด, ทั้งทางเหนือและทางใต้ว่า—แผ่นดินที่ เลือกรสรร, และแผ่นดินแห่ง เสรีภาพ.

และท่านกล่าว : พระผู้เป็นเจ้า จะไม่ทรงยอมอย่างแน่นอนที่จะให้ เรา, ซึ่งถูกดูหมิ่นเพราะเรายอมรับ พระนามของพระคริสต์, ถูกเหยียบ ย่ำและทำลาย, จนกว่าเราจะนำมัน มาสู่ตนโดยการล้างละเมิดของเรา เอง.

และเมื่อโมโรไนกล่าวถ้อยคำ เหล่านี้แล้ว, ท่านออกไปในบรรดา ผู้คน, โบกขึ้นผ้าที่ฉีกจากเสื้อท่าน ในอากาศ, เพื่อทุกคนจะได้เห็น อักษรที่ท่านเขียนไว้บนผ้าที่ฉีก ออกนั้น, และร้องด้วยเสียงอันดัง, มีความว่า :

ดูเถิด, ผู้ใดก็ตามที่จะธำรงรักษา ธงนั้นบนแผ่นดิน, ขอให้พวกเขา ออกมาด้วยพลังกำลังของพระเจ้า, และเข้ามาในพันธสัญญาเพื่อจะ ธำรงรักษาสิทธิของตน, และ ศาสนาของตน, เพื่อพระเจ้าพระผู้ เป็นเจ้าจะประทานพรให้พวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ เมื่อท่านท่อมเทจิตวิญญาณต่อพระเจ้าแล้ว, ท่านจึงได้ตั้งชื่อแผ่นดินทั้งหมด ที่อยู่ทางใต้ของ แผ่นดินร้าง, แท้จริงแล้ว, และ โดยສະຫລຸບ, ทั้งแผ่นดินทั้งหมด ทั้งทางเหนือ และ ทางใต้—ซึ่งเป็น แผ่นดินที่ถูกรเลือกไว้, และ เป็น แผ่นดินแห่งเสรีภาพ.

และ เมื่อท่านกล่าวว่า: แน่ນอนที่สุด พระเจ้าจะไม่ยอมให้พวกเรารู้สึก ถูกดูหมิ่นเพราะเรายอมรับเอ้าพระ นามของพระคริสต์ ถูกย่ำยี และ ถูก ทำลาย, เว้นเสียแต่พวกเราจะนำมัน มาสู่ตัวพวกเรารเอง โดยการล้าง ละเมิดของพวกเราร.

และ เมื่อโมโรไนกล่าวถ้อยคำแล้ว, ท่านก็ได้ออกไปในบรรดาผู้คน และ เยี่ยมไม้ที่มีด่อนผ้าที่ฉีกออกจาก เสื้อ ของท่านขึ้นในอากาศ, เพื่อจะได้ให้ ทุกคนเห็นข้อความที่เขียนไว้บน ผ้าด่อนนั้น, และ เมื่อร้องออกมาด้วย สรรวจอันดังว่า:

จงเฝ้า, ผู้ใดก็ตามที่จะรักษา ข้อความนี้, ขอให้พวกเขามาด้วยพลัง ของพระเจ้า, และ เข้าเข้าพันธสัญญา สันยา ว่าตนจะรักษาสิทธิไว้ และ รักษาสิทธิของศาสนาของตนไว้, เพื่ออริ พระผู้เป็นเจ้าจะได้ประทานพรให้แก่ ตน.

21 And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

22 Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

23 Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อโมโรไนประกาศถ้อยคำเหล่านี้, ดูเถิด, ผู้คนพากันวิ่งมาพร้อมด้วย ยุทธภัณฑ์คาดไว้รอบเอวของตน, โดยฉีกอาภรณ์ของพวกเขาออกเป็นหมายสำคัญ, หรือเป็นพันธสัญญา, ว่าพวกเขาจะไม่ทิ้งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน; หรืออีกนัยหนึ่ง, หากพวกเขาล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, หรือตกไปสู่การล่วงละเมิด, และละอายใจที่จะยอมรับพระนามของพระคริสต์แล้ว, พระเจ้าจะทรงฉีกพวกเขาแม้ดังที่พวกเขาฉีกอาภรณ์ของตน.

บัดนี้คือพันธสัญญาที่พวกเขาทำไว้, และพวกเขาโยนอาภรณ์ไว้แทบเท้าของโมโรไน, โดยกล่าวว่า : เราทำพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าของเรา, ว่าเราจะถูกทำลาย, แม้ดังพี่น้องเราในแผ่นดินทางเหนือ, หากเราจะตกไปสู่การล่วงละเมิด; แท้จริงแล้ว, พระองค์จะทรงโยนเราไปแทบเท้าศัตรูของเราก็ได้, แม้ดังที่เราโยนอาภรณ์ของเราไว้แทบเท้าท่านเพื่อให้เหยียบไว้ได้เท้า, หากเราจะตกไปสู่การล่วงละเมิด.

โมโรไนกล่าวแก่พวกเขา : ดูเถิด, เราทั้งหลายเป็นส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ยาโคบ; แท้จริงแล้ว, เราเป็นส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์โยเซฟ, ผู้ซึ่งเสื้อคลุมของเขาถูกพี่ ๆ ของเขาฉีกเป็นชิ้น ๆ ; แท้จริงแล้ว, และบัดนี้ดูเถิด, ขอให้เราจดจำที่จะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, มิฉะนั้นอาภรณ์ของเราจะถูกพี่น้องเราฉีก, และเราจะถูกโยนเข้าในเรือนจำ, หรือถูกขาย, หรือถูกสังหาร.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อโมโรไนประกาศถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, จั้วเบ้ง, ผู้สืบได้พากับแล่นออกมาพร้อมด้วยเกราะป้องกันติดอยู่รอบตัว, สีกเฮาเสื้อผ้าของดินอภามาเป็นเกราะหมาย, ทลิว เป็นพันธสัญญาว่า พวกเขาจะไม่ปล่อยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอภิงเป็นพระเจ้าของพวกเขา; ทลิว อีกถ้อยหนึ่ง, ถ้าหากพวกเขาล่วงละเมิดพระบัญชาของพระเจ้า, ทลิว ก็จะไปสู่การล่วงละเมิด, และ ละอายใจที่ยอมรับพระนามของพระคริสต์แล้ว, ขอให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าสีกพวกเขาใช้ถ้อยคำกับเสื้อผ้าของพวกเขาเช่นกัน.

บัดนี้ มีพันธสัญญาที่พวกเขาได้เรັດไว้, และ พวกเขาโยนเสื้อผ้าของพวกเขาไว้ที่ตีนของ โมโรไน, ภาวอาว: พวกเขาเรັດพันธสัญญากับพระเจ้าของพวกเขา, ว่าถ้าหากพวกเขาตกไปสู่การล่วงละเมิด, ขอให้พวกเขาจำไว้ว่าพวกเขาจะถูกละทิ้งพร้อมกับพี่น้องของพวกเขาที่อยู่นอกแผ่นดินทางเหนือ; แท้จริงแล้ว, ถ้าหากพวกเขาตกไปสู่การล่วงละเมิด ขอให้พระเจ้าจำโยนพวกเขาไว้ที่ตีนของสัตว์เดรัจฉานเหมือนดังที่พวกเขาได้โยนเสื้อผ้าของพวกเขาไว้ที่ตีนของพวกเขา.

โมโรไนได้กล่าวกับพวกเขาว่า: จั้วเบ้ง, พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของเสื้อสายของยาโคบ; แท้จริงแล้ว, พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของเสื้อสายของ โยเซ็บ, ผู้ซึ่งเสื้อผ้าของเขามีกอห้ายน่องของเขาสีกออกเป็นตอนๆ; แท้จริงแล้ว, และ บัดนี้จั้วเบ้ง, ขอให้พวกเขาจำ และ รักษาพระบัญชาของพระเจ้าไว้, ภาบ่ดั่งนั้นเสื้อผ้าของพวกเขาจะถูกพี่น้องของพวกเขาสีกทิ้ง, และ พวกเขาจะถูกใช้เข้าคุก, ทลิว ว่าถูกขาย, ทลิว ถูกฆาต.

24 Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said— Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

25 Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

26 Now behold, this was the language of Jacob.

27 And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ເຮົາປົກປັກ ຮັກສາເສລີພາບຂອງເຮົາດັ່ງເປັນສ່ວນ ທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງໂຢເຊຟ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໃຫ້ເຮົາຈຸດຈຳຄ້ອຍຄຳຂອງຍາ ໂຄບ, ກ່ອນມຸກມະຖານຂອງທ່ານ, ເພາະດູເຄີດ, ທ່ານເຫັນວ່າສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເສື້ອຄຸມທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງໂຢເຊຟ ໄດ້ຮັບການເກັບຮັກສາໄວ້ ແລະ ໄດ້ເນົາ ເປື້ອຍ. ແລະ ທ່ານກໍລ່າວວ່າ— ແມ້ດັ່ງ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອຢູ່ນີ້ຂອງອາກຣນຂອງ ນູຕຣຳຟເຈົ້າໄດ້ຮັບການເກັບຮັກສາໄວ້ ດັ່ງນັ້ນ, ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງພຣະ ພັນຊີຂອງນູຕຣຳຟເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການ ປົກປັກຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະພໍ່ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ຈະພາໄປ ສູ່ພຣະອົງ, ໃນເວລາທີ່ພຣະພັນຊີ ໂຢເຊຟທີ່ເຫຼືອຢູ່ຈະສູນສະຫຼາຍ, ດັ່ງສ່ວນ ທີ່ເຫຼືອຂອງອາກຣນທ່ານ.

ບັດນີ້ດູເຄີດ, ເລື່ອງນີ້ເຮັດໃຫ້ຈິດ ວິຖານຂອງນູຕຣຳຟເຈົ້າໂທມັດ; ກະນັ້ນ ກໍຕາມ, ຈິດວິຖານຂອງນູຕຣຳຟເຈົ້າຍັງມີ ປະສົດໃນນູຕຣຳຟເຈົ້າ, ເພາະສ່ວນນັ້ນ ຂອງພຣະພັນຊີຂອງເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ການພາໄປສູ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ບັດນີ້ດູເຄີດ, ນີ້ຄືຄຳພຸດຂອງຍາ ໂຄບ.

ແລະ ບັດນີ້ໃຜຈະຮູ້ບາງທີຜູ້ທີ່ເຫຼືອ ຢູ່ຂອງພຣະພັນຊີໂຢເຊຟ, ຈະສູນສະ ຫຼາຍດັ່ງອາກຣນທ່ານ, ຄືຄົນທີ່ ແຕກແຍກໄປຈາກເຮົາ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ້ຈະເປັນຕົວເຮົາເກົ່າເຮົາໄດ້ມັ່ນ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ພຣະຄຣິດ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງປົກປັກ ຮັກສາເສລີພາບຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນ ຖານະທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງ ໂຢເຊັບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງ ຈົ່ງຄຳເວົ້າຂອງຢາໂຄບກ່ອນທີ່ເພິ່ນຈະ ຕາຍຈາກໄປ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາ ເສື້ອສ່ວນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບໄວ້ໂດຍບໍ່ ໃຫ້ມັນເນົາເປື້ອຍ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ— ເສື້ອສ່ວນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງລູກຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ ສັນໃດ, ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງລູກຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາ ໄວ້ໂດຍພຣະພໍ່ຂອງພຣະເຈົ້າສັນນັ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາ ພຣະອົງ, ຂະນະທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງລູກ ຫລານຂອງໂຢເຊັບທີ່ເຫຼືອຢູ່ນັ້ນຈະຕາຍ, ດັ່ງເຊັ່ນການເນົາເປື້ອຍຂອງເສື້ອຜ້າຂອງ ໂຢເຊັບນັ້ນ.

ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເສົ້າສະຫລົດໃຈ ຫລາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈິດວິນຍານ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງມີຄວາມສຸກກັບລູກ ຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າຜູ້ສືບ ເຊື້ອສາຍສ່ວນນັ້ນຂອງລາວຈະຖືກນຳກັບ ຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ.

ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນຄຳເວົ້າຂອງ ຢາໂຄບ.

ແລະ ບັດນີ້ຈະມີຜູ້ໃດຮູ້ໄດ້ວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ ແຍກອອກໄປຈາກພວກເຮົານັ້ນແມ່ນຜູ້ສືບ ເຊື້ອສາຍທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບ, ທີ່ຈະຕາຍ ຄືກັນກັບການເນົາເປື້ອຍຂອງເສື້ອຜ້າຂອງ ເພິ່ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນອາດຈະເປັນ ຕົວພວກເຮົາເອງ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ ຍຶດໝັ້ນສັດທາໃນພຣະຄຣິດ.

28 And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

29 And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

30 Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมโรไนกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้วท่านก็ออกไป, และส่งไปถึงทุกภาคในแผ่นดินที่มีการแตกแยกด้วย, และรวบรวมผู้คนทั้งหมดที่ปรารถนาจะธำรงรักษาเสรีภาพของตน, ให้ยืนหยัดต่อสู้แอมลิไคยาห์และคนที่แตกแยกออกไป, ซึ่งเรียกว่าชาวอแอมลิไคยาห์.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่ออแอมลิไคยาห์เห็นว่าผู้คนของโมโรไนมีจำนวนมากมายิ่งกว่าชาวอแอมลิไคยาห์—และเขาเห็นด้วยว่าผู้คนของเขาสงสัยอยู่เกี่ยวกับความยุติธรรมของอุดมการณ์ซึ่งพวกเขารับไว้—ฉะนั้น, โดยกลัวว่าเขาจะเอาชนะไม่ได้, เขาจึงพาผู้คนของเขาที่ยอมและออกไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟ.

บัดนี้โมโรไนคิดว่าไม่เป็นการดีที่ชาวเลมันจะมีกำลังเพิ่มอีก; ฉะนั้นท่านจึงคิดจะสกัดกั้นผู้คนของอแอมลิไคยาห์ออกไป, หรือจับคนเหล่านั้นและนำพวกเขากลับมา, และประหารอแอมลิไคยาห์เสีย; แท้จริงแล้ว, เพราะท่านรู้ว่าเขาจะยั่วยุชาวเลมันให้เกิดโทสะต่อต้านพวกเขา, และทำให้คนเหล่านั้นมารบกับพวกเขา; และการนี้ท่านรู้ว่าอแอมลิไคยาห์จะทำเพื่อเขาจะบรรลุจุดประสงค์ของตน.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในเวลาโมโรไนกล่าวถ้อยคำนี้แล้ว, ท่านก็ออกไป และ ออกคำสั่งไปหาทุกพากส่วนของแผ่นดินที่มีอาณาเขตแยกกัน, และ ให้พวกเขานำเอาโรมผู้ถือพันธสัญญาที่ปาดทะขานจะรักษาเสรีภาพของตน, เพื่อให้ต่อสู้กับอะมาลิไคยาห์ และ พวกที่แตกแยกออกไปนั้น ถูกเรียกว่าชาวอะมาลิไคยาห์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่ออะมาลิไคยาห์เห็นว่าผู้คนของโมโรไนมีจำนวนมากกว่าชาวอะมาลิไคยาห์—และ ลาวเห็นอีกว่าผู้คนของลาวมีความสงสัยเกี่ยวกับความยุติธรรมของอุดมการณ์ที่พวกเขารับไว้—ฉะนั้น, เมื่ออะมาลิไคยาห์เห็นว่าตนจะเอาชนะอะมาลิไคยาห์ไม่ได้, ลาวจึงได้นำเอาผู้คนส่วนหนึ่ง และ ออกไปหาแผ่นดินนีไฟ.

บัดนี้โมโรไนคิดว่ามันไม่เป็นการดีที่เลม่อนที่ชาวเลมันจะมีกำลังเพิ่มอีก; ฉะนั้น ท่านจึงคิดจะสกัดกั้นผู้คนของอะมาลิไคยาห์, ทลิว เขาพาเขาเหล่านั้นกับตนมา, และ ฆ่าอะมาลิไคยาห์เสีย; แท้จริงแล้ว, เพราะท่านรู้ว่าอะมาลิไคยาห์จะยั่วยุชาวเลมันให้เกิดโทสะ, และ ทำให้เขาโกรธ, และ ท่านรู้ว่าอะมาลิไคยาห์จะรีบไปเพื่อลาอจะได้นับลจุดประสงค์ของลาอ.

31 Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

32 And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

33 And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

34 Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

35 And it came to pass that whosoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

ฉะนั้นโมโรไนคิดว่าเป็นการดีที่ท่านจะนำกองทัพของท่าน, ซึ่งรวมกันอยู่แล้ว, และมีอาวุธพร้อม, และเข้ามาในพันธสัญญาเพื่อรักษาสันติภาพ—และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านนำกองทัพของท่านและออกเดินทัพไปในแดนทुरกันดารพร้อมด้วยกระโจม, เพื่อสกัดกั้นเส้นทางของอแมลิไคยาห์ในแดนทुरกันดาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านทำไปตามความปรารถนาของท่าน, และเดินทัพออกไปในแดนทुरกันดาร, และสกัดกองทัพของอแมลิไคยาห์ไว้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออแมลิไคยาห์หลบหนีไปพร้อมกับผู้คนจำนวนน้อยของเขาจำนวนหนึ่ง, และคนที่เหลืออยู่ถูกส่งไปอยู่ในเงื้อมมือของโมโรไนและพากลับไปแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา.

บัดนี้, โมโรไนโดยที่ เป็นผู้ได้รับการกำหนดโดยหัวหน้าผู้พิพากษาและเสียงของผู้คน, ฉะนั้นท่านจึงมีพลังอำนาจตามความประสงค์ของท่านกับกองทัพของชาวนิไฟ, ที่จะจัดตั้งและใช้สิทธิอำนาจปกครองพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามในชาวอแมลิไคยาห์ที่ไม่ยอมเข้ามาในพันธสัญญาที่จะสนับสนุนอุดมการณ์แห่งเสรีภาพ, เพื่อจะดำรงรักษาการปกครองอันเป็นอิสระไว้, ท่านก็ให้ประหารเสีย; และมีอยู่เพียงไม่กี่คนที่ปฏิเสธพันธสัญญาแห่งอิสราภาพ.

ฉะนั้น โมโรไนคิดว่ามันสมควรมิใช่ที่ท่านจะนำเอากองทัพของท่าน, ซึ่งเตรียมพร้อมอยู่แล้ว, และมีอาวุธอย่างพร้อมพรั่ง, และเข้ารีดพันธทะสันยาเพื่อจะได้รักษาสันติภาพ—และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นมิใช่ ท่านได้นำกองทัพของท่าน และ ได้ออกเดินทางไปในถิ่นแคว้นร้างกับดาบ เพื่อตัดทางของอแมลิไคยาห์เสีย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นมิใช่ ท่านได้รีดไปตามความปรารถนาของท่าน, และ เดินทัพเข้าไปในถิ่นแคว้นร้างกับดาบ, และ ได้สกัดกองทัพของอแมลิไคยาห์ไว้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นมิใช่ อแมลิไคยาห์ได้หนีไปกับผู้ติดตามส่วนน้อยหนึ่งของเขา, และ พวกที่เหลืออยู่ได้มอบตัวให้อยู่ในกำมือของโมโรไน และ ถูกนำกลับไปที่แผ่นดินเซราเฮมลา.

บัดนี้, โมโรไนโดยที่ ได้ถูก แต่งตั้งโดยที่หัวหน้าผู้ตัดสิน และ โดยสรวงของปะชาชน, ฉะนั้น ท่านจึงมีอำนาจที่จะจัดการตามความประสงค์ของท่านกับกองทัพของชาวนิไฟ, ที่จะสถาปนา และ ใช้สิทธิอำนาจปกครองพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นมิใช่ ผู้ใดก็ตามที่เป็นชาวอแมลิไคยาห์ที่ยอมเข้ารีดพันธทะสันยาเพื่อจะสนับสนุนอุดมการณ์แห่งเสรีภาพ, เพื่อจะได้ดำรงรักษากฎหมายอันเป็นอิสระไว้, ท่านก็ให้ประหารเสีย; และ มันมีนิพพานน้อยด้วยเหตุนี้ที่ปฏิเสธพันธทะสันยาแห่งอิสราภาพนี้.

36 And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

37 And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

38 And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

39 And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

40 And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

41 But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นด้วย คือ, ท่านให้นำธงแห่งเสรีภาพขึ้นไว้บนหอสูงทุกแห่งซึ่งมีอยู่ทั่วแผ่นดิน, ซึ่งชาวนีไฟครอบครอง; และโมโรไนตั้งผืนธงแห่งเสรีภาพไว้ในบรรดาชาวนีไฟดังนี้.

และพวกเขาเริ่มมีสันติในแผ่นดินอีก; และดังนั้นพวกเขาธำรงรักษาสันติในแผ่นดินไว้จนเกือบถึงปลายปีที่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษา.

และฮีลามันและพวกมหาปุโรหิตได้ธำรงรักษาระเบียบในศาสนจักรไว้ด้วย; แท้จริงแล้ว, แม้ตลอดเวลาสี่ปีที่พวกเขามีสันติและความชื่นชมยินดีเป็นอันมากในศาสนจักร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีคนเป็นอันมากตาย, โดยเชื่ออย่างมั่นคงว่าจิตวิญญาณพวกเขาจะได้รับรางวัลโดยพระเจ้าพระเยซูคริสต์; ดังนั้นพวกเขาจึงจากโลกนี้ไปด้วยความชื่นชมยินดี.

และมีบางคนที่ตายด้วยการป่วยไข้, ซึ่งในบางฤดูกาลของปีเกิดขึ้นบ่อย ๆ ในแผ่นดิน—แต่ไม่ตายมากนักด้วยการป่วยไข้, เพราะคุณภาพอันดีเยี่ยมของพืชและรากไม้หลายชนิดซึ่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของได้ทรงเตรียมไว้ให้เพื่อขจัดสาเหตุของโรค, ซึ่งโรคเหล่านั้นมนุษย์ต้องเป็นเนื่องจากธรรมชาติของดินฟ้าอากาศ—

แต่มีคนเป็นอันมากตายด้วยความชรา; และบรรดาผู้ที่ตายในศรัทธาแห่งพระคริสต์มีความสุขอยู่กับพระองค์, ดังที่เราจำต้องคิด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก, ถิ่นแผ่นดินได้สั่งให้เอาป้ายแห่งเสรีภาพปักไว้ยังเชิงขั้วสูงทุกบ่อน, ให้ปักไว้ทั่วแผ่นดินที่ชาวนีไฟเป็นเจ้าของ; และถั่วงั้นโมโรไนจึงได้สั่งตั้งเสรีภาพอย่างมาดตะถันขึ้นในบันดาชาวนีไฟ.

และ พวกเขารู้ว่ามีสันติสุขในแผ่นดินอีก; และ พวกเขารู้ได้ดั่งลึงรักษาสันติสุขไว้ในแผ่นดินจนเกือบถึงท้ายปีที่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน.

และ ฮีลามัน และ พวก มหาปุโรหิตก็ได้ธำรงรักษาระเบียบไว้ในศาสนจักรไว้; แท้จริงแล้ว, เขารู้ได้มีสันติสุข และ มีความปิติยินดีที่สุดในศาสนจักรเป็นเวลาลี่ปี.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก มีผู้เป็นจำนวนหลายหลายได้ตายไป, โดย เชื่ออย่างมั่นคงว่า จิตวิญญาณของพวกเขาจะถูกชำระโดยพระเจ้า; พวกเขารู้ได้ดั่งโลภนี้ไปด้วยความปิติยินดีถั่วงั้น.

และ มีบางคนที่ตายไปຍ້ອນການໄຂ້ຄືງຮ້ອນ ຊຶ່ງມີຂຶ້ນຢູ່ເລື້ອຍໆໃນບາງລະດູ—ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຄວາມຕາຍຫລາຍຍ້ອນການໄຂ້ຄືງຮ້ອນເພາະວ່າຄຸນນະພາບຂອງ ດິນໄມ້ ແລະ ຮາກໄມ້ຫລາຍຊະນິດຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ເພື່ອປົ່ນປົວພະຍາດເຫລົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງມັນຕ້ອງເກີດກັບມະນຸດເພາະວ່າ ທຳມະຊາດຂອງດິນຟ້າອາກາດ—

ແຕ່ວ່າມີຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປຍ້ອນຄວາມເຖົ້າແກ້; ແລະ ຜູ້ທີ່ຕາຍດ້ວຍສັດທາໃນພຣະຄຣິດຈະ ເປັນສຸກຢູ່ກັບພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດໄວ້.

Alma 47

- 1 Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.
- 2 And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.
- 3 And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.
- 4 Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

แอลมา ๔๗

บัดนี้เราจะกลับมาพูดในบันทึกของเราถึงอแมลิไคยาห์และคนที่หลบหนีไปในแดนทุรกันดารกับเขา; เพราะ, ดูเถิด, เขาพาคนที่ไม่ไปกับเขา, และขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟไปในบรรดาชาวเลมัน, และยั่วยุชาวเลมันให้เกิดโทสะต่อต้านผู้คนของนีไฟ, ถึงขนาดที่กษัตริย์ของชาวเลมันออกถ้อยแถลงไปทั่วแผ่นดินของตน, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดของตน, ให้พวกเขามารวมกันอีกเพื่อไปสู้รบกับชาวนีไฟ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อถ้อยแถลงออกไปในบรรดาคนทั้งหลายพวกเขาครั่นคร้ามยิ่งนัก; แท้จริงแล้ว, พวกเขากลัวที่จะทำให้กษัตริย์ไม่พอใจ, และพวกเขากลัวที่จะไปสู้รบกับชาวนีไฟด้วยเกลียดกลัวพวกเขาจะต้องเสียชีวิต. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาไม่ยอม, หรือพวกเขาเป็นส่วนมากไม่ยอม, ทำตามคำสั่งของกษัตริย์.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์โกรธเพราะความไม่เชื่อฟังของพวกเขา; ฉะนั้นเขามอบอำนาจบัญชาการกองทัพของเขาส่วนนั้นที่เชื่อฟังคำสั่งของเขาแก่อแมลิไคยาห์, และสั่งเขาว่าเขาจะออกไปบีบบังคับคนเหล่านี้ให้จับอาวุธ.

บัดนี้ดูเถิด, นี่เป็นความปรารถนาของอแมลิไคยาห์; เพราะโดยที่เขาเป็นคนมีเล่ห์เหลี่ยมมากที่จะทำความชั่ว ฉะนั้นเขาจึงคิดวางแผนกำจัดกษัตริย์ของชาวเลมันให้พ้นจากบัลลังก์.

แอมมา ๔๗

บัดนี้พวกเรามาบันทึกเรื่องราวของอะมาลิไคยาห์ และ พวกที่หนีไปในถิ่นแห้งแล้งกับดาบกับดาบ; เพราะจึงแบ่ง, ลาวได้พาคนที่ไปกับลาวขึ้นไปหาแผ่นดินนีไฟในบันดาชาวเลมัน, และยุยงชาวเลมันให้เกลียดแค้นให้ผู้อื่นของนีไฟ, เถิดจะขนาดที่กษัตริย์ของชาวเลมันได้สั่งชาวสาบไปทั่วแผ่นดินของดิน ในบันดาผู้คนที่ทั้งพวกของดิน ให้พวกเรารอบรวมกันอีกเพื่อไปสู้รบกับชาวนีไฟ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลาถึงทั้งทลายได้เห็นชาวสาบนั้นแล้ว พวกเขาก็มองความขี้นกทลายที่สุด; แท้จริงแล้ว, พวกเขายืนยันว่ากษัตริย์จะบั่น, และ พวกเขามองความขี้นกทลายที่จะไปสู้รบกับชาวนีไฟนำอีกเพราะยืนยันว่าดินของเขาจะถูกทำลาย. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาย่อม, ทล ว่าดินส่วนทลายของพวกเขาย่อมเร็ดตามคำสั่งของกษัตริย์.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ไม่พอใจอย่างใหญ่เพราะผู้คนที่เชื่อฟังดิน; ฉะนั้น เขามอบอำนาจให้อะมาลิไคยาห์เป็นผู้บังคับบัญชากองทัพส่วนที่เชื่อฟังคำสั่งของดิน, และ สั่งให้อะมาลิไคยาห์ออกไปบังคับผู้คนที่จับอาวุธ.

บัดนี้จึงแบ่ง, นี่เป็นความปาดทะนุของอะมาลิไคยาห์; เพราะลาวเป็นคนที่มีความเล่ห์เหลี่ยมที่จะเร็ดความขี้นกทลายแล้ว ฉะนั้น ลาวจึงได้วางแผนอยู่ในใจว่าลาวจะโจมตีกษัตริย์ของชาวเลมันออกจากบัลลังก์.

5 And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

6 And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

7 And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

8 Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

9 And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

และบัดนี้เขามีอำนาจบัญชาการชาวเลมันพวกที่นิยมกษัตริย์; และเขาพยายามให้ได้รับความนิยมาจากคนที่ไม่เชื่อฟัง; ฉะนั้นเขาจึงออกไปยังที่ซึ่งมีชื่อว่าโอไนดาห์, เพราะชาวเลมันทั้งหมดหลบหนีไปอยู่ที่นั่น; เนื่องจากพวกเขารู้ว่ากองทัพกำลังยกมา, และ, โดยคิดว่ากองทัพยกมาเพื่อทำลายพวกตน, ฉะนั้นพวกเขาจึงหลบหนีไปโอไนดาห์, ไปยังสถานที่แห่งกำลังพล.

และพวกเขากำหนดชายผู้หนึ่งขึ้นเป็นกษัตริย์และผู้นำให้ปกครองพวกตน, โดยกำหนดในใจของตนด้วยความตั้งใจมั่นคงว่าพวกเขาจะไม่ยอมให้ตนถูกบังคับให้ไปสู้กับชาวนีไฟ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขามาชุมนุมกันอยู่บนยอดเขาซึ่งเรียกว่าแอนทิพัส, เพื่อเตรียมสู้รบ.

บัดนี้ไม่ใช่เจตนาของอแมลิกิอาห์ที่จะสู้รบกับคนพวกนี้ตามคำสั่งของกษัตริย์; แต่ดูเถิด, มันเป็นเจตนาของเขาที่จะให้ตนเป็นที่นิยมของกองทัพชาวเลมัน, เพื่อเขาจะได้นำตัวเองขึ้นเป็นหัวหน้าและกำจัดกษัตริย์ออกจากบัลลังก์และเข้าครอบครองอาณาจักร.

และดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาให้กองทัพของตนตั้งกระโจมอยู่ในหุบเขาซึ่งอยู่ใกล้ภูเขาแอนทิพัส.

และ บัดนี้จะมีอาลีโยลามิอำนาจ บังคับบัญชาชาวเลมันผู้ที่ สะทับสนุบทะสัด; และ ลาว พะยายามจะทำให้ถิ่นที่บ่เชื้อเพลิงทะสัด นิยิมอุมอุบลาวอริ; สะมัน ลาวจึงได้ออกไปหาแผ่นดินบ่อนขี้ງที่มีชื่อว่า โอไนดา, เพราะว่าแผ่นดินนั้นเป็นบ่อนที่ชาวเลมันทั้งหมดยกไปอยู่; เพราะพวกเขารู้จักว่ากองทัพจะยกมาโดยคิดว่ากองทัพจะยกมาเพื่อทำลายพวกตน, สะมัน พวกเขารู้จักได้ออกไปหาแผ่นดินโอไนดาเพื่อไปหาสาธุการ.

และ พวกเขารู้ได้แต่ตั้งใจให้ถิ่นผู้หนึ่งเป็นทะสัด และ เป็นผู้นำ และ ปิกรອງ พวกเขา, เพราะพวกเขาได้ตั้งใจอย่างแน่วแน่ ว่า พวกเขาจะยอมให้ทุก บังคับใช้ไปสู้รบกับชาวนิไฟอริ.

และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นก็ พวกเขารู้ได้แต่โรมันอยู่เทງจอมพูที่เอ็นว่า อันติปา, เพื่อเตรียมสู้รบ.

บัดนี้มันบ่แม่นเจตนาของอะมาลีโยลามิที่จะให้พวกเขารู้สู้รบกับตามคำสั่งของทะสัด; แต่ตั้งใจ, เจตนาของอะมาลีโยลามิมันแม่นจะพะยายามให้กองทัพเลมันนิยิมอุมอุบลาว, เพื่อว่าลาวจะได้วางตัวเป็นทิวขี้ และ โถนลัมทะสัดออกจากบ้นลัว และ ลาวเองจะได้ขึ้นเป็นทะสัด และ ยึดถອງอานาจักร.

และ จ้างเบ้ง, เทตทานได้บังเกิดขึ้นก็ ลาวได้สั่งให้กองทัพของลาวตั้งบ้านเรือนอยู่ในระอมพูใกล้กับภูอันติปา.

10 And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

11 And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

12 And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

13 And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຄືນກາງຄືນເຂົາສົ່ງທູດລັບ ໄປໃນກູເຂົາແອນຕີປັສ, ໂດຍປາກົດນາ ໃຫ້ຫົວໜ້າຂອງພວກທີ່ຢູ່ບ່ອນກູເຂົາ, ເຊິ່ງມີຊື່ວ່າລີອນໄທ, ໃຫ້ລົງມາຍັງເຂັງ ເຂົາ, ເພາະຕົນປາກົດນາຈະພູດກັບ ເຂົາ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອລີອນໄທໄດ້ຮັບຂ່າວເຂົາໄດ້ລ່າ ລົງໄປຍັງເຂັງເຂົາ. ແລະເຫດການໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄືອາເມລິໄຄຍາທີ່ສົ່ງຄົນໄປ ອີກເປັນຄັ້ງທີ່ສອງ, ໂດຍປາກົດນາໃຫ້ ເຂົາລົງມາ. ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດ ຂຶ້ນຄືລີອນໄທບໍ່ຍອມລົງມາ; ແລະ ເຂົາສົ່ງຄົນຂຶ້ນໄປອີກເປັນຄັ້ງທີ່ສາມ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອອາເມລິໄຄຍາເຫັນວ່າເຂົາເຮັດໃຫ້ລີ ອນໄທລົງມາຈາກກູເຂົາໄດ້, ເຂົາຈຶ່ງ ຂຶ້ນໄປບິນກູເຂົາ, ຈົນໄດ້ຄ່າຍຂອງລີ ອນໄທ; ແລະເຂົາສົ່ງຂ່າວໄປໃຫ້ລີອນ ໄທອີກເປັນຄັ້ງທີ່ສີ່, ໂດຍປາກົດນາໃຫ້ ເຂົາລົງມາ, ແລະໃຫ້ພາວຸດທະກຳຂອງ ເຂົາມາດ້ວຍ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອລີອນໄທລົງມາຫາອາເມລິໄຄຍາ ພ້ອມດ້ວຍທັງພວກຂອງເຂົາ, ອາເມລິ ໄຄຍາທີ່ປາກົດນາໃຫ້ເຂົາລົງມາພ້ອມ ດ້ວຍທັງພວກຂອງເຂົາໃນເວລາກາງ ຄືນ, ແລະລ້ອມຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄ່າຍຂອງ ພວກຕົນທີ່ກະຕຸ້ນໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ ເຂົາບັງຄັບບັນຍາຍາ, ແລະວ່າຕົນຈະມອບ ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງລີອນ ໄທ, ຫາກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ຕົນ (ອາເມລິໄ ຄຍາ) ເປັນຜູ້ນຳຄົນທີ່ສອງປົກຄອງ ທັງທັງພວກ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕອນ ກາງຄືນອາເມລິໄຄຍາໄດ້ສົ່ງທູດໄປຫາ ລີອນໄທ ໃຫ້ລົງມາຍັງເຂັງເຂົາ, ເພື່ອເຊື່ອເຊັນ ລີອນໄທ ຫົວໜ້າຂອງພວກທີ່ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ໃຫ້ລົງມາຕີນພູ ເພາະວ່າອາເມລິໄຄຍາ ປາດຖະໜາທີ່ຈະເວົ້າກັບລາວ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອລີ ອນໄທໄດ້ຮັບຂ່າວນີ້ ລາວກໍບໍ່ກຳລັງມາ ຫາຕີນພູ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອາເມລິໄຄຍາໄດ້ສົ່ງຄົນໄປອີກເປັນເທື່ອທີ ສອງ ເພື່ອເຊື່ອເຊັນໃຫ້ລາວລົງມາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລີອນໄທບໍ່ ຍອມລົງມາອີກ ແລະ ອາເມລິໄຄຍາໄດ້ສົ່ງ ຄົນໄປອີກເປັນເທື່ອທີສາມ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອອາ ມະລິໄຄຍາເຫັນວ່າລາວບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ລີ ອນໄທລົງມາຈາກກູເຂົາໄດ້, ລາວເອງຈຶ່ງໄດ້ ຂຶ້ນໄປເທິງຈອມພູເກືອບຮອດຄ້າຍຂອງລີ ອນໄທ, ແລະ ລາວກໍໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປໃຫ້ລີ ອນໄທອີກເປັນເທື່ອທີສີ່ໂດຍປາດຖະໜາ ໃຫ້ລາວລົງມາ, ແລະ ໃຫ້ນຳເອົາທະຫານ ອາລັກຂາມານຳ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ ລີອນໄທລົງມາຫາອາເມລິໄຄຍາພ້ອມ ດ້ວຍທະຫານອາລັກຂາມາຂອງລາວ, ອາເມລິ ໄຄຍາຍາກໃຫ້ລາວກັບຄືນມາອີກກັບ ກອງທັບຂອງລາວໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ມາລ້ອມຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄ່າຍຂອງອາເມລິໄຄຍາ ຊຶ່ງກະສັດໄດ້ໃຫ້ລາວມີອຳນາດບັງຄັບ ບັນຊາພວກທະຫານເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ວ່າ ລາວຈະມອບທະຫານເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນກຳ ມືຂອງລີອນໄທ, ຖ້າຫາກລາວຈະໃຫ້ລາວ (ອາເມລິໄຄຍາ) ເປັນຜູ້ລອງຫົວໜ້າ ຄວບຄຸມກອງທັບທັງໝົດ.

14 And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

15 And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

16 And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

17 Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

18 And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

19 Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

20 And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลีฮอนไทลงมาพร้อมด้วยคนของเขา และล้อมคนของอแมลิไคยาห์ไว้, เพื่อก่อนที่พวกเขาจะตื่นขึ้นตอนรุ่งอรุณของวันพวกเขาก็ถูกกองทัพของลีฮอนไทล้อมไว้แล้ว.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาเห็นว่าตนถูกล้อม, จึงวิงวอนอแมลิไคยาห์ให้เขายอมให้พวกตนเข้าร่วมกับพี่น้องของตน, เพื่อจะได้ไม่ถูกทำลาย. บัดนี้คือสิ่งที่อแมลิไคยาห์ปรารถนา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขามอบคนของเขาไป, ซึ่งตรงกันข้ามกับคำสั่งของกษัตริย์. บัดนี้คือสิ่งที่อแมลิไคยาห์ปรารถนา, เพื่อแผนของตนในการกำจัดกษัตริย์จากบัลลังก์จะสำเร็จ.

บัดนี้คือธรรมเนียมในบรรดาชาวเลมัน, ว่าหากหัวหน้าผู้นำของตนถูกฆ่าตาย, ก็จะกำหนดผู้นำคนที่สองให้ขึ้นมาเป็นหัวหน้าผู้นำของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออแมลิไคยาห์ให้ผู้รับใช้คนหนึ่งของเขาวางยาพิษลีฮอนไททีละน้อย, จนตาย.

บัดนี้, เมื่อลีฮอนไทตายแล้ว, ชาวเลมันจึงกำหนดอแมลิไคยาห์เป็นผู้นำของตนและเป็นหัวหน้าผู้นำบัญชาการของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออแมลิไคยาห์ออกเดินทางพร้อมด้วยกองทัพของเขา (เพราะเขาได้ตามความปรารถนาของเขาแล้ว) ไปแผ่นดินแห่งนีไฟ, ยังเมืองแห่งนีไฟ, ซึ่งเป็นเมืองหลวง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลีฮอนไทได้ลงมาพร้อมด้วยคนของลาว และ ล้อมคนของอะมาลีไคยาห์ไว้, ดังนั้น ก่อนพวกเขาจะตื่นนอน พวกเขาทำพิธีกรอขัณฑ์ของลีฮอนไทอ้อมไว้ก่อนแล้ว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลา คนของอะมาลีไคยาห์เห็นว่าพวกเขามี ศึกปิดล้อมไว้, พวกเขาจึงได้ถอนออกมาให้อะมาลีไคยาห์ยอมถอยเข้าร่วมกับ พี่น้องของพวกเขาเสีย, เพื่อพวกเขา จะไม่ถูกทำลาย. บัดนี้ มีทะเลสาบ ที่อะมาลีไคยาห์ปาดทะพา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ อะมาลีไคยาห์ได้มอบคนของลาว, ซึ่งมันเป็น ปิละปิกต์คำสัງของทะเลสาบ. นี่เป็นสิ่งที่ อะมาลีไคยาห์ปาดทะพา, เพื่อเขาจะได้ สำเล็ดในแผนการของดินในภายในถ้ำ ล้อมทะเลสาบออกจากบันลัງ.

บัดนี้มันเป็นทำนุในบันดาซาอเล มันชื่อว่า, ถ้าหากผู้นำทิวซำของพวกเขามี ศึกขัดแย้ง, พวกเขาทำต้องแบ่งตัว ให้ผู้ล่องขึ้นเป็นทิวซำแทน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ อะมาลีไคยาห์ได้ให้เขาใช้ผู้หนึ่งของเขาออก ไปปิดล้อมลีฮอนไท เพื่อจะเล็ดเพื่อจะ หนีจากรบว่าลีฮอนไทตายไป.

บัดนี้, เมื่อลีฮอนไทตายไปแล้ว, ชาวเลมันก็ได้แบ่งตัวให้อะมาลีไคยาห์เป็นผู้ นำของพวกเขา และ เป็นทิวซำ บัฏกับบันดาของพวกเขานี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ อะมาลีไคยาห์ได้ออกเดินทางไปพร้อมด้วย กรอขัณฑ์ของลาว (เพราะว่าลาวได้รับ ความสำเล็ดทุกย่างตามความ ปาดทะพาของลาวแล้ว) เขาผ่านดิน นีไฟ, โดยมุ่งหน้าเข้าไปหาเมืองนีไฟ, ซึ่งเมืองหลวงของแผ่นดิน.

21 And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

22 But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

23 And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

24 And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

25 Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

26 Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

27 And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

และกษัตริย์ออกมาพบเขาพร้อมด้วยองครักษ์, เพราะเขาคิดว่าอแมลิไคยาห์ปฏิบัติตามคำสั่งของตนแล้ว, และว่าอแมลิไคยาห์รวบรวมกองทัพใหญ่เช่นนั้นเพื่อไปสู่กับชาวนีไฟในการรบ.

แต่ดูเถิด, เมื่อกษัตริย์ออกมาพบเขาอแมลิไคยาห์ให้ผู้รับใช้ของตนออกไปพบกษัตริย์. และคนเหล่านั้นออกมาและน้อมกายต่อหน้ากษัตริย์, เสมือนหนึ่งแสดงความเคารพเพราะความยิ่งใหญ่ของเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ยื่นมือออกไปพุงพวกเขาขึ้น, ดังที่เป็นธรรมเนียมของชาวเลมัน, อันเป็นหมายสำคัญแห่งสันติ, ซึ่งธรรมเนียมนี้พวกเขาเอามาจากชาวนีไฟ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อเขาพุงคนแรกถูกจากพื้น, ดูเถิดเขาก็แทงกษัตริย์ทะลุหัวใจ; และเขาล้มลงสู่พื้นดิน.

บัดนี้ผู้รับใช้ของกษัตริย์หลบหนีไป; และผู้รับใช้ของอแมลิไคยาห์ส่งเสียงร้องขึ้น, มีความว่า :

ดูเถิด, ผู้รับใช้ของกษัตริย์แทงเขาทะลุหัวใจ, และเขาล้มลงและพวกนั้นหลบหนีไปแล้ว; ดูเถิด, มาดู.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ อแมลิไคยาห์สั่งให้ยกกองทัพของเขาเข้ามาดูว่าเกิดอะไรขึ้นกับกษัตริย์; และเมื่อพวกเขามาถึงที่เกิดเหตุ, และพบกษัตริย์นอนจมกองเลือด, อแมลิไคยาห์แสร้งทำเป็นโกรธ, และกล่าวว่า : ผู้ใดก็ตามที่รักกษัตริย์, ขอให้ออกมา, และไล่ตามผู้รับใช้ของเขาไปเพื่อจะได้สังหารพวกเขาเสีย.

และ กษัตริย์ก็ได้ออกมาพบอแมลิไคยาห์ พร้อมด้วยอาสภักขาของเขานั่น, เพราะคิดว่าอแมลิไคยาห์ได้ปฏิบัติตามคำสั่ง, และ ว่าอแมลิไคยาห์ได้ทำโรมกองทัพบกใหญ่เพื่อไปสู่กับชาวนีไฟ.

แต่จู่ๆ, เวลาที่กษัตริย์ออกมาพบอแมลิไคยาห์ ลากอแมลิไคยาห์ออกไปก่อนรับกษัตริย์. และ พวกเขาก็ดึงออกไป และ ก็มาจับอยู่ที่เท้ากษัตริย์, ถูกับว่าพวกเขาสงเกตความกลัวเพราะความยิ่งใหญ่ของเขานั่น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ก็ได้ออกไป เพื่อให้พวกเขาลุกขึ้น, ตามทํานานของชาวเลมัน, ดังที่เป็นเรื่องราวของสันติภาพ, ซึ่ง พวกเขาก็ดึงเอามาจากชาวนีไฟ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลาเขานับว่าอแมลิไคยาห์ถูกแทง, จู่ๆ เขาก็ล้มลงได้แทงกษัตริย์ทะลุหัวใจ; และ เขาก็ล้มลงอยู่กับพื้นดิน.

บัดนี้เจ้าใช้ของกษัตริย์ได้หลบหนีไป; และ เจ้าใช้ของอแมลิไคยาห์ก็ส่งเสียงร้องขึ้นว่า:

จู่ๆ, เจ้าใช้ของกษัตริย์เองแทงเขานับว่าเขาล้มลง, และ เขาก็ล้มลง และ พวกเขาก็ดึงหนีไปแล้ว; จู่ๆ, เขาก็มาเบี่ยงไป.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ อแมลิไคยาห์ได้สั่งให้กองทัพของเขาเข้ามาเบี่ยงว่า มันมีอันใดเกิดขึ้นกับกษัตริย์; และ เวลาพวกเขาไปถึงที่ที่เกิดเหตุ และ เห็นกษัตริย์นอนจมกองเลือด, อแมลิไคยาห์ก็ทำท่าโมโหร้ายขึ้น, และ กล่าวว่า: ผู้ใดก็ตามที่มีใจรักกษัตริย์, จงออกมา, และ ไล่ตามเจ้าใช้ของเขานั่นไป เพื่อจะได้ฆ่าพวกเขากลับเสีย.

28 And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

29 Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

30 And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

31 And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

32 And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

33 Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คนทั้งหมดที่รักกษัตริย์, เมื่อได้ยิน ถ้อยคำนี้, ก็ออกมาและไล่ตามผู้รับ ใช้ของกษัตริย์ไป.

บัดนี้เมื่อผู้รับใช้ของกษัตริย์เห็น กองทัพไล่ตามมา, พวกเขาก็หวาดกลัวอีก, และหลบหนีเข้าไปในแดน ทุรกันดาร, และข้ามไปยังแผ่นดิน แห่งเซราเฮมลาและเข้าสมทบกับ ผู้คนของแอมมอน.

และกองทัพซึ่งไล่ตามพวกนั้น มาจึงกลับไป, โดยที่ได้ติดตาม อย่างไร้ผล; และตั้งนั้นอเมลิไคยาห์, โดยกลโกงของเขา, จึงชนะใจ ผู้คน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในวันพรุ่งเขาเข้าเมืองนีไฟพร้อมด้วย กองทัพของเขา, และเข้าครอบครองเมือง.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือราชินี, เมื่อนางได้ยินว่ากษัตริย์ ถูกสังหาร—เพราะอเมลิไคยาห์ได้ ส่งทูตไปหาราชินีโดยแจ้งต่อนาง ว่ากษัตริย์ถูกผู้รับใช้ของเขา สังหาร, ว่าเขาไล่ตามพวกนั้นไป พร้อมด้วยกองทัพของเขา, แต่ไม่เป็นผล, และพวกนั้นหนีไปได้—

ฉะนั้น, เมื่อราชินีได้รับข่าวนี้ นางจึงส่งคนไปหาอเมลิไคยาห์, प्ररररररนาให้เขาละเว้นผู้คนในเมือง; และนางปรารรรรนาให้เขามา หานางด้วย; และนางปรารรรรนาให้ เขานำพยานมากับเขาด้วยเพื่อจะเป็นพยานเกี่ยวกับการตายของ กษัตริย์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อผู้ ที่มีอำนาจรักกษัตริย์ได้ยิน ถ้อยคำนี้แล้ว, ก็ได้ออกมา และ ไล่ตามเจ้าใช้ของกษัตริย์ไป.

บัดนี้เวลาเจ้าใช้ของกษัตริย์เห็น กองทัพไล่ตามตนมา, พวกเขาก็ตกใจ และ หนีเข้าไปในถิ่นแคว้นแล้วกับตาม, และ ข้ามไปหาแผ่นดินเซราเฮมลา และ เข้าร่วมกับ ผู้คนของแอมมอน.

และ กองทัพที่ไล่ตามพวกนั้นไปได้ กับตนมา, เมื่อไม่ได้รับเห็นในทางไล่ตาม; และ ด้วยว่ากษัตริย์ของอะมาลิไคยาห์, ลาวจึงชนะใจของผู้คนเหล่านั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในเมื่อ มา ลาวได้ยกเข้าเมืองนีไฟพร้อมด้วย กองทัพของเขา, และ เข้าเป็นเจ้าของ เมือง.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ราชินีได้ยินว่ากษัตริย์ถูกฆาตกรรม—เพราะว่า อะมาลิไคยาห์ได้ส่งทูตไปหาราชินี แจ้งบอกว่า กษัตริย์ถูกเจ้าใช้ของกษัตริย์ ฆาตกรรมแล้ว, และ ลาวได้ไล่ตามพวกเขา ไปพร้อมด้วยกองทัพ, แต่ไม่ได้รับเห็น, และ พวกเขาก็ได้หนีไปได้—

ฉะนั้น, เมื่อราชินีได้รับข่าวนี้ นางจึง ได้ส่งคนไปหาอะมาลิไคยาห์, บังให้ลาว ทำร้ายผู้คนผู้อยู่ในเมืองนี้; และ นาง ปาตทะพาให้ลาวเข้ามาพบนาง; และ นางปาตทะพาให้ลาวพาพยานมา นำ เพื่อจะได้ให้พยานกล่าวถึง การ สิ้นชีวิตของกษัตริย์.

34 And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

35 And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ อแมลิไคยาห์พาผู้รับใช้คนเดียวไปกับที่สังหารกษัตริย์, และคนทั้งหมดที่อยู่กับเขามา, และเข้าไปหาราชินี, ในที่ที่นางนั่งอยู่; และพวกเขาทุกคนเป็นพยานแก่นางว่า กษัตริย์ถูกผู้รับใช้ของเขาเองสังหาร; และพวกเขากล่าวอีกด้วยว่า : พวกนั้นหลบหนีไป; สิ่งนี้ไม่เป็นพยานกล่าวโทษพวกนั้นหรือ? และดังนั้นพวกเขาทำให้ราชินีพอใจเกี่ยวกับการตายของกษัตริย์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ อแมลิไคยาห์พยายามทำตนให้เป็น ที่พอใจของราชินี, และรับนางเป็นภรรยา; และด้วยกลโกงของเขา, และด้วยความช่วยเหลือของผู้รับใช้ที่เจ้าเล่ห์ของเขา, เขาจึงได้อาณาจักร; แท้จริงแล้ว, เป็นที่ยอมรับว่าเขาเป็นกษัตริย์ตลอดทั่วแผ่นดิน, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดของชาวเลมัน, ซึ่งประกอบด้วยชาวเลมันกับชาวเลมูเอลและชาวอิชมาเอล, และผู้แตกแยกจากชาวนีไฟทั้งหมด, นับแต่การปกครองของนีไฟมาจนถึงปัจจุบันนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก อมาลีไคยาห์ได้นำเอาผู้รับใช้ที่ฆ่ากษัตริย์ และ ทูตทั้งหมดที่อยู่มาลาวเข้าไปพบกับราชินีในบ່อนที่นางนั่งอยู่; และ พวกเขา ทูลทูลให้ทูลต่อว่านางว่ากษัตริย์ถูกฆ่าใช้ของพวกเธอเอง; และ พวกเขาเจ้าอีกว่า: ราชินีที่พวกเธอหนีไปนี้ ยังเป็นทาสทาสนางนางที่ จะ ทอดพวกเธอไหม? และ พวกเธอเร็ดให้ราชินีพอใจในเหตุการณ์ของการตายของกษัตริย์นี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก อมาลีไคยาห์พยายามสร้างดินให้เป็นที่น่าพอใจของราชินี และ เอ็นามามาเป็น พันธะของดิน; และ ด้วยความ ทอลกลอง, และ ด้วยความช่วยเหลือของเจ้าใช้ที่มีเล่ห์กลของลาว, ลาวจึงได้อาณาจักรมาปกครอง; แท้จริงแล้ว, เป็นที่ยอมรับว่าลาวได้เป็นกษัตริย์ปกครองตลอดทั่วแผ่นดินในบัดนี้ ผู้รับใช้ทั้งหมดของชาวเลมัน, ซึ่งประกอบด้วยชาวเลมัน และ ชาวเลมูเอล และ ชาวอิชมาเอล, และ ชาวนีไฟที่แยกออกไปทั้งหมด, นับตั้งแต่การปกครองของนีไฟจนถึงปัจจุบันนี้.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

บัดนี้พวกที่แตกแยกเหล่านี้, โดยที่มีคำสอนมาอย่างเดียวกัน และข้อมูลอย่างเดียวกันกับชาวไนไฟ, แท้จริงแล้ว, โดยได้รับคำสอนมาในความรู้อย่างเดียวกันเกี่ยวกับพระเจ้า, กระนั้นก็ตาม, ยังเป็นเรื่องแปลกที่จะเล่าว่า, หลังจากการแตกแยกของพวกเขาไม่นาน พวกเขากลายเป็นคนแข็งกระด้างยิ่งขึ้นและไม่สำนึกผิด, และป่าเถื่อน, ซั่วร้ายและดูร้ายยิ่งไปกว่าชาวเลมัน—ลุ่มหลงอยู่กับประเพณีชาวเลมัน; ปล่อยตนให้ความเกียจคร้าน, และความลามกนานัปการ; แท้จริงแล้ว, ลืมพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตนอย่างหมดสิ้น.

บัดนี้ พวกที่แยกออกไปนั้นเคยได้รับการแนะนำมา และ มีความรู้แบบตรงกันกับชาวไนไฟ, แท้จริงแล้ว, พวกเขายังได้รับการแนะนำมาใน ความรู้แบบตรงกัน ทั่วถึงกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เทียบเท่าใดก็ตาม, มันเป็นเรื่องแปลกปะทะลาดที่จะเล่าว่า ทลั้วจากพวกเขา ได้แยกออกไปบ่ดินเท่าใด, พวกเขากลายมาเป็นถิ่นแหว่งกระถ่างหลายชั้น และ บ่สำนึกผิด, ป่าเถื่อน, ซั่วร้าย, และ โหดร้ายหลายกว่าชาวเลมันอีกซ้ำ—ถิ่นตั้งอยู่ตามปะเพณีของชาวเลมัน; ปลอยตัวใช้เป็นถิ่นชั่วช้ามั่วๆ, และ มีกิเลสตัณหาต่างๆปะปราน; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้ลืมพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอົງเป็นพระเจ้าของพวกเขาหมดแล้ว.

ແອວມາ ໔໘

ແລະ ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຊາວໂຊຮ້າໃຫ້ເປັນ
ຫົວໜ້ານາຍທະຫານ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ
ມີຄວາມຮູ້ດີທີ່ສຸດກ່ຽວກັບກຳລັງພົນຂອງ
ຊາວມົ້ນ, ແລະ ບ່ອນຕັ້ງກຳລັງຂອງພວກ
ເຂົາ, ແລະ ເມືອງໃດທີ່ບໍ່ມີກຳລັງພຽງພໍ;
ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໃຫ້
ເປັນນາຍທະຫານຊັ້ນຫົວໜ້າເພື່ອບັງຄັບ
ບັນຊາກອງທັບທະຫານຂອງລາວ.

6 And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

7 Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

8 Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

9 And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

10 And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คนพวกนี้นำค่ายพักของตนไป, และเคลื่อนไปยังแผ่นดินแห่งเซราเอมลาในแดนทรกัณดาร.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ขณะที่อแมลิไคยาห์ได้อำนาจมา ด้วยกลโกงและการหลอกลวงดังนี้, อีกด้านหนึ่ง, โมโรไน, กำลังเตรียมจิตใจผู้คนให้ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

แท้จริงแล้ว, ท่านได้ส่งเสริม กองทัพชาวไนไฟให้เข้มแข็ง, และ ตั้งป้อมเล็ก ๆ, หรือที่ซ่อน; โดยกอง มุลดินไว้โดยรอบเพื่อกันล้อม กองทัพของเขา, และสร้างกำแพง คีลาขึ้นล้อมรอบพวกเขา, รอบ เมืองพวกเขาและชายแดนของพื้น แผ่นดินพวกเขา; แท้จริงแล้ว, โดย รอบทั่วแผ่นดิน.

และในแนวปราการที่อ่อนแอ ที่สุดของพวกเขาท่านวางคนไว้ มากที่สุด; และดังนั้นท่านสร้างแนว ปราการและทำให้แผ่นดินที่ชาวไนไฟครอบครองแข็งแรงยิ่งขึ้น.

และดังนั้นท่านกำลังเตรียมพร้อม เพื่อสนับสนุนเสรีภาพของพวกเขา, พื้นแผ่นดินของพวกเขา, ภรรยา, และลูก ๆ ของพวกเขา, และสันติภาพของพวกเขา, และ เพื่อพวกเขาจะได้มีชีวิตอยู่เพื่อ พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน, และ เพื่อพวกเขาจะได้ดำรงรักษาสิ่งที่ ศัตรูเรียกว่าอุดมการณ์ของชาว คริสต์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พวก เขาได้เลื่อนย้ายกองทัพเข้าไปในถิ่น แท้งแล้วกับดาน มูว์ซ้าไปหาแผ่นดิน เซราเอมลา.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ฐานะที่ อะมาลิไคยาห์ได้อำนาจมาด้วยกบฏอูบาย และ ด้วยคำหลอกลวงต่างๆ, ภัยกับข้าม, โมโรไนได้ ทรูมจิตใจของ ผู้คนให้ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าผู้เป็น เจ้าของพวกเขา.

แท้จริงแล้ว, เข็มได้สร้างเสริมกำลัง กองทัพของชาวไนไฟ, และ ได้สร้าง ป้อมยามน้อย ทล บ่อนสะสมกำลังขึ้น ทลายแท้ง; โดยถุนดินขึ้นล้อมรอบ เป็นถูล้อมกองทัพของเขาเข็มไว้, และ สร้างกำแพงขึ้นขึ้นล้อมพวกเขา ทาทาน ไว้, ป้อมทั้งรอบเมื่อง และ ชายแดน ของแผ่นดินน้ำอิท; แท้จริงแล้ว, เข็ม ได้สร้างกำแพงขึ้นขึ้นล้อมทั่วแผ่นดิน.

และ ถ้าหากมีกำลังบ่งบ่งเข็ม เข็มก็ได้วางจำนวนทหารไว้อย่าง ทลทลาย; และ เข็มได้เสริมกำลัง และ ได้เร่งให้แผ่นดินของชาวไนไฟเป็น เจ้าของเขาเข็มเข็มขึ้นเล็กน้อย.

และ เข็มได้เตรียมพร้อมอยู่เสมอเพื่อ ว่าจะได้ สะบับสะบับเสลียาบของ พวกเขา, แผ่นดินของพวกเขา, เมย ของพวกเขา, และ ลูกของพวกเขา, และ สันติสุขของพวกเขา, และ เพื่อ ว่าจะพวกเขาจะได้มีชีวิตอยู่กับพระเจ้าผู้เป็น เจ้าของพวกเขาพระเจ้าของพวกเขา, และ เพื่อพวกเขาจะได้รักษาสิ่งที่ศัตรูของ พวกเขาเห็นว่า อุดมการณ์ของ ชาว คริสต์.

- 11 And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;
- 12 Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.
- 13 Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.
- 14 Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.
- และโมโรไนเป็นบุรุษที่แข็งแรง และทรงพลัง; ท่านเป็นคนมีความเข้าใจอันสมบูรณ์; แท้จริงแล้ว, เป็นคนที่ไม่ชื่นชมการนองเลือด; เป็นคนที่มีจิตวิญญาณปิติในเสรีภาพและอิสรภาพแห่งประเทศของท่าน, และพี่น้องท่านในการพ้นจากพันธนาการและการเป็นทาส;
- แท้จริงแล้ว, เป็นคนที่มีใจชื่นบานด้วยการน้อมขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของท่าน, สำหรับอภิสิทธิ์และพรต่าง ๆ ที่พระองค์ประทานแก่ผู้คนของท่าน; เป็นคนที่ได้ทำงานหนักอย่างยิ่งเพื่อความผาสุกและความปลอดภัยของผู้คนของท่าน.
- แท้จริงแล้ว, และท่านเป็นคนที่มั่นคงด้วยศรัทธาแห่งพระคริสต์, และท่านได้กล่าวคำปฏิญาณที่จะปกป้องผู้คนของท่าน, สิทธิของท่าน, และประเทศของท่าน, และศาสนาของท่าน, แม้จนถึงการสูญเสียเลือดของท่าน.
- บัดนี้ชาวไนไฟได้รับการสอนให้ป้องกันตัวจากศัตรูของตน, แม้จนถึงการหั่นเลือดหากจำเป็น; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาได้รับการสอนไม่ให้อวดตนเลยด้วย, แท้จริงแล้ว, ไม่ให้ยกดาบเลยเว้นแต่จะเป็นไปเพื่อต่อสู้ศัตรู, เว้นแต่จะเป็นไปเพื่อปกป้องรักษาชีวิตตน.
- และ โมโรไนเป็นกษัตริย์และ มีกำลังพล; และ เข็มเป็นกษัตริย์สะทรวสะทลาด; แท้จริงแล้ว, เข็มเป็นกษัตริย์ที่พิชิตในทางของเลือด; แต่เป็นกษัตริย์ที่พิชิตในทะเลิพพ และ อิดสะละพพของปะเทดซาดของกษัตริย์, และ เพราะว่าพี่น้องของเข็มจะได้หลีกเลี่ยงจากความเป็นทาส และ ภัยไข้;
- แท้จริงแล้ว, เข็มเป็นกษัตริย์ที่มีใจซื่อสัตย์ไปด้วยความขอบพระทัยพระเจ้าของเข็ม, สำนึกถึงที่พิชิต และ พอบต่างๆที่พระอภัยได้ประทานให้แก่ผู้กษัตริย์ของเข็ม; และ เข็มเป็นกษัตริย์ที่ออกแรงอย่างขะยันขันแข็ง เพื่อความผาสุก และ เพื่อความปลอดภัยของผู้กษัตริย์ของเข็ม.
- แท้จริงแล้ว, และ เข็มเป็นกษัตริย์ที่เข้มแข็งอยู่มาสดทาในพระคริสต์, และ เข็มได้กล่าว ถ้าสาบานไว้ว่า เข็มจะป้องกันผู้กษัตริย์ของเข็ม, สิทธิของเข็ม, และ ปะเทดซาดของเข็ม, และ สาดสะพพของเข็ม, เข็มมั่นว่าเข็มจะสูญเสียเลือดเมื่อของเข็มทำตาม.
- บัดนี้ชาวไนไฟได้รับการสอนให้ป้องกันตัวเองจากศัตรู, จึงเข้กษัตริย์และ พอบเขาได้รับการสอนว่า บໍให้สุภพพผู้ใด, แท้จริงแล้ว, บໍให้ยกดาบขึ้นเลยเว้นแต่จะเป็นการต่อสู้ศัตรู, ยกเว้นแต่จะเป็นไปเพื่อป้องกันภัยของกษัตริย์เองเท่านั้น.

15 And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

16 And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

17 Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

18 Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

และนี่คือความเชื่อของพวกเขา, คือโดยการปฏิบัติดังนี้พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้พวกเขารุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน, หรืออีกนัยหนึ่ง, หากพวกเขาเชื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าคือพระองค์จะทรงทำให้พวกเขารุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, จะทรงเตือนพวกเขาให้หลบหนี, หรือให้เตรียมรับสงคราม, ตามแต่อันตรายของพวกเขา;

และ, คือพระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้เป็นที่รู้แก่พวกเขาด้วยว่าจะไปทางใดเพื่อป้องกันตนให้พ้นจากศัตรู, และโดยการทำดังนั้น, พระเจ้าจะทรงปลดปล่อยพวกเขา; และนี่คือความเชื่อของโมโรไน, และใจท่านปลานปล้ำในสิ่งนั้น; ไม่ใช่ในการหลั่งเลือดแต่ในการทำความดี, ในการปกป้องรักษาผู้คนของท่าน, แท้จริงแล้ว, ในการรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, และในการต้านทานความชั่วช้าสามานย์.

แท้อจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้วข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากคนทั้งปวงได้เป็นแล้ว, และได้เป็น, และจะเป็นอยู่ตลอดไป, เหมือนกับโมโรไน, ดูเถิด, พลังนั้นของนรกจะสิ้นสະเทือนตลอดกาล; แท้อจริงแล้ว, มารจะไม่มืวันมีอำนาจเหนือใจลูกหลานมนุษย์.

ดูเถิด, ท่านเป็นคนเหมือนกับแอมมัน, ผู้เป็นบุตรของโมไซยาห์, แท้อจริงแล้ว, และแม้บุตรคนอื่น ๆ ของโมไซยาห์, แท้อจริงแล้ว, และแอลมากับบุตรท่านด้วย, เพราะคนเหล่านั้นล้วนเป็นคนของพระผู้เป็นเจ้า.

และ มีกิสัถาของพวกเฮีย, โดยงานปะติดแบบนี้ พระเจ้าจะเร็ดให้พวกเฮียจะเลินรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน, ทลอิ อิกถาขี้, ถ้าพวกเฮียขี้สัถในทางรักษาสะบันยัดของพระเจ้าแล้ว พระอิจจะเร็ดให้พวกเฮียจะเลินรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน; แท้อจริงแล้ว, จะเตือนพวกเฮียให้ทอออกขมิไป, ทลอิ ว่าให้ตรุมเพื่อสัจถาม, อิจตามถวามอันทะลายของพวกเฮีย;

และ พระเจ้าจะเร็ดให้เป็นที่รู้จักรแก่พวกเฮียอีกว่า พวกเฮียถวนจะไปทางใดเพื่อต่อสู้กับสัถถูของพวกเฮีย, และ โดยงานกะทำดังนี้, พระผู้เป็นเจ้าจะได้ปิดปล่อยพวกเฮีย; และ มีกิสัถาของโมโรไน และ ใจของแผ่นปายปั้มในสิ่งเหล่านี้; บ่แม่นในงานนອງเลียด, แต่ในงานเร็ดถวามถิ, ในงานป้อกกันผู้ถิถนของแผ่น, แท้อจริงแล้ว, ในงานรักษาสะบันยัดของพระเจ้า, แท้อจริงแล้ว, และ ในงานถ่านทานกับถวามขี้ธ้าย.

แท้อจริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวตามถวามจิจกับพวกท่านว่า, ถ้าหากถิถนทัງปอวได้เป็นมาแล้ว และ เป็นอยู่, และจะเป็นอยู่, ถิถนกับโมโรไน, จัງเบ้ง, อำนาดของนะถิถนนั้นจะสั่นสะเทือนทะลอดถาน; แท้อจริงแล้ว, มานจะบ่มีอำนาดเหนือใจของลูกหลานมะนุดเลีย.

จัງเบ้ง, แผ่นเป็นถิถนถิถนกับอำน, ลูกชายของโมไซยา, แท้อจริงแล้ว, ถิถนกับลูกชายผู้อื่นของโมไซยา, แท้อจริงแล้ว, และ ถิถนกับแอมมา และ พวกลูกชายของแผ่นนำอิก, เพราะว่เฮียเจ้าเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นถิถนของพระเจ้าทัງนั้น.

19 Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

20 And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, insomuch that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

21 But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

22 Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

23 Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

บัดนี้ดูเถิด, ฮีลามันและพี่น้องท่านหาได้รับใช้ผู้คนน้อยไปกว่าโมโรไนไม่; เพราะพวกเขาสั่งสอนพระวอนะของพระผู้เป็นเจ้า, และพวกเขาให้บังเกิดสมาสู่การกลับใจแก่คนทั้งปวงผู้ใดก็ตามที่ยอมสดับฟังถ้อยคำพวกท่าน.

และดังนั้นพวกท่านจึงออกไป, และผู้คนนอบน้อมถ่อมตนเพราะถ้อยคำพวกท่าน, ถึงขนาดที่พวกท่านเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าอย่างยิ่ง, และดังนั้นพวกเขาจึงเป็นอิสระจากสงครามและความขัดแย้งระหว่างพวกเขาเอง, แท้จริงแล้ว, แม้เป็นเวลาถึงสี่ปี.

แต่, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้, ในตอนปลายปีที่สิบเก้า, แท้จริงแล้ว, ทั้งที่มีสันติภาพระหว่างพวกเขาเอง, พวกเขายังถูกบีบบังคับอย่างไม่เต็มใจให้ต่อสู้กับชาวเลมัน, พี่น้องของตน.

แท้จริงแล้ว, และท้ายที่สุด, สงครามของพวกเขาก็ทำกับชาวเลมันไม่เคยได้หยุดเลยเป็นเวลาหลายปี, ทั้งที่พวกเขาไม่เต็มใจอย่างมาก.

บัดนี้, พวกเขาเสียใจที่จะจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับชาวเลมัน, เพราะพวกเขาไม่ได้เบิกบานในการหลั่งเลือด; แท้จริงแล้ว, และนี่ยังไม่หมด—พวกเขาเสียใจที่จะเป็นหนทางในการส่งพี่น้องของตนเป็นอันมากออกจากโลกนี้ไปสู่โลกนิรันดร์, โดยไม่ได้เตรียมพร้อมเพื่อพบพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

บัดนี้จึงเป็น, ฮีลามัน และ พี่น้องของเขามิได้รับใช้ผู้คนน้อยกว่าโมโรไนเลย; เพราะเขาเจ้าได้สั่งสอนพระคำของพระเจ้า, และ เขาเจ้าได้ให้บังเกิดสมาสู่กับการกลับใจ แก่คนทั้งปวงที่ยอมเชื่อฟังคำเจ้าของเขาเจ้า.

และ เขาเจ้าได้ออกไปดังนี้, และ ผู้คนได้ ถ่อมถ้อยน้อมถ่อมใจของเขาเจ้า, ถึงขนาดที่เขาเจ้าได้เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และ ดังนั้น พวกเขาก็จึงได้เป็นอิสระจากสงคราม และ จากการขัดแย้งในบิดาพวกเขาเอง, แท้จริงแล้ว, เป็นเวลาถึงสี่ปี.

แต่ถ้าถึกับกับที่ข้าพเจ้าได้เจ้าใน ตอนท้ายปีที่สิบเก้า, แท้จริงแล้ว, มันมิสันติสุขในบิดาพวกเขาเอง, พวกเขาก็จึงได้ต่อสู้กับอย่างเข้มแข็งไม่เต็มใจให้ต่อสู้กับชาวเลมันพี่น้องของพวกเขา.

แท้จริงแล้ว, และ โดยสะดวก, สงครามของพวกเขาก็เริ่มกับชาวเลมันไม่เลยหยุดเลยเป็นเวลาหลายปี, ทั้งที่พวกเขามิเต็มใจปรารถนา.

บัดนี้, พวกเขาก็จึงเสียใจที่จะจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับชาวเลมันอีก, เพราะพวกเขามิเต็มใจกับการนองเลือดเลย; แท้จริงแล้ว, และ มันยังเข้มงวด—พวกเขาก็จึงเสียใจที่ได้เป็นทางส่งพี่น้องของพวกเขาย่างไกลจากโลกนี้ไปสู่โลกนิรันดร์, โดยมิได้เตรียมพร้อมที่จะพบกับพระเจ้าของพวกเขาก็จึง.

24 Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

25 Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

กระนั้นก็ตาม, พวกเขายอมไม่ได้ที่จะสละชีวิตของตน, เพื่อให้ภรรยาและลูก ๆ ต้องถูกสังหารหมู่ด้วยความโหดร้ายป่าเถื่อนจากคนที่ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นพี่น้องของตน, แท้จริงแล้ว, และแตกแยกไปจากศาสนจักรของตน, และได้ทิ้งพวกเขาและจากไปเพื่อทำลายพวกเขาโดยสมทบกับชาวเลมัน.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาทนไม่ได้ที่พี่น้องของตนจะชื่นชมยินดีในเลือดของชาวนีไฟ, ตราบเท่าที่ยังมีใครสักคนที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าอยู่, เพราะพระสัญญาของพระเจ้ามีอยู่ว่า, หากพวกเขาจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์พวกเขาจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

เจียงย่างใดก็ตาม, พวกเขาคงจะไม่เด็ดขาดที่จะสละชีวิตของตนไปง่ายๆ, และ ป่วยไข้ เมฆของพวกเขา และลูกของพวกเขาถูกฆ่าด้วยความร้ายกาจ และ ความป่าเถื่อนของถิ่น ที่ถูกเกลียดเป็นพี่น้องกันมาก่อน, แท้จริงแล้ว, ที่เป็นผู้ที่ได้ออกไปจากศาสนจักร, และ ขี้จางพวกเขาไปเพื่อจะได้กลับมาทำลายพี่น้องของตนโดยงานเข้าร่วมกับชาวเลมัน.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาคงทนไม่ได้ที่พี่น้องของพวกเขาจะปีติยินดีอยู่กับเลือดของชาวนีไฟ เพราะคำสัญญาของพระเจ้าที่มีอยู่ว่า ตามใดที่ยังมีถิ่นที่อาศัยพระบันยัดของพระเจ้าอยู่ เพราะคำสัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามีอยู่ว่า ถ้าหากพวกเขาจะรักษาพระบันยัดของพระองค์ พวกเขาจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

Alma 49

- 1 And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.
- 2 And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.
- 3 Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.
- 4 But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.
- 5 Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

แอลมา ๔๙

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือในเดือนที่สิบเอ็ดของปีที่สิบเก้า, ในวันที่สิบของเดือน, มีผู้เห็น กองทัพชาวเลม่อนกำลังยกมายัง แผ่นดินแห่งแอมมันไนฮาห์.

และดูเถิด, เมืองถูกสร้างขึ้น ใหม่, และโมโรไนตั้งกองทัพอ กองหนึ่งอยู่ใกล้ชายแดนของเมือง, และพวกเขapunดินขึ้นโดยรอบเพื่อ ป้องกันตนจากลูกธนูและก้อนหิน ของชาวเลม่อน; เพราะดูเถิด, พวก นั้นต่อสู้ด้วยก้อนหินและลูกธนู.

ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวว่าเมือง แห่งแอมมันไนฮาห์ได้สร้างขึ้นใหม่. ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, แท้จริงแล้ว, สร้างขึ้นใหม่บางส่วน; และเพราะ ชาวเลม่อนได้ทำลายมาแล้วครั้ง หนึ่งเพราะความชั่วช้าสามานย์ ของผู้คน, พวกเขาจึงคิดว่ามันจะ กลับกลายเป็นเหยื่อง่าย ๆ สำหรับ พวกเขานี้.

แต่ดูเถิด, ความผิดหวังของพวกเขา ให้ใหญ่หลวงเพียงใด; เพราะ ดูเถิด, ชาวนีไฟขุดคูทำคันดินไว้ โดยรอบ, ซึ่งสูงมากจนชาวเลม่อน ขว้างก้อนหินและยิงธนูไปยังคน เหล่านี้ให้เกิดผลไม่ได้, ทั้งจะเข้า โจมตีก็ไม่ได้นอกจากตรงทางเข้า ของคนเหล่านี้.

บัดนี้ในเวลานี้แม่ทัพของชาวเล ม่อนจนอย่างยิ่ง, เพราะปัญญา ของชาวนีไฟในการเตรียมสถานที่ ปลอดภัยของตน.

แอมมา ๔๗

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นใน เดือนที่สิบเอ็ดของปีที่สิบเก้า, ในวันที่ สิบของเดือนนี้ มีถิ่นที่มั่นกองทัพของ ชาวเลม่อนยกไปทางแผ่นดินอามโม นไธรา.

และ จั๋วเบ้ง, เมืองนี้ถูกสร้างขึ้นใหม่ และ โมโรไนได้ตั้งกองทัพไว้ใกล้ ชายแดนของเมืองนี้, และ พวกเขาได้ ถูกรัดขึ้นโดยรอบเพื่อป้องกันตนเอง จากลูกธนู และ ก้อนหินของชาวเล ม่อน; เพราะจั่วเบ้ง, พวกเขาได้ต่อสู้ด้วย ก้อนหิน และ ด้วยลูกธนู.

จั่วเบ้ง, ข้าพเจ้ากล่าวหาว่า เมือง อามโมไนธราได้ถูกสร้างขึ้นใหม่แล้ว. ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกเขาว่า, แท้จริง แล้ว, มันได้สร้างขึ้นใหม่เป็นบางส่วน ย้อนว่าเมืองนี้ได้ถูกลูกธนูเลม่อนทำลาย มาเพื่อหนึ่งแล้ว เพราะความชั่วร้ายของ ผู้คน, ดังนั้นพวกเขาจึงคิดว่ามันจะ เป็นเหยื่อง่ายๆตายสำหรับพวกเขา อีก.

แต่จั่วเบ้ง, พวกเขาผิดทวิทหลาย ที่สุด; เพราะจั่วเบ้ง, ชาวนีไฟได้ขุดดิน เร็ดเป็นคันคูไว้โดยรอบ, ซึ่งคันคูนั้นสูง สิมถวนจินว่าชาวเลม่อนแกว่งก้อนหิน และ ยิงธนูข้ามไปไม่ได้, ทั้งจะเข้า โจมตีก็ไม่ได้ นอกจากจะเข้าไปทาง ประตูเท่านั้น.

บัดนี้เมื่อทวิททำนายทายทักของ ชาวเลม่อนเห็นดังนั้น ก็แปลกใจอย่างยิ่ง เพราะปัญญาของชาวนีไฟในการเตรียม บ่อนป้องกันตัวของพวกเขา.

6 Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

7 And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

8 But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

9 And it came to pass that the
Lamanites, or the Amalickiahites,
were exceedingly astonished at
their manner of preparation for
war.

10 Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

บัดนี้พวกผู้นำของชาวเลมันคิด
ว่า, เพราะจำนวนอันมากมายของ
ผู้คนของตน, แท้จริงแล้ว, พวกเขา
คิดว่าพวกเขาคงมีช่องทางพิเศษ
เข้าโจมตีคนเหล่านั้นดังที่เคยทำ
มาแล้ว; แท้จริงแล้ว, และพวกเขา
เตรียมตัวพร้อมด้วยโล่, และเกราะ
อกด้วย; และพวกเขาเตรียมตัว
พร้อมด้วยเครื่องนุ่งห่มที่ท่าจาก
หนัง, แท้จริงแล้ว, เครื่องนุ่งห่มที่
หนามากเพื่อปกปิดความเปลือย
เปล่าของตน.

และโดยที่เตรียมแล้วดังนี้พวก
เขาจึงคิดว่าจะเอาชนะและนำฟีน
น้องของตนมาสู่แอกแห่งความ
เป็นทาสโดยง่าย, หรือสังหารและ
ประหารเสียทั้งหมดตามความ
พอใจของตน.

แต่ดูเถิด, ยังความฉงนที่สุดให้
แก่พวกเขา, คนเหล่านี้พร้อมจะสู้
พวกเขา, ในวิธีที่ไม่เคยรู้เห็นกันมา
ในบรรดาลูกหลานของลิไฮ. บัดนี้
คนเหล่านี้พร้อมจะสู้ชาวเลมัน, ที่
จะสู้รบตามแบบแผนอันเป็นคำ
แนะนำของโมโรไน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ชาวเลมัน, หรือชาวอแมลิโคยาห์,
จงนอย่างยิ่งด้วยวิธีการเตรียม
สงครามของคนเหล่านี้.

บัดนี้, หากกษัตริย์อเมลิไคยาห์
ลงมาจากแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, โดยที่
เป็นผู้นำกองทัพของเขา, บางทีเขา
อาจให้ชาวเลมมันโจมตีชาวไนไฟที่
เมืองแห่งแอมันไนฮาร์; เพราะ
ดุจนี้, เขาไม่ได้นึกถึงเลือดของ
ผู้คนของเขาเลย.

ບັດນີ້ພວກຜູ້ນຳຂອງຊາວເລມັນຄິດວ່າ, ຍ້ອນຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງມື
ໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຄິດວ່າ ພວກ
ເຂົາຈະມີຊ່ອງບາງເພື່ອເຂົ້າໂຈມຕີຊາວມືໄຟ
ຄືກັນກັບທີ່ເຄີຍກະທຳມາແລ້ວ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕຽມພ້ອມຄືກັນ,
ພວກເຂົາມີລໍ້ ແລະ ມີແຜ່ນປົກເອິກ; ແລະ
ພວກເຂົາກໍໄດ້ໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍ
ໜັງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ໜາ
ເພື່ອປົກປິດຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງພວກ
ເຂົາ.

ແລະ ໂດຍທີ່ຕຽມພ້ອມຮຽບຮ້ອຍດັ່ງນັ້ນ
 ພວກເຂົາຈຶ່ງຄິດວ່າພວກເຂົາຈະເອົາຊະນະ
 ແລະ ຈະເອົາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາໄປຫາ
 ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ, ຫລື ຂ້າຖິ້ມໄດ້
 ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຫລື ຈະທຳລາຍສັດຕູເສຍ
 ໃຫ້ໝົດຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຂົາ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເກີດມີຄວາມແປກ
ປະຫລາດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ເມື່ອພວກເຂົາ
ເຫັນວ່າຊາວນິໄຟໄດ້ ດຽມຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ
ໃນວິທີທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮູ້ໄດ້ເຫັນມາກ່ອນໃນ
ບັນດາລູກຫລານຂອງລິໂຮ. ບັດນີ້ພວກ
ເຂົາດຽມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນຕາມຄຳແນະນຳ
ຂອງໂມໂຮໂນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລ
ມັນ ຫລື ຊາວອະມາລີໂຄຢາແປກປະຫລາດ
ໃຈຢ່າງຍິ່ງກັບການຕຽມສົງຄາມຂອງພວກ
ເຊົາ.

ບັດນີ້, ຖ້າຫາກກະສັດອະມາລິໄດຢາໄດ້
ລົງມາຈາກແຜ່ນດິນນີໄຟເພື່ອເປັນຜູ້ນຳ
ກອງທັບຂອງລາວ, ລາວອາດຈະໃຫ້ຊາວເລ
ມັນໂຈມຕີຊາວນີໄຟໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ
ທັນທີ; ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງເລືອດ
ເນື້ອຂອງຜູ້ຄົນຂອງລາວເລີຍ.

11 But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

12 Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

13 For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

14 But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

15 And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

แต่ดูเถิด, อแมลิไคยาห์ไม่ได้ลงมาสู้รบด้วยตนเอง. และดูเถิด, แม่ทัพของเขาไม่กล้าโจมตีชาวนีไฟที่เมืองแห่งแอมันไนฮาร์, เพราะโมโรไนเปลี่ยนวิธีดำเนินกิจการในบรรดาชาวนีไฟ, ถึงขนาดที่ชาวเลมันต้องผิดหวังกับแนวป้องกันของพวกเขาและพวกเขาจึงเข้าโจมตีไม่ได้.

ฉะนั้นพวกเขาจึงถอยไปในแดนทุรกันดาร, และถอนค่ายของตนและเดินทัพไปทางแผ่นดินแห่งโนอาห์, โดยคิดว่านั่นจะเป็นทำเลดีที่สุตรองลงมาสำหรับให้พวกเขาต่อสู้กับชาวนีไฟ.

เพราะพวกเขาหาว่าโมโรไนได้ทำแนวป้องกันไว้, หรือได้สร้างป้อมคุ้มภัยไว้, ให้ทุกเมืองในทั่วแผ่นดินโดยรอบ; ฉะนั้น, พวกเขาจึงเดินทัพไปสู่แผ่นดินแห่งโนอาห์ด้วยความตั้งใจแน่วแน่; แท้จริงแล้ว, แม่ทัพของพวกเขาออกมาให้คำปฏิญาณว่าพวกเขาจะทำลายผู้คนของเมืองนั้น.

แต่ดูเถิด, ยังความฉงนให้พวกเขา, เมืองแห่งโนอาห์, ซึ่งเมื่อก่อนนี้เป็นสถานที่อ่อนแอ, บัดนี้, โดยวิธีของโมโรไน, กลับเป็นสถานที่แข็งแรง, แท้จริงแล้ว, แม้ยิ่งกว่าความแข็งแรงของเมืองแห่งแอมันไนฮาร์.

และบัดนี้, จงดูเถิด, นี่คือปัญญาของโมโรไน; เพราะท่านคิดว่าเมืองแอมันไนฮาร์ทำให้พวกเขาหวาดกลัว; และโดยที่ก่อนหน้านี้เมืองแห่งโนอาห์เป็นส่วนที่อ่อนแอที่สุดของแผ่นดิน, ฉะนั้นพวกเขาจะเดินทัพไปสู้รบที่นั่น; และมันเป็นไปตามความปรารถนาของท่านดังนี้.

แต่จ๋วงเบ้ง, อะมาลีไคยาห์ไม่ได้ลัวมาสู้รบ. และ จ๋วงเบ้ง, ท้าวข้านายทะทานของลาวบ่กล้าเข้าโจมตีชาวมิไฟในเมืองฮาโมไนธา, เพราะว่าโมโรไนปรับปรุงวิถีการเป็นงานในบันดาชาวมิไฟ, เท็จจะขนาดที่ชาวเลมันผิดหวังในสถานที่ที่จ๋วงเร็ดใช้พาพวกเขาได้ถอยหนีไปเพราะพวกเขาเข้าไปโจมตีบ่ได้.

ฉะนั้น พวกเขาจึงได้ถอยหนีเข้าไปในถิ่นแท้งแล้วกับดาบ, และ ยักย้ายถ้ายของพวกเขาก็ได้ ถิ่นที่ไปทางแผ่นดินโนอา, โดยคิดว่าบ่อนนั้นจะเป็นบ่อนที่ดีที่สุดสำหรับพวกเขาที่จะต่อสู้กับชาวมิไฟ.

เพราะพวกเขารู้จักว่าโมโรไนได้เสริมกำลังไว้, ทลีส้าง ถ้ายยามไว้ทุกทิวเมืองโดยรอบ; ฉะนั้น, พวกเขาจึงเดินทัพไปหาแผ่นดินโนอา ด้วยมีความตั้งใจอันแน่วแน่; แท้จริงแล้ว, ท้าวข้านายทะทานของพวกเขาได้ออกมาใช้ถ้ำสาบานว่า พวกเขาจะทำลายผู้คนในเมืองนั้น.

แต่จ๋วงเบ้ง, มันเกิดความแปลกประหลาดใจหลายที่สุดแก่พวกเขา, เพราะว่าเมืองโนอา จ๋วงแต่ก่อนเคยเป็นบ่อนที่อ่อนแอ, บัดนี้, โดยใช้วิถีของโมโรไน, มันจึงกลายเป็นบ่อนที่เข้มแข็ง, แท้จริงแล้ว, มันมีความเข้มแข็งหลายกว่าเมืองฮาโมไนธาอีกซ้ำ.

และ บัดนี้, จ๋วงเบ้งมีถึบยาของโมโรไน; เพราะเขารู้ว่าเมืองฮาโมไนธา จะเร็ดใช้พาพวกเขาย้ายหนี, และโดยที่ก่อนหน้านี้นี้ เมืองโนอา เป็นส่วนที่อ่อนแอที่สุดของแผ่นดิน, ฉะนั้น พวกเขาจะเดินทัพไปสู้รบที่นั่น, และมันเป็นไปตามความปรารถนาของท่านดังนี้.

16 And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

17 And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

18 Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

19 And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

20 Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

และดูเถิด, โมโรไนกำหนดลีไฮเป็นแม่ทัพบังคับบัญชาคนในเมืองนั้น; และคือลีไฮผู้เดียวกันนั้นเองที่ต่อสู้กับชาวเลมันในหุบเขาทางตะวันออกของแม่น้ำไซดอน.

และบัดนี้ดูเถิดเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ, เมื่อชาวเลมันพบว่าลีไฮบัญชาการอยู่ที่เมืองพวกเขาก็ผิดหวังอีก, เพราะพวกเขากลัวลีไฮอย่างยิ่ง; กระนั้นก็ตามแม่ทัพของพวกเขาได้สาบานด้วยคำปฏิญาณไว้แล้วว่า จะโจมตีเมือง; ฉะนั้น, พวกเขาจึงยกกองทัพของตนมา.

บัดนี้ดูเถิด, ชาวเลมันเข้าไปในป้อมคุ้มภัยของคนเหล่านั้นโดยทางอื่นไม่ได้ นอกจากตรงทางเข้า, เพราะความสูงของคันดินซึ่งพูนขึ้นไว้, และความลึกของคูซึ่งขุดไว้โดยรอบ, นอกจากตรงทางเข้า.

และชาวนีไฟจึงพร้อมแล้วดังนั้นที่จะทำลายทุกคนที่พยายามปีนขึ้น มาเพื่อเข้าป้อมทางอื่น, โดยเหวี่ยงก้อนหินและยิงธนูเข้าใส่พวกเขา.

ดังนั้นพวกเขาจึงพร้อม, แท้จริงแล้ว, คนที่แข็งแรงที่สุดของพวกเขา กองหนึ่ง, พร้อมด้วยดาบและสายเหวี่ยง, ที่จะฟาดฟันทุกคนที่พยายามเข้ามาในสถานที่คุ้มภัยของตนตรงทางเข้า; และพวกเขาพร้อมจะป้องกันตนให้พ้นจากชาวเลมันดังนี้.

และ จัງเบ้ง, โมโรไนได้แต่งตั้งลีไฮให้เป็นข้ามนายทหารเพื่อบังคับบัญชาผู้สถิตอยู่ในเมืองนั้น; และ แม่นลีไฮ ผู้ถูกรวบรวมไว้ที่ต่อสู้กับชาวเลมัน อยู่ในร่มเงาทางตาเอ็นออกของแม่น้ำไซดอน.

และ บัดนี้ จัງเบ้ง เสด็จทราบได้บังเกิดขึ้น, ระยะเวลาชาวเลมันรู้จักว่าลีไฮเป็นผู้บังคับบัญชาเมืองนี้ พวกเขาจึงกลัวอีก, เพราะว่าพวกเขาขี้นกลัวลีไฮหลายที่สุด; เถียงย่างใดก็ตามที่ข้ามนายทหารของพวกเขาได้ให้คำสาบานไว้แล้วว่า พวกเขาจะเข้าโจมตีเมืองนี้; ฉะนั้น, พวกเขาจึงได้ยกกองทัพของพวกเขาเข้ามา.

บัดนี้ จัງเบ้ง, ชาวเลมันไม่สามารถเข้าไปในค่ายยามของพวกเขาไปว่าจะไปทางใดก็ตาม, นอกจากจะเป็นทางประตูเท่านั้น ย่อมว่าความสูงของคันดินสูงชันไว้ และ ความลึกของคูขุดไว้โดยรอบ นอกจากแต่ทางประตูเท่านั้น.

และ ชาวนีไฟได้เตรียมพร้อมอยู่เสมอ ดังนั้นที่จะทำลายทุกคนที่พยายามปีนขึ้นป้อมยามทางอื่นโดยทางแกว่งก้อนหิน และ ยิงลูกธนูใส่.

และ นายยามได้เตรียมพร้อมอยู่แบบนั้น, แท้จริงแล้ว, พวกเขาเป็นถนัดอาวุธหลายที่สุด, ซึ่งเตรียมพร้อมด้วยดาบและ กระทบ, เพื่อจะได้ฟันทุกคนที่พยายามบุกรุกเข้ามาในค่ายยามทางประตูของพวกเขา; และ พวกเขาได้เตรียมพร้อมที่จะสู้รบกับชาวเลมันดังนี้.

- 21 And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.
- 22 Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.
- 23 Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.
- 24 There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ บรรดานายทัพของชาวเลมมันยก กองทัพมาอยู่หน้าทางเข้า, และเริ่ม ต่อสู้กับชาวนีไฟ, เพื่อเข้าไปใน สถานที่ปลอดภัยของคนเหล่านั้น; แต่ดูเถิด, พวกเขาถูกขับไล่ออกไป เป็นครั้งคราว, ถึงขนาดที่ถูก สังหารด้วยการผลาญชีวิตจนสุด คณานับ.
- บัดนี้เมื่อพวกเขาเห็นว่าไม่อาจ พิชิตชาวนีไฟตรงทางเข้า, พวกเขา จึงเริ่มขุดคันดินของพวกนั้นลง เพื่อจะได้เปิดทางให้กองทัพของ ตน, เพื่อจะมีโอกาสทัตเทียมกันที่ จะต่อสู้; แต่ดูเถิด, ในความ พยายามเหล่านี้พวกเขาจึงถูก กวาดล้างด้วยก้อนหินและลูกธนู ซึ่งระดมเข้าใส่พวกเขา; และแทนที่ จะถมคูของคนเหล่านั้นโดยพังมูล ดินลงมา, มันกลับตื้นขึ้นมาส่วน หนึ่งด้วยร่างที่ตายและบาดเจ็บ ของพวกเขา.
- ดังนั้นชาวนีไฟจึงมีอำนาจทั้งสิ้น เหนือศัตรูของตน; และดังนั้น ชาวเลมมันพยายามจะทำลายชาวนี ไฟจนแม่ทัพนายกองของตนถูก สังหารหมด; แท้จริงแล้ว, และ ชาวเลมมันมากกว่าหนึ่งพันคนถูก สังหาร; ขณะที่, อีกฝ่ายหนึ่ง, ไม่มี ชาวนีไฟแม้แต่คนเดียวที่ถูก สังหาร.
- มีอยู่ประมาณห้าสิบคนที่บาดเจ็บ, ผู้ซึ่งต้องเปิดรับลูกธนูของ ชาวเลมมันอยู่ตรงทางเข้า, แต่พวกเข าปกป้องไว้ด้วยโล่ของตน, และ เกราะอกของตน, และหมวกเกราะ ของตน, ถึงขนาดที่ว่าพวกเขาได้รับ บาดแผลที่ขา, ซึ่งหลายแห่งสาหัส มาก.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ นาย ทะทานของชาวเลมมันได้ยกกองทัพ มาอยู่หน้าทางเข้า และ เล่มต่อสู้กับชาว นีไฟ, เพื่อจะได้เข้าไปในถ้ำยยามของ พวกเขา; แต่จู่ๆ, พวกเขาถูกล่ อกไปเป็นบางถ้, เท็จจะขนาดที่ พวกเขาถูกร้าตายเป็นจำนวน ทลวงทลาย.
- บัดนี้เวลาพวกเขาเห็นว่าพวกเขา บ่ สามารถเอาชนะชาวนีไฟทางปะทุเข้า, พวกเขารู้เล่่มขุดถ้ถุของชาวนีไฟ ลิง เพื่อจะได้มีทึนทางเข้าปะทุ ทอทัพของพวกชาวนีไฟ, เพื่อจะได้ มีโอกาตต่อสู้ยงเท้าทรุมกัน; แต่จู่ ะ, ในความพยายามเหล่านี้ พวก เขาถูกร้าออกโดยก้อนทึน และ ลูกทะมู ึ่งถูกรียงมาใส่พวกเขา; และ แทนที่พวกเขาจะถูกร้าพวกนั้นโดย าทนพ้งถึนลึงมา มันกับถ้ถึนส่วน ึ่งถึด้วยถึนตาย และ ถึนบาดเจ็บของ พวกเขา.
- และ ชาวนีไฟจึ้มีอำนาจท้งทึนด เเพือกว่าสัถถุของพวกเขาแบบนี้; และ ชาวเลมมันได้พยายามอยู่สะเพมิที่ จะทำลายชาวนีไฟจึ้นว่าทอทึนนาย ทะทานของพวกเขาถูกร้าตายจึน ทึนด; แท้จึ้แล้ว, ชาวเลมมันทลายทว่า บัถึนถึถูกร้าตาย, ทึงทึนຂ້າມ, ทา ทึงฝ่ายชาวนีไฟบ่มีจึถึนเลียถูกร้าตาย.
- มีอยู่ปะมาณห้าสิบถึนเท้าบัถึนได้รับ บาดเจ็บ, ผู้ซึ่งเปิดรับลูกทะมูของชาว เลมมันที่ทาเข้า, แต่พวกเขาถูกร ป้องทึนไว้ด้วยโล่ของพวกเขา, และ แ่่นปะเกอ์ของพวกเขา, และ ถึอง ป้องทึนทอของพวกเขา, เท็จจะขนาด ที่พวกเขาได้รับบาดเจ็บอยู่ทึຂ້າ, ึ่ง ทลายถึนได้รับบาดเจ็บสาทึด.

25 And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

26 And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

27 Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

28 And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

29 And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ, เมื่อชาวเลมมันเห็นว่าแม่ทัพนายกองของตนถูกสังหารหมดพวกเขา จึงหลบหนีเข้าแดนทूरกันดาร. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขา กลับไปแผ่นดินแห่งนีไฟ, เพื่อแจ้งข่าวการสูญเสียอันใหญ่หลวงของพวกเขา, ต่ออแมลิไคยาห์, กษัตริย์ของตน, ซึ่งเป็นชาวนีไฟโดยกำเนิด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาโกรธผู้คนของเขาอย่างยิ่ง, เพราะเขาไม่บรรลุตามความปรารถนาของเขาที่มีต่อชาวนีไฟ; เขาไม่ได้ทำให้คนเหล่านั้นมาสู่แอกแห่งความเป็นทาส.

แท้จริงแล้ว, เขาเคืองแค้นอย่างยิ่ง, และเขาสาปแช่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และโมโรไนด้วย, โดยกล่าวคำสาบานด้วยคำปฏิญาณว่าเขาจะดื่มเลือดท่าน; และการนี้เป็นเพราะโมโรไนรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในการจัดเตรียมความปลอดภัยให้ผู้คนของท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, คือ อีกด้านหนึ่ง, ผู้คนของนีไฟได้น้อมขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, เพราะเดชานุภาพอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์ในการปลดปล่อยพวกเขาจากเงื้อมมือศัตรู.

และปีที่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, ระยะเวลาชาวเลมมันเห็นว่าการขับไล่ของพวกเขาออกจากดินที่พวกเขาอาศัยแล้ว พวกเขาจึงได้ขับหนีเข้าไปในถิ่นแหว่งแล้วกันดาร. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พวกเขาได้กลับไปที่เขาแผ่นดินนีไฟ เพื่อแจ้งข่าวการสูญเสียอันใหญ่หลวงของพวกเขา, ต่ออแมลิไคยาห์, กษัตริย์ของตน, ซึ่งเป็นชาวนีไฟโดยกำเนิด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เขาได้โมโหร้ายใช้ผู้คนของเขาทั้งหลายที่สุด, ยืนยันว่าเขาไม่ได้บรรลุตามความปรารถนาของเขาที่มีต่อชาวนีไฟ; เขาไม่ได้ทำให้คนเหล่านั้นมาสู่แอกแห่งความเป็นทาส.

แท้จริงแล้ว, เขามีความกรุดแค้นทั้งหลายที่สุด, และ เขาได้สาปแช่งพระเจ้า และ โมโรไนด้วย, โดยกล่าวสาบานว่าเขาจะดื่มเลือดของท่าน; และ เขายืนยันว่าเขาจะไม่รักษาสถาบันของพระเจ้าในทางที่ถูกต้องเพื่อความปลอดภัยของผู้คนของท่าน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ อีกทางหนึ่งผู้คนของนีไฟได้ถวายความขอบพระทัยแด่พระเจ้าของพวกเขา, เพราะอำนาจอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์ในการปลดปล่อยพวกเขาจากเงื้อมมือศัตรูของพวกเขา.

และ ปีที่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟก็สิ้นสุดลงดังนี้.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblon, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະມີສັນຕິຕໍ່ເນື່ອງ ກັນໃນບຣຣດາພວກເຂົາ, ແລະມີຄວາມ ຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງໃນສາສນາຈັກ ເພາະຄວາມເອົາໃຈໃສ່ແລະຄວາມ ຂຽນເໝັນເພື່ອສິ່ງທີ່ຕໍ່ພຣະວຽນະ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສິ່ງຮີລາມັນ, ແລະ ສິບລັນ, ແລະໂຄຣຣີແອນທອນ, ແລະແອ ມັນແລະພີ່ນ້ອງທ່ານໄດ້ປະກາດແກ່ ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະໂດຍຄົນ ທັງໝົດນັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ຣະເບີຍບັນທັດດີລິທິຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ໂດຍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາສູ່ການກັບ ໃຈ, ແລະສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປສົ່ງສອນ ໃນບຣຣດາຜູ້ຄົນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນມີສັນຕິສຸກ ຕໍ່ເນື່ອງກັນໄປໃນບັນດາປະຊາຊົນຂອງມີ ໄຟ, ແລະ ມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງ ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ ເພາະວ່າຄວາມເອົາໃຈ ໃສ່ ແລະ ຄວາມພາກພຽນຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງມີຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຮີລາມັນ, ຊິບລັນ, ແລະ ໂຄຣຣີແອນທັນ, ແລະ ອຳໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນໄດ້ປະກາດກັບ ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍຄົນ ທັງໝົດຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີ ລະບຽບ ອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍການຮັບ ບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ແລະ ໄດ້ ອອກໄປສົ່ງສອນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

Alma 50

- 1 And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.
- 2 And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.
- 3 And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.
- 4 And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.
- 5 And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.
- 6 Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

แอลมา ๕๐

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือโมโรไนไม่ได้หยุดการเตรียมสงคราม, หรือเพื่อปกป้องผู้คนของท่านให้พ้นจากชาวเลมัน; เพราะท่านให้กองทัพอของท่านเริ่มงานในต้นปีที่ยี่สิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, คือพวกเขาจะเริ่มขุดดินขึ้นกองไว้โดยรอบทั่วทุกเมือง, ตลอดทั่วแผ่นดินซึ่งชาวนีไฟครอบครอง.

และเหนือคันดินเหล่านั้นท่านให้มีท่อนซุง, แท้จริงแล้ว, สร้างโครงไม้ให้สูงเท่าคน, ใส่ไว้รอบเมือง.

และท่านให้มีขอบติดไม้แหลมเรียงรายไว้บนท่อนซุงจนทั่ว; และมันแข็งแรงและสูง.

และท่านให้สร้างหอสูงตั้งตระหง่านเหนือไม้แหลมเหล่านั้น, และท่านให้สร้างสถานที่คุ้มภัยบนหอสูงเหล่านั้น, เพื่อก้อนหินและลูกธนูของชาวเลมันจะทำอันตรายพวกเขาไม่ได้.

และพวกเขาพร้อมจะเหวี่ยงก้อนหินจากยอดหอเหล่านั้น, ตามใจชอบและตามกำลังตน, และสังหารผู้ที่พยายามเข้ามาใกล้กำแพงเมือง.

โมโรไนเตรียมที่มั่นไว้รอบเมืองทั่วทั้งแผ่นดินดังนี้, เพื่อต้านทานการบุกรุกของศัตรู.

แอมมา ๕๐

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง โมโรไนบ่ได้หยุดยั้งการเตรียมสงครามเพื่อป้องกันผู้ถิณของเผ่าให้พ้นจากชาวเลมัน, เพราะเผ่าได้สั่งให้กองทับของเผ่าเริ่มเร็ดวงรในต้นปีถิชาวแ่ท่งการปิกถองของผู้ถัดสิน, ถิพวงทะทานถอนขุดถิณเร็ดเป็นถันถุไว้รอบเมือถะทะลถลถั่วแ่ถันถิถิชาวนีไฟเป็นเจ้าถอง.

และ ถิถิถันถุเทล่านั้น เผ่าได้สั่งให้ปิกถลถักไม้ຂັນ, แท้จิถแล้ว, ทะลถักไม้เทล่านั้นใช้สูงเท้าถักกับถิณไว้รอบเมือถ.

และ เผ่าสั่งว่า พวกเจ้าถอนเร็ดขอบเป็นไม้แหลมปิกไว้เทิถทะลถักไม้เทล่านั้น และ เร็ดใช้มันสูงแ่งแ่ถันที่สุด.

และ เผ่าใช้ส้าถักสูงเพื่อจะได้ทะลรเวถันຂ้ามไม้แหลมเทล่านั้นได้, และ เผ่าใช้ส้าถักบ่อนทะลไฟไว้เทิถทะลถล่านั้น, เพื่อว่าถักอนถิถ และ ลูกทะบถองชาวเลมันจะเร็ดอันทะลายให้พวกเจ้าบ่ได้.

และ พวกเจ้าถักถุมพ้อมถักจะแ่ถ่งถักอนถิถจากถักสูงนั้นตามถวามพะใจ และ ตามถักลถองพวกเจ้า, เพื่อจะได้ຂ้าผู้ถักพะยายมຂ้ามาใกล้แ่งเมือถ.

โมโรไนได้ถุมถักพ้อมไว้รอบเมือถทั่วแ่ถันถิถตามนี้ เพื่อถันทะทานถานมาธฤถานของสัดถ.

7 And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

8 And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

9 And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

10 And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนให้กองทัพของท่านออกไปในแดนทूरกันดารตะวันออก; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาออกไปและขับไล่ชาวเลมันทั้งหมดซึ่งอยู่ในแดนทूरกันดารตะวันออกให้กลับไปผืนแผ่นดินของพวกเขาเอง, ซึ่งอยู่ทางใต้ของแผ่นดินแห่งเซราเอมลา.

และแผ่นดินแห่งนี้ไฟทอดเป็นทางตรงไปจากทะเลตะวันออกถึงทะเลตะวันตก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อโมโรไนได้ขับไล่ชาวเลมันทั้งหมดออกจากแดนทूरกันดารตะวันออก, ซึ่งอยู่ทางเหนือของผืนแผ่นดินต่าง ๆ อันเป็นของพวกเขาเองแล้ว, ท่านให้ผู้อยู่อาศัยในแผ่นดินแห่งเซราเอมลาและในแผ่นดินโดยรอบออกไปสู่แดนทूरกันดารตะวันออก, แม้จนถึงชายแดนใกล้ฝั่งทะเล, และครอบครองแผ่นดิน.

และท่านวางกองทัพไว้ทางใต้, ที่ชายแดนอันเป็นของพวกเขาด้วย, และให้พวกเขาสร้างแนวป้องกันขึ้นเพื่อจะปกป้องกองทัพของตนและผู้คนของตนให้ปลอดภัยจากเงื้อมมือศัตรู

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก โมโรไนได้สั่งให้ທະຫານຂອງເພິ່ນອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານທາງຕາເວັນອອກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກອງທັບເຫລົ່ານີ້ໄດ້ອອກໄປຂັບໄລ່ຊາວເລມັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານທາງຕາເວັນອອກໃຫ້ກັບໄປທາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງ, ຊຶ່ງຢູ່ທາງໃຕ້ຂອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

ແລະ ແຜ່ນດິນນີ້ໄຟໄດ້ຍາວຢຽດຊື່ໄປຈາກທະເລທາງຕາເວັນອອກເຖິງທາງຕາເວັນຕົກ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ ໂມໂຮໄນໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວເລມັນທັງໝົດອອກຈາກຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານທາງຕາເວັນອອກ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງແຜ່ນດິນຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ອາໄສທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອ້ອມແອ້ມນັ້ນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານທາງຕາເວັນອອກຈົນເຖິງຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ ແລະ ເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ແລະ ເພິ່ນໄດ້ວາງກອງທັບໄວ້ທາງໃຕ້ໃນຊາຍແດນຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງ ບ່ອນປ້ອງກັນຂຶ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ກອງທັບ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາປອດໄພຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

- 11 And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.
- 12 Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.
- 13 And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.
- 14 And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephiah.
- และดังนั้นท่านตัดที่มั่นทั้งหมดของชาวเลมมันในแดนทุรกันดารตะวันออก, แท้จริงแล้ว, และทางตะวันตกด้วย, โดยสร้างแนวป้องกันขึ้นตรงเส้นเขตแดนระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมมัน, ระหว่างแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา กับแผ่นดินแห่งนีไฟ, จากทะเลตะวันตก, ทอดไปตามต้นแม่น้ำไซดอน—ชาวนีไฟโดยที่ครอบครองแผ่นดินทั้งหมดทางเหนือ, แท้จริงแล้ว, แม้แผ่นดินทั้งหมดที่อยู่ทางเหนือของแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, ตามความพอใจของตน.
- ดังนั้นโมโรไน, พร้อมด้วยกองทัพของท่าน, ซึ่งเพิ่มขึ้นทุกวันเพราะความมั่นใจในการคุ้มกันซึ่งผลงานของท่านได้นำออกมาให้พวกเขา, พยายามที่จะตัดกำลังและอำนาจของชาวเลมมันออกไปจากผืนแผ่นดินที่พวกตนครอบครอง, เพื่อพวกนั้นจะไม่มีอำนาจเหนือผืนแผ่นดินที่พวกตนครอบครอง.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวนีไฟเริ่มวางรากฐานเมืองเมืองหนึ่ง, และพวกเขาเรียกชื่อเมืองว่าโมโรไน; และเมืองนี้อยู่ใกล้ทะเลตะวันออก; และอยู่ทางใต้ใกล้กับแนวเขตครอบครองของชาวเลมมัน.
- และพวกเขาเริ่มวางรากฐานให้เมืองเมืองหนึ่งระหว่างเมืองแห่งโมโรไนกับเมืองแห่งแอรรันด้วย, โดยเชื่อมชายแดนของแอรรันกับโมโรไน; และพวกเขาเรียกชื่อเมือง, หรือแผ่นดิน, ว่านีไฟฮาห์.
- และ เข็มได้ตัดที่มั่นทั้งหมดยกของชาวเลมมันอยู่ในถิ่นแซ่งแล้งกันดานทางตาเว้นออกดังนี้, แท้จริงแล้ว, ทั้งทางตาเว้นถึงนาอิก, โดยทางเส้นกำลังแยกทางไว้ละช่องว่างชาวนีไฟและ ชาวเลมมัน, ละช่องว่างแผ่นดินเซราเฮมลา และ แผ่นดินนีไฟ, จากทะเลทางตาเว้นถึงไปถึงทิวแม่น้ำไซดอน—ชาวนีไฟได้เป็นเจ้าของแผ่นดินทั้งหมดยกทางเหนือได้ตามใจชอบ, แท้จริงแล้ว, ลอมทั้งแผ่นดินทั้งหมดยก ซึ่งอยู่ทางเหนือของแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง.
- ด้วยเหตุนี้ โมโรไนพร้อมกำลังกองทัพของเข้มีกำลังเพิ่มขึ้นทุกวัน เพราะว่าเขาเชื่อมั่นใจในงานคุ้มกันซึ่งผลงานของเข้ได้นำออกมาให้พวกเขาเห็นได้ว่าเข้กำลังตัดกำลังและ อำนาจของชาวเลมมันออกจากแผ่นดินซึ่งเป็นของพวกเข้า, เพื่อไม่ให้พวกเข้ามีอำนาจปกครองแผ่นดินของพวกเข้า.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ ชาวนีไฟได้เล่ิมสร้างเมืองขึ้นขึ้น, และ พวกเขาเข้าเฝ้าเมืองนั้นว่า โมโรไน; และ มันตั้งอยู่ใกล้ทะเลทางตาเว้นออก; และ มันอยู่ทางใต้ใกล้กับเส้นเขตแดนแผ่นดินของชาวเลมมัน.
- และ พวกเขาได้เล่ิมสร้างเมืองขึ้นขึ้นอีก ซึ่งตั้งอยู่ละช่องว่างเมืองโมโรไนกับเมืองอาโรน, โดยเชื่อมโยยรายแดนเมืองอาโรนกับเมืองโมโรไนเข้ากัน; และ พวกเขาเข้าเฝ้าเมือง ทลิลแผ่นดินนี้ว่า นีไฟฮา.

15 And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

16 And thus ended the twentieth year.

17 And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

18 And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

19 And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

20 Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

และในปีเดียวกันนั้นพวกเขาเริ่มสร้างเมืองขึ้นหลายเมืองทางเหนือด้วย, เมืองหนึ่งด้วยวิธีพิเศษซึ่งพวกเขาเรียกว่าลีไฮ, ซึ่งอยู่ทางเหนือใกล้กับชายฝั่งทะเล.

และปีที่ยี่สิบสิ้นสุดลงดังนี้.

และผู้คนของนีไฟอยู่ในสภาพอันรุ่งเรืองในต้นปีที่ยี่สิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ.

และพวกเขารุ่งเรืองอย่างยิ่ง, และพวกเขากลับร่ำรวยอย่างยิ่ง; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาขยายเผ่าพันธุ์และแข็งแกร่งขึ้นในแผ่นดิน.

และดังนั้นเราจึงเห็นว่าการกระทำทั้งหมดของพระเจ้าทรงไว้ซึ่งความเมตตาและความยุติธรรมเพียงใด, เพื่อให้พระวาทะทั้งหมดของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผลแก่ลูกหลานมนุษย์; แท้จริงแล้ว, เราเห็นได้ว่าพระวาทะของพระองค์ปรากฏเป็นจริง, แม้ในเวลานี้, ซึ่งพระองค์ตรัสกับลีไฮ, มีความว่า :

เจ้าและลูกหลานเจ้าเป็นสุขแล้ว; และพวกเขาจะได้รับพร, ตราบเท่าที่พวกเขาจะรักษาน้ำบัญญัติของเราพวกเขาจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน. แต่จงจำไว้, ตราบเท่าที่พวกเขาจะไม่รักษาน้ำบัญญัติของเราพวกเขาจะถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า.

และ ในปีกรอกันนั้น พวกเขาก่อได้ เล่มสร้างเมืองขึ้นหลายแห่งทางเหนือ นำอิท, และ เมืองหนึ่งที่ถูกสร้างขึ้นด้วย วิถีพิเศษ ซึ่งเอื้อว่า ลีไฮ, ซึ่งอยู่ทางเหนือใกล้กับฝั่งทะเล.

และ ปีที่ชาวได้สิ้นสุดลงดังนี้.

และ ผู้คนของนีไฟอยู่ในสภาวะที่ จะเลิรุ่งเรืองอยู่ในต้นปีที่ชาวเอ็ด แห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือ ผู้คนของนีไฟ.

และ พวกเขารุ่งเรืองยิ่งๆ และ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันยิ่ง; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้มีถิ่นที่อยู่มากขึ้น และ ได้พัฒนาหลายชั้นในแผ่นดิน.

และ พวกเขารู้สึกถึงสิ่งที่นั่นว่า พระผู้เป็นเจ้ามีความเมตตาปามิ และ มีความยุติธรรมหลายประการ เพื่อ พระองค์จะได้สำแดงในพระคำทั้งหมดของพระองค์ ซึ่งได้สำแดงไว้กับลูกหลานมนุษย์; แท้จริงแล้ว, พวกเขาเห็นได้ว่า ในเวลานี้พระคำของพระองค์เป็นจริงเป็นจริงขึ้นแล้ว, ซึ่ง พระองค์ได้กล่าวไว้กับลีไฮว่า:

เจ้า และ ลูกหลานของเจ้าเป็นสุขแล้ว; และ พวกเขาจะได้รับพร, ตราบเท่าที่พวกเขาจะรักษาน้ำบัญญัติของเรา พวกเขารุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน. แต่ จงจำไว้ว่า, ตราบเท่าที่พวกเขาจะไม่รักษาน้ำบัญญัติของเรา พวกเขามิได้รอดพ้นจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า.

- 21 And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrelings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.
- 22 And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.
- 23 But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.
- 24 And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.
- และเราจึงเห็นว่าสัญญาเหล่านี้ปรากฏเป็นจริงกับผู้คนที่นิไฟ; เพราะเนื่องจากการทะเลาะเบาะแว้งของพวกเขาและความขัดแย้งของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, การกระทำผิดกรรมของพวกเขา, และการปล้นสะดมของพวกเขา, การนับถือรูปเคารพของพวกเขา, การผิดประเวณีของพวกเขา, และความน่าชิงชังของพวกเขา, ซึ่งมีอยู่ในบรรดาพวกเขา, ซึ่งนำสงครามและความพินาศมาสู่พวกเขาเอง.
- และคนที่ซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าได้รับการปลดปล่อยทุกครั้ง, ขณะที่พี่น้องที่ชั่วร้ายของพวกเขาหลายพันคนถูกส่งไปสู่ความเป็นทาส, หรือตายด้วยคมดาบ, หรือเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ, และอยู่รวมกันกับชาวเลมัน.
- แต่ดูเถิดนับแต่วันเวลาของนิไฟแล้ว, ไม่เคยมีเวลาใดเลยในบรรดาผู้คนของนิไฟที่เป็นสุข, ยิ่งไปกว่าในวันเวลาของโมโรไน, แท้จริงแล้ว, แม้เวลานี้, ในปีที่ยี่สิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่ยี่สิบสองแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงในความสงบสุขด้วย; แท้จริงแล้ว, และปีที่ยี่สิบสามด้วย.
- และพวกเขาก็รู้เห็นได้ว่า คำสัญญาเหล่านี้มีประสิทธิผลกับผู้คนที่นิไฟแล้ว; เพราะว่าเป็นการพิชิตพาด และ การขัดแย้งกันของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, การถากถำของพวกเขา, การป่วนจี้ของพวกเขา, การนับถือรูปบูชาของพวกเขา, การโสเภณีของพวกเขา, และความชั่วร้ายทุกอย่างของพวกเขา, ที่มีอยู่ในบ้านดาพพวกเขาเอง, ซึ่งมันได้นำเอาสิ่งวิบัติ และ ความพินาศมาสู่ตน.
- และ คนที่ซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าได้ถูกปิดปล่อยสู่เสรี, ขณะที่พี่น้องที่ชั่วร้ายของพวกเขาเป็นพันๆคนถูกส่งไปสู่ความเป็นทาส, ทลิตายด้วยดาบ, ทลิตเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ, และ เข้าไปสัมผัสกับชาวเลมัน.
- แต่จึงเป็น บัดนี้ตั้งแต่วันเวลาของนิไฟเป็นต้นมา, มันไม่เคยมีเวลาใดเลยที่สะทกสะท้านอยู่ในบ้านดาพผู้คนที่นิไฟเกินกว่าในวันเวลาของโมโรไน, แท้จริงแล้ว, เวลานั้นเป็นปีที่ชาวเลมันแห่กันมาเพื่อขอความช่วยเหลือ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่ยี่สิบสองแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงด้วยความสงบสุข และ ปีที่ชาวเลมันสามก่อกวน.

25 And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

26 For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

27 But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

28 And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

29 Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในต้นปีที่สี่สิบสี่แห่งการปกครองของผู้พิพากษา, น่าจะได้มีความสงบสุขในบรรดาผู้คนของนีไฟด้วย หากไม่ใช่เพราะความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในบรรดาพวกเขาเกี่ยวกับแผ่นดินแห่งลิไฮ, และแผ่นดินแห่งโมริแอนตอน, ซึ่งอยู่ติดชายแดนลิไฮ; ซึ่งแผ่นดินทั้งสองนี้มีชายแดนติดฝั่งทะเล.

เพราะเหตุเกิด, ผู้คนที่ครอบครองแผ่นดินแห่งโมริแอนตอนเรียกร้องสิทธิส่วนหนึ่งของแผ่นดินแห่งลิไฮ; ฉะนั้นจึงเริ่มมีความขัดแย้งอย่างเผ็ดร้อนกันบ้างในระหว่างพวกเขา, ถึงขนาดที่ผู้คนของโมริแอนตอนจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับพี่น้องของตน, และตั้งใจจะสังหารคนพวกนั้นด้วยดาบ.

แต่เหตุเกิด, ผู้คนที่ครอบครองแผ่นดินแห่งลิไฮหลบหนีไปค่ายของโมโรไน, และวิงวอนขอความช่วยเหลือจากท่าน; เพราะเหตุเกิดพวกเขาไม่ได้เป็นฝ่ายผิด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อผู้คนของโมริแอนตอน, ซึ่งมีผู้นำชื่อโมริแอนตอน, เห็นว่าผู้คนของลิไฮหลบหนีไปค่ายของโมโรไน, พวกเขาก็ก้าวอย่างยั้งเกื้อกกองทัพโมโรไนจะมาโจมตีและทำลายพวกเขา.

ฉะนั้น, โมริแอนตอนจึงให้คนเหล่านั้นจำใส่ใจว่าพวกเขาควรหลบหนีไปแผ่นดินซึ่งอยู่ทางเหนือ, ซึ่งมีน้ำใหญ่ปกคลุมอยู่, และเข้าครอบครองแผ่นดินซึ่งอยู่ทางเหนือ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในต้นปีที่สี่สิบสี่แห่งการปกครองของผู้ตัดสิน, มันมีสันติสุขอยู่ในบ้านดาผู้ถนอมของนีไฟอีก ถ้าหากมันบ่ได้มี การขัดแย้งกันเกิดขึ้นในบรรดาผู้ถนอมอยู่ในแผ่นดินลิไฮ, และ ผู้ถนอมอยู่ในแผ่นดินโมริแอนตอน, ซึ่งอยู่ติดชายแดนลิไฮ; ซึ่งแผ่นดินทั้งสองนี้มีชายแดนติดกับฝั่งทะเล.

เพราะจึงเป็น, ผู้ถนอมที่เป็นเจ้าของแผ่นดินโมริแอนตอนได้รุกรานเอาสิทธิส่วนหนึ่งของแผ่นดินลิไฮ; ฉะนั้นมันจึงเริ่มมีการขัดแย้งกันขึ้นทลายบ่มลิมถวนละท่าวงพวกเขาเอง, เทียงทะทางที่ผู้ถนอมของโมริแอนตอนจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับพี่น้องของพวกเขาเอง, และ ตั้งใจจะฆ่าพวกเขาทิ้งด้วยดาบ.

แต่จึงเป็น, ผู้ถนอมซึ่งเป็นผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินลิไฮได้หนีไปเข้าค่ายของโมโรไน, และ วิงวอนขอความช่วยเหลือจากท่าน; เพราะว่าพวกเขาบ่ได้เป็นฝ่ายผิด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในเวลา ผู้ถนอมของโมริแอนตอน, ซึ่งผู้นำชื่อว่า โมริแอนตอนได้ยืนยันว่าผู้ถนอมของลิไฮได้หนีเข้าไปค่ายของโมโรไน, พวกเขาจึงมีความขยาดทลายเพราะขยาดว่ากองทัพของโมโรไนจะมาโจมตีพวกเขา และ ทำลายพวกเขา.

ฉะนั้น, โมริแอนตอนจึงให้คนเหล่านั้นจำใส่ใจว่าต้องหนีไปหาแผ่นดินที่อยู่ทางเหนือ, ซึ่งมันมีแม่น้ำอันกว้างใหญ่ไพศาลอยู่, เพื่อจะได้เข้าไปเป็นเจ้าของแผ่นดินซึ่งอยู่ทางเหนือ.

30 And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

31 And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

32 Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

33 Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

34 And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

และดูเถิด, พวกเขาจะทำให้แผนนี้เป็นผลได้, (ซึ่งจะเป็นเหตุให้คร่ำครวญกัน) แต่ดูเถิด, โมริแอนทอนนั้นโดยที่เขาคือคนอารมณ์รุนแรงมาก, ฉะนั้นเขาจึงโกรธหญิงรับใช้คนหนึ่งของเขา, และเขาได้ทำร้ายและทุบตีนางอย่างมาก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนางหลบหนีและข้ามไปยังค่ายของโมโรไน, และบอกโมโรไนทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องนี้, และเกี่ยวกับเจตนาของคนเหล่านั้นที่จะหลบหนีไปแผ่นดินทางเหนือด้วย.

บัดนี้ดูเถิด, ผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, หรือที่จริงแล้วโมโรไน, กล่าวว่าคนเหล่านั้นจะสลับฟังถ้อยคำของโมริแอนทอนและเข้ามารวมกับผู้คนของเขา, และดังนั้นเขาจะได้ครอบครองแผ่นดินส่วนต่าง ๆ เหล่านั้น, ซึ่งจะเป็นรากฐานให้เกิดผลร้ายในบรรดาผู้คนของนีไฟ, แท้จริงแล้ว, ซึ่งผลเหล่านั้นจะนำไปสู่การล้มล้างเสรีภาพของพวกเขา.

ฉะนั้นโมโรไนจึงส่งกองทัพ, พร้อมด้วยค่ายของพวกเขา, ไปสกัดผู้คนของโมริแอนทอน, เพื่อหยุดการหนีไปแผ่นดินทางเหนือของคนเหล่านั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาไม่ได้สกัดคนเหล่านั้นจนกระทั่งคนเหล่านั้นมาถึงชายแดนของแผ่นดินรกร้าง; และที่นั่นพวกเขาสกัดคนเหล่านั้น, ใกล้ทางแคบซึ่งทอดยาวเลียบฝั่งทะเลไปสู่แผ่นดินทางเหนือ, แท้จริงแล้ว, ใกล้ทะเล, ทางตะวันตกและทางตะวันออก.

และ จั๋งเบ๋ิง, พวกเขารู้สึกใช้แผนการนี้เป็นพิษสำหรับเขา, (ซึ่งเป็นการใช้มีการเล้าสะทลใจเกิดขึ้น) แต่ จั๋งเบ๋ิง, โมริอาทอนโดยที่เขาคือคนทะเยอทะยาน, สะบัดลาวจั๋งใจร้ายใช้เจ้าใช้ผู้ยิ่งใหญ่ของลาว, และ ได้ทุบตีนางอย่างสาหัส.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงนางได้ลักขโมย, และ ข้ามไปค่ายของโมโรไน, และ บอกให้โมโรไนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้น, และ เจตนาของพวกเขาว่า พวกเขาจะหนีไปทางแผ่นดินทางเหนือ.

บัดนี้ จั๋งเบ๋ิง, ผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินอุดมสมบูรณ์, ทล ความจริงแล้วโมโรไน ยืนยันว่าผู้คนที่เล้าสะทลใจของโมริอาทอน และ จะเข้าไปร่วมกับพวกเขา, และ พวกเขาจะได้เป็นเจ้าของแผ่นดินแห่งต่างๆ, เพราะมันอาจจะเป็นพื้นฐานให้เกิดพิษร้ายในบรรดาผู้คนของนีไฟ, ดังนั้น, พิษร้ายนั้นจะนำไปสู่การล้มล้าง เสรีภาพของพวกเขา.

ฉะนั้น โมโรไนจึงได้ส่งกองทัพของพวกเขาไป, เพื่อสกัดผู้คนของโมริอาทอนให้หยุดการหนีไปทางแผ่นดินทางเหนือ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พวกทะยานไม่ได้สกัดพวกเขา จินว่าพวกเขาจะมาถึงชายแดนของแผ่นดิน ร้าง; และ บ่อนั้นพวกทะยานได้สกัดพวกเขาให้ทางแถบบ่อน้ำ จั๋งเบ๋ิง ลุยฝั่งทะเลไปทางแผ่นดินทางเหนือ, แท้จริงแล้ว, ให้ทะเลทางตาเว้นติ และ ทางตาเว้นออก.

- 35 And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Tancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Tancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- 36 And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.
- 37 And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephihah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.
- 38 Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กองทัพซึ่งโมโรไนส่งไป, มีชายผู้หนึ่งเป็นผู้นำซึ่งมีชื่อว่าทีแอนคัม, ได้พบกับผู้คนของโมริแอนทอน; และผู้คนของโมริแอนทอนดื้อดิ่งนัก, (โดยที่ถูกรังเกียจด้วยความชั่วร้ายและคำป้อยของเข) จนการสู้รบเริ่มขึ้นระหว่างคนเหล่านั้น, ซึ่งในการนั้นทีแอนคัมสังหารโมริแอนทอนและทำให้กองทัพของเขาพ่ายแพ้, และจับคนเหล่านั้นเป็นเชลย, และกลับไปค่ายของโมโรไน. และปีที่ยี่สิบสี่แห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.
- และผู้คนของโมริแอนทอนถูกนำกลับไปยังนี้. และเมื่อพวกเขาให้พันธสัญญาว่าจะรักษาสันติภาพโมโรไนจึงนำพวกเขากลับคืนสู่แผ่นดินแห่งโมริแอนทอน, และการรวมกันเกิดขึ้นระหว่างคนพวกนั้นกับผู้คนของลีไฮ; และโมโรไนนำพวกเขากลับไปสู่ผืนแผ่นดินของตนด้วย.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีเดียวกันกับที่ผู้คนของนีไฟมีสันติภาพกลับคืนมาสู่พวกเขา, คือนีไฟฮ่าห์, หัวหน้าผู้พิพากษาที่สอง, ตาย, โดยทำหน้าที่บนบัลลังก์พิพากษาด้วยความเที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์ต่อพระผู้เป็นเจ้า.
- กระนั้นก็ตาม, ท่านยังปฏิเสธแอลมาที่จะครอบครองบันทึกเหล่านั้นและสิ่งเหล่านั้นซึ่งแอลมาและบรรพบุรุษท่านถือว่าศักดิ์สิทธิ์ที่สุด; ฉะนั้นแอลมาจึงมอบสิ่งเหล่านั้นให้อีลามัน, บุตรของท่าน.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ กองทัพที่โมโรไนส่งไปนั้นได้ถูกนำพาโดยคนผู้หนึ่งชื่อว่า ทีอานคัม, และได้พบกับผู้คนของโมริอานตัน; และผู้คนของโมริอานตันนี้เป็นคนดื้อด้าน ทลายที่สุด, (โดยที่ถูกรังเกียจด้วยความชั่วร้าย และ คำยักยอกของลาว) จึงว่ามีการสู้รบเกิดขึ้นระหว่างกันเกล้านี้, จึงเป็นเหตุให้ทีอานคัมฆ่าโมริอานตัน, และ ทีอานคัมได้นำเอาพวกเขามาเป็นเชลย และ ำกับกลับไปค่ายของโมโรไน. และ ปีที่ยี่สิบสี่แห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนของนีไฟได้สิ้นสุดลงดังนี้.
- และ ผู้คนของโมริอานตันได้ถูกนำเอากลับมาดังนี้. และ พวกเขายอมรับคำสัญญาว่าจะรักษาสันติภาพของพวกเขาไว้ และ พวกเขายอมรับกับกันไปหาแผ่นดินโมริอานตันอีกครั้ง, และ การรวมกันระหว่างพวกเขาและผู้คนของลีไฮบังเกิดขึ้น; และ พวกเขายอมรับกับกับสู่แผ่นดินของลีไฮ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น ในปีนี้เองกับที่ผู้คนของนีไฟได้มีสันติสุขกับกันมาตามเดิม, ก็มีพระราชบัญญัติผู้ตัดสินบทสองได้สิ้นชีพิตักษัย, โดยได้กระทำหน้าที่ในบัลลังก์ตัดสินด้วยความรอบคอบอย่างสมบูรณ์ต่อพระผู้เป็นเจ้า.
- ถึงอย่างใดก็ตาม, เน้นได้ปะติเสกที่จะรับเอาบันทึกเหล่านั้นจากแอลมา และ สิ่งเหล่านั้น ซึ่งแอลมา และ บัณฑิตของเน้นถือว่าศักดิ์สิทธิ์ที่สุด; ฉะนั้น แอลมาจึงได้มอบมันไว้กับอีลามันลูกชายของเน้น.

39 Behold, it came to pass that the son of Nephihah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

40 Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือผู้คนที่กำหนดให้บุตรของนีไฟ ฮาห์รับหน้าที่บนบัลลังก์พิพากษา, แทนบิดาท่าน; แท้จริงแล้ว, กำหนดให้ท่านเป็นหัวหน้าผู้พิพากษาและผู้ปกครองเหนือผู้คน, ด้วยคำปฏิญาณและศาสนพิธีอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะพิพากษาโดยชอบธรรม, และรักษาสันติภาพและอิสรภาพของผู้คน, และอนุญาตให้พวกเขามีอภิสิทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ในการนมัสการพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, ในการสนับสนุนและดำรงรักษาอุดมการณ์ของพระผู้เป็นเจ้า ตลอดวันเวลาของท่าน, และในการนำคนชั่วร้ายมาสู่ความยุติธรรมตามโทษานุโทษของพวกเขา.

บัดนี้ดูเถิด, ชื่อของท่านคือเพโฮรัน. และเพโฮรันรับตำแหน่งของบิดาท่าน, และเริ่มการปกครองของท่านในปลายปีที่ยี่สิบสี่, เหนือผู้คนของนีไฟ.

จึงเป็น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงลูกชายของนีไฟฮาได้ถูกแต่งตั้งให้รับหน้าที่บนบัลลังก์ตัดสินแทนพ่อของท่าน; แท้จริงแล้ว, ท่านถูกแต่งตั้งให้เป็นท้าวผู้ตัดสิน และ ผู้ปกครองผู้ยิ่งใหญ่ด้วยคำสาบาน และ พิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะตัดสินโดยความชอบธรรม, และ จะรักษาสันติภาพ และ อิสระละยาบของผู้คน, และ จะให้สิทธิอันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาในพระนามของพระผู้เป็นเจ้าให้เป็นพระเจ้าของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, ในพระนามของพระผู้เป็นเจ้า, ดำเนินการรักษาสันติภาพของพระเจ้า ทะลอดวันเวลาของท่าน, และ ในพระนามของพระเจ้าสู่ความยุติธรรมตามโทษานุโทษของพวกเขา.

บัดนี้จึงเป็น, ท่านมีชื่อว่า เพโฮรัน. และ เพโฮรันก็ได้รับเอาตำแหน่งจากบิดาของท่าน และได้เริ่มการปกครองของท่านในท้ายปีที่ยี่สิบสี่เหนือผู้คนของนีไฟ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກທີ່
ປາດຖະໜາຈະໃຫ້ເພື່ອຮັກສາຖືກປົດອອກ
ຈາກບັນລັງຕັດສິນຖືກເອີ້ນວ່າກຸ່ມນິຍົມ
ກະສັດ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຕ້ອງການທີ່ຈະ
ປ່ຽນແປງກົດໝາຍໃນວິທີທີ່ຈະໂຄ່ນລົ້ມ
ການປົກຄອງແບບອິດສະລະ ແລະ ເພື່ອຈະ
ໄດ້ສະຖາປະນາໃຫ້ມີກະສັດຂຶ້ນປົກຄອງ
ແຜ່ນດິນ.

6 And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

7 And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

8 Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

9 But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

และคนที่ปรารถนาจะให้เพโฮรันยังคงเป็นหัวหน้าผู้พิพากษาเหนือแผ่นดินก็รับเอานามอิสราชน; และด้วยเหตุนี้คือการแบ่งแยกในบรรดาพวกเขา, เพราะอิสราชนให้คำมั่นหรือให้พันธสัญญาว่าจะดำรงไว้ซึ่งสิทธิของพวกเขาและอภิสิทธิ์เกี่ยวกับศาสนาของพวกเขาโดยการปกครองแบบอิสระ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกันนี้ตกลงกันได้โดยเสียงของผู้คน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เสียงของผู้คนสนับสนุนอิสราชน, และเพโฮรันคงอยู่ในบัลลังก์พิพากษา, ซึ่งทำให้เป็นที่ชื่นชมยินดีกันมากในบรรดาพี่น้องของเพโฮรันและคนเป็นอันมากของผู้คนแห่งเสรีภาพด้วย, ซึ่งทำให้ผู้ขึ้นชอบราชาธิปไตยเจียบลงด้วย, จนพวกเขาไม่กล้าคัดค้านนอกจากจำต้องอ้างรักษาอุดมการณ์แห่งเสรีภาพ.

บัดนี้ผู้ขึ้นชอบราชาธิปไตยเป็นพวกที่อยู่ใต้อาณัติสูง, และพวกเขาหมายมั่นจะเป็นกษัตริย์; และพวกเขาได้รับการสนับสนุนโดยคนที่แสวงหาพลังอำนาจและสิทธิอำนาจเหนือผู้คน.

แต่ดูเถิด, นี่เป็นเวลาอันวิกฤติที่จะมีความขัดแย้งเช่นนั้นในบรรดาผู้คนของนีไฟ; เพราะดูเถิด, อามะลิไคยาห์ยั่วใจผู้คนของชาวเลมันให้ต่อต้านผู้คนชาวนีไฟอีก, และเขากำลังรวบรวมทหารมาจากทุกส่วนของแผ่นดินของเขา, และให้อาวุธพวกเขา, และเตรียมทำสงครามด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ; เพราะเขาได้สาบานว่าจะดื่มเลือดของโมโรไน.

และ ผู้ที่ปาดทะซาใช้เพโฮรันเป็นทิวข้าตัดสินปิงถองแผ่นดินต่อไปก็รับเอาชื่อว่า กลุ่มอิสราชน, และ ภาวนาแบ่งแยกในบรรดาพวกเขาจึงเป็นไปแบบนี้, เพราะกลุ่มอิสราชนได้สาบาน ทลใช้พันธะสัญญาว่า พวกเขาจะดำรงรักษาสันติภาพของพวกเขา และ สันติภาพแสดงของสาธิตของพวกเขาของพวกเขาโดยการปิงถองแบบอิสราชน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เลื่องถึง พวกเขาขัดแย้งกันนั้นได้มาถึงถึงกันได้โดยสรวงของผู้คน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ สรวงของผู้คนมาทางต่างๆ กลุ่มอิสราชน, และ เพโฮรันจึงได้อยู่ในบัลลังก์ตัดสินต่อไป ซึ่งเร่งให้ผู้คนขึ้นขึ้นทลายในบรรดาพี่น้องของพวกเขาและ ผู้คนอย่างทลวาทหลายที่ในเสลียาบทขึ้นขึ้นถึงกัน, ซึ่งเร่งให้กลุ่มนิยิมกะสัดมิดวงรูป, จินว่าพวกเขาบ่กล้าถ้ามานอกจากจำต้องดำรงรักษากฎหมายแห่งอิสราชนพาไว้.

บัดนี้กลุ่มนิยิมกะสัดเป็นพวกที่อยู่ใต้อาณัติสูง, และ พวกเขาพยายามที่จะขึ้นเป็นกษัตริย์; และ พวกเขาได้รับการสนับสนุนโดยผู้ที่แสวงหาอำนาจ และ สันติภาพเพื่อปิงถองผู้คน.

แต่จงเฝ้า, ตอนนี้เป็นเวลาที่อันทะเลสาบหลายที่จะมีงานขัดแย้งกันในบรรดาผู้คนของนีไฟ; เพราะจงเฝ้า, อามะลิไคยาห์ได้ปลุกละมุนใจของชาวเลมันให้ต่อต้านผู้คนชาวนีไฟอีก, และ ลาวได้เฝ้าโรมเออาทะซาจากทุกแห่งที่ในแผ่นดิน, เพื่อให้พวกเขาจับอาวุธ, และ ทรูมเร่งสรวงด้วยสุดความสามารถ; เพราะว่าลาวได้สาบานไว้ว่า ลาวจะกินเลือดของโมโรไนให้ได้.

10 But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

11 Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

12 Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

13 And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

แต่ดูเถิด, เราจะเห็นว่าสัญญาที่เขาทำไว้นั้นเป็นเพราะความหุนหัน; กระนั้นก็ตาม, เขายังเตรียมตัวและกองทัพของเขาเพื่อมาสู้รบกับชาวนีไฟ.

บัดนี้กองทัพของเขาไม่มีกำลังมากดังที่เคยมีมาก่อน, เพราะคนหลายพันคนที่ถูกสังหารด้วยน้ำมือชาวนีไฟ; แต่ทั้งนี้การสูญเสียของเขาใหญ่หลวง, อแมลิไคยาห์ยังรวบรวมกองทัพใหญ่ได้อย่างน่าประหลาด, ถึงขนาดที่เขาไม่กลัวที่จะลงมายังแผ่นดินแห่งเซราเอีมลา.

แท้จริงแล้ว, แม้ตัวอแมลิไคยาห์ก็ลงมา, นำหน้าชาวเลมัน. และนี่คือปีที่ยี่สิบห้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษา; และเป็นเวลาเดียวกันกับที่พวกเขาเริ่มตกลงกันได้ในงานกิจเกี่ยวกับความขัดแย้งของพวกเขาเกี่ยวกับเพโฮรัน, หัวหน้าผู้พิพากษา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อบรรดาผู้ที่ได้ชื่อว่าผู้ขึ้นชอบราชานิไฟได้ยินว่าชาวเลมันกำลังยกลงมาสู้รบกับพวกเขา, พวกเขา ก็ยินดีอยู่ในใจ; และพวกเขาไม่ยอมจับอาวุธ, เพราะโกรธหัวหน้าผู้พิพากษามาก, และผู้คนแห่งเสรีภาพด้วย, จนพวกเขาไม่ยอมจับอาวุธเพื่อปกป้องประเทศของตน.

แต่ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າ ຄຳສັນຍາທີ່ລາວເຮັດໄວ້ນັ້ນບໍ່ຮອບຄອບ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວຍັງໄດ້ຕຽມຕົວ ແລະ ຕຽມກອງທັບຂອງລາວເພື່ອຈະມາຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟ.

ບັດນີ້ກອງທະຫານຂອງລາວບໍ່ມີກຳລັງຫລາຍດັ່ງທີ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ, ຍ້ອນວ່າຫລາຍພັນຖືກຂ້າຕາຍໄປດ້ວຍມືຂອງຊາວນີໄຟ; ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາມີການສູນເສຍຢ່າງໜັກໜ່ວງ, ອະມາລິໄຄຍາຍັງໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບອັນໃຫຍ່ໄດ້ຢ່າງແປກປະຫລາດໃຈ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວບໍ່ມີຄວາມຢ້ານກົວເລີຍທີ່ຈະລົງມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕົວອະມາລິໄຄຢາເອງທີ່ເປັນຫົວໜ້າກອງທັບຊາວເລມັນ. ແລະມັນເປັນປີທີ່ຊາວທ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ; ແລະ ເປັນເວລາດຽວກັນກັບຕອນທີ່ຊາວນີໄຟເລີ່ມຕົກລົງກັນໄດ້ໃນເລື່ອງການງານຂອງການຂັດແຍ້ງກ່ຽວກັບເພໂຮຣັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນນັ້ນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກທີ່ມີຊື່ວ່າກຸ່ມນິຍົມກະສັດໄດ້ຍິນວ່າຊາວເລມັນກຳລັງຍົກທັບລົງມາສູ່ຮົບກັບຕົນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຊື່ນຊົມຢູ່ໃນໃຈ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ຄົນແຫ່ງເສລີພາບ, ຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

14 And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

15 And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

16 For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

17 And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อโมโรไนเห็นดังนี้, และเห็นด้วยว่าชาวเลมันกำลังมาถึงชายแดนของแผ่นดิน, ท่านเคืองแค้นยิ่งนัก เพราะความดื้อดึงของคนเหล่านั้น ผู้ซึ่งท่านทำงานมาด้วยความขยันหมั่นเพียรเป็นล้นพ้นในการปกป้องรักษา; แท้จริงแล้ว, ท่านโมโรไอยิ่ง; จิตวิญญาณท่านเต็มไปด้วยความโกรธพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านส่งคำร้อง, พร้อมด้วยเสียงของผู้คน, ไปยังผู้ปกครองแผ่นดิน, โดยปรารถนาจะให้ท่านอ่านมัน, และให้อ่านแก่ท่าน (โมโรไน) บิบบังคับผู้ที่แตกแยกเหล่านั้นให้ปกป้องประเทศของพวกเขาหาไม่แล้วก็จะประหารเสีย.

เพราะเป็นการเอาใจใส่อันดับแรกของท่านที่จะยุติความขัดแย้งและการแตกแยกในบรรดาผู้คน; เพราะเหตุเกิด, ก่อนหน้านั้นนี่คือเหตุของความพินาศทั้งหลายทั้งปวงของพวกเขา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสิ่งนี้ได้รับอนุญาตตามเสียงของผู้คน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนสั่งให้กองทัพของท่านยกไปต่อสู้กับบรรดาผู้ขึ้นขอบราชาธิปไตย, เพื่อตั้งเอาความจองหองและความสูงศักดิ์ของพวกเขาให้ลงมาอยู่ระดับเดียวกับโลก, มิฉะนั้นก็ให้พวกเขาจับอาวุธและสนับสนุนอุดมการณ์แห่งเสรีภาพ.

และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึง เวลาโมโรไนเห็นสิ่งนี้, และ เห็นอีกว่าชาวเลมันกำลังมารอดชายแดนของแผ่นดิน, เขารู้ใจร้ายอย่างใหญ่, ย้อนว่าความดื้อด้านของพวกเขา ผู้ซึ่งเขินได้ออกแรงอย่างพรวนที่สุดเพื่อป้องกันพวกเขาไว้; แท้จริงแล้ว, เขินทรุดแท่นทลายที่สุด จินว่าจิตวิญญาณของเขาเต็มไปด้วยความทรุดแท่นต่อพวกเขา.

และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึง เขินได้สั่งให้ตำรวจตามสรวงของผู้คนไปหาผู้ปกครองแผ่นดิน, โดยปาดทะพาให้เขินอ่านมัน และ มอบอำนาจให้แก่เขิน (โมโรไน) เพื่อจะได้บังคับผู้ที่แยกออกไปเหล่านั้นให้ป้องกันประเทศชาติของตน ถ้าบ่ตั้งมั่นกับอำนาจให้เข้าพวกเขาที่มเสย.

เพราะมันเป็นความเอาใจใส่ประการทำอีกของเขินที่จะใช้การขัดแย้งและ การแตกแยกกันยุติลง; เพราะจึงเป็น, เลื่องแบบนี้ได้นำเอาความพินาศทั้งปวงมาหาพวกเขามาก่อนแล้ว. และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึง มันได้รับอนุญาตตามสรวงของผู้คน.

และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึง โมโรไนได้สั่งให้กองทัพของเขาเขินยกไปต่อสู้กับกุ่มนินิมกะสัดเพื่อถึงเอาความทะนิงตัว, และ ความมักใหญ่ใฝ่สูงของพวกเขาให้ลงมา, และ ให้พวกเขาอยู่ระดับเดียวกับโลก, ทลให้พวกเขาจับอาวุธเพื่อสนับสนุนอุดมการณ์แห่งเสรีภาพ.

18 And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, in-
somuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

19 And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

20 And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

21 And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กองทัพได้ยกออกไปต่อสู้กับคนเหล่านั้น; และดึงเอาความจองหอง และความสูงศักดิ์ของพวกเขาลงมา, ถึงขนาดที่เมื่อพวกนั้นยกอาวุธสงครามขึ้นต่อสู้กับคนของโมโรไน พวกเขาถูกโค่นให้อยู่ระดับเดียวกับแผ่นดินโลก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมี ผู้ที่แตกแยกไปสี่พันคนถูกโค่นด้วยดาบ; และพวกผู้นำของพวกเขาที่ไม่ถูกสังหารในการสู้รบถูกจับโยนเข้าเรือนจำ, เพราะไม่มีเวลาพิจารณาโทษพวกเขาในยามนี้.

และคนที่เหลืออยู่ของพวกที่แตกแยก, แทนที่จะถูกฟันลงกับพื้นดินด้วยดาบ, ได้ยอมแพ้ต่อพี่น้องแห่งเสรีภาพ, และถูกบังคับให้ยกธงแห่งเสรีภาพไว้บนหอสองของตน, และในเมืองของตน, และให้จับอาวุธปกป้องประเทศของตน.

และดังนี้โมโรไนทำให้บรรดาผู้ขึ้นชอบราชาธิปไตยสิ้นสุดลง, จนไม่มีผู้ใดเป็นที่รู้จักกันอีกเลยในชื่อว่าเป็นผู้ขึ้นชอบราชาธิปไตย; และท่านทำให้ความดื้อดึงและความจองหองของคนเหล่านั้นซึ่งอ้างว่ามีสายเลือดอันสูงศักดิ์สิ้นสุดลงดังนี้; แต่พวกเขาถูกพาลงมาให้มอบน้อมถ่อมตนเหมือนกับพี่น้องของตน, และให้ต่อสู้อย่างองอาจเพื่ออิสรภาพจากความเป็นทาสของตน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง กองทหารได้ออกเดินทางไปสู่รับกับกลุ่มนิยิมกะสัด; และ พวกเขາได้ถึงเอาความทะนงตัว และ ความมักไทยไฝสูงของพวกเขาลงมา, เท็จจะขนาดที่ในขณะที่เขาถูกเอาอาวุธแทงสังหารขึ้นต่อสู้กับคนของโมโรไน พวกเขาก็ก่อนลง และ ถูกใช้ไว้ในระดับกรวยกับโลก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ผู้ที่แยกออกไปจำนวนสี่พันคนถูกโค่นด้วยดาบ; และ พวกผู้นำของพวกเขาที่บ่ถูกฆ่าในทางสู้รบมันก็ได้ถูกจับเข้าคุก, เพราะว่ามันบ่มีเวลาที่จะพิจารณาคดีในเวลาขึ้น.

และ พวกที่แยกออกไปที่ที่เหลืออยู่นั้น ยืนยันว่าตัวเองจะถูกฆ่าถ้า, จึงยอมถ่มปืนเข้าแทงเสรีภาพ, และ ถูกบังคับให้ปัก ป้ายแห่งเสรีภาพไว้เทิ่งทำสูง และ อยู่ในเมืองของพวกเขາ, และ ให้จับอาวุธป้องกันประเทศของตน.

และ โมโรไนได้เร่งให้กลุ่มนิยิมกะสัดสิ้นสุดลงถึงดังนี้, จนว่าบ่มีผู้ใดรู้จักกันอีกเลยในชื่อว่ากลุ่มนิยิมกะสัด; และ เข่นได้เร่งให้ความดื้อดึง และ ความทะนงตัวของพวกเขาก็อ้างว่าตนมาจากสายเลือดของขุนนางผู้ไทยไฝสูงถึงดังนี้; แล้วพวกเขาก็ก่อนลงมาใช้ถ่อมตัวถ่มกับพี่น้องของพวกเขາ, และ ยินดีที่จะต่อสู้ถ้าหากเขาเห็นอิสรภาพของพวกเขาก็ก่อนลงมาจากความเป็นทาส.

22 Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

23 And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

24 And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephihah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

25 But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephihah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

26 And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephihah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่โมโรไนกำลังทำให้สงครามและความขัดแย้งในบรรดาผู้คนของท่านเองสิ้นสุดลงดังนี้, และทำให้พวกเขามาอยู่ภายใต้สันติภาพและอารยธรรม, และตั้งข้อบังคับเพื่อเตรียมสงครามต่อสู้กับชาวเลมัน, ดูเถิด, ชาวเลมันเข้ามาในแผ่นดินแห่งโมโรไน, ซึ่งอยู่ชายแดนใกล้ฝั่งทะเล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวนิไฟไม่มีกำลังเข้มแข็งพอในเมืองแห่งโมโรไน; ฉะนั้นอแมลิไคยาห์จึงไล่พวกเขา, สังหารเสียเป็นอันมาก. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออแมลิไคยาห์เข้าครองเมือง, แท้จริงแล้ว, ครบครองป้อมปราการทั้งหมดของพวกเขา.

และบรรดาคนที่หลบหนีออกจากเมืองโมโรไนมาถึงเมืองแห่งนีไฟาห์; และผู้คนของเมืองแห่งลิไฮมารวมตัวกันด้วย, และจัดเตรียมและพร้อมรับมือชาวเลมันในการสู้รบ.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออแมลิไคยาห์ไม่ยอมให้ชาวเลมันยกไปสู้รบกับเมืองแห่งนีไฟาห์, แต่ให้ตั้งมั่นอยู่ใกล้ฝั่งทะเล, โดยทิ้งคนไว้ในทุกเมืองเพื่อรักษาและป้องกัน.

และดังนั้นเขาเดินทัพต่อไป, โดยเข้าครองเมืองหลายเมือง, เมืองแห่งนีไฟาห์, และเมืองแห่งลิไฮ, และเมืองแห่งโมริแอนตอน, และเมืองแห่งออมเนอร์, และเมืองแห่งกิด, และเมืองมิวเล็ค, ซึ่งทั้งหมดนี้อยู่ชายแดนตะวันออกใกล้ฝั่งทะเล.

จึงเหวี่ยง, เขาถากถางได้บังเกิดขึ้นถึงขณะที่โมโรไนกำลังเร่งใช้เล็ทเล็ทและ ถากถางในบันดาผู้ถากถางและ ใช้พวกเขาข้ามมาหาสันติภาพ และ มาหาความสวัสดี, และตั้งข้อบังคับเพื่อเตรียมสงครามต่อสู้กับชาวเลมันนั้น, จึงเหวี่ยง, ชาวเลมันได้เข้ามาในแผ่นดินโมโรไนก่อนแล้ว, ซึ่งอยู่ในชายแดนใกล้ฝั่งทะเล.

และ เขาถากถางได้บังเกิดขึ้นถึง ชาวนิไฟที่อยู่ในเมืองโมโรไนไม่มีกำลัง แกร่งแรงพรั่ง; สะมัน อแมลิไคยาห์จึงได้ขับไล่ และ ข้าผู้ถากถางเป็นจำนวน ทลวงหลาย. และ เขาถากถางได้บังเกิดขึ้นถึง อแมลิไคยาห์ได้ยึดเอาเมืองนั้น, แท้จริงแล้ว, เมืองนี้เป็นฐานทางไทยของถากถางทั้งหมดของชาวนิไฟ.

และ ผู้ถากถางของเมืองโมโรไนไม่ได้หนี มาหาเมืองนิไฟ; และ ผู้ถากถางของเมืองลิไฮได้มาเข้าโรมกันเพื่อเตรียมต่อสู้ และ ป้อมที่จะรับมือกับชาวเลมันอีก.

แต่เขาถากถางได้บังเกิดขึ้นถึง อแมลิไคยาห์ยอมให้ชาวเลมันยกทัพไปสู้รบกับเมืองนิไฟ, แต่ให้ตั้งมั่นอยู่ใกล้ฝั่งทะเล, โดยจัดให้มีทหารยามเพื่อป้องกัน และ รักษาเมืองนั้นไว้.

และ เขาได้ยึดเอาหลายหัวเมือง เช่น เมืองนิไฟ, เมืองลิไฮ, และ เมืองโมริแอนตอน, และ เมืองออมเนอร์, และ เมืองกิด, และ เมืองมิวเล็ค, ซึ่งทั้งหมดนี้ตั้งอยู่ตามชายแดนใกล้ฝั่งทะเลทางตะวันออก.

- 27 And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.
- 28 And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.
- 29 But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.
- 30 And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.
- 31 But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, insomuch that they did gain advantage over the Lamanites.
- และชาวเลมมันจึงได้, เมืองไว้หลายเมืองดังนี้, ด้วยอุบายของอแมลิไคยาห์, ด้วยกำลังไพร่พลอันนับไม่ถ้วนของเขา, ซึ่งทั้งหมดนั้นได้รับการเสริมแนวป้องกันอย่างแข็งแรงตามวิธีทำแนวป้องกันของโมโรไน; ซึ่งทั้งหมดนั้นทำให้ชาวเลมมันมีที่มั่น.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาเดินทัพไปยังชายแดนของแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, โดยรุกไล่ชาวไนไฟและสังหารเสียมากมาย.
- แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาพบกับทีแอนคัม, ผู้ซึ่งได้สังหารโมริแอนตอนและสกัดผู้คนของเขาเมื่อครั้งที่เขาหนีไป.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาสกัดอแมลิไคยาห์ด้วย, ขณะที่เดินทัพมาพร้อมด้วยกำลังทหารมากมายของเขาเพื่อจะเข้าครอบครองแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, และแผ่นดินทางเหนือด้วย.
- แต่ดูเถิดเขาพบกับความผิดหวัง โดยถูกทีแอนคัมและคนของเขาตีได้, เพราะคนเหล่านั้นเป็นนักรบผู้เกรียงไกร; เพราะคนของทีแอนคัมทุกคนเข้มแข็งกว่าชาวเลมมันในด้านพลกำลังและความชำนาญศึกของพวกเขา, ถึงขนาดที่ได้เปรียบเหนือชาวเลมมัน.
- ชาวเลมมันได้ยึดเอาหลายหัวเมืองมาได้ดังนี้, ตามเล่ห์กลของอะมาลิไคยา, และ ด้วยกำลังทะยานอันนับไม่ถ้วนของลาว จั๋งหัวเมืองเหล่านี้มิได้รับการเสริมสร้างให้แข็งแรงขึ้นด้วยความสามารถของโมโรไน; และ มันจึงเร่งให้ชาวเลมมันมีที่มั่นของดิน.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาได้เดินทางไปหาชายแดนของแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง และ ได้ต้อนรับชาวไนไฟไปทางขั้วพวกเขา และ ได้เข้าทำลายดิน.
- แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาได้พบกับทีอานคัม, ผู้ที่ ข้าโมริอานตันนั้น ผู้ที่สกัดผู้คนของลาวตอนใต้ พวกเขาแตกหนีไป.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลาวได้สกัดอะมาลิไคยาไว้, ขณะที่ลาวกำลังเดินทางมาพร้อมด้วยกำลังทะยานอันทะลวงหลายของลาว เพื่อจะได้เข้ายึดเอาแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, และ แผ่นดินทางเหนือเป็นหัวเมืองขึ้นนำอีก.
- แต่จ้ะเบ๊ງ อะมาลิไคยาต้องผิดหวัง โดยถูกทีอานคัมพร้อมด้วยทะยานของลาวตีได้ตอบ, เพราะว่าพวกเขาเหล่านี้เป็นนักรบที่ยิ่งใหญ่; เพราะว่าทะยานของทีอานคัมทุกอันแข็งแรงกว่าชาวเลมมันในด้านกำลัง และ มีความชำนาญในด้านงานสู้รบ, ถึงขนาดที่พวกเขาได้ชนะชาวเลมมัน.

- 32 And it came to pass that they did harass them, insomuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.
- 33 And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.
- 34 And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.
- 35 And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.
- 36 And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.
- 37 And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คนเหล่านั้นรังควานพวกเขา, ถึงขนาดที่สังหารพวกเขาแม้จนกระทั่งมืด. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือที่แอนคัมและคนของเขาตั้งกระโจมที่ชายแดนของแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง; และอแมลิไคยาห์ตั้งกระโจมของเขาที่ชายแดนบนหาดทรายริมทะเล, และในลักษณะนี้พวกเขาถูกรุกไล่.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ครั้นเวลากลางคืน, ที่แอนคัมกับผู้รับใช้ของเขาแอบออกไปข้างนอกในเวลากลางคืน, และเข้าไปในค่ายของอแมลิไคยาห์; และดูเถิด, พวกนั้นหลับอยู่เพราะความเหนื่อยล้ายิ่ง, ซึ่งเกิดเพราะงานหนักและความร้อนในเวลากลางวัน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือที่แอนคัมแอบเข้าไปในกระโจมของกษัตริย์อย่างลับ ๆ, และแทงหลาวไปที่หัวใจของเขา; และเขาทำให้กษัตริย์ตายทันทีโดยไม่ทำให้บรรดาผู้รับใช้ของเขาตื่นเลย.
- และเขากลับมายังค่ายของเขาเองอย่างลับ ๆ อีก, และดูเถิด, ผู้คนของเขาหลับอยู่, และเขาปลุกคนเหล่านั้นและเล่าให้พวกเขารู้เรื่องทั้งหมดที่เขาได้ทำไป.
- และเขาให้กองทัพของเขาเตรียมพร้อมไว้, เกือบทุกชาวเลมันจะตื่นและยกมาโจมตี.
- และปีที่ยี่สิบห้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีโไฟสิ้นสุดลงดังนี้; และวันเวลาของอแมลิไคยาห์สิ้นสุดลงดังนี้.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ พวกเขาได้ระอาพวกนั้น, เท็จจะพบาตที่ พวกเขาได้ฆ่าฟันพวกนั้นจนจืด. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ ทิอาณคำ และ ทะทานของลาวได้ตั้งผู้เฝ้าคุ้มกันอยู่ใน ทรายแดนของแผ่นดินอุดมสมบูรณ์; และ อะมาลีไคยาห์ได้ตั้งผู้เฝ้าคุ้มกันของลาวขึ้นที่ ทรายแดนในทางทรายแถมฝั่งทะเล, และ พวกนั้นถูกถล่มมาตั้งนี้.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ ในตอน ภาวยิน, ทิอาณคำ และ ข้าใช้ของลาว ได้ลักลอบไปทางนอก และ เข้าไปใน ถ้ำของอะมาลีไคยาห์; และ จ้องเบี่ยง, พวกเขานอนหลับสะบัดข้อมว่า ความอ่อนเพลียที่ได้ต่อสู้กันหนัก และ ความร้อนในตอนภาวยิน.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ ทิอาณ คำได้ลักลอบเข้าไปในผู้เฝ้าคุ้มกันของกะสัด ย่างลับ, และ ขุดทองเข้าใส่ทาง ทิวใจของกะสัด; และ ลาวได้เร่งให้ กะสัดตายทันทีโดยไม่เร่งให้ข้าใช้ ของกะสัดรู้เมื่อถึงเลย.
- และ ลาวได้กับกันไปทางถ้ำของ ลาวอย่างลับ, และ จ้องเบี่ยง, ทะทาน ของลาวกำลังนอนหลับอยู่, และ ลาว ได้ปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้น และได้เล่า เหตุการณ์ให้พวกเขาฟังถึงเรื่อง บังคับที่ลาวได้เร่งไปนั้น.
- และ ลาวได้ให้กองทัพทะทานของ ลาวเตรียมพร้อมไว้, ย้อนว่าชาวเลมันจะ ตื่นขึ้น และ จะยกทัพมาโจมตีพวก เขา.
- และ ปีที่ชาวข้าแห่งการปกครอง ของผู้ตัดสินดูแลผู้คนของนีโไฟได้ สิ้นสุดลงดังนี้; และ วันเวลาของอะ มาลีไคยาห์ได้สิ้นสุดลงสิ้นไปเช่น ธรรมดา.

Alma 52

- 1 And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.
- 2 And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.
- 3 And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.
- 4 And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

แอลมา ๕๒

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่ยี่สิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, ดูเถิด, เมื่อชาวเลมันตื่นขึ้นในตอนเช้าวันแรกของเดือนแรก, ดูเถิด, พวกเขาพบอแมลิไคยาห์ตายอยู่ในกระโจมของเขาเอง; และพวกเขามองเห็นด้วยว่าทีแอนคัมพร้อมจะสู้รบกับพวกเขาในวันนั้น.

และบัดนี้, เมื่อชาวเลมันเห็นดังนั้นก็ตกใจกลัว; และพวกเขาเลิกแผนการที่จะเดินทัพไปแผ่นดินทางเหนือ, และถอยทัพทั้งหมดเข้าไปในเมืองแห่งมูเล็ค, และพยายามหาที่คุ้มกันในแนวป้องกันของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือน้องชายของอแมลิไคยาห์ถูกกำหนดให้เป็นกษัตริย์เหนือผู้คน; และชื่อของเขาคือแอมมอรอน; ดังนั้นกษัตริย์แอมมอรอน, น้องชายของกษัตริย์อแมลิไคยาห์, จึงถูกกำหนดให้ปกครองแทนเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาสั่งให้ผู้คนของเขาธำรงรักษาเมืองเหล่านั้น, ซึ่งพวกเขาได้มาโดยการหลั่งเลือด; เพราะพวกเขาไม่ได้เมืองใดมาโดยไม่มีการนองเลือด.

แอมมา ๕๔

และ บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่ชาวทิทแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนของนีไฟ, จั๋งเบ๋ง, เวลาชาวเลมันตื่นขึ้นมาในตอนเช้า, จั๋งเบ๋งเป็นมีทำฮิดของเดือนหนึ่ง, จั๋งเบ๋ง, พวกเขาได้เห็นอะมาลีไคยาห์ตายอยู่ในเต็นท์ของพวกเขา; และ พวกเขาได้เห็นเห็นอีกว่า ทิอานคำตรุมพร้อมแล้วที่จะสู้รบกับพวกเขาในมีนั้น.

และ บัดนี้, เวลาชาวเลมันเห็นดังนั้นแล้ว พวกเขาตกใจ และ มีความ ย้ำานหรือหลาย; และ พวกเขาจึงได้ ล้มเลิกแผนการของพวกเขาที่จะเดิน ทัพไปหาแผ่นดินทางเหนือ, และ พวกเขา ได้ถอยถอยทัพทั้งหมัดเข้าไปใน เมืองมูเล็ค, และ เข้าไปหาที่กำบังใน ถ้ำของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือน้องชายของอะมาลีไคยาห์ได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ปกครองผู้คน; และ ลาวมีชื่อว่า อามมอรอน; กษัตริย์อามมอรอน น้องชายของกษัตริย์อะมาลีไคยาห์จึงได้ถูกแต่งตั้งให้ปกครองแทนตน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนามมอรอนได้สั่งให้ผู้คนปกครองทั่วเมืองเหล่านั้นไว้, เพราะพวกเขาได้เมืองเหล่านั้นมาด้วยการนองเลือด; เพราะพวกเขารู้ว่าพวกเขาจะได้เมืองใดมา พวกเขาต้องได้เมืองโดยนองเลือดอย่าง ทั่วหลาย.

5 And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

6 But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

7 And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

8 And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

9 And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

และบัดนี้, ทีแอนคัมเห็นว่าชาวเลมันตั้งใจจะธำรงรักษาเมืองเหล่านั้นซึ่งพวกเขาได้มา, และส่วนต่างๆ ของแผ่นดินซึ่งพวกเขาได้ครอบครอง; และโดยที่เห็นความมากมายของจำนวนผู้คนของพวกเขาด้วย, ทีแอนคัมจึงคิดว่ายังไม่เหมาะที่เขาจะพยายามเข้าโจมตีพวกที่อยู่ในป้อม.

แต่เขาวางกำลังคนของเขาไว้โดยรอบ, ราวกับว่ากำลังเตรียมสงคราม; แท้จริงแล้ว, และที่จริงเขากำลังเตรียมป้องกันตัวจากพวกนั้น, โดยทำกำแพงขึ้นโดยรอบและเตรียมที่ซ่อนไว้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาเตรียมพร้อมรับศึกอยู่ต่อไปตั้งนั้นกระทั่งโมโรไนส่งคนจำนวนมากมาเสริมกำลังกองทัพของเขา.

และโมโรไนส่งคำสั่งมาให้เขาด้วยว่าเขาควรคุมพวกเชลยทั้งหมดที่ตกอยู่ในเงื้อมมือเขาไว้; เพราะเนื่องจากชาวเลมันพาเชลยไปเป็นอันมาก, คือเขาควรคุมเชลยชาวเลมันทั้งหมดไว้เพื่อเป็นค่าไถ่สำหรับคนที่ชาวเลมันพาไป.

และท่านมีคำสั่งมายังเขาด้วยว่าเขาควรสร้างแนวป้องกันแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, และคุ้มกันทางแคบซึ่งนำไปสู่แผ่นดินทางเหนือให้มั่น, มิฉะนั้นชาวเลมันจะเข้ายึดจุดนั้นและจะมีพลังกำลังรบกวนพวกเขาทุกด้าน.

และ บัดนี้, ทีอานคัมเห็นว่าชาวเลมันตั้งใจที่จะรักษาเมืองเหล่านั้น และพวกส่วนต่างๆ ของแผ่นดินที่พวกเขาได้มา, และ โดยที่เห็นความทลวงทลายของจำนวนผู้ถิน, ทีอานคัมจึงคิดว่ามันบໍ่สมถอนที่ล่าวจะเข้าโจมตีพวกเขาในถ้ายเหล่านั้น.

แต่ล่าวได้จัดวางกำลังทะทานของล่าวไว้โดยรอบ, ถึกับกับว่ากำลังเตรียมเส็ก; แท้จริงแล้ว, ล่าวกำลังเตรียมป้อมกันตัวให้พ้นจากพวกนั้น, โดยสร้างกำแพงขึ้นโดยรอบ และ ถูมบ່อนถึกำลังไว้.

และ เทอทานได้บังเกิดขึ้นถึ ล่าวได้ถูมสึถาถึอยู่สะเหมิ จึนกว่าโมโรไนส่งทะทานจำนวนทลวงทลายไปเพิ่มกำลังของล่าว.

และ โมโรไนได้ออกถึสั่งมาทาลาอึถึว่า ล่าวถอนถึักขั้จะเล็ยเส็กທັງໝົດທີ່ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງລາວໄວ້; ເພາະວ່າຊາວເລມັນໄດ້ຈັບເອົາຊະເລີຍເສີກເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄປ, ຄືລາວຕ້ອງກັກຂັງຊະເລີຍເສີກຂອງຊາວເລມັນທັງໝົດໄວ້ເພື່ອເປັນການໄຖ່ເອົາພວກທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ຈັບໄປນັ້ນ.

และ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງມາອີກວ່າ ລາວຄວນຕັ້ງດ່ານຄ້າຍໄວ້ໃນແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແລະ ຍຶດເສັ້ນທາງ ແຄບຊຶ່ງເຊື່ອມຕໍ່ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ແຜ່ນດິນທາງເໜືອໄວ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຊາວເລມັນຈະຍຶດເອົາຈຸດນັ້ນ ແລະ ຈະມີອຳນາດລົບກວນພວກເຂົາທຸກໆດ່ານ.

10 And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

11 And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

12 Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

13 And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

และโมโรไนสั่งมายังเขาด้วย, โดยปรารถนาจะให้เขาซื่อสัตย์ในการธำรงรักษาแผ่นดินเสียนั้น, และให้เขาหาโอกาสทุกทางที่จะโบยชาวเลมันในแผ่นดินเสียนั้น, ให้มากที่สุดเท่าที่เขาจะมีกำลังทำได้, เพื่อโดยกลยุทธ์หรือโดยวิธีอื่นใดเขาอาจได้เมืองเหล่านั้นซึ่งถูกยึดเอาไปจากมือพวกเขา กลับคืนมา; และให้เขาสร้างแนวป้องกันและเสริมกำลังเมืองต่าง ๆ โดยรอบ, ซึ่งไม่ได้ตกไปอยู่ในเงื้อมมือชาวเลมันด้วย.

และท่านกล่าวแก่เขาด้วย, ข้าพเจ้าใคร่จะมาหาท่าน, แต่ดูเถิด, ชาวเลมันโจมตีเราอยู่ทางชายแดนของแผ่นดินใกล้ทะเลตะวันตก; และดูเถิด, ข้าพเจ้าไปต่อสู้พวกเขา, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมาหาท่านไม่ได้.

บัดนี้, กษัตริย์ (แอมโมรอน) ออกไปจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และทำให้เป็นที่รู้แก่ราชินีเกี่ยวกับการตายของพี่ชายตน, และรวบรวมคนได้จำนวนมาก, และเดินทัพออกไปสู้รบกับชาวนีไฟที่ชายแดนใกล้ทะเลตะวันตก.

และเขาพยายามรังควานชาวนีไฟอยู่ดังนี้, และเพื่อดึงส่วนหนึ่งของกองกำลังพวกเขาไปสู่แผ่นดินส่วนนั้น, ในขณะที่เขาสั่งคนที่เขาทิ้งไว้ดูแลเมืองซึ่งได้มา, ให้คนเหล่านั้นรังควานชาวนีไฟตามชายแดนใกล้ทะเลตะวันออกด้วย, และเข้าครอบครองผืนแผ่นดินของคนเหล่านั้นให้มากที่สุดเท่าที่มีนจะอยู่ในพลังความสามารถของตน, ตามกำลังกองทัพของตน.

และ โมโรไนสั่งมาหาลาอวิก, โดยปาดทะนุพยายามให้ลาอวิกช่วยอยู่ในงานปฎิบัติรักษาดินแดนส่วนนี้ และให้พยายามหาโอกาสโดยทุกวิถีทางที่จะสาปถวายเป็นความเสียหายให้แก่ชาวเลมันในแผ่นดินส่วนนี้ให้ทำลายที่สุดเท่าที่จะมีกำลังเร่งได้ เพื่อว่าลาอวิกจะได้ยึดเมืองต่างๆกลับมา เท็จแน่นอนว่า มันจะได้มาโดยภินิหารของเล่ห์เหลี่ยม ทลิว โดยวิถีใดก็ตาม; และ ให้ลาอวิกตั้งค่าย และ เสริมกำลังขึ้นตามทิวเมืองต่างๆที่ยังจับได้ ติงอยู่ในกำมือของชาวเลมันเพื่อ.

และ เขื่อนได้บอกลาอวิกว่า, ข้าพเจ้าเฝ้าปรารถนาหาท่าน, แต่จึ่งเบี่ยง, ชาวเลมันได้เข้ามาโจมตีพวกเรายู่ทางชายแดนของแผ่นดินใกล้ทะเลทางตาเว้นติง; และ จึ่งเบี่ยง, ข้าพเจ้าต้องไปต่อสู้กับพวกเขา, ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงมาหาท่านไม่ได้.

บัดนี้, กษัตริย์ (แอมโมรอน) ได้ออกจากแผ่นดินเซราเฮมลาไป, และ ได้เร่งให้เป็นที่รู้แก่ราชินีว่าทรงทราบการตายของอัยยของลาอ, และ ลาอวิกได้เฝ้าโรมันเป็นจำนวนพลอาวุธหลาย, และ ได้เดินทัพออกไปสู้รบกับชาวนีไฟที่ชายแดนใกล้ทะเลทางตาเว้นติง.

และ ลาอวิกพยายามลอบฆาตชาวนีไฟอยู่ดังนี้, และ เพื่อจะถอนกำลังส่วนหนึ่งของพวกเขาไปยังแผ่นดินส่วนนั้น ในขณะนั้นที่ลาอวิกกำลังโจมตีลาอวิกไว้ที่ดูแลเมืองที่ใดมา, ให้พวกเขาลอบฆาตชาวนีไฟตามชายแดนใกล้ทะเลทางตาเว้นติงอภินิหาร, และ ให้เขายึดเอาแผ่นดินของพวกเขาให้ได้, ทลายที่สุดเท่าที่พวกเขาจะเร่งได้, ตามกำลังของกองทัพของตน.

- 14 And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- 15 But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—
- 16 And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.
- 17 And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.
- 18 And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- และดังนั้นชาวไนไฟจึงอยู่ในสภาพการณ์ที่มีอันตรายในปลายปีที่ยี่สิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของไนไฟ.
- แต่ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่ยี่สิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, คือที่แอนคัม, โดยคำสั่งของโมโรไน—ผู้จัดตั้งกองทัพขึ้นเพื่อป้องกันชายแดนทางใต้และทางตะวันตกของแผ่นดิน, และเริ่มเดินทัพของท่านไปยังแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, เพื่อท่านจะได้ช่วยที่แอนคัมกับคนของเขาในการตีเมืองต่าง ๆ ที่เสียไปกลับคืน—
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือที่แอนคัมได้รับคำสั่งให้เข้าโจมตีเมืองแห่งมิวเล็ค, และให้ยึดคืนกลับมาหากเป็นไปได้.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือที่แอนคัมเตรียมจะเข้าโจมตีเมืองแห่งมิวเล็ค, และออกเดินทางพร้อมด้วยกองทัพของเขาไปรบกับชาวเลมัน; แต่เขาเห็นว่าเป็นการเหลือวิสัยที่เขาจะมีชัยต่อคนพวกนั้นในขณะที่คนพวกนั้นอยู่ในแนวป้องกันของตน; ฉะนั้นเขาจึงลี้ภัยแผนของเขาและกลับไปเมืองอุดมมั่งคั่งอีกครั้ง, เพื่อคอยการมาของโมโรไน, เพื่อเขาจะได้รับกำลังมาเสริมให้กองทัพของตน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนมาถึงแผ่นดินอุดมมั่งคั่งพร้อมด้วยกองทัพของท่าน, ในตอนปลายปีที่ยี่สิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของไนไฟ.
- และ ชาวไนไฟจึงอยู่ในสภาวะที่เป็อันตรายถึงขั้นนี้ในท้ายปีที่ชาวทิวก์แห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้ถิ่นของไนไฟ.
- แต่ຈິງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີຊາວເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄືທິອານຄຳ, ໂດຍຄຳສັ່ງຂອງໂມຣ໌ໄນ—ຜູ້ທີ່ຈັດຕັ້ງກອງທັບຂຶ້ນເພື່ອປ້ອງກັນຊາຍແດນທາງໃຕ້ ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະ ໄດ້ເລີ່ມເດີນທັບຂອງເພິ່ນມຸ່ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ເພື່ອວ່າເພິ່ນຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອທິອານຄຳ ແລະ ກອງທັບຂອງລາວໃນການໄປຕີເອົາເມືອງທີ່ສູນເສຍໄປນັ້ນຄືນມາ—
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທິອານຄຳໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ເຂົ້າຕີເອົາເມືອງມິວເລັກ, ແລະ ໃຫ້ຕີເອົາມັນຄືນມາຖ້າທາງເປັນໄປໄດ້.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທິອານຄຳໄດ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະເຂົ້າໂຈມຕີເມືອງມິວເລັກ, ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທາງພ້ອມດ້ວຍກອງທະຫານຂອງລາວເພື່ອໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ; ແຕ່ລາວເຫັນວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເອົາຊະນະພວກສັດຕູ ໃນຂະນະທີ່ພວກນັ້ນຢູ່ໃນບ່ອນປ້ອງກັນຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ລີ້ເລີກແຜນການຂອງລາວ ແລະ ກັບຄືນໄປຫາເມືອງອຸດົມສົມບູນຄືເກົ່າ, ເພື່ອລໍຖ້າການມາຂອງໂມຣ໌ໄນ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມກອງທັບຂອງລາວອີກ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມຣ໌ໄນໄດ້ມາຮອດແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງເພິ່ນ, ໃນຕອນທ້າຍປີທີຊາວເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນຜູ້ແລະຜູ້ຄົນຂອງໄນຟ.

19 And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

20 And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

21 And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

22 Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

และในตอนต้นปีที่ยี่สิบแปด, โม่โรไนกับทีแอนคัมและบรรดาแม่ทัพนายกองเป็นอันมากจัดประชุมสภาสงคราม—ว่าพวกเขาควรทำอะไรเพื่อให้ชาวเลมันออกมาสู้รบกับพวกเขา; หรือว่าโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดพวกเขาจะหลอกล่อให้พวกนั้นออกมาจากที่มั่น, เพื่อพวกตนจะได้เปรียบและเอาเมืองแห่งมิวเล็คกลับคืนมาอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาส่งคณะทูตไปยังกองทัพของชาวเลมัน, ซึ่งป้องกันเมืองแห่งมิวเล็กอยู่, ไปยังผู้นำของพวกเขา, ผู้มีชื่อว่าเจคอบ, โดยปรารถนาให้เขาออกมาพร้อมด้วยกองทัพของเขาเพื่อพบกับพวกตนบนที่ราบระหว่างเมืองสองเมืองนั้น. แต่ดูเถิด, เจคอบ, ซึ่งเป็นชาวโซรม, ไม่ยอมออกมาพร้อมด้วยกองทัพของเขาเพื่อพบกับคนเหล่านั้นที่ราบ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
โมโรไน, โดยที่ไม่มีความหวังจะพบ
กับคนเหล่านั้นในที่ซึ่งไม่เสีย
เปรียบแก่กัน, ฉะนั้น, ท่านจึงตกลง
ใจทำตามแผนที่ท่านจะลงขาวเล
มันให้ออกมาจากที่มันของพวกเขา
เขา.

ฉะนั้นท่านจึงให้ทีเอนคัมนำคนจำนวนเล็กน้อยยกลงไปที่ลัฟฟิงทะเล; และในตอนกลางคืน, โมโรไนกับกองทัพของท่าน, ยกไปในแดนทอร์กินดาร์, ทางตะวันตกของเมืองแห่งมิวเล็ค; และด้วยเหตุนี้, ในวันพรุ่ง, เมื่อพวกยามชาวเลมันเห็นทีเอนคัม, จึงวิ่งไปบอกเจคอบ, ผู้นำของพวกเขา.

ແລະ ໃນຕົ້ນປີທີຊາວແປດ, ໂມໂຮໂນ
ແລະ ທີອານຄຳພ້ອມດ້ວຍຫົວໜ້ານາຍ
ທະຫານຫລາຍຄົນໄດ້ມີກອງປະຊຸມປຶກສາ
ຫາລືກັນເລື່ອງສົງຄາມ—ວ່າພວກຕົນຈະ
ເຮັດແນວໃດ ເພື່ອຈະໃຫ້ຊາວເລມັນອອກ
ມາສູ່ຮົບກັບຕົນ; ຫລື ຊອກຫາວິທີໃດວິທີ
ໜຶ່ງທີ່ຈະລໍໃຫ້ພວກນັ້ນອອກມາຈາກທີ່
ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອຕົນຈະໄດ້ປຽບ
ສັດຕູ ແລະ ຍຶດເອົາເມືອງມົວເລັກນັ້ນກັບ
ຄືນມາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ພວກເຂົາ
ໄດ້ສົ່ງຄະນະທູດໄປຫາກອງທັບຂອງຊາວ
ເລມັນ, ຊຶ່ງປົກປ້ອງເມືອງມິວເລັກຢູ່ ເພື່ອ
ສົ່ງຄວາມໄປຫາຫົວໜ້າຂອງຊາວເລມັນຜູ້
ມີຊື່ວ່າ ຢາໂຄບ, ໂດຍປາດຖະໜາໃຫ້ລາວ
ພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວອອກມາ
ເພື່ອມາພົບກັບຕົນຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ ຊຶ່ງຢູ່
ລະຫວ່າງສອງເມືອງນັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ
ຢາໂຄບຜູ້ເປັນຊາວໂຊຣຳບໍ່ຍອມອອກມາ
ພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວ, ເພື່ອພົບ
ກັບພວກນັ້ນຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ຮາບພຽງ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອໂມ
ໂຮໂນໂດຍໝົດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ພົບກັບຊາວ
ເລມັນຢູ່ໃນບ່ອນຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ປຽບກັນ,
ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຕົກລົງໃຈເຮັດຕາມແຜນທີ່
ເພິ່ນຈະຫລອກລວງຊາວເລມັນໃຫ້ອອກ
ມາຈາກທີ່ພື້ນຂອງພວກເຂົາ.

ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ທຶນຄຳນຳເອົາ
ທະຫານຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງເດີນທັບລົງໄປ
ໃກ້ຝັ່ງທະເລ; ແລະ ໃນຕອນກາງຄືນ ໂມໂຮ
ໄນພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງເພິ່ນໄດ້ເດີນ
ທັບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງ
ຕາເວັນຕົກຂອງເມືອງມິວເລັກ; ແລະ ໃນມື້
ຕໍ່ມາ, ເມື່ອທະຫານຍາມຂອງຊາວເລມັນ
ເຫັນທຶນຄຳ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນໄປ
ບອກຢາໂຄບຜູ້ເປັນນາຍຂອງພວກເຂົາ.

28 And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

29 Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

30 Now Lehi was not desirous to
overtake them till they should
meet Moroni and his army.

31 And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

32 And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

33 And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

และบัดนี้ดูเถิด, เมื่อบรรดา
แม่ทัพนายกองของชาวเลมันเห็นลี
ไฮพร้อมด้วยกองทัพของเขาจะมา
ต่อสู้กับพวกตน, พวกเขาก็หนีกัน
อลหม่าน, โดยเกรงว่าพวกเขาจะ
ไปไม่ถึงเมืองมิวเล็คก่อนที่จะลีไฮจะ
ตามมาทัน; เนื่องจากพวกเขา
เหนื่อยล้าเพราะการเดินทาง, และ
คนของลีไฮยังสดชื่นอยู่.

บัดนี้ชาวเลม้นไม่รู้ว่ามีไรใน
ตามหลังพวกเขามาพร้อมด้วย
กองทัพอของท่าน; และคนเหล่านั้น
กลัวอยู่แต่ลิโยและกองทัพอของเขา
เท่านั้น.

บัดนี้ลิโไฮไม่ปรารถนาจะตามไป
ให้ทันพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะ
เผชิญหน้ากับโมโรไนและกองทัพ
ของท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ก่อนที่ชาวเลมันจะถอยไปได้ไกลก็ ถูกขาวนิไฟล้อมไว้, โดยคนของโมโรในทางด้านหนึ่ง, และคนของลิไฮ อีกด้านหนึ่ง, ซึ่งคนทั้งหมดนี้สดชื่น และมีกำลังเต็มที่; แต่ชาวเลมัน เหนื่อยล้าเพราะการเดินทางที่พม่า ไกล.

และโมโรในสิ่งคนของท่านให้
โจมตีคนเหล่านั้นจนกว่าพวกเขา
จะยอมวางอาวุธสงครามของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เจคอบ, โดยที่เป็นผู้นำของพวกเขา นั้น, โดยที่เป็นชาวโซรมัตวย, และ โดยที่มีวิญญาณไม่ยอมแพ้, เขาจึง นำชาวเลม่อนออกมาสู้กับโมโรไน ด้วยความเดือดดาลยิ่ง.

ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເວລາຫົວໜ້ານາຍ
ທະຫານຂອງຊາວເລມັນເຫັນລີໂຮພ້ອມ
ດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວມາຕໍ່ສູ້ກັບຕົນ,
ພວກເຂົາກໍໄດ້ໜີໄປດ້ວຍຄວາມສັບສົນ
ຫລາຍ, ເພາະຢ້ານວ່າພວກຕົນຈະເຂົ້າ
ເມືອງມົວເລັກບໍ່ທັນກ່ອນທີ່ລີໂຮຈະ
ຕິດຕາມມາທັນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາ
ອ່ອນເພຍຫລາຍຍ້ອນການເດີນທັບ, ແລະ
ຄົນຂອງລີໂຮຍັງແຂງແຮງຢູ່.

ບັດນີ້ຊາວເລມັນບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າໂມໂຮໄນ
ກຳລັງລີ້ຢູ່ທາງຫລັງຂອງຕົນພ້ອມດ້ວຍ
ກອງທັບຂອງເພິ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາມີແຕ່
ຟາງຢ້ານລີໄຮ ແລະ ທະຫານຂອງລາວ.

ບັດນີ້ລິໂຮບບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຕິດຕາມ
ໄປໃຫ້ທັນພວກເຂົາ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະ
ໄດ້ພົບກັບໂມໂຣໄນ ແລະ ກອງທັບຂອງ
ເພິ່ນເສຍກ່ອນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກ່ອນທີ່ ຊາວເລມັນຈະຖອຍໄປໄດ້ໄກ ຖືກຶກຊາວນີ ໄຟລ້ອມໄວ້ດ້ານໜຶ່ງໂດຍທະຫານຂອງໂມ ໂຮໂນ, ແລະ ອີກດ້ານໜຶ່ງແມ່ນທະຫານ ຂອງລີໂຮ, ຊຶ່ງທັງໝົດນີ້ຍັງແຂງແຮງໝົດ ແລະ ມີກຳລັງເຕັມທີ່; ແຕ່ວ່າຊາວເລມັນ ອ່ອນເພຍຫລາຍຍ້ອນການເດີນທັບມາໄກ.

ແລະ ໂມໂຣໄນໄດ້ສັງຄົມຂອງເພິ່ນໃຫ້
ໂຈມຕີຊາວເລມັນຈົນວ່າພວກເຂົາຈະຍອມ
ມອບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ
ໃຫ້.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຢາໂຄບ
ໂດຍທີ່ເປັນຜູ້ນຳຂອງຊາວເລມັນ, ໂດຍທີ່
ເປັນ ຊາວໂຊຣຳ ແລະ ໂດຍທີ່ມີວິນຍານທີ່ບໍ່
ຍອມເສຍໄຊ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ນຳເອົາຊາວເລມັນ
ອອກໄປສູ່ຮົບກັບໂມໂຣໄນດ້ວຍຄວາມ
ໂມໂຫຮ້າຍ.

34 Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

35 And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

36 And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

37 Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

38 And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

โดยที่โมโรไนอยู่ในเส้นทางเดินทัพของคนเหล่านั้น, ฉะนั้นเจacob จึงตั้งใจจะสังหารพวกเขาและตีฝ่าออกไปยังเมืองแห่งมิวเล็ค. แต่ดูเถิด, โมโรไนและคนของท่านมีกำลังมากกว่า; ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ให้ทางแก่ชาวเลมัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาต่อสู้กันด้วยความเดือดดาลยิ่งทั้งสองฝ่าย; และทั้งสองฝ่ายต่างก็ถูกสังหารเป็นจำนวนมาก; แท้จริงแล้ว, และโมโรไนได้รับบาดเจ็บและเจacob ถูกฆ่า.

และลีไฮให้ผู้คนที่เข้มแข็งของเขากดดันกองหลังของคนพวกนั้นด้วยความเดือดดาล, ถึงขนาดที่ทำให้ชาวเลมันในกองหลังยอมมอบอาวุธสงครามของตน; และพวกเขาที่เหลืออยู่, สับสนมาก, จนไม่รู้ว่าจะไปหรือจะสู้ที่ใดดี.

บัดนี้โมโรไนโดยที่เห็นความอลหม่านของคนเหล่านั้น, ท่านจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า : หากท่านจะนำอาวุธสงครามออกมามอบแล้ว, ดูเถิดเราจะเลิกหลังเลียดท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อชาวเลมันได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, แม่ทัพนายกองของพวกเขา, ทั้งหมดซึ่งยังไม่ถูกสังหาร, จึงออกมาและโยนอาวุธสงครามไว้ที่เท้าของโมโรไน, และสั่งคนของพวกเขาให้ทำเช่นเดียวกันด้วย.

โดยที่โมโรไนอยู่ในเส้นทางเดินทัพของพวกเขาเลมัน, สะมัน ยาโอบจึงตั้งใจจะฆ่าพวกเขา และ ติฟาออกไปหาเมืองมิวเล็ค. แต่จึงเป็น, โมโรไน และ ทะทานของเขามีกำลังหลายกว่า; สะมัน ฆาวมิไฟจึงเปิดทางให้แก่ชาวเลมัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาได้ต่อสู้กันอย่างดุเดือดทั้งสองฝ่าย; และ ทั้งสองฝ่ายมีถิ่นที่ถูกทำลายเป็นจำนวนหลายหลาย; แท้จริงแล้ว, และ โมโรไนได้รับบาดเจ็บ และ ยาโอบถูกทำลาย.

และ ลีไฮได้ล้อมเข้าทางด้านหลังของพวกเขาด้วยอาวุธสงครามที่มีกำลังของลาว, ด้วยความโมโหที่สุด จึงเร่งให้กองทัพทั้งหลายของชาวเลมันยอมมอบอาวุธแห่งสงครามของตน; และ ส่วนที่เหลืออยู่นั้นสับสนกันอยู่ไม่รู้ว่าจะหนีไป ทลี จะต่อสู้.

บัดนี้โมโรไนเห็นความสับสนของชาวเลมัน, เขาก็ได้เข้าหาพวกเขาว่า: ถ้าหากพวกเขาจะนำเอาอาวุธแห่งสงครามมามอบให้แก่พวกเขา, จึงเป็น พวกเราจะได้ชีวิตของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลาชาวเลมันได้ยินข้อความนี้แล้ว, ทิวซ่านายทหารของพวกเขาทั้งหมดที่บ่ได้ถูกทำลาย จึงได้ออกมา และ โยนอาวุธแห่งสงครามไว้ที่เท้าของโมโรไน, และ ได้สั่งให้ทหารของตนกระทำแบบตรงกัน.

39 But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

40 And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

แต่ดูเถิด, มีหลายคนที่ไม่ยอม; และบรรดาคนที่ไม่ยอมมอบดาบของตนจึงถูกจับและมัดไว้, และอาวุธสงครามของพวกเขาจึงถูกยึดไปจากพวกเขา, และพวกเขาถูกบีบบังคับให้ออกเดินทางไปพร้อมกับพี่น้องของตนไปยังแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง.

และบัดนี้จำนวนเชลยที่จับได้มีมากกว่าจำนวนที่ถูกสังหาร, แท้จริงแล้ว, มากกว่าคนทั้งสองฝ่ายที่ถูกสังหาร.

แต่ຈິງເບິ່ງ, ມີຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ຍອມເຮັດ; ແລະ ພວກທີ່ບໍ່ຍອມມອບດາບຂອງພວກເຂົາ ຈຶ່ງໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ມັດໄວ້, ແລະ ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາກໍຖືກຍຶດໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ເດີນທາງພ້ອມດ້ວຍພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ.

ແລະ ບັດນີ້ຈຳນວນຊະເລີຍເສົາທີ່ຈັບໄດ້ນັ້ນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຈຳນວນຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຄົນທັງສອງຝ່າຍທີ່ຖືກຂ້າຕາຍໄປນັ້ນ.

Alma 53

- 1 And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.
- 2 And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.
- 3 And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.
- 4 And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

แอลมา ๕๓

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาวางยามไว้เฝ้าเฉลยชาวเลมัน, และบีบบังคับคนเหล่านั้นให้ออกไปฝังศพคนของตน, แท้จริงแล้ว, และศพของชาวนิไฟที่ถูกสังหารด้วย; และโมโรไนจัดคนไว้เฝ้าขณะที่คนเหล่านั้นทำงานของตน.

และโมโรไนไปเมืองแห่งมิวเล็คกับลีไฮ, และเข้าปกครองเมืองและมอบเมืองนี้ให้แก่ลีไฮ. บัดนี้ดูเถิด, ลีไฮผู้นี้คือบุตรผู้อยู่กับโมโรไนเป็นส่วนใหญ่ในการสู้รบทั้งหมดของท่าน; และเขาเป็นคนที่คล้ายคลึงกับโมโรไน, และคนทั้งสองชื่นชมยินดีในความปลอดภัยของกันและกัน; แท้จริงแล้ว, คนทั้งสองรักกันมาก, และเป็นที่รักของบรรดาผู้คนชาวนิไฟทั้งปวงด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากที่ชาวเลมันฝังศพคนของตนและศพของชาวนิไฟเสร็จแล้ว, ชาวนิไฟให้พวกเขาเดินแถวกลับไปแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง; และโดยคำสั่งของโมโรไน, ทิแอนคัม, ให้พวกเขาเริ่มทำงานขุดคูรอบแผ่นดิน, หรือรอบเมือง, อุดมมั่งคั่ง.

และเขาให้พวกเขาสร้างที่กำบังทำด้วยท่อนซุงไว้บนฝั่งด้านในของคู; และพวกเขาขุดดินขึ้นจากคูใส่ไว้ในที่กำบังที่ทำด้วยท่อนซุงเหล่านั้น; และดังนั้นพวกเขาให้ชาวเลมันทำงานไปจนกว่าพวกเขาจะล้อมเมืองอุดมมั่งคั่งไว้โดยรอบจนสูงมาก, ด้วยกำแพงอันแข็งแรงทำด้วยท่อนซุงและมูลดิน.

แอωμα ๕๓

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขາได้จัดถินไว้เพื่อเฝ้ายามทะเลียเส็กซาอเลมัน, และ ได้บีบบังคับให้พวกเขากออกไปฝังสับผู้ถินຂອງพวกเขาสักผู้ที่ถูกຂ້າตาย, แท้จริงแล้ว, พวกเขາได้ฝังสับຂອງຂາວນີไฟນຳອີກ; และ โมโรไนได้จัดถินไว้เพื่อเฝ้ายามพวกเขາในຂະນະທີ່พวกเขາກຳລັງອອກແຮງງານຢູ່ນັ້ນ.

และ โมโรไนได้ไปหาเมืองมิวเล็คกับลีไฮ, และ เข้ายึดเอาเมืองนี้ และมอบเมืองให้ลีไฮปกครอง. บัดนี้จึงเป้ง, ลีไฮผู้นี้คือผู้ที่สู้รบຢູ່ຮ່ວມກັບโมโรไนຕະຫລອດມາໃນສະໜາມຮົບທັງໝົດຂອງລາວ; และ ລາວກໍເປັນຄົນ ເໝືອນດັ່ງໂມຣໂນໄນ ແລະ ທັງສອງຄົນນີ້ປະຕິບັດໃນຄວາມປອດໄພຂອງກັນແລະກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງສອງກໍຮັກແພງກັນຫລາຍ, ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຫອມຂອງຜູ້ຄົນຂອງນີ້ຟາທັງໝົດນຳອີກ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ทลັງຈາກຂາວເລມັນສຳເລັດການຝັງສັບຄົນຕາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຂອງຂາວນີໄຟແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສັ່ງໄປຫາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ; ແລະ ທີ່ອານຄຳ, ໂດຍຄຳສັ່ງຂອງໂມຣໂນ, ຈຶ່ງໃຫ້ພວກເຂົາເລີ່ມອອກແຮງງານເຮັດຄັນຄູຮອບແຜ່ນດິນ ຫລື ຮອບເມືອງອຸດົມສົມບູນ.

และ ลາວໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງກຳແພງທີ່ເຮັດດ້ວຍທ່ອນໄມ້ຂັ້ນຂ້າງໃນຂອງຄັນຄູ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂຸດດິນຄູນໃສ່ກຳແພງທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຂາວເລມັນອອກແຮງງານໄປແບບນີ້ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກຳແພງອ້ອມເມືອງອຸດົມສົມບູນໄວ້ໂດຍຮອບ ແລະ ມັນສູງຂຶ້ນຫລາຍດ້ວຍກຳແພງອັນແຂງແກ່ນທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ທ່ອນ ແລະ ດິນ.

5 And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

6 And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

7 And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

และเมืองนี้จึงกลายเป็นที่มั่นอันแข็งแรงนับแต่นั้นมา; และพวกเขาควบคุมเชลยชาวเลมันไว้ในเมืองนี้; แท้จริงแล้ว, แม้ภายในกำแพงที่พวกเขาให้คนเหล่านั้นสร้างขึ้นด้วยมือของพวกเขาเอง. บัดนี้โมโรไนจำเป็นต้องให้ชาวเลมันทำงาน, เพราะเป็นการง่ายที่จะเฝ้าคนเหล่านั้นขณะที่พวกเขาทำงาน; และท่านปรารถนาจะให้กำลังทัพทั้งหมดของท่านพร้อมเมื่อท่านจะเข้าโจมตีชาวเลมัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนได้ชัยชนะเหนือกองทัพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดกองหนึ่งของชาวเลมันดังนั้น, และเข้ายึดเมืองแห่งมิวเล็ค, ซึ่งเป็นที่มั่นอันแข็งแรงที่สุดแห่งหนึ่งของชาวเลมันในแผ่นดินแห่งนีไฟ; และท่านสร้างที่มั่นขึ้นแห่งหนึ่งด้วยเพื่อกักขังเชลยของท่านดังนั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านไม่พยายามสู้รบกับชาวเลมันต่อไปอีกในปีนั้น, แต่ท่านให้คนของท่านใช้เวลาไปในการเตรียมสงคราม, แท้จริงแล้ว, และในการสร้างแนวป้องกันเพื่อสกัดกั้นชาวเลมัน, แท้จริงแล้ว, และช่วยให้พวกเขาผู้หญิงและเด็กของตนพ้นจากความอดอยากและความทุกข์ด้วย, และจัดหาอาหารให้กองทัพของตน.

และ เมืองนี้จึงกลายเป็นที่มั่นอันแข็งแรงนับแต่เวลานั้นมา; และ พวกเขาได้กักขังพวกอะเลียวเลียวชาวเลมันไว้ในเขตกำแพงเมืองนี้; แท้จริงแล้ว, แม้แต่ในเขตกำแพงเมืองนี้ชาวเลมันมิได้ให้ชาวเลมันสร้างขึ้นด้วยมือของพวกเขาเอง. บัดนี้โมโรไนจำเป็นต้องให้ชาวเลมันออกแรงงาน, เพราะว่ามันง่ายที่จะรักษาพวกอะเลียวเลียวขณะที่พวกเขาออกแรงงาน; และ เพื่อกำลั้กับทัพของเขามิให้เข้าโจมตีชาวเลมัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนได้เอาชนะกองทัพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดกองทัพของชาวเลมัน, และ ได้เข้ายึดเมืองมิวเล็ค ซึ่งเป็นที่มั่นอันแข็งแรงที่สุดบ่อนของชาวเลมันในแผ่นดินนีไฟ; และ เขามิได้สร้างลูกธนูสำหรับเป็นบ่อนกักขังอะเลียวเลียวของเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขามิพยายามที่จะสู้รบกับชาวเลมันอีกต่อไปในปีนั้น, แต่เขามิให้ทหารของเขาเฝ้าถ่วงพ้อมที่จะเร่งเลียว, แท้จริงแล้ว, และ ได้ให้สร้างบ่อนป้องกันเพื่อกำหนดกับชาวเลมัน, แท้จริงแล้ว, และ ได้ให้พวกเขาผู้ช่วยช่วยเหลือพวกแม่ของพวกเขานี้ และ เด็กน้อยของพวกเขาให้พ้นจากความอดอยากและความทุกข์, และ ให้ผู้คนจัดหาอาหารให้กองทัพของชาวเลมันนีไฟนำอีก.

8 And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

9 And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue among themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

10 And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

11 And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือทางทะเลตะวันตก, ตอนใต้, ขณะที่โมโรไนไม่อยู่เนื่องด้วยมีการคบคิดการบางอย่างในบรรดาชาวนีไฟ, ซึ่งทำให้เกิดการแตกแยกในบรรดาพวกเขา, กองทัพของชาวลูแมน, ได้เปรียบชาวนีไฟขึ้นบ้าง, แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่เข้าครอบครองเมืองของพวกเขาหลายเมืองในแผ่นดินส่วนนั้น.

และดังนั้นเพราะความชั่วช้า สามานย์ในบรรดาพวกเขาเอง, แท้จริงแล้ว, เพราะการแตกแยก และการคบคิดในบรรดาพวกเขาเอง พวกเขาจึงตกอยู่ในสถานการณ์ที่อันตรายที่สุด.

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ามีบางสิ่งที่จะกล่าวเกี่ยวกับผู้คนของแอมมอน, ซึ่ง, ในตอนแรก, เป็นชาวลูแมน; แต่โดยแอมมอนและพี่น้องท่าน, หรือที่จริงแล้วโดยเดชานุภาพและพระวอนของพระผู้เป็นเจ้า, ทำให้พวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า; และพาพวกเขาลงมายังแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และได้รับการคุ้มครองจากชาวนีไฟนับแต่นั้นมา.

และเนื่องจากคำปฏิญาณของพวกเขา พวกเขาจึงเว้นจากการจับอาวุธต่อสู้กับพี่น้องของตน; เพราะพวกเขาให้คำปฏิญาณไว้ว่าจะไม่มีการนองเลือดอีกเลย; และตามคำปฏิญาณของพวกเขา พวกเขายอมตาย; แท้จริงแล้ว, พวกเขาจะยอมให้ตนตกอยู่ในเงื้อมมือพี่น้องของตน, หากไม่ใช่เพราะความสงสารและความรักอย่างยิ่งซึ่งแอมมอนและพี่น้องท่านมีต่อพวกเขา.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในระหว่างที่โมโรไนไม่ได้ผู้นำพวกเขานั้น, มันได้มีการสวมรัฐธรรมนูญขึ้นในบันดาชาวนีไฟ ซึ่งพาให้เกิดการแตกแยกกันขึ้น, ดังนั้น กองทัพของชาวลูแมนจึงได้ปรุบชาวนีไฟขึ้นมา, แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขาได้เข้าถอบถองทิวเมืองต่างๆที่อยู่ในแผ่นดินทางใต้ไว้ทะเลทางตาเวนติก.

และ บัดนี้ขอยืนยันว่าความชั่วร้ายในบันดาพวกเขาเอง, แท้จริงแล้ว, ยืนยันว่ามันได้มีการแตกแยก และ มีการสวมรัฐธรรมนูญขึ้นในบันดาพวกเขาเอง พวกเขาจึงตกอยู่ในสภาวะที่เป็นอันตรายที่สุด.

และ บัดนี้จึงเป็น, ข้าพเจ้ามีบางอย่างที่จะเอ่ยถึงกับ ผู้สืบของฮาโมน, ซึ่งแต่ก่อนผู้สืบเหล่านี้เคยเป็นชาวลูแมน; แต่โดยฮาโมน และ พี่น้องของเขาน, ทลิว จะเอ่ยว่าโดยฮาโมน และ พระคำของพระผู้เป็นเจ้า, พวกเขาจึง ปรุบใจเกลือกกลิ้งในพระผู้เป็นเจ้า; และ พวกเขาถูกนำพาขึ้นมาหาแผ่นดินเซราเฮมลา และ ได้รับการคุ้มครองจากชาวนีไฟนับแต่เวลานั้นมา.

และ เป็นขอยืนยันสาบานของพวกเขา เขา, พวกเขาจึงได้เว้นจากการจับอาวุธที่จะต่อสู้กับพี่น้องของตน; เพราะพวกเขาให้คำสาบานไว้ว่าจะไม่ทำปณิธาน; และ เพราะตามคำสาบานของพวกเขา, พวกเขาจะยอมตาย; แท้จริงแล้ว, พวกเขาจะยอมถึงแก่กรรมในมือของพี่น้องของพวกเขาถ้าหากจำเป็น เพราะความสัจซ่าน และ ความรักอันล้นเหลือซึ่งฮาโมน และ พี่น้องของเขามีต่อพวกเขา.

- 12 And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.
- 13 But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.
- 14 But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.
- 15 And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.
- 16 But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.
- และเพราะเหตุนี้แอมันและพี่น้องท่านจึงพาพวกเขาลงมายังแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา; และพวกเขาได้รับการคุ้มครองจากชาวนีไฟตลอดมา.
- แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขามองเห็นอันตราย, และความทุกข์และความยากลำบากต่าง ๆ ซึ่งชาวนีไฟต้องรับแทนพวกเขา, พวกเขาก็เกิดความสงสารและปรารถนาจะจับอาวุธเพื่อปกป้องประเทศของตน.
- แต่ดูเถิด, ขณะที่พวกเขากำลังจะจับอาวุธสงครามของตน, พวกเขายอมแพ้ต่อคำชักจูงของฮีลามันและพี่น้องท่าน, เพราะพวกเขา กำลังจะละเมิดคำปฏิญาณที่เคยทำไว้.
- และฮีลามันกลัวเกลียดโดยการทำเช่นนั้นพวกเขาจะสูญเสียจิตวิญญาณของตน; ฉะนั้นบรรดาคนทั้งหมดที่เข้ามาในพันธสัญญานี้จึงถูกบีบบังคับให้ทนดูพี่น้องของตนฝ่าความทุกข์ของพวกเขา, ในสถานการณ์ที่เป็นอันตรายอยู่ในขณะนี้.
- แต่ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นพวกเขามีบุตรมากมาย, ซึ่งไม่ได้เข้ามาในพันธสัญญาว่าจะไม่ยอมจับอาวุธสงครามของตนเพื่อป้องกันตนให้พ้นจากศัตรู; ฉะนั้นพวกเขามาชุมนุมกันในเวลานี้, มากเท่าที่สามารถจับอาวุธได้, และพวกเขาเรียกตนเองว่าชาวนีไฟ.
- และ เพราะเป็นด้วยเหตุนี้ พวกเขารู้สึกเสียใจมาหาแผ่นดินเซราเฮมลา; และ พวกเขารู้จักได้รับ ภาระคุ้มครองจากชาวนีไฟตั้งแต่นั้นมา.
- แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเวลา พวกเขามองเห็นอันตราย, และ ความทุกข์ และความยากลำบากต่าง ๆ ซึ่งชาวนีไฟต้องรับแทนตน พวกเขาก็เกิดมีความเมตตาเสียสละขึ้นมา และ ปาตฤชนาที่จะจับอาวุธเพื่อป้องกันประเทศชาติของตน.
- แต่จึงเป็น, เวลาพวกเขากำลังจะจับอาวุธแห่งสงครามของพวกเขานี้, พวกเขารู้สึกเสียใจ และ พี่น้องของเขามักจะยอมแพ้ให้เร็วเช่นนั้น, เพราะว่า พวกเขากำลังจะ เร็ดผิด ถ้าสาบานของพวกเขาที่ได้เร็ดไว้.
- และ ฮีลามันขานว่า ถ้าเร็ดเร็ด, พวกเขาสงบเสียใจจนยานของพวกเขาก็ไป; สะบั้น ทูตที่เข้าอยู่ในพันธสัญญาที่มีใจต้องทนเบี่ยงเบนของพวกเขาลงไปกับความทุกข์ของพวกเขานี้, ในสภาวะที่เป็นอันตรายอยู่ในขณะนี้.
- แต่จึงเป็น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น พวกเขามีลูกชายหลายคน, ผู้ซึ่งไม่ได้เข้าอยู่ในพันธสัญญาว่าจะยอมจับอาวุธแห่งสงครามเพื่อป้องกันตนให้พ้นจากศัตรู; สะบั้น พวกเขารู้จักจับอาวุธ, และ มาเถิดโรมันในตอนนี้, และ พวกเขารู้สึกเสียใจว่า ชาวนีไฟ.

- 17 And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.
- 18 Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.
- 19 And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.
- 20 And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.
- 21 Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk up-rightly before him.
- และคนเหล่านี้เข้ามาในพันธสัญญาที่จะต่อสู้เพื่อเสรีภาพของชาวนีไฟ, แท้จริงแล้ว, เพื่อปกป้องแผ่นดินจนถึงการสละชีวิตตน; แท้จริงแล้ว, แม้ทำพันธสัญญาว่าพวกเขาจะไม่ยอมสูญเสียเสรีภาพของตนเลย, แต่จะต่อสู้ทุกสถานการณ์เพื่อปกป้องชาวนีไฟและตนเองให้พ้นจากความเป็นทาส.
- บัดนี้ดูเถิด, มีคนหนุ่มเหล่านั้นสองพันคน, ซึ่งเข้ามาในพันธสัญญานี้และจับอาวุธสงครามเพื่อปกป้องประเทศของตน.
- และบัดนี้ดูเถิด, โดยที่พวกเขาไม่เคยเป็นภาระแก่ชาวนีไฟมาก่อนหน้านั้นเลย, พวกเขาในระยะเวลานี้ก็กลับเกื้อหนุนได้อย่างมากอีกด้วย; เพราะพวกเขาจับอาวุธสงคราม, และพวกเขาอยากให้ฮีลามันเป็นผู้นำของตน.
- และพวกเขาทั้งหมดเป็นคนหนุ่ม, และพวกเขายังยิ่งในด้านความกล้าหาญ, และด้านพละกำลังและความกระตือรือร้นด้วย; แต่ดูเถิด, นี่ไม่ใช่ทั้งหมด—พวกเขาเป็นคนซื่อสัตย์สุจริตตลอดเวลาในเรื่องใด ๆ ก็ตามที่พวกเขาได้รับมอบหมาย.
- แท้จริงแล้ว, พวกเขาเป็นบุรุษแห่งสัจจะและความมีสติ, เพราะพวกเขาได้รับการสอนให้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระองค์.
- และ พวกเขาได้ใช้พันธะสัญญาว่า พวกเขาจะต่อสู้เพื่อเสรีภาพของชาวนีไฟ, แท้จริงแล้ว, เพื่อป้องกันแผ่นดินเถียงกันว่าพวกเขาจะตายก็ตาม; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้ใช้พันธะสัญญาว่า พวกเขาจะบ่ยอมเสีย เสรีภาพของ พวกเขาไป, แต่ว่าจะต่อสู้ทุกวิถีทางเพื่อจะได้ป้องกันชาวนีไฟ และ ป้องกันตัวเองให้พ้นจากความ เป็น ทา ด.
- บัดนี้จึงบังเกิด, มีชายหนุ่มทั้งหมื่นนำ กับสองพันคน, ซึ่งได้เข้าไปในพันธสัญญา และ จับอาวุธแห่งสงครามของ พวกเขาขึ้นเพื่อป้องกันประเทศชาติ ของตน.
- และ บัดนี้จึงบังเกิด, พวกเขาบ่เคยเร็ดให้ชาวนีไฟเสียทายเป็นอันขาด, และ ในเวลานี้ พวกเขาเข้ามาเป็นฝ่าย สะท้านสะทอนอันกว้างขวางยิ่ง. เพราะ พวกเขาได้จับอาวุธแห่งสงครามของ พวกเขาขึ้น, และ พวกเขาอยากใช้ ฮีลามันเป็นผู้นำของพวกเขา.
- และ พวกเขาเป็นชายหนุ่มทุกคน, และ พวกเขาเป็นนักสู้ที่กล้าหาญ, ทั้ง ด้านกำลัง และ ความอ่อนโยน; แต่จึง บังเกิด, นี่ยังบังเกิด—พวกเขาเป็นนักสู้ที่ เอาใจใส่งานอยู่ตลอดเวลา บ่ ว่าอันใดก็ตามที่พวกเขาได้รับ มอบหมาย.
- แท้จริงแล้ว, พวกเขาเป็นนักสู้ที่กล้า และ มีสติปัญญาหลาย, เพราะพวกเขา ได้รับงานสั่งสอนให้รักษา พระบัญญัติของพระเจ้า และ ใช้ เหนียว ปลายพารามพุ่มใจต่อพระพักตร์ของ พระองค์.

22 And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

23 And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือฮีลามันเดินทัพเป็นผู้นำทหารหนุ่มสองพันคนของท่าน, เพื่อไปช่วยผู้คนที่ชายแดนของแผ่นดินทางใต้ใกล้ทะเลตะวันตก.

และปีที่ยี่สิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ฮีลามันได้เดินทัพเป็นผู้นำกองทหารหนุ่ม สองพันคนของเขาไปช่วยผู้คนที่ชายแดนของเขาแผ่นดินทางใต้ใกล้ทะเลทางตาเอ็นติก.

และ ปีที่ชาวแปดแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนที่นีไฟได้สิ้นสุดลงดังนี้.

Alma 54

- 1 And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.
- 2 And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.
- 3 Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.
- 4 Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:
- 5 Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

แอลมา ๕๔

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในตอนต้นของปีที่ยี่สิบเก้าของผู้พิพากษา, คือแอมมอรอนส่งข่าวสารไปยังโมโรไนว่าปรารถนาจะแลกเปลี่ยนเชลย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนรู้สึกชื่นชมยินดีอย่างยิ่งในคำขอนี้, เพราะท่านปรารถนาจะให้เสบียงที่ไปเลี้ยงดูเชลยชาวเลมมันจะได้มาเลี้ยงดูผู้คนของท่านเอง; และท่านปรารถนาจะได้ผู้คนของท่านเองมาเสริมกำลังกองทัพของท่านด้วย.

บัดนี้ชาวเลมมันได้จับผู้หญิงและเด็กไปเป็นอันมาก, และในบรรดาเชลยทั้งหมดของโมโรไน, หรือในบรรดาเชลยที่โมโรไนได้มาไม่มีผู้หญิงหรือเด็กสักคน; ฉะนั้นโมโรไนจึงตกลงใจใช้กลยุทธ์เพื่อให้ได้เชลยชาวนีไฟจากชาวเลมมันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้.

ฉะนั้นท่านจึงเขียนสาส์นฉบับหนึ่ง, และส่งไปกับผู้รับใช้ของแอมมอรอน, คนเดียวกับที่นำสาส์นมาให้โมโรไน. และนี่คือถ้อยคำซึ่งท่านเขียนถึงแอมมอรอน, มีความว่า :

ดูเถิด, แอมมอรอน, ข้าพเจ้าเขียนบางสิ่งเกี่ยวกับสงครามนี้ถึงท่าน ซึ่งท่านทำแก่ผู้คนของข้าพเจ้า, หรือที่จริงแล้วซึ่งพี่ชายท่านทำแก่พวกเขา, และซึ่งท่านยังตั้งใจที่จะทำต่อไปหลังจากเขาตายแล้ว.

แอมมา ๕๔

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในต้นปีที่ชาวเลมมันแห่กันมาจับเชลยของผู้พิพากษา, คือแอมมอรอนได้ส่งข่าวสารไปหาโมโรไน โดยปากทูตซึ่งจะแลกเปลี่ยนเชลย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนรู้สึกยินดีอย่างยิ่งในคำขอนี้ เพราะว่าท่านปรารถนาจะให้เสบียงที่ไปเลี้ยงดูเชลยชาวเลมมันนั้นมาเลี้ยงดูผู้คนของท่านเอง; และ ท่านตั้งใจจะให้ผู้คนของท่านเองมาเสริมกำลังกองทัพของท่านด้วย.

บัดนี้ชาวเลมมันได้จับเอาพวกแม่ยังและ เด็กน้อยหลายคนไปเป็นเชลย, แต่จะเลี้ยงดูพวกเชลยของโมโรไน, ทลิวว่าพวกเชลยที่โมโรไนจับมาไม่มีพวกแม่ยัง ทลิว เด็กน้อยจกกันเสีย; ฉะนั้นโมโรไนจึงตกลงใจใช้กลอุบายเพื่อจะได้เชลยชาวเลมมันไปจากชาวเลมมัน ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้.

ฉะนั้น ท่านจึงได้เขียนสาส์นฉบับหนึ่ง, และ ส่งไปนำข่าวของแอมมอรอน, ซึ่งเป็นผู้ตรวจกับกับผู้ที่ท่านส่งมาหาโมโรไน. บัดนี้ นี้คือถ้อยคำซึ่งท่านได้เขียนถึงแอมมอรอน, มีความว่า :

จงเฝ้าดู แอมมอรอน, ข้าพเจ้าเขียนบางสิ่งเกี่ยวกับสงครามนี้ถึงท่าน ซึ่งเป็นผู้สร้างขึ้นต่อผู้คนของข้าพเจ้า, ทลิวว่าแท้จริงแล้ว อ้ายของท่านเป็นผู้สร้างขึ้นมา, และ ซึ่งท่านยังตั้งใจจะเร่ร่อนต่อไป เฝ้าดูว่าอ้ายของท่านได้ตายไปแล้ว.

6 Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

7 Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearing unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

8 But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

9 And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะบอกท่านบางสิ่งเกี่ยวกับความยุติธรรมของพระเจ้า, และดาบแห่งพระพิโรธอันทรงฤทธิ์านุภาพของพระองค์, ซึ่งเจ็ดเจ็ดอยู่เหนือท่านเว้นแต่ท่านจะกลับใจและถอยทัพของท่านกลับไปผืนแผ่นดินของท่านเอง, หรือแผ่นดินที่ท่านครอบครองอยู่, ซึ่งคือแผ่นดินแห่งนี้ไฟ.

แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงเรื่องเหล่านี้หากท่านจะสามารถรับฟังมัน; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะบอกท่านเกี่ยวกับนรกอันน่าพรั่นพรึงที่คอยรับฆาตกร เช่นที่ท่านและพี่ชายของท่านเป็นอยู่, เว้นแต่ท่านจะกลับใจและเลิกลัทธิจุดประสงค์อันเป็นฆาตกรรมของท่าน, และกลับไปพร้อมด้วยกองทัพของท่านไปสู่ผืนแผ่นดินของท่านเอง.

แต่เพราะท่านปฏิเสธสิ่งเหล่านี้แล้วครั้งหนึ่ง, และต่อสู้กับผู้คนของพระเจ้า, แม้เช่นนั้นข้าพเจ้าก็คาดว่าท่านจะทำมันอีก.

และบัดนี้ดูเถิด, เราเตรียมพร้อมที่จะรับมือท่าน; แท้จริงแล้ว, และเว้นแต่ท่านจะเลิกลัทธิจุดประสงค์ของท่าน, ดูเถิด, ท่านจะดึงเอาพระพิโรธของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าองค์นั้นผู้ซึ่งท่านไม่ยอมรับลงมาสู่ท่าน, แม้จนไปสู่ความพินาศของท่านโดยสิ้นเชิง.

จึงเป็น, ข้าพเจ้าจะบอกท่านบางอย่างว่าเกี่ยวกับ ความยุติธรรมที่พระเจ้า, และ ดาบแห่งพระพิโรธที่ขึงลึงอำนาจยิ่งใหญ่ของพระองค์, ซึ่งแขวนอยู่เหนือหัวของท่าน ถ้าหากท่านบໍ่กับใจ และ ถอนกองทัพของท่านกลับคืนไปแผ่นดินของท่านเอง, ทลิว่่าแผ่นดินที่ท่านเป็นเจ้าของ, ถิแผ่นดินนี้มีไฟน้ัน.

แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงเรื่องน้ัน ถ้าหากท่านสามารถที่จะเชื่อฟังมัน; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะบอกท่านว่าเกี่ยวกับ นะลิกอันเป็นต่ายานที่ถอยรับ ถาดตะกอนถิกนกับถิอท่านเอง ซึ่งอ้ายของท่านได้รับอยู่ในะนะน้ัน, ถ้าหากท่านบໍ่กับใจ และ ล้มเลิกจุดปะสึงอันเป็นถาดตะกอนน้ันเสีย, และ กลับคืนไปหาแผ่นดินของท่านเอง พร้อมด้วยกองทัพของท่าน.

แต่ถ้าหากท่านถิกปะถิเสดล้ิงเทลำน้ันมาถอนแล้ว, และ ถิกได้ถ้สู้กับผู้ถิกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามาถอนแล้ว, ข้าพเจ้ารู้ว่่า ท่านถักจะเร็ดล้ิงน้ันถิก.

และ บัดน้ันจึงเป็น, พวกเร้าได้ถรมพร้อมแล้วถักจะรับม้กับท่าน; แท้จริงแล้ว, ถ้าหากท่านบໍ่ล้มเลิกจุดปะสึงของถ่านเสีย, จึงเป็น, ถ่านจะถิกเร้าพระพิโรธของพระเจ้าล้ิงมาถิกถ่าน ซึ่งเป็นถิกถักถ่านบໍ่ยอมรับ, จินว่่าถ่านไปสู่ถวามพินาศ.

10 But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

11 But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

12 And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

แต่, พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใด, กองทัพของเราจะยกมาตีท่านฉันนั้นเว้นแต่ท่านจะถอยกลับไป, และไม่ช้าความตายจะมาเยือนท่าน, เพราะเราจะรักษาเมืองของเราและผืนแผ่นดินของเราไว้; แท้จริงแล้ว, และเราจะธำรงรักษาศาสนาของเราและอุดมการณ์ของพระผู้เป็นเจ้าของเรา.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าพูดกับท่านเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้โดยเปล่าประโยชน์; หรือข้าพเจ้าคิดว่าท่านคงเป็นลูกแห่งนรก; ฉะนั้นข้าพเจ้าจะยุติสาส์นของข้าพเจ้าโดยบอกท่านว่าข้าพเจ้าจะไม่แลกเปลี่ยนเชลย, นอกจากโดยมีเงื่อนไขว่าท่านจะส่งมอบชายหนึ่งคนกับภรรยาและลูกของเขา, มาแลกกับเชลยหนึ่งคน; หากเป็นว่าท่านจะทำดังนี้, ข้าพเจ้าก็จะแลกเปลี่ยน.

และดูเถิด, หากท่านไม่ทำดังนี้, ข้าพเจ้าจะมารบกับท่านพร้อมด้วยกองทัพของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, แม้ข้าพเจ้าจะให้อาวุธแก่พวกผู้หญิงของข้าพเจ้าและเด็กของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าจะมารบกับท่าน, และข้าพเจ้าจะตามท่านแม้เข้าไปในแผ่นดินของท่านเอง, ซึ่งคือแผ่นดินแห่งมรดกแต่แรกเริ่มของเรา; แท้จริงแล้ว, และมันจะเป็นเลือดต่อเลือด, แท้จริงแล้ว, ชีวิตต่อชีวิต; และข้าพเจ้าจะสู้รบกับท่านแม้จนกระทั่งท่านถูกทำลายสิ้นไปจากพื้นพิภพ.

แต่ว่า, ตามที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าชีวิตพระเยซู, กองทัพของข้าพเจ้าจะยกมาตีท่าน ถ้าหากท่านไม่ถอยกลับไปเสียก่อน, และ ในบัดนี้ ความตายจะมาเยี่ยมยามท่าน เพราะพวกเราจะรักษามือ และ แผ่นดินของพวกเราได้ไว้ให้ชนนี้; แท้จริงแล้ว, และ พวกเราจะรักษาสถาปนาของพวกเราได้ และ อุดมการณ์ของพระเจ้าของพวกเราได้.

แต่จงฟัง, ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าเข้ากับท่านที่พูดกับเลื่องเตล่านั้นโดยไม่มีประโยชน์; เพราะท่านเป็น ลูกของนบะลิก; ฉะนั้น ข้าพเจ้าขี้อธิษฐานของข้าพเจ้าโดยบอกท่านว่า ข้าพเจ้าจะไม่แลกปฐมนิเวศเลิกลิง, นอกจากโดยมีเงื่อนไขว่า ท่านจะส่งมอบชายผู้หนึ่งพร้อมทั้งเมียของลาว และ ลูกของลาวมาแลกกับเชลยเลิกลิงผู้หนึ่งของท่าน; ถ้าหากท่านเฝ้าได้, ข้าพเจ้าก็จะแลกปฐมนิเวศ.

และ จังฟัง, ถ้าหากท่านไม่เฝ้าถ่วงนั้น, ข้าพเจ้าจะมาสู้รบกับท่านพร้อมด้วยกองทัพของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะมอบอาวุธให้แก่พวกผู้ยิวของข้าพเจ้า และ เด็กน้อยของข้าพเจ้า, และ ข้าพเจ้าจะมาสู้รบกับท่าน และ ข้าพเจ้าจะติดตามท่านไปจนถึงแผ่นดินของท่าน, ซึ่งจะเป็นแผ่นดินมูบมัลละดิกบ่อนทำฮิดของพวกเรา; แท้จริงแล้ว, มันจะเป็นเลือดต่อเลือด, แท้จริงแล้ว, ชีวิตต่อชีวิต; และ ข้าพเจ้าจะสู้รบกับท่าน จนกว่าท่านจะถูกทำลายให้สิ้นไปจากพื้นแผ่นดินโลก.

13	Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.	ดูเถิด, ข้าพเจ้ากำลังโกรธ, และผู้คนของข้าพเจ้าก็เช่นกัน; ท่านหมายมั่นจะกระทำมาดกรรมเรา, และเราเพียงแต่พยายามป้องกันตัวเท่านั้น. แต่ดูเถิด, หากท่านหมายมั่นจะทำลายเราต่อไปเราก็จะหมายมั่นทำลายท่าน; แท้จริงแล้ว, และเราจะพยายามยึดแผ่นดินของเรา, แผ่นดินแห่งมรดกแต่แรกเริ่มของเรา.	จึงเป๋ງ, ข้าพเจ้ากำลังถูกรบกวนแค้นอยู่, และ ผู้คนของข้าพเจ้าก็เช่นกัน; ท่านพยายามจะฆ่าพวกเรา, แต่พวกเราพรวงแต่ต่อสู้กันเพื่อป้องกันตัวเท่านั้น. แต่จึงเป๋ງ, ถ้าหากท่านยังพยายามทำลายพวกเราอีก พวกเราก็จะพยายามทำลายท่านเช่นกัน; แท้จริงแล้ว, พวกเรา จะพยายามเอาแผ่นดินของพวกเราคืนมา, ซึ่งจะเป็นแผ่นดินมูมมละให้กับท่านอีกของพวกเรา.
14	Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.	บัดนี้ข้าพเจ้ายุติสาส์นของข้าพเจ้า. ข้าพเจ้าคือโมโรไน; ข้าพเจ้าเป็นผู้นำของผู้คนชาวไนไฟ.	บัดนี้ข้าพเจ้าขจีบสานของข้าพเจ้าพรวงเท่านี้. ข้าพเจ้าคือโมโรไน; ซึ่งเป็นผู้นำของชาวไนไฟ.
15	Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:	บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอโมรอน, เมื่อได้รับสาส์นฉบับนี้, ก็โกรธ; และเขียนสาส์นอีกฉบับหนึ่งถึงโมโรไน, และนี่คือถ้อยคำที่เขาเขียน, มีความว่า :	บัดนี้ เทอทานได้บังเกิดขึ้นคือ อามโมรอน, เมื่อลาวได้รับสานฉบับนี้แล้ว, ลาวก็มีอารมณ์ถูกแค้นทลาย; และ ลาวได้ขอรุณสานฉบับที่ถึงตอบโมโรไน, และ นี้คือข้อความที่ลาวขอรุณ, มีความว่า:
16	I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.	ข้าพเจ้าคือแอโมรอน, กษัตริย์ของชาวเลมัน; ข้าพเจ้าเป็นน้องชายของอแมลิกไคยาห์ผู้ที่ท่านลอบสังหาร. ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะแก้แค้นท่านเพื่อเลือดของเขา, แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้าจะยกมาโจมตีท่านพร้อมด้วยกองทัพของข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าหากกลัวคำขู่ของท่านไม่.	ข้าพเจ้าคืออามโมรอน, ราชสัดของชาวเลมัน; ข้าพเจ้าเป็นน้องชายของอะมาลิกไคยา ผู้ที่ท่าน ลอบฆ่ามัน. จึงเป๋ງ, ข้าพเจ้าจะแก้แค้นแทนพ่่น, แท้จริงแล้ว, และ ข้าพเจ้าจะยกทัพมาตีท่านพร้อมด้วยกองทัพของข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าบ่ได้ข้านคำขู่ของท่านเลย.
17	For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.	เพราะดูเถิด, บรรพบุรุษของท่านทำผิดต่อพี่น้องของพวกเขา, ถึงขนาดที่ได้ขโมยเอาสิทธิในการปกครองของพวกเขาไปในเมื่อมันเป็นของพวกเขาโดยถูกต้อง.	เพราะจึงเป๋ງ, บันพะบุลุดของท่านเร็ดผิดต่อพี่น้องของพวกเรา, เท่จจะขาดที่พวกเราได้ลักเอา สิทธิในการปกครองของพวกเราไป ในเมื่อสิทธิมันเป็นของพวกเราแล้วโดยแท้จึง.

18 And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

19 Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

20 Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

21 And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

22 And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

23 I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

และบัดนี้ดูเถิด, หากท่านจะวางอาวุธของท่าน, และยอมให้คนที่ เป็นเจ้าของสิทธิปกครองโดยถูกต้องปกครองท่าน, เมื่อนั้นข้าพเจ้า จะให้ผู้คนที่ของข้าพเจ้าวางอาวุธ และจะไม่ทำสงครามอีกต่อไป.

ดูเถิด, ท่านกล่าวคำขู่ต่อข้าพเจ้า และผู้คนของข้าพเจ้าไว้มากมาย; แต่ดูเถิด, เราหากกลัวคำขู่ของท่าน ไม่.

กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าจะ อนุญาตให้แลกเปลี่ยนเชลยตาม คำขอของท่าน, ด้วยความยินดี, เพื่อข้าพเจ้าจะได้เก็บอาหารของ ข้าพเจ้าไว้สำหรับพลรบของ ข้าพเจ้า; และเราจะได้ทำสงคราม กันซึ่งจะเป็นนิรันดร์, เพื่อเอาขาวนิ ไฟมาอยู่ใต้อำนาจของเราหรือเพื่อ การสูญสิ้นนิรันดร์ของพวกเขา.

และเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าองค์ นั้นผู้ซึ่งท่านกล่าวว่าเราปฏิเสธ, ดูเถิด, เราหารู้จักผู้นั้นไม่; ทั้งท่านก็ ไม่รู้จัก; แต่หากจะเป็นไปว่าจะมีผู้นั้น, เราก็คงจะไม่นอกจากว่า พระองค์ทรงสร้างเรามาเหมือนกับ ที่สร้างท่าน.

และหากจะเป็นไปว่ามีมารและ นรก, ดูเถิดพระองค์จะไม่ส่งท่านไป ที่นั่นหรือเพื่อพำนักอยู่กับพี่ชาย ของข้าพเจ้าผู้ซึ่งท่านลอบสังหาร, ผู้ซึ่งท่านพูดเป็นนัยว่าเขาไปที่ เช่นนั้น? แต่ดูเถิดเรื่องเหล่านี้หา สำคัญไม่.

ข้าพเจ้าคือแอมมอรอน, และเป็น ผู้สืบตระกูลของโซรัม, ผู้ซึ่ง บรรพบุรุษของท่านบีบบังคับและ พาออกจากเยรูซาเล็ม.

และ บัดนี้จึงเบี่ยง, ถ้าหากท่านจะ ยอมวางอาวุธของท่าน, และ ยอมให้ ผู้ที่ที่เป็นเจ้าของสิทธิโดยแท้จริงมา ปกครอง, เวลานั้นข้าพเจ้าจะให้ผู้คนที่ ของข้าพเจ้าวางอาวุธ และ จะบໍ່ทำ สงครามอีกต่อไป.

จึงเบี่ยง, ท่านเฝ้าขู่ข้าพเจ้า และ ผู้คนที่ของข้าพเจ้าถึงหลายเทือ; แต่ จึงเบี่ยง, พวกเราก็คงไม่กลัวคำขู่ของท่าน เลย.

ถึงอย่างใดก็ตาม, ข้าพเจ้าจะ อนุญาตให้แลกเปลี่ยนเชลยเลิกรับ ตามคำขอร้องของท่านด้วยความยินดี เพื่อข้าพเจ้าจะได้เก็บอาหารของ ข้าพเจ้าไว้สำหรับพลรบของ ข้าพเจ้าเอง; และ พวกเราจะได้เริ่ม เลิกรับกันไป, เพื่อพวกเราจะได้อำนาจ นิไฟมาอยู่ใต้อำนาจของพวกเราก็คง เพื่อการสูญสิ้นนิรันดร์ของพวก เรา.

และ ถึงสิ่งที่ท่านพูดกับพระเจ้าองค์ นั้น ผู้ ซึ่งท่านกล่าวว่า พวกเราก็คงไม่รับ, จึง เบี่ยง, พวกเราก็คงรู้จักเรื่องนี้เลย; ทั้ง ท่านเองก็บໍ່รู้จักเช่นกัน; แต่ถ้าหากจะ เป็นไปว่าสิ่งนี้มีจริง, พวกเราก็คงบໍ່รู้จัก ถึงอย่างใดก็ตาม พระองค์ได้สร้างพวก เราขึ้นมากับกับท่าน.

และ ถ้าหากเป็นไปว่ามีมาร และ นรก, ดูเถิด พระองค์จะบໍ່ส่ง ท่านไปบໍ່อนนั้นบໍ่ เพื่อว่าท่านจะได้ อยู่กับชายของข้าพเจ้า ผู้ซึ่งท่านได้ ลอบฆ่า, ผู้ซึ่งท่านเฝ้าว่าเขามาได้ไปหา บໍ່อนนั้น? แต่จึงเบี่ยง, เรื่องเหล่านี้บໍ่ สำคัญเลย.

ข้าพเจ้าคืออามมอรอน, และ เป็น ผู้สืบเชื้อสายของ โซรัม, ผู้ซึ่งถูก บีบบังคับของพวกท่านบีบบังคับ และ พาหนีมาจากเยรูซาเล็ม.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

และดูเถิดบัดนี้, ข้าพเจ้าเป็น
ชาวเลมันผู้หาญ; ดูเถิด,
สงครามนี้เกิดขึ้นก็เพื่อแก้แค้นแก้
ความอยุติธรรมที่เกิดกับคนเหล่านี้,
และเพื่อธำรงรักษาและได้
สิทธิของพวกเขาที่จะปกครอง;
และข้าพเจ้ายุติสาส์นของข้าพเจ้า
ถึงโมโรไน.

และ จົງເບິ່ງບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຊາວ
ເລມັນຜູ້ອາດຫານ; ຈົງເບິ່ງ, ສົງຄາມນີ້ມີ
ຂຶ້ນກໍ່ເພື່ອຈະໄດ້ແກ້ແຄ້ນຄວາມຜິດຂອງ
ພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້
ຮັກສາສິດທິຂອງພວກເຂົາໃນການ
ປົກຄອງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຫາໂມໂຣໂນພຽງເທົ່ານີ້.

Alma 55

- 1 Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.
- 2 And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.
- 3 Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.
- 4 And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.
- 5 And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

แอลมา ๕๕

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมโรไนได้รับสาส์นฉบับนี้ท่านโกรธยิ่งขึ้น, เพราะท่านรู้ว่าแอมมอรอนมีความรู้โดยสมบูรณ์ถึงกลโกงของตน; แท้จริงแล้ว, ท่านรู้ว่าแอมมอรอนรู้ว่าไม่ได้เป็นเหตุอันเที่ยงธรรมที่ทำให้เขาทำสงครามกับผู้คนที่เขาฆ่า.

และท่านกล่าว : ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะไม่แลกเปลี่ยนเชลยกับแอมมอรอนนอกจากเขาจะล้มเลิกจุดประสงค์ของเขา, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ในสาส์นของข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้าจะไม่ยอมให้เขามีอำนาจยิ่งไปกว่าที่มีอยู่แล้ว.

ดูเถิด, ข้าพเจ้ารู้จักสถานที่ที่ชาวเลมันกักตัวผู้คนของข้าพเจ้าซึ่งพวกเขาจับไปเป็นเชลย; และโดยที่แอมมอรอนไม่ยินยอมตามสาส์นของข้าพเจ้า, ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะให้แก่เขาตามถ้อยคำของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะหมายมั่นให้เกิดความตายขึ้นในบรรดาพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะร้องขอสันติภาพ.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมโรไนกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ท่านให้มีการตรวจค้นในบรรดาคนของท่าน, เพื่อท่านอาจจะพบใครสักคนซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของเลมันในบรรดาพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาพบคนหนึ่ง, ชื่อเลมัน; และเขาเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของกษัตริย์ซึ่งถูกอแมลิโคยาห์ลอบสังหาร.

แอมมา ๕๕

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมโรไนรับสาส์นฉบับนี้แล้ว, เขามุ่งใจร้ายแรงยิ่งขึ้น, เพราะเขารู้ว่าอามมอรอนมีความรู้โดยสมบูรณ์ถึงกบฏของกษัตริย์; แท้จริงแล้ว, เขารู้ว่าเหตุการณ์ที่อามมอรอนจะเอามาเร่งรัดสงครามกับชาวเนฟีนั้นบ่งชี้ถึงการทำลาย.

และ เขารู้ว่า: จังเบ๊ว, ข้าพเจ้าจะบดแลกรุ่นขี้เลื่อยเสกกับอามมอรอน นอกจากรอว่าเขาจะล้มเลิกจุดประสงค์ของเขาตามสาส์นของข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้าจะบดแลกรุ่นขี้เลื่อยของเขาไปจนกว่าเขาจะมีอยู่ในเวลานี้.

จังเบ๊ว, ข้าพเจ้ารู้จักสถานที่ที่ชาวเลมันกักตัวผู้คนของข้าพเจ้าซึ่งพวกเขาจับไปเป็นเชลย; และโดยที่อามมอรอนไม่ยินยอมรับเงื่อนไขตามสาส์นของข้าพเจ้าแล้ว, จังเบ๊ว, ข้าพเจ้าจะให้เขาตามถ้อยคำของข้าพเจ้า; จังเบ๊ว, ข้าพเจ้าจะตามล่าพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะร้องขอสันติภาพ.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมโรไนกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, เขามุ่งใจร้ายแรงยิ่งขึ้น, เพราะเขาต้องการค้นหาคนของเขา, เพื่อเขาจะได้พบผู้ใดผู้หนึ่งที่อาจเป็นผู้สืบเชื้อสายของชาวเลมันอยู่ในบรรดาพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาได้พบ กษัตริย์ซึ่งชื่อ เลมัน; และ เขาเป็นผู้รับใช้ของกษัตริย์ที่ถูกอแมลิโคยาห์ลอบสังหาร.

6 Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

7 Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

8 And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

9 Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

10 But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

11 For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

12 And Laman said unto them: You may do according to your desires.

บัดนี้โมโรไนให้เลมันและคนของเขาจำนวนไม่มากนักออกไปที่ทหารยามซึ่งเฝ้าชาวนิไฟอยู่.

บัดนี้ชาวนิไฟถูกกักอยู่ในเมืองแห่งกิด; ฉะนั้นโมโรไนจึงกำหนดเลมันและให้คนจำนวนไม่มากนักไปกับเขา.

และเมื่อค่ำลง เลมันไปหาพวกทหารยามที่เฝ้าชาวนิไฟ, และดูเถิด, พวกนั้นเห็นเขามาและพวกนั้นร้องเรียก; แต่เขาพูดกับพวกนั้นว่า : อย่างกลัวเลย; ดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นชาวเลมัน. ดูเถิด, เราหนีมาจากชาวนิไฟ, และพวกเขาหลับอยู่; และดูเถิดเราได้เหล้าองุ่นของพวกเขาและเราเอามาด้วย.

บัดนี้เมื่อชาวเลมันได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ก็ต้อนรับเขาด้วยปีติ; และพวกนั้นพูดกับเขาว่า : ให้เหล้าองุ่นของท่านแก่เราเถิด, เพื่อเราจะได้ดื่ม; เราดีใจที่ท่านได้เหล้าองุ่นมากับท่านเพราะเราอ่อนเพลียอยู่.

แต่เลมันกล่าวแก่พวกเขา : ให้เราเก็บเหล้าองุ่นของเราไว้จนกว่าเราจะไปสู้รบกับชาวนิไฟ. แต่คำพูดนี้ยังทำให้คนเหล่านั้นปรารถนาจะดื่มเหล้าองุ่นมากขึ้น;

เพราะ, คนเหล่านั้นกล่าวว่า : เราอ่อนเพลียอยู่, ฉะนั้นขอให้เราดื่มเหล้าองุ่นกันเถิด, และอีกไม่นานเราก็จะได้รับปันส่วนเหล้าองุ่นของเรา, ซึ่งจะทำให้เรามีพละกำลังไปต่อสู้กับชาวนิไฟ.

และเลมันกล่าวแก่พวกเขา : ท่านจงทำตามความปรารถนาของท่านเถิด.

บัดนี้โมโรไนสั่งให้เลมัน และทหารยามจำนวนน้อยหนึ่งออกไปหาทหารยาม ฝูงเฝ้ายามชาวนิไฟอยู่.

บัดนี้ชาวนิไฟถูกรักษาไว้ในเมืองกิด; ฉะนั้น โมโรไนจึงได้แต่งตั้งเลมันให้เฝ้าทหารยามจำนวนน้อยหนึ่งไปกับลาอ.

และ เมื่อถึงตอนค่ำมา เลมันได้ไปหาทหารยามที่เฝ้ายามชาวนิไฟอยู่, และ จึ่งเบิ่ง, พวกเขาเห็นเลมันเข้ามา แล้วพวกทหารยามก็ร้องขึ้น; แต่ลาอได้เข้ากับพวกเขาว่า: บ่ต้องย้าย; จึ่งเบิ่ง, ข้อยก้เป็นชาวเลมัน. จึ่งเบิ่ง, พวกเราได้โดนหนีมาจากชาวนิไฟในเวลาที่พวกเขากำลังนอนหลับอยู่; และ จึ่งเบิ่ง พวกเราได้ลักเอาเหล้าองุ่นของพวกเขามาบริโภค.

บัดนี้เวลาชาวเลมันได้ยินข้อความนี้แล้ว พวกเขาก็ก่อนรับลาอด้วยความปีติยินดี; และ พวกเขาได้เข้ากับลาอว่า: เอาเหล้าองุ่นของเจ้ามานี้ เพื่อพวกเราจะได้ดื่ม; พวกเราก็จิตทลายที่เจ้าได้เทเหล้าองุ่นมานี้ เพราะเราพวกเรามีความอดเมื่อยทลาย.

และ เลมันได้เข้ากับพวกเขาว่า: ให้พวกเราเก็บเหล้าองุ่นนี้ไว้ก่อนจนกว่าพวกเราจะออกไปสู้รบกับชาวนิไฟ. แต่ถ้าวินี้ได้เร็ดให้พวกเราเปียกดื่มเหล้าองุ่นทลายกว่าเท่า;

เพราะพวกเขาเจ้าว่า: พวกเรามีความอดเมื่อยทลาย, ฉะนั้นให้พวกเราดื่มเหล้าองุ่นของเจ้าเสียเถิด, และ อีกบ่เกินพวกเราจะได้รับเหล้าองุ่นที่เป็นส่วนแบ่งของพวกเราแล้ว, ฝูงมันจะเร็ดให้พวกเราดื่มกำลังเพิ่มขึ้นเพื่อไปต่อสู้กับชาวนิไฟ.

และ เลมันจึงเข้ากับพวกเขาว่า: ถ้าพวกเจ้าเปียกดื่มก็เชิญตามสบาย.

- 13 And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

14 And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

15 And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

16 And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, insomuch that they were all armed;

17 Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

18 But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

และเหตุการณั้ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาดื่มเหล้าอย่างงุ่นงันอย่างมากมาย; และพวกเขารู้สึกพอใจในรสของมัน, ฉะนั้นพวกเขาก็ดื่มต่อไปมากยิ่งขึ้น; และมันแรง, โดยที่เตรียมไว้ให้แรงเช่นนั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นพวกเขาดื่มและสุขสำราญกัน, และไม่นานก็เมามายกันถ้วนหน้า.

และบัดนี้เมื่อเลมันและคนของเขาเห็นว่าพวกนั้นเมามายกันถ้วนหน้า, และหลับสนิทแล้ว, พวกเขาจึงกลับไปหาโมโรไนและเล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นแก่ท่าน.

และบัดนี้เป็นไปตามแผนของโมโรไน. และโมโรไนได้เตรียมคนของท่านไว้พร้อมด้วยอาวุธสงคราม; และท่านไปยังเมืองแห่งกิด, ขณะที่ชาวเลมันหลับสนิทและเมามายอยู่, และส่งอาวุธสงครามให้พวกเขาเลย, ถึงขนาดที่พวกเขามีอาวุธครบทุกคน;

แท้จริงแล้ว, เมื่อโมโรไนให้อาวุธเลยเหล่านั้นทุกคน, แม้แต่ผู้หญิง, และลูก ๆ ของพวกเขา, มากที่สุดเท่าที่สามารถใช้อาวุธสงครามได้; และทั้งหมดนี้กระทำกันในความเงียบสงัด.

แต่หากพวกเขาทำให้ชาวเลมันตื่น, ดูเถิดพวกนั้นเมามายอยู่และชาวเนไฟสามารถสังหารพวกเขาได้.

และ เขาทราบได้บังเกิดขึ้นถึ พวกเขาได้ดื่มเหล้าอย่างงุ่นงัน; และ พวกเขาจำใจดื่มต่อไปอีกอย่างลึ้นเลว; และ เหล้ามันปุกทลาย, เพราะได้เร็ดมันใช้ปุกแบบนั้น.

และ เขาทราบได้บังเกิดขึ้นถึ พวกเขาได้ดื่ม และ ม่วนจุ่นกัน; และ บ่กิน พวกเขาหมื่นเมาหมิด.

และ บัดนี้เมื่อเลมัน และ ถิ่นของ ลาวเข็นว่าพวกมันเมาเหล้าหมิด และ กำลังงอนทลั้บสะหมิดอยู่, พวกเขาจึงได้กับไปหาโมโรไน และ เล่าเลื่องทังหมิดที่่เกิดขึ้นใช้เพิ่นฟ้ง.

และ บัดนี้มีมันได้เป็นไปตามแผนการของโมโรไน. และ โมโรไนรู้้งได้กรรมทะทานของเพิ่นไว้พร้อมด้วยอาวุธแทงสึงถามอยู่แล้ว; และ เพิ่นได้สึงทะทานไปหาเมืองกิดะนะบะที่่ลาวเลมันกำลังงอนทลั้บสะหมิด และ มีนเมาอยู่, และ เพิ่นได้สึงอาวุธแทงสึงถามไปใช้ทะเลียบเส็กน้ำอิท, เท็ງชะฆาดที่่พวกเขาีอาวุธถึบมี;

แท้จิงแล้ว, แม่นแต่ใช้แก่พวกแม่ยั้งของพวกเข, และ เถ็กมัยอัยทังหมิดของพวกเข, ตามแต่ความสามารถที่จะใช้อาวุธได้, เมื่อโมโรไนได้มอบอาวุธใช้แก่ทะเลียบเส็กทุกถึ, และ ทังหมิดมีเร็ดไปในถาวมวฏฐบที่่สุด.

แต่ถ้าหากพวกเขารู้ได้ใช้พวกเลมันตื่นขึ้นมา, จ้งเบ้ง พวกเขาียังมีนเมาอยู่ และ ชาวเนไฟได้ทังได้ใช้พวกเขา

19 But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

20 But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

21 And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

22 Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

23 And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

แต่ดูเถิด, นี่ไม่ใช่ความปรารถนาของโมโรไน; ท่านไม่ได้เบื่อบานในการกระทำฆาตกรรมหรือการนองเลือด, แต่ท่านเบื่อบานในการช่วยผู้คนของท่านให้พ้นจากความพินาศ; และเพราะเหตุนี้ท่านจะได้ไม่นำความอยุติธรรมมาสู่ตนเอง, ท่านไม่ยอมโจมตีชาวเลมันและทำลายพวกเขาขณะที่พวกเขาเมาอยู่.

แต่ท่านได้สมตามความปรารถนาของท่านแล้ว; เพราะท่านให้อาวุธเชลยชาวนิไฟเหล่านั้นซึ่งอยู่ภายในกำแพงเมือง, และให้พลังความสามารถแก่คนเหล่านั้นที่จะได้ครอบครองพื้นที่ต่าง ๆ เหล่านั้นที่อยู่ภายในกำแพง.

และแล้วท่านให้คนที่อยู่กับท่านล่าถอยจากคนเหล่านั้น, และล้อมกองทัพของชาวเลมันไว้.

บัดนี้ดูเถิดงานนี้กระทำกันในเวลากลางคืน, เพื่อว่าเมื่อชาวเลมันตื่นขึ้นตอนเช้าพวกเขาจะเห็นว่าถูกชาวนิไฟล้อมไว้ภายนอก, และว่าเชลยของตนมีอาวุธอยู่ภายใน.

และดังนั้นพวกเขาจึงเห็นว่าชาวนิไฟมีกำลังเหนือพวกเขา; และในสภาพการณ์นี้พวกเขาเห็นว่าไม่สมควรที่พวกเขาจะต่อสู้กับชาวนิไฟ; ฉะนั้นแม่ทัพนายกองของพวกเขาจึงเรียกหาอาวุธสงครามของพวกเขา, และนำมันออกมาโยนไว้ที่เท้าของชาวนิไฟ, วิงวอนขอความเมตตา.

แต่จึงเป็น, นี้บ่มั่นถาวรมาปาดทะหนารของโมโรไนเลย; เข็มบ่มั่นได้เบื่อบานอยู่ในการฆ่าฟัน ทลั การนองเลือด, แต่เข็มเบื่อบานอยู่ในการช่วยเหลือนผู้ถนองเข็มใช้พ้นจากถาวรบ่มั่น; และ ถ้วยเทถนี้ เข็มจะบ่มั่นนำถาวรบ่มั่นถนอมาทาเข็มเลย, เข็มจึงบ่มั่นมอถนอมาถาวรและ ทำลายพวกรเ้าในขณะทำพวกรเ้ากำลังมึนเมาอยู่.

แต่เข็มได้ถาวรบ่มั่นของเข็มแล้ว; เพราะว่าเขาเข็มได้มอบอวุดใช้จะเลยเล็กรถวนิไฟทุกถนอยู่พวยในกำพวงเมอจ และ ใช้ถาวรบ่มั่นพวกรเ้าที่จะได้ถาวรบ่มั่นเจ้าของพวกรถวนต่างจจ ฐ่งอยู่พวยในกำพวงเมอจนั้น.

และ ทลัจกรถวน เข็มได้ใช้ทะทานของเข็มถอยออกไป, และ ล้อมกรอจทบของชาวเลมันไว้.

บัดนี้จึงเป็น ทุกสิ่งทุกอย่างนี้ได้เกิดขึ้นในถอนภายถน, เวลาที่ชาวเลมันตื่นขึ้นมาในถอนเช้า พวกรเ้าได้เข้นว่าถนเองกำลังถูกรถวนิไฟอ้อมไว้อยู่ข้างนอกเมอจ, และ เข้นจะเลยเล็กรถวนิไฟอ้อมอยู่ข้างใน.

และ พวกรเ้าจึงเข้นว่า รถวนิไฟมีกำลังทลายกรว่าพวกรเ้า; และ ในสะพบบนี้ พวกรเ้ารู้ว่ มั่นบ่มั่นถนทจจะเข้าต่อสู้กับรถวนิไฟ; สะบ่มั่น ทอทบ่านายทะทานของพวกรเ้าจึงได้สั่งเ้าอวุดแทงสัถถามของพวกรเ้า, และ พวกรเ้าได้บ่มั่นมอกรมา และ โยนมันลัจที่ถนของรถวนิไฟ, จัจจอนอถาวรเมดถาสัถถาน.

24 Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

25 And it came to pass that he did
cause the Lamanites, whom he
had taken prisoners, that they
should commence a labor in
strengthening the fortifications
round about the city Gid.

26 And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

27 And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had retaken.

28 And it came to pass that the
Nephites began again to be victo-
rious, and to reclaim their rights
and their privileges.

29 Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

30 And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

บัดนี้ดูเถิด, นี่เป็นความ
ปรารถนาของโมโรไน. ท่านจับคน
พวกนั้นไว้เป็นเชลยสงคราม, และ
เข้าครอบครองเมือง, และให้ปล่อย
เชลยทั้งหมด, ที่เป็นชาวนิไฟ; และ
พวกเขาเข้าสมทบกับกองทัพของ
โมโรไน, และเป็นกำลังสำคัญให้
กองทัพของท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ท่านให้ชาวเลมัน, ซึ่งท่านจับไว้เป็น
เชลย, เริ่มงานในการเสริมความ
เข้มแข็งให้แนวป้องกันรอบเมือ
งิดิต.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เมื่อท่านสร้างแนวป้องกันเมืองกิด,
ตามความปรารถนาของท่านแล้ว,
ท่านให้นาเชลยของท่านไปเมือง
อูตมมิงค์; และท่านคุ้มกันเมือง
นั้นด้วยกองกำลังที่แข็งแกร่งยิ่ง
ด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ, ทั้งที่มีการคบคิดต่าง ๆ อยู่ในบรรดาชาวเลมัน, พวกเขายังดูแลและป้องกันเชลยทั้งหมดที่พวกเขาได้มา, และรักษาแผ่นดินและพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญทุกแห่งซึ่งพวกเขาได้คืนมาด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ชาวนิโอฟะเริ่มมีชัยชนะอีก, และได้
สิทธิ์ของพวกเขาและอภิสิทธิ์ของ
พวกเขากลับคืนมา.

ชาวเลมันพยายามหลายครั้งที่
จะเข้าล้อมพวกเขาตอนกลางคืน,
แต่ในความพยายามเหล่านี้พวก
เขาสูญเสียเชลยไปหลายคน.

และพวกเขายพยายามหลายครั้ง
ที่จะมอมเหล้าองุ่นชาวนิไฟ, เพื่อจะ
ทำลายคนเหล่านั้นด้วยยาพิษหรือ
ด้วยความมึนเมา.

ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນຄວາມປາດຖະໜາ
ຂອງໂມໂຣໂນ. ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເອົາພວກເຂົາໄວ້
ເປັນຊະເລີຍເສິກ, ແລະ ຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ,
ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາປ່ອຍຊະເລີຍທັງໝົດຊຶ່ງ
ເປັນຊາວນີໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ
ກັບກອງທັບຂອງໂມໂຣໂນ, ແລະ ເປັນ
ກຳລັງສຳຄັນໃນກອງທັບຂອງເພິ່ນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້
ສົ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນຊຶ່ງເພິ່ນຍຶດໄວ້ເປັນ
ຊະເລີຍເລີ່ມເຮັດ ວຽກງານເພື່ອດັດແປງ
ປ້ອມຍາມທົ່ວເມືອງກິດໃຫ້ມັນເຂັ້ມແຂງ
ຂຶ້ນຕຸ້ມຄືກ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ເພິ່ນໄດ້ເສີມສ້າງເມືອງກົດຕາມຄວາມ
ປາດຖະໜາຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ສົ່ງ
ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນນຳເອົາຊະເລີຍເສີກໄປ
ຫາເມືອງອຸດົມສົມບູນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຄຸ້ມ
ກັນເມືອງນັ້ນໄວ້ດ້ວຍກຳລັງທີ່ເຂັ້ມແຂງ
ທີ່ສຸດ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທັງໆທີ່ ຊາວເລມັນມີກິນອຸບາຍຫລາຍຢ່າງ, ຊາວນໂປຍັງໄດ້ຮັກສາ ແລະ ປ້ອງກັນຊະເລີຍເສິກ ທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາຈັບໄດ້, ແລະ ໄດ້ຮັກສາ ແຜ່ນດິນ ແລະ ສິ່ງມີຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ປຽບ ທັງໝົດໃນການຍຶດເອົາເມືອງຕ່າງໆຂອງ ພວກເຂົາຄືນມາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນີ
ໄຟເລີ່ມໄດ້ຮັບໄຊຊະນະອີກ, ແລະ ກູ້ເອົາສິດ
ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງພວກເຂົາຄືນມາ.

ແລະ ຫລາຍເທື່ອທີ່ຊາວເລມັນໄດ້
ພະຍາຍາມທີ່ຈະເຂົ້າລ້ອມຊາວນີໂຟໃນ
ຕອນກາງຄືນ, ແຕ່ໃນຄວາມພະຍາຍາມ
ເຫລົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເສຍຊະເລີຍເສິກໄປ
ຫລາຍຄືນ.

ແລະ ຫລາຍເທື່ອທີ່ຊາວເລມັນໄດ້
 ພະຍາຍາມທີ່ຈະເກືອບເຫລົ່າອະນຸ່ງຊາວນີ
 ໄຟ, ເພື່ອຈະໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ
 ດ້ວຍຢາພິດ ຫລື ວ່າດ້ວຍຄວາມມືນເມົາ.

- 31 But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.
- 32 And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.
- 33 And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.
- 34 And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.
- 35 And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- แต่ดูเถิด, ชาวนิไฟไม่เชื่องช้าที่จะระลึกถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขาในเวลาแห่งความทุกข์ของตนครั้งนี้. พวกเขาจึงถูกล่อให้ติดบ่วงของคนเหล่านั้นไม่ได้; แท้จริงแล้ว, พวกเขาไม่ยอมดื่มเหล้าองุ่นของคนเหล่านั้น, เว้นแต่จะให้เชลยชาวเลมมันบางคนดื่มเสียก่อน.
- และพวกเขาก็ระมัดระวังอยู่ดังนั้นไม่ให้มีการวางยาพิษในบรรดาพวกเขา; เพราะหากเหล้าองุ่นของพวกเขาเป็นยาพิษแก่ชาวเลมมันก็จะเป็นพิษแก่ชาวนิไฟด้วย; และพวกเขาทดสอบเหล้าทั้งหมดของตนดังนี้.
- และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เป็นการสมควรที่โมโรไนจะเตรียมการเข้าโจมตีเมืองโมริแอนทอน; เพราะดูเถิด, ด้วยการทำงานของชาวเลมมัน, พวกเขาได้สร้างแนวป้องกันเมืองโมริแอนทอนจนกลายเป็นที่มั่นแข็งแรงยิ่ง.
- และพวกเขานำกำลังใหม่ ๆ เข้าเมืองตลอดเวลา, และเสบียงกรังใหม่ ๆ ด้วย.
- และปีที่ยี่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนิไฟสิ้นสุดลงดังนี้.
- แต่จึ่งเบี่ยง, ชาวนิไฟไม่ได้รู้จักข้าทีจะละนิกรถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอึงเป็นพระเจ้าของพวกเขาในเวลาที่มีภัยพิบัติ. พวกเขาจะถูกนำไปติดบ่วงของพวกเขาเลมมันไม่ได้; แท้จริงแล้ว, พวกเขาจะบดเคี้ยวเหล้าองุ่นของพวกเขาสด ๆ เฝื่อนเสียแต่จะใส่สุราเลมมันบางชนิดดื่มเสียก่อน.
- และ พวกเขาจะมัดละอองอยู่สะเทิมเพื่อไม่ให้มีการถูกวางยาพิษในบรรดาพวกเขา; เพราะถ้าหากเหล้าองุ่นเป็นพิษแก่ชาวเลมมัน มันก็จะเปื้อนพิษแก่ชาวนิไฟอีก; และ ชาวนิไฟได้ลองชิมเหล้าของพวกเขาแบบนี้.
- และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก มันเป็นการสมควรที่โมโรไนจะเตรียมเพื่อเข้าโจมตีเมืองโมริแอนทอน; เพราะจึ่งเบี่ยง, ด้วยแรงงานของพวกเขา, ชาวเลมมันจึงเสริมกำแพงเมืองโมริแอนทอนจนจนกว่ามันเป็นที่มั่นอันเข้มแข็งที่สุด.
- และ พวกเขาได้นำเอากำลังใหม่เข้ามาในเมือง, และ สิ่งสละบริวารมาเพิ่มอีก.
- และ ปีที่ชาวเจ้าแห่งการปกครองของผู้ตัดสินและผู้พิพากษาของนิไฟกำลังสิ้นสุดลงดังนี้.

Alma 56

- 1 And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.
- 2 And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.
- 3 Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;
- 4 Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—
- 5 Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.
- 6 And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

แอลมา ๕๖

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในตอนต้นของปีที่สามสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, ในวันที่สองของเดือนแรก, โมโรไนได้รับสาส์นจากฮีลามัน, แจ้งถึงกิจจานุกิจของผู้คนในแผ่นดินเล็ยวนั้น.

และนี่คือถ้อยคำที่ท่านเขียน, มีความว่า : โมโรไน, พี่ที่รักยิ่งของข้าพเจ้า, ทั้งในพระเจ้าและในความยากลำบากจากการสงครามของเรา; ดูเถิด, พี่ที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ามีบางสิ่งจะบอกท่านเกี่ยวกับการสงครามของเราในแผ่นดินส่วนนี้.

ดูเถิด, บุตรสองพันคนของคนเหล่านี้ซึ่งแอมันพาลงมาจากแผ่นดินแห่งนีไฟ—บัดนี้ท่านรู้อยู่แล้วว่าคนเหล่านี้เป็นผู้สืบตระกูลของเลมัน, ผู้เป็นบุตรคนโตของลีไฮบรรพบุรุษของเรา;

บัดนี้ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องทบทวนแก่ท่านเกี่ยวกับประเพณีของพวกเขาหรือความไม่เชื่อของพวกเขา, เพราะท่านรู้อยู่แล้วเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดนี้—

ฉะนั้นข้าพเจ้าพอใจจะบอกท่านว่าคนหนุ่มสองพันคนนี้จับอาวุธสงครามของพวกเขา, และอยากให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำของพวกเขา; และเราออกมาป้องกันประเทศเรา.

และบัดนี้ท่านรู้อยู่ด้วยเกี่ยวกับพันธสัญญาซึ่งบรรพบุรุษพวกเขาทำไว้, ว่าพวกเขาจะไม่จับอาวุธสงครามของตนต่อสู้กับพี่น้องของตนจนถึงการหลั่งเลือด.

แอมมา ๕๖

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในต้นปีທີสามสิบแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน ในมีทิสองของเดือนหนึ่ง, โมโรไนได้รับสาส์นจากฮีลามันว่าเหตุการณ์ของผู้นับในแผ่นดินส่วนนั้น.

และ มีถ้อยคำที่ท่านเขียนได้ขรรษา, มีความว่า: โมโรไน อ้ายน้องที่รักของข้าพเจ้า, ทั้งในพระเจ้าและทั้งในความยากลำบากจากสิ่งถามของพวกเรานี้; จังเบ๊ว, อ้ายน้องที่รักแพງของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ามีเลื่องจะบอกให้ท่านรู้จักทั่วกับสิ่งถามของพวกเรานี้ในแผ่นดินพวกนี้.

จังเบ๊ว, ธุวข่มม สอญพันถิ่นเทลำนีนี้ ธุ่งอ้าโมนพาลิงมาจากแผ่นดินนีไฟ—บัดนี้ท่านรู้จักแล้วว่า พวกเขานี้เป็นผู้สืบตระกูลของเลมันผู้เป็นลูกชายภักของลีไฮบรรพบุรุษของพวกเรานี้.

บัดนี้ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทบทวนแก่ท่านทั่วกับเรื่องถามของพวกเรานี้, เพราะว่าท่านเองก็รู้จักเลื่องทั่วกับนี้อยู่แล้ว—

ฉะนั้น มันเป็นการพรวนแล้วที่ข้าพเจ้าจะบอกท่านว่า ธุวข่มมสอญพันถิ่นนีนี้ได้จับอาวุธแห่งสิ่งถาม, และได้ใช้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำของพวกเรานี้; และ พวกเรานี้ได้ยกออกไปเพื่อป้องกันประเทศของพวกเรานี้.

และ บัดนี้ท่านรู้จักอยู่แล้วทั่วกับพันธสัญญาซึ่งบรรพบุรุษของพวกเรานี้ได้กระทำไว้ว่า พวกเรานี้จะจับอาวุธแห่งสิ่งถามเพื่อต่อสู้กับพี่น้องของพวกเรานี้.

7 But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

8 But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

9 But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

10 And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

11 Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

แต่ในปีที่ยี่สิบหก, เมื่อพวกเขาเห็นความทุกข์ของเราและความยากลำบากของเราเพื่อพวกเขา, พวกเขาเกือบจะละเมิดพันธสัญญาที่พวกเขาได้ทำไว้และจับอาวุธสงครามของตนในการป้องกันเรา.

แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมให้พวกเขาละเมิดพันธสัญญานี้ซึ่งพวกเขาได้ทำไว้, โดยคิดว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงเพิ่มพลังกำลังให้เรา, ถึงขนาดที่เราจะไม่ต้องทนทุกข์ยิ่งขึ้นเพราะการทำให้เป็นไปตามคำปฏิญาณที่พวกเขาได้ทำไว้.

แต่ดูเถิด, นี่เป็นเรื่องหนึ่งซึ่งเราจะได้มีความปรีดียิ่ง. เพราะดูเถิด, ในปีที่ยี่สิบหก, ข้าพเจ้า, ฮีลามัน, เดินทัพนำหน้าคนหนุ่มสองพันคนนี้ไปยังเมืองแห่งยูเดีย, เพื่อช่วยแอนทิฟุส, ซึ่งท่านกำหนดให้เป็นผู้นำเหนือผู้คนในแผ่นดินส่วนนั้น.

และข้าพเจ้านำบุตรสองพันคนของข้าพเจ้า, (เพราะพวกเขามีคุณค่าควรได้รับการเรียกว่าบุตร) ไปสมทบกับกองทัพของแอนทิฟุส, ซึ่งด้วยกำลังนี้แอนทิฟุสชื่นชมยินดียิ่ง; เพราะดูเถิด, ชาวเลมันนั้นทอนกำลังกองทัพของเขาลงเพราะกำลังคนของคนเหล่านั้นสังหารคนของเราเสียจำนวนมากมาย, เพราะเหตุนี้เราจึงโศกเศร้า.

กระนั้นก็ตาม, เรายังปลอบโยนตัวเราเองในเรื่องนี้, ว่าพวกเขาตายไปเพื่ออุดมการณ์ของประเทศชาติตนและพระเจ้าเป็นเจ้าของตน, แท้จริงแล้ว, และพวกเขามีความสุข.

แต่ในปีที่ชาวทิทิก เวลาพวกเขาได้เห็นความทุกข์ และ ความยากลำบากที่พวกเขาได้เห็นกับแทนพวกเขา, พวกเขาเกือบจะ ทำลายพันธสัญญา ซึ่งพวกเขาได้ระลึกไว้ และ จะจับอาวุธต่อสู้สงครามเพื่อป้องกันพวกเขา.

แต่ข้าพเจ้าจะไม่ยอมปล่อยให้พวกเขาทำลายพันธสัญญาที่พวกเขาได้ระลึกไว้, ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าพระเจ้าจะเพิ่มกำลังให้พวกเขา, ถึงขนาดที่พวกเขาจะไม่จำเป็นต้องทนทุกข์อีกต่อไปถ้าหากพวกเขาปฏิบัติตามคำสาบานที่พวกเขาได้ระลึกไว้.

แต่จงจำไว้, นี่เป็นเรื่องราวหนึ่งที่พวกเขาจะได้มีความปรีดียิ่งนักที่สุด. เพราะฉะนั้น, ในปีที่ชาวทิทิก, ข้าพเจ้าฮีลามันได้เดินทัพนำพาชายหนุ่มสองพันคนไปหาเมืองยูเดีย, เพื่อช่วยแอนทิฟุส, ผู้ซึ่งได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้ดูแลผู้คนในแผ่นดินพวกนั้น.

และ ข้าพเจ้าได้นำเอาลูกชายสองพันคนของข้าพเจ้า, (เพราะว่าพวกเขาเป็นลูกหลานที่จะถูกเรียกว่าลูกชาย) ไปร่วมกับกองทัพของแอนทิฟุส, ซึ่งด้วยกำลังนี้แอนทิฟุสมีความปรีดียิ่ง; เพราะฉะนั้น, ชาวเลมันได้ลดกำลังทัพของพวกเขา และ ทหารของพวกเขาก็ตายอย่างทลอลงทลาย, ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงเป็นทุกข์.

ถึงอย่างใดก็ตาม, พวกเขาจะปลอบใจตัวเองในเรื่องนี้ว่า พวกเขาได้ตายไปเพื่ออุดมการณ์ของประเทศชาติตน และ เพื่อพระเจ้าของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, พวกเขาเป็นสุขแล้ว.

- 12 And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.
- 13 And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:
- 14 The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.
- 15 And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.
- 16 Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.
- 17 And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.
- และชาวเลมมันได้เชลยไว้หลาย คนด้วย, ทั้งหมดล้วนเป็นทหารชั้น หัวหน้า, เพราะไม่มีผู้อื่นใดเลยที่ พวกเขาสละเว้น. และเราคิดว่าขณะนี้ พวกเขาอยู่ในแผ่นดินแห่งนี้ไฟ; มันเป็นเช่นนั้นถ้าพวกเขายังไม่ถูก สังหาร.
- และบัดนี้เมืองเหล่านี้คือเมืองที่ ชาวเลมมันยึดได้โดยหลังเลือดวีรชน ของเราเป็นอันมาก :
- แผ่นดินแห่งแมนไท, หรือเมือง แห่งแมนไท, และเมืองแห่งซีเอส รอม, และเมืองแห่งคูมิไน, และ เมืองแห่งแอนทิพาราห์.
- และนี่เป็นเมืองที่พวกเขาครอบ ครองเมื่อข้าพเจ้าไปถึงเมืองแห่งจู เดีย; และข้าพเจ้าพบแอนทิพัสกับ คนของเขา กำลังทำงานหนักด้วย สุดพลังกำลังของพวกเขาเพื่อ สร้างแนวป้องกันเมือง.
- แท้จริงแล้ว, และพวกเขาหุดู่ ทั้งทางร่างกายและวิญญาณ, เพราะพวกเขาต่อสู้มาแล้วอย่าง อดทนในตอนกลางวันและทำงาน หนักในตอนกลางคืนเพื่อรักษา เมืองของตน; และดังนั้นพวกเขา จึงต้องทนทุกข์อย่างใหญ่หลวงทุก อย่าง.
- และบัดนี้พวกเขาดังใจจะเอาชนะ ชนในที่แห่งนี้หรือมิฉะนั้นก็ตาย; ฉะนั้นท่านย่อมจะเข้าใจดีว่ากำลัง คนกลุ่มน้อยนี้ที่ข้าพเจ้านำมา พร้อมกับข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, บุตรเหล่านั้นของข้าพเจ้า, ให้ความ หวังอันยิ่งใหญ่และปีติอย่างมาก แก่พวกเขา.
- และ ชาวเลมมันได้รื้อร้างทะเลียมเลียม ทลายถินไว้อีก, ซึ่งล้วนแต่เป็นทิวเขานายกะทาน, เพราะไม่มีผู้ใดอื่นเลยที่ พวกเขานับจะไว้ชีวิต. และ พวกเรารู้ดีว่า ฉะนั้นนายกะทานเหล่านี้จะถูกรื้อร้างไว้ภายในแผ่นดินมิใช่; ถ้าหาก พวกเขายังไม่ถูกทำลายเพื่อ.
- และ บัดนี้ นี้แผ่นดินเมืองที่ชาวเลมมัน ยึดเอาไปโดยการเสียเลือดเนื้อของผู้ กำนานของพวกเรามากมายถิน:
- แผ่นดินแมนทาย, ทลิ เมืองแมน ทาย, และ เมืองซีเอสรอม, และ เมือง ฌุมะไน, และ เมืองอานทิพารา.
- และ เมืองเหล่านี้ที่พวกเลมมัน ยึดเอาไป เวลาข้าพเจ้าไปรื้อเมือง ฌูดาย; และ ข้าพเจ้าได้พบกับอานทิ พัส พร้อมด้วยกะทานของลาวที่กล่าวไว้ เร็ดวรกอยู่อย่างหนักสุดกำลังอยู่เพื่อเสริม สร้างเมืองให้เข้มแข็งขึ้น.
- แท้จริงแล้ว, พวกเขามีความ อ่อนเพลียทลายทั่วร่างกาย และ ทาง วิทยาน, เพราะพวกเขาได้ต่อสู้อย่าง อดทนในเวลาราวเย็น และ เร็ด วรกหนักในเวลาราวเย็นเพื่อรักษา เมืองของพวกเขานี้ไว้; และ พวกเขาคือ ทิวทิวทิวทิวทิวทิวทิวทิว.
- และ บัดนี้พวกเรารู้ดีว่าจะเอาชนะ ทลิ ที่ถูกยึดไว้ในบ่อน้ำ; สะมัน ท่านจะ ถิ่นว่ากำลังของถินกลุ่มน้อยนี้ ซึ่ง ข้าพเจ้านำมานี้, แท้จริงแล้ว, พวก ุชายหนุ่มของข้าพเจ้า จะใช้ความ ทวิ และ ความสุขแก่พวกเรามากมาย ะขนาดใด.

18 And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

19 And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

20 They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

21 Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

22 And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมมันเห็นว่าแอนทิพูสได้รับกำลังมาให้กองทัพของเขามากขึ้น, พวกเขาถูกบีบบังคับโดยคำสั่งของแอมโมรอนไม่ให้โจมตีเมืองแห่งจูเดีย, หรือยกทัพมายังเราเพื่อสู้รบ.

และเราจึงเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าดังนี้; เพราะหากพวกเขาจะมาโจมตีเราในขณะที่เรามีความอ่อนแอนี้พวกเขาอาจทำลายกองทัพเล็ก ๆ ของเราได้; แต่เราได้รับการปกป้องรักษาไว้ดังนั้น.

แอมโมรอนสั่งพวกเขาให้รักษาเมืองเหล่านั้นซึ่งพวกเขายึดได้. และปีที่สิบหกสิ้นสุดลงดังนี้. และในตอนต้นของปีที่สิบเจ็ดเราเตรียมเมืองของเราและตัวเราไว้เพื่อพร้อมสำหรับการป้องกัน.

บัดนี้เราปรารถนาให้ชาวเลมมันมาโจมตีเรา; เพราะเราไม่ปรารถนาจะยกไปโจมตีถึงที่มั่นของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราวางคนสอดแนมไว้ทั่ว, เพื่อเฝ้าดูการเคลื่อนไหวของชาวเลมมัน, ว่าพวกเขาจะไม่ยกทัพผ่านเราในเวลากลางคืนหรือในเวลากลางวันเพื่อไปโจมตีเมืองอื่น ๆ ของเราซึ่งอยู่ทางเหนือ.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงเวลาชาวเลมมันเห็นอำนาจที่พวกเขาได้รับกำลังเพิ่มให้กองทัพของพวกเขาหลายขึ้น, อามโมรอนจึงสั่งกองทัพของพวกเขาว่าไม่ให้พวกเขามาโจมตีเมืองยูดา, ทลี ยกมาสู้รบกับพวกเขา.

และ พวกเราจึงเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าดังนี้; เพราะถ้าหากพวกเขาจะมาโจมตีเราในขณะที่พวกเขายังอ่อนแออยู่นั้น พวกเราอาจทำลายกองทัพน้อยๆของพวกเขาได้; แต่ว่าพวกเขาก็ได้ถูกปกป้องรักษาไว้ดังนี้.

อามโมรอนได้สั่งให้ผู้สืบของลาลอรักษามืองเทลันนั้น ซึ่งพวกเราได้ยึดเอามาได้. และ ปีที่ชาวทีกได้สิ้นสุดลงดังนี้. และ ในต้นปีที่ชาวเจ็ด พวกเราได้เตรียมเมือง และ ทรูมตัวที่จะสู้รบ.

บัดนี้พวกเรารู้ว่าเราจะใช้ชาวเลมมันยกมาโจมตีพวกเรา; เพราะพวกเรารู้ว่าพวกเราจะยกไปโจมตีพวกเขาในที่ตั้งของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเราได้จัดวางนักสืบไว้ทั่วไปเพื่อติดตามการเคลื่อนไหวของชาวเลมมัน, ว่าพวกเขาคงจะยกทัพผ่านพวกเราไป ในเวลาทางทิศ ทลี ในเวลาทางเหนือ เพื่อไปโจมตีเมืองอื่นๆของพวกเราอยู่ทางเหนือ.

23	For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.	เพราะเรารู้ว่าในเมืองเหล่านั้นผู้คนไม่มีกำลังพอที่จะเผชิญกับพวกเขา; ฉะนั้นเราจึงปรารถนา, จะเข้าโจมตีด้านหลังของพวกเขา, หากพวกเขาจะยกทัพผ่านเรา, และโดยวิธีนี้ก็จะสู้รบกับเขาทางด้านหลังขณะเดียวกันกับที่พวกเขาถูกขวางไว้ทางด้านหน้า. เราคิดว่าเราจะเอาชนะพวกเขาได้; แต่ดูเถิด, เราต้องผิดหวังในความปรารถนาครั้งนี้ของเรา.	เพราะพวกเรารู้ว่าเมืองเหล่านั้นยังບໍ່ທັນມີກຳລັງພຽງພໍທີ່ຈະປະເຊີນໜ້າກັບສັດຕູເທື່ອ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງປາດຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າໂຈມຕີພວກເຂົາທາງຂ້າງຫລັງ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຜ່ານພວກເຮົາໄປ, ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ ພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ໂຈມຕີພວກເຂົາທາງຂ້າງຫລັງ ແລະ ໃນຂະນະດຽວກັນ ພວກເຮົາຈະຖືກໂຈມຕີທາງດ້ານໜ້າ. ພວກເຮົາຄິດວ່າ ພວກເຮົາຈະເອົາຊະນະສັດຕູໄດ້; ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຕ້ອງຜິດຫວັງໃນຄວາມຕັ້ງໃຈເທື່ອນີ້.
24	They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.	พวกเขาไม่กล้ายกทั้งกองทัพของพวกเขาผ่านเรา, ทั้งพวกเขาไม่กล้าผ่านโดยส่วนหนึ่ง, ด้วยเกรงว่าพวกเขาจะไม่มีกำลังพอและพวกเขาจะเพลียลง.	ພວກເຂົາບໍ່ກ້າຍົກກອງທັບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຜ່ານໄປ, ທັງບໍ່ກ້າຍົກກອງທັບບາງສ່ວນຜ່ານໄປ ເພາະຢ້ານວ່າຕົນເອງບໍ່ມີກຳລັງພຽງພໍ, ແລະ ຢ້ານວ່າຈະເສຍໄຊ.
25	Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.	ทั้งพวกเขาไม่กล้าเดินทัพไปตีเมืองแห่งเซราเฮ็มลา; ทั้งไม่กล้าข้ามต้นน้ำไซดอน, ไปเมืองแห่งนีไฟฮาห์.	ແລະ ພວກເຂົາກໍບໍ່ກ້າເດີນທັບລົງໄປຕີເມືອງເຊຣາເຮັມລາ; ທັງບໍ່ກ້າຂ້າມຫົວແມ່ນ້ຳຊີໂດນໄປຫາເມືອງນີໄຟຮາຄີກັນ.
26	And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.	และดังนั้น, ด้วยกำลังทัพของพวกเขา, พวกเขาตั้งใจจะรักษาเมืองเหล่านั้นซึ่งพวกเขายึดได้.	ແລະ ດ້ວຍກຳລັງທັບຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັກສາເມືອງຕ່າງໆທີ່ພວກເຂົາຍຶດໄດ້ດັ່ງນີ້.
27	And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.	และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในเดือนที่สองของปีนี้, เราได้รับสัมภาระหลายอย่างจากพวกบิดาของบุตรสองพันคนของข้าพเจ้า.	ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນເດືອນທີສອງຂອງປີນີ້, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບສະບຽງອາຫານຫລາຍຢ່າງຈາກພວກບໍ່ຂອງຊາຍໝູ່ສອງພັນຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.
28	And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.	และส่งคนสองพันคนมาให้เราจากแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา. และดังนั้นเราจึงมีคนพร้อมอยู่หนึ่งหมื่นคน, และสัมภาระสำหรับคนเหล่านั้น, และสำหรับภรรยาและลูก ๆ ของพวกเขาด้วย.	ແລະ ມີຄົນອີກສອງພັນຄົນທີ່ຖືກສົ່ງມາໃຫ້ພວກເຮົາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ. ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີຄົນພ້ອມແລ້ວຢູ່ສະເໝີໜຶ່ງພັນຄົນ, ແລະ ມີທັງສະບຽງອາຫານສໍາລັບພວກເຂົາ, ແລະ ສໍາລັບເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ.

29 And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

30 Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

31 And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

32 And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

33 And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

34 And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

35 And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

และชาวเลมมันนั้น, โดยที่เห็นว่า กำลังทัพของเราเพิ่มขึ้นทุกวันดัง นั้น, และสัณการะก็ส่งมาเพื่อเลี้ยง ดูเรา, พวกเขาก็จึงเริ่มหวาดกลัว, และเริ่มออกมาโจมตีทันที, หาก เป็นไปได้เพื่อยับยั้งไม่ให้เราได้รับ สัณการะและกำลังพล.

บัดนี้เมื่อเราเห็นว่าชาวเลมมันเริ่ม กระวนกระวายใจเช่นนี้, เราจึง ประารถนาจะใช้กลยุทธ์กับพวกเขา; ฉะนั้นแอนทิฟุสจึงสั่งให้ข้าพเจ้า เดินทัพพร้อมกับบรรดาบุตรน้อย ของข้าพเจ้าไปยังเมืองใกล้เคียง, ราวกับว่าเรากำลังขนส่งสัณการะไป เมืองใกล้เคียง.

และเราจะเดินทัพไปใกล้เมือง แห่งแอนทิพาราห์, ราวกับว่าเรากำลังไปเมืองที่อยู่เลยไป, ที่ ชายแดนใกล้ฝั่งทะเล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราเดินทัพ, ไปยังเมืองนั้น, ราวกับ ว่าไปพร้อมด้วยสัณการะของเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอนทิฟุสเดินทัพไปพร้อมด้วย กองทัพของเขาส่วนหนึ่ง, โดยที่ ส่วนที่เหลือไว้รักษาเมือง. แต่เขา ไม่ได้ยกทัพไปจนกว่าข้าพเจ้าจะยก ไปแล้วพร้อมด้วยกองทัพเล็ก ๆ ของข้าพเจ้า, และมาใกล้เมืองแอน ทิพาราห์.

และบัดนี้, ในเมืองแอนทิพาราห์ มีกองทัพที่แข็งแกร่งที่สุดของชาวเล มมันตั้งอยู่; แท้จริงแล้ว, มีกำลังพล มากที่สุด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อคนเหล่านั้นได้รับแจ้งจากกอง สอดแนมของตน, พวกเขาก็ยกมา พร้อมด้วยกองทัพของตนและเข้า โจมตีเรา.

และ ชาวเลมมันจึงเห็นว่ากำลังของ พวกเรานับวันนับไข่มแฉงขึ้นเรื่อยๆดัง นี้ และ สะบงวาทานภักฏิสั่งมาถ้ำดู พวกเรา, พวกเขาก็ก่เล็มมิถวาม ย้านภักฏลยขึ้น, และ ได้ยักทักไป ทันทิ เพื่อจะได้อัยยั้งบ่ให้พวกเรารู้ รับสะบงวาทาน และ กำลังเพิ่มเติม.

บัดนี้เวลาพวกเรารู้ว่าชาวเลมมัน เล็มมิถวามภักฏลยกับเลื่องนี้, พวก เรารู้จักจะใช้ภักฏลยกับพวกเรา; สะบั้น อานภักฏลยสั่งให้ข้าพเจ้าเดิน ทักไปพร้อมด้วยพวกภักฏลยของ ข้าพเจ้า เพื่อไปทากเมืองที่อยู่ใกล้ภักฏลยให้ เร็ดภักฏลยว่า พวกเรารู้จักขึ้นสะบงว อาทานไปทากเมืองที่อยู่ใกล้ภักฏลยนั้น.

และ พวกเรารู้จักเดินทักไปใกล้เมือง อานภักฏลย, ถ้ายักภักฏลยว่าภักฏลยเมือง นั้นไปทากภักฏลยเมืองที่อยู่ใกล้ภักฏลย แดม ใกล้ภักฏลยทะเล.

และ เทภักฏลยได้บังเกิดขึ้นภักฏลย พวก เรารู้จักเดินทักไปถ้ายักภักฏลยว่า พวกเรารู้จักไปทากเมืองนั้นพร้อมด้วยสะบงว อาทานของพวกเรารู้.

และ เทภักฏลยได้บังเกิดขึ้นภักฏลย อานภักฏลยได้เดินทักไปพร้อมด้วยภักฏลยทัก ส่วนหนึ่งของภักฏลย, โดยได้ปะส่วนที่ เทภักฏลยไว้เพื่อรัภักฏลยภักฏลย. แต่ภักฏลยว่า บ่ได้ยักไปจนกว่าข้าพเจ้าจะยักไป ภักฏลยพร้อมด้วยภักฏลยภักฏลยของ ข้าพเจ้า และ มารอดใกล้ภักฏลยอานภักฏลย พารา.

และ บัดนี้, อยู่ใกล้เมืองอานภักฏลยภักฏลยนั้น มีภักฏลยทักที่ไข่มแฉงที่สุดของชาวเล มมันตั้งอยู่; แท้จริงแล้ว, อยู่ใกล้ภักฏลยภักฏลยภักฏลย.

และ เทภักฏลยได้บังเกิดขึ้นภักฏลย เวลา พวกเลมมันได้รับแจ้งภักฏลยจากภักฏลย, พวกเรารู้จักได้ยักทักมาพร้อมด้วยกำลัง ทักของพวกเรารู้ และ เข้ามาโจมตี พวกเรารู้.

36 And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

37 Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

38 And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

39 And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราหลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขา, สู่ทางเหนือ. และเราชักนำกองทัพที่มีพลลังมากที่สุดของชาวเลม่อนออกไปดังนั้น;

แท้จริงแล้ว, และเป็นระยะห่างไม่น้อย, ถึงขนาดที่ว่าเมื่อพวกเขาเห็นกองทัพของแอนทิพูสดิตตามพวกเขามา, ด้วยสุดกำลัง, พวกเขาไม่ได้หันไปทางขวาหรือทางซ้าย, แต่ยกทัพติดตามเราไปในเส้นทางตรง; และ, ดังที่เราคิดไว้, มันเป็นเจตนาของพวกเขาที่จะสังหารเราก่อนที่จะแอนทิพูสจะยกมาทัน, และนี่ก็เพื่อพวกเขาจะไม่ถูกผู้คนของเราล้อมไว้.

และบัดนี้แอนทิพูส, โดยที่เห็นเราตกอยู่ในอันตราย, จึงเร่งฝีเท้ากองทัพของเขา. แต่ดูเถิด, มันเป็นตอนกลางคืน; ฉะนั้นพวกนั้นจึงตามเราไม่ทัน, ทั้งแอนทิพูสก็ตามพวกนั้นไม่ทัน; ฉะนั้นเราจึงตั้งค่ายพักคืนนั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ก่อนจะรุ่งอรุณของเช้านั้น, ดูเถิด, ชาวเลม่อนก็ไล่ตามเรามาแล้ว. บัดนี้เราไม่มีกำลังเพียงพอจะต่อสู้กับพวกเขา; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าไม่ยอมทนให้บุตรน้อยๆ ของข้าพเจ้าต้องตกอยู่ในเงื้อมมือคนเหล่านั้น; ฉะนั้นเราเดินทัพต่อไป, และเราเดินทัพเข้าแดนทุรกันดาร.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้หนีไปทางขวาพวกเขาไปทางเหนือ. และ พวกเราได้นำเอากองทัพที่มีกำลังพลมากที่สุดของชาวเลม่อนออกไปจากที่นั่นตั้งนี้;

แท้จริงแล้ว, แม่นไหลจะไหลบ่าน้อย, เทือกเขาที่เมื่อพวกเขาเห็นกองทัพของอานทิพติดตามมาด้วยสุดกำลัง, พวกเขาไม่ได้หันขวา ทลซ้าย, แต่ได้ยกทัพติดตามพวกเรามาในเส้นทางนี้; และ ถึงแม้ว่าพวกเขาได้ไล่, มันเป็นเจตนาของพวกเขาที่จะฆ่าพวกเราเสีย ก่อนที่อานทิพจะยกทัพมาทันพวกเขา, และ มีก็เพื่อว่า พวกเราจะไม่ได้ถูกล้อมโดยพวกเราได้.

และ บัดนี้เวลาอานทิพเห็นพวกเรามีอันตราย, จึงพาอานทิพของลาวมาอย่างฉับไว. แต่จึงเป็น, มันเป็นเวลาทางคืน; ฉะนั้น พวกเราจึงไม่สามารถติดตามพวกเรามาทัน, ทั้งอานทิพก็ติดตามพวกเราไม่ทัน; ฉะนั้น พวกเราจึงได้ตั้งค่ายพักคืนในคืนนั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในตอนเช้ามีดของม้านั้น, จึงเป็น, ชาวเลม่อนได้ออกไล่ตามพวกเรามาอีกแล้ว. บัดนี้พวกเรากับกำลังพลที่ต่อสู้กับพวกเขา; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าทนไม่ได้ที่จะให้ลูกชายหนุ่มทั้งหลายของข้าพเจ้าต้องตกอยู่ในกำมือของพวกเรา; ฉะนั้น พวกเราจึงได้เดินทัพต่อไป, และ พวกเราได้ออกไปเข้าในถิ่นแห้งแล้งกันดาร.

40 Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

41 And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

42 But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

43 And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

44 Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

45 And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

บัดนี้คนเหล่านั้นไม่กล้าหันไปทางขวาหรือทางซ้ายโดยเกรงว่าพวกเขาจะถูกล้อม; ทั้งข้าพเจ้าก็ไม่หันไปทางขวาหรือทางซ้ายโดยเกรงว่าพวกนั้นจะตามข้าพเจ้าทัน, และเราจะต้านทานพวกเขาไม่ได้, แต่จะถูกสังหาร, และพวกเขาจะหนีไปได้; และเราหลบหนีไปตั้งนี้ตลอดทั้งวันไปในแดนทุรกันดาร, แม้จนกระทั่งมืด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออีกครั้ง, เมื่อแสงสว่างในเวลาเช้าส่องมาเราก็เห็นชาวเลมมิตามมาทัน, และเราหลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขา.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาไล่ตามเรามาไม่ไกลนัก ก่อนที่พวกเขาจะหยุดพัก; และมันเป็นในตอนเช้าของวันที่สามของเดือนที่เจ็ด.

และบัดนี้, เราหาว่าไม่รู้ว่าจะแอนทิพูสตามพวกนั้นทันหรือไม่, แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่คนของข้าพเจ้า: ดูเถิด, เราคิดว่าเป็นไปได้ที่คนพวกนั้นหยุดโดยมีความประสงค์จะให้เราเข้าโจมตี, เพื่อพวกเขาจะล่อให้เราติดบ่วงของพวกเขา;

ฉะนั้นพวกลูกจะว่าอย่างไร, ลูกพ่อ, ลูกจะออกสู้รบกับพวกเขาไหม?

และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, โมโรไนพี่ที่รักของข้าพเจ้า, ว่าข้าพเจ้าไม่เคยเห็นความกล้าหาญมากมายเช่นนั้นมาก่อนเลย, ไม่เลย, ไม่เคยมีในบรรดาชาวนีไฟทั้งหมด.

บัดนี้พวกเรากำลังจะหนีขวา ทลิต้าย เพราะพวกเรายืนยันว่าพวกเราจะหนีรอดได้; ทั้งข้าพเจ้าเองก็กำลังจะหนีขวา ทลิต้าย เพราะยืนยันว่าพวกเราจะตามมาทัน, และ พวกเราจะต้านทาน พวกเราจับได้, แต่จะหนีได้, แล้วพวกเราจะหนีไปได้; และ ด้วยเหตุนี้ พวกเราจะหนีไปได้เลยในทันใด; แท้จริงกับตามหนีมีมันจริงรอดตอนถ้ามี.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก, ตอนเช้ามีใหม่มา พวกเราทำแท่นบูชาเลมมิตตามมาอีก, และ พวกเราทำได้หนีไปทางขวาพวกเรากำลังไป.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก พวกเรา ได้หยุดไล่ ทลิต้ายจากตามมาบ่งโทษเรา; และ มันเป็นตอนเช้าของวันที่สามของเดือนเจ็ด.

และ บัดนี้, พวกเรารู้ว่าแอนทิพูสได้ไล่ตามพวกนั้นมาทันทลิต้าย, แต่ข้าพเจ้าได้แจ้งกับคนของข้าพเจ้าว่า: จงระวัง, พวกเรารู้ว่าเป็นที่ยังสวดอยู่ตามพวกเรา มันอาจจะเป็นจุดปะสิญจของพวกเราที่จะใช้ พวกเราเข้าโจมตี, เพื่อว่าพวกเราจะถูกบ่วงของพวกเรา;

ฉะนั้น พวกเราจะว่าแนวใด, ลูกของพ่อ, พวกเราจะออกไปสู้รบกับ พวกเราจับ?

และ บัดนี้ข้าพเจ้าแจ้งกับท่าน, อ้ายน้องโมโรไนพี่ที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ว่าข้าพเจ้าบ่งเลียมเห็น ความกล้าหาญแบบนี้มีมาก่อนเลย, บ่งเลียมเห็น, บ่งเลียมเห็นผู้ใดเลยแม้แต่ในบรรดาชาวนีไฟทั้งหมด.

46 For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

เพราะดังที่ข้าพเจ้าเรียกพวกเขาตลอดมาว่าบุตรของข้าพเจ้า (เพราะพวกเขาทุกคนยังหนุ่มมาก) แม้เช่นนั้นพวกเขาก็กลัวแก่ข้าพเจ้าว่า : บิดาเจ้าข้า, ดุเถิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราทรงอยู่กับเรา, และพระองค์จะไม่ทรงยอมให้เราพ่ายแพ้; ดังนั้นขอให้เราออกไปกันเถิด; เราจะไม่สังหารพี่น้องของเรา หากพวกเขาจะปล่อยเราไว้ตามลำพัง; ฉะนั้นขอให้เราไปกันเถิด, เกือบกว่าพวกเขาจะมีชัยเหนือกองทัพของแอนติปัส.

ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈົນເຖິງຂັ້ນເອີ້ນພວກ
ເຂົາວ່າລູກຊາຍ (ເພາະວ່າພວກເຂົາທຸກຄົນ
ຍັງໜຸ່ມນ້ອຍຫລາຍ) ຈົນວ່າພວກເຂົາເອີ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ພໍ່ເອີຍ, ຈິ່ງເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ
ສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່
ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາຖືກຂ້າດອກ; ຂໍໃຫ້ພວກ
ເຮົາອອກໄປເທາະ; ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂ້າ
ພີ່ນ້ອງຊາວເລມັນຂອງພວກເຮົາ ຖ້າຫາກ
ພວກເຂົາຈະປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ຢູ່ຕາມ
ລຳພັງ; ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປ
ເທາະ ຢ້ານວ່າພວກສັດຕູຈະເອົາຊະນະ
ກອງທັບຂອງອານາທິບັດ.

47 Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

บัดนี้พวกเขายังไม่เคยต่อสู้มาก่อน, ทว่าพวกเขาไม่กลัวความตาย; และพวกเขานึกถึงเสรีภาพของบรรพบุรุษตนมากกว่าที่พวกเขานึกถึงชีวิตตน; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้รับการสอนจากมารดา, ว่าหากพวกเขาไม่สงสัย, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงปลดปล่อยพวกเขา.

ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຕໍ່ສູ້ມາກ່ອນ, ແຕ່
ພວກເຂົາບໍ່ຢ້ານຄວາມຕາຍເລີຍ; ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຄິດເຖິງ ເສລີພາບຂອງພໍ່ຂອງ
ພວກເຂົາຫລາຍກວ່າຊີວິດຂອງຕົນເອງ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດ
ສອນຈາກ ແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ວ່າຖ້າຫາກ
ພວກເຂົາບໍ່ສົງໄສ, ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະ
ປົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

48 And they rehearsed unto me
the words of their mothers, say-
ing: We do not doubt our mothers
knew it.

และพวกเขาทบทวนถ้อยคำของมารดากับข้าพเจ้า, มีความว่า : เราไม่สงสัยเลยว่ามารดาของเรารู้เรื่องนี้.

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທົບທວນຄຳເວົ້າຂອງ
ແມ່ຂອງພວກເຂົາກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວ
ວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ສົງໄສລົງວ່າ ແມ່ຂອງ
ພວກເຮົາຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້.

49 And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ข้าพเจ้าหันกลับพร้อมด้วยคนสอง
พันคนของข้าพเจ้ามาต่อสู้กับ
ชาวเลมันเหล่านี้ซึ่งไล่ตามเรามา.
และบัดนี้ดูเถิด, กองทัพของแอนทิ
พูสยกมาทัน, และการประจัญบาน
ก็เริ่มขึ้น.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍທະຫານສອງພັນຄົນ
ໄດ້ຫັນກັບໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນທີ່ໄດ້ໄລ່
ຕາມພວກເຮົາມາ. ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ,
ກອງທັບຂອງອານາທິບັດໄດ້ຍົກມາທັນ
ແລະ ການສູ້ຮົບອັນດຳເນີດດຳລົງ.

50 The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

กองทัพของแอนทิงฟูสโดยที่
เหนื่อยล้า, เพราะการเดินทางที่พามา
ไกลภายในระยะเวลาอันสั้นเช่น
นั้น, เกือบตกอยู่ในเงื้อมมือชาวเล
มัน; และหากข้าพเจ้าไม่หันกลับมา
พร้อมด้วยคนสองพันคนของ
ข้าพเจ้าแล้วคนเหล่านั้นก็จะได้
ตามจุดประสงค์ของพวกเขา.

ໂດຍທີ່ກອງທັບຂອງອານາທິພັດຍັງມີ
ຄວາມອ່ອນເພຍຫລາຍຢູ່ຍ້ອນການເດີນ
ທັບມາໄກພາຍໃນໄລຍະເວລາອັນສັ້ນໆ
ແບບນີ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງເກືອບຕົກຢູ່ໃນກຳມີ
ຂອງຊາວເລມັນ; ແລະ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າ
ບໍ່ກັບຄືນມາພ້ອມດ້ວຍສອງພັນຄົນນີ້ແລ້ວ
ພວກເຂົາຄົງຈະໄດ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງ
ຂອງພວກເຂົາໄປແລ້ວ.

51 For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

52 And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, inso-much that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

53 Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

54 And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

55 And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

เพราะแอนทิพูสสิ้นชีพด้วยคมดาบ, และผู้นำของเขาหลายคน, เพราะความเหนื่อยล้าของพวกเขา, ซึ่งเกิดจากการกรีธาทัพอย่างเร่งรีบ—ฉะนั้นคนของแอนทิพูส, โดยที่ระส่ำระสายเนื่องจากการตายของพวกเขาผู้นำ, ก็เริ่มถอยหนีไปเบื้องหน้าชาวเลมัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันเกิดฮึกเหิม, และเริ่มไล่ตามพวกเขา; และชาวเลมันกำลังไล่ตามพวกเขาโดยแข็งขันยิ่งดังนี้เมื่อฮิลามันเข้าตีทางด้านหลังคนเหล่านั้นพร้อมด้วยคนสองพันคนของเขา, และเริ่มสังหารพวกเขาลงมากมาย, ถึงขนาดที่ทั้งกองทัพของชาวเลมันต้องหยุดชะงักและหันมาสู้กับฮิลามัน.

บัดนี้เมื่อผู้คนของแอนทิพูสเห็นว่าชาวเลมันหันกลับไป, พวกเขาจึงรวบรวมคนของตนเข้ามาตีชนาบกองหลังของชาวเลมันอีก.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรา, ผู้คนของนีไฟ, ผู้คนของแอนทิพูส, และข้าพเจ้าพร้อมด้วยคนสองพันคนของข้าพเจ้า, ล้อมชาวเลมันไว้, และสังหารพวกเขา; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขาถูกบีบบังคับให้มอบอาวุธสงครามและมอบตนเองด้วยเพื่อเป็นเชลยสงคราม.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขายอมมอบตัวกับเราแล้ว, ดูเถิด, ข้าพเจ้านับจำนวนคนหนุ่มเหล่านั้นซึ่งต่อสู้ร่วมกับข้าพเจ้า, ด้วยเกรงว่าจะมีหลายคนถูกสังหาร.

เพราะอานทิพัท และ ผู้นำทะทานทลายถิ่นได้ถูกฆ่าตายด้วยดาบ ย่อมว่าความอิดม่อของพวกเขา ชั่วเกิดมาจากรากเหง้าที่ชั่วช้า—ฉะนั้น ทะทานของอานทิพัทจึงมีความสับสนย้อนกรณตายของพวกผู้นำของพวกเขา, แล้วพวกเขาทำเล็มแตกหนีไปจากชาวเลมัน.

และ เทททานได้บังเกิดขึ้นถึง ชาวเลมันจึงมีกำลังใจขึ้น, และ เล็มไล่ตามพวกเขาไป; และ ชาวเลมันได้ไล่พวกเขาไปอย่างเฝ้าระวังเฝ้าจับ เมื่อฮิลามันพร้อมด้วยสองพันคนของเขาเข้าตีทางด้านหลัง, และ เล็มฆ่าพวกเขาอย่างทารุณทลาย, เถิดชะงัดที่กองทัพของชาวเลมันทั้งหมัดต้องหยุดและ ชันกับมาสู้กับฮิลามัน.

บัดนี้เวลาถิ่นของอานทิพัทเห็นอ่าวเลมันทวนกับถิ่นไป, พวกเขาจึงได้เฝ้าโรมกันเฝ้า และ เข้าไปโจมตีทางด้านหลังของชาวเลมันอีก.

และ บัดนี้เทททานได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเรา, ผู้คนของนีไฟ, ทะทานของอานทิพัท, และ ข้าพเจ้าพร้อมด้วยสองพันคนของข้าพเจ้าได้ล้อมชาวเลมันไว้ และ ได้ฆ่าพวกเขา; แท้จริงแล้ว, เถิดชะงัดที่พวกเขาถูกบีบบังคับให้มอบอาวุธสงครามและ มอบตัวให้เป็นเชลย.

และ บัดนี้เทททานได้บังเกิดขึ้นถึง เวลาพวกเขายอมมอบตัวกับพวกเราแล้ว, จึ่งเบ่ง, ข้าพเจ้าจึงได้นับจำนวนชายหนุ่มทั้งหมัดที่ได้ต่อสู้ร่วมกับข้าพเจ้า, ยืนยันว่ามีทลายถิ่นถูกฆ่าตาย.

56 But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

57 And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

แต่ดูเถิด, ยังความปรีดียิ่งแก่ข้าพเจ้า, ไม่มีพวกเขาสักคนเดียวที่ร่วงหล่นสู่พื้นพิภพ; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาได้ต่อสู้ราวกับด้วยพลังกำลังของพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, ไม่เคยพบเห็นชายหนุ่มต่อสู้ด้วยพลังกำลังอันปาฏิหาริย์เช่นนี้มาก่อนเลย; และด้วยพลังมหาศาลเช่นนั้นพวกเขาได้โจมตีชาวเลมัน, จนทำให้พวกนั้นตกใจกลัว; และเพราะเหตุนี้ชาวเลมันจึงได้ยอมมอบตัวเป็นเชลยสงคราม.

และเนื่องจากเราไม่มีสถานที่สำหรับเชลยของเรา, เพื่อเราจะกักพวกเขาไว้ให้พ้นจากกองทัพของชาวเลมัน, ฉะนั้นเราจึงส่งพวกเขาไปแผ่นดินแห่งเซราเอมลา, และส่วนหนึ่งของคนของแอนทิพูสที่ไม่ได้ถูกสังหาร, ไปกับพวกเขา; ส่วนที่เหลือข้าพเจ้าพาไปรวมกับชาวแอมมอนของข้าพเจ้า, และเดินทัพกลับเมืองแห่งจูเดีย.

แต่ຈິງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປິດຍິນດີຫລາຍທີ່ສຸດ ເພາະວ່າ ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍທີ່ລົ້ມຕາຍກັບພື້ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ຄືກັນກັບວ່າພວກເຂົາຕໍ່ສູ້ດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເຄີຍເຫັນການຕໍ່ສູ້ດ້ວຍພະລັງອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ; ແລະ ດ້ວຍພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ໂຈມຕີຊາວເລມັນ, ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ຊາວເລມັນຈິ່ງໄດ້ຍອມມອບຕົວເປັນຊະເລີຍເສີກ.

ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີບ່ອນສຳລັບໄວ້ຊະເລີຍເສີກ, ທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຮົາຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈິ່ງໄດ້ຈັດສົ່ງພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຊຶ່ງມີທະຫານສ່ວນໜຶ່ງຂອງອານາທິບັດຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າມາພາໄປ, ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພາພວກເຂົາໄປຮ່ວມກັບຊາຍໜຸ່ມ ຊາວອຳໂມນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເດີນທັບກັບຄືນໄປຫາເມືອງຢູດາຍ.

Alma 57

- 1 And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.
- 2 But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.
- 3 And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.
- 4 But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.
- 5 And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

แอลมา ๕๗

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือข้าพเจ้าได้รับสาส์นจากกษัตริย์, แอมรอน, มีความว่าหากข้าพเจ้าจะส่งมอบเชลยสงครามเหล่านั้นที่เราจับไปเขาจะมอบเมืองแอนทิพาราให้เรา.

แต่ข้าพเจ้าส่งสาส์นไปถึงกษัตริย์, ว่าเราแน่ใจว่ากำลังคนของเราเพียงพอที่จะยึดเมืองแอนทิพาราได้ด้วยกำลังของเรา; และโดยส่งมอบเชลยแลกเปลี่ยนกับเมืองนั้นเราคิดว่าตัวเราเองจะไม่ฉลาดเลย, และว่าเราจะส่งมอบเชลยของเราเป็นการแลกเปลี่ยนกับเชลยเท่านั้น.

และแอมรอนปฏิเสธสาส์นของข้าพเจ้า, เพราะเขาไม่ยอมแลกเปลี่ยนเชลย; ฉะนั้นเราจึงเริ่มเตรียมพร้อมเพื่อไปตีเมืองแอนทิพารา.

แต่ผู้คนของแอนทิพาราทั้งหมด, และหลบหนีไปเมืองอื่น ๆ, ซึ่งพวกเขาครอบครองอยู่, เพื่อสร้างแนวป้องกันเมืองเหล่านั้น; และเมืองแอนทิพาราจึงตกอยู่ในเงื้อมมือเราดังนี้.

และปีที่สิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้.

แอมมา ๕๗

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงข้าพเจ้าได้รับสาส์นฉบับหนึ่งจากกษัตริย์แอมรอน, ที่มีความว่า ถ้าหากข้าพเจ้าส่งมอบเชลยแลกเปลี่ยนกับเมืองที่เราจับได้ถินให้ลาว แล้วลาวจะมอบเมืองอานทิพาราให้พวกเรา.

แต่ข้าพเจ้าได้ส่งสาส์นตอบกษัตริย์, ว่าพวกเราแน่ใจว่า กำลังคนของพวกเราเพียงพอที่จะยึดเมืองอานทิพาราได้ด้วยกำลังของพวกเรา; และ การส่งมอบเชลยเพื่อแลกเปลี่ยนกับเมืองนั้น พวกเราคิดว่ามันไม่เป็นงาน สะทลาดเลย, และ ว่าพวกเราจะต้องส่งมอบเชลยแลกเปลี่ยนเพื่อเป็นงานแลกเปลี่ยนกับเชลยแลกเปลี่ยนเท่านั้น.

และ อามโมรอนปฏิเสธสาส์นของข้าพเจ้า, เพราะว่าลาวไม่ยอมแลกเปลี่ยนเชลยแลกเปลี่ยน; ฉะนั้น พวกเราจึงเตรียมพร้อมเพื่อจะไปตีเมืองอานทิพารา.

แต่ผู้คนเมืองอานทิพาราได้ปะทะกับเมือง และ ออกหนีไปหาเมืองต่างๆ ซึ่ง พวกเขากลายเป็นเจ้าอยู่, เพื่อเสริมกำลังเมืองเหล่านั้น; และ ด้วยเหตุนี้ เมืองอานทิพาราจึงตกอยู่ในมือของพวกเราดังนี้.

และ ปีที่สิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้.

6 And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

7 And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

8 And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

9 And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

10 At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในตอนต้นของปีที่ยี่สิบเก้า, เราได้รับสัมภาระครั้งหนึ่ง, และกำลังพลเพิ่มให้กองทัพของเราด้วย, จากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และจากแผ่นดินโดยรอบ, ถึงจำนวนหกพันคน, ไม่นับบุตรหกล้านคนของชาวแอมอนที่มาสวมทับกับพี่น้องของพวกเขา, กองทหารเล็ก ๆ สองพันคนของข้าพเจ้า. และบัดนี้ดูเถิด, เราเข้มแข็ง, แท้จริงแล้ว, และเรามีเสบียงที่นำมาให้เราอีกด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เป็นความปรารถนาของเราที่จะสู้รบกับกองทัพซึ่งวางไว้ป้องกันเมืองคูมิไน.

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะแสดงแก่ท่านว่าในไม่ช้าเราสำเร็จตามความปรารถนาของเรา; แท้จริงแล้ว, ด้วยกำลังอันเข้มแข็งของเรา, หรือด้วยส่วนหนึ่งของกำลังอันเข้มแข็งของเรา, เราล้อม, เมืองคูมิไนไว้, ในตอนกลางคืน, ก่อนเวลาที่พวกนั้นจะได้รับสัมภาระครั้งแรกเล็กน้อย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราตั้งค่ายอยู่รอบเมืองนั้นหลายคืน; แต่เรานอนทับดาบของเรา, และวางยามไว้, เพื่อชาวเลมันจะมาโจมตีเราในเวลากลางคืนและสังหารเราไม่ได้, ซึ่งพวกเขาพยายามแล้วหลายครั้ง; แต่ทุกครั้งที่พวกเขาพยายามเช่นนั้นพวกเขาก็ต้องอาบเลือด.

ในที่สุดเสบียงสัมภาระของพวกเขามาถึง, และพวกเขากำลังจะเข้าเมืองในตอนกลางคืน. และเรา, แทนที่จะเป็นชาวเลมัน, กลับเป็นชาวนีไฟ; ฉะนั้น, เราจึงจับพวกเขาและยึดสัมภาระของพวกเขาไว้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ในต้นปี ที่ชาวเก้า พวกเราได้ส่งบรรดาทหาร ขุดขี้ผึ้ง และ ทำลั้้งขี้ผึ้งมาเพิ่มเติม กองทัพอิทธิ, ซึ่งได้มาจากแผ่นดินเซราเฮมลา, และ มาจากแผ่นดินอ้อมแอ้ม เป็นจำนวนหกพันคน, นอกนั้นยังมี ขาดข่มขู่ชาวอ้อมแอ้มอิทธิสิบพัน คน ผู้ที่ มาเข้าร่วมกับกองทัพน้อยของพวกคนของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นผู้บงการของพวก เขาเอง. และ บัดนี้จู่โจม, พวกเรามี ทำลั้้งเพิ่มขึ้น, แท้จริงแล้ว, พวกเราได้รับส่งบรรดาทหารอย่างเหลือเฟือต่อ อิทธิ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ มันเป็น ความปรารถนาของพวกเราที่จะสู้รบกับกองทัพที่ถูกรวบรวมไว้เพื่อ ป้องกันเมืองคูมิไน.

และ บัดนี้จู่โจม, ข้าพเจ้าจะบอก ให้ท่านรู้ว่า จากนั้นไปบังคับพวกเรา ได้สำเร็จตามความปรารถนาของ พวกเรา; แท้จริงแล้ว, ด้วยกำลังอัน เข้มแข็งของพวกเรา, ทลิดด้วยส่วน หนึ่งของกำลังอันเข้มแข็งของพวกเรา, พวกเราได้ล้อมเมืองคูมิไนไว้ ใน ตอนกลางคืน, ในเวลาที่พวกเราจะได้ รับส่งบรรดาทหาร.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พวก เราได้ตั้งค่ายอยู่รอบเมืองเป็นเวลา หลายคืน; แต่ว่าพวกเราได้นอนทับ ดาบ และ จัดเวรยามไว้เพื่อชาวเลมัน จะไม่ได้มาโจมตีพวกเราในเวลากลาง คืน และ ข้าพเจ้าก็รู้ ซึ่งพวกเรา เลียพยายามมาก่อนแล้วหลายครั้ง; แต่ทุกครั้งที่พวกเราพยายามแบบ นี้ พวกเราต้องได้เสียเลือดเนื้อไป.

ทลิดจากนั้นบังคับส่งบรรดาทหาร ของพวกเราที่มารอด และ ทำลั้้งที่จะ เข้าเมืองในเวลากลางคืน. และ สะนั้น, พวกเรา, ชาวนิไฟ แทนที่จะเป็นชาว เลมัน จู่โจมจับพวกเรา และ ยึดเอา ส่งบรรดาทหารของพวกเราไว้.

11	And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.	และทั้งที่ชาวเลมันถูกตัดขาดจากเสบียงอาหารของพวกเขาตามวิธีนี้, พวกเขายังตั้งใจที่จะรักษาเมืองไว้; ฉะนั้นเราจึงสมควรต้องยึดสัมภาระเหล่านั้นและส่งมันไปยังอูเดีย, และส่งเชลยของเราไปยังแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา.	และ เท็ງແມ່ນວ່າຊາວເລມັນຖືກຕັດອອກຈາກຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພວກເຂົາຕາມວິທີນີ້, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັກສາເມືອງນັ້ນໄວ້ຢູ່; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະຍຶດເອົາສະບຽງອາຫານເຫລົ່ານີ້ ແລະ ສົ່ງມັນໄປຫາເມືອງຢູດາຍ, ແລະ ສົ່ງຊະເລີຍເສິກຂອງພວກເຮົາໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.
12	And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.	และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลาผ่านไปไม่กี่วันก่อนที่ชาวเลมันจะเริ่มสิ้นความหวังทั้งหมดที่จะได้รับความช่วยเหลือ; ฉะนั้นพวกเขาก็ยอมมอบเมืองให้อยู่ในมือเรา; และตั้งนั้นแผนของเราในการได้เมืองคูมิในจึงสำเร็จ.	ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຜ່ານໄປບໍ່ເທົ່າໃດມື້ ກ່ອນທີ່ຊາວເລມັນຈະໝົດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຍອມມອບເມືອງໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງສຳເລັດຜົນດັ່ງນີ້ ຕາມແຜນການຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຍຶດເອົາເມືອງຄູມະໄນໄວ້.
13	But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.	แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เชลยของเรามีจำนวนมากมาย, แม้ด้วยจำนวนมากมายของผู้คนของเรา, เราจำต้องใช้กำลังทั้งหมดของเราเผื่อระวังพวกเขา, มิฉะนั้นก็ฆ่าพวกเขาเสีย.	ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊະເລີຍເສິກຂອງພວກເຮົາມີເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ຊຶ່ງຫລາຍກວ່າຈຳນວນທະຫານຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ກຳລັງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາເພື່ອເຝົ້າຍາມ ແລະ ໄດ້ຂ້າຈຳນວນໜຶ່ງຖິ້ມ.
14	For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, insomuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.	เพราะเหตุเกิด, พวกเขาจะหนีไปเป็นจำนวนมาก, และจะต่อสู้ด้วยก้อนหิน, และด้วยไม้พลอง, หรืออะไรก็ตามที่พวกเขาจะหยิบฉวยได้, ถึงขนาดที่ว่าเราสังหารพวกเขาถึงสองพันคนหลังจากที่พวกเขายอมมอบตัวเป็นเชลยสงครามแล้ว.	ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ພະຍາຍາມໂຕນໜີ ແລະ ຕໍ່ສູ້ດ້ວຍກ້ອນຫີນ, ຫລື ດ້ວຍໄມ້ຄ້ອນ, ຫລື ດ້ວຍອັນໃດກໍແລ້ວແຕ່ທີ່ພວກເຂົາຈະຫາມາໄດ້, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມເຖິງສອງພັນຄົນ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາຍອມມອບຕົວເປັນຊະເລີຍເສິກແລ້ວ.
15	Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.	ฉะนั้นจึงสมควรสำหรับเรา, ที่จะปลิดชีวิตพวกเขา, หรือมิฉะนั้นก็คุมพวกเขา, ไปยังแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, พร้อมด้วยดาบในมือ; และเสบียงของเรามีไม่พอเว้นแต่สำหรับคนของเราเอง, แม้เราจะยึดมาได้จากชาวเลมัน.	ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງສົມຄວນສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະຂ້າພວກເຂົາ, ຫລື ຕ້ອງຍາມພວກເຂົາດ້ວຍດາບໃນມື, ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ພາພວກເຂົາລົງໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ເພາະສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຮົາລວມທັງເຄື່ອງທີ່ຍຶດມາໄດ້ຈາກຊາວເລມັນກໍຍັງບໍ່ພໍສຳລັບທະຫານຂອງພວກເຮົາເອງຢູ່ແລ້ວ.

16 And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

17 But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

18 And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

19 But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

20 And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

และบัดนี้, ในสถานการณ์อันวิฤติเหล่านั้น, จึงเป็นเรื่องหนักมากที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับเชลยสงครามเหล่านี้; กระนั้นก็ตาม, เราได้ตกลงใจส่งพวกเขาไปแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา; ฉะนั้นเราจึงเลือกคนของเราส่วนหนึ่ง, และมอบหน้าที่การคุมเชลยของเราให้พวกเขาเพื่อพาไปแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันพรุ่งพวกเขากลับมา. และบัดนี้ดูเถิด, เราไม่ได้ถามพวกเขาเกี่ยวกับเชลย; เพราะดูเถิด, ชาวเลมันโอมติเรออยู่, และพวกเขากลับมาทันเวลาเพื่อช่วยเราให้พ้นจากการตกไปอยู่ในเงื้อมมือคนเหล่านั้น. เพราะดูเถิด, แอโมรอนส่งเสบียงกรังชุดใหม่มาหนุนพวกเขาและส่งกำลังคนมาเป็นจำนวนมากด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนเหล่านั้นซึ่งเราส่งไปกับเชลยมาถึงทันเวลาเพื่อยับยั้งคนเหล่านั้น, ขณะที่พวกเขากำลังจะชนะเรา.

แต่ดูเถิด, กองทหารเล็ก ๆ จำนวนสองพันกับหกสิบคนของข้าพเจ้าต่อสู้อย่างไม่คิดชีวิต; แท้จริงแล้ว, พวกเขายืนหยัดอยู่เบื้องหน้าชาวเลมัน, และนำความตายมาให้ทุกคนที่ขัดขวางพวกเขา.

และเมื่อกำลังทัพที่เหลืออยู่ของเรากำลังจะพ่ายแพ้แก่ชาวเลมัน, ดูเถิด, คนสองพันและหกสิบคนนั้นยืนหยัดและไม่หวาดหวั่น.

และ บัดนี้, ในสะพานอันชั่ววิฤติเช่นนี้, มันจึงเป็นเรื่องหนักที่สุดที่จะตัดสินใจว่าเราจะละเลยเสกเหล่านี้; เถียงอย่างใดก็ตาม, พวกเรายังได้ตกลงใจที่จะส่งพวกเขาไปหาแผ่นดินเซราเฮมลา; สะบัด พวกเรายังได้เลือกเอากันของพวกเราส่วนหนึ่ง, และ มอบหน้าที่ให้พวกเขาเฝ้ายามละเลยเสกในขณะที่กำลังพาพวกเขาวิ่งไปหาแผ่นดินเซราเฮมลา.

แต่อาเทกานได้บังเกิดขึ้นในเมื่อมา พวกเราได้รับกนิมา. และ บัดนี้จึงเป็น, พวกเราไม่ได้สอบถามพวกเรากับละเลยเสกเหล่านั้นเลย; เพราะจึงเป็น, ชาวเลมันได้มาโอบกอดพวกเรา, และ พวกเราตามทันเวลาพอดีเพื่อช่วยเหลียวพวกเราให้พ้นจากการตกไปอยู่ในกำมือของพวกชาวเลมัน. เพราะจึงเป็น, อามโมรอนได้ส่งเสบียงอาหารมาช่วยพวกเราพร้อมด้วยกำลังเป็นจำนวนมากพลวาทาย.

และ เทกานได้บังเกิดขึ้น พวกเราผู้ขายซึ่งพวกเราได้ส่งไปกับละเลยเสกนั้นได้มารอดทันเวลาเพื่อยับยั้งศัตรูไว้, ขณะที่พวกเรากำลังจะชนะพวกเราอยู่แล้ว.

แต่จึงเป็น, กองทัพน้อยจำนวนสองพันที่สู้รบกันนั้น ได้ต่อสู้อย่างดุเดือด; แท้จริงแล้ว, พวกเราเข้มแข็งในการสู้รบ และ ต้านกับชาวเลมัน, และ ได้เข้าสู่อันตรายที่ขัดขวางพวกเรา.

และ เวลาของทัพที่เหลืออยู่ของพวกเราที่กำลังจะยอมแพ้ให้แก่ชาวเลมันผู้นั้น, จึงเป็น, กองทัพสองพันที่สู้รบกันนั้นยังเข้มแข็ง และ บัซซันไทอเลีย.

21 Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

22 And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

23 And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

24 And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

25 And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະພວກເຂົາເຂົ້າຮັບ ແລະຮັບປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງທຸກຄໍາ ອ່າງແຕ່ງຕັ້ງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນເປັນໄປກັບພວກເຂົາຕາມ ສູດທາຂອງພວກເຂົາ; ແລະຂ້າພະເຈົ້າ ຈົດຈໍາຄຳທີ່ພວກເຂົາກ່າວແກ່ ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມາຮາດຂອງພວກເຂົາໄດ້ ສອນພວກເຂົາໄວ້.

ແລະບັດນີ້ເກີດ, ເປັນບຸດຮຸກເສີມ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະບຸດຮຸກເສີມທີ່ໄດ້ຮັບ ເລືອກໃຫ້ພາເຂົາໄປນັ້ນເອງ, ທີ່ເປັນ ເປັນນີ້ສໍາລັບຊັບຊ້ອນໃຫຍ່ນີ້; ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າທີ່ດີຂອງເຂົາ ແຕກພາຍ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກຂັບ ໄລ່ກັບໄປເມືອງແຫ່ງແມນໄທ.

ແລະເຮົາຮັກສາເມືອງຄູມີໃນຂອງເຮົາ ໄວ້ໄດ້, ແລະໄດ້ຖືກທຳລາຍເສຍ ທັງໝົດດ້ວຍດາບ; ກະນັ້ນກໍຕາມ, ເຮົາກໍໄດ້ຮັບການເສຍຫາຍຫລາຍ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ຫຼັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຫຼັງຈາກການຮົບ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງໃຫ້ນັກ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຈາກບຸດຮຸກເສີມທີ່ຕາຍ, ແລະສັ່ງໃຫ້ ແຕ່ງບາດແຜຂອງພວກເຂົາ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ຫຼັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ອ່າງແຕ່ງຕັ້ງ, ໃນບຸດຮຸກເສີມ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທັງໝົດ ເພາະເສຍເລືອດ; ກະນັ້ນກໍຕາມ, ດ້ວຍພະກຣຸນາອົດທົນຂອງພະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະຍິ່ງຄວາມປະຫລາດໃຈ ອ່າງແຕ່ງຕັ້ງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເປັນທີ່ ປະຫລາດໃຈທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທີ່ ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ໃນບຸດຮຸກເສີມທີ່ຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ບຸດຮຸກເສີມທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຫລາຍແຫ່ງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອຟັງ ແລະ ຕັ້ງໃຈປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງທຸກຄໍາຢ່າງເຄັ່ງ ຄັດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນໄປເຊັ່ນນີ້ຕາມ ສູດທາຂອງພວກເຂົາ; ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຈົດຈໍາຄໍາທີ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ ແມ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ສອນພວກ ເຂົາ.

ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເປັນພໍ່ ຊີວິດຕໍ່ພວກລູກຊາຍເຫລົ່ານີ້ກັບພວກທີ່ ຖືກເລືອກໃຫ້ໄປສົ່ງຊະເລີຍເສີກເຫລົ່ານັ້ນ ສໍາລັບໄຊຊະນະເຫຼົ່ານີ້; ເພາະພວກເຂົາ ເປັນພໍ່ທີ່ຊາວເມືອງໃຫ້ແກ່ຜ່າຍໄປ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກຂັບໄລ່ກັບໄປຫາ ເມືອງແມນທາຍ.

ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງຄູມະໄນ ໄວ້; ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍທັງໝົດດ້ວຍ ດາບ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາກໍຍັງ ໄດ້ຮັບການເສຍຫາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ຫຼັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຫຼັງຈາກການຮົບໄດ້ໄປແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງໃຫ້ນັກ ທະຫານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮັບບາດ ເຈັບອອກຈາກຜູ້ທີ່ຕາຍ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ ປັບປຸງບາດແຜຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ຫຼັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ອ່າງແຕ່ງຕັ້ງໃນສອງພັນຫົກສິບຄົນຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ໝົດສະຕິໄປ ເພາະການ ເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ດ້ວຍພະກຣຸນາອົດທົນຂອງພະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມ ປະຫລາດໃຈທັງໝົດຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມ ປະຫລາດໃຈທັງໝົດຂອງ ພວກເຂົາ, ເພາະວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍໃນພວກ ເຂົາທີ່ຖືກຂ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບໍ່ມີຈັກ ຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຫລາຍບ່ອນ.

26 And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

27 Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

28 And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

29 Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

30 And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

และบัดนี้, การปกป้องรักษาที่พวกเขาได้รับเป็นที่ฉงนแก่ทั้งกองทัพของเรา, แท้จริงแล้ว, คือคนเหล่านี้ได้รับการละเว้นขณะที่พี่น้องเราหนึ่งพันคนถูกสังหาร. และเราถืออย่างถูกต้องว่าเป็นเดชานุภาพอันปาฏิหาริย์ของพระเจ้าเป็นเจ้า, เพราะศรัทธาของพวกเขาก็ในสิ่งที่พวกเขาได้รับการสอนให้เชื่อ—ว่ามีพระผู้เป็นเจ้าผู้เที่ยงธรรม, และผู้ใดก็ตามที่ไม่สงสัย, ผู้นั้นจะได้รับการปกป้องรักษาโดยเดชานุภาพอันอัศจรรย์ของพระองค์.

บัดนี้คือศรัทธาของคนเหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้าพูดถึง; พวกเขาเป็นหนุ่ม, และจิตใจพวกเขาเด็ดเดี่ยว, และพวกเขามอบความไว้วางใจของตนในพระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่เราจัดการไปตั้งนั้นกับคนของเรามาที่ได้รับบาดเจ็บ, และฝังคนตายของเราและคนตายของชาวเลมันด้วย, ซึ่งมีมาก, ดูกิจ, เราถามเกี่ยวกับเชลยซึ่งพวกเขาได้เริ่มพาไปแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา.

บัดนี้กิดคือแม่ทัพบังคับบัญชากองทหารผู้ถูกกำหนดให้คุมพวกนี้ลงไปในแผ่นดินนั้น.

และบัดนี้, นี่คือการคำซึ่งกิดกล่าวแก่ข้าพเจ้า : ดูกิจ, เราเริ่มลงไปในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาพร้อมด้วยเชลยของเรา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราพบบรรดาคนสอดแนมของกองทัพเรา, ซึ่งส่งไปเฝ้าดูค่ายชาวเลมัน.

และ บัดนี้, ภาวรักรสชาติพวกเราได้รับนั้นเป็นภาวแปรปะทลาดใจแก่ทั้งกองทัพของพวกเรา, แท้จริงแล้ว, พวกเราได้รับงานไว้ซึ่งในขณะที่ยังน้องของพวกเราหลายพันคนถูกสังหาร. และ พวกเราเชื่ออย่างแนบแน่นว่ามันเป็น อำนาจอันพิสดารของพระเจ้า, ย่อมว่า สัตถาของพวกเรามีหลายที่สุด และ พวกเราได้รับการสอนให้เชื่อ—ว่าเรามีพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์, และ ผู้ใดก็ตามที่ไม่สงสัย, ผู้นั้นจะได้รับการปกป้องรักษาไว้โดยอำนาจอันพิสดารของพระองค์.

บัดนี้ มีกิตติของพวกเราได้รู้ซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว; พวกเขายังหนุ่มน้อย, และ จิตใจของพวกเขามีความเชื่อ, และ พวกเขามีความไว้วางใจในพระเจ้าตลอดเวลา.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่พวกเราได้พะยาบานผู้สืบของพวกเราได้ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ, และได้ฝังศพของพวกเรา และ ชาวเลมัน ซึ่งมิใช่อย่างทลวงหลายแล้ว, จึงเป็น, พวกเราได้ถามถึงพวกที่จับกุมเชลยซึ่งพวกเราได้พาไปยังไปหาแผ่นดินเรธาเรมลา.

บัดนี้กิดเป็นหัวหน้านายทหารกองคุมหมู่ทหารผู้ถูกแบ่งตัวให้คุมพวกเชลยซึ่งพาไปหาแผ่นดินนั้น.

และ บัดนี้ มีกิตติของกิดที่ได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า: จึงเป็น, พวกเราได้เริ่มเดินทางไปยังไปหาแผ่นดินเรธาเรมลาพร้อมด้วยเชลยซึ่งของพวกเรา. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้พบกับพวกนักสืบของกองทัพของพวกเรา ผู้ซึ่งได้ถูกส่งไปติดตามเบื้องหลังของชาวเลมัน.

31 And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

32 And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

33 And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

34 And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

35 And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

และพวกเขาร้องบอกเรา, มี
ความว่า—ดูเถิด, กองทัพชาวเล
มันกำลังยกไปทางเมืองแห่งคูมิไน;
และดูเถิด, พวกเขาจะเข้าโจมตีคน
เหล่านั้น, แท้จริงแล้ว, และจะ
ทำลายผู้คนของเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เชลยของเราได้ยินเสียงร้องบอก
ของพวกเขา, ซึ่งทำให้พวกเขา
อีกเหิม; และพวกเขาลุกขึ้นกบฏต่อ
เรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
เพราะการกบฏของพวกเขา เรา
ทำให้ดาบของเราต้องฟาดฟันพวก
เขา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
พวกเขาริ้วเข้ามาหาคมดาบของ
เราเป็นหมู่ ๆ, ซึ่งในการนั้น, พวก
เขาส่วนมากจึงถูกสังหาร; และ
พวกที่เหลือฝ่าออกไปและหลบหนี
ไปจากเรา.

และดูเถิด, เมื่อพวกเขาหลบหนี
ไปแล้วและเราไล่ตามพวกเขา
ไม่ทัน, เราจึงเดินทัพอย่างรีบเร่ง
มุ่งไปเมืองคูมิไน; และดูเถิด, เราไป
ถึงเมืองทันเวลาที่จะได้ช่วยพี่น้อง
ของเราในการปกป้องรักษาเมือง.

และดูเถิด, เราได้รับการปลด
ปล่อยจากเงื้อมมือศัตรูของเราอีก.
และขอพระนามของพระเจ้าผู้เป็น
เจ้าของเราทรงเจริญด้วยพระสิริ
เถิด; เพราะดูเถิด, พระองค์นั่นเอง
ที่ทรงปลดปล่อยเรา; แท้จริงแล้ว,
ที่ทรงกระทำการอันสำคัญยิ่งนี้เพื่อ
เรา.

และ พวกมันได้ร้องบอกพวกเรา,
โดยทำว่า—จงเบี่ยง, กองทัพของชาว
เลมันกำลังยกทัพไปทางเมืองคูมิไน;
และ จงเบี่ยง, พวกเราเข้าโจมตีพวก
ที่อยู่ในเมืองนั้น, แท้จริงแล้ว, และ จะ
ทำลายผู้คนของพวกเรา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลา
พวกเชลยเลืงของพวกเราได้ยิน
เสียงร้องบอกของพวกเรา, พวกเรา
จึงมีกำลังใจขึ้น; และ พวกเราได้
ลุกขึ้นในการกบฏต่อพวกเรา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เป็น
ย้อมการกบฏของพวกเรา จงเป็น
เหตุให้พวกเราต้องฟาดฟันพวกเรา.
และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเรา
ได้แล่นเข้ามาหาดาบของพวกเราเป็น
หมู่, มันจึงเร่งให้พวกเราส่วนหลาย
ถูกฆ่าตาย และ พวกที่เหลือตายนั้น
ได้แล่นฝ่าหนีไป.

และ จงเบี่ยง, เวลาพวกเราไล่ตามไป
แล้ว และ พวกเราไม่สามารถไล่ตาม
พวกเราทัน, พวกเราจึงได้เดินทัพ
อย่างเร่งรีบมาเมืองคูมิไน; และ จง
เบี่ยง, พวกเราได้มาทันเวลา เพื่อ
จะได้ช่วยเหลือนพี่น้องของพวกเราใน
การป้องกันเมืองไว้.

และ จงเบี่ยง, พวกเราได้รับการ
ปลดปล่อยให้พ้นจากเงื้อมมือของศัตรูของ
พวกเราอีก. และ ข้พระนามของ
พระเจ้าของพวกเราจงพระภาเสิม
สาธุการเถิด; เพราะจงเบี่ยง, มันแน่นอน
พระอภัยที่ปลดปล่อยพวกเรา; แท้จริง
แล้ว, ที่เหตุการณ์อันยิ่งใหญ่นี้แก่พวก
เรา.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อข้าพเจ้า, ฮีลามัน, ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้จากกิด, ข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความปรีดียิ่งเพราะพระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงปกป้องรักษาเรา, เพื่อเราจะได้ไม่ตายสิ้น; แท้จริงแล้ว, และ ข้าพเจ้าวางใจว่าจิตวิญญาณของคนที่ถูกสังหารเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาแล้ว.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้าฮีลามันได้ยินข้อความของกิดแล้ว, ข้าพเจ้าก็เต็มไปด้วยความสุขอย่างล้นเหลือ, ยืนยันว่าพระภะลุนาທີของพระผู้เป็นเจ้าได้ปกป้องรักษาพวกเราไว้, เพราะว่าพวกเราทั้งหลายจะไม่ได้ถูกฆ่า; แท้จริงแล้ว, และ ข้าพเจ้ามั่นใจว่า จิตวิญญาณของผู้ที่ตายไปนั้นได้ เข้าไปในที่พักของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเราแล้ว.

Alma 58

- 1 And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.
- 2 And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.
- 3 Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.
- 4 And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.
- 5 But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

ແອລມາ ໕໘

ແລະດູເຄີດ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄືອຸດມຸ່ງໝາຍຕໍ່ໄປຂອງ ຮາກຊາວໄດ້ຮັບການປ້ອງກັນແຫ່ງ ແມນຕີ; ແຕ່ດູເຄີດ, ໃຜ້ມີທາງທີ່ເຮົາຈະ ທຳໃຫ້ພວກເຂົາອອກຈາກເມືອງໄດ້ດ້ວຍ ກອງທັບເລັກໆ ຂອງເຮົາ. ເພາະ ດູເຄີດ, ພວກເຂົາຈຳລອງທີ່ເຮົາໄດ້ທຳ ໄວ້ກ່ອນນັ້ນ; ຈະນັ້ນເຮົາຈະລວງ ພວກເຂົາໃຫ້ອອກມາຈາກທີ່ມັ່ນຂອງ ພວກເຂົາໄດ້.

ແລະພວກເຂົາມີຈຳນວນຫຼາຍ ເກີນກວ່າກອງທັບຂອງເຮົາເຖິງ ຄຳອອກໄປໂຈມຕີພວກເຂົາໃນທີ່ມັ່ນ ຂອງພວກເຂົາ.

ແຕ່ຈິງແລ້ວ, ແລະສມຖາວອນທີ່ເຮົາຈະ ໃຫ້ຄົນຂອງເຮົາຮັກສາແຜ່ນດິນສ່ວນ ຕ່າງໆ ທີ່ເຮົາໄດ້ກັບມາປ້ອງກັນ ອີກ; ຈະນັ້ນຈິງສມຖາວອນທີ່ເຮົາຈະຄອຍ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມເຕີມຈາກ ແຜ່ນດິນແຫ່ງເຮຣາເອີມລາແລະ ເສບິຍິງກຽງສຸດໃໝ່ດ້ວຍ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສົ່ງທູດໄປຫາຜູ້ປົກຄອງ ແຜ່ນດິນຂອງເຮົາ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຮູ້ເຖິງ ກິດຈະການຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາ. ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຮາກຄອຍຢູ່ເພື່ອຮັບເສບິຍິງແລະກຳລັງ ຈາກແຜ່ນດິນແຫ່ງເຮຣາເອີມລາ.

ແຕ່ດູເຄີດ, ການນີ້ເປັນປະໂຫຍດ ແກ່ເຮົາເພິ່ງເລັກນ້ອຍ; ເພາະນັ້ນວັນ ຂາວເລມັນກໍໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມເຕີມຂຶ້ນ ເຊັ່ນກັນ, ແລະເສບິຍິງກຽງເປັນອັນ ຫຼາຍດ້ວຍ; ແລະນັ້ນຄືສະຖານະການ ຂອງເຮົາໃນເວລານັ້ນ.

ແອວມາ ໕໙

ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ ຂຶ້ນຄື ຈຸດປະສົງຕໍ່ໄປຂອງພວກເຮົາແມ່ນ ຈະເອົາເມືອງແມນທາຍໃຫ້ໄດ້; ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີທາງທີ່ພວກເຮົາຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ ພວກເຂົາອອກຈາກເມືອງດ້ວຍກຳລັງທັບ ນ້ອຍຂອງພວກເຮົານີ້. ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຮຸນຮູ້ທີ່ພວກເຮົາເຄີຍໄດ້ ເຮັດມາກ່ອນແລ້ວ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະ ຫລອກໃຫ້ພວກເຂົາອອກມາຈາກທີ່ພັ້ນ ຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອີກແລ້ວ.

ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນພົນຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ, ຫລາຍກວ່າກອງທັບຂອງ ພວກເຮົາ ຈົນວ່າພວກເຮົາບໍ່ກ້າອອກໄປ ໂຈມຕີພວກເຂົາໃນທີ່ພັ້ນຂອງພວກເຂົາ.

ແຕ່ຈິງແລ້ວ, ມັນສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາ ຈະໃຫ້ຄົນຂອງພວກເຮົາຮັກສາແຜ່ນດິນ ພາກຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດກັບຄືນ ມາເປັນເຈົ້າຂອງອີກ; ສະນັ້ນ ມັນຈິ່ງ ສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງລໍຖ້າຈົນກວ່າ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມເຕີມຈາກແຜ່ນ ດິນເຊຣາເອີມລາ ແລະ ໄດ້ຮັບສະບຽງ ອາຫານຕື່ມອີກ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງນາຍທູດໄປຫາຜູ້ປົກຄອງ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອໃຫ້ເພິ່ນ ຮູ້ຈັກການງານຂອງຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ຄອຍຖ້າຮັບສະບຽງອາຫານ ແລະ ກຳລັງເພີ່ມເຕີມຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເອີມ ລາ.

ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ການລ່ອຍນີ້ບໍ່ເປັນ ປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເລີຍ ເພາະວ່າ ແຕ່ລະມື້ຊາວເລມັນໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ ພ້ອມທັງສະບຽງອາຫານເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ; ແລະ ນີ້ຄືສະພາບຂອງ ພວກເຮົາໃນໄລຍະນີ້.

6 And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

7 And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

8 But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

9 And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

และชาวเลมมันออกมาจู่โจมเราเป็นครั้งคราว, โดยตั้งใจจะทำลายเราด้วยกลยุทธ์; กระนั้นก็ตามเราไม่สามารถสู้รบกับพวกเขาไม่ได้, เพราะที่ซ่อนของพวกเขาและที่มั่นของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราคอยอยู่ในสถานการณ์อันลำบากนี้เป็นเวลาต่อเนื่องหลายเดือน, แม้จนเรากำลังจะอดตาย.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราได้รับอาหาร, ซึ่งกองทัพสองพันคนคุมมาช่วยเหลือเรา; และนี่คือความช่วยเหลือทั้งหมดที่เราได้รับ, เพื่อป้องกันตนเองและประเทศของเราไม่ให้ตกอยู่ในเงื้อมมือศัตรู, แท้จริงแล้ว, เพื่อต่อสู้กับศัตรูซึ่งมีจำนวนนับไม่ถ้วน.

และบัดนี้เราหาได้รู้เหตุของความเดือดร้อนของเราไม่, หรือว่าเหตุใดพวกเขาจึงไม่ส่งกำลังเพิ่มมาให้เรา; ฉะนั้นเราจึงโศกเศร้าและเต็มไปด้วยความหวาดกลัว, เกลือกโดยทางหนึ่งทางใดการพิพากษาของพระเจ้าเป็นเจ้าจะเกิดกับแผ่นดินของเรา, จนถึงการล้มล้างและความพินาศสิ้นของเรา.

และชาวเลมมันก็ได้ออกมาจู่โจมเราเป็นบางครั้ง, โดยตั้งใจที่จะทำลายพวกเราด้วยกลอุบาย; เถียงยากใดก็ตาม, พวกเราไม่สามารถออกต่อสู้กับพวกเขา เพราะกำลัง และ ที่มั่นของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้อาศัยอยู่ในสภาวะอันทุกข์ยากลำบากเป็นเวลาหลายเดือน, จนว่าพวกเราเกือบจะตาย ย้อนถามหาอาหาร.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้รับอาหารพร้อมทั้งกองทัพที่ส่งมาช่วยเรา; และนี่คือความช่วยเหลือทั้งหมดที่เราได้รับ, เพื่อจะป้องกันประเทศของเราจากพวกเร่ร่อนที่ไปสุ่มหาของสดของสดของพวกเรา, แท้จริงแล้ว, เพื่อจะต่อสู้กับศัตรูของพวกเรา ซึ่งจะมีจำนวนนับไม่ถ้วน.

และ บัดนี้สาเหตุของความกังวลใจเหล่านี้ของพวกเรา, ทลีส สาเหตุว่าเป็นด้วยเหตุใดพวกเรานับว่าลำบากมาใช้พวกเราหลายกว่านี้, พวกเราไม่รู้; ฉะนั้น พวกเราจึงมีความโศกเศร้า และ เต็มไปด้วยความย่ำแย่, ย้ำว่าในทางใดทางหนึ่งการพิพากษาของพระเจ้าจะเกิดกับแผ่นดินของพวกเรา, จนถึงที่การล้มล้าง และ เถียงความพินาศสิ้น.

10 Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

11 Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, insomuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

12 And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

13 And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

ฉะนั้นเราทูลเทจิตวิญญาณเราในการสวดอ้อนวอนพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อพระองค์จะทรงทำให้เราเข้มแข็งขึ้นและทรงปลดปล่อยเราออกจากเงื้อมมือศัตรู, แท้จริงแล้ว, และทรงให้กำลังใจเราด้วยเพื่อเราจะได้รับการรักษาเมืองของเรา, และผืนแผ่นดินของเรา, และทรัพย์สินของเราไว้, เพื่อการคำจุนผู้คนของเรา.

แท้จริงแล้ว, และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมาเยือนเราพร้อมด้วยการรับรองว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยเรา; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พระองค์รับสั่งให้บังเกิดความสงบแก่จิตวิญญาณเรา, และประทานศรัทธาอันแน่วแน่ให้เรา, และทรงให้เรามีความหวังว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยเรา.

และเรามีกำลังใจด้วยกองกำลังเล็ก ๆ ของเราซึ่งเราได้รับ, และแน่วแน่นอยู่ด้วยความตั้งใจที่จะเอาชนะศัตรูของเรา, และอารักรักษาผืนแผ่นดินของเรา, และทรัพย์สินของเรา, และภรรยา, และลูก ๆ ของเรา, และอุดมการณ์แห่งเสรีภาพของเรา.

และดังนั้นเราแยกออกไปด้วยชุดกำลังของเราเพื่อต่อสู้กับชาวเลมัน, ซึ่งอยู่ในเมืองแห่งแมนไท; และเราตั้งกระโจมของเราริมชายแดนทุรกันดาร, ซึ่งอยู่ใกล้เมือง.

ฉะนั้น พวกเราจึงได้ทูลเทจิตวิญญาณของพวกเราในภาวนาอธิษฐานหาพระเจ้า, เพื่อว่าพระองค์จะเร้าให้พวกเราเข้มแข็งขึ้น และปิดป้องพวกเราให้พ้นจากกำมือของศัตรูของพวกเรา, แท้จริงแล้ว, ขໍให้พวกเราเข้มแข็งขึ้นเพื่อพวกเราจะได้รักษาเมืองของพวกเรา, และแผ่นดินของพวกเรา, และ ฐานหินของพวกเราไว้เพื่อถ้ำผู้คนของพวกเรา.

แท้จริงแล้ว, และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของพวกเราได้มายักรุมยำพวกเราโดยให้ความมั่นใจว่า พระองค์จะปิดป้องพวกเรา; แท้จริงแล้ว, เทพจะบันดาลที่พระองค์ได้ทำความสะอาดแก่จิตวิญญาณของพวกเรา, และ ได้ปะทานสัทธิอาบันแรงกล้าให้แก่พวกเรา, และ เร้าให้พวกเรามีความซื่อสัตย์ในความลอร์ดพื้ของพวกเราจากพระองค์.

และ พวกเราไม่ได้มีกำลังใจขึ้นกับกำลังใจอันเล็กน้อยซึ่งพวกเราได้รับนั้น, และ พวกเราเจอะเจ็ญอยู่กับความตั้งใจที่จะเอาชนะศัตรูของพวกเรา, และ เพื่อ รักษาแผ่นดินของพวกเรา, และ ฐานหินของพวกเรา, และ เมยของพวกเรา, และ ลูกของพวกเรา, และ อุดมการณ์แห่ง เสรีภาพของพวกเราไว้.

และ พวกเราได้แยกย้ายออกไปด้วยชุดกำลังของพวกเรา เพื่อต่อสู้กับชาวเลมัน ซึ่งอยู่ในเมืองแมนทาย; และ พวกเราได้ตั้งถ้ายักรุมทางข้างทุ่งหญ้าแห่งแล้งกันดานซึ่งอยู่ใกล้เมือง.

- 14 And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.
- 15 And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.
- 16 And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.
- 17 Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในวันพรุ่ง, คือเมื่อชาวเลมมันเห็นว่าเราอยู่ที่พรมแดนริมชายแดน ทูรกันดารซึ่งอยู่ใกล้เมือง, คือพวกเขาส่งคนสอดแนมของตนมาอยู่รอบ ๆ เราเพื่อพวกเขาจะได้รู้จำนวนและกำลังกองทัพของเรา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพวกเขาเห็นว่าเราไม่มีกำลัง, โดยดูจากจำนวนของเรา, และโดยกล่าวว่าเราจะทำให้พวกเขาขาดจากความช่วยเหลือของพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะยกมาสู้รบกับเรา และฆ่าเราเสีย, และโดยคิดด้วยว่าพวกเขาจะทำลายเราได้โดยง่าย ด้วยกำลังไพร่พลอันมากมายของตน, ฉะนั้นพวกเขาเริ่มเตรียมออกมาสู้รบกับเรา.
- และเมื่อเราเห็นว่าพวกเขากำลังเตรียมออกมาสู้รบกับเรา, ดูเถิด, ข้าพเจ้าให้กิด, พร้อมด้วยคนจำนวนไม่มากนัก, ไปซ่อนตัวอยู่ในแดนทูรกันดาร, และที่อ้อมเนอร์กับคนจำนวนน้อยไปซ่อนตัวอยู่ในแดนทูรกันดารเช่นกัน.
- บัดนี้กิดกับคนของเขาอยู่ทางขวาและคนอื่น ๆ อยู่ทางซ้าย; และเมื่อพวกเขาซ่อนตัวอยู่ดังนั้นแล้ว, ดูเถิด, ข้าพเจ้า, พร้อมด้วยกองทัพอันที่เหลือของข้าพเจ้า, คงอยู่ที่เดิม ซึ่งเราตั้งกระโจมไว้ที่แรกเตรียมพร้อมสำหรับเวลาที่ชาวเลมมันจะยกออกมาสู้รบ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในเมื่อมา, เวลาชาวเลมมันเห็นว่าพวกเรายู่ข้างที่มั่นแล้วแล้วกับถางขี้ผึ้งไว้เมือง, พวกเราจึงได้สั่งนักสืบมาสอดแนมเบื้องพวกเรา เพื่อพวกเราจะได้รับรู้จักกิจจำนวน และ กำลังทัพของพวกเรา.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลา พวกเราเห็นว่าพวกเรายังมีกำลัง ทลายตามจำนวนของพวกเรา, และโดยยืนยันว่าพวกเราจะเร่งใช้พวกเราตัดขาดจากงานช่วยเหลือ ถ้าหากพวกเรายังมีกำลังออกมาสู้รบ และ ข้างพวกเราเสีย, และ โดยถนัดอีกว่า พวกเราจะทำลายพวกเราได้ง่าย ๆ ภายใตด้วยกำลังทะยานอัน ทลวงทลายของพวกเรา, ฉะนั้น พวกเราจึงเล็ม ถูมถั่วเพื่อออกมาสู้รบกับพวกเรา.
- และ เมื่อพวกเราเห็นว่าพวกเรากำลังมีกำลังถูมถั่วเพื่อจะออกมาสู้รบกับพวกเรา, จึงแบ่ง, ข้าพเจ้าจึงให้กิด บัอมด้วยทะยานส่วนหนึ่งไปลี้ภัยในที่มั่น แล้วแล้วกับถาง, และ ที่อ้อมเมอร์กับถินของลาวส่วนหนึ่งไปลี้ภัยในที่มั่น แล้วแล้วกับถางถิน.
- บัดนี้กิดกับถินของลาวได้ไปทาง เบื้องขวา และ อีกพวกหนึ่งอยู่ทางเบื้องซ้าย; และ เวลาที่พวกเรากำลังลี้ภัยนั้น, จึงแบ่ง, ข้าพเจ้าบัอมด้วย กองทัพที่ที่เหลืออยู่ของข้าพเจ้ายังถิงอยู่ บัอมเก้า, ซึ่งเป็บบัอมที่พวกเราได้ถิง ถ้ายขึ้น และ ได้ถอยถั่วเวลาที่ชาวเลมมันจะยกออกมาสู้รบกับพวกเรา.

- 18 And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

19 And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, insomuch that they were not discovered by the Lamanites.

20 And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

21 And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

22 Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมันออกมาต่อสู้กับเราด้วยกำลังทัพอันมากมายของพวกเขາ. และเมื่อพวกเขายกมาและกำลังจะเข้าโจมตีเราด้วยดาบ, ข้าพเจ้าก็ให้คนของข้าพเจ้า, บรรดาผู้ที่อยู่กับข้าพเจ้า, ถอยเข้าไปในแดนทुरกันดาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมันติดตามเรามาด้วยความรวดเร็วมาก, เพราะพวกเขาปรารถนาอย่างยิ่งที่จะตามให้ทันเพื่อจะสังหารเรา; ฉะนั้นพวกเขามาตามเราเข้าไปในแดนทुरกันดาร; และเราผ่านไประหว่างกิดกับทีออมเนอร์, ถึงขนาดที่ชาวเลมันไม่เห็นคนเหล่านี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อชาวเลมันผ่านไป, หรือกองทัพผ่านไปแล้ว, กิดและทีออมเนอร์ยกออกจากที่ซ่อนของพวกเขา, และสกัดคนสอดแนมของชาวเลมันไว้เพื่อไม่ให้กลับเข้าเมืองได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพวกเขาสกัดพวกนั้นแล้ว, พวกเขาจึงรีบวิ่งไปยังเมืองและเข้าโจมตีพวกยามที่ทิ้งไว้เฝ้าเมือง, ถึงขนาดที่พวกเขาทำลายคนเหล่านั้นและยึดเมืองไว้.

บัดนี้เป็นไปเพราะชาวเลมันยอมให้ทั้งกองทัพของพวกเขา, ถูกพาเข้าไปในแดนทुरกันดาร, ยกเว้นยามเพียงไม่กี่คน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ราชอาณาจักรเลมันได้ต่อสู้กับพวกเรากับกำลังทัพอันมโหฬารของพวกเรา. และ เวลาที่พวกเราเข้ายกมา และ กำลังจะเข้าโจมตีพวกเราด้วยดาบ, ข้าพเจ้าก็ให้ทหารของข้าพเจ้าที่อยู่กับข้าพเจ้าถอยออกไปในที่ที่ แห้งแล้งกันดาร.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ราชอาณาจักรเลมันได้ติดตามพวกเราด้วยความรวดเร็ว เพราะพวกเราป่าดงพงไพรที่จะติดตามให้ทัน เพื่อพวกเราจะได้เข้า พวกเรา; สะมัน พวกเราจึงติดตาม พวกเราเข้าไปในที่ที่แห้งแล้งกันดาร; และ พวกเราได้ผ่านไปทางยาวของ กิด และ ทีออมเนรี, ถึงขนาดที่ชาวเลมันไม่ทันพวกเรา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เวลา ราชอาณาจักรเลมันได้ผ่านไป, ทลิว ราชอาณาจักรได้ผ่านไปแล้ว กิด และ ทีออมเนรีได้ยกทัพออกมาจากบ่อน้ำร้อนของพวกเรา, และ ได้จับพวกนักสืบของราชอาณาจักร เลมันไว้ เพื่อบังคับพวกเราให้หนีไปหา เมือง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เวลา พวกเราจับพวกเลมันไว้แล้ว, พวกเราจึงได้แล่นเข้าไปในเมือง และ เข้า โจมตี และ ทำลายทหารยามที่ปะไว้ เฝ้าเมือง, ถึงขนาดที่พวกเราได้ ทำลายพวกเรา และ ได้เข้ายึดเมืองนั้น.

บัดนี้เป็นไปเพราะชาวเลมันยอมให้ทั้งกองทัพของพวกเขา, ถูกพาเข้าไปในแดนทुरกันดาร, ยกเว้นยามเพียงไม่กี่คน.

บัดนี้เป็นไปเพราะชาวเลมันยอมให้ทั้งกองทัพของพวกเขา, ถูกพาเข้าไปในแดนทुरกันดาร, ยกเว้นยามเพียงไม่กี่คน.

23 And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

24 And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

25 And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

26 Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

27 And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

28 And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โดยวิธีนี้กิดและทีอมนเนอร์จึงยึดที่มั่นของคนเหล่านั้นได้. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากเดินทางไ่มากแล้วในแดนทุรกันดาร, เราก็มุ่งไปตามเส้นทางของเราไปยังแผ่นดินแห่งเซราเอีมลา.

และเมื่อชาวเลมันเห็นว่าคนเหล่านี้กำลังเดินทัพมุ่งไปแผ่นดินแห่งเซราเอีมลา, พวกเขาก็กังอายยิ่ง, เกือบจะมีแผนวางไว้เพื่อพาพวกเขาไปสู่ความพินาศ; ฉะนั้นพวกเขาเริ่มถอยเข้าแดนทุรกันดารอีก, แท้จริงแล้ว, แม้กลับไปตามทางเดิมที่พวกเขาเคยมา.

และดูเถิด, มันเป็นเวลากลางคืน และพวกเขาตั้งกระโจมของตน, เพราะแม่ทัพนายกองของชาวเลมันคิดว่าชาวไนไฟเหนื่อยอ่อน เพราะการเดินทางทัพของพวกเขา; และโดยที่คิดว่าพวกเขาได้ขับไล่ทั้งกองทัพของคนเหล่านั้นไปแล้ว ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ใส่ใจเกี่ยวกับเมืองแห่งแมนไท.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อถึงเวลากลางคืน, ข้าพเจ้าไม่ไห้คนของข้าพเจ้าหลับ, แต่ให้เดินทัพต่อไปโดยเส้นทางอื่นมุ่งไปแผ่นดินแห่งแมนไท.

และเพราะการเดินทางทัพของเราในตอนกลางคืนนี้, ดูเถิด, ในวันพรุ่งเราก็เลยชาวเลมันมาแล้ว, ถึงขนาดที่เรามาถึงเมืองแห่งแมนไทก่อนหน้าพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นดังนี้, คือด้วยกลยุทธ์นี้เรายึดเมืองแห่งแมนไทโดยปราศจากการนองเลือด.

และ เทททานได้บังเกิดขึ้นโดยวิธีนี้ กิด และ ทีอมนเมอร์ จึงได้ยึดเอาที่มั่นของพวกเขาได้. และ เทททานได้บังเกิดขึ้นอีก ชลัฏจากที่ใดเดินทางไปในถิ่นแຫ່ງแล้วรบถานกับบໍสมถอน, พวกเรารู้จ้ได้ออกไปตามเส้นทางของพวกเรารู้จ้ไปหาแผ่นดินเซราเอีมลา.

และ เวลาชาวเลมันเห็นว่าพวกเขาทำลัฏเดินทัพมุ่งไปหาแผ่นดินเซราเอีมลา, พวกเขาจึงเกิดมีความย่านกลัวหลายที่สุด, ย่านว่าจะมีแผนการวางไว้เพื่อจะพาพวกเขาไปสู่ความพินาศ; ฉะนั้น พวกเขาจึงเลืมถอยถินเข้าไปในถิ่นแຫ່ງแล้วรบถาน, แท้จริงแล้ว, แม้แต่ได้ถอยกับไปทางเฝ้าจ้พวกเขาได้ຍິກມາ.

และ จ้บ่บ้ง, มันเป็นเวลาทางถิน และ พวกเขาจึงได้ตั้งถ้ายขึ้น, เพาะว่า ทิวข่านายทะขานของชาวเลมันถิดว่า ชาวไนไฟจะอ่อนเพลย ย่อนถานถินทับของพวกเขา; และ โดยถิดว่า ถินเองได้ขับไล่กองทัพของชาวไนไฟไปแล้ว ฉะนั้น พวกเขาจึงบໍถิดอื่นใดเลยร่ถวกับเมืองแมนทายนั้น.

บัดนี้เทททานได้บังเกิดขึ้นถิ เวลาธอดถอนทางถิน, จ้าพะเจ้าบໍได้ใช้ถินของจ้าพะเจ้าบอน, แต่ว่าใช้ถินทับถໍไปตามเส้นทางอื่นมุ่งไปหาเมืองแมนทาย.

และ ย่อนว่าถานถินทับของพวกเร้าในถอนทางถิน, จ้บ่บ้ง, ในมีถໍมา พวกเร้าทำเลยข่าชาวเลมันไป, เทยจะขหาดที่พวกเร้าได้มารธอดเมืองแมนทายถ่อนพวกเขา.

และ เทททานได้บังเกิดขึ้นมาตามนี้ แล้ว, เป็นย่อนถินอุบาย, พวกเร้าจึงได้ยึดเอ้าเมืองแมนทายได้โดยบໍได้เสยเลือดเมื่อเลย.

- 29 And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, inso-much that they did flee into the wilderness.
- 30 Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.
- 31 And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.
- 32 But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.
- 33 But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.
- 34 Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อกองทัพของชาวเลมันมาถึงเมือง, และเห็นว่าเราเตรียมจะสู้รบกับพวกเขา, พวกเขาก็ฉงนยิ่งและเกิดความกลัวอย่างใหญ่หลวง, ถึงขนาดที่พวกเขาหลบหนีเข้าแดนทุรกันดารไป.
- แท้จริงแล้ว, และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกองทัพของชาวเลมันได้หลบหนีออกจากแผ่นดินเสียนี้ทั้งหมด. แต่ดูเถิด, พวกเขาพาผู้หญิงและเด็กเป็นอันมากออกจากแผ่นดินไปกับพวกเขา.
- และเมืองเหล่านั้นซึ่งชาวเลมันยึดได้, ในระยะเวลาที่ทุกเมืองอยู่ในการครอบครองของเรา; และบรรดาบิดาของเราและพวกผู้หญิงของเราและลูก ๆ ของเรากำลังกลับสู่บ้านของเขาทุกคน, นอกจากคนที่ถูกจับเป็นเชลยและถูกชาวเลมันพาไป.
- แต่ดูเถิด, กองทัพของเรามีกำลังน้อยที่จะรักษาเมืองหลายเมืองเช่นนั้นและทรัพย์สินมากมายเช่นนั้นได้.
- แต่ดูเถิด, เราวางใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราผู้ประทานชัยชนะเหนือผืนแผ่นดินเหล่านั้นให้เรา, ถึงขนาดที่เราได้เมืองและผืนแผ่นดินเหล่านั้น, ซึ่งเป็นของเราเอง.
- บัดนี้เราไม่รู้เหตุที่ฝ่ายปกครองไม่ได้ให้กำลังคนเราเพิ่ม; ทั้งคนที่มาหาเราก็ไม่รู้เหตุใดเราจึงไม่ได้รับกำลังเพิ่ม.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อเวลากองทัพของชาวเลมันได้เข้ามาใกล้เมือง, และ เห็นว่าพวกเรารวมพร้อมที่จะสู้รบกับพวกเขา, พวกเขาก็แปลกประหลาดใจที่กลัวที่สุด และ เกิดความย่ำแย่อย่างใหญ่หลวงขึ้น, ถึงขนาดที่พวกเขาได้พาเข้าไปในถิ่นแซ่งแล้วกับตาม.
- แท้จริงแล้ว, และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อเวลาทัพของชาวเลมันได้หนีออกจากแผ่นดินส่วนนี้ทั้งหมด. แต่จงระวัง, พวกเราได้พาพวกผู้หญิง และ เด็กน้อยเป็นจำนวนหลายจากแผ่นดินไปนำพวกเขา.
- และ ในเวลานี้ เมือง ต่างๆที่ชาวเลมันได้ยึดเอาไป ได้ตกอยู่ในความครอบครองของพวกเราแล้ว; และ บิดาของพวกเรา และ ผู้หญิงของพวกเรา และ เด็กน้อยของพวกเรา กำลังกลับถิ่นไปหาเรือนฐานของถิ่น, ยากเว้นแต่พวกที่ถูกรับไปเป็นเชลยเสีย และ ถูกชาวเลมันพาไปเท่านั้น.
- แต่จงระวัง, กองทัพของพวกเรามีกำลังที่หลายที่จะรักษาหลายหัวเมือง และ ทรัพย์อย่างหลายเช่นนี้ไว้ได้.
- แต่จงระวัง, พวกเราได้วางใจในพระเจ้าผู้ปกครองของเรา ผู้ประทานไขว่คว้าเพื่อแผ่นดินให้แก่พวกเรา, ถึงขนาดที่พวกเราได้เมือง และ แผ่นดินเหล่านั้นซึ่งเป็นของพวกเรา ถิ่นมา.
- บัดนี้พวกเราไม่รู้เหตุที่รัฐบาลเห็นว่าด้วยเหตุใดฝ่ายผู้ปกครองจึงไม่ส่งกำลังมาช่วยพวกเรา; และ พวกผู้ชายที่มาช่วยพวกเราไม่รู้ด้วยเหตุใดพวกเราจึงไม่ได้รับกำลังเพิ่มเติม.

35 Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

36 And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

37 But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

38 Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

39 And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

ดูเถิด, เราคิดว่าเป็นไปได้ว่าท่านไม่ได้รับความสำเร็จ, และท่านถอนกำลังไปสู่แผ่นดินเล็ยวนั้น; หากเป็นเช่นนั้น, เราก็ไม่ปรารถนาจะพรวดไปเลย.

และหากไม่ได้เป็นเช่นนั้น, ดูเถิด, เรากลัวว่าจะมีการแตกแยกในฝ่ายปกครอง, ที่พวกเขาไม่ได้ส่งคนมามากขึ้นเพื่อช่วยเหลือเรา; เพราะเรารู้ว่าพวกเขามีคนอยู่มากมายกว่าที่ส่งมา.

แต่, ดูเถิด, มันไม่สำคัญ—เราวางใจว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพลปล่อยเรา, ทั้งที่กองทัพของเราอ่อนแอ, แท้จริงแล้ว, และทรงปลดปล่อยเราจากเงื้อมมือศัตรู.

ดูเถิด, นี่คือนปีที่ยี่สิบเก้า, ในตอนปลายปี, และเราครอบครองผืนแผ่นดินของเรา; และชาวเลมันหลบหนีไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟแล้ว.

และบุตรเหล่านั้นของผู้คนของแอมมัน, ผู้ซึ่งข้าพเจ้ายกย่องไว้เช่นนั้น, ก็อยู่กับข้าพเจ้าในเมืองแห่งแมนไท; และพระเจ้าทรงค้ำจุนพวกเขา, แท้จริงแล้ว, และทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการล้มตายด้วยดาบ, ถึงขนาดที่แม้สักคนหนึ่งก็ไม่ถูกสังหาร.

จึงเป็น, พวกเรารู้ว่า ท่านกำลังติดอยู่ในชั้นอันตะลวย, และ ท่านได้นำกำลังไปช่วยเกลือนแดนดินส่วนนั้น; ถ้าหากเป็นเช่นนั้น พวกเรารู้ว่า จะไม่เลี้ยว.

และ ถ้าหากมันไม่เป็นเช่นนั้น, จึงเป็น, พวกเรารู้ว่า มันจะมี การแตกแยกในฝ่ายผู้ปกครอง, เจ้าผู้บังคับบัญชาผู้เพิ่มอีก; เพราะพวกเรารู้จักว่า มันมีผู้ยืนอยู่ยาวไกลของหลาย, หลายกว่าที่ได้ส่งมาแล้ว.

แต่จึงเป็น, มันไม่สำคัญ—พวกเรารู้ว่าพระเจ้าจะ ปิดป้องพวกเราก่อน, ทั้งที่กองทัพของพวกเราก่อน, แท้จริงแล้ว, พระองค์ได้ปิดป้องพวกเราก่อนจากภัยของศัตรูของพวกเราก่อน.

จึงเป็น, ตอนนี้มีภัยพิบัติชาวเลมัน, และ พวกเรารู้ได้เป็นเจ้าของแผ่นดินของพวกเราก่อน; และ ชาวเลมันได้หนีกับไปหาแผ่นดินนี้ไฟแล้ว.

และ พวกเราผู้ยืนอยู่ของผู้คนของอามมอนผู้ซึ่งข้าพเจ้ายกย่องไว้เช่นนั้น, ก็อยู่กับข้าพเจ้าในเมืองแห่งแมนไท; และ พระเจ้าเป็นผู้ค้ำจุนพวกเรา, แท้จริงแล้ว, และ ได้คุ้มครองพวกเราให้พ้นจากการล้มตายด้วยดาบ, ถึงขนาดที่แม้สักคนหนึ่งก็ไม่ถูกสังหาร.

40 But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty where-with God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

41 And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

แต่ดูเถิด, พวกเขาได้รับบาดเจ็บมาก; กระนั้นก็ตามพวกเขายืนหยัดในเสรีภาพนั้นซึ่งด้วยสิ่งนั้นพระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้พวกเขาเป็นอิสระ; และนั่นวันพวกเขาเคร่งครัดในการระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขายึดมั่นต่อการรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์, และคำพิพากษาของพระองค์, และพระบัญญัติของพระองค์ตลอดเวลา; และศรัทธาของพวกเขาเข้มแข็งในคำพยากรณ์เกี่ยวกับทุกสิ่งที่จะมาถึง.

และบัดนี้, โมโรไน, พี่ที่รักของข้าพเจ้า, ขอพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเรา, ผู้ทรงไถ่เราและทำให้เราเป็นอิสระ, ทรงโปรดคุ้มครองท่านไว้ในที่ประทับของพระองค์ตลอดเวลาเถิด; แท้จริงแล้ว, และขอพระองค์ทรงโปรดปรานคนเหล่านี้, แม้เพื่อท่านจะได้รับความสำเร็จในการได้ครอบครองทุกสิ่งซึ่งชาวเลม่อนยึดไปจากเรา, ซึ่งเป็นสิ่งสำหรับคำจูนเรา. และบัดนี้, ดูเถิด, ข้าพเจ้ายุติสาส์นของข้าพเจ้า. ข้าพเจ้าคือฮีลามัน, บุตรของแอลมา.

แต่ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບາດເຈັບຫລາຍບ່ອນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນ ເສລີພາບ ເປັນດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອິດສະລະ; ແລະ ນັບມື້ນັບວັນພວກເຂົາຍັງໝັ້ນຢູ່ໃນການລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຫລາຍຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຍຶດຖື ທີ່ຈະຮັກສາຂໍ້ກຳນົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາ; ແລະ ພວກເຂົາມີສັດທາຢ່າງລົ້ນເຫລືອໃນຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

ແລະ ບັດນີ້, ອ້າຍນ້ອງໂມຣ໌ໂນທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ໄຖ່ພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນອິດສະລະ ຈົ່ງໂປດຄຸ້ມຄອງທ່ານໄວ້ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງຕະຫລອດໄປດ້ວຍເຖິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງໂປດຄຸ້ມຄອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດໃນການຍຶດເອົາທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ຍຶດໄປຈາກພວກເຮົາກັບຄືນມາ, ເພື່ອຈະໄດ້ຄ້ຳຊຸພວກເຮົາ. ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເທົ່ານີ້. ຂ້າພະເຈົ້າຄືຮີລາມັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ.

Alma 59

- 1 Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.
- 2 Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.
- 3 And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.
- 4 And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.
- 5 And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephihah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

แอลมา ๕๙

บัดนี้เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นในปีที่สามสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, หลังจากโมโรไนได้รับและอ่านสาส์นของฮีลามัน, ท่านชื่นชมยินดีอย่างยิ่งเพราะความผาสุก, แท้จริงแล้ว, ความสำเร็จอันใหญ่หลวงซึ่งฮีลามันได้รับ, ในการได้ผืนแผ่นดินเหล่านั้นซึ่งเสียไปแล้วกลับคืนมา.

แท้จริงแล้ว, และท่านทำให้เป็นที่รู้แก่ผู้คนทั้งหมดของท่าน, ในทั่วแผ่นดินโดยรอบในส่วนที่ท่านอยู่, เพื่อคนทั้งหลายจะได้ชื่นชมยินดีด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านส่งสาส์นไปยังเพโฮรันโดยทันที, โดยปรารถนาจะให้ท่านพาคนมารวมกันเพื่อเสริมกำลังฮีลามัน, หรือกองทัพของฮีลามัน, ถึงขนาดที่ท่านจะได้รักษาแผ่นดินส่วนนั้นไว้ได้โดยง่ายซึ่งท่านได้ประสบความสำเร็จอย่างปาฏิหาริย์ยิ่งในการเอากลับคืนมาได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อโมโรไนส่งสาส์นนี้ไปยังแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ท่านเริ่มวางแผนอีกเพื่อท่านจะได้แผ่นดินและเมืองเหล่านั้นที่เหลืออยู่ซึ่งชาวเลมันได้ยึดไปจากพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่โมโรไนกำลังเตรียมจะไปสู้รบกับชาวเลมันอยู่ดังนี้, ดุเหิด, ผู้คนของนีไฟฮ่าห์, ซึ่งรวมกันจากเมืองแห่งโมโรไนและเมืองแห่งลิไฮและเมืองแห่งโมริแอนตอน, ถูกชาวเลมันโจมตี.

แอมมา ๕๗

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามสิบแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้ถิ่นของนีไฟ, ทลัวจจากโมโรไนได้รับสาส์นของฮีลามัน และอ่านมันแล้ว, เขามีความปีติยินดีอย่างยิ่ง และ เขาก็ได้ด้วยความผาสุก, แท้จริงแล้ว, เขามีความชื่นชมกับความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ซึ่งฮีลามันได้รับในการยึดเอาแผ่นดินต่างๆที่เสียไปกลับคืนมา.

แท้จริงแล้ว, และ เขาก็ได้ประกาศให้ผู้คนทุกถิ่นของเขารู้จัก, และ เขาก็ได้ประกาศให้ผู้คนที่เขาอาศัยอยู่ในอ้อมแอ้มนั้นรู้จักกัน, เพื่อพวกเขาจะได้ปีติยินดีร่วมกัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เขาก็ได้ส่งสาส์น สบับขึงไปหา เพโฮรันโดยทันที, โดยปรารถนาจะให้เขามารวมกัน เพื่อเพิ่มกำลังให้ฮีลามัน, ทลัวจจากของฮีลามัน, เท็จจะพบว่าที่เขามีสมาคมรักษาดินแดนส่วนนั้นไว้ได้อย่างสบาย ซึ่งเขามีสมาคมช่วยเหลืออย่างแปลกปะหลาดในการยึดเอามันกลับคืนมาได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเวลาโมโรไนส่งสาส์นนี้ไปหาแผ่นดินเซราเฮมลาแล้ว, เขาก็ได้เล็งวางแผนอีก เพื่อเขามีสมาคมของทั้งขมิถ และ ทิวเมืองต่างๆที่เหลืออยู่นั้นกลับคืนมา ซึ่งชาวเลมันได้ยึดเอาไปจากพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ขณะที่โมโรไนกำลังเตรียมตัวที่จะไปสู้รบกับชาวเลมันอยู่นั้น, จั๋เบ๋, ผู้ถิ่นของนีไฟราห์มาแต่โรมันจากเมืองโมโรไน และ จากเมืองลิไฮ และ จากเมืองโมริอานตอนกับกำลังทัพชาวเลมันโจมตี.

6 Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

7 And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephihah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

8 And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephihah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

9 And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephihah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

10 Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

11 And now, when Moroni saw that the city of Nephihah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

แท้จริงแล้ว, แม้นบรรดาผู้ที่ถูกบีบบังคับให้หลบหนีจากแผ่นดินแห่งแมนไท, และจากแผ่นดินโดยรอบ, ได้เข้ามาสมทบกับชาวเลมันในแผ่นดินส่วนนี้.

และโดยที่มีคนมากมายยิ่งดั่งนั้น, แท้จริงแล้ว, และโดยที่นับวันได้รับกำลังเพิ่มขึ้น, โดยคำสั่งของแอมมอรอนพวกเขายกมาต่อสู้กับผู้คนของนีไฟฮาห์, และพวกเขาเริ่มสังหารคนเหล่านั้นด้วยการเช่นฆ่าไม่เลือกหน้า.

และกองทัพของพวกเขาเริ่มกำลังพลมากมายยิ่งจนผู้คนของนีไฟฮาห์ที่เหลืออยู่จำต้องหลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขา; และคนเหล่านั้นมาแม้จนเข้าสมทบกับกองทัพของโมโรไน.

และบัดนี้โดยที่โมโรไนคิดว่าควรส่งคนไปเมืองแห่งนีไฟฮาห์, เพื่อช่วยผู้คนให้รักษาเมืองนั้น, และโดยที่รู้ว่าการจะรักษาเมืองไม่ให้เกิดอยู่ในเงื้อมมือชาวเลมันง่ายกว่าการยึดกลับคืนจากคนเหล่านั้น, ท่านคิดว่าพวกเขาจะรักษาเมืองนั้นไว้ได้โดยง่าย.

ฉะนั้นท่านจึงให้กำลังพลทั้งหมดของท่านอยู่รักษาสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งท่านยึดคืนมาได้.

และบัดนี้, เมื่อโมโรไนเห็นว่าเสียเมืองแห่งนีไฟฮาห์ไปท่านก็โศกเศร้ายิ่ง, และเริ่มสงสัย, เพราะความชั่วร้ายของผู้คน, ว่าพวกเขาจะไม่ตกไปอยู่ในเงื้อมมือพี่น้องของตนหรือ.

แท้จริงแล้ว, พวกที่ถูกรวบจับกับใช้หนีจากแผ่นดินแมนทาย, และจากแผ่นดินอ้อมแอ้มนั้นได้เข้ามาเข้าร่วมกับชาวเลมันในแผ่นดินส่วนนี้.

และ พวกเขามีผู้เป็นจำนวนมาก ทลวงทลาย, แท้จริงแล้ว, แต่ละมีพวกเขาได้รับกำลังเพิ่มขึ้น, โดยคำสั่งของอามมอรอน, พวกเขารู้จักได้ยกมาสู้รบกับผู้ของนีไฟฮาห์, และ พวกเขาได้เริ่มฆ่าพวกเขาจนกว่าผู้เป็นจำนวนมากทลวงทลายได้ถูกฆ่าตาย.

และ กองทัพของพวกเขามีกำลังย่างทลวงทลาย จนว่าผู้ของนีไฟฮาห์ที่เหลืออยู่จำเป็นต้องหนีไป; และ พวกเขาได้เข้ามาพร้อมกับกองทัพของโมโรไน.

และ บัดนี้ตามถนัดของโมโรไบนั้น เข่นถนัดส่งผู้ไปเมืองนีไฟฮาห์, เพื่อช่วยที่เหลือผู้ให้รักษานี้, และ โดยที่รู้ว่าการที่จะรักษานี้ให้ตกอยู่ในกำมือของชาวเลมันนั้นแสนง่ายกว่าจะไปติดเอาถิ่น, เข่นถนัดว่าผู้ในเมื่อนี้จะรักษานี้ไว้ได้โดยง่าย.

ฉะนั้น เข่นจึงสั่งใช้กำลังทัพทั้งหมดของเข่นอยู่รักษาสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งเข่นยึดคืนมาได้.

และ บัดนี้, เมื่อโมโรไนรู้ว่า เมืองนีไฟฮาห์ถูกยึดเอาไปแล้ว, เข่นก็โศกเศร้าใจทลวงทลายที่สุด และ เข่นมีความสงสัยขึ้นมาย้อนว่าความชั่วร้ายของผู้, ถ้าหากพวกเขาถลวงทลายไปอยู่ในกำมือของพี่น้องของพวกเขาทลวงทลาย.

12 Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

13 And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

ບັດນີ້ເປັນເລື່ອງທີ່ເກີດກັບແມ່ທັບ
ນາຍກອງຂອງທ່ານທັງໝົດ. ພວກນີ້
ສົງໄສແລະປະຫລາດໃຈເຊັ່ນກັນ
ເພາະຄວາມຊໍ້າຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ
ການນີ້ເພາະຄວາມສໍາເລັດຂອງຂາວເລ
ມັນເໝືອນພວກເຂົາ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ໂມໂຣໂນໂກຣຟຳປາຍປະກອບ, ເພາະ
ຄວາມເຄາະເຈັບຂອງພວກເຂົາເຄື່ອງ
ອິສຣາຢຸນຂອງປະເທດຕົນ.

ບັດນີ້ເລື່ອງນີ້ກໍເກີດຂຶ້ນກັບຫົວໜ້ານາຍ
ທະຫານຂອງເພີ່ນທັງໝົດ. ເຂົາເຈົ້າກໍ
ສົງໄສ ແລະ ແປກປະຫລາດໃຈຄືກັນ ເພາະ
ຄວາມຊໍ້າຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ ມັນແປກ
ປະຫລາດໃຈຫລາຍກ່ວາກັບຊາວເລມັນທີ່
ມີອຳນາດເໝືອນກ່ວາພວກເຂົາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣ
ໂນໄດ້ຮຽດແຄ້ນໃຫ້ຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ, ຍ້ອນ
ວ່າເຂົາເຈົ້າ ບໍ່ເອົາຫົວຊາກ່ວາກັບອິດສະລະ
ພາບຂອງປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

Alma 60

- 1 And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.
- 2 For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.
- 3 And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.
- 4 But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

แอลมา 60

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านเขียนไปถึงผู้ปกครองแผ่นดินอีก, ซึ่งคือเพโฮรัน, และนี่คือถ้อยคำที่ท่านเขียน, มีความว่า : ดูเถิด, ข้าพเจ้าส่งสาส์นของข้าพเจ้ามาถึงเพโฮรัน, ผู้เป็นหัวหน้าผู้พิพากษาและผู้ปกครองเหนือแผ่นดิน, ในเมืองแห่งเซราเฮมลา, และถึงทุกคนที่ได้รับเลือกโดยคนเหล่านั้นด้วยเพื่อปกครองและดำเนินกิจงานเกี่ยวกับสงครามครั้งนี้.

เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้ามีบางสิ่งจะกล่าวแก่คนเหล่านั้นทางการกล่าวโทษ; เพราะดูเถิด, ตัวท่านรู้ว่าท่านได้รับแต่งตั้งมาเพื่อรวบรวมคน, และจัดหาดาบ, และกระบี่, และอาวุธสงครามทุกชนิดทุกประเภทให้พวกเขา, และส่งออกมาสู้รบกับชาวเลมัน, ไม่ว่าในส่วนใดก็ตามที่พวกนั้นจะเข้ามาในแผ่นดินของเรา.

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าตัวข้าพเจ้า, และคนของข้าพเจ้าด้วย, และฮิเลมานกับคนของเขาด้วย, ต้องทนความทุกข์เข่นสาอย่างใหญ่หลวงยิ่ง; แท้จริงแล้ว, แม้ความหิวโหย, ความกระหาย, และความเหน็ดเหนื่อย, และความทุกข์ทุกอย่างทุกประเภท.

แต่ดูเถิด, หากเราต้องทนทุกข์กันแต่เพียงทั้งหมดนี้เราก็คงจะไม่พรั่นหรือต่อว่าเลย.

แอมมา 60

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก เพิ่มขึ้นได้ ขุนนางสิบไปหาผู้ปกครองแผ่นดินอีก ผู้ชื่อว่าเพโฮรัน, และ มีถ้อยความที่เพิ่มขึ้น ขุนไป, มีถ้อยความว่า: จົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ສົ່ງສານນີ້ມາຫາເພຣີອັນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ ເຊຣາເຮັມລາ, ຜູ້ເປັນ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ປົກຄອງແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ແລະ ມາຫາທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍສຽງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພື່ອປົກຄອງ ແລະ ດຳເນີນການງານກ່ຽວກັບສົງຄາມ ເທື່ອນີ້.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີສິ່ງທີ່ຈະກ່າວ ກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ ເປັນການກ່າວໂທດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົວພວກທ່ານເອງໄດ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຂົ້າໂຮມຜູ້ຄົນ, ແລະ ຈັດຫາ ຫອກ ແລະ ດາບ, ແລະ ຫາອາວຸດແຫ່ງ ສົງຄາມທຸກຊະນິດໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ສົ່ງ ພວກເຂົາອອກໄປສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນ, ບໍ່ ວ່າຈະເປັນບ່ອນໃດກໍຕາມ ທີ່ພວກເຂົາຈະ ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ.

ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບ ພວກທ່ານໂດຍກົງວ່າ, ແລະ ຄົນຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຮິລາມັນກັບຄົນຂອງເພິ່ນ ນຳອີກ, ຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານຢ່າງແສນ ສາຫັດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕ້ອງທົນຕໍ່ຄວາມຫິວ ເຂົ້າ, ຫິວນ້ຳ, ແລະ ຄວາມອົດເມື່ອຍ, ແລະ ຄວາມທຸກບາງປະການ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາຕ້ອງ ອົດທົນຢູ່ກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເທົ່ານັ້ນ ພວກເຮົາ ກໍຈະບໍ່ຈົ່ມວ່າ ແລະ ຮ້ອງທຸກເລີຍ.

5 But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

6 And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

7 Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

8 Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

9 But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

แต่ดูเถิด, การเซ่นฆ่าที่เกิดขึ้นในบรรดาผู้คนของเราใหญ่หลวงนัก; แท้จริงแล้ว, คนหลายพันคนล้มตายด้วยดาบ, ในขณะที่มันอาจไม่เป็นอย่างนั้นหากท่านส่งกำลังและความช่วยเหลือให้กองทัพเราเพียงพอ. แท้จริงแล้ว, การละเลยของท่านที่มีต่อเราใหญ่หลวงนัก.

และบัดนี้ดูเถิด, เราปรารถนาจะรู้เหตุของการละเลยอันใหญ่หลวงยิ่งนี้; แท้จริงแล้ว, เราปรารถนาจะรู้เหตุของสภาวะอันไร้ความคิดของท่าน.

ท่านคิดหรือว่าจะนั่งอยู่ได้บนบัลลังก์ของท่านในสภาวะแห่งความไม่รู้สิทธิรู้สมอันไร้ความคิด, ขณะที่ศัตรูของท่านกำลังขยายงานแห่งความตายรอบตัวท่าน? แท้จริงแล้ว, ขณะที่พวกเขากำลังกระทำความผิดกรรมพื้ของของหลายพันคน—

แท้จริงแล้ว, แม้พวกเขาที่พึ่งพาการคุ้มครองจากท่าน, แท้จริงแล้ว, ตั้งท่านไว้ในฐานะที่ท่านจะช่วยเหลือพวกเขาได้, แท้จริงแล้ว, ท่านจะได้ส่งกองทัพไปให้พวกเขา, เพื่อให้พวกเขามีกำลังเพิ่มขึ้น, และช่วยพวกเขาหลายพันคนให้รอดพ้นจากการล้มตายด้วยคมดาบ.

แต่ดูเถิด, นี่ไม่ใช่ทั้งหมด—ท่านหน่วงเหนี่ยวเสบียงกรังของท่านไม่ส่งให้พวกเขา, ถึงขนาดที่คนจำนวนมากต่อสู้และต้องสิ้นชีพเพราะความปรารถนาอันแรงกล้าของพวกเขาซึ่งพวกเขามีเพื่อความผาสุกของผู้คนเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, และการนี้พวกเขาทำไปเมื่อพวกเขากำลังจะตายด้วยความหิวโหย, เนื่องจากการละเลยอันใหญ่หลวงยิ่งของท่านต่อพวกเขา.

แต่ຈິງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍໄປເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍພັນຄົນໄດ້ລົ້ມຕາຍດ້ວຍດາບ, ຊຶ່ງມັນບໍ່ຄວນເປັນໄປເລີຍຖ້າຫາກພວກທ່ານໄດ້ສົ່ງກຳລັງ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອແກ່ກອງທັບຂອງພວກເຮົາພຽງພໍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ເອົາຫົວຊາກັບພວກເຮົາເລີຍ.

ແລະ ບັດນີ້ຈິງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຢາກຮູ້ຈັກສາເຫດຂອງການບໍ່ເອົາຫົວຊາກັບໃຫຍ່ຫລວງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຢາກຮູ້ຈັກວ່າ ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈິ່ງບໍ່ເອົາໃຈໃສ່.

ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຈະນັ່ງຢູ່ໃນບັນລັງຂອງພວກທ່ານໄດ້ຢ່າງໄວ້ຈ້າ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຄິດໃນຂະນະທີ່ສັດຕູຂອງພວກທ່ານກຳລັງແຜ່ຂະຫຍາຍວຽກງານແຫ່ງຄວາມຕາຍອ້ອມຮອບຕົວຂອງພວກທ່ານຢູ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລານີ້ສັດຕູກຳລັງຂ້າພັນນອງຂອງພວກທ່ານຢູ່ເປັນພັນໆຄົນ—

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ລ່ອຍຄວາມຄຸ້ມຄອງຈາກພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ເລືອກພວກທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃນຖານະນີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ສົ່ງກອງທັບໄປໃຫ້ພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ຫລາຍພັນຄົນ ພັນຈາກການຕາຍດ້ວຍດາບ.

ແຕ່ຈິງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ພວກທ່ານໄດ້ກັກສະບຽງອາຫານໄວ້ ບໍ່ສົ່ງໄປໃຫ້ພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຄົນຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ ແລະ ຕ້ອງເສຍຊີວິດໄປ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີຄວາມປາດຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ມີຄວາມຜາສຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ ແລະ ກຳລັງຈະ ຕາຍດ້ວຍຄວາມອຶດຫິວ, ເພາະການບໍ່ເອົາຫົວຊາຂອງພວກທ່ານນີ້.

10 And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

11 Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

12 Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

13 For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า—เพราะท่านควรจะเป็นที่รัก; แท้จริงแล้ว, และท่านควรจะกระตุ้นตัวท่านให้ขยันหมั่นเพียรยิ่งขึ้นเพื่อความผาสุกและอิสรภาพของผู้คนเหล่านี้; แต่ดูเถิด, ท่านละเลยพวกเขาถึงขนาดที่เลือดของคนหลายพันคนจะลงมาบนศีรษะของท่านเพื่อการแก้แค้น; แท้จริงแล้ว, เพราะเสียงร่ำไห้ของพวกเขา, และความทุกข์ทรมานทั้งหมดของพวกเขาเขารู้ถึงพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าแล้ว—

ดูเถิด, ท่านคิดหรือว่าท่านจะนั่งอยู่ได้บนบัลลังก์ของท่าน, และเพราะพระมหากรุณาธิคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าท่านจะไม่ต้องทำอะไรเลยและพระองค์จะทรงปลดปล่อยท่าน? ดูเถิด, หากท่านคิดเช่นนั้นท่านก็คิดโดยเปล่าประโยชน์.

ท่านคิดหรือว่า, เพราะพี่น้องเป็นอันมากของท่านถูกฆ่าก็เพราะความชั่วร้ายของพวกเขา? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าหากท่านคิดเช่นนั้นท่านก็คิดโดยเปล่าประโยชน์; เพราะข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, มีคนมากมายที่ล้มตายด้วยคมดาบ; และดูเถิดมันเป็นการกล่าวโทษท่าน;

เพราะพระเจ้าทรงยอมให้คนชอบธรรมถูกสังหารเพื่อความยุติธรรมและการพิพากษาของพระองค์จะมาถึงคนชั่วร้าย; ฉะนั้นท่านไม่จำเป็นต้องคิดว่าคนชอบธรรมสูญเสียชีวิตไปแล้วเพราะพวกเขาถูกสังหาร; แต่ดูเถิด, พวกเขาได้เข้าไปในสถานพักผ่อนของพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพวกเขาแล้ว.

และ บัดนี้, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า—เพราะว่าพวกท่านถนอมจะเป็นที่รักของ; ดังนั้น, และ พวกท่านถนอมจะระงับตัวเองให้พากพวนหลายขึ้นเพื่อถนอมผาสุก และ ถนอมจะระงับของผู้อื่นพวกนี้; แต่จงเบี่ยง, พวกท่านบ่เอาข้อหาพวกเจ้าเลย เท็จจะขาดที่เลือดของหลายพัน ถนอมจะไหลลงมาถึงพวกท่านเพื่อ การแก้แค้น; แท้จริงแล้ว, พระเจ้าผู้เจ้า การร้องไห้ และ ถนอมทุกทีละมาน ทั้งชนิดของพวกเจ้าแล้ว—

จงเบี่ยง, พวกท่านถนอมบ่ว่า พวกท่านจะนั่งอยู่ในบัลลังก์ของพวกท่านได้, และ ถนอมว่าพระกรุณาธิคุณของพระเจ้า พวกท่านบ่ต้องเร่งรัดยังเลย และ พระองค์จะปลดปล่อยพวกท่าน? จงเบี่ยง, ถ้าหากพวกท่านถนอมบ่, พวกท่าน ถนอมผิดไปแล้ว.

พวกท่าน ถนอมบ่ว่า, พี่น้องของพวกท่านที่ถูกฆ่าตาย ถนอมว่าถนอมชั่วร้ายของพวกเจ้า? ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า ถ้าหากพวกท่านถนอมแบบนี้ พวกท่านถนอมผิดไปแล้ว; เพราะ ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, พวกท่านจะถูกสังหารโดยดาบ; ถนอมว่าถนอมเป็นจำวนของหลายนั้น;

เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้ยอมให้ ถนอมทำต้องถูกฆ่า เพื่อถนอมยุติธรรม และ การพิพากษาของพระองค์จะได้ มาหาถนอม; ฉะนั้น พวกท่านบ่ต้อง ถนอมว่าถนอมทำผิดไป ถนอมว่าพวก เจ้าถูกฆ่า; แต่จงเบี่ยง, พวกเจ้าได้เข้าไปในที่พักผ่อนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอันเป็น พระเจ้าของพวกเจ้าแล้ว.

14 And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

15 For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

16 Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ข้าพเจ้ากลัวอย่างยิ่งว่าการพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าจะมาถึงคนเหล่านี้, เพราะความเฉื่อยชาของพวกเรา, แท้จริงแล้ว, แม้ความเฉื่อยชาของฝ่ายปกครองของเรา, และการละเลยอันใหญ่หลวงยิ่งของพวกเราต่อพี่น้องของตน, แท้จริงแล้ว, ที่มีต่อคนเหล่านั้นที่ถูกสังหาร.

เพราะหากไม่เป็นเพราะความชั่วร้ายซึ่งเริ่มต้นที่หัวหน้าของเราก่อนแล้ว, เราจะได้ต้านทานศัตรูของเราได้เพื่อพวกนั้นจะไม่สามารถได้อำนาจเหนือเรา.

แท้จริงแล้ว, หากไม่ใช่เพราะสงครามซึ่งเกิดขึ้นระหว่างเราเอง; แท้จริงแล้ว, หากไม่ใช่เพราะพวกขึ้นชอบราชาธิปไตยเหล่านี้, ซึ่งเป็นการทำให้เกิดการนองเลือดมากมายเช่นนี้ในหมู่เราเอง; แท้จริงแล้ว, ในเวลาที่เรากำลังขัดแย้งกันในหมู่, หากเราได้รวมกำลังของเราดังที่เราเคยทำมาแต่ก่อน; แท้จริงแล้ว, หากไม่ใช่เพราะความปรารถนาในพลังอำนาจและสิทธิอำนาจซึ่งพวกขึ้นชอบราชาธิปไตยเหล่านี้ต้องการมีเหนือเรา; หากพวกเขาซื่อสัตย์ต่ออุดมการณ์แห่งอิสรภาพของเรา, และเข้ามาสามัคคีกับเรา, และออกไปสู้รบกับศัตรูของเรา, แทนที่จะจับดาบขึ้นสู้รบกับเรา, อันเป็นเหตุให้เกิดการนองเลือดมากมายในหมู่เรา; แท้จริงแล้ว, หากเราออกไปสู้รบกับพวกเขาด้วยกำลังของพระเจ้า, เราจะทำให้ศัตรูของเรากระจัดกระจายไป, เพราะมันจะเป็นดังนั้น, เป็นไปตามพระวาจาของพระองค์.

และ บัดนี้จึงเป็น, ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, ข้าพเจ้าฝ่านทลายที่สุดว่า ภาวนาพิพากษาของพระเจ้าจะมาหาผู้ถือพวกนี้, ย้อนว่าความบໍ່เอົາทົວຊາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄວາມບໍ່ເອົາຫົວຊາຂອງຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຮົາທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເລີຍກັບພັນຮອງຂອງຕົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເລີຍກັບຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ.

เพราะถ้าหาก มันบໍ່ແມ່ນຍ້ອນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນມາຈາກພວກຫົວໜ້າຂອງພວກເຮົາກ່ອນແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍ່ຈະຕ້ານທານສັດຕູຂອງພວກເຮົາໄດ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາມີອຳນາດເໝືອກວ່າພວກເຮົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກມັນບໍ່ແມ່ນຍ້ອນສົງຄາມ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງພວກເຮົາເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນຍ້ອນກຸ່ມນິຍົມກະສັດເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ການນອງເລືອດອັນແສນສາຫັດເຊັ່ນນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຮົາເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາກໍ່ລົງຂັດແຍ້ງກັນ ຖ້າຫາກພວກເຮົາຮ່ວມກໍ່ລົງເຂົ້າກັນຄືກັນກັບພວກເຮົາເຄີຍເຮັດມາແຕ່ກ່ອນແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຢາກໄດ້ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຊຶ່ງກຸ່ມນິຍົມກະສັດໄດ້ກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍກັບພວກເຮົາຢູ່ນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຂົາຊຸ້ມສັດຕູດິມການແຫ່ງອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບພວກເຮົາ, ແລະ ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກເຮົາ ແທນທີ່ຈະຍົກດາບຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັນເອງ, ອັນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການນອງເລືອດເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງພວກເຮົາເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາອອກໄປສູ້ຮົບກັບສັດຕູດ້ວຍພະລັງຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ສັດຕູຂອງພວກເຮົາຜ່າຍແພ້ໄປ, ແລະ ມັນຈະເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ພະຣາຊາຂອງພະອົງສຳເລັດ.

17 But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

18 But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

19 Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

20 Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

21 Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

แต่ดูเถิด, บัดนี้ชาวเลมมันกำลังมาโจมตีเรา, ยึดครองผืนแผ่นดินของเรา, และพวกเขากำลังฆาตกรรมผู้คนของเราด้วยดาบ, แท้จริงแล้ว, ผู้หญิงและลูก ๆ ของเรา, และพาคนเหล่านี้ไปเป็นเชลยด้วย, ทำให้พวกเขาต้องรับความทุกข์ทรมานและการ, และนี่เพราะความชั่วร้ายอย่างใหญ่หลวงของบรรดาผู้ที่แสวงหาพลังอำนาจและสิทธิอำนาจ, แท้จริงแล้ว, แม้พวกขึ้นชอบราชาธิปไตย.

แต่เหตุใดข้าพเจ้าจะกล่าวมากเกี่ยวกับเรื่องนี้เล่า? เพราะเรารู้ไม่แต่เป็นไปได้ว่าแม้แต่ตัวท่านก็แสวงหาอำนาจอยู่. เรารู้ไม่แต่เป็นไปได้ว่าแม้แต่ท่านก็เป็นผู้ทรยศต่อประเทศของท่านด้วย.

หรือเป็นไปได้ว่าท่านละเลยเรา เพราะท่านอยู่ในใจกลางประเทศของเราและท่านถูกห้อมล้อมอยู่ด้วยความปลอดภัย, ท่านจึงไม่จัดส่งอาหารไปให้เรา, และผู้คนด้วย เพื่อเสริมกำลังกองทัพของเรา?

ท่านลืมพระบัญญัติของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของท่านแล้วหรือ? แท้จริงแล้ว, ท่านลืมการเป็นเชลยของบรรพบุรุษเราแล้วหรือ? ท่านลืมเสียแล้วหรือที่เราได้รับการปลดปล่อยจากเงื้อมมือศัตรูมาหลายครั้งแล้ว?

หรือท่านคิดว่าพระเจ้าจะทรงปลดปล่อยเราต่อไป, ขณะที่เรานั่งอยู่บนบัลลังก์ของเราและไม่ใช้ประโยชน์จากสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดหาไว้ให้เรา?

แต่จงเงี่ย, บัดนี้ชาวเลมมันกำลังมาโจมตีพวกเรานี้, กำลังยึดเอาแผ่นดินของพวกเรานี้ไป, และ พวกเขากำลังฆ่าผู้ถนัดของพวกเรานี้ด้วยดาบ, แท้จริงแล้ว, พวกเขายังคงจับเรา และ เด็กน้อยของพวกเรานี้, และ ำกักจับไปเป็นเชลยนำอิรัก, เร็ดให้พวกเรานี้ต้องได้รับความทุกข์ทรมาน, และ สิ่งนี้เกิดขึ้นย้อนความชั่วร้ายที่สุดของผู้ที่สะเทวองศาอำนาจ และ สัดอำนาจ, แท้จริงแล้ว, แม้พวกมันมีมิมกะสัดเทล่านั้น.

แต่เป็นที่ยังข้าพเจ้าจึงถามเจ้าว่า ยาวรูงกับเลื่องนี้? เพราะพวกเรานี้บ่รู้จักรว่าพวกท่านเองกำลังสะเทวองศา สัดอำนาจอยู่ทลิ่ง. พวกเรานี้บ่รู้จักรว่าพวกท่านเองก็เป็นผู้ถนัดยิ่งดี ปะเทอดศาของพวกท่านถักกันทลิ่ง.

ทลิ่ง ว่าพวกท่านบ่เอาทิวธาอื่นว่า พวกท่านอยู่ในใจกาของปะเทอด และ พวกท่านถูกรักห้อมล้อมด้วยกำลังอื่น แท้จริงแล้ว, จินว่าพวกท่านบ่ได้จัดส่งอาหารไปให้พวกเรานี้, และ บ่ส่งถักไปเพิ่มกำลังกองทัพของพวกเรานี้?

พวกท่านลืมพระบัญญัติของอิจิ พระผู้เป็นเจ้าของพวกท่านแล้วบ่? แท้จริงแล้ว, พวกท่านลืมการเป็นเชลยของบั้นพระบุตรของพวกเรานี้แล้วบ่? พวกท่านลืมแล้วบ่ว่า พวกเรานี้ได้รับการปิดป้องใช้พ้นจากภามีของสัดถมาทลายเทื่อแล้ว?

ทลิ่ง ว่าพวกท่านถักว่าพระผู้เป็นเจ้าจะปิดป้องพวกเรานี้ไปอยู่, ในขณะทักพวกเรานี้บ่อยู่เทื่งบั้นลิ่ง และ บ่ใช้สิ่งทักพระผู้เป็นเจ้าจัดทากไว้ใช้ปะเทอด?

22 Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

23 Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

24 And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

แท้จริงแล้ว, ท่านจะนั่งอยู่ในความเกียจคร้านหรือในขณะที่ท่านถูกห้อมล้อมด้วยคนหลายพันคน, แท้จริงแล้ว, คนหลายหมื่นคน, ผู้ซึ่งนั่งอยู่ในความเกียจคร้านด้วย, ในขณะที่มีคนหลายพันคนรอบชายแดนของแผ่นดินกำลังล้มตายด้วยคมดาบ, แท้จริงแล้ว, ได้รับบาดเจ็บและหลังเลือด ?

ท่านคิดหรือว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงถือว่าท่านไม่มีความผิดขณะที่ท่านนั่งเฉยและมองดูสิ่งเหล่านี้ ? ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย. บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านจำไว้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าตรัสว่าจะต้องทำภาชนะข้างในให้สะอาดเสียก่อน, และแล้วจึงจะทำความสะอาดภาชนะข้างนอกด้วย.

และบัดนี้, เว้นแต่ท่านกลับใจจากสิ่งที่ท่านทำไปแล้ว, และเริ่มต้นทำงาน, และส่งอาหารและคนมาให้เรา, และให้อิลามันด้วย, เพื่อเขาจะได้ค้าจุนส่วนต่าง ๆ ของประเทศของเราซึ่งเขายึดคืนมาได้, และเพื่อเราจะได้แผ่นดินในครอบครองของเราที่ยังเหลืออยู่ในส่วนเหล่านี้คืนมาด้วย, ดูเถิดจะเป็นการสมควรที่เราจะไม่รบกับชาวเลมันต่อไปอีกจนกว่าเราจะทำให้ภาชนะข้างในสะอาดเสียก่อน, แท้จริงแล้ว, แม้หัวหน้าใหญ่ของฝ่ายปกครองของเรา.

แท้จริงแล้ว, พวกท่านจะนั่งอยู่อย่างได้บໍ ในขณะที่พวกท่านถูกห้อมล้อมด้วยคนหลายพันคน, แท้จริงแล้ว, นับเป็นหลายหมื่นคนผู้ซึ่งนั่งอยู่อย่าง, ในขณะที่ผู้คนหลายพันคนที่อยู่ทางชายแดนกำลังล้มตายด้วยดาบ, แท้จริงแล้ว, พวกเขารับบาดเจ็บ และ เสียเลือดเนื้อไป?

พวกท่านถึคิดว่า พระเจ้าจะถือว่าพวกท่านบໍมีความผิดขณะที่พวกท่านนั่งอยู่อย่างเฉยเมย และ เบ่งสิ่งเหล่านี้? จ้ะเบ่ง ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่า, บໍเลย. บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้พวกท่านจำไว้ว่า พระเจ้าได้กล่าวว่าพวกเราร้องเรียกให้พาชนะ ข้างในสะอาดเสียก่อน, แล้วจึงเรียกให้พาชนะข้างนอกสะอาดไปด้วย.

และ บัดนี้, ถ้าหากพวกท่านบໍกับใจจากสิ่งที่พวกท่านได้เร็ดมานั้น, และ เล่มถิ่นทำงาน, และ ส่งอาหาร และ คนมาให้พวกเราร่างไร, และ ส่งไปให้อิลามันนำอีก, เพื่อเพิ่มจะได้ถ้าหากส่วนเหล่านี้ของปะเทดของพวกเรารั้, จ้ะเพิ่มยึดถิ่นมาได้, และ เพื่อพวกเรารั้ได้แผ่นดินในความถอบถองของพวกเรารั้ที่ยังเหลืออยู่ในส่วนเหล่านี้ถิ่นมา, จ้ะเบ่ง มันเป็นการสมถอบที่พวกเรารั้จะบໍลืภถอบหาเวลมันอีกต่อไป จินกว่าพวกเรารั้จะใช้พาชนะข้างในของพวกเรารั้สะอาดเสียก่อน, แท้จริงแล้ว, แม่นทิวขั้ฝ่ายผู้ปกครองของพวกเรารั้.

25 And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

26 And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

27 And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

28 Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

และเว้นแต่ท่านยอมตามสาส์นของข้าพเจ้า, และออกมาแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นวิญญูณอันแท้จริงของอิสราภาพ, และพยายามเพิ่มกำลังและสร้างแนวป้องกันกองทัพของเรา, และส่งอาหารไปเลี้ยงดูพวกเขา, ดุเถิดข้าพเจ้าจะให้อิสราชนของข้าพเจ้าส่วนหนึ่งอยู่รักษาแผ่นดินส่วนนี้ของเรา, และข้าพเจ้าจะให้กำลังและพรของพระเจ้าเป็นเจ้าไว้กับพวกเขา, เพื่อจะไม่มีพลังอื่นใดมากระทำต่อพวกเขาได้

—
และนี่เพราะศรัทธาจริงของพวกเขา, และความอดทนที่พวกเขามีต่อความยากลำบากของตน—

และข้าพเจ้าจะมาหาท่าน, และหากจะมีผู้ใดในบรรดาพวกท่านที่ปรารถนาอิสราภาพ, แท้จริงแล้ว, หากจะมีแม้ประกายแห่งอิสราภาพเหลืออยู่, ดุเถิดข้าพเจ้าจะปลุกเร้าให้เกิดการกบฏขึ้นในบรรดาพวกท่าน, แม้จนกระทั่งพวกคนที่ปรารถนาจะแย่งชิงพลังอำนาจและสิทธิอำนาจจะกลับสูญสิ้น.

แท้จริงแล้ว, ดุเถิดข้าพเจ้าไม่กลัวพลังอำนาจของท่านหรือสิทธิอำนาจของท่าน, แต่พระเจ้าเป็นเจ้าของข้าพเจ้านั่นเองที่ข้าพเจ้าเกรงกลัว; และเป็นไปตามพระบัญญัติของพระองค์ที่ข้าพเจ้าจับดาบเพื่อป้องกันอุดมการณ์ของประเทศข้าพเจ้า, และเป็นเพราะความชั่วช้าสามานย์ของท่านที่เราต้องทนรับความเสียหายมากมายเช่นนี้.

และ ถ้าหากพวกท่านยอมเร็ดตามสาส์นนี้, และ ออกมาแสดงให้ข้าพเจ้าเห็น วิญยานแห่งอิสรสะละพาบอันแท้จริง, และ พยายามเสริมกำลังกองทัพของพวกเร้าให้เข้มแข็ง, และ ส่งอาหารไปเลี้ยงดูพวกเขาแล้ว, จึ่งเบ่ง, ข้าพเจ้าจะปะทะกับอิสรสะละส่วนหนึ่งของข้าพเจ้ารักษาสาแผ่นดินส่วนนี้ไว้, และ ข้าพเจ้าจะปะทะกับ และ พอบของพระเจ้าไว้กับพวกเร้าเพื่อไม่ให้อำนาจอันใดมาทำลายพวกเร้าได้—

และ มันจะเป็นไปย่อนว่าสัดทาอันใหญ่หลวงของพวกเร้า, และ ความอดทนต่อความยากลำบากนานาประการของพวกเร้า—

และ ข้าพเจ้าจะมาหาพวกท่าน, และ ถ้าหากจะมีผู้ใดผู้หนึ่งในบรรดาพวกท่านปาดทะขายาภมอิสรสะละพาบอยู่, แท้จริงแล้ว, ถ้าหากมันจะมีแม้แต่แสงแห่งอิสรสะละพาบเพียงหนึ่งเหลืออยู่, จึ่งเบ่ง ข้าพเจ้าจะยุยงให้เกิดการกบฏขึ้นในบรรดาพวกท่าน, จินว่าพวกที่ปาดทะขายาจะแย่งชิงเอาอำนาจ และ สิทธิอำนาจ จะหมดสิ้นไป.

แท้จริงแล้ว, จึ่งเบ่ง ข้าพเจ้าบ่ยำอำนาจ ทลสิ สัดอำนาจของพวกท่านเลย, แต่ถิ พระเจ้าของข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้ายำเกรง; และ ตามพระบัญชาของพระองค์ที่ข้าพเจ้าได้จับดาบเพื่อป้องกันอุดมการณ์ของประเทศของข้าพเจ้าไว้, และ ย่อนความชั่วร้ายของพวกท่าน พวกเร้าจึ่งต้องได้รับ ความเสียหายอย่างหนักเช่นนี้.

29 Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

30 Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

31 For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

32 Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

ดูเถิดถึงเวลาแล้ว, แท้จริงแล้ว, บัดนี้ถึงเวลาแล้ว, คือเว้นแต่ท่านจะตื่นตัวในการป้องกันประเทศของท่านและเด็กเล็ก ๆ ของท่าน, ดาบแห่งความยุติธรรมจะเจ็ดเจืออยู่เหนือท่าน; แท้จริงแล้ว, และมันจะพินลงบนท่านและมาเยือนท่านแม้ถึงความพินาศสิ้นของท่าน.

ดูเถิด, ข้าพเจ้าคอยความช่วยเหลือจากท่าน; และ, เว้นแต่ท่านจะดำเนินการเพื่อบรรเทาทุกข์ของเรา, ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะมาหาท่าน, แม้ถึงแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และพินท่านด้วยดาบ, จนท่านไม่มีอำนาจที่จะขัดขวางความก้าวหน้าของคนเหล่านี้ในอุดมการณ์แห่งอิสรภาพของเราอีกต่อไป.

เพราะดูเถิด, พระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยให้ท่านมีชีวิตและแข็งแกร่งขึ้นในความชั่วช้าสามานย์ของท่านเพื่อทำลายผู้คนที่ชอบธรรมของพระองค์.

ดูเถิด, ท่านคิดหรือว่าพระเจ้าจะทรงละเว้นท่านและเสด็จออกมาลงโทษชาวเลมันในการพิพากษา, เมื่อเป็นประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขาซึ่งเป็นเหตุของความเกลียดชังของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, และมันเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณโดยพวกคนที่แตกแยกไปจากเรา, ในขณะที่ความชั่วช้าสามานย์ของท่านเป็นเหตุของความรักที่ท่านมีต่อการสรรเสริญและสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก ?

จึงเป็นถึงเวลาแล้ว, แท้จริงแล้ว, บัดนี้เวลามารอดแล้ว ถ้าหากพวกท่านไม่ตื่นตัวในการป้องกันประเทศและลูกหลานของพวกท่านแล้ว, ดาบแห่งความยุติธรรมจะทำโทษอยู่เหนือหัวของพวกท่าน; แท้จริงแล้ว, มันจะพินลงใส่พวกท่าน และ มาเยี่ยมยามพวกท่านจนถึงเวลาพินาศ.

จึงเป็น, ข้าพเจ้ายังกลัวถ้าหากช่วยเหลือนอกจากพวกท่านอยู่; และ ถ้าหากพวกท่านไม่ให้ความช่วยเหลือแก่พวกเรานี้, จึงเป็น, ข้าพเจ้าจะมาหาพวกท่านที่แผ่นดินเซราเฮมลา, และ จะพินพวกท่านด้วยดาบ, ถึงขนาดที่พวกท่านไม่มีอำนาจที่จะขัดขวางความก้าวหน้าของผู้สืบพวกนี้ในอุดมการณ์แห่งอิสรภาพของพวกเราได้อีกต่อไป.

เพราะจึงเป็น, พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ปล่อยให้พวกท่านมีชีวิตอยู่ และ ทำลายในในความชั่วร้ายหลายชั้นเพื่อทำลายผู้คนที่ชอบทำของพระอริ.

จึงเป็น, พวกท่านคิดว่า พระผู้เป็นเจ้าจะไว้ชีวิตพวกท่าน และ สะกดมาลงโทษชาวเลมัน, ย้อนว่าริศมองปะเพณีของบรรพบุรุษของพวกเรานี้ที่เร็ดให้พวกเรานี้เป็นชนาทรผู้ชั่ว, แท้จริงแล้ว, และ ความชั่วร้ายนี้ไม่ได้เพิ่มทวีคูณโดยผู้ที่แยกออกไปจากพวกเรานี้, และ ในขณะที่ความชั่วร้ายของพวกท่านเป็นเหตุของความรักของพวกท่านนำความสันละเสิน และ สิ่งที่ไม่ดีมีโทษของโลก?

33 Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

34 And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

35 And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

36 Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

ທ່ານຮູ້ວ່າທ່ານລ່ວງລະເມີດກົດຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະທ່ານຮູ້ວ່າທ່ານ ເຍີຍຍ່າກົດເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໄດ້ເທົ່າຂອງ ທ່ານ. ດູເຄີດ, ພຣະເຈົ້າຕຣັສກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ : ຫາກຄົນທີ່ເຈົ້າກຳນົດໃຫ້ ເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງເຈົ້າໄມ້ກັບໃຈ ຈາກບາບແລະຄວາມຜິດຊາດສາມາດຍັງ ຂອງພວກເຂົາ, ເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປສູ່ຮົບກັບ ພວກເຂົາ.

ແລະບັດນີ້ດູເຄີດ, ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂມໂຣໂນ, ຖືກບີບຄຸ້ນ, ຕາມພັນສະໜິດທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າກຳນົດໃຫ້ເພື່ອຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຈະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຍອມໃຫ້ທ່ານຍຶດ ມັນໃນພຣະວະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະສົ່ງເສຍຍິນດີກັບກັບກຳລັງ ຄົນຂອງທ່ານມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ອີລາມັນໂດຍເລີຍດ້ວຍ.

ແລະດູເຄີດ, ຫາກທ່ານໄມ້ກຳນົດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າມາຫາທ່ານໂດຍເລີຍ; ເພາະ ດູເຄີດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄມ້ທຽບຍອມ ໃຫ້ເຮົາຕາຍເພາະຄວາມຫິວໂຍຍ; ຈະນັ້ນພຣະອົງຈະປະທານອາຫານ ຂອງທ່ານແກ່ເຮົາ, ແຕ່ຈະຕ້ອງເປັນໄປ ດ້ວຍຄມດາບ. ບັດນີ້ດູເຄີດວ່າທ່ານໃຫ້ ພຣະວະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເກີດ ສັມຖຸທິຜົນເກີດ.

ດູເຄີດ, ຂ້າພະເຈົ້າຄືໂມໂຣໂນ, ແມ່ທັບຂອງທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າໄມ້ໄດ້ ແສງຫາອຳນາດ, ແຕ່ຈະດຶງມັນລົງ ມາ. ຂ້າພະເຈົ້າໄມ້ໄດ້ແສງຫາ ເຄີຍຕົຍຂອງໂລກ, ແຕ່ເພື່ອຮັກສາ ກຳລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະອີສຣາຢາແລະຄວາມ ຜາສຸກຂອງປະເທດຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຍຸຕິສາສັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້.

ພວກທ່ານຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພວກທ່ານ ລະເມີດກົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພວກທ່ານ ຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ຢຽບຍຳມັນໄວ້ ໃຕ້ຕີນຂອງພວກທ່ານ. ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກ ຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງ ເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບ ແລະ ຈາກຄວາມ ຜິດຊາດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ເຈົ້າຈຶ່ງຂຶ້ນໄປ ສູ່ຮົບກັບພວກເຂົາ.

ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຕາມພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ ເພື່ອຮັກສາ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານ ຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສົ່ງສະບຽງອາຫານກັບຄົນຂອງພວກທ່ານ ມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ອີລາມັນນຳອີກໂດຍ ໄວທີ່ສຸດ.

ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຮັດ ຕາມນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາຫາພວກທ່ານຢ່າງ ໄວ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ ພວກເຮົາຕາຍຍ້ອນຄວາມອຶດຫິວ; ສະນັ້ນ, ພຣະອົງຈະມອບອາຫານຂອງພວກທ່ານ ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ເຖິງແມ່ນຈະເປັນໄປດ້ວຍ ດາບກໍຕາມ. ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງວ່າພວກທ່ານ ເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ.

ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນຫົວໜ້າ ນາຍທະຫານຂອງພວກທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ ສະແຫວງຫາອຳນາດ, ແຕ່ຈະດຶງມັນ ລົງມາ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາ ກຳລັງຕົຍຂອງໂລກ, ແຕ່ເພື່ອຮັກສາ ພາບຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ອິດສະລະພາບ ແລະ ຄວາມຜາສຸກຂອງ ປະເທດຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ ພຽງເທົ່ານີ້.

Alma 61

1 Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

2 I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

3 But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, in-somuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

4 And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

5 And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

แอลมา ๖๑

ดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือไม่นานหลังจากที่โมโรไนส่งสาส์นของท่านไปยังหัวหน้าฝ่ายปกครอง, ท่านได้รับสาส์นจากเพโฮรัน, หัวหน้าฝ่ายปกครอง. และนี่คือถ้อยคำที่ท่านได้รับ :

ข้าพเจ้า, เพโฮรัน, ผู้เป็นหัวหน้าฝ่ายปกครองของแผ่นดินนี้, ส่งถ้อยคำนี้มายังโมโรไน, แม่ทัพบังคับบัญชากองทัพ. ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, โมโรไน, ว่าข้าพเจ้าไม่ได้ยินดีในความทุกข์อันใหญ่หลวงของท่านเลย, แท้จริงแล้ว, มันทำให้จิตวิญญาณข้าพเจ้าโศกเศร้า.

แต่ดูเถิด, มีคนที่ยินดีในความทุกข์ของท่าน, แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขาลุกขึ้นเป็นกบฏต่อข้าพเจ้า, และต่อผู้คนของข้าพเจ้าซึ่งเป็นอิสราชนด้วย, แท้จริงแล้ว, และคนที่ลุกขึ้นกบฏมากมายยิ่งนัก.

และบรรดาผู้ที่หมายมั่นเอาบัลลังก์พิพากษาไปจากข้าพเจ้านั้นเองที่เป็นเหตุของความชั่วช้าสามานย์ใหญ่หลวงนี้; เพราะพวกเขาใช้คำป้อยอมากมาย, และพวกเขาชักนำใจผู้คนไปเป็นอันมาก, ซึ่งจะเป็นเหตุแห่งความทุกข์แสนสาหัสในบรรดาพวกเรา; พวกเขาหักเสบียงกรังของเราไว้, และขู่อิสราชนของเราเพื่อพวกเขาจะไม่มาหาท่าน.

และดูเถิด, พวกเขาขับข้าพเจ้าออกไปซึ่งหน้าพวกเขา, และข้าพเจ้าหลบหนีไปแผ่นดินแห่งกิเดียน, พร้อมด้วยคนเท่าที่ข้าพเจ้าจะหาได้.

แอมมา ๖๑

จึงเหวี่ยง, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงบัดนี้ ทลวงจากที่โมโรไนส่งสาส์นของเขามาหาข้าพเจ้า, แล้วเขามาก็ได้รับสาส์นจาก เพโฮรันทูลหาข้าพเจ้า, และ บัดนี้เมื่อความทุกข์เข่นได้รับ:

ข้าพเจ้าเพโฮรันผู้เป็นทูลหาข้าพเจ้า, ปกครองแผ่นดิน, ได้ส่งข้อความเหล่านี้มาหาโมโรไน, ทูลหาว่านายทหารของกองทัพ. จึงเหวี่ยง, ข้าพเจ้าทูลหาว่าท่านโมโรไนว่าข้าพเจ้าได้ชื่นชมในความทุกข์ของท่านเลย, แท้จริงแล้ว, มันเร้าใจจิตวิญญาณของข้าพเจ้าโศกเศร้าหลาย.

แต่จึงเหวี่ยง, มันมีบางคนที่ชื่นชมในความทุกข์ของท่าน, แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขาได้ลุกขึ้นในการกบฏต่อข้าพเจ้า, และ ต่อผู้คนของข้าพเจ้าผู้เป็น กลุ่มอิสราเอล, แท้จริงแล้ว, มันมีกบฏหลายที่ลุกขึ้นกบฏ.

และ มันแค้นผู้ที่ยะยายามจะเอิบอิ่มล้นพ้นไปจากข้าพเจ้า ที่เปิ่นสาเหตุใช้ความชั่วร้ายอันใหญ่หลวงนี้เกิดขึ้น; เพราะว่าพวกเขาใช้คำป้อยอ และ ชักจูงใจของผู้คนเป็นจำนวนทลวงหลายไปมา, ซึ่งได้เป็นสาเหตุใช้มีความทุกข์อย่างสาหัสเกิดขึ้นในบัดนี้พวกเรา; พวกเขาได้หักเสบียงของพวกเราไว้, และได้ขู่อิสราชนของเราเพื่อพวกเขาจะไม่มาหาท่าน.

และ จึงเหวี่ยง, พวกเขารู้ได้ว่าข้าพเจ้าออกจากบัลลังก์ตัดสิน, และ ข้าพเจ้าได้หนีไปหาแผ่นดินที่กิเดียนพร้อมกับคนจำนวนหนึ่ง เท่าที่ข้าพเจ้าจะหาได้.

6 And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

7 And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

8 They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

9 And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

และดูเถิด, ข้าพเจ้าออก
ถ้อยแถลงไปทั่วแผ่นดินส่วนนี้;
และดูเถิด, คนทั้งหลายกำลังพากัน
มาหาเราทุกวัน, เพื่อจับอาวุธ, เพื่อ
ป้องกันประเทศของพวกเขาและ
อิสรภาพของพวกเขา, และเพื่อแก้
แค้นสำหรับความอยุติธรรมที่เรา
ได้รับ.

และพวกเขาพากันมาหาเรา, ถึง
ขนาดที่บรรดาผู้ที่ลุกขึ้นกบฏต่อเรา
ถูกต่อต้าน, แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่
พวกเขากลับเราและไม่กล้าออกมา
สู้รบกับเรา.

พวกเขาเข้าครอบครองแผ่นดิน,
หรือเมือง, แห่งเซราเฮมลา;
กำหนดกษัตริย์ปกครองตน, และ
เขาเขียนสาส์นถึงกษัตริย์ของ
ชาวเลมัน, ซึ่งในนั้นเขาเข้าร่วมเป็น
พันธมิตรกับเขา; ซึ่งในพันธมิตร
นั้นเขาตกลงจะรักษาเมืองแห่งเซ
ราเฮมลาไว้, ซึ่งการรักษานี้เขาคิด
ว่าจะทำให้ชาวเลมันสามารถ
เอาชนะแผ่นดินที่เหลือได้, และ
เขาจะได้รับตำแหน่งเป็นกษัตริย์
ดูแลคนเหล่านี้เมื่อพวกเขาตกอยู่
ภายใต้ชาวเลมัน.

และบัดนี้, ในสาส์นของท่านท่าน
ตำหนิข้าพเจ้า, แต่ไม่เป็นไร;
ข้าพเจ้าไม่โกรธ, แต่ชื่นชมยินดีใน
ความประเสริฐของใจท่าน.
ข้าพเจ้า, เพโฮราน, ไม่ได้แสวงหา
อำนาจ, นอกจากเพื่อให้บัลลังก์
พิพากษาของข้าพเจ้าคงอยู่เท่านั้น
เพื่อข้าพเจ้าจะปกป้องรักษาสิทธิ
และเสรีภาพของผู้คนของข้าพเจ้า.
จิตวิญญาณข้าพเจ้ายึดมั่นอยู่ใน
เสรีภาพนั้นซึ่งในสิ่งนั้นพระเจ้าเป็น
เจ้าทรงทำให้เราเป็นอิสระ.

และ จั๋งเบ๋ง, ข้าพเจ้าได้สั่งใ
ปะกาตไปทั่วแผ่นดินพาทนี; และ จั๋ง
เบ๋ง, พวกเขากำลังพากันมาหาพวก
เราแต่ละมี้, และ รับเอาอาวุธเพื่อ
ป้องกันประเทศของพวกเขาและ
อิสระละพาบของพวกเขา และ เพื่อ
แก้แค้นกับความอยุติธรรมที่เราได้รับ
มา.

และ พวกเขามาหาพวกเรา, เท่
จะขนาดที่พวกที่ลุกขึ้นในການກະບົດຕໍ່
ພວກເຮົາຕ້ອງຢຸດສະຫງົບການຕໍ່ຕ້ານ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາມີ
ຄວາມຢ້ານກົວພວກເຮົາ ແລະ ບໍ່ກ້າອອກ
ມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາ.

ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປຄອບຄອງແຜ່ນດິນ
ຫລື ເມືອງເຊຣາເຮັມລາ; ພວກເຂົາໄດ້
ສະຖາປະນາໃຫ້ມີກະສັດຂຶ້ນປົກຄອງພວກ
ເຂົາເອງ, ແລະ ກະສັດໄດ້ຮຽນຈົດໝາຍໄປ
ຫາກະສັດຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ສັນຍາ
ຮ່ວມສຳພັນທະໄມຕີກັບຊາວເລມັນ; ຊຶ່ງໃນ
ຄຳສັນຍາສຳພັນທະໄມຕີນັ້ນ ລາວຕົກລົງ
ວ່າຈະຮັກສາເມືອງເຊຣາເຮັມລາໄວ້, ລາວ
ຄິດວ່າ ການຮັກສານັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ຊາວເລ
ມັນສາມາດຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຕ່າງໆ ທີ່ຍັງ
ເຫຼືອຢູ່, ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເປັນ
ຫົວເມືອງຂຶ້ນຂອງຊາວເລມັນແລ້ວ, ລາວ
ເອງຈະໄດ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນພວກ
ນີ້.

ແລະ ບັດນີ້, ໃນສານຂອງທ່ານນັ້ນ ທ່ານ
ຕຳນິຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ກໍບໍ່ເປັນຫຍັງ;
ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໃຈຮ້າຍເລີຍ, ແຕ່ໄດ້ປິຕິຍົນດີ
ໃນນ້ຳໃຈອັນປະເສີດຂອງທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າ
ເພໂຮຣັນບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາອຳນາດອັນໃດ
ເລີຍນອກຈາກບັນລັງຕັດສິນ ເພື່ອ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັກສາຄວາມຍຸດຕິທຳ
ແລະ ເສລີພາບຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ໄວ້ເທົ່ານັ້ນ. ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນເສລີພາບສະເໝີມາ ຊຶ່ງໃນນັ້ນ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນ
ອິດສະລະ.

10 And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

11 We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

12 We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

13 But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

14 Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

15 Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

และบัดนี้, ดูเถิด, เราจะต่อต้านความชั่วร้ายแม้จนถึงการนองเลือด. เราจะไม่ทำให้ชาวเลมมันหลั่งเลือดหากพวกเขายืนในแผ่นดินของตนเอง.

เราจะไม่ทำให้พี่น้องของเราหลั่งเลือดหากพวกเขาไม่ลุกขึ้นกบฏและจับดาบต่อสู้เรา.

เรายอมตนขึ้นอยู่กับแอกแห่งความเป็นทาสหากเป็นสิ่งจำเป็นกับความยุติธรรมของพระเจ้า, หรือหากพระองค์จะทรงบัญชาเราให้ทำเช่นนั้น.

แต่ดูเถิดพระองค์ไม่ทรงบัญชาให้เราอยู่ภายใต้ศัสตรา, แต่ให้เรามอบความไว้วางใจในพระองค์, และพระองค์จะทรงปลดปล่อยเรา.

ฉะนั้น, โมโรไน, พี่ที่รักของข้าพเจ้า, ขอให้เราร่วมต้านความชั่วร้าย, และความชั่วไม่ว่ารูปแบบใดก็ตามที่เราไม่อาจต่อต้านด้วยถ้อยคำของเรา, แท้จริงแล้ว, เช่นการกบฏและการแตกแยก, ก็ขอให้เราร่วมกันด้วยดาบของเรา, เพื่อเราจะคงอิสรภาพของเราไว้, เพื่อเราจะชื่นชมยินดีในอภิสิทธิ์อันสำคัญยิ่งของศาสนจักรของเรา, และในอุดมการณ์ของพระเจ้าผู้ไถ่และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา.

ฉะนั้น, ขอให้ท่านมาหาข้าพเจ้าโดยเร็วพร้อมด้วยคนของท่านจำนวนเล็กน้อย, และให้คนที่เหลืออยู่ในบังคับบัญชาของลีไฮกับทีแอนคัม; ให้คนทั้งสองมีอำนาจดำเนินการสงครามในแผ่นดินส่วนนั้น, ตามพระวิญญูญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ซึ่งคือพระวิญญูญาณแห่งอิสรภาพด้วยซึ่งอยู่ในพวกเขา.

และ บัดนี้, จึ่งเบี่ยงพวกเราจะต่อต้านความชั่วร้ายจนถึงการนองเลือด. พวกเราจะไม่เลือดให้ชาวเลมมันเสียเลือดเมื่อเลย ถ้าหากพวกเขาอยู่ในแผ่นดินของพวกเขาเอง.

พวกเราจะไม่เลือดให้พี่น้องของพวกเราร่วมเสียเลือดเมื่อเลย ถ้าหากพวกเขาลุกขึ้นในกบฏ และ จับดาบขึ้นต่อสู้กับพวกเรา.

พวกเราจะยอมถือนุ่งอยู่กับแอกแห่งความเป็นทาส ถ้าหากมันเป็นสิ่งจำเป็นกับความยุติธรรมของพระเจ้า, ทลึ ถ้าหากพระเจ้าจะบัญชาพวกเราให้เร็ดเช่นนี้.

แต่จึ่งเบี่ยง พระองค์ได้บัญชาพวกเราให้ยอมถือนุ่งอยู่กับศัสตราของพวกเรานี้, แต่ให้พวกเรา ไว้วางใจในพระองค์, และ พระองค์จะปลดปล่อยพวกเรา.

ฉะนั้น, โมโรไนอัยน้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ขอให้พวกเราร่วมต้านความชั่ว และ ความชั่วใดก็ตามที่พวกเราร่วมกัน ได้ด้วยถ้อยคำของพวกเรา, แท้จริงแล้ว, เช่นการกบฏ และ การแตกแยกนั้น, ขอให้พวกเราร่วมกันด้วยดาบของพวกเรา, เพื่อพวกเราจะคงอิสรภาพของพวกเราไว้, เพื่อพวกเราจะได้ชื่นชมยินดีในสิทธิอันยิ่งใหญ่ของศาสนจักรของพวกเรา, และ ในอุดมการณ์ของพระเจ้าผู้ไถ่ และ พระเจ้าของพวกเรา.

ฉะนั้น, ขอให้ท่านมาหาข้าพเจ้าโดยไว, พร้อมด้วยคนของท่านจำนวนหนึ่ง, และ ให้คนที่เหลืออยู่นั้นอยู่ใต้บังคับบัญชาของลีไฮ และ ของทีแอนคัม; ให้เขาเหล่านั้นมีอำนาจที่จะดำเนินการสงครามในแผ่นดินส่วนนั้นตามพระวิญญูญาณของพระเจ้า, ซึ่งพระวิญญูญาณแห่งอิสรภาพที่มีอยู่กับเขา.

16 Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

17 Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

18 And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

19 And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.

20 But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.

21 See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

ดูเถิดข้าพเจ้าส่งเสบียงกรังเล็กน้อยมาให้พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะไม่ตายจนกว่าท่านจะมาหาข้าพเจ้า.

ขอให้รวบรวมกำลังคนไว้เท่าที่ท่านทำได้เมื่อท่านเดินทัพมาที่นี่, และเราจะไปต่อสู้กับพวกที่แตกแยกโดยเร็ว, ด้วยพละกำลังแห่งพระเจ้า, และเราจะทำให้ความชั่วช้าสามานย์มันหั้นตันสิ้นสุด.

และเราจะเข้ายึดเมืองแห่งเซราเฮมลา, เพื่อเราจะได้อาหารมาเพิ่มสำหรับส่งไปให้ลิไฮกับทีแอนคัม; แท้จริงแล้ว, เราจะออกไปต่อสู้กับพวกเขาด้วยพละกำลังแห่งพระเจ้า, และเราจะทำให้ความชั่วช้าสามานย์มันหั้นตันสิ้นสุด.

และบัดนี้, โมโรไน, ข้าพเจ้ายินดีที่ได้รับสาส์นของท่าน, เพราะข้าพเจ้าเป็นห่วงอยู่บ้างเกี่ยวกับว่าเราจะทำอะไร, ว่าจะเป็นการถูกต้องสำหรับเราหรือไม่ที่จะไปสู้รบกับพี่น้องของเรา.

แต่ท่านกล่าวว่า, เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจพระเจ้าทรงบัญชาท่านให้ไปสู้รบกับพวกเขา.

จงดูว่าท่านทำให้ลิไฮกับทีแอนคัมเข้มแข็งขึ้นในพระเจ้า; จงบอกพวกเขาไม่ให้เกรงกลัว, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงปลดปล่อยพวกเขา, แท้จริงแล้ว, และคนทั้งปวงด้วยผู้ยึดมั่นอยู่ในเสรีภาพซึ่งสิ่งนี้พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้พวกเขาเป็นอิสระมาแล้ว. และบัดนี้ข้าพเจ้ายุติสาส์นของข้าพเจ้าถึงโมโรไน, พี่ที่รักของข้าพเจ้า.

จึงแบ่ง ข้าพเจ้าได้สิ่งเสบียงอาหารเล็กน้อยมาให้พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะบໍ่ได้ทิวตายเป็น จินกว่าท่านจะมาถึงข้าพเจ้า.

จึงเฝ้าโรมกำลังทะทานเท่าที่ท่านสามารถเร่งได้ และ ให้เดินทัพมาที่นี่, และ พวกเราจะไปต่อสู้กับพวกที่แตกแยกออกไป ด้วยพละของพระเจ้าของพวกเริตามสัถยาที่พวกเรามี.

และ พวกเราจะยึดเอาเมืองเซราเฮมลานั้นขึ้นมา, เพื่อพวกเราจะได้อาหารเพิ่มขึ้น เพื่อส่งไปให้ลิไฮ และ ทิอานคัม; แท้จริงแล้ว, พวกเราจะออกไปต่อสู้กับพวกเขาด้วยพละของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และ พวกเราจะเร่งให้ความชั่วร้ายอันโหดของพวกนี้สิ้นสุดลง.

และ บัดนี้, โมโรไน, ข้าพเจ้าดีใจที่หลายท่านได้รับสาส์นของท่าน, เพราะว่าข้าพเจ้ากำลังกังวลใจหลายอย่างว่าจะเร่งแนวใดดี, ว่ามันเป็นงานที่ถูกต้องที่พวกเราออกไปสู้รบกับพี่น้องของพวกเราเอง.

แต่ท่านได้เฝ้าว่า ถ้าหากพวกเขาบໍ่กับใจ พระผู้เป็นเจ้าได้บัญชาให้ท่านไปสู้รบกับพวกเขา.

จึงช่วยให้ลิไฮ และ ทิอานคัม เข้มแข็งขึ้นในพระผู้เป็นเจ้า; จึงบอกเขาเจ้าบໍ่ให้ขลาดกลัว, เพราะว่าพระเจ้าจะปลดปล่อยเขาเจ้า, แท้จริงแล้ว, บໍ่อมทั้งทุกคนที่ขมั้นอยู่อยู่ในเสรีภาพ ซึ่งพระเจ้าเร่งให้พวกเขาเป็นอิสระ. และ บัดนี้ข้าพเจ้าข้จบสาส์นของข้าพเจ้าถึงโมโรไนอย่างนี้. แหวงของข้าพเจ้าพวกรูปร่างนี้.

Alma 62

- 1 And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.
- 2 But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.
- 3 And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.
- 4 And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.
- 5 And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

แอลมา ๖๒

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมโรไนได้รับสาส์นฉบับนี้ ท่านเกิดขวัญกำลังใจ, และเปี่ยมด้วยความปรีดียิ่งเพราะความซื่อสัตย์ของเพโฮรัน, ที่ท่านไม่ได้เป็นคนทรยศต่ออิสรภาพและอุดมการณ์ของประเทศท่านด้วย.

แต่ท่านโศกเศร้าอย่างยิ่งด้วยเพราะความชั่วช้าสามานย์ของคนที่ขับไล่เพโฮรันออกจากบัลลังก์พิพากษา, แท้จริงแล้ว, ทำยที่สุดเพราะคนที่กบฏต่อประเทศของพวกเขาและพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนนำคนจำนวนเล็กน้อยจำนวนหนึ่งไป, ตามความปรารถนาของเพโฮรัน, และให้อำนาจสิทธิกับทีแอนคัมบังคับบัญชาคนที่เหลือในกองทัพของท่าน, และออกเดินทางมุ่งไปแผ่นดินแห่งกิเดียน.

และท่านยกผืนธงแห่งเสรีภาพขึ้นในทุกที่ซึ่งท่านเข้าไป, และได้รับกำลังใจเพิ่มขึ้นเท่าที่จะหาได้ระหว่างการเดินทางของท่านไปแผ่นดินแห่งกิเดียน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนหลายพันคนพากันมายังผืนธงของท่าน, และจับดาบของตนเพื่อป้องกันอิสรภาพของตน, เพื่อพวกเขาจะไม่ตกไปสู่ความเป็นทาส.

แอมมา ๖๘

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เมื่อโมโรไนได้รับสาส์นนี้ ใจของเขามุ่งมั่นที่จะลุกขึ้น, และ เขาก็ด้วยความมุ่งมั่นอย่างล้นเหลือ ย้อนความชั่วช้าของเพโฮรัน, ก็เขินอายไม่ได้เป็น คนที่ละอายต่ออิดสะละພາບ และ ต่ปะເຫດຊາດຂອງເພິ່ນ.

แต่เขากลับเป็นทุกข์ทรมานที่สุดถึงกับเพราะความชั่วร้ายของพวกที่ขับไล่เพโฮรันออกจากบัลลังก์ตัดสิน, แท้จริงแล้ว, โดยສະຫລຸບ ເພາະມັນມີພວກທີ່ກະບົດຕໍ່ປະເທດຊາດ ແລະ ຕໍ່ພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົານຳອີກ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เมื่อโมโรไนได้นำคนจำนวนหนึ่งมาตามความปรารถนาของเพโฮรัน, และมอบอำนาจให้สิทธิ และ ทิอานคัมบังคับบัญชากองทัพที่เหลือนับของเขามุ่งมั่น, และ เขาก็เดินทางไปกับเขาแผ่นดินกิเดียน.

และ เขาก็ยก ทัพแห่ง เสรีภาพขึ้นในทุกบ่อนที่เขานำเข้าไป, และได้รับกำลังใจเพิ่มขึ้นเท่าที่จะหาได้ ในระหว่างการเดินทางเดินทางกับของเขามุ่งมั่นแผ่นดินกิเดียน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ มีผู้คนที่หลายพันคนที่ได้พากันมาเข้าร่วมกองทัพของเขามุ่งมั่น, และ ได้จับดาบขึ้นเพื่อป้องกันอิสรภาพ, เพื่อพวกเขาจะไม่ตกไปสู่ความเป็นทาส.

6 And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

7 And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

8 And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

9 And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

10 And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

และดังนั้น, เมื่อโมโรไนรวบรวมกำลังคนเท่าที่ท่านทำได้ระหว่างการเดินทางของท่านแล้ว, ท่านมาถึงแผ่นดินแห่งกิเดียน; และเมื่อรวมกำลังคนของท่านเข้ากับกำลังคนของเพโฮรันพวกเขากลับมีกำลังมากยิ่งขึ้น, แม้มากกว่ากำลังคนของเพคัส, ผู้เป็นกษัตริย์ของคนที่ไม่แตกแยกผู้ขับไล่อิสระชนออกจากแผ่นดินแห่งเซราเอมลาและเข้าครอบครองแผ่นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนกับเพโฮรันลงไปด้วยกองทัพของท่านเข้าไปในแผ่นดินแห่งเซราเอมลา, และมุ่งไปโจมตีเมือง, และพบกับคนของเพคัส, ถึงขนาดที่ทั้งสองฝ่ายเข้าสู่รบกัน.

และดูเถิด, เพคัสถูกสังหารและคนของเขาถูกจับเป็นเชลย, และเพโฮรันกลับคืนสู่บัลลังก์พิพากษาของท่าน.

และคนของเพคัสถูกพิจารณาโทษ, ตามกฎ, และบรรดาพวกขึ้นชอบราชาธิปไตยด้วยซึ่งถูกจับโยนเข้าเรือนจำ; และพวกเขาก็ถูกประหารตามกฎ; แท้จริงแล้ว, คนของเพคัสและพวกขึ้นชอบราชาธิปไตย, ผู้ใดก็ตามที่ไม่ยอมจับอาวุธขึ้นป้องกันประเทศของตน, แต่กลับสู้รบกับประเทศของตน, ถูกประหาร.

และดังนั้นจึงสมควรที่กฎนี้จะยึดถือโดยเคร่งครัดเพื่อความปลอดภัยของประเทศพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และผู้ใดก็ตามที่พบว่าปฏิเสธอิสรภาพของเขาถูกประหารตามกฎโดยทันที.

และ เวลาโมโรไนได้เข้าโรมกำลังถึงเข้าที่จะเร่ดได้ในละแวกงานเดินทัพของเขานั้นแล้ว, เขาก็มารอดแผ่นดินกิเดียน, และ ได้รวมกำลังของเขากับกำลังของเพโฮรัน, แม่นแต่มีกำลังหลายกว่ากำลังของเพคัส, ผู้ที่เป็น กษัตริย์ของพวกที่ไม่แยกออกไป ผู้ซึ่งได้ขับไล่ กลุ่มอิสระชนออกจากแผ่นดินเซราเอมลาไป และ ได้เข้าเป็นเจ้าของแผ่นดินนั้น.

และ พวกท่นได้บังเกิดขึ้นถึงโมโรไน และ เพโฮรันได้ลงไปด้วยกองทัพของพวกเขาเพื่อเข้าไปโจมตีแผ่นดินเซราเอมลา, และ พวกเขานั้นได้พบกับทหารของเพคัส, เกิดชะงัดที่ทั้งสองฝ่ายได้เข้าสู่รบกัน.

และ จังหวะ, เพคัสได้ถูกฆาตกรรม และ ทหารของลาวถูกจับไปเป็นเชลยเสีย, และ เพโฮรันก็ได้กลับสู่บัลลังก์ตัดสินของเขานั่นเอง.

และ ถึงของเพคัสได้รับทราบพิจารณาจะตามกฏหมาย, และ กลุ่มนิยิมกษัตริย์ได้ถูกจับ และ เอาเข้าคุก; และ พวกเขาก็ดำเนินตามกฏหมาย; แท้จริงแล้ว, ถ้าผู้ใดก็ตามที่เป็นทหารของเพคัส และ เป็นกลุ่มนิยิมกษัตริย์ขัดขวาง และ บ่อยมาจับอาวุธขึ้นเพื่อป้องกันประเทศของตน, ผู้ที่นั้นก็ต้องได้ถูกประหารชีวิต.

และ มันจึงเป็นงานสมควรที่กฏนี้จะยึดถือโดยเคร่งครัดเพื่อความปลอดภัยของประเทศของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และ ผู้ใดก็ตามที่ปฏิเสธอิสรภาพ ย่อมถูกประหารชีวิตตามกฏหมายโดยทันที.

- 11 And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.
- 12 And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.
- 13 And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.
- 14 And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephihah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.
- 15 And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.
- และปีที่สามสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ สิ้นสุดลงดังนี้; โมโรไนกับเพโฮราน นำสันติภาพกลับคืนสู่แผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ในบรรดาผู้คนของพวกเขาเอง, โดยประหารทุกคนที่ไม่เชื่อตรงต่ออุดมการณ์แห่งอิสรภาพ.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในตอนต้นของปีที่สามสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, โมโรไนให้ส่งเสบียงกรัง, และกองทัพอันมีกำลังคนหกพันคนไปให้อีลามันทันทีด้วย, เพื่อช่วยท่านปกปักษ์รักษาแผ่นดินส่วนนั้น.
- และท่านให้ส่งกองทัพอันมีกำลังคนหกพันคน, พร้อมด้วยอาหารเพียงพอ, ไปให้กองทัพของลีไฮและทีแอนคัม. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือการนี้เป็นไปเพื่อเสริมแนวป้องกันแผ่นดินไว้ด้านชาวเลมัน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนกับเพโฮราน, โดยที่ทั้งผู้คนจำนวนมากไว้ในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, เดินทัพพร้อมด้วยคนจำนวนมากมุ่งไปแผ่นดินแห่งนีไฟฮาห์, โดยตั้งใจจะเอาชัยชนะชาวเลมันในเมืองนั้น.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ขณะที่พวกเขา กำลังกรีธาทัพมุ่งไปแผ่นดินนั้น, พวกเขาจับชาวเลมันจำนวนมาก, และสังหารเสียมากมาย, และยึดเอาเสบียงกรังของคนเหล่านั้นและอาวุธสงครามของพวกเขา.
- และ ปีที่สามสิบแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้ถือนีไฟได้ สิ้นสุดลงดังนี้; โมโรไนกับเพโฮรานได้นำสันติสุขกลับมาให้แผ่นดินเซราเฮมลา, ในบรรดาผู้ถือนีไฟของพวกเขา, โดยได้ปะทะกับขบวนการที่บໍ່ซุ้ดຕໍ່ອຸດົມການແຫ່ງອິດສະລະພາບ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้ถือนีไฟ, โมโรไนได้สั่งให้ส่งเสบียงอาหาร และ กองทัพที่มีกำลังคนหกพันคนไปให้อีลามันทันทีด้วย เพื่อช่วยเขาเหล่านั้นในทางป้องกันแผ่นดินพากัน.
- และ เขาก็ได้ส่งกองทัพที่มีกำลังคนหกพันคนพร้อมด้วยอาหารเป็นจำนวนพรรูปไปให้กองทัพของลีไฮ และ ทิอานคัม. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง สิ่งนี้จะทำไปเพื่อเสริมกำลังแผ่นดิน เพื่อจะได้ต้านทานชาวเลมัน.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง โมโรไนกับเพโฮราน โดยที่ได้ปะทะกับ ทະຫານໄວ້ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລ້ວທັງສອງກໍ່ได้อອກເດີນທັບໄປພ້ອມດ້ວຍຫະຫານຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ມຸ້ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟຮາ, ໂດຍຕັ້ງໃຈຈະເອົາຊະນະຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ໃນ ຂະນະທີ່ພວກເພິ່ນເດີນທັບມຸ້ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບກັບຊາວເລມັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາສະບຽງອາຫານ ແລະ ອາວຸດແຫ່ງສິງຄາມຂອງພວກເຂົາ.

16 And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

17 And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

18 And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephiah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephiah, they did pitch their tents in the plains of Nephiah, which is near the city of Nephiah.

19 Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

20 And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากจับพวกเขาไว้แล้ว, พวกท่านให้คนเหล่านั้นเข้าในพันธสัญญาว่าจะไม่จับอาวุธสงครามขึ้นสู้รบกับชาวนีไฟอีกต่อไป.

และเมื่อพวกเขาเข้ามาในพันธสัญญานี้แล้วพวกท่านจึงส่งคนเหล่านั้นไปพำนักอยู่กับผู้คนของแอมมอน, และคนเหล่านั้นมีจำนวนประมาณสี่พันคนซึ่งไม่ถูกสังหาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกท่านส่งคนเหล่านั้นไปแล้วพวกท่านเดินทัพต่อไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟฮ่าห์. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อมาถึงเมืองแห่งนีไฟฮ่าห์, พวกท่านตั้งกระโจมในที่ราบแห่งนีไฟฮ่าห์, ซึ่งอยู่ใกล้เมืองแห่งนีไฟฮ่าห์.

บัดนี้โมโรไนปรารถนาจะให้ชาวเลม่อนออกมาสู้รบกับพวกท่าน, บนที่ราบ; แต่ชาวเลม่อน, โดยที่รู้ถึงความมองอาภักดีของพวกท่าน, และโดยที่เห็นความใหญ่หลวงของจำนวนคนของพวกท่าน, ฉะนั้นพวกเขาไม่กล้าออกมาต่อสู้; ฉะนั้นพวกเขาไม่ออกมาสู้รบในวันนั้น.

และเมื่อถึงเวลากลางคืน, โมโรไนออกไปในความมืดของกลางคืน, และขึ้นไปบนยอดกำแพงเพื่อสอดแนมว่าชาวเลม่อนตั้งค่ายอยู่กับกองทัพของพวกเขาที่ส่วนใดของเมือง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากพวกเขม้นได้จับพวกเขาไว้แล้ว, พวกเขม้นได้ให้พวกเขาเข้าเฝ้าพันทะสนัทยาว่า พวกเขาจะบ่จับอาวุธแทงสวิงามขึ้นสู้รบกับชาวนีไฟอีกต่อไป.

และ เมื่อพวกเขาได้เฝ้าพันทะสนัทยาแล้ว พวกเขม้นจึงได้ส่งพวกเขาไปอยู่กับผู้ถิ่นของอามมอน, และพวกเขาเหล่านั้นมีจำนวนประมาณสี่พันคนซึ่งได้ถูกฆ่าตาย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพวกเขม้นได้ส่งพวกเขาไปแล้ว พวกเขม้นก็ได้เดินทัพไปหาแผ่นดินนีไฟฮ่าห์. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลาพวกเขม้นไปรอดเมืองนีไฟฮ่าห์แล้ว, พวกเขม้นได้ตั้งค่ายขึ้นในท้องทุ่งที่อยู่ใกล้กับเมืองนีไฟฮ่าห์.

บัดนี้โมโรไนปรารถนาจะให้ชาวเลม่อนออกมาสู้รบกับพวกตนในท้องทุ่ง; แต่ชาวเลม่อนรู้ถึงเกรียงอวามเกรียงที่สุดของพวกเขม้น, และ โดยที่เห็นจำนวนคนอย่างทลอลวทลาย, ฉะนั้น พวกเขาจึงบ่กล้าออกมาต่อสู้กับพวกเขม้น; ฉะนั้นพวกเขาจึงบ่ออกมาต่อสู้ในวันนั้น.

และ เมื่อถึงตอนกลางคืน, โมโรไนได้ออกไปในความมืด, และ ขึ้นไปบนกำแพงเพื่อสอดแนมเบ่งว่าชาวเลม่อนตั้งค่ายอยู่กับกองทัพของพวกเขาอยู่บ่อนใดของเมือง.

- 21 And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.
- 22 And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.
- 23 And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.
- 24 And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.
- 25 And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาอยู่ทางตะวันออก, ใกล้ทางเข้า; และพวกเขาต่างก็หลับใหล. และบัดนี้โมโรไนกลับไปกองทัพของท่าน, และให้เตรียมเชือกที่แข็งแรงกับบันไดโดยด่วน, สำหรับจะปล่อยลงมาจากยอดกำแพงเข้าไปยังด้านในของกำแพง.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนให้คนของท่านยกออกไปและขึ้นไปบนยอดกำแพง, และหย่อนตัวลงมาในส่วนนั้นของเมือง, แท้จริงแล้ว, แม้ทางตะวันตก, ซึ่งชาวเลมันไม่ได้ตั้งค่ายอยู่กับกองทัพ.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาทั้งหมดหย่อนตัวลงไปในเมืองตอนกลางคืน, โดยอาศัยเชือกอันแข็งแรงของพวกเขาและบันไดของพวกเขา; โดยวิธีนี้เมื่อถึงเวลาเช้าพวกเขาทั้งหมดจึงเข้าไปอยู่ภายในกำแพงเมือง.
- และบัดนี้, เมื่อชาวเลมันตื่นและเห็นว่ากองทัพของโมโรไนอยู่ภายในกำแพง, พวกเขาตกใจกลัวยิ่งนัก, ถึงขนาดที่ได้หลบหนีออกไปตรงทางเข้า.
- และบัดนี้เมื่อโมโรไนเห็นว่าพวกเขากำลังหนีไปข้างหน้าท่าน, ท่านให้คนของท่านยกออกไปต่อสู้กับพวกเขา, และสังหารเสียมากมาย, และล้อมไว้อีกมาก, และจับไปเป็นเชลย; และพวกที่เหลือหลบหนีเข้าแผ่นดินแห่งโมโรไน, ซึ่งอยู่ชายแดนใกล้ฝั่งทะเล.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขากำลังหนีไปทางตะวันออกให้ทางเข้า; และ พวกเขากำลังหนีลงนอนหลับอยู่. และ บัดนี้โมโรไนได้กับกับไปทางกองทัพของเขานั่น และ ให้พวกเขาดึงเชือกกับบันไดโดยด่วน, เพื่อจะได้ย่องลงไปจากสันกำแพงและ เข้าไปหาข้างใน.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนได้ให้ทหารของเขานั่นยกขึ้นออกไป และ ขึ้นไปหากำแพง, และ ย่องตัวลงไปหาส่วนหนึ่งของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, ลงไปทางตะวันออก, บ่อนที่ชาวเลมันไม่ได้ตั้งค่ายอยู่กับกองทัพของพวกเขา.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาเจ้าทงกันได้ย่องตัวลงไปในเมืองตอนกลางคืนโดยใช้เชือกที่แข็งแรงและบันได; เมื่อรอดตอนเช้ามา เขาเจ้าทงกันได้เข้ามาปูพรมในกำแพงเมืองแล้วตั้งมั่น.
- และ บัดนี้, เวลาชาวเลมันตื่นขึ้นและ เห็นว่ากองทัพของโมโรไนอยู่ภายในกำแพงเมืองแล้ว, พวกเขาก็ตกใจกลัวยิ่ง, ถึงขนาดที่พวกเขาได้พาครอบครัวของพวกเขาออกไปตามทางเข้าเมืองนั้น.
- และ บัดนี้เมื่อโมโรไนเห็นว่าพวกเขากำลังหนีไปข้างหน้าเขานั่น, เขานำได้สั่งให้ทหารของเขานั่นยกออกไปสู้กับพวกเขา, และ ได้ฆ่าพวกเขาที่มากมาย, และ ล้อมไว้อีกมากมาย, และ จับเอาพวกเขาไปเป็นเชลยเสีย; และ ส่วนที่เหลืออยู่ข้างหลังเขาหนีไปหาแผ่นดินโมโรไน ซึ่งอยู่ติดชายแดนใกล้ฝั่งทะเล.

26 Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephiah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

27 Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

28 And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

29 Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

30 Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephiah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephiah to the land of Lehi.

31 And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

โมโรไนกับเพโฮรานจึงได้ครอบครองเมืองแห่งนีไฟาห์ดังนี้โดยไม่สูญเสียคนแม้แต่คนเดียว; และมีชาวเลมันเป็นอันมากซึ่งถูกสังหาร.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันจำนวนมากที่เป็นเชลยปรารถนาจะเข้าสมทบกับผู้คนของแอมมอนและกลับเป็นอิสระชน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมากเท่าที่ปรารถนา, พวกเขาได้รับตามความปรารถนาของตน.

ฉะนั้น, เชลยทั้งหมดที่เป็นชาวเลมันเข้าสมทบกับผู้คนของแอมมอน, และเริ่มทำงานหนักยิ่ง, ทำไร่ไถนา, ปลูกธัญพืชทุกชนิด, และเลี้ยงฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ทุกชนิด; และชาวนีไฟจึงพ้นจากภาระหนักโดยวิธีนี้; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขาพ้นจากภาระควบคุมเชลยชาวเลมัน.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไน, หลังจากที่เขาได้เข้าครอบครองเมืองแห่งนีไฟาห์, โดยที่ได้เชลยมามาก, ซึ่งทำให้กองทัพของชาวเลมันลดกำลังลงอย่างยิ่ง, และโดยที่ได้ชาวนีไฟที่ถูกจับเป็นเชลยกลับมาเป็นจำนวนมาก, ซึ่งทำให้กองทัพของโมโรไนมีกำลังขึ้นอย่างยิ่ง; ฉะนั้นโมโรไนจึงออกจากแผ่นดินแห่งนีไฟาห์ไปแผ่นดินแห่งลีไฮ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันเห็นว่าโมโรไนกำลังมาโจมตี, พวกเขาก็ตกใจกลัวอีกและหลบหนีไปซึ่งหน้ากองทัพของโมโรไน.

โมโรไนกับเพโฮรานได้ครอบครองเมืองนีไฟาห์ดังนี้โดยไม่สูญเสียจกคนเลย; และ มีชาวเลมันเป็นจำนวนทลวงทลายที่ถูกฆ่าตาย.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมันผู้ที่ถูกจับเป็นเชลยอย่างทลวงทลายมีความปารถนาที่จะเข้าร่วมกับ ผู้คนของอามมอน และ ภายเป็นคนที่มิอดสะละพาบ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ทลายที่ทลายคนที่ปารถนาอยากเข้าร่วมกันได้รับอนุญาตตามความปารถนาของพวกเขานี้.

ฉะนั้น, เชลยเลมันทั้งหมดที่เป็นชาวเลมันจึงได้เข้าร่วมกับผู้คนของอามมอน และได้เริ่มออกแรงอย่างดุษณี, ได้ไถ่ถอน, ปลูกพืชพันธุ์ธัญชาติ, และเลี้ยงสัตว์ ล้วนทั้งฝูงสัตว์ใหญ่และฝูงสัตว์เล็ก; ดังนั้น ชาวนีไฟจึงได้พ้นจากภาระอันหนักหน่วงโดยวิธีนี้; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขาพ้นจากภาระที่บังคับต้องเพียรยามเชลยเลมันที่เป็นชาวเลมันอีกต่อไป.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไน, ทลวงทลายที่เขานี้ได้ครอบครองเมืองนีไฟาห์, ได้จับเชลยเลมันเป็นจำนวนทลวงทลายไว้, ซึ่งได้เร่งให้กองทัพของชาวเลมันลดกำลังลงทลวงทลาย, และได้รับชาวนีไฟทลายคนที่ถูกจับไปเป็นเชลยกับกลับมา, ซึ่งเร่งให้กองทัพของโมโรไนมีกำลังทลวงทลายขึ้นเรื่อยๆ; ฉะนั้น โมโรไนจึงได้นำกองทัพจากแผ่นดินนีไฟาห์ไปหาแผ่นดินลีไฮ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อชาวเลมันเห็นว่าโมโรไนกำลังจะมาโจมตีพวกเขา, พวกเขาจึงตกใจกลัวและ ได้หนีไปซึ่งหน้ากองทัพของโมโรไน.

32 And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

33 And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

34 And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

35 And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนและกองทัพของท่านไล่ตามพวกเขาจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง, จนพวกเขามาพบกับลีไฮและทีแอนคัม; และชาวเลมันหลบหนีไปจากลีไฮกับทีแอนคัม, แม้ลงไปถึงชายแดนใกล้ฝั่งทะเล, จนพวกเขามาถึงแผ่นดินแห่งโมโรไน.

และกองทัพของชาวเลมันมารวมกันอยู่ทั้งหมด, ถึงขนาดที่พวกเขาทั้งหมดเป็นกองเดียวกันในแผ่นดินแห่งโมโรไน. บัดนี้แอมมอรอน, กษัตริย์ของชาวเลมัน, อยู่กับพวกเขาด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนกับลีไฮและทีแอนคัมตั้งค่ายโดยรอบอยู่กับกองทัพของพวกเขาที่ชายแดนของแผ่นดินแห่งโมโรไน, ถึงขนาดที่ล้อมชาวเลมันไว้ในชายแดนใกล้แดนทุรกันดารทางใต้, และในชายแดนใกล้แดนทุรกันดารทางตะวันออก.

และดังนั้นพวกเขาตั้งค่ายเพื่อพักแรมในเวลากลางคืน. เพราะเหตุเกิด, ชาวนีไฟและชาวเลมันด้วยต่างเหน็ดเหนื่อยเพราะการเดินทางที่ตรากตรำ; ฉะนั้นพวกเขาไม่ได้วางกลยุทธ์ใดๆ ในตอนกลางคืน, นอกจากทีแอนคัม; เพราะเขาโกรธแอมมอรอนอย่างยิ่ง, ถึงขนาดที่คิดว่าแอมมอรอน, และอแมลิกิยาห์พี่ชายของเขา, เป็นเหตุของสงครามอันใหญ่หลวงและยึดเยื้อนี้ระหว่างพวกเขากับชาวเลมัน, ซึ่งเป็นเหตุของสงครามและการนองเลือดมากมายเช่นนั้น, แท้จริงแล้ว, และความอดอยากมากเช่นนั้น.

และ พวกท่านได้บังเกิดขึ้นถึง โมโรไนกับกองทัพของเขานี้ได้ไล่ตามพวกเขาจากเมืองหนึ่งไปหาอีกเมืองหนึ่ง จนว่าพวกเขาได้พบกับลีไฮ และ ทีแอนคัม; และ ชาวเลมันได้หนีจากลีไฮ และ ทีแอนคัมไป, จนลงไปถึงชายแดนใกล้ฝั่งทะเล.

และ กองทัพของชาวเลมันได้พาทั้งหมดเข้าโรมันอยู่, เกิดระบอบที่พวกเขาทั้งหมดเป็นกองทัพในแผ่นดินโมโรไน. บัดนี้แอมมอรอนผู้เป็นกษัตริย์ของชาวเลมันอยู่ในที่นั่นกับ.

และ พวกท่านได้บังเกิดขึ้นถึง โมโรไน และ ลีไฮ และ ทีแอนคัม ได้ตั้งค่ายล้อมรอบชายแดนแผ่นดินโมโรไน, เกิดระบอบที่ชาวเลมันได้ถูกล้อมไว้ที่ชายแดนใกล้ทุรกันดารทางใต้, และ ปิดล้อมชายแดนใกล้กับทุรกันดารทางตะวันออก.

และ เขาเจ้าได้ตั้งค่ายขึ้นในตอนกลางคืน. เพราะเหตุนี้, ทั้งชาวนีไฟ และ ชาวเลมันมีความอดอยากหลาย ยับอานเกินนับมาเป็นเวลานานแล้ว; ฉะนั้น พวกเขาจึงได้วางกลอุบายแนวใดในตอนกลางคืน, นอกจากทีแอนคัม, เพราะว่าเขาโกรธแอมมอรอนอย่างยิ่ง, ถึงขนาดที่คิดว่าแอมมอรอน, และอแมลิกิยาห์พี่ชายของเขา, เป็นเหตุของสงครามอันใหญ่หลวงและยึดเยื้อนี้ระหว่างพวกเขากับชาวเลมัน, ซึ่งเป็นเหตุของสงครามและการนองเลือดมากมายเช่นนั้น, แท้จริงแล้ว, และ ความอดอยากมากเช่นนั้น.

36 And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

37 Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

38 Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

39 And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในความโกรธของเขาทีแอนคัมจึงได้เข้าไปในค่ายของชาวเลมมัน, และหย่อนตัวจากกำแพงเมืองลงไป. และเขาออกไปพร้อมด้วยเชือก, จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง, จนเขาพบกษัตริย์; และเขาพุ่งหอกใส่กษัตริย์, ซึ่งแทงถูกใกล้หัวใจ. แต่ดูเถิด, กษัตริย์ปลุกผู้รับใช้ของตนก่อนจะตาย, จนพวกนั้นไล่ตามทีแอนคัม, และสังหารเขา.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อลีไฮและโมโรไนรู้ว่าทีแอนคัมตายแล้วคนทั้งสองโศกเศร้ายิ่ง; เพราะดูเถิด, เขาเป็นคนที่ได้ต่อสู้มาอย่างองอาจเพื่อประเทศของเขา, แท้จริงแล้ว, เป็นมิตรแท้ของเสรีภาพ; และเขาได้ทนรับทุกข์แสนสาหัสมากมายยิ่ง. แต่ดูเถิด, เขาตายเสียแล้ว, และได้ไปตามทางของมวลแผ่นดินโลกนี้.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนออกเดินทัพในวันพรุ่ง, และเข้าโจมตีชาวเลมมัน, ถึงขนาดที่สังหารคนเหล่านั้นลงมากมายด้วยการเข่นฆ่าไม่เลือกหน้า; และพวกเขาขับไล่คนเหล่านั้นออกจากแผ่นดิน; และพวกนั้นหลบหนีไป, แม้จนไม่ได้กลับมาสู้รบกับชาวนิไฟอีกในเวลานั้น.

และปีที่สามสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนิไฟสิ้นสุดลงดังนี้; และพวกเขามีสงคราม, และการนองเลือด, และความอดอยาก, และความทุกข์, อยู่ตั้งนั้นตลอดระยะเวลาหลายปี.

และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นที ทิอานถ้ามีความโกรธแค้นหลาย จึงได้ลอบเข้าไปในค่ายของชาวเลมมัน, และ ย่อนตัวลี้จจากสันกำแพงเมือง. และ ลาวได้เข้าไปพ้อมด้วยเชือกจากบ่อน้ำนั้น. ทาบ่อน้ำ, จึงว่าลาวพบบะสัด และลาวได้ ด้ดุดอกใส่บะสัดที่ถูกไฟทิวใจ. แต่จ้งเบ้ง, บะสัดได้ปุกเข้าใ้ของดินขึ้นก่อนตอเองจะขาดใจตาย, เทງชะขาดที่พอกเข้าได้ไล่ตามทิอานถ้า และ ข้าลาว.

บัดนี้เทตทานได้บังเกิดขึ้นที เวลาลิไร และ โมโรไนรู้เทງงานตายของทิอานถ้า, พอกพ่นน้ำใส่บะสัดใจหลายที่สุด; ย้อนว่าทิอานถ้าเป็นคนที่ได้ต่อสู้ย่างก้าวหน้าเพื่อประเทศของลาว, แท้จริงแล้ว, เป็นเพื่อนแท้ของเสรีภาพ; และ ลาวได้ทนต่อความทุกข์ยากแสนสาหัส ย่างทลวงหลายมาแล้ว. แต่จ้งเบ้ง, ลาวได้ตายไปเสียแล้วตามทางของโลภ.

บัดนี้เทตทานได้บังเกิดขึ้นที โมโรไนได้ออกเดินทัพในมื้ต่อมา, และ ได้เข้าโจมตีชาวเลมมัน, เทງชะขาดที่เข้าเจ้าได้เข้าพอกเข้าลี้ย่างทลวงหลาย; และ เข้าเจ้าได้ขับไล่พอกเข้าออกจากแผ่นดินไป; และ พอกเข้าได้หนีไปจนว่าบ่ได้กับดินมาต่อสู้กับชาวนิไฟอีกเลยในเวลานั้น.

และ ปีที่สามสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนของนิไฟได้สิ้นสุดลงดังนี้; ข้พอกเข้าได้มีสงคราม, และ มีงานนองเลือด, และ มีความอดอยาก, และ มีความทุกข์อยู่ตั้งนั้นเป็นเวลาหลายปี.

- 40 And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.
- 41 But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.
- 42 And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.
- 43 And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.
- 44 And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.
- และมีฆาตกรรม, และความขัดแย้ง, และการแตกแยก, และความชั่วช้าสามานย์ทุกชนิดในบรรดาผู้คนของนีไฟ; กระนั้นก็ตามเพื่อเห็นแก่คนชอบธรรม, แท้จริงแล้ว, เพราะคำสวดอ้อนวอนของคนชอบธรรม, พวกเขาจึงได้รับการละเว้น.
- แต่ดูเถิด, เพราะระยะเวลาอันยาวนานยิ่งของสงครามระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมันคนจำนวนมากจึงกลับแข็งกระด้าง, เพราะระยะเวลาอันยาวนานยิ่งของสงคราม; และคนจำนวนมากจึงอ่อนลงเพราะความทุกข์ของพวกเขา, ถึงขนาดที่ได้นอบน้อมถ่อมตนลงต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, แม้ถึงห้วงลึกแห่งความถ่อมตน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากโมโรไนได้สร้างแนวป้องกันส่วนต่าง ๆ ของแผ่นดินซึ่งเปิดช่องทางโจมตีแก่ชาวเลมันมากที่สุด, จนมันแข็งแรงเพียงพอ, ท่านจึงกลับไปเมืองแห่งเฮราเฮมลา; และฮีลามันกลับไปยังที่อันเป็นมรดกของท่านด้วย; และมีการสถาปนาสันติภาพขึ้นอีกครั้งในบรรดาผู้คนของนีไฟ.
- และโมโรไนมอบอำนาจบังคับบัญชากองทัพของท่านให้อยู่ในมือบุตรของท่าน, ผู้มีชื่อว่าโมโรไนอาห์; และท่านกลับไปอยู่ที่บ้านของท่านเองเพื่อจะใช้ชีวิตที่เหลือของท่านอย่างสงบสุข.
- และเพโฮรานกลับสู่บัลลังก์พิพากษาของท่าน; และฮีลามันรับหน้าที่สั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าให้ผู้คนอีก; เพราะเนื่องจากมีสงครามและความขัดแย้งมากมายเช่นนั้นจึงสมควรที่จะวางระเบียบขึ้นอีกครั้งในศาสนจักร.
- และ มันได้มีการสถาปนา, และมีการขัดแย้ง, และมีการแตกแยก, และมีความชั่วร้ายบางประการอยู่ในบรรดาผู้คนของนีไฟ; เท็จจริงใดก็ตามเพื่อเห็นแก่ คนชอบธรรม, แท้จริงแล้ว, เป็นยอมน่าจะกตัญญูของคนดีที่ถูกละเมิด, พวกเขาจึงได้รับการไว้ชีวิต.
- แต่จึงบัง, ยอมน่าจะโดยระยะเวลาของสงครามนั้นยาวนานหลายหลายอย่างชาวนีไฟ และ ชาวเลมัน คนจำนวนมากหลายหลายจึงแสร้งกระด้างขึ้น, เพราะระยะเวลาอันยาวนานของสงคราม; และ คนจำนวนมากหลายหลายจึงอ่อนโยนลงเพราะ ความทุกข์ของพวกเขา เข้า, เท็จจริงใดก็ตามที่พวกเขาได้ถ่อมตนลงต่อพระพักตร์พระเจ้า, จึงเท็จส่วนเล็กน้อยความถ่อมตน.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากโมโรไนได้เสริมกำลังให้พวกต่างๆ ที่อยู่กับแผ่นดินของชาวเลมันจึงว่ามีกำลังพร้อมแล้ว, เข็มจึงได้กับกันไปเมืองเฮราเฮมลา; และ ฮีลามันก็ได้ไปกับท่านเกิดเมืองนอนของเข้มนั้น; และ มันก็มีสันติภาพขึ้นมาสันติสุขขึ้นอีกเพื่อหนึ่งในบรรดาผู้คนของนีไฟ.
- และ โมโรไนได้มอบอำนาจของผู้บังคับบัญชาของทัพของเขาให้ไว้ในงานบ้านของเขาหลายอย่างของเข้มนั้น ผู้มีชื่อว่า โมโรไนอาห์; และ เข้มนั้นได้ไปกับท่านถ่อมตนลงเพื่อจะได้ใช้เวลาที่เหลืออยู่ของท่านกับความสุข.
- และ เพโฮรานก็ได้กับกันไปท่านบ้านสั่งตัดสินของเข้มนั้นเพื่อบรรเทา; และ ฮีลามันได้รับหน้าที่สั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าให้ผู้คนอีก; ยอมน่าจะมีสงคราม และ การขัดแย้งกันบ้างหลายหลาย เข้มนั้น มันจึงสมควรที่จะตั้งขึ้นอีกครั้งในศาสนจักร.

- 45 Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.
- 46 And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.
- 47 Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.
- 48 And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.
- 49 But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.
- 50 Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.
- ฉะนั้น, ฮีลามันและพี่น้องของท่านจึงออกไป, และประกาศพระวจนะของพระเจ้าด้วยพลังอย่างยิ่งให้ผู้คนเป็นอันมาก ตระหนักถึงความชั่วร้ายของตน, ซึ่งทำให้คนเหล่านั้นกลับใจจากบาปและรับบัพติศมาสู่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาสถาปนาศาสนจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าอีก, ตลอดทั่วแผ่นดิน.
- แท้จริงแล้ว, และมีการวางข้อบังคับเกี่ยวกับกฎ. และมีการเลือกผู้พิพากษาของพวกเขา, และหัวหน้าผู้พิพากษาของพวกเขา.
- และผู้คนของนีไฟเริ่มรุ่งเรืองในแผ่นดินอีก, และเริ่มขยายเผ่าพันธุ์และแข็งแกร่งขึ้นในแผ่นดิน. และพวกเขาเริ่มร่ำรวยยิ่ง.
- แต่ทั้งที่พวกเขามีความมั่งคั่ง, หรือมีกำลัง, หรือมีความรุ่งเรือง, พวกเขายังไม่ทะนงตนด้วยความถือดีในสายตาตน; ทั้งพวกเขาไม่เชื่องช้าที่จะระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน; แต่นอบน้อมถ่อมตนอย่างยิ่งต่อพระพักตร์พระองค์.
- แท้จริงแล้ว, พวกเขาจดจำว่าพระเจ้าได้ทรงทำสิ่งสำคัญยิ่งเพียงใดสำหรับพวกเขา, ว่าพระองค์ได้ทรงปลดปล่อยพวกเขาจากความตาย, และจากพันธนาการ, และจากเรือนจำ, และจากความทุกข์นานาประการ, และพระองค์ได้ทรงปลดปล่อยพวกเขาจากเงื้อมมือศัตรู.
- ฉะนั้น, ฮีลามัน และ พี่น้องของพวกเขาจึงออกไป และ ได้ประกาศพระคำของพระเจ้าด้วยพระพลังอันมหาศาลทำให้ผู้ถินเป็นจำนวนทลวงหลาย ล้านิก เท็ถความชั่วร้ายของถิน, ซึ่งได้เร็ดให้พวกรเ้ากับใจจากบาบของพวกรเ้า และ รับบัพติสะมาไว้กับพระผู้เป็นเจ้าอึงเป็นพระเจ้าของพวกรเ้า.
- และ เทถການได้บังเกิดຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງ ພະເຈົ້າຂຶ້ນອີກຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ.
- ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຂໍ້ບັງຄັບຂຶ້ນຊຶ່ງກ່ຽວກັບກົດໝາຍ. ແລະ ມີການເລືອກຕັ້ງ ຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ຫົວໜ້າຂອງຜູ້ຕັດສິນຂຶ້ນອີກ.
- ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟກໍເລີ່ມ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນອີກ, ແລະ ເລີ່ມມີຜູ້ຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ. ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຮຸ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງ.
- ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະມີເຄື່ອງຂອງທີ່ມີຄຸນຄ່າ, ຫລື ພະລັງ, ຫລື ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຕ່າງໆ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ລະເມີພໍ້ຝັນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງເລີຍ; ທັງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຊັກຊ້າທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖອມຕົວທີ່ສຸດຕໍ່ພະພັກຂອງພະອົງ.
- ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈື່ຈຳສະເໝີເຖິງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳເພື່ອພວກເຂົາ, ວ່າພະອົງໄດ້ປົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມຕາຍ, ແລະ ອອກຈາກພັນທະການ, ແລະ ອອກຈາກຄຸກ, ແລະ ພົ້ນຈາກຄວາມທຸກນາໆປະການ, ແລະ ພະອົງໄດ້ປົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

51 And they did pray unto the Lord their God continually, inso-much that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

52 And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

ແລະພວກເຂົາສາວອ້ອນວອນ ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ທຸກໆເວລາ, ຈົນພຣະເຈົ້າປະທານພຣ ໃຫ້ພວກເຂົາ, ຕາມພຣະວາຈະນະຂອງ ພຣະອົງ, ຈົນພວກເຂົາແຂ້ງແກ່ງຂຶ້ນ ແລະຮຸ່ງເຮືອງໃນແຜ່ນດິນ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສິ່ງທັງໝົດນີ້ເປັນໄປ. ແລະຮີລາມັນ ຕາຍ, ໃນປີທີ່ສາມສິບຫ້າແຫ່ງການ ປກຕຣອງຂອງຜູ້ພິພາກສາເໜືອຜູ້ຄົນ ຂອງນີໄຟ.

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່ ສະເໝີ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຕາມ ພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ ໝັ້ນຄົງ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນດັ່ງນີ້.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຫດການທັງໝົດນີ້ເປັນໄປ. ແລະ ຮີລາມັນ ໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ໃນປີທີສາມສິບຫ້າແຫ່ງ ການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນຜູ້ແລະຜູ້ຄົນ ຂອງນີໄຟ.

Alma 63

- 1 And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblon took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.
- 2 And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.
- 3 And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.
- 4 And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.
- 5 And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

แอลมา ๖๓

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในตอนต้นของปีที่สามสิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, คือชิบลันได้ครอบครองสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นซึ่งแอลมามอบให้อีลามัน.

และท่านเป็นคนเที่ยงธรรม, และท่านดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระפקตร์พระผู้เป็นเจ้า; และถือปฏิบัติความดีอยู่ตลอดเวลา, รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่าน; และพี่ชายของท่านก็ทำด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนตายด้วย. และปีที่สามสิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้.

และในปีที่สามสิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, มีผู้คนกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่ง, แม้เป็นจำนวนถึงห้าพันสี่ร้อยคน, พร้อมด้วยภรรยาและลูก ๆ ของพวกเขา, เดินทางจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาไปสู่แผ่นดินซึ่งอยู่ทางเหนือ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเฮกอร์, โดยที่เป็นคนอยากรู้อยากเห็นอย่างยิ่ง, ฉะนั้นเขาจึงออกไปและต่อเรือลำมหึมาลำหนึ่งสำหรับตน, ที่ชายแดนของแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, ใกล้แผ่นดินรกร้าง, และปล่อยเรือลงในทะเลตะวันตก, ใกล้คอคอดซึ่งนำไปสู่แผ่นดินทางเหนือ.

แออมา ๖๖

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในต้นปีที่สามสิบหกแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนของนีไฟชิบลันได้ครอบครองสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นไว้ ซึ่งแออมาได้มอบให้แก่อีลามัน.

และ เป้นเป็นถิ่นที่สร้างทำ, และ เป้นได้เดินไปอย่างพากเพียรใจดีพระพักตร์ของพระเจ้า; และ เป้นได้ตั้งใจที่จะสร้างความดีอยู่ตลอดเวลา, ที่จะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าอึงเป็นพระเจ้าของเป้น; และ อ้ายของเป้นก็ได้เร็ดเข้มนดวกับ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนได้สิ้นชีวิตไปถึกับ. และ ปีที่สามสิบหกแห่งการปกครองของผู้ตัดสินได้สิ้นสุดลงถึกับ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ ในปีที่สามสิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน, มันได้มีผู้ขายกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่งเป็นจำนวนถึงห้าพันสี่ร้อยคน, พร้อมด้วยเมียของพวกเขา และ ลูกของพวกเขา, ได้เดินทางออกจากแผ่นดินเซราเฮมลาไปหาแผ่นดินซึ่งอยู่ ทางเหนือ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ เรกอดเป็นถิ่นที่อยากรู้ยากเข้นหลายที่สุด, สะบั้น ลาวจ้งได้ออกไป และ ส้างเรือใหญ่ลำหนึ่งที่ขายแดนของแผ่นดินอุดมสมบูรณ์, ซึ่งอยู่ใกล้กับแผ่นดินร้าง, และ ได้ปล่อยมันลงสู่ทะเลทางตาเว้นถึกับ ทางแถบ ซึ่งนำไปหาแผ่นดินทางเหนือ.

6 And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

7 And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

8 And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

9 And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

10 And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblon died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

11 Therefore it became expedient for Shiblon to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

และดูเถิด, มีชาวนิไฟเป็นอันมากที่ลงไปในเรือและแล่นไปออกไปพร้อมด้วยเสบียงสัมภาระเป็นอันมาก, และพวกผู้หญิงกับเด็กมากมายด้วย; และคนเหล่านี้ไปตามเส้นทางเหนือ. และปีที่สามสิบเจ็ดสิ้นสุดลงดังนี้.

และในปีที่สามสิบแปด, ชายผู้นี้ต่อเรือลำอื่น ๆ. และเรือลำแรกได้กลับมาด้วย, และผู้คนอีกเป็นอันมากลงไปในเรือ; และพวกเขาเอาเสบียงสัมภาระเป็นอันมากไปด้วย, และออกเดินทางไปสู่แผ่นดินทางเหนืออีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มีใครได้ข่าวจากคนเหล่านี้อีกเลย. เราคิดว่าพวกเขาจมอยู่ในห้วงลึกของทะเลแล้ว. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีเรืออีกลำหนึ่งแล่นไปออกไปด้วย; และเราหาว่าไม่รู้ว่ามันไปทางไหน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีนี้มีผู้คนเป็นอันมากที่ออกไปสู่แผ่นดินทางเหนือ. และปีที่สามสิบแปดสิ้นสุดลงดังนี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามสิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, ชิบลันตายด้วย, และโคริแอนตอนออกไปสู่แผ่นดินทางเหนือโดยเรือลำหนึ่ง, เพื่อนำสัมภาระไปให้ผู้คนที่ออกไปสู่แผ่นดินนั้น.

ฉะนั้นจึงสมควรสำหรับชิบลันที่จะมอบสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้น, ก่อนที่จะตาย, ให้แก่บุตรของฮีลามัน, ซึ่งเรียกว่าฮีลามัน, โดยเรียกตามชื่อบิดาท่าน.

และ จั๋งเบ้ง, ฆาวมิไฟเป็นจำนวนทลวงทลายได้ล่องไปในเรือนั้น และ ได้เข้าไปพร้อมด้วยเสบียงอาหารอย่างทลวงทลาย, และ มีแม่ยัง และ เด็กน้อยทลายถิ่นนาริ; และ พวกเขาล่องเรือไปทางเหนือ. และ ปีที่สามสิบเจ็ดได้สิ้นสุดลงดังนี้.

และ ในปีที่สามสิบแปด, ผู้ชายกับภรรยาได้ล่องเรือไปยังถิ่นที่. และ เรือลำที่ออกได้กับถิ่นนาริ, และ มีผู้เป็นจำนวนทลวงทลายล่องไปในเรือ; และ พวกเขาล่องเรือไปยัง, และ ออกเดินทางไปทางแผ่นดินทางเหนือ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มีผู้ใดได้ข่าวของพวกเขาละเลย. และ พวกเขาคิดว่า พวกเขาล่องเรืออยู่ในความลึกของทะเลเสียแล้ว. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มีเรือไปยังถิ่นที่. ได้แล่นออกไป; และ พวกเขารู้จักว่า มันไปทางใด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีนี้มีผู้เป็นจำนวนทลวงทลายที่ออกไปทางแผ่นดิน ทางเหนือ. และ ปีที่สามสิบแปดได้สิ้นสุดลงดังนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามสิบเก้าแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน, ชิบลันได้เสียชีวิตไป, และ โคริแอนตอนได้ออกไปทางแผ่นดินทางเหนือในเรือลำหนึ่ง, เพื่อนำเอาเสบียงอาหารไปให้ผู้คนที่ออกไปทางแผ่นดินนั้น.

ฉะนั้น มันจึงเป็นงานสมควรสำหรับชิบลันที่จะมอบสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นให้แก่ลูกชายของ ฮีลามัน, ผู้มีชื่อว่า ฮีลามัน, โดยเรียกตามชื่อบิดาของเขา.

- 12 Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.
- 13 Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblon.
- 14 And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.
- 15 And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.
- 16 And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- 17 And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblon, who was his son.
- บัดนี้ดูเถิด, อักษรทั้งหมดนั้นซึ่งอยู่ในการครอบครองของฮีลามันเขียนขึ้นและส่งออกไปในบรรดาลูกหลานมนุษย์ตลอดทั่วแผ่นดิน, เว้นแต่ส่วนต่าง ๆ ที่แอลมาสั่งไว้ว่าไม่ให้ออกไป.
- กระนั้นก็ตาม, สิ่งเหล่านั้นต้องเก็บรักษาไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์, และสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น; ฉะนั้น, ในปีนี้, จึงมอบสิ่งเหล่านั้นให้แก่ฮีลามัน, ก่อนมรณกรรมของชิบลัน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีนี้ด้วยคือมีพวกที่แตกแยกออกไปจำนวนหนึ่งซึ่งได้ไปหาชาวเลมัน; และพวกเขาถูกปลุกปั่นให้เกิดโทสะต่อต้านชาวนีไฟอีก.
- และในปีเดียวกันนี้ด้วยพวกเขา ยกลงมาพร้อมด้วยกองทัพอันมีกำลังคนมากมายเพื่อทำสงครามกับผู้คนของโมโรไนอาห์, หรือกับกองทัพของโมโรไนอาห์, ซึ่งในการนี้พวกเขาต้องพ่ายแพ้และถูกขับไล่กลับคืนแผ่นดินของตนเองอีก, โดยได้รับความสูญเสียมาก.
- และปีที่สามสิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟก็สิ้นสุดลงดังนี้.
- และเรื่องราวของแอลมา, กับฮีลามันบุตรของท่าน, และชิบลัน, ซึ่งเป็นบุตรของท่านด้วยก็สิ้นสุดลงดังนี้.
- บัดนี้จึงแจ้ง, อักษรและทงษ์พด้นั้นซึ่งอยู่ในงานถอบถองของฮีลามันถูกຂຽນຂຶ້ນ และ ถูกส่งออกไปในบันดาລູກຫລານມະນຸດທະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນນອກຈາກສ່ວນຕ່າງໆຊຶ່ງແອມາສັ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ສົ່ງອອກໄປ.
- ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ໃຫ້ເປັນສິ່ງສັກສິດ, ແລະ ມອບຕໍ່ກັນໄປຈາກຄົນລຸ້ນໜຶ່ງຫາຄົນອີກລຸ້ນໜຶ່ງ; ສະນັ້ນ, ໃນປີນີ້, ສິ່ງສັກສິດເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຮິລາມັນ, ກ່ອນການຕາຍຂອງຊີບລັນ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນອີກໃນປີນີ້ ຄື ມີຜູ້ຄົນຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ແຍກອອກໄປຫາຊາວເລມັນ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກຊັກຊວນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວນີໄຟຄືນອີກ.
- ແລະ ໃນປີດຽວກັນນີ້ອີກ ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບລົງມາພ້ອມດ້ວຍກອງທັບອັນມີກຳລັງມະຫາສານ ເພື່ອມາກໍ່ສົງຄາມກັບຜູ້ຄົນຂອງໂມໂຣໄນຮາ, ຫລື ກັບກອງທັບຂອງ ໂມໂຣໄນຮາ, ຊຶ່ງຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອງຜ່າຍແພ້ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ໃຫ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາຄືເກົ່າ, ໂດຍໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໜັກ.
- ແລະ ໃນປີທີສາມສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟກໍສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.
- ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງແອມາ, ແລະ ຮິລາມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຊີບລັນນຳອີກ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

- 1 And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.
- 2 For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

หนังสือของฮีลามัน

เรื่องราวของชาวนีไฟ. สงคราม และความขัดแย้งของพวกเขา, และการแตกแยกของพวกเขา. และคำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์หลายคนด้วย, ก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์, ตามบันทึกของฮีลามัน, ผู้เป็นบุตรของฮีลามัน, และตามบันทึกของบุตรทั้งหลายของเขาด้วย, แม้จนถึงการเสด็จมาของพระคริสต์. และชาวเลมันเป็นจำนวนมากได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสด้วย. เรื่องราวเกี่ยวกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของพวกเขา. เรื่องราวเกี่ยวกับความชอบธรรมของชาวเลมัน, และความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของชาวนีไฟ, ตามบันทึกของฮีลามันและบุตรของท่าน, แม้จนถึงการเสด็จมาของพระคริสต์, ซึ่งเรียกว่าหนังสือของฮีลามัน, และอื่น ๆ.

ฮีลามัน ๑

และบัดนี้ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในต้นปีที่สี่สิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, เริ่มมีสถานการณ์ลำบากร้ายแรงในบรรดาผู้คนของชาวนีไฟ.

เพราะดูเถิด, เพโฮรานตาย, และไปตามทางของมวลแผ่นดินโลกนี้; ฉะนั้นจึงเริ่มมีความขัดแย้งอย่างรุนแรงว่าผู้ใดในบรรดาพี่น้อง, ซึ่งเป็นบุตรของเพโฮรานจะได้นั่งบัลลังก์พิพากษา.

ໜັງສືຣີລາມັນ

ເລື່ອງລາວຂອງຊາວນີໄຟ. ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການແຕກແຍກຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງການທຳນາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຫຼາຍທ່ານທີ່ໄດ້ທຳນາຍໄວ້ກ່ອນການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດນຳອີກ, ຕາມບັນທຶກຂອງຣີລາມັນນຳອີກ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຣີລາມັນ, ແລະ ຕາມບັນທຶກຂອງພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນນຳອີກ, ຈົນມາຮອດການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ. ແລະ ຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສນຳອີກ. ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງພວກເຂົາ. ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊົງຂອງຊາວນີໄຟ, ຕາມບັນທຶກຂອງຣີລາມັນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຈົນມາເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າໜັງສືຣີລາມັນ, ແລະ ອື່ນໆ.

ຣີລາມັນ ໑

ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ມັນໄດ້ເລີ່ມມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຢ່າງຮ້າຍແຮງເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພໂຮຣັນໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ ແລະ ໄດ້ໄປຕາມທາງຂອງໂລກແລ້ວ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງຢ່າງຮຸນແຮງກ່ຽວກັບວ່າຜູ້ໃດໃນບັນດາອ້າຍນ້ອງກັນ ຊຶ່ງເປັນພວກລູກຊາຍຂອງເພໂຮຣັນ ຈະໄດ້ນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ.

3 Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

4 Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

5 Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

6 And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

7 But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

8 And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

บัดนี้คือชื่อของพวกเขาผู้ซึ่งเข้าแข่งขันเพื่อนั่งบัลลังก์พิพากษา, ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้คนขัดแย้งกันด้วย : คือ เพโฮรัน, เพแอนไค, และเพคูมินไ.

บัดนี้คนเหล่านี้มิใช่บุตรทั้งหมดของเพโฮรัน (เพราะท่านมีบุตรมาก), แต่คนเหล่านี้เป็นผู้ที่เข้าแข่งขันเพื่อบัลลังก์พิพากษา; ฉะนั้น, พวกเขาทำให้เกิดการแบ่งแยกเป็นสามฝ่ายในบรรดาผู้คน.

กระนั้นก็ตาม, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเสียงของผู้คนกำหนดให้เพโฮรันเป็นหัวหน้าผู้พิพากษาและเป็นผู้ปกครองเหนือผู้คนของนีไฟ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเพคูมินไนั้น, เมื่อเห็นว่าตนไม่อาจนั่งบัลลังก์พิพากษา, เขาจึงเข้าร่วมกับเสียงของผู้คน.

แต่ดูเถิด, เพแอนไค, และผู้คนส่วนหนึ่งที่ปรารถนาจะให้เขาเป็นผู้ปกครองของตน, เกรี้ยวโกรธยิ่ง; ฉะนั้น, เขากำลังจะยุยงคนเหล่านั้นให้ลุกขึ้นกบฏต่อพี่น้องของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่เขากำลังจะทำการนี้, ดูเถิด, เขาถูกจับ, และถูกพิจารณาโทษตามเสียงของผู้คน, และต้องรับโทษประหาร; เพราะเขาลุกขึ้นกบฏและพยายามทำลายเสรีภาพของผู้คน.

บัดนี้ มีถิลาเยผู้ซึ่งขัดแย้งกันเพื่อบังคับล้งัดสิน ผู้ซึ่งได้เร็ดให้ผู้ถิขัดแย้งกันนำอิท: เพโฮรัน, เพอานไค, และ เพอูมไ.

บัดนี้เพโฮรันมิได้มีลูกชายพวญแต่สามถิเท่านั้น (เพราะเขามิมีลูกชายหลายถิ), แต่สามถินี้เป็นผู้ที่ขัดแย้งกันเพื่อบังคับล้งัดสิน; ฉะนั้น, พวญเธิจึงเร็ดให้เกิดถาแบ่งแยกกันขึ้นเป็นสามกลุ่มในบ้นถาผู้ถิ.

เถียงย่างใดก็ตาม, เหตุถาได้บังเกิดขึ้นถิ เพโฮรันได้ถูถแตกต่างถึโดยสวญของผู้ถิให้เป็นทิวข้าผู้ถัดสินและ เป็นผู้ปถถอญดูแลผู้ถิของนีไฟ.

และ เหตุถาได้บังเกิดขึ้นถิ เพอูมไ, เมื่อลวเธิเห็นว่าถิเองบ่ได้บั้งบ้นล้งัดสินแล้ว, ลวจึงเธิบ้อมกับสวญของผู้ถิ.

แต่จ้งเบ้ง, เพอานไค, และ ผู้ถิผู้ท่ปาดทะขนาให้ลวเป็นผู้ปถถอญของถิทมิถวามถญถเฒ่ขึ้น; ฉะนั้น, ลวจ้งได้ยยงผู้ถิพวถบ้นให้ลุกขึ้นในถาถะบิถถัถายบ้องของลวเอง.

และ เหตุถาได้บังเกิดขึ้นถะบะท่ลวทาล้งท่ถาถะบิถอยู่บ้น, จ้งเบ้ง, ลวได้ถูถจับไป, และ ถูถถัดสินตามสวญของผู้ถิ, และ ถ้องได้รับโทษปะขานธิวิด; เพราะลวได้ท่ถาถะบิถขึ้น และ พะยายมท่จะทาลายเสลิพบของผู้ถิ.

9 Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

10 And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

11 And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

12 Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

13 And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

บัดนี้เมื่อผู้คนเหล่านั้นที่ปรารถนาจะให้เขาเป็นผู้ปกครองของตนเห็นว่าเขาต้องรับโทษประหาร, ฉะนั้นพวกเขาก็โกรธ, และดูเถิด, พวกเขาส่งคนผู้หนึ่งชื่อคิชคูเมนไป, แม้จนถึงบัลลังก์พิพากษาของเพโฮรัน, และลอบสังหารเพโฮรันขณะที่เขานั่งอยู่บนบัลลังก์พิพากษา.

และผู้รับใช้ของเพโฮรันไล่ตามเขาไป; แต่ดูเถิด, การหนีของคิชคูเมนรวดเร็วนักจนไม่มีใครตามเขาได้ทัน.

และเขาไปยังพวกที่ส่งเขามา, และพวกเขาก็ทั้งหมดเข้าทำพันธสัญญา, แท้จริงแล้ว, สาบานโดยพระเจ้าผู้สร้างสรรคที่เป็นนิรันดร์ของพวกเขา, ว่าพวกเขาจะไม่บอกใครเลยว่าคิชคูเมนลอบสังหารเพโฮรัน.

ฉะนั้น, บรรดาผู้คนของนีไฟจึงไม่รู้จักคิชคูเมน, เพราะเขาอยู่ในลักษณะปลอมแปลงตนในเวลาที่เขาลอบสังหารเพโฮรัน. และคิชคูเมนกับพรรคพวกของเขา, ที่ทำพันธสัญญากับเขา, ปะปนอยู่ในบรรดาผู้คน, ในลักษณะที่ไม่มีใครค้นพบพวกเขา; แต่มากเท่าที่ค้นพบต้องรับโทษประหาร.

และบัดนี้ดูเถิด, เพคูมินิได้รับแต่งตั้ง, ตามเสียงของผู้คน, ให้เป็นหัวหน้าผู้พิพากษาและผู้ปกครองเหนือผู้คน, เพื่อปกครองแทนเพโฮรันพี่ชายของเขา; และมันเป็นไปตามสิทธิของเขา. และทั้งหมดนี้เป็นไปในปีที่สี่สิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษา; และมันสิ้นสุดลง.

บัดนี้เวลาพอที่ยากใช้เพอานไถเป็นผู้ปกครองของดินแดนเห็นว่าเพอานไถได้รับโทษประหารชีวิตแล้ว, ฉะนั้นพวกเขาก็จ้องดูกัน, และ จ้องเบ่ง, พวกเขาได้ส่งคนผู้หนึ่งชื่อว่า คิชคูเมน, ไปที่บัลลังก์ตัดสินของเพโฮรัน, และลอบฆ่าเพโฮรันในขณะที่เขานั่งอยู่บนบัลลังก์ตัดสินอยู่นั้น.

และ ข้าใช้ของเพโฮรันได้ไล่ติดตามคิชคูเมนไป; แต่จ้องเบ่ง, คิชคูเมนได้หนีไปอย่างรวดเร็วที่สุด จนกว่าจะมีผู้ใดไล่ตามล่าอาทัน.

และ ลาวได้ไปกับคนไปหาผู้ที่ใช้ลาวมา, และ พวกเขาก็ตกลงกันได้เร็วทันที, สันนิษฐานร่วมกัน, แท้จริงแล้ว, ได้สาบานโดยอ้อเงยพระเจ้าผู้สร้างที่เป็นนิรันดร์ของพวกเขา, ว่าจะไม่เปิดเผยให้ผู้อื่นรู้ว่าคิชคูเมนได้ลอบฆ่าเพโฮรัน.

ฉะนั้น, จึงไม่มีใครรู้จักคิชคูเมนเลยในบรรดาผู้คนที่อยู่ในเวลา, เพราะว่าลาวได้ปลอมตัวเข้าไปลอบฆ่าเพโฮรัน. และคิชคูเมนพอมด้วยพวกของลาวก็ได้เร็วทันทีสันนิษฐานร่วมกัน, ได้ปะปนอยู่ในบรรดาผู้คนที่, โดยวิธีที่จะซ่อนพวกเขาไว้; แต่คนที่ถูกจับกุมต้องรับโทษ ประหารชีวิต.

และ บัดนี้จ้องเบ่ง, เพคูมินิไม่ได้ถูกแต่งตั้งโดยเสียงของผู้คนให้เป็นที่ปรึกษาผู้ตัดสิน, และ เป็นผู้ปกครองดูแลผู้คนที่แทนเพโฮรันอัยของลาว. และ มันเป็นไปตามสิทธิของลาวที่ถาวรจะได้รับ. และ ทั้งหมดนี้เป็นไปในปีที่สี่สิบแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน และ มันได้สิ้นสุดลงถึงดังนี้.

14 And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breastplates, and with all manner of shields of every kind.

15 And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

16 Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

17 Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, คือชาวเลมันรวบรวมกองทัพอันมีกำลังคนนับไม่ถ้วน, และให้ดาบคนเหล่านั้นเป็นอาวุธ, และกระบี่และคันธนู, และลูกธนู, และหมวกเกราะ, และเกราะอก, และโล่ต่าง ๆ ทุกชนิด.

และพวกเขายกลงมาอีกเพื่อจะเข้าสู้รบกับชาวนิไฟ. และพวกเขามีชายผู้หนึ่งเป็นผู้นำชื่อโคริแอนตะเมอร์; และเขาเป็นผู้สืบทระกูลของเซราเอิมลา; และเขาเป็นผู้ที่แตกแยกออกไปจากบรรดาชาวนิไฟ; และเขาเป็นคนร่างใหญ่และมีพลังกำลัง.

ฉะนั้น, กษัตริย์ของชาวเลมัน, ผู้มีชื่อว่าทูปะลอธ, ผู้เป็นบุตรของแอมมอรอน, โดยที่คิดว่าโคริแอนตะเมอร์, ซึ่งเป็นคนมีพลังกำลัง, จะยืนหยัดต่อสู้ชาวนิไฟได้, ด้วยกำลังของเขาและปัญญาอันเป็นเลิศของเขาด้วย, ถึงขนาดที่โดยการส่งเขาออกไปเขาก็จะมีชัยเหนือชาวนิไฟได้—

ฉะนั้นเขายั่วให้คนทั้งหลายโกรธ, และเขารวบรวมกองทัพของเขา, และเขาแต่งตั้งโคริแอนตะเมอร์เป็นผู้นำคนเหล่านี้, และให้ออกเดินทัพลงไปยังแผ่นดินแห่งเซราเอิมลาเพื่อสู้รบกับชาวนิไฟ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน, คือชาวเลมันได้ตั้งโรมกອງทับอันมีกำลังถึงนับไม่ถ้วน, และ ประกอบอาวุธด้วยทอก และ ดาบ, และ ด้วยคันธนู, และ ลูกธนู, และ ด้วยเลื่อยป้องกันทิว และ แผ่นปิกเอริก, และ เลื่อยป้องกันทุกชนิด.

และ พวกเขາได้ยกทัพลึงมาอีก เพื่อจะได้สู้รบกับชาวนิไฟ. และ พวกเขາได้รับการบังคับบัญชาโดยโธริอานทะเม; และ ลาวเป็นผู้สืบเชื้อสายของเซราเอิมลา; และ ลาวเป็นผู้ที่แยกออกไปจากบรรดาชาวนิไฟ; และ เป็นกษัตริย์ไทย และ มีกำลังพล.

ฉะนั้น, ราชันของชาวเลมันผู้มีชื่อว่าทูปะลอธ, ผู้เป็นลูกชายของ อามมอรอน, จึงคิดว่าโธริอานทะเมเป็นกษัตริย์ที่แข็งแรง, ฉะนั้น ลาวจะสามารถยืนต่อสู้กับชาวนิไฟได้, และ ลาวก็มีปณิธานอันแน่วแน่ที่จะนำอีก, ถึงจะพบความลำบากลำบากไป ลาวก็จะเอาชนะชาวนิไฟได้—

ฉะนั้น ลาวจึงได้ยุยงพวกเข่าให้โกรธแค้น, และ ลาวได้ตั้งโรมกອງทับของลาว, และ ได้แต่งตั้งโธริอานทะเมเป็นผู้บัญชาของพวกเข่า, และ ลาวได้สั่งให้พวกเข่าออกเดินทัพลึงไปหาแผ่นดินเซราเอิมลาเพื่อสู้รบกับชาวนิไฟ.

- 18 And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.
- 19 But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.
- 20 Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.
- 21 And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เพราะความขัดแย้งมากเช่นนี้และความยุ่งยากมากเช่นนี้ในฝ่ายปกครอง, พวกเขาจึงไม่มียามเพียงพอในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา; เพราะพวกเขาคิดว่าชาวเลมันไม่กล้ายกมาถึงใจกลางผืนแผ่นดินของตนเพื่อโจมตีเมืองเซราเฮมลาที่ยิ่งใหญ่.
- แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโคริแอนตะเมอร์เดินทัพนำหน้าไพร่พลจำนวนมากมายของเขา, และเข้าโจมตีผู้อยู่อาศัยของเมือง, และการเดินทัพของคนเหล่านี้เป็นไปโดยรวดเร็วยิ่งนักถึงขนาดที่ไม่มีเวลาพอให้ชาวนีไฟรวบรวมกองทัพของพวกเขา.
- ฉะนั้นโคริแอนตะเมอร์ตีฝ่าทหารยามตรงทางเข้าเมือง, และยกทัพลงทั้งกองทัพของเขาเข้าเมือง, และพวกเขาสังหารทุกคนที่ขัดขวางพวกเขา, ถึงขนาดที่ได้ครอบครองเมืองทั้งเมือง.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เพคูมินิ, ซึ่งเป็นหัวหน้าผู้พิพากษา, หลบหนีไปจากโคริแอนตะเมอร์, แม้จนถึงกำแพงเมือง. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโคริแอนตะเมอร์ฟันเขาปะทะกำแพง, จนเขาตาย. และวันเวลาของเพคูมินิสิ้นสุดลงดังนี้.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ย้อนว่า มันมีการขัดแย้งกัน และ มีความยุ่งยากหลายในฝ่ายผู้ปกครอง, จึงเร่งให้พวกเจ้าบ่มีทหารยามพรวนอยู่ในแผ่นดินเซราเฮมลา; เพราะพวกเจ้าคิดว่า ชาวเลมันจะบ่ทำเข้ามาถึงใจกางของแผ่นดิน เพื่อกายึดเอาเมืองเซราเฮมลาที่ยิ่งใหญ่นั้น.
- แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ โกรธอานทะเมได้เดินทัพนำทัวกองทหารอันมหาศาลมา, และ เข้าโจมตีผู้อยู่ในเมื่อนั้น, และ การเดินทัพของพวกเจ้านั้นรวดเร็วที่สุด จึงว่าชาวนีไฟบ่มีเวลาพรวนที่จะตั้งโรมกำลังกองทัพของตน.
- ฉะนั้น โกรธอานทะเมจึงได้เข้าทหารยามทางเข้าเมือง, และ ได้ยกกองทัพเข้าไปในเมือง พร้อมด้วยกองทัพทั้งหมัดของลาว, และ พวกเจ้าได้เข้าทุกถิ่นที่ขัดขวางพวกเจ้า, ถึงจะขนาดที่พวกเจ้าได้เข้าเป็นเจ้าของเมืองทั้งเมือง.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เพกิวเมไน, ผู้เป็นทิวข้าผู้ตัดสินได้แล่นหนีไปตั้งที่โกรธอานทะเม, ไปรอดท่าแพງเมือง. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ โกรธอานทะเมได้ฟันลาวติดท่าแพງจนลาวตาย. และ วันเวลาของเพกิวเมไนก็ได้สิ้นสุดลงดังนี้.

- 22 And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.
- 23 And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.
- 24 And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.
- 25 But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.
- 26 For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.
- และบัดนี้เมื่อโคริแอนทะเมอร์ เห็นว่าเขาได้ครอบครองเมืองแห่ง เซราเฮ็มลา, และเห็นว่าชาวนิไฟ หลบหนีไปจากพวกเขา, และถูกสังหาร, และถูกจับ, และถูกโยนเข้า เรือนจำ, และว่าเขายึดที่มั่นที่แข็งแรงที่สุดในทั่วแผ่นดินได้, ใจเขาก็ยิ่งเหิมถึงขนาดที่คิดจะยกไปรบทั่วแผ่นดิน.
- และบัดนี้เขาไม่รือร้ออยู่ในแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา, แต่เขายกออกไปพร้อมด้วยกองทัพใหญ่, แม้มุ่งไปเมืองอูตมั่งคั่ง; เพราะเป็นความตั้งใจของเขาที่จะยกไปและฟาดฟันไปตลอดทางด้วยดาบ, เพื่อจะยึดแผ่นดินส่วนต่างๆ ทางเหนือ.
- และ, โดยที่คิดว่ากำลังสำคัญที่สุดของพวกนั้นอยู่ในส่วนกลางของแผ่นดิน, ฉะนั้นเขายกไป, โดยไม่ใช้เวลาพวกนั้นรวบรวมกัน นอกจากเป็นกลุ่มเล็ก ๆ; และโดยวิธีนี้พวกเขาเข้าโจมตีและฟาดฟันคนเหล่านั้นลงสู่พื้นดิน.
- แต่ดูเถิด, การเดินทัพครั้งนี้ของโคริแอนทะเมอร์ผ่านส่วนกลางของแผ่นดินทำให้โมโรไนฮ่าห์ได้เปรียบพวกเขามาก, ทั้งที่ชาวนิไฟเป็นจำนวนมากมายถูกสังหารแล้ว.
- เพราะดูเถิด, โมโรไนฮ่าห์คิดว่าชาวเลมันไม่กล้าเข้ามาในส่วนกลางของแผ่นดิน, แต่คิดว่าพวกนั้นจะโจมตีเมืองต่างๆ โดยรอบชายแดนดังที่พวกเขาได้ทำมาแต่ก่อน; ฉะนั้นโมโรไนฮ่าห์จึงให้กองทัพที่แข็งแกร่งของพวกเขาไปรักษาแผ่นดินส่วนต่างๆ โดยรอบใกล้ชายแดน.
- และ บัดนี้เวลาโลธริอานทะเมิเห็นว่าเป็นเหตุได้ครอบครองเมืองเซราเฮ็มลาแล้ว, และ เห็นว่าชาวนิไฟได้ปิดกั้นไว้ที่หน้าพวกเขา, และ ได้ถูกจับ, และ ได้ถูกจับเข้าคุก, และ ว่าลาวได้ยึดที่มั่นอันเข้มแข็งที่สุดในทั่วแผ่นดินได้แล้ว, ใจของลาวก็ยิ่งเหิมถึงขนาดที่จะยกทัพไปสู่รับทั่วแผ่นดิน.
- และ บัดนี้ลาวบໍ່ได้หยุดอยู่ในแผ่นดินเซราเฮ็มลาเลย, แต่ลาวได้ยกทัพไปถอยรอกทัพไทยของลาว, และ มุ่งหน้าไปหาเมืองอูตมั่งคั่ง; เพราะว่ามันเป็นความตั้งใจของลาวที่จะยกทัพไปและ จะฟาดฟันไปทะลวงดง, เพื่อจะได้ยึดเอาแผ่นดินพาสส่วนต่างๆ ทางเหนือ.
- และ โดยที่คิดว่ากำลังส่วนไทยที่สุดของชาวนิไฟตั้งอยู่ที่ใจกลางแผ่นดิน, ฉะนั้น ลาวจึงได้ยกทัพไปโดยบໍ່ให้พวกเขาได้รวมกันได้ แต่เป็นกลุ่มน้อยๆ เท่านั้น; และ โดยวิธีนี้ พวกเขาจึงได้เข้าโจมตี และ ฟาดฟันพวกเขาลงสู่พื้นดิน.
- แต่จັ່ງเบັ່ງ, เขื่อนนี้โลธริอานทะเมิได้เดินทัพผ่านใจกลางแผ่นดินไป มันจึงเร่งให้โมโรไนฮ่าห์ได้รบพวกเขา, ฤๅแม่นว่าชาวนิไฟจำนวนทะลวงทะลายถูกฆ่าตายไปแล้วมากมาย.
- เพราะจັ່ງเบັ່ງ, โมโรไนฮ่าห์คิดว่าชาวเลมันบໍ່กล้าเข้ามาใจกลางแผ่นดิน, พวกรบแต่จะเข้าโจมตีที่เมืองต่างๆ โดยล้อมเอ้อมุขแดนกับกับที่ชาวเลมันได้ร้อมมาก่อนแล้ว; ฉะนั้น โมโรไนฮ่าห์จึงได้สั่งให้กองทัพอันเข้มแข็งของลาวไปรักษาแผ่นดินพาสส่วนต่างๆ โดยล้อมรอบใกล้ชายแดน.

- 27 But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.
- 28 But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.
- 29 And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.
- 30 And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, insomuch that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.
- 31 And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.
- แต่ดูเถิด, ชาวเลมมันไม่ตกใจกลัวตามที่ท่านปรารถนาไว้, แต่พวกนั้นยกเข้ามาในส่วนกลางของแผ่นดิน, และยึดเมืองหลวงซึ่งคือเมืองแห่งเซราเฮมลา, และกำลังเดินทัพผ่านส่วนสำคัญที่สุดของแผ่นดิน,สังหารผู้คนด้วยการเช่นฆ่าไม่เลือกหน้า, ทั้งชาย, หญิง, และเด็ก, โดยเข้าครอบครองเมืองหลายเมืองและที่มั่นหลายแห่ง.
- แต่เมื่อโมโรไนฮาห์ค้นพบเรื่องนี้, ท่านส่งลีไฮพร้อมด้วยกองทัพให้ยกอ้อมไปทันทีเพื่อสกัดกั้นพวกนั้นก่อนจะมาถึงแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง.
- และท่านทำไปดังนั้น; และท่านสกัดพวกเขาไว้ก่อนจะมาถึงแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, และเข้าสู้รบกับพวกเขา, ถึงขนาดที่พวกเขาเริ่มถอยกลับไปแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนฮาห์สกัดกั้นพวกนั้นระหว่างการถอย, และเข้าสู้รบกับพวกเขา, ถึงขนาดที่มันกลายเป็นการสู้รบที่นองเลือดอย่างยิ่ง; แท้จริงแล้ว, คนเป็นอันมากถูกสังหาร, และในบรรดาคนที่ถูกสังหารมีโคริแอนตะเมอร์ด้วย.
- และบัดนี้, ดูเถิด, ชาวเลมมันไม่สามารถถอยทัพไปทางหนึ่งทางใดได้, ไม่ว่าทางเหนือ, หรือทางใต้, ทางตะวันออก, หรือทางตะวันตก, เพราะพวกเขาถูกขนาบไว้ล้อมไว้ทุกด้าน.
- แต่ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຢ້ານກົວໃນສິ່ງທີ່ລາວເຮັດໄປນັ້ນເລີຍ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບເຂົ້າເຖິງໃຈກາງຂອງແຜ່ນດິນແລ້ວ, ແລະໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງຫລວງຊຶ່ງຄືເມືອງເຊຣາເຮັມລາ, ແລະກຳລັງເດີນທັບຜ່ານຫລາຍຫົວເມືອງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະຂ້າຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍກ່າຍກອງ, ທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະເດັກນ້ອຍ, ຍຶດເອົາຫລາຍຫົວເມືອງ ແລະ ທີ່ພື້ນຫລາຍບ່ອນ.
- ແຕ່ເມື່ອໂມໂຣໄນຮາຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້ແລ້ວ, ລາວກໍໄດ້ສົ່ງລີໄຮພ້ອມດ້ວຍກອງທະຫານໄປປິດລ້ອມທັບທີ່ເພື່ອຈະໄດ້ສະກັດກັ້ນພວກເຂົາກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະມາຮອດແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ.
- ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້; ແລະ ໄດ້ສະກັດກັ້ນພວກເຂົາໄວ້ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະມາຮອດແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມຖອຍທັບກັບຄືນໄປເຊຣາເຮັມລາ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນຮາໄດ້ສະກັດກັ້ນພວກເຂົາໄວ້ໃນລະຫວ່າງການຖອຍທັບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າສູ້ຮົບກັບ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນກາຍເປັນການຕໍ່ສູ້ອັນນອງເລືອດທີ່ສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຖືກຂ້າ, ແລະ ໃນບັນດາພວກທີ່ຕາຍນັ້ນມີ ໂຄຣຣີອານທະເມຢູນຳ.
- ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຊາວເລມັນຈະຖອຍທັບໄປທາງໃດກໍບໍ່ໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງເໜືອ, ຫລື ທາງໃຕ້, ຫລື ທາງຕາເວັນອອກ, ຫລື ທາງຕາເວັນຕົກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກຊາວນີໄຟອ້ອມໄວ້ທຸກດ້ານ.

- 32 And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.
- 33 And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.
- 34 And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.
- และโคริแอนทะเมอร์ได้นำ
ชาวเลมันเข้าไปท่ามกลางชาวนีไฟ
ดังนั้น, ถึงขนาดที่พวกเขาอยู่ใน
อำนาจของชาวนีไฟ, และตัวเขา
เองถูกสังหาร, และชาวเลมันยอม
มอบตัวอยู่ในเงื้อมมือชาวนีไฟ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
โมโรไนฮ่าห์เข้าครอบครองเมือง
แห่งเซราเฮมลาอีก, และให้ชาวเล
มันที่ถูกจับเป็นเชลยออกไปจาก
แผ่นดินโดยสันติ.
- และปีที่สี่สิบเอ็ดแห่งการ
ปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลง
ดังนี้.
- และ สะทลุมความแล้ว โຄຣືອານທະ
ເມີໄດ້ນຳເອົາຊາວເລມັນເຂົ້າໄປເຖິງໃຈກາງ
ຂອງຊາວນີໄຟ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາ
ຕົກຢູ່ໃນອຳນາດຂອງຊາວນີໄຟ, ແລະ ຕົວ
ລາວເອງກໍ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້
ຍອມມອບຕົວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວນີໄຟ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມຣ໌
ໄນຮາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງເຊຣາເຮັມລາຄືນອີກ,
ແລະ ສົ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຖືກຈັບມາເປັນ
ຊະເລີຍເສີກນັ້ນອອກຈາກແຜ່ນດິນໂດຍ
ສັນຕິ.
- ແລະ ປີທີສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງ
ຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

Helaman 2

- 1 And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.
- 2 And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.
- 3 But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.
- 4 For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.
- 5 Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

อีลามัน ๒

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบสองแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, หลังจากที่โมโรไนฮาห์สถาปนาสันติภาพขึ้นอีกครั้งระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมัน, ดูเถิดไม่มีผู้ใดที่จะขึ้นสู่บัลลังก์พิพากษา; ฉะนั้นเริ่มมีความขัดแย้งอีกในบรรดาผู้คนเกี่ยวกับว่าผู้ใดจะขึ้นสู่บัลลังก์พิพากษา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออีลามัน, ผู้เป็นบุตรของอีลามัน, ได้รับแต่งตั้งให้ขึ้นสู่บัลลังก์พิพากษา, โดยเสียงของผู้คน.

แต่ดูเถิด, คิชคูเมน, ซึ่งลอบสังหารเพโฮราน, ฝึ่คอยทำลายอีลามันด้วย; และเขาได้รับการสนับสนุนจากพรรคพวกของเขา, ซึ่งได้เข้าสู่พันธสัญญาว่าจะไม่มีใครรู้ความชั่วร้ายของเขา.

เพราะมีคนผู้หนึ่งที่ชื่อแกดิแอนตัน, ซึ่งชำนาญยิ่งในการใช้คำพูดต่าง ๆ, และในเล่ห์เหลี่ยมของเขาด้วย, ที่จะทำงานลับเกี่ยวกับฆาตกรรมและเกี่ยวกับโจรกรรม; ฉะนั้นเขาได้เป็นผู้นำกองโจรของคิชคูเมน.

ฉะนั้นเขาพูดป้อยอคนเหล่านั้น, และคิชคูเมนด้วย, ว่าหากคนเหล่านั้นให้เขาอยู่ในบัลลังก์พิพากษา เขาจะให้คนที่อยู่ในกองโจรของเขา มีพลังอำนาจและสิทธิอำนาจในบรรดาผู้คน; ฉะนั้นคิชคูเมนจึงหมายมั่นจะทำลายอีลามัน.

อีลามัน ๔

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบสองแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน, หลังจากที่โมโรไนฮาห์ได้สถาปนาสันติภาพขึ้นอีกครั้งระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมันแล้ว, จึ่งแบ่ง บ่มีผู้ใดเลยที่จะขึ้นสู่บัลลังก์ตัดสิน; ฉะนั้น มันจึงเริ่มมีการขัดแย้งกันขึ้นอีกในบรรดาผู้คนที่ถูกรวบรวมว่า ผู้ใดสมควรที่จะได้ขึ้นสู่บัลลังก์ตัดสินแทน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออีลามัน ผู้เป็นลูกชายของอีลามันได้ถูกแต่งตั้งให้ขึ้นสู่บัลลังก์ตัดสินแทนโดยเสียงของผู้คน.

แต่ จึ่งแบ่ง, ถิถูเมนผู้ได้ลอบฆ่าเพโฮรานได้พยายามที่จะทำลายชีวิตของอีลามันอีก; และ ลาวได้ได้รับการสนับสนุนจากพวกพ้องของเขา, ผู้ซึ่งได้เร่ดพันทะสันยาธ้อมกันว่าจะบ่บอกให้ผู้อื่นรู้ถึงภัยความชั่วร้ายของเขา.

เพราะมีชายคนหนึ่งชื่อว่า แกดิแอนตัน เป็นผู้ที่มีความชำนาญในทางปากเฝ้า และ ทรูบายนเล่ทลุ่มที่จะเร่ดอฏฏานลับทรวงกับทการถาถะทำ และ ปุ่นจ้; ฉะนั้น ลาวจึ่งได้กายมาเป็นผู้นำของพวกถิถูเมน.

ฉะนั้น ลาวจึ่งได้เฝ้าถินาพอกเฝ้า, และ ถิถูเมนนำอิถว่าถาพอกเฝ้า จะให้ลาวได้ขึ้นบ่บัลลังก์ตัดสิน แล้ว ลาวจะให้ผู้ที่อยู่ในพวกของเขา มีอำนาจ และ สิถอำนาจที่สูงในบรรดาผู้คน; ฉะนั้น ถิถูเมนจึ่งพยายามที่จะฆ่าอีลามันเสย.

6 And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

7 And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

8 And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

9 Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

10 And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่เขาออกไปยังบัลลังก์พิพากษาเพื่อทำลายฮิลามัน, ดูกฎบัตรใช้คนหนึ่งของฮิลามัน, โดยที่ออกไปข้างนอกในเวลากลางคืน, และโดยการปลอมตัว, จึงรู้แผนเหล่านั้นซึ่งกองโจรนี้ออกอุบายไว้เพื่อทำลายฮิลามัน—

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาพบคิชคูเมน, และส่งสัญญาณให้เขา; ฉะนั้นคิชคูเมนจึงให้เขารู้ถึงจุดประสงค์ที่ตนปรารถนา, โดยปรารถนาจะให้เขานำตนไปยังบัลลังก์พิพากษาเพื่อเขาจะได้ลอบสังหารฮิลามัน.

และเมื่อผู้รับใช้ของฮิลามันรู้เรื่องในใจคิชคูเมนทั้งหมด, และรู้ว่าจุดประสงค์ของเขาคือลอบสังหาร, และรู้ด้วยว่าจุดประสงค์ของผู้คนที่อยู่ในกองโจรของเขาคือฆาตกรรม, และขโมย, และให้ได้อำนาจมา, (และนี่เป็นแผนลับของพวกเขา, และการมีส่วนร่วมของพวกเขา) ผู้รับใช้ของฮิลามันกล่าวแก่คิชคูเมนว่า : ให้เราไปบัลลังก์พิพากษากันเถิด.

บัดนี้ทำให้คิชคูเมนพอใจอย่างยิ่ง, เพราะเขาคิดว่าเขาจะทำสำเร็จตามแผนของเขา; แต่ดูเถิด, ขณะที่พวกเขากำลังออกไปยังบัลลังก์พิพากษา, ผู้รับใช้ของฮิลามัน, แทนคิชคูเมนตรงหัวใจ, จนเขาล้มลงตายโดยไม่มีเสียงร้องเลย. และเขารวิ่งไปบอกฮิลามันถึงเรื่องทั้งหมดซึ่งเขาเห็น, และได้ยิน, และทำไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือฮิลามันส่งคนออกไปจับกองโจรและฆาตกรลับพวกนี้, เพื่อพวกเขาจะถูกประหารตามกฎหมาย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในขณะที่ลาอากาลังเดินทางไปหาบันลึงด์ตีสินเพื่อจะทำร้ายฮิลามันอยู่นั้น, จังเบ้ง ข้าใช้ถึถึขังขังของฮิลามันได้ปอมถึอออกไปข้างนอกในเวลาทางถึถึ, สะมัน ลาวจังได้รู้จักถึถึแผนงานขังขังพักมัวขังขังเพื่อจะได้ทำร้ายฮิลามัน—

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึข้าใช้ของฮิลามันได้พบบักถึถึถึถึ, และได้ใช้สับยานแก่ลาว; สะมัน ถึถึถึถึถึได้บอกให้ลาวรู้ถึถึถึถึถึ, โดยปาดทะขังของถึถึ, โดยปาดทะขังที่ จะให้ลาวนำลาวไปหาบันลึงด์ตีสินเพื่อว่าลาวจะได้ลอบข้าฮิลามันเสย.

และ เวลาข้าใช้ของฮิลามันรู้จักถึถึถึถึถึในใจของถึถึถึถึถึ, และรู้จักถึถึถึถึถึของลาวที่ขังขังจะข้า, และรู้จักถึถึถึถึถึเป็นจุดปะสึงของทุกถึถึที่ขังขังของลาวที่ขังขังจะข้าถึถึถึ, และ ขังขังที่ขังขัง, และ ขังขังที่ขังขังถึถึถึถึ, (และ นี่เป็นแผนงาน ลับ, และ งานมัวสุมลับของพวกเขา) ข้าใช้ของฮิลามันเอ้ากับถึถึถึถึถึถึว่า: ให้พวกเราไปหาบันลึงด์ตีสินนำกันเถาะ.

บัดนี้มันจังเร่งให้ถึถึถึถึถึพ้อทลายที่สุด, เพาะถึถึถึถึถึจะได้รับความส่าเล็ดตามแผนงานที่ขังขังไว้; แต่จังเบ้ง, ในขณะขังขังพวกเขาทำลึงด์เดินทางไปหาบันลึงด์ตีสินอยู่นั้น, ข้าใช้ของฮิลามันได้แทงถึถึถึถึถึถึของลาวได้ลึ้มตายถึถึโดยบ่มิสรวงถึถึถึถึ. และ ลาวได้แล่นไปบอกฮิลามันถึถึถึถึถึถึที่ลาวได้เข้น, และ ได้ยิน, และ ได้เร่ง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึฮิลามันจังได้ลึงถึถึไปจับพวกโจน และ ทุมถึถึถึถึถึ, เพื่อพวกเขาจะได้ถูกระฆาณขังขังตามถึถึถึ.

- 11 But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.
- 12 And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- 13 And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.
- 14 Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.
- แต่ดูเถิด, เมื่อแกดิแอนตันพบว่าคิชคูเมนไม่กลับมาเขาก็กลัวเกลือกว่าเขาจะถูกทำลาย; ฉะนั้นเขาให้กองโจรของเขาติดตามเขาไป. และคนเหล่านี้หนีออกจากแผ่นดิน, โดยทางลับ, เข้าแดนทุรกันดารไป; และดังนั้นเมื่อฮีลามันส่งคนไปจับจึงไม่พบคนเหล่านี้ในที่ใดเลย.
- และจะมีการพูดถึงแกดิแอนตันผู้นี้อีกต่อจากนี้. และปีที่สี่สิบสองแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.
- และดูเถิด, ตอนท้ายหนังสือนี้ท่านจะเห็นว่าแกดิแอนตันผู้นี้เป็นต้นเหตุของการล้มล้าง, แท้จริงแล้ว, ของการทำลายผู้คนของนีไฟเกือบหมดสิ้น.
- ดูเถิดข้าพเจ้าไม่ได้หมายถึงตอนท้ายหนังสือของฮีลามัน, แต่ข้าพเจ้าหมายถึงตอนท้ายหนังสือของนีไฟ, ซึ่งจากหนังสือนั้นข้าพเจ้าเอาเรื่องราวทั้งหมดมาเขียน.
- แต่ຈິງເບິ່ງ, ເວລາແກດີອານຕັນຮູ້ວ່າຄິດຄຸເມັນບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາ ລາວກໍຢ້ານວ່າຕົວເອງຈະຖືກທຳລາຍ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ພັກພວກຂອງລາວຕິດຕາມລາວໄປ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນໂດຍທາງລັບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບຕາມ; ແລະ ເວລາທີ່ຮີລາມັນສັ່ງຄົນໄປຈັບພວກເຂົາ, ຈຶ່ງບໍ່ເຫັນພວກເຂົາໃນບ່ອນໃດເລີຍ.
- ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງແກດີອານຕັນຈະຖືກເວົ້າເຖິງອີກຫລັງຈາກນີ້ໄປ. ແລະ ປີທີສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນຜູ້ຄຸມຂອງນີຟີໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.
- ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງໜັງສືເຫລົ່ານີ້ ທ່ານຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ແກດີອານຕັນຜູ້ນີ້ໄດ້ເປັນຕົ້ນເຫດຂອງການໂຄ່ນລົ້ມ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເກືອບຈະເປັນການທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງນີຟີໃຫ້ສູນສິ້ນໄປ.
- ຈິ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າມັນແມ່ນຕອນສຸດທ້າຍຂອງໜັງສືຮີລາມັນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຕອນສຸດທ້າຍຂອງໜັງສືນີຟີ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາເລື່ອງລາວທັງໝົດມາຂຽນໄວ້.

Helaman 3

- 1 And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.
- 2 And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.
- 3 And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.
- 4 And they did travel to an exceedingly great distance, inso-much that they came to large bodies of water and many rivers.
- 5 Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.
- 6 And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

อิสลามัน ๓

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบสามแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, ไม่มีความขัดแย้งในบรรดาผู้คนของนีไฟนอกจากมีความจองหองเล็กน้อยซึ่งอยู่ในศาสนจักร, ที่ทำให้เกิดการแตกแยกเล็กน้อยในบรรดาผู้คน, ซึ่งกิจจานุกิจต่าง ๆ ก็ตกลงกันได้ในปีหลายปีที่สี่สิบสาม.

และ ไม่มีความขัดแย้งในบรรดาผู้คนในปีที่สี่สิบสี่; ทั้ง ไม่มีความขัดแย้งมากนักในปีที่สี่สิบห้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบหก, แท้จริงแล้ว, มีความขัดแย้งมากและการแตกแยกมาก; ซึ่งในการนี้มีผู้คนมากมายที่ยังที่ออกไปจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และออกไปสู่แผ่นดินทางเหนือเพื่อครอบครองแผ่นดิน.

และพวกเขาเดินทางเป็นระยะไกลมาก, จนมาถึงน่านน้ำกว้างใหญ่และแม่น้ำหลายสาย.

แท้จริงแล้ว, และพวกเขายังกระจายออกไปในทุกส่วนของแผ่นดิน, เข้าไปในส่วนใดก็ตามที่ไม่ได้ถูกทิ้งให้รกร้างและไม่มีป่าไม้, เพราะมีผู้อยู่อาศัยเป็นอันมากที่ได้เข้าครอบครองแผ่นดินมาก่อน.

และบัดนี้ไม่มีส่วนใดของแผ่นดินที่รกร้าง, นอกจากในเรื่องของป่าไม้; แต่เพราะความพินาศอย่างใหญ่หลวงของผู้คนซึ่งได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินมาก่อนมันจึงเรียกว่าที่รกร้างว่างเปล่า.

อิสลามัน ๔

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบสามแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน, มันบ่มิมีการขัดแย้งกับเลยในบรรดาผู้ถือนของนีไฟยกเว้นแต่มีความทะนิงตัวเล็กน้อยในสภาชนาจักร, ซึ่งพาให้เกิดการแตกแยกกันเล็กน้อยในบรรดาผู้ถือน, ซึ่งมันได้ยุติลงภายในท้ายปีที่สี่สิบสาม.

และ มันบ่มิมีการขัดแย้งกับเลยในบรรดาผู้ถือนในปีที่สี่สิบสี่; และ ทั้งบ่มิมีการขัดแย้งกับทลายในปีที่สี่สิบห้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบหก, แท้จริงแล้ว, มันได้มีการขัดแย้งกันขึ้นทลายพอสมควร และ มีการแตกแยกกันทลาย; จึงเป็นเหตุให้ผู้ถือนจำนวนทลวงทลายออกจากแผ่นดินเซราเฮมลาไป, และ ได้ออกไปหาแผ่นดิน ทางเหนือ เพื่อจะได้เอาแผ่นดินพากนั้นเป็นมรดก.

และ พวกเขาได้เดินทางไปเป็นระยะไกลที่สุด, ถึงทะเลที่พวกเขาบรรจบแม่น้ำอันกว้างใหญ่ และ แม่น้ำทลายสาย.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้กระจายกันออกไปทั่วแผ่นดินพากนั้น, และ ได้เข้าไปเอาที่ดินส่วนต่างๆที่ยังบ่มิเจ้าของ ซึ่งถูกปะไว้ให้รกร้าง และ ปาดสะจากต้นไม้, ย้อนว่ามันเคยมีผู้อาศัยเป็นจำนวนทลวงทลายอยู่ในแผ่นดินนี้มาก่อนแล้ว.

และ บัดนี้แผ่นดินนี้บ่มิได้รกร้างอีกแล้ว, เว้นเสียแต่มันบ่มิถึ้นไม้; ย้อนว่าความพินาศอันใหญ่ทลวงทลายของผู้ถือนเคยอาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้มาก่อน มันจึงถูกเรียกว่า แผ่นดินร้าง.

7 And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

8 And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

9 And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

10 And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

11 And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

12 And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

และโดยที่มีป่าไม้เพียงเล็กน้อยบนพื้นแผ่นดิน, กระนั้นก็ตามผู้คน ที่เข้าไปกลับเป็นผู้ชำนาญมากใน การทำงานปูน; ฉะนั้นพวกเขา สร้างบ้านปูน, ซึ่งพวกเขาพำนักอยู่ ในนั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาขยายเผ่าพันธุ์และ กระจายออกไป, และออกไปจาก แผ่นดินทางใต้สู่แผ่นดินทาง เหนือ, และกระจายไปจนกระทั่ง พวกเขาเริ่มครอบคลุมทั่วพื้นพิภพ, จากทะเลทางใต้ถึงทะเลทางเหนือ, จากทะเลทางตะวันตกถึงทะเลทาง ตะวันออก.

และผู้คนซึ่งอยู่ในแผ่นดินทาง เหนือพำนักอยู่ในกระโจม, และใน บ้านปูน, และปล่อยให้ต้นไม้ไม่ว่า ชนิดใดที่ขึ้นอยู่ตามพื้นแผ่นดิน เติบโต, เพื่อในที่สุดพวกเขาจะมีไม้ สร้างบ้านของตน, แท้จริงแล้ว, เมืองของตน, และวิหารของตน, และบรรดาธรรมศาลาของตน, และสถานศักดิ์สิทธิ์ของตน, และ อาคารทุกชนิดของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น เนื่องจากไม้หาได้ยากมากในแผ่น ดินทางเหนือ, พวกเขาจึงส่งไปมาก โดยทางเรือ.

และดังนั้นพวกเขาสามารถช่วย ผู้คนในแผ่นดินทางเหนือให้สร้าง เมืองหลายแห่ง, ทั้งด้วยไม้และ ด้วยปูน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมี ผู้คนของแอมมอนหลายคน, ซึ่งเป็น ชาวเลมันน์โดยกำเนิด, เข้าไปใน แผ่นดินนี้ด้วย.

และ มັນมีต้นไม้ยูฟรตีสเล็กน้อยใน แผ่นดิน, เท่ย์ย่างใดก็ตาม ผู้คนที่ เข้ามาอยู่ในแผ่นดินนี้เป็นผู้ที่ จำมีจำนวนในการเร่ดปูนซิมี; สะมัน พวกเขารู้จักได้สร้างเรือนฐานขึ้นด้วย ปูนซิมี, เพื่อเป็นบ่อนพักพาอาส.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พวก เขาได้เพิ่มทะเลขึ้น, และ ระบายออกไป และ ได้แผ่ขยายออกไปจาก แผ่นดินทางใต้ เท่ย์แผ่นดินทางเหนือ, และ พวกเขาล้อมแผ่ขยาย เท่ย์ ะชาดที่พวกเขาเล็มต้นปิกลุมที่อ ธิบแผ่นดินโลก, จากทะเลทางใต้เท่ย์ ทะเลทางเหนือ, จาก ทะเลทางตาเอน ติเท่ย์ทะเลทางตาเอนออก.

และ ผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินทางเหนือ ได้เอาใส่อยู่ในผ้าเต็น, และ เรือนฐานที่ เร่ดด้วยปูนซิมี, และ พวกเขาได้บ่อ ใช้ต้นไม้ไม้บ่ออะมิดใดก็ตามเกบโด ขึ้น เพื่อว่าพวกเขาจะได้มีไม้ไว้สร้าง เรือนฐานของพวกเขาล้อมมันไทย ขึ้นมา, แท้จริงแล้ว, เพื่อพวกเขาจะได้ สร้างบ้านเมืองของพวกเขา, และ พระ วิทานของพวกเขา, และ บ่อนลิไฟ ของพวกเขา, และ ทำมະสาลาของ พวกเขา, และ อาถานต่างๆของพวกเขา เข้าขึ้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อจก ว่าต้นไม้ในแผ่นดินทางเหนือหายาก ทลาย, ผู้คนที่อยู่ทางใต้รู้จักได้สร้างไม้ย่าง ทลวงทลายขึ้นไป ทางเรือ.

ดังนั้น พวกเขารู้จักสามารถช่วยผู้คนที่ ผู้เอาใส่อยู่ในแผ่นดินทางเหนือสร้าง บ้านเมืองขึ้น, ทั้งเร่ดด้วยไม้ และ ด้วย ปูนซิมี.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ มี ผู้คนที่ ของอามอนจำนวนทลายขึ้นเป็นชาวเล มันน์โดยกำเนิด, ได้ขึ้นไปหาแผ่นดินนี้ ักัน.

13 And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

14 But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robbings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

15 But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

และบัดนี้มีบันทึกหลายฉบับ, ที่หลายคนในพวกนี้กล่าวถึงการกระทำของคนพวกนี้, ซึ่งเป็นเรื่องราวละเอียดและยาวมาก, เกี่ยวกับพวกเขา.

แต่ดูเถิด, หนึ่งในร้อยส่วนของ การกระทำของผู้คนเหล่านี้, แท้จริงแล้ว, เรื่องราวของชาวเลมมันและของชาวนิไฟ, และสงคราม, และความขัดแย้ง, และการแตกแยกของพวกเขา, และการสั่งสอนของพวกเขา, และการพยากรณ์ของพวกเขา, และการเดินเรือของพวกเขาและการต่อเรือของพวกเขา, และการสร้างวิหาร, และบรรดาธรรมศาลาของพวกเขาและสถานศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา, และความชอบธรรมของพวกเขา, และความชั่วร้ายของพวกเขา, และการกระทำบาปกรรมของพวกเขา, และการโจรกรรมของพวกเขา, และการปล้นสะดมของพวกเขา, และสิ่งน่าชิงชังและการผิดประเวณีทุกอย่างของพวกเขา, ไม่สามารถกล่าวไว้ได้ในงานนี้.

แต่ดูเถิด, มีหนังสือหลายเล่มและบันทึกหลายฉบับเกี่ยวกับทุกเรื่อง, และส่วนใหญ่ชาวนิไฟเป็นผู้บันทึกไว้.

และ บัดนี้มีบันทึกหลายฉบับที่ ทลายลงในผู้สืบพวกรุ่นนี้จริงไว้เรื่อง การกระทำของผู้สืบพวกรุ่นนี้, ซึ่งเป็นเรื่องที่ยาวกว่าเรื่องเกี่ยวกับพวกเขาเอง.

แต่ຈິງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ພຽງ ແຕ່ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍເທົ່ານັ້ນຂອງການກະທຳ ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເລື່ອງລາວຂອງຊາວເລມັນ ແລະ ເລື່ອງລາວ ຂອງຊາວນິໄຟ, ແລະ ສົງຄາມຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ການຂັດແຍ້ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການແຕກແຍກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການສົ່ງສອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການ ທຳນາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂົນສົ່ງ ທາງນ້ຳຂອງພວກເຂົາ ແລະ ການສ້າງເຮືອ ໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການສ້າງ ພຣະ ວິຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການສ້າງ ບ່ອນລີ້ໄພ ແລະ ທຳມະສາລາຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການ ລັກຂະໂມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການປຸ້ນຈີ້ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຸດຊັງ ແລະ ການໂສເພນີຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ ສາມາດຈະເອົາມາບັນຈຸໄວ້ໃນໜັງສືເຫລົ່ານີ້ໄດ້.

ແຕ່ຈິງເບິ່ງ, ມັນມີໜັງສືຫລາຍເຫລົ່າ ແລະ ບັນທຶກຫລາຍສະບັບຂອງທຸກແບບ, ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ນັ້ນແມ່ນຊາວນິໄຟເປັນຜູ້ ຮັກສາໄວ້.

16 And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

17 And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

18 The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

19 And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

20 Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

และชาวนิไฟสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น, แม้จนพวกเขาดูถูกไปสู่การล่วงละเมิดและถูกฆาตกรรม, ถูกปล้นสะดม, และถูกตามล่า, และถูกขับไล่, และถูกสังหาร, และกระจัดกระจายไปตามพื้นพิภพ, และปะปนกับชาวเลมอันจนไม่เรียกว่าชาวนิไฟอีกต่อไป, โดยที่กลับชั่วร้าย, และป่าเถื่อน, และดุร้าย, แท้จริงแล้ว, แม้กลับกลายเป็นชาวเลมอัน.

และบัดนี้ข้าพเจ้ากลับมาสู่เรื่องของข้าพเจ้าอีก; ฉะนั้น, อะไรที่ข้าพเจ้าพูดไว้ก็เกิดขึ้นหลังจากมีความขัดแย้ง, และความยุ่งยาก, และการสงคราม, และการแตกแยกอย่างใหญ่หลวง, ในบรรดาผู้คนของนิไฟ.

ปีที่สี่สิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลง;

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือยังมีความขัดแย้งอย่างใหญ่หลวงในแผ่นดิน, แท้จริงแล้ว, แม้ในปีที่สี่สิบเจ็ด, และปีที่สี่สิบแปดด้วย.

กระนั้นก็ตามฮีลามันทำหน้าที่บนบัลลังก์พิพากษาด้วยความยุติธรรมและความเสมอภาค; แท้จริงแล้ว, ท่านยึดมั่นต่อการรักษากฎเกณฑ์, และคำพิพากษา, และพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า; และท่านทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา; และท่านเดินตามทางของบิดาท่าน, จนท่านรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

และชาวนิไฟได้มอบสิ่งเหล่านี้ไว้ตั้งกันไปจากถิ่นลุ่มหนักราชินีอีกถิ่นหนึ่ง, จินว่ามารอดเวลาพอกเข้าถึงไปสู่การล่วงละเมิด และ มีกานลาดเกาะ, การปั่นจี้, และ การตามล่า, และ การจับไล่, และ การเข้าฟัน, และ การแตกกระจัดกระจายไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก, และ ปะปนเข้ากับชาวเลมอัน จินว่าพอกเข้าได้ถึงถิ่นที่ชาวนิไฟ อีกต่อไป, ภายเป็นถิ่นชั่ว, และ ป่าเถื่อน, และ ร้ายกาจ, แท้จริงแล้ว, ได้กลายเป็นชาวเลมอัน.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับมาเข้าเรื่องเลื่องของข้าพเจ้าอีก; สะนั้น, สิ่งที่ข้าพเจ้าเข้ามาได้เกิดขึ้นแล้วหลังจากมีการขัดแย้ง, และ มีความยุ่งยาก, และ สิ่งถาม, และ การแตกแยกอย่างใหญ่หลวงในบรรดาผู้คนของนิไฟ.

ปีที่สี่สิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลง;

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มีกานลาดเกาะอันใหญ่หลวงเกิดขึ้นในแผ่นดินอยู่, แท้จริงแล้ว, เกิดขึ้นในปีที่สี่สิบเจ็ด และ ปีที่สี่สิบแปดนอาก.

ถึงอย่างใดก็ตาม ฮีลามันยังได้เร็ดท้ำที่อยู๋ถึงบันลึงค์ตัดสินด้วยความยุติธรรม และ ความเสมอภาค; แท้จริงแล้ว, ท่านยึดมั่นที่จะรักษากฎเกณฑ์, และ การพิพากษา, และ พระบัญญัติของพระเจ้า; และ ท่านได้เร็ดทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้าตลอดเวลา; และ ท่านได้ใช้ชีวิตตามแบบอย่างของบิดาของท่าน, ถึงจะขนาดที่ท่านได้รุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

21 And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

22 And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

23 And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

24 And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, in-somuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

25 And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านมีบุตรสองคน. ท่านให้ชื่อคนโตว่านีไฟ, และคนเล็ก, ชื่อว่าลีไฮ. และพวกเขาเริ่มเติบโตในทางของพระเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ สงครามและความขัดแย้งเริ่มยุติ, ในระดับหนึ่ง, ในบรรดาผู้คนของชาวนีไฟ, ในตอนปลายปีที่สี่สิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, มีสันติต่อเนื่องสถาปนาขึ้นในแผ่นดิน, ในทุกที่เว้นแต่การมั่วสุมลับซึ่งโจรแก๊งแอมตันตั้งขึ้นในส่วนต่างๆ ของแผ่นดินที่มีผู้คนอาศัยอยู่กันมาก, ซึ่งในเวลานั้นคนที่ป็นผู้นำของฝ่ายปกครองยังไม่รู้; ฉะนั้นพวกนี้จึงไม่ถูกทำลายไปจากแผ่นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีเดียวกันนี้มีความรุ่งเรืองอันกว้างขวางยิ่งในศาสนจักร, ถึงขนาดที่มีผู้คนหลายพันคนเข้าร่วมกับศาสนจักรและได้รับบัพติศมาสู่การกลับใจ.

และความรุ่งเรืองของศาสนจักรกว้างขวางยิ่งนัก, และพรที่เทลงบนผู้คนนั้นมากมาย, จนแม้มหาปุโรหิตและผู้สอนเองแปลกใจเกินจะประมาณได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เน้นมีลูกชายสองคน. เน้นได้ตั้งชื่อให้ลูกที่โตว่า นีไฟ, และ ผู้ที่เล็กว่า ลีไฮ. และ พวกเขาทั้งสองเริ่มเติบโตในทางของพระเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง สันติภาพ และ การขัดแย้งกันเริ่มยุติลงแล้ว, ในระดับหนึ่ง, ในบรรดาผู้คนของนีไฟ, ในท้ายปีที่สี่สิบแปดแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนของนีไฟ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน, มันได้มีสันติสุขต่อเนื่องกันไปบนแผ่นดิน, นอกจากรวมกลุ่มลับ ซึ่งโจร แก๊งแอมตันจัดตั้งขึ้นในบางส่วนของต่างๆของแผ่นดินที่มีผู้คนพักอาศัยอยู่, ซึ่งในเวลานั้น ผู้ที่เป็นผู้นำของฝ่ายปกครองไม่รู้ถึงภัยที่ยังเลิ; ฉะนั้น พวกเขาจึงไม่ได้ถูกทำลายไปจากแผ่นดิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ในปีเดียวกันนี้ มันมีความจะเลิรุ่งเรืองหลายที่สุดในศาสนจักร, ถึงขนาดที่มีหลายพันคนเข้ามาร่วมศาสนจักร และ ได้รับบัพติศมาไว้กับท่านกับใจ.

และ ความจะเลิรุ่งเรืองของศาสนจักรนั้นกว้างขวางหลายขึ้น, และ พอนอย่างทลวทหลายได้ถูกทอเทเลิมมาเทิมผู้คน, จึงว่ามะทาปะโลทิด และ อุสอนเองแปลกใจเกินกว่าที่จะกำหนดได้.

- 26 And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.
- 27 Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.
- 28 Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.
- 29 Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—
- 30 And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.
- 31 And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ งานของพระเจ้ารุ่งเรืองจนน่าจิต วิญญาณมากมาย, ไปสู่การรับบัพติศมาและการรวมกันเป็นหนึ่งเดียวกับศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้หลายหมื่นดวง.
- ดังนั้นเราจึงเห็นว่าพระเจ้าทรงเมตตาทุกคนผู้ที่จะ, เรียกหาพระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์, ด้วยความจริงใจของใจพวกเขา.
- แท้จริงแล้ว, ดังนั้นเราจึงเห็นว่าประตูแห่งสวรรค์เปิดให้ทุกคน, แม้ให้ผู้ที่จะเชื่อในพระนามของพระเยซูคริสต์, ผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.
- แท้จริงแล้ว, เราจึงเห็นว่าผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาก็อาจยึดมั่นในพระวอนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ซึ่งมีชีวิตและทรงพลัง, ซึ่งจะแยกกลไกและบ่วงและกลอุบายของมารทั้งหมดออกจากกัน, และนำคนของพระคริสต์ไปในทางคับแคบและแคบข้ามห้วงอันเป็นนิจแห่งความเศร้าหมองซึ่งเตรียมไว้ให้กลืนคนชั่วร้าย—
- และวางจิตวิญญาณพวกเขา, แท้จริงแล้ว, จิตวิญญาณอันเป็นอมตะของพวกเขา, ไว้ทางพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในอาณาจักรแห่งสวรรค์, เพื่อจะนั่งลงกับอับราฮัม, และอิสอัค, และกับยาโคบ, และกับบรรพบุรุษผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายของเรา, และไม่ออกไปอีกเลย.
- และในปีนี้มีชัยชนะยินดีตลอดเวลาในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และในภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบ, แม้ในทั่วแผ่นดินที่ชาวไนไฟครอบครอง.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงอรรณพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้จะเลินรู้เรื่องขึ้น จินนาถีย่างทลวงทลายมาหาการรับบัพติศมา และ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับสาดสะท้านจักรของพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, เท็จแมนเป็นทลายขึ้นกัน.
- ดังนั้น พวกเราจึงเห็นได้ว่า พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเมตตาปามิ์ต่อทุกคนที่เอ็นทนาพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ด้วยความจริงใจของใจเขา.
- แท้จริงแล้ว, พวกเราจึงเห็นได้ว่าประตูสวรรค์ได้เปิดให้แก่ทุกคนผู้ที่เชื่อในพระนามของพระเยซูคริสต์ผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้า.
- แท้จริงแล้ว, พวกเราจึงเห็นได้ว่าผู้ใดก็ตามที่ตั้งใจยึดถือ พระคำของพระเจ้า, ซึ่ง มีชีวิต และ มีพลัง, ซึ่ง จะแยกเล่ทลวง และ บ่วง และ กับอุบายของมารออกไป, และ นำเอาคนของพระคริสต์ไปในทางคับแคบ และ แคบ ข้าม เทอเลิกันแห่งความทุกข์ทลวงอันเป็นนิจ ซึ่งตรึงไว้กับคนชั่ว—
- และ จะนำเอาจิตวิญญาณของพวกเราเข้ามาหาพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, แมน จิตวิญญาณที่เป็นอมตะของพวกเราเข้ามาหาพระเจ้าในอาณาจักรสวรรค์, เพื่อจะนั่งลงกับอับราฮัม, และ กับอิสอัค, และ กับยาโคบ, และ กับบรรพบุรุษผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายของเรา, และ กับบิดาของเรา, และ กับบรรพบุรุษผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายของพวกเรา, เพื่อจะออกไปอีก.
- และ ในปีนี้ มันยังมีชัยชนะยินดีในแผ่นดินเซราเฮมลา, และ ในทุกพหูกพันโดยอ้อมรอบ เท็จแมนในทั่วแผ่นดินที่ชาวไนไฟเป็นเจ้าของ.

32 And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

33 And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

34 And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

35 Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีสันติและความปรีดียิ่งนักในเวลาที่เหลือของปีที่สี่สิบเก้า; แท้จริงแล้ว, และมีสันติและมีความปรีดียิ่งอย่างต่อเนื่องด้วยในปีที่ห้าสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษา.

และในปีที่ห้าสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษามีสันติด้วย, เว้นแต่ความหยิ่งจองหองซึ่งเริ่มเข้ามาสู่ศาสนจักร—มิใช่สู่ศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, แต่สู่หัวใจผู้คนที่ยังอ้างว่าเป็นของศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า—

และพวกเขาทะนงตนด้วยความถือดี, แม้จนถึงการข่มเหงพี่น้องของตนเป็นอันมาก. บัดนั้นคือความชั่วมหันต์, ซึ่งทำให้ผู้คนที่ย่อมตนมากกว่าต้องทนต่อการข่มเหงหนัก, และต้องฟันฝ่าความทุกข์ยิ่งนัก.

กระนั้นก็ตามพวกเขาอดอาหารและสวดอ้อนวอนบ่อยครั้ง, และเข้มแข็งยิ่งขึ้นและยิ่งขึ้นในความนอบน้อมของตน, และมั่นคงยิ่งขึ้นและยิ่งขึ้นในศรัทธาแห่งพระคริสต์, จนถึงการทำให้จิตวิญญาณพวกเขาเปี่ยมด้วยปีติและการปลอบประโลม, แท้จริงแล้ว, แม้ถึงการชำระและทำให้ใจพวกเขาบริสุทธิ์, ซึ่งการชำระให้บริสุทธิ์นี้เกิดขึ้นได้เพราะการยอมถวายใจพวกเขาต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

และ เทพทานได้บังเกิดขึ้นถึง มັນได้มีสันติสุข และ ความชื่นชมอย่างล้นเหลือในเวลาที่เหลืออยู่ของปีที่สี่สิบเก้า; แท้จริงแล้ว, มັນได้มีสันติสุข และ ความผาสุกต่อเนื่องกันไปอีกในปีที่ห้าสิบแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน.

และ ในปีที่ห้าสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้ตัดสินก็ยังมิมีสันติสุขอยู่นอกจากมีความทะนงตัวยิ่งเลื่อมเข้ามาในสาดสะพาจักร—บ่ม้วนเข้ามาในสาดสะพาจักรของพระเจ้า, แต่เข้ามาในใจของผู้ที่อ้างว่าเป็นของสาดสะพาจักรของพระเจ้า—

และ พวกเขาได้ละเมิเพิ่ฝนด้วยความทะนงตัว, จินว่าพวกเขาได้ภักดิ์ข่มเหงพี่น้องของถิ่นทลายถิ่น. บัดนั้นเป็นความชั่วอันใหญ่หลวงยิ่งได้เร็ดให้ผู้คนที่ย่อมตนเป็นจำนวนทลายทลายต้องทนทุกข์ทรมานภักดิ์ข่มเหงนั้น, และ ถ้อยลุลไปกับความทุกข์อย่างทลายทลาย.

เห็ງย่างใดก็ตาม พวกเขายังได้ ฤๅสินฮิดเข้า และ ะที่ทานอยู่เล็อยๆ และได้เข้มแวงขึ้นไปเล็อยๆใน ความยอมตนของพวกเข้า, และ พ้นถึงขึ้นไปเล็อยๆนำสัดทาในพระฮิด, จินเร็ดให้จิตวินยานของพวกเข้าเต็มไปด้วยความสุก และ ความปอบใจ, แท้จริงแล้ว, จิน ขำละใจของพวกเข้า ให้ บัลลิสุด และ สักสิด ขี้้งงานขำละให้ บัลลิสุดนั้นมีมาย้อนทาน ยอมถวายใจของพวกเข้าแด่พระเจ้า.

36 And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

37 And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่ห้าสิบสองสิ้นสุดลงในสันติด้วย, เว้นแต่ความจองหองอย่างรุนแรงซึ่งเข้าไปถึงใจผู้คน; และมันเป็นเพราะความมั่งคั่งยิ่งของพวกเขาและความรุ่งเรืองของพวกเขาในแผ่นดิน; และนับวันมันได้เติบโตอยู่ในพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่ห้าสิบสามแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, ฮีลามันตาย, และเนไฟบุตรคนโตของท่านเริ่มปกครองแทน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านทำหน้าที่บนบัลลังก์พิพากษาด้วยความยุติธรรมและความเสมอภาค; แท้จริงแล้ว, ท่านรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, และเดินในทางของบิดาท่าน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงปีที่ห้าสิบสองได้สิ้นสุดลงด้วยสันติสุขกับ, นอกจากจากความทะนิงตัวอันใหญ่หลวงได้เข้าไปถึงใจของผู้คน; และมันเป็นย่อน ความรุ่มรวยเป็นดี และ ความจะเลินรุ่มเรื่องอย่างย่งในแผ่นดินของพวกเขา; และ นับวันมันได้เติบโตขึ้นอยู่ในพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่ห้าสิบสามแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน, ฮีลามันได้สิ้นชีวิตไป, และ ลูกชายภริยาของเขานะไฟ ได้ขึ้นเป็นผู้ตัดสินแทน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เขานะไฟได้เร่งทำที่ในบั้นลึงตัดสินด้วยความยุติธรรม และ ความข่งข่า; แท้จริงแล้ว, เขานะไฟได้รักษาสาพระบ้นยัดของพวกเขาเจ้า, และ ได้เดินในเส้นทางของบิดาของเขา.

Helaman 4

- 1 And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.
- 2 And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.
- 3 And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.
- 4 But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.
- 5 And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.
- 6 And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

อีลามัน ๔

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่ห้าสิบสี่มีการแตกแยกมากในศาสนจักร, และมีความขัดแย้งในบรรดาผู้คนด้วย, ถึงขนาดที่มีการนองเลือดอย่างมาก.

และฝ่ายกบฏถูกสังหารและถูกขับออกจากแผ่นดิน, และพวกเขาจึงไปหาศัตรูของชาวเลมัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาพยายามปลุกปั่นชาวเลมันให้ทำสงครามกับชาวนิไฟ; แต่ดูเถิด, ชาวเลมันกลัวอย่างยิ่ง, ถึงขนาดที่ไม่ยอมสดับฟังคำของพวกเขาที่แตกแยกนั้น.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่ห้าสิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, มีผู้แตกแยกซึ่งละจากชาวนิไฟไปหาชาวเลมัน; และพวกเขาได้รับความสำเร็จในการปลุกปั่นคนอื่น ๆ เหล่านั้นให้เกิดโทสะต่อต้านชาวนิไฟ; และพวกเขาเตรียมสงครามตลอดปีนั้น.

และในปีที่ห้าสิบเจ็ดพวกเขายกมารบกับชาวนิไฟ, และพวกเขาเริ่มงานแห่งความตาย; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่ในปีที่ห้าสิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาพวกเขาได้รับความสำเร็จในการเข้าครอบครองแผ่นดินแห่งเซราเอมลา; แท้จริงแล้ว, และผืนแผ่นดินทั้งหมดด้วย, แม่นจนถึงแผ่นดินซึ่งอยู่ใกล้แผ่นดินอุดมมั่งคั่ง.

และชาวนิไฟกับบรรดากองทัพของโมโรไนฮาห์ถูกขับไล่แม้จนเข้าไปในแผ่นดินแห่งอุดมมั่งคั่ง;

อีลามัน ๔

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่ห้าสิบสี่นี้ มีมีการแตกแยกขึ้นหลายในศาสนจักร, และ มี การขัดแย้งกันในวันดาผู้ลึกลับนำอิทธิ, เทวทูตพยากรณ์ที่มีการนองเลือดอย่างหนักเกิดขึ้น.

และ ฝ่ายพวกรบที่บางส่วนของพวกข้าและ พวกข้าได้ออกไปจากแผ่นดิน, และ พวกข้าได้ไปหาศัตรูของชาวเลมัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกข้าได้ยุยงชาวเลมันให้มาเร่ร่อนเลี้ยกับชาวนิไฟ; แต่จึ่งเบี่ยง, ชาวเลมันมีความ ยากลำบากหลายที่สุด, เทวทูตพยากรณ์ที่ พวกข้าบ่ยอมเชื่อฟังคำเจ้าของพวก ข้าที่แยกออกไปนั้น.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่ห้าสิบหกนี้ พวกข้าทำงานปีกรของของ ผู้ ถัดสืบ, มันได้มี ผู้ลึกลับที่แยกออกจากชาวนิไฟไปหาชาวเลมัน; และ พวก ข้าได้รับความสำเร็จในการยุยงให้ ผู้อื่นทรยศกันให้ชาวนิไฟ; และ พวก ข้าได้ตรึงเร่ร่อนทะลอดปี.

และ ในปีที่ห้าสิบเจ็ด พวกข้าได้ ยึดกับลัทธิผู้สืบกับชาวนิไฟ, และ พวกข้าได้เริ่มสงครามแห่งความ ตาย; แท้จริงแล้ว, เทวทูตพยากรณ์ที่ในปีที่ห้าสิบแปดแห่งการปกครองของ ผู้ ถัดสืบ พวกข้าได้รับความสำเร็จใน การเข้าครอบครองแผ่นดินเซราเอมลา; แท้จริงแล้ว, และ แผ่นดินทั้งหมดยกมา ทั้งแผ่นดินที่อยู่ใกล้กับแผ่นดินอุดม สิมบูน.

และ ชาวนิไฟพร้อมทั้งกองทัพของ โมโรไนฮาห์ถูกขับไล่เข้าไปในแผ่นดิน อุดมสมบูน;

7 And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

8 And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

9 And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

10 And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

11 Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

และที่นั่นพวกเขาสร้างแนวป้องกันชาวเลมัน, จากทะเลตะวันตก, แม้จนถึงตะวันออก; โดยเป็นเวลาการเดินทางหนึ่งวันสำหรับชาวนีไฟ, บนเส้นทางซึ่งพวกเขาสร้างแนวป้องกันและวางกำลังทัพไว้ป้องกันประเทศของตนทางเหนือ.

และดังนั้นผู้แตกแยกไปจากชาวนีไฟเหล่านั้น, ด้วยความช่วยเหลือจากกองทัพอันมีกำลังมากมายของชาวเลมัน, จึงได้ทรัพย์สินทั้งหมดของชาวนีไฟที่อยู่ในแผ่นดินทางใต้. และทั้งหมดนี้เป็นไปในปีที่ห้าสิบแปดและห้าสิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่หกสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, โมโรไนฮาห์ได้รับความสำเร็จด้วยกำลังทัพของท่านในการยึดหลายส่วนของแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้เมืองหลายเมืองซึ่งตกอยู่ในมือของชาวเลมันคืนมา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่หกสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาพวกเขาได้รับความสำเร็จในการได้แม้กึ่งหนึ่งของทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเขาคืนมา.

บัดนี้การสูญเสียครั้งใหญ่ของชาวนีไฟ, และการเข่นฆ่าไม่เลือกหน้าซึ่งเกิดขึ้นในบรรดาพวกเขา, จะไม่เกิดขึ้นเลยหากไม่ใช่ความชั่วร้ายของพวกเขาและความน่าชิงชังของพวกเขาซึ่งมีอยู่ในบรรดาพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และมันอยู่ในบรรดาคนที่อ้างว่าเป็นของศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าด้วย.

และ บ่อน้ำมันชาวนีไฟได้สร้างถ้ำขึ้นเพื่อถ้ำบนทางชาวเลมัน, จากทะเลทางตาวันถึงจินเจียงทางตาวันออก; ซึ่งเป็นการเดินทางมีขั้วสำหรับชาวนีไฟ, ตามเส้นทางซึ่งพวกเขาได้เสริมกำลังและ วางกำลังทัพของพวกเขาไว้เพื่อป้องกันประเทศของพวกเขาในทางเหนือ.

และ พวกที่แยกออกไปจากชาวนีไฟนั้นได้รับความช่วยเหลือจากกองทัพอันมีกำลังอย่างพลวงหลายจากชาวเลมัน, ดังนั้น พวกเขาคงได้ยึดเอาแผ่นดินของชาวนีไฟที่อยู่ทางใต้ไปหมด. และ ทัพขมนี้เกิดขึ้นในปีที่ห้าสิบแปด และ ปีห้าสิบเก้าแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่หกสิบแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน, โมโรไนฮาห์ และ กำลังของเขาได้ได้รับความสำเร็จในการยึดเอาแผ่นดินบางส่วนต่างๆคืนมา; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้ยึดเอาหลายหัวเมืองซึ่งตกอยู่ในกำมือของชาวเลมันคืนมา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่หกสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน พวกเขาคงได้รับความสำเร็จในการยึดแผ่นดิน จินว่าพวกเขาได้ยึดเอาสิ่งหนึ่งของแผ่นดินทัพขมที่เสียไปนั้นคืนมา.

บัดนี้การสูญเสียอย่างพลวงหลายของชาวนีไฟเหล่านี้ และ การฆ่าฟันยิ่งใหญ่มากได้เกิดขึ้นในบรรดาพวกเขา ซึ่งมันจะบังเกิดขึ้นเสียถ้าหากมันไม่เป็นยื้อยอมนานชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายของพวกเขาคงจะยิ่งมีอยู่ในบรรดาพวกเขาเอง; แท้จริงแล้ว, มันอยู่ในบรรดาผู้ที่อ้างถึงตนเองว่าเป็นของศาสนจักรของพระเจ้า.

12 And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

13 And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

14 But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

15 And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

และมันเป็นเพราะความจองหองของใจพวกเขา, เพราะความมั่งคั่งยิ่งของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, เป็นเพราะการกดขี่ที่พวกเขามีต่อคนยากจน, โดยที่กักอาหารของพวกเขาไว้จากคนหิวโหย, กักเครื่องนุ่งห่มของพวกเขาไว้จากคนเปลือยเปล่า, และตบหน้าพิน้องผู้ถ่อมตนของพวกเขา, ล้อเลียนสิ่งศักดิ์สิทธิ์, ปฏิเสธวิญญาณแห่งการพยากรณ์ และการเปิดเผย, กระทำฆาตกรรม, ปล้นสะดม, พูตเท็จ, ขโมย, ประพฤติล่วงประเวณี, ลุกขึ้นขัดแย้งกันอย่างรุนแรง, และชมเชยกันไปในพื้นที่แห่งนีไฟ, ในบรรดาชาวเลมัน—

และเพราะความชั่วร้ายมหันต์ของพวกเขา, และการโอ้อวดในกำลังของตนเอง, พวกเขาจึงถูกทิ้งให้อยู่กับกำลังของตนเอง; ฉะนั้นพวกเขาก็ไม่รุ่งเรือง, แต่ได้รับทุกข์และถูกลดทอน, และถูกขับไล่ไปยังหน้าชาวเลมัน, จนต้องสูญเสียความเป็นเจ้าของผืนแผ่นดินเกือบทั้งหมดของตน.

แต่ดูเถิด, โมโรไนฮะห์สั่งสอนผู้คนหลายเรื่องเพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา, และนีไฟกับลีไฮ, ผู้เป็นบุตรของฮีลามันด้วย, สั่งสอนผู้คนหลายเรื่อง, แท้จริงแล้ว, และพยากรณ์แก่พวกเขาหลายเรื่องเกี่ยวกับความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา, และสิ่งที่จะเกิดกับพวกเขาหากไม่กลับใจจากบาป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขากลับใจ, และตราบเท่าที่พวกเขากลับใจพวกเขาเริ่มรุ่งเรือง.

และ มันเป็นຍ້ອນ ຄວາມທະນົງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເປັນຍ້ອນ ຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນຍ້ອນການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຄົນ ທຸກຍາກລຳບາກ, ກັກກັນອາຫານຈາກຄົນອື່ນ, ບໍ່ມອບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ຜູ້ທີ່ເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ດີບໜ້າພີ່ນ້ອງຂອງຕົນຜູ້ທີ່ຖອມຕົວ, ເວົ້າເຍາະເຍີ້ງທີ່ສັກສິດ, ປະຕິເສດວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ, ກໍ່ການຄາດຕະກຳ, ປຸ້ນຈີ້, ເວົ້າຕົວະ, ຂີ້ລັກມັກສົກ, ຫລິ້ນຊູ້, ຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ, ແລະ ປີບໜີໄປຫາແຜ່ນດິນນີໂຟໃນບັນດາຊາວເລມັນ—

ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້, ແລະ ການອວດອ້າງໃນກຳລັງຂອງພວກເຂົາເອງ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກປະຖິ້ມໃຫ້ຢູ່ກັບກຳລັງຂອງຕົນເອງ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ກັບມາເປັນຄົນເປັນທຸກ ແລະ ຖືກທຸບຕີ, ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຕໍ່ໜ້າຊາວເລມັນ, ຈົນວ່າຕ້ອງເສຍຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຂອງຕົນເອງທັງໝົດໄປ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂມຣ໌ໂນຮາໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຫລາຍເລື່ອງເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ນີໂຟກັບລີໄຮຜູ້ຊົ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນກໍ່ໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຫລາຍເລື່ອງຄືກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍຫລາຍເລື່ອງແກ່ພວກເຂົາກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ, ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ.

16 For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

17 And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

18 And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

19 Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

20 And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

21 Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiff-necked people, and that they had set at naught the commandments of God;

เพราะเมื่อโมโรไนฮาทเห็นว่
พวกเขากลับใจ ท่านจึงเสี่ยงพา
พวกเขาจากที่หนึ่งไปที่หนึ่ง, และ
จากเมืองหนึ่งไปเมืองหนึ่ง, แม้จน
พวกเขาได้กึ่งหนึ่งของทรัพย์สินตน
และกึ่งหนึ่งของพื้นแผ่นดิน
ทั้งหมดของตนคืนมา.

และปีที่หกสิบเอ็ดแห่งการ
ปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลง
ดังนี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปี
ที่หกสิบสองแห่งการปกครองของ
ผู้พิพากษา, คือโมโรไนฮาทไม่อาจ
ได้ทรัพย์สินคืนมาจากชาวเลมมัน
อีก.

ฉะนั้นพวกเขาเลิกแผนของตน
ในการที่จะได้พื้นแผ่นดินที่เหลืออยู่
ของตนคืนมา, เพราะชาวเลมมันมี
จำนวนมากนักจนเป็นไปได้
สำหรับชาวนีไฟที่จะมีอำนาจเหนือ
พวกนั้นได้มากขึ้นอีก; ดังนั้นโมโร
ไนฮาทใช้กำลังทัพทั้งหมดของท่าน
ในการธำรงรักษาแผ่นดินส่วนที่
ท่านได้มา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น,
เพราะความมากมายของจำนวน
ชาวเลมมัน ชาวนีไฟจึงกลัวมาก,
เกลือกพวกเขาจะพ่ายแพ้, และถูก
เหยียบย่ำ, และถูกสังหาร, และถูก
ทำลาย.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาเริ่มจำคำ
พยากรณ์ของแอลมาได้, และ
ถ้อยคำของโมไซยาห์ด้วย; และ
พวกเขาเห็นแล้วว่าตนเป็นคนดื้อ
รั้น, และว่าพวกเขารู้ว่าพระ
บัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าไร้ค่า;

เพราะเมื่อโมโรไนฮาทเห็นว่าพวกเขา
ได้กลับใจแล้ว ท่านจึงได้พาพวกเขาไป
ตั้งจากบ่อนหนึ่งไปบ่อนหนึ่ง, และ
จากเมืองหนึ่งไปเมืองหนึ่ง, จน
ว่าพวกเขาได้กึ่งหนึ่งของสิ่งที่พวกเขา
เป็นเจ้าของ และ กึ่งหนึ่งของ
แผ่นดินที่พวกเขาได้ยึดจากชาวเลมมันมา.

และ ปีที่หกสิบเอ็ดแห่งการ
ปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปี
ที่หกสิบสองแห่งการปกครองของผู้
พิพากษา, ว่าโมโรไนฮาทไม่สามารถยึดเอา
แผ่นดินคืนมาจากชาวเลมมันอีกแล้ว.

ฉะนั้น พวกเขาจึงได้ล้มเลิก
แผนการของพวกเขาที่จะยึดเอา
แผ่นดินที่เหลืออยู่คืนมา, เพราะว่าชาว
เลมมันมีจำนวนพลอาวุธหลายที่สุด จน
ว่าเป็นไปไม่ได้เลยที่ชาวนีไฟจะมี
อำนาจเหนือพวกเขา; ดังนั้น โมโรไน
ฮาทจึงได้ใช้กำลังทัพทั้งหมดของท่าน
ให้ไปรักษาสันติภาพแผ่นดินส่วนที่
ท่านได้มา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, ย้อนว่า
ความพลอาวุธของจำนวนผู้
ของชาวเลมมัน ชาวนีไฟจึงเกิดมีความ
ยำเกรงหลายขึ้น, ย้อนว่าตนเองจะ
พ่ายแพ้, และ ถูกย่ำยี, และ ถูก
ฆ่า, และ ถูกทำลาย.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาเริ่มจำคำ
ทำนายของแอลมา, และ คำทำนาย
ของโมไซยาห์; และ พวกเขาเห็น
ว่าตนเองเป็นคนดื้อรั้น, และ ว่าพวกเขา
ได้รู้แล้วว่าพระบัญญัติของพระเจ้าผู้
มีฤทธิ์;

22 And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

23 And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

24 And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

25 Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

และว่าพวกเขาเปลี่ยนแปลงและเหยียบย่ำกฎหมายของโมไซยาห์ไว้ใต้เท้า, หรือสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาท่านว่าให้มอบแก่ผู้คน; และพวกเขาเห็นว่ากฎหมายของตนเสื่อม, และว่าพวกเขากลับกลายเป็นผู้คนชั่วร้าย, ถึงขนาดที่พวกเขาชั่วร้ายแม้เหมือนดังชาวเลมัน.

และเพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขาศาสนจักรเริ่มเสื่อมโทรม; และพวกเขาเริ่มไม่เชื่อในวิญญาณแห่งการพยากรณ์และในวิญญาณแห่งการเปิดเผย; และการพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหน้าพวกเขาอยู่.

และพวกเขาเห็นว่าตนกลับอ่อนแอ, เหมือนกับชาวเลมันพี่น้องของตน, และว่าพระวิญญาณของพระเจ้าไม่ทรงปกปักษ์รักษาพวกเขาอีกต่อไป; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงถอนองค์ไปจากพวกเขาเพราะพระวิญญาณของพระเจ้าไม่ประทับอยู่ในวิหารที่ไม่บริสุทธิ์—

ฉะนั้นพระเจ้าทรงยุติการปกปักษ์รักษาพวกเขาโดยเดชานุภาพอันปาฏิหาริย์และหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์, เพราะพวกเขาตกไปอยู่ในสภาพของความไม่เชื่อและความชั่วร้ายอันน่าพรั่นพรึง; และพวกเขาเห็นว่าชาวเลมันมีจำนวนมากกว่าตนมากมายนัก, และเว้นแต่พวกเขาจะมาแนบสนิทนอยู่กับพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน พวกเขาจะยอมตายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้.

และว่าพวกเขาได้ปรนเปรอและปรนเปรอ กฎของโมไซยาห์ไว้ใต้ตีนของพวกเขา, ทลิว่่าเป็นกิตที่พระผู้เป็นเจ้าบันดาเน้นใช้บอกแก่ผู้ถิน; และพวกเขาเห็นว่่ากิตของพวกเขาเสื่อม, และว่าพวกเขาได้กับกายเป็นถินชั่ว, เท็จชะงาดที่พวกเขาชั่วถินกับกับชาวเลมัน.

และ เป็นย่อนถวมชั่วร้ายของพวกเขาสาดชะงาจักรจึ่งเล้ม เสื่อม, และ พวกเขา เล้มบ่เชื่อกิตในวินยานแห่งงานทำนายน และ วินยานแห่งงานเปิดเผย; และ งานพิพาทสาของพระเจ้ากำลังทลรวบ่่งขัาพวกเขาอยู่.

และ พวกเขาเห็นว่่าถินเองกับมาเป็น ถินอ่อนแอถินกับกับชาวเลมันพี่น้องของพวกเขา, และ พระวินยานของพระผู้เป็นเจ้าบ่ปีกปีองพวกเขาถ่ไปถินแล้ว; แท้จิงแล้ว, พระอริถได้ถอนไปจากพวกเขา เพราะพระวินยานของพระผู้เป็นเจ้าจะบ่ปะทับอยู่ในวิถานที่ บ่บริสุทธิ์—

สะนั้น พระผู้เป็นเจ้าจึ่งยุติการปีกปีองพวกเขาด้วยอำนาจอันมหัศจรรย์, เพราะว่่าพวกเขาได้ถินไปอยู่ในชะงาของถวมบ่เชื่อกิต และ ถวมชั่วร้ายอันเป็นถายันนั้น; และ พวกเขาจึ่งเห็นได้ว่่าชาวเลมันมีอำนาจทลรวบ่่งขัาพวกเขา, และ พวกเขาจะถองถายย่างทลรวบ่่งขั ถ้าทาทพวกเขาบ่กับถินมา ใ้ถิดอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าอริเป็นพระเจ้าของพวกเขา.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

เพราะดูเถิด, พวกเขาเห็นว่า กำลังของชาวเลมมันมากเท่ากับ กำลังของตน, แม้คนต่อคน. และ ดังนั้นพวกเขาได้ตกไปสู่การล่วงละเมิดร้ายแรง; แท้จริงแล้ว, ดังนั้นพวกเขากลับอ่อนแอ, เพราะ การล่วงละเมิดของตน, ในเวลาไม่กี่ปี.

ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຫັນວ່າຊາວເລມັນມີກຳລັງຫລາຍເທົ່າກັບກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນກຳລັງຂອງຄົນຕໍ່ຄົນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດອັນໃຫຍ່ຫລວງດັ່ງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ກັບມາອ່ອນແອເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາໃນເວລາ ບໍ່ຫລາຍປີດັ່ງນີ້.

Helaman 5

- 1 And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.
- 2 For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.
- 3 Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, inasmuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.
- 4 And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;
- 5 For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

อีลามัน ๕

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีเดียวกันนี้, ดูเถิด, นีไฟมอบบัลลังก์พิพากษาให้ชายผู้หนึ่งชื่อซีโซรัม.

เพราะดังที่กฎของพวกเขาและฝ่ายปกครองของพวกเขาได้รับการสถาปนาโดยเสียงของผู้คน, และคนที่เลือกความชั่วมีจำนวนมากกว่าคนที่เลือกความดี, ดังนั้นพวกเขากำลังสุกงอมเพื่อความพินาศ, เพราะกฎเสื่อมแล้ว.

แท้จริงแล้ว, และนี่ไม่ใช่ทั้งหมด; พวกเขาเป็นคนดื้อรั้น, ถึงขนาดที่พวกเขาจะรับการปกครองโดยกฎหรือความยุติธรรมไม่ได้, เว้นแต่เพื่อความพินาศของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนีไฟกลับเหนื่อยอ่อนเพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา; และท่านสละบัลลังก์พิพากษา, และเลือกการสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าตลอดวันเวลาที่เหลืออยู่ของท่าน, และลีไยน้องชายท่าน, ก็สั่งสอนตลอดวันเวลาที่เหลืออยู่ของท่านด้วย;

เพราะพวกท่านจำถ้อยคำซึ่งอีลามันบิดาของพวกท่านพูดไว้กับพวกท่าน. และนี่คือถ้อยคำที่ท่านพูด :

อีลามัน ๕

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีกรอทันนี, จังเบ้ง, นีไฟได้มอบบัลลังก์ตัดสินให้แก่คนผู้หนึ่งชื่อว่า ซีโซรา.

เพราะว่าผู้คนเป็นคู่แข่งกันมากมาย และ ออกสรูງเลือกเอาผู้ปกครองของพวกเขาเอง, แต่ผู้ที่เลือกเอาความชั่วมีหลายกว่าผู้ที่เลือกเอาความดี, สะนั้น พวกเขากำลังสุกงอมเพื่อความพินาศแล้ว, เพราะว่าการกฎหมายได้เสื่อมโฉมลงไป.

แท้จริงแล้ว, และ นี่ยังไม่หมด; พวกเขากลายเป็นคนดื้อรั้น, ถึงขนาดที่กฎหมาย ทลือ ความยุติธรรมที่จะปกครองพวกเขาไม่ได้, นอกจากรจะพาไปถึงความพินาศเท่านั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นมี นีไฟ โสภกหลายเพราะความชั่วร้ายของพวกเขา; แล้วเมื่อถึง ได้สะละบัลลังก์ตัดสินของเขามาเพื่อไปสั่งสอนพระคำของพระเจ้าตลอดวันเวลาที่เหลืออยู่ของเขานั่น, และ ลีไยน้องชายของเขานั่น ก็สั่งสอนตลอดวันเวลาที่เหลืออยู่ของเขานั่น;

เพราะว่าพวกเขานั่นจำคำเจ้าของอีลามันบิดาของพวกเขานั่นที่ได้เอาไว้ไว้กับพวกเขานั่น. และ นี่ถ้อยคำเจ้าของอีลามันนั่นว่า:

6 Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

7 Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

8 And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

9 O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

ดูเถิด, ลูกพ่อ, พ่อปรารถนาให้ลูกจดจำที่จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า; และพ่ออยากให้ลูกประกาศถ้อยคำเหล่านี้ต่อผู้คน. ดูเถิด, พ่อตั้งชื่อลูกตามบิดามารดาแรกของเราผู้ออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม; และการนี้พ่อทำไปเพื่อว่าเมื่อลูกนึกถึงชื่อของลูก ลูกก็จะนึกถึงพวกท่าน; และเมื่อลูกนึกถึงพวกท่าน ลูกจะนึกถึงงานของพวกท่าน; และเมื่อลูกนึกถึงงานของพวกท่านลูกจะรู้ว่าเรื่องนี้มิกล่าวไว้, และเขียนไว้ด้วย, ว่างานของพวกท่านประเสริฐ.

ฉะนั้น, ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกทำสิ่งที่ดี, เพื่อลูกจะเป็นที่กล่าวขวัญ, และเขียนไว้ด้วย, แม้ดังที่พวกท่านเป็นที่กล่าวขวัญและเขียนไว้.

และบัดนี้ลูกพ่อ, ดูเถิดพ่อปรารถนาอะไรบางอย่างจากลูกอีก, ซึ่งความปรารถนาคือ, ลูกจะไม่ทำสิ่งเหล่านี้เพื่อลูกจะโอ้อวด, แต่ว่าลูกจะทำสิ่งเหล่านี้เพื่อสะสมทรัพย์สมบัติในสวรรค์เพื่อตน, แท้จริงแล้ว, ซึ่งเป็นนิรันดร์, และซึ่งไม่หมดไป; แท้จริงแล้ว, เพื่อลูกจะมีของประทานอันมีค่าแห่งชีวิตนิรันดร์, ซึ่งเรามีเหตุผลที่จะคิดว่าบรรพบุรุษของเราได้รับมา.

โอ้อวด, จงจำไว้, ลูกพ่อ, ถ้อยคำซึ่งกษัตริย์เบนจามินกล่าวแก่ผู้คนของท่าน; แท้จริงแล้ว, จงจำไว้ว่าไม่มีทางหรือวิธีอื่นใดเลยที่โดยทางนั้นมนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอดได้, นอกจากโดยทางพระโลหิตที่ซดใช้ของพระเยซูคริสต์, ผู้จะเสด็จมา; แท้จริงแล้ว, จงจำไว้ว่าพระองค์จะเสด็จมาเพื่อไถ่โลก.

จึงเป็น, ลูกของพ่อ, พ่อปรารถนาให้ลูกใช้ลูกจำที่จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า; และ พ่ออยากให้ลูกประกาศข้อความนี้ต่อผู้คน. จึงเป็น, พ่อได้ตั้งชื่อลูกตามชื่อของ บิดามารดาถิ่นกำเนิด ผู้ที่ได้ออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม; และ พ่อเร่งไปเพื่ออยากให้ลูกจำชื่อของลูก; แล้วลูกก็จะจำพวกท่าน และ เวลาลูกจำพวกท่าน ลูกก็จะจำชีวิตงานของพวกท่าน; และ เวลาลูกจำชีวิตงานของพวกท่าน ลูกจะรู้ว่ามันถูกเอ้าเท็จ, และ ขຽນໄວ້ວ່າ พวกท่านนั้นเป็น ผู้ประเสริฐ.

ฉะนั้น, ลูกของพ่อ, พ่ออยากให้ลูกเร่งสิ่งที่ดีเพื่อจะได้ถูกเอ้าเท็จ และ ถูกຂຽນໄວ້ກັບທີ່พวกท่านได้ถูกเอ้าเท็จ และ ถูกຂຽນເຖິງ.

และ บัดนี้ลูกของพ่อ, จึงเป็น พ่อมีบางสิ่งที่จะขໍจากลูกอีก บໍให้ลูกเร่งสิ่งเหล่านี้เพื่อเป็นงานอดิเรก, แต่ให้ลูกเร่งสิ่งเหล่านี้ เพื่อเป็นงานสะสมสะสมบັດໄວ້ໃນສະຫວັນເພື່ອຕົນເອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ພົດບໍ່ເປັນ ແລະ ເປັນຢູ່ຊົ່ວນິລັນດອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອລູກຈະມີຂອງປະທານອັນມີຄຸນຄ່າແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ, ຊຶ່ງພວກເຮົາມີເຫດຜົນທີ່ຈະຄິດວ່າບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບມັນມາແລ້ວ.

ໂອ້ ຈົ່ງຈົ່ງໄວ້, ຈົ່ງຈົ່ງໄວ້, ລູກຂອງພໍ່, ຖ້ອຍຄໍາຂອງກະສັດເບັນຢາມິນທີ່ໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງຈົ່ງໄວ້ວ່າ ບໍ່ມີທາງ ຫລື ວິທີອື່ນໃດເລີຍທີ່ມະນຸດຈະລອດໄດ້, ນອກຈາກທາງໂລຫິດທີ່ ຊົດໃຊ້ແທນຂອງພະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາເທົ່ານັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພະອົງຈະສະເດັດມາເພື່ອ ໄຖ່ ໂລກ.

10 And remember also the words which Amulek spake unto Zeetzrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

11 And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

12 And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

13 And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

และจงจำถ้อยคำซึ่งอมีวเล็คพูดกับซีเอสรอม, ในเมืองแอมันไนฮาห์ด้วย; เพราะท่านกล่าวแก่เขาว่าพระเจ้าจะเสด็จมาแน่นอนเพื่อไถ่ผู้คนของพระองค์, แต่ว่าพระองค์จะไม่เสด็จมาเพื่อไถ่พวกเขาในบาปของพวกเขา, แต่ทรงไถ่พวกเขาจากบาปของพวกเขา.

และพระองค์ทรงมีพลังซึ่งได้รับจากพระบิดาเพื่อไถ่พวกเขาจากบาปของพวกเขาเพราะการกลับใจ; ฉะนั้นพระองค์จึงทรงส่งเทพของพระองค์มาประกาศข่าวเกี่ยวกับเงื่อนไขของการกลับใจ, ซึ่งนำไปสู่เดชานุภาพของพระผู้ไถ่, ไปสู่ความรอดของจิตวิญญาณพวกเขา.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, จงจำ, จงจำไว้ว่าบนศิลาของพระผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ที่ลูกต้องสร้างรากฐานของลูก; เพื่อเมื่อมารจะส่งลมอันมีกำลังแรงของเขา, มา, แท้จริงแล้ว, ลูกศรของเขาในลมหมุน, แท้จริงแล้ว, เมื่อลูกเห็นของเขาและพายุอันมีกำลังแรงของเขาทั้งหมดจะกระหน่ำมาบนลูก, มันจะไม่มีพลังเหนือลูกเพื่อลากเอาลูกลงไปสู่ห้วงแห่งความเศร้าหมองและวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่, เพราะศิลาซึ่งบนนั้นลูกได้รับการสร้างขึ้น, ซึ่งเป็นรากฐานอันแน่นอน, รากฐานซึ่งหากมนุษย์จะสร้างบนนั้นแล้วพวกเขาจะตกไม่ได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนี้เป็นถ้อยคำซึ่งฮีลามันสอนบุตรของท่าน; แท้จริงแล้ว, ท่านสอนบุตรของท่านหลายเรื่องซึ่งไม่มีเขียนไว้, และหลายเรื่องซึ่งมีเขียนไว้ด้วย.

และ จั๊จจ๋า ถ้าเจ้าของแอมมีวเล็คนำอิฐ ขึ้นเนินได้เจ้าก็เอสรอม, อยู่ในเมืองฮาโมนไนรานัน; เพราะเนินได้เจ้ากับลาวว่า พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาอย่างแน่นอน เพื่อไถ่ผู้คนของพระองค์, แต่ว่าพระองค์จะไม่ไถ่พวกเขาในบาปของพวกเขา, แต่จะไถ่พวกเขาจากบาปของพวกเขา.

และ พระองค์มีอำนาจซึ่งได้รับจากพระบิดาเพื่อไถ่พวกเขาจากบาปของพวกเขา ย้อนการกลับใจ; ฉะนั้น พระองค์จึงได้ ส่งทูตของพระองค์ลงมาเพื่อประกาศข่าวกับเงื่อนไขของการกลับใจ, ซึ่งจะนำไปสู่อาณาจักรของพระผู้ไถ่, ไปสู่ความรอดของจิตวิญญาณของพวกเขา.

และ บัดนี้, จั๊จจ๋า, ลูกของพ่อ, จั๊จจ๋าไว้ว่า ลูกจะต้องสร้าง รากฐานของลูกขึ้นเหนือ ดานหินของพระผู้ไถ่ของพวกเขา, ถึง พระคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า; เพราะว่าเมื่อมารส่งลมพายุของเขา, มา, แท้จริงแล้ว, พายุจะมาพัดพาและ ลมพัดพาและพายุของเขาในลมหมุน, แท้จริงแล้ว, เมื่อพายุพัดพาและ ลมพัดพาและพายุของเขาทั้งหมดจะกระหน่ำมาบนลูก, มันจะไม่มีอำนาจเหนือลูกเพื่อลากเอาลูกลงไปสู่ห้วงแห่งความเศร้าหมองและ วิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่, เพราะดานหินซึ่งบนนั้นลูกได้รับการสร้างขึ้น, ซึ่งเป็นรากฐานที่แน่นอน, เป็นรากฐานซึ่งหากมนุษย์จะสร้างบนนั้นแล้วพวกเขาจะตกไม่ได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนี้เป็นถ้อยคำซึ่งฮีลามันสอนบุตรของท่าน; แท้จริงแล้ว, ท่านสอนบุตรของท่านหลายเรื่องซึ่งไม่มีเขียนไว้, และหลายเรื่องซึ่งมีเขียนไว้ด้วย.

- 14 And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;
- 15 And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;
- 16 And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.
- 17 And it came to pass that they did preach with great power, inso-much that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, inso-much that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.
- 18 And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—
- และคนทั้งสองจดจำถ้อยคำของท่าน; และฉะนั้นคนทั้งสองจึงออกเดินทาง, โดยรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อจะสอนพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้าในบรรดาผู้คนของนิไฟทั้งหมด, โดยเริ่มที่เมืองอุดมมั่งคั่ง;
- และจากที่นั่นต่อไปยังเมืองแห่งกิด; และจากเมืองแห่งกิดไปเมืองแห่งมิวเล็ค;
- และแม้จากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง, จนพวกท่านออกไปในบรรดาผู้คนของนิไฟทั้งหมดที่อยู่ในแผ่นดินทางใต้; และจากนั้นเข้าไปในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ในบรรดาชาวเลมัน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกท่านสั่งสอนด้วยพลังอันยิ่งใหญ่, ถึงขนาดที่ทำให้ผู้แตกแยกจากชาวนิไฟเป็นอันมากต้องจำนน, ถึงขนาดที่พวกเขาออกมาและสารภาพบาปของตนและรับบัพติศมาสู่การกลับใจ, และกลับไปหาชาวนิไฟในทันทีเพื่อพยายามแก้ไขความผิดที่พวกเขากระทำต่อคนเหล่านั้น.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ นีไฟกับลีไฮสั่งสอนชาวเลมันด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่เช่นนั้น, เพราะพวกท่านมีพลังอำนาจและสิทธิอำนาจที่ประทานให้แก่พวกท่านเพื่อพวกท่านจะพูด, และพวกท่านมีเรื่องที่ประทานให้แก่พวกท่านด้วยว่าควรพูดอะไร—
- และ พวกเขานับได้ว่าจำคำเจ้าของเขานับ; และ สะนันั้น พวกเขานับจึงได้ออกไป, โดยรักษาพระวาทะอันศักดิ์ของพระเจ้า, เพื่อจะได้สืบทอดพระคำของพระเจ้าให้แก่บรรดาผู้ถือนิไฟทั้งปวง, โดยเล็มต้นตັງแต่เมืองอุดมมั่งคั่งไป;
- และ จากที่นั่นก็ไปหาเมืองกิด; และ จากเมืองกิดก็ไปหาเมืองมิวเล็ค.
- และ จากเมืองหนึ่งก็ไปหาอีกเมืองหนึ่ง จินว่าพวกเขานับได้ออกไปหาบรรดาผู้ถือนิไฟทั้งปวง ซึ่งอยู่ในแผ่นดินทางใต้; และ จากที่นั่น ได้เข้าไปในแผ่นดินเซราเฮมลาไปหาบรรดาชาวเลมัน.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขานับได้สั่งสอนด้วยพลังอันยิ่งใหญ่, ถึงขนาดที่ทำให้ผู้แตกแยกจากชาวนิไฟเป็นอันมากต้องจำนน, ถึงขนาดที่พวกเขาออกมาและสารภาพบาปของตนและรับบัพติศมาไว้กับพระกิตติคุณ, และ กลับถิ่นไปหาชาวนิไฟทันที เพื่อจะพยายามแก้ไขความผิดที่พวกเขากระทำไปนั้น.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ นีไฟกับลีไฮได้สั่งสอนชาวเลมันด้วยอำนาจ และ สืบทอดอำนาจอันยิ่งใหญ่เช่นนั้น, เพราะว่าพวกเขานับได้รับอำนาจ และ สืบทอดอำนาจเพื่อจะได้ ทำ, และ พวกเขานับได้รับสิ่งที่พวกเขานับถือนทำอยู่อีก—

19 Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

20 And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

21 And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

22 And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

23 And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

24 And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

25 For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

ฉะนั้นพวกท่านพูดโดยยังความ
งุนงงนักแก่ชาวเลมัน, จนทำให้
พวกเขาเชื่อ, ถึงขนาดที่มีชาวเลมัน
แปดพันคนซึ่งอยู่ในแผ่นดินแห่ง
เซราเฮมลาและโดยรอบรับบัพติศ
มาสู่การกลับใจ, และตระหนักถึง
ความชั่วร้ายของประเพณี
บรรพบุรุษของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนี
ไฟกับลิไฮออกจากที่นั่นไปยังแผ่น
ดินแห่งนีไฟ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
พวกท่านถูกกองทัพชาวเลมันจับ
โยนเข้าเรือนจำ; แท้จริงแล้ว, แม้
เป็นเรือนจำเดียวกันกับที่แอมมอน
และพี่น้องของท่านถูกผู้รับใช้ของลิ
ไมไฮกักขัง.

และหลังจากที่พวกท่านถูกจับ
เข้าเรือนจำแล้วหลายวันโดยไม่มี
อาหาร, ดูเถิด, คนเหล่านั้นเข้าไป
ในเรือนจำเพื่อจับพวกท่านไป
สังหารเสีย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนี
ไฟกับลิไฮถูกล้อมไว้ราวกับด้วยไฟ,
แม้ถึงขนาดที่คนเหล่านั้นไม่กล้า
จับพวกท่านเพราะกลัวว่าตนจะ
ไหม้. กระนั้นก็ตาม, นีไฟกับลิไฮ
มิได้ไหม้; และพวกท่านเหมือน
กำลังยืนอยู่ท่ามกลางไฟและมิได้
ไหม้.

และเมื่อพวกท่านเห็นว่าเสา
เพลิงล้อมพวกท่านไว้, และเห็นว่า
มันมิได้ไหม้พวกท่าน, พวกท่านมี
ขวัญกำลังใจ.

เพราะพวกท่านเห็นว่าชาวเลมัน
ไม่กล้าจับพวกท่าน, ทั้งไม่กล้าเข้า
มาใกล้พวกท่าน, แต่ยืนอยู่ราวกับ
พวกเขาถูกทำให้เป็นใบ้ด้วยความ
พิศวง.

เช่นนั้น มันจึงได้เกิดมีความแปลกใจ
หลายที่สุดต่อชาวเลมัน จินเร็ดใช้พวก
เขาสืบกันได้, ถึงขนาดที่ได้มีชาวเล
มันจำนวนแปดพันคนที่อยู่ในแผ่นดิน
เซราเฮมลา และ แผ่นดินอ้อมแอมมอน
รับบัพติศมาไว้กับท่านกับใจ, และ ได้
สำนึกถึงความชั่วร้ายของประเพณี
ประเพณีของบรรพบุรุษของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นลิ ไมไฟ
และ ลิไฮได้ออกจากบ่อนนั้นไปหา
แผ่นดินนีไฟ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นลิ อยู่นั้น
พวกท่านถูกกองทัพชาวเลมันจับ
ไป และ เอาเข้า คุก; แท้จริงแล้ว, เป็น
ถูกบ่อนดรอกรับกับที่อามมอน และ
พี่น้องของท่านถูกผู้รับใช้ของลิไม
ไฮกักขัง.

และ หลังจากที่พวกท่านถูกจับเข้า
คุกได้หลายวันโดยไม่มี
อาหาร, ดูเถิด, พวกเขามาเข้าในคุกเพื่อจะเอา
พวกท่านไปฆ่าเสีย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นลิ ไมไฟ
และ ลิไฮได้ถูกล้อมไว้ราวกับด้วย ไฟ,
ถึงขนาดที่พวกท่านไม่กล้า
จับพวกท่านเพราะกลัวว่าตนจะ
ไหม้. ถึงแม้ว่า, นีไฟ และ
ลิไฮมิได้ไหม้; และ พวกท่านเหมือน
กำลังยืนอยู่ท่ามกลางไฟและมิได้
ไหม้.

และ เมื่อพวกท่านเห็นว่าเสา
เพลิงล้อมพวกท่านไว้, และ เห็นว่า
มันมิได้ไหม้พวกท่าน, พวกท่านมี
ขวัญกำลังใจ.

เพราะพวกท่านเห็นว่าชาวเลมัน
ไม่กล้าจับพวกท่าน, ทั้งไม่กล้าเข้า
มาใกล้พวกท่าน, แต่ยืนอยู่ราวกับ
พวกเขาถูกทำให้เป็นใบ้ด้วยความ
พิศวง.

26 And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

27 And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

28 And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

29 And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

30 And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไฟกับลิโฮยีนขึ้นพูดกับพวกนั้น, มีความว่า : อย่ายกลัวเลย, เพราะดูเถิด, พระผู้เป็นเจ้านั้นเองที่ทรงแสดงสิ่งอัศจรรย์นี้แก่ท่าน, ซึ่งในการแสดงแก่ท่านนี้เพื่อให้ท่านเห็นว่าจะจับเราไปสังหารไม่ได้.

และดูเถิด, เมื่อพวกท่านกล่าวถ้อยคำเหล่านี้, แผ่นดินก็สั่นสะเทือนอย่างยิ่ง, และกำแพงเรือนจำได้สั่นสะเทือนราวกับว่าจะพังทลายลงสู่พื้นดิน; แต่ดูเถิด, มันไม่ได้พัง. และดูเถิด, คนที่อยู่ในเรือนจำเป็นชาวเลมมันกับชาวนิไฟผู้ที่แตกแยกมา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาถูกบดบังด้วยเมฆแห่งความมืด, และความกลัวอันน่าพร่นพรึงอย่างรุนแรงมาสู่พวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีเสียงดังขึ้นราวกับว่าอยู่เหนือเมฆแห่งความมืด, กล่าวว่่า : เจ้าจงกลับใจ, เจ้าจงกลับใจ, และอย่าพยายามทำลายผู้รับใช้ของเราอีกต่อไปผู้ซึ่งเราส่งมายังเจ้าเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาได้ยินเสียงนี้, และเห็นว่าไม่ใช่เสียงฟ้าร้อง, ทั้งมิใช่เสียงดังกึกก้อง, แต่ดูเถิด, มันเป็นเสียงสงบแห่งความนุ่มนวลอย่างสมบูรณ์, ราวกับว่าเป็นเสียงกระซิบ, และเสียงนั้นเสียดแทงแม้จนถึงจิตวิญญาณทีเดียว—

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง นิไฟ และ ลิโฮได้ยินขึ้น และ เล่มเอ้ากับพวกเขา, มีความว่า: บ่ต้องย้าน, เพราะจ้งเบ้ง, มันแม่นพระเจ้ที่สะแดงสิ่งอัศจรรย์ใจนี้ให้พวกท่านเห็น, เพื่อสะแดงให้พวกท่านเห็นว่่าพวกท่านจะຂ້າพวกเราบ่ได้.

และ จ้งเบ้ง, เวลาพวกเข้้นทำว่่าຂ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ແຜ່ນດິນກໍສັ່ນສະເຫຼ່ອນຢ່າງໜັກ, ແລະ ກຳແພງຖືກກໍສັ່ນສະເຫຼ່ອນຄ້າຍຄືກັບວ່າມັນກຳລັງຈະພັງລົງສູ່ພື້ນດິນ; ແຕ່ຈັ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ໄດ້ພັງລົງ. ແລະ ຈັ່ງເບິ່ງ, ຄົນທີ່ຢູ່ໃນຖານັ້ນເປັນຊາວເລມມັນ ແລະ ຊາວນິໄຟຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປນັ້ນ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเข้่าได้ຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍເມກແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະ ຄວາມຍ້ານຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง มิ สวງດັງຂຶ້ນຄ້າຍຄືກັບວ່າ สวງນັ້ນຢູ່ເທິງເມກແຫ່ງຄວາມມືດ, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າຈັ່ງກັບໃຈ, ເຈົ້າຈັ່ງກັບໃຈ, ແລະ ຢ່າພະຍາຍາມທຳລາຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາອີກຕໍ່ໄປ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາສົ່ງມາຫາພວກເຈົ້າເພື່ອປະກາດຂ່າວປະເສີດ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลาพวกเขาได้ຍິນສຽງນີ້, ແລະ ເຫັນວ່າບໍ່ແມ່ນສຽງຟ້າຮ້ອງ, ທັງບໍ່ແມ່ນສຽງກົກກ້ອງ, ແຕ່ວ່າມັນເປັນສຽງອ່ອນຫວານຂອງຄວາມນຶ່ງມວນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າເປັນ ສຽງສື່ມໃສ່ຫູ, ແລະ ມັນໄດ້ສຽບແຫງເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານທຸກຄວງ—

31 And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

32 And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

33 And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

34 And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

35 Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

และทั้งที่เสียงนั้นนุ่มนวล, ดุเกิดแผ่นดินยังสั่นสะเทือนอย่างยิ่ง, และกำแพงเรือนจำสั่นอีก, รวากับว่ากำลังจะพังทลายลงสู่พื้นดิน; และดุเกิดเมฆแห่งความมืด, ซึ่งบดบังเหนือพวกเขา, หาได้กระจายไปไม่—

และดุเกิดเสียงดังขึ้นมาอีก, กล่าวว่า : เจ้าจงกลับใจ, เจ้าจงกลับใจ, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์อยู่แค่เอื้อม; และอย่าพยายามทำลายผู้รับใช้ของเราอีกต่อไป. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแผ่นดินสั่นสะเทือนอีก, และกำแพงสั่น.

และเสียงดังมาอีกเป็นครั้งที่สามด้วย, และกล่าวถ้อยคำอันน่าอัศจรรย์แก่พวกเขาซึ่งมนุษย์อื่นเอื่อยมิได้; และกำแพงสั่นอีก, และแผ่นดินสั่นสะเทือนราวกับว่ากำลังจะแยกออกจากกัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันหลบหนีไปไม่ได้เพราะเมฆแห่งความมืดซึ่งบดบังเหนือพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาเคลื่อนไหวไม่ได้ด้วยเพราะความกลัวซึ่งมาสู่พวกเขา.

บัดนี้มีคนหนึ่งหนึ่งในบรรดาพวกเขาซึ่งเป็นชาวไนไฟโดยกำเนิด, ซึ่งครั้งหนึ่งเป็นของศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าแต่ได้แตกแยกออกไปจากคนเหล่านั้น.

และ ทั้งๆที่สรวงนั้นมืดมน, จังเบ๋องแผ่นดินยังสั่นสะเทือนทลายที่สุด, และ กำแพงถูกสั่นสะเทือนอีก, ถ้ายกว่ามันกำลังจะแพ้วลึงสู่พื้นดิน; และ จังเบ๋อง เมฆอุกฤษฏ์พวยพุ่งเข้ามาสู่ มันกับได้ล่องลอยออกไปเสีย—

และ จังเบ๋อง มีสรวงถึงขึ้นอีก, มีความว่า: เจ้าจงกลับใจ, เจ้าจงกลับใจ, เพราะอาณาจักรจะทอวันใกล้เข้ามาถึงแล้ว; และ อย่าได้พยายามทำลายผู้รับใช้ของเรามากไปกว่า; และ เทพทานได้บังเกิดขึ้นถึง แผ่นดิน และ กำแพงถูกสั่นสะเทือนอีก.

และ สรวงดังมาอีกเป็นเทื่อที่สาม, และ ได้เข้าข้อความอันน่าอัศจรรย์ใจกับพวกเขา ซึ่งมโนมตไม่สามารถท้าว, และ กำแพงได้สั่นอีก, และ แผ่นดินได้สั่นสะเทือนถ้ายกกับว่ามันกำลังจะแยกออกจากกัน.

และ เทพทานได้บังเกิดขึ้นถึง ชาวเลมันปีบหนีไปได้ย่อนว่าเมฆแห่งความมืดนั้นได้ปกคลุมพวกเขาไว้; แท้จริงแล้ว, พวกเขาเลื่อนไหวไปมาไม่ได้เสีย เพราะความข้านทอที่เกิดกับพวกเขา.

บัดนี้มีชายคนหนึ่งใบบันดาพวกเขา ซึ่งเข้เป็นชาวไนไฟโดยกำเนิด, ซึ่งแต่ก่อนเคยเป็นสมาชิกรของศาสนจักรของพระเจ้า แต่ได้แยกออกไปจากพวกเขา.

- 36 And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.
- 37 And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.
- 38 And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?
- 39 Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.
- 40 And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?
- 41 And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาหันกลับไป, และดูเถิด, เขาเห็นหน้าของนิไฟกับลิโฮผ่านเมฆแห่งความมืด; และดูเถิด, ดวงหน้านั้นสว่างยิ่ง, แม้ดั่งหน้าของเทพ. และเขาเห็นว่าพวกท่านมองขึ้นไปบนฟ้าสวรรค์; และพวกท่านอยู่ในลักษณะราวกับกำลังพูดคุยหรือกำลังเปล่งเสียงพูดกับผู้หนึ่งผู้ใดที่พวกท่านมองเห็น.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชายผู้นี้ร้องเรียกฝูงชน, เพื่อพวกเขาจะได้หันมาดู. และดูเถิด, มีพลังประทานให้คนเหล่านั้นจนพวกเขาหันมาดู; และพวกเขาเห็นหน้าของนิไฟกับลิโฮ.
- และพวกเขาพูดกับชายนั้นว่า : ดูเถิด, ทั้งหมดนี้หมายความว่าอย่างไร, และคนที่ชายเหล่านั้นสนทนากับด้วยนี้เป็นใคร ?
- บัดนี้ชายคนนั้นชื่ออามินาแดบ. และอามินาแดบกล่าวแก่พวกเขาว่า : คนทั้งสองสนทนากับเหล่าเทพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมันกล่าวว่า : เราจะทำอะไรเพื่อเมฆแห่งความมืดนี้จะเลื่อนออกไปจากการบดบังเรา ?
- และอามินาแดบกล่าวแก่พวกเขาว่า : ท่านต้องกลับใจ, และวิงวอนต่อเสียงนั้น, แม้จนกระทั่งท่านจะมีศรัทธาในพระคริสต์, ซึ่งแอลมา, และอามิเเล็ค, และซีเอสรอมสอนท่านไว้เกี่ยวกับพระองค์; และเมื่อท่านจะทำดังนี้, เมฆแห่งความมืดจะเคลื่อนไปจากการบดบังท่าน.
- และ เทอทานได้บังเกิดขึ้นถึง ลาวได้ ชันถือนไป, และ จั๋วเบ้ง, ลาวได้เห็นหน้าของนิไฟ และ ลิโฮ ผ่านความมืดของเมฆ; และ จั๋วเบ้ง, มันได้รู้ถึงเทอทานที่สถิตกับกับหน้าของเทอทาน. และ ลาวได้เห็นพวกท่านบนทลวอหน้าขึ้นไป เทอทาน; และ พวกท่านอยู่ในท่าทางที่กล่าวไว้ ทลวอ กาลังเป่งสรวงกับผู้ใด ผู้หนึ่งผู้ใดพวกท่านบนทลวอเห็น.
- และ เทอทานได้บังเกิดขึ้นถึง ชายคนหนึ่ง มันได้ร้องบอกฝูงชนเพื่อให้พวกเขาเห็น ทลวอมาเบ้ง. และ จั๋วเบ้ง, ได้มีพลังที่เร็ดให้ท่านเหล่านั้นสามารถทลวอมาเบ้ง และ พวกท่านได้เห็นหน้าของนิไฟ และ ลิโฮ.
- และ ผู้คนได้เข้าพบกับชายคนหนึ่งว่า: จั๋วเบ้ง, เลื่องทั้งหมัดนี้หมายความว่าอย่างไร, และ คนที่ชายเหล่านั้นสนทนากับด้วยเป็นใคร ?
- บัดนี้ชายคนหนึ่งมีชื่อว่า อามินาดาบ. และ อามินาดาบได้เข้ากับผู้คนว่า: พวกท่านบนทลวอสนทนากับเทอทานของพระเจ้า.
- และ เทอทานได้บังเกิดขึ้นถึง ชาวเล มันได้ถามลาวว่า: พวกท่านจะเร็ดอย่างไร, เพื่อจะให้เมฆแห่งความมืดหนีจากพวกท่านไป?
- และ อามินาดาบได้เข้าพบกับพวกท่านว่า: พวกท่านต้อง กลับใจ, และ ร้องขอร้องสรวง มัน จินว่าพวกท่านมี ศักดาในพระคริสต์, ผู้ซึ่งแอลมา, และ แอมมิอเล็ค, และ ซีเอสรอมได้สอนพวกท่านไว้; และ ถ้าหากพวกท่านปฏิบัติตามนี้, เมฆแห่งความมืดจะเลื่อนไปจากพวกท่าน.

42 And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

43 And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

44 And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

45 And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

46 And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

47 Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาทั้งหมดเริ่มวิงวอนต่อเสียงของผู้ที่ทำให้แผ่นดินสั่นสะเทือน; แท้จริงแล้ว, พวกเขาวิงวอนแม้จนเมฆแห่งความมืดกระจายไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพวกเขากวาดสายตา, และเห็นว่าเมฆแห่งความมืดกระจายไปจากการบดบังพวกเขาแล้ว, ดูเถิด, พวกเขาเห็นว่าเสาเพลิงล้อมพวกเขาไว้, แท้จริงแล้วทุกคน.

และนิไฟกับลิไฮอยู่ท่ามกลางพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขาถูกล้อมไว้; แท้จริงแล้ว, รวากับว่าอยู่ท่ามกลางเปลวไฟ, กระนั้นมันก็ไม่ได้อันตรายพวกเขา, ทั้งไม่ได้ลามติดกำแพงเรือนจำ; และพวกท่านเปี่ยมด้วยปีติอันซึ่งสุดจะพรรณนาและเปี่ยมด้วยความยินดี.

และดูเถิด, พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าเสด็จลงมาจากสวรรค์, และทรงเข้าสู่ใจพวกเขา, และพวกเขาได้รับการเติมให้เต็มร่าเริงด้วยไฟ, และพวกเขาพูดถ้อยคำอันน่าอัศจรรย์ออกมา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีเสียงดังมาถึงพวกเขา, แท้จริงแล้ว, เสียงอันน่าชื่นชม, รวากับเป็นเสียงกระซิบ, กล่าวว่า :

สันติ, สันติจงมีแก่เจ้า, เพราะศรัทธาของเจ้าในผู้ที่รักยิ่งของเรา, ผู้ดำรงอยู่แล้วนับแต่การวางรากฐานของโลก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ถึงเวลานั้นได้เริ่มร้องขໍ້ต่อสรวงของผู้ที่เร็ดให้แผ่นดินสั่นสะเทือน, แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้ร้องขໍ້จนว่าเมฆแห่งความมืดได้กระจายไป.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลาพวกเขาทลวอเบ้ง, และ เห็นว่าเมฆแห่งความมืดนั้นได้กระจายไป และ บໍได้ปิดบังพวกเขาอีกแล้ว, จ้งเบ้ง, พวกเขาเห็นว่าถินเองถูก ล้อมไว้ด้วยเล้าไฟ, แท้จริงแล้วทุกคน.

และ นิไฟกับลิไฮได้ยืนอยู่ในท่ามกลางพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขาถูกปิดล้อมรอบ; แท้จริงแล้ว, ถ้ายึดกับว่าพวกเขาอยู่ท่ามกลางเปลวไฟ, แต่มันบໍได้เป็นอันตรายต่อพวกเขาเลย, ทั้งบໍได้ไหม้ลามไปทากำแพงถูกละเลย; และพวกเขาได้เต็มไปด้วย ความสุข จินบໍอาจจะพรรณนาได้ และ เต็มไปด้วยลัดสะขมิพาบ.

และ จ้งเบ้ง, พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าได้เสด็จลงมาจากฟ้าสวรรค์, และ ได้เข้าไปในใจของพวกเขา, และ พวกเขาได้รักกับเต็มปฐมด้วยไฟ, และ พวกเขาสามารถ เข้าใจความอันขำขันดีของออกมา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง มีสรวงถึงมาหาพวกเขา, แท้จริงแล้ว, มันเป็นสรวงที่อ่อนหวาน, ถ้ายึดกับว่ามันเป็นสรวงลึ้มใส่ท, มีความว่า:

สันติสุข, สันติสุขจงมีแก่เจ้า, ย้อนว่าสัตทาของเจ้าในผู้ที่เรารักทหลายที่สุด, ผู้ที่เป็นอยู่นับตั้งแต่ทงานวางรากฐานของโลก.

48 And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

49 And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

50 And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

51 And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

52 And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

และบัดนี้, เมื่อพวกเขาได้ยินดังนี้พวกเขาก็กวาดสายตาขึ้นราวกับจะดูว่าเสียงมาจากที่ใด; และดูเถิด, พวกเขาเห็นฟ้าสวรรค์เปิด; และเทพลงมาจากสวรรค์และปฏิบัติต่อพวกเขา.

และมีอยู่ประมาณสามร้อยคนที่เห็นและได้ยินเรื่องเหล่านี้; และพวกเขาได้รับคำสั่งให้ออกไปและไม่ให้ประหลาดใจ, ทั้งไม่ให้สงสัย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาออกไป, และปฏิบัติต่อผู้คน, โดยที่ประกาศเรื่องทั้งหมดที่พวกเขาได้ยินและได้เห็นมาตลอดทั่วภาคต่าง ๆ โดยรอบ, ถึงขนาดที่ชาวเลม่อนส่วนใหญ่เชื่อเรื่องเหล่านี้, เพราะความสำคัญยิ่งของหลักฐานที่พวกเขาได้รับมา.

และมากเท่าที่เชื่อก็ได้วางอาวุธสงครามของตน, และความเกลียดชังของตนและประเพณีบรรพบุรุษของตนด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขามอบพื้นแผ่นดินต่าง ๆ ซึ่งพวกเขาครอบครองให้แก่ชาวนีไฟ.

และ บัดนี้, เมื่อพวกเขาได้ยินข้อความนี้แล้ว พวกเขาก็ได้ทลรวเบ้ง ถ้ายกกับว่าสรวงนั้นมาจากใส; และ จ้งเบ้ง, พวกเขาก็ได้เห็น ฟ้าสรวอนเปิดออก; และ เทล้าทุคได้ล้งมาจากสรวอน และ ปะถิบัดถ้พวกเขา.

และ มันมีอยู่ปะมานสามร้อยคนที่ได้เห็น และ ได้ยินเลื่องเทล้านี้; และ พวกเขาก็ได้รับถ้าสั่งให้้ออกไป และ บ่ให้แปลกใจ, ทั้งบ่ให้สงสัย.

และ เทททานได้บังเกิดຂັນถิ พวกเขาได้้ออกไป, และ ได้ปะถิบัดถ้ผู้ถิน, ปะทาดเลื่องທັງໝົດທີ່พวกเขาได้ยิน และ ได้เห็นมาถ้ผู้ถินທົ່ວທຸກພາກພື້ນ ໂດຍອ້ອມຮອບ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວເລມັນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຍອມຮັບເລ່ອງເທລ້ານີ້, ຍ້ອນວ່າຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຫລັກຖານທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມາ.

และ ทลยถ้ทลยถินທີ່ สำนิงถົວກໍได้วางอาวุธທັງສົງຄາມຂອງถົນ, ແລະ ປະຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

และ เทททานได้บังเกิดຂັນถิ พวกเขาได้สั่งແຜ່ນถົນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາມານັ້ນถົນໃຫ້ຊາວນີໄຟ.

Helaman 6

- 1 And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.
- 2 For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.
- 3 Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.
- 4 And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

อีลามัน ๖

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อปีที่หกสิบสองแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุด, เรื่องทั้งหมดนี้เกิดขึ้นแล้วและชาวเลมัน, ส่วนใหญ่, กลับกลายเป็นคนชอบธรรม, ถึงขนาดที่ความชอบธรรมของพวกเขามียิ่งกว่าของชาวนีไฟ, เพราะความมั่นคงของพวกเขาและความแน่วแน่ในศรัทธาของพวกเขา.

เพราะเหตุเกิด, มีชาวนีไฟจำนวนมากที่กลับแข็งกระด้างและไม่สำนึกผิดและชั่วร้ายสันติ, ถึงขนาดที่พวกเขาปฏิเสธพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและคำสั่งสอนและการพยากรณ์ทั้งหมดที่ได้เกิดขึ้นในบรรดาพวกเขา.

กระนั้นก็ตาม, ผู้คนของศาสนจักรมีความปรีดียิ่งเพราะการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของชาวเลมัน, แท้จริงแล้ว, เพราะศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ซึ่งสถาปนาขึ้นในบรรดาพวกเขา. และพวกเขาผูกมิตรกัน, และชื่นชมยินดีร่วมกัน, และมีความปรีดียิ่ง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันจำนวนมากลงมายังแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และประกาศต่อผู้คนชาวนีไฟถึงหนทางของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของพวกเขา, และกระตุ้นคนเหล่านี้ถึงศรัทธาและการกลับใจ.

อีลามัน ๖

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ปีที่หกสิบสองแห่งการปกครองของผู้ตัดสินได้ผ่านไป, เลื่องล่าวทั้งปวงนี้ได้เกิดขึ้นถึง ชาวเลมันส่วนใหญ่นำมาเป็นถิ่นอุบถำ, เท็จจะขนาดที่ความชอบทำของพวกเขามีหลายกว่าชาวนีไฟอีกซ้ำ, ย้อนว่าความพินัย และ ความสะอาดสะอ้านของพวกเขายู่ในสันติ.

เพราะจึ่งเบ่ง, ได้มีชาวนีไฟเป็นจำนวนหลายหลายที่กายมาเป็นถิ่นแฉะต่าง และ บ่มิการผิด และ ชั่วร้าย, เท็จจะขนาดที่พวกเข่าบ่มิยอมรับฟังพระคำของพระเจ้า และ คำสั่งสอน และ ถ้าทำนายทั้งปวงที่มากในบัดดาพวกเขา.

เท็จย่างใดก็ตาม, สะมาชิกของศาสนจักรก็ยังมีความสะอาดบริสุทธิ์จนนำการปรับปรุงใจเทเลียมใสของชาวเลมัน, แท้จริงแล้ว, ย้อนว่าศาสนจักรของพระเจ้า, ชึ่งได้สถาปนาขึ้นในบัดดาพวกเขา. และ พวกเขาได้ผูกสัมพันธ์ไมตรีกัน, และ ได้ปิตินันกัน, และ ได้มีความชื่นชมหลายที่สุด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ชาวเลมันหลายถิ่นได้ลงมาเมืองเซราเฮมลา, และ ได้ประกาศแก่ชาวนีไฟเท็จ การปรับปรุงใจเทเลียมใสของพวกเขา, และ ได้ชักชวนพวกเขาเท็จสันติ และ การกับใจ.

5 Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

6 And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

7 And behold, there was peace in all the land, insomuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

8 And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

9 And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

10 Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

แท้จริงแล้ว, และหลายคนสั่งสอนด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจใหญ่หลวงยิ่ง, จนนำหลายคนในพวกนี้ลงไปสู่ห้วงลึกแห่งความถ่อมตน, เพื่อเป็นผู้ติดตามที่ถ่อมตนของพระผู้เป็นเจ้าและพระเมสโปดก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมันจำนวนมากเข้าไปในแผ่นดินทางเหนือ; และนี่ไฟกับลิไฮเข้าไปสู่แผ่นดินทางเหนือด้วย, เพื่อสั่งสอนผู้คน. และปีที่หกสิบสามสิ้นสุดลงดังนี้.

และดูเถิด, มีความสงบสุขในแผ่นดินทั้งหมด, ถึงขนาดที่ชาวนีไฟเข้าไปในแผ่นดินส่วนใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ, ไม่ว่าในบรรดาชาวนีไฟหรือชาวเลมัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมันไปที่ใดก็ตามที่พวกเขาต้องการด้วย, ไม่ว่าในบรรดาชาวนีไฟหรือในบรรดาชาวนีไฟ; และด้วยเหตุนี้พวกเขามีการติดต่อกันโดยอิสระ, เพื่อซื้อและเพื่อขาย, และเพื่อหาผลประโยชน์, ตามความปรารถนาของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกนี้กลับร่ำรวยยิ่ง, ทั้งชาวเลมันและชาวนีไฟ; และพวกเขามีทอง, และเงิน, และโลหะมีค่ามากมายชนิดมากมายยิ่ง, ทั้งในแผ่นดินทางใต้และในแผ่นดินทางเหนือ.

บัดนี้แผ่นดินทางใต้เรียกว่าลิไฮ, และแผ่นดินทางเหนือเรียกว่ามิวเล็ค, ซึ่งเรียกตามบุตรของเศเดคียาห์; เพราะพระเจ้าทรงนำมิวเล็คเข้ามาในแผ่นดินทางเหนือ, และลิไฮเข้ามาในแผ่นดินทางใต้.

แท้จริงแล้ว, และ ทลายถิ่นได้สั่งสอนด้วยอำนาจ และ สิดอำนาจอันยิ่งใหญ่ที่สุด, จึงว่าพวกเขาได้ชักนำทลายถิ่นลิวมาสู่ส่วนเล็กแห่งความถ่อมถิอ, และ เป็นผู้ติดตามที่ถ่อมถิอของพระเจ้า และ พระเมสโปดก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ชาวเลมันทลายถิ่นได้เข้าไปหาแผ่นดินทางเหนือ; และ มีไฟกับลิไฮเข้าไปหาแผ่นดินทางเหนือถึงกันเพื่อสั่งสอนผู้คน. และ ปีที่หกสิบสามได้สิ้นสุดลงดังนี้.

และ จึงบัง, มีสันติสุขอยู่ทั่วแผ่นดินทั้งทวีป, ถึงขนาดที่ชาวนีไฟสามารถเข้าไปหาแผ่นดินส่วนใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ, ไม่ว่าในบรรดาชาวนีไฟ ทลิวว่าในบรรดาชาวเลมัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ชาวเลมันจะไปบ่อนใดก็ได้ ตามแต่พวกเขาต้องการถึงกัน, ไม่ว่าในบรรดาชาวเลมันทลิว ในบรรดาชาวนีไฟ; และ พวกเขาได้มีงานติดต่อกันอย่างเปิดเผยและถ้อยนี้, เพื่อซื้อ และ เพื่อขาย, และ เพื่อหาผลประโยชน์, ตามความปรารถนาของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ทั้งชาวเลมัน และ ชาวนีไฟได้ตั้งมีเงินถึงกันยิ่ง, และ พวกเขาได้มีถ้ำ, และ มีเงิน, และ มีโลหะที่มีคุณค่าอย่างทลิวทลาย, ทั้งในแผ่นดินทางใต้และ ในแผ่นดินทางเหนือ.

บัดนี้แผ่นดินทางใต้ถูกเรียกว่า ลิไฮ, และ แผ่นดินทางเหนือถูกเรียกว่า มิวเล็ค, เพราะเหตุนี้ตามบุตรของเศเดคียาห์; เพราะพระเจ้าได้นำมิวเล็คเข้าไปหาแผ่นดินทางเหนือ, และ ลิไฮเข้าไปหาแผ่นดินทางใต้.

11 And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

12 They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

13 Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

14 And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

15 And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

และดูเถิด, มีทองนานาชนิดอยู่ในพื้นแผ่นดินทั้งสองแห่งนี้, และเงิน, และแร่ที่มีค่าทุกชนิด; และมีช่างฝีมือประณีตด้วย, ซึ่งทำงานกับแร่ทุกอย่างและถลุงแร่; และดังนั้นพวกเขากลายเป็นคนร่ำรวย.

พวกเขาปลูกธัญพืชมากมาย เหลือล้น, ทั้งในทางเหนือและทางใต้; และพวกเขาเจริญอย่างยิ่ง, ทั้งในทางเหนือและในทางใต้. และพวกเขาขยายเผ่าพันธุ์และแข็งแรงยิ่งขึ้นในแผ่นดิน. และพวกเขาเลี้ยงฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่มากมาย, แท้จริงแล้ว, ฝูงสัตว์อ้วนมากมาย.

ดูเถิดพวกผู้หญิงของพวกเขาทำงานหนักและปั่นฝ้าย, และทอผ้านานาชนิด, ผ้าปานเนื้อดีและผ้าทุกชนิด, เพื่อห่อหุ้มความเปลือยเปล่าของพวกเขา. และดังนั้นปีที่หกสิบสี่ผ่านไปในความสงบสุข.

และในปีที่หกสิบห้าพวกเขามีความปรีดีและความสงบสุข, แท้จริงแล้ว, การสั่งสอนมากและคำพยากรณ์หลายอย่างเกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึง. และปีที่หกสิบห้าก็ผ่านไปดังนี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่หกสิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, ดูเถิด, ซิโธรัมถูกมือลึกลับลอบสังหารขณะที่นั่งอยู่บนบัลลังก์พิพากษา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีเดียวกันนั้น, บุตรของเขา, ซึ่งผู้คนกำหนดขึ้นแทนเขา, ก็ถูกลอบสังหารด้วย. และปีที่หกสิบหกสิ้นสุดลงดังนี้.

และ จั๋งเบ๋ง, มັນได้มีถาหลายชนิดในแผ่นดินทั้งสองบ่อน, และ เจริญ, และ โลหะที่มีค่าทุกชนิด; และ มีนายช่างที่มีฝีมือประณีต, ซึ่งได้ถลุงโลหะทุกชนิด; และ ได้เรีดให้มันละเอียดงามดี; และ พวกเขาได้กับกายเป็นอันรุ่งโรจน์.

พวกเขาได้ปลูกพืชพันธุ์อย่างหลากหลาย, ทั้งทางเหนือ และ ทางใต้; และ พวกเขาได้มีความแข็งแรงยิ่ง, ทั้งทางเหนือ และ ทางใต้. และ พวกเขาได้มีถิ่นเพิ่มทวีขึ้นอย่างหลากหลาย และ เข้มแข็งยิ่งในแผ่นดิน. และ พวกเขาได้สร้างสัตว์หลากหลายอย่างหลากหลาย, แท้จริงแล้ว, มันได้ออกมาแต่ลูกอย่างหลากหลาย.

จั๋งเบ๋ง พวกเขาได้มีเครื่องเรือนอย่างดุนั้น และ เข็มฝ้าย, และ ได้เรีดผ้าแพหลายชนิด, ผ้าลินินต่าง ๆ และ ผ้าทุกชนิด, เพื่อจะได้ปิดกั้นความเปลือยเปล่าของพวกเขา. และ ปีที่หกสิบสี่ได้ผ่านไปอย่างสันติดังนี้.

และ ในปีที่หกสิบห้า พวกเขาได้มีความผาสุก และ สันติสุขอย่างกว้างขวาง, แท้จริงแล้ว, มันได้มีงานสั่งสอนอย่าง และ มีงานทำนายอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับสิ่งที่จะมาเกิด. และ ปีที่หกสิบห้าก็ผ่านไปดังนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น ในปีที่หกสิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, จั๋งเบ๋ง, ซิโธรัมถูกลอบฆ่าโดยมีลึกลับในขณะที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ตัดสิน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น ในปีเดียวกันนั้น, ลูกชายของเขา, ผู้ที่ถูกระบุว่าขึ้นแทนเขาถูกลอบฆ่า. และ ปีที่หกสิบหกได้สิ้นสุดลงดังนี้.

16 And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

18 And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

19 And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

20 And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

และในตอนต้นของปีที่หกสิบเจ็ด ผู้คนเริ่มทวีความชั่วร้ายอย่างยิ่งอีก.

เพราะเหตุเกิด, พระเจ้าประทานพรให้พวกเขามานานด้วยความมั่งคั่งทางโลกจนไม่มีการข่มขู่เขาให้โกรธ, ให้ทำสงคราม, หรือให้นองเลือด; ฉะนั้นพวกเขาก็เริ่มหมกมุ่นอยู่กับความมั่งคั่งของตน; แท้จริงแล้ว, พวกเขาเริ่มแสวงหาผลประโยชน์เพื่อพวกเขาจะถูกยกขึ้นเหนือกันและกัน; ฉะนั้นพวกเขาเริ่มกระทำความผิดกรรมลับ, และขโมยและปล้นสะดม, เพื่อพวกเขาจะได้ผลประโยชน์.

และบัดนี้เกิด, ฆาตกรและนักปล้นสะดมเหล่านี้คือกองโจรซึ่งคิดขโมยและแกตติแอนตันได้ตั้งขึ้น. และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ, แม้ในบรรดาชาวนีไฟ, ก็มีกองโจรของแกตติแอนตันมากมาย. แต่เกิด, พวกนี้มีจำนวนมากกว่ากลุ่มชนชาวเลมันที่ชั่วร้ายกว่า. และพวกนี้เรียกว่าเหล่าโจรและฆาตกรของแกตติแอนตัน.

และพวกนี้เองที่ลอบสังหารซีโซรัมหัวหน้าผู้พิพากษา, และบุตรของเขา, ขณะที่อยู่บนบัลลังก์พิพากษา; และเกิด, หามิใครพบพวกเขาไม่.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันรู้ว่ามิโจรปะปนอยู่ในพวกตนก็โศกเศร้า; และพวกเขาใช้ทุกวิถีทางที่อยู่ในอำนาจของตนเพื่อทำลายพวกนั้นให้หมดจากพื้นพิภพ.

และ ในต้นปีที่หกสิบเจ็ด ผู้คนเล็มเป็นถิ่นชั่วถิ่นเถา.

เพราะจึงบัง, พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานพรให้แก่พวกเขาเข้ามาถึงแล้วด้วยของที่มีคุณค่าทางโลก จินว่ามันไม่มีงานยุ่งยากให้ทุกข์แก่, ให้เร็ดสิ่งถาม, ทลให้เข้าพันกัน; สะนั้น พวกเขารู้ได้เล็มพิกพูนอยู่กับของมีค่าของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขารู้เล็มพยายามหาเงินปะไทยดเพื่อเงินเองจะได้มีกรุดถียดสูงกว่าผู้อื่น; สะนั้น พวกเขารู้เล็มทำการคาดทะการ่าง ลับ, และ เล็มลัก, และ ปูนจี้เพื่อหาเงินปะไทยด.

และ บัดนี้จึงบัง, คาดทะทอน และพวกปูนจี้เหล่านี้เป็นพวกพวกที่ถือถุณ และ แกตติแอนตันได้ตั้งขึ้น. และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในบันดาชาวนีไฟก็มีพวกพวกของแกตติแอนตันอย่างทลวงทลาง. แต่จึงบัง, มันมีจำนวนทลางกว่าในบันดาชาวเลมันพวกที่ชั่วกว่า. และ พวกเขารู้เถินว่าโจน และ คาดทะทอนของแกตติแอนตัน.

และ พวกเขารู้พวกที่ได้ลอบฆ่าซีโซรัมผู้เป็นหัวหน้าผู้ตัดสิน และ ลูกชายของเขาน, ในขณะที่เขาอยู่บนบัลลังก์ตัดสิน; และ จึงบัง, ขอกหาพวกเขาบ่พบเลย.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อชาวเลมันเห็นว่า มันมีพวกโจนปะปนอยู่ในบันดาพวกเขาเอง พวกเขารู้เล็มสะทลัดใจทลางที่สุด; และ พวกเขารู้เล็มทุกวิถีทาง และ อำนาจของพวกเขาเพื่อทำลายพวกโจนเหล่านี้ให้หมดสิ้นไปจากพื้นแผ่นดินโลก.

- 21 But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.
- 22 And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.
- 23 And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.
- 24 And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.
- แต่ดูเถิด, ซาตานยั่วยุใจชาวไนไฟส่วนมาก, ถึงขนาดที่พวกเขาสมทบกับกองโจรเหล่านั้น, และเข้าสู่พันธสัญญาของพวกเขาและคำปฏิญาณของพวกเขา, ว่าพวกเขาจะคุ้มครองและปกป้องรักษากันในสถานการณ์ยุ่งยากใด ๆ ก็ตามที่พวกเขาจะเผชิญ, เพื่อจะไม่ต้องเป็นทุกข์เพราะการกระทำฆาตกรรมของตน, และการปล้นสะดมของตน, และการลักขโมยของตน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขามีเครื่องหมาย, แท้จริงแล้ว, เครื่องหมายลับของพวกเขา, และคำพูดลับของพวกเขา; และการนี้เพื่อพวกเขาจะรู้จักพี่น้องที่เข้ามาในพันธสัญญา, เพื่อความชั่วร้ายใด ๆ ก็ตามที่พี่น้องของเขากระทำขึ้นเขาก็จะไม่ได้รับอันตรายโดยพี่น้องของเขา, หรือโดยบรรดาผู้เป็นสมาชิกในกองโจรของเขา, ซึ่งรับพันธสัญญานี้ไว้แล้ว.
- และดังนั้นพวกเขาจะกระทำฆาตกรรม, และปล้นสะดม, และลักขโมย, และกระทำการผิดประเวณีและการชั่วร้ายนานาชนิด, ตรงกันข้ามกับกฎของประเทศตนและกฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตนด้วย.
- และผู้ใดก็ตามในบรรดาผู้ซึ่งเป็นสมาชิกกองโจรของพวกเขาที่เปิดเผยให้โลกรู้ถึงความชั่วร้ายของตนและความน่าชิงชังของตน, จะถูกพิจารณาโทษ, ไม่ใช่ตามกฎหมายของประเทศตน, แต่ตามกฎหมายความชั่วร้ายของตน, ซึ่งแกดดิแอนตันและคิชคูเมนให้ไว้.
- แต่ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາຕານໄດ້ຍຸຍົງໃຈຂອງຊາວນີໂຟສ່ວນຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກໂຈນເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາ ແລະ ຄຳສາບານກັບພວກເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາຈະຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາພວກດຽວກັນ, ເຖິງແມ່ນຈະຢູ່ໃນສະພາບອັນຫຍຸ້ງຍາກໃດໆກໍຕາມທີ່ພວກໂຈນໄດ້ຮັບ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໂທດເພາະການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການປຸ້ນຈີ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂີ້ລັກມັກສິກຂອງພວກເຂົາ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ມີເຄື່ອງໝາຍຂອງພວກເຂົາເອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຄື່ອງໝາຍ ລັບ ແລະ ຄຳເວົ້າລັບໆຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກພັນຮ່ວມທີ່ເຂົາມາໃນພັນທະສັນຍາ, ເພື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດໆກໍຕາມທີ່ພັນຮ່ວມຂອງພວກເຂົາກະທຳ ເຂົາຈະບໍ່ຖືກພັນຮ່ວມ ຫລື ຄົນທີ່ໄດ້ເປັນຂອງພັກພວກຂອງຕົນທີ່ຮັບພັນທະສັນຍານີ້ທຳຮ້າຍ.
- ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຂ້າ, ແລະ ປຸ້ນຈີ້, ແລະ ລັກ, ແລະ ທຳການໂສເພນີ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການດັ່ງນີ້, ກົງກັນຂ້າມກັບກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ ແລະ ກົດຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.
- ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຢູ່ໃນພັກພວກດຽວກັນເປີດເຜີຍ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພັກພວກດຽວກັນໃຫ້ໂລກຮູ້ຈັກ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນລົງໂທດ, ບໍ່ແມ່ນຕາມກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ, ແຕ່ເປັນກົດໝາຍອັນຊົ່ວຮ້າຍຊຶ່ງແກດີອານທັນ ແລະ ຄິດຄູເມັນໄດ້ຕັ້ງໄວ້.

25 Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

26 Now behold, those secret oaths
and covenants did not come forth
unto Gadianton from the records
which were delivered unto
Helaman; but behold, they were
put into the heart of Gadianton by
that same being who did entice
our first parents to partake of the
forbidden fruit—

27 Yea, that same being who did
plot with Cain, that if he would
murder his brother Abel it should
not be known unto the world.
And he did plot with Cain and his
followers from that time forth.

28 And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

29 Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

บัดนี้ดูเถิด, คำปฏิญาณและพันธสัญญาลับเหล่านี้เองที่แอลมาสั่งบุตรท่านไม่ให้เผยออกไปสู่โลก, เกือบมันจะเป็นวิถีทางของการนำผู้คนไปสู่ความพินาศ.

บัดนี้ดูเถิด, คำปฏิกญาณและ
พันธสัญญาฉบับเหล่านั้นไม่ได้มาสู่
แกดิแอนทันจากบันทึกที่มอบไว้ให้
อิสลามัน; แต่ดูเถิด, สัตถภาวะ
เดียวกันนั้นที่ได้ชักจูงบิดามารดา
แรกของเราให้กินผลไม้ต้องห้ามใส่
มันไว้ในใจแกดิแอนทัน—

แท้จริงแล้ว, สัตภาวะเดียวกัน
 นั้นเองที่วางแผนกับคาคิน, ว่าหาก
 เขาก่อทำฆาตกรรมอาเบลนึ่ง
 ชายของเขา เรื่องนี้ก็จะไม่เป็นที่รู้
 แก่โลก. และเขาวางแผนกับคาคิน
 และผู้ติดตามเขานับแต่เวลานั้น
 มา.

และสัณฐานเดียวกันนั้นเองเช่นกันที่ใฝ่ฝันไว้ในใจผู้คนให้สร้างหอสูงจนสูงพอที่พวกเขาจะไปถึงฟ้าสวรรค์. และสัณฐานเดียวกันนั้นเองที่ชักนำผู้คนซึ่งมาจากหอสูงนั้นที่เข้ามาในแผ่นดินนี้; ซึ่งแพร่งานแห่งความมืดและความน่าชิงชังตลอดทั่วผืนแผ่นดิน, จนเขาลากเอาผู้คนลงไปสู่ความพินาศสิ้น, และไปสู่รกรากอันเป็นนิอ.

แท้จริงแล้ว, สัตภาวะเดียวกัน
นั้นเองซึ่งใส่ไว้ในใจเกิดแอนตันให้
คงทำงานแห่งความมืด, และแห่ง
ชาตกรรมลึบต่อไป; และเขานำมัน
ออกมานั้นจากกาลเริ่มต้นของ
มนุษย์แม้จนถึงเวลานี้.

ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນ ຄຳສາບານ ແລະ
ພັນທະສັນຍາລັບ ຊຶ່ງແອວມາໄດ້ສັ່ງລູກ
ຂອງເພິ່ນໄວ້ວ່າ ບໍ່ໃຫ້ເອົາອອກໄປໃຫ້ໂລກ
ຮູ້, ເພາະຢ້ານວ່າມັນຈະເປັນທາງນຳພາ
ຜູ້ຄົນລົງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ແກດີອານທັນບໍ່ໄດ້ເອົາຄໍາສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ລັບເຫລົ່ານັ້ນ ມາຈາກບັນຫົກທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຮິລາມັນ; ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນຖືກເອົາເຂົ້າໃສ່ໃນໃຈຂອງແກດີອານທັນໂດຍ ຜູ້ດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຊັກຊວນບົດາມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ດ້ວງຫ້າມນັ້ນ—

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນແມ່ນຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ໄດ້
ວາງແຜນກັບ ກາອິນ, ວ່າຖ້າຫາກລາວຂ້າ
ອາເບັນຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງລາວແລ້ວ ສິ່ງ
ທີ່ລາວເຮັດໄປນັ້ນ ຈະບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່
ໂລກນີ້ເລີຍ. ແລະ ມັນໄດ້ວາງແຜນກັບ
ກາອິນ ແລະ ກັບຜູ້ເຊື່ອຟັງລາວນັບຕັ້ງແຕ່
ເວລານັ້ນມາ.

ແລະ ແມ່ນຜູ້ດຽວກັນນີ້ຄືກັນທີ່ໃສ່ມັນໄວ້
ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ ສ້າງຫໍຄອຍທີ່ສູງ
ທີ່ສຸດເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງ
ສະຫວັນ. ແລະ ແມ່ນຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ຊັກນຳ
ຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ພົມມາຈາກຫໍຄອຍໃຫ້ເຂົ້າມາໃນ
ແຜ່ນດິນນີ້; ເພື່ອເຜີຍແຜ່ວຽກງານແຫ່ງ
ຄວາມມັດ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊົງໄປທົ່ວ
ແຜ່ນດິນ, ຈົນວ່າມັນໄດ້ລາກຜູ້ຄົນໄປສູ່
ຄວາມພິນາດ ໝົດສິ້ນ, ແລະ ໄປສູ່ນະລົກ
ອັນເປັນນິດ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ໄສ່ມັນ
ໄວ້ໃນໃຈຂອງ ແກດີອານາທິນສືບຕໍ່ເຮັດ
ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະ ການ
ຄາດຕະກຳຢ່າງລັບໆຕໍ່ໄປ; ແລະ ມັນໄດ້ນຳ
ມັນອອກມານັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງ
ມະນຸດ ຈົນເຖິງເວລານີ້.

- 30 And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.
- 31 And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.
- 32 And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- 33 And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.
- และดูเถิด, เขานั้นเองซึ่งเป็นผู้ก่อบาปทั้งปวง. และดูเถิด, เขาทำงานแห่งความมืดและฆาตกรรมลับของเขาต่อไป, และสืบทอดแผนของพวกเขา, และคำปฏิญาณของพวกเขา, และพันธสัญญาของพวกเขา, และแผนแห่งความชั่วร้ายอันน่าพรั่นพรึงของพวกเขา, จากรุ่นสู่รุ่นถึงขนาดที่เขาจะครอบครองใจลูกหลานมนุษย์ได้.
- และบัดนี้ดูเถิด, เขาครอบครองใจชาวนีไฟได้มาก; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขากลับชั่วร้ายอย่างยิ่ง; แท้จริงแล้ว, คนส่วนมากในบรรดาพวกเขาหันออกไปนอกทางของความชอบธรรมเสียแล้ว, และเหยียบย่ำพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าไว้ได้เท้าของพวกเขา, และหันไปสู่ทางของพวกเขาเอง, และสร้างรูปเคารพเพื่อตัวเองด้วยทองและเงินของพวกเขา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือความชั่วช้าสามานย์ทั้งหมดนี้มาสู่พวกเขาภายในเวลาไม่กี่ปี, ถึงขนาดที่ส่วนใหญ่มาสู่พวกเขาในปีที่หกสิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ.
- และพวกเขาแก่กล้าในความชั่วช้าสามานย์ของตนในปีที่หกสิบแปดด้วย, จนเป็นที่โทมนัสและน่ารำไห่อย่างใหญ่หลวงของคนชอบธรรม.
- และ จั๋งเบ๋ิง, ผู้ดรูวกันมีที่ ส้าງบบาทัງปอว. และ จั๋งเบ๋ิง, มันได้ทำวรุฏางานแห่งความมืด และ ถาดทะกำลับ, และ ได้สั่งตั้งแผนการของพอกเฮีย, และ ถ่าสาบบานของพอกเฮีย, และ พันทะสันยาของพอกเฮีย, และ แผนการอันชั่วร้ายอันเป็นถาปัตยานของพอกเฮียจากลัษสู่ลัษ ตามที่มันจะสามารถถอบถอใจของลูกหลานมนุษย์ได้.
- และ บัดนี้จั๋งเบ๋ิง, มันได้ถอบถอใจของซาอุมิไฟได้หลาย; แท้จริงแล้ว, เท็ງชะฆาดที่พอกเฮียกับมาเป็นถินชั่วที่สุด; แท้จริงแล้ว, พอกเฮียส่วนหลายได้หันไปจากทางแห่งความชอบทำ, และ ได้ ยรูปย่ำพระบันยัดของพระเจ้าไว้ได้ถินของพอกเฮีย, และ ได้หันไปสู่ทางของถิน, และ ได้ ส้าງฐบบูซาขึ้นใช้ถินเองด้วยถ่าของพอกเฮีย และ เ็ງนของพอกเฮีย.
- และ เทถถานได้บังเกิดขึ้นถิ ถวามชั่วร้ายทัງฆมถินได้มาถาพอกเฮียในเวลา บ่เท้าใดปี, เท็ງชะฆาดที่ส่วนหลายของมันเป็นได้มาสู่พอกเฮียในปีที่หกสิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้ถัดสันถูแลผู้ถินของนิไฟ.
- และ พอกเฮียได้เท็ງกำขึ้นในถวามชั่วร้ายของพอกเฮียในปีที่หกสิบแปดนำถิก, ถินว่ามันเร็ดใช้ถินที่ชอบทำเล้าสะทะลิดใจ และ ถ่าถอนย่ำงไต่ยทะลอว.

34 And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

35 And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

36 And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

37 And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianon; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

38 And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

และเราจึงเห็นดังนั้นว่าชาวไนไฟเริ่มเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อ, และแก่กล้าในความชั่วร้ายและความน่าชิงชัง, ในขณะที่ชาวเลมันเริ่มแก่กล้าอย่างยิ่งในความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขาเริ่มรักษากฎเกณฑ์และพระบัญญัติของพระองค์, และดำเนินชีวิตอยู่ในความจริงและความซื่อตรงต่อพระพักตร์พระองค์.

และเราจึงเห็นดังนั้นว่าพระวิญญาณของพระเจ้าเริ่มถอยจากชาวไนไฟ, เพราะความชั่วร้ายและความแข็งกระด้างของใจพวกเขา.

และเราจึงเห็นดังนั้นว่าพระเจ้าทรงเริ่มเทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาให้ชาวเลมัน, เพราะความว่าง่ายของพวกเขาและความเต็มใจของพวกเขาที่จะเชื่อในพระวจนะของพระองค์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันล่ากองโจรของแกดิออนทัน; และพวกเขาสั่งสอนพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าในบรรดาพวกที่ชั่วร้ายมากกว่าของคนเหล่านี้, ถึงขนาดที่กองโจรนี้ถูกทำลายสิ้นจากบรรดาชาวเลมัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีกด้านหนึ่ง, คือชาวไนไฟส่งเสริมพวกเขาและสนับสนุนพวกเขา, โดยเริ่มกับพวกที่ชั่วร้ายมากกว่า, จนพวกนั้นแพร่ไปทั่วแผ่นดินชาวไนไฟ, และล่อลวงคนชอบธรรมส่วนมากจนคนเหล่านั้นลงมาเชื่อในงานของพวกเขาและมีส่วนในสิ่งของที่ปล้นมาของพวกเขา, และสมคบกับพวกเขาในการกระทำฆาตกรรมและมั่วสุมลับ.

และ พวกเราจึงเห็นดังนั้นว่า ชาวไนไฟได้เสื่อมเลื่อมใสอยู่ในความบໍ่เชื่อถื, และ เก่งกล้าอยู่ในความชั่วร้าย และ ถอดถอนการศรัทธา, ในเวลาตรงกัน ชาวเลมันกับมาเลื่อมใสโดยยั้งในความรู้การกับพระเจ้าของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้เลื่อมใสรักษากฎเกณฑ์ และ พระบัญญัติของพวกเขา, และ เดินอยู่ในความจริง และ ซื่อตรงต่อพระพักตร์ของพวกเขา.

และ พวกเราจึงเห็นดังนั้นว่า พระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้เลื่อมใสออกจากชาวไนไฟแล้ว, เพราะความชั่วร้าย และ ความแข็งกระด้างของใจของพวกเขา.

และ พวกเราจึงเห็นดังนั้นว่า พระผู้เป็นเจ้าเลื่อมใสเทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาให้ชาวเลมัน, เพราะความบอกลอนสอนง่าย และ ความเต็มใจของพวกเขาที่จะเชื่อในพระคำของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ชาวเลมันได้ตามล่าพวกโจรแกดิออนทัน; และ พวกเขาได้สั่งสอนพระคำของพระเจ้าอยู่ในบรรดาพวกที่ชั่วช้ากว่า, ถึงขนาดที่พวกโจรเหล่านี้ได้ถูกทำลายให้สิ้นไปจากบรรดาชาวเลมัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น อีกด้านหนึ่ง ถึงชาวไนไฟได้ช่วย และ ได้ช่วยเหลือพวกเขา, โดยเลื่อมใสจากพวกที่ชั่วช้ากว่า, จนว่าพวกเขาได้แผ่ขยายไปทั่วแผ่นดินของชาวไนไฟ, และ ได้ล่อลวงคนชอบธรรมส่วนมากให้เลื่อมใสเชื่อในวิธีการของพวกเขา และ มีส่วนในของที่ปล้นขโมยมา, และ ร่วมกับพวกเขาใน การฆาตกรรม และ การมั่วสุมลับของพวกเขา.

39 And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

40 And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

41 And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

และดังนั้นพวกเขาจึงได้เป็นฝ่ายจัดการในการปกครองแต่ฝ่ายเดียว, ถึงขนาดที่พวกเขาเหยียบย่ำไว้ใต้เท้าและโบยตีและทำร้ายและหันหลังให้ผู้ที่ยากจนและผู้ที่ย่อมนโยน, และผู้ติดตามที่ถ่อมตนของพระผู้เป็นเจ้า.

และเราจึงเห็นดังนั้นที่พวกเขาอยู่ในสภาพที่น่าพรั่นพรึง, และกำลังสุกงอมเพื่อความพินาศอันเป็นนิรันดร์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ปีที่หกสิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.

และ พวกเขายังมีอำนาจดำเนินการปกครองแต่ฝ่ายเดียว, เถิดจะขนาดที่พวกเราได้ยุบย่ำไว้ใต้ตีนของพวกเขา และได้ຂຽນຕິ ແລະ ໄດ້ຫັນຫລັງໃສ່ຜູ້ທີ່ທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ ອ່ອນນ້ອມ, ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງພຣະເຈົ້າ.

และ พวกเราจึงเห็นดังนั้นที่ พวกเขายังคงอยู่ในสภาวะอันเป็นตายนาน, และ กำลังสุกงอมเพื่อความพินาศอันเป็นนิรันดร์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ปีที่หกสิบแปดแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้ถ่อมตนของนีไฟได้สิ้นสุดลงดังนี้.

THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN—God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.

คำพยากรณ์ของนีไฟ, บุตรของฮีลามัน—พระเจ้าเป็นเจ้าทรงขู่ผู้คนของนีไฟว่าพระองค์จะเสด็จเยือนพวกเขาในพระพิโรธของพระองค์, ถึงความพินาศสิ้นของพวกเขาว้นแต่พวกเขาจะกลับใจจากความชั่วร้ายของตน. พระเจ้าเป็นเจ้าทรงลงทัณฑ์ผู้คนของนีไฟด้วยโรคระบาด; พวกเขาจะกลับใจและหันมาหาพระองค์. แซมูเอล, ชาวเลมัน, พยากรณ์ต่อชาวนีไฟ.

คำทำนายของนีไฟ, ลูกชายของฮีลามัน—พระเจ้ามาขู่ผู้ถือนีไฟว่าพระองค์จะเสด็จมาขู่ยามพวกเขาด้วยพระพิโรธของพระองค์, และจะทำลายพวกเขาให้พินาศไป ถ้าหากพวกเขาไม่กลับใจจากความชั่วร้ายของพวกเขา. พระเจ้าส่งโทมัสผู้ถือนีไฟไปด้วยพระยาตโลธา; พวกเขารับใจและหันมาหาพระองค์. ซามูเอล, ถิ่นเลมัน, ทำนายแก่ชาวนีไฟ.

Helaman 7

- Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.
- For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;
- And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.
- And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

ฮีลามัน ๗

ดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่หกสิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนชาวนีไฟ, คือนีไฟ, บุตรของฮีลามัน, กลับมาแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาจากแผ่นดินทางเหนือ.

เพราะท่านออกไปในบรรดาผู้คนซึ่งอยู่ในแผ่นดินทางเหนือ, และสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าแก่คนทั้งหลาย, และพยากรณ์หลายเรื่องแก่พวกเขา;

และพวกเขาก็ปฏิเสธถ้อยคำทั้งหมดของท่าน, ถึงขนาดที่ท่านอยู่ในหมู่ชนเหล่านั้นไม่ได้, แต่กลับมาแผ่นดินอันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของท่านอีก.

และโดยเห็นว่าผู้คนอยู่ในสภาพแห่งความชั่วร้ายอันน่าพรั่นพรึงเช่นนั้น, และโจรแกติแอนตันเหล่านั้นเข้ามาในบัลลังก์พิพากษา—โดยที่แย่งชิงพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของแผ่นดินไว้; ละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, และทำไม่ถูกต้องแม้แต่น้อยต่อพระพิโรธของพระองค์; ไม่ให้ความยุติธรรมแก่ลูกหลานมนุษย์;

ฮีลามัน ๗

จึงแบ่ง, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่หกสิบเก้าแห่งการปกครองของผู้ถือนีไฟ, ถิ่นนีไฟลูกชายของฮีลามันได้ กลับมาจากแผ่นดินทางเหนือ มาหาแผ่นดินเซราเฮมลา.

เพราะว่าท่านได้ออกไปหาบ้านดาผู้ถือนีไฟซึ่งอยู่ในแผ่นดินทางเหนือ, และได้สั่งสอนพระคำของพระเจ้าให้แก่พวกเขา, และได้ทำนายหลายเรื่องแก่พวกเขา;

และ พวกเขาได้ปฏิเสธถ้อยคำทั้งหมดของท่าน, ถึงขนาดที่ท่านอยู่ในบ้านดาพวกเขาไม่ได้, แต่ได้กลับถิ่นมาหาแผ่นดินอันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของท่าน.

และ โดยที่เห็นว่าผู้ถือนีไฟอยู่ในสภาพแห่งความชั่วร้ายอันเป็นดาที่ย่ำแย่, และ พวกโจรแกติแอนตันเหล่านั้นได้ขึ้นครองบัลลังก์ตัดสิน—แย่งชิงเอาอำนาจ และ สิทธิอำนาจของแผ่นดินไป; ละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า, และ ทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องต่อพระพิโรธของพระองค์; และ ไม่ให้ความยุติธรรมแก่ลูกหลานมนุษย์;

5 Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

6 Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

7 Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

8 Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

9 But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

กล่าวโทษคนชอบธรรมเพราะความชอบธรรมของพวกเขา; ปลอญคนผิดและคนชั่วร้ายไว้ไม่ให้ถูกลงโทษเพราะเงินตราของพวกเขา; และยิ่งกว่านั้นยังอยู่ในตำแหน่งหัวหน้าของฝ่ายปกครอง, เพื่อปกครองและทำตามความประสงค์ของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะหาผลประโยชน์และคำสรรเสริญของโลก, และ, ยิ่งกว่านั้น, เพื่อพวกเขาจะประพฤติดังประเวณี, และลักขโมย, และฆ่า, และทำตามความประสงค์ของตนเองได้ง่ายขึ้น—

บัดนี้ความชั่วช้าสามานย์ใหญ่หลวงนี้มาสู่ชาวนิไฟ, ในเวลาเพียงไม่กี่ปี; และเมื่อนิไฟเห็นมัน, ใจท่านตันด้วยโศกในสภายุทธรณ์; และท่านร้องอุทานด้วยความปวดร้าวแห่งจิตวิญญาณของท่านว่า :

โอ้, หากข้าพเจ้ามีวันเวลาของข้าพเจ้าอยู่ได้ในสมัยที่นิไฟบิดาข้าพเจ้าแรกเริ่มออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, หากข้าพเจ้าจะปีติกับท่านได้ในแผ่นดินที่สัญญาไว้; เวลานั้นผู้คนของท่านว่าง่าย, มันคงที่จะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, และเชื่อฟังข้าพเจ้าที่จะถูกนำไปทำความชั่วช้าสามานย์; และพวกเขารวดเร็วที่จะสดับฟังพระวอนของพระเจ้า—

แท้จริงแล้ว, หากวันเวลาของข้าพเจ้าได้อยู่ในสมัยนั้น, เมื่อนั้นจิตวิญญาณข้าพเจ้าคงมีปีติในความชอบธรรมของพี่น้องข้าพเจ้า.

แต่ดูเถิด, พระองค์ทรงกำหนดแก่ข้าพเจ้าแล้วว่านี่คือวันเวลาของข้าพเจ้า, และว่าจิตวิญญาณข้าพเจ้าจะเปี่ยมด้วยโศกเพราะความชั่วร้ายของพี่น้องข้าพเจ้านี้.

กล่าวโทษคนชอบธรรมทำ เพราะความชอบธรรมของพวกเขา; ปลอญคนผิดและคนชั่วร้ายไว้ไม่ให้ถูกลงโทษเพราะเงินตราของพวกเขา; และ ยิ่งไปกว่านั้น ยังได้อยู่ในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายผู้ปกครองเพื่อปกครอง และ เร็ดตามความประสงค์ของตน, เพื่อพวกเขาจะได้หาเงินปะโทยด และ ภายยังยัสนั่นละเส้นทาง โลก และ ยิ่งไปกว่านั้น, เพื่อพวกเขาจะได้ทลั่นรู้, และ ลักสิ่งของ, และ เร็ดการณภาดทะภา, และ เร็ดตามความประสงค์ของพวกเขาก็ได้ยั้งสบาย—

บัดนี้ความชั่วร้ายอันใหญ่หลวงนี้ได้มาสู่ชาวนิไฟในเวลาไม่กี่ปี; และเวลานิไฟได้เห็นสิ่งเหล่านี้, ใจของเขามันบวมด้วยโศกและทลั่นใจในทิวทัศน์ของเขา; และ เขามันได้ร้องขึ้นด้วยความเจ็บปวดของจิตวิญญาณของเขาว่า:

โอ้, ถ้าหากข้าพเจ้ามีอยู่ในวันเวลาของสมัยที่นิไฟบิดาข้าพเจ้าแรกเริ่มออกมาจากแผ่นดินเยรูซาเล็ม, ข้าพเจ้าจะปีติยินดีกับเขามันในแผ่นดินแห่งสัญญา; เพราะเวลานั้นผู้คนของเขาเป็นง่าย, มันคงที่จะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, และ เชื่อฟังข้าพเจ้าที่จะนำไปให้เร็ดความชั่วร้าย; และ พวกเขาจะรวดเร็วที่จะเชื่อฟังพระคำของพระผู้เป็นเจ้า—

แท้จริงแล้ว, ถ้าหากข้าพเจ้ามีอยู่ในสมัยนั้น, แล้วจิตวิญญาณข้าพเจ้าคงมีปีติในความชอบธรรมของพี่น้องข้าพเจ้า.

แต่ จังเบ๊, ข้าพเจ้ายอมรับว่า นี่เป็นวันเวลาของข้าพเจ้า, และ ว่าจิตวิญญาณข้าพเจ้าจะเปี่ยมด้วยโศกเพราะความชั่วร้ายอันใหญ่หลวงนี้ของพี่น้องข้าพเจ้า.

10 And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

11 And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

12 And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

13 And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

14 Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

และดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมันเกิดขึ้นบนหอสูง, ซึ่งอยู่ในสวนของนีไฟ, ซึ่งอยู่ริมทางหลวงอันนำไปสู่ตลาดใหญ่, ซึ่งอยู่ในเมืองแห่งเซราเฮมลา; ฉะนั้น, นีไฟคุกเข่าอยู่บนหอสูงซึ่งอยู่ในสวนของท่าน, ซึ่งหอสูงนั้นอยู่ใกล้กับประตูสวนอันนำไปสู่ทางหลวงด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีคนบางคนผ่านมาเห็นนีไฟขณะที่ท่านกำลังทรมานจิตใจวิญญาณของท่านแด่พระเจ้าเป็นเจ้านบนหอสูง; และคนเหล่านั้นวิ่งไปบอกผู้คนถึงสิ่งที่พวกเขาเห็น, และผู้คนมารวมกันเป็นกลุ่มชนเพื่อพวกเขาจะได้รู้เหตุของความโศกเศร้าใหญ่หลวงนี้เนื่องจากความชั่วร้ายของผู้คน.

และบัดนี้, เมื่อนีไฟลุกขึ้นท่านเห็นกลุ่มชนที่มารวมกัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านเอ่ยปากกล่าวแก่พวกเขาว่า : ดูเถิด, เหตุใดท่านมารวมกันอยู่เล่า ? เพื่อข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงความชั่วช้าสามานย์ของท่านหรือ ?

แท้จริงแล้ว, เพราะข้าพเจ้าขึ้นมาบนหอสูงของข้าพเจ้าเพื่อจะทรมานจิตใจวิญญาณของข้าพเจ้าแด่พระเจ้าเป็นเจ้าของข้าพเจ้า, เพราะโทมนัสยิ่งของใจข้าพเจ้า, ซึ่งเกิดขึ้นเพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกท่าน !

และ จังเบ๊, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมันเกิดขึ้นอยู่ที่หอสูงอยู่ในสวนของนีไฟ, ซึ่งอยู่แถมทางหลวงที่นำไปสู่ตลาดใหญ่, ซึ่งตั้งอยู่ในเมืองเซราเฮมลา; ฉะนั้น, นีไฟจึงได้คุกเข่าลงอยู่ที่หอสูงอยู่ในสวนของเนบีน, ซึ่งหอสูงนั้นตั้งอยู่ใกล้ประตูสวนแถมทางหลวง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มีพวกรู้อย่างจำนวนหนึ่งผ่านมาเห็นนีไฟอยู่ที่หอสูงในขณะที่เขาเหล่านั้นก็มารวมกันเพื่อจะฟังคำสอนของเนบีนเกี่ยวกับพระเจ้า; และ พวกเขาได้แล่นไปบอกผู้คนที่อยู่ใกล้ๆ พวกเขาได้เห็น, และ ผู้คนก็ได้มารวมกันเป็นฝูงใหญ่ เพื่อจะได้รู้ความจริงของความเป็นทุกข์อันใหญ่หลวงเหล่านั้น เพราะความชั่วร้ายของผู้คน.

และ บัดนี้, เมื่อนีไฟลุกขึ้น เนบีนก็ได้เห็นฝูงชนมาเฝ้าโรมกันอยู่.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เนบีนได้เปิดปาก และ เขาก็กับพวกรู้อย่าง: จังเบ๊, เป็นที่ยังพวกรู้อย่างมาเฝ้าโรมกันอยู่? เพื่อข้าพเจ้าจะได้บอกพวกรู้อย่างถึงความชั่วร้ายของพวกรู้อย่าง?

แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าขึ้นมาอยู่ที่หอสูงนี้เพื่อว่าข้าพเจ้าจะได้ทรมานจิตใจวิญญาณของข้าพเจ้าเกี่ยวกับพระเจ้าของข้าพเจ้า, เพราะความเล้าสะทลิดยิ่งของใจข้าพเจ้า ซึ่งเป็นเพราะความชั่วร้ายของพวกรู้อย่าง!

- 15 And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.
- 16 Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?
- 17 O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?
- 18 It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.
- 19 And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.
- 20 O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?
- และเพราะความโศกเศร้าและการคร่ำครวญของข้าพเจ้าท่านจึงมารวมกันอยู่, และประหลาดใจ; แท้จริงแล้ว, และท่านจำเป็นยิ่งนักที่จะประหลาดใจ; แท้จริงแล้ว, ท่านควรประหลาดใจเพราะท่านยอมตนจนมารยึดครองใจท่านอย่างแน่วแน่เช่นนี้.
- แท้จริงแล้ว, ท่านเปิดทางได้อย่างไรแก่การชักจูงของเขาผู้กำลังพยายามเหวี่ยงจิตวิญญาณท่านลงไปสู่ความเศร้าหมองอันเป็นนิจและวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่?
- โอท่านจงกลับใจ, ท่านจงกลับใจ! เพราะเหตุอันใดท่านจะตายเล่า? จงหันมา, หันมาสู่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของท่านเกิด. เหตุใดพระองค์จึงทรงทอดทิ้งท่านเล่า?
- มันเป็นเพราะท่านทำใจแข็งกระด้าง; แท้จริงแล้ว, ท่านไม่สดับฟังสุรเสียงของพระเมษบาลผู้ประเสริฐ; แท้จริงแล้ว, ท่านยั่วยุพระองค์ให้ทรงมีพระพิโรธต่อท่าน.
- และดูเถิด, แทนที่จะทรงรวมพวกท่าน, เว้นแต่ท่านจะกลับใจ, ดูเถิด, พระองค์จะทรงทำให้ท่านกระจัดกระจายไปจนท่านจะกลายเป็นมังสาหารสำหรับสุนัขและสัตว์ป่ากินเนื้อ.
- โอ, ท่านลืมพระผู้เป็นเจ้าของท่านได้อย่างไรในวันนั้นเองที่พระองค์ทรงปลดปล่อยท่าน?
- และ เป็นยัอนถอความเป็นทุกข์ และ ภาวนาลำถอนของข้าพเจ้า พวกรท่านจึงได้มาเฝ้าโรมกัน, และ แปรใจ; แท้จริงแล้ว, พวกรท่านลืมถอนที่จะแปรใจ; แท้จริงแล้ว, พวกรท่านถอนแปรใจ เพราะพวกรท่านได้ปล่อยตัวให้มานถอบถองใจของพวกรท่านอย่าง ภาวาวจาวจวุ่นนี้.
- แท้จริงแล้ว, เป็นด้วยเหตุใดพวกรท่านจึงปล่อยตัวของพวกรท่านให้แก่ ภาวนาฐักจวของมัน ผู้ที่พยายามที่จะ เอ้าจิตวิญญาณของพวกรท่านโยนลงไปสู่ความทุกข์ทรมานอันเป็นนิจ และ ไปสู่ความจิบตายอันไม่มีสิ้นสุด?
- โอ พวกรท่านจึงรักใจ, พวกรท่านจึงรักใจเกิด! เป็น ด้วยเหตุใดพวกรท่านจึงพยาถาย? จึงหันมา, หันมาหาพระผู้เป็นเจ้าอันเป็นพระเจ้าของพวกรท่านเกิด. เป็นด้วยเหตุใดพระองค์จึงประทุ้มพวกรท่าน?
- เป็นยัอนว่าพวกรท่านเร็ดใจแฉง ภาวาว; แท้จริงแล้ว, พวกรท่านบ่ เอื้อฟังสุละสรวของ ผู้ลัฏฐที่ถิ; แท้จริงแล้ว, พวกรท่านได้ ภาวนาใช้พระอิฐ พระพิโลดใช้พวกรท่าน.
- และ จึงเบ้ง, แทนที่จะ เฝ้าโรมพวกรท่าน, ภาวนาพวกรท่านบ่รักใจ, จึง เบ้ง, พระอิฐจะเร็ดใช้พวกรท่านภาจถ ภาจถไป จินว่าพวกรท่านจะภาจถ มาเป็นถอนฐั้นสาละบพา และ สัตป่า.
- โอ, พวกรท่านลืมพระเจ้าของพวกรท่านได้เมวใด ภาวาวที่ในมันนเองที่ พระอิฐได้ปลดปล่อยพวกรท่านอภมา?

21 But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

22 And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

23 For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

แต่ดูเถิด, มันเป็นไปเพื่อหาผลประโยชน์, เพื่อให้มนุษย์สรรเสริญ, แท้จริงแล้ว, และเพื่อท่านจะได้ทองและเงิน. และท่านหมกมุ่นอยู่กับความมั่งคั่งและสิ่งไร้ประโยชน์ของโลกนี้, เพื่อสิ่งเหล่านี้ท่านจึงกระทำความผิดกรรม, และปล้นสะดม, และขโมย, และเป็นพยานเท็จปรักปรำเพื่อนบ้านท่าน, และทำความชั่วช้าสามานย์นานัปการ.

และเพราะเหตุนี้วิบัติจะมาถึงท่านเว้นแต่ท่านจะกลับใจ. เพราะหากท่านจะไม่กลับใจ, ดูเถิด, เมืองยิ่งใหญ่, และบรรดาเมืองยิ่งใหญ่ทั้งปวงเหล่านั้นด้วยซึ่งอยู่รายรอบ, ซึ่งอยู่ในแผ่นดินที่เราครอบครอง, จะถูกยึดไปจนท่านจะไม่มีที่อยู่ในเมืองเหล่านั้น; เพราะดูเถิด, พระเจ้าจะไม่ประทานกำลังให้ท่าน, ดังที่พระองค์ประทานมาแล้วก่อนหน้านี้, เพื่อยืนหยัดต่อสู้ศัตรูของท่าน.

เพราะดูเถิด, พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า : เราจะไม่สำแดงพลังอำนาจของเราแก่คนชั่วร้าย, กับคนหนึ่งมากกว่าอีกคนหนึ่ง, นอกจากกับคนที่กลับใจจากบาปของพวกเขา, และสดับฟังคำของเรา. ฉะนั้น, พี่น้องข้าพเจ้า, บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้เห็น, ว่าจะเป็นการดีสำหรับชาวเลมันมากกว่าท่านเว้นแต่ท่านจะกลับใจ.

แต่จงเบี่ยง, มันเป็นไปเพื่อหาเงินปะโทยด, เพื่อให้ถิ่นที่อยู่ยั้งลະເສີນ, แท้จริงแล้ว, และ เพื่อพอกທ່ານจะได้ຄຳ ແລະ ເງິນ. ແລະ ພວກທ່ານໄດ້ໝັກໝູນຢູ່ກັບຂອງມີຄຸນຄ່າ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງ ໂລກນີ້, ເພື່ອສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງຂ້າ, ແລະ ປຸ້ນຈີ້, ແລະ ລັກ, ແລະ ເປັນ ພະຍານເທັດປັກປ້າເພື່ອນບ້ານຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ.

และ เป็นข้อนเหตุนี้ ความฉิบหายจะมาถึงพอกທ່ານຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ. ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເມືອງໃຫຍ່ນີ້ ແລະ ເມືອງໃຫຍ່ຕ່າງໆຊຶ່ງຢູ່ອ້ອມແອ້ມນີ້ ທີ່ພວກເຮົາເປັນເຈົ້າຂອງຈະຖືກຍຶດເອົາໄປ, ຈົນວ່າພວກທ່ານບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ອາໄສ; ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ປະທານ ພະລັງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານຄືກັນກັບຕອນທີ່ພຣະອົງເຄີຍໄດ້ປະທານມາແລ້ວແຕ່ກ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ພວກທ່ານຍືນຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກທ່ານໄດ້.

ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະບໍ່ສະແດງພະລັງຂອງເຮົາແກ່ຄົນທີ່ຊົ່ວ, ແກ່ຄົນໜຶ່ງຫລາຍກວ່າອີກຄົນໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຂົາ, ແລະ ເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເຮົາ. ບັດນີ້ສະນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຫັນວ່າຈະເປັນ ການດີສຳລັບຊາວເລມັນຫລາຍກວ່າພວກທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ.

- 24 For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.
- 25 Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!
- 26 Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!
- 27 Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!
- 28 And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.
- 29 Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.
- เพราะเหตุเกิด, พวกเขาชอบธรรมยิ่งกว่าท่าน, เพราะพวกเขาไม่ได้ทำบาปกับความรู้อันมากยิ่งซึ่งพวกท่านได้รับ; ฉะนั้นพระเจ้าจะทรงเมตตาพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พระองค์จะทรงทำให้วันเวลาของพวกเขานานขึ้นและเพิ่มจำนวนพงศ์พันธุ์ของพวกเขา, แม้ขณะที่ท่านถูกทำลายจนสิ้นวันแต่ท่านจะกลับใจ.
- แท้จริงแล้ว, วิบัติจึงมีแก่ท่าน เพราะความน่าชิงชังร้ายแรงนั้นซึ่งมีอยู่ในบรรดาพวกท่าน; และท่านเป็นหนึ่งในเดียวกับมัน, แท้จริงแล้ว, กับกองโจรลับนั้นซึ่งก่อตั้งโดยแกดิแอนตัน !
- แท้จริงแล้ว, วิบัติจะมาถึงท่าน เพราะความถือดีนั้นซึ่งท่านยอมให้เข้ามาในใจท่าน, ซึ่งทำให้ท่านทะนงตนเหนือสิ่งที่ดีงามเพราะทรัพย์สินอันมีค่ายิ่งของท่าน !
- แท้จริงแล้ว, วิบัติจึงมีแก่ท่าน เพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของท่าน !
- และวันแต่ท่านกลับใจท่านจะตาย; แท้จริงแล้ว, แม้ผืนแผ่นดินของท่านก็จะเอาไปจากท่าน, และท่านจะถูกทำลายไปจากพื้นพิภพ.
- เหตุเกิดบัดนี้, ข้าพเจ้าไม่กล่าวด้วยตัวข้าพเจ้าเองว่าเรื่องเหล่านี้จะเป็นไป, เพราะไม่ใช่ด้วยตัวข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้; แต่เหตุเกิด, ข้าพเจ้ารู้ว่าเรื่องเหล่านี้จริงเพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้เป็นที่รู้แก่ข้าพเจ้า, ฉะนั้นข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเรื่องเหล่านี้จะเป็นไป.
- เพราะจึงบัง, พวกเขามีความชอบทำหลายกว่าพวกท่าน, เพราะพวกเจ้าบໍ່ได้เร็ดบาบด้านความรู้อันยิ่งใหญ่อันพวกท่านได้รับมา; สะมันพระเจ้าเป็นเจ้าจะเมตตาปามีพวกเจ้า; แท้จริงแล้ว, พระองค์จะเร็ดให้วันเวลาของพวกเจ้า ยืดยาวออกไปถึมอิท และ จะเพิ่มจำนวนลูกหลานของพวกเจ้าให้หลายขึ้น, ในขณะนที่พวกท่านจะถูท ทำลายให้ซมิดสิ้นไป ถ้าหากพวกท่านบໍ່กับใจ.
- แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่พวกท่าน เพราะความซำทฎดจฺอันใหญ่ของมี้ จฺงมีอยู่ในบ้นดาพวกท่าน; และ พวกท่านได้ร้อมถิอเข้ากับมัน, แท้จริงแล้ว, พวกท่านได้ร้อมถิอเข้ากับมัน ลับมัน จฺงแกดิอานตันเป็นผู้จัดตั้งขึ้น!
- แท้จริงแล้ว, วิบัติจะมาถึพวกท่าน เพราะความทะนิงถิอ จฺงพวกท่านยอมให้มันเข้ามาในใจของพวกท่าน, จินเร็ดให้พวกท่านไฝฝิมเขมื่อว่าสิ่งที่ดีงาม เพราะ สิ่งมีค่าอันทลวงหลายของพวกท่าน!
- แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่พวกท่าน เพราะความชั่วร้าย และ ความซำทฎดจฺของพวกท่าน!
- และ ถ้าหากพวกท่านบໍ່กับใจ, พวกท่านจะถึอถาย; แท้จริงแล้ว, แผ่นดินของพวกท่านจะถูทยิดเอ้าไป และ พวกท่านจะถูททำลายไปจากพื้นแผ่นดินโลก.
- จึงบัง บัดนี้, ข้าพเจ้าบໍ່ได้กล่าวด้วยถิอข้าพเจ้าเอง, เพราะข้าพเจ้าบໍ່ได้รู้เลื่องเทลำนีด้วยถิอข้าพเจ้าเอง; แต่จึงบัง, ข้าพเจ้า รู้ว่าเลื่องเทลำนีเป็นความจริงเพราะพระองค์พระผู้เป็นเจ้าได้กระทำให้ข้าพเจ้ารู้, สะมันข้าพเจ้าจึงให้ถุยถำว่า มันจะเกิดขึ้น.

Helaman 8

- 1 And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?
- 2 Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?
- 3 For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.
- 4 And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.
- 5 Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

อิสลามัน ๘

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือเมื่อเนไฟกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ดูเถิด, มีคนที่เป็นผู้พิพากษา, ซึ่งเป็นสมาชิกกองโจรลับของแกดิแอนตันด้วย, และพวกเขาโกรธ, และพวกเขาร้องคัดค้านท่าน, โดยกล่าวแก่ผู้คนที่ว่า : เหตุใดท่านจึงไม่จับชายผู้นี้และนำเขาออกมา, เพื่อจะกล่าวโทษตามความผิดที่เขาทำ ?

เหตุใดท่านจึงมาดูชายผู้นี้, และฟังเขาสบประมาทผู้คนเหล่านี้และตีเตียนกฎของเรา ?

เพราะดูเถิด, เนไฟพูดกับพวกเขาเกี่ยวกับความทุจริตของกฎของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, เนไฟพูดหลายเรื่องซึ่งเขียนไว้ไม่ได้; และท่านไม่ได้พูดสิ่งใดที่ตรงกันข้ามกับพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า.

และผู้พิพากษาเหล่านั้นโกรธท่านเพราะท่านพูดอย่างเปิดเผยกับพวกเขาเกี่ยวกับงานลับแห่งความมืดของพวกเขา; กระนั้นก็ตาม, พวกเขาไม่กล้าจับท่านด้วยมือตนเอง, เพราะพวกเขาเกรงกลัวผู้คนที่เกลียดชังท่านจะร้องคัดค้านพวกเขา.

ฉะนั้นพวกเขาร้องต่อผู้คน, มีความว่า : เหตุใดท่านจึงยอมให้ชายผู้นี้สบประมาทเรา ? เพราะดูเถิดเขากล่าวโทษคนพวกนี้ทั้งหมด, แม้จนถึงความพินาศ; แท้จริงแล้ว, และว่าเมืองยิ่งใหญ่เหล่านี้ของเราจะถูกช่วงชิงไปจากเราด้วย, ว่าเราจะไม่มีที่อยู่ในเมืองของเรา.

อิสลามัน ๙

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลาเนไฟกล่าวถ้อยคำแล้ว, จังเบ๋ง, มีถิ่นที่เป็นผู้ตัดสินผู้เป็นของพวกลับของแกดิอานตัน, และ พวกเขากล่าวแก่เนไฟ และ พวกเขารู้เรื่องขัดถ้านเนไฟ, โดยถามผู้คนที่ว่า: เป็นอย่างไรพวกท่านจึงจับเอาถิ่นผู้นี้ และ เอาลามาเพื่อจะได้นำเอาโทษตามความผิดที่เขาได้กระทำ?

เป็นด้วยเหตุใดพวกท่านยังเบ่ง และ ฟังถิ่นผู้นี้ซึ่งปะปนพวกผู้ลับพวกนี้ และ ต่ำนกิตติของพวกเรายังอยู่?

เพราะจังเบ๋ง, เนไฟได้เข้าพบกับพวกเขาร่วมกับการเลื่อมใสของกิตติของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, เนไฟได้เข้าทลายเลื่องซึ่งรุนแรงไว้ได้; และ บ่มสิ่งใดที่เนไฟได้ทำไว้กับท่านกับพระบัญชาของพระเจ้า.

และ ผู้ตัดสินเหล่านั้นก็โกรธเนไฟซึ่งเขากล่าวว่าเนไฟได้เข้าพบกับพวกเขาร่วมกับวาทะลับแห่งความมืดของพวกเขา; เท็จจริงใดก็ตาม, พวกเขายังจับท่านเพราะความข้านว่าผู้คนที่รู้เรื่องขัดถ้านพวกเขา.

ฉะนั้น พวกเขารู้เรื่องผู้คนที่, มีความว่า: ด้วยเหตุใดพวกท่านจึงยอมให้ถิ่นผู้นี้ซึ่งปะปนพวกเรายังอยู่? เพราะจังเบ๋ง, ลาวได้ทำเอาโทษใส่ผู้ลับพวกนี้ทั้งหมดยิ่งกว่าความพินาศ; แท้จริงแล้ว, และ เข้าว่าเมืองใหญ่ของพวกเราจะถูกยึดเอาไปจากพวกเรานำอีก, ว่าพวกเราจะไม่มีบ่อนอยู่เอาใส่ในนั้น.

6 And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

7 And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

8 Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

9 Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

10 And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

และบัดนี้เรารู้ว่าเป็นไปไม่ได้, เพราะดูเถิด, เรามีพลัง, และเมืองของเรายิ่งใหญ่, ฉะนั้นศัตรูของเราจะมีพลังเหนือเราไม่ได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขายั่วยุคนให้เกิดโทสะต่อต้านนี้ไฟดังนี้, และทำให้เกิดความขัดแย้งในบรรดาคนเหล่านี้; เพราะมีบางคนที่ยืนยันว่า : อย่ายุ่งกับชายผู้นี้, เพราะเขาเป็นคนดี, และสิ่งเหล่านั้นที่เขากล่าวจะบังเกิดขึ้นอย่างแน่นอนเว้นแต่เราจะกลับใจ;

แท้จริงแล้ว, ดูเถิด, การพิพากษาทั้งหมดซึ่งเขาเป็นพยานแก่เราจะมาสู่เรา; เพราะเรารู้ว่าเขาเป็นพยานถูกต้องแก่เราเกี่ยวกับความชั่วช้าสามานย์ของเรา. และดูเถิดมันมีอยู่มากมายนัก, และเขารู้เรื่องทั้งหมดที่จะเกิดกับเราเช่นเดียวกันกับที่เขารู้ถึงความชั่วช้าสามานย์ของเรา;

แท้จริงแล้ว, และดูเถิด, หากเขาไม่ได้เป็นศาสดาพยากรณ์เขาจะเป็นพยานเกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้นไม่ได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คนพวกนั้นที่หมายมั่นจะทำลายนิไฟถูกบีบบังคับไม่ให้จับท่าน, เพราะความเกรงกลัวของพวกเขา; ฉะนั้นท่านจึงเริ่มพูดกับพวกเขาอีก, โดยเห็นว่าท่านได้รับความนิยมนิยามในสายตาของคนบางคน, ถึงขนาดที่พวกที่เหลือเกิดความเกรงกลัว.

และ บัดนี้พวกเรารู้จักว่ามันเป็นไปไม่ได้, เพราะจึงเป็น, พวกเรามีกำลังอันเข้มแฉะ, และ เมืองของพวกเรายิ่งใหญ่, ฉะนั้น ศัตรูของพวกเราจะมิกำลังเหนือกว่าพวกเรามาก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขายั่วยุคนให้ผู้คนโกรธแค้นใช้มีไฟดังนี้, และ เร็ดให้เหตุการณ์ขัดแย้งกันขึ้นในบรรดาพวกเขา; เพราะว่ามิบางคนได้ร้องขึ้นว่า, อย่ายุ่งกับผู้นี้เลย เพราะว่าเขาคือคนดี, และ เลื่องลือว่าสิ่งที่เขากล่าวมานั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ถ้าหากพวกเรายินยอม;

แท้จริงแล้ว, จึงเป็น, การตัดสินที่ชัดแจ้งที่เห็นได้ชัดที่ถ้อยคำแก่พวกเราจะมาหาพวกเรา; เพราะว่าพวกเรารู้จักว่า เขาคือคนดีที่ถูกต้องต่อพวกเรามากกว่าความชั่วร้ายของพวกเรา. และ จึงเป็น มันมีอยู่อย่างชัดเจนหลาย, และ เขารู้จักเลื่องลือว่าสิ่งที่เขากล่าวมานั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนกับที่เขารู้จักถึงความชั่วร้ายของพวกเรา;

แท้จริงแล้ว, และ จึงเป็น, ถ้าหากเขาคือคนดีที่เห็นได้ชัดเป็นศาสดาแล้ว เขาคือคนดีที่สามารถใช้ถ้อยคำที่ชัดแจ้งหลายที่ได้ออก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนที่พยายามทำลายนิไฟ จึงถูกบังคับให้จับนิไฟ และ พวกเขาคือที่จับนิไฟ ยืนยันว่าพวกเขามีความป็นที่; ฉะนั้น เขาคือที่เลื่องลือว่ากับพวกเขาอีก โดยที่เขาคือที่เห็นได้ชัดมีความนิยมนิยามในสายตาของบางคนถึงถึงขนาดที่ที่เหลือมีความป็นที่เลื่องลือว่ามีความป็นที่เลื่องลือขึ้นมา.

11 Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

12 And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

13 But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

14 Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

15 And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

จะนั้นท่านถูกบีบบังคับให้พูดกับพวกเขาต่อไปมีความว่า : ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านไม่เคยอ่านหรือว่าพระผู้เป็นเจ้าประทานพลังให้ชายผู้หนึ่ง, แม้มอเสส, ให้ฟาดผิวน้ำแห่งทะเลแดง, และมันแยกไปทางโน้นและทางนี้, จนชาวอิสราเอล, ผู้เป็นบรรพบุรุษของเรา, ผ่านมาบนแผ่นดินแห้ง, และผิวน้ำประสานกันดังเดิมท่วมกองทัพของชาวอียิปต์และกลืนคนเหล่านั้นสิ้น ?

และบัดนี้ดูเถิด, หากพระผู้เป็นเจ้าประทานพลังเช่นนั้นแก่ชายผู้นี้, แล้วเหตุใดพวกท่านจึงเถียงกันเอง, และกล่าวว่าพระองค์ไม่ประทานพลังให้ข้าพเจ้าซึ่งโดยพลังนั้นข้าพเจ้าจะรู้เกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมาสู่ท่านเว้นแต่ท่านจะกลับใจ ?

แต่, ดูเถิด, ท่านไม่เพียงแต่ปฏิเสธถ้อยคำข้าพเจ้า, แต่ท่านยังปฏิเสธถ้อยคำทั้งหมดซึ่งบรรพบุรุษของเราพูดไว้ด้วย, และถ้อยคำซึ่งมอเสส, ชายผู้หนึ่ง, ผู้ได้รับพลังยิ่งใหญ่นั้นพูดไว้, แท้จริงแล้ว, ถ้อยคำซึ่งท่านพูดไว้เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์.

แท้จริงแล้ว, ท่านไม่ได้เป็นพยานหรือว่าพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา ? และท่านยกกฎหมายขึ้นในแดนทุรกันดารนั้นใด, แม้ฉันนั้นพระองค์ผู้จะเสด็จมาจะถูกยกขึ้น.

และมากเท่าที่มองดูนั้นจะมีชีวิตฉันใด, แม้มากเท่าที่มองดูพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าด้วยศรัทธา, โดยมีวิญญูณที่สำนึกผิด, จะได้มีชีวิตฉันนั้น, แม้จนไปสู่ชีวิตนั้นซึ่งเป็นชีวิตนิรันดร์.

เช่นนั้น พี่น้องข้าพเจ้าจงจำไว้ว่าข้าพเจ้าได้พูดกับพวกเจ้าถึงมอเสส มีความว่า: จักรเย็บ, พี่น้องของข้าพเจ้า, พวกท่านบ่งบอกว่า พระเจ้าได้มอบอำนาจให้แก่ชายคนหนึ่ง แม้มอเสสให้ถ้ำน้ำในทะเลแดง และ มันก็แยกออกไปทางนั้น และ ทางนี้, เทพจะขาดที่ขาด อิดสะระแหนผู้เป็นบัพพบุคลของพวกเราได้ผ่านไปถึงแผ่นดินแห้ง, และ น้ำได้ไหลกับ และ ถูมกองทัพของชาวอียิป และ ได้กินกินพวกเจ้าให้หมดสิ้นไป?

และ บัดนี้จักรเย็บ, ถ้าหากพระเจ้าได้มอบอำนาจให้ชายผู้หนึ่งแล้ว เหตุใด พวกท่านจึงได้ถ่วงถ่วงอีก, และ ว่าว่าพระเจ้าได้มอบอำนาจให้แก่ข้าพเจ้า ซึ่งโดยอำนาจนั้น ข้าพเจ้าจะรู้จักรวบรวมกับท่านตัดสินที่จะมาหาพวกท่าน ถ้าหากพวกท่านบ่งกับใจ?

แต่จักรเย็บ, บัพพบุคลพวกท่านปะติเสดถาเจ้าของข้าพเจ้าเท่านั้น แต่พวกท่านยังได้ปะติเสดถาเจ้าทั้งหมัด ซึ่งบัพพบุคลของพวกเราได้เจ้าไว้, และ ปะติเสดถาเจ้าของมอเสส มีอีก ผู้ที่ได้รับอำนาจอันยิ่งใหญ่, แท้จริงแล้ว, พวกท่านได้ปะติเสดถาเจ้า ซึ่งมอเสสได้เจ้ารวบรวมกับท่านสะเด็ดมาของพระเมสสิยาห์.

แท้จริงแล้ว, มอเสสได้ใช้ถ้อยคำไว้บ่งว่า พระบุตรของพระเจ้าจะสะเด็ดมา? และ พี่น้องได้ ยินยอมของขึ้นในถ้ำนี้ แท้จริงแล้วกับท่านสันใด, ผู้ที่จะสะเด็ดมาจะถูกรวมขึ้นสันนั้น.

และ ทลายต่อทลายคนผู้ซึ่งทลายอเบ้งนั้นจะมีชีวิตสันใด, ทลายต่อทลายคนผู้ซึ่งทลายอเบ้งพระบุตรของพระเจ้าด้วยศรัทธา, โดยมีวินยานที่สำนึกผิดจะมีชีวิตสันนั้น, เทพแม่มจิมไปสู่ชีวิตนิรันดร์.

16 And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

17 Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

18 Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

19 And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

20 And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

และบัดนี้ดูเถิด, โมเสสไม่เพียงเป็นพยานเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้, แต่ ศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย ด้วย, นับแต่วันเวลาของท่านแม่จนถึงวันเวลาของอับราฮัม.

แท้จริงแล้ว, และดูเถิด, อับราฮัมเห็นการเสด็จมาของพระองค์, และเปี่ยมด้วยความยินดีและชื่นชมยินดี.

แท้จริงแล้ว, และดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าไม่เพียงอับราฮัมที่รู้เรื่องเหล่านี้, แต่ยังมีหลายคนที่ได้รับเรียกโดยระเบียบของพระผู้เป็นเจ้าก่อนวันเวลาของอับราฮัม; แท้จริงแล้ว, แม้ตามระเบียบของพระบุตรของพระองค์; และการนี้เพื่อจะแสดงแก่ผู้คน, หลายพันปีก่อนการเสด็จมาของพระองค์, ว่าแม้การไถ่ก็จะมาถึงพวกเขา.

และบัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านรู้, ว่าแม้นับแต่วันเวลาของอับราฮัมมี ศาสดาพยากรณ์หลายคนที่เป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, ดูเถิด, ศาสดาพยากรณ์ซันสเป็นพยานอย่างอาจหาญ; ซึ่งเพราะการนี้ท่านจึงถูกสังหาร.

และดูเถิด, ซันคด้วย, และอิไซอัสด้วย, และอิสยาห์ด้วย, และเยเรมีย์, (เยเรมีย์คือศาสดาพยากรณ์คนเดียวกับคนที่พยานถึงความพินาศของเยรูซาเล็ม) และบัดนี้เรารู้ว่าเยรูซาเล็มถูกทำลายแล้วตามถ้อยคำของเยเรมีย์. โอแล้วเหตุใดพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าจึงจะไม่เสด็จมา, ตามคำพยากรณ์ของท่านเล่า?

และ บัดนี้จึงเบ่ง, บ่ม้วนแต่โมเสสถึงกรอเข้านั้นที่ได้อาศัยอยู่ถาวรกับเลื่องนี้, แต่สาธสธดาผู้บลิสดถิน อื่นๆ ก็ได้ใช้ถ้อยคำไว้ถึกับ, นับตั้งแต่วันเวลาของเพ่นถิ่นไปหาวันเวลาของอับราฮาม.

แท้จริงแล้ว, และ จึงเบ่ง, อับราฮามได้เห็นการเสด็จมาของพระองค์, และก็ได้เต็มไปดวอยความยินดี และปิติยินดีทหลาย.

แท้จริงแล้ว, และ จึงเบ่ง ข้าพเจ้ากล่าวกับพวกท่านว่าบ่ม้วนแต่ อับราฮามเข้านั้นที่รู้จกเลื่องเหล่านี้ แม้ยังมิ อิกทหลายท่านผู้มีชีวิตก่อนวันเวลาของอับราฮามผู้ที่ถูกเอ็นโดยละบรูปของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, ตามละบรูปของพระบุตรของพระองค์; และมันเป็นไปถึนี้ เพื่อจะได้สะแกงให้ผูถินรู้จกไว้ทหลายพันปีก่อนการเสด็จมาของพระองค์, ว่าการไถ่ก็จะมาเทืองพวกเข้า.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้พวกท่านรู้ไว้ว่า นับตั้งแต่วันเวลาของอับราฮามเป็นถึนั้นมา มันได้มีสาธสธดาทหลายท่านที่ได้อาศัยอยู่ถาวรกับเลื่องเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, จึงเบ่ง, สาธสธดาซันคได้ใช้ถ้อยคำอย่างกล้าหาญ; ย้อนการกระทำนี้ เพ่นจึงถูกຂ້າตาย.

และ จึงเบ่ง, ซันคกับอิไซ. และ อิไซอัสกับอิไซ, และ เอซาเยกับอิไซ, และเยเรมียา, (เยเรมียาถึสาธสธดาผู้ที่ใช้ถ้อยคำเทืองการทหลายของเยรูซาเล็ม) และ บัดนี้พวกเรารู้จกแล้วว่า เยรูซาเล็มได้ถูกทำลายไปแล้วตามถำเจ้าของเยเรมียา. โอ เทดสันใดพระบุตรของพระเจ้าจะบ่ม้วนแต่มาตามถำทำนายของเพ่น?

21 And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

22 Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

23 And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

24 And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

และบัดนี้ท่านจะเถียงหรือว่า เยรูซาเล็มไม่ถูกทำลาย? ท่านจะกล่าวหรือว่าบรรดาบุตรของเศเดคียาห์ไม่ถูกสังหาร, ทั้งหมดเว้นแต่มีวเล็ค? แท้จริงแล้ว, และท่านไม่เห็นหรือว่าพงศ์พันธุ์ของเศเดคียาห์อยู่กับเรา, และพวกเขาก็ถูกขับไล่ออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม? แต่ดูเถิด, นี่ไม่ใช่ทั้งหมด—

ลิไฮบิดาเราถูกไล่ออกจากเยรูซาเล็มเพราะท่านเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้. นิไฟเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ด้วย, และบรรพบุรุษของเราแทบทั้งหมดด้วย, แม้ลงมาจนถึงเวลานี้; แท้จริงแล้ว, คนเหล่านี้เป็นพยานถึงการเสด็จมาของพระคริสต์, และตั้งตารอ, และชื่นชมยินดีในวันที่จะมาถึงของพระองค์.

และดูเถิด, พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และพระองค์ทรงอยู่กับคนเหล่านั้น, และทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อพวกเขา, ว่าพระองค์ทรงไถ่พวกเขา; และพวกเขาก็นมัสการสรรเสริญพระองค์, เพราะสิ่งที่จะมาถึงนั้น.

และบัดนี้, โดยที่เห็นว่าท่านรู้เรื่องเหล่านี้และปฏิเสธมันไม่ได้ เว้นแต่จะพูดเท็จ, ฉะนั้นในการนี้ท่านทำบาป, เพราะท่านปฏิเสธเรื่องเหล่านี้ทั้งหมด, ทั้งที่มีหลักฐานมากมายเช่นนี้ซึ่งท่านได้รับ; แท้จริงแล้ว, แม้ท่านได้รับทุกสิ่ง, ทั้งสิ่งในสวรรค์, และสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในแผ่นดินโลก, เพื่อเป็นพยานว่าสิ่งเหล่านี้จริง.

และ บัดนี้พวกท่านยังจะโต้เถียงกันอยู่บ่ว่า เยรูซาเล็มได้ถูกทำลายแล้วทลึบ? พวกท่านยังจะเฝ้าอยู่บ่ว่า พวกลูกชายของเศเดคียาห์ไม่ได้ถูกฆ่าตายหมดทุกถิ่น นอกรจาก มีวเล็คเท่านั้น? แท้จริงแล้ว, และ พวกท่านบ่เห็นบ่ว่า ลูกหลานของเศเดคียาห์นำพวกเรามา, และพวกเรามาได้ถูกขับไล่ออกมาจากแผ่นดินเยรูซาเล็ม? แต่จงเบ่ง, นี่ยังบ่หมด—

ลิไฮบ้นพะบุลุดของพวกเรามาได้ถูกขับไล่ออกมาจากเยรูซาเล็ม ย้อนว่าเข่นได้ใช้ถ้วยคำกรวดกับสิ่งเหล่านี้, และ นิไฟก็ได้ใช้ถ้วยคำกรวดกับสิ่งเหล่านี้ก็, และ บ้นพะบุลุดของพวกเรามาเกือบทั่วทุกถิ่นนำอิทธิคุณมาเทียวเวลานี้; แท้จริงแล้ว, พวกเข่นได้ใช้ถ้วยคำกรวด ภาวนาสะเด็ดมาของพระคริสต์, และได้ลิ้ๆ, และ บิดียินดีในวันเวลาของพระอิฐ ฐั่งกำลังจะมาเทียว.

และ จ้งเบ่ง, พระอิฐพระเจ้า, และ พระอิฐสะเด็ดผู้นำพวกเข่น, และ พระอิฐได้สะเด็ดพระอิฐเองให้ปะจักษ์แก่พวกเข่น, ว่าพวกเข่นถูกไถ่โดยพระอิฐ; และ พวกเข่นได้สั่นสะเทือนพระอิฐเพราะสิ่งที่จะมาเทียวนั้น.

และ บัดนี้, โดยที่เห็นว่พวกท่านรู้จักรเลื่องเหล่านี้แล้ว และ จะปะติเสดมันบ่ได้นอกจากรว่พวกท่านจะเฝ้าถิวะเท่านั้น, สะมัน ถ้าหากพวกท่านเฝ้าถิวะพวกท่านก็จะเป็นผู้เร็ดบาบ ย้อนว่พวกท่านปะติเสดเลื่องทั่วทุกถิ่นนี้ ทั่วทุกถิ่นที่ลัทธิท่านอยู่ยาวพรวน ฐั่ง พวกท่านได้เข่นมา; แท้จริงแล้ว, พวกท่านได้เข่น ทุกสิ่งทุกย่าง, ทั่วทุกถิ่นในสะทอ้น, และ ทั่วทุกสิ่งทุกย่างอยู่ในโลกก็ได้เป็นพะยานว่ สิ่งเหล่านี้เป็นความจริง.

25 But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.

26 Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.

27 Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.

28 And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianon and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

แต่ดูเถิด, ท่านปฏิเสธความจริง, และกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้าผู้บริสุทธิ์ของท่าน; และแม้ในเวลานี้, แทนที่จะสะสมทรัพย์สมบัติในสวรรค์เพื่อตน, ซึ่งที่นั่นไม่มีสิ่งใดเน่าเปื่อย, และที่นั่นไม่มีสิ่งใดที่ไม่สะอาดจะเข้าไปได้, ท่านกำลังกองโกยเอาพระพิโรธไว้เพื่อตนเองในวันแห่งการพิพากษา.

แท้จริงแล้ว, แม้ในเวลานี้ท่านกำลังสุกงอม, สำหรับความพินาศอันเป็นนิรันดร์, เพราะการกระทำฆาตกรรมของท่านและการผิดประเวณีและความชั่วร้ายของท่าน; แท้จริงแล้ว, และเว้นแต่ท่านจะกลับใจมันจะมาถึงท่านในไม่ช้า.

แท้จริงแล้ว, ดูเถิดบัดนี้มันอยู่แม้ที่ประตูของท่าน; แท้จริงแล้ว, ท่านจงไปยังบัลลังก์พิพากษา, และค้นหา; และดูเถิด, ผู้พิพากษาของท่านถูกลอบสังหาร, และเขานอนจมกองเลือด; และเขาถูกน้องชายของเขา, ซึ่งพยายามจะนั่งบัลลังก์พิพากษาลอบสังหาร.

และดูเถิด, พวกเขาเป็นสมาชิกกองโจรลับของท่าน, ซึ่งผู้ตั้งมันคือแกติแอนตันและมารร้ายผู้พยายามทำลายจิตวิญญาณมนุษย์.

แต่จงระวัง, พวกท่านได้ปะทะกับความจริง และ ระเบิดต่อพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ของพวกท่าน และ ในเวลานี้ แทนที่พวกท่านจะ สะสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์เพื่อตนเอง จักรพรรดิไม่มีสิ่งใดที่จะเน่าเปื่อยได้, และ จักรพรรดิไม่มีสิ่งใดที่สะอาดจะเข้าไปได้, แต่พวกท่านกำลังกองโกยเอาพระพิโรธไว้เพื่อตนเองในวันแห่ง การพิพากษา.

แท้จริงแล้ว, ในเวลานี้ พวกท่านกำลังสุกงอม เพราะความพินาศอันเป็นนิรันดร์สำหรับท่านและ การล่องลอย และ การชั่วร้ายของพวกท่าน; แท้จริงแล้ว, และ ถ้าหากพวกท่านไม่กลับใจ มันจะมาถึงพวกท่านในบัดนี้.

แท้จริงแล้ว, จักรพรรดิบัดนี้ มันอยู่ใกล้ประตูของพวกท่าน; แท้จริงแล้ว, ใช้พวกท่านไปหาบัลลังก์ตัดสิน และ ค้นหา; และ จักรพรรดิ, ผู้ตัดสินของพวกท่านได้ถูกลอบฆ่า และ เขากำลังนอนจมกองเลือดของเขานอนอยู่; และ เขากำลังถูกลอบฆ่า โดยน้องชายของเขา, ผู้ซึ่งพยายามจะนั่งบัลลังก์ตัดสินแทน.

และ จักรพรรดิ, ทั้งสองเป็นพี่น้องของพวกคุณและของพวกท่านนั้นเอง, จักรพรรดิ ตั้งมันไว้แกติแอนตัน และ มารร้ายผู้พยายามที่จะทำลายจิตวิญญาณของมนุษย์.

Helaman 9

- 1 Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:
- 2 Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.
- 3 And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.
- 4 And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.
- 5 But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

อิสลามัน ๙

ดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือเมื่อนีไฟพูดถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, คนบางคนซึ่งอยู่ในบรรดาพวกเขารุ่งไปบัลลังก์พิพากษา; แท้จริงแล้ว, แม้มีห้าคนที่ไป, และพวกเขาพูดกัน, ขณะทีไปว่า :

ดูเถิด, บัดนี้เราจะรู้ถึงความแน่นอนว่าชายผู้นี้เป็นศาสดาพยากรณ์และพระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้เขาพยากรณ์เรื่องอัศจรรย์เช่นนั้นแก่เราหรือไม่. ดูเถิด, เราไม่เชื่อว่าพระองค์ทรงกระทำ; แท้จริงแล้ว, เราไม่เชื่อว่าเขาเป็นศาสดาพยากรณ์; กระนั้นก็ตาม, หากเรื่องที่เขากล่าวเกี่ยวกับหัวหน้าผู้พิพากษาจริง, คือเขตาย, เมื่อนั้นเราจึงจะเชื่อว่าถ้อยคำอื่น ๆ ที่เขาพูดเป็นเรื่องจริง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาวิ่งไปอย่างสุดกำลัง, และเข้ามาถึงบัลลังก์พิพากษา; และดูเถิด, หัวหน้าผู้พิพากษาล้มอยู่ที่พื้นดิน, และนอนจมกองเลือด.

และบัดนี้ดูเถิด, เมื่อพวกเขาเห็นเช่นนั้นพวกเขางุนงง, ถึงขนาดที่พวกเขาล้มลงสู่พื้นดิน; เพราะพวกเขาไม่เชื่อคำที่นีไฟพูดเกี่ยวกับหัวหน้าผู้พิพากษา.

แต่บัดนี้, เมื่อเห็นแล้วพวกเขาเชื่อ, และความกลัวเกิดแก่พวกเขาเกลือกการพิพากษาทั้งหมดที่นีไฟพูดไว้จะเกิดแก่ผู้คน; ฉะนั้นพวกเขาตัวสั่น, และล้มลงสู่พื้นดิน.

อิสลามัน ๑๐

จึงเหวี่ยง, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็เวลามนีไฟเข้าข้อความนี้แล้ว ได้มีบางคนที่ขู่อยู่ในบันดาพวกเขาแล่นไปหาบันลึงค์ตัดสิน; แท้จริงแล้ว, มนมีนำกันเข้ากันที่ไป, และ พวกเขาได้ลืมนั่นตอนแล่นไปนั้นว่า:

จึงเหวี่ยง, บัดนี้พวกเราจะรู้จักย่างแน่นอนว่า ถิ่นผู้นั้นเป็นศาสดาแท้ที่ลืมนั้น และ พระเจ้าบันดาให้เพิ่นทำนายเลื่องข่าวอัศจรรย์นั้นแก่พวกเขา. จึงเหวี่ยง, พวกเราบ่เชื่อว่าพระอิจจะกระทำแบบนี้; แท้จริงแล้ว, พวกเราบ่เชื่อว่าเพิ่นเป็นศาสดา; เหิงย่างใดก็ตาม, ถ้าหากสิ่งทีเพิ่นเห้ากรูวกับทิวฟ้าผู้ตัดสินว่า เพิ่นถูกเข้าตายนั้นเป็นความจริง แล้วพวกเราจึงจะเชื่อว่า สิ่งทีเพิ่นเห้ามานั้นเป็นความจริง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พวกเขาได้แล่นไปย่างอ่องไวเห้าทีจะไ้, และ เข้าไปรอดบันลึงค์ตัดสิน; และ จึงเหวี่ยง, ทิวฟ้าผู้ตัดสินลืมนั้นอยู่กับเพิ่น และ นอนจมกองเลือดอยู่.

และ บัดนี้จึงเหวี่ยง, เวลาพวกเขาเห็นเช่นนั้น พวกเขาทำแปกปะทลาดใจย่างยิ่ง, เหิงชะขนาดที่พวกเขาได้ลืมนั้นอยู่กับเพิ่นดิน; เพราะพวกเขาบ่เชื่อว่าถ้าเห้าทีนีไฟเห้ากรูวกับทิวฟ้าผู้ตัดสินนั้นจริง.

แต่บัดนี้, เมื่อเห็นแล้วพวกเขาทำเชื่อ, และ พวกเขาเ้าบว่าหากพิพากษาทั้งหมัดที่นีไฟเห้ามานั้นจะเกิดกับผู้คน; สะนั้น พวกเขาจึงเหิงสั่นและ ลืมนั้นอยู่กับเพิ่นดิน.

6 Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

7 And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

8 And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

9 And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

10 And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

11 And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

บัดนี้, ในทันทีเมื่อผู้พิพากษาถูกลอบสังหาร—เขาถูกแทงโดยน้องชายของเขาซึ่งแต่งกายอำพราง, และเขาหลบหนีไป, และพวกผู้รับใช้วิ่งไปบอกผู้คน, ส่งเสียงร้องบอกเรื่องการลอบสังหารในบรรดาพวกเขา;

และดูเถิดผู้คนมารวมกันที่บัลลังก์พิพากษา—และดูเถิด, ยังความแปลกใจให้พวกเขา พวกเขาเห็นคนทั้งห้าที่ล้มอยู่ที่พื้นดิน.

และบัดนี้ดูเถิด, ผู้คนหาว่าเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มชนซึ่งไปรวมกันที่สวนของนีไฟไม่; ฉะนั้นพวกเขาจึงกล่าวในบรรดาพวกเขาเองว่า : คนเหล่านี้คือผู้ที่ลอบสังหารผู้พิพากษา, และพระเจ้าเป็นเจ้าทรงลงทัณฑ์พวกเขาเพื่อพวกเขาจะหลบหนีเราไปไม่ได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาจับพวกนั้น, และมัดพวกเขาและโยนเข้าเรือนจำ. และมีถ้อยแถลงส่งออกไปภายนอกว่าผู้พิพากษาถูกสังหาร, และว่าฆาตกรถูกจับเข้าเรือนจำแล้ว.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันพรุ่งผู้คนมาชุมนุมกันเพื่อคร่ำครวญและเพื่ออดอาหาร, ในพิธีฝังศพผู้พิพากษาสูงสุดซึ่งถูกสังหาร.

และดังนั้นบรรดาผู้พิพากษาซึ่งอยู่ในสวนของนีไฟด้วย, และได้ยินถ้อยคำของท่าน, มารวมกันในพิธีฝังศพด้วย.

บัดนี้, ในทันทีที่ผู้ตัดสินถูกลอบสังหาร—โดยน้องชายของตัว ซึ่งได้แต่งกายอำพรางแล้วอำพรางหนีไป, และ พวกเขารู้ได้แล่นไปบอกผู้คน, ส่งเสียงร้องบอกเรื่องการลอบสังหารในบรรดาพวกเขา;

และ จึ่งบัง ผู้คนได้มาเฝ้าโรมกันที่บัลลังก์ตัดสิน—และ จึ่งบัง, พวกเขาเกิดความแปลกประหลาดใจทลาย เวลาพวกเขาเห็นคนห้าคนล้มอยู่กับพื้นดิน.

และ บัดนี้จึ่งบัง, ผู้คนบໍรู้ทักยังว่าพวกผู้ชุมนุมที่เฝ้าโรมกันที่ สวนของนีไฟนั้น; ฉะนั้น พวกเขาจึงเอื้อมกันว่า: คนพวกนี้คือพวกที่ลอบสังหารผู้ตัดสิน และ พระเจ้าจึงลงโทษพวกเขา เพื่อพวกเขาจะหนีไปจากพวกเรายไม่ได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ ผู้คนได้จับพวกเขา, และ มัดพวกเขา และ เอื้อมพวกเขาเข้าคุก. และ มีข่าวสาขาส่งออกไปทั่วว่า ผู้ตัดสินถูกลอบสังหาร และ ฆาตกรอนำได้ถูกจับเอื้อมเข้าคุกแล้ว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ ในมีถัดมา ผู้คนได้มาเฝ้าโรมกันเพื่อไว้อาลัย และ เพื่อ พิธีฝังศพในพิธีฝังศพที่ทิวเขาผู้ตัดสินผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งถูกสังหาร.

และ พวกผู้ตัดสินผู้ที่ไม่พึงคำเจ้าของนีไฟอยู่ในสวนของเขานั้น ทำได้มาเฝ้าโรมกันในพิธีฝังศพที่ทิวเขา.

12 And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

13 And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

14 We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished inso-much that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

15 Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาสอบถามในบรรดาผู้คน, โดยกล่าวว่า : คนห้าคนที่ส่งมาสอบถามเกี่ยวกับหัวหน้าผู้พิพากษาว่าเขาตายหรือไม่นั้นอยู่ที่ไหน ? และพวกเขาตอบว่า : เกี่ยวกับคนห้าคนที่ท่านว่าท่านส่งมา, เราหาไม่; แต่มีห้าคนที่เป็ นฆาตกร, ซึ่งเราจับเข้าเรือนจำแล้ว.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้พิพากษาปรารภนาให้นำพวกเขา มา; และพวกเขาถูกนำตัวมา, และดูเถิด, พวกเขา คือคนห้าคนที่ส่งมา; และดูเถิด, ผู้พิพากษา สอบถามพวกเขาเพื่อจะรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้, และพวกเขายกคนเหล่านั้นถึงเรื่องทั้งหมดที่พวกเขาทำไป, โดยกล่าวว่า :

เราวิ่งมาถึงสถานที่บัลลังก์พิพากษา, และเมื่อเราเห็นทุกสิ่ง แม้ตั้งที่นี้ไฟเป็นพยานไว้แล้ว, เราจนถึงขนาดที่เราล้มลงสู่พื้นดิน; และเมื่อเราหายจนแล้ว, ดูเถิด พวกเขาก็จับเรามาเข้าเรือนจำ.

บัดนี้, เรื่องการลอบสังหารชายผู้นี้, เราหาไม่ว่าใครทำ; และเรารู้เพียงเท่านั้นคือ, เราวิ่งมาตามที่ท่านปรารภนา, และดูเถิดเขาตายเสียแล้ว, ตามถ้อยคำของนีไฟ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาสอบถามในบรรดาผู้คน, มีอามว่า: ถิ่นข้าถิ่นที่ถูกล้างมาเพื่อสอบสวน ทั่วรอบกับทิวเขาผู้ตัดสินว่า เบนินถูกฆ่าตายที่นั่นอยู่ใช่? และ ถิ่นทั่วทลายตอบ และ เค้าว่า: ทั่วรอบกับถิ่นข้าถิ่นที่ พวกท่านล้างมานั้นพวกเรารู้จัก, แต่ว่ามีข้าถิ่นที่เป็นภคตระกอบ ึ่ง พวกเราได้จับเข้าคุกแล้ว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกผู้ตัดสินจึงสั่งให้นำเอาพวกข้าถิ่นนั้นมา และ พวกเขารู้จักนามา, และ จึงเบี่ยง พวกเขารู้จักถิ่นที่ถูกล้างไปนั้น; และ จึงเบี่ยง พวกผู้ตัดสินได้สอบถาม พวกเขา เพื่อจะได้รู้จักทั่วรอบกับเลื่องต่างๆ, และ พวกเขาได้บอกผู้ถิ่นเหล่านั้นถึงเรื่องทั่วรอบที่พวกเราได้เร็ด, มีอามว่า:

พวกเราได้แล่นมาหาบ้านลี้ภัยตัดสิน และ เมื่อพวกเรารู้จักทุกสิ่งทุกอย่างที่ ทั่วรอบกับนีไฟได้ใช้ถ้อยคำไว้, พวกเรารู้จัก ทั่วรอบกับจิตใจทลาย เถียงระกอบที่ พวกเราได้ล้มลงอยู่กับพื้นดิน; และ เวลาพวกเรารู้จักทั่วรอบกับจิตใจแล้ว, จึงเบี่ยง พวกเรารู้จักนำเอาพวกเรารู้จักเข้าคุก.

บัดนี้, เลื่องการลอบสังหาผู้ตัดสินนี้ พวกเรารู้จักว่าผู้ใดเร็ด, และ พวกเรารู้จักทั่วรอบแต่ว่า พวกเราได้แล่นมาตามที่พวกท่านปรารภนา และ จึง เบี่ยง, เบนินตายแล้วตามถ้อยคำของนีไฟ.

16 And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
คือพวกผู้พิพากษารอกราชนิ
เรื่องแก่ผู้คน, และร้องกล่าวโทษนิ
ไฟ, โดยกล่าวว่า : ดูเถิด, เรารู้ว่านิ
ไฟผู้นี้ต้องตกลงกับใครสักคนให้
สังหารผู้พิพากษา, และแล้วเขาจะ
ได้ประกาศเรื่องนี้แก่เรา, เพื่อเขา
จะทำให้เราเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่
ความเชื่อของเขา, เพื่อเขาจะยก
ตนเป็นคนยิ่งใหญ่, ผู้ที่พระเจ้าเป็น
เจ้าทรงเลือก, และเป็นศาสดา
พยากรณ์.

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກຜູ້ຕັດສິນໄດ້ຊື່ແຈງເລື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ຄົນ
ແລະ ໄດ້ຮ້ອງກ່າວໂທດນີ້ໄຟ, ມີຄວາມວ່າ:
ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ຈັກວ່າ ນີ້ໄຟຜູ້ນີ້ຕ້ອງ
ຕົກລົງກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ຂ້າຜູ້ຕັດສິນ,
ແລະ ລາວຈຶ່ງໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ພວກ
ເຮົາ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປ່ຽນ
ໃຈເຫລື້ອມໃສຕາມສັດທາຂອງລາວ, ເພື່ອ
ລາວຈະໄດ້ຍົກຕົວເອງຂຶ້ນເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່,
ເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້ ແລະ ເປັນ
ສາດສະດາ.

17 And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

และบัดนี้ดูเถิด, เราจะเปิดโปง
ชายผู้นี้, และเขาจะสารภาพความ
ผิดของเขาและให้เรารู้ถึงฆาตกร
ตัวจริงที่สังหารผู้พิพากษา.

ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະສອບ
ສວນຊາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ລາວຈະສາລະພາບ
ຄວາມຜິດຂອງລາວ ແລະ ພວກເຮົາຈະໄດ້
ຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ໃດແທ້ຂ້າຜູ້ຕັດສິນ.

18 And it came to pass that the five
were liberated on the day of the
burial. Nevertheless, they did re-
buke the judges in the words
which they had spoken against
Nephi, and did contend with
them one by one, insomuch that
they did confound them.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
คนทั้งห้าได้รับการปล่อยตัวในวัน
อังคาร. กระนั้นก็ตาม, พวกเขาติ
เตียนพวกผู้พิพากษาเกี่ยวกับ
ถ้อยคำที่พวกเขาได้พูดปรักปรำ
ไฟ, และได้แย้งกับคนเหล่านั้นทีละ
คน, ถึงขนาดที่ทำให้คนเหล่านั้น
จำนน.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫ້າຄົນ
ຖືກປ່ອຍຕົວໃນມື້ຟຸງສືບນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງໄດ້ຕິດຕຽນພວກຜູ້
ຕັດສິນກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທີ່ເວົ້າປັກປານີໄຟ,
ແລະ ໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຜູ້ຕັດສິນແຕ່ລະຄົນ,
ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຍອມຈຳນົນ.

19 Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

กระนั้นก็ตาม, คนเหล่านั้นยังได้
จับนิไฟมามัดและพามาอยู่ต่อหน้า
ฝูงชน, และพวกเขาเริ่มไต่สวน
ท่านในหลายวิธีเพื่อจะทำให้ท่าน
กล่าววาจาหักล้างตนเอง, เพื่อจะ
ได้กล่าวหาท่านให้ถึงตาย—

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງໄດ້ສັ່ງ
ໃຫ້ຈັບມັດເອົານີໄຟມາ ແລະ ໃຫ້ມາຢືນຢູ່ຕໍ່
ໜ້າຝູງຊົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສອບຖາມ
ເພິ່ນຫລາຍຢ່າງ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ເພິ່ນ
ສັບສົນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ກ່າວຫາ
ເພິ່ນໃຫ້ເຖົາຄວາມຕາຍ—

20 Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

โดยกล่าวแก่ท่านว่า : ท่านคือผู้
สมรู้ร่วมคิด; ใครคือชายผู้ที่ได้
กระทำฆาตกรรมนี้ ? บัดนี้จึงบอก
เรา, และยอมรับความผิดของท่าน;
โดยกล่าวว่า, ดุเถิดนี่คือเงินตรา;
และเราจะให้ท่านมีชีวิตอยู่ด้วย
หากท่านจะบอกเรา, และยอมรับ
สิ่งที่ท่านตกลงไว้กับเขา.

ໂດຍກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ທ່ານເປັນຜູ້ສົມຮູ້
ຮ່ວມຄິດ; ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ເຮັດຄາດຕະກຳ
ນີ້? ບັດນີ້ຈົ່ງບອກມາ ແລະ ຍອມຮັບຄວາມ
ຜິດຂອງທ່ານສາ; ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ ນີ້ແມ່ນ
ເງິນ; ແລະ ພວກເຮົາຈະໄວ້ຊີວິດຂອງທ່ານ
ຖ້າຫາກທ່ານບອກພວກເຮົາເຖິງການ
ຕົກລົງຮ່ວມມືກັບຄາດຕະກອນຄົນນັ້ນ.

21 But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

22 O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

23 Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seezoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

24 And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

25 And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

26 Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seezoram, and say unto him—

แต่เนฟีกล่าวแก่พวกเขาว่า : โอ้ท่านคนโง่, ท่านผู้มืดใจที่มีได้เข้าสู่หนัด, ท่านคนมืดบอด, และท่านคนตื้อรั้น, ท่านรู้ไหมว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่านจะปล่อยให้ท่านเดินไปในทางบาปของท่านอีกนานเท่าไร ?

โอ้ท่านควรเริ่มคร่ำครวญและโศกเศร้า, เพราะความพินาศใหญ่หลวงซึ่งเวลานี้คอยท่านอยู่, เว้นแต่ท่านจะกลับใจ.

ดูเถิดท่านกล่าวว่าข้าพเจ้าตกลงกับชายผู้หนึ่งว่าเขาจะลอบสังหารซีเอโซรัม, หัวหน้าผู้พิพากษาของเรา. แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่านี่เป็นเพราะข้าพเจ้าเป็นพยานไว้กับท่านเพื่อท่านจะได้รู้เกี่ยวกับเรื่องนี้; แท้จริงแล้ว, แม้เพื่อเป็นพยานต่อท่าน, ว่าข้าพเจ้ารู้ความชั่วร้ายและความน่าชิงชังซึ่งมีอยู่ในบรรดาพวกท่าน.

และเพราะข้าพเจ้าทำสิ่งนี้, ท่านจึงกล่าวว่าข้าพเจ้าตกลงกับชายผู้หนึ่งเพื่อให้เขาทำสิ่งนี้; แท้จริงแล้ว, เพราะข้าพเจ้าแสดงเครื่องหมายนี้แก่ท่านท่านจึงโกรธข้าพเจ้า, และหมายมั่นจะทำลายชีวิตข้าพเจ้า.

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะแสดงเครื่องหมายอีกอย่างหนึ่งแก่ท่าน, และดูซิว่าท่านจะพยายามทำลายข้าพเจ้าในเรื่องนี้หรือไม่.

ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า : จงไปบ้านของซีแอนทัม, ผู้เป็นน้องชายของซีเอโซรัม, และจงกล่าวแก่เขา—

แต่เนฟีได้กล่าวกับพวกเขาว่า: โอ้พวก ถิ่นโง่เขลา, พวกท่านมีใจ สึกกะปิก, พวกท่านตาบอด, พวกท่านเป็นถีน แดงถ้, พวกท่านรู้บ่ว่า พระผู้เป็นเจ้าอึ่งเป็นพระเจ้าຂອງพวก ท่านจะปล่อยให้พวกท่านไปໃນທາງ ບາບຂອງພວກທ່ານອີກດົນປານໃດ?

โอ้ พวกท่านถอนเล็มถึถนถนถนถน และเป็นทุกข์, ย้อนว่าໃນຂະນະນີ້ຄວາມ ພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງກຳລັງຄອຍຖ້າ ພວກທ່ານຢູ່, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ.

ຈິ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານກ່າວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຕົກລົງກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ລອບຂ້າສີ ໂຊຣຳຜູ້ຊຶ່ງເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຂອງ ພວກເຮົາ. ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານວ່າ ເປັນຍ້ອນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ສະແດງຫລັກຖານແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອເປັນພະຍາມຕໍ່ພວກ ທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຊັງມີຢູ່ໃນບັນດາ ພວກທ່ານ.

ແລະ ຍ້ອນວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ ພວກທ່ານຈິ່ງເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕົກລົງ ກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ເຮັດສິ່ງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍ້ອນວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະແດງເຄື່ອງໝາຍນີ້ ແກ່ພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈິ່ງຄຽດເຄັ່ນ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພະຍາຍາມທີ່ຈະ ທຳລາຍຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ສະແດງເຄື່ອງໝາຍອີກຢ່າງໜຶ່ງແກ່ພວກ ທ່ານ, ແລະ ຈະເບິ່ງວ່າ ພວກທ່ານຈະ ພະຍາຍາມທຳລາຍຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນ ເລື່ອງນີ້ຫລືບໍ່.

ຈິ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າ: ໃຫ້ໄປຫາເຮືອນຂອງຊີອານທຳຜູ້ເປັນ ນ້ອງຊາຍຂອງສີໂຊຣຳ, ແລະ ເວົ້າກັບລາວ ວ່າ—

27 Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

28 And behold, he shall say unto
you, Nay.

29 And ye shall say unto him:
Have ye murdered your brother?

30 And he shall stand with fear,
and wist not what to say. And be-
hold, he shall deny unto you; and
he shall make as if he were aston-
ished; nevertheless, he shall de-
clare unto you that he is innocent.

31 But behold, ye shall examine
him, and ye shall find blood upon
the skirts of his cloak.

32 And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

33 And then shall he tremble, and
shall look pale, even as if death
had come upon him.

34 And then shall ye say: Because
of this fear and this paleness
which has come upon your face,
behold, we know that thou art
guilty.

35 And then shall greater fear
come upon him; and then shall he
confess unto you, and deny no
more that he has done this mur-
der.

นิไฟ, ผู้แสวงเป็นศาสดา
พยากรณ์, ผู้พยากรณ์เกี่ยวกับ
ความชั่วร้ายมากมายของคนพวก
นี้, ตกลงกับท่านไว้หรือ, ในการที่
ท่านลอบสังหารซีเอโซรม, ผู้เป็นพี่
ชายท่าน ?

และดูเถิด, เขาจะกล่าวแก่ท่าน
ว่า, เปล่า.

และท่านจะกล่าวแก่เขาว่า :
ท่านลอบสังหารพี่ชายท่านหรือ ?

และเขาจะยืนด้วยความกลัว, และไม่รู้จะพูดอะไร. และดูเถิด, เขาจะปฏิเสธท่าน; และเขาจะทำราวกับว่าเขาฉงน; กระนั้นก็ตาม, เขาจะประกาศต่อท่านว่าเขาบริสุทธิ์.

แต่ดูเถิด, ท่านจงตรวจดูเขา,
และท่านจะพบเลือดติดที่ชายเสื้อ
คลุมของเขา.

และเมื่อท่านเห็นสิ่งนี้, ท่านจะ
กล่าวว่า : เลือดนี้มาจากไหน ? เรา
จะไม่วู้อหรือว่ามันเป็นเลือดของฟิ
ชายท่าน ?

และเมื่อนั้นเขาก็จะตัวสั้น, และ
หน้าซีด, แม้รากับความตายมาถึง
เขาแล้ว.

และเมื่อนั้นท่านจะกล่าวว่า :
เพราะความกลัวนี้และความ
ซีดเซียวนี้ซึ่งมีอยู่บนหน้าท่าน,
ดเถิด, เรารู้ว่าท่านผิด.

และแล้วความกลัวมากขึ้นจะมา
สู่เขา; และแล้วเขาจะสารภาพกับ
ท่าน, และหาปฏิเสธต่อไปไม่ว่าเขา
กระทำความผิดกรรมนี้.

ນີ້ໄຟຜູ້ທີ່ອ້າງຕົນເອງວ່າເປັນສາດສະດາ
ຜູ້ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ສົມຮູ້
ຮ່ວມຄິດກັບເຈົ້າບໍ່ໃນການລອບຂ້າສີໂຊຣຳ
ຜູ້ເປັນອ້າຍຂອງເຈົ້າ?

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວຈະເວົ້າກັບພວກ
ທ່ານວ່າ, ບໍ່.

ແລະ ພວກທ່ານຈຶ່ງຖາມລາວອີກວ່າ:
ເຈົ້າໄດ້ຂ້າອ້າຍຂອງເຈົ້າບໍ່?

ແລະ ລາວຈະຢືນຊັ້ນດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ
ແລະ ບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເວົ້າແນວໃດ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ລາວຈະປະຕິເສດ ແລະ ລາວຈະເຮັດທຳທ່າ
ວ່າລາວແປກໃຈ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວ
ກໍຈະອ້າງກັບພວກທ່ານວ່າ ລາວບໍລິສຸດ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ພວກທ່ານກວດຄົ້ນຕົວ
ລາວ, ແລະ ພວກທ່ານຈະໄດ້ເຫັນເລືອດໃນ
ສາຍເສື້ອຄມຂອງລາວ.

ແລະ ເວລາພວກທ່ານເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້
ແລ້ວ, ພວກທ່ານຈົ່ງຖາມວ່າ: ເລືອດນີ້ມາ
ແຕ່ໃສ? ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າມັນເປັນເລືອດ
ຂອງອ້າຍເຈົ້າ?

ແລະ ເວລານັ້ນລາວຈະຕົວສິ້ນ, ແລະ
ໜ້າຊົດ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າ ຄວາມຕາຍມາຮອດ
ລາວແລ້ວ.

ແລະ ເວລານັ້ນພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າ:
ຍ້ອນຄວາມຢ້ານ ແລະ ໜ້າຊົດທີ່ມີຢູ່ໃນໃບ
ໜ້າຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ
ເຈົ້າມີຄວາມຜິດ.

ແລະ ເວລານັ້ນ ລາວຈະມີຄວາມຢ້ານກົວ
ຫລາຍທີ່ສຸດ; ແລະ ແລ້ວລາວຈະ
ສາລະພາບກັບພວກທ່ານ, ແລະ ລາວຈະ
ປະຕິເສດບໍ່ໄດ້ອີກວ່າ ລາວບໍ່ໄດ້ເຮັດການ
ຄາດຕະການີ້.

36 And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

37 And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

38 And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

39 And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

40 And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

41 And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

และเมื่อนั้นเขาจะกล่าวแก่ท่าน, ว่าข้าพเจ้า, นิไฟ, หารู้อะไรไม่เกี่ยวกับเรื่องนั้นเว้นแต่ข้าพเจ้าได้รับมาโดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า. และเมื่อนั้นท่านจะรู้ว่าข้าพเจ้าเป็นคนซื่อสัตย์, และพระผู้เป็นเจ้าทรงส่งข้าพเจ้ามายังท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนเหล่านี้ออกไปทำ, แม้ตามที่นิไฟกล่าวแก่พวกเขา. และดูเถิด, ถ้อยคำที่ท่านกล่าวไว้จริง; เพราะเขาได้ปฏิเสธตามถ้อยคำนั้น; และเขาได้สารภาพตามถ้อยคำนั้นด้วย.

และเขาถูกพามาพิสูจน์ว่าตัวเขานั้นเองที่เป็นฆาตกร, ถึงขนาดที่คนทั้งห้าได้รับการปล่อยตัว, และนิไฟด้วย.

และมีชาวนิไฟบางคนທີ່เชื่อถ้อยคำของนิไฟ; และมีบางคนด้วย, ซึ่งเชื่อเพราะประจักษ์พยานของคนทั้งห้า, เพราะพวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสขณะอยู่ในเรือนจำ.

และบัดนี้มีบางคนในบรรดาผู้คน, ที่กล่าวว่านิไฟเป็นศาสดาพยากรณ์.

และมีคนอื่น ๆ ที่กล่าวว่า : ดูเถิด, ท่านเป็นเทพเจ้า, เพราะเว้นแต่ท่านเป็นเทพเจ้าแล้ว ท่านจะรู้ทุกสิ่งไม่ได้. เพราะดูเถิด, ท่านบอกเราถึงความนึกคิดของใจเรา, และบอกเราถึงสิ่งต่าง ๆ ด้วย; และแม้ท่านทำให้เรารู้ตัวฆาตกรที่แท้จริงของหัวหน้าผู้พิพากษาของเรา.

และ เวลานั้น ลาวจะกล่าวกับพวกท่านว่า ข้าพเจ้ามิใช่บໍຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້ເລີຍ ນອກຈາກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ເວລານັ້ນ ພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນຊື່ສັດ, ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພວກທ່ານ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นกับพวกเขาได้ไป และ เร็ด, ตามที่นิไฟได้กล่าวกับพวกเขา. และ จິ้งเบິง, ถ้าเจ้าຂອງເພິ່ນລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນຄວາມຈິງ; ເພາະອີງຕາມຄຳທີ່ລາວໄດ້ປະຕິເສດ, ແລະ ອີງຕາມຄຳທີ່ລາວໄດ້ສາລະພາບນຳອີກ.

และ ลาวถูกนำตัวมาเพื่อพิสูจน์ว่า ลาวเองเป็นฆาตกร, ถึงขนาดที่คนทั้งห้าได้รับการปล่อยตัวไป และ นิไฟก็ได้รับการปล่อยตัวไปเช่นกัน.

และ ชาวนิไฟบางคนได้เชื่อในคำเจ้าຂອງນິໄຟ; ແລະ ບາງຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນເລື່ອງນີ້ເພາະປະຈັກພະຍານຂອງຫ້າຄົນນັ້ນ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ປຽບໃຈເຫລື່ອມໃສໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄຸກ.

และ บัดนี้มีบางคนในบรรดาผู้คนที่เชื่อว่านิไฟเป็นศาสดา.

และ มีคนอื่น ๆ ที่เฝ้าว่า: จິ้งเบິง ເພິ່ນເປັນພຣະເຈົ້າ, ເພາະຖ້າຫາກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າແລ້ວ ເພິ່ນຈະຮູ້ຈັກທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງບໍ່ໄດ້. ເພາະຈິງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ບອກພວກເຮົາເຖິງຄວາມນັກຄິດທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ບອກເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆນຳອີກ; ແລະ ແມ່ນແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກຄວາມຕົວຈິງຂອງຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຂອງພວກເຮົາ.

Helaman 10

- 1 And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.
- 2 And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.
- 3 And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:
- 4 Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unwearyingness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

อีลามัน ๑๐

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีการแบ่งแยกกันขึ้นในบรรดาผู้คน, ถึงขนาดที่แบ่งกันไปทางนี้และทางนั้นและไปตามทางของตน, ทั้งให้หนีไฟอยู่ตามลำพัง, ขณะที่ท่านกำลังยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหนีไฟไปตามทางของท่านไปยังบ้านท่านเอง, โดยที่ใคร่ตรองถึงเรื่องต่าง ๆ ที่พระเจ้าทรงแสดงแก่ท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่ท่านกำลังใคร่ตรองอยู่ดังนั้น—โดยที่ใจห่อเหี่ยวมากเพราะความชั่วร้ายของผู้คนชาวนีไฟ, งานลับแห่งความมืดของพวกเขາ, และการกระทำฆาตกรรมของพวกเขา, และการปล้นสะดมของพวกเขา, และความชั่วช้าสามานย์นานัปการ—และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่ท่านกำลังใคร่ตรองในใจดังนี้, ดูเถิด, เสียงหนึ่งมาถึงท่านโดยกล่าวว่า :

เจ้าจงเป็นสุขเถิด, นีไฟ, เพราะสิ่งเหล่านั้นที่เจ้าทำไป; เพราะเราเห็นแล้วว่าเจ้าประกาศถ้อยคำ, ซึ่งเราให้เจ้า, แก่คนพวกนี้โดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย. และเจ้าไม่ได้กลัวพวกเขาเลย, และไม่ได้แสวงหาเพื่อชีวิตเจ้า, แต่แสวงหาความประสงค์ของเรา, และเพื่อรักษาบัญญัติของเรา.

อีลามัน ๑๐

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ มีมีการแบ่งแยกเกิดขึ้นในบรรดาผู้คน, เท็จจะขาดที่พวกเขาได้แยกกันไปทางนั้นทางนี้, ไปตามทางของไฟลวอ, ปะไทม์ไฟอยู่ตามลำพัง, ในขณะที่ยืนกำลังยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ มีไฟเดินทางมุ่งหน้ากับไปหาบ้านของเขานเอง, โดยที่เขานได้ ได้ตอเงเท็จเลื่องต่าง ๆ ที่พระผู้เป็นเจ้าได้สะแวงแก่เขาน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในขณะที่ยืนกำลังได้ตอเง—โดยที่มีมีความเล้าสะทลใจเพราะความชั่วร้ายของผู้นิชาวนีไฟ, ฏรฏานลับแห่งความมืดของพวกเขา, และ ฏานถาดทะฏาของพวกเขา, และ ฏานปุ่นจี้ของพวกเขา, และ ความชั่วร้ายนาฏปะฏานของพวกเขา—และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ขณะที่ยืนกำลังได้ตอเงในใจผู้นั้น, จ้งเบ้ง, สรฏได้มาหาเขาน มีความว่า:

เจ้าเป็นสุขแล้วนีไฟเพราะสิ่งที่ยเจ้าเร็ดไปนั้น; เพราะเร้าเห็นแล้วว่า เจ้าปะฏาถพระถ่า จ้งเร้าได้มอบให้แก่เจ้า, แก่ผู้นิบทอฏนี้โดย บ่รู้จ้กถิดเมื่อย. และ เจ้าบ่ข้านบทอฏเลีย, และ บ่ได้สะแวงหาเพื่อ จิวิตของถินเอง, แต่กระทำตาม ถวามปะสึงของเร้า, และ รัฏสาบันยัดของเร้า.

5 And now, because thou hast done this with such unwearyingness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

6 Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

7 Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

8 And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

9 And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

10 And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

11 And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

และบัดนี้, เพราะเจ้าทำการนี้ด้วยความไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยเช่นนั้น, ดูเถิด, เราจะอวยพรเจ้าตลอดกาล; และเราจะทำให้เจ้าทรงพลังในคำพูดและการกระทำ, ในศรัทธาและในการงาน; แท้จริงแล้ว, แม้จนสิ่งทั้งหมดที่จะเป็นไปกับเจ้าตามถ้อยคำของเจ้า, เพราะเจ้าจะไม่ขอสิ่งซึ่งตรงกันข้ามกับความประสงค์ของเรา.

ดูเถิด, เจ้าคือไนไฟ, และเราคือพระผู้เป็นเจ้า. ดูเถิด, เราประกาศมันแก่เจ้าต่อหน้าเหล่าเทพของเรา, ว่าเจ้าจะมีอำนาจเหนือคนพวกนี้, และจะลงทัณฑ์แผ่นดินโลกด้วยความอดอยาก, และด้วยโรคระบาด, และการทำลาย, ตามความชั่วร้ายของคนพวกนี้.

ดูเถิด, เราให้อำนาจแก่เจ้า, คืออะไรก็ตามที่เจ้าจะผนึกไว้บนแผ่นดินโลกจะผนึกไว้ในสวรรค์; และอะไรก็ตามที่เจ้าคลายไว้บนแผ่นดินโลกจะคลายไว้ในสวรรค์; และดังนั้นเจ้าจะมีอำนาจในบรรดาคนพวกนี้.

และดังนั้น, หากเจ้าจะกล่าวต่อวิหารนี้ให้มันแยกออกเป็นสอง, มันจะเป็นไปเช่นนั้น.

และหากเจ้าจะกล่าวแก่ภูเขานี้ว่า, จงพังลงมาและกลับราบเรียบ, มันจะเป็นไปเช่นนั้น.

และดูเถิด, หากเจ้าจะกล่าวว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงลงทัณฑ์คนพวกนี้, มันจะบังเกิดขึ้น.

และบัดนี้ดูเถิด, เราสั่งเจ้า, ให้เจ้าไปประกาศแก่คนพวกนี้, ว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพตรัสดังนี้ว่า: เว้นแต่เจ้าจะกลับใจเจ้าจะถูกลงทัณฑ์, แม้จนถึงความพินาศ.

และ บัดนี้, เพราะเจ้าได้เร่ร่อนมานี้โดยไม่รู้จักรอดเมื่อยถ์งั้น, จั้บเบ้ง, เร้าจะปะทานพอนใช้แก่เจ้าทะทลอดทาน; และ เร้าจะเร็ดใช้เจ้าย้งไทยในถ้าเว้า และ ในทานทะท้า และ ในสัดทา และ ในอวฏทาน; แท้จิ้งแล้ว, แม่นแต่ ทุกสิ่งทุกย่างจะเป้นไปตาม ถ้าเว้าของเจ้า, เพราะว่าเจ้าจะ บ่ຂໍสิ่งท้ทักักันຂ້ามกับถวามปะสัจของเร้าเลย.

จ้บเบ้ง, เจ้าถิถิไฟ, และ เร้าถิพระเจ้า. จ้บเบ้ง, เร้าปะทานแก่เจ้าถ้ข้าทะล้าทุดของเร้าว่า, เจ้าจะมีอำนาจเหนือกว่าผู้ถิถิพอกนี้, และ เร้าจะลิจิโทดโลทด้วย ถวามถิถิยาท และ ด้วยพะยาตโลถา, และ ถวามพินาตตามถวามຂໍວຮ້າຍຂອງผู้ถิถิพอกนี้.

จ้บเบ้ง, เร้าได้ใช้อำนาจแก่เจ้า, ถิสิ่งใดที่เจ้าจะ ຜະນຶກເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜະນຶກໃນສະຫວັນ; ແລະ ສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າຈະແກ້ໃຫ້ຫຼຸດເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກແກ້ໃຫ້ຫຼຸດໃນສະຫວັນ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຈົ້າຈະມີອຳນາດໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້.

ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະກ່າວກັບພຣະວິຫານນີ້ວ່າ ໃຫ້ມັນແຍກອອກເປັນສອງ, ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

ແລະ ຖ້າເຈົ້າຈະກ່າວກັບ ພູໜ່ວຍນີ້ວ່າ ໃຫ້ມັນພັງລົງມາ ແລະ ກັບມາຮາບພຽງ, ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະກ່າວວ່າ: ພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດຜູ້ຄົນພວກນີ້, ມັນກໍຈະເກີດຂຶ້ນ.

ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າໄປປະກາດກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້, ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຂົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ພວກທ່ານຈະຖືກລົງໂທດຈົນເຖິງ ຄວາມພິນາດ.

12 And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

13 Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

14 Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

15 And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

16 But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

และดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพระเจ้ารับสั่งถ้อยคำเหล่านี้กับนิไฟแล้ว, ท่านหยุดและไม่ได้ไปบ้านของท่านเอง, แต่กลับไปยังฝูงชนซึ่งกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปบนพื้นแผ่นดิน, และเริ่มประกาศแก่พวกเขาถึงพระวอนะของพระเจ้าซึ่งรับสั่งกับท่าน, เกี่ยวกับความพินาศของพวกเขาหากพวกเขาไม่กลับใจ.

บัดนี้ดูเถิด, ทั้งที่มีปาฏิหาริย์อันสำคัญยิ่งนั้นที่ไฟกระทำไปในการบอกพวกเขาเรื่องการตายของหัวหน้าผู้พิพากษา, พวกเขายังทำใจแข็งกระด้างและไม่ได้สดับฟังพระวอนะของพระเจ้า.

ฉะนั้นไฟจึงประกาศพระวอนะของพระเจ้ากับพวกเขา, มีความว่า : พระเจ้าตรัสไว้ดังนี้, เว้นแต่ท่านกลับใจ, ท่านจะถูกลงทัณฑ์แม้จนถึงความพินาศ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อนิไฟประกาศพระวอนะแก่คนเหล่านั้นแล้ว, ดูเถิด, พวกเขายังทำใจแข็งกระด้างและไม่ยอมสดับฟังคำของท่าน; ฉะนั้นพวกเขาสบประมาทท่าน, และหมายมั่นจะจับท่านโยนเข้าเรือนจำ.

แต่ดูเถิด, เดชานุภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าอยู่กับท่าน, และพวกเขาจึงจับท่านโยนเข้าเรือนจำไม่ได้, เพราะพระวิญญาณทรงพาท่านไปและนำออกไปจากกลุ่มชนเหล่านี้.

และ จัງเบื่อง, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น เวลาพระเจ้าเป็นเจ้ารับสั่งถ้อยคำเหล่านี้กับนิไฟแล้ว, เข่นได้หยุดสะทັง และ บໍ่ได้กับไปเรือนของเข่นเลีย, แต่ได้กับไปหาฝูงชนที่กระจัดกระจายกันอยู่ทั่วแผ่นดิน, และ เล่มปะภาดถໍ่พอกเข่าเห็ญพระถໍ่ของพระเจ้าเป็นเจ้า ฆໍ่ได้รับสั่งแก่เข่นทໍ่ทอกับถวามพินาศของพอกเข่า ถໍ่หาทพอกเข่าบໍ่กับใจ.

บัดนี้จ้จ้งเบื่อง, ทັງทໍ่สิ่งมะทัดสะจันอันย้งโทษ ฆໍ่มีนิไฟได้เร็ดไปใช้ผู้ถึนเข่นทอกับทการตายของทอทอผู้ถึถัดสิน, พอกเข่าย้งเร็ดใจแฉงทะถໍ่ย้งและ บໍ่เชื่อฟังพระถໍ่ของพระเจ้าเป็นเจ้าเลีย.

สะนั้บ นิไฟจ้งได้ปะภาดพระถໍ่ของพระเจ้าเป็นเจ้าอิท, มีถวามว่า: พระเจ้าเป็นเจ้าได้ทอถ้งนี้, ถໍ่หาทพอกทานบໍ่กับใจ, พอกทานจะถูกลึงโทดจันไปสู่ถวามพินาศ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ เมื่อนิไฟปะภาดพระถໍ่กับผู้ถึนเหล่านี้แล้ว, จ้งเบื่อง, พอกเข่าย้งเร็ดใจแฉงทะถໍ่ย้งและ บໍ่ยอมเชื่อฟังถໍ่เ้าของเข่นเลีย; สะนั้บ พอกเข่าจ้งได้พินปะพาดเข่น, และ ได้พะยายมจับเข่นเพือจะเอ้าเข่นเข้าถุก.

แต่จ้งเบื่อง, ถวามของพระเจ้าได้สะถึถึนุ้พิน, และ พอกเข่าจ้งจับเข่นเข้าถุกบໍ่ได้, เพาะพระถึนยานได้พาเข่นออกไปจากทอทางพอกเข่า.

17 And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านออกไปในพระวิญญาณดังนี้, จากกลุ่มชนหนึ่งไปอีกกลุ่มชนหนึ่ง, โดยประกาศพระวจนะของพระเจ้า เป็นเจ้า, แม้จนท่านได้ประกาศพระวจนะแก่คนทั้งหลายโดยทั่วกัน, หรือประกาศออกไปในบรรดาผู้คนทั้งหมดนั้น.

และ เขาเหล่านั้นได้บังเกิดขึ้นถึง พี่นได้ ออกไปในพระวิญญาณ, จากฝูงชนกลุ่มหนึ่ง, ประกาศพระวจนะของพระเจ้า, จินว่า พี่นได้ ประกาศต่อผู้คนที่ถือเท็จ, ทลได้สั่ง มั่นไปหาบ้านดาผู้คนที่ถือเท็จ.

18 And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, insomuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาไม่ยอมสดับฟังถ้อยคำของท่าน; และเริ่มมีการโต้แย้ง, ถึงขนาดที่พวกเขาแบ่งแยกกันเอง และเริ่มสังหารกันด้วยดาบ.

และ เขาเหล่านั้นได้บังเกิดขึ้นถึง พวก เขาบ่ยอมเชื่อฟังถ้อยคำของพี่นเลย; และ เล่มมีการขัดแย้งกันขึ้น, เท็จจะขาด ที่พวกเขาได้แบ่งแยก และ เล่มฆ่าฟัน กันด้วยดาบ.

19 And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

และปีที่เจ็ดสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.

และ ปีที่เจ็ดสิบเอ็ดแห่งการ ปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนที่ถือเท็จ ได้สิ้นสุดลงดังนี้.

Helaman 11

- 1 And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.
- 2 And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.
- 3 And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:
- 4 O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.
- 5 And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

ฮีลามัน ๑๑

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่เจ็ดสิบสองแห่งการปกครองของผู้พิพากษาคือมีความขัดแย้งเพิ่มขึ้น, ถึงขนาดที่มีสงครามอยู่ตลอดทั่วแผ่นดินในบรรดาผู้คนทั้งหมดของนีไฟ.

และเป็นกองโจรลับพวกนี้ที่ได้ดำเนินงานแห่งการทำลายล้างและความชั่วร้าย. และสงครามนี้มิอยู่ตลอดปีนั้น; และในปีที่เจ็ดสิบสามมันก็ยังมิอยู่ด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีนั้นนีไฟร้องทูลพระเจ้า, โดยกล่าวว่า :

ข้าแต่พระเจ้า, ขอย่ำทรงปล่อยให้คนเหล่านี้ถูกทำลายด้วยคมดาบ; ทว่าข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงให้มีความอดอยากขึ้นแทนในแผ่นดิน, เพื่อปลุกเร้าให้พวกเขาระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน, และพวกเขาอาจจะกลับใจและหันมาหาพระองค์.

และมันเป็นไปดังนี้, ตามถ้อยคำของนีไฟ. และมีความอดอยากครั้งใหญ่ในแผ่นดิน, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดของนีไฟ. และดังนั้นในปีที่เจ็ดสิบสี่ความอดอยากมิอยู่ต่อไป, และงานแห่งการทำลายล้างด้วยดาบหยุดลงแต่กลับรุนแรงด้วยความอดอยาก.

ฮีลามัน ๑๑

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่เจ็ดสิบสองแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน มันได้มีงานขัดแย้งกันหลายขึ้น, เหงาขาดที่มันมิมีสิ่งอุดมเกิดขึ้น ทะลอดทั่วแผ่นดินในบรรดาผู้คนของนีไฟทั้งหมัด.

และ มันผ่านพวกโจร ลับพวกนี้ที่ได้สร้างวฏฏงานแห่งความพินาศ และ ความชั่วร้าย. และ เร็ดเสกอยู่ทะลอดปีนั้น; และ ในปีที่เจ็ดสิบสามก็ยังมิสิ่งอุดมอยู่อีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีนี้ นีไฟได้ร้องทูลต่อพระผู้เป็นเจ้า, มีความว่า:

โอ พระผู้เป็นเจ้า, ข้าพยอมให้ผู้คนพวกนี้ถูกทำลายด้วยดาบเลย; แต่ โอ พระอัยเจ้าเอ๋ย, แต่ขอใช้มี ความอดอยากแทนทั่วแผ่นดินนี้เถิด, เพื่อจะได้กระตุ้นพวกเขาให้ละมืกเหิงพระผู้เป็นเจ้าอึงเป็นพระเจ้าของพวกเขเ้า, และ บางทีพวกเขาอาจจะกลับใจ และ หันมาหาพระอึง.

และ มันก็ได้เป็นไปตามคำอ้อนวอนของนีไฟ. และ มันจึงมีความอดอยากหลายที่สุดเ็นแผ่นดิน ในบรรดาผู้คนของนีไฟทั้งหมัด. และ มันมีความอดอยากติดต่อกันไป จินรอดปีทีเจ็ดสิบสี่ก็ยังมีความอดอยากอยู่, และ วฏฏงานแห่งความพินาศด้วยดาบได้หยุดติลวิ, แต่ว่าความอดอยากกับมาร้ายแรงขึ้น.

6 And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

7 And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

8 And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

9 And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

10 O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

และงานแห่งการทำลายล้างนี้ดำเนินต่อไปในปีที่เจ็ดสิบห้าด้วย. เพราะแผ่นดินถูกลงทัณฑ์จนแห้งแล้ง, และไม่มีธัญพืชออกมากในฤดูกาลของธัญพืช; และทั้งแผ่นดินโลกถูกลงทัณฑ์, แม้ในบรรดาชาวเลมันดั่งเช่นในบรรดาชาวนีไฟ, ดังนั้น พวกเขาถูกลงทัณฑ์เพื่อพวกเขาจะตายเป็นพัน ๆ คนในส่วนของแผ่นดินที่ชั่วร้ายมากกว่า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนเห็นว่าตนกำลังจะตายเพราะความอดอยาก, และพวกเขาเริ่มระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา; และพวกเขาเริ่มระลึกถึงถ้อยคำของนีไฟ.

และผู้คนเริ่มวิงวอนกับหัวหน้าผู้พิพากษาของตนและผู้นำของตน, เพื่อคนพวกนั้นจะกล่าวแก่นีไฟว่า : ดูเถิด, เรารู้ว่าท่านคือคนของพระผู้เป็นเจ้า, และฉะนั้นโปรดร้องทูลพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราเพื่อพระองค์จะทรงปลดความอดอยากนี้ไปจากเรา, เกลือกคำทั้งหมดที่ท่านพูดไว้เกี่ยวกับความพินาศของเราจะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกผู้พิพากษากล่าวแก่นีไฟ, ตามถ้อยคำที่ต้องการให้พูด. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อนีไฟเห็นว่าผู้คนกลับใจและนอบน้อมถ่อมตนอยู่ในผ้ากระสอบ, ท่านจึงร้องทูลพระเจ้าอีก, โดยกล่าวว่า :

ข้าแต่พระเจ้า, ทรงดูเถิดคนเหล่านี้กลับใจแล้ว; และพวกเขากวาดล้างกองโจรแกติแอนตันออกไปจากบรรดาพวกเขาถึงขนาดที่คนพวกนั้นสูญสิ้น, และคนพวกนั้นซ่อนแผนลับของตนไว้ในดิน.

และ ความอดอยากนี้ได้มีอยู่ต่อไปจนรอดปีที่เจ็ดสิบห้าอีก. เพราะแผ่นดินถูกลงทัณฑ์จนแห้งแล้ง บ่มเพาะพืชพันธุ์ออกมากเกิดเห็บในละอองน้ำ; และ ทั้งแผ่นดินโลกถูกลงทัณฑ์ แหม่น แต่ในบรรดาชาวเลมันดั่งเช่นกับในบรรดาชาวนีไฟ จินพวกเขาเป็นพันธุ์ที่ถูกวิงวอนตายไปในแผ่นดินส่วนที่มีถิ่นอยู่อย่างทลวงทลายอาลัย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนเห็นว่าตนกำลังจะตายเพราะความอดอยาก, และ พวกเขาเริ่มระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจึงเป็นพระเจ้าของพวกเรา; และ พวกเขารับรู้ถึงถ้อยคำของนีไฟ.

และ ผู้คนเริ่มวิงวอนทูลขอผู้พิพากษา และ ผู้นำของพวกเขาเหล่านั้นให้แก่นีไฟว่า : จักรพรรดิ, พวกเรารู้แล้วว่า ท่านเป็นบิดาของพระเจ้า, และฉะนั้น จักรพรรดิจงร้องทูลต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงเป็นพระเจ้าของพวกเราแต่บัดนี้ เพื่อให้พระเจ้าทรงปลดความอดอยากนี้ไปจากพวกเรา, ยืนยันว่า คำทั้งหมดที่ท่านพูดไว้เกี่ยวกับความพินาศของพวกเราจะบังเกิดเป็นจริง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกผู้พิพากษาได้แก่นีไฟตามถ้อยคำที่ผู้คนต้องการให้เขา. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลาที่นีไฟเห็นว่าผู้คนกลับใจแล้ว และได้ถ่อมตนอยู่ในผ้ากระสอบ, แล้วเขาร้องทูลต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, มีความว่า:

โอ พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, จักรพรรดิพระองค์ผู้ทรงปลดปล่อยผู้คนพวกนี้ให้กลับใจแล้ว; และ พวกเขากวาดล้างพวกกบฏของแกติแอนตันออกไปจากบรรดาพวกเขาแล้ว เจริญเพราะที่พวกเขาได้กลับใจแล้ว, และ พวกเขากลับใจในแผ่นดินแล้ว.

11 Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

12 O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

13 O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

14 O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

15 Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

16 And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

บัดนี้, ข้าแต่พระเจ้า, เพราะความอ่อนน้อมของพวกเขานี้ ขอพระองค์ทรงคลายพระพิโรธของพระองค์เถิด, และขอให้พระพิโรธของพระองค์ผ่อนคลายเป็นความพินาศของคนชั่วร้ายเหล่านั้นซึ่งพระองค์ทรงทำลายสิ้นแล้ว.

ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์ทรงคลายพระพิโรธของพระองค์เถิด, แท้จริงแล้ว, พระพิโรธอันรุนแรงของพระองค์, และทรงทำให้ความอดอยากในแผ่นดินนี้ยุติลงเถิด.

ข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงสดับฟังข้าพระองค์, และทรงให้เป็นไปตามถ้อยคำของข้าพระองค์, และทรงส่งฝนมาบนพื้นพิภพ, เพื่อนางจะผลิตดอกออกผล, และธัญพืชของนางในฤดูกาลของธัญพืช.

ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ทรงสดับฟังถ้อยคำของข้าพระองค์เมื่อข้าพระองค์ทูลว่า, ขอให้ความอดอยาก, เพื่อโรคราบาดที่เกิดจากดาบจะได้ยุติ; และข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์, แม้ในเวลานี้, จะทรงสดับฟังถ้อยคำของข้าพระองค์, เพราะพระองค์ตรัสว่า: หากคนพวกนี้กลับใจเราจะละเว้นพวกเขา.

แท้จริงแล้ว, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ทรงเห็นว่าพวกเขากลับใจแล้ว, เพราะความอดอยากและโรคราบาดและความพินาศที่เกิดกับพวกเขา.

และบัดนี้, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์จะไม่ทรงคลายพระพิโรธของพระองค์ไปหรือ, และไม่ทรงลองดูอีกหรือว่าพวกเขาจะรับใช้พระองค์? และหากเป็นเช่นนั้น, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์จะทรงอวยพรพวกเขาได้ตามพระคำรับใช้ของพระองค์ที่ตรัสไว้.

บัดนี้, โอ พระผู้เป็นเจ้า, เพราะความถ่อมตัวของพวกเขาเหล่านี้ ขอให้พระอภัยพิบัติของพระพิโรธของพระองค์ไปเสีย, และขอให้พระอภัยพิบัติของพระองค์กับความพินาศของดินชั่วเหล่านี้ ซึ่งพระอภัยพิบัติได้ทำลายไปแล้ว.

โอ พระผู้เป็นเจ้า, ขอให้พระอภัยพิบัติของพระอภัยพิบัติไปเถิด, แท้จริงแล้ว, จงให้พระอภัยพิบัติอันรุนแรงของพระองค์ไป, และ จงเร็ดใช้ความอดอยากอยู่ในแผ่นดินนี้ด้วยเถิด.

โอ พระผู้เป็นเจ้า, จงโปรดส่งฝนให้น้อยด้วยเถิด, และ ขอให้ฝนเป็นไปตามคำเจ้าของข้าพระองค์ด้วยเถิด, และ จงส่งฝนลงมาเหนือพื้นแผ่นดินโลกด้วยเถิด เพื่อมันจะออกผลของมัน, และออกผลของมันในฤดูของผล.

โอ พระอภัยพิบัติเถิด, พระอภัยพิบัติ ยินยอมถ้อยคำของข้าพระองค์ เวลาข้าพระองค์ทูลว่า ขอให้มีความอดอยากเกิดขึ้นเพื่อพินาศโลกที่เกิดมาจากดาบจะได้ยุติลง, และ ข้าพระองค์รู้ว่า พระอภัยพิบัติ ยินยอมถ้อยคำของข้าพระองค์ในเวลานี้ เพราะพระอภัยพิบัติได้ทูลว่า: ถ้าหากผู้คนพวกนี้กลับใจ, แล้วเราจะไว้ชีวิตของพวกเขาคือ.

แท้จริงแล้ว, โอ พระผู้เป็นเจ้า, และพระอภัยพิบัติว่าพวกเขากลับใจแล้ว, เพราะความอดอยาก และ พินาศโลก และ ความพินาศ ซึ่งเกิดกับพวกเขา.

และ บัดนี้, โอ พระผู้เป็นเจ้า, พระอภัยพิบัติจะบ่งชี้พระอภัยพิบัติของพระอภัยพิบัติ, และ จะบ่งชี้ผลของอภัยพิบัติว่า พวกเขาคือรับใช้พระอภัยพิบัติ? และ ถ้าหากเป็นเช่นนั้น, โอ พระผู้เป็นเจ้า, พระอภัยพิบัติจะอวยพรพวกเขาได้ตามพระอภัยพิบัติของพระอภัยพิบัติ ซึ่งพระอภัยพิบัติได้ทูลไว้.

17 And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, inso-much that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

18 And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

19 And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

20 And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีที่เจ็ดสิบหกพระเจ้าทรงคลาย พระพิโรธของพระองค์จากผู้คน, และทรงทำให้ฝนตกบนแผ่นดินโลก, ถึงขนาดที่นางได้ผลิดอกออกผลในฤดูกาลแห่งผล. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนางให้อัญพืชของนางในฤดูกาลแห่งอัญพืช.

และดูเถิด, ผู้คนชื่นชมยินดีและเฉลิมพระเกียรติพระผู้เป็นเจ้า, และทั่วทั้งผืนแผ่นดินเต็มไปด้วยความชื่นชมยินดี; และพวกเขาไม่ได้พยายามทำลายนีไฟอีกต่อไป, แต่พวกเขานับถือท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่, และเป็นบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, โดยที่ได้รับพลังอำนาจและสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่จากพระผู้เป็นเจ้า.

และดูเถิด, ลีไฮ, น้องท่าน, ไม่ได้ด้อยกว่าท่านแม้แต่ในสิ่งที่เกี่ยวกับความชอบธรรม.

และดังนั้นเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของนีไฟเริ่มรุ่งเรืองอีกในแผ่นดิน, และเริ่มสร้างแผ่นดินรกร้างของพวกเขาขึ้นมาใหม่, และเริ่มขยายเผ่าพันธุ์และกระจายออกไป, แม้จนพวกเขาพำนักอยู่ทั่วทั้งผืนแผ่นดิน, ทั้งทางเหนือและทางใต้, จากทะเลตะวันตกไปทะเลตะวันออก.

และ เทตການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີເຈັດສິບຫົກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປຈາກຜູ້ຄົນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ຝົນຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນໄດ້ອອກໝາກຂອງມັນໃນລະດູທີ່ມີໝາກ. ແລະ ທີ່ການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນໄດ້ອອກພືດຂອງມັນໃນລະດູທີ່ມີພືດ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນໄດ້ມີຄວາມປະຕິບັດດີ ແລະ ໄດ້ຖວຍບາລະມີແກ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ທັງຜົນແຜ່ນດິນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປະຕິບັດດີ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມທຳລາຍນີໄຟອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ນັບຖືເພິ່ນວ່າເປັນສາດສະດາ ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລີໂຮນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ ນ້ອຍໜ້າໄປກວ່າເພິ່ນໃນເລື່ອງກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳນີ້ເລີຍ.

ແລະ ທີ່ການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້ຄື ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນອີກໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ເລີ່ມເສີມສ້າງແຜ່ນດິນທີ່ຮີກຮາງຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມມີຜູ້ຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ປົກຄຸມທັງຜົນແຜ່ນດິນທັງທາງເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້, ຈາກທະເລທາງຕາເວັນຕົກຫາທະເລທາງຕາເວັນອອກ.

21 And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

22 And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

23 And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

24 And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่เจ็ดสิบหกสิ้นสุดลงในความสงบสุข. และปีที่เจ็ดสิบเจ็ดเริ่มด้วยความสงบสุข; และศาสนจักรขยายออกไปทั่วทั้งผืนแผ่นดิน; และผู้คนส่วนมาก, ทั้งชาวไนไฟและชาวเลมัน, เป็นของศาสนจักร; และพวกเขามีความสงบสุขยิ่งนักในแผ่นดิน; และปีที่เจ็ดสิบเจ็ดสิ้นสุดลงดังนี้.

และพวกเขามีความสงบสุขในปีที่เจ็ดสิบแปดด้วย, นอกจากมีความขัดแย้งบ้างเกี่ยวกับประเด็นของหลักคำสอนซึ่งศาสตพยากรณ์วางไว้.

และในปีที่เจ็ดสิบเก้าเริ่มมีการวิวาทมาก. แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไนไฟกับลีไฮ, และพี่น้องของท่านซึ่งรู้เกี่ยวกับประเด็นที่แท้จริงของหลักคำสอน, โดยได้รับการเปิดเผยอยู่ทุกวัน, ฉะนั้นพวกเขานำส่งสอนผู้คน, ถึงขนาดที่ทำให้การวิวาทของคนทั้งหลายสิ้นสุดลงในปีเดียวกันนั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่แปดสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของไนไฟ, มีผู้คนที่แตกแยกไปจากผู้คนของไนไฟจำนวนหนึ่ง, ซึ่งไม่กี่ปีก่อนนี้แยกไปหาชาวเลมัน, และรับเอาชื่อชาวเลมันไว้กับตน, และอีกจำนวนหนึ่งด้วยซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลที่แท้จริงของชาวเลมัน, โดยที่ถูกรบกวน, หรือพวกที่แตกแยกย้ายให้โกรธ, ฉะนั้นพวกเขาก็เริ่มทำสงครามกับพี่น้องตน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ปีที่เจ็ดสิบหกได้สิ้นสุดลงด้วยสันติสุข. และ ปีที่เจ็ดสิบเจ็ดก็เริ่มต้นด้วยสันติสุข; และ สาตสະໜາຈັກກ໌ได้ขยายไปทั่วผืนแผ่นดิน; และ ผู้คนส่วนทหลาย ทั้ง ชาวเลมัน และ ชาวไนไฟได้เข้ารวม สาตສະໜາຈັກກ໌; และ พวกเขາได้มี สັນຕິສຸກທລາຍທີ່ສຸດໃນແຜ່ນດິນ; และ ปีທີ່เจ็ดสิบเจ็ดได้สิ้นสุดลงดังนี้.

และ พวกเขາได้มีสันຕິສຸກໃນປີທີ່ເຈັດສິບແປດອີກ ນອກຈາກວ່າມີການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນເລັກໜ້ອຍກ່ຽວກັບຫລັກທຳຂອງຄຳສອນ ຊຶ່ງສາດສະດາທັງຫລາຍໄດ້ຊຽນໄວ້.

และ ในปีที่เจ็ดสิบเก้าก็เริ่มมีการผิดทຽງກັນຂຶ້ນ. แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ไนไฟกับลีไฮ, และ พี่น้องของพวกเขາส่วนทหลายຄົນ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຫລັກທຳອັນແທ້ຈິງຂອງຄຳສອນ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ ການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງທຸກໆມື້, ສະນັ້ນ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງສອນຜູ້ຄົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເພິ່ນເຮັດໃຫ້ການຜິດຖຽງກັນຂອງພວກເຂົາ ສິ້ນສຸດລົງໃນປີດຽວກັນນັ້ນ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีที่แปดสิบແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ຄູແລຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟ, ມັນມີຜູ້ຄົນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ແຍກອອກໄປຈາກຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟ ບໍ່ເທົ່າໃດປີມານີ້ ໄດ້ຂ້າມໄປຫາຊາວເລມັນ ແລະ ຮັບເອົາຊື່ຊາວເລມັນ, ແລະ ມີຄົນອີກຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນແທ້ຈິງຂອງຊາວເລມັນຖືກພວກທີ່ແຍກອອກໄປນັ້ນຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມເຮັດສົງຄາມກັບພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ.

- 25 And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.
- 26 And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.
- 27 Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.
- 28 And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.
- 29 But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- 30 And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.
- และพวกเขาก่อทำมาตการกรรม และการปล้นสะดม; และแล้วจะถอยกลับไปในภูเขา, และในแดนทุรกันดารและสถานที่ลับ, โดยซ่อนตัวมิให้ใครพบได้, โดยมีผู้คนมาเพิ่มจำนวนขึ้นทุกวัน, ถึงขนาดที่มีพวกแตกแยกออกไปหาพวกเขา.
- และดังนั้นหลังจากช่วงเวลาหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, แม้ในเวลาไม่กี่ปี, พวกเขากลายเป็นกองโจรขนาดใหญ่ยิ่ง; และพวกเขาค้นแผนลับทั้งหมดของแกดิแอนตันออกมา; และดังนั้นพวกเขากลายเป็นโจรของแกดิแอนตัน.
- บัดนี้ดูเถิด, พวกโจรเหล่านี้ทำให้เกิดความหายนะร้ายแรง, แท้จริงแล้ว, แม้ความพินาศใหญ่หลวงในบรรดาผู้คนของนีไฟ, และในบรรดาผู้คนชาวเลมมันด้วย.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสมควรที่จะมีการหยุดยั้งงานแห่งการทำลายล้างนี้; ฉะนั้นพวกเขาจึงส่งกองทัพที่มีกำลังพลเข้มแข็งไปในแดนทุรกันดารและบนภูเขาเพื่อค้นหาโจรกลุ่มนี้, และทำลายพวกเขาเสีย.
- แต่ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีเดียวกันนั้นพวกเขาถูกขับไล่กลับมาแม้เข้ามาในผืนแผ่นดินของตนเอง. และปีที่แปดสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในต้นปีที่แปดสิบเอ็ดพวกเขาแยกออกไปต่อสู้กับโจรกลุ่มนี้อีก, และทำลายพวกนั้นเป็นจำนวนมาก; และพวกเขาได้รับความพินาศมากด้วย.
- และ พวกเขາได้เร็ดການຄາດຕະກຳ ແລະ ປຸ້ນຈີ້; ຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍຖອຍກັບເຂົ້າໄປໃນພູເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານ ແລະ ໃນບ່ອນລັບຂອງພວກເຂົາ, ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດພົບເຫັນ, ໂດຍມີຈຳນວນຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນທຸກໆວັນ, ຕາບໃດທີ່ມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍແຍກອອກໄປຫາພວກເຂົາ.
- ແລະ ໃນເວລາໜຶ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາບໍ່ເທົ່າໃດປີ, ພວກເຂົາໄດ້ກັບກາຍມາເປັນໂຈນພັກໃຫຍ່ທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນຫາແຜນລັບທັງໝົດຂອງແກດີອານທັນອອກມາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກາຍມາເປັນພວກໂຈນຂອງແກດີອານທັນດັ່ງນີ້.
- ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກໂຈນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ສ້າງຄວາມເຄື່ອດຮ້ອນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ສ້າງຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີ້ໄຟ, ແລະ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຊາວເລມມັນນຳອີກ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືມັນເປັນການສົມຄວນທີ່ຈະຢຸດຕິວຽກງານແຫ່ງຄວາມພິນາດນີ້; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງກອງທັບທີ່ມີກຳລັງຄົນອັນເຂັ້ມແຂງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັບດານ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນພູເຂົາ ເພື່ອຊອກຫາພວກໂຈນພັກນີ້, ເພື່ອຈະໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາເສຍ.
- ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນປີດຽວກັນນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບລີ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາຄືເກົ່າ. ແລະ ປີທີ່ແປດສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນຜູ້ຄົນຂອງນີ້ໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີ່ແປດສິບເອັດຄື ພວກເຂົາໄດ້ຍົກອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກໂຈນພັກນີ້ອີກ, ແລະ ໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຮັບການເສຍຫາຍຢ່າງໜັກຄັ້ງ.

31 And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

32 And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, insomuch that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

33 Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

34 Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

35 And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

36 And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

และพวกเขาจำต้องกลับจากแดนทุรกันดารและจากภูเขามายังผืนแผ่นดินของตนอีก, เพราะจำนวนอันมากมายยิ่งนักของโจรเหล่านั้นซึ่งมีอยู่ชุกชุมในภูเขาและแดนทุรกันดาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีนี้สิ้นสุดลงดังนี้. และพวกโจรยังคงเพิ่มขึ้นและทวีกำลัง, ถึงขนาดที่พวกเขาทำทลายกองทัพทั้งหมดของชาวนิไฟ, และของชาวเลมมันด้วย; และพวกเขานำความหวาดกลัวอย่างใหญ่หลวงมาสู่ผู้คนทั่วผืนแผ่นดิน.

แท้จริงแล้ว, เพราะพวกนี้ไปเยือนหลายส่วนของแผ่นดิน, และก่อความพินาศใหญ่หลวงแก่สถานที่เหล่านั้น; แท้จริงแล้ว, ฆ่าเสียเป็นอันมาก, และพาคนอื่น ๆ ไปเป็นเชลยในแดนทุรกันดาร, แท้จริงแล้ว, และยิ่งกว่านั้นโดยเฉพาะพวกผู้หญิงของพวกเขาลูก ๆ ของพวกเขา.

บัดนี้ความชั่วใหญ่หลวงนี้, ซึ่งมาถึงผู้คนเพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขາ, ได้ปลุกเร้าพวกเขารื้อฟื้นอีกครั้งถึงระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

และปีที่แปดสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้.

และในปีที่แปดสิบสองพวกเขาเริ่มลืมพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาอีก. และในปีที่แปดสิบสามพวกเขาเริ่มแก่กล้าขึ้นในความชั่วช้าสามานย์. และในปีที่แปดสิบสี่พวกเขาไม่ได้เปลี่ยนทางเดินของตน.

และ พวกเขາได้ถูกรบกับใช้หนีออกจากถิ่นแท้งแล้งกันดาน และออกจากภูเขาถิ่นไปหาแผ่นดินของพวกเขาเองอีก เพราะมันมีพวกโจรเป็นจำนวนทลวงหลายข้งมีอยู่ทั่วไปในภูเขา และ ในถิ่นแท้งแล้งกันดาน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นปีนี้ได้สิ้นสุดลงดังนี้. และ พวกโจรได้มีกำลังเพิ่มขึ้นถึมอีก, และ เข้มแวงขึ้น, เท็จจะพาดที่พวกเขาสามารถต้านทานกองทัพของชาวนิไฟ และ ของชาวเลมมันนาอีก; และ พวกเขาได้นำเอาความข้านก้อย่างใหญ่หลวงมาทำให้ผู้ถิ่นที่อื้อฉวนแผ่นดิน.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้เข้าไปหาแผ่นดินพาทส่วนต่างๆหลายแห่ง, และ ได้เร็ดความเสียหายอันใหญ่หลวงให้ถิ่นที่หลาย; แท้จริงแล้ว, ได้ฆ่าผู้ถิ่นอย่างทลวงหลาย และ ได้จับเอาทลวงถิ่นไปเป็นชะเลียในถิ่นแท้งแล้งกันดาน, แท้จริงแล้ว, ยิ่งไปกว่านั้น โดยสพะะพวกผู้ยั้งของพวกเขา และ เด็กน้อยของพวกเขา.

บัดนี้ความชั่วอันใหญ่หลวงนี้ข้งมาสู่ผู้ถิ่นพะะความชั่วร้ายของพวกเขา, มันได้ปลุกให้พวกเขารื้อฟื้นเพื่อใช้พวกเขาละนึกเทียงพระผู้เป็นเจ้าอึงเป็นพระเจ้าของพวกเขา.

และ ปีที่แปดสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้ตัดสินได้สิ้นสุดลงดังนี้.

และ ในปีที่แปดสิบสอง พวกเขาได้ลืม ลืมพระผู้เป็นเจ้าอึงเป็นพระเจ้าของพวกเขา. และ ในปีที่แปดสิบสาม พวกเขารบยิ่งเทียงทลวงขึ้นในความชั่วร้าย. และ ในปีที่แปดสิบสี่ พวกเขารบได้แก่ไขทิดทางของพวกเขาลือ.

37 And it came to pass in the
eighty and fifth year they did wax
stronger and stronger in their
pride, and in their wickedness;
and thus they were ripening again
for destruction.

38 And thus ended the eighty and
fifth year.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปี
ที่แปดสิบห้าพวกเขาแก่กล้ายิ่งขึ้น
และยิ่งขึ้นในความจองหองของ
ตน, และในความชั่วร้ายของตน;
และดังนั้นพวกเขากำลังสุกงอมอีก
ครั้งสำหรับความพินาศ.

และปีที่แปดสิบห้าสิ้นสุดลง
ดังนี้.

และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นในปีที่
แปดสิบห้า พวกเขาได้แก่กล้าหลายขึ้น
ในความทะนิงตัว และ ในความ
ชั่วร้ายของพวกเขา; และ พวกเขา
กำลังสุกงอมถึงขั้นเพื่อความพินาศ.

และ ปีที่แปดสิบห้าได้สิ้นสุดลงถึง
นี้.

Helaman 12

- 1 And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.
- 2 Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

ยิลามัน ๑๒

และดังนั้นเราจะเห็นว่าการหลอกลวง, และความรวนเรของใจลูกหลานมนุษย์เป็นอย่างไรด้วย; แท้จริงแล้ว, เราจะเห็นว่าพระเจ้าในพระมหากษัตริย์คุณอันไม่มีที่สุดของพระองค์ประทานพรและทรงทำให้คนที่มอบความไว้วางใจในพระองค์รุ่งเรือง.

แท้จริงแล้ว, และเราจะเห็นในเวลานั้นเองเมื่อพระองค์ทรงทำให้ผู้คนของพระองค์รุ่งเรือง, แท้จริงแล้ว, ในการเพิ่มพูนท้องทุ่งของพวกเขา, ฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของพวกเขา, และในทอง, และในเงิน, และในสิ่งมีค่าทุกประเภทของทุกชนิดและทุกอย่าง; ทรงไว้ชีวิตพวกเขา, และทรงปลดปล่อยพวกเขาจากเงื้อมมือศัตรู; ทรงทำให้ใจศัตรูของพวกเขาอ่อนลงเพื่อจะไม่ประกาศสงครามกับพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และท้ายที่สุด, ทรงทำทุกสิ่งเพื่อความผาสุกและความสุขของผู้คนของพระองค์; แท้จริงแล้ว, หลังจากนั้นคือเวลาที่พวกเขาทำใจตนแข็งกระด้าง, และลืมพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, และเหยียบย่ำพระผู้บริสุทธิ์ไว้ใต้เท้าของพวกเขา—แท้จริงแล้ว, และนี่เพราะความสบายของพวกเขา, และความรุ่งเรืองยิ่งของพวกเขา.

ยิลามัน ๑๔

และ พวกเราจึงเห็นได้ถึงความบໍ่
ถูกຕ້ອງ และ ความบໍ່ซັກແໜ້ນຂອງ
ຂອງລູກຫລານມະນຸດ ດັ່ງນີ້ວ່າ ມັນເປັນໄປ
ແນວໃດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາສາມາດ
ເຫັນໄດ້ວ່າ ໃນພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ປະທານ
ພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ ໄວ້ວາງໃຈໃນ
ພຣະອົງ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຫັນໄດ້
ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງ
ພຣະອົງຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ໃນການເພີ່ມພູນໂຮ່ນາຂອງພວກເຂົາ,
ຝູງສັດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້
ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄ່າຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ສິ່ງຂອງມີຄ່າບາງປະການຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ສິ່ງຂອງທີ່ເຮັດດ້ວຍຝີມີອັນປານິດ
ຂອງພວກເຂົາ, ໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ປົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີ
ຂອງສັດຕູ; ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງສັດຕູຂອງພວກ
ເຂົາອ່ອນລົງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ມາເຮັດ
ສົງຄາມກັບພວກເຂົາອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ກະທຳທຸກສິ່ງທຸກ
ຢ່າງເພື່ອຄວາມຜາສຸກ ແລະ ຄວາມ
ສຸກສະບາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ມັນກໍຍັງມີຕອນທີ່ພວກເຂົາເຮັດ
ໃຈ ແຂງກະດ້າງຢູ່ ແລະ ໄດ້ຫລົງລືມພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ໄດ້ ຍຽບຍຳພຣະຜູ້ບໍລິສຸດໄວ້ໄດ້ດີນ
ຂອງພວກເຂົາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ
ທັງໝົດນີ້ຍ້ອນວ່າຄວາມສະບາຍຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຢ່າງຍິ່ງຂອງພວກເຂົາ.

3 And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

4 O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hear-ken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

5 Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

6 Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

และดังนั้นเราจึงเห็นว่าเว้นแต่พระเจ้าจะทรงลงโทษผู้คนของพระองค์ด้วยความทุกข์หลายอย่าง, แท้จริงแล้ว, เว้นแต่พระองค์จะทรงเยือนพวกเขาด้วยความตายและด้วยความหวาดหวั่น, และด้วยความอดอยากและด้วยโรคระบาดนานัปการแล้ว, พวกเขาจะไม่นึกถึงพระองค์.

โอช่างโง่เขลา, และช่างถือดีเพียงไร, และชั่ว, และคล้ายดังมารเพียงใด, และรวดเร็วเพียงใดที่จะทำความชั่วช้าสามานย์, และเชื่อฟังเพียงใดที่จะทำดี, คือลูกหลานมนุษย์; แท้จริงแล้ว, รวดเร็วเพียงใดที่จะสดับฟังถ้อยคำของมารร้าย, และที่จะให้ใจพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ของโลก !

แท้จริงแล้ว, รวดเร็วเพียงใดที่จะทะนงตนด้วยความถือดี; แท้จริงแล้ว, รวดเร็วเพียงใดที่จะโอ้อวด, และทำสิ่งนานัปการซึ่งเป็นความชั่วช้าสามานย์; และพวกเขาเชื่อฟังเพียงใดที่จะระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, และเงี่ยหูฟังคำปรึกษาของพระองค์, แท้จริงแล้ว, เชื่อฟังเพียงใดที่จะเดินในทางแห่งปัญญา !

ดูเถิด, พวกเขาไม่ปรารถนาให้พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, ผู้ทรงสร้างพวกเขา, ทรงปกครองและทรงครองเหนือพวกเขา; ทั้งที่ทรงมีพระคุณความดีอันใหญ่หลวงและพระเมตตาของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา, พวกเขายังถือว่าคำปรึกษาของพระองค์ไร้ค่า, และพวกเขาไม่ยอมให้พระองค์เป็นผู้นำทางของพวกเขา.

และ พวกเราจึงเห็นด้วยกันว่า ถ้าหากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าบ่ ดิสอนผู้ถนองพระองค์ด้วยความทุกข์นานาประการ, แท้จริงแล้ว, ถ้าหากพระเจ้าผู้บ่ สะเดັดมา ยัรมยามพวกเจ้าด้วยความตาย และด้วยความข้านกหวายที่สุด, และด้วยความอดอยาก, และ ด้วยพะยาบ โลธา, พวกเจ้าก็จะบ่ ละมิกเหิง พระอริเเลีย.

โอ ลูกหลานมนุษย์ เจ้าช่างมาโง่เขล่านั้, และ อดกิดเข้มนั้, และ ชั่วเข้มนั้, และ ถ่าช้าเข้มนั้, และ ว่องไวเข้มนั้ที่จะเร็ดความชั่วร้าย, และ ชักช้าเข้มนั้ที่จะเร็ดความดี; แท้จริงแล้ว, ว่องไวเข้มนั้ที่จะเื่อกัฟักถ่าเจ้าของมารร้าย และ พมิกหมุ่นอยู่กับสิ่งทีบ่มีปะโทษดของโลกล!

แท้จริงแล้ว, ว่องไวเข้มนั้ที่จะละเมิเพื่ฝืนด้วย ความทะนิงถิว; แท้จริงแล้ว, ว่องไวเข้มนั้ที่จะอดอ้าง และ เร็ดนารุปะการชื่งเป็นความชั่วร้าย; และ ชักช้าเข้มนั้ที่จะละมิกเหิงพระผู้เป็นเจ้าอริเเลียเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า, และ บ่ได้ถักัใจฟักถ่าเมะน้าของ พระอริเ, แท้จริงแล้ว, ชักช้าเข้มนั้ที่จะเดินในทางแห่งปัญญา!

จ้งเบ่ง, พวกเจ้าบ่ปาดทะขนาที่ จะให้พระผู้เป็นเจ้าอริเเลียเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า, ผู้ ส้างพวกเจ้า, ปิกถองพวกเจ้า, และ ถอบถองดูแลพวกเจ้า; ทั้งถที่พระทะลุนาถิถุนอันย้งไทยของพระอริเ และ พระเมตตาของ พระอริเมีถ่พวกเจ้า, พวกเจ้าย้งถิถ่าถ่าเมะน้าของพระอริเบ่มีถ่า, และ พวกเจ้าบ่ยอมให้พระอริเเป็นผู้นำทางของพวกเจ้า.

7 O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

8 For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

9 Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

10 And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

11 Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

12 Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

13 Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

14 Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

15 And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

16 And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

โอ้ความไม่สลักสำคัญของลูกหลานมนุษย์ใหญ่หลวงเพียงใด; แท้จริงแล้ว, แม้พวกเขาเล็กน้อยกว่าผงธุลีของแผ่นดินโลก.

เพราะเหตุเกิด, ภูมิธาตุของโลกเคลื่อนไปทางนี้และทางโน้น, เพื่อแยกออกจากกัน, ด้วยบัญชาของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่และเป็นนิจของเรา.

แท้จริงแล้ว, ดินเกิดโดยสุรเสียงของพระองค์ทำให้เนินเขาและภูเขาสั่นและหวั่นไหว.

และโดยพลังแห่งสุรเสียงของพระองค์มันแตกแยก, และกลับราบเรียบ, แท้จริงแล้ว, แม้เหมือนกับหุบเขา.

แท้จริงแล้ว, โดยพลังแห่งสุรเสียงของพระองค์ทั้งแผ่นดินโลกสั่นสะเทือน;

แท้จริงแล้ว, โดยพลังแห่งสุรเสียงของพระองค์, รากฐานโยก, แม้ถึงใจกลางทีเดียว.

แท้จริงแล้ว, และหากพระองค์จะตรัสกับแผ่นดินโลก—จงเคลื่อน—มันก็เคลื่อน.

แท้จริงแล้ว, หากพระองค์ตรัสกับแผ่นดินโลก—เจ้าจงกลับไป, เพื่อยืดวันออกไปหลายชั่วโมง—มันก็จะเป็นไป;

และด้วยเหตุนี้, ตามพระวจนะของพระองค์แผ่นดินโลกจึงกลับไป, และมันปรากฏแก่มนุษย์ว่าดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง; แท้จริงแล้ว, และเหตุเกิด, นี่เป็นเช่นนั้น; เพราะโดยแน่แท้แล้วมันเป็นแผ่นดินโลกซึ่งเคลื่อนที่และไม่ใช่ดวงอาทิตย์.

และเหตุเกิด, หากพระองค์ตรัสเช่นกันกับผืนน้ำแห่งห้วงลึกอันใหญ่หลวง—เจ้าจงแห้งขอด—มันก็จะเป็นไป.

โอ้ ลูกหลานมนุษย์เจ้าข้ามา บໍ່มฺิณค่าขย้งเลียแค้น; แท้จริงแล้ว, พวกเขายังน้อยไปกว่าฝุ่นดินของแผ่นดินโลก.

เพราะจ้งเบ้ง, ฝุ่นของแผ่นดินโลกยังสามารถเลื่อนไหวไปมาทางนั้นทางนี้ได้, เพื่อแยกออกจากกันด้วยการบ้นขาของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ และเป็นนิจของพวกเรา.

แท้จริงแล้ว, จ้งเบ้ง ด้วยสุลสะสรของพระองค์ เมินพู และ พูเฆาสน์ และ ทอ้นไขว.

และ โดย อำนาดแห่งสุลสะสรของพระองค์ มันจ้งแตกออก, และ ราบมาราบพวง และ ภายมาเป็นรอมพู.

แท้จริงแล้ว, โดยอำนาดแห่งสุลสะสรของพระองค์ ทั้งแผ่นดินโลกสั่นสะเทือน;

แท้จริงแล้ว, โดยอำนาดแห่งสุลสะสรของพระองค์, ทินรากทวนสั่นสะเทือน, เท็จใจกา.

แท้จริงแล้ว, และ ถ้าหากพระองค์กล่าวกับแผ่นดินโลกว่า—จ้งเลื่อนไป—มันก็จะเลื่อนไป.

แท้จริงแล้ว, ถ้าหากพระองค์กล่าวกับแผ่นดินโลกว่า—จ้ง กลับไป, เพื่อ ต่ มีออกให้ไปเป็นหลายชั่วโมง—มันก็จะเป็นไป;

และ ด้วยเหตุนี้, ตามพระคำของพระองค์ แผ่นดินโลกจึงกลับไป, และ มันจ้งปะกิดให้มนุษย์เห็นว่า ดวงตาเอนนั้นอยู่บ่อนเก่า; แท้จริงแล้ว, และ จ้งเบ้ง, มันเป็นไปตามนั้น เพราะโดยแน่นอน มันແມ່ນแผ่นดินโลกที่เลื่อนไหวไปมา และ บໍ່ແມ່ນดวงตาเอน.

และ จ้งเบ้ง, ถ้าหากพระองค์กล่าวกับน้ำที่ลึกที่สุดอีกว่า—เจ้า จ้งแห้ง—มันก็จะเป็นไป.

- 17 Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.
- 18 And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.
- 19 And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.
- 20 And behold, if the Lord shall say unto a man—Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.
- 21 And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.
- 22 And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.
- 23 Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.
- ดูเถิด, หากพระองค์ตรัสกับภูเขานี้—เจ้าจงยกขึ้น, และมาตกลงบนเมืองนี้, เพื่อฝังมัน—ดูเถิดมันจะเป็นไปเช่นนั้น.
- และดูเถิด, หากมนุษย์ซ่อนทรัพย์สมบัติไว้ในแผ่นดิน, และพระเจ้าจะตรัส—ให้มันถูกสาป, เพราะความชั่วช้าสามานย์ของเขาที่ซ่อนมันไว้—ดูเถิด, มันจะถูกสาป.
- และหากพระเจ้าจะตรัสว่า—เจ้าจงถูกสาป, เพื่อจะไม่มีผู้ใดพบเจ้านับแต่เวลานี้ไปและตลอดกาล—ดูเถิด, ไม่มีผู้ใดเจอมันได้นับแต่ไปและตลอดกาล.
- และดูเถิด, หากพระเจ้าจะตรัสกับผู้ใด—เพราะความชั่วช้าสามานย์ของเจ้า, เจ้าจะถูกสาปตลอดกาล—มันจะเป็นไปเช่นนั้น.
- และหากพระเจ้าจะตรัส—เพราะความชั่วช้าสามานย์ของเจ้า เจ้าจะถูกตัดขาดจากที่อยู่ของเรา—พระองค์จะทรงทำให้มันเป็นไปเช่นนั้น.
- และวิบัติแก่เขาผู้ซึ่งพระองค์จะตรัสเช่นนั้น, เพราะมันจะบังเกิดกับเขาผู้ทำความชั่วช้าสามานย์, และเขาจะได้รับการช่วยให้รอดไม่ได้; ฉะนั้น, เพราะเหตุนี้, เพื่อมนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอด, จึงประกาศการกลับใจ.
- ฉะนั้น, คนทั้งหลายที่จะกลับใจและสดับฟังสุรเสียงของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเป็นสุข; เพราะคนเหล่านี้คือคนที่ จะได้รับการช่วยให้รอด.
- จึ่งเบ่ง, ถ้าหากพระอริกล่าวกับภูเขาช่วยนี่ยา—เจ้าจึ่งสูงชัน, และถึกลึงใส่เมืองนั้นเพื่อฝังมันไว้—จึ่งเบ่ง มันจะเป็นไป.
- และ จึ่งเบ่ง, ถ้าหากผู้ใด แะอึง ฐัสมบัตไไว้ในแผ่นดิน, และ เมื่อพระผู้เป็นเจ้ากล่าวว้า—ให้มันถูก สาบแะอึง ยัอนว่าอวามอ์อัยอองผู้ที่แะอึงมันไว้—จึ่งเบ่ง, มันจะถูกสาบแะอึง.
- และ ถ้าหากพระผู้เป็นเจ้ากล่าวว้า—เจ้าจึ่งถูกสาบแะอึง, เพื่อจะบ่ให้ผู้ใด พิบเท้นเจ้านับแต่เวลานี้เป็นถึนไป และ ตะลอลอถาน—จึ่งเบ่ง, มันจะบ่มีผู้ใดพิบเท้นมันได้นับแต่เวลานี้เป็นถึนไป และ ตะลอลอถาน.
- และ จึ่งเบ่ง, ถ้าหากพระผู้เป็นเจ้ากล่าวว้า—เพราะอวามอ์อัยอองเจ้า, เจ้าจะถูกสาบแะอึงตะลอลอถาน—มันจะเป็นไป.
- และ ถ้าหากพระผู้เป็นเจ้ากล่าวว้า—เพราะอวามอ์อัยอองเจ้า, เจ้าจะถูกตัดอออกจากที่ปะทับอองเร้า—พระอริจะเร็ดให้มันเป็นไปถึงนั้น.
- และ อิบัดแก่ผู้ที่พระอริจะกล่าวอั้นนี้, เพราะมันจะเป็นไปกับเขาผู้เร็ดอวามอ์อัย, และ เขาจะลอลบ่ได้; สะนั้น เพราะเหตุนี้, เพื่อมนุจะได้รัอวามลอล จัังมิปะภาดเล็อถานกับใจ.
- ฉะนั้น, ถึนที่กับใจ และ แะอึงฟัງสุละสรวอองพระผู้เป็นเจ้าอึงเป็นพระเจ้าอองพวกเขาอ้อมเป็นสุก; เพราะผู้ถึนเทล้านี้ถึพวกที่จึได้รัอวามลอล.

24 And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

25 And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

26 Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

ແລະຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂປຣດປະຫານ, ໃນຄວາມບໍລິບູຣຸນອັນຫລາກທີ່ສຸດມີໄດ້ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະນຳມະນຸຍມາສູ່ການກັບໃຈແລະງານດີ, ເພື່ອຈະນຳພວກເຂົາກັບສູ່ພຣະຄຸນແທນພຣະຄຸນ, ດາມງານຂອງພວກເຂົາ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າອາດຢາກໃຫ້ມະນຸຍທັງປວງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ຮອດ. ແຕ່ເຮົາອ່ານວ່າໃນວັນສຸດທ້າຍແລະສຳຄັນຍິ່ງມີບາງຄົນທີ່ຈະຖືກຂັບໄລ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຂັບອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ;

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຈະຖືກສົ່ງໄປສູ່ສະຖານແຫ່ງຄວາມເສົ້າໝອງອັນຫລາກໄດ້ສິ້ນສຸດໄປ, ທີ່ເຮົາຍັງຄົງຄຳເກີດສັມຖທຣີຜົນທີ່ກ່າວວ່າ : ພວກເຂົາທີ່ທຳດີຈະມີຊີວິດອັນເປັນນິດ; ແລະພວກເຂົາທີ່ທຳຜິດຈະມີຄວາມອຸປະໂຫຍດອັນເປັນນິດ. ແລະມັນຈະເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ເອເມນ.

ແລະ ຂໍພຣະເຈົ້າໂປດປະຫານໃນຄວາມບໍລິບູນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອມະນຸດຈະຖືກນຳມາສູ່ການກັບໃຈ ແລະວຽກງານດີ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກນຳກັບຄືນສູ່ ພຣະຄຸນເພື່ອພຣະຄຸນ, ດາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ອ່ານມາວ່າໃນວັນສຸດທ້າຍ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ຈະມີບາງຄົນທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະຖືກປະຖິ້ມຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະຖືກສົ່ງໄປຫາສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຕາມຄຳທີ່ມີເວົ້າໄວ້ວ່າ: ຜູ້ທີ່ສ້າງຄວາມດີຈະມີ ຊີວິດອັນເປັນນິດ; ແລະ ຜູ້ທີ່ສ້າງຄວາມຊົ່ວຈະໄດ້ຮັບ ຄວາມອຸປະໂຫຍດອັນເປັນນິດ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາເມນ.

The prophecy of Samuel, the Lamanite, to the Nephites.

คำพยากรณ์ของแซมมวล, ชาวเลมัน, ต่อชาวนีไฟ.

คำทำนายของซามูเอลถึงเลมันที่ไว้ไว้กับชาวนีไฟ.

Helaman 13

- 1 And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.
- 2 And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.
- 3 But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.
- 4 And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.

อีลามัน ๑๓

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่แปดสิบหก, ชาวนีไฟยังคงอยู่ในความชั่วร้าย, แท้จริงแล้ว, ในความชั่วร้ายมหันต์, ในขณะที่ชาวเลมันยึดมั่นโดยเคร่งครัดต่อการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, ตามกฎของโมเสส.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีนี้มีชาวเลมันผู้หนึ่ง, ชื่อแซมมวล, ท่านเข้ามาในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และเริ่มสั่งสอนผู้คน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านสั่งสอนผู้คน, เรื่องการกลับใจ, อยู่หลายวัน, และพวกเขาขับไล่ท่าน, และท่านกำลังจะกลับไปแผ่นดินของท่านเอง.

แต่ดูเถิด, สุรเสียงของพระเจ้ามาถึงท่าน, ให้ท่านกลับไปอีก, และพยากรณ์แก่ผู้คนถึงเรื่องอะไรก็ตามที่เข้ามาในใจท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาไม่ยอมให้ท่านเข้าเมือง; ฉะนั้นท่านจึงไปและขึ้นไปบนกำแพงเมืองนั้น, และยื่นมือออกไปและร้องด้วยเสียงอันดัง, และพยากรณ์แก่ผู้คนถึงเรื่องใดก็ตามที่พระเจ้าทรงใส่ไว้ในใจท่าน.

อีลามัน ๑๔

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่แปดสิบหก, ชาวนีไฟยังอยู่ในความชั่วร้ายอยู่, แท้จริงแล้ว, ยังอยู่ในความชั่วร้ายอันใหญ่หลวง, ในขณะที่ชาวเลมันได้ปะติดปะต่ออย่างถี่ถ้วนในการรักษาสถาบันของพระเจ้าตามกติกของโมเสส.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีนี้มีชาวเลมันคนหนึ่งชื่อว่า ซามูเอล, เข้ามาในแผ่นดินเซราเฮมลา และ เล่มสั่งสอนผู้คน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านได้สั่งสอนว่าควรกับท่านกับใจให้แก่ผู้คนที่อยู่หลายวัน, และ พวกเขาได้ขับไล่ท่านออกไป, และ ท่านกำลังจะกลับไปหาแผ่นดินของท่านเอง.

แต่จงฟัง, สุระสรวงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้มาแจ้งท่าน, ว่าท่านควรกลับใจไปอีก และ ทำนายแก่ผู้คนที่อยู่รอบๆ ใจของท่านว่าสิ่งที่จะเข้ามาใน ใจของท่าน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาไม่ยอมให้ท่านเข้าเมือง; ฉะนั้น ท่านจึงออกไป และ ขึ้นเทียงกำแพงเมืองนั้น และ ยื่นมือออกไป และ ร้องออกมาด้วยเสียงอันดัง และ ทำนายแก่ผู้คนที่อยู่รอบๆ ใจของท่านว่าสิ่งที่จะเข้ามาใน ใจของท่าน.

5 And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.

6 Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.

7 And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

8 Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

และท่านกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า : ดูกูเกิด, ข้าพเจ้า, แซมิวเอล, ชาวเลมมัน, พุดพระวจนะของพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงใส่ไว้ในใจข้าพเจ้า; และดูกูเกิดพระองค์ทรงใส่ไว้ในใจข้าพเจ้าเพื่อให้กล่าวแก่คนเหล่านี้ว่าดาบแห่งความยุติธรรมเงื้อมมืออยู่เหนือคนเหล่านี้; และเวลาสี่ร้อยปีจะไม่ผ่านไปเว้นแต่ดาบแห่งความยุติธรรมจะตกลงบนคนเหล่านี้.

แท้จริงแล้ว, ความพินาศอย่างหนักคอยคนเหล่านี้อยู่, และมันมาถึงคนเหล่านี้โดยแน่แท้, และจะไม่มียะไรช่วยคนเหล่านี้ให้รอดได้นอกจากการกลับใจและศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์, ผู้จะเสด็จมาในโลกโดยแน่แท้, และจะทรงทนทุกข์ทรมานหลายสิ่งและจะถูกปลงพระชนม์เพื่อผู้คนของพระองค์.

และดูกูเกิด, เทพของพระเจ้าประกาศเรื่องนี้แก่ข้าพเจ้า, และท่านนำข่าวอันน่ายินดีมาให้จิตวิญญาณข้าพเจ้า. และดูกูเกิด, พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามายังท่านเพื่อประกาศเรื่องนี้แก่ท่านด้วย, เพื่อท่านจะมีข่าวอันน่ายินดี; แต่ดูกูเกิดท่านไม่ยอมรับข้าพเจ้า.

ฉะนั้น, พระเจ้าตรัสไว้ดังนี้ว่า : เพราะความแข็งกระด้างของใจผู้คนชาวนีไฟ, เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจเราจะเอาพระวจนะของเราไปจากพวกเขา, และเราจะถอนพระวิญญาณของเราจากพวกเขา, และเราจะไม่ทนพวกเขาอีกต่อไป, และเราจะหันใจพี่น้องของพวกเขาให้ต่อต้านพวกเขา.

และเพื่อบอกกล่าวกับพวกเขาว่า: จั๋งเบ๋งข้าพเจ้าซาอูเอนเป็นชาวเลมมัน, ข้าพเจ้าเทียงพระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า จั๋งพระอริได้ใส่ไว้ในใจของข้าพเจ้า; และ จั๋งเบ๋ง พระอริได้ใส่ไว้ในใจของข้าพเจ้า เพื่อให้กล่าวกับผู้สืบพวกนี้ว่า ดาบแห่งความยุติธรรมกำลังทอยอยู่เหนือของผู้นับพวกนี้; และก่อนสี่ร้อยปีจะผ่านไป, ดาบแห่งความยุติธรรมจะตกมาใส่ผู้นับพวกนี้.

แท้จริงแล้ว, ความพินาศอย่างใหญ่หลวงได้คอยผู้สืบพวกนี้, และมันจะมาหาผู้นับพวกนี้อย่างแน่นอน และ จะไม่มีสิ่งใดจะช่วยให้ผู้สืบพวกนี้รอดได้ นอกจากการกลับใจ และ สักทาในอิทธิพลของพระเจ้า, ผู้จะเสด็จมาในโลกอย่างแน่นอน, และจะทนทุกข์ทรมานหลายอย่าง และ จะถูกฆ่าเพื่อผู้นับของพระเจ้า.

และ จั๋งเบ๋ง, เทพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ประกาศเรื่องนี้แก่ข้าพเจ้า, และเพื่อบอกกล่าว อับบ๊าฮันฮันมาสู่จิตวิญญาณของข้าพเจ้า. และ จั๋งเบ๋ง, ข้าพเจ้าถูกสั่งมาหาพวกท่าน และประกาศแก่พวกท่านว่าอิทธิ, เพื่อพวกท่านจะได้รับข่าวอันน่ายินดีนี้; แต่ จั๋งเบ๋ง พวกท่านไม่ยอมรับข้าพเจ้าเลย.

ฉะนั้น, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้: เพราะความแข็งกระด้างของใจของผู้นับชาวนีไฟ, ถ้าหากพวกเขาไม่กลับใจ เราจะไม่เอาพระคำของเราไปจากพวกเขา, และ เราจะถอนพระวิญญาณของเราออกจากพวกเขา, และ เราจะไม่ทนกับพวกเขาอีกต่อไป, และ เราจะหันใจของพี่น้องของพวกเขาให้ต่อต้านพวกเขา.

9 And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

10 Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

11 But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

12 Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

13 But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

และสี่ร้อยปีจะยังไม่ผ่านไปก่อนที่เราจะทำให้พวกเขาถูกลงทัณฑ์; แท้จริงแล้ว, เราจะมาเยือนพวกเขาด้วยดาบและด้วยความอดอยากและด้วยโรคระบาด.

แท้จริงแล้ว, เราจะมาเยือนพวกเขาในความเกรี้ยวโกรธของเรา, และจะมีคนเหล่านั้นในอนุชนรุ่นที่สี่, จากบรรดาศัตรูของเจ้า, ที่จะมีชีวิตเพื่อเห็นความพินาศสิ้นของเจ้า; และการนี้จะเกิดขึ้นโดยแน่แท้เว้นแต่เจ้าจะกลับใจ, พระเจ้าตรัส; และอนุชนในรุ่นที่สี่จะก่อความพินาศแก่เจ้า.

แต่หากเจ้าจะกลับใจและหันมาหาพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เราจะคลายความโกรธของเรา, พระเจ้าตรัส; แท้จริงแล้ว, พระเจ้าตรัสดังนี้, คนที่กลับใจและหันมาหาเราย่อมเป็นสุข, แต่วิบัติแก่คนที่หากกลับใจไม่.

แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่เมืองแห่งเซราเฮมลาที่ยิ่งใหญ่นี้; เพราะดูเถิด, นี่เป็นเพราะคนเหล่านั้นที่ชอบธรรมเมืองนี้จึงรอด; แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่เมืองยิ่งใหญ่, พระเจ้าตรัส, เพราะเราเห็น, ว่ามีอยู่เป็นอันมาก, แท้จริงแล้ว, แม้คนส่วนมากของเมืองยิ่งใหญ่, ที่จะทำให้พวกเขาแข็งแกร่งต่อเรา, พระเจ้าตรัส.

แต่คนที่กลับใจเป็นสุข, เพราะเราจะละเว้นพวกเขา. แต่ดูเถิด, หากมิใช่เพราะคนชอบธรรมที่อยู่ในเมืองยิ่งใหญ่, ดูเถิด, เราจะให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์และทำลายมันเสีย.

และ ก่อน สี่ร้อยปีจะผ่านไป เราจะได้ใช้พวกเขาถูกล้างโทษ; แท้จริงแล้ว, เราจะมีปฐมยามพวกเขาด้วยดาบ และ ด้วยความอดอยาก และ ด้วยพะยาตโลกา.

แท้จริงแล้ว, เราจะมีปฐมยามพวกเขาในพระพิโรธอันร้ายแรงของเรา, และ ถิ่นลุ่ม ที่สี่ ผู้ที่เป็นศัตรูของพวกเจ้าจะมีชีวิตอยู่, เพื่อพวกเจ้าจะได้เห็นความพินาศทั่วๆไปของพวกเจ้า; และ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนถ้าหากพวกเจ้าไม่กลับใจ, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว; และ ถิ่นลุ่มที่สี่จะเห็นความพินาศของพวกเจ้า.

แต่ถ้าหากพวกเจ้ากลับใจ และ หันมาหาพระผู้เป็นเจ้าองค์เป็นพระเจ้าของพวกเจ้า เราจะมีพระพิโรธของเราไป, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว; แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวดังนี้, ผู้ที่กลับใจ และ หันมาหาเราย่อมเป็นสุข, แต่วิบัติแก่ผู้ที่ไม่กลับใจ.

แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่เมืองเซราเฮมลาที่ยิ่งใหญ่นี้; เพราะจึงเป็น, เพราะถิ่นลุ่มท่ามกลางจึงถูกยึดไว้; แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่เมืองยิ่งใหญ่, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว, เพราะเราเห็นว่ามิใช่อย่างทลวงทลาย, แท้จริงแล้ว, ถิ่นลุ่มทลวงของเมืองยิ่งใหญ่ที่นี้จะเร่ร้างร้าง, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว.

แต่ถิ่นที่จะกลับใจย่อมเป็นสุข, เป็นที่ยอมรับของเจ้า เราจึงจะยึดไว้. แต่จึงเป็น, ถ้าหากไม่แน่นอนเพราะถิ่นลุ่มท่ามกลางอยู่ในเมืองยิ่งใหญ่, จึงเป็น, เราจะทำให้ไฟลงมาจากสวรรค์ และ ทำลายมันเสีย.

14 But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

15 Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

16 Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

17 And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

18 And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

แต่ดูเถิด, เพื่อเห็นแก่คนชอบธรรมจึงได้รับการละเว้น. แต่ดูเถิด, เวลามาทถึง, พระเจ้าตรัส, คือเมื่อเจ้าจะขับคนชอบธรรมออกจากบรรดาพวกเจ้า, เมื่อนั้นเจ้าจะสุกงอมเพื่อความพินาศ; แท้จริงแล้ว, วิกฤตจะมีแก่เมืองยิ่งใหญ่, เพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชังซึ่งอยู่ในมัน.

แท้จริงแล้ว, และวิกฤตจะมีแก่เมืองแห่งกิเดียน, เพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชังซึ่งอยู่ในนั้น.

แท้จริงแล้ว, และวิกฤตจะมีแก่เมืองทั้งหมดซึ่งอยู่ในแผ่นดินโดยรอบ, ซึ่งชาวนีไฟครอบครอง, เพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชังซึ่งอยู่ในนั้น.

และดูเถิด, การสาปแช่งจะเกิดแก่แผ่นดิน, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, เพราะเพื่อเห็นแก่ผู้คนที่อยู่บนแผ่นดิน, แท้จริงแล้ว, เพราะความชั่วร้ายของพวกเขาและความน่าชิงชังของพวกเขา.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าที่ยิ่งใหญ่และองค์จริงของเราตรัส, คือผู้ใดที่ซ่อนทรัพย์สมบัติไว้ในแผ่นดินโลกจะหาไม่พบอีกเลย, เพราะการสาปแช่งอันใหญ่หลวงของแผ่นดิน, เว้นแต่เขาจะเป็นคนชอบธรรมและซ่อนมันไว้กับพระเจ้า.

แต่จงเบี่ยง, เพื่อเห็นแก่คนชอบธรรมมันจึงได้รับการรักษา. แต่จงเบี่ยง, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว, ว่าเวลาจะมาถึง เมื่อใดพวกเจ้าจะขับไล่คนชอบธรรมออกจากบ้านดาพวกเจ้า, เมื่อนั้นพวกเจ้าจะสุกงอมเพื่อความพินาศ; แท้จริงแล้ว, วิกฤตแก่เมืองยิ่งใหญ่เพราะความชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายที่ทรุดต่ำลงมีอยู่ในมัน.

แท้จริงแล้ว, และ วิกฤตแก่เมืองกิเดียน, เพราะความชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายที่ทรุดต่ำลงมีอยู่ในมัน.

แท้จริงแล้ว, และ วิกฤตแก่เมืองทัชชิต ฝังอยู่ในแผ่นดินโดยรอบ, ที่ชาวนีไฟเป็นเจ้าของ เพราะความชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายที่ทรุดต่ำลงที่มีอยู่ในมัน.

และ จังเบี่ยง, แผ่นดินจะถูกล้าง, จอมโยธาได้กล่าว, เพราะเห็นแก่ผู้คนที่อยู่เหนือแผ่นดิน, แท้จริงแล้ว, เพราะความชั่วร้ายของพวกเขา และความชั่วร้ายที่ทรุดต่ำลงของพวกเขา.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, จอมโยธาได้กล่าว, แท้จริงแล้ว, พระเจ้าอยู่ยิ่งใหญ่มาก และ แท้จริงของพวกเขาเราได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่ซ่อนสมบัติไว้ใต้แผ่นดินจะหาไม่พบอีกเลย เพราะการสาปแช่งอันใหญ่หลวงที่มีกับแผ่นดิน, รักษาคนดีที่ซ่อนสมบัติไว้กับพระเจ้า. ผู้ที่ซ่อนสมบัติไว้กับพระเจ้า.

19 For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

พระเจ้าตรัส, เพราะเรา,
ประสงค์ให้พวกเขาซ่อนทรัพย์
สมบัติของพวกเขาไว้กับเรา; และ
คนที่ไม่ซ่อนทรัพย์สมบัติของพวกเขา
ไว้กับเราถูกสาปแช่ง; เพราะ
ไม่มีใครจะซ่อนทรัพย์สมบัติของเขา
ไว้กับเรานอกจากคนชอบ
ธรรม; และเขาที่ไม่ซ่อนทรัพย์
สมบัติของเขาไว้กับเรา, เขาก็ถูก
สาปแช่ง, และทรัพย์สมบัติด้วย,
และไม่มีใครจะไถ่มันเพราะคำสาป
แช่งของแผ่นดิน.

ເພາະເຮົາຈະ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ,
ວ່າເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອງຊັບສົມບັດ
ຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບເຮົາ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່
ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບເຮົາ
ຈະຖືກສາບແຂ່ງ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະເຊື່ອງ
ຊັບສົມບັດຂອງຕົນໄວ້ກັບເຮົານອກຈາກ
ຄົນທີ່ຊອບທຳເຫຼົ່ານັ້ນ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້
ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງເຂົາໄວ້ກັບເຮົາຈະຖືກ
ສາບແຂ່ງ ແລະ ຊັບສົມບັດກໍຄືກັນ, ແລະ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄຖ່ມັນຄືນມາເພາະຄຳ
ສາບແຂ່ງທີ່ມີກັບແຜ່ນດິນ.

20 And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

และวันนั้นจะมาถึงคือพวกเขา
จะซ่อนทรัพย์สินสมบัติของตน, เพราะ
พวกเขาหมกมุ่นอยู่กับสมบัติ
ฟัสถาน; และเพราะพวกเขา
หมกมุ่นอยู่กับสมบัติฟัสถานของ
ตน, และจะซ่อนทรัพย์สินสมบัติของ
ตนเมื่อพวกเขาจะหลบหนีไปซึ่ง
หน้าศัตรู; เพราะพวกเขาจะไม่ซ่อน
มันไว้กับเรา, พวกเขาจึงถูกสาป
แช่งและทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา
ด้วย; และในวันนั้นพวกเขาจะถูก
ลงทัณฑ์, พระเจ้าตรัส.

ແລະ ມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງຄື ພວກເຂົາຈະ
ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ ເພາະ
ພວກເຂົາມີແຕ່ໝົກໝຸ່ນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ;
ແລະ ເພາະພວກເຂົາມີແຕ່ໝົກໝຸ່ນຢູ່ກັບ
ຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະເຊື່ອງ
ຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນເວລາທີ່
ພວກເຂົາຫລົບໜີໄປຈາກສັດຕູຂອງພວກ
ເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຊື່ອງ
ຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບເຮົາ, ພວກ
ເຂົາຈະຖືກສາບແຊ່ງ ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງ
ພວກເຂົາກໍຄືກັນ, ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ພວກເຂົາ
ຈະຖືກລົງໂທດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

21 Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

ดูเถิดท่าน, ซึ่งเป็นผู้คนของเมืองยิ่งใหญ่นี้, และจงสดับฟังถ้อยคำของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, จงสดับฟังพระดำรัสที่พระเจ้าตรัส; เพราะดูเถิด, พระองค์ตรัสว่าท่านถูกสาปแช่งเพราะสมบัติพิสดานของท่าน, และสมบัติพิสดานของท่านถูกสาปแช่งด้วยเพราะท่านหมกมุ่นอยู่กับมัน, และไม่สดับฟังพระวอนขอของพระองค์ผู้ประทานสิ่งเหล่านั้นให้ท่าน.

ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານຜູ້ເປັນຜູ້ຄົນຂອງ
ເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ແລະ ຈົ່ງ ເຊື່ອຟັງຄໍາເວົ້າ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ
ເຊື່ອຟັງພຣະຄໍາຂຶ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ
ໄວ້, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ
ພວກທ່ານຈະຖືກສາບແຊ່ງ ເພາະຂອງ
ມີຄ່າຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງ
ພວກທ່ານຈະຖືກສາບແຊ່ງນໍາອີກ ເພາະ
ພວກທ່ານໝົກໝູ່ນຢູ່ກັບມັນ, ແລະ ບໍ່
ເຊື່ອຟັງພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງຜູ້ປະທານ
ມັນໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

22 Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

23 For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

24 Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

25 And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

ທ່ານໄມ່ຮູ້ກັບເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ທ່ານ, ແຕ່ທ່ານນຶກເຖິງສົມບັດພັດສານຂອງທ່ານທຸກໆເວລາ, ໄມ່ນຳມອບພຣະທັຍເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານສໍາລັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຈທ່ານໄມ່ໄດ້ມຸ່ງໄປທີ່ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ມັນພອງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຈອງຮອງຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ, ຈົນເຖິງການໂອ້ອວດ, ແລະຈົນເຖິງການຜຸຍອງ, ຄວາມຮົຍຮາຍ, ການວົງວາງ, ການມີເຈດຕະນາຮ້າຍ, ການຂົ່ມເຫັງ, ແລະການກະທຳມາດກຣມ, ແລະຄວາມຂ້າງສາມານຍ໌ນານ໌ປາກ.

ເພາະເຫຼົ່ານີ້ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງທຽງໃຫ້ການສາບແຂ່ງມາບັນແຜ່ນດິນ, ແລະບັນສົມບັດພັດສານຂອງທ່ານດ້ວຍ, ແລະນີ້ເພາະຄວາມຂ້າງສາມານຍ໌ຂອງທ່ານ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນພວກນີ້, ເພາະເວລານີ້ຮຸ່ນມາເຖິງແລ້ວ, ຄືທ່ານຂັບໄລ່ສາດສະດາອອກໄປ, ແລະລ້ອເລີຍນພວກທ່ານ, ແລະຂວັງປາກ້ອນຫີນໃສ່ພວກທ່ານ, ແລະສັງຫານພວກທ່ານ, ແລະທຳຄວາມຂ້າງສາມານຍ໌ນານ໌ປາກຕໍ່ພວກທ່ານ, ແມ້ດັ່ງທີ່ທຳໃນສະໄໝໂບຣາດ.

ແລະບັດນີ້ເມື່ອທ່ານພູດ, ທ່ານກ່າວວ່າ : ຫາກວັນເວລາຂອງເຮົາຢູ່ໃນວັນເວລາຂອງບຣຣພຸຣຸສສະໄໝກ່ອນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະໄມ່ສັງຫານສາດສະດາພຸຍາກຣນ; ເຮົາຈະໄມ່ຂວັງປາກ້ອນຫີນໃສ່ພວກທ່ານ, ແລະຂັບໄລ່ພວກທ່ານ.

ພວກທ່ານບໍ່ຈື່ຈຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ, ແຕ່ພວກທ່ານຈື່ຈຳ ຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ບໍ່ຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານສຳລັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຈຂອງພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ອອກມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ມັນໄດ້ພອງຂຶ້ນດ້ວຍ ຄວາມທະນົງຕົວອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ຈົນເຖິງການອວດອ້າງ ແລະ ຈົນເຖິງການທະເຍີທະຍານ, ການອິດສາບັງບຽດ, ການຜິດຖຽງກັນ, ການມີເຈດຕະນາຮ້າຍ, ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ, ແລະການຄາດຕະກຳ, ແລະ ການເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ.

ດ້ວຍເຫດນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ການສາບແຂ່ງມາສູ່ແຜ່ນດິນ ແລະ ມາສູ່ຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານນຳອີກ, ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະເວລານີ້ຮຸ່ນມາເຖິງແລ້ວ, ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ ຂັບໄລ່ສາດສະດາອອກໄປ, ແລະເຍາະເຍີ້ຍພວກເພິ່ນ, ແລະ ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ໄລ່ຂ້າພວກເພິ່ນ, ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການຕໍ່ພວກເພິ່ນ ຄືກັນກັບຜູ້ຄົນໃນສະໄໝບູຮານເຮັດໄປນັ້ນ.

ແລະ ບັດນີ້ເວລາພວກທ່ານເວົ້າອອກມາ, ພວກທ່ານເວົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນສະໄໝຂອງ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂ້າສາດສະດາ; ພວກເຮົາຈະບໍ່ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ.

26 Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

27 But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

28 Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

ดูเถิดท่านเลวยิ่งกว่าคนเหล่านี้; เพราะดังที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่, หากศาสดาพยากรณ์มาในบรรดาพวกท่านและประกาศพระวจนะของพระเจ้าแก่ท่าน, ซึ่งเป็นพยานถึงบาปและความชั่วช้า सामานย์ของท่าน, ท่านก็โกรธศาสดาพยากรณ์, และขับไล่ท่านและพยายามทุกวิถีทางที่จะทำลายท่าน; แท้จริงแล้ว, ท่านจะกล่าวว่าเขาเป็นศาสดาพยากรณ์ปลอม, และว่าเขาเป็นคนบาป, และเป็นของมาร, เพราะเขาเป็นพยานว่าการกระทำของท่านชั่ว.

แต่ดูเถิด, หากคนหนึ่งจะมาในบรรดาพวกท่านและจะกล่าวว่า: จงทำดังนี้, และจะไม่เป็นความชั่วช้า सामานย์; จงทำอย่างนั้นและท่านจะไม่ต้องทนทุกข์; แท้จริงแล้ว, เขาจะกล่าวว่า: จงเดินไปตามความถือดีของใจท่านเองเถิด; แท้จริงแล้ว, จงเดินไปตามความถือดีของสายตาท่าน, และทำสิ่งใดก็ตามที่ใจท่านปรารถนา—และหากคนหนึ่งจะมาในบรรดาพวกท่านและกล่าวอย่างนี้, ท่านจะรับเขา, และกล่าวว่าเขาเป็นศาสดาพยากรณ์.

แท้จริงแล้ว, ท่านจะยกเขาขึ้น, และท่านจะให้ทรัพย์สินของท่านแก่เขา; ท่านจะให้ทองของท่าน, และเงินของท่านแก่เขา, และจะห่อหุ้มเขาด้วยเสื้อผ้าราคาแพง; และเพราะเขาใช้คำพูดป้อยอท่าน, และเขากล่าวว่าทุกอย่างดี, เมื่อนั้นท่านจะไม่ว่าเขาเป็นคนผิด.

จึงเป็นว่า พวกท่านยิ่งชั่วร้ายทลายกว่าพวกเจ้าอีกซ้ำ; เพราะตามใดที่พระผู้เป็นเจ้าจึงพระชนม์อยู่, ถ้าหากศาสดาสอดส่องใดมาในบ้นดาพวกท่านและ ประกาศพระคำของพระผู้เป็นเจ้าแก่พวกท่าน, จึงให้ถ้อยคำเท็จบาปและ ถอดความชั่วร้ายของพวกท่าน, แล้วพวกท่านก็ ไม่โทษร้ายขึ้น, และ ขับไล่เข้านอกไป, และ ขอรุณาทาทุกวิถีทางที่จะทำลายเข้านั้น; แท้จริงแล้ว, พวกท่านจะเฝ้าว่า เขานี้เป็น สอดส่องดาปลอม, และ ว่าเขานี้เป็นก๊ิบบาบ, และ เป็นของมาร, เพราะเขานี้ได้ ให้ถ้อยคำที่ ภาวนากระทำของพวกท่านชั่ว.

แต่จึงเป็นว่า, ถ้าหากมีก๊ิบหนึ่งเข้ามาในบ้นดาพวกท่าน และ เฝ้าว่า: เร็ดแนวนี้; และ จะไม่มีถ้อยคำชั่วร้าย; เร็ดแนวนี้แล้วพวกท่านจะบ่ต้องทนทุกข์; แท้จริงแล้ว, ลาวจะเฝ้าว่า: จึงถ้าเม้นไปตามถ้อยคำของของใจของพวกท่านเอง; แท้จริงแล้ว, จึงถ้าเม้นไปตามถ้อยคำของของตาของพวกท่านเอง, และ จึงเร็ดสิ่งใดก็ตาม ตามถ้อยคำปดทะนุของใจของพวกท่าน—และ ถ้าหากมีก๊ิบใดเข้ามาในบ้นดาพวกท่าน และ เฝ้าแบบนี้ พวกท่านก็จะรับเอาลาว และ เฝ้าว่าลาวเป็น สอดส่องดา.

แท้จริงแล้ว, พวกท่านจะยกลาวขึ้น, และ พวกท่านจะมอบเจ้าของ ของพวกท่านให้ลาว; พวกท่านจะมอบถ้อยคำของพวกท่านให้ลาว, และ เว้นของพวกท่านให้ลาว, และ พวกท่านจะถักแต่งลาวด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพง เพราะลาวได้ ยอชมพวกท่าน, และ ยอชมว่าลาวเฝ้าในทางที่พวกท่านบ่มใจ, เวลานั้นพวกท่านจะบ่มพบความผิดในลาว.

29 O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

30 Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

31 And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

32 And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

ໂອ້ທ່ານອຸນຊນທີ່ຮ້າຍແລະມີມິຈຸນາທິຊື່; ທ່ານຄົນແຂັງກະດ້າງແລະທ່ານຄົນຕ້ອຣັນ, ທ່ານຄິດວ່າຜະເຈົ້າຈະທຽນທ່ານໄປນານເທົ່າໃດຫຼື? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທ່ານຈະປ່ອຍຕົນໃຫ້ຄົນນຳທາງທີ່ເຂລາແລະມີຕບອດນຳທ່ານໄປນານເທົ່າໃດຫຼື? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທ່ານຈະເລືອກຄວາມມືດແທນຄວາມສ່ວງໄປນານເທົ່າໃດຫຼື?

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດູເຄີດ, ຄວາມກົງຂອງຜະເຈົ້າເກີດຂຶ້ນແລ້ວກັບທ່ານ; ດູເຄີດ, ຜະອຸກ໌ທຽນສາປແຂ່ງແຜ່ນດິນເພາະຄວາມຮ້າຍສາມາດຂອງທ່ານ.

ແລະດູເຄີດ, ເວລາມາເຖິງທີ່ຜະອຸກ໌ທຽນສາປແຂ່ງສະມັດທິພັສທານຂອງທ່ານ, ໃຫ້ມັນກັບສິນຫຼຸດໄປ, ເພື່ອທ່ານຈະຍຶດໄວ້ໄດ້; ແລະໃນວັນເວລາແຫ່ງຄວາມຍາກຈົນຂອງທ່ານ ທ່ານຈະເກັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໄດ້.

ແລະໃນວັນເວລາແຫ່ງຄວາມຍາກຈົນຂອງທ່ານ ທ່ານຈະຮ້ອງຫາຜະເຈົ້າ; ແລະທ່ານຈະຮ້ອງໂດຍເປ່ຼາປະໂຫຍຊັນ, ເພາະຄວາມຫຍາຍະຂອງທ່ານມາເຖິງທ່ານແລ້ວ, ແລະຄວາມພິນາດຂອງທ່ານແນ່ນອນແລ້ວ; ແລະເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະຮ້ອງໃຫ້ແລະຮຸ່ງຮຸນໃນວັນນັ້ນ, ຜະເຈົ້າຈະມີໂຮກຣາດຣັສ. ແລະເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະຮຸ່ງຮຸນ, ແລະກ່າວວ່າ:

ໂອ້ ພວກທ່ານຜູ້ຄົນລຸ້ນທີ່ຮ້າວ ແລະ ເສຍຄົນເອີຍ; ພວກທ່ານເປັນຄົນແຂງກະດ້າງ ແລະ ພວກທ່ານເປັນຄົນແຂງຄໍ, ພວກທ່ານຄິດວ່າຜະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຈະອົດທົນກັບພວກທ່ານໄດ້ຄົນປານໃດ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະປ່ອຍຕົວໃຫ້ ຄົນໂງ່ ແລະ ຕາບອດນຳພາພວກທ່ານໄປຄົນປານໃດ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະເລືອກເອົາຄວາມມືດແທນ ຄວາມສະຫວ່າງໄປຄົນປານໃດ?

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜະພິໂລດຂອງຜະເຈົ້າເປັນເຈົ້າໄດ້ເກີດກັບພວກທ່ານແລ້ວ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜະອຸກ໌ໄດ້ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນ ເພາະຄວາມຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາມາເຖິງແລ້ວທີ່ຜະອຸກ໌ຈະສາບແຊ່ງຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອໃຫ້ມັນ ມືນຫຼຸດໄປ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຍຶດມັນໄວ້ບໍ່ໄດ້; ແລະ ໃນມື້ແຫ່ງຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ສາມາດຮັກສາມັນໄວ້ໄດ້.

ແລະ ໃນມື້ແຫ່ງຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະຮ້ອງຫາຜະເຈົ້າເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກທ່ານຈະຮ້ອງໄປໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເພາະຄວາມເປົ່າປ່ຽວໄດ້ມາຫາພວກທ່ານແລ້ວ, ແລະ ຄວາມພິນາດຂອງພວກທ່ານນັ້ນກໍຈະມີຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ; ແລະ ໃນມື້ນັ້ນພວກທ່ານຈະຮ້ອງໃຫ້ ແລະ ຄວນຄາງ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ. ເວລານັ້ນພວກທ່ານຈະຄວນຄາງ ແລະ ເວົ້າວ່າ:

33 O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

34 Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

35 Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

36 O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

37 Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

โอ้หากข้าพเจ้าได้กลับใจ, และไม่ได้ฆ่าศาสตพยากรณ์, และขว้างปาก้อนหินใส่พวกท่าน, และขับไล่พวกท่าน. แท้จริงแล้ว, ในวันนั้นท่านจะกล่าวว่า : โอ้หากเราระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราในวันที่พระองค์ประทานสมบัติพิสดารของเราให้แก่เรา, และเมื่อนั้นมันจะไม่กลับคืนหลุดไปจนเราต้องสูญเสียมัน; เพราะดูเถิด, สมบัติพิสดารของเราไปจากเราแล้ว.

ดูเถิด, เราวางเครื่องมือไว้ที่นี่และวันพรุ่งมันหายไป; และดูเถิด, ดาบของเราหายไปจากเราในวันที่เราค้นหามันเพื่อการสู้รบ.

แท้จริงแล้ว, เราซ่อนทรัพย์ของเราไว้และมันคืนหลุดไปจากเรา, เพราะคำสาปแช่งของแผ่นดิน.

โอ้หากเรากลับใจในวันที่พระวอนะของพระเจ้ามาถึงเรา; เพราะดูเถิดแผ่นดินถูกสาปแช่ง, และสิ่งทั้งปวงกลับคืนหลุดไป, และเรายึดมันไว้ไม่ได้.

ดูเถิด, เราถูกห้อมล้อมด้วยเหล่าภูตผี, แท้จริงแล้ว, เราถูกห้อมล้อมไว้ด้วยบริวารของเขาผู้หมายมั่นจะทำลายจิตวิญญาณเรา. ดูเถิด, ความชั่วช้าสามานย์ของเราใหญ่หลวง. ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์จะทรงคลายความกริ้วของพระองค์ไปจากพวกข้าพระองค์มิได้หรือ? และนี่จะเป็นคำพูดของท่านในวันเหล่านั้น.

โอ้ ถ้าหากพวกเราได้กับใจ, และ บ่ได้ข้าสาดสะดา, และ บ่ได้ แกว่งก้อนหินใส่พวกแผ่นดิน, และ บ่ได้ขับไล่พวกแผ่นดินออกไป. แท้จริงแล้ว, ในมีนนั้น พวกท่านจะกล่าว: โอ้ ถ้าหากพวกเราจะนึกถึงพระผู้เป็นเจ้าจึงเป็นพระเจ้าของพวกเราในมีนที่พระอภัยปะทานของมิถำให้แก่พวกเรา, มันก็ถึงจะบ่มิทนหลุดไปจนพวกเราต้องสูญเสียมัน; เพราะจึ่งเบ้ง, ของมิถำของพวกเราไปจากพวกเราแล้ว.

จึ่งเบ้ง, พวกเราอาจเถียงมิไ้บ่บ่อนมี และ ในมีด่มา มันได้หายไป; และ จึ่งเบ้ง, ดาบของพวกเราก็ตายไปในมีนที่พวกเราออกตามันเพื่อกานสู้รบ.

แท้จริงแล้ว, พวกเราได้เฝ้าดูจับสมบัติของพวกเราไว้ และ มันได้มันหลุดไปจากพวกเรา เพราะความสาบแช่งที่มีกับแผ่นดิน.

โอ้ ถ้าหากพวกเราได้กับใจในมีนที่พระคำของพระผู้เป็นเจ้ามาถึงพวกเรา; เพราะจึ่งเบ้ง แผ่นดินได้ถูกสาบแช่งแล้ว, และ ทุกสิ่งทุกอย่างก็มันหลุดไป, และ พวกเราบ่สามารถจะยึดมิมันไว้เลย.

จึ่งเบ้ง, พวกเราถูกปิดล้อมไว้ด้วยอินยานร้าย, แท้จริงแล้ว, พวกเราถูกปิดล้อมไว้ด้วยบลิวนของผู้ที่พยายามจะทำลายจิตอินยานของพวกเรา. จึ่งเบ้ง, ความชั่วร้ายของพวกเรานั้นโทษหลวงที่สุด. โอ้ พระผู้เป็นเจ้า, พระอภัยจะบ่เอาพระพิโรธของพระอภัยไปจากพวกข้าบ่อดบ่? และ มันจะเป็นคำเฝ้าของพวกท่านในมีนนั้น.

38 But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

39 O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

แต่ดูเถิด, วันเวลาแห่งการทดลองของท่านผ่านไปแล้ว; ท่านผัดวันแห่งความรอดของท่านจนมันสายเกินไปอยู่เป็นนิจ, และความพินาศของท่านก็แน่นอนแล้ว; แท้จริงแล้ว, เพราะตลอดวันเวลาของชีวิตท่าน ท่านแสวงหาสิ่งซึ่งท่านไม่สามารถได้รับ; และท่านแสวงหาความสุขด้วยการทำความชั่วซ้ำสามานย์, ซึ่งสิ่งนี้ตรงกันข้ามกับธรรมชาติของความชอบธรรมนั้นซึ่งอยู่ในพระประมุขนิรันดร์ผู้ยิ่งใหญ่ของเรา.

โอท่านผู้คนของแผ่นดิน, หากท่านจะฟังถ้อยคำข้าพเจ้า! และข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ความกริ้วของพระเจ้าคลายไปจากท่าน, และขอให้ท่านกลับใจและได้รับการช่วยให้รอด.

แต่ຈົ່ງເບິ່ງ, ວັນເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງພວກທ່ານໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ; ພວກທ່ານໄດ້ ເລື່ອນວັນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກທ່ານ ຈົນວ່າມັນສາຍເກີນໄປຢ່າງເປັນນິດ, ແລະ ຄວາມພິນາດຂອງພວກທ່ານກໍແນ່ນອນແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະຕະຫລອດຊີວິດຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານມີແຕ່ສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ສາມາດຍຶດຖືມັນໄວ້; ແລະ ພວກທ່ານສະແຫວງຫາ ຄວາມສຸກໃນການສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຊຶ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກົງກັນຂ້າມກັບທຳມະຊາດຂອງຄວາມຊອບທຳ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນທັງສາມພຣະອົງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນນິລັນດອນຂອງພວກເຮົາ.

ໂອ ຜູ້ຄົນຂອງແຜ່ນດິນເຮີຍ, ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົ່ງຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຫັນໜີໄປຈາກພວກທ່ານ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະກັບໃຈ ແລະ ລອດ.

Helaman 14

- 1 And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.
- 2 And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.
- 3 And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.
- 4 Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.
- 5 And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.
- 6 And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

อิสลามัน ๑๔

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือแซมวูเอล, ชาวเลมัน, พยากรณ์อีกมากมายหลายเรื่องที่ยังเขียนไว้ไม่ได้.

และดูเถิด, ท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า : ดูเถิด, ข้าพเจ้าให้เครื่องหมายแก่ท่าน; เพราะอีกห้าปีที่ถึง, และดูเถิด, เมื่อนั้นพระบุตรของพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะเสด็จมาเพื่อไถ่คนทั้งปวงที่จะเชื่อในพระนามของพระองค์.

และดูเถิด, ข้าพเจ้าจะให้สิ่งนี้แก่ท่านเพื่อเป็นเครื่องหมายในเวลาของการเสด็จมาของพระองค์; เพราะดูเถิด, จะมีแสงสว่างเจิดจ้าในฟ้าสวรรค์, ถึงขนาดที่ในคืนก่อนที่พระองค์เสด็จมาจะไม่มีควมมืด, ถึงขนาดที่มันจะปรากฏแก่มนุษย์ประหนึ่งว่าเป็นกลางวัน.

ฉะนั้น, จะมีวันหนึ่งกับคืนหนึ่งกับวันหนึ่ง, ประหนึ่งว่าเป็นวันเดียวและไม่มืกลางคืน; และนี่จะเป็นเครื่องหมายแก่ท่าน; เพราะท่านจะรู้ถึงการขึ้นของดวงอาทิตย์และการตกของมันด้วย; ฉะนั้นพวกเขาจะรู้ถึงความแน่นอนว่าจะมีสองวันกับหนึ่งคืน; กระนั้นก็ตามคืนนั้นจะไม่มืด; และมันจะเป็นคืนก่อนที่พระองค์ประสูติ.

และดูเถิด, จะมีดาวดวงใหม่ขึ้นมา, ซึ่งเป็นดาวที่ท่านไม่เคยเห็นเช่นนั้นมาก่อน; และนี่จะเป็นเครื่องหมายต่อท่านด้วย.

และดูเถิดนี่มิใช่ทั้งหมด, จะมีเครื่องหมายและการอันน่าพิศวงหลายอย่างในฟ้าสวรรค์.

อิสลามัน ๑๕

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ซามูเอลลันเลมันได้ทำนายอีกหลายเลื่องซึ่งจะจริงไว้บ่ได้.

และ จังเบ๊ງ, เข่นได้เฝ้ากับพวกเฮาว่า: จังเบ๊ງ, ข้าพเจ้าจะให้เลื่องหมายแก่พวกท่าน; เพาะอีกห้าปีที่จะมาเท่ย์นี้, และ จังเบ๊ງ, เวลานั้นพระบุตรของพระเจ้าจะเสด็จมาเพื่อไถ่คนทั้งปวงผู้ที่เชื่อในพระนามของพระฮิง.

และ จังเบ๊ງ, ข้าพเจ้าจะให้สิ่งนี้แก่พวกท่าน เพื่อเป็น เลื่องหมายของการสะเด็ดมา; เพาะจังเบ๊ງ, มันจะมีความแจ๋งที่สุดในสะทวัน, เท่ย์ชะงาดที่ในถิ่นก่อนที่พระฮิงจะเสด็จมานั้น, มันจะบ่มีความมืดเลย, เท่ย์ชะงาดที่มันปะกิดแก่มนะบุดว่า มันเป็นทางวัน.

สะนั้น, มันจะมีขี้งักกับถิ่นขี้งัก และฮิงขี้งัก, เบ๊งถึกับว่าเป็นมืดรูอ และบ่มีทางถิ่น; และ มันจะเป็นเลื่องหมายแก่พวกท่าน; เพาะว่าพวกท่านรู้จักเท่ย์งานขึ้นของดวงตาวัน และ งานถึของมันน้ำฮิง; สะนั้น พวกท่านจะรู้จักเท่ย์ความแน่นอนว่า มันจะมีสองมืกับขี้งัก เท่ย์ย่างใดก็ตาม ถิ่นนั้นจะบ่มีความมืด และ มันจะเป็นถิ่นก่อนที่ พระฮิงจะทำเมิด.

และ จังเบ๊ງ, มันจะมี ดาวดวงใหม่ปะกิดขึ้น, ซึ่งจะเป็นดาวที่พวกท่านบ่เคยเห็นมาก่อน และ ดาวดวงนี้จะเป็นเลื่องหมายแก่พวกท่านถึกัน.

และ จังเบ๊ງ นี่ยังบ่พิด, มันจะมีเลื่องหมาย และ งานแปลปะทลาดหลายย่างในท้องฟ้า.

7 And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

8 And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

9 And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

10 And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

11 And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ ท่านทุกคนจะประหลาดใจ, และพิศวง, ถึงขนาดที่ท่านจะล้มลงสู่พื้นดิน.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามที่จะเชื่อในพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ผู้นั้นจะมีชีวิตอันเป็นนิรันดร์.

และดูเถิด, พระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าดังนี้, โดยเทพของพระองค์, ให้ข้าพเจ้ามาบอกเรื่องนี้แก่ท่าน; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าพยากรณ์เรื่องเหล่านี้แก่ท่าน; แท้จริงแล้ว, พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า : จงป่าวร้องกับคนพวกนี้, จงกลับใจและเตรียมทางของพระเจ้า.

และบัดนี้, เพราะข้าพเจ้าเป็นชาวเลมมัน, และพูดกับท่านถึงพระคำรัสซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้า, และเพราะมันเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับท่าน, ท่านจึงโกรธข้าพเจ้าและหมายมั่นจะทำลายข้าพเจ้า, และขับไล่ข้าพเจ้าออกจากบรรดาพวกท่าน.

และท่านควรสดับฟังถ้อยคำข้าพเจ้า, เพราะ, เพื่อเจตนานี้ข้าพเจ้าจึงขึ้นมาบนกำแพงเมืองนี้, เพื่อท่านจะได้ยินและรู้ถึงการพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งคอยท่านอยู่เพราะความชั่วช้าสามานย์ของท่าน, และเพื่อท่านจะได้รู้เงื่อนไขของการกลับใจด้วย;

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ พวกท่านทุกคนจะประหลาดใจ และอึดสะจันใจหลาย, เท่จะขนาดที่พวกท่านจะ ล้มลงอยู่กับพื้นดิน.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ ผู้ใดก็ตามที่ เชื่อในพระบุตรของพระเจ้า, ผู้นั้นจะมีชีวิตอันเป็นนิรันดร์.

และ จังเบ๊, พระผู้เป็นเจ้าได้บัญชาข้าพเจ้าโดยทูตของพระองค์, ว่าให้ข้าพเจ้ามาบอกเรื่องนี้แก่พวกท่าน; แท้จริงแล้ว, พระองค์ได้บัญชาให้ข้าพเจ้าทำนายเลื่องเหล่านี้แก่พวกท่าน; แท้จริงแล้ว, พระองค์ได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า: จังป่าวประกาศต่อผู้คนที่พวกท่านว่า จังกับใจ และ เตรียมทางของพระผู้เป็นเจ้า.

และ บัดนี้, เพราะข้าพเจ้าเป็นเลมมัน, และ เข้ากับพวกท่านมาแล้วเท่จะพระคำที่พระเจ้าได้บัญชาข้าพเจ้า, และ เพราะมันได้ตำนิพวกท่านอย่างรุนแรง, พวกท่านจึงโกรธแค้นให้ข้าพเจ้า และ พยายามที่จะทำลายข้าพเจ้า, และ ได้ ขับไล่ข้าพเจ้าออกไปจากบรรดาพวกท่าน.

และ ข้าพเจ้ามาขึ้นกำแพงเมืองนี้, เพื่อพวกท่านจะได้ยินและรู้ถึงการพิพากษาของพระเจ้าซึ่งคอยท่านอยู่ เพราะความชั่วร้ายของพวกท่าน, และ เพื่อที่พวกท่านจะได้รู้เงื่อนไขของการกลับใจกับใจน้ออีก.

12 And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

13 And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

14 And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

15 For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and cometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

16 Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

และเพื่อท่านจะรู้ด้วยถึงการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า, พระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์และแห่งแผ่นดินโลก, พระผู้สร้างสารพัดสิ่งนับจากกาลเริ่มต้น; และเพื่อท่านจะรู้ถึงเครื่องหมายต่าง ๆ ของการเสด็จมาของพระองค์, ด้วยเจตนาว่าท่านจะเชื่อในพระนามของพระองค์.

และหากท่านเชื่อในพระนามของพระองค์ท่านจะกลับใจจากบาปทั้งหมดของท่าน, เพื่อโดยการนั้นท่านจะได้รับการปลดบาปจากสิ่งเหล่านี้ผ่านคุณความดีของพระองค์.

และดูเถิด, อนึ่ง, ข้าพเจ้าให้เครื่องหมายอีกอย่างหนึ่งแก่ท่าน, แท้จริงแล้ว, คือเครื่องหมายการสิ้นพระชนม์ของพระองค์.

เพราะดูเถิด, พระองค์จะสิ้นพระชนม์โดยแน่แท้เพื่อความรอดจะเกิดขึ้น; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงเห็นจำเป็นและพระองค์พึงต้องสิ้นพระชนม์, เพื่อให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย, เพื่อด้วยการนั้นจะนำมนุษย์เข้าในที่ประทับของพระเจ้า.

แท้จริงแล้ว, ดูเถิด, การสิ้นพระชนม์นี้ทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต, และไถ่มนุษยชาติทั้งปวงจากความตายครั้งแรก—ความตายทางวิญญาณนั้น; เพราะมนุษยชาติทั้งปวง, โดยการตกของอาดัมซึ่งถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า, ถือว่าตายแล้ว, ทั้งกับสิ่งทางโลกและกับสิ่งทางวิญญาณ.

และ เพื่อว่าพวกท่านจะได้รู้จักถึงการงานเสกเกิดมาของพระเยซูคริสต์นำอีก, ผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้า, ผู้เป็นพระบิดาของสรวงสวรรค์ และ ของแผ่นดินโลก, ผู้เป็นพระผู้สร้างสารพัดสิ่งตั้งแต่ต้น; และ เพื่อว่าพวกท่านจะได้รู้ถึงเรื่องราวของงานเสกเกิดมาของพระอົງ, ด้วยเจตนาว่าพวกท่านจะได้เชื่อในพระนามของพระอົງ.

และ ถ้าหากพวกท่าน เชื่อในพระนามของพระอົງแล้ว, พวกท่านจะได้รับความบาปทั้งปวงของพวกท่าน, เพื่อด้วยเหตุนี้ พวกท่านจะได้รับงานปิดบาปโดย พระกรุณาของพระอົງ.

และ จົງເບິ່ງ, ອີກອັນໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍອີກຢ່າງໜຶ່ງແກ່ພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືເຄື່ອງໝາຍຂອງການສິ້ນພະຊົນຂອງພະອົງ.

ເພາະຈົງເບິ່ງ, ພະອົງຈະສິ້ນພະຊົນຢ່າງແນ່ນອນເພື່ອ ຄວາມລອດຈະມີຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພະອົງເຫັນວ່າ ມັນຈຳເປັນ ແລະ ມັນເປັນການສົມຄວນທີ່ພະອົງຈະສິ້ນພະຊົນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ເພື່ອໂດຍການສິ້ນພະຊົນນີ້ ມະນຸດຈະຖືກນຳເຂົ້າມາຫາທີ່ປະທັບຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົງເບິ່ງ, ການສິ້ນພະຊົນນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ແລະ ໄຖ່ມະນຸດຊາດທັງປວງຈາກຄວາມຕາຍຄັ້ງທຳອິດ—ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ໂດຍ ການຕົກຂອງອາດາມ ມະນຸດຊາດທັງປວງຈຶ່ງຖືກ ຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຖືວ່າ ຕາຍແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນທັງທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ.

17 But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

18 Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

19 Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

20 But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

แต่ดูเถิด, การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ไถ่มนุษยชาติ, แท้จริงแล้ว, แม้นมนุษยชาติทั้งปวง, และนำพวกเขากลับเข้าในที่ประทับของพระเจ้า.

แท้จริงแล้ว, และสิ่งนั้นทำให้เกิดเงื่อนไขแห่งการกลับใจ, คือผู้ใดก็ตามที่กลับใจผู้นั้นย่อมไม่ถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ; แต่ผู้ใดก็ตามที่ไม่กลับใจจะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ; และความตายทางวิญญาณจะมาถึงพวกเขาอีก, แท้จริงแล้ว, คือความตายครั้งที่สอง, เพราะพวกเขาถูกตัดขาดอีกครั้งจากสิ่งที่เกี่ยวกับความชอบธรรม.

ฉะนั้นท่านจงกลับใจ, ท่านจงกลับใจ, เกลือกโดยการรู้เรื่องเหล่านี้และไม่ทำ ท่านจะปล่อยให้ตนเองมาอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ, และท่านถูกนำลงสู่ความตายครั้งที่สองนี้.

แต่ดูเถิด, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้วเกี่ยวกับเครื่องหมายอีกอย่างหนึ่ง, เครื่องหมายการสิ้นพระชนม์ของพระองค์, ดูเถิด, ในวันนั้นที่พระองค์จะทรงรับความตายพระองค์จะทรงทำให้ดวงอาทิตย์อับแสงและไม่ให้แสงสว่างแก่ท่าน; และดวงจันทร์กับดวงดาวด้วย; และจะไม่มีแสงสว่างบนพื้นแผ่นดินนี้, แม้ตั้งแต่เวลาที่พระองค์จะทรงทนทุกข์กับความตาย, ตลอดเวลาสามวัน, จนถึงเวลาที่พระองค์จะทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตายอีก.

แต่ จົງເບິ່ງ, ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ ໄຖ່ມະນຸດຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນມະນຸດຊາດທັງປວງ, ແລະ ນຳພວກເຂົາກັບເຂົ້າໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ເກີດເງື່ອນໄຂແຫ່ງການກັບໃຈ, ຄືຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມບໍ່ຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ; ແຕ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ກັບໃຈ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ; ແລະ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານຈະມາເຖິງພວກເຂົາອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກຕັດອອກໄປອີກຈາກສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຊອບທຳ.

ສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈົ່ງກັບໃຈ, ພວກທ່ານຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ, ເມື່ອພວກທ່ານຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ພວກທ່ານຈະປ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຖືກນຳລົງໄປຫາຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງນີ້.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກທ່ານມາແລ້ວ, ກ່ຽວກັບເຄື່ອງໝາຍອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຄືເຄື່ອງໝາຍຂອງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນ ມື້ທີ່ພຣະອົງຈະຮັບເອົາຄວາມຕາຍ, ດວງຕາເວັນຈະມືດຕົບ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງຂອງມັນແກ່ພວກທ່ານ, ແລະ ດວງເດືອນກັບດວງດາວນຳອີກ, ແລະ ມັນຈະບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງໃນຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພຣະອົງຮັບເອົາຄວາມຕາຍໄປຈົນເຖິງ ສາມມື້, ຈົນວ່າເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງຈະລຸກຂຶ້ນອີກຈາກຄວາມຕາຍ.

- 21 Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;
- 22 Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.
- 23 And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.
- 24 And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.
- 25 And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.
- 26 And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.
- ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຈະ
ຈະທຣງດິນພຣະວິຖຽນູນຈະມີຟ້າ
ຄຳຣນຄຳຣາມແລະສາຍຟ້າຟາດຕ່ອ
ເຢື່ອງເປັນເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ, ແລະ
ແຜ່ນດິນຈະໄຫວແລະສັ່ນສະເຫຼ່ອນ;
ແລະຮີລາຊິງຢູ່ບຸນພື້ນຟີກພື້ນ, ຈຶ່ງ
ຢູ່ທັງເໜືອແລະໃຕ້ແຜ່ນດິນ, ຈຶ່ງ
ທ່ານຮູ້ຢູ່ໃນເວລານີ້ວ່າເປັນຂອງແຂັງ,
ຫຼືສ່ວນຫລາຍຂອງມັນເປັນມວລສາຣທີ່
ມື່ອມຸດປະກອບແຂັງແກ້ງ, ຈະແຕກ
ອອກ;
- ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະແຍກອອກເປັນ
ສອງ, ແລະນັບແຕ່ນັ້ນຈະພົບຢູ່ຕາມ
ຮ່ອງແລະຕາມຮອຍແຕກ, ແລະເປັນ
ເສັ້ນທັກເຄື່ອນກລຸ່ນທັງພື້ນຟີກພື້ນ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງເໜືອແລະໃຕ້ແຜ່ນ
ດິນ.
- ແລະດູເຄີດ, ຈະມີພາຍຸຝນຟ້າ
ຜະໜຸນຮຸນແຮງ, ແລະຈະມີຖູເຂົາ
ຫລາຍຫລາຍລຸ້ນ, ເໝືອນກັບ
ຖູເຂົາ, ແລະຈະມີທີ່ຫລາຍແຫ່ງຊຶ່ງ
ບັດນີ້ເຮົາເອີ້ນວ່າຖູເຂົາຈະກັບເປັນ
ຖູເຂົາ, ຈຶ່ງມີຄວາມສູງຫລາຍ.
- ແລະທາງຫລວງຫລາຍສາຍຈະຂາດ,
ແລະເມືອງຫລາຍເມືອງຈະກັບຮັກຮ້າງ
ວ່າງເປຣ່າ.
- ແລະຊຸມຊົນຫລາຍແຫ່ງຈະເປີດ,
ແລະຈະປ່ອຍຄົນຕາຍເປັນອັນຫລາຍ
ຂອງມັນເຊັ່ນນີ້; ແລະວິສຸທຣີຂຶ້ນເປັນ
ອັນຫລາຍຈະມາປາກົດແຕ່ຄົນ
ຫລາຍ.
- ແລະດູເຄີດ, ທຸກຄົນແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ດັ່ງນີ້; ເພາະທ່ານຄົນແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ວ່າຈະມີຟ້າຄຳຣນຄຳຣາມແລະສາຍຟ້າ
ຟາດຕ່ອເຢື່ອງເປັນເວລາຫລາຍ
ຊົ່ວໂມງ.
- ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຈະ
ປ່ອຍຈິດວິນຍານຂຶ້ນໄປ ມັນຈະມີ ຟ້າຮ້ອງ
ແລະ ຟ້າແມບເຫລື້ອມເປັນເວລາຫລາຍ
ຊົ່ວໂມງ ແລະ ແຜ່ນດິນຈະສັ່ນຫວັ່ນໄຫວ
ແລະ ຫີນຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ທີ່ຢູ່ທາງເທິງ
ແລະ ທາງໃຕ້ທັງດິນຈະພັງທະຫລາຍ, ຊຶ່ງ
ພວກທ່ານຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ໃນເວລານີ້ຫີນນັ້ນ
ແຂງແກ່ນຊ້າໄດ, ຫລື ແຜ່ນດິນທີ່ເປັນ
ແຜ່ນອັນກວ້າງໃຫຍ່ຈະ ແຕກແຍກອອກ
ໄປ;
- ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະແຍກອອກເປັນ
ສອງ, ແລະ ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນໄປ ຈະ ເຫັນເປັນ
ຮ່ອງ ແລະ ຮອຍແຕກ, ແລະ ເປັນເສດ
ແຕກຫັກຢູ່ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນໂລກ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ ທັງທາງເທິງ ແລະ ທາງໃຕ້ທັງດິນ.
- ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະມີພະຍຸຝົນຟ້າ
ຮະນອງໃຫຍ່, ແລະ ພູຜາຫລາຍຫລ່ອຍຈະ
ພັງທະຫລາຍລົງເປັນຮ່ອມພູ, ແລະ ຈະມີ
ບ່ອນຫລາຍແຫ່ງຊຶ່ງດຽວນີ້ເຮົາກັນວ່າ
ຮ່ອມພູຈະກັບເປັນພູເຂົາ, ຊຶ່ງມີຄວາມສູງ
ທີ່ສຸດ.
- ແລະ ທາງໃຫຍ່ຫລາຍສາຍຈະຂາດ
ອອກ, ແລະ ຫລາຍ ຫົວເມືອງຈະກັບມາຮັກ
ຮ້າງ.
- ແລະ ຫລຸມຝັງສົບເປັນຈຳນວນ
ຫລວງຫລາຍຈະເປີດອອກ, ແລະ ປ່ອຍຄົນ
ຕາຍຂຶ້ນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແລະ
ໄພພິບູນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍຈະ
ມາປະກົດແກ່ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.
- ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ທູດໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງ
ນີ້; ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ມັນ
ຈະມີຟ້າຮ້ອງ ແລະ ຟ້າແມບເຫລື້ອມເປັນ
ເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ.

27 And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

28 And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

29 And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

30 And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ขณะที่ฟ้าร้องและสายฟ้าฟาดยังมีอยู่, และพายุฝนฟ้าคะนอง, ว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นไป, และว่าความมืดจะปกคลุมทั่วพื้นพิภพต่อเนื่องเป็นเวลาสามวัน.

และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่าคนเป็นอันมากจะเห็นสิ่งอันยิ่งใหญ่กว่าสิ่งเหล่านี้, ด้วยเจตนาว่าพวกเขาจะเชื่อว่าเครื่องหมายเหล่านี้และการอันน่าพิศวงเหล่านี้จะบังเกิดทั่วพื้นแผ่นดินนี้, ด้วยเจตนาว่าจะไม่มีเหตุให้เกิดความกังขาในบรรดาลูกหลานมนุษย์—

และนี่เพื่อเจตนาว่าผู้ใดก็ตามที่จะเชื่อจะได้รับการช่วยให้รอด, และว่าผู้ใดก็ตามที่จะไม่เชื่อ, การพิพากษาอันชอบธรรมจะมาถึงพวกเขา; และอีกทั้งหากพวกเขาถูกกล่าวโทษพวกเขาจะนำการกล่าวโทษของพวกเขาไปสู่ตนเอง.

และบัดนี้จงจำไว้, จงจำไว้, พี่น้องข้าพเจ้า, ว่าผู้ใดก็ตามที่พินาศ, ย่อมพินาศเพราะตัวเขาเอง; และผู้ใดก็ตามที่ทำความชั่วช้าสามานย์, ก็ทำมันให้ตัวเขาเอง; เพราะดูเถิด, ท่านเป็นอิสระ; ท่านได้รับอนุญาตให้ทำเพื่อตนเอง; เพราะดูเถิด, พระผู้เป็นเจ้าประทานความรู้ให้ท่านและทรงทำให้ท่านมีอิสระ.

และ เฝິมนได้เฝ้ากับข้าพเจ้าว่า ในขณะท่ฟ้าร้อง และ ฟ้าแบบเทลลอม, และ พะยุฝนฟ้าคะนองยังมีอยู่, ว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นไป, ความมืดจะปกคลุมทั่วแผ่นดินโลกเป็นเวลาสามมื.

และ ทูตได้เฝ้ากับข้าพเจ้าว่า ถิ่น ย่างทอลองทอลายจะได้เห็นสิ่งท่ อัดสะจันใจทอลายทว่านััน, เพาจะมี เจตนะนาท่จะท่ให้พอกเฝ้าเฝ้าอ่า เถื่องพมาย และ ภาวนแปภปะทลลาด เทลล่านัจะเกิดຂັນท่ວືນແຜ່ນດິນມື້ ໂດຍ ມີເຈດຕະນາທໍຈະບໍ່ໃຫ້ມີສາເຫດຂອງການ ບໍ່ເຊື່ອຖືໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ—

และ บัดนี้ด้วยเจตนะนาว่า ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ມີຄວາມເຊື່ອ ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ, ແລະ ຜູ້ໃດ ກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອ, ການພິພາກສາອັນ ຊອບທໍາຈະມາສູ່ຜູ້ນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກ ພວກເຂົາຖືກກ່າວໂທດ, ພວກເຂົາກໍເປັນຜູ້ ນໍາການກ່າວໂທດນັ້ນມາສູ່ຕົນເອງ.

และ บัดนี้ຈົ່ງຈໍຈໍໄວ້, ຈົ່ງຈໍຈໍໄວ້ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ຕາຍໄປ, ກໍເປັນຍ້ອນວ່າລາວສ້າງຄວາມ ຕາຍໃຫ້ຕົວລາວເອງ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ກະທໍາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຜູ້ນັ້ນກໍຈະນໍາຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍມາສູ່ຕົວເຂົາເອງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານມີອິດສະລະ; ພວກທ່ານໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດເພື່ອຕົວເອງ; ເພາະຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ ຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ ພວກທ່ານ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກ ທ່ານເປັນອິດສະລະ.

31 He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

พระองค์ประทานให้ท่านเพื่อท่านจะรู้ความดีจากความชั่ว, และพระองค์ประทานให้ท่านเพื่อท่านจะเลือกชีวิตหรือความตาย; และท่านอาจทำความดีเพื่อพระเจ้าจะทรงนำท่านกลับคืนมาสู่สิ่งที่ดี, หรือมีสิ่งที่ดีได้รับการนำกลับคืนมาสู่ท่าน; หรือท่านอาจทำความชั่ว, และมีสิ่งชั่วที่ถูกนำกลับคืนมาสู่ท่าน.

พระอົງปะทานมันให้พอกท่านเพื่อว่าพอกท่านจะได้ รู้จักความดีจากความชั่ว, และ พระอົງจะปะทานมันให้พอกท่านเพื่อว่า พอกท่านจะได้ เลือกเอาชีวิต ทลื ความตาย; และพอกท่านสามารถเร็ดความดีได้ และถูก นำกับถินทาลสิ่งที่ดี, ทลื ใช้สิ่งที่ดีกับถินมาทาลพอกท่าน; ทลื พอกท่านสามารถเร็ดความชั่วได้, และ ใช้สิ่งที่ดีกับถินมาทาลพอกท่าน.

Helaman 15

- 1 And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.
- 2 Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.
- 3 Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.
- 4 But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

อีลามัน ๑๕

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ดูเถิด, ข้าพเจ้าประกาศแก่ท่านว่า เว้นแต่ท่านจะกลับใจบ้านเรือนของท่านจะถูกทิ้งให้รกร้าง.

แท้จริงแล้ว, เว้นแต่ท่านกลับใจ, พวกผู้หญิงของท่านจะมีเหตุใหญ่หลวงที่จะโศกเศร้าในวันที่พวกนางจะให้นม; เพราะท่านจะพยายามหลบหนีและจะไม่มีที่พำนักพักพิง; แท้จริงแล้ว, และวิบัติแก่พวกนางที่มีครรภ์, เพราะพวกนางจะอึดอัดและหลบหนีไม่ได้; ฉะนั้น, พวกนางจะถูกเหยียบจนแหลกเหลวและจะถูกทิ้งให้ตาย.

แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่คนพวกนี้ซึ่งเรียกว่าผู้คนของนีไฟ เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ, เมื่อพวกเขาเห็นเครื่องหมายและการอันนำพิศวาททั้งหมดนี้ซึ่งจะแสดงแก่พวกเขา; เพราะดูเถิด, พวกเขาเป็นผู้คนที่เลือกแล้วของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงรักผู้คนของนีไฟ, และพระองค์ทรงตีสอนพวกเขาด้วย; แท้จริงแล้ว, ในวันเวลาแห่งความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขาพระองค์ทรงตีสอนพวกเขาเพราะทรงรักพวกเขา.

แต่ดูเถิด พี่น้องข้าพเจ้า, พระองค์ทรงเกลียดชังชาวเลมัน เพราะการกระทำของพวกเขาชั่วตลอดเวลา, และนี่เพราะความชั่วช้าสามานย์ของประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขา. แต่ดูเถิด, ความรอดมาถึงพวกเขาแล้วผ่านทางคำสั่งสอนของชาวนีไฟ; และเพื่อเจตนานี้พระเจ้าจึงทรงยืดวันเวลาของพวกเขาออกไป.

อีลามัน ๑๕

และ บัดนี้, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, จงเงี่ย, ข้าพเจ้าຂໍປະກາດກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລ້ວບ້ານເຮືອງຂອງພວກທ່ານຈະຖືກປະຖິ້ມໃຫ້ ຮົກຮ້າງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ເຫດຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກທ່ານເປັນທຸກໃນມື້ທີ່ນາງຍັງເປັນແມ່ລູກອ່ອນຢູ່; ເພາະວ່າພວກທ່ານຈະພະຍາຍາມໜີໄປ ແລະ ຈະບໍ່ມີບ່ອນພັກພາອາໄສ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດແກ່ນາງຜູ້ທີ່ ຖືພາ ເພາະນາງຈະໜັກທ້ອງ ແລະ ໜີໄປບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ, ນາງຈິ່ງຈະຖືກຢຽບຍ້າ ແລະ ຖືກປະຖິ້ມໃຫ້ຕາຍໄປ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຜູ້ມີຊື່ວ່າຜູ້ຄົນຂອງນີຟີ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດທັງໝົດນີ້ ຊຶ່ງຈະສະແດງແກ່ພວກເຂົາ; ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຄົນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລືອກໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຮັກຜູ້ຄົນຂອງນີຟີ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕີສອນພວກເຂົານຳອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍພຣະອົງໄດ້ ຕີສອນພວກເຂົາ ເພາະພຣະອົງຮັກພວກເຂົາ.

ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພຣະອົງກຽດຊັງຊາວເລມັນ ເພາະວ່າພວກເຂົາກະທຳຄວາມຊົ່ວຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ແລະ ມັນເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຄວາມລອດໄດ້ມາຖືງພວກເຂົາແລ້ວ ໂດຍທາງການສົ່ງສອນຂອງຊາວນີຟີ; ແລະ ດ້ວຍເຈດຕະນານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງພວກເຂົາຍືດຍາວອອກໄປ.

5 And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

6 Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

7 And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

8 Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

และข้าพเจ้าอยากให้ท่านเห็นว่า พวกเขาส່วณมากอยู่ในทางแห่งหน้าที่ของตน, และพวกเขาดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบต่อพระפקตร์พระผู้เป็นเจ้า, และพวกเขายึดมั่นต่อการรักษาพระบัญญัติของพระองค์และกฎเกณฑ์ของพระองค์และการพิพากษาของพระองค์ตามกฎหมายของโมเสส.

แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าพวกเขาส่วนมากกำลังทำดังนี้, และพวกเขากำลังชวนขายด้วยความขยันหมั่นเพียรอันไม่รู้เหน็ดเหนื่อยเพื่อจะนำพี่น้องที่หลงเหลืออยู่ของพวกเขาไปสู่ความรู้เรื่องความจริง; ฉะนั้นทุก ๆ วัน พวกเขาจึงมีคนเพิ่มจำนวนเข้ามา มาก.

และดูเถิด, ท่านรู้ด้วยตัวท่านเอง, เพราะท่านเห็น, ว่าพวกเขามากเท่าที่พี่น้องพวกเขาพามาสู่ความรู้เรื่องความจริง, และรู้เรื่องประเพณีอันชั่วร้ายและน่าชิงชังของบรรพบุรุษพวกเขา, และจงใจให้เชื่อพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์, แท้จริงแล้ว, คำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์, ซึ่งมีเขียนไว้, ซึ่งจงใจพวกเขามาสู่ศรัทธาในพระเจ้า, และสู่การกลับใจ, ซึ่งศรัทธาและการกลับใจนั้นนำการเปลี่ยนแปลงแห่งใจมาสู่พวกเขา—

ฉะนั้น, ท่านจึงรู้ด้วยตัวท่านว่า, มากเท่าที่มาถึงเพียงนี้ย่อมมั่นคงและแน่วแน่ในความเชื่อ, และในสิ่งซึ่งด้วยสิ่งนั้นทำให้พวกเขาเป็นอิสระมาแล้ว.

และ ข้าพเจ้าอยากใช้พวกท่านเห็นว่า พวกเขาส່วณมากอยู่ในทางแห่งหน้าที่ของตน, และ พวกเขาดำเนินไปอย่างรอบคอบต่อพระפקตร์ของพระเจ้า, และ พวกเขายึดถือที่จะรักษาพระบัญญัติ และ รักษาขั้มนัด และ รักษาการนบปมาของพระเจ้าตามกฎของโมเสส.

แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกท่านว่า พวกเขาส່วณมากกำลังทำอย่างนี้, และ พวกเขากำลังพยายามด้วยความพากเพียรอันไม่รู้เหน็ดเหนื่อยที่จะนำพาพี่น้องที่หลงเหลืออยู่ของพวกเขาไปสู่ความรู้เรื่องความจริง; ฉะนั้น ทุกๆวัน พวกเขากำลังมีคนเพิ่มเข้ามา มาก.

และ จังเบ๊, พวกท่านได้รู้ด้วยตัวเองแล้ว, เพราะพวกท่านได้เห็นมาแล้ว, ว่าหลายต่อหลายคนได้ถูกนำมาสู่ความรู้เรื่องความจริง, และ ได้รู้เรื่องผิดของประเพณีอันชั่วร้าย และ ขั้มนัดของพวกท่าน, และ ถูกชักชวนให้มาเชื่อพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์, แท้จริงแล้ว, ให้มาเชื่อคำทำนายของศาสดาผู้บริสุทธิ์ ซึ่งได้ถูกชักชวนให้พวกท่านมีศรัทธาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และ มาสู่การกลับใจ, ซึ่งศรัทธา และการกลับใจนั้นได้นำมาสู่การเปลี่ยนแปลงแห่งใจของพวกท่าน—

ฉะนั้น, พวกท่านจึงรู้ด้วยตัวตัวเองว่า, หลายต่อหลายคนที่ได้มาเชื่อจนนี้ ย่อม แน่ใจ และ แน่ใจอยู่ในศรัทธา, และ อยู่ในสิ่งซึ่งได้ทำให้พวกท่านเป็นอิสระแล้ว.

9 And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

10 And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

11 Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

และท่านรู้ด้วยว่าพวกเขาฝังอาวุธสงครามของตนแล้ว, และพวกเขากลับที่จะหยิบมันขึ้นมาเกลือกโดยทางใดทางหนึ่งพวกเขาจะทำบาป; แท้จริงแล้ว, ท่านเห็นแล้วว่าพวกเขากลับที่จะทำบาป—เพราะเหตุเกิดพวกเขาจะยอมตนให้ศัตรูเหยียบย่ำและสังหาร, และจะไม่ยอมยกดาบของตนขึ้นต่อสู้, และนี่เพราะศรัทธาของพวกเขาในพระคริสต์.

และบัดนี้, เพราะความแน่วแน่ของพวกเขาเมื่อพวกเขาเชื่อในสิ่งนั้นซึ่งพวกเขาเชื่อ, เพราะด้วยความมั่นคงของพวกเขาทันทีที่ได้รับความสว่างแล้ว, ดุเถิด, พระเจ้าจะประทานพรให้พวกเขาและทรงยืดวันเวลาของพวกเขา, ทั้งที่มีความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา—

แท้จริงแล้ว, แม้หากพวกเขาจะเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อพระเจ้าจะทรงยืดวันเวลาของพวกเขา, จนกว่าจะถึงเวลา ซึ่งบรรพบุรุษของเรา, และศาสดาพยากรณ์ซันส, และศาสดาพยากรณ์คนอื่น ๆ อีกหลายคนพูดไว้เช่นกัน, เกี่ยวกับการนำพี่น้อง, ชาวเลมันของเรา, กลับมาสู่ความรู้เรื่องความจริงอีก—

และ พวกท่านก็รู้อีกว่า พวกเขาคิดได้ ฝึງอาวุธแห่งสงครามของพวกเขาไว้, และ พวกเขายำนที่จะเอามันขึ้นมา เพาะ ยำนว่า ในทางใดทางหนึ่ง พวกเขาคะเริ่ดบาบ; แท้จริงแล้ว, พวกท่านเห็นได้ว่า พวกเขายำนที่จะเริ่ดบาบ —เพาะ จังเบ๊ງ พวกเขาคะยอมถืงให้ สัตถุຂອງພວກເຂົາຢຽບຍ້າ ແລະ ຂ້າຖິ້ມ, ແລະ ຈະບໍ່ຍອມຍົກດາບຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ, ແລະ ນີ້ກໍເປັນເພາະ ສັດທາຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດ.

และ บัดนี้, เป็นย่อนความแน่วแน่ຂອງພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອຖື, ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງພວກເຂົາ ເວລາພວກເຂົາໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງມາແລ້ວເທື່ອໜຶ່ງ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງພວກເຂົາຍືດຍາວອອກໄປ, ທັງໆທີ່ພວກເຂົາເຄີຍສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາກ່ອນ—

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະເສື່ອມໂຊມລົງສູ່ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຍັງຈະເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງພວກເຂົາຍືດຍາວອອກໄປ, ຈົນເຖິງເວລາທີ່ກ່າວໄວ້ ໂດຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໂດຍສາດສະດາ ຊິນັດ ແລະ ສາດສະດາຄືນອື່ນໆອີກຫລາຍທ່ານກ່ຽວກັບ ການນຳພັນອງຊາວເລມັນຂອງພວກເຮົາກັບຄືນມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງອີກ—

- 12 Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.
- 13 And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.
- 14 Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.
- 15 For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.
- 16 Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.
- ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ, ວ່າໃນເວລາສຸດທ້າຍສັນຍາຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍືນຍົງໃຫ້ຊາວເລມັນ, ພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ; ແລະທັງທີ່ພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທຳມາຍ, ແລະທັງທີ່ ພວກເຂົາຈະຖືກຂັບໄລ່ໄປມາບໍ່ພົ້ນ ພິພາດ, ແລະຖືກລ່າ, ແລະຖືກລ່າທຸກ ແລະຖືກຈັດຈະກຳກັນຢູ່ທົ່ວໄປ, ໂດຍໄວ້ທີ່ພໍ້ພັກພັກ, ພຣະເຈົ້າຈະຍັງ ທຣຽມເຫັນພວກເຂົາ.
- ແລະນີ້ເປັນໄປຕາມຄຳພາຍາກຣນ, ຄືພວກເຂົາຈະຖືກນຳມາສູ່ຄວາມຮູ້ ທີ່ແທ້ຈິງອີກ, ຊຶ່ງຄືຄວາມຮູ້ເຖິງ ພຣະຜູ້ໄດ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະພຣະເມື່ອ ນາລຸດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະແທ້ຈິງຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະນັ້ນຢູ່ໃນບຣາດາແກະຂອງ ພຣະອົງ.
- ຜູ້ນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານ, ຈະ ເປັນການດີສຳລັບພວກເຂົາຫຼາກກວ່າ ພວກທ່ານເວັ້ນແຕ່ພວກທ່ານກັບໃຈ.
- ເພາະດູເກີດ, ຫາກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແສດແກ່ພວກເຂົາຊຶ່ງແສດແກ່ທ່ານ ແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແກ່ພວກເຂົາຊຶ່ງ ເສື່ອມໂຮມຢູ່ໃນຄວາມໄວ້ເສື່ອມ ເພາະປະເພນີບຣາດາຂອງພວກ ເຂົາ, ທ່ານຈະເຫັນໄດ້ດ້ວຍຕົວທ່ານວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ມີວັນເສື່ອມໂຮມຢູ່ໃນ ຄວາມໄວ້ເສື່ອມອີກເລີຍ.
- ຜູ້ນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າ : ຮາກຈະ ບໍ່ທຳລາຍເລີຍເພາະນັ້ນຈະດີ, ແຕ່ເຮົາ ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກັບມາຫາເຮົາອີກ ໃນວັນແຫ່ງປະສານຂອງເຮົາ, ພຣະເຈົ້າຮູ້.
- ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ ຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງ ຂອງພວກເຂົາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ; ແລະ ເຖິງ ແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກ ຫລາຍປານໃດກໍຕາມ, ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ ພວກເຂົາຈະຖືກ ຂັບໄລ່ໄປມາທົ່ວຜືນ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈະຖືກຕາມລ້າ, ແລະ ຈະຖືກທຸບຕີ, ແລະ ຈະແຕກກະຈັດກະຈາຍ ໄປ, ແລະ ບໍ່ມີບ່ອນພັກພາອາໄສກໍຕາມ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຈະ ເມດຕາພວກເຂົາ ຢູ່.
- ແລະ ຈະເປັນເຊັ່ນນີ້ຕາມຄຳທຳນາຍ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ມາສູ່ຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ຜູ້ ລ້ຽງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຝູງແກະ ຂອງພຣະອົງ.
- ຜູ້ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າ, ມັນຈະເປັນ ສິ່ງດີສຳລັບພວກເຂົາ ຫລາຍກວ່າພວກທ່ານ ຖ້າຫາກພວກ ທ່ານບໍ່ກັບໃຈ.
- ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຖືກ ສະແດງແກ່ພວກເຂົາຄືກັນກັບທີ່ໄດ້ຖືກ ສະແດງແກ່ພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ໄດ້ຖືກສະແດງແກ່ຜູ້ທີ່ເສື່ອມໂຮມຢູ່ໃນ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ເພາະຮີດຄອງປະເພນີຂອງ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ພວກທ່ານໄດ້ ເຫັນມາດ້ວຍຕົວເອງແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາຈະ ບໍ່ເສື່ອມໂຮມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຕໍ່ໄປອີກ ແລ້ວ.
- ຜູ້ນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາ ຈະບໍ່ທຳລາຍພວກເຂົາຈົນໝົດສິ້ນ, ແຕ່ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກັບມາຫາເຮົາອີກ ໃນວັນແຫ່ງຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ ຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

17 And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

และบัดนี้ดูเถิด, พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับผู้คนชาวนีไฟว่า : หากพวกเขาจะไม่กลับใจ, และไม่ถือปฏิบัติตามความประสงค์ของเรา, เราจะทำลายพวกเขาสิ้น, พระเจ้าตรัส, เพราะความไม่เชื่อของพวกเขาทั้งที่มีงานอันยิ่งใหญ่หลายอย่างที่เราทำไปในบรรดาพวกเขา; และโดยแน่แท้ดังพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใดสิ่งเหล่านี้จะเป็นไปฉันนั้น, พระเจ้าตรัส.

และ บัดนี้จึงเป็น, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว, ทั่วถึงกับผู้คนของชาวนีไฟ: ถ้าหากพวกเขาจะไม่กลับใจ และ บໍ่ตั้งใจที่จะเร็ดตามพระประสงค์ของเราแล้ว, เราจะทำลายพวกเขาให้หมดสิ้นไป, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว, เพราะความบໍ่เชื่อของพวกเขาทั้งที่เรามีงานอันยิ่งใหญ่หลายอย่างในบรรดาพวกเขา; และ ตามใดที่พระผู้เป็นเจ้าสร้างพระชนม์อยู่อย่างแน่นอนอนันต์, สิ่งเหล่านี้จะเป็นไปฉันนั้น, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว.

Helaman 16

- 1 And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.
- 2 But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.
- 3 Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.
- 4 For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

ฮีลามัน ๑๖

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีคนเป็นอันมากที่ได้ยินถ้อยคำของแซมวูเอล, ชาวเลมัน, ซึ่งพูดบนกำแพงเมือง. และมากเท่าที่เชื่อในถ้อยคำของท่านออกไปค้นหาไฟ; และเมื่อพวกเขาออกไปและพบท่านพวกเขาสารภาพบาปของตนต่อท่านและไม่ปฏิเสธ, โดยที่ปรารถนาจะได้รับบัพติศมาสู่พระเจ้า.

แต่มากเท่าที่ไม่เชื่อในถ้อยคำของแซมวูเอลโกรธท่าน; และพวกเขาขว้างปาก้อนหินใส่ท่านบนกำแพง, และหลายคนยิงธนูไปยังท่านด้วยขณะที่ท่านยืนอยู่บนกำแพง; แต่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงอยู่กับท่าน, ถึงขนาดที่คนเหล่านั้นไม่อาจขว้างก้อนหินหรือยิงธนูมาถูกท่าน.

บัดนี้เมื่อพวกเขาเห็นว่าไม่สามารถทำอันตรายท่าน, จึงมีคนที่ยืนยันถ้อยคำของท่านเพิ่มขึ้นอีกหลายคน, ถึงขนาดที่พวกเขาออกไปหาไฟเพื่อรับบัพติศมา.

เพราะเหตุเกิด, ไฟกำลังให้บัพติศมา, และพยากรณ์, และสั่งสอน, ป่าวร้องการกลับใจต่อผู้คน, แสดงเครื่องหมายและการอันน่าพิศวง, และทำปาฏิหาริย์ในบรรดาผู้คน, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าพระคริสต์ต้องเสด็จมาในไม่ช้า—

ฮีลามัน ๑๗

และ บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก มีคนเป็นจำนวนทลวงหลายที่ได้ยินถ้อยคำของแซมวูเอลเลมันที่มีผู้ได้เจ้าอยู่เหนือกำแพงเมือง. และ ทลายกำแพงเมืองที่เชื่อในถ้อยคำของท่านออกไปได้ ออกไปสู่ออกทานไฟ; และ เมื่อพวกเขาออกไป และ พบกำแพงแล้ว พวกเขาได้สาละพาบบาปของพวกเขาต่อท่าน และ บໍได้ปะกิสต์บาปนั้น, โดย ปาตฤชนาที่จะรับบัพติศมาไว้กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

แต่ทลายกำแพงเมืองที่เชื่อในถ้อยคำของแซมวูเอลได้ถูกล้มทิ้ง; และ พวกเขาได้แห้วกั๊กกันออกไปใส่กำแพงเมือง, และ ทลายกำแพงเมืองได้ยิงธนูใส่กำแพงในเวลาที่กำแพงกำลังยืนอยู่เหนือกำแพงนั้น, แต่ พระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสะท้านอยู่กับท่าน, เจริญชะงาดที่พวกเขาบໍสามารถแห้วกั๊กกัน และ ยิงธนูใส่กำแพง.

บัดนี้เมื่อพวกเขาเห็นว่า พวกเขาแกะถอยกำแพงบໍได้, ทลายกำแพงอีกได้เชื่อในถ้อยคำของท่าน เจริญชะงาดที่พวกเขาได้ออกไปทานไฟเพื่อรับบัพติศมา.

เพราะเหตุเกิด, ไฟกำลังให้บัพติศมาอยู่, และ ทำนาย, และ สั่งสอน, และ ป่าวประกาศการกลับใจแก่ผู้คน, และ สะดุ้งเกรียวหาย และ การแปรเปลี่ยนต่าง ๆ, และ เร็ด สิ่งมหัศจรรย์ในบรรดาผู้คน, เพื่อพวกเขาจะรู้ถึงว่า พระคริสต์จะเสด็จมาในบໍช้า—

5 Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

6 But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

7 And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

8 And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

9 And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

โดยบอกพวกเขาถึงเรื่องที่จะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้า, เพื่อพวกเขาจะรู้และจดจำเมื่อถึงเวลาที่สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นว่าเรื่องนี้ได้ทำให้เป็นที่รู้แก่พวกเขามาล่วงหน้าแล้ว, ด้วยเจตนาที่ว่าพวกเขาจะเชื่อ; ฉะนั้นมากเท่าที่เชื่อในถ้อยคำของแซมมวลจึงออกไปหาท่านเพื่อรับบัพติศมา, เพราะพวกเขามาโดยที่กลับใจและสารภาพบาปของพวกเขา.

แต่พวกเขาส่วนมากไม่เชื่อในถ้อยคำของแซมมวล; ฉะนั้นเมื่อเห็นว่าพวกเขาทำอันตรายท่านไม่ได้ด้วยก้อนหินและลูกธนูของตน, พวกเขาจึงร้องบอกนายทัพของตน, มีความว่า : จงจับคนผู้นี้และมัดไว้, เพราะดูเถิดเขามีมารร้าย; และเพราะอำนาจของมารร้ายซึ่งอยู่ในเขาเราจึงทำอันตรายเขาไม่ได้ด้วยก้อนหินและลูกธนูของเรา; ฉะนั้นจับเขาและมัดไว้, และเอาไปให้พ้น.

ในขณะที่พวกเขาออกไปเพื่อจับท่าน, ดูเถิด, ท่านกระโจนลงจากกำแพง, และหลบหนีออกจากผืนแผ่นดินของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้ไปยังประเทศของท่านเอง, และเริ่มสั่งสอนและพยากรณ์อยู่ในบรรดาผู้คนของท่านเอง.

และดูเถิด, ไม่มีใครในบรรดาชาวนีไฟได้ยินเรื่องของท่านอีกเลย; และกิจจานุกิจของผู้คนเป็นไปดังนี้.

และปีที่แปดสิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.

โดยบอกพวกเขาถึงเรื่องที่จะเกิดขึ้นในไม่ช้า เพื่อพวกเขาจะได้รู้จำและ จักจำมันได้เมื่อถึงเวลาที่มันเกิดขึ้น ว่ามันถูกเร้าให้เป็นที่รู้แก่พวกเขามาก่อนแล้ว โดยมีเจตนาที่จะให้พวกเขาเชื่อ; ฉะนั้น ทลายถ้ำทลายถ้ำที่เชื่อในถ้ำเจ้าของซาอูเนน จึงได้ออกไปหาท่านเพื่อรับบัพติศมา เพราะว่าเขาจะมาด้วยการกับใจ และ ด้วยการสาละพาบบาของพวกเขา.

แต่ถ้ำถ้ำส่วนทลายบ่เชื่อในถ้ำเจ้าของซาอูเนน; ฉะนั้น เมื่อพวกเขาเห็นว่าท่านทำอันตรายพวกเขาไม่ได้ด้วยก้อนหิน และ ลูกธนูของพวกเขา และถ้ำถ้ำท่านไม่ได้, พวกเขารู้ว่าบอมนายทหารของพวกเขา, มีความว่า: จับชายผู้นี้แล้วมัดลาวไว้, เพราะจิ้งเบ้ง ลาวถูกผีสิง; และ เพราะอำนาจของผีที่อยู่กับลาว, พวกเขารู้ว่าถ้ำถ้ำท่าน และ ยิงธนูใส่ลาว บ่ถูก; ฉะนั้น จึงจับลาว และ มัดลาวไว้, และ เอาลาวไป.

และ เวลาที่พวกนายทหารออกไปเพื่อจะจับท่าน, จิ้งเบ้ง, ท่านได้กระโดดลงจากกำแพงเมือง และ ได้หนีออกจากแผ่นดินของพวกเขาไป, แท้จริงแล้ว, เข้ามานไปหาบ้านเมืองของท่าน, และ เล่มต้นสั่งสอน และ ทำนายอยู่ในบ้านดาผู้ถ้ำของท่านเอง.

และ จิ้งเบ้ง, บ่มีผู้ใดในบรรดาชาวนีไฟได้ยินเรื่องราวของพวกท่านอีก; และ ภาระงานของผู้คนเป็นไปดังนี้.

และ ปีที่แปดสิบหกแห่งการปกครองของผู้ตัดสินดูแลผู้คนของนีไฟได้สิ้นสุดลงดังนี้.

10 And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

11 And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

12 And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

13 But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

14 And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

15 Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

และปีทีแปดสิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้ด้วย, ผู้คนส่วนมากคงอยู่ในความจองหองและความชั่วร้ายของตน, และคนส่วนน้อยดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบยิ่งขึ้นต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า.

และนี่คือความเป็นไป, ในปีทีแปดสิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาด้วย.

และมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยในกิจจานุกิจของผู้คน, เว้นแต่ผู้คนเริ่มแข็งกระด้างยิ่งขึ้นในความชั่วช้าสามานย์, และทำสิ่งที่ตรงกันข้ามกับพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นและมากขึ้น, ในปีทีแปดสิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษา.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีทีเก้าสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, มีเครื่องหมายสำคัญ, และการอันนำพิศวาสแสดงแก่ผู้คน; และถ้อยคำของศาสตพยากรณ์เริ่มจะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

และเทพปรากฏต่อมนุษย์, นักปราชญ์, และประกาศข่าวอันนำยินดีแห่งความปรีดียิ่งแก่พวกเขา; ดังนั้นในปีนี้พระคัมภีร์เริ่มเกิดสัมฤทธิ์ผล.

กระนั้นก็ตาม, ผู้คนเริ่มทำใจแข็งกระด้างทุกคน, นอกจากพวกที่มีความเชื่อมากที่สุด, ทั้งชาวนิไฟและชาวเลมันด้วย, และเริ่มพึ่งพากำลังของตนเองและปัญญาของตนเอง, โดยกล่าวว่า :

และ ปีทีแปดสิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้ตัดสินก็ได้สิ้นสุดลงถึงดังนี้, ผู้คนส่วนหลายยังอยู่ในความทะนิงตัว และ อยู่ในความชั่วร้ายของพวกเจ้า, และ คนส่วนน้อยได้ดำเนินชีวิตไปอย่างรอบคอบหลายขึ้นต่อพระพักตร์ของพระเจ้า.

และ สะພາບເຊັ່ນນີ້ກໍເປັນໄປໃນປີທີ່ ແປດສິບແປດ ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນຄືກັນ.

ແລະ ມັນມີການປ່ຽນແປງພຽງເລັກນ້ອຍໃນການງານຂອງຜູ້ຄົນ ນອກຈາກຜູ້ຄົນເລີ່ມແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ, ໃນປີທີ່ແປດສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีทีเก้าสิบแห่งการปกครองของผู้ตัดสิน, มันมีเครื่องหมายสำคัญ และ การประกาศข่าวดีขึ้นแก่ผู้คน; และ คำเจ้าของสาตสะดาทั้งหลาย เลื่อมเป็นจิจ์ขึ้นมา.

ແລະ ທູດໄດ້ມາປະກົດແກ່ມະນຸດ, ແລະ ນັກປາດ, ແລະ ໄດ້ປະກາດຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງຄວາມປິດຢືນດີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ ໃນປີນີ້ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພິຈິງເລີ່ມສຳເລັດ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຄົນຍັງເລີ່ມເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນ, ທຸກຄົນນອກຈາກຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຫລາຍທີ່ສຸດ, ທັງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນນຳອີກ, ແລະ ເລີ່ມເຊື່ອຖືກຳລັງຂອງຕົນເອງ ແລະ ປັນຍາຂອງຕົນເອງ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

16 Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

17 And they began to reason and to contend among themselves, saying:

18 That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

19 Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

20 But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

บางสิ่งพวกเขาอาจเดาถูกต้อง, ในบรรดาหลาย ๆ สิ่ง; แต่ดูเถิด, เรารู้งานสำคัญยิ่งและอัศจรรย์เหล่านี้, ซึ่งได้พูดถึงจะเกิดขึ้นไม่ได้

และพวกเขาเริ่มแสดงเหตุผล และโต้แย้งกันในบรรดาพวกเขาเอง, โดยกล่าวว่า :

หาใช้สิ่งที่มีเหตุผลไม่ที่คนเช่น พระคริสต์จะเสด็จมา; และ พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, พระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก, ดังที่มีพูดไว้, ถ้าเช่นนั้น, เหตุใดพระองค์จะไม่ทรงแสดงองค์แก่เราเช่นเดียวกับที่แสดงแก่คนทั้งหลายซึ่งจะอยู่ที่เยรูซาเล็ม ?

แท้จริงแล้ว, เหตุใดพระองค์จะไม่แสดงองค์ในแผ่นดินนี้เช่นเดียวกับในแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม ?

แต่ดูเถิด, เรารู้งานนี้เป็นประเพณีชั่วร้าย, ซึ่งสืบทอดมาถึงเราโดยบรรพบุรุษของเรา, เพื่อทำให้เราเชื่อในสิ่งสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์บางอย่างซึ่งจะบังเกิดขึ้น, แต่มิใช่ในบรรดาเรา, แต่ในแผ่นดินที่อยู่ห่างไกล, แผ่นดินซึ่งเราหาจักไม่; ฉะนั้นพวกเขาจึงทำให้เราอยู่ในความไม่รู้ได้, เพราะเราเห็นไม่ได้ด้วยดวงตาของเราเองว่ามันจริง.

บางสิ่งในบันทึกหลายสิ่งพวกเขาอาจเดาถูกต้อง; แต่จงเงี่ย, พวกเราทราบว่างานที่ยิ่งใหญ่ และ ข้าอัครสาวกทั้งหลายที่เจ้าทั้งหลายจะบังเกิดขึ้นไม่ได้.

และ พวกเขาเริ่มหาเหตุผล และ โต้เถียงกันในบันทึกพวกเขาเอง, มีความว่า:

ถ้ามัน บ่มิเหตุผลที่คนอย่างพระคริสต์จะเสด็จมา; ถ้าเป็นเช่นนั้นแท้ และ ว่าพระอົງเป็นพระบุตรของพระเจ้า และ เป็นพระบิดาของสวรรค์ และ ของแผ่นดินโลก ถึงที่เจ้าทั้งหลาย, เป็น ด้วยเหตุใดพระอົงจึงจะไม่เสด็จมาหาพวกเราเช่นเดียวกับที่พระอົงจะเสด็จมาหาคนทั้งหลายซึ่งจะอยู่ที่เยรูซาเล็ม?

แท้จริงแล้ว, เป็นด้วยเหตุใดพระอົงจึงจะไม่เสด็จมาหาแผ่นดินนี้ เช่นเดียวกับที่พระอົงจะเสด็จมาสู่แผ่นดินเยรูซาเล็ม?

แต่จงเงี่ย, พวกเรารู้งานนี้เป็น ประเพณีชั่วร้าย ซึ่งสืบทอดมาถึงเราโดยบรรพบุรุษของพวกเรา, เพื่อทำให้พวกเราเชื่อในสิ่งที่ยิ่งใหญ่ และ ข้าอัครสาวก ซึ่งจะเกิดขึ้น แต่ไม่ในบันทึกพวกเรา, แต่ในแผ่นดินที่อยู่ห่างไกล แผ่นดินซึ่งพวกเราไม่รู้จัก; ฉะนั้นพวกเราจะสามารถรู้ได้ใช้พวกเราอยู่ในความโง่เง่าล้าหลัง, เพราะว่า พวกเราจะไม่สามารถเป็น พยานด้วยตาของพวกเราเองว่า มันเป็นความจริง.

- 21 And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.
- 22 And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.
- 23 And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.
- 24 And thus ended the ninetyeth year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- 25 And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.
- และโดยเล่ห์เหลี่ยมพลิกลิ้น และกลีบของมารร้าย, พวกเขาจะ, ทำการลึกลับใหญ่หลวงบางอย่างซึ่ง เราไม่อาจเข้าใจ, ซึ่งจะทำให้เราลง ไปเป็นผู้รับใช้ตามถ้อยคำของพวกเขา, และเป็นผู้รับใช้พวกเขาด้วย, เพราะเราต้องพึ่งพาพวกเขาเพื่อ สอนถ้อยคำแก่เรา; และดังนั้นพวกเขาจะทำให้เราอยู่ในความไม่รู้ ตลอดวันเวลาของชีวิตเรา, หากเรา จะยอมมอบตนแก่พวกเขา.
- และมีอีกหลายเรื่องที่ผู้คนวาด มโนภาพขึ้นเอง, ซึ่งเป็นเรื่องโง่เขลาและเปล่าประโยชน์; และพวกเขาจะชวนใจมาก, เพราะซาตานชั่ว ๆ พยายามทำให้ความชั่วช้า สามานย์ตลอดเวลา; แท้จริงแล้ว, ได้เที่ยวไปแพร่ข่าวลือและความ ขัดแย้งทั่วผืนแผ่นดิน, เพื่อเขาจะ ทำให้ใจผู้คนแข็งกระด้างต่อสิ่งที่ดี และต่อสิ่งที่จะมาถึง.
- และทั้งที่เครื่องหมายและการ อันน่าพิศวงต่าง ๆ กระทำขึ้นใน บรรดาผู้คนของพระเจ้า, และ ปาฏิหาริย์หลายอย่างที่คนเหล่านั้น ทำไป, ซาตานมีการควบคุมอย่าง ใหญ่หลวงเหนือจิตใจผู้คนทั่วผืน แผ่นดิน.
- และปีที่เก้าสิบแห่งการปกครอง ของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ สิ้นสุดลงดังนี้.
- และหนังสือของฮีลามัน, ตามบันทึกของฮีลามันและบุตรของท่าน จบลงดังนี้.
- และ โดยเล่ห์เหลี่ยม และ ความลึกลับ ของมารร้าย, พวกเขาจะเร้าการลึกลับอันยิ่งใหญ่บางอย่าง ซึ่งพวกเขาจะไม่เข้าใจ, ซึ่งจะทำให้พวกเขาหลงไป เป็นข้าใช้ของเจ้าข้าของพวกเขา, และ เป็นข้าใช้ของพวกเขาเป็นอันมาก, เพราะว่า พวกเขาต้องพึ่งพาพวกเขาเพื่อ สอนคำแก่พวกเขา; และ พวกเขา จะเร้าให้พวกเขายืนในความโง่เขลา ด้วยวิธีนี้ ถ้าหากพวกเขายอมมอบตัวให้กับ พวกเขาจะตลอดวันเวลาของชีวิต พวกเขา.
- และ มีอีกหลายเรื่องที่ผู้คนได้คิด ขึ้นมาเองอยู่ในใจของพวกเขา, ซึ่ง เป็นเรื่องโง่ และ บໍ່มีประโยชน์; และ พวกเขาจะชวนใจหลาย, เพราะซาตานได้ ยุยงให้พวกเขาริเริ่มความชั่วร้ายอยู่ ตลอดเวลา; แท้จริงแล้ว, มันได้ ข่มขู่ขู่ไปมาแผ่ข่าวลือ และ การขัดแย้งทั่วผืนแผ่นดิน เพื่อมันจะได้เร้า ให้ใจของผู้คนแข็งกระด้างต่อสิ่งที่ดี และ ต่อสิ่งที่จะมาถึง.
- และ ทั้งๆที่เครื่องหมาย และ การ แปลกประหลาดได้เกิดขึ้นในบรรดาผู้คน ของพระเจ้าเป็นเจ้า, และ สิ่ง มະຫັດສະຈັນหลายอย่างซึ่งคนเหล่านั้น ได้เร้าขึ้น, ซาตานก็ยังมีความอำนาจยิ่งใหญ่ ใหญ่เหนือใจของผู้คนทั่วผืนแผ่นดิน.
- และ ปีที่เก้าสิบแห่งการปกครอง ของผู้พิพากษาและผู้คนของนีไฟได้ สิ้นสุดลงดังนี้.
- และ หนังสือฮีลามัน, ตามบันทึกของ ฮีลามัน ผู้เป็นลูกชายของฮีลามันก็ได้ จบลงดังนี้.

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who
Was the Son of
Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

- 1 Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.
- 2 And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.
- 3 Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.

นีไฟฉบับที่สาม

หนังสือของนีไฟ

บุตรของนีไฟ, ผู้เป็น
บุตรของฮีลามัน

และฮีลามันเป็นบุตรของฮีลามัน, ผู้เป็นบุตรของแอลมา, ผู้เป็นบุตรของแอลมา, โดยที่ผู้สืบตระกูลของนีไฟ ผู้เป็นบุตรของลีไฮ, ผู้ออกจากเยรูซาเล็มในปีแรกแห่งการปกครองของเศเดคียาห์, กษัตริย์แห่งยูดาห์

๓ นีไฟ ๑

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่เก้าสิบเอ็ดผ่านไปและเป็นหกร้อยปีนับจากเวลาที่ลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม; และเป็นปีที่เลโคไนอัสเป็นหัวหน้าผู้พิพากษาและผู้ปกครองเหนือแผ่นดิน.

และนีไฟ, บุตรของฮีลามัน, ออกเดินทางจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, โดยมอบหมายหน้าที่แก่นีไฟบุตรท่าน, ซึ่งเป็นบุตรคนโต, เกี่ยวกับแผ่นจารึกทองเหลือง, และบันทึกทั้งหมดที่ได้รักษาไว้, และสิ่งทั้งหมดนั้นซึ่งได้รักษาไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์นับจากการเดินทางออกจากเยรูซาเล็มของลีไฮ.

แล้วท่านออกจากแผ่นดิน, และท่านไปที่ใด, ไม่มีผู้ใดรู้; และนีไฟบุตรของท่านได้เก็บรักษาทันทีแก่ท่าน, แท้จริงแล้ว, บันทึกของผู้คนเหล่านี้.

นีไฟฉบับที่สาม

หนังสือนีไฟ

ลูกชายของนีไฟ, ผู้เป็น
ลูกชายของฮีลามัน

และฮีลามันเป็นลูกชายของฮีลามัน, ผู้เป็นลูกชายของแอลมา, ผู้เป็นลูกชายของแอลมา, โดยเป็นผู้สืบเชื้อสายของนีไฟ ผู้เป็นลูกชายของลีไฮ, ผู้ที่ได้ออกมาจากเยรูซาเล็มในปีทำอิดแห่งการปกครองของเศเดคียาห์ของยูดาห์.

๓ นีไฟ ๑

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่เก้าสิบเอ็ดผ่านไป และ มันเป็น ทศวรรษปีนับตั้งแต่ว่าเวลาที่ลีไฮมาจากเยรูซาเล็ม; และ มันเป็นปีที่เลโคไนอัสเป็นท้าวผู้ตัดสิน และ เป็นผู้ปกครองดูแลแผ่นดิน.

และ นีไฟลูกชายของฮีลามันได้ออกจากแผ่นดินเซราเฮมลาไป, โดยที่ได้มอบหมายหน้าที่ให้แก่นีไฟผู้เป็นลูกชายภิกขุของเขานี้ให้เป็นผู้รักษาสถาบันจารึกทองเหลือง และ บันทึกทุกชนิดที่ได้รับรักษามา, และ สิ่งทุกชนิดซึ่งได้รับการรักษาไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์นับตั้งแต่ว่าออกจากเยรูซาเล็ม.

แล้วเขานี้ได้ออกจากแผ่นดินไป, และ บໍมีผู้รู้ว่าเขาไปหา บໍอนโด, และ นีไฟผู้เป็นลูกชายของเขานี้ได้รับรักษาสถาบันที่เขานี้, แท้จริงแล้ว, บันทึกของผู้คนเหล่านี้.

- 4 And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.
- 5 But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.
- 6 And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.
- 7 And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.
- 8 But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.
- 9 Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในตอนต้นของปีที่เก้าสิบสอง, ดูเถิด, คำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์เริ่มเกิดสัมฤทธิ์ผลโดยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น; เพราะเริ่มมีเครื่องหมายที่น่าพิศวงยิ่งขึ้นและปาฏิหาริย์ที่น่าพิศวงยิ่งขึ้นซึ่งกระทำในบรรดาผู้คน.
- แต่มีบางคนซึ่งเริ่มกล่าวว่าเวลาผ่านไปสำหรับถ้อยคำ, ซึ่งแซมมิวเอล, ชาวเลมมันพูดไว้ว่าจะเกิดสัมฤทธิ์ผล.
- และพวกเขาเริ่มแสดงความเรงร่าใส่พี่น้องของตน, โดยกล่าวว่า : ดูเถิดเวลาผ่านไปแล้ว, และถ้อยคำของแซมมิวเอลไม่เกิดสัมฤทธิ์ผล; ฉะนั้น, ปิตีของท่านและศรัทธาของท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ไร้ประโยชน์.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาก่อความวุ่นวายครั้งใหญ่ตลอดทั่วแผ่นดิน; และผู้คนซึ่งเชื่อเริ่มโศกเศร้าเสียใจ, เกือบกว่าโดยทางใดทางหนึ่งสิ่งที่พูดไว้จะไม่บังเกิดขึ้น.
- แต่ดูเถิด, พวกเขาเฝ้าคอยวันนั้นและคืนนั้นอย่างแน่นหนาซึ่งจะเป็นดังวันเดียวกันราวกับไม่มีกลางคืน, เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าศรัทธาของพวกเขาไม่ไร้ประโยชน์.
- บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีอยู่วันหนึ่งซึ่งพวกที่ไม่เชื่อกำหนดไว้, เพื่อคนที่เชื่อในประเพณีเหล่านั้นจะถูกฆ่าเว้นแต่เครื่องหมาย, ซึ่งแซมมิวเอลศาสดาพยากรณ์ให้ไว้จะบังเกิดขึ้น.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในคืนปีที่เก้าสิบสอง, จังเบ๊ว, ถ้าทำนายของศาสดาเลมมันจะสำเร็จโดยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น; เพราะมันเลมมันมีเรื่องราวสำหรับและ สิ่งจะเกิดขึ้นบังเกิดขึ้นในบัดนี้ผู้ถวิล.
- แต่มีบางถวิลเลมมันกล่าวว่า เวลาได้ผ่านพ้นไปแล้วสำหรับถ้อยคำของซาอเลมมัน เจ้าโอ้วว่า จะเกิดเป็นจริง.
- และ พวกเขาลืมสะแดงความปิตียินดีใส่พี่น้องของเขา, โดยกล่าวว่า: จังเบ๊ว เวลาได้ผ่านพ้นไปแล้ว, และถ้อยคำของซาอเลมมันบังเกิดเป็นจริง; ฉะนั้น, ความปิตียินดี และ สัตกขาของพวกท่านที่มีต่อสิ่งนี้กับมิปะโททด.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถวิล พวกเขารู้ว่าไปตลอดทั่วแผ่นดิน; และ ผู้ถวิลที่เชื่อ เลมมันเสียใจหลายที่สุด เพราะยานโดยทางใดทางหนึ่งสิ่งที่เจ้าโอ้วจะบังเกิดขึ้น.
- แต่จังเบ๊ว, ผู้ถวิลที่เชื่อได้ลัถยาอยู่อย่างจิตจรัลสำหรับมัน และ ถวิลนั้น และ มันซึ่งจะเป็นมิดรอกันถวิลว่าบมิทางถวิล, เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่า สัตกขาของพวกเขามีปะโททด.
- บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถวิล มีมันซึ่งพวกที่เชื่อตั้งไว้ เพื่อทุกถวิลที่เชื่อในประเพณีเหล่านั้นจะ ถูกฆ่า ถ้าหากเรื่องราวซึ่งศาสดาซาอเลมมันให้ไว้บังเกิดเป็นจริง.

10 Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

11 And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

12 And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

13 Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

14 Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อนิไฟ, บุตรของนิไฟ, เห็นความชั่วร้ายนี้ของผู้คนของท่าน, ใจท่านโทมัสยิ่ง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านออกไปและน้อมกายลงกับพื้นดิน, และร้องทูลพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านอย่างสุดกำลังเพื่อผู้คนของท่าน, แท้จริงแล้ว, คนที่กำลังจะถูกทำลายเพราะศรัทธาของพวกเขาในประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านร้องทูลพระเจ้าอย่างสุดกำลังตลอดวันนั้น; และดูเถิด, สุรเสียงของพระเจ้ามาถึงท่าน, มีความว่า :

จงเงยหน้าของเจ้าและรีนเร้งเถิด; เพราะดูเถิด, เวลาอยู่แค่เอื้อม, และในคืนนี้เราจะมอบเครื่องหมายให้, และในวันพรุ่งเราจะเข้ามาในโลก, เพื่อแสดงแก่โลกว่าเราจะทำให้ทุกสิ่งซึ่งเราให้ปากของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของเราพูดไว้เกิดสัมฤทธิ์ผล.

ดูเถิด, เรามาหาผู้คนของเรา, เพื่อทำให้ทุกสิ่งเกิดสัมฤทธิ์ผลซึ่งเราทำให้เป็นที่รู้แก่ลูกหลานมนุษย์นับแต่การวางรากฐานของโลก, และเพื่อทำตามน้ำพระทัย, ของทั้งพระบิดาและของพระบุตร—ของพระบิดาเพราะเรา, และของพระบุตรเพราะเนื้อหนังของเรา. และดูเถิด, เวลาอยู่แค่เอื้อม, และคืนนี้จะมีเครื่องหมายประทานมาให้.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นแล้ว เมื่อนิไฟเป็นผู้เป็นลูกชายของนิไฟเห็นความชั่วร้ายนี้ของผู้คนของท่าน, ใจของท่านโทมัสยิ่ง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นแล้ว ท่านได้ออกไป และ ขาปลิวอยู่กับพื้นดิน, และร้องทูลพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างสุดกำลังเพื่อผู้คนของท่าน, แท้จริงแล้ว, เพื่อพวกรักที่กล่าวจะถูกทำลายเพราะศรัทธาของพวกเขาในริศมของประเพณีของบรรพบุรุษของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นแล้ว ท่านได้ร้องทูลพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างสุดกำลังพลันนั้น; และ จังเบ๊ว, สุระสรวงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้มาถึงท่าน, มีความว่า:

จังเบ๊วข้า และ เบิกบานเถิด; เพราะจังเบ๊ว, เวลาใกล้เข้ามาถึงแล้ว, และในคืนนี้เถิดเราจะประจักษ์ขึ้น, และใน มื้ออื่น เราจะเข้ามาในโลกนี้, เพื่อแสดงแก่โลกว่า เราจะเร็ดให้ทุกสิ่งทุกอย่าง จังเบ๊ว เจ้าไว้โดยปากของศาสดาผู้บริสุทธิ์ของเราสำหรับแล้ว.

จังเบ๊ว, เราจะ มาหาผู้คนของเราเอง, เพื่อกระทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับแล้ว จังเบ๊วเราได้กระทำให้เป็นที่ยึดมั่นแก่ลูกหลานมนุษย์นับแต่ กางวางรากฐานของโลก, และ เพื่อกระทำตามพระประสงค์ของ ทั้งสองพระบิดาพระบิดา และ ของพระบุตร—ของพระบิดาเพราะเรา, และ ของพระบุตรเพราะเนื้อหนังของเรา. และ จังเบ๊ว, เวลาใกล้เข้ามาถึงแล้ว, และ คืนนี้เถิดเราจะประจักษ์ขึ้น.

- 15 And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.
- 16 And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.
- 17 And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.
- 18 For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.
- 19 And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was mid-day. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ถ้อยคำที่มาถึงนี้ไฟเกิดสัมฤทธิ์ผล, ตามที่พูดไว้; เพราะดูเถิด, เมื่อดวงอาทิตย์ตกไม่มีความมืดเลย; และผู้คนเริ่มฉงนเพราะไม่มีความมืดเมื่อกกลางคืนมาถึง.
- และมีคนเป็นอันมาก, ซึ่งไม่เชื่อ ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์, จึงล้มลงสู่พื้นดินและเป็นราวกับว่าพวกเขาตาย, เพราะพวกเขารู้ว่าแผนการทำลายใหญ่หลวงที่พวกเขาวางไว้สำหรับคนที่เชื่อในถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ล้มเหลวแล้ว; เพราะเครื่องหมายซึ่งประทานมาให้เกิดขึ้นแล้ว.
- และพวกเขาเริ่มรู้ว่าพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าต้องเสด็จมาปรากฏในไม่ช้า; แท้จริงแล้ว, ท้ายที่สุด, ผู้คนทั้งหมดทั่วพื้นพิภพจากตะวันตกถึงตะวันออก, ทั้งในแผ่นดินทางเหนือและในแผ่นดินทางใต้, ฉงนอย่างยิ่งจนล้มลงสู่พื้นดิน.
- เพราะพวกเขารู้ว่าศาสดาพยากรณ์เป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้มาหลายปีแล้ว, และว่าเครื่องหมายซึ่งประทานมาให้เกิดขึ้นแล้ว; และพวกเขาเริ่มกลัวเพราะความชั่วช้าสามานย์และความกังขาของตน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มีความมืดตลอดคืนนั้น, แต่มันสว่างราวกับเที่ยงวัน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือดวงอาทิตย์ขึ้นมาอีกในตอนเช้า, ตามระเบียบอันถูกต้องของมัน; และพวกเขารู้ว่าเป็นวันที่พระเจ้าจะประสูติ, เพราะเครื่องหมายที่ประทานมาให้.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก พระคำที่กล่าวไว้กับนบีไพบรืนสำเร็จแล้ว, ถ้อยคำที่กล่าวไว้; เพราะจึงบัง, เวลาดวงอาทิตย์ตกแล้ว มัน บໍ່มีความมืดเลย; และ ผู้คนเริ่มแปลกประหลาดใจเพราะว่ามัน บໍ່มีความมืดในตอนกลางคืนเลย.
- และ มีคนอย่างทลวงทลวยผู้บໍ່เชื่อ คำเจ้าของสาตสะดาได้ ล้มลงอยู่กับพื้นดิน และ เป็นถึกับกับตายแล้ว, เพราะ พวกเขาเชื่อว่า แผนการทำลายอันใหญ่หลวงที่พวกเขาวางไว้สำหรับคนที่เชื่อในถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ล้มเหลวแล้ว; เพราะเครื่องหมายที่ให้แก่มันได้เกิดขึ้นแล้ว.
- และ พวกเขาเริ่มรู้ว่า พระบุตรของพระเจ้าต้องเสด็จมาประภึทในบໍ່ดิน; แท้จริงแล้ว, โดยสะทลอบ, ผู้คนทั้งปวงที่อยู่ทั่วแผ่นดินจากทางตาเว้นถึงทางตาเว้นออก, ทั้งในแผ่นดินทางเหนือ และ ในแผ่นดินทางใต้, มีความแปลกประหลาดใจยิ่งกว่าพวกเขา ล้มลงอยู่กับพื้นดิน.
- เพราะพวกเขาเริ่มรู้ว่า สาตสะดาได้ ให้ถ้อยคำเท็จเรื่องเหล่านี้มาหลายปีแล้ว, และ เครื่องหมายซึ่งให้แก่มันได้เกิดขึ้นแล้ว; และ พวกเขาเริ่มขานรับ เพราะความชั่วร้าย และ ความบໍ່เชื่อถึของพวกเขา.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก มันบໍ່มีความมืดตลอดคืนนั้น, แต่มันแจ่มถึกับกับตอนທ່ຽງຂອງກາງເວັນ. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ดวงอาทิตย์ได้ขึ้นมาอีกในตอนเช้าตามลະບຽບອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ; และ พวกเขาจึงຮູ້ຈັກວ່າ มันເປັນມື້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກຳເນີດ, ເພາະເຄື່ອງໝາຍທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້.

20 And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

21 And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

22 And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

23 And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

24 And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นแล้ว, แท้จริงแล้ว, สิ่งทั้งหมด, ทุกตัวอักษร, ตามถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นด้วย คือดาวดวงใหม่ดวงหนึ่งปรากฏขึ้น, ตามถ้อยคำ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนับจากเวลานี้ไปเริ่มมีการพูดเท็จแพร่ออกไปในบรรดาผู้คน, โดยซาตาน, เพื่อทำให้ใจพวกเขาแข็งกระด้าง, ด้วยเจตนาที่จะไม่ให้พวกเขาเชื่อในเครื่องหมายและการอันนำพิศวาสเหล่านั้นซึ่งพวกเขาเห็น; แต่ทั้งนี้ที่มีการพูดเท็จและการหลอกลวงนี้คนส่วนมากยังเชื่อ, และเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนีไฟออกไปในบรรดาผู้คน, และคนอื่น ๆ อีกหลายคนด้วย, เพื่อให้บัพติศมาสู่การกลับใจ, ซึ่งในการนั้นมีการปลดบาปอย่างมากมาย. และดังนั้นผู้คนเริ่มมีความสุขอีกในแผ่นดิน.

และไม่มี ความขัดแย้ง, นอกจากคนไม่กี่คนที่เริ่มสั่งสอน, โดยพยายามพิสูจน์ด้วยพระคัมภีร์ว่าไม่สมควรอีกต่อไปแล้วที่จะยึดถือกฎของโมเสส. บัดนี้ในเรื่องนี้พวกเขาผิดพลาด, โดยที่ไม่เข้าใจพระคัมภีร์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นจริง, แท้จริงแล้ว, ทุกสิ่งทุกอย่าง, ทุกข้อความได้เกิดขึ้นตามถ้อยคำของศาสดา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นจริงคือ ดาวดวงใหม่ได้บังเกิดขึ้นตามถ้อยคำที่ได้ใช้ไว้ด้วยกัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นจริงนับแต่เวลานั้นเป็นต้นไป, ซาตานได้แผ่ขยายคำเท็จออกไปในบรรดาผู้คน เพื่อเร้าให้ใจแสวงหาอย่างอื่น โดยมีเจตนาที่จะไม่ให้พวกเขาเชื่อในถ้อยพยาน และ ການແປກປະຫລາດເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຫັນມາ; ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການຫລອກລວງກໍຕາມແຕ່ຄົນສ່ວນຫລາຍກໍຍັງເຊື່ອ, ແລະ ປ່ຽນໃຈເຫລືອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นจริง นีไฟได้ออกไปในบรรดาผู้คน, และ คนอื่นๆอีกหลายคน, ได้ให้บัพติศมาไว้กับท่านกับใจ, ซึ่งในท่านั้น มี การปลดบาปอย่างทอลอวาทลาย. และ ผู้คนเลื่อมใสในสุขุภฤกษ์ตั้งนั้นในแผ่นดิน.

และ มันບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນເລີຍ, ນອກຈາກຄົນຈຳນວນນ້ອຍໜ້ອຍທີ່ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນ, ໂດຍພະຍາຍາມພິສູດຕາມພຣະຄຳພີວ່າ ມັນບໍ່ ຈຳເປັນທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມກົດຂອງໂມເຊອີກຕໍ່ໄປ. ບັດນີ້ໃນເລື່ອງນີ້ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຜິດໂດຍບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ.

25 But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

26 And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

27 And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianon robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

28 And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในไม่ช้าพวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใส, และตระหนักในความผิดพลาดซึ่งพวกเขามี, เพราะพระเจ้าทรงทำให้เป็นที่รู้แก่พวกเขาว่ากฎยังไม่สมบูรณ์, และว่ามันจะต้องสมบูรณ์ในทุกตัวอักษร; แท้จริงแล้ว, ถ้อยคำมาถึงพวกเขาว่ามันจะสมบูรณ์; แท้จริงแล้ว, ว่าจุดหนึ่งหรืออนุภาคหนึ่งจะไม่สูญหายไปจนกว่ามันจะสมบูรณ์ทั้งหมด; ฉะนั้นในปีเดียวกันนี้พระเจ้าจึงทรงนำพวกเขาไปสู่ความรู้เรื่องความผิดพลาดของตนและสารภาพความผิดของตน.

และปีที่เก้าสิบสองผ่านไปดังนี้, โดยนำข่าวอันนำยินดีมาถึงผู้คน เพราะเครื่องหมายซึ่งได้บังเกิดขึ้น, ตามถ้อยคำแห่งการพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งปวง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่เก้าสิบสามผ่านไปโดยสงบสุขด้วย, นอกจากพวกโจรแก๊งแอนทัน, ซึ่งพำนักอยู่บนภูเขา, ซึ่งรบกวนแผ่นดิน; เพราะที่มั่นของพวกเขาและสถานที่ลับของพวกเขาแข็งแกร่งมากจนผู้คนเอาชนะพวกเขาไม่ได้; ฉะนั้นพวกเขากระทำความผิดมากมาย, และเช่นฆ่าบรรดาผู้คนไว้มากนัก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่เก้าสิบสี่คนพวกนั้นเริ่มทวีจำนวนมากมาย, เพราะมีคนที่แตกต่างกันไปจากชาวนีไฟเป็นอันมากหลบหนีไปหาพวกเขา, ซึ่งทำให้เกิดโศกเศร้ายิ่งแก่ชาวนีไฟเหล่านั้นที่คงอยู่ในแผ่นดิน.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง บัดนี้ พวกเขาก็ดำเนินใจเลื่อมใส, และยอมรับความผิดที่พวกเขาทำอยู่, เพราะมันได้เริ่มให้เป็นที่รู้จักแก่พวกเขาว่า มันยังบໍ່สมบูรณ์, และว่ามันจะต้องสมบูรณ์ทุกข้อ; แท้จริงแล้ว, ถ้อยคำได้มาถึงพวกเขาว่า มันต้องสมบูรณ์ทุกข้อ; แท้จริงแล้ว, ว่าจุดหนึ่งหรืออนุภาคหนึ่งจะไม่สูญหายไปจนกว่ามันจะสมบูรณ์; ฉะนั้นในปีเดียวกันนี้พระเจ้าจึงได้ทรงนำพวกเขามาสู่ความรู้เรื่องความผิดพลาดของพวกเขา และ ได้สารภาพความผิดของพวกเขา.

และ ปีที่เก้าสิบสองได้ผ่านไปดังนี้, นำข่าวอันนำยินดีมาถึงผู้คน เพราะเครื่องหมายซึ่งได้บังเกิดขึ้นตามคำทำนายของศาสดาผู้บริสุทธิ์ทั้งปวง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ปีที่เก้าสิบสามได้ผ่านไปด้วยสันติสุข นอกจากพวกโจรแก๊งแอนทันที่นั่น ผู้ที่อาศัยอยู่ในภูเขาป่าดง, ผู้ที่มาลอบกอบบ้านเมือง; เพราะที่มั่นของพวกเขา และ บ่อน้ำซ่อนตัวของพวกเขาเหล่านั้นเข้มแข็งทลายจนผู้คนที่อาศัยอยู่รอบๆพวกเขาบໍ່ได้; ฉะนั้น พวกเขาคงได้เริ่มการก่อกวนอย่างทลวงทลาย, และได้ทำการฆ่าฟันอย่างทลวงทลายในบัดนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ในปีเก้าสิบสี่ พวกเขาคงเริ่มมีกำลังใจเข้มแข็งอย่างทลวงทลาย, เพราะมีคนต่างทลวงทลายที่แยกออกไปจากชาวนีไฟหนีไปหาพวกเขา, ซึ่งได้เริ่มให้เกิดความเลื่อมใสยิ่งแก่ชาวนีไฟเหล่านั้นที่คงอยู่ในแผ่นดิน.

29 And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

30 And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

และมีเหตุทำให้เกิดโศกเศร้าในบรรดาผู้คนชาวเลม่อนด้วย; เพราะดูเถิด, พวกเขามีลูกหลายคนที่เกิดโตและเริ่มมีอายุ, จนเป็นตัวของตัวเอง, และถูกบางคนซึ่งเป็นชาวโซรัม, ชักนำไปโดยวาจาเท็จ และคำป้อยอของคนพวกนั้น, เพื่อไปรวมกับพวกโจรแกดิแอนตันเหล่านั้น.

และดังนั้นชาวเลม่อนจึงเป็นทุกข์ด้วย, และเริ่มเสื่อมลงในเรื่องของศรัทธาและความชอบธรรมของพวกเขา, เพราะความชั่วร้ายของอนุชนรุ่นหลัง.

และ มีเหตุให้เกิดความเล้าสะทลิดใจทลายในบรรดาชาวเลม่อนบ้าง; เพราะจึงอย่าง, พวกเขารู้สึกทลายอย่างทลายทลายที่ได้เติบโตและ เล่มมีอายุทลายขึ้น, จึงเป็นทิวของตัวเอง, และ ถูกบางคนที่ล่อลวงเป็นชาวโซรัม ชักนำไป, โดยงานเท็จและ โดยงานป้อยอของพวกเขา, เพื่อไปเข้าร่วมกับพวกโจรแกดิแอนตันเหล่านั้น.

และ ชาวเลม่อนจึงเป็นทุกข์เข็ญเหมือนกัน, และ เล่มเสื่อมลงในศรัทธาและ ความชอบทำของพวกเขา, เพราะความชั่วร้ายของอนุชนรุ่นหลัง.

3 Nephi 2

- 1 And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, in-somuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—
- 2 Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, in-somuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.
- 3 And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.
- 4 And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;
- 5 And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

๓ นิไฟ ๒

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่เก้าสิบห้าผ่านไปดังนี้ด้วย, และผู้คนเริ่มลืมเครื่องหมายและการอันนำพิศวงเหล่านั้นซึ่งพวกเขาได้ยินมา, และเริ่มแปลกใจน้อยลงน้อยลงเกี่ยวกับเครื่องหมายหรือการอันนำพิศวงจากฟ้าสวรรค์, ถึงขนาดที่พวกเขาเริ่มแข็งกระด้างในใจ, และมีดบอดในจิต, และเริ่มไม่เชื่อทุกสิ่งซึ่งพวกเขาได้ยินและเห็นมา—

โดยที่จินตนาการถึงสิ่งไร้ประโยชน์บางอย่างในใจพวกเขา, ว่ามนุษย์และอำนาจของมารกระทำมันขึ้น, เพื่อชักจูงและหลอกลวงใจผู้คน; และดังนี้ซาตานครอบครองใจผู้คนอีก, ถึงขนาดที่เขาทำให้ดวงตาของคนเหล่านั้นมืดบอดและชักนำไปให้เชื่อว่าหลักคำสอนของพระคริสต์เป็นสิ่งโง่เขลาและเปล่าประโยชน์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนเริ่มแก่กล้าขึ้นในความชั่วร้ายและความน่าชิงชัง; และพวกเขาไม่เชื่อว่าจะมีเครื่องหมายหรือการอันนำพิศวงประทานให้อีก; และซาตานออกไปทั่ว, เพื่อจูงใจผู้คนไป, โดยที่ล่อลวงพวกเขาและเป็นเหตุให้พวกเขาทำความชั่วร้ายใหญ่หลวงในแผ่นดิน.

และปีที่เก้าสิบหกผ่านไปดังนี้; และปีที่เก้าสิบเจ็ดด้วย; และปีที่เก้าสิบแปดด้วย; และปีที่เก้าสิบเก้าด้วย;

และหนึ่งร้อยปีผ่านไปนับแต่วันเวลาของโมไซยาห์, ผู้เป็นกษัตริย์ปกครองผู้คนของชาวนิไฟ.

๖ นิไฟ ๘

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ปีที่เก้าสิบห้าที่ผ่านไปดังนี้, และ ผู้คนลืมทลึงลิมเลื่องหมาย และ ความแปลกปะทะลาดชึ่งพอกเຂົາເຄີຍໄດ້ຍິນມາ, ແລະ ເລີ່ມແປກໃຈໜ້ອຍລົງກ່ຽວກັບເຄື່ອງໝາຍ ຫລື ການແປກປະຫລາດຈາກສະຫວັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມແຂງກະດ້າງໃນໃຈ ແລະ ມືດດັບໃຈໃຈ, ແລະ ເລີ່ມບໍ່ເຊື່ອທຸກສິ່ງຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຍິນ ແລະ ເຫັນມາ—

ນິກຄົດເຖິງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດບາງຢ່າງໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ ວ່າມະນຸດ ແລະ ອຳນາດຂອງມານເຮັດມັນຂຶ້ນເພື່ອຊັກຈູງ ແລະ ຫລອກລວງໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ຊາຕານໄດ້ຄອບຄອງໃຈຂອງຜູ້ຄົນອີກແລ້ວດັ່ງນັ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກເຂົາບອດ ແລະ ຊັກນຳພວກເຂົາໄປໃຫ້ເຊື່ອວ່າ ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດເປັນສິ່ງທີ່ໂງ່າຈຳລ້າຫລັງ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນເລີ່ມເກັ່ງກ້າຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ມັນຈະມີເຄື່ອງໝາຍ ຫລື ການແປກປະຫລາດເກີດຂຶ້ນຕື່ມອີກ; ແລະ ຊາຕານໄດ້ ໄປຫາທົ່ວທຸກແຫ່ງຫົນຊັກຈູງໃຈຂອງຜູ້ຄົນໄປໂດຍລ້ຽວພວກເຂົາ ແລະ ເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນແຜ່ນດິນ.

ແລະ ປີທີ່ເກົ່າສິບຫົກໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ປີທີ່ເກົ່າສິບເຈັດນຳອີກ; ແລະ ປີທີ່ເກົ່າສິບແປດ ແລະ ປີທີ່ເກົ່າສິບເກົ້າອີກ.

ແລະ ໜຶ່ງຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປ ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງ ໂມໄຊຢາ, ຜູ້ເປັນກະສັດຂອງຊາວນິໄຟ.

6 And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

7 And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

8 Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

9 And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

10 And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

11 And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianon robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

และหกร้อยเก้าปีผ่านไปนับแต่ลิไฮออกจากเยรูซาเล็ม.

และเก้าปีผ่านไปนับแต่เวลาที่มีเครื่องหมายประทานให้, ซึ่งศาสดาพยากรณ์พูดไว้, ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาในโลก.

บัดนี้ชาวนิไฟเริ่มนับเวลาของพวกเขาจากกระยะนี้ไปเมื่อมีเครื่องหมายประทานให้, หรือนับจากการเสด็จมาของพระคริสต์; ฉะนั้น, เก้าปีผ่านไป.

และนิไฟ, ผู้เป็นบิดาของนิไฟ, ผู้มีหน้าที่ดูแลบันทึก, ไม่ได้กลับไปสู่แผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และหาได้มีผู้ใดพบท่านอีกเลยในทั่วแผ่นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนยังคงอยู่ในความชั่วร้าย, ทั้งที่มีคำสั่งสอนและคำพยากรณ์มาก ซึ่งส่งออกไปในบรรดาพวกเขา; และปีที่สิบผ่านไปตั้งนี้ด้วย; และปีที่สิบเอ็ดผ่านไปในความชั่วช้าสาบานด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สิบสามเริ่มมีสงครามและความขัดแย้งตลอดทั่วแผ่นดิน; เพราะพวกโจรแกดิออนทันกลับมีจำนวนมากมาย, และสังหารผู้คนเป็นอันมาก, และทำให้เมืองหลายเมืองรกร้างว่างเปล่า, และแพร่ความตายและการเข่นฆ่าอย่างหนักหน่วงตลอดทั่วทั้งแผ่นดิน, จนสมควรที่ผู้คนถ้วนหน้า, ทั้งชาวนิไฟและชาวเลมมัน, จะจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับคนพวกนั้น.

และ ทิทริ้อยเก้าปีได้ผ่านไป นับตั้งแต่ลิไฮออกจากเยรูซาเล็มมา.

และ เก้าปีได้ผ่านไป นับตั้งแต่เวลาที่มิเลื่องหมายประทานให้, ซึ่งศาสดาได้เอาไว้ไว้ว่า พระคริสต์จะเสด็จมาสู่โลก.

บัดนี้ชาวนิไฟได้เริ่มนับเวลาของพวกเขาจากนับตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไปเลื่อมจากเวลาที่มิเลื่องหมายประทานให้, ทลื นับตั้งแต่การเสด็จมาของพระคริสต์; ฉะนั้น, มันจึงเป็นเวลาพรวนแต่เก้าปีผ่านไป.

และ นิไฟผู้เป็นบิดาของนิไฟผู้ได้รับหน้าที่เพื่อเก็บและแจกจ่ายนั้น, บ่ได้กลับมามาแผ่นดินเซราเฮมลาอีก, และบ่มีผู้ใดพบท่านขึ้นขึ้นอยู่บนใดเลยในทั่วแผ่นดิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ผู้คนยังอยู่ในความชั่วร้าย, ทั้งๆที่มีภาระสั่งสอน และ ใช้คำทำนายหลายอย่างในบรรดาพวกเขา; และ ปีที่สิบได้ผ่านไปตั้งนี้; และ ปีที่สิบเอ็ดได้ผ่านไป ด้วยความชั่วร้ายนำอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สิบสาม มันเริ่มมีสงคราม และ การขัดแย้งกันทะลลอดทั่วแผ่นดิน; เพราะว่า พวกโจรแกดิออนทันกลับมีจำนวนทะลวงทะลวยขึ้น, และ ได้ฆ่าผู้คนอย่างทะลวงทะลวย, และ เร็ดให้ทะลวยทิวเมืองแปงเป่า และ ได้ชะทายายความตาย และ การฆ่าฟันอย่างทะลวงทะลวยทั่วแผ่นดิน, จึงว่ามันเป็นสิ่งที่สมควรที่ผู้คนทั้งหมัด ทั้งชาวนิไฟ และ ชาวเลมมันจะจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับพวกเขา.

- 12 Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.
- 13 And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.
- 14 And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;
- 15 And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;
- 16 And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.
- ฉะนั้น, ชาวเลมันทั้งหมดที่กลับ
เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า
สามัคคีกับชาวนีไฟ, พี่น้องของตน,
และถูกบีบบังคับ, ให้จับอาวุธขึ้น
ต่อสู้กับโจรแกดิแอนตันเหล่านั้น,
เพื่อความปลอดภัยของชีวิตตน
และผู้หญิงและลูก ๆ ของตน,
แท้จริงแล้ว, และเพื่อธำรงรักษา
สิทธิของตน, และอภิสิทธิ์ของ
ศาสนจักรตนและการนมัสการของ
ตน, และอิสรภาพและเสรีภาพของ
ตน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ก่อนปีที่สิบสามนี้จะผ่านไปชาว
นีไฟถูกคุกคามด้วยความพินาศสิ้น
เพราะสงครามครั้งนี้, ซึ่งดุเดือด
อย่างยิ่ง.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ชาวเลมันเหล่านั้นซึ่งมารวมเข้ากับ
ชาวนีไฟนั้นอยู่ในบรรดาชาวนีไฟ;
- และพระเจ้าทรงถอนคำสาปที่
อยู่กับพวกเขาไปจากพวกเขา, และ
ผิวพวกเขากลับขาวเหมือนกับชาว
นีไฟ;
- และคนหนุ่มของพวกเขາและ
ธิดาของพวกเขา กลับงดงามยิ่งนัก,
และนับพวกเขาอยู่ในบรรดาชาว
นีไฟ, และมีชื่อว่าชาวนีไฟ. และปีที่
สิบสามสิ้นสุดลงดังนี้.
- ฉะนั้น, ชาวเลมันทั้งหมดยุติได้ปรองม
เทเลื่อมใสในพระผู้เป็นเจ้าจึงได้เข้า
สัมพันธ์กับชาวนีไฟพี่น้องของพวกเขา
เข้า, และ ถูกบังคับให้จับอาวุธขึ้นต่อสู้
กับโจรแกดิแอนตันเหล่านั้น เพื่อ
ความปลอดภัยของชีวิตของพวกเขา
และ พวกเขาแม้อย่างของพวกเขา และ
พวกเขาก็มีอย่างของพวกเขา, แท้จริง
แล้ว, และ เพื่อปกป้องรักษาสิทธิของ
พวกเขา, และ สิทธิพิเศษของ
ศาสนจักรของพวกเขา และ สิทธิ
ของภรรยานะมดสะภานของพวกเขา,
และ อิสรภาพ และ เสรีภาพของ
พวกเขานำอีก.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก่อนปี
ที่สิบสามจะผ่านไป ชาวนีไฟได้ถูก
คุกคามด้วยการทำลายอันใหญ่หลวง
ยืมนว่าสิ่งยามนี้มีโทษร้ายกาจ
ทำลายที่สุด.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น ชาวเล
มันเหล่านั้นผู้ที่ได้เข้ามาพร้อมกับชาว
นีไฟ ได้ถูกนับเข้าอยู่ในบรรดาชาวนีไฟ;
- และ คำสาปแช่งที่มีอยู่กับพวกเข
าก็ถูกถอนออกไป, และ ผิวหนังของ
พวกเขากลับมา ชาวเลมันกับชาวนีไฟ;
- และ พวกเขาชายหนุ่ม และ พวก
สาวของพวกเขา กลับมาเป็นอัน
งามที่สุด, และ พวกเขาถูกนับเข้าอยู่ใน
บรรดาชาวนีไฟ และ ถูกเรียกว่าชาว
นีไฟ. และ ปีที่สิบสามได้สิ้นสุดลงดังนี้.

- 17 And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.
- 18 And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.
- 19 And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในตอนต้นของปีที่สิบสี่, สงครามระหว่างพวกโจรกับผู้คนของนีไฟดำเนินต่อไปและกลับดุเดือดยิ่งขึ้น; กระนั้นก็ตาม, ผู้คนของนีไฟยังได้เปรียบพวกโจรอยู่บ้าง, ถึงขนาดที่พวกเขาขับไล่คนพวกนั้นกลับออกไปจากผืนแผ่นดินของตนเข้าไปในภูเขาและสถานที่ลับของคนพวกนั้น.
- และปีที่สิบสี่สิ้นสุดลงดังนี้. และในปีที่สิบห้าคนพวกนั้นยกมาต่อสูกับผู้คนของนีไฟ; และเพราะความชั่วร้ายของผู้คนของนีไฟ, และความขัดแย้งและการแตกแยกหลายครั้งของพวกเขา, พวกโจรแกลดิแอนตันจึงได้เปรียบพวกเขาหลายอย่าง.
- และปีที่สิบห้าสิ้นสุดลงดังนี้, และผู้คนอยู่ในสภาพแห่งความทุกข์หลายอย่างดังนี้; และดาบแห่งความพินาศเจ็ดเงือดยูเหนือพวกเขา, ถึงขนาดที่พวกเขากำลังจะถูกมันฟาดฟัน, และนี่เพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในต้นปีที่สิบสี่, สงครามระหว่างพวกโจนและผู้คนของนีไฟได้ดำเนินต่อไป และ มันได้กับมาร้ายแรงหลายที่สุด; เถียง่างใดก็ตาม, ผู้คนของนีไฟยังได้เปรียบพวกโจนอยู่, เถียงะขนาดที่พวกเขาได้ขับไล่พวกเขาออกไปจากแผ่นดินของดินเข้าไปในภูเขา และ บ่อน้ำร้อนของพวกเขา.
- และ ปีที่สิบสี่ได้สิ้นสุดลงดังนี้. และในปีที่สิบห้า พวกเขาได้ยกมาต่อสู้กับผู้คนของนีไฟ; และ เป็นย่อนความชั่วร้ายของผู้คนของนีไฟ, และ การขัดแย้ง และ การแตกแยกกันหลายต่อหลายเหตุของพวกเขา, พวกโจนแกลดิแอนตันจึงได้เปรียบพวกเขา.
- และ ปีที่สิบห้าได้สิ้นสุดลงดังนี้, และ ผู้คนได้อยู่ในสภาวะแห่งความทุกข์ดังนี้; และ ดาบแห่งความพินาศได้แขวนอยู่เหนือหัวของพวกเขา, เถียงะขนาดที่พวกเขาจะถูกมันฟาดฟัน, และ นี่ก็เพราะความชั่วร้ายของพวกเขา.

3 Nephi 3

- 1 And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:
- 2 Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.
- 3 And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

๓ นิไฟ ๓

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือในปีที่สิบหกนับจากการเสด็จมาของพระคริสต์, เลโคไนอัส, ผู้ปกครองแผ่นดิน, ได้รับสาส์นจากผู้นำและผู้ปกครองของโจรกลุ่มนี้; และนี่คือถ้อยคำที่เขียนไว้, มีความว่า :

เลโคไนอัส, ผู้มีศักดิ์สูงสุดและหัวหน้าผู้ปกครองแผ่นดิน, ดูกิด, ข้าพเจ้าเขียนสาส์นนี้มายังท่าน, และมอบการยกย่องสูงยิ่งให้ท่าน เพราะความแน่วแน่ของท่าน, และความแน่วแน่ของผู้คนของท่านด้วย, ในการธำรงรักษาสิ่งที่ท่านคิดว่าเป็นสิทธิและเสรีภาพของท่าน; แท้จริงแล้ว, ท่านมั่นคง, ราวกับท่านได้รับการค้ำจุนโดยมือของเทพเจ้า, ในการป้องกันเสรีภาพของท่าน, และทรัพย์สินสมบัติของท่าน, และประเทศของท่าน, หรือสิ่งที่ท่านเรียกเช่นนั้น.

และดูเป็นสิ่งที่น่าสงสารสำหรับข้าพเจ้า, เลโคไนอัสผู้มีศักดิ์สูงสุด, ที่ท่านจะโง่เขลาและหลงตนเช่นนั้นที่จะคิดว่าท่านจะยืนหยัดต่อสู้กับคนกล้าหาญซึ่งอยู่ในบัญชา ข้าพเจ้ามากมายเช่นนี้ได้, ซึ่งบัดนี้ในเวลานี้พร้อมจับอาวุธ, และคอยคำสั่งอยู่ด้วยความร้อนรนอย่างยิ่ง—จงยกลงไปโจมตีชาวนิไฟและทำลายพวกเขาเสีย.

๖ นิไฟ ๖

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ในปีสิบหกนับแต่การเสด็จมาของพระคริสต์, เลโคไนอัสผู้ปกครองแผ่นดิน ได้รับสาส์นจากผู้นำ และ ผู้ปกครองของพวกโจรพวกนี้; และ นี่ก็ข้อความที่มีจวบไว้, มีความว่า:

เลโคไนอัสผู้เป็นท้าวข้าผู้ปกครองแผ่นดินที่มีภรรยาสองภรรยา, จังเบ้ง, ข้าพเจ้าຂຽນສານນີ້ມາຫາທ່ານ, ແລະ ຂໍຍ້ອງຍໍທ່ານເປັນຢ່າງສູງ ເພາະຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງທ່ານ, ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຜູ້ຄົນຂອງທ່ານນຳອີກໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງທີ່ພວກທ່ານຄິດວ່າເປັນສິດທິ ແລະ ເສລີພາບຂອງພວກທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຢູ່ໃນຖານະດີຄ້າຍຄືກັບວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມອຸ້ມຂູ່ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າອົງໜຶ່ງ ໃນການປ້ອງກັນເສລີພາບຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ປະເທດຂອງພວກທ່ານ, ຫລື ສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເອີ້ນຊື່ນັ້ນ.

ແລະ ເບິ່ງເປັນໜ້າສົງສານສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າເລີຍເລີຍ ຜູ້ມີກຽດສູງສຸດ, ທີ່ພວກທ່ານໂງ່ ແລະ ອວດຕິທີ່ຄິດວ່າ ພວກທ່ານຈະສາມາດຍືນຕໍ່ສູ້ກັບຄົນກ້າຫານຢ່າງຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ຢູ່ໄດ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງໃນເວລານີ້ກຳລັງຍືນຈັບອາວຸດ ແລະ ຄອຍຖ້າຄຳສັ່ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຮ້ອນຮົນທີ່ສຸດ—ໃຫ້ຍົກໄປໂຈມຕີຊາວນິໄຟ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາເສຍ.

4 And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

5 Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

6 Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

7 Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

และข้าพเจ้า, โดยที่รู้จัก
วิญญาณที่ไม่ยอมแพ้ของคนเหล่านี้,
โดยพิสูจน์พวกเขามาแล้วใน
สนามรบ, และโดยที่รู้จักความ
เกลียดชังอันเป็นนิจของพวกเขาที่มี
ต่อท่านเพราะความผิดหลาย
ประการซึ่งท่านทำแก่พวกเขา,
ฉะนั้นหากพวกเขาจะยกลงมาต่อ
สู้กับท่าน พวกเขาจะมาเยือนท่าน
พร้อมกับความพินาศสิ้น.

ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนสาส์นนี้,
ผนึกมันด้วยมือข้าพเจ้าเอง, โดยรู้
ซึ่งถึงความผาสุกของท่าน, เพราะ
ความแน่วแน่นของท่านในสิ่งที่ท่าน
เชื่อว่าถูกต้อง, และวิญญาณอันสูง
ศักดิ์ของท่านในสนามรบ.

ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนมาถึง
ท่าน, โดยปรารถนาให้ท่านยอม
มอบเมืองของท่าน, ฝนแผ่นดิน
ของท่าน, และทรัพย์สินของท่าน,
ให้คนเหล่านี้ของข้าพเจ้า, แทนที่
จะให้พวกเขามาเยือนท่านด้วย
ดาบและให้ความพินาศมาถึงท่าน.

หรืออีกนัยหนึ่ง, จงยอมมอบตัว
แก่เรา, และมารวมกับเราและมา
คุ้นเคยกับงานลับของเรา, และ
กลับเป็นพี่น้องของเราเพื่อท่านจะ
เป็นเหมือนกับเรา—มิใช่ทาสของ
เรา, แต่เป็นพี่น้องและหุ้นส่วนใน
ทรัพย์สินทั้งหมดของเรา.

และ ข้าพเจ้าโดยที่รู้จักถึง
อินยານที่บ่มยอมฝ่ายแพ้ของพวกเจ้า,
และ โดยที่ได้ทดสอบมาแล้วใน
สนามรบ และ รู้จักถึงความรัก
กรุณาอันเป็นนิจของพวกเจ้าที่มีต่อ
พวกท่าน เพราะความผิดหลาย
อย่างซึ่งพวกท่านได้กระทำต่อพวกเจ้า,
ฉะนั้น ถ้าหากพวกเจ้ายังลืมนึกถึง
พวกท่าน แล้วพวกเจ้าจะมาเยี่ยมเยียน
พวกท่านด้วยความพินาศอันหนักหน่วง.

ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงได้เขียนสาส์นนี้
ปะทับตาด้วยมือของข้าพเจ้าเอง, แทน
แก่ความผาสุกของพวกท่านเพราะ
ความแน่วแน่นของพวกท่านในสิ่งที่
พวกท่านเชื่อว่าเป็นถูกต้อง, และ อินยาน
อันสูงศักดิ์ของพวกท่านในสนามรบ.

ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงได้เขียนมาหา
ท่าน เพื่อปาดทุกข์ให้พวกท่านยอม
มอบเมืองของพวกท่าน, แผ่นดินของ
พวกท่าน, และ ทรัพย์สินของพวก
ท่าน, แทนที่จะให้พวกเจ้ามา
เยี่ยมเยียนพวกท่านด้วยดาบ และ ให้
ความพินาศนั้นมาสู่พวกท่าน.

ทลิว อิกถาซัง ให้พวกท่านยอม
มอบตัวให้พวกเจ้าเสีย, และ เข้ามา
ร่ำร่วมกับพวกเจ้า และ มารู้จักกับ
อวัยวะอัน ลึกลับของพวกเจ้า, และ
กับกายเป็นพี่น้องของพวกเจ้า เพื่อ
พวกท่านจะได้เป็นพี่น้องกับพวกเจ้า—
ไม่ແມ່ນຂ້າທາດຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ເປັນ
ພີ່ນ້ອງ ແລະ ຫຸ້ນສ່ວນໃນເຂົ້າຂອງທັງໝົດ
ຂອງພວກເຮົາ.

8 And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

9 And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianon; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

10 And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

และดูเถิด, ข้าพเจ้าสาบานกับท่าน, หากท่านจะทำดังนี้, พร้อมด้วยคำปฏิญาณ, ท่านจะไม่ถูกทำลาย; แต่หากท่านไม่ทำดังนี้, ข้าพเจ้าสาบานกับท่านด้วยคำปฏิญาณ, ว่าเดือนหน้าข้าพเจ้าจะสั่งให้กองทัพของข้าพเจ้ายกลงมาโจมตีท่าน, และพวกเขาจะไม่ยังมีอ และจะไม่ละเว้น, แต่จะสังหารพวกท่าน, และจะให้ดาบฟาดฟันลงบนท่านแม้จนท่านถึงกับสูญสิ้น.

และดูเถิด, ข้าพเจ้าคือกิดดิแอนไฮ; และข้าพเจ้าเป็นผู้ปกครองสมาคมลับนี้แห่งแกดิแอนตัน; ซึ่งสมาคมนี้และงานของมันข้าพเจ้ารู้ว่ามีดี; และมันเป็นของโบราณกาลและมันสืบทอดมาถึงเรา.

และข้าพเจ้าเขียนสาส์นนี้มาถึงท่าน, เลโคไนอัส, และข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะมอบผืนแผ่นดินของท่านและทรัพย์สินของท่าน, โดยปราศจากการหลั่งเลือด, เพื่อคนเหล่านี้ของข้าพเจ้าผู้ที่แตกแยกไปจากท่านเพราะความชั่วร้ายของท่านในการยึดเอาสิทธิการปกครองของพวกเขาไป, จะได้รับสิทธิและการปกครองของพวกเขาคืน, และเว้นแต่ท่านทำดังนี้, ข้าพเจ้าจะแก้แค้นสำหรับความอยุติธรรมที่เกิดขึ้นกับพวกเขา. ข้าพเจ้าคือกิดดิแอนไฮ.

และ จั๋งเบ๋ง, ข้าพเจ้าขอสาบานกับพวกท่านว่า, ถ้าหากพวกท่านเฝ้าตามนี้ด้วยคำสาบาน, พวกท่านจะไม่ถูกทำลาย; แต่ถ้าพวกท่านบ่ยอมเฝ้าตามนี้, ข้าพเจ้าจะกล่าวคำสาบานกับพวกท่านว่า, เดือนหน้าข้าพเจ้าจะสั่งให้กองทัพของข้าพเจ้ายกทัพมาโจมตีพวกท่าน, และ พวกเขาคะบ่ยังมี และ จะบ่ไว้ชีวิต, แต่จะฆ่าพวกท่าน, และ จะให้ดาบฟาดฟันลงถึงพวกท่าน จินว่าพวกท่านจะสูญสิ้น.

และ จั๋งเบ๋ง, ข้าพเจ้าถือสิทธิอันไร; และ ข้าพเจ้าเป็นผู้ปกครอง สมาคมลับแห่งนี้ของแกดิแอนตัน; จั๋งสมาคม และ ธรรมของมัน ข้าพเจ้ารู้ว่ามีดี; และ มันมีมาแต่ เก่าก่อน และ มันถูกมอบต่อกันมาถึงพวกเรา.

และ ข้าพเจ้าได้ขอร้องมาหาท่าน, เลโคไนอัส, และ ข้าพเจ้าขอว่าพวกท่านจะมอบผืนดินของพวกท่าน, และ ทรัพย์สินของพวกท่านให้โดยบ่มีการเสียเลือดเนื้อ, เพื่อคนพวกนี้ของข้าพเจ้าผู้ที่แยกออกไปจากพวกท่านเพราะความชั่วร้ายของพวกท่านในการยึดเอาสิทธิการปกครองของพวกเขาไป จะได้รับสิทธิ และ อำนาจปกครองของพวกเขาคืนมา, และ ถ้าหากพวกท่านบ่เฝ้าตามนี้, ข้าพเจ้าจะแก้แค้นความเสียหายของพวกเขา. ข้าพเจ้าถือ สิทธิอันไร.

- 11 And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.
- 12 Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.
- 13 Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.
- 14 And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.
- และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อเลโคนีฮัสได้รับสาส์นนี้เขาจึงอย่างยิ่ง, เพราะความอวดดีของกิดดีแอนไฮโดยที่เรียกร้องความเป็นเจ้าของแผ่นดินของชาวนิไฟ, และข่มขู่ผู้คนและแก้แค้นสำหรับความยุติธรรมให้คนที่มิได้รับความยุติธรรมด้วย, นอกจากพวกเขาที่ได้ทำความยุติธรรมให้ตนเองโดยการแตกแยกออกไปหาพวกโจรที่ชั่วร้ายและน่าชิงชังเหล่านั้น.
- บัดนี้ดูเถิด, เลโคนีฮัส, ผู้ปกครองผู้นี้, เป็นคนเที่ยงธรรม, และขอเรียกร้องและการข่มขู่ของโจรไม่ทำให้เขาตกใจกลัว; ฉะนั้นเขาจึงไม่สดับฟังสาส์นของกิดดีแอนไฮ, ผู้ปกครองของพวกโจร, แต่เขาให้ผู้คนของเขาร้องทูลพระเจ้าขอประทานกำลังในเวลาที่เขาจะมารวมกันมาโจมตีพวกเขา.
- แท้จริงแล้ว, เขาส่งถ้อยแถลงไปในบรรดาผู้คนทั้งปวง, เพื่อพวกเขาจะรวบรวมผู้หญิง, และลูก ๆ ของตน, ฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของตน, และทรัพย์สินของตนทั้งหมด, นอกจากแผ่นดินของตน, มาอยู่ที่เดียวกัน.
- และเขาให้สร้างแนวป้องกันขึ้นโดยรอบคนเหล่านี้, และให้ที่นั่นมีความแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น. และเขาให้กองทัพ, ทั้งของชาวนิไฟและของชาวเลมมัน, หรือของคนทั้งหมดที่นับอยู่ในบรรดาชาวนิไฟ, มาประจำที่เพื่อเฝ้าระวังพวกเขาโดยรอบ, และเฝ้าระวังพวกเขาจากพวกโจรทั้งกลางวันและกลางคืน.
- และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเวลาเลโคนีฮัสได้รับสาส์นนี้แล้ว เขาก็แปลกใจอย่างยิ่งเพราะความอวดดีของกิดดีแอนไฮในການຮຽກຮ້ອງຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ນາບຊູຜູ້ຄົນ ແລະ ຈະແກ້ແຄ້ນຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍນຳອີກ ນອກຈາກພວກເຂົາໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ໂດຍແຍກອອກໄປຫາພວກໂຈນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ພ້າກຽດຊັງເຫລົ່ານັ້ນ.
- ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເລໂຄນີອັດຜູ້ປົກຄອງຜູ້ນີ້ເປັນຄົນທ່ຽງທຳ, ແລະ ຄຳສັ່ງ ແລະ ການນາບຊູຂອງ ໂຈນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນມີຄວາມສະຫ້າມຫວັ່ນໄຫວເລີຍ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງສາມຂອງກິດດີອານໄສ ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກໂຈນເລີຍ, ແຕ່ວ່າເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຂໍພະລັງໃນເວລາທີ່ພວກໂຈນຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີພວກເຂົາ.
- ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງຊ່ວຍໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ, ວ່າໃຫ້ພວກເຂົາຮວບຮວມພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ, ຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຢູ່ບ່ອນດຽວກັນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ.
- ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສ້າງບ່ອນປ້ອງກັນຂຶ້ນໂດຍຮອບ, ແລະ ໃຫ້ບ່ອນນັ້ນມີກຳລັງຫລາຍທີ່ສຸດ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ກອງທັບທັງໝົດ ທັງຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ຂອງຊາວເລມັນ ຫລື ຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊາວນິໄຟມາຕັ້ງປ້ອງກັນພວກເຂົາໂດຍຮອບ ທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ແລະ ປ້ອງກັນພວກເຂົາ ໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກໂຈນ.

15 Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.

16 And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

17 And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

18 Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

19 Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

แท้จริงแล้ว, เขากล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า : ตราบที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่, เว้นแต่พวกท่านกลับใจจากความชั่วช้าสามานย์ทั้งหมดของท่าน, และร้องทูลพระเจ้าแล้ว, ท่านจะไม่มีทางหลุดพ้นจากเงื้อมมือของพวกโจรแกลติแอนตันเหล่านี้.

และคำพูดและการพยากรณ์ของเลโอนีสสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์นักจนทำให้ความกลัวเกิดแก่ผู้คนทั้งปวง; และพวกเขาพยายามอย่างสุดกำลังของตนที่จะทำตามถ้อยคำของเลโอนีส.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เลโอนีสกำหนดแม่ทัพนายกองเหนือกองทัพทั้งหมดของชาวนิไฟ, เพื่อบังคับบัญชาพวกเขาเวลาพวกโจรยกลงมาโจมตีพวกเขาจากแดนทุรกันดาร.

บัดนี้มีการกำหนดตำแหน่งสูงสุดในบรรดาแม่ทัพนายกองทั้งหมดและผู้บังคับบัญชาใหญ่ของกองทัพทั้งหมดของชาวนิไฟ, และชื่อของท่านคือกิดกิดโดไน.

บัดนี้เป็นธรรมเนียมในบรรดาชาวนิไฟทุกคนที่จะกำหนดแม่ทัพของตน, (เว้นแต่ในเวลาแห่งความชั่วร้าย) ให้เป็นคนหนึ่งที่มีวิญญูญาณแห่งการเปิดเผยและวิญญูญาณแห่งการพยากรณ์ด้วย; ฉะนั้น, กิดกิดโดไนผู้นี้เป็นศาสดาพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ในบรรดาพวกเขา, เช่นเดียวกับหัวหน้าผู้พิพากษาด้วย.

แท้จริงแล้ว, เขายังได้กล่าวกับพวกเขาว่า: ตราบใดที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจักรวาลอยู่ ถ้าหากพวกท่านบໍ่กับใจจากความชั่วร้ายทั้ทั้งขมิດของพวกท่าน และร้องทูลถ้่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, แล้วพวกท่านจะบໍ่มีทางพ้นจากกำมือของพวกโจรแกลติแอนตันเหล่านี้ได้.

และ ถ้าเจ้า และ ถ้าทำนายของเลโอนีสนั้นยิ่งใหญ๋ และ ข้่าอัถสะจันหลาย จันเร็ดใช้ ความฝ่านกัถเกิดกับ ผู้ถินทั้ทั้งขมิດ; และ พวกเขารู้ได้ พะຍາຍມທໍາດ້ວຍຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມຄໍາຂອງເລโอนีส.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เลโอนีสได้แต่งตั้งให้แม่ทัพนายกองเหนือเพื่อควบคุมกองทัพทั้งหมดของชาวนิไฟ, เพื่อจะได้บังคับบัญชาในเวลาที่เขาจะยกมาต่อสู้กับพวกเขาจากถิ่นที่ห่างไกลกับแดนเพื่อโจมตีพวกเขา.

บัดนี้มีการแต่งตั้งให้แม่ทัพนายกองสูงสุดในบรรดาแม่ทัพนายกองทั้ทั้งขมิດ และ ผู้บังคับบัญชาใหญ่ของกองทัพทั้งหมดของชาวนิไฟมีชื่อว่า กิดกิดโดไน.

บัดนี้มันเป็นธรรมเนียมในบรรดาชาวนิไฟทั้ทั้งขมิດที่จะแต่งตั้งให้แม่ทัพนายกองของพวกเขา (นอกจากในเวลาแห่งความชั่วร้าย) จากถินที่มีวิญຍານແຫ່ງການປະຕິບັດ ແລະ ການທໍາການນໍາອີກ; ສະນັ້ນ, ກິດກິດໂດໄນຜູ້ນີ້ຈຶ່ງໄດ້ເປັນສາດສະດາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ.

20 Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

21 But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

22 And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

บัดนี้ผู้คนกล่าวแก่กิดกิดโดไนว่า : จงสวดอ้อนวอนขอพระเจ้า, และให้เราขึ้นไปบนภูเขาและในแดนทุรกันดาร, เพื่อเราจะโจมตีพวกโจรและทำลายพวกเขาในผืนแผ่นดินของพวกเขาเอง.

แต่กิดกิดโดไนกล่าวแก่พวกเขาว่า : พระเจ้าทรงห้าม; เพราะหากเราขึ้นไปโจมตีพวกเขาพระเจ้าจะทรงส่งเราไปสู่เงื้อมมือพวกเขา; ฉะนั้นเราจะเตรียมตัวเราเองที่ใจกลางผืนแผ่นดินของเรา, และเราจะรวบรวมกองทัพทั้งหมดของเราไว้, และเราจะไม่ยกไปโจมตีพวกเขา, แต่เราจะคอยจนกว่าพวกเขาจะยกมาโจมตีเรา; ฉะนั้นพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใด, หากเราทำดังนี้พระองค์จะทรงส่งพวกเขามาสู่เงื้อมมือเราฉันนั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สิบเจ็ด, ในตอนปลายปี, มีถ้อยแถลงของเลโอนีอัสออกไปตลอดทั่วผืนแผ่นดิน, และพวกเขาพาม้าของตน, และรถศึกของตน, และฝูงปศุสัตว์ของตน, และฝูงสัตว์เลี้ยง, และฝูงสัตว์ใหญ่ทั้งหมดของตน, และธัญพืชของตน, และทรัพย์สินทั้งหมดของตน, และยกออกไปหลายพันหลายหมื่นคน, จนพวกเขาออกไปถึงสถานที่ซึ่งกำหนดให้พวกเขามารวมกัน, เพื่อป้องกันตนให้พ้นจากศัตรู.

บัดนี้ผู้ถิ่นได้กล่าวกับกิดกิดโดไนว่า: จัງจะทิตานทาพระเจ้าเขา, และ ให้พวกเรานี้ขึ้นไปเทียภู และ เข้าไปในที่นที่แหว่งแล้วกับดาบเพื่อพวกเรานี้จะได้โจมตีพวกโจร และ ทำลายพวกเรานี้เสียในแผ่นดินของพวกเรานี้เอง.

แต่กิดกิดโดไนได้กล่าวกับพวกเรานี้ว่า: พระเจ้าเป็นเจ้า สักขาม; เพราะถ้าหากพวกเรานี้ขึ้นไปโจมตีพวกเรานี้ พระเจ้าเป็นเจ้าจะ สักพวกเรานี้ไปสู่ที่มีของพวกเรานี้; สะนั้น พวกเรานี้จะถูกรวมตัวเองในใจทางแผ่นดินของพวกเรานี้, และ พวกเรานี้จะเข้าโรมากอกกับทัງชนิดของพวกเรานี้, และ พวกเรานี้จะเข้าไปโจมตีพวกเรานี้, แต่พวกเรานี้จะล้อยพวกเรานี้จนกว่าพวกเรานี้จะยกมาโจมตีพวกเรานี้; สะนั้น ตามใดที่พระเจ้าเป็นเจ้าขิงพระขิงอยู่, ถ้าหากพวกเรานี้เร็ดตามนี้ พระอึงจะสักพวกเรานี้สู่ที่มีของพวกเรานี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สิบเจ็ด, ในท้ายปีสิบเจ็ด, มีการประกาศของเลโอนีอัสออกไปทะลอดทั่วผืนแผ่นดิน, และ พวกเรานี้ได้เอามาของพวกเรานี้, และ ลัดรับของพวกเรานี้, และ ฝูงัวของพวกเรานี้, และ ฝูงสัตว์ทั้งทัງชนิดของพวกเรานี้, และ ฝูงสัตว์ไ้เร่งวามของพวกเรานี้, และ พิดพันทันยาทานของพวกเรานี้, และ เข้าของทัງชนิดของพวกเรานี้, และ ได้ยกออกไปเป็นพันๆเป็นหมื่น ๆจนว่าพวกเรานี้ได้ออกไปรอดบ่อนที่ได้กำหนดไว้ให้พวกเรานี้ไปเข้าโรมากอกเพื่อป้องกันตัวให้พ้นจากศัตรูของพวกเรานี้.

23 And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

24 And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

25 And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

26 And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

และแผ่นดินซึ่งกำหนดไว้คือ แผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และแผ่นดินที่อยู่ระหว่างแผ่นดินเซราเฮมลากับแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, แท้จริงแล้ว, ตามเขตแดนซึ่งอยู่ระหว่างแผ่นดินอุดมมั่งคั่งกับแผ่นดินรกร้าง.

และมีผู้คนหลายพันคนที่มิชื่อว่าชาวนีไฟ, ซึ่งมารวมกันในพื้นที่นี้. บัดนี้เลโอนิอัสให้พวกเขาไปรวมกันในแผ่นดินทางใต้, เพราะคำสาปแช่งร้ายแรงซึ่งอยู่กับแผ่นดินทางเหนือ.

และพวกเขาสร้างแนวป้องกันด้านทานศัตรู; และพวกเขาพำนักอยู่ในแผ่นดินเดียว, และในกลุ่มเดียว, และพวกเขาเกรงกลัวถ้อยคำที่เลโอนิอัสพูดไว้, ถึงขนาดที่พวกเขากลับใจจากบาปทั้งหมดของตน; และพวกเขาน้อมสวดอ้อนวอนพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน, เพื่อพระองค์จะทรงปลดปล่อยพวกเขาในเวลาที่ศัตรูจะยกลงมาโจมตี.

และพวกเขาโทมัสยิ่งเพราะศัตรู. และกิดกิดโดไนให้พวกเขาสร้างอาวุธสงครามขึ้นทุกชนิด, และให้พวกเขาแข็งแกร่งด้วยเกราะ, และด้วยโล่, และด้วยดั่ง, ตามรูปแบบคำแนะนำของท่าน.

และ แผ่นดินซึ่งได้กำหนดไว้คือ แผ่นดินเซราเฮมลา, และ แผ่นดินที่อยู่ระหว่างแผ่นดินเซราเฮมลา และ แผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, แท้จริงแล้ว, ตามเส้นทางที่อยู่ระหว่างแผ่นดินอุดมมั่งคั่งกับแผ่นดินรกร้าง.

และ บัดนี้ผู้บัญชาหลายพันคนผู้มีชื่อว่าชาวนีไฟ ได้มาเฝ้าโรมันในแผ่นดินนั้น. บัดนี้เลโอนิอัสได้ให้พวกเขาไปเฝ้าโรมันอยู่ในแผ่นดินทางใต้ เพราะคำสาปแช่งร้ายแรงซึ่งอยู่กับ แผ่นดินทางเหนือ.

และ พวกเขาได้เสริมกำลังขึ้นเพื่อต้านทานกับศัตรูของพวกเขา; และ พวกเขาได้อยู่ในแผ่นดินเดียว และ ในกลุ่มเดียว, และ พวกเขาขานรับถ้อยคำที่เลโอนิอัสได้เอาไว้, ถึงขนาดที่พวกเขาได้กลับใจจากบาปทั้งหมดของพวกเขา; และ พวกเขาได้ขอทูลหาพระผู้เป็นเจ้าอธิปไตยพระเจ้าของพวกเขา, เพื่อพระองค์จะได้ ปิดปล่อยพวกเขาในเวลาซึ่งศัตรูจะยกทัพมาโจมตีพวกเขา.

และ พวกเขาเสาะหาจิตใจอย่างยิ่งเพราะศัตรูของพวกเขา. และ กิดกิดโดไนได้ให้พวกเขาสร้าง อาวุธทุกชนิด, และ ให้พวกเขามีกำลังด้วยเกราะป้องกัน, และ ด้วยโล่, และ ด้วยเสื้อคลุมเกราะ, ตามแบบอย่างที่เหมาะสมได้แนะนำ.

3 Nephi 4

- 1 And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.
- 2 But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.
- 3 And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

๓ นิไฟ ๔

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในตอนปลายปีที่สิบแปดกองทัพเหล่านั้นของพวกโจรได้เตรียมการสู้รบ, และเริ่มลงมาและจู่โจมจากเนินเขา, และออกจากภูเขາ, และแดนทุรกันดาร, และที่มั่นของพวกเขา, และสถานที่ลับของพวกเขา, และเริ่มเข้าครอบครองผืนแผ่นดิน, ทั้งที่อยู่ในแผ่นดินทางใต้และที่อยู่ในแผ่นดินทางเหนือ, และเริ่มครอบครองผืนแผ่นดินทั้งหมดซึ่งชาวนิไฟทิ้งไว้, และเมืองต่าง ๆ ซึ่งทิ้งไว้ให้รกร้างว่างเปล่า.

แต่ดูเถิด, ไม่มีสัตว์ป่าหรือสัตว์ที่ล่าได้ในผืนแผ่นดินเหล่านั้นซึ่งชาวนิไฟทิ้งไว้, และไม่มีสัตว์ที่ล่าได้สำหรับพวกโจรนอกจากที่อยู่ในแดนทุรกันดาร.

และพวกโจรดำรงชีวิตอยู่ไม่ได้ นอกจากในแดนทุรกันดาร, เพราะขาดอาหาร; เพราะชาวนิไฟทิ้งผืนแผ่นดินของพวกเขาไว้ให้รกร้างว่างเปล่า, และรวบรวมฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของพวกเขา และทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเขาไว้, และพวกเขายู่เป็นกลุ่มเดียว.

๖ นิไฟ ๔

และ เทพพานได้บังเกิดขึ้นถึ ในท้ายปี ที่สิบแปด กองทัพของโจรเหล่านั้นได้ ทรุมสู่รับ และ เล่มลึงมาจู่โจมจากเนิน ภู, และ ออกมาจากทิวภู และ ที่น แห้งแล้งกับถาน, และ จากที่ขั้นต่าง ๆ และ บ่อนลี้ซ่อนของพวกเขา, และ เล่มเข้าถอบถองแผ่นดิน ทิวบ่อนทาง ใต้ และ ทิวบ่อนทางเหนือ, และ เล่ม เข้าถอบถองแผ่นดินทิวขั้นขั้วขวา นิไฟ ปะถั่มไว้, และ ทิวเมือງต่างขั้ว ขาวนิไฟได้ปะถั่มไว้ให้รกร้าง.

แต่จ้งเบ้ง, มันบ่มิสดป่าสาละบที่ จะ ล่าเมือในแผ่นดินเหล่านั้นขั้วขวา นิไฟได้ปะถั่ม, และ มันบ่มิสดป่าที่จะใช้ พอกโจรล่าเลีย นอจากมันแต่อยู่ในที่น แห้งแล้งกับถานเท่านั้น.

และ พอกโจรบ่มิสามารถดำลึงขั้ว นอจากจะเข้าไปอยู่ในที่นแห้งแล้ง กับถาน เพาะถาวมอดขือ ย่อนว่าขาว นิไฟได้ปะถั่มแผ่นดินของพวกเขาไว้ ให้รกร้าง และ ได้ถ้ำโรมเอ้าฝูงสัตว์ ของพวกเขา และ ฝูงสัตว์ใช้ แรງงานของพวกเขา และ เข้าของ ทิวขั้นของพวกเขา, และ พอกเขาอยู่ เป็นกลุ่มถรว.

4 Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

5 And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

6 And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

ฉะนั้น, ไม่มีโอกาสสำหรับพวกโจรที่จะปล้นสะดมและได้อาหารมา, นอกจากจะยกมาสู้รบอย่างเปิดเผยกับชาวนีไฟ; และชาวนีไฟโดยที่อยู่กันเป็นกลุ่มเดียว, และมีจำนวนมากมาย, และเก็บสำรองเสบียงสัมภาระ, และม้าและฝูงปศุสัตว์, และฝูงสัตว์ทุกชนิดไว้สำหรับตน, เพื่อพวกเขาจะอยู่ได้เป็นเวลาเจ็ดปี, ซึ่งในเวลานั้นพวกเขาหวังว่าจะทำลายพวกโจรให้หมดไปจากผืนแผ่นดิน; และปีที่สิบแปดผ่านไปดังนี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่สิบเก้ากิดดิแอนไฮเห็นว่าสมควรที่เขาจะยกไปสู้รบกับชาวนีไฟ, เพราะไม่มีทางใดที่พวกเขาจะอยู่ได้นอกจากจะปล้นสะดมและปล้นและกระทำความผิดกรรม.

และพวกเขาไม่กล้ากระจายไปตามผืนแผ่นดินมากนักถึงขนาดที่จะปลูกธัญพืชได้, เกือบชาวนีไฟจะยกมารบและสังหารพวกเขาเสีย; ฉะนั้นกิดดิแอนไฮจึงออกคำสั่งแก่กองทัพของเขาว่าในปีนี้นักเขาจะยกไปสู้รบกับชาวนีไฟ.

ฉะนั้น, จึงไม่มีโอกาสสำหรับพวกโจนที่จะสู้รบ และ จะออกหาอาหารได้, นอกจากจะยกมาสู้รบอย่างเปิดเผยกับชาวนีไฟเท่านั้น; และ ชาวนีไฟโดยที่อยู่เป็นกลุ่มเดียว, และมีจำนวนอย่างทลวงทลาย, และ โดยที่ได้เก็บสำรองเสบียงอาหาร, ลอมทัวม้า และ วัว, และ ฝูงสัตว์ทุกชนิดไว้สำหรับพวกเขาเอง, เพื่อพวกเขาจะอยู่รอดได้เป็นเวลาเจ็ดปี, ซึ่งในระยะเวลาอันนั้น พวกเขามีความท้อว่า พวกเขาจะได้ทำลายพวกโจนให้หมดสิ้นไปจากผืนแผ่นดิน; และ ปีที่สิบแปดผ่านไปดังนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สิบเก้า กิดดิแอนไฮเห็นว่ามันสมควรที่ล่าวจะยกไปสู้รบกับชาวนีไฟ, เพราะว่ามันไม่มีทางอื่นที่พวกเขาจะอยู่รอดได้ นอกจากจะสู้รบ และ ลัก และ ขโมยเท่านั้น.

และ พวกเขารู้ว่าถ้าจะกระจัดกระจายไปตามแผ่นดินที่ลวกเพื่อพวกเขาจะได้ปลูกเมล็ดพืช, เพราะเขารู้ว่าชาวนีไฟจะยกมาสู้รบ และ ขโมยพวกเขาเสีย; ฉะนั้น กิดดิแอนไฮจึงออกคำสั่งให้กองทัพของเขาว่า ในปีนี้พวกเขาจะยกไปสู้รบกับชาวนีไฟ.

7 And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

8 And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

9 And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

10 But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขายกมาสู้รบ; และมันเป็นไปในเดือนที่หก; และดูเถิด, วันที่พวกเขายกมาสู้รบนั้นเป็นวันที่สำคัญยิ่งและน่าสะพรึงกลัว; และพวกเขาแต่งกายตามแบบอย่างของโจร; และพวกเขาคาดหนังแกะรอบเอว, และพวกเขาห่มกายด้วยเลือด, และผมพวกเขาเกรียนติดหนังศีรษะ, และพวกเขามีหมวกเกราะ; และลักษณะของกองทัพกิดดิแอนไฮยังใหญ่และน่าสะพรึงกลัว, เพราะเกราะพวกเขา, และเพราะพวกเขาย่อมกายด้วยเลือด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กองทัพของชาวนีไฟ, เมื่อพวกเขาเห็นลักษณะของกองทัพกิดดิแอนไฮ, ก็ล้มลงสู่พื้นดินทุกคน, และเปล่งเสียงร้องทูลพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, เพื่อพระองค์จะทรงละเว้นพวกเขาและทรงปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นเงื้อมมือศัตรูของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อกองทัพของกิดดิแอนไฮเห็นดังนั้นพวกเขาเริ่มตะโกนด้วยเสียงอันดัง, เพราะปิติของพวกเขา, เพราะพวกเขาคิดว่าชาวนีไฟล้มลงด้วยความกลัวเพราะความหวาดหวั่นที่เกิดจากกองทัพของตน.

แต่ในเรื่องนี้พวกเขาผิดหวัง, เพราะชาวนีไฟไม่ได้กลัวพวกเขา; แต่พวกเขาเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาและทูลอ้อนวอนพระองค์ขอความคุ้มครอง; ฉะนั้น, เมื่อกองทัพของกิดดิแอนไฮพุ่งเข้าใส่พวกเขาพวกเขาก็เตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับคนพวกนี้; แท้จริงแล้ว, พวกเขาต้องรับคนพวกนี้ด้วยพลังกำลังของพระเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขายกมาสู้รบ; และ มันเป็นไปได้ในเดือนที่หก; และ จู่ๆ, มีที่พวกเขายกมาสู้รบนั้นเป็นมีที่ขรุขระและ เป็นขั้วขานกอลาหลายที่สุด; และ พวกเขາได้แต่งตัวตามแบบอย่างของพวกโจร; และ พวกเขากรุณขั้วแกะรอบเอว ขั้วห่มด้วยเลือด, และ ทิวของพวกเขาล้วน, และ มีเลื่องป่องกันทิว, และ การปะทะของกองทัพของกิดดิแอนไฮนั้นมีจำนวนพินยาลหลายหลาย และ เป็นขั้วขานกอลาหลาย, ย้อนว่าเลื่องป่องกันของพวกเขาย่อมด้วยเลือด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลากองทัพชาวนีไฟเห็นการปะทะของกองทัพของกิดดิแอนไฮแล้ว, ก็ได้ล้มลงสู่กับพื้นดิน, และได้เป้งสรวงร้องทูลพระเจ้าเป็นเจ้าอึ่งเป็นพระเจ้าของพวกเขา, เพื่อพระองค์จะได้ไ้ชีวิตและ ปิดปล่อยพวกเขาให้พ้นจากภามีของพวกศัตรู.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลาทัพของกิดดิแอนไฮเห็นดังนั้น พวกเขารู้สึกมีความปิติยินดี, และ ได้เปล่งเสียงร้องขึ้นด้วยสรวงอันดัง เพราะพวกเขาเชื่อถือว่าชาวนีไฟได้ล้มลงเพราะความขั้วขานกอลาหลายของพวกเขา.

แต่ว่าในเลื่องนี้ พวกเขາได้ผิดทวัງเพราะชาวนีไฟไม่ได้ ขั้วขานกอลาหลาย; แต่พวกเขายั้วขานกอลาหลายพระเจ้าของพวกเขา และได้อ้อนวอนทูลพระเจ้าเพื่อขอความคุ้มครอง; ฉะนั้น, เวลาทัพของกิดดิแอนไฮแล่นเข้ามาใส่พวกเขา, พวกเขาก็ดูมพร้อมอยู่แล้วที่จะพินกับพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขາได้ต้อนรับพวกเขาด้วยกำลังของพระเจ้าเป็นเจ้า.

11 And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, inso-much that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

12 And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, inso-much that they did fall back from before them.

13 And it came to pass that Gidgiddoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgiddoni.

14 And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

15 And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

และการสู้รบเริ่มขึ้นในเดือนที่หกนี้; และการสู้รบครั้งนี้ใหญ่หลวงและน่าสะพรึงกลัว, แท้จริงแล้ว, การเข่นฆ่าครั้งนี้ใหญ่หลวงและน่าสะพรึงกลัว, ถึงขนาดที่ไม่เคยรู้จักการเข่นฆ่าที่สาหัสยิ่งเช่นนี้มาก่อนในบรรดาผู้คนทั้งปวงของลีไฮนับแต่ท่านออกมาจากเยรูซาเล็ม.

และทั้งที่มีการข่มขู่และคำปฐิญาณซึ่งกิดดิแอนไฮทำไว้, ดูเถิด, ชาวนีไฟยังได้ชนะคนพวกนี้, ถึงขนาดที่แตกพ่ายไปซึ่งหน้าพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกิดกิดโดในสั่งให้กองทัพของท่านติดตามคนพวกนี้ไปไกลถึงเขตชายแดนทุรกันดาร, และมีให้ละเว้นผู้ใดที่ตกอยู่ในเงื้อมมือพวกเขาระหว่างทาง; และดังนั้นพวกเขาติดตามคนพวกนี้ไปและสังหารพวกเขาไป, จนถึงเขตชายแดนทุรกันดาร, แม้จนทำให้คำสั่งของกิดกิดโดในบังเกิดขึ้นจริง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกิดดิแอนไฮ, ผู้ยืนหยัดต่อสู้ด้วยความอาจหาญ, ถูกติดตามขณะที่หลบหนี; และโดยที่เหน็ดเหนื่อยเพราะการต่อสู้อย่างหนักของเขา เขาจึงถูกตามทันและถูกสังหาร. และดังนั้นคือจุดจบของโจรกิดดิแอนไฮ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกองทัพของชาวนีไฟกลับมาอยู่ที่ปลอดภัยของพวกเขาอีก. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่สิบเก้านี้ผ่านไป, และพวกโจรมิได้ยกมาสู้รบอีก; ทั้งมิได้ยกมาอีกในปีที่ยี่สิบ.

และ ภาวนาสู้รบได้เล็มขึ้นในเดือนที่หก; และ ภาวนาสู้รบเพื่อบี้อย่างใหญ่ และ โทดร้ายที่สุด, แท้จริงแล้ว, ภาวนาฆ่าฟันเพื่อบี้อย่างทารุณ และ โทดร้ายที่สุด, เถียงจะฆาตกรรมกันบ่เลยมีการฆ่าฟันที่โหดทารุณเข่นฆ่ากันมาก่อนเลยในบัดดาผู้ถินของลีไฮ นับตั้งแต่นั้นได้ออกมาจากเยรูซาเล็ม.

และ เถียงแม่นว่ากิดดิอานไฮได้ นาบคู่ และ ทำอสาบาบไว้ก็ตาม, จึงเบี่ยง, ฆาตมิไพล่ยังได้เฆาะนะพอกเขา, เถียงจะฆาตกรรมพอกเขาได้แตกฝ่ายไปด้นพอกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กิดกิดโดในสั่งให้กองทัพของเข่นฆ่าตามพอกเขาไปใช้รอดชายแดนของถื่นแข้งแล้วกันตาม, และ ว่าบ่ให้เฆาะฉิดผู้ใดเลยที่พอกเขาบิเบ้นในละทอว่าทาง; และ พอกเขาได้ติดตามพอกเขาไปถ่งนั้น, และ ได้ฆ่าพอกเขาไปจิมรอดชายแดนของถื่นแข้งแล้วกันตาม, จินว่าได้เร็ดให้คำสั่งของกิดกิดโดในส่าเล็ด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กิดดิอานไฮ, ผู้ที่ยืนต่อสู้ด้วยความอาจหาญ, ภาทานได้ถูกไล่ตามในชะนะที่ลวอหนีไป; และ โดยที่มีอความอดเมื่อยเพราะการต่อสู้ยัดยาวของลาว, ลาวจึงถูกตามทัน และ ถูกฆ่าตาย. และ บิถิที่สุดของโจนภิกดิอานไฮ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กองทัพชาวมิไพล่ได้กับถินมาทาบ่อนปอดไพบของพอกเขาอีก. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ปีที่สิบเก้านี้ได้ผ่านไป, และ พอกโจนบ่ได้ยกมาสู้รบอีก; ทั้งบ่ได้ยกมาในปีที่สิบ.

- 16 And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.
- 17 Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnariyah; therefore it was Zemnariyah that did cause that this siege should take place.
- 18 But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,
- 19 And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;
- 20 And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.
- 21 And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.
- และในปีที่ยี่สิบเอ็ดพวกเขาไม่ได้ยกมาสู้รบ, แต่ยกมาทุกด้านเพื่อล้อมผู้คนของนีไฟไว้โดยรอบ; เพราะพวกเขาคิดว่าหากพวกเขาหันผู้คนของนีไฟออกจากผืนแผ่นดินของพวกเขา, และล้อมไว้ทุกด้าน, และหากพวกเขากันคนเหล่านั้นออกจากสิ่งเกื้อหนุนภายนอกของพวกเขาทั้งหมด, คือพวกเขาจะทำให้คนเหล่านั้นมอบตัวตามความปรารถนาของตน.
- บัดนี้คนพวกนี้กำหนดผู้นำอีกคนหนึ่งขึ้น, ซึ่งชื่อของเขาคือเซมินาไรฮาห์; ฉะนั้นเซมินาไรฮาห์นั่นเองที่ทำให้เกิดการปิดล้อมครั้งนี้.
- แต่ดูเถิด, นี่เป็นการได้เปรียบของชาวนีไฟ; เพราะเป็นไปได้สำหรับพวกโจรที่จะล้อมอยู่นานเพียงพอที่จะเกิดผลอย่างใดกับชาวนีไฟ, เพราะเสบียงกรังมากมายของพวกเขาซึ่งได้สะสมไว้,
- และเพราะการขาดแคลนเสบียงกรังในบรรดาพวกโจร; เพราะดูเถิด, พวกเขาไม่มีอะไรเลยนอกจากเนื้อสัตว์เพื่อการดำรงอยู่ของตน, ซึ่งเป็นเนื้อสัตว์ที่พวกเขาได้มาจากแดนทุรกันดาร;
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสัตว์ป่าที่ล่าได้กลับหายากในแดนทุรกันดารถึงขนาดที่พวกโจรกำลังจะตายด้วยความหิวโหย.
- และชาวนีไฟเดินทัพออกไปอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งวันและคืน, และเข้าโจมตีกองทัพของพวกเขา, และห้าพันพวกเขาลงหลายพันหลายหมื่นคน.
- และ ในปียี่สิบเอ็ด พวกเขาจับได้ยิมาสูริบ, แต่ว่าพวกเขาได้ยิมาล้อมผู้กษัตริย์ของนีไฟไว้โดยรอบ; เพราะพวกเขาคิดว่า ถ้าหากพวกเขาหันผู้กษัตริย์ของนีไฟจากแผ่นดินของพวกเขา, และ ล้อมไว้ทุกด้าน, และ ถ้าหากพวกเขากันพวกเจ้าจากผืนปะทอยดพายนอกของพวกเขา, แล้วพวกเขาอาจจะเร่งให้กษัตริย์ของพวกเขาตั้งยอมมอบตัวตามความปรารถนาของพวกเขา.
- บัดนี้พวกเขาได้แต่งตั้งทิวซาร์อีกคนหนึ่ง, ซึ่งชื่อของเขาคือเซมินาไรฮาห์; ฉะนั้นเซมินาไรฮาห์นั่นเองที่ทำให้เกิดการปิดล้อมครั้งนี้.
- แต่จงระวัง, สิ่งนี้จึงเป็นงานได้ประจบแก่ชาวนีไฟ; เพราะว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่พวกโจรจะปิดล้อมได้ยาวนานเท่าที่จะได้รับเงินอันใดจากชาวนีไฟ เพราะเสบียงอาหารของพวกเขาที่พวกเขาได้สะสมไว้จะหมดไปอย่างรวดเร็ว,
- และ เป็นยัณฐานขาดเงินเสบียงอาหารในบัดนี้พวกเขา; เพราะจึงเป็น, พวกเขาจับได้ยิมาสูริบ, เพื่อพวกเขาจะอยู่รอดได้ ซึ่งจึงเป็นสิ่งที่พวกเขาได้เอามาจากที่นั่นแล้ว;
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ป่าที่เหยี่ยวมาได้กับพวกเขาลงหลายพันในถิ่นที่นั่นแล้ว; เหตุการณ์ที่พวกโจรกำลังจะตายด้วยความหิวโหย.
- และ ชาวนีไฟได้เล็มเก็บพืชตะลอดทั่วทุกทางและ ทั่วทุก, และ ได้เข้าโจมตีกองทัพของพวกเขา และ ได้พาไปพวกเจ้าลิวเป็นพันๆ เป็นพันๆ.

22 And thus it became the desire of the people of Zemnarihah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

23 And it came to pass that Zemnarihah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthermost parts of the land northward.

24 And now, Gidgiddoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

25 And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

26 And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgiddoni.

27 And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

และดังนั้นจึงกลับเป็นความปรารถนาของผู้คนของเซมนาไรฮาที่จะเลิกแผนของตน, เพราะความพินาศใหญ่หลวงซึ่งมาถึงพวกเขาในเวลากลางคืนและเวลากลางวัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเซมนาไรฮาได้ออกคำสั่งแก่ผู้คนของเขาให้ถอนตัวจากการปิดล้อม, และเดินทัพไปสู่ส่วนที่ไกลสุดของแผ่นดินทางเหนือ.

และบัดนี้, กิดกิดโดไนโดยที่รู้ถึงแผนของคนพวกนี้, และโดยที่รู้ถึงความอ่อนแอของพวกเขาเพราะขาดอาหาร, และการเช่นฆ่าไม่เลือกหน้าซึ่งเกิดขึ้นในบรรดาพวกเขา, ฉะนั้นท่านส่งกองทัพของท่านออกไปในเวลากลางคืน, และสกัดกั้นทางหนีของพวกเขา, และวางกำลังทัพไว้ตามทางหนีของพวกเขา.

และการนี้พวกเขาทำในเวลากลางคืน, และเดินทัพเลยหน้าพวกโจรไป, เพื่อว่าในวันพรุ่ง, เมื่อพวกโจรเริ่มเดินทัพ, พวกเขาจึงพบกับกองทัพของชาวนีไฟทั้งด้านหน้าและด้านหลัง.

และพวกโจรซึ่งอยู่ทางใต้ก็ถูกสกัดกั้นในสถานที่ซึ่งพวกเขาถอยหนีมาด้วย. และทั้งหมดนี้เป็นไปโดยคำสั่งของกิดกิดโดไน.

และมีหลายพันคนที่ยอมมอบตัวเป็นเชลยต่อชาวนีไฟ, และพวกที่เหลือก็ถูกสังหาร.

และ มันจึงเป็นความปาดทะขนาของผู้อื่นของเซมนาไรฮาที่จะล้มเลิกแผนงานของพวกเขาเสียตัวนี้, เพราะความขมขื่นอันใหญ่หลวงซึ่งเกิดกับพวกเขาทั้งทางกายและ ใจ,

และ พวกเขาน่าได้บังเกิดขึ้นถึง เซมนาไรฮาจึงได้ออกคำสั่งให้ผู้อื่นของเขาถอนตัวออกจากงานปิดล้อม, และ เดินทัพขึ้นไปยังทางขั้วเหนือสุดของแผ่นดินทางเหนือ.

และ บัดนี้, กิดกิดโดไนโดยที่รู้ถึงแผนงานของพวกเขา, และ โดยที่รู้ถึงถึงความอ่อนแอของพวกเขา เพราะความต้องการอาหารของพวกเขา, และ การฆ่าฟันอย่างทารุณหลาย ซึ่งเกิดขึ้นในบรรดาพวกเขา, ฉะนั้น มันจึงได้สั่งให้กองทัพของเขาเพิ่มออกไปในเวลาทางคืน และ ได้สกัดกั้นทางหนีของพวกเขา และ ได้วางกำลังไว้ตามเส้นทางที่พวกเขาจะหนีไป.

และ พวกเขาได้จัดแบบนีในเวลาทางคืน, และ ได้เดินทัพเลยไปทางหน้าของพวกเขา, ฉะนั้น ในมีต่อมา เวลา พวกโจรเริ่มเดินทัพของพวกเขาไป, พวกเขาจึงได้พบกับกองทัพของพวกเขาไป, ทั้งทางด้านหน้าของพวกเขา และ ทางด้านหลังของพวกเขา.

และ พวกโจรผู้อยู่ทางใต้ได้ถูกสกัดกั้นในสถานที่ซึ่งพวกเขาหนีมา. และ ทั้งหมดนี้เป็นไปตามคำสั่งของกิดกิดโดไน.

และ มีหลายพันคนที่ได้ยอมมอบตัวเป็นเชลยเสียตัวของพวกเขาไป, และ พวกที่เหลืออยู่ก็ถูกฆ่า.

28 And their leader, Zemnarihah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

29 May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

30 And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

31 And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

32 Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

และเข้มนาริฮาท, ผู้นำของพวกเขา, ถูกจับและแขวนคอบนต้นไม้, แท้จริงแล้ว, แม้นบยอดไม้จนตาย. และเมื่อแขวนคอเขาจนตายแล้ว พวกเขาค้นต้นไม้ลงสู่พื้นดิน, และร้องขึ้นด้วยเสียงอันดัง, มีความว่า :

ขอพระเจ้าทรงโปรดปกป้องรักษาผู้คนของพระองค์ในความชอบธรรมและในความบริสุทธิ์ของใจเถิด, เพื่อพวกเขาจะทำให้คนที่หมายมั่นจะสังหารพวกเขาเพื่ออำนาจและการมั่วสุมลับถูกโค่นลงสู่พื้นดิน, แม้ดังที่ชายผู้นี้ถูกโค่นลงสู่พื้นดิน.

และพวกเขาชื่นชมยินดีและร้องขึ้นอีกเป็นเสียงเดียวกัน, มีความว่า : ขอพระเจ้าเป็นเจ้าของอับราฮัม, และพระเจ้าเป็นเจ้าของอิสอัค, และพระเจ้าเป็นเจ้าของยาโคบ, ทรงคุ้มครองคนเหล่านี้ในความชอบธรรม, ตราบเท่าที่พวกเขาจะเรียกหาพระนามของพระเจ้าเป็นเจ้าของพวกเขาเพื่อการคุ้มครอง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาทั้งหมดเปล่งเสียง, เป็นเสียงเดียวกัน, ในการร้องเพลง, และการสรรเสริญพระเจ้าเป็นเจ้าของพวกเขาเพื่อสิ่งอันสำคัญยิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำเพื่อพวกเขา, ในการปกป้องรักษาพวกเขามีให้ตกไปในเงื้อมมือศัตรู.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาบอกว่า : โหซันนาแด่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าสูงสุด. และพวกเขาร้องว่า : ขอพระนามของพระเจ้าพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ทอราภาพ, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าสูงสุดทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด.

และเข้มนาริฮาทผู้นำของพวกเขาถูกจับแขวนคออยู่เหนือต้นไม้, แท้จริงแล้ว, ถูกแขวนไว้อยู่จนต้นไม้จมน้ำตาย. และเวลาพวกเขาได้แขวนล่าวไฉนถึงตายแล้ว, พวกเขาทำไม้ปักต้นไม้ลง, และได้ร้องขึ้นด้วยเสียงอันดัง, มีความว่า:

ขอพระเจ้าเป็นเจ้าผู้ปกป้องรักษาผู้ถนอมของพระองค์ด้วยเทิด ในความชอบธรรม และ ในใจอันบริสุทธิ์ของพวกเขา, เพื่อว่าพวกเขาจะได้รอดใช้พวกเขาที่พยายามฆ่าพวกเขาด้วยอำนาจ, และ การมั่วสุมลับที่ถูกโค่นลงสู่พื้นดินกับกับชายผู้นี้ที่ถูกโค่นลงสู่พื้นดิน.

และ พวกเขาได้มีความปิติยินดี และ ร้องขึ้นอีกเป็นเสียงเดียวกัน, มีความว่า: ขอ พระเจ้าของอับราฮาม, และ พระเจ้าของอิสอัค, และ พระเจ้าของยาโคบ, จงโปรดคุ้มครองผู้ถนอมของพระองค์ด้วยเทิด, ตราบเท่าที่พวกเขาจะเรียกหาพระนามของพระเจ้าของพวกเขาอยู่เพื่อขอความคุ้มครอง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาทั้งหมดเปล่งเสียงร้องเพลง, และ สรรเสริญพระเจ้าของพวกเขาสำหรับสิ่งที่ยิ่งใหญ่ซึ่งพระองค์ทรงกระทำเพื่อพวกเขา, ในการปกป้องรักษาพวกเขาไม่ให้ตกไปสู่เงื้อมมือของศัตรูของพวกเขา.

แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้ร้องออกมาว่า: โหซันนาแด่พระเจ้าสูงสุด. และ พวกเขาได้ร้องออกมาว่า: ขอพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ผู้ยิ่งใหญ่ยิ่ง, พระเจ้าสูงสุด, จงพระสิริสาเลาเทิด.

33 And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

ແລະໃຈພວກເຂົາເບິ່ງບານດ້ວຍປີຕີ, ຈົນລື່ນນ້ຳຕາອອກມາພຽງພໍ, ເພາະພຣະຄຸນເອົາອັນດີທີ່ສຸດ ມີໄດ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການປ່ອຍ ປ່ອຍພວກເຂົາຈາກເຈື່ອມມືອໂສ້ຄູ; ແລະພວກເຂົາຮູ້ວ່າເປັນເພາະການກັບ ລັບໃຈຂອງຕົນແລະຄວາມນອບນ້ອມ ຂອງຕົນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການປ່ອຍ ປ່ອຍຈາກຄວາມພິນາສອັນເປັນນິດ.

ແລະ ໃຈຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມສຸກຈົນຫລັ່ງນ້ຳຕາອອກມາຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ ເພາະພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນ ຂອງພຣະເຈົ້າໃນການປັດປ່ອຍພວກເຂົາ ໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າເປັນຍ້ອນການກັບໃຈ ແລະ ການຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ, ພວກ ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການປັດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກ ຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດ.

3 Nephi 5

- 1 And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.
- 2 And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.
- 3 Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.
- 4 And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

๓ นิไฟ ๕

และบัดนี้ดูเถิด, ไม่มีคนที่มีชีวิตสักคนเดียวในบรรดาผู้คนทั้งหมดของชาวนิไฟที่สงสัยแม้แต่น้อยในถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งปวงซึ่งได้พูดไว้; เพราะพวกเขาเห็นว่าจำเป็นที่สิ่งนี้จะต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล.

และพวกเขารู้ว่าสมควรที่พระคริสต์ต้องเสด็จมา, เพราะเครื่องหมายหลายอย่างซึ่งประทานให้, ตามถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์; และเพราะสิ่งต่าง ๆ ที่บังเกิดขึ้นแล้วพวกเขารู้ว่าจำเป็นที่สิ่งทั้งหมดจะบังเกิดขึ้นตามที่พูดไว้.

ฉะนั้นพวกเขาทิ้งบาปทั้งหมดของตน, และความน่าชิงชังของตน, และการผิดประเวณีของตน, และรับใช้พระเจ้าด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถทั้งวันและคืน.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาได้จับพวกโจรเป็นเชลยทั้งหมด, ถึงขนาดที่ไม่มีผู้ใดที่ไม่ถูกสังหารหนีไปได้, พวกเขานำเชลยของตนเข้าเรือนจำ, และให้สั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าแก่คนเหล่านั้น; และมากเท่าที่จะกลับใจจากบาปของพวกเขาและเข้าสู่พันธสัญญาว่าจะไม่กระทำความผิดกรรมอีกก็ได้รับอิสรภาพ.

๖ นิไฟ ๕

และ บัดนี้จึงบัง, บໍมีผู้ใดจักกินเลียในบันดาผู้กินทั้งหมิดของชาวนิไฟได้สิ่งใดในถ้อยคำของศาสดาผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายที่ได้ไว้ไว้; เพราะพวกเขารู้ว่ามันจำเป็นที่มันจะต้องเป็นจริง.

และ พวกเขารู้จักว่า มันสมควรที่พระคริสต์ต้องเสด็จมา เพราะเหตุทั้งหลายอย่าง ซึ่งได้เกิดขึ้นตามถ้อยคำของศาสดา; และ เพราะทั้งหลายสิ่งที่ได้ไว้ไว้มันได้เกิดขึ้นแล้ว, พวกเขารู้ว่า มันจำเป็นที่ทุกสิ่งจะเกิดขึ้นตามถ้อยคำที่ได้ไว้ไว้.

ฉะนั้น พวกเขารู้ได้ปะกั่มบาปทั้งหมิดของพวกเขา, และ ความชั่วร้ายของพวกเขา, และ ภาวนาของพวกเขา, และ ได้รับใช้พระเจ้าจนสุดความพากเพียรทะลอดวัน และ ถิ่น.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเถเวลาพวกเขาได้จับพวกโจรทั้งหมิดมาเป็นขะเลีย, เทียงชะฆาดที่บໍมีผู้ใดที่บໍได้ถูกรักขะลิดไปได้, พวกเขารู้ได้เอื้อขะเลียเข้าเรือน, และ ได้สั่งสอนพระถ้อยคำของพระเจ้าให้แก่พวกขะเลียเหล่านั้น; และ ทยายถ้อยคำทั้งหลายที่ได้อักกับใจจากบาปของพวกเขา และ ได้เข้าเร็ดพันทะสันยาว่าพวกเขาจะบໍเร็ดภานถาดทะอักถໍไป ได้ถูกรักขะลิดไป.

5 But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

6 And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

7 And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

8 And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

9 But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

10 Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

แต่พวกพ่อกที่ไม่เข้าในพันธสัญญา, และผู้ที่ยังคงมีการฆาตกรรมลับเหล่านั้นอยู่ในใจพวกเขาต่อไป, แท้จริงแล้ว, พวกพ่อกที่ถูกพบว่าเอ่ยคำข่มขู่พี่น้องของตน ถูกกล่าวโทษและลงโทษตามกฎหมาย.

และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงได้หยุดการชั่วร้ายลับ, อันชั่วร้าย, และน่าชิงชังทั้งหมดนั้น, ซึ่งในนี้มีความชั่วร้ายมาก, และการกระทำฆาตกรรมมากมาย.

และปีที่สิบสองผ่านไปดังนี้, และปีที่สิบสามด้วย, และปีที่สิบสี่, และปีที่สิบห้า; และเวลาที่ยี่สิบห้าปีผ่านไปดังนี้.

และมีหลายเรื่องเกิดขึ้นซึ่ง, ในสายตาของคนบางคน, เป็นเรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์; กระนั้นก็ตาม, ก็เขียนไว้ไม่ได้ทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้; แท้จริงแล้ว, หนังสือเล่มนี้ไม่อาจมีได้แม้หนึ่งในร้อยส่วนของสิ่งที่เป็นไปได้ในบรรดาผู้คนมากมายเช่นนั้นตลอดระยะเวลาที่ยี่สิบห้าปี;

แต่ดูเถิดมีบันทึกซึ่งมีเรื่องการกระทำทั้งหมดของคนเหล่านี้; และนี่ไฟให้เรื่องราวที่จริงแต่สั้นกว่าไว้.

ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงทำบันทึกของข้าพเจ้าเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ตามบันทึกของนีไฟ, ซึ่งได้รับการจารึกอยู่บนแผ่นจารึกที่เรียกว่าแผ่นจารึกของนีไฟ.

แต่ทลายต่ทลายถึงที่บ่ได้เข้าเร็ดพันทะสันยา, และ ถึงที่ยังมิถวามถิดถาดทะภำยู่ในใจຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ພົບເຫັນວ່າໃຊ້ຄຳເວົ້າຂົ່ມຂູ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນຢູ່ຈິ່ງໄດ້ຖືກຕັດສິນ ແລະ ລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ.

ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ຢຸດການມ້ວສຸມລັບອັນຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ, ແລະ ການຄາດຕະກຳຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ແລະ ປີທີ ຊາວສອງໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້, ແລະ ປີທີຊາວສາມນຳອີກ, ແລະ ປີທີຊາວສີ່, ແລະ ປີທີຊາວຫ້າ; ແລະ ເວລາຊາວຫ້າປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

ແລະ ມີຫລາຍຢ່າງຫລາຍແນວເກີດຂຶ້ນຊຶ່ງໃນສາຍຕາຂອງຄົນບາງຄົນເຫັນວ່າມັນເປັນເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເລື່ອງລາວທັງໝົດກໍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເອົາມາຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ບໍ່ສາມາດບັນທຶກແມ່ນແຕ່ ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍຂອງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນໄລຍະຊາວຫ້າປີຜ່ານມາ;

ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ ມັນມີ ບັນທຶກ ຊຶ່ງມີເລື່ອງລາວຂອງຄວາມເປັນມາທັງໝົດຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ມັນເປັນເລື່ອງລາວທີ່ສັ້ນໆ ແຕ່ເປັນຄວາມຈິງຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ໂດຍນີໄຟ.

ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈິ່ງໄດ້ເຮັດບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ຕາມບັນທຶກຂອງນີໄຟ ຊຶ່ງຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກທີ່ເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ.

11 And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

12 And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

13 Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

14 And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

15 Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

16 Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

17 And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

และดูเถิด, ข้าพเจ้าทำบันทึกบนแผ่นจารึกซึ่งข้าพเจ้าทำด้วยมือข้าพเจ้าเอง.

และดูเถิด, ข้าพเจ้าชื่อมอรมอน, โดยเรียกตามแผ่นดินแห่งมอรมอน, แผ่นดินที่แอลมาได้สถาปนาศาสนจักรในบรรดาผู้คน, แท้จริงแล้ว, เป็นศาสนจักรแห่งแรกที่สถาปนาขึ้นในบรรดาคนเหล่านั้นหลังจากการล่วงละเมิดของพวกเขา.

ดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. ข้าพเจ้าได้รับการเรียกจากพระองค์ให้ประกาศพระวจนะในบรรดาผู้คนของพระองค์, เพื่อพวกเขาจะมีชีวิตอันเป็นนิรันดร์.

และสมควรที่ข้าพเจ้า, ตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ที่จะทำให้บันทึกเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นไปเหล่านี้, เพื่อคำสวดอ้อนวอนของคนที่ไม่จากไปแล้วนับแต่นั้น, ซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์, จะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามศรัทธาของพวกเขา—

แท้จริงแล้ว, บันทึกเล็กน้อยของเรื่องที่เกิดขึ้นนับแต่เวลาที่ลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม, แม้ลงมาถึงเวลาปัจจุบัน.

ฉะนั้นข้าพเจ้าทำบันทึกของข้าพเจ้าจากเรื่องราวซึ่งคนที่อยู่มาก่อนข้าพเจ้าให้ไว้, จนถึงตอนแรกเริ่มของวันเวลาข้าพเจ้า;

และแล้วข้าพเจ้าทำบันทึกเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าเห็นมาด้วยตาตนเอง.

และ จั๋งเบ๋ง, ข้าพเจ้าทำได้บันทึกไว้ในแผ่นจารึก ซึ่งข้าพเจ้าได้เรีดด้วยมือของข้าพเจ้าเองอีก.

และ จั๋งเบ๋ง, ข้าพเจ้าชื่อว่า ม่มอน, โดยที่ถูกรื้อตาม แผ่นดินม่มอน, แผ่นดินที่แอลมาได้สถาปนาสาธสขนาจักรขึ้นในบันดาผู้คน, แท้จริงแล้ว, มันเป็นสาธสขนาจักรแห่งทำอิฐที่ถูกรื้อสถาปนาขึ้นในบันดาพวงเຂາຫລັງຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ.

จั๋งเบ๋ง, ข้าพเจ้าเป็นสานุสิดของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า. ข้าพเจ้าได้รับการเรียกจากพระอริให้ประกาศพระคำในบันดาผู้คนของพระอริ, เพื่อพวกเขาจะได้มีชีวิตอันเป็นนิรันดร์.

และ มันจึงเป็นงานสมิถอนที่ข้าพเจ้า, ตามพระประสงค์ของพระเจ้า, ถอนเร็ด บันทึกที่เกี่ยวกับสิ่งที่มาเป็นมาเหล่านี้ไว้, เพื่อให้คำอธิษฐานของผู้ที่ได้จากไปแล้วนั้น ซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์ ได้รับความสวัสดีตามศรัทธาของพวกเขา—

แท้จริงแล้ว, บันทึกเหล่านี้เล็กน้อยของเรื่องราวที่ได้เกิดขึ้นนับแต่เวลาที่ลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม, จนถึงเวลานี้.

ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงได้เร็ดบันทึกจากเรื่องราวซึ่งคนที่อยู่มาก่อนข้าพเจ้าให้ไว้, จนถึงตอนต้นของวันเวลาของข้าพเจ้า;

และ แล้วข้าพเจ้าทำได้เร็ด บันทึกที่เกี่ยวกับเรื่องราวที่ข้าพเจ้าได้เห็นมาด้วยตาของข้าพเจ้าเอง.

18 And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

19 And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

20 I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

21 Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.

22 And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.

23 Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

และข้าพเจ้ารู้ว่าบันทึกซึ่งข้าพเจ้าทำเป็นบันทึกที่เที่ยงธรรมและจริง; กระนั้นก็ตามยังมีหลายสิ่งซึ่ง, เราไม่สามารถจะเขียนได้, ตามภาษาของเรา.

และบัดนี้ข้าพเจ้าจะยุติคำกล่าวของข้าพเจ้า, ซึ่งเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเอง, และเริ่มเล่าเรื่องราวของข้าพเจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนข้าพเจ้า.

ข้าพเจ้าคือมอรมอน, และเป็นผู้สืบตระกูลโดยแท้ของลีไฮ. ข้าพเจ้ามีเหตุผลที่จะถวายพระพรพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าและพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า, ที่พระองค์ทรงนำบรรพบุรุษของเราออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, (และไม่มีใครรู้เรื่องนั้นนอกจากพระองค์และคนเหล่านั้นซึ่งพระองค์ทรงนำออกจากแผ่นดินนั้น) และที่พระองค์ประทานความรู้อย่างมากมายให้ข้าพเจ้าและผู้คนที่ข้าพเจ้าอันนำไปสู่ความรอดแห่งจิตวิญญาณของเรา.

พระองค์ทรงอวยพรให้เชื้อสายแห่งยาโคบโดยแน่แท้, และทรงเมตตาพงศ์พันธุ์ของโยเซฟ.

และตราบเท่าที่ลูกหลานของลีไฮรักษาพระบัญญัติของพระองค์ พระองค์ทรงอวยพรพวกเขาและทรงทำให้พวกเขารุ่งเรืองตามพระวาทะของพระองค์.

แท้จริงแล้ว, และพระองค์จะทรงนำส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์โยเซฟมาสู่ความรู้เรื่องพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาอีกโดยแน่แท้.

และข้าพเจ้ารู้ว่า บันทึกซึ่งข้าพเจ้าเรธไว้เป็นบันทึกที่ถูกต้อง และ เป็นความจริง; เทียบ่างใดก็ตาม มันยังมีอีกหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งพวกเรื่อบໍสามารถจะ ฎรณไ้ได้ตามพาสาຂອງພວກເຮົາ.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าจะจบิการณเฝ้าเท็ງถົວຂອງຂໍາພະເຈົ້າເອງໄວ້ພຽງເທົ່ານີ້, ແລະຕໍ່ໄປນີ້ຈະເລີ່ມເລົ່າເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນມາກ່ອນຂໍາພະເຈົ້າ.

ຂໍາພະເຈົ້າຄືມຸມອນ, ແລະ ເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍໂດຍແທ້ຈິງຂອງລີໄຮ. ຂໍາພະເຈົ້າມີເຫດຜົນທີ່ຈະຖວາຍພອນແດ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງຂໍາພະເຈົ້າພຣະເຢຊູຄຣິດ, ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນໍາພາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, (ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້ເລີຍ ນອກຈາກພຣະອົງເອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນໍາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ) ແລະວ່າພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ຢ່າງມະຫາສານໃຫ້ແກ່ຂໍາພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂໍາພະເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມລອດແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະອົງໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງ ຢາໂຄບໂດຍແນ່ແທ້, ແລະ ໄດ້ ແມດຕາລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບ.

ແລະ ຕາບໃດທີ່ລູກຫລານຂອງລີໄຮຍັງຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຢູ່ ພຣະອົງໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຕາມຄໍາຂອງພຣະອົງ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແນ່ນອນທີ່ສຸດພຣະອົງຈະເອົາ ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບມາສູ່ ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

24 And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.

25 And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.

26 And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

และโดยแน่แท้ดังที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใด, พระองค์จะทรงรวมส่วนที่เหลืออยู่ทั้งหมดของพงศ์พันธุ์ยาโคบจากสี่เหลี่ยมของแผ่นดินโลก, ซึ่งกระจัดกระจายกันอยู่ทั่วไปตามพื้นพิภพฉันนั้น.

และดังที่พระองค์ทรงทำพันธสัญญาไว้กับเชื้อสายแห่งยาโคบทั้งหมดฉันใด, แม้ฉันนั้นพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงทำไว้กับเชื้อสายแห่งยาโคบจะเกิดสัมฤทธิ์ผลในเวลาอันเหมาะสมของพระองค์เอง, จนถึงการนำเชื้อสายแห่งยาโคบทั้งหมดกลับมาสู่ความรู้เรื่องพันธสัญญาที่พระองค์ทรงทำไว้กับพวกเขา.

และจากนั้นพวกเขาจะรู้จักพระเจ้าผู้ไถ่ของตน, ซึ่งคือพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า; และแล้วพระองค์จะทรงรวมพวกเขาจากสี่เหลี่ยมของแผ่นดินโลกมาสู่ผืนแผ่นดินของตนเอง, ซึ่งจากที่นั่นพวกเขากระจัดกระจายไป; แท้จริงแล้ว, พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใดมันจะเป็นไปดังนั้น. เอเมน.

และ ตามใดที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่อย่างแน่นอนฉันใด, พระองค์จะนำโรมส่วนที่เหลืออยู่ทั้งหมดของลูกหลานของยาโคบ, จากสี่เหลี่ยมของแผ่นดินโลกเข้ากับส่วนนั้น ซึ่งพวกเขาได้แตกกระจัดกระจายไปตามผืนแผ่นดินโลก.

และ พระองค์ได้เรັດพันธสัญญาไว้กับเชื้อสายของยาโคบทั้งหมดฉันใด, พันธสัญญาซึ่งพระองค์ได้เรັດไว้กับเชื้อสายของยาโคบจะสำเร็จในเวลาอันเหมาะสมของพระองค์เองฉันนั้น, จึงเป็น การนำเอาเชื้อสายของยาโคบทั้งหมดกลับมาหาความรู้เรื่องพันธสัญญาที่พระองค์ได้เรັດไว้กับพวกเขา.

และ เมื่อนั้นพวกเขาจะรู้จักพระเจ้าผู้ไถ่ของพวกเขา, พระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า; และ เมื่อนั้นพวกเขาจะถูกนำเอาจากสี่เหลี่ยมของแผ่นดินโลก, เข้ามาหาแผ่นดินของพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้หนีจากไป; แท้จริงแล้ว, ตามใดที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ฉันใด, มันจะเป็นไปฉันนั้น. เอเมน.

3 Nephi 6

- 1 And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.
- 2 And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.
- 3 And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.
- 4 And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

๓ นิไฟ ๖

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของชาวนิไฟทั้งหมดกลับไปสู่ผืนแผ่นดินของพวกเขาเองในปีที่ยี่สิบหก, ชายทุกคน, พร้อมด้วยครอบครัวของเขา, ฝูงสัตว์เลี้ยง และฝูงสัตว์ใหญ่ของเขา, ม้าของเขาและฝูงปศุสัตว์ของเขา, และสิ่งทั้งหมดไม่ว่าอะไรก็ตามที่เป็นของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาไม่ได้กินเสบียงอาหารจนหมด; ฉะนั้นพวกเขาขนสิ่งที่ยังไม่ได้ใช้ทั้งหมดมากับพวกเขา, มีธัญพืชทั้งหมดทุกชนิดของพวกเขา, และทองของพวกเขา, และเงินของพวกเขา, และของมีค่าทั้งหมดของพวกเขา, และกลับไปผืนแผ่นดินของพวกเขาเองและทรัพย์สินของพวกเขา, ทั้งทางเหนือและทางใต้, ทั้งในแผ่นดินทางเหนือและในแผ่นดินทางใต้.

และพวกเขาให้ผืนแผ่นดินตามจำนวนคนมากน้อยแก่พวกโจรเหล่านั้นซึ่งได้เข้ามาในพันธสัญญาที่จะรักษาสันติภาพของแผ่นดิน, ผู้ซึ่งปรารถนาจะยังเป็นชาวเลมันต่อไป, เพื่อพวกเขาจะมี, สิ่งที่ทำให้ดำรงอยู่ได้, ด้วยแรงงานของตน; และดังนั้นพวกเขาได้สถาปนาสันติภาพขึ้นทั่วแผ่นดิน.

และพวกเขาเริ่มรุ่งเรืองอีกและมั่งคั่งยิ่งขึ้น; และปีที่ยี่สิบหกและยี่สิบเจ็ดผ่านไป, และมีความเป็นระเบียบอย่างมากในแผ่นดิน; และพวกเขาตั้งกฎของตนตามความเสมอภาคและความยุติธรรม.

๖ นิไฟ ๖

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ผู้คนของนิไฟทั้งหมดยกเว้นกับคนไปหาแผ่นดินของพวกเอเซียเองในปีที่ห้าสิบหก, ผู้ชายทุกคน, พร้อมด้วยครอบครัวของพวกเอเซีย, พร้อมทั้งฝูงสัตว์ของพวกเอเซีย, และ ฝูงสัตว์ใช้แรงงานของพวกเอเซีย, ม้าของพวกเอเซีย และ วัวของพวกเอเซีย, และ ทุกสิ่งทุกอย่างว่าอันใดก็ตามที่เป็นของพวกเอเซีย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเอเซียยังไม่ได้กินเสบียงอาหารของพวกเอเซียทั้งหมดยกเว้น; ฉะนั้น พวกเอเซียจึงได้เอื้อมมือของที่ยังบ่มเพาะได้ใช้ทั้งหมดยกเว้นกับพวกเอเซีย, ซึ่งมิได้มีเมล็ดพืชของพวกเอเซีย, และ ถั่วของพวกเอเซีย, และ เจริญของพวกเอเซีย, และ ของมีค่าของพวกเอเซีย, และ พวกเอเซียได้กับคนไปหาแผ่นดินของพวกเอเซียเอง, และ สิ่งของ ของพวกเอเซียเอง, ทั้งอยู่ทางเหนือ และ อยู่ทางใต้, ทั้งในแผ่นดินทางเหนือ และ ในแผ่นดินทางใต้.

และ พวกเอเซียได้แบ่งปันที่ดินให้แก่พวกโจรเหล่านั้นซึ่งได้เข้ารีตพันธสัญญาว่าจะรักษาสันติภาพในแผ่นดิน, ผู้ปลดทุกข์มาเป็นชาวเลมันผู้ดีไป, ตามจำนวนน้อยหลายของพวกเอเซีย, เพื่อพวกเอเซียจะได้มีบ่อนท่ามาหาภิน, และ พวกเอเซียได้สถาปนาสันติภาพขึ้นในทั่วแผ่นดินทั้งนั้น.

และ พวกเอเซียเริ่มรุ่งเรือง และ ใหญ่ยิ่งขึ้นอีก; และ ปีที่ห้าสิบหก และ ชาวเจ็ดได้ผ่านไป, และ มันมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยหลายในแผ่นดิน; และ พวกเอเซียได้ตั้งกฎขึ้นตามความเป็นท่า และ ความยุติธรรม.

5 And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

6 And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

7 And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

8 And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

9 And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

10 But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

11 For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

และบัดนี้ไม่มีสิ่งใดทั่วทั้งแผ่นดินที่จะขัดขวางไม่ให้ผู้คนรุ่งเรืองตลอดไป, เว้นแต่พวกเขาจะตกไปสู่การล่วงละเมิด.

และบัดนี้เกิดกิดโดไน, และเลโอนีส, ผู้พิพากษา, และบรรดาคนที่กำหนดให้เป็นผู้นำ, เป็นผู้สถาปนาสันติภาพอันใหญ่หลวงนี้ขึ้นในแผ่นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีการสร้างเมืองหลายเมืองขึ้นใหม่อีกครั้ง, และซ่อมแซมเมืองเก่าหลายเมือง.

และสร้างทางหลวงหลายสาย, และทำถนนหลายเส้น, ซึ่งนำจากเมืองหนึ่งไปถึงอีกเมืองหนึ่ง, และจากแผ่นดินหนึ่งถึงอีกแผ่นดินหนึ่ง, และจากที่หนึ่งถึงอีกที่หนึ่ง.

และปีที่ยี่สิบแปดผ่านไปดังนี้, และผู้คนมีความสุขตลอดเวลา.

แต่เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นในปีที่ยี่สิบเก้าเริ่มมีการโต้แย้งบ้างในบรรดาผู้คน; และบางคนทะนงตนด้วยความถือดีและการโอ้อวด เพราะความมั่งคั่งมากมายยิ่งนักของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้จะไปสู่การข่มเหงอย่างรุนแรง;

เพราะมีพ่อค้ามากในแผ่นดิน, และทนายมาก, และเจ้าหน้าที่มากด้วย.

และ บัดนี้มีสิ่งใดในท้องแผ่นดินที่จะขัดขวางไม่ให้ผู้คนจะเลิสรุ่งเรืองทะลอลดไปได้, เว้นเสียแต่พวกเขาจะตกไปสู่การล่วงละเมิดเท่านั้น.

และ บัดนี้แม้มีกิดโดไน และ ผู้ตัดสินเลโอนีส, และ พวกที่ถูกระบุไว้ให้เป็นผู้นำ เป็นผู้สถาปนาสันติสุขอันยิ่งใหญ่ในแผ่นดิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น มีคนได้มีหลายเมืองที่ถูกสร้างขึ้นใหม่, และหลายเมืองที่เก่าแก่ได้รับการซ่อมแซม.

และ มีมีการสร้างทางหลวงหลายสาย, และ ถนนขึ้นบนทางหลายสาย ซึ่งนำไปจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง, และ จากแผ่นดินหนึ่งไปหาอีกแผ่นดินหนึ่ง, และ จากบ่อนหนึ่งไปหาอีกบ่อนหนึ่ง.

และ ปีที่ชาวแปดได้ผ่านไป, และผู้คนก็มีสันติสุขตลอดเวลา.

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่ชาวเก้า มีคนได้เลิสมิการโต้เถียงกันเล็กน้อยในบรรดาผู้คน; และ มีบางคนที่ละเมอฝันด้วย ความทะนงตน และ การอวดอ้างเพราะของมีค่าต่างๆ ทะลอลดของของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, จึงนำไปสู่การข่มเหงอันใหญ่หลวง.

เพราะว่ามีพ่อค้าต่างๆ ทะลอลดในแผ่นดิน, และ ทนายอวดอย่างทะลอลด, และเจ้าชายต่างๆ ทะลอลดนำอีก.

12 And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

13 Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

14 And thus there became a great inequality in all the land, inso-much that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

15 Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

และผู้คนเริ่มแบ่งแยกกันตามฐานะ, ตามความมั่งคั่งของพวกเขาและโอกาสของการเล่าเรียนของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, บางคนขาดความรู้เพราะความยากจนของตน, และคนอื่น ๆ ได้รับการเล่าเรียนอย่างกว้างขวางเพราะความมั่งคั่งของตน.

บางคนทะนงตนด้วยความถือดี, และคนอื่นถ่อมตนอย่างยิ่ง; บางคนตอบได้รับการบริภาษด้วยการบริภาษ, ขณะที่คนอื่น ๆ ทนรับการบริภาษและการข่มเหงและความทุกข์นานัปการ, และไม่ได้หันไปจ้องจามเป็นการตอบแทน, แต่ถ่อมตนและสำนึกผิดต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า.

และดังนั้นจึงมีความไม่เสมอภาคอย่างร้ายแรงทั่วแผ่นดิน, ถึงขนาดที่ศาสนจักรเริ่มแตกแยก; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่ในปีที่สามสิบศาสนจักรแตกแยกกันทั่วทั้งแผ่นดินนอกจากในบรรดาชาวเลมันไม่กี่คนผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่ความเชื่อที่แท้จริง; และพวกเขาจะไม่ละทิ้งไป, เพราะพวกเขามั่นคง, และแน่วแน่, และไม่หวั่นไหว, เต็มใจที่จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ.

บัดนี้สาเหตุของความชั่วช้าสามานย์นี้ของผู้คนคือดังนี้—ซาตานมีพลังอำนาจยิ่ง, ในการชักยั่วผู้คนให้ทำความชั่วช้าสามานย์นานัปการ, และในการทำให้พวกเขาล้าพองด้วยความจองหอง, โดยล่อลวงพวกเขาให้แสวงหาพลังอำนาจ, และสิทธิอำนาจ, และความมั่งคั่ง, และสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก.

และ ผู้คนเลื่อมใสมีงานแบ่งขั้วกันขึ้นขึ้นตาม ถิ่นที่มีของดิน, และตามโอกาสของพวกเขาที่ได้เรียนรู้; แท้จริงแล้ว, บางถิ่นขาดความรู้ เพราะความยากจนของพวกเขา, และ ถิ่นอื่นๆได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวางเพราะความมั่งคั่งของพวกเขา.

บางถิ่นได้ละเมิแผ่ฝันด้วยความทะนิงตัว, และ บางถิ่นเป็นถิ่นถ่อมตัวที่สุด; บางถิ่นทำได้ได้ทรูกับด้วยสรวงป้อยดำ, ในขณะที่บางถิ่นยอมรับการป้อยดำ และ ยอมรับ การข่มเหง และ ความทุกข์บางประการ, และ บ่ยอมโต้ตอบ และ พินิจพิจารณาถิ่น, มีแต่ ถ่อมตัว และ สำนึกผิดต่อพระพักตร์ของพระเจ้า.

และ มันจึงมีความบ่เสมอพากับในทั่วแผ่นดิน, เท็จจะขนาดที่สาธสชาจักรเลื่อมแตกแยก; แท้จริงแล้ว, เท็จจะขนาดที่สาธสชาจักรในทั่วแผ่นดินได้เลื่อมกับแตกแยกกันในปีที่สามสิบ นอจากในบรรดาชาวเลมันจำนวนน้อยที่ผู้ปรับปรุงใจเทเลื่อมใสมาสู่สัดทาที่แท้จริง; และ พวกเขาจะบ่ถ่มมันไป เพราะพวกเขาพินิจ, และ เม่อแม่, และ บ่ทอ้นไขว, เต็มใจที่จะรักษาพระบันยัดของพระผู้เป็นเจ้าด้วยสุด ความพากพวง.

บัดนี้สาเหตุของความชั่วร้ายของผู้คนเลื่อมถิเมอมี—ซาตานได้มีอำนาจอันยิ่งใหญ่นานในมายุยให้ผู้คนเร็ดความชั่วร้ายบางประการ, และ เร็ดให้พวกเขาทลึงไทลด้วยความทะนิงตัว, ลลวงพวกเขาให้สละทางทาอำนาจและ สิดอำนาจ, และ ของมีค่า, และ สิ่งที่มีบ่ประโยชน์ของโลก.

16 And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

17 And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

18 Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

19 And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

20 And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

และดังนั้นซาตานชักนำใจผู้คนให้ทำความชั่วช้าสามานย์นานปีการ; ฉะนั้นพวกเขาจึงชื่นชมกับสันติภาพเพียงไม่กี่ปี.

และดังนั้น, ในตอนต้นของปีที่สามสิบ—ผู้คนถูกปล่อยเป็นระยะเวลานานให้ล้าไปโดยการล่อลวงของมารไปสู่ที่ใดก็ตามที่เขาปรารถนาจะพาไป, และให้ทำความชั่วช้าสามานย์ใด ๆ ก็ตามที่เขาปรารถนาจะให้ทำ—และดังนั้นในตอนต้นของปี, ที่สามสิบนี้, คนทั้งหลายจึงอยู่ในสภาพของความชั่วร้ายอันน่าพรั่นพรึง.

บัดนี้พวกเขาไม่ได้ทำบาปโดยความเขลา, เพราะพวกเขารู้พระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าเกี่ยวกับพวกเขา, เพราะพวกเขาได้รับการสอนแล้ว; ฉะนั้นพวกเขากบฏต่อพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างจงใจ.

และบัดนี้มันอยู่ในวันเวลาของเลโอนีส, ผู้เป็นบุตรของเลโอนีส, เพราะเลโอนีสรับตำแหน่งของบิดาและปกครองผู้คนในปีนั้น.

และเริ่มมีคนได้รับการตลใจจากสวรรค์และพระเจ้าเป็นเจ้าทรงส่งออกไป, ยืนอยู่ในบรรดาผู้คนทั่วทั้งแผ่นดิน, โดยสั่งสอนและเป็นพยานอย่างอาจหาญถึงบาปและความชั่วช้าสามานย์ของผู้คน, และเป็นพยานแก่พวกเขาเกี่ยวกับการไถ่ซึ่งพระเจ้าจะทรงกระทำเพื่อผู้คนของพระองค์, หรืออีกนัยหนึ่ง, การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์; และคนเหล่านี้เป็นพยานอย่างอาจหาญถึงการสิ้นพระชนม์และทุกขเวทนาของพระองค์.

และ ซาตานได้ชักนำใจของผู้คนให้เร็ดความชั่วร้ายบาปประการดังนี้; ฉะนั้น พวกเขารู้จักได้ชื่นชมอยู่กับสันติสุขพวงแต่บ่เท่าใดปีเท่านั้น.

และ ด้วยเหตุนี้, ในต้นปีสามสิบ—ผู้คนได้ถูกปล่อยไว้เป็นเวลาถึงนานย่นำ ภาณลลวงของมารตามแต่มันปาดทะพาที่จะพาพวกเขาไป, และ ให้เร็ดความชั่วร้ายตามแต่มันปาดทะพาที่จะให้พวกเขาเร็ด—และต้นปีสามสิบนี้, ผู้คนจึงได้ตกอยู่ในสะพาบแห่งความชั่วร้ายอันเป็นต่ายานดังนี้.

บัดนี้พวกเขาบ่ได้เร็ดบาปโดย บ่รู้เท่าเทียมกัน, เพราะพวกเขาเร็ดรู้จักรักเทียงพระปะสียงของพระเจ้าทรงกับพวกเขา, เพราะพวกเขาได้รับการสิดสอนมาแล้ว; ฉะนั้น พวกเขารู้จักได้ ทะบิดต่อพระเจ้าโดยเจตนะนา.

และ บัดนี้มันเป็นไปในวันเวลาของเลโอนีสผู้เป็นลูกชายของเลโอนีส, เพราะว่าเขาเลโอนีสได้รับตำแหน่งแทนบิดาของเขา และ ได้ปกครองผู้คนในปีนั้น.

และ มันเริ่มมีคนได้รับ ภาณดินใจจากสะทอวัน และ ติงส้างไปทาบันดาผู้คนในทั่วแผ่นดินเพื่อสั่งสอน และ ให้ถ้อยคำอย่างอาจหาญถึงบาปและความชั่วร้ายของผู้คน, และ ได้ให้ถ้อยคำแก่พวกเขาทรงกับภาณไถ่, ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าจะกระทำเพื่อผู้คนของพระองค์, ทลอิกรคำขึงถิ ภาณฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์; และ เขาเจ้าได้ให้ถ้อยคำอย่างอาจหาญถึง ภาณสิ้นพระชนม์ และ ภาณทุกขลละมานของพระองค์.

21 Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

22 Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

23 Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

24 Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

25 Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

26 Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

บัดนี้มีผู้คนเป็นอันมากที่เกรี้ยวโกรธเพราะบรรดาผู้เป็นพยานเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้; และคนที่โกรธส่วนมากเป็นพวกหัวหน้าผู้พิพากษา, และพวกที่เคยเป็นมหาปุโรหิตและทนาย; แท้จริงแล้ว, คนทั้งหมดที่เป็นทนายโกรธบรรดาผู้ที่ เป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้.

บัดนี้ไม่มีทนายหรือผู้พิพากษาหรือมหาปุโรหิตคนใดที่มีอำนาจกล่าวโทษผู้ใดถึงตายนอกจากผู้ปกครองของแผ่นดินจะลงชื่อในคำกล่าวโทษของพวกเขา.

บัดนี้มีหลายคนในบรรดาผู้ที่ เป็นพยานถึงเรื่องเกี่ยวกับพระคริสต์ ซึ่งเป็นพยานอย่างอาจหาญ, ซึ่งถูกพวกผู้พิพากษาจับกุมและแอบสังหาร, เพื่อการตายของพวกเขา จะไม่รู้ถึงผู้ปกครองแผ่นดินจน ภายหลังการตายของพวกเขา.

บัดนี้ดูเถิด, การนี้ตรงกันข้ามกับ กฎของแผ่นดิน, ที่จะประหารผู้ใด ไม่ได้ นอกจากพวกเขาจะได้รับ อำนาจจากผู้ปกครองแผ่นดิน—

ฉะนั้นจึงมีคำร้องส่งขึ้นไปแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ถึงผู้ปกครองแผ่นดิน, ฟ้องร้องผู้พิพากษาเหล่านี้ที่กล่าวโทษศาสตพยากรณ์ของพระเจ้าให้ตาย, โดยไม่เป็นไปตาม กฎ.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คนพวกนี้ถูกจับและนำไปอยู่ต่อหน้าผู้พิพากษา, เพื่อรับการพิพากษาเกี่ยวกับโทษานุโทษที่ พวกเขาทำลงไป, ตามกฎซึ่งผู้คน ตั้งไว้.

บัดนี้มันได้มีผู้ถือนำจำนวน ทลวงทลายที่ถูกรัดเกล้าทลายที่สุดใช้ แก่ผู้ที่ใช้ถ้วยคำเท็จเลื่องเทลลำนี; และ ผู้ที่ถูกรัดเกล้านั้นส่วนทลายเป็น พวงทอช้ำผู้ถัดสิน, และ พวงทอที่ได้ เป็นมะทาปะโลทิด และ พวง ทะนายถวาม; แท้จริงแล้ว, พวง ทะนายถวามทั้งหมัดได้ถูกรัดเกล้าใช้แก่ ผู้ที่ใส่ถ้วยคำเท็จเลื่องเทลลำนี.

บัดนี้บ่มิทะนายถวาม ทล ว่าผู้ ถัดสิน ทล ว่ามะทาปะโลทิดถินใดที่ จะมีอำนาจท่าวโทดผู้ใดถึงตายได้ นอกจากผู้ปิกถองแผ่นถินจะเป็นผู้ ลิงขี้ในทานท่าวโทดนั้นเท่านั้น.

บัดนี้มีทลายถินในพวงทอที่ใส่ถ้วย คำเท็จเลื่องที่ท่าวกับพระถริถ ผู้ที่ใส่ ถ้วยคำย่าวอดทานได้ถิงพวงผู้ ถัดสินจับไป และ ข้ายาลับย เพื่อทาน ตายของพวงแผ่นจะบ่ได้รู้ไปถึงผู้ ปิกถองแผ่นถิน ถินทว่าทลจจากพวง แผ่นตายไปแล้ว.

บัดนี้จิงเบ้ง, บ่เป็นสิ่งถิงถินข้ามกับ ถินทวยของบ้านเมืองที่จิงลึงโทด ปะทานขี้ถิดถินใดตามใจขอเบ เว้นไว้ แต่พวงเขาจะได้รับอำนาจจากผู้ ปิกถองแผ่นถินเสยท่อน—

สะนั้น มันจิงมิใบถำธ้องຂັນไปทา แผ่นถินเซราเฮมลา, ถึงผู้ปิกถอง แผ่นถินเพื่อท่าวฟ้องผู้ถัดสินเทลลำนี ที่ได้ท่าวโทดสาดสะดาของพระผู้เป็น เจ้าจิงถึงแก่ถวามตาย, ขี้ถินบ่มิเป็น ไปตามถินทวย.

บัดนี้เขตทานได้บังเกิดຂັນถิ พวง เขาจิงได้ถิงจับ และ ถิงนาไปอยู่ต่อหน้าผู้ ถัดสิน, เพื่อรับทานถัดสินตามถวาม ถิดที่พวงเขาได้เร็ดไปบ่มิตาม ถินทวยขี้ถิงถินได้ตั้งไว้.

27 Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

28 And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

29 Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

30 And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้พิพากษาเหล่านั้นมีเพื่อนและญาติเป็นอันมาก; และพวกที่เหลืออยู่, แท้จริงแล้ว, แม้ทนายและมหาปุโรหิตเกือบทั้งหมด, ได้มารวมกัน, และสามัคคีกับญาติของผู้พิพากษาเหล่านั้นซึ่งจะถูกพิจารณาโทษตามกฎหมาย.

และพวกเขาเข้าในพันธสัญญาร่วมกัน, แท้จริงแล้ว, แม้ในพันธสัญญานั้นซึ่งคนแต่เก่าก่อนให้ไว้, ซึ่งพันธสัญญานั้นมารให้ไว้และดำเนินการ, เพื่อจะรวมกันต่อสู้ความชอบธรรมทั้งปวง.

ฉะนั้นพวกเขาพร้อมใจกันต่อสู้ผู้คนของพระเจ้า, และเข้ามาในพันธสัญญาเพื่อทำลายคนเหล่านั้น, และเพื่อปลดปล่อยคนเหล่านั้นที่มีความผิดฐานกระทำความผิดกรรมจากเงื้อมมือของความยุติธรรม, ซึ่งกำลังจะได้รับการปฏิบัติตามกฎหมาย.

และพวกเขาต่อต้านกฎหมายและสิทธิของประเทศตน; และพวกเขาทำพันธสัญญาไว้แก่กันที่จะทำลายผู้ปกครอง, และสถาปนาภษัตริย์ขึ้นเหนือแผ่นดิน, เพื่อแผ่นดินจะไม่มีเสรีภาพอีกต่อไปแต่จะขึ้นอยู่กับภษัตริย์.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ตัดสินเหล่านี้มีเพื่อนฝูง และ ยากบับองหลายถิ่น; และ พวกที่เหลือนอยู่, แท้จริงแล้ว, พวกทนายอวาม และ พวกฆาตปาละเกือบทุกถิ่น ได้ร่วมมือเข้ากับยากบับองของพวกผู้ตัดสินเหล่านั้น ผู้ที่ได้ถูกพิจารณาโทษตามกฎหมาย.

และ พวกเขาได้เข้าเรียด พันทะสันยาร่วมกัน, แท้จริงแล้ว, เป็นพันทะสันยา ฝูงถิ่นแต่เก่าก่อนใช้ไว้ ฝูง พันทะสันยานั้น มานได้ใช้ไว้, เพื่อจะ ได้ร่วมทอกรันต่อสู้กับความชอบธรรมทั้งปวง.

ฉะนั้น พวกเขาจึงได้ร่วมทอกรันต่อสู้กับผู้ถิ่นของพระเจ้าเป็นเจ้า, และ เข้าเรียด พันทะสันยาเพื่อจะได้ทำลายผู้ถิ่นที่ชอบทำเหล่านั้น, เพื่อช่วยเหลือ พวกที่มีอวามผิดฐานอาชญากรรม ทำให้ พันจากเงื้อมมือของความยุติธรรม, ฝูง กำลังจะออกใช้ตามกฎหมาย.

และ พวกเขาได้ต่อต้านกฎหมาย และ สิทธิของปะเทศจากของพวกเขา; และ พวกเขาได้เรียด พันทะสันยาร่วมกันเพื่อทำลายผู้ปกครองแผ่นดิน, และ เพื่อแบ่งตั้ง ราชันขึ้นปกครองแผ่นดิน, เพื่อแผ่นดินจะไม่มี เสรีภาพอีกต่อไป แต่จะขึ้นกับราชัน.

3 Nephi 7

- 1 Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.
- 2 And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.
- 3 And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.
- 4 Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.
- 5 Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.
- 6 And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

๓ นิไฟ ๗

บัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะแสดงแก่ท่านว่าพวกเขาไม่ได้สถาปนากษัตริย์ขึ้นเหนือแผ่นดิน; แต่ในปีเดียวกันนี้, แท้จริงแล้ว, ปีที่สามสิบ, พวกเขาทำลายบนบัลลังก์พิพากษา, แท้จริงแล้ว, ลอบสังหารหัวหน้าผู้พิพากษาของแผ่นดิน.

และผู้คนแตกหมู่เหล่าเป็นศัตรูกัน; และคนทั้งหลายแยกกันเป็นเผ่าต่าง ๆ, ทุกคนตามครอบครัวของเขาและวงศ์ญาติและมิตรสหายของเขา; และดังนั้นพวกเขาทำลายการปกครองของแผ่นดิน.

และทุกเผ่ากำหนดหัวหน้าหรือผู้นำขึ้นเหนือพวกเขา; และดังนั้นพวกเขากลับเป็นเผ่าต่าง ๆ และผู้นำเผ่า.

บัดนี้ดูเถิด, ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่ไม่มีครอบครัวมากและวงศ์ญาติและมิตรสหายมาก; ฉะนั้นบรรดาเผ่าของพวกเขาจึงมีจำนวนมากมายิ่ง.

บัดนี้ทั้งหมดนี้เป็นไป, และยังไม่มีการสงครามในบรรดาพวกเขา; และความชั่วช้าสามานย์ทั้งหมดนี้มาถึงผู้คนเพราะพวกเขายอมตนต่ออำนาจของซาตาน.

และข้อบังคับของฝ่ายปกครองถูกทำลาย, เพราะการมั่วสุมลับของมิตรสหายและวงศ์ญาติของคนเหล่านั้นที่กระทำฆาตกรรมศาสนาพยากรณ์.

๓ นิไฟ ๗

บัดนี้จึงแบ่ง, ข้าพเจ้าจะสะແງແກ່ພວກທ່ານວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີກະສັດປົກຄອງແຜ່ນດິນ; ແຕ່ໃນປີດຽວກັນນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນປີທີສາມສິບ, ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍບັນລັງຕັດສິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ລອບຂ້າຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຂອງແຜ່ນດິນ.

ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ແບ່ງແຍກເປັນສັດຕູກັນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຍກກັນອອກເປັນຫລາຍຜູ້, ຕາມຄອບຄົວ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ເພື່ອນຝູງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍການປົກຄອງຂອງແຜ່ນດິນດັ່ງນີ້.

ແລະ ແຕ່ລະຜູ້ກໍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີຫົວໜ້າ ຫລື ຜູ້ດູແລພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບເປັນຜູ້ຕ່າງໆ ແລະ ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ດັ່ງນີ້.

ບັດນີ້ຈຶ່ງແບ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ບໍ່ມີຄອບຄົວໃຫຍ່ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ເພື່ອນຝູງຫລາຍຄົນ; ສະນັ້ນ ຜູ້ຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ບັດນີ້ທັງໝົດນີ້ເປັນໄປ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນມີສົງຄາມເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາເທື່ອ; ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດນີ້ມາສູ່ຜູ້ຄົນເພາະພວກເຂົາໄດ້ ຍອມຕົວໃຫ້ກັບອຳນາດຂອງຊາຕານ.

ແລະ ຂໍ້ບັງຄັບຂອງຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປ, ເພາະ ຄວາມມື້ວສຸມລັບຂອງເພື່ອນຝູງ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພວກທີ່ຂ້າສາດສະດາ.

7 And they did cause a great contention in the land, insomuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

8 And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

9 Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

10 And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

11 And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

และพวกเขาทำให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงในแผ่นดิน, ถึงขนาดที่ผู้คนส่วนที่ชอบธรรมมากกว่าเกือบกลายเป็นคนชั่วร้ายไปทั้งหมด; แท้จริงแล้ว, มีคนชอบธรรมอยู่เพียงไม่กี่คนในบรรดาพวกเขา.

และดังนั้นเวลาหกปียังไม่ผ่านไปนับแต่ผู้คนส่วนใหญ่หันหลังให้ความชอบธรรมของพวกเขา, เหมือนกับสุนัขที่กลับไปสู่สำรอกของมัน, หรือเหมือนกับสุกรตัวเมียที่กลับไปเกลือกกลิ้งในปลักตม.

บัดนี้การมั่วสุมลับนี้ซึ่งนำความชั่วช้าสามานย์มาสู่ผู้คน, ได้รวมตัวเข้าด้วยกัน, และตั้งชายผู้หนึ่งซึ่งพวกเขาเรียกว่าเจคอบขึ้นเป็นหัวหน้า;

และพวกนี้เรียกเขาเป็นกษัตริย์ของตน; ฉะนั้นเขาจึงกลายเป็นกษัตริย์ปกครองคนชั่วร้ายกลุ่มนี้; และเขาเป็นคนที่สำคัญที่สุดคนหนึ่งซึ่งออกเสียงต่อต้านศาสนาพยากรณ์ที่เป็นพยานถึงพระเยซู.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนกลุ่มนี้ไม่มีผู้คนมากดังเผ่าต่าง ๆ ของผู้คน, ซึ่งรวมอยู่ด้วยกันเพียงแต่ผู้นำของพวกเขาตั้งกฎของตนขึ้น, ทุกคนตามเผ่าของตน; กระนั้นก็ตามพวกเขายังเป็นศัตรูกัน; ทั้งที่พวกเขาไม่ใช่ผู้คนชอบธรรม, ทว่าพวกเขายังพร้อมใจกันเกลียดชังผู้ที่เข้ามาในพันธสัญญาเพื่อทำลายฝ่ายปกครอง.

และ พวกเขารู้ได้ชัดทำให้เกิดการขัดแย้งอันใหญ่หลวงในแผ่นดิน, เกือบทุกคนที่ผู้ชอบธรรมทำเกือบจะกลายเป็นคนชั่วไปจนหมด; แท้จริงแล้ว, ยังมีแต่คนที่ชอบทำอยู่พวกน้อยที่เข้าไถ่คนเหล่านั้นในบัดดาพวกเขา.

และ เวลาหกปียังไม่ผ่านไปนับแต่คนส่วนทลายได้หันไปจากความชอบทำของพวกเขานี้, เหมือนกับสุนัขที่กลับไปสู่สำรอกของมัน, หรือเหมือนกับสุกรตัวเมียที่กลับไปสู่สำรอกของมัน, หรือเหมือนกับสุกรตัวเมียที่กลับไปสู่สำรอกของมัน.

บัดนี้กลุ่มมั่วสุมลับนี้, ซึ่งนำความชั่วร้ายอันใหญ่หลวงมาสู่ผู้คน, ได้มารวมตัวกัน และ ได้ตั้งคนผู้หนึ่งขึ้นเป็นหัวหน้าของพวกเขา ผู้ที่พวกเขาเอื้อนว่า ยาโคบ;

และ พวกเขารู้ได้ชัดว่าเป็นกษัตริย์ของพวกเขา; ฉะนั้น พวกเขาจึงได้กลายเป็นกษัตริย์ปกครองคนชั่วร้ายกลุ่มนี้; และ พวกเขาเป็นคนที่สำคัญที่สุดคนหนึ่งซึ่งได้ออกเสียงต่อต้านศาสนาพยากรณ์ที่เป็นพยานถึงพระเยซู.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขามิได้มีผู้คนมากดังเผ่าต่าง ๆ, ผู้ได้รวมเข้ากันเป็นหนึ่ง แต่พวกหัวหน้าของพวกเขาได้ตั้งกฎขึ้น, แต่ละคนตามเผ่าของตนเอง; เกือบทุกคนทำตามพวกเขาเป็นศัตรูกัน; ทั้งที่พวกเขาไม่ใช่ผู้คนชอบธรรม, แต่พวกเขายังพร้อมใจกันเกลียดชังผู้ที่เข้ามาในพันธสัญญาเพื่อทำลายฝ่ายปกครอง.

12 Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

13 And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

14 And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

ฉะนั้น, เจคอบโดยที่เห็นว่าศัตรูมีจำนวนมากกว่าพวกเขา, โดยที่เขาเป็นกษัตริย์ของกลุ่ม, ฉะนั้นเขาจึงสั่งผู้คนของเขาให้หนีไปยังแผ่นดินส่วนเหนือสุด, และสร้างอาณาจักรขึ้นที่นั่นเพื่อตนเอง, จนกว่าพวกที่แตกแยกจะมารวมด้วย, (เพราะเขาป้อยอคนพวกนั้นว่าจะมีพวกแตกแยกเป็นอันมาก) และพวกเขากลับมีกำลังเข้มแข็งพอที่จะต่อสู้กับเผ่าต่าง ๆ ของผู้คน; และพวกเขาจึงทำเช่นนั้น.

และการเดินทัพของพวกเขารวดเร็วมากจนไม่มีอะไรขัดขวางได้จนพวกเขาออกไปพ้นระยะที่ผู้คนจะตามทัน, และปีที่สามสิบสิ้นสุดลงดังนั้น; และกิจจานุกิจของผู้คนของนีไฟเป็นไปดังนี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามสิบเอ็ดคือพวกเขาแบ่งแยกออกเป็นเผ่าต่าง ๆ, ทุกคนตามครอบครัว, วงศาคณาญาติและมิตรสหายของเขา; กระนั้นก็ตามพวกเขายังตกลงกันว่าพวกเขาจะไม่ทำสงครามต่อกัน; แต่พวกเขาไม่ได้เห็นพ้องกันในเรื่องกฎของตน, และวิธีการปกครองของตน, เพราะมันได้รับการสถาปนาตามความคิดเห็นของคนที่เป็นหัวหน้าและผู้นำของตน. แต่พวกเขาสถาปนากฎอันเคร่งครัดมากเพื่อเผ่าหนึ่งจะไม่ล่วงล้ำอีกเผ่าหนึ่ง, ถึงขนาดที่มีสันติในแผ่นดินพอสมควร; กระนั้นก็ตาม, ใจพวกเขายังหันไปจากพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน, และพวกเขาขว้างปาก้อนหินใส่ศาสดาพยากรณ์และขับไล่พวกท่านออกจากบรรดาพวกเขา.

ฉะนั้น, ยาโคบโดยที่เห็นว่าศัตรูมีจำนวนมากกว่าพวกตน, โดยที่ลวอเองเป็นกษัตริย์ของกลุ่มนั้น, ฉะนั้น ลวอจึงได้สั่งให้ผู้คนของลวอหนีไปทางฝั่งเหนือสุดของแผ่นดินทางเหนือ, และ อยู่ที่นั่นจะได้สร้าง อาณาจักรขึ้นเพื่อพวกเขาเอง, จนกว่ามีพวกที่แยกออกไปร่วมกับพวกเขา, (เพราะยาโคบได้เจ้ายูยิวพวกเขาว่า มันจะมีผู้คนแยกออกไปร่วมเป็นจำนวนหลายหลาย) และ พวกเขาจะมาทำลัทธิพวกรูปที่ต่อสู้กับผู้คนของเผ่าต่างๆ; และ พวกเขาได้เร่ร่อนขึ้น.

และ ภาณเดินทัพของพวกเขาขึ้นอย่างรวดเร็วที่สุด เทวทูตที่บ่มิสิ่งใดจะขัดขวางพวกเขาได้ จนกว่าพวกเขาได้ออกไปพ้นจากโอบล้อมที่ผู้คนจะตามมาทัน. และ ปีที่สามสิบได้สิ้นสุดลงดังนี้; และ ภาณงานของผู้คนของนีไฟก็เป็นไปดังนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามสิบเอ็ดคือ พวกเขาได้แบ่งแยกออกเป็นหลายเผ่า, ทุกชนตามครอบครัว, ยากันมัย และ เพื่อนฝูงของพวกเขา; เทวทูตใดก็ตาม พวกเขาได้ปฏิเสธกันว่า พวกเขาจะไม่ยอมสวามิภักดิ์ต่อกัน, แต่พวกเขาไม่ได้เป็นหนึ่งเลื่องลือกัน และ ละบรรพการปกครองของพวกเขา เพราะพวกเขาได้ตั้งกีดกันตามความผิดชอบของผู้ที่เป็นหัวหน้า และ ผู้นำของพวกเขา. แต่พวกเขาได้ตั้งกีดกันที่สุดขึ้นว่า บໍให้แต่ละเผ่าลวอจะมิดชิดกัน และกัน, เทวทูตที่มามันได้มีสันติสุขอยู่ในแผ่นดินพอสมควร; เทวทูตใดก็ตาม, ใจของพวกเขาได้หันเหไปจากพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าอันเป็นพระเจ้าของพวกเขา, และ พวกเขาได้แกว่งก้องกันใส่ศาสดา, และ ได้ขับไล่พวกท่านออกไปจากบ้านของพวกเขา.

15 And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

16 Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

17 And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

18 And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนี้ไฟ—โดยที่ได้รับการมาเยือนจากเทพและสุรเสียงของพระเจ้าด้วย, ฉะนั้นจึงเห็นเทพ, และเป็นพยานด้วยตา, และโดยมีพลังความสามารถที่ประทานมาให้ท่านเพื่อท่านจะรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของพระคริสต์, และเป็นพยานด้วยตาถึงการหันกลับโดยเร็วของพวกเขาด้วยความชอบธรรมไปสู่ความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขา;

ฉะนั้น, โดยที่โศกเศร้าเพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขาและความมืดบอดของจิตพวกเขา—จึงออกไปในบรรดาพวกเขาในปีเดียวกันนั้น, และเริ่มเป็นพยาน, อย่างอาอาหาญ, เรื่องการกลับใจและการปลดบาปโดยทางศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์.

และท่านปฏิบัติหลายอย่างต่อพวกเขา; และไม่อาจเขียนเรื่องทั้งหมดไว้ได้, และการเขียนส่วนหนึ่งของเรื่องนี้ไม่เพียงพอ, ฉะนั้นจึงไม่มีเขียนไว้ในหนังสือนี้. และนี้ไฟได้ปฏิบัติด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจมากมาย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนทั้งหลายโกรธท่าน, แม้เพราะท่านมีพลังยิ่งใหญ่กว่าพวกเขา, เพราะเป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะไม่เชื่อถ้อยคำท่าน, เพราะศรัทธาของท่านในพระเจ้าพระเยซูคริสต์แน่วแน่ยิ่งนักจนเทพมาปฏิบัติต่อท่านทุกวัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงมิไฟ—โดยที่ได้รับการมาเยี่ยมยามจากเหล่าทูต และ ได้ยินสุลละสลวยของพระเจ้านำอีก, ฉะนั้น มิไฟจึงได้เห็นเหล่าทูต, และ เป็นพยานด้วยตา, และ มีอำนาจที่ถูกระทานให้แก่เขื่อน เพื่อเขื่อนจะได้รู้จักทั่วรอบกับงานปะติดปะติดสาดสาดระเหิดของพระสถิต, และ เป็นพยานด้วยตา เห็นงานพันเพ่งอย่างอวดโอ้อวดจากความชอบทำไปสู่ความชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายที่ถูกระเหิดของพวกเขื่อนนำอีก;

ฉะนั้น, โดยที่มีโอกาสโสภณเล้า เพาะความแฉะแฉะของใจของพวกเขื่อน และ ความบอดของจิตใจของพวกเขื่อน—จึงได้ออกไปในปัดกวาดกันนั้น, และ เล็มใช้ถ้อยคำอย่างอาอาหาญเลื่องงานกับใจ และ งานปิดบาปผ่านสัดทาในอิฐพระเยสุสคริสต์เจ้า.

และ เขื่อนได้ปะติดปะติดสาดสาดระเหิดหลายอย่างแก่พวกเขื่อน; และ บໍสามารถจะรู้เลื่องทั่วทั่วไปได้, และ ถ้าจะรู้ส่วนทั่วทั่วก็จะบໍถึบถ้วน, ฉะนั้น มันจึงบໍได้ถูกระเหิดไว้ในขงสิเฮลล์มนี้. และ มิไฟได้ปะติดปะติดสาดสาดระเหิดด้วยอำนาจ และ ด้วยสิธอำนาจอันยิ่งใหญ่.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเขื่อนได้ถูกระเหิดให้เขื่อน, เพาะเขื่อนมีอำนาจหลายกว่าพวกเขื่อน, เพาะมันเป็นไป บໍได้ที่พวกเขื่อนจะบໍเชื่อถ้อยคำเจ้าของเขื่อน, เพาะสัดทาของเขื่อนในอิฐพระเยสุสคริสต์เจ้ามันใหญ่ยิ่งที่สุทธจันว่าเหล่าทูตได้มาปะติดปะติดแก่เขื่อนทุกวัน.

19 And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

20 And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

21 And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

22 And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

23 Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

และในพระนามของพระเยซู ท่านขับเหล่ามารและวิญญาณที่ไม่สะอาด; และแม้จนท่านทำให้น้องชายของท่านลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย, หลังจากที่เขาลูกขว้างปาด้วยก้อนหินและได้รับความตายเพราะผู้คน.

และผู้คนที่เห็นการนี้, และเป็นพยานถึงเรื่องนี้, และโกรธท่าน เพราะพลังความสามารถของท่าน; และท่านทำปาฏิหาริย์อีกหลายอย่าง, ในสายตาของผู้คน, ในพระนามของพระเยซู.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่สามสิบเอ็ดผ่านไป, และมีคนเพียงไม่กี่คนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า; แต่มากเท่าที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสได้แสดงแก่ผู้คนโดยแท้ว่าพวกเขาได้รับการมาเยือนโดยเดชานุภาพและพระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ซึ่งอยู่ในพระเยซูคริสต์, ซึ่งในพระองค์พวกเขาเชื่อ.

และมากเท่าที่เหล่ามารถูกขับออกจากพวกเขา, และได้รับการรักษาความเจ็บไข้ของพวกเขาและความทุพพลภาพของพวกเขา, ได้แสดงให้เห็นแก่ผู้คนโดยแท้ว่าพวกเขาได้รับการกระทำโดยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และได้รับการรักษาแล้ว; และพวกเขาแสดงเครื่องหมายให้เห็นด้วยและทำปาฏิหาริย์บางอย่างในบรรดาผู้คน.

ปีที่สามสิบสองผ่านไปดังนี้ด้วย. และนฟีปาวร้องแก่ผู้คนในตอนต้นของปีที่สามสิบสาม; และท่านสั่งสอนเรื่องการกลับใจและการปลดบาปแก่พวกเขา.

และ ในพระนามของพระเยซู เน้นได้ขับไล่พวกผีร้าย และ วินยานอันบ่สะอาดออกไป; และ เทพธิดาที่ เน้นได้ไต่ต้อนน้องชายของเน้นขึ้นจากตาย, ทิ้งจากที่ล่าวาทักผู้ถิน แกว่งก้อนหินใส่จนเทวธิดาตาย.

และ ผู้ถินได้เห็นเหตุการณ์นี้ และ ได้เป็นพยานถึงเรื่องนี้, และ ได้ถูกลั่นโทษเน้นย่อนอำนาจของเน้น; และ เน้นได้เร้าสิ่งมະຫັດສະຈັນอีก ทหลายอย่างในพระนามของพระเยซูต่อสายตาของผู้ถินนำอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ปีที่สามสิบเอ็ดได้ผ่านไป, และ มีถินบ่เท่าใดถินที่ปรนใจเหลือในพระผู้เป็นเจ้า; แต่ทหลายถินที่ปรนใจเหลือในได้สะแดงต่อผู้ถินโดยแท้จึงว่า พวกเขาคิดถูกย้อมยอมโดยอำนาจ และ พระวินยานของพระเจ้าผู้สั่งสะฤค อยู่ใพระเยซูฤค, ซึ่งในพระอิมพอกเขาเชื่อ.

และ ทหลายถินที่ได้รับความขับไล่ผีร้ายออกจากตัวของพวกเขา, และ ได้รับทานปีนปีจจากความเจ็บไข้ได้ป่วยของพวกเขา และ ความบ่อยู่ดีมีแรงของพวกเขา, ได้ปะกาดแก่ผู้ถินโดยแท้จึงว่า พวกเขาคิดรับทานปีนปีจโดยพระวินยานของพระเจ้า, และ ได้ทายถินปีนปีกะถินแล้ว; และ พวกเขาคิดสะแดงถึงทหลายใช้ปะจักนำอีก และ ได้เร้าสิ่งมະຫັດສະຈັນทหลายอย่างในบัดดาผู้ถิน.

ปีที่สามสิบสองผ่านไปดังนี้. และ มีไฟได้ร้องป่าวต่อผู้ถินในต้นปีที่สามสิบสาม; และ เน้นได้สั่งสอนเรื่องราวกับใจ และ ทานปีนปีนให้แก่พวกเขา.

24 Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

25 Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

26 And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂອໃຫ້ທ່ານຈຳໄວ້ດ້ວຍ, ວ່າ ໃຜທີ່ໄດ້ຮັບການນຳມາສູ່ການກັບໃຈແລ້ວຜູ້ນັ້ນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ.

ຈະນັ້ນ, ມີຜູ້ທີ່ນຳໄປແຕ່ງຕັ້ງ, ເພື່ອການປະຕິບັດຕາມກິດນີ້, ເພື່ອຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທຸກຄົນທີ່ມາສູ່ພວກເຂົາຈະຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ແລະນີ້ເປັນພາຍານ ແລະປະຈຸກະຍານຕໍ່ພຣະພັກຕຣ໌ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຕໍ່ຜູ້ຄົນ, ວ່າພວກເຂົາກັບໃຈແລະໄດ້ຮັບການປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.

ແລະໃນຕອນຕົ້ນຂອງປີນີ້ມີຄົນເປັນອັນຫຼາຍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳກັບໃຈ; ແລະເວລາສ່ວນຫຼາຍຂອງປີຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານຈຳໄວ້ນຳອີກວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການນຳມາສູ່ການກັບໃຈໂດຍບໍ່ປາດສະຈາກ ການບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ.

ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຜູ້ຊາຍຫຼາຍຄົນໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກນີ້ໄປ, ເພື່ອປະຕິບັດສາດສະໜາກິດນີ້ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ມາຫາພວກເພິ່ນຈະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ແລະ ການຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳນີ້ຈະເປັນພະຍານ ແລະ ປະຈຸກະຍານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບ ການປັດບາບແລ້ວ.

ແລະ ໃນຕົ້ນປີນີ້ ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳກັບໃຈ; ແລະ ເວລາສ່ວນຫຼາຍຂອງປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

3 Nephi 8

- 1 And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—
- 2 And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;
- 3 And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.
- 4 And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.
- 5 And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.
- 6 And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.
- 7 And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

๓ นิไฟ ๘

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือตามบันทึกของเรา, และเรารู้ว่า บันทึกของเราเป็นเรื่องจริง, เพราะ ดูเถิด, ชายเที่ยงธรรมเป็นผู้จด บันทึกนี้—เพราะโดยแท้แล้วท่าน ได้ทำปาฏิหาริย์หลายประการใน พระนามของพระเยซู; และไม่มีคน ใดที่ทำปาฏิหาริย์ในพระนามของ พระเยซูได้นอกจากพระองค์จะทรง ทำให้สะอาดหมดจดแล้วจากความ ชั่วช้าสามานย์ของเขา—

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิด ขึ้น, หากไม่มีความผิดพลาดในการ นับเวลาของเราโดยชายผู้นี้แล้ว, ปี ที่สามสิบสามได้ผ่านพ้นไป;

และผู้คนเริ่มมองหา เครื่องหมายด้วยความตั้งใจอย่าง มากซึ่งแซมวิเอลศาสดาพยากรณ์, ชาวเลมมันได้ให้ไว้, แท้จริงแล้ว, ตั้ง ตารอเวลาที่จะมีความมืดต่อเนื่อง เป็นเวลาสามวันบนพื้นแผ่นดิน.

และเริ่มมีความสงสัยและการโต้เถียงอย่างรุนแรงในบรรดาผู้คน, ทั้งที่มีเครื่องหมายมากมายให้ไว้ดัง นั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปี ที่สามสิบสี่, ในเดือนแรก, ในวันที่สี่ ของเดือน, เกิดพายุร้าย, อย่างที่ ไม่มีผู้ใดเคยพบเห็นมาก่อนทั่วทั้ง แผ่นดิน.

และมีพายุฝนฟ้าคะนองรุนแรง นำสะพริงกิ้วด้วย; และมีฟ้าร้อง นำสะพริงกิ้ว, ถึงขนาดที่ทำให้ทั่ว แผ่นดินโลกสั่นสะเทือนประหนึ่งว่า กำลังจะแยกออกจากกัน.

และมีสายฟ้าฟาดแปลบปลาบ ยิ่งนัก, อย่างที่ไม่เคยพบเห็นมาใน ทั่วแผ่นดิน.

๖ นิไฟ ๑๑

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นตาม บันทึกของพวกเร้า, และ พวกเร้ารู้ ว่าบันทึกของพวกเร้าถูกต้อง, เพราะ จังเบ๋ง, ชายคนนี้มีผู้ที่ได้รักษาบันทึกนี้ ไว้เป็นถิ่นอุบถา—เพราะว่าเป็นความ จิงแท้ที่เพิ่มได้เร่งสิ่งมະຫັດສະຈັນ ทลายอย่างในพระนามของพระเยซู; และ บ่มีถิ่นใดที่จะเร่ง สิ่งมະຫັດສະຈັນ ใน พระนามของพระเยซูได้ บอกราก ก็นับจะสะอาดหมดจดจากความ ชั่วร้ายของลาวเสียก่อน—

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, ถ้า วันเวลาถูกต้องตามชายคนนี้มีกัลป์ไว้, ปีที่ สามสิบสามก็ได้ผ่านพ้นไป;

และ ผู้คนเริ่มถอยเฝ้าหาเรื่องราว ด้วยความตั้งใจ ชั่วสาดสะดาซามูเอน ถิ่นเลมมันได้ให้ไว้, แท้จริงแล้ว, ได้ล้นๆ เวลาที่มันจะเกิดมี ถิ่นมิดเป็นเวลา สามมีสามถิ่นปีภุมณีบนแผ่นดิน.

และ มันเริ่มมีความสงสัย และ มีการโต้เถียงกันอย่างรุนแรงในบรรดา ผู้คน, ทั้งที่ เรื่องราวทลายอย่างได้ ให้ไว้แล้ว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปี ที่สามสิบสี่, ในเดือนทำฮิด, ในวันທີสี่ ของเดือน, มันได้มีลมแรงเกิดขึ้นทั่ว แผ่นดินอย่างที่มีผู้ใดเคยพบเห็น มาก่อนเลย.

และ มันได้มีพายุฝนฟ้าคะนองใหญ่ และ ร้ายแรงนำอีก; และ มันมี ฟ้าร้อง ที่ซำฮานก๊ว, เท็จตะทาดที่มันได้เร่ง ให้แผ่นดินโลกทั้งผืน สั่นสะเทือนถึง กับว่า มันจะแยกออกจากกัน.

และ มันได้มีฟ้าแมงเขลื้อมอย่าง หนักในทั่วแผ่นดิน, อย่างที่บ่เคยพบ เห็นมาก่อนเลย.

- 8 And the city of Zarahemla did take fire. และเมืองแห่งเซราเฮ็มลาเกิดไฟไหม้. และ เมืองเซราเฮ็มลาได้ถูกไฟไหม้.
- 9 And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned. และเมืองแห่งโมโรไนจมลงสู่ห้วงลึกของทะเล, และผู้อยู่อาศัยในนั้นจมน้ำตาย. และ เมืองโมโรไนได้จมน้ำตายในก้นน้ำ.
- 10 And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain. และแผ่นดินถูกหอบขึ้นไปถมเมืองแห่งโมโรไนฮ่าห์, จนกลับมีภูเขาขึ้นมาขึ้นแทนเมือง. และ ดินถูกหอบขึ้นไปถมเมืองโมโรไนฮ่าห์จนเป็นภูเขาใหญ่ขึ้นแทนเมือง.
- 11 And there was a great and terrible destruction in the land southward. และมีความพินาศรุนแรงและน่าสะพรึงกลัวในแผ่นดินทางใต้. และ มันมีความพินาศอันใหญ่หลวง และ ขยายกว้างไปในแผ่นดินทางใต้.
- 12 But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunders and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth; แต่ดูเถิด, มีความพินาศรุนแรงและน่าสะพรึงกลัวมากกว่านั้นในแผ่นดินทางเหนือ; เพราะดูเถิด, ทั้งทั้งผืนแผ่นดินเปลี่ยนไป, เพราะพายุฝนฟ้าคะนองและลมหมุน, และฟ้าคำรามและสายฟ้าฟาด, และการสั่นสะเทือนอย่างร้ายแรงยิ่งของทั้งแผ่นดินโลก; แต่จู่ๆ, มันได้มีความพินาศอันใหญ่หลวง และ ขยายกว้างไปในแผ่นดินทางเหนือ ท้ายที่สุดแล้วแผ่นดินก็เปลี่ยนไป, เพราะพายุฝนฟ้าคะนอง และ ลมหมุน, และ สายฟ้า และ ฟ้าผ่าอย่างรุนแรง และ มันได้มีแผ่นดินไหวอย่างร้ายแรงทั้งแผ่นดินโลก;
- 13 And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough. และทางหลวงสายต่าง ๆ ขาด, และถนนที่ราบเรียบเสียหาย, และที่ราบมากมายกลับกลายเป็นที่ขรุขระ. และ เส้นทางหลวงสายต่างๆ ได้ขาดออก, และ ถนนที่ราบเรียบพังทลายเสียหาย, และ บ่อนที่แบนราบก็กลายเป็นเนินขรุขระ.
- 14 And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate. และเมืองยิ่งใหญ่และมีชื่อเสียงหลายเมืองจม, และหลายเมืองถูกเผา, และหลายเมืองสั่นสะเทือนจนอาคารที่อยู่ในนั้นพังลงสู่พื้นดิน, และผู้อยู่อาศัยในนั้นถูกสังหาร, และสถานที่ต่าง ๆ ถูกทิ้งให้รกร้างว่างเปล่า. และ เมืองใหญ่ที่มีชื่อเสียงหลายเมืองได้จม, และ หลายเมืองได้ถูกเผา, และ หลายเมืองได้สั่นสะเทือนจนอาคารต่างๆ ที่อยู่ในนั้นพังทลายลงสู่พื้นดิน, และ ผู้อยู่อาศัยในนั้นได้ถูกฆ่าตาย, และ สถานที่ต่างๆ ได้ถูกทิ้งร้าง.
- 15 And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain. และมียังเมืองที่เหลืออยู่; แต่ความเสียหายของมันใหญ่หลวงยิ่งนัก, และมีคนเป็นอันมากในนั้นถูกสังหาร. และ มีบางเมืองที่เหลืออยู่; แต่ความเสียหายของมันนั้นใหญ่หลวงยิ่งนัก, และ มีคนเป็นจำนวนมากในนั้นถูกฆ่าตาย.
- 16 And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away. และมียังบางคนถูกลมพัดพาไป; และพวกเขาไปที่ไหนไม่มีใครรู้, นอกจากรู้ว่าพวกเขาถูกพัดไป. และ มีบางคนที่ถูกลมพัดพาไป และ ไม่มีผู้ใดรู้ว่า พวกเขาเข้าที่ใด.

17 And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunders, and the lightnings, and the quaking of the earth.

18 And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, insomuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.

19 And it came to pass that when the thunders, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.

20 And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, insomuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;

21 And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;

22 And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

และดังนั้นทั้งพื้นพิภพจึงเสียรูปไป, เพราะพายุฝนฟ้าคะนอง, และฟ้าคำรณคำรรม, และสายฟ้าฟาด, และการสั่นสะเทือนของแผ่นดิน.

และดูเถิด, ศิลาถูกแยกเป็นสอง; มันแตกอยู่ทั่วพื้นพิภพ, ถึงขนาดที่พบมันเป็นเศษหัก, และเป็นร่อง และเป็นรอยแตก, อยู่ทั่วพื้นแผ่นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อฟ้าคำรณคำรรม, และสายฟ้าฟาด, และพายุร้าย, และพายุฝนฟ้าคะนอง, และการสั่นสะเทือนของแผ่นดินยุติลง—เพราะดูเถิด, มันมีอยู่เป็นเวลาสามชั่วโมง; และบางคนว่านานกว่านั้น; กระนั้นก็ตาม, เหตุการณ์อันใหญ่หลวงและน่าสะพรึงกลัวทั้งหมดนี้ผ่านพ้นไปในเวลาสามชั่วโมง—และแล้วดูเถิด, มีความมืดบนพื้นแผ่นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีความมืดหนาที่ทั่วพื้นแผ่นดิน, ถึงขนาดที่ผู้อยู่อาศัยในนั้นซึ่งยังไม่ได้ล้มตายสัมผัสไอแห่งความมืดได้;

และมีความสว่างไม่ได้, เพราะความมืด, ไม่มีทั้งความสว่างจากเทียน, ทั้งจากใต้; ทั้งก่อไฟด้วยไม้ดี และแห้งสนิทของพวกเขาไม่ติด, ดังนั้นจึงมีความสว่างไม่ได้เลย;

และไม่มีมีความสว่างให้เห็นได้เลย, ทั้งไฟ, หรือแสงริบหรี่, ทั้งดวงอาทิตย์, และดวงจันทร์, ทั้งดวงดาว, เพราะหมอกแห่งความมืดซึ่งอยู่บนพื้นแผ่นดินหนาที่บังนัย.

และ ทั้งแผ่นดินโลกกับปฏุนรูปไปถั่งนี้, ย้อนว่าพะยุฝนฟ้าคะนอง, และฟ้าธ้อง, และ ฟ้าแมบเทลล้อม, และ ภาวนสั่นสะเทือนของแผ่นดิน.

และ จั่งเบ้ง, ทินได้แยกออกเป็นสอง; มันได้แยกออกอยู่ทั่วแผ่นดินโลก, เทียงชะขาดมันแตกเป็นต่อนง และ เป็นรอยถั่ง และ แตกเทียงอยู่ทั่วไปตามผิวดิน.

และ เทอภาวนได้บังเกิดขึ้นถึ เวลา ฟ้าธ้อง, และ ฟ้าแมบเทลล้อม, และ ลิมพะยุ, และ พะยุฝนฟ้าคะนอง, และ แผ่นดินไทอยุตลึง—เพาะจั่งเบ้ง, มันได้เกิดขึ้นเป็นเวลาปะมาน สาม ชั่วโมง; และ บางถึนเ้าว่ามันดินกว่านั้น; เทียงย่างใดก็ตาม เทอภาวนอันไทอຍิ่ง และ ช้ำย่านถึวทั้งขมิถนี้ได้เกิดขึ้นเป็นเวลาปะมานสามชั่วโมง—และ แล้ว จั่งเบ้ง, มันได้มีความมืดปิกฤมทั่วผิวดิน.

และ เทอภาวนได้บังเกิดขึ้นถึ มันได้มีความมืดอันหนาแซ้นปิกฤมทั่วผิวดิน, เทียงชะขาดที่ผู้เ้าไสยุในนั้นผู้ถึลดตายสามาด ส้าเซ็ด ถึนอาย เท้างถึความมืดได้;

และ มันบ่มีความสะทอ้างเลยเพาะถึความมืด, บ่มีทั้งถึความสะทอ้างจากแสวงทฺร, จากแสวงทะบอง; ทั้งถึไฟถึวไม้แมวถึ และ ไม้เท้างเท้างถึบถึถึถึ, ถั่งนั้น มันจั่งบ่มีความสะทอ้างเลย;

และ มันบ่มีความสะทอ้างถึจะแซ้นได้เลย, ทั้งบ่มีแสวงไฟ, ทลิว แสวงมิวมฏ, ทลิว แสวงจากถึวถึวถึว, ทลิว จากถึวถึว, ทลิว จากถึวถึว, เพาะหมอกเท้างถึความมืด จั่งปิกฤมอยู่ทั่วผิวดินมันหนาที่บ่สุด.

23 And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

24 And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

25 And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มันคงอยู่ตลอดเวลาสามวันที่ไม่มีความสว่างให้เห็น; และมีความโศกเศร้าและคร่ำครวญและพิลาปรำพันในบรรดาผู้คนทั้งปวงตลอดเวลา; แท้จริงแล้ว, เสียงร้องระงมคือเสียงครวญครางของผู้คน, เพราะความมืดและความพินาศอันใหญ่หลวงซึ่งมาถึงพวกเขา.

และในสถานที่หนึ่งได้ยินเสียงร้อง, ว่า : โอ้หากเรากลับใจก่อนวันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวนี้, และเมื่อนั้นพี่น้องของเราคงจะได้รับการละเว้น, และพวกเขาคงจะไม่ถูกเผาอยู่ในเมืองเซราเฮมลาที่ยิ่งใหญ่นั้น.

และในอีกสถานที่หนึ่งได้ยินพวกเขากร้องและคร่ำครวญ, ว่า : โอ้หากเรากลับใจก่อนวันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวนี้, และไม่ได้ฆ่าและขว้างปาศาสดาพยากรณ์ด้วยก้อนหิน, และขับไล่พวกเขา; เมื่อนั้นแม่ของเราและลูกสาวทั้งดงามของเรา, และลูก ๆ ของเราคงจะได้รับการละเว้น, และคงจะไม่ถูกฝังอยู่ในเมืองโมโรไนฮาอันสำคัญยิ่งนั้น. และเสียงคร่ำครวญของผู้คนเป็นไปอย่างใหญ่หลวงและน่าสะพรึงกลัวดังนั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง มันเป็นอยู่เช่นนี้เป็นเวลา สามวันที่มันไม่มีแสงสว่างที่จะเห็นได้เลย; และ มันได้มีความโศกเศร้า และ สรรพทรมาน และ สรรพร้อนทุกข์อย่างใหญ่หลวงในบรรดาผู้คนที่บังพวยระทลอดเวลา; แท้จริงแล้ว, สรรพทรมานของผู้คนนั้น ใหญ่หลวงเพราะความมืด และ ความพินาศอันใหญ่หลวงที่ได้มาสู่พวกเขา.

และ ได้ยินสรรพร้อนทุกข์ที่จุ่มอยู่ในบ่อนขี้, มีความว่า: โอ้ ถ้าหากพวกเขาได้กลับใจก่อนวันอันยิ่งใหญ่ และ ขำขำขำขำ, และ แล้วพี่น้องของพวกเขา เราคงได้รับการไว้ชีวิต, และ พวกเขา คงจะไม่ถูกเผาอยู่ในเมือง เซราเฮมลาที่ยิ่งใหญ่นั้นเลย.

และ ได้ยินสรรพร้อนทุกข์ และ จุ่มในอีกบ่อนขี้, มีความว่า: โอ้ ถ้าหากพวกเขาได้กลับใจก่อนวันอันยิ่งใหญ่ และ ขำขำขำขำ, และ บ่ได้ฆ่า และ บ่ได้แกว่งก้อนหินใส่ศาสดา, และ จับไล่พวกเขาหนีออกไป; แล้วแม่ของพวกเขา และ พวกลูกสาวที่ขำรักของพวกเขา, และ ลูกหลานของพวกเขา เราคงได้รับการไว้ชีวิต, และ คงจะไม่ถูกฝังอยู่ในเมืองโมโรไนฮาที่ยิ่งใหญ่นั้น. และ สรรพทรมานของผู้คนนั้น ใหญ่หลวง และ เป็นขำขำขำขำดังนั้น.

ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເມືອງ
ກິນການຈົມລົງໄປ ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນກໍ
ໄດ້ຖືກຝັງຢູ່ກັບຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນ
ໂລກ;

7 Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

8 And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

แท้จริงแล้ว, และเมืองแห่งโอไนฮาห์และผู้อยู่อาศัยในนั้น, และเมืองแห่งโมคัมและผู้อยู่อาศัยในนั้น, และเมืองแห่งเยรูซาเล็มและผู้อยู่อาศัยในนั้น; และเราให้น้ำขึ้นมาแทนที่, เพื่อซ่อนความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขาให้พ้นจากหน้าเรา, เพื่อเลือดของศาสดาพยากรณ์และวิสุทธิชนจะไม่ขึ้นมาหาเราเพื่อฟ้องพวกเขาอีกต่อไป.

และดูเถิด, เมืองแห่งแกดิออนได, และเมืองแห่งแกดิออมนาห์, และเมืองแห่งเจคอบ, และเมืองแห่งกิมกิมโน, ทั้งหมดนี้เราทำให้จม, และทำให้เนินเขาและหุบเขาอยู่ ณ สถานที่นั้น; และเราฝังผู้อยู่อาศัยในนั้นไว้ในห้วงลึกของแผ่นดินโลก, เพื่อซ่อนความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขาให้พ้นจากหน้าเรา, เพื่อเลือดของศาสดาพยากรณ์และวิสุทธิชนจะไม่ขึ้นมาหาเราเพื่อฟ้องพวกเขาอีกต่อไป.

และดูเถิด, เจโคบูก็มิเมืองยิ่งใหญ่ในนั้น, ซึ่งเป็นที่อาศัยของผู้คนของกษัตริย์เจคอบ, เราทำให้ไหม้ด้วยไฟเพราะบาปของพวกเขาและความชั่วร้ายของพวกเขา, ซึ่งเกินกว่าความชั่วร้ายทั้งหมดของทั้งแผ่นดินโลก, เพราะฆาตกรรมลับกับการมั่วสุมลับของพวกเขา; เพราะพวกเขานั้นเองที่ได้ทำลายความสงบสุขของผู้คนของเราและการปกครองแผ่นดิน; ฉะนั้นเราทำให้พวกเขาถูกเผาไหม้, เพื่อทำลายพวกเขาให้พ้นจากหน้าเรา, เพื่อเลือดของศาสดาพยากรณ์และวิสุทธิชนจะไม่ขึ้นมาหาเราเพื่อฟ้องพวกเขาอีกต่อไป.

และ เมืองโอไนธา และ ผู้อาศัยอยู่ในนั้น, และ เมืองโมคัม และ ผู้อาศัยอยู่ในนั้น และ เมืองเยรูซาเล็ม และ ผู้อาศัยอยู่ในนั้น, ซึ่งเราได้เร็ดให้ น้ำมาท่วมเมืองทั้งหมัดนี้ เพื่อซ่อนความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขาให้พ้นจากหน้าเรา, เพื่อเลือดของศาสดาพยากรณ์และ วิสุทธิชนของเรา ทั้งหลายจะไม่ได้ขึ้นมาหาเราเพื่อฟ้องพวกเขาอีกต่อไป.

และ จั้เบ้ง, เมืองแกดิออนได, และ เมืองแกดิออมนา, และ เมืองยาโอบ, และ เมืองกิมกิมโน, ซึ่งเราได้เร็ดให้ เมืองเหล่านี้จมลงไป; และ เราได้เร็ดให้มิ เมินยูเกิดขึ้น และ เร็ดให้ร่มยูขึ้นมาแทนบ่อน, และ เราได้ฝังผู้อาศัยอยู่ในนั้นไว้ในความลึกของแผ่นดินโลก, เพื่อซ่อนความชั่วร้าย และ ความน่าชิงชังของพวกเขาให้พ้นจากหน้าเรา, เพื่อเลือดของศาสดาพยากรณ์และ วิสุทธิชนของเราทั้งหลายจะไม่ได้ขึ้นมาหาเราเพื่อฟ้องพวกเขาอีกต่อไป.

และ จั้เบ้ง, เราได้เร็ดให้ไฟมาไหม้ ยาโอบบูกราดเมืองไทยมัน ซึ่งเป้นที่ผู้อาศัยของผู้คนของกษัตริย์ยาโอบ, ย้อนว่าบาป และ ความชั่วร้ายของพวกเขา ซึ่งมันชั่วร้ายเกินกว่าความชั่วร้ายทั้งปวงในทั่วแผ่นดินโลก ย้อนว่า ภาณตตะภา และ ภาณมั่วสุมลับของพวกเขา; เพราะพวกเขาได้ทำลายสันติสุขของผู้คนของเรา และ ทำลายการปกครองของแผ่นดิน; ฉะนั้น เราจึงเร็ดให้พวกเขาถูกเผาไหม้ไป เพื่อจะได้ ทำลายพวกเขาให้พ้นจากหน้าเรา, เพื่อเลือดของศาสดาพยากรณ์และ วิสุทธิชนของเราทั้งหลายจะไม่ได้ขึ้นมาหาเราเพื่อฟ้องพวกเขาอีกต่อไป.

10 And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

11 And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

12 And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

13 O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

14 Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

และดูเถิด, เมืองแห่งเลมัน, และเมืองแห่งจอส, และเมืองแห่งแกด, และเมืองคิชคูเมน, และผู้ที่อยู่อาศัยในนั้น, เราทำให้ไหม้ด้วยไฟ, เพราะความชั่วร้ายของพวกเขາในการขับไล่ศาสดาพยากรณ์, และขว้างปาก้อนหินแก่คนเหล่านั้นซึ่งเราส่งไปเพื่อประกาศแก่พวกเขากลับเกี่ยวกับความชั่วร้ายของพวกเขາและความน่าชิงชังของพวกเขາ.

และเพราะพวกเขาศึกษาคนเหล่านั้นทั้งหมดไป, จนไม่มีใครชอบธรรมเลยในบรรดาพวกเขາ, เราจึงส่งไฟลงไปที่ทำลายพวกเขา, เพื่อซ่อนความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขาให้พ้นจากหน้าเรา, เพื่อเลือดของศาสดาพยากรณ์และวิสุทธิชนที่เราส่งไปในบรรดาพวกเขาจะไม่ร้องจากพื้นดินขึ้นมาถึงเราเพื่อฟ้องพวกเขา.

และเราให้ความพิณาศมหัตต์หลายอย่างเกิดแก่แผ่นดินนี้, และแก่คนเหล่านั้น, เพราะความชั่วร้ายของพวกเขาและความน่าชิงชังของพวกเขา.

โอ้พวกเจ้าทั้งหมดที่ได้รับการละเว้นเพราะเจ้าชอบธรรมกว่าพวกเขา, บัดนี้เจ้าจะไม่หันกลับมาหาเรา, และกลับใจจากบาปของเจ้า, และได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสหรือ, เพื่อเราจะรักษาเจ้า?

แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าหากเจ้ามาหาเราเจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์. ดูเถิด, แขนแห่งความเมตตาของเรายื่นมายังเจ้า, และผู้ใดก็ตามที่จะมา, ผู้นั้นเราจะรับ; และคนที่มาหาเราจะเป็นสุข.

และ จัງเบ็ງ, เราได้เร้าให้ไฟมาไหม้เมืองเลมัน, และ เมืองจอส, และ เมืองภาค, และ เมืองกิดกูเมน, และ ผู้เอาใส่อยู่ในนั้น เพราะความชั่วร้ายของพวกเขา ที่พวกเขาได้ขับไล่ศาสดา และได้แกว่งก้อนหินใส่ผู้ที่เรากล่าวไปเพื่อประกาศแก่พวกเขากลับเกี่ยวกับความชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายของพวกเขานั่น.

และ ย้อนว่าพวกเขาศึกษาคนเหล่านั้นออกไป, มันจึงไม่มีผู้ใดเป็นถิ่นชอบทำเลยในบรรดาพวกเขา, เราจึงได้ส่ง ไฟลงมายังทำลายพวกเขา, เพื่อซ่อนความชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายของพวกเขาให้พ้นจากหน้าเรา, เพื่อเลือดของศาสดา และ ไม้พินของเรายกทำลายที่เรากล่าวไปในบรรดาพวกเขา จะบໍ່ได้ขึ้นมาหาเราจากพื้นดินเพื่อฟ้องพวกเขานั่น.

และ เราได้ใช้การทำลายอันใหญ่หลวง ทลายอย่างเกิดขึ้นกับแผ่นดินนี้, และ กับผู้คนที่นั่น, เพราะความชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายของพวกเขานั่น.

โอ้ พวกเจ้าทุกคนที่ได้รับการไว้ชีวิต ย้อนว่า พวกเจ้าเป็นถิ่นชอบทำ ทลายกว่าพวกเขานั่น, บัดนี้พวกเจ้ายังจะบໍ່หันกลับมาหาเรา, และ กับใจจากบาปของพวกเจ้า และ ป่วนใจเขเลื่อมใส, เพื่อเราจะได้ ปันปิวพวกเจ้า?

แท้จริงแล้ว, ตามความจริงเราท้าว กับพวกเจ้าว่า, ถ้าหากพวกเจ้าเข้ามาหาเรา พวกเจ้าจะมี ชีวิตนิรันดร์. จัງเบ็ງ, แขนแห่งความเมตตาของเรายื่นมายังเจ้า, และ ผู้ใดก็ตามที่จะเข้ามาหาเรา, เรา จะรับเขาไว้; และ ถิ่นที่เข้ามาหาเราจะเป็นสุข.

15 Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

16 I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

17 And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

18 I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

19 And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

20 And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

ດູເຄີດ, ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດສ໌ພຣະບຸດຮອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຮົາສ້າງພຳສາວຣ໌ຊ໌ແລະແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະສິ່ງທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ. ເຮົາຢູ່ກັບພຣະບິດານັ້ນຈາກກາລເລີ່ມຕົ້ນ. ເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ, ແລະພຣະບິດາໃນເຮົາ; ແລະໃນເຮົາພຣະບິດາທຣງແຜ່ຣ໌ສ໌ມິກາພພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

ເຮົາມາຫາຄົນຂອງເຮົາ, ແລະຄົນຂອງເຮົາຮັບເຮົາບໍ່. ແລະພຣະຄໍມ໌ກິຣ໌ເຄື່ອງກັບການມາຂອງເຮົາຈິ່ງເກີດສັມຄຸທຣີຟຸລ.

ແລະມາກເທົ່າທີ່ຮັບເຮົາ, ເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເພື່ອມາເປັນບຸດຮອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະແມ້ເຊັ່ນນັ້ນເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ມາກເທົ່າທີ່ເຮົາເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພາະດູເຄີດ, ການໄຄ່ມາໂດຍເຮົາ, ແລະໃນເຮົາກຸຂອງໂມເສສຈິ່ງສມບູຣ໌ນ.

ເຮົາເປັນແສງສະຫວ່າງແລະຊີວິດຂອງໂລກ. ເຮົາເປັນອັລຟາແລະໂອເມກາ, ປ່ຽມແລະອາສານ.

ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ຖອຍເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍການຫລັ່ງເລືອດອີກຕໍ່ໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຄື່ອງພຣິນຊາຂອງເຈົ້າແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງເຈົ້າຈະຍົກເລີກໄປ, ເພາະເຮົາຈະບໍ່ຮັບເຄື່ອງພຣິນຊາຂອງເຈົ້າແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງເຈົ້າ.

ແລະເຈົ້າຈະຖອຍໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳແລະວິຖານທີ່ສຳນິກຜິດແກ່ເຮົາເປັນເຄື່ອງພຣິນຊາ. ແລະຜູ້ໃດທີ່ມາຫາເຮົາດ້ວຍໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳແລະວິຖານທີ່ສຳນິກຜິດ, ເຮົາຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາເຂາດ້ວຍໄຟແລະດ້ວຍພຣະວິຖານບຣິສຸທຣີ, ແມ້ດັ່ງທີ່ຂາວເລມັນ, ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟແລະດ້ວຍພຣະວິຖານບຣິສຸທຣີ, ເພາະສຣ໌ທຣາຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົາໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາເປີດໃຈເລື່ອມໃສ, ແລະພວກເຂົາຮູ້ຈັກມັນ.

ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຮົາໄດ້ ສ້າງພຳສະຫວັນແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ລວມທັງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ. ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບພຣະບິດາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ. ເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ ແລະພຣະບິດາຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະ ໃນເຮົາພຣະບິດາແຜ່ບາລະມີພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

ເຮົາໄດ້ມາຫາຄົນຂອງເຮົາເອງ, ແລະ ຄົນຂອງເຮົາ ບໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບເຮົາ. ແລະ ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງເຮົາໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ.

ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຕ້ອນຮັບເຮົາ, ເຮົາຈະ ໃຫ້ພວກເຂົາກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ແມ່ນແຕ່ເຊັ່ນນັ້ນເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ການໄຕ່ມາເຖິງໂດຍທາງເຮົາ, ແລະ ໃນເຮົາ ກົດຂອງໂມເຊຈິ່ງສົມບູນ.

ເຮົາເປັນ ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຊີວິດຂອງໂລກ. ເຮົາຄື ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ.

ແລະ ພວກເຈົ້າຢ່າໄດ້ຖອຍເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍການຫລັ່ງເລືອດແກ່ເຮົາ ອີກຕໍ່ໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາຂອງພວກເຈົ້າໝົດສິ້ນໄປແລ້ວ, ເພາະເຮົາບໍ່ຮັບເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາຂອງພວກເຈົ້າອີກແລ້ວ.

ແລະ ໃຫ້ພວກເຈົ້າ ຖອຍໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນິກຜິດຂອງພວກເຈົ້າແກ່ເຮົາເປັນເຄື່ອງບູຊາ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມາຫາເຮົາດ້ວຍໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນິກຜິດ, ເຮົາຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຜູ້ນັ້ນດ້ວຍໄຟ, ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເຖິງແມ່ນຈະເປັນຂາວເລມັນກໍຕາມ, ເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົາໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາປຽນໃຈເຫລືອມໃສ, ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກມັນ.

21 Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

22 Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

ดูเถิด, เรามายังโลกเพื่อนำการไถ่มายังโลก, เพื่อช่วยให้โลกรอดจากบาป.

ฉะนั้น, ผู้ใดที่กลับใจและมาหาเราตั้งแต่เด็กเล็ก ๆ, เราจะรับเขา, เพราะสำหรับคนเช่นนั้นคืออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า. ดูเถิด, เพื่อคนเช่นนั้นเราจึงสละชีวิตของเรา, และมีชีวิตขึ้นมาอีก; ฉะนั้นจงกลับใจ, และมาหาเราเถิด เจ้าทั้งหลายสุดแดนแผ่นดินโลก, และได้รับการช่วยให้รอด.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ມາສູ່ໂລກເພື່ອນຳເອົາການໄຖ່ມາສູ່ໂລກ, ເພື່ອຊ່ວຍໂລກໃຫ້ລອດຈາກບາບ.

ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ກັບໃຈ ແລະ ມາຫາເຮົາຄືກັນກັບ ເດັກນ້ອຍ, ເຮົາຈະຮັບຜູ້ນັ້ນໄວ້ ເພາະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າປະກອບດ້ວຍຄົນເຊັ່ນນັ້ນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະຄົນເຊັ່ນນັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ ສະລະຊີວິດຂອງເຮົາແທນ, ແລະ ຮັບເອົາຊີວິດນັ້ນຄືນອີກ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ມາຫາເຮົາ ເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ລອດ.

3 Nephi 10

- 1 And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;
- 2 For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.
- 3 And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:
- 4 O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.
- 5 And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

๓ นิไฟ ๑๐

และบัดนี้ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนทั้งหมดในแผ่นดินได้ยินคำพูดเหล่านี้, และเป็นพยานเรื่องนี้. และหลังจากคำพูดเหล่านี้แล้วมีความเงียบสงัดในแผ่นดินต่อเนื่องเป็นเวลาหลายชั่วโมง;

เพราะความฉงนของผู้คนใหญ่หลวงนักจนพวกเขายุดคร่ำครวญและร่ำไห้เพราะการสูญเสียทางศาสนามาติของตนซึ่งถูกสังหาร; ฉะนั้นจึงมีความเงียบสงัดทั่วทั้งแผ่นดินตลอดเวลาหลายชั่วโมง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีเสียงมาถึงผู้คนอีก, และผู้คนทั้งหมดได้ยิน, และเป็นพยานถึงเสียงนั้น, ซึ่งกล่าวว่า :

โอ้เจ้าผู้คนของเมืองยิ่งใหญ่เหล่านี้ซึ่งล่มลงแล้ว, ซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของยาโคบ, แท้จริงแล้ว, ผู้เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ก็ครั้งที่หนเล่าที่เราได้รวมพวกเจ้าดังแม่ไก่รวมลูกเจี๊ยบมาไว้ใต้ปีกของมัน, และบำรุงเลี้ยงเจ้ามา.

และอนึ่ง, ก็ครั้งที่หนเล่าที่เราอาจรวมพวกเจ้าดังแม่ไก่รวมลูกเจี๊ยบมาไว้ใต้ปีกของมัน, แท้จริงแล้ว, โอ้เจ้าผู้คนของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ผู้ล้มตายไปแล้ว; แท้จริงแล้ว, โอ้เจ้าผู้คนของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, เจ้าที่พำนักอยู่ในเยรูซาเล็ม, เหมือนกับเจ้าที่ล้มตายไปแล้ว; แท้จริงแล้ว, ก็ครั้งที่หนเล่าที่เราอาจรวมพวกเจ้าดังแม่ไก่รวมลูกของมัน, และเจ้าหายอมไม่.

๓ นิไฟ ๑๐

และ บัดนี้จึงบังเกิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนทั่วทั้งทวีปในแผ่นดินได้ยินข้อความเหล่านี้, และ ได้เป็นพยานในเรื่องนี้. และ ทหลังจากข้อความเหล่านี้จบลงแล้ว มันได้มีความสงบเงียบในแผ่นดินเป็นเวลาหลายชั่วโมง;

เพราะผู้คนมีความแปลกใจหลายที่สุด เท็จจะพบที่พวกเขาอยู่รอดอยู่และ ยึดถาวรทางนรกสนเสียดบนั้นอยู่ผู้ที่ถูกขังตาย; สะนั้น มันจึงได้มีความสงบเงียบในแผ่นดินทั่วทั้งทวีปเป็นเวลาหลายชั่วโมง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มีสละสรวงมาหาผู้คนอีก, และ พวกเขามุ่งมั่นได้ยิน, และ ได้เป็นพยานถึงสรวงนั้น, มีความว่า:

โอ้ เจ้าผู้เป็นบิดาของเมืองของเมืองไทยเหล่านี้ ซึ่งถูกไปแล้ว ซึ่งเป็นผู้สืบเชื้อสายของยาโคบ, แท้จริงแล้ว, ผู้เป็นเชื้อสายอิสราเอล, จักเห็นแล้วว่าที่เราได้เก็บเอาเจ้าตัวแม่ไก่เอาโรมลูกของมันเป็นไว้ใต้ปีกของมัน, และ บำรุงเลี้ยงเจ้า.

และ อีกเพื่อหนึ่ง, จักเห็นแล้วว่าที่เราได้เก็บเอาเจ้าตัวแม่ไก่เอาโรมลูกของมันเป็นไว้ใต้ปีกของมัน, แท้จริงแล้ว, โอ้ เจ้าผู้เป็นเชื้อสายอิสราเอล, ผู้ถูกไป; แท้จริงแล้ว, โอ้ เจ้าผู้เป็นเชื้อสายอิสราเอล, เจ้าที่พำนักอยู่ในเยรูซาเล็ม, เจ้าที่ถูกไปแล้ว; แท้จริงแล้ว, จักเห็นแล้วว่าที่เราได้เก็บเอาเจ้าตัวแม่ไก่เอาโรมลูกของมันเป็นไว้ใต้ปีกของมัน, และ เจ้ายินยอม.

6 O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

7 But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

8 And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

9 And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

10 And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

11 And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

ໂອເຈົ້າເຂື່ອສາຍແຫ່ງອີສราເອລຜູ້ທີ່
ເຮາລະເວັນ, ກໍ່ຄືກັບເກົ່າທີ່ເຮາລະ
ຮວມເຈົ້າດັງແມ່ໄກ່ຮວມລູກເຈັບມາໄວ້
ໃຕ້ປີກຂອງມັນ, ຫາກເຈົ້າຈະກັບໃຈ
ແລະກັບມາຫາເຮົາດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ
ເຕັດເຕີຍາ.

ແຕ່ຫາກໄມ້, ໂອເຂື່ອສາຍແຫ່ງ
ອີສຣາເອລ, ສຖານທີ່ພຳນັກຂອງເຈົ້າຈະ
ກາຍເປັນທີ່ຮຸກຮ່າງວ່າງເປ່າຈົນເຖິງ
ເວລາແຫ່ງການຳໃຫ້ພັນຣັຖຢູ່ທີ່
ຳໃຫ້ກັບບຣຸພຸນຂອງເຈົ້າ
ສມບຸຣຸນ.

ແລະບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄືຫຼັງຈາກຜູ້ຄົນໄດ້ຍິນຄຳເລົ່າ
ນີ້ແລ້ວ, ດູເຄີດ, ພວກເຂົາເລີຍເຮັດໃຫ້
ແລະຮຸ່ນຮຸນອີກເພາະການສູນ
ເສີຍວິສາມະຄານຢູ່ທີ່ແລະມິດສາຍ
ຂອງຕົນ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ສາມວັນນັ້ນຜ່ານໄປດັ່ງນີ້. ແລະມັນ
ເປັນເວລາເຂົ້າ, ແລະຄວາມມືດ
ກະຈາຍໄປຈາກພື້ນແຜ່ນດິນ, ແລະ
ແຜ່ນດິນໂລກຫຼຸດສົ່ນສະເຫຼ່ອນ, ແລະ
ຮຸ່ນຮຸນຢຸດແຍກ, ແລະເສີຍຮຸ່ນ
ຮຸ່ນອັນນຳພຣັດໄດ້ຍຸຕິລາງ, ແລະ
ເສີຍກິດກິດທັງໝົດສມບຸຣຸນ.

ແລະແຜ່ນດິນໂລກເຂົ້າມາປະສານ
ກັນອີກ, ຄືອຳຮອງຢູ່; ແລະຄວາມໂສກ
ເສົ້າ, ແລະການຮຸ່ນຮຸນ, ແລະພິລາປ
ຣຳພັນຂອງຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການລະເວັນ
ຫຼຸດລາງ; ແລະຄວາມໂສກເສົ້າຂອງ
ພວກເຂົາເປັນປິດ, ແລະການ
ຮຸ່ນຮຸນຂອງພວກເຂົາເປັນ
ເປັນການສຸກສະຣີຍະແລະນ້ອມ
ຂອບພຣະພິພິດເຈົ້າພຣະເຢຊູຊີສຕ໌,
ພຣະຜູ້ໄດ້ຂອງພວກເຂົາ.

ແລະພຣະຄຳມີຣິຈົນເຖິງຕອນນີ້ເກີດ
ສັມຖາທິຜົນແລ້ວດັ່ງທີ່ສາສຕາ
ພາຍາກຣນໄດ້ພຸດໄວ້.

ໂອ ເຈົ້າເຂື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ ຜູ້ທີ່ເຮົາ
ໄວ້ຊີວິດ, ເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມເຈົ້າຫຼາຍໆເທື່ອ
ດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກຂອງມັນໄວ້ໃຕ້ປີກ
ຂອງມັນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະກັບໃຈ ແລະ ຫັ້ນ
ມາຫາເຮົາດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ.

ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ໂອ ເຂື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ
ເອີຍ ບ່ອນຢູ່ຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນບ່ອນຮົກ
ຮ້າງຈົນກວ່າຈະຮອດເວລາແຫ່ງ ພັນທະ
ສັນຍາທີ່ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ
ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫຼັງຈາກຜູ້ຄົນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈິ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເລີຍຮຸ່ນໄຫ້ ແລະ ຄວນ
ຄາງຕົ້ມອີກເພາະການສູນເສຍຍາດພີ່ນ້ອງ
ແລະ ເພື່ອນຝູງຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສາມມື້
ໄດ້ຜ່ານໄປ. ແລະ ເວລາຕອນເຊົ້າມີໄພມາ
ຄວາມມືດໄດ້ກະຈາຍໄປຈາກພື້ນແຜ່ນດິນ,
ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ເຊົາສົ່ນສະເຫຼ່ອນ,
ແລະ ຫີນກໍເຊົາແຕກ, ແລະ ສຽງຄວນຄາງ
ອັນເປັນພ້ຳປ້ານກົວກໍໄດ້ມີດງຽບລົງ,
ແລະ ສຽງກົກກ້ອງທັງໝົດກໍໄດ້ຜ່ານໄປ.

ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຕໍ່ເຂົ້າກັບອີກ ຄື
ຕັ້ງພັນຢູ່; ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ
ການຮຸ່ນຮຸນ, ແລະ ການຄວນຄາງຂອງ
ຜູ້ຄົນທີ່ລອດຕາຍໄດ້ມີດງຽບລົງ; ແລະ
ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນເປັນ
ຄວາມສຸກ, ແລະ ການຄຳຄວນຂອງພວກ
ເຂົາໄດ້ປ່ຽນເປັນການສັນລະເສີນ, ແລະ
ຂອບພຣະທິພຣະເຈົ້າພຣະເຢຊູຊີສຕ໌,
ພຣະຜູ້ໄດ້ຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ພຣະຄຳໄດ້ ສຳເລັດປານນີ້ ດັ່ງທີ່
ສາດສະດາທັງຫຼາຍໄດ້ເວົ້າໄວ້.

12 And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

13 And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

14 And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

15 Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

และผู้คนส่วนที่ชอบธรรมมากกว่านี้เองที่ได้รับการช่วยให้รอด, และคนเหล่านี้เองที่ยอมรับ ศาสดาพยากรณ์และไม่ขว้างปา ก้อนหินใส่พวกท่าน; และคนเหล่านี้เองที่ไม่ทำให้วิสุทธิชนของ เลือด, และเป็นผู้ได้รับการละเว้น

และพวกเขาได้รับการละเว้น และไม่จมน้ำและไม่ถูกฝังอยู่ในดิน; และพวกเขาไม่จมน้ำอยู่ในห้วงลึกของทะเล; และไม่ถูกเผาด้วยไฟ, ทั้งไม่ถูกทับและไม่ถูกบดขยี้จนตาย; และพวกเขาไม่ถูกพัดไปในลมหมุน; ทั้งพวกเขาไม่หมดกำลังด้วยไอแห่งควันและแห่งความมืด.

และบัดนี้, ผู้ใดที่อ่าน, ก็ขอให้เขาเข้าใจเถิด; คนที่มีพระคัมภีร์, ก็ขอให้เขาค้นหา, และอ่านและดูว่า ความตายและความพินาศด้วยไฟ ทั้งปวงนี้, และด้วยควัน, และด้วยพายุฝนฟ้าคะนอง, และด้วยลมหมุน, และด้วยการแยกของแผ่นดินโลกเพื่อรับพวกเขา, และสิ่งทั้งหมดนี้หาได้เป็นไปเพื่อให้คำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์หลายคนเกิดสัมฤทธิ์ผลดอกหรือ.

ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, แท้จริงแล้ว, หลายคนได้เป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้ในเวลาที่พระคริสต์เสด็จมา, และถูกสังหารเพราะพวกเขาเป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้.

และ ผู้ที่มีชีวิตอยู่บนแผ่นดิน ผู้ที่ ขอบท่า ทลายท้อ, และ แผ่นผู้ที่ได้ ถอนรับสาธตเสนา และ บ่ได้แกว่งก่อน ทินใส่พวกเพิ่ม; และ มันแผ่นพวกที่ บ่ได้บองเลือดไฟพิษของพระเจ้าที่ได้ รับทานไว้ชีวิต—

และ พวกเขาได้รับการยกเว้น และ บ่ได้จมน้ำ และ บ่ได้ถูกฝังไว้ใน แผ่นดินโลก; และ พวกเขาบ่ได้จมน้ำ อยู่ในความลึกของทะเล; และ พวก เขาบ่ได้ถูกไฟเผา, ทั้งบ่ได้ถูกทับ และ บ่ได้ถูกบดใช้ตาย; และ พวกเขาบ่ได้ ถูกลิมบ้าพายุทอไป; ทั้งบ่ได้หมดกำลัง ด้วยอาย และ ถ้วนของถาวร.

และ บัดนี้, ผู้ใดที่อ่านเรื่องราวนี้ก็ขอให้ เขานับเข้าใจเถิด; ผู้ใดที่มีพระคัมภีร์ก็ ให้เขาค้นหา ถิ่นถาวร และ เบ่งเอาข้อ, และ จึ่งเบ่ง ฟ้าทลายถาวรตาย และ ภารทลายทั้งหมื่นนี้ด้วยไฟ และ ด้วย ถ้วน, และ ด้วยพายุฝนฟ้าคะนอง, และ ด้วยลิมบ้าพายุ, และ ด้วย ภาร แยกแยกของแผ่นดินโลก เพื่อถูกเอา พวกเขาไป, และ สิ่งทั้งหมื่นนี้บ่ได้เป็น ไปเพื่อให้คำทำนายของสาธตเสนาผู้ บ่ลืมนทลายท่านสำเล็ด.

จึ่งเบ่ง, ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่า, แท้จริงแล้ว, ทลายถาวรได้ใช้ถ้อยคำ ทั่วกับเรื่องราวเหล่านี้เวลาพระคริสต์ เสด็จมา, และ ถูก ขาดตายเพราะพวก เขานับได้ใช้ถ้อยคำทั่วกับเรื่องราวเหล่านี้.

16 Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

17 Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

18 And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, insomuch that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

19 Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

แต่จริงแล้ว, ศาสดาพยากรณ์ ซินัสเป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้, และซินคุดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ด้วย, เพราะพวกเขาเป็นพยานโดยเฉพาะเกี่ยวกับเรา, ซึ่งเป็นผู้ที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ของพวกเขา.

ดูเถิด, ยาโคบบรรพบุรุษเราเป็นพยานเกี่ยวกับผู้ที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์โยเซฟด้วย. และดูเถิด, เรามีไขผู้ที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์โยเซฟหรือ? และเรื่องเหล่านี้ซึ่งเป็นพยานถึงผองเรา, มิได้เขียนไว้บนแผ่นจารึกทองเหลืองซึ่งลีไฮบรรพบุรุษเรานำออกมาจากเยรูซาเล็มหรือ?

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปลายปีที่สามสิบสี่, ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะแสดงแก่ท่านว่าผู้คนของนีไฟซึ่งได้รับการละเว้น, และพวกคนที่เรียกกันว่าชาวเลมันด้วย, ซึ่งได้รับการละเว้น, ได้รับความโปรดปรานมากที่แสดงแก่พวกเขา, และพรอันสำคัญยิ่งเทลงมาบนศีรษะพวกเขา, ถึงขนาดที่ไม่นานหลังจากการเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระคริสต์แล้วพระองค์ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่พวกเขาจริง ๆ —

โดยทรงแสดงพระวรกายแก่พวกเขา, และทรงปฏิบัติต่อพวกเขา; และเรื่องราวเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์จะมีกล่าวต่อไปจากนี้. ฉะนั้นสำหรับเวลานี้ข้าพเจ้ายุติคำกล่าวของข้าพเจ้า.

แต่จริงแล้ว, ศาสดา ซินัสได้ให้ถ้อยคำที่รับรองกับเลื่องเหล่านี้, และ ซินคุดได้เข้ารับรองกับเลื่องเหล่านี้ด้วย, เพราะพวกเขาได้ให้ถ้อยคำโดยสະພາວະກ່ຽວກັບພວກເຮົາຜູ້ເປັນລູກຫລານທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງພວກເພິ່ນ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ຢາໂຄບຜູ້ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບລູກຫລານ ທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບຄືກັນ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລ້ວພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນລູກຫລານທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບບໍ່? ແລະ ເລື່ອງລາວເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫຼືອງບໍ່ ຊຶ່ງລີໄຮຜູ້ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ນຳອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ?

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນທ້າຍປີທີສາມສິບສີ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ທ່ານເຫັນວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງນີ້ໄຟທີ່ລອດຕາຍ, ແລະ ລວມທັງຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າ ຊາວເລມັນທີ່ລອດຕາຍໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານ ແລະ ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລັງລົງມາເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ບໍ່ດົນຫລັງຈາກ ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນຂອງພຣະຄຣິດ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາແທ້ໆ—

ໂດຍປະກົດຕົວແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ; ແລະ ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງຈະມີກ່າວເຖິງຕໍ່ໄປຈາກນີ້. ສະນັ້ນ ສຳລັບເວລານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

พระเยซูคริสต์ทรงแสดงองค์ต่อผู้คนของนีไฟ, ในขณะที่ฝูงชนมารวมกันในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, และทรงปฏิบัติต่อพวกเขา; และโดยวิธีนี้พระองค์ทรงแสดงองค์ต่อพวกเขา.

พระเยซูคริสต์ได้มาปะกัถ์แก่ผู้ถือนอญนีไฟ ในขณะที่ยังมีฝูงชนกำลังเฝ้าโรมกันอยู่ในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, และ ได้ปะกัถ์บาดสาธนะชนาแก่พวกเขา; และ โดยวิธีนี้พระองค์ได้ปะกัถ์แก่พวกเขา.

3 Nephi 11

- 1 And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.
- 2 And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.
- 3 And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.
- 4 And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

๓ นีไฟ ๑๑

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีฝูงชนเป็นจำนวนมาก, ของผู้คนของนีไฟมารวมกัน, รอบพระวิหารซึ่งอยู่ในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง; และพวกเขากำลังประหลาดใจและพิศวงกันอยู่, และกำลังชี้ชวนกันให้ดูความเปลี่ยนแปลงอันยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์ที่ได้เกิดขึ้น.

และพวกเขากำลังพูดกันถึงพระเยซูคริสต์องค์นี้ด้วย, ผู้ซึ่งมีเครื่องหมายให้ไว้เกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระองค์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่พวกเขากำลังพูดกันอยู่ดังนั้น, พวกเขาได้ยินเสียงหนึ่งประหนึ่งว่าดังมาจากฟ้าสวรรค์; และพวกเขาก็กวาดตาไปโดยรอบ, เพราะหาเข้าใจเสียงที่ได้ยินไม่; และเสียงนั้นมิใช่เสียงกระดัง, ทั้งมิใช่เสียงดัง; กระนั้นก็ตาม, และแม้จะเป็นเสียงเบาแต่ก็เสียดแทงคนที่ได้ยินจนถึงกลางใจ, ถึงขนาดที่ไม่มีส่วนใดของร่างกายของพวกเขาที่เสียงนั้นจะไม่ทำให้สั่นได้; แท้จริงแล้ว, มันเสียดแทงพวกเขาจนถึงจิตวิญญาณทีเดียว, และทำให้ใจพวกเขาไหม้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาดูได้ยินเสียงอีก, และพวกเขาก็หาเข้าใจไม่.

๓ นีไฟ ๑๑

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ มัณ ได้มีชาวนีไฟเป็นจำนวนทลวงทลาย มาเฝ้าโรมกันอยู่ล้อมรอบบลิเวนพระวิหาร ซึ่งตั้งอยู่ในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง; และ พวกเขาทำลัฏ์อดสะจันใจ และ วิถัฏ์กันอยู่, และ ทำลัฏ์บอกรับเท็ฏ์ ความปรุณแปรง อันยัฏ์ไทย และ ขัา อดสะจันซึ่งได้เกิดขึ้น.

และ พวกเขาทำลัฏ์เฝ้าเท็ฏ์ พระเยซูคริสต์นี้, ผู้ซึ่งมี เท็ฏ์หมายให้ไว้ว่าถูกรับงานสิ้นพระชนม์ของพระองค์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ ใน ขณะที่ยังพวกเขาทำลัฏ์สนทนากันอยู่ นั้น, พวกเขาได้ยิน สรฎ์ดังขึ้นถึกับกับ ว่า มัณดังมาจากฟ้าสวรรค์ และ พวกเขาได้กวาดสายตาไปรอบๆ เพราะ ว่า พวกเขาเข้าใจสรฎ์ที่พวกเขาได้ยิน นั้นเลย, และ มัณบ่แม้นสรฎ์ทลทลฎ์ และ ทัฏ์บ่แม้นสรฎ์ดัง; เท็ฏ์ยัฏ์ใดก็ตาม, และ ทัฏ์ที่มัณเป็นสรฎ์ เป้า ปานนั้นมัณยังได้สรฎ์เท็ฏ์จันเท็ฏ์ ภารุใจ, เท็ฏ์ชะชนาที่บ่มีส่วนใดของ รัฎ์กายของพวกเขาก็สรฎ์นั้นจะบ่ เร็ดให้สั่นได้; แท้จริงแล้ว, มัณได้สรฎ์ เท็ฏ์พวกเขาจันเท็ฏ์รอดจิตอันยาน ทุทส่วน, และ ได้เร็ดให้ใจของพวกเขาร้อนไหม้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ พวกเขาได้ยินสรฎ์นั้นอีก, และ พวกเขาบ่ เข้าใจมัน.

- 5 And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.
- 6 And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:
- 7 Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.
- 8 And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.
- 9 And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:
- 10 Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.
- และพวกเขาได้ยินเสียงอีกเป็นครั้งที่สาม, และได้เงี่ยหูฟัง; และดวงตาของพวกเขามองไปทางเสียงนั้น; และพวกเขาเพ่งมองดูไปทางฟ้าสวรรค์, ซึ่งมีเสียงดังมาจากที่นั่น.
- และดูเถิด, ครั้งที่สามพวกเขาจึงได้เข้าใจเสียงที่พวกเขาได้ยิน; และเสียงนั้นกล่าวแก่พวกเขาว่า :
- จงดูบุตรที่รักของเรา, ผู้ที่เราพอใจมาก, ในเขาเราแผ่ศรัทธาพนามของเรา—เจ้าจงฟังเขา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, เมื่อพวกเขาเข้าใจพวกเขากวาดสายตาขึ้นไปทางฟ้าสวรรค์อีก; และดูเถิด, พวกเขาเห็นชายผู้หนึ่งลงมาจากฟ้าสวรรค์; และพระองค์ทรงสวมเสื้อคลุมสีขาว; และพระองค์ลงมายืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา; และดวงตาของผู้ชนทั้งหมดหันมาที่พระองค์, และพวกเขาไม่กล้าอ้าปาก, แม้แต่จะพูดกันเอง, และไม่รู้ว่ามีคามหมายอะไร, เพราะคิดว่าเป็นเทพที่มาปรากฏแก่พวกเขา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกมาและตรัสกับผู้คน, ว่า :
- ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์, ผู้ที่ศาสดาพยากรณ์เป็นพยานว่าจะมาในโลก.
- และ พวกเขาได้ยินสรวงนั้ันอีกเป็นเทื่อທີสาม, และ ได้จู่จู่ทงฟัง และ ตาของพวกเขาทลรวไปทงสรวงนั้ัน; และ พวกเขาได้เมมຂຶ້ນຟ້າສະຫວັນ, ເພາະສຽງດັງມາຈາກບ່ອນນັ້ນ.
- และ จ່ຶ່ງເບິ່ງ, ເທື່ອທີສາມພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າໃຈສຽງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນນັ້ນ; ແລະມັນກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:
- ຈ່ຶ່ງເບິ່ງ ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາເຖິດ, ໃນຜູ້ເຮົາພໍໃຈຫລາຍ, ໃນຜູ້ທີ່ສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງເຮົາ—ຈ່ຶ່ງຟັງທ່ານ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดຂຶ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້ານັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກວາດສາຍຕາຂຶ້ນໄປຟ້າສະຫວັນອີກ; ແລະ ຈ່ຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ໄດ້ເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສວມເສື້ອຄຸມສີຂາວ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ລົງມາຢືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ; ແລະ ຕາຂອງຝູງຊົນທັງໝົດຈຶ່ງຢູ່ທີ່ພຣະອົງ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ກ້າທີ່ຈະເປີດປາກ, ທັງບໍ່ກ້າສຶມກັນ, ແລະ ບໍ່ຮູ້ວ່າມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າ ພຣະອົງເປັນທູດທີ່ມາປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดຂຶ້ນຄືພຣະອົງໄດ້ແດ່ພຣະຫັດອອກໄປ ແລະ ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນ, ມີຄວາມວ່າ:
- ຈ່ຶ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ທີ່ສາດສະດາໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າຈະມາຍັງໂລກນີ້.

- 11 And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.
- 12 And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.
- 13 And it came to pass that the Lord spake unto them saying:
- 14 Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.
- 15 And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that
- และดูเถิด, เราเป็นแสงสว่าง และเป็นชีวิตของโลก; และเราดื่มแล้วจากถ้วยอันขมขื่นซึ่งพระบิดาประทานให้เรา, และถวายสรรเสริญพระบิดาโดยรับเอาบาปของโลกมาไว้บนเรา, ซึ่งในการนี้เรายอมตามพระประสงค์ของพระบิดาในสิ่งทั้งปวงนับจากกาลเริ่มต้น.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพระเยซูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้ฝูงชนทั้งหมดล้มลงสู่พื้นดิน; เพราะพวกเขาจำได้ว่าการพยากรณ์ไว้ในบรรดาพวกเขาว่าพระคริสต์จะทรงแสดงองค์กับพวกเขาหลังจากการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้ารับสั่งกับพวกเขาที่มีความว่า :
- จงลุกขึ้นและออกมาหาเรา, เพื่อเจ้าจะได้แยงมือเข้าไปในซี่ข้างของเรา, และเพื่อเจ้าจะได้สัมผัสรอยตะปูที่มือเราและเท้าเราด้วย, เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล, และพระผู้เป็นเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก, และถูกประหารเพื่อบาปของโลก.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ฝูงชนได้ออกไป, และยื่นมือพวกเขาเข้าไปในพระปรัศว์ของพระองค์, และสัมผัสรอยตะปูที่พระหัตถ์ของพระองค์และที่พระบาทของพระองค์; และการนี้พวกเขาทำ, โดยออกไปทีละคนจนพวกเขาทั้งหมดได้ออกไป, และเห็นด้วยตาของตนและสัมผัสด้วยมือของตน, และรู้แน่แก่ใจและเป็นพยาน, ว่าคือพระองค์, ผู้ซึ่งศาสดาพยากรณ์เขียนไว้, ว่าจะเสด็จมา.
- และ จักร์เบ้ง, เราเป็น ความสะท้อใจ และ ชีวิตของโลก; และ เราได้ดื่มจาก จอกอันขมขื่น ซึ่งพระบิดาได้ประทาน ใต้เราแล้ว, และ ถวายบาปละมิ พระบิดาโดย รับเอาบาปของโลกมา ไว้กับเรา, ซึ่งในเลื่องนี้ เราได้ยอม ปะติดกับตาม พระประสงค์ของพระบิดา ในทุกสิ่งทุกอย่าง ตั้งแต่ต้นมา.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ พระเยซูได้กล่าวข้อความนี้แล้ว ฝูงชน ทั้งชนิดก็ได้ล้มลงกับพื้นดิน; เพราะ พวกเขาจำได้ว่า มันมี การทำนายไว้แล้วใน บรรดาพวกเขาว่า พระคริสต์จะเสด็จ มาหาพวกเขาด้วยตัวพระองค์เอง หลังจากที่เขาได้เสด็จขึ้น สะท้อใจแล้ว.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ พระผู้ เป็นเจ้าได้กล่าวกับพวกเขาที่มีความว่า:
- จงลุกขึ้น และ ออกมาหาเราเถิด, เพื่อเจ้าจะได้ แย่งมือใส่ซี่ข้างของเรา, และ เพื่อเจ้าจะได้ สัมผัสรอยตะปูที่ พระหัตถ์ และ ที่พระบาทของเรา นี่ อีก เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่า เราคือ พระเจ้า ของอิสราเอล และ พระเจ้าของทั้ง แผ่นดินโลก, และ ได้ถูกประหารเพื่อ บาปของโลก.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ ฝูงชน ได้ออกไป, และได้แย่งมือใส่ซี่ข้าง และได้สัมผัสรอยตะปูที่พระหัตถ์ และ พระ บาทของพระองค์; และ พวกเขาได้ ทำสิ่งนี้โดยงานออกไปเพื่อละอาย จินว่าพวกเขาพบทุกสิ่งได้ออกไป และ ได้เห็นด้วยตาของตนเอง, และได้รู้ เห็นความแน่นอนนี้ และได้เป็น พยานว่า มันแน่นอนพระองค์แท้ๆ ผู้ที่ สวดเสภาทั้งหลายได้ตรู้นไว้ว่า จะ เสด็จมา.

16 And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

17 Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

18 And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

19 And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

20 And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

21 And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

22 And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

23 Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them—Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

และเมื่อพวกเขาทั้งหมดได้ออกไปและเห็นด้วยตนเอง, พวกเขาร้องออกมาเป็นเสียงเดียว, มีความว่า :

โฮซันนา ! ขอพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสูงสุดทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด ! และพวกเขาทรุดลงแทบพระบาทของพระเยซู, และนมัสการพระองค์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์รับสั่งกับนิไฟ (เพราะนิไฟอยู่ในบรรดาฝูงชน) และพระองค์ทรงบัญชาให้ท่านออกมา.

และนิไฟลุกขึ้นและออกไป, และน้อมกายลง ณ เบื้องพระพักตร์พระองค์และจูบพระบาทของพระองค์.

และพระเจ้าทรงบัญชาให้ท่านลุกขึ้น. และท่านลุกขึ้นยืนต่อพระพักตร์พระองค์.

และพระเจ้าตรัสกับท่านว่า : เราจะให้อำนาจแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะให้บัพติศมาคนเหล่านั้นเมื่อเรากลับขึ้นสวรรค์อีก.

และพระเจ้าทรงเรียกคนอื่น ๆ มาอีก, และตรัสกับพวกเขาทำนองเดียวกัน; และพระองค์ประทานอำนาจแก่พวกเขาที่จะให้บัพติศมา. และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า : เจ้าจงให้บัพติศมาตามวิธีนี้; และจะไม่มีคำโต้แย้งในบรรดาพวกเจ้า.

แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้ใดที่กลับใจจากบาปของเขาโดยผ่านถ้อยคำของเจ้า, และปรารถนาที่จะรับบัพติศมาในนามของเรา, ตามวิธีนี้เจ้าจงให้บัพติศมาพวกเขา—ดูเถิด, เจ้าจะลงไปและยืนในน้ำ, และในนามของเราเจ้าจะให้บัพติศมาพวกเขา.

และ ทลัງจากที่พวกเขาทูลทูลกันได้ ออกไป และ ได้เห็นด้วยตาของตนเอง แล้ว, พวกเขาได้ร้องออกมาเป็นสรวงทรวงกัน, มีความว่า:

โฮซันนา! ชื่อนามของพระเจ้าผู้สูงสุดจงพระกระสิมสาบานเถิด! แล้วพวกเขาทูลทูลทูลแทบพระบาทของพระเยซู และ ได้ นมัสการพระองค์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ได้ทูลกับ นไฟ (เพราะว่านิไฟได้อยู่ในบรรดาฝูงชนนั้น) และ พระองค์ได้บัญชาให้ท่านออกมา.

และ นไฟได้ลุกขึ้น และ ออกไป, และ ทูลทูลทูลพระบาทของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และ ได้จูบพระบาทของพระองค์.

และ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้บัญชาให้นไฟลุกขึ้น. และ ท่านได้ลุกขึ้นยืนต่อพระพักตร์ของพระองค์.

และ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ทูลกับท่านว่า: เราให้อำนาจแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะได้ให้ บัพติศมาแก่ผู้คนที่พวกนี้ เมื่อเราขึ้นสู่สวรรค์อีก.

และ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้เรียกคนอื่น ๆ มาอีก, และ ได้ทูลกับพวกเขาทำนองเดียวกัน; และ พระองค์ได้ประทานอำนาจให้พวกเขาเพื่อจะให้ได้ให้บัพติศมาคนอื่น. และ พระองค์ได้ทูลกับพวกเขาว่า: พวกเจ้าจงให้ บัพติศมาตามวิธีนี้ และ มันจะ ไม่มี การโต้เถียงกันในบรรดาพวกเจ้า.

ตามความจริงแล้ว เราทูลกับพวกเขาว่า, ผู้ใดที่กลับใจจากบาปของเขาโดยผ่านถ้อยคำของเจ้า, และปรารถนาที่จะรับบัพติศมาในนามของเรา, พวกเจ้าจงให้บัพติศมาพวกเขาตามวิธีนี้—จงลงไป, เจ้าจงลงไป ยืนอยู่ในน้ำ, และ เจ้าจงให้บัพติศมาพวกเขาในนามของเรา.

- 24 And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:
- 25 Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.
- 26 And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.
- 27 And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.
- 28 And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.
- 29 For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.
- 30 Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.
- และบัดนี้ดูเถิด, เจ้าจงพูด ถ้อยคำเหล่านี้, โดยเรียกชื่อพวกเขา, กล่าวว่ :
- โดยที่มีอำนาจประทานให้ ข้าพเจ้าจากพระเยซูคริสต์, ข้าพเจ้าให้บัพติศमत่านในพระนามของพระบิดา, และของพระบุตร, และของพระวิญญาณบริสุทธิ์. เอเมน.
- และแล้วเจ้าจงจุ่มพวกเขาในน้ำ, และขึ้นมาจากน้ำอีก.
- และตามวิธีนี้เจ้าจงให้บัพติศมาในนามของเรา; เพราะดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าพระบิดา, และพระบุตร, และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นหนึ่ง; และเราอยู่ในพระบิดา, และพระบิดาในเรา, และพระบิดาและเราเป็นหนึ่ง.
- และตามที่เราสั่งเจ้า เจ้าจะให้บัพติศมาดังนี้. และจะไม่มีใครโต้เถียงในบรรดาพวกเจ้า, ดังที่เคยมีมาก่อน; ทั้งจะไม่มีใครโต้เถียงในบรรดาพวกเจ้าเกี่ยวกับประเด็นของหลักคำสอนเรา, ดังที่เคยมีมาก่อน.
- เพราะตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, คนที่มีวิญญาณของความขัดแย้งย่อมไม่เป็นของเรา, แต่เป็นของมาร, ผู้เป็นบิดาแห่งความขัดแย้ง, และเขายั่วยุจอมนุษย์ให้ขัดแย้งด้วยความโกรธ, ต่อกัน.
- ดูเถิด, นี่ไม่ใช่หลักคำสอนของเรา, ที่จะยั่วยุจอมนุษย์ให้มีความโกรธกัน; แต่นี้เป็นหลักคำสอนของเรา, ว่าเรื่องเช่นนั้นจะหมดไป.
- และ บัดนี้จงเบ่ง, พวกเจ้าจงทำอถำเทเหล่านี้ โดยเอื้อมมือของเจ้า, ทำอถำ: โดยได้รับ สักอำนามมอบหมายจากพระเยซูคริสต์, ข้าพเจ้าให้บัพติศमत่านในพระนามของ พระบิดา, และของพระบุตร, และ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์. อาเมน.
- และ ทล้งจกน้น ใช้พวกเจ้า จุ่มเจ้าล้งในน้ำ, และ ขึ้นมจกนน้ำอิก.
- และ ตามวิธีนี้พวกเจ้าจงใช้บัพติศมาในพระนามของเจ้า; เพราะ จ้งเบ่ง, ตามจริงแล้ว เรำทำอถำกับพวกเจ้า, ว่าพระบิดา, และ พระบุตร, และ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็น หนึ่ง; และ เรำอยู่ในพระบิดา, และ พระบิดาอยู่ในเรำ, และ พระบิดากับเรำเป็นหนึ่ง.
- และ ตามที่เรำสั่งพวกเจ้า, พวกเจ้าจงใช้บัพติศมา. และ มั่นจะบ่มีกนโต้เถียงกันในบันดาพวกเจ้า, ดังที่เถียงมิมำก่อน; ทั้งจะ บ่มีกนโต้เถียงกันในบันดาพวกเจ้าทำอถำกับอถำสอนของเรำ ดังที่เถียงมิมำก่อนน้น.
- เพราะตามจริง, ตามจริงแล้วเรำทำอถำกับพวกเจ้า, ผู้ที่มี อดยานเท่ง ภาวนขัดแย้งน้นบ่ได้มจกเรำ, แต่มจกมณ, ผู้เป็นบิดาของภาวนขัดแย้ง และ มั่นได้ยุยงใจของมณดให้ขัดแย้งกันด้วยอถำมถดเถ้น.
- จงเบ่ง, น้บ่ແ່ນอถำสอนของเรำที่จจะยุยงใจของมณดให้มถำมถดเถ้นต่กัน; แต่เป็นอถำสอนของเรำถิ ถอนใช้เลื่องແ່ນน้นมิดไป.

31 Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

32 And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

33 And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

34 And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

35 Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

36 And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

37 And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

ดูเถิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เราจะประกาศหลักคำสอนของเราแก่เจ้า.

และนี่คือหลักคำสอนของเรา, และมันคือหลักคำสอนซึ่งพระบิดาประทานให้เรา; และเราเป็นพยานถึงพระบิดา, และพระบิดาทรงเป็นพยานถึงเรา, และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานถึงพระบิดาและเรา; และเราเป็นพยานว่าพระบิดาทรงบัญชามนุษย์ทั้งปวง, ทุกแห่งหน, ให้กลับใจและเชื่อในเรา.

และผู้ใดที่เชื่อในเรา, และรับบัพติศมา, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการช่วยให้รอด; และพวกเขาเป็นผู้ที่จะสืบทอดอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดก.

และผู้ใดที่ไม่เชื่อในเรา, และไม่รับบัพติศมา, จะต้องอัปมงคล.

ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่านี่คือหลักคำสอนของเรา, และเราเป็นพยานถึงสิ่งนี้จากพระบิดา; และผู้ใดที่เชื่อในเรา ย่อมเชื่อในพระบิดาด้วย; และแก่ผู้ นั้นพระบิดาจะทรงเป็นพยานถึงเรา, เพราะพระองค์จะเสด็จมาเยือนเขาด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์.

และพระบิดาจะทรงเป็นพยานถึงเราดังนี้, และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเป็นพยานแก่เราถึงพระบิดาและเรา; เพราะพระบิดา, และเรา, และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นหนึ่ง.

และเรากล่าวแก่เจ้าอีก, เจ้าต้องกลับใจ, และกลับเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ, และรับบัพติศมาในนามของเรา, มิฉะนั้นเจ้าไม่มีทางจะได้รับสิ่งเหล่านี้ได้เลย.

จึงเป็ญ, ตามจริง, ตามจริงแล้ว, เราท้าวทักบพวทเจ้า, เราจะปะภาท ถ้า สอนอวเราทักบพวทเจ้า.

และ นัถ ถ้าสอนอวเรา, และ มััน เป้นถ้าสอน จั้วพระบิดาได้ปะทานให้ แก่เรา, และ เรา เป้นพะยานเท็ญ พระบิดา และ พระบิดาเป้นพะยาน เท็ญเรา, และ พระวินยานบัลลิสุดเป้น พะยานเท็ญพระบิดา และ เท็ญเรา, และ เราเป้นพะยานว่า พระบิดาได้ บัันซาให้มะนุดทักบอวอยู่ทักขินทักข เท่งทักบใจ และ เจื้อในเรา.

และ ผู้ใดทักตามทักเจื้อในเรา, และ รับ บับติสมะ, ผู้นันจะ ลอด; และ เจ้า จะเป็นผู้ทักได้รับอานาจักรอวพระเจ้า เป้น มูนมละถิก.

และ ผู้ใดทักตามทักบเจื้อในเรา, และ บัรับบับติสมะ, จะต้องอับปะโทษด.

ตามจริง, ตามจริงแล้ว, เราท้าวทักบ พวทเจ้า, ว่านัถถ้าสอนอวเรา และ เราเป้นพะยานเท็ญมััน จั้วมาจาก พระบิดา; และ ผู้ใดทักตามทักเจื้อในเรา ย่อมเจื้อในพระบิดาทักกัน; และ ถัผู้นัน พระบิดาจะเป็นพะยานเท็ญเรา, เพาะ พระอิจจะสะถักมายุรัมยามผู้นัน ถัวยไฟ และ ถัวย พระวินยานบัลลิสุด.

และ เมื่อนันพระบิดาจะเป็นพะยาน เท็ญเรา, และ พระวินยานบัลลิสุดจะ เป้นพะยานเท็ญพระบิดา และ เท็ญเรา; เพาะว่าพระบิดาทักกับเรา และ พระวินยานบัลลิสุดเป้นขั้ว.

และ เราท้าวทักบพวทเจ้าอิก, พวท เจ้าถัองทักบใจ, และ ภายเป้นเหมือนถั้ว ถักนัอยเสยท่อน, และ รับบับติสมะ ในนามอวเรา, ถ้าบถั้วนัน พวทเจ้าจะ บัมีทักทักจะได้รับสิ่งเทลลันนัได้เลย.

38 And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

39 Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

40 And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

41 Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

และเรากล่าวแก่เจ้าอีก, เจ้าต้องกลับใจ, และรับบัพติศมาในนามของเรา, และกลับเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ, มิฉะนั้นเจ้าไม่มีทางจะสืบทอดอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดกได้เลย.

ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่านี่คือหลักคำสอนของเรา, และผู้ใดที่สร้างอยู่บนนี้ ย่อมสร้างอยู่บนศิลาของเรา, และประตูแห่งนรกจะเอาชนะพวกเขาไม่ได้.

และผู้ใดที่ประกาศมากหรือน้อยไปกว่านี้, และสถาปนามันเป็นหลักคำสอนของเรา, คนคนนั้นมาจากความชั่ว, และไม่สร้างอยู่บนศิลาของเรา; แต่เขาสร้างอยู่บนรากฐานทราย, และประตูแห่งนรกเปิดรับคนเช่นนั้นเมื่อน้ำท่วมและพายุกระหน่ำมาที่พวกเขา.

ฉะนั้น, จงออกไปสู่ผู้คนเหล่านี้, และประกาศพระวจนะที่เราพูด, จนถึงสุดแดนแผ่นดินโลก.

และเรากล่าวกับพวกเจ้าอีก, พวกเจ้าต้องกลับใจ และรับบัพติศมาในนามของเรายืนยัน, และ ภายเป็นเหมือนดั่งเด็กน้อย, ถ้าบ่ดั่งนั้น เจ้าจะบ่มีทางที่จะได้อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้ามาเป็นมรดกได้เลย.

ตามจริง, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวกับพวกเจ้า, ว่านี่คือคำสอนของเรา, และผู้ใดก็ตามที่สร้างอยู่ในคำสอนนี้ย่อมสร้างอยู่เหนือกานหินของเรา และ ประตูมะลิจะเอาชนะเขาบ่ได้.

และ ผู้ใดก็ตามที่จะประกาศหลายทลิว ข้นอยไปกว่านี้, และ สะทปะนา มันขึ้นเป็นคำสอนของเรา ผู้มันแทละ มาจากความชั่ว, และ บ่ได้สร้างอยู่เหนือกานหินของเรา, แต่เขาได้สร้างอยู่ในรากฐานของ ดินทราย, และ ประตูมะลิจะเปิดรับคนเช่นนั้นเมื่อน้ำท่วมและ ลมพายุพัดถิ.

ฉะนั้น, จ้งออกไปหาผู้ถินพวกมัน ถิถ และ ประกาศพระถคำ จ้งเร้าได้ถ้าวไปมันให้ถิถที่สุดของแผ่นดินโลก.

3 Nephi 12

- 1 And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.
- 2 And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.
- 3 Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

๓ นิไฟ ๑๒

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพระเยซูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้กับนิไฟ, และกับคนที่ได้รับเรียกมาแล้ว, (บัดนี้จำนวนคนที่ได้รับเรียก, และได้รับพลังอำนาจและสิทธิอำนาจเพื่อให้บัพติศมา, มีสิบสองคน) และดูเถิด, พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ออกไปยังฝูงชน, และรับสั่งกับพวกเขา, มีความว่า : เจ้าเป็นสุขแล้วหากเจ้าจะใส่ใจถ้อยคำของคนสิบสองคนนี้ซึ่งเราเลือกมาจากบรรดาพวกเจ้าเพื่อให้ปฏิบัติต่อเจ้า, และให้เป็นผู้ใช้ของเจ้า; และแก่คนเหล่านี้เราให้พลังอำนาจเพื่อพวกเขาจะให้บัพติศมาเจ้าด้วยน้ำ; และหลังจากเจ้าได้รับบัพติศมาด้วยน้ำแล้ว, ดูเถิด, เรา将使บัพติศมาเจ้าด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์; ฉะนั้นเจ้าเป็นสุขแล้วหากเจ้าจะเชื่อในเราและรับบัพติศมา, หลังจากที่เจ้าเห็นเราและรู้ว่าเราดำรงอยู่.

และอนึ่ง, คนที่เชื่อในถ้อยคำของเจ้าเป็นสุขมากกว่าเพราะเจ้าจะเป็นพยานว่าเจ้าเห็นเรา, และว่าเจ้ารู้ว่าเราดำรงอยู่. แท้จริงแล้ว, คนที่เชื่อในถ้อยคำของเจ้า, และมาสู่ห้วงลึกแห่งความถ่อมตนและรับบัพติศมาย่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะรับการเยือนด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์, และจะได้รับการปลดบาปของพวกเขา.

แท้จริงแล้ว, คนที่ยากจนทางวิญญาณที่มาหาเราย่อมเป็นสุข, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นของพวกเขา.

๓ นิไฟ ๑๔

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก เมื่อพระเยซูได้กล่าวข้อความเหล่านี้กับนิไฟ และกับคนที่ได้รับการเอ็นมั้นแล้ว, (บัดนี้จำนวนคนที่ได้รับการเอ็นมั้น และได้รับอำนาจ และ สิทธิอำนาจเพื่อให้บัพติศมามันมีอยู่ สิบสองคนด้วยกัน) และ จึ่งเป๋ง, พระองค์ได้แก่พระหัตถ์ออกไปหาฝูงชน, และ กล่าวอย่างดังก้องกับพวกเขา, มีความว่า: เจ้าย่อม เป็นสุข ถ้าหากเจ้าจะเอาใจใส่ถ้อยคำของ สิบสองคนนี้ ซึ่งเราได้ เลือกรับมาจาก บันดาพวกเจ้า เพื่อให้ปฏิบัติ สาดสะทาภักดีแก่เจ้า และ ให้เป็นผู้รับใช้ของเจ้า และ เราได้มอบอำนาจให้ ผู้คนเหล่านี้ เพื่อพวกเขาจะได้ให้ บัพติศมาเจ้าด้วยน้ำ และ ทลัງจาก เจ้าได้รับบัพติศมาด้วยน้ำแล้ว, จึ่ง เป๋ง, เราจะทำให้บัพติศมาเจ้าด้วยไฟ และ ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์; ฉะนั้น เจ้าย่อมเป็นสุขถ้าหากเจ้าจะเชื่อใน เรา และ รับบัพติศมาทลัງจากที่เจ้า ได้เห็นเรา และ รู้ว่าเราเป็นอยู่.

และ อีกเพื่อหนึ่ง, ผู้ที่จะ เชื่อในคำ เจ้าของเจ้าจะเป็นสุขทลัງกว่านี้ เพราะเจ้าจะใช้ถ้อยคำว่า เจ้าได้เห็น เรา, และว่าเจ้ารู้ว่าเราเป็นอยู่. แท้จริง แล้ว, ผู้ใดที่จะเชื่อในคำเจ้าของเจ้า และ ลิงมาสู่ส่วนลึกแห่งความถ่อม ตົง และ รับบัพติศมาย่อมเป็นสุข เพราะผู้คนนั้นจะได้รับมานายัรมยาม ด้วยไฟ และ ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ จะได้รับการปลดบาปของตน.

แท้จริงแล้ว, คนที่ยากจนทาง วิญญาณที่ มาหาเราย่อมเป็นสุข, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์จะเป็นของผู้ นั้น.

4 And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

5 And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

6 And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

7 And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

8 And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

9 And blessed are all the peace-makers, for they shall be called the children of God.

10 And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

11 And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

12 For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

13 Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor wherewith shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

และอนึ่ง, คนทั้งปวงที่โศกเศร้า ย่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะได้รับ การปลอบโยน.

และคนที่อ่อนโยนย่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะได้รับแผ่นดินโลก เป็นมรดก.

และคนทั้งปวงที่หิวและกระหาย ความชอบธรรมย่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะอิ่มเอมด้วยพระ วิญญาณบริสุทธิ์.

และคนที่มีเมตตาต่อคนอื่นเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะได้รับ ความเมตตา.

และคนทั้งปวงที่มีใจบริสุทธิ์ย่อม เป็นสุข, เพราะพวกเขาจะเห็นพระ ผู้เป็นเจ้า.

และคนทั้งปวงที่เป็นผู้สร้างสันติ ย่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาได้ชื่อว่า เป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า.

และคนทั้งปวงที่ถูกข่มเหง เพราะเห็นแก่นามของเราย่อม เป็นสุข, เพราะอาณาจักรแห่ง สวรรค์เป็นของพวกเขา.

และเจ้าย่อมเป็นสุขเมื่อมนุษย์ จะสบประมาทและข่มเหงเจ้า, และ จะกล่าวความชั่วร้ายต่อการต่อต้าน เจ้าอย่างผิด ๆ, เพราะเห็นแก่เรา;

เพราะเจ้าจะมีความปรีดียิ่งและ จะยินดียิ่ง, เพราะรางวัลในสวรรค์ ของเจ้าจะยิ่งใหญ่; เพราะศาสดา พยากรณ์ที่อยู่มาก่อนเจ้าถูก ข่มเหงเช่นนั้น.

ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรา กล่าวแก่เจ้า, เราให้แก่เจ้าเพื่อเป็นเกลือของแผ่นดินโลก; แต่หากเกลือจะหมดรส โลกจะเค็มได้ด้วย สิ่งใด? นับจากนั้นเกลือจะไม่มี ประโยชน์เลย, มีแต่จะเอาไปทิ้ง เสียและถูกเหยียบย่ำไว้ใต้เท้า มนุษย์.

และ อีกอย่างหนึ่ง, คนทั้งปวงที่ โศกเศร้าย่อมเป็นสุข, เพราะว่าเจ้าจะได้ รับการปลอบใจ.

และ คนที่อ่อนโยนย่อมเป็นสุข, เพราะว่าเจ้าจะได้รับ แผ่นดินโลกเป็น มรดก.

และ คนทั้งปวงที่ หิว และ กระหาย ความชอบธรรมย่อมเป็นสุข, เพราะว่าเจ้า จะเต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์.

และ คนที่มีใจ เมตตาต่อคนอื่นเป็นสุข, เพราะว่าเจ้าจะได้รับ ความเมตตา ตอบแทน.

และ คนทั้งปวงที่มีใจ บริสุทธิ์ย่อม เป็นสุข, เพราะว่าเจ้าจะได้ เห็นพระเจ้า.

และ คนทั้งปวงที่สร้าง ความสงบ ย่อมเป็นสุข, เพราะว่าเจ้าจะถูกเรียกว่า ลูกของพระเจ้า.

และ คนทั้งปวงที่ถูก ข่มเหงเพราะ เห็นแก่พระนามของเราย่อมเป็นสุข, เพราะว่าอาณาจักรสวรรค์จะเป็นของ เจ้า.

และ เจ้าย่อมเป็นสุขเมื่อคนหมิ่น บิดา และ ข่มเหงเจ้า และ กล่าว ความชั่วร้ายปะทะกับ, และ ทาความ ผิดใส่เจ้าเพราะเรา;

เพราะเจ้าจะมีความปรีดียิ่ง และ จะยินดียิ่ง, เพราะรางวัลในสวรรค์ ของเจ้าจะยิ่งใหญ่; เพราะศาสดา พยากรณ์ที่อยู่มาก่อนเจ้าถูก ข่มเหงเช่นนั้น.

ตามจริง, ตามจริงแล้ว, เราท้าว กับ เจ้า, เราบันทึกไว้ให้ เป็น เกียรติของโลก; แต่ถ้าหากเกียรตินั้นหมดเล็ดเล็ดของ มัน โลกจะได้อะไรจากความเล็ดจากใน? จากมัน เกียรติจะไม่มีประโยชน์ใดเลย, แต่จะ ถูกโยนทิ้งให้คนย่ำยีเท่านั้น.

14 Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

15 Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

16 Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

17 Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

18 For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

19 And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

20 Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรา กล่าวแก่เจ้า, เราให้แก่เจ้าเพื่อจะเป็นแสงสว่างของคนเหล่านี้. เมืองที่ตั้งอยู่บนเนินเขาจะซ่อนไว้ไม่ได้.

ดูเถิด, มนุษย์จะจุดเทียนแล้ว เอาถังครอบไว้หรือ? ไม่เลย, แต่จะวางไว้บนเชิงเทียน, และมันให้แสงสว่างแก่คนทั้งปวงที่อยู่ในบ้าน;

ฉะนั้นจงให้แสงสว่างของเจ้าส่องเช่นนั้นต่อหน้าคนเหล่านี้, เพื่อพวกเขาจะเห็นงานดีของเจ้าและสรรเสริญพระบิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์.

อย่าคิดว่าเรามาเพื่อทำลายกฎหรือศาสดาพยากรณ์. เราไม่ได้มาเพื่อทำลายแต่เพื่อทำให้สมบูรณ์;

เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, จุดหนึ่งหรืออนุภาคหนึ่งก็จะไม่สูญหายไปจากกฎ, แต่ในเรามันจะสมบูรณ์ทั้งหมด.

และดูเถิด, เราให้กฎและพระบัญญัติของพระบิดาเราแก่เจ้า, เพื่อเจ้าจะเชื่อในเรา, และเพื่อเจ้าจะกลับใจจากบาปของเจ้า, และมาหาเราด้วยใจที่ชอกช้ำและวิญญานที่สำนึกผิด. ดูเถิด, เจ้ามีพระบัญญัติอยู่ต่อหน้าเจ้า, และกฎสมบูรณ์แล้ว.

ฉะนั้นจงมาหาเราและเจ้าจะได้รับการช่วยให้รอด; เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเว้นแต่เจ้าจะรักษาบัญญัติของเรา, ซึ่งเราบัญชาเจ้าในเวลานี้, ไม่ว่าในกรณีใดเจ้าจะเข้าไปในอาณาจักรแห่งสวรรค์ไม่ได้.

ตามจริง, ตามจริงแล้ว, เราท้าวกับเจ้า, เราบันซาให้เจ้าเป็นแสงสว่างของผู้นับพอกัน. เมืองที่ตั้งอยู่เทียงเนินพูจะถูกรับจับไว้ไม่ได้.

จึ่งเบ้ง, ถิ่นจะต้ ทรบน แล้วเอิกระบุงมกรอมไ้บ้? บ่เลย, มิแต่จะต้มบ้นไ้เทียงบ่อนต้้งทรบน และ ม้นจะส่องแจ้งไปท้งทฤถิ่นที่้ในเรือนบ้น.

ส่นบ้นจ้งให้ ถวามสสะทอ้งของเจ้าส่องเข้บ้นต้้งท้อผู้นับพอกัน, เพื่อว่าพวกรเ้าจะเห็นกรณดีของเจ้า และถวอยบละมิแต่พระบิดาของเจ้าผู้สสะถิดอยู่ในสสะทอ้ง.

ย้าถิดว่าเรามันบ่เพื่อลิบล้าฎกิด และถ้อยถำของสาดสสะถา. เร้าบ่ได้มกรเพื่อลิบล้าฎ แต่เร้ามกรเพื่อเร็ดให้ม้นสิมบุน;

เพาะตามจริงแล้ว เร้าบกรเจ้าว่าเม่นแต่จุดท้ง ทลิดิดท้งท้งบ่ได้ถักทล้นไปจกรกิด, แต่ในเร้า ม้นได้สิมบุนแล้วท้งพิด.

และ จ้งเบ้ง, เร้าได้มกรกิด และพระบ้นยัดของพระบิดาของเร้าให้แก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้เข้ในเร้า, และเพื่อเจ้าจะกับใจจกรบกรของเจ้า, และเข้ามกรเร้าด้วย ใจที่ชอกช้ำ และด้วยวินยกรบ้นสำนกรถิด. จ้งเบ้ง, เจ้ามิพระบ้นยัดอยู่ต้้งท้อเจ้า, และ กิดสิมบุนแล้ว.

ส่นบ้น จ้งมกรเร้า และ เจ้าจะลอด; เพาะเร้าบกรกับเจ้าตามจริง, ว่าถ้าทกรเจ้าจะบ่ธักสกรบ้นยัดของเร้า ช้งเร้าบ้นซาเจ้าในเวลามัน บ่ว่าในกรละมิใดถักม, เจ้าจะเข้ไปในอกรกรสสะทอ้งบ่ได้.

21 Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

22 But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

23 Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

24 Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

25 Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

26 Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senine. And while ye are in prison can ye pay even one senine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

27 Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

เจ้าได้ยินแล้วว่าคนในสมัยโบราณกล่าวไว้, และมีเขียนไว้ต่อหน้าเจ้าด้วย, ว่าเจ้าจะไม่ฆ่า, และผู้ใดก็ตามที่จะฆ่าจะตกอยู่ในข้อหาของการพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้า;

แต่เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้ใดก็ตามที่โกรธพี่น้องของเขาจะตกอยู่ในข้อหาแห่งการพิพากษาของพระองค์. และผู้ใดก็ตามที่จะกล่าวกับพี่น้องของเขาว่า, เจ้าทมิ, ก็จะต้องตกอยู่ในข้อหาของสภา; และผู้ใดก็ตามที่จะกล่าว, เจ้าคนโง่, จะตกอยู่ในข้อหาของไฟนรก.

ฉะนั้น, หากเจ้าจะมาหาเรา, หรือปรารถนาจะมาหาเรา, และจำได้ว่าพี่น้องของเจ้ามีอะไรขัดเคืองอยู่กับเจ้า—

จงไปตามทางของเจ้าไปหาพี่น้องของเจ้า, และคืนดีกับพี่น้องของเจ้าเสียก่อน, และแล้วจึงมาหาเราด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, และเราจะรับเจ้า.

จงปรองดองกับปฏิปักษ์ของเจ้าโดยเร็วขณะที่เจ้าอยู่กับเขานบนเส้นทางเดียวกัน, เกลือกในเวลาใดเวลาหนึ่งเขาจะจับเจ้า, และเจ้าจะถูกพาเข้าเรือนจำ.

ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าจะไม่มีทางออกจากที่นั่นเลยจนกว่าเจ้าจะจ่ายหนี้สินในที่สุดท้าย. และขณะที่เจ้าอยู่ในเรือนจำเจ้าจะจ่ายแม้สินไหมหนึ่งได้หรือไม่? ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ไม่เลย.

ดูเถิด, คนสมัยโบราณเขียนไว้, ว่าเจ้าจะไม่ประพฤติดลวงประเวณี;

เจ้าได้ยินคำเจ้า ชั่งท้าวไว้ในสະໄໝບູຮານ ແລະ ມີຂຽນໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າອີກ, ວ່າຢ່າຂ້າຄົນ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ຂ້າຄົນ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກພິພາກສາລົງໂທດໂດຍພຣະເຈົ້າ;

ແຕ່ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດຈາກສານຂອງພຣະອົງ. ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເວົ້າກັບອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນວ່າ, ຄົນໂງ່ຈ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດຈາກສານສູງສຸດ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເວົ້າວ່າ, ຄົນບ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະມີໂທດເຖິງໄຟນະລົກ.

ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະມາຫາເຮົາ, ຫລືປາດຖະໜາທີ່ຈະມາຫາເຮົາ ແລະ ນຶກຂຶ້ນໄດ້ວ່າເຈົ້າມີຂໍ້ຂຸນເຄື່ອງກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າດ້ວຍເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງ—

ກໍໃຫ້ກັບໄປ ຄືນດີກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າເສຍກ່ອນ, ແລ້ວຈຶ່ງມາຫາເຮົາດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ ເຮົາຈະຮັບເອົາເຈົ້າ.

ຈຶ່ງຮັບປອງດອງກັບຄູ່ໂຈດຂອງເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ກາງທາງນາກັນ, ຢ້ານວ່າຄູ່ໂຈດຂອງເຈົ້າຈະມອບເຈົ້າໄວ້, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກສົ່ງເຂົ້າຄຸກ.

ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະອອກຈາກທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ໃຊ້ໜີ້ຈົນຄົບທຸກຊີໄນເສຍກ່ອນ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຢູ່ໃນຄຸກນັ້ນ ເຈົ້າຈະມີເງິນຈັກ ຊີໄນບໍ່ທີ່ຈະເອົາມາເປັນຄ່າໄຖ່ຕົວ? ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ບໍ່ເລີຍ.

ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຄົນໃນສະໄໝກ່ອນໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ, ຢ່າຫລິ້ນຊູສູ່ຜົວເມຍຜູ້ອື່ນ;

28 But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

29 Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

30 For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

31 It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

32 Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

33 And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

34 But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;

35 Nor by the earth, for it is his footstool;

36 Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair black or white;

37 But let your communication be Yea, yea; Nay, nay; for whatsoever cometh of more than these is evil.

แต่เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้ใดก็ตามที่มองดูหญิง, ด้วยตณหา ราคะในนาง, ก็ประพฤติดลวง ประเวณีในใจของตนแล้ว.

ดูเถิด, เราให้บัญญัติแก่เจ้า, ว่าอย่ายอมให้เรื่องเหล่านี้เข้ามาในใจเจ้า;

เพราะเป็นการดีกว่าที่เจ้าจะปฏิเสธตนจากเรื่องเหล่านี้, ซึ่งในการนี้เจ้าจะแบกกางเขนของเจ้า, แทนที่จะถูกโยนลงไปในนรก.

มีเขียนไว้, ว่าผู้ใดก็ตามที่จะหย่าภรรยาของเขา, ก็ให้เขาเขียนหนังสือหย่าให้นาง.

ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้ใดก็ตามที่จะหย่าภรรยาของเขา, เว้นแต่เพราะเหตุผิดประเวณีแล้ว, ย่อมเป็นเหตุให้นางประพฤติดลวงประเวณี; และผู้ใดที่จะแต่งงานกับนางซึ่งหย่าร้าง ย่อมประพฤติดลวงประเวณี.

และมีเขียนไว้อีก, เจ้าจะไม่สาบานเท็จ, แต่จะปฏิบัติคำปฏิญาณของเจ้าต่อพระเจ้า;

แต่ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, อย่าสาบานเลย; ทั้งอย่าอ้างสวรรค์, เพราะนั่นเป็นพระราชบัลลังก์ของพระเจ้าเป็นเจ้า;

หรืออย่าอ้างแผ่นดินโลก, เพราะนั่นเป็นที่รองพระบาทของพระองค์;

ทั้งเจ้าจะไม่สาบานโดยอ้าง ศีรษะของเจ้า, เพราะเจ้าทำให้ผมสักเส้นหนึ่งดำหรือขาวไม่ได้;

แต่จงให้การสื่อสารของเจ้าเป็นใช่, ใช่; ไม่ใช่, ไม่ใช่; เพราะอะไรก็ตามที่ออกมาจากสิ่งที่เกินกว่านี้เป็นความชั่ว.

แต่เรากล่าวกับเจ้าว่า, ผู้ใดก็ตามที่ทดลองเบี่ยงแม่มียิ่งด้วย ความโลภในยิغبั้น, ผู้นั้นก็ได้กลืนขี้ในใจของตบแล้ว.

จึงเบี่ยง, เราให้บัญญัติแก่เจ้า, ว่าอย่ายอมให้เลื่องเตลานั้นเข้ามาในใจของเจ้าเลย;

เพราะว่ามันจะเป็นการดีกว่าที่เจ้าจะปฏิเสธตนจากสิ่งเหล่านี้, ซึ่งในการนี้เจ้าจะได้แบกไม้กางเขนของเจ้าเอง แทนที่เจ้าจะถูกโยนลงสู่บลิ.

มันมีຂຽນໄວ້, ວ່າຖ້າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະປະຮ້າງເມຍຂອງຕົນ ກໍໃຫ້ເຮັດໜັງສືຢ່າຮ້າງໃຫ້ນາງ.

ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະ ປະຖິ້ມເມຍຂອງຕົນ ນອກຈາກເພາະຜິດຖານ ຫລືນຊື່, ຍ່ອມເປັນເຫດໃຫ້ນາງ ມີຊື່; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຈະແຕ່ງງານກັບນາງຊຶ່ງຖືກຢ່າ ຍ່ອມເປັນຊື່.

ແລະ ມັນມີຂຽນໄວ້ອີກວ່າ, ຢ່າສາບານເທັດ, ແຕ່ໃຫ້ປະຕິບັດ ຄໍາສາບານຂອງເຈົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

ແຕ່ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ຢ່າ ສາບານເລີຍ; ທັງຢ່າຮ້າງສະຫວັນ, ເພາະວ່າມັນເປັນພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ;

ຫລື ຢ່າຮ້າງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພາະວ່າມັນເປັນທີ່ຮອງພຣະບາດຂອງພຣະອົງ;

ທັງຢ່າສາບານໂດຍອ້າງເຖິງຫົວຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຜົມເສັ້ນໜຶ່ງກັບເປັນດໍາ ຫລື ຂາວບໍ່ໄດ້;

ແຕ່ຈົ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄໍາຂອງເຈົ້າເປັນດັ່ງນີ້, ແມ່ນກໍໃຫ້ວ່າແມ່ນ; ບໍ່ແມ່ນກໍໃຫ້ວ່າບໍ່ແມ່ນ; ເພາະຄໍາເວົ້າເກີນນີ້ໄປມາຈາກຄວາມຊົ່ວ.

38 And behold, it is written, an eye for an eye, and a tooth for a tooth;

39 But I say unto you, that ye shall not resist evil, but whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also;

40 And if any man will sue thee at the law and take away thy coat, let him have thy cloak also;

41 And whosoever shall compel thee to go a mile, go with him twain.

42 Give to him that asketh thee, and from him that would borrow of thee turn thou not away.

43 And behold it is written also, that thou shalt love thy neighbor and hate thine enemy;

44 But behold I say unto you, love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them who despitefully use you and persecute you;

45 That ye may be the children of your Father who is in heaven; for he maketh his sun to rise on the evil and on the good.

46 Therefore those things which were of old time, which were under the law, in me are all fulfilled.

47 Old things are done away, and all things have become new.

48 Therefore I would that ye should be perfect even as I, or your Father who is in heaven is perfect.

และดูเถิด, มีเขียนไว้, ตาต่อตา, และฟันต่อฟัน;

แต่เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าจะไม่ต่อต้านความชั่ว, แต่ผู้ใดก็ตามที่ตบแก้มขวาของเจ้า, จงหันอีกข้างหนึ่งให้เขาด้วย;

และหากคนใดจะฟ้องเจ้าที่ศาล และเอาเสื้อของเจ้าไป, จงให้เขาเอาเสื้อคลุมของเจ้าไปด้วย;

และผู้ใดก็ตามที่จะบีบบังคับเจ้าให้ไปหนึ่งไมล์, จงไปกับเขาสองไมล์.

จงให้แก่คนที่ขอเจ้า, และจากคนที่ขอยืมเจ้าจงอย่าหนี.

และดูเถิดมีเขียนไว้ด้วย, ว่าจงรักเพื่อนบ้านของเจ้าและเกลียดศัตรูของเจ้า;

แต่ดูเถิดเรากล่าวแก่เจ้า, จงรักศัตรูของเจ้า, จงอวยพรคนที่สาปแช่งเจ้า, จงทำดีต่อคนที่เกลียดเจ้า, และสวดอ้อนวอนให้คนที่ใช้เจ้าอย่างดูหมิ่นและข่มเหงเจ้า;

เพื่อเจ้าจะได้เป็นลูกของพระบิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์; เพราะพระองค์ทรงทำให้ดวงอาทิตย์ขึ้นบนคนชั่วและบนคนดี.

ฉะนั้นเรื่องเหล่านี้ซึ่งเป็นของสมัยโบราณ, ซึ่งอยู่ภายใต้กฎ, จึงสมบูรณ์ทั้งหมดในเรา.

เรื่องเก่าหมดไป, และทุกเรื่องกลับเป็นเรื่องใหม่.

ฉะนั้นเราอยากให้เจ้าดีพร้อมแม้ดังเรา, หรือพระบิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์ทรงดีพร้อม.

และ จົງເບິ່ງ, ມັນມີຂຽນໄວ້ວ່າ, ຕາຕໍ່ຕາ, ແລະ ແຂ້ວຕໍ່ແຂ້ວ;

ແຕ່ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຢ່າ ຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຊົ່ວ, ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຕີບເກັມເບື້ອງຂວາຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງ ປິ່ນເກັມເບື້ອງຊ້າຍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນນຳອີກ;

ແລະ ຖ້າຄົນໃດຢາກຟ້ອງສານເອົາເສື້ອຊັ້ນໃນຂອງເຈົ້າ, ກໍຈົ່ງເອົາເສື້ອຊັ້ນນອກຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຂົາເໝືອນກັນ;

ແລະ ຖ້າຜູ້ໃດຈະບັງຄັບໃຫ້ເຈົ້າຍ່າງໄປໜຶ່ງຫລັກ, ກໍໃຫ້ເຈົ້າໄປກັບເຂົາເຖິງສອງຫລັກ.

ຈົ່ງ ໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ຂໍເຈົ້າ, ແລະ ຢ່າໄດ້ປິ່ນຫລັງໃສ່ຜູ້ຂໍຢືມເຈົ້າ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນມີຂຽນໄວ້ອີກ, ວ່າຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລະ ກຽດຊັງສັດຕູຂອງເຈົ້າ;

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງໃຫ້ພອນແກ່ຄົນທີ່ປ້ອຍດ່າເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດດີຕໍ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງ ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ໃຊ້ເຈົ້າຢ່າງໝົ່ນປະໝາດ ແລະ ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ;

ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນລູກຂອງພະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ປະທັບຢູ່ໃນສະຫວັນ; ເພາະພະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ດວງຕາເວັນຂຶ້ນສ້ອງແສງໃສ່ຄົນຊົ່ວ ແລະ ຄົນດີ.

ສະນັ້ນ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງເປັນຂອງສະໄໝກ່ອນ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນກົດ, ຈົ່ງສົມບູນທັງໝົດໃນເຮົາ.

ສິ່ງ ເກົ່າໝົດໄປ, ແລະ ທຸກສິ່ງເປັນຂອງໃໝ່.

ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຢາກໃຫ້ເຈົ້າ ດີພ້ອມຄືກັນກັບເຮົາ, ຫລື ພະບິດາຂອງເຈົ້າ ຜູ້ປະທັບຢູ່ໃນສະຫວັນຊົງດີພ້ອມ.

3 Nephi 13

- 1 Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.
- 2 Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.
- 3 But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;
- 4 That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.
- 5 And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.
- 6 But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

๓ นิไฟ ๑๓

ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรา กล่าวว่เราอยากให้เจ้าทำทานแก่ คนจน; แต่จงระวังอย่าทำทานของ เจ้าต่อหน้าคนเพื่อให้เขาเห็น; มิฉะนั้นเจ้าจะไม่มีรางวัลของพระ บิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ใน สวรรค์.

ฉะนั้น, เมื่อเจ้าจะทำทานของ เจ้าอย่าเป่าแตรไปข้างหน้าเจ้า, ตั้ง คนหน้าชื่อใจคดทำในบรรดาธรรม ศาลาและในถนน, เพื่อพวกเขาจะ ได้รับการสรรเสริญจากมนุษย์. ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, พวก เขามีรางวัลของพวกเขาอยู่.

แต่เมื่อเจ้าทำทานอย่าให้มือซ้าย ของเจ้ารู้ว่ามือขวาของเจ้าทำอะไร;

เพื่อทานของเจ้าจะเป็นไปอย่าง ลับ ๆ; และพระบิดาของเจ้าผู้ทรง เห็นลับ ๆ, พระองค์นั้นเองจะ ประทานรางวัลแก่เจ้าอย่างเปิดเผย.

และเมื่อเจ้าสวดอ้อนวอนจงอย่า ทำเหมือนกับคนหน้าชื่อใจคด, เพราะพวกเขาชอบสวดอ้อนวอน, โดยยืนที่ธรรมศาลาทั้งหลายและที่ มุมถนน, เพื่อจะมีคนเห็น. ตามจริง แล้วเรากล่าวแก่เจ้า, พวกเขามี รางวัลของพวกเขาอยู่.

แต่เจ้า, เมื่อเจ้าสวดอ้อนวอน, จงเข้าไปในห้องส่วนตัว, และเมื่อ ปิดประตูของเจ้าแล้ว, จงสวด อ้อนวอนพระบิดาของเจ้าผู้ทรง สถิตอยู่ลับ ๆ; และพระบิดาของ เจ้า, ผู้ทรงเห็นลับ ๆ, จะประทาน รางวัลแก่เจ้าอย่างเปิดเผย.

๓ นิไฟ ๑๓

ตามจริง, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวว่า เรา ยากให้เจ้า ใช้ทานแก่คนยากจน; แต่ จังจะระวังอย่าใช้ทานเพื่ออวดคนอื่น; เพราะถ้าเรดังอย่างนั้น เจ้าจะบ่ได้รับ ลางอันจากพระบิดาของเจ้า ผู้สถิต อยู่ในสวรรค์.

ฉะนั้น, เมื่อเจ้าใช้ทาน อย่าได้เป่าแตร ไปก่อนหน้าเจ้า, เหมือนดังคนหน้าชื่อใจ คดเถิดในท่ามมะสาลา และ ตาม ทะชนบททั้งหลาย, เพื่อใช้มีนุค สันละเสิน. ตามจริงแล้ว เรากล่าวกับเจ้า ว่า, พวกเจ้าได้รับลางอันของพวกเจ้า แล้ว.

แต่เมื่อเจ้าใช้ทาน อย่าให้มีซ้ายของ เจ้ารู้ว่ามือขวาของเจ้าทำอะไร;

เพื่อของทานของเจ้าจะเป็นไปอย่าง ลับ ๆ และ พระบิดาของเจ้าผู้เห็นในลับ จะให้รางวัลแก่เจ้าอย่างเปิดเผย.

และ เมื่อเจ้า อธิษฐาน จังอย่าเร็ด เหมือนคนหน้าชื่อใจคด, เพราะพวกเจ้า มักยืนอธิษฐานในท่ามมะสาลา และ ตามแะทะชนบท, เพื่อผู้คนอื่นจะได้เห็น พวกเจ้า. ตามจริงแล้ว เรากล่าวกับเจ้า ว่า, พวกเจ้าได้รับลางอันของพวกเจ้า แล้ว.

แต่เวลาเจ้าอธิษฐาน, จังเข้าไปใน ห้อง และ เมื่อเจ้าปิดประตูแล้ว, จัง อธิษฐานหาพระบิดาของเจ้าผู้สถิต อยู่ในที่ลับ; และ พระบิดาของเจ้าผู้ เห็นในที่ลับจะให้รางวัลแก่เจ้าอย่างเปิดเผย.

7	But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.	แต่เมื่อเจ้าสวดอ้อนวอน, อย่าใช้คำพูดซ้ำ ๆ ที่ไร้ประโยชน์, ดังคนนอกศาสนา, เพราะคนพวกนั้นคิดว่าจะมีผู้ได้ยินเพราะการพูดมาก ๆ ของพวกเขา.	แต่เมื่อเจ้าอธิษฐาน, อย่าเจ้าซ้ำคำเก่า, เหมือนดังคนนอกศาสนา, เพราะว่าพวกเขาเชื่อถือว่าพวกเขาจะได้รับความยินยอม.
8	Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.	ฉะนั้นเจ้าอย่าเป็นเหมือนกับคนพวกนั้น, เพราะพระบิดาของเจ้าทรงรู้สิ่งที่เจ้าขาดก่อนเจ้าขอพระองค์.	ฉะนั้น อย่าเร่งรีบขอ, เพราะว่าพระบิดาของเจ้า รู้ในสิ่งที่เจ้าต้องการก่อนที่เจ้าจะขอร้อง.
9	After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.	ฉะนั้นเจ้าจงสวดอ้อนวอนตามวิธีนี้ : พระบิดาของพวกข้าพระองค์ ผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์, ขอพระนามของพระองค์ทรงเป็นที่สักการะ.	ฉะนั้น ตามวิธีนี้ เจ้าจงอธิษฐาน: โอ้ พระบิดาของข้าพระองค์ผู้สถิตอยู่ในสวรรค์, ขอพระนามของพระองค์เป็นที่ยกย่อง.
10	Thy will be done on earth as it is in heaven.	ขอให้พระประสงค์ของพระองค์เป็นไปบนแผ่นดินโลกดังที่เป็นไปในสวรรค์.	ขอให้พระประสงค์ของพระองค์เป็นไปในแผ่นดินโลกเหมือนดังที่เป็นไปในสวรรค์.
11	And forgive us our debts, as we forgive our debtors.	และขอทรงให้อภัยหนี้แก่พวกข้าพระองค์, ดังที่พวกข้าพระองค์ให้อภัยหนี้แก่ลูกหนี้ของพวกข้าพระองค์.	และ ขอเจ้าให้อภัยหนี้แก่ข้าพระองค์เหมือนดังที่ข้าพระองค์ให้อภัยหนี้แก่ผู้ที่ยกย่อง.
12	And lead us not into temptation, but deliver us from evil.	และขอทรงนำพวกข้าพระองค์มิให้ไปสู่การล่อลวง, แต่ขอทรงปลดปล่อยพวกข้าพระองค์จากความชั่ว.	และ ขออย่าพาข้าพระองค์เข้าไปในทางทดลอง, แต่ขอเจ้าให้ข้าพระองค์พ้นจากความชั่ว.
13	For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.	เพราะอาณาจักร, และเดชานุภาพ, และรัศมีภาพเป็นของพระองค์, ตลอดกาล. เอเมน.	เพราะอาณาจักร, และ อำนาจ, และ ลัทธิธรรม, เป็นของพระองค์ ตลอดไป. อาเมน.
14	For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;	เพราะ, หากเจ้าให้อภัยความผิดแก่มนุษย์ พระบิดาในสวรรค์ของเจ้าจะทรงให้อภัยแก่เจ้าด้วย;	เพราะว่า, ถ้าหากเจ้าให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน พระบิดาในสวรรค์ของเจ้าก็จะให้อภัยแก่เจ้าด้วย;
15	But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.	แต่หากเจ้าไม่ให้อภัยความผิดแก่มนุษย์ พระบิดาของเจ้าจะไม่ทรงให้อภัยความผิดแก่เจ้าด้วย.	แต่ถ้าหากเจ้าไม่ให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน พระบิดาของเจ้าก็จะไม่ให้อภัยแก่เจ้าด้วย.

16 Moreover, when ye fast be not
as the hypocrites, of a sad counte-
nance, for they disfigure their
faces that they may appear unto
men to fast. Verily I say unto you,
they have their reward.

ยิ่งกว่านั้น, เมื่อเจ้าอดอาหาร
อย่าเป็นดังคนหน้าซื่อใจคด, ที่มี
สีหน้าโศกเศร้า, เพราะพวกนั้น
ทำให้สีหน้าของตนไม่ดีเพื่อพวก
เขาจะให้มนุษย์รู้ว่าพวกเขาอด
อาหาร. ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่
เจ้า, พวกเขามิรางวัลของพวกเขา
อยู่.

ຍັງໄປກວ່ານັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າ ຖືສິນອົດເຂົ້າ
ຢ່າເຮັດໜ້າເສົ້າໝອງເໝືອນດັ່ງຄົນໜ້າຊື່
ໃຈຄົດ, ເພາະພວກເຂົາເຮັດໜ້າເສົ້າໝອງ
ເພື່ອຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນວ່າ ພວກເຂົາຖື
ສິນອົດເຂົ້າ. ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ
ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງພວກເຂົາ
ແລ້ວ.

17 But thou, when thou fastest,
anoint thy head, and wash thy
face;

แต่เจ้า, เมื่อเจ้าอดอาหาร, เจ้า
จงเจิมน้ำมันบนศีรษะ, และล้าง
หน้า;

ແຕ່ເວລາເຈົ້າຖືສິນອົດເຂົ້າ, ຈົ່ງລ້າງໜ້າ,
ແລະ ເອົານໍ້າມັນທາຫົວຂອງເຈົ້າ;

18 That thou appear not unto men
to fast, but unto thy Father, who is
in secret; and thy Father, who
seeth in secret, shall reward thee
openly.

เพื่อเจ้าจะไม่ดูเหมือนว่าอด
อาหารต่อผู้คน, ทว่าต่อพระบิดา
ของเจ้า, ผู้ทรงสถิตอยู่ลับ ๆ; และ
พระบิดาของเจ้า, ผู้ทรงเห็นลับ ๆ,
จะประทานรางวัลให้เจ้าอย่างเปิดเผย.

ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄົນເຫັນວ່າເຈົ້າຖືສິນອົດເຂົ້າ,
ແຕ່ໃຫ້ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນ ທີ່
ລັບເຫັນ, ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ ຜູ້ເຫັນ
ຢູ່ໃນທີ່ລັບຈະໂຜດປະທານລາງວັນໃຫ້ແກ່
ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

19 Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

อย่าสะสมทรัพย์ไว้เพื่อตนบน
แผ่นดินโลก, ที่ซึ่งแมลงกินผ้าและ
สนิมจะทำลาย, และไข่มอยจะบุก
เข้ามาลักไป;

ຢ່າຮີບໂຮມຊັບສົມບັດສຳລັບຕົນໄວ້ໃນ
ໂລກ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນມອດ ແລະ ຂີ້ໜ້ຽງກັດ
ກິນໄດ້, ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ໂຈນເຈາະເຂົ້າລັກ
ເອົາໄດ້;

20 But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

แต่จงสะสมทรัพย์ไว้เพื่อตนใน
สวรรค์, ที่ซึ่งแมลงกินผ้าและสนิม
จะไม่ทำลาย, และที่ซึ่งขโมยจะไม่
บุกเข้ามาลักไป.

ແຕ່ຈົ່ງຮີບໂຮມ ຊັບສົມບັດສຳລັບຕົນໄວ້
ໃນສະຫວັນ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນມອດ ແລະ ຂີ້
ໜຽງກັດກິນບໍ່ໄດ້, ແລະ ທັງໂຈນຈະເຈາະ
ແລະ ລັກເອົາໄປບໍ່ໄດ້.

21 For where your treasure is,
there will your heart be also.

เพราะทรัพย์สินของเจ้าอยู่ที่ไหน,
ใจของเจ้าจะอยู่ที่นั่นด้วย.

ເພາະວ່າຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າຢູ່ບ່ອນໃດ,
ໃຈຂອງເຈົ້າກໍຢູ່ບ່ອນນັ້ນຕົກັນ.

22 The light of the body is the eye;
if, therefore, thine eye be single,
thy whole body shall be full of
light.

แสงสว่างของร่างกายคือ ดวงตา; ฉะนั้น, หาก, ดวงตาของ เจ้าเป็นหนึ่ง, ทั้งร่างของเจ้าจะเต็มไปด้วยแสงสว่าง.

ດວງສະຫວ່າງຂອງຮ່າງກາຍຄືຕາ;
ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກຕາຂອງເຈົ້າເປັນໜຶ່ງ,
ໝົດທັງຮ່າງຂອງເຈົ້າກໍຈະເຕັມໄປດ້ວຍ
ແສງສະຫວ່າງ.

23 But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

แต่หากดวงตาของเจ้าชู้, ทั้ง
ร่างของเจ้าจะเต็มไปด้วยความมืด.
ฉะนั้น, หาก, แสงสว่างที่อยู่ในเจ้า
เป็นความมืดแล้ว, ความมืดนั้นจะ
ใหญ่หลวงเพียงใด !

ແຕ່ຖ້າຫາກຕາຂອງເຈົ້າຊົ່ວ, ໝົດທັງ
ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ມືດ. ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກແສງສະຫວ່າງທີ່
ຢູ່ໃນຕົວຂອງເຈົ້າມືດໄປ, ຄວາມມືດນັ້ນຈະ
ໃຫຍ່ຫລວງພຽງໃດນັ້ນ!

24 No man can serve two masters;
for either he will hate the one and
love the other, or else he will hold
to the one and despise the other.
Ye cannot serve God and
Mammon.

25 And now it came to pass that
when Jesus had spoken these
words he looked upon the twelve
whom he had chosen, and said
unto them: Remember the words
which I have spoken. For behold,
ye are they whom I have chosen to
minister unto this people.
Therefore I say unto you, take no
thought for your life, what ye
shall eat, or what ye shall drink;
nor yet for your body, what ye
shall put on. Is not the life more
than meat, and the body than rai-
ment?

26 Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

27 Which of you by taking
thought can add one cubit unto
his stature?

28 And why take ye thought for
raiment? Consider the lilies of the
field how they grow; they toil not,
neither do they spin;

29 And yet I say unto you, that
even Solomon, in all his glory,
was not arrayed like one of these.

30 Wherefore, if God so clothe the
grass of the field, which today is,
and tomorrow is cast into the
oven, even so will he clothe you, if
ye are not of little faith.

ไม่มีผู้ได้รับใช้นายสองคนได้;
เพราะเขาจะเกลียดคนหนึ่งและรัก
อีกคนหนึ่ง, หรือเขาจะยึดคนหนึ่ง
และดูหมิ่นอีกคนหนึ่ง. เจ้าจะรับใช้
พระผู้เป็นเจ้าพร้อมกับความ
ร่ำรวยไม่ได้.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือเมื่อพระเยซูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้แล้วพระองค์ทรงมองดูคนสิบสองคนที่พระองค์ทรงเลือกไว้, และตรัสกับพวกท่านว่า : จงจำถ้อยคำซึ่งเราพูด. เพราะดูเถิด, เจ้าคือผู้ที่เราเลือกไว้ปฏิบัติต่อคนเหล่านี้. ฉะนั้นเรากล่าวแก่เจ้า, อย่าคิดถึงชีวิตของเจ้า, ว่าเจ้าจะกินอะไร, หรือเจ้าจะดื่มอะไร, หรือไม่คิดแม้สำหรับร่างกายของเจ้า, ว่าจะสวมใส่อะไร. ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าเนื้อ, และร่างกายยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่มมิใช่หรือ ?

จงดุสดีรียกในอากาศ, เพราะมัน
 ไม่หว่าน, ทั้งมันไม่เก็บเกี่ยวหรือ
 รวมไว้ในยุ้ง; กระนั้นพระบิดาบน
 สวรรค์ของเจ้ายังทรงเลี้ยงดูมัน.
 เจ้าไม่ตีกว่ามันมากหรือ?

ใครในพวกเจ้าเพียงแค่คิดก็จะ
เพิ่มความสูงได้สักหนึ่งคิวบิตเล่า ?

และเหตุใดเจ้าจึงคิดถึงเครื่อง
นุ่งห่มเล่า? จงพิจารณาพลับพลึง
ในทุ่งว่ามันเติบโตอย่างไร; มันไม่
ทำงาน, ทั้งไม่ปั้นด้าย;

และกระนั้นเรายังกล่าวแก่เจ้า,
แม่แต่ซาโลมอน, ในความรุ่งโรจน์
ทั้งหมดของเขา, ก็มิได้รับการ
ตกแต่งเหมือนต้นไม้เหล่านี้สักต้น.

ดังนั้น, หากพระผู้เป็นเจ้าทรง
แต่งหญ้าในทุ่ง, ซึ่งวันนี้เป็นอยู่,
และพรุ้งนี้โยนเข้าเตาไฟ, แม้เช่น
นั้นพระองค์ก็จะทรงแต่งเจ้า, หาก
เจ้าไม่ต้อยในศรัทธา.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເປັນ ຂ້າໃຊ້ຂອງສອງ
ເຈົ້າ ບ່ວງສອງນາຍໄດ້; ເພາະລາວຈະຊົງ
ນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ໄປຮັກນາຍຜູ້ນັ້ນ, ຫລື ຈະ
ນັບຖືນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ໝິ່ນປະໝາດນາຍຜູ້
ນັ້ນ. ເຈົ້າຈະເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງເງິນຄຳພ້ອມກັນບໍ່ໄດ້.

ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ,
ພຣະອົງກໍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຄົນສືບສອງຄົນຜູ້
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ ແລະ ກ່າວກັບພວກ
ເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງຈຳຄຳເວົ້າ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເວົ້າມາ
ນັ້ນ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້
ເລືອກໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ ປະຕິບັດສາດສະໜາ
ກິດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ສະນັ້ນ ເຮົາກ່າວກັບ
ເຈົ້າວ່າ ຢ່າ ຄິດເຖິງຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າ
ຈະກິນຫຍັງ, ຫລື ເຈົ້າຈະດື່ມຫຍັງ; ແລະ
ຢ່າຄິດເຖິງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າຈະນຸ່ງ
ຫຍັງ. ຊີວິດກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າອາຫານບໍ່ແມ່ນ
ບໍ່, ແລະ ຮ່າງກາຍກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຄື່ອງນຸ່ງ
ຫົມບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ຈົ່ງເບິ່ງ ນົກໃນອາກາດ, ມັນບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ,
ທັງມັນບໍ່ໄດ້ກ່ຽວ ຫລື ບໍ່ໄດ້ເຕົ້າໂຮມໃສ່ເສົ້າ
ໄວ້; ແຕ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຈົ້າຍັງ
ສ້ຽງດູມັນ. ເຈົ້າປະເສີດຫລາຍກວ່ານົກບໍ່
ແມ່ນບໍ?

ໃຜໃນເຈົ້າເມື່ອຄິດເອົາ ຈະສາມາດເພີ່ມ
ຄວາມສຸກຈັກສອກໜຶ່ງໃຫ້ຕົນເອງໄດ້ບໍ່?

ແລະ ເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງຄິດເຖິງເຄື່ອງນຸ່ງ
ຫົ່ມ? ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງດອກໄມ້ໃນທົ່ງ ວ່າ
ມັນເຕີບໂຕຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ? ມັນບໍ່ໄດ້ທຳ
ງານ, ທັງບໍ່ໄດ້ເຂັ້ມຝ້າຍ;

ແລະ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຖິງແມ່ນ
ໂຊໂລໂມນໃນຄວາມສະຫງ່າລາສີທັງໝົດ
ຂອງລາວ ກໍຍັງບໍ່ໄດ້ທົ່ງເຄື່ອງງາມເທົ່າກັບ
ດອກໄມ້ເຫລົ່ານີ້ດອກໜຶ່ງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຫຍ້າ
ໃນທົ່ງຢ່າງນັ້ນ, ຊຶ່ງເປັນຢູ່ມື້ນີ້ ແລະ ມັ້ໜ້າ
ຕ້ອງຖືກໂຍນຖິ້ມໃສ່ເຕົາໄຟ, ພຣະອົງກໍຈະ
ແຕ່ງເຈົ້າເຊັ່ນນັ້ນ ຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ນ້ອຍໜ້າ
ໃນສັດທາ.

- 31 Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed? ຈະນັ້ນຢ່າຄິດ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ເຮົາຈະກິນອະໄວ້ ? ຫຼື, ເຮົາຈະດື່ມອະໄວ້ ? ຫຼື, ເຮົາຈະແຕ່ງກາຍດ້ວຍອະໄວ້ ? ສະນັ້ນ ຢ່າຄິດໂດຍກ່າວວ່າ ຈະກິນຫຍັງ? ຫລື ດື່ມຫຍັງ? ຫລື ນຸ່ງຫົ່ມຫຍັງ?
- 32 For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things. ເພາະພະບິດານສາວຣະບາດຂອງເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງທັງໝົດນີ້. ເພາະພະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງທັງໝົດນີ້.
- 33 But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you. ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງແຂ່ງຂັນຫາອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພະອົງເສຍກ່ອນ, ແລ້ວພະອົງຈະເພີ່ມສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງສະແຫວງຫາ ອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພະອົງເສຍກ່ອນ, ແລ້ວພະອົງຈະເພີ່ມສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.
- 34 Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof. ຈະນັ້ນຢ່າຄິດເຖິງມື້ອື່ນ, ເພາະມື້ອື່ນຈະຄິດເຖິງເລື່ອງຂອງມັນເອງ. ມື້ໜຶ່ງກໍພຽງພໍແລ້ວກັບຄວາມຊົ່ວຂອງມື້ນັ້ນ. ຈະນັ້ນຢ່າຄິດເຖິງມື້ອື່ນ, ເພາະມື້ອື່ນຈະຄິດເຖິງເລື່ອງຂອງມັນເອງ. ມື້ໜຶ່ງກໍພຽງພໍແລ້ວກັບຄວາມຊົ່ວຂອງມື້ນັ້ນ.

3 Nephi 14

- 1 And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.
- 2 For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.
- 3 And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?
- 4 Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?
- 5 Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.
- 6 Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.
- 7 Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.
- 8 For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

๓ นิไฟ ๑๔

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือเมื่อพระเยซูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้แล้วพระองค์ทรงหันไปทางฝูงชนอีก, และทรงเผยพระโอษฐ์กับพวกเขาอีก, โดยตรัสว่า : ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, อย่าตัดสิน, เพื่อเจ้าจะไม่ถูกตัดสิน.

เพราะด้วยการตัดสินใดที่เจ้าตัดสิน, เจ้าจะถูกตัดสิน; และด้วยมาตรใดที่เจ้าวัด, ก็จะทำมาวัดเจ้าเช่นกัน.

และเหตุใดเจ้าจึงมองเห็นผงที่อยู่ในดวงตาพี่น้องของเจ้า, แต่หาพิจารณาที่ท่อนไม้ที่อยู่ในดวงตาของตนเองไม่?

หรือเจ้าจะกล่าวแก่พี่น้องของเจ้าได้อย่างไรเล่าว่า : จงให้ข้าพเจ้าเช็ดผงออกจากดวงตาของท่าน—และดูเถิด, มีท่อนไม้อยู่ในดวงตาของเจ้าเอง?

เจ้าคนหน้าซื่อใจคด, เอาท่อนไม้ออกจากดวงตาของเจ้าเองเสียก่อน; และแล้วเจ้าจะมองเห็นชัดเพื่อเอาผงออกจากดวงตาพี่น้องของเจ้า.

อย่าให้สิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์แก่สุนัข, ทั้งอย่าโยนไข่มุกของเจ้าให้สุกร, เกลือกมันจะเหยียบย่ำไว้ใต้เท้า, และหันกลับมาอีกและทำร้ายเจ้า.

ขอ, แล้วเจ้าจะได้รับ; หา, แล้วเจ้าจะพบ; เคาะ, และจะเปิดมันให้เจ้า.

เพราะทุกคนที่ขอ, ย่อมได้รับ; และคนที่หา, ย่อมพบ; และแก่ผู้ที่เคาะ, มันจะเปิดให้.

๓ นิไฟ ๑๔

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เมื่อพระเยซูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้แล้ว พระองค์ได้หันไปทางฝูงชนอีก, และได้เปิดปากท้าวทักกับพวกเฮาอีก, มีความว่า: ตามจริง, ตามจริงแล้ว, เราท้าวทักกับเจ้า, อย่าท้าวทักผู้อื่น, เพื่อเจ้าจะไม่ถูกท้าวทัก.

เพราะสิ่งใดที่เจ้าเอามาท้าวทักผู้อื่น, เจ้าก็จะถูกท้าวทักในสิ่งนั้น; และ เจ้าตวงผู้อื่นด้วยถ้วยตวงอันใด, เจ้าก็จะถูกตวงด้วยถ้วยตวงอันนั้นถึงกัน.

และ เป็นที่ยังเจ้าจึงทลวงเห็น ขี้เถย้อยที่อยู่ในตาของพี่น้องของเจ้า, แต่ไม่ทักทอนที่อยู่ในตาของเจ้า, เจ้าไม่รู้สิ?

ทลสิ เจ้าจะเข้ากับพี่น้องของเจ้าได้ แนวใดว่า: ให้ข้อย่อยขี้เถย้อยออกจากตาเจ้าเถาะ—และ จึ่งแบ่ง, ไม่ทักทอนอยู่ในตาของเจ้า?

เจ้าถิ่นซื่อใจคด, จึ่งเอาไม้ทักทอนออกจากตาของเจ้าเสียก่อน; แล้วเจ้าจึงจะเห็นได้ถึก เพื่อจะได้ข้อย่อยขี้เถย้อยออกจากตาของพี่น้องของเจ้า.

อย่าเอาของดี ปะเสียดให้หมา, อย่าโยนไข่มุกใส่ต่อหน้าหมู, ป่านว่ามันจะยุบยับเสีย และ จะถ่าถินมาขับเจ้าน้ำอีก.

จึ่ง หนักข, แล้วเจ้าจะได้รับ; จึ่ง หนักขออก, แล้วเจ้าจะพบ; จึ่ง หนักขเถาะ, แล้วจะมีผู้ไขปะตุให้.

เพราะว่าทุกคนที่หนักข, จะได้รับ; และ ทุกคนที่หนักขออก, จะพบ; และ ทุกคนที่หนักขเถาะ, จะมีผู้ไขปะตุให้.

- 9 Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?
- 10 Or if he ask a fish, will he give him a serpent?
- 11 If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?
- 12 Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.
- 13 Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;
- 14 Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.
- 15 Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.
- 16 Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?
- 17 Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.
- 18 A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a corrupt tree bring forth good fruit.
- 19 Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.
- หรือมีคนใดเล่าในพวกเจ้า, ซึ่ง, หากบุตรขอขนมปัง, เจ้าจะให้ก้อนหิน ?
- หรือหากขอปลา, เขาจะให้งู ?
- เมื่อเป็นดังนั้น, โดยที่ชั่ว, หากเจ้ารู้ว่าจะให้ของชั่วๆ แก่ลูกๆ อย่างไรแล้ว, พระบิดาของเจ้า ผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์จะประทานสิ่งดี ๆ ให้คนที่ทูลขอพระองค์ มากกว่านั้นสักเพียงใด ?
- ฉะนั้น, ทุกสิ่งไม่ว่าอะไรก็ตามที่เจ้าอยากให้มนุษย์ทำกับเจ้า, เจ้าจงทำเช่นนั้นกับพวกเขา, เพราะนี่เป็นกฎและศาสดาพยากรณ์.
- เจ้าจงเข้าทางประตูคับแคบ; เพราะกว้างคือประตู, และกว้างขวางคือทาง, ซึ่งนำไปสู่ความพินาศ, และมีคนเป็นอันมากที่ไปทางนั้น;
- เพราะคับแคบคือประตู, และแคบคือทาง, ซึ่งนำไปสู่ชีวิต, และมีน้อยคนที่พบ.
- จงระวังศาสดาพยากรณ์ปลอม, ผู้จะมาหาเจ้าในเครื่องนุ่งห่มของแกะ, แต่ภายในพวกเขาเป็นสุนัขป่าที่หิวโหย.
- เจ้าจะรู้จักพวกเขาด้วยผลของพวกเขา. มนุษย์จะเก็บองุ่นจากกอหนาม, หรือเก็บมะเดื่อจากต้นหนามได้หรือไม่ ?
- แม้กระนั้นต้นไม้ดีทุกต้นย่อมออกผลดี; แต่ต้นไม้มีโรคย่อมออกผลชั่ว.
- ต้นไม้ดีจะออกผลชั่วไม่ได้, ทั้งต้นไม้มีโรคจะออกผลดีไม่ได้.
- ต้นไม้ทุกต้นที่ไม่ออกผลดีย่อมถูกโค่น, และโยนเข้าไปในไฟ.
- ทลิว มีผู้ใดแต่ในพวกเจ้าที่ ถ้าหากลูกของถินขี้เจ้าปั่นป่วน, พ่จะเอาก้อนหินใช้บ่?
- ทลิว ถ้าหากลูกของถินขี้ปา, พ่จะเอางูใช้บ่?
- ເຫດສະນັ້ນ, ເຈົ້າຜູ້ເປັນຄົນຊົ່ວກໍຍັງຮູ້ຈັກເອົາຂອງດີໃຫ້ລູກຂອງຕົນ, ແລ້ວພະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນຈະປະທານຂອງດີໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ທຸນຊໍາກພຣະອົງຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຈັກເທົ່າ?
- ສະນັ້ນ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຢາກໃຫ້ມະນຸດເຮັດກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຊັ້ນນັ້ນກັບພວກເຂົາ, ເພາະນີ້ຄືກົດ ແລະ ສາດສະດາ.
- ຈຶ່ງເຂົ້າໄປທາງ ປະຕູຄັບ; ເພາະວ່າປະຕູກວ້າງຂວາງ ແລະ ທາງກໍ ກວ້າງຂວາງຈະນຳໄປຫາຄວາມພິນາດ, ແລະ ມີຫລາຍຄົນເຂົ້າໄປໃນທາງນັ້ນ.
- ເພາະວ່າ ປະຕູທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດກໍຄັບ, ແລະ ທາງກໍ ແຄບ, ແລະ ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ພົບທາງນີ້.
- ຈຶ່ງລະວັງ ສາດສະດາປອມ, ຜູ້ທີ່ປອມຕົວຄືແກະມາຫາເຈົ້າ, ແຕ່ພາຍໃນເຂົາເປັນໝາໄມຕົວຮ້າຍ.
- ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກເຂົາໂດຍໝາກຜົນຂອງເຂົາ. ຜູ້ຄົນຈະເກັບໝາກອະງຸ່ນຈາກເຄືອໝາກບໍ່, ຫລື ເກັບໝາກເຄືອຈາກຕົ້ນໝາກບໍ່?
- ດັ່ງນັ້ນ ຕົ້ນໄມ້ດີທຸກຕົ້ນຍ່ອມເກີດໝາກຜົນດີ; ແຕ່ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ດີຍ່ອມເກີດໝາກຜົນບໍ່ດີ.
- ຕົ້ນດີຈະເກີດໝາກຜົນບໍ່ດີບໍ່ໄດ້, ຫລື ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ດີຈະເກີດໝາກຜົນດີບໍ່ໄດ້.
- ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ ບໍ່ເກີດໝາກຜົນດີຕ້ອງຖືກໂຄ່ນລົງ, ແລະ ຖືກໂຍນເຂົ້າໃນກອງໄຟເສຍ.

- 20 Wherefore, by their fruits ye shall know them.
- 21 Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father who is in heaven.
- 22 Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we not prophesied in thy name, and in thy name have cast out devils, and in thy name done many wonderful works?
- 23 And then will I profess unto them: I never knew you; depart from me, ye that work iniquity.
- 24 Therefore, whoso heareth these sayings of mine and doeth them, I will liken him unto a wise man, who built his house upon a rock—
- 25 And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not, for it was founded upon a rock.
- 26 And every one that heareth these sayings of mine and doeth them not shall be likened unto a foolish man, who built his house upon the sand—
- 27 And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell, and great was the fall of it.
- ดังนั้น, โดยผลของมันเจ้าจะรู้จักมัน.
- มิใช่ทุกคนที่กล่าวแก่เรา, พระเจ้า, พระเจ้า, จะเข้าในอาณาจักรแห่งสวรรค์; แต่คือคนที่ทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์.
- หลายคนจะกล่าวแก่เราในวันนั้นว่า : พระเจ้า, พระเจ้า, พวกข้าพระองค์มิได้พยากรณ์ในพระนามของพระองค์หรือ, และในพระนามของพระองค์ขับเหล่ามาร, และในพระนามของพระองค์ทำงานอันน่าพิศวงหลายอย่างหรือ ?
- และเมื่อนั้นเราจะประกาศแก่พวกเขาว่า : เราไม่เคยรู้จักเจ้า; จงออกไปจากเรา, เจ้าที่ทำความชั่วช้าสามานย์.
- ฉะนั้น, ผู้ใดที่ได้ยินคำกล่าวเหล่านี้ของเราและทำตาม, เราจะเปรียบเขาเช่นคนฉลาด, ผู้สร้างบ้านของตนบนศิลา—
- และฝนลงมา, และน้ำท่วม, และพายุพัด, และกระหน่ำมาที่บ้านนั้น; และมันหาพังไม่, เพราะมันมีรากฐานบนศิลา.
- และทุกคนที่ได้ยินคำกล่าวเหล่านี้ของเราและหาทำตามไม่จะเปรียบเช่นคนโง่, ผู้สร้างบ้านของตนบนทราย—
- และฝนลงมา, และน้ำท่วม, และพายุพัด, และกระหน่ำมาที่บ้านนั้น; และมันพัง, และการพังทลายนั้นใหญ่หลวงนัก.
- ดังนั้น เจ้าจะรู้จักเขาโดย พายุของเจ้า.
- แต่เมื่อนั้นทุกคนที่กล่าวกับเราว่า, พระองค์เจ้าเอ๋ย, พระองค์เจ้าเอ๋ย, แล้วจะได้เข้าไปในอาณาจักรสวรรค์ได้; มิแต่ผู้ที่ทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาของเราผู้สถิตอยู่ในสวรรค์เท่านั้น ที่จะเข้าไปได้.
- หลายคนจะ กล่าวกับเราในวันนั้นว่า: พระองค์เจ้าเอ๋ย, พระองค์เจ้าเอ๋ย, พวกข้าพระองค์ได้ทำนามในพระนามของพระองค์, และ ในพระนามของพระองค์ พวกข้าพระองค์จึงได้ขับไล่ผีออกไป, และ ในพระนามของพระองค์ พวกข้าพระองค์จึงได้กระทำสิ่งแปลกประหลาดหลายอย่างแต่เมื่อนั้น?
- และ เมื่อนั้นเราจะบอกกับพวกเขาว่า: เราไม่เคยรู้จักเจ้า; พวกเจ้าผู้ที่ไม่เชื่อความชั่วร้ายเอ๋ย, จง ฝ่าหนีไปให้พ้นจากเราเสีย.
- ฉะนั้น, ผู้ใดก็ตามที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเร และ ปฏิบัติตาม, ผู้นั้นก็เปรียบเหมือนคนฉลาดผู้ปลูกเรือนของตนในศิลา—
- และ ฝนเทลงมา, และ น้ำท่วม, และ ลมพัด, และ ปะทะเรือนนั้น; และ มันไม่ พัง, เพราะว่า มันถูกสร้างในศิลา.
- แต่ทุกคนที่ไม่ได้ยินคำเหล่านี้ของเร แล้วไม่ปฏิบัติตามก็เปรียบเหมือนคนโง่, ผู้ปลูกเรือนของตนในโคลน—
- และ ฝนเทลงมา, และ น้ำท่วม, และ ลมพัด, และ ปะทะเรือนนั้น; และ มันพัง, และ ภารพังนั้น ไหลทะลวง.

3 Nephi 15

- 1 And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.
- 2 And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.
- 3 And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.
- 4 Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.
- 5 Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.
- 6 Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.
- 7 And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

๓ นิไฟ ๑๕

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูทรงมีพระดำรัสดังนี้แล้วพระองค์ทอดพระเนตรฝูงชนโดยรอบ, และตรัสกับพวกเขาว่า : ดูเถิด, เจ้าได้ยินเรื่องที่เราสอนก่อนที่จะเราจะขึ้นไปเฝ้าพระบิดาของเราแล้ว; ฉะนั้น, ผู้ใดที่จดจำคำกล่าวเหล่านี้ของเราและทำตาม, ผู้นั้นเราจะยกขึ้นในวันสุดท้าย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านี้แล้วพระองค์ทรงเห็นว่ามิมีบางคนในบรรดาพวกเขาที่ประหลาดใจ, และพิศวงว่าพระองค์ทรงประสงค์เช่นไรเกี่ยวกับกฎของโมเสส; เพราะพวกเขาไม่เข้าใจคำกล่าวที่ว่าสิ่งเก่าได้ผ่านไปแล้ว, และว่าสิ่งทั้งปวงกลับเป็นสิ่งใหม่.

และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า : อย่าประหลาดใจที่เรากล่าวแก่เจ้าว่าสิ่งเก่าได้ผ่านไปแล้ว, และสิ่งทั้งปวงกลับเป็นสิ่งใหม่.

ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้าว่ากฎที่ให้แก่โมเสสสมบูรณ์แล้ว.

ดูเถิด, เราคือผู้ที่ให้กฎ, และเราคือผู้ทำพันธสัญญากับอิสราเอลผู้คนของเรา; ฉะนั้น, ในเรากฎสมบูรณ์แล้ว, เพราะเรามาเพื่อให้กฎสมบูรณ์; ฉะนั้นมันจึงมีที่สิ้นสุด.

ดูเถิด, เราไม่ทำลายศาสนาดารพยากรณ์, เพราะมากเท่าที่ยังไม่สมบูรณ์ในเรา, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ทั้งหมดจะสมบูรณ์.

และเพราะเรากล่าวแก่เจ้าว่าสิ่งเก่าผ่านไปแล้ว, เราไม่ทำลายเรื่องที่ถูกพูดไว้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึง.

๓ นิไฟ ๑๕

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เมื่อพระเยซูได้กล่าวข้อความเหล่านี้แล้ว, พระองค์ได้ทอดพระเนตรเบี่ยงผู้หนึ่งโดยรอบ, และได้กล่าวกับพวกเขาว่า: จังเบ๊ว, เจ้าได้ยินเรื่องที่เราสอนก่อนที่เรานี้ได้ขึ้นไปเฝ้าพระบิดาของเราแล้ว; ฉะนั้น, ผู้ใดที่จดจำคำเหล่านี้ของเรา และ ปฏิบัติตาม, เรานี้จะ ยกผู้ นั้นขึ้นในวันสุดท้าย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เมื่อพระเยซูได้กล่าวข้อความเหล่านี้แล้ว พระองค์เห็นว่ามีบางคนในบรรดาพวก เขาที่แปลกใจ และ สิ้นใจว่าพระเยซู มีความประสงค์อื่นใดที่ทรงกับ กฎของ โมเสส; เพราะพวกเขาไม่เข้าใจคำ กล่าวที่ว่าสิ่งเก่าได้ผ่านไป, และ ว่าทุกสิ่งเป็น ของใหม่.

และ พระเยซูได้กล่าวกับพวกเขาว่า: อย่าได้แปลกใจเลยที่เรานี้ได้กล่าวกับเจ้าว่า สิ่งเก่าได้ผ่านไป, และ ทุกสิ่งเป็นของ ใหม่.

จังเบ๊ว, เรากล่าวกับเจ้าว่า กฎที่ มอบให้แก่โมเสสนั้นสมบูรณ์แล้ว.

จังเบ๊ว, เรานี้คือผู้ที่มอบกฎให้, และ เรานี้คือผู้ที่ทำพันธสัญญากับ อิสราเอลชนของเรานี้; ฉะนั้น, ใน เรานี้กฎสมบูรณ์แล้ว, เพราะเราเรานี้มา เพื่อให้กฎนั้น สมบูรณ์; ฉะนั้น มันจึงมี ที่สิ้นสุด.

จังเบ๊ว, เรานี้ไม่ได้ทำลายศาสนาดารพยากรณ์, เพราะว่ามีหลายต่อหลายอันที่ยังไม่ สมบูรณ์ในเรานี้, ตามจริงแล้วเรากล่าว กับเจ้าว่า มันจะสมบูรณ์ทั้งหมด.

และ เพราะเราเรานี้ได้กล่าวกับเจ้าว่า สิ่ง เก่าได้ผ่านไป, แต่เรานี้ไม่ได้ทำลาย ข้อความที่เรานี้ได้กล่าวไว้กับสิ่งที่จะมาถึง.

8 For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

9 Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

10 Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

11 And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

12 Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

13 And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

14 And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

15 Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

16 This much did the Father command me, that I should tell unto them:

เพราะดูเถิด, พันธสัญญาที่เราทำกับผู้คนของเรายังไม่สมบูรณ์ทั้งหมด; แต่กฎที่ให้แก่มอเสมีที่สุดในเรา.

ดูเถิด, เราคือกฎ, และแสงสว่าง. จงดูที่เรา, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, และเจ้าจะมีชีวิต; เพราะแก่คนที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เราจะทำให้ชีวิตนิรันดร์.

ดูเถิด, เราให้บัญญัติแก่เจ้า; ฉะนั้นจงรักษาบัญญัติของเรา. และนี่คือกฎและศาสดาพยากรณ์, เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นพยานถึงเราโดยแท้.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, พระองค์ตรัสกับคนสิบสองคนนั้นซึ่งพระองค์ทรงเลือกไว้ว่า :

เจ้าเป็นสานุศิษย์ของเรา; และเจ้าเป็นแสงสว่างต่อคนเหล่านี้, ซึ่งเป็นพวกที่เหลือนอยู่ของเชื้อสายแห่งโยเซฟ.

และดูเถิด, นี่คือแผ่นดินแห่งมรดกของเจ้า; และพระบิดาประทานมันให้เจ้า.

และไม่เคยสักครั้งที่พระบิดาทรงมีพระบัญชาแก่เราว่าให้บอกเรื่องนี้แก่พี่น้องของเจ้าที่เยรูซาเล็ม.

ทั้งไม่เคยสักครั้งที่พระบิดาทรงมีพระบัญชาให้เราบอกพวกเขาเกี่ยวกับเผ่าอื่น ๆ ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ที่พระบิดาทรงนำออกมาจากแผ่นดิน.

พระบิดาได้ทรงบัญชาเรา, ให้บอกพวกเขาเพียงเท่านั้นว่า :

เพราะจึงเป็น, พันธสัญญาที่เราได้เร็ดไว้กับผู้คนของเรายังไม่สำเร็จทั้งหมดยกเว้น; แต่ภักดีที่มอบให้แก่โมเสนั้นมีที่สุดในเรา.

จึงเป็น, เราคือกฎ, และ ความสะอาด. จึงเป็นที่เรา และ อีกทีหนึ่งจึงเป็นที่สุด, และ เจ้าจะมีชีวิต; ย่อมเราจึงใช้ชีวิตนิรันดร์แก่คนที่ อีกทีหนึ่งจึงเป็นที่สุด.

จึงเป็น, เราได้มอบ บันยัดให้แก่เจ้า; ฉะนั้น จึงรักษาบันยัดของเรา. และ มีกฎ และ สาดสะดา, เพราะภักดี และ พวกเขามั่นได้ เป็นพยานถึงเราโดยแท้.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูกล่าวข้อความเหล่านี้แล้ว, พระองค์ได้กล่าวกับสิบสองคน ผู้ซึ่งพระองค์ได้เลือกไว้ว่า:

เจ้าเป็นสานุศิษย์ของเรา; และ เจ้าเป็นความสะอาดของผู้คนพวกนี้, ผู้เป็นส่วนหนึ่งที่เหลือนอยู่ของเชื้อสายของโยเซฟ.

และ จึงเป็น, บัดนี้ แผ่นดินจึงเป็นมรดกของเจ้า; และ พระบิดาได้ประทานมันให้แก่เจ้า.

และ บัดนี้จึงมีกฎที่พระบิดาได้ให้พระบันยัดแก่เรา บอกเรื่องนี้กับพี่น้องของเราที่เยรูซาเล็ม.

ทั้งบัดนี้จึงมีกฎที่พระบิดาได้ให้พระบันยัดแก่เราบอกพวกเขาเกี่ยวกับเผ่าอื่นๆของเชื้อสายอิสราเอล, ผู้ที่พระบิดาได้นำพาออกไปจากแผ่นดิน.

พระบิดาได้บัญชาให้เราบอกพวกเขาเพียงเท่านั้น:

17 That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

18 And now, because of stiff-neckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

19 But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

20 And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

21 And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

22 And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

ແກະອື່ນນັ້ນເຮົາກໍມີສິ່ງຫາໄດ້ເປັນ
ຂອງເຮົາ; ເຮົາຕ້ອງນຳເຂົາມາ
ດ້ວຍ, ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນສຽງ
ຂອງເຮົາ; ແລະຈະມີເຮືອດຽວ, ແລະ
ເມະຫາລາດດຽວ.

ແລະບັດນີ້, ເພາະຄວາມຕ້ອນ
ແລະຄວາມໄມ້ເຊື່ອພວກເຂົາເຫາເຂົ້າໃຈ
ຄ້ອຍຄຳຂອງເຮົາໄດ້; ຈະນັ້ນເຮົາໄດ້ຮັບ
ບັນຍາຍາຈາກພຣະບິດາໄມ້ໃຫ້ກ່າວແກ່
ພວກເຂົາອີກເຖິງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

ແຕ່, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວແກ່
ເຈົ້າວ່າພຣະບິດາທຽມບັນຍາຍາເຮົາ, ແລະ
ເຮົາບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ເຈົ້າ, ວ່າທຽມແຍກ
ເຈົ້າຈາກບຣດາພວກເຂົາເພາະ
ຄວາມຂ້າສາມາດຍື່ນຂອງພວກເຂົາ;
ຈະນັ້ນເປັນເພາະຄວາມຂ້າ
ສາມາດຍື່ນຂອງພວກເຂົາທີ່ພວກເຂົາ
ຮູ້ເລື່ອງຂອງເຈົ້າໄດ້.

ແລະຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວແກ່
ເຈົ້າອີກວ່າພຣະບິດາທຽມແຍກເຜົ່າ
ອື່ນໆ ຈາກພວກເຂົາ; ແລະເປັນເພາະ
ຄວາມຂ້າສາມາດຍື່ນຂອງພວກເຂົາທີ່
ພວກເຂົາຮູ້ເລື່ອງຂອງເຈົ້າໄດ້.

ແລະຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່
ເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າຄືຄົນເຮົານັ້ນທີ່ເຮົາ
ກ່າວເຖິງວ່າ : ແກະອື່ນເຮົາກໍມີສິ່ງຫາໄດ້
ເປັນຂອງເຮົາ; ເຮົາຕ້ອງນຳພວກ
ເຂົາມາດ້ວຍ, ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນ
ສຽງຂອງເຮົາ; ແລະຈະມີເຮືອດຽວ,
ແລະເມະຫາລາດດຽວ.

ແລະພວກເຂົາເຫາເຂົ້າໃຈເຮົາໄດ້,
ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າເປັນຄົນຕ່າງ
ຊາດ; ເພາະພວກເຂົາເຫາເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າ
ຄົນຕ່າງຊາດຈະປ່ຽນໃຈເລື່ອມໃສ
ໂດຍຜ່ານຄຳສັ່ງສອນຂອງພວກເຂົາ.

ວ່າເຮົາມີແກະອື່ນອີກ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນຂອງຝູງ
ນີ້; ແກະເຫລົ່ານັ້ນເຮົາຕ້ອງພາມາເໝືອນ
ກັນ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຟັງສຽງຂອງເຮົາ;
ແລ້ວຈະຮ່ວມເປັນຝູງດຽວກັນ ແລະ ມີ ຜູ້
ລ້ຽງແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

ແລະ ບັດນີ້, ເພາະຄວາມແຂງຄໍ ແລະ
ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ ເຂົ້າໃຈຄຳ
ເວົ້າຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບບັນຍາຍາ
ຈາກພຣະບິດາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ບອກພວກເຂົາອີກ
ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

ແຕ່ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ
ພຣະບິດາໄດ້ບັນຍາຍາເຮົາ ແລະ ເຮົາກໍໄດ້
ບອກເລື່ອງນີ້ກັບເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າໄດ້ຖືກແຍກ
ຈາກບັນດາພວກເຂົາເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ເພາະຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່
ຮູ້ຈັກຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບເຈົ້າ.

ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າອີກ
ວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ແຍກເຜົ່າອື່ນໆ ອີກອອກ
ຈາກພວກເຂົາ; ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງ
ເລີຍກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ:
ເຈົ້ານີ້ແທລະຄືຜູ້ຄົນທີ່ເຮົາກ່າວເຖິງວ່າ:
ເຮົາມີແກະ ອື່ນອີກ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນຂອງຝູງນີ້;
ແກະເຫລົ່ານັ້ນເຮົາຕ້ອງພາມາເໝືອນກັນ,
ແລ້ວພວກເຂົາຈະຟັງສຽງຂອງເຮົາ; ແລ້ວ
ຈະຮ່ວມເປັນຝູງດຽວກັນ, ແລະ ມີຜູ້ລ້ຽງ
ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເຮົາ, ເພາະພວກ
ເຂົາຄິດວ່າເປັນ ຄົນຕ່າງຊາດ; ເພາະພວກ
ເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ຄົນຕ່າງຊາດຈະ ປ່ຽນໃຈ
ເຫລືອມໃສໂດຍທາງການສັ່ງສອນຂອງ
ພວກເຂົາ.

23 And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

24 But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

และพวกเขາหาเข้าใจเราไม่ที่เรา
กล่าวว่าพวกเขาจะได้ยินเสียงของ
เรา; และพวกเขາหาเข้าใจเราไม่ที่
ว่าคนต่างชาติจะไม่ได้ยินเสียงของ
เราไม่ว่าเวลาใด—ว่าเราจะไม่
แสดงตนให้เป็นที่ประจักษ์แก่พวก
เขานอกจากจะเป็นโดยพระ
วิญญาณบริสุทธิ์.

แต่ดูเถิด, เจ้าทั้งได้ยินเสียงของ
เรา, และเห็นเรา; และเจ้าคือแกะ
ของเรา, และนับเจ้าอยู่ในบรรดา
คนที่พระบิดาประทานให้เรา.

และ พวกเขาคบเข้าใจเราเมื่อเรา
กล่าวว่า พวกเขาคบจะได้ยินเสียงของเรา;
และ พวกเขาคบเข้าใจเราที่ว่า คนต่าง
ชาติจะบ่ได้ยินเสียงของเรา บ่ว่าเวลา
ใดก็ตาม—ว่าเราจะบ่แสดงตนให้
ประจักษ์แก่พวกเขานอกจากจะเป็นโดย
พระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น.

แต่จึ่งแบ่ง, เจ้าทั้งได้ยิน เสียงของ
เรา, และ ได้เห็นเรา; และ เจ้าคือแกะ
ของเรา, และ เจ้าถูกรับเข้าอยู่ในบรรดา
ผู้คนที่พระบิดา ประทานให้แก่เรา.

3 Nephi 16

- 1 And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.
- 2 For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.
- 3 But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.
- 4 And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

๓ นิไฟ ๑๖

และตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้าว่าเรามีแกะอื่น, ซึ่งไม่อยู่ในแผ่นดินนี้, ทั้งไม่อยู่ในแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, ทั้งไม่อยู่ในส่วนหนึ่งส่วนใดของแผ่นดินโดยรอบนั้นซึ่งเราเคยปฏิบัติศาสนกิจ.

เพราะคนที่เราพูดถึงคือคนที่ยังไม่เคยได้ยินเสียงของเรา; ทั้งเราไม่เคยแสดงตนให้ประจักษ์ต่อพวกเขาสักครั้ง.

แต่เราได้รับบัญชาจากพระบิดาให้เราไปหาพวกเขา, และพวกเขาจะได้ยินเสียงของเรา, และจะนับพวกเขาอยู่ในบรรดาแกะของเรา, เพื่อจะมีคอกเดียวและเมษบาลเดียว; ฉะนั้นเราจึงไปแสดงตนต่อพวกเขา.

และเราสั่งเจ้าว่าจงเขียนคำกล่าวเหล่านี้หลังจากเราไปแล้ว, เพื่อหากเป็นไปได้ว่าผู้คนของเราที่เยรูซาเล็ม, คนที่เคยเห็นเราและอยู่กับเราในการปฏิบัติศาสนกิจของเรา, ไม่ขอพระบิดาในนามของเรา, เพื่อพวกเขาจะได้รับความรู้เรื่องเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์, และเรื่องเผ่าอื่นๆ อีกด้วยซึ่งพวกเขาหาไม่รู้, เพื่อคำกล่าวเหล่านี้ซึ่งเจ้าจะเขียนจะได้รับการเก็บรักษาไว้และนำมาแสดงให้ประจักษ์แก่คนต่างชาติ, เพื่อโดยทางความบริบูรณ์ของคนต่างชาติ, พวกที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ของพวกเขา, ซึ่งกระจัดกระจายไปตามพื้นพิภพเพราะความไม่เชื่อของพวกเขา, คนต่างชาติจะนำเข้ามา, หรือจะนำเข้ามาสู่ความรู้เรื่องเรา, พระผู้ไถ่ของพวกเขา.

๓ นิไฟ ๑๗

และตามจริง, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้าว่า เรามีแกะอื่นอีก ซึ่งอยู่ไม่อยู่ในแผ่นดินนี้, ทั้งอยู่ไม่อยู่ในแผ่นดินเยรูซาเล็ม, ทั้งอยู่ไม่อยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งของแผ่นดินนั้นโดยรอบ ที่เราเคยได้ปะติดปะต่อสมาคม.

เพราะว่าคนที่เราพูดถึงคือคนที่ยังไม่เคยได้ยินเสียงของเรา; ทั้งเราไม่เคยแสดงตนให้ประจักษ์ต่อพวกเขาสักครั้ง.

แต่เราได้รับบัญชาจากพระบิดาว่า ให้เราไปหาพวกเขา, และให้พวกเขาได้ยินเสียงของเรา, และจะนับพวกเขาเข้าอยู่ในบรรดาแกะของเรา, เพื่อจะรวมเป็นฝูงเดียวกัน และมีผู้เลี้ยงแกะผู้เดียว; ฉะนั้น เราจึงจะไปปะติดปะต่อสมาคม.

และเราบัญชาเจ้าว่า จงรวบรวมผู้คนเหล่านี้ไว้จากที่ที่เราไปแล้ว, และถ้าหากเป็นไปได้ว่า ผู้คนของเราที่เยรูซาเล็มผู้ที่เคยเห็นเรา และอยู่กับเราในการปะติดปะต่อสมาคมของเรา, บัญชาขอพระบิดาในนามของเรา เพื่อพวกเขาจะได้รับความรู้เรื่องเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์, และเรื่องเผ่าอื่นๆ อีกด้วยซึ่งพวกเขาหาไม่รู้, เพื่อคำกล่าวเหล่านี้ซึ่งเจ้าจะเขียนจะได้รับการเก็บรักษาไว้และนำมาแสดงให้ประจักษ์แก่คนต่างชาติ, เพื่อโดยทางความบริบูรณ์ของคนต่างชาติ, พวกที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ของพวกเขา, ซึ่งกระจัดกระจายไปตามพื้นพิภพเพราะความไม่เชื่อของพวกเขา, คนต่างชาติจะนำเข้ามา, หรือจะนำเข้ามาสู่ความรู้เรื่องเรา, พระผู้ไถ่ของพวกเขา.

5 And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

6 And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

7 Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

8 But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

และเมื่อนั้นเราจะรวมพวกเขาเข้ามาจากสี่ส่วนของแผ่นดินโลก; และเมื่อนั้นเราจะดำเนินตามพันธสัญญาซึ่งพระบิดาทรงทำกับผู้คนทั้งหมดของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

และคนต่างชาติย่อมเป็นสุข, เพราะความเชื่อของพวกเขาในเรา, ในและจากพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งเป็นพยานต่อพวกเขาถึงเราและถึงพระบิดา.

ดูเถิด, พระบิดาตรัสว่า, เพราะความเชื่อของพวกเขาในเรา, และเพราะความไม่เชื่อของเจ้า, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ในยุคสุดท้าย ความจริงจะมาถึงคนต่างชาติ, เพื่อความสมบูรณ์ของเรื่องเหล่านี้จะเป็นที่รู้แก่พวกเขา.

แต่, พระบิดาตรัสว่า, วิบัติแก่คนต่างชาติที่ไม่เชื่อ—เพราะทั้งที่พวกเขาออกมาอยู่บนพื้นแผ่นดินนี้, และทำให้ผู้คนของเราซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอลกระจัดกระจายไป; และขับผู้คนของเราซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอลออกจากบรรดาพวกเขา, และถูกพวกเขาเหยียบย่ำอยู่ใต้เท้า;

และ เมื่อนั้นเราจะ ถ่້าโรมพวกเจ้าเข้ามาจากสี่ส่วนของแผ่นดินโลก; และ เมื่อนั้นเราจะเร็ดให้ พันทะสนัยา จั๋งพระบิดาได้กระทำไว้กับผู้กิน ทั๋งหนิดของ เจ้าือสายอิถิสระาเอน ส้าเล็ด.

และ ถินต่างขาดย้อมเป็นสุข, เพาะ ถวามจั๋อของพวกเจ้าที่มีในเรา, โดย ฝ่านทาง พระวินยานบ่ลิสถุทได้เป็น พะยานต๋พวกเจ้าเฝ่ยเรา และ เฝ่ย พระบิดา.

จั๋งเบ่ย, เพาะถวามจั๋อของพวกเจ้า ที่มีในเรา, พระบิดาได้ทำว, และ เพาะ ถวามบ่จั๋อถิของเจ้า, โอ เจ้าือสาย อิถิสระาเอน, ตั๋งนััน ใน ยุคสุดท้าย ถวามจิจั๋จจะมาเฝ่ยถินต่างขาด, เพื่อ ว่าถวามสมบุนของเล่ืองเทลล้านี้จะได้ เป็นที่รู้จักแก่พวกเจ้า.

แต่พระบิดาได้ทำวว่า, วิบัติแก่ถิน ต่างขาดผู้ท่บ่จั๋อ—เพาะว่าทั๋งท่ พวกเจ้าได้มาอยู่ในฝืนแผ่นดินนี้ และ ได้เร็ดให้ผู้กินของเรา จั๋งเป็นของ เจ้าือสายอิถิสระาเอนต๋อญถะจิด กระจายไป; และ ได้ ขับไล่ผู้กินของเรา จั๋งเป็นเจ้าือสายอิถิสระาเอนออจาก บันดาพวกเจ้า และ ถิถยรูปย้าไ้ใต้ ถินของพวกเจ้า;

9 And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

10 And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

11 And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

และเพราะพระเมตตาของพระบิดาที่ทรงมีต่อคนต่างชาติ, และการพิพากษาของพระบิดาที่ทรงมีต่อผู้คนของเราผู้เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าหลังจากทั้งหมดนี้, และเราทำให้ผู้คนของเราซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอลถูกลงทัณฑ์, และได้รับความทุกข์, และถูกสังหาร, และถูกขับออกจากบรรดาพวกเขา, และกลับถูกพวกเขาเกลียดชัง, และกลับเป็นที่ดูหมิ่นเหยียดหยามในบรรดาพวกเขา—

และพระบิดาทรงบัญชาให้เรา กล่าวแก่เจ้าดังนี้ : ในวันนี้เมื่อคนต่างชาติจะทำบาปขัดกับกิตติคุณของเรา, และจะปฏิเสธความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา, และทะนงตนด้วยความถือดีในใจตนเหนือประชาชาติทั้งปวง, และเหนือผู้คนทั้งปวงของทั้งแผ่นดินโลก, และจะเต็มไปด้วยการพุดเท็จ, และการหลอกลวง, และการก่อกวนต่าง ๆ นานา, และการหาข้อใจคดนานัปการ, และฆาตกรรม, และการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต, และการผิดประเวณี, และความน่าชิงชังลับ; และหากพวกเขาจะทำสิ่งทั้งหมดนี้, และจะปฏิเสธความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา, ดูเถิด, พระบิดาตรัสว่า, เราจะนำความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเราไปจากบรรดาพวกเขา.

และเมื่อนั้นเราจะนึกถึงพันธสัญญาของเราซึ่งทำกับผู้คนของเรา, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล, และเราจะนำกิตติคุณของเรามาสู่พวกเขา.

และ เป็นย่อนพระเมตตาของพระบิดาที่มีต่อคนต่างชาติ, และ การพิพากษาของพระบิดาที่มีต่อผู้คนของเราผู้เป็นเชื้อสายอิสราเอล, ตามจริง, ตามจริงแล้ว, เราท้าวทักเจ้า, ว่าหลังจากทั้งหมดนี้ และ เราได้เร็ดให้ผู้คนของเราผู้เป็นเชื้อสายอิสราเอลได้รับการลืบท, และ ได้รับความเป็นทุกข์ และ ถูก ข้ำ, และ ถูก ขับไล่ออกไปจากบ้านดาพอกเขา, และ ถูกพอกเขาถูกรูดขี้ และ ถูกพอกเขาเข้าฉวนนินทา—

และ พระบิดาบัญชาให้เราท้าวทักเจ้าดังนี้ว่า: ในวันนี้เมื่อคนต่างชาติเร็ดบาปเพื่อต่อต้านพระกิตติคุณ และ ประเทสความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของเรา, และ ละเมิดด้วยความทะนงใจ เพื่อท้าวปะซาชาติทั้งปวง, และ เพื่อท้าวผู้คนทั้งปวงเหนือแผ่นดินโลก, และ จะเต็มไปด้วยการพุดเท็จ, และ การหลอกลวง, และ การก่อกวน, และ การหาข้อใจคด, และ การถากถาง, และ การประทุษร้ายโดยการพุดเท็จ, และ การพุดเท็จ, และ ความพ้องกันของสิ่งอื่นลึกลับบางประการ; และ ถ้าหากเมื่อใดพอกเขากระทำสิ่งทั้งปวงนี้ และ บ่อยอมรับความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของเรา, จึ่งเป็น, พระบิดาได้ท้าวทัก, เราจะทำความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของเราไปจากบ้านดาพอกเขา.

และ เวลานั้นเราจะ นึกถึงพันธสัญญาที่เราได้กระทำกับผู้คนของเรา, โอเชื้อสายอิสราเอล, และ เราจะทำความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของเราไปมาหาพอกเขา.

- 12 And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.
- 13 But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.
- 14 And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.
- 15 But if they will not turn unto me, and hearken unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people, O house of Israel, that they shall go through among them, and shall tread them down, and they shall be as salt that hath lost its savor, which is thenceforth good for nothing but to be cast out, and to be trodden under foot of my people, O house of Israel.
- 16 Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father commanded me—that I should give unto this people this land for their inheritance.
- 17 And then the words of the prophet Isaiah shall be fulfilled, which say:
- 18 Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing, for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion.
- และเราจะแสดงแก่เจ้า, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ว่าคนต่างชาติจะไม่มีอำนาจเหนือเจ้า; แต่เราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราที่ให้กับเจ้า, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล, และเจ้าจะเข้าถึงความรู้เรื่องความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา.
- พระบิดาตรัสว่า, แต่หากคนต่างชาติจะกลับใจและกลับมามาหาเรา, ดูก่อนจะนับพวกเขาอยู่ในบรรดาผู้คนของเรา, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล.
- และเราจะไม่ยอมให้ผู้คนของเรา, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, เข้าไปในบรรดาพวกเขา, และเหยียบย่ำพวกเขา, พระบิดาตรัส.
- แต่หากพวกเขาจะไม่หันมาหาเรา, และสดับฟังเสียงของเรา, เราจะไม่ยอมให้พวกเขา, แท้จริงแล้ว, เราจะไม่ยอมให้ผู้คนของเรา, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล, คือพวกเขาจะเข้าไปในบรรดาคนเหล่านั้น, และจะเหยียบย่ำพวกเขา, และพวกเขาจะเป็นดังเกลือที่หมดรส, ซึ่งนับแต่นั้นไปจะไม่มีความดีแต่จะถูกโยนทิ้ง, และถูกเหยียบย่ำไว้ใต้เท้าของผู้คนของเรา, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล.
- ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, พระบิดาทรงสั่งเราไว้ดังนี้—ให้เราประทานแผ่นดินนี้แก่คนเหล่านี้เป็นมรดกของพวกเขา.
- และเมื่อนั้นถ้อยคำของอิสยาห์ ศาสดาพยากรณ์จะเกิดสัมฤทธิ์ผล, ซึ่งกล่าวว่า:
- ยามของเจ้าจะเปล่งเสียง; พวกเขาจะร่วมร้องเพลงเป็นเสียงเดียวกัน, เพราะพวกเขาจะเห็นด้วยตาตนเองเมื่อพระเจ้าจะทรงนำไซอันกลับมาอีก.
- และ แล้วเราจะแสดงแก่เจ้า, โอเชื้อสายอิสราเอล, ว่าคนต่างชาติจะไม่มีอำนาจเหนือเจ้า; แต่เราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราที่ให้กับเจ้า, โอเชื้อสายอิสราเอล, และ เจ้าจะมาสู่ความรู้เรื่องความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของเรา.
- แต่ถ้าหากคนต่างชาติจะกลับใจ และกลับมาหาเรา, พระบิดาได้กล่าว, จึ่งบังเกิดเชื้อสายอิสราเอล, เราจะไม่นับพวกเขาเข้าไปในบรรดาผู้คนของเรา.
- และ เราจะยอมให้ผู้คนของเรา ซึ่งจะเป็นเชื้อสายอิสราเอลเข้าไปในบรรดาพวกเขา, พระบิดาได้กล่าว.
- แต่ถ้าหากพวกเขาจะกลับหันมาหาเรา, และ บໍ່เชื่อฟังเสียงของเรา, เราจะไม่ยอมให้พวกเขา, แท้จริงแล้ว, เราจะไม่ยอมให้ผู้คนของเรา, โอเชื้อสายอิสราเอล, เข้าไปในบรรดาพวกเขา และ ยอมย่ำพวกเขา, และ พวกเขาจะเป็นเหมือนดังเกลือที่หมดรสแล้ว จึ่งนับแต่เวลานั้นไป มันจะไม่มีคุณค่า, มิแต่จะถูกโยนทิ้ง และ ถูกย่ำย่ำไว้ใต้เท้าของผู้คนของเรา, โอเชื้อสายอิสราเอล.
- ตามจริง, ตามจริงแล้ว, เราท้าวทักพวกเจ้า, พระบิดาได้สั่งเราไว้ดังนี้—ให้เรามอบแผ่นดินนี้ให้แก่ผู้คนพวกนี้ เพื่อเป็นมรดกของพวกเขา.
- และ เวลานั้น ถ้าเจ้าของสาดสะดา เอซายาจะสำแดง, จึ่งท้าวทักว่า:
- ถีนยาม ของเจ้าจะเปล่งเสียง; พวกเขาจะร้องเพลงพร้อมกัน, เพราะว่าพวกเขาจะเห็นพร้อมกัน เวลาที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้านำไซอันมาอีก.

19 Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

20 The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of God.

ຈົງເປ່ຽງສຽງປິຕິຍົດ, ຈົງຮ້ອງ
ເພລງກັນເຄີດ, ເຈົ້າທີ່ຮັກຮຽງຂອງ
ເຢຣູຊາເລັມ; ເພາະພຣະເຈົ້າທຣຽງ
ປະລອບໂຍນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ທຣຽງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ.

ພຣະເຈົ້າທຣຽງເຢຣູຊາເລັມ
ສັກດີສິດຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາ
ຂອງປະຊາຊາດທັງປວງ; ແລະທົ່ວສຸດ
ແດນແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້
ຮອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຈົງເປ່ຽງສຽງປິຕິຍົດ, ຮ້ອງເພງນຳກັນ,
ກຸງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ເຈົ້າຜູ້ທີ່ເປັນເມືອງຮັກ
ຮ້າງ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອຍໃຈ
ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໄຖ່
ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກາງແຂນອັນສັກສິດ
ຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດ
ທັງປວງ; ແລະ ທົ່ວທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ
ໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ຮອດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

7 Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

8 For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

9 And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

10 And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

11 And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

เจ้ามีผู้ใดที่เจ็บป่วยในบรรดาพวกเจ้าไหม? จงนำเขามาที่นี่. พวกเจ้ามีคนใดที่เป็นง่อย, หรือตาบอด, หรือขาเสีย, หรือพิการ, หรือเป็นโรคเรื้อน, หรือที่พอมแห้ง, หรือที่หูหนวก, หรือที่รับทุกข์ด้วยประการใด ๆ ไหม? จงนำพวกเขามาที่นี่และเราจะรักษาพวกเขา, เพราะเรามีความสงสารเจ้า; อุทรของเราเต็มไปด้วยความเมตตา.

เพราะเราเห็นว่าเจ้าปรารถนาจะให้เราแสดงแก่เจ้าว่าเราทำอะไรให้พี่น้องของเจ้าที่เยรูซาเล็ม, เพราะเราเห็นว่าศรัทธาของเจ้าเพียงพอที่เราจะรักษาเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระองค์รับสั่งตั้งนั้นแล้ว, ผู้คนทั้งหมด, ได้พร้อมใจกัน, ออกไปพร้อมด้วยคนเจ็บป่วยของพวกเขາ และคนมีทุกข์ของพวกเขา, และคนเป็นง่อยของพวกเขา, พร้อมด้วยคนตาบอดของพวกเขา, และพร้อมด้วยคนใบ้ของพวกเขา, และพร้อมด้วยคนทั้งหมดที่มีทุกข์ข้ออย่างใดอย่างหนึ่ง; และพระองค์ทรงรักษาเขาทุกคนเมื่อนำพวกเขามาออกมาเฝ้าพระองค์.

และพวกเขาก็ทั้งหลายทั้งปวง, ทั้งพวกที่ได้รับการรักษาและผู้ที่ยังประกอบ, น้อมกายลงแทบพระบาท, และนมัสการพระองค์; และมากเท่าที่มาก แม้ว่ามีฝูงชนก็ได้จูบพระบาทของพระองค์, ถึงขนาดที่พวกเขาอาบพระบาทด้วยน้ำตาของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์ทรงบัญชาให้นำเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขามา.

มีผู้ใดเจ็บป่วยอยู่ในบ้านดาพอกเจ้าบ้าง? จงนำเอาพวกเขามาที่นี่. มีผู้ใดที่เป็นง่อย, ทาลี ตาบอด, ทาลี ขาเสีย, ทาลี พิการ, ทาลี เป็นไข้, ทาลี ขัดขวาง, ทาลี หูหนวก, ทาลี เป็นทุพภิกขภัยบ้าง? จงนำเอาพวกเขามาที่นี่ และเราจะป้อนปวยพวกเจ้า, เพราะเรามีความเมตตา สักขานเจ้า; อุทรของเราเต็มไปด้วยความเมตตาสักขาน.

เพราะเราเห็นว่าเจ้าปรารถนาจะให้เราแสดงแก่เจ้า ฤๅสิ่งที่เราได้กระทำแก่พี่น้องของเจ้าที่เยรูซาเล็ม, เพราะเราเห็นว่าเจ้ามี ศรัทธา พรั่งพร้อมที่จะให้เราป้อนปวยเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ เมื่อพระอภัยทรงสั่งตั้งแล้ว, ผู้คนทั้งหมด ได้ออกไปพร้อมกัน, พร้อมด้วยคนเจ็บของพวกเจ้า และ คนเป็นทุพภิกขภัยของพวกเจ้า, และ คนเป็นง่อยของพวกเจ้า, และ คนตาบอดของพวกเจ้า, และ คนใบ้ของพวกเจ้า, และ พร้อมด้วยคนทั้งหมดที่เป็นทุพภิกขภัย; และ พระอภัยได้ ป้อนปวยพวกเจ้าทุกคน เมื่อพวกเจ้าถูกพามาหาพระอภัย.

และ พวกเจ้าทั้งหลายทั้งปวง ทั้งผู้ที่ได้รับการป้อนปวย และ ผู้มีสุขภาพแข็งแรง, ได้ก้มกราบลงแทบพระบาท และ ได้นมัสการพระอภัย; และ ผู้คนเป็นจำนวนมากต่างพากันได้ออกมา จูบพระบาทของพระอภัย, ฤๅถึงขนาดที่พวกเขาอาบพระบาทด้วยน้ำตาของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พระอภัยได้สั่งให้นำเอา เด็กน้อยๆของพวกเจ้ามา.

12 So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

13 And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

14 And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

15 And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

16 And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

17 And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

ดังนั้นพวกเขานำเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขามาวางบนพื้นดินรอบ ๆ พระองค์, และพระเยซูทรงยืนอยู่ตรงกลาง; และฝูงชนเปิดทางให้คนนำเด็กทั้งหมดมาถึงพระองค์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อนำเด็กทั้งหมดมาแล้ว, และพระเยซูทรงยืนอยู่ตรงกลาง, พระองค์ทรงสั่งให้ฝูงชนคุกเข่าลงกับพื้นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาคุกเข่าลงกับพื้นดิน, พระเยซูทรงคร่ำครวญในพระทัย, และตรัสว่า : พระบิดา, ข้าพระองค์ยุ่งยากใจเพราะความชั่วร้ายของผู้คนของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

และเมื่อพระองค์ตรัสถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, พระองค์เองทรงคุกเข่าลงกับพื้นดินด้วย; และดูเถิด พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดา, และเรื่องที่พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนไม่อาจจะเขียนไว้ได้, และฝูงชนที่ได้ยินพระองค์เป็นพยาน.

และพวกเขาก็เป็นพยานตามวิธีนี้ : ดวงตาไม่เคยเห็น, ทั้งหูไม่เคยได้ยิน, เรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์เช่นนั้นมาก่อน, เมื่อเราเห็นและได้ยินพระเยซูรับสั่งกับพระบิดา;

และไม่มีลิ้นใดจะพูดได้, ทั้งไม่มีผู้ใดจะเขียนไว้ได้, ทั้งใจมนุษย์เข้าใจเรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์เช่นนั้นไม่ได้เมื่อเราทั้งเห็นและได้ยินพระเยซูรับสั่ง; และไม่มีใครเข้าใจถึงปิติซึ่งเต็มจิตวิญญาณเราในเวลาที่เราได้ยินพระองค์ทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อเรา.

ดังนั้น พวกเราจึงได้นำเอาเด็กน้อย ๆ ของพวกเรามาตั้งอยู่บนพื้นดินรอบพระองค์, และ พระเยซูได้ประทับยืนอยู่เถิงทาง; และ ฝูงชนได้เปิดทางให้ผู้ถือนำเอาเด็กน้อยทั้งหลายเข้ามาหาพระองค์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเถิ เมื่อ พวกเราได้นำเอาเด็กน้อยทั้งหลายมาแล้ว, และ พระเยซูประทับยืนอยู่เถิงทาง, พระองค์จึงได้สั่งให้ฝูงชน ถูเข่าลงอยู่กับพื้นดิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเถิ เมื่อ พวกเราได้อำมาตั้งอยู่กับพื้นดินแล้ว, พระเยซูร้องถอนหายใจภายในพระทัย, และ ท้าวว่า: ข้าแต่พระบิดา, ข้าพเจ้า ยุ่งยากจิตใจทลาย เพราะ ความชั่วร้ายของผู้คนที่เป้นเชื้อสายอิสราเอล.

และ เมื่อพระองค์ท้าวข้อความเหล่านี้แล้ว, พระองค์ได้อำมาตั้งอยู่กับพื้นดินเถิกับ; และ จึงเป้ง พระองค์ได้ขอพิทานหาพระบิดา, และ สิ่งทีพระองค์ขอพิทานนั้นบ่อดจะจริงไว้ได้, และ ฝูงชนทีได้ยินพระองค์ได้เป็นพยานเถิงสิ่งเหล่านี้.

และ ตามวิธีทีพวกเราได้เป็นพยาน: ตาบ่เคยได้เห็น และ หูบ่เคยได้ยินเลื่องอันยิ่งใหญ และ พ้าอัศจรรย์เช่นนั้นมาก่อน ถิ่นทีพวกเราได้เห็น และ ได้ยินเลื่องทีพระเยซูได้ท้าวกับพระบิดา;

และ บ่มี ลิ้นใดจะเอ้าได้, ทั้งบ่มีใจใดจะจริงไว้ได้, ทั้งใจของมนุษย์จะเข้าใจเลื่องยิ่งใหญ และ พ้าอัศจรรย์เช่นนั้นบ่ได้ ถิ่นทีพวกเราทั้งได้เห็น และ ได้ยินพระเยซูท้าว; และ บ่มีผู้ใดเข้าใจได้เถิงความสูง ชึ่งเต็มจิตวิญญาณของพวกเราในเวลาทีพวกเราได้ยินพระองค์ขอพิทานต่อพระบิดาเพื่อพวกเรา.

25 And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

ແລະຝູງຊົນເຫັນແລະໄດ້ຍິນແລະ
ເປັນພະຍານ; ແລະພວກເຂົາຮູ້ວ່າ
ປະຈຳພະຍານຂອງພວກເຂົາຈິງ
ເພາະພວກເຂົາທັງໝົດເຫັນແລະ
ໄດ້ຍິນ, ທຸກຄົນດ້ວຍຕົນເອງ; ແລະພວກ
ເຂົາມີຈຳນວນປະມານສອງພັນຫ້າ
ຮ້ອຍຄົນ; ແລະພວກເຂົາປະກອບດ້ວຍ
ທັງຊາຍ, ທີ່ຍິງ, ແລະເດັກ.

ແລະ ຝູງຊົນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ ແລະ
ໄດ້ເປັນພະຍານ; ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ
ບັນທຶກຂອງພວກເຂົາເປັນຄວາມຈິງ ເພາະ
ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ເຫັນ, ແລະ ໄດ້ຍິນດ້ວຍ
ຕົວເອງ; ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນຢູ່
ປະມານສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ, ລວມທັງ
ຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

3 Nephi 18

- 1 And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.
- 2 And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.
- 3 And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.
- 4 And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.
- 5 And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.
- 6 And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.
- 7 And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

๓ นิไฟ ๑๘

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเยซูทรงสั่งสานุศิษย์ของพระองค์ให้พวกท่านนำขนมปังและเหล้าองุ่นจำนวนหนึ่งมาถวายพระองค์.

และขณะที่พวกท่านออกไปหาขนมปังและเหล้าองุ่น, พระองค์ทรงสั่งฝูงชนให้พวกท่านนั่งลงบนพื้นดิน.

และเมื่อสานุศิษย์กลับมาด้วยขนมปังและเหล้าองุ่น, พระองค์ทรงหยิบขนมปังมาหักและทรงอวยพร; และพระองค์ประทานให้สานุศิษย์และทรงสั่งให้พวกท่านกิน.

และเมื่อพวกท่านกินและอิ่มแล้ว, พระองค์ทรงสั่งให้พวกท่านให้แก่ฝูงชน.

และเมื่อฝูงชนกินและอิ่มแล้ว, พระองค์รับสั่งกับสานุศิษย์ว่า : ดูเถิดจะมีคนหนึ่งในบรรดาพวกเจ้าที่จะได้รับแต่งตั้ง, และเราจะให้อำนาจแก่เขาเพื่อหักขนมปังและอวยพรมันและให้มันแก่ผู้คนของศาสนจักรของเรา, แก่คนทั้งปวงผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาในนามของเรา.

และสิ่งนี้เจ้าจงถือปฏิบัติเสมอ, แม้ดังที่เราทำ, แม้ดังที่เราหักขนมปังและอวยพรมันและให้มันแก่เจ้า.

และสิ่งนี้เจ้าจงทำในความระลึกถึงกายของเรา, ซึ่งเราแสดงให้เห็น. และมันจะเป็นประจักษ์พยานต่อพระบิดาว่าเจ้าระลึกถึงเราตลอดเวลา. และหากเจ้าระลึกถึงเราตลอดเวลาเจ้าจะมีพระวิญญาณของเราอยู่กับเจ้า.

๓ นิไฟ ๑๙

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก พระเยซูได้สั่งให้สานุศิษย์ของพระองค์ไปเอาเหล้าองุ่น และ เหล้าองุ่นจำนวนหนึ่งมาถวายพระองค์.

และ ในขณะนั้นที่พวกท่านออกไปหาเหล้าองุ่น และ เหล้าองุ่นอยู่นั้น, พระองค์ได้สั่งให้ฝูงชนนั่งลงบนพื้นดิน.

และ เมื่อสานุศิษย์กลับมาพร้อมด้วยเหล้าองุ่น และ เหล้าองุ่น, พระองค์ได้รับเอาเหล้าองุ่น และ ทักมัน และ ให้พอนแก่มัน; และ พระองค์ได้มอบมันให้แก่สานุศิษย์ และ สั่งให้พวกท่านกิน.

และ เมื่อพวกท่านได้กิน และ อิ่มแล้ว, พระองค์ได้สั่งให้พวกท่านเอาให้ฝูงชนกิน.

และ เมื่อฝูงชนได้กิน และ อิ่มแล้ว, พระองค์ได้กล่าวกับสานุศิษย์ว่า: จงแบ่งจะมีผู้หนึ่งในบรรดาพวกเจ้า ที่จะได้รับการแต่งตั้ง, และ เราจะมีอำนาจให้แก่เขา เพื่อเขาจะได้ ทักเหล้าองุ่น และ ให้พอนแก่มัน และ เอามันให้แก่ผู้ถือของสาธตชนาจักรของเรา, และ ให้แก่ทุกคนที่เชื่อ และ รับบัพติศมาในนามของเรา.

และ สิ่งนี้พวกเจ้าจงยึดถือปฏิบัติตลอดถึงวันที่เราได้เริ่ม ซึ่งเราได้ทักเหล้าองุ่น และ ให้พอนแก่มัน และ เอาให้เจ้ากิน.

และ สิ่งนี้เจ้าจงระลึกด้วย ถวายพระพรเมื่อกายของเรา, ซึ่งเราได้แสดงแก่เจ้า. และ มันจะเป็นประจักษ์พยานต่อพระบิดาว่า เจ้าจะระลึกถึงเราตลอดเวลา. และ ถ้าหากเจ้าจะระลึกถึงเราตลอดเวลา เจ้าจะมีวิญญาณของเราอยู่กับเจ้า.

8 And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

9 And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

10 And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

11 And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

12 And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพระองค์ตรัสถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, พระองค์ทรงสั่งสานุศิษย์ของพระองค์ให้พวกท่านรับเหล้าองุ่นจากถ้วยไปและดื่มมัน, และให้พวกท่านให้แก่ฝูงชนด้วยเพื่อพวกเขาจะดื่มมัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกท่านทำตามนั้น, และดื่มมันและอิม; และพวกท่านให้แก่ฝูงชน, และพวกเขาดื่ม, และพวกเขาก็อิม.

และเมื่อสานุศิษย์ทำสิ่งนี้แล้ว, พระเยซูตรัสกับพวกท่านว่า : เจ้าเป็นสุขแล้วเพราะสิ่งนี้ซึ่งเจ้าทำไป, เพราะนี่เป็นการทำให้บัญญัติของเราสมบูรณ์, และนี่เป็นพยานต่อพระบิดาว่าเจ้าเต็มใจปฏิบัติสิ่งที่เราสั่งเจ้า.

และสิ่งนี้เจ้าจงปฏิบัติเสมอแก่คนที่กลับใจและรับบัพติศมาในนามของเรา; และเจ้าจงทำด้วยความระลึกถึงโลหิตของเรา, ซึ่งเราหลั่งเพื่อเจ้า, เพื่อเจ้าจะเป็นพยานต่อพระบิดาว่าเจ้าระลึกถึงเราตลอดเวลา. และหากเจ้าระลึกถึงเราตลอดเวลาเจ้าจะมีพระวิญญาณของเราอยู่กับเจ้า.

และเราให้บัญญัติแก่เจ้าว่าเจ้าจงทำสิ่งเหล่านี้. และหากเจ้าทำสิ่งเหล่านี้เสมอเจ้าย่อมเป็นสุข, เพราะเจ้าสร้างอยู่บนศิลาของเรา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ พระองค์ทราบดีว่าความเหล่านี้แล้ว, พระองค์ได้สั่งให้สานุศิษย์ของพระองค์รับเอาจากเหล้าองุ่น และ ดื่มมัน, และ ให้พวกท่านมอบให้แก่ฝูงชนนำอีกเพื่อพวกเขาจะได้ดื่มมัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ พวกท่านได้ปฏิบัติตามนี้ และ ดื่มมันและ อิม; และ พวกท่านได้มอบมันให้แก่ฝูงชน, และ พวกท่านก็ดื่ม และ พวกท่านก็อิม.

และ เมื่อสานุศิษย์ได้กระทำสิ่งนี้แล้ว, พระเยซูได้ทราบดีว่าพวกท่านว่า: เจ้าเป็นสุขแล้ว เพราะสิ่งนี้ที่เจ้าได้กระทำไปนั้น, เพราะนี่เป็นพยานที่แท้จริงของเรานั่นเอง และ นี่เป็นพยานต่อพระบิดาว่า เจ้าเต็มใจปฏิบัติตามสิ่งที่เราสั่งเจ้า.

และ นี่เจ้าจงปฏิบัติตามเสมอไปกับคนที่กลับใจ และ รับบัพติศมาในนามของเรา; และ เจ้าจงกระทำสิ่งนี้ด้วยความระลึกถึงโลหิตของเรา, ซึ่งเราได้หลั่งเพื่อเจ้า, เพื่อเจ้าจะได้เป็นพยานต่อพระบิดาว่า เจ้าระลึกถึงเราอยู่ตลอดเวลา. และ ถ้าหากเจ้าระลึกถึงเราอยู่ตลอดเวลา เจ้าจะมีพระวิญญาณของเราอยู่กับเจ้า.

และ เราให้บัญญัติแก่เจ้าว่า จงกระทำสิ่งเหล่านี้. และ ถ้าหากเจ้าทำตามสิ่งเหล่านี้เสมอ เจ้าย่อมเป็นสุข, เพราะเจ้าถูกสร้างขึ้นบนศิลานี้ของเรา.

13 But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

14 Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

15 Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

16 And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

17 And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

18 Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

19 Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

แต่ผู้ใดในบรรดาพวกเจ้าจะทำมากหรือน้อยไปกว่านี้ย่อมไม่ได้ สร้างอยู่บนศิลาของเรา, แต่สร้างอยู่บนรากฐานทราย; และเมื่อฝนลงมา, และน้ำท่วม, และลมพัด, กระหน่ำมาที่พวกเขา, พวกเขาจะล้ม, และประตูแห่งนรกเปิดพร้อมที่จะรับพวกเขา.

ฉะนั้นเจ้าย่อมเป็นสุขหากเจ้ารักษาบัญญัติของเรา, ซึ่งพระบิดาทรงบัญชาเราว่าเราควรให้แก่เจ้า.

ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าต้องเฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอ, เกลือกมารจะล่อลวงเจ้า, และเขาจะนำเจ้าไปเป็นเชลย.

และดังที่เราสวดอ้อนวอนอยู่ในบรรดาพวกเจ้าแม้เช่นนั้นเจ้าจงสวดอ้อนวอนในศาสนจักรของเรา, ในบรรดาผู้คนของเราซึ่งกลับใจและรับบัพติศมาในนามของเรา. ดูเถิดเราคือแสงสว่าง; เราทำตัวอย่างไว้ให้เจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้กับสานุศิษย์ของพระองค์แล้ว, พระองค์ทรงหันไปหาฝูงชนอีกและตรัสกับพวกเขาว่า :

ดูเถิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าต้องเฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอเกลือกเจ้าจะเข้าไปสู่การล่อลวง; เพราะซาตานปรารถนาจะได้เจ้า, เพื่อเขาจะฟัดเจ้าดังข้าวสาลี.

ฉะนั้นเจ้าต้องสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเสมอในนามของเรา;

แต่ผู้ใดในบรรดาพวกเจ้าจะกระทำหลาย ทลีย น้อยไปกว่านี้ย่อมบ่ได้ถูกสร้างอยู่เหนืงดานหินຂອງເຮົາ; ແຕ່ໄດ້ຖືກສ້າງຢູ່ເທິງດິນຊາຍ; ແລະ ເມື່ອຝົນຖ້ຽມລົງມາ, ແລະ ນ້ຳກໍ່ນອງ, ແລະ ລົມກໍ່ພັດ, ແລະ ປະທະພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະ ພັງ, ແລະ ປະຕູນະລິກຈະເປີດອອກພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຮັບເອົາພວກເຂົາ.

ສະນັ້ນ ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກ ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງພະບິດາໄດ້ບັນຊາເຮົາໃຫ້ມອບມັນແກ່ເຈົ້າ.

ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ຈົ່ງຄອຍເຝົ້າລະວັງ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຖືກມານລ້ລວງ, ແລະ ຖືກມັນນຳໄປເປັນຊະເລີຍ.

ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເຮົາໄດ້ອະທິຖານໃນບັນດາພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ເຈົ້າອະທິຖານໃນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາທີ່ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຄື ຄວາມສະຫວ່າງ; ເຮົາໄດ້ເຮັດເປັນ ຕົວຢ່າງໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າແລ້ວ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ກັບສານຸສິດຂອງພະອົງແລ້ວ, ພະອົງໄດ້ຫັນໄປຫາຝູງຊົນອີກ ແລະ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:

ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຕ້ອງຄອຍເຝົ້າລະວັງ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາການລ້ລວງ; ເພາະວ່າ ຊາຕານປາດຖະໜາຢາກໄດ້ເຈົ້າ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ຝັດຮ່ອມເຈົ້າເໝືອນດັ່ງຝັດເຂົ້າເປືອກ.

ສະນັ້ນ ເຈົ້າຕ້ອງອະທິຖານຫາພະບິດາຢູ່ສະເໝີໃນນາມຂອງເຮົາ;

20 And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

21 Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

22 And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

23 But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

24 Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

25 And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

26 And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

และอะไรก็ตามที่เจ้าจะทูลขอ พระบิดาในนามของเรา, ซึ่งถูกต้อง, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับ, ดูก่อน พระองค์จะประทานให้เจ้า.

จงสวดอ้อนวอนในครอบครัวของเจ้าถึงพระบิดา, ในนามของเราเสมอ, เพื่อภรรยาและลูก ๆ ของเจ้าจะได้รับพร.

และดูเถิด, เจ้าจงประชุมกันบ่อย ๆ; และเจ้าจะไม่ห้ามผู้ใดจากการเข้ามาหาเจ้าเมื่อเจ้าจะประชุมกัน, แต่จงปล่อยพวกเขาให้เข้ามาหาเจ้าและไม่ห้ามพวกเขา;

แต่เจ้าจงสวดอ้อนวอนเพื่อพวกเขา, และจะไม่ขับไล่พวกเขาออกไป; และหากเป็นไปได้ว่าพวกเขามาหาเจ้าน้อยเจ้าจงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อพวกเขา, ในนามของเรา.

ฉะนั้น, จงชูแสงสว่างของเจ้าขึ้นเพื่อมันจะส่องโลก. ดูก่อนเราเป็นแสงสว่างซึ่งเจ้าจะชูขึ้น—ซึ่งเจ้าเห็นเราทำ. ดูก่อนเจ้าเห็นเราสวดอ้อนวอนพระบิดา, และเจ้าเห็นแล้วทุกคน.

และเจ้าเห็นว่าเราสั่งว่าไม่ให้ผู้ใดในพวกเจ้าจากไป, แต่ที่จริงแล้วสั่งให้เจ้ามาหาเรา, เพื่อเจ้าจะสัมผัสและเห็น; แม้เช่นนั้นเจ้าจงปฏิบัติต่อโลก; และผู้ใดก็ตามที่ฝ่าฝืนบัญญัตินี้ยอมให้ตนถูกชักนำไปสู่การล่อลวง.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูคริสต์รับสั่งถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, พระองค์ทรงเหลือยวดูสานุศิษย์ที่พระองค์ทรงเลือกไว้อีก, และตรัสกับพวกท่านว่า :

และ สิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะขໍจาก พระบิดาในนามของเราซึ่งถูกต้อง, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับ, จ้งเบ่ง มันจะถูกรวมอบให้แก่เจ้า.

จ้ง อะทิตานนำถอบถวของเจ้าทา พระบิดาในนามของเราเสะเซมิ, เพือเมยของเจ้า และ ลูกของเจ้าจะถูกรัับพอน.

และ จ้งเบ่ง, เจ้าจ้งชุมนุมกันอยู่เลื้อยง; และ เจ้าอย่าได้ห้ามผู้ที่เข้ามาหาเจ้าเวลาเจ้าทำล้งชุมนุมกันอยู่นั้น, แต่บ่อยให้เจ้าเข้ามาหาเจ้า และ อย่าได้ห้ามเจ้า;

แต่เจ้าจ้ง อะทิตานเพือเจ้า, และ อย่าได้ขับไล่เจ้าออกไป; และ ถ้าหากเป็นไปได้ว่า เจ้ามาหาเจ้าเป็นปะจา จ้ง อะทิตานทาพระบิดาเพือเจ้าในนามของเร้า.

สะนั้น จ้งยัก ถวามสะทว้างของเจ้าขึ้นเพือมันจะส้งสวไปทัวโลก. จ้งเบ่ง เร้าถถวามสะทว้างจ้งเจ้าจะยักขึ้น—พ้อมท้งสิ่งท้เจ้าได้เห็นเร้ากระทำไปนั้น. จ้งเบ่ง เจ้าเห็นว้าเร้าได้ อะทิตานทาพระบิดา, และ เจ้าทุกถินได้เห็นถวดยตาของถินเอว.

และ เจ้าเห็นว้า เร้าบ่ได้ล้งให้ ผู้ใดในพวกรเจ้าออกไป, แต่ได้ล้งให้เจ้าเข้ามาหาเร้า, เพือเจ้าจะได้ ส้าะด และ เห็น; เทยเม้นเข้นนั้นเจ้าจ้งปะถักถักโลก; และ ผู้ใดท้ตามท้ฝ่าฝืนบันยัดนี้ ผู้บันจะยอมให้ถินถูกรักนำพาทาการล้งล้ง.

และ บัดนี้เททการนได้บังเกิดขึ้นถือเมื่อพระเยซุได้ท้าวถ้ถวามเทล้านี้แล้ว, พระอึงได้ทอดพระเมดไปทาสาณลิดท้พระอึงเลือทไว้นั้นอิก, และ ท้าวท้พวกรเพ้นว้า:

27 Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

28 And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

29 For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

30 Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

31 But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

ดูเกิดตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เราให้บัญญัติอีกข้อหนึ่งแก่เจ้า, และจากนั้นเราจะต้องไปเฝ้าพระบิดาของเราเพื่อเราจะทำให้บัญญัติข้ออื่นๆ ที่พระองค์ประทานให้เราสมบูรณ์.

และบัดนี้ดูเกิด, นี่คือนิบัญญัติที่เราให้แก่เจ้า, คือเจ้าโดยที่รู้จะไม่ปล่อยให้ผู้ใดรับส่วนเนื้อหนังและโลหิตของเราโดยไม่มีค่าควร, เมื่อเจ้าปฏิบัติมัน;

เพราะผู้ใดกินและดื่มเนื้อหนังและโลหิตของเราโดยไม่มีค่าควร ย่อมกินและดื่มความอัปมงคลเข้าไปสู่จิตวิญญาณของเขา; ฉะนั้นหากเจ้ารู้ว่าคนใดไม่มีค่าควรที่จะกินและดื่มเนื้อหนังและโลหิตของเราเจ้าจงห้ามเขา.

กระนั้นก็ตาม, เจ้าจะไม่ขับเขาออกจากในบรรดาพวกเจ้า, แต่เจ้าจะปฏิบัติต่อเขาและสวดอ้อนวอนพระบิดาเพื่อเขา, ในนามของเรา; และหากเป็นไปได้ว่าเขากลับใจและรับบัพติศมาในนามของเรา, เมื่อนั้นเจ้าจงรับเขา, และปฏิบัติเนื้อหนังและโลหิตของเราให้แก่เขา.

แต่หากเขาไม่กลับใจเราจะไม่นับเขาอยู่ในบรรดาผู้คนของเรา, เพื่อเขาจะไม่ทำลายผู้คนของเรา, เพราะดูเกิดเรารู้จักแกะของเรา, และนับพวกเขาไว้แล้ว.

จึงเป็น ตามจริง, ตามจริงแล้ว, เราท้าวแก่เจ้า, เราจะมีมอบบันยัดอีกข้อหนึ่งให้แก่เจ้า, และ ทลึงจากนั้นเราต้องไปเฝ้าพระบิดาของเรา เพื่อจะได้กระทำใช้พระบันยัดอื่น ๆ ที่พระองค์ได้ประทานให้แก่เราสำเร็จ.

และ บัดนี้จึงเป็น, มีถึบันยัดที่เรายังจะมีมอบให้แก่เจ้า, ถึเวลาเจ้าปะติดปะติดสาดสะท้านกันนั้น ย่าป่อยใช้ผู้ใด รับส่วนเนื้อหนัง และ โลหิตของเราโดยไม่มีค่าควร;

เพราะว่าผู้ใดกินและดื่มเนื้อหนังและ ถึม โลหิตของเราโดย ไม่มีค่าควร ผู้นั้นย่อมกิน และ ดื่มนความอัปปะโทษดเข้าใส่สู่ดวงวิญญาณของเรา; สะนั้น ถ้าหากเจ้ารู้ว่ามีผู้ใดที่ไม่มีค่าควรที่จะกินเนื้อหนัง และ ถึม โลหิตของเรา เจ้าจงห้ามเขาไว้.

ถึงอย่างใดก็ตาม, เจ้าอย่าได้ ขับไล่เขาออกจากในบรรดาพวกเจ้า, แต่เจ้าจงปะติดปะติดสาดสะท้านแก่เขา และ จังอะทิตานหาพระบิดาในนามของเราเพื่อเขา และ ถ้าหากเป็นไปได้ว่าเขากลับใจ และ รับบัพติศมาในนามของเรา, เมื่อนั้นเจ้าจงรับเขาเข้าไว้, และ จังมอบเนื้อหนัง และ โลหิตของเราให้เขา.

แต่ถ้าหากเขาไม่กลับใจเขาจะไม่ถูกนับเข้าอยู่ในบรรดาผู้ถึนของเรา, เพื่อว่าเขาจะไม่ทำลายผู้ถึนของเรา, เพราะจึงเป็น เรารู้จักแกะ ของเรา, และ พวกรเขาถึกันไว้แล้ว.

- 32 Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.
- 33 Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.
- 34 And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.
- 35 And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.
- 36 And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.
- 37 And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.
- กระนั้นก็ตาม, เจ้าจะไม่ขับเขา ออกจากบรรดาธรรมศาลาของ เจ้า, หรือสถานนมัสการของเจ้า, เพราะแก่คนเช่นนั้นเจ้าจงปฏิบัติ ต่อไป; เพราะเจ้าหาไม่รู้ไว้เพื่อพวกเขาจะกลับมาและกลับใจ, และมา หาเราด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, และเราจะรักษาพวกเขา; และเจ้า จะเป็นวิถีทางแห่งการนำความ รอดมาสู่พวกเขา.
- ฉะนั้น, จงรักษาคำพูดเหล่านี้ซึ่ง เราสั่งเจ้าเพื่อเจ้าจะไม่มาอยู่ภาย ใต้การกล่าวโทษ; เพราะวิบัติแก่ เขาผู้ที่พระบิดาทรงกล่าวโทษ.
- และเราให้บัญญัติเหล่านี้แก่เจ้า เพราะการโต้เถียงซึ่งมีในบรรดา พวกเจ้า. และเจ้าจงเป็นสุขหาก เจ้าไม่มีการโต้เถียงในบรรดาพวก เจ้า.
- และบัดนี้เราจะไปเฝ้าพระบิดา, เพราะสมควรที่เราจะไปเฝ้าพระ บิดาเพื่อเห็นแก่เจ้า.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพระเยซูทรงยุติการกล่าวถ้อย เหล่านี้แล้ว, พระองค์ทรงสัมผัส สำนุศิษย์ที่พระองค์ทรงเลือกไว้ ด้วยพระหัตถ์, ทีละคน, แม้จนทรง สัมผัสพวกท่านครบทุกคน, และ รับสั่งกับพวกท่านขณะที่ทรง สัมผัสพวกท่าน.
- และฝูงชนไม่ได้ยินคำรัสที่ พระองค์รับสั่ง, ฉะนั้นพวกเขาไม่ได้ เป็นพยาน; แต่สานุศิษย์เป็นพยาน ว่าพระองค์ประทานอำนาจให้พวก ท่านที่จะให้พระวิญญาณบริสุทธิ์. และข้าพเจ้าจะแสดงแก่ท่านต่อไป ใหม่ว่าบันทึกนี้จริง.
- เห็ยย่างใดก็ตาม, เจ้าจะไม่ขับไล่เขา ออกจากท่ามมะสาลาของพวกเจ้า, ทลื จากระถานที่นมัสการของ พวกเจ้า, แต่จงปฏิบัติกับสาดสะขามักด แก่คนนั้นซะเขมิไป เพราะเจ้าจะสามารถ จะรู้ได้ว่า เขาอาดจะกลับมา และ ักใจ ทลืบ, และ มาหาเราด้วยจุดปะสึง ติมที่แท้่งใจ, และ เราจะ ปั้นปิวเขา; และ เจ้าจะเป็นทางนำความรอดมาสู่ เขา.
- ฉะนั้น, จังรักษาสักขความเหล่านี ึ่งู๋ง เราได้บันซาเจ้า เพื่อเจ้าจะบ่ได้เข้าอยู่ ภายใต้ ากานกล่าวโทษ; เพราะอวิบัติแก่ผู้ ักฎิภพระบิดาท่าวโทษ.
- และ เราได้มอบบันยัดเหล่านี ัก้แท้แก่ เจ้าย่อนว่า ากานักัฏฐกับ ึ่งู๋งถียมีมา าก่อนในบันดาพวกเจ้า. และ เจ้ายอม เป็นสูก ักัหาเจ้า บ่มีากานักัฏฐกับ ในบันดาพวกเจ้าเอง.
- และ บัดนี้เราจะไปเฝ้าพระบิดา, เพราะมันสมถอนที่เราจะไปเฝ้า พระบิดา เพื่อเจ้า.
- และ เทถากานักัฏฐเกิดขึ้นถึ เมื่อ พระเยซูจิบักขความเหล่านี ักแล้ว, พระอึงได้เอ้า พระทักดะถ้อง สานุ สิดแต่ละถึนผู้ที่พระอึงเลือกไว้ จันได้ ณะถ้องทุกถึน, และ ากวกับพวก ะนัในะนะที่ณะถ้องพวกะนัอยู่นั.
- และ ฝูงจันบ่ได้ยินพระถักที่พระอึง ากว, ะนันั้นพวกเขาจันบ่ได้เป็น ะยาน; แต่สานุสิดได้เป็นะยานว่า พระอึงได้ปะทาน อำนากให้พวกะนั เพื่อจะได้มอบ พระวินยานบ่ลิสถให้ แก่ถึนอึง. และ ถ่ไปมีักัาพะเจ้าจะ สะแถงให้พวกท่านรู้ว่ บันทิกนัเป็น ถวามจิง.

38 And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

39 And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพระเยซูทรงสัมผัสพวกท่านทุกคนแล้ว, มีเมฆมาบังฝูงชนจนพวกเขาไม่อาจมองเห็นพระเยซูได้.

และขณะที่พวกเขาถูกบังอยู่นั้น พระองค์ทรงจากพวกเขาไป, และเสด็จขึ้นสวรรค์. และสานุศิษย์เห็นและเป็นพยานว่าพระองค์เสด็จขึ้นสวรรค์อีก.

และ เຫວການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພຣະຢຊູໄດ້ແຕະຕ້ອງໝົດທຸກຄົນແລ້ວ, ມັນໄດ້ມີ ກ້ອນເມກມາປົກຄຸມຝູງຊົນໄວ້ ເຖິງຂະໜາດບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຫລຽວເຫັນ ພຣະຢຊູໄດ້.

และ ในขณะທີ່ພວກເຂົາຖືກກ້ອນ ເມກປົກຄຸມຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຈາກພວກ ເຂົາໄປ, ແລະ ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ. ແລະ ພວກສານຸສິດໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ເປັນ ພະຍານວ່າ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນ ສະຫວັນອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

3 Nephi 19

- 1 And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.
- 2 And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.
- 3 Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.
- 4 And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

๓ นิไฟ ๑๙

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นสวรรค์แล้ว, ผู้ชนแยกย้ายกันไป, และทุกคนพาภรรยาและลูก ๆ ของตนกลับไปบ้านของตนเอง.

และมีเสียงพูดกันทั่วไปในบรรดาผู้คนโดยทันที, ก่อนจะมีคำ, ว่าผู้ชนเห็นพระเยซู, และว่าพระองค์ทรงปฏิบัติต่อคนเหล่านั้น, และว่าพระองค์จะทรงแสดงองค์แก่ผู้ชนในวันพรุ่ง.

แท้จริงแล้ว, และแม้ตลอดคืนมีเสียงพูดกันทั่วไปเกี่ยวกับพระเยซู; และพวกเขาส่งข่าวไปยังผู้คนจนมีคนเป็นอันมาก, แท้จริงแล้ว, จำนวนมากมายยิ่ง, ได้ทำงานอย่างหนักยิ่งตลอดคืนนั้น, เพื่อในวันพรุ่งพวกเขาจะได้อยู่ในสถานที่ซึ่งพระเยซูจะทรงแสดงองค์ต่อผู้ชน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันพรุ่ง, เมื่อผู้ชนมารวมกัน, ดูเถิด, นิไฟและน้องชายท่านซึ่งท่านทำให้ลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย, ซึ่งมีชื่อว่าทิโมธี, และบุตรของท่าน, ซึ่งมีชื่อว่าโจนัสด้วย, และแมธโอนิ, และแมธโอนิฮาห์, น้องชายของเขา, และคูเม็น, และคูเม็นอนไฮ, และเจราไมยา, และเช็มนอน, และโจนัส, และเซเดไคยา, และไอเซยา—เหล่านี้คือชื่อของสาวุศิษย์ที่พระเยซูทรงเลือก—และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาออกไปยืนท่ามกลางผู้ชน.

๖ นิไฟ ๑๗

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว, ผู้ชนก็แยกย้ายกันไป, และทุกคนก็พาภรรยาและลูก ๆ ของตนกลับไปบ้านเรือนของพวกเขา.

และ มันได้มีข่าวลือโดยทันทีไปทั่วในบัดดาผู้คนที่นั่นมันจะลึกลับ, ว่าพระเยซูได้ปะติดปะต่อสวดสวดภาวนาแก่พวกเขา, และ ว่าพระเยซูจะมาปะติดปะต่อผู้ชนอีกในมื่ออื่น.

แท้จริงแล้ว, และ ทั่วตลอดทั้งคืนมันได้มีเสียงพูดกันทั่วไปทั่วทั้งคืนว่าพระเยซู; และ พวกเขาได้ส่งข่าวไปยังผู้คนที่นั่นจนมีคนเป็นอันมาก, แท้จริงแล้ว, คนเป็นจำนวนมากทลวงทลวยได้รู้จัก, แท้จริงแล้ว, คนเป็นจำนวนมากทลวงทลวยได้ทำงานอย่างหนักทั่วตลอดทั้งคืน, เพื่อในวันมื่อต่อมา พวกเขาจะได้มีข่าวลือบ่อนทำลายพระเยซูจะมาปะติดปะต่อผู้ชนอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในมื่อต่อมา ผู้ชนก็มาลอมกันอยู่แล้ว, จั้เบ้ง, นิไฟ และ น้องชายของเขื่อน ผู้ที่เขื่อนได้ไผดยกขึ้นจากตาย ชื่อว่า ทิโมธี, และ ลูกชายของเขื่อนชื่อว่า โยนา, และ มาโทไนกับน้องชายของเขื่อนชื่อว่า มาโทไนธา, และ คูเม็น, และ คูเม็นอนไฮ, และ เยเรมียา, และ เจมม่อน, และ โยนา, และ เซเดไคยา, และ ไอเซยา—ทั้งหมัดนี้ชื่อของ สาวุศิษย์ที่พระเยซูได้เลือกไว้—และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่พวกเขาได้ออกไปยืนอยู่เลื่องทางผู้ชน.

- 5 And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.
- 6 And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.
- 7 And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.
- 8 And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.
- 9 And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.
- 10 And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.
- 11 And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.
- 12 And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.
- และดูเถิด, ฝูงชนมีมากมายจนพวกเขาให้แยกกันออกเป็นสิบสองกลุ่ม.
- และคนทั้งสิบสองสอนฝูงชน; และดูเถิด, พวกเขาทำให้ฝูงชนคุกเข่าลงบนพื้นแผ่นดิน, และสวดอ้อนวอนต่อพระบิดาในพระนามของพระเยซู.
- และสานุศิษย์สวดอ้อนวอนถึงพระบิดาในพระนามของพระเยซูด้วย. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาถูกลุกขึ้นและปฏิบัติต่อผู้คน.
- และเมื่อพวกเขาสอนถ้อยคำเดียวกับที่พระเยซูรับสั่ง—โดยไม่ผิดจากพระดำรัสที่พระเยซูรับสั่ง—ดูเถิด, พวกเขาคุกเข่าลงอีกและสวดอ้อนวอนพระบิดาในพระนามของพระเยซู.
- และพวกเขาท่านสวดอ้อนวอนขอสิ่งซึ่งพวกเขาท่านปรารถนาที่สุด; และพวกเขาท่านปรารถนาว่าจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานมาให้พวกเขาท่าน.
- และเมื่อพวกเขาท่านสวดอ้อนวอนดังนี้แล้วพวกเขาท่านจึงลงไปในน้ำ, และฝูงชนตามพวกเขาท่านไป.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนี้ไฟลงไปในน้ำและได้รับบัพติศมา.
- และท่านขึ้นมาจากน้ำและเริ่มให้บัพติศมา. และท่านให้บัพติศมาทุกคนที่พระเยซูทรงเลือกไว้.
- และ จั๋งเบ๋๊ง, มันมีฝูงชนยาวทลวงทลายจົນວ່າພວກເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາແຍກອອກເປັນສິບສອງກຸ່ມ.
- และ สานุສົດສົບສອງຄົນໄດ້ສົດສອນຝູງຊົນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຝູງຊົນຄູ່ເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ອະທິຖານຫາພະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ.
- และ สานุສົດກໍໄດ້ອະທິຖານຫາພະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄືກັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ຜູ້ຄົນ.
- และ เมื่อພວກເພິ່ນໄດ້ສົດສອນຂໍ້ຄວາມດຽວກັນກັບທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວໂດຍບໍ່ຜິດຈາກພຣະຄໍາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວໄວ້ເລີຍ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງ ແລະ ອະທິຖານຫາພະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ.
- และ ພວກເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານຂໍສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນປາດຖະໜາຫລາຍທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນປາດຖະໜາຂໍໃຫ້ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດມາສະຖິດຢູ່ນຳພວກເພິ່ນ.
- และ เมื่อພວກເພິ່ນອະທິຖານແລ້ວ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ລົງໄປຍັງແຄມແມ່ນ້ຳ, ແລະ ຝູງຊົນໄດ້ຕິດຕາມພວກເພິ່ນໄປ.
- และ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນີໄຟໄດ້ລົງໄປ ໃນນ້ຳ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ.
- และ ເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ ແລະ ເລີ່ມໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາທຸກຄົນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້.

- 13 And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.
- 14 And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.
- 15 And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.
- 16 And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.
- 17 And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.
- 18 And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.
- 19 And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกท่านรับบัพติศมาแล้วทุกคน และขึ้นมาจากน้ำแล้ว, พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนพวกท่าน, และพวกท่านเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ.
- และดูเถิด, พวกท่านถูกล้อมไว้โดยรอบประหนึ่งว่าด้วยไฟ; และไฟนั้นลงมาจากฟ้าสวรรค์, และฝูงชนเห็นสิ่งนี้, และเป็นพยาน; และเทพออกจากสวรรค์ลงมาปฏิบัติต่อพวกท่าน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่เทพกำลังปฏิบัติต่อสานุศิษย์อยู่นั้น, ดูเถิด, พระเยซูเสด็จมายืนอยู่ตรงกลางและปฏิบัติต่อพวกท่าน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์รับสั่งกับฝูงชน, และทรงสั่งพวกเขาให้คุกเข่าลงกับพื้นดิน, และให้สานุศิษย์ของพระองค์คุกเข่าลงกับพื้นดินด้วย.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาคุกเข่าลงกับพื้นดินทุกคนแล้ว, พระองค์ทรงสั่งสานุศิษย์ของพระองค์ให้พวกท่านสวดอ้อนวอน.
- และดูเถิด, พวกท่านเริ่มสวดอ้อนวอน; และพวกท่านสวดอ้อนวอนต่อพระเยซู, โดยเรียกพระองค์ว่าพระเจ้าของพวกท่าน และพระผู้เป็นเจ้าของพวกท่าน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเยซูเสด็จออกไปจากท่ามกลางพวกท่าน, และเสด็จไปห่างพวกท่านเล็กน้อยและทรงน้อมพระวรกายอยู่กับพื้นดิน, และพระองค์ตรัส :
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกท่านทุกคนได้รับ บัพติศมา และ ขึ้นมาจากน้ำแล้ว, พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมาเหนือพวกท่าน, และ พวกท่านได้เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ ด้วยไฟ.
- และ จ๋່เบ้ง, ถัดกันกับว่าพวกท่านถูก ล้อมไว้ด้วยไฟ; และ มันได้ลงมา จากสวรรค์, และ ฝูงชนได้เห็นกับตา ของตนเอง, และ ได้เป็นพยานถึง เลื่องนี้ และ เทพเหล่านั้นได้ลงมา จากสวรรค์ และ ได้ประทับสถาดสวดสวดภาวนา แก่พวกท่าน.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในขณะที่เทพเหล่านั้นกำลังประทับสถาดสวดสวดภาวนาแก่สานุศิษย์อยู่นั้น, จ๋່เบ้ง, พระเยซูได้เสด็จลงมา และ ประทับยืนอยู่เลื่องๆ และ ประทับสถาดสวดสวดภาวนาแก่พวกท่าน.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ได้กล่าวกับฝูงชน, และ บันฉา ให้พวกท่านคุกเข่าลงอยู่กับพื้นดินอีก, และ บันฉา ให้สานุศิษย์ของพระองค์คุกเข่าลงอยู่กับพื้นดินอีก.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อทุกคนได้คุกเข่าลงอยู่กับพื้นดินแล้ว พระองค์ได้บันฉาให้สานุศิษย์ของพระองค์ อະທິຖານ.
- และ จ๋່เบ้ง, พวกท่านเริ่ม ອະທິຖານ; และ พวกท่าน ອະທິຖານ ຫາພຣະເຊື້ອ, ເອີ້ນພຣະອົງວ່າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเยซูได้เสด็จออกไปจากวงล้อมของพวกท่าน และ ได้เสด็จออกไป ห่างจากพวกท่านเล็กน้อย และ ก็มา ขอบລົງอยู่กับพื้นดิน, และ พระองค์ได้ กล่าวว່າ:

20 Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

21 Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

22 Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

23 And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

24 And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

พระบิดา, ข้าพระองค์
ขอบพระทัยที่ประทานพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ให้คนเหล่านี้ซึ่งข้า
พระองค์เลือกไว้; และเป็นเพราะ
ความเชื่อของพวกเขาในข้า
พระองค์ที่ข้าพระองค์เลือกพวกเขา
ให้ออกมาจากโลก.

พระบิดา, ข้าพระองค์สวด
อ้อนวอนพระองค์ว่าพระองค์จะ
ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้
ทุกคนที่เชื่อในถ้อยคำของพวกเขา.

พระบิดา, พระองค์ประทานพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ให้พวกเขาเพราะ
พวกเขาเชื่อในข้าพระองค์; และ
พระองค์ทรงเห็นว่าพวกเขาเชื่อใน
ข้าพระองค์เพราะพระองค์ทรง
ได้ยินพวกเขา, และพวกเขาสวด
อ้อนวอนข้าพระองค์; และพวกเขา
สวดอ้อนวอนข้าพระองค์เพราะข้า
พระองค์อยู่กับพวกเขา.

และบัดนี้พระบิดา, ข้าพระองค์
สวดอ้อนวอนพระองค์เพื่อพวกเขา,
และเพื่อทุกคนที่จะเชื่อในถ้อยคำ
ของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะเชื่อใน
ข้าพระองค์, เพื่อข้าพระองค์จะอยู่
กับพวกเขา, ดังที่พระองค์, พระ
บิดาทรงสถิตอยู่กับข้าพระองค์,
เพื่อเราจะเป็นหนึ่ง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เมื่อพระเยซูทรงสวดอ้อนวอนถึง
พระบิดาดังนี้แล้ว, พระองค์เสด็จ
ไปหาสานุศิษย์ของพระองค์, และ
ดูเถิด, พวกท่านยังคงสวดอ้อนวอน
ต่อไป, โดยไม่หยุดสวดอ้อนวอน
พระองค์; และพวกท่านไม่ได้เพิ่ม
คำพูดขึ้นมาก, เพราะพวกท่านได้
รับมาแล้วว่าจะสวดอ้อนวอน
อย่างไร, และพวกท่านเต็มไปด้วย
ความปรารถนา.

พระบิดาเอ๋ย, ข้าพระองค์ขอบพระทัย
ที่พระองค์ได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์
ให้แก่คนเหล่านี้ ซึ่งข้าพระองค์เลือกไว้;
และ เป็นยอมนักทาสของพระองค์ที่มี
ในข้าพระองค์, ข้าพระองค์จึงได้เลือกพวกเขา
จากโลก.

พระบิดาเอ๋ย, ข้าพระองค์วิงวอน
พระองค์ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้
แก่ทุกคนที่จะเชื่อในถ้อยคำของพวกเขา
เอ๋ย.

พระบิดาเอ๋ย, พระองค์ได้ประทาน
พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่พวกเขา
เพราะพวกเขาเชื่อในข้าพระองค์; และ
พระองค์เห็นได้ว่า พวกเขาเชื่อในข้าพระองค์
ก็เพราะว่าพระองค์ได้ยินพวกเขา, และ
พวกเขาสวดอธิษฐานหาข้าพระองค์; และ
พวกเขาสวดอธิษฐานหาข้าพระองค์เพราะ
ข้าพระองค์อยู่กับพวกเขา.

และ บัดนี้พระบิดาเอ๋ย, ข้าพระองค์
อธิษฐานหาพระองค์เพื่อพวกเขา, และ
เพื่อทุกคนที่จะเชื่อในถ้อยคำของพวกเขา
เอ๋ย, เพื่อพวกเขาจะได้เชื่อในข้าพระองค์,
เพื่อข้าพระองค์จะได้อยู่ในพวกเขา ดัง
ที่พระองค์อยู่ในข้าพระองค์, เพื่อพวกเขาจะได้
เป็น หนึ่ง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ
พระเยซูได้อธิษฐานหาพระบิดา
ดังนั้นแล้ว, พระองค์ได้เสด็จไปหา
สานุศิษย์ของพระองค์, และ จังเบ๊,
พวกเขายังอธิษฐานหาพระองค์อยู่โดย
ไม่หยุดยั้ง; และ พวกเขาไม่ได้อธิษฐาน
เพิ่ม, เพราะว่าพวกเขารับมาแล้วว่า
พวกเขาสวด อธิษฐานแบบใด, และ
พวกเขารับมาแล้วด้วยความ
ปรารถนา.

- 25 And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.
- 26 And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.
- 27 And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:
- 28 Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเยซูประทานพรพวกท่านขณะที่พวกท่านสวดอ้อนวอนพระองค์; และสีพระพักตร์ทรงยิ้มแย้มกับพวกท่าน, และความสว่างของสีพระพักตร์ส่องมาที่พวกท่าน, และดูเถิดพวกท่านขาวดังสีพระพักตร์และฉลองพระองค์ของพระเยซูด้วย; และดูเถิดความขาวของมันนั้นยิ่งกว่าความขาวทั้งปวง; แท้จริงแล้ว, แม้ไม่มีสิ่งใดบนแผ่นดินโลกที่จะขาวได้เท่าความขาวนั้น.
- และพระเยซูตรัสกับพวกท่านว่า : จงสวดอ้อนวอนต่อไป; และพวกท่านไม่ได้หยุดสวดอ้อนวอน.
- และพระองค์ทรงหันพระปฤษฎางค์ไปจากพวกท่านอีก, และเสด็จไปห่างจากพวกท่านเล็กน้อยและทรงโน้มพระวรกายอยู่กับพื้นดิน; และพระองค์ทรงสวดอ้อนวอนต่อพระบิดาอีก, มีความว่า :
- พระบิดา, ข้าพระองค์ขอบพระทัยพระองค์ที่ทรงทำให้คนที่ข้าพระองค์เลือกไว้บริสุทธิ์, เพราะศรัทธาของพวกเขາ, และข้าพระองค์สวดอ้อนวอนเพื่อพวกเขາ, และเพื่อคนที่จะเชื่อในถ้อยคำของพวกเขาด้วย, เพื่อจะทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ในข้าพระองค์, โดยผ่านศรัทธาในถ้อยคำของพวกเขາ, แม้ดังที่ทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ในข้าพระองค์.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงพระเยซูได้ประทานพรให้แก่พวกท่านในขณะที่คุณท่านกำลังอธิษฐานทูลขอพระเยซูอยู่นั้น, และพระเยซูได้ยิ้มใส่พวกท่าน, และ ความสว่างใน พระพักตร์ของพระเยซูได้ส่องใส่พวกท่าน, และ จົ່ງເບິ່ງ ພວກເພິ່ນ ຂາວຄືກັນກັບພະພັກ ແລະ ອາພອນຂອງພະເຢຊູ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຄວາມຂາວນັ້ນຍິ່ງກວ່າຄວາມຂາວທັງປວງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະຂາວເທົ່າກັບຄວາມຂາວນັ້ນ.
- ແລະ ພະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງອະທິຖານຕໍ່ໄປເຖິງ; ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນພວກເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ຢຸດອະທິຖານເລີຍ.
- ແລະ ພະອົງໄດ້ຫັນໄປຈາກພວກເພິ່ນອີກ, ແລະ ໄດ້ສະເດັດອອກໄປຫ່າງຈາກພວກເພິ່ນເລັກໜ້ອຍ; ແລະ ກັມຂາບລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ; ແລະ ພະອົງໄດ້ອະທິຖານທາພະບິດາອີກ, ມີຄວາມວ່າ:
- ພະບິດາເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຂອບພະໄທພະອົງທີ່ພະອົງກະທຳໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຂ້ານ້ອຍເລືອກໄວ້ ບໍລິສຸດ, ເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຄຳຂອງພວກເຂົາອີກ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນຂ້ານ້ອຍ, ໂດຍທາງສັດທາໃນຄຳຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍລິສຸດໃນຂ້ານ້ອຍ.

29 Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

30 And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

31 And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

32 And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

33 And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

34 Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

พระบิดา, ข้าพระองค์ไม่สวดอ้อนวอนเพื่อโลก, แต่เพื่อคนที่พระองค์ประทานจากโลกให้ข้าพระองค์, เพราะศรัทธาของพวกเขา, เพื่อจะทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ในข้าพระองค์, เพื่อข้าพระองค์จะอยู่กับพวกเขาตามที่พระองค์, พระบิดา, ทรงสถิตอยู่กับข้าพระองค์, เพื่อเราจะเป็นหนึ่ง, เพื่อข้าพระองค์จะได้รับการสรรเสริญโดยผ่านพวกเขา.

และเมื่อพระเยซูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้แล้วพระองค์เสด็จมาหาสานุศิษย์ของพระองค์อีก; และดูเถิดพวกเขาท่านสวดอ้อนวอนอย่างแน่วแน่, ต่อพระองค์, โดยไม่หยุด; และพระองค์ทรงยิ้มพระสรวลกับพวกเขาท่านอีก; และดูเถิดพวกเขาท่านขาว, แม้ดังพระเยซู.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์เสด็จออกห่างไปเล็กน้อยอีกและทรงสวดอ้อนวอนพระบิดา;

และลิ้นพูดถ้อยคำที่พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนไม่ได้, ทั้งมนุษย์เขียนถ้อยคำที่พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนไม่ได้.

และฝูงชนได้ยินและเป็นพยาน; และใจพวกเขาเปิดและพวกเขาเข้าใจถ้อยคำที่พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนในใจพวกเขา.

กระนั้นก็ตาม, ถ้อยคำซึ่งพระองค์ทรงสวดอ้อนวอนสำคัญและน่าอัศจรรย์ยิ่งนักจนเขียนไว้ไม่ได้, ทั้งมนุษย์จะเอ่ยไม่ได้.

พระบิดาเอ๋ย, ข้าพระองค์ไม่ได้ขอทีไรนานเพื่อโลก, แต่เพื่อคนเหล่านั้นที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ข้าพระองค์ จากโลกเพราะสัจดาของพวกเจ้า, เพื่อพวกเจ้าจะถูกรีดให้บริสุทธิ์ในข้าพระองค์, เพื่อข้าพระองค์จะได้อยู่ในพวกเจ้าถาวรกับพระบิดาอยู่ในข้าพระองค์, เพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นหนึ่ง, เพื่อข้าพระองค์จะได้รับบาละมีในพวกเจ้า.

และ เมื่อพระเยซูได้กล่าวข้อความเหล่านี้แล้ว พระองค์ได้เสด็จมาหาสานุศิษย์ของพระองค์อีก; และ จังเบ๊ พวกเขายังอธิษฐานหาพระองค์อยู่อย่างตั้งอกตั้งใจโดยบังเอิญ; และ พระองค์ได้ยิ้มใส่พวกเขานัก; และ จังเบ๊ พวกเขามองขาวเหมือนดังพระเยซู.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ได้เสด็จออกไปห่างจากพวกเขานักน้อยอีก และ ได้อธิษฐานหาพระบิดา;

และ ลิ้นไม่สามารถกล่าวพระคำที่พระองค์อธิษฐานนั้นได้, ทั้งมนุษย์ไม่สามารถ ธรรมข้อความที่พระองค์อธิษฐานนั้นได้.

และ ฝูงชนได้ยิน และ ได้เป็นพยาน; และ ใจของพวกเขาก็เปิดออก และ พวกเขารู้ใจสิ่งที่พระองค์ได้อธิษฐานในใจของพวกเขานัก.

ถึงอย่างใดก็ตาม, พระคำซึ่งพระองค์ได้กล่าวออกมาที่ยิ่งใหญ่ และ น่าอัศจรรย์จนยากจะบรรยายมันไว้ไม่ได้, ทั้งมนุษย์จะเอ่ยไม่ได้.

35 And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

36 Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพระเยซูทรงยุติการสวด อ้อนวอนแล้วพระองค์เสด็จมาหา สานุศิษย์อีก, และตรัสกับพวกท่าน ว่า : ศรัทธามันคงเช่นนี้เราไม่เคย เห็นในบรรดาชาวยิวทั้งปวง; ดังนั้น เราจึงแสดงปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่ เช่นนี้กับพวกเขาไม่ได้, เพราะ ความกังขาของพวกเขາ.

ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ไม่มีใครในพวกเขาที่ได้เห็นสิ่ง สำคัญยิ่งเช่นนี้ดังที่เจ้าเห็น; ทั้ง พวกเขาไม่ได้ยินเรื่องที่สำคัณยััง เช่นนี้ดังที่เจ้าได้ยิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພຣະເຢຊູຈົບການອະທິຖານແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຫາສານຸສິດອີກ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ເຮົາບໍ່ເຄີຍ ເຫັນ ສັດທາອັນແຮງກ້າເຊັ່ນນີ້ໃນບັນດາ ຊາວຢູເລີຍ; ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງສະແດງສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ກັບພວກ ເຂົາບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມ ບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກ ເຂົາ.

ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ມີ ຜູ້ໃດເລີຍໃນບັນດາຊາວຢູເລີຍທີ່ເຄີຍເຫັນສິ່ງ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນມານີ້; ທັງ ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ ນີ້ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນ.

3 Nephi 20

- 1 And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.
- 2 And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.
- 3 And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.
- 4 And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.
- 5 And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.
- 6 Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;
- 7 But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.
- 8 And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.

๓ นิไฟ ๒๐

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ทรงสั่งฝูงชนให้หยุดสวด อ้อนวอน, และสานุศิษย์ของ พระองค์ด้วย. และพระองค์ทรงสั่ง พวกเขาไม่ให้หยุดสวดอ้อนวอนในใจ.

และพระองค์ทรงสั่งพวกเขาให้ลุกขึ้นยืน. และพวกเขาลุกขึ้นยืน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ทรงหักขนมปังอีกและทรง อวยพร, และให้สานุศิษย์กิน.

และเมื่อพวกเขาทานกินแล้ว พระองค์ทรงสั่งพวกเขาให้หักขนมปัง, และให้แก่ฝูงชน.

และเมื่อพวกเขาให้ฝูงชนแล้ว พระองค์ทรงให้เหล่าอู้งนพวกเขา ดื่มด้วย, และทรงสั่งพวกเขาว่า พวกเขาควรให้แก่ฝูงชน.

บัดนี้, ทั้งสานุศิษย์, และฝูงชน, ไม่ได้เอาขนมปัง, และเหล่าอู้งนมา;

แต่พระองค์ทรงให้ขนมปังคน เหล่านี้กินจริง ๆ, และให้เหล่าอู้งน ดื่มด้วย.

และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า : คนที่กินขนมปังนี้กินร่างกายเรา เพื่อจิตวิญญาณเขา; และคนที่ดื่ม เหล้าอู้งนนี้ดื่มโลหิตเราเพื่อจิต วิญญาณเขา; และจิตวิญญาณเขา จะไม่หิวหรือกระหาย, แต่จะอิ่ม.

๓ นิไฟ ๒๐

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก พระองค์ได้ บันดาลให้ฝูงชนเหล่านั้นอธิษฐาน, และ สานุ สิดของพระองค์อธิษฐาน. และ พระองค์ได้ บันดาลพวกเขาว่า พวกเขาอธิษฐานอธิษฐาน อธิษฐานอยู่ในใจของพวกเขา.

และ พระองค์ได้บันดาลให้พวกเขาเหล่านั้น ลุกขึ้นยืน. และ พวกเขาเหล่านั้นลุกขึ้นยืน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก พระองค์ได้หักขนมปังอีกเพื่อหนึ่ง และ ให้ พอนแก่มัน, และ เอาให้สานุศิษย์กิน.

และ เมื่อพวกเขาเหล่านั้นได้กินแล้ว พระองค์ได้บันดาลให้พวกเขาเหล่านั้นหักขนมปัง, และ เอาให้ฝูงชนกิน.

และ เมื่อพวกเขาเหล่านั้นได้เอาให้ฝูงชน แล้ว พระองค์เอาเหล้าอู้งนให้พวกเขา ดื่มด้วย, และ บันดาลให้พวกเขาเหล่านั้น เอาให้ฝูงชนดื่ม.

บัดนี้, ทั้งสานุสิด และ ฝูงชนไม่ได้ เอา ขนมปัง และ เหล้าอู้งนมาให้ พระองค์;

แต่พระองค์ได้ เอาขนมปังให้แก่คน เหล่านี้กิน, และ ได้เอาเหล้าอู้งนให้ แก่คนเหล่านั้นดื่ม.

และ พระองค์ได้กล่าวกับพวกเขาว่า: คนใดที่ได้ กินขนมปังจากปวงนี้ก็เท่ากับ ว่า เขาได้กินเนื้อกายของเราเข้าไปสู่ จิตวิญญาณของเรา; และ คนใดที่ได้ดื่ม เหล้าอู้งนจากของนี้ ก็เท่ากับว่าเขา ได้ดื่มเลือดของเราเข้าไปสู่จิตวิญญาณ ของเรา; และ จิตวิญญาณของเราจะไม่ หิว ทลึง ภาหาย, แต่จะอิ่ม.

9 Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.

10 And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.

11 Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—

12 And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

13 And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

14 And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

บัดนี้, เมื่อฝูงชนกินและดื่มกันทุกคนแล้ว, ดูเถิด, พวกเขาเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณ; และพวกเขาร้องออกมาเป็นเสียงเดียวกัน, และน้อมสรรเสริญพระเยซู, ผู้ที่พวกเขาทั้งเห็นและได้ยิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาน้อมสรรเสริญพระเยซูกันทุกคนแล้ว, พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า: ดูเถิดบัดนี้เราทำให้นิบัญญัติซึ่งพระบิดาทรงบัญชาเราเกี่ยวกับคนเหล่านี้ลุล่วง, ซึ่งเป็นพวกหนึ่งที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

เจ้าคงจำได้ว่าเราพูดกับเจ้า, และกล่าวว่าเมื่อถ้อยคำของอิสยาห์จะเกิดสัมฤทธิ์ผล—ดูเถิดมันมีเขียนไว้, เจ้ามีอยู่ต่อหน้าเจ้า, ฉะนั้นจงค้นคว้ามัน—

และตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเมื่อมันเกิดสัมฤทธิ์ผลจึงเป็นการทำให้พันธสัญญาซึ่งพระบิดาทรงทำไว้กับผู้คนของพระองค์สมบูรณ์, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

และแล้วพวกที่เหลืออยู่, ซึ่งจะกระจัดกระจายกันอยู่ทั่วไปบนพื้นพิภพ, เราจะนำมารวมกันจากตะวันออกและจากตะวันตก, และจากทางใต้และจากทางเหนือ; และจะนำพวกเขามาสู่ความรู้เรื่องพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, ซึ่งทรงไถ่พวกเขา.

และพระบิดาทรงบัญชาเราว่าให้เรามอบแผ่นดินนี้แก่เจ้า, เพื่อเป็นมรดกของเจ้า.

บัดนี้, เมื่อฝูงชนได้กิน และ ดื่มกันหมดทุกคนแล้ว, จົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາເປັນສຽງດຽວກັນ ແລະ ຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະເຢຊູ ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາທັງໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງກັດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະເຢຊູແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ບັດນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຊຶ່ງພຣະບິດາບັນຊາເຮົາກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ສຳເລັດແລ້ວ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ເຈົ້າຄົງຈຳໄດ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າວ່າເມື່ອ ຄຳຂອງ ເອຊາຍາຈະສຳເລັດ—ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນມີຂຽນໄວ້, ເຈົ້າມີມັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ຈົ່ງຄົ້ນຄວ້າມັນ—

ແລະ ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າເມື່ອມັນສຳເລັດ ເວລານັ້ນພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງກໍຈະສຳເລັດ, ໂອເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່, ຊຶ່ງໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກຈະເຕົ້າໂຮມຈາກທາງຕາເວັນອອກ ແລະ ຈາກທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະ ຈາກທາງໃຕ້ ແລະ ຈາກທາງເໜືອ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳມາສູ່ ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ໄດ້ໄຖ່ພວກເຂົາ.

ແລະ ພຣະບິດາໄດ້ບັນຊາເຮົາວ່າ ເຮົາຄວນມອບ ແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກ.

- 15 And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—
- 16 Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.
- 17 Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.
- 18 And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.
- 19 For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.
- 20 And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.
- และเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าหากคนต่างชาติไม่กลับใจหลังจากพรที่พวกเขาจะได้รับ, หลังจากที่ทำให้ผู้คนของเรากระจัดกระจายไปแล้ว—
- เมื่อนั้นเจ้า, ผู้เป็นพวกหนึ่งที่เหลืออยู่แห่งเชื้อสายแห่งยาโคบ, จะออกไปในบรรดาคนเหล่านั้น; และเจ้าจะอยู่ท่ามกลางพวกเขาซึ่งมีเป็นอันมาก; และเจ้าจะอยู่ในบรรดาพวกเขาตั้งสิ่งห้อยท่ามกลางฝูงสัตว์ในป่า, และตั้งสิ่งห้อยท่ามกลางฝูงแกะ, ซึ่ง, หากมันเข้าไปก็จะทั้งเหยียบย่ำและฉีกเป็นชิ้น ๆ, และไม่มีใครจะปลดปล่อยได้.
- มือเจ้าจะยกอยู่เหนือปฏิปักษ์ของเจ้า, และศัตรูทั้งหมดของเจ้าจะถูกตัดขาด.
- และเราจะรวมผู้คนของเราเข้าด้วยกันดังคนรวมฟ่อนข้าวบนลานนวดข้าว.
- เพราะเราจะทำให้ผู้คนของเราซึ่งพระบิดาทรงทำพันธสัญญาด้วย, แท้จริงแล้ว, เราจะทำให้เขาของเจ้าเป็นเหล็ก, และเราจะทำให้กีบของเจ้าเป็นทองเหลือง. และเจ้าจะทุบตีคนเป็นอันมากเป็นชิ้น ๆ; และเราจะอุทิศข้าวของที่ได้มาของพวกเขาถวายพระเจ้า, และทรัพย์สินของพวกเขาถวายพระเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก. และดูเถิด, เราคือผู้คนที่ทำการนี้.
- และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, พระบิดาตรัส, คือดาบแห่งความยุติธรรมของเราจะเจือตื้นอยู่เหนือพวกเขาในวันนั้น; และเว้นแต่พวกเขากลับใจมันจะฟาดฟันลงบนพวกเขา, พระบิดาตรัส, แท้จริงแล้ว, แม้บนประเทศทั้งปวงของคนต่างชาติ.
- และ เรากล่าวกับเจ้า, ว่าถ้าหากคนต่างชาดกับ ใจหลงจากที่พวกเขาได้รับพ่อนแล้ว, ทลวงจากพวกเขาได้เร็ดให้ผู้อื่นของเรากะจัดกระจายไป—
- เมื่อนั้นเจ้า, ผู้เป็นผู้ที่เหลืออยู่ของเชื้อสายของยาโคบจะออกไปในบรรดาพวกเขา; และ เจ้าจะอยู่ในท่ามกลางของพวกเขาที่มีจำนวนอย่างทลวงทลาย; และ เจ้าจะอยู่ในบรรดาพวกเขาเหมือนดังสิ่งอยู่ในบรรดาสัตว์ในป่า, และ ดัง สิ่งห้อยอยู่ในบรรดาฝูงแกะ ซึ่งถ้าหากมัน ฝ่าวนไป ทั้งจะ ยรบบย่ำ และ ฉีกเป็น ่อน, และ บ่มีใฝ่ปิดป้องได้.
- มีของเจ้าจะยกอยู่เหนือผู้ปละปักษ์ของเจ้า, และ ศัตรูของเจ้าจะถูกตัดออกไป ทั้งหมด.
- และ เรา จะ เ้าโรมผู้อื่นของเรากล้ากับดังผู้อื่นเ้าโรมพ่อนเ้าไว้ในลาน.
- เพราะเราจะเร็ดให้ผู้อื่นของเรากล้าที่พระบิดาให้พันทะสนยา, แท้จริงแล้ว, เรา จะเร็ดให้ เ้าของเจ้าเป็นเหล็ก, และ เรา จะเร็ดให้กิบของเจ้าเป็นทองเหลือง. และ เจ้าจะได้ทุบตีผู้อื่นอย่างทลวงทลายเป็น่อน; และ เรา จะอุทิศเงินปะโทยดของพวกเขากล้าพระผู้เป็นเจ้า และ เ้าของ ของพวกเขาถวายพระผู้เป็นเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก. และ จ้งเบ้ง, เรากล้าที่ จะกระทำสิ่งนี้.
- และ เทพทานจะบังเกิดขึ้น, พระบิดาได้กล่าว, ว่า ดาบแห่งความยุติธรรมของเรากล้าจะแวนอยู่เหนือของพวกเขากล้าในมันนั้น, และ ถ้าหากพวกเขา กล้ากับใจ มันจะฟาดฟันลงใส่พวกเขา, พระบิดาได้กล่าว, แท้จริงแล้ว, แม้แต่อยู่เหนือของทุกปะชาชาติของผู้อื่นต่างชาด.

21 And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

22 And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

23 Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

24 Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

25 And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

26 The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ เราจะสถาปนาผู้คนของเรา, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

และดูเถิด, เราจะสถาปนาคนเหล่านี้ในแผ่นดินนี้, เพื่อให้พันธสัญญาซึ่งเราทำไว้กับยาโคบบิดาเจ้าสมบูรณ์; และมันจะเป็นเยรูซาเล็มใหม่. และเดขานภาพแห่งสวรรค์จะอยู่ท่ามกลางคนเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, แม้เราจะอยู่ท่ามกลางเจ้า.

ดูเถิด, เราคือคนที่โมเสสพูดถึง, ว่า : พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่านจะทรงยกศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งจากพี่น้องของท่านขึ้นมาให้ท่าน, ซึ่งเหมือนข้าพเจ้า; เพื่อจะได้ยินจากผู้นั้นในสิ่งทั้งปวงไม่ว่าเรื่องใดก็ตามที่ผู้นั้นจะกล่าวแก่ท่าน. และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือทุกคนที่จะไม่ฟังศาสดาพยากรณ์ผู้นั้นจะถูกตัดขาดจากบรรดาผู้คน.

ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, แท้จริงแล้ว, และศาสดาพยากรณ์ทั้งหมดนับแต่แซมูเอลและคนอื่น ๆ ต่อจากนั้นมา, มากเท่าที่พูดไว้, เป็นพยานถึงเรา.

และดูเถิด, เจ้าเป็นลูกหลานของศาสดาพยากรณ์; และเจ้าเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และเจ้าอยู่ในพันธสัญญาซึ่งพระบิดาทรงทำกับบรรพบุรุษเจ้า, โดยตรัสกับอับราฮัม : และในพงศ์พันธุ์เจ้าทุกตระกูลของแผ่นดินโลกจะได้รับพร.

พระบิดาโดยที่ทรงยกเราขึ้นมาให้แก่เจ้าก่อน, และทรงส่งเรามาให้พรเจ้าในการทำให้เจ้าทุกคนหันหลังให้ความชั่วช้าสามานย์ของตน; และนี่เพราะเจ้าเป็นลูกหลานแห่งพันธสัญญา—

และ เทวทศงานจะบังเกิดขึ้นเถิด เราจะสถาปนาบ้านของเรานี้, โอเชื้อสายอิสราเอล.

และ จักรเบ่ง, เราจะทำสัญญาด้วยกับพวกนี้ในแผ่นดินนี้, เพื่อให้ พันธะสัญญาซึ่งเราได้เร็ดไว้กับยาโคบบิดา บิดาของเจ้าสำเร็จ; และ มันจะเป็น เยรูซาเล็มใหม่. และ อำนาจของ สวรรค์จะมาอยู่ท่ามกลางผู้คนพวกนี้; แท้จริงแล้ว, แม้แต่ เราจะเป็นอยู่ ในท่ามกลางพวกเจ้า.

จักรเบ่ง, เราคือผู้ที่โมเสสกล่าวถึง, มี ความว่า: พระผู้เป็นเจ้าอวยพร พระเจ้าของเจ้าจะยก สาดสะดาผู้หนึ่ง ขึ้นจากพี่น้องของเจ้าให้แก่เจ้า ที่ เหมือนกับข้าพเจ้า; เจ้าจงฟังผู้นั้นใน ทุกเรื่องว่าจะเป็นอย่างใดก็ตามที่ผู้นั้นจะกล่าวกับเจ้า. และ เทวทศงานจะ บังเกิดขึ้นเถิด ผู้ใดก็ตามที่บໍฟังถ้อยคำ ของสาดสะดา ผู้นั้นจะถูกตัดออกจาก บ้านผู้สืบ.

ตามจริงแล้วเรากล่าวกับเจ้าว่า, และ สาดสะดา ทั้งหมดยกตั้งแต่แซมูเอล และ คนอื่นๆ ต่อจากนั้นมาหลายต่อ หลายคนได้ไว้ และ ให้ถ้อยคำถึง เรา.

และ จักรเบ่ง, เจ้าเป็นลูกหลานของ สาดสะดา; และ เจ้าเป็นเชื้อสาย อิสราเอล; และ เจ้าอยู่ใน พันธะ สัญญา ซึ่งพระบิดาได้เร็ดไว้กับ บิดาของเจ้า, เมื่อพระบิดาทรง ทำพันธสัญญากับอับราฮัมว่า: และ ในลูกหลาน ของเจ้า ทุกตระกูลของแผ่นดินโลกจะ ได้รับพร.

พระบิดายกเราให้กับเจ้าก่อน, และ ส่งเรามาให้พบนแก่เจ้าในการเร็ดให้ เจ้าทุกคน หันหนีจากความชั่วร้ายของ เจ้า; และ นี่ก็เพราะเจ้าเป็นลูกหลาน แห่งพันธสัญญา—

27 And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

28 And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

29 And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

30 And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

31 And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

และหลังจากที่เจ้าได้รับพรแล้ว พระบิดาจึงจะทรงให้พันธสัญญา ซึ่งพระองค์ทรงทำกับอับราฮัม สมบูรณ์, โดยตรัสว่า : ในพงศ์พันธุ์ เจ้าทุกตระกูลของแผ่นดินโลกจะได้รับพร—จนถึงการล้นเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านเราลงบนคนต่างชาติ, ซึ่งพรที่มีกับคนต่างชาติจะทำให้พวกเขายิ่งใหญ่เหนือคนทั้งปวง, จนทำให้ผู้คนของเรากระจัดกระจายไป, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

และพวกเขาจะเป็นแส่หาผู้คนของแผ่นดินนี้. กระนั้นก็ตาม, เมื่อพวกเขาจะได้รับความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา, จากนั้นหากพวกเขาทำใจแข็งกระด้างกับเรา เราจะไม่ส่งความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา กลับไปบนศีรษะของพวกเขาเอง, พระบิดาตรัส.

และเราจะระลึกถึงพันธสัญญา ซึ่งเราทำกับผู้คนของเรา; และเราทำพันธสัญญากับพวกเขาว่าเราจะรวบรวมพวกเขาในเวลาอันเหมาะสมของเรา, ว่าเราจะให้แผ่นดินของบรรพบุรุษพวกเขาแก่พวกเขาอีกเพื่อเป็นมรดกของพวกเขา, ซึ่งคือแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, ซึ่งคือแผ่นดินที่สัญญาจะให้พวกเขาตลอดกาล, พระบิดาตรัส.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ เวลาจะมาถึง, เมื่อจะสั่งสอนความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเราแก่พวกเขา;

และพวกเขาจะเชื่อในเรา, ว่าเราคือพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และจะสวดอ้อนวอนพระบิดาในนามของเรา.

และ ทหลังจากที่เจ้าได้รับพรมแล้ว เมื่อนั้นพระบิดาจะให้พันธสัญญา ซึ่งพระองค์ทรงทำไว้กับอับราฮัม สำเร็จ, มีถ้อยคำ: ในลูกหลานของเจ้า ทุกตระกูลของแผ่นดินโลกจะได้รับพร—เพื่อท่านจะเปี่ยมพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเทอญกันต่างชาติโดยทางเรา, ซึ่งพรมที่มีอยู่กับ คนต่างชาตินั้น จะเร้าให้พวกเขาอยากได้ของเรามากยิ่งขึ้น, จนเร้าให้ผู้คนของเรากระจัดกระจายไป, โอ เชื้อสายอิสราเอล.

และ พวกเขาคงจะเป็น โห่ร้องกับผู้คนของแผ่นดินนี้. แต่ถึงอย่างใดก็ตาม, เมื่อพวกเขาได้รับถ้อยคำสัญญาของเราแล้ว, เมื่อนั้นถ้าหากพวกเขายังเฝ้าใจแหว่งแหว่งกับเราอยู่, เราจะไม่ส่งความชั่วร้ายของพวกเขา เข้ามายังถิ่นที่อาศัยของพวกเขา, พระบิดาได้กล่าว.

และ เราจะ มีกตัญญูกับพันธสัญญา ซึ่งเราได้กระทำไว้กับผู้คนของเรา; และ เราได้ให้พันธสัญญากับพวกเขาว่า เราจะไม่ละทิ้งพวกเขาในเวลาอันเหมาะสมของเรา, ว่าเราจะมอบแผ่นดินของบรรพบุรุษของพวกเขาให้แก่พวกเขาอีกเป็นมรดกแก่พวกเขา, ซึ่งแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, ซึ่งแผ่นดินแห่งพันธสัญญาของเราจะทอดไป, พระบิดาได้กล่าว.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นอีก วันเวลาจะมาถึง, เมื่อถ้อยคำสัญญาของเราจะได้ถูกสั่งสอนให้แก่พวกเขา;

และ พวกเขาคงจะ เชื่อในเรา, ว่าเราก็คือพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า, และ จะอธิษฐานหาพระบิดาในนามของเรา.

- 32 Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.
- 33 Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.
- 34 Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.
- 35 The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.
- 36 And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.
- 37 Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.
- 38 For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.
- 39 Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.
- เมื่อนั้นยามของพวกเขาก็จะเปล่งเสียง, และพวกเขาก็จะขับขานเป็นเสียงเดียวกัน; เพราะพวกเขาก็จะเห็นด้วยตาตนเอง.
- เมื่อนั้นพระบิดาจะทรงรวบรวมพวกเขาด้วยกันอีก, และประทานเยรูซาเล็มให้พวกเขาเพื่อเป็นแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา.
- เมื่อนั้นพวกเขาก็จะลืงโลดด้วยปิติ—จงพร้อมใจกันร้องเพลง, เจ้าที่รกร้างของเยรูซาเล็ม; เพราะพระบิดาทรงปลอบโยนผู้คนของพระองค์แล้ว, พระองค์ทรงไถ่เยรูซาเล็มแล้ว.
- พระบิดาทรงเผยพระพาหุอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ในสายตาของประชาชาติทั้งปวง; และทั่วสุดแดนแผ่นดินโลกจะเห็นการช่วยให้รอดของพระบิดา; และพระบิดากับเราเป็นหนึ่ง.
- และแล้วเรื่องจะเกิดขึ้นซึ่งเขียนไว้ว่า : จงตื่นเถิด, จงตื่นอีกครั้งเถิด, และสวมกำลังของเจ้า, โอไซออน; จงสวมอาภรณ์ที่สวยงามของเจ้า, โอเยรูซาเล็ม, นครศักดิ์สิทธิ์, เพราะนับแต่บัดนี้ไปก็จักหาได้มีผู้ไม่เข้าสู่หนัดและผู้ไม่สะอาดมาสู่เจ้าอีกต่อไปเลย.
- จงสลัดตัวเจ้าออกจากภัสมธุลี; จงลุกขึ้น, จงนั่งลง, โอเยรูซาเล็ม; จงปลดปล่อยตนเองจากโซ่ตรวนที่คอเจ้า, โอธิดาผู้เป็นเชลยแห่งไซออน.
- เพราะพระเจ้าตรัสดังนี้ : เจ้าขายตัวไปเปล่า ๆ, และเจ้าจะได้รับกำไรโดยไม่ใช้เงินตรา.
- ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้คนของเรารู้จักชื่อของเรา; แท้จริงแล้ว, ในวันนี้พวกเขาจะรู้ว่าเราคือคนที่พูด.
- เมื่อนั้น ยินยามก็จะเป้งสุจ, และพวกเอาก็จะเป้งสุจโรธ้องนำกัน; เพราะพวกเอาก็จะเห็นด้วยตา.
- เมื่อนั้น พระบิดาจะไถ่โรมพวกเอาเข้ากันอีก, และ ปะทานเยรูซาเล็มให้พวกเอา เพื่อเป็นแผ่นดินมุนมละกิกของพวกเอา.
- เมื่อนั้นพวกเอาก็จะเป้งสุจด้วยความขื่นขุม—ธ้องเพลงนำกัน, ญเยรูซาเล็มเอีย เจ้าผู้ที่เป็นเมือจริกร้าง; เพราะพระบิดาได้ออยใจผู้ถินของพระอิจแล้ว, พระอิจได้ไถ่ญเยรูซาเล็มแล้ว.
- พระบิดาได้ทางแฉนอันสักรสิคของพระอิจในสายตาของปะซาซาตทั้งปวง; และ ที่วที่สุดของแฉนถินโลกจะเห็นงานช่วยไถ่ลอดของพระบิดา; และ พระบิดากับเราเป็นหนึ่ง.
- และ เมื่อนั้นเลืองที่มีขรจนไว้อจะบังเกิดขึ้น: จัง ถินเถิด, จังถินขึ้นอีก, และ จังมีความຂັ້ມແຂງ, ໂອ ຊີອນ; ຈຶ່ງນຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຜ້າອັນສວຍງາມເຖິດ, ໂອ ເຢຣູຊາເລັມນະຄອນສັກສິດເອີຍ, ເພາະວ່ານັບແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປຈະບໍ່ມີຜູ້ໄດທີ່ສັກກະປົກ ແລະ ບໍ່ສະອາດເຂົ້າມາຫາເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ.
- ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຈາກຝຸ່ນດິນ; ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນ, ນັ່ງລົງ, ໂອ ເຢຣູຊາເລັມ; ຈຶ່ງປິດຕົວອອກຈາກປອກຄໍ, ໂອ ທິດາຜູ້ຖືກຈ້ອງຈຳຂອງຊີອນ.
- ເພາະພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຈົ້າໄດ້ຂາຍຕົວໄປລ້າງ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກໄຖ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍເງິນ.
- ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຮູ້ຈັກຊື່ເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືຄົນທີ່ເວົ້າ.

- 40 And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!
- 41 And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.
- 42 For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.
- 43 Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.
- 44 As many were astonished at thee—his visage was so marred, more than any man, and his form more than the sons of men—
- 45 So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him, for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.
- และจากนั้นพวกเขาจะกล่าวว่า :
งดงามเพียงใดเล่าบนภูเขาคือเท้า
ของผู้ซึ่งนำข่าวประเสริฐมาสู่พวก
เขา, ซึ่งประกาศสันติ; ซึ่งนำข่าว
ประเสริฐแห่งความดีมาสู่พวกเขา,
ซึ่งประกาศความรอด; ซึ่งกล่าวแก่
ไซอันว่า : พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
ทรงปกครอง !
- และแล้วจะมีเสียงร้องออกไป
ว่า : เจ้าจงออกไป, เจ้าจงออกไป,
เจ้าจงไปจากที่นั่น, อย่าแตะต้องสิ่ง
ที่ไม่สะอาด; เจ้าจงออกไปจาก
ท่ามกลางมัน; เจ้าที่ถือภาชนะของ
พระเจ้าจงสะอาด.
- เพราะเจ้าจะไม่ออกไปด้วยความ
รีบร้อนหรือหนีไป; เพราะพระเจ้า
จะทรงไปเบื้องหน้าเจ้า, และพระผู้
เป็นเจ้าแห่งอิสราเอลจะทรงเป็น
หน่วยระวังหลังของเจ้า.
- ดูเถิด, ผู้รับใช้ของเราจะทำงาน
ด้วยปัญญาสุขุม; ท่านจะได้รับการ
เชิดชูและยกย่องและจะสูงส่งมาก.
- ดังที่คนเป็นอันมากฉงนต่อท่าน
นั้นใด—หน้าตาของท่านเสียโฉม,
เกินกว่าผู้ใด, และร่างกายของท่าน
เสียโฉมกว่าบรรดาบุตรของมนุษย์
- ท่านก็จะโปรยปรายบรรดา
ประชาชาติเป็นอันมากฉงนนั้น;
บรรดาภคัตริย์จะปิดปากเพราะ
ท่านคนนั้น, เพราะพวกเขาจะเห็น
สิ่งที่ไม่มิใครบอกพวกเขา; และ
พวกเขาจะเข้าใจสิ่งที่ไม่เคยได้ยิน.
- และ เมื่อนั้นพวกเราจะเหົ้าว่า: ถิ่น
ของผู้ที่อยู่เบื้องบนนั้นงาม พวงไฉ ผู้ที่ได
นำเอาข่าวประเสริฐมา; ที่ใด ปะภาด
สันติสุข; ที่นำเอาข่าวประเสริฐของ
ถวามดีมา, ที่ปะภาดถวามลอด; ที่ท้าว
กับอุโธนว่า: พระเจ้าของเจ้าอุ
ปีภถอ;
- และ เมื่อนั้นจะมีสรวงร้อง ออกไป
ว่า: เจ้าจงออกไป, เจ้าจงออกไป, เจ้า
จงออกไปจากบ่อนนั้น, อย่าแตะต้องสิ่ง
ที่ บ่สะอาด; จ้งออกไปจากท่ามทาง
ของมัน; เจ้าที่ถิพาจะนะของพระผู้
เป็นเจ้าจงรักษาสถิต ให้สะอาด.
- เพราะเจ้า บ่ต้องพาอออกไป ทลื บ่
ต้องทลืบทมิไป; เพราะพระผู้เป็นเจ้าจะ
นำพาเจ้าไป, และ พระเจ้าของ
อิถสะธาเอนจะรักษาสถิตของ
เจ้า.
- จ้งเบ้ง, ข้าใช้ของเร้าจะเร็ด
พาละภิดของถิ่นย่างรอบถอบ; ลาวจะ
เป็นผู้อยู่ไทย และ มิภฏธอันสูงส่ง.
- ดั่งที่ทหลายถ่ทหลายถินแปรใจในถิ
เจ้า—ทข้าของลาวบาดเจ็บทหลาย
กว่าถินอื่น, และ ร่างกายของลาวบาด
เจ็บทหลายกว่าบุดของมะนุด—
- แต่ลาวจะเร็ดให้อุษินขาดท้งทหลาย
อิถสะจันใจ; ภะสัดจะปาภบ่ออภ;
เพราะพอกเพิ่นจะได้เห็นสิ่งท่บ่ถีย
บอภเล้า; และ พอกเพิ่นจะพิจาละนา
สิ่งท่บ่ถียได้ยิน.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall surely come, even as the Father hath commanded me. Then shall this covenant which the Father hath covenanted with his people be fulfilled; and then shall Jerusalem be inhabited again with my people, and it shall be the land of their inheritance.

ຕາມຈິງແລ້ວ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ
ກລ່າວແກ່ເຈົ້າ, ສິ່ງທັງໝົດນີ້ຈະເກີດ
ຂຶ້ນໂດຍແນ່ນອນ, ແມ້ດັ່ງທີ່ພະບິດາ
ທຣຽບຢູ່ກັບເຮົາ. ເມື່ອນັ້ນພັນຣສັດຢູ່
ນີ້ທີ່ພະບິດາທຣຽບກັບພັນຣສັດຢູ່
ກັບຜູ້ຄົນຂອງພະຣະອົງຈະສະສົມບຸຣຸນ;
ແລະຈາກນັ້ນເຮົາຈະມີຜູ້ຄົນ
ຂອງເຮົາອາໄສຢູ່ອີກ, ແລະຈະເປັນ
ແຜ່ນດິນແຫ່ງມຣດກຂອງພວກເຂົາ.

ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ
ເຈົ້າ, ສິ່ງທັງໝົດນີ້ຈະມາເຖິງຢ່າງແນ່ນອນ
ຕາມທີ່ພະບິດາໄດ້ບັນຊາເຮົາ. ເມື່ອນັ້ນ
ພັນທະສັນຍາທີ່ພະບິດາໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບ
ຜູ້ຄົນຂອງພະຣະອົງຈະສຳເລັດ; ແລະ ເມື່ອ
ນັ້ນ ເຢຣູຊາເລັມຈະມີຜູ້ຄົນຂອງເຮົາອາໄສຢູ່
ອີກ, ແລະ ມັນຈະເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກ
ຂອງພວກເຂົາ.

3 Nephi 21

- 1 And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;
- 2 And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;
- 3 Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;
- 4 For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

๓ นิไฟ ๒๑

และตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เราให้เครื่องหมายแก่เจ้า, เพื่อเจ้าจะรู้เวลาเมื่อสิ่งเหล่านี้กำลังจะเกิดขึ้น—เมื่อเราจะรวม, ผู้คนของเรา, จากการกระจัดกระจายอันยาวนานของพวกเขา, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล, และจะสถาปนาไซอันของเราในบรรดาพวกเขาอีก;

และดูเถิด, นี่คือสิ่งที่เราจะให้แก่เจ้าเป็นเครื่องหมาย—เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้าว่าเมื่อสิ่งเหล่านี้ซึ่งเราประกาศแก่เจ้า, ซึ่งเราจะประกาศแก่เจ้าด้วยตัวเราเองนับแต่บัดนี้ไป, และโดยเดชานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเจ้าจะได้รับจากพระบิดา, จะเป็นที่ยู้แก่คนต่างชาติเพื่อพวกเขาจะรู้เกี่ยวกับผู้คนเหล่านี้ซึ่งเป็นพวกหนึ่งที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งยาโคบ, และเกี่ยวกับคนเหล่านี้ของเราซึ่งพวกเขาจะทำให้กระจัดกระจายไป;

ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เมื่อเรื่องเหล่านี้จะเป็นที่ยู้แก่พวกเขาโดยพระบิดา, และจะมาจากพระบิดา, จากพวกเขามาถึงเจ้า;

เพราะเป็นปรีชาญาณของพระบิดาที่พวกเขาจะได้รับการสถาปนาในแผ่นดินนี้, และได้รับการตั้งเป็นผู้คนอิสระโดยเดชานุภาพของพระบิดา, เพื่อสิ่งเหล่านี้จะออกมาจากพวกเขามาถึงพวกหนึ่งที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์เจ้า, เพื่อพันธสัญญาของพระบิดาซึ่งทรงทำพันธสัญญากับผู้คนของพระองค์จะสมบูรณ์, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล;

๓ นิไฟ ๒๑

และตามจริงแล้วเรากล่าวกับเจ้าว่า เราจะทำให้เรื่องหมายแก่เจ้า, เพื่อเจ้าจะได้รู้ในเวลาที่สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้น—ถ้าเจ้าจะเฝ้าโรมผู้ถือนของเรามาจากงานแกะกระจัดกระจายไปเป็นเวลาถิ่นนบนของพวกเจ้า, โอเชื้อสายอิสราเอล, และจะสะทาบปะนาซีโอนของเราขึ้นในบันดาพวกเจ้าอีก;

และ จึ่งแบ่งนี้สิ่งซึ่งเราจะให้แก่เจ้าเป็นเครื่องหมาย—เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวกับเจ้าว่า เมื่อสิ่งเหล่านี้ซึ่งเราได้ประกาศแก่เจ้า, และ สิ่งซึ่งเราจะประกาศแก่เจ้าทั่วรอบกับตัวเราเองต่อจากนี้ไป, และ โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเจ้าจะได้รับจากพระบิดาจะเป็นที่ยู้จักแก่คนต่างชาติ เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ทั่วรอบกับผู้ถือนพวกนี้ ซึ่งเป็นผู้ที่เหลือนอยู่ของเชื้อสายของยาโคบ, และ ทั่วรอบกับผู้ถือนพวกนี้ของเรา ผู้ที่จะถูกพวกเจ้าเฝ้าใช้แกะกระจัดกระจายไป;

ตามจริง, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวกับเจ้า, เมื่อ เลื่องเหล่านี้จะเป็นที่ยู้แก่พวกเจ้าจากพระบิดา, และ จะออกมาจากพระบิดา, จากพวกเจ้ามาถึงเจ้า;

เพราะมันเป็นความสละสลวยสละสลวยของพระบิดาที่พวกเจ้า สิมถวนที่ถูกสะทาบขึ้นในแผ่นดินนี้, และ จัดตั้งให้เป็นผู้ถือนที่มี อิสระละพาบโดยอำนาจของพระบิดา, เพื่อสิ่งเหล่านี้จะได้ออกมาจากพวกเจ้า มาหาผู้ที่เหลือนอยู่ของลูกหลานของเจ้า, เพื่อ พันทะสันยาของพระบิดาซึ่งใช้ไว้กับผู้ถือนของพระองค์จะสำเร็จ, โอเชื้อสายอิสราเอล;

5 Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

6 For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

7 And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

8 And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

9 For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

ฉะนั้น, เมื่องานเหล่านี้และงานที่จะกระทำในบรรดาพวกเจ้านั้น แต่จะไปจะออกจากคนต่างชาติ, มาถึงพงศ์พันธุ์เจ้าซึ่งจะเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อเพราะความชั่วช้าสามานย์;

เพราะฉะนั้นพระบิดาทรงมีพระประสงค์ให้มันออกมาจากคนต่างชาติ, เพื่อพระองค์จะทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ออกมาต่อคนต่างชาติ, ด้วยเหตุนี้เพื่อคนต่างชาติ, หากพวกเขาจะไม่ทำใจแข็งกระด้าง, เพื่อพวกเขาจะกลับใจและมาหาเราและรับบัพติศมาในนามของเราและรู้ถึงประเด็นที่แท้จริงของหลักคำสอนเรา, เพื่อจะนับพวกเขาอยู่ในบรรดาผู้คนของเรา, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล;

และเมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นคือ พงศ์พันธุ์เจ้าจะเริ่มรู้สิ่งเหล่านี้—มันจะเป็นเครื่องหมายแก่พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะรู้วางานของพระบิดาเริ่มต้นแล้วจนถึงความสมบูรณ์แห่งพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงทำกับผู้คนซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

และเมื่อวันนั้นจะมาถึง, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือบรรดา กษัตริย์จะปิดปาก; เพราะพวกเขาจะเห็นสิ่งที่ไม่มีการบอกพวกเขา; และพวกเขาจะเข้าใจสิ่งที่ไม่เคยได้ยิน.

เพราะในวันนั้น, เพื่อเห็นแก่เรา พระบิดาจะทรงงานงานหนึ่ง, ซึ่งจะเป็นงานสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์ในบรรดาพวกเขา; และจะมีคนในบรรดาพวกเขาที่จะไม่เชื่อ, แม้ว่าชายคนหนึ่งจะประกาศเรื่องนี้แก่พวกเขา.

ฉะนั้น, อวภูฏານเหล่านี้ และ อวภูฏานที่จะมาเกิดในบรรดาพวกเจ้า นับแต่นี้ไปจะออกมา จากถิ่นต่างๆ, และ มาหา ลูกหลานของเจ้า ซึ่งจะเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อเพราะความชั่วร้าย;

เพราะพระบิดาเห็นด้วยว่า มันถาวรออกมาจาก ถิ่นต่างๆ, เพื่อพระองค์จะได้เสวยอำนาจของพระองค์ต่อถิ่นต่างๆ, เพื่อด้วยเหตุ ถิ่นต่างๆ ถิ่นต่างๆ จะบังเกิดใจแฉะ, ว่า พวกเขาคงจะกลับใจ และ มาหาเรา และ รับบัพติศมาในนามของเรา, และ รู้ถึงหลักคำสอนที่แท้จริงของคำสอนของเรา, เพื่อพวกเขาจะได้ นับเข้ามาในบรรดาผู้คนของเรา, โอ เชื้อสายอิสราเอล;

และ เมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ลูกหลานของเจ้าจะเลื่อมใสเลื่องเท้านี้—มันจะเป็นถ้อยคำที่ใช้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่า อวภูฏานของพระบิดาได้เลื่อมถันแล้ว, เพื่อเรารู้จักกับพันธสัญญา ซึ่งพระองค์ทรงทำไว้กับผู้เป็นเชื้อสายอิสราเอล สืบเนื่อง.

และ เมื่อมีวันนั้นมาเกิด, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น ถิ่นต่างๆ จะปรากฏออกมา; เพราะ พวกเขาคงจะได้เห็นสิ่งที่เคยบอกเล่า; และ พวกเขาคงจะพิจารณาสิ่งที่เคยได้ยิน.

เพราะว่าในวันนั้น เพื่อเราพระบิดาจะกระทำอวภูฏานอย่างหนึ่ง, ซึ่งจะเป็นอวภูฏานอันยิ่งใหญ่ และ น่าอัศจรรย์ใจในบรรดาพวกเขา; และ จะมีถิ่นในบรรดาพวกเขาที่จะบังเกิดเลื่องนี้, ถึงแม้ว่าจะมีถิ่นมาปะภาคเลื่องนี้แก่เขาก็ตาม.

10 But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

11 Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

12 And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

13 Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

14 Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

15 And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

16 And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

แต่ดูเถิด, ชีวิตผู้รับใช้ของเราจะอยู่ในมือเรา; ฉะนั้นคนเหล่านั้นจะไม่ทำอันตรายท่าน, แม้ว่าท่านจะเสียดินเพราะคนเหล่านั้น. แต่เรายังจะรักษาท่าน, เพราะเราจะแสดงแก่คนเหล่านั้นว่าปรีชาญาณของเรายิ่งใหญ่กว่ากลโกงของมาร.

ฉะนั้นเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ ผู้ใดก็ตามที่จะไม่เชื่อในคำของเรา, ซึ่งคือพระเยซูคริสต์, ซึ่งพระบิดาจะทรงให้เขานำออกไปให้คนต่างชาติ, และจะประทานพลังความสามารถให้เขาเพื่อเขาจะนำคำของเราออกไปให้คนต่างชาติ, (มันจะเป็นไปแม้ดังที่โมเสสกล่าวไว้) คนเหล่านั้นจะถูกตัดขาดจากบรรดาผู้คนของเราผู้อยู่ในพันธสัญญา.

และผู้คนของเราที่เป็นพวกหนึ่งที่เหลืออยู่ของยาโคบจะอยู่ในบรรดาคนต่างชาติ, แท้จริงแล้ว, ท่ามกลางพวกนั้นดังสิงห์อยู่ในบรรดาสัตว์แห่งป่า, ดังสิงห์หนุ่มในบรรดาฝูงแกะ, ซึ่งหากมันเข้าไปก็จะทั้งเหยียบย่ำและฉีกเป็นชิ้น ๆ, และไม่มีใครปลดปล่อยได้.

มือพวกเขาจะยกอยู่เหนือปฏิปักษ์ของพวกเขา, และศัตรูทั้งหมดของพวกเขาจะถูกตัดขาด.

แท้จริงแล้ว, วิบัติจะมีแก่คนต่างชาติเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ; เพราะเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้น, พระบิดาตรัส, ว่าเราจะตัดม้าของเจ้าออกจากท่ามกลางเจ้า, และเราจะทำลายรถศึกของเจ้า;

และเราจะตัดขาดเมืองแห่งแผ่นดินของเจ้า, และทลายที่มั่นทั้งหมดของเจ้า;

และเราจะตัดขาดเวทมนตร์คาถาจากแผ่นดินเจ้า, และเจ้าจะไม่มียักทำนายอีกต่อไป;

แต่จงระวัง, ชีวิตของข้าใช้ของเรายังอยู่ในมือเรา; ฉะนั้น พวกเขาคงจะไม่ทำร้ายเรา. เถียงแผนว่าเราจะได้ รับบาดเจ็บเพราะพวกเขากัน. แต่เราจะป้อนป้อนเรา เพราะว่าเราจะสะกดขี่พวกเขา. เห็นว่า ความสะทลวสะทลว ของเรานั้นยิ่งใหญ่มากกว่าเหล่าลัทธิของมาร.

ฉะนั้น เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ ผู้ใดก็ตามที่จะไม่เชื่อในคำของเรา, ผู้เป็นพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระบิดาจะทรงให้เขานำออกไปให้คนต่างชาติ, และจะประทานอำนาจให้เขาเพื่อเขาจะนำคำของเราออกไปให้คนต่างชาติ, (มันจะเป็นไปดังที่โมเสสกล่าวไว้) พวกเขาคงจะถูกตัดออกจากบรรดาผู้คนของเราผู้อยู่ในพันธสัญญา.

และ ผู้คนของเราผู้ที่เป็นพวกหนึ่งที่เหลืออยู่ของยาโคบจะอยู่ในบรรดาคนต่างชาติ, แท้จริงแล้ว, จะอยู่ท่ามกลางพวกเขาเหมือนดังสิงห์ในป่า, และ ดังสิงห์หนุ่มอยู่ในฝูงแกะ ซึ่งถ้าหากมันเข้าไปก็จะทั้งเหยียบย่ำและฉีกเป็นชิ้น ๆ, และไม่มีใครปลดปล่อยได้.

มือของพวกเขาจะยกอยู่เหนือปฏิปักษ์ของพวกเขา, และศัตรูทั้งหมดของพวกเขาจะถูกตัดขาด.

แท้จริงแล้ว, วิบัติจะมีแก่คนต่างชาติเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ; เพราะเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้น, พระบิดาตรัส, ว่าเราจะตัดม้าของเจ้าออกจากท่ามกลางเจ้า, และเราจะทำลายรถศึกของเจ้า;

และ เราจะทำลายเมืองทั้งหลายในแผ่นดินของเจ้า, และ จะรื้อถอนที่มั่นทั้งหลายของเจ้า;

และ เราจะตัดขาดเวทมนตร์คาถาจากแผ่นดินเจ้า, และ เจ้าจะไม่มียักทำนายอีกต่อไป;

17 Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

18 And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

19 And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

20 For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

21 And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

22 But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

23 And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

รูปบูชาที่แกะสลักของเจ้าเราจะตัดขาดด้วย, และรูปบูชาของเจ้าที่มีมืออยู่ออกจากท่ามกลางเจ้า, และเจ้าจะไม่นมัสการงานจากมือของเจ้าอีกต่อไป;

และเราจะถอนป่าออกจากท่ามกลางเจ้า; เราจะทำลายเมืองของเจ้าด้วย.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือการพุดเท็จ, และการหลอกลวง, และความริษยา, และการวิวาท, และการฉ้อฉลในอำนาจบารมี, และการผิดประเวณี, จะถูกกำจัดสิ้น.

เพราะเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, พระบิดาตรัส, คือในวันนั้นผู้ใดก็ตามที่จะไม่กลับใจและมาหาบุตรที่รักของเรา, เราจะทำลายพวกเขาจากบรรดาผู้คนของเรา, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล;

และเราจะดำเนินการแก้แค้นและเกรี้ยวกราดต่อพวกเขา, แม้ดังที่ทำการกับคนนอกศาสนา, อย่างที่พวกเขาไม่เคยได้ยินมา.

แต่หากพวกเขาจะกลับใจและสดับฟังคำของเรา, และไม่ทำให้ใจแข็งกระด้างแล้ว, เราจะสามารถสถาปนาศาสนจักรของเราในบรรดาพวกเขา, และพวกเขาจะเข้ามาสู่พันธสัญญาและจะนับเข้าในบรรดาพวกที่เหลือนี้อยู่ของยาโคบ, ซึ่งแก่พวกเขาเราให้แผ่นดินนี้ไว้เป็นมรดก;

และพวกเขาจะช่วยผู้คนของเรา, พวกที่เหลือนี้อยู่ของยาโคบ, และคนจากเชื้อสายแห่งอิสราเอลมากเท่าที่จะมาด้วย, เพื่อพวกเขาจะสร้างนครแห่งหนึ่ง, ซึ่งจะเรียกว่าเยรูซาเล็มใหม่.

รูปอวสานของเจ้าเราจะตัดออกนำอิทธิ, และ รูปบูชาของเจ้าออกจากท่ามกลางพวกเจ้า, และ เจ้าจะไม่กราบไหว้อวสานจากมือของเจ้าอีกต่อไป;

และ เราจะทำลายเมืองท่ามกลางพวกเจ้า; เราจะทำลายเมืองของเจ้านำอิทธิ.

และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นถึง การเอ้าต๊ะ, และ การหลอกลวง, และ การฉ้อฉล, และ การผิดประเวณี, และ การผิดประเวณีของปะโลทิด, และ การโสเภณี จะสูญสิ้นไปทั่ว.

เพราะเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, พระบิดาได้กล่าว, ว่าในวันนั้นผู้ใดก็ตามที่จะไม่กลับใจ และ ไม่มาหาบุตรที่รักของเรา, เราจะทำลายพวกเขาจากบรรดาผู้คนของเรา, โอเชื้อสายอิสราเอล;

และ เราจะทำลายเมืองท่ามกลาง และ โมโหร้ายพวกเจ้าถึงกับถึงกับคนนอกศาสนา, อย่างที่พวกเจ้าไม่เคยได้ยิน.

แต่ถ้าหากพวกเจ้าจะกลับใจ และ เชื่อฟังคำของเรา, และ ไม่แข็งใจแฉกกระด้างแล้ว, เราจะสามารถสถาปนาจักรของเรานี้ในบรรดาพวกเจ้า, และ พวกเจ้าจะเข้ามาสู่พันธสัญญา และ ถูก นับเข้าในบรรดาผู้ที่เหลือนี้อยู่ของยาโคบ, ซึ่งเราให้แผ่นดินนี้ไว้เป็นมรดกของพวกเจ้า;

และ พวกเจ้าจะช่วยผู้คนของเรา, ผู้ที่เหลือนี้อยู่ของยาโคบ, และ ทำลายเมืองท่ามกลางของเชื้อสายอิสราเอลที่เข้ามาหาอิทธิ, เพื่อพวกเจ้าจะสร้างเมืองหนึ่งขึ้น, ซึ่งจะถูกเรียกว่า เยรูซาเล็มใหม่.

- 24 And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.
- 25 And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.
- 26 And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.
- 27 Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.
- 28 Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.
- 29 And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.
- และจากนั้นพวกเขาจะช่วยผู้คนของเรา, เพื่อพวกเขาที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วพื้นแผ่นดิน, จะได้รับการรวมเข้าสู่เยรูซาเล็มใหม่.
- และเมื่อนั้นอำนาจแห่งสวรรค์จะลงมาในบรรดาพวกเขา; และเรา จะอยู่ท่ามกลางด้วย.
- และจากนั้นงานของพระบิดาจะเริ่มต้นในวันนั้น, แม้เมื่อกิตติคุณนี้ จะได้รับการสั่งสอนในบรรดาพวกเขาที่เหลืออยู่ของคนเหล่านี้. ตามจริง แล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าในวันนั้น งานของพระบิดาจะเริ่มต้นใน บรรดาพวกเขาที่กระจัดกระจายอยู่ ทั้งหมดของผู้คนของเรา, แท้จริง แล้ว, แม้เผ่าต่าง ๆ ที่หายไป, ซึ่ง พระบิดาทรงนำออกไปจาก เยรูซาเล็ม.
- แท้จริงแล้ว, งานจะเริ่มต้นใน บรรดาผู้ที่กระจัดกระจายทั้งหมด ของผู้คนของเรา, กับพระบิดาเพื่อ เตรียมทางซึ่งโดยทางนั้นพวกเขา จะมาหาเรา, เพื่อพวกเขาจะเรียกหาพระบิดาในนามของเรา.
- แท้จริงแล้ว, และเมื่อนั้นงานจะ เริ่มต้น, กับพระบิดาในบรรดา ประชาชาติทั้งปวงในการเตรียม ทางซึ่งโดยทางนี้จะทรงรวบรวม ผู้คนของพระองค์กลับบ้านสู่แผ่นดิน แห่งมรดกของพวกเขา.
- และพวกเขาจะออกจาก ประชาชาติทั้งปวง; และพวกเขาจะ ไม่ออกไปด้วยความรีบร้อน, หรือ หนีไป, เพราะเราจะไปเบื้องหน้า พวกเขา, พระบิดาตรัส, และเราจะ เป็นหน่วยระวางหลังของพวกเขา.
- และ แล้วพวกเขาจะช่วยเหลือ ผู้ถือนะบียาห์เพื่อพวกเขาที่แตกกระจัด กระจายกันไปตามผิวแผ่นดินจะได้ถูก ถิ่นโรมมาสู่เยรูซาเล็มใหม่.
- และ แล้ว อำนาจของสะทอนจะ ลົงมาเทิงบนดาพวกเขา; และ เร้าจะ อยู่ในท่ามกลางพวกเขาเหมือนกัน.
- และ แล้วอวภูฏานของพระบิดาจะ เล่มต้นในมัน, เมื่อพระภคิณนี้ถูก สั่งสอนในบันดาผู้ที่เทลียอยู่ของผู้ถือนะบียาห์. ตามจริงแล้วเรากล่าวกับเจ้าว่า ในมันนั้นอวภูฏานของพระบิดาจะ เล่มต้นในบันดาผู้ถือนะบียาห์ทั้งหมดของเราที่ แตกกระจัดกระจายกันไป, แท้จริงแล้ว, แม่นแต่เผ่าที่หายไป, ซึ่งพระบิดาได้ นำพวกเขาออกไปจากเยรูซาเล็ม.
- แท้จริงแล้ว, อวภูฏานจะเล่มต้นด้วย พระบิดาในบันดาผู้ถือนะบียาห์ทั้งหมดของเรา ที่ แตกกระจัดกระจายกันไป, เพื่อตรูม ทั่วไว้ ซึ่งโดยทางนั้น พวกเขาจะ มาหาเรา, เพื่อพวกเขาจะได้เอ็นทา พระบิดาในนามของเรา.
- แท้จริงแล้ว, และ แล้วอวภูฏานจะ เล่มต้นด้วยพระบิดาในบันดา ปะชาชาติทั้งปวง ในงานตรูมทั่วไว้ ซึ่งทางนั้น พระอภิงจะ ถิ่นโรมผู้ถือนะบียาห์กับบ้าน สู่แผ่นดินซึ่งเป็น มุมมละดิกของพวกเขา.
- และ พวกเขาจะออกจากปะชาชาติ ทั่วหมด; และ พวกเขาจะบ่อนอกไปด้วย ความรีบร้อน, ทลื ทลืหนีไป, เพราะ เร้าจะนำพาพวกเขาไป, พระบิดาได้ กล่าว, และ เร้าจะรักษาทะลึงของพวกเขา.

3 Nephi 22

- 1 And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.
- 2 Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;
- 3 For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.
- 4 Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.
- 5 For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.
- 6 For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

๓ นิไฟ ๒๒

และเมื่อนั้นสิ่งที่เขียนไว้จะบังเกิดขึ้น : จงร้องเพลงเกิด, โอหญิงที่เป็นหมั้น, เจ้าผู้ไม่เคยได้ให้กำเนิด; จงเปล่งเสียงร้องเพลงเกิด, และจงร้องดัง ๆ, เจ้าผู้ไม่เคยเจ็บครรภ์ เพราะคลอดลูก; เพราะลูกของหญิงที่อ้างว่ามีมากกว่าลูกของภรรยาที่แต่งงาน, พระเจ้าตรัส.

จงขยายที่ตั้งกระโจมของเจ้า, และให้เขาทั้งหลายทำม่านที่อยู่อาศัยของเจ้าให้กว้างออก; อย่าเจียดไว้, จงต่อเชือกของเจ้าให้ยาว และทำให้เสาของเจ้ามั่นคง;

เพราะเจ้าจะขยายออกไปทางขวาและทางซ้าย, และพงศ์พันธุ์เจ้าจะได้มรดกจากคนต่างชาติ และทำให้เมืองรกร้างว่างเปล่าเป็นที่อาศัย.

อย่ากลัว, เพราะเจ้าจะไม่ต้องละอาย; ทั้งเจ้าจะไม่จ้าน, เพราะเจ้าจะไม่ถูกทำให้อับอาย; เพราะเจ้าจะลืมความอับอายในวัยเยาว์ของเจ้า, และจะไม่ต้องจำเรื่องอับยศในวัยเยาว์ของเจ้า, และไม่ต้องจำเรื่องอับยศในความหมายของเจ้าอีกต่อไป.

เพราะพระเจ้าผู้สร้างสรรคของเจ้า, สามีของเจ้า, พระเจ้าจอมโยธา คือ พระนามของพระองค์; และพระเจ้าผู้ไถ่ของเจ้า, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล—พระองค์จะได้พระนามว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก.

เพราะพระเจ้าทรงเรียกเจ้าว่าเป็นหญิงที่ถูกทิ้งและโศกเศร้าในวิญญาน, และภรรยาที่อ่อนวัย, เมื่อเจ้าถูกปฏิเสธ, พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส.

๓ นิไฟ ๒๒

และ เมื่อนั้นสิ่งที่มีขจรไว้จะเกิดขึ้น: จักรวรรดิลาทำเพงเกิด, โอ เจ้าผู้เป็นเหมือนหญิงหมั้น; จักรวรรดิลาทำเพง และ ม้วนขึ้นเกิด, เจ้าผู้บ่มเกียเจ็บท้องออกลูกเอ๋ย; เพราะเจ้าจะมีลูกทลายกว่า ยิงที่มีผิว, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว.

เจ้าเร่งเข้าเต็นของเจ้าให้กว้างขวาง, และ ต่เชือกเข้าเต็นของเจ้าให้ยาว; และ สรป ทลักรของเจ้าให้แน่น;

เพราะเจ้าจะขยายเขตออกไปทางมีดวา และ ข่าย, และ ผู้ถนอมของเจ้าได้ ถนอมต่างจากมาเป็นมละถนอม และ เร่งให้เมืองรกร้างเป็นบ่อนอาส.

อย่ากลัว, เจ้าจะบ่อาย; ทั้งเจ้าจะบ่จ้าน, เพราะเจ้าจะบ่ถูกเร่งให้ อาย; เจ้าจะลืมความอายในวัยเยาว์ของเจ้า, และ จะบ่จำความถนอมในวัยเยาว์ของเจ้า, และ จะบ่จำความถนอมของความเป็นพ่ายของเจ้าอีกต่อไป.

เพราะผู้สร้างของเจ้า, สามีของเจ้า, จอมโยธาภิพระนามของพระองค์; และ พระผู้ไถ่ของเจ้า, และ พระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอล—พระองค์จะเรียกเจ้าว่า พระเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก.

เพราะพระผู้เป็นเจ้าได้เอ็นเจ้าเป็นเหมือนเมยสาวที่ถูกผิวปะทุ และ มี วิญญาณโสภณ, และ เป็นเมยสาวถนอมเจ้าเป็นพ่าย, พระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากล่าว.

7 For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

8 In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

9 For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

10 For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

11 O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

12 And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

13 And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

14 In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.

เราทิ้งเจ้าไว้ชั่วประเดี๋ยว, แต่ด้วยความเมตตาอันหาที่สุดมิได้ เราจะรวบรวมเจ้า.

ในความโกรธเล็กน้อยเราซ่อนหน้าเราจากเจ้าชั่วครู่, แต่ด้วยความกรุณาอันเป็นนิรันดร์เราจะมีเมตตาต่อเจ้า, พระเจ้าพระผู้ไถ่ของเจ้าตรัส.

เพราะในยามนั้น, เสมือนผืนน้ำแห่งโนอาห์ต่อเรา, เพราะเราให้คำมั่นว่าผืนน้ำแห่งโนอาห์จะไม่ไหลท่วมแผ่นดินโลกอีกต่อไป ฉะนั้น, เราให้คำมั่นว่าจะไม่โกรธเจ้าฉันนั้น.

เพราะภูเขาจะจากไปและเนินเขาจะถูกถอน, แต่ความกรุณาของเราจะไม่ไปจากเจ้า, ทั้งจะไม่ถอนพันธสัญญาแห่งสันติของเรา, พระเจ้าที่ทรงมีเมตตาแก่เจ้าตรัส.

โอเจ้าผู้ทุกข์, ถูกพัดพาโดยพายุฝนฟ้าคะนอง, และไม่ได้รับการปลอบโยน! ดูเถิด, เราจะวางศิลาของเจ้าเป็นสีสุกใส, และวางรากฐานของเจ้าด้วยไฟลิน.

และเราจะทำหน้าต่างของเจ้าเป็นโมรา, และประตูของเจ้าเป็นโกเมน, และขอบทั้งหมดของเจ้าเป็นศิลางาม.

และลูกหลานทั้งหมดของเจ้าจะได้รับการสอนโดยพระเจ้า; และสันติของลูกหลานเจ้าจะใหญ่หลวงนัก.

เจ้าจะได้รับการสถาปนาในความชอบธรรม; เจ้าจะห่างไกลจากการกดขี่เพราะเจ้าจะไม่กลัว, และห่างจากความหวาดกลัวเพราะมันจะไม่มาใกล้เจ้า.

เราได้ปะทะกับเจ้าพรวนแต่โดยะชั่วฉาบ, แต่เราจะเอื้อเจ้าถนด้วยความรักอันสุดซึ้ง.

ในความโมโหร้ายเล็กน้อย เราได้ซ่อนหน้าเราจากเจ้าชั่วฉาบ, แต่ด้วยความกรุณาอันเป็นนิรันดร์ เราจะมีเมตตาต่อเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าอันเป็นพระผู้ไถ่ของเจ้าได้กล่าว.

เพราะ ภาวนานี้, เหมือน ผืนน้ำแห่งโนอาห์เรา, เพราะเราได้สัญญาว่า ผืนน้ำแห่งโนอาห์ จะไม่ไหลท่วมแผ่นดินโลกอีกต่อไป ฉะนั้น, เราจึงสัญญาว่า เราจะไม่โหดร้ายเจ้าฉันนั้น.

ภูเขา และ เนินเขาจะจากไป ลอย, แต่ความรักของเรา จะไม่ถอนกลับ, ทั้งเราจะรักษาสันติแห่งเราไว้กับเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าที่มีเมตตาแก่เจ้าได้กล่าว.

โอ เจ้าผู้ทุกข์, ผู้ที่ถูกโยนไปด้วยพายุฝนฟ้าคะนอง, และ ไม่ได้รับการปลอบโยน! ดูเถิด, เราจะทำหน้าต่างของเจ้าด้วยสีสุกใส, และ จะวางรากฐานของเจ้าด้วยหินสี.

และ เราจะสร้างประตูของเจ้าด้วยทับทิม, และ ประตูของเจ้าด้วยแก้วเจียระไน, และ กำแพงเมืองทั้งเมืองของเจ้าด้วยหินนิมิต.

และ ลูกหลาน ทั้งเมืองของเจ้าจะได้รับการสอนโดยพระเจ้า; และ สันติของลูกหลานของเจ้าจะยิ่งใหญ่.

เจ้าจะได้รับการสถาปนาในความชอบธรรม; เจ้าจะห่างไกลจากการกดขี่ เพราะเจ้าจะไม่กลัว, และ ห่างจากความหวาดกลัว เพราะมันจะไม่มาใกล้เจ้า.

15 Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

16 Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

17 No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

ดูเถิด, พวกเขาจะรวมกันต่อต้านเจ้าแน่นอน, มิใช่โดยเรา; ผู้ใดก็ตามที่จะรวมกันต่อต้านเจ้าจะล้มเพราะเจ้า.

ดูเถิด, เราสร้างช่างที่เป่าถ่านในไฟ, และที่นำเครื่องมือสำหรับงานของเขาออกมา; และเราสร้างผู้ผลาญเพื่อทำลาย.

ไม่มีอาวุธใดที่ทำขึ้นเพื่อต่อสู้เจ้าจะจำเริญได้; และทุกสิ่งที่จะสบประมาทเจ้าในการพิพากษาเจ้าจะกล่าวโทษ. นี่คือนมรดกของผู้รับใช้พระเจ้า, และความชอบธรรมของพวกเขามาจากเรา, พระเจ้าตรัส.

จงเงี่ย, พวกเขาจะรวมกันต่อสู้เจ้าอย่างแน่นอน, แต่แน่นอนโดยเรา; ผู้ใดก็ตามที่จะรวมกันต่อต้านเจ้า จะล้มลง.

จงเงี่ย, เราได้สร้างช่างตีเหล็กเป่าถ่านในไฟ, และ นำเครื่องมือที่เขาสร้างออกมา; และ เราได้สร้างผู้ทำลายเพื่อทำลาย.

ไม่มีอาวุธใดที่ทำขึ้นเพื่อใช้กับเจ้าจะได้ผล; และ เจ้าจะลี้ภัยหนีจากทุกสิ่งที่จะลบล้างคุณในทางพิพากษา. มีนิมิตของพระเจ้าผู้รับใช้ของพระเจ้าเป็นเจ้า, และ ความชอบธรรมของพวกเขาจากเรา, พระเจ้าเป็นเจ้าได้กล่าว.

3 Nephi 23

- 1 And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.
- 2 For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.
- 3 And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.
- 4 Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.
- 5 And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.
- 6 And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.
- 7 And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

๓ นิไฟ ๒๓

และบัดนี้, ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าควรค้นหาสิ่งเหล่านี้. แท้จริงแล้ว, เราให้บัญญัติแก่เจ้าให้เจ้าค้นหาสิ่งเหล่านี้อย่างขยันหมั่นเพียร; เพราะถ้อยคำของอิสยาห์ยิ่งใหญ่อ.

เพราะเขาพูดไว้ในทุกเรื่องอย่างแน่นอนเกี่ยวกับผู้คนของเราซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล; ฉะนั้นจำเป็นที่เขาจะต้องพูดกับคนต่างชาติด้วย.

และเรื่องทั้งหมดที่เขาพูดเป็นไปแล้วและจะเป็นไป, แม้ตามถ้อยคำซึ่งเขาพูด.

ฉะนั้นจงใส่ใจถ้อยคำของเรา; จงเขียนเรื่องที่เรากล่าวเจ้า; และตามเวลาและพระประสงค์ของพระบิดามันจะออกไปสู่คนต่างชาติ.

และผู้ใดก็ตามที่สดับฟังถ้อยคำของเราและกลับใจและรับบัพติศมา, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการช่วยให้รอด. จงค้นหาศาสตพยากรณ์, เพราะมีหลายคนที่เป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูคริสต์ถ้อยคำเหล่านี้แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาอีก, หลังจากพระองค์ได้ทรงอรรถาธิบายพระคัมภีร์ทั้งหมดแก่พวกเขาซึ่งพวกเขาได้รับมา, พระองค์ตรัสกับพวกเขา : ดูเถิด, เราอยากให้เจ้าเขียน, พระคัมภีร์อื่น, ที่เจ้าไม่มี.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์ตรัสกับนิไฟว่า : จงนำบันทึกที่เจ้าเก็บรักษาไว้ออกมา.

๖ นิไฟ ๘๖

และ บัดนี้, จึ่งเบ่งเร้าว่ากับเจ้าว่า เจ้าถวณ ถิ่นหาสิ่งเหล่านี้. แท้จริงแล้ว, เราให้บันทึกแก่เจ้าเพื่อใช้ถิ่นหาสิ่งเหล่านี้ย่างพาพวง; เพราะถ้อยคำเจ้าของเอซาเยานั้นใหญ่.

เพราะฉะนั้นได้เจ้าไว้ในทุกเรื่องว่าอยู่กับผู้ถนองเราแท้ๆ ผู้ซึ่งเป็นผู้ซึ่งสายอดสะธาเอณ; สะมัน จึ่งจำเป็นที่แผ่นจะถ้องเจ้ากับถิ่นต่างจากเขื่อนกัน.

และ ทุกเรื่องแผ่นได้เจ้าไว้ได้เกิดขึ้น และ จะเกิดขึ้นตามถ้อยคำที่แผ่นเจ้า.

สะมัน จึ่งเอาใจใส่ในถ้อยคำเจ้า; จึ่งจรรณเลื่องที่เรากล่าวเจ้า; และ ตามพระประสงค์ของพระบิดาที่เขื่อนว่า สิมถวน มันจะออกไปหาถิ่นต่างจาก.

และ ผู้ใดก็ตามที่จะเชื่อฟังถ้อยคำของเรา และ รักใจ และ รับบัพติศมา ผู้มันจะรอด. จึ่งถิ่นหา สาดสะดา, เพราะถ้อยคำหลายถิ่นได้ใช้ถ้อยคำไว้ถ้อยเลื่องเหล่านี้.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูคริสต์ถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, พระองค์ได้กล่าวกับพวกเขาอีก, หลังจากพระเยซูคริสต์ได้แจ้งพระถ้อยคำที่ทั้งหมดกับพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้รับมา, พระองค์ได้กล่าวกับพวกเขาว่า: จึ่งเบ่ง, เรายากให้เจ้าจรรณพระถ้อยคำอื่นที่เจ้ายังไม่มี.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ได้กล่าวกับนิไฟว่า: จึ่งเอาบันทึกที่เจ้ามีออกมา.

- 8 And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:
- 9 Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?
- 10 And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.
- 11 And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?
- 12 And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.
- 13 And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.
- 14 And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.
- และเมื่อนีไฟนำบันทึกออกมา, และวางไว้ต่อพระพักตร์พระองค์แล้ว, พระองค์ทอดพระเนตรมันและตรัสว่า :
- ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เราสั่งให้แซมวูเอล, ชาวเลมันผู้รับใช้ของเรา, ที่จะเขียนพยานกับคนเหล่านี้, ว่าในวันที่พระบิดาจะทรงแผ่รัศมีภาพพระนามของพระองค์ในเราจะมีวิสุทธิชนเป็นอันมากที่ลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย, และจะมาปรากฏแก่คนหลายคน, และจะปฏิบัติต่อคนเหล่านั้น. และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า : เป็นเช่นนั้นมิใช่หรือ ?
- และสานุศิษย์ของพระองค์ทูลตอบพระองค์และกล่าวว่า : ใช่แล้ว, พระองค์เจ้าข้า, แซมวูเอลพยากรณ์ตามพระวอนะของพระองค์, และพระวอนะเหล่านั้นเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้วทั้งหมด.
- และพระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า : เป็นได้อย่างไรที่เจ้าไม่เขียนเรื่องนี้, ที่วิสุทธิชนเป็นอันมากลุกขึ้นและมาปรากฏแก่คนหลายคนและปฏิบัติต่อพวกเขา ?
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนีไฟจำได้ว่าเรื่องนี้ไม่ได้เขียนไว้.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเยซูทรงสั่งให้เขียนไว้; ฉะนั้นจึงมีเขียนไว้ตามที่พระองค์ทรงสั่ง.
- และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูได้ทรงอธิบายพระคัมภีร์รวมกันทั้งหมดแล้ว, ซึ่งคนเหล่านั้นเขียนไว้, พระองค์ทรงสั่งพวกท่านให้สอนเรื่องที่พระองค์ได้ทรงอธิบายแก่พวกท่าน.
- และเวลานีไฟได้เอากับบันทึกออกมา และ วาญได้ตั้งพระพักตร์ของพระองค์, แล้วพระองค์ได้ทอดพระเนตรเบ่งมันและ ท้าวว่า:
- ตามจริงแล้วเรากล่าวกับเจ้าว่า, เราได้สั่งให้ ซามูเอลกับเลมันข้าใช้ของเราให้ถ้อยคำกับผู้ถินพวกนี้, ว่าในมีที่พระบิดาจะแผ่บารมีพระนามของพระองค์ในเรา จะมี โปนินของเรายังเป็นจำนวนทลวงหลายที่จะ ลุกขึ้นจากความตาย, และ จะมาปะกิดแก่ผู้ถินอย่างทลวงหลาย, และ จะปะกิดบาดสาธสชะนาทิดแก่พวกเจ้า. และ พระองค์ได้ท้าวกับพวกเพิ่นว่า: มันบ่ได้เป็นเช่นนั้นบ่?
- และ สานุสิดของพระองค์ได้ตอบ พระองค์ และ ท้าวว่า: แหมแล้ว, พระองค์เจ้าเอีย, ซามูเอลได้ทำนายตามพระคำของพระองค์, และ พระคำเหล่านั้นส่าเล็ดแล้วทงขิด.
- และ พระเยซูได้ท้าวกับพวกเพิ่นว่า: ถ้อยเทศใดเจ้าจึงบ่ฎฐนเลื่องนี้ไว้, เลื่องที่โปนินของเรายังทลวงหลายได้ลุกขึ้น และ ได้มาปะกิดแก่ผู้ถินอย่างทลวงหลาย และ ได้ปะกิดบาดสาธสชะนาทิดแก่พวกเจ้า?
- และ เทททานได้บังเกิดขึ้นถิ นีไฟจำได้ว่า เลื่องนี้บ่ได้ฎฐนไว้.
- และ เทททานได้บังเกิดขึ้นถิ พระเยซูได้บันซาให้ฎฐนเลื่องนี้ไว้; สะมัน มันจึงมิฎฐนไว้ตามท่พระองค์ได้บันซา.
- และ บัดนี้เทททานได้บังเกิดขึ้นถิ เมื่อพระเยซูได้ ฎ้แจงพระคำพิทงขิดแล้ว ฎ้งพวกเพิ่นได้ฎฐนไว้, พระองค์ได้บันซาให้พวกเพิ่นสิดสอนเลื่องที่พระองค์ได้ฎ้แจงมานั้นแก่พวกเจ้า.

3 Nephi 24

- 1 And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi—Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.
- 2 But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.
- 3 And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.
- 4 Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

๓ นิไฟ ๒๔

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ทรงสั่งพวกท่านให้เขียน พระวาทะซึ่งพระบิดาได้ประทานให้ มาลาคิ, ซึ่งพระองค์จะตรัสบอกแก่ พวกท่าน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่เขียนพระวาทะ เหล่านั้นแล้วพระองค์ทรง อรรถาธิบายพระวาทะเหล่านั้น. และนี่คือถ้อยคำที่พระองค์ตรัส บอกพวกท่าน, มีความว่า : พระ บิดาตรัสแก่มาลาคิดังนี้—ดูเถิด, เราจะส่งผู้ส่งสารของเราไป, และ เขาจะเตรียมทางไว้เบื้องหน้าเรา, และพระเจ้าองค์ที่เจ้าแสวงหาจะ เสด็จมาที่พระวิหารของพระองค์ อย่างฉับพลัน, แม้ผู้ส่งสารแห่ง พันธสัญญา, ซึ่งเจ้าเบิกบานใน พระองค์; ดูเถิด, พระองค์จะมา, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

แต่ใครเล่าจะยังทนอยู่ในวันแห่ง การเสด็จมาของพระองค์, และใคร เล่าจะยืนอยู่เมื่อพระองค์ทรง ปรากฏ? เพราะพระองค์ทรงเป็น เหมือนไฟของคนถลุงแร่, และ เหมือนสนุ่ของช่างฟอก.

และพระองค์จะทรงนั่งเป็นคน ถลุงแร่และเป็นคนทำให้เงิน บริสุทธิ์; และพระองค์จะทรงทำให้ บุตรของเลวีบริสุทธิ์, และทรงชำระ ล้างพวกเขาตั้งทองและเงิน, เพื่อ พวกเขาจะถวายเครื่องถวายบูชา แต่พระเจ้าในความชอบธรรม.

เมื่อนั้นเครื่องบูชาของยูดาห์และ เยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยต่อ พระเจ้า, ดังในสมัยโบราณ, และดัง ปีก่อน ๆ.

๓ นิไฟ ๒๔

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พระอภัย บันดาลให้พวกเข้มนักรบถ้อยคำซึ่ง พระบิดาได้ประทานให้แก่มาลาคิ ซึ่ง พระอภัยจะบอกแก่พวกเข้มนักรบ. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ทลวงจากที่ พวกเข้มนักรบได้ขอร้องขอความเหล่านี้แล้ว พระอภัยได้ชี้แจงกับพวกเข้มนักรบ. และ นี่ถึง ความที่พระอภัยได้บอกแก่พวกเข้มนักรบ, มีความว่า: พระบิดาท้าทายกับมาลาคิดังนี้—จงเบี่ยง, เราจะส่ง ทูตของเราไปจัด ถวายทางไว้สำหรับเรา, แล้ว ในทันใด นั้น พระอภัยเป็นเจ้าอภัยที่พวกเจ้า สะแสทางทางที่จะสะแสดมาที่พระ วิหารของพระอภัย, เทพเม่นทูตแห่ง พันธสัญญาซึ่งพวกเจ้าเบิกบานใน พระอภัย; จงเบี่ยง, พระอภัยจะมา, จอม โยธาได้ท้าว.

แต่ใ้พระอภัย อยู่ในวันที่พระอภัยสะแสด มา? ใ้พระอภัยยืนอยู่เมื่อพระอภัยสะแสดมา ปรากฏ? เพราะพระอภัยเป็นเหมือนตู่ ใ้พระอภัย ทลวงโลดทะ, และ เป็นเหมือนตู่ สะบูที่มีพระอภัยแรงของอภัยอภัย.

และ พระอภัยจะปะทับกับตู่ตู่ผู้ ทลวงเงินใ้พระอภัย; และ พระอภัยจะ จำละ พวกทลวงของเลวี, และ เสด ใ้พระอภัยอภัยอภัย ตู่ตู่ตู่ตู่ตู่ตู่ และ เงินที่ทลวงแล้ว, เพื่อพระอภัย จะนำอภัยทลวงที่อภัยอภัยมา ทลวงแต่พระอภัยเป็นเจ้า.

เมื่อนั้นอภัยทลวงของอภัย และ เยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยต่อ พระอภัย, ดังในสมัยโบราณ, และ ดัง ปีก่อน ๆ.

5 And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

6 For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

7 Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

8 Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

9 Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

10 Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

และเราจะมาใกล้เจ้าเพื่อพิพากษา; และเราจะเป็นพยานที่รวดเร็วกล่าวโทษนักวิทยาศาสตร์, และกล่าวโทษคนล่วงประเวณี, และกล่าวโทษคนสาบานเท็จ, และกล่าวโทษพวกที่กดขี่ลูกจ้างเรื่องค่าแรง, แม่หม้ายและลูกที่ขาดพ่อ, และคนที่ขี้บไล้คนแปลกหน้า, และหากกลัวเราไม่, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

เพราะเราคือพระเจ้า, เราหาเปลี่ยนแปลงไม่; ฉะนั้นเจ้าผู้เป็นบุตรของยาโคบจะไม่ถูกเผาไหม้.

แม้ตั้งแต่วันเวลาของบรรพบุรุษเจ้า เจ้าไปจากพิธีการของเรา, และไม่ได้ปฏิบัติตามศาสนพิธีของเรา. จงกลับมาหาเราและเราจะกลับไปหาเจ้า, พระเจ้าจอมโยธาตรัส. แต่เจ้ากล่าวว่า : พวกข้าพระองค์จะกลับไปได้อย่างไรได้เล่า ?

คนจะปล้นพระเจ้าเป็นเจ้าหรือ ? ทว่าเจ้าปล้นเรา. แต่เจ้ากล่าวว่า : พวกข้าพระองค์ปล้นพระองค์อย่างไรเล่า ? ในเรื่องส่วนสิบและเครื่องถวายบูชา.

เจ้าถูกสาปแช่งด้วยคำสาปแช่ง, เพราะเจ้าปล้นเรา, แม้คนทั้งปวงชาตินี้.

เจ้าจงนำส่วนสิบทั้งหมดมาไว้ในคลัง, เพื่อจะมีอาหารในบ้านของเรา; และบัดนี้จงพิสูจน์เราโดยวิธีนี้, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, หากเราจะไม่เปิดหน้าต่างสวรรค์ให้เจ้า, และเทพรามาให้เจ้าจนไม่มีที่พอรับมัน.

และเราจะมาใกล้เจ้าเพื่อพิพากษา; และเราจะเป็นพยานต่อผู้พวกรบเณรมินกษัตริย์ในทันที, และ ต่อผู้พวกรบที่ขลิบผู้สวดมนต์, และ ต่อผู้พวกรบที่เป็นพยานเท็จ, และ ต่อผู้พวกรบที่ลี้ภัยล่ารางวัลของลูกจ้าง, ต่อผู้พวกรบที่เอาปรอบแม่หม้าย และ เด็กกำพร้า, และ ถิ่นต่างต่าง, และ ต่อผู้พวกรบที่ขี้บไล้เรา, จอมโยธาได้กล่าว.

เพราะเรารู้พระผู้เป็นเจ้า, เรามุ่งปรนเปรอ; สะมัน พวกรบผู้เป็นเชื้อสายของยาโคบยังบໍ່ສູນສິນໄປເທື່ອ.

ເຖິງແມ່ນຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງບັນພະບຸດຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ໄປຈາກພິທີການຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັກສາມັນ. ຈົ່ງ ກັບມາຫາເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະກັບໄປຫາພວກເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຖາມວ່າ: ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດຢ່າງໃດຈຶ່ງຈະສາມາດກັບໄປຫາພະອົງໄດ້?

ມັນເປັນການຖືກຕ້ອງທີ່ມະນຸດສັກໂກງພະເຈົ້າ? ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ສັກໂກງເຮົາ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຖາມວ່າ: ສັກໂກງຢ່າງໃດ? ກໍສັກໂກງໃນເລື່ອງໜຶ່ງ ສ່ວນສິບ ແລະ ເຄື່ອງຖວາຍຕ່າງໆນັ້ນແທລະ.

ພວກເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງດ້ວຍຄໍາສາບແຊ່ງ, ກໍເພາະວ່າຄົນທັງຊາດສັກໂກງເຮົາ.

ຈົ່ງນໍາເງິນເຕັມຈໍານວນໜຶ່ງ ສ່ວນສິບມາຍັງຄັງ ເພື່ອວ່າຈະມີອາຫານໃນບ້ານຂອງເຮົາ; ຈົ່ງລອງເຮັດຢ່າງນັ້ນກັບເຮົາເບິ່ງ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນວ່າ ເຮົາຈະໄຂປະຕູສະຫວັນ ແລະ ຖອກເທ ພະພອນລົງມາຍັງພວກເຈົ້າຈົນວ່າບໍ່ມີບ່ອນໃສ່ມັນໄວ້.

11 And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

12 And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delight-some land, saith the Lord of Hosts.

13 Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

14 Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

15 And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

16 Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

17 And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

และเราจะตำหนิผู้กลืนกินเพื่อเห็นแก่เจ้า, และเขาจะไม่ทำลายผลจากดินของเจ้า; ทั้งเถาองุ่นของเจ้าจะไม่ร่วงหล่นในไร่นาก่อนเวลา, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

และประชาชาติทั้งปวงจะเรียกเจ้าว่าผู้ได้รับพร, เพราะเจ้าจะเป็นแผ่นดินที่นาชื่นชม, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

ถ้อยคำของเจ้าอาจหาญต่อเรา, พระเจ้าตรัส. ทว่าเจ้ายังกล่าวว่า: พวกข้าพระองค์กล่าวสิ่งใดขัดกับพระองค์เล่า?

เจ้าได้กล่าวว่า: มันไร้ประโยชน์ที่จะรับใช้พระผู้เป็นเจ้า, และได้ประโยชน์อะไรเล่าที่เรารักษาศาสนพิธีของพระองค์และที่เราดำเนินชีวิตอย่างโศกเศร้าต่อพระพักตร์พระเจ้าจอมโยธา?

และบัดนี้เราเรียกคนหยิ่งจองหองว่าคนมีความสุข; แท้จริงแล้ว, คนที่ทำความชั่วร้ายรุ่งเรือง; แท้จริงแล้ว, แม้คนที่ลองดีพระผู้เป็นเจ้าก็ได้รับการปลดปล่อย.

แล้วคนที่เกรงกลัวพระเจ้าพูดบ่อย ๆ แก่กัน, และพระเจ้าทรงสดับฟังและทรงได้ยิน; และหนังสือแห่งความทรงจำมีเขียนไว้ต่อพระพักตร์พระองค์สำหรับคนที่เกรงกลัวพระเจ้า, และที่นึกถึงพระนามของพระองค์.

และพวกเขาจะเป็นของเรา, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, ในวันนั้นเมื่อเรารวบรวมเครื่องเพชรของเรา; และเราจะละเว้นพวกเขาตั้งมนุษย์ละเว้นบุตรของตนเองที่รับใช้ตน.

และเราจะติเตียนผู้ที่กินกิน เพราะเขินแก่พวกเจ้า, และ มันจะบ่มทำร้ายฟันจากดินของพวกเจ้า; ทั้งต้นองุ่นของพวกเจ้าก็จะมีพวงพวงหลายก่อนเวลา, จอมโยธาได้กล่าว.

และ ทุกปะชาชาติจะเอ็น้พวกเจ้าว่าผู้มีความสุข, เพราะดินแดนของพวกเจ้าจะเป็นที่อยู่อ่สบายอย่างสาธุ, จอมโยธาได้กล่าว.

พวกเจ้าได้เอ้จาใส่ร้ายเรา, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว. แต่พวกเจ้าถามว่า: พวกข้าพระองค์ได้เอ้จาใส่ร้ายอย่างไร แต่แก่พระองค์?

พวกเจ้าได้เอ้ว่า: รับใช้พระเจ้านั้นไม่มีประโยชน์, และ มีประโยชน์ที่ยังที่ปะติดปะตาม พิษานต่างของพระองค์ และ เสรใจดั่งสิ่งทีพวกเร้าได้เร็ดมาดั่งพระบั๊กของจอมโยธา?

และ บัดนี้พวกเร้าเอ็น้ถินอดถิดว่าถินมีความสุข; แท้จริงแล้ว, ถินที่เร็ดถวมขั่วร้ายว่าสูงส่ง; แท้จริงแล้ว, ว่าแต่ถินที่ถลวงพระเจ้าก็บ่ได้รับโทษที่ยังเลย.

แล้วถินที่เ้าเ้าพระผู้เป็นเจ้าได้เอ้กับเล็อย, และ พระผู้เป็นเจ้าได้รับฟัง และ ได้ยิน; และ อยู่ดั่งพระบั๊กของพระองค์ มี พังสิแห่งถวมขั่วจ่าเทลัมขั้วที่บันทึกลายขั่วของถินที่เ้าเ้าพระผู้เป็นเจ้าไว้, และ ถินลึบพระนามของพระองค์.

พวกเร้าจะเป็นผู้ถินของเร้า, จอมโยธาได้กล่าว, ในมึนนั้นเมื่อเร้า รวบรวมถ็องเพ็ดของเร้า; และ เร้าจะละเว้นมัน ดั่งมะนุดละเว้นนุดของถิน ที่รับใช้ถิน.

18 Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

จากนั้นเจ้าจะกลับมาและเล็งเห็นความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมกับคนชั่วร้าย, ระหว่างคนที่รับใช้พระเจ้าเป็นเจ้ากับคนที่ไม่รับใช้พระองค์.

เมื่อนั้นเจ้าจะกลับมา และ ทลึงເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວ, ລະຫວ່າງຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

3 Nephi 25

- 1 For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.
- 2 But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.
- 3 And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.
- 4 Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.
- 5 Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;
- 6 And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

໓ ນີໂຟ ໒໕

ເພາະດູເຄີດ, ວັນນັ້ນຍ່ອມມາເຖິງທີ່ຈະໄໝ້ດັ່ງເຕົາເຜາ; ແລະຄົນຈອງທົ່ງທັງໝົດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງໝົດທີ່ທຳຜິດ, ຈະເປັນຕົ້ນຂ້າງ; ແລະວັນທີ່ມາເຖິງຈະເຜາໄໝ້ພວກເຂົາທັງໝົດ, ພຣະເຈົ້າຈອມໂຍຮາຕຣັສ, ຈົນບໍ່ມີຫຍັງເຫຼືອເຫຼັດຢູ່ເລີຍ.

ແຕ່ກັບເຈົ້າທີ່ເຄຣັກລ້ານນາມຂອງເຮົາ, ພຣະບຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະລຸກຂຶ້ນດ້ວຍປີກຂອງພຣະອົງທີ່ປິ່ນປົວ, ແລະເຈົ້າຈະອອກໄປແລະເຕີບໂຕຂຶ້ນດັ່ງລູກງົວໃນຄອກ.

ແລະເຈົ້າຈະເຫຼີຍນຳຄົນຂ້າງຮ້າຍ; ເພາະພວກເຂົາຈະເປັນເຄົ້າຄ່ານອຍໄດ້ສັນເທົ່າຂອງເຈົ້າໃນວັນທີ່ເຮົາຈະທຳການນີ້, ພຣະເຈົ້າຈອມໂຍຮາຕຣັສ.

ເຈົ້າຈະຈຳກັດຂອງໂມເຊສ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ທີ່ເຮົາສົ່ງກັບເຂົາທີ່ໄຮເຣບເພື່ອອີສຣາເອລທັງໝົດ, ພ້ອມດ້ວຍກົດເກນທຳມະດາແລະຄຳພິພາກສາ.

ດູເຄີດ, ເຮົາຈະສົ່ງເອລີຍາຟິດສາດາພະຍາກຣິດມາຫາເຈົ້າກ່ອນການມາຂອງວັນອັນນຳພຣັດພຣິງແລະສຳຄັນຍິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ;

ແລະເຂົາຈະຫັນໃຈບຣຸພະບຸຣຸສມາຫາລູກຫລານ, ແລະໃຈລູກຫລານມາຫາບຣຸພະບຸຣຸສຂອງພວກເຂົາ, ເຄື່ອນຍ້າຍຈະມາລອກທັດສະນະໂລກດ້ວຍຄຳສາປແຂ່ງ.

໓ ນີໂຟ ໒໕

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມື້ນັ້ນຍ່ອມມາເຖິງເມື່ອຈະໄໝ້ດັ່ງເຕົາເຜາ; ແລະຄົນອອດຕິທັງໝົດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງໝົດທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະເປັນຄືກັນກັບເພືອງເຂົ້າ; ແລະເມື່ອວັນນັ້ນມາເຖິງ ມັນຈະໄໝ້ພວກເຂົາຈົນບໍ່ມີຫຍັງເຫຼືອ, ຈອມໂຍຮາຕຣັສໄດ້ກ່າວ, ແລະມັນຈະບໍ່ເຫຼືອທັງຮາກ ຫລື ກິ່ງໃຫ້ພວກເຂົາເລີຍ.

ແຕ່ສຳລັບເຈົ້າທີ່ຢາກເກງນາມຂອງເຮົາ, ພຣະບຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະລຸກຂຶ້ນດ້ວຍປີກຂອງພຣະອົງທີ່ປິ່ນປົວ, ແລະເຈົ້າຈະອອກໄປ ແລະເຕີບໂຕຂຶ້ນ ດັ່ງລູກງົວໃນຄອກ.

ແລະເຈົ້າຈະຢຽບຍຳຄົນຂ້າງ; ເພາະພວກເຂົາຈະເປັນດັ່ງຂີ້ຝຸ່ນທີ່ຢູ່ໃຕ້ສັນຕິພາບຂອງເຈົ້າໃນມື້ທີ່ເຮົາຈະດຳເນີນການນີ້, ຈອມໂຍຮາຕຣັສໄດ້ກ່າວ.

ຈົ່ງຈຳກັດຂອງໂມເຊສຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ພ້ອມທັງຂໍ້ກຳນົດ ແລະການພິພາກສາຂອງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລາວທີ່ໄຮເຣບສຳລັບຊາວອິດສະຣາເອນທຸກຄົນ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສົ່ງສາດສະດາ ເອລີຍາມາຫາເຈົ້າກ່ອນການມາຂອງວັນອັນນຳພຣັດ ແລະສຳຄັນຍິ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

ແລະລາວຈະຫັນໃຈມາຫາລູກ, ແລະຫັນໃຈລູກໄປຫາພໍ່, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະມາແລະທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຄຳສາປແຂ່ງ.

3 Nephi 26

- 1 And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.
- 2 And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.
- 3 And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory—yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;
- 4 And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—
- 5 If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

๓ นิไฟ ๒๖

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือเมื่อพระเยซูทรงเล่าเรื่องเหล่านี้ แล้วพระองค์ทรงอธิบายแก่ฝูงชน; และพระองค์ทรงอธิบายเรื่องทั้งหมดแก่พวกเขา, ทั้งเรื่องใหญ่และเรื่องน้อย.

และพระองค์ตรัสว่า : พระคัมภีร์เหล่านี้, ที่เจ้าไม่ได้มีอยู่กับเจ้า, พระบิดาทรงบัญชาเราให้ประทานแก่เจ้า; เพราะเป็นพระปรีชาญาณในพระองค์ที่ควรจะให้แก่คนรุ่นต่อไป ภายหน้า.

และพระองค์ทรงอธิบายเรื่องทั้งหมด, แม้นับจากกาลเริ่มต้นจนถึงเวลาที่พระองค์จะเสด็จมาในรัศมีภาพของพระองค์—แท้จริงแล้ว, แม้เรื่องทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นบนพื้นพิภพ, แม้นจนธาตุต่าง ๆ จะละลายด้วยความร้อนแรงกล้า, และแผ่นดินโลกจะถูกม้วนเข้าดั่งม้วนกระดาษ, และฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะสูญสิ้น;

และแม้นจนถึงวันสุดท้ายและสำคัญยิ่ง, เมื่อทุกคน, และทุกตระกูล, และทุกประชาชาติและทุกภาษาจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, เพื่อรับการพิพากษาตามงานของพวกเขา, ไม่ว่างานดีหรือไม่ทำงานชั่ว—

หากเป็นงานดี, ก็ไปสู่การฟื้นคืนชีวิตของชีวิตอันเป็นนิรันดร์; และหากเป็นงานชั่ว, ก็ไปสู่การฟื้นคืนชีวิตของความอับปางลง; โดยเป็นการขนานกันไป, อย่างหนึ่งอยู่ด้านหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งอยู่อีกด้านหนึ่ง, ตามพระเมตตา, และความยุติธรรม, และความบริสุทธิ์ซึ่งมีอยู่ในพระคริสต์, ผู้ทรงดำรงอยู่มาก่อนโลกเริ่มต้น.

๓ นิไฟ ๒๖

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเล่าเรื่องเหล่านี้แล้ว พระอัครทูตได้ชี้แจงเรื่องเหล่านี้แก่ฝูงชน; และพระอัครทูตได้ชี้แจงเรื่องทั้งหมดแก่พวกเขา, ทั้งเรื่องใหญ่ และ เรื่องน้อย.

และ พระอัครทูตได้กล่าวหาว่า: พระคัมภีร์เหล่านี้ ซึ่งพวกเจ้าไม่ได้มีอยู่, พระบิดาจึงได้บัญชาให้เรามาบอกให้แก่พวกเจ้า; เพราะมันเป็นพระปรีชาญาณของพระอัครทูตที่ควรจะให้แก่คนรุ่นต่อไป ภายหน้า.

และ พระอัครทูตได้ชี้แจงเรื่องทั้งหมด ตั้งแต่ต้นจนถึงเวลาที่พระอัครทูตจะเสด็จมาใน ลัทธิธรรมของพระอัครทูต—แท้จริงแล้ว, จินทรภาพของทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในพื้นพิภพ, จินทรภาพของธาตุต่าง ๆ จะละลายไปด้วยไฟ, และ แผ่นดินโลกจะ ถูกเข้าดั่งม้วนกระดาษ, และ ฟ้าสวรรค์กับแผ่นดินโลกจะล่องลอยไป;

และ จินทรภาพเป็นอัน อันยิ่งใหญ่ และ สูงใหญ่, เมื่อทุกผู้คน, และ ทุกตระกูล, และ ทุกประชาชาติ, และ ทุกภาษา จะมา ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, เพื่อรับการพิพากษา, ตามผลงานของพวกเขา, ไม่ว่าจะดี หรือ จะชั่ว—

ถ้าหากมันเป็นงานดี, มันจะได้ ออกมาทาง การฟื้นคืนชีวิตอันเป็นนิรันดร์; และ ถ้าหากมันเป็นงานชั่ว, มันจะได้ ออกมาทาง การฟื้นคืนชีวิตที่อับปางลง; โดยเป็นทางสองเส้นตรงคู่กันไป, เส้นหนึ่งอยู่ด้านหนึ่ง และ อีกเส้นหนึ่งอยู่อีกด้านหนึ่ง, อิงตามพระเมตตา, และ ตาม ความยุติธรรม, และ ตามความบริสุทธิ์ซึ่งมีในพระคริสต์, ผู้ซึ่งเป็นมาก่อนโลกเริ่มต้น.

6 And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

7 But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

8 And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

9 And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

10 And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

11 Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

12 Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

และบัดนี้ไม่อาจเขียนไว้ในหนังสือนี้ได้แม้หนึ่งในร้อยส่วนของเรื่องซึ่งพระเยซูทรงสอนไว้โดยแท้แก่ผู้คน;

แต่ดูเถิดแผ่นจารึกของนีไฟมีเป็นส่วนใหญ่คือเรื่องที่พระองค์ทรงสอนผู้คน.

และข้าพเจ้าเขียนเรื่องเหล่านี้, ซึ่งเป็นส่วนเล็กน้อยจากเรื่องที่พระองค์ทรงสอนผู้คน; และข้าพเจ้าเขียนไว้ด้วยเจตนาว่าคนต่างชาติจะนำเรื่องเหล่านี้มา, ถึงคนเหล่านี้อีก, ตามถ้อยคำที่พระเยซูรับสั่ง.

และเมื่อพวกเขาจะได้รับเรื่องนี้, ซึ่งสมควรที่พวกเขาจะมีก่อน, เพื่อทดลองศรัทธาของพวกเขา, และหากจะเป็นไปว่าพวกเขาจะเชื่อเรื่องเหล่านี้จากนั้นเรื่องที่ยิ่งใหญ่กว่าจะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขา.

และหากเป็นไปว่าพวกเขาจะไม่เชื่อเรื่องเหล่านี้, เรื่องที่ยิ่งใหญ่กว่าจึงจะถูกกั้นไว้จากพวกเขา, ซึ่งนำไปสู่การกล่าวโทษพวกเขา.

ดูเถิด, ข้าพเจ้ากำลังจะเขียนมัน, เรื่องทั้งหมดที่จารึกอยู่บนแผ่นจารึกของนีไฟ, แต่พระเจ้าทรงห้าม, โดยตรัสว่า : เราจะทดลองศรัทธาผู้คนของเรา.

ฉะนั้นข้าพเจ้า, มอรมอน, จึงเขียนเรื่องซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้า. และบัดนี้ข้าพเจ้า, มอรมอน, ยุติคำกล่าวของข้าพเจ้า, และเริ่มเขียนเรื่องซึ่งข้าพเจ้าได้รับบัญชาต่อไป.

และ บัดนี้บ่ออดຂຽນມັນໄວ້ໃນໜັງສືເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຖິງແມ່ນໃນ ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍຂອງເລື່ອງຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ສົດສອນໄວ້ແທ້ໆແກ່ຜູ້ຄົນ;

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟໄດ້ບັນຈຸຫລາຍກວ່ານີ້ຂອງເລື່ອງຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ສົດສອນຜູ້ຄົນ.

ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ຊຶ່ງເປັນພຽງສ່ວນເລັກນ້ອຍຂອງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົດສອນຜູ້ຄົນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນມັນໄວ້ໂດຍມີເຈດຕະນາວ່າມັນອາດຈະຖືກນຳມາສູ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກຈາກຄົນຕ່າງຊາດຕາມພຣະຄຳທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວໄວ້.

ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮັບເລື່ອງນີ້ແລ້ວ, ຊຶ່ງສົມຄວນທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບມັນກ່ອນ, ເພື່ອທົດລອງສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາເຊື່ອເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເມື່ອນັ້ນ ເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຈະສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາ.

ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເມື່ອນັ້ນເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ຈະຖືກ ກົດກັນໄວ້ຈາກພວກເຂົາ, ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການກ່າວໂທດພວກເຂົາ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະຂຽນເລື່ອງທັງໝົດທີ່ບັນທຶກຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟຢູ່ພໍດີ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫ້າມໄວ້ ແລະ ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະ ທົດລອງສັດທາຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າມອນຈົ່ງຂຽນເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ມໍມອນຈົບຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະເລີ່ມຂຽນເລື່ອງຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາ.

13 Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

14 And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

15 And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

16 Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

ฉะนั้น, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเห็นว่าพระเจ้าทรงสอนผู้คนโดยแท้, ตลอดเวลาสามวัน; และหลังจากนั้นทรงแสดงองค์แก่พวกเขาบ่อยครั้ง, และทรงหักขนมปังบ่อยครั้ง, และให้พรมัน, และประทานให้พวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ทรงสอนและปฏิบัติต่อเด็ก ๆ ของฝูงชนซึ่งพูดถึงมาแล้ว, และพระองค์ทรงปล่อยลิ้นพวกเขา, และพวกเขาพูดถึงเรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์แก่พวกบิดาของตน, แม้ยิ่งกว่าที่พระองค์ทรงเปิดเผยกับผู้คนมาแล้ว; และพระองค์ทรงปล่อยลิ้นพวกเขาให้เอ่ยออกมาได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากที่พระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว—หลังจากครั้งที่สองที่ทรงแสดงองค์ต่อพวกเขา, และเสด็จไปเฝ้าพระบิดา, หลังจากทรงรักษาคนเจ็บป่วยของพวกเขา, และคนง่อยทั้งหมดของพวกเขา, และทรงเปิดตาของคนตาบอดของพวกเขาและเปิดหูของคนหูหนวก, และแม้ทรงทำการรักษานานัปการในบรรดาพวกเขา, และทรงทำให้ชายผู้หนึ่งลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย, และทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์แก่พวกเขา, และเสด็จขึ้นไปเฝ้าพระบิดา—

ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้คือฝูงชนมารวมกัน, และพวกเขาทั้งเห็นและได้ยินเด็กเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, แม้ทารกก็อ้าปากและเอ่ยเรื่องอัศจรรย์ออกมา; และเรื่องที่พวกเขาเอ่ยออกมาถูกห้ามมิให้ผู้ใดเขียนไว้.

ฉะนั้น, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเห็นว่าพระเจ้าได้สั่งสอนผู้คนโดยแท้เป็นเวลาสามวัน, และ ทหลังจากนั้นพระองค์ได้มา ประกิตต่อพวกเขาเป็นบางถ้อยบางถ้อย, และ ได้หัก เอ้าจีเป็นบางถ้อยบางถ้อย, และ ใช้พอนแก่มัน, และ ได้มอบมันให้แก่พวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ได้สั่งสอน และ ประกิต สวดสวดภาวนาแก่ เด็กน้อยของฝูงชน ซึ่งได้กล่าวมาแล้ว, และ พระองค์ได้ มาย ลิ้นของพวกเขา, และ พวกเขาได้เอ่ย เลื่องอันยิ่งใหญ่ และ พ้ำอัดสะสมกับ บัพของพวกเขานะ, แม้แต่ยิ่งใหญ่มากว่า สิ่งที่พระองค์ได้เปิดเผยกับผู้คนมาแล้ว; และ พระองค์ได้มายลิ้นของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะเอ่ยออกมาได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ทหลังจากที่พระองค์ได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์—เพื่อที่พระองค์จะทรง ประกิตต่อพวกเขา, และ ได้กับขึ้นไป ทาพระบิดา, ทหลังจากได้ ป็นปีถน เจ็บป่วย และ ถิ่นเปี่ยมล้นด้วยพมิด, และ ได้เปิดตาให้ถิ่นตาบอด และ ได้ เปิดหูให้ถิ่นหูหนวก, และ เทวชะขาด ที่ได้เป็นปีถนจะขาดมาปะกานใน บันดาพวกเขา, และ ได้ไผดยกชายถิ่น หนึ่งถิ่นจากถาย, และ ได้สะแกถิ่นขนาด ของพระองค์ให้พวกเขาเห็น, แล้วได้ เสกขึ้นไปเฝ้าพระบิดา—

จึงเป็น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในมี ถิ่นมาถิ่น ฝูงชนได้มาเฝ้าโรมัน, และ พวกเขาทั้งได้เห็น และ ได้ยิน เด็กน้อยเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, เทว ชะขาดเด็กแกวทาลิกได้เปิด ปากเอ้าเลื่องพ้ำอัดสะสมออกมา; และ เลื่องที่พวกเขาได้เอ่ยออกมานั้น ถิ่นข้ามบัพให้ผู้ใดเขียนไว้.

17 And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

18 And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

19 And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

20 And it came to pass that they did do all things even as Jesus had commanded them.

21 And they who were baptized in the name of Jesus were called the church of Christ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
สาวกซึ่งพระเยซูทรงเลือกไว้
เริ่มให้บัพติศมาและสอนคน
จำนวนทั้งหมดที่มาหาพวกเขา
ตั้งแต่นั้น; และมากเท่าที่ได้
รับบัพติศมาในพระนามของพระ
เยซูเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณ
บริสุทธิ์.

และหลายคนในพวกนั้นเห็นและ
ได้ยินเรื่องซึ่งไม่อาจพูดได้, ซึ่งผิด
กฎที่จะเขียนไว้.

และพวกเขาสอน, และปฏิบัติต่อกัน
และกัน; และมีทุกสิ่งเพื่อใช้ร่วมกัน
ในบรรดาพวกเขา, ทุกคนปฏิบัติ
ต่อกัน, อย่างเที่ยงธรรม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
พวกเขาทำทุกสิ่งแมดังที่พระเยซู
ทรงสั่งพวกเขา.

และคนที่รับบัพติศมาใน
พระนามของพระเยซูเรียกว่า
ศาสนจักรของพระคริสต์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ สาวก
ผู้ซึ่งพระเยซูได้เลือกไว้ได้เลื่อมใส
บัพติศมา และ สอนคนหลายต่อหลาย
คนที่ได้มาหาพวกเขาตั้งแต่นั้น
ไป; และ หลายต่อหลายคนที่ได้รับ
บัพติศมาในพระนามของพระเยซู
เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์.

และ หลายคนที่ในบรรดาพวกเขาได้เห็น
และ ได้ยินเรื่องราวซึ่งบໍ่าจะ
ได้, ซึ่งมัน ถูกห้ามบໍ่าจะ
ได้.

และ พวกเขาได้สอน, และ ได้
ปฏิบัติต่อกันและกัน; และมีทุกสิ่ง
เพื่อใช้ร่วมกันในบรรดาพวกเขา, ทุกคน
ปฏิบัติต่อกัน, อย่างเที่ยงธรรม.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขา
ได้ทำทุกสิ่งตามดังที่พระเยซู
ได้สั่งพวกเขา.

และ ผู้ที่ได้รับบัพติศมาในพระ
นามของพระเยซูถูกเรียกว่า
คริสตจักรของพระคริสต์.

3 Nephi 27

- 1 And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.
- 2 And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?
- 3 And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.
- 4 And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?
- 5 Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;
- 6 And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

๓ นิไฟ ๒๗

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ขณะที่สานุศิษย์ของพระเยซูเดินทางและสั่งสอนเรื่องซึ่งพวกท่านทั้งได้ยินและเห็น, และให้บังเกิดศมาในพระนามของพระเยซู, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ สานุศิษย์มารวมกันและร่วมกันสวดอ้อนวอนและอดอาหารอย่างสุดกำลัง.

และพระเยซูทรงแสดงองค์แก่พวกท่านอีก, เพราะพวกท่านกำลังสวดอ้อนวอนต่อพระบิดาในพระนามของพระองค์; และพระเยซูเสด็จมายืนอยู่ท่ามกลางพวกท่าน, และตรัสกับพวกท่านว่า : เจ้าอยากให้เรามอบสิ่งใดแก่เจ้า ?

และพวกท่านทูลพระองค์ว่า : พระองค์เจ้าข้า, พวกข้าพระองค์อยากให้พระองค์ทรงบอกพวกข้าพระองค์ถึงชื่อที่พวกข้าพระองค์จะเรียกศาสนจักรนี้; เพราะมีการโต้เถียงในบรรดาผู้คนเกี่ยวกับเรื่องนี้.

และพระเจ้าตรัสกับพวกท่านว่า : ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ทำไมผู้คนจะพรั่นและโต้เถียงกันเพราะเรื่องนี้เล่า ?

พวกเขาไม่ได้อ่านพระคัมภีร์ หรือ, ซึ่งกล่าวว่าเจ้าต้องรับนามของพระคริสต์, ซึ่งเป็นนามของเรา ? เพราะจะเรียกเจ้าโดยนามนี้ในวันสุดท้าย;

และผู้ใดที่รับนามของเรา, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการช่วยให้รอดในวันสุดท้าย.

๖ นิไฟ ๘๗

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก ในไฉยะเวลาที่สานุศิษย์ของพระเยซูกำลังเดินทางไปยังสอนเลื่องที่พวกท่านได้ยิน และได้เห็นมานั้น, และได้ให้บังเกิดศมาในพระนามของพระเยซู, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีก สานุศิษย์ได้มาเฝ้าโรมกันเพื่ออะทิทาน และ ฤสินฮิดเข้าย่างเฝ้าจึงเฝ้าจึง.

และ พระอริได้สะกิดมา ปะภิดถิถิต่พวกท่านอีก, เพาะพวกท่านได้อะทิทานหาพระบิดาในพระนามของพระอริ, และ พระเยซูได้สะกิดมาขึ้นอยู่ท่ามกลางพวกท่าน, และ ทามพวกท่านว่า: เจ้าต้องทราบอันใดจากเรา?

และ พวกท่านได้ท้าวกับพระอริว่า: พระอริเจ้าเอ๋ย, พวกข้าพเจ้าน้อยยากให้พระอริบอกพวกข้าพเจ้าว่าพวกข้าพเจ้าน้อยถอมเอ็นขี้ของสาดสะพาจกนี้ว่าเมวใด เพาะว่าได้มีการโต้เถียงกันในวันสุดท้ายกับพวกท่านเลื่องนี้.

และ พระผู้เป็นเจ้าได้ท้าวกับพวกท่านว่า: ตามจริง, ตามจริงแล้ว, เราท้าวกับเจ้า, เป็นด้วยเหตุใดผู้ถินจี้จ่มและ โต้เถียงกันเพาะเลื่องนี้?

พวกเจ้าไม่ได้อ่านพระคัมภีร์, ซึ่งบ่นบอกไว้ว่า เจ้าต้องรับเอา พระนามของพระคริสต์, ซึ่งเป็นการนามของเรา? เพาะโดยนามนี้เจ้าจะถูกเอ็นในวันสุดท้าย;

และ ผู้ใดที่รับนามของเรา, และ อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการช่วยให้รอดในวันสุดท้าย.

7 Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

8 And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

9 Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

10 And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

11 But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

ฉะนั้น, อะไรก็ตามที่เจ้าจะทำ, เจ้าจงทำในนามของเรา; ฉะนั้นเจ้าจงเรียกศาสนจักรตามนามของเรา; และเจ้าจงเรียกหาพระบิดาในนามของเราเพื่อพระองค์จะประทานพรให้ศาสนจักรเพื่อเห็นแก่เรา.

และจะเป็นศาสนจักรของเราได้อย่างไรนอกจากจะเรียกตามชื่อของเรา? เพราะหากศาสนจักรเรียกตามชื่อของโมเสสนั้นก็เป็นศาสนจักรของโมเสส; หรือหากศาสนจักรเรียกชื่อตามชื่อของชายคนหนึ่งมันก็เป็นศาสนจักรของชายคนหนึ่ง; แต่หากเรียกตามชื่อของเราก็เป็นศาสนจักรของเรา, หากเป็นไปได้ว่าพวกเขาสร้างบนกิตติคุณของเรา.

ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าสร้างบนกิตติคุณของเรา; ฉะนั้นอะไรก็ตามที่เจ้าจะเรียกเจ้าจงเรียก, ตามนามของเรา; ฉะนั้นหากเจ้าเรียกหาพระบิดา, เพื่อศาสนจักร, หากเป็นไปได้ตามนามของเราพระบิดาจะทรงได้ยินเจ้า;

และหากเป็นไปได้ว่าศาสนจักรสร้างบนกิตติคุณของเราพระบิดาก็จะทรงแสดงงานของพระองค์ออกมาเองในนั้น.

แต่หากมันไม่สร้างบนกิตติคุณของเรา, และสร้างบนงานของมนุษย์, หรือบนงานของมาร, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้าว่าพวกเขาจะมีปิติในงานของตนชั่วเวลาหนึ่ง, และในไม่ช้าที่สุดย่อมมาถึง, และพวกเขาจะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ, ซึ่งจากที่นั่นไม่มีการกลับมา.

ฉะนั้น, อันใดก็ตามที่เจ้าจะเรียก, จักร์เรียกในนามของเรา; ฉะนั้น เจ้าจงเรียกศาสนจักรตามนามของเรา; และเจ้าจงเรียกหาพระบิดาในนามของเราเพื่อพระองค์จะประทานพรให้แก่ศาสนจักรเพื่อเห็นแก่เรา.

และ มันจะเป็น ศาสนจักร ของเราได้เมื่อใดถ้าหากมันไม่มีผู้ตามนามของเรา? เพราะถ้าหากศาสนจักรมีผู้ตามผู้ของโมเส, แล้วมันก็จะ เป็นศาสนจักรของโมเส; ทลึ ถ้าหากมันมีผู้ตามผู้ของมาร, มันก็จะ เป็นศาสนจักรของมาร; แต่ถ้าหากมันมีผู้ตามนามของเรา, มันก็จะ เป็นศาสนจักรของเราถ้าหากเป็นไปได้ว่า มันถูกสร้างเหนือพระกิตติคุณของเรา.

ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าถูกสร้างเหนือพระกิตติคุณของเรา; ฉะนั้นอันใดก็ตามที่เจ้าจะเรียก เจ้าจงเรียกตามนามของเรา; ฉะนั้น ถ้าหากเจ้าเรียกหาพระบิดาเพื่อศาสนจักร, และ ถ้าหากมันเป็นไปในนามของเรา พระบิดาจะรับฟังเจ้า;

และ ถ้าหากเป็นไปได้ว่าศาสนจักรถูกสร้างขึ้นเหนือพระกิตติคุณของเรา แล้วพระบิดาจะแสดงอภิหารของพระองค์ออกมาในนั้น.

แต่ถ้าหากมันไม่ได้ถูกสร้างขึ้นเหนือพระกิตติคุณของเรา, และ มันถูกสร้างขึ้นเหนืออภิหารของมาร, ทลึ อภิหารของมาร, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า พวกเขาจะมีความสุขในอภิหารของพวกเขาชั่วไฉยะ หนึ่งเท่านั้น, และ ในบั้นเวลาสุดท้าย ย่อมมาถึง, และ พวกเขาจะถูก โยนลง และ โยนเข้ากองไฟ, ซึ่งจากบ่อนนั้นจะไม่มีทางทอนกลับได้.

12 For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

13 Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

14 And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

15 And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

16 And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

17 And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

เพราะงานของพวกเขาติดตามพวกเขาไป, ด้วยเหตุจากงานของพวกเขา พวกเขาจะถูกโค่น; ฉะนั้นจงจำเรื่องที่เรากล่าวเอาไว้.

ดูเถิดเราให้กิตติคุณของเราแก่เจ้า, และนี่คือกิตติคุณที่เราให้แก่เจ้า—ว่าเรามาในโลกเพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาของเรา, เพราะพระบิดาของเราทรงส่งเรามา.

และพระบิดาของเราทรงส่งเรามาเพื่อเราจะได้ถูกยกขึ้นบนกางเขน; และหลังจากที่เราถูกยกขึ้นบนกางเขนแล้ว, เพื่อเราจะดึงมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา, เพื่อดังที่เราถูกยกขึ้นโดยมนุษย์ฉันใด แม้ฉันนั้นมนุษย์จะถูกยกขึ้นโดยพระบิดา, เพื่อยืนอยู่ต่อหน้าเรา, เพื่อรับการพิพากษาตามงานของพวกเขา, ไม่ว่างานดีหรือไม่ดี—

และเพราะเหตุนี้เราจึงได้รับการยกขึ้น; ฉะนั้น, ตามเดชานุภาพของพระบิดาเราจะดึงมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา, เพื่อพวกเขาจะได้รับการพิพากษาตามงานของตน.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือผู้ใดกลับใจและรับบัพติศมาในนามของเราจะเต็มเปี่ยม; และหากเขาอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ดูเถิด, เราจะถือว่าเขาไม่มีความผิดต่อพระพักตร์พระบิดาของเราในวันนั้นเมื่อเราจะยืนเพื่อพิพากษาโลก.

และเขาที่ไม่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้เดียวกันนั้นคือผู้ที่จะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ, ซึ่งจากที่นั้นพวกเขาจะกลับมาอีกไม่ได้, เพราะความยุติธรรมของพระบิดา.

เพราะว่าวรุฏานของพวกเจ้าจะติดตามพวกเจ้า, เป็นย่อนวรุฏานของพวกเจ้าที่พวกเจ้าถูกล่อนลง; ฉะนั้น จงจำสิ่งที่เราได้บอกเจ้า.

จงเป่ง เราได้มอบ พระกิตติคุณของเรามาให้แก่เจ้า, และ บัพติศมาของเรามาให้แก่เจ้า—ก็เราได้มาเกิดในโลกเพื่อกระทำตาม พระประสงค์ของพระบิดาของเรา, เพราะพระบิดาของเราได้ส่งเรามา.

และ พระบิดาของเราได้ส่งเรามาเพื่อว่าเราจะได้ถูก ยกขึ้นเหนือไม้กางเขน; และ ทลัฏจากเราจะได้ถูกยกขึ้นเหนือไม้กางเขน เพื่อว่าเราจะได้ ชักนำคนทั้งปวงมาหาเรา, ดังที่เราได้ถูกยกขึ้นโดยมนุษย์คนใด มนุษย์จะไม่ได้ถูกยกขึ้นโดยพระบิดาฉันนั้น, เพื่อพวกเจ้าจะได้มายืนอยู่ต่อพระพักตร์ของเรา เพื่อรับการพิพากษาตามวรุฏานของพวกเจ้า, ไม่ว่าจะเป็นวรุฏานดี ทลัฏ วรุฏานชั่ว—

และ เป็นด้วยเหตุนี้ เราจึงถูก ยกขึ้น; ฉะนั้น ตามอำนาจของพระบิดา, เราจึงจะชักนำคนทั้งปวงมาหาเรา, เพื่อพวกเจ้าจะได้รับงานพิพากษารวมวรุฏานของพวกเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ผู้ใดทำตาม ที่ รักใจ และ รับบัพติศมาในนามของเรา ผู้นั้นจะเต็มเปี่ยม; และ ถ้าหากเขา อดทนจนเกินขีดสุด, จงเป่ง, เราจะได้ถือว่าเขาไม่มีความผิดต่อพระพักตร์ของพระบิดาของเราในวันนั้นที่เราจะยืนขึ้นเพื่อพิพากษาโลก.

และ ผู้ที่ไม่อดทนจนเกินขีดสุด, ผู้นั้นจะเป็นผู้ที่ถูกล่อนลง และ โยนเข้ากองไฟ, ซึ่งจากบ่อนั้นเขาจะกลับขึ้นมาอีกไม่ได้, เพราะความ ยุติธรรมของพระบิดา.

- 18 And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilleth the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilleth all his words.
- 19 And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.
- 20 Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.
- 21 Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;
- 22 Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.
- 23 Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

และนี่คือพระดำรัสที่พระองค์ประทานให้ลูกหลานมนุษย์. และเพราะเหตุนี้พระองค์จึงทรงทำให้พระวอนะซึ่งประทานไว้เกิดสัมฤทธิ์ผล, และพระองค์ไม่ทรงกล่าวเท็จ, แต่ทรงทำให้พระวอนะของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมด.

และไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาดจะเข้าไปในอาณาจักรของพระองค์ได้; ฉะนั้นไม่มีสิ่งใดเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระองค์นอกจากบรรดาผู้ที่ล้างอาภรณ์ของพวกเขาในเลือดของเรา, เพราะศรัทธาของพวกเขา, และการกลับใจจากบาปทั้งหมดของพวกเขา, และความซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ของพวกเขา.

บัดนี้คือบัญญัติ : จงกลับใจ, เจ้าทั้งหลายทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก, และมาหาเราและรับบัพติศมาในนามของเรา, และเจ้าจะได้รับ การชำระให้บริสุทธิ์โดยการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์, เพื่อเจ้าจะยืนอยู่โดยไม่มีมลทินต่อหน้าเราในวันสุดท้าย.

ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, นี่คือการตัดสินใจของเรา; และเจ้ารู้สิ่งที่เจ้าจะต้องทำในศาสนจักรของเรา; เพราะงานที่เจ้าเห็นเราทำมาแล้วเจ้าจงทำด้วย; เพราะสิ่งที่เจ้าเห็นเราทำมาแล้ว แม้สิ่งนั้นเจ้าจงทำ;

ฉะนั้น, หากเจ้าทำสิ่งเหล่านี้เจ้าย่อมเป็นสุข, เพราะเราจะยกเจ้าขึ้นในวันสุดท้าย.

จงเขียนเรื่องซึ่งเจ้าเห็นและได้ยินมา, นอกจากเรื่องที่ห้าม.

และ มีฤทธิ์พระดำรัสที่พระองค์ได้ประทานไว้แก่ลูกหลานมนุษย์. และ เพราะด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงได้เสด็จให้พระดำรัส ซึ่งพระองค์กล่าวไว้สำเร็จ, และ พระองค์ไม่ได้อ้างเท็จ, แต่ได้เสด็จให้พระดำรัสของพระองค์สำเร็จทุกประการ.

และ สิ่งที่ไม่สะอาดจะไม่สามารถเข้าไปในอาณาจักรของพระองค์ได้; ฉะนั้น จะไม่มีสิ่งใดสามารถเข้าไปใน ที่พักของพระองค์ได้ นอกจากผู้ที่ได้ ล้างอาภรณ์ของพวกเขาในเลือดของเรา, เพราะศรัทธา และ การกลับใจจากบาปทั้งหมด และ ความซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ของพวกเขา.

บัดนี้ มีฤทธิ์พระบัญชา : จง กลับใจ, เจ้าทั้งหลายทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก, และ จงมาหาเรา และ รับ บัพติศมาในนามของเรา, เพื่อเจ้าจะได้รับ การชำระให้บริสุทธิ์ โดยการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์, เพื่อเจ้าจะยืนอยู่โดย ไม่มีมลทินต่อหน้าเราในวันสุดท้าย.

ตามจริง, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, มีฤทธิ์พระบัญชาที่เรามีต่อเจ้า และ เจ้ารู้เรื่องสิ่งที่เจ้าควรจะทำในศาสนจักรของเรา; เพราะงานที่เจ้าเห็นเราทำมาแล้วเจ้าจงทำด้วย; เพราะสิ่งที่เจ้าเห็นเราทำมาแล้ว แม้สิ่งนั้นเจ้าจงทำ.

ฉะนั้น, ถ้าหากเจ้าทำสิ่งเหล่านี้เจ้าย่อมเป็นสุข, เพราะเจ้าจะถูกยกขึ้นในวันสุดท้าย.

จงเขียนเรื่องซึ่งเจ้าเห็น และ ได้ยินมานั้น, นอกจากเรื่องซึ่ง ห้าม.

24 Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

25 For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

26 And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

27 And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

28 And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

29 Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

30 And now, behold, my joy is great, even unto fulness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

31 Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fulness of joy.

จงเขียนเรื่องงานของคนพวกนี้, ซึ่งจะเป็นไป, แม้ดังที่มีเขียนไว้, เกี่ยวกับเรื่องที่เป็นมาแล้ว.

เพราะเหตุเกิด, จากบรรดาหนังสือ ซึ่งมีเขียนไว้, และที่จะเขียน, คนพวกนี้จะได้รับการพิพากษา, เพราะโดยหนังสือเหล่านั้นงานของพวกเขาจะเป็นที่รู้แก่มนุษย์.

และเหตุเกิด, พระบิดาทรงเขียนเรื่องทั้งหมด; ฉะนั้นโลกจะได้รับการพิพากษาจากหนังสือซึ่งจะเขียนไว้.

และเจ้าจงรู้ว่าเจ้าจะเป็นผู้พิพากษาแก่คนเหล่านี้, ตามคำพิพากษาซึ่งเราจะให้แก่เจ้า, ซึ่งจะเที่ยงธรรม. ฉะนั้น, เจ้าควรเป็นคนอย่างไรเล่า? ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, แม้ดังที่เราเป็น.

และบัดนี้เราไปเฝ้าพระบิดา. และตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, สิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะทูลขอพระบิดาในนามของเรา เจ้าจะได้รับ.

ฉะนั้น, ขอ, และเจ้าจะได้รับ; เคาะ, และจะเปิดมันให้เจ้า; เพราะคนที่ขอ, ย่อมได้รับ; และกับผู้ที่เคาะ, มันจะเปิดให้.

และบัดนี้, เหตุเกิด, ปิติของเราใหญ่หลวงนัก, แม้จนถึงความบริบูรณ์, เพราะเจ้า, และคนรุ่นนี้ด้วย; แท้จริงแล้ว, และแม้พระบิดาก็ทรงชื่นชมยินดี, และเทพผู้บริสุทธิ์ทั้งปวงด้วย, เพราะเจ้าและคนรุ่นนี้; เพราะไม่มีผู้ใดในพวกเขาหายไป.

เหตุเกิด, เราอยากให้เจ้าเข้าใจ; เพราะเราหมายถึงคนรุ่นนี้ซึ่งมีชีวิตอยู่เดี๋ยวนี้; และไม่มีผู้ใดในพวกเขาหายไป; และเรามีความบริบูรณ์แห่งปิติในคนเหล่านี้.

จึงขอร้องวาทกรรมของผู้สืบพวงมณีไว้, ซึ่งมันจะเกิดขึ้น, ดังที่มีขอร้องไว้ท่วงกับเลื่องที่เข็ดขื่นแล้ว.

เพราะจึงแบ่ง, จากบันดาขงวิสัยที่มีขอร้องไว้ และ ที่จะขอร้อง, ผู้สืบพวงมณีจะได้รับ การพิพากษา, เพราะตามขงวิสัยเหล่านั้น วรกรรมของพวกเจ้าจึงจะได้เป็นที่รู้จักแก่มนมมณุด.

และ จึงแบ่ง, ทุกสิ่งได้ถูก ขอร้องไว้ โดยพระบิดา; ฉะนั้นโลกจะได้รับการพิพากษาจากขงวิสัยที่จะขอร้อง.

และ จึงรู้ไว้ว่า เจ้าจะเป็นผู้พิพากษาของผู้สืบพวงมณี, ตามการพิพากษาซึ่งเราจะมอบให้แก่เจ้า, ซึ่งจะยุติพิทา. ฉะนั้น เจ้า ถอนเป็นถินแมนใด? ตามจริงแล้ว เราท้าวกับเจ้าว่า เทียงแมน ดังที่เรานั้น.

และ บัดนี้เรา ไปเฝ้าพระบิดา. และ ตามจริงแล้วเราท้าวกับเจ้า, สิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะขอร้องจากพระบิดาในนามของเรา เจ้าจะได้รับ.

ฉะนั้น, จึง หนั้นข้, แล้วเจ้าจะได้รับ; จึงหนั้นเคาะ, แล้วจะมีถินเคาะปะตูใช้; เพราะว่าทุกถินที่หนั้นข้ ำได้รับ; และ ทุกถินที่หนั้นเคาะ ำมีถินเคาะปะตูใช้.

และ บัดนี้, จึงแบ่งความสุขของเราให้ยังยั้งจนเต็มบ่ล้นเพราะเจ้า, และ เพราะถินล้นนี้; แท้จริงแล้ว, เทียงแมนพระบิดาที่ปิตินิถิ และ เทล้าทูตที่สักรัสถ์ทลายนำอิทธิ, เพราะเจ้า และ ถินล้นนี้; เพราะ บ่มีผู้ใดในพวกเจ้าเสียไป.

จึงแบ่ง, เราอยากให้เจ้าเข้าใจ; เพราะ เราหมายเทียงผู้ ถินล้นนี้ที่มีอิทธิอยู่ ถอนนี้; และ บ่มีผู้ใดในพวกเจ้าเสียไป; และ เรามี ความสุขทลายแท้งนำพวกเจ้า.

32 But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

33 And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

แต่ดูเถิด, มันทำให้เราโศกเศร้า เพราะอนุชนรุ่นที่สี่นับจากคนรุ่นนี้, เพราะพวกเขาจะถูกนำไปเป็นเชลยโดยคนนั้นแม้ดังบุตรแห่งหายนะ; เพราะพวกเขาจะขายเราเพื่อเงินและเพื่อทอง, และเพื่อสิ่งที่มีมูลค่าต่ำและสิ่งที่ไม่ดีและสิ่งที่ไม่ดีมาลักไปได้. และในวันนั้นเราจะไปเยือนพวกเขา, แม้ในงานของพวกเขาพวกเขากลับมาบนศีรษะของตนเอง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูทรงยุติคำกล่าวเหล่านี้แล้วพระองค์ตรัสกับสานุศิษย์ของพระองค์ว่า : เจ้าจงเข้าทางประตูคับแคบ; เพราะคับแคบคือประตู, และแคบคือทางซึ่งนำไปสู่ชีวิต, และมีน้อยคนที่พบ; แต่กว้างคือประตู, และกว้างขวางคือทางซึ่งนำไปสู่ความตาย, และมีคนมากที่เดินทางนั้น, จนกลางคืนมาถึง, ซึ่งเวลานั้นไม่มีผู้ใดทำงานได้.

แต่จงระวัง, มันเร็ดให้เรารู้สึกสะทลใจเพราะถึงลุ่ม ที่ลุ่มจากลุ่ม ลุ่มนี้ไปจะถูกลักไปเป็นขะเลียงเหิง แม่นดั่งบุตรแห่งความเจ็บช้ำ; เพราะว่า พวกเขาคะขายเร้าเพื่อเงิน และ เพื่อค่า, และ เพื่อสิ่งที่มีมูลค่าต่ำ และ สิ่งที่มีมูลค่าต่ำ และ เป็นบ่อนที่โจรจะเข้าลักเร้าได้, และ ในมีนั้นเร้าจะมายังรวมยาม พวกเขาคะเหิงขึ้นที่นำเอาอรรถาณของพวกเร้ากับมาใส่หัวของพวกเร้าเหิง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพระเยซูได้จบข้อความนี้แล้ว พระองค์ได้กล่าวกับสานุศิษย์ของพระองค์ว่า: จงเข้าไปทาง ประตูคับ; เพราะประตูคับ, และ ทางแคบนั้นแหละที่นำไปสู่ชีวิต, และ มีน้อยคนที่พบ; แต่ว่าประตู และ ทางที่นำไปหาความตายนั้น กว้างขวางหลาย และ มีคนเป็น จำนวนหลายหลายเดินไปทางนั้น, จนว่ากลางคืนมาถึง, แล้วพวกเร้าก็บ่อาจสามารถเร็ดทักได้.

3 Nephi 28

- 1 And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?
- 2 And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.
- 3 And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.
- 4 And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?
- 5 And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.
- 6 And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

๓ นิไฟ ๒๘

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูคริสต์ถ้อยคำนี้แล้ว, พระองค์รับสั่งกับสานุศิษย์ของพระองค์, ทีละคน, โดยตรัสกับพวกท่านว่า : เจ้าปรารถนาอะไรจากเรา, หลังจากเราไปเฝ้าพระบิดา ?

และพวกท่านทั้งหมด, นอกจากสามคน, ทูลว่า : พวกข้าพระองค์ปรารถนาว่าหลังจากมีชีวิตอยู่จนถึงอายุขัยของมนุษย์แล้ว, ขอให้การปฏิบัติศาสนกิจของพวกข้าพระองค์, มาถึงที่สุด, ซึ่งในการนั้นพระองค์ทรงเรียกข้าพระองค์มา, เพื่อข้าพระองค์จะได้มาเฝ้าพระองค์ในอาณาจักรของพระองค์โดยเร็ว.

และพระองค์ตรัสกับพวกท่านว่า : เจ้าเป็นสุขแล้วเพราะเจ้าปรารถนาสิ่งนี้จากเรา; ฉะนั้น, หลังจากเจ้ามีอายุเจ็ดสิบสองปีเจ้าจงมาหาเราในอาณาจักรของเรา; และกับเราเจ้าจะพบความพักผ่อน.

และเมื่อพระองค์รับสั่งกับพวกท่านแล้ว, พระองค์ทรงหันมาหาสามคนนั้น, และตรัสกับพวกท่านว่า : เจ้าอยากให้เราทำอะไรให้เจ้า, เมื่อเราไปเฝ้าพระบิดา ?

และพวกท่านโทมนัสอยู่ในใจ, เพราะไม่กล้าทูลพระองค์ถึงเรื่องที่พวกท่านปรารถนา.

และพระองค์ตรัสกับพวกท่านว่า : ดูเถิด, เรารู้ความคิดของเจ้า, และเจ้าปรารถนาสิ่งที่ยอห์น, ผู้เป็นที่รักของเรา, ผู้อยู่กับเราในการปฏิบัติศาสนกิจของเรา, ปรารถนาจากเรา, ก่อนที่เราจะถูกชาวียวยกขึ้น.

๖ นิไฟ ๘๓

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากพระเยซูได้กล่าวข้อความนี้, พระอภัยได้เข้ากับสานุศิษย์ของพระองค์แต่ละคน, โดยกล่าวกับพวกท่านว่า: พวกเจ้าปาดทะขันธ์ในใจจากเรา, หลังจากเราไปเฝ้าพระบิดา?

และ ทั้งฆนินนออกจากสามคนได้ทูลว่า: พวกข้ามน้อยปาดทะขันธ์ว่าหลังจากที่พวกข้ามน้อยมีชีวิตอยู่จนรอดสู่อายุของมนุษย์, ว่าการปะติดปะตาสอดสะท้านใจของพวกข้ามน้อยได้ถึงที่สุดแล้ว, ธุ่งในภวนั้นพระอภัยได้เอ็นพวกร้าน้อยมา, ธุ้ให้พวกร้าน้อยได้ขึ้นไปเฝ้าพระอภัยในอาณาจักรของพระอภัยโดยไวด้วยเท่นั้น.

และ พระอภัยได้กล่าวกับพวกท่านว่า: พวกร้าน้อยเป็นสุขแล้ว เพราะพวกร้าน้อยปาดทะขันธ์นี้จากเรา; ฉะนั้น, หลังจากที่เราพวกร้าน้อยได้เจ็ดสิบสองปี พวกร้าน้อยจะได้ไปหาเราในอาณาจักรของเรา; และ พวกร้าน้อยจะได้พักอยู่นอยู่กับเรา.

และ หลังจากที่เราพระอภัยได้กล่าวกับพวกท่านแล้ว พระอภัยได้ขึ้นพระอภัยมาหาอีกสามคน, และ ได้กล่าวกับพวกท่านว่า: พวกร้าน้อยให้เราเร็ดสิ่งใดให้พวกร้าน้อย, เมื่อเราไปเฝ้าพระบิดา?

และ พวกร้าน้อยได้สะท้านใจในใจ, เพราะพวกร้าน้อยบ่ทูลพระอภัยถึงสิ่งที่พวกร้าน้อยปาดทะขันธ์.

และ พระอภัยได้กล่าวกับพวกท่านว่า: จังเบ๊, เรา รู้จักความคิดของพวกร้าน้อย, และ พวกร้าน้อยปาดทะขันธ์นี้จากเรา; ฉะนั้น, พวกร้าน้อยได้ไปรับที่รักของเราได้ปาดทะขันธ์, ผู้ได้อยู่กับเราในการปะติดปะตาสอดสะท้านใจของเรา, ก่อนที่เราจะถูกชาวียวยกขึ้น.

7 Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

8 And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

9 And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

10 And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

11 And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

ฉะนั้น, เจ้าเป็นสุขกว่านั้น, เพราะเจ้าจะไม่ต้องลิ้มรสความตายเลย; แต่เจ้าจะอยู่เห็นการกระทำทั้งหมดของพระบิดาที่ทรงมีต่อลูกหลานมนุษย์, แม้จนสิ่งทั้งปวงจะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามพระประสงค์ของพระบิดา, เมื่อเราจะมาในรัศมีภาพของเราพร้อมด้วยเดชานุภาพแห่งสวรรค์.

และเจ้าจะไม่ต้องทนรับความเจ็บปวดของความตาย; แต่เมื่อเราจะมาในรัศมีภาพของเราเราจะเปลี่ยนเจ้าในชั่วพริบตาจากมรรตัยสู่อมตะ; และเมื่อนั้นเจ้าจะได้รับพรในอาณาจักรพระบิดาของเรา.

และอนึ่ง, เจ้าจะไม่มี ความเจ็บปวดขณะที่เจ้าพำนักอยู่ในเนื้อหนัง, ทั้งไม่มีโศกนาฏกรรมนอกจากเพื่อบาปของโลก; และทั้งหมดนี้เราจะทำเพราะสิ่งที่เจ้าปรารถนาจากเรา, เพราะเจ้าปรารถนาว่าเจ้าจะได้นำจิตวิญญาณมนุษย์มาหาเรา, ขณะที่โลกจะยังคงอยู่.

และเพราะเหตุนี้เจ้าจะมีความบริบูรณ์แห่งปิติ; และเจ้าจะนั่งลงในอาณาจักรพระบิดาของเรา; แท้จริงแล้ว, ปิติของเจ้าจะเต็มเปี่ยม, แม้ดังพระบิดาประทานความบริบูรณ์แห่งปิติให้เรา; และเจ้าจะเป็นแม้ดังเราเป็น, และเราเป็นแม้ดังพระบิดา; และพระบิดากับเราเป็นหนึ่ง;

และพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานถึงพระบิดาและเรา; และพระบิดาประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ลูกหลานมนุษย์, เพราะเรา.

ฉะนั้น, พวกเจ้าเป็นสุขกว่านั้น, เพราะพวกเจ้าจะไม่ต้องชิมลิ้มรสของความตายเลย; แต่พวกเจ้าจะมีชีวิตอยู่เพื่อจะได้เห็นสิ่งทั้งปวงที่พระบิดาจะกระทำกับลูกหลานมนุษย์, จินว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะสำเร็จตามน้ำพระทัยของพระบิดา, เมื่อนั้นเราจะมาในรัศมีภาพของเราร่วมด้วย อำนาจแห่งสวรรค์.

และ พวกเจ้าจะไม่ต้องรับความเจ็บปวดของความตายเลย; แต่ในเวลาเรามาในรัศมีภาพของเราร่วม พวกเจ้าจะถูกปรับไปชั่วพริบตาจากความเป็นมรรตัยไปสู่ความเป็นอมตะ; และ เมื่อนั้น พวกเจ้าจะเป็นสุขในอาณาจักรพระบิดาของเรา.

และ อีกอย่างหนึ่ง, พวกเจ้าจะไม่มี ความเจ็บปวดเวลาที่พวกเจ้าอยู่ในเนื้อหนัง, ทั้งยังมีความสุขล้ำลึกใจนอกจากจะเป็นเพราะบาปของโลกเท่านั้น; และ สิ่งทั้งปวงนี้เราจะกระทำไปเพื่อสนองความปรารถนาของพวกเจ้า, เพราะพวกเจ้ามีความประสงค์ที่จะนำจิตวิญญาณมนุษย์มาหาเราในเวลาที่เราจะยังอยู่.

และ เพราะเหตุนี้ พวกเจ้าจึงจะ เต็มไปด้วยความสุข; และ พวกเจ้าจะได้ นั่งลงในอาณาจักรพระบิดาของเรา; แท้จริงแล้ว, ความสุขของพวกเจ้าจะบริบูรณ์, ดังเช่นพระบิดาได้ประทาน ความสุขอันบริบูรณ์ให้แก่เรา; และ พวกเจ้าจะเป็นดังเรา, ดังที่เราก็คือพระบิดา, และ พระบิดากับเราเป็น หนึ่ง;

และ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานถึงพระบิดา และ เรา; และ เป็นพยานเรา พระบิดาจึงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่ลูกหลานมนุษย์.

- 12 And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.
- 13 And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.
- 14 And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;
- 15 And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.
- 16 But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.
- 17 And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพระเยซูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, พระองค์ทรงสัมผัสพวกท่านทีละคนด้วยนิ้วพระหัตถ์นอกจากสามคนนั้นที่จะคงอยู่ต่อไป, และจากนั้นพระองค์เสด็จจากไป.
- และดูเถิด, ฟ้าสวรรค์เปิด, และพระองค์ทรงพาพวกท่านขึ้นสวรรค์, และเห็นและได้ยินเรื่องซึ่งไม่อาจพูดได้.
- และพวกท่านถูกห้ามไม่ให้เอ่ย; ทั้งพวกท่านไม่ได้รับอำนาจให้เอ่ยได้ถึงเรื่องที่พวกท่านเห็นและได้ยิน;
- และพวกท่านอยู่ในร่างหรือนอกร่าง, พวกท่านบอกไม่ได้; เพราะพวกท่านได้รู้สึกเหมือนเป็นการเปลี่ยนสภาพของตน, ว่าทรงเปลี่ยนพวกท่านจากร่างของเนื้อหนังเป็นสภาพอันเป็นอมตะ, เพื่อจะเห็นสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.
- แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกท่านได้ปฏิบัติศาสนกิจอีกบนพื้นพิภพ; กระนั้นก็ตามพวกท่านไม่ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ยินและเห็นมา, เพราะบัญชาซึ่งพวกท่านได้รับบนสวรรค์.
- และบัดนี้, พวกท่านเป็นมรรตัยหรืออมตะ, ตั้งแต่วันที่เปลี่ยนสภาพของพวกท่าน, ข้าพเจ้าหาไม่รู้;
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ พระเยซูได้ทำวอความเหล่านี้แล้ว, พระองค์ได้แตะต้องพวกท่านแต่ละคนด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์ ยกเว้นแต่สามคน ซึ่งจะอยู่ต่อไป, และ ทิ้งจากนั้นพระเยซูก็ได้จากไป.
- และ จั๋วเบ้ง, ฟ้าสวรรค์ได้เปิดออก, และ พวกท่านได้ถูก พาขึ้นไปสวรรค์, และ พวกท่านได้เห็น และ ได้ยินเรื่องราว ซึ่งบอากจะเจ้าได้.
- และ พวกท่านได้ถูก ห้ามไม่ให้เอ่ย; ทั้ง พวกท่านไม่ได้รับอำนาจให้เอ่ยถึง เรื่องซึ่งพวกท่านได้เห็น และ ได้ยิน นั้น;
- และ พวกท่านบอากไม่ได้ว่า พวก ท่านอยู่ในร่างกาย ทลึ ยูนอกร่างกาย; เพราะว่าพวกท่านได้รู้สึกเหมือนเป็น การปรุงรสสภาพของดิน, ถิพวกท่าน ได้ปรุงรสจากร่างกายแห่งเนื้อหนังไปสู่ สภาพที่เป็นอมตะ, เพื่อพวกท่าน จะได้เห็นสิ่งที่เป็นของพระเจ้าได้.
- แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ พวก ท่านได้ลึมาปะติดบัตสาดสหาภคใน ฝันแฉ่นดินโลกภค; ฤยย่างใดภคตาม พวกท่านได้ปะติดบัตภทวกับเลื่องที่ พวกท่านได้ยิน และ ได้เห็นมา, เพราะ มันเป็นพระบัญชาที่พวกท่านได้รับ จากสหาทวน.
- และ บัดนี้, พวกท่านเป็นมระอยู่ ทลึ เป็นอมตะตั้งแต่วันที่ปรุงรสสภาพ ของพวกท่านนั้น, ข้าพเจ้าไม่รู้;

18 But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

19 And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

20 And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, inso-much that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

21 And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

22 And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

23 And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

แต่ข้าพเจ้ารู้เพียงเท่านี้, ตามบันทึกซึ่งได้รับมา—พวกท่านออกไปตามพื้นแผ่นดิน, และปฏิบัติแก่ผู้คนทั้งปวง, โดยรวมมากเท่าที่ยอมเชื่อในคำสั่งสอนของพวกท่านเข้ามาสู่ศาสนจักร; ให้บัพติศมาพวกเขา, และมากเท่าที่รับบัพติศมาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์.

และพวกท่านถูกคนที่ไม่เป็นของศาสนจักรโยนเข้าเรือนจำ. และเรือนจำซึ่งพวกท่านไว้ไม่ได้, เพราะมันแยกออกเป็นสอง.

และพวกท่านถูกโยนลงไปในแผ่นดิน; แต่พวกท่านตีแผ่นดินด้วยพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า, ถึงขนาดที่โดยเดชานุภาพของพระองค์ปล่อยพวกท่านออกจากห้วงลึกของแผ่นดิน; และฉะนั้นคนพวกนั้นจึงขุดหลุมให้พอจะขังพวกท่านไม่ได้.

และพวกท่านถูกโยนเข้าไปในเตาหลอมสามครั้งและไม่ได้รับอันตราย.

และพวกท่านถูกโยนเข้าในถ้ำที่ขังสัตว์ป่าสองครั้ง; และดูเถิดพวกท่านเล่นกับสัตว์ดังเด็กเล่นกับลูกแกะที่ยังดูดนม, และไม่ได้รับอันตราย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านออกไปในบรรดาผู้คนทั้งหมดของนีไฟดังนี้, และสั่งสอนพระกิตติคุณของพระคริสต์กับผู้คนทั้งปวงบนพื้นแผ่นดิน; และพวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า, และเข้ามาในศาสนจักรของพระคริสต์, และด้วยเหตุนี้ผู้คนรุ่นนั้นจึงได้รับพร, ตามพระวจนะของพระเยซู.

แต่ข้าพเจ้ารู้เพียงเท่านี้ ตามบันทึกซึ่งได้รับมา—พวกท่านได้ออกไปทั่วพื้นแผ่นดิน และ ได้ปะติดปะตาสวดสวดภาวนาแก่ผู้คนที่บังเอิญ, ได้เถ้าโรยหลายต่อหลายถิ่นที่เชื้อจางจากงานสั่งสอนของพวกท่านเข้ามาสู่ศาสนจักร; ได้บัพติศมาให้พวกท่าน, และ หลายต่อหลายถิ่นที่รับบัพติศมานั้นได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์.

และ พวกท่านได้ถูกโยนทิ้งเป็นของศาสนจักรจับเอาเข้าคุก. และ คุกที่ขังพวกท่านไว้ไม่ได้, เพราะว่ามันได้แยกออกเป็นสอง.

และ พวกท่านถูกโยนลงไปในแผ่นดิน; แต่พวกท่านได้ตีแผ่นดินด้วยพระคำของพระเจ้า, เทพจะขาดที่โดย อำนาจของพระอภัย พวงพวกท่านได้ถูกปิดป้องจากความลึกของแผ่นดิน; และ สะบัด พวกท่านจึงจะสามารถขุดหลุมให้พอจะขังพวกท่านไว้ไม่ได้.

และ พวกท่านถูกโยนเข้าไปในเตาไฟสามเพื่อ และ บໍ่ได้รับอันตราย.

และ พวกท่านถูกโยนเข้าใน ถ้ำ สัตว์ร้ายสองเพื่อ; และ จู่ๆ พวกท่านได้ขลิบอยู่กับสัตว์เหล่านั้นถึงกับกับเด็กน้อยขลิบกับลูกแกะที่ยังกินนมอยู่, และ บໍ่ได้รับอันตราย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกท่านได้ออกไปถึงนั้นในบรรดาผู้คนของนีไฟทั้งชาติ, และ ได้สั่งสอน พระกิตติคุณของพระคริสต์ให้แก่ผู้คนที่บังเอิญในพื้นแผ่นดิน; และ พวกท่านได้ปรับปรุงใจเลื่อมใสในพระเจ้า, และ ได้ร่วมเข้าในศาสนจักรของพระคริสต์, และ ถิ่นลุ่มนั้นจึงได้รับพรมากกว่าตามพระคำของพระเยซู.

- 24 And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.
- 25 Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.
- 26 But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.
- 27 And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.
- 28 They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.
- 29 And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.
- 30 And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.
- และบัดนี้ข้าพเจ้า, มอรมอน, ยุติการพูดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ไว้ชั่วคราวหนึ่ง.
- ดูเถิดข้าพเจ้ากำลังจะเขียนชื่อท่านเหล่านั้นผู้ไม่ต้องลิ้มรสความตาย, แต่พระเจ้าทรงห้ามไว้; ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เขียน, เพราะชื่อซ่อนไว้จากโลก.
- แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าเห็นพวกท่าน, และพวกท่านปฏิบัติต่อข้าพเจ้า.
- และดูเถิดพวกท่านจะอยู่ในบรรดาคนต่างชาติ, และคนต่างชาติจะไม่รู้จักพวกท่าน.
- พวกท่านจะอยู่ในบรรดาชาวฮีบรู, และชาวฮีบรูจะรู้จักพวกท่านไม่.
- และเหตุการณ์จะได้บังเกิดขึ้น, เมื่อพระเจ้าทรงเห็นเหมาะสมในปรีชาญาณของพระองค์ที่พวกท่านจะปฏิบัติต่อบรรดาเผ่าของอิสราเอลทั้งหมดที่กระจัดกระจายอยู่, และต่อประชาชาติ, ตระกูล, ภาษาและผู้คนทั้งปวง, และจะนำคนมากมายออกมาจากพวกนั้นไปสู่พระเยซู, เพื่อความปรารถนาของพวกท่านจะสมบูรณ์, และเพราะเดชานุภาพแห่งการสร้างความเชื่อมั่นของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งอยู่ในพวกท่านด้วย.
- และพวกท่านเป็นดังเทพของพระผู้เป็นเจ้า, และหากพวกท่านจะสวดอ้อนวอนพระบิดาในพระนามของพระเยซูพวกท่านจะแสดงตนให้ผู้ใดก็ตามที่พวกท่านเห็นว่าดี.
- และ บัดนี้ข้าพเจ้ามอรมอนจะจบงานเจ้าข้าพร้อมกับเลื่องเตล่านั้นไว้เท่านี้ก่อน.
- จึงแบ่ง, ข้าพเจ้ากำลังจะຂຽນ ຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ຕ້ອງຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍໄວ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫ້າມຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຂຽນ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນມັນໄວ້ ເພາະວ່າມັນຖືກປິດໄວ້ຈາກໂລກ.
- ແຕ່ຈຶ່ງແບ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເພິ່ນ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.
- ແລະ ຈຶ່ງແບ່ງພວກເພິ່ນຈະຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດຈະບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເພິ່ນເລີຍ.
- ພວກເພິ່ນຈະຢູ່ໃນບັນດາຊາວຢິວເໜືອກັນ, ແລະ ຊາວຢິວຈະບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເພິ່ນເລີຍ.
- ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນວ່າສົມຄວນໃນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະອົງທີ່ພວກເພິ່ນຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທັງໝົດທີ່ແຕກ ກະຈົດ ກະຈາຍກັນໄປ, ແລະ ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ແລະ ຈະນຳຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍອອກມາຈາກພວກນັ້ນມາຫາພຣະເຢຊູ ເພື່ອຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເພິ່ນຈະສຳເລັດ, ແລະ ເປັນຍ້ອນອຳນາດທີ່ເຮັດໃຫ້ເຊື້ອຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເພິ່ນ.
- ແລະ ພວກເພິ່ນເປັນເໝືອນຕັ້ງ ເຫລົ່າທູດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເພິ່ນຈະອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ພວກເພິ່ນຈະສາມາດປະກົດຕົວໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຫັນໄດ້ຕາມແຕ່ພວກເພິ່ນເຫັນວ່າສົມຄວນ.

31 Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

32 Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

33 And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

34 And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

35 And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

36 And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

ฉะนั้น, พวกท่านจะทำงานอันสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์, ก่อนวันสำคัญยิ่งที่กำลังจะมาถึงเมื่อผู้คนทั้งหมดจะต้องมายืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์โดยแน่แท้;

แท้จริงแล้วแม้ในบรรดาคนต่างชาติพวกท่านก็จะทำงานสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์, ก่อนวันพิพากษานั้น.

และหากท่านมีพระคัมภีร์ทั้งหมดซึ่งให้เรื่องราวเกี่ยวกับงานอัศจรรย์ทั้งปวงของพระคริสต์, ท่านจะรู้, ตามพระวาจาของพระคริสต์, ว่าสิ่งเหล่านี้จะต้องเกิดโดยแน่แท้.

และวิบัติจึงมีแก่คนที่ไม่ยอมสดับฟังพระวาจาของพระเยซู, และคนที่พระองค์ทรงเลือกไว้และส่งมาในบรรดาพวกเขาด้วย; เพราะผู้ใดที่ไม่รับพระวาจาของพระเยซูและถ้อยคำของผู้ที่พระองค์ทรงส่งมาย่อมไม่รับพระองค์; และฉะนั้นพระองค์จะไม่ทรงรับพวกเขาในวันสุดท้าย;

และจะเป็นการดีกว่าสำหรับพวกเขาหากพวกเขาไม่ได้เกิด. เพราะท่านคิดหรือว่าท่านจะกำจัดความยุติธรรมของพระเจ้าเป็นเจ้าผู้ทรงขุนเคืองได้, ผู้ถูกเหยียบย่ำอยู่ใต้เท้าของมนุษย์, เพื่อโดยการนั้นความรอดจะได้มา?

และบัดนี้ดูเถิด, ดังที่ข้าพเจ้าพูดเกี่ยวกับท่านเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงเลือกไว้, แท้จริงแล้ว, แม้คนสามคนที่ทรงพาขึ้นไปในสวรรค์, คือข้าพเจ้าหาไม่รู้ว่าจะทรงชำระพวกท่านจากความเป็นมรตัยไปสู่ความเป็นอมตะหรือเปล่า—

ฉะนั้น, พวกท่านจะกระทำวาทกรรมอันยิ่งใหญ่ และ ข้าอัครทูตก่อนมีอันยิ่งใหญ่จะมาเทิด เมื่อทุกผู้คนจะຕ້ອງມາຍືນຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ ພວກເພິ່ນຈະກະທຳວຽກງານອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ກ່ອນວັນພິພາກສານັ້ນ.

ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານມີພຣະຄຳພີທັງໝົດ ຊຶ່ງໃຫ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບວຽກງານອັນ ໜ້າອັດສະຈັນໃຈທັງໝົດຂອງພຣະຄຣິດ, ທ່ານກໍຈະຮູ້ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ ວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ.

ແລະ ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ຈະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ຂອງ ຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ ແລະ ສົ່ງໄປໃນບັນດາພວກເຂົາມາອີກ; ເພາະວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຮັບຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງໄປ, ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາພຣະອົງ; ແລະ ສະນັ້ນພຣະອົງກໍຈະບໍ່ຮັບເອົາພວກເຂົາໃນວັນສຸດທ້າຍ;

ແລະ ມັນຈະເປັນການດີກວ່າສຳລັບເຂົາ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ໄດ້ເກີດມາ. ເພາະທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ທ່ານຈະກຳຈັດຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເຄື່ອງແຄ້ນໄດ້, ຜູ້ຖືກ ຢຽບຢຳຢູ່ໃຕ້ຕີນຂອງມະນຸດ, ເພື່ອໂດຍການນັ້ນຄວາມລອດຈະມາໄດ້?

ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນກ່ຽວກັບສາມຄົນທີ່ຖືກພາຂຶ້ນໄປໃນຟ້າສະຫວັນ, ຄືຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກຊຳລະຈາກຄວາມເປັນມະຕະໄປຫາຄວາມເປັນອະມະຕະແລ້ວຫລືບໍ່—

37 But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

38 Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

39 Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, inasmuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

40 And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

แต่ดูเถิด, นับแต่ข้าพเจ้าเขียนมา, ข้าพเจ้าทูลถามพระเจ้า, และพระองค์ทรงแสดงให้ประจักษ์แก่ข้าพเจ้าว่าจำต้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับร่างกายพวกท่าน, มิฉะนั้นแล้วก็จำเป็นที่พวกท่านจะต้องลิ้มรสความตาย;

ฉะนั้น, เพื่อพวกท่านจะไม่ลิ้มรสความตายจึงให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับร่างกายพวกท่าน, เพื่อจะได้ไม่ต้องรับความเจ็บปวดหรือโศกนันทนนอกจากเพราะบาปของโลก.

แล้วการเปลี่ยนแปลงนี้ไม่อาจเทียบได้กับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในวันสุดท้าย; แต่เกิดการเปลี่ยนแปลงกับพวกท่าน, ถึงขนาดที่ซาตานจะมีอำนาจเหนือพวกท่านไม่ได้, คือเขาจะล่อลวงพวกท่านไม่ได้; และพวกท่านได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วในเนื้อหนัง, จนพวกท่านบริสุทธิ์, และจนพลังของแผ่นดินโลกจะยึดพวกท่านไว้ไม่ได้.

และในสภาพนี้พวกท่านจะยังคงอยู่จนถึงวันพิพากษาของพระคริสต์; และในวันนั้นพวกท่านจะได้รับการเปลี่ยนแปลงที่ใหญ่หลวงกว่า, และจะทรงรับเข้าไปในอาณาจักรของพระบิดาเพื่อจะไม่ออกไปอีก, แต่จะพำนักอยู่กับพระเจ้าเป็นเจ้าในสวรรค์ชั่วนิรันดร์.

แต่ຈົ່ງເບິ່ງ, ນັບຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນມາ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຸນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປະຈັກວ່າ ມັນຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນກັບຮ່າງກາຍຂອງພວກເພິ່ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເພິ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ;

ສະນັ້ນ, ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ, ມັນຈຶ່ງມີການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນກັບຮ່າງກາຍຂອງພວກເພິ່ນ, ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດ ຫລື ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ນອກຈາກເປັນເພາະບາບຂອງໂລກ.

ບັດນີ້ການປ່ຽນແປງນີ້ຍັງບໍ່ເທົ່າກັບການປ່ຽນແປງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ; ແຕ່ມັນມີການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນກັບພວກເພິ່ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາຕານບໍ່ມີອຳນາດເໝືອພວກເພິ່ນ, ຄືມັນຈະບໍ່ສາມາດ ລໍ້ລວງພວກເພິ່ນໄດ້; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແລ້ວໃນເນື້ອໜັງ, ຈົນວ່າພວກເພິ່ນເປັນຜູ້ ບໍລິສຸດ ແລະ ຈົນວ່າອຳນາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກບໍ່ສາມາດຍຶດພວກເພິ່ນໄວ້ໄດ້.

ແລະ ພວກເພິ່ນຈະຄົງຢູ່ໃນສະພາບເຊັ່ນນີ້ຈົນເຖິງມື້ພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ໃນມື້ນັ້ນພວກເພິ່ນຈະໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້, ແລະ ຈະຖືກຮັບເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາ ເພື່ອຈະບໍ່ໄດ້ອອກໄປອີກ, ແຕ່ຈະຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນພ້າສະຫວັນຊົ່ວນິລັນດອນ.

3 Nephi 29

- 1 And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.
- 2 And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.
- 3 And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.
- 4 And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.
- 5 Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

๓ นิไฟ ๒๙

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าเมื่อพระเจ้าจะทรงเห็นเหมาะสม, ในปรีชาญาณของพระองค์, ว่าคำกล่าวเหล่านี้จะมาสู่คนต่างชาติตามพระวอนะของพระองค์, เวลานั้นท่านจะรู้ว่าพันธสัญญาซึ่งพระบิดาทรงกระทำกับลูกหลานอิสราเอล, เกี่ยวกับการกลับคืนของพวกเขามาสู่ผืนแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา, กำลังเริ่มเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้ว.

และท่านจะรู้ว่าพระวอนะของพระเจ้า, ซึ่งพูดไว้โดยศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์, จะเกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมด; และท่านไม่จำเป็นต้องกล่าวว่าพระเจ้าทรงรื้อการเสด็จมาหาลูกหลานอิสราเอล.

และท่านไม่จำเป็นต้องจินตนาการในใจท่านว่าพระวอนะที่พูดไว้นั้นไร้ประโยชน์, เพราะดูเถิด, พระเจ้าจะทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์ซึ่งทรงกระทำกับผู้คนของเชื้อสายแห่งอิสราเอลของพระองค์.

และเมื่อท่านจะเห็นว่าคำกล่าวเหล่านี้ออกมาในบรรดาพวกท่าน, ท่านไม่จำเป็นต้องลบหลู่การกระทำของพระเจ้าอีกต่อไป, เพราะดาบแห่งความยุติธรรมของพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ขวา; และดูเถิด, ในวันนั้น, หากท่านจะลบหลู่การกระทำของพระองค์แล้วพระองค์จะทรงกระทำให้มันตามมาทันท่านในไม่ช้า.

วิบัติแก่คนที่ลบหลู่การกระทำของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่คนที่ปฏิเสธพระคริสต์และงานของพระองค์!

๖ นิไฟ ๘๗

และ บัดนี้จึงเป็น, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า เมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าแผ่นดินสืบทอดในอามาสสะทาลองสะทาลองของพระองค์, ว่าอามาสสะทาลองนั้นจะ มาสู่ถิ่นต่างๆ, ตามพระคำของพระองค์ เมื่อท่านจะรู้ว่า พันธสัญญาซึ่งพระบิดาได้เสด็จไว้กับลูกหลานอิสราเอลจะสำเร็จกับท่านกับถิ่นมาทาแผ่นดินซึ่งเป็นมรดกของพวกท่านนั้นแล้ว.

และ ท่านจะรู้ว่า พระคำของพระเจ้าเป็นเจ้าผู้สร้างสวดเสภาผู้บริสุทธิ์แล้วจะสำเร็จทั้งปวง; และ ท่านบ่งบอกว่า พระเจ้าเป็นผู้สร้างผู้สร้างในพระเสภาของมาทาลูกหลานอิสราเอล.

และ ท่านบ่งบอกว่า ในใจว่า ถ้าที่เจ้าไว้นั้นไม่มีประโยชน์, เพราะจึงเป็น, พระเจ้าเป็นผู้สร้างผู้สร้างพันธสัญญาซึ่งพระองค์ได้เสด็จไว้กับลูกหลานของพระองค์ผู้เป็นเชื้อสายอิสราเอล.

และ เมื่อท่านเห็นอามาสสะทาลองนั้นออกมาในบรรดาพวกท่าน, เมื่อนั้นท่านบ่งบอกว่าพระเสภาของพระเจ้าเป็นผู้สร้างผู้สร้าง, เพราะว่า ดาบแห่งความยุติธรรมของพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์; และ จึงเป็น, ในเวลานั้น ถ้าหากว่าท่านบ่งบอกว่าพระเสภาของพระองค์แล้ว พระองค์จะเสด็จให้มันตามมาทันท่านอย่างแน่นอน.

วิบัติแก่คนที่ บ่งบอกว่าพระเสภาของพระเจ้าเป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่คนที่ ปฏิเสธพระคริสต์ และงานของพระองค์!

6 Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

7 Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

8 Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

9 Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ຈະປຸກເສດການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະທີ່ຈະກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ທຽບການໂດຍການເປີດເຜີຍ, ຫຼືໂດຍການພາກຜັນ, ຫຼືໂດຍຂອງປະທານ, ຫຼືໂດຍພາສາ, ຫຼືໂດຍການຮັກສາ, ຫຼືໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິຖຍາພຣະພິສູດອີກຕໍ່ໄປແລ້ວ !

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະວິບັດແກ່ຜູ້ນັ້ນທີ່ຈະກ່າວໃນວັນນັ້ນ, ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ວ່າບໍ່ມີປາກົດພຣະເຈົ້າຂຶ້ນໂດຍພຣະເຊື້ອຄຣິດ; ເພາະຄົນທີ່ເຮົາເຮັດຈະກັບຄືນຄືນດັ່ງນັ້ນແຫ່ງພາຍນະ, ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເໝາະສົມສໍາລັບຜູ້ນັ້ນ, ຕາມພຣະວາງຂອງພຣະຄຣິດ !

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະທ່ານບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຕີຕົນນິນທາ, ຫຼືດູແລນ, ຫຼືເຍາະເຍັ້ຍຂາຍົວ, ຫຼືຄົນໃດໃນພວກທີ່ເຄືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍແຫ່ງອີສະຣາເອລອີກຕໍ່ໄປ; ເພາະດູເຄີດ, ພຣະເຈົ້າທຽບຮັກສາພັນຜົນສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ທຽບກັບພວກເຂົາ, ແລະພຣະເຈົ້າຈະທຽບກະທຳກັບພວກເຂົາຕາມທີ່ປະທານຄຳນັ້ນໄວ້.

ສະນັ້ນທ່ານບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຄິດວ່າທ່ານຈະຫັນພຣະພິສູດຂອງພຣະເຈົ້າໄປທາງຊ້າຍໄດ້, ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ດໍາເນີນການພິພາກສາຈົນເຖິງການຮັດໃຫ້ພັນຜົນສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າທຽບກັບເຊື້ອສາຍແຫ່ງອີສະຣາເອລສະບູຣົນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ປະຕິເສດການເປີດເຜີຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເວົ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ທຽບການໂດຍການເປີດເຜີຍ, ຫຼືໂດຍການທຳນາຍ, ຫຼືໂດຍຂອງປະທານ, ຫຼືໂດຍພາສາ, ຫຼືໂດຍການປັບປຸງ, ຫຼືໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ!

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຈະເວົ້າສິ່ງນີ້ອອກມາໃນມື້ນັ້ນເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ວ່າມັນ ບໍ່ມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນເກີດຂຶ້ນໂດຍພຣະເຊື້ອຄຣິດ; ເພາະຄົນທີ່ເຮົາເຮັດຈະເປັນດັ່ງ ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ, ຊຶ່ງຄົນເຊັ່ນນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາເລີຍຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດທີ່ໃຫ້ໄວ້!

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທ່ານບໍ່ຄວນ ດູກຫຼີ ພັນປະໝາດ, ຫຼື ເຍາະເຍັ້ຍ ຊາວຢິວ, ຫຼື ຄົນໃດທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນອີກຕໍ່ໄປ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຈຳພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ໃຫ້ໄວ້ກັບພວກເຂົາ, ແລະພຣະອົງຈະກະທຳຕໍ່ພວກເຂົາຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານໄວ້.

ສະນັ້ນ ທ່ານບໍ່ຕ້ອງຄິດວ່າ ທ່ານຈະສາມາດຫັນພຣະພິສູດເບື້ອງຂວາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປທາງຊ້າຍໄດ້, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ດໍາເນີນການພິພາກສາ ຈົນເຖິງການຮັດໃຫ້ພັນຜົນສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຮັດໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນສໍາເລັດ.

3 Nephi 30

- 1 Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:
- 2 Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and of your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

๓ นีไฟ ๓๐

จงสดับฟัง, โอ คนต่างชาติ, และจงฟังพระวาทะของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่, ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาข้าพเจ้าให้พูดเกี่ยวกับท่าน, เพราะ, ดูเถิดพระองค์ทรงบัญชาข้าพเจ้าให้เขียนไว้, มีความว่า :

จงหันมาเถิด, เจ้าคนต่างชาติทั้งปวง, หันมาจากทางอันชั่วร้ายของเจ้า; และกลับใจจากการทำชั่วของเจ้า, จากการพดพิเทจและการหลอกลวงของเจ้า, จากการผิดประเวณีของเจ้า, และจากความน่าชิงชังลับ ๆ ของเจ้า, และการถือรูปเคารพของเจ้า, และจากการกระทำบาปกรรมของเจ้า, และการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตของเจ้า, และความริษยาของเจ้า, และการวิวาทของเจ้า, และจากความชั่วร้ายและความน่าชิงชังทั้งหมดของเจ้า, และจงมาหาเรา, และรับบัพติศมาในนามของเรา, เพื่อเจ้าจะได้รับการปลดบาปของเจ้า, และเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์, เพื่อเจ้าจะนับอยู่กับผู้คนของเราซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๖ นีไฟ ๖๐

จงเชื่อฟัง, โอ คนต่างชาติ, และ จงฟังพระคำของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่, ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาให้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, เพราะจงเถิด, พระองค์ได้บัญชาข้าพเจ้าให้ຂຽນໄວ້, ມີຄວາມວ່າ:

ຈົ່ງຫັນມາ, ເຈົ້າ ຄົນຕ່າງຊາດທັງປວງ, ຈາກທາງອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ; ແລະ ກັບໃຈຈາກການເຮັດຊົ່ວຂອງເຈົ້າ, ຈາກການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການຫລອກລວງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກການໂສເພນີຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລື້ລັບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຂາບໄຫວ້ຮູບບູຊາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຄາດຕະກຳຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຫລອກລວງຂອງປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການອິດສາບັງບຽດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຜິດຖຽງກັນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ມາຫາເຮົາ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໄນນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປົດບາບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ເພື່ອເຈົ້າຈະຖືກ ນັບເຂົ້າຢູ່ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

- 1 And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.
- 2 And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.
- 3 And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.
- 4 And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

นิไฟฉบับที่สี่

หนังสือของนิไฟ

ผู้เป็นบุตรของนิไฟ— สานุศิษย์คนหนึ่งของ พระเยซูคริสต์

เรื่องราวของผู้คนของนิไฟ, ตามบันทึกของท่าน.

- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ปีที่สามสิบสี่ผ่านไป, และปีที่สามสิบห้าด้วย, และดูเถิดสานุศิษย์ของพระเยซูตั้งศาสนจักรของพระคริสต์ขึ้นในพื้นแผ่นดินทั้งหมดโดยรอบ. และมากเท่าที่มาหาพวกท่าน, และกลับใจจากบาปของพวกเขาอย่างแท้จริง, ได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซู; และพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามสิบหก, ผู้คนทั้งหมดได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า, ทั่วพื้นแผ่นดิน, ทั้งชาวนิไฟและชาวเลมัน, และไม่มี ความขัดแย้ง และการโต้เถียงในบรรดาคนเหล่านั้น, และทุกคนปฏิบัติต่อกันอย่างเที่ยงธรรม.
- และพวกเขามีสิ่งของทั้งหมดเพื่อใช้ร่วมกันในบรรดาพวกเขา; ฉะนั้นจึงไม่มีคนรวยและคนจน, ทาสและไท, แต่พวกเขาเป็นอิสระทุกคน, และเป็นผู้รับส่วนในของประทานจากสวรรค์.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่สามสิบเจ็ดผ่านไปด้วย, และยังมี ความสงบสุขอยู่ต่อไปในแผ่นดิน.

นิไฟฉบับที่สี่

หนังสือนิไฟ

ผู้เป็นลูกชายของนิไฟ— ผู้เป็นสานุศิษย์ผู้หนึ่ง ของพระเยซูคริสต์

เรื่องราวของผู้คนของนิไฟตามบันทึกของพวกเขา.

- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ปีที่สามสิบสี่ผ่านไป, และ ปีที่สามสิบห้าผ่านไป, และ จึ่งบังเกิดศาสนจักรของพระเยซู ได้จัดตั้งสาธุการของพระคริสต์ขึ้นในแผ่นดินทั้งปวงโดยรอบ. และ ทลายต่อทลายกันได้มาหาพวกท่าน, และ ได้กลับใจจากบาปของพวกเขาอย่างแท้จริง, ได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซู; และ พวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามสิบหกถึง, ผู้คนทั้งปวงได้เปลี่ยนใจเลื่อมใสในพระผู้เป็นเจ้า, ทั้งชาวนิไฟ และ ชาวเลมัน, และ บໍมีการขัดแย้ง และ การโต้เถียงกัน ในบรรดาพวกเขา, และ ทุกคนปฏิบัติต่อกันโดยเที่ยงธรรม.
- และ พวกเขาได้มีสิ่งของทั้งหมดร่วมกันเป็นส่วนรวม; ฉะนั้น จึ่งไม่มีคนรวยมี ทาส และ คนจน, แต่พวกเขาเป็นอิสระทุกคน, และ เป็นผู้รับส่วนในของประทานจากสวรรค์.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ปีที่สามสิบเจ็ดผ่านไปด้วย, และ ยังมีสันติสุขอยู่ต่อไปในแผ่นดิน.

5 And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

6 And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

7 And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

8 Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

9 But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

10 And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightsome people.

และมิจำนสำคัญยิ่งและนำ
อัศจรรย์ซึ่งสานุศิษย์ของพระเยซู
กระทำ, ถึงขนาดที่คนเหล่านั้น
รักษาคนป่วย, และทำให้คนตาย
ฟื้น, และทำให้คนง่อยเดิน, และคน
ตาบอดได้รับสายตาของพวกเขา,
และคนหูหนวกได้ยิน; และพวก
ท่านทำปาฏิหาริย์นานัปการใน
บรรดาลูกหลานมนุษย์; และพวก
ท่านไม่ได้ทำปาฏิหาริย์โดยวิธีอื่น
นอกจากในพระนามของพระเยซู.

และปีที่สามสิบแปดผ่านไปดังนี้,
และปีที่สามสิบเก้าด้วย, และปีที่สี่
สิบเอ็ด, และสี่สิบสอง, แท้จริง
แล้ว, แม้จนสี่สิบเก้าปีผ่านไป, และ
ห้าสิบเอ็ดด้วย, และห้าสิบสอง;
แท้จริงแล้ว, และแม้จนห้าสิบเก้าปี
ผ่านไป.

และพระเจ้าทรงทำให้พวกเขา
รุ่งเรืองยิ่งในแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว,
ถึงขนาดที่พวกเขาสร้างเมืองต่าง ๆ
ขึ้นอีกในที่ซึ่งเคยมีเมืองต่าง ๆ ถูก
เผา.

แท้จริงแล้ว, แม้เมืองเซราเฮม
ลาที่ยิ่งใหญ่นั้นพวกเขาก็ให้สร้าง
ขึ้นอีก.

แต่มีหลายเมืองซึ่งจมอยู่, และ
น้ำเข้ามาแทนที่; ฉะนั้นจึงสร้าง
เมืองเหล่านั้นใหม่ไม่ได้.

และบัดนี้, ดูเถิด, เหตุการณ์ได้
บังเกิดขึ้นคือผู้คนของนีไฟ
แข็งแกร่งขึ้น, และขยายเผ่าพันธุ์
อย่างรวดเร็วยิ่ง, และกลับกลายเป็น
ผู้คนทั้งดงามและจำเริญตา
ยิ่งนัก.

และ มีอภิหารอันยิ่งใหญ่ และ ข้า
อัสสะจัน ที่สานุสิดของพระเยซู
เจ้า, เทพชะงาดที่พวกเข่าได้ ปั้น
ปั้น, และ เร็ดให้คนตายฟื้นมี
ชีวิตอีก, และ เร็ดให้คนป่วยหาย
ได้, และ คนตาบอดเห็นรูป, และ คน
หูหนวกได้ยิน; และ พวกเข่าได้เร็ด
สิ่งมະทัตสะจันบางประการใน
บ้านดูลูก
หลานมนุษย์; และ พวกเข่าได้เร็ด
สิ่งมະทัตสะจันโดยวิธีอื่น นอก
จากในพระนามของพระเยซูเท่านั้น.

และ ปีที่สามสิบแปดผ่านไปดังนี้,
และ ปีที่สามสิบเก้า และ ปีที่สี่สิบ
เอ็ด, และ ปีที่สี่สิบสองนํ้าอีก, แท้
จริงแล้ว, จึงเทปีสี่สิบเก้าผ่านไป, และ ปี
ที่ห้าสิบเอ็ดอีก, และ ปีที่ห้าสิบ
สอง; แท้จริงแล้ว, จึงปีห้าสิบเก้า
ผ่านไป นํ้าอีก.

และ พระผู้เป็นเจ้าได้เร็ดให้พวก
เขาจะเลิกละร้างอย่างใหญ่ในแผ่นดิน;
แท้จริงแล้ว, เทพชะงาดที่พวกเขาได้
สร้างเมืองขึ้นอีกในบ่อน ฝูงเข่าเป็น
เมืองที่ถูกรื้อไปแล้ว.

แท้จริงแล้ว, เทพเม่น เมืองเซรา
เฮม ลา ฝูงเป็นเมืองที่ยิ่งใหญ่
นั้น ก็ได้ถูกรื้อ
สร้างขึ้นใหม่.

แต่ว่า มีหลายเมือง ฝูงได้ จม
ลึกลง, และ น้ำเข้ามาแทนที่; ฉะนั้น
จึงสร้าง
เมืองเหล่านั้นขึ้นใหม่ไม่ได้.

และ บัดนี้, จึ่งแบ่งเขตแดนได้
บังเกิด ขึ้น ผู้คนของนีไฟได้
เข้มแข็งขึ้น, และ มีคนเพิ่ม
มากขึ้นยิ่ง, และ กับเป็น
ผู้คนทั้ง จิตใจ และ ขำขันที่
สุด.

11 And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

12 And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

13 And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

14 And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

15 And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

และพวกเขาแต่งงาน, และยกให้แต่งงานกัน, และได้รับพรตามคำสัญญามากมายหลายประการซึ่งพระเจ้าทรงกระทำไว้กับพวกเขา.

และพวกเขาไม่ได้ดำเนินตามการปฏิบัติและศาสนพิธีแห่งกฎของโมเสสอีกต่อไป; แต่พวกเขาดำเนินตามพระบัญญัติซึ่งพวกเขาได้รับจากพระเจ้าของพวกเขาและพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, ด้วยการอดอาหารและสวดอ้อนวอนต่อไป, และประชุมกันบ่อยครั้งทั้งเพื่อสวดอ้อนวอนและฟังพระวจนะของพระเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มีความขัดแย้งในบรรดาผู้คนทั้งปวง, ในทั่วแผ่นดิน; แต่มีปาฏิหาริย์ยิ่งใหญ่กระทำขึ้นในบรรดาสานุศิษย์ของพระเยซู.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่เจ็ดสิบเอ็ดผ่านไป, และปีที่เจ็ดสิบสองด้วย, แท้จริงแล้ว, และท้ายที่สุด, จนปีที่เจ็ดสิบเก้าผ่านไป, แท้จริงแล้ว, แม้หนึ่งร้อยปีผ่านไป, และสานุศิษย์ของพระเยซู, ผู้ที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้, จากไปสู่เมืองบรมสุขเกษมของพระผู้เป็นเจ้าทั้งหมด, นอกจากสามคนที่จะคงอยู่ต่อไป; และมีสานุศิษย์คนอื่น ๆ ได้รับแต่งตั้งแทนที่พวกเขา; และคนเป็นอันมากในรุ่นนั้นล่วงลับไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มีความขัดแย้งในแผ่นดิน, เพราะความรักของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งสถิตอยู่ในใจผู้คน.

และ พวกเขาเข้าได้แต่งงานกัน, และ ยกให้แต่งงานกัน, และ ได้รับพรอนหลายประการตามคำสัญญา ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้กระทำไว้กับพวกเขา.

และ พวกเขาเข้าได้เดินไปตาม ภาระ ประทับ และ พิธีกรรมของ กฎของ โมเสสอีกต่อไป; แต่ว่าพวกเขาได้เดินไปตามพระบัญญัติ ซึ่งพวกเขาได้รับจาก พระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นพระเจ้าของพวกเขา, โดย ภาระ พิธีกรรมเข้า และ ภาระ อธิษฐาน, และ ภาระ ขนมนมถวาย เลี้ยง เพื่ออธิษฐาน และ เพื่อฟังพระคำของ พระผู้เป็นเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ บໍ່ມີ ການຂັດແຍ້ງກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແຕ່ມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕ່າງໆທີ່ເຮັດຂຶ້ນໃນບັນດາສາມ ສິດຂອງພຣະເຢຊູ.

ລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີເຈັດ ສິບເອັດຜ່ານໄປ ແລະ ປີທີເຈັດສິບສອງ ອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ຈົນ ຮອດປີທີເຈັດສິບເກົ້າໄດ້ຜ່ານໄປ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ ຈົນຮອດໜຶ່ງຮ້ອຍປີຜ່ານໄປ, ແລະ ສາມສິດຂອງພຣະເຢຊູທີ່ພຣະອົງໄດ້ ເລືອກໄວ້ກໍໄດ້ຈາກໄປຫາ ທີ່ສຸຂະເສີມຂອງ ພຣະເຈົ້າທັງໝົດແລ້ວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ສາມ ຄົນທີ່ຈະຍັງຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປ; ແລະ ມີ ສາມສິດຜູ້ ອື່ນໆໄດ້ຮັບ ແຕ່ງຕັ້ງແທນ; ແລະ ຜູ້ຄົນເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍໃນລຸ້ນນັ້ນກໍໄດ້ຈາກ ໄປເໝືອນກັນ.

ລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ບໍ່ມີ ການຂັດແຍ້ງກັນໃນແຜ່ນດິນ, ຍ້ອນວ່າ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນໃຈຂອງ ຜູ້ຄົນ.

16 And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

17 There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

18 And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

19 And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

20 And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

และไม่มีความริษยา, หรือการวิวาท, หรือความวุ่นวาย, หรือการผิดประเวณี, หรือการพุดเท็จ, หรือการกระทำฆาตกรรม, หรือการก่อกวนหาอย่างใด; และแน่แท้แล้วไม่มีผู้คนใดมีความสุขยิ่งกว่านี้ได้ในบรรดาผู้คนทั้งปวงที่พระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นผู้สร้างขึ้นมา.

ไม่มีโจร, หรือฆาตกร, ทั้งไม่มีชาวเลมัน, หรือชาวใด ๆ; แต่คนทั้งหลายอยู่กันเป็นหนึ่งเดียว, เป็นลูกของพระคริสต์, และทายาทแห่งอาณาจักรของพระเจ้า.

และพวกเขาเป็นสุขอะไรเช่นนั้น ! เพราะพระเจ้าประทานพรพวกเขาในการกระทำทั้งหมดของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, แม้พวกเขาได้รับพรและรุ่งเรืองจนถึงหนึ่งร้อยสิบปีผ่านไป; และคนรุ่นแรกหลังจากพระคริสต์ก็ได้ล่วงลับไป, และไม่มี ความขัดแย้งทั่วทั้งแผ่นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนีไฟ, ท่านที่เก็บรักษาสันติภาพสุดท้ายนี้, ตายไป, (และท่านเขียนบันทึกบนแผ่นจารึกของนีไฟ) และเอมัสบุตรท่านเก็บรักษาสันติภาพแทน; และท่านเขียนบันทึกบนแผ่นจารึกของนีไฟด้วย.

และท่านเก็บรักษาสันติภาพอยู่แปดสิบสี่ปี, และยังคงมีความสุขอยู่ในแผ่นดิน, นอกจากผู้คนส่วนน้อยที่ขบถต่อศาสนจักรและเรียกชื่อพวกตนว่าชาวเลมัน; ฉะนั้นจึงเริ่มมีชาวเลมันอีกในแผ่นดิน.

และ มัน บໍມີການອົດສາບັງບຽດ, ບໍມີການຜິດຖຽງກັນ, ບໍມີການວຸ້ນວາຍ, ບໍມີການໂສເພນີ, ບໍມີການເວົ້າຕົວະ, ບໍມີການຄາດຕະກຳ, ບໍມີກິເລດຕັນຫຼາຍໂດເລີຍ; ແລະ ໂດຍແນ່ນອນແລ້ວ ຄົງບໍມີຜູ້ຄົນກຸ່ມໃດທີ່ມີ ຄວາມສຸກຫຼາຍໄປກວ່ານີ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ.

ມັນບໍມີໂຈນ, ຫລື ຄາດຕະກອນ, ທັງບໍມີຊາວເລມັນ ຫລື ຊາວໂດງເລີຍ; ແຕ່ຄົນທັງໝົດຢູ່ເປັນ ພວກດຽວກັນ, ເປັນລູກຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ທາຍາດຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເປັນສຸກຫຼາຍແທ້ໆ! ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ພວກເຂົາສຳລັບການກະທຳຂອງພວກເຂົາທັງໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ເຖິງແມ່ນໜຶ່ງຮ້ອຍສິບປີຜ່ານໄປ; ແລະ ຄົນລຸ້ນທຳອິດນັບແຕ່ພຣະຄຣິດກໍໄດ້ຈາກໄປ, ແລະ ມັນກໍບໍ່ໄດ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນເລີຍ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືນີໄຟ, ຜູ້ທີ່ເຮັດບັນທຶກອັນສຸດທ້າຍນີ້ໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, (ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເຮັດບັນທຶກໄວ້ໃນ ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ) ແລະ ອາໂມລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ເຮັດບັນທຶກນີ້ແທນ; ແລະ ລາວກໍໄດ້ເຮັດບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟນຳອີກ.

ແລະ ລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກຢູ່ແປດສິບສີ່ປີ, ແລະ ສັນຕິສຸກກໍຍັງມີຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, ນອກຈາກຜູ້ຄົນສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງທີ່ອອກໄປຈາກສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເອີ້ນຊື່ຕົນວ່າຊາວເລມັນ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີຊາວເລມັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີກ.

- 21 And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เอมัสตายด้วย, (และเป็นหนึ่งร้อย
เก้าสิบสี่ปีนับแต่การเสด็จมาของ
พระคริสต์) และเอมัสบุตรท่านเก็บ
รักษามันไว้; และท่านเขียน
บันทึกบนแผ่นจารึกของนิไฟด้วย;
และมีเขียนไว้ในหนังสือของนิไฟ
ด้วย, ซึ่งคือหนังสือเล่มนี้.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອາໂມ
ໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປຄືກັນ, (ແລະ ມັນເປັນໜຶ່ງ
ຮ້ອຍເກົ້າສິບສີ່ປີນັບແຕ່ການສະເດັດມາ
ຂອງພຣະຄຣິດ) ແລະ ອາໂມລູກຊາຍຂອງ
ລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກແທນ; ແລະ ລາວກໍ
ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໂຟຄີ
ກັນ; ແລະ ມັນມີຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືນີໂຟນາ
ອີກ ຊຶ່ງແມ່ນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

- 22 And it came to pass that two
hundred years had passed away;
and the second generation had all
passed away save it were a few.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
สองร้อยปีผ่านไป; และคนรุ่นที่สอง
ล่องล่ำไปหมดเหลืออยู่ไม่กี่คน.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສອງ
ຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປ; ແລະ ຄົນລຸ້ນທີສອງໄດ້
ຜ່ານໄປໝົດ ນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນເທົ່າ
ນັ້ນ.

- 23 And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, มอรมอน,
อยากให้ท่านรู้ว่าผู้คนได้ขยายเผ่า
พันธุ์, ถึงขนาดที่พวกเขากระจ่าย
ไปทั่วผืนแผ่นดิน, และว่าพวกเขา
กลับร่ำรวยยิ่ง, เพราะความรู้เรื่อง
ของพวกเขาในพระคริสต์.

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີມອນຢາກໃຫ້
ທ່ານຮູ້ວ່າ ຜູ້ຄົນໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ເຖິງ
ຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປ
ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາກັບ
ເປັນຄົນຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະຄວາມຈະເລີນ
ຮຸ່ງເຮືອງຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດ.

- 24 And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

และบัดนี้, ในปีที่สองร้อยหนึ่งนี้
เริ่มมีคณตะนางตนด้วยความถือดี
ในบรรดาพวกเขา, เช่นการสวม
เสื้อผ้าราคาแพง, และไข่มุกงดงาม
นานาชนิด, และสิ่งสวยงามอันเป็น
ของโลก.

ແລະ ບັດນີ້, ໃນປີທີສອງຮ້ອຍໜຶ່ງໄດ້
ເລີ່ມມີບາງຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ລະເມີ
ເພີ່ມຜັນດ້ວຍ ຄວາມທະນົງຕົວ ເຊັ່ນ ການ
ນຸ່ງຖືເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ, ແລະ ໃສ່
ເຄື່ອງປະດັບຢ່າງດີນາໆຊະນິດ ແລະ ໃຊ້
ຂອງດີໆຂອງໂລກ.

- 25 And from that time forth they
did have their goods and their
substance no more common
among them.

และนับจากเวลานั้นพวกเขาไม่ได้มีสิ่งของของตนและทรัพย์สินของตนเพื่อใช้ร่วมกันในบรรดาพวกเขาอีกต่อไป.

ແລະ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປພວກເຂົາບໍ່ໄດ້
ມີສິ່ງຂອງ ແລະ ເຂົ້າຂອງຮວມກັນ ເປັນ
ສ່ວນລວມໃນບັນດາພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

- 26 And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

และพวกเขาก็เริ่มแบ่งชนชั้น;
และพวกเขาก็เริ่มสร้างศาสนจักรให้
ตนเพื่อหาผลประโยชน์, และเริ่ม
ปฏิเสธศาสนจักรที่แท้จริงของพระ
คริสต์.

ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມແບ່ງຊັ້ນວັນນະກັນ;
ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມສ້າງ ສາດສະໜາຈັກ
ຂອງຕົນເອງຂຶ້ນ ເພື່ອຫາ ຜົນປະໂຫຍດ,
ແລະ ເລີ່ມປະຕິເສດສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້
ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ.

- 27 And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.
- 28 And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.
- 29 And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.
- 30 Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อสองร้อยสิบปีผ่านไปมี ศาสนจักรหลายแห่งอยู่ในแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, มีหลาย ศาสนจักรซึ่งประกาศว่ารู้จักพระ คริสต์, กระนั้นพวกเขาก็ยังได้ ปฏิเสธพระกิตติคุณส่วนใหญ่ของ พระองค์, ถึงขนาดที่พวกเขา ยอมรับความชั่วร้ายนานปีการ, และได้ปฏิบัติสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์แก่ผู้ นั้นซึ่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าวถูกห้าม ไว้สำหรับเขาเพราะความไม่มีค่า ควร.
- และศาสนจักรนี้ขยายอย่างยิ่ง เพราะความชั่วช้าสามานย์, และ เพราะอำนาจซาตานซึ่งได้เกาะกุม ใจพวกเขา.
- และอนึ่ง, มีศาสนจักรอีกแห่ง หนึ่งซึ่งปฏิเสธพระคริสต์; และพวก นี้ข่มเหงศาสนจักรที่แท้จริงของ พระคริสต์, เพราะความอ่อนน้อม ของพวกเขาและความเชื่อของ พวกเขาในพระคริสต์; และคนพวก นี้เกลียดชังพวกเขาเพราะ ปาฏิหาริย์หลายอย่างซึ่งกระทำใน บรรดาพวกเขา.
- ฉะนั้นพวกนี้ใช้พลังอำนาจและ สิทธิอำนาจเหนือศาสนศิษย์ของพระ เยซูซึ่งยังคงอยู่กับพวกเขา, และ พวกนี้โยนพวกท่านเข้าเรือนจำ; แต่โดยเดชานุภาพแห่งพระวอนะ ของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งอยู่กับพวก ท่าน, เรือนจำจึงแยกออกเป็นสอง, และพวกท่านออกมาทำปาฏิหาริย์ ยิ่งใหญ่ในบรรดาคนพวกนี้.
- และ เทพทานได้บังเกิดขึ้นเมื่อ สองร้อยสิบปีผ่านไป ก็ได้มี สาดสะทาจักอยู่หลายแห่งในแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, มีหลายสาดสะทาจักอยู่ อ้างว่าถึงรู้จักพระคริสต์, แต่พวกเขา ได้ ปะติเสดพระกิตติคุณส่วนใหญ่ของ พระองค์, เท็จขนาดที่พวกเขาได้ ยอมรับความชั่วร้ายนานปีการ, และ ได้ปะติบัติสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์แก่คนที่ถูก ห้ามเพราะความไม่มีค่าควร.
- และ สาดสะทาจักเหล่านี้ก็ได้มีสมา ธิที่เข้มงวดยิ่งยวดหลายอย่าง ยอมรับความชั่วร้าย, และ ยอมรับว่าอำนาจ ของซาตานผู้ยิ่งใหญ่มีอำนาจเหนือใจของ พวกเขา.
- และ อีกอันหนึ่ง, มันมีสาดสะทาจัก อีกแห่งหนึ่งที่ปะติเสดพระคริสต์; และ พวกเขาได้ ข่มเหงสาดสะทาจักที่แท้ จริงของพระคริสต์, ยอมรับว่าความถ่อม ตัวของพวกเขา และ ความเชื่อของ พวกเขาในพระคริสต์; และ พวกเขาได้ ข่มเหงขนาดพวกเขายอมรับว่าสิ่ง มະຫັດສະຈັນหลายอย่างซึ่งกระทำขึ้นใน บันดาพวกเขา.
- ฉะนั้น พวกเขาจึงได้ใช้อำนาจ และ สิทธิอำนาจข่มขู่ศาสนศิษย์ของพระเยซู ที่อยู่กับพวกเขา, และ พวกเขาได้เอา พวกเขาเข้าเรือนจำ; แต่โดยอำนาจของ พระเจ้าของพระเจ้าผู้อยู่กับพวกเขา, พวกเขาจึงแยกออกเป็นสอง, และ พวก เขานำมันไปเปิดสิ่งมหัศจรรย์อัน ยิ่งใหญ่ในบันดาพวกเขา.

31 Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

32 And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

33 And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

34 Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

35 And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

36 And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

กระนั้นก็ตาม, และทั้งที่มี ปาฏิหาริย์ทั้งปวงเหล่านี้, ผู้คนยัง ทำใจตนแข็งกระด้าง, และหมาย มั่นจะฆ่าพวกท่าน, แม้ดังที่ชาวยิว ในเยรูซาเล็มหมายมั่นจะฆ่าพระ เยซูมาแล้ว, ตามพระคำรัสของ พระองค์.

และพวกนี้โยนพวกท่านเข้าใน เตาหลอมแห่งเพลิง, และพวกท่าน ออกมาโดยไม่ได้รับอันตราย.

และคนพวกนี้โยนพวกท่านเข้า ในถ้ำซึ่งสัตว์ป่าด้วย, และพวกท่าน เล่นกับสัตว์ป่าแม้ดังเด็กเล่นกับลูก แกะ; และพวกท่านออกมาจากฝูง ของพวกมัน, โดยไม่ได้รับอันตราย.

กระนั้นก็ตาม, ผู้คนทำใจตนแข็ง กระด้าง, เพราะพวกเขาถูกชักนำ โดยปุโรหิตและศาสดาพยากรณ์ ปลอมเป็นอันมากให้สร้าง ศาสนจักรหลายแห่ง, และทำความ ชั่วช้าสามานย์นานปีการ. และพวก เขาทุบตีผู้คนของพระเยซู; แต่ ผู้คนของพระเยซูไม่ได้ตอบโต้. และดังนั้นปีแล้วปีเล่า, พวกเขาได้ เลื่อมโทรมลงในความไม่เชื่อและ ความชั่วร้าย, แม้จนสองร้อย สามสิบปีผ่านไป.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น ในปีนี้, แท้จริงแล้ว, ในปีที่สองร้อย สามสิบเอ็ด, มีการแบ่งแยกอย่าง แพร่หลายในบรรดาผู้คน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีนี้เกิดมีผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งมีชื่อว่าชาวนิไฟ, และพวกนี้เป็นผู้เชื่อ ที่แท้จริงในพระคริสต์; และใน บรรดาพวกเขามีพวกที่ชาวเลมมัน เรียกว่า—ชาวเจคอบ, และชาวโจ เซฟ, และชาวโซรัม;

เห็ญย่างใดก็ตาม, และ ทั่วๆที่สิ่ง มະຫັດສະຈັນທັງໝົດນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ກໍຕາມ, ແຕ່ຜູ້ຄົນກໍຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ຢູ່, ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າພວກເພິ່ນ ເໝືອນດັ່ງຊາວຢິວທີ່ຢູ່ເຢຣູຊາເລັມ ພະຍາຍາມຂ້າພະເຊີດຕາມພະຄໍາຂອງ ພະອົງ.

และ เขาได้โยนพวกท่านเข้า เตา ไฟ, แต่พวกท่านได้ออกมาโดยไม่ได้รับ อันตรายย่างใด.

และ เขาได้โยนพวกท่านเข้าใน ถ้ำ สัตว์ร้าย, และ พวกท่านได้ทล้นอยู่ กับสัตว์ร้ายเหล่านั้นถึงกับกับเด็กน้อย ทล้นอยู่น่าลูกแกะ; และ พวกท่านได้ ออกมาจากฝูงสัตว์เหล่านั้นโดยไม่ได้รับ อันตรายเลย.

เห็ญย่างใดก็ตาม, ผู้คนก็ยังคงใจ แຂງกระด้างอยู่, เพราะพวกเขาเข้าได้ถูก ชักนำไปโดยพวกบิชอป และ โดยศาต สะดาปลอมหลายถึง เพื่อให้สร้าง ศาตสะทาจักหลายบ่อนขึ้น, และ ให้ เຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ທຸບຕິຜູ້ຄົນຂອງພະເຢຊູ; ແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນຂອງພະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕອບ ເລີຍ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເສື່ອມໂຊມລົງດັ່ງ ນັ້ນຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືໄປແຕ່ລະປີ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈົນວ່າສອງຮ້ອຍສາມ ສິບປີຜ່ານໄປ.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปี นี้, แท้จริงแล้ว, ในปีสองร้อยสามสิบ เอ็ด, มันเกิดมีการแบ่งแยกกันย่าง ใหญ่ตลอดในบรรดาผู้คน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีนี้ มันได้เกิดมีผู้คนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมิใช่ชาวนิไฟ, และ พวกเขาคือผู้ที่มีความเชื่อ ย่างแท้จริงในพระคริสต์; และ ในบรรดา พวกเขามีพวกอื่นอีกที่ชาวเลมมันเ็น ว่า—ชาวยาโลบ, ชาวยอแซบ, และ ชาว โจรัม;

37 Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

38 And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

39 And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

40 And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

41 And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

ฉะนั้นผู้เชื่อที่แท้จริงในพระ
คริสต์, และผู้นมัสการที่แท้จริง
ของพระคริสต์, (ในบรรดาคนเหล่านี้
นี้มีสานุศิษย์สามคนที่ยังคงอยู่ของ
พระเยซูรวมอยู่ด้วย) เรียกว่าชาวนี้
ไฟ, และชาวเจคอบ, และชาวโจ
เซฟ, และชาวโซรม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คนที่ปฏิเสธพระกิตติคุณมีชื่อว่า ชาวเลมัน, และชาวเลมียเอล, และชาวอิซมาเอล; และพวกนี้ไม่ได้เสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ, แต่พวกเขาจงใจกบฏต่อพระกิตติคุณของพระคริสต์; และพวกเขาสอนลูก ๆ ของตนไม่ให้เชื่อ, แม้ตั้งบรรพบุรุษของตน, ได้เสื่อมโทรมมา, นับแต่ต้น.

และเป็นเพราะความชั่วร้ายและ
ความน่าชิงชังของบรรพบุรุษพวก
เขา, แม้ดังที่เป็นมานับแต่ต้น. และ
พวกเขาถูกสอนให้เกลียดลูก ๆ ของ
พระผู้เป็นเจ้า, แม้ดังที่ชาวเลมัน
ถูกสอนให้เกลียดลูกหลานของนีไฟ
มานับแต่ต้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
 สอรร้อยสี่สิบสี่ปีผ่านไป, และ
 กิจจานุกิจของผู้คนเป็นไปดังนี้.
 และผู้คนส่วนที่ชั่วร้ายมากกว่าก็
 แข็งแกร่งขึ้น, และกลับมีจำนวน
 มากกว่าผู้คนของพระผู้เป็นเจ้า
 อย่างยิ่ง.

และพวกเขายังคงสร้าง
ศาสนจักรให้ตื้นต่อไป, และตกแต่ง
มันด้วยของมีค่ามากมาย. และ
สองร้อยห้าสิบปีผ่านไปดังนั้น, และ
สองร้อยหกสิบปีด้วย.

ສະນັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະ ຜູ້ນະມັດສະການຢ່າງແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ, (ລວມທັງ ສານຸສິດສາມຄົນຂອງພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງຈະຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປ) ຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວນີໄຟ, ແລະ ຊາວຢາໂຄບ, ແລະ ຊາວໂຢເຊັບ, ແລະ ຊາວໂຊຣຳ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ທີ່
ປະຕິເສດພຣະກິດຕິຄຸນຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວເລ
ມັນ, ຊາວເລມູເອນ, ແລະ ຊາວ
ອິດຊະມາເອນ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເສື່ອມ
ໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້
ກະບົດຕໍ່ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໂດຍ
ເຈດຕະນາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນລູກ
ຫລານຂອງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອ, ເໝືອນ
ດັ່ງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ທີ່ບໍ່ໄດ້
ເຊື່ອຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ.

ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຂົາຄືກັນກັບທີ່ເປັນມາແລ້ວນັບ
ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ. ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກ ສິດ
ສອນໃຫ້ກຽດຊັງລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄື
ກັນກັບຊາວເລມັນຖືກສິດສອນໃຫ້ກຽດຊັງ
ລູກຫລານຊາວນີໂຟນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສອງ
ຮ້ອຍສີ່ສິບສີ່ປີຜ່ານໄປ ແລະ ການງານຂອງ
ຜູ້ຄົນເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ຜູ້ຄົນສ່ວນທີ່ຊົ່ວ
ຫລາຍກວ່າກໍ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ ກັບມີ
ຈຳນວນຫລາຍກວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ພວກເຂົາຍັງຄົງສ້າງສາດສະໜາ
ຈັກໃຫ້ຕົນເອງຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແລະ ຕົກແຕ່ງມັນ
ດ້ວຍຂອງມີຄ່ານາໆຊະນິດ. ແລະ ສອງຮ້ອຍ
ຫ້າສິບປີໄດ້ຜ່ານໄປຕັ້ງນີ້, ແລະ ສອງຮ້ອຍ
ຫົກສິບປີກໍຜ່ານໄປອີກ.

42 And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

43 And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

44 And from this time the disciples
began to sorrow for the sins of the
world.

45 And it came to pass that when
three hundred years had passed
away, both the people of Nephi
and the Lamanites had become
exceedingly wicked one like unto
another.

46 And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

47 And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
 ผู้คนส่วนที่ชั่วร้ายเริ่มก่อเกิดคำ
 ปฏิญาณและการมั่วสุมลับของแก
 ดิแอนตันอีก.

และผู้ที่คนที่มิเชื่อว่าผู้คนของนิไฟ
เริ่มจ้องมองในใจพวกเขาด้วย,
เพราะความมั่งคั่งยิ่งของพวกเขา,
และกลับถือดีเหมือนกับชาวเลมัน,
พี่น้องของพวกเขา.

และนับแต่เวลานี้เหล่าสานุศิษย์
เริ่มโหม่นสพรบาปของโลก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เมื่อสามร้อยปีผ่านไป, ทั้งผู้คนของ
นีไฟและชาวเลมันกลับกลายเป็น
คนชั่วร้ายยิ่งเหมือน ๆ กัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกโจรแกล้งแค้นทันแพรวไปทั่วพื้นแผ่นดิน; และไม่มีใครสักคนที่ชอบธรรมนอกจากศาสน์ของพระเยซู. และคนทั้งหลายสะสมทองและเงินไว้มากมายเหลือล้น, และทำการค้าสินค้านานาชนิด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
หลังจากสามร้อยห้าปีผ่านไป,
(และผู้คนยังคงอยู่ในความชั่วร้าย)
เอมัสตาย; และแอมารอน, น้อง
ชายท่าน, เกิดรักษามันตึกแทน.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນ
ກຸ່ມທີ່ຊົ່ວເລີ່ມເຮັດຄໍາສາບານ ແລະ ເຮັດ
ການມື້ວສມລັບຂອງແກດີອານທັນຂຶ້ນອີກ.

ແລະ ຜູ້ຄົນຜູ້ນີ້ຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ
ເລີ່ມອວດຕົວໃຈ, ຍ້ອນວ່າຂອງມີຄ່າຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກັບມາ
ຖືຕົວຕົກັນກັບຊາວເລມັນພື້ນ້ອງຂອງ
ພວກເຂົາ.

ແລະ ນັບແຕ່ເວລານີ້ໄປ ສານຸສິດກໍເລີ່ມ
ເສົ້າສະຫລົດໃຈເພາະ ບາບຂອງໂລກ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ສາມຮ້ອຍປີຜ່ານໄປ, ທັງຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ
ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເລມັນກັບມາເປັນຄົນຊົ່ວ
ຫລາຍຂຶ້ນເທົ່າກັນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຈນແກ
ດີອານທັນໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜືນ
ແຜ່ນດິນ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໄດ້ຈັກຄົນທີ່ຊອບທຳ
ນອກຈາກສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ.
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຄ້າຂາຍຄຳ ແລະ ເງິນ
ຢູ່ໃນຮ້ານຄ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້
ເຮັດການຄ້າຂາຍອື່ນໆນຳອີກ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກສາມຮ້ອຍທ້າປີຜ່ານໄປ, (ແລະ
ຜູ້ຄົນຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່) ອາໂມ
ໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ; ແລະ ອາມມາຣອນ
ນັ້ນອາດຂາຍຂອບລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກແທນ.

48 And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

49 And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อสามร้อยยี่สิบปีผ่านไป, แอมมารอน, โดยที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบีบบังคับ, ซ่อนบันทึกซึ่งศักดิ์สิทธิ์ไว้—แท้จริงแล้ว, แม้บันทึกศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดซึ่งสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น, ซึ่งศักดิ์สิทธิ์—แม้จนถึงปีที่สามร้อยยี่สิบนับแต่การเสด็จมาของพระคริสต์.

และท่านซ่อนบันทึกศักดิ์สิทธิ์ไว้กับพระเจ้า, เพื่อบันทึกดังกล่าวจะได้ออกมาอีกถึงพวกที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งยาโคบ, ตามคำพยากรณ์และสัญญาของพระเจ้า. และบันทึกของแอมมารอนยุคดังนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ สามร้อยสองปีผ่านไป, อามมารอน โดยที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบีบบังคับ, ซ่อนบันทึกซึ่งศักดิ์สิทธิ์ไว้—แท้จริงแล้ว, แม้บันทึกศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด ซึ่งสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น—จนถึงปีที่สามร้อยสองนับแต่การเสด็จมาของพระคริสต์.

และ ลาวได้ซ่อนมันไว้กับพระเจ้า เป็นเจ้า, เพื่อมันจะถูก นำออกมาหาเชื้อสายของยาโคบผู้ที่เหลืออยู่, ตามคำทำนาย และ ตามคำสัญญาของพระเจ้า. และ บันทึกของอามมารอนจบลงดังนี้.

The Book of Mormon

Mormon 1

- 1 And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.
- 2 And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;
- 3 Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.
- 4 And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.

หนังสือของมอ รมอน

มอรมอน ๑

และบัดนี้ข้าพเจ้า, มอรมอน, ทำบันทึกเกี่ยวกับเรื่องที่ข้าพเจ้าทั้งเห็นและได้ยิน, และเรียกบันทึกนั้นว่าหนังสือของมอรมอน.

และใกล้เวลาที่แอมารอนซ่อนบันทึกไว้กับพระเจ้า, ท่านมาหาข้าพเจ้า, (ข้าพเจ้ามีอายุประมาณสิบปี, และข้าพเจ้าเริ่มมีการศึกษาบ้างตามลักษณะการเรียนรู้ของผู้คนของข้าพเจ้า) และแอมารอนกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า : ข้าพเจ้าเห็นว่าเจ้าเป็นเด็กมีสติ, และช่างสังเกต;

ฉะนั้น, เมื่อเจ้าอายุประมาณยี่สิบสี่ปีข้าพเจ้าอยากให้เจ้าจดจำเรื่องที่เจ้าสังเกตมาเกี่ยวกับผู้คนเหล่านี้; และเมื่อเจ้าอายุเท่านั้นจึงไปยังแผ่นดินแอนทัม, ไปยังเนินเขาซึ่งมีชื่อว่าชิม; และที่นั่นข้าพเจ้าซ่อนคำจารึกอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดเกี่ยวกับผู้คนเหล่านี้ไว้กับพระเจ้า.

และดูเถิด, เจ้าจงนำแผ่นจารึกของนีไฟไว้กับเจ้า, และที่เหลือเจ้าจงปล่อยไว้ในสถานที่ที่มันอยู่; และเจ้าจงจารึกเรื่องทั้งหมดที่เจ้าสังเกตมาเกี่ยวกับผู้คนเหล่านั้นบนแผ่นจารึกของนีไฟ.

หนังสือมอรมอน

มอรมอน ๑

และ บัดนี้ข้าพเจ้า มอรมอนเร็ด บันทึกที่กรวบรวมเรื่องราวที่ข้าพเจ้าได้เห็น และได้ยิน และ เอ็นหนังสือนี้ว่า หนังสือมอรมอน.

และ มันถึงเป็นไฉยะเวลาให้กับตอนที่ อามมารอนซ่อนบันทึกไว้กับพระเจ้าเป็นเจ้านั้น, เมื่อได้มาหาข้าพเจ้า, (ตอนนั้นข้าพเจ้ามีอายุประมาณสิบปี, และ ข้าพเจ้าเลื่อมใสความรู้แต่แล้วตามแบบการรับรู้ของผู้คนของข้าพเจ้า) และ อามมารอนได้เอื้อมกับข้าพเจ้าว่า: ช้อยเห็นว่าเป็นเด็กที่จริงจัง และ เจ้ารู้จักสังเกต;

ฉะนั้น, เมื่อเจ้ามีอายุได้ราวสี่ปี ช้อยอยากใช้เจ้าจดจำเรื่องราวที่เจ้าได้สังเกตมากรวบรวมผู้คนพวกนี้; และ เวลาเจ้ามีอายุได้เท่านั้น จงไปหาแผ่นดินอาณาม่า, ไปหาเนินพูที่มีชื่อว่า ชิม; และ บ่อนนั้นแหละที่ช้อยได้ฝังแผ่นจารึกศักดิ์สิทธิ์ที่กรวบรวมกับผู้คนพวกนี้ไว้กับพระเจ้าเป็นเจ้า.

และ จังเบ้ง, ใช้เจ้าเอื้อม แผ่นจารึกของนีไฟ, และ ส่วนที่ยังเหลืออยู่บันทึกเจ้าปะมันไว้ในบ่อนที่มันอยู่นั้น; และ ใช้บันทึกเรื่องราวทั้งหมดที่เจ้าสังเกตมากรวบรวมผู้คนพวกนี้ไว้ในแผ่นจารึกของนีไฟนั้น.

5 And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.

6 And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.

7 The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.

8 And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.

9 Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

10 And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

11 And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

และข้าพเจ้า, มอรมอน, โดยที่ เป็นผู้สืบตระกูลของนีไฟ, (และชื่อ บิดาข้าพเจ้าคือมอรมอน) ข้าพเจ้า จำเรื่องที่แอมารอนสั่งข้าพเจ้าได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, เมื่ออายุสิบเอ็ดปี, บิดา ข้าพเจ้าพาข้าพเจ้าไปแผ่นดินทาง ใต้, แม้ถึงแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา.

พื้นแผ่นดินทั้งหมดกลับเต็มไปด้วยอาคาร, และมีผู้คนมากมาย, แทบว่าประหนึ่งทรายแห่งทะเล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปี นี้เริ่มมีสงครามระหว่างชาวนีไฟ, ซึ่งประกอบด้วยชาวนีไฟและชาวเจ คอบและชาวโจเซฟและชาวโซรัม; และสงครามนี้เป็นไประหว่างชาวนี ไฟ, กับชาวเลมันและชาวเลมูเอล และชาวอิซมาเอล.

บัดนี้ เรียกชาวเลมันและชาวเล มูเอลและชาวอิซมาเอลว่าชาวเล มัน, และสองฝ่ายนั้นคือชาวนีไฟ กับชาวเลมัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เริ่มมีสงครามในบรรดาพวกเขาที่ ชายแดนแห่งเซราเฮมลา, ใกล้พื้น น้ำแห่งไซดอน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวนีไฟรวบรวมคนเป็นจำนวน มาก, แม้มากกว่าสามหมื่นคน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขามีการสู้รบหลายครั้งในปี เดียวกันนี้, ซึ่งชาวนีไฟได้ชนะ ชาวเลมันและสังหารพวกเขาหลายคน.

และ ข้าพเจ้ามอรมอนโดยเป็นผู้สืบ ตระกูลของ นีไฟ, (และ บิดาของ ข้าพเจ้าก็มีชื่อว่า มอรมอน) ข้าพเจ้าจำ จำเรื่องซึ่งอามมารอนได้สั่ง ข้าพเจ้าไว้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ ข้าพเจ้ามีอายุได้สิบเอ็ดปี, บิดาของ ข้าพเจ้าได้พาข้าพเจ้าไปทางแผ่นดิน ทางใต้, จึงไปรอดแผ่นดินเซราเฮม ลา.

ทั้งแผ่นดินได้เต็มไปด้วยอาคาร บ้านเรือนต่างๆ, และมีผู้คนอยู่อย่าง ทลวงทลาย ถึงกับว่า ดินทรายในทะเล.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีนี้ถึ มันเริ่มมีสงครามระหว่างชาวนีไฟ, ซึ่ง ชาวนีไฟได้สู้รบกับเข้ากับชาวโยอาโบ และ ชาวโยแซบ และ ชาวโซรา; และ สงครามนี้เป็นไประหว่างชาวนีไฟกับ ชาวเลมัน และ ชาวเลมูเอล และ ชาว อิซมาเอล.

บัดนี้ชาวเลมัน และ ชาวเลมูเอล และ ชาวอิซมาเอลถูกเอื้อนว่า ชาวเล มัน, และ สงครามนี้แม้จะต่างชาวนีไฟกับชาวเลมัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ สงคราม เล่มเกิดขึ้นในบรรดาพวกเขาที่ชาย แดนเซราเฮมลา, ใกล้แม่น้ำไซดอน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ ชาวนี ไฟได้เฝ้าโรมพินทะเลทางไว้เป็นจำนวน ทลวงทลาย, ถึงจะขนาดที่มี จำนวนทลายกว่าสามหมื่นถึ. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ พวกเขาได้ มีสู้รบกับทลายเอื้อนในปีถึรอนนี้, ซึ่งชาวนีไฟได้เอื้อนชนะชาวเลมัน และ ได้เข้าพอกเขาเป็นจำนวน ทลวงทลาย.

- 12 And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.
- 13 But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.
- 14 And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.
- 15 And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.
- 16 And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.
- 17 But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมมันล้มเลิกแผนการของพวกเขา, และมีสันติอยู่ในแผ่นดิน; และสันติคงอยู่ตลอดเวลาประมาณสี่ปี, คือไม่มีการนองเลือด.
- แต่ความชั่วร้ายแพร่ออกไปทั่วทั้งผืนแผ่นดิน, ถึงขนาดที่พระเจ้าทรงนำสาวุศิษย์ผู้เป็นที่รักของพระองค์ไป, และการทำงานปาฏิหาริย์และการรักษาญาติเพราะความชั่วช้าสามานย์ของผู้คน.
- และไม่มีของประทานจากพระเจ้า, และพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้เสด็จมาบนผู้ใด, เพราะความชั่วร้ายและความไม่เชื่อของพวกเขา.
- และข้าพเจ้า, อายุสิบห้าปีและโดยที่มีจิตใจอันมีสติอยู่บ้าง, ฉะนั้นข้าพเจ้าได้รับการเสด็จมาเยือนจากพระเจ้า, และลืมนรสและรู้ถึงพระคุณความดีของพระเยซู.
- และข้าพเจ้าพยายามสั่งสอนผู้คนเหล่านี้, แต่ทรงปิดปากข้าพเจ้า, และทรงห้ามข้าพเจ้าในการที่ข้าพเจ้าจะสั่งสอนพวกเขา; เพราะเหตุเกิดพวกเขาจงใจกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้าของตน; และทรงพาเหล่าสาวุศิษย์ผู้เป็นที่รักไปจากแผ่นดิน, เพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา.
- แต่ข้าพเจ้าคงอยู่ในบรรดาพวกเขา, แต่ทรงห้ามข้าพเจ้าไม่ให้สั่งสอนพวกเขา, เพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา; และเพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขาแผ่นดินจึงถูกสาปแช่งเพราะพวกเขา.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมมันได้ล้มเลิกแผนการของพวกเขา, และ มันจึงได้มีสันติสุขอยู่ในแผ่นดินอีก; และ สันติสุขได้คงอยู่เป็นเวลาประมาณสี่ปี, ถึงมีການຂ້າຟັນກັນເລີຍ.
- ແຕ່ວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜິນຜັ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາສາມຸສິດ ທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງໄປ, ແລະ ວຽກງານແຫ່ງການມະຫັດສະຈັນ ແລະ ການປິ່ນປົວໄດ້ຢຸດລົງເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ.
- ແລະ ບໍ່ມີ ຂອງປະທານມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດບໍ່ໄດ້ສະເດັດມາຫາຜູ້ໃດ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ.
- ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຊົ່ງມີອາຍຸໄດ້ສິບຫ້າປີ ແລະ ພໍມີຄວາມຄິດແດ່ແລ້ວ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບການສະເດັດມາຢ້ຽມຢາມຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດ ແລະ ຮູ້ເຖິງພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຢຊູ.
- ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມສັ່ງສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກປິດປາກໄວ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາ; ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໂດຍເຈດຕະນາ; ແລະ ສາມຸສິດທີ່ຮັກຖືກ ພາໜີໄປຈາກຜ່ານດິນ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.
- ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາ, ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົານີ້, ຜ່ານດິນຈຶ່ງຖືກ ສາບແຊ່ງເພາະພວກເຂົາ.

18 And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

19 And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

และพวกโจรแกดิแอนตันเหล่านี้, ซึ่งอยู่ในบรรดาชาวเลมัน, ได้ก่อความระส่ำระสายแก่แผ่นดิน, ถึงขนาดที่ผู้อยู่อาศัยในนั้นเริ่มซ่อนทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาไว้ในดิน; และมันกลับสิ้นหลุดไป, เพราะพระเจ้าทรงสาปแช่งแผ่นดินไว้, เพื่อพวกเขาจะยึดมันไว้ไม่ได้, ทั้งเก็บมันไว้อีกก็ไม่ได้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีวิद्याคม, และเวทมนตร์คาถา, และไสยศาสตร์; และอำนาจของมารร้ายกระทำอยู่ทั่วพื้นแผ่นดิน, แม้จนถึงการทำให้ถ้อยคำของอบินาไดเกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมด, และของแซมมวลเอล ชาวเลมันด้วย.

และ พวกโจนแกดิอานตันเหล่านี้, ผู้ซึ่งอยู่ในบรรดาชาวเลมัน, ได้ลึบซ่อนแผ่นดิน, ถึงขนาดที่ผู้อยู่อาศัยในนั้นเริ่มซ่อนทรัพย์สินสมบัติของตนไว้ในดิน; และ มันได้สูญหายไปเพราะพระเจ้าได้สาปแช่งแผ่นดินไว้, เพราะพวกเขาจะยึดมันไว้ไม่ได้, ทั้งจะเอามันกลับมาอีกไม่ได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นมี มนต์ เวทมน, คาถา, และ ไสยศาสตร์; และอำนาจของมารร้ายกระทำอยู่ทั่วพื้นแผ่นดิน, จึงว่าเรารู้คำทำนายของอะบินาได และ ของซามูเอลลามาแล้ว.

Mormon 2

- 1 And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.
- 2 Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.
- 3 And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.
- 4 And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.
- 5 And they did also drive us forth out of the land of David.

มอรมอน ๒

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีเดียวกันนั้นเริ่มมีสงครามอีกครั้งระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมมัน. และทั้งที่อายุน้อย, ข้าพเจ้ามีร่างสูงใหญ่; ฉะนั้นผู้คนของนีไฟจึงกำหนดให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำพวกเขา, หรือเป็นผู้นำกองทัพของพวกเขา.

ฉะนั้นเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่สิบหกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ออกนำหน้ากองทัพของชาวนีไฟ, ไปต่อสู้ชาวเลมมัน; ฉะนั้นสามร้อยยี่สิบหกปีผ่านไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่สามร้อยยี่สิบเจ็ดชาวเลมมันมาโจมตีเราด้วยพลังอันเกรียงไกรยิ่งนัก, ถึงขนาดที่พวกเขาทำให้อาณานิคมของข้าพเจ้าหวาดกลัว; ฉะนั้นพวกเขาไม่ยอมต่อสู้, และพวกเขาเริ่มถอยไปประเทศทางเหนือ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราได้มาถึงเมืองแห่งแอนโกลา, และเราเข้าครอบครองเมือง, และเตรียมพร้อมเพื่อป้องกันตนเองให้พ้นจากชาวเลมมัน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราสร้างแนวป้องกันเมืองด้วยสุดกำลังของเรา; แต่ทั้งที่มีแนวป้องกันทั้งหมดของเราชาวเลมมันมาโจมตีเราและขับไล่เราออกจากเมือง.

และพวกเขาขับไล่เราออกจากแผ่นดินแห่งเดวิดด้วย.

มอรมอน ๔

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สิบหกนั้น ได้มีสงครามอีกครั้งระหว่างชาวเลมมันกับชาวนีไฟ. และ เทวทูตแจ้งว่าข้าพเจ้าเองก็มีอายุน้อยอยู่ แต่ว่ามีร่างกายใหญ่สูง; ฉะนั้น ผู้คนของนีไฟจึงได้แต่งตั้งให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำของพวกเขา, ทลิว เป็นผู้นำกองทัพของพวกเขา.

ฉะนั้น เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลาข้าพเจ้ามีอายุได้สิบหกปี ข้าพเจ้าได้ออกนำหน้ากองทัพของพวกเขาไปต่อสู้กับชาวเลมมัน; ฉะนั้น เวลาสามร้อยยี่สิบหกปีผ่านไป.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามร้อยยี่สิบเจ็ด ชาวเลมมันได้เข้ามาโจมตีพวกเรากับกำลังอันยิ่งใหญ่ พวกเราได้หนีไป, เทวทูตแจ้งว่าข้าพเจ้าได้หนีไป, ฉะนั้น พวกเราจึง บ่ยอมต่อสู้, และ พวกเราเริ่มถอยไปทางเหนือ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้มาถึงเมืองแห่งแอนโกลา, และ พวกเราได้นำเข้าเป็นเจ้าของเมืองนั้น, และ ได้เตรียมพร้อมเพื่อป้องกันตัวให้พ้นจากชาวเลมมัน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้เสริมสร้างกำแพงป้องกันเมืองจนมีความสามารถของพวกเรา; เทวทูตแจ้งว่า พวกเราได้เสริมสร้างกำแพงป้องกันตัวให้พ้นจากชาวเลมมันที่ยังได้มาโจมตีพวกเรา และ ได้ขับไล่พวกเราออกจากเมืองนั้นไป.

และ พวกเราได้ขับไล่พวกเราออกจากแผ่นดินแห่งเดวิดด้วย.

6 And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

7 And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

8 But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

9 And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

10 And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

และเราเดินทัพไปและมาถึงแผ่นดินแห่งจอร์ชัว, ซึ่งอยู่ชายแดนตะวันตกใกล้ฝั่งทะเล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรารวบรวมผู้คนของเราโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้, เพื่อเราจะรวมพวกเขาไว้ในกลุ่มเดียวกัน.

แต่ดูเถิด, แผ่นดินเต็มไปด้วยพวกโจรและชาวเลมัน; และทั้งความพินาศอย่างใหญ่หลวงซึ่งประชิดผู้คนของข้าพเจ้าอยู่, พวกเขายังไม่กลับใจจากการกระทำชั่วของตน; ฉะนั้นจึงมีเลือดและการฆ่าฟันแพร่ไปตลอดทั่วผืนแผ่นดิน, ทั้งฝ่ายชาวนิไฟและฝ่ายชาวเลมันด้วย; และการปฏิวัติจากผู้คนทั้งปวงเกิดขึ้นตลอดทั่วผืนแผ่นดิน.

และบัดนี้, ชาวเลมันมีกษัตริย์, และชื่อของเขาคือแออรัน; และเขามารบกับเราด้วยกำลังกองทัพสี่หมื่นสี่พันคน. และดูเถิด, ข้าพเจ้าต้านทานเขาด้วยกำลังสี่หมื่นสองพันคน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าชนะเขาด้วยกำลังทัพของข้าพเจ้าจนเขาหนีไปซึ่งหน้าข้าพเจ้า. และดูเถิด, ทั้งหมดนี้เป็นไป, และสามร้อยสามสิบปีผ่านไป.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวนิไฟเริ่มกลับใจจากความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา, และเริ่มร้องแม้ดั่งที่แซมูเอลศาสดาพยากรณ์ได้พยากรณ์ไว้; เพราะดูเถิดไม่มีผู้ใดจะรักษาสิ่งที่เป็นของตนเองไว้ได้, เพราะขโมย, และโจร, และฆาตกร, และไสยศาสตร์, และเวทมนตร์คาถาซึ่งมีอยู่ในแผ่นดิน.

และ พวกเราได้เดินทัพต่อไป และมารอดแผ่นดินโยชัว, ซึ่งตั้งอยู่ตามชายแดนทางตะวันตกใกล้กับฝั่งทะเล.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ พวกเราได้อพยพโยกย้ายผู้คนของพวกเราอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้, เพื่อพวกเราจะได้อพยพโยกย้ายเราไว้เป็นกลุ่มก้อน.

แต่จ้ะเบี่ยง, แผ่นดินนั้นเต็มไปด้วยพวกโจร และ ชาวเลมัน; และ ทั้งๆ ที่ความพินาศอันใหญ่หลวงจู่โจมผู้คนของข้าพเจ้าอยู่, พวกเขากลับใจไม่ได้กับใจจากภาระอันหนักอึ้งของพวกเรา; ฉะนั้น มันจึงมีเลือด และ การฆ่าฟันทะลลอดทั่วผืนแผ่นดิน, ทั้งฝ่ายชาวเลมัน และ ฝ่ายชาวนิไฟเข่นเดียวกัน; และ มันมีการปะทะกันทั่วผืนแผ่นดิน.

และ บัดนี้, ชาวเลมันมีกษัตริย์ชื่อว่า อาโรน; และ ลาวได้มาสู้รบกับพวกเราด้วยกำลังสี่หมื่นสี่พันคน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ข้าพเจ้าได้ต้านลาวด้วยกำลังสี่หมื่นสองพันคน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ข้าพเจ้าได้เอาชนะลาวด้วยกำลังกองทัพของข้าพเจ้าจนเร็ดให้ลาวหนีไปต่อหน้าข้าพเจ้า. และ จ้ะเบี่ยง, ทั้งๆ ที่เราได้เป็นไป และ สามร้อยสามสิบปีผ่านไป.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ชาวนิไฟได้กลับใจจากความชั่วร้ายของพวกเรา, และ เริ่มร้องใช้ธรรมกับคนที่สาธินะดาอูมูเอนได้ทำนายไว้; เพราะจ้ะเบี่ยง บ่มีผู้ใดที่จะรักษาสิ่งที่เป็นของตัวเองไว้ได้ เพราะว่าจะขโมย, และ โจร, และ ถาตกรอน, และ การใช้ไสยศาสตร์, และ การใช้เวทมนตร์, และ ถาอาอาณิ ซึ่งมิใช่ในแผ่นดิน.

11 Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

12 And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

13 But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

14 And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

ดังนั้นจึงเริ่มมีความโศกเศร้า และการคร่ำครวญอยู่ทั่วแผ่นดิน เพราะสิ่งเหล่านี้, และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบรรดาผู้คนของนีไฟ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อข้าพเจ้า, มอรมอน, เห็นการคร่ำครวญของพวกเขาและความโศกเศร้าของพวกเขาและโทมนัสของพวกเขาต่อพระพักตร์พระเจ้า, ใจข้าพเจ้าเริ่มชื่นชมยินดีอยู่ภายในข้าพเจ้า, โดยที่รู้ถึงพระเมตตาและความอดกลั้นของพระเจ้า, ดังนั้นด้วยคิดว่าพระองค์จะทรงเมตตาพวกเขาเพื่อพวกเขาจะกลับเป็นผู้คนชอบธรรมอีก.

แต่ดูเถิดปิตติของข้าพเจ้านี้เปล่าประโยชน์, เพราะโทมนัสของพวกเขาหาใช่เพื่อการกลับใจ, เพราะพระคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้าไม่; แต่แท้ที่จริงเป็นโทมนัสของผู้ที่อับมงคล, เพราะพระเจ้าจะมีทรงยอมให้พวกเขาได้รับความสุขในบาปเสมอไป.

และพวกเขาไม่ได้มาหาพระเยซู ด้วยใจที่ขอกู้และวิญญานที่สำนึกผิด, แต่พวกเขาสาปแช่งพระผู้เป็นเจ้า, และปรารถนาจะตาย. กระนั้นก็ตามพวกเขายังจะต่อสู้ด้วยดาบเพื่อชีวิตของตน.

มันจึงเลื่อมมิกานไว้ทุก และ มิกาน ถ้ำถอนอยู่ต่งนั้นที่อื้อฉาวแผ่นดินเพราะสิ่งเหล่านี้, และ โดยสละเพราะอย่างยั้งแหม่น เกิดขึ้นในบัดดาผู้ถนอญนิไฟ.

และ เทททานได้บังเกิดขึ้นถึเมื่อ ข้าพเจ้ามอมอนเห็นทานถ้ำถอน และ ทานไว้ทุกของพอกเจ้า และ เห็น ความเล้าสละทลิดใจของพอกเจ้าถึ พระพักของพระผู้เป็นเจ้า, ใจของ ข้าพเจ้าก็เลื่อมปิตินถึอยู่ภายในโดยที่ รู้จักความเมตตา และ ความอดกลั้น ของพระผู้เป็นเจ้า, สะนั้น โดยที่ถึถิดว่า พระอึงจะเมตตาพอกเจ้า เพื่อพอก เจ้าจะได้ปรับปรุงใจเป็นถนอญทำอีก.

แต่จึ่งเบ้ง ความสุทของข้าพเจ้า บ่มิปะโทษถนอญใดเลย เพราะ ความเล้า สละทลิดใจของพอกเจ้าบ่มั่นเพื่อ ทานกับใจเพราะพระกะลุนาถึถนของ พระเจ้า; แต่เป็นความเล้าสละทลิดใจ ของผู้ที่ อับปะโทษถนเพราะพระผู้เป็น เจ้าบ่มิยอมให้พอกเจ้าได้รับ ความสุท ในบาปสะเซมิไป.

และ พอกเจ้าบ่มิได้มาหาพระเยซุ ถ้วย ใจที่ขอกู้ และ ถนยานที่สำนึก ผิด, แต่พอกเจ้าได้ สาบแช่ง พระเจ้า, และ ปาถะพาทาที่ตาย. เทียงย้างใดก็ตาม พอกเจ้ายังถึถน ถ้วยดาบเพื่อป้อญถึถนของพอก เจ้าอยู่.

15 And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

16 And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

17 And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

18 And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โทมนัสของข้าพเจ้ากลับมาสู่ข้าพเจ้าอีก, และข้าพเจ้าเห็นว่าวันแห่งพระคุณผ่านไปแล้วสำหรับพวกเขา, ทั้งทางโลกและทางวิญญาณ; เพราะข้าพเจ้าเห็นพวกเขาหลายพันคนถูกโค่นในการกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาอย่างเปิดเผย, และถมทับอยู่บนพื้นแผ่นดินดังมูลสัตว์. และสามร้อยสี่สิบสี่ปีผ่านไปดังนี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีที่สามร้อยสี่สิบห้าชาวนีไฟเริ่มหนีไปซึ่งหน้าชาวเลมมัน; และพวกเขาถูกไล่ตามจนกระทั่งพวกเขามาถึงแผ่นดินแห่งเจซอน, ก่อนที่จะสามารถหยุดพวกเขาซึ่งกำลังล่าถอย.

และบัดนี้, เมืองแห่งเจซอนอยู่ใกล้แผ่นดินที่แอมารอนได้ซ่อนบันทึกไว้กับพระเจ้า, เพื่อมันจะไม่ถูกทำลาย. และดูเถิดข้าพเจ้าไปตามคำของแอมารอน, และเอาแผ่นจารึกของนีไฟมา, และทำบันทึกตามถ้อยคำของแอมารอน.

และบนแผ่นจารึกของนีไฟ ข้าพเจ้าบันทึกเรื่องราวไว้โดยครบถ้วนเกี่ยวกับความชั่วร้ายและความน่าชิงชังทั้งปวง; แต่บนแผ่นจารึกเหล่านี้ข้าพเจ้ายับยั้งที่จะบันทึกเรื่องราวโดยครบถ้วนเกี่ยวกับความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขา, เพราะดูเถิด, ภาพของความชั่วร้ายและความน่าชิงชังมีอยู่ต่อสายตาข้าพเจ้าตลอดเวลานั้นแต่ข้าพเจ้าอายุมากพอจะมองเห็นวิถีทางของมนุษย์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ความเล้าสະຫລັດใจຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫວນຄືນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ວັນແຫ່ງ ພຣະຄຸນສຳລັບພວກເຂົາໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ, ທັງທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເຂົາຫລາຍພັນຄົນຖືກໂຄ່ນລົງຂະນະທີ່ພວກເຂົາມີການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢ່າງເປີດເຜີຍ, ແລະ ກອງກັນຂຶ້ນຄືກັນກັບກອງຝຸ່ນສັດທີ່ຢາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ. ແລະ ສາມຮ້ອຍສີ່ສິບສີ່ປີກໍໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีที่สามร้อยสี่สิบห้า ชาวนีไฟได้เล็มหนีไปทางหน้าชาวเลมมัน; และ พวกเขาถูกไล่ตามจนกระทั่งพวกเขาไปถึงแผ่นดินแห่งเจซอน, ก่อนที่ชาวเลมมันจะสามารถยับยั้งชาวนีไฟไว้ได้.

และ บัดนี้, เมืองเจซอนนี้ตั้งอยู่ใกล้กับแผ่นดินที่อามมารอนได้ซ่อนบันทึกไว้กับพระเจ้า, เพื่อมันจะไม่ถูกทำลาย. และ จ່ງเบ่ง ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ໄປຕາມຄໍາເວົ້າຂອງອາມມາຣອນ ແລະ ໄດ້ເອົາແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟອອກມາ ແລະ ໄດ້ເຮັດບັນທຶກຕາມຄໍາເວົ້າຂອງອາມມາຣອນ.

ในແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວຕ່າງໆໄວ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດ; ແຕ່ວ່າໃນ ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໄວ້, ເພາະຈ່ງເບິ່ງ, ພາບຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງນັ້ນມີຢູ່ໃນສາຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫລອດເວລານັບຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າພໍທີ່ຈະເຫັນທາງຂອງມະນຸດໄດ້.

19 And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

20 And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

21 And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

22 And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

23 And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

24 And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

และข้าพเจ้าสังเวชใจนักเพราะความชั่วร้ายของพวกเขາ; เพราะใจข้าพเจ้าเต็มไปด้วยโศกนาฏเพราะความชั่วร้ายของพวกเขา, ตลอดวันเวลาของข้าพเจ้า; กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าจะได้รับการยกขึ้นในวันสุดท้าย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีนี้ผู้คนของนีไฟถูกล่าและถูกขับไล่อีก. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราถูกขับไล่จนเรามาทางเหนือถึงแผ่นดินที่มีชื่อว่าเชม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราสร้างแนวป้องกันเมืองแห่งเชม, และเรารวบรวมผู้คนของเราให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้, เพื่อบางทีเราอาจจะได้ช่วยพวกเขาให้พ้นจากความพินาศ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามร้อยสี่สิบหกพวกนั้นเริ่มมาโจมตีเราอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าพูดกับผู้คนของข้าพเจ้า, และกระตุ้นพวกเขาด้วยความบากบั่น, เพื่อพวกเขาจะยืนหยัดอย่างองอาจต่อหน้าชาวเลมันและต่อสู้เพื่อภรรยา, และลูกของพวกเขา, และบ้านของพวกเขา, และที่พำนักของพวกเขา.

และถ้อยคำของข้าพเจ้าปลุกเร้าพวกเขาให้มีกำลังใจขึ้นบ้าง, ถึงขนาดที่พวกเขาไม่รับหนีไปเบื้องหน้าชาวเลมัน, แต่ยืนหยัดต่อสู้คนเหล่านั้นด้วยความองอาจ.

และ ข้าพเจ้าเป็นทุกข์ทลายย่อนความชั่วร้ายของถิ่นเทลันนี; เพราะหัวใจของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความเล้าสะทลใจย่อนว่าความชั่วร้ายของถิ่นเทลันนีมาทะลลอดอันเวลาของข้าพเจ้า; เท็จย่างใดก็ตาม, ข้าพเจ้ายังรู้ว่า ข้าพเจ้าจะถูกร ยกขึ้นในวันสุดท้าย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีนี้ ผู้คนของนีไฟถูกล่าตาย และ ถูกขับไล่ออกไป. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นปี พวกเราถูกขับไล่ไปทางเหนือ จนว่าพวกเราสามารถผ่านดินที่มีชื่อว่าเชม.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นปี พวกเราได้เสริมกำลังเมืองเชมขึ้น, และ พวกเราได้นำโรมผู้คนของพวกเราเราให้ทลายที่สุดเท่าที่จะเร่งได้, เพื่อบางทีพวกเราอาจจะช่วยกันใช้พ้นจากความพินาศได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามร้อยสี่สิบหก พวกเราได้นำมาโจมตีพวกเราอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นปี ข้าพเจ้าได้เฝ้ากับผู้คนของข้าพเจ้า และ ได้กระตุ้นอย่างจริงจังเพื่อใช้พวกเรายืน ตั้สู้ย่างก้าวทางด้นข้าอาเลมัน เพื่อเมยของพวกเรา, และ เพื่อลูกของพวกเรา, และ เพื่อเรือนของพวกเรา, และ เพื่อบ้านของพวกเรา.

และ ถ้อยคำของข้าพเจ้าได้ปลุกเร้าให้พวกเราเรามีความเข้มแข็งขึ้น แต่, เท็จขนาดที่พวกเราบ่ได้หนีไปด้นข้าอาเลมัน, แต่ได้ยืนด้วยความกล้าทางด้นสู้พวกเรา.

25 And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

26 And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

27 And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

28 And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

29 And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เราต่อสู้กองทัพห้าหมื่นคนด้วย กองทัพสามหมื่นคน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เรายืนหยัดด้วยความมั่นคงเช่นนั้นต่อหน้าพวกเขาจนพวกเขาหนีไปจากเบื้องหน้าเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพวกเขาหลบหนีไปเราไล่ตามพวกเขาด้วยกองทัพของเรา, และรบกับพวกเขาก็, และชนะพวกเขา; กระนั้นก็ตามกำลังของพระเจ้าไม่ได้อยู่กับเรา; แท้จริงแล้ว, เราถูกทิ้งไว้ให้พึ่งพาตนเอง, คือพระวิญญาณของพระเจ้าไม่ทรงสถิตในเรา; ฉะนั้นเราจึงกลับอ่อนแอเหมือนกับพี่น้องของเรา.

และใจข้าพเจ้าโทมัสเพราะหายนะอันใหญ่หลวงนี้ของผู้คนข้าพเจ้า, เพราะความชั่วร้ายของพวกเขาและความน่าชิงชังของพวกเขา. แต่ดูเถิด, เราออกไปสู้รบกับชาวเลมมันและพวกโจรแกดิแอนตัน, จนกระทั่งเราเข้าครอบครองผืนแผ่นดินแห่งมรดกของเราอีก.

และปีที่สามร้อยสี่สิบเก้าผ่านไป. และในปีที่สามร้อยห้าสิบเราทำข้อตกลงกับชาวเลมมันและพวกโจรแกดิแอนตัน, ซึ่งในนั้นเราได้แบ่งผืนแผ่นดินแห่งมรดกของเรา.

และชาวเลมมันได้ให้แผ่นดินทางเหนือแก่เรา, แท้จริงแล้ว, แม้จนถึงทางแคบที่นำไปสู่แผ่นดินทางใต้. และเราให้แผ่นดินทางใต้ทั้งหมดแก่ชาวเลมมัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้ต่อสู้ด้วยกำลังสามหมื่นคนต้านกับกำลังห้าหมื่นคน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้ยืนหยัดด้วยความมั่นคงถึง จินว่าพวกเราได้หนีไปต่อหน้าพวกเรา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพวกเราทำลัทธิไปนั้น พวกเราได้ไล่ติดตามไปด้วยกำลังของพวกเรา, และ ได้รบกับพวกเราอีก, และได้เอาชนะพวกเรา; เถียงแย้งใดก็ตามพลังของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้ากับพวกเรา; แท้จริงแล้ว, พวกเราได้ใช้กำลังของดินเอง, เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้ากับพวกเรา; ฉะนั้น พวกเราจึงสู้รบมาอ่อนแอถึงกับพี่น้องของพวกเรา.

และ ใจของข้าพเจ้าเล้าสะทลิด ย้อนว่าความสูญเสียอันใหญ่หลวงของผู้คนของข้าพเจ้า, เพราะความชั่วร้าย และ ความชั่วทรุดของพวกเรา. แต่จงเปี่ยม, พวกเราได้ออกไปสู้รบกับชาวเลมมัน และ กับพวกโจรแกดิแอนตัน, จินว่าพวกเราได้เข้ายึดเอาแผ่นดินมรดกของพวกเราคืนมาอีก.

และ ปีที่สามร้อยสี่สิบเก้าได้ผ่านพ้นไป. และ ในปีที่สามร้อยห้าสิบ พวกเราได้เริ่มขุดทิวกับชาวเลมมัน และ พวกโจรแกดิแอนตัน, ซึ่งในนั้นพวกเราได้แบ่งปันแผ่นดินมรดกของพวกเรา.

และ ชาวเลมมันได้มอบแผ่นดินทางเหนือให้แก่พวกเรา, แท้จริงแล้ว, จิน รอด ทางแคบ ชั่วๆ ไปสู่แผ่นดินทางใต้. และ พวกเราได้มอบแผ่นดินทางใต้ทั้งหมดให้แก่ชาวเลมมัน.

Mormon 3

- 1 And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.
- 2 And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.
- 3 And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.
- 4 And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.
- 5 And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

มอรมอน ๓

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมมันไม่ได้มาสู้รบอีกจนเวลาอีกสิบปีผ่านไป. และดูเถิด, ข้าพเจ้าใช้ชาวนีไฟ, คนของข้าพเจ้า, ในการเตรียมพื้นแผ่นดินของพวกเขาและอาวุธของพวกเขาสำหรับเวลาสู้รบ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า : จงป่าวร้องกับคนพวกนี้—เจ้าจงกลับใจ, และมาหาเรา, และเจ้าจงรับบัพติศมา, และสร้างศาสนจักรของเราอีก, และเจ้าจะได้รับการละเว้น.

และข้าพเจ้าได้ป่าวร้องกับคนพวกนี้, แต่มันเปล่าประโยชน์; และพวกเขาไม่ได้ตระหนักว่าพระเจ้านั้นเองที่ทรงละเว้นพวกเขา, และประทานโอกาสเพื่อการกลับใจให้พวกเขา. และดูเถิดพวกเขาทำใจตนแข็งกระด้างกับพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากปีที่สิบนี้ผ่านไป, ซึ่ง, รวมเป็น, สามร้อยหกสิบปีนับแต่การเสด็จมาของพระคริสต์, กษัตริย์ของชาวเลมมันส่งสาส์นมาถึงข้าพเจ้า, ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่าพวกเขากำลังเตรียมจะยกมารบกับเราอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าให้ผู้คนของข้าพเจ้าไปรวมกันที่แผ่นดินรกร้าง, ไปยังเมืองหนึ่งซึ่งอยู่ชายแดน, ใกล้ทางแคบซึ่งนำไปสู่แผ่นดินทางใต้.

มัมมอน ๖

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ ชาวเลมมัน บ่ได้มาสู้รบอีกจนเวลาสิบปีผ่านไป. และ จ้งเบ้ง, ข้าพเจ้าได้ใช้ชาวอนีไฟ, ผู้ถึนของข้าพเจ้า, ถรมบ้านเมือง และ ถรมอาวุธของพวกเຂົາไว้ส้ล้บ เวลาสู้รบ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ พระผู้เป็นเจ้าได้ท้วกับข้าพเจ้าว่า: ใช้ป้วเถือนผู้ถึนพวกน้เ้ว—จ้งกับใจ, และ มาหาเຂົາ, และ รับบ้บติศมา, และ จ้ดถ้ยส้ดสະໜາຈັກຂອງເຂົາຂຶ້ນອີກ, และ เຂົາຈະได้รับການໄວ້ຊີວິດ.

และ ข้าพเจ้าได้ป้วเถือนผู้ถึนพวกน้, แต่ท้บ่ได้ຜົນ; และ พวກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ແມ່ນพระผู้เป็นเจ้าນີ້ແຫລະທີ່ໄວ້ຊີວິດຂອງพวກເຂົາມາຕະຫລອດ, และ ใช้ໂອກາດพวກເຂົາເພື່ອຈະມີການກັບໃຈ. และ จ้งเบ้ง พวກເຂົາได้ຮັດໃຈແງກະດ້ງຕໍ່พระผู้เป็นเจ้าອົງເປັນพระเจ้าของพวກເຂົາ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ ทล้ງຈາກสิบປີນີ້ຜ່ານໄປ, ຊຶ່ງລວມເປັນ ສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີ ນັບຕັ້ງແຕ່ການ ສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ກະສັດຊາວເລມັນໄດ້ສົ່ງສານມາຫາຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາກໍາລັງຈະຍົກທັບມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາອີກ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึ ຂ້າພະເຈົ້າได้ใช้ผู้ถึนຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ ເຕົ້າໂຮມກັບຢູ່ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ໄປຫາເມືອງໜຶ່ງຊຶ່ງຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ກັບທາງແຄບ, ຊຶ່ງນຳໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.

6 And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

7 And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

8 And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

9 And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

10 And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

และที่นั่นเราวางกองทัพของเรา, เพื่อเราจะได้หยุดกองทัพของชาวเลมมัน, เพื่อพวกเขาจะไม่เข้าครอบครองพื้นแผ่นดินใด ๆ ของเรา; ฉะนั้นเราสร้างแนวป้องกันด้านทานพวกเขาด้วยกำลังทั้งหมดของเรา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่สามร้อยหกสิบเอ็ด ชาวเลมมันยกลงมาถึงเมืองรกร้างเพื่อสู้รบกับเรา; และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีนั้นเราชนะพวกเขา, ถึงขนาดที่พวกเขากลับไปผืนแผ่นดินของตนเองอีก.

และในปีที่สามร้อยหกสิบสอง พวกเขาได้ยกลงมาสู้รบอีก. และเราชนะพวกเขาอีก, และสังหารพวกเขาเป็นจำนวนมาก, และโยนคนตายของพวกเขาลงทะเล.

และบัดนี้, เพราะสิ่งอันสำคัญยิ่งนี้, ที่ชาวนิไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า, กระทำไป, พวกเขาจึงเริ่มโอ้อวดในพละกำลังของตนเอง, และเริ่มสาบานต่อสวรรค์ว่าพวกเขาจะแก้แค้นเพื่อเลือดพี่น้องของตนที่ถูกศัตรูของตนสังหาร.

และพวกเขาสาบานโดยอ้างสวรรค์, และพระราชาบัลลังก์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านาย, ว่าพวกเขาจะขึ้นไปสู้รบกับศัตรูของตน, และตัดคนพวกนั้นออกจากพื้นแผ่นดิน.

และ บ่อน้ำมันพวกเรารู้ได้ว่ากองทัບຂອງພວກເຮົາໄວ້ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ສະກັດກັ້ນກອງທັບຊາວເລມັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຕອນໃດໆຂອງພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເສີມກຳລັງດ້ານທານພວກເຂົາໄວ້ ດ້ວຍກຳລັງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามร้อยหกสิบเอ็ด ชาวเลมมันได้ยกกองทัບລົງມາສູ່ເມືອງຮ້າງ ເພື່ອມາສູ່ຮົບກັບພວກເຮົາ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຕກຖອຍໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງອີກ.

และ ในปีที่สามร้อยหกสิบสอง ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບລົງມາສູ່ຮົບອີກ. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາອີກ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ໂຍນສົບຂອງພວກເຂົາລົງໃນທະເລ.

และ บัดนี้, ຍ້ອນວ່າສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງຊາວນິໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄປ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນ ອວດອ້າງໃນພະລັງຂອງຕົນເອງ, ແລະ ເລີ່ມສາບານຕໍ່ພໍ່າສະຫວັນວ່າ ພວກເຂົາຈະແກ້ແຄ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອເລືອດຂອງພັນນຸ່ງຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຖືກສັດຕູຂອງພວກເຂົາຂ້າຕາຍ.

และ ພວກເຂົາໄດ້ສາບານໂດຍອ້າງເຖິງພໍ່າສະຫວັນ, ແລະ ໂດຍອ້າງເຖິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້ານໍາອີກ, ວ່າພວກເຂົາຈະຂຶ້ນໄປສູ່ຮົບກັບສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ສູນສິ້ນໄປຈາກແຜ່ນດິນ.

- 11 And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.
- 12 Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.
- 13 And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.
- 14 And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:
- 15 Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, มอรมอน, ปฏิเสธเด็ดขาดนับแต่เวลานี้ไปที่จะเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้นำของผู้คนเหล่านี้, เพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขา.
- ดูเถิด, ข้าพเจ้าได้นำพวกเขา, ทั้งที่พวกเขาชั่วร้ายข้าพเจ้านำพวกเขาสู้รบหลายครั้ง, และรักพวกเขา, จนสุดใจ, ตามความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่มีอยู่ในข้าพเจ้า; และจิตวิญญาณข้าพเจ้าท่วมเทออกมาในการสวดอ้อนวอนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าตลอดทั้งวันเพื่อพวกเขา; กระนั้นก็ตาม, โดยปราศจากศรัทธา, เพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา.
- และสามครั้งแล้วที่ข้าพเจ้าปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นจากเงื้อมมือศัตรูของพวกเขา, และพวกเขายังไม่กลับใจจากบาปของตน.
- และเมื่อพวกเขาสาบานโดยอ้างทุกสิ่งที่พระเจ้าพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราทรงห้าม, ว่าพวกเขาจะขึ้นไปหาศัตรูของตนเพื่อสู้รบ, และแก้แค้นเพื่อเลือดพี่น้องของตน, ดูเถิดสุรเสียงของพระเจ้ามาถึงข้าพเจ้า, มีความว่า :
- การแก้แค้นเป็นของเรา, และเราจะตอบแทน; และเพราะผู้คนเหล่านี้ไม่กลับใจหลังจากที่เราปลดปล่อยพวกเขาแล้ว, ดูเถิด, พวกเขาจะถูกตัดขาดจากพื้นพิภพ.
- และ เทพทานได้บังเกิดขึ้นถึงข้าพเจ้าเมื่อมอรมอนได้ปฏิเสธเด็ดขาดนับแต่เวลานั้นไปว่า ข้าพเจ้าจะไม่เป็นผู้บังคับบัญชา และ เป็นผู้ผู้นำของผู้คนพวกนี้, เพราะความชั่วร้าย และ ความชั่วร้ายของพวกเข.
- จึงเป็น, ข้าพเจ้าได้นำพาพวกเขาหลายหนมาแล้วโดยไม่ได้ถือถำมิวเท็จความชั่วร้ายของพวกเขา และ ได้รักพวกเขากับสุดใจของข้าพเจ้า, ตามความรักของพระเจ้าผู้มิใช่ในข้าพเจ้า; และ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าท่วมเทออกมาในคำอธิษฐานทูลพระเจ้าของข้าพเจ้าทะลอดทั้งวันเพื่อพวกเขา; แต่ปามัน พวกเขาก็กังขัง บังคับ, ย้อนว่าความแฉะต่างของใจของพวกเขา.
- และ สามหนที่ข้าพเจ้าได้ปิดปล่อยพวกเขาให้พ้นจากท่ามือของศัตรูของพวกเขา, แต่พวกเขาก็กังขังบังคับใจจากบาปของพวกเขาเลย.
- และ เวลาพวกเขา สาบานโดยอ้างเท็จทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า และ พระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ของพวกเราซึ่งห้าม, ว่าพวกเขาจะขึ้นไปหาศัตรูเพื่อสู้รบ และ แก้แค้นด้วยตนเอง แทนเลือดของพี่น้องของพวกเขา, จึงเป็น สุลະສຽງຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:
- ການແກ້ແຄ້ນເປັນຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະ ຕອບໂຕ້ໃຫ້; ແລະ ເປັນຍ້ອນວ່າຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຫລັງຈາກທີ່ເຮົາໄດ້ປິດປ່ອຍພວກເຂົາ, ຈຶ່ງເປັນ, ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍໃຫ້ສູນສິ້ນໄປອອກຈາກຜິນຜັ່ນດິນໂລກ.

16 And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ข้าพเจ้าปฏิเสธเด็ดขาดที่จะขึ้นไป
ต่อสู้กับศัตรูของข้าพเจ้า; และ
ข้าพเจ้าทำแม้มดที่พระเจ้าได้ทรง
บัญชาข้าพเจ้า; และข้าพเจ้ายิน
เป็นพยานเฉยๆ เพื่อแสดงให้เห็น
ประจักษ์แก่โลกถึงสิ่งที่ข้าพเจ้า
เห็นและได้ยิน, ตามการแสดงให้เห็น
ประจักษ์ของพระวิญญาณซึ่งได้
เป็นพยานถึงสิ่งที่จะมาถึง.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຢ່າງເດັດຂາດວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປສູ່ຮີບກັບສັດຕູຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມຄຳ
ບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນເປັນພະຍານເປັນຄົນກາງ
ເພື່ອສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ໂລກເຖິງສິ່ງທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍືນມາຕາມ
ການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານ
ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຫລັກຖານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະ
ມາເຖິງ.

17 Therefore I write unto you,
Gentiles, and also unto you, house
of Israel, when the work shall
commence, that ye shall be about
to prepare to return to the land of
your inheritance;

ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนถึงท่าน,
คนต่างชาติ, และถึงท่าน, เชื้อสาย
แห่งอิสราเอลด้วย, เมื่องานจะเริ่ม,
คือท่านกำลังเตรียมกลับไปแผ่นดิน
แห่งมรดกของท่าน;

ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນ ຫາທ່ານຜູ້
ເປັນຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຫາທ່ານຜູ້ເປັນ
ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນຳອີກ, ເມື່ອເຖິງ
ເວລາທີ່ວຽກງານຈະເລີ່ມຕົ້ນ, ວ່າທ່ານຈະ
ຕຽມພ້ອມເພື່ອກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນມູນ
ມໍລະດົກຂອງທ່ານ;

18 Yea, behold, I write unto all the
ends of the earth; yea, unto you,
twelve tribes of Israel, who shall
be judged according to your
works by the twelve whom Jesus
chose to be his disciples in the
land of Jerusalem.

แท้จริงแล้ว, ดุสิต, ข้าพเจ้า
เขียนถึงทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก;
แท้จริงแล้ว, ถึงท่าน, ผู้เป็นสิบสอง
เผ่าของอิสราเอล, ผู้จะรับการ
พิพากษิตามงานของท่านโดยคน
สิบสองคนซึ่งพระเยซูทรงเลือก
เป็นสาวุศิษย์ของพระองค์ในแผ่น
ดินแห่งเยรูซาเล็ม.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນ
ຫາທີ່ສຸດຂອງແຜນດິນໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຂຽນຫາທ່ານຜູ້ເປັນສິບສອງເຜົ່າຂອງ
ອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ການຕັດສິນ
ຕາມວຽກງານຂອງທ່ານໂດຍຄົນສິບສອງ
ເຜົ່າ ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໃຫ້ເປັນສານຸ
ສິດຂອງພຣະອົງໃນແຜນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

19 And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

และข้าพเจ้าเขียนถึงผู้ที่เหลืออยู่
ของผู้คนเหล่านั้นด้วย, ผู้จะรับการ
พิพากษาโดยคนสิบสองคนผู้ที่พระ
เยซูทรงเลือกไว้ในแผ่นดินนี้ด้วย;
และคนเหล่านั้นจะรับการพิพากษา
โดยคนอีกสิบสองคนซึ่งพระเยซู
ทรงเลือกในแผ่นดินแห่ง
เยรูซาเล็ม.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນຫາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່
ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກ, ຜູ້ທີ່ຈະຮັບການ
ຕັດສິນໂດຍຄົນ ສິບສອງຄົນ ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູ
ໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນແຜນດິນນີ້; ແລະ ພວກເຂົາ
ກໍຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນຈາກຄົນສິບສອງ
ຄົນ ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນແຜນດິນ
ເຢຣູຊາເລັມນີ້ອີກ.

20 And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

21 And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

22 And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

และสิ่งเหล่านี้พระวิญญาณทรงแสดงให้เห็นแก่ข้าพเจ้า; ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนถึงท่านทั้งปวง. และเพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเขียนถึงท่าน, เพื่อท่านจะรู้ว่าท่านทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์, แท้จริงแล้ว, ทุกจิตวิญญาณที่เป็นของครอบครัวมนุษยชาติทั้งปวงของอาดัม; และท่านต้องยืนรับการพิพากษาจากงานของท่าน, ไม่ว่ามันดีหรือชั่ว;

และเพื่อท่านจะเชื่อพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ด้วย, ซึ่งท่านจะมีอยู่ในบรรดาพวกท่าน; และเพื่อชาวยิว, ผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า, จะมีพยานอื่นนอกจากพระองค์ผู้ที่พวกเขาเห็นและได้ยินด้วย, ว่าพระเยซู, ผู้ที่พวกเขาสังหาร, ทรงเป็นพระคริสต์องค์จริง และพระผู้เป็นเจ้าองค์จริง.

และข้าพเจ้าอยากชักชวนท่านทั้งหลายทั่วสุดแดนแผ่นดินโลกให้กลับใจและเตรียมยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์.

และ พระวิญญาณได้สะแดงสิ่งเหล่านี้ไว้แก่ข้าพเจ้า; ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงจูงรูปท่านทุกคน. และด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงจูงรูปท่านเพื่อท่านจะได้รู้จักว่า ท่านทุกคนจะต้องยืนอยู่หน้า บันลึงพิพากษาของพระคริสต์, แท้จริงแล้ว, ทุกคนที่เป็นเชื้อสาย และ เป็น กอบถัมมะบุตรของอาดัม; และ ว่าทุกคนจะต้องยืนรับการตัดสินตามงานของท่าน, บ่ว่า มันจะดี หรือ ชั่ว;

และ เพื่อท่านจะได้ เชื่อในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์, ซึ่งท่านจะมีมันอยู่ในบรรดาพวกท่าน; และ เพื่อว่าชาวยิว ผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะได้มี พะยานอื่นอีกนอกจากพระอริ ผู้ที่พวกเขาได้เห็น และ ได้ยิน, ว่าพระเยซูผู้ที่พวกเขาฆ่า, ถิ พระคริสต์อึงนั้น และ พระเจ้าอึงนั้น.

และ ข้าพเจ้าปาดทะนทาที่จะชักชวนท่าน ทั่วทุกสายที่สุดของแผ่นดินโลกให้กลับใจ และ ถรมถิเพื่อยืนอยู่หน้าบันลึงพิพากษาของพระคริสต์.

Mormon 4

- 1 And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.
- 2 And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, inso-much that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.
- 3 And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.
- 4 And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.
- 5 But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.
- 6 And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

มอรมอน ๔

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่สามร้อยหกสิบสามขานีไฟขึ้นไปพร้อมด้วยกองทัพของพวกเขาเพื่อสู้รบกับชาวเลมัน, นอกแผ่นดินรกร้าง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกองทัพขานีไฟถูกขับไล่กลับมาแผ่นดินรกร้างอีก. และขณะที่พวกเขาเหนื่อยอ่อน, กองทัพที่ยังสดชื่นของชาวเลมันก็เข้าโจมตีพวกเขา; และคนเหล่านั้นสู้รบกันอย่างดุเดือด, ถึงขนาดที่ชาวเลมันได้ครอบครองเมืองรกร้าง, และสังหารขานีไฟเป็นอันมาก, และจับเชลยเป็นอันมาก.

และพวกที่เหลืออยู่รีบหนีไปสมทบกับผู้อยู่อาศัยของเมืองทีแอนคัม. บัดนี้เมืองทีแอนคัมตั้งอยู่ชายแดนใกล้ฝั่งทะเล; และอยู่ใกล้เมืองรกร้างด้วย.

และเป็นเพราะกองทัพของขานีไฟยกขึ้นไปตีชาวเลมันจึงทำให้พวกเขาเริ่มถูกลงทัณฑ์; เพราะหากไม่ใช่เพราะการนี้, ชาวเลมันจะไม่มีพลังเหนือพวกเขา.

แต่, ดูเถิด, การพิพากษาของพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะตามทันคนชั่วร้าย; และโดยคนชั่วร้ายนั่นเองที่คนชั่วร้ายถูกลงโทษ; เพราะคือคนชั่วร้ายที่ยั่วยุใจลูกหลานมนุษย์จนถึงการนองเลือด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันเตรียมการเพื่อยกมาตีเมืองทีแอนคัม.

มัมมอน ๔

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามร้อยหกสิบสาม ขาวมิไฟได้ยกกองทัพของพวกเขาออกจากแผ่นดินรกร้างขึ้นไปสู้รบกับชาวเลมัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงกองทัพของขาวมิไฟได้ถูกล้างเลิมมายังแผ่นดินรกร้างอีก. และ เวลาที่พวกเขายังยึดเมืองอยู่นั้น, กองทัพขู่ยังยึดขุ่นอยู่ของชาวเลมันได้เข้ามาโจมตีพวกเขา; และ พวกเขาได้ต่อสู้กันอย่างรุนแรง, ถึงขนาดที่ชาวเลมันเข้าเป็นเจ้าของเมืองรกร้าง, และ ได้เข้าขาวมิไฟเป็นจำนวนทลวงทลาย, บังได้จับขาวมิไฟไปเป็นขะเลียบเป็นจำนวนทลวงทลาย.

และ พวกที่ที่เหลืออยู่ได้หนีไปอยู่กับผู้อยู่ในเมืองทีแอนคัม. บัดนี้เมืองทีแอนคัมตั้งอยู่ในชายแดนใกล้ฝั่งทะเล; และ มันอยู่ใกล้เมืองรกร้าง.

และ ย้อนว่ากองทัพของขาวมิไฟยกทัพขึ้นไปตีชาวเลมัน จึงเร่งให้พวกเขาหนีจากแผ่นดิน; เพราะถ้าหากบ่มั่นย้อนการยกทัพไปตีนั้น, ชาวเลมันจะมีอำนาจเหนือพวกเขาได้.

แต่จึงเป็น, ภาวนาพยากรณ์ของพระเจ้าจะตามทันคนชั่ว; และ มันมั่นคงที่ทุกสิ่งชั่ว ลึงโทษ; เพราะมันมั่นคงที่ทุกสิ่งชั่วที่ขะเลที่ยิ่งใจของลูกหลานมนุษย์ให้เข้าพันกัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ชาวเลมันได้เตรียมพร้อมเพื่อจะได้ยกกองทัพมาตีเมืองทีแอนคัม.

7 And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

8 And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

9 And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

10 And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

11 And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

12 And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามร้อยหกสิบสี่ชาวเลมันยกมาตีเมืองทีแอนคัม, เพื่อพวกเขาจะเข้าครอบครองเมืองทีแอนคัมด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาถูกชาวไนไฟตีได้และขับไล่กลับไป. และเมื่อชาวไนไฟเห็นว่าพวกเขาขับไล่ชาวเลมันไปแล้วพวกเขาก็โอ้อวดถึงกำลังของตนเองอีก; และพวกเขาออกไปด้วยพลกำลังของตนเอง, และเข้าครอบครองเมืองรกร้างอีก.

และบัดนี้เรื่องทั้งหมดนี้เกิดขึ้น, และมีคนหลายพันถูกสังหารทั้งสองฝ่าย, ทั้งชาวไนไฟและชาวเลมัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่สามร้อยหกสิบหกผ่านไป, และชาวเลมันยกมาสู้รบกับชาวไนไฟอีก; และชาวไนไฟยังไม่ยอมกลับใจจากความชั่วที่พวกเขาทำ, แต่คงอยู่ในความชั่วร้ายของตนต่อไป.

และเป็นไปไม่ได้ที่ลิ้นจะบรรยาย, หรือที่มนุษย์จะเขียนคำบรรยายอย่างสมบูรณ์ถึงภาพอันน่าพรั่นพรึงของเลือดและการฆ่าฟันซึ่งมีอยู่ในบรรดาผู้คน, ทั้งของชาวไนไฟและของชาวเลมัน; และใจทุกดวงแข็งกระด้าง, เพื่อมันจะเบิกบานในการหลั่งเลือดตลอดเวลา.

และไม่เคยมีความชั่วร้ายใหญ่หลวงเช่นนั้นในบรรดาลูกหลานของลิไฮ, หรือแม้ในบรรดาเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งปวง, ตามพระดำรัสของพระเจ้า, ดังที่เป็นอยู่ในบรรดาคนพวกนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามร้อยหกสิบสี่ ชาวเลมันได้ยกทัพมาตีเมืองทีอานคัม เพื่อจะได้เป็นเจ้าของเมืองทีอานคัมไปอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาเข้าตีชาวไนไฟได้ตอบ และ ขับไล่กับกลับไป. และ เมื่อชาวไนไฟเห็นว่าตนได้ขับไล่ชาวเลมันกับกลับไป, พวกเขาได้อวดอ้างพลังของตนอีก; และ พวกเขาเข้าตีกับออกไปด้วยสุดกำลังของตน, และ เข้ายึดเอาเมืองร้างคืนมาอีก.

และ บัดนี้เรื่องราวทั้งหมดนี้ได้เกิดขึ้นแล้ว, และ ทั้งสองฝ่ายมีถิ่นนับเป็นหลายพันที่ถูกสังหาร, ทั้งชาวไนไฟ และ ชาวเลมัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ปีที่สามร้อยหกสิบหกผ่านไป, และชาวเลมันได้ยกทัพมาสู้รบกับชาวไนไฟอีก; แต่ชาวไนไฟกลับไม่ได้กลับใจจากความชั่วที่พวกเขาทำไปแล้ว, และ ยังถ่ม唾沫อยู่ในความชั่วร้ายของพวกเขาอยู่ตลอดเวลา.

และ มันเป็นไปได้สำหรับลิ้นที่จะบรรยาย, ทลึง สำหรับมนุษย์ที่จะบรรยายคำบรรยายอย่างสมบูรณ์ถึงภาพอันน่าพรั่นพรึงของเลือดและการฆ่าฟันซึ่งมีอยู่ในบรรดาผู้คน, ทั้งของชาวไนไฟและชาวเลมัน; และ ใจทุกดวงแข็งกระด้างจนเบิกบานในการหลั่งเลือดอยู่ตลอดเวลา.

และ ตามพระดำรัสของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแล้ว มันบังเกิดมี ความชั่วร้ายอย่างใหญ่หลวงขึ้นมามีความเลวร้ายในบรรดาลูกหลานของลิไฮ, ทลึง แม้แต่ในบรรดาเชื้อสายอิสราเอลเอนทั้งปวง, ดังที่เป็นอยู่ในบรรดาผู้สืบพันธุ์ของพวกนี้.

- 13 And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.
- 14 And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.
- 15 And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.
- 16 And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.
- 17 And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.
- 18 And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.
- 19 And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมันได้เข้าครอบครองเมือง รกร้างนั้น, และนี่เพราะจำนวนคน ของพวกเขามีมากกว่าจำนวนคน ของชาวนีไฟ.
- และพวกเขาเดินทัพเข้าตีเมืองที่ แอนคัมด้วย, และขับไล่ผู้อยู่อาศัย ออกไปจากเมือง, และจับเชลยทั้ง หญิงและเด็กไปเป็นอันมาก, และ มอบคนเหล่านั้นเป็นเครื่องสังเวย เทพเจ้าที่เป็นรูปเคารพของตน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีที่สามร้อยหกสิบเจ็ด, ชาวนีไฟ โดยที่โกรธเพราะชาวเลมันพาผู้ หญิงของพวกเขาและลูกของพวกเขา ไปเป็นเครื่องสังเวย, คือพวกเขา ได้ยกไปสู้รบกับชาวเลมันด้วย ความเกรี้ยวโกรธยิ่งนัก, ถึงขนาดที่ พวกเขาชนะชาวเลมันอีก, และขับไล่พวกนั้นออกจากผืนแผ่นดินของ ตน.
- และชาวเลมันไม่ได้ยกมาตีชาวนีไฟอีกจนถึงปีที่สามร้อยเจ็ดสิบห้า.
- และในปีนี้พวกเขายกลงมาตี ชาวนีไฟด้วยกำลังทั้งหมดของพวกเขา; และไม่ได้นับจำนวนพวกเขาไว้ เพราะความมากมายของจำนวน ผู้คนของพวกเขา.
- และนับแต่เวลานี้ไปชาวนีไฟไม่ได้มีพลังเหนือชาวเลมัน, แต่เริ่ม ถูกคนพวกนั้นกวาดล้างแม้มอง น้ำค้างอยู่เบื้องหน้าดวงอาทิตย์.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมันยกมาตีเมืองรกร้าง; และ มีการสู้รบอย่างดุเดือดยิ่งในแผ่นดินรกร้างนั้น, ซึ่งในการนี้พวกเขา ชนะชาวนีไฟ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมันได้เข้าเป็นเจ้าของเมืองร้าง, และ นี้ เพราะจำนวนคนของพวกเขา มี ทलयกว่าจำนวนคนของชาวนีไฟ.
- และ พวกเขาได้เดินทัพมุ่งหน้าไปตี เอาเมืองทีอานคัม, และ ได้ขับไล่ผู้อยู่อาศัยออกจากเมืองนั้นไป, และ ได้จับ เอาทลายคนไปเป็นอะเลียดเลียดของ พวกเขา ผู้ยิ่งใหญ่ และ เด็กน้อย, และ ได้มอบ พวกเขาเป็นเครื่องถวายแก่พระเจ้าที่เป็น รูปบูชาของพวกเขา.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีที่ สามร้อยหกสิบเจ็ด, ชาวนีไฟโดยที่มี ความทรนัณท์ทลายที่สุดยอมว่าชาว เลมันได้เอาพวกเขาไปเป็นเครื่องถวาย, พวกเขา จึงได้ยกทัพไปสู้รบกับชาวเลมัน ด้วยความทรนัณท์ที่สุด, เทพชะงาด ที่พวกเขาได้เอาอะนะชาวเลมัน, และ ได้ขับไล่พวกเขาออกจากแผ่นดินของ ตนไป.
- และ ชาวเลมันไม่ได้ยกทัพมาตีชาวนีไฟอีก จนธอปปิตีสามร้อยเจ็ดสิบห้า.
- และ ในปีนี้พวกเขาได้ยกทัพลงมา ตีชาวนีไฟด้วยกำลังทั้งหมดของพวกเขา; และ บໍได้นับจำนวนคนของพวกเขา เอา เพราะความทลายของ จำนวนของพวกเขา.
- และ นับแต่เวลานี้ไป ชาวนีไฟบໍได้มี อำนาจเหนือชาวเลมันอีก, แต่เล็มที่ถูก พวกเขากวาดล้างถึงกับกับน้ำค้างอยู่ ต่หน้าดวงตาแล้ว.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมันได้ยกทัพลงมาตีเมืองร้าง; และ มัน ได้มีการสู้รบกันอย่างรุนแรงที่สุดใน แผ่นดินร้าง, ซึ่งในการนี้พวกเขา ได้เอาอะนะชาวนีไฟ.

20 And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, insomuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

21 And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

22 And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

23 And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

และพวกเขาก็หนีไปเบื้องหน้าพวกนั้นอีก, และพวกเขามาถึงเมืองโบอาซ; และที่นั่นพวกเขายืนหยัดต่อสู้ชาวเลมันด้วยความอาจหาญยิ่ง, ถึงขนาดที่ชาวเลมันไม่ได้ชนะพวกเขาจนพวกเขายกมาตีอีกเป็นครั้งที่สอง.

และเมื่อพวกนั้นยกมาเป็นครั้งที่สอง, ชาวนิไฟถูกขับไล่และถูกสังหารด้วยการเช่นฆ่าไม่เลือกหน้า; ผู้หญิงของพวกเขาสตรีและลูกของพวกเขาถูกนำไปเป็นเครื่องสังเวยรูปเคารพอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวนิไฟหนีไปจากเบื้องหน้าคนพวกนั้นอีก, โดยพาผู้อาศัยทั้งหมดไปกับพวกเขา, ทั้งที่อยู่ในเมืองและหมู่บ้าน.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, มอรมอน, โดยที่เห็นว่าชาวเลมันกำลังจะล้มล้างแผ่นดิน, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไปยังเนินเขาซิม, และหยิบเอาบันทึกทั้งหมดซึ่งแอมารอนซ่อนไว้กับพระเจ้า.

และ พวกเขารู้ได้หนีไปทางขั้วพวกเขารีก, และ พวกเขารู้ได้มารอดเมืองโบอาด; และ บ่อนั้นพวกเขารู้ได้ตั้งหลักต่อสู้ชาวเลมันด้วยความอดทน, ถึงจะพบที่ชาวเลมันบ่ได้เอาชนะพวกเขารึก จินว่าชาวเลมันได้ยกทัพมาอีกเป็นเพื่อที่สง.

และ เมื่อพวกเขายกทัพมาเป็นเพื่อที่สง, ชาวนิไฟจึงถูกขับไล่ และ ถูกขับหนีอีก ซึ่งเป็นการขับหนีที่ไทย่ขอลงที่สุด; พวกแม่ยัง และ เด็กน้อยของพวกเขารู้ได้ถูกเอาไปเป็นเครื่องถวายแก่รูปบูชาอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ชาวนิไฟได้หนีไปจากพวกเขารีก, โดยได้เอาผู้อาศัยอยู่ในเมืองนั้นทั้งหนีไป, ลอมทั้งผู้ที่อยู่ในถ้ำเมือง และ อยู่ในหมู่บ้านต่างๆ.

และ บัดนี้ข้าพเจ้ามอมอนโดยที่เห็น ว่าชาวเลมันกำลังจะล้มล้างแผ่นดิน, ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงได้ไปหาเนินภู ซิม, และ ได้เอาบันทึกทั้งหมดซึ่งแอมมารอนได้ซ่อนไว้กับพระเจ้าเป็นเจ้านั้นขึ้นมา.

Mormon 5

- 1 And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.
- 2 But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.
- 3 And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.
- 4 And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

มอรมอน ๕

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าออกไปในบรรดาชาวเนไฟ, และกลับใจจากคำปฏิญาณซึ่งข้าพเจ้าได้ทำไว้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ช่วยเหลือพวกเขาอีกต่อไป; และพวกเขาให้อำนาจบัญชาการกองทัพของพวกเขาแก่ข้าพเจ้าอีก, เพราะพวกเขามองข้าพเจ้าราวกับว่าข้าพเจ้าจะปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ของพวกเขาได้.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าปราศจากความหวัง, เพราะข้าพเจ้ารู้เรื่องการพิพากษาของพระเจ้าซึ่งจะมาสู่พวกเขา; เพราะพวกเขาไม่ยอมกลับใจจากความชั่วช้าสามานย์ของตน, แต่ดิ้นรนเพื่อชีวิตของตนโดยไม่ได้เรียกหาพระสัถยวาทของคัมภีร์ที่ทรงสร้างพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวเลมมียกมาตีเราขณะที่เราหลบหนีไปถึงเมืองแห่งจอร์แดน; แต่ดูเถิด, พวกเขาถูกขับไล่กลับไปจนพวกเขาไม่ได้ยึดเมืองในเวลา นั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขายกมาตีเราอีก, และเรารักษาเมืองไว้. และมีเมืองอื่นๆ ด้วยที่ชาวเนไฟรักษาไว้, ซึ่งที่มั่นเหล่านั้นกันพวกเขาไม่ให้เข้ามาในแผ่นดินที่อยู่เบื้องหน้าเราได้, เพื่อจะทำลายผู้อยู่อาศัยในแผ่นดินของเรา.

มัมมอน ๕

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ ข้าพเจ้าได้ออกไปในบรรดาชาวเนไฟ, และ ได้ ถอน ถิ่นสาบานถิน ซึ่งข้าพเจ้าได้ตั้งไว้ ว่า ข้าพเจ้าจะไม่ช่วยเหลือพวกเขาอีกต่อไป; และ พวกเขาได้มอบอำนาจ บันดาลของทัพบกของพวกเขามาให้ ข้าพเจ้าถิน, เพราะว่าพวกเขาเห็นว่า ข้าพเจ้าได้ถินว่า ข้าพเจ้าสามารถ ปิดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ของ พวกเขาได้.

และ จึงเหิง, ข้าพเจ้า ไม่มี ความ ทอวังเลียงเพราะว่าข้าพเจ้ารู้จักรัก การ ถัดสินของพระเจ้าเป็นเจ้า ซึ่ง จะ มาหาพวกเขา; เพราะพวกเขามองข้าพเจ้าได้กับ ใจจากความชั่วร้ายของพวกเขามา, แต่ ได้พาถินถินถินเพื่อชีวิตของถินถิน ถิ่นถินโดยไม่มีถินถินพาพระอริผู้ได้ ส้างพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ ชาวเล มันได้ยกมาตีมาถินเราในขณะ ที่ พวกเขาทำลึงหนีไปหาเมืองจันแดน; แต่จึงเหิง, พวกเขาได้ถินขับไล่ถินถิน ไป ถิ่นว่าพวกเขาถินถินเมืองบ่ได้ ใน เวลานั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ ชาวเล มันได้ยกมาตีถิน, และ พวกเขาได้ รักษาเมืองไว้ได้. และ มีเมืองอื่นๆอีก ที่ชาวเนไฟรักษาไว้ ซึ่งถินถินถินเพื่อ ป้องถินบ่ให้ชาวเลมันเข้ามาใน แผ่นถิน ซึ่งอยู่ทางหน้าของพวกเขามาได้, เพื่อเข้ามาทำลายผู้อยู่ในแผ่นดิน ของพวกเขา.

5 But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

6 And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

7 And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

8 And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพื้นแผ่นดินใดก็ตามที่เราผ่านไป, และไม่ได้รวบรวมผู้อยู่อาศัยในนั้นเข้ามา, ก็ถูกชาวเลมันทำลาย, และเมือง, และหมู่บ้าน, และนครของพวกเขาถูกเผาไหม้ด้วยไฟ; และสามร้อยเจ็ดสิบเก้าปีผ่านไปดังนี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่สามร้อยแปดสิบชาวเลมันยกมารบกับเราอีก, และเรายืนหยัดต่อสู้พวกเขาอย่างองอาจหาญ; แต่ทั้งหมดนี้เปล่าประโยชน์, เพราะพวกเขามีจำนวนมากมายจนได้เหยียบย่ำผู้คนของชาวนีไฟไว้ใต้เท้าพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราได้รับหนี้อีก, และบรรดาคนที่หนีเร็วกว่าชาวเลมันก็หนีไปได้, และบรรดาคนที่หนีไม่พ้นชาวเลมันก็ถูกกวาดล้างและทำลาย.

และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้า, มอรมอน, ไม่ปรารถนาที่จะทรมานจิตวิญญาณมนุษย์โดยนำภาพอันน่าพร่ำเพรียงของเลือดและซากศพจากการฆ่าฟันเช่นนั้นดังที่กองอยู่ต่อสายตาข้าพเจ้ามาอยู่ต่อหน้าพวกเขา; แต่ข้าพเจ้า, โดยรู้ว่าสิ่งเหล่านี้จะต้องเป็นที่รู้โดยแน่แท้, และว่าสิ่งทั้งปวงที่ซ่อนอยู่จะต้องเปิดเผยบนดาดฟ้าหลังคาบ้าน—

แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่บ้านเมืองบ่อนใดก็ตามที่พวกเขาผ่านไป, และไม่ได้เก็บไร่อ้อยใส่ไว้ในนั้นเข้ากัน, ก็ถูกชาวเลมันทำลายหมด, ทั้งถิ่นเมือง และ หมู่บ้าน, และ เมืองใหญ่ก็ถูกเผาด้วยไฟ; และ เวลาสามร้อยเจ็ดสิบเก้าปีได้ผ่านไปดังนี้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น ในปีที่สามร้อยแปดสิบ ชาวเลมันได้ยกทัพมาสู้รบกับพวกเราอีก, และ พวกเราได้ยืนต่อสู้พวกเขาอย่างองอาจหาญ, แต่ไม่มีประโยชน์ เพราะว่าพวกเขามีจำนวนพลอาวุธมากมายจนกว่าพวกเราจะได้รบกับผู้ถือนีไฟไว้ใต้เท้าของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น พวกเราได้หนีไปอีกครั้ง, และ ผู้ใดที่หนีไปเร็วกว่าชาวเลมันก็หนีรอด, และ ผู้ที่หนีไม่ทันก็ถูกชาวเลมันกวาดล้าง และ ถูกทำลายไป.

และ บัดนี้จึงบังเกิด, ข้าพเจ้ามอรมอนบ่ปาดทะนุบำรุงที่จะทรมานจิตวิญญาณของมนุษย์โดยนำเอาภาพของเลือด และ การฆ่าฟันอันเป็นทารุณเข่นนี้ที่อยู่ที่ข้าพเจ้ามาโยนใส่ต่อหน้ามนุษย์; แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าสิ่งเหล่านี้จะต้องเป็นที่รู้จักรายละเอียด, และ ว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่ซ่อนอยู่จะต้องถูกเปิดเผยในท่ามกลางปวงชน—

9 And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

10 And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

11 For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

12 Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

และรู้ด้วยว่าความรู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้จะต้องมาถึงพวกที่เหลือนอยู่ของผู้คนเหล่านี้, และมาถึงคนต่างชาติด้วย, ซึ่งพระเจ้าตรัสว่าจะทำให้ผู้คนเหล่านี้กระจัดกระจาย, และจะนับว่าคนพวกนี้ไร้ค่าในบรรดาพวกเขา—ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนคำย่อสั้น ๆ, โดยที่ไม่กล้าให้เรื่องราวอันครบถ้วนเกี่ยวกับสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็น, เพราะพระบัญชาซึ่งข้าพเจ้าได้รับ, และเพื่อท่านจะได้ไม่โศกเศร้าใหญ่หลวงเกินไปเพราะความชั่วร้ายของผู้คนเหล่านี้ด้วย.

และบัดนี้ดูเถิด, เรื่องนี้ข้าพเจ้าพูดกับพงศ์พันธุ์ของพวกเรา, และกับคนต่างชาติผู้มีความใส่ใจต่อเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย, ซึ่งตระหนักและรู้ว่าพรของพวกเรามาจากไหน.

เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าผู้คนเช่นนั้นจะโศกเศร้าเพราะหายนะของเชื้อสายแห่งอิสราเอล; แท้จริงแล้ว, พวกเขาจะโศกเศร้าเพราะความพิณาศของผู้คนเหล่านี้; พวกเขาจะโศกเศร้าที่ผู้คนเหล่านี้ไม่ได้กลับใจเพื่อพาหุของพระเยซูจะได้ทอดรัดพวกเขา.

บัดนี้เรื่องเหล่านี้เขียนถึงพวกที่เหลือนอยู่ของเชื้อสายแห่งยาโคบ; และเขียนไว้ตามวิธีนี้, เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงรู้ว่าความชั่วร้ายจะไม่นำเรื่องเหล่านี้ออกมาให้พวกเขา; และจะซ่อนไว้กับพระเจ้าเพื่อจะออกมาในเวลาอันเหมาะสมของพระองค์เอง.

และ เลื่องเหล่านี้ก็จะ เป็นที่รู้จักแก่ผู้ที่เหลืออยู่ของผู้คนเหล่านี้บ้าง, และ มาหาถิ่นต่างแดนบ้าง, ผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทราบดีว่าจะเร้าให้พวกเขากลายเป็นผู้เร้าให้ผู้อื่นพวกนี้แตกกระจัดกระจายไป, และ พวกเขาก็คงนับว่าผู้คนพวกนี้ไม่มีคุณค่าอันใดพินิจ—ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงได้ ขຽນໄວ້โดยทຳຍຳ และ ບໍ່ກ້າໃຫ້ເລື່ອງລາວອັນຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາ, ເພາະພຣະບັນຊາຂຶ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບມາ, ແລະ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ມີຄວາມເສົາສະຫລົດໃຈເກີນໄປເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

และ บัดนี้จึงแบ่ง, เลื่องนี้ข้าพเจ้าได้เอื้อมกับลูกหลานของพวกเรา, และกับถิ่นต่างแดนผู้ที่มีความเอาใจใส่ต่อเชื้อสายอิสราเอล, เพื่อให้อำนาจ และ รู้จักว่าพรของพวกเราเขานับมาจากไหน.

เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าผู้คนเช่นนั้นจะเสียสละจิตใจเพราะความสูญเสียของเชื้อสายอิสราเอล; แท้จริงแล้ว, พวกเขาก็คงเสียสละจิตใจย้อมว่าความพินาศของผู้คนพวกนี้; พวกเขาก็คงเสียสละจิตใจที่ผู้คนพวกนี้กับกับใจเพื่อว่าพวกเขาก็คงได้ถูกทอดรัดไว้ใ้อ้อมพระพาหาของพระเยซู.

บัดนี้ เลื่องเหล่านี้มีຂຽນໄວ້ເຖິງ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ; ແລະ ມັນຖືກຂຽນໄວ້ຕາມວິທີນີ້ເພາະພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະບໍ່ນຳມັນອອກມາໃຫ້ພວກເຂົາ; ແລະ ມັນຈະຖືກ ເຊື່ອງໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ອອກມາໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະອົງ.

13 And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

14 And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

15 And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

16 For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

และนี่คือพระบัญชาซึ่งข้าพเจ้าได้รับ; และดูเถิด, สิ่งเหล่านี้จะออกมาตามบัญชาของพระเจ้า, เมื่อพระองค์จะทรงเห็นสมควร, ในปรีชาญาณของพระองค์.

และดูเถิด, สิ่งเหล่านี้จะไปถึงคนที่ไม่เชื่อแห่งชาวยิว; และจะไปเพื่อเจตนา—เพื่อพวกเขาจะได้รับ การชักชวนว่าพระเยซูคือพระคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ซึ่งทรงพระชนม์อยู่; เพื่อพระบิดาจะทรงนำมา, ซึ่งจุดประสงค์อันสำคัญยิ่งและเป็นนิรันดร์ของพระองค์, โดยทางพระเจ้าผู้เป็นที่รักที่สุดของพระองค์, ในการนำชาวยิว, หรือเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมด, กลับคืนสู่แผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา, ซึ่งพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขาประทานให้พวกเขา, เพื่อให้พันธสัญญาของพระองค์สมบูรณ์.

และเพื่อพงศ์พันธุ์ของผู้คนเหล่านี้จะเชื่อพระกิตติคุณของพระองค์เต็มที่ยิ่งขึ้นด้วย, ซึ่งจะออกจากคนต่างชาติไปถึงพวกเขา; เพราะผู้คนเหล่านี้จะกระจัดกระจาย, และจะกลายเป็นผู้คนผิวคล้ำ, สกปรก, และน่ารังเกียจ, เกินคำบรรยายของสิ่งที่เคยเป็นมาในบรรดาเรา, แท้จริงแล้ว, แม้สิ่งที่เคยเป็นมาในบรรดาชาวเลมัน, และนี่เพราะความไม่เชื่อและการถือรูปเคารพของพวกเขา.

เพราะดูเถิด, พระวิญญาณของพระเจ้าทรงละความเพียรกับบรรพบุรุษของพวกเขา; และพวกเขาอยู่โดยปราศจากพระคริสต์ และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในโลก; และพวกเขาถูกต้อนไปมาดังแกลบต้องลม.

และ มีฤทธิ์พระบัญชาซึ่งข้าพเจ้าได้รับมา; และ จัງเบื่อง, มันจะออกมาตามพระบัญชาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเมื่อพระอภัยเห็นว่ามีผลในอ้อมสະຫລຽວສະຫລາດຂອງພະອົງ.

และ จัງเบื่อง, มันจะออกไปຫາ ຊາວ ຍິວທີ່ບໍ່ເຊື່ອ; ແລະ ເພາະເຈດຕະນານີ້ມັນ ຈະອອກໄປ—ເພື່ອມັນຈະໄດ້ ຊັກຊວນ ພວກເຂົາໃຫ້ເຊື່ອວ່າພະເຊື້ອພະຄຣິດ, ພະບຸດຂອງພະເຈົ້າຜູ້ຊົງພະຊົນຢູ່; ເພື່ອພະບິດາຈະໄດ້ນຳຈຸດປະສົງອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ນິລັນດນຂອງພະອົງມາ ໂດຍທາງພະບຸດທີ່ຮັກຂອງພະອົງ, ໃນ ການນຳເອົາຊາວ ຫລື ເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນທັງໝົດກັບຄືນຫາແຜ່ນດິນ ມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງພະຜູ້ ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ປະທານໃຫ້, ເພື່ອເປັນການເຮັດໃຫ້ ພັນທະສັນຍາຂອງພະອົງສຳເລັດ;

ແລະ ເພື່ອລູກຫລານຂອງ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຈະໄດ້ມີຄວາມເຊື່ອໃນພະກິດຕິຄຸນຂອງ ພະອົງຢ່າງເຕັມປຸ້ມ, ຊຶ່ງຈະ ອອກໄຫາ ພວກເຂົາຈາກຄົນຕ່າງຊາດ; ເພາະຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ຈະແຕກ ກະຈົດກະຈາຍໄປ, ແລະ ຈະ ກາຍເປັນຄົນຜິວດຳ, ສົກກະປົກ, ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ, ເກີນກວ່າຜູ້ທີ່ເຄີຍເປັນມາ ແລ້ວໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ແລະ ມີເປັນ ຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ແລະ ການນັບຖືຮູບ ບູຊາຂອງພວກເຂົາ.

ເພາະຈັງເບິ່ງ, ພະວິນຍານຂອງພະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົ້ມເລີກ ຄວາມພະຍາຍາມ ກັບບັນພະບຸດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາປາດສະຈາກພະຄຣິດ ແລະ ພະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກນີ້; ແລະ ພວກເຂົາຖືກ ຂັບໄລ່ໄປມາຄືກັນກັບ ຂີ້ແກບທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ລົມ.

17 They were once a delightful people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

18 But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

19 And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

20 But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

21 And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

22 And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

ครั้งหนึ่งพวกเขาเป็นผู้คนที่น่าชม, และพวกเขามีพระคริสต์เป็นพระเมษบาลของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, แม้พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงนำพวกเขา.

แต่บัดนี้, ดูเถิด, พวกเขาถูกซาตานนำไปทั่ว, แม่ดั่งแกลบที่ต้องลมพัดไป, หรือดั่งเรือถูกโยนไปมาตามคลื่น, ปราศจากใบเรือหรือสมอ, หรือปราศจากสิ่งใดที่จะค้ำท้ายมัน; และดั่งเรือเป็นอยู่ฉนั้น, พวกเขาก็เป็นอยู่ฉนั้น.

และดูเถิด, พระเจ้าทรงสงวนพรของพวกเขา, ซึ่งพวกเขาน่าจะได้รับในแผ่นดิน, ไว้ให้แก่คนต่างชาติผู้จะครอบครองแผ่นดิน.

แต่ดูเถิด, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ พวกเขาจะถูกคนต่างชาติขับไล่และทำให้กระจัดกระจายไป; และหลังจากพวกเขาถูกคนต่างชาติขับไล่และทำให้กระจัดกระจายไป, ดูเถิด, เมื่อนั้นพระเจ้าจะทรงระลึกถึงพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำกับอับราฮัมและกับเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งปวง.

และพระเจ้าจะทรงระลึกถึงคำสวดอ้อนวอนของคนชอบธรรม, ซึ่งวิงวอนพระองค์เพื่อพวกเขาด้วย.

และจากนั้น, โอท่านคนต่างชาติ, ท่านจะยืนอยู่ต่อหน้าเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร, เว้นแต่ท่านจะกลับใจและหันหลังให้ทางชั่วของท่าน ?

ถึงซึ่งพวกเขาเถิดเป็นถิ่นที่ข้าขมิ, และ พวกเขาจะมีพระคริสต์เป็น ผู้เลี้ยงของพวกเขานะ; แท้จริงแล้ว, พระเจ้าอวยเป็นพระบิดาเป็นผู้นำพาพวกเขา.

แต่บัดนี้, จังเบ๊, พวกเขาถูกลูกซาตานพาไปถึกับกับຂໍ້ແກບພັດຢູ່ຕໍ່ໜ້າລົມ, ຫລື ວ່າຄືກັນກັບພາຊະນະທີ່ຖືກຄົ້ນທະເລຟາດໄປມາໂດຍປາດສະຈາກໃບເຮືອ ຫລື ສະໝໍ, ຫລື ປາດສະຈາກສິ່ງທີ່ຈະນຳມັນໄປ; ແລະ ຄືກັນກັບເຮືອເປັນຢູ່ສັນໃດ, ພວກເຂົາກໍເປັນຢູ່ສັນນັ້ນ.

ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກັບພອນຂອງພວກເຂົາໄວ້, ຊຶ່ງພວກເຂົາຄວນຈະໄດ້ຮັບໃນແຜ່ນດິນ ເພື່ອ ຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ.

ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາຈະຖືກຄົນຕ່າງຊາດຂັບໄລ່ ແລະ ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາຖືກຄົນຕ່າງຊາດຂັບໄລ່ ແລະ ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປແລ້ວ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ເວລານັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ, ແລະ ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຶກເຖິງ ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳນຳອີກ; ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ວົງວອນທູນຂໍພຣະອົງເພື່ອພວກເຂົາ.

ແລະ ເວລານັ້ນ, ໂອ້ ຄົນຕ່າງຊາດ, ທ່ານຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ, ຖ້າທາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ຫັນຈາກທາງຊົ່ວຂອງທ່ານ?

23 Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

24 Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

ທ່ານໄດ້ຮູ້ຫຼືຮູ້ວ່າທ່ານຢູ່ໃນ
ພຣະພິຕິຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ? ທ່ານ
ໄດ້ຮູ້ຫຼືຮູ້ວ່າພຣະອົງມີອຳນາດ
ເດຊານຸກາພທັງມວນ, ແລະໂດຍພຣະ
ບັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງແຜ່ນດິນໂລກຈະ ກໍ່ເຂົ້າກັນ
ດິນໂລກຈະຖືກມ້ວນເຂົ້າດ້ວຍກັນດັ່ງ
ມ້ວນກະດາຍ ?

ຈະນັ້ນ, ທ່ານຈະກັບໃຈ, ແລະຈະ
ນອບນ້ອມຄ່ອມຕົນຕໍ່ພຣະພິຕິ
ພຣະອົງ, ເຄືອກພຣະອົງຈະເສດຖີ
ອອກມາໃນຄວາມຍຸຕິຮຸກຮານເພື່ອ
ລົງໂທຫາທ່ານ—ເຄືອກຜູ້ທີ່ເລືອກຢູ່
ຂອງພະສົມພັນຮູ້ຍາໂຄບຈະອອກໄປໃນ
ບຣຣດາພາກທ່ານດັ່ງສິ່ງ, ແລະຝຶກ
ທ່ານອອກເປັນສິ່ງ ໆ, ແລະບໍ່ມີໃຜຈະ
ປະດັບປະດີ.

ທ່ານຮູ້ວ່າ ທ່ານຢູ່ໃນພຣະພິຕິຂອງ
ພຣະເຈົ້າ? ທ່ານຮູ້ວ່າພຣະອົງມີອຳນາດ
ທັງໝົດ, ແລະ ໂດຍ ຄຳບັນຊາອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ຂອງພຣະອົງ ແຜ່ນດິນໂລກຈະ ກໍ່ເຂົ້າກັນ
ດັ່ງມ້ວນກະດາຍ?

ສະນັ້ນ, ທ່ານຈົ່ງກັບໃຈເຖິງ, ແລະ ຈົ່ງ
ຖອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະພິຕິຂອງພຣະອົງ, ຖ້າ
ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນຄວາມ
ຍຸຕິທຳເພື່ອຕັດສິນລົງໂທທ່ານ—ຖ້າບໍ່
ດັ່ງນັ້ນ ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງລູກ
ຫລານຂອງຢາໂຄບຈະເຂົ້າໄປໃນບັນດາ
ພວກທ່ານດັ່ງ ສິ່ງ, ແລະ ຈະຝຶກທ່ານອອກ
ເປັນຕ່ອນໆ, ແລະ ຈະບໍ່ມີໃຜຈະປະດັບປະດີ
ໄດ້.

Mormon 6

- 1 And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.
- 2 And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.
- 3 And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.
- 4 And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.
- 5 And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

มอรมอน ๖

และบัดนี้ข้าพเจ้ายุติบันทึกเกี่ยวกับความพินาศของชาวนีไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราเดินทัพไปเบื้องหน้าชาวเลมมัน.

และข้าพเจ้า, มอรมอน, เขียนสาส์นถึงกษัตริย์ของชาวเลมมัน, และปรารภนาให้เขายินยอมให้เรารวบรวมผู้คนของเราไปยังแผ่นดินแห่งคาโมราห์, ใกล้เนินเขาที่มีชื่อว่าคาโมราห์, และที่นั่นเราจะต่อสู้กับพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์ของชาวเลมมันยินยอมตามข้าพเจ้าในสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารภนา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราเดินทัพไปแผ่นดินแห่งคาโมราห์, และเราตั้งกระโจมของเรารอบเนินเขาคาโมราห์; และมันอยู่ในแผ่นดินที่มีผืนน้ำ, แม่น้ำ, และแหล่งน้ำมากมาย; และที่นี่เรามีความหวังที่จะได้เปรียบชาวเลมมัน.

และเมื่อสามร้อยแปดสิบสี่ปีผ่านไป, เราได้รวมผู้คนที่เหลืออยู่ทั้งหมดของเราเข้ามาในแผ่นดินแห่งคาโมราห์.

มัมมอน ๖

และ บัดนี้ข้าพเจ้าได้เร่ดบันทึกที่รวบรวมความพินาศของชาวนีไฟผู้ถินของข้าพเจ้าสำเร็จแล้ว. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้เดินทัพไปก่อนหน้าชาวเลมมัน.

และ ข้าพเจ้ามัมมอนได้ขอร้องท่านกษัตริย์ของชาวเลมมัน, และ ได้ขอร้องให้ท่านให้โอภาดแก่พวกเรา เพื่อพวกเราจะได้มาตั้งโรมผู้ถินของพวกเราให้ไปหา แผ่นดินกูโมราใกล้กับเนินบูมิชื่อว่า กูโมรา, และ บ่อน้ำนั้นพวกเราจะต่อสู้กับพวกเขาได้.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ของชาวเลมมันได้ยินยอมตามคำขอร้องของข้าพเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเราได้เดินทัพไปตั้งภูเขาดินกูโมรา, และ พวกเราได้ตั้งบ้านเรือนอยู่รอบเนินบูมิ; และ มันเป็นบ่อน้ำที่มีผืนน้ำอันกว้างใหญ่, และ มีแม่น้ำหลายสาย และ มีห้วยน้ำอยู่อย่างทลวงทลาย; และ บ่อน้ำนั้นพวกเรามีความหวังที่จะได้ปราบชาวเลมมัน.

และ เมื่อสามร้อยแปดสิบสี่ปีผ่านไป, พวกเราได้ตั้งโรมผู้ถินของพวกเราที่เขาลืออยู่ทั่วผืนดินกูโมรา.

6 And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

7 And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

8 And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

9 And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อเรารวมผู้คนของเราทั้งหมด เข้าเป็นกลุ่มเดียวกันที่แผ่นดิน แห่งคาโมราห์แล้ว, ดูกิดข้าพเจ้า, มอรมอน, เริ่มชรา; และโดยรู้ว่ามัน จะเป็นการต่อสู้ครั้งสุดท้ายของ ผู้คนข้าพเจ้า, และโดยได้รับบัญชา จากพระเจ้าว่าข้าพเจ้าจะไม่ปล่อย บ้านที่บรรพบุรุษเราสืบทอดกัน มา, อันเป็นบันทึกศักดิ์สิทธิ์, ให้ตก ไปอยู่ในเงื้อมมือชาวเลมัน, (เพราะ ชาวเลมันจะทำลายบันทึกเหล่านี้) ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงทำบันทึกนี้จาก แผ่นจารึกของนีไฟ, และซ่อน บ้านที่ทั้งหมดซึ่งข้าพเจ้าได้รับมอบ หมายมาโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า ไว้ในเนินเขาคาโมราห์, นอกจาก แผ่นจารึกสองสามแผ่นที่ข้าพเจ้า ให้แก่โมโรไนบุตรข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนของข้าพเจ้า, พร้อมด้วย ภรรยาและลูกของพวกเขา, บัดนี้ มองเห็นกองทัพของชาวเลมัน กำลังยกมายังพวกเขา; และด้วยความกลัวอันน่าพรั่นพรึงต่อความ ตายที่มีอยู่เต็มอกของคนชั่วร้าย ทุกคน, พวกเขาอดตั้งรับคนเหล่านั้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาเข้ามาสู้รบกับเรา, และจิต วิญญาณทุกดวงเต็มไปด้วยความ หวาดหวั่นเพราะความมากมาย ของจำนวนคนของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาเข้าโจมตีผู้คนของข้าพเจ้า ด้วยดาบ, และด้วยธนู, และด้วยลูก ธนู, และด้วยขวาน, และด้วยอาวุธ สงครามนานาชนิด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ พวกเราได้เข้าโรมผู้ถือนของพวกเรา เข้าถึงเข้าเป็นกลุ่มด้วยกันที่แผ่นดิน คูโมราห์แล้ว, จึงถึงข้าพเจ้ามอรมอน เล่ม ฤๅษีแล้ว; และโดยที่รู้จักรว่า มันจะ เป็นงานต่อสู้ครั้งสุดท้ายของผู้ถือนของ ข้าพเจ้า, และโดยที่ได้รับบัญชาจาก พระผู้เป็นเจ้าว่า ข้าพเจ้าจะไม่ปล่อย ไว้บันทึกศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งบันทึกของ พวกเรามอบให้ถึงกับมาถึอยู่ในกำมือ ของชาวเลมัน, (เพราะว่าชาวเลมันจะ ทำลายมัน) ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเร่ง บันทึกนี้จากแผ่นจารึกของนีไฟ, และ เชื้องบันทึกทั้งหมด ซึ่งข้าพเจ้าได้รับ มอบหมายมาโดยพระหัตถ์ของพระผู้ เป็นเจ้าไว้ในเนินคูโมราห์, ยกเว้นแต่ แผ่นจารึกสองแผ่นซึ่ง ข้าพเจ้าได้มอบมันให้แก่ โมโรไนบุตร ของเราของข้าพเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น ผู้ถือน ของข้าพเจ้า, พร้อมด้วยเมียของพวกเขา และ ลูกของพวกเขา, ได้ทูลร้อง เต้น ร้องขับของชาวเลมันกำลังมุ่ง มาหาพวกเขา; และ ด้วยความ ยี่แยกว่าความตายอันเป็นตาข่าย ซึ่ง มี อยู่เต็มอกของผู้ถือนทุกคน, พวกเขาได้ ถอยถอยรับพวกมันอยู่.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น พวก เขาได้ยกทัพมาสู้รบกับพวกเรา, และ ทุกถือนที่เต็มไปด้วยความยี่แยกว่าที่สุด เพราะความทอลองหลายของจำนวนถือน ของพวกเรา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น พวก เขาได้เข้ามาโจมตีผู้ถือนของข้าพเจ้า ด้วยดาบ, และ ด้วยธนู, และ ด้วย ลูกธนู, และ ด้วยขวาน, และ ด้วย อาวุธแห่งสงครามทุกชนิด.

10 And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

11 And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

12 And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

13 And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

14 And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คนของข้าพเจ้าถูกโค่น, แท้จริงแล้ว, แม้คนหนึ่งหมื่นคนของข้าพเจ้าซึ่งอยู่กับข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าล้มอยู่ท่ามกลางพวกเขา เพราะบาดเจ็บ; และพวกเขาผ่านข้าพเจ้าไปคือพวกเขาไม่ได้ทำให้ชีวิตข้าพเจ้าสิ้นสุด.

และเมื่อพวกเขาผ่านไปและโค่นผู้คนทั้งหมดของข้าพเจ้าลง นอกจากเรย์สิบสี่คน, (ซึ่งในบรรดาคนเหล่านั้นมีโมโรไน บุตรข้าพเจ้า) และเราผู้รอดชีวิตจากผู้คนที่ตายลง, ในวันพรุ่ง, เมื่อชาวเลมอันกลับไค่ค่ายของพวกเขา, จากบนเนินเขาคาโมราห์, เราเห็นผู้คนของข้าพเจ้าหนึ่งหมื่นคนที่ข้าพเจ้า, นำอยู่แนวหน้าถูกโค่น.

และเราเห็นผู้คนของข้าพเจ้าหนึ่งหมื่นคนซึ่งโมโรไนบุตรข้าพเจ้าเป็นผู้นำคนเหล่านั้นด้วย.

และดูเถิด, คนหนึ่งหมื่นคนของกิดกิดโดนาห์ล้มตายไป, และเขาอยู่ท่ามกลางพวกนั้นด้วย.

และเลมาห์ล้มตายพร้อมกับคนหนึ่งหมื่นคนของเขา; และกิลแกลล้มตายพร้อมกับคนหนึ่งหมื่นคนของเขา; และลิมฮาห์ล้มตายพร้อมกับคนหนึ่งหมื่นคนของเขา; และโจเนอัมล้มตายพร้อมกับคนหนึ่งหมื่นคนของเขา; และคูมิไนฮาห์, และโมโรไนฮาห์, และแอนทีโอนัม, และชิบลัม, และเชม, และจอส, แต่ละคนล้มตายพร้อมกับคนหนึ่งหมื่นคนของพวกเขาแต่ละคน.

และ พวกงานได้บังเกิดขึ้นถึงถิ่นของข้าพเจ้าได้ถูกโค่นลง, แท้จริงแล้ว, แม้แต่หลายหมื่นคนของข้าพเจ้าซึ่งอยู่กับข้าพเจ้า, และ ข้าพเจ้าได้รับบาดเจ็บอยู่ท่ามกลางพวกเขา; และพวกเขาได้ผ่านข้าพเจ้าไป ถึงพวกเขาบ่ได้เร่งให้ชีวิตของข้าพเจ้าสิ้นสุดลง.

และ เมื่อพวกเขาได้ผ่านไป และ ได้โค่นผู้คนที่ของข้าพเจ้าลง จินฆิดแล้ว นอกจากพวกเขาเราชาวสก็อทเทียมัน (ซึ่งในบรรดาถิ่นเหล่านั้นมีโมโรไนลูกชายของข้าพเจ้า) และ โดยการเล่นของจากพวกที่ตายของผู้คนที่ของพวกเรา, ในมีด้อมา, ทลึงจากชาวเลมอันกับไค่ค่ายของพวกเรา, จากจอมเนินพูนูโมรา, พวกเราได้เห็นผู้คนที่ของข้าพเจ้าซึ่งหมื่นคนที่ข้าพเจ้านำเข้าไปถูกโค่นลงจินฆิด.

และ พวกเราทำได้เห็นสิบของสิบหมื่นคนซึ่งโมโรไนลูกชายของข้าพเจ้านำพาไปฮัก.

และ จังเบ้ง, ซึ่งหมื่นคนของกิดกิดโดนาห์ล้มตายอยู่, และ ลาวาอยู่ท่ามกลางพวกเขานั้น.

และ เลมาห์ได้ล้มตายอยู่กับซึ่งหมื่นคนของลาวา; และ กับการที่ได้ล้มตายอยู่กับซึ่งหมื่นคนของลาวา; และ ลิมฮาห์ได้ล้มตายอยู่กับซึ่งหมื่นคนของลาวา; และ เจมิฮาห์ได้ล้มตายอยู่กับซึ่งหมื่นคนของลาวา; พ้อมทังลูมะไนรา, และ โมโรไนรา, และ อานทีโอนัม, และ ชิบลัม, และ เชม, และ จอส, ต่างก็ได้ล้มตายอยู่กับซึ่งหมื่นคนของถิ่น.

- 15 And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.
- 16 And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:
- 17 O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!
- 18 Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.
- 19 O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!
- 20 But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีอีกสิบคนที่ล้มตายด้วยดาบ, พร้อมกับคนหนึ่งหมื่นคนของพวกเขาแต่ละคน; แท้จริงแล้ว, แม้ผู้คนของข้าพเจ้าทั้งหมด, ล้มตายลง, เว้นแต่คนยี่สิบสี่คนที่อยู่กับข้าพเจ้า, และไม่กี่คนซึ่งหนีไปประเทศทางใต้ด้วย, และไม่กี่คนที่หนีไปหาชาวเลมัน, และเนื้อหนัง, และกระดูก, และเลือดพวกเขาเรียบรายอยู่ตามพื้นดิน, โดยที่ถูกทิ้งให้เน่าเปื่อยอยู่บนแผ่นดินด้วยมือคนที่สังหารพวกเขา, และให้สลายไปและกลับสู่แผ่นดินแม่ของพวกเขา.
- และจิตวิญญาณข้าพเจ้าแตกสลายด้วยความปวดร้าว, เพราะผู้คนของข้าพเจ้าที่ถูกสังหาร, และข้าพเจ้าร้องว่า :
- โอ้พวกท่านผู้ดงาม, ท่านออกไปจากทางของพระเจ้าได้อย่างไร ! โอ้พวกท่านผู้ดงาม, ท่านปฏิเสธพระเยซูของคัมภีร์ได้อย่างไร, ผู้ทรงยื่นกางพระพาหุรับท่านอยู่ !
- ดูเถิด, หากท่านไม่ทำเช่นนั้น, ท่านจะไม่ล้มตาย. แต่ดูเถิด, ท่านล้มตาย, และข้าพเจ้าโศกเศร้ากับการสูญเสียท่าน.
- โอ้ท่านบุตรและธิดาทั้งดงาม, ท่านบิดาและมารดา, ท่านสามีและภรรยา, ท่านผู้ดงาม, เป็นไปได้อย่างไรที่พวกท่านมาล้มตาย !
- แต่ดูเถิด, ท่านจากไปแล้ว, และโศกเศร้าของข้าพเจ้าจะนำท่านกลับมาไม่ได้.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็มี ทิวเขามากมายอันอื่นอีกสิบพันที่ได้ล้มตายด้วยอาวุธแห่งสงครามอยู่กับข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, ผู้คนของข้าพเจ้าทั้งหมดได้ถูกฆ่าตายจนหมด, ยกเว้นแต่ชาวเลมันที่อยู่กับข้าพเจ้านี้, และ บ่อยครั้งที่หนีไปทางแผ่นดินทางใต้, และ บ่อยครั้งที่หนีไปทางภูเขาเลมัน; และ เมื่อข้าพเจ้า, และ ภรรยา, และ เลือดของพวกเขาเต็มกระจายอยู่ตามพื้นแผ่นดิน, ถูกทิ้งให้เน่าเปื่อยอยู่ในแผ่นดินด้วยน้ำมือของคนที่ฆ่าพวกเขา, และ ถูกปล่อยทิ้งให้สลายไป และ กลับไปทางแผ่นดินแม่ของพวกเขา.
- และ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเป็นทุกข์, ด้วยความเจ็บปวดอันยาวนานของข้าพเจ้า, และ ข้าพเจ้าได้ร้องออกมาว่า:
- โอ้ ท่านผู้สวยงาม, ท่านออกไปจากทางของพระเจ้าได้ແວດໄດ! โอ้ ท่านผู้สวยงาม, ท่านบໍ່ຍອມຮັບພະເຊືອງນັ້ນໄດ້ແວດໄດ, ຜູ້ຍືນອາພະພາຫາດ້ອນຮັບທ່ານຢູ່!
- ຈິ່ງເບິ່ງ, ຖ້າທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້, ທ່ານກໍຈະບໍ່ລົ້ມຕາຍ. ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ທ່ານໄດ້ລົ້ມຕາຍໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າເພາະການສູນເສຍທ່ານ.
- ໂອ້ ທ່ານຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວທີ່ສວຍງາມ, ທ່ານຜູ້ເປັນພໍ່ ແລະ ມ່າ, ທ່ານຜູ້ເປັນສາມີ ແລະ ພັນລະຍາ, ທ່ານຜູ້ສວຍງາມ, ເປັນໄປໄດ້ແວດໄດທີ່ທ່ານມາລົ້ມຕາຍໄປແບບນີ້!
- ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ທ່ານໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດນຳທ່ານກັບຄືນມາໄດ້.

21 And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now moldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

22 O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

และวันนั้นจะมาถึงในไม่ช้าเมื่อร่างกายอันเป็นมรตัยของท่านจะต้องสวมใส่ความเป็นอมตะ, และร่างกายเหล่านี้ซึ่งกำลังผุพังในความเน่าเปื่อยในไม่ช้าจะต้องกลายเป็นร่างที่เน่าเปื่อยไม่ได้; จากนั้นท่านต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์, เพื่อรับการพิพากษาตามงานของท่าน; และหากเป็นไปได้ว่าท่านชอบธรรม, ท่านจึงจะได้รับพรพร้อมกับบรรพบุรุษท่านซึ่งจากไปก่อนท่าน.

โอหากท่านได้กลับใจก่อนความพิพาศใหญ่หลวงนี้จะมาถึงท่าน. แต่ดูเถิด, ท่านจากไป, และพระบิดา, แท้จริงแล้ว, พระบิดานิรันดร์แห่งฟ้าสวรรค์, ทรงรู้สถานะของท่าน; และพระองค์ทรงกระทำกับท่านตามความยุติธรรมและพระเมตตาของพระองค์.

และ มีนั้นจะมารอดในบั้นนี้ ชั่วร่างกายที่เป็นมรตัยของท่านจะต้องสวมใส่ความเป็นอมตะ และร่างกายชั่วร้ายกำลังเน่าเปื่อยอยู่นี้จะกลายเป็นร่างกายที่ เน่าเปื่อยไม่ได้ในบั้นนี้; และ เมื่อนั้นท่านจะต้องยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์, เพื่อรับการพิพากษาดมอวฏฏานของท่าน; และ ถ้าหากเป็นไปได้ว่าท่านเป็นถิ่นชอบธรรม, เมื่อนั้นท่านจะได้รับพอนดั่ง บันพระบุดของท่านผู้จากไปก่อนท่าน.

โอ ถ้าท่านได้กลับใจก่อนความพิพาศอันใหญ่หลวงนี้ได้มาถึงท่าน. แต่จริง, ท่านได้จากไปแล้ว, และ พระบิดา, แท้จริงแล้ว, พระบิดาผู้สถิตนิรันดร์ดอนแห่งสวรรค์ผู้สถิตบนสวรรค์; และ พระอวยุทธทำกับท่านตาม ความยุติธรรม และ ตามความเมตตาของพระองค์.

Mormon 7

1 And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

2 Know ye that ye are of the house of Israel.

3 Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

4 Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

5 Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

6 And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

มอรมอน ๗

และบัดนี้, ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะพูดบางสิ่งกับผู้ที่เหลืออยู่ของผู้คนเหล่านี้ที่ได้รับการละเว้น, หากเป็นไปได้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะประทานถ้อยคำของข้าพเจ้าให้พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะรู้เรื่องเกี่ยวกับบรรพบุรุษพวกเขา; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าพูดกับท่าน, ท่านผู้ที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และนี่คือถ้อยคำที่ข้าพเจ้าพูด :

ท่านจงรู้ว่าท่านเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

ท่านจงรู้ว่าท่านต้องมาสู่การกลับใจ, มิฉะนั้นท่านไม่สามารถได้รับการช่วยให้รอด.

ท่านจงรู้ว่าท่านต้องวางอาวุธสงครามของท่าน, และไม่เบิกบานในการหลั่งเลือดอีกต่อไป, และไม่จับมันอีก, นอกจากพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะทรงบัญชาท่าน.

ท่านจงรู้ว่าท่านต้องเข้าถึงความรู้เรื่องบรรพบุรุษท่าน, และกลับใจจากบาปและความชั่วช้าสามานย์ทั้งหมดของท่าน, และเชื่อในพระเยซูคริสต์, ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า, และว่าพระองค์ทรงถูกชาวยิวสังหาร, และโดยเดชานุภาพของพระบิดาพระองค์ทรงลุกขึ้นอีก, ซึ่งโดยการนั้นพระองค์ทรงได้ชัยชนะเหนือหลุมศพ; และในพระองค์ความเจ็บแปลบแห่งความตายถูกกลืนไว้ด้วย.

และพระองค์ทรงทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย, ซึ่งโดยการนั้นต้องทำให้มนุษย์ลุกขึ้นมายืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระองค์.

มัมมอน ๗

และ บัดนี้, จึ่งเบ่งข้าพเจ้าจะเอื้อมกับผู้ที่เหลืออยู่ของผู้คนพวกนี้ ผู้ที่ได้รับความยากแค้น, ถ้าหากเป็นไปได้ว่า พระเจ้าเป็นเจ้าจะประทานสิ่งซึ่งข้าพเจ้าจะเอื้อมไปนี้ให้แก่พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะได้รู้จักเรื่องต่างๆของบ้านพระบုลดของพวกเจ้า; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าเอื้อมกับท่านว่า, ท่านผู้เป็นเชื้อสายอิสราเอลที่เหลือนอยู่; และ บัดนี้ถ้าที่ข้าพเจ้ากล่าว:

จึ่งรู้ไว้ว่า ท่านเป็น เชื้อสายอิสราเอล.

จึ่งรู้ไว้ว่า ท่านต้องกลับใจ ถ้าบ่ตัวนั้น, ท่านจะลอบบ่ได้.

จึ่งรู้ไว้ว่า ท่านต้องปะทุมาอาวุธแห่งสงครามของท่านเสีย, และ บ่ให้เบิกบานในการหลั่งเลือดอีกต่อไป, และ บ่ต้องจับมันขึ้นมามี เอื้อมเสียแต่เวลาที่พระเจ้าบัญชาท่านเท่านั้น.

จึ่งรู้ไว้ว่า ท่านต้องมาหา ความรู้เรื่องราวกับบ้านพระบုลดของท่าน, และ กระจ่างกาย และ ความรู้ร้ายทั้งหมดยกของท่าน, และ เชื้อในพระเยซูคริสต์, ว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า, และ ว่าพระองค์ได้ถูกฆาตกรรม, และ โดยอำนาจของพระบิดา พระองค์ได้เป็นกษัตริย์ผู้มีชีวิตอีก, ซึ่งโดยงานนั้น พระองค์ได้เอาชนะเหนือหลุมศพ; และ ในพระองค์ความเจ็บปวดแห่งความตายได้ถูกกลืนไว้ด้วย.

และ พระองค์เร่งให้เกิดมี งานฟื้นคืนชีวิตของผู้คนตาย, ซึ่งโดยงานนั้น มนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นมายืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระองค์.

7 And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

8 Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

9 For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

และพระองค์ทรงทำให้เกิดการไถ่ของโลก, ซึ่งโดยการนั้นผู้ที่พบว่าไม่มีความผิดต่อพระพักตร์พระองค์ในวันพิพากษาย่อมได้รับอนุญาตให้อยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าในอาณาจักรของพระองค์, เพื่อร้องเพลงสรรเสริญอย่างไม่สิ้นสุดพร้อมกับคณะนักร้องเบื้องบน, แต่พระบิดา, และแต่พระบุตร, และแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งเป็นพระผู้เป็นเจ้าเดียว, ในสภาพของความสุกอันหาได้สิ้นสุดไม่.

ฉะนั้นจงกลับใจ, และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซู, และยึดมั่นในพระกิตติคุณของพระคริสต์, ซึ่งจะมีไว้ให้ท่าน, ไม่เพียงในบันทึกนี้แต่ในบันทึกซึ่งจะมาถึงคนต่างชาติจากชาวยิวด้วย, ซึ่งบันทึกนั้นจะมาจากคนต่างชาติสู่ท่าน.

เพราะเหตุเกิด, เขียนบันทึกนี้ด้วยเจตนาว่าท่านจะเชื่อบันทึกนั้น; และหากท่านเชื่อบันทึกนั้นท่านจะเชื่อบันทึกนี้ด้วย; และหากท่านเชื่อบันทึกนี้ท่านจะรู้เกี่ยวกับบรรพบุรุษท่าน, และงานอัศจรรย์ซึ่งกระทำขึ้นโดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าในบรรดาพวกเขาด้วย.

และ พระอົງได้นำ ภาราไถ่มาสู่โลก, ຊຶ່ງໂດຍການນັ້ນຜູ້ທີ່ຖືກພົບວ່າ ບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງໃນວັນພິພາກສາ ຍ່ອມໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າໄປຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຮ້ອງເພງສັນລະເສີນໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງຮ່ວມກັບ ຜູ້ຊັບຮ້ອງຢູ່ເບື້ອງເທິງ, ເພື່ອສັນລະເສີນພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເປັນ ພຣະເຈົ້າດຽວກັນ, ໃນສະພາວະແຫ່ງ ຄວາມສຸກອັນບໍ່ມີທີ່ສຸດ.

ສະນັ້ນ ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະ ຍຶດໝັ້ນໃນ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງຈະຖືກວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ບໍ່ພຽງແຕ່ມີຢູ່ໃນບັນທຶກນີ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມີຢູ່ໃນບັນທຶກຊຶ່ງຈະມາຫາຄົນຕ່າງຊາດ ຈາກຊາວຢິວນຳອີກ, ຊຶ່ງບັນທຶກນັ້ນຈະອອກຈາກຄົນຕ່າງຊາດມາຫາທ່ານ.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງນີ້ມີຂຽນໄວ້ໂດຍມີເຈດຕະນາທີ່ຈະໃຫ້ທ່ານ ເຊື່ອເລື່ອງນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານເຊື່ອເລື່ອງນັ້ນ; ທ່ານຈະເຊື່ອເລື່ອງນີ້ຄືກັນ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານເຊື່ອເລື່ອງນີ້ ທ່ານຈະຮູ້ກ່ຽວກັບບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ຈະຮູ້ກ່ຽວກັບວຽກງານອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈນຳອີກ ຊຶ່ງກະທຳຂຶ້ນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນບັນດາພວກເຂົາ.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

ແລະທ່ານຈະຮູ້ດ້ວຍວ່າທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງພວກພັນຊຸຍາໂຄບ; ຈະນັ້ນທ່ານນັບຢູ່ໃນບຣຣດາຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນສັນຍາແກ່; ແລະຖ້າເປັນໄປວ່າທ່ານເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ແລະຮັບບັບຕິສະມາ, ດ້ວຍນ້ຳກ່ອນ, ຄຣິດແລ້ວດ້ວຍໄຟແລະດ້ວຍພຣະວິຖຽນຖານບຣິສຸທິ, ຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ຮອດຂອງເຮົາ, ຕາມສິ່ງທີ່ພຣະອົງຕຳແໜ່ງບັນຍາກາມເຮົາ, ສິ່ງນີ້ຈະດີກັບທ່ານໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ. ເອເມນ.

ແລະ ທ່ານຈະຮູ້ອີກວ່າ ທ່ານເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ; ສະນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາທຳອິດ; ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ທ່ານເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳກ່ອນ, ແລ້ວດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິຖຽນຖານບຣິສຸທິ, ຕາມ ດ້ວຍຢ່າງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ຮອດຂອງພວກເຮົາ, ຕາມສິ່ງທີ່ພຣະອົງບັນຍາກາມເຮົາ, ມັນຈະດີກັບທ່ານໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສານັ້ນ. ອາເມນ.

Mormon 8

- 1 Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.
- 2 And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.
- 3 And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.
- 4 Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.
- 5 Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.
- 6 Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

มอรมอน ๘

ดูเถิดข้าพเจ้า, โมโรไน, ยุติบันทึกของมอรมอน, บิดาข้าพเจ้า. ดูเถิด, ข้าพเจ้ามีเพียงไม่กี่เรื่องที่จะเขียน, ซึ่งเรื่องเหล่านี้บิดาข้าพเจ้าสั่งข้าพเจ้าไว้.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากการสู้รบครั้งสำคัญและยิ่งใหญ่ที่คาโมราห์แล้ว, ดูเถิด, ชาวนิไฟซึ่งหนีไปประเทศทางใต้ถูกชาวเลมันตามล่า, จนพวกเขาถูกทำลายหมด.

และบิดาข้าพเจ้าถูกพวกนั้นฆ่าด้วย, และข้าพเจ้าแม้คงอยู่ผู้เดียวเพื่อเขียนเรื่องเศร้าของความพินาศแห่งผู้คนของข้าพเจ้า. แต่ดูเถิด, พวกเขาจากไปแล้ว, และข้าพเจ้าดำเนินตามคำสั่งของบิดาข้าพเจ้า. และคนพวกนั้นจะสังหารข้าพเจ้าหรือเปล่า, ข้าพเจ้าหาไม่รู้.

ฉะนั้นข้าพเจ้าจะเขียนและซ่อนบันทึกไว้ในพื้นดิน; และข้าพเจ้าจะไปทีใดก็ไม่สำคัญแล้ว.

ดูเถิด, บิดาข้าพเจ้าทำบันทึกนี้, และท่านเขียนเจตนาของการนี้ไว้. และดูเถิด, ข้าพเจ้าจะเขียนมันไว้ด้วยหากข้าพเจ้ามีที่ว่างบนแผ่นจารึก, แต่ข้าพเจ้าไม่มี; และข้าพเจ้าไม่มีแร่, เพราะข้าพเจ้าอยู่คนเดียว. บิดาข้าพเจ้าถูกสังหารในการสู้รบ, และญาติพี่น้องข้าพเจ้าทั้งหมด, และข้าพเจ้าไม่มีเพื่อนทั้งไม่มีที่จะไป; และพระเจ้าจะทรงยอมให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่นานเท่าใดข้าพเจ้าหาไม่รู้.

ดูเถิด, สี่ร้อยปีผ่านไปนับแต่การเสด็จมาของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา.

มัมมอน ๘

จงแบ่งข้าพเจ้า โมโรไนเร็ด บันทึกของมัมมอนบิดาของข้าพเจ้าจบแล้ว. จงแบ่ง, ข้าพเจ้ามีพรวนบ่มเท่าใดเลื่องที่จะຂຽນ, ซึ่งจะเป็นเลื่องที่บิดาของข้าพเจ้าสั่งให้ข้าพเจ้าຂຽນไว้.

และ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงทลวงจากราณสูริบ ถึงไทย และ ท้าสะทยิดสะทຍອງที่ถูโมรณัน, จังเบ้ง, ฆาวนิไฟผู้หนีไปทางแผ่นดินทางใต้ได้ถูก ฆาอเลมันติดตามล่าจนถูกทำลายไปหมด.

และ บิดาของข้าพเจ้าก็ถูกพวกเขาຂ້ານำอิກ, และ ข้าพเจ้าก็ถูกปล่อยทิ้งอยู่ ผู้ถูວเพื่อຂຽນเลื่องเล่าสะทລิดใจ ภารวกับຄວາມພິນາດຂອງผู้ຄົນຂອງข้าพเจ้า. แต่จังเบ้ง, พวกเขาได้จากไปแล้ว, และ ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เร็ดให้ถ່าส່ງຂອງบิดาຂ້າພະເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ. และ พวกเขาจะຂ້າຂ້າພະເຈົ້າຫລິບ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ຮູ້.

ฉะนั้น ข้าพเจ้าจะຂຽນบันทึก และ จะຂຶ້ອງມັນไว้ในดิน; และ บ່ອນใดที่ຂ້າພະເຈົ້າจะໄປນັ້ນບໍ່ສຳຄັນແລ້ວ.

จังเบ้ง, บิดาของข้าพเจ้าได้เร็ดบันทึกนี้, และ เພິນได้ຂຽນຈຸດປະສົງຂອງມັນไว้. และ จังเบ้ง, ຂ້າພະເຈົ້າจะຂຽນມັນໄວ້ອີກຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າມີບ່ອນຂຽນໃນ ແຜ່ນຈາລິກ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ມີໂລຫະອີກ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຄົນດຽວ. ບิดາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຂ້າຢູ່ໃນການສູ້ຮົບພ້ອມທັງຍາດພີນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງໝົດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີໝູ່ເພື່ອນເລີຍທັງບໍ່ມີບ່ອນຈະໄປຫາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍອມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ດິນປານໃດ.

จังเบ้ง, ສີ່ຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

7 And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

8 And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

9 And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

10 And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

11 But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

12 And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

และดูเถิด, ชาวเลมมันล่าชาวนีไฟ ผู้คนของข้าพเจ้า, จากเมืองหนึ่งถึงเมืองหนึ่งและจากสถานที่หนึ่งถึงสถานที่หนึ่ง, แม้จนพวกเขาหมดสิ้น; และการล่มสลายของพวกเขาใหญ่หลวง; แท้จริงแล้ว, ความพินาศของชาวนีไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้าใหญ่หลวงและน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก.

และดูเถิด, พระหัตถ์ของพระเจ้านั้นเองที่ทรงกระทำสิ่งนี้. และจงดูด้วยเถิด, ชาวเลมมันกำลังทำสงครามระหว่างกัน; และทั่วพื้นแผ่นดินนี้เป็นวัฏจักรหนึ่งแห่งการกระทำฆาตกรรมและการนองเลือด; และไม่มีผู้ใดรู้ถึงที่สุดของสงคราม.

และบัดนี้, ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวเกี่ยวกับพวกเขาอีกต่อไป, เพราะไม่มีผู้ใดเลยนอกจากชาวเลมมันและพวกโจรที่มีชีวิตอยู่บนพื้นแผ่นดิน.

และไม่มีผู้ใดรู้จักพระผู้เป็นเจ้าองค์จริงนอกจากสานุศิษย์ของพระเยซู, ผู้คงอยู่ในแผ่นดินจนความชั่วร้ายของผู้คนใหญ่หลวงนั้นจนพระเจ้าไม่ทรงปล่อยพวกเขาให้อยู่กับผู้คน; และพวกเขานอนอยู่บนพื้นแผ่นดินหรือเปล่าไม่มีใครรู้.

แต่ดูเถิด, บิดาข้าพเจ้าและข้าพเจ้าเห็นพวกเขาแล้ว, และพวกเขานอนหลับพักผ่อน.

และผู้ใดที่รับบันทึกนี้, และไม่กล่าวโทษบันทึกนี้เพราะข้อบกพร่องที่อยู่ในนั้น, ผู้เดียวกันนั้นจะรู้ถึงเรื่องสำคัญกว่าเรื่องเหล่านี้. ดูเถิด, ข้าพเจ้าคือโมโรไน; และหากเป็นไปได้, ข้าพเจ้าจะทำให้ทุกสิ่งเป็นที่รู้แก่ท่าน.

และ จัງเบ้ง, ชาวเลมมันได้ตามล่าชาวนีไฟผู้ถือนางของข้าพเจ้า, จากเมืองหนึ่งไปหาอีกเมืองหนึ่ง และ จากบ่อนหนึ่งไปหาอีกบ่อนหนึ่ง, จินว่าบ่เทลือจักถิน; และ ภาวนาของพวกเขานั้นใหญ่หลวง; แท้จริงแล้ว, ถวามบิณาดของชาวนีไฟผู้ถือนางของข้าพเจ้านั้นยิ่งใหญ่ และ ข้ามอัสสะจันที่สุด.

และ จัງเบ้ง, มันแม่นพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าที่ทำการนี้. และ จัງเบ้งอีก, ชาวเลมมันกำลังเร่ง สิวถามต่อสู้กันเองอยู่; และ ท่วงทิวพื้นดินนี้เป็นรอบหนึ่งของการถวาทะภา และ ภาวนาเลือดที่ดื่มเมื่อกันบ่มิยามเอหา; และ บ่มิผู้ใดรู้ว่า สิวถามจะสิ้นสุดถึงตอนใด.

และ บัดนี้, จัງเบ้งข้าพเจ้าจะบ่เอ้าท่วงทิวของพวกเขามากต่อไป, เพราะว่าบ่มิผู้ใดเลยที่เทลืออยู่นอกจากชาวเลมมัน และ พวกโจรเท่านั้นที่ยังมีชีวิตอยู่ในพื้นดิน.

และ บ่มิผู้ใดรู้จักพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงแท้เลย นอกจาก สานุศิษย์ของพระเยซู, ผู้ที่ถือนางอยู่ในพื้นดินจนเวลาถึงถวามชั่วร้ายของผู้คนใหญ่หลวง; แล้วพระผู้เป็นเจ้าจะบ่ปล่อยให้พวกเขานอน อยู่กับผู้อื่น; และ พวกเขานอนอยู่อยู่ในพื้นดินตลอดนั้น บ่มิผู้ใดรู้.

แต่จัງเบ้ง, บิดาของข้าพเจ้า และ ข้าพเจ้าได้เห็นพวกเขานอน, และ พวกเขานอนได้ปะติดปะตาสะขาริกนแก่พวกเร้า.

และ ผู้ใดที่ได้อ่านบันทึกนี้ และ บ่ตำนิถถวนมัน เพราะข้อบกพร่องที่อยู่ในนั้น, ผู้เดียวกันนั้นจะรู้ถึงเรื่องสำคัญกว่าเรื่องเหล่านี้. จัງเบ้ง, ข้าพเจ้าคือโมโรไน; และ ถ้าหากเป็นไปได้, ข้าพเจ้าจะเร่งให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นที่รู้แก่ท่าน.

13 Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

14 And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

15 For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

16 And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

17 And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

ดูเถิด, ข้าพเจ้ายุติการพูดเกี่ยวกับผู้คนเหล่านี้. ข้าพเจ้าเป็นบุตรของมอรมอน, และบิดาข้าพเจ้าเป็นผู้สืบตระกูลของนีไฟ.

และข้าพเจ้าคือคนคนหนึ่งที่ซ่อนบันทึกนี้ไว้กับพระเจ้า; แผ่นจารึกของบันทึกนี้ไม่มีค่า, เพราะบัญชาของพระเจ้า. เพราะพระองค์ตรัสจริง ๆ ว่าไม่มีใครจะได้มันไปเพื่อหาผลประโยชน์; แต่บันทึกในนั้นมีค่าใหญ่หลวง; และผู้ที่ได้นำมันไปสู่ความสว่าง, ผู้นั้นพระเจ้าจะประทานพรให้.

เพราะไม่มีผู้ใดมีพลังความสามารถนำมาสู่ความสว่างได้นอกจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าประทานให้เขา; เพราะพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงมีพระประสงค์ว่ามันจะเป็นไปเช่นนั้นโดยดวงตาที่เห็นแก่รัศมีภาพของพระองค์อย่างเดียว, หรือความผาสุกของผู้คนแห่งพันธสัญญาในสมัยโบราณและกระจัดกระจายไปนานแล้วของพระเจ้า.

และคนที่จะนำสิ่งนี้สู่ความสว่างย่อมเป็นสุข; เพราะจะนำมันออกจากความมืดมาสู่ความสว่าง, ตามพระวอนขอของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, จะนำออกมาจากแผ่นดิน, และมันจะส่องสว่างออกจากความมืด, และมาสู่ความรู้ของผู้คน; และมันจะเป็นไปเช่นนั้นโดยเดชานุภาพของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า.

และหากมีความผิดพลาดมันเป็นความผิดพลาดของมนุษย์. แต่ดูเถิด, เราหาความรู้ความผิดพลาดไม่; กระนั้นก็ตาม พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงรู้ทุกสิ่ง; ฉะนั้น, คนที่กล่าวโทษ, ก็ให้เขาระวังเกลือกเขาจะอยู่ในอันตรายของไฟนรก.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້ເທົ່ານີ້. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລູກຊາຍຂອງມໍມອນ, ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນີໄຟ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ ເຊື່ອງບັນທຶກໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແຜນຈາລຶກນີ້ບໍ່ມີຄ່າຫຍັງ, ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງກ່າວຢ່າງແນ່ນອນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄດ້ມັນໄປ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ; ແຕ່ວ່າບັນທຶກທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນມີຄ່າທີ່ສຸດ ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຈະນຳມັນໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ.

ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີອຳນາດນຳມັນໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງໄດ້ນອກຈາກພຣະເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນເທົ່ານັ້ນ; ເພາະພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງວ່າ ມັນຈະເປັນໄປເພາະການທີ່ ເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງແຕ່ຢ່າງດຽວ, ຫລື ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ເພື່ອຜູ້ທີ່ໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປດົນນານແລ້ວ.

ແລະ ຄົນທີ່ຈະນຳສິ່ງນີ້ມາຫາຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມເປັນສຸກ; ເພາະວ່າມັນຈະຖືກ ນຳອອກຈາກຄວາມມືດໄປຫາແສງສະຫວ່າງຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະຖືກນຳອອກມາຈາກດິນ, ແລະ ມັນຈະສ່ອງແສງສະຫວ່າງອອກຈາກຄວາມມືດ, ແລະ ມາສູ່ຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ມັນຈະເປັນໄປໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ຖ້າຫາກມີຄວາມຜິດກໍເປັນຄວາມຜິດພາດຂອງມະນຸດ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມຜິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະເຈົ້າຮູ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ; ສະນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ ວິຈານກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນລະວັງຕົວໄວ້ຢ້ານວ່າເຂົາຈະຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຂອງໄຟນະລົກ.

18 And he that saith: Show unto
me, or ye shall be smitten—let him
beware lest he commandeth that
which is forbidden of the Lord.

19 For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

20 Behold what the scripture
says—man shall not smite, neither
shall he judge; for judgment is
mine, saith the Lord, and
vengeance is mine also, and I will
repay.

21 And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

22 For the eternal purposes of the
Lord shall roll on, until all his
promises shall be fulfilled.

และคนที่กล่าวว่า : จงแสดงแก่ข้าพเจ้า, หรือไม่ท่านจะถูกลงทัณฑ์—ให้เขารังวัดตัวเกลือกเขาจะสั่งสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงห้าม.

เพราะดูเถิด, คนเดียวกันนั้นที่
พิพากษาอย่างรุนแรงจะถูก
พิพากษาอย่างรุนแรงเช่นกัน;
เพราะค่าจ้างของเขาเป็นไปตาม
งานของเขา; ฉะนั้น, คนที่ลงทัณฑ์
จะถูกลงทัณฑ์เช่นกัน, จาก
พระเจ้า.

จึงดูสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวไว้—
มนุษย์จะไม่ลงทัณฑ์, ทั้งเขาจะไม่
พิพากษา; เพราะการพิพากษาเป็น
ของเรา, พระเจ้าตรัส, และการแก้
แค้นเป็นของเราด้วย, และเราจะ
ตอบแทน.

และคนที่แสดงอาการชุนเคือง
และขัดแย้งรุนแรงกับงานของ
พระเจ้า, และต่อต้านผู้คนแห่ง
พันธสัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเชื้อ
สายแห่งอิสราเอล, และจะกล่าว
ว่า : เราจะทำลายงานของพระเจ้า,
และพระเจ้าจะไม่ทรงระลึกถึงพันธ
สัญญาของพระองค์ซึ่งพระองค์
ทรงกระทำกับเชื้อสายแห่ง
อิสราเอล—คนเดียวกันนั้นอยู่ใน
อันตรายที่จะถูกโค่นและโยนเข้าไป
ในไฟ;

เพราะจุดประสงค์อันเป็นนิรันดร์ของพระเจ้าจะดำเนินต่อไป, จณสัญญาของพระองค์จะเกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมด.

ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງສະແດງມັນຕໍ່
ເຮົາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະຖືກລົງໂທດ—ກໍ
ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນລະວັງໄວ້ ຢ້ານວ່າເຂົາຈະສັ່ງໃບສັ່ງ
ທຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຫ້າມ.

ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ໃດທີ່ ຕັດສິນຜູ້ອື່ນຢ່າງ
ຮີບດ່ວນຈະຖືກຕັດສິນຢ່າງຮີບດ່ວນຄືກັນ;
ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຕາມ
ວຽກງານຂອງເຂົາ; ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ທຳຮ້າຍ
ຄົນອື່ນ ຍ່ອມຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳຮ້າຍຄື
ກັນ.

ຈົ່ງເບິ່ງສິ່ງທີ່ຂໍຄວາມພຣະຄຳພີກ່າວໄວ້
ຄື—ມະນຸດບໍ່ຄວນທຳຮ້າຍຕໍ່ກັນ, ທັງພວກ
ເຂົາບໍ່ຄວນຕັດສິນກັນ; ເພາະວ່າການ
ຕັດສິນນັ້ນເປັນຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ກ່າວ, ແລະ ການແກ້ແຄ້ນເປັນຂອງເຮົາ
ນຳອີກ, ແລະ ເຮົາຈະເປັນຜູ້ຕອບແທນ.

ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າໂດຍສະແດງຄວາມ
ໂມໂຫ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານວຽກງານຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ກໍ່ກວນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະ
ສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ເປັນ
ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ກ່າວວ່າ:
ພວກເຮົາຈະທຳລາຍວຽກງານຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຈົ່ຈຳ
ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໄວ້
ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນດອກ—ຜູ້
ດຽວກັນນັ້ນກໍຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍທີ່ຈະຖືກ
ໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ;

ເພາະວ່າ ຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນຕອນ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປ, ຈົນ
ກວ່າຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງຈະສຳເລັດ
ທັງໝົດ.

23 Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

24 And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

25 And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

26 And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

จงค้นคว้าคำพยากรณ์ของอิสยาห์. ดูเถิด, ข้าพเจ้าเขียนมันไว้ไม่ได้. แท้จริงแล้ว, ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าวิสุทธิชนเหล่านั้นผู้จากไปแล้วก่อนข้าพเจ้า, ผู้ครอบครองแผ่นดินนี้, จะร้องทูล, แท้จริงแล้ว, แม้จากภัสมธุลีพวกเขาจะร้องทูลต่อพระเจ้า; และดังที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่พระองค์จะทรงระลึกถึงพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำกับพวกเขา.

และพระองค์ทรงรู้คำสวดอ้อนวอนของพวกเขา, ว่าเป็นไปเพื่อพี่น้องของพวกเขา. และพระองค์ทรงรู้ศรัทธาของพวกเขา, เพราะในพระนามของพระองค์พวกเขาเคลื่อนภูเขาได้; และในพระนามของพระองค์พวกเขาทำให้แผ่นดินโลกสั่นสะเทือนได้; และโดยเดชานุภาพแห่งพระวอนะของพระองค์พวกเขาทำให้เรือนจำพังทะลายลงกับพื้นดิน; แท้จริงแล้ว, แม้เตาหลอมอันร้อนแรง, อีกทั้งสัตว์ป่าหรืองูพิษ, ก็ทำอันตรายพวกเขาไม่ได้, เพราะเดชานุภาพแห่งพระวอนะของพระองค์.

และดูเถิด, คำสวดอ้อนวอนของพวกเขาเป็นไปเพื่อผู้คนที่พระเจ้าจะทรงยอมให้นำสิ่งเหล่านั้นออกมา.

และไม่มีผู้ใดจำเป็นต้องกล่าวว่าสิ่งเหล่านั้นจะไม่มาถึง, เพราะมันจะมาโดยแน่แท้, เพราะพระเจ้าตรัสไว้; เพราะมันจะออกมาจากแผ่นดินโลก, โดยพระหัตถ์ของพระเจ้า, และไม่มีผู้ใดจะยับยั้งมันได้; และมันจะมาในวันที่มีการกล่าวว่าปาฏิหาริย์หมดแล้ว; และมันจะมาแม้เราทักว่าผู้ใดผู้หนึ่งจะหลุดจากบรรดาคนตาย.

จึงถึ้นถว้คำทำนายຂອງ ເອຊາຢາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ໄມ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຈາກໄປກ່ອນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຄີຍເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນນີ້ ຈະຕ້ອງ ທູນຂໍດໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຈາກພື້ນດິນ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ພຣະອົງຈະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບພວກເຂົາ.

ແລະ ພຣະອົງຮູ້ເຖິງ ຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ ວ່າມັນເປັນໄປເພື່ອພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ພຣະອົງຮູ້ຈັກສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ເພາະໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈິ່ງສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍພູໄດ້; ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈິ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເຫຼີມໄດ້, ແລະ ໂດຍອຳນາດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ເຮັດຖຸກພັງທະລາຍລົງກັບພື້ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ເຕົາໄຟຮ້ອນແຮງ ທັງສັດປ່າ ແລະ ງູພິດ ກໍຍັງເຮັດອັນຕະລາຍໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ເພາະອຳນາດແຫ່ງຄຳຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນເປັນໄປເພື່ອຄົນຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍອມໃຫ້ນຳເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກມາ.

ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈຳຕ້ອງເວົ້າວ່າມັນຈະບໍ່ມາເຖິງ, ເພາະມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແລ້ວວ່າ ມັນຈະ ອອກຈາກແຜ່ນດິນໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຍືບຍັ້ງໄດ້; ແລະ ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ຜູ້ຄົນເວົ້າກັນວ່າ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນໝົດໄປແລ້ວ; ແລະ ມັນຈະມາຄືກັນກັບວ່າ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈະເວົ້າອອກຈາກຄົນຕາຍ.

27 And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

28 Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

29 Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

30 And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

31 Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

32 Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

ແລະມັນຈະມາໃນວັນທີ່ເລືອດຂອງວິສຸທິຊນຈະຮ້ອງທຸລຸພຣະເຈົ້າ, ເພາະການມ້ວສຸມລັບແລະງານແຫ່ງຄວາມມິດ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມາໃນວັນທີ່ເດຊານຸກາພຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກປຸກເສຍ, ແລະສາສນາຈິກຕ່າງໆ ເສື່ອມຄວາມສັກສິດສີຫຼີ້ແລະທະນາງຕົນດ້ວຍຄວາມຄິດໃຈພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ້ໃນວັນທີ່ຜູ້ນຳຂອງສາສນາຈິກແລະຜູ້ສອນຈະລຸກຂຶ້ນໃນຄວາມຈອງທອງຂອງໃຈພວກເຂົາ, ແມ້ເຖິງຄວາມຣິຊຍາຄົນທີ່ເປັນຂອງສາສນາຈິກພວກເຂົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມາໃນວັນທີ່ຈະໄດ້ຍິນເລື່ອງໄຟ, ແລະພາຍຸຝຸນຟ້າຕະນອງ, ແລະຫມອກຄວັນໃນຕ່າງແດນ;

ແລະຈະໄດ້ຍິນເລື່ອງສົງຄາມ, ຂ່າວສື່ເລື່ອງສົງຄາມ, ແລະແຜ່ນດິນໄຫວໃນສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ດ້ວຍ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມາໃນວັນທີ່ມີຄວາມສຸກປຸກໃຫຍ່ຮອດທັງພື້ນຖືກພາ; ຈະມີຊາຕກຣາມ, ແລະການໂຈຣກຣາມ, ແລະການພູດເທືອ, ແລະການລອກລວງ, ແລະການຜິດປະເພນີ, ແລະຄວາມນຳຊຶມຊື່ງນຳປາກ; ເມື່ອຈະມີຄົນຫລາຍຄົນຈະກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເຮັດດັ່ງນີ້, ຫຼືຈົ່ງເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ແລະຈະເປັນໄປໄດ້, ເພາະພຣະເຈົ້າຈະທຽບສຳນຸນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແຕ່ວິທີແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ, ເພາະພວກເຂົາຢູ່ໃນຕິດແຫ່ງຄວາມຂຶ້ນແລະໃນພັນທະການແຫ່ງຄວາມຂ້າງສາມານຍ໌.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະມາໃນວັນທີ່ສາສນາຈິກຕ່າງໆ ສ້າງຂຶ້ນຈະກ່າວວ່າ: ຈົ່ງມາຫາຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອ, ແລະໂດຍແລກດ້ວຍເງິນຕາຂອງທ່ານທ່ານຈະໄດ້ຮັບການໄຫວຍາດພາບຂອງທ່ານ.

ແລະ ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ເລືອດຂອງໄພພິບຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະ ການມ້ວສຸມລັບ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມິດ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກປະຕິເສດ, ແລະສາດສະໜາຈິກຕ່າງໆກັບມາເສື່ອມຄວາມສັກສິດ ແລະ ລະເມີພື້ນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ້ໃນວັນທີ່ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈິກ ແລະ ຜູ້ສອນຈະລຸກຂຶ້ນໃນຄວາມທະນົງໃຈຂອງຕົນ, ຈົນເຖິງການອິດສາບັງບຽດຜູ້ຄົນທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈິກຂອງຄົນອື່ນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ຈະໄດ້ຍິນເລື່ອງໄຟ, ແລະ ພະຍຸຝຸນຟ້າຕະນອງ, ແລະ ອາຍຄວັນໃນຕ່າງແດນ;

ແລະ ຈະໄດ້ຍິນເລື່ອງ ສົງຄາມ, ຂ່າວສື່ເລື່ອງສົງຄາມ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວໃນບ່ອນຕ່າງໆນຳອີກ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ຈະມີສິກກະປິກທີ່ສຸດຢູ່ເທິງຜິວແຜ່ນດິນໂລກ; ມັນຈະມີການຄາດຕະກຳ, ແລະ ການປຸ້ນຈີ້, ແລະ ການເວົ້າຕົວະ, ແລະ ການຫລອກລວງ, ແລະ ການໂສເພນີ, ແລະ ການກະທຳທີ່ເປັນທ້າງກຽດຊັງນາງປະການ; ຈະເປັນເວລາທີ່ຈະມີຫລາຍຄົນກ່າວວ່າ ເຮັດແນວນີ້ ຫລື ເຮັດແນວນັ້ນໂລດ, ແລະ ມັນຈະບໍ່ເປັນຫຍັງດອກ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ສົ່ງເສີມການກະທຳເຊັ່ນນີ້ໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແຕ່ວິທີແກ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະວ່າເຂົາຢູ່ໃນ ນ້ຳບີແຫ່ງຄວາມຂຶ້ນ ແລະ ໃນພັນທະການແຫ່ງຄວາມຂ້າງສາມານຍ໌.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ຈະມີສາດສະໜາຈິກຕ່າງໆຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງກ່າວວ່າ: ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍເງິນຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບການອະໄພຈາກພາບຂອງທ່ານ.

33 O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

34 Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

35 Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

36 And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

37 For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

โอ้ท่านผู้เป็นคนชั่วร้ายและมีมิจฉาทิฐิและดื้อรั้น, เหตุใดท่านจึงสร้างศาสนจักรให้ตัวท่านเองเพื่อหาผลประโยชน์เล่า? เหตุใดท่านจึงเปลี่ยนรูปพระวจนะอันบริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อท่านจะได้นำความอับมงคลมาสู่จิตวิญญาณท่านทั้งหลาย? ดูเถิด, ท่านจงฟังพาดการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า; เพราะดูเถิด, เวลาย่อมมาถึงในวันนั้นเมื่อสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล.

ดูเถิด, พระเจ้าทรงแสดงเรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์เกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องเกิดในไม่ช้าแก่ข้าพเจ้า, ในวันนั้นเมื่อสิ่งเหล่านั้นจะออกมาในบรรดาพวกท่าน.

ดูเถิด, ข้าพเจ้าพูดกับท่านราวกับท่านอยู่ต่อหน้า, แต่ท่านไม่ได้อยู่. แต่ดูเถิด, พระเยซูคริสต์ทรงแสดงให้เห็นท่าน, และข้าพเจ้ารู้การกระทำของท่าน.

และข้าพเจ้ารู้ว่าท่านเดินอยู่ในความจองหองของใจท่าน; และไม่มีผู้ใดนอกจากเพียงไม่กี่คนที่ไม่ได้ทะนงตนด้วยความถือดีในใจตน, จนเกิดการสวมเสื้อผ้านที่สวยงามมาก, จนเกิดความริษยา, และการวิวาท, และการมีเจตนาร้าย, และการข่มเหง, และความชั่วช้าสามานย์นานัปการ; และศาสนจักรของท่าน, แท้จริงแล้ว, แม้ศาสนจักรทุกแห่ง, กลับสกปรกเพราะความจองหองของใจท่าน.

เพราะดูเถิด, ท่านรักเงินตรา, และทรัพย์สินของท่าน, และเสื้อผ้าที่สวยงามของท่าน, และการตกแต่งศาสนจักรของท่าน, มากกว่าท่านรักคนยากจนและคนขัดสน, คนป่วยและคนทุกข์ยาก.

โอ้ ท่านผู้เป็นถิ่นชั่ว และ เสยถิน และ แฉกเถียง, ถ้อยแถลงใดที่ท่านจึงสร้างศาสนจักรให้ตนเองเพื่อหาเงินปะโทยด? ถ้อยแถลงใดที่ท่านจึงปรนพระคำอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า เพื่อท่านจะได้นำเอา ถวามอับปะโทยดมา ให้จิตวิญญาณของท่าน? จังเบ๊ງ, ท่านจังเบ๊ງจาละนาການເປີດເຜີຍຂອງພະເຈົ້າ; ເພາະຈິ່ງເບັ້ງ, ເວລາຍ່ອມມາເຖິງໃນມື້ນັ້ນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງສຳເລັດທັງໝົດ.

ຈິ່ງເບັ້ງ, ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງເລື່ອງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງມາໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຈິ່ງເບັ້ງ ເມື່ອເວລາມາເຖິງໃນມື້ນັ້ນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະອອກມາໃນບັນດາພວກທ່ານ.

ຈິ່ງເບັ້ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານຄືກັບວ່າທ່ານຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ວ່າທ່ານບໍ່ໄດ້ຢູ່. ແຕ່ຈິ່ງເບັ້ງ, ພະເຊຊູຄຣິດໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນທ່ານ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກການກະທຳຂອງທ່ານ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທ່ານໄດ້ ເດີນໄປໃນຄວາມທະນົງໃຈຂອງທ່ານ; ແລະ ມີພຽງບໍ່ເທົ່າໃດຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ ຍົກຕົນເອງຂຶ້ນໃນຄວາມທະນົງໃຈຂອງຕົນ ຈົນເຖິງການນຸ່ງ ເສື້ອຜ້າທີ່ສວຍງາມຫລາຍ, ຈົນເຖິງຂຶ້ນມີການອົດສາບັງບຽດ, ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ມີເຈດຕະນາຮ້າຍຕໍ່ກັນ, ແລະ ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ; ແລະ ທັງສາດສະໜາຈັກຂອງທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກໆບ່ອນກັບມາສຶກກະປົກເພາະຄວາມທະນົງໃຈຂອງທ່ານ.

ເພາະຈິ່ງເບັ້ງ, ທ່ານຮັກ ເງິນ, ແລະ ຮັກເຂົ້າຂອງ ຂອງທ່ານ, ແລະ ຮັກເສື້ອຜ້າທີ່ສວຍງາມຫລາຍຂອງທ່ານ, ແລະ ການຕົກແຕ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງທ່ານຫລາຍກວ່າທີ່ທ່ານຮັກຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ.

38 O ye pollutions, ye hypocrites,
ye teachers, who sell yourselves
for that which will canker, why
have ye polluted the holy church
of God? Why are ye ashamed to
take upon you the name of Christ?
Why do ye not think that greater
is the value of an endless happi-
ness than that misery which never
dies—because of the praise of the
world?

ไอ้ท่านคนสกปรก, ท่านคนหน้า
 ชื่อใจคด, ท่านผู้เป็นผู้สอน, ผู้ซึ่ง
 ขายตัวท่านเองเพื่อสิ่งที่จะทำให้
 เน่าเปื่อย, เหตุใดท่านจึงทำให้
 ศาสนจักรอันบริสุทธิ์ของพระผู้
 เป็นเจ้าสกปรก ? เหตุใดท่านจึง
 อับอายที่จะรับพระนามของพระ
 คริสต์ไว้กับท่าน ? เหตุใดท่านจึงไม่
 คิดว่าคุณค่าของความสุขอันหาได้
 สิ้นสุดไม่ใหญ่หลวงกว่าความเศร้า
 หมองซึ่งไม่มีวันตาย—เพราะคำ
 สรรเสริญของโลกหรือ ?

ໂອ້ ທ່ານຄົນສຶກກະປິກ, ທ່ານຄົນໜ້າຊື່
ໃຈຄົດ, ທ່ານຜູ້ສອນ, ຜູ້ຊົ່ງຂາຍຕົວເພື່ອສິ່ງ
ທີ່ຈະເນົ່າເປື້ອຍໄດ້, ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງ
ເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍລິສຸດຂອງ
ພຣະເຈົ້ານັ້ນສຶກກະປິກ? ດ້ວຍເຫດໃດ
ທ່ານຈຶ່ງ ອັບອາຍທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະນາມ
ຂອງພຣະຄຣິດ? ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງບໍ່
ຄິດວ່າຄຸນຄ່າຂອງຄວາມສຸກອັນບໍ່ມີບ່ອນ
ຈົບນັ້ນສຳຄັນກວ່າ ຄວາມທຸກທີ່ລະມານຊຶ່ງ
ບໍ່ເຄີຍຕາຍ—ຍ້ອນວ່າ ຄຳສັນລະເສີນຂອງ
ໂລກບໍ່?

39 Why do ye adorn yourselves
with that which hath no life, and
yet suffer the hungry, and the
needy, and the naked, and the
sick and the afflicted to pass by
you, and notice them not?

เหตุใดท่านจึงตกแต่งตัวท่านเองด้วยสิ่งซึ่งไม่มีชีวิต, และยังยอมให้คนหัวโหมย, และคนขัดสน, และคนเปลือยเปล่า, และคนป่วย และคนทุกข์ยากผ่านท่านไป, และหาเหลือยวแลพวกเขาไม่?

ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງຕົກແຕ່ງຕົວດ້ວຍ
ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ, ແລະ ຍັງຍອມໃຫ້ຄົນ
ຫົວໂຫຍ, ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ແລະ ຄົນເປືອຍ
ເປົ່າ, ແລະ ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄົນທີ່
ເປັນທຸກຜ່ານທ່ານໄປ, ແລະ ບໍ່ຫລຽວແລ
ພວກເຂົາ?

40 Yea, why do ye build up your
secret abominations to get gain,
and cause that widows should
mourn before the Lord, and also
orphans to mourn before the
Lord, and also the blood of their
fathers and their husbands to cry
unto the Lord from the ground,
for vengeance upon your heads?

แท้จริงแล้ว, เหตุใดท่านจึงสร้าง
ความน่าชิงชังลับของท่านเพื่อหา
ผลประโยชน์, และทำให้หญิงหม้าย
โสเภรีต่อพระพักตร์พระเจ้า,
และเด็กกำพร้าโสเภรีต่อพระ
พักตร์พระเจ้าด้วย, และเลือดของ
บิดาพวกเขาและสามีพวกเขาร้อง
ทูลพระเจ้าจากดินด้วย, เพื่อการ
แก้แค้นบนศีรษะท่าน?

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງສ້າງ
ຄວາມໝ້າກຽດຊັງອັນລືລົບຂຶ້ນເພື່ອຫາ
ຜົນປະໂຫຍດ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ແມ່ໝ້າຍຕ້ອງ
ໂສກເສົ້າຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະ ເຮັດໃຫ້ເດັກກຳພ້າຕ້ອງໂສກເສົ້າຕໍ່
ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດ
ໃຫ້ເລືອດນໍ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສາມີຂອງ
ພວກເຂົາຕ້ອງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈາກພື້ນດິນ, ເພື່ອການແກ້ແຄ້ນເທິງຫົວ
ຂອງທ່ານ?

41 Behold, the sword of vengeance
hangeth over you; and the time
soon cometh that he avengeth the
blood of the saints upon you, for
he will not suffer their cries any
longer.

ดูเถิด, ดาบแห่งการแก้แค้น
เงื้อมเงืออยู่เหนือท่าน; และเวลา
จะมาในไม่ช้าที่พระองค์จะทรงแก้
แค้นท่านแทนเลือดของวิสุทธิชน,
เพราะพระองค์จะไม่ทรงทนต่อ
เสียงร่ำไห้ของพวกเขามากต่อไป.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາບແຫ່ງການແກ້ແຄ້ນແຂວນ
ຢູ່ເທິງຫົວທ່ານ; ແລະ ເວລາຈະມາເຖິງໃນ
ບໍ່ຊ້ານີ້ ທີ່ພຣະອົງຈະ ແກ້ແຄ້ນທ່ານແທນ
ເລືອດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າ
ພຣະອົງຈະບໍ່ທົນຕໍ່ການຮ້ອງຂໍຂອງພວກ
ເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

Mormon 9

- 1 And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.
- 2 Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?
- 3 Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?
- 4 Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.
- 5 For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

มอรมอน ๙

และบัดนี้, ข้าพเจ้าพูดเกี่ยวกับคนที่ไม่เชื่อในพระคริสต์ด้วย.

ดูเถิด, ท่านจะเชื่อในวันแห่งการมาเยือนท่านหรือไม่—ดูเถิด, เมื่อพระเจ้าจะเสด็จมา, แท้จริงแล้ว, แม้วินอันสำคัญยิ่งนั้นเมื่อแผ่นดินโลกจะถูกม้วนเข้าดั่งม้วนกระดาษ, และธาตุต่าง ๆ จะละลายด้วยความร้อนแรงกล้า, แท้จริงแล้ว, ในวันอันสำคัญยิ่งนั้นเมื่อท่านจะถูกนำมายืนต่อพระพักตร์พระเมษโปดกของพระเจ้า—เมื่อนั้นท่านจะกล่าวหรือว่าไม่มีพระเจ้าเป็นเจ้า?

เมื่อนั้นท่านจะปฏิเสธพระคริสต์อีกต่อไปหรือ, หรือท่านจะมองดูพระเมษโปดกของพระเจ้าเป็นเจ้าได้? ท่านคิดหรือว่าท่านจะพำนักอยู่กับพระองค์ภายใต้ความสำนึกผิดของท่านได้? ท่านคิดหรือว่าท่านจะเป็นสุขที่จะพำนักอยู่กับพระสัสดิภาวะผู้บริสุทธิ์นั้น, เมื่อจิตวิญญาณท่านถูกรบกวนด้วยความสำนึกผิดว่าท่านเคยทำผิดกฎของพระองค์?

ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าท่านจะเศร้าหมองที่จะพำนักอยู่กับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์และเที่ยงธรรม, ภายใต้ความสำนึกในความแปดเปื้อนของท่านต่อพระพักตร์พระองค์, ยิ่งกว่าท่านจะพำนักอยู่กับจิตวิญญาณที่อับปางลงในนรก.

เพราะดูเถิด, เมื่อท่านจะถูกนำมาให้เห็นความเปลือยเปล่าของท่านต่อพระพักตร์พระเจ้า, และรัศมีภาพของพระเจ้าด้วย, และความบริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์, สิ่งนี้จะก่อให้เกิดเปลวเพลิงของไฟอันไม่รู้ดับกับท่าน.

มัมมอน ๗

และ บัดนี้, ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงกับท่านที่เชื่อในพระคริสต์นำอีก.

จึงเป็น, ท่านจะเชื่อในมีแท่งทองสะเด็ดมาปฐมยามท่านทลืบ—จึงเป็น, เวลาพระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา, แท้จริงแล้ว, แม่นใน วันอันยิ่งใหญ่ในวัน เมื่อแผ่นดินโลกจะถูกม้วนเข้าดั่งม้วนกระดาษ, และ ทอดต่างๆจะ ละลาย ด้วยความร้อนอันแรงกล้า, แท้จริงแล้ว, ในมียิ่งใหญ่ในวัน ท่านจะถูกนำมายืนอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระเมษโปดกของพระเจ้า—เวลานั้นท่านจะกล่าวว่ามีพระเจ้า?

เวลานั้นท่านยังจะปฏิเสธพระคริสต์อีกอยู่หรือไม่ ทลืบ ท่านจะสามารถทลรว่องพระเมษโปดกของพระเจ้าได้หรือไม่? ท่านคิดว่าท่านจะสามารถอยู่กับพระอวยชัยได้ความสำนึกผิดของท่านได้? ท่านคิดว่า ท่านจะมีความสุขที่จะอยู่กับพระอวยชัยผู้บริสุทธิ์นั้นได้ เมื่อจิตวิญญาณของท่านถูกรบกวนด้วยความสำนึกผิดว่า ท่านเคยผิดกฎของพระอวยชัย?

จึงเป็น, ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่าท่านจะทุกข์ทรมานใจที่จะอยู่กับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ และ ท่องทำพ่ายใต้ความสำนึกผิดในความสันทัดของของท่านต่อพระพักตร์ของพระอวยชัย, ยิ่งกว่าท่านจะอยู่กับจิตวิญญาณที่ อับปางในนรก.

เพราะจึงเป็น, เมื่อท่านถูกนำมายืนต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้า, และ ให้เห็นลัทธิสันทัดของพระเมษโปดกนำอีก, และ ให้เห็นความบริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์, มันจะก่อให้เกิดเปลวไฟที่รู้ดับอยู่ในตัวท่าน.

6 O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

7 And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

8 Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

9 For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variableness neither shadow of changing?

10 And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

11 But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

โอ้เมื่อนั้นท่านผู้ไม่เชื่อ, ท่านจงหันมาหาพระเจ้า; จงร้องอย่างสุดกำลังทูลพระบิดาในพระนามของพระเยซู, เพื่อบางทีอาจจะพบว่าท่านไม่มีมลทิน, บริสุทธิ์, งดงาม, และขาว, โดยโลหิตของพระเมษโปดกทำให้สะอาดแล้ว, ในวันสุดท้ายและสำคัญยิ่งนั้น.

และอนึ่งข้าพเจ้าพูดกับท่านผู้ปฏิเสธการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า, และกล่าวว่ามันหมดไปแล้ว, ว่าไม่มีการเปิดเผย, หรือการพยากรณ์, หรือของประทาน, หรือการรักษา, หรือการพูดด้วยภาษาต่างๆ, และการแปลภาษาต่างๆ;

ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, คนที่ปฏิเสธสิ่งเหล่านี้หารู้จักพระกิตติคุณของพระคริสต์ไม่; แท้จริงแล้ว, เขาไม่ได้อ่านพระคัมภีร์; หากอ่าน, เขาก็ไม่เข้าใจมัน.

เพราะเราไม่ได้อ่านหรือว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นเหมือนกันทั้งวันวาน, วันนี้, และตลอดกาล, และในพระองค์ไม่มีความผันแปรทั้งไม่มีแม้เงาแห่งการเปลี่ยนแปลง ?

และบัดนี้, หากท่านจินตนาการในความคิดท่านเองถึงเทพเจ้าผู้ผันแปร, และซึ่งในเทพเจ้านั้นมีเงาแห่งการเปลี่ยนแปลง, เมื่อนั้นท่านก็วาดมโนภาพให้ตัวท่านเองถึงเทพเจ้าซึ่งไม่ใช่พระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะแสดงพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์แก่ท่าน, แม้พระผู้เป็นเจ้าของอับราฮัม, พระผู้เป็นเจ้าของอิสอัค, และพระผู้เป็นเจ้าของยาโคบ; และคือพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันนั้นซึ่งทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, และสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น.

โอ้ แล้วท่าน ผู้บໍ່ເຊື່ອ, ທ່ານຈົ່ງ ຫັນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຈົ່ງທູນຂໍຕໍ່ພຣະບິດາຢ່າງສຸດກຳລັງໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອທ່ານອາດຈະພົບວ່າທ່ານບໍ່ມີມົນທົນ ມີແຕ່ ຄວາມບໍລິສຸດ, ຄວາມງາມ, ແລະ ຄວາມຂາວ, ໂດຍຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງ ພຣະເມສາ ນ້ອຍໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍນັ້ນ.

ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານຜູ້ ປະຕິເສດການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າວ່າມັນໝົດໄປແລ້ວ, ວ່າບໍ່ມີການເປີດເຜີຍ, ຫລື ການທຳນາຍ, ຫລື ຂອງປະທານ, ຫລື ການປິ່ນປົວ, ຫລື ການເວົ້າດ້ວຍພາສາອື່ນ, ແລະ ການແປຄວາມໝາຍຂອງພາສາອື່ນ;

ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ຄົນທີ່ປະຕິເສດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຮູ້ຈັກ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາບໍ່ໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີ; ຖ້າຫາກອ່ານ ເຂົາກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນ.

ເຮົາບໍ່ໄດ້ອ່ານບໍ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນ ເໝືອນກັນເຊັ່ນມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ, ແລະ ໃນພຣະອົງບໍ່ມີຄວາມຜັນແປທັງບໍ່ມີເງົາຂອງຄວາມປ່ຽນແປງເລີຍ?

ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກທ່ານນຶກຄິດໃຫ້ຕົວເອງເຖິງພຣະເຈົ້າທີ່ຜັນແປໄດ້, ແລະ ໃນພຣະເຈົ້ານັ້ນມີເງົາຂອງຄວາມປ່ຽນແປງເວລານັ້ນທ່ານກໍນຶກຄິດໃຫ້ຕົນເອງເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນແກ່ທ່ານ, ເຖິງແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ; ແລະ ຄື ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນທີ່ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.

12 Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

13 And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

14 And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

ดูเถิด, พระองค์ทรงสร้างอาดัม, และการตกของมนุษย์มาโดยอาดัม. และเพราะการตกของมนุษย์พระเยซูคริสต์เสด็จมา, แม้พระบิดาและพระบุตร; และเพราะพระเยซูคริสต์การไถ่มนุษย์จึงเกิดขึ้นได้.

และเพราะการไถ่ของมนุษย์, ซึ่งได้มาโดยพระเยซูคริสต์, พระองค์จึงทรงนำพวกเขากลับไปที่ประทับของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, ด้วยการนี้มนุษย์ทั้งปวงจึงได้รับการไถ่, เพราะการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต, ซึ่งทำให้เกิดการไถ่จากการหลับอันหาได้สิ้นสุดไม่, ซึ่งจากการหลับนี้มนุษย์ทั้งปวงจะถูกปลุกโดยเดชานุภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าเมื่อตรึงจะดัง; และพวกเขาจะออกมา, ทั้งผู้น้อยและผู้หลักผู้ใหญ่, และทั้งหมดจะยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระองค์, โดยได้รับการไถ่และการคลายให้หลุดจากสายรัดนินทรแห่งความตาย, ซึ่งความตายนั้นเป็นความตายทางโลก.

และเมื่อนั้นการพิพากษาของพระผู้บริสุทธิ์จะมาถึงพวกเขา; และเมื่อนั้นจะถึงเวลาที่คนสกปรกจะยังสกปรก; และคนที่ชอบธรรมจะยังชอบธรรม; คนที่เป็นสุขจะยังเป็นสุข; และคนที่ไม่เป็นสุขจะยังไม่เป็นสุข.

จึงเป็น, พระองค์ได้สร้างอาดัม, และเป็นย่อน อาดัม ภาวนาของมณเฑาะว์มีมา. และ เป็นย่อนภาวนาของมณเฑาะว์พระเยซูคริสต์จึงเสด็จมา, ผู้เป็นพระบิดา และ พระบุตร; และ เป็นย่อนพระเยซูคริสต์ ภาวนาของมณเฑาะว์มีมา.

และ เป็นย่อนภาวนาของมณเฑาะว์, ซึ่งมาโดยพระเยซูคริสต์, ถิ่นที่ทวยหาญจึงถูกนำเข้าไปหาที่ประทับของพระเจ้าเป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, ด้วยการนี้มณเฑาะว์ทั้งปวงจึงถูกไถ่, เป็นย่อนภาวนาสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ จึงเร้าให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต, ซึ่งเร้าให้เกิดการไถ่เพื่อให้พ้นจากการนอนหลับอันไม่มีวันสิ้นสุด, ซึ่งเมื่อเวลาสรวงแกว่งขึ้นอำนาจของพระเจ้าจะปลุกมณเฑาะว์ทั้งปวงให้ตื่นจากการนอนหลับ; และ ถิ่นที่ทวยหาญจะออกมา ทั้งผู้น้อย และ ผู้ใหญ่, และ ทวยหาญจะยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระองค์ โดยถูกไถ่ และ หลุดจาก สายรัดแห่งความตายอันมีล้นดอน, ซึ่งความตายนั้นเป็นความตายทางโลก.

และ เวลานั้น ภาวนาพิพากษาของพระผู้บริสุทธิ์จะมาถึงพวกเขา; และ เวลานั้นถิ่นที่ สกปรกจะยังสกปรก; และ ถิ่นที่ชอบธรรมจะยังชอบธรรม; และ ถิ่นที่เป็นสุขจะยังเป็นสุข; และ ถิ่นที่ไม่เป็นสุขจะยังไม่เป็นสุข.

15 And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

16 Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

17 Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

18 And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

19 And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

และบัดนี้, โอท่านทั้งปวงที่วาดมโนภาพให้ตัวท่านเองถึงเทพเจ้าซึ่งทำปาฏิหาริย์ไม่ได้, ข้าพเจ้าจะถามท่าน, สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าพูดมา, เกิดขึ้นแล้วหรือเปล่า? ที่สุดมาถึงหรือยัง? ดูเถิด ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ยังเลย; และพระผู้เป็นเจ้ายังไม่ทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์.

ดูเถิด, สิ่งต่าง ๆ ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำไม่อัศจรรย์ในสายตาเราหรือ? แท้จริงแล้ว, และใครเล่าจะเข้าใจงานอันน่าอัศจรรย์ของพระผู้เป็นเจ้า?

ใครเล่าจะกล่าวว่ามันไม่ใช่ปาฏิหาริย์ว่าโดยพระดำรัสของพระองค์ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกก็ดำรงอยู่; และโดยเดชานุภาพแห่งพระดำรัสของพระองค์มนุษย์สร้างมาจากผงธุลีของแผ่นดินโลก; และโดยเดชานุภาพแห่งพระดำรัสของพระองค์ปาฏิหาริย์กระทำขึ้น?

และใครเล่าจะกล่าวว่าพระเยซูคริสต์ไม่ได้ทรงกระทำปาฏิหาริย์นำพิศวงไว้มากมาย? และมีปาฏิหาริย์นำพิศวงมากมายทำขึ้นโดยมือของอัครสาวก.

และหากมีปาฏิหาริย์ทำขึ้นเมื่อนั้นแล้ว, เหตุใดพระผู้เป็นเจ้าจะทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์และยังเป็นพระสถิตภาวะผู้ไม่เปลี่ยนแปลงเล่า? และดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านพระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลง; หากเป็นเช่นนั้นพระองค์จะทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้า; และพระองค์ไม่ทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้า, และทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์.

และ บัดนี้, โอ ท่านทั้งหลายที่นึกถือใช้ถิ่นเองว่า พระเจ้าจะเร็ด สิ่งมະຫັດສະຈັນບໍ່ໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖາມທ່ານວ່າ ສິ່ງທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມານີ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວບໍ່? ເວລາສຸດທ້າຍມາຮອດແລ້ວບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ຍັງບໍ່ທັນມາຮອດເທື່ອ; ແລະ ພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ເຊົາເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນເທື່ອ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກະທຳບໍ່ໄດ້ເປັນໜ້າມະຫັດສະຈັນແກ່ສາຍຕາຂອງພວກເຮົາບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນໃຜທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ວຽກງານອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້?

ຜູ້ໃດຈະເວົ້າວ່າ ມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ຊຶ່ງໂດຍ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ພຳສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ຈຶ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນ; ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງຄຳຂອງພຣະຜູ້ສ້າງ ມະນຸດຈຶ່ງຖືກ ສ້າງຂຶ້ນ ດ້ວຍ ຂີ້ຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງຄຳຂອງພຣະອົງ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ?

ແລະ ຜູ້ໃດຈະເວົ້າວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດບໍ່ໄດ້ເຮັດ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງ? ແລະ ມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນໂດຍມືຂອງອັກຄະສາວົກ.

ແລະ ຖ້າຫາກມີ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນກະທຳຂຶ້ນໃນສະໄໝນັ້ນ, ດ້ວຍເຫດໃດພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຈະເລີກເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ແລະ ຍັງເປັນອົງຜູ້ບໍ່ປ່ຽນແປງຢູ່ໄປເລື້ອຍໆ? ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ພຣະອົງບໍ່ປ່ຽນແປງ; ຖ້າຫາກມີການປ່ຽນແປງພຣະອົງຈະເລີກເປັນພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ເລີກເປັນພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນຢູ່.

20 And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

21 Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

22 For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

23 And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

24 And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

25 And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

และเหตุผลที่พระองค์ทรงยุติ การทำปาฏิหาริย์ในบรรดาลูก หลานมนุษย์เป็นเพราะว่าพวกเขา เสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ, และ ออกจากทางที่ถูกต้อง, และไม่รู้จัก พระผู้เป็นเจ้าซึ่งในพระองค์พวก เขาควรวางใจ.

ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าผู้ใดที่เชื่อในพระคริสต์, โดยไม่สงสัยในสิ่งใดแล้ว, สิ่งใดก็ตามที่เขาจะ ทูลขอพระบิดาในพระนามของพระ คริสต์สิ่งนั้นจะมอบให้เขา; และ สัญญานี้ให้แก่คนทั้งปวง, แม้ถึง สุดแดนแผ่นดินโลก.

เพราะดูเถิด, พระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ตรัส ดั่งนี้กับสานุศิษย์ของพระองค์ผู้จะ คงอยู่ต่อไป, แท้จริงแล้ว, และกับ สานุศิษย์ทั้งหมดของพระองค์ด้วย, อันเป็นที่ได้ยินแก่ฝูงชนว่า : เจ้าจง ออกไปทั่วโลก, และสั่งสอนพระ กิตติคุณแก่ชาวโลกทั้งปวง;

และคนที่เชื่อและรับบัพติศมาจะ ได้รับการช่วยให้รอด, แต่คนที่ไม่ เชื่อจะอัปมงคล;

และเครื่องหมายเหล่านี้จะมีอยู่ กับพวกเขาที่เชื่อ—ในนามของเรา พวกเขาจะขับเหล่ามาร; พวกเขา จะพูดด้วยภาษาใหม่; พวกเขาจะ จับงูได้; และหากพวกเขาดื่มสิ่งที่ เป็นพิษมันจะไม่ทำอันตรายพวก เขา; พวกเขาจะวางมือบนคนป่วย และคนเหล่านั้นจะหายป่วย;

และผู้ใดก็ตามที่เชื่อในนามของ เรา, โดยไม่สงสัยในสิ่งใด, เราจะ ยืนยันถ้อยคำของเราทั้งหมดแก่ เขา, แม้ถึงสุดแดนแผ่นดินโลก.

และ เหตุการณ์ที่พระองค์ทรงยุติ สิ่ง มหัศจรรย์ในบรรดาลูกหลานมนุษย์ เป็นเพราะว่าพวกเขาเสื่อมโทรมอยู่ใน ความไม่เชื่อ, และ ออกจากทางที่ถูก ต้อง, และ ไม่รู้จักพระเจ้าผู้ซึ่งพวกเขา ควรวางใจ.

จงดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระคริสต์, โดยไม่ สงสัยสิ่งใดแล้ว, สิ่งใดก็ตามที่เขาจะ ทูลขอพระบิดาในพระนามของพระคริสต์ เขาจะได้รับสิ่งนั้น; และ คำสัญญามีกับ คนทั้งปวง, แม้ถึงที่สุดแดนแผ่นดิน โลก.

เพราะฉะนั้น, พระเยซูคริสต์พระบุตร ของพระเจ้าได้กล่าวดั่งนี้กับสานุศิษย์ ของพระองค์ผู้ที่จะอยู่ต่อไป, แท้จริง แล้ว, และ กับสานุศิษย์ทั้งหมดของ พระองค์ ซึ่งผู้ฟังได้ยินว่า: ท่านจง ออกไปทั่วโลก, และ จงสั่งสอนพระ กิตติคุณให้แก่คนทั้งปวง;

และ คนที่เชื่อ และ รับบัพติศมา จะ ได้รับช่วยให้รอด, แต่คนที่ไม่เชื่อ จะ อัปมงคล;

และ เครื่องหมายเหล่านี้จะมีอยู่ กับพวกเขาที่เชื่อ—ในนามของเรา เรา จะขับไล่เหล่ามาร; เรา จะพูดด้วยภาษาใหม่; เรา จะจับงูได้; และ หากเราดื่มสิ่งที่ เป็นพิษมันจะไม่ทำอันตรายเรา; เรา จะวางมือบนคนป่วย และ คนเหล่านั้นจะหายป่วย;

และผู้ใดก็ตามที่เชื่อในนามของ เรา, โดยไม่สงสัยสิ่งใดแล้ว, เรา จะ ยืนยันถ้อยคำของเราทั้งหมดแก่ เขา, แม้ถึงที่สุดแดนแผ่นดินโลก.

26 And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

27 O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

28 Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

29 See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

และบัดนี้, ดูเถิด, ใครเล่าจะยืนหยัดต่อต้านงานของพระเจ้าได้? ใครเล่าจะปฏิเสธพระดำรัสของพระองค์ได้? ใครเล่าจะลุกขึ้นต่อต้านพลังฤทธิ์อันภาพของพระเจ้าได้? ใครเล่าจะดูหมิ่นงานของพระเจ้าได้? ใครเล่าจะดูหมิ่นลูก ๆ ของพระคริสต์? ดูเถิด, ท่านทั้งหลายซึ่งเป็นผู้ดูหมิ่นงานของพระเจ้า, เพราะท่านจะพิศวงและพินาศ.

โอ้ดังนั้นแล้วอย่าดูหมิ่น, และอย่าประหลาดใจ, แต่จงสดับฟังพระวาจาของพระเจ้า, และทูลขอพระบิดาในพระนามของพระเยซูเพื่อสิ่งใดก็ตามที่ท่านขัดสน. อย่าสงสัย, แต่จงเชื่อ, และเริ่มต้นดังในสมัยโบราณ, และมาหาพระเจ้าด้วยสุดใจท่าน, และทำให้ความรอดเกิดขึ้นสำหรับตัวท่านเองด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่นต่อพระพักตร์พระองค์.

จงมีปัญญาในวันเวลาแห่งการทดลองของท่าน; จงปลดเปลื้องตนจากความไม่สะอาดทั้งหลายทั้งปวง; อย่าขอ, เพื่อท่านจะได้บริโภคสำหรับตัณหาของของท่าน, แต่จงขอด้วยความมั่นคงอันไม่หวั่นไหว, เพื่อท่านจะไม่พ่ายแพ้ต่อการล่อลวง, แต่เพื่อท่านจะรับใช้พระผู้เป็นเจ้าองค์จริงและทรงพระชนม์.

จงดูว่าท่านไม่ได้รับบัพติศมาโดยไม่มีค่าควร; จงดูว่าท่านจะไม่รับส่วนศีลระลึกของพระคริสต์โดยไม่มีค่าควร; แต่จงดูว่าท่านทำสิ่งทั้งปวงด้วยความมีค่าควร, และทำในพระนามของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์; และหากท่านทำดังนี้, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ท่านจะไม่มีทางถูกขับออกไปเลย.

และ บัดนี้, จົ່ງເບິ່ງຜູ້ໃດຈະສາມາດຢືນຕໍ່ຕ້ານວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້? ຜູ້ໃດຈະສາມາດປະຕິເສດຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້? ຜູ້ໃດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານອຳນາດທີ່ຊົງລົດຍັງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ຜູ້ໃດຈະພົ້ນປະໝາດວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ຜູ້ໃດຈະພົ້ນລູກງຂອງພຣະຄຣິດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ພົ້ນປະໝາດວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານນັ້ນແທລະຈະແປກໃຈ ແລະ ຈະຕາຍ.

ໂອ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ຈົ່ງຢ່າໄດ້ພົ້ນປະໝາດເລີຍ, ແລະ ຢ່າໄດ້ແປກໃຈເລີຍ, ແຕ່ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ທູນຂໍພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຕ້ອງການ, ຢ່າສົງໄສເລີຍ, ແຕ່ຈົ່ງເຊື່ອ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຄືກັນກັບໃນຄາວກ່ອນ, ແລະ ມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດ ໃຈ, ແລະ ເຮັດວຽກງານຂອງຄວາມລອດໃຫ້ຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຕົວສັ່ນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງ ສະຫລາດໃນວັນເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງທ່ານ; ຈົ່ງເອົາຕົວອອກໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດທັງໝົດ; ຢ່າໄດ້ຂໍເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອ ຄວາມໄດ້ຂອງທ່ານ, ແຕ່ໃຫ້ຂໍດ້ວຍຄວາມພົ້ນຄົງອັນບໍ່ຫວັ່ນຫວາ, ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຍອມຕໍ່ການລ້ວງ, ແຕ່ວ່າເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າອົງທີ່ທ່ານແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາ ໂດຍ ບໍ່ມີຄ່າຄວນ; ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະບໍ່ຮັບສ່ວນສິນລະລຶກຂອງພຣະຄຣິດໂດຍ ບໍ່ມີຄ່າຄວນ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມ ມີຄ່າຄວນ, ແລະ ເຮັດໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານເຮັດເຊັ່ນນີ້ ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ແລ້ວທ່ານຈະບໍ່ມີທາງທີ່ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປເລີຍ.

30 Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

31 Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

32 And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

33 And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

34 But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

35 And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

ดูเถิด, ข้าพเจ้าพูดกับท่านราวกับข้าพเจ้าพูดจากบรรดาคนตาย; เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าท่านจะมีถ้อยคำของข้าพเจ้าอยู่กับท่าน.

อย่ากล่าวโทษข้าพเจ้าเพราะความบกพร่องของข้าพเจ้า, หรือทั้งบิดาข้าพเจ้า, เพราะความบกพร่องของท่าน, ทั้งกล่าวโทษคนที่เขียนไว้ก่อนท่าน; แต่แทนที่จะทำเช่นนั้นจงน้อมขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าที่พระองค์ทรงแสดงให้ ความบกพร่องของเราประจักษ์แก่ท่าน, เพื่อท่านจะเรียนรู้ให้มีปัญญา กว่าที่เราจะมีมา.

และบัดนี้, ดูเถิด, เราเขียนบันทึกนี้ตามความรู้ของเรา, ด้วยอักขระซึ่งเรียกกันในบรรดาเราว่าภาษาอียิปต์ปฏิรูป, โดยสืบทอดกันมา และเราเปลี่ยนแปลงตามวิธีพูดของเรา.

และหากแผ่นจารึกของเราใหญ่พอเราจะได้เขียนไว้ในภาษาฮีบรู; แต่เราก็เปลี่ยนแปลงภาษาฮีบรูด้วย; และหากเราได้เขียนไว้ในภาษาฮีบรู, ดูเถิด, ท่านจะไม่พบความบกพร่องในบันทึกของเรา.

แต่พระเจ้าทรงรู้เรื่องที่เรายืนยัน, และทรงรู้ด้วยว่าไม่มีผู้อื่นใดรู้ภาษาของเรา; และเนื่องจากไม่มีผู้อื่นใดรู้ภาษาของเรา, ฉะนั้นพระองค์จึงทรงเตรียมทางเพื่อการแปลความหมายนั้น.

และเรื่องเหล่านี้มีเขียนไว้เพื่อเราจะขจัดเลือดพี่น้องของเรา, ซึ่งเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อออกจากอาภรณ์ของเรา.

จงเป่ย์, ข้าพเจ้าเอื้อมมือกับท่านถึงกับข้าพเจ้า เอื้อมจากคนตาย; เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า ท่านจะได้ยินถ้อยคำของข้าพเจ้า.

อย่าได้กล่าวโทษข้าพเจ้าด้วย ความขาดตกบกพร่องของข้าพเจ้า, ทั้งบิดาของข้าพเจ้าเพราะความขาดตกบกพร่องของท่าน, ทั้งถึงบิดาผู้ก่อนเป็นเลย; แต่ทางที่ดีจึงถวายความขอบพระคุณแด่พระเจ้าที่พระองค์ได้แสดงความขาดตกบกพร่องของพวกเราใช้ประจักษ์แก่ท่าน, เพื่อว่าท่านจะได้เรียนรู้ให้รอบคอบดีกว่าที่พวกเราเป็นมา.

และ บัดนี้, จงเป่ย์พวกเราได้เรียนรู้บันทึกนี้ตามความรู้อาจหาญของพวกเรา, ด้วยอักขระและชื่ออื่นกันในบันทึกพวกเราว่า พาสาเอียบที่ ปับปุงใหม่, โดยได้ถูกมอบต่อท่านมา และปรับปรุงไปตามวิถีของพวกเรา.

และ ถ้าหากแผ่นจารึกของพวกเราใหญ่พอ, พวกเราอาจจะเรียนรู้เป็นพาสาเอียบ; แต่พวกเราไม่ได้ปรับปรุงพาสาเอียบนี้อีก; และ ถ้าหากพวกเราเรียนรู้เป็นพาสาเอียบได้, จงเป่ย์, ท่านจะพบความขาดตกบกพร่องในบันทึกของพวกเราเลย.

แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้รู้จักรั้วสิ่งที่พวกเราเรียนรู้ไว้, และรู้ดีกว่า ไม่มีบุกรกอื่นใดรู้พาสาของพวกเรา; และ ด้วยเหตุว่าไม่มีบุกรกใดรู้พาสาของพวกเรา, ฉะนั้น พระองค์จึงจะทรงทางเพื่อการแปลความหมายนั้น.

และ เลื่องเหล่านี้มีเขียนไว้เพื่อพวกเราจะได้กำจัดเลือดของพี่น้องผู้เสื่อมอยู่ใน ความบ่เชื่อจากอาภรณ์ของพวกเรา.

36 And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

37 And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

และดูเถิด, สิ่งเหล่านี้ซึ่งเรา
ปรารถนาเกี่ยวกับพี่น้องของเรา,
แท้จริงแล้ว, แม้การกลับคืนของ
พวกเขามาสู่ความรู้เรื่องพระ
คริสต์, เป็นไปตามคำสวดอ้อนวอน
ของวิสุทธิชนทั้งปวงซึ่งพำนักอยู่ใน
แผ่นดิน.

และขอพระเจ้าพระเยซูคริสต์
ทรงยินยอมให้คำสวดอ้อนวอนของ
พวกเขาได้รับคำตอบตามศรัทธา
ของพวกเขา; และขอให้พระผู้เป็น
เจ้าพระบิดาทรงระลึกถึงพันธ
สัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำกับ
เชื้อสายแห่งอิสราเอล; และขอให้
พระองค์ประทานพรพวกเขาตลอด
กาล, โดยผ่านศรัทธาในพระนาม
พระเยซูคริสต์. เอเมน.

และ จົງເບິ່ງ, ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
ປາດຖະໜາໃຫ້ກັບພື້ນຖານຂອງພວກເຮົາ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນການກັບຄືນມາສູ່ຄວາມ
ຮູ້ເລື່ອງພຣະຄຣິດ, ອັນເປັນໄປຕາມຄໍາ
ອະທິຖານຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ທັງໝົດຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

และ ขໍอົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຈົ່ງ
ຍິນຍອມໃຫ້ຄໍາອະທິຖານຂອງພວກເຂົາໄດ້
ຮັບຄໍາຕອບຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ;
ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາຈົ່ງ
ນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດ
ໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ແລະ ຂໍໃຫ້
ພຣະອົງຈົ່ງປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ
ຕະຫລອດການ, ໂດຍທາງສັດທາໃນພຣະ
ນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ອາແມນ.

The Book of Ether

The record of the Jaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limhi in the days of King Mosiah.

Ether 1

- 1 And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.
- 2 And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.
- 3 And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—
- 4 Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.
- 5 But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.

หนังสือของอีเธอร์

บันทึกของชาวเยเร็ด, ที่ได้จากแผ่นจารึกยี่สิบสี่แผ่นซึ่งผู้คนของลิมีไฮพบในวันเวลาของกษัตริย์โมไซยาห์.

อีเธอร์ ๑

และบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, เริ่มให้เรื่องราวของผู้อยู่อาศัยเหล่านั้นในสมัยโบราณซึ่งถูกทำลายโดยพระหัตถ์ของพระเจ้าบนพื้นดินของประเทศทางเหนือนี้.

และข้าพเจ้าได้เรื่องราวของข้าพเจ้าจากแผ่นจารึกยี่สิบสี่แผ่นซึ่งผู้คนของลิมีไฮพบ, ซึ่งเรียกว่าหนังสือของอีเธอร์.

และเพราะข้าพเจ้าคิดว่าตอนแรกของบันทึกนี้, ซึ่งพูดเกี่ยวกับการสร้างโลก, และเกี่ยวกับอาดัมด้วย, และเรื่องราวนับแต่เวลานั้นแม้จนถึงหอสูงอันยิ่งใหญ่, และสิ่งใดก็ตามซึ่งเกิดขึ้นในบรรดาลูกหลานมนุษย์จนถึงเวลานั้น, มีอยู่ในบรรดาชาวยิว—

ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เขียนเรื่องเหล่านั้นที่เกิดขึ้นนับแต่วันเวลาของอาดัมจนถึงเวลานั้น; แต่มันมีอยู่บนแผ่นจารึก; และผู้ใดที่พบมัน, ผู้นั้นจะมีพลังความสามารถเพื่อเขาจะมีเรื่องราวอันครบถ้วน.

แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าไม่ได้ให้เรื่องราวโดยครบถ้วน, แต่ข้าพเจ้าให้ไว้เพียงส่วนหนึ่งของเรื่องราว, นับจากหอสูงลงมาจากนครทั้งคนเหล่านั้นถูกทำลาย.

ໜັງສືອີເທີ

ບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຣັດທີ່ໄດ້ມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກຊາວສີ່ແຜ່ນ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງລິມໄສໄດ້ພົບເຫັນໃນວັນເວລາຂອງກະສັດໂມໄຊຢາ.

ອີເທີ ໑

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມຣໂນນີ ໃຫ້ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນສະໄໝກ່ອນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວໃນຜົນແຜ່ນດິນທາງເໜືອນີ້ ໂດຍ ພະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກແຜ່ນຈາລຶກ ຊາວສີ່ແຜ່ນ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງລິມໄສໄດ້ພົບເຫັນ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າໜັງສືອີເທີ.

ແລະ ຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດໄວ້ແລ້ວວ່າ, ໃນພາກທຳອິດຂອງບັນທຶກນີ້ ມີຢູ່ແລ້ວໃນບັນດາຊາວຍິວ ຊຶ່ງເວົ້າກ່ຽວກັບການສ້າງໂລກ ແລະ ກ່ຽວກັບອາດາມນຳອີກ ແລະ ເລື່ອງລາວນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາຂອງອາດາມຈົນມາຮອດເວລາຂອງ ທໍຄອຍສູງໄຫຍ່ນັ້ນ, ແລະ ເລື່ອງອັນໃດກໍຕາມຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດຈົນຮອດເວລານັ້ນ—

ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນເລື່ອງເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ ເວລາຂອງອາດາມຈົນມາຮອດເວລານັ້ນ; ເພາະມັນມີຢູ່ແລ້ວໃນແຜ່ນຈາລຶກ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພົບບໍ່ແຜ່ນຈາລຶກ, ຜູ້ນັ້ນຈະມີອຳນາດເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ເລື່ອງລາວໂດຍຄົບຖ້ວນ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເລື່ອງລາວໂດຍຄົບຖ້ວນ, ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄວ້ພຽງສ່ວນໜຶ່ງຂອງເລື່ອງລາວນັບຕັ້ງແຕ່ທໍຄອຍຈົນກະທັ້ງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຖືກທຳລາຍໝົດ.

6	And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.	และข้าพเจ้าให้เรื่องราวไว้ตามนี้. คนที่เขียนเรื่องนี้คืออีเธอร์, และท่านเป็นผู้สืบตระกูลของโคริแอนเทอร์.	และ ข้าพเจ้าให้เรื่องราวไว้ตามนี้. ผู้ที่ຂຽນບັນທຶກນີ້ມີຊື່ວ່າ ອີເທີ, ແລະ ລາວ ເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງໂຄຣືອານທໍ.
7	Coriantor was the son of Moron.	โคริแอนเทอร์เป็นบุตรของโมรอน.	ໂຄຣືອານທໍເປັນລູກຊາຍຂອງໂມຣັນ.
8	And Moron was the son of Ethem.	และโมรอนเป็นบุตรของอีเอthem.	และ ໂມຣັນເປັນລູກຊາຍຂອງອີເທັມ.
9	And Ethem was the son of Ahah.	และอีเอthemเป็นบุตรของเอฮาห์.	และ ອີເທັມເປັນລູກຊາຍຂອງເອຫາ.
10	And Ahah was the son of Seth.	และเอฮาห์เป็นบุตรของເສຣ.	และ ເອຫາເປັນລູກຊາຍຂອງເຊດ.
11	And Seth was the son of Shiblōn.	และເສຣเป็นบุตรของชิบลັນ.	และ ເຊດເປັນລູກຊາຍຂອງຊິບລັນ.
12	And Shiblōn was the son of Com.	และชิบลັນเป็นบุตรของคอม.	และ ຊິບລັນເປັນລູກຊາຍຂອງຄອມ.
13	And Com was the son of Coriantum.	และคอมเป็นบุตรของโคริแอนทัມ.	และ ຄອມເປັນລູກຊາຍຂອງໂຄຣືອານທໍາ.
14	And Coriantum was the son of Amnigaddah.	และโคริแอนทัມเป็นบุตรของแอมนิแกดดาห์.	และ ໂຄຣືອານທໍາເປັນລູກຊາຍຂອງອາມນີແກດາ.
15	And Amnigaddah was the son of Aaron.	และแอมนิแกดดาห์เป็นบุตรของແອຣັນ.	และ ອາມນີແກດາເປັນລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ.
16	And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.	และແອຣັນเป็นผู้สืบตระกูลของເອັຮ, ผู้เป็นบุตรของฮີอาຣັມ.	และ ອາໂຣນເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງເຫັດ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີອາທໍາ.
17	And Hearthom was the son of Lib.	และฮີอาຣັມเป็นบุตรของลิบ.	และ ຮີອາທໍາເປັນລູກຊາຍຂອງລິບ.
18	And Lib was the son of Kish.	และลิบเป็นบุตรของคิช.	และ ລິບເປັນລູກຊາຍຂອງກິເຊ.
19	And Kish was the son of Corom.	และคิชเป็นบุตรของโครັມ.	และ ກິເຊເປັນລູກຊາຍຂອງໂຄຣຳ.
20	And Corom was the son of Levi.	และโครັມเป็นบุตรของลີໄວ.	และ ໂຄຣຳເປັນລູກຊາຍຂອງເລວີ.
21	And Levi was the son of Kim.	และลີໄວเป็นบุตรของคิม.	และ ເລວີເປັນລູກຊາຍຂອງຄິມ.
22	And Kim was the son of Morianton.	และคิมเป็นบุตรของໂມຣີແອນທອນ.	และ ຄິມເປັນລູກຊາຍຂອງໂມຣີອານທັນ.
23	And Morianton was a descendant of Riplakish.	และໂມຣີແອນທອນเป็นผู้สืบตระกูลของຣີຟເລຄິຊ.	และ ໂມຣີອານທັນເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງຣີບລາຄິດ.
24	And Riplakish was the son of Shez.	และຣີຟເລຄິຊเป็นบุตรของເຊຊ.	และ ຣີບລາຄິດເປັນລູກຊາຍຂອງເຊັດ.
25	And Shez was the son of Heth.	และເຊຊเป็นบุตรของເອັຮ.	และ ເຊັດເປັນລູກຊາຍຂອງເຫັດ.
26	And Heth was the son of Com.	และເອັຮเป็นบุตรของคอม.	และ ເຫັດເປັນລູກຊາຍຂອງຄອມ.

27	And Com was the son of Coriantum.	และคอมเป็นบุตรของโคริแอนทัม.	และ คอมเป็นลูกชายของโຄริอานทัม.
28	And Coriantum was the son of Emer.	และโคริแอนทัมเป็นบุตรของอีเมอร์.	และ โຄริอานทัมเป็นลูกชายของอีเมີ.
29	And Emer was the son of Omer.	และอีเมอร์เป็นบุตรของโอเมอร์.	และ อີเมີเป็นลูกชายของโอเม.
30	And Omer was the son of Shule.	และโอเมอร์เป็นบุตรของซูล.	และ โอเมเป็นลูกชายของຊູນ.
31	And Shule was the son of Kib.	และซูลเป็นบุตรของคิบ.	และ ຊູນเป็นลูกชายของຄີບ.
32	And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;	และคิบเป็นบุตรของโอไรฮาห์, ผู้เป็นบุตรของເຈເຣັດ;	และ คີບเป็นลูกชายของໂອໂຣໂຮ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຢາເຣັດ;
33	Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.	ເຈເຣັດຊຶ່ງອອກມາກັບພີ່ຂ້າຍທ່ານ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກທ່ານ, ກັບ ຄົນອື່ນ ໆ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ຈາກ ທອດສູງນັ້ນ, ໃນເວລາທີ່ ພຣະເຈົ້າທຣຶງຮັກສາພາສາຂອງຜູ້ຄົນ ສັບສົນ, ແລະ ທຣຶງຍືນຍັນໝັ້ນແນ່ນໃນ ພຣະພິໂຣຮຂອງພຣະອົງວ່າພວກເຂົາ ຈະກະຈາຍກະຈາຍໄປທັງພື້ນຟິກພ; ແລະ ຕາມພຣະຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຄົນກໍຈະກະຈາຍກະຈາຍໄປ.	ຢາເຣັດຜູ້ນີ້ແຫລະຄືຜູ້ທີ່ມາຈາກຫໍສູງ ໃຫຍ່ພ້ອມດ້ວຍນ້ອງຊາຍ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງຜູ້ອື່ນ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ໃນວັນເວລາທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງມະນຸດ ສັບສົນກັນ, ແລະ ສາບານໃນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງວ່າ ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍຈະກະຈາຍກະຈາຍໄປຕາມ ຜືນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມະນຸດ ຈຶ່ງກະຈາຍກະຈາຍໄປ.
34	And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.	ແລະ ພີ່ຂ້າຍຂອງເຈເຣັດໂດຍທີ່ເປັນ ຄົນຮ່າງໃຫຍ່ແລະມີພັລັງ, ແລະ ເປັນທີ່ ໂປຣດປຣານມາກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຈເຣັດ, ນ້ອງຂ້າຍທ່ານ, ຈຶ່ງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ : ຈົ່ງຮ້ອງທຸລພຣະເຈົ້າເຄີດ, ເພື່ອພຣະອົງຈະບໍ່ທຣຶງຮັກສາພາສາຂອງພວກເຮົາ ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.	ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ໂດຍທີ່ເປັນ ຄົນຮ່າງໃຫຍ່ສູງ ແລະ ມີກຳລັງຫລາຍ, ແລະ ໂດຍທີ່ເປັນຜູ້ໂປດປານທີ່ສຸດຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢາເຣັດ ຜູ້ເປັນອ້າຍຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຈຶ່ງຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖີດ, ເພື່ອພຣະອົງຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງພວກເຮົາສັບສົນຈົນວ່າພວກເຮົາເວົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈກັນ.
35	And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.	ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພີ່ຂ້າຍຂອງເຈເຣັດຮ້ອງທຸລພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະເຈົ້າທຣຶງມີຄວາມສຸກສາຣເຈເຣັດ; ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ທຣຶງຮັກສາພາສາຂອງເຈເຣັດສັບສົນ; ແລະ ເຈເຣັດກັບພີ່ຂ້າຍຂອງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກໃຫ້ສັບສົນ.	ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາສົງສານຕໍ່ຢາເຣັດ; ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງຢາເຣັດສັບສົນ; ແລະ ຢາເຣັດກັບນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍບໍ່ໄດ້ສັບສົນ.

- 36 Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.
- 37 And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.
- 38 And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.
- 39 And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.
- 40 And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:
- ครั้นแล้วเจเร็ดกล่าวแก่พี่ชาย
ท่านว่า : จงร้องทูลพระเจ้าอีกเถิด,
และอาจเป็นได้ว่าพระองค์จะทรง
คลายความกริ้วของพระองค์จาก
พวกเขาซึ่งเป็นเพื่อนของเรา, เพื่อ
พระองค์จะไม่ทรงทำให้ภาษาของ
พวกเขาสับสน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่
ชายของเจเร็ดร้องทูลพระเจ้า, และ
พระเจ้าทรงมีความสงสารเพื่อน ๆ
ของพวกท่านและครอบครัวของ
พวกท่านด้วย, คือพวกเขาไม่ถูก
ทำให้สับสน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เจเร็ดพูดกับพี่ชายอีก, มีความว่า :
ไปทูลถามพระเจ้าเถิดว่าพระองค์
จะทรงขับไล่เราออกจากแผ่นดิน
หรือ, และหากพระองค์จะทรงขับ
ไล่เราออกจากแผ่นดิน, จงร้องทูล
พระองค์ว่าเราจะไปแห่งใด. และ
ใครเล่าจะรู้ว่าพระเจ้าอาจจะทรง
พาเราไปยังแผ่นดินที่เลิศเลอกว่า
แผ่นดินโลกทั้งปวง ? และหากเป็น
เช่นนั้น, ก็ขอให้เราเชื่อสัตย์ต่อ
พระเจ้า, เพื่อเราจะได้รับมันเป็น
มรดกของเรา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่
ชายของเจเร็ดร้องทูลพระเจ้าตาม
ที่พูดไว้โดยปากของเจเร็ด.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
พระเจ้าทรงได้ยินพี่ชายของเจเร็ด,
และทรงมีความสงสารท่าน, และ
ตรัสกับท่านว่า :
- จากนั้น ยาเร็ดได้เข้าพบกับน้องชาย
ของลาวัว: จักร์ร้องทูลต่อพระผู้เป็น
เจ้าอีก, เพื่อบางทีพระผู้เป็นเจ้า
จะพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าไปจากหมู่เพื่อน
ของพวกเรา, เพื่อพระผู้เป็นเจ้าจะไม่
พาสาของพวกเราสับสน.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
น้องชายของยาเร็ดได้ร้องทูลต่อพระผู้
เป็นเจ้า, และ พระผู้เป็นเจ้ามีความเมตตา
ปามิ่หมู่เพื่อนของพวกเรา, พร้อมทั้ง
ถอบถวของพวกเราน้ำอีก, ถิพาสา
ของพวกเราบ่ได้สับสน.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ยาเร็ด
ได้เข้าพบกับน้องชายของลาวัวอีก, มีความ
ว่า: จักร์ไปทูลถามพระผู้เป็นเจ้าว่า
พระผู้เป็นเจ้าจะขับไล่พวกเราออกจาก
แผ่นดินบ่ และ ถ้าหากพระผู้เป็นเจ้า
จะขับไล่พวกเราออกจากแผ่นดินไป จักร์
ร้องทูลต่อพระผู้เป็นเจ้าว่า พวกเรา
จะไปหา บ่อนใด? และ เพื่อบางทีพระผู้
เป็นเจ้าจะได้นำพาพวกเราไปหาแผ่นดิน
ที่ ปะเสียดเล็ดล้ากว่าแผ่นดินอื่นใดใน
โลกนี้? และ ถ้าหากมันเป็นเช่นนั้น
ก็ขอให้พวกเราเชื่อสัตย์ต่อพระผู้เป็นเจ้า
เพื่อ จะได้รับแผ่นดินนั้นมาเป็นมรดก
ของพวกเรา.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
น้องชายของยาเร็ดได้ร้องทูลต่อพระ
ผู้เป็นเจ้าตามที่ได้เข้าไว้ด้วยปากของ
ยาเร็ด.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระผู้
เป็นเจ้าได้ยินน้องชายของยาเร็ด, และ
มีความเมตตาปามิ่ลาวัว, และ ได้กล่าว
กับลาวัวว่า:

41 Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

42 And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

43 And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

ຈົ່ງໄປຮວບຮວມຝູງສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າທັງເຈົ້າ, ທັງເພດຜູ້ແລະເພດເມີຍ, ທຸກຊົນດີ; ແລະເມີດພັນຊີ້ພີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທຸກຊົນດີດ້ວຍ; ແລະຄອບຄົວທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າ; ແລະເຈເຣດນ້ອງຂອງເຈົ້າແລະຄອບຄົວຂອງເຈົ້າດ້ວຍ; ແລະເພື່ອນຂອງເຈົ້າແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ, ແລະເພື່ອນຂອງເຈເຣດແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ.

ແລະເມື່ອເຈົ້າກໍ່ດັ່ງນີ້ແລ້ວເຈົ້າຈະນຳພາພວກເຂົາລຸ່ມໄປໃນຖ່ານທີ່ຢູ່ທາງເໜືອ. ແລະເຈົ້າຈະພົບເຈົ້າທີ່ນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະນຳພາເຈົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນເລີກເລີກກວ່າຝືນແຜ່ນດິນທັງປາງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

ແລະທີ່ນັ້ນເຈົ້າຈະອະນຸຍາດເຈົ້າແລະພະສົມພັນຊີ້ເຈົ້າ, ແລະສຸກຊາດປະຊາຊາດອື່ນໆໃຫຍ່, ຈາກພະສົມພັນຊີ້ເຈົ້າໄວ້ກັບເຈົ້າ, ແລະຈາກພະສົມພັນຊີ້ຂອງນ້ອງເຈົ້າ, ແລະຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຈະໄປກັບເຈົ້າ. ແລະຈະບໍ່ມີປະຊາຊາດໃດໜຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າປະຊາຊາດທີ່ເຈົ້າຈະສຸກຊາດໄວ້ກັບເຈົ້າຈາກພະສົມພັນຊີ້ເຈົ້າ, ທັງພື້ນຖານ. ແລະເຈົ້າຈະກັບມາເຈົ້າດັ່ງນີ້ເພາະເວລາຍາວນານນີ້ເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂໍຕໍ່ເຈົ້າ.

ຈົ່ງໄປເຕົ້າໂຮມຝູງສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າທັງໂຕຜູ້ ແລະ ໂຕເມ່ທຸກຊະນິດ, ແລະເມີດພັນຊີ້ຂອງຝູງທຸກຊະນິດນຳອີກ; ພ້ອມທັງ ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ; ແລະຢາເຣັດອ້າຍຂອງເຈົ້າພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງລາວອີກ; ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງຢາເຣັດພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ເວລາເຈົ້າເຮັດຕາມນີ້ແລ້ວ ເຈົ້າຈົ່ງນຳພາພວກເຂົາລົງໄປຫາຮ່ອມພູທາງເໜືອ. ແລະ ເຈົ້າຈະພົບກັບເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ເຈົ້າຈະ ນຳພາເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນອັນ ປະເສີດເລີດລ້ຽວກວ່າແຜ່ນດິນທັງໝົດໃນໂລກ.

ແລະ ບ່ອນນັ້ນເຈົ້າຈະໃຫ້ພອນແກ່ເຈົ້າແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ສະຖາປະນາປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າຈາກລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກລູກຫລານຂອງອ້າຍຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະໄປພ້ອມກັບເຈົ້າ, ແລະ ຈະບໍ່ມີປະຊາຊາດໃດໆໃນພື້ນແຜ່ນດິນໂລກນີ້ທີ່ຈະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າປະຊາຊາດ ຊຶ່ງເຈົ້າຈະສະຖາປະນາໃຫ້ຕົວເຈົ້າເອງ, ຈາກລູກຫລານຂອງເຈົ້າ. ແລະ ເຈົ້າຈະໃຫ້ເຈົ້າດັ່ງນີ້ຍ້ອນວ່າເຈົ້າໄດ້ຂໍເຈົ້າເປັນເວລາອັນຍາວນານ.

Ether 2

- 1 And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.
- 2 And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.
- 3 And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.
- 4 And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.
- 5 And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

อีเธอร์ ๒

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเจเร็ดกับพี่ชายท่าน, และครอบครัวพวกท่าน, และเพื่อนของเจเร็ดกับพี่ชายท่านและครอบครัวพวกเขา, ลงไปในหุบเขาที่อยู่ทางเหนือ, (และชื่อหุบเขาคือนิมโรด, โดยเรียกตามชื่อของพรานผู้เก่งกล้าสามารถ) พร้อมด้วยฝูงสัตว์เลี้ยงของพวกเขาส่งพวกเขาได้รวบรวมไว้, ทั้งเพศผู้และเพศเมีย, ทุกชนิด.

และพวกเขาวางบ่วงและจับสัตว์ปีกในอากาศด้วย; และพวกเขาเตรียมภาชนะ, ซึ่งในภาชนะนั้นพวกเขาใส่สัตว์น้ำจากผืนน้ำแล้วนำไปกับพวกเขาด้วย.

และพวกเขาเอาเดเซเร็ทไปกับพวกเขาด้วย, ซึ่ง, โดยการแปลความหมาย, คือผึ้ง; และดังนั้นพวกเขาเอาฝูงผึ้งไปกับพวกเขาด้วย, และสิ่งที่มีอยู่บนผืนแผ่นดินนานาชนิด, เมล็ดพันธุ์พืชทุกชนิด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาลงมาในหุบเขานิมโรดแล้วพระเจ้าเสด็จลงมาและทรงสนทนากับพี่ชายของเจเร็ด; และพระองค์ประทับอยู่ในเมฆ, และพี่ชายของเจเร็ดหาเห็นพระองค์ไม่.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงบัญชาพวกเขาให้ออกไปในแดนทุรกันดาร, แท้จริงแล้ว, ไปในสี่ยวนั้นซึ่งยังไม่เคยมีคนไปที่นั้น. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าเสด็จไปเบื้องหน้าพวกเขา, และตรัสกับพวกเขาขณะพระองค์ทรงยืนอยู่ในเมฆ, และทรงชี้ทางที่พวกเขาควรจะไป.

อีเทิ ๔

และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึง ยาเร็ด และ นัองชายของลาวพ้อมทั้งครอบครัวของพวกเขา, พ้อมด้วยหมู่เพื่อนของยาเร็ด และ นัองชายของลาวพ้อมทั้งครอบครัวของพวกเขาเหล่านั้น, ลังไปท่าร่มพู่ขังอยู่ทางเหนือ, (และ ร่มพู่ นั้นมีชื่อว่า นิมโรด, ขังเ็นตามชื่อนายพานที่มีขังอยู่ขัง) พ้อมทั้งฝูงสัตว์ของพวกเขา ขังพวกเขาได้เก็บโรมไว้, ทั้งโตผู้ และ โตแม่ทุกชนิด.

และ พวกเขาได้ทำเรือจับสัตว์ในอากาศ; และ พวกเขาได้เตรียมภาชนะขังในนั้นพวกเขาจะได้เอาปลาจากน้ำไปกับพวกเขา.

และ พวกเขาได้เอาเดเซเร็ทไปนำขังเผ่า โดเผ่า, และ พวกเขาได้เอาผึ้งเผ่าไปนำขังนั้น; และ สิ่งที่มีอยู่ในผืนแผ่นดินนานาชนิด, เมล็ดพันธุ์พืชของฝูงทุกชนิด.

และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึง เวลาพวกเขาถึงมารอดร่มพู่ นิมโรดแล้วพระเจ้าเป็นเจ้าได้เสด็จลงมา และ ท้าวกกับนัองชายของยาเร็ด; และ พระองค์ได้ประทับอยู่ในก้อนเมฆ, และ นัองชายของยาเร็ดจับได้เห็นพระองค์เลย.

และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึง พระเจ้าเป็นเจ้าได้บัญชาพวกเขาให้เข้าไปในถิ่นแห้งแล้งกันดาร, แท้จริงแล้ว, ไปท่าส่วนบ่อนที่มีผู้ใดไปเก็บ. และ เทตทานได้บังเกิดขึ้นถึง พระเจ้าเป็นเจ้าได้เสด็จออกทางขั้วพวกเขา, และ ได้ท้าวกับพวกเขาขณะประทับอยู่ในก้อนเมฆ, และ ขังทางที่พวกเขาควรจะไป.

6 And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

7 And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

8 And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

9 And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาเดินทางอยู่ในแดน ทูรกันดาร, และต่อเรือ, ซึ่งด้วยเรือ เหล่านั้นพวกเขาข้ามผืนน้ำหลาย แห่ง, โดยพระเจ้าทรงชี้ทางด้วย พระหัตถ์ของพระองค์ตลอดเวลา.

และพระเจ้าไม่ทรงยอมให้พวกเขาเทียบฝั่งเลยทะเลออกไปใน แดนทูรกันดาร, แต่พระองค์ทรง ประสงค์ให้พวกเขาเดินทางไปแม้ ถึงแผ่นดินแห่งคำสัญญา, ซึ่งเลิศ เลอกว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง, ซึ่ง พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงปกปักษ์ รักษาไว้ให้ผู้คนที่ชอบธรรม.

และพระองค์ทรงยืนยันหนักแน่นกับพี่ชายของเจเร็ดใน พระพิโรธของพระองค์, ว่าผู้ใดที่ ครอบครองแผ่นดินแห่งคำสัญญา นี้, นับจากเวลานั้นไปและตลอด กาล, จะรับใช้พระองค์, พระผู้เป็น เจ้าองค์จริงและองค์เดียว, มิฉะนั้น พวกเขาจะถูกกำจัดออกไปเมื่อ พระพิโรธสุดขีดของพระองค์มาถึง พวกเขา.

และบัดนี้, เราจะเห็นประกาศิต ของพระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับแผ่นดิน นี้, ว่ามันเป็นแผ่นดินแห่งคำ สัญญา; และประชาชาติใดก็ตามที่ จะครอบครองมันจะรับใช้พระผู้ เป็นเจ้า, มิฉะนั้นพวกเขาจะถูก กำจัดออกไปเมื่อพระพิโรธสุดขีด ของพระองค์จะมาถึงพวกเขา. และ พระพิโรธสุดขีดของพระองค์มาถึง พวกเขาเมื่อพวกเขาสุกงอมอยู่ใน ความชั่วช้าสามานย์.

และ พวกงานได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเขาได้เดินทางเข้าไปในถิ่นแห้งแล้ง ภัยแล้ง, และได้สร้างเรือข้ามน้ำ ด้วยเรือนั้นพวกเขาจะได้ใช้ข้ามแม่น้ำ ทะเลสาบ และ ได้รับการชี้ทาง ะตลอดเวลา โดยพระหัตถ์ของพระผู้ เป็นเจ้า.

และ พระผู้เป็นเจ้าบ่มิยอมให้พวกเขา เฝ้าอยู่ดักในถิ่นแห้งแล้งภัยแล้งกับทะเลไป, แต่พระองค์ทรงให้พวกเขา เฝ้าไปจนถึง แผ่นดินแห่งคำสัญญา ซึ่งประเสริฐเลิศล้ำกว่าแผ่นดินอื่นใด ทั้งสิ้น ซึ่งยิ่งพระผู้เป็นเจ้าได้รักษาไว้ ให้ถึงขอบท่า.

และ พระองค์ได้สาบานกับน้องชาย ของยาเร็ดด้วยพระพิโรธว่า, ผู้ใด ทำตามที่จะเป็นเจ้าของแผ่นดินแห่งคำ สัญหานี้ นับแต่เวลานั้นไปตลอด กาล, ผู้มันจะต้อง รับใช้พระองค์ ผู้เป็น พระเจ้าองค์จริงแท้ และ องค์จริงแท้ นั้น, ถ้าบ่มิเช่นนั้น พวกเขาจะถูกกวาด ออกไปเมื่อความสามัคคีแห่ง พระพิโรธของพระองค์มาถึงพวกเขา.

และ บัดนี้, พวกเขาเห็นได้ชัดถึงพระ คำสั่งของพระเจ้าว่าทรงกับแผ่นดินนี้, ว่าเป็นแผ่นดินแห่งคำสัญญา; และ ชาติใดก็ตามที่เป็นเจ้าของ ชาติมันจะต้อง รับใช้พระเจ้า, ถ้าบ่มิเช่นนั้น พวกเขาจะถูก กวาดออกไปเมื่อความสามัคคีแห่ง พระพิโรธของพระองค์มาถึงพวกเขา. และ ความสามัคคีแห่งพระพิโรธของ พระองค์จะมาหาพวกเขาในเวลาพวกเขา สุกอยู่ในความชั่วร้าย.

10 For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

11 And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

12 Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

13 And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

เพราะเหตุเกิด, นี่เป็นแผ่นดินที่เลิศเลอกว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง; ดังนั้นคนที่ครอบครองมันจะรับใช้พระผู้เป็นเจ้าหรือจะถูกกำจัดออกไป; เพราะเป็นประกาศอันเป็นนิจของพระผู้เป็นเจ้า. และมันจะไม่เป็นไปจนกว่าจะถึงความบริบูรณ์ของความชั่วช้าสามานย์ในบรรดาลูกหลานของแผ่นดิน, ที่พวกเขาจะถูกกำจัดออกไป.

และนี่มาถึงท่าน, โอท่านคนต่างชาติ, เพื่อท่านจะรู้ประกาศของพระผู้เป็นเจ้า—เพื่อท่านจะกลับใจ, และไม่อยู่ในความชั่วช้าสามานย์ของท่านต่อไปจนความบริบูรณ์มาถึง, เพื่อท่านจะไม่นำพระพิโรธสุดขีดของพระผู้เป็นเจ้าลงมาบนท่านดังที่ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินท่านมาแล้วก่อนหน้านี้.

เหตุเกิด, นี่เป็นแผ่นดินที่เลิศเลอ, และประชาชาติใดก็ตามที่ครอบครองมันจะเป็นอิสระจากการเป็นทาส, และจากการเป็นเชลย, และจากประชาชาติอื่นทั้งหมดภายใต้ฟ้าสวรรค์, หากพวกเขาเพียงจะรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของแผ่นดิน, ผู้คือพระเยซูคริสต์, ซึ่งได้รับการแสดงให้ประจักษ์โดยเรื่องที่เราเขียนไว้.

และบัดนี้ข้าพเจ้าเริ่มทำบันทึกของข้าพเจ้าต่อไป; เพราะเหตุเกิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าทรงนำเจเร็ดและพี่น้องของท่านมาแม้ถึงทะเลใหญ่นั้นซึ่งแบ่งแยกผืนแผ่นดินทั้งหลาย. และเมื่อพวกเขาเข้ามาถึงทะเลแล้วจึงตั้งกระโจม; และพวกเขาเรียกชื่อที่นั่นว่าโมริแอนคูเมอร์; และพวกเขาพำนักอยู่ในกระโจม, และพำนักอยู่ในกระโจมบนฝั่งทะเลตลอดเวลาสี่ปี.

เพราะจึงบังเกิด, นี่เป็นแผ่นดินที่ปะเล็ดเล็ดล้ากว่าแผ่นดินอื่นใดทั้งสิ้น; ดังนั้นผู้ที่ป็นเจ้าของจะต้องรับใช้พระเจ้า; ถ้าบ่ดังนั้น จะถูกกวาดออกไป. เพราะว่ามันเป็นพระคำลัดอันเป็นนิจของพระเจ้า. และ มันจะบ่เกิดขึ้นจนกว่าจะรอด ความสมบูรณ์ของความชั่วร้ายในบรรดาลูกหลานของแผ่นดินที่พวกเขาจะถูกรวาทออกไป.

และ มันจะมาหาท่าน, โอ ท่าน คนต่างชาติ, เพื่อท่านจะได้รู้จักพระคำลัดของพระเจ้า—เพื่อท่านจะกลับใจ, และ บ่อยู่ในความชั่วร้ายของท่านต่อไปจนกว่าความสมบูรณ์นั้นมารอด, เพื่อท่านจะบ่ได้นำเอาความสมบูรณ์แห่งพระพิโรธของพระเจ้าลงมาหาท่านถึกับกับผู้อาศัยของแผ่นดินเถี่ยเร็ดมาแล้ว.

จึงบังเกิด, นี่เป็นแผ่นดินที่ปะเล็ดเล็ดล้า, และ ปะลาดลาดใดก็ตามที่จะมาเป็นเจ้าของมัน จะเป็น อิสระละจากรความเป็นทาส, และ จาการเป็นเชลย และ จาการปะลาดลาดอื่นทั้งปวงภายใต้สະຫວັນຊັ້ນຟ້ານີ້, ຖ້າຫາກເຂົາພຽງແຕ່ຈະ ຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ, ຄືພຣະຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ຊົ່ງໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈຸກມາແລ້ວໂດຍເລື່ອງທີ່ພວກເຮົາຂຽນໄວ້.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าเริ่มเร็ดบันทึกของข้าพเจ้าต่อไป; เพราะจึงบังเกิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระผู้เป็นเจ้าได้นำเอาปลาเร็ด และ น້ອງขยาของลาวมาจົນຮອດທະເລໃຫຍ່ແບ່ງແຍກແຜ່ນດິນ. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາມາຮອດທະເລແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າຕົ້ນຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ໂມຣີອານຄູເມີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຜ້າຕົ້ນນັ້ນຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລແຫ່ງນັ້ນເປັນເວລາສີ່ປີ.

14 And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

16 And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปลายปีที่สี่คือพระเจ้าเสด็จมาหาพี่ชายของजेरे็ดอีก, และทรงยืนอยู่ในเมฆและทรงสนทนากับท่าน. และตลอดเวลาสามชั่วโมงพระเจ้าทรงสนทนากับพี่ชายของजेरे็ด, และทรงว่ากล่าวท่านเพราะท่านไม่จดจำที่จะเรียกหาพระนามของพระเจ้า.

และพี่ชายของजेरे็ดกลับใจจากความชั่วที่ท่านทำ, และเรียกหาพระนามของพระเจ้าเพื่อพี่น้องท่านผู้ที่อยู่กับท่าน. และพระเจ้าตรัสกับท่านว่า : เราจะให้อภัยเจ้าและพี่น้องของเจ้าเกี่ยวกับบาปของพวกเขา; แต่เจ้าจะไม่ทำบาปอีกต่อไป, เพราะเจ้าจะจดจำว่าพระวิญญาณของเราจะไม่พากเพียรกับมนุษย์เสมอไป; ดังนั้น, หากเจ้าจะทำบาปจนเจ้าสูกอมเต็มที่เจ้าจะถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า. และเหล่านี้คือความคิดของเราเกี่ยวกับแผ่นดินซึ่งเราจะให้เจ้าเพื่อเป็นมรดกของเจ้า; เพราะมันจะเป็นแผ่นดินที่เลิศเลอเหนือผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง.

และพระเจ้าตรัสว่า : จงไปทำงานและต่อเรือ, ตามแบบที่เจ้าต่อไว้ก่อนหน้านี้. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่ชายของजेरे็ดลงมือทำงาน, และพี่น้องท่านด้วย, และต่อเรือตามแบบที่พวกเขาเคยต่อไว้, ตามคำแนะนำของพระเจ้า. และมันเล็ก, และมันเบาอยู่บนน้ำ, แม้เหมือนกับความปลอดภัยของสัตว์ปีกที่อยู่บนน้ำ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในท้ายปีที่สี่ พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้เสด็จลงมาหาน้องชายของยาเร็ดอีก, และ ปะทับอยู่ในก้อนเมฆ และ ได้ว่ากล่าวลาอ. และ พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้ว่ากล่าวกับน้องชายของยาเร็ดเป็นเวลาสามชั่วโมง, และ ได้สอนลาอ ย้อนว่าลาอได้จำทำจะ เอ็นหาพระนามของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าเลย.

และ น้องชายของยาเร็ดได้ประทับใจจากความชั่วที่ลาอได้เร็ดไปนั้น, และได้เอ็นหาพระนามของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าเพื่อพี่น้องของลาอผู้ที่อยู่มาลาอ. และ พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้บอกลาอว่า: เราจะไม่โทษให้เจ้า และ พี่น้องของเจ้า ทั่วรอบกับบาปของพวกเจ้า; แต่เจ้าอย่าได้เร็ดบาปอีกต่อไป, และ เจ้าจงจำไว้ว่า วิญญาณของเราจะไม่ พะยายมอยู่กับ มະນຸດສະເໝີໄປ; ดังนั้น, ถ้าหากเจ้าเร็ดบาปอีกต่อไป จินສຸກເຕັມທີ່ແລ້ວ, เจ้าจะถูกตัดออกจากที่ประทับของพระเจ้า เป็นผู้เป็นเจ้า. และ มันมีความนิกรถิຂອງເຮົາ ทั่วรอบกับແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ; ເພາະວ່າ ມັນຈະເປັນແຜ່ນດິນທີ່ ປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າ ແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

และ พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้ว่ากล่าว: จงสร้างเรือด้วย, และ สร้างเรือตามแบบที่เจ้าสร้างเรือไว้ก่อนหน้านี้. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ น้องชายของยาเร็ดได้สร้างเรือพร้อมทั้งพี่น้องของลาอ, และ ได้สร้างเรือตามแบบที่พวกเจ้าได้เร็ดมาแล้วตาม คำแนะนำของพระเจ้า เป็นผู้เป็นเจ้า, และ มันน้อย และ เบาอยู่เหนือน้ำเหมือนกับความปลอดภัยของสัตว์ที่อยู่น้ำ.

- 17 And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.
- 18 And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.
- 19 And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.
- 20 And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.
- 21 And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.
- และพวกเขาต่อเรือตามวิธีที่มันจะแน่นหนายิ่ง, จนมันจะเก็บน้ำได้เหมือนกับชาม; และท้องของมันแน่นหนาเหมือนกับชาม; และกราบเรือแน่นหนาเหมือนกับชาม; และท้ายเรือสอบเข้าหากัน; และส่วนบนของมันแน่นหนาเหมือนกับชาม; และความยาวของมันคือความยาวของต้นไม้; และประตูของมัน, เมื่อปิด, แน่นหนาเหมือนกับชาม.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่ชายของเจเร็ดร้องทูลพระเจ้า, มีความว่า : ข้าแต่พระเจ้า, ข้าพระองค์ทำงานซึ่งพระองค์ทรงบัญชาข้าพระองค์เสร็จแล้ว, และข้าพระองค์ทำเรือตามที่พระองค์ทรงแนะนำให้ข้าพระองค์.
- และดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้า, ในเรือไม่มีแสงสว่างเลย; พวกข้าพระองค์จะบังคับเรือไปทางใดเล่า ? และพวกข้าพระองค์จะตายด้วย, เพราะในเรือพวกข้าพระองค์หายใจไม่ออก, นอกจากด้วยอากาศซึ่งอยู่ในนั้น; ฉะนั้นพวกข้าพระองค์จะต้องตาย.
- และพระเจ้าตรัสกับพี่ชายของเจเร็ดว่า : ดูเถิด, เจ้าจงเจาะช่องด้านบนช่องหนึ่ง, และที่ท้องเรือด้วย; และเมื่อเจ้าขาดอากาศจงเปิดช่องนั้นและรับอากาศ. และหากเป็นว่าน้ำไหลเข้ามาหาเจ้า, ดูเถิด, เจ้าจงปิดช่องนั้น, เพื่อเจ้าจะไม่ตายด้วยน้ำท่วม.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่ชายของเจเร็ดทำเช่นนั้น, ตามที่พระเจ้าทรงบัญชา.
- และ เรือเหล่านี้มันถูกสร้างขึ้นตามวิธีอัน แขนงหนาที่สุด, จึงว่ามันสามารถรับน้ำได้ติดกับกับชาม; และ ท้องของมันแขนงหนาติดกับกับชาม; และ ข้างของมันแขนงหนาติดกับกับชาม, และ ท้ายทั้งสองเบื่อง่ายสลวยแหลม; และ ทายาทของมันแขนงหนาติดกับกับชาม; และ ความยาวของมันติดกับกับกับความยาวของต้นไม้; และ ประตูของมัน, เวลาปิดแล้ว, มันแขนงหนาทึบติดกับกับชาม.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงน้องชายของยาเร็ดได้ทูลต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, มีความว่า: โอ พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ข้าพเจ้าได้สร้างเรือซึ่งพระองค์ทรงบัญชาแล้ว, และ ข้าพเจ้าได้สร้างเรือตามที่พระองค์แนะนำให้ข้าพเจ้าสร้างแล้ว.
- และ จึ่งทูลต่อพระเมตต์, โอ พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, มันไม่มีแสงสว่างอยู่ในเรือเลย? และ ข้าพเจ้าจะบังคับเรือไปทางใด? พวกข้าพเจ้าจะตายด้วยเพราะว่าพวกข้าพเจ้าหายใจไม่ออกในเรือ, นอกจากด้วยอากาศที่อยู่ในนั้น; ฉะนั้นพวกข้าพเจ้าจะต้องตาย.
- และ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ทูลกับน้องชายของยาเร็ดว่า: จึ่งเถิด, ให้เจ้าเจาะรูข้างเรือหนึ่ง และ เจาะท้องเรืออีกหนึ่ง. และ เมื่อเจ้าจะต้องทนทุกข์เพราะขาดอากาศ ให้เจ้าเปิดรู และ รับอากาศ. และ ถ้าหากเป็นไปได้ว่าน้ำไหลเข้ามาหาเจ้า, จึ่งเถิด, ให้เจ้าปิดรูเพื่อเจ้าจะไม่ตายด้วยน้ำท่วม.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึงน้องชายของยาเร็ดได้สร้างตามนั้น, ตามที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าบัญชาให้แล้ว.

22 And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

23 And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

24 For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

25 And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

และท่านร้องทูลพระเจ้าอีกมีความว่า : ข้าแต่พระเจ้า, ดูก่อนข้าพระองค์ทำไปแม้ที่พระองค์ทรงบัญชาข้าพระองค์; และข้าพระองค์เตรียมเรือไว้สำหรับผู้คนของข้าพระองค์, และทรงดูเกิดไม่มีแสงสว่างในนั้นเลย. ทรงดูเกิด, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์จะทรงปล่อยให้พวกข้าพระองค์ข้ามน้ำกว้างใหญ่ในความมืดหรือ ?

และพระเจ้าตรัสกับพี่ชายของเจเร็ดว่า : เจ้าอยากให้เราทำอะไรเพื่อเจ้าจะมีแสงสว่างในพาหนะของเจ้า ? เพราะดูเกิด, เจ้าจะมีหน้าต่างไม่ได้, เพราะมันจะถูกซัดแตกเป็นชิ้น ๆ; ทั้งเจ้าจะไม่เอาไฟไปกับเจ้า, เพราะเจ้าจะไม่ไปโดยแสงสว่างของไฟ.

เพราะดูเกิด, เจ้าจะเป็นดังปลาวาฬท่ามกลางทะเล; เพราะคลื่นภูเขาจะซัดมายังเจ้า. กระนั้นก็ตาม, เราจะนำเจ้าขึ้นมาจากอหังการของทะเล; เพราะลมพัดออกจากปากเรา, และเราส่งฝนและน้ำท่วมออกไปด้วย.

และดูเกิด, เราเตรียมเจ้าไว้ต่อสู้สิ่งเหล่านี้; เพราะเจ้าจะข้ามห้วงลึกอันกว้างใหญ่ไม่ได้เว้นแต่เราจะเตรียมเจ้าไว้ต่อสู้คลื่นของทะเล, และลมซึ่งพัดมา, และน้ำท่วมซึ่งจะมา. ฉะนั้นเจ้าอยากให้เราเตรียมอะไรให้เจ้าเพื่อเจ้าจะมีแสงสว่างเมื่อเจ้าถูกกลืนเข้าไปในห้วงลึกของทะเล ?

และ ลาวได้ร้องทูลต่อพระเจ้าเป็นเจ้าอีกมีความว่า: โอ้ พระเจ้าเป็นเจ้า, ข้าพเจ้าไปทอดพระเนตรเกิด, ข้าพเจ้าได้ทำตามທີ່พระองค์ได้บัญชาข้าพเจ้าแล้ว, และ ข้าพเจ้าได้เตรียมพาหนะไว้สำหรับผู้คนของข้าพเจ้าแล้ว, และ จู่ๆทอดพระเนตรเกิด, มันไม่มีแสงสว่างเลยอยู่ในนั้น. จู่ๆทอดพระเนตรเกิด, โอ้ พระเจ้าเป็นเจ้า, พระองค์จะปล่อยให้พวกข้าพเจ้าข้ามน้ำอันกว้างใหญ่โดยความมืดบ่?

และ พระเจ้าเป็นเจ้าได้ท้าวถามน้องชายของยาเร็ดว่า: เจ้าอยากให้เราทำอะไรเพื่อเจ้าจะได้มีแสงสว่างอยู่ในพาหนะของเจ้า? เพราะจู่ๆ, เจ้าไม่สามารถมีป้อมยิงเพราะว่ามันจะแตกออกเป็นปฏว, ทั้งเจ้าไม่สามารถเอาไฟไปกับเจ้า เพราะเจ้าจะบ่ได้ไปด้วยแสงไฟ.

เพราะจู่ๆ, เจ้าจะเป็นเหมือนกับวาฬอยู่ในกลางทะเล; เพราะคลื่นทะเลจะมาทะลุมเจ้า. ถึงแม้ว่า, เจ้าจะขึ้นมาจากความลึกของทะเล; เพราะ ลมที่พัดออกจากปากของเรา, และ เราส่งน้ำท่วมไปน้ำอีก.

และ จู่ๆ, เราเตรียมเจ้าไว้ต่อสู้สิ่งเหล่านี้; เพราะเจ้าจะข้ามความลึกอันกว้างใหญ่ไม่ได้เว้นแต่เราจะเตรียมเจ้าต่อสู้กับคลื่นทะเล และ ลมที่พัดมา และ น้ำท่วมที่จะมาหาเจ้าเสียก่อน. ฉะนั้น เจ้าอยากให้เราเตรียมอะไรให้เจ้า เพื่อเจ้าจะได้มีแสงสว่างเวลาเจ้าถูกลืนเข้าไปในความลึกที่สุดของทะเล?

Ether 3

- 1 And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:
- 2 O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

อีเธอร์ ๓

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่ชายของเจเร็ด, (บัดนี้จำนวนพาหนะซึ่งเตรียมไว้มีอยู่แปดลำ) ออกไปยังภูเขา, ซึ่งเรียกกันว่าภูเขาเซเล็ม, เพราะความสูงยิ่งของมัน, และหลอมก้อนหินเล็กๆ สิบหกก้อนออกจากศิลาก้อนหนึ่ง; และมันขาวและใส, แม้ดั่งแก้วโปร่งแสง; และท่านถือไว้ในมือ, ไปบนยอดเขา, และร้องทูลพระเจ้าอีก, มีความว่า :

ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ตรัสว่าพวกข้าพระองค์จะต้องถูกน้ำท่วมล้อมรอบ. บัดนี้ดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้า, และขอยากรู้ผู้รับใช้ของพระองค์เพราะความอ่อนแอของข้าต่อพระพักตร์พระองค์; เพราะพวกข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์ทรงบริสุทธิและประทับอยู่บนสวรรค์, และพวกข้าพระองค์ไม่มีค่าควรต่อพระพักตร์พระองค์; เพราะการตก นิสัยของพวกข้าพระองค์จึงกลับชั่วตลอดเวลา; กระนั้นก็ตาม, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ประทานพระบัญญัติแก่พวกข้าพระองค์ว่าพวกข้าพระองค์ต้องเรียกหาพระองค์, เพื่อจากพระองค์พวกข้าพระองค์จะได้รับตามความปรารถนาของตน.

อีเทิ ๓

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง น้องชายของยาเร็ด, (บัดนี้พาหนะที่เตรียมไว้มีอยู่แปดลำ) ได้ออกไปหาภูเขา ภูเขาเซเล็ม, ย้อนว่าความสูงที่สุดของมัน, และ ลาวได้หลอมหินให้เป็นก้อนน้อยสิบหกก้อนออกจากรากหินก้อนหนึ่ง, และ มันขาว และ ใสถึงกับกับแก้วที่ส่องดูออกได้, และ ลาวได้ถือมันขึ้นไปเทียจอมพูน และได้ร้องทูลต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, มีความว่า :

โอ พระผู้เป็นเจ้า, พระอົງได้ท้าวว่าพวกข้าบ้วยจะຕ້ອງຖືກນ້ຳຖ້ວມອ້ອມຮອບ. ບັດນີ້ ຈົ່ງທອດພະເນດເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢາພຣະພິໂລດຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງເລີຍ; ຍ້ອນວ່າຄວາມອ່ອນແອຂອງລາວທີ່ມີຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ເພາະວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກວ່າພຣະອົງບໍລິສຸດ ແລະ ປະທັບຢູ່ໃນຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ວ່າພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄ່າຄວນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ຍ້ອນ ການຕົກໂດຍ ທຳມະຊາດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງກັບມາຊົ່ວຢູ່ຕະຫລອດເວລາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ປະທານພຣະບັນຍັດແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຕ້ອງເອີ້ນຫາພຣະອົງ, ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ.

3 Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

4 And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

5 Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

ดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ทรงลงทัณฑ์พวกข้าพระองค์เพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกข้าพระองค์, และทรงขับไล่พวกข้าพระองค์ไป, และชั่วเวลาหลายปีมานี้พวกข้าพระองค์อยู่ในแดนทุรกันดาร; กระนั้นก็ตาม, พระองค์ยังทรงเมตตาพวกข้าพระองค์. ข้าแต่พระเจ้า, โปรดทอดพระเนตรข้าพระองค์ด้วยความสงสาร, และทรงคลายความกริ้วของพระองค์จากผู้คนเหล่านี้ของพระองค์เถิด, และอย่าทรงปล่อยให้พวกเขาออกไปข้ามห้วงลึกอันน้ำคั่งนี้ในความมืด; แต่ทรงโปรดทอดพระเนตรสิ่งเหล่านี้ซึ่งข้าพระองค์หลอมออกจากศิลา.

และข้าพระองค์รู้, ข้าแต่พระเจ้า, ว่าพระองค์ทรงมีเดชานุภาพทั้งปวง, และทรงทำสิ่งใดก็ได้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์เพื่อประโยชน์ของมนุษย์; ฉะนั้นทรงโปรดสัมผัสก้อนหินเหล่านี้, ข้าแต่พระเจ้า, ด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์, และทรงเตรียมมันเพื่อมันจะส่องแสงออกมาในความมืด; และมันจะส่องแสงออกมาสู่พวกข้าพระองค์ในพาหนะซึ่งพวกข้าพระองค์เตรียมไว้, เพื่อพวกข้าพระองค์จะมีแสงสว่างขณะที่จะข้ามทะเล.

ดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ทรงทำการนี้ได้. พวกข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์ทรงมีพระปรีชาสามารถแสดงเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ได้, ซึ่งดูเล็กน้อยในความเข้าใจของมนุษย์.

จึงทอดพระเนตรด้วยฤทธานุภาพ, โอ พระผู้เป็นเจ้า, พระอภัยได้ลือไกลพวกข้าพระองค์, ย้อนว่าความชั่วร้ายของพวกข้าพระองค์, และ ได้ขับไล่พวกข้าพระองค์ไปในชั่วเวลาหลายปีมาแล้ว, พวกข้าพระองค์ได้อยู่ในถิ่นแห้งแล้งกับดาน; เที้ยร้างใดก็ตาม, พระอภัยยัง เมตตาพวกข้าพระองค์อยู่. โอ พระผู้เป็นเจ้า, ขอจงโปรดทอดพระเนตรพวกข้าพระองค์ด้วยความสงสาร, และ ขอโปรดให้พระพิโรธของพระองค์ออกไปจากถิ่นเหล่านี้ของพระอภัยด้วยฤทธานุภาพ, และ อย่าได้ปล่อยให้พวกเขาข้ามความลึกของทะเลด้วยความมืดเลย; แต่ขอจงโปรดทอดพระเนตรสิ่งเหล่านี้ ซึ่งข้าพระองค์ได้หล่อหลอมออกจากหิน.

และ ข้าพระองค์รู้, โอ พระผู้เป็นเจ้า, ว่าพระอภัยมี อำนาจทุกประการ, และ สามารถ เร่งอินใดก็ได้ตามที่พระอภัย ปาตฤชาเพื่อพระบิดาของพระบิดา; โอ พระผู้เป็นเจ้า, สะบัด ขอจงโปรดแตะต้องหินเหล่านี้ด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์, และ ทรงมันไว้เพื่อมันจะส่องแสงออกมาในความมืด, และ มันจะได้ส่องแสงออกมาหาพวกข้าพระองค์อยู่ในพาหนะซึ่งพวกข้าพระองค์ได้เตรียมไว้แล้ว, เพื่อว่าพวกข้าพระองค์จะได้มีแสงสว่างในขณะที่จะข้ามน้ำทะเลไปนั้น.

จึงทอดพระเนตรด้วยฤทธานุภาพ, โอ พระอภัยเจ้าเอ๋ย, พระอภัยเร่งสิ่งนี้ได้. พวกข้าพระองค์รู้ว่า พระอภัยสามารถ สะดุ้งลิดเร่งอินยิ่งได้, ซึ่ง เป็ เป็นเลื่องลือเล็กน้อยในความเข้าใจของพระบิดา.

6 And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

7 And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

8 And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

9 And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

10 And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

11 And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพี่ชายของเจเร็ดกล่าวถ้อยคำเหล่านี้, ดูเถิด, พระเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกมาและทรงสัมผัสก้อนหินเหล่านี้ทีละก้อนด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์. และท่านจึงถูกขจัดไปจากดวงตาพี่ชายของเจเร็ด, และท่านเห็นนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า; และเป็นดั่งนิ้วมือมนุษย์, เหมือนกับเนื้อหนังและโลหิต; และพี่ชายของเจเร็ดล้มลงต่อพระพักตร์พระเจ้า, เพราะท่านถูกจุมโจมด้วยความกลัว.

และพระเจ้าทรงเห็นพี่ชายของเจเร็ดล้มลงสู่พื้นดิน; และพระเจ้าตรัสกับท่านว่า : ลูกขึ้นเถิด, เหตุใดเจ้าจึงล้มเล่า ?

และท่านทูลพระเจ้าวา : ข้าพระองค์เห็นนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า, และข้าพระองค์กลัวเกลือกพระองค์จะทรงลงทัณฑ์ข้าพระองค์; เพราะข้าพระองค์ไม่รู้ว่าพระเจ้าทรงมีพระมังสะและพระโลหิต.

และพระเจ้าตรัสกับท่านว่า : เพราะศรัทธาของเจ้า เจ้าจึงเห็นว่าเราจะรับเอาเนื้อหนังและโลหิต; และไม่เคยมีใครใดมาอยู่ต่อหน้าเราด้วยศรัทธามากเช่นนั้นดังที่เจ้ามี; เพราะหากไม่เป็นเช่นนั้นเจ้าจะเห็นนิ้วมือของเราไม่ได้. เจ้าเห็นมากกว่านี้ไหม ?

และท่านทูลตอบว่า : ไม่เห็น; พระองค์เจ้าข้า, ทรงโปรดแสดงองค์แก่ข้าพระองค์เถิด.

และพระเจ้าตรัสกับท่านว่า : เจ้าเชื่อถ้อยคำที่เราจะพูดหรือไม่ ?

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลา บ็องดาของยาเร็ดกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, จึ่งบัง, พระผู้เป็นเจ้าได้แตะพระหัตถ์ออกมา และ แตะถ้อยคำเหล่านี้เพื่อจะกำนัลด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์. และ ท่านถูกเอื้อมออกไปจากตาของบ็องดาของยาเร็ด, และ ลาวได้เห็นนิ้วพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า; และ มันก็จับกับนิ้วมือของมนุษย์, ที่มีเนื้อหนัง และ กระดูก, และ บ็องดาของยาเร็ดได้ล้มลงอยู่ต่อพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความยำเกรง.

และ พระผู้เป็นเจ้าเห็นว่า บ็องดาของยาเร็ดได้ล้มลงอยู่กับพื้นดิน; และ พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวกับลาวว่า: จึ่งลุกขึ้นเถิด, เป็นชายเจ้าจึ่งล้มลง?

และ ลาวได้ทูลตอบพระผู้เป็นเจ้าว่า: ข้าบ้อยได้เห็นนิ้วพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า, และ ข้าบ้อยยืนยันว่า พระองค์จะลี้ภัยโทษข้าบ้อย; เพราะว่าข้าบ้อยบໍ່รู้จักว่า พระผู้เป็นเจ้ามีเนื้อหนัง และ กระดูก.

และ พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวกับลาวว่า: เป็นยอมนิสัยของเจ้า, เจ้าจึ่งได้เห็นว่าเราจะรับเอา เนื้อหนัง และ กระดูก; และ บໍ່เคยมีผู้ใดเคยที่มาอยู่ต่อหน้าเราด้วยศรัทธาอันใหญ่หลวงถึงกับกับเจ้า; เพราะว่าถ้าหากบໍ່เป็นเช่นนั้น เจ้าจะเห็นนิ้วพระหัตถ์ของเราบໍ່ได้. เจ้าเห็นหลายกว่านี้บໍ່?

และ ลาวได้ทูลตอบว่า: บໍ່; พระองค์เจ้าเอ๋ย, จึ่งโปรดประจักษ์ต่อข้าบ้อยเห็นแก่ท่าน.

และ พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวกับลาวว่า: เจ้าเชื่อถ้อยคำของเราบໍ່?

12 And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

13 And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

14 Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

15 And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

16 Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

และท่านทูลตอบว่า : เชื้อ, พระองค์เจ้าข้า, ข้าพระองค์รู้ว่า พระองค์รับสั่งความจริง, เพราะ พระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งความจริง, และตรัสเท็จไม่ได้.

และเมื่อท่านกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ดูกิจ, พระเจ้าทรงแสดงองค์แก่ท่าน, และตรัสว่า : เพราะเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้เจ้าได้รับการไถ่จากการตก; ฉะนั้นเราจึงนำเจ้ากลับมาในที่อยู่ของเรา; ฉะนั้นเราจึงแสดงตนแก่เจ้า.

ดูกิจ, เราคือผู้ที่ทรงเตรียมไว้ นับแต่การวางรากฐานของโลก เพื่อไถ่ผู้คนของเรา. ดูกิจ, เราคือพระเยซูคริสต์. เราคือพระบิดาและพระบุตร. ในเรามนุษยชาติทั้งปวงจะมีชีวิต, และนั่นเป็นนิรันดร์, แม้คนที่เชื่อในนามของเรา; และพวกเขาจะกลับกลายเป็นบุตรของเรา และธิดาของเรา.

และเราไม่เคยแสดงตนแก่มนุษย์ผู้ซึ่งเราสร้าง, เพราะมนุษย์ไม่เคยเชื่อในเราดังที่เจ้าเชื่อ. เจ้าเห็นไหมว่าเราสร้างเจ้าตามรูปลักษณะของเราเอง ? แท้จริงแล้ว, แม้มนุษย์ทั้งปวงถูกสร้างมาตั้งแต่ต้นตามรูปลักษณะของเราเอง.

ดูกิจ, ร่างนี้, ซึ่งเจ้าเห็นอยู่เดี๋ยวนี้, เป็นร่างวิญญาณของเรา; และเราสร้างมนุษย์ตามร่างวิญญาณของเรา; และแม้ดังที่เราปรากฏแก่เจ้าอย่างไรในวิญญาณ เราจะไม่ปรากฏแก่ผู้คนของเราอย่างนั้นในเนื้อหนัง.

และ ลาวได้ตอบว่า: เชื้อ, พระอົງเจ้าเอຍ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພະອົງກ່າວດ້ວຍຄວາມຈິງ, ເພາະວ່າພະອົງເປັນພະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຈິງ, ແລະ ບໍ່ ສາມາດເວົ້າຕົວະ.

และ เวลาลาวກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ປະກົດຕົວໃຫ້ລາວເຫັນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຍ້ອນວ່າເຈົ້າຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກໂຖ່ອອກຈາກການຕົກແລ້ວ; ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກນຳເອົາກັບມາຫາທີ່ປະທັບຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ ປະກົດຕົວແກ່ເຈົ້າ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ ເພື່ອໂຖ່ຖອນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພະເຢຊູຄຣິດ. ເຮົາຄື ພະບິດາ ແລະ ພະບຸດ. ໂດຍຜ່ານທາງເຮົາມະນຸດຊາດທັງປວງຈະມີ ຊີວິດອັນຕະຫລອດການ, ຕະຫລອດທັງທຸກຄົນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພະນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະກາຍເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງເຮົາ.

ແລະ ເຮົາບໍ່ເຄີຍປະກົດຕົວແກ່ມະນຸດຜູ້ທີ່ເຮົາສ້າງມາກ່ອນເລີຍ, ເພາະວ່າມະນຸດບໍ່ເຄີຍ ເຊື່ອໃນເຮົາຄືກັນກັບເຈົ້າເຊື່ອ. ເຈົ້າເຫັນແລ້ວບໍ່ວ່າ ເຈົ້າໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມ ຮູບລັກສະນະຂອງເຮົາ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມະນຸດທັງໝົດໄດ້ຖືກສ້າງມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຕາມຮູບລັກສະນະຂອງເຮົາເອງ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ຮ່າງກາຍຊຶ່ງເຈົ້າເຫັນຢູ່ດຽວນີ້, ເປັນຮ່າງກາຍທາງ ວິນຍານຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ສ້າງມະນຸດຕາມລັກສະນະຮ່າງກາຍທາງວິນຍານຂອງເຮົາ; ແລະ ຄືກັນກັບທີ່ເຮົາປະກົດແກ່ເຈົ້າໃນທາງວິນຍານສັນໃດ ເຮົາຈະປະກົດແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນທາງເນື້ອໜັງສັນນັ້ນ.

17 And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

18 And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

19 And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

20 Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

21 And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

และบัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้า, โมโรไน, กล่าวแล้วว่าข้าพเจ้าทำบันทึกเรื่องราวอันครบถ้วนของสิ่งเหล่านี้ที่มีเขียนไว้ไม่ได้, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพอใจแล้วว่าข้าพเจ้าจะพระเยซูทรงแสดงองค์แก่ชายผู้นี้ในวิญญูณ, แม้ตามลักษณะและในความเหมือนของร่างเดียวกันนั้นดังที่พระองค์ทรงแสดงองค์แก่ชาวนีไฟ.

และพระองค์ทรงปฏิบัติต่อท่าน แม้ดังที่พระองค์ทรงปฏิบัติต่อชาวนีไฟ; และทั้งหมดนี้, ก็เพื่อชายผู้นี้จะรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า, เพราะงานสำคัญยิ่งหลายประการซึ่งพระเจ้าทรงแสดงแก่ท่าน.

และเพราะความรู้ของชายผู้นี้จึงเกินท่านไม่ให้เห็นภายในม่านไม่ได้; และท่านเห็นนิ้วพระหัตถ์ของพระเยซู, ซึ่ง, เมื่อท่านเห็น, ท่านล้มลงด้วยความกลัว; เพราะท่านรู้ว่าเป็นนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า; และท่านไม่มีศรัทธาต่อไป, เพราะท่านรู้แล้ว, โดยไม่สงสัยเลย.

ดังนั้น, โดยมีความรู้อันสมบูรณ์นี้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า, จึงเกินท่านจากภายในม่านไม่ได้; ฉะนั้นท่านจึงเห็นพระเยซู; และพระองค์ทรงปฏิบัติต่อท่าน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าตรัสกับพี่ชายของเจเร็ดว่า : ดูเถิด, เจ้าจงอย่าให้สิ่งเหล่านี้ซึ่งเจ้าเห็นและได้ยินออกไปสู่โลก, จนกว่าจะถึงเวลาที่เราจะสรรเสริญนามของเราในเนื้อหนัง; ดังนั้น, เจ้าจงเก็บเรื่องเหล่านี้ซึ่งเจ้าเห็นและได้ยิน, และไม่แสดงมันแก่ผู้ใด.

และ บัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้าโมโรไนกล่าวไว้ว่า ข้าพเจ้าบ่ออดบันทึกเรื่องราวของสิ่งเหล่านี้ไว้ได้ยากกับท่าน, สะมัน มันจึงพรวนพ้อสำหรับข้าพเจ้าที่จะกล่าวหา พระเยซูได้ปะกิดแก่ชายผู้นี้ในทางวิญญูณแล้ว, ตามแบบ และ ในรูปร่างลักษณะของร่างกายอันตรงกันกับที่พระองค์ได้เสแถงแก่ชาวนีไฟมาแล้ว.

และ พระองค์ได้ปะกิดบาดสาธสชะนากิดแก่บ็องชายของยาเร็ด ซึ่งกิดกับกับที่พระองค์ได้ปะกิดบาดสาธสชะนากิดแก่ชาวนีไฟ; และ ทั้งชนิดนี้ก็เพื่อเร็ดให้ชายผู้นี้รู้จำว่า พระองค์คือพระเจ้า, ย้อนว่าความรู้อันยิ่งใหญ่มากมายอย่างซึ่งพระองค์เป็นเจ้าได้เสแถงแก่ลาว.

และ เป็นยอนถวามรู้ของชายผู้นี้จึงบ่สามารถกิดกับลาวจากภพท่านพวยใน ม่าน; และ ลาวได้เห็นนิ้วพระหัตถ์ของพระเยซู, ซึ่งเวลาเห็นแล้วลาวกล้มลงด้วยถวามย้านกือ, เพราะลาวรู้ว่ามีบ่นิ้วพระหัตถ์ของพระองค์เป็นเจ้า; และ ลาวบ่มีสัทธาอีกต่อไป, เพราะว่าลาวรู้แล้วโดยบ่มีถวามสงสัยเลย.

ดังนั้น, ย้อนว่าลาวมีถวามรู้อันสมบูนกับกับพระเจ้า, จึง บ่สามารถกิดกับลาวจากภพพวยในม่าน; สะมัน ลาวจึงได้เห็นพระเยซู; และ พระองค์ได้ปะกิดบาดสาธสชะนากิดแก่ลาว.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระผู้เป็นเจ้ากล่าวกับบ็องชายของยาเร็ดว่า: จึงเบ้ง, เจ้าอย่าได้ให้สิ่งเหล่านี้ซึ่งเจ้าได้เห็น และ ได้ยินออกไปหาโลกมนุษย์, จินกว่า เวลาจะมารอดเพื่อเราจะได้แผ่บาละมีนามของเราในเนื้อหนัง; ดังนั้น, เจ้าจงเก็บเรื่องเหล่านี้ซึ่งเจ้าได้เห็น และ ได้ยินทั้งชนิดไว้, และ อย่าได้เปิดเผยมันต่อคนใด.

22 And behold, when ye shall
come unto me, ye shall write them
and shall seal them up, that no
one can interpret them; for ye
shall write them in a language
that they cannot be read.

และดูเถิด, เมื่อเจ้าจะมาหาเรา,
เจ้าจงเขียนและผนึกมันไว้, เพื่อจะ
ไม่มีใครแปลความหมายของมัน
ได้; เพราะเจ้าจะเขียนเป็นภาษาที่
อ่านไม่ได้.

ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ເວລາເຈົ້າຈະມາຫາເຮົາ,
ເຈົ້າຈິ່ງຂຽນມັນ ແລະ ຜະນຶກມັນໄວ້, ເພື່ອ
ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດແປຄວາມໝາຍຂອງມັນໄດ້;
ເພາະເຈົ້າຈະຂຽນມັນເປັນພາສາທີ່ເຂົາອ່ານ
ບໍ່ໄດ້.

23 And behold, these two stones
will I give unto thee, and ye shall
seal them up also with the things
which ye shall write.

และดูเถิด, ศิลาสองก้อนนี้เราจะ
ให้แก่เจ้า, และเจ้าจะผนึกมันไว้กับ
เรื่องที่เจ้าจะเขียนด้วย.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫີນ ສອງກ້ອນນີ້, ເຮົາຈະ
ເອົາໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງຜະນຶກມັນໄວ້ກັບ
ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະຂຽນນັ້ນ.

24 For behold, the language which
ye shall write I have confounded;
wherefore I will cause in my own
due time that these stones shall
magnify to the eyes of men these
things which ye shall write.

เพราะดูเถิด, ภาษาที่เจ้าจะเขียน
เราทำให้สับสนแล้ว; ดังนั้นเราจะ
กระทำในเวลาอันเหมาะสมของเรา
ให้ศิลาเหล่านี้ขยายเรื่องซึ่งเจ้าจะ
เขียนออกสู่สายตาของมนุษย์.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພາສາຊຶ່ງເຈົ້າຈະຂຽນນັ້ນ
ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ; ດັ່ງນັ້ນ
ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະ
ເຮັດໃຫ້ຫົນເຫລົ່ານີ້ຂະຫຍາຍເລື່ອງທີ່ເຈົ້າ
ຈະຂຽນອອກສູ່ສາຍຕາຂອງມະນຸດ.

25 And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

และเมื่อพระเจ้าตรัสถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, พระองค์ทรงแสดงให้เห็นผู้อยู่อาศัยทั้งหมดของแผ่นดินโลกที่ดำรงอยู่มาก่อน, และทั้งหมดที่จะดำรงอยู่ด้วย; และพระองค์ไม่ทรงปิดบังคนเหล่านั้นจากสายตาของท่าน, แม้ถึงสุดแดนแผ่นดินโลก.

ແລະ ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ
ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ສະແດງ
ໃຫ້ນັກຊາຍຂອງຢາເຮັດເຫັນຜູ້ອາໄສ
ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກມາແຕ່ກ່ອນ,
ແລະ ທັງໝົດທີ່ຈະເປັນຢູ່ນຳອີກ; ແລະ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປົກບັງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈາກ
ສາຍຕາຂອງລາວເລີຍຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງ
ແຜ່ນດິນໂລກ.

26 For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

เพราะพระองค์ได้ตรัสกับท่านในกาลก่อน, ว่าหากท่านเชื่อในพระองค์ว่าพระองค์ทรงแสดงทุกสิ่งแก่ท่านได้—พระองค์จะทรงแสดงแก่ท่าน; ฉะนั้นพระเจ้าทรงปิดบังสิ่งใดจากท่านไม่ได้, เพราะท่านรู้ว่าพระเจ้าทรงแสดงทุกสิ่งแก่ท่านได้.

ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລາວໃນ
ເວລາກ່ອນນັ້ນ, ວ່າ ຖ້າຫາກລາວ ເຊື່ອໃນ
ພຣະອົງວ່າ ພຣະອົງສາມາດສະແດງ ທຸກ
ສິ່ງທຸກຢ່າງແກ່ລາວ—ມັນກໍຈະຖືກ
ສະແດງແກ່ລາວ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ປິດບັງສິ່ງໃດຈາກລາວເລີຍ, ເພາະ
ລາວຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດສະແດງ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແກ່ລາວ.

27 And the Lord said unto him:
Write these things and seal them
up; and I will show them in mine
own due time unto the children of
men.

และพระเจ้าตรัสกับท่านว่า : จงเขียนเรื่องเหล่านี้และผนึกมันไว้; และเราจะแสดงมันในเวลาอันเหมาะสมของเราแก่ลูกหลานมนุษย์.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກລາວວ່າ: ຈົ່ງ
ຂຽນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ຜະນຶກມັນໄວ້;
ແລະ ເຮົາຈະສະແດງມັນແກ່ລູກຫລານ
ມະນຸດ ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາ.

28 And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

 และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าทรงบัญชาท่านว่าท่านจะต้องผนึกศิลาสองก้อนที่ท่านได้รับไว้, และไม่แสดงมัน, จนกว่าพระเจ้าจะทรงแสดงมันแก่ลูกหลานมนุษย์.

 และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พระผู้เป็นเจ้าได้บันทึกว่า ลาวจะຕ້ອງຜະນຶກ ຫຼື ສອງກ່ອນທີ່ລາວຮັບມານັ້ນ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ສະແດງມັນຕໍ່ຜູ້ໃດ, ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະແດງມັນແກ່ລູກຫລານມະນຸດເອງ.

Ether 4

- 1 And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.
- 2 And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.
- 3 And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.
- 4 Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.
- 5 Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

อีเธอร์ ๔

และพระเจ้าทรงบัญชาพี่ชายของเจเร็ดให้ลงมาจากภูเขาจากที่ประทับของพระเจ้า, และเขียนเรื่องที่ท่านเห็น; และเรื่องเหล่านั้นทรงห้ามไม่ให้ออกมาถึงลูกหลานมนุษย์จนกว่าหลังจากพระองค์จะถูกยกขึ้นบนกางเขน; และด้วยเหตุนี้กษัตริย์โมสียาห์จึงเก็บเรื่องราวที่เขียนไว้, เพื่อจะไม่ออกมาสู่โลกจนกว่าหลังจากพระคริสต์จะทรงแสดงองค์แก่ผู้คนของพระองค์.

และหลังจากพระคริสต์ทรงแสดงองค์โดยแท้จริงแก่ผู้คนของพระองค์แล้วพระองค์ทรงบัญชาว่าเรื่องเหล่านั้นจะเป็นที่ประจักษ์.

และบัดนี้, หลังจากนั้น, พวกเขาทั้งหมดเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ; และไม่มีใครเลยนอกจากชาวเลมมิต, และพวกเขาปฏิเสธพระกิตติคุณของพระคริสต์; ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้รับพระบัญชาให้ซ่อนมันไว้ในดินอีก.

ดูเถิด, ข้าพเจ้าเขียนเรื่องซึ่งพี่ชายของเจเร็ดเห็นนั่นเองบนแผ่นจารึกเหล่านี้; และไม่เคยมีเรื่องใดเป็นที่ประจักษ์ยิ่งใหญ่เกินกว่าเรื่องซึ่งเป็นที่ประจักษ์แก่พี่ชายของเจเร็ด.

ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงบัญชาข้าพเจ้าให้เขียนเรื่องไว้; และข้าพเจ้าเขียนไว้. และพระองค์ทรงบัญชาข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้าผนึกมันไว้; และพระองค์ทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าผนึกคำแปลความหมายของมันไว้ด้วย; ดังนั้นข้าพเจ้าจึงผนึกเครื่องแปลไว้, ตามพระบัญชาของพระเจ้า.

อีเทิ ๔

และ พระผู้เป็นเจ้าได้บันดาบ้องดาบของยาเร็ดให้ล่องไปจากภูเขาจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า, และให้ຂຽນເລື່ອງທີ່ລາວໄດ້ເຫັນໄວ້, ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາອອກມາຫາລູກຫລານມະນຸດ ຈົນກວ່າຫລັງຈາກພຣະອົງຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງແຂນ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ກະສັດໂມໂຊຢາຈຶ່ງໄດ້ເກັບມັນໄວ້, ເພື່ອມັນຈະບໍ່ໄດ້ອອກມາຫາໂລກນີ້ ຈົນກວ່າຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ມາປະກົດຕົວຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ມາປະກົດຕົວຢ່າງແທ້ຈິງຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຄວນຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກ.

ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍນອກຈາກຊາວເລມມິເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາປະຕິເສດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ; ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ ເຊື່ອງມັນໄວ້ໃນດິນອີກ.

ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນເລື່ອງຂຶ້ນບ້ອງຂາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ເຫັນນັ້ນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້; ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີເລື່ອງໃດທີ່ສະແດງອອກໃຫ້ເປັນເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າເລື່ອງທີ່ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ບ້ອງຂາຍຂອງຢາເຣັດ.

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂຽນເລື່ອງນີ້ໄວ້; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຂຽນມັນໄວ້. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຜະນຶກມັນໄວ້; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຜະນຶກການແປຂອງມັນໄວ້ນຳອີກ; ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຜະນຶກ ສິ່ງແປຄວາມໝາຍໄວ້ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 For the Lord said unto me:
They shall not go forth unto the
Gentiles until the day that they
shall repent of their iniquity, and
become clean before the Lord.

7 And in that day that they shall
exercise faith in me, saith the
Lord, even as the brother of Jared
did, that they may become sancti-
fied in me, then will I manifest
unto them the things which the
brother of Jared saw, even to the
unfolding unto them all my reve-
lations, saith Jesus Christ, the Son
of God, the Father of the heavens
and of the earth, and all things
that in them are.

8 And he that will contend
against the word of the Lord, let
him be accursed; and he that shall
deny these things, let him be ac-
cursed; for unto them will I show
no greater things, saith Jesus
Christ; for I am he who speaketh.

9 And at my command the heav-
ens are opened and are shut; and
at my word the earth shall shake;
and at my command the inhabi-
tants thereof shall pass away,
even so as by fire.

10 And he that believeth not my
words believeth not my disciples;
and if it so be that I do not speak,
judge ye; for ye shall know that it
is I that speaketh, at the last day.

เพราะพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า :
มันจะไม่ออกไปสู่คนต่างชาติจนถึง
วันที่พวกเขาจะกลับใจจากความ
ชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา, และ
กลับสะอาดต่อพระพักตร์พระเจ้า.

และในวันนั้นที่พวกเขาจะใช้
ศรัทธาในเรา, พระเจ้าตรัส, แม้ดัง
ที่พี่ชายของเจเร็ดทำ, เพื่อพวกเขา
จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในเรา,
เมื่อนั้นเราจะแสดงสิ่งที่พี่ชายของ
เจเร็ดเห็นให้ประจักษ์แก่พวกเขา,
แม้จนการเคลียร์เปิดเผยทั้งหมด
ของเราแก่พวกเขา, พระเยซูคริสต์,
พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, พระ
บิดาแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน
โลก, และสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ใน
นั้นตรัส.

และคนที่ต่อต้านพระวจนะ
ของพระเจ้า, ขอให้เขาถูกสาปแช่ง;
และคนที่ปฏิเสธสิ่งเหล่านี้, ก็ขอ
ให้เขาถูกสาปแช่ง; เพราะเราจะไม่
แสดงสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านี้แก่คน
เหล่านั้น, พระเยซูคริสต์ตรัส;
เพราะเราคือคนที่พูด.

และด้วยบัญชาของเราฟ้า
สวรรค์เปิดและปิด; และด้วยคำ
ของเราแผ่นดินโลกจะสั่นสะเทือน;
และด้วยบัญชาของเราผู้อยู่อาศัย
ในนั้นจะสิ้นไป, แม้เช่นนั้นดังด้วย
ไฟ.

และคนที่หาเชื่อถ้อยคำของเรา
ไม่ ย่อมไม่เชื่อสานุศิษย์ของเรา;
และหากเป็นไปว่าเราไม่ได้พูด, เจ้า
จงตัดสินเถิด; เพราะเจ้าจะรู้ว่าเรา
นั้นเองที่พูด, ในวันสุดท้าย.

เพราะพระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวกับ
ข้าพเจ้าว่า: เลื่องเทล่านั้นจะบ่ออกไป
ท่าถิ่นต่างๆจากจินกว่าจะรอดมีที่พวก
เขาจะกลับใจจากความชั่วร้ายของ
พวกเขา, และ ภายมาเป็นถิ่นสะอาดต่อ
พระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้า.

และ ในมีนนั้น พวกเขาจะใช้ศรัทธาใน
เรา, พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าว, ถึกับกับ
น้องชายของยาเร็ดเร็ดไปนั้น, เพื่อ
พวกเขาจะได้รับ ภาระชำระให้บริสุทธิ์
ในเรา, เวลานั้นเราจะแสดงสิ่งที่
น้องชายของยาเร็ดได้เห็น ให้ประจักษ์
แก่พวกเขา, จินกระทั่งงานเปิดเผย
ทั้งหมดยของเรากแก่พวกเขา,
พระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า,
พระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์ และ
แผ่นดินโลกยอมทั้งทุกสิ่งทุกอย่างใน
นั้นกล่าวไว้.

และ ถิ่นที่ ขัดถ้านพระคำของพระ
ผู้เป็นเจ้าที่ขั้ให้เขาถูกลสาบแช่ง; และ
ถิ่นที่ ปฏิเสธสิ่งเหล่านี้ก็ขั้ให้เขาถูกล
สาบแช่ง; เพราะเราจะไม่ บ่แสดงสิ่งที่
ยิ่งใหญ่กว่านี้แก่พวกเขา,
พระเยซูคริสต์ได้กล่าว; เพราะเราคือผู้ที่
กล่าว.

และ ด้วยคำบัญชาของเราร ฟ้า
สวรรค์จึงเปิดออก และ ปิด; และ
ด้วยคำของเราร แผ่นดินโลกจึงสั่น
สะเทือน; และ ด้วยคำบัญชาของเราร ผู้
อาศัยอยู่ในนั้นจึงตายไปเท็ญแม่นด้วยไฟ
เฝ้า.

และ ถิ่นที่บ่เชื่อในคำของเรารยอมบ่
เชื่อในคำของสานุสิดของเรารถึกับ;
และ ถ้าหากเป็นไปว่าเรารบ่ได้กล่าว ภา
ให้เจ้าตัดสินเอง; เพราะเราเจ้าจะรู้จัก
ว่า แม่นเรารบ่แทะละถึผู้กล่าวใน วัน
สุดท้ายนั้น.

11 But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

12 And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

13 Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

14 Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

แต่คนที่เชื่อสิ่งเหล่านี้ซึ่งเราพูด, เราจะไปเยือนเขาด้วยการแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณของเรา, และเขาจะรู้และเป็นพยาน. เพราะเนื่องจากพระวิญญาณของเราเขาจะรู้ว่าสิ่งเหล่านี้จริง; เพราะมันชักจูงมนุษย์ให้ทำดี.

และสิ่งใดก็ตามที่ชักจูงมนุษย์ให้ทำดีมาจากเรา; เพราะความดีไม่ได้มาจากผู้ใดนอกจากเรา. เราคือผู้เดียวกันนั้นที่นำมนุษย์ไปสู่ความดีทั้งมวล; คนที่จะไม่เชื่อถ้อยคำของเราจะไม่เชื่อเรา—ว่าเราดำรงอยู่; และคนที่ไม่เชื่อเราจะไม่เชื่อพระบิดาผู้ทรงส่งเรามา. เพราะเหตุนี้, เราคือพระบิดา, เราคือแสงสว่าง, และชีวิต, และความจริงของโลก.

จงมาหาเรา, โอเจ้าคนต่างชาติ, และเราจะแสดงสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านี้แก่เจ้า, ความรู้ที่ซ่อนไว้เพราะความไม่เชื่อ.

จงมาหาเรา, โอเจ้าเชื้อสายแห่งอิสราเอล, และมันจะเป็นที่ประจักษ์แก่เจ้าว่าพระบิดาทรงเตรียมสิ่งสำคัญยิ่งเพียงใดไว้ให้เจ้า, นับแต่การวางรากฐานของโลก; และมันไม่มาถึงเจ้า, เพราะความไม่เชื่อ.

แต่ถ้าคนที่ เชื่อในสิ่งที่เราได้กล่าวมานี้, เราจะไปเยี่ยมเขาด้วยการแสดงวิญญาณของเราให้ประจักษ์, แล้วเขาจะรู้จัก และ เป็นพยาน. เป็นยอนวิญญาณของเรา เขาจึงจะรู้จักสิ่งเหล่านี้ว่าเป็น ความจริง; เพราะว่ามันจะชักจูงให้มนุษย์สู่ความดี.

และ สิ่งใดก็ตามที่ชักจูงมนุษย์สู่ความดีนั้นมาจากเรา; เพราะว่าความดีไม่ได้มาจากผู้ใดนอกจากเราเท่านั้น. เราคือผู้ตรึงกับกับผู้ที่นำพามนุษย์ไปหาความดีทั้งมวล; คนที่ ไม่เชื่อในคำของเราจะไม่เชื่อในเราว่าเราคือพระเยซู; และ คนที่ ไม่เชื่อในเราจะไม่เชื่อในพระบิดาผู้ส่งเรามา. เพราะฉะนั้น, เราคือพระบิดา, เราคือความสะอาด, และ ชีวิต และ ความจริงของโลก.

จง มาหาเรา, โอ เจ้าคนต่างชาติ เอีย, และ เรา จะแสดงสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านี้แก่เจ้า, ความรู้ที่ซ่อนไว้ ย้อนว่าความไม่เชื่อ.

จงมาหาเรา, โอ เจ้าเชื้อสายอิสราเอล, และ สิ่งที่ยิ่งใหญ่ซึ่งพระบิดาได้เก็บไว้ให้เจ้านับตั้งแต่วางรากฐานของโลก จะถูกแสดงให้ประจักษ์แก่เจ้า, และ มันยังไม่ได้มาหาเจ้าเพื่อยอนว่าความไม่เชื่อ.

15 Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

16 And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

17 Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

18 Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

ดูเถิด, เมื่อเจ้าจะฉีกม่านความไม่เชื่อนั้นซึ่งทำให้เจ้าคงอยู่ในสภาพอันน่าพรั่นพรึงของความชั่วร้าย, และความแข็งกระด้างของใจ, และความมืดบอดของจิตใจ, เมื่อนั้นสิ่งสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์ซึ่งซ่อนให้พ้นเจ้านั้นจากการวางรากฐานของโลก—แท้จริงแล้ว, เมื่อเจ้าจะเรียกหาพระบิดาในนามของเรา, ด้วยใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด, เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าพระบิดาทรงระลึกถึงพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงทำกับบรรพบุรุษเจ้า, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

และเมื่อนั้นการเปิดเผยของเราซึ่งเราให้ยอห์น ผู้รับใช้ของเราเขียนไว้จะคลี่ออกสู่สายตาของผู้คนทั้งปวง. จงจำไว้, เมื่อเจ้าเห็นสิ่งเหล่านี้, เจ้าจะรู้ว่าเวลาอยู่แค่เอื้อมที่การเปิดเผยดังกล่าวพระองค์จะทรงทำให้ประจักษ์ในพระราชกิจอันแท้จริง.

ฉะนั้น, เมื่อเจ้าจะรับบันทึกนี้เจ้าจะรู้ว่าการงานของพระบิดาเริ่มแล้วทั่วผืนแผ่นดิน.

ฉะนั้น, จงกลับใจ เจ้าทั้งหลายทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก, และมาหาเรา, และเชื่อในกิตติคุณของเรา, และรับบัพติศมาในนามของเรา; เพราะคนที่เชื่อและรับบัพติศมาจะได้รับการช่วยให้รอด; แต่คนที่ไม่เชื่อจะอัปมงคล; และเครื่องหมายจะติดตามคนที่เชื่อในนามของเรา.

จงเบี่ยง, เวลาเจ้าเปิดม่านของความไม่เชื่อที่นั่นออก จักรัณท์ให้เจ้าถึอยู่ในสะพานอันเป็นถาป่านของความชั่วร้าย และ ความแฉะดำมืดของใจ, และ ความมืดมัวของจิตใจ เวลาที่นั่นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ และ น่าอัศจรรย์ จักรัณท์ให้เจ้าได้ให้เจ้าเห็นถึงแต่การณ์ทางอาณาจักรของโลกร—แท้จริงแล้ว, เวลาเจ้าเห็นหาพระบิดาในนามของเรา ด้วยใจที่ซอกซำ, และ ынยานที่สำนึกผิด, เวลาที่นั่นเจ้าจะรู้จักรว่า พระบิดาได้นิมิตถึงพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงทำไว้กับบรรพบุรุษของเจ้า, โอ เชื้อสายอิสราเอล.

และ เวลาที่นั่น การเปิดเผยของเรา จักรัณท์ให้โยธันผู้รับใช้ของเราจะรับไว้ จะถูกเปิดเผยออกสู่สายตาของผู้คนทั้งปวง. จักรัณท์ให้เจ้าได้ให้เจ้าเห็นถึงสิ่งเหล่านี้แล้ว เจ้าจะรู้จักรว่า เวลาที่เจ้ามาถึงแล้วที่นั่นจะถูกเปิดเผยให้ประจักษ์โดยง่ายแท้จริง.

ฉะนั้น, เวลาเจ้าจะได้รับบันทึกนี้ เจ้าจะรู้จักรว่า ภารกิจงานของพระบิดาได้เริ่มขึ้นทั่วผืนแผ่นดินแล้ว.

ฉะนั้น, จักรัณท์ ทั่วใจ เจ้าทั้งหลายที่สุดของแผ่นดินโลก, และ จักรัณท์มาหาเรา, และ เชื่อในพระกิตติคุณของเรา, และ รับ บัพติศมาในนามของเรา; เพราะว่าคนที่เชื่อ และ รับบัพติศมา จะรอด, แต่คนที่ไม่เชื่อจะอัปมงคล; และ เครื่องหมายจะติดตามคนที่เชื่อในนามของเรา.

19 And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

ແລະເຂົາທີ່ເຮົາພົບວ່າຮັບສັດຍ໌ຕໍ່
ນາມຂອງເຮົາໃນວັນສຸດທ້າຍຍ່ອມໄດ້ຮັບ
ພຣ, ເພາະເຮົາຈະຍົກເຂົາຂຶ້ນເພື່ອ
ພຳນັກຢູ່ໃນອາຣາມທີ່ເຕີ້ຍ໌ໄວ້
ສຳລັບເຂົາເຈົ້າຈາກການວາງຮາກຊາວ
ຂອງໂລກ. ແລະດູເຄີດເຮົານັ້ນເອງທີ່ພູດ
ມັນໄວ້. ເອເມນ.

ແລະ ຄົນທີ່ຖືກພົບວ່າ ຊື່ສັດຕໍ່ນາມຂອງ
ເຮົາຍ່ອມເປັນສຸກໃນວັນສຸດທ້າຍ, ເພາະວ່າ
ເຂົາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນອາຣາມຈັກ ຊຶ່ງໄດ້
ຕຽມໄວ້ແລ້ວໃຫ້ເຂົາ ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງ
ຮາກຊາວຂອງໂລກ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຄືຜູ້
ທີ່ກ່າວມັນ. ອາເມນ.

Ether 5

- 1 And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.
- 2 And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;
- 3 And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.
- 4 And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.
- 5 And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

อีเธอร์ ๕

และบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, เขียนถ้อยคำซึ่งข้าพเจ้าได้รับพระบัญชา, ตามความจำของข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าบอกท่านแล้วถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าผนึกไว้; ฉะนั้นอย่าแตะต้องมันเพื่อท่านจะแปล; เพราะท่านถูกห้ามจากสิ่งนั้น, เว้นแต่ในเวลาที่จะเป็นไปโดยปรีชาญาณของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า.

และดูเถิด, ท่านจะได้รับอภิสิทธิ์เพื่อจะแสดงแผ่นจารึกแก่คนที่จะช่วยนางานนี้ออกมา;

และจะแสดงแก่คนสามคนโดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า; ดังนั้นพวกเขาจะรู้แน่แก่ใจว่าสิ่งเหล่านี้จริง.

และด้วยปากของพยานสามคนจะสถาปนาสิ่งเหล่านี้; และประจักษ์พยานของคนสามคน, และงานนี้, ซึ่งในนี้จะแสดงให้เห็นถึงเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า และพระวณะของพระองค์ด้วย, อันเป็นสิ่งที่พระบิดา, และพระบุตร, และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยาน—และทั้งหมดนี้จะอยู่เป็นประจักษ์พยานต่อโลกในวันสุดท้าย.

และหากเป็นไปได้ว่าพวกเขากลับใจและมาเฝ้าพระบิดาในพระนามของพระเยซู, พระองค์จะทรงรับพวกเขาเข้าในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า.

อีเทิ ๕

และ บัดนี้ข้าพเจ้าโมโรไนได้ขอร้องความขู่ข้าพเจ้าได้รับบันฑา, ตามความจำของข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าได้บอกท่านแล้วว่าจงระวังเรื่องซึ่งข้าพเจ้าได้ ผนึกไว้; ฉะนั้นอย่าได้แตะต้องมันเลยเพื่อจะแปลเพราะว่าท่านถูกห้ามจากสิ่งเหล่านี้, เว้นเสียแต่มันจะเป็นไปโดยความสละสลวยของพระผู้เป็นเจ้าในเวลาต่อไป.

และ จึ่งเบี่ยง, ท่านอาจจะได้รับสิทธิพิเศษเพื่อจะได้สะแดงแผ่นจารึกแก่คนที่เหล่านี้เป็นผู้ที่จะช่วยนำอภิรกรรมนี้ออกมา;

และ จะสะแดงถึงสามคนโดยอำนาจของพระเจ้า; ดังนั้น พวกเขามันจะรู้จักรัฏฐ์ความแน่นอนว่า สิ่งเหล่านี้เป็น ความจริง.

และ ด้วยปากของ พยานสามคน สิ่งเหล่านี้จะถูกระงับปะนาขึ้น; และประจักษ์พยานของสามคน, และอภิรกรรมนี้ ขู่เป็นอภิรกรรมที่จะสะแดงถึงอำนาจของพระเจ้า และ คำของพระอัครบิดร, อันเป็นสิ่งทั้งพระบิดา, และ พระบุตร, และ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยาน—และ ทั้งหมดนี้ จะอยู่เป็นประจักษ์พยานท่ามกลางโลกในวันสุดท้าย.

และ ถ้าหากเป็นไปได้ว่า พวกเขากลับใจ และ เข้า มาหาพระบิดาในพระนามของพระเยซู, พวกเขาก็คงจะถูกรับเข้าในอาณาจักรของพระเจ้า.

6 And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

และบัดนี้, หากข้าพเจ้าไม่มีอำนาจในสิ่งเหล่านี้แล้ว, ท่านจงตัดสินเถิด; เพราะท่านจะรู้ว่าข้าพเจ้ามีอำนาจเมื่อท่านเห็นข้าพเจ้า, และเราจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าในวันสุดท้าย. เอเมน.

และ บัดนี้, ถ้าหากข้าพเจ้าไม่มีสิทธิอำนาจในสิ่งเหล่านี้แล้ว, ท่านจงตัดสินเถิด; เพราะว่าท่านจะรู้จักว่าข้าพเจ้ามีสิทธิอำนาจเวลาท่านเห็นข้าพเจ้า, และ พวกเราจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าในวันสุดท้าย. อาเมน.

Ether 6

- 1 And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.
- 2 For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.
- 3 And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.
- 4 And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.
- 5 And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

อีเธอร์ ๖

และบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, เริ่มเขียนบันทึกของเจเร็ดและพี่ชายท่านต่อไป.

เพราะเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากพระเจ้าทรงเตรียมก้อนหินเหล่านั้นซึ่งพี่ชายของเจเร็ดนำขึ้นไปบนภูเขาแล้ว, พี่ชายของเจเร็ดลงมาจากภูเขา, และนำก้อนหินใส่ในพาหนะทั้งหลายซึ่งเตรียมไว้, ก้อนหนึ่งทีหวักับท้ายของพาหนะ; และดูเถิด, มันให้แสงสว่างแก่พาหนะ.

และดังนั้นพระเจ้าทรงทำให้ก้อนหินส่องแสงในความมืด, เพื่อให้แสงสว่างแก่ชาย, หญิง, และเด็ก, เพื่อพวกเขาจะไม่ข้ามผืนน้ำอันกว้างใหญ่ในความมืด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาเตรียมอาหารทุกอย่างแล้ว, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ได้บนผืนน้ำ, และอาหารสำหรับฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของพวกเขาด้วย, และสัตว์ป่าหรือสัตว์หรือสัตว์ปีกชนิดใดก็ตามที่พวกเขาจะเอาไปด้วย—และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาทำสิ่งทั้งหมดนี้แล้วพวกเขาก็ลงไปในพาหนะหรือเรือของตน, และออกทะเลไป, โดยมอบตนไว้กับพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงให้เกิดลมแรงพัดอยู่เหนือผิวน้ำ, ไปสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้; และดังนั้นพวกเขาจึงถูกสายลมส่งให้โยนอยู่บนยอดคลื่นแห่งท้องทะเล.

อีเทิ ๖

และ บัดนี้ข้าพเจ้าโมโรไนเล็มຂຽນບັນທຶກຂອງຢາເຣັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວຕໍ່ໄປ.

ເພາະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຽມ ກ້ອນຫີນເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດນຳຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາແລ້ວ, ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ລົງມາຈາກພູນັ້ນ, ແລະ ລາວໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນໃສ່ໄວ້ໃນພາຊະນະ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ແລ້ວ, ກ້ອນໜຶ່ງໄວ້ແຕ່ລະສັນຂອງເຮົາ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ພາຊະນະເຫລົ່ານັ້ນ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ກ້ອນຫີນສ່ອງແສງໃນຄວາມມືດ, ເພື່ອໃຫ້ຄວາມແຈ້ງແກ່ພວກຜູ້ຊາຍ, ພວກແມ່ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຂ້າມຜົນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ໃນຄວາມມືດ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາຕຽມອາຫານທຸກຢ່າງໄວ້ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ດຳລົງຄົງຢູ່ໄດ້ໃນທະເລນັ້ນ, ແລະ ອາຫານສຳລັບສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງສັດປ່າ ແລະ ນົກນາງຊະນິດ ທີ່ພວກເຂົາຄວນເອົາໄປນຳອີກ—ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາຈັດແຈງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ລົງໄປຫາພາຊະນະ ຫລື ເຮືອຂອງພວກເຂົາ ແລະ ອອກທະເລໄປ, ໂດຍມອບຕົນໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດ ລົມແຮງພັດຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ ພັດໄປທາງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກລົມພັດຢູ່ເທິງຄືນຂອງທະເລດັ່ງນັ້ນ.

6 And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

7 And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

8 And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

9 And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

10 And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

11 And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาถูกฝังอยู่ในห้วงลึกของทะเลหลายครั้ง, เพราะคลื่นภูเขาซึ่งซัดใส่พวกเขา, และพายุฝนฟ้าคะนองรุนแรงและน่าสะพรึงกลัวซึ่งเกิดเพราะความรุนแรงของลม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพวกเขาถูกฝังอยู่ในห้วงลึก ไม่มีน้ำทำอันตรายพวกเขาได้เลย, พาหนะของพวกเขาแน่นหนา เหมือนกับขาม, และมันแน่นหนา เหมือนกับเรือของโนอาห์ด้วย; ฉะนั้นเมื่อพวกเขาถูกน้ำมากมาย ล้อมรอบพวกเขาร้องทูลพระเจ้า, และพระองค์ทรงนำพวกเขาขึ้นมาอยู่บนผืนน้ำอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลมไม่เคยหยุดพัดไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้ขณะที่พวกเขาอยู่บนผืนน้ำ; และดังนั้นสายลมจึงส่งพวกเขาให้แล่นไปเบื้องหน้า.

และพวกเขาร้องสรรเสริญพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, พี่ชายของเจเร็ดร้องสรรเสริญพระเจ้า, และท่านน้อมขอบพระทัยและสรรเสริญพระเจ้าตลอดทั้งวัน; และเมื่อกลางคืนมาถึง, พวกเขาก็ไม่หยุดสรรเสริญพระเจ้า.

และสายลมจึงพัดพวกเขาไปดังนี้; และไม่มีสัตว์ทะเลจะทำให้พวกเขาอับปางได้, ทั้งปลาวาฬก็ทำให้พวกเขาเสียหายไม่ได้; และพวกเขามีแสงสว่างอยู่ตลอดเวลา, ไม่ว่าจะอยู่เหนือน้ำหรือใต้น้ำ.

และสายลมจึงพัดพวกเขาไปดังนี้, สามร้อยสี่สิบสี่วันบนผืนน้ำ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาถูกฝังอยู่ในความลึกของทะเลหลายเทอ์ ย้อนว่าพองน้ำจะขนาดไทย ธิ่งพัดพองเขา และ พะยุฝนฟ้า ะนองไทย และ รัยแรง ธิ่งเกิดขึ้น ย้อนถวามรัยภาดของลม.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลา พองเขาถูกฝังอยู่ในความลึกของทะเล น้ำที่เร็ดอันทะลายให้พองเขาบ่ได้เลย, เพาะพาจะนะของพองเขานั้น เข้นหนาถักกับกับขาม, และ พองมัน เข้นหนาถักกับกับ เรือของโนอา; สะนั้นเวลาที่พองเขาจิมลึงน้ำเล็ก พองเขาที่ร้องทูลต่อพระผู้เป็นเจ้า, และ พระอึงภักได้นำพองเขาขึ้นมาจากน้ำอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลมบ่ได้ ฤดพัดไปทางแ่่นดินแ่่งถ่าสันยา เลียในะนะที่พองเขาอยู่เทียแ่่นน้ำ; และ พองเขาที่จึ่งได้ฤกอยู่ไปทางข่าลิม นั้น.

และ พองเขาได้ ร้องสันละเสินพระ ผู้เป็นเจ้า; แท้จิงแล้ว, บ้องชายของ ยาเร็ดได้ร้องสันละเสินพระผู้เป็นเจ้า ฆิดมี; และ ลาวได้ ขอบพระถุน และ สันละเสินพระผู้เป็นเจ้าทะลอดทั้ง วน; และ เมื่อรอดตอนภาถิน, พอง เขาที่บ่ได้ฤดสันละเสินพระผู้เป็นเจ้า.

และ พองเขาได้ฤกพัดไปถั่งนั้น; และ บ่มีสัตว์ทะเลถัวใดสามาด ทำลายพองเขาได้เลย, ทั้งปาวานภัก เร็ดให้พองเขาเสยตายบ่ได้; และ พองเขามีแสงสะทอ่าอยู่ทะลอด เวลาเทียแ่่นจะอยู่เทียน้ำ ทลิดน้ำ.

และ พองเขาได้ฤกพัดไปอยู่เทียข่า น้ำเป็นเวลาสามร้อยสี่สิบสี่มี.

- 12 And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.
- 13 And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.
- 14 And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.
- 15 And the brother of Jared also begat sons and daughters.
- 16 And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.
- 17 And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.
- 18 And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.
- และพวกเขาก็ขึ้นฝั่งแผ่นดินที่สัญญาไว้. และเมื่อพวกเขาเข้าท่าลงบนฝั่งของแผ่นดินที่สัญญาไว้ พวกเขาน้อมกายลงบนพื้นแผ่นดิน, และนอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า, และหลั่งน้ำตาแห่งปีติต่อพระพักตร์พระเจ้า, เพราะความเมตตาอันยิ่งใหญ่แห่งพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาออกไปบนพื้นแผ่นดิน, และเริ่มทำไร่ไถนา.
- และเจเร็ดมีบุตรสี่คน; และพวกเขามีชื่อว่า เจคอม, และกิลกาห์, และเมฮาห์, และโอไรฮาห์.
- และพี่ชายของเจเร็ดให้กำเนิดบุตรและธิดาด้วย.
- และเพื่อนของเจเร็ดและพี่ชายท่านมีจำนวนประมาณยี่สิบสองคน; และพวกท่านให้กำเนิดบุตรและธิดาก่อนมาถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้ด้วย; และฉะนั้นพวกเขาเริ่มมีมากขึ้น.
- และพวกเขาก็ได้รับการสอนให้เดินอย่างถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า; และพวกเขาก็ได้รับการสอนจากเบื้องบนด้วย.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาเริ่มกระจายออกไปตามพื้นแผ่นดิน, และขยายเผ่าพันธุ์และทำไร่ไถนา; และพวกเขาแข็งแรงยิ่งขึ้นในแผ่นดิน.
- และ พวกเขาคิดขึ้นฝั่งของแผ่นดินแห่งคำสัญญา. และ เวลาพวกเขาก้าวขึ้นฝั่งของแผ่นดินแห่งคำสัญญาแล้ว, พวกเขาก็มอบตัวอยู่กับพื้นดิน, และได้ทูลต่อพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้า, และได้ทูลว่า น้ำตาแห่งความทุกข์ของพระภคินีที่ถูกลืมเลือนของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาก็ดำเนินไปตามพื้นแผ่นดิน และ เล็มไถ่ดิน.
- และ ยาเร็ดมีลูกชายสี่คน; และ พวกเขามีชื่อว่า ยาคอม, และ กิลกาห์, และ เมฮา, และ โอไรฮา.
- และ น้องชายของยาเร็ดก็มีลูกชายและ ลูกสาวหลายคนที่มาก.
- และ พี่น้องของยาเร็ด และ น้องชายของเขามีก่อนประมาณลูกสองคน; และ พวกเขาก็ดำเนินไปและ ลูกสาวหลายคนที่มาจะมารอดแผ่นดินแห่งคำสัญญานี้; และ ดังนั้น พวกเขาก็จึງเล็มมีจำนวนคนหลายขึ้น.
- และ พวกเขาคิดได้รับการสั่งสอนให้เดินไปอย่างถ่อมตนต่อพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้า; และ พวกเขาคิดได้รับการ สั่งสอนจากเบื้องบนนำอีก.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาก็ดำเนินขยายออกไปทั่วแผ่นดิน และ เพิ่มทวีขึ้น, และได้ไถ่ดิน; และ พวกเขาคิดขึ้นถึงหลายขึ้นในแผ่นดิน.

- 19 And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.
- 20 And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.
- 21 And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.
- 22 And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.
- 23 And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.
- 24 But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.
- และพี่ชายของเจเร็ดเริ่มชรา, และเห็นว่าในไม่ช้าจะต้องลงไปสู่หลุมศพ; ดังนั้นท่านจึงกล่าวแก่เจเร็ดว่า : ให้เรารวบรวมผู้คนของเรา เพื่อเราจะนับจำนวนพวกเขา, เพื่อเราจะรู้จากพวกเขาว่าพวกเขาจะปรารถนาสิ่งใดจากเราก่อนเราลงไปสู่หลุมศพของเรา.
- และผู้คนมารวมกันตามนั้น. บัดนี้จำนวนบุตรและธิดาของพี่ชายของเจเร็ดมีอยู่ยี่สิบสองคน; และจำนวนบุตรและธิดาของเจเร็ดมีอยู่สิบสองคน, โดยที่เขามีบุตรสี่คน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกท่านนับจำนวนผู้คนของพวกท่าน; และหลังจากนับจำนวนพวกเขาแล้ว, พวกท่านแสดงความปรารถนาต่อพวกเขาถึงสิ่งที่ต้องการให้คนเหล่านั้นทำก่อนที่พวกท่านจะลงไปสู่หลุมศพของพวกท่าน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนปรารถนาต่อพวกท่านว่าพวกท่านควรเจิมบุตรคนหนึ่งของพวกเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองผู้คน.
- และบัดนี้ดูเถิด, นี่เป็นที่โศกเศร้าสำหรับพวกท่าน. และพี่ชายของเจเร็ดกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า : สิ่งนี้จะนำไปสู่การเป็นเชลยโดยแน่แท้.
- แต่เจเร็ดกล่าวแก่พี่ชายของท่านว่า : จงปล่อยให้พวกเขามีกษัตริย์เถิด. และฉะนั้นเขาจึงกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า : ท่านจงเลือกกษัตริย์จากบรรดาบุตรของเรา, แม้คนที่ท่านต้องการ.
- และ บัองชายของยาเร็ดเลื่อมใ้แก่แม่ ลิง, และ เห็นว่าในบั้นนี้ถิ่นเองจะ ต้องลิงไปสู่หลุมฝังสับแล้ว; ดังนั้น ลาวจึงเฝ้ากับยาเร็ดว่า: ให้พวกเรานี้ เฝ้าโรมผู้ถิ่นของพวกเรานี้ เพื่อพวก เรานี้จะได้บับจำนวนพวกเรานี้, เพื่อ พวกเรานี้จะได้รู้จักว่า พวกเรานี้ ปาตทะหาอันใดจากพวกเรานี้ก่อนที่ พวกเรานี้จะลิงไปสู่หลุมฝังสับ.
- และ ผู้ถิ่นได้มาเฝ้าโรมกับตามนั้น. บัดนี้จำนวนลูกชาย และ ลูกสาวของ บัองชายของยาเร็ดมีสาวสองถิ่น; และ จำนวนลูกสาว และ ลูกชายของ ยาเร็ดมีสิบสองถิ่น, ลาวมีลูกชายอยู่ สิบ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเถิด เฝ้าเจ้า ได้บับจำนวนผู้ถิ่นของถิ่น; และ ทลั้จากเฝ้าเจ้าได้บับจำนวนแล้ว, เฝ้าเจ้าได้สออบตามเถิดความ ปาตทะหาของพวกเฝ้าเจ้าว่า พวกเฝ้า ปาตทะหาให้เฝ้าเจ้าเร็ดทยังให้พวก เฝ้าก่อนที่เฝ้าเจ้าจะลิงไปสู่หลุมฝัง สับ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเถิด ผู้ถิ่น ปาตทะหาปากให้เฝ้าเจ้า เจิมลูกชาย ถิ่นข้งของเฝ้าเจ้าให้เป็นกะสัด ปิกถองพวกเฝ้า.
- และ บัดนี้ຈິງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນການໂສກເສົ້າ ຫລາຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງ ຢາເຣັດໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນວ່າ: ສິ່ງນີ້ ຈະ ນຳໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍຢ່າງແນ່ນອນ.
- ແຕ່ວ່າຢາເຣັດໄດ້ເວົ້າກັບນ້ອງຊາຍວ່າ: ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາມີກະສັດເສຍ. ແລະ ສະນັ້ນ ລາວຈິ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າຈົ່ງເລືອກເອົາກະສັດຈາກບັນດາ ລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າພໍໃຈ.

25 And it came to pass that they chose even the firstborn of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

26 And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

27 And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

28 And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

29 And it came to pass that Jared died, and his brother also.

30 And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาเลือกแม้นบุตรคนแรกของพี่ชายของเจเร็ด; และชื่อของเขาคือ เพแกก. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาปฏิเสธและไม่ยอมเป็นกษัตริย์ของพวกเขา. และผู้คนอยากให้บิดาบีบบังคับเขา, แต่บิดาของเขาไม่ยอม; และท่านสั่งคนเหล่านั้นว่าพวกเขาไม่ควรบีบบังคับใครให้เป็นกษัตริย์ของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาเลือกน้องชายทั้งหมดของเพแกก, และคนเหล่านั้นก็ไม่ยอม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ทั้งพวกบุตรของเจเร็ดก็ไม่ยอม, แม้ทุกคนนอกจากคนเดียว; และโอไรฮาห์ได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์เหนือผู้คน.

และเขาเริ่มปกครอง, และผู้คนเริ่มรุ่งเรือง; และพวกเขากลับร่ำรวยยิ่ง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เจเร็ดตาย, และพี่ชายท่านด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โอไรฮาห์เดินอย่างถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า, และจดจำว่าพระเจ้าทรงกระทำสิ่งยิ่งใหญ่เพียงใดสำหรับบิดาของเขา, และสอนผู้คนของเขาด้วยว่าพระเจ้าทรงกระทำสิ่งยิ่งใหญ่เพียงใดสำหรับบรรพบุรุษพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาเลือกเอาลูกพี่ลูกน้องของน้องชายของยาเร็ด ผู้ที่มีชื่อว่า เพแกก. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เพแกกปฏิเสธ และ บໍ່ยอมเป็นกษัตริย์ของพวกเขา. และ ผู้ลัทธิพยากรณ์ใช้บิดาของพวกเขา บໍ່ยอม; และ พวกเขาได้บอกพวกเขาว่า บໍ່ยอมบໍ່ยอมกับผู้ใดให้เป็นกษัตริย์ของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาเลือกเอาน้องชายทั้งหมดของพวกเขา, แต่บໍ່มีผู้ใดยอมรับ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลูกชายของยาเร็ดบໍ່ยอมจ้กกัน นอกจากผู้ดรูอ์เท่านั้น; และ โอไรฮาห์ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ปกครองผู้ลัทธิ.

และ พวกเขาได้เริ่มปกครอง และ ผู้ลัทธิเริ่มจะเลิกละเรื่องอื่น และ พวกเขาเข้ามาเป็นกษัตริย์มีเป็นกษัตริย์ยิ่ง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ยาเร็ดได้สิ้นชีวิตไป, และ น้องชายของพวกเขาทำกษัตริย์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โอไรฮาห์ได้เดินไปอย่างถ่อมตนต่อพระพักตร์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และ ได้จำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ซึ่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้เร็ดเพื่อบิดาของพวกเขา, และ พวกเขาได้สอนผู้ลัทธิของพวกเขาว่า พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้เร็ดสิ่งที่ยิ่งใหญ่เสมอไปเพื่อบັນพระบุตรของพวกเขา.

Ether 7

- 1 And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.
- 2 And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.
- 3 And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.
- 4 And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.
- 5 And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.
- 6 Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.
- 7 And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

อีเธอร์ ๗

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโอไรฮาห์ได้ดำเนินการพิพากษาในแผ่นดินด้วยความชอบธรรมตลอดวันเวลาของเขา, ซึ่งมีอยู่นานมาก.

และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดา; แท้จริงแล้ว, เขาให้กำเนิดสามสิบเอ็ดคน, ซึ่งในจำนวนนี้เป็นบุตรยี่สิบสามคน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาให้กำเนิดคิบในวัยชราของเขาด้วย. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคิบปกครองแทนเขา; และคิบให้กำเนิดโคริฮอร์.

และเมื่อโคริฮอร์อายุสามสิบสองปีเขากบฏต่อบิดาของเขา, และข้ามไปพำนักอยู่ในแผ่นดินแห่งนีฮอร์; และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดา, และพวกเขางดงามอย่างยิ่ง; ฉะนั้นโคริฮอร์จึงดึงผู้คนเป็นอันมากไปกับเขา.

และเมื่อเขารวบรวมกำลังทัพแล้วเขาจึงขึ้นมายังแผ่นดินแห่งโมรอนซึ่งกษัตริย์พำนักอยู่, และจับเขาเป็นเชลย, ซึ่งทำให้คำกล่าวของพี่ชายของเจเร็ดเป็นจริงที่ว่าพวกเขาจะถูกนำไปสู่การเป็นเชลย.

บัดนี้แผ่นดินแห่งโมรอน, ซึ่งกษัตริย์พำนักอยู่นั้น, อยู่ใกล้แผ่นดินซึ่งชาวนีไฟเรียกว่ารกร้าง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคิบพำนักอยู่ในการเป็นเชลย, และผู้คนของเขาพำนักอยู่ภายใต้โคริฮอร์บุตรของตน, จนเขาชรามาก; กระนั้นก็ตามคิบยังให้กำเนิดชูลในวัยชราของเขา, ขณะที่ยังอยู่ในความเป็นเชลย.

อีเทิ ๗

และ เทททานได้บังเกิดขึ้นอี โอไรฮาห์ได้ดำเนินงานตัดสินในแผ่นดินด้วย ความยุติที่ท่าทะตลอดวันเวลาของลาว ซึ่งมิใช่ย่างยาวนาน.

และ ลาวได้มีลูกชาย และ ลูกสาว ทหลายสิบ; แท้จริงแล้ว, ลาวมีลูก ทั้งชายสามสิบเอ็ดคน, ซึ่งในจำนวนนี้เป็นลูกชายสามสิบสามคน.

และ เทททานได้บังเกิดขึ้นอี ลาวมี ลูกอีกผู้หนึ่งซึ่งสืบในโอละลาของลาว. และ เทททานได้บังเกิดขึ้นอี ลิบได้ ปีกทองแทน; และ ลิบได้มีลูกชายชื่อว่า โกรริธ.

และ เวลาโกรริธมีอายุได้สามสิบสอง ปี ลาวได้ทะบิดต่บิดาของตน, และ ได้ ข้ามไปหาแผ่นดินมิธ; และ ลาวได้มี ลูกชาย และ ลูกสาวทหลายสิบ, และ พวกละเป็นสิบเจ็ดคนที่สุด; ดังนั้น โกรริธจึงได้ถึงเอาผู้สืบย่าง ทลวงทหลายมาอยู่กับลาว.

และ เวลาลาวแก่โรมกำลังทัพได้ แล้ว ลาวจึงขึ้นมาหาแผ่นดินโมรอน บ่อนที่ทะสัดอยู่ และ ได้จับเอาทะสัดไป เป็นทะเลียบ ซึ่งเร่งให้ ถ้าเอ้าของ บ้องชายของยาเร่งเกิดเป็นจริงที่ว่า พวกละจะถูกลำไปสู่การเป็นทะเลียบ.

บัดนี้แผ่นดินโมรอนบ่อนที่ทะสัดอยู่ ได้ตั้งอยู่ใกล้กับแผ่นดิน ซึ่งลาวมิใช่เอื้อน ว่า แผ่นดินร้าง.

และ เทททานได้บังเกิดขึ้นอี ลิบกับ ผู้สืบของลาวที่ถูกกวาดไปเป็นทะเลียบ ของโกรริธ ผู้เป็นลูกชายของตน, จึงว่า ลิบแก่ทะหลายแล้ว; เทງย่างใด ทำตาม ในโอละลาของลาว, ลาวยังได้ ลูกชายอีกชื่อว่า ลูบ ทะนะที่ลาวเป็น ทะเลียบ.

8 And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

9 Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

10 And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

11 And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

12 And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

13 And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

14 And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชูล์โกรธพี่ชายของเขา; และชูล์แข็งแรงขึ้น, และมีพลังกำลังตามกำลังของมนุษย์; และเขาเก่งกล้าสามารถในการพิพากษาด้วย.

ดังนั้น, เขามายังเนินเขาเอเฟราอิม, และเขาหลอมแร่จากเนินเขา, และตีดาบจากเหล็กกล้าให้แก่ผู้คนเหล่านั้นที่เขาดึงมากับเขา; และหลังจากให้ดาบคนเหล่านั้นเป็นอาวุธแล้วเขากลับไปเมืองนีฮอร์, และสู้รบกับโคริฮอร์พี่ชายของเขา, โดยวิธีนี้เขาจึงได้อาณาจักรและคืนให้คิบบิดาของเขา.

และบัดนี้เพราะสิ่งที่ชูล์ทำไป, บิดาจึงมอบอาณาจักรให้เขา; ฉะนั้นเขาเริ่มปกครองแทนบิดา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาดำเนินการพิพากษาด้วยความชอบธรรม; และเขาขยายอาณาจักรของเขาไปทั่วพื้นแผ่นดิน, เพราะผู้คนกลับมีจำนวนมากมายิ่ง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชูล์ให้กำเนิดบุตรและธิดาหลายคนด้วย.

และโคริฮอร์กลับใจจากความชั่วหลายประการที่เขาได้ทำไป; ดังนั้นชูล์จึงให้อำนาจแก่เขาในอาณาจักรของเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โคริฮอร์มีบุตรและธิดาหลายคน. และในบรรดาบุตรของโคริฮอร์มีคนหนึ่งชื่อโนอาห์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ชูล์โกรธแค้นพี่ชายของเขา, และ ชูล์แข็งแรงขึ้น, และ กับเขามีกำลังตามกำลังของมนุษย์; และ ลาวก็ยิ่งใหญ่ในການຕັດສິນນຳອີກ.

ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງມາຫາເນີນພູເອຟະຣາອິມ, ແລະ ລາວໄດ້ຫລອມແຮ່ຈາກເນີນພູນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດດາບດ້ວຍເຫລັກໃຫ້ຜູ້ທີ່ລາວດຶງມາຫາລາວ; ແລະ ຫລັງຈາກລາວໄດ້ເອົາດາບໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອາວຸດແລ້ວ, ລາວກໍກັບຄືນໄປຫາເມືອງນີຮ໌, ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບໂຄຣີຮ໌ອ້ຍຂອງຕົນ, ໂດຍວິທີນີ້ລາວຈຶ່ງໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຄືນມາໃຫ້ຄີບບິດາຂອງລາວ.

ແລະ ບັດນີ້ຍ້ອນວ່າຜົນງານທີ່ຊຸນເຮັດໄປນັ້ນ, ບິດາຂອງລາວຈຶ່ງໄດ້ມອບອານາຈັກໃຫ້ລາວ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມປົກຄອງແທນບິດາຂອງລາວ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ; ແລະ ລາວໄດ້ແຜ່ອານາຈັກຂອງລາວອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າຜູ້ຄົນກັບມາມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊຸນໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນຄືກັນ.

ແລະ ໂຄຣີຮ໌ໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຫລາຍຢ່າງຊຶ່ງລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ ຊຸນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ລາວມີອຳນາດໃນອານາຈັກຂອງຕົນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣີຮ໌ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ. ແລະ ໃນບັນດາພວກລູກຊາຍຂອງໂຄຣີຮ໌ ມີຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ໂນອາ.

- 15 And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.
- 16 And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.
- 17 And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.
- 18 And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.
- 19 Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.
- 20 And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.
- 21 And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โนอาห์กบฏต่อซูล, กษัตริย์, และโคริฮอร์บิดาของตนด้วย, และดึงเอาโคฮอร์น้องชายของเขา, และพี่น้องชายของตนทั้งหมดและผู้คนเป็นอันมากไปด้วย.
- และเขาสู้รบกับซูล, กษัตริย์, ซึ่งในการนี้เขาได้รับแผ่นดินแห่งมรดกแรกของพวกเขา; และเขากลายเป็นกษัตริย์ปกครองแผ่นดินส่วนนั้น.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาสู้รบกับซูล, กษัตริย์; และเขาจับซูล, กษัตริย์, และนำไปเป็นเชลยในโมรอน.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่กำลังจะฆ่าเขา, บรรดาบุตรของซูลลอบเข้าไปในบ้านของโนอาห์ในตอนกลางคืนและสังหารเขา, และพังประตูเรือนจำและนำบิดาของพวกเขาออกมา, และนำเขาไ้บนบัลลังก์ของเขาในอาณาจักรของเขาเอง.
- ดังนั้น, บุตรของโนอาห์สร้างอาณาจักรของเขาขึ้นแทน; กระนั้นก็ตามคนเหล่านี้ยังไม่ได้อำนาจอย่างใดเหนือกว่าซูล กษัตริย์อีกต่อไป, และผู้คนที่อยู่ภายใต้การปกครองของซูล กษัตริย์รุ่งเรืองอย่างยิ่งและทวีความยิ่งใหญ่.
- และประเทศถูกแบ่ง; และมีสองอาณาจักร, คืออาณาจักรแห่งซูล, และอาณาจักรแห่งโคฮอร์, บุตรของโนอาห์.
- และโคฮอร์, บุตรของโนอาห์, ให้ผู้คนของเขามาสู้รบกับซูล, ซึ่งในการนี้ซูลได้ชัยชนะพวกเขาและสังหารโคฮอร์.
- และ เทาການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໂນອາໄດ້ກະບົດຕໍ່ກະສັດຊູນ, ແລະ ຕໍ່ໂຄຣີຮໍບິດາຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ດຶງເອົາໂຄຣນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນທັງໝົດ ແລະ ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄປນຳ.
- ແລະ ລາວໄດ້ມາສູ້ຮົບກັບກະສັດຊູນ, ດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກບ່ອນທຳອິດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ລາວໄດ້ກາຍມາເປັນກະສັດປົກຄອງແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ລາວໄດ້ສູ້ຮົບກັບກະສັດຊູນອີກ; ແລະ ລາວໄດ້ຈັບກະສັດຊູນ, ແລະ ເອົາໄປເປັນຊະເລີຍໃນແຜ່ນດິນໂມຣັນ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອໄກ້ເວລາທີ່ລາວຈະປະທານຊີວິດຊູນ, ພວກລູກຊາຍຂອງຊູນໄດ້ລອບເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໂນອາໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າລາວ ແລະ ໄດ້ມ້າງປະຕູຄຸກ, ແລະ ນຳເອົາບິດາຂອງພວກເຂົາອອກມາ ແລະ ໄດ້ນຳຊູນກັບຄືນໄປປົກຄອງອານາຈັກຂອງຕົນຄືເກົ່າ.
- ດັ່ງນັ້ນ, ລູກຊາຍຂອງໂນອາຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມສ້າງອານາຈັກຂຶ້ນແທນລາວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາກໍບໍ່ມີອຳນາດເໝືອນກະສັດຊູນອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງກະສັດຊູນໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ.
- ແລະ ປະເທດຖືກແຍກອອກໄປ ແລະ ມັນມີຢູ່ສອງອານາຈັກຄື ອານາຈັກຂອງຊູນ, ແລະ ອານາຈັກຂອງໂຄຣລູກຊາຍຂອງໂນອາ.
- ແລະ ໂຄຣລູກຊາຍຂອງໂນອາໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຕົນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊູນ, ຊຶ່ງໃນການສູ້ຮົບນີ້ຊູນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ແລະ ໄດ້ປະທານຊີວິດໂຄຣ.

- 22 And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.
- 23 And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.
- 24 And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.
- 25 And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.
- 26 And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.
- และบัดนี้โคฮอร์มีบุตรผู้หนึ่งซึ่งมีชื่อว่านิมโรด; และนิมโรดยกอาณาจักรของโคฮอร์ให้ซูล, และเขาได้เป็นที่พอใจในสายตาของซูล; ฉะนั้นซูลให้การเกื้อกูลอย่างใหญ่หลวงแก่เขา, และเขาทำตามที่เขาปรารถนาในอาณาจักรของซูล.
- และในการปกครองของซูลมีศาสตพยากรณ์, ที่พระเจ้าทรงส่งมาในบรรดาผู้คนด้วย, โดยพยากรณ์ว่าความชั่วร้ายและการนับถือรูปเคารพของผู้คนกำลังนำการสาปแช่งมาบนแผ่นดิน, และพวกเขาจะถูกทำลายหากพวกเขาไม่กลับใจ.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนสบประมาทศาสตพยากรณ์, และล้อเลียนพวกท่าน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์ซูลดำเนินการพิพากษาลงโทษคนทั้งหมดที่สบประมาทศาสตพยากรณ์.
- และเขาออกกฎหมายไปทั่วทั้งแผ่นดิน, ซึ่งให้อำนาจแก่ศาสตพยากรณ์เพื่อพวกท่านจะไปทีใดได้ตามที่พวกท่านต้องการ; และโดยเหตุนี้จึงนำผู้คนมาสู่การกลับใจ.
- และเพราะผู้คนกลับใจจากความชั่วช้าสามานย์และการนับถือรูปเคารพของพวกเขาพระเจ้าทรงละเว้นพวกเขา, และพวกเขาเริ่มรุ่งเรืองอีกในแผ่นดิน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือซูลให้กำเนิดบุตรและธิดาในวัยชราของเขา.
- และ บัดนี้โคฮอร์ มีลูกชายคนหนึ่งชื่อว่านิมโรด; และ นิมโรดได้ยกอาณาจักรของโคฮอร์ให้ซูล, และ ลาวเป็นทาสในสายตาของซูล; ดังนั้น ซูลจึงได้ให้ความช่วยเหลืออันสำคัญแก่ลาว, และลาวจึงได้เฝ้าตามใจชอบอยู่ในอาณาจักรของซูล.
- และ ในสະໄໝການປົກຄອງຂອງຊູລນີ້ ກໍມີສາດສະດາຈຳນວນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນອືກ, ໂດຍໄດ້ທຳນາຍວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການນັບຖື ຮູບບູຊາຂອງຜູ້ຄົນນັ້ນກຳລັງຈະນຳເອົາການສາບແຊ່ມາໃຫ້ແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ.
- ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນໄດ້ໝິ່ນປະໝາດສາດສະດາ, ແລະ ໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພວກເພີ່ນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດຊູລໄດ້ລົງໂທດຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ໝິ່ນປະໝາດສາດສະດາ.
- ແລະ ລາວໄດ້ອອກກົດໝາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຊຶ່ງໃຫ້ອຳນາດແກ່ສາດສະດາເພື່ອຈະສາມາດໄປຫາບ່ອນໃດກໍຕາມ ແລ້ວແຕ່ພວກເພີ່ນຕ້ອງການ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຜູ້ຄົນຈຶ່ງຖືກນຳມາສູ່ການກັບໃຈ.
- ແລະ ຍ້ອນວ່າຜູ້ຄົນໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ປະຖິ້ມການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຍົກເວັ້ນພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນອີກໃນແຜ່ນດິນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊູລໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນໃນໄວຊະລາຂອງລາວ.

And there were no more wars
in the days of Shule; and he re-
membered the great things that
the Lord had done for his fathers
in bringing them across the great
deep into the promised land;
wherefore he did execute judg-
ment in righteousness all his days.

ແລະ ມັນບໍ່ມີສົງຄາມອີກໃນວັນເວລາ
ຂອງຊູລ; ແລະ ເຂົາຈຶ່ງຈຳສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່
ຕ່າງໆ ທີ່ພຣະເຈົ້າທຣຶງກະທຳເພື່ອ
ບຣຣພຸນຸຣຸຂອງເຂົາໃນການນຳພວກ
ເຂົາຂ້າມທົ່ງສີກອັນໃຫຍ່ລ່ວງມາຍັງ
ແຜ່ນດິນທີ່ສັງເກດໄດ້; ດັ່ງນັ້ນເຂົາ
ດຳເນີນການພິພາກສາດ້ວຍຄວາມ
ຮັບຮູ້ທຸກໆວັນເວລາຂອງເຂົາ.

ແລະ ມັນບໍ່ມີສົງຄາມອີກໃນວັນເວລາ
ຂອງຊູລ; ແລະ ລາວໄດ້ລະນຶກເຖິງສິ່ງ
ສຳຄັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດເພື່ອ
ບັນພະບຸລຸດຂອງລາວໃນການນຳເອົາພວກ
ເຂົາ ຂ້າມຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງທະເລ
ມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ດັ່ງນັ້ນ
ລາວຈຶ່ງໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນດ້ວຍຄວາມ
ຍຸດຕິທຳຕະຫຼອດວັນເວລາຂອງລາວ.

Ether 8

- 1 And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.
- 2 And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.
- 3 And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;
- 4 And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;
- 5 And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.
- 6 And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

อีเธอร์ ๘

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาให้กำเนิดโอเมอร์, และโอเมอร์ปกครองแทนเขา. และโอเมอร์ให้กำเนิดเจเร็ด; และเจเร็ดให้กำเนิดบุตรและธิดา.

และเจเร็ดกบฏต่อบิดาของเขา, และมาพำนักอยู่ในแผ่นดินแห่งเฮธ. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาหว่านล้อมผู้คนเป็นอันมาก, เพราะคารมเจ้าเล่ห์ของเขา, จนเขาได้อาณาจักรกึ่งหนึ่ง.

และเมื่อเขาได้อาณาจักรกึ่งหนึ่ง เขาสู้รบกับบิดาตน, และเขานำบิดาตนไปสู่การเป็นเชลย, และทำให้เขาตกอยู่ในการเป็นเชลย;

และบัดนี้, ในวันเวลาแห่งการปกครองของโอเมอร์เขาอยู่ในการเป็นเชลยครึ่งหนึ่งของวันเวลาของเขา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาให้กำเนิดบุตรและธิดา, ซึ่งในบรรดาคนเหล่านี้มีเอสรอมและโคเรียนตะเมอร์;

และพวกเขาโกรธอย่างยิ่งเพราะการกระทำของเจเร็ดพี่ชายของพวกเขา, ถึงขนาดที่พวกเขารวบรวมกองทัพและมาสู้รบกับเจเร็ด. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนทั้งสองสู้รบกับเขาในเวลากลางคืน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาได้สังหารกองทัพของเจเร็ดแล้วพวกเขากำลังจะสังหารเขาด้วย; และเขาวิงวอนคนทั้งสองไม่ให้สังหารเขา, และเขาจะยกอาณาจักรคืนให้บิดาของตน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือทั้งสองไว้ชีวิตเขา.

อีเทิ ๘

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ออเมอร์ ได้ลูกชายอีกคนหนึ่งชื่อว่า โอเมอร์, และ โอเมอร์ได้ปกครองแทนลาอ. และ โอเมอร์ได้มีลูกชายชื่อว่า ยาเร็ด; และ ยาเร็ดได้มีลูกชาย และ ลูกสาวหลายคน.

และ ยาเร็ดได้กบฏบิดาของเขา, และ มาอยู่ในแผ่นดินของเฮธ. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ลาอได้เข้ายอเยผู้คนอย่างทลวงทลาย, ยอเยว่าถ้าเจ้าอันมีเล่ห์ทลวงของลาอจันว่าลาอได้อาณาจักรกึ่งหนึ่งมาปกครอง.

และ เมื่อลาอได้อาณาจักรมาเล็กน้อยแล้ว, ลาอก็ได้มาสู้รบกับบิดาของตน, และ ลาอได้จับเอาบิดาของตนไปเป็นเชลย, และ เร็ดให้บิดาของตนทำงานในระบะที่ เป็นเชลย;

และ บัดนี้, ในเวลาแห่งการปกครองของโอเมอร์, ลาอได้ตกอยู่ในความเป็นเชลยกึ่งหนึ่งของชีวิตของลาอ. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ลาอได้มีลูกชาย และ ลูกสาวหลายคน, ซึ่งในบรรดาลูกสาวพวกนี้ มีสองคนชื่อว่า เอสรอม และ โครเรียนตะเมอร์.

และ พวกเขากลัวกันหลายคนที่สุด ยอเยทำการทำของยาเร็ดอายของตน, เท็จจะพูดที่พวกเขาได้จัดกองทัพ และ ได้สู้รบกับยาเร็ด. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเขาได้สู้รบกับยาเร็ดในเวลากลางคืน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลาพวกเขาได้ฆ่ากันเองในกองทัพของยาเร็ดแล้ว และ ทำลวงจะฆ่าลาอว่าอีก; และ ลาอได้วิงวอนพวกเขาให้ไว้ชีวิตลาอ, และ ลาอจะยกอาณาจักรคืนให้บิดาของตน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเขาได้ไว้ชีวิตลาอ.

7 And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

8 Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

9 Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

10 And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

และบัดนี้เจเร็ดกลับโทมนัสยิ่ง เพราะการสูญเสียอาณาจักร, เพราะเขาใฝ่ใจอยู่กับอาณาจักร และกับการสรรเสริญของโลก.

บัดนี้ธิดาของเจเร็ดโดยที่หลักแหลมยิ่ง, และโดยเห็นโทมนัสของบิดา, นางจึงคิดวางแผนซึ่งโดยการนั้นนางจะนำอาณาจักรคืนให้บิดาของนาง.

บัดนี้ธิดาของเจเร็ดงดงามยิ่งนัก. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ นางพูดกับบิดา, และกล่าวแก่เขาว่า : อะไรเล่าทำให้พ่อของลูกมีโทมนัสเพียงนี้ ? พ่อมิได้อ่านบันทึกซึ่งบรรพบุรุษของเรานำข้ามห้วงลึกอันใหญ่หลวงมาหรือ ? ดูเถิด, มีเรื่องราวเกี่ยวกับคนสมัยโบราณมิใช่หรือ, ว่าโดยแผนลับของพวกเขา พวกเขาจึงได้อาณาจักรและความรุ่งโรจน์อันใหญ่หลวง ?

และบัดนี้, ฉะนั้น, ขอให้พ่อของลูกเรียกเอคิช, บุตรของคิมนอร์มา; และดูเถิด, ลูกเป็นคนงดงาม, และลูกจะร่ายรำต่อหน้าเขา, และลูกจะทำให้เขาพอใจ, เพื่อให้เขาปรารถนาลูกเป็นภรรยา; ดังนั้นหากเขาปรารถนาจากพ่อว่าให้พ่อยกลูกให้เป็นภรรยาของเขา, เมื่อนั้นพ่อจงกล่าวว่า : เราจะยกนางให้ท่านหากท่านจะนำศีรษะบิดาของเรา, ผู้เป็นกษัตริย์มาให้.

และ บัดนี้ยาเร็ดได้มีความเล้าสะทลัดใจทลายที่สุด ย้อนงานสูงเสียดอาณาจักรไปนั้น, เพราะว่าใจของเขายู่กับอาณาจักร และ งานที่ย่อยสั่นละเล็กละเอยโลก.

บัดนี้โดยที่ลูกสาวของยาเร็ดเป็นถิ่นจำนั้บามที่สดุ, และ โดยที่ไ้เห็นความเล้าสะทลัดใจของบิดาถิน, นางจ้้งได้ถิดวางแผนเพื่อจะกู้เออิอาณาจักรถินมาไ้บิดาของนางไ้ไ้.

บัดนี้ลูกสาวของยาเร็ดเป็นถิ่นงามที่สดุ. และ เทถถานไ้บังเกิดขึ้นถินนางไ้เออิกับบิดาของนางว่า: แม่บทยังที่เร็ดไ้ไ้ม่มีความเล้าสะทลัดใจเช่นนี้? ไ้ม่ไ้ได้อ่านบันทึกจ้้งบับพะบุลุดของพวถเริ่นำข้ามความเลึกที่สดุของทะเลอันกว้งไ้ทย่มำบ? จ้้งเบ้้ง, มับม่มีเลื่องล่าวกว้งกับถินไ้บสะไ้พะก่อนบ่ที่ไ้ไ้แผนถาน ลับของพวถเริ่น, จ้้งไ้บแผนถานมับพวถเริ่นไ้ไ้ถิดเออิอาณาจักรทลายเท่าง และ มีความร้้งเรื่อเทลือจเทลือม?

และ บัดนี้, สะบับ, ไ้ไ้ไ้จ้้งไ้ไ้ถินไปนำเออิเอถิดลูกชายของถินมับมา; และ จ้้งเบ้้ง, ลูกเอยเป็นถิ่นงาม, และ ลูกจะ พ็อนล่ำถ่บ้ล่าว, และ ลูกจะเร็ดไ้ล่าวบ่ไ้, จินว่าล่าวยากไ้ได้ลูกไปเป็นบับละยาของล่าว; ถ่บับถ่าทากล่าวปาดทะบจากบ่ไ้ไ้ไ้ยถิลูกไ้ไ้เป็นบับละยาของล่าว, เมื่อนับบ่จ้้งถ่าวว่า: ไ้พะเจ้าจะยถินนางไ้ไ้บ่ถ่าทากถ่านเออิทวิบิดาของไ้พะเจ้า, ไ้เป็นกะสัดมาไ้ไ้ไ้พะเจ้า.

11 And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

12 And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

13 And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

14 And it came to pass that they all sware unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

15 And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

และบัดนี้โอเมอร์เป็นเพื่อนกับเอคิช; ดังนั้น, เมื่อเจเร็ดเรียกเอคิชมา, ธิดาของเจเร็ดก็ร่ายรำต่อหน้าเขาจนนางทำให้เขาพึงใจ, ถึงขนาดที่ปรารถนานางเป็นภรรยา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขากล่าวแก่เจเร็ดว่า : ให้นางเป็นภรรยาข้าพเจ้าเถิด.

และเจเร็ดกล่าวแก่เขาว่า : ข้าพเจ้าจะยกนางให้ท่าน, หากท่านจะนำศีรษะบิดาของข้าพเจ้า, ผู้เป็นกษัตริย์มาให้ข้าพเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอคิชรวมญาติพี่น้องทั้งหมดของเขามาในบ้านของเจเร็ด, และกล่าวแก่พวกเขาว่า : ท่านจะสาบานกับข้าพเจ้าไหม่ว่าท่านจะซื่อสัตย์ต่อข้าพเจ้าในสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาจากท่าน ?

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนทั้งหมดสาบานกับเขา, ต่อพระเจ้าเป็นเจ้าแห่งสวรรค์, และต่อฟ้าสวรรค์ด้วย, และต่อแผ่นดินโลกด้วย, และด้วยศีรษะพวกเขา, ว่าผู้ใดที่ผันแปรไปจากความช่วยเหลือที่เอคิชปรารถนาจะสูญเสียศีรษะตน; และผู้ใดที่แพร่งพรายสิ่งใดก็ตามที่เอคิชให้เป็นก็รู้แก่พวกเขา, ผู้นั้นจะสูญเสียชีวิตตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเห็นด้วยกับเอคิชดังนี้. และเอคิชให้พวกเขากล่าวคำปฏิญาณซึ่งคนในสมัยโบราณผู้แสวงหาอำนาจเช่นกันให้ไว้, ซึ่งสืบทอดกันมาแม้จากคาอิน, ผู้เป็นฆาตกรนับแต่เริ่มต้น.

และ บัดนี้โอเมอร์ เป็นเพื่อนของเอคิช; ดังนั้น, เมื่อยารัดได้ส่งให้ลูกไปเอื้อนเอ็ดมาหา, ลูกสาวของยารัดก็ได้พ้องลำดั่งขาลาว, เทวธิดาที่ล่าวเฝ้า, เทวธิดาที่ล่าวเฝ้าได้มาจนเป็นภรรยา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอคิชได้เข้าพบกับยารัดว่า: ให้นางมาเป็นภรรยาของข้าพเจ้าเถิด.

และ ยารัด เข้าพบกับลาวว่า: ข้าพเจ้าจะยกนางให้ท่าน, ถ้าหากท่านจะเอื้อมมือของบิดาของข้าพเจ้าผู้เป็นกษัตริย์มาให้ข้าพเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอคิชได้เข้าเฝ้ายารัดพร้อมด้วยญาติของตนในถ้ำของยารัด และ ได้เข้าพบกับพวกเอคิชเหล่านั้นว่า: พวกท่านจะสาบานกับข้าพเจ้าได้บ่ว่า พวกท่านจะซื่อสัตย์ต่อข้าพเจ้าในสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาจากพวกท่าน?

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเอคิชทั้งหมดได้สาบานกับลาว, โดยอ้างเทวธิดาแห่งสวรรค์, และ อ้างเทวธิดาแห่งสวรรค์นำอีก, และ อ้างว่าถ้าหากผู้ใดที่แปรปรวนไปจากสิ่งที่เอคิชปรารถนาจะสูญเสียชีวิตของตน; และ ผู้ใดที่เปิดเผยสิ่งใดก็ตามที่เอคิชบอกให้ตนรู้, ผู้นั้นจะสูญเสียชีวิตของตน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเอคิชได้เห็นด้วยกับเอคิชดังนี้. และ เอคิชได้ให้พวกเขากล่าวคำปฏิญาณซึ่งคนในสมัยโบราณผู้แสวงหาอำนาจเช่นกันให้ไว้, ซึ่งสืบทอดกันมาแม้จากคาอิน, ผู้เป็นฆาตกรนับแต่เริ่มต้น.

- 16 And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.
- 17 And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.
- 18 And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;
- 19 For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.
- 20 And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.
- 21 And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.
- และอำนาจของมารรักษามันไว้เพื่อให้คำปฏิญาณเหล่านั้นแก่ผู้คน, เพื่อให้คนเหล่านั้นคงอยู่ในความมืด, เพื่อช่วยผู้ที่แสวงหาอำนาจให้ได้อำนาจ, และเพื่อฆาตกรรม, และเพื่อปล้นสะดม, และเพื่อก่อกบฏ, และเพื่อทำความชั่วร้ายและกระทำการผิดประเวณีนานัปการ.
- และเป็นธิดาของเยเร็ดซึ่งนำมันมาไว้ในใจเขาเพื่อค้นหาสิ่งเก่า ๆ เหล่านี้; และเยเร็ดนำมันมาไว้ในใจเอคิช; ดังนั้น, เอคิชให้มันแก่วงศ์วานญาติและมิตรสหายของเขา, โดยนำคนพวกนี้ไปด้วยสัญญาที่สวยงามเพื่อทำสิ่งใดก็ได้ตามที่เขาปรารถนา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาจัดตั้งการมั่วสุมลับขึ้น, แม้ตั้งคนในสมัยโบราณ; ซึ่งการมั่วสุมนั้นน่าชิงชังที่สุดและชั่วร้ายยิ่งกว่าสิ่งทั้งปวง, ในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า;
- เพราะพระเจ้าไม่ทรงทำงานในการมั่วสุมลับ, ทั้งพระองค์ไม่ประสงค์ให้มนุษย์นองเลือด, แต่ในสิ่งทั้งปวงทรงห้ามมัน, นับจากกาลเริ่มต้นของมนุษย์.
- และบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, ไม่ได้เขียนลักษณะของคำปฏิญาณและการมั่วสุมของพวกเขาไว้, เพราะเป็นที่รู้แก่ข้าพเจ้าว่า มันมีอยู่แล้วในบรรดาผู้คนทั้งปวง, และมันมีอยู่แล้วในบรรดาชาวเลมมิง.
- และมันเป็นเหตุให้เกิดความพินาศของผู้คนเหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้ากำลังพูดถึงบัดนี้, และความพินาศแก่ผู้คนของนีไฟด้วย.
- และอำนาจของมารได้รักษาคำสาบานนี้ไว้ เพื่อจะได้มอบคำสาบานเหล่านี้ให้แก่ผู้ยินยอม, เพื่อใช้พวกเขายึดอยู่ในความมืด, เพื่อช่วยเหลือผู้ที่สะท้อนทางอำนาจให้มีความมืด, และเพื่อขี้, และเพื่อป่วนใจ, และเพื่อตึงเครียด, และเพื่อเร่งความชั่วร้ายนานาประการ และ ภาวโสมเพนิ.
- และ แม่นลูกสาวของยาเร็ดมีทะเลาะกับไดนามันมาไว้ในใจของลาวา เพื่อให้กลับถว้าหาสิ่งเก่าแก่เหล่านี้; และ ยาเร็ดได้นำมันมาไว้ในใจของเอคิช; ดังนั้น เอคิชจึงได้มอบมันให้แก่ ยาดัมมิง และ พูเพื่อนของลาวา, และ นำพวกเขาไปด้วยคำสัญญาที่จับกุมให้เร่งสิ่งใดก็ตามที่ลาวาปากทะพา.
- และ พวกงานได้บังเกิดขึ้นถึง พวกเขาได้จัดตั้ง การมั่วสุมลับขึ้น, ถึกับกับในสະໄໝກ່ອນ; ຊຶ່ງການມ້ວສຸມລັບນັ້ນເປັນໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍຍິ່ງກວ່າສິ່ງໃດໆ, ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ;
- ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກໃນການມ້ວສຸມລັບ, ທັງພຣະອົງບໍ່ມີພຣະປະສົງໃຫ້ມະນຸດຂ້າຟັນກັນ, ແຕ່ໃນທຸກສິ່ງພຣະອົງຊົງຫ້າມມັນນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມະນຸດເປັນຕົ້ນມາ.
- ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໄນບໍ່ໄດ້ຂຽນແບບສະບັບຂອງຄໍາສາບານ ແລະ ການມ້ວສຸມລັບຂອງພວກເຂົາໄວ້, ເພາະມັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ມັນມີຢູ່ແລ້ວກັບຄົນທັງປວງ, ແລະ ມັນມີຢູ່ແລ້ວໃນບັນດາຊາວເລມັນ.
- ແລະ ມັນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມພິນາດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າກໍາລັງເວົ້າເຖິງຢູ່ດຽວນີ້, ແລະ ມັນນໍາຄວາມພິນາດມາໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟນໍາອີກ.

22 And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

23 Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

24 Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

และประชาชาติใดก็ตามที่จะสนับสนุนการมั่วสุมลับเช่นนี้, เพื่อให้ได้อำนาจและประโยชน์, จนมันจะแพร่ไปทั่วประชาชาติ, ดุเดือด, ประชาชาติเหล่านั้นจะถูกทำลาย; เพราะพระเจ้าจะไม่ทรงยอมให้เลือดวิสุทธิชนของพระองค์, ซึ่งพวกเขาจะทำให้หลั่งนอง, ร้องทูลต่อพระองค์เสมอไปจากพื้นดินเพื่อการแก้แค้นคนเหล่านั้นและพระองค์ยังทรงหาแก้แค้นพวกเขาไม่.

ดังนั้น, โอท่านคนต่างชาติ, เป็นปรีชาญาณในพระเจ้าที่สิ่งเหล่านี้จะแสดงแก่ท่าน, เพื่อโดยการนี้ท่านจะกลับใจจากบาปของท่าน, และไม่ปล่อยให้การมั่วสุมเพื่อฆาตกรรมนี้อยู่เหนือท่าน, ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อให้ได้อำนาจและประโยชน์—และงาน, แท้จริงแล้ว, แม้งานแห่งความพินาศย่อมมาสู่ท่าน, แท้จริงแล้ว, แม้ดาบแห่งความยุติธรรมของพระเจ้าเป็นเจ้านิรันดร์จะลงมาบนท่าน, เพื่อการล้มล้างและความพินาศของท่านหากท่านจะปล่อยให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น.

ดังนั้น, พระเจ้าทรงบัญชาท่าน, เมื่อท่านจะเห็นสิ่งเหล่านี้เกิดในบรรดาพวกท่านเพื่อท่านจะตื่นขึ้นสู่ความรู้สึกของสภาพอันน่าพร่ำเพรียงของท่าน, เพราะการมั่วสุมลับนี้ที่จะอยู่ในบรรดาพวกท่าน; หรือวิบัติจะมีแก่มัน, เพราะเลือดของพวกเขาทั้งหลายที่ถูกสังหาร; เพราะพวกเขาร้องจากภัสสมฤตีสื่อแก้แค้นมัน, และคนที่ก่อตั้งมันขึ้นด้วย.

และ ประชาชาติใดก็ตามที่จะสะสมสนับสนุนการมั่วสุมลับแบบนี้, เพื่อให้ได้อำนาจ และ เชนปะโทยดจิบใช้มันแผ่ขยายไปทั่วประชาชาติ; จังเบ้ง, ประชาชาตินั้นจะถูกทำลาย; เพราะว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะบ่ยอมให้ เลือดของไม่พินของพระองค์จิงถูกพอกเอาทล้ง ร้องทูลขอพระเจ้าจากพื้นดินเสมอไป เพื่อ การแก้แค้นคนเหล่านั้น และ พระองค์บ่แก้แค้นพอกเอา.

ดังนั้น, โอ ท่านคนต่างชาติ, มันแม่นยำความสะทลวสะทลวของพระเจ้าที่จะใช้สิ่งเหล่านี้เป็นที่ยึดจับแก่ท่าน, เพื่อโดยงานนี้ท่านจะกลับใจจากบาปของท่าน, และ บ่ปล่อยให้การมั่วสุมลับอยู่เหนือท่าน, ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อให้ได้อำนาจ และ รับเชนปะโทยด—และ วรฎฎ, แท้จริงแล้ว, วรฎฎแห่งความพินาศย่อมมาสู่ท่าน, แท้จริงแล้ว, แม้ดาบแห่งความยุติธรรมของพระเจ้าผู้สะทลวนิรันดร์จะลงมาสู่ท่านเพื่อการล้มล้าง, และ เพื่อความพินาศของท่าน ถ้าหากท่านจะปล่อยให้สิ่งเหล่านี้มีอยู่.

ดังนั้น, พระเจ้าเป็นเจ้าได้บัญชาท่าน, เมื่อท่านเห็นสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในบรรดาพวกท่าน, ท่านจะตื่นขึ้นสู่ความเข้าใจถึงสภาพอันน่าพร่ำเพรียงของท่าน, ย้อนว่าการมั่วสุมลับนี้ จังเบ้งจะมีอยู่ในบรรดาพวกท่าน; ถ้าบ่ดังนั้น วิบัติจะมีแก่มัน, เพราะเลือดของคนที่ถูกทำลายที่ถูกเอาทล้งจิงถูกพอกเอาทล้งจากพื้นดินเพื่อแก้แค้นมัน, และ แก่แก่งผู้ที่ยึดจับมันขึ้นมา.

25 For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

26 Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

เพราะเหตุการณ์บังเกิดขึ้นคือผู้ใดที่ก่อตั้งมันย่อมหมายมั่นจะล้มล้างอิสรภาพของพื้นแผ่นดิน, ประชาชาติ, และประเทศทั้งปวง; และมันทำให้เกิดความพินาศของคนทั้งปวง, เพราะมันก่อตั้งขึ้นโดยมาร, ซึ่งเป็นบิดาของความเท็จทั้งปวง; แม้คนกล่าวเท็จคนเดียวกันนั้นซึ่งล่อลวงบิดามารดาแรกของเรา, แท้จริงแล้ว, แม้คนกล่าวเท็จคนเดียวกันนั้นผู้เป็นเหตุให้มนุษย์กระทำความผิดกรรมนับจากกาลเริ่มต้น; ผู้ทำให้ใจมนุษย์แข็งกระด้างจนพวกเขาสมาตกรรมศาสตพยากรณ์, และขว้างพวกเขาด้วยก้อนหิน, และขับไล่พวกเขานับจากกาลเริ่มต้น.

ดังนั้น, ข้าพเจ้า, โมโรไน, ได้รับพระบัญชาให้เขียนเรื่องเหล่านี้เพื่อความชั่วอาจหมดไป, และเพื่อเวลาอาจมาถึงเมื่อซาตานจะไม่มีอำนาจในใจลูกหลานมนุษย์, แต่พวกเขาจะได้รับการชักจูงให้ทำดีตลอดเวลา, เพื่อพวกเขาจะมาสู่แหล่งแห่งความชอบธรรมทั้งมวลและได้รับการช่วยให้รอด.

เพราะว่าเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นผู้ใดที่สร้างมัน ย่อมแสวงหาที่จะลบล้าง อิสรภาพของแผ่นดิน, ประชาชาติ, และ ประเทศชาติทั้งปวง; และ จะนำเอาความพินาศมาสู่ผู้ใดทั้งปวง, เพราะว่ามันถูกสร้างขึ้นโดยบิดาของความเท็จทั้งปวง, แม่มโนใจผู้ถูกรูทกับมันที่ ทลอมลวงบิดามารดาผู้ทำอิสรภาพของเรา, แท้จริงแล้ว, แม่มโนใจผู้ถูกรูทกับนี้แหละที่เร็ดให้มนุษย์เร็ดถาดกระทำกับตัวแก่กรรมเล็ดถ่มมา; เป็นผู้ที่เร็ดให้ใจของมนุษย์แฉงถ่าง ถิ่นได้ข้าสาดสะดาทั้งทลาย, และได้แกว่งก้อนหินใส่พวกพ่่ม, และ ขับไล่พวกพ่่มออกไปนับแต่ตอนต้น.

ดังนั้นข้าพเจ้าโมโรไนจึงได้รับบัญชาให้ขรูบเล่องเทล่านนี้ เพื่อความชั่วต่างๆจะได้ขมิดไป, และ ว่าเวลาจะมารอด ขี้จาดานจะ บ่มีอำนาจเหนือใจของลูกหลานมนุษย์, มีแต่เจ้าจะถูกรักจูงให้เร็ดแก่ความดีทะทลอดไป, เพื่อเจ้าจะได้มาหาอ่างน้ำแห่งความชอบทำทั้งปวง และ ลอด.

Ether 9

- 1 And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.
- 2 Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.
- 3 And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.
- 4 And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.
- 5 And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.

อีเธอร์ ๙

และบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, เริ่มทำบันทึกของข้าพเจ้าต่อไป. ฉะนั้น, ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เพราะการมั่วสุมลับของเอคิชและเพื่อนของเขา, ดูเถิด, พวกเขาได้ล้มล้างอาณาจักรของโอเมอร์.

กระนั้นก็ตาม, พระเจ้ายังทรงเมตตาโอเมอร์, และบุตรของเขา และธิดาของเขาด้วยผู้มีได้หมายมั่นให้เขาพินาศ.

และพระเจ้าทรงเตือนโอเมอร์ในความฝันว่าเขาควรออกไปจากแผ่นดิน; ดังนั้นโอเมอร์ออกไปจากแผ่นดินพร้อมด้วยครอบครัวของเขา, และเดินทางไปหลายวัน, และมาถึงและผ่านเนินเขาแห่งชิม, และมาใกล้สถานที่ซึ่งชาวนีไฟถูกทำลาย, และจากที่นั่นไปทางตะวันออก, และมาถึงสถานที่ซึ่งเรียกว่า แอบลัม, ใกล้ชายทะเล, และที่นั่นเขาตั้งกระโจมของเขา, และบุตรและธิดาของเขาด้วย, และครัวเรือนของเขาทั้งหมด, นอกจากเจเร็ดและครอบครัวของเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเจเร็ดได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์เหนือผู้คน, โดยมือแห่งความชั่วร้าย; และเขายกธิดาของเขาให้เป็นภรรยาของเอคิช.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอคิชหมายมั่นจะเอาชีวิตพ่อตาของเขา; และเขาขอร้องบรรดาคนที่เขาให้กล่าวคำสาบานด้วยคำปฏิญาณของคนสมัยโบราณ, และพวกนั้นได้ไปเอาศีรษะพ่อตาของเขา, ขณะที่เขานั่งอยู่บนบัลลังก์, กำลังให้ผู้คนของเขาเข้าพบ.

อีเทิ ๑๐

และ บัดนี้ข้าพเจ้าโมโรไนเล็มเร็ดบันทึกของข้าพเจ้าต่อไป. ฉะนั้น, จั๋งเบ๋ง, เทตทานได้บังเกิดຂຶ້ນຄື ຍ້ອນວ່າ ການມື້ວສຸມລັບຂອງເອຄິດ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງລາວ, ຈັ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມອານາຈັກຂອງໂອເມ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ເມດຕາສົງສານໂອເມ, ພ້ອມທັງລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ບໍ່ພະຍາຍາມທຳລາຍລາວ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນໂອເມໃນຄວາມຝັນວ່າ ລາວຄວນອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ; ດັ່ງນັ້ນໂອເມຈັ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປຫລາຍມື້, ແລະ ມາຮອດ ແລະ ຜ່ານເນີນພູ ຊົມໄປ, ແລະ ໄດ້ມາຮອດ ບ່ອນຊຶ່ງຊາວນີໄຟໄດ້ຖືກທຳລາຍ, ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນໄປທາງຕາເວັນອອກ, ແລະ ມາຮອດບ່ອນໃກ້ຝັ່ງທະເລ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອາບລຳ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນລາວໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນ ພ້ອມທັງລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງລາວນຳອີກ, ແລະ ຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວທັງໝົດນອກຈາກຢາເຣັດ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຢາເຣັດໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນດ້ວຍມືຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ແລະ ລາວໄດ້ຍົກລູກສາວຂອງລາວໃຫ້ເປັນພັນລະຍາຂອງເອຄິດ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າພໍ່ເຖົ້າຂອງຕົນ; ແລະ ລາວໄດ້ຂໍຮ້ອງຜູ້ທີ່ລາວໃຫ້ກ່າວຄຳສາບານດ້ວຍຄຳສາບານຂອງຄົນໃນສະໄໝບູຮານ, ແລະ ພວກນັ້ນກໍໄດ້ຫົວພໍ່ເຖົ້າຂອງເອຄິດ, ໃນຂະນະທີ່ຢາເຣັດນັ່ງຢູ່ໃນບັນລັງກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ຜູ້ຄົນ.

6 For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.

7 And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.

8 And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.

9 And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

10 And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

11 Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

เพราะการแพร่ขยายของสังคมอันชั่วร้ายและลึกลับนี้ใหญ่หลวงนักจนทำให้ใจคนทั้งปวงเสื่อมทราม; ฉะนั้นजेरे็ดถูกลอบสังหารบนบัลลังก์ของเขา, และเอคิชปกครองแทนเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอคิชเริ่มริษยานุตรของตน, ฉะนั้นเขาจึงนำบุตรไปขังไว้ในเรือนจำ, และคุมขังไว้โดยมีอาหารเล็กน้อยหรือไม่มีเลยจนเขาถึงแก่ความตาย.

และบัดนี้น้องชายของคนที่ยิ่งแก่ความตาย, (และชื่อของเขา คือนิมราห์) โกรธบิดาเพราะสิ่งที่บิดาได้ทำกับพี่ชายของเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนิมราห์รวบรวมคนได้จำนวนเล็กน้อย, และหลบหนีออกจากแผ่นดิน, และข้ามไปพำนักอยู่กับโอเมอร์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอคิชให้กำเนิดบุตรคนอื่น ๆ, และคนเหล่านี้ชนะใจผู้คน, ทั้งที่พวกเขาสาบานไว้กับเขาที่จะทำความชั่วช้าสามานย์นานัปการตามที่เขารารถนา.

บัดนี้ผู้คนของเอคิชปรารถนาจะหาผลประโยชน์, แม้แต่ที่เอคิชปรารถนาอำนาจ; ดังนั้น, บุตรของเอคิชมอบเงินตราให้พวกเขา, ซึ่งโดยวิธีนี้พวกเขาดึงดูดผู้คนส่วนมากไปกับพวกเขา.

ເພາະການແຜ່ສັງຄົມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ລືກລັບນີ້ເປັນໄປຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ຈົນວ່າມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຜູ້ຄົນທັງໝົດເສື່ອມໂຊມ; ສະນັ້ນ ຢາເຮັດຈິງຖືກລອບຂ້າໃນບັນລັງຂອງລາວເອງ, ແລະ ເອຄິດໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດເລີ່ມມີຄວາມອິດສາບັງບຽດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງຕົນ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເອົາລູກຊາຍຂອງຕົນຂັງໄວ້ໃນຄຸກ, ແລະ ໃຫ້ຂັງໄວ້ໂດຍເອົາອາຫານໃຫ້ກິນພຽງເລັກໜ້ອຍ ຫລື ວ່າບໍ່ໃຫ້ກິນເລີຍ ຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

ແລະ ບັດນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍ, (ມີຊື່ວ່າ ນິມຣາ) ໄດ້ຮຽດແຄ້ນໃຫ້ບິດາຂອງລາວຍ້ອນສິ່ງທີ່ບິດາຂອງລາວໄດ້ເຮັດກັບອ້າຍຂອງລາວ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນິມຣາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຄົນຈຳນວນໜຶ່ງ, ແລະ ໄດ້ໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ, ແລະ ໄດ້ຂ້າມໄປຢູ່ກັບອີເມຣ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດໄດ້ລູກຊາຍຕື່ມອີກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຊະນະໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາໄດ້ສາບານກັບລາວວ່າຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການຕາມທີ່ລາວປາດຖະໜາ.

ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງເອຄິດປາດຖະໜາຜົນປະໂຫຍດ, ຄືກັນກັບທີ່ເອຄິດປາດຖະໜາອຳນາດ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກລູກຊາຍຂອງເອຄິດຈຶ່ງໄດ້ແຈກຢາຍເງິນໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງດ້ວຍວິທີນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ດຶງຜູ້ຄົນສ່ວນຫລາຍມາຫາພວກເຂົາ.

12 And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

13 Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

14 And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

15 And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

16 And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, insomuch that they became exceedingly rich—

17 Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

และเริ่มมีสงครามระหว่างพวกบุตรของเอคิชกับเอคิช, ซึ่งกินเวลาหลายปี, แท้จริงแล้ว, จนไปสู่ความพินาศของผู้คนแห่งอาณาจักรเกือบทั้งหมด, แท้จริงแล้ว, แม้ทั้งหมด, นอกจากสามสิบคน, กับพวกที่หลบหนีไปกับครอบครัวของโอเมอร์.

ดังนั้น, โอเมอร์จึงได้กลับคืนสู่แผ่นดินแห่งมรดกของเขาอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโอเมอร์เริ่มชรา; กระนั้นก็ตาม, ในวัยชราของเขา เขาให้กำเนิดอีเมอร์; และเขาเจิมอีเมอร์เป็นกษัตริย์ปกครองแทนเขา.

และหลังจากเขาเจิมอีเมอร์เป็นกษัตริย์แล้วเขาเห็นความสงบสุขในแผ่นดินต่อเนื่องเป็นเวลาสองปี, และเขาตาย, โดยเห็นวันเวลายาวนานยิ่ง, ซึ่งเต็มไปด้วยโศกนาฏ. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออีเมอร์ปกครองแทนเขา, และเจริญรอยตามบิดาของเขา.

และพระเจ้าทรงเริ่มนำคำสาปแช่งออกไปจากแผ่นดินอีก, และครอบครัวของอีเมอร์รุ่งเรืองอย่างยิ่งภายใต้การปกครองของอีเมอร์; และตลอดเวลาหกสิบสองปีคนเหล่านั้นกลับแข็งแกร่งยิ่ง, ถึงขนาดที่พวกเขา กลับร่ำรวยอย่างยิ่ง—

มีผลไม้, และธัญพืช, และผ้าไหม, และผ้าป่านเนื้อดี, และทอง, และเงิน, และของมีค่านานาชนิด;

และ มันเริ่มมีสงครามระหว่างพวกลูกชายของเอคิชกับตัวเอคิชเองเป็นเวลาหลายปี, แท้จริงแล้ว, จนว่าไปสู่ความพินาศของผู้คนที่อยู่ในอาณาจักรเกือบหมด, แท้จริงแล้ว, แม้ทั้งหมด นอกจากสามสิบคนกับพวกที่หนีไปกับเชื้อสายของโอเมอร์เท่านั้น.

ดังนั้น, โอเมอร์จึงได้กลับคืนมาหาแผ่นดินซึ่งเป็นมรดกของบิดาอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอี โอเมอร์เริ่มแก่ลง; เถียงย่างใดก็ตาม, ลาวก็ยังได้ลูกชายอีกคนหนึ่งในช่วงเวลาของลาว ชื่อว่า อีเมอร์; และ ลาวได้แต่งตั้งให้อีเมอร์เป็นกษัตริย์ปกครองแทน.

และ หลังจากที่เขาได้แต่งตั้งอีเมอร์ให้เป็นกษัตริย์แล้ว, ลาวได้เห็นสันติสุขในแผ่นดินอยู่สองปี, และ ลาวได้สิ้นชีวิตไป, โดยที่ได้เห็นวันเวลาซึ่งเต็มไปด้วยความเล้าสະຫລັດใจเป็นเวลายาวนาน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอี อีเมอร์ได้ปกครองแทนลาว, และ ได้กระทำตามตัวอย่างของบิดา.

และ พระผู้เป็นเจ้าเริ่มเอาคำสาปแช่งออกไปจากแผ่นดินอีก, และเชื้อสายของอีเมอร์ได้จะเจริญรุ่งเรืองอย่างยิ่งภายใต้การปกครองของอีเมอร์; และในเวลาหกสิบสองปี พวกเขากลับมาเป็นคนเข้มแข็งอย่างยิ่ง, เถียงจะขนาดที่พวกเขากลับมาเป็นคนร่ำรวยยิ่ง

โดยมีพวกลาวมาอยู่ด้วย, และ เลี้ยงปูกของผึ้ง, และ ฝ้ายไหม, และ ฝ้ายลินินอย่างดี, และ กำ, และ เงิน, และ ของมีค่าหลายอย่าง;

18 And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

19 And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

20 And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

21 And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

22 And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

และมีฝูงปศุสัตว์นานาชนิดด้วย, ฝูงโคเพศผู้, และโคเพศเมีย, และแกะ, และหมู, และแพะนานาชนิด, และสัตว์อื่นหลายชนิดด้วยซึ่งมีประโยชน์เพื่อเป็นอาหารของมนุษย์.

และพวกเขามีม้า, และลาด้วย, และมีช้างและคูริลัมและคุ่มมด้วย; ซึ่งทั้งหมดนี้มีประโยชน์แก่มนุษย์, และโดยเฉพาะอย่างยิ่งช้างและคูริลัมและคุ่มม.

และดังนั้นพระเจ้าทรงเทพของพระองค์ลงมาบนแผ่นดินนี้, ซึ่งเลิศเลอกว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง; และพระองค์ทรงบัญชาว่าผู้ใดที่จะครอบครองแผ่นดินนี้ควรครอบครองมันเพื่อพระเจ้า, มิฉะนั้นพวกเขาจะถูกทำลายเมื่อพวกเขาสุกงอมอยู่ในความชั่วช้าสามานย์; เพราะกับคนเช่นนั้น, พระเจ้าตรัสว่า : เราจะเทความโกรธสุดขีดของเราออกมา.

และอีเมอร์ดำเนินการพิพากษาด้วยความชอบธรรมตลอดวันเวลาของเขา, และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดาหลายคน; และเขาให้กำเนิดโคริแอนทัม, และเขาเจิมโคริแอนทัมให้ปกครองแทนเขา.

และหลังจากที่เขาได้เจิมโคริแอนทัมให้ปกครองแทนแล้วเขามีชีวิตอยู่สี่ปี, และเขาเห็นความสงบสุขในแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, และเขาเห็นแม้พระบุตรแห่งความชอบธรรม, และชื่นชมยินดีและปลานปลื้มในวันเวลาของเขา; และเขาตายอย่างสงบสุข.

และ รมิฝูงสัตว์, วัว, แกะ, และ วัว, และ แพะ, และ หมู, และ แพ้, และ สัตว์อื่นอีกหลายชนิดที่มีประโยชน์สำหรับเป็นอาหารของมนุษย์.

และ พวกเขามีม้า, และ ลา, และ รมิช้าง และ มิดูริลัม และ คุ่มม่อ อีก; ซึ่งทั้งหมดเป็นประโยชน์แก่มนุษย์, และ โดยเฉพาะแพะอย่างช้างและคูริลัม, และ คุ่มม่อ.

และ พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้ทรงเทพของพระองค์ลงมาบนแผ่นดินนี้ ซึ่งเลิศเลอกว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง; และ พระเจ้าได้บัญชาว่าผู้ใดที่จะครอบครองแผ่นดินนี้ควรครอบครองมันเพื่อพระเจ้า, มิฉะนั้นพวกเขาจะถูกทำลายเมื่อพวกเขาสุกงอมอยู่ในความชั่วช้าสามานย์; เพราะกับคนเช่นนั้น, พระเจ้าตรัสว่า : เราจะเทความโกรธสุดขีดของเราออกมา.

และ อีเมอร์ได้ดำเนินการพิพากษาด้วยความชอบธรรมตลอดวันเวลาของเขา, และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดาหลายคน; และเขาให้กำเนิดโคริแอนทัม, และเขาเจิมโคริแอนทัมให้ปกครองแทนเขา.

และ หลังจากที่เขาได้เจิมโคริแอนทัมให้ปกครองแทนแล้วเขามีชีวิตอยู่สี่ปี, และเขาเห็นความสงบสุขในแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, และเขาเห็นแม้พระบุตรแห่งความชอบธรรม, และชื่นชมยินดีและปลานปลื้มในวันเวลาของเขา; และเขาตายอย่างสงบสุข.

23 And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

24 And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

25 And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

26 And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

27 And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โคริแอนทัมเดินตามรอยบิดาของเขา, และสร้างเมืองยิ่งใหญ่หลายเมือง, และให้สิ่งที่ดีแก่ผู้คนของเขาตลอดวันเวลาทั้งหมดของเขา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาไม่มีลูกแม้จนเมื่อเขาชรามาก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ภรรยาของเขาตาย, โดยมีอายุหนึ่งร้อยสองปี. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ, ในวัยชราของเขา, โคริแอนทัมรับเอาหญิงสาวผู้หนึ่งเป็นภรรยา, และให้กำเนิดบุตรและธิดา; ดังนั้นเขามีชีวิตอยู่จนเขาอายุหนึ่งร้อยสี่สิบสองปี.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาให้กำเนิดคอม, และคอมปกครองแทนเขา; และเขาปกครองอยู่สี่สิบเก้าปี, และเขาให้กำเนิดเฮ็ธ; และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดาคนอื่น ๆ ด้วย.

และผู้คนกระจ่ายออกไปทั่วพื้นแผ่นดินอีก, และเริ่มมีความชั่วร้ายใหญ่หลวงยิ่งบนพื้นแผ่นดินอีก, และเฮ็ธเริ่มยึดถือแผนลับของสมัยโบราณอีก, เพื่อทำลายบิดาของเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาถอดบิดาของเขาออกจากบัลลังก์, คือเขาสั่งหารบิดาด้วยดาบของเขา; และเขาได้ปกครองแทน.

และ เทททานได้บังเกิดขึ้นที่ โกริอานท่าได้กระทำตามตัวอย่างของบิดา, และได้สร้างเมืองใหญ่หลายเมือง, และได้ใช้ความดีแก่ผู้คนที่ทะลอดวันเวลาของลาว. และ เทททานได้บังเกิดขึ้นที่ ลาวบ่มีลูกเลย จนว่าลาวเก่าแก่จะลาลับ.

และ เทททานได้บังเกิดขึ้นที่ พันละยาของลาวได้สืบชีวิตมานานมีอายุได้หนึ่งร้อยสองปี. และ เทททานได้บังเกิดขึ้นที่ ในไวชะลาของโกริอานท่า, ลาวได้รับเอายิ่งสาวคนหนึ่งมาเป็นพันละยา, และได้มีลูกชาย และลูกสาวหลายคน; ดังนั้น ลาวจึงมีชีวิตอยู่จนถึงหนึ่งร้อยสี่สิบสองปี.

และ เทททานได้บังเกิดขึ้นที่ ลาวมีลูกชายผู้หนึ่งชื่อว่า คอม, และ คอมได้ขึ้นปกครองแทน; และ ลาวได้ปกครองอยู่สี่สิบเก้าปี, และ ลาวได้มีลูกชายชื่อว่า เฮ็ธ; และ เฮ็ธได้มีลูกชาย และลูกสาวหลายคนด้วยกัน.

และ ผู้คนได้แผ่ขยายออกไปทั่วพื้นแผ่นดินอีก, และเริ่มมีความชั่วร้ายหลายในแผ่นดินอีก และ เฮ็ธเริ่มยึดถือแผนลับของสมัยก่อนอีก เพื่อทำลายบิดาของตน.

และ เทททานได้บังเกิดขึ้นที่ ลาวได้บิดาของตนออกจากบ้านลับ, โดยงานชั่วด้วยดาบของตนเอง; และ ลาวได้ขึ้นปกครองแทน.

- 28 And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.
- 29 But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.
- 30 And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.
- 31 And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.
- 32 And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.
- และมีศาสดาพยากรณ์มาในแผ่นดินอีก, โดยป่าวร้องการกลับใจแก่พวกเขาทั้งหลาย—ว่าพวกเขาต้องเตรียมมรรคาของพระเจ้า มิฉะนั้นคำสาปแช่งจะมาบนพื้นแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, แม้จะมีความอดอยากอันใหญ่หลวง, ซึ่งในการนี้พวกเขาจะถูกทำลายหากพวกเขาไม่กลับใจ.
- แต่ผู้คนหาเชื่อถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ไม่, แต่พวกเขาขับไล่พวกเขา; และพวกเขาโยนพวกเขาบางคนลงในหลุมและปล่อยให้พวกเขาตาย. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาทำสิ่งทั้งหมดนี้ตามคำสั่งของกษัตริย์, เฮธ.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเริ่มมีความกันดารใหญ่หลวงขึ้นบนแผ่นดิน, และผู้อยู่อาศัยเริ่มถูกทำลายอย่างรวดเร็วยิ่งนักเพราะการกันดาร, เพราะไม่มีฝนบนพื้นพิภพเลย.
- และมีงูพิษออกมาบนพื้นแผ่นดินด้วย, และทำอันตรายผู้คนเป็นอันมาก. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือฝูงสัตว์ของพวกเขาเริ่มหนีไปซึ่งหน้างูพิษ, มุ่งไปแผ่นดินทางใต้, ซึ่งชาวนิไฟเรียกว่าเซราเฮมลา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีพวกเขาเป็นอันมากซึ่งเสียชีวิตระหว่างทาง; กระนั้นก็ตาม, มีอยู่บ้างที่หลบหนีเข้าไปในแผ่นดินทางใต้.
- และมีศาสดาหลายท่านในแผ่นดินอีก, มาป่าวเตือนเลื่องทราบกับใจต่ผู้คนที่ทั้งหลายว่า—พวกเขาต้องเตรียมทางของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ถ้าบ่ถ่วงนั้นคำสาปแช่งจะมาสู่พื้นแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, มันจะมีความอดอยากยิ่งใหญ่มากยิ่งจะเป็นเหตุให้พวกเขาถูกทำลาย ถ้าหากพวกเขาไม่กลับใจ.
- แต่ว่าผู้คนไม่เชื่อถ้อยคำของศาสดาเลย, แต่ได้ขับไล่พวกเขาเพิ่มออกไป; และ พวกเขาได้โยนหลายท่านลงในหลุม และ ปะให้พวกเขาเพิ่มตาย. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาได้เร่งสิ่งทั้งหลายนี้ตามคำสั่งของกษัตริย์.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มันเลื่อมมียานขาดแฉกเกิดขึ้นยิ่งใหญ่มากยิ่งในแผ่นดิน, และ ผู้คนใส่เสื้อผ้าถูกละลายอย่างรวดเร็วยิ่งด้วยยานขาดแฉกนั้น, เพราะว่ามันบ่มิมีฝนตกลงมาเหนือพื้นแผ่นดินเลย.
- และ มันได้มีงูพิษออกไปตามพื้นแผ่นดินอีก, และ มันได้ตอดผู้คนที่ทั้งหลาย. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ฝูงสัตว์ของพวกเขาได้เลื่อมแตกหนีเข้าป่าไปทางใต้ ซึ่งชาวนิไฟเรียกว่า เซราเฮมลา.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มีสัดหลายโคที่ตายไปละทางต่างๆ; เถียงต่างๆใดก็ตาม, ยังมีฝูงสัตว์เป็นจำนวนหลายพันไปรอดแผ่นดินทางใต้.

33 And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

34 And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

35 And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าทรงทำให้งูไม่ติดตามพวกเขาอีกต่อไป, แต่ให้มันขวางทางเพื่อผู้คนจะผ่านไปไม่ได้, เพื่อว่าผู้ใดที่จะพยายามผ่านไปก็จะล้มตายเพราะงูพิษเหล่านี้.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนไปตามเส้นทางของสัตว์ป่า, และกัดกินซากของพวกมันที่ล้มตายอยู่ตามทาง, กระทั่งพวกเขากัดกินมันจนเกลี้ยง. บัดนี้เมื่อผู้คนเห็นว่าพวกเขาจะต้องตายพวกเขาเริ่มกลับใจจากความชั่วช้าสามานย์ของตนและร้องทูลพระเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพวกเขาได้นอบน้อมต่อมตนเพียงพอต่อพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงส่งฝนลงมาบนพื้นพิภพ; และผู้คนเริ่มมีกำลังวังชาอีก, และเริ่มมีผลไม้ในประเทศทางเหนือ, และในประเทศโดยรอบ. และพระเจ้าทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ต่อพวกเขาในการปกป้องรักษาพวกเขาจากความอดอยาก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระผู้เป็นเจ้าได้เร่งใช้ งูเฝ้าติดตามทำร้ายฝูงสัตว์ที่พยายามหนีไปนั้น, แต่ให้มันกันเส้นทางเพื่อไม่ให้ผู้คนผ่านไป, และ ถ้าว่าผู้ใดจะลองผ่านไป ผู้คนนั้นก็จะล้มตายเพราะงูพิษกัดตอด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนได้ติดตามเส้นทางของสัตว์เหล่านั้น, และได้กินซากสัตว์ที่ล้มตายตามทางจนว่าพวกเขาได้กินพวกสัตว์. บัดนี้เวลาผู้คนเห็นว่าพวกเขาจะตายนอง พวกเขาก็ก้ม ภาวใจจากความชั่วร้ายของพวกเขา และได้ร้องทูลต่อพระผู้เป็นเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลาพวกเขา ถ่มถั่วพรวนต่อพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ก็ได้ส่งฝนลงมาให้เขาเขียวผิบนั่น; และ ผู้คนก็เริ่มฟื้นขึ้นมาใหม่, และ มันเริ่มมีผลไม้นั้นในดินแดนทางเหนือ, และ ในดินแดนอื่นรอบๆนั้น. และ พระผู้เป็นเจ้าได้เสวยอำนาจของพระองค์แก่พวกเขาในทางปกป้องรักษาพวกเขาให้พ้นจากความอดอยาก.

Ether 10

- 1 And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.
- 2 And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.
- 3 And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.
- 4 And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.
- 5 And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

อีเธอร์ ๑๐

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเซซ, ผู้สืบตระกูลของเฮธ—เพราะเฮธตายด้วยความอดอยาก, และคนในครัวเรือนของเขาทั้งหมดนอกจากเซซ—ดังนั้น, เซซเริ่มสร้างผู้คนที่จะจัดกระจายขึ้นอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเซซจดจำความพินาศของบรรพบุรุษ, และเขาสร้างอาณาจักรที่ชอบธรรมขึ้น; เพราะเขาจดจำถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในการนำเจเร็ดและพี่ชายของท่านข้ามห้วงลึกมาได้; และเขาเดินในทางของพระเจ้า; และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดา.

และบุตรคนโตของเขา, ซึ่งมีชื่อว่าเซซ, ได้กบฏต่อเขา; กระนั้นก็ตาม, เซซถูกทำร้ายโดยมือโจร, เพราะความมั่งคั่งยิ่งของเขา, ซึ่งการนี้สร้างความสงบสุขมาสู่บิดาของเขาอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือบิดาของเขาสร้างเมืองหลายเมืองบนพื้นแผ่นดิน, และผู้คนเริ่มกระจายไปทั่วพื้นแผ่นดินอีก. และเซซได้อายุยืนอายุมากยิ่งขึ้น; และเขาให้กำเนิดริพลาคิช. และเขาตาย, และริพลาคิชปกครองแทนเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือริพลาคิชไม่ได้ทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้า, เพราะเขามีภรรยาและอนุภรรยาหลายคน, และได้วางภาระอันลำเค็ญไว้บนบ่าคน; แท้จริงแล้ว, เขาเก็บภาษีคนเหล่านั้นด้วยภาษีหนัก; และด้วยภาษีนั้นเขาสร้างอาคารกว้างหลายหลัง.

อีเทิ ๑๐

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอี เซ็ด ผู้สืบตระกูลของเฮ็ด—เพราะเฮ็ดได้ตายไปด้วยความอดอยากกับคนในครอบครัวของลาวทังหมิด นอกจากเซ็ดกับดรูอเท่านั้น—ดังนั้น, เซ็ดจึงได้เลื่อมต้นสร้างผู้สืบผู้ที่จะจัดกระจายขึ้นอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอี เซ็ดได้ละเลิกการก่อกบฏของบันพะบุลุดของลาว; และ ลาวได้สร้างอาณาจักรอันชอบธรรมขึ้น; เพราะว่าลาวจำสิ่งทั้งพระผู้เป็นเจ้าได้กระทำในการนำพาโยเร็ดและ บ็องชายของลาว ข้ามความลึกของทะเลมา; และ ลาวได้เดินในทางของพระผู้เป็นเจ้า; และ ลาวได้มีลูกชาย และ ลูกสาวหลายคน.

และ ลูกชายที่หนึ่งของลาวชื่อว่า เซ็ด, ได้ก่อกบฏต่อลาว; เถียงย่างใดก็ตาม, เซ็ดได้ถูกฆ่าด้วยมือของโจน, เพราะของมีค่าอันทอลงทลายของลาว, ซึ่งได้นำสันติสุขมาสู่บิดาของลาวอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอี บิดาของลาวได้สร้างทลายเมืองขึ้นในพื้นแผ่นดิน, และ ผู้คนเลื่อมแผ่ขยายไปทั่วพื้นแผ่นดินอีก. และ เซ็ดได้มีชีวิตอยู่ยืนนานที่สุด; และ ลาวได้มีลูกชายคนหนึ่งชื่อว่าริบลาคิช. และ ลาวได้สิ้นชีวิตไป, และ ริบลาคิชได้ขึ้นปกครองแทน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอี ริบลาคิชได้บ่ได้เรื่องสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้าเลย, ย้อนว่าลาวมีมะเทสิ และ นางสะหมิมหลายคน, และ ได้วางภาระอันทอลงทลายที่ทมิได้ให้กับผู้คน; แท้จริงแล้ว, ลาวได้เก็บภาษีกับผู้คนเหล่านั้นด้วยค่าภาษีอันแพง; และ ด้วยภาษีนั้น ลาวจึงได้สร้างอาคารอันกว้างใหญ่ทลายแห่ง.

6 And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

7 Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

8 And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, inso-much that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

9 And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

และเขาสรางบัลลังก์สวยงามยิ่ง
ให้ตนเอง; และเขาสรางเรือนจำ
หลายแหง, และผู้ใดที่ไม่ยอมเสีย
ภานีเขาก็โยนเข้าเรือนจำ; และผู้
ใดที่ไม่สามารถเสียภานีเขาก็โยน
เข้าเรือนจำ; และเขาให้คนเหล่านั้น
ทำงานหนักตลอดเวลาเพื่อเลี้ยง
ตน; และผู้ใดที่ไม่ยอมทำงานหนัก
เขาก็ให้ประหารเสีย.

ดังนั้นเขาจึงได้งานฝีมืออัน
งดงามทั้งหมดของเขามา, แท้จริง
แล้ว, แม้ทองเนื้อดีของเขา เขาให้มิ
การหลอมในเรือนจำ; และงาน
ฝีมือประณีตนานัปการเขาได้ให้ทำ
ขึ้นในเรือนจำ. และเหตุการณ์ได้
บังเกิดขึ้นคือเขาทำให้ผู้คนได้รับ
ทุกข์ด้วยการผิดประเวณีและ
ความน่าชิงชังของเขา.

และเมื่อเขาปกครองเป็นเวลาสี่สิบสองปีผู้คนได้ลุกขึ้นกบฏต่อเขา; และเริ่มมีสงครามอีกในแผ่นดิน, ถึงขนาดที่ริฟเลคิชถูกฆ่า, และผู้สืบทระกูลของเขาถูกขับไล่ออกจากแผ่นดิน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากนั้นเป็นเวลาหลายปี, โมริเอ นทอน, (โดยที่เขาเป็นผู้สืบทระกูลของริพลีเคิซ) รวบรวมกำลังทัพจากคนที่ถูกขับไล่, และยกไปสู้รบกับผู้คน; และเขาได้อำนาจเหนือเมืองหลายเมือง; และสงครามกลับดุเดือดยิ่ง, และยึดเยื้อต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี; และเขาได้อำนาจเหนือทั้งแผ่นดิน, และสถาปนาตนเป็นกษัตริย์เหนือทั้งแผ่นดิน.

ແລະ ລາວໄດ້ສ້າງບັນລັງອັນງົດງາມ
ທີ່ສຸດໃຫ້ຕົນເອງ ແລະ ໄດ້ສ້າງຄຸກຫລາຍ
ແຫ່ງນຳອີກ, ແລະ ຄົນໃດທີ່ບໍ່ຍອມເສຍ
ພາສີ ລາວກໍເອົາເຂົ້າຄຸກ; ແລະ ຄົນໃດ
ທີ່ບໍ່ສາມາດເສຍພາສີ ລາວກໍເອົາເຂົ້າ
ຄຸກ; ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາອອກ
ແຮງງານໜັກຕະຫລອດເວລາເພື່ອລ້ຽງ
ຕົນ; ແລະ ຄົນໃດທີ່ບໍ່ຍອມອອກແຮງງານ
ລາວກໍສົ່ງໃຫ້ຂ້າຄົນນັ້ນຖິ້ມ.

ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ສິ່ງຂອງດັ່ງທັງໝົດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຄຳແນວດີຂອງ ລາວ, ລາວກໍສົ່ງໃຫ້ຫລໍ່ຫລອມໃຫ້ບໍລິສຸດ ຢູ່ໃນຄຸກ; ແລະ ງານຝັງດົນນານຈະນິດ ລາວ ກໍສົ່ງໃຫ້ເຮັດຢູ່ໃນຄຸກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຫລາຍເພາະການ ໂສເພນີ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງ ລາວ.

ແລະ ເມື່ອລາວປົກຄອງເປັນເວລາສີ່ສິບ
ສອງປີ ຜູ້ຄົນໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນການກະບົດຕໍ່
ລາວ; ແລະ ມັນເລີ່ມມີສົງຄາມເກີດຂຶ້ນອີກ
ໃນແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຮົບລາຄິດຖືກ
ຂ້າຕາຍ, ແລະ ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງລາວກໍຖືກ
ຂັບໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກຫລາຍປີຜ່ານໄປ, ໂມຣີອານທັນ,
(ໂດຍທີ່ເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງຣີບລາຄິດ)
ໄດ້ເຕົ້າໂຮມກຳລັງທັບຈາກຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ຖືກ
ຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະ ໄດ້ຍົກໄປສູ່ຣີບກັບ
ຜູ້ຄົນ ແລະ ລາວໄດ້ຍຶດເອົາຫລາຍ
ຫົວເມືອງ; ແລະ ສົງຄາມກັບມາຮ້າຍແຮງ
ຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ມັນໄດ້ຄົງຢູ່ເປັນເວລາ
ຫລາຍປີ; ແລະ ລາວໄດ້ມີອຳນາດປົກຄອງ
ທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແລະ ໄດ້ສະຖາປະນາ
ຕົນເອງຂຶ້ນເປັນກະສັດປົກຄອງທົ່ວ
ແຜ່ນດິນ.

10 And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

ແລະຫຼັງຈາກເຂົາສຳຖານຕົນເປັນກະສັດຮັດແລ້ວເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ກະສັດຮັດຂອງຜູ້ຄົນເບາລງ, ຈຶ່ງໂດຍການນີ້ເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເຈັມເຂົາເປັນກະສັດຮັດຂອງຕົນ.

ແລະ ຫຼັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຕົນເອງເປັນກະສັດແລ້ວ, ລາວໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນພາລະຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ເບົາບາງລົງ, ຊຶ່ງດ້ວຍການນີ້ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຊົມຊອບໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລາວໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ.

11 And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

ແລະເຂົາໃຫ້ຄວາມຍຸຕິຮຸກຮານແກ່ຜູ້ຄົນ, ແຕ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່ຕົນເອງເພາະການຜິດປະໂຫຍດນີ້ມາກມາຍຂອງເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຖືກຕັດຂາດຈາກທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າ.

ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ຄວາມຍຸຕິກຳແກ່ຜູ້ຄົນ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ເພາະການໂສເພນີຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງລາວ; ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ພະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

12 And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມຣີແອນຕອນສ້າງເມືອງຫລາຍເມືອງ, ແລະຜູ້ຄົນກໍ່ກຳລັງຍິ່ງກາຍໄດ້ການປົກຄອງຂອງເຂົາ, ທັງອາຄານ, ບ້ານເຮືອນ, ແລະທອງແລະເງິນ, ແລະການເພາະປູກຮັກສາພືດ, ແລະຝູງສັດງ່າຍ, ແລະຝູງສັດໃຫຍ່, ແລະສິ່ງຕ່າງໆ ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການນຳກັບຄືນມາສູ່ພວກເຂົາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມຣີແອນຕອນໄດ້ສ້າງເມືອງຫລາຍເມືອງຂຶ້ນ, ແລະ ຜູ້ຄົນກໍ່ມາຮຸ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງລາວ, ທັງອາຄານ ແລະ ຄຳ ແລະ ເງິນ, ແລະທາງການປູກຝັງພືດພັນທັນຍາຫານ, ແລະ ທາງຝູງສັດລ້ຽງ, ແລະ ສັດໃຊ້ແຮງງານ, ແລະ ສິ່ງດັ່ງກ່າວຖືກນຳກັບຄືນມາຫາພວກເຂົາອີກ.

13 And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

ແລະໂມຣີແອນຕອນມີຊີວິດຍືນຍານຍິ່ງ, ແລະແລ້ວເຂົາໃຫ້ກຳເນີດຄືມ; ແລະ ຄືມປົກຄອງແທນບິດາຂອງເຂົາ; ແລະເຂົາປົກຄອງແປດປີ, ແລະບິດາຂອງເຂົາຕາຍ. ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຄືມໄດ້ປົກຄອງດ້ວຍຄວາມບໍ່ຮັກສາ, ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເປັນທີ່ໂປຣດປຣານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ໂມຣີແອນຕອນໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງຍາວນານ, ແລະ ແລ້ວລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ຄືມ; ແລະ ຄືມໄດ້ປົກຄອງແທນບິດາຂອງລາວຢູ່ແປດປີ, ແລະ ບິດາຂອງລາວກໍ່ໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄືມບໍ່ໄດ້ປົກຄອງດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ, ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງບໍ່ເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

14 And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

ແລະພີ່ຂ້າຍຂອງເຂົາລຸກຂຶ້ນກັບກຳລັງຕໍ່ເຂົາ, ຈຶ່ງໂດຍການນີ້ເຂົາໄດ້ເອົານ້ອງມາເປັນເຊລຍ; ແລະເຂົາຕົກເປັນເຊລຍຕອດວັນເວລາຂອງເຂົາ; ແລະເຂົາໃຫ້ກຳເນີດບຸດຣາແລະອີດາຂະຕັກເປັນເຊລຍ, ແລະໃນວັຍຊາຂອງເຂົາ ເຂົາໃຫ້ກຳເນີດລີໄວ; ແລະເຂົາຕາຍ.

ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນການກະບົດຕໍ່ລາວ, ຊຶ່ງດ້ວຍການນີ້ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເອົາອ້າຍມາເປັນຊະເລີຍ; ແລະ ຄືມໄດ້ຄົງຢູ່ເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນໃນຂະນະທີ່ເປັນຊະເລີຍນັ້ນ, ແລະ ໃນໄວຊະລາຂອງລາວ, ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍອີກຊື່ວ່າ ເລວີ; ແລະ ຄືມໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ.

15 And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

16 And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

17 And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

18 And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

19 And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

20 And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลิไวอยู่ในการเป็นเชลยหลังจากมรณกรรมของบิดาเขา, ตลอดเวลาสี่สิบสองปี. และเขาทำสงครามกับกษัตริย์ของแผ่นดิน, ซึ่งโดยการนี้เขาได้อาณาจักรเป็นของตน.

และหลังจากที่เขาได้อาณาจักรมาเป็นของตนแล้วเขาทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้า; และผู้คนก็รุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน; และเขามีชีวิตอยู่ยาวนาน, และให้กำเนิดบุตรและธิดา; และเขาให้กำเนิดโครัมด้วย, ซึ่งเขาเจิมให้เป็นกษัตริย์แทนเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโครัมทำสิ่งที่ดีในสายพระเนตรของพระเจ้าตลอดวันเวลาของเขา; และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดาหลายคน; และหลังจากมีชีวิตอยู่ยาวนานเขาก็จากไป, แม้เหมือนกับคนอื่น ๆ ของแผ่นดินโลก; และคิซปกครองแทนเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคิซจากไปด้วย, และลิบปกครองแทนเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลิบทำสิ่งที่ดีในสายพระเนตรของพระเจ้า. และในวันเวลาของลิบงูพิษถูกทำลาย. ดังนั้นพวกเขาจึงไปยังแผ่นดินทางใต้, เพื่อหาอาหารให้ผู้คนของแผ่นดิน, เพราะแผ่นดินเต็มไปด้วยสัตว์จากป่า. และตัวลิบเองกลายเป็นพรานที่ยิ่งใหญ่ด้วย.

และคนเหล่านั้นสร้างเมืองยิ่งใหญ่ใกล้คอคอดของแผ่นดิน, ใกล้ที่ซึ่งทะเลแบ่งแยกแผ่นดิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เลวีได้เป็นเชลยหลังจากบิดาของเขาเป็นเวลาที่สี่สิบสองปี, และ เลวีได้ทำสงครามกับกษัตริย์ของแผ่นดิน, ด้วยเหตุนี้ เลวีจึงได้อาณาจักรมาเป็นของตน.

และ หลังจากเลวีได้อาณาจักรมาเป็นของตนแล้ว เลวีได้ทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้า; และ ผู้คนจึงได้รุ่งเรืองขึ้นอยู่ในแผ่นดิน; และ เลวีได้มีชีวิตอยู่ยาวนาน, และ ได้มีลูกชาย และ ลูกสาวหลายคน; และ เลวีได้มีลูกชายอีกชื่อว่า โครัม, ซึ่งเลวีได้เจิมให้เป็นกษัตริย์แทน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โครัมได้ทำสิ่งที่ดีในสายพระเนตรของพระเจ้า; และ เลวีได้มีลูกชาย และ ลูกสาวหลายคน; และ หลังจากเลวีได้มีชีวิตอยู่ยาวนานแล้ว เลวีได้จากไปเหมือนกับคนอื่น ๆ ของแผ่นดินโลก; และ ภายใต้อาณาจักรของเลวี.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ภายใต้อาณาจักรของเลวี, และ เลวีได้มีลูกชาย และ ลูกสาวหลายคน; และ เลวีได้มีลูกชายอีกชื่อว่า โครัม, ซึ่งเลวีได้เจิมให้เป็นกษัตริย์แทน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เลวีได้ทำสิ่งที่ดีในสายพระเนตรของพระเจ้า; และ ในวันเวลาของเลวีนั้นงูพิษถูกทำลาย. ดังนั้น พวกเขาจึงไปยังแผ่นดินทางใต้ เพื่อหาอาหารให้ผู้คนของแผ่นดิน, เพราะแผ่นดินเต็มไปด้วยสัตว์จากป่า. และ ตัวเลวีเองกลายเป็นพรานที่ยิ่งใหญ่ด้วย.

และ พวกเขาได้สร้างเมืองใหญ่ใกล้คอคอดของแผ่นดิน, ใกล้ที่ซึ่งทะเลแบ่งแยกแผ่นดิน.

21 And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

22 And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

23 And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

24 And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

25 And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

26 And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

27 And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

28 And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

และพวกเขาปกป้องรักษาแผ่นดินทางใต้ไว้เป็นแดนทุรกันดาร, เพื่อมีสัตว์ไว้ล่า. และผืนแผ่นดินทางเหนือทั้งหมดเต็มไปด้วยผู้อยู่อาศัย.

และพวกเขามีความอุตสาหกรรมอย่างยิ่ง, และพวกเขาซื้อและขาย และทำการค้าระหว่างกัน, เพื่อพวกเขาจะได้ผลประโยชน์.

และพวกเขำทำงานแร่ นานาชนิด, และทำทอง, และเงิน, และเหล็ก, และทองเหลือง, และโลหะ นานาชนิด; และพวกเขาขุดมันขึ้นจากดิน; ดังนั้น, พวกเขาพูนดินขึ้นเป็นกองใหญ่เพื่อให้ได้แร่, เป็นทอง, และเป็นเงิน, และเป็นเหล็ก, และเป็นทองแดง. และพวกเขาสร้างสรรค์งานประณีตนานาชนิด.

และพวกเขามีแพรไหม, และผ้า ป่านเนื้อดี; และพวกเขำสร้างสรรค์งานผ้านานาชนิด, เพื่อพวกเขาจะได้ห่อหุ้มตนไม่ให้เปลือยเปล่า.

และพวกเขำทำเครื่องมือ นานาชนิดเพื่อทำไร่ไถนา, ทั้งเพื่อไถและหว่าน, เพื่อเก็บเกี่ยวและพรวน, และฝัคนวดธัญพืชด้วย.

และพวกเขำทำเครื่องมือ นานาชนิดซึ่งด้วยสิ่งเหล่านั้นพวกเขาใช้ทำงานกับสัตว์ของตน.

และพวกเขำทำอาวุธสงคราม นานาชนิด. และพวกเขำทำงาน นานาชนิดที่เป็นงานฝีมือวิจิตรพิสดาร.

และไม่เคยมีผู้คนใดได้รับพรยิ่งไปกว่าพวกเขา, และรุ่งเรืองยิ่งกว่าโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า. และพวกเขำอยู่ในแผ่นดินที่เลิศเลอ กว่าผืนแผ่นดินทั้งปวง, เพราะพระเจ้ารับสั่งไว้.

และ พวกเขาได้ปกป้องรักษา แผ่นดินทางใต้ไว้เป็นถิ่นแซ่งแล้ง ทุรกันดาร เพื่อจะได้สัตว์ไว้ล่า. และ ส่วน แผ่นดินทางเหนือ นั้น เต็มไปด้วยผู้อยู่อาศัย.

และ พวกเขาทำอุตสาหกรรมอย่าง ย่าง, และ พวกเขาได้ซื้อขาย และ ทำการค้าระหว่างกัน เพื่อจะได้ผลประโยชน์.

และ พวกเขาได้ขุดถ้ำแร่ นานาชนิด, และ ได้ขุดหลอมทองคำ, และ เงิน, และ เหล็ก, และ ทองเหลือง, และ โลหะนานาชนิด; และ พวกเขาได้ ขุดถ้ำมันขึ้นมาจากดิน; ดังนั้น, พวกเขาจึงได้ถนอมดินขึ้นเป็นกองใหญ่เพื่อใช้ ได้แร่ เป็นทองคำ, และ เป็นเงิน, และ เป็น เหล็ก, และ เป็นทองแดง. และ พวกเขา ได้ผลิตสิ่งอื่น ๆ อีกหลายอย่าง.

และ พวกเขาได้ถักผ้าไหม และ ผ้า ลินินต่าง ๆ; และ พวกเขาได้ผลิต เสื้อผ้าหลายชนิด, เพื่อพวกเขาจะได้ ห่อหุ้มตนไม่ให้เปลือยเปล่า.

และ พวกเขาได้ผลิตเครื่องมือ นานาชนิดเพื่อไถดิน, ขั้วเพื่อขุด และ เพื่อ หว่าน, และ เพื่อเก็บเกี่ยว และ เพื่อ พรวน, และ เพื่อบดธัญพืช.

และ พวกเขาได้ผลิตเครื่องมือ นานาชนิดซึ่งพวกเขาได้ผลิตโดยใช้ เครื่องมือของสัตว์ของพวกเขา.

และ พวกเขาได้สร้างอาวุธสงคราม สัตว์ทุกชนิด. และ พวกเขาได้ผลิต อวัยวะนานาชนิดด้วยฝีมือช่างอย่าง ย่าง.

และ บ่เคยมีผู้ใดได้รับพรยิ่ง กว่าพวกเขา, และ มีความ รุ่งเรืองยิ่งกว่าโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า. และ พวกเขาอยู่ในแผ่นดินที่เลิศเลอ กว่าแผ่นดินอื่นใดทั้งปวง, เพราะว่าพระเจ้ารับสั่งไว้.

29 And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

30 And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

31 And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

32 And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

33 And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลิบบมีชีวิตอยู่นานปี, และให้กำเนิดบุตรและธิดา; และเขาให้กำเนิดฮีอาธัมด้วย.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือฮีอาธัมปกครองแทนบิดาของเขา. และเมื่อฮีอาธัมปกครองได้ยี่สิบสี่ปี, ดูกิด, อาณาจักรถูกยึดไปจากเขา. และเขารับใช้เป็นเชลยอยู่หลายปี, แท้จริงแล้ว, แม้ตลอดวันเวลาที่เหลืออยู่ของเขา.

และเขาให้กำเนิดเฮธ, และเฮธเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขา. และเฮธให้กำเนิดแอธัน, และแอธันพำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขา; และเขาให้กำเนิดแอมนิแกดดาห์, และแอมนิแกดดาห์พำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขาด้วย; และเขาให้กำเนิดโคริแอนทัม, และโคริแอนทัมพำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขา; และเขาให้กำเนิดคอม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคอมเอาอาณาจักรไปกึ่งหนึ่ง. และเขาปกครองอาณาจักรกึ่งหนึ่งนั้นสี่สิบสองปี; และเขาไปสู้รบกับกษัตริย์, แอมกิด, และพวกเขาสู้รบกันต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี, ซึ่งระหว่างเวลานั้นคอมได้อำนาจเหนือแอมกิด, และได้อำนาจเหนืออาณาจักรที่เหลืออยู่.

และในวันเวลาของคอมเริ่มมีโจรในแผ่นดิน; และคนพวกนี้นำแผนเก่ามาใช้, และให้กล่าวคำปฏิญาณตามวิธีของคนสมัยโบราณ, และหมายมั่นจะทำลายอาณาจักรอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ลิบบมีชีวิตอยู่ยาวนาน, และ ได้มีลูกชายและ ลูกสาวทลายถิ่น; และ ลาวก็มีลูกชายอีกชื่อว่า รืออาท่า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง รืออาท่าได้ปกครองแทนบิดาของลาว. และ เมื่อ รืออาท่าได้ปกครองอยู่ราวสี่ปี, จั้วเบ้ง, อาณาจักรถูกยึดไปจากลาว. และ ลาวได้ตกเป็นขะเลียงหลายปี, แท้จริงแล้ว, แม้กระทั่งตลอดวันเวลาที่เหลืออยู่ของลาว.

และ ลาวได้มีลูกชายชื่อว่า แทด, และ แทดได้ใช้ชีวิตอยู่ในความเป็นขะเลียงตลอดวันเวลาของลาว. และ แทดมีลูกชื่อว่า อาโธม, และ อาโธมได้ใช้ชีวิตอยู่ในความเป็นขะเลียงตลอดวันเวลาของลาวถึงกัน; และ ลาวมีลูกชายชื่อว่า อามนิแกดา, และ อามนิแกดาได้ใช้ชีวิตอยู่ในความเป็นขะเลียงตลอดวันเวลาของลาวถึงกัน; และ ลาวมีลูกชายชื่อว่า โกรธอานท่า, และ โกรธอานท่าได้ใช้ชีวิตอยู่ในความเป็นขะเลียงตลอดวันเวลาของลาวถึงกัน; และ ลาวมีลูกชายชื่อว่า กอม.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง กอมได้ยึดเอาอาณาจักรไปกึ่งหนึ่ง. และ ลาวได้ปกครองอาณาจักรส่วนนั้นเป็นเวลาสี่สิบสองปี; และ ลาวได้ไปสู้รบกับกษัตริย์อามกิด, และ ทั้งสองได้ต่อสู้กันเป็นเวลาหลายปี ซึ่งระหว่างเวลานั้นกอมได้มีอำนาจเหนืออามกิด, และ ได้ยึดเอาอาณาจักรส่วนที่เหลืออยู่มาเป็นเจ้าของ.

และ ในวันเวลาของกอม มันเริ่มมีพวกโจรอยู่ในแผ่นดิน; และ พวกเขานำเอาแผนเก่ามาใช้, และ ได้เข้า ถิ่นสาบานตามวิธีของถิ่นสะไทโบราณ, และ พะยายามที่จะทำลายอาณาจักร.

34 Now Com did fight against
them much; nevertheless, he did
not prevail against them.

บัดนี้คอมต่อสู้กับคนพวกนั้น
อย่างหนัก; กระนั้นก็ตาม, เขายัง
เอาชนะพวกนั้นไม่ได้.

บัดนี้คอมได้ต่อสู้กับพวกเฮีย่
ฮัก; เถียงอย่างใดก็ตาม, ลาวก็ยัง
ชนะพวกเฮีย่ไม่ได้.

Ether 11

- 1 And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.
- 2 And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.
- 3 And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.
- 4 And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.
- 5 And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;
- 6 And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

อีเธอร์ ๑๑

และในวันเวลาของคอมมีศาสดาพยากรณ์บังเกิดขึ้นหลายคน, และพยากรณ์ถึงความพินาศของผู้คนที่ยิ่งใหญ่นั้นเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ, และหันไปหาพระเจ้า, และละทิ้งการฆาตกรรมและความชั่วร้ายของตน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนปฏิเสธศาสดาพยากรณ์, และพวกท่านหลบหนีไปหาคอมเพื่อการคุ้มครอง, เพราะผู้คนหมายมันจะทำลายพวกท่าน.

และพวกท่านพยากรณ์หลายเรื่องกับคอม; และเขาได้รับพรตลอดวันเวลาที่เหลืออยู่ของเขา.

และเขามีชีวิตอยู่จนเข้าวัยชรา, และให้กำเนิดซิบลัม; และซิบลัมปกครองแทนเขา. และพี่ชายของซิบลัมกบฏต่อเขา, และเริ่มมีมหาสงครามครั้งใหญ่ทั่วแผ่นดินซิบลัม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่ชายของซิบลัมให้ประหารศาสดาพยากรณ์ทุกคนที่พยากรณ์ถึงความพินาศของผู้คน;

และมีหายนะอันใหญ่หลวงทั่วแผ่นดิน, เพราะพวกท่านเป็นพยานว่าคำสาปแช่งร้ายแรงจะมาถึงแผ่นดิน, และถึงผู้คนด้วย, และว่าจะมีความพินาศใหญ่หลวงในบรรดาพวกเขา, อย่างที่ไม่เคยมีมาเลยบนพื้นพิภพ, และกระดูกของพวกเขาจะกลับกลายเป็นดังกองดินอยู่บนพื้นแผ่นดินเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจจากความชั่วร้ายของตน.

อีเทิ ๑๑

และ ในวันเวลาของคอม ได้มีศาสดาหลายท่านอิกร, และได้ทำนายถึงความพินาศอันใหญ่หลวงของผู้คนที่ทำบาปพวกเจ้ากับใจ, และ หันไปหาพระผู้เป็นเจ้า, และ ละทิ้งการฆาตกรรม, และ ความชั่วร้ายของพวกเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ผู้คนบ่มอบรับฟังคำของศาสดา, และ พวกเขามิได้หนีไปหาคอมเพื่อความปลอดภัย, เพราะว่าผู้คนพยายามที่จะทำลายพวกท่าน.

และ พวกเขามิได้ทำนายหลายสิ่งอย่าง; และ ลาวได้รับพรตลอดวันเวลาที่เหลืออยู่ของลาว.

และ ลาวได้มีชีวิตอยู่อย่างเกษม, และ ได้มีลูกชายชื่อว่า ซิบลัม; และ ซิบลัมได้ขึ้นปกครองแทน. และ น้องชายของซิบลัมได้กบฏต่อลาว, และ เล่มมีสงครามใหญ่ที่สุดทั่วแผ่นดิน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง น้องชายของซิบลัมให้ฆ่าศาสดาทั่วแผ่นดินได้ทำนายถึงความพินาศของผู้คน;

และ มันได้มีความสูญเสียอันใหญ่หลวงทั่วแผ่นดิน, เพราะว่าพวกท่านมิได้ใช้ถ้อยคำที่ว่า คำสาปแช่งร้ายแรงจะมาสู่แผ่นดิน, และ มาสู่ผู้คนน้ำอิกร, และ ว่ามันจะมีความพินาศอันใหญ่หลวงในบรรดาพวกเจ้าที่บ่มอบมีมาก่อนในพื้นแผ่นดินโลกเลย, และ ว่ากระดูกของพวกเจ้าจะกระจาย ทั่วแผ่นดินใหญ่แผ่นดิน ถ้าพวกเจ้ากับใจจากความชั่วร้ายของพวกเจ้าเสียก่อน.

7 And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, insomuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

8 And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

9 And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

10 And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

11 And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

12 And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

และพวกเขาสอบฟังสุรเสียงของพระเจ้าไม่, เพราะการมั่วสุมอันชั่วร้ายของพวกเขา; ดังนั้น, จึงเริ่มมีสงครามและความขัดแย้งทั่วแผ่นดิน, และมีความอดอยากและโรคระบาดมากมายด้วย, ถึงขนาดที่มีความพินาศใหญ่หลวง, ถึงขนาดที่ไม่เคยพบเห็นมาบนพื้นพิภพ; และทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในวันเวลาของชิบลัม.

และผู้คนเริ่มกลับใจจากความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา; และตราบเท่าที่พวกเขากลับใจพระเจ้าได้ทรงมีพระเมตตาต่อพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชิบลัมถูกสังหาร, และเซธถูกนำไปเป็นเชลย, และได้พำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอฮาห์, บุตรของเขา, ได้อาณาจักร; และเขาได้ปกครองเหนือผู้คนตลอดวันเวลาของเขา. และเขาทำความชั่วช้าสามานย์นานปีการในวันเวลาของเขา, ซึ่งในการนี้เขาทำให้เกิดการหลั่งเลือดอย่างมาก; และวันเวลาของเขาสั้น.

และอีเอthem, โดยที่เป็นผู้สืบตระกูลของเอฮาห์, ได้อาณาจักร; และเขาทำสิ่งชั่วร้ายในวันเวลาของเขาเช่นกัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันเวลาของอีเอthem มีศาสดาพยากรณ์หลายคนบังเกิดขึ้น, และพยากรณ์กับผู้คนอีก; แท้จริงแล้ว, พวกเขาทำนายพยากรณ์ว่าพระเจ้าจะทรงทำลายพวกเขาให้สิ้นไปจากพื้นพิภพเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจจากความชั่วช้าสามานย์ของตน.

และ พวกเขาสอบฟังสุรเสียงของพระเจ้าเป็นเจ้าเสีย, ย้อนว่าท่านมั่วสุมลับอันชั่วร้ายของพวกเขา; ดังนั้น มันจึงเริ่มมีสงคราม และ มีการขัดแย้งกันขึ้นทั่วแผ่นดิน, และ มันมีความอดอยาก และ พะยาตโหลอย่างทลวงทลายนำอีก เท็จขนาดที่มันได้มีความพินาศอันใหญ่ทลวงอย่างที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อนในพื้นแผ่นดินโลก; และ ทุกชนิดนี้เกิดขึ้นในวันเวลาของชิบลัม.

และ ผู้คนเริ่มกลับใจจากความชั่วร้ายของพวกเขา; และ ตามใดที่พวกเขาตั้งใจ พระเจ้าเป็นเจ้ายังมีเมตตาต่อพวกเขายู่เสมอ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชิบลัมถูกฆ่า, และ เซธถูกจับไปเป็นเชลย, และ ได้เป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เอฮาห์ ลูกชายของเขาได้รับอาณาจักรมาปกครองแทน; และ เขาได้ปกครองผู้คนที่ตลอดวันเวลาของเขา. และ เขาได้เริ่มความชั่วร้ายบางประการในวันเวลาของเขา, ซึ่งด้วยเหตุนี้ มันจึงได้เริ่มทำให้เกิดการฆ่าฟันกันอย่างหนักในเวลาอันสั้นของเขา.

และ อีเอthem, โดยที่เป็นผู้สืบตระกูลของเอฮาห์, จึงได้รับอาณาจักรมาปกครอง; และ เขาได้เริ่มสิ่งชั่วร้ายในวันเวลาของเขาเช่นกัน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในวันเวลาของอีเอthem, ได้มีศาสดาพยากรณ์มาทำนายแก่ผู้คนที่; แท้จริงแล้ว, พวกเขาทำนายว่า พระเจ้าเป็นเจ้าจะทำลายพวกเขาให้หมดสิ้นไปจากพื้นแผ่นดินโลกถ้าหากพวกเขาสอบฟังเสียงของพระเจ้าเสียก่อน.

13 And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

14 And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

15 And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

16 And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

17 And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

18 And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

19 And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนทำใจตนแข็งกระด้าง, และไม่สดับฟังถ้อยคำของพวกเขา; และ ศาสดาพยากรณ์โศกเศร้าและออกไปจากบรรดาผู้คน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออีเธมดำเนินการพิพากษาด้วยความชั่วร้ายตลอดวันเวลาของเขา; และ เขาให้กำเนิดโมรอน. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมรอนปกครองแทนเขา; และโมรอนทำสิ่งที่ชั่วร้ายต่อพระพักตร์พระเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เกิดกบฏขึ้นในบรรดาผู้คน, เพราะการมั่วสุมลับนั้นซึ่งสร้างขึ้นเพื่อหาอำนาจและผลประโยชน์; และเกิดมีชายผู้หนึ่งที่เก่งกล้าในความชั่วช้าสามานย์ในบรรดาพวกเขา, และสู้รบกับโมรอน, ซึ่งในการนั้นเขาได้ล้มล้างอาณาจักรกึ่งหนึ่ง; และเขารักษาอาณาจักรกึ่งหนึ่งนั้นไว้หลายปี.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมรอนล้มล้างเขา, และได้อาณาจักรอีกครั้ง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เกิดมีชายผู้เก่งกล้าอีกคนหนึ่ง; และเขาเป็นผู้สืบตระกูลของพี่ชายของเจเร็ด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาล้มล้างโมรอนและได้อาณาจักร; ดังนั้น, โมรอนจึงพำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอดวันเวลาที่เหลือของเขา; และเขาให้กำเนิดโคเรียนเตอร์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โคเรียนเตอร์พำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ ผู้คนได้เฝ้าใจแฉงกระด้าง, และ บໍ່ຍອມ ເຊື່ອຟັງ ຄຳຂອງພວກເພິ່ນເລີຍ; ແລະ ສາດສະດາ ໂສກເສົ້າ ແລະ ໄດ້ອອກໄປຈາກບັນດາ ຜູ້ຄົນ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ อีเธม ได้ดำเนินการตัดสินด้วยความชั่วร้าย ทะลอดวันเวลาทั้งหมดยาว; และ ลาวได้มีลูกชายชื่อว่า โมรັນ. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ โมรັນได้ขึ้นปกครองแทน และ โมรັນได้เฝ้าสิ่งที่ชั่วร้ายต่อพระพักตร์ของพระเจ้าเป็นเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ ได้เกิดมี ການກະບົດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ຍ້ອນວ່າ ການມື່ວສຸມລັບນັ້ນຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຫາ ອຳນາດ ແລະ ຫາຜົນປະໂຫຍດ; ແລະ ເກີດມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນ ບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບໂມຣັນ, ຊຶ່ງດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມ ອານາຈັກໄປເຄິ່ງໜຶ່ງ; ແລະ ລາວໄດ້ປົກຄອງອານາຈັກເຄິ່ງນັ້ນເປັນເວລາຫລາຍປີ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ โมรັນ ได้ໂຄ່ນລົ້ມຄົນ, ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຄືນມາອີກ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ มีຄົນໜຶ່ງອີກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະ ລາວເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ ลาวได้ໂຄ່ນລົ້ມໂມຣັນ ແລະ ຍຶດເອົາອານາຈັກ; ດັ່ງນັ້ນ, ໂມຣັນຈຶ່ງໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍທະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ໂຄຣຶອານທ໌.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นที่ ໂຄຣຶອານທ໌ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍທະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ.

- 20 And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;
- 21 And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.
- 22 And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.
- 23 And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.
- และในวันเวลาของโคริแอนเทอริ์มีศาสดาพยากรณ์บังเกิดขึ้นหลายคน, และพยากรณ์เรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์ด้วย, และป่าวร้องการกลับใจแก่ผู้คน, และเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงดำเนินการพิพากษาลงโทษพวกเขาจนถึงความพินาศสิ้นของพวกเขา;
- และว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงส่งหรือนำผู้คนอื่นมาครอบครองแผ่นดิน, โดยเดชานุภาพของพระองค์, ตามวิธีซึ่งโดยวิธีนั้นพระองค์ทรงนำบรรพบุรุษของพวกเขามาแล้ว.
- และพวกเขาปฏิเสธถ้อยคำทั้งหมดของศาสดาพยากรณ์, เพราะสังคมลับและความน่าชิงชังอันชั่วร้ายของพวกเขา.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโคริแอนเทอร์ให้กำเนิดอีเธอร์, และเขาตาย, โดยพำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขา.
- และ ในวันเวลาของโธริอานท์ ได้มีศาสดาสงาหลายท่านมาทำนายถึงเรื่องที่ยิ่งใหญ่ และ ข้าอัครเสจันอิท, และ ได้ป่าวประกาศกับใจต่อผู้ถิน, และ ถ้าหากพวกเขาเข้ากับใจ อีทจะผู้เป็นเจ้าจะดำเนิน ภาวนาพยาสาพยาเขา จินถึงอามพินาตทั้งหมิดของพยาเขา;
- และว่าอีทจะผู้เป็นเจ้าจะส่ง ทลีนำเอา ถินอื่นมาเป็นเจ้าของแผ่นดิน โดยอำนาจของพระอีท, ตามวิถีที่พระอีทนำเอาบันพะบุลุดของพยาเขา มานั่น.
- และ พอเขาได้ยอมรับคำทั้งหมิดของศาสดาเลีย, ย้อนว่าลัทธิลับ และ ความชั่วทรุดชั่วอันชั่วร้ายของพยาเขา.
- และ เขาภาวนาได้บังเกิดขึ้นถิ โธริอานท์ได้มีลูกชายชื่อว่า อีเทิ, และ ลาวได้สิ้นชีวิตไป, โดยอยู่ในความเป็นอะเลียดะตลอดวันเวลาของลาว.

Ether 12

- 1 And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.
- 2 And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.
- 3 For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—
- 4 Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.
- 5 And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

อีเธอร์ ๑๒

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือวันเวลาของอีเธอร์อยู่ในวันเวลาของโคริแอนตะเมอร์; และโคริแอนตะเมอร์เป็นกษัตริย์เหนือทั้งแผ่นดิน.

และอีเธอร์เป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า; ดังนั้นอีเธอร์จึงออกมาในวันเวลาของโคริแอนตะเมอร์, และเริ่มพยากรณ์แก่ผู้คน, เพราะท่านถูกขังยังไว้ไม่ได้เนื่องจากพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งอยู่ในท่าน.

เพราะท่านป่าวร้องจากเช้า, แม้จนดวงอาทิตย์ตก, โดยเตือนผู้คนให้เชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้าจนถึงการกลับใจเกลือกพวกเขาจะถูกทำลาย, โดยกล่าวแก่พวกเขาว่าด้วยศรัทธาพระองค์จะทรงทำให้ทุกสิ่งสมบูรณ์—

ดังนั้น, ผู้ใดที่เชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้าจะหวังได้อย่างแน่แท้เพื่อโลกที่ดีกว่านี้, แท้จริงแล้ว, แม้มีที่ทางพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าเป็นเจ้า, ซึ่งความหวังนี้มาจากศรัทธา, อันจะทำให้พวกเขามั่นคงและแน่นอน, ทำงานดีมากมายอยู่เสมอ, อันจะนำไปสู่การสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออีเธอร์พยากรณ์เรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์แก่ผู้คน, ซึ่งพวกเขาไม่เชื่อ, เพราะพวกเขามองไม่เห็นมันไม่.

อีเทิ ๑๒

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีอีเทมิ ธิอิดอยู่ในวันเวลาของ โคริอานตะเมมิ; และ โคริอานตะเมมิเป็นกษัตริย์ปกครองทั่วแผ่นดิน.

และ อีเทมิเป็นศาสดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; ดังนั้น อีเทมิจึงได้ออกมาในวันเวลาของโคริอานตะเมมิ, และ ได้เริ่มทำนายแก่ผู้ถิน, เพราะว่าจะ ข้ามแม่น้ำได้ยอน พระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ซึ่งสถิตอยู่กับเขม.

เพราะว่าเขมได้ ป่าวประกาศตั้งแต่ ตอนเช้าจนจรดตาเย็นถึงดิน, และ ชักชวนผู้ถินให้เชื่อในพระเจ้าเพื่อจะ นำไปสู่การกลับใจ ถ้าบ่ดังนั้น พวกเขาคจะ ถูก ทำลาย, โดยกล่าวกับพวกเขาคว่า ด้วย สดทา ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมสำเร็จ —

ดังนั้น, ผู้ใดที่เชื่อในพระเจ้า ผู้ถิน อาดจะ มุ่งหวังอย่างแน่นอนสำหรับโลกที่ดีกว่านี้, แท้จริงแล้ว, แม้มีที่ทางพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ซึ่งความหวังนี้มาจากศรัทธาอันเร็ด ทลัฏขมให้แก่อัจฉริยะของมณด, ซึ่งจะเร็ดให้เขาคแน่ใจ และ แน่แน่, เร็ดอวฏฏานดีให้ทลัฏขมอยู่สะเซมิ, อันจะ นำไปทา การถวายบาคะมิแด่พระเจ้า.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีอีเทมิได้ ทำนายเลื่องที่ยิ่งใหญ และ ท้า อัดสะจันแก่ผู้ถิน, ซึ่งพวกเขาคบ่เชื่อ ย้อนว่าพวกเขาคบ่เขมมัน.

6 And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

7 For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

8 But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

9 Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

10 Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

11 Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

และบัดนี้, ข้าพเจ้า, โมโรไน, จะพูดบางสิ่งเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้; ข้าพเจ้าจะแสดงต่อโลกว่าศรัทธาคือสิ่งที่หวังไว้และมองไม่เห็น; ดังนั้น, จงอย่าเถียงกันเลยเพราะท่านไม่เห็น, เพราะท่านไม่ได้รับพยานจนหลังการทดลองศรัทธาของท่าน.

เพราะเป็นด้วยศรัทธาที่พระคริสต์ทรงแสดงองค์แก่บรรพบุรุษของเรา, หลังจากพระองค์ทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย; และพระองค์ไม่ทรงแสดงองค์แก่พวกเขาจนหลังจากที่พวกเขามีศรัทธาในพระองค์; ดังนั้น, จึงต้องเป็นไปว่าบางคนมีศรัทธาในพระองค์, เพราะพระองค์ไม่ทรงแสดงพระองค์เองแก่โลก.

แต่เพราะศรัทธาของมนุษย์พระองค์จึงทรงแสดงพระองค์เองแก่โลก, และสรรเสริญพระนามของพระบิดา, และเตรียมทางไว้เพื่อโดยทางนั้นคนอื่นจะได้เป็นผู้มีส่วนในของประทานจากสวรรค์, เพื่อพวกเขาจะหวังได้ในสิ่งเหล่านั้นที่พวกเขาไม่เห็น.

ดังนั้น, ท่านจะมีความหวังด้วย, และเป็นผู้มีส่วนในของประทาน, หากท่านจะเพียงมีศรัทธา.

ดูเถิดเป็นโดยศรัทธาที่คนในสมัยโบราณได้รับเรียกตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า.

ดังนั้น, ด้วยศรัทธาจากกฎของโมเสสจึงประทานมาให้. แต่ในของประทานแห่งพระบุตรของพระองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมทางที่ประเสริฐยิ่งกว่า; และเป็นโดยศรัทธาที่พระองค์ทรงทำให้สมบูรณ์.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าโมโรไนจะเฝ้าบ้างย่างทรงอยู่กับสิ่งเหล่านี้; ข้าพเจ้าจะแสดงต่อโลกว่า สักตถะสิ่งที่มี หวังไว้ และ ยัง บ่มั่นแน่น; ดังนั้น จังอย่าได้โต้เถียงกันเลย, เพราะท่านบ่มั่น ยืนยันว่าท่านจะบ่มั่นรับพยานจนกว่า ทล้งจาก การทดลองศรัทธาของท่าน.

เพราะเป็นด้วยศรัทธาที่พระคริสต์ได้มาปะภักดิ์แก่บั้นพระบุตรของพวงเรา, ทล้งจากพระอิมได้ป็นภักดิ์พระอิมแล้ว; และ พระอิมจะบ่มั่นภักดิ์แก่พวงเรา จันกว่าทล้งจากพวงเรา มีศรัทธาในพระอิมแล้ว; ดังนั้น, มันจึงต้องเป็นไปว่า บ้างภักดิ์ในศรัทธาในพระอิม, เพราะพระอิมได้บ่มั่นภักดิ์แก่โลก.

แต่เป็นยืนยันศรัทธาของมนุษย์พระอิมจึงจะมาปะภักดิ์แก่โลก, และ ทวยายบาละมีพระนาม ของพระบิดา, และ ตรุมทางไว้เพื่อโดยทางนั้น ผู้อื่นจะได้มีส่วนในของประทานจากสวรรค์, เพื่อเขาจะได้หวังได้ในสิ่งเหล่านี้ ซึ่งพวงเราอยู่บ่มั่นแน่นเหนือ.

ดังนั้น, ท่านจะมีความหวังอิม, และเป็นผู้มีส่วนในของประทานนั้น, ถ้าพวงเราบ่มั่นในศรัทธา.

จึงเป็นด้วยศรัทธาภักดิ์ในสละไขก่อน จึงถูก อิมตามละบรูบอันศักดิ์ของพระเจ้า.

ดังนั้น, ด้วยศรัทธา พระอิมจึงประทานภักดิ์ของโมเสสให้. แต่ด้วยของประทานของพระบุตรของพระอิมพระเจ้าจึงได้ตรุมเส้นทาง อันปะเสดที่สละไข; และ เป็นด้วยศรัทธามันจึงสละ.

12 For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

13 Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

14 Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

15 Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

16 Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

17 And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

18 And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

19 And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

เพราะหากไม่มีศรัทธาในบรรดา ลูกหลานมนุษย์พระผู้เป็นเจ้าจะ ทรงทำปาฏิหาริย์ในบรรดาพวกเขา ไม่ได้; ดังนั้น, พระองค์มิได้ทรง แสดงพระองค์เองจนภายหลังพวกเขา มีศรัทธา.

ดูเถิด, เป็นศรัทธาของแอลมา และอามูเลคที่ทำให้เรือนจำพังลงสู่พื้นดิน.

ดูเถิด, เป็นศรัทธาของนีไฟและลีไฮที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่ชาวเลมมัน, จนพวกเขาได้รับบัพติศมาด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์.

ดูเถิด, เป็นศรัทธาของแอมมอน และพี่น้องท่านที่กระทำการปาฏิหาริย์ยิ่งใหญ่เช่นนั้นในบรรดาชาวเลมมัน.

แท้จริงแล้ว, และแม้คนทั้งปวงที่กระทำการปาฏิหาริย์ก็กระทำโดยศรัทธา, แม้คนที่ดำรงอยู่มาก่อนพระคริสต์และคนที่ดำรงอยู่ภายหลังด้วย.

และเป็นโดยศรัทธาที่สามาศิษย์สามคนได้รับสัญญาว่าพวกเขาจะไม่ต้องลิ้มรสแห่งความตาย; และพวกเขาก็ไม่ได้รับสัญญาจนหลังจากพวกเขา มีศรัทธา.

และทั้งไม่ว่าเวลาใดย่อมไม่มีผู้กระทำการปาฏิหาริย์เลยจนหลังจากพวกเขามีศรัทธา; ดังนั้นพวกเขาจึงเชื่อในพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าก่อน.

และมีหลายคนซึ่งศรัทธาของพวกเขามั่นคงยิ่งนัก, แม้ก่อนที่พระคริสต์เสด็จมา, ซึ่งถูกกันไว้พ้นจากภายในม่านไม่ได้, แต่เห็นอย่างแท้จริงด้วยดวงตาของพวกเขาถึงสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาได้เห็นด้วยดวงตาแห่งศรัทธา, และพวกเขายินดี.

เพราะถ้าหากไม่มีศรัทธาในบรรดาลูกหลานมนุษย์ พระเจ้าจะเสด็จ สิ่งมหัศจรรย์ในบรรดาพวกเขาไม่ได้; ดังนั้น พระองค์จึงไม่ปรากฏตัวจนกว่าพวกเขาจะมีศรัทธา.

จึงเหวี่ยง, มันแม่นยำศรัทธาของแอลมา และ แอมมูเลคที่เสด็จให้ ถูกพังทะลายลงสู่พื้นดิน.

จึงเหวี่ยง, มันแม่นยำศรัทธาของนีไฟ และ ลีไฮที่เสด็จให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงกับชาวเลมมัน, จนว่าพวกเขาได้รับบัพติศมาด้วยไฟ และ ด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์.

จึงเหวี่ยง, มันแม่นยำศรัทธาของ อามมอน และ พี่น้องของเขา ซึ่งได้ เสด็จ สิ่งมหัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ขึ้นนี้ในบรรดาชาวเลมมัน.

แท้จริงแล้ว, และ คนทั้งปวงที่เสด็จ สิ่งมหัศจรรย์มาเสด็จด้วย ศรัทธา, เหวี่ยง แม้ผู้ที่อยู่มาก่อนพระคริสต์ และ ผู้ที่เป็นอยู่ภายหลังพระคริสต์ก็เช่นกัน.

และ มันแม่นยำศรัทธาที่สามาศิษย์สามคนได้รับสัญญาว่า พวกเขาจะไม่จำเป็นต้องลิ้มรสแห่งความตายเลย; และ พวกเขาไม่ได้รับสัญญาจนกว่าพวกเขาจะมีศรัทธา.

และ ทั้งไม่ว่าเวลาใดก็ตาม จะไม่มีผู้ใดสามารถเสด็จ สิ่งมหัศจรรย์ได้เลย จนกว่าผู้เหล่านั้นจะมีศรัทธาเสียก่อน; ดังนั้น ก่อนอื่นพวกเขาต้องเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าเสียก่อน.

และ มีหลายคนที่มีศรัทธาอันแรงกล้า, แม้ก่อนที่พระคริสต์เสด็จมา, ผู้ซึ่งสามารถถูกกีดกันจากภายในม่าน, แต่ได้เห็นด้วยตาของตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านั้น พวกเขาได้เห็นแล้วด้วยตาแห่งศรัทธา, และ พวกเขาพอใจ.

20 And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

21 And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

22 And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

23 And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

และดูเถิด, เราเห็นในบันทึกนี้ว่า คนหนึ่งในคนพวกนี้คือพี่ชายของ เเจเร็ด; เพราะศรัทธาของท่านใน พระผู้เป็นเจ้าแน่วแน่ยิ่งนัก, จน เมื่อพระผู้เป็นเจ้าทรงยื่นนิ้ว พระหัตถ์ออกมาพระองค์ทรงซ่อน ไว้ให้พ้นจากสายตาของพี่ชายเเจ เร็ดไม่ได้, เพราะพระดำรัสของ พระองค์ซึ่งรับสั่งกับท่านนั้น, พระ ดำรัสนั้นท่านได้รับมาโดยศรัทธา.

และหลังจากพี่ชายของเเจเร็ด เห็นนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า, เพราะสัญญาซึ่งพี่ชายของเเจเร็ด ได้รับมาโดยศรัทธา, พระเจ้าจึง ทรงบังสิ่งใดให้พ้นจากสายตาของ ท่านไม่ได้; ดังนั้นพระองค์ทรง แสดงสิ่งทั้งปวงแก่ท่าน, เพราะกัน ท่านให้อยู่นอกม่านไม่ได้อีกต่อไป.

และเป็นโดยศรัทธาที่บรรพบุรุษ ข้าพเจ้าได้รับสัญญาว่าสิ่งเหล่านี้ จะมาถึงพี่น้องพวกเขาผ่านทางคน ต่างชาติ; ฉะนั้นพระเจ้าทรงบัญชา ข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้พระเยซู คริสต์.

และข้าพเจ้าทูลพระองค์ว่า : พระองค์เจ้าข้า, คนต่างชาติจะล้อ เลียนสิ่งเหล่านี้, เพราะความ อ่อนแอในการเขียนของพวกข้า พระองค์; เพราะพระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทำให้พวกข้าพระองค์ เก่งกล้าสามารถในคำพูดโดย ศรัทธา, แต่พระองค์ไม่ทรงทำให้ พวกข้าพระองค์เก่งกล้าสามารถใน การเขียน; เพราะพระองค์ทรง กระทำให้คนทั้งหลายทั้งปวงนี้พูด ได้มากมาย, เพราะพระวิญญาณ บริสุทธิ์ซึ่งพระองค์ประทานให้พวก เขา;

และ จี๋เบ้ง, พวกเราเห็นในบันทึก นี้ว่า ถิ่นผู้หนึ่งใจจำนวนถิ่นเหล่านี้มี น้อยๆของยาเร็ด; ย้อนว่าลามา มี สักทาทันยิ่งใต้อันที่สูงสุดในพระเจ้า, เวลาพระเจ้าได้ นิ้วพระหัตถ์ออกมา พระองค์จึงบ่งสามารถเขื่องมันไว้ให้พ้น จากสายตาของน้อยๆของยาเร็ดได้, เพราะด้วยพระคำของพระองค์ที่รับสั่ง กับลามา จี๋ถำมันลามาได้รับมาโดย สักทา.

และ ทลั้งจากน้อยๆของยาเร็ด เห็นนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า แล้ว, เป็นเพราะ สันยาที่น้อยๆของ ยาเร็ดได้รับมาโดยสักทา, พระผู้เป็น เจ้าจึงบ่งสามารถบังสิ่งใดให้พ้นจาก สายตาของลามาได้; ดังนั้น พระองค์จึง สะแดงทุกสิ่งทุกอย่างแก่ลามา, เพราะ พระองค์บ่งสามารถกักกันลามาให้อยู่นอก ม่านอีกต่อไป.

และ เป็นด้วยสักทาที่บันทึกของ บุดด ของเจ้าพะเจ้าได้รับ สันยาว่า สิ่งเหล่านี้ นี้จะมาหาพี่น้องของพวกเจ้าโดย ผ่านถิ่นต่างๆ; สะนั้น พระผู้เป็นเจ้า จึงบันดาเจ้าพะเจ้า; แท้จริงแล้ว, ถิ่น พระเยซูคริสต์.

และ เจ้าพะเจ้าทูลต่อพระองค์ว่า: พระองค์เจ้าเอีย, ถิ่นต่างๆจะ เยาะเย้ยสิ่งเหล่านี้, เพราะ ความ อ่อนแอของงานเขียนของพวกเจ้า น้อย; เพราะพระองค์เจ้าเอีย พระองค์ได้ เร็ดให้พวกเจ้าน้อย ยิ่งใต้อันที่เจ้า โดยสักทา, แต่พระองค์ได้เร็ดให้พวก เจ้าน้อยยิ่งใต้อันที่งานเขียน; เพราะ พระองค์เร็ดให้ผู้บันทึกนี้เจ้าได้หลาย เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระองค์ได้ ประทานให้แก่พวกเจ้า;

24 And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

25 Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

26 And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

27 And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

และพระองค์ทรงกระทำให้พวกข้าพระองค์เขียนได้แต่น้อย, เพราะความไม่ถนัดของมือพวกข้าพระองค์. ดูเถิด, พระองค์ไม่ทรงกระทำให้พวกข้าพระองค์เก่งกล้าสามารถในการเขียนเหมือนกับพี่ชายของเจเร็ด, เพราะพระองค์ทรงกระทำกับท่านเพื่อให้สิ่งที่ท่านเขียนมีพลังแม้ดังพระองค์, จนถึงการณ์อันอาจทำให้คนอ่านสิ่งเหล่านั้น.

พระองค์ทรงกระทำให้อ้อยคำของพวกข้าพระองค์มีพลังและยิ่งใหญ่ด้วย, แม้จนพวกข้าพระองค์เขียนมันไว้ไม่ได้; ดังนั้น, เมื่อพวกข้าพระองค์เขียนพวกข้าพระองค์เห็นความอ่อนแอของพวกข้าพระองค์เอง, และสะดุดเพราะการใช้ถ้อยคำของพวกข้าพระองค์; และข้าพระองค์เกรงเกลือกคนต่างชาติจะล้อเลียนถ้อยคำของพวกข้าพระองค์.

และเมื่อข้าพเจ้ากล่าวสิ่งเหล่านี้แล้ว, พระเจ้ารับสั่งกับข้าพเจ้า, มีความว่า : คนโง่งย่อมล้อเลียน, แต่พวกเขาจะโศกเศร้า; และพระคุณของเราเพียงพอสำหรับคนอ่อนโยน, เพื่อพวกเขาจะไม่เอาเปรียบความอ่อนแอของเจ้า;

และหากมนุษย์มาหาเรา เราจะแสดงให้พวกเขาเห็นความอ่อนแอของพวกเขา. เราให้ความอ่อนแอแก่มนุษย์เพื่อพวกเขาจะนอบน้อม; และพระคุณของเราเพียงพอสำหรับคนทั้งปวงที่นอบน้อมต่อหน้าเรา; เพราะหากพวกเขานอบน้อมต่อหน้าเรา, และ มีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา.

และ พระอภัยได้เร็ดให้พวกข้าพเจ้าน้อยจนได้พวงห้อยดวง, เพราะความบໍ่าจำนํ้าบานของมิของพวกข้าพเจ้า. จ้ะเบ้ง, พระอภัยบໍ่าได้เร็ดให้พวกข้าพเจ้ายิ่งใหญ่ใน ภาณฐนถึกับกับบໍ่าของของยาเร็ด, เพราะพระอภัยเร็ดให้เลื่องลือลวอฐนไว้นั้นยิ่งใหญ่อีกกับกับพระอภัย, จินบໍ่าเก็นภําลัของมะนุถที่จจะอ่านมันได้.

พระอภัยเร็ดให้ถํ้าเจ้าของพวกข้าพเจ้าน้อยมีอํ้าบถ และ ยิ่งใหญ่นํ้าอิถ, จินบໍ่าพวกข้าพเจ้าน้อยฐนไว้นั้นได้; ถ้บ้น, เวลาพวกข้าพเจ้าน้อยฐน พวกข้าพเจ้าน้อยจ้ะเห็นถํ้าออ่อนแอของถึน, และ สะดุดย่อนวํ้าภาณวถํ้าเจ้าของพวกข้าพเจ้าน้อย; และ จ้ะน้อยยํ้าถึนถํ้าวถํ้าจจะ เยาะเย้ยถํ้าเจ้าของพวกข้าพเจ้าน้อย.

และ เวลาจ้ะพะเจ้าเจ้าจ้ะถํ้ามมีแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าได้ภํ้ากับจ้ะพะเจ้าว่า: ถึนไ้จะ เยาะเย้ย, แต่วํ้าเจ้าจะเป็นทุก; และ ถึนวถํ้าถํ้าถึนจ้ะมีพวงห้อยลํ้าถึนที่อ่อนโยน, เพื่อเจ้าจะบໍ่าเอ้าปฐถํ้าออ่อนแอของเจ้า.

และ ถ้าทถมะนุถมาหาเรา, เราจจะสะแถให้เจ้าเห็น ถํ้าออ่อนแอของเจ้า. เราจจะ มอบถํ้าออ่อนแอให้มะนุถ เพื่อเจ้าจะได้ถုံมถึว; และ พระถึนของเรามีพวงห้อยลํ้าถึนที่บวถึถึ ถုံมถึวถึบໍ่าเรา; เพราะถ้าทถเจ้าถုံมถึวถึบໍ่าเรา, และ มีสัถถาในเรา, เวลานั้นเราจจะเร็ดให้สิ่งถึ อ่อนแอถึนกับมาจ้ะมจ้ะลํ้าเจ้า.

- 28 Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.
- 29 And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;
- 30 For the brother of Jared said unto the mountain Zerin, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.
- 31 For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.
- 32 And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.
- ดูเถิด, เราจะแสดงให้เห็นแก่คนต่างชาติเห็นความอ่อนแอของพวกเขา, และเราจะแสดงให้เห็นแก่พวกเขาเห็นว่า ศรัทธา, ความหวังและจิตกุศลนำมาหาเรา—แหล่งแห่งความชอบธรรมทั้งมวล.
- และข้าพเจ้า, โมโรไน, เมื่อได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, ก็ได้รับการปลอบโยน, และทูลว่า: ข้าแต่พระเจ้า, พระประสงค์อันชอบธรรมของพระองค์จะสำเร็จ, เพราะข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์ทรงทำงานให้ลูกหลานมนุษย์ตามศรัทธาของพวกเขา;
- เพราะพี่ชายของเจเร็ดกล่าวแก่ภูเขาซีรินว่า, จงเคลื่อน—และมันเคลื่อน. และหากท่านไม่มีศรัทธามันก็ไม่เคลื่อน; ดังนั้นพระองค์ทรงทำงานหลังจากมนุษย์มีศรัทธา.
- เพราะพระองค์ทรงแสดงพระองค์เองให้ประจักษ์แก่สานุศิษย์ของพระองค์ดังนี้; เพราะหลังจากพวกเขามีศรัทธา, และพูดในพระนามของพระองค์, พระองค์ทรงแสดงพระองค์เองแก่พวกเขาด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่.
- และข้าพเจ้าจำได้ว่าข้าพเจ้าว่าพระองค์ตรัสว่าพระองค์ทรงเตรียมบ้านไว้ให้มนุษย์, แท้จริงแล้ว, แม้ในบรรดาปราสาทของพระบิดาของพระองค์, ซึ่งในนั้นมนุษย์อาจมีความหวังอันประเสริฐยิ่งกว่า; ดังนั้นมนุษย์จึงต้องหวัง, มิฉะนั้นเขาจะรับมรดกในสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงเตรียมไว้ไม่ได้.
- จึงเป็น, เราจะสะดุ้งใจให้คนต่างชาดเห็นความอ่อนแอของเขา, และ เราจะสะดุ้งใจให้เขาเห็นว่า ศักดิ์, ความซื่อสัตย์, และ ความใจบุญจะนำพอกเขา มาหาเรา—ซึ่งเป็นการน้ำเน่าแห่งความชอบทำทั้งปวง.
- และ ข้าพเจ้าโมโรไนเวลาได้ยินข้อความเหล่านี้แล้ว, ก็สบายใจขึ้น, และ ทูลว่า: โอ พระผู้เป็นเจ้า, พระประสงค์อันชอบทำของพระองค์จะสำเร็จ, เพราะว่าข้าพเจ้ารู้ว่า พระองค์ เร็ดดวงงานให้ลูกหลานมนุษย์ตาม ศักดิ์ของเขา;
- เพราะน้องชายของยาเร็ดเอื้อมมือกับพูซีรินว่า, จง ย้ายไป—และ มันก็ได้ ย้ายไป. และ ถ้าหากลาอ้อมมีศักดิ์ มันก็จะย้ายไป; ดังนั้น พระองค์จึงเร็ด ดวงงานทล้งจากที่มนุษย์มีศักดิ์.
- เพราะว่าพระองค์ได้สะดุ้งใจพระองค์เองให้ประจักษ์แก่สานุศิษย์ของพระองค์ตามนั้น; เพราะทล้งจากที่พอกเขามี ศักดิ์ และ ได้เข้าไปในพระนามของ พระองค์, พระองค์จึงได้ประจักษ์ถึงต่อพอก เขาด้วยอำนาจอันยิ่งใหญ่.
- และ ข้าพเจ้าจำได้ว่าอีกว่า พระองค์ว่า พระองค์ได้เตรียมที่พอกไว้ให้แก่ มนุษย์, แท้จริงแล้ว, แม้ในท่ามกลาง ปราสาทของพระบิดาของพระองค์, ซึ่ง ในนั้น มนุษย์จะได้มี ความซื่อสัตย์ ประเสริฐที่สุด; ดังนั้น มนุษย์จึงต้อง มี ความซื่อสัตย์, ถ้าบ่ดังนั้น เขาจะรับมรดก ในบ่อนที่พระองค์เตรียมไว้ไม่ได้.

33 And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

34 And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

35 Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

36 And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

37 And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

และอนึ่ง, ข้าพพระองค์จำได้ว่า พระองค์ตรัสว่าพระองค์ทรงรักโลก, แม้จนยอมสละพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อโลก, เพื่อพระองค์จะได้รับคืนอีกเพื่อเตรียมสถานที่ไว้ให้ลูกหลานมนุษย์.

และบัดนี้ข้าพพระองค์รู้ว่าความรักนี้ซึ่งพระองค์ทรงมีให้ลูกหลานมนุษย์คือจิตกุศล; ดังนั้น, เว้นแต่มนุษย์จะมีจิตกุศลพวกเขาจะรับสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงเตรียมไว้ในปราสาทพระบิดาของพระองค์เป็นมรดกไม่ได้.

ดังนั้น, ข้าพพระองค์รู้โดยสิ่งนี้ซึ่งพระองค์ตรัสไว้, ว่าหากคนต่างชาติไม่มีจิตกุศล, เพราะความอ่อนแอของพวกข้าพระองค์, ว่าพระองค์จะทรงพิสูจน์พวกเขา, และทรงเอาความสามารถของพวกเขาไป, แท้จริงแล้ว, แม้สิ่งซึ่งพวกเขาได้รับไว้แล้ว, และประทานแก่พวกเขาซึ่งจะมีมากมายยิ่งขึ้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนพระเจ้าขอให้พระองค์ประทานพระคุณแก่คนต่างชาติ, เพื่อพวกเขาจะมีจิตกุศล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า : หากพวกเขาไม่มีจิตกุศลมันก็ไม่สำคัญสำหรับเจ้า, เจ้าเชื่อสัตย์; ดังนั้น, เราจะทำให้อาภรณ์ของเจ้าสะอาด. และเพราะเจ้าเห็นความอ่อนแอของเจ้า เราจะทำให้เจ้าเข้มแข็ง, แม้ไปสู่การได้นั่งลงในสถานที่ซึ่งเราเตรียมไว้ในปราสาทพระบิดาของเรา.

และ อีกเพื่อหนึ่ง, ข้าบ่อนยจำได้ยิ่งกว่า พระองค์ท้าวว่า พระองค์ รักโลก, จึงยอมสละพระชนม์ชีพเพื่อโลก, เพื่อพระองค์จะได้รับพระชนม์ชีพอีก เพื่อตรึงบ่อนไว้ให้ลูกหลานมนุษย์.

และ บัดนี้ข้าบ่อนยรู้ว่า ความรักนี้ซึ่งพระองค์มีต่อลูกหลานมนุษย์เป็นความใจบุญ; ดังนั้น, ถ้าหากมนุษย์มีความใจบุญแล้ว เขาจะรับบ่อนซึ่งพระองค์ตรึงไว้ในปราสาทของพระบิดาของพระองค์ได้.

ดังนั้น, ข้าบ่อนยรู้จากสิ่งเหล่านี้ซึ่งพระองค์ท้าว, ว่าถ้าหากคนต่างชาติมีความใจบุญ, เพราะความอ่อนแอของพวกข้าบ่อน, ว่าพระองค์จะพิสูจน์เขา, และ เขา พอนสะท้านไปจากเขา, แท้จริงแล้ว, เขามั่นสิ่งซึ่งเขาได้รับ, และจะมอบให้แก่ผู้ที่จะมีความใจบุญอย่างล้นเหลือ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าบ่อนยได้ขอทักทายพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ขอให้พระองค์ประทาน ความอดทนแก่คนต่างชาติ, เพื่อพวกเขาจะได้มีความใจบุญ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ท้าวว่าข้าบ่อนยว่า: ถ้าหากพวกเขามีสมาธิใจบุญ มันก็สำคัญสำหรับเจ้า, เจ้าเป็นคนที่สัตย์; ดังนั้น เขา พอนของเจ้าจึงถูกชำระล้างให้สะอาดแล้ว. และ ย้อนว่าเจ้าเห็นความอ่อนแอของเจ้าเอง, เจ้าจึงถูกเร้าให้เข้มแข็งขึ้น, จึงว่าสามารถไปนั่งลงในบ่อน ซึ่งเขาได้ตรึงไว้ในปราสาทของพระบิดาของเขา.

38 And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

39 And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

40 And only a few have I written, because of my weakness in writing.

41 And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, กล่าวคำอำลาคนต่างชาติ, แท้จริงแล้ว, และพี่น้องข้าพเจ้าผู้ที่ข้าพเจ้ารักด้วย, จนกว่าเราจะพบกันหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์, ที่ซึ่งคนทั้งปวงจะรู้ว่าอาการของข้าพเจ้าไม่มีมลทินด้วยเลือดของท่าน.

และเมื่อนั้นท่านจะรู้ว่าข้าพเจ้าเห็นพระเยซู, และว่าพระองค์รับสั่งกับข้าพเจ้าตรงหน้า, และว่าพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าด้วยพระจริยวัตรอันอ่อนน้อมอย่างชัดเจน, แม้ดังคนหนึ่งพูดกับอีกคนหนึ่งในภาษาของข้าพเจ้าเอง, เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้;

และข้าพเจ้าเขียนไว้เพียงไม่กี่เรื่อง, เพราะข้าพเจ้าไม่สันหัดในการเขียน.

และบัดนี้, ข้าพเจ้าอยากกระตุ้นเตือนท่านให้แสวงหาพระเยซูของคัมภีร์ซึ่งศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกเขียนไว้, เพื่อพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา, และพระเจ้าพระเยซูคริสต์ด้วย, และพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งเป็นพยานถึงพระองค์, จะอยู่และสถิตในท่านตลอดกาล. เอเมน.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าโมโรไนขำกว่าคำอำลาคนต่างชาติ, แท้จริงแล้ว, และ ทั้งพี่น้องของข้าพเจ้าผู้ที่ข้าพเจ้ารักแพวงน้าอิก, จินกว่าพวกเรารู้จักกันอีกถ้า บันลัญญ์พาทของพระอธิต, ซึ่งเป็นบ่อนที่ถึนทั้งพิดจะรู้จกกว่า อาพอนของข้าพเจ้าบ่มิจุคต่างด้าด้วยเลือดของท่าน.

และ เวลานั้นท่านจะรู้ว่า ข้าพเจ้าได้ เห็นพระเยซู, และ ว่าพระอิจได้ ก้าวกับข้าพเจ้า ขำด้าขำ, และ ว่าพระอิจได้ก้าวกับข้าพเจ้าด้วยถวมถ่อมถ้อยถ้อยถ้อย, ถึกับกับถึนผู้ซึ่งเจ้ากับถึนอีกผู้ซึ่งในพาสาของข้าพเจ้าเองก้าวกับถ้อยถ้อยถ้อย;

และ ข้าพเจ้าได้ขรูถ้อยถ้อยถ้อยถ้อยถ้อย, เพราะถ้อยถ้อยถ้อยถ้อยถ้อยของข้าพเจ้า.

และ บัดนี้, ข้าพเจ้าขำแนะน้าให้ท่าน สะถ้อยถ้อยพระเยซูอิจมี ผู้ซึ่งสาดสะดา และ อักถ้อยถ้อยถ้อยได้ขรูถ้อยถ้อย, เพื่อพระถ้อยถ้อยของข้าพเจ้าอิจเป็นพระบิดา, และ ของอิจพระเยซูอธิตเจ้าน้าอิก, และพระอิจนยานบ่มิจุค ซึ่ง เป็นพยานถ้อยถ้อย, เพื่อจะขรูถ้อยถ้อย และ สะถ้อยถ้อยในท่านถ้อยถ้อยถ้อย. อาเมน.

Ether 13

- 1 And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.
- 2 For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;
- 3 And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.
- 4 Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.
- 5 And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come—after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—
- 6 And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

อีเธอร์ ๑๓

และบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, จะทำบันทึกของข้าพเจ้าต่อไปให้จบเกี่ยวกับความพินาศของผู้คนที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึง.

เพราะเหตุเกิด, พวกเขาปฏิเสธถ้อยคำทั้งหมดของอีเธอร์; เพราะท่านบอกคนเหล่านั้นโดยแท้จริงเรื่องทั้งปวง, นับจากกาลเริ่มต้นของมนุษย์; และว่าหลังจากผืนน้ำได้ลดไปจากผืนแผ่นดินนี้ มันกลายเป็นแผ่นดินที่เลิศเลอกว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง, เป็นแผ่นดินที่เลือกสรรไว้ของพระเจ้า; ดังนั้นพระเจ้าจึงประสงค์ให้คนทั้งปวงซึ่งพำนักอยู่บนผืนแผ่นดินนั้นรับใช้พระองค์;

และว่ามันเป็นสถานที่ของเยรูซาเล็มใหม่, ซึ่งจะลงมาจากสวรรค์, และสถานศักดิ์สิทธิ์อันบริสุทธิ์ของพระเจ้า.

เหตุเกิด, อีเธอร์เห็นวันเวลาของพระคริสต์, และท่านพูดเกี่ยวกับเยรูซาเล็มใหม่บนแผ่นดินนี้.

และท่านพูดเกี่ยวกับเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย, และเยรูซาเล็มซึ่งจากที่นั่นลิโซจะออกมา—หลังจากถูกทำลายจะสร้างขึ้นอีก, เป็นนครศักดิ์สิทธิ์แด่พระเจ้า; ดังนั้น, จะเป็นเยรูซาเล็มใหม่ไม่ได้เพราะเป็นมาแล้วในสมัยโบราณ; แต่จะสร้างขึ้นอีก, และกลายเป็นนครศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า; และจะสร้างให้เชื้อสายแห่งอิสราเอล—

และว่าเยรูซาเล็มใหม่จะสร้างบนแผ่นดินนี้, ให้พวกที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์โยเซฟ, ซึ่งสิ่งเหล่านั้นมีรูปแบบแล้ว.

อีเทิ ๑๖

และ บัดนี้ข้าพเจ้าโมโรไนจะเล็มเร็ดบันทึกของข้าพเจ้าให้จบ ชึ่งมันກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນມາ.

ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບຄຳທັງໝົດຂອງອີເທີ; ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ບອກພວກເຂົາແທ້ໆເລື່ອງທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມະນຸດເປັນຕົ້ນມາ; ແລະ ວ່າຫລັງຈາກນັ້ນ ແຫ່ງລົງຈາກແຜ່ນດິນນີ້ແລ້ວ ມັນກໍ່ກາຍມາເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໆທັງໝົດ, ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງມີພຣະປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ;

ແລະ ວ່າມັນຈະເປັນບ່ອນຕັ້ງຂອງເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ຊຶ່ງຈະ ລົງມາຈາກສະຫວັນ, ແລະ ເປັນບ່ອນລີ້ໄພອັນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຈິ່ງເບິ່ງ, ອີເທີໄດ້ເຫັນວັນເວລາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນຳອີກ, ແລະ ເຢຣູຊາເລັມຊຶ່ງຈາກທີ່ນັ້ນ ລີໄຮຈະອອກມາ—ຫລັງຈາກທີ່ມັນຖືກທຳລາຍແລ້ວ ມັນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນຄືນອີກໃຫ້ເປັນ ນະຄອນສັກສິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນຈະເປັນເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າມັນເປັນມາແລ້ວໃນສະໄໝກ່ອນ; ແຕ່ວ່າມັນຈະຖືກສ້າງຄືນອີກ, ແລະ ກາຍເປັນນະຄອນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ມັນຈະຖືກສ້າງໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ—

ແລະ ວ່າເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງ ໂຢເຊັບທີ່ເຫລືອຢູ່, ຊຶ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມັນມີ ແບບຢ່າງມາແລ້ວ.

7 For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

8 Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

9 And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

10 And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

เพราะดังที่โยเซฟนำบิดาท่านลงมายังแผ่นดินแห่งอียิปต์, แม้ดั่งนั้นท่านจึงตายที่นั่น; ดังนั้น, พระเจ้าจึงทรงนำส่วนที่เหลือของพงศ์พันธุ์โยเซฟออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, เพื่อพระองค์จะทรงเมตตาต่อพงศ์พันธุ์โยเซฟเพื่อพวกเขาจะไม่ตาย, แม้ดั่งที่พระองค์ทรงเมตตาบิดาของโยเซฟเพื่อท่านจะไม่ตาย.

ดังนั้น, ส่วนที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งโยเซฟจะสร้างขึ้นบนแผ่นดินนี้; และจะเป็นแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา; และพวกเขาจะสร้างนครศักดิ์สิทธิ์ถวายพระเจ้า, เหมือนกับเยรูซาเล็มสมัยโบราณ; และพระองค์จะไม่ทรงทำให้พวกเขาปะปนกันอีกต่อไป, จนที่สุดมาถึงเมื่อแผ่นดินโลกจะสูญสิ้นไป.

และจะมีฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่; และจะเป็นเหมือนของเก่าเว้นแต่ของเก่าสูญสิ้นไป, และสิ่งทั้งปวงกลับใหม่.

และจากนั้นเยรูซาเล็มใหม่จะมาถึง; และผู้ที่พำนักอยู่ในนั้นจะเป็นสุข, เพราะคือพวกเขาซึ่งอาภรณ์ของพวกเขาขาวโดยทางโลหิตของพระเมษโปดก; และพวกเขาคือคนที่นับอยู่ในบรรดาพวกที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์โยเซฟ, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

เพราะว่าดั่งที่โยเซ็บได้นำเอาบิดาของเขามาพักที่นั่น, และเขานับว่าได้ตายอยู่ที่นั่น; ดังนั้น, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงได้นำเอาส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของลูกหลานของโยเซ็บออกมาจากแผ่นดินเยรูซาเล็ม, เพื่อพระองค์จะได้เมตตาลูกหลานของโยเซ็บ เพื่อพวกเขาจะไม่ตายดั่งที่พระองค์ได้เมตตาบิดาของโยเซ็บ เพื่อเขามิจะดับสูญ.

ดังนั้น, เชื้อสายที่เหลืออยู่ของโยเซ็บจะถูกสถาปนาขึ้นในแผ่นดินนี้; และมันจะเป็นแผ่นดินมรดกของพวกเขา; และพวกเขาจะสร้างนครอันศักดิ์สิทธิ์ถวายแด่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่สถิตกับเมืองเยรูซาเล็มในสมัยก่อน; และพวกเขาจะสืบสันตติวงศ์ต่อไป, จนกว่าที่สุดจะมาถึงเมื่อแผ่นดินโลกจะสิ้นไป.

และมันจะเป็นสวรรค์ใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่; และมันจะเป็นเหมือนของเก่า แต่ของเก่าได้สูญสิ้นไปแล้ว, และทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นของใหม่.

และจากนั้นเยรูซาเล็มใหม่จะมา; และผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้นย่อมเป็นสุข, เพราะเขาจะได้อยู่ในนครของพระเจ้า เขาจะสะอาดแล้วโดยโลหิตของพระเมษโปดก; และเขาจะได้อยู่ในบรรดาลูกหลานที่เหลืออยู่ของโยเซ็บ, ผู้เป็นเชื้อสายอิสราเอล.

11 And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

12 And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

13 And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

14 And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

15 And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

และเวลานั้นเยรูซาเล็มสมัยโบราณจะมาถึงด้วย; และผู้อยู่อาศัยในนั้นจะเป็นสุข, เพราะทรงล้างพวกเขาในโลหิตของพระเมสสิยาห์; และพวกเขาคือคนที่กระจัดกระจายไปและรวมเข้ามาจากสี่เหลี่ยมของแผ่นดินโลก, และจากประเทศทางเหนือ, และเป็นผู้มีส่วนในการทำให้พันธสัญญาซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าทรงกระทำกับอับราฮัม, บรรพบุรุษของพวกเขาสมบูรณ์.

และเมื่อสิ่งเหล่านี้มาถึง, ทำให้พระคัมภีร์เป็นจริงซึ่งกล่าวว่า, มีคนที่เป็นพวกแรก, ซึ่งจะเป็นพวกสุดท้าย; และมีคนที่เป็นพวกสุดท้าย, ซึ่งจะเป็นพวกแรก.

และข้าพเจ้ากำลังจะเขียนมากกว่านี้, แต่ข้าพเจ้าถูกห้ามไว้; แต่คำพยากรณ์ของอีเธอร์สำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์; แต่พวกเขาถือว่าท่านไร้ค่า, และขับไล่ท่าน; และท่านซ่อนตัวอยู่ในซอกหินในเวลากลางวัน, และเวลากลางคืน ท่านออกไปดูสิ่งที่จะเกิดกับผู้คน.

และขณะที่ท่านพำนักอยู่ในซอกหินท่านทำส่วนที่เหลืออยู่ของบันทึกนี้, โดยเห็นความพิณาศที่ เกิดขึ้นกับผู้คน, ในเวลากลางคืน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีเดียวกันกับที่ท่านถูกขับออกจากบรรดาผู้คนเริ่มมีสงครามครั้งใหญ่ในบรรดาผู้คน, เพราะมีคนหลายคนที่ถูกขับไล่, ซึ่งเป็นผู้ทรงอำนาจ, และหมายมั่นจะทำลายโคริแอนตะเมอร์โดยแผนการลับแห่งความชั่วร้ายของพวกเขา, ซึ่งพูดไว้.

และ จากนั้น เยรูซาเล็มเก่าจะมาอีก; และ ผู้อยู่อาศัยในนั้นย่อมเป็นสุข, เพราะว่าเขาได้รับการชำระล้างให้สะอาดแล้วด้วยโลหิตของพระเมสสิยาห์; และ เขาถือพวกที่ได้กระจัดกระจายกันไป และ ถูก ถิ่น โธม เข้ามา จาก สี่ ส่วน ของ แผ่น ดิน โลก, และ จาก แผ่น ดิน ทาง เหนือ และ เป็น ผู้ มี ส่วน ใน การ เสร็จ ให้ พัน ทุ ก สัญ ญา ซึ่ง พระ เจ้า เป็น เจ้า ทรง กระ ทำ กับ อับ รา หัม, บั ร ร พ บุ รุษ ของ พวก เขา เสร็จ ไร ด้.

และ เวลา ที่ สิ่ง เหล่า นี้ มา ถึง, มัน ย่อม เสร็จ ให้ ข้อ ความ พระ คำ พิ บัง เกิด ขึ้น มา, ซึ่ง ภา ว ไร ด้ ว่า, ผู้ เป็น ดั บ ั น จะ เป็น ปาย, และ ผู้ เป็น ปาย จะ เป็น ดั บ ั น.

และ ข้า พะ เจ้ ทำ ไร ด้ จะ ข ฎ ฐ ณ ติ ม อี ก แต่ ว่า ถูก ข ั บ ั ้; ถ้า ทำ นาย ของ อี เถี นั บั น ยัง ไ ท ย และ ข ั บ ั อ ั ด สะ จั น แ ท้ ง; แต่ พว ก เขา ถือ ว่า ท่าน ไร ้ ค ่า, และ ขับ ไ ล่ ท่าน; และ ท่าน ซ่อน ตัว อยู่ ใน ซอก หิน ใน เว ล า กล าย วัน, และ เว ล า กล าย คี น ท่าน ออก ไป ดู สิ่ง ที่ จะ เกิด กับ ผู้ คน.

และ ใน เวลา ที่ ท่าน พัก อยู่ ใน ซอก หิน ท่าน ทำ ส่วน ที่ เหลือ อยู่ ของ บั น ทุ ก นี้, โดย เห็น ความ พิ น าศ ที่ เกิด ขึ้น กับ ผู้ คน, ใน เว ล า กล าย คี น.

และ เหตุ การณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ ใน ปี เดียว กัน กับ ที่ ท่าน ถูก ขับ ออก จาก บั ร ร ดา ผู้ คน เริ่ม มี สง กร ม คร ั ้ง ใหญ่ ใน บั ร ร ดา ผู้ คน, เพราะ มี คน หลาย คน ที่ ถูก ขับ ไ ล่, ซึ่ง เป็น ผู้ ทรง อำ นา จ, และ หมา ย มั น จะ ทำ ลาย โค ริ แอน ตะ เมอร์ โดย แผน การ ลับ แห่ง ความ ชั่ว ร้าย ของ พวก เขา, ซึ่ง พูด ไว้.

16 And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

17 But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

18 Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

19 And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

20 And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

ແລະບັດນີ້ໂຄຣີແອນທະເມຣ໌, ໂດຍທີ່ສຶກສາ, ດ້ວຍຕົນເອງ, ໃນວິທີການສົງຄາມທັງປວງແລະອຸບາຍທັງປວງຂອງໂລກ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງສູ້ຮົບກັບຄົນທີ່ຮ້າຍແຮງຈະທຳລາຍເຂົາ.

ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ, ທັງນຸດຣແລະອີດາຜູ້ງົດງາມຂອງເຂົາ; ທັງນຸດຣແລະອີດາຜູ້ງົດງາມຂອງໂຄຮອຣ໌; ແລະທັງນຸດຣແລະອີດາຜູ້ງົດງາມຂອງໂຄຣີອອຣ໌; ແລະທ້າຍທີ່ສຸດ, ບໍ່ມີນຸດຣແລະອີດາຜູ້ງົດງາມທຸກພື້ນຖານໃນທັງໝົດທີ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຕື່ມໃນປີທຳອິດທີ່ເອເຣ໌ຣ໌ພັກພື້ນຖານ ໃນຫໍກິດ, ມີຜູ້ຄົນເປັນອັນຫລາຍຖືກສັງຫານດ້ວຍດາບຂອງການມ້ວສຸມລັບເຫລົ່ານັ້ນ, ໂດຍຕໍ່ສູ້ກັບໂຄຣີແອນທະເມຣ໌ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ອານາຈັກ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຕື່ມຂອງນຸດຣຂອງໂຄຣີແອນທະເມຣ໌ຕໍ່ສູ້ຫລາຍ ແລະເສຍເສືອດຫລາຍ.

ແລະໃນປີທີ່ສອງພຣະດຳຣັສຂອງພຣະເຈົ້າມາຫາເອເຣ໌ຣ໌, ໃຫ້ທ່ານໄປພາກຣ໌ແກໂຄຣີແອນທະເມຣ໌ວ່າ, ຫາກເຂົາຈະກັບໃຈ, ແລະຮັກຮື້ເຮືອນຂອງເຂົາທັງໝົດດ້ວຍ, ພຣະເຈົ້າຈະປະທານອານາຈັກຂອງເຂົາໃຫ້ເຂົາ ແລະຈະທຽດເສຍຜູ້ຄົນ—

ແລະ ບັດນີ້ໂຄຣີແອນທະເມຣ໌, ໂດຍທີ່ຕົນເອງໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີການຂອງສົງຄາມທັງໝົດ, ແລະ ເລ່ຫລ່ຽມທັງໝົດຂອງໂລກ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສູ້ຮົບກັບພວກທີ່ພະຍາຍາມທຳລາຍລາວ.

ແຕ່ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເລີຍ, ທັງບໍ່ມີລູກຊາຍ ຫລື ລູກສາວທີ່ຈົບງາມຂອງລາວຄົນໃດກັບໃຈເລີຍ; ທັງບໍ່ມີລູກຊາຍ ຫລື ລູກສາວທີ່ຈົບງາມຂອງໂຄຣີອີຄົນໃດກັບໃຈເລີຍ; ແລະ ໂດຍສະຫລັບ, ບໍ່ມີລູກຊາຍ ຫລື ລູກສາວທີ່ຈົບງາມຂອງຄົນໃດທັງຜົນແຜ່ນດິນໂລກກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນເລີຍ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທຳອິດທີ່ເອເຣ໌ຣ໌ໄປພັກພື້ນຖານ ໃນຫໍກິດ ຢ່າງຫລວງຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍໂດຍດາບຂອງ ການມ້ວສຸມລັບເຫລົ່ານັ້ນ ໃນການຕໍ່ສູ້ກັບໂຄຣີແອນທະເມຣ໌ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກໄປ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກລູກຊາຍຂອງໂຄຣີແອນທະເມຣ໌ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງຕຸເຕືອດ ແລະ ໄດ້ເສຍເສືອດເນື້ອໄປຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ແລະ ໃນປີທີສອງພຣະດຳຣັສຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາເອເຣ໌ຣ໌, ແລະ ສົ່ງໃຫ້ເພີ່ນໄປທຳນາຍແກ່ ໂຄຣີແອນທະເມຣ໌ວ່າ, ຖ້າທ່ານລາວ ແລະ ຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວທັງໝົດກັບໃຈ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລາວ ແລະ ຈະໄວ້ຊີວິດຜູ້ຄົນ—

21 Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

22 And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

23 And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

24 And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

25 Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

26 And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

ມີຜູ້ທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະຄວາມເຮືອນທັງໝົດຂອງເຂົາ ນອກຈາກຕົວເຂົາເອງ. ແລະເຂົາຈະມີ ສິວິດຢູ່ເພື່ອເຫັນຄຳພາຍາກຣນ ເກີດສັມຖຸທິຜົນທີ່ມີພຸດໄວ້ເຖິງກັບ ຜູ້ຄົນອື່ນພວກໜຶ່ງທີ່ຮັບແຜ່ນດິນເປັນ ມຸກດກຂອງພວກເຂົາ; ແລະໂຄຣແອ ນທະເມອຣ໌ຈະຮັບການຟັງສຸດໂດຍຄົນ ເຫຼົ່ານັ້ນ; ແລະທຸກຄົນຈະຖືກທຳລາຍ ນອກຈາກໂຄຣແອນທະເມອຣ໌.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣແອນທະເມອຣ໌ໄດ້ກັບຄືນໃຈ, ທັງຄວາມ ເຮືອນຂອງເຂົາ, ທັງຜູ້ຄົນ; ແລະ ສົງຄາມພາຍໃຕ້; ແລະພວກເຂົາ ພາຍໃຈກັນຢ່າງຍິ່ງ, ແຕ່ທ່ານໄດ້ ໄປສູ່ຊື່ນພວກເຂົາແລະຮັບຮູ້ເຫດຢູ່ ໃນຫອກຫີນອີກ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊເຣັດ ເຮັດພາຍໃຕ້, ແລະເຂົາສູ້ກັບໂຄຣ ແອນທະເມອຣ໌ດ້ວຍ; ແລະເຂົາໄດ້ ສູ້ກັນ, ຄົງເຖິງປີທີສາມເຂົາ ໄດ້ນຳໂຄຣແອນທະເມອຣ໌ມາເປັນເຊລຍ.

ແລະບຸດຮຂອງໂຄຣແອນທະເມອຣ໌, ໃນປີທີສີ່, ມີສູ້ກັນຕໍ່ເຊເຣັດ, ແລະໄດ້ ອາດນຳພວກເຂົາມາໃຫ້ບິດາຂອງພວກເຂົາ ອີກ.

ບັດນີ້ເລີ່ມມີສົງຄາມທັງຜູ້ຜິດ ຜົນ, ຂາຍທຸກຄົນພ້ອມດ້ວຍພຸດ ພວກຂອງເຂົາຕໍ່ສູ້ເພື່ອສິ່ງທີ່ເຂົາ ປະຖາຫັນ.

ແລະມີໂຈຣ, ແລະທ້າຍທີ່ສຸດ, ການ ສູ້ກັນທັງໝົດຜິດຜົນ ຜົນ.

ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ ພ້ອມກັບຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວ ຍັງເວັ້ນ ແຕ່ຕົວລາວເອງ. ແລະລາວຈະມີຊີວິດຢູ່ ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນຄຳທຳນາຍສຳເລັດ ຊຶ່ງມີ ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນອື່ນ ພວກໜຶ່ງທີ່ຈະ ໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນມາເປັນມູນມໍລະດົກຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຟັງສຸດ ຂອງໂຄຣແອນທະເມອຣ໌; ແລະທຸກຄົນຈະຖືກ ທຳລາຍໄປຍັງເວັ້ນແຕ່ ໂຄຣແອນທະເມອຣ໌ຄົນ ດຽວເທົ່ານັ້ນ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣ ແອນທະເມອຣ໌ໄດ້ກັບໃຈເລີຍ, ທັງຄົນໃນ ຄອບຄົວຂອງລາວ ແລະທັງຜູ້ຄົນກໍບໍ່ໄດ້ ກັບໃຈ; ແລະສົງຄາມກໍບໍ່ໄດ້ຢຸດຕິລົງ, ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າອີເທີ, ແຕ່ວ່າ ເພິ່ນໄດ້ໜີໄປກ່ອນພວກເຂົາ ແລະໄດ້ລີ້ ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຖ້ຳອີກ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊເຣັດ ໄດ້ຍົກທັບມາ, ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າມາສູ້ກັບ ໂຄຣແອນທະເມອຣ໌; ແລະລາວໄດ້ຮັບ ໄຊຊະນະ, ເຖິງວ່າພາຍໃຕ້ໃນປີທີສາມ ລາວ ໄດ້ເອົາໂຄຣແອນທະເມອຣ໌ມາເປັນຊະເລີຍ.

ແລະໃນປີທີສີ່ ລູກຊາຍຂອງໂຄຣແອນ ທະເມອຣ໌ໄດ້ເອົາຊະນະເຊເຣັດ, ແລະໄດ້ຍຶດເອົາ ອານາຈັກຄົນມາໃຫ້ບິດາຂອງຕົນອີກ.

ບັດນີ້ມັນໄດ້ມີສົງຄາມເກີດຂຶ້ນທົ່ວຜູ້ ຜົນ, ທຸກຄົນພ້ອມດ້ວຍພັກຂອງຕົນ ກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອສິ່ງທີ່ຕົນປາດຖະໜາ.

ແລະໂດຍສະຫລຸບ, ມັນມີພວກໂຈຣ ແລະມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງປະການຢູ່ທົ່ວ ຜູ້ຜິດຜົນ.

27 And it came to pass that
Coriantumr was exceedingly an-
gry with Shared, and he went
against him with his armies to
battle; and they did meet in great
anger, and they did meet in the
valley of Gilgal; and the battle be-
came exceedingly sore.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โครีแอนทะเมอร์โกรธเซเรตอย่าง ยิ่ง, และเขายกไปสู้รบพร้อมกับ กองทัพของตน; และทั้งสองปะทะ กันด้วยความเกรี้ยวโกรธ, และทั้ง สองปะทะกันในหุบเขาแห่งกิล แกล; และการสู้รบดุเดือดยิ่ง.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣີ
ອານາທະເມີໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເຊເຣັດຫລາຍ
ທີ່ສຸດ, ແລະ ລາວໄດ້ຍົກທັບໄປພ້ອມດ້ວຍ
ກອງທັບຂອງລາວ ເພື່ອໄປສູ້ຮົບ; ແລະ
ທັງສອງໄດ້ປະທະກັນດ້ວຍຄວາມຄຽດ
ແຄ້ນອັນຮ້າຍແຮງ; ແລະ ທັງສອງໄດ້
ປະທະກັນໃນຮ່ອມພູກິນການ; ແລະ ການ
ສູ້ຮົບນັ້ນກັບມາຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ.

28 And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เซเริตต่อสู้กับเขาตลอดระยะเวลา
สามวัน. และเหตุการณ์ได้บังเกิด
ขึ้นคือโคริแอนทะเมอร์มีชัยชนะต่อ
เขา, และไล่ตามเขาไปจนถึงที่ราบ
แห่งเอ็ซลอน.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊຮຸ້ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ເປັນເວລາສາມມື້. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານພະເມີໄດ້ເອົາຊະນະລາວ, ແລະ ໄດ້ຕິດຕາມລາວໄປຈົນວ່າໄປຮອດທີ່ພາບຮຸ່ງເຮຸ່ງຂະລອນ.

29 And it came to pass that Shared
gave him battle again upon the
plains; and behold, he did beat
Coriantumr, and drove him back
again to the valley of Gilgal.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เซเรดสู้รบกับเขาอีกบนที่ราบ; และดูเถิด, เขามีชัยชนะต่อโคริแอนทะเลเมอร์, และขับไล่เขากลับไปหุบเขาแห่งกิลกาลอีก.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊເຣັດ
ໄດ້ສູ້ຮົບກັບລາວອີກໃນທົ່ງພຽງນັ້ນ; ແລະ
ຈຶ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ເອົາຊະນະໂຄຣຮອນທະມີ,
ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ລາວໃຫ້ຄືນໄປຫາຮ່ອມພູ
ກິນການອີກ.

30 And Coriantumr gave Shared
battle again in the valley of Gilgal,
in which he beat Shared and slew
him.

และโครีแอนทะเมอร์สู้รบกับ
เซเรดอิกในหุบเขาแห่งกิลเกล, ซึ่ง
ในการนั้นเขามีชัยชนะต่อเซเรด
และสังหารเขา.

ແລະ ໂຄຣ໌ອານທະເມີໄດ້ສູ້ຮົບກັບເຊເຣັດ ອີກໃນຮ່ອມພູກິນການ, ຊຶ່ງລາວໄດ້ຮັບໄຊ ຊະນະ ແລະ ລາວໄດ້ຂ້າເຊເຣັດ.

31 And Shared wounded
Coriantumr in his thigh, that he
did not go to battle again for the
space of two years, in which time
all the people upon the face of the
land were shedding blood, and
there was none to restrain them.

และเซเร็ดทำให้โคริแอนทะเมอร์
บาดเจ็บที่ต้นขาของเขา, จนเขาไม่
ได้ไปสู้รบอีกตลอดเวลาสองปี, ซึ่ง
ในเวลานั้นผู้คนทั้งปวงบนพื้นแผ่นดิน
กำลังหลังเลียดกัน, และไม่มีผู้
ใดยับยั้งพวกเขา.

ແລະ ເຊເຣັດໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຄຣຣິອານທະເມີ
ໄດ້ຮັບບາດເຈັບທີ່ກົກຂາ, ຈົນວ່າລາວບໍ່ໄດ້
ອອກໄປສູ່ຮົບອີກເປັນເວລາສອງປີ, ຊຶ່ງໃນ
ໄລຍະເວລານັ້ນຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນຜົນ
ແຜ່ນດິນກຳລັງຂ້າຟືນກັນຢູ່, ແລະ ບໍ່ມີ
ຜູ້ໃດຫ້າມປາມພວກເຂົາເລີຍ.

Ether 14

- 1 And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.
- 2 Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.
- 3 And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.
- 4 And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.
- 5 And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

อีเธอร์ ๑๔

และบัดนี้เริ่มมีคำสาปแช่งใหญ่หลวงทั่วแผ่นดินเพราะความชั่วช้าสามานย์ของผู้คน, ซึ่งในนี้, หากผู้ใดจะวางเครื่องมือของเขาหรือดาบของเขาไว้บนหิ้งของเขา, หรือบนที่ซึ่งเขาเก็บมันไว้, ดูเถิด, ในวันพรุ่ง, เขาจะหามันไม่พบ, คำสาปแช่งบนแผ่นดินใหญ่หลวงนัก.

ดังนั้นทุกคนจับสิ่งซึ่งเป็นของตน, ไว้แน่นกับมือตนเอง, และจะไม่ขอยืมทั้งเขาจะไม่ให้ยืม; และทุกคนกุมดาบของตนไว้ในมือขวาของตน, เพื่อป้องกันทรัพย์สินสมบัติของตนและชีวิตของตนเองและของภรรยาและลูก ๆ ของตน.

และบัดนี้, หลังจากเวลาสองปี, และหลังจากความตายของเซเร็ด, ดูเถิด, น้องชายของเซเร็ดยกมาและเขาสู้รบกับโคริแอนทะเมอร์, ซึ่งในการนั้นโคริแอนทะเมอร์มีชัยชนะต่อเขาและไล่ตามเขาไปยังแดนทูกันดาร์แห่งเอคิช.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือน้องชายของเซเร็ดสู้รบกับเขาในแดนทูกันดาร์แห่งเอคิช; และการสู้รบดุเดือดยิ่ง, และหลายพันคนล้มตายด้วยดาบ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโคริแอนทะเมอร์ล้อมแดนทูกันดาร์ไว้; และน้องชายของเซเร็ดยกออกจากแดนทูกันดาร์ในเวลากลางคืน, และสังหารคนในกองทัพของโคริแอนทะเมอร์เสียส่วนหนึ่ง, ขณะที่พวกนั้นเมาเหล้า.

อีเทิ ๑๔

และ บัดนี้มันเริ่มมีคำสาปแช่งอันใหญ่หลวงทั่วแผ่นดิน เพราะความชั่วร้ายของผู้คน, ซึ่งในคำสาปแช่งนั้น, ถ้าหากผู้ใดจะวางอาวุธ ทลิว ดาบไว้ที่หิ้ง ทลิว เก็บมันไว้บนที่เก็บเสียเอาไว้, จังเป้ง, ในมีต่อมา, พวกเขาคงหามันไม่พบ, เพราะว่าคำสาปแช่งทั่วแผ่นดินนั้นใหญ่หลวงที่สุด.

ดังนั้น ทุกๆคนจึงเก็บทำสิ่งที่เป็นเจ้าของไว้ให้มัน, และ จะขืมของผู้อื่น, ทั้งๆที่เอาไปให้ผู้อื่นขืม; ทุกๆคนได้จับดาบของตนไว้ในมือขวา, เพื่อป้องกันสมบัติของตน, และ ชีวิตของตน พ่อมดทั้งหมดยกเว้น และ ลูกของตน.

และ บัดนี้, ทลิวจากสองปีผ่านไป, และ ทลิวจากภรรยาตายของเซเร็ด, จังเป้ง, น้องชายของเซเร็ดได้ยกทัพมาและ ลาวได้สู้รบกับโคริแอนทะเมอร์, ซึ่ง เป็นเหตุให้โคริแอนทะเมอร์ได้รับชัยชนะ และ ได้ไล่ติดตามลาวไปในที่ที่ห่างไกลจากแดนเอคิช.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือน้องชายของเซเร็ดได้สู้รบกับลาวอยู่ในที่ที่ห่างไกลจากแดนเอคิช, และ ทัพสู้รบนั้นร้ายแรงที่สุด, และ ทัพเป็นจำนวนหลายพันคนได้ล้มตายไปด้วยดาบ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โคริแอนทะเมอร์ได้ปิดล้อมที่ห่างไกลจากแดนเอคิช; และ น้องชายของเซเร็ดได้ยกทัพออกจากที่ห่างไกลจากแดนเอคิชในเวลากลางคืน, และ ได้สังหารในกองทัพของโคริแอนทะเมอร์ส่วนหนึ่ง, ในขณะที่พวกนั้นเมาเหล้า.

6 And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

7 And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

8 Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

9 And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

10 And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

11 And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.

12 And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

13 And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.

และเขายกมาถึงแผ่นดินแห่งโมรอน, และขึ้นนั่งบนบัลลังก์ของโคริแอนตะเมอร์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โคริแอนตะเมอร์พำนักอยู่กับกองทัพของเขาในแดนทุรกันดารตลอดระยะเวลาสองปี, ซึ่งในการนี้เขาได้รับกำลังมากมายให้แก่กองทัพของตน.

บัดนี้น้องชายของเซเร็ด, ซึ่งมีชื่อว่ากิลีแอด, ได้รับกำลังมากมายให้แก่กองทัพของเขาด้วย, เพราะการมั่วสุมลับ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มหาปุโรหิตของเขาหลบสังหารเขาขณะนั่งอยู่บนบัลลังก์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คนหนึ่งของพวกมั่วสุมลับลอบสังหารเขาที่ทางลับแห่งหนึ่ง, และได้อาณาจักรมาเป็นของตนเอง; และเขามีชื่อว่าลิบ; และลิบเป็นชายร่างใหญ่, ยิ่งกว่าชายอื่นในบรรดาผู้คนทั้งปวง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีแรกของลิบ, โคริแอนตะเมอร์ยกมายังแผ่นดินแห่งโมรอน, และสู้รบกับลิบ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขาต่อสู้กับลิบ, ซึ่งในการนั้นลิบฟันแขนของเขาจนเขาบาดเจ็บ; กระนั้นก็ตาม, กองทัพของโคริแอนตะเมอร์ยังมุ่งเข้าหาลิบ, จนเขาหลบหนีไปชายแดนบนฝั่งทะเล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โคริแอนตะเมอร์ไล่ตามเขาไป; และลิบสู้รบกับเขาบนฝั่งทะเล.

และ ลาวได้ยกทัพมารอดแค้นดินโมรัน, และ ได้ขึ้นนั่งบนลัງแทนโธริอานตะเม.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โธริอานตะเมได้เอาไปอยู่ท่ากองทัพของลาวในที่แห่งเดียวกับนานเป็นเวลาสองปี, ซึ่งเป็นการให้ลาวได้รับกำลังมาเพื่อกองทัพของลาวหลายขึ้น.

บัดนี้น้องชายของเซเร็ด, ซึ่งมีชื่อว่ากิลีแอด, ได้รับกำลังมาเพื่อกองทัพของลาวหลายขึ้น, ย้อนว่าท่านมั่วสุมลับ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มะทาปะโลทิดของลาวเองได้ลอบฆ่าลาวในขณะกำลังนั่งอยู่ในบันลัງ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ถิ่นผู้ซึ่งของพวกมั่วสุมลับได้ลอบฆ่าถิ่นนั้นในทางลับ; และ ได้ยึดเอาอาณาจักรมาเป็นของตน; และ ลาวมีชื่อว่า ลิบ; และ ลิบเป็นถิ่นร่างใหญ่กว่าถิ่นอื่นในบันดาผู้ถิ่นทั้งปวง.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีทำฮิดของลิบ, โธริอานตะเมได้ยกทัพมาหาแค้นดินโมรัน และ ได้สู้รบกับลิบ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลาวได้สู้รบกับลิบ, ซึ่งในการนั้นลิบได้ฟันแขนของลาว จินลาวได้รับบาดเจ็บ; เถียงย่างใดก็ตาม, กองทัพของโธริอานตะเมยังได้มุ่งหน้าเข้าหาลิบอีก, จินว่าลาวได้หนีไปเถียงชายแดนแฉมฝั่งทะเล.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โธริอานตะเมได้ไล่ตามลาวไป; และ ลิบก็ได้ต่อสู้กับลาวในแฉมฝั่งทะเลนั้น.

14 And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.

15 And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.

16 And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.

17 Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.

18 And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land—Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!

19 And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

20 And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลิบฟาดฟันกองทัพของโคริแอนทะเมอร์, จนคนพวกนั้นรีบหนีไปแดนทุรกันดารแห่งเอคิชอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ลิบไล่ตามเขาจนเขามาถึงที่ราบแห่งเอกัซ. และโคริแอนทะเมอร์นำผู้คนทั้งหมดไปกับเขาขณะที่เขารีบหนีไปซึ่งหน้าลิบในแผ่นดินเลี้ยว นั่นที่ซึ่งเขาหลบหนีไป.

และเมื่อเขามาถึงที่ราบแห่งเอกัซ เขาสู้รบกับลิบ, และเขาฟันลิบจนตาย; กระนั้นก็ตาม, น้องชายของลิบยกมาต่อสู้กับโคริแอนทะเมอร์แทน, และการสู้รบดุเดือดยิ่ง, ในการนั้นโคริแอนทะเมอร์รีบหนีไปซึ่งหน้ากองทัพของน้องชายของลิบอีก.

บัดนี้ชื่อของน้องชายของลิบคือ ชิซ. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชิซไล่ตามโคริแอนทะเมอร์ไป, และเขาล้มล้างเมืองหลายเมือง, และเขาสังหารทั้งผู้หญิงและเด็ก, และเขาเผาเมืองต่าง ๆ.

และความกลัวชิซแพร่ไปทั่วแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, เสียงร้องออกไปทั่วแผ่นดิน—ใครเล่าจะยืนอยู่ได้ต่อหน้ากองทัพของชิซ? ดูเถิด, เขากวาดล้างแผ่นดินโลกไปต่อหน้าเขา!

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนเริ่มพากันรวมเข้ามาในกองทัพ, ตลอดทั่วผืนแผ่นดิน.

และพวกเขาแบ่งแยกกัน; และพวกเขาส่วนหนึ่งรีบหนีไปยังกองทัพของชิซ, และพวกเขาส่วนหนึ่งรีบหนีไปยังกองทัพของโคริแอนทะเมอร์.

และ เขาถากฟันได้บังเกิดขึ้น ลิบได้ฟาดฟันกองทัพของโอรันตามะมิ, จึงว่าพวกเขาได้หนีไปทางที่แหว่งแล้ว ทุรกันดารเอคิชอีก.

และ เขาถากฟันได้บังเกิดขึ้น ลิบได้ไล่ตามโอรันตามะมิไปอีกริมฝั่งของที่ราบสูง. และ โอรันตามะมิได้เอื้อมมือกลับไปในน้ำลาว ฉะนั้นที่ลาวกำลังปิดหนีไปทางหน้าลิบ ไปยังแผ่นดินส่วนนั้นบ่อนที่ลาวหนีไป.

และ เวลาลาวได้มารอดที่ที่ราบสูงแล้ว, ลาวก็ได้สู้รบกับลิบ, และลาวได้ฟาดฟันลิบจนถึงแก่ความตาย; เถียงอย่างใดก็ตาม, น้องชายของลิบก็ได้ยกมาสู้รบกับโอรันตามะมิเป็นงานแก้แค้น, และ การสู้รบนั้นร้ายแรงที่สุด, จึงเร่งให้โอรันตามะมิหนีไปทางที่กองทัพของน้องชายของลิบอีก.

บัดนี้น้องชายของลิบมีชื่อว่า ชิซ. และ เขาถากฟันได้บังเกิดขึ้น ชิซได้ไล่ตามโอรันตามะมิไป, และ ลาวได้ล้มล้างหลายเมือง, และ ลาวได้ฆ่าทั้งพวกแม่ยัง และ เด็กน้อย, และ ได้เผาบ้านเมืองทิ้ง.

และ ผู้คนทะลอดทั่วแผ่นดินมีความยำเกรงชิซ; แท้จริงแล้ว, มีเสียงร้องไปทั่วแผ่นดินว่า—ผู้ใดจะสามารถยืนอยู่ต่อหน้ากองทัพของชิซได้? จังเบ๊, ลาวได้กวาดล้างแผ่นดินที่อยู่ต่อหน้าลาวจนหมดสิ้น!

และ เขาถากฟันได้บังเกิดขึ้น ผู้คนเลื่อมเต๋อโรมเข้ากันเป็นกองทัพ ทะลอดทั่วผืนแผ่นดิน.

และ พวกเขาได้แบ่งแยกกันออก; และ ส่วนหนึ่งได้หนีไปทางกองทัพของชิซ, และ อีกส่วนหนึ่งได้หนีไปทางกองทัพของโอรันตามะมิ.

21 And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

22 And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewn upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

23 And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

24 Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

25 And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

26 And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

และสงครามใหญ่หลวงและยืดเยื้อนัก, และภาพของการนองเลือดและการฆ่าฟันมีอยู่นานนัก, จนทั้งผืนแผ่นดินปกคลุมไปด้วยร่างคนตาย.

และสงครามรวดเร็วและเร่งรัดนักจนไม่เหลือผู้ใดไว้ฝังคนตาย, แต่พวกเขาเดินทัพจากการหลั่งเลือดไปสู่การหลั่งเลือด, โดยทิ้งร่างของชาย, หญิง, และเด็กให้เกลื่อนกล่นอยู่บนผืนแผ่นดิน, เพื่อเป็นเหยื่อหนอนที่กินเนื้อหนัง.

และกลิ่นของมันคลุ้งไปตามผืนแผ่นดิน, แม้บนทั่วผืนแผ่นดิน; ดังนั้นผู้คนจึงถูกรบกวนทั้งกลางวันและกลางคืน, เพราะกลิ่นของมัน.

กระนั้นก็ตาม, ชิซไม่ได้หยุดไล่ตามโคริแอนตะเมอร์; เพราะเขาสาบานจะแก้แค้นโคริแอนตะเมอร์เพื่อเลือดของพี่ชายเขา, ซึ่งถูกสังหาร, และพระคำรัสของพระเจ้าซึ่งมาถึงอีเธอร์ว่าโคริแอนตะเมอร์จะไม่ล้มตายด้วยดาบ.

และเราจึงเห็นดังนั้นว่าพระเจ้าเสด็จมาเยือนคนเหล่านั้นในพระพิโรธสุดขีดของพระองค์, และความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขาเตรียมทางไว้เพื่อความพินาศอันเป็นนิจของพวกเขา.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชิซไล่ตามโคริแอนตะเมอร์ไปทางตะวันออก, แม้ถึงชายแดนใกล้ฝั่งทะเล, และที่นั่นเขาสู้รบกับชิซต่อเนื่องเป็นเวลาสามวัน.

และ สิวถามนั้นร้ายแรง และ ยึดเยื้อยาวนานที่สุด, และ พาบອງການນອງເລືອດ ແລະ ການຂ້າຟັນກັນນັ້ນມີຢູ່ຢ່າງດົນນານທີ່ສຸດ, ຈົນວ່າທັງຜົນແຜ່ນດິນເຕັມໄປດ້ວຍ ຊາກສົບຂອງຄົນຕາຍ.

และ สิวถามได้เกิดขึ้นอย่างວ່ອງໄວ และ ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ ຈົນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຢຸດຝັງ ຊາກສົບເລີຍ, ມີແຕ່ເດີນທັບຕໍ່ໄປຈາກການຂ້າຟັນບ່ອນນີ້ໄປຫາການຂ້າຟັນບ່ອນນັ້ນ, ໂດຍປະຖິ້ມຊາກສົບໄວ້ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ແລະ ເດີກນ້ອຍ ໃຫ້ກ້າຍກອງຢູ່ຕາມຜົນແຜ່ນດິນ ເພື່ອໃຫ້ ໂຕໝອນເຈາະກິນ.

และ ຊາກສົບໄດ້ສົ່ງກິນເໝັນໄປທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນ ເຖິງແມ່ນຕະຫລອດທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນ; ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ຄົນຈຶ່ງຖືກລົບກວນທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນເພາະກິນເໝັນນັ້ນ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊິດຍັງບໍ່ຢຸດໃນການໄລ່ຕາມໂຄຣຣິອານທະເມີໄປ; ເພາະວ່າລາວສາບານວ່າ ຈະແກ້ແຄ້ນໂຄຣຣິອານທະເມີເອງ, ເພື່ອເລືອດຂອງອ້າຍລາວທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາອີເທີວ່າ ໂຄຣຣິອານທະເມີຈະບໍ່ຖືກຂ້າ.

และ พวกเราจึงจึงເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໃນຄວາມບໍລິບູນແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໝ້າກຽດຊັງນັ້ນໄດ້ຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້ຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດຂອງພວກເຂົາ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ຊິດໄດ້ໄລ່ຕາມໂຄຣຣິອານທະເມີໄປທາງຕາເວັນອອກ ຈົນມາຮອດຊາຍແດນແຄມຝັ່ງທະເລ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນລາວໄດ້ສູ້ຮົບກັບຊິດເປັນເວລາສາມມື້.

27 And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

28 And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

29 And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

30 And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

31 Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

และความพินาศในบรรดา กองทัพของชิซนำพวกรั้งนั้นจนผู้คนเริ่มหวาดกลัว, และเริ่มหนีไปเบื้องหน้ากองทัพของโคริแอนทะเมอร์; และคนเหล่านั้นหลบหนีไปแผ่นดินแห่งโคริฮอร์, และกำจัดบรรดาผู้อยู่อาศัยที่ขวางหน้าพวกเขา, ทุกคนที่ไม่ยอมเข้าสมทบกับพวกเขา.

และพวกเขาตั้งกระโจมในหุบเขาแห่งโคริฮอร์; และโคริแอนทะเมอร์ตั้งกระโจมในหุบเขาแห่งเชอร์. บัดนี้หุบเขาแห่งเชอร์อยู่ใกล้เนินเขาคอมเนอร์; ดังนั้น, โคริแอนทะเมอร์รวมกองทัพของเขาบนเนินเขาคอมเนอร์, และได้เป่าแตรดังถึงกองทัพของชิซเพื่อเชิญคนพวกนั้นให้ออกมาสู้รบ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนพวกนั้นออกมา, แต่ถูกต้อนอีก; และพวกเขายกมาเป็นครั้งที่สอง, และพวกเขาก็ต้อนอีกเป็นครั้งที่สอง. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขายกมาอีกเป็นครั้งที่สาม, และการสู้รบดุเดือดยิ่ง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชิซฟันโคริแอนทะเมอร์จนทำให้เขามีแผลลึกหลายแห่ง; และโคริแอนทะเมอร์, โดยที่เสียเลือด, จึงหมดสติ, และถูกหามไปราวกับว่าเขาตายแล้ว.

บัดนี้การสูญเสียชาย, หญิงและเด็กของทั้งสองฝ่ายใหญ่หลวงนักจนชิซสั่งผู้คนของเขาไม่ให้ไล่ตามกองทัพของโคริแอนทะเมอร์; ดังนั้น, พวกเขาจึงกลับไปค่ายของตน.

และ ความพินาศในบรรดา กองทัพของชิซเป็นข้าฝ่านกที่สุด จินว่าพวกรั้งของชิซเล็ม ยานตักใจ, และ เล็มปีบหนีไปทางข้าของรอกอทับของโธริอานทะเม; และ พวกรั้งได้แตกหนีไปทางแผ่นดินโธริฮอร์, และ ได้กวาดล้างผู้อยู่อาศัยทั้งหมัดที่บ่ยอมเข้าร้อมกับพวกรั้งไปตักข้าพวกรั้ง.

และ พวกรั้งได้ตั้งฝ่านขึ้นในร้อมพูโธริฮอร์; และ โธริอานทะเมก็ได้ตั้งฝ่านของลาวขึ้นในร้อมพูเอ. บัดนี้ร้อมพูเอขึ้นตั้งอยู่ใกล้กับเนินพูคอมน; ดังนั้น โธริอานทะเมจึงได้เข้าโรมรอกอทับของลาวอยู่เหนือเนินพูคอมน, และได้เป่าแตรดังร้องไปทางรอกอทับของชิซ เพื่อเชื้อเชิญพวกรั้งออกมาสู้รบ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกรั้งได้ออกมา, แต่ถูกขับไล่หนีไป; และ พวกรั้งได้ยกทัพมาเป็นเพื่อที่ที่สอง, และ พวกรั้งได้ถูกขับไล่หนีไปอีก. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกรั้งได้ยกทัพมาอีกเป็นเพื่อที่สาม, และ การสู้รบนั้นร้ายแรงที่สุด.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชิซได้ฟันโธริอานทะเม จินว่าลาวมีบาดแผลลึกหลายบ่อน; และ โธริอานทะเม, โดยที่เสียเลือดหลายจนจินว่าได้สะทลไป, และ ถูกหามไปถ่มถักกับว่าลาวตายแล้ว.

บัดนี้การสูญเสียทั้งผู้ชาย, ผู้หญิง และ เด็กน้อยของสองฝ่ายนั้นแม่นมใหญ่หลวงที่สุด จินว่าชิซต้องสั่งให้รอกอทับของลาวบ่ไล่ตามรอกอทับของโธริอานทะเมไป; ดังนั้น, พวกรั้งจึงได้ถ่มถักไปทางค่ายของพวกรั้ง.

Ether 15

- 1 And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.
- 2 He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.
- 3 He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.
- 4 And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.
- 5 And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

อีเธอร์ ๑๕

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อบาดแผลของโคริแอนทะเมอร์หายแล้ว, เขาเริ่มนึกถึงถ้อยคำที่อีเธอร์ได้พูดไว้กับเขา.

เขาเห็นว่ามิมีผู้คนของเขาเกือบสองล้านคนถูกสังหารด้วยดาบ, และเขาเริ่มโศกเศร้าอยู่ในใจ; แท้จริงแล้ว, มีชายฉกรรจ์สองล้านคนถูกสังหาร, และภรรยาและลูก ๆ ของพวกเขาด้วย.

เขาเริ่มกลับใจจากความชั่วซึ่งเขาทำลงไป; เขาเริ่มนึกถึงถ้อยคำซึ่งพูดจากปากของศาสดาพยากรณ์ทั้งปวง, และเขาเห็นว่ามันเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้วตามนั้น, ทุกคำจนถึงบัดนี้; และจิตวิญญาณเขาโศกเศร้าและไม่ยอมรับการปลอบประโลม.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาเขียนสาส์นถึงชิซ, โดยปรารถนาว่าเขาจะละเว้นผู้คน, และเขาจะยอมมอบอาณาจักรเพื่อเห็นแก่ชีวิตของผู้คน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชิซได้รับสาส์นของเขา เขาจึงเขียนสาส์นถึงโคริแอนทะเมอร์, ว่าหากเขาจะยอมมอบตัว, เพื่อที่ชิซจะได้สังหารเขาด้วยดาบของตนเองแล้ว, เขาจะไว้ชีวิตผู้คน.

อีเทิ ๑๕

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น เมื่อบาดแผลของโคริแอนทะเมอร์หายแล้ว, ลาวเล็มจำจำ ถ้าเอ้าท์อีเทิได้เอ้าท์กับลาว.

ลาวเห็นว่ามีผู้คนของลาวเกือบสองล้านคนถูกฆ่าตายด้วยดาบ, และ ลาวเล็มมีความเสียสละจิตใจ; แท้จริงแล้ว, มีชายฉกรรจ์ที่ถูกล่าช้าตายสองล้านคน พร้อมทั้งเมียของพวกเขา และ ลูกของพวกเขา.

ลาวจึงเลื่อมกับใจจากความชั่วซึ่งลาวได้กระทำไปนั้น; ลาวเล็มนึกถึงถ้อยคำที่เอ้าท์ออกมาจากปากของศาสดาทั้งหลาย, และ ลาวเห็นว่ามันสำเร็จแล้วตามนั้นทุกข้อที่จารึกไว้; และจิตวิญญาณของลาวโศกเศร้าเสียใจ และ บ่ยอมที่จะสบายใจเลย.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง ลาวได้ขอร้องสาขาศักดิ์, เพื่อจะแสดงความปารถนาให้ซักยักเอ็นผู้คน, และ ลาวจะมอบอาณาจักรให้เพื่อเห็นแก่ชีวิตของผู้คน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นถึง เวลาซักได้รับสาขของลาวแล้ว, ลาวจึงได้ขอร้องตอบโคริแอนทะเมอร์, ว่าถ้าหากโคริแอนทะเมอร์ยอมมอบตัวเพื่อซักจะได้ฆ่าลาวด้วยดาบของตัวแล้ว, ลาวจะไว้ชีวิตของผู้คน.

6 And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

7 And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

8 And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

9 And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

10 And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

11 And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้คนหากลัใจจากความชั่วช้า สามานย์ของพวกเขาไม่; และผู้คนของโคริแอนตะเมอร์ถูกปลุกปั่นให้เกิดโทสะต่อต้านผู้คนของชิซ; และผู้คนของชิซถูกปลุกปั่นให้เกิดโทสะต่อต้านผู้คนของโคริแอนตะเมอร์; ดังนั้น, ผู้คนของชิซได้สู้รบกับผู้คนของโคริแอนตะเมอร์.

และเมื่อโคริแอนตะเมอร์เห็นว่า เขากำลังจะพ่ายเขาจึงรีบหนีไปข้างหน้าผู้คนของชิซอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เขามาถึงผืนน้ำแห่งริปลิแอนด์คัม, ซึ่ง, แปลความหมาย, ว่ากว้างใหญ่, หรือยิ่งกว่าทั้งหมด; ดังนั้น, เมื่อมาถึงผืนน้ำนี้พวกเขาจึงตั้งกระโจมของตน; และชิซตั้งกระโจมของเขาอยู่ใกล้ด้วย; และดังนั้นในวันพรุ่งพวกเขาได้ออกมาสู้รบกัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาทำการสู้รบกันดุเดือดอย่างยิ่ง, ซึ่งในการนี้โคริแอนตะเมอร์ได้รับบาดเจ็บอีก, และเขาหมดสติเพราะการเสียเลือด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กองทัพของโคริแอนตะเมอร์ไล่กองทัพของชิซจนพวกเขามีชัยชนะเหนือคนพวกนั้น, จนทำให้คนพวกนั้นต้องรีบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขา; และคนพวกนั้นได้หลบหนีไปทางใต้, และตั้งกระโจมของตนในสถานที่ซึ่งเรียกว่าโอแอกธ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กองทัพของโคริแอนตะเมอร์ตั้งกระโจมของพวกเขาใกล้เนินเขาเรมาห์; และมันเป็นเนินเขาเดียวกับที่มอรมอนบิดาข้าพเจ้าได้ซ่อนบันทึกไว้กับพระเจ้า, ซึ่งเป็นบันทึกศักดิ์สิทธิ์.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นก็ ผู้คนบໍ่ได้กับใจจากถวามຊໍ່ຮ້າຍຂອງພວກເຂົາເລີຍ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣືອານທະເມີຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຊິດ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຊິດໄດ້ຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣືອານທະເມີ; ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຂອງຊິດຈຶ່ງໄດ້ສູ້ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣືອານທະເມີ.

ແລະ ເວລາໂຄຣືອານທະເມີເຫັນວ່າ ຕົນເອງກໍາລັງຈະເສຍໄຊ ລາວຈຶ່ງໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນຂອງຊິດອີກ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ມາຮອດນ້ຳຣີບລີອານຄຳ, ຊຶ່ງແປວ່າ ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ຫລື ໃຫຍ່ກວ່ານ້ຳທັງໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ເວລາພວກເຂົາມາຮອດແມ່ນ້ຳນີ້ ແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນ; ແລະ ຊິດກໍໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນໃກ້ກັນນັ້ນ; ແລະ ສະນັ້ນ ໃນມື້ຕໍ່ມາພວກເຂົາໄດ້ອອກມາສູ້ຮົບກັນອີກ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ສູ້ຮົບກັນຢ່າງດຸເດືອດທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ໂຄຣືອານທະເມີໄດ້ຮັບບາດເຈັບອີກ, ແລະ ລາວໄດ້ສະຫລົບໄປເພາະການເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງໂຄຣືອານທະເມີໄດ້ມຸ້ງໜ້າເຂົ້າຫາກອງທັບຂອງຊິດຈົນວ່າໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຈາກສັດຕູ, ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອງປີບໜີຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປທາງໃຕ້, ແລະ ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນໃນບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ ໂອແກດ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງໂຄຣືອານທະເມີໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນໃກ້ກັບເນີນພູຣາມາ; ແລະ ມັນເປັນເນີນພູແຫ່ງດຽວກັນກັບບ່ອນທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມໍ່ມອນໄດ້ເຊື່ອບັນທຶກສັກສິດໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

- 12 And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.
- 13 And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.
- 14 Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.
- 15 And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and head-plates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.
- 16 And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขารวบรวมผู้คนทั้งหมดบนทั้งผืนแผ่นดิน, ซึ่งไม่ได้ถูกสังหารเข้าด้วยกัน, นอกจากอีเธอร์.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออีเธอร์เห็นการกระทำทั้งปวงของผู้คน; และท่านเห็นว่าผู้คนที่เป็ฝ่ายโคริแอนทะเมอร์รวมกันอยู่กับกองทัพของโคริแอนทะเมอร์; และผู้คนที่เป็ฝ่ายชิซก็รวมกันอยู่กับกองทัพของชิซ.
- ดังนั้น, พวกเขารวบรวมผู้คนตลอดระยะเวลาสี่ปี, เพื่อพวกเขาจะได้คนทั้งหมดที่อยู่บนผืนแผ่นดิน, และเพื่อจะได้รับความแข็งแรงทั้งหมดซึ่งอยู่ในวิสัยที่พวกเขาจะได้รับได้.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขารวมกันทั้งหมดแล้ว, ทุกคนไปสู่กองทัพที่เขาต้องการ, พร้อมด้วยภรรยาและลูก ๆ ของตน—ทั้งชาย, หญิงและเด็กโดยที่ถืออาวุธสงคราม, โดยมีโล่, และเกราะอก, และหมวกเกราะ, และโดยนุ่งห่มตามวิธีการสงคราม—พวกเขาเดินทัพเข้าหากันเพื่อสู้รบ; และพวกเขาต่อสู้กันตลอดวันนั้น, และหาได้ชัยชนะต่อกันไม่.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อถึงเวลากลางคืนพวกเขาเหน็ดเหนื่อย, และกลับไปค่ายของตน; และหลังจากพวกเขาได้กลับไปค่ายของตนแล้วพวกเขาเริ่มรำพันและคร่ำครวญเพราะการสูญเสียผู้คนของพวกเขาที่ถูกสังหาร; และเสียงร้องของพวกเข, เสียงพิลาปรำพันและการร่ำไห้ของพวกเขา, ระเบ็งแซ่ซ้องอื้ออยู่ในอากาศ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอี พวกเขาเข้าได้เฝ้าโรมผู้ยิ่งใหญ่ในท้องที่แผ่นดิน, ผู้ที่บ่ได้ถูกฆ่า, นอกจากอีเธอร์เท่านั้น.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีอีเธอร์ได้เห็นการปะทะกันของของผู้คน; และเห็นเห็นว่าผู้คนที่สะกดสะกดของอานทะเมอร์ได้เข้าร่วมกับกองทัพของโคริอานทะเมอร์; และ ผู้คนที่สะกดสะกดของชิซก็ได้เข้าร่วมกับกองทัพของชิซ.
- ดังนั้น, พวกเขาจึงได้ใช้เวลาประมาณสี่ปีเพื่อเฝ้าโรมผู้ยิ่งใหญ่ที่อยู่ในแผ่นดิน, และ เพื่อที่จะได้รับกำลังให้ทำลายเขาที่จะทำลายได้.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอี เวลาผู้คนมาเฝ้าโรมกำลังกับทุกถิ่นแล้ว, ทุกถิ่นจึงไปกับกองทัพที่ถิ่นต้องงานพร้อมด้วยเมฆของดิน และลูกของดิน—ทั้งผู้ชาย, ผู้หญิง, และเด็กน้อย ก็ได้ถูกดูดแทงสู่สรวง, โดยมีโล่, และ แผ่นปีกเกราะ, และ เสื้อป้องกัน, และ นุ่งห่มตามวิถีทางของสรวง—พวกเขาได้เดินทัพเข้าหากันเพื่อสู้รบ, และ พวกเขาได้ต่อสู้กันตลอดวันนั้นแต่ไม่มีฝ่ายใดชนะ.
- และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอี เมื่อถึงตอนกลางวันพวกเขาเข้าเฝ้าเมื่อและ ได้กับถิ่นไปฝ่ายของสรวง; และหลังจากกับถิ่นไปถึงถิ่นแล้ว พวกเขาเข้าเฝ้าถ้ำถอน ย้อนว่างานสูญเสียผู้คนที่ถูกฆ่าตาย; และ สรรพของของพวกเขา และ งานถ้ำถอนของพวกเขาเข้ากันดังแรงที่สุด, จึงเร่งให้มีสรรพกำลังที่สูงสุดในอากาศ.

17 And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

18 And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

19 But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

20 And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

21 And on the morrow they fought even until the night came.

22 And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในวันพรุ่งพวกเขาออกสู้รบกันอีก, และวันนั้นยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัว; กระนั้นก็ตาม, พวกเขาหามิช่วยชนะต่อกันไม่, และเมื่อถึงเวลากลางคืนอีกพวกเขาทำให้อากาศอึงออลด้วยเสียงร้องของพวกเขາ, และเสียงพิลาปรำพันของพวกเขາ, และความโศกเศร้าของพวกเขາ, เพราะการสูญเสียผู้คนของพวกเขาที่ถูกสังหาร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โคริแอนตะเมอร์เขียนสาส์นถึงชิซอีก, โดยปรารถนาไม่ให้เขามาสู้รบอีก, แต่ให้เขาเอาอาณาจักรไป, และไว้ชีวิตผู้คน.

แต่ดูเถิด, พระวิญญาณของพระเจ้าทรงละความเพียรกับพวกเขาแล้ว, และซาตานมีอำนาจเต็มที่เหนือใจผู้คน; เพราะพวกเขายอมตนให้ความแข็งกระด้างของใจตน, และความมืดบอดของจิตใจตนเพื่อพวกเขาจะถูกทำลาย; ดังนั้นพวกเขาไปสู้รบกันอีก.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาต่อสู้กันตลอดวันนั้น, และเมื่อถึงเวลากลางคืนพวกเขานอนทับดาบของตน.

และในวันพรุ่งพวกเขาต่อสู้กันแม้จนเวลากลางคืน.

เมื่อถึงเวลากลางคืนพวกเขาเมเมาด้วยความโกรธ, แม้ดังคนที่ไม่เมาด้วยเหล้าองุ่น; และพวกเขานอนทับดาบของตนอีก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในเมื่อมา พวกเขาได้ออกไปสู้รบกันอีก, และ ການສູ້ຮົບໃນມື້ນັ້ນຍັງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນໜ້າຢ້ານກົວທີ່ສຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍບໍ່ມີຝ່າຍໃດຈະເອົາຊະນະໄດ້, ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນມາ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ອາກາດດັງກ້ອງສະໝັ່ນໄປດ້ວຍສຽງຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ສຽງຄວນຄາງ, ດ້ວຍສຽງຈົ່ມວ່າຂອງພວກເຂົາ ຍ້ອນວ່າການສູນເສຍຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น โธริอานตะเมอร์ได้เขียนสาส์นไปหาชิซอีก, โดยปรารถนาจะให้เขามาสู้รบอีก, แต่ให้เขาลาอาณาจักรไป และ ให้ไว้ชีวิตของผู้คน.

แต่ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີກລົ້ມຄວາມພະຍາຍາມກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ຊາຕານມີອຳນາດເຕັມທີ່ເໝືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ເພາະພວກເຂົາຍອມຕົນໃຫ້ກັບຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ມີຄວາມມືດດັບໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປສູ້ຮົບກັນອີກ.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น พวกเขาได้ออกไปสู้รบกันตลอดวันนั้น, และ เมื่อถึงตอนกลางคืนมา พวกเขาทำนอนอยู่กับดาบของพวกเขา.

และ ในเมื่อมา พวกเขาทำต่อสู้กันจนตลอดตอนกลางคืน.

และ เมื่อถึงตอนกลางคืน, พวกเขาทำเมเมาด้วยความโกรธแค้น, ฤทธิ์กับกับเมเมาเหล้าองุ่น; และ พวกเขาทำได้นอนอยู่กับดาบของพวกเขาอีก.

23 And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

24 And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

25 And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

26 And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

27 And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

28 And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

และในวันพรุ่งพวกเขาต่อสู้กันอีก; และเมื่อถึงเวลากลางคืนพวกเขาล้มตายกันหมดด้วยดาบเว้นแต่ผู้คนของโคริแอนทะเมอร์ห้าสิบสองคน, และผู้คนของชิซหกสิบเก้าคน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขานอนทับดาบของตนคืนนั้น, และในวันพรุ่งพวกเขาต่อสู้กันอีก, และพวกเขาต่อสู้กันด้วยพละกำลังในตนด้วยดาบของตนและด้วยโล่ของตน, ตลอดวันนั้น.

และเมื่อถึงเวลากลางคืนมีผู้คนของชิซสามสิบสองคน, และผู้คนของโคริแอนทะเมอร์ยี่สิบเจ็ดคน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนเหล่านั้นกินและนอน, และเตรียมตัวรับความตายในวันพรุ่ง. และพวกเขาเป็นคนร่างใหญ่และเก่งกล้าตามกำลังของมนุษย์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาต่อสู้กันต่อเนื่องเป็นเวลาสามชั่วโมง, และพวกเขาหมดสติไปเพราะการเสียเลือด.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อคนของโคริแอนทะเมอร์ได้รับเรี่ยวแรงพอที่จะเดิน, พวกเขา กำลังจะรีบหนีเอาชีวิตรอด; แต่ดูเถิด, ชิซลุกขึ้น, และคนของเขาด้วย, และเขาสาบานด้วยโทสะของเขาว่าเขาจะสังหารโคริแอนทะเมอร์มิฉะนั้นเขาจะยอมตายด้วยดาบ.

และ ในมีดมา พวกเขาต่อสู้กันอีก; และ เมื่อถึงตอนกลางคืน พวกเขาล้มตายกันหมด ยกเว้นแต่ผู้ถือนของ โกริอาณทะเมมิห้าสิบสองคน, และ ผู้ถือนของชิซหกสิบเก้าคนเท่านั้น.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาได้นอนอยู่กับดาบของพวกเขาในคืนนั้น, และ ในมีดมา พวกเขาต่อสู้กันอีก, และ พวกเขาต่อสู้กันด้วย กำลังของพวกเขา และ ด้วยดาบของพวกเขา และ ด้วยโล่ป้องกันอาวุธของพวกเขาตลอดคืนนั้น.

และ เมื่ออรอดตอนกลางคืน ผู้ถือนของ ชิซเหลืออยู่สามสิบสองคน, และ ผู้ถือนของ โกริอาณทะเมมิเหลืออยู่ชาวเจ็ดคน.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาเหล่านั้นได้พากันกินดื่ม และ ได้เข้านอน, และ ได้เตรียมตัวเพื่อความตายในวันมีดมา. และ พวกเขาเป็นนักสู้ที่แข็งแกร่ง และ มีกำลังตามกำลังของพวกเขา.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาได้ต่อสู้กันเป็นเวลาสามชั่วโมง, และ พวกเขาได้สะทลไปด้วยการเสียเลือดอย่างหนัก.

และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เวลาผู้ ถือนของ โกริอาณทะเมมิได้รับกำลังที่ จะย่างไปได้แล้ว, พวกเขาเตรียมท่าที่ จะหนีไปเพื่อเอาตัวรอด; แต่จู่ๆ, ชิซ ได้ลุกขึ้นพร้อมด้วยผู้ถือนของลาว, และ ลาวได้สาบานด้วยความกรุดแค้นว่า ลาวจะฆ่าโกริอาณทะเมมิให้ได้ ถ้าบ่ ด้งนั้น ลาวก็จะตายด้วยดาบ.

- 29 Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.
- 30 And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.
- 31 And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.
- 32 And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.
- 33 And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.
- 34 Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.
- ดังนั้น, เขาไล่ตามคนพวกนั้นไป, และในวันพรุ่งเขาตามคนพวกนั้นทัน; และคนเหล่านั้นต่อสู้กันอีกด้วยดาบ. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อทั้งหมดล้มตายด้วยดาบ, เว้นแต่โคริแอนทะเมอร์และชิซ, ดูเถิดชิซหมดสติไปเพราะการเสียเลือด.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโคริแอนทะเมอร์ยื่นพิงดาบของเขา, เพื่อเขาจะพักสักเล็กน้อย, แล้วเขาจึงตัดศีรษะของชิซ.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากเขาตัดศีรษะของชิซแล้ว, ชิซเอามือยันร่างลุกขึ้นและล้มลง; และหลังจากทรมานทรมาย, เขาก็ตาย.
- และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโคริแอนทะเมอร์ล้มลงสู่พื้นดิน, และกลับเป็นดังว่าเขาไม่มีชีวิต.
- และพระเจ้ารับสั่งกับอีเธอร์, และตรัสกับท่านว่า : จงออกไป. และท่านออกไป, และเห็นว่าพระคำรัสของพระเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมดแล้ว; และท่านยุติบันทึกของท่าน; (และข้าพเจ้าเขียนไว้ไม่ถึงหนึ่งในร้อยส่วน) และท่านซ่อนมันไว้ในลักษณะที่ผู้คนของลิมไฮพบมัน.
- บัดนี้ถ้อยคำสุดท้ายที่อีเธอร์เขียนมีดังนี้ : ไม่ว่าพระเจ้าจะต้องประสงค์ให้ข้าพเจ้าได้รับการแปลสภาพ, หรือให้ข้าพเจ้าอดทนตามพระประสงค์ของพระเจ้าในเนื้อหนังนั้น, ไม่สำคัญ, หากจะเป็นไปว่าข้าพเจ้าจะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า. เอเมน.
- ดังนั้น, ลาวจึงได้ไล่ตามพวกเขาไป, และ ในมีถ่ม่าซิดก็ตามมาทัน; และ เทททานได้บังเกิดขึ้นถึง เมื่อพวกเขาถูกล้มตายด้วยดาบ หมดแล้ว, นอกจากโธริอานทะเมิร์กับซิดเท่านั้น, จึงแบ่ง ซิดได้สะทลไปเพราะงานเสียเลือดอย่างหนัก.
- และ เทททานได้บังเกิดขึ้นถึง โธริอานทะเมิร์ได้เบี่ยงตัวเอียงดาบ, และ พักผ่อนอยู่ชั่วขณะหนึ่ง, แล้วลาวได้ถักทอซิดจนขาด.
- และ เทททานได้บังเกิดขึ้นถึง หลังจากลาวได้ถักทอซิดขาดแล้ว, ซิดได้เอามือชูตัวเองให้ลุกขึ้น และ ล้มลงอีก; และ หลังจากที่เขาถูกล้มเพื่อตายใจ, ลาวก็ได้ขาดใจตาย.
- และ เทททานได้บังเกิดขึ้นถึง โธริอานทะเมิร์ได้ล้มลงอยู่กับพื้นดิน, ถัดกันกับคนที่ตายแล้ว.
- และ พระผู้เป็นเจ้าได้รับสั่งกับอีเทิ, และ ท้าวกับเพื่อนว่า: จงออกไป. และ อีเทิได้ออกไป, และ เห็นว่าพระคำของพระผู้เป็นเจ้าสำเร็จแล้วทั้งหมดย; และ เห็นได้จิบ บันทิกของเพื่อน; (และ ข้าพเจ้าบ่ได้ขอรุณไว้แม้แต่น้อย) และ เห็นได้เฝ้าอยู่มั่งไว้ด้วยวิถีที่ผู้ถนของลิมไฮได้พบเห็นมัน.
- บัดนี้ถ้อยคำสุดท้ายที่อีเทิได้ขอรุณไว้มีดังนี้: บ่ว่าพระผู้เป็นเจ้าจะมีพระประสงค์ให้ข้าพเจ้าปรับปรุงสภาพ, ทล ให้ข้าพเจ้ายอมตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าในเนื้อหนังนั้น, มันบ่สำคัญถ้าหากเป็นไปว่าข้าพเจ้าจะรอดในอาณาจักรของพระเจ้า. อาเมน.

The Book of Moroni

Moroni 1

- 1 Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.
- 2 For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.
- 3 And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.
- 4 Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

หนังสือของโมโรไน

โมโรไน ๑

บัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, หลังจากย่อเรื่องราวผู้คนของเจเร็ดจบแล้ว, ข้าพเจ้าไม่คิดว่าจะเขียนอีก, แต่ข้าพเจ้ายังไม่ตาย; และข้าพเจ้าไม่ได้ทำตนให้เป็นที่เปิดเผยแก่ชาวเลมันเกลือกพวกเขาจะทำลายข้าพเจ้า.

เพราะดูเถิด, สงครามระหว่างพวกเขาเองโหดร้ายอย่างยิ่ง; และเพราะความเกลียดชังของพวกเขาพวกเขาจึงประหารชาวนีไฟทุกคนที่ไม่ปฏิเสธพระคริสต์.

และข้าพเจ้า, โมโรไน, ไม่ยอมปฏิเสธพระคริสต์; ฉะนั้น, ข้าพเจ้าจึงระหกระเหินไปในที่ใดก็ตามที่ข้าพเจ้าจะไปได้เพื่อความปลอดภัยของชีวิตข้าพเจ้าเอง.

ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงเขียนเพิ่มอีกเล็กน้อย, ตรงข้ามกับที่ข้าพเจ้าคิดไว้; เพราะข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่เขียนอีก; แต่ข้าพเจ้าเขียนเพิ่มอีกเล็กน้อย, เพื่อว่าสิ่งเหล่านี้อาจจะมีความค่าแก่ชาวเลมัน, พี่น้องข้าพเจ้า, สักวันหนึ่งในอนาคต, ตามพระประสงค์ของพระเจ้า.

หนังสือโมโรไน

โมโรไน ๑

บัดนี้ข้าพเจ้า โมโรไน ทลึงจากท้ยเลื่องลาวของผู้กนิยาเร็ดจบแล้ว, ข้าพเจ้าบ่คิดว่าจะได้ຂຽນອີກ, ແຕ່ວ່າຂໍາພະເຈົ້າຍັງບໍ່ຕາຍເທື່ອ; ແລະຂໍາພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຊາວເລມັນເຫັນຂໍາພະເຈົ້າ ເພາະພວກເຂົາຈະທຳລາຍຂໍາພະເຈົ້າ.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ສົງຄາມລະຫວ່າງພວກເຂົາເອງກໍໂຫດຮ້າຍທີ່ສຸດ; ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຄຽດເຄັ່ນຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຂ້າຊາວນີໄຟທຸກຄົນທີ່ບໍ່ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ.

ແລະ ຂໍາພະເຈົ້າໂມຣໂນນີຈະບໍ່ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍາພະເຈົ້າຈຶ່ງຊັດເຊພະເນຈອນໄປຫາບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຂໍາພະເຈົ້າຈະໄປໄດ້ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງຊີວິດຂອງຂໍາພະເຈົ້າເອງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍາພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນອີກເລັກໜ້ອຍ, ກົງກັນຂ້າມກັບຂໍາພະເຈົ້າຄິດໄວ້; ເພາະວ່າຂໍາພະເຈົ້າບໍ່ຄິດວ່າ ຈະໄດ້ຂຽນຕື່ມອີກ; ແຕ່ຂໍາພະເຈົ້າກໍຂຽນຕື່ມອີກເລັກໜ້ອຍ, ເພື່ອບາງທີມັນອາດຈະມີຄຸນຄ່າແກ່ຊາວເລມັນ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂໍາພະເຈົ້າ, ໃນມື້ໜຶ່ງຂ້າງໜ້າຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

Moroni 2

- 1 The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—
- 2 And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.
- 3 Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

โมโรไน ๒

พระดำรัสของพระคริสต์, ซึ่งพระองค์รับสั่งกับสานุศิษย์ของพระองค์, คือคนสิบสองคนที่พระองค์ทรงเลือกไว้, เมื่อพระองค์ทรงวางพระหัตถ์บนพวกท่าน—

และพระองค์ทรงเรียกชื่อพวกท่าน, โดยตรัสว่า : เจ้าจงเรียกหาพระบิดาในนามของเรา, ในคำสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลัง; และหลังจากเจ้าทำสิ่งนี้แล้วเจ้าจะมีอำนาจซึ่งกับคนที่เจ้าจะวางมือของเจ้า, เจ้าจะให้พระวิญญาณบริสุทธิ์; และเจ้าจะให้ในนามของเรา, เพราะอัครสาวกของเราทำดังนี้.

บัดนี้พระคริสต์รับสั่งถ้อยคำเหล่านี้กับพวกท่านในเวลาที่เขาเสด็จมาปรากฏครั้งแรก; และฝูงชนหาได้ยินไม่, แต่สานุศิษย์ได้ยินรับสั่ง; และมากเท่าที่พวกท่านวางมือของพวกท่าน, พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนคนเหล่านั้น.

โมโรไน ๔

พระคำของพระคริสต์ ซึ่งพระองค์ได้กล่าวกับ สานุศิษย์สิบสองคนของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้เลือกไว้ในขณะที่พระองค์วางพระหัตถ์ใส่พวกท่าน—

และ พระองค์ได้เอ็นดูของพวกท่าน, โดยกล่าวว่า: เจ้าจงเอ็นดูหาพระบิดาในนามของเรา, ในคำอธิษฐานอย่างมีพลัง; และ ทลั้วจากเจ้าเร็ดสิ่งนี้แล้ว, เจ้าจะมี อำนาจเพื่อบรรเทาคนที่เจ้าจะพบ มีใส่เขา, เจ้าจะมอบพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้; และ เจ้าจงมอบให้ในนามของเรา, เพราะอัครสาวกของเราเร็ดถ้อยนี้.

บัดนี้พระคริสต์ได้กล่าวข้อความนี้กับพวกท่านในเวลาที่เขาเสด็จมาปะกิดถ้อยต่อพวกท่านเป็นถ้อยทำนุ; และ ฝูงชนบ่ได้ยิน, แต่ว่าสานุศิษย์ทุกคนได้ยิน; และ ทุกคนทลายที่พวกท่านได้ ปกมีใส่, พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมาหาท่านเหล่านั้น.

Moroni 3

- 1 The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—
- 2 After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:
- 3 In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.
- 4 And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

ໂມຣ໌ໂນ ໓

ວິທີສຳນຸກສົບ, ທີ່ເອີ້ນວ່າເອີລເດອີຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແຕ່ງຕັ້ງປຸຣ໌ທິດແລະຜູ້ສອນ—

ຫຼັງຈາກພວກທ່ານໄດ້ສວດອ້ອນວອນພະບິດາໃນຊື່ນາມຂອງພະຊື້ສຸດຊັ້ນ, ພວກທ່ານວາງມືອຸ່ນບົນຄົນເຊ່ານັ້ນ, ແລະກ່າວວ່າ :

ໃນຊື່ນາມຂອງພະເຊຊຸຄຣິດສຸດຊັ້ນຂ້າພະເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງທ່ານເປັນປຸຣ໌ທິດ (ຫຼືຖ້າເຈົ້າເປັນຜູ້ສອນ, ຂ້າພະເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງທ່ານເປັນຜູ້ສອນ) ເພື່ອສົ່ງສອນການກັບໃຈແລະການປັບປຸງໂດຍທາງພະເຊຊຸຄຣິດສຸດຊັ້ນ, ໂດຍຄວາມຍືນຍົງແຫ່ງສຸກສະໜາໃນຊື່ນາມຂອງພະອົງເຈົ້າຊື່ນາມຈົນຊີວິດຈະບໍ່ມີ. ເອເມນ.

ແລະຕາມວິທີນີ້ພວກທ່ານແຕ່ງຕັ້ງປຸຣ໌ທິດແລະຜູ້ສອນ, ຕາມຂໍ້ສະເໜີແລະການເອີ້ນຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແກ່ມະນຸດ; ແລະແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໂດຍອຳນາດຂອງພະວິຖານພຣະສຸກສະໜາ, ທີ່ຢູ່ໃນພວກທ່ານ.

ໂມຣ໌ໂນ ໓

ວິທີທີ່ສາມຜູ້ຊົງຖືກເອີ້ນວ່າ ແອເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໄດ້ ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລທິດ ແລະ ຄູສອນ—

ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານຫາພະບິດາໃນຊື່ນາມຂອງພະຊື້ສຸດຊັ້ນແລ້ວ, ພວກເພິ່ນໄດ້ປຶກສາໃສ່ພວກເຂົາ, ແລະ ກ່າວວ່າ:

ໃນຊື່ນາມຂອງພະເຊຊຸຄຣິດຂ້າພະເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງທ່ານໃຫ້ເປັນປະໂລທິດ (ຫຼື ຖ້າທ່ານເຂົາຈະເປັນຄູສອນ, ຂ້າພະເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງທ່ານໃຫ້ເປັນຄູສອນ) ເພື່ອສົ່ງສອນການກັບໃຈ ແລະ ການປັບປຸງໂດຍທາງພະເຊຊຸຄຣິດສຸດຊັ້ນ, ໂດຍຄວາມອົດທົນແຫ່ງສັດທາຕໍ່ຊື່ນາມຂອງພະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ອາເມນ.

ແລະ ຕາມວິທີນີ້ພວກເພິ່ນໄດ້ ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລທິດ ແລະ ຄູສອນ, ຕາມ ຂໍ້ສະເໜີ ແລະ ການເອີ້ນຂອງພະຜູ້ເຈົ້າໃຫ້ແກ່ມະນຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໂດຍ ອຳນາດຂອງພະວິນຍານບໍລິສຸດ, ທີ່ຢູ່ໃນພວກເພິ່ນ.

Moroni 4

- 1 The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—
- 2 And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:
- 3 O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

ໂມຣ໌ໂນ ໔

ວິທີທີ່ເອີລເດອ໌ແລະປຸຣ໌ທິດຂອງພວກເຂົາໃນການປະກັນຜະສັກແລະພະລຳເທດຂອງພະກຣິດໃຫ້ໃນໃນສາດສະໜາຈັກກະ; ແລະພວກເຂົາປະກັນຕາມພະບັນຍັດຂອງພະກຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມັນເປັນວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ ເອີລເດອ໌ຫຼືປຸຣ໌ທິດໄດ້ປະກັນຜະສັກ—

ແລະພວກເຂົາຕຸກເຂົ້າລຳພ້ອມກັບ ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກກະ, ແລະສວຍ ອ້ອນວອນພະບິດາໃນພະນາມຂອງພະກຣິດ, ມີຄວາມວ່າ :

ຂ້າແຕ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພະບິດານິຣັນດຣ໌, ພວກຂ້າພະຮຽນສະຫຼຸບພະຮຽນໃນພະນາມຂອງພະບຸດຂອງພະຮຽນ, ພະເຢຊູກຣິດ, ໂປຣດປະທານພຣະແລະໃຫ້ໃຫ້ພະນັກປະກັນຜະສັກທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພະກຣິດ; ເພື່ອພວກເຂົາຈະຮັບປະທານໃນຄວາມຮັກສາຕໍ່ພະບຸດຂອງພະກຣິດ, ແລະເປັນພະນັກປະກັນຜະສັກ, ຂ້າແຕ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພະບິດານິຣັນດຣ໌, ວ່າພວກເຂົາເພີ່ມໃຈຮັບພະນາມຂອງພະບຸດຂອງພະກຣິດຂອງພະກຣິດ, ແລະຮັກສາຕໍ່ພະກຣິດທຸກໆເວລາ, ແລະຮັກສາພະບັນຍັດຂອງພະກຣິດໃຫ້ພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີພະກຣິດຂອງພະກຣິດຢູ່ກັບພວກເຂົາທຸກໆເວລາ. ເອເມນ.

ໂມຣ໌ໂນ ໔

ນີ້ຄື ວິທີຂອງ ແອວເດີ ແລະ ປະໂຫທິດປະຕິບັດເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງພະກຣິດໃຫ້ໃນໃນສາດສະໜາຈັກກະ; ແລະພວກເພີ່ມໄດ້ ປະຕິບັດຕາມພະບັນຍັດຂອງພະກຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມັນເປັນວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ ແອວເດີ ຫລື ປະໂຫທິດໄດ້ປະຕິບັດມັນ—

ແລະ ພວກເພີ່ມໄດ້ຮູ້ເຂົ້າລຳພ້ອມກັບ ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກກະ, ແລະ ໄດ້ອະທິຖານຫາພະບິດາໃນພະນາມຂອງພະກຣິດ, ມີຄວາມວ່າ:

ໂອ້ ພະຮົງເຈົ້າ, ພະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ພວກຂ້າພະຮົງທູນຂໍພະຮົງໃນພະນາມຂອງພະບຸດຂອງພະຮົງ; ພະເຢຊູກຣິດ, ໂປດປະທານພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ມີສັກສິດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ຮັບສ່ວນ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮັບປະທານດ້ວຍຄວາມລະນຶກເຖິງພະກຣິດຂອງພະບຸດຂອງພະຮົງ, ແລະ ເປັນສັກສິດພະຍານຕໍ່ພະຮົງ, ໂອ້ ພະຮົງເຈົ້າ, ພະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ວ່າເຂົາເຕັມໃຈຮັບ ພະນາມຂອງພະບຸດຂອງພະຮົງ, ແລະ ລະນຶກເຖິງພະຮົງຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ຮັກສາພະບັນຍັດຂອງພະຮົງ ຊຶ່ງປະທານໃຫ້ເຂົາ, ເພື່ອເຂົາຈະມີພະວິນຍານຂອງພະຮົງຢູ່ດ້ວຍຕະຫຼອດເວລາ. ອາເມນ.

Moroni 5

- 1 The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:
- 2 O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

ໂມຣ໌ໂນ ໕

ວິທີການປຸກປັດເລົ່າອຸ່ນ—ດູເຄີດ, ຄົນເລົ່ານັ້ນຢືນຄ້າຍມາ, ແລະກ່າວວ່າ :

ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະບິດານິຣັນດຣ໌, ພວກຂ້າພຣະອົງທູດຂອງພຣະອົງ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຣຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໂປຣດປະທານພຣະແລະເຮັດໃຫ້ເລົ່າອຸ່ນນີ້ ສັກດີສິທິແກ່ຈິດວິຖຽນຼາຍຂອງເຂົາທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ດີ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຮັດໃນຄວາມຮູ້ກັບພຣະໂລຫິດຂອງພຣະບຸດຣຂອງພຣະອົງ, ສິ່ງທີ່ເພື່ອພວກເຂົາ; ເພື່ອພວກເຂົາຈະເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະອົງ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະບິດານິຣັນດຣ໌, ວ່າພວກເຂົາຮູ້ກັບພຣະອົງທຸກໆເວລາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີພຣະວິຖຽນຼາຍຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຂົາ. ເອເມນ.

ໂມຣ໌ໂນ ໕

ນີ້ຄື ວິທີໃຫ້ພອນແກ່ເຫລົ່າອະງຸ່ນ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຈອກມາ, ແລະ ກ່າວວ່າ:

ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ພວກຂ້າພຣະອົງທູດຂອງພຣະອົງໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຊຊູຄຣິດ, ໂປດປະທານພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ເຫລົ່າອະງຸ່ນນີ້ສັກສິດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ດີ, ເພື່ອເຂົາຈະເຮັດດ້ວຍ ຄວາມລະນຶກເຖິງໂລຫິດຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຫລັງເພື່ອເຂົາ; ເພື່ອເຂົາຈະເປັນສັກຊີພະຍານຕໍ່ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ວ່າເຂົາລະນຶກເຖິງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາ, ເພື່ອເຂົາຈະມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຢູ່ດ້ວຍ. ອາເມນ.

Moroni 6

- 1 And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.
- 2 Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.
- 3 And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.
- 4 And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.
- 5 And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

ໂມຣ໌ໂນ ໖

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າພຸດເຖິງກັບການ ບັບຕິສະມາ. ດູເຄີດ, ເອີລເດອ໌, ປຸໂຣທິດ, ແລະ ຜູ້ສອນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ນອກຈາກພວກເຂົາຈະນຳຜົນອອກມາວ່າ ພວກເຂົາມີຄ່າຄວນຈະໄດ້ຮັບ.

ທັງພວກເຂົາໄດ້ຮັບຜູ້ໄດ້ມາສູ່ບັບຕິສະມາ ນອກຈາກຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະອອກມາ ດ້ວຍໃຈທີ່ຂອກຂ້າງ ແລະ ວິຖານທີ່ ສຳນິກິດ, ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ ສາດສະໜາຈັກວ່າ ພວກເຂົາຄືນໃຈຢ່າງ ແທ້ຈິງຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ຈະບໍ່ຮັບຜູ້ໄດ້ເຂົ້າມາສູ່ບັບຕິສະມາ ນອກຈາກພວກເຂົາຈະຮັບພຣະນາມ ຂອງພຣະຄຣິດ, ໂດຍມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຈົນກວ່າຊີວິດຈະ ຫາກໍ່.

ແລະ ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າມາສູ່ ບັບຕິສະມາ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະ ວິຖານບຣິສຕູທິທຣ໌ກຣະທຳ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຂົາ, ຈຶ່ງນັບພວກເຂົາ ຢູ່ໃນບຣຣດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ຮັບຊື່ພວກເຂົາ ໄວ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຈັດຈຳ ແລະ ນຳຈຸດເລີຍດ້ວຍພຣະວະນະອັນ ປະສົບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ ພວກເຂົາຢູ່ໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເພື່ອໃຫ້ ພວກເຂົາເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການສາວ ອ້ອນວນຕະຫຼອດເວລາ, ໂດຍວາງໃຈແຕ່ ໃນຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະຄຣິດ, ທີ່ ເປັນພຣະຜູ້ທຣ໌ລິຂັດ ແລະ ພຣະຜູ້ທຣ໌ ປະສົບທິສະຣ໌ທຣາຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກປະຊຸມກັນ ບ່ອຍ, ເພື່ອອາວາຍາດ ແລະ ເພື່ອສາວ ອ້ອນວນ, ແລະ ພຸດກັນເຖິງກັບ ຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິຖານພວກ ເຂົາ.

ໂມຣ໌ໂນ ໖

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກ່ຽວກັບການ ໃຫ້ ບັບຕິສະມາ. ຈຶ່ງເບິ່ງແອວເດີ, ປະໂລທິດ, ແລະ ຄູສອນ ໄດ້ຮັບ ບັບຕິສະມາ; ແລະ ພວກເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບ ບັບຕິສະມາ ນອກຈາກວ່າພວກເພິ່ນຈະນຳ ຜົນອອກມາວ່າພວກເພິ່ນມີ ຄ່າຄວນ.

ທັງພວກເພິ່ນຈະບໍ່ຮັບຜູ້ໄດ້ມາສູ່ການ ຮັບບັບຕິສະມາ ນອກຈາກຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະ ອອກມາດ້ວຍໃຈທີ່ ຂອກຂ້າງ ແລະ ວິນຍານ ທີ່ສຳນິກິດ, ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ ສາດສະໜາຈັກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈແທ້ ງ່າຍກາຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ຈະບໍ່ຮັບຜູ້ໄດ້ມາສູ່ບັບຕິສະມາ ນອກຈາກເຂົາຈະຮັບພຣະນາມຂອງ ພຣະຄຣິດເສຍກ່ອນ, ໂດຍມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

ແລະ ຫຼັງຈາກທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລ້ວ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດໄດ້ກະທຳ ແລະ ຊຳລະລ້າງເຂົາໃຫ້ ສະອາດແລ້ວ, ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງ ພຣະຄຣິດ; ແລະ ຊື່ຂອງເຂົາໄດ້ຖືກຮັບໄວ້, ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຖືກຈັດຈຳ ແລະ ນຳຈຸດລ້ຽງ ດ້ວຍພຣະຄຳອັນປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຮັກສາເຂົາຢູ່ໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເພື່ອ ໃຫ້ເຂົາ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການອະທິຖານ ຕະຫຼອດເວລາ, ໂດຍ ເພິ່ງອາໄສແຕ່ໃນ ພຣະຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງດຽວ, ອົງຜູ້ເປັນ ຜູ້ສ້າງ ແລະ ເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ ສັດທາຂອງເຂົາສົມບູນ.

ແລະ ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກໄດ້ຊຸມນຸມ ກັນຢູ່ ເລື້ອຍໆ, ເພື່ອ ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ເພື່ອສົນທະນາກັນ ກ່ຽວກັບຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານ ຂອງພວກເຂົາ.

6 And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

7 And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

8 But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

9 And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

ແລະພວກເຂົາປະຊຸມກັນນ້ອຍເພື່ອຮັບສ່ວນໜຶ່ງແລະເລື່ອງອື່ນ, ໃນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເຈົ້າຊີເຊັສ.

ແລະພວກເຂົາເຮັດວຽກທີ່ຈະຢືດຖືກວ່າໄດ້ມີຄວາມສຳພັນສາມາດໃນບຣດາພວກເຂົາ; ແລະເມື່ອພົບວ່າຜູ້ໃດກະທຳຄວາມສຳພັນ, ແລະມີພະຍານຂອງສາດສະໜາສາມຄົນໄດ້ກ່າວໂທຫາພວກເຂົາຕໍ່ເອີລາເດ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ກັບຄືນ, ແລະບໍ່ສາລະພາບ, ພວກເຂົາຍອມຖືກຖອດ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ຖືກນັບໃນບຣດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະຄຣິດ.

ແຕ່ນ້ອຍເທົ່າທີ່ພວກເຂົາກັບຄືນແລະແສງສະຫວ່າງໃຫ້ເກີດ, ດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການໃຫ້ເກີດ.

ແລະສາດສະໜາຈັກກະດຳເນີນການປະຊຸມຂອງພວກເຂົາຕາມວິທີການທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ, ແລະໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິຖານ, ແລະໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິຖານບໍລິສຸດ; ເພາະວ່າອຳນາດຂອງພຣະວິຖານບໍລິສຸດນຳພວກເຂົາໄປເຊິ່ງຈະສັ່ງສອນ, ຫຼືເພື່ອຕັດເຕືອນ, ຫຼືເພື່ອສວຍເຫັນ, ຫຼືເພື່ອອ້ອນວອນ, ຫຼືເພື່ອຮ້ອງເພື່ອ, ແຕ່ດັ່ງນັ້ນກໍ່ຄືກ່ອນ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ເລື້ອຍໆເພື່ອຮັບສ່ວນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫຼົ້າອະວຸນ, ດ້ວຍຄວາມລະນຶກເຖິງອົງພຣະຢຊູເຈົ້າ.

ແລະພວກເຂົາເຮັດວຽກທີ່ຈະເອົາໃຈໃສ່ ບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ຜູ້ໃດຖືກພົບວ່າໄດ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ມີພະຍານຂອງສາດສະໜາຈັກກະສາມຄົນກ່າວໂທຜູ້ນັ້ນຕໍ່ໜ້າແອເດ, ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບຄືນ, ແລະ ບໍ່ສາລະພາບຜິດແລ້ວ, ຊື່ຂອງເຂົາຍອມຖືກລຶບອອກ, ແລະ ເຂົາຈະບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ກັບບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະຄຣິດ.

ແຕ່ວ່າທຸກເທື່ອທີ່ເຂົາກັບຄືນ ແລະ ສະແຫວງຫາການໃຫ້ອະໄພດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ, ເຂົາກໍ່ຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.

ແລະ ສາດສະໜາຈັກກະດຳເນີນການປະຊຸມຂອງພວກເຂົາຕາມວິທີການທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິຖານ ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິຖານບໍລິສຸດ; ເພາະວ່າອຳນາດຂອງພຣະວິຖານບໍລິສຸດໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ເຮັດຢ່າງໃດ ບໍ່ວ່າໃຫ້ສັ່ງສອນ, ຫຼືແນະນຳ, ຫຼື ອະທິຖານ, ຫຼື ໄຫວ້ວອນ, ຫຼື ຮ້ອງເພງ, ມັນກໍ່ເປັນໄປຢ່າງນັ້ນ.

Moroni 7

- 1 And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.
- 2 And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.
- 3 Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.
- 4 And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.
- 5 For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

ໂມຣ໌ໂນ ໗

ແລະບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂມຣ໌ໂນ, ເຮັດ ຄຳພຸດຂອງມອຣ໌ມອນບິດາຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ ເລັກນ້ອຍ, ສິ່ງທ່ານພຸດໄວ້ເກື້ຍກັບ ສຸກສາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະຈິດກຸສົນ; ເພາະທ່ານພຸດກັບຜູ້ຄົນໃນລັກສະນະ ນີ້, ເມື່ອທ່ານສອນພວກເຂົາໃນຮຽກ ສາລາທີ່ພວກເຂົາສ້າງໄວ້ເປັນສະຖານ ທີ່ນັກສຶກສາ.

ແລະບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ມອຣ໌ມອນ, ກ່າວແກ່ທ່ານພື້ນຖານທີ່ຮັກຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະເປັນໂດຍພຣະຊົນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະເຈົ້າພຣະເຢຊູຄຣິດຂອງເຮົາ, ແລະພຣະປະສົງອັນບໍລິສຸດຂອງ ພຣະອົງ, ເພາະຂອງປະທານແຫ່ງ ການເອີ້ນຂອງ ພຣະອົງທີ່ມີແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງ ຄູ່ພຸດກັບທ່ານໃນຄັ້ງນີ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະພຸດກັບທ່ານຜູ້ ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກກະ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ ດຶດຕາມທີ່ມີໃຈສົມສຸຂຂອງພຣະ ຄຣິດ, ແລະຊຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມຫວັງ ຢ່າງເປັນພິເສດທີ່ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ ສະຖານພັກຜ່ອນຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້, ນັບແຕ່ເວລານີ້ໄປຈົນກວ່າ ທ່ານຈະພັກຜ່ອນຢູ່ກັບພຣະອົງໃນ ສະຖານ.

ແລະບັດນີ້ພື້ນຖານຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ເກື້ຍກັບ ທ່ານເພາະການດຳເນີນຊີວິດຢ່າງ ສົມສຸຂຂອງທ່ານກັບລູກຫລານ ມະນຸດ.

ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈຳໄດ້ຄຶດພຣະຄຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຮັກໄວ້ວ່າໂດຍ ຈົນຕາມພວກເຂົາທ່ານຈະຮູ້ຈັກພວກ ເຂົາ; ເພາະວ່າງານຂອງພວກເຂົາດີ, ພວກເຂົາກໍ່ຍ່ອມດີດ້ວຍ.

ໂມຣ໌ໂນ ໗

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມຣ໌ໂນຂຽນຄຳຂອງ ມ້ອນບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເລັກນ້ອຍ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບ ສັດທາ, ຄວາມ ຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ; ເພາະເພິ່ນໄດ້ ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຕາມວິທີນີ້ ເມື່ອເພິ່ນສົດສອນ ພວກເຂົາໃນທຳມະສາລາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ ສ້າງໄວ້ເປັນສະຖານທີ່ນັກສຶກສາ.

ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມ້ອນຂໍເວົ້າກັບ ທ່ານ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ມັນເປັນດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງ ເປັນພຣະບິດາ, ແລະ ອົງ ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະປະສົງອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ເພາະຂອງປະທານແຫ່ງ ການເອີ້ນຂອງ ພຣະອົງທີ່ມີແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າກັບທ່ານໃນເທື່ອ ນີ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບທ່ານຜູ້ ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກກະ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ ດຶດຕາມ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ຮັກສັນຕິສຸກຂອງ ພຣະຄຣິດ, ແລະ ຊຶ່ງມີຄວາມຫວັງຢ່າງ ພຽງພໍ ຊຶ່ງດ້ວຍຄວາມຫວັງນີ້ທ່ານຈະເຂົ້າ ໄປໃນ ທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້, ນັບ ແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນກວ່າທ່ານຈະໄດ້ ພັກຜ່ອນຢູ່ກັບພຣະອົງໃນສະຫວັນ.

ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ກ່ຽວກັບ ທ່ານເພາະການ ເດີນດ້ວຍສັນຕິສຸກຂອງ ທ່ານກັບລູກຫລານມະນຸດ.

ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈຳໄດ້ຄຶດພຣະຄຳຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ວ່າ ໂດຍວຽກງານ ຂອງເຂົາ ທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາ; ເພາະຖ້າຫາກ ວຽກງານຂອງເຂົາດີ, ເຂົາກໍ່ເປັນຄົນດີ ເໝືອນກັນ.

6 For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

7 For behold, it is not counted unto him for righteousness.

8 For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

9 And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

10 Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

11 For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

12 Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

เพราะเหตุเกิด, พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่ามนุษย์โดยที่ชั่วจะทำได้; เพราะหากเขาถวายของขวัญ, หรือสวดอ้อนวอนพระผู้เป็นเจ้า, เว้นแต่เขาจะทำด้วยเจตนาอันแท้จริง สิ่งนี้ก็ไม่เป็นประโยชน์กับเขาเลย.

เพราะเหตุเกิด, จะไม่นับว่าเป็นความชอบธรรมสำหรับเขา.

เพราะเหตุเกิด, หากมนุษย์โดยที่ชั่วจะให้ของขวัญ, เขาย่อมทำอย่างเสียไม่ได้; ดังนั้นสำหรับเขาจะนับว่าเป็นเช่นเดียวกับเขาได้เกินของขวัญนั้นไว้; ดังนั้นจึงนับว่าเขาชั่วต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า.

และเช่นเดียวกันถือว่าเป็นการชั่วด้วยสำหรับมนุษย์, หากเขาสวดอ้อนวอนและไม่ใช่ด้วยเจตนาอันแท้จริงจากใจ; แท้จริงแล้ว, และย่อมไม่เป็นประโยชน์กับเขาเลย, เพราะพระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงรับคนเช่นนั้น.

ดังนั้น, มนุษย์โดยที่ชั่วจะทำได้ไม่ได้; ทั้งเขาจะไม่ให้ของขวัญดี.

เพราะเหตุเกิด, แหล่งน้ำขมให้น้ำดีออกมาไม่ได้; ทั้งแหล่งน้ำดีให้น้ำขมออกมาไม่ได้; ดังนั้น, คนคนหนึ่งโดยที่เป็นผู้รับใช้ของมารก็ติดตามพระคริสต์ไม่ได้; และหากเขาติดตามพระคริสต์เขาก็เป็นผู้รับใช้ของมารไม่ได้.

ดังนั้น, สิ่งที่ดีทั้งปวงมาจากพระผู้เป็นเจ้า; และสิ่งที่ชั่วมาจากมาร; เพราะมารเป็นศัตรูกับพระผู้เป็นเจ้า, และต่อสู้กับพระองค์ตลอดเวลา, และเชื่อเชิญและชักจูงให้ทำบาป, และให้ทำสิ่งที่ชั่วตลอดเวลา.

เพราะเหตุเกิด, พระเจ้าท้าวว่า ถิ่นชั่วจะเร็ดสิ่งดีไม่ได้; เพราะถ้าหากเขาถวายสิ่งของ ทล อะทิตานต์พระเจ้า มันก็บ่เป็นปะโทยดกับเขาเลย นอกจากว่าเขาจะเร็ดด้วยเจตนาอันแท้จริง.

เพราะเหตุเกิด, จะนับว่ามันเป็นความชอบทำสำหรับเขา.

เพราะเหตุเกิด, ถ้าหากถิ่นชั่วจะให้สิ่งของ, เขาจะเร็ดไปย่าง บ่เต็มใจ; ถิ่นนั้น จึงนับว่าเขายังมีสิ่งของนั้นอยู่; ถิ่นนั้น จึงนับว่าเขาชั่วต่อพระพักตร์พระเจ้า.

และ เช่นดียวกับมันจะถูกนับว่าชั่วต่อมฤตกับถ้าหากเขาอะทิตานต์ แต่บ่แม่น ด้วยเจตนาอันแท้จริงของใจ; แท้จริงแล้ว, มันจะบ่เป็นปะโทยดกับเขาเลย, เพราะว่าเขาจะรับถิ่นนั้น.

ถิ่นนั้น, ถิ่นชั่วจะเร็ดสิ่งดีไม่ได้; ทั้งเขาจะให้สิ่งดีไม่ได้.

เพราะเหตุเกิด, อ่างน้ำขมจะให้น้ำดีออกมาไม่ได้; ทั้งอ่างน้ำดีจะให้น้ำขมออกมาไม่ได้; ถิ่นนั้น, ถิ่นที่รับใช้มารจะติดตามพระคริสต์ไม่ได้; และ ถ้าหากเขาติดตามพระคริสต์ เขาจะเป็นผู้รับใช้ของมารไม่ได้.

ถิ่นนั้น, สิ่งดี ถิ่นที่ชั่วทั้งปวงมาจากพระเจ้า; และ สิ่งชั่ว ถิ่นที่ชั่วมาจากมาร; เพราะมารเป็นศัตรูกับพระเจ้า, และต่อสู้กับพระองค์อยู่ตลอดเวลา, และเชื่อเชิญ และ ชักจูงมฤตให้เร็ด บาป และ เร็ดความชั่วอยู่ตลอดเวลา.

13 But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

14 Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

15 For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

16 For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

17 But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

แต่ดูเถิด, สิ่งที่เป็นของพระเจ้า เป็นเจ้าเชื้อเชิญและชักจูงให้ทำดี อยู่ตลอดเวลา; ดังนั้น, ทุกสิ่งที่เชื้อเชิญและชักจูงให้ทำดี, และรักพระเจ้าเป็นเจ้า, และรับใช้พระองค์, จึงได้รับการดลใจจากพระเจ้าเป็นเจ้า.

ดังนั้น, จงใส่ใจ, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เพื่อท่านจะไม่ตัดสินว่าสิ่งที่ชั่วเป็นของพระเจ้าเป็นเจ้า, หรือสิ่งที่ดีและมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นของมาร.

เพราะดูเถิด, พี่น้องของข้าพเจ้า, สิ่งนี้มีไว้ให้ท่านเพื่อตัดสิน, เพื่อท่านจะรู้ความดีจากความชั่ว; และวิธีที่ท่านจะตัดสินชัดแจ้ง, เพื่อท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์, เหมือนดังความสว่างของกลางวัน ต่างจากกลางคืนที่มีมืด.

เพราะดูเถิด, พระวิญญาณของพระคริสต์ประทานให้มนุษย์ทุกคน, เพื่อเขาจะรู้ความดีจากความชั่ว; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงแสดงวิธีตัดสินให้ท่าน; เพราะทุกสิ่งที่เชื้อเชิญให้ทำดี, และชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์, ส่งมาโดยเดชานุภาพและของประทานของพระคริสต์; ดังนั้น ท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่านี่เป็นของพระเจ้าเป็นเจ้า.

แต่สิ่งใดก็ตามที่ชักชวนให้มนุษย์ทำชั่ว, และไม่เชื่อในพระคริสต์, และปฏิเสธพระองค์, และไม่รับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า, เมื่อนั้นท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่านี่เป็นของมาร; เพราะมารทำงานตามวิธีนี้, เพราะเขาไม่ชักชวนผู้ใดให้ทำความดี, ไม่, ไม่เลยสักคน; ทั้งเทพของเขาก็ไม่ทำ; ทั้งคนที่ยอมตนขึ้นอยู่กับเขาก็ไม่ทำ.

แต่จงระวัง, สิ่งที่เป็นของพระเจ้า เชื้อเชิญ และ ชักจูงให้มนุษย์ทำความดีอยู่ตลอดเวลา; ดังนั้น, ทุกสิ่งทุกอย่างที่เชื้อเชิญ และ ชักจูงให้ทำความดี, และ ให้รักพระเจ้า และ ให้รับใช้พระองค์, แม่นมาจากพระบิดาใจจากพระเจ้า.

ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, จงระวังให้ดี, เพื่อท่านจะไม่ตัดสินว่าสิ่งที่ชั่วมาจากพระเจ้า, ทล ว่าสิ่งที่ดี และ เป็นของพระเจ้ามาจากมาร.

เพราะจงระวัง, พี่น้องของข้าพเจ้า, มันถูกมอบให้เพื่อท่านจะได้ ตัดสิน, เพื่อท่านจะรู้จักความดีจากความชั่ว; และ วิธีที่จะตัดสินนั้นแจ่มแจ้งดี, เพื่อท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์เหมือนดังความสะอาดของทางวิ่งกับความมืดของทางวิ่ง.

เพราะจงระวัง, พระวิญญาณของพระคริสต์ได้ถูกมอบให้แก่มนุษย์ทุกคน, เพื่อเขาจะ รู้จักความดีจากความชั่ว; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงขอสั่งวิธีที่จะตัดสินให้แก่ท่าน เพราะทุกอย่างทุกอย่างที่เชื้อเชิญให้ทำความดี, และ ชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์, ถูกส่งมาโดยอำนาจ และ ของประทานของพระคริสต์; ดังนั้น ท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่า สิ่งนั้นมาจากพระเจ้า.

แต่สิ่งใดก็ตามที่ชักชวนมนุษย์ให้ทำความดี ชั่ว และ บໍ่เชื่อในพระคริสต์, และ ปะติเสถพระองค์, และ บໍ่รับใช้พระเจ้า, เมื่อนั้นท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่า มันมาจากมาร; เพราะมันทำงานตามวิธีนี้, เพราะมันจะ บໍ่ชักชวนมนุษย์ให้ทำความดี, แม่นแต่ถนอญกับมิเลียม; ทั้งบໍ่เลียมของมันเป็น บໍ่เร็ด; ทั้งถนอญที่ยอมถนอญอยู่กับมันเป็น บໍ่เร็ด.

18 And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

19 Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

20 And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

21 And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

22 For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

23 And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, โดยที่เห็นว่าท่านรู้จักแสงสว่างซึ่งโดยแสงสว่างนั้นท่านจะตัดสิน, ซึ่งแสงสว่างนั้นคือแสงสว่างของพระคริสต์, จงดูว่าท่านจะไม่ตัดสินผิด; เพราะด้วยการตัดสินอย่างเดียวกับที่ท่านตัดสินท่านจะถูกตัดสินด้วย.

ดังนั้น, ข้าพเจ้าวิงวอนท่าน, พี่น้อง, ว่าท่านควรค้นหาอย่างขยันหมั่นเพียรโดยผ่านแสงสว่างของพระคริสต์เพื่อท่านจะรู้ความดีจากความชั่ว; และหากท่านยึดมั่นในสิ่งที่ดีไว้ทุกอย่าง, และหาตำหนิไม่, ท่านจะเป็นลูกของพระคริสต์อย่างแน่นอน.

และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, เป็นไปได้อย่างไรที่ท่านจะยึดมั่นในทุกสิ่งที่ดี?

และบัดนี้ข้าพเจ้ามาถึงศรัทธานั้น, ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวว่าข้าพเจ้าจะพูด; และข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงทางซึ่งโดยทางนั้นท่านจะยึดมั่นในทุกอย่างที่ดี.

เพราะเหตุเกิด, พระผู้เป็นเจ้าโดยที่ทรงรู้สิ่งทั้งปวง, โดยที่ดำรงอยู่จากความเป็นนิรันดร์ถึงความเป็นนิรันดร์, ดุเกิด, พระองค์ทรงส่งเทพมาปฏิบัติต่อลูกหลานมนุษย์, เพื่อแสดงให้เห็นประจักษ์เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์; และในพระคริสต์สิ่งดีทุกอย่างจะเกิดขึ้น.

และพระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศแก่ศาสดาพยากรณ์ด้วย, โดยพระโอษฐ์ของพระองค์เอง, ว่าพระคริสต์จะเสด็จมา.

และ บัดนี้, พี่น้องของข้าพเจ้า, โดยที่เห็นว่าท่านรู้จักความสะอาดซึ่งโดยความสะอาดนั้น ท่านจะตัดสิน ซึ่งความสะอาดนั้นคือความสะอาดของพระคริสต์, จงเบ่งว่าท่านจะไม่ตัดสินผิด; เพราะท่าน ตัดสินอย่างใด พระเจ้าจะตัดสินท่านอย่างนั้น.

ดังนั้น ข้าพเจ้าขอร้องท่าน, พี่น้องของข้าพเจ้า, ให้แสวงหาทางอย่างพากเพียรใน ความสะอาดของพระคริสต์ เพื่อท่านจะรู้จักความดีจากความชั่ว; และ ถ้าหากท่านจะยึดทุกสิ่งที่ดีไว้, และ ไม่ตำหนิถึกรึมนั้น, ท่านจะเป็น ลูกของพระคริสต์อย่างแน่นอน.

และ บัดนี้, พี่น้องของข้าพเจ้า, จะเป็นไปได้เสมอใดที่ท่านจะยึดทุกสิ่งที่ดีไว้ได้?

และ บัดนี้ข้าพเจ้ามาแจ้งถึงศรัทธานั้น, ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่า ข้าพเจ้าจะแจ้ง และ ข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงวิธีที่ ท่านจะสามารถยึดทุกสิ่งที่ดีไว้ได้.

เพราะเหตุเกิด, พระเจ้า รู้ทุกสิ่งโดยที่ เป็นอยู่จากเป็นนิรันดร์เป็นนิรันดร์, จงเบ่ง, พระองค์ได้ส่ง เทพมาปฏิบัติ สวดสวดภาวนาแก่ลูกหลานมนุษย์, เพื่อ แสวงหาใช้ประจักษ์ถึงงานเสด็จมาของพระคริสต์; และ โดยพระคริสต์ทุกสิ่งที่ดีจึงจะมีมา.

และ พระเจ้าได้ประกาศกับศาสดาพยากรณ์ด้วยพระโอษฐ์ของพระองค์เอง, ว่า พระคริสต์จะเสด็จมา.

24 And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

25 Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

26 And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

27 Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

และดูเถิด, มีวิธีต่าง ๆ นานา ที่พระองค์ทรงแสดงสิ่งที่ดีให้ประจักษ์แก่ลูกหลานมนุษย์, ซึ่งสิ่งเหล่านั้นดี; และสิ่งที่ดีทั้งหมดมาจากพระคริสต์; มิฉะนั้นมนุษย์ก็ตก, และไม่มีสิ่งที่ดีมาสู่พวกเขาได้.

ดังนั้น, โดยการปฏิบัติของเหล่าเทพ, และโดยพระวจนะทุกคำซึ่งออกจากพระโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า, มนุษย์จึงเริ่มใช้ศรัทธาในพระคริสต์; และดังนั้นโดยศรัทธา, พวกเขายึดมั่นสิ่งที่ดีทุกอย่าง; และเป็นดังนั้นจนถึงการเสด็จมาของพระคริสต์.

และหลังจากพระองค์เสด็จมา มนุษย์ได้รับการช่วยให้รอดเช่นกันโดยศรัทธาในพระนามของพระองค์; และโดยศรัทธา, พวกเขากลายเป็นบุตรของพระผู้เป็นเจ้า. และพระคริสต์ทรงพระชนม์อยู่แน่นอนฉันใดพระองค์รับสั่งถ้อยคำเหล่านี้กับบรรพบุรุษของเราฉันนั้น, มีความว่า : สิ่งใดก็ตามเจ้าจะทูลขอพระบิดาในนามของเรา, ซึ่งดี, ด้วยศรัทธาเชื่อมั่นว่าเจ้าจะได้รับ, ดูเถิด, เจ้าจะสมปรารถนา.

ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ปาฏิหาริย์หมดไปแล้วหรือเพราะพระคริสต์เสด็จขึ้นสวรรค์, และทรงนั่งทางพระหัตถ์ขวาของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อเรียกร้องสิทธิแห่งพระเมตตาของพระองค์จากพระบิดาซึ่งพระองค์ทรงมีต่อลูกหลานมนุษย์?

และ จั๊วเบ๊จ, มีหลายวิธีที่พระอົງได้สะແງ່ສິ່ງທີ່ດີໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ດີມາຈາກພຣະຄຣິດ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມະນຸດກໍຈະ ຕົກໄປ, ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ດີມາຫາເຂົາໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງ ເຫລົ່າທູດ, ແລະ ໂດຍທຸກຄຳຊົ່ງອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມະນຸດຈຶ່ງເລີ່ມໃຊ້ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ໂດຍສັດທາເຊັ່ນນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍຶດຖືທຸກສິ່ງທີ່ດີໄວ້; ແລະ ເປັນດັ່ງນັ້ນຈົນເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

ແລະ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ ມະນຸດກໍໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍການມີສັດທາໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະອົງ; ແລະ ໂດຍສັດທາ ເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ພຣະຄຣິດຊົງພຣະຊົນຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນສັນໃດ, ພຣະອົງໄດ້ຮັບສິ່ງຂໍ້ຄວາມນີ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຮົາສັນນັ້ນ, ມີຄວາມວ່າ: ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ດີທີ່ເຈົ້າທູນຂໍພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ, ດ້ວຍສັດທາໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ຈັ່ງເບິ່ງ, ມັນກໍຈະເປັນໄປກັບເຈົ້າເຊັ່ນນັ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ້ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສິ່ງມະຫັດສະຈັນໝົດໄປແລ້ວບໍ່ ເພາະພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ແລະ ປະທັບຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ ຮຽກຮ້ອງສິດແຫ່ງຄວາມເມດຕາຈາກພຣະບິດາ ຊົ່ງພຣະອົງມີຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ?

28 For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

29 And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

30 For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

31 And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

เพราะพระองค์ทรงสนองตอบเจตนาธรรมของกฎ, และพระองค์ทรงขอรับเอาคนทั้งปวงซึ่งมีศรัทธาในพระองค์; และคนที่มีความศรัทธาในพระองค์จะแนบสนิทอยู่กับทุกสิ่งที่ดี; ฉะนั้นพระองค์จึงทรงวิงวอนแทนอุตมการณ์ของลูกหลานมนุษย์; และพระองค์ประทับอยู่เป็นนิรันดร์บนสวรรค์.

และเพราะพระองค์ทรงกระทำการนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ปาฏิหาริย์ของพระองค์หมดไปแล้วหรือ? ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; ทั้งเทพก็ไม่ยุติการปฏิบัติต่อลูกหลานมนุษย์.

เพราะดูเถิด, พวกเขาขึ้นอยู่กับพระองค์, เพื่อปฏิบัติศาสนกิจตามพระวาทะแห่งพระบัญชาของพระองค์, โดยแสดงตนแก่ผู้มีศรัทธาแรงกล้าและจิตใจมั่นคงในทุกรูปแบบของความเหมือนพระผู้เป็นเจ้า.

และหน้าที่แห่งการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขาคือการเรียกมนุษย์มาสู่การกลับใจ, และเพื่อทำและทำให้งานแห่งพันธสัญญาของพระบิดาสมบูรณ์, ซึ่งพระองค์ทรงกระทำกับลูกหลานมนุษย์, เพื่อเตรียมทางในบรรดาลูกหลานมนุษย์, โดยประกาศพระวาทะของพระคริสต์แก่ประชาชนที่เลือกสรรแล้วของพระเจ้า, เพื่อพวกเขาจะแสดงประจักษ์พยานถึงพระองค์.

เพราะว่าพระอົງได้ตอบທີ່ສຸດຂອງກິດ ແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງຊໍ້າເອົາຄົນທັງປວງ ທີ່ມີສັດທາໃນພຣະອົງ; ແລະ ຄົນທີ່ມີ ສັດທາໃນພຣະອົງຈະ ແນບສະໝິດໃນທຸກ ສິ່ງທີ່ດີ; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງ ວົງວອນແທນ ລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພຣະອົງປະທັບຢູ່ ເປັນນິລັນດອນໃນຟ້າສະຫວັນ.

ແລະ ເພາະພຣະອົງໄດ້ກະທຳການນີ້, ພັນອົງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນໝົດໄປແລ້ວບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ແລະ ທັງເຫລົ່າທູດກໍບໍ່ໄດ້ເລີກປະຕິບັດ ສາດສະໜາກິດແກ່ລູກຫລານມະນຸດເລີຍ.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບ ພຣະອົງ, ເພື່ອປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຕາມຄຳບັນຊາຂອງພຣະອົງ, ໂດຍສະແດງ ຕົວແກ່ຜູ້ມີສັດທາຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີ ຈິດໃຈໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເປັນເໝືອນ ພຣະເຈົ້າທຸກແບບ.

ແລະ ໜ້າທີ່ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຂອງພວກເພິ່ນຄື ຮຽກຮ້ອງມະນຸດມາສູ່ ການກັບໃຈ, ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານ ແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາສຳເລັດ, ຊຶ່ງພຣະອົງກະທຳໄວ້ກັບລູກຫລານ ມະນຸດ, ເພື່ອຕຽມທາງໃນບັນດາລູກ ຫລານມະນຸດ, ໂດຍການປະກາດພຣະຄຳ ຂອງພຣະຄຣິດແກ່ພາຊະນະທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າເລືອກໄວ້, ເພື່ອເຂົາຈະສະແດງປະຈັກ ພະຍານເຖິງພຣະອົງ.

32 And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

33 And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

34 And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

35 And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

36 Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

และโดยกระทำการนี้, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมทางเพื่อมนุษย์ที่เหลืออยู่จะมีศรัทธาในพระคริสต์, เพื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีที่อยู่ในใจพวกเขา, ตามเดชานุภาพของพระองค์; และตามวิธีนี้พระบิดา, ทรงทำให้พันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำกับลูกหลานมนุษย์เกิดขึ้น.

และพระคริสต์ตรัสไว้ว่า : หากเจ้าจะมีศรัทธาในเราเจ้าจะมีพลังความสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่เราเห็นสมควร.

และพระองค์ตรัสไว้ว่า : จงกลับใจเถิดเจ้าทั้งหลายทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก, และมาหาเรา, และรับบัพติศมาในนามของเรา, และมีศรัทธาในเรา, เพื่อเจ้าจะรอดได้.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, หากเป็นเช่นนั้นคือเรื่องเหล่านี้จริงซึ่งข้าพเจ้าพูดไว้กับท่าน, และพระผู้เป็นเจ้าจะทรงแสดงแก่ท่าน, ด้วยเดชานุภาพและรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่ในวันสุดท้าย, ว่าเรื่องเหล่านี้จริง, และหากมันจริงวันแห่งปาฏิหาริย์หมดแล้วหรือ ?

หรือเทพทูตการมาปรากฏแก่ลูกหลานมนุษย์ ? หรือพระองค์ทรงยังอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพวกเขา ? หรือพระองค์จะทรงกระทำเช่นนั้น, ตราบเท่าที่วันเวลาจะมีอยู่, หรือแผ่นดินโลกจะยังอยู่, หรือจะมีคนเดียวบนพื้นพิภพที่จะได้รับการช่วยให้รอด ?

และ โดยกระทำการเช่นนั้น, อົງพระผู้เป็นเจ้าจึงได้ตรึงทางเพื่อมนุษย์ที่เหลืออยู่จะมี สักดาในพระณิธ, ว่าพระอิมมานบลิสสุดจะมีบ่อนอยู่ในใจของเจ้าตามอำนาจของพระองค์; และตามวิธีนี้ พระบิดาจะนำพันธะสัญญา มา ซึ่งพระองค์ได้เร็ดไว้กับลูกหลานมนุษย์.

และ พระณิธได้กล่าวว่: ถ้าหากเจ้ามีสักดาในเรา, เจ้าจะมีอำนาจเร็ดสิ่งใดก็ตามที่เร้าเห็นว่ สัมถวน.

และ พระอົງได้กล่าวว่: จົງ ักกับใจเถิด เจ้าทั้งหลายที่สุดของแผ่นดินโลก, และ จົงมาหาเรา, และ รับบัพติศมาในพระนามของเร้า, และ มีสักดาในเร้า, เพื่อเจ้าจะลอด.

และ บัดนี้, พี่น้องที่รักแห่งของข้าพเจ้า, ถ้าหากเป็นไปว่เลื่องเหล่านี้มีจົງข้าพเจ้าได้เจ้ากับท่านเป็นถวามจົງแล้ว พระเจ้าจะสะแดงแก่ท่านด้วยอำนาจ และ ลัดสะขมิพาบอันยົงใหญ่ใน วันสุดท้าย, ว่เลื่องเหล่านี้เป็นถวามจົງ, และ ถ้าหากมันเป็นถวามจົງวันแห่งสิ่งมจะขัดสะจันขมิไปแล้วบ ?

ทลื เหล้าทุดเล็ภมาปะภิดถิอแก่ลูกหลานมนุษย์แล้วบ ? ทลื พระอົงได้เก็บอำนาจของพระอิมมานบลิสสุดไปจากเจ้าแล้วบ ? ทลื พระอົงจะกระทำตามใดที่เวลายังเหลืออยู่, ทลื โลกยังถົงอยู่, ทลื ยังมีถิษผู้ดรวทลือยู่ในขมิแผ่นดินโลกที่ จะช่วยใช้ลอด ?

37 Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

38 For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

39 But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

40 And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

41 And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; เพราะเป็นด้วยศรัทธาที่ปาฏิหาริย์กระทำให้ขึ้น; และเป็นด้วยศรัทธาที่เทพมาปรากฏและปฏิบัติต่อมนุษย์; ดังนั้น, หากสิ่งเหล่านี้หมดไปวิบัติย่อมมีแก่ลูกหลานมนุษย์, เพราะเป็นด้วยความไม่เชื่อ, และทั้งหมดเปล่าประโยชน์.

เพราะไม่มีผู้ใดจะได้รับการช่วยให้รอดได้, ตามพระวจนะของพระคริสต์, เว้นแต่พวกเขาจะมีศรัทธาในพระนามของพระองค์; ดังนั้น, หากสิ่งเหล่านี้หมดไป, เมื่อนั้นศรัทธาก็หมดไปด้วย; และสภาพของมนุษย์ก็น่าพรันเพวัง, เพราะพวกเขาเป็นราวกับไม่มีการไถ่กระทำขึ้น.

แต่ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าตัดสินสิ่งที่ดีกว่านี้เกี่ยวกับท่าน, เพราะข้าพเจ้าตัดสินว่าท่านมีศรัทธาในพระคริสต์เพราะความมีใจอ่อนน้อมของท่าน; เพราะหากท่านไม่มีศรัทธาในพระองค์เมื่อนั้นก็ไม่เหมาะที่จะนับท่านอยู่ในบรรดาผู้คนของศาสนจักรของพระองค์.

และอนึ่ง, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านเกี่ยวกับความหวัง. จะเป็นไปได้อย่างไรที่ท่านจะบรรลุถึงศรัทธา, นอกจากท่านจะมีความหวัง?

และอะไรเล่าที่ท่านจะหวัง? ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าท่านจะมีความหวังโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์และเดชานุภาพแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์, เพื่อยกท่านขึ้นสู่ชีวิตนิรันดร์แห่งชีวิต, และนี่เพราะศรัทธาของท่านในพระองค์ตามสัญญา.

จึงเปี่ยมด้วยพระเจ้าท้าวกับท่านว่า, บໍ່เลย; เพราะเป็นย่อนสัถยา สิ่งมะขัดสะจันจึงเกิดขึ้น; และ เป็นย่อนสัถยา เหล่าบุตรจึงได้มาปะกิดตัว และปะกิดสาดสะขามาภักแก่มะนุด; ดังนั้น, ถ้าหากสิ่งเหล่านี้หมดไป วิบัติย่อมมีแก่ลูกหลานมะนุด, เพราะมันเป็นย่อน ถอดบໍ່เชื่อกฎ, และ ทุกสิ่งก็บໍ່มีปะโทษด.

เพราะตามพระคำของพระคริสต์แล้ว, บໍ່มีผู้ใดจะรอดได้นอกจากเจ้าจะมีสัถยาในพระนามของพระอົງ; ดังนั้น, ถ้าหากสิ่งเหล่านี้หมดไป, แล้วสัถยาทำหมดไปก็ทัน; และ สะขาของมะนุดจะเป็นตาข่ายหลายขนาดใด, เพราะเจ้าจะเป็นถักกับบໍ່ว่ามีงานไต่กะทำขึ้นเลย.

แต่จึงเปี่ยม, พี่น้องที่รักแห่งของเจ้าพระเจ้า, เจ้าพระเจ้าตัดสินสิ่งที่ดีกว่านี้จากท่าน, เพราะเจ้าพระเจ้าตัดสินว่าท่านมีสัถยาในพระคริสต์เพราะความอ่อนโยนของท่าน เพราะถ้าหากท่านบໍ່มีสัถยาในพระอົງแล้ว, ท่านก็บໍ່เหมาะที่จะถูกนับเข้าอยู่ในบรรดาผู้ถนองสาดสะขาจักของพระอົງ.

และ อีกอย่างหนึ่ง, พี่น้องที่รักแห่งของเจ้าพระเจ้า, เจ้าพระเจ้าขໍ้วกับท่านท้าวกับ ถอดบໍ່. ท่านจะบันลือถึงสัถยาได้เมื่อใดถ้าหากท่านบໍ່มีความท้าว?

และ แม่นอันใดที่ท่านจะมี ความท้าว? จึงเปี่ยม ด้วยพระเจ้าท้าวกับท่านว่า ท่านจะมี ความท้าวโดยทางການຊົດໃຊ້ຂອງพระคริสต์ และ โดยอำนาจของການຟື້ນຟູພະຊົນຂອງพระອົງ, เพื่อถกຍົກຂຶ້ນສູ່ ຊີວິດນິລັນຕອນ, และ ນີ້ เพราะສັດທາຂອງท่านທີ່ມີໃນพระອົງตามสัญญา.

42 Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

43 And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

44 If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

45 And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

46 Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

47 But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

ດັ່ງນັ້ນ, ຫາກມີຄົນໃດມີສຣັກທາເຂົາ ຈຳຕ້ອງມີຄວາມຫວັງ; ເພາະ ປາກົດຈາກສຣັກທາຈະມີຄວາມຫວັງໄດ້.

ແລະອີກ, ດູເຄີດຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ ທ່ານວ່າເຂົາຈະມີສຣັກທາແລະຄວາມ ຫວັງໄດ້, ນອກຈາກເຂົາຈະມີຄວາມ ອ່ອນໂຍນ, ແລະໃຈນອບນ້ອມ.

ຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ສຣັກທາແລະ ຄວາມຫວັງຂອງເຂົາເປົ່າປະໂຫຍດ, ເພາະໄດ້ມີໃຜຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ ພຣະພັກຊະຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ນອກຈາກ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມອ່ອນໂຍນແລະໃຈ ນອບນ້ອມ; ແລະຫາກຜູ້ໃດມີຄວາມ ອ່ອນໂຍນແລະໃຈນອບນ້ອມ, ແລະ ສາລະພາບໂດຍອຳນາດຂອງພຣະ ວິຖຽນຸພາບນິຣຸທຣີວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະ ຄຣິສຕ໌, ເຂົາຈຳຕ້ອງມີຈິດກຸສົນ; ເພາະ ຫາກເຂົາໄດ້ມີຈິດກຸສົນເຂົາກໍ່ຈະເປັນ ອະໄວເລີຍ; ດັ່ງນັ້ນເຂົາຕ້ອງມີຈິດກຸສົນ.

ແລະຈິດກຸສົນອດທນານ, ແລະມີ ນ້ຳໃຈ, ແລະໄມ້ຣິຊາ, ແລະໄມ້ຟຢອງ, ໄມ້ແສງຫາເພື່ອຕົນ, ໄມ້ຊຸ່ນແຕ້ງ ງ່າຍ, ໄມ້ຄິດຂັ້ວ, ແລະໄມ້ຊິນຊມຢິນດີ ໃນຄວາມຂັ້ວຂ້າສາມາດແຕ່ຊິນຊມ ຢິນດີໃນຄວາມຈິງ, ທນທຸກສິ່ງ, ເຂົ້ອ ທຸກສິ່ງ, ຫວັງທຸກສິ່ງ, ອດທນທຸກສິ່ງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພື້ນຖານທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫາກທ່ານໄດ້ມີຈິດກຸສົນ, ທ່ານກໍ່ຈະເປັນ ອະໄວເລີຍ, ເພາະຈິດກຸສົນໄດ້ມີວັນສູນ ສິນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງແນະນຳສົນທິຢູ່ກັບຈິດ ກຸສົນ, ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນສິ່ງ ທັງປວງ, ເພາະສິ່ງທັງປວງຕ້ອງສູນ ສິນ—

ແຕ່ຈິດກຸສົນຄືຄວາມຮັກອັນ ນິຣຸທຣີຂອງພຣະຄຣິສຕ໌, ແລະສິ່ງນີ້ ຍັງຍືນດີລອດກາລ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ຖືກພົບ ວ່າຮອບຮອດມັນໃນວັນສຸດທ້າຍ, ຍ່ອມຈະດີກັບເຂົາ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດມີສຣັກທາກໍ່ ຈຳ ຕ້ອງມີຄວາມຫວັງ; ເພາະວ່າປາດສະຈາກ ສຣັກທາຈະມີຄວາມຫວັງບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

ແລະອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ ກ່າວກັບທ່ານວ່າ ມະນຸດຈະມີສຣັກທາ ແລະ ຄວາມຫວັງບໍ່ໄດ້, ນອກຈາກວ່າເຂົາຈະມີ ໃຈ ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕຳຕ້ອຍ.

ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ສຣັກທາ ແລະ ຄວາມຫວັງຂອງເຂົາກໍ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ເພາະວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ມີໃຈ ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕຳຕ້ອຍ, ແລະ ຖ້າຫາກ ຜູ້ໃດອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕຳຕ້ອຍໃນໃຈ, ແລະ ສາລະພາບໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດວ່າພຣະເຢຊູຄື ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ນັ້ນ ຕ້ອງມີຄວາມໃຈບຸນ, ເພາະຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ມີ ຄວາມໃຈບຸນ ເຂົາກໍ່ບໍ່ເປັນອັນໃດເລີຍ; ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຕ້ອງມີຄວາມໃຈບຸນ.

ແລະ ຄວາມໃຈບຸນອົດທົນໄດ້ດົນນານ, ແລະ ມີຄວາມເມດຕາ, ແລະ ບໍ່ອິດສາ ບັງບຽດ, ແລະ ບໍ່ອວດອື່ງ, ແລະ ບໍ່ ສະແຫວງຫາເພື່ອຕົນເອງ, ບໍ່ຄຽດງ່າຍ, ບໍ່ ຄິດຊົ່ວ, ແລະ ບໍ່ປິຕິຍົນດີໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ປິຕິຍົນດີໃນຄວາມຈິງ, ທົນແບກຫາບ ທຸກສິ່ງ, ເຊື່ອທຸກສິ່ງ, ຫວັງທຸກສິ່ງ, ອົດທົນທຸກສິ່ງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພື້ນຖານທີ່ຮັກແພງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ, ທ່ານກໍ່ບໍ່ມີຄ່າອັນໃດເລີຍ, ເພາະຄວາມ ໃຈບຸນດຳລົງຢູ່ຕະຫລອດໄປ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ ຍືດໝັ້ນຢູ່ກັບຄວາມໃຈບຸນ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນທຸກສິ່ງ, ເພາະວ່າທຸກສິ່ງ ຕ້ອງໝົດສິ້ນໄປ—

ແຕ່ ຄວາມໃຈບຸນຄື ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ ຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ມັນອົດທົນ ຕະຫລອດການ; ແລະ ຜູ້ໃດຖືກພົບວ່າມີ ມັນໃນວັນສຸດທ້າຍ, ຍ່ອມຈະເປັນການດີ ກັບຜູ້ນັ້ນ.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງສວຍອໍານວນພະບິດາຈົນສຸດ ພຣັດຂອງໃຈ, ເພື່ອທ່ານຈະເປັນພຣັດ ດ້ວຍພຣັດນີ້, ຈຶ່ງພະຮຽນໃຫ້ທ່ານ ທຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຕິດຕາມທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູ ຂຣິດ; ເພື່ອທ່ານຈະກັບກາຍເປັນ ບຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເພື່ອວ່າເມື່ອ ພຣະອົງຈະເສດຖະມາປາກົດ ພຣະອົງຈະເປັນເພື່ອນພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງ ຈະເຫັນພຣະອົງທີ່ພຣະອົງທຽມ ດ້ານຢູ່; ເພື່ອພຣະອົງຈະມີພຣະອົງນີ້; ເພື່ອພຣະອົງຈະທຽມໃຫ້ພຣະອົງ ພຣະອົງແມ່ດັ່ງທີ່ພຣະອົງທຽມ ພຣະອົງ. ເອເມນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງ ອະທິຖານພາບພຣະບິດາ ດ້ວຍສຸດພະລັງແຫ່ງໃຈ, ເພື່ອທ່ານຈະເປັນ ພຣະອົງທີ່ຮັກພຣະອົງ, ຈຶ່ງພະຮຽນໃຫ້ທ່ານ ທຸກຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງ, ພຣະບຸດຂອງ ພຣະອົງ; ເພື່ອທ່ານຈະກັບກາຍເປັນບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພື່ອວ່າ ເມື່ອພຣະອົງ ສະເດັດມາ ພຣະອົງຈະ ເປັນເພື່ອນດັ່ງພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງຈະເຫັນພຣະອົງຢ່າງທີ່ ພຣະອົງເປັນຢູ່ນັ້ນ, ເພື່ອພຣະອົງຈະມີພຣະອົງ ພຣະອົງນີ້; ເພື່ອພຣະອົງຈະຖືກ ຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ພຣະອົງທີ່ບໍລິສຸດ. ອາເມນ.

Moroni 8

- 1 An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:
- 2 My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.
- 3 I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.
- 4 And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.
- 5 For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.
- 6 And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

ໂມຣ໌ໂນ ໘

ສາສນ໌ພັນນະໜຶ່ງຂອງມອຣ໌ມອນບິດາ ຂ້າພະເຈົ້າ, ເຊີນຕິງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂມຣ໌ໂນ; ແລະເຊີນຕິງຂ້າພະເຈົ້າຫຼັງຈາກການ ເຮັດຂ້າພະເຈົ້າມາສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາ ກິດໄດ້ນັ້ນ. ແລະທ່ານເຊີນຕິງ ຂ້າພະເຈົ້າໃນທ່ານນີ້, ມີຄວາມວ່າ :

ໂມຣ໌ໂນ, ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ພໍ່ ຂຶ້ນໝັ້ນດີເພີ່ມທີ່ພໍ່ເຈົ້າພຣະ ເຢຊູຊີສຕ໌ຂອງລູກທຽນນິກົງລູກ, ແລະທຽນເຮັດລູກມາສູ່ການປະຕິບັດ ສາດສະໜາຂອງພຣະອົງ, ແລະມາສູ່ ການຕັດສິນໃຈຂອງພຣະອົງ.

ພໍ່ນິກົງລູກເສມອໃນຄໍາສາວ ອ້ອນວອນຂອງພໍ່, ໂດຍການສາວ ອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະບິດາ ທຸກໆເວລາໃນພຣະນາມຂອງພຣະ ໂອຣສຸຟູບຣີສຸທ໌ຂອງພຣະອົງ, ພຣະ ເຢຊູ, ເພື່ອໂດຍຜ່ານທາງພຣະຜູ້ ຄວາມດີແລະພຣະຜູ້ອື່ນໄດ້ມີ ຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງ, ຈະ ທຽນປະຕິບັດກັບລູກໂດຍຜ່ານຄວາມ ຍືນຍົງໃນສະຖານະທີ່ລູກມີຕໍ່ພຣະນາມ ຂອງພຣະອົງຈົນກວ່າຈະຮູ້ຈັກພໍ່.

ແລະບັດນີ້, ລູກພໍ່, ພໍ່ພຸດທະບຸກ ເຖິງກັບເລື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ພໍ່ໂສກເສົ້າ ຢ່າງຍິ່ງ; ເພາະມັນເຮັດໃຫ້ພໍ່ໂສກ ເສົ້າທີ່ມີການໂຕ້ເຖິງກັນຂຶ້ນໃນ ບຣຣດາພວກລູກ.

ເພາະ, ຫາກທີ່ພໍ່ຮູ້ເປັນຄວາມ ຈິງ, ມີການໂຕ້ເຖິງກັນໃນບຣຣດາ ລູກ ໆ ເຖິງກັບພັດທະມາຂອງເດັກ ເລີກ ໆ ຂອງພວກລູກ.

ແລະບັດນີ້, ລູກພໍ່, ພໍ່ປາຣາດນາ ໃຫ້ລູກທຽນຢ່າງຍິ່ງພ້ອມໆ, ເພື່ອຈະເອົາຄວາມຜິດຮ້າຍແຮງນີ້ໄປ ຈາກບຣຣດາລູກ; ເພາະ, ດ້ວຍເຈດຕະນາ ນີ້ພໍ່ຈຶ່ງເຮັດສາສນ໌ນີ້.

ໂມຣ໌ໂນ ໙

ສານສະບັບໜຶ່ງຂອງ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ມີມອນທີ່ຂຽນຫາຂ້າພະເຈົ້າໂມຣ໌ໂນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຫາຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ດົນຫຼັງຈາກ ການເອີ້ນສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຫາ ຂ້າພະເຈົ້າໃນທ່ານນີ້, ມີຄວາມວ່າ:

ໂມຣ໌ໂນລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີຄວາມ ປະຕິບັດດີຢ່າງຍິ່ງທີ່ອົງພຣະເຢຊູຊີສຕ໌ເຈົ້າ ຂອງລູກນິກົງລູກ, ແລະ ເອີ້ນລູກມາສູ່ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ມາສູ່ວຽກງານອັນສັກສິດ ຂອງພຣະອົງ.

ພໍ່ນິກົງລູກສະເໝີໃນຄໍາອະທິຖານ ຂອງພໍ່, ໂດຍການອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາຕະຫລອດເວລາໃນພຣະ ນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ພຣະບຸດຜູ້ບໍລິສຸດ ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອໂດຍທາງ ພຣະກະລຸນາ ທີ່ຄຸນ ແລະ ພຣະຄຸນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ ພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະປົກປັກຮັກສາລູກ ໂດຍທາງຄວາມອົດທົນແຫ່ງສັດທາໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຂໍເວົ້າກັບລູກ ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ພໍ່ໂສກເສົ້າຫລາຍ ທີ່ສຸດ; ເພາະມັນເຮັດໃຫ້ພໍ່ໂສກເສົ້າທີ່ມີ ການໂຕ້ຖຽງກັນຢູ່ໃນບັນດາພວກລູກ.

ເພາະຖ້າຫາກເລື່ອງທີ່ພໍ່ຮູ້ມານັ້ນເປັນ ຄວາມຈິງ, ມັນໄດ້ມີການໂຕ້ຖຽງກັນໃນ ບັນດາພວກລູກກ່ຽວກັບການບັດສະມາ ໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍໆ.

ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ປາດຖະໜາ ໃຫ້ລູກເຮັດວຽກຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອຈະ ເອົາຄວາມຜິດອັນຮ້າຍແຮງນີ້ໄປຈາກ ບັນດາພວກລູກ; ເພາະດ້ວຍເຈດຕະນານີ້ ພໍ່ຈຶ່ງໄດ້ຂຽນສານມາຫາລູກ.

7 For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

8 Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

9 And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

10 Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

11 And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

เพราะทันทีหลังจากที่พอรู้เรื่องเหล่านี้เกี่ยวกับพวกลูกพ่อจึงทูลถามพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้. และพระวอนะของพระเจ้ามาถึงพ่อโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์, มีความว่า :

จงฟังพระวอนะของพระคริสต์, พระผู้ไถ่ของเจ้า, พระเจ้าของเจ้า และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า. ดูเถิด, เรามาในโลกไม่ใช่เพื่อเรียกคนชอบธรรมแต่เรียกคนบาปสู่การกลับใจ; คนสบายดีไม่ต้องการหมอ, แต่คนที่เจ็บป่วยต้องการ; ดังนั้น, เด็กเล็ก ๆ บริสุทธิ์, เพราะพวกเขาไม่สามารถทำบาป; ดังนั้นเราจึงนำคำสาปแช่งต่ออาดัมไปจากพวกเขา, เพื่อมันจะไม่มีพลังเหนือพวกเขา; และกฎแห่งการเข้าสุหนัสนั้นสิ้นไปเพราะเรา.

และตามวิธีนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงแสดงพระวอนะของพระผู้เป็นเจ้าให้ประจักษ์แก่พ่อ; ดังนั้น, ลูกที่รักของพ่อ, พ่อรู้ว่าเป็นการลบหลู่อย่างรุนแรงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, ที่ลูกจะให้บัพติศมาเด็กเล็ก ๆ.

ดูเถิดพ่อกล่าวแก่ลูกว่าลูกจงสอนเรื่องนี้—การกลับใจและบัพติศมาให้คนที่รู้จักผิดชอบและสามารถทำบาป; แท้จริงแล้ว, จงสอนบิดามารดาว่าพวกเขาต้องกลับใจและรับบัพติศมา, และนอนน้อมถ่อมตนเหมือนเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขา, และพวกเขาทั้งปวงจะได้รับการช่วยให้รอดพร้อมกับเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขา.

และเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขาไม่ต้องการการกลับใจ, หรือบัพติศมา. ดูเถิด, บัพติศมาคือการมาสู่การกลับใจที่จะทำให้พระบัญญัติสมบูรณ์อันนำไปสู่การปลดบาป.

เพราะในทันทีที่พ่อรู้จักเรื่องเหล่านี้ก็ทูลถามลูก พ่อได้ทูลถามพระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้. และ พระคำของพระผู้เป็นเจ้าได้มาเที๋งพ่อโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์, มีความว่า:

จงฟังพระคำของพระคริสต์, พระผู้ไถ่ของลูก, พระผู้เป็นเจ้า และพระเจ้าของเจ้า. จงเงี่ย, เรามาในโลกนี้บ่มແ່ນเพื่อเอื้ນเอื้ณขอบท้า แต่เพื่อเอื้ณเอื้ณบาบมาสู่การกับใจ; ถิ่นที่สະบายบ่ต้องການໝໍ, แต่ถิ่นที่เจ็บป่วยต้องການໝໍ; ดังนั้น, เด็กນ້ອຍງเป็นถิ่นຕິພາະພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດບາບໄດ້; ดังนั้น ในเรา, การສາບແຊ່ງທີ່ມີກັບ ອາດາມຈຶ່ງຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາ; ແລະ ໃນເຮົາ, ກົດກ່ຽວກັບ ພິທີຕັດຈຶ່ງຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາ.

ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະແດງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ປະຈັກແກ່ພໍ່ຕາມນີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ພໍ່ຮູ້ວ່າມັນເປັນການເຍາະເຍີ້ຍພຣະເຈົ້າຢ່າງຮຸນແຮງທີ່ພວກລູກຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ເດັກນ້ອຍໆ.

ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ກ່າວກັບລູກວ່າ ລູກຈົ່ງສົດສອນເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້—ເຊັ່ນ ການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕິສະມາໃຫ້ຄົນທີ່ ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ ແລະ ສາມາດເຮັດບາບໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງສົດສອນຜູ້ເປັນບິດາມານດາວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຖ່ອມຕົວຄືກັນກັບ ລູກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພ້ອມກັບລູກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາທັງໝົດ.

ແລະ ລູກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງການການກັບໃຈ ຫລື ຮັບບັບຕິສະມາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ການບັບຕິສະມາແມ່ນກະທຳໄວ້ກັບການກັບໃຈເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດສຳເລັດ ອັນນຳໄປສູ່ ການປົດບາບ.

12 But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

13 Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

14 Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

15 For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

16 Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

แต่เด็กเล็ก ๆ มีชีวิตอยู่ในพระคริสต์, แม้ตั้งแต่การวางรากฐานของโลก; หากไม่เป็นดังนั้น, พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าที่ลำเอียง, และเป็นพระผู้เป็นเจ้าที่เปลี่ยนแปลงได้ด้วย, และเป็นผู้ที่นับถือตัวบุคคล; เพราะมีเด็กเล็ก ๆ ก็คนแล้วที่ตายโดยปราศจากการบัพติศมา !

ดังนั้น, หากเด็กเล็ก ๆ รอดไม่ได้โดยปราศจากการบัพติศมา, เด็กเหล่านี้ต้องไปสู่รกรกอันหาได้สิ้นสุดไม่.

ดูเถิดพ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าเขาที่คิดว่าเด็กเล็ก ๆ ต้องรับบัพติศมาย่อมอยู่ในที่แห่งความขมขื่นและพันธนาการแห่งความชั่วช้าสามานย์; เพราะเขาไม่มีทั้งศรัทธา, ความหวัง, หรือจิตกุศล; ดังนั้น, หากเขาถูกตัดขาดไปขณะที่อยู่ในความคิดนั้น, เขาต้องลงไปสู่รกรก.

เพราะความชั่วร้ายน่าพรั่นพรึงยิ่งนักที่จะคิดว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเด็กคนหนึ่งให้รอดเพราะบัพติศมา, และอีกคนหนึ่งต้องพินาศเพราะไม่ได้รับบัพติศมา.

วิบัติจงมีแก่คนที่บิดเบือนทางของพระเจ้าตามวิธีนี้, เพราะพวกเขาจะพินาศเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ. ดูเถิด, พ่อพูดด้วยความอาจหาญ, โดยมีอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้า; และพ่อไม่กลัวสิ่งที่มนุษย์จะทำได้; เพราะความรักที่บริสุทธิ์ย่อมขับความกลัวออกไปสิ้น.

แต่ เด็กน้อยๆมีชีวิตอยู่ในพระคริสต์, เถิดแม่นั้ญแต่การวางรากฐานของโลกมา; ถ้าหากบ่เป็นดั่งนั้น, พระเจ้าก็ทรงเป็นพระเจ้าที่ลำเอียง, และเป็นพระเจ้าที่ปรนเปรยู่สละและ เลือกรักษา; เพราะว่ามีเด็กน้อยๆจักถึงแล้วที่ตายไปโดยปราศจากการบัพติศมา!

ดั่งนั้น, ถ้าหากเด็กน้อยๆจะรอดไม่ได้โดยปราศจากการบัพติศมา, พวกเขาคงเหล่านั้นก็ต่องตกไปสู่รกรกอันบ่มีบ่อนสิ้นสุด.

จงเฝ้าระวังกับลูกว่า, ถิ่นที่ถึคิดว่าเด็กน้อยๆต่องได้รับบัพติศมาย่อมอยู่ในน้ำบ่แห่งความขมขื่น และ ในพันธนาการแห่งความชั่วร้าย; เพราะเขามิ มีศรัทธา, ความหวัง, ทลึความใจบุญเลิย; ดั่งนั้น, ถ้าหากเขาถูกรัดออกไปในขณะที่ยู่ในความถึดนั้น, เขาคงต่องตกไปสู่รกรก.

เพราะมันเป็นความชั่วร้ายอันเป็นตาที่ย่านที่ถึคิดว่าพระเจ้าช่วยเด็กน้อยๆหนึ่งให้ได้รับความปลอดภัยเพราะการบัพติศมา, และ อีกถึหนึ่งต่องตกไปสู่ความอัปปะโทษถึย่อนว่าบ่ได้รับบัพติศมา.

วิบัติแก่ถึที่บิดเบือนทางของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้น เพราะเขาคงตกไปสู่ความอัปปะโทษถึหากเขามิกลับใจ. จงเฝ้าระวังด้วยความอาจหาญโดยมีสิทธิอำนาจจากพระเจ้า; และ บ่บ่มีความย้านถึถึอำนาจของมนุษย์; เพราะ ความรักที่บริสุทธิ์ย่อมขับไล่ความย้านถึทั้งถึถึออกไป.

- 17 And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.
- 18 For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.
- 19 Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.
- 20 And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.
- 21 Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.
- และພໍ່ເປັນດ້ວຍຈິດກຸສລ, ຈຶ່ງຄື ຄວາມຮັກອັນເປັນນິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ເດັກທັງ ປາງເໝືອນກັນສໍາລັບພໍ່; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຮັກເດັກເລັກ ໆ ດ້ວຍຄວາມຮັກອັນ ບຣິບູຣຸນ; ແລະພວກເຂົາເປັນເໝືອນ ກັນທົດແລະເປັນຜູ້ຮັບສ່ວນໃນຄວາມ ຮອດ.
- ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄມ້ ທຣຽງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ລໍາເຢັຍ, ທັງໄມ້ເປັນພຣະສັດກວາະທີ່ ເປີ່ຍັນແປງໄດ້; ແຕ່ພຣະອົງໄມ້ ທຣຽງເປີ່ຍັນແປງຈາກຊັ້ນນິດຣັດຣັດ ຈົນຮັດຣັດ.
- ເດັກເລັກ ໆ ໄມ້ສາມາດຄຸ້ນໃຈໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນນໍາ ພຣັ່ນພຣັ່ງທີ່ຈະປະກຽມພຣະເມດຕາອັນ ບຣິສຸທຣີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມີສິດ ພວກເຂົາ, ເພາະພວກເຂົາມີສິດຢູ່ ໃນພຣະອົງທຸກຄົນເພາະພຣະ ເມດຕາຂອງພຣະອົງ.
- ແລະເຂົາທີ່ກ່າວວ່າເດັກເລັກ ໆ ຕ້ອງ ຮັບບັບຕິສະມາປຽມພຣະເມດຕາຂອງ ພຣະຄຣິດ, ແລະຄືວ່າການຂັດໃຈ ຈາກພຣະອົງແລະພັງແຫ່ງການໄຄ້ ຂອງພຣະອົງໄຮ້ຄ່າ.
- ວິບັດແກ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະພວກ ເຂົາເມົ່ນເໝືອນຕໍ່ຄວາມຕາຍ, ນຣກ, ແລະຄວາມທຣມານອັນໄດ້ສິ້ນສຸດ ໄມ້. ພໍ່ພຸດເລື່ອງນີ້ຢ່າງອາວາຍາຍ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຣຽງບັນຍາພໍ່ໄວ້. ຈົ່ງ ຟັງເລື່ອງເລົ່ານີ້ແລະຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່, ມີ ຈະນັ້ນມັນຈະຍືນຄຳວ່າໂທສຸກທີ່ ບັລັງຄັກພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ.
- ແລະ ພໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມໃຈບຸນ, ຈຶ່ງ ເປັນຄວາມຮັກອັນເປັນນິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ສໍາລັບ ພໍ່ແລ້ວເດັກນ້ອຍທຸກຄົນເທົ່າທຽມກັນ ໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງຮັກ ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນ ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນ; ແລະ ເຂົາເທົ່າ ທຽມກັນໝົດ ແລະ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນໃນຄວາມ ລອດ.
- ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ ບໍ່ຍຸດຕິທໍາ, ທັງບໍ່ເປັນຜູ້ທີ່ປ່ຽນແປງຢູ່ ສະເໝີ; ແຕ່ພຣະອົງຈະບໍ່ມີ ວັນປ່ຽນແປງ ຈາກຊັ້ນນິດຣັດຣັດ ຈົນຮັດຣັດ.
- ເດັກນ້ອຍບໍ່ສາມາດກັບໃຈ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາຍຳນທີ່ ຈະປະຕິເສດພຣະເມດຕາອັນບໍລິສຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງມີຕໍ່ເຂົາ, ເພາະເຂົາ ທັງໝົດມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງເພາະ ພຣະ ເມດຕາຂອງພຣະອົງ.
- ແລະ ຄົນທີ່ເວົ້າວ່າເດັກນ້ອຍຕ້ອງຮັບ ບັບຕິສະມາຍອມປະຕິເສດພຣະເມດຕາ ຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືວ່າ ການຊົດໃຊ້ ແລະ ອໍານາດແຫ່ງການໄຖ່ຂອງພຣະອົງ ບໍ່ມີຄ່າ.
- ວິບັດແກ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະເຂົາຢູ່ໃນຂັ້ນ ອັນຕະລາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ນະລົກ, ແລະ ຄວາມທໍລະມານທີ່ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ; ພໍ່ເວົ້າ ເລື່ອງນີ້ຢ່າງອາດຫານ ເພາະພຣະເຈົ້າ ບັນຊາພໍ່ເທົ່າ. ຈຶ່ງຟັງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ຈຶ່ງເອົາໃຈໃສ່, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈະຢືນ ກ່າວໂທດລູກທີ່ ບັນລັງພິພາກສາຂອງ ພຣະຄຣິດ.

- 22 For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—
- 23 But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.
- 24 Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.
- 25 And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;
- 26 And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.
- เพราะจงดูว่าเด็กเล็ก ๆ ทั้งหมด มีชีวิตอยู่ในพระคริสต์, และพวกเขาทั้งปวงที่อยู่โดยปราศจากกฎด้วย. เพราะพลังแห่งการไถ่มาสู่พวกเขาทั้งปวงที่ไม่มีกฎ; ดังนั้น, คนที่ไม่ถูกกล่าวโทษ, หรือคนที่ไม่อยู่ภายใต้การกล่าวโทษ, ย่อมกลับใจไม่ได้; และกับคนเช่นนั้นบัพติศมาไม่มีผลเลย—
- แต่เป็นการลบหลู่พระผู้เป็นเจ้า, เป็นการปฏิเสธพระเมตตาของพระคริสต์, และอำนาจของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, และการมอบความวางใจในงานที่ตายแล้ว.
- ดูเถิด, ลูกพ่อ, เรื่องนี้ไม่ควรจะเป็น; เพราะการกลับใจมิไว้เพื่อพวกเขาที่อยู่ภายใต้การกล่าวโทษ และภายใต้คำสาปแช่งของกฎที่ถูกฝ่าฝืน.
- และผลแรกของการกลับใจคือ บัพติศมา; และบัพติศมาขึ้นโดยศรัทธาจนถึงการทำให้พระบัญญัติสมบูรณ์; และการทำให้พระบัญญัติสมบูรณ์นำมาซึ่งการปลดบาป;
- และการปลดบาปนำมาซึ่งความอ่อนโยน, และความนอบน้อมแห่งใจ; และเพราะความอ่อนโยนและความนอบน้อมแห่งใจการมาเยือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมมาถึง, ซึ่งพระผู้พลอบโยนทรงทำให้เปี่ยมไปด้วยความหวังและความรักอันบริสุทธิ์, ซึ่งความรักนั้นอดทนด้วยความขยันหมั่นเพียรต่อการสวดอ้อนวอน, จนที่สุดจะมาถึง, เมื่อวิสุทธิชนทั้งปวงจะพำนักอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า.
- เพราะจึงบังเกิดภัยทุกข์ทุกถิ่น มิใช่ชีวิตอยู่ในพระคริสต์, และ ลอมน้ำพุทุกถิ่นที่อยู่โดยปราศจาก กฎ. เพราะอำนาจแห่ง การไถ่มาสู่เขาทุกถิ่นที่มิมีกฎ; ดังนั้น, ถิ่นที่มิมีกฎกล่าวโทษ, ทลิ่ง ถิ่นที่มิอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ ย่อมกลับใจไม่ได้; และ การบัพติศมาจะมีผลปะทะโทษที่ยังเล็ดลอดหนีพ้นนั้น—
- แต่ว่ามันเป็นการเยาะเย้ยพระผู้เป็นเจ้า, เป็นการปะทะเสดพระเมตตาของพระคริสต์, และ อำนาจของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, และ เป็นการใช้ความไว้วางใจใน อวสานที่มิมีค่า.
- จึงบังเกิด, ลูกของพ่อ, บ่อถอมจะเต็มไปด้วย เลื่องเขื่อนมิมีเกิดขึ้นเลย; เพราะ การกับใจแม่นสำลั้บผู้ที่ฝ่าฝืนกฎที่หนีพ้น.
- และ ฝันทำฮิดของ การกับใจถิ การบัพติศมา; และ การบัพติศมา มาโดยสดทา อันนำไปสู่การเร็ดให้ พระบันยัดสำลั้ด; และ การเร็ดให้ พระบันยัดสำลั้ดนำมาซึ่ง การปิดบาป.
- และ การปิดบาปนำมาซึ่ง ความอ่อนโยน, และ ความต่ำต้อยในใจ; และ เพราะความอ่อนโยน และ ความต่ำต้อยในใจ การมายั้รุมยามของ พระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมมาถึง ซึ่ง พระผู้พลอบโยน เร็ดให้เต็มปฐุมไปด้วย ความทว้ง และ ความรักที่สุมบุน, ซึ่ง ความรักนั้นฮิดทินด้วย ความพวกพวณต์ การอะทิตานจินที่ฮุดจะ มาถึง, เมื่อ ไม่พินของพระผู้เป็นเจ้า ทั้งพิดจะได้อยู่กับพระผู้เป็นเจ้า.

27 Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

28 Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

29 And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

30 Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

ດູເຄີດ, ລູກພ່ອ, ພ່ອຈະເຊີນຕິດລູກອີກຫາກພ່ອໄດ້ອອກໄປສູ່ກັບຂາວເລມັນໃນເລີ້ນໆນີ້. ດູເຄີດ, ການຈອງທອງຂອງປະຊາຊາດນີ້, ຫຼືຜູ້ຄົນຂອງຂາວເລມັນ, ພິສູນຄວາມຟິນາດຂອງພວກເຂົາເວັ້ນແຕ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈ.

ຈົ່ງສອບຖາມພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ລູກພ່ອ, ເພື່ອການກັບໃຈຈະມາຕິດພວກເຂົາ. ແຕ່ດູເຄີດ, ພ່ອເກຣ່ງວ່າພະວິຖານທຽມທຽມຄວາມເພີຍກັບພວກເຂົາແລ້ວ; ແລະໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ພວກເຂົາໝາຍມັນຈະຈັດພັດທະນາອຳນາດແລະສິດທິອຳນາດທັງໝົດທີ່ມາຈາກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍ; ແລະພວກເຂົາກຳລັງປະຕິເສດພະວິຖານທຽມທຽມບຣິສຕີ.

ແລະຫຼັງຈາກທີ່ປະຕິເສດຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້, ລູກພ່ອ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຟິນາດໃນໄມ້ຂ້າ, ອັນຈະເຮັດໃຫ້ຄຳພາຍາກຣນທີ່ສະຫຼາດພາຍາກຣນພຸດໄວ້ເກີດສັມຖະທິຜົນ, ເຊັ່ນເດີຍາກຣນກັບພະຣາວະນະຂອງພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາເອງ.

ລາກ່ອນ, ລູກພ່ອ, ຈົນກວ່າພ່ອຈະເຊີນຕິດລູກ, ຫຼືຈະພົບລູກອີກ. ເອເມນ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຈະຂຽນຫາລູກອີກຖ້າຫາກພໍ່ໄດ້ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຂາວເລມັນໃນໄວ້ນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມທະນົງຕົວຂອງຊົນຊາດນີ້, ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງຊາວນີໄຟປະກົດເປັນຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ.

ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາ, ລູກຂອງພໍ່, ເພື່ອການກັບໃຈຈະມາຕິດພວກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຢ້ານວ່າ ພະວິນຍານເລີກຄວາມພະຍາຍາມກັບພວກເຂົາ; ແລະຜູ້ຄົນໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ກຳລັງພະຍາຍາມທຳລາຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດທັງໝົດຊຶ່ງມາຈາກພະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາກຳລັງປະຕິເສດພະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ແລະ ຫຼັງຈາກທີ່ບໍ່ຍອມຮັບເອົາຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍໃນບໍ່ຊ້ານີ້, ແລ້ວຈະເຮັດໃຫ້ຄຳທຳນາຍຊຶ່ງສາດສະດາທີ່ເວົ້າໄວ້ສຳເລັດເຊັ່ນດຽວກັນກັບພະຣາວະນະຂອງພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາເອງ.

ລາກ່ອນ, ລູກຂອງພໍ່, ຈົນກວ່າພໍ່ຈະຂຽນຫາລູກອີກ, ຫລື ຈະພົບລູກອີກ. ອາເມນ.

Moroni 9

- 1 My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.
- 2 For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.
- 3 And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.
- 4 Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.
- 5 For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

โมโรไน ๙

ลูกที่รักของพ่อ, พ่อเขียนถึงลูกอีก เพื่อลูกจะรู้ว่าพ่อยังมีชีวิตอยู่; แต่พ่อเขียนเรื่องบางอย่างที่น่าโศกเศร้า.

เพราะดูเถิด, พ่อมีการสู้รบอย่างดุเดือดกับชาวเลมัน, ซึ่งในการนี้เราไม่ชนะ; และอาร์คิแอนทัสตายลงด้วยดาบ, และลูรัมกับอีมรอนด้วย; แท้จริงแล้ว, และเราสูญเสียคนดีเยี่ยมของเราเป็นจำนวนมาก.

และบัดนี้ดูเถิด, ลูกพ่อ, พ่อเกรงว่าเกลือกชาวเลมันจะทำลายผู้คนพวกนี้; เพราะพวกเขาไม่กลับใจ, และซาตานปลุกปั่นพวกเขาตลอดเวลาให้โกรธกัน.

ดูเถิด, พ่อกำลังทำงานหนักกับพวกเขาอยู่ตลอดเวลา; และเมื่อพ่อพูดพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าด้วยความรุนแรงพวกเขาก็ตัวสั่นและเกิดโทสะต่อต้านพ่อ; และเมื่อพ่อไม่ใช้ความรุนแรงพวกเขาก็ทำใจแข็งกระด้างต่อพระวจนะ; ดังนั้น, พ่อกลัวด้วยเกรงว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงละความเพียรกับพวกเขาแล้ว.

เพราะพวกเขาโกรธยิ่งนักจนพ่อรู้สึกพวกเขาหาได้มีความเกรงกลัวความตายไม่; และพวกเขาสูญเสียความรัก, ที่มีต่อกัน; และพวกเขากะหายเลือดและการแก้แค้นอยู่ตลอดเวลา.

โมโรไน ๑๐

ลูกที่รักของพ่อ, พ่อขอร้องลูกอีกเพื่อลูกจะได้รู้ว่าพ่อยังมีชีวิตอยู่; แต่พ่อได้ขอร้องลูกให้เข้าใกล้พ่อเล็กน้อย.

เพราะจึงเป็น, พ่อได้ทำการสู้รบอย่างหนักกับชาวเลมัน, ซึ่งในการนี้พ่อรบชนะพวกเขา; และ อาธิอานทัสได้ถูกฆ่าตายแล้ว, พ่อมาถึงลูรา และ เอ็มรอนนำอีก; แท้จริงแล้ว, และ พ่อเราได้สูญเสียคนที่ดีของพ่อเราไปเป็นจำนวนหลาย.

และ บัดนี้จึงเป็น, ลูกของพ่อ, พ่อขอร้องว่าชาวเลมันจะทำลายผู้คนพวกนี้; เพราะว่าพ่อเราโกรธกับใจ, และ ซาตานได้ยุยงพ่อเราให้เฝ้าระวังกันอยู่ตลอดเวลา.

จึงเป็น, พ่อได้ทำงานกับพวกเขาตลอดเวลาไป; และ เมื่อพ่อเข้าใกล้พวกเขาด้วยพระคำของพระเจ้าอย่างรุนแรง พ่อเขาโกรธสั่น และ ถูกลั่นไต่หน่; และ เมื่อพ่อเข้าใกล้พวกเขาด้วยคำที่อ่อนหวาน พ่อเขาโกรธแค้นใจแฉะแฉะถ่มถ่ม; ดังนั้น, พ่อจึงขอร้องว่าพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าจะเลิก พะยายัมกับพ่อเราแล้ว.

เพราะพ่อเราถูกลั่นไต่หน่ที่รุนแรงพ่อรู้สึกพ่อเราบ่มีความขานรับต่อความตายเลย; และ พ่อเราสูญเสียความรักของพ่อเราที่มีต่อกัน; และ พ่อเรา ระบายเลือด และ ทำการแก้แค้นกันอยู่ตลอดเวลา.

6 And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

7 And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.

8 And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

9 And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

และบัดนี้, ลูกที่รักของพ่อ, ทั้งที่พวกเขามีความแข็งกระด้าง, ก็ขอให้เราทำงานหนักอย่างขยันหมั่นเพียร; เพราะหากเราหยุดทำงานหนัก, เราจะถูกนำไปอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ; เพราะเรามีกงานที่จะต้องทำขณะเมื่อเราอยู่ในร่างแห่งดินเหนียวนี้, เพื่อเราจะชนะศัตรูของความชอบธรรมทั้งปวง, และפקจิตวิญญาณเราในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า.

และบัดนี้พ่อเขียนบางสิ่งเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานของผู้คนเหล่านี้. เพราะตามความรู้ที่พ่อได้รับจากอโมรอน, ดูเถิด, ชาวเลมันมีเชลยมากมาย, ซึ่งพวกเขาได้มาจากหอสูงแห่งเชอร์ไรซาห์; และมีชาย, หญิง, และเด็ก.

และสามีและพ่อของหญิงและเด็กเหล่านั้นพวกเขาได้สังหาร; และพวกเขาให้ผู้หญิงกินเนื้อสามีของพวกเขา, และให้ลูกกินเนื้อพ่อของพวกเขา; และไม่มีน้ำ, นอกจากเพียงน้อยนิด, ที่พวกเขาให้แก่คนเหล่านั้น.

และทั้งที่มีความน่าชิงชังใหญ่หลวงนี้ของชาวเลมัน, มันก็ยังไม่ยิ่งไปกว่าความน่าชิงชังของผู้คนของเราในโมริแอนทัม. เพราะดูเถิด, พวกเขาพาลูกสาวของชาวเลมันมากมายมาเป็นเชลย; และหลังจากพรากสิ่งอันเป็นที่รักยิ่งและมีค่าที่สุดเหนือทุกสิ่งไปจากพวกนางแล้ว, ซึ่งคือความบริสุทธิ์และพรหมจรรย์—

และ บัดนี้, ลูกที่รักของพ่อ, เถียงแม้ว่าพวกเจ้าจะมีใจแฉะต่างอยู่ก็ตาม, ขอให้พวกเจ้าทำงานอย่างพากเพียร; เพราะถ้าหากพวกเจ้าหยุดทำงาน, พวกเจ้าก็จะถูกนำไปอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ; เพราะพวกเจ้ามีอวัยวะที่ จะเร็ดเวลาพวกเจ้าอยู่ในร่างกายที่เร็ดด้วยดินเหนียวนี้, เพื่อพวกเจ้าจะเอาชนะระสัดถูของอความชอบทำทั้มวณ, และ พักผ่อนจิตวิญญาณของพวกเจ้าในอาณาจักรของพระเจ้า.

และ บัดนี้พ่อจะบรรยายอย่างกว้างกับอความทุกข์ทรมานของผู้คนพวกนี้. เพราะตามสิ่งที่ได้ยินมาจากอโมรอน, จังเบ๊ว, ชาวเลมันมีขะเลียงเลียงอย่างทลวงทลายที่ เป็นผู้ขาย, ผู้ยี้ง, และเด็กน้อย, ซึ่งพวกเจ้าได้มาจากที่สูงๆไรๆ.

และ พวกเจ้าได้ฆ่าพ่อ และ แม่ของพวกแม่ยี้ง และ เด็กน้อยเหล่านั้น; และ พวกเจ้าให้แม่ยี้งกินเนื้อหนังผิวของกิน, และ ให้เด็กน้อยกินเนื้อหนังของกิน; และ บ่เอาน้ำให้พวกเจ้าดื่ม, ถ้าใช้ดื่ม ก็พวงเล็กน้อยเท่านั้น.

และ เถียงแม้ว่าชาวเลมันจะกระทำสิ่งที่เป็นข้ำทรวงชั่วอันใหญ่ทลวงนี้, แต่มันก็ยังไม่ร้ายแรงไปกว่าผู้คนของพวกเจ้าผู้ อยู่ในเมืองโมริอานทัมเลียง. เพราะจังเบ๊ว, พวกเจ้าได้เอาลูกสาวของชาวเลมันทลายกินมาเป็นขะเลียง; และ ทลวงจากเจ้าสิ่งอันเป็นที่รัก และ มีค่าที่สุดเหนือกว่าทุกสิ่งไปจากพวกนางแล้ว, ซึ่งคือ ภูมิมะจัน และ อความบริสุทธิ์—

- 10 And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.
- 11 O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—
- 12 (And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightsome people)
- 13 But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—
- 14 How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?
- 15 Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!
- 16 And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherriyah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.
- และหลังจากพวกเขากระทำการนี้แล้ว, พวกเขากระทำมาตกรรมพวกนางด้วยวิธีการอันโหดร้ายที่สุด, โดยทรมานร่างกายของพวกนางจนถึงแก่ความตาย; และหลังจากกระทำการนั้นแล้ว, ก็กัดกินเนื้อของพวกนางเหมือนดังสัตว์ป่า, เพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา; และพวกเขาทำมันเพื่อเป็นหมายสำคัญแห่งความกล้าหาญ.
- โอลูกที่รักของพ่อ, เป็นไปได้อย่างไรที่ผู้คนเช่นนี้, ที่ปราศจากอารยธรรม—
- (และเพียงไม่กี่ปีผ่านไป, และพวกเขาเคยเป็นผู้คนที่สุดภาพและน่าชม)
- แต่โอลูกพ่อ, เป็นไปได้อย่างไรที่ผู้คนเช่นนี้, ซึ่งความเบื่อบานของพวกเขายู่กับความน่าชิงชังถึงขนาดนั้น—
- เราจะหวังได้อย่างไรว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงยังพระหัตถ์ในการพิพากษาลงโทษเรา ?
- ดูเถิด, ใจพ่อร้องว่า : วิบัติแก่ผู้คนเหล่านี้. ขอทรงออกมาในการพิพากษาเถิด, ข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงซ่อนบาป, และความชั่วร้าย, และความน่าชิงชังของพวกเขาค้นพ้นจากพระพักตร์ของพระองค์ !
- และอนึ่ง, ลูกพ่อ, มีหญิงหม้ายมากมายกับลูกสาวของพวกนางที่ยังอยู่ในเซอร์ไรซาห์; และส่วนนั้นของเสบียงที่ชาวเลมมันไม่ได้เอาไป, ดูเถิด, กองทัพของซีนไฟเอาไป, และทั้งหญิงเหล่านั้นให้ระหกระเหินไปในที่ใดก็ตามที่พวกนางจะได้หาอาหาร; และหญิงชราเป็นอันมากอ่อนล้าระหว่างทางและตาย.
- และ ทลัງจากพวกเอียกระทำสิ่งนี้แล้ว, พวกเอียได้ຂ້າພວກນາງດ້ວຍວິທີການທີ່ປ່າເຖືອນທີ່ສຸດ, ໂດຍທໍລະມານຮ່າງກາຍຂອງພວກນາງຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ; ແລະ ຫລັງຈາກເຮັດການນີ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍກິນເນື້ອໜັງຂອງພວກນາງເໝືອນກັບສັດປ່າ, ເພາະວ່າຄວາມແຂງຄ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາເຮັດໄປເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄວາມກ້າຫານ.
- ໂອ ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ປາດສະຈາກຄວາມສິວິໄລ—
- (ແລະ ພຽງສອງສາມປີຜ່ານມານີ້ ພວກເຂົາຍັງເປັນຄົນທີ່ສຸພາບ ແລະ ໜ້າຊົມຢູ່)
- ແຕ່ວ່າ ໂອ ລູກຂອງພໍ່, ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ມີຄວາມເບີກບານຢູ່ກັບຄວາມໜ້າກຽດຊັງເຖິງຂະໜາດນີ້—
- ພວກເຮົາຈະຫວັງໄດ້ແນວໃດວ່າພຣະເຈົ້າຈະ ຍັບຢັ້ງພຣະຫັດໃນການພິພາກສາລົງໂທດພວກເຮົາ?
- ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຈຂອງພໍ່ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ຂໍຈົ່ງໂປດອອກມາໃນການພິພາກສາເຖິດ, ໂອ ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງເຊື່ອງບາບ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງເຖິດ!
- ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ມີແມ່ໜ້າຍຫລາຍຄົນກັບລູກສາວຂອງພວກເຂົາທີ່ຍັງຢູ່ໃນເມືອງເຊີໂຮຊາ; ແລະ ສະບຽງອາຫານສ່ວນທີ່ຊາວເລມມັນບໍ່ໄດ້ເອົາໄປນຳ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງຊີເມໄປໄດ້ເກັບເອົາໄປໝົດ, ແລະ ປະຖົມໃຫ້ພວກເຂົາຊັດເຊພະເມຈອນໄປທຸກແຫ່ງຫົນເພື່ອຊອກຫາອາຫານ; ແລະ ຍິງຊະລາຫລາຍຄົນໄດ້ເປັນລົມຕາມທາງ ແລະ ຕາຍໄປ.

17 And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

18 O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

19 And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

20 And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

21 Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

และกองทัพซึ่งอยู่กับพ่ออ่อนกำลัง; และกองทัพของชาวเลมมันอยู่ระหว่างเซอไรซาห์กับพ่อ; และมากเท่าที่หลบหนีไปยังกองทัพของแอรรันก็ตกเป็นผู้รับเคราะห์จากความป่าเถื่อนที่น่าพรั่นพรึงของคนพวกนั้น.

โอ้ความเลวทรามของผู้คนของพ่อ ! พวกเขาปราศจากระเบียบและปราศจากความเมตตา. ดูเถิด, พ่อเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่ง, และพ่อมีเพียงกำลังของมนุษย์คนหนึ่ง, และพ่อบังคับให้ทำตามคำสั่งของพ่อต่อไปอีกไม่ได้.

และพวกเขากลับแข็งขึ้นในมิจฉาทิฐิของตน; และพวกเขাপ่าเถื่อนคล้ายกัน, โดยไม่ละเว้นผู้ใด, ไม่ว่าชราหรือเด็ก; และพวกเขาเบียดเบียนในทุกสิ่งนอกจากสิ่งที่ดี; และความทุกข์เข่นาของหญิงของเราและเด็กของเราบนพื้นแผ่นดินนี้ยิ่งกว่าทุกสิ่ง; แท้จริงแล้ว, ลิ้นไม่สามารถบอกได้, ทั้งไม่สามารถเขียนไว้ได้.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อจะไม่พำนักอยู่กับภาพอันน่าพรั่นพรึงนี้อีกต่อไป. ดูเถิด, ลูกรู้จักความชั่วร้ายของผู้คนเหล่านี้; ลูกรู้ว่าพวกเขาปราศจากหลักธรรม, และมีใจเกินกว่าจะรู้สึก; และความชั่วร้ายของพวกเขาเกินยิ่งกว่าของชาวเลมมัน.

ดูเถิด, ลูกพ่อ, พ่อเสนอพวกเขาต่อพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้เกลือกพระองค์จะทรงลงทัณฑ์พ่อ.

และ กองทัพซึ่งอยู่กับพ่อก่อนกำลัง; และ กองทัพของชาวเลมมันนั้นอยู่ละຫ່າງເຊື່ອໄຊກັບພໍ່; ແລະ ມີຜູ້ຍິງຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນໄປຫາກອງທັບຂອງອາໂຣນ ແລ້ວກໍ່ກາຍເປັນຜູ້ຮັບເຄາະຂອງຄວາມປ່າເຖື່ອນອັນເປັນຕາຢ້ານຂອງພວກເຂົາ.

ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງພໍ່ຊ່າງມາຊົ່ວຮ້າຍແທ້ນັ້ນ! ພວກເຂົາບໍ່ມີລະບຽບ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມເມດຕາເລີຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ເປັນພຽງແຕ່ມະນຸດເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ພໍ່ມີແຕ່ກຳລັງຂອງມະນຸດ, ແລະ ພໍ່ບໍ່ສາມາດບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

ແລະ ພວກເຂົາກັບມາເຂັ້ມແຂງໃນຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາປ່າເຖື່ອນໂດຍບໍ່ຍົກເວັ້ນຜູ້ໃດ; ບໍ່ວ່າໜຸ່ມ ຫລື ແກ່; ແລະ ພວກເຂົາເບີກບານກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງນອກຈາກສິ່ງທີ່ດີ; ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນນີ້ມີຫລາຍກວ່າທຸກສິ່ງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລິ້ນບອກບໍ່ໄດ້, ທັງຂຽນໄວ້ກໍ່ບໍ່ໄດ້.

ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຈະບໍ່ເວົ້າເຖິງສະພາບທີ່ໜ້າຢ້ານກົວນີ້ອີກຕໍ່ໄປ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຮູ້ຈັກແລ້ວເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ລູກຮູ້ວ່າພວກເຂົາຢູ່ໂດຍປາດສະຈາກຫລັກການ, ແລະ ປາດສະຈາກຄວາມຮູ້ສຶກ; ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົານັ້ນ ຮ້າຍແຮງກວ່າຊາວເລມມັນ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ບໍ່ສາມາດອ້ອນວອນຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອພວກເຂົາເພາະພໍ່ຢ້ານວ່າພຣະອົງຈະລົງໂທດພໍ່.

22 But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

แต่ดูเถิด, ลูกพ่อ, พ่อเสนอลูกต่อ
พระผู้เป็นเจ้า, และพ่อวางใจใน
พระคริสต์ว่าลูกจะได้รับการช่วยให้
รอด; และพ่อสวดอ้อนวอนต่อพระ
ผู้เป็นเจ้าว่าพระองค์จะทรงไว้ชีวิต
ลูก, เพื่อเห็นเป็นพยานว่าผู้คนของ
พระองค์กลับมาสู่พระองค์, หรือ
ความพิณาศล้นของพวกเขา;
เพราะพ่อรู้ว่าพวกเขาต้องพิณาศ
เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจและกลับ
มาสู่พระองค์.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນ
ຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອລູກ, ແລະ ພໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນ
ພຣະຄຣິດວ່າ ລູກຈະລອດ; ແລະ ພໍ່
ອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອພຣະອົງຈະ ໄວ້
ຊີວິດຂອງລູກ, ເພື່ອເບິ່ງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ
ກັບມາຫາພຣະອົງ, ຫລື ໄປຫາຄວາມ
ພິນາດທັງສິ້ນຂອງພວກເຂົາ; ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າ
ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ ຖ້າຫາກພວກເຂົາ
ບໍ່ ກັບໃຈ ແລະ ກັບມາຫາພຣະອົງ.

23 And if they perish it will be like
unto the Jaredites, because of the
wilfulness of their hearts, seeking
for blood and revenge.

และหากพวกเขาพิณามันจะ
เป็นเหมือนดังชาวเจอร์ต, เพราะ
ความมุ่งมาดปรารถนาของใจพวก
เขา, โดยที่มุ่งแสวงหาเลือดและ
การแก้แค้น.

ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຕາຍໄປ ມັນຈະ
ເປັນເໝືອນຕັ້ງຊາວຢາເຮັດ, ເພາະຄວາມ
ຈົງໃຈຂອງພວກເຂົາໃນ ການສະແຫວງຫາ
ເລືອດ ແລະ ການແກ້ແຄ້ນ.

24 And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

และหากเป็นไปได้ว่าพวกเขา
พินาศ, เราก็คงรู้ว่าพี่น้องของเราเป็น
อันมากหนีไปหาชาวเลมัน, และอีก
เป็นอันมากจะหนีไปหาพวกนั้น
ด้วย; ดังนั้น, จงเขียนบางสิ่งไว้บ้าง,
หากลูกได้รับการละเว้นและพ่อจะ
ตายและไม่เห็นลูก; แต่พ่อวางใจว่า
จะได้เห็นลูกในไม่ช้า; เพราะพ่อมี
บันทึกศักดิ์สิทธิ์ที่พ่อจะมอบให้ลูก.

ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າພວກເຂົາຕາຍ
ໄປ, ພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າ ພື້ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ
ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ ແຕກໄປຫາ
ຊາວເລມັນ, ແລະ ຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນ
ຫລວງຫລາຍຕໍ່ມອີກທີ່ຈະແຕກໄປຫາ
ພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຂຽນໄວ້ແຕ່ບາງ
ເລື່ອງຖ້າຫາກລູກໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ແລະ
ພໍ່ຈະຕາຍໄປ ແລະ ບໍ່ເຫັນລູກ; ແຕ່ພໍ່
ວາງໃຈວ່າພໍ່ຈະໄດ້ເຫັນລູກໃນບໍ່ຊ້ານີ້;
ເພາະພໍ່ມີບັນທຶກສັກສິດທີ່ຢາກ ມອບໃຫ້
ລູກ.

25 My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

ลูกพ่อ, จงซื่อสัตย์ในพระคริสต์;
และขออย่าให้เรื่องที่พ่อเขียนไว้
ทำให้ลูกโสโคร้า, ที่จะถ่วงลูกลง
ไปสู่ความตาย; แต่ขอให้พระคริสต์
ทรงยกลูกขึ้น, และขอให้ความ
ทุกข์เข็ญและการสิ้นพระชนม์
ของพระองค์, และการแสดงพระ
วรกายต่อบรรพบุรุษของเรา, และ
พระเมตตาและความอดกลั้นของ
พระองค์, และความหวังในรัศมี
ภาพของพระองค์และชีวิตนิรันดร์,
จงสถิตอยู่ในจิตใจลูกตลอดกาล.

ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງຊື່ສັດໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ
ຢ່າໃຫ້ເລື່ອງຊຶ່ງພໍ່ຂຽນມານີ້ເຮັດໃຫ້ລູກ
ໂສກເສົ້າ, ທີ່ຈະທ່ວງຕົງລູກລົງໄປຫາ
ຄວາມຕາຍ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ພຣະຄຣິດຈົ່ງຍົກລູກ
ຂຶ້ນ, ແລະ ຂໍໃຫ້ ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ
ການສົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການ
ປະກົດຕົວຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ,
ແລະ ພຣະເມດຕາ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນຂອງ
ພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມຫວັງໃນລັດສະໝີ
ພາບຂອງພຣະອົງ ແລະ ຊີວິດນິລັນຕອນ
ຈົ່ງມີຢູ່ໃນ ຈິດໃຈຂອງລູກຕະຫລອດການ
ດ້ວຍເທົ່ນ.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

ແລະຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າພຣະບິດາ, ສິ່ງພຣະຣາຊບັລລິງກ໌
ຂອງພຣະອົງຢູ່ສູງໃນພິກສາວຣາດ, ແລະພຣະເຈົ້າພຣະເຍຊູຄຣິດຂອງເຮົາ,
ຜູ້ທຽບເທົ່າຢູ່ທາງພຣະທັດສະນະແຫ່ງ
ເດຊານຸກາພຂອງພຣະອົງ, ຈົນກວ່າ
ສິ່ງທັງປາງຈະມາຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະອົງ,
ຈະຢູ່, ແລະຈະສຸກຍະພາບຢູ່ກັບລູກທຸກຄົນ
ກາລ. ເອເມນ.

ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງ
ເປັນພຣະບິດາ, ຊຶ່ງພຣະທັດສະນະຂອງ
ພຣະອົງຢູ່ສູງໃນພິກສາວຣາດ, ແລະ ອົງ
ພຣະເຍຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້
ປະທັບຢູ່ທາງ ເບື້ອງຂວາພຣະທັດສະນະ
ອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ຈົນກວ່າທຸກສິ່ງທຸກ
ຢ່າງຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະອົງ, ຈົ່ງຢູ່ ແລະ
ສະຖິດຢູ່ກັບລູກທຸກຄົນດ້ວຍເຫັນ.
ອາເມນ.

Moroni 10

- 1 Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.
- 2 And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.
- 3 Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.
- 4 And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.
- 5 And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.
- 6 And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

โมโรไน ๑๐

บัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, เขียนเรื่องบางอย่างที่ข้าพเจ้าเห็นว่าดี; และข้าพเจ้าเขียนถึงชาวเลมมัน, พี่น้องข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าอยากให้พวกเขา รู้ว่ากว่าสี่ร้อยปีผ่านไป แล้ว นับแต่ได้รับเครื่องหมายการเสด็จมาของพระคริสต์.

และข้าพเจ้าผนึกบันทึกเหล่านี้, หลังจากที่พูดกับท่านแล้วเล็กน้อย เพื่อเป็นการกระตุ้นท่าน.

ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะแนะนำท่านว่า เมื่อท่านจะอ่านเรื่องเหล่านี้, หากจะเป็นปรีชาญาณในพระผู้เป็นเจ้า ที่ท่านจะอ่าน, ให้ท่านจำไว้ว่า พระเจ้าทรงเมตตาลูกหลานมนุษย์เพียงใด, นับแต่การสร้างอาดัมแมลงมาจนถึงเวลาที่ท่านจะได้รับเรื่องเหล่านี้, และไตร่ตรองในใจท่าน.

และเมื่อท่านจะได้รับเรื่องเหล่านี้, ข้าพเจ้าจะแนะนำท่านให้ทูลถามพระผู้เป็นเจ้า, พระบิดาในสวรรค์, ในพระนามของพระคริสต์, ว่าเรื่องเหล่านี้จริงหรือไม่; และหากท่านจะทูลถามด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์, พระองค์จะทรงแสดงความจริงของเรื่องให้ประจักษ์แก่ท่าน, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์.

และโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ท่านจะรู้ความจริงของทุกเรื่อง.

และสิ่งใดก็ตามที่ดีย่อมเที่ยงธรรมและจริง; ดังนั้น, ไม่มีสิ่งใด ๆ จะปฏิเสธพระคริสต์, แต่ยอมรับว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่.

โมโรไน ๑๑

บัดนี้ข้าพเจ้าโมโรไนຂຽນເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າດີໄວ້ແດ່; ແລະຂ້າພະເຈົ້າຂຽນເຖິງ ຊາວເລມມັນ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ຫລາຍກວ່າສີ່ຮ້ອຍຊາວປີຜ່ານໄປແລ້ວ ມັບແຕ່ໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຜະນຶກບັນທຶກນີ້ໄວ້, ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານຈັກສອງສາມຄຳເປັນການແນະນຳທ່ານ.

ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານວ່າ ເມື່ອທ່ານອ່ານເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຖ້າມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າທ່ານຄວນອ່ານມັນ, ໃຫ້ທ່ານຈຶ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມດຕາລູກຫລານມະນຸດຫລາຍພຽງໃດ, ດັ່ງແຕ່ການສ້າງອາດາມລົງມາຈົນເຖິງເວລາທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ໄດ້ຕອງເລື່ອງນີ້ຢູ່ໃນ ໃຈທ່ານ.

ແລະ ເມື່ອທ່ານໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານໃຫ້ ທູນຖາມພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຖ້າຫາກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ຈິງ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານທູນຖາມດ້ວຍ ໃຈຈິງ, ດ້ວຍເຈດຕະນາ ອັນແທ້ຈິງ, ໂດຍມີ ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງຈະ ສະແດງ ຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງນີ້ໃຫ້ປະຈັກແກ່ທ່ານ, ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທ່ານຈະ ຮູ້ຈັກ ຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງ.

ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ດີຍອມທ່ຽງທຳ ແລະ ເປັນຈິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ດີຈະປະຕິເສດພຣະຄຣິດ, ແຕ່ຮັບວ່າພຣະອົງເປັນຢູ່.

7 And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

8 And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

9 For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

10 And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

11 And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;

12 And again, to another, that he may work mighty miracles;

13 And again, to another, that he may prophesy concerning all things;

14 And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;

และท่านจะรู้ว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์; ดังนั้นข้าพเจ้าจะแนะนำท่านมิให้ปฏิเสธเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า; เพราะพระองค์ทรงทำงานด้วยเดชานุภาพ, ตามศรัทธาของลูกหลานมนุษย์, เหมือนกันทั้งวันนี้และพรุ่งนี้, และตลอดกาล.

และอนึ่ง, ข้าพเจ้าแนะนำท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, มิให้ปฏิเสธของประทานของพระผู้เป็นเจ้า, เพราะมีอยู่หลายอย่าง; และสิ่งเหล่านี้มาจากพระผู้เป็นเจ้าเดียวกัน. และมีวิธีต่าง ๆ กันที่จะให้ของประทานเหล่านี้; แต่เป็นพระผู้เป็นเจ้าเดียวกันทรงทำงานในทุกสิ่งและในทุกคน; และสิ่งเหล่านี้ประทานให้โดยการแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าต่อมนุษย์, เพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเขา.

เพราะเหตุเกิด, ประทานให้คนหนึ่งโดยพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อเขาจะสอนพระคำแห่งปัญญา;

และให้อีกคนหนึ่ง, เพื่อเขาจะสอนพระคำแห่งความรู้โดยพระวิญญาณเดียวกัน;

และให้อีกคนหนึ่ง, ศรัทธามั่นคงแน่น; และอีกคนหนึ่ง, ของประทานแห่งการรักษาโดยพระวิญญาณเดียวกัน;

และอนึ่ง, ให้อีกคนหนึ่ง, เพื่อเขาจะทำงานปาฏิหาริย์ยิ่งใหญ่;

และอนึ่ง, ให้อีกคนหนึ่ง, เพื่อเขาจะพยากรณ์เกี่ยวกับสิ่งทั้งปวง;

และอนึ่ง, ให้อีกคนหนึ่ง, การเห็นเทพและวิญญาณที่ปฏิบัติศาสนกิจ;

และ ท่านจะรู้ว่าพระอົງเป็นຢູ່, ໂດຍ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານບໍ່ໃຫ້ປະຕິເສດ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະພຣະອົງທຳ ງານດ້ວຍອຳນາດ ຕາມສັດທາຂອງລູກ ຫລານມະນຸດ, ເຊັ່ນດຽວກັບມື້ນີ້ ແລະ ມື້ ອື່ນ, ແລະ ຕະຫລອດການ.

ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳ ທ່ານ, ພັນຮຸ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ ປະຕິເສດຂອງ ປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະມັນມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ແລະ ມັນ ມາຈາກພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນ. ແລະ ມີວິທີ ຕ່າງໆທີ່ຈະໃຫ້ຂອງປະທານເຫລົ່ານີ້; ແຕ່ ເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນທີ່ທຳການ ທັງໝົດທຸກຢ່າງ; ແລະ ປະທານຂອງ ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ມະນຸດໂດຍການສະແດງ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ປະຈັກແກ່ ມະນຸດ, ເພື່ອເປັນປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາ.

ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ປະທານ ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງໂດຍ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຂົາຈະ ສົດສອນຄຳແຫ່ງປັນຍາ;

ແລະ ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ ເພື່ອເຂົາຈະສົດ ສອນຄຳແຫ່ງຄວາມຮູ້ໂດຍພຣະວິນຍານ ດຽວກັນ;

ແລະ ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງມີ ສັດທາອັນໃຫຍ່ ຍິ່ງ; ແລະ ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ຂອງປະທານ ແຫ່ງ ການປິ່ນປົວໂດຍພຣະວິນຍານ ດຽວກັນ;

ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ເພື່ອເຂົາ ຈະເຮັດ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່;

ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ເພື່ອເຂົາ ຈະທຳນາຍກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງ;

ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ການ ເຫັນທູດ ແລະ ວິນຍານທີ່ປະຕິບັດ ສາດສະໜາກິດ;

15 And again, to another, all kinds of tongues;

16 And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.

17 And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.

18 And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.

19 And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he is the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.

20 Wherefore, there must be faith; and if there must be faith there must also be hope; and if there must be hope there must also be charity.

21 And except ye have charity ye can in nowise be saved in the kingdom of God; neither can ye be saved in the kingdom of God if ye have not faith; neither can ye if ye have no hope.

22 And if ye have no hope ye must needs be in despair; and despair cometh because of iniquity.

และອື່ນ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ນານາ ກາສາ;

ແລະອື່ນ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ການ ແປຄວາມຫມາຍຂອງກາສາແລະ ຂອງການພຸດກາສາຕ່າງ ໆ.

ແລະຂອງປະທານທັງໝົດນີ້ໄດ້ມາ ໂດຍພະວິຖຍາຂອງພະຊື້ສະຕິ; ແລະຂອງປະທານເຫຼົ່ານີ້ມາສູ່ຄົນທຸກ ຄົນຕ່າງຄົນຕ່າງມີ, ຕາມທີ່ພະຮອດ ທຣຽງປະສົງ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະແນະນຳທ່ານ, ທີ່ ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ທ່ານຈຳໄວ້ ວ່າຂອງປະທານທີ່ດີທຸກຢ່າງມາຈາກ ພະຊື້ສະຕິ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະແນະນຳທ່ານ, ທີ່ ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ທ່ານຈຳໄວ້ ວ່າພະຮອດທຣຽງເປັນເໝືອນກັນທັງ ວັນວານ, ວັນນີ້, ແລະຕອດກາລ, ແລະ ວ່າຂອງປະທານທັງໝົດນີ້ຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າພຸດມາ, ສິ່ງເປັນທາງ ວິຖຍາ, ຈະໄດ້ມີວັນຫມົດໄປ, ແມ້ ຕຣາບເທົ່າທີ່ໂລກຈະຍັງຄົງຢູ່, ເວັ້ນແຕ່ ຈະເປັນໄປຕາມຄວາມໄມ້ເຮືອຂອງລູກ ຫລາຍມະນຸດ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງຕ້ອງມີສັດທາ; ແລະ ຫາກຕ້ອງມີສັດທາກໍຕ້ອງມີຄວາມ ຫວັງຫວັງ; ແລະຫາກຕ້ອງມີຄວາມຫວັງ ກໍຕ້ອງມີຈິດກຸສົດຫວັງ.

ແລະເວັ້ນແຕ່ທ່ານຈະມີຈິດກຸສົດ ທ່ານຈະໄດ້ມີທາງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ ຮອດໃນອາຣາມາຈັກຂອງພະຊື້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້; ທັງທ່ານຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ ຮອດໃນອາຣາມາຈັກຂອງພະຊື້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ຫາກທ່ານໄດ້ມີສັດທາ; ທັງ ທ່ານຈະຮອດໄດ້ຫາກທ່ານໄດ້ມີ ຄວາມຫວັງ.

ແລະຫາກທ່ານໄດ້ມີຄວາມຫວັງທ່ານ ຈຳຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມຫວັງ; ແລະ ຄວາມຫວັງມີມາເພາະຄວາມຊ້າ ສາມາດຍິ້ມ.

ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ພາສາ ທຸກພາສາ;

ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ການແປ ຄວາມໝາຍຂອງພາສາ ແລະ ພາສາຕ່າງ ໆ.

ແລະ ຂອງປະທານທັງໝົດນີ້ມາໂດຍ ພະວິນຍານຂອງພະຊື້ສະຕິ; ແລະ ມັນ ມາສູ່ທຸກຄົນໄດ້ຕ່າງໆກັນຕາມທີ່ພະຮອດພະໄທ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານ, ພີ່ນ້ອງ ທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ທ່ານຈຳໄວ້ ວ່າຂອງປະທານທີ່ດີ ທຸກຢ່າງມາຈາກ ພະຊື້ສະຕິ.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານ, ພີ່ນ້ອງ ທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ທ່ານຈຳໄວ້ ວ່າ ພະຮອດເປັນ ເໝືອນກັນເຊັ່ນມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດກາລ, ແລະ ວ່າຂອງ ປະທານຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາທັງໝົດນີ້, ຊຶ່ງເປັນທາງວິນຍານຈະບໍ່ໝົດໄປຈັກເທື່ອ, ຕາບໃດທີ່ໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່, ນອກຈາກຈະເປັນ ໄປຕາມ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງລູກຫລານ ມະນຸດເຫຼົ່ານັ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງຕ້ອງມີ ສັດທາ; ແລະ ຖ້າ ຫາກມີສັດທາກໍຕ້ອງມີຄວາມຫວັງເໝືອນ ກັນ; ແລະ ຖ້າຫາກມີຄວາມຫວັງກໍຕ້ອງມີ ຄວາມໃຈບຸນເໝືອນກັນ.

ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີ ຄວາມໃຈບຸນ ທ່ານຈະບໍ່ມີທາງລອດຢູ່ໃນອາຣາມາຈັກຂອງ ພະຊື້ເຈົ້າ; ທັງທ່ານຈະລອດຢູ່ໃນອາຣາມາຈັກ ຂອງພະຊື້ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີ ສັດທາ; ທັງທ່ານຈະລອດບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກ ທ່ານບໍ່ມີຄວາມຫວັງ.

ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມຫວັງ ທ່ານຈຳຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມໝົດຫວັງ; ແລະ ຄວາມໝົດຫວັງມາເຖິງເພາະຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ.

23 And Christ truly said unto our fathers: If ye have faith ye can do all things which are expedient unto me.

24 And now I speak unto all the ends of the earth—that if the day cometh that the power and gifts of God shall be done away among you, it shall be because of unbelief.

25 And wo be unto the children of men if this be the case; for there shall be none that doeth good among you, no not one. For if there be one among you that doeth good, he shall work by the power and gifts of God.

26 And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

27 And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

และพระคริสต์ตรัสกับ
บรรพบุรุษของเราไว้จริง ๆ ว่า :
หากเจ้ามีศรัทธาเจ้าสามารถทำทุก
สิ่งที่เราเห็นสมควร.

และบัดนี้ข้าพเจ้าพูดกับทั่วสุด
แดนแผ่นดินโลก—ว่าหากวันนั้น
มาถึงซึ่งอำนาจและของประทาน
ของพระผู้เป็นเจ้าจะหมดไปใน
บรรดาพวกท่าน, มันก็จะเป็นไป
เพราะความไม่เชื่อ.

และวิบัติจงมีแก่ลูกหลานมนุษย์
หากเป็นไปเช่นนั้น; เพราะจะไม่มีใคร
ทำดีในบรรดาพวกท่าน, ไม่มีสัก
คน. เพราะหากมีสักคนในบรรดา
พวกท่านที่ทำดี, เขาจะทำงานด้วย
อำนาจและของประทานของพระผู้
เป็นเจ้า.

และวิบัติแก่คนที่กำลังจะทำสิ่งเหล่านี้
ให้หมดไปและตาย, เพราะพวกเขา
ยอมตายในบาปของตน, และพวก
เขาไม่สามารถได้รับการช่วยให้รอด
ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า;
และข้าพเจ้าพูดเรื่องนี้ตามพระ
วอนของพระคริสต์; และข้าพเจ้า
หากกล่าวเท็จไม่.

และข้าพเจ้าแนะนำท่านให้
จดจำเรื่องเหล่านี้; เพราะเวลามา
ถึงเร็วที่ท่านจะรู้ว่าข้าพเจ้าไม่
กล่าวเท็จ, เพราะท่านจะเห็น
ข้าพเจ้าที่บัลลังก์พิพากษาของพระ
ผู้เป็นเจ้า; และพระเจ้าพระผู้เป็น
เจ้าจะตรัสกับท่านว่า : เรามิได้
ประกาศคำของเราแก่เจ้าหรือ, ซึ่ง
ชายผู้นี้เขียนไว้, เหมือนคนร้องขึ้น
มาจากบรรดาคนตาย, แท้จริง
แล้ว, แม้ดังคนพูดออกมาจากภัส
มฤติ ?

และ พระคริสตได้กล่าวกับบรรพบุรุษ
ของพวกเรามาไว้ชัดแจ้งว่า: ถ้าหากเจ้ามี
ศรัทธา เจ้าจะสามารถแก้ทุกสิ่งที่เรา
เห็นสมควร.

และ บัดนี้ข้าพเจ้าจะกล่าวกับทั่วสุด
ของแผ่นดินโลก—ว่าถ้าหากมีวัน
มาถึง ซึ่งอำนาจ และ ของประทาน
ของพระเจ้าหมดไปในบรรดาพวกท่าน,
มันก็จะเป็นอย่างนี้ เพราะว่า ความไม่เชื่อ.

และ วิบัติแก่ลูกหลานมนุษย์
หากมันเป็นไปเช่นนั้น; เพราะว่า จะ ไม่มี
ผู้ใดเลยที่รอดความดีในบรรดาพวก
ท่าน, ไม่มีสักคนเลย. เพราะถ้าหากถึง
แม้แต่คนดีในบรรดาพวกท่านรอด
ความดี, เขาก็จะทำงานด้วย
อำนาจ และ ของประทานของพระเจ้า.

และ วิบัติแก่คนที่กำลังจะเลิกใช้สิ่งเหล่านี้
นี้ผิดสัณ และ ตาย, เพราะเขาจะยอม
ตายใน บาปของเขา, และ เขาจะรอดอยู่ใน
อาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้; และ
ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงนี้ตามพระคำของ
พระคริสต; และ ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวเท็จ.

และ ข้าพเจ้าจะแนะนำท่านให้จด
จำเรื่องเหล่านี้; เพราะเวลาจะมาโดยไว
ที่ท่านจะรู้ว่า ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวเท็จ,
เพราะท่านจะเห็นข้าพเจ้าอยู่ที่บัลลังก์
พิพากษาของพระเจ้า; และ อีวพระผู้
เป็นเจ้าจะกล่าวกับท่านว่า: เรามิได้
ประกาศ คำของเราแก่เจ้าหรือไม่? ซึ่งชาย
ผู้นี้เขียนไว้, เหมือนคนร้องขึ้น
จากความตาย, แท้จริงแล้ว, แม้ดังคน
ออกมาจาก ภูมิดิน?

28 I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

29 And God shall show unto you, that that which I have written is true.

30 And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

31 And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

ข้าพเจ้าประกาศเรื่องเหล่านี้เพื่อให้คำพยากรณ์เกิดสัมฤทธิ์ผล. และดูเถิด, มันจะออกจากพระโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นนิรันดร์; และพระวจนะของพระองค์จะส่งเสียงเรียกออกไปจากรุ่นสู่รุ่น.

และพระผู้เป็นเจ้าจะทรงแสดงแก่ท่าน, ว่าเรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนไว้เป็นเรื่องจริง.

และอนึ่งข้าพเจ้าอยากกระตุ้นท่านให้มาหาพระคริสต์, และยึดมั่นในของประทานที่ดีไว้ทุกอย่าง, และไม่ว่าต้องของชั่ว, หรือสิ่งไม่สะอาด.

และจงตื่น, และลุกขึ้นจากภัสมธุลี, โอ เยรูซาเล็ม; แท้จริงแล้ว, และสวมอาภรณ์งดงามของท่าน, โอ ธิดาของไซอัน; และจงทำหลักของท่านให้แข็งแรงและขยายเขตแดนของท่านตลอดกาล, เพื่อท่านจะไม่ปะปนกันอีกต่อไป, เพื่อพันธสัญญาของพระบิดานิรันดร์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับท่าน, โอ เชื้อสายแห่งอิสราเอล, จะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

ข้าพเจ้าประกาศเรื่องเหล่านี้เพื่อให้คำทำนายสำเร็จ. และ จักรเบื่อง, มันจะออกจากพระโอษฐ์ของพระผู้เป็นนิรันดร์; และ พระคำของพระอົງจะออกจากกลั้วสู่กลั้ว.

และ พระเจ้าจะแสดงแก่ท่าน, ว่าเรื่องซึ่งข้าพเจ้าขຽນไว้ນັ້ນเป็นຄວາມຈິງ.

และ อีกຢ່າງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານໃຫ້ ມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ຍຶດຖືຂອງປະທານທີ່ດີໄວ້ທຸກຢ່າງ, ແລະ ບໍ່ແຕະຕ້ອງຂອງຊົ່ວ ຫລື ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ.

ແລະ ຈົ່ງ ຕົ້ນ, ແລະ ລຸກຂຶ້ນຈາກຝຸ່ນດິນເຖີດ, ໂອ້ ເຢຣູຊາເລັມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງສວມອາພອນສວຍງາມເຖີດ, ໂອ້ ທີດາຂອງ ຊີໂອນ; ແລະ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ ຫລັກຂອງທ່ານ ແຂງແຮງ ແລະ ຂະຫຍາຍເຂດຂອງທ່ານຕະຫລອດການ, ເພື່ອທ່ານຈະ ບໍ່ສັບສົນອີກຕໍ່ໄປ, ເພື່ອພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບທ່ານຈະສຳເລັດ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

32 Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

33 And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

34 And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະໄດ້ຮັບການເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມໃນພຣະອົງ, ແລະປຸກເສຍຕົນຈາກຄວາມ ໄມ່ເປັນເໝືອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຸກ ຢ່າງ; ແລະຫາກທ່ານຈະປຸກເສຍຕົນ ຈາກຄວາມໄມ່ເປັນເໝືອນພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າທຸກຢ່າງ, ແລະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍສຸດພຣັງ, ຄວາມນັກຄິດ, ແລະ ພະລັກສິດຂອງທ່ານ, ເມື່ອນັ້ນ ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຈິ່ງເພີ່ມພ້ອມ ສຳລັບທ່ານ, ເພື່ອໂດຍພຣະຄຸນຂອງ ພຣະອົງທ່ານຈະດີພ້ອມໃນພຣະ ຄຣິດ; ແລະຫາກໂດຍພຣະຄຸນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທ່ານດີພ້ອມໃນພຣະ ຄຣິດ, ທ່ານຍ່ອມໄມ່ມີທາງປຸກເສຍ ເດຊານຸກາພຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ເລີຍ.

ແລະອີກ, ຫາກທ່ານໂດຍພຣະຄຸນ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດີພ້ອມໃນພຣະ ຄຣິດ, ແລະໄມ່ປຸກເສຍເດຊານຸກາພ ຂອງພຣະອົງ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານຍ່ອມໄດ້ ຮັບການຂ້າຮະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນພຣະຄຣິດ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜ່ານການລ້າງພຣະໂລຫິດຂອງພຣະ ຄຣິດ, ສິ່ງນີ້ຢູ່ໃນພັນຮູບສັນຍາຂອງ ພຣະບິດາອັນນຳໄປສູ່ການປະໂຫຍດ ຂອງທ່ານ, ໃຫ້ທ່ານກັບບໍລິສຸດ, ປະກາດຈາກມຸລະທິນ.

ແລະບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ທຸກຄົນ ວ່າ, ລາກ່ອນ. ໃນໄມ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປ ພັກພ້ອມຢູ່ໃນເມືອງບຣມສຸຂເສພ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົນກວ່າ ວິຖານຸກາພແລະຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈະຮວມກັນອີກ, ແລະພຣະອົງຈະທຽມ ນຳຂ້າພະເຈົ້າອອກມາຢ່າງມີຊັບທາງ ນາກາດ, ເພື່ອພົບທ່ານຜູ້ນຳລັດຊະກິດ ພິພາກສາອັນນຳພິຈາລະນາຂອງພຣະເຢໄຮ ວາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ພຣະຜູ້ພິພາກສາທີ່ ດຣັດທັງຂອງຄົນເປັນແລະຄົນຕາຍ. ເອ ເມນ.

ຈົບບຣິນຣັດ

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມໃນ ພຣະອົງ, ແລະປະຕິເສດຕົນຈາກຄວາມ ໄມ່ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ; ແລະຖ້າ ຫາກທ່ານປະຕິເສດຕົນຈາກຄວາມ ໄມ່ເປັນ ເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ, ແລະຮັກ ພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດພະລັງ, ຄວາມນັກຄິດ, ແລະກຳລັງຂອງທ່ານ, ເມື່ອນັ້ນພຣະຄຸນ ຂອງພຣະອົງຈິ່ງພຽງພໍສຳລັບທ່ານ, ເພື່ອ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ທ່ານຈະດີ ພ້ອມໃນພຣະຄຣິດ; ແລະຖ້າຫາກໂດຍ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທ່ານດີພ້ອມໃນ ພຣະຄຣິດ, ທ່ານຍ່ອມໄມ່ມີທາງປະຕິເສດ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີຍ.

ແລະອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກໂດຍ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທ່ານດີພ້ອມໃນ ພຣະຄຣິດ, ແລະບໍ່ປະຕິເສດອຳນາດຂອງ ພຣະອົງ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານຍ່ອມໄດ້ຮັບການ ຂ້າຮະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນພຣະຄຣິດ ໂດຍ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທາງການ ຫລັງໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນ ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາອັນນຳໄປສູ່ ການປັດບາບຂອງທ່ານ, ເພື່ອທ່ານຈະກາຍ ມາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ, ປະກາດສະຈາກມົນທົນ.

ແລະບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວຄຳອຳລາຕໍ່ ທຸກຄົນ. ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປພັກ ຢູ່ໃນທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົນກວ່າ ວິນຍານແລະຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະ ເຂົ້າຮ່ວມກັນອີກ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກ ນຳອອກມາດ້ວຍໄຊຊະນະທາງອາກາດ, ເພື່ອມາພົບທ່ານຜູ້ນຳພິພາກສາອັນ ໜ້າພໍພຣະໄທຂອງພຣະເຢໄຮວາຜູ້ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ຜູ້ພິພາກສາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ຂອງທັງຄົນເປັນແລະຄົນຕາຍ. ອາແມນ.

ຈົບ